श्री गुरु ग्रंथ साहिब

अध्यात्माकडे प्रवास

(मराठी अनुवाद)

खंड-2

SikhBookClub.com

SGGSONLINE.COM

निर्देशांक

खंड-2

{ अंग 716 - 1430}

1. आनंद साहिब -- 875 - 898

🙏🙏🙏 We are distributing Free Gutkas, Divine message of the Guru globally in all the major languages, To Continue this Monumental task, please donate at https://sggsonline.com/donation

This Sewa has been done by Sewadars & SikhBookClub.

This text is only a translation and only gives the essence of the Guru's Divine word. For a more complete understanding, please read the Gurumukhi Sri Guru Granth Sahib Ji. If any errors are noticed, please notify us immediately via email at walnut@gmail.com.

Publisher
© Sikhbookclub.com
Chino, Ca 91710

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫ ਦੁਪਦੇ
तोडी महाला ५ घरु ५ दुपदे.

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਐਸੋ ਗੁਨੁ ਮੇਰੋ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਕੀਨ ॥
माझ्या प्रभूने माझ्यावर अशी कृपा केली आहे.

ਪੰਚ ਦੋਖ ਅਰੁ ਅਹੰ ਰੋਗ ਇਹ ਤਨ ਤੇ ਸਗਲ ਦੂਰਿ ਕੀਨ ॥ ਰਹਾਉ ॥
वासना, क्रोध, लोभ, आसक्ती, अभिमान आणि अहंकार हे माझे पाच दोष या शरीरातून नाहीसे झाले आहेत.॥रहाउ॥

ਬੰਧਨ ਤੋਰਿ ਛੋਰਿ ਬਿਖਿਆ ਤੇ ਗੁਰ ਕੋ ਸਬਦੁ ਮੇਰੈ ਹੀਅਰੈ ਦੀਨ ॥
त्याने माझे बंधन तोडून मला सांसारिक दुर्गुणांपासून मुक्त केले आहे आणि गुरूंचे वचन माझ्या हृदयात स्थापित केले आहे.

ਰੂਪੁ ਅਨਰੂਪੁ ਮੋਰੋ ਕਛੁ ਨ ਬੀਚਾਰਿਓ ਪ੍ਰੇਮ ਗਹਿਓ ਮੋਹਿ ਹਰਿ ਰੰਗ ਭੀਨ ॥੧॥
त्याने माझ्या सौंदर्य आणि कुरूपतेचा अजिबात विचार केला नाही आणि मला प्रेमाने धरले आणि मला त्याच्या हिरव्या रंगात भिजवले. ॥१॥

ਪੇਖਿਓ ਲਾਲਨੁ ਪਾਟ ਬੀਚ ਖੋਏ ਅਨਦ ਚਿਤਾ ਹਰਖੇ ਪਤੀਨ ॥
आता भ्रमाचा पडदा हटला आहे, मला माझ्या प्रियकराचे दर्शन झाले आहे, त्यामुळे माझे मन खूप आनंदी आणि आनंदाने भरले आहे.

ਤਿਸ ਹੀ ਕੋ ਗ੍ਰਿਹੁ ਸੋਈ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਨਕ ਸੋ ਠਾਕੁਰੁ ਤਿਸ ਹੀ ਕੋ ਧੀਨ ॥੨॥੧॥੨੦॥
हे नानक! हे देहाचे घर फक्त त्या परमेश्वराचे आहे, तो आपला ठाकूर आहे आणि आपण त्याचे अधीनस्थ आहोत. २॥ १॥ २०॥

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
तोडी महाला ५ ॥

ਮਾਈ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥
हे आई! माझे हृदय देवाच्या प्रेमात पडले आहे.

ਏਹੀ ਕਰਮ ਧਰਮ ਜਪ ਏਹੀ ਰਾਮ ਨਾਮ ਨਿਰਮਲ ਹੈ ਰੀਤਿ ॥ ਰਹਾਉ ॥
हे प्रेम हेच माझे काम, धर्म आणि पूजा आणि रामाचे नाम गाणे हे माझे शुद्ध आचरण आहे.॥रहाउ॥

ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ਜੀਵਨ ਧਨ ਮੋਰੈ ਦੇਖਨ ਕਉ ਦਰਸਨ ਪ੍ਰਭ ਨੀਤਿ ॥
त्या परमेश्वराचे नेहमी दर्शन मिळणे हीच माझ्या जीवनाची अमूल्य संपत्ती आणि माझ्या जीवनाचा आधार आहे.

ਬਾਟ ਘਾਟ ਤੋਸਾ ਸੰਗਿ ਮੋਰੈ ਮਨ ਅਪੁਨੇ ਕਉ ਮੈ ਹਰਿ ਸਖਾ ਕੀਤ ॥੧॥
देवाच्या प्रेमाचा प्रवास खर्च माझ्याबरोबर मार्गात आणि किनाऱ्यावर आहे कारण मी माझ्या मनाला देवाचा साथीदार बनवले आहे. ॥१॥

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭਏ ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨੇ ਕਰਿ ਲੀਤ ॥
संतांच्या आशीर्वादाने माझे मन शुद्ध झाले आहे आणि भगवंताने मला आशीर्वाद देऊन स्वतःचे केले आहे.

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਭਗਤਨ ਕੇ ਮੀਤ ॥੨॥੨॥੨੧॥
हे नानक! भगवंताचे स्तोत्र जपूनच आनंद मिळू शकतो. २॥ २॥ २१॥

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
तोडी महाला ५ ॥

ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਮਿਲੁ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ॥
हे परमेश्वरा! तू माझा जीव आहेस, म्हणून मला भेट.

ਬਿਸਰੁ ਨਹੀ ਨਿਮਖ ਹੀਅਰੇ ਤੇ ਅਪਨੇ ਭਗਤ ਕਉ ਪੂਰਨ ਦਾਨ ॥ ਰਹਾਉ ॥
माझ्या हृदयाला क्षणभरही विसरू नकोस आणि तुझ्या भक्ताला पूर्ण नामाचे दान कर. ॥रहाउ॥

ਖੋਵਹੁ ਭਰਮੁ ਰਾਖੁ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸੁਘੜ ਸੁਜਾਨ ॥
हे माझ्या प्रिय! हे अंतरात्मा! तू खूप हुशार आणि ज्ञानी आहेस, म्हणून माझा गोंधळ दूर कर आणि माझे रक्षण कर.

ਕੋਟਿ ਰਾਜ ਨਾਮ ਧਨੁ ਮੇਰੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਧਾਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਮਾਨ ॥੧॥
हे आदरणीय परमेश्वरा! माझ्यावर अमृत नजर टाका कारण केवळ तुझे नामच माझ्यासाठी लाखो सुख आणि राज्याच्या संपत्तीच्या बरोबरीचे आहे.॥१॥

ਆਠ ਪਹਰ ਰਸਨਾ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ਜਸੁ ਪੂਰਿ ਅਘਾਵਹਿ ਸਮਰਥ ਕਾਨ ॥
हे पराक्रमी परमेश्वरा! माझी उत्कटता दिवसाचे आठही तास तुझे गुणगान करते आणि तुझी कीर्ती ऐकून माझे कान पूर्ण तृप्त होतात.

ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ਜੀਅਨ ਕੇ ਦਾਤੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਨਾਨਕ ਕੁਰਬਾਨ ॥੨॥੩॥੨੨॥
हे प्राणिमात्रांचे दाता! मी तुझ्याकडे आश्रयासाठी आलो आहे आणि नानक नेहमी तुझ्यासाठी स्वतःचा त्याग करतात. ॥२॥ ३॥ २२॥

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
तोडी महाला ५ ॥

ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ ਪਗ ਕੀ ਧੂਰਿ ॥
हे परमेश्वरा! मला तुझ्या चरणांची धूळ हवी आहे.

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮਨਮੋਹਨ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਰੀ ਲੋਚਾ ਪੂਰਿ ॥ ਰਹਾਉ ॥
हे दीनदयाळ! हे प्रिय हे मनमोहन! माझी इच्छा पूर्ण कर. ॥रहाउ॥

ਦਹ ਦਿਸ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਜਸੁ ਤੁਮਰਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ ॥
हे अंतर्यामी परमेश्वरा! तू सदैव माझ्याबरोबर आहेस आणि तुझी कीर्ती दहा दिशांना पसरलेली आहे.

ਜੋ ਤੁਮਰਾ ਜਸੁ ਗਾਵਹਿ ਕਰਤੇ ਸੇ ਜਨ ਕਬਹੁ ਨ ਮਰਤੇ ਝੂਰਿ ॥੧॥
हे निर्मात्या! जे तुझी स्तुती करतात ते दुःखाने मरत नाहीत.॥१॥

ਧੰਧ ਬੰਧ ਬਿਨਸੇ ਮਾਇਆ ਕੇ ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਮਿਟੇ ਬਿਸੂਰ ॥
संत आणि महापुरुषांच्या सहवासाने त्यांची मायेची बंधने आणि सर्व चिंता नाहीसे होतात.

ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਭੋਗ ਇਸੁ ਜੀਅ ਕੇ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਜਾਨੇ ਕੂਰ ॥੨॥੪॥੨੩॥
हे नानक! या मनातील सर्व सुख, संपत्ती, सुख इत्यादि भगवंताच्या नामाशिवाय क्षणभंगुर आहेत असे समजा. ॥२॥ ४॥ २३॥

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

तोडी महाला ५ ॥

ਮਾਈ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥

हे माते! माझ्या हृदयाची तहान शमलेली नाही, म्हणजेच भगवंताच्या दर्शनाची तहान कायम आहे.

ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰੀਤਮ ਦਰਸਨ ਦੇਖਨ ਕਉ ਧਾਰੀ ਮਨਿ ਆਸ ॥ ਰਹਾਉ ॥

माझ्या प्रिय परमेश्वराशिवाय मी क्षणभरही राहू शकत नाही आणि त्याच्या दर्शनाची आशा माझ्या मनात कायम आहे.॥रहाउ॥

ਸਿਮਰਉ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਕਰਤੇ ਮਨ ਤਨ ਤੇ ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਨਾਸ ॥

मला फक्त त्या निरंजन सृष्टिकर्त्याचे नाव आठवते ज्याच्या द्वारे माझ्या मनाची आणि शरीराची सर्व पापे नष्ट झाली आहेत.

ਪੂਰਨ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੁਖਦਾਤੇ ਅਬਿਨਾਸੀ ਬਿਮਲ ਜਾ ਕੋ ਜਾਸ ॥੧॥

तो परमात्मा सदैव सुख देणारा आणि अमर आहे, ज्याची कीर्ती अत्यंत पवित्र आहे ॥१॥

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੇਰੇ ਪੂਰ ਮਨੋਰਥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਭੇਟੇ ਗੁਣਤਾਸ ॥

संतांच्या अपार कृपेने माझ्या सर्व मनोकामना पूर्ण झाल्या आहेत आणि भगवंताच्या कृपेने मला गुणांचा खजिना मिळाला आहे.

ਸਾਂਤਿ ਸਹਜ ਸੁਖ ਮਨਿ ਉਪਜਿਓ ਕੋਟਿ ਸੂਰ ਨਾਨਕ ਪਰਗਾਸ ॥੨॥੫॥੨੪॥
हे नानक! लाखो सूर्यासारखा भगवंताचा प्रकाश माझ्या मनात पसरला आहे आणि माझ्या मनात नैसर्गिक आनंद आणि शांती निर्माण झाली आहे. ॥२॥ ५॥ २४॥

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
तोडी महाला ५ ॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ॥
हे शुद्धी देवा.

ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਮਾਨ ਸੁਖਦਾਤਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਮਨ ਕੋ ਭਾਵਨ ॥ ਰਹਾਉ ॥
सजीवांना जीवन, सन्मान आणि आनंद देणारे तुम्हीच आहात. आमच्या अंतःकरणाला प्रिय असलेले तू अंतरात्म्य आहेस.॥१॥रहाउ॥

ਸੁੰਦਰੁ ਸੁਘੜੁ ਚਤੁਰੁ ਸਭ ਬੇਤਾ ਰਿਦ ਦਾਸ ਨਿਵਾਸ ਭਗਤ ਗੁਨ ਗਾਵਨ ॥
हे परमेश्वरा, तू खूप सुंदर, बुद्धिमान आहेस आणि सर्व काही जाणतोस. तू तुझ्या सेवकाच्या हृदयात वास करतोस आणि तुझे भक्त नेहमी तुझे गुणगान गातात.

ਨਿਰਮਲ ਰੂਪ ਅਨੂਪ ਸੁਆਮੀ ਕਰਮ ਭੂਮਿ ਬੀਜਨ ਸੋ ਖਾਵਨ ॥੧॥
हे परमेश्वरा! तुझे रूप अत्यंत पवित्र आणि अद्वितीय आहे. माणसाचे शरीर ही कामाची भूमी आहे आणि त्यात तो जे काही चांगले किंवा वाईट पेरतो तेच तो खातो.॥१॥

ਬਿਸਮਨ ਬਿਸਮ ਭਏ ਬਿਸਮਾਦਾ ਆਨ ਨ ਬੀਓ ਦੂਸਰ ਲਾਵਨ ॥
त्याचे अद्भूत कार्य पाहून मी अचंबित झालो आहे आणि त्या भगवंताच्या बरोबरीने मी दुसरा कोणीही ओळखत नाही.

ਰਸਨਾ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਜਸੁ ਜੀਵਾ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਬਲਿ ਜਾਵਨ ॥੨॥੬॥੨੫॥
माझ्या उत्कटतेने त्या परमेश्वराचे स्तोत्र जपूनच मी जिवंत राहतो आणि दास नानक नेहमी त्याच्यासाठी त्याग करतात.॥२॥६॥२५॥

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
तोडी महाला ५ ॥

ਮਾਈ ਮਾਇਆ ਛਲੁ ॥
हे माते! हा भ्रम केवळ फसवणूक आहे.

ਤ੍ਰਿਣ ਕੀ ਅਗਨਿ ਮੇਘ ਕੀ ਛਾਇਆ ਗੋਬਿਦ ਭਜਨ ਬਿਨੁ ਹੜ ਕਾ ਜਲੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥
गोविंदांच्या स्तोत्रांशिवाय हे पुराचे पाणी म्हणजे आग, गवत आणि पेंढा आणि ढगांच्या सावल्या आहेत. ॥१॥रहाउ॥

ਛੋਡਿ ਸਿਆਨਪ ਬਹੁ ਚਤੁਰਾਈ ਦੁਇ ਕਰ ਜੋੜਿ ਸਾਧ ਮਗਿ ਚਲੁ ॥
म्हणून तुमची हुशारी आणि बुद्धिमत्ता सोडून हात जोडून संतांच्या मार्गाचा अवलंब करा.

ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਮਾਨੁਖ ਦੇਹ ਕਾ ਇਹੁ ਊਤਮ ਫਲੁ ॥੧॥
मानवी शरीरासाठी सर्वोत्तम परिणाम म्हणजे आंतरिक देवाचे ध्यान करणे. ॥१॥

ਬੇਦ ਬਖਿਆਨ ਕਰਤ ਸਾਧੂ ਜਨ ਭਾਗਹੀਨ ਸਮਝਤ ਨਹੀ ਖਲੁ ॥
वेद आणि ऋषी सुद्धा हेच सांगतात, पण नशीब नसलेल्या मूर्ख माणसाला हा फरक कळत नाही.

ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਰਾਚੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਦਹਨ ਭਏ ਮਲ ॥੨॥੭॥੨੬॥
हे नानकांच्या भक्तांनो! ते प्रेम आणि भक्तीमध्ये मग्न राहतात आणि भगवंताच्या स्मरणाने त्यांच्या पापांची घाण जळून जाते. ॥२॥ ७ ॥ २६ ॥

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
तोडी महाला ५ ॥

ਮਾਈ ਚਰਨ ਗੁਰ ਮੀਠੇ ॥
हे माते! मला गुरुचे चरण खूप गोड वाटतात.

ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਦੇਵੈ ਪਰਮੇਸਰੁ ਕੋਟਿ ਫਲਾ ਦਰਸਨ ਗੁਰ ਡੀਠੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥
सुदैवाने गुरूंच्या चरणी स्नेह लाभतो, गुरूंचे दर्शन घेतल्याने माणसाला लाखो लाभ होतात.॥१॥रहाउ॥

ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਅਚੁਤ ਅਬਿਨਾਸੀ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਨਸੇ ਮਦ ਢੀਠੇ ॥
अविनाशी, अविनाशी भगवंताचे गुणगान गाण्याने वासना, क्रोध यांसारखे दुष्ट दुर्गुण नष्ट होतात.

ਅਸਥਿਰ ਭਏ ਸਾਚ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਜਨਮ ਮਰਨ ਬਾਹੁਰਿ ਨਹੀ ਪੀਠੇ ॥੧॥
सत्याच्या प्रेमात बुडलेले साधक स्थिर झाले आहेत आणि पुन्हा पुन्हा जीवन-मरणाच्या फेऱ्यात पडत नाहीत.॥१॥

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਜਨ ਰੰਗ ਰਸ ਜੇਤੇ ਸੰਤ ਦਇਆਲ ਜਾਨੇ ਸਭਿ ਝੂਠੇ ॥
भगवंताच्या उपासनेशिवाय, सर्व सुख आणि रंग, दयाळू संत त्यांना क्षणभंगुर आणि मिथ्या मानतात.

ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਪਾਇਓ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਬਿਹੂਨ ਚਲੇ ਸਭਿ ਮੂਠੇ ॥੨॥੮॥੨੭॥
हे नानक! भक्तांना केवळ नामाचे रत्न मिळाले आहे, पण मोहिनी मायेत रमलेले नामहीन मानव जग सोडून गेले आहेत ॥२॥८॥२७॥

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
तोडी महाला ५ ॥

ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚਿਤਾਰਾ ॥
ऋषींच्या सहवासात मी भगवंताचे नामस्मरण केले आहे.

ਸਹਜਿ ਅਨੰਦੁ ਹੋਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਅੰਕੁਰੁ ਭਲੋ ਹਮਾਰਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥
त्यामुळे आता रात्रंदिवस माझ्या मनात नैसर्गिक आनंद राहतो आणि माझ्या कर्माचा शुभ अंकुर फुटला आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟਿਓ ਬਡਭਾਗੀ ਜਾ ਕੋ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰਾ ॥
मोठ्या नशिबाने मला एक परिपूर्ण गुरू लाभला आहे ज्यांना ना अंत आहे आणि ना अंत आहे.

ਕਰੁ ਗਹਿ ਕਾਢਿ ਲੀਓ ਜਨੁ ਅਪੁਨਾ ਬਿਖੁ ਸਾਗਰ ਸੰਸਾਰਾ ॥੧॥
गुरूंनी आपल्या सेवकाचा हात धरून या विषरूपी विश्वसागरातून बाहेर काढले आहे.॥१॥

ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਾਟੇ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਬਹੁੜਿ ਨ ਸੰਕਟ ਦੁਆਰਾ ॥
गुरूच्या शब्दाने माझे जन्म-मृत्यूचे बंध तुटले असून आता पुन्हा संकटाच्या दाराला सामोरे जावे लागणार नाही.

ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਗਹੀ ਸੁਆਮੀ ਕੀ ਪੁਨਹ ਪੁਨਹ ਨਮਸਕਾਰਾ ॥੨॥੯॥੨੮॥
हे नानक! मी माझ्या प्रभूचा आश्रय घेतला आहे आणि मी त्याच्यापुढे वारंवार नतमस्तक झालो आहे. ॥२॥९॥२८॥

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
तोडी महाला ५ ॥

ਮਾਈ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕੋ ਸੁਖੁ ॥
अरे आई, माझ्या मनाला आनंद मिळाला आहे.

ਕੋਟਿ ਅਨੰਦ ਰਾਜ ਸੁਖੁ ਭੁਗਵੈ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਬਿਨਸੈ ਸਭ ਦੁਖੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
भगवंताचे स्मरण केल्याने सर्व दु:खांचा नाश होतो आणि हे मन लाखो सुख-सुखांचा उपभोग घेतो.॥१॥रहाउ॥

ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਨਾਸਹਿ ਸਿਮਰਤ ਪਾਵਨ ਤਨ ਮਨ ਸੁਖ ॥
भगवंताच्या स्मरणाने लाखो जन्मांची पापे नष्ट होतात, शरीर शुद्ध होते आणि मनालाही परम आनंद मिळतो.

ਦੇਖਿ ਸਰੂਪੁ ਪੂਰਨੁ ਭਈ ਆਸਾ ਦਰਸਨੁ ਭੇਟਤ ਉਤਰੀ ਭੁਖ ॥੧॥
भगवंताचे सुंदर रूप पाहून माझी आशा पूर्ण झाली आणि त्याला पाहून माझी भूक शमली ॥१॥

ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਅਸਟ ਮਹਾ ਸਿਧਿ ਕਾਮਧੇਨੁ ਪਾਰਜਾਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰੁਖੁ ॥
माझ्यासाठी हरि देव हे चार पदार्थ आहेत, धर्म, अर्थ, काम आणि मोक्ष, आठ महासिद्धी, अणिमा, महिमा, लघिमा, गरिमा, प्राप्ती, प्राकाम्य, इष्ट, वशिता, कामधेनु आणि पारिजात वृक्ष.

ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਗਹੀ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਜਨਮ ਮਰਨ ਫਿਰਿ ਗਰਭ ਨ ਧੁਖੁ ॥੨॥੧੦॥੨੯॥
हे नानक! मी आनंदाच्या सागर भगवंताचा आश्रय घेतला आहे. आता माझा जन्म आणि मृत्यू संपला आहे आणि आता मला गर्भधारणेच्या वेदना सहन कराव्या लागणार नाहीत. ॥२॥ १०॥ २६॥

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
तोडी महाला ५ ॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਚਰਨ ਰਿਦੈ ਉਰ ਧਾਰੇ ॥
मी भगवंताचे सुंदर चरण माझ्या हृदयात वसवले आहेत आणि.

ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪੁਨਾ ਕਾਰਜ ਸਫਲ ਹਮਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
सद्गुरूंचे स्मरण करून माझे सर्व कार्य सफल झाले आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਪੂਜਾ ਪਰਮੇਸੁਰ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥
सर्व विचारांचे परम सार हे आहे की भगवान हरींचे गुणगान गाणे म्हणजे उपासना आणि दान होय.

ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਅਤੁਲ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਠਾਕੁਰ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥੧॥
त्या अगम्य आणि अतुलनीय ठाकूरजींचे गुणगान गाऊन मला अतुलनीय आनंद मिळाला आहे.॥१॥

ਜੋ ਜਨ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਅਪਨੇ ਕੀਨੇ ਤਿਨ ਕਾ ਬਾਹੁਰਿ ਕਛੁ ਨ ਬੀਚਾਰੇ ॥
ज्या भक्तांना भगवंताने स्वतःचे बनवले आहे त्यांच्या गुण-दोषांचा देव दोनदा विचार करत नाही.

ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਸੁਨਿ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵਾ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਕੰਠ ਮਝਾਰੇ ॥੨॥੧੧॥੩੦॥
हे नानक! मी केवळ हरिनामाच्या रूपातील रत्नाच्या सौंदर्याचे श्रवण आणि जप करून जिवंत राहतो आणि तो मी माझ्या गळ्यात लपेटला आहे. ॥२॥ ११॥ ३० ॥

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੯
तोडी महला ९.

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਕਹਉ ਕਹਾ ਅਪਨੀ ਅਧਮਾਈ ॥
काय सांगू मी तुला माझ्या दु:खाबद्दल?

ਉਰਝਿਓ ਕਨਕ ਕਾਮਨੀ ਕੇ ਰਸ ਨਹ ਕੀਰਤਿ ਪ੍ਰਭ ਗਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मी फक्त सोने आणि स्त्रियांच्या अभिरुचीत अडकून राहिलो आणि कधीही देवाची स्तुती केली नाही. ॥१॥रहाउ॥

ਜਗ ਝੂਠੇ ਕਉ ਸਾਚੁ ਜਾਨਿ ਕੈ ਤਾ ਸਿਉ ਰੁਚ ਉਪਜਾਈ ॥
या खोट्या जगाला सत्य मानून मला त्यात रस निर्माण झाला आहे.

ਦੀਨ ਬੰਧ ਸਿਮਰਿਓ ਨਹੀ ਕਬਹੂ ਹੋਤ ਜੁ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ॥੧॥
मला नेहमी मदत करणारा माझा गरीब मित्र देव आठवला नाही. ॥१॥

ਮਗਨ ਰਹਿਓ ਮਾਇਆ ਮੈ ਨਿਸ ਦਿਨਿ ਛੁਟੀ ਨ ਮਨ ਕੀ ਕਾਈ ॥
मी रात्रंदिवस भ्रमात मग्न राहिलो त्यामुळे माझ्या मनातील अहंकाराची घाण दूर झाली नाही.

ਕਹਿ ਨਾਨਕ ਅਬ ਨਾਹਿ ਅਨਤ ਗਤਿ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਨਾਈ ॥੨॥੧॥੩੧॥
हे नानक! आता भगवंताला शरण जाण्याशिवाय मोक्षप्राप्तीचा दुसरा मार्ग नाही.॥२॥१॥३१॥

ਟੋਡੀ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾਂ ਕੀ
तोडी बनी भगतन की.

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਕੋਈ ਬੋਲੈ ਨਿਰਵਾ ਕੋਈ ਬੋਲੈ ਦੂਰਿ ॥
कोणी म्हणतात की देव आपल्या जवळ आहे तर कोणी म्हणतात की तो दूर कुठेतरी राहतो.

ਜਲ ਕੀ ਮਾਛੁਲੀ ਚਰੈ ਖਜੂਰਿ ॥੧॥
पाण्यातला मासा खजुरावर चढतोय असं म्हणण्याइतपत या गोष्टी बेताल वाटतात. ॥१॥

ਕਾਂਇ ਰੇ ਬਕਬਾਦੁ ਲਾਇਓ ॥
हे अज्ञानी जीव! तू का मूर्खपणा बोलतोस?

ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਪਾਇਓ ਤਿਨਹਿ ਛਪਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
कारण ज्याला भगवंताची प्राप्ती झाली आहे त्याने हे रहस्य गुप्त ठेवले आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਪੰਡਿਤੁ ਹੋਇ ਕੈ ਬੇਦੁ ਬਖਾਨੈ ॥
तुम्ही विद्वान होऊन वेद समजावून सांगा.

ਮੂਰਖੁ ਨਾਮਦੇਉ ਰਾਮਹਿ ਜਾਨੈ ॥੨॥੧॥
पण मूर्ख नामदेव फक्त रामालाच ओळखतात. ॥२॥ १॥

ਕਉਨ ਕੋ ਕਲੰਕੁ ਰਹਿਓ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਹੀ ॥
नुसते रामाचे नाव घेतल्याने कोणत्या माणसाचा कलंक सुटतो ते सांगा.

ਪਤਿਤ ਪਵਿਤ ਭਏ ਰਾਮੁ ਕਹਤ ਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
रामाचे नाम उच्चारताच पापी लोक पवित्र होतात. ॥१॥रहाउ॥

ਰਾਮ ਸੰਗਿ ਨਾਮਦੇਵ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਤਗਿਆ ਆਈ ॥
नामदेवांची रामावर पूर्ण श्रद्धा आहे.

ਏਕਾਦਸੀ ਬ੍ਰਤੁ ਰਹੈ ਕਾਹੇ ਕਉ ਤੀਰਥ ਜਾਈਂ ॥੧॥
आता त्याने एकादशीचे व्रत का ठेवावे आणि तीर्थक्षेत्री जाऊन स्नान का करावे?॥१॥

ਭਨਤਿ ਨਾਮਦੇਉ ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਸੁਮਤਿ ਭਏ ॥
नामदेव म्हणतात की, रामाचे स्मरण करून शुभ कर्म केल्याने सुमतीची प्राप्ती होते.

ਗੁਰਮਤਿ ਰਾਮੁ ਕਹਿ ਕੋ ਕੋ ਨ ਬੈਕੁੰਠਿ ਗਏ ॥੨॥੨॥
गुरुच्या उपदेशाप्रमाणे राम म्हणत वैकुंठाला कोण गेले नाही ते सांगा? ॥२॥ २॥

ਤੀਨਿ ਛੰਦੇ ਖੇਲੁ ਆਛੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे तीन श्लोक असलेले शब्द खेळाचे स्वरूप आहे. ॥१॥रहाउ॥.

ਕੁੰਭਾਰ ਕੇ ਘਰ ਹਾਂਡੀ ਆਛੈ ਰਾਜਾ ਕੇ ਘਰ ਸਾਂਡੀ ਗੋ ॥
कुंभाराच्या घरात मातीचे भांडे, राजाच्या घरात शक्तीचे भांडे आणि.

ਬਾਮਨ ਕੇ ਘਰ ਰਾਂਡੀ ਆਛੈ ਰਾਂਡੀ ਸਾਂਡੀ ਹਾਂਡੀ ਗੋ ॥੧॥
ब्राह्मणाच्या घरात ज्ञान असते, अशा प्रकारे हे पात्र म्हणजे शक्ती आणि ज्ञानाची कथा आहे.॥१॥

ਬਾਣੀਏ ਕੇ ਘਰ ਹੀਂਗੁ ਆਛੈ ਭੈਸਰ ਮਾਥੈ ਸੀਂਗੁ ਗੋ ॥
बनी दुकानदाराच्या घरी हिंग आहे, म्हशीच्या कपाळावर शिंग आहे आणि.

ਦੇਵਲ ਮਧੇ ਲੀਗੁ ਆਛੈ ਲੀਗੁ ਸੀਗੁ ਹੀਗੁ ਗੋ ॥੨॥
मंदिरात शिवलिंगाची प्रतिष्ठापना केली जाते ही हिंग आणि शिवलिंगाची कथा आहे. ॥२॥

ਤੇਲੀ ਕੈ ਘਰ ਤੇਲੁ ਆਛੈ ਜੰਗਲ ਮਧੇ ਬੇਲ ਗੋ ॥
तेलवानाच्या घरात तेल आहे, जंगलात वेल आहे आणि.

ਮਾਲੀ ਕੇ ਘਰ ਕੇਲ ਆਛੈ ਕੇਲ ਬੇਲ ਤੇਲ ਗੋ ॥੩॥
बागायतदाराच्या घरी केळी आहेत ही तेली वेल आणि केळीची कथा आहे ॥३॥

ਸੰਤਾਂ ਮਧੇ ਗੋਬਿੰਦੁ ਆਛੈ ਗੋਕਲ ਮਧੇ ਸਿਆਮ ਗੋ ॥
संतांच्या सभेत गोविंद प्रमुख आहेत, गोकुळमध्ये श्याम कृष्ण प्रमुख आहेत.

ਨਾਮੇ ਮਧੇ ਰਾਮੁ ਆਛੈ ਰਾਮ ਸਿਆਮ ਗੋਬਿੰਦ ਗੋ ॥੪॥੩॥
राम नामदेवांच्या हृदयात आहे. ही गोष्ट आहे राम श्याम आणि गोविंदची.॥४॥३॥

ਰਾਗੁ ਬੈਰਾੜੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ਦੁਪਦੇ
रागु बैराडी महाला ४ घरु १ दुपदे.

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਸੁਨਿ ਮਨ ਅਕਥ ਕਥਾ ਹਰਿ ਨਾਮ ॥
हे माझ्या मन! हरि नामाची अवर्णनीय कथा लक्षपूर्वक ऐक.

ਰਿਧਿ ਬੁਧਿ ਸਿਧਿ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ਭਜੁ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਰਾਮ ਰਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
गुरूंच्या शिकवणीनुसार रामाची आराधना करा आणि यामुळे तुम्हाला रिद्धी, सिद्धी, सद्बुद्धी आणि अनेक आनंद मिळण्यास मदत होईल.॥१॥रहाउ॥

ਨਾਨਾ ਖਿਆਨ ਪੁਰਾਨ ਜਸੁ ਊਤਮ ਖਟ ਦਰਸਨ ਗਾਵਹਿ ਰਾਮ ॥
विविध कथा, पुराणे, शास्त्रेही रामाचे गुणगान करतात.

ਸੰਕਰ ਕ੍ਰੋੜਿ ਤੇਤੀਸ ਧਿਆਇਓ ਨਹੀ ਜਾਨਿਓ ਹਰਿ ਮਰਮਾਮ ॥੧॥
तेहतीस कोटी देव आणि शिवशंकर यांनीही भगवंताचे ध्यान केले आहे परंतु त्यांनाही त्यांचे रहस्य समजले नाही. ॥१॥

ਸੁਰਿ ਨਰ ਗਣ ਗੰਧ੍ਰਬ ਜਸੁ ਗਾਵਹਿ ਸਭ ਗਾਵਤ ਜੇਤ ਉਪਾਮ ॥
देवता, मानव, गंधर्व हे सुद्धा भगवंताचे गुणगान गात असतात आणि जी काही सृष्टी निर्माण झाली आहे तीही त्याचे गुणगान गात असते.

ਨਾਨਕ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਹਰਿ ਜਿਨ ਕਉ ਤੇ ਸੰਤ ਭਲੇ ਹਰਿ ਰਾਮ ॥੨॥੧॥
हे नानक! ज्यांच्यावर देवाने आशीर्वाद दिला आहे ते त्याचे चांगले संत आहेत.॥२॥१॥

ਬੈਰਾੜੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥
बैराडी महल्ला ४॥

ਮਨ ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਜਸੁ ਗਾਇਓ ॥
माझ्या मनाने संतांसह भगवंताचे गुणगान गायले आहे.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਤਨੁ ਰਤਨੁ ਹਰਿ ਨੀਕੋ ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਾਨੁ ਦਿਵਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
भगवंताचे नाव हे एक अमूल्य आणि सर्वोत्तम रत्न आहे आणि ही नामाची देणगी मला गुरु सतगुरुंनी देवाकडून दिली आहे.॥१॥रहाउ॥

ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਭੁ ਦੇਵਉ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਨਾਇਓ ॥
ज्या महापुरुषाने मला हरि नामाचा महिमा सांगितला आहे त्या महापुरुषाला मी माझे मन आणि शरीर सर्व अर्पण करतो.

ਧਨੁ ਮਾਇਆ ਸੰਪੈ ਤਿਸੁ ਦੇਵਉ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਮੀਤੁ ਮਿਲਾਇਓ ॥੧॥
मी माझी सर्व माया, संपत्ती आणि संपत्ती त्या गुरूच्या स्वाधीन करतो ज्यांनी मला माझ्या मित्र भगवंताशी जोडले आहे. ॥१॥

ਖਿਨੁ ਕਿੰਚਿਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਜਗਦੀਸਰਿ ਤਬ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਧਿਆਇਓ ॥
जगदीश्वरांनी माझ्यावर क्षणभर कृपा केली तेव्हाच मी मनातल्या मनात हरि यशचे ध्यान केले.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਭੇਟੇ ਸੁਆਮੀ ਦੁਖੁ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਗਵਾਇਓ ॥੨॥੨॥
नानकांना जगाचा स्वामी परमेश्वर सापडला आणि त्यांचा अहंकाराचा रोग व सर्व दु:ख नाहीसे झाले. ॥२॥ २॥

ਬੈਰਾੜੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥
बैराडी महल्ला ४॥

ਹਰਿ ਜਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥
हरिचा भक्त राम नामाचेच गुणगान गातो.

ਜੇ ਕੋਈ ਨਿੰਦ ਕਰੇ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਅਪੁਨਾ ਗੁਨੁ ਨ ਗਵਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हरी भक्तावर कोणी टीका केली तरी तो आपला सद्गुणी स्वभाव सोडत नाही.॥१॥रहाउ॥

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਸੁ ਆਪੇ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਆਪੇ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ॥
जे काही केले जाते ते स्वतः परमेश्वराने केले आहे आणि सर्व कार्य तो स्वतःच करतो.

ਹਰਿ ਆਪੇ ਹੀ ਮਤਿ ਦੇਵੈ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਆਪੇ ਬੋਲਿ ਬੁਲਾਵੈ ॥੧॥
भगवंत स्वतः सजीवांना बुद्धी देतो आणि त्याचे शब्द बोलून, तो प्राणिमात्रांकडून शब्द मागवतो. ॥१॥

ਹਰਿ ਆਪੇ ਪੰਚ ਤਤੁ ਬਿਸਥਾਰਾ ਵਿਚਿ ਧਾਤੂ ਪੰਚ ਆਪਿ ਪਾਵੈ ॥

की भगवंतानेच आकाश, वायू, अग्नी, जल आणि पृथ्वी ही पंचभूत तत्वे जगामध्ये पसरवली आहेत आणि त्यात वासना, क्रोध, लोभ, आसक्ती आणि अहंकार हे पाच दुर्गुण ठेवतात.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਆਪੇ ਹਰਿ ਆਪੇ ਝਗਰੁ ਚੁਕਾਵੈ ॥੨॥੩॥

हे नानक! देव स्वतः आपल्या भक्तांना सतगुरुंशी जोडतो आणि स्वतः भौतिक विकारांचे संघर्ष दूर करतो.॥ २॥ ३॥

ਬੈਰਾੜੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

बैराडी महल्ला ४॥

ਜਪਿ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥

हे माझ्या मन! रामाचे नामस्मरण कर कारण त्याद्वारेच मोक्ष प्राप्त होतो.

ਕੋਟ ਕੋਟੰਤਰ ਕੇ ਪਾਪ ਸਭਿ ਖੋਵੈ ਹਰਿ ਭਵਜਲੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

राम नामाने लाखो जन्मांची सर्व पापे नष्ट होतात आणि माणसाला अस्तित्त्वाचा सागर पार करून जातो. ॥१॥रहाउ॥

ਕਾਇਆ ਨਗਰਿ ਬਸਤ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥

जगाचा स्वामी मनुष्य देहाच्या रूपाने नगरात वास करतो आणि तो निर्भय, निर्भय आणि निराकार आहे.

ਹਰਿ ਨਿਕਟਿ ਬਸਤ ਕਛੁ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵੈ ਹਰਿ ਲਾਧਾ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਾ ॥੧॥

देव आपल्या जवळ राहतो पण आपण काहीही पाहू शकत नाही. गुरुच्या उपदेशानेच भगवंताची प्राप्ती होते.॥१॥

ਹਰਿ ਆਪੇ ਸਾਹੁ ਸਰਾਫੁ ਰਤਨੁ ਹੀਰਾ ਹਰਿ ਆਪਿ ਕੀਆ ਪਾਸਾਰਾ ॥

देव स्वतःच सावकार आहे, स्वतःच जौहरी आहे, स्वतःच रत्न आणि अमूल्य हिरा आहे आणि त्यानेच सृष्टीचा प्रसार केला आहे.

ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਿਹਾਝੇ ਸੋ ਸਾਹੁ ਸਚਾ ਵਣਜਾਰਾ ॥੨॥੪॥

हे नानक! ज्याच्यावर तो आशीर्वाद देतो तो हरिचे नाव घेतो आणि तो खरा सावकार आणि खरा व्यापारी असतो. ॥२॥ ४॥

ਬੈਰਾੜੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥
बैराडी महल्ला ४॥

ਜਪਿ ਮਨ ਹਰਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥
हे मन! आनंदमय आणि निराकार भगवंताचा जप कर

ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ਸੁਖਦਾਤਾ ਜਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
सदैव आनंद देणाऱ्या आणि ज्याला अंत नाही अशा भगवंताचे चिंतन केले पाहिजे. ॥१॥रहाउ॥

ਅਗਨਿ ਕੁੰਟ ਮਹਿ ਉਰਧ ਲਿਵ ਲਾਗਾ ਹਰਿ ਰਾਖੈ ਉਦਰ ਮੰਝਾਰਾ ॥
मातेच्या उदरात असलेल्या जीवाचे रक्षण करणारा देवच आहे, जिथे तो जठराच्या अग्नीच्या गर्तेत तोंड करून झोपतो आणि त्याच्या पाळत ठेवतो.

ਸੋ ਐਸਾ ਹਰਿ ਸੇਵਹੁ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਅੰਤਿ ਛਡਾਵਣਹਾਰਾ ॥੧॥
अशा भगवंताची उपासना करावीशी वाटत असेल कारण केवळ तोच जीवनाच्या शेवटच्या क्षणी आत्म्याला यमापासून मुक्त करतो. ॥१॥

ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਬਸਿਆ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਕਰਹੁ ਨਮਸਕਾਰਾ ॥
ज्यांच्या हृदयात माझा देव वास करतो त्या महापुरुषाला सदैव नमन.

ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਜਪੁ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰਾ ॥੨॥੫॥
हे नानक! भगवंताचे नाम हा आपल्या जीवनाचा आधार आहे, परंतु भगवंताचे स्मरण त्याच्या कृपेनेच होते.॥२॥५॥

ਬੈਰਾੜੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥
बैराडी महल्ला ४॥

ਜਪਿ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਤ ਧਿਆਇ ॥
हे माझ्या मन! दररोज भगवंताचा जप कर आणि त्याचे नामस्मरण कर.

ਜੋ ਇਛਹਿ ਸੋਈ ਫਲੁ ਪਾਵਹਿ ਫਿਰਿ ਦੂਖੁ ਨ ਲਾਗੈ ਆਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
त्याचे चिंतन केल्याने जे काही वांछित आहे ते फळ मिळते आणि पुन्हा दु:ख येत नाही. ॥१॥रहाउ॥

ਸੋ ਜਪੁ ਸੋ ਤਪੁ ਸਾ ਬ੍ਰਤ ਪੂਜਾ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਇ ॥
ज्याने भगवंतावर प्रेम होते ते म्हणजे जप, तप, उपवास आणि उपासना.

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੋਰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਭ ਝੂਠੀ ਇਕ ਖਿਨ ਮਹਿ ਬਿਸਰਿ ਸਭ ਜਾਇ ॥੧॥
भगवंतावरील प्रेम सोडले तर इतर सर्व प्रेम खोटे आहे आणि क्षणात सर्वकाही विसरते. ॥१॥

ਤੂ ਬੇਅੰਤੁ ਸਰਬ ਕਲ ਪੂਰਾ ਕਿਛੁ ਕੀਮਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥
हे देवा! तू सर्व गोष्टींमध्ये अमर्याद आणि पूर्ण आहेस आणि तुझे मूल्यमापन होऊ शकत नाही.

ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਤੁਮ੍ਹਾਰੀ ਹਰਿ ਜੀਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਛਡਾਇ ॥੨॥੬॥
नानक पूजा करतात, हे देवा! मी तुझ्याकडे आश्रयाला आलो आहे, तुला योग्य वाटेल तसे मला माझ्या बंधनातून मुक्त कर.॥ २॥ ६॥

ਰਾਗੁ ਬੈਰਾੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧
रागु बैराडी महाला ५ घरु १.

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਇਓ ॥
संतांसोबत मिळून मी देवाचे गुणगान गायले आहे आणि.

ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੇ ਦੂਖ ਗਵਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
लाखो जन्मांचे दुःख दूर केले. ॥१॥रहाउ॥

ਜੋ ਚਾਹਤ ਸੋਈ ਮਨਿ ਪਾਇਓ ॥
माझ्या मनात जी काही इच्छा होती, ती मी पूर्ण केली आहे.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਿਵਾਇਓ ॥੧॥
भगवंताच्या कृपेने मला साधुसंतांनी दिलेले नाव मला मिळाले आहे ॥१॥

ਸਰਬ ਸੁਖ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਵਡਾਈ ॥
हरिनामाचा जयजयकार केल्याने या लोकात आणि परलोकातील सर्व सुख आणि वैभव प्राप्त होते.

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਮਤਿ ਪਾਈ ॥੨॥੧॥੭॥
हे नानक! गुरूंच्या कृपेनेच मला सुमती प्राप्त झाली आहे. ॥२॥ १॥ ७॥

ਰਾਗੁ ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧
रागु तिलंग महाला १ घरु.

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
एकच ईश्वर आहे, त्याचे नाव सत्य आहे, तो आदिपुरुष आहे, जगाचा निर्माता आहे, तो सर्वशक्तिमान आहे, तो निर्भय आहे, तो प्रेमाचे मूर्त स्वरूप आहे कारण तो वैरमुक्त आहे, तो कालातीत आहे, ब्रह्मदेवाची मूर्ती आहे. तो सदैव अमर आहे, म्हणून तो जन्म-मृत्यूच्या फेऱ्यातून मुक्त आहे, तो स्वयंजन्म आहे, म्हणजेच गुरूच्या कृपेने तो स्वयंप्रकाशित झाला आहे.

ਯਕ ਅਰਜ ਗੁਫਤਮ ਪੇਸਿ ਤੋ ਦਰ ਗੋਸ ਕੁਨ ਕਰਤਾਰ ॥
हे कर्तार! मी तुला एक विनंती केली आहे, कृपया ती लक्षपूर्वक ऐक.

ਹਕਾ ਕਬੀਰ ਕਰੀਮ ਤੂ ਬੇਐਬ ਪਰਵਦਗਾਰ ॥੧॥
तू सदैव सत्य आहेस, खूप मोठा आणि दयाळू आहेस, तुझ्यामध्ये कोणत्याही प्रकारचा दोष नाही पण तू सर्वांचे पोषण करणारा आहेस. ॥१॥

ਦੁਨੀਆ ਮੁਕਾਮੇ ਫਾਨੀ ਤਹਕੀਕ ਦਿਲ ਦਾਨੀ ॥
हे माझ्या हृदया! हे जग नष्ट होणार आहे हे सत्य जाण.

ਮਮ ਸਰ ਮੂਇ ਅਜਰਾਈਲ ਗਿਰਫਤਹ ਦਿਲ ਹੇਚਿ ਨ ਦਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
इस्त्रायल, मृत्यूचा देवदूत, माझ्या डोक्याचे केस धरून आहे हे तुला काहीच माहीत नाही. ॥१॥रहाउ॥

ਜਨ ਪਿਸਰ ਪਦਰ ਬਿਰਾਦਰਾਂ ਕਸ ਨੇਸ ਦਸਤੰਗੀਰ ॥
पत्नी, मुलगा, वडील आणि भाऊ, यापैकी कोणीही माझा मदतनीस नाही.

ਆਖਿਰ ਬਿਅਫਤਮ ਕਸ ਨ ਦਾਰਦ ਚੂੰ ਸਵਦ ਤਕਬੀਰ ॥੨॥
शेवटी जेव्हा माझा मृत्यू येईल आणि मृतदेहाच्या अंत्यसंस्कारासाठी प्रार्थना केली जाईल, तेव्हा मला येथे कोणीही ठेवू शकणार नाही.॥२॥

ਸਬ ਰੋਜ ਗਸਤਮ ਦਰ ਹਵਾ ਕਰਦੇਮ ਬਦੀ ਖਿਆਲ ॥
मी आयुष्यभर लोभात भटकत राहिलो आणि फक्त वाईटाचाच विचार करत राहिलो.

ਗਾਹੇ ਨ ਨੇਕੀ ਕਾਰ ਕਰਦਮ ਮਮ ਈਂ ਚਿਨੀ ਅਹਵਾਲ ॥੩॥

माझी अवस्था अशी आहे की मी कधीही चांगले काम केले नाही. ॥३॥

ਬਦਬਖਤ ਹਮ ਚੁ ਬਖੀਲ ਗਾਫਿਲ ਬੇਨਜਰ ਬੇਬਾਕ ॥

जगात माझ्यासारखा अभागी, बेफिकीर, निर्लज्ज आणि निर्भय माणूस नाही.

ਨਾਨਕ ਬੁਗੋਯਦ ਜਨੁ ਤੁਰਾ ਤੇਰੇ ਚਾਕਰਾਂ ਪਾ ਖਾਕ ॥੪॥੧॥

दास नानक एवढंच सांगतात, हे परमेश्वरा, माझ्यावर अशी कृपा कर की तुझ्या सेवकांच्या पायाची धूळ होते. ॥४॥ १॥

ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨

तिलंग महाला १ घरु २.

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਭਉ ਤੇਰਾ ਭਾਂਗ ਖਲੜੀ ਮੇਰਾ ਚੀਤੁ ॥

हे परमेश्वरा! तुझे भय हे माझे भांग आहे आणि माझे हृदय हे भांग ठेवणारी चामड्याची पिशवी आहे.

ਮੈ ਦੇਵਾਨਾ ਭਇਆ ਅਤੀਤੁ ॥

भीतीचा भांग पिऊन मी वेडा आणि अलिप्त झालो आहे.

ਕਰ ਕਾਸਾ ਦਰਸਨ ਕੀ ਭੂਖ ॥

मला तुझ्या दर्शनाची भूक लागली आहे आणि माझे दोन्ही हात तुझ्या दारात भिक्षा मागण्यासाठी भांड्यासारखे आहेत.

ਮੈ ਦਰਿ ਮਾਗਉ ਨੀਤਾ ਨੀਤ ॥੧॥

मी सदैव तुझ्या दारात दर्शनाची याचना करत असतो. ॥१॥

ਤਉ ਦਰਸਨ ਕੀ ਕਰਉ ਸਮਾਇ ॥

मी फक्त तुझे दर्शन मागतो.

ਮੈ ਦਰਿ ਮਾਗਤੁ ਭੀਖਿਆ ਪਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तुझ्या दारी मी भिकारी आहे, मला दर्शनासाठी भिक्षा दे. ॥१॥रहाउ॥

ਕੇਸਰਿ ਕੁਸਮ ਮਿਰਗਮੈ ਹਰਣਾ ਸਰਬ ਸਰੀਰੀ ਚੜ੍ਹਣਾ ॥
केशराची फुले, कस्तुरी, सोने इत्यादी सर्व परिधान करावे लागतात.

ਚੰਦਨ ਭਗਤਾ ਜੋਤਿ ਇਨੇਹੀ ਸਰਬੇ ਪਰਮਲੁ ਕਰਣਾ ॥੨॥
भक्तांमध्ये चंदनाप्रमाणे प्रकाश राहतो जो प्रत्येकाला आपल्या ज्ञानाचा सुगंध देतो. ॥२॥

ਘਿਅ ਪਟ ਭਾਂਡਾ ਕਹੈ ਨ ਕੋਇ ॥
तूप आणि रेशमाबद्दल कोणीही वाईट बोलत नाही.

ਐਸਾ ਭਗਤੁ ਵਰਨ ਮਹਿ ਹੋਇ ॥
हे परमेश्वरा! तुझा भक्त असाही आहे की त्याला कोणीही वाईट बोलत नाही मग तो ब्राह्मण, क्षत्रिय, वैश्य किंवा शूद्र कोणत्याही जातीचा असो.

ਤੇਰੈ ਨਾਮਿ ਨਿਵੇ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥
जे तुझ्या नामात लीन होऊन तुझ्यातच मग्न राहतात.

ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਦਰਿ ਭੀਖਿਆ ਪਾਇ ॥੩॥੧॥੨॥
नानकांची विनंती आहे की हे परमेश्वरा! त्याच्या दारात दर्शनासाठी भिक्षा द्या. ॥३॥ १॥ २॥

ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੩
तिलंग महाला १ घरु ३.

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਇਹੁ ਤਨੁ ਮਾਇਆ ਪਾਹਿਆ ਪਿਆਰੇ ਲੀਤੜਾ ਲਬਿ ਰੰਗਾਏ ॥
हे प्रिये! माझे हे शरीर मायेने ग्रासले आहे आणि मी ते लोभाच्या रंगांनी रंगवले आहे.

Page 722

ਮੇਰੈ ਕੰਤ ਨ ਭਾਵੈ ਚੋਲੜਾ ਪਿਆਰੇ ਕਿਉ ਧਨ ਸੇਜੈ ਜਾਏ ॥੧
म्हणूनच माझे पती प्रभू यांना माझे हे शरीर आवडत नाही! मी त्यांच्या बेडवर कसे जाऊ? ॥१॥

ਹੰਉ ਕੁਰਬਾਨੈ ਜਾਉ ਮਿਹਰਵਾਨਾ ਹੰਉ ਕੁਰਬਾਨੈ ਜਾਉ ॥
हे दयाळू परमेश्वरा! मी आत्मत्याग करतो.

ਹੰਉ ਕੁਰਬਾਨੈ ਜਾਉ ਤਿਨਾ ਕੈ ਲੈਨਿ ਜੋ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ॥
जे तुझे नाम घेतात त्यांच्यासाठी मी सदैव त्याग करतो.

ਲੈਨਿ ਜੋ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਤਿਨਾ ਕੈ ਹੰਉ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨੈ ਜਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जे तुझ्या नामात आहेत त्यांच्यासाठी मी सदैव त्याग करतो. ॥१॥रहाउ॥

ਕਾਇਆ ਰੰਙਣਿ ਜੇ ਥੀਐ ਪਿਆਰੇ ਪਾਈਐ ਨਾਉ ਮਜੀਠ ॥
अरे प्रिये, जर हे शरीर वासनेची भट्टी बनले आणि त्यात नामाच्या रूपाने मद ओतला गेला.

ਰੰਙਣ ਵਾਲਾ ਜੇ ਰੰਙੈ ਸਾਹਿਬੁ ਐਸਾ ਰੰਗੁ ਨ ਡੀਠ ॥੨॥
रंगवणारा माझा स्वामी जर स्वतः माझ्या शरीरासारखा अंगरखा रंगवतो, तर त्याला पूर्वी कधीही न पाहिलेला सुंदर रंग प्राप्त होतो.॥२॥

ਜਿਨ ਕੇ ਚੋਲੇ ਰਤੜੇ ਪਿਆਰੇ ਕੰਤੁ ਤਿਨਾ ਕੈ ਪਾਸਿ ॥
हे प्रिय आत्म्यांनो! ज्या स्त्रियांचे शरीर आणि वस्त्र नावाच्या रंगाने रंगलेले असतात, त्यांचा पती भगवान सदैव त्यांच्यासोबत असतो.

ਧੂੜਿ ਤਿਨਾ ਕੀ ਜੇ ਮਿਲੈ ਜੀ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥੩॥
नानक प्रार्थना करतात की मला त्यांच्या चरणांची धूळ मिळावी. ॥३॥

ਆਪੇ ਸਾਜੇ ਆਪੇ ਰੰਗੇ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥
भगवान स्वतःच सजीव आणि स्त्रिया निर्माण करतात, तो स्वतःच त्यांना नामाच्या रंगाने रंगवतो आणि तो स्वतःच त्यांच्यावर आशीर्वाद देतो.

ਨਾਨਕ ਕਾਮਣਿ ਕੰਤੈ ਭਾਵੈ ਆਪੇ ਹੀ ਰਾਵੇਇ ॥੪॥੧॥੩॥
हे नानक! जेव्हा एखादी जिवंत स्त्री आपल्या पतीला आवडू लागते, तेव्हा परमेश्वर स्वतः तिचा आनंद घेतो. ॥४॥ १॥ ३॥

ਤਿਲੰਗ ਮਃ ੧ ॥
तिलंग महः १ ॥

ਇਆਨੜੀਏ ਮਾਨੜਾ ਕਾਇ ਕਰੇਹਿ ॥
अरे मूर्ख बाई, तू इतका गर्विष्ठ का आहेस?

ਆਪਨੜੈ ਘਰਿ ਹਰਿ ਰੰਗੋ ਕੀ ਨ ਮਾਣੇਹਿ ॥
हृदयातील हरिचे प्रेम तू का घेत नाहीस?

ਸਹੁ ਨੇੜੈ ਧਨ ਕੰਮਲੀਏ ਬਾਹਰੁ ਕਿਆ ਢੂਢੇਹਿ ॥
हे वेड्या स्त्री, तुझा पती देव तुझ्या पाठीशी आहे आणि तो तुझ्या हृदयात राहतो, तू त्याला बाहेर का शोधतेस?

ਭੈ ਕੀਆ ਦੇਹਿ ਸਲਾਈਆ ਨੈਣੀ ਭਾਵ ਕਾ ਕਰਿ ਸੀਗਾਰੋ ॥
डोळ्यांवर देवाच्या भीतीने सुरमाचे टाके घाला आणि भगवंताच्या प्रेमाने स्वतःला सजवा.

ਤਾ ਸੋੁਹਾਗਣਿ ਜਾਣੀਐ ਲਾਗੀ ਜਾ ਸਹੁ ਧਰੇ ਪਿਆਰੋ ॥੧॥
जर पती, परमेश्वराने जिवंत स्त्रीवर प्रेम केले तरच ती विवाहित स्त्री म्हणून ओळखली जाईल. ॥१॥

ਇਆਣੀ ਬਾਲੀ ਕਿਆ ਕਰੇ ਜਾ ਧਨ ਕੰਤ ਨ ਭਾਵੈ ॥
एक निष्पाप आणि मूर्ख स्त्री तिच्या नवऱ्याला आवडत नसेल तर काय करू शकते?

ਕਰਣ ਪਲਾਹ ਕਰੇ ਬਹੁਤੇਰੇ ਸਾ ਧਨ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਵੈ ॥
अशा जिवंत स्त्रीने कितीही करुणेची चर्चा केली तरी परमेश्वराच्या दयेशिवाय तिला पतीचा महाल प्राप्त होत नाही.

ਵਿਣੁ ਕਰਮਾ ਕਿਛੁ ਪਾਈਐ ਨਾਹੀ ਜੇ ਬਹੁਤੇਰਾ ਧਾਵੈ ॥
जरी तो खूप धावत असला तरी, नशिबाशिवाय तो काहीही साध्य करू शकत नाही.

ਲਬ ਲੋਭ ਅਹੰਕਾਰ ਕੀ ਮਾਤੀ ਮਾਇਆ ਮਾਹਿ ਸਮਾਣੀ ॥
लोभ आणि अहंकारात बुडून ती मायेत लीन राहते.

ਇਨੀ ਬਾਤੀ ਸਹੁ ਪਾਈਐ ਨਾਹੀ ਭਈ ਕਾਮਣਿ ਇਆਣੀ ॥੨॥
जिवंत स्त्री अज्ञानी राहिली आहे आणि तिला या गोष्टींनी भगवंताची प्राप्ती होत नाही. ॥२॥

ਜਾਇ ਪੁਛਹੁ ਸੋਹਾਗਣੀ ਵਾਹੈ ਕਿਨੀ ਬਾਤੀ ਸਹੁ ਪਾਈਐ ॥
विवाहित स्त्रियांना जाऊन विचारले तरी त्यांना त्यांचा पती देव सापडला आहे.

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਸੋ ਭਲਾ ਕਰਿ ਮਾਨੀਐ ਹਿਕਮਤਿ ਹੁਕਮੁ ਚੁਕਾਈਐ ॥
देव जे काही करतो ते चांगलं म्हणून स्वीकारा आणि तुमची हेराफेरी आणि हुकूमशाही सोडून द्या.

ਜਾ ਕੈ ਪ੍ਰੇਮਿ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈਐ ਤਉ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਈਐ ॥
ज्याच्या प्रेमाने मोक्ष प्राप्त होतो त्या परमेश्वराच्या चरणी मन एकाग्र केले पाहिजे.

ਸਹੁ ਕਹੈ ਸੋ ਕੀਜੈ ਤਨੁ ਮਨੋ ਦੀਜੈ ਐਸਾ ਪਰਮਲੁ ਲਾਈਐ ॥
परमेश्वर म्हणतो ते करा. असा सुगंध लावा की तुम्ही तुमचे शरीर आणि मन समर्पण कराल.

ਏਵ ਕਹਹਿ ਸੋਹਾਗਣੀ ਭੈਣੇ ਇਨੀ ਬਾਤੀ ਸਹੁ ਪਾਈਐ ॥੩॥
हे भगिनी! विवाहित स्त्री अशा प्रकारे म्हणते की या गोष्टींद्वारेच तिला तिचा पती भगवान प्राप्त होतो. ॥३॥

ਆਪੁ ਗਵਾਈਐ ਤਾ ਸਹੁ ਪਾਈਐ ਅਉਰੁ ਕੈਸੀ ਚਤੁਰਾਈ ॥
अहंकार दूर झाला तरच नवरा सापडतो, याशिवाय दुसरी हुशारी निरुपयोगी आहे.

ਸਹੁ ਨਦਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਸੋ ਦਿਨੁ ਲੇਖੈ ਕਾਮਣਿ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥
जेव्हा पती भगवान तिच्या आशीर्वादाने तिच्याकडे पाहतात तेव्हा जिवंत स्त्रीचा तो दिवस यशस्वी होतो आणि तिला नऊ खजिना प्राप्त होतात.

ਆਪਣੇ ਕੰਤ ਪਿਆਰੀ ਸਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਨਾਨਕ ਸਾ ਸਭਰਾਈ ॥
हे नानक! जिला आपला पती परमेश्वराला प्रिय वाटतो ती विवाहित स्त्री आहे आणि तिला सर्व गोष्टींमध्ये सौंदर्य प्राप्त होते.

ਐਸੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਸਹਜ ਕੀ ਮਾਤੀ ਅਹਿਨਿਸਿ ਭਾਇ ਸਮਾਣੀ ॥
जो भगवंताच्या प्रेमाने रंगलेला असतो आणि रात्रंदिवस नैसर्गिक अवस्थेत भगवंताच्या प्रेमात लीन असतो.

ਸੁੰਦਰਿ ਸਾਇ ਸਰੂਪ ਬਿਚਖਣਿ ਕਹੀਐ ਸਾ ਸਿਆਣੀ ॥੪॥੨॥੪॥
ती सुंदर, सुंदर, अद्वितीय आणि हुशार असल्याचे म्हटले जाते. ॥४॥ २॥ ४॥

ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੧ ॥
तिलंग महाला १॥

ਜੈਸੀ ਮੈ ਆਵੈ ਖਸਮ ਕੀ ਬਾਣੀ ਤੈਸੜਾ ਕਰੀ ਗਿਆਨੁ ਵੇ ਲਾਲੋ ॥
हे बंधू लालो! मी तुला माझ्या सद्गुरू प्रभूंच्या वाणीप्रमाणे ज्ञान कथन करतो.

ਪਾਪ ਕੀ ਜੰਞ ਲੈ ਕਾਬਲਹੁ ਧਾਇਆ ਜੋਰੀ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ਵੇ ਲਾਲੋ ॥
बाबर काबूलहून पाप आणि जुलमाची मिरवणूक घेऊन आला आहे आणि जबरदस्ती आणि जुलूम करून भारत सरकारकडे कन्या दानाची मागणी करत आहे.

ਸਰਮੁ ਧਰਮੁ ਦੁਇ ਛਪਿ ਖਲੋਏ ਕੂੜੁ ਫਿਰੈ ਪਰਧਾਨੁ ਵੇ ਲਾਲੋ ॥
अहो लालो, लज्जा आणि धर्म दोन्ही नाहीसे झाले आहे आणि खोटे मुख्य म्हणून फिरत आहेत.

ਕਾਜੀਆ ਬਾਮਣਾ ਕੀ ਗਲ ਥਕੀ ਅਗਦੁ ਪੜੈ ਸੈਤਾਨੁ ਵੇ ਲਾਲੋ ॥
काझी आणि ब्राह्मणांकडून विवाह करण्याची परंपरा संपुष्टात आली असून आता सैतान निकाह करत आहे.

ਮੁਸਲਮਾਨੀਆ ਪੜਹਿ ਕਤੇਬਾ ਕਸਟ ਮਹਿ ਕਰਹਿ ਖੁਦਾਇ ਵੇ ਲਾਲੋ ॥
अहो लालो, या अत्याचाराच्या आणि संकटाच्या काळात मुस्लिम महिला कुराण शरीफ वाचत आहेत आणि त्यांच्या दुःखात देवाचे स्मरण करत आहेत.

ਜਾਤਿ ਸਨਾਤੀ ਹੋਰਿ ਹਿਦਵਾਣੀਆ ਏਹਿ ਭੀ ਲੇਖੇ ਲਾਇ ਵੇ ਲਾਲੋ ॥
इतर उच्च-नीच जातीतील हिंदू महिलांवरही प्रचंड अत्याचार होत आहेत.

ਖੂਨ ਕੇ ਸੋਹਿਲੇ ਗਾਵੀਅਹਿ ਨਾਨਕ ਰਤੁ ਕਾ ਕੁੰਗੂ ਪਾਇ ਵੇ ਲਾਲੋ ॥੧॥
नानक म्हणतात की हे लालो, या रक्तरंजित विवाहात सैदपूर शहराच्या आत रक्ताचे मंगल गीत गायले जात आहे, म्हणजेच सर्वत्र शोक आहे आणि रक्ताचा भगवा शिंपडला जात आहे. ॥१॥

ਸਾਹਿਬ ਕੇ ਗੁਣ ਨਾਨਕੁ ਗਾਵੈ ਮਾਸ ਪੁਰੀ ਵਿਚਿ ਆਖੁ ਮਸੋਲਾ ॥
म्हणूनच नानक मृतदेहांनी भरलेल्या सेदपूर शहरात देवाची स्तुती करत आहेत.

ਜਿਨਿ ਉਪਾਈ ਰੰਗਿ ਰਵਾਈ ਬੈਠਾ ਵੇਖੈ ਵਖਿ ਇਕੇਲਾ ॥
अहो मुलांनो, तुम्हीही हे तत्व सांगा आणि लक्षात ठेवा की ज्या देवाने हे जग निर्माण केले आहे आणि मायेच्या प्रभावाखाली केले आहे, तो एकटा बसून ते पाहत आहे.

ਸਚਾ ਸੋ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਤਪਾਵਸੁ ਸਚੜਾ ਨਿਆਉ ਕਰੇਗੁ ਮਸੋਲਾ ॥
तो देव खरा आहे आणि त्याचा न्यायही खरा आहे आणि तो या प्रकरणाला खरा न्याय देईल.

ਕਾਇਆ ਕਪੜੁ ਟੁਕੁ ਟੁਕੁ ਹੋਸੀ ਹਿਦੁਸਤਾਨੁ ਸਮਾਲਸੀ ਬੋਲਾ ॥
अंगाचे कापड फाटून जाईल आणि भारत माझा हा शब्द सदैव लक्षात ठेवेल.

ਆਵਨਿ ਅਠਤਰੈ ਜਾਨਿ ਸਤਾਨਵੈ ਹੋਰੁ ਭੀ ਉਠਸੀ ਮਰਦ ਕਾ ਚੇਲਾ ॥
संवत 78 मध्ये मुघल येथे आले आहेत आणि संवत 97 मध्ये येथून निघून जातील आणि दुसरा योद्धा उदयास येईल.

ਸਚ ਕੀ ਬਾਣੀ ਨਾਨਕੁ ਆਖੈ ਸਚੁ ਸੁਣਾਇਸੀ ਸਚ ਕੀ ਬੇਲਾ ॥੨॥੩॥੫॥
नानक सत्याचा आवाज बोलत आहेत आणि फक्त सत्य बोलत आहेत आणि आता सत्य बोलण्याची वेळ आली आहे.॥ २॥ ३॥ ५॥

ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨
तिलंग महाला ४ घरु २.

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्‌गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਸਭਿ ਆਏ ਹੁਕਮਿ ਖਸਮਾਹੁ ਹੁਕਮਿ ਸਭ ਵਰਤਨੀ ॥
सर्व प्राणिमात्र भगवंताच्या आदेशानेच या जगात आले आहेत आणि सर्व जग त्याच्या आदेशानुसार कार्यरत आहे.

ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚਾ ਖੇਲੁ ਸਭੁ ਹਰਿ ਧਨੀ ॥੧॥
तो सदैव सत्य आहे आणि जगाच्या रूपातील त्याचा खेळही सत्य आहे आणि सर्व जगाचा स्वामी सर्वस्व आहे. ॥१॥

ਸਾਲਾਹਿਹੁ ਸਚੁ ਸਭ ਊਪਰਿ ਹਰਿ ਧਨੀ ॥
त्या खऱ्या देवाची स्तुती करा, तो सद्गुरू सर्वांपेक्षा श्रेष्ठ आहे.

ਜਿਸੁ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ਸਰੀਕੁ ਕਿਸੁ ਲੇਖੈ ਹਉ ਗਨੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ज्या देवाच्या समतुल्य कोणीही नाही त्याचा गौरव करण्यास मी कोणत्याही प्रकारे सक्षम नाही. ॥रहाउ॥

ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਧਰਤੀ ਆਕਾਸੁ ਘਰ ਮੰਦਰ ਹਰਿ ਬਨੀ ॥
वारा, पाणी, पृथ्वी आणि आकाश ही देवाची घरे आणि मंदिरे आहेत, म्हणजेच त्यात तो वास करतो.

ਵਿਚਿ ਵਰਤੈ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਝੂਠੁ ਕਹੁ ਕਿਆ ਗਨੀ ॥੨॥੧॥
हे नानक! तो स्वतः सर्व गोष्टींमध्ये उपस्थित आहे, मग मी खोटे का बोलू? ॥२॥ १॥

ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੪ ॥
तिलंग महल्ला ४॥

ਨਿਤ ਨਿਹਫਲ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ਬਫਾਵੈ ਦੁਰਮਤੀਆ ॥
वाईट हेतू असलेल्या व्यक्तीला खूप अहंकार असतो आणि तो रोज असे काम करत राहतो ज्याचे कोणतेही फळ मिळत नाही.

ਜਬ ਆਣੈ ਵਲਵੰਚ ਕਰਿ ਝੂਠੁ ਤਬ ਜਾਣੈ ਜਗੁ ਜਿਤੀਆ ॥੧॥
जेव्हा तो खोटे बोलून आणि कपट करून आपल्या घरी काहीतरी आणतो तेव्हा त्याला वाटते की आपण जग जिंकले आहे. ॥१॥

ਐਸਾ ਬਾਜੀ ਸੈਸਾਰੁ ਨ ਚੇਤੈ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥
हे जग एक असा खेळ आहे जिथे माणसाला देवाचे नावही आठवत नाही.

ਖਿਨ ਮਹਿ ਬਿਨਸੈ ਸਭੁ ਝੂਠੁ ਮੇਰੇ ਮਨ ਧਿਆਇ ਰਾਮਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥

हे माझ्या मन! रामाचे चिंतन कर कारण सर्व दृश्य जग मिथ्या आहे आणि ते क्षणार्धात नष्ट होते.॥रहाउ॥

ਸਾ ਵੇਲਾ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਜਿਤੁ ਆਇ ਕੰਟਕੁ ਕਾਲੁ ਗ੍ਰਸੈ ॥

एखाद्या व्यक्तीला ती वेळ आठवत नाही जेव्हा वेदनादायक वेळ येते आणि त्याला पकडते.

ਤਿਸੁ ਨਾਨਕ ਲਏ ਛਡਾਇ ਜਿਸੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਹਿਰਦੈ ਵਸੈ ॥੨॥੨॥

हे नानक! ज्याच्या अंतःकरणात त्याच्या दयेने वास करतो त्याला देव मृत्यूपासून वाचवतो. ॥२॥२॥

ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧

तिलंग महाला ५ घर १.

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਖਾਕ ਨੂਰ ਕਰਦੰ ਆਲਮ ਦੁਨੀਆਇ ॥

हे संपूर्ण विश्व आणि जग ईश्वराने मातीपासून आणि चैतन्य प्रकाशापासून निर्माण केले आहे.

ਅਸਮਾਨ ਜਿਮੀ ਦਰਖਤ ਆਬ ਪੈਦਾਇਸਿ ਖੁਦਾਇ ॥੧॥

आकाश, जमीन, झाडे, पाणी ही सर्व त्या भगवंताची निर्मिती आहे. ॥१॥

ਬੰਦੇ ਚਸਮ ਦੀਦੰ ਫਨਾਇ ॥

हे मानवा! जे काही डोळ्यांना दिसते ते नष्ट होणार आहे.

ਦੁਨੀਂਆ ਮੁਰਦਾਰ ਖੁਰਦਨੀ ਗਾਫਲ ਹਵਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥

हे जग इतरांचे हक्क खात आहे आणि मायेच्या लोभात अडकून भगवंताला विसरले आहे. ॥रहाउ॥

ਗੈਬਾਨ ਹੈਵਾਨ ਹਰਾਮ ਕੁਸਤਨੀ ਮੁਰਦਾਰ ਬਖੋਰਾਇ ॥

हे जग भुताखेत आणि पिशाच्चांसारखे हरामींचे मांस खात आहे.

ਦਿਲ ਕਬਜ ਕਬਜਾ ਕਾਦਰੋ ਦੋਜਕ ਸਜਾਇ ॥੨॥
मायेने त्याच्या हृदयावर कब्जा केला आहे, म्हणून परमेश्वर त्याला नरकात शिक्षा देतो. ॥२॥

ਵਲੀ ਨਿਆਮਤਿ ਬਿਰਾਦਰਾ ਦਰਬਾਰ ਮਿਲਕ ਖਾਨਾਇ ॥
या जगाचा निरोप घेताना वडिलांचा आशीर्वाद, भावाचा दरबार, मालमत्ता, घर यांचा काहीही उपयोग होणार नाही.

ਜਬ ਅਜਰਾਈਲੁ ਬਸਤਨੀ ਤਬ ਚਿ ਕਾਰੇ ਬਿਦਾਇ ॥੩॥
जेव्हा मृत्यूचा देवदूत इस्राएल माणसाला पकडेल. ॥३॥

ਹਵਾਲ ਮਾਲੂਮੁ ਕਰਦੰ ਪਾਕ ਅਲਾਹ ॥
अल्लाह माणसाबद्दल सर्व काही जाणतो.

ਬੁਗੋ ਨਾਨਕ ਅਰਦਾਸਿ ਪੇਸਿ ਦਰਵੇਸ ਬੰਦਾਹ ॥੪॥੧॥
हे नानक! दरविशांसमोर तुमची प्रार्थना करा. ॥४॥ १॥

ਤਿਲੰਗ ਘਰੁ ੨ ਮਹਲਾ ੫ ॥
तिलंग घरु २ महाला ॥५ ॥

ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥
तुझ्याशिवाय जगात कोणीही नाही.

ਤੂ ਕਰਤਾਰੁ ਕਰਹਿ ਸੋ ਹੋਇ ॥
हे कर्तार! तू जे काही करतोस ते घडते.

ਤੇਰਾ ਜੋਰੁ ਤੇਰੀ ਮਨਿ ਟੇਕ ॥
तुझी ताकद माझ्यात आहे आणि तुझी ताकद माझ्या मनात आहे.

ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਏਕ ॥੧॥
हे नानक! नेहमी फक्त भगवंताचा जप करत राहा. ॥१॥

ਸਭ ਊਪਰਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਦਾਤਾਰੁ ॥
हे परब्रह्म! तू महान आहेस, सर्वांना दाता आहेस आणि.

ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਤੇਰਾ ਆਧਾਰੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥
मला आधार देण्यासाठी माझ्याकडे फक्त तू आहेस आणि माझी एकमेव आशा तू आहेस.॥रहाउ॥

ਹੈ ਤੂਹੈ ਤੂ ਹੋਵਨਹਾਰ ॥
तुम्ही वर्तमानातही आहात आणि भविष्यातही असणार आहात.

ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਊਚ ਆਪਾਰ ॥
तू अगम्य, अनंत, सर्वोच्च आणि अफाट आहेस.

ਜੋ ਤੁਧੁ ਸੇਵਹਿ ਤਿਨ ਭਉ ਦੁਖੁ ਨਾਹਿ ॥
जे तुझे स्मरण करत राहतात त्यांना कसलीही भीती किंवा दुःख वाटत नाही.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਗਾਹਿ ॥੨॥
हे परमेश्वरा! गुरुंच्या कृपेने नानक तुझे गुणगान गातात. ॥२॥

ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਤੇਰਾ ਰੂਪੁ ॥
जे काही दिसते ते तुझे रूप आहे.

ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਗੋਵਿੰਦ ਅਨੂਪ ॥
हे गोविंद! तू सद्‌गुणांचे भांडार आहेस आणि अत्यंत अद्वितीय आहेस.

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਜਨ ਸੋਇ ॥
भक्त तुझे स्मरण करून तुझ्यासारखे होतात.

ਨਾਨਕ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੩॥
हे नानक! भगवंताची प्राप्ती नशिबानेच होते. ॥३॥

ਜਿਨਿ ਜਪਿਆ ਤਿਸ ਕਉ ਬਲਿਹਾਰ ॥
ज्याने भगवंताचे नामस्मरण केले आहे त्याला मी स्वतःला अर्पण करतो.

ਤਿਸ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਰੈ ਸੰਸਾਰ ॥
त्याच्या सहवासाने जगही अस्तित्त्वाच्या सागरात न्हाऊन निघते.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਲੋਚਾ ਪੂਰਿ ॥
नानक म्हणतात, हे परमेश्वरा! माझी इच्छा पूर्ण कर.

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਬਾਛਉ ਧੂਰਿ ॥੪॥੨॥
मला फक्त तुझ्या संतांच्या चरणांची धूळ हवी आहे. ॥४॥ २॥

ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ॥
तिलंग महाला ५ घर ३ ॥

ਮਿਹਰਵਾਨੁ ਸਾਹਿਬੁ ਮਿਹਰਵਾਨੁ ॥
माझा स्वामी अत्यंत दयाळू आहे.

ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ਮਿਹਰਵਾਨੁ ॥
तो सर्वांशी दयाळू आहे आणि.

ਜੀਅ ਸਗਲ ਕਉ ਦੇਇ ਦਾਨੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥
सर्व प्राणिमात्रांना दान देतो. ॥रहाउ॥

ਤੂ ਕਾਹੇ ਡੋਲਹਿ ਪ੍ਰਾਣੀਆ ਤੁਧੁ ਰਾਖੈਗਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ॥
हे प्राणी! ज्याने तुला निर्माण केले तोच देव तुझे रक्षण करेल तेव्हा तू का घाबरतोस?.

ਜਿਨਿ ਪੈਦਾਇਸਿ ਤੂ ਕੀਆ ਸੋਈ ਦੇਇ ਆਧਾਰੁ ॥੧॥
ज्याने तुम्हाला निर्माण केले तोच तुमच्या जीवनाचा आधार असेल. ॥१॥

ਜਿਨਿ ਉਪਾਈ ਮੇਦਨੀ ਸੋਈ ਕਰਦਾ ਸਾਰ ॥
ज्याने ही पृथ्वी निर्माण केली तोच तिची काळजी घेतो.

ਘਟਿ ਘਟਿ ਮਾਲਕੁ ਦਿਲਾ ਕਾ ਸਚਾ ਪਰਵਦਗਾਰੁ ॥੨॥
अंतःकरणाचा स्वामी देव प्रत्येक शरीरात विराजमान आहे आणि तोच खरा पालनकर्ता आहे.॥२॥

ਕੁਦਰਤਿ ਕੀਮ ਨ ਜਾਣੀਐ ਵਡਾ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥
तो खूप बेफिकीर आहे आणि त्याच्या स्वभावाची किंमत कळू शकत नाही.

ਕਰਿ ਬੰਦੇ ਤੂ ਬੰਦਗੀ ਜਿਚਰੁ ਘਟ ਮਹਿ ਸਾਹੁ ॥੩॥
हे मानवा! जोपर्यंत तुझ्या शरीरात प्राण आहे तोपर्यंत तू परमेश्वराची उपासना कर. ॥३॥

ਤੂ ਸਮਰਥੁ ਅਕਥੁ ਅਗੋਚਰੁ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਤੇਰੀ ਰਾਸਿ ॥

हे प्रभु! तू सर्व गोष्टींमध्ये पूर्ण आहेस, अव्यक्त आणि अदृश्य आहे आणि हे जीवन आणि शरीर तुझी राजधानी आहे.

ਰਹਮ ਤੇਰੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਦਾ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥੪॥੩॥

नानकांची प्रार्थना आहे की हे परमेश्वरा! तुझ्या कृपेने मला सदैव सुख मिळाले आहे. ४॥ ३॥

ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ॥

तिलंग महाला ५ घर ३ ॥

ਕਰਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਮੁਸਤਾਕੁ ॥

हे जगाच्या निर्मात्या! तुझे स्वरूप पाहून मी तुझा नित्य प्रियकर झालो आहे.

ਦੀਨ ਦੁਨੀਆ ਏਕ ਤੂਹੀ ਸਭ ਖਲਕ ਹੀ ਤੇ ਪਾਕੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥

तू एकटाच या जगाचा, जगाचा आणि पुढच्या जगाचा स्वामी आहेस आणि तूच सर्व जगांत पवित्र आहेस. ॥रहाउ॥

ਖਿਨ ਮਾਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਦਾ ਆਚਰਜ ਤੇਰੇ ਰੂਪ ॥

तुम्ही एका क्षणात गोष्टी बनवू किंवा खंडित करू शकता आणि तुमचे फॉर्म अतिशय आश्चर्यकारक आहेत.

ਕਉਣੁ ਜਾਣੈ ਚਲਤ ਤੇਰੇ ਅੰਧਿਆਰੇ ਮਹਿ ਦੀਪ ॥੧॥

तुझी लीला कोण जाणू शकेल तू अज्ञानाच्या अंधारात ज्ञानाचा दिवा आहेस. ॥१॥

ਖੁਦਿ ਖਸਮ ਖਲਕ ਜਹਾਨ ਅਲਹ ਮਿਹਰਵਾਨ ਖੁਦਾਇ ॥

हे देवा! तू स्वतः या जगाचा स्वामी आहेस आणि अल्लाह संपूर्ण जगाचा दयाळू आहे.

ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਜਿ ਤੁਧੁ ਅਰਾਧੇ ਸੋ ਕਿਉ ਦੋਜਕਿ ਜਾਇ ॥੨॥

जे रात्रंदिवस तुझे स्मरण करतात ते नरकात का जातील? ॥२॥

ਅਜਰਾਈਲੁ ਯਾਰੁ ਬੰਦੇ ਜਿਸੁ ਤੇਰਾ ਆਧਾਰੁ ॥

हे अल्लाह! इस्रायल, मृत्यूचा देवदूत, त्या व्यक्तीचा मित्र बनतो ज्याला तुझ्यामध्ये आश्रय आहे.

ਗੁਨਹ ਉਸ ਕੇ ਸਗਲ ਆਫੂ ਤੇਰੇ ਜਨ ਦੇਖਹਿ ਦੀਦਾਰੁ ॥੩॥
त्याची सर्व पापे क्षमा होतात, म्हणून तुझे भक्त तुझीच पूजा करतात. ॥३॥

ਦੁਨੀਆ ਚੀਜ ਫਿਲਹਾਲ ਸਗਲੇ ਸਚੁ ਸੁਖੁ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ॥
या जगातील सर्व गोष्टी थोड्या काळासाठी आहेत आणि फक्त तुझ्या नामानेच खरा आनंद मिळतो.

ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਨਾਨਕ ਬੂਝਿਆ ਸਦਾ ਏਕਸੁ ਗਾਉ ॥੪॥੪॥
हे नानक! गुरू नानकांना भेटल्यानंतर मला सत्य समजले आहे आणि आता मी फक्त एकाच भगवंताचे गुणगान गात आहे.॥४॥ ४॥

ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
तिलंग महाला ५॥

ਮੀਰਾਂ ਦਾਨਾਂ ਦਿਲ ਸੋਚ ॥
हे बंधू! जगाचा राजा आणि ज्ञानी देवाचे स्मरण कर.

ਮੁਹਬਤੇ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਸੈ ਸਚੁ ਸਾਹ ਬੰਦੀ ਮੋਚ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
बंधनातून मुक्त करणारा खरा राजा मन आणि शरीरात प्रेमानेच वास करतो.॥रहाउ॥

ਦੀਦਨੇ ਦੀਦਾਰ ਸਾਹਿਬ ਕਛੁ ਨਹੀ ਇਸ ਕਾ ਮੋਲੁ ॥
त्या सद्गुरूच्या दर्शनाला काही किंमत नाही.

ਪਾਕ ਪਰਵਦਗਾਰ ਤੂ ਖੁਦਿ ਖਸਮੁ ਵਡਾ ਅਤੋਲੁ ॥੧॥
हे देवा! तू पवित्र परमेश्वर आहेस आणि तूच आपल्या सर्वांचा महान आणि अतुलनीय स्वामी आहेस.॥१॥

ਦਸ੍ਗੀਰੀ ਦੇਹਿ ਦਿਲਾਵਰ ਤੂਹੀ ਤੂਹੀ ਏਕ ॥
हे देवा! मला तुझी मदत कर कारण मला मदत करणारा तूच आहेस.

ਕਰਤਾਰ ਕੁਦਰਤਿ ਕਰਣ ਖਾਲਕ ਨਾਨਕ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ॥੨॥੫॥
हे कर्तार! तू निसर्गाचा निर्माता आणि संपूर्ण सृष्टीचा स्वामी आहेस आणि नानकांना फक्त तुझा आधार आहे. ॥२॥ ५॥

ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨
तिलंग महाला १ घरु २.

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्‌गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਤਿਨਿ ਦੇਖਿਆ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ਰੇ ਭਾਈ ॥
अरे भाऊ ज्या देवाने हे जग निर्माण केले आहे तोच त्याची काळजी घेतो. याबद्दल काय म्हणता येईल.

ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਕਰੇ ਆਪਿ ਜਿਨਿ ਵਾੜੀ ਹੈ ਲਾਈ ॥੧॥
देवाच्या रूपात ज्या माळीने ही बाग जगाच्या रूपात लावली आहे, त्यालाच त्याची माहिती आहे आणि तो स्वतः त्याची काळजी घेतो. ॥१॥

ਰਾਇਸਾ ਪਿਆਰੇ ਕਾ ਰਾਇਸਾ ਜਿਤੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ज्याच्याकडून तुम्हाला नेहमी आनंद मिळतो त्या प्रेमळ परमेश्वराची स्तुती करा. ॥रहाउ॥

ਜਿਨਿ ਰੰਗਿ ਕੰਤੁ ਨ ਰਾਵਿਆ ਸਾ ਪਛੋ ਰੇ ਤਾਣੀ ॥
ज्या जिवंत स्त्रिया आपल्या पती प्रभूचे प्रेमाने स्मरण करत नाहीत त्यांना शेवटी पश्चात्ताप होतो.

ਹਾਥ ਪਛੋੜੈ ਸਿਰੁ ਧੁਣੈ ਜਬ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਣੀ ॥੨॥
जेव्हा त्यांच्या आयुष्याची रात्र निघून जाते तेव्हा ते हात चोळतात आणि त्यांच्या डोक्यावर फुंकर घालतात.॥२॥

ਪਛੋਤਾਵਾ ਨਾ ਮਿਲੈ ਜਬ ਚੂਕੈਗੀ ਸਾਰੀ ॥
त्यांचे संपूर्ण आयुष्य संपल्यावर पश्चाताप करून काहीही साध्य होणार नाही.

ਤਾ ਫਿਰਿ ਪਿਆਰਾ ਰਾਵੀਐ ਜਬ ਆਵੈਗੀ ਵਾਰੀ ॥੩॥
जेव्हा तिच्या आयुष्यात पाळी येईल तेव्हाच तिला तो प्रिय परमेश्वर पुन्हा आठवेल. ॥३॥

ਕੰਤੁ ਲੀਆ ਸੋਹਾਗਣੀ ਮੈ ਤੇ ਵਧਵੀ ਏਹ ॥
हे मित्रा! ज्या विवाहित स्त्रीला तिचा पती भगवान सापडला आहे ती माझ्यापेक्षा श्रेष्ठ आहे.

ਸੇ ਗੁਣ ਮੁਝੈ ਨ ਆਵਨੀ ਕੈ ਜੀ ਦੋਸੁ ਧਰੇਹ ॥੪॥
माझ्यात तसे चांगले गुण नाहीत, मग मी कोणाला दोष देऊ? ॥४॥

ਜਿਨੀ ਸਖੀ ਸਹੁ ਰਾਵਿਆ ਤਿਨ ਪੂਛਉਗੀ ਜਾਏ ॥
मी जाऊन त्या मित्रांना विचारेन ज्यांना पती प्रभू सापडला आहे.

ਪਾਇ ਲਗਉ ਬੇਨਤੀ ਕਰਉ ਲੇਉਗੀ ਪੰਥੁ ਬਤਾਏ ॥੫॥
मी त्यांच्या पाया पडेन, त्यांची प्रार्थना करेन आणि त्यांना माझे पती प्रभू यांना भेटण्याचा मार्ग विचारेन. ॥५॥

ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ਨਾਨਕਾ ਭਉ ਚੰਦਨੁ ਲਾਵੈ ॥
हे नानक! जी जिवंत स्त्री परमेश्वराचा आदेश ओळखते, ती परमेश्वराच्या भीतीपोटी तिच्या शरीराला चंदन लावते.

ਗੁਣ ਕਾਮਣ ਕਾਮਣਿ ਕਰੈ ਤਉ ਪਿਆਰੇ ਕਉ ਪਾਵੈ ॥੬॥
जेव्हा ती शुभ गुण प्राप्त करण्यासाठी जादू करते तेव्हा तिला तिचा प्रिय परमेश्वर सापडतो. ॥६॥

ਜੋ ਦਿਲਿ ਮਿਲਿਆ ਸੁ ਮਿਲਿ ਰਹਿਆ ਮਿਲਿਆ ਕਹੀਐ ਰੇ ਸੋਈ ॥
जे अंतःकरण परमेश्वराला भेटले आहे ते सदैव त्याच्याशी एकरूप राहते आणि ते खरोखरच परमेश्वराशी एकरूप झाले आहे असे म्हणतात.

ਜੇ ਬਹੁਤੇਰਾ ਲੋਚੀਐ ਬਾਤੀ ਮੇਲੁ ਨ ਹੋਈ ॥੭॥
जर एखाद्या व्यक्तीला बहुतेक वेळा इच्छा असेल तर तो केवळ शब्दांनी देवाशी समेट होत नाही. ॥७ ॥

ਧਾਤੁ ਮਿਲੈ ਫੁਨਿ ਧਾਤੁ ਕਉ ਲਿਵ ਲਿਵੈ ਕਉ ਧਾਵੈ ॥
ज्याप्रमाणे धातू पुन्हा धातूमध्ये विलीन होतो, त्याचप्रमाणे मनुष्याचे प्रेम देवाच्या प्रेमाला भेटण्यासाठी धावते.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜਾਣੀਐ ਤਉ ਅਨਭਉ ਪਾਵੈ ॥੮॥
गुरूच्या कृपेने जेव्हा मनुष्याला हे कळते तेव्हा त्याला भगवंताची प्राप्ती होते. ॥८॥

ਪਾਨਾ ਵਾੜੀ ਹੋਇ ਘਰਿ ਖਰੁ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੈ ॥
घरात सुपारीची बाग असली तरी त्याची किंमत गाढवाला कळत नाही.

ਰਸੀਆ ਹੋਵੈ ਮੁਸਕ ਕਾ ਤਬ ਫੂਲੁ ਪਛਾਣੈ ॥੯॥
एखाद्या व्यक्तीला सुगंधाची आवड असेल तर त्याला फुलाचे महत्त्व कळते.॥९॥

ਅਪਿਉ ਪੀਵੈ ਜੋ ਨਾਨਕਾ ਭ੍ਰਮੁ ਭ੍ਰਮਿ ਸਮਾਵੈ ॥
हे नानक! जो नामाचे अमृत पितो, त्याच्या मनातील भ्रम संपतात.

ਸਹਜੇ ਸਹਜੇ ਮਿਲਿ ਰਹੈ ਅਮਰਾ ਪਦੁ ਪਾਵੈ ॥੧੦॥੧॥
तो सहज भगवंताशी एकरूप होऊन अमर दर्जा प्राप्त करतो. ॥१० ॥ १॥

ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੪ ॥
तिलंग महाला ४॥

ਹਰਿ ਕੀਆ ਕਥਾ ਕਹਾਣੀਆ ਗੁਰਿ ਮੀਤਿ ਸੁਣਾਈਆ ॥
हरीच्या कथा मला माझ्या मित्र गुरुने सांगितल्या आहेत.

ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਗੁਰ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈਆ ॥੧॥
मी माझ्या गुरूसाठी त्याग करतो आणि फक्त त्यांच्यासाठीच त्याग करतो.॥१॥

ਆਇ ਮਿਲੁ ਗੁਰਸਿਖ ਆਇ ਮਿਲੁ ਤੂ ਮੇਰੇ ਗੁਰੂ ਕੇ ਪਿਆਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥
हे गुरू शिष्य! ये आणि मला भेट. हे माझ्या गुरूंच्या प्रिय, ये आणि मला भेट.॥रहाउ॥

ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਹਰਿ ਭਾਵਦੇ ਸੇ ਗੁਰੂ ਤੇ ਪਾਏ ॥
हरीला हरीचे गुण खूप आवडतात आणि ते गुण मला गुरुकडून मिळाले आहेत.

ਜਿਨ ਗੁਰ ਕਾ ਭਾਣਾ ਮੰਨਿਆ ਤਿਨ ਘੁਮਿ ਘੁਮਿ ਜਾਏ ॥੨॥
जे आपल्या गुरूंची इच्छा आनंदाने स्वीकारतात त्यांच्यासाठी मी नेहमीच त्याग करतो. ॥२॥

ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਿਆਰਾ ਦੇਖਿਆ ਤਿਨ ਕਉ ਹਉ ਵਾਰੀ ॥
ज्यांनी प्रिय सतगुरूंचे दर्शन घेतले त्यांच्यासाठी मी पुन्हा पुन्हा बलिदान देतो.

ਜਿਨ ਗੁਰ ਕੀ ਕੀਤੀ ਚਾਕਰੀ ਤਿਨ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੩॥
ज्यांनी गुरूंची सेवा केली त्यांचा मला सदैव आशीर्वाद मिळतो. ॥३॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਹੈ ਦੁਖ ਮੇਟਣਹਾਰਾ ॥
हे परमेश्वरा! तुझे नाम सर्व दुःख दूर करते.

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਪਾਈਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੪॥
हे नाम गुरूंची सेवा केल्याने प्राप्त होते आणि गुरुमुख होऊन अस्तित्वाच्या सागरातून मुक्ती मिळते. ॥४॥

ਜੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦੇ ਤੇ ਜਨ ਪਰਵਾਨਾ ॥
जे हरी नामाचे चिंतन करतात ते परमेश्वराशी एकरूप होतात.

ਤਿਨ ਵਿਟਹੁ ਨਾਨਕੁ ਵਾਰਿਆ ਸਦਾ ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਨਾ ॥੫॥
नानक त्यांच्यासाठी एकनिष्ठ आहेत आणि नेहमी त्याग करतात. ॥५॥

ਸਾ ਹਰਿ ਤੇਰੀ ਉਸਤਤਿ ਹੈ ਜੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ॥
हे हरी! तुझी उपस्थिती आहे जी तुला आवडते.

ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਿਆਰਾ ਸੇਵਦੇ ਤਿਨ ਹਰਿ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ॥੬॥
जे प्रिय भगवान गुरुमुखांची सेवा करतात त्यांना फळ मिळते ॥ ६॥

ਜਿਨਾ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਪਿਰਹੜੀ ਤਿਨਾ ਜੀਅ ਪ੍ਰਭ ਨਾਲੇ ॥
जे हरीच्या प्रेमात पडतात, त्यांचे अंतःकरण परमेश्वराशी एकरूप राहतात.

ਓਇ ਜਪਿ ਜਪਿ ਪਿਆਰਾ ਜੀਵਦੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੇ ॥੭॥
आपल्या प्रिय परमेश्वराचे नामस्मरण करूनच ते जिवंत राहतात आणि हरिचे नामस्मरण करत राहतात. ॥७॥

ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਿਆਰਾ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨ ਕਉ ਘੁਮਿ ਜਾਇਆ ॥
ज्या गुरुमुखांनी प्रिय परमेश्वराचे नामस्मरण केले आहे त्यांच्यासाठी मी पुनःपुन्हा त्याग करतो.

ਓਇ ਆਪਿ ਛੁਟੇ ਪਰਵਾਰ ਸਿਉ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਛਡਾਇਆ ॥੮॥
त्याने आपल्या कुटुंबासह स्वतःला मुक्त केले आहे आणि संपूर्ण जगाला देखील मुक्त केले आहे.॥८॥

ਗੁਰਿ ਪਿਆਰੈ ਹਰਿ ਸੇਵਿਆ ਗੁਰੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੁ ਧੰਨੋ ॥
माझ्या प्रिय गुरूंनी हरिचा नामजप केला आहे, म्हणून माझे गुरु धन्य व धन्य आहेत.

ਗੁਰਿ ਹਰਿ ਮਾਰਗੁ ਦਸਿਆ ਗੁਰ ਪੁੰਨੁ ਵਡ ਪੁੰਨੋ ॥੯॥
गुरूंनी मला हरीचा मार्ग दाखविला, गुरुने माझ्यावर मोठा उपकार केला ॥९॥

ਜੋ ਗੁਰਸਿਖ ਗੁਰੁ ਸੇਵਦੇ ਸੇ ਪੁੰਨ ਪਰਾਣੀ ॥
गुरूंचे शिष्य जे आपल्या गुरूंची सेवा करतात तेच श्रेष्ठ जीव.

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਕਉ ਵਾਰਿਆ ਸਦਾ ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਣੀ ॥੧੦॥
नानक त्यांना समर्पित आहेत आणि त्यांच्यासाठी नेहमीच त्याग करतात. ॥१०॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀਆ ਸੇ ਆਪਿ ਹਰਿ ਭਾਈਆ ॥
गुरुमुख सखी मित्रांनो, हरी तुम्हाला आवडला आहे.

ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪੈਨਾਈਆ ਹਰਿ ਆਪਿ ਗਲਿ ਲਾਈਆ ॥੧੧॥
हरिच्या दरबारात त्याने सुंदर वस्त्र परिधान केले आहे आणि स्वतः हरीने त्याला मिठी मारली आहे. ॥११॥

ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦੇ ਤਿਨ ਦਰਸਨੁ ਦੀਜੈ ॥
हे भगवंता! तुझ्या नामाचे चिंतन करणाऱ्या गुरुमुखांचे दर्शन मला दे.

ਹਮ ਤਿਨ ਕੇ ਚਰਣ ਪਖਾਲਦੇ ਧੂੜਿ ਘੋਲਿ ਘੋਲਿ ਪੀਜੈ ॥੧੨॥
मी त्याचे पाय धुतो आणि त्याच्या पायाची धूळ पितो.॥१२॥

ਪਾਨ ਸੁਪਾਰੀ ਖਾਤੀਆ ਮੁਖਿ ਬੀੜੀਆ ਲਾਈਆ ॥
ज्या महिला सुपारी खातात आणि चेहऱ्यावर लिपस्टिक लावतात.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਦੇ ਨ ਚੇਤਿਓ ਜਮਿ ਪਕੜਿ ਚਲਾਈਆ ॥੧੩॥
आणि तिला हरी कधीच आठवला नाही तर यम तिला पकडतो आणि पुढे घेऊन जातो. ॥१३ ॥

ਜਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਚੇਤਿਆ ਹਿਰਦੈ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ॥
ज्यांनी हरीचे स्मरण करून हरीचे नाम हृदयात ठेवले आहे.

ਤਿਨ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵਈ ਗੁਰਸਿਖ ਗੁਰ ਪਿਆਰੇ ॥੧੪॥
यम त्यांच्या जवळ येत नाही, गुरूचे शिष्य गुरूंना प्रिय असतात.॥१४॥

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਕੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣੈ ॥
हरिचे नाव आनंदाचे भांडार आहे पण हे रहस्य फक्त गुरुमुखालाच माहीत आहे.

ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਰੰਗਿ ਰਲੀਆ ਮਾਣੈ ॥੧੫॥
हे नानक! ज्यांना सतगुरु मिळाले ते आनंद साजरा करतात.॥१५॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਆਖੀਐ ਤੁਸਿ ਕਰੇ ਪਸਾਓ ॥
सतगुरुंना दाता म्हणतात जो प्रसन्न होऊन नामस्मरणाचा वरदान देतो.

ਹਉ ਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਸਦ ਵਾਰਿਆ ਜਿਨਿ ਦਿਤੜਾ ਨਾਓ ॥੧੬॥
ज्या गुरूनी मला भगवंताचे नाव दिले आहे, त्यांच्यासाठी मी सदैव त्याग करतो॥१६॥

ਸੋ ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ ਸਾਬਾਸਿ ਹੈ ਹਰਿ ਦੇਇ ਸਨੇਹਾ ॥
धन्य तो गुरु, जो मला हरीचा संदेश देतो त्याची मी स्तुती करतो.

ਹਉ ਵੇਖਿ ਵੇਖਿ ਗੁਰੂ ਵਿਗਸਿਆ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਹਾ ॥੧੭॥
गुरूना पाहून मला आनंद होतो आणि त्या गुरूचे रूप अतिशय सुंदर आहे. ॥१७॥

ਗੁਰ ਰਸਨਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬੋਲਦੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸੁਹਾਵੀ ॥
गुरुची रसना अमृताचे नाव बोलते आणि हरीचे नाव उच्चारताना ती खूप सुंदर दिसते.

ਜਿਨ ਸੁਣਿ ਸਿਖਾ ਗੁਰੁ ਮੰਨਿਆ ਤਿਨਾ ਭੁਖ ਸਭ ਜਾਵੀ ॥੧੮॥
गुरूची शिकवण ऐकून ज्यांनी त्यांच्यावर विश्वास ठेवला, त्यांची सर्व भूक नाहीशी झाली. ॥१८ ॥

ਹਰਿ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਆਖੀਐ ਕਹੁ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਜਾਈਐ ॥
ज्या मार्गाला हरिमार्ग म्हणतात त्या मार्गावर कोण कोणत्या मार्गाने जातो ते मला सांगा.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਹੈ ਹਰਿ ਖਰਚੁ ਲੈ ਜਾਈਐ ॥੧੯॥
हे हरी! तुझे हरी नाम प्रवास खर्च म्हणून सोबत घ्यावे.॥१६॥

ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਆਰਾਧਿਆ ਸੇ ਸਾਹ ਵਡ ਦਾਣੇ ॥
ज्या गुरुमुखांनी हरीची उपासना केली आहे ते महान आणि चतुर आहेत.

ਹਉ ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ ਸਦ ਵਾਰਿਆ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਸਮਾਣੇ ॥੨੦॥
मी सत्गुरूंना नेहमी त्याग करतो आणि गुरूंच्या शब्दात लीन असतो. ॥२०॥

ਤੂ ਠਾਕੁਰੁ ਤੂ ਸਾਹਿਬੋ ਤੂਹੈ ਮੇਰਾ ਮੀਰਾ ॥
हे हर! तूच माझा स्वामी, तूच माझा स्वामी, तूच माझा राजा.

ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤੇਰੀ ਬੰਦਗੀ ਤੂ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰਾ ॥੨੧॥
तू सद्‌गुणांचा अथांग सागर आहेस तरच मी तुझी पूजा करू शकतो. ॥२१॥

ਆਪੇ ਹਰਿ ਇਕ ਰੰਗੁ ਹੈ ਆਪੇ ਬਹੁ ਰੰਗੀ ॥
हरी स्वतः एका रंगाचा आहे आणि स्वतः बहुरंगी आहे.

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਨਾਨਕਾ ਸਾਈ ਗਲ ਚੰਗੀ ॥੨੨॥੨॥
हे नानक! परमेश्वराला जे आवडते ते माझ्यासाठी चांगले आहे. ॥२२॥ २॥

ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੯ ਕਾਫੀ
तिलंग महाला ९ कॉफी.

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्‌गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਚੇਤਨਾ ਹੈ ਤਉ ਚੇਤ ਲੈ ਨਿਸਿ ਦਿਨਿ ਮੈ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥
हे प्राणी! जर तुला भगवंताचे स्मरण करायचे असेल तर प्रत्येक क्षणी त्याचे स्मरण कर.

ਛਿਨੁ ਛਿਨੁ ਅਉਧ ਬਿਹਾਤੁ ਹੈ ਫੂਟੈ ਘਟ ਜਿਉ ਪਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ज्याप्रमाणे तुटलेल्या घागरीतून पाणी वाहत राहते, त्याचप्रमाणे तुमचे आयुष्य क्षणाक्षणाला जात असते. ॥१॥रहाउ॥

ਹਰਿ ਗੁਨ ਕਾਹਿ ਨ ਗਾਵਹੀ ਮੂਰਖ ਅਗਿਆਨਾ ॥
हे मूर्ख अज्ञानी! तू भगवंताचे गुणगान का करत नाहीस?

ਝੂਠੈ ਲਾਲਚਿ ਲਾਗਿ ਕੈ ਨਹਿ ਮਰਨੁ ਪਛਾਨਾ ॥੧॥
खोट्या लोभामुळे तू स्वतःचा मृत्यूही ओळखला नाहीस.॥१॥

ਅਜਹੁ ਕਛੁ ਬਿਗਰਿਓ ਨਹੀ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥
परमेश्वराची स्तुती होईल असे काहीही चुकीचे नाही.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਭਜਨ ਤੇ ਨਿਰਭੈ ਪਦੁ ਪਾਵੈ ॥੨॥੧॥
हे नानक! त्या परमेश्वराची उपासना केल्याने जीव निर्भय स्थितीला प्राप्त होतो. ॥२॥ १॥

ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੯ ॥
तिलंग महाला ९॥

ਜਾਗ ਲੇਹੁ ਰੇ ਮਨਾ ਜਾਗ ਲੇਹੁ ਕਹਾ ਗਾਫਲ ਸੋਇਆ ॥
हे माझ्या मन! अज्ञानाच्या झोपेतून जागे हो. बेफिकीरपणे का झोपतोय?

ਜੋ ਤਨੁ ਉਪਜਿਆ ਸੰਗ ਹੀ ਸੋ ਭੀ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जे शरीर आत्म्याने जन्माला आले आहे ते त्याच्याबरोबर कधीच जात नाही. ॥१॥रहाउ॥

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬੰਧ ਜਨ ਹਿਤੁ ਜਾ ਸਿਉ ਕੀਨਾ ॥
ज्यांच्याशी तुमचा अपार स्नेह होता ते माता-पिता, पुत्र आणि नातेवाईक.

ਜੀਉ ਛੂਟਿਓ ਜਬ ਦੇਹ ਤੇ ਡਾਰਿ ਅਗਨਿ ਮੈ ਦੀਨਾ ॥੧॥
जेव्हा तुझ्या शरीराचे सर्व आयुष्य संपले तेव्हा त्यांनी तुझे शरीर आगीत टाकले. ॥१॥

ਜੀਵਤ ਲਉ ਬਿਉਹਾਰੁ ਹੈ ਜਗ ਕਉ ਤੁਮ ਜਾਨਉ ॥
तुम्ही या जगाला अशा प्रकारे जाणले पाहिजे की त्याचे वर्तन माणसाच्या आयुष्यापर्यंतच टिकते.

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ਲੈ ਸਭ ਸੁਫਨ ਸਮਾਨਉ ॥੨॥੨॥
हे नानक! हरीचे गुणगान गा कारण हे सर्व स्वप्नासारखे आहे.॥२॥ २॥

ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੯ ॥
तिलंग महाला ९॥

ਹਰਿ ਜਸੁ ਰੇ ਮਨਾ ਗਾਇ ਲੈ ਜੋ ਸੰਗੀ ਹੈ ਤੇਰੋ ॥
हे माझ्या मन! हरिचे गुणगान गा कारण तो तुझा खरा सोबती आहे.

ਅਉਸਰੁ ਬੀਤਿਓ ਜਾਤੁ ਹੈ ਕਹਿਓ ਮਾਨ ਲੈ ਮੇਰੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जीवनाची ही संधी निघून जात असल्याने कृपया मी जे सांगतो ते स्वीकारा. ॥१॥रहाउ॥

ਸੰਪਤਿ ਰਥ ਧਨ ਰਾਜ ਸਿਉ ਅਤਿ ਨੇਹੁ ਲਗਾਇਓ ॥
संपत्ती, संपत्ती आणि राज्य यांच्या रथावर तू खूप प्रेम जोडले आहेस.

ਕਾਲ ਫਾਸ ਜਬ ਗਲਿ ਪਰੀ ਸਭ ਭਇਓ ਪਰਾਇਓ ॥੧॥
पण जेव्हा मृत्यूची फास तुमच्या गळ्यात पडेल तेव्हा सर्व काही परके होईल.॥१॥

ਜਾਨਿ ਬੂਝ ਕੈ ਬਾਵਰੇ ਤੈ ਕਾਜੁ ਬਿਗਾਰਿਓ ॥
अरे मुर्खा, तू मुद्दाम स्वतःचे काम खराब केले आहेस.

ਪਾਪ ਕਰਤ ਸੁਕਚਿਓ ਨਹੀ ਨਹ ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰਿਓ ॥੨॥
तुम्ही पाप करताना कधीही संकोच केला नाही आणि तुमचा अहंकार सोडला नाही. ॥२॥

ਜਿਹ ਬਿਧਿ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿਆ ਸੋ ਸੁਨੁ ਰੇ ਭਾਈ ॥
हे माझ्या भावा! गुरूंनी मला काय दिले ते ऐक.

ਨਾਨਕ ਕਹਤ ਪੁਕਾਰਿ ਕੈ ਗਹੁ ਪ੍ਰਭ ਸਰਨਾਈ ॥੩॥੩॥
नानक तुम्हाला हाक मारतात आणि तुम्हाला देवाचा आश्रय घेण्यास सांगतात.॥३॥ ३॥

ਤਿਲੰਗ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾ ਕੀ ਕਬੀਰ ਜੀ
तिलंग बनी भगताचे कबीर जी.

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਇਫਤਰਾ ਭਾਈ ਦਿਲ ਕਾ ਫਿਕਰੁ ਨ ਜਾਇ ॥
हे जिज्ञासू! वेद, ऋग्वेद, यजुर्वेद, सामवेद, अथर्वेद, कातेब तोरा, जांबूर, बायबल आणि कुराण यांचे ज्ञान वाचूनही मनाची चिंता दूर होत नाही.

ਟੁਕੁ ਦਮੁ ਕਰਾਰੀ ਜਉ ਕਰਹੁ ਹਾਜਿਰ ਹਜੂਰਿ ਖੁਦਾਇ ॥੧॥
जर तुम्ही तुमच्या चंचल मनावर क्षणभर ताबा ठेवलात तर देव तुमच्या समोर स्पष्टपणे दिसेल. ॥१॥

ਬੰਦੇ ਖੋਜੁ ਦਿਲ ਹਰ ਰੋਜ ਨਾ ਫਿਰੁ ਪਰੇਸਾਨੀ ਮਾਹਿ ॥
हे मनुष्य! दररोज आपल्या हृदयात देवाचा शोध घे आणि संकटात भटकत राहू नकोस.

ਇਹ ਜੁ ਦੁਨੀਆ ਸਿਹਰੁ ਮੇਲਾ ਦਸਤਗੀਰੀ ਨਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे जग देवाने निर्माण केलेली जादूची जत्रा आहे, त्याला मदत करू नका. ॥१॥रहाउ॥

ਦਰੋਗੁ ਪੜਿ ਪੜਿ ਖੁਸੀ ਹੋਇ ਬੇਖਬਰ ਬਾਦੁ ਬਕਾਹਿ ॥
खोटे ज्ञान वाचून लोक खूप खुश होतात आणि अज्ञानी असल्यामुळे वाद घालत राहतात.

ਹਕੁ ਸਚੁ ਖਾਲਕੁ ਖਲਕ ਮਿਆਨੇ ਸਿਆਮ ਮੂਰਤਿ ਨਾਹਿ ॥੨॥
खरा देव फक्त त्यानेच निर्माण केलेल्या जगात राहतो आणि तो काळी मूर्ती नाही. ॥२॥

ਅਸਮਾਨ ਮ੍ਹਿਯਾਨੇ ਲਹੰਗ ਦਰੀਆ ਗੁਸਲ ਕਰਦਨ ਬੂਦ ॥
आकाशात नावाची नदी वाहते, त्यात स्नान करावे.

ਕਰਿ ਫਕਰੁ ਦਾਇਮ ਲਾਇ ਚਸਮੇ ਜਹ ਤਹਾ ਮਉਜੂਦੁ ॥੩॥
तुम्ही सदैव फकीर व्हा अर्थात देवाची पूजा करा, ज्ञानाचा चष्मा घाला आणि पहा की अल्लाह सर्वत्र उपस्थित आहे. ॥३॥

ਅਲਾਹ ਪਾਕੰ ਪਾਕ ਹੈ ਸਕ ਕਰਉ ਜੇ ਦੂਸਰ ਹੋਇ ॥
अल्लाह पवित्र आहे. त्याच्याशिवाय दुसरा कोणी असेल तरच याबद्दल शंका.

ਕਬੀਰ ਕਰਮੁ ਕਰੀਮ ਕਾ ਉਹੁ ਕਰੈ ਜਾਨੈ ਸੋਇ ॥੪॥੧॥
हे कबीर! हे सर्व त्या करीमचे काम आहे, त्याला जे योग्य वाटते ते तो करतो. ॥४॥ १॥

ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ ॥
नामदेव जी.

ਮੈ ਅੰਧੁਲੇ ਕੀ ਟੇਕ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਖੁੰਦਕਾਰਾ ॥
हे परमेश्वरा! तुझे नाव माझ्यासाठी आंधळे आणि अज्ञानी, लाकडासारखे आहे.

ਮੈ ਗਰੀਬ ਮੈ ਮਸਕੀਨ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਹੈ ਅਧਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मी गरीब आणि निराधार आहे आणि तुझे नामच माझे आश्रयस्थान आहे.॥१॥रहाउ॥

ਕਰੀਮਾਂ ਰਹੀਮਾਂ ਅਲਾਹ ਤੂ ਗਨੀਂ ॥
अरे करीम रहीम अल्लाह, तू श्रीमंत आहेस.

ਹਾਜਰਾ ਹਜੂਰਿ ਦਰਿ ਪੇਸਿ ਤੂੰ ਮਨੀਂ ॥੧॥
जीवांसमोर तू उपस्थित आहेस, तू सदैव माझ्या आत आणि माझ्यासमोर आहेस. ॥१॥

ਦਰੀਆਉ ਤੂ ਦਿਹੰਦ ਤੂ ਬਿਸੀਆਰ ਤੂ ਧਨੀ ॥
तूच दयेची नदी आहेस, तूच दाता आहेस, तूच अनंत आहेस आणि तूच श्रीमंत आहेस.

ਦੇਹਿ ਲੇਹਿ ਏਕੁ ਤੂੰ ਦਿਗਰ ਕੋ ਨਹੀ ॥੨॥
तू एकटाच जीवांना सर्व काही देतोस आणि घेतोस, तुझ्याशिवाय दुसरा कोणी नाही. ॥२॥

ਤੂੰ ਦਾਨਾਂ ਤੂੰ ਬੀਨਾਂ ਮੈ ਬੀਚਾਰੁ ਕਿਆ ਕਰੀ ॥
तू हुशार आहेस आणि तू सर्वकाही पाहण्यास सक्षम आहेस. तुझ्या गुणांचा मी काय विचार करावा?

ਨਾਮੇ ਚੇ ਸੁਆਮੀ ਬਖਸੰਦ ਤੂੰ ਹਰੀ ॥੩॥੧॥੨॥
हे नामदेवांच्या स्वामी! तू सर्वांवर आशीर्वाद देणार आहेस. ॥३॥ १॥ २॥

ਹਲੇ ਯਾਰਾਂ ਹਲੇ ਯਾਰਾਂ ਖੁਸਿਖਬਰੀ ॥
हे माझ्या मित्रा! माझ्या मित्रा, चांगली बातमी ऐका.

ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਂਉ ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਂਉ ॥
हे परमेश्वरा! मी स्वतःला पुन्हा पुन्हा तुझ्या स्वाधीन करतो.

ਨੀਕੀ ਤੇਰੀ ਬਿਗਾਰੀ ਆਲੇ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मला तुझे काम खूप आवडते आणि तुझे नाव खूप गोड आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਕੁਜਾ ਆਮਦ ਕੁਜਾ ਰਫਤੀ ਕੁਜਾ ਮੇ ਰਵੀ ॥
तुम्ही कुठून आलात, कुठे गेलात आणि आता कुठे जात आहात.

ਦ੍ਵਾਰਿਕਾ ਨਗਰੀ ਰਾਸਿ ਬੁਗੋਈ ॥੧॥
हे द्वारका नगरी आहे! इथेच खरे बोला.॥१॥

ਖੂਬੁ ਤੇਰੀ ਪਗਰੀ ਮੀਠੇ ਤੇਰੇ ਬੋਲ ॥
तुझी पगडी खूप सुंदर आहे आणि तुझे शब्द खूप गोड आहेत.

ਦ੍ਵਾਰਿਕਾ ਨਗਰੀ ਕਾਹੇ ਕੇ ਮਗੋਲ ॥੨॥
द्वारका शहरात मुघल कसे असू शकतात? ॥२॥

ਚੰਦੀਂ ਹਜਾਰ ਆਲਮ ਏਕਲ ਖਾਨਾਂ ॥
विश्वातील हजारो इमारतींचा तू एकमेव राजा आहेस.

ਹਮ ਚਿਨੀ ਪਾਤਿਸਾਹ ਸਾਂਵਲੇ ਬਰਨਾਂ ॥੩॥
आम्ही तुला गडद रंगाचा राजा म्हणून ओळखले आहे, म्हणजेच तू कृष्ण आहेस. ॥३॥

ਅਸਪਤਿ ਗਜਪਤਿ ਨਰਹ ਨਰਿੰਦ ॥
तूच अश्वपती सूर्यदेव, तूच गजपती इंद्रदेव, तूच पुरुषांचा राजा ब्रह्मदेव.

ਨਾਮੇ ਕੇ ਸ੍ਵਾਮੀ ਮੀਰ ਮੁਕੰਦ ॥੪॥੨॥੩॥
हे नामदेवांचे स्वामी तूच मी मुकुंद. ॥४॥ २॥ ३॥

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ओंकाराच्या रूपात एकच अद्वैत देव आहे आणि त्याचे नाव त्याचे सत्य आहे. तो आदिपुरुष विश्वाचा निर्माता आहे आणि सर्व काही करण्यास पूर्ण शक्तीशाली आहे. त्याला कोणत्याही प्रकारची भीती नाही, त्याचे कोणाशीही वैर नाही, कारण त्याचा सर्वांबद्दल समान दृष्टिकोन आहे, तो प्रेमाचा अवतार आहे. ती कालातीत ब्रह्ममूर्ती सदैव अमर असते, म्हणून जन्म-मृत्यूपासून मुक्त होऊन, ज्याचा मृत्यू गुरूच्या कृपेने होतो.

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧
रागु सुही महाला १ चौपदे घरु.

ਭਾਂਡਾ ਧੋਇ ਬੈਸਿ ਧੂਪੁ ਦੇਵਹੁ ਤਉ ਦੂਧੈ ਕਉ ਜਾਵਹੁ ॥
प्रथम आपल्या हृदयाचे भांडे दुर्गुणांच्या अशुद्धतेपासून शुद्ध करा. नंतर खाली बसून हृदयाच्या रूपात भांड्याला उदबत्ती अर्पण करा, म्हणजे मन स्थिर करा आणि हृदयाच्या रूपात भांड्यात शुभ गुण धारण करा आणि नंतर दूध घेण्यासाठी जा, म्हणजे कार्य करा.

ਦੂਧੁ ਕਰਮ ਫੁਨਿ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਇਣੁ ਹੋਇ ਨਿਰਾਸ ਜਮਾਵਹੁ ॥੧॥
कर्म म्हणजे दूध ज्याला मंथन करावे लागते. मग हे दूध मनाला जागृत करण्यासाठी लावा, म्हणजेच काम करताना मन भगवंतावर केंद्रित ठेवा. निःस्वार्थ भावनेने दूध गोठवा, म्हणजेच आपल्या कृतीच्या फळाची इच्छा करू नका. ॥१॥

ਜਪਹੁ ਤ ਏਕੋ ਨਾਮਾ ॥
फक्त भगवंताचे नामस्मरण करावे.

ਅਵਰਿ ਨਿਰਾਫਲ ਕਾਮਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
इतर सर्व क्रिया निष्फळ आहेत.॥१॥रहाउ॥

ਇਹੁ ਮਨੁ ਈਟੀ ਹਾਥਿ ਕਰਹੁ ਫੁਨਿ ਨੇਤ੍ਰਉ ਨੀਦ ਨ ਆਵੈ ॥
या चंचल मनावर ताबा मिळवणे म्हणजे दोरीचे तुकडे हातात धरणे. दोरी म्हणजे अज्ञानाच्या रूपात झोपेचा अभाव.

ਰਸਨਾ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਤਬ ਮਥੀਐ ਇਨ ਬਿਧਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਵਹੁ ॥੨॥
मनोभावे भगवंताचे नामस्मरण करत राहा तरच कर्माचे दूध मंथन होईल. या पद्धतीने नामाचे अमृत मिळवा.॥ २॥

ਮਨੁ ਸੰਪਟੁ ਜਿਤੁ ਸਤ ਸਰਿ ਨਾਵਣੁ ਭਾਵਨ ਪਾਤੀ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਕਰੇ ॥
मनुष्याने आपले मन भगवंताचे निवासस्थान बनवले पाहिजे. सत्याच्या सरोवरात मनाने आंघोळ करून देवाला भक्ती आणि फुलांची पाने अर्पण करून संतुष्ट करावे.

ਪੂਜਾ ਪ੍ਰਾਣ ਸੇਵਕੁ ਜੇ ਸੇਵੇ ਇਨ੍ ਬਿਧਿ ਸਾਹਿਬੁ ਰਵਤੁ ਰਹੈ ॥੩॥
जर तो सेवक बनून त्याच्यासाठी प्राण अर्पण करून त्याची सेवा करतो, तर या पद्धतीद्वारे त्याचे मन परमेश्वरात लीन राहील.॥३॥

ਕਹਦੇ ਕਹਹਿ ਕਹੇ ਕਹਿ ਜਾਵਹਿ ਤੁਮ ਸਰਿ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥
हे देवा म्हणणारे फक्त तुझ्याबद्दल बोलत राहतात आणि बोलून ते जग सोडून जातात पण तुझ्यासारखा दुसरा कोणी नाही.

ਭਗਤਿ ਹੀਣੁ ਨਾਨਕੁ ਜਨੁ ਜੰਪੈ ਹਉ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥੪॥੧॥
भक्त नानकांना विनंती आहे की मी सदैव त्या खऱ्या सद्गुरूंची स्तुती करत राहावे. ॥४॥ १॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨
सुही महाला १ घर २.

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਅੰਤਰਿ ਵਸੈ ਨ ਬਾਹਰਿ ਜਾਇ ॥
हे जीव! देव फक्त तुझ्या हृदयात वास करतो, त्याला शोधायला निघू नकोस.

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਛੋਡਿ ਕਾਹੇ ਬਿਖੁ ਖਾਇ ॥੧॥
नामाचे अमृत सोडून भ्रमाचे विष का खात आहात? ॥१॥.

ਐਸਾ ਗਿਆਨੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥
हे माझ्या मन! अशा ज्ञानाचा जप कर.

ਹੋਵਹੁ ਚਾਕਰ ਸਾਚੇ ਕੇਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
त्या खऱ्या सद्गुरूचे सेवक व्हा. ॥१॥रहाउ॥

ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਸਭੁ ਕੋਈ ਰਵੈ ॥
प्रत्येकजण फक्त ज्ञान आणि ध्यान याबद्दल बोलतो आणि.

ਬਾਂਧਨਿ ਬਾਂਧਿਆ ਸਭੁ ਜਗੁ ਭਵੈ ॥੨॥
सर्व जग मायेच्या बंधनात जखडून फिरत आहे. ॥२॥

ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਸੁ ਚਾਕਰੁ ਹੋਇ ॥
जो देवाची सेवा करतो तो त्याचा सेवक होतो.

ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸੋਇ ॥੩॥
पृथ्वी आणि आकाशात महासागर वास करतो. ॥३॥

ਹਮ ਨਹੀ ਚੰਗੇ ਬੁਰਾ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥
सत्य हे आहे की आपण चांगले नाही आणि कोणीही वाईट नाही.

ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕੁ ਤਾਰੇ ਸੋਇ ॥੪॥੧॥੨॥
नानक प्रार्थना करतात की केवळ ईश्वरच जीवांना जगाच्या बंधनातून मुक्त करतो. ॥४॥ १॥ २॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੬
सुही महाला १ घर ६.

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्‌गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਉਜਲੁ ਕੈਹਾ ਚਿਲਕਣਾ ਘੋਟਿਮ ਕਾਲੜੀ ਮਸੁ ॥
कांस्य धातू अतिशय तेजस्वी आणि चमकदार असते पण घासल्यावर त्याची काळी शाई व काजळी दिसते.

ਧੋਤਿਆ ਜੂਠਿ ਨ ਉਤਰੈ ਜੇ ਸਉ ਧੋਵਾ ਤਿਸੁ ॥੧॥
शंभर वेळा धुतले तरी त्याचा खोटारडेपणा सुटत नाही. ॥१॥

ਸਜਣ ਸੇਈ ਨਾਲਿ ਮੈ ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ਚਲੰਨ੍ਹਿ ॥
सज्जन तोच असतो जो माझ्यासोबत राहतो म्हणजेच सुख-दुःखात साथ देतो आणि हे जग सोडून जाताना माझ्यासोबत जातो.

ਜਿਥੈ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀਐ ਤਿਥੈ ਖੜੇ ਦਿਸੰਨਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जिथे कर्माचा हिशोब मागितला जाईल तिथे तो माझ्या पाठीशी उभा दिसला पाहिजे, म्हणजे तो सहाय्यक झाला पाहिजे. ॥१॥रहाउ॥

ਕੋਠੇ ਮੰਡਪ ਮਾੜੀਆ ਪਾਸਹੁ ਚਿਤਵੀਆਹਾ ॥
चौफेर चित्रांनी सजलेली घरे, मंदिरे, राजवाडे असावेत.

ਢਠੀਆ ਕੰਮਿ ਨ ਆਵਨ੍ਹੀ ਵਿਚਹੁ ਸਖਣੀਆਹਾ ॥੨॥
हे आतून पोकळ आहेत आणि जेव्हा ते उद्ध्वस्त होतात तेव्हा त्यांचा काही उपयोग नाही. ॥२॥

ਬਗਾ ਬਗੇ ਕਪੜੇ ਤੀਰਥ ਮੰਝਿ ਵਸੰਨ੍ਹਿ ॥
पांढऱ्या पंख असलेल्या बगळे पांढऱ्या कॉलर असलेल्या तीर्थक्षेत्रांमध्ये राहतात.

ਘੁਟਿ ਘੁਟਿ ਜੀਆ ਖਾਵਣੇ ਬਗੇ ਨਾ ਕਹੀਅਨ੍ਹਿ ॥੩॥
पण ते जिवंत प्राणी गिळतात आणि खातात, म्हणून त्यांना पांढरे म्हणजे चांगले म्हणता येणार नाही. ॥३॥

ਸਿੰਮਲ ਰੁਖੁ ਸਰੀਰੁ ਮੈ ਮੈਜਨ ਦੇਖਿ ਭੁਲੰਨ੍ਹਿ ॥
माझे शरीर वटवृक्षासारखे आहे. सेमलचे फळ पाहून जसे पक्षी फसतात, त्याचप्रमाणे मला पाहून लोक फसतात.

ਸੇ ਫਲ ਕੰਮਿ ਨ ਆਵਨ੍ਹੀ ਤੇ ਗੁਣ ਮੈ ਤਨਿ ਹੰਨ੍ਹਿ ॥੪॥
रव्याची फळे जशी पोपटांना उपयोगी पडत नाहीत, तशीच वैशिष्ट्ये माझ्या शरीरात आहेत. ॥४॥

ਅੰਧੁਲੈ ਭਾਰੁ ਉਠਾਇਆ ਡੂਗਰ ਵਾਟ ਬਹੁਤੁ ॥
मी, आंधळा, माझ्या डोक्यावर पापांचे ओझे घेतले आहे आणि जीवनाचा हा डोंगराळ मार्ग खूप कठीण आहे.

ਅਖੀ ਲੋੜੀ ਨਾ ਲਹਾ ਹਉ ਚੜਿ ਲੰਘਾ ਕਿਤੁ ॥੫॥
मला माझ्या आंधळ्या डोळ्यांनी मार्ग शोधायचा आहे पण मला मार्ग सापडत नाही. मी पर्वत कसा ओलांडू शकतो?॥५॥

ਚਾਕਰੀਆ ਚੰਗਿਆਈਆ ਅਵਰ ਸਿਆਣਪ ਕਿਤੁ ॥
देवाच्या नावाशिवाय इतर सेवकांचा, चांगुलपणाचा आणि हुशारीचा काय उपयोग?

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ਤੂੰ ਬਧਾ ਛੁਟਹਿ ਜਿਤੁ ॥੬॥੧॥੩॥
हे नानक! भगवंताचे नामस्मरण करा म्हणजे तुम्ही बंधनातून मुक्त व्हाल. ॥६॥ १॥ ३॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥
सुही महाला १ ॥

ਜਪ ਤਪ ਕਾ ਬੰਧੁ ਬੇੜੁਲਾ ਜਿਤੁ ਲੰਘਹਿ ਵਹੇਲਾ ॥
हे प्राणिमात्र! नामजप आणि तपश्चर्याचा एक सुंदर तराफा बांधून टाक ज्याने तुम्ही अस्तित्वाचा सागर सहज पार कराल.

ਨਾ ਸਰਵਰੁ ਨਾ ਊਛਲੈ ਐਸਾ ਪੰਥੁ ਸੁਹੇਲਾ ॥੧॥
जीवनाचा सागर तुम्हाला बुडवणार नाही किंवा लाटा निर्माण करणार नाही, परंतु तुमचा मार्ग सुकर होईल. ॥१॥

ਤੇਰਾ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਮੰਜੀਠੜਾ ਰਤਾ ਮੇਰਾ ਚੋਲਾ ਸਦ ਰੰਗ ਢੋਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे देवा! तुझ्या नामाचा रंग नित्य आहे. फक्त तुझे नाव मदक आहे ज्यात माझ्या शरीराचे कपडे पूर्णपणे रंगले आहेत. ॥१॥रहाउ॥

ਸਾਜਨ ਚਲੇ ਪਿਆਰਿਆ ਕਿਉ ਮੇਲਾ ਹੋਈ ॥
हे हरी! हरीच्या मार्गावर चालणाऱ्या प्रिय ऋषीशी एकरूप कसे होणार?

ਜੇ ਗੁਣ ਹੋਵਹਿ ਗੰਠੜੀਐ ਮੇਲੇਗਾ ਸੋਈ ॥੨॥
जर एखाद्या व्यक्तीमध्ये शुभ गुण असतील तर देव स्वतः त्याला स्वतःशी जोडतो. ॥२॥

ਮਿਲਿਆ ਹੋਇ ਨ ਵੀਛੁੜੈ ਜੇ ਮਿਲਿਆ ਹੋਈ ॥
जर कोणी परमेश्वराशी एकरूप झाला तर जो त्याच्याशी एकरूप झाला आहे तो त्याच्यापासून कधीच विभक्त होत नाही.

ਆਵਾ ਗਉਣੁ ਨਿਵਾਰਿਆ ਹੈ ਸਾਚਾ ਸੋਈ ॥੩॥
देवाने ट्रॅफिक मिटवले, हेच सत्य आहे. ॥३॥

ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਨਿਵਾਰਿਆ ਸੀਤਾ ਹੈ ਚੋਲਾ ॥
माझा अहंकार मारून मी जन्म-मृत्यूचे चक्र संपवले आहे आणि परमेश्वराच्या दरबारात परिधान करण्यासाठी नवीन वस्त्र तयार केले आहे.

ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਸਹ ਕੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬੋਲਾ ॥੪॥
हे फळ मला माझ्या गुरूंच्या शब्दातून मिळाले आहे आणि माझे पती प्रभू यांचे शब्द अमृत आहेत. ॥४॥

ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਸਹੇਲੀਹੋ ਸਹੁ ਖਰਾ ਪਿਆਰਾ ॥
नानक म्हणतात, हे माझ्या सत्संगी मित्रांनो, माझा पती भगवान अतिशय प्रिय आहे.

ਹਮ ਸਹ ਕੇਰੀਆ ਦਾਸੀਆ ਸਾਚਾ ਖਸਮੁ ਹਮਾਰਾ ॥੫॥੨॥੪॥
आपण सर्व त्याचे दास आहोत आणि आपला पती हा अखंड परमेश्वर आहे. ॥४॥ २॥ ४॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥
सुही महाला १ ॥

ਜਿਨ ਕਉ ਭਾਂਡੈ ਭਾਉ ਤਿਨਾ ਸਵਾਰਸੀ ॥
ज्यांच्या अंतःकरणात देवाबद्दल प्रेम असते, ते त्यांना सुंदर बनवते.

ਸੁਖੀ ਕਰੈ ਪਸਾਉ ਦੂਖ ਵਿਸਾਰਸੀ ॥
त्याच्या कृपेने तो त्यांना सुखी करतो आणि त्यांचे दुःख विसरतो.

ਸਹਸਾ ਮੂਲੇ ਨਾਹਿ ਸਰਪਰ ਤਾਰਸੀ ॥੧॥
ईश्वर त्यांना निश्चितपणे संसारसागराशी जोडतो यात शंका नाही. ॥१॥

ਤਿਨ੍ਹਾ ਮਿਲਿਆ ਗੁਰੁ ਆਇ ਜਿਨ ਕਉ ਲੀਖਿਆ ॥
ज्यांच्या नशिबात लिहिलं होतं, त्यांना गुरू आला आणि सापडला.

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ਦੇਵੈ ਦੀਖਿਆ ॥
दीक्षा घेताना तो त्यांना हरीचे अमृत नाम देतो.

ਚਾਲਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ਭਵਹਿ ਨ ਭੀਖਿਆ ॥੨॥
सतगुरूंच्या आज्ञेचे पालन करणारे परमार्थासाठी भटकत नाहीत. ॥२॥

ਜਾ ਕਉ ਮਹਲੁ ਹਜੂਰਿ ਦੂਜੇ ਨਿਵੈ ਕਿਸੁ ॥
ज्याला राहायला देवाचा वाडा मिळाला तो कशाला कुणापुढे झुकणार?

ਦਰਿ ਦਰਵਾਣੀ ਨਾਹਿ ਮੂਲੇ ਪੁਛ ਤਿਸੁ ॥
परमेश्वराच्या दाराचे द्वारपाल त्याला अजिबात विचारत नाहीत.

ਛੁਟੈ ਤਾ ਕੈ ਬੋਲਿ ਸਾਹਿਬ ਨਦਰਿ ਜਿਸੁ ॥੩॥
ज्याच्यावर देवाचा आशीर्वाद असतो तो त्याच्या शब्दांनी जन्म-मृत्यूपासून मुक्त होतो. ॥३॥

ਘਲੇ ਆਣੇ ਆਪਿ ਜਿਸੁ ਨਾਹੀ ਦੂਜਾ ਮਤੈ ਕੋਇ ॥
ज्याला उपदेश करायला दुसरे कोणी नाही, तो स्वतः जीवांना जगात पाठवतो आणि नंतर परत बोलावतो.

ਢਾਹਿ ਉਸਾਰੇ ਸਾਜਿ ਜਾਣੈ ਸਭ ਸੋਇ ॥
तो स्वतःच जगाचा नाश करून निर्माण करतो आणि सर्वकाही स्वतःच कसे निर्माण करायचे हे जाणतो.

ਨਾਉ ਨਾਨਕ ਬਖਸੀਸ ਨਦਰੀ ਕਰਮੁ ਹੋਇ ॥੪॥੩॥੫॥
हे नानक! ज्यांच्यावर त्याचे आशीर्वाद येतात त्यांनाच देव नामाचे दान देतो. ॥४॥ ३॥ ५॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥
सुही महाला १ ॥

ਭਾਂਡਾ ਹਛਾ ਸੋਇ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵਸੀ ॥
हृदयाचे पात्र तेच चांगले आहे जे परमेश्वराला संतुष्ट करते.

ਭਾਂਡਾ ਅਤਿ ਮਲੀਣੁ ਧੋਤਾ ਹਛਾ ਨ ਹੋਇਸੀ ॥
हृदयासारखे भांडे जे अत्यंत घाणेरडे असते ते धुवूनही शुद्ध होऊ शकत नाही.

ਗੁਰੂ ਦੁਆਰੈ ਹੋਇ ਸੋਝੀ ਪਾਇਸੀ ॥
जो गुरुच्या दारात जातो त्याला बुद्धी प्राप्त होते.

ਏਤੁ ਦੁਆਰੈ ਧੋਇ ਹਛਾ ਹੋਇਸੀ ॥
गुरूच्या दारात आंघोळ केल्याने हृदयाचे पात्र शुद्ध होते.

ਮੈਲੇ ਹਛੇ ਕਾ ਵੀਚਾਰੁ ਆਪਿ ਵਰਤਾਇਸੀ ॥
वाईट आणि चांगल्याची समज देव स्वतः देतो.

ਮਤੁ ਕੋ ਜਾਣੈ ਜਾਇ ਅਗੈ ਪਾਇਸੀ ॥
परलोकात गेल्यावर त्याला बुद्धी प्राप्त होईल असे कोणीही समजू नये.

ਜੇਹੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ਤੇਹਾ ਹੋਇਸੀ ॥
माणूस जी काही कृती करतो, तो तसाच होतो.

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ਆਪਿ ਵਰਤਾਇਸੀ ॥
हरिचे नाव अमृत आहे आणि तो स्वतः ही दान जीवांना देतो.

ਚਲਿਆ ਪਤਿ ਸਿਉ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਿ ਵਾਜਾ ਵਾਇਸੀ ॥
जो मनुष्य नामाचा जप करतो, जन्म सजवून, सन्मानाने परलोकात जातो आणि या जगात आपली कीर्ती मिळवतो.

ਮਾਣਸੁ ਕਿਆ ਵੇਚਾਰਾ ਤਿਹੁ ਲੋਕ ਸੁਣਾਇਸੀ ॥
काय बिचारा, हा आवाज तिन्ही जगात ऐकू येतो.

ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਨਿਹਾਲ ਸਭਿ ਕੁਲ ਤਾਰਸੀ ॥੧॥੪॥੬॥
हे नानक! तो मनुष्य स्वतः आनंदी होतो आणि आपल्या संपूर्ण कुटुंबाला जीवनाच्या सागरातून दूर पाठवतो. ॥१॥ ४॥ ६॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥
सुही महाला १ ॥

ਜੋਗੀ ਹੋਵੈ ਜੋਗਵੈ ਭੋਗੀ ਹੋਵੈ ਖਾਇ ॥
जो योगी आहे तो योगाभ्यास करतो. जो गृहस्थ आहे तो केवळ भोगातच मग्न राहतो.

ਤਪੀਆ ਹੋਵੈ ਤਪੁ ਕਰੇ ਤੀਰਥਿ ਮਲਿ ਮਲਿ ਨਾਇ ॥੧॥
जो तपस्वी आहे तो केवळ तपश्चर्या करतो आणि तीर्थस्थानी विष्ठेने स्नान करतो. ॥१॥

ਤੇਰਾ ਸਦੜਾ ਸੁਣੀਜੈ ਭਾਈ ਜੇ ਕੋ ਬਹੈ ਅਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे देवा! जर कोणी बसून तुझी स्तुती गात असेल तर मला तुझा संदेश ऐकायला आवडेल. ॥१॥रहाउ॥

ਜੈਸਾ ਬੀਜੈ ਸੋ ਲੁਣੇ ਜੋ ਖਟੇ ਸੁੋ ਖਾਇ ॥
माणूस जसं बी पेरतो, तसंच त्याला फळ मिळेल. तो जे कमावतो ते वापरतो.

ਅਗੈ ਪੁਛ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸਣੁ ਨੀਸਾਣੈ ਜਾਇ ॥੨॥
जर कोणी नावाच्या स्वरूपात परवाना घेऊन गेला, तर देवाच्या दरबारात त्याची कोणतीही चौकशी होणार नाही.॥२॥

ਤੈਸੋ ਜੈਸਾ ਕਾਢੀਐ ਜੈਸੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥
माणसाला त्याच्या चांगल्या आणि वाईट कर्मानुसार बोलावले जाते.

ਜੋ ਦਮੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਈ ਸੋ ਦਮੁ ਬਿਰਥਾ ਜਾਇ ॥੩॥
ज्या जीवनात भगवंताचे स्मरण होत नाही तो श्वास व्यर्थ जातो. ॥३॥

ਇਹੁ ਤਨੁ ਵੇਚੀ ਬੈ ਕਰੀ ਜੇ ਕੋ ਲਏ ਵਿਕਾਇ ॥
जर कोणी खरेदीदार असेल तर त्याच्या बदल्यात मला देवाचे नाव मिळाल्यास मी माझे शरीर त्याला विकीन.

ਨਾਨਕ ਕੰਮਿ ਨ ਆਵਈ ਜਿਤੁ ਤਨਿ ਨਾਹੀ ਸਚਾ ਨਾਉ ॥੪॥੫॥੭॥
हे नानक! ज्या शरीरात सत्याचे नाव राहत नाही, त्या शरीराचा काही उपयोग नाही. ॥४॥५॥७॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੭
सुही महाला १ घर ७.

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्‌गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਜੋਗੁ ਨ ਖਿੰਥਾ ਜੋਗੁ ਨ ਡੰਡੈ ਜੋਗੁ ਨ ਭਸਮ ਚੜਾਈਐ ॥
स्कार्फ बांधणे हा योग नाही, हातात काठी धरणे हा योग नाही आणि अंगावर भस्म लावणे हा देखील योगसाधना नाही.

ਜੋਗੁ ਨ ਮੁੰਦੀ ਮੂੰਡਿ ਮੁਡਾਇਐ ਜੋਗੁ ਨ ਸਿੰਙੀ ਵਾਈਐ ॥
कानात मुद्रा घालणे आणि मुंडण करणे हा देखील योग नाही. वाद्य वाजवूनही योगाभ्यास करता येत नाही.

ਅੰਜਨ ਮਾਹਿ ਨਿਰੰਜਨਿ ਰਹੀਐ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਇਵ ਪਾਈਐ ॥੧॥
योगमार्ग अशा प्रकारे सापडतो की, मायेत राहून तो भ्रममुक्त राहतो म्हणजेच मायेपासून अलिप्त राहतो. ॥१॥

ਗਲੀ ਜੋਗੁ ਨ ਹੋਈ ॥
बोलण्याने योग होत नाही.

ਏਕ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰਿ ਸਮਸਰਿ ਜਾਣੈ ਜੋਗੀ ਕਹੀਐ ਸੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
योगी हा सर्वांना समान दृष्टीकोनातून पाहणारा आणि समान मानणारा आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਜੋਗੁ ਨ ਬਾਹਰਿ ਮੜੀ ਮਸਾਣੀ ਜੋਗੁ ਨ ਤਾੜੀ ਲਾਈਐ ॥
स्मशानभूमीत बाहेर राहणे हा योगाभ्यास नाही किंवा समाधी घेणे हा योग नाही.

ਜੋਗੁ ਨ ਦੇਸਿ ਦਿਸੰਤਰਿ ਭਵਿਐ ਜੋਗੁ ਨ ਤੀਰਥਿ ਨਾਈਐ ॥
परदेशात फिरणे आणि तीर्थक्षेत्री स्नान करणे हा देखील योग नाही.

ਅੰਜਨ ਮਾਹਿ ਨਿਰੰਜਨਿ ਰਹੀਐ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਇਵ ਪਾਈਐ ॥੨॥
योगाची युक्ती म्हणजे भ्रमात राहून भ्रमापासून अलिप्त राहणे. ॥२॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਤਾ ਸਹਸਾ ਤੂਟੈ ਧਾਵਤੁ ਵਰਜਿ ਰਹਾਈਐ ॥
सत्गुरू मिळाल्यावर माणसाच्या शंका नाहीशा होतात आणि तो आपल्या भटक्या मनावर नियंत्रण ठेवतो.

ਨਿਝਰੁ ਝਰੈ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਲਾਗੈ ਘਰ ਹੀ ਪਰਚਾ ਪਾਈਐ ॥
त्याच्या हृदयात अमृत नावाचा धबधबा वाहू लागतो, त्याचे मन मधुर अनंत नाद ऐकू लागते आणि तो आपल्या हृदयाच्या घरात असलेल्या भगवंतात लीन होतो.

ਅੰਜਨ ਮਾਹਿ ਨਿਰੰਜਨਿ ਰਹੀਐ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਇਵ ਪਾਈਐ ॥੩॥
किंबहुना, भ्रमात राहून भ्रमापासून अलिप्त राहणे म्हणजे योगयुक्ती. ॥३॥

ਨਾਨਕ ਜੀਵਤਿਆ ਮਰਿ ਰਹੀਐ ਐਸਾ ਜੋਗੁ ਕਮਾਈਐ ॥
हे नानक! जीवनात आसक्ती आणि आसक्तीपासून तटस्थ राहावे, अशा प्रकारे योग साधना करावी.

ਵਾਜੇ ਬਾਝਹੁ ਸਿੰਙੀ ਵਾਜੈ ਤਉ ਨਿਰਭਉ ਪਦੁ ਪਾਈਐ ॥
अनंत ध्वनीच्या रूपात एखादे गाणे कोणत्याही यंत्राशिवाय अंत:करणात वाजवले जाते, तेव्हा माणसाला निर्भय स्थिती प्राप्त होते.

ਅੰਜਨ ਮਾਹਿ ਨਿਰੰਜਨਿ ਰਹੀਐ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਤਉ ਪਾਈਐ ॥੪॥੧॥੮॥
मायेपासून मुक्त राहून म्हणजेच मायेपासून अलिप्त राहण्याच्या या पद्धतीतूनच योगमार्गाचा शोध घेता येतो. ॥४॥ १॥ ८॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥
सुही महाला १ ॥

ਕਉਣ ਤਰਾਜੀ ਕਵਣੁ ਤੁਲਾ ਤੇਰਾ ਕਵਣੁ ਸਰਾਫੁ ਬੁਲਾਵਾ ॥
हे देवा! तो तराजू कोणता आणि तोल कोणता आहे ज्यात मी तुझ्या गुणांचे वजन करू शकतो?.

ਕਉਣੁ ਗੁਰੂ ਕੈ ਪਹਿ ਦੀਖਿਆ ਲੇਵਾ ਕੈ ਪਹਿ ਮੁਲੁ ਕਰਾਵਾ ॥੧॥
तुझ्या वैभवाची परीक्षा घेण्यासाठी मी कोणत्या रत्नपारखीला बोलावावे, कोणत्या गुरूकडून दीक्षा घ्यावी आणि कोणाकडून मूल्यमापन करावे? ॥१॥

ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਜੀਉ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣਾ ॥
हे माझ्या प्रिय परमेश्वरा! मला तुझे रहस्य माहित नाही.

ਤੂੰ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਭਰਿਪੁਰਿ ਲੀਣਾ ਤੂੰ ਆਪੇ ਸਰਬ ਸਮਾਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तू जल, पृथ्वी आणि आकाशात विपुल आहेस आणि तू स्वतः सर्व गोष्टींमध्ये विराजमान आहेस. ॥१॥रहाउ॥

ਮਨੁ ਤਾਰਾਜੀ ਚਿਤੁ ਤੁਲਾ ਤੇਰੀ ਸੇਵ ਸਰਾਫੁ ਕਮਾਵਾ ॥
हे देवा! माझे मन हे तराजू आहे आणि माझे डोके संतुलन आहे. रत्नपारखी तुझीच मी पूजा करतो.

ਘਟ ਹੀ ਭੀਤਰਿ ਸੋ ਸਹੁ ਤੋਲੀ ਇਨ ਬਿਧਿ ਚਿਤੁ ਰਹਾਵਾ ॥੨॥
मी माझ्या सद्गुरूला माझ्या हृदयात तोलतो आणि या पद्धतीने मी माझे मन त्याच्यावर केंद्रित ठेवतो. ॥२॥

ਆਪੇ ਕੰਡਾ ਤੋਲੁ ਤਰਾਜੀ ਆਪੇ ਤੋਲਣਹਾਰਾ ॥
देव स्वतःच काटा आहे, स्वतः वजन आहे, तराजू आहे आणि तो स्वतः तोलणारा आहे.

ਆਪੇ ਦੇਖੈ ਆਪੇ ਬੂਝੈ ਆਪੇ ਹੈ ਵਣਜਾਰਾ ॥੩॥
तो स्वत: पाहतो, स्वत:ला समजून घेतो आणि स्वत: व्यापारी आहे. ॥३॥

ਅੰਧੁਲਾ ਨੀਚ ਜਾਤਿ ਪਰਦੇਸੀ ਖਿਨੁ ਆਵੈ ਤਿਲੁ ਜਾਵੈ ॥
माझे हे मन आंधळे, नीच जातीचे आणि परकीय आहे. तो क्षणार्धात कोठूनही परत येतो आणि क्षणार्धात तीळ पुन्हा कुठेतरी निघून जातो, म्हणजेच तो सतत भटकत राहतो.

ਤਾ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਨਾਨਕੁ ਰਹਦਾ ਕਿਉ ਕਰਿ ਮੂੜਾ ਪਾਵੈ ॥੪॥੨॥੯॥
हे भगवान नानक! तो या मनाच्या सहवासात राहतो, मग तो मूर्ख तुला कसा शोधेल?॥४॥२॥६॥

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧
रागु सुही महाला ४ घरु १.

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਮਨਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਆਰਾਧਿਆ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਗੁਰੂ ਗੁਰ ਕੇ ॥
'गुरु गुरु' या शब्दाद्वारे मी माझ्या मनात राम नामाची पूजा केली आहे.

ਸਭਿ ਇਛਾ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪੂਰੀਆ ਸਭੁ ਚੂਕਾ ਡਰੁ ਜਮ ਕੇ ॥੧॥
त्यामुळे मनाच्या आणि शरीराच्या सर्व इच्छा पूर्ण झाल्या आहेत आणि मृत्यूची भीतीही नाहीशी झाली आहे.॥१॥

ਮੇਰੇ ਮਨ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਹਰਿ ਕੇ ॥
हे मन! राम नामाचा जयजयकार कर.

ਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਮਨੁ ਪਰਬੋਧਿਆ ਹਰਿ ਪੀਆ ਰਸੁ ਗਟਕੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जेव्हा गुरू प्रसन्न झाले आणि त्यांनी माझ्या मनाला उपदेश केला तेव्हा त्यांनी मनाला समाधान मानेल असा हिरवा रस प्याला.॥१॥रहाउ॥

ਸਤਸੰਗਤਿ ਊਤਮ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇਰੀ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ॥
सत्गुरूंचा सहवास जो सतत भगवंताचे गुणगान करीत असतो तोच उत्तम संगत होय.

ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਮੇਲਹੁ ਸਤਸੰਗਤਿ ਹਮ ਧੋਵਹ ਪਗ ਜਨ ਕੇ ॥੨॥
हे हरी! मला चांगल्या संगतीत सामील करून घ्या म्हणजे मी तुझ्या भक्तांचे पाय धुवू शकेन.॥२॥

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸਭੁ ਹੈ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ਰਸੁ ਗੁਰਮਤਿ ਰਸੁ ਰਸਕੇ ॥
रामाचे नाव प्रत्येक गोष्टीत असते आणि गुरूंच्या शिकवणीतूनच रामाच्या नावाचा रस चाखून सेवन केला जातो.

ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਜਲੁ ਪਾਇਆ ਸਭ ਲਾਥੀ ਤਿਸ ਤਿਸ ਕੇ ॥੩॥
ज्याला हरिनामाच्या रूपाने अमृत जल प्राप्त झाले आहे, त्याची सर्व तहान आणि इच्छा शमली आहेत. ॥३॥

ਹਮਰੀ ਜਾਤਿ ਪਾਤਿ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹਮ ਵੇਚਿਓ ਸਿਰੁ ਗੁਰ ਕੇ ॥
गुरू सतगुरु माझी जात-जात आणि मी माझे मस्तक गुरूंना विकले आहे.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਰਿਓ ਗੁਰ ਚੇਲਾ ਗੁਰ ਰਾਖਹੁ ਲਾਜ ਜਨ ਕੇ ॥੪॥੧॥
नानक म्हणतात, माझे नाव गुरूचे शिष्य झाले आहे. ॥४॥ १॥ १० ॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥
सुही महाला ४॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਭਜਿਓ ਪੁਰਖੋਤਮੁ ਸਭਿ ਬਿਨਸੇ ਦਾਲਦ ਦਲਘਾ ॥
परमात्म्याच्या नामस्मरणाने सर्व दारिद्र्य नाहीसे होते.

ਭਉ ਜਨਮ ਮਰਣਾ ਮੇਟਿਓ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਅਸਥਿਰੁ ਸੇਵਿ ਸੁਖਿ ਸਮਘਾ ॥੧॥
गुरूच्या वचनाने मी जन्ममृत्यूचे भय नाहीसे करून भगवंताची सेवा करून आनंदात लीन झालो आहे. ॥१॥

ਮੇਰੇ ਮਨ ਭਜੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਅਤਿ ਪਿਰਘਾ ॥
हे माझ्या हृदया! रामाच्या अत्यंत प्रिय नामाचे गुणगान गा.

ਮੈ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿ ਧਰਿਓ ਗੁਰ ਆਗੈ ਸਿਰੁ ਵੇਚਿ ਲੀਓ ਮੁਲਿ ਮਹਘਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मी माझे मन आणि शरीर गुरूंना अर्पण केले आहे आणि माझे मस्तक विकून रामाचे नाम अत्यंत उच्च किंमतीला घेतले आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਨਰਪਤਿ ਰਾਜੇ ਰੰਗ ਰਸ ਮਾਣਹਿ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪਕੜਿ ਖੜੇ ਸਭਿ ਕਲਘਾ ॥
नरपती राजे मायेच्या रंगात तल्लीन होऊन आनंद उपभोगतात, पण यम नाव न घेता त्या सर्वांचे हरण करतो.

ਧਰਮ ਰਾਇ ਸਿਰਿ ਡੰਡੁ ਲਗਾਨਾ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਨੇ ਹਥ ਫਲਘਾ ॥੨॥
यमराज त्यांच्या डोक्यावर काठीने मारतात तेव्हा त्यांना पश्चाताप होतो. अशा प्रकारे त्यांना स्वतःच्या हातांनी केलेल्या कर्मांचे फळ मिळते. ॥२॥.

ਹਰਿ ਰਾਖੁ ਰਾਖੁ ਜਨ ਕਿਰਮ ਤੁਮਾਰੇ ਸਰਣਾਗਤਿ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਤਿਪਲਘਾ ॥
हे हरि! माझे रक्षण कर, मी तुझा तुच्छ सेवक आहे. मी तुझ्याकडे शरण आलो आहे.

ਦਰਸਨੁ ਸੰਤ ਦੇਹੁ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਪ੍ਰਭ ਲੋਚ ਪੂਰਿ ਜਨੁ ਤੁਮਘਾ ॥੩॥
मला तुमच्या संतांचे दर्शन द्या म्हणजे मला आनंद मिळेल. हे परमेश्वरा! माझी इच्छा पूर्ण कर, मी तुझा सेवक आहे. ॥३॥

ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਪੁਰਖ ਵਡੇ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਮੋ ਕਉ ਕੀਜੈ ਦਾਨੁ ਹਰਿ ਨਿਮਘਾ ॥
हे माझ्या प्रभू देवा! तू सर्व काही करण्यास सक्षम आहेस आणि महान मनुष्य आहेस. मला

आयुष्यभर हरिचे नाम दान कर.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਹਮ ਨਾਮ ਵਿਟਹੁ ਸਦ ਘੁਮਘਾ ॥੪॥੨॥
हे नानक! जर मला नाम मिळाले तर मला सुख मिळेल. मी नेहमी नामात त्याग करतो.॥४॥ २॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥
सुही महाला ४॥

ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਰੰਙੁ ਹੈ ਹਰਿ ਰੰਙੁ ਮਜੀਠੈ ਰੰਙੁ ॥
हरीचे नाव प्रेम रंग आहे आणि त्याच्या प्रेमाचा रंग मॅडरसारखा मजबूत रंग आहे.

ਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਚਾੜਿਆ ਫਿਰਿ ਬਹੁੜਿ ਨ ਹੋਵੀ ਭੰਙੁ ॥੧॥
ज्याचे मन गुरूंनी प्रसन्न करून प्रेमाने रंगविले आहे, तो पुन्हा कधीही वियोग होत नाही ॥१॥

ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਕਰਿ ਰੰਙੁ ॥
हे माझ्या मन! रामाचे नाव रंग.

ਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਹਰਿ ਉਪਦੇਸਿਆ ਹਰਿ ਭੇਟਿਆ ਰਾਉ ਨਿਸੰਙੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
गुरूंनी ज्याला प्रसन्न करून सल्ला दिला त्याला हरी बादशाह नक्कीच सापडला आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਮੁੰਧ ਇਆਣੀ ਮਨਮੁਖੀ ਫਿਰਿ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਅੰਙੁ ॥
एक स्त्री, ज्ञान नसलेली निर्बुद्ध व्यक्ती, जन्म आणि मृत्यूशी वारंवार जोडली जाते.

ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਇਓ ਮਨਿ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਸਹਲੰਙੁ ॥੨॥
त्याने कधीही भगवंताचे स्मरण केले नाही आणि त्याच्या मनात फक्त द्वैतच राहिले. ॥२॥

ਹਮ ਮੈਲੁ ਭਰੇ ਦੁਹਚਾਰੀਆ ਹਰਿ ਰਾਖਹੁ ਅੰਗੀ ਅੰਙੁ ॥
मी पापांच्या घाणांनी भरलेला अपराधी आहे. हे भक्तांचे कृपा करणारे भगवान हरी, माझे रक्षण कर.

ਗੁਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰਿ ਨਵਲਾਇਆ ਸਭਿ ਲਾਥੇ ਕਿਲਵਿਖ ਪੰਙੁ ॥੩॥
जेव्हा गुरूंनी मला नामाच्या अमृताने स्नान केले तेव्हा माझ्या मनातील पापांची घाण दूर झाली. ॥३॥

ਹਰਿ ਦੀਨਾ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭੁ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮੇਲਹੁ ਸੰਙੁ ॥
हे दीनानाथ! हे दयाळू प्रभु! मला चांगल्या लोकांच्या सहवासात सामील करा.

ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਤਨਿ ਰੰਙੁ ॥੪॥੩॥
सत्संगात भेटून मला प्रेमाचा रंग प्राप्त झाला आहे, हे नानक हरीच्या प्रेमाचा रंग माझ्या मनात आणि शरीरात स्थिर झाला आहे. ॥४॥ ३॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥
सुही महाला ४॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਹਿ ਨਿਤ ਕਪਟੁ ਕਮਾਵਹਿ ਹਿਰਦਾ ਸੁਧੁ ਨ ਹੋਈ ॥
जो हरि हरी नामाचा जप करतो पण रोज इतरांची फसवणूक करतो त्याचे अंत:करण शुद्ध नसते.

ਅਨਦਿਨੁ ਕਰਮ ਕਰਹਿ ਬਹੁਤੇਰੇ ਸੁਪਨੈ ਸੁਖੁ ਨ ਹੋਈ ॥੧॥
जरी तो दररोज अनेक धार्मिक कार्ये करत असला तरी त्याला स्वप्नातही आनंद मिळत नाही.॥१॥

ਗਿਆਨੀ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ਕੋਰੈ ਰੰਗੁ ਕਦੇ ਨ ਚੜੈ ਜੇ ਲੋਚੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ज्ञानी गुरूशिवाय भक्ती नाही. ज्याप्रमाणे कोऱ्या कपड्याला रंग चढत नाही, तरीही प्रत्येकाने त्याची इच्छा ठेवली.॥१॥रहाउ॥

ਜਪੁ ਤਪ ਸੰਜਮ ਵਰਤ ਕਰੇ ਪੂਜਾ ਮਨਮੁਖ ਰੋਗੁ ਨ ਜਾਈ ॥
जप, तपश्चर्या, संयम, व्रत आणि उपासना करत राहिल्यास स्वार्थी माणसाचा अभिमानाचा रोग कधीच दूर होत नाही.

ਅੰਤਰਿ ਰੋਗੁ ਮਹਾ ਅਭਿਮਾਨਾ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਈ ॥੨॥
त्याच्या हृदयात अभिमानाचा मोठा रोग आहे आणि तो द्वैताच्या जाळ्यात अडकून नाश पावतो.॥२॥

ਬਾਹਰਿ ਭੇਖ ਬਹੁਤੁ ਚਤੁਰਾਈ ਮਨੂਆ ਦਹ ਦਿਸਿ ਧਾਵੈ ॥
बाह्य देखाव्यासाठी तो धार्मिक पोशाख परिधान करतो आणि खूप हुशार आहे. पण त्याचे मन दहा दिशांना भटकत राहते.

ਹਉਮੈ ਬਿਆਪਿਆ ਸਬਦੁ ਨ ਚੀਨ੍ਹੈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੂਨੀ ਆਵੈ ॥੩॥
अहंकारात अडकलेला, तो शब्द ओळखत नाही आणि पुन्हा पुन्हा जन्म-मृत्यूच्या फेऱ्यात येतो.॥३॥

ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਬੂਝੈ ਸੋ ਜਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥
हे नानक! भगवंत ज्याच्यावर कृपादृष्टीने पाहतात, त्याला बुद्धी प्राप्त होते आणि असा मनुष्य नामाचे चिंतन करत राहतो.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਏਕੋ ਬੂਝੈ ਏਕਸੁ ਮਾਹਿ ਸਮਾਏ ॥੪॥੪॥
गुरूच्या कृपेने तो भगवंताला एक समजतो आणि त्याच्यात विलीन होतो. ॥४॥ ४॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨
सुही महाला ४ घरु २.

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्‌गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਗੁਰਮਤਿ ਨਗਰੀ ਖੋਜਿ ਖੋਜਾਈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈ ॥੧॥
गुरूंच्या उपदेशाने मी माझ्या शरीरातील नगराचा नीट शोध घेतला आहे ज्यामध्ये मला हरिनामाचा पदार्थ सापडला आहे.॥१॥

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਾਂਤਿ ਵਸਾਈ ॥
हरीच्या नामाने माझ्या मनात शांती प्रस्थापित केली आहे.

ਤਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝੀ ਖਿਨ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸਭ ਭੁਖ ਗਵਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
त्यामुळे तृष्णेची आग क्षणार्धात विझली आणि गुरूंच्या भेटीने माझी सर्व भूक संपली. ॥१॥रहाउ॥

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਜੀਵਾ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥
हे माते! मी हरीची स्तुती करूनच जगत आहे.

ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਇਆਲਿ ਗੁਣ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਈ ॥੨॥
दयाळू सतगुरुंनी माझ्या मनात भगवंताचे गुण व नाम बिंबवले आहे. ॥२॥

ਹਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਿਆਰਾ ਢੂਢਿ ਢੂਢਾਈ ॥
मला माझा प्रेमळ प्रभू सापडला आहे आणि.

ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਈ ॥੩॥
चांगल्या संगतीत राहून मला हरिरसाची प्राप्ती झाली आहे. ॥३॥

ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖ ਲਿਖੇ ਹਰਿ ਪਾਈ ॥
सुरुवातीपासून माझ्या कपाळावर लिहिलेल्या नशिबामुळेच मला हरी सापडला आहे.

ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਤੁਠਾ ਮੇਲੈ ਹਰਿ ਭਾਈ ॥੪॥੧॥੫॥
हे बंधू! गुरु नानक प्रसन्न झाले आणि त्यांनी मला हरिशी पुन्हा जोडले.॥४॥ १॥ ५॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥
सुही महाला ४॥

ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਮਨਿ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਲਾਏ ॥
हे जीव! हरी, त्याच्या कृपेने, त्याच्या मनात प्रेम उत्पन्न करतो.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ॥੧॥
असा मनुष्य गुरूच्या सहवासात राहून हरिनामात लीन होतो. ॥१॥

ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਮਨੁ ਰੰਗ ਮਾਣੇ ॥
हरिच्या प्रेमाच्या रंगात रमलेले मन सुखाचा अनुभव घेते.

ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹੈ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਨੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तो नेहमी रात्रंदिवस आनंदात राहतो आणि गुरूंच्या शब्दात पूर्णपणे लीन असतो. ॥१॥रहाउ॥

ਹਰਿ ਰੰਗ ਕਉ ਲੋਚੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥
आयुष्यात हा प्रेमाचा रंग येवो हीच सदिच्छा.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਰੰਗੁ ਚਲੂਲਾ ਹੋਈ ॥੨॥
पण प्रेमाचा हा खोल लाल रंग गुरूच्या माध्यमातूनच मनापर्यंत पोहोचतो. ॥२॥

ਮਨਮੁਖਿ ਮੁਗਧੁ ਨਰੁ ਕੋਰਾ ਹੋਇ ॥
मूर्ख, स्वेच्छेचा माणूस हा कोऱ्या कपड्यासारखा असतो.

ਜੇ ਸਉ ਲੋਚੈ ਰੰਗੁ ਨ ਹੋਵੈ ਕੋਇ ॥੩॥
त्याने शंभर वेळा इच्छा केली तरी त्याच्या मनात प्रेम रंगत नाही. ॥३॥

ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰਸਿ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਸਮਾਵੈ ॥੪॥੨॥੬॥
देवाने आशीर्वाद दिला तर त्याला सत्गुरू मिळतो. हे नानक, मग असा माणूस हरीच्या सारात आणि हरीच्या प्रेमाच्या रंगात लीन होतो. ॥४॥ २॥ ६॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥
सुही महाला ४॥

ਜਿਹਵਾ ਹਰਿ ਰਸਿ ਰਹੀ ਅਘਾਇ ॥
हरी रस पिऊन जिह्वा तृप्त राहतो.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੀਵੈ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥
जो गुरुमुख होऊन हरिरस पितो तो सहज लीन होतो. ॥१॥

ਹਰਿ ਰਸੁ ਜਨ ਚਾਖਹੁ ਜੇ ਭਾਈ ॥
अरे भाऊ! हिरवा रस चाखला तर.

ਤਉ ਕਤ ਅਨਤ ਸਾਦਿ ਲੋਭਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तुम्हाला इतर अभिरुचीचा मोह का पडेल?॥१॥रहाउ॥

ਗੁਰਮਤਿ ਰਸੁ ਰਾਖਹੁ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥
गुरूंच्या उपदेशाने हरिरस (हिरवा रस) हृदयात ठेवा.

ਹਰਿ ਰਸਿ ਰਾਤੇ ਰੰਗਿ ਮੁਰਾਰਿ ॥੨॥
हरिरसात तल्लीन झालेले भक्त भगवंताच्या प्रेमाच्या रंगात रंगून जातात. ॥२॥

ਮਨਮੁਖਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ਨ ਜਾਇ ॥
हिरवा रस स्वेच्छेने चाखता येत नाही.

ਹਉਮੈ ਕਰੈ ਬਹੁਤੀ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥੩॥
तो खूप अहंकारी आहे त्यामुळे त्याला खूप शिक्षा होते. ॥३॥

ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਵੈ ॥
भगवंताची थोडी कृपा झाली तर हरिरसाची प्राप्ती होते.

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰਸਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥੪॥੩॥੭॥
हे नानक! असा प्राणी हरीचा रस पिऊन हरीची स्तुती करत राहतो. ॥४॥ ३॥ ७ ॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੬
सुही महाला ४ घरु ६.

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਨੀਚ ਜਾਤਿ ਹਰਿ ਜਪਤਿਆ ਉਤਮ ਪਦਵੀ ਪਾਇ ॥
नीच जातीचा माणूसही हरिच्या नामस्मरणाने चांगला दर्जा प्राप्त करतो.

ਪੂਛਹੁ ਬਿਦਰ ਦਾਸੀ ਸੁਤੈ ਕਿਸਨੁ ਉਤਰਿਆ ਘਰਿ ਜਿਸੁ ਜਾਇ ॥੧॥
ज्याच्या घरी श्रीकृष्णाने आदरातिथ्य स्वीकारले होते त्या दासीचा मुलगा विदुर यांच्या संबंधात तुम्ही याचे विश्लेषण करू शकता. ॥१॥

ਹਰਿ ਕੀ ਅਕਥ ਕਥਾ ਸੁਨਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ਜਿਤੁ ਸਹਸਾ ਦੂਖ ਭੂਖ ਸਭ ਲਹਿ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे बंधू! सर्व चिंता, दुःख आणि भूक दूर करणारी हरीची अवर्णनीय कथा ऐक.॥१॥रहाउ॥

ਰਵਿਦਾਸੁ ਚਮਾਰੁ ਉਸਤਤਿ ਕਰੇ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਨਿਮਖ ਇਕ ਗਾਇ ॥
चामर जातीचा भक्त रविदास भगवंताची स्तुती करीत असे व प्रत्येक क्षणी भगवंताचे गुणगान करीत असत.

ਪਤਿਤ ਜਾਤਿ ਉਤਮੁ ਭਇਆ ਚਾਰਿ ਵਰਨ ਪਏ ਪਗਿ ਆਇ ॥੨॥
तो पतित जातीतून मोठा भक्त बनला. ब्राह्मण, क्षत्रिय, वैश्य, शूद्र अशा चारही जातींचे लोक त्यांच्या चरणी आले. ॥२॥

ਨਾਮਦੇਅ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਲੋਕੁ ਛੀਪਾ ਕਹੈ ਬੁਲਾਇ ॥
भक्त नामदेव हरिच्या प्रेमात पडला. लोक त्याला छिपा म्हणत.

ਖਤ੍ਰੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਪਿਠਿ ਦੇ ਛੋਡੇ ਹਰਿ ਨਾਮਦੇਉ ਲੀਆ ਮੁਖਿ ਲਾਇ ॥੩॥
हरीने क्षत्रिय आणि ब्राह्मणांची पाठ थोपटून नामदेवांकडे वळून त्यांचा आदर केला. ॥३॥

ਜਿਤਨੇ ਭਗਤ ਹਰਿ ਸੇਵਕਾ ਮੁਖਿ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਤਿਨ ਤਿਲਕੁ ਕਢਾਇ ॥
देवाचे सर्व भक्त आणि सेवक अठ्ठावन्न यात्रेकरूंच्या कपाळावर तिलक लावतात.

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਕਉ ਅਨਦਿਨੁ ਪਰਸੇ ਜੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥੪॥੧॥੮॥
जगाचा राजा हरी त्याला आशीर्वाद देतो तर नानक रोज त्याच्या चरणांना स्पर्श करत राहतील. ॥४॥ १॥ ८॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥
सुही महाला ४॥

ਤਿਨ੍ਹੀ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਆਰਾਧਿਆ ਜਿਨ ਕਉ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਲਿਖਤੁ ਲਿਲਾਰਾ ॥
ज्याने मनाने हरीची पूजा केली आहे आणि त्याच्या कपाळावर असे प्रारब्ध लिहिलेले आहे.

ਤਿਨ ਕੀ ਬਖੀਲੀ ਕੋਈ ਕਿਆ ਕਰੇ ਜਿਨ ਕਾ ਅੰਗੁ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਕਰਤਾਰਾ ॥੧॥
ज्यांच्या पक्षात निर्माता हरी आहे, त्यांच्यावर टीका कशी करू शकते? ॥१॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਮਨ ਧਿਆਇ ਹਰਿ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਸਭਿ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे माझ्या मन! सदैव भगवान हरिचे ध्यान कर, याने जन्मजन्माचे सर्व दुःख दूर होतील. ॥१॥रहाउ॥

ਧੁਰਿ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਉ ਬਖਸਿਆ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰਾ ॥
हरीने आपल्या भक्तीचे अमृत सुरुवातीपासूनच भक्तांना दिले आहे.

ਮੂਰਖੁ ਹੋਵੈ ਸੁ ਉਨ ਕੀ ਰੀਸ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਮੁਹੁ ਕਾਰਾ ॥੨॥
जे त्यांच्याशी तुलना करण्याचा प्रयत्न करतात ते मूर्ख आहेत आणि त्यांचे तोंड काळे झाले आहे, म्हणजे या जगात आणि पुढील जगात तुच्छ मानले जाते. ॥२॥

ਸੇ ਭਗਤ ਸੇ ਸੇਵਕਾ ਜਿਨਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ॥
ज्यांना हरिचे नाम प्रिय आहे ते त्याचे भक्त आणि सेवक आहेत.

ਤਿਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਸਿਰਿ ਨਿੰਦਕ ਕੈ ਪਵੈ ਛਾਰਾ ॥੩॥

त्यांची सेवा केल्यानेच मोक्ष प्राप्त होतो आणि निंदकांच्या डोक्यावर राख पडते, म्हणजेच त्यांचा तिरस्कार होतो. ॥३॥

ਜਿਸੁ ਘਰਿ ਵਿਰਤੀ ਸੋਈ ਜਾਣੈ ਜਗਤ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਪੂਛਿ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥

कोणाच्या घरात ही परिस्थिती झाली हे फक्त त्यालाच माहीत. जगाचे गुरू गुरू नानक यांच्याबाबत विचार केला.

ਚਹੁ ਪੀੜੀ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਬਖੀਲੀ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਹਰਿ ਸੇਵਕ ਭਾਇ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੪॥੨॥੯॥

सृष्टीच्या सुरुवातीपासून आणि गुरु साहिबानच्या चार वंशांपैकी कोणीही हरिवर टीका करून प्राप्त केले नाही, परंतु सेवेच्या भावनेनेच मोक्ष प्राप्त होतो.

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

सुही महाला ४॥

ਜਿਥੈ ਹਰਿ ਆਰਾਧੀਐ ਤਿਥੈ ਹਰਿ ਮਿਤੁ ਸਹਾਈ ॥

जिथे जिथे देवाची पूजा केली जाते तिथे तो मित्र आणि सहाय्यक बनतो.

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਹੋਰਤੁ ਬਿਧਿ ਲਇਆ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥
परंतु केवळ गुरूंच्या कृपेनेच भगवंत मनात वास करतात आणि इतर कोणत्याही पद्धतीने तो सापडत नाही.॥१॥

ਹਰਿ ਧਨੁ ਸੰਚੀਐ ਭਾਈ ॥
हे बंधू! हरिच्या नावाने संपत्ती जमा करावी.

ਜਿ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਹਰਿ ਹੋਇ ਸਖਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
कारण तो प्रपंच आणि परलोकात सहाय्यक राहतो. ॥१॥रहाउ॥

ਸਤਸੰਗਤੀ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਖਟੀਐ ਹੋਰ ਥੈ ਹੋਰਤੁ ਉਪਾਇ ਹਰਿ ਧਨੁ ਕਿਤੈ ਨ ਪਾਈ ॥
हरिनाम रूपातील संपत्ती सत्संगींच्या सहवासानेच मिळते. हरि धन कोठेही आणि इतर कोणत्याही मार्गाने सापडत नाही.

ਹਰਿ ਰਤਨੈ ਕਾ ਵਾਪਾਰੀਆ ਹਰਿ ਰਤਨ ਧਨੁ ਵਿਹਾਝੇ ਕਚੈ ਕੇ ਵਾਪਾਰੀਏ ਵਾਕਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਲਇਆ ਨ ਜਾਈ ॥੨॥
हरिनामाच्या रूपातील रत्नांचा व्यापारी केवळ हरि संपत्तीच्या रूपाने रत्ने खरेदी करतो. पण माया संपत्तीच्या व्यापाऱ्यांकडून नुसत्या शब्दांनी हिरवा पैसा विकत घेता येत नाही.॥२॥

ਹਰਿ ਧਨੁ ਰਤਨੁ ਜਵੇਹਰੁ ਮਾਣਕੁ ਹਰਿ ਧਨੈ ਨਾਲਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੈ ਵਤੈ ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥
हरि धन हे रत्न आणि माणके सारखे मौल्यवान रत्न आहे. हरिचे भक्त ब्रह्म मुहूर्तावर हरि संपत्तीने जागे होतात आणि हरिवर मन स्थिर करतात.

ਹਰਿ ਧਨੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੈ ਵਤੈ ਕਾ ਬੀਜਿਆ ਭਗਤ ਖਾਇ ਖਰਚਿ ਰਹੇ ਨਿਖੁਟੈ ਨਾਹੀ ॥
भक्त महामुहूर्तावर पेरलेले हरिधन खातात आणि इतरांनाही खाऊ घालतात. पण ते कधीच संपत नाही.

ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਹਰਿ ਧਨੈ ਕੀ ਭਗਤਾ ਕਉ ਮਿਲੀ ਵਡਿਆਈ ॥੩॥
भक्तांना प्रपंचात आणि परलोकात हरि धनाचा महिमा लाभला आहे. ॥३॥

ਹਰਿ ਧਨੁ ਨਿਰਭਉ ਸਦਾ ਸਦਾ ਅਸਥਿਰੁ ਹੈ ਸਾਚਾ ਇਹੁ ਹਰਿ ਧਨੁ ਅਗਨੀ ਤਸਕਰੈ ਪਾਣੀਐ ਜਮਦੂਤੈ ਕਿਸੈ ਕਾ ਗਵਾਇਆ ਨ ਜਾਈ ॥
हरि नामाचे धन निर्भय आणि सदैव स्थिर आहे. तो सदैव शाश्वत असतो आणि त्याला अग्नी, चोर, पाणी किंवा यमदूत इत्यादींचा परिणाम होत नाही.

ਹਰਿ ਧਨ ਕਉ ਉਚਕਾ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵਈ ਜਮੁ ਜਾਗਾਤੀ ਡੰਡੁ ਨ ਲਗਾਈ ॥੪॥
हरीची संपत्ती लुटण्यासाठी कोणीही दरोडेखोर येत नाही आणि यमराजाच्या रूपात जकातदार त्यावर कर भरत नाही. ॥४॥

ਸਾਕਤੀ ਪਾਪ ਕਰਿ ਕੈ ਬਿਖਿਆ ਧਨੁ ਸੰਚਿਆ ਤਿਨਾ ਇਕ ਵਿਖ ਨਾਲਿ ਨ ਜਾਈ ॥
भ्रामक जीवांनी पाप करून जे विषाच्या रूपात संपत्ती जमा केली आहे ती त्यांच्या बरोबर एक पाऊलही जात नाही.

ਹਲਤੈ ਵਿਚਿ ਸਾਕਤ ਦੁਹੇਲੇ ਭਏ ਹਥਹੁ ਛੁੜਕਿ ਗਇਆ ਅਗੈ ਪਲਤਿ ਸਾਕਤੁ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਢੋਈ ਨ ਪਾਈ ॥੫॥
या भ्रामक दुनियेत ही संपत्ती हातातून गेली तेव्हा लोक खूप दुःखी झाले. पुढच्या जगात देवाच्या दरबारात त्याला आधार मिळाला नाही. ॥५॥

ਇਸੁ ਹਰਿ ਧਨ ਕਾ ਸਾਹੁ ਹਰਿ ਆਪਿ ਹੈ ਸੰਤਹੁ ਜਿਸ ਨੋ ਦੇਇ ਸੁ ਹਰਿ ਧਨੁ ਲਦਿ ਚਲਾਈ ॥
हे संतांनो! हे हरि तुम्हीच आहात, या हरीच्या संपत्तीचे मूळ आहे. ज्याला तो हे पैसे देतो तो स्वतः सोबत घेऊन जातो.

ਇਸੁ ਹਰਿ ਧਨੈ ਕਾ ਤੋਟਾ ਕਦੇ ਨ ਆਵਈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰਿ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥੬॥੩॥੧੦॥
नानक गुरूंनी हा सल्ला दिला आहे की या हरित संपत्तीमध्ये कधीही कमतरता नाही. ॥६॥ ३॥ १०॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥
सुही महाला ४॥

ਜਿਸ ਨੋ ਹਰਿ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨੁ ਹੋਇ ਸੋ ਹਰਿ ਗੁਣਾ ਰਵੈ ਸੋ ਭਗਤੁ ਸੋ ਪਰਵਾਨੁ ॥
देव ज्याच्यावर प्रसन्न होऊन त्याचे गुणगान गातो तोच त्याचा खरा भक्त असतो आणि तो त्याला स्वीकारतो.

ਤਿਸ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਿਆ ਵਰਨੀਐ ਜਿਸ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਭਗਵਾਨੁ ॥੧॥
ज्याच्या हृदयात भगवंत वास करतो त्याचा महिमा वर्णन कसा करता येईल? ॥१॥

ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਣ ਗਾਈਐ ਜੀਉ ਲਾਇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨਾਲਿ ਧਿਆਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
गोविंदांची स्तुती मनापासून गायली पाहिजे आणि सत्गुरूंवरच लक्ष केंद्रित केले पाहिजे. ॥१॥रहाउ॥

ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾ ਸੇਵਾ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਫਲ ਹੈ ਜਿਸ ਤੇ ਪਾਈਐ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨੁ ॥
तो सत्गुरु आहे आणि त्या सतगुरुची सेवा यशस्वी आहे ज्याच्याकडून नामरूपाने परम खजिना मिळतो.

ਜੋ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਸਾਕਤ ਕਾਮਨਾ ਅਰਥਿ ਦੁਰਗੰਧ ਸਰੇਵਦੇ ਸੋ ਨਿਹਫਲ ਸਭੁ ਅਗਿਆਨੁ ॥੨॥
जे भ्रामक प्राणी द्वैतामध्ये अडकून आपल्या इच्छा पूर्ण करण्यासाठी इंद्रियविकारांची दुर्गंधी भोगतात ते अज्ञानी आहेत आणि त्यांची सर्व कर्म निष्फळ आहेत ॥ २॥

ਜਿਸ ਨੋ ਪਰਤੀਤਿ ਹੋਵੈ ਤਿਸ ਕਾ ਗਾਵਿਆ ਥਾਇ ਪਵੈ ਸੋ ਪਾਵੈ ਦਰਗਹ ਮਾਨੁ ॥
ज्याची देवावर श्रद्धा असते, त्याचीच स्तुती स्वीकारली जाते आणि त्याला दरबारात मान मिळतो.

ਜੋ ਬਿਨੁ ਪਰਤੀਤੀ ਕਪਟੀ ਕੂੜੀ ਕੂੜੀ ਅਖੀ ਮੀਟਦੇ ਉਨ ਕਾ ਉਤਰਿ ਜਾਇਗਾ ਝੂਠੁ ਗੁਮਾਨੁ ॥੩॥
जे फसवे लोक विश्वास न ठेवता खोट्याकडे डोळे मिटून राहतात, त्यांचा खोटा गर्व नाहीसा होईल. ॥३॥

ਜੇਤਾ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਤੂੰ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪੁਰਖੁ ਭਗਵਾਨੁ ॥
हे देवा! तूच परम आत्मा आहेस, जे काही आहे, हे जीव आणि शरीर वगैरे, हे सर्व तूच दिले आहेस.

ਦਾਸਨਿ ਦਾਸੁ ਕਹੈ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਜੇਹਾ ਤੂੰ ਕਰਾਇਹਿ ਤੇਹਾ ਹਉ ਕਰੀ ਵਖਿਆਨੁ ॥੪॥੪॥੧੧॥
नानक म्हणतात, हे देवा! मी तुझ्या सेवकांचा सेवक आहे, तू मला जे काही सांगायला सांगशील तेच मी बोलतो. ॥४॥ ४॥ ११॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੭
सुही महाला ४ घरु ७.

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਤੇਰੇ ਕਵਨ ਕਵਨ ਗੁਣ ਕਹਿ ਕਹਿ ਗਾਵਾ ਤੂ ਸਾਹਿਬ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨਾ ॥
हे देवा! तू आम्हा सर्वांचा स्वामी आहेस, गुणांचे भांडार आहेस, मग तुझ्या कोणत्या गुणांची मी स्तुती करावी?

ਤੁਮਰੀ ਮਹਿਮਾ ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਤੂੰ ਠਾਕੁਰ ਊਚ ਭਗਵਾਨਾ ॥੧॥
तू आमचा ठाकूर आहेस, परात्पर भगवान आणि मी तुझा महिमा वर्णन करू शकत नाही. ॥१॥

ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਰ ਸੋਈ ॥
मी हरी हरी नामाचा जप करत राहिलो आणि तोच माझ्या जीवनाचा आधार आहे.

ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖੁ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬ ਮੈ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे साहेब! मला तुमच्या आवडीप्रमाणे ठेवा कारण तुमच्याशिवाय मला आधार नाही. ॥१॥रहाउ॥

ਮੈ ਤਾਣੁ ਦੀਬਾਣੁ ਤੂਹੈ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਮੈ ਤੁਧੁ ਆਗੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥
हे परमेश्वरा! तूच माझी शक्ती आणि आधार आहेस. मी तुला प्रार्थना करतो.

ਮੈ ਹੋਰੁ ਥਾਉ ਨਾਹੀ ਜਿਸੁ ਪਹਿ ਕਰਉ ਬੇਨੰਤੀ ਮੇਰਾ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਤੁਝ ਹੀ ਪਾਸਿ ॥੨॥
माझ्याकडे जाण्यासाठी आणि प्रार्थना करण्यासाठी माझ्यासाठी दुसरे कोणतेही ठिकाण नाही, माझे दुःख आणि आनंद फक्त तुझ्याकडेच व्यक्त केले जाऊ शकते. ॥२॥

ਵਿਚੇ ਧਰਤੀ ਵਿਚੇ ਪਾਣੀ ਵਿਚਿ ਕਾਸਟ ਅਗਨਿ ਧਰੀਜੈ ॥
देवाने पृथ्वी आणि पाणी एकाच ठिकाणी ठेवले आहे आणि अग्नी लाकडात ठेवला आहे.

ਬਕਰੀ ਸਿੰਘੁ ਇਕਤੈ ਥਾਇ ਰਾਖੇ ਮਨ ਹਰਿ ਜਪਿ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਦੂਰਿ ਕੀਜੈ ॥੩॥
शेळी आणि सिंह यांनाही त्यांनी एकाच ठिकाणी ठेवले आहे. हे माझ्या मन, त्या भगवंताचा जप

कर आणि संभ्रम आणि भीतीपासून मुक्त हो. ॥३॥

ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਦੇਖਹੁ ਸੰਤਹੁ ਹਰਿ ਨਿਮਾਣਿਆ ਮਾਣੁ ਦੇਵਾਏ ॥
हे संतांनो! हरीचे माहात्म्य पहा. अनादर करणाऱ्यांनाही तो मान देतो.

ਜਿਉ ਧਰਤੀ ਚਰਣ ਤਲੇ ਤੇ ਊਪਰਿ ਆਵੈ ਤਿਉ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਜਨਾ ਜਗਤੁ ਆਣਿ ਸਭੁ ਪੈਰੀ ਪਾਏ ॥੪॥੧॥੧੨॥
हे नानक! माणसाच्या मृत्यूनंतर ज्याप्रमाणे त्याच्या पायाखालून पृथ्वी आणि माती वर येते, त्याचप्रमाणे भगवान सर्व जग आणून संतांच्या चरणी ठेवतात. ॥४॥ १॥ १२ ॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥
सुही महाला ४॥

ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਜਾਣਹਿ ਕਿਆ ਤੁਧੁ ਪਹਿ ਆਖਿ ਸੁਣਾਈਐ ॥
हे देवा! तू जगाचा निर्माता आहेस आणि स्वतःला सर्व काही जाणतोस. मग मी तुला काय सांगू?

ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਤੁਧੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੁਝੈ ਜੇਹਾ ਕੋ ਕਰੇ ਤੇਹਾ ਕੋ ਪਾਈਐ ॥੧॥
सजीवांनी केलेल्या चांगल्या-वाईट कर्मांची सर्व काही तुम्हाला कळते. कोणी जी काही कृती करतो, त्याला त्याच फळ मिळते. ॥१॥

ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬ ਤੂੰ ਅੰਤਰ ਕੀ ਬਿਧਿ ਜਾਣਹਿ ॥
हे परमेश्वरा! तू सर्वांच्या मनातील भावना जाणतोस.

ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਤੁਧੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੁਝੈ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਬੁਲਾਵਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
सजीवांच्या सर्व चांगल्या-वाईट कर्मांची माहिती तुम्हाला येते. तुम्ही तुमच्या इच्छेप्रमाणे सजीवांना हाक मारता.॥१॥रहाउ॥

ਸਭੁ ਮੋਹੁ ਮਾਇਆ ਸਰੀਰੁ ਹਰਿ ਕੀਆ ਵਿਚਿ ਦੇਹੀ ਮਾਨੁਖ ਭਗਤਿ ਕਰਾਈ ॥
मायेचा मोह आणि मानवी शरीर, हे सर्व भगवंतानेच निर्माण केले आहे. तो माणसाला त्याच्या देहातूनच भक्ती करायला लावतो.

ਇਕਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਸੁਖੁ ਦੇਵਹਿ ਇਕਿ ਮਨਮੁਖਿ ਧੰਧੁ ਪਿਟਾਈ ॥੨॥
काहींना तो सतगुरुंच्या भेटीने आनंद देतो तर काहींना स्वेच्छेने संसारिक व्यवहारात अडकवून ठेवतो. ॥२॥

ਸਭੁ ਕੋ ਤੇਰਾ ਤੂੰ ਸਭਨਾ ਕਾ ਮੇਰੇ ਕਰਤੇ ਤੁਧੁ ਸਭਨਾ ਸਿਰਿ ਲਿਖਿਆ ਲੇਖੁ ॥
हे माझ्या निर्मात्या! हे सर्व जीव तूच निर्माण केले आहेत आणि तूच सर्वांचा स्वामी आहेस. तूच आहेस ज्याने सर्व प्राणिमात्रांचे भाग्य त्यांच्या कपाळावर लिहिले आहे.

ਜੇਹੀ ਤੂੰ ਨਦਰਿ ਕਰਹਿ ਤੇਹਾ ਕੋ ਹੋਵੈ ਬਿਨੁ ਨਦਰੀ ਨਾਹੀ ਕੋ ਭੇਖੁ ॥੩॥
एखाद्या सजीवाकडे तुम्ही ज्या पद्धतीने पाहतात, ते तसे होते. तुझ्या दृष्टीशिवाय कोणीही चांगले किंवा वाईट बनले नाही.॥३॥

ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਤੂੰਹੈ ਜਾਣਹਿ ਸਭ ਤੁਧਨੋ ਨਿਤ ਧਿਆਏ ॥
तुझा महिमा तूच जाणतोस आणि सर्व जीव सदैव तुझे ध्यान करतात.

ਜਿਸ ਨੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸ ਨੋ ਤੂੰ ਮੇਲਹਿ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੋ ਥਾਇ ਪਾਏ ॥੪॥੨॥੧੩॥
नानक प्रार्थना करतात की हे परमेश्वरा! तू ज्याला पाहिजे त्याला स्वतःशी जोडून घे आणि तो तुला स्वीकारतो.॥४॥२॥१३॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥
सुही महाला ४॥

ਜਿਨ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਵਸਿਆ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤਿਨ ਕੇ ਸਭਿ ਰੋਗ ਗਵਾਏ ॥
ज्यांचे मन माझ्या भगवंतात स्थिरावले आहे त्यांचे सर्व रोग बरे झाले आहेत.

ਤੇ ਮੁਕਤ ਭਏ ਜਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ ਪਵਿਤੁ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਏ ॥੧॥
ज्यांनी हरिच्या नामाचे चिंतन केले ते मुक्त होऊन पवित्र परम स्थिती प्राप्त झाले ॥१॥

ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਹਰਿ ਜਨ ਆਰੋਗ ਭਏ ॥
हे माझ्या रामभक्तांनो! मी अहंकार आणि दु:खापासून मुक्त झालो आहे.

ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਜਿਨਾ ਜਪਿਆ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤਿਨ ਕੇ ਹਉਮੈ ਰੋਗ ਗਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ज्यांनी गुरूच्या वचनाने भगवंताचे नामस्मरण केले, त्यांचे अहंकारी रोग बरे झाले. ॥१॥रहाउ॥

ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹਾਦੇਉ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਰੋਗੀ ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਕਾਰ ਕਮਾਈ ॥
ब्रह्मा विष्णू आणि शिव शंकर हे माया! रजोगुण, तमोगुण आणि सतगुण या तीन गुणांचे रुग्ण आहेत आणि ते केवळ अहंकारातच काम करतात.

ਜਿਨਿ ਕੀਏ ਤਿਸਹਿ ਨ ਚੇਤਹਿ ਬਪੁੜੇ ਹਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥੨॥

या बिचाऱ्यांना निर्माण केलेल्या देवाची आठवणही नसते. भगवंताचे अंतरंग गुरूमुळेच मिळते.॥२॥

ਹਉਮੈ ਰੋਗਿ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਬਿਆਪਿਆ ਤਿਨ ਕਉ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਭਾਰੀ ॥

सर्व जग अहंकाराच्या रोगात अडकले आहे आणि त्यांना जन्म-मृत्यूचे मोठे दुःख वाटते.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਛੂਟੈ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੩॥
केवळ एक दुर्मिळ माणूस यातून सुटतो आणि मी त्याच्यासाठी त्याग करतो. ॥३॥

ਜਿਨਿ ਸਿਸਟਿ ਸਾਜੀ ਸੋਈ ਹਰਿ ਜਾਣੈ ਤਾ ਕਾ ਰੂਪੁ ਅਪਾਰੋ ॥
ज्याने हे विश्व निर्माण केले आहे, तो हरी स्वतः हे सत्य जाणतो आणि त्याचे स्वरूप अफाट आहे.

ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਵੇਖਿ ਹਰਿ ਬਿਗਸੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰੋ ॥੪॥੩॥੧੪॥
हे नानक! स्वतःची सृष्टी पाहून भगवंत प्रसन्न होतात, हे ब्रह्मज्ञान गुरूमुळेच प्राप्त होते.॥ ४॥ ३॥ १४॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥
सुही महाला ४॥

ਕੀਤਾ ਕਰਣਾ ਸਰਬ ਰਜਾਈ ਕਿਛੁ ਕੀਚੈ ਜੇ ਕਰਿ ਸਕੀਐ ॥
हे जग जे काही निर्माण केले आहे ते सर्व ईश्वराने आपल्या इच्छेनुसार निर्माण केले आहे. सर्व काही त्याच्या इच्छेनुसारच होत आहे. एखादी गोष्ट करण्याची क्षमता असेल तरच आपण काहीतरी करू शकतो.

ਆਪਣਾ ਕੀਤਾ ਕਿਛੂ ਨ ਹੋਵੈ ਜਿਉ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਖੀਐ ॥੧॥
आपले स्वतःचे काहीच करत नाही. देव आपल्याला योग्य वाटेल तसे ठेवतो. ॥१॥

ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਭੁ ਕੋ ਤੇਰੈ ਵਸਿ ॥
हे माझ्या श्रीहरी! सर्व काही तुझ्या ताब्यात आहे.

ਅਸਾ ਜੋਰੁ ਨਾਹੀ ਜੇ ਕਿਛੁ ਕਰਿ ਹਮ ਸਾਕਹ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਬਖਸਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
आमच्यात काही करण्याची ताकद नाही. तुम्हाला योग्य वाटेल तसे आमच्याशी दया करा. ॥१॥रहाउ॥

ਸਭੁ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਦੀਆ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਕਾਰੈ ਲਾਇਆ ॥
हे सर्व जीव आणि शरीर तूच दिले आहेस आणि त्याचा उपयोग संसाराच्या कामात केला आहेस.

ਜੇਹਾ ਤੂੰ ਹੁਕਮੁ ਕਰਹਿ ਤੇਹੇ ਕੋ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ਜੇਹਾ ਤੁਧੁ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ॥੨॥
हे परमेश्वरा, कोणताही जीव तुझ्या आदेशानुसार वागतो. कोणाच्या नशिबात जे काही लिहिले

आहे, तेच त्याला मिळते. ॥२॥

ਪੰਚ ਤਤੁ ਕਰਿ ਤੁਧੁ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਭ ਸਾਜੀ ਕੋਈ ਛੇਵਾ ਕਰਿਉ ਜੇ ਕਿਛੁ ਕੀਤਾ ਹੋਵੈ ॥

हे परमपिता! आकाश, वारा, अग्नी, जल आणि पृथ्वी या पाच तत्वांची निर्मिती करून तुम्ही विश्वाची निर्मिती केली आहे. सहावा घटक तयार करा आणि त्याद्वारे काही करता येईल का ते सांगा.

ਇਕਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਤੂੰ ਬੁਝਾਵਹਿ ਇਕਿ ਮਨਮੁਖਿ ਕਰਹਿ ਸਿ ਰੋਵੈ ॥੩॥

हे भगवंता! एखाद्याला गुरू भेटून तू बुद्धी देतोस आणि दुःखात रडणाऱ्याला तू शहाणा करतोस. ॥३॥

ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਹਉ ਆਖਿ ਨ ਸਾਕਾ ਹਉ ਮੂਰਖੁ ਮੁਗਧੁ ਨੀਚਾਣੁ ॥

मी देवाची स्तुती करू शकत नाही कारण मी मूर्ख आणि असहाय्य आहे.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਬਖਸਿ ਲੈ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਸਰਣਾਗਤਿ ਪਇਆ ਅਜਾਣੁ ॥੪॥੪॥੧੫॥੨੪॥

हे परमेश्वरा! तुझा सेवक नानक क्षमा करा, मी अज्ञात तुझ्या शरणात आलो आहे.॥ ४॥ ४॥ १५॥२४॥

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧

रागु सुही महाला ५ घरु १.

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਬਾਜੀਗਰਿ ਜੈਸੇ ਬਾਜੀ ਪਾਈ ॥

बाजीगर चाल खेळला म्हणून आणि.

ਨਾਨਾ ਰੂਪ ਭੇਖ ਦਿਖਲਾਈ ॥

त्याने आपली विविध रूपे आणि वेष प्रेक्षकांना दाखवले.

ਸਾਂਗੁ ਉਤਾਰਿ ਥੰਮ੍ਹਿਓ ਪਾਸਾਰਾ ॥

जेव्हा त्याने स्वतःचा वेश करून आपला खेळ वाढवणे थांबवले.

ਤਬ ਏਕੋ ਏਕੰਕਾਰਾ ॥੧॥

त्याचप्रमाणे देव जेव्हा सृष्टीचा खेळ थांबवतो तेव्हा तो एकटा राहतो. ॥१॥

ਕਵਨ ਰੂਪ ਦ੍ਰਿਸਟਿਓ ਬਿਨਸਾਇਓ ॥
त्याची सर्व दृश्य रूपे नाहीशी झाली.

ਕਤਹਿ ਗਇਓ ਉਹੁ ਕਤ ਤੇ ਆਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तो कुठे गेला आणि कुठून आला? ॥१॥रहाउ॥

ਜਲ ਤੇ ਊਠਹਿ ਅਨਿਕ ਤਰੰਗਾ ॥
पाण्यात अनेक लहरी निर्माण होतात.

ਕਨਿਕ ਭੂਖਨ ਕੀਨੇ ਬਹੁ ਰੰਗਾ ॥
सुवर्णकार अनेक प्रकारचे सोन्याचे दागिने बनवतात.

ਬੀਜੁ ਬੀਜਿ ਦੇਖਿਓ ਬਹੁ ਪਰਕਾਰਾ ॥
झाडाचे बी पेरल्याने आपण पाहिले आहे की तेच बीज अनेक प्रकारची मुळे, फांद्या, पाने इत्यादींमध्ये विकसित होते.

ਫਲ ਪਾਕੇ ਤੇ ਏਕੰਕਾਰਾ ॥੨॥
फळ पिकल्यावर ते पुन्हा पेरलेले बी बनते. अशा प्रकारे, विश्वाची उत्पत्ती हा एकच ईश्वर आहे. ॥२॥

ਸਹਸ ਘਟਾ ਮਹਿ ਏਕੁ ਆਕਾਸੁ ॥
पाण्याने भरलेल्या हजारो घागरींमध्ये फक्त एका सूर्याचे प्रतिबिंब दिसते.

ਘਟ ਫੂਟੇ ਤੇ ਓਹੀ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥
पण भांडे फुटल्यावर सूर्याचा एकच प्रकाश दिसतो.

ਭਰਮ ਲੋਭ ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਵਿਕਾਰ ॥ ਭ੍ਰਮ ਛੂਟੇ ਤੇ ਏਕੰਕਾਰ ॥੩॥
भ्रमामुळे आत्म्यात लोभ, आसक्ती यांसारखे दुर्गुण निर्माण होतात, परंतु भ्रम नष्ट झाल्यावर तो एकच भगवंत पाहतो. ॥३॥

ਓਹੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਬਿਨਸਤ ਨਾਹੀ ॥
देव अविनाशी आहे आणि त्याचा कधीही नाश होत नाही.

ਨਾ ਕੋ ਆਵੈ ਨਾ ਕੋ ਜਾਹੀ ॥
त्याचा जन्मही होत नाही आणि मृत्यूही होत नाही.

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਉਮੈ ਮਲੁ ਧੋਈ ॥
पूर्ण गुरूंनी माझ्या अहंकाराची घाण शुद्ध केली आहे.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੇਰੀ ਪਰਮ ਗਤਿ ਹੋਈ ॥੪॥੧॥
हे नानक! मी सर्वोच्च ध्येय गाठले आहे. ॥४॥ १॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सुही महाला ५ ॥

ਕੀਤਾ ਲੋੜਹਿ ਸੋ ਪ੍ਰਭ ਹੋਇ ॥
हे परमेश्वरा! तुला जे हवे आहे तेच या जगात घडते.

ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥
तुझ्याशिवाय कोणीही सक्षम नाही.

ਜੋ ਜਨੁ ਸੇਵੇ ਤਿਸੁ ਪੂਰਨ ਕਾਜ ॥
जो तुमची पूजा करतो, त्याची सर्व कामे पूर्ण होतात.

ਦਾਸ ਅਪੁਨੇ ਕੀ ਰਾਖਹੁ ਲਾਜ ॥੧॥
म्हणून तुमच्या सेवकाचाही सन्मान ठेवा. ॥१॥

ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ਪੂਰਨ ਦਇਆਲਾ ॥
हे सर्व दयाळू! मी तुझ्याकडे शरण आलो आहे.

ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਕਵਨੁ ਕਰੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तुझ्याशिवाय माझी काळजी कोण घेईल? ॥१॥रहाउ॥

ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥
तुम्ही जल, पृथ्वी आणि आकाशात सर्वत्र विराजमान आहात.

ਨਿਕਟਿ ਵਸੈ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਦੂਰਿ ॥
हे परमेश्वरा! तू दूर नाहीस, तू सर्वांच्या जवळ आहेस.

ਲੋਕ ਪਤੀਆਰੈ ਕਛੂ ਨ ਪਾਈਐ ॥
लोकांना खूश करून काहीही साध्य होत नाही.

ਸਾਚਿ ਲਗੈ ਤਾ ਹਉਮੈ ਜਾਈਐ ॥੨॥
जर माणूस सत्याला चिकटून राहिला तर त्याचा अहंकार नाहीसा होतो. ॥२॥

ਜਿਸ ਨੋ ਲਾਇ ਲਏ ਸੋ ਲਾਗੈ ॥
भगवंत ज्याला स्वतःला जोडतो तो त्याच्याशीच जोडला जातो.

ਗਿਆਨ ਰਤਨੁ ਅੰਤਰਿ ਤਿਸੁ ਜਾਗੈ ॥
रत्नासारखे अमूल्य ज्ञान त्याच्या मनात जागृत होते.

ਦੁਰਮਤਿ ਜਾਇ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਏ ॥
त्याची वाईट कृत्ये नष्ट होतात आणि त्याला परम स्थिती प्राप्त होते.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥੩॥
गुरूच्या कृपेने तो भगवंताच्या नामाचे चिंतन करत राहतो. ॥३॥

ਦੁਇ ਕਰ ਜੋੜਿ ਕਰਉ ਅਰਦਾਸਿ ॥
हे परमेश्वरा! मी हात जोडून तुझ्यापुढे प्रार्थना करतो.

ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਆਣਹਿ ਰਾਸਿ ॥
जेव्हा तुला ते आवडते तेव्हा तू माझे काम सजवतेस.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪਨੀ ਭਗਤੀ ਲਾਇ ॥
कृपया आपल्या भक्तीत ठेवा.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਧਿਆਇ ॥੪॥੨॥
नानक नेहमी भगवंताचे चिंतन करत राहतात.॥ ४॥ २॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सुही महाला ५ ॥

ਧਨੁ ਸੋਹਾਗਨਿ ਜੋ ਪ੍ਰਭੂ ਪਛਾਨੈ ॥
धन्य ती विवाहित स्त्री जी आपल्या पतीला, परमेश्वराला ओळखते.

ਮਾਨੈ ਹੁਕਮੁ ਤਜੈ ਅਭਿਮਾਨੈ ॥
ती आपल्या पती प्रभूच्या आज्ञेचे पालन करते आणि आपला अभिमान सोडते.

ਪ੍ਰਿਅ ਸਿਉ ਰਾਤੀ ਰਲੀਆ ਮਾਨੈ ॥੧॥
प्रियकराच्या प्रेमात मग्न राहून ती आनंद मिळवते. ॥१॥

ਸੁਨਿ ਸਖੀਏ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਣ ਨੀਸਾਨੀ ॥
हे माझ्या मित्रा! देवाच्या भेटीची चिन्हे ऐक.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿ ਤਜਿ ਲਾਜ ਲੋਕਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
सार्वजनिक लाज सोडा आणि आपले मन आणि शरीर देवाला अर्पण करा. ॥१॥रहाउ॥

ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਕਉ ਸਮਝਾਵੈ ॥
मैत्रिणी तिच्या मैत्रिणीला समजावते.

ਸੋਈ ਕਮਾਵੈ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ॥ ਸਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਅੰਕਿ ਸਮਾਵੈ ॥੨॥
त्याने फक्त तेच काम केले पाहिजे जे भगवंताला आवडेल. मग ती विवाहित स्त्री परमेश्वराच्या पाया पडते. ॥२॥

ਗਰਬਿ ਗਹੇਲੀ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਵੈ ॥
अहंकारात अडकलेल्या स्त्रीला देव सापडत नाही.

ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਵੈ ਜਬ ਰੈਣਿ ਬਿਹਾਵੈ ॥
जेव्हा तिच्या आयुष्याची रात्र निघून जाते तेव्हा तिला पश्चात्ताप होतो.

ਕਰਮਹੀਣਿ ਮਨਮੁਖਿ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੩॥
कोणतेही काम न करता निर्विकार असलेल्या स्त्रीला खूप दु:ख प्राप्त होते. ॥३॥

ਬਿਨਉ ਕਰੀ ਜੇ ਜਾਣਾ ਦੂਰਿ ॥
मी दूर कुठेतरी देवाचा विचार केला तरच मी त्याला प्रार्थना करावी.

ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥
तो अमर ईश्वर सर्वव्यापी आहे.

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਗਾਵੈ ਦੇਖਿ ਹਦੂਰਿ ॥੪॥੩॥
नानक त्याला आजूबाजूला पाहतो आणि त्याची स्तुती करतो. ॥४॥ ३॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सुही महाला ५ ॥

ਗ੍ਰਿਹੁ ਵਸਿ ਗੁਰਿ ਕੀਨਾ ਹਉ ਘਰ ਕੀ ਨਾਰਿ ॥
हे मित्रा! गुरुने माझे हृदय घर माझ्या ताब्यात आणले आहे आणि आता मी या हृदय घराची मालकिन बनले आहे.

ਦਸ ਦਾਸੀ ਕਰਿ ਦੀਨੀ ਭਤਾਰਿ ॥
माझे पती प्रभू यांनी माझ्या दहा इंद्रियांना माझे दास केले आहे.

ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਮੈ ਘਰ ਕੀ ਜੋੜੀ ॥
मी माझ्या हृदयाच्या घरातील सर्व सामग्री गोळा केली आहे.

ਆਸ ਪਿਆਸੀ ਪਿਰ ਕਉ ਲੋੜੀ ॥੧॥
आता मला माझा पती प्रभू शोधायचा आहे, ज्याची तीव्र इच्छा आहे. ॥१॥

ਕਵਨ ਕਹਾ ਗੁਨ ਕੰਤ ਪਿਆਰੇ ॥
त्या प्रिय परमेश्वराचे कोणते गुण मी व्यक्त करावे?

ਸੁਘੜ ਸਰੂਪ ਦਇਆਲ ਮੁਰਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तो मुरारी अतिशय हुशार, सुंदर आणि अतिशय दयाळू आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਸਤੁ ਸੀਗਾਰੁ ਭਉ ਅੰਜਨੁ ਪਾਇਆ ॥
मी स्वतःला सत्याने सजवले आहे आणि त्याच्या प्रेमाचा आणि भीतीचा सुर माझ्या डोळ्यात ठेवला आहे.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਤੰਬੋਲੁ ਮੁਖਿ ਖਾਇਆ ॥
मी अमृतमयी नामाचे पान तोंडाने खाल्ले आहे.

ਕੰਗਨ ਬਸਤ੍ਰ ਗਹਨੇ ਬਨੇ ਸੁਹਾਵੇ ॥
आता माझ्या सत्याच्या अलंकाराने सजलेले कपडे आणि दागिने अतिशय सुंदर दिसत आहेत.

ਧਨ ਸਭ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ਜਾਂ ਪਿਰੁ ਘਰਿ ਆਵੈ ॥੨॥
हे प्रिय जिवंत स्त्री! जेव्हा तिचा पती, परमेश्वर तिच्या हृदयाच्या घरी वास करतो तेव्हाच तिला सर्व सुख प्राप्त होते. ॥२॥

ਗੁਣ ਕਾਮਣ ਕਰਿ ਕੰਤੁ ਰੀਝਾਇਆ ॥
शुभ गुणांची जादू करून मी माझा पती परमेश्वर यांना प्रसन्न केले आहे.

ਵਸਿ ਕਰਿ ਲੀਨਾ ਗੁਰਿ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥
गुरूंनी माझा भ्रम दूर केला तेव्हाच मी माझ्या ताब्यात आले.

ਸਭ ਤੇ ਊਚਾ ਮੰਦਰੁ ਮੇਰਾ ॥
माझ्या हृदयाचे मंदिर सर्वोत्तम झाले आहे.

ਸਭ ਕਾਮਣਿ ਤਿਆਗੀ ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮੇਰਾ ॥੩॥
माझ्या प्रिय प्रभूने इतर सर्व जीव आणि स्त्रिया सोडून मला स्वतःचे केले आहे. ॥३॥

ਪ੍ਰਗਟਿਆ ਸੂਰੁ ਜੋਤਿ ਉਜੀਆਰਾ ॥
भगवंताच्या रूपातील सूर्य माझ्या हृदयात उगवला तेव्हा त्याचा प्रकाश उजळला.

ਸੇਜ ਵਿਛਾਈ ਸਰਧ ਅਪਾਰਾ ॥
त्याच्यासाठी मी हृदयाच्या रूपात बेड घातला आहे.

ਨਵ ਰੰਗ ਲਾਲੁ ਸੇਜ ਰਾਵਣ ਆਇਆ ॥
नवरंग प्रिय परमेश्वर मला प्रसन्न करण्यासाठी माझ्या हृदयाच्या पलंगावर आला आहे.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਪਿਰ ਧਨ ਮਿਲਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥੪॥
हे नानक! जिवंत स्त्रीला तिचा पती भगवान भेटून सुख प्राप्त झाले आहे. ॥४॥ ४॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सुही महाला ५ ॥

ਉਮਕਿਓ ਹੀਉ ਮਿਲਨ ਪ੍ਰਭ ਤਾਈ ॥
माझे हृदय परमेश्वराला भेटण्याच्या उत्कंठेने भरले होते आणि.

ਖੋਜਤ ਚਰਿਓ ਦੇਖਉ ਪ੍ਰਿਅ ਜਾਈ ॥
मी त्याला शोधण्यासाठी निघालो आहे जेणेकरून मी माझ्या प्रियकराला भेटू शकेन.

ਸੁਨਤ ਸਦੇਸਰੋ ਪ੍ਰਿਅ ਗ੍ਰਿਹਿ ਸੇਜ ਵਿਛਾਈ ॥
माझ्या प्रिय परमेश्वराच्या आगमनाची बातमी ऐकून मी माझ्या हृदयाच्या घरात अंथरूण पसरले.

ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਆਇਓ ਤਉ ਨਦਰਿ ਨ ਪਾਈ ॥੧॥
भटकून मी परत आलो पण मला तो दिसला नाही. ॥१॥

ਕਿਨ ਬਿਧਿ ਹੀਅਰੋ ਧੀਰੈ ਨਿਮਾਨੋ ॥
माझ्या या उदास हृदयाला धीर कसा मिळेल?

ਮਿਲੁ ਸਾਜਨ ਹਉ ਤੁਝੁ ਕੁਰਬਾਨੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
अरे माझ्या प्रिये, ये आणि मला भेट, मी तुझ्यासाठी स्वतःचा त्याग करतो.॥१॥रहाउ॥

ਏਕਾ ਸੇਜ ਵਿਛੀ ਧਨ ਕੰਤਾ ॥
जिवंत प्राणी, स्त्री आणि पती प्रभू यांच्यासाठी पलंग ठेवण्यात आला आहे.

ਧਨ ਸੂਤੀ ਪਿਰੁ ਸਦ ਜਾਗੰਤਾ ॥
जिवंत स्त्री अज्ञानाच्या निद्रेत झोपलेली असते पण पती परमेश्वर सदैव ज्ञानात जागृत असतो.

ਪੀਓ ਮਦਰੋ ਧਨ ਮਤਵੰਤਾ ॥
मायेची दारू पिऊन ती नशा चढली आहे.

ਧਨ ਜਾਗੈ ਜੇ ਪਿਰੁ ਬੋਲੰਤਾ ॥੨॥
पती प्रभूने तिच्याशी बोलून तिला उठवले तरच ती अज्ञानाच्या झोपेतून उठते. ॥२॥

ਭਈ ਨਿਰਾਸੀ ਬਹੁਤੁ ਦਿਨ ਲਾਗੇ ॥
हे मित्रा! मी त्या पती परमेश्वराला शोधून बरेच दिवस उलटून गेले आहेत आणि आता मी निराश झालो आहे.

ਦੇਸ ਦਿਸੰਤਰ ਮੈ ਸਗਲੇ ਝਾਗੇ ॥
मी देश आणि राज्य शोधले आहे.

ਖਿਨੁ ਰਹਨੁ ਨ ਪਾਵਉ ਬਿਨੁ ਪਗ ਪਾਗੇ ॥
त्याच्या पाया पडल्याशिवाय मी क्षणभरही जगू शकत नाही.

ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਹ ਸਭਾਗੇ ॥੩॥
सुदैवाने देव दयाळू झाला तर तो मिळतो. ॥३॥s

ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਸਤਸੰਗਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥
परमेश्वराने कृपापूर्वक मला सत्संगात समाविष्ट केले आहे.

ਬੂਝੀ ਤਪਤਿ ਘਰਹਿ ਪਿਰੁ ਪਾਇਆ ॥
माझ्या वियोगाची जळजळीत संवेदना शमली आहे कारण मला माझ्या हृदयाच्या घरी माझा पती परमेश्वर सापडला आहे.

ਸਗਲ ਸੀਗਾਰ ਹੁਣਿ ਮੁਝਹਿ ਸੁਹਾਇਆ ॥
आता मला सर्व मेकअप सुंदर वाटतो.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥੪॥
हे गुरु नानक! माझा भ्रम मिटला आहे. ॥४॥

ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਪਿਰੁ ਹੈ ਭਾਈ ॥
हे मित्रा! आता मी जिकडे पाहतो तिकडे मला माझा पती प्रभू दिसतो.

ਖੋਲ੍ਹਿਓ ਕਪਾਟੁ ਤਾ ਮਨੁ ਠਹਰਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੫॥
जेव्हा गुरूंनी माझे दार उघडले तेव्हा माझे मन भटकणे थांबले. ॥१॥दुसरा रहाउ॥५॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सुही महाला ५ ॥

ਕਿਆ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਸਾਰਿ ਸਮ੍ਹਾਲੀ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨ ਕੇ ਦਾਤਾਰੇ ॥
हे निर्गुणांचे दाता, तुझ्या कोणत्या गुणांचे स्मरण करून मी तुझी पूजा करावी?

ਬੈ ਖਰੀਦੁ ਕਿਆ ਕਰੇ ਚਤੁਰਾਈ ਇਹੁ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਥਾਰੇ ॥੧॥
माझे प्राण आणि शरीर हे सर्व तुलाच दिले आहे, मग मी, तुझा अविभाज्य सेवक, तुझ्यासमोर कोणती चतुराई करू? ॥१॥

ਲਾਲ ਰੰਗੀਲੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮਨਮੋਹਨ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ਹਮ ਬਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे माझ्या प्रिय आणि रंगीबेरंगी मनमोहन! तुझ्या दर्शनासाठी मी माझा त्याग करतो.॥१॥रहाउ॥

ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਤਾ ਮੋਹਿ ਦੀਨੁ ਭੇਖਾਰੀ ਤੁਮ੍ ਸਦਾ ਸਦਾ ਉਪਕਾਰੇ ॥
हे परमेश्वरा! तू माझा दाता आहेस पण मी तुझ्या दारी गरीब भिकारी आहे. तू नेहमी माझ्यावर उपकार करत असतोस.

ਸੋ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਜਿ ਮੈ ਤੇ ਹੋਵੈ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥੨॥
हे माझ्या ठाकूर! तू अगम्य आणि अमर्याद आहेस. माझ्या हातून होऊ शकणारे काम नाही. ॥२॥

ਕਿਆ ਸੇਵ ਕਮਾਵਉ ਕਿਆ ਕਹਿ ਰੀਝਾਵਉ ਬਿਧਿ ਕਿਤੁ ਪਾਵਉ ਦਰਸਾਰੇ ॥
मी तुझी कोणती सेवा करावी आणि तुला प्रसन्न करण्यासाठी काय बोलावे आणि कोणत्या पद्धतीने तुला भेटावे?

ਮਿਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈਐ ਅੰਤੁ ਨ ਲਹੀਐ ਮਨੁ ਤਰਸੈ ਚਰਨਾਰੇ ॥੩॥
तुमचा विस्तार सापडत नाही आणि तुमचा अंतही सापडत नाही. माझ्या मनाला तुझ्या चरणी राहण्याची तळमळ आहे. ॥३॥

ਪਾਵਉ ਦਾਨੁ ਢੀਠੁ ਹੋਇ ਮਾਗਉ ਮੁਖਿ ਲਾਗੈ ਸੰਤ ਰੇਨਾਰੇ ॥
तुझ्या संतांच्या चरणांची धूळ माझ्या चेहऱ्याला स्पर्श व्हावी म्हणून मी तुझ्याकडून धैर्याने हे दान मागतो.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਪ੍ਰਭਿ ਹਾਥ ਦੇਇ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੪॥੬॥
गुरूंनी नानकांना आशीर्वाद दिला आणि परमेश्वराने हात देऊन त्यांचे निवारण केले. ॥४॥ ६॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩
सुही महाला ५ घरु ३.

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਸੇਵਾ ਥੋਰੀ ਮਾਗਨੁ ਬਹੁਤਾ ॥
माणूस थोडी सेवा करतो पण त्याची मागणी खूप जास्त असते.

ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਵੈ ਕਹਤੋ ਪਹੁਤਾ ॥੧॥
तो इच्छित स्थळी पोहोचत नाही परंतु तो पोहोचला असल्याचे खोटे घोषित करतो. ॥१॥

ਜੋ ਪ੍ਰਿਅ ਮਾਨੇ ਤਿਨ ਕੀ ਰੀਸਾ ॥
ज्यांचा प्रिय परमेश्वराने स्वीकार केला आहे, तो त्यांची बरोबरी करतो.

ਕੂੜੇ ਮੂਰਖ ਕੀ ਹਾਠੀਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
खोटारडे आणि मूर्ख माणसाचा हा निव्वळ हट्टीपणा आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਭੇਖ ਦਿਖਾਵੈ ਸਚੁ ਨ ਕਮਾਵੈ ॥
खोटे बोलणारा फक्त नीतिमान असल्याचा आव आणतो आणि सत्याचे पालन करत नाही.

ਕਹਤੋ ਮਹਲੀ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ॥੨॥
असे खोटे दावे केले तरी तो भगवंताच्या चरणाजवळ येत नाही.॥ २॥

ਅਤੀਤੁ ਸਦਾਏ ਮਾਇਆ ਕਾ ਮਾਤਾ ॥
तो भ्रमात मग्न राहतो पण स्वतःला अलिप्त म्हणतो.

ਮਨਿ ਨਹੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਹੈ ਮੁਖਿ ਰਾਤਾ ॥੩॥
त्याच्या अंतःकरणात भगवंताबद्दल प्रेम नाही पण तो व्यर्थ म्हणत राहतो की आपण भगवंताच्या प्रेमात मग्न आहोत. ॥३॥

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨਉ ਸੁਨੀਜੈ ॥
नानक म्हणतात, हे परमेश्वरा! माझी एक विनंती ऐक.

ਕੁਚਲੁ ਕਠੋਰੁ ਕਾਮੀ ਮੁਕਤੁ ਕੀਜੈ ॥੪॥
या दुष्ट, क्रूर आणि वासनांध माणसाला मला मुक्त कर. ॥४॥

ਦਰਸਨ ਦੇਖੇ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥
तुला पाहिल्यानंतर मला हा मोठा सन्मान मिळाला.

ਤੁਮ੍ ਸੁਖਦਾਤੇ ਪੁਰਖ ਸੁਭਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੧॥੭॥
हे सुख देणाऱ्या परमेश्वरा! तू माझा शुभचिंतक आहेस. ॥१॥ दुसरा रहाउ॥१॥७॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सुही महाला ५ ॥

ਬੁਰੇ ਕਾਮ ਕਉ ਊਠਿ ਖਲੋਇਆ ॥
तो माणूस चटकन वाईट कृत्यासाठी उभा राहिला.

ਨਾਮ ਕੀ ਬੇਲਾ ਪੈ ਪੈ ਸੋਇਆ ॥੧॥
पण भगवंताच्या नामस्मरणाच्या शुभ मुहूर्तावर कोणतीही चिंता न करता तो झोपी गेला. ॥१॥

ਅਉਸਰੁ ਅਪਨਾ ਬੂਝੈ ਨ ਇਆਨਾ ॥
या अज्ञानी व्यक्तीला आपल्या जीवनातील चांगल्या संधी समजत नाहीत.

ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਰੰਗਿ ਲਪਟਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तो भ्रम आणि आसक्तीच्या रंगात गुंफलेला असतो. ॥१॥रहाउ॥

ਲੋਭ ਲਹਰਿ ਕਉ ਬਿਗਸਿ ਫੂਲਿ ਬੈਠਾ ॥
तो अभिमानाने, लोभाच्या लाटेत आनंदी होऊन बसला आहे.

ਸਾਧ ਜਨਾ ਕਾ ਦਰਸੁ ਨ ਡੀਠਾ ॥੨॥
तो संतांना कधीच पाहत नाही. ॥२॥

ਕਬਹੂ ਨ ਸਮਝੈ ਅਗਿਆਨੁ ਗਵਾਰਾ ॥
त्या अज्ञानी आणि अज्ञानी माणसाला कधीच कळत नाही आणि.

ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਲਪਟਿਓ ਜੰਜਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तो पुन्हा पुन्हा जगाच्या जाळ्यात अडकत राहतो. ॥१॥रहाउ॥

ਬਿਖੈ ਨਾਦ ਕਰਨ ਸੁਣਿ ਭੀਨਾ ॥
विषयांची गाणी कानातून ऐकून तो खूप आनंदित झाला.

ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਨਤ ਆਲਸੁ ਮਨਿ ਕੀਨਾ ॥੩॥

पण कीर्ती ऐकण्यासाठी हरि मनात आळशी राहिला. ॥३॥

ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨਾਹੀ ਰੇ ਪੇਖਤ ਅੰਧੇ ॥

आंधळ्या, डोळ्यांनी का दिसत नाही?

ਛੋਡਿ ਜਾਹਿ ਝੂਠੇ ਸਭਿ ਧੰਧੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

एक दिवस तुम्हीही जगाचे सर्व खोटे धंदे सोडून येथून निघून जाल.॥१॥रहाउ॥

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਬਖਸ ਕਰੀਜੈ ॥

नानक म्हणतात, हे परमेश्वरा! मला क्षमा करा आणि.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੋਹਿ ਸਾਧਸੰਗੁ ਦੀਜੈ ॥੪॥
मला ऋषींचा सहवास द्या. ॥४॥

ਤਉ ਕਿਛੁ ਪਾਈਐ ਜਉ ਹੋਈਐ ਰੇਨਾ ॥
संतांच्या पायाची धूळ झाली तरच जीवनात काहीतरी साध्य होते.

ਜਿਸਹਿ ਬੁਝਾਏ ਤਿਸੁ ਨਾਮੁ ਲੈਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥੨॥੮॥
देव ज्याला बुद्धी देतो तो सत्संगात भगवंताचे नामस्मरण करतो. ॥१॥ रहाउ २॥ ८॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सुही महाला ५ ॥

ਘਰ ਮਹਿ ਠਾਕੁਰੁ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵੈ ॥
अज्ञानी माणसाला घरातील ठाकूर उपस्थित दिसत नाही आणि.

ਗਲ ਮਹਿ ਪਾਹਣੁ ਲੈ ਲਟਕਾਵੈ ॥੧॥
गळ्यात दगडाची मूर्ती देव मानून तो लटकवतो. ॥१॥

ਭਰਮੇ ਭੂਲਾ ਸਾਕਤੁ ਫਿਰਤਾ ॥
भ्रामक प्राणी भ्रमामुळे भटकत राहतो.

ਨੀਰੁ ਬਿਰੋਲੈ ਖਪਿ ਖਪਿ ਮਰਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
दगडी मूर्तीची पूजा करणे म्हणजे व्यर्थ पाणी मंथनासारखे आहे. त्यामुळे, तो सतत वेदना आणि दुःखाने मरत आहे.॥१॥रहाउ॥

ਜਿਸੁ ਪਾਹਣ ਕਉ ਠਾਕੁਰੁ ਕਹਤਾ ॥
दगडाला तो आपला ठाकूर म्हणतो.

ਓਹੁ ਪਾਹਣੁ ਲੈ ਉਸ ਕਉ ਡੁਬਤਾ ॥੨॥
तोच दगड स्वतः सोबत घेऊन पाण्यात बुडतो. ॥२॥

ਗੁਨਹਗਾਰ ਲੂਣ ਹਰਾਮੀ ॥
हे पापी आणि व्यभिचारी प्राणी!

ਪਾਹਣ ਨਾਵ ਨ ਪਾਰਗਿਰਾਮੀ ॥੩॥
दगडाची होडी माणसाला नदीच्या पलीकडे नेऊ शकत नाही. ॥३॥

ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਨਾਨਕ ਠਾਕੁਰੁ ਜਾਤਾ ॥
हे नानक! गुरूंना ठाकूर भेटून कळले.

ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰਨ ਬਿਧਾਤਾ ॥੪॥੩॥੯॥
तो निर्माता जल, पृथ्वी आणि आकाश सर्वत्र विराजमान आहे. ॥४॥ ३॥ ६॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सुही महाला ५ ॥

ਲਾਲਨੁ ਰਾਵਿਆ ਕਵਨ ਗਤੀ ਰੀ ॥
प्रिय परमेश्वराचा आनंद तुम्ही कोणत्या पद्धतीने घेतला आहे?

ਸਖੀ ਬਤਾਵਹੁ ਮੁਝਹਿ ਮਤੀ ਰੀ ॥੧॥
अरे मित्रा! हे पण सांग. ॥१॥

ਸੂਹਬ ਸੂਹਬ ਸੂਹਵੀ ॥
तू लाल झाला आहेस आणि.

ਅਪਨੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਤੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तुझ्या प्रेयसीच्या प्रेमाच्या रंगात तू रंगली आहेस. ॥१॥रहाउ॥

ਪਾਵ ਮਲੋਵਉ ਸੰਗਿ ਨੈਨ ਭਤੀਰੀ ॥
मी तुझे पाय माझ्या पापण्यांनी घासीन.

ਜਹਾ ਪਠਾਵਹੁ ਜਾਂਉ ਤਤੀ ਰੀ ॥੨॥
तू मला जिथे पाठवशील तिथेच मी जाईन.॥ २॥

ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਦੇਉ ਜਤੀ ਰੀ ॥
जप, तप, संयम आणि भक्ती यासाठी मी सर्व काही देईन.

ਇਕ ਨਿਮਖ ਮਿਲਾਵਹੁ ਮੋਹਿ ਪ੍ਰਾਨਪਤੀ ਰੀ ॥੩॥
जर काही क्षणासाठी तू मला माझ्या प्रियकराशी पुन्हा जोडू शकशील. ॥३॥

ਮਾਣੁ ਤਾਣੁ ਅਹੰਬੁਧਿ ਹਤੀ ਰੀ ॥ ਸਾ ਨਾਨਕ ਸੋਹਾਗਵਤੀ ਰੀ ॥੪॥੪॥੧੦॥
हे नानक! ज्याने आपला अभिमान आणि अहंकार नष्ट केला आहे तीच जिवंत स्त्री आहे जी विवाहित स्त्री आहे. ॥४॥ ४॥ १०॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सुही महाला ५ ॥

ਤੂੰ ਜੀਵਨੁ ਤੂੰ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥
हे परमेश्वरा! तूच माझे जीवन आहेस आणि तूच माझ्या जीवनाचा आधार आहेस.

ਤੁਝ ਹੀ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਮਨੁ ਸਾਧਾਰਾ ॥੧॥
तुझ्याकडे बघून माझ्या मनाला धीर येतो. ॥१॥

ਤੂੰ ਸਾਜਨੁ ਤੂੰ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮੇਰਾ ॥
तू माझा मित्र आहेस आणि तू माझा प्रिय आहेस.

ਚਿਤਹਿ ਨ ਬਿਸਰਹਿ ਕਾਹੂ ਬੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तू मला माझ्या मनातून कधीही विसरत नाहीस. ॥१॥रहाउ॥

ਬੈ ਖਰੀਦੁ ਹਉ ਦਾਸਰੋ ਤੇਰਾ ॥
मी तुझा विकत घेतलेला गुलाम आहे.

ਤੂੰ ਭਾਰੋ ਠਾਕੁਰੁ ਗੁਣੀ ਗਹੇਰਾ ॥੨॥
तू माझा महान ठाकूर आणि सद्गुणांचा अथांग सागर आहेस. ॥२॥

ਕੋਟਿ ਦਾਸ ਜਾ ਕੈ ਦਰਬਾਰੇ ॥
ज्याच्या दरबारात लाखो गुलाम राहतात.

ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਵਸੈ ਤਿਨ੍ ਨਾਲੇ ॥੩॥
तो स्वतः प्रत्येक क्षणी त्यांच्यासोबत राहतो. ॥३॥

ਹਉ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੇਰਾ ॥
हे परमेश्वरा! मी काहीही नाही, सर्व काही मला तू दिले आहे.

ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਨਾਨਕ ਸੰਗਿ ਬਸੇਰਾ ॥੪॥੫॥੧੧॥
हे नानक! देव सर्वांसोबत कपड्याप्रमाणे राहतो. ॥४॥ ५॥ ११॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सुही महाला ५ ॥

ਸੂਖ ਮਹਲ ਜਾ ਕੇ ਊਚ ਦੁਆਰੇ ॥
ज्या देवाला अतिशय प्रसन्न महाल आणि उंच दरवाजे आहेत.

ਤਾ ਮਹਿ ਵਾਸਹਿ ਭਗਤ ਪਿਆਰੇ ॥੧॥
प्रिय भक्त तेथें वास. ॥१॥

ਸਹਜ ਕਥਾ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਅਤਿ ਮੀਠੀ ॥
देवाची साधी गोष्ट खूप गोड आहे आणि.

ਵਿਰਲੈ ਕਾਹੂ ਨੇਤ੍ਰਹੁ ਡੀਠੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
दुर्मिळ माणसाने ते स्वतःच्या डोळ्यांनी पाहिले आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਤਹ ਗੀਤ ਨਾਦ ਅਖਾਰੇ ਸੰਗਾ ॥
वैकुंठामध्ये सत्संगासाठी एक मंच आहे जिथे देवाच्या गौरवाची गाणी गायली जातात आणि अंतहीन आवाज गुंजत राहतात.

ਊਹਾ ਸੰਤ ਕਰਹਿ ਹਰਿ ਰੰਗਾ ॥੨॥
तेथे संतांना हिरव्या रंगात आनंद मिळतो. ॥२॥

ਤਹ ਮਰਣੁ ਨ ਜੀਵਣੁ ਸੋਗੁ ਨ ਹਰਖਾ ॥
मृत्यू, जीवन, दुःख किंवा आनंद नाही.

ਸਾਚ ਨਾਮ ਕੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵਰਖਾ ॥੩॥
तेथें सत्य नामाचा अमृत बरसत राहतो ॥३॥

ਗੁਹਜ ਕਥਾ ਇਹ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਣੀ ॥
ही रहस्यमय आणि रहस्यमय गोष्ट मला गुरूंकडून कळली आहे.

ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬਾਣੀ ॥੪॥੬॥੧੨॥
नानक फक्त हरीचीच वाणी बोलत राहतात. ॥४॥ ६॥ १२ ॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सुही महाला ५ ॥

ਜਾ ਕੈ ਦਰਸਿ ਪਾਪ ਕੋਟਿ ਉਤਾਰੇ ॥
ज्याच्या दर्शनाने करोडो पापे दूर होतात आणि.

ਭੇਟਤ ਸੰਗਿ ਇਹੁ ਭਵਜਲੁ ਤਾਰੇ ॥੧॥
ज्याच्या भेटीने व सहवासाने संसाराचा पारा चढू शकतो. ॥१॥

ਓਇ ਸਾਜਨ ਓਇ ਮੀਤ ਪਿਆਰੇ ॥
तो एकटाच माझा नवरा आणि माझा प्रिय मित्र आहे.

ਜੋ ਹਮ ਕਉ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚਿਤਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जे आपल्याला देवाच्या नावाची आठवण करून देतात. ॥१॥रहाउ॥

ਜਾ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸੁਨਤ ਸੁਖ ਸਾਰੇ ॥
ज्याचे शब्द ऐकून सर्व सुख प्राप्त होते.

ਜਾ ਕੀ ਟਹਲ ਜਮਦੂਤ ਬਿਦਾਰੇ ॥੨॥
ज्याच्या सेवेने यमदूतांचाही नाश होतो. ॥२॥

ਜਾ ਕੀ ਧੀਰਕ ਇਸੁ ਮਨਹਿ ਸਧਾਰੇ ॥
ज्याचा धीर या मनाला धीर देतो.

ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਮੁਖ ਉਜਲਾਰੇ ॥੩॥
ज्याच्या स्मरणाने चेहरा उजळतो. ॥३॥

ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਵਕ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਸਵਾਰੇ ॥
परमेश्वराने स्वतः अशा परमेश्वराच्या सेवकांना तयार केले आहे.

ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ਤਿਨ੍ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੇ ॥੪॥੭॥੧੩॥
नानक त्याच्या आश्रयाला आहेत आणि नेहमी त्याच्यासाठी स्वतःचा त्याग करतात.

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सुही महाला ५ ॥

ਰਹਣੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ਸੁਰਿ ਨਰ ਦੇਵਾ ॥
देव, मानव आणि महान देवसुद्धा या विश्वात कायमचे राहू शकले नाहीत.

ਊਠਿ ਸਿਧਾਰੇ ਕਰਿ ਮੁਨਿ ਜਨ ਸੇਵਾ ॥੧॥
मोठमोठे ऋषीसुध्दा देवपूजा करून स्वर्गात गेले. ॥१॥

ਜੀਵਤ ਪੇਖੇ ਜਿਨ੍ਹੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥
ज्यांनी भगवंताचे चिंतन केले आहे तेच जिवंत दिसतात.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਤਿਨ੍ਹੀ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ऋषींच्या सहवासातच त्यांना भगवंताचे दर्शन झाले. ॥१॥रहाउ॥

ਬਾਦਿਸਾਹ ਸਾਹ ਵਾਪਾਰੀ ਮਰਨਾ ॥
राजा, सावकार, व्यापारी यांनाही मरावे लागते.

ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਕਾਲਹਿ ਖਰਨਾ ॥੨॥
जगात जे दिसत आहेत त्यांनाही एक ना एक दिवस मृत्यूचा भाग व्हावेच लागते. ॥२॥

ਕੂੜੈ ਮੋਹਿ ਲਪਟਿ ਲਪਟਾਨਾ ॥
माणूस खोट्या आसक्तीत अडकून राहतो.

ਛੋਡਿ ਚਲਿਆ ਤਾ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਨਾ ॥੩॥
जेव्हा तो सर्व काही सोडून निघून जातो तेव्हा त्याला पश्चाताप होतो. ॥३॥

ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਕਰਹੁ ਦਾਤਿ ॥
हे धन्य! नानकांना ही भेट दे.

ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਜਪੀ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥੪॥੮॥੧੪॥
त्याने रात्रंदिवस तुझे नामस्मरण करत राहावे.॥४॥८॥१४॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सुही महाला ५ ॥

ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਤੁਮਹਿ ਬਸਾਰੇ ॥
हे जगाच्या स्वामी! तू प्रत्येक शरीरात वास करतोस आणि.

ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਸੂਤਿ ਤੁਮਾਰੇ ॥੧॥
विश्वाची संपूर्ण सामग्री तुमच्या धाग्यात गुंफलेली आहे. ॥१॥

ਤੂੰ ਪ੍ਰੀਤਮ ਤੂੰ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੇ ॥
तू माझा प्रिय आणि तूच माझ्या आयुष्याचा आधार आहेस.

ਤੁਮ ਹੀ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਮਨੁ ਬਿਗਸਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तुला पाहून माझे हृदय फुलले. ॥१॥रहाउ॥

ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਹਾਰੇ ॥
अनेक आयुष्यात भटकून मी हरवले आहे.

ਓਟ ਗਹੀ ਅਬ ਸਾਧ ਸੰਗਾਰੇ ॥੨॥
आता मी ऋषींच्या सहवासात आश्रय घेतला आहे. ॥२॥

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਅਲਖ ਅਪਾਰੇ ॥
एक देव जो अगम्य, अदृश्य, अथांग आणि अनंत आहे.

ਨਾਨਕੁ ਸਿਮਰੈ ਦਿਨੁ ਰੈਨਾਰੇ ॥੩॥੯॥੧੫॥
नानक रात्रंदिवस त्याचे स्मरण करत राहतात. ॥३॥ ९॥ १५॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सुही महाला ५ ॥

ਕਵਨ ਕਾਜ ਮਾਇਆ ਵਡਿਆਈ ॥
त्या भ्रमातून मिळालेल्या माणसाच्या अभिमानाचा काय उपयोग?

ਜਾ ਕਉ ਬਿਨਸਤ ਬਾਰ ਨ ਕਾਈ ॥੧॥
त्याचा नाश होण्यास विलंब नाही. ॥१॥

ਇਹੁ ਸੁਪਨਾ ਸੋਵਤ ਨਹੀ ਜਾਨੈ ॥
हे मायेचे मोठेपण स्वप्न आहे पण अज्ञानाच्या झोपेत झोपलेल्या माणसाला आपण स्वप्न पाहत आहोत हे कळत नाही.

ਅਚੇਤ ਬਿਵਸਥਾ ਮਹਿ ਲਪਟਾਨੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
बेशुद्ध अवस्थेत तो मायेला चिकटून राहतो. ॥१॥रहाउ॥

ਮਹਾ ਮੋਹਿ ਮੋਹਿਓ ਗਾਵਾਰਾ ॥
मायेच्या प्रचंड आकर्षणाने असंस्कृत माणसाला मोहित केले आहे.

ਪੇਖਤ ਪੇਖਤ ਊਠਿ ਸਿਧਾਰਾ ॥੨॥
सर्वांनी त्याला पाहताच तो उठतो आणि जगाचा निरोप घेतो. ॥२॥

ਊਚ ਤੇ ਊਚ ਤਾ ਕਾ ਦਰਬਾਰਾ ॥
त्या भगवंताचा दरबार सर्वोच्च आहे.

ਕਈ ਜੰਤ ਬਿਨਾਹਿ ਉਪਾਰਾ ॥੩॥
त्यांचा नाश करून त्यांनी अनेक जीव निर्माण केले आहेत. ॥३॥

ਦੂਸਰ ਹੋਆ ਨਾ ਕੋ ਹੋਈ ॥
त्याच्यासारखा सर्वशक्तिमान कोणीही नव्हता आणि कोणीही असणार नाही.

ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਏਕੋ ਸੋਈ ॥੪॥੧੦॥੧੬॥
हे नानक, एकच परमेश्वराचा जप करत राहा. ॥४॥ १०॥ १६॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सुही महाला ५ ॥

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਤਾ ਕਉ ਹਉ ਜੀਵਾ ॥
त्याची आठवण करूनच मी जगतो.

ਚਰਣ ਕਮਲ ਤੇਰੇ ਧੋਇ ਧੋਇ ਪੀਵਾ ॥੧॥
हे देवा! मी तुझे सुंदर कमळ पाय धुतो आणि पितो. ॥१॥

ਸੋ ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥
माझा हरि अत्यंत अंतर्ज्ञानी आहे.

ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸੁਆਮੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तो स्वामी फक्त भक्तांसोबत राहतो. ॥१॥रहाउ॥

ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਾ ॥
हे परमेश्वरा! तुझे अमृत नाम ऐकून मी तुझे ध्यान करीत राहिलो आणि ॥

ਆਠ ਪਹਰ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ॥੨॥
मी आठ तास तुझे गुणगान गातो. ॥२॥

ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਲੀਲਾ ਮਨਿ ਆਨੰਦਾ ॥
तुझ्या अद्‌भुत लीला पाहून मनाला आनंद होतो.

ਗੁਣ ਅਪਾਰ ਪ੍ਰਭ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥੩॥
हे आनंदाच्या स्वामी! तुझे गुण अपार आहेत. ॥३॥

ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਛੁ ਭਉ ਨ ਬਿਆਪੈ ॥
हे नानक! ज्याच्या स्मरणाने भय नाही.

ਸਦਾ ਸਦਾ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਾਪੈ ॥੪॥੧੧॥੧੭॥
मी नेहमी त्या हरीचाच जप करत असतो. ॥४॥ ११॥ १७ ॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सुही महाला ५ ॥

ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਰਿਦੈ ਧਿਆਨੁ ਧਾਰੀ ॥
मी माझ्या गुरूच्या शब्दांतून माझ्या अंतःकरणात भगवंतावर लक्ष केंद्रित करतो.

ਰਸਨਾ ਜਾਪੁ ਜਪਉ ਬਨਵਾਰੀ ॥੧॥
मी फक्त जिभेने भगवंताचे नामस्मरण करतो. ॥१॥

ਸਫਲ ਮੂਰਤਿ ਦਰਸਨ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥
त्याचे रूप फलदायी आहे, त्याच्या दर्शनाने मी धन्य झालो आहे.

ਚਰਣ ਕਮਲ ਮਨ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
त्याचे कमळ चरण माझ्या मनाचा आणि आत्म्याचा आधार आहेत.॥१॥रहाउ॥

ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਨਮ ਮਰਣ ਨਿਵਾਰੀ ॥
ऋषींच्या संगतीत माझी जन्ममरणातून मुक्ती झाली आहे.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਥਾ ਸੁਣਿ ਕਰਨ ਅਧਾਰੀ ॥੨॥
हरीची अमृतकथा कानांनी ऐकल्यानंतर मी ती माझ्या जीवनाचा आधार बनवली आहे. ॥२॥

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮੋਹ ਤਜਾਰੀ ॥
वासना, क्रोध, लोभ आणि आसक्तीचा त्याग केला आहे.

ਦ੍ਰਿੜੁ ਨਾਮ ਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ਸੁਚਾਰੀ ॥੩॥
देवाचे नाव दान, स्नान आणि सत् आचरण यामुळे तुमचे जीवन सुदृढ झाले आहे. ॥३॥

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੀ ॥
हे नानक! मी याच वस्तुस्थितीचा विचार केला आहे.

ਰਾਮ ਨਾਮ ਜਪਿ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੀ ॥੪॥੧੨॥੧੮॥
राम नामाचा जप करूनच अस्तित्वाचा सागर पार करता येतो.॥४॥१२॥१८॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सुही महाला ५ ॥

ਲੋਭਿ ਮੋਹਿ ਮਗਨ ਅਪਰਾਧੀ ॥
आपण हे क्षुद्र प्राणी लोभ आणि आसक्तीत मग्न आहोत आणि मोठे अपराधी आहोत.

ਕਰਣਹਾਰ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਸਾਧੀ ॥੧॥
कारण ज्याने आपल्याला निर्माण केले त्या परमपित्याची आपण पूजा केली नाही. ॥१॥

ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮ ਤੁਮਾਰੇ ॥
हे परमेश्वरा! तुझे नाव पवित्र आहे.

ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨੀਆਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मला तुझ्या आश्रयाने ठेव.॥१॥रहाउ॥

ਤੂੰ ਦਾਤਾ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥
हे अंतर्यामी परमेश्वरा! तूच दाता आहेस.

ਕਾਚੀ ਦੇਹ ਮਾਨੁਖ ਅਭਿਮਾਨੀ ॥੨॥
हे शरीर नश्वर आहे पण आपण माणसं विनाकारण अहंकारी झालो आहोत. ॥२॥

ਸੁਆਦ ਬਾਦ ਈਰਖ ਮਦ ਮਾਇਆ ॥
जगाची चव, वादविवाद, मत्सर आणि माया, मी नशा करतो.

ਇਨ ਸੰਗਿ ਲਾਗਿ ਰਤਨ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥੩॥
हे अमूल्य जीवन वाया गेल्याचे दिसते. ॥३॥

ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਜਗਜੀਵਨ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥
हे दु:खांचा नाश करणाऱ्या! हे जगाच्या जीवना! हे श्रीहरी!

ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ਨਾਨਕੁ ਸਰਣਾਇਆ ॥੪॥੧੩॥੧੯॥
सर्वस्वाचा त्याग करून, नानक तुझ्याकडे आश्रय घेण्यासाठी आले आहेत. ॥४॥१३॥१६॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सुही महाला ५ ॥

ਪੇਖਤ ਚਾਖਤ ਕਹੀਅਤ ਅੰਧਾ ਸੁਨੀਅਤ ਸੁਨੀਐ ਨਾਹੀ ॥
डोळ्यांनी सर्व काही पाहणाऱ्या माणसाला अजूनही आंधळा म्हणतात. तो सर्व काही ऐकतो

तरीही बधिर राहतो.

ਨਿਕਟਿ ਵਸਤੁ ਕਉ ਜਾਣੈ ਦੂਰੇ ਪਾਪੀ ਪਾਪ ਕਮਾਹੀ ॥੧॥
त्याला माहित असते की त्याच्या जवळ असलेली वस्तू दूर आहे आणि तो पापी पाप करत राहतो. ॥१॥

ਸੋ ਕਿਛੁ ਕਰਿ ਜਿਤੁ ਛੁਟਹਿ ਪਰਾਨੀ ॥
ते कोणते काम आहे ज्याद्वारे मनुष्य पापांपासून मुक्त होऊ शकतो?

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
सदैव भगवंताचे नामस्मरण करा आणि त्याचा अमृत जप करत राहा. ॥१॥रहाउ॥

ਘੋਰ ਮਹਲ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥
सुंदर घोडा आणि भव्य राजवाड्याच्या मोहात जीव सदैव मग्न असतो.

ਸੰਗਿ ਤੁਮ੍ਾਰੈ ਕਛੂ ਨ ਜਾਤਾ ॥੨॥
हे जीव! हे जग सोडताना तुझ्यासोबत काहीही जाणार नाही. ॥२॥

ਰਖਹਿ ਪੋਚਾਰਿ ਮਾਟੀ ਕਾ ਭਾਂਡਾ ॥
हे शरीर मातीचे भांडे आहे, म्हणजेच ते नाशवंत आहे, परंतु तुम्ही सुगंधी पदार्थांनी सजवता.

ਅਤਿ ਕੁਚੀਲ ਮਿਲੈ ਜਮ ਡਾਂਡਾ ॥੩॥
पण तुझे हे शरीर आतून पापांच्या मलिनतेने भरलेले असल्यामुळे यमाची शिक्षा निश्चितच मिळेल.॥३॥

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧਿ ਲੋਭਿ ਮੋਹਿ ਬਾਧਾ ॥
वासना, क्रोध, लोभ आणि आसक्ती यांनी तुला अडकवले आहे आणि.

ਮਹਾ ਗਰਤ ਮਹਿ ਨਿਘਰਤ ਜਾਤਾ ॥੪॥
दुर्गुणांच्या तावडीत तो अधिकाधिक अडकत चालला आहे. ॥४॥

ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ਸੁਣੀਜੈ ॥ ਡੂਬਤ ਪਾਹਨ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਲੀਜੈ ॥੫॥੧੪॥੨੦॥
हे प्रभु! नानकांची प्रार्थना ऐक आणि माझ्यासारख्या बुडणाऱ्या दगडालाही वाचव. ॥५॥ १४॥ २०॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सुही महाला ५ ॥

ਜੀਵਤ ਮਰੈ ਬੁਝੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥
जो माणूस आपल्या जीवनात अभिमान आणि आसक्ती मारतो त्याला देव समजतो.

ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੧॥
नशिबानेच त्याला भगवंताची प्राप्ती होते. ॥१॥

ਸੁਣਿ ਸਾਜਨ ਇਉ ਦੁਤਰੁ ਤਰੀਐ ॥
हे माझ्या प्रिय! ऐक, हा अस्तित्वाचा सागर खूप कठीण आहे आणि तो पार करणे.

ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਚਰੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ऋषीमुनींसह भगवंताचे नामस्मरण करत राहिले पाहिजे. ॥१॥रहाउ॥

ਏਕ ਬਿਨਾ ਦੂਜਾ ਨਹੀ ਜਾਨੈ ॥
देवाशिवाय कोणालाच माहीत नसलेली व्यक्ती.

ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਨੈ ॥੨॥
तो प्रत्येक शरीरात असलेल्या परमात्म्याला ओळखतो.॥ २॥

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੋਈ ਭਲ ਮਾਨੈ ॥
देव जे काही करतो ते आनंदाने चांगले मानतो.

ਆਦਿ ਅੰਤ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਜਾਨੈ ॥੩॥
सृष्टीच्या आरंभापर्यंत आणि अंतापर्यंत उपस्थित असणारा ईश्वर त्याचे मूल्यमापन जाणतो. ॥३॥

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਹਿ ਮੁਰਾਰੀ ॥੪॥੧੫॥੨੧॥
हे नानक! ज्याच्या हृदयात देव वास करतो त्या भक्ताला मी स्वतःला शरण जातो.॥४॥१५॥२१ ॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सुही महाला ५ ॥

ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਕਰਣੈਹਾਰੁ ॥
गुरु हा देव आहे आणि तो सर्व काही करण्यात परिपूर्ण आहे.

ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਉ ਦੇ ਆਧਾਰੁ ॥੧॥
तो संपूर्ण सृष्टीला आधार देतो.॥१॥

ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਕਮਲ ਮਨ ਧਿਆਇ ॥
हे माझ्या मन! गुरूंच्या चरणकमलांचे ध्यान कर.

ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਇਸੁ ਤਨ ਤੇ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
त्यामुळे या शरीरातून वेदना आणि दुःख निघून जातात. ॥१॥रहाउ॥

ਭਵਜਲਿ ਡੂਬਤ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਾਢੈ ॥
अस्तित्वाच्या सागरात बुडलेल्या जीवालाही गुरु बाहेर काढतात.

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਟੂਟਾ ਗਾਢੈ ॥੨॥
तसेच अनेक जन्मापासून देवापासून विभक्त झालेल्या व्यक्तीला त्याच्याशी पुन्हा जोडते. ॥२॥

ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰਹੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥
रात्रंदिवस गुरुची सेवा करा.

ਸੂਖ ਸਹਜ ਮਨਿ ਆਵੈ ਸਾਂਤਿ ॥੩॥
यामुळे सहज आनंद आणि मनःशांती मिळते.॥ ३॥.

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਰੇਣੁ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਵੈ ॥
सतगुरुंच्या चरणांची धूळ भाग्यवानालाच मिळते.

ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਕਉ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਵੈ ॥੪॥੧੬॥੨੨॥
हे नानक! मी नेहमी माझ्या गुरूंना शरण जातो. ॥४॥ १६॥ २२ ॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सुही महाला ५ ॥

ਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਊਪਰਿ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ॥
बलिहारीने आपल्या गुरूकडे जावे आणि.

ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਈਐ ॥੧॥
आठ प्रहर हरीचे गुणगान गायले पाहिजे.॥१॥

ਸਿਮਰਉ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਸੁਆਮੀ ॥
मी माझ्या प्रभू देवाचे स्मरण करत राहतो.

ਸਗਲ ਘਟਾ ਕਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जो सर्वांचे मन जाणणारा मोठा विवेक आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਚਰਣ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥
मी तिच्या सुंदर कमळाच्या पायांच्या प्रेमात पडलो आहे.

ਸਾਚੀ ਪੂਰਨ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥੨॥
प्रेमाची ही जीवननीती अत्यंत शुद्ध, पूर्ण आणि शाश्वत आहे.॥२॥

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਵਸੈ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥
संतांच्या कृपेने भगवंत मनात वास करत असेल तर.

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਜਾਹੀ ॥੩॥
अनेक जन्मांची पापे दूर होतात. ॥३॥

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥
हे दयाळू परमेश्वरा! दया कर.

ਨਾਨਕੁ ਮਾਗੈ ਸੰਤ ਰਵਾਲਾ ॥੪॥੧੭॥੨੩॥
नानकांना फक्त तुझ्या संतांच्या चरणांची धूळ हवी आहे. ॥४॥ १७ ॥ २३॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सुही महाला ५ ॥

ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਜੀਵਾ ਗੁਰ ਤੇਰਾ ॥
हे माझ्या गुरु! मी तुला पाहिल्यावरच जगतो.

ਪੂਰਨ ਕਰਮੁ ਹੋਇ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰਾ ॥੧॥
अशा प्रकारे परमेश्वराने मला पूर्ण आशीर्वाद दिला आहे. ॥१॥

ਇਹ ਬੇਨੰਤੀ ਸੁਣਿ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ॥
हे परमेश्वरा! माझी विनंती ऐक.

ਦੇਹਿ ਨਾਮੁ ਕਰਿ ਅਪਣੇ ਚੇਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
माझे नाव सांगा आणि मला तुमचा शिष्य करा.॥१॥रहाउ॥

ਅਪਣੀ ਸਰਣਿ ਰਾਖੁ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤੇ ॥
हे देणाऱ्या परमेश्वरा! मला नेहमी तुझ्या आश्रयाने ठेव.

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਜਾਤੇ ॥੨॥
गुरूंच्या कृपेने फारच दुर्मिळ व्यक्ती तुम्हाला ओळखते. ॥२॥

ਸੁਨਹੁ ਬਿਨਉ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ ॥
हे माझ्या मित्रा प्रभू! माझी प्रार्थना ऐक.

ਚਰਣ ਕਮਲ ਵਸਹਿ ਮੇਰੈ ਚੀਤਾ ॥੩॥
तुझे सुंदर चरण माझ्या मनात वास करोत. ॥३॥

ਨਾਨਕੁ ਏਕ ਕਰੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥
नानक एवढीच प्रार्थना करतात.

ਵਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ਪੂਰਨ ਗੁਣਤਾਸਿ ॥੪॥੧੮॥੨੪॥
हे परिपूर्ण गुणांचे भांडार, कृपया मला कधीही विसरू नका. ॥४॥ १८ ॥ २४ ॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सुही महाला ५ ॥

ਮੀਤੁ ਸਾਜਨੁ ਸੁਤ ਬੰਧਪ ਭਾਈ ॥
देव माझा मित्र, माझा जैविक पुत्र, नातेवाईक आणि भाऊ आहे.

ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਉ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ॥੧॥
मी जिकडे पाहतो तिकडे देव माझ्या पाठीशी आहे आणि तो माझा सहाय्यक आहे. ॥१॥

ਜਤਿ ਮੇਰੀ ਪਤਿ ਮੇਰੀ ਧਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥
भगवंताचे नाव हीच माझी जात, माझा आदर आणि माझी संपत्ती.

ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਬਿਸਰਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
त्यामुळे मला परम सुख, आनंद आणि आराम मिळतो. ॥१॥रहाउ॥

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਪਿ ਪਹਿਰਿ ਸਨਾਹ ॥
परब्रह्माचा जप करा आणि नामाचे संरक्षण कवच धारण करा.

ਕੋਟਿ ਆਵਧ ਤਿਸੁ ਬੇਧਤ ਨਾਹਿ ॥੨॥
कारण ते धारण केल्याने लाखो शस्त्रेही त्याला छेदू शकत नाहीत.॥२॥

ਹਰਿ ਚਰਨ ਸਰਣ ਗੜ ਕੋਟ ਹਮਾਰੈ ॥
देवाच्या चरणी आश्रय हाच आपला गड आहे आणि.

ਕਾਲੁ ਕੰਟਕੁ ਜਮੁ ਤਿਸੁ ਨ ਬਿਦਾਰੈ ॥੩॥
वेदनादायक यमाचे भय देखील त्याचा नाश करू शकत नाही. ॥३॥

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ ਸੇਵਕ ਸੰਤ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਮੁਰਾਰੀ ॥੪॥੧੯॥੨੫॥
दास नानक नेहमी त्यांच्यासाठी स्वत:चा त्याग करतात, हे राजा राम, जे तुमचे सेवक आणि संत आहेत. ॥४॥१६ ॥ २५ ॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सुही महाला ५ ॥

ਗੁਣ ਗੋਪਾਲ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਨਿਤ ਗਾਹਾ ॥
मी नेहमी देवाचे गुणगान गातो.

ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਮੰਗਲ ਸੁਖ ਤਾਹਾ ॥੧॥
त्यामुळे मला खूप आनंद, मजा, आनंद आणि आनंद मिळतो. ॥१॥

ਚਲੁ ਸਖੀਏ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਵਣ ਜਾਹਾ ॥
हे मित्रा! आपण आपल्या परमेश्वराचे स्मरण करून आनंद शोधायला जाऊ या.

ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਚਰਣੀ ਪਾਹਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ऋषींच्या पाया पडा. ॥१॥रहाउ॥

ਕਰਿ ਬੇਨਤੀ ਜਨ ਧੂਰਿ ਬਾਛਾਹਾ ॥
मी संतांच्या चरणी फक्त धूळ मागत आहे.

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਲਾਹਾਂ ॥੨॥
अशा रीतीने मी माझ्या मागील जन्मांचे पाप दूर करतो. ॥२॥

ਮਨੁ ਤਨੁ ਪ੍ਰਾਣ ਜੀਉ ਅਰਪਾਹਾ ॥
मी माझे मन, शरीर, आत्मा आणि आत्मा त्याला अर्पण करतो.

ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਮਾਨੁ ਮੋਹੁ ਕਟਾਹਾਂ ॥੩॥
हरी नामस्मरण करून मी माझा अभिमान आणि आसक्ती नष्ट करत राहते. ॥३॥

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਕਰਹੁ ਉਤਸਾਹਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਹਰਿ ਸਰਣਿ ਸਮਾਹਾ ॥੪॥੨੦॥੨੬॥
हे दीनदयाळ! माझ्या मनात उत्साह निर्माण कर म्हणजे दास नानक तुझ्या आश्रयाने तल्लीन राहतील. ॥४॥ २० ॥ २६ ॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सुही महाला ५ ॥

ਬੈਕੁੰਠ ਨਗਰੁ ਜਹਾ ਸੰਤ ਵਾਸਾ ॥
वास्तविक ही वैकुंठ नगरी आहे जिथे संतांचे वास्तव्य आहे.

ਪ੍ਰਭ ਚਰਣ ਕਮਲ ਰਿਦ ਮਾਹਿ ਨਿਵਾਸਾ ॥੧॥
भगवंताचे चरणकमल केवळ त्याच्या हृदयात वास करतात. ॥१॥

ਸੁਣਿ ਮਨ ਤਨ ਤੁਝੁ ਸੁਖੁ ਦਿਖਲਾਵਉ ॥
अरे माझ्या मन आणि शरीर, फक्त ऐक, मी तुला आनंद दाखवू दे.

ਹਰਿ ਅਨਿਕ ਬਿੰਜਨ ਤੁਝੁ ਭੋਗ ਭੁੰਚਾਵਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मी तुम्हाला अनेक प्रकारचे पदार्थ आणि नैवेद्य दाखवतो. ॥१॥रहाउ॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਭੁੰਚੁ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥
मनात अमृत नामाचा आस्वाद घ्या.

ਅਚਰਜ ਸਾਦ ਤਾ ਕੇ ਬਰਨੇ ਨ ਜਾਹੀ ॥੨॥
या नावाची अद्‌भुत चव वर्णन करता येणार नाही. ॥२॥

ਲੋਭੁ ਮੂਆ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁਝਿ ਥਾਕੀ ॥
नामाचा आस्वाद घेतल्याने मनातून लोभ नाहीसा झाला आणि तहानही शमली.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਸਰਣਿ ਜਨ ਤਾਕੀ ॥੩॥
संतांनी केवळ परब्रह्माची शिकवण पाहिली आहे.॥३॥

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਭੈ ਮੋਹ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੇ ॥੪॥੨੧॥੨੭॥
माझ्या जन्मानंतरचे भय आणि आसक्ती दूर करून परमेश्वराने नानकांना वरदान दिले आहे. ॥४॥ २१॥ २७ ॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सुही महाला ५ ॥

ਅਨਿਕ ਬੀਂਗ ਦਾਸ ਕੇ ਪਰਹਰਿਆ ॥
परमेश्वराने सेवकाच्या अनेक चुका दूर केल्या आहेत आणि

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨਾ ਕਰਿਆ ॥੧॥
मी दयाळूपणे त्याला माझे स्वतःचे केले आहे. ॥१॥

ਤੁਮਹਿ ਛਡਾਇ ਲੀਓ ਜਨੁ ਅਪਨਾ ॥
हे परमेश्वरा! तू तुझ्या सेवकाचा उद्धार केलास.

ਉਰਝਿ ਪਰਿਓ ਜਾਲੁ ਜਗੁ ਸੁਪਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
कारण तो स्वप्नासारख्या जगाच्या जाळ्यात अडकला होता. ॥१॥रहाउ॥

ਪਰਬਤ ਦੋਖ ਮਹਾ ਬਿਕਰਾਲਾ ॥
माझ्यात डोंगराएवढे मोठे दोष होते.

ਖਿਨ ਮਹਿ ਦੂਰਿ ਕੀਏ ਦਇਆਲਾ ॥੨॥
ज्याला दयाळू परमेश्वराने क्षणार्धात दूर केले आहे. ॥२॥

ਸੋਗ ਰੋਗ ਬਿਪਤਿ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ॥
शोक आणि अत्यंत आपत्ती.

ਦੂਰਿ ਭਈ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥੩॥
ती देवाचे नामस्मरण करण्यापासून दूर गेली आहे. ॥३॥

ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਧਾਰਿ ਲੀਨੋ ਲੜਿ ਲਾਇ ॥ ਹਰਿ ਚਰਣ ਗਹੇ ਨਾਨਕ ਸਰਣਾਇ ॥੪॥੨੨॥੨੮॥
परमेश्वराने कृपा करून मला मिठीत घेतले आहे. हे नानक! मी श्रीहरीचे पाय धरले आहेत आणि त्यांचा आश्रय घेतला आहे. ॥४॥ २२॥ २८ ॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सुही महाला ५ ॥

ਦੀਨੁ ਛਡਾਇ ਦੁਨੀ ਜੋ ਲਾਏ ॥
जो धर्माचा त्याग करून सांसारिक व्यवहारात रमतो.

ਦੁਹੀ ਸਰਾਈ ਖੁਨਾਮੀ ਕਹਾਏ ॥੧॥
त्याला जगात आणि पुढच्या जगात गुन्हेगार म्हणतात. ॥१॥

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ॥
देवाला जे योग्य वाटेल ते मी आनंदाने स्वीकारतो.

ਆਪਣੀ ਕੁਦਰਤਿ ਆਪੇ ਜਾਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
त्याचा स्वभाव तो स्वतः जाणतो.॥१॥रहाउ॥

ਸਚਾ ਧਰਮੁ ਪੁੰਨੁ ਭਲਾ ਕਰਾਏ ॥
जो माणूस खरा धर्म, पुण्य आणि सत्कर्म करायला लावतो.

ਦੀਨ ਕੈ ਤੋਸੈ ਦੁਨੀ ਨ ਜਾਏ ॥੨॥
त्याने जमा केलेल्या धर्माच्या संपत्तीमुळे त्याचा संसार बिघडत नाही. ॥२॥

ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਏਕੋ ਜਾਗੈ ॥
सर्व प्राणिमात्रांच्या हृदयात एकच देव जिवंत राहतो.

ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਇਆ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਕੋ ਲਾਗੈ ॥੩॥
ज्या कामात त्याने सजीवांना लावले आहे, ते त्याच कामात गुंतलेले आहेत. ॥३॥

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ॥
माझा स्वामी अगम्य, अदृश्य आणि शाश्वत आहे.

ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ ਬੋਲਾਇਆ ਤੇਰਾ ॥੪॥੨੩॥੨੯॥
हे भगवान नानक! ज्यांना तुम्ही बोलावले तेच बोलतात. ॥४॥ २३॥ २६॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सुही महाला ५ ॥

ਪ੍ਰਾਤਹਕਾਲਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਚਾਰੀ ॥
मी सकाळी सकाळी परमेश्वराचे नामस्मरण करत राहते.

ਈਤ ਊਤ ਕੀ ਓਟ ਸਵਾਰੀ ॥੧॥
त्यामुळे जगाने पुढच्या जगाचा आश्रय घेतला आहे. ॥१॥

ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਨਾਮ ॥
हे जिज्ञासू! नेहमी भगवंताचे नामस्मरण करत राहावे.

ਪੂਰਨ ਹੋਵਹਿ ਮਨ ਕੇ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
याने सर्व मनोकामना पूर्ण होतात.॥१॥रहाउ॥

ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਰੈਣਿ ਦਿਨੁ ਗਾਉ ॥
रात्रंदिवस त्या अमर देवाची स्तुती करा.

ਜੀਵਤ ਮਰਤ ਨਿਹਚਲੁ ਪਾਵਹਿ ਥਾਉ ॥੨॥
आसक्ती आणि अभिमान जिवंत असतानाच नष्ट करा आणि स्थिर स्थान प्राप्त करा.॥ २॥

ਸੋ ਸਾਹੁ ਸੇਵਿ ਜਿਤੁ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ॥
ज्याच्याकडून कोणत्याही प्रकारची कमतरता नाही अशा श्रीमंत देवाची पूजा करा.

ਖਾਤ ਖਰਚਤ ਸੁਖਿ ਅਨਦਿ ਵਿਹਾਵੈ ॥੩॥
नाव आणि संपत्तीचा वापर करून इतरांना त्याचा उपयोग करून घेतल्याने जीवन आनंदात आणि आनंदात व्यतीत होते. ॥३॥

ਜਗਜੀਵਨ ਪੁਰਖੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਾਇਆ ॥
परमात्मा हे जगाचे जीवन आहे आणि ते केवळ आध्यात्मिक सहवासातूनच मिळू शकतात.

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥੪॥੨੪॥੩੦॥
हे नानक! गुरूंच्या आशीर्वादाने मी फक्त भगवंताच्या नामाचे ध्यान केले आहे. ॥४॥ २४ ॥ ३०॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सुही महाला ५ ॥

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਜਬ ਭਏ ਦਇਆਲ ॥
जेव्हा पूर्ण गुरु दयाळू झाले.

ਦੁਖ ਬਿਨਸੇ ਪੂਰਨ ਭਈ ਘਾਲ ॥੧॥
माझी सर्व दु:खं नष्ट झाली आणि नामस्मरणाची साधना खरी झाली. ॥१॥

ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਜੀਵਾ ਦਰਸੁ ਤੁਮ੍ਾਰਾ ॥
हे परमेश्वरा! तुला पाहिल्यावरच मी जगतो.

ਚਰਣ ਕਮਲ ਜਾਈ ਬਲਿਹਾਰਾ ॥
मी तुझ्या कमळाच्या चरणी बलिहारीला जातो.

ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਠਾਕੁਰ ਕਵਨੁ ਹਮਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे ठाकूर जी! तुमच्याशिवाय आमचे कोण?॥१॥रहाउ॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਣਿ ਆਈ ॥
माझ्या मनात ऋषीमुनींच्या सहवासाबद्दल प्रेम निर्माण झाले आहे आणि.

ਪੂਰਬ ਕਰਮਿ ਲਿਖਤ ਧੁਰਿ ਪਾਈ ॥੨॥
मागील जन्माच्या कर्मानुसार मला चांगली संगत मिळाली आहे. ॥२॥

ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਚਰਜੁ ਪਰਤਾਪ ॥
भगवंताच्या नामस्मरणाने माणूस विलक्षण तेजस्वी होतो.

ਜਾਲਿ ਨ ਸਾਕਹਿ ਤੀਨੇ ਤਾਪ ॥੩॥
आता दोन्ही रोग आणि अंश उष्णता बर्न करू शकत नाहीत. ॥३॥

ਨਿਮਖ ਨ ਬਿਸਰਹਿ ਹਰਿ ਚਰਣ ਤੁਮ੍ਾਰੇ ॥
तुमचे सुंदर पाय क्षणभरही विसरू नका.

ਨਾਨਕੁ ਮਾਗੈ ਦਾਨੁ ਪਿਆਰੇ ॥੪॥੨੫॥੩੧॥
हे हरी नानक! हेच दान त्याला तुझ्याकडून हवे आहे.॥४॥२५॥३१॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सुही महाला ५ ॥

ਸੇ ਸੰਜੋਗ ਕਰਹੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ॥
अरे माझ्या प्रिय असा योगायोग घडवा.

ਜਿਤੁ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਚਾਰੇ ॥੧॥
जेणेकरून माझी जीभ तुझे नाव उच्चारत राहते.॥१॥

ਸੁਣਿ ਬੇਨਤੀ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥
हे नम्र प्रभु! माझी एक विनंती ऐक.

ਸਾਧ ਗਾਵਹਿ ਗੁਣ ਸਦਾ ਰਸਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ऋषी नेहमी तुझे गुणगान करीत असतात. ॥१॥रहाउ॥

ਜੀਵਨ ਰੂਪੁ ਸਿਮਰਣੁ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰਾ ॥
हे परमेश्वरा! तुझे स्मरण करणे हे जीवनाचे स्वरूप आहे.

ਜਿਸੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹਿ ਬਸਹਿ ਤਿਸੁ ਨੇਰਾ ॥੨॥
तुम्ही ज्याच्यावर आशीर्वाद देता त्याच्या जवळ तो स्थिरावतो. ॥२॥

ਜਨ ਕੀ ਭੂਖ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਅਹਾਰੁ ॥
तुझे नाम असे अन्न आहे की भक्ताची सर्व भूक नाहीशी होते.

ਤੂੰ ਦਾਤਾ ਪ੍ਰਭ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥੩॥
हे परमेश्वरा! तू सर्व काही देणारा आणि देणारा आहेस.॥३॥

ਰਾਮ ਰਮਤ ਸੰਤਨ ਸੁਖੁ ਮਾਨਾ ॥
राम नामाचा प्रेमाने जप करून संतांनी सुख मानले आहे.

ਨਾਨਕ ਦੇਵਨਹਾਰ ਸੁਜਾਨਾ ॥੪॥੨੬॥੩੨॥
हे नानक! देणारा देव खूप हुशार आहे. ॥४॥ २६॥ ३२॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सुही महाला ५ ॥

ਬਹਤੀ ਜਾਤ ਕਦੇ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨ ਧਾਰਤ ॥
हे प्राणी! तुझी जीवन नदी वाहते आहे, परंतु तू या दिशेकडे पाहत नाहीस.

ਮਿਥਿਆ ਮੋਹ ਬੰਧਹਿ ਨਿਤ ਪਾਰਚ ॥੧॥
तुम्ही नेहमी खोट्या आसक्तीच्या संघर्षात अडकलेले असता. ॥१॥

ਮਾਧਵੇ ਭਜੁ ਦਿਨ ਨਿਤ ਰੈਣੀ ॥
म्हणून माधवाची रोज प्रार्थना करत रहा.

ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਜੀਤਿ ਹਰਿ ਸਰਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
भगवान हरिचा आश्रय घेऊन आपला अनमोल जन्म जिंका. ॥१॥रहाउ॥

ਕਰਤ ਬਿਕਾਰ ਦੋਊ ਕਰ ਝਾਰਤ ॥
तू तुझ्या दोन हातांच्या बळावर पाप करतोस.

ਰਾਮ ਰਤਨੁ ਰਿਦ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਧਾਰਤ ॥੨॥
पण त्याच्या हृदयात तीळसुध्दा रामाचे नाव रत्नासारखे नाही.॥२॥

ਭਰਣ ਪੋਖਣ ਸੰਗਿ ਅਉਧ ਬਿਹਾਣੀ ॥
आपण आपले संपूर्ण आयुष्य देखभाल करण्यात घालवले आहे.

Page 744

ਜੈ ਜਗਦੀਸ ਕੀ ਗਤਿ ਨਹੀ ਜਾਣੀ ॥੩॥
पण जगदीशच्या विजयाचा महिमा माहीत नव्हता. ॥३॥

ਸਰਣਿ ਸਮਰਥ ਅਗੋਚਰ ਸੁਆਮੀ ॥
हे मन आणि वाणीच्या पलीकडे असलेल्या परमेश्वरा! तू सर्व काही करण्यास सक्षम आहेस आणि मी तुझ्या शरणात आलो आहे.

ਉਧਰੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੪॥੨੭॥੩੩॥
नानकांची प्रार्थना आहे की हे अंतर्यामी परमेश्वरा, मला अस्तित्वाच्या महासागरापासून वाचव. ॥४॥ २७ ॥ ३३ ॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सुही महाला ५ ॥

ਸਾਧਸੰਗਿ ਤਰੈ ਭੈ ਸਾਗਰੁ ॥
ऋषीमुनींच्या सहवासाने जीव प्रापंचिक जीवनाच्या महासागरात बुडून जातो.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਿ ਰਤਨਾਗਰੁ ॥੧॥
रत्नाकर हरिचे नामस्मरण ठेवा. ॥१॥

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਜੀਵਾ ਨਾਰਾਇਣ ॥
हे नारायण! तुझ्या नामस्मरणानेच मी जगत आहे.

ਦੂਖ ਰੋਗ ਸੋਗ ਸਭਿ ਬਿਨਸੇ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਮਿਲਿ ਪਾਪ ਤਜਾਇਣ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
माझे सर्व दुःख, रोग आणि दुःख नष्ट झाले आहेत आणि परात्पर गुरुंना भेटल्यानंतर मी माझ्या पापांचा त्याग केला आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਜੀਵਨ ਪਦਵੀ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ॥
भगवंताचे नाव जीवनाची उपाधी आहे.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸਾਚੁ ਸੁਆਉ ॥੨॥
ज्यामुळे मन आणि शरीर शुद्ध होते आणि खरी इच्छा पूर्ण होते.॥ २॥

ਆਠ ਪਹਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥
आठही क्षणांत परब्रह्माचे ध्यान करावे.

ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਤੁ ਹੋਇ ਤਾ ਪਾਈਐ ॥੩॥
तुमच्या नशिबात हे आधीच लिहिलेले असेल तरच तुम्हाला हे मिळेल. ॥३॥

ਸਰਣਿ ਪਏ ਜਪਿ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥
ज्यांनी दीनदयाळ भगवंताचे नामस्मरण करून स्वतःला झोकून दिले आहे.

ਨਾਨਕੁ ਜਾਚੈ ਸੰਤ ਰਵਾਲਾ ॥੪॥੨੮॥੩੪॥
नानक फक्त त्या संतांचे आशीर्वाद मागतात. ॥४॥ २८ ॥ ३४ ॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सुही महाला ५ ॥

ਘਰ ਕਾ ਕਾਜੁ ਨ ਜਾਣੀ ਰੂੜਾ ॥
घराचे नाव आठवण्याचे सुंदर काम जिवंत हृदयाला कळत नाही.

ਝੂਠੈ ਧੰਧੈ ਰਚਿਓ ਮੂੜਾ ॥੧॥
तो मूर्ख जगाच्या खोट्या धंद्यात मग्न राहतो. ॥१॥

ਜਿਤੁ ਤੂੰ ਲਾਵਹਿ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਗਨਾ ॥
हे देवा! तुम्ही आत्म्याला ज्या कामात गुंतवून ठेवता, तो त्यातच गुंततो.

ਜਾ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਜਪਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तुम्ही तुमचे नाव देता तेव्हाच तो नामस्मरण करतो. ॥१॥रहाउ॥

ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਰਾਤੇ ॥
देवाचे भक्त त्याच्या प्रेमात लीन राहतात.

ਰਾਮ ਰਸਾਇਣਿ ਅਨਦਿਨੁ ਮਾਤੇ ॥੨॥
ते रात्रंदिवस रामाच्या नावाच्या रसायनात तल्लीन राहतात. ॥२॥

ਬਾਹ ਪਕਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪੇ ਕਾਢੇ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਟੂਟੇ ਗਾਢੇ ॥੩॥
हे परमेश्वरा! तू त्यांचा हात धरून त्यांना अस्तित्त्वाच्या महासागरातून दूर कर आणि अनेक जन्मापासून विभक्त झालेल्यांना स्वतःशी जोड. ॥३॥

ਉਧਰੁ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੇ ॥
हे परमेश्वरा! मला वाचवा.

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਹਰਿ ਸਰਣਿ ਦੁਆਰੇ ॥੪॥੨੯॥੩੫॥
कारण दास नानक तुमचा आश्रय घेऊन तुमच्या दारात आले आहेत. ॥४॥ २६॥ ३५ ॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सुही महाला ५ ॥

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਿਹਚਲੁ ਘਰੁ ਪਾਇਆ ॥
संतांच्या कृपेने मला स्थिर घर मिळाले आहे.

ਸਰਬ ਸੂਖ ਫਿਰਿ ਨਹੀ ਡੋੁਲਾਇਆ ॥੧॥
त्यामुळे सर्व सुख मिळते आणि मन पुन्हा डगमगत नाही. ॥१॥

ਗੁਰੂ ਧਿਆਇ ਹਰਿ ਚਰਨ ਮਨਿ ਚੀਨ੍ਹੇ ॥
गुरूचे ध्यान केल्याने मी माझ्या मनातील हरीचे चरण जाणले आहे.

ਤਾ ਤੇ ਕਰਤੈ ਅਸਥਿਰੁ ਕੀਨ੍ਹੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
त्यामुळे कर्तारने मला स्थिर केले आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਅਚੁਤ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥
आता मी अखंड आणि अविनाशी भगवंताचे गुणगान गात आहे.

ਤਾ ਤੇ ਕਾਟੀ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ॥੨॥
त्यामुळे फाशीची शिक्षा रद्द करण्यात आली आहे.॥२॥

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੀਨੇ ਲੜਿ ਲਾਏ ॥
त्याच्या कृपेने देवाने मला स्वतःसोबत घेतले आहे.

ਸਦਾ ਅਨਦੁ ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥੩॥੩੦॥੩੬॥
हे नानक! भगवंताची स्तुती गाण्याने नेहमी आनंद मिळतो. ॥३॥३०॥ ३६॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सुही महाला ५ ॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ਸਾਧ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥
ऋषींचे शब्द हे अमर शब्द आहेत.

ਜੋ ਜੋ ਜਪੈ ਤਿਸ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਵੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਤ ਰਸਨ ਬਖਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जो जप करतो तो मुक्त होतो. तो आपल्या जिभेने रोज हरीचे नामस्मरण करत असतो. ॥१॥रहाउ॥

ਕਲੀ ਕਾਲ ਕੇ ਮਿਟੇ ਕਲੇਸਾ ॥
माझ्या कलियुगातील संकटे संपली आहेत.

ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਮਨ ਮਹਿ ਪਰਵੇਸਾ ॥੧॥
भगवंताचे एकच नाव माझ्या मनात शिरले आहे. ॥१॥

ਸਾਧੂ ਧੂਰਿ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਲਾਈ ॥
ऋषींच्या चरणांची धूळ मी तोंडावर व कपाळावर लावली आहे.

ਨਾਨਕ ਉਧਰੇ ਹਰਿ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ॥੨॥੩੧॥੩੭॥
हे नानक! हरिगुरुंचा आश्रय घेऊन मोक्ष प्राप्त होतो. ॥२॥ ३१॥ ३७ ॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ॥
सुही महाला ५ ॥

ਗੋਬਿੰਦਾ ਗੁਣ ਗਾਉ ਦਇਆਲਾ ॥
हे गोविंद! तू खूप दयाळू आहेस आणि मी नेहमीच तुझी स्तुती करतो.

ਦਰਸਨੁ ਦੇਹੁ ਪੂਰਨ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥
हे परम दयाळू! मला तुझे दर्शन दे.॥रहाउ॥

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੁਮ ਹੀ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥
स्वतःशी दयाळू राहा कारण तुम्ही एकमेव संरक्षक आहात.

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੁਮਰਾ ਮਾਲਾ ॥੧॥
हे जीवन आणि शरीर हे सर्व तू दिलेले भांडवल आहे. ॥१॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਚਲੈ ਜਪਿ ਨਾਲਾ ॥
अमृत नामाचा जप केल्याने शेवटच्या क्षणी एकच जीव जातो.

ਨਾਨਕੁ ਜਾਚੈ ਸੰਤ ਰਵਾਲਾ ॥੨॥੩੨॥੩੮॥
नानकांना फक्त संतांच्या चरणांची धूळ हवी असते.॥२॥ ३२ ॥ ३८ ॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सुही महाला ५ ॥

ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥
त्याच्याशिवाय दुसरे कोणी नाही.

ਆਪੇ ਥੰਮੈ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥੧॥
तो खरा देव स्वतः सर्वांना आधार देतो.॥१॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਆਧਾਰੁ ॥
भगवंताचे नाम माझ्या जीवनाचा आधार आहे.

ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਅਪਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तो मर्यादेपलीकडे सर्वकाही करण्यास सक्षम आहे.॥१॥रहाउ॥

ਸਭ ਰੋਗ ਮਿਟਾਵੇ ਨਵਾ ਨਿਰੋਆ ॥
त्याने सर्व रोग बरे केले आणि मला निरोगी केले.

ਨਾਨਕ ਰਖਾ ਆਪੇ ਹੋਆ ॥੨॥੩੩॥੩੯॥
हे नानक! देव स्वतः माझा रक्षक झाला आहे.॥२॥३३॥३९॥

Page 745

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सुही महाला ५ ॥

ਦਰਸਨ ਕਉ ਲੋਚੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥
प्रत्येक जीवाला परमेश्वराच्या दर्शनाची इच्छा असते.

ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥
पण त्याचे दर्शन मात्र निव्वळ नशिबानेच होते.॥रहाउ॥

ਸਿਆਮ ਸੁੰਦਰ ਤਜਿ ਨੀਦ ਕਿਉ ਆਈ ॥
त्या श्यामसुंदरला मागे सोडून तू का झोपलास?

ਮਹਾ ਮੋਹਨੀ ਦੂਤਾ ਲਾਈ ॥੧॥
महामोहिनी माया, वासना, क्रोध, लोभ, आसक्ती आणि अहंकार यांच्या दूतांनी आपली झोप उडवली आहे. ॥१॥

ਪ੍ਰੇਮ ਬਿਛੋਹਾ ਕਰਤ ਕਸਾਈ ॥
प्रेम विभक्त होण्यास कारणीभूत असलेल्या कसाई दूतांनीच.

ਨਿਰਦੈ ਜੰਤੁ ਤਿਸੁ ਦਇਆ ਨ ਪਾਈ ॥੨॥
या एकाकी, क्रूर प्राण्याने देवाला दया दाखवली नाही. ॥२॥

ਅਨਿਕ ਜਨਮ ਬੀਤੀਅਨ ਭਰਮਾਈ ॥
माझे अनेक जन्म भ्रमात घालवले आहेत.

ਘਰਿ ਵਾਸੁ ਨ ਦੇਵੈ ਦੁਤਰ ਮਾਈ ॥੩॥
हा भयंकर भ्रम हृदयाला घरात राहू देत नाही. ॥३॥

ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਅਪਨਾ ਕੀਆ ਪਾਈ ॥
मी रात्रंदिवस माझे काम करण्यास सक्षम आहे.

ਕਿਸੁ ਦੋਸੁ ਨ ਦੀਜੈ ਕਿਰਤੁ ਭਵਾਈ ॥੪॥
म्हणून, मी कोणाला दोष देत नाही कारण माझी स्वतःची कृती मला भरकटत आहे. ॥४॥

ਸੁਣਿ ਸਾਜਨ ਸੰਤ ਜਨ ਭਾਈ ॥
हे माझ्या प्रिय संत बंधू! कृपया ऐका!

ਚਰਣ ਸਰਣ ਨਾਨਕ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥੫॥੩੪॥੪੦॥
भगवंताच्या चरणी आश्रय घेऊनच नानकांना गती मिळाली. ॥५॥ ३४ ॥ ४० ॥

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪
रागु सुही महाला ५ घरु ४.

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्‌गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਭਲੀ ਸੁਹਾਵੀ ਛਾਪਰੀ ਜਾ ਮਹਿ ਗੁਨ ਗਾਏ ॥
गरीब माणसाची ती छोटीशी झोपडी चांगली आणि आनंददायी असते ज्यामध्ये देवाची स्तुती केली जाते.

ਕਿਤ ਹੀ ਕਾਮਿ ਨ ਧਉਲਹਰ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਬਿਸਰਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
पण जिथे देवालाच विसर पडतो तिथे असे मोठमोठे आलिशान महालही काही कामाचे नसतात. ॥१॥रहाउ॥

ਅਨਦੁ ਗਰੀਬੀ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਿਤੁ ਪ੍ਰਭ ਚਿਤਿ ਆਏ ॥
जिथे भगवंताचे स्मरण होते तिथे संतांच्या सहवासात गरिबीतही आनंद असतो.

ਜਲਿ ਜਾਉ ਏਹੁ ਬਡਪਨਾ ਮਾਇਆ ਲਪਟਾਏ ॥੧॥
माणसाला भ्रमात अडकवणारी कुलीनता जाळून टाकावी. ॥१॥

ਪੀਸਨੁ ਪੀਸਿ ਓਢਿ ਕਾਮਰੀ ਸੁਖੁ ਮਨੁ ਸੰਤੋਖਾਏ ॥
चक्की दळून आणि साधी घोंगडी घातली तरी माणसाला आनंद आणि मनाला मोठे समाधान मिळते.

ਐਸੋ ਰਾਜੁ ਨ ਕਿਤੈ ਕਾਜਿ ਜਿਤੁ ਨਹ ਤ੍ਰਿਪਤਾਏ ॥੨॥
मनाला समाधान न देणारे असे रहस्य काही उपयोगाचे नाही. ॥२॥

ਨਗਨ ਫਿਰਤ ਰੰਗਿ ਏਕ ਕੈ ਓਹੁ ਸੋਭਾ ਪਾਏ ॥
फाटक्या जुन्या कपड्यांमध्येही जो देवाच्या रंगात रमतो त्यालाच सौंदर्य प्राप्त होते.

ਪਾਟ ਪਟੰਬਰ ਬਿਰਥਿਆ ਜਿਹ ਰਚਿ ਲੋਭਾਏ ॥੩॥
ते सुंदर रेशमी कपडे निरुपयोगी आहेत, त्यात रमून गेल्याने माणसाचा लोभ आणखी वाढतो.॥३॥

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੁਮ੍ਰੈ ਹਾਥਿ ਪ੍ਰਭ ਆਪਿ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ॥
हे परमेश्वरा! सत्य हे आहे की सर्व काही तुझ्या हातात आहे. तुम्ही सर्व काही स्वतः करा आणि सजीवांना ते करायला लावा.

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਿਮਰਤ ਰਹਾ ਨਾਨਕ ਦਾਨੁ ਪਾਏ ॥੪॥੧॥੪੧॥
नानक प्रार्थना करतात की हे देवा! मला तुझ्याकडून ही देणगी मिळो की मी प्रत्येक श्वासोच्छवासात तुझे स्मरण करत राहावे. ॥४ ॥१॥ ४१ ॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सुही महाला ५ ॥

ਹਰਿ ਕਾ ਸੰਤੁ ਪਰਾਨ ਧਨ ਤਿਸ ਕਾ ਪਨਿਹਾਰਾ ॥
देवाचे संत माझे जीवन आणि संपत्ती आहेत आणि माझे पाणी भरणारा मी त्यांचा सेवक आहे.

ਭਾਈ ਮੀਤ ਸੁਤ ਸਗਲ ਤੇ ਜੀਅ ਹੂੰ ਤੇ ਪਿਆਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तो मला माझ्या स्वतःच्या जीवापेक्षा प्रिय आहे, माझे भाऊ, मित्र, पुत्र इ. ॥१॥रहाउ॥

ਕੇਸਾ ਕਾ ਕਰਿ ਬੀਜਨਾ ਸੰਤ ਚਉਰੁ ਢੁਲਾਵਉ ॥
मी माझ्या केसांचा पंखा बनवतो आणि त्या साधूला स्विंग करतो.

ਸੀਸੁ ਨਿਹਾਰਉ ਚਰਣ ਤਲਿ ਧੂਰਿ ਮੁਖਿ ਲਾਵਉ ॥੧॥
मी त्याच्यापुढे मस्तक टेकवतो आणि त्याच्या पायाची धूळ माझ्या चेहऱ्यावर लावतो. ॥१॥

ਮਿਸਟ ਬਚਨ ਬੇਨਤੀ ਕਰਉ ਦੀਨ ਕੀ ਨਿਆਈ ॥
एखाद्या गरीब माणसाप्रमाणे, मी त्याला गोड शब्दांनी प्रार्थना करतो आणि.

ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਸਰਣੀ ਪਰਉ ਹਰਿ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥੨॥
मी माझा अभिमान त्यागून त्याचा आश्रय घेतो, जेणेकरून मला सद्गुणांचे भांडार असलेला देव

सापडेल. ॥२॥

ਅਵਲੋਕਨ ਪੁਨਹ ਪੁਨਹ ਕਰਉ ਜਨ ਕਾ ਦਰਸਾਰੁ ॥
त्या भगवंताच्या उपासकाचे दर्शन मला वारंवार होत असते.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ਮਨ ਮਹਿ ਸਿੰਚਉ ਬੰਦਉ ਬਾਰ ਬਾਰ ॥੩॥
मी त्याच्या अमृत वचनांचे माझ्या मनात सिंचन करत राहतो आणि पुन्हा पुन्हा त्याची पूजा करतो. ॥३॥

ਚਿਤਵਉ ਮਨਿ ਆਸਾ ਕਰਉ ਜਨ ਕਾ ਸੰਗੁ ਮਾਗਉ ॥
मी माझ्या मनात स्मरण आणि आशा ठेवतो आणि त्या उपासकाचा आधार घेतो.

ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਦਇਆ ਕਰਿ ਦਾਸ ਚਰਣੀ ਲਾਗਉ ॥੪॥੨॥੪੨॥
नानक प्रार्थना करतात, हे परमेश्वरा! माझ्यावर कृपा कर म्हणजे मी तुझ्या सेवकाच्या पाया पडेन. ॥४॥ २॥ ४२ ॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सुही महाला ५ ॥

ਜਿਨਿ ਮੋਹੇ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਖੰਡ ਤਾਹੂ ਮਹਿ ਪਾਉ ॥
हे देवा! मी मायेच्या जादूखाली आहे ज्याने खंडित विश्वाला मोहित केले आहे.

ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਇਹੁ ਬਿਖਈ ਜੀਉ ਦੇਹੁ ਅਪੁਨਾ ਨਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
माझ्यासारख्या दुष्ट प्राण्याला यापासून वाचवा आणि मला तुझे नाव द्या. ॥१॥रहाउ॥

ਜਾ ਤੇ ਨਾਹੀ ਕੋ ਸੁਖੀ ਤਾ ਕੈ ਪਾਛੈ ਜਾਉ ॥
मी त्या भ्रमाच्या मागे धावत राहतो ज्याने कधीच कोणाला आनंद दिला नाही.

ਛੋਡਿ ਜਾਹਿ ਜੋ ਸਗਲ ਕਉ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਲਪਟਾਉ ॥੧॥
जो सर्व काही सोडतो त्याला मी चिकटून राहतो. ॥१॥

ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੁਣਾਪਤੇ ਤੇਰੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥
हे दयाळू! मला आशीर्वाद द्या जेणेकरून मी तुझी स्तुती गात राहू शकेन.

ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ ਸਾਧਸੰਗਿ ਸਮਾਉ ॥੨॥੩॥੪੩॥
हे भगवान नानक! माझी तुम्हाला विनंती आहे की मी संतांच्या संगतीत मग्न राहावे. ॥२॥३॥४३॥

Page 746

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫ ਪੜਤਾਲ
रगु सुही महाला ५ घरु ५ पंकळ.

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੁਰੀਆ ਮੋਹਨ ਲਾਲਨਾ ॥
जगातील सर्व प्रकारच्या प्रेमापेक्षा प्रिय परमेश्वराचे प्रेम चांगले आणि अधिक सुखदायक आहे.

ਜਪਿ ਮਨ ਗੋਬਿੰਦ ਏਕੈ ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਕੋ ਲੇਖੈ ਸੰਤ ਲਾਗੁ ਮਨਹਿ ਛਾਡੁ ਦੁਬਿਧਾ ਕੀ ਕੁਰੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
म्हणून मनात फक्त गोविंदाचे नामस्मरण करा कारण इतर सर्व कार्य निष्फळ राहतील. मित्रांनो, संतांच्या चरणी पडा आणि मनातून द्विधा मार्ग सोडा. ॥१॥रहाउ॥

ਨਿਰਗੁਨ ਹਰੀਆ ਸਰਗੁਨ ਧਰੀਆ ਅਨਿਕ ਕੋਠਰੀਆ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਭਿਨ ਕਰੀਆ ॥
देव निर्गुण आहे पण त्याने त्याचे सगुण रूप धारण केले आहे. त्याने वेगवेगळ्या प्रकारच्या बॉडी चेंबर्स बनवल्या आहेत.

ਵਿਚਿ ਮਨ ਕੋਟਵਰੀਆ ॥
ज्यात कोतवाल मन वास करते.

ਨਿਜ ਮੰਦਰਿ ਪਿਰੀਆ ॥
प्रिय परमेश्वर प्रत्येक मंदिरासारख्या शरीरात वास करतो आणि.

ਤਹਾ ਆਨਦ ਕਰੀਆ ॥
तो तिथे आनंद घेत राहतो.

ਨਹ ਮਰੀਆ ਨਹ ਜਰੀਆ ॥੧॥
तो मरत नाही आणि म्हाताराही होत नाही. ॥१॥

ਕਿਰਤਨਿ ਜੁਰੀਆ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਫਿਰੀਆ ਪਰ ਕਉ ਹਿਰੀਆ ॥
मनुष्य प्रापंचिक व्यवहारात मग्न राहतो, अनेक मार्गांनी भटकत राहतो आणि दुसऱ्यांची संपत्ती हिसकावून घेतो.

ਬਿਖਨਾ ਘਿਰੀਆ ॥
तो इंद्रियसुखांनी वेढलेला राहतो.

ਅਬ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਪਰੀਆ ॥
आता तो एका ऋषीच्या सहवासात सामील झाला आहे.

ਹਰਿ ਦੁਆਰੈ ਖਰੀਆ ॥
तो हरीच्या दारात उभा आहे आणि.

ਦਰਸਨੁ ਕਰੀਆ ॥
त्याला पाहिले आहे.

ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮਿਰੀਆ ॥
नानक यांना गुरु सापडला आहे आणि.

ਬਹੁਰਿ ਨ ਫਿਰੀਆ ॥੨॥੧॥੪੪॥
तो पुन्हा कधीही जीवन-मृत्यूच्या फेऱ्यात भरकटत नाही. ॥२॥ १॥ ४४॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सुही महाला ५ ॥

ਰਾਸਿ ਮੰਡਲੁ ਕੀਨੋ ਆਖਾਰਾ ॥
देवाने पार्थिव प्राण्यांच्या रूपात गोपींसाठी रास करण्यासाठी रिंगण तयार केले आहे.

ਸਗਲੋ ਸਾਜਿ ਰਖਿਓ ਪਾਸਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
त्याने संपूर्ण सृष्टी निर्माण करून हे जग पसरवले आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਰੂਪ ਰੰਗ ਆਪਾਰਾ ॥
भगवंताने अनेक प्रकारे अफाट रूप आणि रंगांचे जग निर्माण केले आहे.

ਪੇਖੈ ਖੁਸੀ ਭੋਗ ਨਹੀ ਹਾਰਾ ॥
तो आनंदाने ते पाहत राहतो आणि स्वतः सजीवांच्या रूपात सर्व गोष्टींचा आनंद घेताना तो थकत नाही.

ਸਭਿ ਰਸ ਲੈਤ ਬਸਤ ਨਿਰਾਰਾ ॥੧॥
तो सजीवांच्या रूपात सर्व पदार्थांचा आस्वाद घेतो पण तो स्वतः सर्वांपेक्षा अद्वितीय आहे. ॥१॥

ਬਰਨੁ ਚਿਹਨੁ ਨਾਹੀ ਮੁਖੁ ਨ ਮਾਸਾਰਾ ॥
हे देवा! तुला रंग किंवा चिन्ह नाही आणि तुझा चेहराही देहाचा नाही.

ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ਖੇਲੁ ਤੁਹਾਰਾ ॥
तुझ्या संसाराच्या खेळाचे वर्णन करता येत नाही.

ਨਾਨਕ ਰੇਣ ਸੰਤ ਚਰਨਾਰਾ ॥੨॥੨॥੪੫॥
नानकांना तुमच्या संतांच्या चरणी धूळच हवी आहे.॥२॥ २॥४५॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सुही महाला ५ ॥

ਤਉ ਮੈ ਆਇਆ ਸਰਨੀ ਆਇਆ ॥
हे परमेश्वरा! मी तुझ्या आश्रयासाठी आलो आहे.

ਭਰੋਸੈ ਆਇਆ ਕਿਰਪਾ ਆਇਆ ॥
तुझ्या कृपेने मी तुझ्या भरवशावर आलो आहे.

ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖਹੁ ਸੁਆਮੀ ਮਾਰਗੁ ਗੁਰਹਿ ਪਠਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तुला योग्य वाटेल तसे माझे रक्षण कर. हे परमेश्वरा! माझ्या गुरूंनी मला तुझ्या या मार्गावर पाठवले आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਮਹਾ ਦੁਤਰੁ ਮਾਇਆ ॥
भ्रमाचा सागर पार करणे फार कठीण आहे.

ਜੈਸੇ ਪਵਨੁ ਝੁਲਾਇਆ ॥੧॥
हा भ्रम एका जोराच्या वाऱ्यासारखा आहे. ॥१॥

ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਹੀ ਡਰਾਇਆ ॥ ਕਰਰੋ ਧ੍ਰਮਰਾਇਆ ॥੨॥
यमराज अतिशय क्रूर आहे हे ऐकून मी खूप घाबरलो.॥२॥

ਗ੍ਰਿਹ ਅੰਧ ਕੂਪਾਇਆ ॥
संसाराचे घर आंधळी विहीर आणि.

ਪਾਵਕੁ ਸਗਰਾਇਆ ॥੩॥
ते इच्छेच्या रूपात अग्नीने भरलेले असते. ॥३॥

ਗਹੀ ਓਟ ਸਾਧਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥
मी ऋषींचा आश्रय घेतला आहे. हे नानक! मी देवाचे ध्यान केले आहे आणि.

ਅਬ ਮੈ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥੪॥੩॥੪੬॥
आता मला पूर्ण परमानंद प्राप्त झाला आहे. ॥४॥ ३॥ ४६ ॥

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੬
रागु सुही महाला ५ घरु ६.

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्‌गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ ਬੇਨੰਤੀਆ ਮਿਲੈ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰਾ ॥
माझी सत्गुरूंना एकच विनंती आहे की माझ्या जीवनाचा आधार असलेल्या भगवंताचे नाम मला मिळावे.

ਤੁਠਾ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਤਾਪੁ ਗਇਆ ਸੰਸਾਰਾ ॥੧॥
खरा राजा माझ्यावर प्रसन्न झाला आहे आणि माझ्या संसाराची उष्णता नाहीशी झाली आहे. ॥१॥

ਭਗਤਾ ਕੀ ਟੇਕ ਤੂੰ ਸੰਤਾ ਕੀ ਓਟ ਤੂੰ ਸਚਾ ਸਿਰਜਨਹਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे परमेश्वरा! तूच भक्तांचा आधार आहेस, तूच संतांचे रक्षणकर्ता आहेस आणि तूच खरा निर्माता आहेस. ॥१॥रहाउ॥

ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਸਾਮਗਰੀ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਦਰਬਾਰਾ ॥
तुमचे साहित्य खरे आहे आणि तुमचे दरबार खरे आहे.

ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਖਾਜੀਨਿਆ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਪਾਸਾਰਾ ॥੨॥
तुमचा खजिनाही खरा आणि तुमचा विश्वविस्तारही खरा. ॥२॥

ਤੇਰਾ ਰੂਪੁ ਅਗੰਮੁ ਹੈ ਅਨੂਪੁ ਤੇਰਾ ਦਰਸਾਰਾ ॥
तुझे रूप अगम्य आहे आणि तुझी दृष्टी अद्वितीय आहे.

ਹਉ ਕੁਰਬਾਣੀ ਤੇਰਿਆ ਸੇਵਕਾ ਜਿਨ੍ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ॥੩॥
तुझ्या त्या सेवकांसाठी ज्यांना तुझे नाव प्रिय वाटते त्यांच्यासाठी मी स्वतःचा त्याग करतो. ॥३॥

Page 747

ਸਭੇ ਇਛਾ ਪੂਰੀਆ ਜਾ ਪਾਇਆ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥

जेव्हापासून मला अगम्य आणि अफाट परमेश्वर मिळाला आहे, तेव्हापासून माझ्या सर्व इच्छा पूर्ण झाल्या आहेत.

ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਮਿਲਿਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਤੇਰਿਆ ਚਰਣਾ ਕਉ ਬਲਿਹਾਰਾ ॥੪॥੧॥੪੭॥

गुरु नानकांना देव सापडला आहे आणि मी तुझ्या चरणी शरण जातो. ॥४॥ १॥ ४७॥

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੭

रागु सुही महाला ५ घरु ७.

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्‌गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ ਤੂਹੈ ਮਨਾਇਹਿ ਜਿਸ ਨੋ ਹੋਹਿ ਦਇਆਲਾ ॥

हे भगवंता! ज्याच्यावर तू कृपा करतोस, त्याच्याकडून तू स्वतःची प्रसन्नता पूर्ण करतोस.

ਸਾਈ ਭਗਤਿ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤੂੰ ਸਰਬ ਜੀਆ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥੧॥

ती तुझी भक्ती जी तुला आवडते. तू सर्व प्राणिमात्रांचे पालनपोषण करणारा आहेस. ॥१॥

ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਰਾਇ ਸੰਤਾ ਟੇਕ ਤੁਮ੍ਾਰੀ ॥

हे माझ्या राम! संतांना फक्त तुझा आधार आहे.

ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਤੂਹੈ ਅਧਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

तुम्हाला जे आवडते ते ते आनंदाने स्वीकारतात. तूच त्यांच्या मनाचा आणि शरीराचा आधार आहेस. ॥१॥रहाउ॥

ਤੂੰ ਦਇਆਲੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਮਨਸਾ ਪੂਰਣਹਾਰਾ ॥

हे कृपानिधी! तू परम दयाळू आणि दयाळू आहेस आणि सर्वांच्या आशा पूर्ण करतोस.

ਭਗਤ ਤੇਰੇ ਸਭਿ ਪ੍ਰਾਣਪਤਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਤੂੰ ਭਗਤਨ ਕਾ ਪਿਆਰਾ ॥੨॥

हे देवा! सर्व भक्त तुला प्रिय आहेत आणि तू भक्तांना प्रिय आहेस. ॥२॥

ਤੂ ਅਥਾਹੁ ਅਪਾਰੁ ਅਤਿ ਊਚਾ ਕੋਈ ਅਵਰੁ ਨ ਤੇਰੀ ਭਾਤੇ ॥
तू अगाध, असीम आणि खूप उच्च आहेस आणि तुझ्यासारखी कोणतीही निर्मिती नाही.

ਇਹ ਅਰਦਾਸਿ ਹਮਾਰੀ ਸੁਆਮੀ ਵਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ਸੁਖਦਾਤੇ ॥੩॥
हे आनंदाच्या परमेश्वरा! मी तुला प्रार्थना करतो की तू मला कधीही विसरू नकोस. ॥३॥

ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਜੇ ਸੁਆਮੀ ਤੁਧੁ ਭਾਵਾ ॥
हे परमेश्वरा! जर ते तुला अनुकूल असेल तर मी प्रत्येक श्वासाने रात्रंदिवस तुझी स्तुती करत राहीन.

ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਸੁਖੁ ਨਾਨਕੁ ਮਾਗੈ ਸਾਹਿਬ ਤੁਠੈ ਪਾਵਾ ॥੪॥੧॥੪੮॥
माझे साहिब नानक तुझ्याकडे फक्त तुझ्या नामाच्या रूपाने सुख मागतात, तू सुखी झालास तर मला ते मिळू शकते. ॥४॥ १॥ ४८ ॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सुही महाला ५ ॥

ਵਿਸਰਹਿ ਨਾਹੀ ਜਿਤੁ ਤੂ ਕਬਹੂ ਸੋ ਥਾਨੁ ਤੇਰਾ ਕੇਹਾ ॥
हे परमेश्वरा! तुझे स्थान कोठे आहे जेथे तू मला कधीही विसरणार नाहीस?

ਆਠ ਪਹਰ ਜਿਤੁ ਤੁਧੁ ਧਿਆਈ ਨਿਰਮਲ ਹੋਵੈ ਦੇਹਾ ॥੧॥
जिथे मी आठ तास तुझे ध्यान करत राहते आणि माझे शरीर शुद्ध होते. ॥१॥

ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਹਉ ਸੋ ਥਾਨੁ ਭਾਲਣ ਆਇਆ ॥
हे प्रभू मी ती जागा शोधायला आलो आहे.

ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਭਇਆ ਸਾਧਸੰਗੁ ਤਿਨ੍ ਸਰਣਾਈ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
शोध घेत असताना मला ऋषीमुनी भेटले आहेत आणि त्यांच्या आश्रयाने तुला सापडले आहे.॥१॥रहाउ॥

ਬੇਦ ਪੜੇ ਪੜਿ ਬ੍ਰਹਮੇ ਹਾਰੇ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥
ब्रह्मदेवाने वेदांचा अभ्यास केला आणि ते वाचून ते कंटाळले. पण तरीही त्याला तुमच्याकडून एकही मोल मिळाले नाही.

ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਫਿਰਹਿ ਬਿਲਲਾਤੇ ਤੇ ਭੀ ਮੋਹੇ ਮਾਈ ॥੨॥
मोठमोठे साधक आणि सिद्धही तुझ्या दर्शनासाठी आसुसलेले आहेत, पण तेही मायेने मोहित झाले आहेत. ॥२॥

ਦਸ ਅਉਤਾਰ ਰਾਜੇ ਹੋਇ ਵਰਤੇ ਮਹਾਦੇਵ ਅਉਧੂਤਾ ॥
विष्णूचे दहा पूज्य अवतार होते आणि महादेव देखील एक महान अवधूत बनले.

ਤਿਨ੍ਹ ਭੀ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਓ ਤੇਰਾ ਲਾਇ ਥਕੇ ਬਿਭੂਤਾ ॥੩॥
पण त्यांनाही तुझे रहस्य सापडले नाही आणि अनेक ऋषीही अंगावर विभूती लावून थकले. ॥३॥

ਸਹਜ ਸੂਖ ਆਨੰਦ ਨਾਮ ਰਸ ਹਰਿ ਸੰਤੀ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ॥
ज्या संतांनी भगवंताची स्तुती केली आहे त्यांना सहज सुख, आनंद आणि नामाचा आस्वाद प्राप्त झाला आहे.

ਸਫਲ ਦਰਸਨੁ ਭੇਟਿਓ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਤਾ ਮਨਿ ਤਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥੪॥੨॥੪੯॥
हे नानक! जेव्हा त्यांना एक गुरु सापडला ज्यांचे तत्वज्ञान त्यांचे जीवन यशस्वी करेल, तेव्हाच त्यांनी आपल्या मनाने आणि शरीरात ईश्वराचे चिंतन केले. ॥४॥ २॥ ४९ ॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सुही महाला ५ ॥

ਕਰਮ ਧਰਮ ਪਾਖੰਡ ਜੋ ਦੀਸਹਿ ਤਿਨ ਜਮੁ ਜਾਗਾਤੀ ਲੂਟੈ ॥
जी धार्मिक कर्मे लोक दांभिकतेच्या रूपात करताना दिसतात ती यमराज जकातदार लुटतात, म्हणजेच त्या धार्मिक कर्माचे फळ त्यांना मिळत नाही.

ਨਿਰਬਾਣ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਵਹੁ ਕਰਤੇ ਕਾ ਨਿਮਖ ਸਿਮਰਤ ਜਿਤੁ ਛੂਟੈ ॥੧॥
एकाग्र होऊन भगवंताचे शुद्ध कीर्तन गा, ज्याचे स्मरण करून क्षणभर मनुष्य बंधनातून मुक्त होतो. ॥१॥

ਸੰਤਹੁ ਸਾਗਰੁ ਪਾਰਿ ਉਤਰੀਐ ॥
हे संतांनो! अशा प्रकारे माणूस अस्तित्त्वाचा सागर पार करतो.

ਜੇ ਕੋ ਬਚਨੁ ਕਮਾਵੈ ਸੰਤਨ ਕਾ ਸੋ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਤਰੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जर कोणी संतांच्या वचनाचे पालन केले तर गुरूंच्या कृपेने तो अस्तित्वाच्या महासागरातून

वाचतो. ॥१॥रहाउ॥

ਕੋਟਿ ਤੀਰਥ ਮਜਨ ਇਸਨਾਨਾ ਇਸੁ ਕਲਿ ਮਹਿ ਮੈਲੁ ਭਰੀਜੈ ॥
यामध्ये तीर्थक्षेत्रांवर लाखो वेळा स्नान करूनही माणसाचे मन अभिमानाने मलिनतेने भरून जाते.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਜੋ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸੋ ਨਿਰਮਲੁ ਕਰਿ ਲੀਜੈ ॥੨॥
जो मनुष्य ऋषींच्या सहवासात भगवंताची स्तुती करतो त्याचे मन अभिमानाच्या मलिनतेपासून शुद्ध होते.॥२॥

ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਭਿ ਸਾਸਤ ਇਨ੍ਹ ਪੜਿਆ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥
वेद, कटांब, कुराण इत्यादी, स्मृती आणि सर्व धर्मग्रंथांचा अभ्यास करून मनुष्य मोक्ष प्राप्त करत नाही.

ਏਕੁ ਅਖਰੁ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਪੈ ਤਿਸ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੋਈ ॥੩॥
नामाच्या एका अक्षराचा जप करणाऱ्या गुरुमुखालाच जगात प्रसिद्धी मिळते. ॥३॥

ਖਤ੍ਰੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸੂਦ ਵੈਸ ਉਪਦੇਸੁ ਚਹੁ ਵਰਨਾ ਕਉ ਸਾਝਾ ॥
हा सल्ला क्षत्रिय, ब्राह्मण, शूद्र आणि वैश्य या चारही वर्णांसाठी समान आहे.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਉਧਰੈ ਸੋ ਕਲਿ ਮਹਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਨਾਨਕ ਮਾਝਾ ॥੪॥੩॥੫੦॥
या कलियुगात गुरुमुख होऊन भगवंताचे नामस्मरण करणाऱ्याला मोक्ष प्राप्त होतो. हे नानक! देव प्रत्येक शरीरात वास करतो. ॥४॥ ३॥ ५० ॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सुही महाला ५ ॥

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੋਈ ਪ੍ਰਭ ਮਾਨਹਿ ਓਇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ॥
काहीही झाले तरी संत ते भगवंताचेच कार्य मानून रामनामात तल्लीन राहतात.

ਤਿਨ੍ਹ ਕੀ ਸੋਭਾ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ਜਿਨ੍ਹ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਚਰਣ ਪਰਾਤੇ ॥੧॥
जे भगवंताच्या चरणी निजतात ते सर्व जगात प्रसिद्ध होतात. ॥१॥

ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਹਰਿ ਸੰਤਾ ਜੇਵਡੁ ਨ ਕੋਈ ॥
हे माझ्या राम! संतांसारखा महान कोणी नाही.

ਭਗਤਾ ਬਣਿ ਆਈ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਸਿਉ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਸੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
भक्तांचे त्यांच्या परमेश्वरावर अतूट प्रेम असते. त्यांना पाणी, पृथ्वी आणि आकाशात फक्त देवच दिसतो. ॥१॥रहाउ॥

ਕੋਟਿ ਅਪ੍ਰਾਧੀ ਸੰਤਸੰਗਿ ਉਧਰੈ ਜਮੁ ਤਾ ਕੈ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ॥
संतांच्या सहवासाने लाखो पापे करणारा गुन्हेगारही मोकळा होतो आणि यम त्याच्या जवळ येत नाही.

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਬਿਛੁੜਿਆ ਹੋਵੈ ਤਿਨ੍ਹ ਹਰਿ ਸਿਉ ਆਣਿ ਮਿਲਾਵੈ ॥੨॥
जी व्यक्ती अनेक जन्मापासून भगवंतापासून विभक्त झाली आहे, त्याला संत सत्संगात आणून पुन्हा भगवंताशी जोडतात. ॥२॥

ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਭਰਮੁ ਭਉ ਕਾਟੈ ਸੰਤ ਸਰਣਿ ਜੋ ਆਵੈ ॥
जो संतांचा आश्रय घेतो, ते त्याचे भ्रम, भ्रम आणि भीती दूर करतात.

ਜੇਹਾ ਮਨੋਰਥੁ ਕਰਿ ਆਰਾਧੇ ਸੋ ਸੰਤਨ ਤੇ ਪਾਵੈ ॥੩॥
मनुष्य ज्या इच्छेने भगवंताची उपासना करतो त्याचे फळ त्याला संतांकडून मिळते. ॥३॥

ਜਨ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕੇਤਕ ਬਰਨਉ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਭਾਣੇ ॥
परमेश्वराला अत्यंत प्रिय असलेल्या त्या संतांचा महिमा मी किती वर्णावा?

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਸੇ ਸਭ ਤੇ ਭਏ ਨਿਕਾਣੇ ॥੪॥੪॥੫੧॥
हे नानक! ज्यांना सतगुरु मिळाले ते सर्वांपासून मुक्त झाले आहेत. ॥४॥ ४॥ ५१॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सुही महाला ५ ॥

ਮਹਾ ਅਗਨਿ ਤੇ ਤੁਧੁ ਹਾਥ ਦੇ ਰਾਖੇ ਪਏ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥
हे देवा! जे कोणी तुझ्याकडे आश्रयाला आले आहेत, तुझा हात देऊन तू त्यांना तहानेच्या प्रचंड अग्नीत जळण्यापासून वाचवले आहेस.

ਤੇਰਾ ਮਾਣੁ ਤਾਣੁ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਹੋਰ ਦੂਜੀ ਆਸ ਚੁਕਾਈ ॥੧॥
फक्त तुमचा आदर आणि शक्ती माझ्या हृदयात माझा आधार आहे आणि मी माझ्या मनातून इतर कोणाची आशा काढून टाकली आहे. ॥१॥

ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਰਾਇ ਤੁਧੁ ਚਿਤਿ ਆਇਐ ਉਬਰੇ ॥
हे परमेश्वरा! जेव्हा मी तुझे स्मरण करतो तेव्हा मी जीवनाच्या सागरात बुडण्यापासून वाचतो.

ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਭਰਵਾਸਾ ਤੁਮ੍ਹ੍ਹਰਾ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਤੁਮ੍ਹ੍ਹਾਰਾ ਉਧਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मी तुमचा आधार घेतला आहे आणि फक्त तुमच्यावर विश्वास ठेवला आहे. तुझ्या नामस्मरणाने माझा उद्धार झाला. ॥१॥रहाउ॥

ਅੰਧ ਕੂਪ ਤੇ ਕਾਢਿ ਲੀਏ ਤੁਮ੍ਹ੍ਹ ਆਪਿ ਭਏ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥
जेव्हा तू स्वतः दयाळू झालास तेव्हा तू मला जगाच्या आंधळ्या विहिरीतून बाहेर काढलेस.

ਸਾਰਿ ਸਮ੍ਹ੍ਹਾਲਿ ਸਰਬ ਸੁਖ ਦੀਏ ਆਪਿ ਕਰੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥੨॥
तू मला आधार देऊन आणि सांभाळून सर्व सुख दिले आहेस. तूच माझे पालनपोषण करतोस. ॥२॥

ਆਪਣੀ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਪਰਮੇਸਰੁ ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਛਡਾਏ ॥
देवाने आपली दया दाखवली आणि माझे बंधन तोडून मला मुक्त केले.

ਆਪਣੀ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਕਰਾਈ ਆਪੇ ਸੇਵਾ ਲਾਏ ॥੩॥

भगवंतानेच मला त्यांची भक्ती करायला लावली आहे आणि त्यांनीच मला त्यांच्या सेवेत गुंतवून ठेवले आहे. ॥३॥

ਭਰਮੁ ਗਇਆ ਭੈ ਮੋਹ ਬਿਨਾਸੇ ਮਿਟਿਆ ਸਗਲ ਵਿਸੂਰਾ ॥

माझा संभ्रम दूर झाला आहे, माझी भीती आणि आसक्ती नाहीशी झाली आहे आणि माझे सर्व दुःख आणि चिंता नाहीशा झाल्या आहेत.

ਨਾਨਕ ਦਇਆ ਕਰੀ ਸੁਖਦਾਤੈ ਭੇਟਿਆ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥੪॥੫॥੫੨॥

हे नानक! आनंद देणाऱ्या देवाने माझ्यावर दया केली आहे आणि मला पूर्ण सत्गुरू मिळाला आहे. ॥४॥ ५॥ ५२॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

सुही महाला ५ ॥

ਜਬ ਕਛੁ ਨ ਸੀਓ ਤਬ ਕਿਆ ਕਰਤਾ ਕਵਨ ਕਰਮ ਕਰਿ ਆਇਆ ॥

जेव्हा काही नव्हते, म्हणजे जेव्हा सृष्टी निर्माण झाली नव्हती, तेव्हा या जीवाने काय कर्म केले आणि या जगात आला?

ਅਪਨਾ ਖੇਲੁ ਆਪਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਠਾਕੁਰਿ ਰਚਨੁ ਰਚਾਇਆ ॥੧॥

तो स्वत: त्याच्या जगाचा खेळ पाहतो आणि ठाकूरनेच हे विश्व निर्माण केले आहे. ॥१॥

ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਰਾਇ ਮੁਝ ਤੇ ਕਛੂ ਨ ਹੋਈ ॥

हे परमेश्वरा! मला काहीही होऊ शकत नाही.

ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਸੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

तो सृष्टिकर्ता स्वतः सर्व काही करतो आणि सजीवांना ते स्वतः करायला लावतो. प्रत्येक गोष्टीत एकच देव वास करतो. ॥१॥रहाउ॥

ਗਣਤੀ ਗਣੀ ਨ ਛੂਟੈ ਕਤਹੂ ਕਾਚੀ ਦੇਹ ਇਆਣੀ ॥

हे भगवंता! जर माझ्या कर्मांचा हिशोब झाला तर मी जन्म-मृत्यूच्या फेऱ्यातून कधीच मुक्त होऊ शकत नाही. ज्ञानाशिवाय माझे शरीर नाशवंत आहे.

ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਕਰਣੈਹਾਰੇ ਤੇਰੀ ਬਖਸ ਨਿਰਾਲੀ ॥੨॥

हे निर्माता परमेश्वरा! दया कर कारण तुझी दया अद्वितीय आहे. ॥२॥

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭ ਤੇਰੇ ਕੀਤੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਤੁਹੀ ਧਿਆਈਐ ॥
सर्व जीव तुझ्याद्वारे निर्माण झाले आहेत आणि प्रत्येक शरीरात तुझे ध्यान आहे.

ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤੂਹੈ ਜਾਣਹਿ ਕੁਦਰਤਿ ਕੀਮ ਨ ਪਾਈਐ ॥੩॥
तुमचा वेग आणि व्याप्ती फक्त तुम्हालाच माहीत असते आणि तुमच्या स्वभावाचे मूल्यमापन करता येत नाही. ॥३॥

ਨਿਰਗੁਣੁ ਮੁਗਧੁ ਅਜਾਣੁ ਅਗਿਆਨੀ ਕਰਮ ਧਰਮ ਨਹੀ ਜਾਣਾ ॥
मी पुण्य-रहित मूर्ख, अज्ञानी आणि अज्ञानी आहे आणि मला कोणतेही काम किंवा धर्म माहित नाही.

ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਨਾਨਕੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਮਿਠਾ ਲਗੈ ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ ॥੪॥੬॥੫੩॥
नानकांची प्रार्थना आहे की हे परमेश्वरा! माझ्यावर दया कर म्हणजे मी तुझे गुणगान गात राहीन आणि तुझ्या इच्छा नेहमी गोड वाटू दे. ॥४॥ ६॥ ५३॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सुही महाला ५ ॥

Page 749

ਭਾਗਠੜੇ ਹਰਿ ਸੰਤ ਤੁਮ੍ਾਰੇ ਜਿਨ੍ ਘਰਿ ਧਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥
हे हरि! तुझे संत भाग्यवान आहेत ज्यांच्या हृदयात नामरूप धन आहे.

ਪਰਵਾਣੁ ਗਣੀ ਸੇਈ ਇਹ ਆਏ ਸਫਲ ਤਿਨਾ ਕੇ ਕਾਮਾ ॥੧॥
त्याचा जन्म आणि जगात येणे हे सर्व मान्य मानले जाते आणि त्याची सर्व कामे सफल होतात.॥१॥

ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਹਰਿ ਜਨ ਕੈ ਹਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥
हे माझ्या प्रभू! मी संतांना अर्पण करतो आणि.

ਕੇਸਾ ਕਾ ਕਰਿ ਚਵਰੁ ਢੁਲਾਵਾ ਚਰਣ ਧੂੜਿ ਮੁਖਿ ਲਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मी माझ्या केसांचा अंबाडा बनवून त्याच्या डोक्यावर फिरवतो आणि त्याच्या पायाची धूळ माझ्या चेहऱ्यावर लावतो. ॥१॥रहाउ॥

ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਹਹੂ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਜਨ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਆਏ ॥
जीवांना दान देण्यासाठी तो या जगात आला आहे आणि जन्म आणि मृत्यू दोन्हीपासून मुक्त आहे.

ਜੀਅ ਦਾਨੁ ਦੇ ਭਗਤੀ ਲਾਇਨਿ ਹਰਿ ਸਿਉ ਲੈਨਿ ਮਿਲਾਏ ॥੨॥
जीवांना नामस्मरण करून ते त्यांना भक्तीमध्ये गुंतवून घेतात आणि त्यांना भगवंताशी जोडतात.॥२॥

ਸਚਾ ਅਮਰੁ ਸਚੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਸਚੇ ਸੇਤੀ ਰਾਤੇ ॥
ज्याचे आदेश शाश्वत आहेत आणि ज्याचे राज्यही शाश्वत आहे, त्याच्या सत्यात ते मग्न राहतात.

ਸਚਾ ਸੁਖੁ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ਜਿਸ ਕੇ ਸੇ ਤਿਨਿ ਜਾਤੇ ॥੩॥
त्यांना खरा आनंद आणि खरा वैभव प्राप्त होते. ज्या देवाचे ते सेवक आहेत त्यालाच ते ओळखतात.॥३॥

ਪਖਾ ਫੇਰੀ ਪਾਣੀ ਢੋਵਾ ਹਰਿ ਜਨ ਕੈ ਪੀਸਣੁ ਪੀਸਿ ਕਮਾਵਾ ॥
हे हरी! मी तुझ्या संतांची घरी दळण करून, पंख्याला झुलवून आणि त्यांच्यासाठी पाणी घेऊन सेवा करीन.

ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਪਾਸਿ ਬੇਨੰਤੀ ਤੇਰੇ ਜਨ ਦੇਖਣੁ ਪਾਵਾ ॥੪॥੭॥੫੪॥
नानकांची परमेश्वराला एकच विनंती आहे की मला तुमच्या संतांचे दर्शन होते. ॥४॥७॥५४॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सुही महाला ५ ॥

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸਰ ਸਤਿਗੁਰ ਆਪੇ ਕਰਣੈਹਾਰਾ ॥
हे परमदेव! हे सतगुरु! तुम्हीच सर्व काही करू शकता.

ਚਰਣ ਧੂੜਿ ਤੇਰੀ ਸੇਵਕੁ ਮਾਗੈ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ਬਲਿਹਾਰਾ ॥੧॥
तुझा सेवक तुझ्या चरणी धूळ मागतो आणि तुला पाहण्यासाठी स्वत:चा त्याग करतो. ॥१॥

ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਰਾਇ ਜਿਉ ਰਾਖਹਿ ਤਿਉ ਰਹੀਐ ॥
हे परमेश्वरा! तू मला ठेवतोस म्हणून मी जगतो.

ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵਹਿ ਸੁਖੁ ਤੇਰਾ ਦਿਤਾ ਲਹੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जेंव्हा ते तुम्हाला अनुकूल असेल तेंव्हा तुमचे नाव जपले जाते. तू दिलेला आनंद मी घेतो. ॥१॥रहाउ॥

ਮੁਕਤਿ ਭੁਗਤਿ ਜੁਗਤਿ ਤੇਰੀ ਸੇਵਾ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਆਪਿ ਕਰਾਇਹਿ ॥
मायेच्या बंधनातून मुक्ती, जीवनात सुख आणि बुद्धी केवळ तुमची सेवा करूनच मिळू शकते, जी तुम्ही स्वतः तुमच्या सेवकांना कराल.

ਤਹਾ ਬੈਕੁੰਠੁ ਜਹ ਕੀਰਤਨੁ ਤੇਰਾ ਤੂੰ ਆਪੇ ਸਰਧਾ ਲਾਇਹਿ ॥੨॥
जेथे जेथे तुमचे कीर्तन होते, तेथेच वैकुंठ निर्माण होते. तुम्हीच तुमच्या सेवकांच्या मनात श्रद्धा निर्माण करता.॥२॥

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਮੁ ਜੀਵਾ ਤਨੁ ਮਨੁ ਹੋਇ ਨਿਹਾਲਾ ॥
नेहमी तुझ्या नामाचा जप केल्याने मला जीवन मिळते आणि माझे मन व शरीर प्रसन्न होते.

ਚਰਣ ਕਮਲ ਤੇਰੇ ਧੋਇ ਧੋਇ ਪੀਵਾ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥੩॥
हे माझ्या विनम्र आणि दयाळू सतगुरु! मी तुमचे सुंदर कमळ पाय धुवून प्यावे. ॥३॥

ਕੁਰਬਾਣੁ ਜਾਈ ਉਸੁ ਵੇਲਾ ਸੁਹਾਵੀ ਜਿਤੁ ਤੁਮਰੈ ਦੁਆਰੈ ਆਇਆ ॥
जेव्हा मी तुझ्या दारात आलो तेव्हा त्या सुंदर वेळी मी माझा त्याग करतो.

ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥੪॥੮॥੫੫॥
हे बंधू! नानकांवर प्रभुची कृपा झाल्यावर त्यांना पूर्ण सत्गुरू सापडला. ॥४॥८॥५५॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सुही महाला ५ ॥

ਤੁਧੁ ਚਿਤਿ ਆਏ ਮਹਾ ਅਨੰਦਾ ਜਿਸੁ ਵਿਸਰਹਿ ਸੋ ਮਰਿ ਜਾਏ ॥
हे परमेश्वरा! जेव्हा मी तुझे स्मरण करतो तेव्हा माझ्या मनात मोठा आनंद निर्माण होतो. पण ज्याला तुम्ही विसराल तो नक्कीच मरेल.

ਦਇਆਲੁ ਹੋਵਹਿ ਜਿਸੁ ਊਪਰਿ ਕਰਤੇ ਸੋ ਤੁਧੁ ਸਦਾ ਧਿਆਏ ॥੧॥
हे कर्ता! ज्याच्यावर तू कृपा करतोस तो तुझी आठवण ठेवतो. ॥१॥

ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬ ਤੂੰ ਮੈ ਮਾਣੁ ਨਿਮਾਣੀ ॥
हे स्वामी! तुम्ही माझ्यासारख्या अनादर माणसाचा मान आहात.

ਅਰਦਾਸਿ ਕਰੀ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਆਗੈ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਜੀਵਾ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मी माझ्या परमेश्वराला प्रार्थना करतो की मी फक्त तुझा आवाज ऐकून जगत राहो. ॥१॥रहाउ॥

ਚਰਣ ਧੂੜਿ ਤੇਰੇ ਜਨ ਕੀ ਹੋਵਾ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥
मी तुझ्या सेवकाच्या चरणी धूळ बनून तुझ्या दर्शनासाठी माझा त्याग करीत राहो.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ਰਿਦੈ ਉਰਿ ਧਾਰੀ ਤਉ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸੰਗੁ ਪਾਈ ॥੨॥
तुझे अमृत वचन मी माझ्या हृदयात ठेवतो आणि तुझ्या कृपेनेच मला संतांचा सहवास लाभला आहे. ॥२॥

ਅੰਤਰ ਕੀ ਗਤਿ ਤੁਧੁ ਪਹਿ ਸਾਰੀ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥
मी माझ्या मनाची स्थिती तुझ्यासमोर ठेवली आहे आणि तुझ्यासारखा महान दुसरा कोणी नाही.

ਜਿਸ ਨੋ ਲਾਇ ਲੈਹਿ ਸੋ ਲਾਗੈ ਭਗਤੁ ਤੁਹਾਰਾ ਸੋਈ ॥੩॥
तुम्ही ज्याच्या भक्तीत गुंतता, तोही भक्तीमध्ये गुंततो आणि तो तुमचा भक्त आहे. ॥३॥

ਦੁਇ ਕਰ ਜੋੜਿ ਮਾਗਉ ਇਕੁ ਦਾਨਾ ਸਾਹਿਬਿ ਤੁਠੈ ਪਾਵਾ ॥
हात जोडून मी तुझ्याकडे दान मागतो. हे परमेश्वरा! तू प्रसन्न झालास तर मला हे दान मिळेल.

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਨਾਨਕੁ ਆਰਾਧੇ ਆਠ ਪਹਰ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ॥੪॥੯॥੫੬॥
नानक प्रत्येक श्वासाने तुझी उपासना करत राहिले आणि आठ तास तुझी स्तुती करीत राहिले. ॥४॥ ६॥ ५६॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सुही महाला ५ ॥

ਜਿਸ ਕੇ ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਤੂੰ ਸੁਆਮੀ ਸੋ ਦੁਖੁ ਕੈਸਾ ਪਾਵੈ ॥
हे परमेश्वरा! ज्याच्या डोक्यावर तू हात ठेवला आहेस त्याला दुःख कसे सहन करावे लागेल?

ਬੋਲਿ ਨ ਜਾਣੈ ਮਾਇਆ ਮਦਿ ਮਾਤਾ ਮਰਣਾ ਚੀਤਿ ਨ ਆਵੈ ॥੧॥
मायेच्या नशेत गुरफटलेल्या माणसाला भगवंताचे नाम कसे उच्चारायचे हेही कळत नाही आणि मरायचेही आठवत नाही. ॥१॥

ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਰਾਇ ਤੂੰ ਸੰਤਾ ਕਾ ਸੰਤ ਤੇਰੇ ॥
हे माझ्या राम! तू संतांचा स्वामी आहेस आणि संत तुझे सेवक आहेत.

ਤੇਰੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਭਉ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਜਮੁ ਨਹੀ ਆਵੈ ਨੇਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तुझ्या सेवकाला भीती वाटत नाही आणि यमसुद्धा त्याच्या जवळ येत नाही. ॥१॥रहाउ॥

ਜੋ ਤੇਰੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਸੁਆਮੀ ਤਿਨ੍ਹ ਕਾ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਨਾਸਾ ॥
हे परमेश्वरा! जे तुझ्या रंगात रंगले आहेत, त्यांचे जन्म-मृत्यूचे दुःख नष्ट झाले आहे.

ਤੇਰੀ ਬਖਸ ਨ ਮੇਟੈ ਕੋਈ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਦਿਲਾਸਾ ॥੨॥
सतगुरुंनी मला सांत्वन दिले आहे की तुझी क्षमा कोणीही पुसून टाकू शकत नाही. ॥२॥

ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਨਿ ਸੁਖ ਫਲ ਪਾਇਨਿ ਆਠ ਪਹਰ ਆਰਾਧਹਿ ॥
जे भगवंताच्या नामाचे चिंतन करतात त्यांनाच आनंद मिळतो आणि आठ तास भगवंताची आराधना करत राहतो.

ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ਤੇਰੈ ਭਰਵਾਸੈ ਪੰਚ ਦੁਸਟ ਲੈ ਸਾਧਹਿ ॥੩॥
तुमचा आश्रय घेऊन आणि तुमच्यावर विसंबून राहून ते वासना, क्रोध, लोभ, आसक्ती आणि अहंकार या पाच वाईटांना आपल्या नियंत्रणात आणतात. ॥३॥

ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਕਿਛੁ ਕਰਮੁ ਨ ਜਾਣਾ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਾ ਤੇਰੀ ॥
हे भगवंता! मला ज्ञान, ध्यान किंवा धार्मिक कार्य याबद्दल काहीही माहिती नाही आणि मला तुमचे महत्त्व देखील माहित नाही.

ਸਭ ਤੇ ਵਡਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਜਿਨਿ ਕਲ ਰਾਖੀ ਮੇਰੀ ॥੪॥੧੦॥੫੭॥
नानक हे सर्वात मोठे सतगुरू आहेत ज्यांनी माझा आदर केला आहे.॥४॥ १०॥५७॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सुही महाला ५ ॥

ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ਗੁਰ ਸਰਣੀ ਆਇਆ ਰਾਖਹੁ ਰਾਖਨਹਾਰੇ ॥
मी सर्व काही सोडून गुरुच्या शरणात आलो आहे. हे रक्षक, माझे रक्षण कर.

ਜਿਤੁ ਤੂ ਲਾਵਹਿ ਤਿਤੁ ਹਮ ਲਾਗਹ ਕਿਆ ਏਹਿ ਜੰਤ ਵਿਚਾਰੇ ॥੧॥
तुम्ही आम्हाला जिथे निर्देशित करता, आम्ही तिथेच फिरतो. हा गरीब प्राणी काय करू शकतो?॥१॥

ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਜੀ ਤੂੰ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥
हे माझ्या प्रभू राम! तू आंतरिक देव आहेस.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰਦੇਵ ਦਇਆਲਾ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਨਿਤ ਸੁਆਮੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे दयाळू गुरुदेव! मला आशीर्वाद द्या जेणेकरून मी नेहमी माझ्या प्रभूची स्तुती करू शकेन.॥१॥रहाउ॥

ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਧਿਆਈਐ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭਉ ਤਰੀਐ ॥
आठही वेळा भगवंताचे ध्यान करावे. गुरूंच्या कृपेने अस्तित्वाचा सागर पार करता येतो.

ਆਪੁ ਤਿਆਗਿ ਹੋਈਐ ਸਭ ਰੇਣਾ ਜੀਵਤਿਆ ਇਉ ਮਰੀਐ ॥੨॥
अभिमान सोडून सर्वांच्या पायाची धूळ व्हावी, अशा प्रकारे जगाच्या आसक्तीमुळे माणूस जिवंतपणीच मरतो.॥२॥

ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਤਿਸ ਕਾ ਜਗ ਭੀਤਰਿ ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਉ ਜਾਪੇ ॥
जो मनुष्य ऋषीमुनींच्या संगतीत भगवंताचे नामस्मरण करत राहतो, त्याचा या जगात जन्म सफल होतो.

ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਤਿਸ ਕੇ ਪੂਰਨ ਜਿਸੁ ਦਇਆ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ॥੩॥
ज्याच्यावर परमेश्वर स्वतः कृपा करतो त्याच्या सर्व मनोकामना पूर्ण होतात.॥३॥

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ਦਇਆਲਾ ॥
हे प्रभु! तू नम्र आणि दयाळू आहेस. हे दयाळू! मी तुझ्याकडे आश्रय घेण्यासाठी आलो आहे.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪਨਾ ਨਾਮੁ ਦੀਜੈ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਰਵਾਲਾ ॥੪॥੧੧॥੫੮॥
नानक प्रार्थना करतात, हे परमेश्वरा! मला तुझे नाव आणि संतांच्या चरणांची धूळ द्या. ॥४॥ ११॥ ५८॥

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਅਸਟਪਦੀਆ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧
रागु सुही अष्टपदिया महाला १ घरु १.

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਸਭਿ ਅਵਗਣ ਮੈ ਗੁਣੁ ਨਹੀ ਕੋਈ ॥
मी दुर्गुणांनी भरलेला आहे आणि माझ्यात कोणतेही गुण नाहीत.

ਕਿਉ ਕਰਿ ਕੰਤ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਈ ॥੧॥
मग माझा पती देवाशी समेट कसा होईल? ॥१॥

ਨਾ ਮੈ ਰੂਪੁ ਨ ਬੰਕੇ ਨੈਣਾ ॥
ना माझा चेहरा सुंदर आहे ना डोळे सुंदर आहेत.

ਨਾ ਕੁਲ ਢੰਗੁ ਨ ਮੀਠੇ ਬੈਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
माझ्याकडे नीट आचरण नाही आणि गोड बोलणेही नाही. ॥१॥रहाउ॥

ਸਹਜਿ ਸੀਗਾਰ ਕਾਮਣਿ ਕਰਿ ਆਵੈ ॥
जी जिवंत स्त्री स्वतःला नैसर्गिक पोशाखाने सजवून पती देवाकडे येते.

ਤਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਜਾ ਕੰਤੈ ਭਾਵੈ ॥੨॥
त्यामुळे केवळ ती विवाहित स्त्रीच देवाला संतुष्ट करते.॥२॥

ਨਾ ਤਿਸੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖਿਆ ਕਾਈ ॥
त्या परमेश्वराला ना कोणतेच रूप आहे ना कोणतेच चिन्ह.

ਅੰਤਿ ਨ ਸਾਹਿਬੁ ਸਿਮਰਿਆ ਜਾਈ ॥੩॥
तो सद्‌गुरू शेवटपर्यंत लक्षात ठेवता येत नाही.॥३॥

ਸੁਰਤਿ ਮਤਿ ਨਾਹੀ ਚਤੁਰਾਈ ॥
माझ्याकडे हुशारी किंवा हुशारी नाही.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਲਾਵਹੁ ਪਾਈ ॥੪॥
हे परमेश्वरा! ते तुझ्या चरणी ठेव. ॥४॥

ਖਰੀ ਸਿਆਣੀ ਕੰਤ ਨ ਭਾਣੀ ॥
जी जिवंत स्त्री खूप हुशार बनते तिला तिचा नवरा देवाला आवडत नाही.

ਮਾਇਆ ਲਾਗੀ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣੀ ॥੫॥
भ्रमात अडकलेली स्त्री भ्रमात हरवून राहते. ॥५॥

ਹਉਮੈ ਜਾਈ ਤਾ ਕੰਤ ਸਮਾਈ ॥
जर जिवंत स्त्रीने तिचा अहंकार दूर केला तर ती आपल्या पती देवामध्ये विलीन होऊ शकते आणि.

ਤਉ ਕਾਮਣਿ ਪਿਆਰੇ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥੬॥
तरच त्याला आपल्या नवीन संपत्तीचा स्वामी प्रिय परमेश्वराची प्राप्ती होते. ॥६॥

ਅਨਿਕ ਜਨਮ ਬਿਛੁਰਤ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥
हे देवा! तुझ्यापासून अनेक जन्म विभक्त राहिल्यानंतर मला फक्त दुःखच अनुभवले आहे.

ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੇਹੁ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਭ ਰਾਇਆ ॥੭॥
म्हणून माझा हात धरून मला तुझा कर. ॥७॥

ਭਣਤਿ ਨਾਨਕੁ ਸਹੁ ਹੈ ਭੀ ਹੋਸੀ ॥
नानक म्हणतात की देव वर्तमानात आहे आणि भविष्यातही असेल.

ਜੈ ਭਾਵੈ ਪਿਆਰਾ ਤੈ ਰਾਵੇਸੀ ॥੮॥੧॥
प्रिय परमेश्वर केवळ त्याला आवडणारी जिवंत स्त्रीच आवडतो.॥८॥१॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੯
सुही महाला १ घर ९.

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्‌गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਕਚਾ ਰੰਗੁ ਕਸੁੰਭ ਕਾ ਥੋੜੜਿਆ ਦਿਨ ਚਾਰਿ ਜੀਉ ॥
ज्याप्रमाणे करडईच्या फुलाचा रंग कच्चा असतो आणि तो फक्त काही दिवस टिकतो.

ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਭ੍ਰਮਿ ਭੁਲੀਆ ਠਗਿ ਮੁਠੀ ਕੂੜਿਆਰਿ ਜੀਉ ॥
तसेच भगवंताच्या नावाशिवाय जिवंत स्त्रिया भ्रमात विसरल्या जातात आणि त्या खोट्या स्त्रिया वासना, क्रोध, लोभ, आसक्ती आणि अहंकाराच्या रूपाने कपटांनी लुटल्या आहेत.

ਸਚੇ ਸੇਤੀ ਰਤਿਆ ਜਨਮੁ ਨ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਜੀਉ ॥੧॥
ज्या स्त्रिया खऱ्या परमेश्वराच्या नामात तल्लीन राहतात त्यांना दुसऱ्यांदा जन्म मिळत नाही.॥१॥

ਰੰਗੇ ਕਾ ਕਿਆ ਰੰਗੀਐ ਜੋ ਰਤੇ ਰੰਗੁ ਲਾਇ ਜੀਉ ॥
जे आधीच देवाच्या प्रेमाने रंगले आहेत त्यांना पुन्हा रंग देण्याची गरज नाही.

ਰੰਗਣ ਵਾਲਾ ਸੇਵੀਐ ਸਚੇ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
त्या रंगणाऱ्या परमेश्वराची उपासना करावी आणि केवळ त्या परम सत्यावर लक्ष केंद्रित करावे. ॥१॥रहाउ॥

ਚਾਰੇ ਕੁੰਡਾ ਜੇ ਭਵਹਿ ਬਿਨੁ ਭਾਗਾ ਧਨੁ ਨਾਹਿ ਜੀਉ ॥
चारही दिशांनी भटकंती केली तरी भाग्याशिवाय कीर्ती आणि संपत्ती मिळू शकत नाही.

ਅਵਗਣਿ ਮੁਠੀ ਜੇ ਫਿਰਹਿ ਬਧਿਕ ਥਾਇ ਨ ਪਾਹਿ ਜੀਉ ॥
आपल्या दुर्गुणांनी फसलेली स्त्री शिकारीसारखी जंगलात भटकत राहिली तर तिला देवाच्या दरबारात स्थान मिळत नाही.

ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਮਨ ਮਾਹਿ ਜੀਉ ॥੨॥
ज्यांचे गुरूंनी रक्षण केले ते जीवन सागरात बुडण्यापासून वाचले. ते मनातल्या मनात शब्दात मग्न राहतात. ॥२॥

ਚਿਟੇ ਜਿਨ ਕੇ ਕਪੜੇ ਮੈਲੇ ਚਿਤ ਕਠੋਰ ਜੀਉ ॥
ज्यांचे कपडे पांढरे असले तरी त्यांचे अंतःकरण अत्यंत मलिन आणि क्रूर आहे.

ਤਿਨ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਨ ਊਪਜੈ ਦੂਜੈ ਵਿਆਪੇ ਚੋਰ ਜੀਉ ॥
त्याच्या मुखातून देवाचे नाव कधीच येत नाही. ते द्वैतामध्ये अडकलेले देवाचे चोर आहेत.

ਮੂਲੁ ਨ ਬੂਝਹਿ ਆਪਣਾ ਸੇ ਪਸੂਆ ਸੇ ਢੋਰ ਜੀਉ ॥੩॥
ज्यांना त्यांचा मूळ देव समजत नाही ते प्राणी आणि पशू आहेत. ॥३॥

ਨਿਤ ਨਿਤ ਖੁਸੀਆ ਮਨੁ ਕਰੇ ਨਿਤ ਨਿਤ ਮੰਗੈ ਸੁਖ ਜੀਉ ॥
त्यांचे मन सदैव आनंदी असते आणि ते नेहमी आनंदाची कामना करतात.

ਕਰਤਾ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਲਗਹਿ ਦੁਖ ਜੀਉ ॥
ते कधीच देवाचे स्मरण करत नाहीत आणि मग ते पुन्हा पुन्हा दुःखी होत राहतात.

ਸੁਖ ਦੁਖ ਦਾਤਾ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਿਤੁ ਤਨਿ ਕੈਸੀ ਭੁਖ ਜੀਉ ॥੪॥
ज्याचे मन सुख-दुःखाने भरलेले आहे, त्याच्या शरीराची भूक कशी राहणार? ॥४॥

ਬਾਕੀ ਵਾਲਾ ਤਲਬੀਐ ਸਿਰਿ ਮਾਰੇ ਜੰਦਾਰੁ ਜੀਉ ॥
ज्या जीवाला अजूनही आपल्या कर्माचे ऋण फेडायचे आहे, त्याला यमराजाच्या दरबारात बोलावले जाते. निर्दयी यम त्याच्या डोक्यावर मारतो.

ਲੇਖਾ ਮੰਗੈ ਦੇਵਣਾ ਪੁਛੈ ਕਰਿ ਬੀਚਾਰੁ ਜੀਉ ॥
यमराज त्याच्या कृत्यांचा विचार करून त्याची विचारपूस करतो आणि त्याच्याकडून हिशेब मागतो जो त्याला द्यायचा आहे.

ਸਚੇ ਕੀ ਲਿਵ ਉਬਰੈ ਬਖਸੇ ਬਖਸਣਹਾਰੁ ਜੀਉ ॥੫॥
खऱ्या भगवंतातील वृत्तीमुळेच जीव आपल्या कर्माचा हिशेब देण्याचे टाळतो. कारण क्षमाशील देव त्याला क्षमा करतो. ॥५॥

ਅਨ ਕੋ ਕੀਜੈ ਮਿਤੜਾ ਖਾਕੁ ਰਲੈ ਮਰਿ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥
देवाशिवाय इतर कोणाला मित्र म्हणून घेतले तर तो स्वतः मरतो आणि परत मातीत जातो.

ਬਹੁ ਰੰਗ ਦੇਖਿ ਭੁਲਾਇਆ ਭੁਲਿ ਭੁਲਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥
जगाचे अनेक रंगीबेरंगी चष्मे पाहून तो भरकटला आहे आणि भटकत जन्ममरणाचा ध्यास घेत आहे.

ਨਦਰਿ ਪ੍ਰਭੂ ਤੇ ਛੁਟੀਐ ਨਦਰੀ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ਜੀਉ ॥੬॥
केवळ परमेश्वराच्या कृपेनेच ती जन्म-मृत्यूपासून मुक्त होते आणि परमेश्वराच्या कृपेने तो तिला आपल्याशी जोडतो. ॥६॥

ਗਾਫਲ ਗਿਆਨ ਵਿਹੂਣਿਆ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਭਾਲਿ ਜੀਉ ॥
हे निष्काळजी आणि अज्ञानी माणसा! गुरूशिवाय ज्ञानाचा शोध घेऊ नकोस.

ਖਿੰਚੋਤਾਣਿ ਵਿਗੁਚੀਐ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਦੁਇ ਨਾਲਿ ਜੀਉ ॥
तुम्ही कोंडीत अडकलेले राहता आणि अस्वस्थ राहता. तुम्ही केलेले चांगले आणि वाईट दोन्ही तुमच्या सोबत राहतील.

ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਭੈ ਰਤਿਆ ਸਭ ਜੋਹੀ ਜਮਕਾਲਿ ਜੀਉ ॥੭॥
शब्दांशिवाय जिवंत प्राणी मृत्यूला घाबरतात. संपूर्ण जग भ्रमाने ग्रासले आहे.॥७॥

ਜਿਨਿ ਕਰਿ ਕਾਰਣੁ ਧਾਰਿਆ ਸਭਸੈ ਦੇਇ ਆਧਾਰੁ ਜੀਉ ॥
ज्या देवाने जग निर्माण केले आहे आणि त्याची स्थापना केली आहे तोच सर्वांना आधार देतो.

ਸੋ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਾਤਾਰੁ ਜੀਉ ॥
जीवांना सदैव देणाऱ्या दाताला आपण आपल्या मनातून का विसरावे?

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਨਿਧਾਰਾ ਆਧਾਰੁ ਜੀਉ ॥੮॥੧॥੨॥
हे नानक! असहाय्य प्राण्यांना आधार देणाऱ्या परमेश्वराचे नाव मी कधीही विसरु नये.॥८॥१॥२॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ਕਾਫੀ ਘਰੁ ੧੦
सुही महाला १ कॉफी हाऊस १०.

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਮਾਣਸ ਜਨਮੁ ਦੁਲੰਭੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ॥
हा मनुष्य जन्म दुर्लभ आहे ज्याचे महत्व फक्त गुरुमुखालाच कळले आहे.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਹੋਇ ਚੁਲੰਭੁ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇਆ ॥੧॥

सतगुरु प्रसन्न झाले तर मन व शरीर भगवंताच्या रंगाने लाल होते.॥१॥

ਚਲੈ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਿ ਵਖਰੁ ਸਚੁ ਲੈ ॥

तो आपल्या जन्माला शोभतो आणि सत्य नावाचा सौदा विकत घेतो आणि जगाचा निरोप घेतो.

ਪਤਿ ਪਾਏ ਦਰਬਾਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਭੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

सतगुरुंच्या वचनाने भगवंताचे भय उत्पन्न करून सत्याच्या दरबारात मोठे वैभव प्राप्त होते.
॥१॥रहाउ॥

ਮਨਿ ਤਨਿ ਸਚੁ ਸਲਾਹਿ ਸਾਚੇ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥

मनाने आणि शरीराने खऱ्या भगवंताची स्तुती करून तो परम सत्यावर प्रेम करू लागतो.

ਲਾਲਿ ਰਤਾ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥੨॥
त्याला पूर्ण गुरू मिळाल्यावर त्याचे मन प्रसन्न झाले आणि तो परमेश्वराच्या प्रेमाच्या गहिरे लाल रंगात रंगला.॥ २॥

ਹਉ ਜੀਵਾ ਗੁਣ ਸਾਰਿ ਅੰਤਰਿ ਤੂ ਵਸੈ ॥
हे देवा! जेव्हा तू माझ्या मनात निवास करतोस तेव्हा तुझ्या गुणांचे स्मरण करूनच मी जगतो.

ਤੂੰ ਵਸਹਿ ਮਨ ਮਾਹਿ ਸਹਜੇ ਰਸਿ ਰਸੈ ॥੩॥
माझ्या मनात फक्त तूच राहतोस आणि माझ्या मनाला हिरव्या रसाची चव सहज मिळते.॥३॥

ਮੂਰਖ ਮਨ ਸਮਝਾਇ ਆਖਉ ਕੇਤੜਾ ॥
हे मूर्ख मन! तुला किती समजावू?

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਰੰਗਿ ਰੰਗੇਤੜਾ ॥੪॥
गुरूद्वारे हरिची स्तुती करून त्याच्या रंगात रंगून जा.॥४॥

ਨਿਤ ਨਿਤ ਰਿਦੈ ਸਮਾਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਆਪਣਾ ॥
प्रिय परमेश्वराचे नेहमी हृदयात स्मरण करा.

ਜੇ ਚਲਹਿ ਗੁਣ ਨਾਲਿ ਨਾਹੀ ਦੁਖੁ ਸੰਤਾਪਣਾ ॥੫॥
जर तुम्ही चांगले गुण सोबत घेऊन जाल तर कोणतेही दुःख तुमच्यावर परिणाम करणार नाही.॥५॥

ਮਨਮੁਖ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣਾ ਨਾ ਤਿਸੁ ਰੰਗੁ ਹੈ ॥
जो मनुष्य आपल्या मनाच्या इच्छेनुसार चालतो तो भ्रमात अडकतो आणि स्वतःला विसरतो आणि त्याला भगवंतावर प्रेम नसते.

ਮਰਸੀ ਹੋਇ ਵਿਡਾਣਾ ਮਨਿ ਤਨਿ ਭੰਗੁ ਹੈ ॥੬॥
तो एक अनोळखी म्हणून मरेल कारण त्याचे मन आणि शरीर नष्ट झाले आहे. ॥६॥

ਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ਲਾਹਾ ਘਰਿ ਆਣਿਆ ॥
ज्या व्यक्तीने आपल्या गुरूच्या शिकवणीचे पालन करून भक्तीचा लाभ आपल्या हृदयात

स्थापित केला आहे.

ਗੁਰਬਾਣੀ ਨਿਰਬਾਣੁ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣਿਆ ॥੭॥
ब्रह्म हा पवित्र शब्द त्यांनी गुरुवाणीतून ओळखला आहे.॥७॥

ਇਕ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵਸੀ ॥
हे गुरु नानक! माझी तुम्हाला एकच विनंती आहे, जर ती तुम्हाला अनुकूल असेल.

ਮੈ ਦੀਜੈ ਨਾਮ ਨਿਵਾਸੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਸੀ ॥੮॥੧॥੩॥
मी तुझी स्तुती करत राहिल्याने मला नाव द्या.॥८॥१॥३॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥
सुही महाला १ ॥

ਜਿਉ ਆਰਣਿ ਲੋਹਾ ਪਾਇ ਭੰਨਿ ਘੜਾਈਐ ॥
अहो भाऊ, ज्याप्रमाणे भट्टीत टाकून लोखंड वितळले जाते.

ਤਿਉ ਸਾਕਤੁ ਜੋਨੀ ਪਾਇ ਭਵੈ ਭਵਾਈਐ ॥੧॥
त्याचप्रमाणे शाक्त जातीत पडल्यानंतर माणूस जीवन-मरणाच्या बंधनात भरकटत राहतो.॥१॥

ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਦੁਖੁ ਕਮਾਵਣਾ ॥
सत्य समजून घेतल्याशिवाय त्याला सर्वत्र दु:खच दिसते आणि फक्त दु:खच अनुभवते.

ਹਉਮੈ ਆਵੈ ਜਾਇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਵਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
अभिमानामुळे तो जन्म घेतो आणि मरतो आणि भ्रमात विस्मृत राहतो. ॥१॥रहाउ॥

ਤੂੰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਖਣਹਾਰੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥
हे देवा! गुरुमुखाचे योनी चक्रापासून रक्षण करणारा तूच आहेस, म्हणून भगवंताचे नाम ध्यान केले पाहिजे.

ਮੇਲਹਿ ਤੁਝਹਿ ਰਜਾਇ ਸਬਦੁ ਕਮਾਈਐ ॥੨॥
तुम्ही स्वतःच्या इच्छेने जीवाला गुरूशी जोडता आणि मग तो शब्दाची साधना करतो.॥२॥

ਤੂੰ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖਹਿ ਆਪਿ ਦੇਹਿ ਸੁ ਪਾਈਐ ॥
हे परमेश्वरा! जीव निर्माण करून तूच त्यांची काळजी घे. तुम्ही जे देता ते त्यांना मिळते.

ਤੂ ਦੇਖਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ ਦਰਿ ਬੀਨਾਈਐ ॥੩॥
बनवून आणि बिघडवून तुम्ही बघत रहा. तुम्ही सगळ्यांना नजरेत ठेवता.॥३॥

ਦੇਹੀ ਹੋਵਗਿ ਖਾਕੁ ਪਵਣੁ ਉਡਾਈਐ ॥
जीव संपला की हे शरीर धूळ होते.

ਇਹੁ ਕਿਥੈ ਘਰੁ ਅਉਤਾਕੁ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਈਐ ॥੪॥
आता हे घर आणि दिवाणखाना त्याला कुठून मिळणार, त्याला त्याचे गंतव्यस्थान प्राप्त होत नाही. ॥४॥

ਦਿਹੁ ਦੀਵੀ ਅੰਧ ਘੋਰੁ ਘਬੁ ਮੁਹਾਈਐ ॥
उज्वल दिवस असूनही त्याच्या हृदयात पूर्ण अंधार आहे आणि त्याच्या नावाची संपत्ती लुटली जात आहे.

ਗਰਬਿ ਮੁਸੈ ਘਰੁ ਚੋਰੁ ਕਿਸੁ ਰੂਆਈਐ ॥੫॥
अहंकाराच्या रूपाने चोर आपले हृदय आणि घर लुटत राहतो, पण आता तक्रार कोणाकडे करावी? ॥५॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਚੋਰੁ ਨ ਲਾਗਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਜਗਾਈਐ ॥
हरिच्या नामाने गुरुमुख जागृत राहतो म्हणजेच सावध राहतो आणि चोर गुरुमुखाच्या नावाने पैसे चोरत नाहीत.

ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਰੀ ਆਗਿ ਜੋਤਿ ਦੀਪਾਈਐ ॥੬॥
शब्दाने त्याची तहान भागवली आहे आणि त्याच्या मनात ज्ञानाचा दिवा प्रज्वलित केला आहे. ॥६॥

ਲਾਲੁ ਰਤਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਗੁਰਿ ਸੁਰਤਿ ਬੁਝਾਈਐ ॥
भगवंताचे नाव अमुल्यलाल आणि रत्न आहे ही समज गुरूंनी दिली आहे.

ਸਦਾ ਰਹੈ ਨਿਹਕਾਮੁ ਜੇ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਈਐ ॥੭॥
जर मनुष्याला आपल्या गुरूची शिकवण मिळाली तर तो नेहमी वासनांपासून मुक्त राहतो. ॥७॥

ਰਾਤਿ ਦਿਹੈ ਹਰਿ ਨਾਉ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈਐ ॥
रात्रंदिवस भगवंताचे नामस्मरण करावे.

ਨਾਨਕ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਈਐ ॥੮॥੨॥੪॥
नानक प्रार्थना करतात की हे हरि! जर तुला ते योग्य वाटले तर तू त्या जीवाला सोबत घे. ॥८॥२॥४॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥
सुही महाला १ ॥

ਮਨਹੁ ਨ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਅਹਿਨਿਸਿ ਧਿਆਈਐ ॥
हे जीव! मनातून भगवंताचे नाम विसरु नका तर रात्रंदिवस नामाचे चिंतन कर.

ਜਿਉ ਰਾਖਹਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਤਿਵੈ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥੧॥
परमेश्वराच्या आशीर्वादानुसार मनुष्याला सुख प्राप्त होते. ॥१॥

ਮੈ ਅੰਧੁਲੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲਕੁਟੀ ਟੋਹਣੀ ॥
देवाचे नाव माझ्यासारख्या अंध व्यक्तीचे लाकूड आणि आधार आहे.

ਰਹਉ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਟੇਕ ਨ ਮੋਹੈ ਮੋਹਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मी माझ्या सद्‌गुरूच्या आश्रयाला राहतो आणि मनाला मोहित करणारा भ्रम माझ्यावर पडत नाही.॥१॥रहाउ॥

ਜਹ ਦੇਖਉ ਤਹ ਨਾਲਿ ਗੁਰਿ ਦੇਖਾਲਿਆ ॥
मी जिकडे पाहतो तिकडे गुरूंनी माझ्यासोबत देव दाखवला आहे.

ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਭਾਲਿ ਸਬਦਿ ਨਿਹਾਲਿਆ ॥੨॥
आत-बाहेर शोधून मी ब्रह्मदेवाचे दर्शन घेतले. ॥२॥

ਸੇਵੀ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨਾ ॥
मी सतगुरुंची भक्तिभावाने उपासना करतो आणि तुझ्या पवित्र नामाचे स्मरण करतो.

ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਰਜਾਇ ਭਰਮੁ ਭਉ ਭੰਜਨਾ ॥੩॥
हे भ्रम आणि भय यांचा नाश करणाऱ्या, तुला योग्य वाटेल तसे मी तुझ्या आनंदात राहतो.॥३॥

ਜਨਮਤ ਹੀ ਦੁਖੁ ਲਾਗੈ ਮਰਣਾ ਆਇ ਕੈ ॥
या जगात जीव जन्माला येताच त्याला मृत्यूचे दुःख अनुभवायला मिळते.

ਜਨਮੁ ਮਰਣੁ ਪਰਵਾਣੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਕੈ ॥੪॥
पण निरंकार प्रभूंची स्तुती केल्याने जन्म आणि मृत्यू दोन्ही मान्य होतात. ॥४॥

ਹਉ ਨਾਹੀ ਤੂ ਹੋਵਹਿ ਤੁਧ ਹੀ ਸਾਜਿਆ ॥
हे देवा! ज्याच्या हृदयात तू वास करतोस त्याला अभिमान नाही.

ਆਪੇ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਜਿਆ ॥੫॥
हे जग तूच निर्माण केले आहेस, तूच ते निर्माण करून नष्ट करतोस आणि शब्दांच्या माध्यमातून अनेक जीवांना आशीर्वाद देतोस.॥५॥

ਦੇਹੀ ਭਸਮ ਰੁਲਾਇ ਨ ਜਾਪੀ ਕਹ ਗਇਆ ॥
त्या प्राण्याचा मृतदेह मातीत गाडून कुठेतरी गेला की नाही माहीत नाही.

ਆਪੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ਸੋ ਵਿਸਮਾਦੁ ਭਇਆ ॥੬॥
देव स्वतः सर्व गोष्टींमध्ये उपस्थित आहे आणि हे एक मोठे आश्चर्य आहे. ॥६॥

ਤੂੰ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭ ਦੂਰਿ ਜਾਣਹਿ ਸਭ ਤੂ ਹੈ ॥
हे परमेश्वरा! तू दूर राहत नाहीस, सर्वांना माहित आहे की तू एकटाच आहेस.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੇਖਿ ਹਦੂਰਿ ਅੰਤਰਿ ਭੀ ਤੂ ਹੈ ॥੭॥
गुरुमुख तुम्हाला स्वतःसमोर पाहतो आणि तुम्ही सर्वांच्या हृदयात वास करता. ॥७॥

ਮੈ ਦੀਜੈ ਨਾਮ ਨਿਵਾਸੁ ਅੰਤਰਿ ਸਾਂਤਿ ਹੋਇ ॥
हे परमेश्वरा! मला तुझ्या नावाने निवास दे म्हणजे माझ्या मनाला शांती मिळेल.

ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਤਿ ਦੇਇ ॥੮॥੩॥੫॥
दास नानक म्हणतात, सतगुरुंनी चांगला उपदेश केला तर निरंकाराचे गुणगान करीत राहावे. ॥८॥ ३॥ ५॥

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ
रागु सुही महाला ३ घरु १ अष्टपदिया.

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्‌गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਨਾਮੈ ਹੀ ਤੇ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਆ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਮੁ ਨ ਜਾਪੈ ॥
हे भावा! भगवंताच्या नावाने सर्व काही अस्तित्वात आले आहे पण सतगुरुशिवाय नामाचे ज्ञान होत नाही.

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ਬਿਨੁ ਚਾਖੇ ਸਾਦੁ ਨ ਜਾਪੈ ॥
गुरूचे शब्द गोड असतात, पण ते चाखल्याशिवाय त्यांची चव कळू शकत नाही.

ਕਉਡੀ ਬਦਲੈ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਚੀਨਸਿ ਨਾਹੀ ਆਪੈ ॥
ज्या व्यक्तीने आपला अमूल्य जन्म पैशाच्या मोबदल्यात वाया घालवला त्याला त्याचे खरे स्वरूप कळत नाही.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਤਾ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ਹਉਮੈ ਦੁਖੁ ਨ ਸੰਤਾਪੈ ॥੧॥
जर तो गुरुमुख झाला तर त्याला एकच भगवंत कळेल आणि त्याला अहंकाराचे दुःख होणार नाही. ॥१॥

ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਅਪਣੇ ਵਿਟਹੁ ਜਿਨਿ ਸਾਚੇ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥
ज्यांनी माझी भक्ती खऱ्या परमेश्वराला अर्पण केली आहे अशा माझ्या गुरूंना मी स्वतःला समर्पण करतो.

ਸਬਦੁ ਚੀਨ੍ਹ੍ਹਿ ਆਤਮੁ ਪਰਗਾਸਿਆ ਸਹਜੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
शब्द ओळखल्याने माझ्या मनात प्रकाश पडतो आणि मी सहज सत्यात मग्न राहते. ॥१॥रहाउ॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥
गुरुमुख भगवंताचे गुणगान गात राहतो, तो केवळ अंतिम सत्य सांगतो आणि केवळ शब्दाचाच विचार करत राहतो.

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਗੁਰ ਤੇ ਉਪਜੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਾਰਜ ਸਵਾਰੇ ॥
जीव आणि शरीर हे सर्व गुरुपासून उत्पन्न होतात आणि गुरुमुख आपले कार्य पूर्ण करतो.

ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧਾ ਅੰਧੁ ਕਮਾਵੈ ਬਿਖੁ ਖਟੇ ਸੰਸਾਰੇ ॥
आंधळा मनाचा माणूस आंधळा काम करतो आणि या जगात केवळ भ्रमाचे विष मिळवतो.

ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਅਤਿ ਪਿਆਰੇ ॥੨॥
अत्यंत प्रेमळ गुरूशिवाय मायेच्या मोहात अडकून तो सदैव दुःख भोगतो. ॥२॥

ਸੋਈ ਸੇਵਕੁ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਚਾਲੈ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਣੈ ॥
सतगुरुंची सेवा करणारा आणि गुरूंच्या इच्छेनुसार चालणारा तोच खरा सेवक.

ਸਾਚਾ ਸਬਦੁ ਸਿਫਤਿ ਹੈ ਸਾਚੀ ਸਾਚਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥
भगवंताचे नाम सत्य आहे आणि त्याची कीर्तीही सत्य आहे, म्हणून मनुष्य ते सत्य मनात बिंबवतो.

ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਖੈ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਏ ॥
गुरुमुख फक्त खरे शब्द उच्चारतो आणि त्याच्या मनातून अहंकार निघून जातो.

ਆਪੇ ਦਾਤਾ ਕਰਮੁ ਹੈ ਸਾਚਾ ਸਾਚਾ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ ॥੩॥
सतगुरु स्वतः दाता आहेत आणि त्यांची कृपाही खरी आहे. तो नेहमी खरे शब्द बोलतो. ॥३॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਘਾਲੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖਟੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਏ ॥
गुरुमुख नामाची साधना करतो, नामात धनसंचय करतो आणि इतरांनाही भगवंताचे नामस्मरण करायला लावतो.

ਸਦਾ ਅਲਿਪਤੁ ਸਾਚੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਗੁਰ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥
तो सदैव भ्रममुक्त राहतो आणि सत्याच्या रंगात रंगत राहतो आणि गुरूंच्या प्रेमाने सहजतेच्या अवस्थेत लीन राहतो.

ਮਨਮੁਖੁ ਸਦ ਹੀ ਕੂੜੋ ਬੋਲੈ ਬਿਖੁ ਬੀਜੈ ਬਿਖੁ ਖਾਏ ॥
पण स्वार्थी माणूस नेहमी खोटे बोलतो, भ्रमाच्या रूपात विष पेरतो आणि तेच विष खातो.

ਜਮਕਾਲਿ ਬਾਧਾ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਦਾਧਾ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕਵਣੁ ਛਡਾਏ ॥੪॥
मृत्यूच्या बंधनात अडकलेला, तृष्णेच्या आगीत ते जळत राहतो. गुरूशिवाय त्याला मृत्यूपासून कोण वाचवू शकेल? ॥४॥

ਸਚਾ ਤੀਰਥੁ ਜਿਤੁ ਸਤ ਸਰਿ ਨਾਵਣੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ॥
सतगुर हे एकमेव तीर्थक्षेत्र आहे जिथे सत्यनामाच्या तळ्यात स्नान केले जाते, परंतु गुरू स्वतः हे सुचवतात.

ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਦਿਖਾਏ ਤਿਤੁ ਨਾਤੈ ਮਲੁ ਜਾਏ ॥
एकट्या गुरूंच्या शब्दाने अठ्ठावन्न तीर्थक्षेत्रे दाखवली आहेत जिथे स्नान केल्याने अहंकाराची घाण दूर होते.

ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਸਚਾ ਹੈ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾ ਮਲੁ ਲਗੈ ਨ ਲਾਏ ॥
गुरू हा शब्द शाश्वत आहे आणि ते शुद्ध तीर्थक्षेत्र आहे जे कोणत्याही घाणाने कलंकित होत

नाही किंवा मायेने कलंकित होत नाही.

ਸਚੀ ਸਿਫਤਿ ਸਚੀ ਸਾਲਾਹ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਏ ॥੫॥
खरी महिमा आणि स्तुती ही परिपूर्ण गुरुकडूनच मिळते. ॥५॥

ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹਰਿ ਤਿਸੁ ਕੇਰਾ ਦੁਰਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਏ ॥
हे शरीर आणि मन हे सर्व देवाने दिलेले आहे, परंतु मूर्ख मनाच्या माणसाला हे सांगितले जात नाही.

ਹੁਕਮੁ ਹੋਵੈ ਤਾ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਏ ॥
भगवंताची आज्ञा झाली की त्याची बुद्धी शुद्ध होते आणि मनातून अहंकार निघून जातो.

ਗੁਰ ਕੀ ਸਾਖੀ ਸਹਜੇ ਚਾਖੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਏ ॥
ज्या व्यक्तीने गुरूंची शिकवण सहज स्वीकारली त्याची तहान शमते.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਰਾਤਾ ਸਹਜੇ ਮਾਤਾ ਸਹਜੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਏ ॥੬॥
गुरूंच्या शब्दाने तो भगवंताच्या प्रेमात लीन होतो आणि त्याच्यात सहज लीन होतो. ॥६॥

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਕਰਿ ਜਾਣੈ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰੇ ॥
आपल्या प्रिय गुरूंच्या इच्छेनुसार ते हरिचे नाव खरे मानतात.

ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ਸਚੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰੇ ॥
त्याला नामाचा खरा महिमा गुरूंकडून मिळाला आहे आणि खऱ्या नामावरच प्रेम आहे.

ਏਕੋ ਸਚਾ ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ਵਿਰਲਾ ਕੋ ਵੀਚਾਰੇ ॥
फक्त एकच खरा देव प्रत्येक गोष्टीत सक्रिय असतो परंतु केवळ एक दुर्मिळ व्यक्ती त्याबद्दल विचार करतो.

ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ਤਾ ਬਖਸੇ ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਸਵਾਰੇ ॥੭॥
जेव्हा परमेश्वर स्वतः आत्म्याला स्वतःशी जोडतो तेव्हा तो त्याला क्षमा करतो आणि त्याच्या भक्तीद्वारे त्याचे जीवन सुंदर करतो. ॥७॥

ਸਭੋ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋਈ ਜਾਣੈ ॥
फक्त गुरुमुखालाच माहीत असते की प्रत्येक गोष्टीत एकच खरा देव कार्यरत असतो.

ਜੰਮਣ ਮਰਣਾ ਹੁਕਮੋ ਵਰਤੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ॥
जगात जन्म आणि मृत्यू त्याच्या आदेशानेच होत आहे. फक्त गुरुमुखच त्याचे खरे स्वत्व ओळखतो.

ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭਾਏ ਜੋ ਇਛੈ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਏ ॥
जीव जेव्हा भगवंताच्या नामाचे चिंतन करतो तेव्हा गुरुंना ते खूप आवडते. त्याला त्याच्या इच्छेनुसार परिणाम मिळतात.

ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਦਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ ਜਿ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥੮॥੧॥
हे नानक! जो आपल्या मनातून अहंकार काढून टाकतो त्याच्यासाठी सर्व काही ठीक होते.॥८॥१॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥
सुही महाला ३ ॥

ਕਾਇਆ ਕਾਮਣਿ ਅਤਿ ਸੁਆਲਿਉ ਪਿਰੁ ਵਸੈ ਜਿਸੁ ਨਾਲੇ ॥
हे भावा! शरीर आणि रूपाने सर्वात सुंदर स्त्री ती आहे जिच्यासोबत तिचा पती प्रभू राहतो.

ਪਿਰ ਸਚੇ ਤੇ ਸਦਾ ਸੁਹਾਗਣਿ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸਮ੍ਾਲੇ ॥
ती गुरूंचे वचन हृदयात ठेवते आणि खऱ्या परमेश्वराच्या संगतीने ती नेहमी विवाहित राहते.

ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਲੇ ॥੧॥
जो मनुष्य भगवंताच्या भक्तीत सदैव लीन असतो तो आपला अहंकार आतून जाळून टाकतो. ॥१॥

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥
धन्य पूर्ण गुरूंचे भाषण.

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਉਪਜੀ ਸਾਚਿ ਸਮਾਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
पूर्ण गुरूच्या अंतःकरणातून उत्पन्न होऊन ते केवळ सत्यात रुजलेले असते. ॥१॥रहाउ॥

ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਵਸੈ ਖੰਡ ਮੰਡਲ ਪਾਤਾਲਾ ॥
खंड मंडळ व पाताळ इत्यादि सर्व शरीरात वास करतात.

ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਜਗਜੀਵਨ ਦਾਤਾ ਵਸੈ ਸਭਨਾ ਕਰੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥
या शरीरातच जगाला जीवन देणारा आणि सर्व प्राणिमात्रांचे पालनपोषण करणारा परमेश्वर वास करतो.

ਕਾਇਆ ਕਾਮਣਿ ਸਦਾ ਸੁਹੇਲੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਮ੍ਾਲਾ ॥੨॥
जो मनुष्य गुरुमुख होऊन भगवंताचे नामस्मरण करत राहतो, त्याचे स्त्री शरीर सदैव प्रसन्न राहते. ॥२॥

ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਆਪੇ ਵਸੈ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖਿਆ ਜਾਈ ॥
देव स्वतः या शरीरात वास करतो पण अदृश्य देव दिसत नाही.

ਮਨਮੁਖੁ ਮੁਗਧੁ ਬੂਝੈ ਨਾਹੀ ਬਾਹਰਿ ਭਾਲਣਿ ਜਾਈ ॥
मूर्ख स्वार्थी माणसाला हे सत्य समजत नाही आणि तो देवाच्या शोधासाठी जंगलात निघून जातो.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਸਤਿਗੁਰਿ ਅਲਖੁ ਦਿਤਾ ਲਖਾਈ ॥੩॥
जो गुरूंची सेवा करतो त्याला नेहमी आनंद मिळतो. गुरुने मला अदृश्य देवाचे दर्शन दिले आहे. ॥३॥

ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥
या शरीरातच रत्ने आहेत आणि ती भक्तीच्या खजिन्याने भरलेली आहे.

ਇਸੁ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਨਉ ਖੰਡ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਹਾਟ ਪਟਣ ਬਾਜਾਰਾ ॥
या शरीरातच पृथ्वीचे नऊ भाग आहेत, दुकाने, शहरे आणि बाजार आहेत.

ਇਸੁ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਨਾਮੁ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਾ ॥੪॥
भगवंताच्या नावाची नवीन साधने या शरीरातच आहेत, परंतु ती केवळ गुरूंच्या शब्दांचे चिंतन केल्यानेच प्राप्त होतात. ॥४॥

ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਤੋਲਿ ਤੁਲਾਵੈ ਆਪੇ ਤੋਲਣਹਾਰਾ ॥
तोलणारा देव स्वत: या मौल्यवान पदार्थांचे शरीरात वजन करतो.

ਇਹੁ ਮਨੁ ਰਤਨੁ ਜਵਾਹਰ ਮਾਣਕੁ ਤਿਸ ਕਾ ਮੋਲੁ ਅਫਾਰਾ ॥
हे मन रत्न आगेट आणि माणिक आहे आणि त्याची किंमत खूप जास्त आहे.

ਮੋਲਿ ਕਿਤ ਹੀ ਨਾਮੁ ਪਾਈਐ ਨਾਹੀ ਨਾਮੁ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਬੀਚਾਰਾ ॥੫॥
भगवंताचे नाम कोणत्याही किंमतीला मिळू शकत नाही. गुरूंच्या शिकवणीनेच हे साध्य होते. ॥५॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਕਾਇਆ ਖੋਜੈ ਹੋਰ ਸਭ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈ ॥
जो गुरुमुख होतो तो स्वतःच्या देहात नामाचा शोध घेतो. बाकीचे जग भ्रमात विसरले आहे.

ਜਿਸ ਨੋ ਦੇਇ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਵੈ ਹੋਰ ਕਿਆ ਕੋ ਕਰੇ ਚਤੁਰਾਈ ॥
देव ज्याला त्याचे नाव देतो त्यालाच ते मिळते. दुसरी कोणती हुशार गोष्ट करू शकते?

ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਭਉ ਭਾਉ ਵਸੈ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਈ ॥੬॥
भगवंताचे भय आणि प्रेम या शरीरातच वास्तव्य आहे, परंतु हे गुरूंच्या कृपेनेच मिळतात. ॥६॥

ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸਾ ਸਭ ਓਪਤਿ ਜਿਤੁ ਸੰਸਾਰਾ ॥
ब्रह्मा, विष्णू आणि शिवशंकर यांचे त्रिमूर्ती या शरीरात वास्तव्य करतात ज्यांच्यापासून संपूर्ण जगाची उत्पत्ती झाली.

ਸਚੇ ਆਪਣਾ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇਆ ਆਵਾ ਗਉਣੁ ਪਾਸਾਰਾ ॥
जन्म-मृत्यूच्या रूपाचा प्रचार करून खऱ्या परमेश्वराने स्वतःचा एक खेळ निर्माण केला आहे.

ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਆਪਿ ਦਿਖਾਇਆ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੭॥
सत्याच्या नावानेच मोक्ष मिळतो हे पूर्ण सतगुरूंनीच दाखवून दिले आहे.॥७॥

ਸਾ ਕਾਇਆ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਸਚੈ ਆਪਿ ਸਵਾਰੀ ॥
सतगुरुंची सेवा करणारा हा देह खऱ्या परमेश्वराने स्वतः सुंदर बनवला आहे.

ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਦਰਿ ਢੋਈ ਨਾਹੀ ਤਾ ਜਮੁ ਕਰੇ ਖੁਆਰੀ ॥
भगवंताच्या नावाशिवाय माणसाला सत्याच्या दारात दुसरा आधार मिळत नाही आणि म्हणूनच यम त्याला त्रास देतो.

ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਵਡਿਆਈ ਪਾਏ ਜਿਸ ਨੋ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥੮॥੨॥
हे नानक! ज्याच्यावर परमेश्वराने कृपा केली आहे, त्यालाच सत्य नावाचा गौरव प्राप्त झाला आहे. ॥८॥ २॥

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧੦
रागु सुही महाला ३ घरु १०.

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्‌गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਦੁਨੀਆ ਨ ਸਾਲਾਹਿ ਜੋ ਮਰਿ ਵੰਞਸੀ ॥
हे जीव! जगाची खोटी स्तुती करू नकोस कारण ते नाशवंत आहे.

ਲੋਕਾ ਨ ਸਾਲਾਹਿ ਜੋ ਮਰਿ ਖਾਕੁ ਥੀਈ ॥੧॥
लोकांची खुशामत करू नका कारण लोक मरतात आणि राख होतात.॥१॥

ਵਾਹੁ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਵਾਹੁ ॥
व्वा महाराज, तू धन्य आणि स्तुतीस पात्र आहेस.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਲਾਹੀਐ ਸਚਾ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
गुरूंच्या सान्निध्यात त्या खऱ्या आणि निष्काळजी सद्‌गुरूची स्तुती करावी. ॥१॥रहाउ॥

ਦੁਨੀਆ ਕੇਰੀ ਦੋਸਤੀ ਮਨਮੁਖ ਦਝਿ ਮਰੰਨਿ ॥
ऐहिक मैत्रीच्या मागे लागलेले स्वार्थी लोक स्वतःला जाळून मरतात.

ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਹਿ ਵੇਲਾ ਨ ਲਾਹੰਨਿ ॥੨॥
त्यांना यमपुरीत बांधून मारले जाते आणि त्यांना पुन्हा मनुष्यजन्माची सुवर्णसंधी मिळत नाही. ॥२॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਸਕਾਰਥਾ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਲਗੰਨਿ ॥
गुरुमुखांचा जन्म सफल होऊन ते खऱ्या शब्दात तल्लीन राहतात.

ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪ੍ਰਗਾਸਿਆ ਸਹਜੇ ਸੁਖਿ ਰਹੰਨਿ ॥੩॥
त्यांच्या अंतःकरणात वास केलेला राम दिसतो आणि ते सहज सुखी राहतात. ॥३॥

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਰਚੰਨਿ ॥
जे लोक गुरूंचे वचन विसरतात ते द्वैतामध्ये अडकतात.

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੈ ਅਨਦਿਨੁ ਜਲਤ ਫਿਰੰਨਿ ॥੪॥
त्यांची तहान कधीच भागत नाही आणि ते सतत तहानेत जळत राहतात. ॥४॥

ਦੁਸਟਾ ਨਾਲਿ ਦੋਸਤੀ ਨਾਲਿ ਸੰਤਾ ਵੈਰੁ ਕਰੰਨਿ ॥
असे स्वार्थी लोक दुष्टांशी मैत्री करतात पण संतांचा प्रचंड द्वेष करतात.

ਆਪਿ ਡੁਬੇ ਕੁਟੰਬ ਸਿਉ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਡੋਬੰਨਿ ॥੫॥
तो आपल्या कुटुंबासह अस्तित्वाच्या महासागरात बुडतो आणि संपूर्ण कुळ देखील बुडतो. ॥५॥

ਨਿੰਦਾ ਭਲੀ ਕਿਸੈ ਕੀ ਨਾਹੀ ਮਨਮੁਖ ਮੁਗਧ ਕਰੰਨਿ ॥
कोणावरही टीका करणं चांगलं नाही पण मुर्ख मर्जीने टीका करत राहतात.

ਮੁਹ ਕਾਲੇ ਤਿਨ ਨਿੰਦਕਾ ਨਰਕੇ ਘੋਰਿ ਪਵੰਨਿ ॥੬॥
देवाच्या दरबारात त्यांचे तोंड काळे केले जाते आणि त्यांना कठोर नरकात टाकले जाते. ॥६॥

ਏ ਮਨ ਜੈਸਾ ਸੇਵਹਿ ਤੈਸਾ ਹੋਵਹਿ ਤੇਹੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥
हे मन! तू जशी सेवा करतोस तसेच वागतोस.

ਆਪਿ ਬੀਜਿ ਆਪੇ ਹੀ ਖਾਵਣਾ ਕਹਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥੭॥
सजीवाला स्वतःचे बी पेरून त्याची फळे खावी लागतात. याबद्दल वेगळे काही सांगता येणार नाही. ॥७॥

ਮਹਾ ਪੁਰਖਾ ਕਾ ਬੋਲਣਾ ਹੋਵੈ ਕਿਤੈ ਪਰਥਾਇ ॥
महापुरुषांची प्रवचने काही चांगल्या कारणासाठी असतात.

ਓਇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਰੇ ਭਰਪੂਰ ਹਹਿ ਓਨਾ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਇ ॥੮॥
ते अमृताच्या अमृताने भरलेले आहेत आणि त्यांच्यात लोभाचा राशीही नाही. ॥८॥

ਗੁਣਕਾਰੀ ਗੁਣ ਸੰਘਰੈ ਅਵਰਾ ਉਪਦੇਸੇਨਿ ॥
तो परोपकारी महापुरुष स्वतः चांगले गुण आत्मसात करून इतरांनाही उपदेश करतो.

ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿ ਓਨਾ ਮਿਲਿ ਰਹੇ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਲਏਨਿ ॥੯॥
जे त्याच्या सहवासात राहतात ते परम भाग्यवान आणि रात्रंदिवस निरंकाराचे नामस्मरण करत राहतात ॥९॥

ਦੇਸੀ ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾਹਿ ਜਿਨਿ ਉਪਾਈ ਮੇਦਨੀ ॥
ज्या देवाने हे विश्व निर्माण केले तो प्रत्येकाला अन्न पुरवतो.

ਏਕੋ ਹੈ ਦਾਤਾਰੁ ਸਚਾ ਆਪਿ ਧਣੀ ॥੧੦॥
सर्वांना एकच दाता आहे जो सदैव सत्य आणि सर्वांचा स्वामी आहे. ॥१०॥

ਸੋ ਸਚੁ ਤੇਰੈ ਨਾਲਿ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥
हे जीव! ते सत्य तुझ्याजवळ राहते आणि गुरुमुखांना आपल्या प्रेमळ नजरेने प्रसन्न करते.

ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਸਮਾਲਿ ॥੧੧॥
सदैव त्या परमेश्वराचे स्मरण करा जो त्याच्या कृपेने जीवांना स्वतःशी जोडतो. ॥११॥

ਮਨੁ ਮੈਲਾ ਸਚੁ ਨਿਰਮਲਾ ਕਿਉ ਕਰਿ ਮਿਲਿਆ ਜਾਇ ॥
माणसाचे मन खूप मलिन आहे पण खरा देव शुद्ध आहे. मग तो परमेश्वर कसा भेटेल?

ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲੇ ਤਾ ਮਿਲਿ ਰਹੈ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇ ॥੧੨॥
जर देव स्वतः एखाद्या व्यक्तीला स्वतःशी जोडतो, तर तो त्याच्याशी एकरूप राहतो. तो शब्दांतून आपला अहंकार जाळून टाकतो. ॥१२॥

ਸੋ ਸਹੁ ਸਚਾ ਵੀਸਰੈ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਸੰਸਾਰਿ ॥
जर माणूस खऱ्या भगवंताला विसरला तर त्याचे या जगातले जीवन निषेधास पात्र आहे.

ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਨਾ ਵੀਸਰੈ ਗੁਰਮਤੀ ਵੀਚਾਰਿ ॥੧੩॥
स्वतःला आशीर्वाद दिला तर तो कधीच विसरत नाही आणि गुरूंच्या शिकवणीतून तो परमेश्वराचा विचार करत राहतो. ॥१३॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਤਾ ਮਿਲਿ ਰਹਾ ਸਾਚੁ ਰਖਾ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥
सतगुरुंनी मला त्या परमात्म्याजवळ आणले तरच मी त्याच्याशी एकरूप होऊन परम सत्य माझ्या हृदयात ठेवू शकेन.

ਮਿਲਿਆ ਹੋਇ ਨ ਵੀਛੁੜੈ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਪਿਆਰਿ ॥੧੪॥
गुरुप्रेमाने भगवंत भेटलेला माणूस त्याच्यापासून कधीच विभक्त होत नाही. ॥१४॥

ਪਿਰੁ ਸਾਲਾਹੀ ਆਪਣਾ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥
गुरु या शब्दाचा विचार करून तो आपल्या परमेश्वराची स्तुती करत राहतो.

ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸੋਭਾਵੰਤੀ ਨਾਰਿ ॥੧੫॥
सुंदर जिवंत स्त्रीने आपल्या प्रिय परमेश्वराला भेटून आनंद प्राप्त केला आहे. ॥१५॥

ਮਨਮੁਖ ਮਨੁ ਨ ਭਿਜਈ ਅਤਿ ਮੈਲੇ ਚਿਤਿ ਕਠੋਰ ॥
स्वार्थी माणसाचे मन भगवंतात लीन होत नाही. तो अत्यंत अपवित्र आणि कठोर मनाचा आहे.

ਸਪੈ ਦੁਧੁ ਪੀਆਈਐ ਅੰਦਰਿ ਵਿਸੁ ਨਿਕੋਰ ॥੧੬॥
सापाला दूध पाजले तरी आत फक्त विष राहते. ॥१६॥

ਆਪਿ ਕਰੇ ਕਿਸੁ ਆਖੀਐ ਆਪੇ ਬਖਸਣਹਾਰੁ ॥
मी कोणाकडे तक्रार करू देव स्वत: सर्वकाही करतो आणि तो स्वतः क्षमाशील आहे.

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮੈਲੁ ਉਤਰੈ ਤਾ ਸਚੁ ਬਣਿਆ ਸੀਗਾਰੁ ॥੧੭॥
गुरूंच्या वचनाने मनातील अहंकार दूर झाला तरच सत्याची शोभा निर्माण होते. ॥१७॥

ਸਚਾ ਸਾਹੁ ਸਚੇ ਵਣਜਾਰੇ ਓਥੈ ਕੂੜੇ ਨਾ ਟਿਕੰਨਿ ॥
देव खरा सावकार आहे आणि त्याचे संत खरे व्यापारी आहेत. खोट्याचे व्यापारी सत्याच्या दारात उभे राहू शकत नाहीत.

ਓਨਾ ਸਚੁ ਨ ਭਾਵਈ ਦੁਖ ਹੀ ਮਾਹਿ ਪਚੰਨਿ ॥੧੮॥
त्यांना सत्य आवडत नसल्यामुळे आणि ते दुःखात वाया जातात. ॥१८॥

ਹਉਮੈ ਮੈਲਾ ਜਗੁ ਫਿਰੈ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥
अहंकाराने मलिन झालेले हे जग भटकत राहते आणि पुन्हा पुन्हा जन्म आणि मरत राहते.

ਪਇਐ ਕਿਰਤਿ ਕਮਾਵਣਾ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟਣਹਾਰ ॥੧੯॥
त्याच्या मागील जन्माच्या कर्मानुसार, त्याच्या नशिबात जी कर्मे लिहिली आहेत तीच तो करतो आणि त्याच्या प्रारब्धाला पुसून टाकणारा कोणी नाही. ॥१९॥

ਸੰਤਾ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਰਹੈ ਤਾ ਸਚਿ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥
जर मनुष्य संतांच्या संगतीत राहिला तर तो सत्याच्या प्रेमात पडतो.

ਸਚੁ ਸਲਾਹੀ ਸਚੁ ਮਨਿ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚਿਆਰੁ ॥੨੦॥
तो सत्याचे गुणगान गातो आणि सत्य आपल्या मनात ठेवतो. मग तो सत्याच्या दारात सत्यवादी बनतो. ॥२०॥

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਪੂਰੀ ਮਤਿ ਹੈ ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥
हे बंधू! पूर्ण गुरूची बुद्धी पूर्ण आहे आणि त्यांच्या बुद्धीने मी रात्रंदिवस भगवंताच्या नामाचे चिंतन करीत आहे.

ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਵਡ ਰੋਗੁ ਹੈ ਵਿਚਹੁ ਠਾਕਿ ਰਹਾਇ ॥੨੧॥
अहंकाराचा रोग फार मोठा आहे. पण मी माझ्या मनाने त्यावर नियंत्रण ठेवले आहे. ॥२१॥

ਗੁਰੁ ਸਾਲਾਹੀ ਆਪਣਾ ਨਿਵਿ ਨਿਵਿ ਲਾਗਾ ਪਾਇ ॥
मी गुरूची स्तुती करत राहतो आणि त्यांच्या चरणी नतमस्तक होतो.

ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਉਪੀ ਆਗੈ ਧਰੀ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥੨੨॥
मी माझा अहंकार दूर करून माझे मन आणि शरीर गुरूंच्या स्वाधीन केले आहे. ॥२२॥

ਖਿੰਚੋਤਾਣਿ ਵਿਗੁਚੀਐ ਏਕਸੁ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥
अडकल्यामुळे आत्मा वाया जात राहतो, म्हणून एका भगवंताची पूजा करावी.

ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਛਡਿ ਤੂ ਤਾ ਸਚਿ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੨੩॥
अहो, अहंकार आणि आसक्ती सोडली तरच सत्यात मग्न राहाल. ॥२३॥

ਸਤਿਗੁਰ ਨੋ ਮਿਲੇ ਸਿ ਭਾਇਰਾ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਲਗੰਨਿ ॥
ज्या व्यक्तीला मी भेटलो तो माझा भाऊ आहे आणि तो फक्त सत्य बोलण्यात गुंतलेला आहे.

ਸਚਿ ਮਿਲੇ ਸੇ ਨ ਵਿਛੁੜਹਿ ਦਰਿ ਸਚੈ ਦਿਸੰਨਿ ॥੨੪॥
जे सत्यात विलीन झाले आहेत ते पुन्हा कधीही त्यापासून वेगळे होत नाहीत आणि सत्याच्या दारात ते सत्यवादी म्हणून पाहिले जातात.॥ २४॥

ਸੇ ਭਾਈ ਸੇ ਸਜਣਾ ਜੋ ਸਚਾ ਸੇਵੰਨਿ ॥
जे खरे परमेश्वराची उपासना करतात ते माझे भाऊ आहेत आणि ते माझे सज्जन आहेत.

ਅਵਗਣ ਵਿਕਣਿ ਪਲ੍ਹਰਨਿ ਗੁਣ ਕੀ ਸਾਝ ਕਰੰਨ੍ਹਿ ॥੨੫॥
ते आपले निरुपयोगी दुर्गुण विकतात आणि आपले गुण गुरूंसोबत शेअर करतात. ॥२५॥

ਗੁਣ ਕੀ ਸਾਝ ਸੁਖੁ ਊਪਜੈ ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਕਰੇਨਿ ॥
गुणांची देवाणघेवाण केल्याने त्यांच्या मनात परम आनंद निर्माण होतो आणि ते खरी भक्ती करत राहतात.

ਸਚੁ ਵਣੰਜਹਿ ਗੁਰ ਸਬਦ ਸਿਉ ਲਾਹਾ ਨਾਮੁ ਲਏਨਿ ॥੨੬॥
ते गुरूंच्या वचनाने सत्याच्या नावाने व्यापार करतात आणि नामाच्या रूपाने नफा मिळवतात. ॥२६॥

ਸੁਇਨਾ ਰੁਪਾ ਪਾਪ ਕਰਿ ਕਰਿ ਸੰਚੀਐ ਚਲੈ ਨ ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ॥
मनुष्य पापे करून सोने-चांदी वगैरे संपत्ती जमा करत राहतो पण फिरताना ती त्याच्याबरोबर जात नाही.

ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਨਾਲਿ ਨ ਚਲਸੀ ਸਭ ਮੁਠੀ ਜਮਕਾਲਿ ॥੨੭॥
माणसाला त्याच्या नावाशिवाय काहीही जात नाही आणि यमाने सर्व जगाला फसवले आहे.॥२७॥

ਮਨ ਕਾ ਤੋਸਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਹਿਰਦੈ ਰਖਹੁ ਸਮ੍ਹਾਲਿ ॥
मनाचा प्रवास हरीच्या नामातच व्यतीत होतो, हृदयात सुरक्षित ठेवा.

ਏਹੁ ਖਰਚੁ ਅਖੁਟੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਬਹੈ ਨਾਲਿ ॥੨੮॥
नावाच्या रूपात हा प्रवास खर्च अतुलनीय आहे आणि तो शेवटच्या क्षणी गुरुमुखाची साथ देतो. ॥२८ ॥

ਏ ਮਨ ਮੂਲਹੁ ਭੁਲਿਆ ਜਾਸਹਿ ਪਤਿ ਗਵਾਇ ॥
हे माझ्या मन! तू जगाच्या मूळ परमेश्वराला विसरला आहेस, तू तुझा आदर गमावून येथून निघून जाशील.

ਇਹੁ ਜਗਤੁ ਮੋਹਿ ਦੂਜੈ ਵਿਆਪਿਆ ਗੁਰਮਤੀ ਸਚੁ ਧਿਆਇ ॥੨੯॥
हे जग मायेच्या मोहात अडकले आहे, म्हणून गुरूंच्या उपदेशाने सत्याचे चिंतन करा. ॥२९॥

ਹਰਿ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਲਿਖਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥
हरीचे मूल्यमापन करता येत नाही आणि हरि यश लिहिता येत नाही.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਪੈ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੩੦॥
जेव्हा माणसाचे मन आणि शरीर गुरूंच्या शब्दात रंगते तेव्हा तो हरिमध्ये लीन राहतो. ॥३०॥

ਸੋ ਸਹੁ ਮੇਰਾ ਰੰਗੁਲਾ ਰੰਗੇ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥
माझे पती प्रभू खूप रंगीबेरंगी आहेत आणि त्यांचा नैसर्गिक स्वभाव मला प्रेमात रंगवतो.

ਕਾਮਣਿ ਰੰਗੁ ਤਾ ਚੜੈ ਜਾ ਪਿਰ ਕੈ ਅੰਕਿ ਸਮਾਇ ॥੩੧॥
सजीवाच्या रूपातील कामिनीला प्रेमाचा रंग तेव्हाच प्राप्त होतो जेव्हा ती परमेश्वराच्या चरणी पडते.॥ ३१॥

ਚਿਰੀ ਵਿਛੁੰਨੇ ਭੀ ਮਿਲਨਿ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੰਨਿ ॥
सतगुरुंची सेवा करणारे प्रदीर्घ काळ विभक्त होऊनही परमेश्वराला भेटतात.

ਅੰਤਰਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਖਾਨਿ ਖਰਚਨਿ ਨ ਨਿਖੁਟਈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਹਜਿ ਰਵੰਨਿ ॥੩੨॥
देवाचे नाव त्यांच्या हृदयात नवीन साधनांसह वास करते जे त्यांच्या वापराने आणि इतरांना वितरित केल्याने संपत नाही. ते सहज हरीचे गुण आठवत राहतात. ॥३२॥

ਨਾ ਓਇ ਜਨਮਹਿ ਨਾ ਮਰਹਿ ਨਾ ਓਇ ਦੁਖ ਸਹੰਨਿ ॥
अशा व्यक्ती ना जन्म घेतात, ना पुन्हा मरतात, ना दुःख सहन करतात.

ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਹਰਿ ਸਿਉ ਕੇਲ ਕਰੰਨਿ ॥੩੩॥
ज्यांचे गुरूंनी रक्षण केले आहे ते अस्तित्वाच्या सागरात बुडण्यापासून वाचतात आणि भगवान हरींच्या भेटीचा आनंद घेतात. ॥३३॥

ਸਜਣ ਮਿਲੇ ਨ ਵਿਛੁੜਹਿ ਜਿ ਅਨਦਿਨੁ ਮਿਲੇ ਰਹੰਨਿ ॥
जे परमेश्वराशी जोडलेले राहतात ते कधीही त्याच्यापासून वेगळे होत नाहीत.

ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਵਿਰਲੇ ਜਾਣੀਅਹਿ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਲਹੰਨਿ ॥੩੪॥੧॥੩॥
हे नानक! सत्याची प्राप्ती करणारे दुर्मिळ पुरुष या जगात ओळखले जातात. ॥३४ ॥ १॥ ३॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥
सुही महाला ३ ॥

ਹਰਿ ਜੀ ਸੂਖਮੁ ਅਗਮੁ ਹੈ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਮਿਲਿਆ ਜਾਇ ॥
देव सूक्ष्म आणि अगम्य आहे, मग तो कोणत्या मार्गाने सापडेल?

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਭ੍ਰਮੁ ਕਟੀਐ ਅਚਿੰਤੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੧॥
गुरूंच्या वचनाने भ्रम नष्ट झाला की साहजिकच तो येतो आणि मनात स्थिरावतो. ॥१॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੰਨਿ ॥
गुरुमुख भगवंताचेच नामस्मरण करत राहतो.

ਹਉ ਤਿਨ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਮਨਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਦਾ ਰਵੰਨਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जे नेहमी आपल्या अंतःकरणात परमेश्वराची स्तुती करतात त्यांच्यासाठी मी स्वतःला अर्पण करतो. ॥१॥रहाउ॥

ਗੁਰੁ ਸਰਵਰੁ ਮਾਨ ਸਰੋਵਰੁ ਹੈ ਵਡਭਾਗੀ ਪੁਰਖ ਲਹੰਨ੍ਹਿ ॥
गुरु मानसरोवर हे पवित्र तलाव आहे आणि भाग्यवान पुरुष ते प्राप्त करतात.

ਸੇਵਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਜਿਆ ਸੇ ਹੰਸੁਲੇ ਨਾਮੁ ਲਹੰਨਿ ॥੨॥
ज्या सेवकांनी गुरुमुख होऊन नामाचा शोध घेतला, त्या परमहंस संतांनी नामाची प्राप्ती केली.॥ २॥

ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਨ੍ਹਿ ਰੰਗ ਸਿਉ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਲਗੰਨ੍ਹਿ ॥
गुरुमुख भगवंताच्या नामस्मरणात तल्लीन राहतो आणि प्रेमाने नामस्मरण करत राहतो.

ਧੁਰਿ ਪੂਰਬਿ ਹੋਵੈ ਲਿਖਿਆ ਗੁਰ ਭਾਣਾ ਮੰਨਿ ਲਏਨ੍ਹਿ ॥੩॥
असे नशिबात सुरुवातीपासूनच लिहिलेले असेल, तर आपण गुरूची इच्छा मान्य करतो. ॥३॥

ਵਡਭਾਗੀ ਘਰੁ ਖੋਜਿਆ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥
त्या भाग्यवान पुरुषांनी त्यांच्या हृदयाचे घर शोधले आहे आणि त्यांना केवळ नामाचा खजिनाच सापडला आहे.

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਵੇਖਾਲਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪਛਾਨੁ ॥੪॥
पूर्ण गुरूंनी त्यांना परमात्मा दाखवला आहे आणि त्यांनी आत्म्यात परमात्म्याला ओळखले आहे. ॥४॥

ਸਭਨਾ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ਹੈ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥
सर्व प्राणिमात्रांचा एकच स्वामी आहे आणि दुसरा कोणी नाही.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਿਤੁ ਘਟਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥੫॥
गुरूच्या कृपेने ज्याच्या मनात तो वास करतो त्याच्या हृदयात ते प्रकट होते. ॥५॥

ਸਭੁ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਬ੍ਰਹਮੁ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮੁ ਵਸੈ ਸਭ ਥਾਇ ॥
संपूर्ण ब्रह्मांड हे आंतरिक ब्रह्माचे रूप आहे आणि ब्रह्म सर्वत्र वास करतो.

ਮੰਦਾ ਕਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ਸਬਦਿ ਵੇਖਹੁ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੬॥
कोणाला वाईट म्हणावे? ॥६॥

ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਤਿਚਰੁ ਆਖਦਾ ਜਿਚਰੁ ਹੈ ਦੁਹੁ ਮਾਹਿ ॥
जोपर्यंत माणूस 'तुझे आणि माझे' या द्विधा मनस्थितीत राहतो तोपर्यंत तो कोणाला वाईट तर कोणाला चांगला म्हणत राहतो.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੋ ਬੁਝਿਆ ਏਕਸੁ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥੭॥
गुरुमुखांना एकच भगवंत समजला आहे आणि ते त्या एकाच परमेश्वरात लीन राहतात. ॥७॥

ਸੇਵਾ ਸਾ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਸੀ ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਏ ਥਾਇ ॥
परमेश्वराला योग्य वाटेल आणि जी त्याला मान्य असेल तीच सेवा करावी.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਆਰਾਧਿਆ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥੮॥੨॥੪॥੯॥
हे नानक! गुरूंच्या चरणी मन एकाग्र करून त्यांनी भगवंताची आराधना केली आहे. ॥८॥ २॥ ४॥ ९॥

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਅਸਟਪਦੀਆ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨
रागु सुही अष्टपदी महाला ४ घरु २

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਕੋਈ ਆਣਿ ਮਿਲਾਵੈ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਪਿਆਰਾ ਹਉ ਤਿਸੁ ਪਹਿ ਆਪੁ ਵੇਚਾਈ ॥੧॥
जर कोणी माझी माझ्या प्रियकराशी ओळख करून देऊ शकला तर मी स्वतःला त्याच्याकडे विकीन. ॥१॥

ਦਰਸਨੁ ਹਰਿ ਦੇਖਣ ਕੈ ਤਾਈ ॥
हरिचे दर्शन मी असेच करीन.

ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹਿ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे देवा! जर तू मला आशीर्वाद दिलास तर मी सतगुरुंशी एकरूप होईन आणि मग मी तुझ्या नामाचे चिंतन करत राहीन. ॥१॥रहाउ॥

ਜੇ ਸੁਖੁ ਦੇਹਿ ਤ ਤੁਝਹਿ ਅਰਾਧੀ ਦੁਖਿ ਭੀ ਤੁਝੈ ਧਿਆਈ ॥੨॥

हे देवा! जर तू मला सुख देतोस तर मी तुझी पूजा करतो आणि दुःखातही तुझाच विचार करतो.॥ २॥.

ਜੇ ਭੁਖ ਦੇਹਿ ਤ ਇਤ ਹੀ ਰਾਜਾ ਦੁਖ ਵਿਚਿ ਸੂਖ ਮਨਾਈ ॥੩॥

तू मला उपाशी ठेवलंस तर मी तृप्त होतो आणि दुःखातही आनंद होतो.॥ ३॥

ਤਨੁ ਮਨੁ ਕਾਟਿ ਕਾਟਿ ਸਭੁ ਅਰਪੀ ਵਿਚਿ ਅਗਨੀ ਆਪੁ ਜਲਾਈ ॥੪॥

मी माझे शरीर आणि मन कापून तुला सर्वस्व अर्पण करीन आणि स्वतःला अग्नीत जाळून टाकीन. ॥४॥

ਪਖਾ ਫੇਰੀ ਪਾਣੀ ਢੋਵਾ ਜੋ ਦੇਵਹਿ ਸੋ ਖਾਈ ॥੫॥

मी संतांना पंख लावतो, त्यांच्यासाठी पाणी घेऊन जातो आणि ते जे देतात तेच खातो ॥ ५॥.

ਨਾਨਕੁ ਗਰੀਬੁ ਢਹਿ ਪਇਆ ਦੁਆਰੈ ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਲੈਹੁ ਵਡਿਆਈ ॥੬॥

हे हरि! गरीब नानक तुझ्या दारी नतमस्तक झाले आहेत, मला तुझ्याशी एकरूप कर, ही स्तुती कर. ॥६॥

ਅਖੀ ਕਾਢਿ ਧਰੀ ਚਰਣਾ ਤਲਿ ਸਭ ਧਰਤੀ ਫਿਰਿ ਮਤ ਪਾਈ ॥੭॥

मी संपूर्ण पृथ्वीभोवती फिरेन आणि मला माझा गुरु सापडतो का ते पाहीन. मी माझे डोळे काढून त्याच्या पायाशी ठेवीन. ॥७॥

ਜੇ ਪਾਸਿ ਬਹਾਲਹਿ ਤਾ ਤੁਝਹਿ ਅਰਾਧੀ ਜੇ ਮਾਰਿ ਕਢਹਿ ਭੀ ਧਿਆਈ ॥੮॥

जर गुरूंनी मला त्यांच्या जवळ बसवले तर मी तुझीच पूजा करीन. त्याने मला बाहेर काढले तरी मी फक्त तुझ्यावर लक्ष केंद्रित करीन. ॥८॥

ਜੇ ਲੋਕੁ ਸਲਾਹੇ ਤਾ ਤੇਰੀ ਉਪਮਾ ਜੇ ਨਿੰਦੈ ਤ ਛੋਡਿ ਨ ਜਾਈ ॥੯॥

लोकांनी माझे कौतुक केले तर ते तुमच्यासारखे होईल. तुम्ही माझ्यावर टीका किंवा टीका केली तरी मी तुम्हाला सोडणार नाही. ॥9॥

ਜੇ ਤੁਧੁ ਵਲਿ ਰਹੈ ਤਾ ਕੋਈ ਕਿਹੁ ਆਖਉ ਤੁਧੁ ਵਿਸਰਿਐ ਮਰਿ ਜਾਈ ॥੧੦॥

तू माझ्यासोबत राहिलीस तर काय सांगू तुला विसरुन मला मरण येईल. ॥१०॥

ਵਾਰਿ ਵਾਰਿ ਜਾਈ ਗੁਰ ਊਪਰਿ ਪੈ ਪੈਰੀ ਸੰਤ ਮਨਾਈ ॥੧੧॥
मी माझ्या गुरूसाठी पूर्ण त्याग करतो आणि त्यांच्या चरणी पडून संतांना प्रसन्न करतो.॥ ११॥

ਨਾਨਕੁ ਵਿਚਾਰਾ ਭਇਆ ਦਿਵਾਨਾ ਹਰਿ ਤਉ ਦਰਸਨ ਕੈ ਤਾਈ ॥੧੨॥
हे हरी! गरीब नानक तुला पाहण्यासाठी वेडा झाला आहे. ॥१२॥

ਝਖੜੁ ਝਾਗੀ ਮੀਹੁ ਵਰਸੈ ਭੀ ਗੁਰੁ ਦੇਖਣ ਜਾਈ ॥੧੩॥
जोरदार वादळ किंवा मुसळधार पाऊस झाला तरी मी गुरूंना भेटायला जातो. ॥१३॥

ਸਮੁੰਦੁ ਸਾਗਰੁ ਹੋਵੈ ਬਹੁ ਖਾਰਾ ਗੁਰਸਿਖੁ ਲੰਘਿ ਗੁਰ ਪਹਿ ਜਾਈ ॥੧੪॥
समुद्र जरी खारट असला तरी गुरूचा शिष्य तो पार करून आपल्या गुरूंकडे जातो.॥१४॥

ਜਿਉ ਪ੍ਰਾਣੀ ਜਲ ਬਿਨੁ ਹੈ ਮਰਤਾ ਤਿਉ ਸਿਖੁ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਮਰਿ ਜਾਈ ॥੧੫॥
जसा जीव पाण्याशिवाय मरतो, त्याचप्रमाणे गुरूशिवाय शिष्य मरतो. ॥१५॥

Page 758

ਜਿਉ ਧਰਤੀ ਸੋਭ ਕਰੇ ਜਲੁ ਬਰਸੈ ਤਿਉ ਸਿਖੁ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਬਿਗਸਾਈ ॥੧੬॥
ज्याप्रमाणे पाऊस पडल्यावर पृथ्वी सुंदर दिसते, त्याचप्रमाणे गुरूंना भेटल्यावर शिष्य आनंदी होतो. ॥१६॥

ਸੇਵਕ ਕਾ ਹੋਇ ਸੇਵਕੁ ਵਰਤਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਬਿਨਉ ਬੁਲਾਈ ॥੧੭॥
मी माझ्या गुरूंच्या सेवकांचा सेवक बनून त्यांची सेवा करतो आणि त्यांना विनंती करून बोलावतो. ॥१७॥

ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀ ਹਰਿ ਪਹਿ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਗੁਰ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥੧੮॥
नानकांची देवाला विनंती आहे की त्यांनी आपल्या गुरूंना भेटून आनंद मिळवावा. ॥१८ ॥

ਤੂ ਆਪੇ ਗੁਰੁ ਚੇਲਾ ਹੈ ਆਪੇ ਗੁਰ ਵਿਚੁ ਦੇ ਤੁਝਹਿ ਧਿਆਈ ॥੧੯॥
हे देवा! तूच गुरू आहेस आणि तूच शिष्य आहेस. माझ्या गुरूंच्या माध्यमातून मी तुझा विचार करत राहतो. ॥१९॥

ਜੋ ਤੁਧੁ ਸੇਵਹਿ ਸੋ ਤੂਹੈ ਹੋਵਹਿ ਤੁਧੁ ਸੇਵਕ ਪੈਜ ਰਖਾਈ ॥੨੦॥
जे तुझी पूजा करतात ते तुझे रूप होतात. तुम्ही तुमच्या सेवकांची इज्जत वाचवत आहात. ॥२०॥

ਭੰਡਾਰ ਭਰੇ ਭਗਤੀ ਹਰਿ ਤੇਰੇ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਦੇਵਾਈ ॥੨੧॥
हे हरी! तुझ्या भक्तीचे भांडार भरले आहे, पण तुला जे आवडते ते तुला गुरूकडून मिळते. ॥२१॥

ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ਹੋਰ ਨਿਹਫਲ ਸਭ ਚਤੁਰਾਈ ॥੨੨॥
ज्याला तू देतोस तो फक्त तुझ्या सेवकालाच मिळतो आणि सर्व चतुराई निष्फळ आहे.॥२२॥

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਗੁਰੁ ਅਪੁਨਾ ਸੋਇਆ ਮਨੁ ਜਾਗਾਈ ॥੨੩॥
गुरूंचे स्मरण करून मी माझे मन अज्ञानाच्या निद्रेतून जागे केले आहे.॥२३॥

ਇਕੁ ਦਾਨੁ ਮੰਗੈ ਨਾਨਕੁ ਵੇਚਾਰਾ ਹਰਿ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸੁ ਕਰਾਈ ॥੨੪॥
हे भगवान नानक! गरीब नानक तुझ्याकडे एकच कृपा मागतो - मला तुझ्या दासांचा गुलाम बनवा.॥२४॥

ਜੇ ਗੁਰੁ ਝਿੜਕੇ ਤ ਮੀਠਾ ਲਾਗੈ ਜੇ ਬਖਸੇ ਤ ਗੁਰ ਵਡਿਆਈ ॥੨੫॥

माझ्या शिक्षकांनी मला एखाद्या गोष्टीसाठी शिव्या दिल्या, तर मला ते खूप गोड वाटते. त्याने मला माफ केले तर ते गुरूचे मोठेपण आहे.॥२५॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੋਲਹਿ ਸੋ ਥਾਇ ਪਾਏ ਮਨਮੁਖਿ ਕਿਛੁ ਥਾਇ ਨ ਪਾਈ ॥੨੬॥

गुरुमुख जे काही बोलतो ते भगवंताला मान्य असते पण स्वार्थी माणसाचे म्हणणे मान्य होत नाही.॥२६॥

ਪਾਲਾ ਕਕਰੁ ਵਰਫ ਵਰਸੈ ਗੁਰਸਿਖੁ ਗੁਰ ਦੇਖਣ ਜਾਈ ॥੨੭॥

कडाक्याची थंडी, धुके आणि बर्फ असला तरी गुरूंचा शिष्य गुरूंच्या दर्शनाला जातो.॥२७ ॥

ਸਭੁ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਦੇਖਉ ਗੁਰੁ ਅਪੁਨਾ ਵਿਚਿ ਅਖੀ ਗੁਰ ਪੈਰ ਧਰਾਈ ॥੨੮॥

गुरूंचे चरण डोळ्यांत ठेऊन मी रात्रंदिवस गुरूकडे पाहत असतो. ॥२८ ॥

ਅਨੇਕ ਉਪਾਵ ਕਰੀ ਗੁਰ ਕਾਰਣਿ ਗੁਰ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥਾਇ ਪਾਈ ॥੨੯॥

मी माझ्या गुरूंना प्रसन्न करण्यासाठी अनेक उपाय करत असतो. पण गुरूला जे आवडते ते त्याला मान्य असते.॥२९ ॥

ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਗੁਰ ਚਰਣ ਅਰਾਧੀ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਮੇਰੇ ਸਾਈ ॥੩੦॥

हे परमेश्वरा! माझ्यावर अशी कृपा कर की मी रात्रंदिवस गुरुंच्या चरणांची आराधना करत राहीन.॥ ३०॥

ਨਾਨਕ ਕਾ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਗੁਰੂ ਹੈ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਈ ॥੩੧॥

गुरू हे माणसाचे जीवन आणि शरीर आहे आणि गुरूला भेटल्यावरच तो तृप्त आणि परिपूर्ण होतो.॥३१॥

ਨਾਨਕ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਹੈ ਜਤ ਕਤ ਤਤ ਗੋਸਾਈ ॥੩੨॥੧॥

नानकांचा परमेश्वर सर्वत्र विराजमान आहे, तो विश्वाच्या प्रत्येक कणात विराजमान आहे.॥३२॥१॥

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੧੦

रागु सुही महाला ४ अष्टपदी घरु १०

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्‌गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਅੰਦਰਿ ਸਚਾ ਨੇਹੁ ਲਾਇਆ ਪ੍ਰੀਤਮ ਆਪਣੈ ॥
हे भावा! गुरूंनी आपल्या हृदयात भगवंताबद्दलचे खरे प्रेम निर्माण केले आहे.

ਤਨੁ ਮਨੁ ਹੋਇ ਨਿਹਾਲੁ ਜਾ ਗੁਰੁ ਦੇਖਾ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ॥੧॥
जेव्हा मी गुरूंना समोर पाहतो तेव्हा माझे शरीर आणि मन प्रसन्न होते. ॥१॥

ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਹੁ ॥
माझ्याकडे देवाच्या नावाने अमूल्य संपत्ती आहे.

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਾਇਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਅਗਮ ਅਥਾਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जे मला गुरुकडून मिळाले आहे. अमृताचे हे नाव अगाध आणि अपार आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਹਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਵੇਖਿ ਵਿਗਸੀਆ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਲਗਾ ਪਿਆਰੁ ॥
सतगुरुंना पाहून मी आनंदित झालो आणि भगवंताच्या नामाच्या प्रेमात पडलो.

ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕੈ ਮੇਲਿਅਨੁ ਪਾਇਆ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥੨॥
परमेश्वराने कृपापूर्वक मला माझ्याशी जोडले आहे आणि मला मोक्षप्राप्ती झाली आहे. ॥२॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਬਿਰਹੀ ਨਾਮ ਕਾ ਜੇ ਮਿਲੈ ਤ ਤਨੁ ਮਨੁ ਦੇਉ ॥
माझे सतगुरु भगवंताच्या नामाचे प्रेमी आहेत. जर मला तो सापडला तर मी माझे शरीर आणि मन त्याच्या स्वाधीन करीन.

ਜੇ ਪੂਰਬਿ ਹੋਵੈ ਲਿਖਿਆ ਤਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਹਜਿ ਪੀਏਉ ॥੩॥
माझ्या नशिबात आधीच लिहिलेले असेल तर मी अमृत नाम प्यावे.॥३॥

ਸੁਤਿਆ ਗੁਰੁ ਸਾਲਾਹੀਐ ਉਠਦਿਆ ਭੀ ਗੁਰੁ ਆਲਾਉ ॥
झोपताना गुरूंची स्तुती करावी आणि उठताना गुरूचा जप करावा.

ਕੋਈ ਐਸਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੇ ਮਿਲੈ ਹਉ ਤਾ ਕੇ ਧੋਵਾ ਪਾਉ ॥੪॥
असा गुरू मला मिळाला तर मी त्याचे पाय धुवून टाकीन.॥४॥

ਕੋਈ ਐਸਾ ਸਜਣੁ ਲੋੜਿ ਲਹੁ ਮੈ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਦੇਇ ਮਿਲਾਇ ॥
माझ्या प्रिय परमेश्वराशी माझी ओळख करून देणारा सज्जन मला शोधा.

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਮਿਲਿਆ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੫॥
सतगुरुंना भेटून मला हरिची प्राप्ती झाली आहे आणि ती मला स्वाभाविकपणे प्राप्त झाली आहे.॥५॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਗਰੁ ਗੁਣ ਨਾਮ ਕਾ ਮੈ ਤਿਸੁ ਦੇਖਣ ਕਾ ਚਾਉ ॥
सतगुरु हे गुणांचा आणि नामाचा सागर आहे आणि मला त्यांचे दर्शन घेण्याची खूप इच्छा आहे.

ਹਉ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਘੜੀ ਨ ਜੀਵਊ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਮਰਿ ਜਾਉ ॥੬॥
मी त्याच्याशिवाय एक क्षणही जगू शकत नाही आणि त्याला न पाहता माझे आयुष्य संपते. ॥६ ॥

ਜਿਉ ਮਛੁਲੀ ਵਿਣੁ ਪਾਣੀਐ ਰਹੈ ਨ ਕਿਤੈ ਉਪਾਇ ॥
जसे मासे पाण्याशिवाय इतर कोणत्याही मार्गाने जगू शकत नाहीत.

ਤਿਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਸੰਤੁ ਨ ਜੀਵਈ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਮਰਿ ਜਾਇ ॥੭॥
तथापि, संत देखील हरिशिवाय जगू शकत नाही आणि हरिच्या नावाशिवाय त्याचे जीवन व्यर्थ ठरते.॥ ७॥

ਮੈ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਤੀ ਪਿਰਹੜੀ ਕਿਉ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਜੀਵਾ ਮਾਉ ॥
मला माझ्या सतगुरूंवर खूप प्रेम आहे. अरे आई, मी माझ्या गुरूशिवाय कसे जगू शकतो.

ਮੈ ਗੁਰਬਾਣੀ ਆਧਾਰੁ ਹੈ ਗੁਰਬਾਣੀ ਲਾਗਿ ਰਹਾਉ ॥੮॥
गुरुवाणी हाच माझ्या जीवनाचा आधार आहे आणि मी गुरुवाणीवर प्रेम करत राहिलो.॥रहाउ॥८॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਤੰਨੁ ਹੈ ਗੁਰੁ ਤੁਠਾ ਦੇਵੈ ਮਾਇ ॥
हरीचे नाव अमूल्य रत्न आहे. हे आई, गुरु प्रसन्न झाल्यावरच नामरत्न देतात.

ਮੈ ਧਰ ਸਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਰਹਾ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੯॥
मला फक्त सत्याच्या नावाचा आधार आहे आणि मी हरिच्या नावावर माझी श्रद्धा ठेवतो. ॥६॥

ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਪਦਾਰਥੁ ਨਾਮੁ ਹੈ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਦੇਇ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ॥
गुरुचे ज्ञान हे नामाचे तत्व आहे. तो हरीचे नाम आपल्या मनात वास करतो.

ਜਿਸੁ ਪਰਾਪਤਿ ਸੋ ਲਹੈ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਲਾਗੈ ਆਇ ॥੧੦॥
ज्याच्या प्रारब्धात ती प्राप्त होते, त्याला ते प्राप्त होते आणि तो गुरूंच्या चरणी पडतो.॥१० ॥

ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ਕੋ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਆਖੈ ਆਇ ॥
देवाच्या प्रेमाची कथा अवर्णनीय आहे माझ्या प्रियकराने मला ही कथा सांगावी.

ਤਿਸੁ ਦੇਵਾ ਮਨੁ ਆਪਣਾ ਨਿਵਿ ਨਿਵਿ ਲਾਗਾ ਪਾਇ ॥੧੧॥
मी माझे हे मन त्याला अर्पण करीन आणि त्याच्या पाया पडेन.॥११॥

ਸਜਣੁ ਮੇਰਾ ਏਕੁ ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣੁ ॥
हे देवा! तू माझा एकुलता एक सज्जन आहेस, तू कर्ता आहेस, अत्यंत चतुर आहेस.

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੀਤਿ ਮਿਲਾਇਆ ਮੈ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੇਰਾ ਤਾਣੁ ॥੧੨॥
मित्र सतगुरुंनी मला पुन्हा तुझ्याशी जोडले आहे. आता मी तुझी कायमची शक्ती आहे.॥१२॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਨਾ ਆਵੈ ਨਾ ਜਾਇ ॥
माझे सत्गुरू सदैव अमर आहेत. त्याचा जन्मही होत नाही आणि मृत्यूही होत नाही.

ਓਹੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੧੩॥
तो अमर मनुष्य आहे जो सर्व गोष्टींमध्ये उपस्थित आहे. ॥१३॥

ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਨੁ ਸੰਚਿਆ ਸਾਬਤੁ ਪੂੰਜੀ ਰਾਸਿ ॥
ज्या व्यक्तीने रामाच्या नावावर संपत्ती जमा केली आहे, त्याचे नावाचे भांडवल पूर्ण राहते.

ਨਾਨਕ ਦਰਗਹ ਮੰਨਿਆ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਸਾਬਾਸਿ ॥੧੪॥੧॥੨॥੧੧॥
हे नानक! तो मनुष्य सत्याच्या दरबारात सन्मानित आहे आणि पूर्ण गुरूंकडून प्रशंसा प्राप्त करतो. ॥१४॥ १॥ २॥ ११॥

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਅਸਟਪਦੀਆ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧
रागु सुही अष्टपदी महाला ५ घरु १

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਉਰਝਿ ਰਹਿਓ ਬਿਖਿਆ ਕੈ ਸੰਗਾ ॥
मानवी शरीर इंद्रिय विकारांमध्ये अडकलेले आहे आणि.

ਮਨਹਿ ਬਿਆਪਤ ਅਨਿਕ ਤਰੰਗਾ ॥੧॥
विकारांच्या अनेक लहरी त्याच्या मनावर परिणाम करतात. ॥१॥

ਮੇਰੇ ਮਨ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ॥ ਕਤ ਪਾਈਐ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे माझ्या मन! अशा स्थितीत त्या अगम्य मन आणि वाणीच्या पलीकडे पूर्ण ईश्वर कसा सापडेल? ॥१॥रहाउ॥

ਮੋਹ ਮਗਨ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਬਿਆਪੇ ॥
मायेच्या मोहात गुंतलेला माणूस त्यातच राहतो.

ਅਤਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਕਬਹੂ ਨਹੀ ਧ੍ਰਾਪੇ ॥੨॥
प्रचंड भुकेमुळे तो कधीच तृप्त होत नाही. ॥२॥

ਬਸਇ ਕਰੋਧੁ ਸਰੀਰਿ ਚੰਡਾਰਾ ॥
त्याच्या शरीरात फक्त चांडाळ क्रोध राहतो.

ਅਗਿਆਨਿ ਨ ਸੁਝੈ ਮਹਾ ਗੁਬਾਰਾ ॥੩॥
पण त्या अज्ञानी माणसाला हे समजत नाही कारण त्याच्या मनात अज्ञानाचा मोठा अंधार आहे. ॥३॥

ਭ੍ਰਮਤ ਬਿਆਪਤ ਜਰੇ ਕਿਵਾਰਾ ॥
भ्रमाने भरलेले राहण्यासाठी त्याच्या मनाची दारे बंद असतात.

ਜਾਣੁ ਨ ਪਾਈਐ ਪ੍ਰਭ ਦਰਬਾਰਾ ॥੪॥
त्यामुळे तो परमेश्वराच्या दरबारात जाऊ शकत नाही. ॥४॥

ਆਸਾ ਅੰਦੇਸਾ ਬੰਧਿ ਪਰਾਨਾ ॥
आशा आणि काळजीने जीवाला बांधून ठेवले आहे.

ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਵੈ ਫਿਰਤ ਬਿਗਾਨਾ ॥੫॥
त्यामुळे त्याला देव सापडत नाही आणि तो परक्यासारखा भटकत राहतो. ॥५॥

ਸਗਲ ਬਿਆਧਿ ਕੈ ਵਸਿ ਕਰਿ ਦੀਨਾ ॥
अशा माणसाला भगवंताने सर्व रोगांचे नियंत्रण केले आहे.

ਫਿਰਤ ਪਿਆਸ ਜਿਉ ਜਲ ਬਿਨੁ ਮੀਨਾ ॥੬॥
मासा जसा पाण्याविना त्रास देत राहतो, तसाच तो वासनेच्या तहानेत भटकत राहतो. ॥६॥

ਕਛੂ ਸਿਆਨਪ ਉਕਤਿ ਨ ਮੋਰੀ ॥
माझी कोणतीही हुशारी किंवा शब्द कामी येत नाहीत.

ਏਕ ਆਸ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਭ ਤੋਰੀ ॥੭॥
हे परमेश्वरा! मला तुझ्यावर एकच आशा आहे. ॥७ ॥

ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ਸੰਤਨ ਪਾਸੇ ॥
मी संतांना आवाहन करतो.

ਮੇਲਿ ਲੈਹੁ ਨਾਨਕ ਅਰਦਾਸੇ ॥੮॥
मला तुमच्या सहवासात सामील करा हीच नानकांची प्रार्थना आहे. ॥८॥

ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਸਾਧਸੰਗੁ ਪਾਇਆ ॥
भगवंत माझ्यावर कृपा करून मला संतांचा सहवास लाभला आहे.

ਨਾਨਕ ਤ੍ਰਿਪਤੇ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੧॥
हे नानक! पूर्ण परमेश्वर मिळाल्यावर मी समाधानी आहे. ॥१॥दुसरा रहाउ॥१॥

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩
रागु सुही महाला ५ घरु ३.

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्‌गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਮਿਥਨ ਮੋਹ ਅਗਨਿ ਸੋਕ ਸਾਗਰ ॥
कारण जग हे नाशवंत वस्तू! तहान, अग्नी आणि दु:ख यांच्या आसक्तीचा सागर आहे.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਉਧਰੁ ਹਰਿ ਨਾਗਰ ॥੧॥
हे भगवान हरी! मला वाचवा. ॥१॥.

ਚਰਣ ਕਮਲ ਸਰਣਾਇ ਨਰਾਇਣ ॥
हे नारायण! मी तुझ्या चरणी आश्रय घेतो.

ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਭਗਤ ਪਰਾਇਣ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तुम्ही दीनानाथ आणि भक्त आहात. ॥१॥रहाउ॥.

ਅਨਾਥਾ ਨਾਥ ਭਗਤ ਭੈ ਮੇਟਨ ॥
हे अनाथांच्या स्वामी! तुझ्या भक्तांचे सर्व प्रकारचे भय दूर करणारे तूच आहेस.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਮਦੂਤ ਨ ਭੇਟਨ ॥੨॥
ऋषीमुनींच्या सहवासाने यमदूतही तुमच्या जवळ येत नाहीत. ॥२॥

ਜੀਵਨ ਰੂਪ ਅਨੂਪ ਦਇਆਲਾ ॥
हे दयाळू घरा! तू अद्वितीय आणि जीवन देणारा आहेस.

ਰਵਣ ਗੁਣਾ ਕਟੀਐ ਜਮ ਜਾਲਾ ॥੩॥
तुझ्या सद्‌गुणांचे स्मरण करून मृत्यूचा सापळाही कापता येतो.॥३॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਰਸਨ ਨਿਤ ਜਾਪੈ ॥
जी व्यक्ती रोज आपल्या जिभेने हरीचे अमृत नाम जपते.

ਰੋਗ ਰੂਪ ਮਾਇਆ ਨ ਬਿਆਪੇ ॥੪॥
रोगाला कारणीभूत असलेला भ्रम त्याला कधीच जाणवत नाही. ॥४॥

ਜਪਿ ਗੋਬਿੰਦ ਸੰਗੀ ਸਭਿ ਤਾਰੇ ॥
गोविंदांच्या नामस्मरणाने माझे सोबतीही जीवनसागरापासून वेगळे झाले आहेत.

ਪੋਹਤ ਨਾਹੀ ਪੰਚ ਬਟਵਾਰੇ ॥੫॥
वासना, क्रोध, लोभ, आसक्ती आणि अहंकार हे पाच लुटारू आपल्याला दुःखी करत नाहीत. ॥५॥

ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ਧਿਆਏ ॥
जो मनुष्य आपल्या मनाने, वाणीने व कर्मांनी केवळ एका परमेश्वराचे चिंतन करतो.

ਸਰਬ ਫਲਾ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ॥੬॥
त्याला सर्व फळे मिळतात. ६॥

ਧਾਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਅਪਨਾ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨਾ ॥
ज्याला देवाने कृपेने स्वतःचे बनवले आहे.

ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਭਗਤਿ ਰਸੁ ਦੀਨਾ ॥੭॥
त्याला केवळ नाम आणि भक्तीचा रस दिला आहे. ॥७॥

ਆਦਿ ਮਧਿ ਅੰਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥
ब्रह्मांडाचा आरंभ, वर्तमान आणि शेवट एकच देव आहे.

ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥੮॥੧॥੨॥
हे नानक! त्याच्याशिवाय कोणी नाही. ॥८॥ १॥ २॥

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੯
रागु सुही महाला ५ अष्टपदी घरु ९

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्‌गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਜਿਨ ਡਿਠਿਆ ਮਨੁ ਰਹਸੀਐ ਕਿਉ ਪਾਈਐ ਤਿਨ੍ ਸੰਗੁ ਜੀਉ ॥
ज्यांच्या दर्शनाने मला आनंद होतो त्या संतांचा सहवास मला कसा मिळेल?

ਸੰਤ ਸਜਨ ਮਨ ਮਿਤ੍ਰ ਸੇ ਲਾਇਨਿ ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ ਰੰਗੁ ਜੀਉ ॥
ते संत माझे सज्जन आणि माझ्या हृदयाचे मित्र आहेत जे मला देवावर प्रेम करतात.

ਤਿਨ੍ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਤੁਟਈ ਕਬਹੁ ਨ ਹੋਵੈ ਭੰਗੁ ਜੀਉ ॥੧॥
माझे त्याच्यावरचे प्रेम कधीही तुटू नये आणि कधीही संपू नये.॥१॥

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ਕਰਿ ਦਇਆ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਤੇਰੇ ਨਿਤ ਜੀਉ ॥
हे परमभगवान! दया कर की मी दररोज तुझे गुणगान गात राहू शकेन.

ਆਇ ਮਿਲਹੁ ਸੰਤ ਸਜਣਾ ਨਾਮੁ ਜਪਹ ਮਨ ਮਿਤ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे माझ्या प्रिय संतांनो! या आणि मला भेटा जेणेकरून आपण आपल्या हृदयात भगवंताचे नामस्मरण करू शकू. ॥१॥रहाउ॥

ਦੇਖੈ ਸੁਣੇ ਨ ਜਾਣਈ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿਆ ਅੰਧੁ ਜੀਉ ॥
भ्रमाने आंधळा झालेला मनुष्य सत्य पाहत नाही, ऐकत नाही किंवा समजत नाही.

ਕਾਚੀ ਦੇਹਾ ਵਿਣਸਣੀ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵੈ ਧੰਧੁ ਜੀਉ ॥
त्याचे शरीर कच्च्या कोळशाप्रमाणे नष्ट होणार आहे पण तो संसारात खोटा धंदा करत आहे.

ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ਸੇ ਜਿਣਿ ਚਲੇ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਸਨਬੰਧੁ ਜੀਉ ॥੨॥
ज्यांचा पूर्ण गुरूशी संबंध असतो, ते भगवंताचे नाम ध्यान करतात आणि आपले जीवन पूर्ण करून निघून जातात. ॥२॥

ਹੁਕਮੇ ਜੁਗ ਮਹਿ ਆਇਆ ਚਲਣੁ ਹੁਕਮਿ ਸੰਜੋਗਿ ਜੀਉ ॥
या कलियुगात हा जीव भगवंताकडून जगात आला आहे आणि योगायोगाने तो त्याच्या आदेशानुसार निघून जातो.

ਹੁਕਮੇ ਪਰਪੰਚੁ ਪਸਰਿਆ ਹੁਕਮਿ ਕਰੇ ਰਸ ਭੋਗ ਜੀਉ ॥
भगवंताच्या आदेशानेच जग पसरले आहे आणि त्याच्या आदेशानेच सजीव वस्तूंचा आस्वाद घेत आहेत.

ਜਿਸ ਨੋ ਕਰਤਾ ਵਿਸਰੈ ਤਿਸਹਿ ਵਿਛੋੜਾ ਸੋਗੁ ਜੀਉ ॥੩॥
जो भगवंताला विसरतो तो वियोग आणि चिंतेपासून वंचित राहतो. ॥३॥

ਆਪਨੜੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣਿਆ ਦਰਗਹ ਪੈਧਾ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥
ज्याने परमेश्वराला प्रसन्न केले आहे त्यालाच दर्ग्यात मान मिळतो.

ਐਥੈ ਸੁਖੁ ਮੁਖੁ ਉਜਲਾ ਇਕੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਜੀਉ ॥
भगवंताचे नामस्मरण केल्याने या लोकात सुख आणि परलोकात उजळ चेहरा प्राप्त होतो.

ਆਦਰੁ ਦਿਤਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਸਤ ਭਾਇ ਜੀਉ ॥੪॥
त्यांनी येथे गुरूंची खऱ्या प्रेमाने सेवा केली आहे आणि त्यामुळेच देवाने त्यांना खूप आदर दिला आहे. ॥४॥

ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਰਬ ਜੀਆ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਜੀਉ ॥
सर्व जीवांचे पालनपोषण करणारा देव सर्वत्र विराजमान आहे.

ਸਚੁ ਖਜਾਨਾ ਸੰਚਿਆ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਮਾਲ ਜੀਉ ॥
मी सत्य नावाचा खजिना देखील जमा केला आहे आणि या नावाच्या रूपात फक्त संपत्ती माझ्याबरोबर जाईल.

ਮਨ ਤੇ ਕਬਹੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਜਾ ਆਪੇ ਹੋਇ ਦਇਆਲ ਜੀਉ ॥੫॥
जर तो स्वतः दयाळू झाला तर तो मनापासून विसरत नाही. ॥५॥

ਆਵਣੁ ਜਾਣਾ ਰਹਿ ਗਏ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਜੀਉ ॥
निरंकार प्रभू माझ्या मनात स्थायिक झाले आहेत आणि आता माझे जन्ममरण मिटले आहे.

ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਈਐ ਊਚਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰੁ ਜੀਉ ॥
त्या परम अगम्य आणि अतींद्रिय परमेश्वराचा अंत असू शकत नाही.

ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਣਾ ਵਿਸਰੈ ਸੋ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਲਖ ਵਾਰ ਜੀਉ ॥੬॥
जो मनुष्य आपल्या परमेश्वराला विसरतो तो लाखो वेळा जन्मतो आणि मरतो. ॥६॥

ਸਾਚੁ ਨੇਹੁ ਤਿਨ ਪ੍ਰੀਤਮਾ ਜਿਨ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਆਪਿ ਜੀਉ ॥
ज्यांच्या हृदयात तो स्वत: येऊन वास करतो, त्यांना आपल्या प्रिय परमेश्वराबद्दल खरे प्रेम निर्माण होते.

ਗੁਣ ਸਾਝੀ ਤਿਨ ਸੰਗਿ ਬਸੇ ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭ ਜਾਪਿ ਜੀਉ ॥
जे लोक त्याच्या सहवासात राहतात ते त्याचे पुण्य त्याच्याबरोबर वाटून घेतात आणि परमेश्वराच्या आठ प्रहारांचा जप करत राहतात.

ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਪਰਮੇਸਰੈ ਬਿਨਸੇ ਸਗਲ ਸੰਤਾਪ ਜੀਉ ॥੭॥
भगवंताच्या रंगात रंगून गेल्याने त्यांचे सर्व दु:ख, कष्ट नष्ट होतात. ॥७॥

ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਤੂੰ ਕਰਣਹਾਰੁ ਤੂਹੈ ਏਕੁ ਅਨੇਕ ਜੀਉ ॥
हे देवा! तू जगाचा निर्माता आहेस आणि सर्व काही करण्यात परिपूर्ण आहेस. तू एक आहेस आणि तुझी रूपे अनेक आहेत.

ਤੂ ਸਮਰਥੁ ਤੂ ਸਰਬ ਮੈ ਤੂਹੈ ਬੁਧਿ ਬਿਬੇਕ ਜੀਉ ॥
तू प्रत्येक गोष्टीत सक्षम आहेस आणि प्रत्येक गोष्टीत तू राहतोस. जीवांना बुद्धी आणि ज्ञान देणारे तूच आहेस.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਜਪੀ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੀ ਟੇਕ ਜੀਉ ॥੮॥੧॥੩॥
हे भगवान नानक! ते भक्तांचे आधार आहेत आणि ते सदैव त्यांचे नामस्मरण करीत असतात.॥८॥१॥३॥

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੧੦ ਕਾਫੀ
रागु सुही महाला ५ अष्टपदी घरु १० कॉफी

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਜੇ ਭੁਲੀ ਜੇ ਚੁਕੀ ਸਾਈ ਭੀ ਤਹਿੰਜੀ ਕਾਢੀਆ ॥
हे परमेश्वरा! माझ्याकडून काही चूक झाली असली तरी मी तुला तुझेच म्हणतो.

ਜਿਨ੍ਹਾ ਨੇਹੁ ਦੂਜਾਣੇ ਲਗਾ ਝੂਰਿ ਮਰਹੁ ਸੇ ਵਾਢੀਆ ॥੧॥
ज्या जिवंत स्त्रिया दुसऱ्याच्या प्रेमात पडतात, मग त्या त्यागल्या जातात आणि अत्यंत दुःखाने मरतात. ॥१॥

ਹਉ ਨਾ ਛੋਡਉ ਕੰਤ ਪਾਸਰਾ ॥
हे माझ्या मित्रा! मी माझा पती प्रभू यांना कधीही सोडणार नाही.

ਸਦਾ ਰੰਗੀਲਾ ਲਾਲੁ ਪਿਆਰਾ ਏਹੁ ਮਹਿੰਜਾ ਆਸਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
माझा तो लाडका मुलगा नेहमीच रंगीबेरंगी असतो आणि मला फक्त त्याचा आधार मिळतो. ॥१॥रहाउ॥

ਸਜਣੁ ਤੂਹੈ ਸੈਣੁ ਤੂ ਮੈ ਤੁਝ ਉਪਰਿ ਬਹੁ ਮਾਣੀਆ ॥
हे परमेश्वरा! तूच माझा एकमात्र सज्जन आहेस आणि तूच माझा नातेवाईक आहेस. मला तुझा खूप अभिमान आहे.

ਜਾ ਤੂ ਅੰਦਰਿ ਤਾ ਸੁਖੇ ਤੂੰ ਨਿਮਾਣੀ ਮਾਣੀਆ ॥੨॥
माझ्यासारख्या अनादर माणसासाठी तू आदर आहेस. जेव्हा तू माझ्या हृदयात स्थिरावते तेव्हा मला खूप आनंद होतो. ॥२॥

ਜੇ ਤੂ ਤੁਠਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਨਾ ਦੂਜਾ ਵੇਖਾਲਿ ॥
हे धन्य! जर तू माझ्यावर प्रसन्न आहेस, तर मला दुसरा कोणी दाखवू नकोस.

ਏਹਾ ਪਾਈ ਮੂ ਦਾਤੜੀ ਨਿਤ ਹਿਰਦੈ ਰਖਾ ਸਮਾਲਿ ॥੩॥
ही भेट मला तुमच्याकडून मिळाली आहे आणि मी तुम्हाला नेहमी सुरक्षित ठेवतो.॥३॥

ਪਾਵ ਜੁਲਾਈ ਪੰਧ ਤਉ ਨੈਣੀ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਲਿ ॥
माझ्या डोळ्यांना तुझी दृष्टी दाखव आणि माझे पाय तुझ्या मार्गावर चालू दे.

ਸ੍ਰਵਣੀ ਸੁਣੀ ਕਹਾਣੀਆ ਜੇ ਗੁਰੁ ਥੀਵੈ ਕਿਰਪਾਲਿ ॥੪॥
गुरूंनी माझ्यावर कृपा केली तर मी तुझ्या कथा कानाने ऐकेन.॥ ४॥

ਕਿਤੀ ਲਖ ਕਰੋੜਿ ਪਿਰੀਏ ਰੋਮ ਨ ਪੁਜਨਿ ਤੇਰਿਆ ॥
अरे प्रिये! जगात लाखो-करोडो महापुरुष आहेत, परंतु ते सर्व तुझ्या आकाराच्या जवळही येत नाहीत.

ਤੂ ਸਾਹੀ ਹੂ ਸਾਹੁ ਹਉ ਕਹਿ ਨ ਸਕਾ ਗੁਣ ਤੇਰਿਆ ॥੫॥
तू राजांचा राजा आहेस, मी तुझे गुण व्यक्त करू शकत नाही. ॥५॥

ਸਹੀਆ ਤਊ ਅਸੰਖ ਮੰਞਹੁ ਹਭਿ ਵਧਾਣੀਆ ॥
हे परमेश्वरा! तुझ्या असंख्य स्त्री सेवक आहेत, त्या सर्व माझ्यापेक्षा सुंदर आहेत.

ਹਿਕ ਭੋਰੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ਦੇਹਿ ਦਰਸੁ ਰੰਗੁ ਮਾਣੀਆ ॥੬॥
कृपादृष्टीने माझ्याकडे पहा आणि मलाही सुखाची प्राप्ती व्हावी म्हणून मला तुझे दर्शन द्या ॥६॥

ਜੈ ਡਿਠੇ ਮਨੁ ਧੀਰੀਐ ਕਿਲਵਿਖ ਵੰਞਨ੍ਹਿ ਦੂਰੇ ॥
देवाचे दर्शन घेतल्याने मनाला धीर मिळतो आणि माझी पापे निघून जातात.

ਸੋ ਕਿਉ ਵਿਸਰੈ ਮਾਉ ਮੈ ਜੋ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ॥੭॥
हे माझ्या आई! सर्व जगामध्ये राहणारा मला का विसरावा?॥७॥

ਹੋਇ ਨਿਮਾਣੀ ਢਹਿ ਪਈ ਮਿਲਿਆ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥
जेव्हा मी नम्रपणे त्यांच्या दारात नतमस्तक झालो तेव्हा मला ते एक नैसर्गिक व्यक्ती म्हणून आढळले.

ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਸਹਾਇ ॥੮॥੧॥੪॥
हे नानक! संतांच्या सहाय्याने, माझ्या प्रारब्धात जसे लिहिले होते तसे मी साध्य केले आहे.॥८॥१॥४॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सुही महाला ५ ॥

ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਬੇਦ ਪੁਰਾਣ ਪੁਕਾਰਨਿ ਪੋਥੀਆ ॥
स्मृती, वेद, पुराण इत्यादी सर्व धर्मग्रंथ हेच ओरडत आहेत.

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਸਭਿ ਕੂੜੁ ਗਾਲ੍ਹ੍ਹੀ ਹੋਛੀਆ ॥੧॥
नामाशिवाय अन्य पाठ सहा मिथ्या खोटे ॥१॥

ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਅਪਾਰੁ ਭਗਤਾ ਮਨਿ ਵਸੈ ॥
नामाच्या रूपातील अफाट खजिना भक्तांच्या मनात वास करतो.

ਜਨਮ ਮਰਣ ਮੋਹੁ ਦੁਖੁ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਨਸੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ऋषीमुनींच्या सहवासाने जन्म-मृत्यू, आसक्ती, दुःख इत्यादी सर्व दूर होतात. ॥१॥रहाउ॥

ਮੋਹਿ ਬਾਦਿ ਅਹੰਕਾਰਿ ਸਰਪਰ ਰੁੰਨਿਆ ॥
आसक्ती, वादविवाद आणि अहंकारात अडकलेली व्यक्ती दुःखात नक्कीच रडते.

ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਇਨ੍ਹ੍ਹਿ ਮੂਲਿ ਨਾਮ ਵਿਛੁੰਨਿਆ ॥੨॥
भगवंताच्या नामापासून विभक्त झालेल्याला अजिबात सुख प्राप्त होत नाही. ॥२॥

ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਧਾਰਿ ਬੰਧਨਿ ਬੰਧਿਆ ॥
मेरी मेरी' ही भावना धारण करून जीव मायेच्या बंधनात बांधला जातो आणि.

ਨਰਕਿ ਸੁਰਗਿ ਅਵਤਾਰ ਮਾਇਆ ਧੰਧਿਆ ॥੩॥
मायेच्या जाळ्यात अडकून नरक स्वर्गात जन्म घेत असतो. ॥३॥

ਸੋਧਤ ਸੋਧਤ ਸੋਧਿ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਿਆ ॥
नीट विचार केल्यावर मी असा निष्कर्ष काढला आहे.

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਸੁਖੁ ਨਾਹਿ ਸਰਪਰ ਹਾਰਿਆ ॥੪॥
भगवंताच्या नामाशिवाय मनुष्याला सुख मिळत नाही आणि तो निश्चितhच आपला जीव गमावतो. ॥४॥

ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ਅਨੇਕ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜਨਮਤੇ ॥
या जगात अनेक जीव येत राहतात आणि ते पुन्हा जन्म घेतात आणि मरतात.

ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਸਭੁ ਵਾਦਿ ਜੋਨੀ ਭਰਮਤੇ ॥੫॥
परमात्म्याला समजून घेतल्याशिवाय सर्व काही व्यर्थ आहे आणि ते जीवनाच्या विविध रूपात भटकत राहतात.॥५॥

ਜਿਨ੍ ਕਉ ਭਏ ਦਇਆਲ ਤਿਨ੍ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ਭਇਆ ॥
ज्यांच्यावर त्याची कृपा झाली त्यांना ऋषींचा सहवास लाभला.

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਤਿਨ੍ੀ ਜਨੀ ਜਪਿ ਲਇਆ ॥੬॥
त्यांनी हरिच्या अमृत नामाचा जप केला आहे.॥६॥

ਖੋਜਹਿ ਕੋਟਿ ਅਸੰਖ ਬਹੁਤੁ ਅਨੰਤ ਕੇ ॥
करोडो आणि अगणित लोक त्याचा शोध घेत आहेत.

ਜਿਸੁ ਬੁਝਾਏ ਆਪਿ ਨੇੜਾ ਤਿਸੁ ਹੇ ॥੭॥
पण ज्याला तो स्वतःच समज देतो तो स्वतःच्या जवळच राहतो असे दिसते.॥७॥

ਵਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ਦਾਤਾਰ ਆਪਣਾ ਨਾਮੁ ਦੇਹੁ ॥
हे देणाऱ्या! मला तुझे नाव दे कारण तू मला कधीही विसरत नाहीस.

ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਨਾਨਕ ਚਾਉ ਏਹੁ ॥੮॥੨॥੫॥੧੬॥
नानकांची प्रार्थना आहे की हे परमेश्वरा! मी रात्रंदिवस तुझे गुणगान करीत राहावे अशी माझ्या मनात इच्छा आहे. ॥८॥२॥५॥१६॥

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ਕੁਚਜੀ
रागु सुही महाला १ कुचजी

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਮੰਞੁ ਕੁਚਜੀ ਅੰਮਾਵਣਿ ਡੋਸੜੇ ਹਉ ਕਿਉ ਸਹੁ ਰਾਵਣਿ ਜਾਉ ਜੀਉ ॥
हे माझ्या मित्रा! मी चांगल्या गुणांनी रहित आहे आणि माझ्यात अनंत दोष आहेत. मग मी माझ्या पतीला प्रसन्न करण्यासाठी कसे जाऊ शकते?

ਇਕ ਦੂ ਇਕਿ ਚੜੰਦੀਆ ਕਉਣੁ ਜਾਣੈ ਮੇਰਾ ਨਾਉ ਜੀਉ ॥
त्याच्याकडे एकापेक्षा जास्त प्रतिभावान आत्मा आहेत आणि तेथे माझे नाव कोणाला माहित आहे?

ਜਿਨ੍ਹੀ ਸਖੀ ਸਹੁ ਰਾਵਿਆ ਸੇ ਅੰਬੀ ਛਾਵੜੀਏਹਿ ਜੀਉ ॥
परमेश्वराचा आनंद घेतलेले माझे मित्र आंब्याच्या झाडांच्या सावलीत बसले आहेत.

ਸੇ ਗੁਣ ਮੰਞੁ ਨ ਆਵਨੀ ਹਉ ਕੈ ਜੀ ਦੋਸ ਧਰੇਉ ਜੀਉ ॥
त्यांच्यासारखे चांगले गुण माझ्यात नाहीत. मग मी कोणाला दोष देऊ.

ਕਿਆ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਵਿਥਰਾ ਹਉ ਕਿਆ ਕਿਆ ਘਿਨਾ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਜੀਉ ॥
हे परमेश्वरा! मी तुझ्या कोणत्या गुणांचे वर्णन करावे आणि तुझे कोणते नाव घ्यावे?

ਇਕਤੁ ਟੋਲਿ ਨ ਅੰਬੜਾ ਹਉ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੈ ਤੇਰੈ ਜਾਉ ਜੀਉ ॥
तुला भेटण्यासाठी मी एकही गुण अंगीकारू शकत नाही. मी नेहमी तुझ्यासाठी त्याग करतो.

ਸੁਇਨਾ ਰੁਪਾ ਰੰਗੁਲਾ ਮੋਤੀ ਤੈ ਮਾਣਿਕੁ ਜੀਉ ॥
हे मित्रा! सोने, चांदी, सुंदर मोती आणि माणिक, या सर्व गोष्टी.

ਸੇ ਵਸਤੂ ਸਹਿ ਦਿਤੀਆ ਮੈ ਤਿਨ੍ ਸਿਉ ਲਾਇਆ ਚਿਤੁ ਜੀਉ ॥
माझ्या प्रभूने मला ते दिले आहे पण मी त्यांचे मन लावले आहे.

ਮੰਦਰ ਮਿਟੀ ਸੰਦੜੇ ਪਥਰ ਕੀਤੇ ਰਾਸਿ ਜੀਉ ॥
मित्रा, माती आणि दगडांनी बनवलेले मंदिर मी माझी राजधानी केली आहे.

ਹਉ ਏਨੀ ਟੋਲੀ ਭੁਲੀਅਸੁ ਤਿਸੁ ਕੰਤ ਨ ਬੈਠੀ ਪਾਸਿ ਜੀਉ ॥
मी या सुंदर गोष्टींकडे आकर्षित झालो आहे आणि त्यांना विसरलो आहे आणि मी माझ्या प्रभूजवळ कधीही बसलो नाही.

ਅੰਬਰਿ ਕੂੰਜਾ ਕੁਰਲੀਆ ਬਗ ਬਹਿਠੇ ਆਇ ਜੀਉ ॥
जे कावळे आकाशात ओरडायचे ते गेले आणि बगळे येऊन बसले, म्हणजे म्हातारपणी माझ्या डोक्यावरचे काळे केस गेले आणि पांढरे केस आले.

ਸਾ ਧਨ ਚਲੀ ਸਾਹੁਰੈ ਕਿਆ ਮੁਹੁ ਦੇਸੀ ਅਗੈ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥
ती जिवंत स्त्री सासरच्या घरी गेली, पण भविष्यात कोणता चेहरा दाखवणार?

ਸੁਤੀ ਸੁਤੀ ਝਾਲੁ ਥੀਆ ਭੁਲੀ ਵਾਟੜੀਆਸੁ ਜੀਉ ॥
ती आयुष्यभर अज्ञानाच्या निद्रेत मग्न राहिली आणि पांढरा दिवस उजाडला म्हणजेच तिच्या आयुष्याची रात्र निघून गेली.

ਤੈ ਸਹ ਨਾਲਹੁ ਮੁਤੀਅਸੁ ਦੁਖਾ ਕੂੰ ਧਰੀਆਸੁ ਜੀਉ ॥
ती योग्य मार्ग विसरली आहे. हे माझे पती भगवान! मी तुझ्यापासून विभक्त झालो आहे आणि मी दु:ख धारण केले आहे.

ਤੁਧੁ ਗੁਣ ਮੈ ਸਭਿ ਅਵਗਣਾ ਇਕ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ਜੀਉ ॥
नानकांची प्रार्थना आहे की हे परमेश्वरा! तुझ्यात अनंत गुण आहेत पण मी केवळ अवगुणांनी भरलेला आहे.

ਸਭਿ ਰਾਤੀ ਸੋਹਾਗਣੀ ਮੈ ਡੋਹਾਗਣਿ ਕਾਈ ਰਾਤਿ ਜੀਉ ॥੧॥
विवाहित स्त्रिया तुमच्या सोबत रात्रभर आनंद घेतात आणि कृपया मला, विवाहित स्त्रीला, तुमच्यासोबत आनंद घेण्यासाठी एक रात्र द्या. ॥१॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ਸੁਚਜੀ ॥
सुही महाला १ सुजी ॥

ਜਾ ਤੂ ਤਾ ਮੈ ਸਭੁ ਕੋ ਤੂ ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰੀ ਰਾਸਿ ਜੀਉ ॥
हे स्वामी! तूच माझी जीवन पुंजी आहेस. जेव्हा तू माझ्यासोबत असतोस तेव्हा सर्वजण माझा आदर करतात.

ਤੁਧੁ ਅੰਤਰਿ ਹਉ ਸੁਖਿ ਵਸਾ ਤੂੰ ਅੰਤਰਿ ਸਾਬਾਸਿ ਜੀਉ ॥
जेव्हा तू माझ्या हृदयात राहते तेव्हा मी आनंदी राहतो. जेव्हा तू माझ्या हृदयात वास करतोस तेव्हा सर्वजण माझी स्तुती करतात.

ਭਾਣੈ ਤਖਤਿ ਵਡਾਈਆ ਭਾਣੈ ਭੀਖ ਉਦਾਸਿ ਜੀਉ ॥
भगवंताच्या इच्छेने कोणी सिंहासनावर बसून कीर्ती प्राप्त करून घेतो आणि त्याच्या इच्छेने कोणी भीक मागतो व दुःखी होतो.

ਭਾਣੈ ਥਲ ਸਿਰਿ ਸਰੁ ਵਹੈ ਕਮਲੁ ਫੁਲੈ ਆਕਾਸਿ ਜੀਉ ॥
त्याच्या इच्छेनेच वाळवंटातही तलाव वाहू लागतो आणि त्याच्या इच्छेने आकाशातही कमळ फुलते.

ਭਾਣੈ ਭਵਜਲੁ ਲੰਘੀਐ ਭਾਣੈ ਮੰਝਿ ਭਰੀਆਸਿ ਜੀਉ ॥
भगवंताच्या इच्छेने कोणी अस्तित्वाचा सागर पार करतो आणि त्याची इच्छा असेल तर कोणी पापांनी भरून निघून अस्तित्वाच्या सागरात बुडतो.

ਭਾਣੈ ਸੋ ਸਹੁ ਰੰਗੁਲਾ ਸਿਫਤਿ ਰਤਾ ਗੁਣਤਾਸਿ ਜੀਉ ॥
हे बंधू! त्याच्या इच्छेनेच कोणाला आपला रंगीबेरंगी पती भगवंत सापडला आहे, तर कोणी गुणांचे भांडार असलेल्या भगवंतात स्तुतिसुमने ओतप्रोत झाला आहे.

ਭਾਣੈ ਸਹੁ ਭੀਹਾਵਲਾ ਹਉ ਆਵਣਿ ਜਾਣਿ ਮੁਈਆਸਿ ਜੀਉ ॥
हे परमेश्वरा! तुझ्या प्रसन्नतेनेच मला हे जग भयंकर वाटत आहे आणि मी जन्म-मृत्यूच्या फेऱ्यात पडून मरत राहतो.

ਤੂ ਸਹੁ ਅਗਮੁ ਅਤੋਲਵਾ ਹਉ ਕਹਿ ਕਹਿ ਢਹਿ ਪਈਆਸਿ ਜੀਉ ॥
हे प्रभु! तू अगम्य आणि अतुलनीय आहेस. प्रार्थना करून मी तुझ्या दारात पडलो आहे.

ਕਿਆ ਮਾਗਉ ਕਿਆ ਕਹਿ ਸੁਣੀ ਮੈ ਦਰਸਨ ਭੂਖ ਪਿਆਸਿ ਜੀਉ ॥
मी तुझ्याकडे आणखी काय मागू, आणखी काय सांगू तुला माझी प्रार्थना तू ऐकावीस कारण मला भूक आणि तहान लागली आहे फक्त तुझ्या दर्शनासाठी.

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਹੁ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ਜੀਉ ॥੨॥
देवाने नानकांची खरी प्रार्थना स्वीकारली आहे आणि त्यांना त्यांच्या गुरूंच्या शब्दांतून त्यांचा स्वामी, प्रभू सापडला आहे. ॥२॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਗੁਣਵੰਤੀ ॥
सूही महला ५ गुणवंती ॥

ਜੋ ਦੀਸੈ ਗੁਰਸਿਖੜਾ ਤਿਸੁ ਨਿਵਿ ਨਿਵਿ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ਜੀਉ ॥
मी ज्या गुरूंच्या शिष्याला पाहतो त्याच्या पाया पडून नतमस्तक होतो.

ਆਖਾ ਬਿਰਥਾ ਜੀਅ ਕੀ ਗੁਰੁ ਸਜਣੁ ਦੇਹਿ ਮਿਲਾਇ ਜੀਉ ॥
मी त्याला माझ्या मनातील व्यथा सांगतो आणि माझ्या सज्जन गुरूशी माझी ओळख करून देण्याची विनंती करतो.

ਸੋਈ ਦਸਿ ਉਪਦੇਸੜਾ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਅਨਤ ਨ ਕਾਹੂ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥
माझे मन इतरत्र कुठेही भटकू नये म्हणून मला सल्ला सांगा.

ਇਹੁ ਮਨੁ ਤੈ ਕੂੰ ਡੇਵਸਾ ਮੈ ਮਾਰਗੁ ਦੇਹੁ ਬਤਾਇ ਜੀਉ ॥
मी माझे मन तुझ्या हाती देईन, मला देवाला भेटण्याचा मार्ग दाखव.

ਹਉ ਆਇਆ ਦੂਰਹੁ ਚਲਿ ਕੈ ਮੈ ਤਕੀ ਤਉ ਸਰਣਾਇ ਜੀਉ ॥
मी लांबून तुझ्याकडे आलो आहे आणि फक्त तुझ्यातच आश्रय घेतला आहे.

ਮੈ ਆਸਾ ਰਖੀ ਚਿਤਿ ਮਹਿ ਮੇਰਾ ਸਭੋ ਦੁਖੁ ਗਵਾਇ ਜੀਉ ॥
माझे सर्व दुःख तू दूर करशील ही आशा मी मनात ठेवली आहे.

ਇਤੁ ਮਾਰਗਿ ਚਲੇ ਭਾਈਅੜੇ ਗੁਰੁ ਕਹੈ ਸੁ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ਜੀਉ ॥
हे भावा! जर तुम्ही या मार्गावर चाललात तर गुरु सांगतील तसे करा.

ਤਿਆਗੇਂ ਮਨ ਕੀ ਮਤੜੀ ਵਿਸਾਰੇਂ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਜੀਉ ॥
मनाचा स्वार्थ सोडून द्वैत विसरलात तर.

ਇਉ ਪਾਵਹਿ ਹਰਿ ਦਰਸਾਵੜਾ ਨਹ ਲਗੈ ਤਤੀ ਵਾਉ ਜੀਉ ॥
अशा रीतीने तुम्हाला हरीचे दर्शन होईल आणि तुम्हाला कोणतेही दुःख होणार नाही.

ਹਉ ਆਪਹੁ ਬੋਲਿ ਨ ਜਾਣਦਾ ਮੈ ਕਹਿਆ ਸਭੁ ਹੁਕਮਾਉ ਜੀਉ ॥
मला स्वतःला काहीही कसे बोलावे हे माहित नाही, मी सर्व काही फक्त देवाच्या आदेशानुसार सांगितले आहे.

ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਖਜਾਨਾ ਬਖਸਿਆ ਗੁਰਿ ਨਾਨਕਿ ਕੀਆ ਪਸਾਉ ਜੀਉ ॥
गुरु नानकांनी माझ्यावर खूप कृपा केली आहे आणि मला हरी भक्तीचा खजिना दिला आहे.

ਮੈ ਬਹੁੜਿ ਨ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖੜੀ ਹਉ ਰਜਾ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਇ ਜੀਉ ॥
आता मी पूर्णपणे तृप्त झालो आहे आणि मला पुन्हा मायेची तहान-भूक वाटत नाही.

ਜੋ ਗੁਰ ਦੀਸੈ ਸਿਖੜਾ ਤਿਸੁ ਨਿਵਿ ਨਿਵਿ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ਜੀਉ ॥੩॥
जो कोणी गुरूंचा शिष्य दिसतो त्याच्या पाया पडून मी नतमस्तक होतो. ॥३॥

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧
रागु सुही छंत महाला १ घरु १

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्‌गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਭਰਿ ਜੋਬਨਿ ਮੈ ਮਤ ਪੇਈਅੜੇ ਘਰਿ ਪਾਹੁਣੀ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥
जिवंत स्त्री आपल्या भरल्या तारुण्यात असे जगते की जणू दारू पिऊन नशा झाली आहे.

ਮੈਲੀ ਅਵਗਣਿ ਚਿਤਿ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਗੁਣ ਨ ਸਮਾਵਨੀ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥
आपल्याच विश्वात ती पाहुणा आहे हे तिला कळत नाही. तिच्या दुर्गुणांमुळे ती मनात मलिन राहते. गुरूशिवाय सद्‌गुण हृदयात वास करत नाहीत.

ਗੁਣ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੀ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣੀ ਜੋਬਨੁ ਬਾਦਿ ਗਵਾਇਆ ॥
तिला सद्‌गुणांचे मूल्य कळले नाही आणि ती भ्रमात हरवली आहे. त्याने तारुण्य वाया घालवले आहे.

ਵਰੁ ਘਰੁ ਦਰੁ ਦਰਸਨੁ ਨਹੀ ਜਾਤਾ ਪਿਰ ਕਾ ਸਹਜੁ ਨ ਭਾਇਆ ॥
ना ती तिच्या वराला, पती प्रभूला ओळखत होती, ना ती त्याच्या घरी गेली होती ना तिने त्याचे दर्शन घेतले होते. आपल्या परमेश्वराचा साधा आनंद त्याला आवडला नाही.

ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਛਿ ਨ ਮਾਰਗਿ ਚਾਲੀ ਸੂਤੀ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਣੀ ॥
तिने आपल्या सतगुरूंना विचारून देवाचा मार्ग स्वीकारला नाही. ती अज्ञानाच्या निद्रेत झोपून राहिली आणि तिच्या आयुष्याची रात्र निघून गेली.

ਨਾਨਕ ਬਾਲਤਣਿ ਰਾਡੇਪਾ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਧਨ ਕੁਮਲਾਣੀ ॥੧॥
हे नानक! समजून घ्या की ती बालपणी विधवा झाली आहे आणि पतीशिवाय सुकून गेली आहे. ॥१॥

ਬਾਬਾ ਮੈ ਵਰੁ ਦੇਹਿ ਮੈ ਹਰਿ ਵਰੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥
अरे बाबा, मला माझे पती प्रभू यांच्याशी पुन्हा भेट द्या. मला माझा वर हरी खूप आवडतो आणि मी फक्त त्याच्यासाठीच बलिदान देत आहे.

ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਜੁਗ ਚਾਰਿ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਬਾਣੀ ਜਿਸ ਕੀ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥
स्वर्ग, नरक आणि पृथ्वी या तिन्ही लोकांमध्ये ज्याची वाणी वाचली, ऐकली आणि गायली जाते, त्या चारही युगांमध्ये तो या जगात विराजमान आहे.

ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਕੰਤੁ ਰਵੈ ਸੋਹਾਗਣਿ ਅਵਗਣਵੰਤੀ ਦੂਰੇ ॥
तिन्ही जगाचा स्वामी देव विवाहित स्त्रियांना भोगतो. पण वाईट गुण असलेल्या स्त्रियांपासून तो दूर राहतो.

ਜੈਸੀ ਆਸਾ ਤੈਸੀ ਮਨਸਾ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ॥
जिवंत स्त्रीची जी काही इच्छा असते ती सर्वव्यापी देव तिची इच्छा पूर्ण करतो.

ਹਰਿ ਕੀ ਨਾਰਿ ਸੁ ਸਰਬ ਸੁਹਾਗਣਿ ਰਾਂਡ ਨ ਮੈਲੈ ਵੇਸੇ ॥
जी स्त्री हरीची पत्नी बनते ती नेहमीच विवाहित राहते. ती कधीच विधवा नसते किंवा तिचे रूपही मलिन नसते.

ਨਾਨਕ ਮੈ ਵਰੁ ਸਾਚਾ ਭਾਵੈ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਤੈਸੇ ॥੨॥
हे नानक! मला खरा परमेश्वर खूप आवडतो, माझा प्रेयसी युगानुयुगे तसाच राहतो.॥२॥

ਬਾਬਾ ਲਗਨੁ ਗਣਾਇ ਹੰ ਭੀ ਵੰਞਾ ਸਾਹੁਰੈ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥
अरे बाबा, माझ्या लग्नाची कुंडली काढा म्हणजे लग्न झाल्यावर मी पण माझ्या सासरी जाऊ शकेन.

ਸਾਹਾ ਹੁਕਮੁ ਰਜਾਇ ਸੋ ਨ ਟਲੈ ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰੈ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥
परमेश्वर त्याच्या इच्छेनुसार जो काही आदेश देतो तो विवाह सोहळा होय. त्याच्या आदेशापासून कधीही विचलित होऊ शकत नाही.

ਕਿਰਤੁ ਪਇਆ ਕਰਤੈ ਕਰਿ ਪਾਇਆ ਮੇਟਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਈ ॥
नशिबात काय लिहिले आहे आणि कर्तारिने स्वतः जे लिहिले आहे ते कोणीही टाळू शकत नाही.

ਜਾਞੀ ਨਾਉ ਨਰਹ ਨਿਹਕੇਵਲੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਤਿਹੁ ਲੋਈ ॥
तिन्ही लोकांमध्ये वास करणारा आणि परम निःपक्षपाती असणारा भगवंत स्वतःच मला आपला वर म्हणून नाव देऊन माझ्याशी विवाह करायला आला आहे.

ਮਾਇ ਨਿਰਾਸੀ ਰੋਇ ਵਿਛੁੰਨੀ ਬਾਲੀ ਬਾਲੈ ਹੇਤੇ ॥
देवाच्या रूपातील जिवंत स्त्री वधूचे वरासाठी असलेले प्रेम पाहून आईच्या रूपातील माया निराशेने रडत वधूपासून विभक्त झाली.

ਨਾਨਕ ਸਾਚ ਸਬਦਿ ਸੁਖ ਮਹਲੀ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਪ੍ਰਭੁ ਚੇਤੇ ॥੩॥
हे नानक! जिवंत स्त्री गुरूंच्या चरणी बसून भगवंताचे स्मरण करत राहते आणि आपल्या परमेश्वराच्या महालात खऱ्या शब्दांतून आनंद उपभोगत राहते.॥३॥

ਬਾਬੁਲਿ ਦਿਤੜੀ ਦੂਰਿ ਨਾ ਆਵੈ ਘਰਿ ਪੇਈਐ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥
माझ्या बाबेलने माझ्याशी लग्न करून मला घराबाहेर पाठवले आहे. आता मी माझ्या भूतकाळात म्हणजे या जगात परत येत नाही.

ਰਹਸੀ ਵੇਖਿ ਹਦੂਰਿ ਪਿਰਿ ਰਾਵੀ ਘਰਿ ਸੋਹੀਐ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥
माझा प्रभू माझ्यावर सतत प्रसन्न होतो. त्याला माझ्या समोर पाहून मला आनंद होतो आणि त्याच्या घरात सुंदर दिसते.

ਸਾਚੇ ਪਿਰ ਲੋੜੀ ਪ੍ਰੀਤਮ ਜੋੜੀ ਮਤਿ ਪੂਰੀ ਪਰਧਾਨੇ ॥
जेव्हा माझ्या खऱ्या प्रभूला माझी गरज होती, तेव्हा त्याने मला स्वतःशी जोडले आहे. आता मी पूर्णपणे हुशार आणि सक्षम महिलांची नेता बनले आहे.

ਸੰਜੋਗੀ ਮੇਲਾ ਥਾਨਿ ਸੁਹੇਲਾ ਗੁਣਵੰਤੀ ਗੁਰ ਗਿਆਨੇ ॥
केवळ योगायोगाने माझे पती प्रभू यांना भेटले. मी जिथे राहतो ते ठिकाण खूप आनंददायी आहे. माझ्या गुरूंच्या ज्ञानाने मी सद्गुणी झालो आहे.

ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਸਦਾ ਸਚੁ ਪਲੈ ਸਚੁ ਬੋਲੈ ਪਿਰ ਭਾਏ ॥
खरे समाधान आणि सत्य नेहमी माझ्यासोबत राहते. मी सत्य बोलतो जे माझ्या प्रभुला खूप आवडते.

ਨਾਨਕ ਵਿਛੁੜਿ ਨਾ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ਗੁਰਮਤਿ ਅੰਕਿ ਸਮਾਏ ॥੪॥੧॥
हे नानक! आता मी माझ्या पतीपासून, परमेश्वरापासून वियोग सहन करत नाही आणि त्यांच्या शिकवणीने माझ्या गुरूंच्या चरणी मग्न आहे. ॥४॥ १॥

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ਛੰਤੁ ਘਰੁ ੨
रागु सुही महाला १ छंटू घरु

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਹਮ ਘਰਿ ਸਾਜਨ ਆਏ ॥
अरे बंधू! आमच्या घरी एक महान परमेश्वर आला आहे आणि.

ਸਾਚੈ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥

त्या खऱ्या परमेश्वराने खरा समेट घडवून आणला आहे.

ਸਹਜਿ ਮਿਲਾਏ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਏ ਪੰਚ ਮਿਲੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥

तो माझ्याशी सहज सामील झाला आहे आणि तो हरी माझ्या मनाला खूप आनंद देणारा आहे. पाचही इंद्रिये मिळून सुख प्राप्त झाले आहे.

ਸਾਈ ਵਸਤੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਈ ਜਿਸੁ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਲਾਇਆ ॥

माझे मन ज्यावर केंद्रित होते तीच गोष्ट मला मिळाली आहे.

ਅਨਦਿਨੁ ਮੇਲੁ ਭਇਆ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਘਰ ਮੰਦਰ ਸੋਹਾਏ ॥

आता मी त्याला रात्रंदिवस भेटत राहिलो आणि माझे मन तृप्त झाले. माझे घर आणि मंदिर खूप सुंदर दिसू लागले आहे.

ਪੰਚ ਸਬਦ ਧੁਨਿ ਅਨਹਦ ਵਾਜੇ ਹਮ ਘਰਿ ਸਾਜਨ ਆਏ ॥੧॥

पाच प्रकारचे आवाज असलेली अमर्याद वाद्ये माझ्या मनात वाजू लागली आहेत कारण प्रभूजी आमच्या घरी आले आहेत. ॥१॥

ਆਵਹੁ ਮੀਤ ਪਿਆਰੇ ॥

अरे माझ्या प्रिये, माझ्याकडे ये.

ਮੰਗਲ ਗਾਵਹੁ ਨਾਰੇ ॥

हे जीवांसारख्या स्त्रिया! शुभ गीते गा.

ਸਚੁ ਮੰਗਲੁ ਗਾਵਹੁ ਤਾ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਹੁ ਸੋਹਿਲੜਾ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ॥

सत्यस्वरूपाने परमेश्वराचे गुणगान गाले तरच तुम्हाला बरे वाटेल. भगवंताचे गुणगान करणाऱ्या प्राण्यांच्या रूपातील स्त्रिया चारही युगात शोभतात.

ਅਪਨੈ ਘਰਿ ਆਇਆ ਥਾਨਿ ਸੁਹਾਇਆ ਕਾਰਜ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰੇ ॥

माझा प्रिय परमेश्वर माझ्या हृदयाच्या घरात आला आहे, त्यामुळे माझ्या हृदयाचे स्थान अतिशय सुंदर झाले आहे. त्याच्या शब्दाने माझी सर्व कामे सुशोभित केली आहेत.

ਗਿਆਨ ਮਹਾ ਰਸੁ ਨੇਤ੍ਰੀ ਅੰਜਨੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਰੂਪੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥

गुरूनी मला तिन्ही लोकांमध्ये सर्वव्यापी असलेल्या परमात्म्याचे रूप दाखवून माझ्या डोळ्यांत आनंद देणारा ज्ञानाचा सुर ओतला आहे.

ਸਖੀ ਮਿਲਹੁ ਰਸਿ ਮੰਗਲੁ ਗਾਵਹੁ ਹਮ ਘਰਿ ਸਾਜਨੁ ਆਇਆ ॥੨॥
हे माझ्या मित्रांनो! मला भेटा आणि आनंदाने गा. माझा प्रिय देव माझ्या हृदयाच्या घरात आला आहे.॥ २॥

ਮਨੁ ਤਨੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਭਿੰਨਾ ॥
हे भावा! माझे मन आणि शरीर नामाच्या अमृताने भिजले आहे.

ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਰਤੰਨਾ ॥
माझ्या हृदयात प्रेमाचे रत्न आहे.

ਅੰਤਰਿ ਰਤਨੁ ਪਦਾਰਥੁ ਮੇਰੈ ਪਰਮ ਤਤੁ ਵੀਚਾਰੋ ॥
रत्नासारखा प्रेमाचा पदार्थ माझ्या हृदयात वास करतो. त्या परम तत्वाचा जरा विचार कर, प्रभु.

ਜੰਤ ਭੇਖ ਤੂ ਸਫਲਿਓ ਦਾਤਾ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਦੇਵਣਹਾਰੋ ॥
हे परमेश्वरा! सर्व प्राणी तुझे भिकारी आहेत आणि तूच सर्व फळांचा दाता आहेस. प्रत्येक जीवाला देणारा तूच आहेस.

ਤੂ ਜਾਨੁ ਗਿਆਨੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਆਪੇ ਕਾਰਣੁ ਕੀਨਾ ॥
तुम्ही हुशार, ज्ञानी आणि अंतर्ज्ञानी आहात आणि तुम्ही स्वतः हे जग निर्माण केले आहे.

ਸੁਨਹੁ ਸਖੀ ਮਨੁ ਮੋਹਨਿ ਮੋਹਿਆ ਤਨੁ ਮਨੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਭੀਨਾ ॥੩॥
मित्रांनो, जरा ऐका, मनाला मोहित करणाऱ्या परमेश्वराने माझे मन मोहित केले आहे. नामाच्या अमृताने माझे मन आणि शरीर भिजले आहे. ॥३॥

ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਸੰਸਾਰਾ ॥
हे भावा! हे जग सर्वव्यापी रामाचे रूप आहे.

ਸਾਚਾ ਖੇਲੁ ਤੁਮ੍ਾਰਾ ॥
हे राम! तुझा हा सांसारिक तमाशाही खरा आहे.

ਸਚੁ ਖੇਲੁ ਤੁਮ੍ਾਰਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਕਉਣੁ ਬੁਝਾਏ ॥
हे अगम्य आणि अपार परमेश्वरा! तुझ्याशिवाय दुसरा कोण आहे की तुझा हा ऐहिक तमाशा सत्य आहे.

ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਸਿਆਣੇ ਕੇਤੇ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਕਵਣੁ ਕਹਾਏ ॥
जगात अनेक कर्तृत्ववान आणि हुशार माणसे झाली आहेत, पण तुमच्याशिवाय कोण स्वतःला काहीही म्हणू शकेल?

ਕਾਲੁ ਬਿਕਾਲੁ ਭਏ ਦੇਵਾਨੇ ਮਨੁ ਰਾਖਿਆ ਗੁਰਿ ਠਾਏ ॥
भयंकर काळही वेडा झाला पण गुरूंनी मन स्थिर ठेवले.

ਨਾਨਕ ਅਵਗਣ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ਗੁਣ ਸੰਗਮਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਏ ॥੪॥੧॥੨॥
हे नानक! गुरूंच्या शब्दांनी दुर्गुण जाळून टाकले आणि सद्‌गुणांच्या संगमाने भगवंताची प्राप्ती झाली. ॥४॥ १॥ २॥

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੩
रागु सुही महाला १ घरु ३

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्‌गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਆਵਹੁ ਸਜਣਾ ਹਉ ਦੇਖਾ ਦਰਸਨੁ ਤੇਰਾ ਰਾਮ ॥
हे माझ्या प्रिय प्रभू! माझ्याकडे ये म्हणजे मी तुला पाहू शकेन.

ਘਰਿ ਆਪਨੜੈ ਖੜੀ ਤਕਾ ਮੈ ਮਨਿ ਚਾਉ ਘਨੇਰਾ ਰਾਮ ॥
माझ्या हृदयाच्या घरात उभा राहून मी तुला पाहत राहते, तुला पाहण्याची खूप इच्छा आहे.

ਮਨਿ ਚਾਉ ਘਨੇਰਾ ਸੁਣਿ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰਾ ਮੈ ਤੇਰਾ ਭਰਵਾਸਾ ॥
हे प्रभु! कृपया ऐका, माझ्या हृदयात खूप इच्छा आहे आणि माझा फक्त तुझ्यावर विश्वास आहे.

ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਭਈ ਨਿਹਕੇਵਲ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਨਾਸਾ ॥
तुला पाहिल्यानंतर मी वासनामुक्त झालो आणि माझे जन्ममरणाचे दुःख नाहीसे झाले.

ਸਗਲੀ ਜੋਤਿ ਜਾਤਾ ਤੂ ਸੋਈ ਮਿਲਿਆ ਭਾਇ ਸੁਭਾਏ ॥
सर्व प्राणिमात्रांमध्ये फक्त तूच प्रकाश आहेस आणि तो प्रकाश तूच आहेस हे मला कळले आहे. तू साधा स्वभावाचा आहेस असे मला आढळले आहे.

ਨਾਨਕ ਸਾਜਨ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ਸਾਚਿ ਮਿਲੇ ਘਰਿ ਆਏ ॥੧॥
हे नानक! मी माझ्या परमेश्वराला शरण जातो आणि तो सत्याच्या नावाने माझ्या हृदयात आला आहे. ॥१॥

ਘਰਿ ਆਇਅੜੇ ਸਾਜਨਾ ਤਾ ਧਨ ਖਰੀ ਸਰਸੀ ਰਾਮ ॥
प्रिय भगवान हृदय घरात आल्यावर ती जिवंत स्त्री खूप आनंदी झाली.

ਹਰਿ ਮੋਹਿਅੜੀ ਸਾਚ ਸਬਦਿ ਠਾਕੁਰ ਦੇਖਿ ਰਹੰਸੀ ਰਾਮ ॥
हरीने तिला खऱ्या शब्दांनी मोहित केले आहे आणि ठाकूरजींना पाहून ती फुलासारखी फुलली आहे.

ਗੁਣ ਸੰਗਿ ਰਹੰਸੀ ਖਰੀ ਸਰਸੀ ਜਾ ਰਾਵੀ ਰੰਗਿ ਰਾਤੈ ॥
प्रेमाने ओतप्रोत झालेल्या भगवंताने जेव्हा रमण केले तेव्हा ती त्याच्या गुणांनी मंत्रमुग्ध झाली आणि खूप आनंदी झाली.

ਅਵਗਣ ਮਾਰਿ ਗੁਣੀ ਘਰੁ ਛਾਇਆ ਪੂਰੈ ਪੁਰਖਿ ਬਿਧਾਤੈ ॥
परिपूर्ण पुरुष निर्मात्याने त्याच्या अवगुणांचा नाश केला आहे आणि त्याचे हृदय चांगल्या गुणांनी भरले आहे.

ਤਸਕਰ ਮਾਰਿ ਵਸੀ ਪੰਚਾਇਣਿ ਅਦਲੁ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੇ ॥
वासना, क्रोध, लोभ, आसक्ती आणि अहंकार या चोरांना मारून ती जिवंत स्त्री भगवंताच्या चरणी विराजमान झाली आहे.

ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ਗੁਰਮਤਿ ਮਿਲਹਿ ਪਿਆਰੇ ॥੨॥
हे नानक! राम नावाने तिला अस्तित्वाच्या महासागरातून ओलांडले आहे आणि तिला तिच्या गुरूंच्या शिकवणीने तिचा प्रिय परमेश्वर सापडला आहे. ॥२॥

ਵਰੁ ਪਾਇਅੜਾ ਬਾਲੜੀਏ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਪੂਰੀ ਰਾਮ ॥
हे बंधू! जिवंत तरुणीला तिचा पती भगवान सापडला आहे आणि तिची आशा आणि इच्छा पूर्ण

झाली आहे.

ਪਿਰਿ ਰਾਵਿਅੜੀ ਸਬਦਿ ਰਲੀ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਨਹ ਦੂਰੀ ਰਾਮ ॥
पती प्रभूने तिला प्रसन्न केले आणि आता ती शब्दात लीन राहिली.

ਪ੍ਰਭੁ ਦੂਰਿ ਨ ਹੋਈ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸੋਈ ਤਿਸ ਕੀ ਨਾਰਿ ਸਬਾਈ ॥
सर्वव्यापी परमेश्वर त्याच्यापासून दूर जात नाही, तो प्रत्येक शरीरात विराजमान आहे आणि सर्व स्त्री प्राणी त्याच्या पत्नी आहेत.

ਆਪੇ ਰਸੀਆ ਆਪੇ ਰਾਵੇ ਜਿਉ ਤਿਸ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ॥
तो स्वतः रसिया आहे, स्वतःचा आनंद घेतो आणि त्याची स्तुती होताच.

ਅਮਰ ਅਡੋਲੁ ਅਮੋਲੁ ਅਪਾਰਾ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ॥
ईश्वर अमर, स्थिर, अमूल्य आणि अफाट आहे आणि ते खरे रूप पूर्ण गुरूद्वारेच मिळते.

ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਜੋਗ ਸਜੋਗੀ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਲਿਵ ਲਾਈਐ ॥੩॥
हे नानक! देव स्वतःच स्त्री-पुरुषाचे एकत्रीकरण घडवतो. जेव्हा तो त्याची कृपा दाखवतो तेव्हाच ती तिचे लक्ष परमेश्वरावर केंद्रित करते. ॥३॥

ਪਿਰੁ ਉਚੜੀਐ ਮਾੜੜੀਐ ਤਿਹੁ ਲੋਆ ਸਿਰਤਾਜਾ ਰਾਮ ॥
माझे पती प्रभू एका उंच महालात राहतात आणि ते तिन्ही जगाचे राजा आहेत.

ਹਉ ਬਿਸਮ ਭਈ ਦੇਖਿ ਗੁਣਾ ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਅਗਾਜਾ ਰਾਮ ॥
त्याचे गुण पाहून मी थक्क झालो आणि मनात 'अनाहद' हे शब्द गुंजत आहेत.

ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੀ ਕਰਣੀ ਸਾਰੀ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨੀਸਾਣੋ ॥
मी हे शुभ कर्म केले आहे की मी शब्दाचे मनन केले आहे आणि मला सत्याच्या दरबारात जाण्याचा परवाना रामनामाच्या रूपाने मिळाला आहे.

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਖੋਟੇ ਨਹੀ ਠਾਹਰ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਪਰਵਾਣੋ ॥
नाव नसलेल्या खोट्या माणसांना देवाच्या दरबारात स्थान मिळत नाही. नामाचे रत्नच भगवंताला मान्य आहे.

ਪਤਿ ਮਤਿ ਪੂਰੀ ਪੂਰਾ ਪਰਵਾਨਾ ਨਾ ਆਵੈ ਨਾ ਜਾਸੀ ॥
ज्या जिवंत स्त्रीचे मत आणि प्रतिष्ठा पूर्ण आहे आणि पूर्ण नावाचा परवाना आहे ती जन्म-मृत्यूच्या

फेऱ्यातून मुक्त होते.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਪ੍ਰਭ ਜੈਸੇ ਅਵਿਨਾਸੀ ॥੪॥੧॥੩॥

हे नानक! जी जिवंत स्त्री गुरुमुख होऊन स्वतःला ओळखते, ती अविनाशी परमेश्वराचे रूप बनते. ॥४॥ १॥ ३॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्‌गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੪ ॥

रागु सुही छंत महाला १ घरु ४ ॥

ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਤਿਨਿ ਦੇਖਿਆ ਜਗੁ ਧੰਧੜੈ ਲਾਇਆ ॥

ज्या भगवंताने हे जग निर्माण केले आहे त्यानेच त्याची काळजी घेतली आहे आणि सर्व प्राणिमात्रांना सांसारिक कार्यात गुंतवून ठेवले आहे.

ਦਾਨਿ ਤੇਰੈ ਘਟਿ ਚਾਨਣਾ ਤਨਿ ਚੰਦੁ ਦੀਪਾਇਆ ॥

हे परमेश्वरा! तुझ्या नामाच्या दानाने माझ्या हृदयात प्रकाश पडला आहे आणि माझ्या शरीरात चंद्रासारखा दिवा प्रज्वलित झाला आहे.

ਚੰਦੋ ਦੀਪਾਇਆ ਦਾਨਿ ਹਰਿ ਕੈ ਦੁਖੁ ਅੰਧੇਰਾ ਉਠਿ ਗਇਆ ॥

भगवंताच्या कृपेने चंद्राच्या रूपाने दीप प्रज्वलित झाल्यामुळे माझ्या हृदयातून दु:ख आणि अज्ञानाचा अंधार दूर झाला आहे.

ਗੁਣ ਜੰਞ ਲਾੜੇ ਨਾਲਿ ਸੋਹੈ ਪਰਖਿ ਮੋਹਣੀਐ ਲਇਆ ॥

सद्‌गुणांची मिरवणूक मनाला मंत्रमुग्ध करणाऱ्या वधूची परीक्षा घेतलेल्या वराकडेच सुंदर दिसते.

ਵੀਵਾਹੁ ਹੋਆ ਸੋਭ ਸੇਤੀ ਪੰਚ ਸਬਦੀ ਆਇਆ ॥

देवाच्या रूपातील वराने पाच प्रकारच्या वाद्यांसह विवाह मिरवणुकीत सजीव रूपात वधूचा विवाह लावला आणि मोठ्या थाटामाटात लग्न पार पडले.

ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਤਿਨਿ ਦੇਖਿਆ ਜਗੁ ਧੰਧੜੈ ਲਾਇਆ ॥੧॥

ज्या भगवंताने हे जग निर्माण केले आहे त्यानेच त्याची काळजी घेतली आहे आणि सर्वांना सांसारिक कार्यात गुंतवून ठेवले आहे. ॥१॥

ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਾਜਨਾ ਮੀਤਾ ਅਵਰੀਤਾ ॥

हे बंधू! ज्यांचे जीवन आचरण जगापेक्षा वेगळे आहे अशा सज्जन आणि माझ्या मित्रांसाठी मी स्वतःचा त्याग करतो.

ਇਹੁ ਤਨੁ ਜਿਨ ਸਿਉ ਗਾਡਿਆ ਮਨੁ ਲੀਅੜਾ ਦੀਤਾ ॥

माझे हे शरीर ज्यांच्याशी संलग्न आहे त्यांचे मन मी घेतले आहे आणि माझे मन त्यांना दिले आहे.

ਲੀਆ ਤ ਦੀਆ ਮਾਨੁ ਜਿਨ੍ਹ ਸਿਉ ਸੇ ਸਜਨ ਕਿਉ ਵੀਸਰਹਿ ॥

ज्यांच्याकडून मी आदर घेतला आहे त्या सज्जनांना मी का विसरावे?

ਜਿਨ੍ਹ ਦਿਸਿ ਆਇਆ ਹੋਹਿ ਰਲੀਆ ਜੀਅ ਸੇਤੀ ਗਹਿ ਰਹਹਿ ॥

ज्यांच्या रूपाने माझ्या मनात आनंद निर्माण होतो, त्यांना मी माझ्या हृदयाच्या जवळ धरावे.

ਸਗਲ ਗੁਣ ਅਵਗਣੁ ਨ ਕੋਈ ਹੋਹਿ ਨੀਤਾ ਨੀਤਾ ॥

माझ्या सज्जनांमध्ये कोणतेही दोष नाहीत परंतु त्यांच्यामध्ये नेहमीच सर्व चांगले गुण असतात.

ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਾਜਨਾ ਮੀਤਾ ਅਵਰੀਤਾ ॥੨॥

जगाच्या भ्रमाच्या पलीकडे असलेल्या माझ्या सज्जन आणि मित्रांना मी अर्पण करतो. ॥२॥

ਗੁਣਾ ਕਾ ਹੋਵੈ ਵਾਸੁਲਾ ਕਢਿ ਵਾਸੁ ਲਈਜੈ ॥

एखाद्या सजीवाकडे गुणांच्या रूपात सुगंधाची पेटी असेल तर त्याने त्यातून सुगंध घेत राहावे.

ਜੇ ਗੁਣ ਹੋਵਨ੍ਹਿ ਸਾਜਨਾ ਮਿਲਿ ਸਾਝ ਕਰੀਜੈ ॥

त्याच्या सज्जनांमध्ये गुण असतील तर त्यांना भेटून गुण त्यांच्यात वाटावेत.

ਸਾਝ ਕਰੀਜੈ ਗੁਣਹ ਕੇਰੀ ਛੋਡਿ ਅਵਗਣ ਚਲੀਐ ॥
जर एखाद्याने आपले गुण चांगल्या लोकांसोबत शेअर केले तरच तो त्याचे अवगुण सोडून योग्य मार्गावर जातो.

ਪਹਿਰੇ ਪਟੰਬਰ ਕਰਿ ਅਡੰਬਰ ਆਪਣਾ ਪਿੜੁ ਮਲੀਐ ॥
जो मनुष्य स्वतःला शुभ गुणांनी सजवतो आणि मनाच्या कोमलतेची वस्त्रे परिधान करतो, तो वासनायुक्त दुर्गुणांचा पराभव करून जीवन युद्ध जिंकतो.

ਜਿਥੈ ਜਾਇ ਬਹੀਐ ਭਲਾ ਕਹੀਐ ਝੋਲਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ ॥
असा माणूस जिथे जिथे जाऊन बसतो तिथे शुभ वचन बोलतो आणि दोष गाळून नामाचे अमृत पीत राहतो.

ਗੁਣਾ ਕਾ ਹੋਵੈ ਵਾਸੁਲਾ ਕਢਿ ਵਾਸੁ ਲਈਜੈ ॥੩॥
जर एखाद्या सजीवामध्ये गुणांच्या रूपात सुगंधाची पेटी असेल तर त्याने गुणांच्या रूपात सुगंध श्वास घेत राहावे. ॥३॥

ਆਪਿ ਕਰੇ ਕਿਸੁ ਆਖੀਐ ਹੋਰੁ ਕਰੇ ਨ ਕੋਈ ॥
देव स्वतः सर्व काही करतो, म्हणून त्याच्याशिवाय कोणाला म्हणता येईल कारण त्याच्याशिवाय दुसरे कोणीही करू शकत नाही.

ਆਖਣ ਤਾ ਕਉ ਜਾਈਐ ਜੇ ਭੂਲੜਾ ਹੋਈ ॥
चूक झाली असेल तरच त्याच्याकडे तक्रार करायला जा.

ਜੇ ਹੋਇ ਭੂਲਾ ਜਾਇ ਕਹੀਐ ਆਪਿ ਕਰਤਾ ਕਿਉ ਭੁਲੈ ॥
जर तो विसरला असेल तरच जा आणि तक्रार करा. विश्वाचा निर्माता कोणतीही चूक करत नाही.

ਸੁਣੇ ਦੇਖੇ ਬਾਝੁ ਕਹਿਐ ਦਾਨੁ ਅਣਮੰਗਿਆ ਦਿਵੈ ॥
तो सजीवांच्या प्रार्थना ऐकतो आणि त्यांनी केलेल्या कृती पाहतो.

ਦਾਨੁ ਦੇਇ ਦਾਤਾ ਜਗਿ ਬਿਧਾਤਾ ਨਾਨਕਾ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥
तो काहीही न बोलता आणि न मागता सजीवांना दान देत राहतो आणि तेच सत्य आहे.

ਆਪਿ ਕਰੇ ਕਿਸੁ ਆਖੀਐ ਹੋਰੁ ਕਰੇ ਨ ਕੋਈ ॥੪॥੧॥੪॥
जेव्हा तो स्वतःच सर्व काही करतो, तेव्हा त्याच्याशिवाय दुसरे कोणाला म्हणता येईल कारण त्याच्याशिवाय दुसरे कोणी काही करू शकत नाही.॥ ४॥ १॥ ४॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥
सुही महाला १ ॥

ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਗੁਣ ਰਵੈ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ॥
माझे मन, भगवंताच्या भक्तीमध्ये लीन होऊन, त्याचे गुणगान गाते आणि तो माझ्या मनाला प्रसन्न करतो.

ਗੁਰ ਕੀ ਪਉੜੀ ਸਾਚ ਕੀ ਸਾਚਾ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥
गुरूंनी मला सत्य नावाची शिडी दिली आहे ज्याद्वारे मी खरा आनंद मिळवू शकतो.

ਸੁਖਿ ਸਹਜਿ ਆਵੈ ਸਾਚ ਭਾਵੈ ਸਾਚ ਕੀ ਮਤਿ ਕਿਉ ਟਲੈ ॥
यामुळे मनाला नैसर्गिक आनंद मिळतो, केवळ सत्य सुखकारक असते आणि सत्याची प्राप्ती करणारी बुद्धी कशी टाळता येईल?

ਇਸਨਾਨੁ ਦਾਨੁ ਸੁਗਿਆਨੁ ਮਜਨੁ ਆਪਿ ਅਛਲਿਓ ਕਿਉ ਛਲੈ ॥
जो भगवंत स्वत:च अपरिवर्तनीय आहे, त्याला स्नान, दान, उत्तम ज्ञान आणि तीर्थस्नान करून कसे प्रसन्न करावे?

ਪਰਪੰਚ ਮੋਹ ਬਿਕਾਰ ਥਾਕੇ ਕੂੜੁ ਕਪਟੁ ਨ ਦੋਈ ॥
माझ्या मनातून सर्व कपट, आसक्ती आणि इंद्रिय विकार नष्ट झाले आहेत. आता माझ्या मनात खोटे, कपट आणि दुविधा नाहीत.

ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਗੁਣ ਰਵੈ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ॥੧॥
भगवंताच्या भक्तीत तल्लीन झालेले माझे मन त्याची स्तुती करीत राहते आणि तेच माझ्या मनाला सुखावते. ॥१॥

ਸਾਹਿਬੁ ਸੋ ਸਾਲਾਹੀਐ ਜਿਨਿ ਕਾਰਣੁ ਕੀਆ ॥
ज्या देवाने हे जग निर्माण केले आहे त्याची स्तुती करत राहिले पाहिजे.

ਮੈਲੁ ਲਾਗੀ ਮਨਿ ਮੈਲਿਐ ਕਿਨੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ ॥
माणसाच्या मनात अहंकाराच्या रूपात घाण असते आणि त्याचे मन मलिन होते. दुर्लभ पुरुषाने

नामाचे अमृत प्याले आहे.

ਮਥਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ ਇਹੁ ਮਨੁ ਦੀਆ ਗੁਰ ਪਹਿ ਮੋਲੁ ਕਰਾਇਆ ॥
मी नामाचे अमृत मंथन करून प्याले आहे आणि माझे हे मन गुरूंच्या स्वाधीन केले आहे. गुरूंनी केलेल्या नामाचे हे मूल्य मला मिळाले आहे.

ਆਪਨੜਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਹਜਿ ਪਛਾਤਾ ਜਾ ਮਨੁ ਸਾਚੈ ਲਾਇਆ ॥
जेव्हा मी माझे मन सत्यावर केंद्रित केले तेव्हा मी माझ्या परमेश्वराला सहज ओळखले.

ਤਿਸੁ ਨਾਲਿ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵਾ ਕਿਉ ਮਿਲੈ ਹੋਇ ਪਰਾਇਆ ॥
मला तो आवडू लागला तरच मी त्याच्या पायाशी बसून त्याचे गुणगान गाईन. अनोळखी झाल्यावर मी त्याला कसे भेटू?

ਸਾਹਿਬੁ ਸੋ ਸਾਲਾਹੀਐ ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥੨॥
ज्या देवाने हे जग निर्माण केले आहे त्याची स्तुती केली पाहिजे. ॥२॥

ਆਇ ਗਇਆ ਕੀ ਨ ਆਇਓ ਕਿਉ ਆਵੈ ਜਾਤਾ ॥
अरे भाऊ, जेव्हा स्वतः देव माझ्या हृदयात येतो तेव्हा मला सर्व काही मिळते. आता तर माझा जन्म-मृत्यूही मागे राहिला आहे.

ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਰਾਤਾ ॥
आता माझे मन माझ्या प्रियकरात तृप्त झाले आहे आणि हरिच्या प्रेमाने रंगले आहे.

ਸਾਹਿਬ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਸਚ ਕੀ ਬਾਤਾ ਜਿਨਿ ਬਿੰਬ ਕਾ ਕੋਟੁ ਉਸਾਰਿਆ ॥
परमेश्वराच्या रंगात रंगलेले माझे मन त्या सत्याबद्दलच बोलत राहते. ज्याने पाण्यापासून शरीराच्या रूपात वीर्यरूपात दुर्ग बनवला आहे.

ਪੰਚ ਭੂ ਨਾਇਕੋ ਆਪਿ ਸਿਰੰਦਾ ਜਿਨਿ ਸਚ ਕਾ ਪਿੰਡੁ ਸਵਾਰਿਆ ॥
आकाश, वायू, अग्नी, जल आणि पृथ्वी या पंचतत्त्वांचा देव हा नायक आहे, जो स्वतः निर्माता आहे आणि ज्याने आत्म्याच्या निवासासाठी मानवी शरीराची निर्मिती केली आहे.

ਹਮ ਅਵਗਣਿਆਰੇ ਤੂ ਸੁਣਿ ਪਿਆਰੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥
हे प्रभू! माझी विनंती ऐका, मी वाईट गुण असलेला पापी प्राणी आहे. तुम्हाला आवडणारा प्राणी खरा होतो.

ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਨਾ ਥੀਐ ਸਾਚੀ ਮਤਿ ਹੋਈ ॥੩॥
ज्याची बुद्धी सत्याचे रूप बनते त्याला जन्म किंवा मृत्यू नाही. ॥३॥

ਅੰਜਨੁ ਤੈਸਾ ਅੰਜੀਐ ਜੈਸਾ ਪਿਰ ਭਾਵੈ ॥
माझ्या परमेश्वराला आवडेल असे सुरमा मला माझ्या डोळ्यात घालावे लागेल.

ਸਮਝੈ ਸੂਝੈ ਜਾਣੀਐ ਜੇ ਆਪਿ ਜਾਣਾਵੈ ॥
त्यानेच मला ज्ञान दिले तरच मी समजू आणि जाणू शकेन.

ਆਪਿ ਜਾਣਾਵੈ ਮਾਰਗਿ ਪਾਵੈ ਆਪੇ ਮਨੂਆ ਲੇਵਏ ॥
तो स्वतः मला ज्ञान देतो आणि मला योग्य मार्ग दाखवतो आणि माझ्या मनाला स्वतःकडे प्रेरित करतो.

ਕਰਮ ਸੁਕਰਮ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ਕੀਮਤਿ ਕਉਣ ਅਭੇਵਏ ॥
तो स्वत: मला चांगले काम करायला लावतो त्याचे मूल्यमापन कोण करू शकेल?

ਤੰਤੁ ਮੰਤੁ ਪਾਖੰਡੁ ਨ ਜਾਣਾ ਰਾਮੁ ਰਿਦੈ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥
मला कोणताही तंत्र मंत्र किंवा पाखंड माहित नाही आणि माझ्या हृदयात राम ठेवून माझे मन प्रसन्न झाले आहे.

ਅੰਜਨੁ ਨਾਮੁ ਤਿਸੈ ਤੇ ਸੂਝੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਚੁ ਜਾਨਿਆ ॥੪॥
गुरूच्या शब्दांतून सत्य जाणणाराच नामाचा सूर जाणतो. ॥४॥

ਸਾਜਨ ਹੋਵਨਿ ਆਪਣੇ ਕਿਉ ਪਰ ਘਰ ਜਾਹੀ ॥
साजन संत माझा झाला तर दुस-याच्या घरी का जाऊ?

ਸਾਜਨ ਰਾਤੇ ਸਚ ਕੇ ਸੰਗੇ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥
माझे प्रिय संत सत्यात तल्लीन राहतात आणि सत्य त्यांच्या मनातच वास करते.

ਮਨ ਮਾਹਿ ਸਾਜਨ ਕਰਹਿ ਰਲੀਆ ਕਰਮ ਧਰਮ ਸਬਾਇਆ ॥
माझे नातलग त्यांच्या मनामध्ये आनंद घेतात आणि हे त्यांचे कर्तव्य आहे.

ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਪੁੰਨ ਪੂਜਾ ਨਾਮੁ ਸਾਚਾ ਭਾਇਆ ॥
त्याला फक्त भगवंताचे खरे नाम आवडते आणि हे त्याचे अठ्ठावन्न तीर्थ, दान आणि उपासना यात स्नान आहे.

Page 767

ਆਪਿ ਸਾਜੇ ਥਾਪਿ ਵੇਖੈ ਤਿਸੈ ਭਾਣਾ ਭਾਇਆ ॥

ईश्वर स्वतः जग निर्माण करतो आणि निर्माण केल्यानंतर त्याची काळजी घेतो आणि त्याची इच्छा संतांना सुखावणारी असते.

ਸਾਜਨ ਰਾਂਗਿ ਰੰਗੀਲੜੇ ਰੰਗੁ ਲਾਲੁ ਬਣਾਇਆ ॥੫॥

संत भगवंताच्या रंगात तल्लीन राहतात आणि त्यांनी प्रेमाचा गहिरा लाल रंग प्राप्त केला आहे. ॥५॥

ਅੰਧਾ ਆਗੂ ਜੇ ਥੀਐ ਕਿਉ ਪਾਧਰੁ ਜਾਣੈ ॥

भाऊ, ज्ञान नसलेला आंधळा जर मार्गदर्शक झाला, तर त्याला योग्य मार्ग कसा समजेल?

ਆਪਿ ਮੁਸੈ ਮਤਿ ਹੋਛੀਐ ਕਿਉ ਰਾਹੁ ਪਛਾਣੈ ॥

त्याच्या मूर्ख विचारांमुळे त्याची फसवणूक होत आहे, त्याला योग्य मार्ग कसा कळणार?

ਕਿਉ ਰਾਹਿ ਜਾਵੈ ਮਹਲੁ ਪਾਵੈ ਅੰਧ ਕੀ ਮਤਿ ਅੰਧਲੀ ॥

देवाच्या प्रासादाची प्राप्ती व्हावी म्हणून त्याने योग्य मार्गावर कसे जायचे? त्या आंधळ्याचे मन आंधळेच राहते.

ਵਿਣੁ ਨਾਮ ਹਰਿ ਕੇ ਕਛੁ ਨ ਸੁਝੈ ਅੰਧੁ ਬੂਡੌ ਧੰਧਲੀ ॥

हरिच्या नामाशिवाय तो कशाचाही विचार करू शकत नाही आणि ऐहिक व्यवहारात मग्न राहतो.

ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਚਾਨਣੁ ਚਾਉ ਉਪਜੈ ਸਬਦੁ ਗੁਰ ਕਾ ਮਨਿ ਵਸੈ ॥

गुरूचे वचन त्याच्या मनात स्थिरावले तर त्याच्या मनात उत्साह निर्माण होतो आणि रात्रंदिवस त्याच्या मनात ज्ञानाचा प्रकाश राहतो.

ਕਰ ਜੋੜਿ ਗੁਰ ਪਹਿ ਕਰਿ ਬਿਨੰਤੀ ਰਾਹੁ ਪਾਧਰੁ ਗੁਰੁ ਦਸੈ ॥੬॥

तो हात जोडून गुरुची विनवणी करतो आणि गुरु त्याला योग्य मार्ग दाखवतो. ॥६॥

ਮਨੁ ਪਰਦੇਸੀ ਜੇ ਥੀਐ ਸਭੁ ਦੇਸੁ ਪਰਾਇਆ ॥

जर माणसाचे मन परकीय झाले, म्हणजेच ते त्याच्या खऱ्या आत्म्यापासून अलिप्त राहिले, तर सर्व जग त्याला परके दिसते.

ਕਿਸੁ ਪਹਿ ਖੋਲ੍ਉ ਗੰਠੜੀ ਦੂਖੀ ਭਰਿ ਆਇਆ ॥
सर्व जग दुःखाने भरले आहे म्हणून मी माझ्या दुःखाचे पोते कोणाकडे उघडू?

ਦੂਖੀ ਭਰਿ ਆਇਆ ਜਗਤੁ ਸਬਾਇਆ ਕਉਣੁ ਜਾਣੈ ਬਿਧਿ ਮੇਰੀਆ ॥
सर्व जग दुःखाने भरलेले घर आहे, मग माझी अवस्था कोणाला कळेल?

ਆਵਣੇ ਜਾਵਣੇ ਖਰੇ ਡਰਾਵਣੇ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਫੇਰੀਆ ॥
सजीवाचे जन्म-मृत्यूचे चक्र खूप भयंकर आहे आणि हे चक्र कधीच संपत नाही.

ਨਾਮ ਵਿਹੂਣੇ ਊਣੇ ਝੂਣੇ ਨਾ ਗੁਰਿ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇਆ ॥
ज्यांना गुरूंनी भगवंताचे नाव सांगितले नाही, ते नामहीन लोक दुःखी राहतात.

ਮਨੁ ਪਰਦੇਸੀ ਜੇ ਥੀਐ ਸਭੁ ਦੇਸੁ ਪਰਾਇਆ ॥੭॥
माणसाचे मन परके झाले तर सारे जग त्याला परके वाटते. ॥७॥

ਗੁਰ ਮਹਲੀ ਘਰਿ ਆਪਣੈ ਸੋ ਭਰਪੁਰਿ ਲੀਣਾ ॥
ज्याच्या हृदयात महालाचा स्वामी वास करतो, तो सर्वव्यापी परमेश्वरामध्ये लीन होतो.

ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਤਾਂ ਕਰੇ ਸਚ ਸਬਦਿ ਪਤੀਣਾ ॥
सेवक तेव्हाच सेवा करतो जेव्हा त्याचे मन खऱ्या शब्दात लीन होते.

ਸਬਦੇ ਪਤੀਜੈ ਅੰਕੁ ਭੀਜੈ ਸੁ ਮਹਲੁ ਮਹਲਾ ਅੰਤਰੇ ॥
जेव्हा त्याचे मन शब्दात रमून जाते आणि नामाच्या आनंदात त्याचे हृदय भिजते, तेव्हा त्याला त्याच्या हृदयाच्या घरात भगवंताचा महाल सापडतो.

ਆਪਿ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੋਈ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਅੰਤਿ ਨਿਰੰਤਰੇ ॥
हे जग निर्माण करणारा निर्माता स्वतःच शेवटी ते स्वतःमध्येच सामावून घेतो.

ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਮੇਲਾ ਤਾਂ ਸੁਹੇਲਾ ਬਾਜੰਤ ਅਨਹਦ ਬੀਣਾ ॥
गुरूंच्या शब्दाने जेव्हा जीव भगवंताशी एकरूप होतो तेव्हा तो आनंदी होतो आणि अनहद शब्दाची वीणा मनात वाजत राहते.

ਗੁਰ ਮਹਲੀ ਘਰਿ ਆਪਣੈ ਸੋ ਭਰਿਪੁਰਿ ਲੀਣਾ ॥੮॥
जेव्हा देव त्याच्या आत राहतो तेव्हा तो भगवंतात विलीन होतो. ॥८॥

ਕੀਤਾ ਕਿਆ ਸਾਲਾਹੀਐ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਸੋਈ ॥
देवाने निर्माण केलेल्या जगाचे तुम्ही कौतुक कसे करता?

ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਜੇ ਲੋਚੈ ਕੋਈ ॥
त्या देवाची स्तुती करा ज्याने सर्व जग निर्माण केले आणि सर्वांची काळजी घेतली.

ਕੀਮਤਿ ਸੋ ਪਾਵੈ ਆਪਿ ਜਾਣਾਵੈ ਆਪਿ ਅਭੁਲੁ ਨ ਭੁਲਏ ॥
जर कोणी त्याचे मूल्यमापन करण्याचा प्रयत्न केला तर तो त्याचे मूल्यमापन करू शकत नाही. ज्यांना तो स्वतः ज्ञान देतो तेच त्याच्या गौरवाची प्रशंसा करू शकतात.

ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਕਰਹਿ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਅਮੁਲਏ ॥
देव कधीच चुका करत नाही, तो अविस्मरणीय आहे. हे देवा! गुरूंच्या अनमोल शब्दांतून तुझी स्तुती करणारेच तुला प्रसन्न करतात.

ਹੀਣਉ ਨੀਚੁ ਕਰਉ ਬੇਨੰਤੀ ਸਾਚੁ ਨ ਛੋਡਉ ਭਾਈ ॥
हे बंधू! मी हीन आणि नीच आहे आणि मी प्रार्थना करतो की मी सत्याचे नाव कधीही सोडू नये.

ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਕਰਿ ਦੇਖਿਆ ਦੇਵੈ ਮਤਿ ਸਾਈ ॥੯॥੨॥੫॥
हे नानक! जीवांना निर्माण करणारा आणि त्यांची काळजी घेणारा देवच त्यांना सुख देणारा आहे. ॥६॥ २॥ ५॥

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੨
रागु सुही छंत महाला ३ घरु २

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਸੁਖ ਸੋਹਿਲੜਾ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ॥
हरिच्या स्तुतीचे चिंतन जसे सुख आणि.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਫਲੁ ਪਾਵਹੁ ॥
गुरु बनून फळ मिळेल.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਫਲੁ ਪਾਵਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰੇ ॥
हरिच्या नामाचे चिंतन करा आणि फळ मिळवा कारण ते अनेक जन्मांचे दुःख दूर करते.

ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਅਪਣੇ ਵਿਟਹੁ ਜਿਨਿ ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਸਵਾਰੇ ॥
माझी सर्व कार्ये परिपूर्ण करणाऱ्या माझ्या गुरूंचे मी लाखो बलिदान देतो.

ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਹਰਿ ਜਾਪਹੁ ਸੁਖ ਫਲ ਹਰਿ ਜਨ ਪਾਵਹੁ ॥
हे हरिजनांनो! भगवंताने जर तुमच्यावर कृपा केली तर त्याचे नामस्मरण करा आणि आनंदाचे फळ मिळवा.

ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਸੁਣਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ਸੁਖ ਸੋਹਿਲੜਾ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ॥੧॥
नानक म्हणतात, हे माझ्या हरिजन बंधूंनो! हरिच्या स्तुतीचे चिंतन करा, जे सुख आहे. ॥१॥

ਸੁਣਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਭੀਨੇ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥
जी व्यक्ती गुरूच्या उपदेशानुसार नामाचे चिंतन करते.

ਗੁਰਮਤਿ ਸਹਜੇ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥
हरीची स्तुती ऐकून त्यांचे अंतःकरण साहजिकच प्रेमाने रंगून जाते.

ਜਿਨ ਕਉ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨ ਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਤਿਨ ਜਨਮ ਮਰਣ ਭਉ ਭਾਗਾ ॥
ज्यांच्या नशिबात सुरुवातीपासूनच हे लिहिले आहे त्यांनाच गुरू मिळाल्याने त्यांचे जन्म-मृत्यूचे भय दूर झाले.

ਅੰਦਰਹੁ ਦੁਰਮਤਿ ਦੂਜੀ ਖੋਈ ਸੋ ਜਨੁ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਗਾ ॥
ज्याने आपल्या मनातील अशुद्धता आणि द्वैत दूर केले आहे, त्याने भगवान हरीची आराधना सुरू केली आहे.

ਜਿਨ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੀਨੀ ਮੇਰੈ ਸੁਆਮੀ ਤਿਨ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥
ज्यांच्यावर माझ्या प्रभूने कृपा केली आहे त्यांनी रात्रंदिवस हरीची स्तुती केली आहे.

ਸੁਣਿ ਮਨ ਭੀਨੇ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥੨॥
हरीची स्तुती ऐकून साहजिकच त्याचे मन ओले झाले. ॥२॥

ਜੁਗ ਮਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥
हे भावा! राम नामानेच या जगात मोक्ष मिळू शकतो.

ਗੁਰ ਤੇ ਉਪਜੈ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਾ ॥
शब्दाची कल्पना जीवाच्या मनात गुरूपासूनच उत्पन्न होते.

ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਾ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ਜਿਸੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਸੁ ਪਾਏ ॥
त्याला आपल्या गुरूंच्या शब्दाने आणि ज्ञानानेच रामाचे नाव प्रिय वाटते, परंतु ज्याच्यावर भगवंताचा आशीर्वाद असतो त्यालाच प्राप्ती होते.

ਸਹਜੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਕਿਲਵਿਖ ਸਭਿ ਗਵਾਏ ॥
असा जीव साहजिकच रात्रंदिवस भगवंताची स्तुती करत राहतो आणि सर्व पापांपासून मुक्त होतो.

ਸਭੁ ਕੋ ਤੇਰਾ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਹਉ ਤੇਰਾ ਤੂ ਹਮਾਰਾ ॥
हे ठाकूर! सर्व जीव तुझे सेवक आहेत आणि तू सर्वांचा स्वामी आहेस. मीही तुझा सेवक आहे आणि तू माझा स्वामी आहेस.

ਜੁਗ ਮਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੩॥
राम नाम हेच या जगात मोक्षाचे साधन आहे. ॥३॥

ਸਾਜਨ ਆਇ ਵੁਠੇ ਘਰ ਮਾਹੀ ॥
ज्याच्या हृदयात परमेश्वर येऊन वास करतो.

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਹੀ ॥
तो हरिचे गुणगान गात राहतो आणि तृप्त आणि तृप्त होतो.

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਸਦਾ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੀ ਫਿਰਿ ਭੂਖ ਨ ਲਾਗੈ ਆਏ ॥
भगवान हरींचे गुणगान गाऊन जे तृप्त राहतात त्यांना पुन्हा भूक लागत नाही.

ਦਹ ਦਿਸਿ ਪੂਜ ਹੋਵੈ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਜੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥
जो हरिजन हरिनामाचे चिंतन करत राहतो त्याची सर्व दहा दिशांनी पूजा केली जाते.

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਆਪੇ ਜੋੜਿ ਵਿਛੋੜੇ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕੋ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ॥
हे नानक! हरी स्वतःच जीवांचे मिलन आणि वियोग निर्माण करतो आणि त्याच्याशिवाय कोणीही सक्षम नाही.

ਸਾਜਨ ਆਇ ਵੁਠੇ ਘਰ ਮਾਹੀ ॥੪॥੧॥
साजन प्रभू आपल्या हृदयाच्या घरात स्थायिक झाले आहेत. ॥४॥ १॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੩ ॥
रागु सुही महाला ३ घरु ३ ॥

ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੀ ਹਰਿ ਜੀਉ ਰਾਖੈ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਰਖਦਾ ਆਇਆ ਰਾਮ ॥
हरी नेहमी आपल्या भक्तांच्या सन्मानाचे रक्षण करतो आणि युगानुयुगे त्यांचे रक्षण करतो.

ਸੋ ਭਗਤੁ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇਆ ਰਾਮ ॥
जो गुरुमुख झाला आहे आणि ज्याने शब्दांनी आपला अभिमान जाळून टाकला आहे तो त्याचा भक्त आहे.

ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇਆ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਭਾਇਆ ਜਿਸ ਦੀ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ॥
ज्याने शब्दांद्वारे आपला अभिमान जाळला तोच माझ्या प्रभूला आवडला आणि ज्याचे शब्द खरे आहेत.

ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀ ॥
गुरूंनी सांगितल्याप्रमाणे भक्त रात्रंदिवस खरी भक्ती करत राहतात.

ਭਗਤਾ ਕੀ ਚਾਲ ਸਚੀ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਸਚਾ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥
भक्तांची जीवनपद्धती खरी आणि अत्यंत शुद्ध असते आणि केवळ भगवंताचे खरे नामच त्यांच्या मनाला प्रसन्न करते.

ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਸੋਹਹਿ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਜਿਨੀ ਸਚੋ ਸਚੁ ਕਮਾਇਆ ॥੧॥
हे नानक भक्तांना सत्याच्या दरबारात महान गौरव प्राप्त होतो ज्यांनी आपल्या जीवनात नेहमी परम सत्याचे पालन केले आहे.॥१॥

ਹਰਿ ਭਗਤਾ ਕੀ ਜਾਤਿ ਪਤਿ ਹੈ ਭਗਤ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੇ ਰਾਮ ॥
हरि ही भक्तांची जात आणि मान आहे आणि भक्त हरिच्या नामस्मरणात तल्लीन राहतात.

ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਵਹਿ ਜਿਨ ਗੁਣ ਅਵਗਣ ਪਛਾਣੇ ਰਾਮ ॥
ज्यांनी गुण आणि अवगुण ओळखले आहेत ते भगवान हरीची उपासना करतात आणि त्यांच्या हृदयातील अभिमान दूर करतात.

ਗੁਣ ਅਉਗਣ ਪਛਾਣੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ਭੈ ਭਗਤਿ ਮੀਠੀ ਲਾਗੀ ॥
त्यांचे गुण-अवगुण ओळखून ते हरिनामाचा जयजयकार करतात. त्यांना फक्त हरीची भक्ती गोड वाटते.

ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਘਰ ਹੀ ਮਹਿ ਬੈਰਾਗੀ ॥
तो रात्रंदिवस भक्ती करत राहतो आणि घरी राहून एकांती राहतो.

ਭਗਤੀ ਰਾਤੇ ਸਦਾ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ਵੇਖਹਿ ਸਦਾ ਨਾਲੇ ॥
भक्तीमध्ये लीन राहिल्याने त्याचे मन सदैव शुद्ध राहते आणि तो नेहमी स्वतःकडे पाहतो.

ਨਾਨਕ ਸੇ ਭਗਤ ਹਰਿ ਕੈ ਦਰਿ ਸਾਚੇ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਸਮ੍ਹਾਲੇ ॥੨॥
हे नानक! जे भक्त हरि नामाचे स्मरण करत राहतात ते सत्यवादी मानले जातात.॥ २॥

ਮਨਮੁਖ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਈ ਰਾਮ ॥
स्वयंसेवी प्राणी सत्गुरुशिवाय भक्ती करतात, सत्गुरुशिवाय भक्ती सफल होत नाही.

ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ ਰੋਗਿ ਵਿਆਪੇ ਮਰਿ ਜਨਮਹਿ ਦੁਖੁ ਹੋਈ ਰਾਮ ॥

ते अहंकार आणि माया या रोगात अडकले आहेत आणि जन्म-मृत्यूचे भयंकर दु:ख भोगत आहेत.

ਮਰਿ ਜਨਮਹਿ ਦੁਖੁ ਹੋਈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਰਜ ਵਿਗੋਈ ਵਿਣੁ ਗੁਰ ਤਤੁ ਨ ਜਾਨਿਆ ॥

जीवन-मृत्यूच्या फेऱ्यात अडकल्यामुळे त्यांना सर्व जग द्वैताने भस्म होत आहे. गुरूशिवाय कोणीही परम सत्य जाणत नाही.

ਭਗਤਿ ਵਿਹੂਣਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਭਰਮਿਆ ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਨਿਆ ॥

भक्तीविरहित सर्व जग भरकटले पण शेवटच्या क्षणी पश्चात्ताप झाला.

Page 769

ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕਿਨੈ ਪਛਾਣਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥
हरी नावाचे महत्त्व कोट्यावधी लोकांमध्ये केवळ दुर्मिळ व्यक्तीने ओळखले आहे.

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥੩॥
हे नानक! नामानेच सत्याच्या दरबारात वैभव प्राप्त होते. पण द्वैताच्या जाळ्यात अडकून माणूस आपला मान गमावून बसतो. ॥३॥

ਭਗਤਾ ਕੈ ਘਰਿ ਕਾਰਜੁ ਸਾਚਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਦਾ ਵਖਾਣੇ ਰਾਮ ॥
भक्तांच्या घरी केलेले खरे कार्य म्हणजे ते नेहमी हरीची स्तुती करत राहतात.

ਭਗਤਿ ਖਜਾਨਾ ਆਪੇ ਦੀਆ ਕਾਲੁ ਕੰਟਕੁ ਮਾਰਿ ਸਮਾਣੇ ਰਾਮ ॥
हरीनेच त्याला भक्तीचा मार्ग सांगितला आहे. तो भयंकर यमावर नियंत्रण ठेवतो आणि हरीमध्ये विलीन राहतो.

ਕਾਲੁ ਕੰਟਕੁ ਮਾਰਿ ਸਮਾਣੇ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਣੇ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ॥
ते भयंकर यमावर नियंत्रण ठेवतात आणि भगवंतामध्ये लीन राहतात आणि हरीला अतिशय प्रसन्न करतात. नामाचा खरा खजिना त्याला हरिकडून मिळाला आहे.

ਸਦਾ ਅਖੁਟੁ ਕਦੇ ਨ ਨਿਖੁਟੈ ਹਰਿ ਦੀਆ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇਆ ॥
सदैव अक्षय्य आणि कधीही कमी न होणारा हा खजिना हरीने नैसर्गिकरित्या दिला आहे.

ਹਰਿ ਜਨ ਊਚੇ ਸਦ ਹੀ ਊਚੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਇਆ ॥
हरी भक्त हे सर्वोत्कृष्ट! सदैव सर्वोच्च आहेत आणि गुरूच्या शब्दाने त्यांचे जीवन सुंदर झाले आहे.

ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਏ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਸੋਭਾ ਪਾਇਆ ॥੪॥੧॥੨॥
हे नानक! देवानेच त्यांना आशीर्वाद दिले आहेत आणि त्यांना स्वतःशी जोडले आहे आणि त्यांना युगानुयुगे वैभव प्राप्त झाले आहे. ॥४॥ १॥ २॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥
सुही महाला ३ ॥

ਸਬਦਿ ਸਚੈ ਸਚੁ ਸੋਹਿਲਾ ਜਿਥੈ ਸਚੇ ਕਾ ਹੋਇ ਵੀਚਾਰੋ ਰਾਮ ॥
जेथे खऱ्या देवाचे चिंतन केले जाते आणि सत्य शब्दांतून परम सत्याचा गौरव केला जातो. तिथून अहंकार आणि सर्व पापे दूर होतात आणि हृदयात फक्त सत्याची स्थापना होते.

ਸਚੁ ਰਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰੇ ਦੁਤਰੁ ਤਾਰੇ ਫਿਰਿ ਭਵਜਲੁ ਤਰਣੁ ਨ ਹੋਈ ॥
ज्याने सत्य आपल्या हृदयात वसवले आहे, त्याला भगवंताने दूरवरच्या संसारसागराशी जोडले आहे आणि त्याला पुन्हा संसारसागर पार करण्याची गरज नाही.

ਸਚਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਵਿਖਾਲਿਆ ਸੋਈ ॥
ज्याने परम सत्याचे दर्शन दिले, तो सतगुरुही खरा आणि त्याचे वचनही खरे.

ਸਾਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸਚਿ ਸਮਾਵੈ ਸਚੁ ਵੇਖੈ ਸਭੁ ਸੋਈ ॥
जो माणूस सत्याची स्तुती करतो तो सत्यात लीन होतो आणि सर्वत्र सत्य पाहतो.

ਨਾਨਕ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚੀ ਨਾਈ ਸਚੁ ਨਿਸਤਾਰਾ ਹੋਈ ॥੧॥
हे नानक! सर्वांचा परमेश्वर हाच खरा देव आहे, त्याचे नाव सत्य आहे आणि त्या खऱ्या नामाचा जप केल्यानेच जीवाला मोक्ष प्राप्त होतो. ॥१॥

ਸਾਚੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਾਚੁ ਬੁਝਾਇਆ ਪਤਿ ਰਾਖੈ ਸਚੁ ਸੋਈ ਰਾਮ ॥
ज्या आत्म्याला खऱ्या सतगुरुंनी सत्याचे ज्ञान दिले आहे त्यालाच परमात्म्याने सत्य म्हणून गौरवले आहे.

ਸਚਾ ਭੋਜਨੁ ਭਾਉ ਸਚਾ ਹੈ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ਰਾਮ ॥
भगवंताचे खरे प्रेम हेच त्याचे खरे अन्न बनते आणि खऱ्या नामानेच त्याला सुख प्राप्त होते.

ਸਾਚੈ ਨਾਮਿ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ਮਰੈ ਨ ਕੋਈ ਗਰਭਿ ਨ ਜੂਨੀ ਵਾਸਾ ॥
ज्याला सत्यनामाने आनंद मिळतो तो पुन्हा मरत नाही किंवा त्याला गर्भातही वास्तव्य मिळत नाही.

ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ ਸਚਿ ਸਮਾਈ ਸਚਿ ਨਾਇ ਪਰਗਾਸਾ ॥
त्याचा प्रकाश परम प्रकाशात विलीन होतो, तो सत्यात विलीन होतो आणि सत्याच्या नामाने त्याच्या हृदयात भगवंताचा प्रकाश प्रकट होतो.

ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਜਾਤਾ ਸੇ ਸਚੇ ਹੋਏ ਅਨਦਿਨੁ ਸਚੁ ਧਿਆਇਨਿ ॥
ज्यांना सत्याचे रहस्य कळले आहे ते सत्यवादी झाले आहेत आणि रात्रंदिवस अंतिम सत्याचे चिंतन करत राहतात.

ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਿਨ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਨਾ ਵੀਛੁੜਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇਨਿ ॥੨॥
हे नानक! ज्यांच्या हृदयात सत्याचे नाव आहे, त्यांना वियोगामुळे दुःख होत नाही. ॥२॥

ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਸੋਹਿਲਾ ਹੋਈ ਰਾਮ ॥
जेथे खऱ्या वाणीने भगवंताची स्तुती केली जाते, ते घर शुभ होते.

ਨਿਰਮਲ ਗੁਣ ਸਾਚੇ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਾਚਾ ਵਿਚਿ ਸਾਚਾ ਪੁਰਖੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ਰਾਮ ॥
सत्याची शुद्धी केल्याने शरीर आणि मनही सत्य बनते आणि सत्याच्या रूपात देव त्याच्या हृदयात वास करतो.

ਸਭੁ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸਚੋ ਬੋਲੈ ਜੋ ਸਚੁ ਕਰੈ ਸੁ ਹੋਈ ॥
तेव्हा त्याच्या मनात फक्त सत्यच असते, तो फक्त सत्य बोलतो आणि तेच देव स्वतः करतो.

ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਸਚੁ ਪਸਰਿਆ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ॥
मी जिकडे पाहतो तिकडे सत्य पसरलेले आहे आणि त्याशिवाय दुसरे काहीही नाही.

ਸਚੇ ਉਪਜੈ ਸਚਿ ਸਮਾਵੈ ਮਰਿ ਜਨਮੈ ਦੂਜਾ ਹੋਈ ॥
जीव ईश्वरापासून सत्याच्या रूपात उत्पन्न होतो आणि सत्यातच विलीन होतो. ज्याच्या मनात आसुरी आत्मा असतो तो जन्म आणि मरत राहतो.

ਨਾਨਕ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਕਰਾਵੈ ਸੋਈ ॥੩॥
हे नानक! देव स्वतः सर्व काही करतो आणि जीवांना ते करायला लावतो. ॥३॥

ਸਚੇ ਭਗਤ ਸੋਹਹਿ ਦਰਵਾਰੇ ਸਚੋ ਸਚੁ ਵਖਾਣੇ ਰਾਮ ॥
भगवंताचे खरे भक्त त्याच्या दरबारात वैभवाची वस्तू बनून सत्याचा उपदेश करत राहतात.

ਘਟ ਅੰਤਰੇ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਸਾਚੋ ਆਪਿ ਪਛਾਣੇ ਰਾਮ ॥
खरे वाणी त्यांच्या हृदयात वसते आणि ते त्यांचे खरे स्वरूप सत्यातून ओळखतात.

ਆਪੁ ਪਛਾਣਹਿ ਤਾ ਸਚੁ ਜਾਣਹਿ ਸਾਚੇ ਸੋਝੀ ਹੋਈ ॥
जेव्हा ते त्यांचे खरे स्वरूप ओळखतात तेव्हा त्यांना सत्याची जाणीव होते आणि सत्याची जाणीव होते.

ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਸਚੀ ਹੈ ਸੋਭਾ ਸਾਚੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥
ब्रह्म हा शब्द सत्य आहे, त्याचे सौंदर्यही सत्य आहे आणि सत्यामुळेच सुख प्राप्त होते.

ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਭਗਤ ਇਕ ਰੰਗੀ ਦੂਜਾ ਰੰਗੁ ਨ ਕੋਈ ॥
सत्यात रंगलेले भक्त केवळ एका परमेश्वराच्या रंगात रंगलेले राहतात आणि त्यांना भ्रमाचा रंग नसतो.

ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਕਉ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਸੁ ਸਚੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਈ ॥੪॥੨॥੩॥
हे नानक! ज्याच्या कपाळावर नशिबात हे लिहिले आहे तोच खरा ईश्वर प्राप्त करतो. ॥४॥ २॥ ३॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥
सुही महाला ३ ॥

ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਧਨ ਜੇ ਭਵੈ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੋਹਾਗੁ ਨ ਹੋਈ ਰਾਮ ॥
जिवंत स्त्री चारही युगात भटकत राहते, पण सतगुरुशिवाय तिला तिचा पती परमेश्वर मिळत नाही.

ਨਿਹਚਲੁ ਰਾਜੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇਰਾ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਰਾਮ ॥
भगवंताचा नियम सदैव शाश्वत आहे आणि त्याच्याशिवाय दुसरा कोणी नाही.

ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੋ ਜਾਣਿਆ ॥
त्याच्याशिवाय दुसरा कोणीही सर्वशक्तिमान नाही, फक्त तोच सदैव सत्य आहे. जिवंत स्त्रीला गुरूद्वारे एकच देव जाणला आहे.

ਧਨ ਪਿਰ ਮੇਲਾਵਾ ਹੋਆ ਗੁਰਮਤੀ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥
गुरूच्या शिकवणुकीमुळे जिवंत स्त्रीचे हृदय जेव्हा प्रसन्न होते, तेव्हाच तिचा पती परमेश्वराशी जोडला जातो.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਤਾ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਵੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥
सत्गुरू मिळाल्यावरच त्याला भगवंत सापडतो आणि भगवंताच्या नामाशिवाय जीवाचा उद्धार होत नाही.

ਨਾਨਕ ਕਾਮਣਿ ਕੰਤੈ ਰਾਵੇ ਮਨਿ ਮਾਨਿਐ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥੧॥
हे नानक! जेव्हा जिवंत स्त्री परमेश्वराचा आनंद घेते तेव्हाच तिचे मन प्रसन्न होते आणि तिला आनंद प्राप्त होतो. ॥१॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਧਨ ਬਾਲੜੀਏ ਹਰਿ ਵਰੁ ਪਾਵਹਿ ਸੋਈ ਰਾਮ ॥
हे युवती! सतगुरुंची सेवा केल्याने तुला हरी रूपाने वरदान मिळेल.

ਸਦਾ ਹੋਵਹਿ ਸੋਹਾਗਣੀ ਫਿਰਿ ਮੈਲਾ ਵੇਸੁ ਨ ਹੋਈ ਰਾਮ ॥
तुम्ही नेहमी विवाहित स्त्री राहाल आणि तुमचा पोशाख कधीही फिका पडणार नाही.

ਫਿਰਿ ਮੈਲਾ ਵੇਸੁ ਨ ਹੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਪਛਾਣਿਆ ॥
तुमचा दिसणे कधीच गोरा नसतो पण स्त्री गुरूच्या माध्यमातून ही वस्तुस्थिती दुर्मिळ प्राण्याला समजते. जिवंत स्त्रीने आपला अहंकार नष्ट केला आहे आणि आपल्या पतीला भगवान म्हणून ओळखले आहे.

ਕਰਣੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਵੈ ਅੰਤਰਿ ਏਕੋ ਜਾਣਿਆ ॥
ती शुभ कर्म करते, शब्दात लीन राहते आणि तिच्या अंतःकरणात फक्त एकच देव समजला आहे.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਵੇ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਆਪਣਾ ਸਾਚੀ ਸੋਭਾ ਹੋਈ ॥
गुरुमुखाच्या रूपाने ती रात्रंदिवस परमेश्वराचे स्मरण करत राहते आणि तिचे खरे सौंदर्य बनले आहे.

ਨਾਨਕ ਕਾਮਣਿ ਪਿਰੁ ਰਾਵੇ ਆਪਣਾ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥੨॥
हे नानक! स्त्री आत्म्याला तिचा पती, परमेश्वरामध्ये आनंद होतो आणि तो परमेश्वर सर्वव्यापी आहे. ॥२॥

ਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ ਕਰੇ ਧਨ ਬਾਲੜੀਏ ਹਰਿ ਵਰੁ ਦੇਇ ਮਿਲਾਏ ਰਾਮ ॥
हे निष्पाप जिवंत स्त्री! जर तू भक्तीभावाने गुरूंची सेवा केलीस तर ते तुला हरीच्या रूपाने वराशी जोडतील.

ਹਰਿ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਤੀ ਹੈ ਕਾਮਣਿ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਰਾਮ ॥
ती हरीच्या रंगात तल्लीन होऊन प्रियकराच्या भेटीने सुख मिळवते.

ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਸਚਿ ਸਮਾਏ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਥਾਈ ॥
प्रेयसीला भेटल्यावर तिला आनंद होतो आणि ती सत्यात उतरते. खरा परमेश्वर सर्वत्र विराजमान आहे.

ਸਚਾ ਸੀਗਾਰੁ ਕਰੇ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਕਾਮਣਿ ਸਚਿ ਸਮਾਈ ॥
कामिनी जीवाच्या रूपात सत्यात तल्लीन राहते आणि रात्रंदिवस सत्याला शोभत असते.

ਹਰਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ਕਾਮਣਿ ਲਇਆ ਕੰਠਿ ਲਾਏ ॥
ती आनंद देणाऱ्या हरीला त्याच्या बोलण्यातून ओळखते आणि मग तो तिला मिठीत घेतो.

ਨਾਨਕ ਮਹਲੀ ਮਹਲੁ ਪਛਾਣੈ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਪਾਏ ॥੩॥
हे नानक! जीवस्वरूप असलेली स्त्री आपल्या पतीला म्हणजेच परमेश्वराला ओळखते आणि आपल्या गुरूंच्या उपदेशाने हरिची प्राप्ती करते. ॥३॥

ਸਾ ਧਨ ਬਾਲੀ ਧੁਰਿ ਮੇਲੀ ਮੇਰੈ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਈ ਰਾਮ ॥
जिवंत स्त्रीला सुरुवातीपासूनच परमेश्वराला भेटण्याचे भाग्य लाभले आहे आणि माझ्या परमेश्वराने स्वतः तिला स्वतःशी जोडले आहे.

ਗੁਰਮਤੀ ਘਟਿ ਚਾਨਣੁ ਹੋਆ ਪ੍ਰਭੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਭ ਥਾਈ ਰਾਮ ॥
गुरूच्या शिकवणीतून भगवंत सर्वव्यापी आहे हे त्यांच्या हृदयात स्पष्ट झाले आहे.

ਪ੍ਰਭੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਭ ਥਾਈ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇਆ ॥
देव सर्वत्र विराजमान आहे आणि जिवंत स्त्रीने त्याला आपल्या मनात वसवले आहे. त्याच्या नशिबात जे लिहिले आहे ते त्याने मिळवले आहे.

ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣੀ ਸਚੁ ਸੀਗਾਰੁ ਬਣਾਇਆ ॥
तिने सत्याला तिची शोभा बनवली आहे आणि माझ्या प्रभूला तिच्या हृदयाचे सौंदर्य आवडले आहे.

ਕਾਮਣਿ ਨਿਰਮਲ ਹਉਮੈ ਮਲੁ ਖੋਈ ਗੁਰਮਤਿ ਸਚਿ ਸਮਾਈ ॥
जीवाच्या रूपातील कामिनी आपल्या मनातील अहंकाराची मलिनता दूर करून पवित्र झाली आहे आणि गुरूंच्या मताप्रमाणे ती सत्यात विलीन झाली आहे.

ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਮਿਲਾਈ ਕਰਤੈ ਨਾਮੁ ਨਵੈ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥੪॥੩॥੪॥
हे नानक! स्वतः भगवंताने ते स्वतःमध्ये विलीन केले आहे आणि त्याला नऊ खजिन्यांचे नाव प्राप्त झाले आहे. ॥४॥ ३॥ ४॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥
सुही महाला ३ ॥

ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਹਰਿ ਗੁਰਮੁਖੇ ਪਾਏ ਰਾਮ ॥
हे बंधू! हरि हरीचा जप कर, हरीची स्तुती कर आणि गुरुमुख होऊन हरीची प्राप्ती कर.

ਅਨਦਿਨੋ ਸਬਦਿ ਰਵਹੁ ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਵਜਾਏ ਰਾਮ ॥
रात्रंदिवस शब्दात तल्लीन राहा आणि अनहद शब्दाचा खेळ करत राहा.

ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਵਜਾਏ ਹਰਿ ਜੀਉ ਘਰਿ ਆਏ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਨਾਰੀ ॥
अनाहद शब्द वाजवणाऱ्या आत्म्याच्या हृदयात हरी वास करतो. हे सद्गुणी स्त्रिया, हरिचे गुणगान करीत राहा.

ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਗੁਰ ਆਗੈ ਸਾ ਧਨ ਕੰਤ ਪਿਆਰੀ ॥
जी स्त्री रात्रंदिवस गुरुची आराधना करते ती पती परमेश्वराला अत्यंत प्रिय असते.

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਵਸਿਆ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸੇ ਜਨ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਏ ॥
ज्यांच्या हृदयात गुरूंचे शब्द स्थिरावले आहेत ते गुरूंच्या शब्दातून सुंदर झाले आहेत.

ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਘਰਿ ਸਦ ਹੀ ਸੋਹਿਲਾ ਹਰਿ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਘਰਿ ਆਏ ॥੧॥
हे नानक! ज्याच्या हृदयात हरी आपल्या आशीर्वादाने वास करतो, त्याच्या घरात सदैव मंगल असते. ॥१॥

ਭਗਤਾ ਮਨਿ ਆਨੰਦੁ ਭਇਆ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਏ ਰਾਮ ॥
हरिच्या नामात भक्ती ठेवल्याने भक्तांच्या मनात आनंद निर्माण झाला आहे.

ਗੁਰਮੁਖੇ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਆ ਨਿਰਮਲ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ਰਾਮ ॥
गुरूंच्या द्वारे त्याचे मन शुद्ध झाले आहे आणि त्याने हरिचे शुद्ध गुणगान गायले आहे.

ਨਿਰਮਲ ਗੁਣ ਗਾਏ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ਹਰਿ ਕੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ॥
त्यांनी हरीची शुद्ध स्तुती गायली आहे, त्यांचे नाम त्यांच्या मनात स्थिरावले आहे आणि हरीचे बोलणे अमृतसारखे आहे.

ਜਿਨ੍ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸੇਈ ਜਨ ਨਿਸਤਰੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸਬਦਿ ਸਮਾਣੀ ॥
ज्यांच्या मनात हरी नामाचा वास बसला आहे ते अस्तित्वाच्या सागरातून मुक्त झाले आहेत. हरीचे अमृत शब्द प्रत्येकाच्या हृदयात घुसतात.

ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਹਿ ਸਬਦੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥
हे हरी! जे जीव तुझे गुणगान गात राहतात ते सहज सामावून घेतात आणि शब्दगुरुद्वारे तू त्यांच्यात सामील झाला आहेस.

ਨਾਨਕ ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਤਿਨ ਕੇਰਾ ਜਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਹਰਿ ਮਾਰਗਿ ਪਾਏ ॥੨॥
हे नानक! ज्यांना सतगुरुंनी हरी मार्ग दाखवला त्यांचे जीवन सफल झाले आहे. ॥२॥

ਸੰਤਸੰਗਤਿ ਸਿਉ ਮੇਲੁ ਭਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ਰਾਮ ॥
हे बंधू! ज्यांना संतांचा सहवास लाभला आहे ते हरिनामात लीन राहतात.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਦ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤ ਭਏ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਏ ਰਾਮ ॥
गुरूच्या वचनाने तो सदैव जीवनमुक्त होऊन हरिच्या नामात जीव ठेवतो.

ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ਗੁਰਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ਮਨੂਆ ਰਤਾ ਹਰਿ ਨਾਲੇ ॥
ज्यांना गुरूंनी चांगल्या संगतीने भगवंताशी एकरूप केले आहे, ते आपले चित्त सदैव हरिच्या नामावर केंद्रित ठेवतात आणि त्यांचे चित्त हरिमध्येच लीन असते.

ਸੁਖਦਾਤਾ ਪਾਇਆ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇਆ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਸਮ੍ਹਾਲੇ ॥
त्यांना आनंद देणारा परमेश्वर सापडला आहे आणि त्यांची आसक्ती दूर झाली आहे आणि ते रात्रंदिवस त्याचे नामस्मरण करीत आहेत.

ਗੁਰ ਸਬਦੇ ਰਾਤਾ ਸਹਜੇ ਮਾਤਾ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸਾਏ ॥
गुरूच्या वचनाने त्यांचे मन सहज रमून जाते आणि ते हरीचे नाम आपल्या मनात ठेवतात.

ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਘਰਿ ਸਦ ਹੀ ਸੋਹਿਲਾ ਜਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿ ਸਮਾਏ ॥੩॥
हे नानक! जो सतुरुंची सेवा करून भगवंतामध्ये लीन राहतो त्याच्या अंतःकरणात आणि घरात नेहमी आनंद असतो. ॥३॥

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਜਗੁ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ਹਰਿ ਕਾ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਇਆ ਰਾਮ ॥
सतगुरुशिवाय सर्व जग भ्रमात अडकून विस्मरणात गेलेले आहे आणि हरीचा वास कोणालाही सापडला नाही.

ਗੁਰਮੁਖੇ ਇਕਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਆ ਤਿਨ ਕੇ ਦੂਖ ਗਵਾਇਆ ਰਾਮ ॥
परंतु भगवंताने काही जीवांना गुरू भेटून स्वतःशी जोडले आहे आणि त्यांचे दुःख दूर झाले आहे.

ਤਿਨ ਕੇ ਦੂਖ ਗਵਾਇਆ ਜਾ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ਸਦਾ ਗਾਵਹਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ॥
जेव्हा भगवंताला प्रसन्न वाटले तेव्हा त्याने त्यांचे दुःख संपवले आणि आता ते त्याच्या स्तुतीत आणि रंगात मग्न आहेत.

ਹਰਿ ਕੇ ਭਗਤ ਸਦਾ ਜਨ ਨਿਰਮਲ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਸਦ ਹੀ ਜਾਤੇ ॥
हरिचे भक्त सदैव शुद्ध राहतात आणि ते सदैव प्रसिद्ध होतात.

ਸਾਚੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਦਰਿ ਜਾਪਹਿ ਘਰਿ ਦਰਿ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥
तो खरी भक्ती करतो आणि सत्याच्या दरबारात स्तुतीला पात्र ठरतो. तेव्हा भगवंताचे खरे रूप त्यांच्या हृदयातच असते.

ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਸੋਹਿਲਾ ਸਚੀ ਸਚੁ ਬਾਣੀ ਸਬਦੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥੪॥੪॥੫॥
हे नानक! भगवंताची स्तुती खरी आहे, तो सदैव खरा आहे, त्याचे शब्दही खरे आहेत आणि आनंद केवळ शब्दांनीच मिळतो. ॥४॥ ४॥ ५॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥
सुही महाला ३ ॥

ਜੇ ਲੋੜਹਿ ਵਰੁ ਬਾਲੜੀਏ ਤਾ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ਰਾਮ ॥
हे युवती! जर तुला हरिरूपात आपला पती मिळवायचा असेल तर तू गुरूंच्या चरणी आपले लक्ष केंद्रित कर.

ਸਦਾ ਹੋਵਹਿ ਸੋਹਾਗਣੀ ਹਰਿ ਜੀਉ ਮਰੈ ਨ ਜਾਏ ਰਾਮ ॥
तुम्ही नेहमी विवाहित स्त्री राहाल कारण देव अमर आहे.

ਹਰਿ ਜੀਉ ਮਰੈ ਨ ਜਾਏ ਗੁਰ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ਸਾ ਧਨ ਕੰਤ ਪਿਆਰੀ ॥
हरि जन्मत नाही आणि मरत नाही फक्त तीच स्त्री, तिचा पती, जो स्वाभाविकपणे गुरूंच्या प्रेमात लीन असतो.

ਸਚਿ ਸੰਜਮਿ ਸਦਾ ਹੈ ਨਿਰਮਲ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੀਗਾਰੀ ॥
सत्य आणि संयमाने तो सदैव शुद्ध राहतो आणि गुरूंच्या वचनाने सत्याने स्वतःला शोभतो.

ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਸਦ ਹੀ ਸਾਚਾ ਜਿਨਿ ਆਪੇ ਆਪੁ ਉਪਾਇਆ ॥
माझा प्रभू सत्य आहे, तो सदैव शाश्वत आहे, ज्याने स्वतःला निर्माण केले आहे, म्हणजेच तो स्वयंअस्तित्व आहे.

ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਪਿਰੁ ਰਾਵੇ ਆਪਣਾ ਜਿਨਿ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥੧॥
हे नानक! गुरूंच्या चरणी आपले मन एकाग्र केलेल्या जिवंत स्त्रीला नेहमी आपल्या पती परमेश्वराचा सहवास लाभतो. ॥१॥

ਪਿਰੁ ਪਾਇਅੜਾ ਬਾਲੜੀਏ ਅਨਦਿਨੁ ਸਹਜੇ ਮਾਤੀ ਰਾਮ ॥
हे भावा! तरुणीला तिचा पती भगवान सापडला आहे आणि ती सहज तल्लीन राहिली आहे.

ਗੁਰਮਤੀ ਮਨਿ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਤਿਤੁ ਤਨਿ ਮੈਲੁ ਨ ਰਾਤੀ ਰਾਮ ॥
आपल्या गुरूंच्या शिकवणुकीमुळे त्यांच्या मनात आनंद निर्माण झाला आहे आणि त्यांच्या शरीरात अहंकाराचा किंचितही अंश राहिलेला नाही.

ਤਿਤੁ ਤਨਿ ਮੈਲੁ ਨ ਰਾਤੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਰਾਤੀ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥
तिच्या शरीरात थोडीशी घाणही उरली नाही आणि ती परमेश्वरात लीन राहते. माझ्या प्रभूने त्याला गुरूंच्या संपर्कातून स्वतःशी जोडले आहे.

ਅਨਦਿਨੁ ਰਾਵੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਣਾ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥
ती आपल्या मनातून अहंकार काढून टाकते आणि रात्रंदिवस परमेश्वराबरोबर आनंदात राहते.

ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਇਆ ਸਹਜਿ ਮਿਲਾਇਆ ਅਪਣੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਰਾਤੀ ॥
आपल्या गुरूंच्या शिकवणुकीतून त्याला आपला परमेश्वर सापडला आहे. गुरूंनी तिला सहजपणे तिचा पती प्रभू यांच्याशी पुन्हा जोडले आणि आता ती आपल्या प्रियकरात मग्न राहिली.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਵੇ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ॥੨॥
हे नानक! नामरूपाने महानता प्राप्त करणारी जिवंत स्त्री आपल्या पती परमेश्वराच्या आनंदात मग्न राहते. ॥२॥

ਪਿਰੁ ਰਾਵੇ ਰੰਗਿ ਰਾਤੜੀਏ ਪਿਰ ਕਾ ਮਹਲੁ ਤਿਨ ਪਾਇਆ ਰਾਮ ॥
जी जिवंत स्त्री आपल्या परमेश्वराचा प्रेमाने चिंतन करत राहते तिलाच आपल्या पती भगवंताचा महाल प्राप्त होतो.

ਸੋ ਸਹੋ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲੁ ਦਾਤਾ ਜਿਨਿ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ਰਾਮ ॥

ज्या जिवंत स्त्रीने आपला अहंकार आपल्या मनातून काढून टाकला आहे, तिला परम शुद्ध आणि सर्वांना देणारा पती मिळाला आहे.

ਵਿਚਹੁ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇਆ ਜਾ ਹਰਿ ਭਾਇਆ ਹਰਿ ਕਾਮਣਿ ਮਨਿ ਭਾਣੀ ॥

जेव्हा परमेश्वराला बरे वाटले तेव्हा त्या जिवंत स्त्रीने तिच्या हृदयातील आसक्ती काढून टाकली. जीवाच्या रूपात असलेली ती स्त्री तिच्या परमेश्वराला आवडू लागली.

ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਨਿਤ ਸਾਚੇ ਕਥੇ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥

ती रात्रंदिवस सत्याचे गुणगान गात असते आणि परमेश्वराची अवर्णनीय कथा सांगत असते.

ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਸਾਚਾ ਏਕੋ ਵਰਤੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ॥

सत्ययुग, त्रिता, द्वापर आणि कलियुग या चार युगांमध्ये फक्त एकच खरा देव अस्तित्वात आहे पण गुरूशिवाय कोणीही त्याला प्राप्त झालेले नाही.

ਨਾਨਕ ਰੰਗਿ ਰਵੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥੩॥
हे नानक! ज्या जिवंत स्त्रीने आपले मन भगवंतावर केंद्रित केले आहे, ती त्याच्या रंगात मग्न राहते आणि आनंदी राहते. ॥३॥

ਕਾਮਣਿ ਮਨਿ ਸੋਹਿਲੜਾ ਸਾਜਨ ਮਿਲੇ ਪਿਆਰੇ ਰਾਮ ॥
हे भावा! प्रिय पुरुष सापडला तेव्हा जिवंत स्त्रीच्या हृदयात मोठा आनंद झाला.

ਗੁਰਮਤੀ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਆ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ਰਾਮ ॥
गुरूच्या उपदेशाप्रमाणे त्यांचे मन शुद्ध झाल्यावर त्यांनी हरीचे नाम हृदयात ठेवले.

ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ਅਪਨਾ ਕਾਰਜੁ ਸਵਾਰੇ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਜਾਤਾ ॥
हरिचे नाम हृदयात ठेऊन त्यांनी आपले कार्य पूर्ण केले आणि गुरूंच्या मतानुसार त्यांना हरिची ओळख झाली.

ਪ੍ਰੀਤਮਿ ਮੋਹਿ ਲਇਆ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ਪਾਇਆ ਕਰਮ ਬਿਧਾਤਾ ॥
त्या प्रिय परमेश्वराने माझे मन मोहित केले आहे आणि मला तो कर्माचा निर्माता सापडला आहे.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਵਸਿਆ ਮੰਨਿ ਮੁਰਾਰੇ ॥
सतगुरुंची सेवा करून मला सदैव आनंद मिळाला आहे आणि भगवंत माझ्या मनात वसला आहे.

ਨਾਨਕ ਮੇਲਿ ਲਈ ਗੁਰਿ ਅਪੁਨੈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰੇ ॥੪॥੫॥੬॥
हे नानक! गुरूंनी मला स्वतःशी जोडले आहे आणि मी माझ्या जीवनाचे कार्य गुरूंच्या शब्दांतून व्यवस्थित केले आहे. ॥४॥ ५॥ ६॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥
सुही महाला ३ ॥

ਸੋਹਿਲੜਾ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰੇ ਰਾਮ ॥
रामाचे नाव हेच एक शुभ गीत आहे आणि त्याचे चिंतन गुरूंच्या शब्दांतून केले जाते.

ਹਰਿ ਮਨੁ ਤਨੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭੀਜੈ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰੇ ਰਾਮ ॥
गुरुमुखाचे मन आणि शरीर यामुळे भिजून जाते आणि रामाचे नाव त्याला प्रिय होते.

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰੇ ਸਭਿ ਕੁਲ ਉਧਾਰੇ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਬਾਣੀ ॥

गुरुमुखाला राम नाव आवडते आणि तो आपल्या संपूर्ण कुळाचा उद्धार करतो. तो तोंडातून रामाचे नाव बोलत राहतो.

ਆਵਣ ਜਾਣ ਰਹੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਘਰਿ ਅਨਹਦ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਣੀ ॥

त्याचे जन्म-मृत्यूचे चक्र संपून त्याला सुख प्राप्त झाले आहे. अनंत शब्द त्याच्या हृदयात गुंजत राहतात, ज्यामध्ये त्याचे मन गढून जाते.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਏਕੋ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਨਕ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੇ ॥

हे नानक! देवाने त्याला आशीर्वाद दिला आणि त्याला देव सापडला.

ਸੋਹਿਲੜਾ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰੇ ॥੧॥

रामाचे नाव हेच एक शुभ गीत आहे आणि त्याचे चिंतन गुरूंच्या शब्दांतून केले जाते. ॥१॥

ਹਮ ਨੀਵੀ ਪ੍ਰਭੁ ਅਤਿ ਊਚਾ ਕਿਉ ਕਰਿ ਮਿਲਿਆ ਜਾਏ ਰਾਮ ॥

भाऊ, मी खूप लहान आहे आणि देव खूप वरचा आहे, मी त्याच्यापर्यंत कसे पोहोचू?.

ਗੁਰਿ ਮੇਲੀ ਬਹੁ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਹਰਿ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਏ ਰਾਮ ॥

गुरूंनी कृपापूर्वक हरिच्या शब्दांत उत्स्फूर्त स्वरूप मिसळले आहे.

ਮਿਲੁ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਏ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ਰੰਗ ਸਿਉ ਰਲੀਆ ਮਾਣੇ ॥

माझा अहंकार दूर करून, मी माझ्या स्वाभाविक स्वभावाने शब्दांतून हरीचा आनंद घेत राहते.

ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ਜਾ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੇ ॥

जेव्हा मला परमेश्वर आवडू लागला तेव्हा माझ्या हृदयातील ऋषी शांत झाले आणि मी हरिच्या नामात विलीन राहिलो.

ਨਾਨਕ ਸੋਹਾਗਣਿ ਸਾ ਵਡਭਾਗੀ ਜੇ ਚਲੈ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਏ ॥

हे नानक! केवळ तीच जिवंत स्त्री विवाहित आणि भाग्यवान आहे जी आपल्या सतगुरूंच्या आज्ञेचे पालन करते.

ਹਮ ਨੀਵੀ ਪ੍ਰਭੁ ਅਤਿ ਊਚਾ ਕਿਉ ਕਰਿ ਮਿਲਿਆ ਜਾਏ ਰਾਮ ॥੨॥

अहो भाऊ, मी खूप लहान आहे आणि देव सर्वोच्च आहे, मी त्याला कसे भेटू?॥२॥

ਘਟਿ ਘਟੇ ਸਭਨਾ ਵਿਚਿ ਏਕੋ ਏਕੋ ਰਾਮ ਭਤਾਰੋ ਰਾਮ ॥
हे बंधू! सर्वांचा स्वामी एकच ईश्वर सर्व प्राणिमात्रांच्या हृदयात विराजमान आहे.

ਇਕਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਦੂਰਿ ਵਸੈ ਇਕਨਾ ਮਨਿ ਆਧਾਰੋ ਰਾਮ ॥
अनेक सजीवांना देव दूरवर राहतो असे वाटते तर काही लोकांसाठी परमेश्वर त्यांच्या मनावर अवलंबून असल्याचे दिसते.

ਇਕਨਾ ਮਨ ਆਧਾਰੋ ਸਿਰਜਣਹਾਰੋ ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥
सृष्टिकर्ता देव अनेक जीवांच्या मनाचा आधार राहतो आणि भाग्यवानांना गुरू मिळतो.

ਘਟਿ ਘਟਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੋ ਸੁਆਮੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ॥
प्रत्येकाच्या हृदयात एकच देव विराजमान आहे जो सर्वांचा स्वामी आहे आणि गुरुंनी त्या अदृश्य भगवंताचे दर्शन दिले आहे.

ਸਹਜੇ ਅਨਦੁ ਹੋਆ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰੋ ॥
हे नानक! तो सहज आनंदी झाला आहे, त्याचे मन तृप्त झाले आहे आणि तो ब्रह्मदेवाचा विचार करीत आहे.

ਘਟਿ ਘਟੇ ਸਭਨਾ ਵਿਚਿ ਏਕੋ ਏਕੋ ਰਾਮ ਭਤਾਰੋ ਰਾਮ ॥੩॥
सर्व प्राणिमात्रांच्या हृदयात एकच प्रभू राम वास करतो. ॥ ३॥

ਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ਰਾਮ ॥
हे बंधू! जो गुरूंची सेवा करतो, जीव नाम दाता तो हरि नामात लीन राहतो.

ਹਰਿ ਧੂੜਿ ਦੇਵਹੁ ਮੈ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਹਮ ਪਾਪੀ ਮੁਕਤੁ ਕਰਾਇਆ ਰਾਮ ॥
हे हरि! ज्याने मला पापमुक्त केले आहे त्या परिपूर्ण गुरूंच्या चरणांची धूळ मला दे.

ਪਾਪੀ ਮੁਕਤੁ ਕਰਾਏ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ਨਿਜ ਘਰਿ ਪਾਇਆ ਵਾਸਾ ॥
त्याने मला पापी होण्यापासून मुक्त केले आहे, मी माझा अभिमान दूर केला आहे आणि माझ्या खऱ्या आत्म्यात वास्तव्य केले आहे.

ਬਿਬੇਕ ਬੁਧੀ ਸੁਖਿ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਣੀ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮਿ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ॥
गुरूंच्या उपदेशाने माझ्या मनात भगवंताचे नाव उजळून निघाले, मला विवेक प्राप्त झाला आणि आता जीवनाची रात्र आनंदाने व्यतीत होत आहे.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਮੀਠ ਲਗਾਏ ॥

हे नानक! हरिचे नामस्मरण केल्याने रात्रंदिवस मनात आनंद राहतो आणि मला हरिच गोड वाटतो.

ਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ॥੪॥੬॥੭॥੫॥੭॥੧੨॥

हे भावा! जो आत्मा गुरु नाम देणाऱ्याची सेवा करतो तो हरिमध्येच लीन असतो.॥४॥६॥७॥५॥७॥१२॥

Page 773

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ਛੰਤ ਘਰੁ ੧
रागु सुही महाला ४ छंत घरु १

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਾਇ ਅਵਗਣ ਵਿਕਣਾ ਗੁਣ ਰਵਾ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥
हे राम! मी तुझ्यासाठी बलिदान दिले आहे, कृपया मला महापुरुष सतगुरूंशी भेटा जेणेकरून मी माझे अवगुण नाहीसे करू शकेन आणि तुझे गुणगान करीत राहीन.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਗੁਰਬਾਣੀ ਨਿਤ ਨਿਤ ਚਵਾ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥
मी रोज हरीच्या नामाचे ध्यान करत राहावे आणि गुरुवाणीचा जप करावा.

ਗੁਰਬਾਣੀ ਸਦ ਮੀਠੀ ਲਾਗੀ ਪਾਪ ਵਿਕਾਰ ਗਵਾਇਆ ॥
मला गुरूंचे वाणी नेहमीच गोड वाटते कारण त्यामुळे माझ्या मनातील पापे आणि विकार नष्ट होतात.

ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਗਇਆ ਭਉ ਭਾਗਾ ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥
माझा अहंकाराचा रोग नाहीसा झाला आहे, माझे मृत्यूचे भयही नाहीसे झाले आहे आणि मला सहज एकरूप झाले आहे.

ਕਾਇਆ ਸੇਜ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਖਾਲੀ ਗਿਆਨ ਤਤਿ ਕਰਿ ਭੋਗੋ ॥
गुरूंच्या शब्दाने माझ्या देहस्वरूपातील ऋषींनी सुखरूप होऊन ज्ञान तत्वाला आपले अन्न मानले आहे.

ਅਨਦਿਨੁ ਸੁਖਿ ਮਾਣੇ ਨਿਤ ਰਲੀਆ ਨਾਨਕ ਧੁਰਿ ਸੰਜੋਗੋ ॥੧॥
हे नानक! मी रात्रंदिवस आनंद अनुभवतो आणि दररोज आनंद घेतो कारण असा योगायोग सुरुवातीपासूनच लिहिला गेला होता.॥१॥

ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਕਰਿ ਭਾਉ ਕੁੜਮੁ ਕੁੜਮਾਈ ਆਇਆ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥
हे राम! मी तुझ्यासाठी बलिदान देत आहे, जिवाच्या रूपातील मुलीने स्वतःला खऱ्या समाधानाने आणि प्रेमाने सजवले आहे आणि गुरूच्या रूपात समाधी घेतली आहे.

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕਰਿ ਮੇਲੁ ਗੁਰਬਾਣੀ ਗਾਵਾਈਆ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥

संतांची सांगड घालून गुरुवाणी गायली गेली.

ਬਾਣੀ ਗੁਰ ਗਾਈ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ ਪੰਚ ਮਿਲੇ ਸੋਹਾਇਆ ॥

जेव्हा गुरूंनी वाणी गायली तेव्हा त्यांना परम स्थिती प्राप्त झाली. पाचही संत एकत्र बसल्यावर सगाईचा सोहळा सुंदर झाला.

ਗਇਆ ਕਰੋਧੁ ਮਮਤਾ ਤਨਿ ਨਾਠੀ ਪਾਖੰਡੁ ਭਰਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥.

त्याच्या शरीरातून क्रोध आणि ममता पळून गेली आहे आणि दांभिकता आणि माया नष्ट झाली आहे.

ਹਉਮੈ ਪੀਰ ਗਈ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਆਰੋਗਤ ਭਏ ਸਰੀਰਾ ॥

त्याच्या मनातून अहंकाराचे दुःख नाहीसे झाले आहे, आनंद उपलब्ध झाला आहे आणि त्याचे शरीर निरोगी झाले आहे.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਤਾ ਨਾਨਕ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰਾ ॥੨॥

हे नानक! गुरूंच्या कृपेने त्यांनी ब्रह्मदेवाला ओळखले आहे, जो गुणांचा अथांग सागर आहे. ॥२॥

ਮਨਮੁਖਿ ਵਿਛੁੜੀ ਦੂਰਿ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਏ ਬਲਿ ਗਈ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥

मी रामासाठी यज्ञ आहे. स्त्री ही एक इच्छाशक्ती असलेला प्राणी, तिचा पती, परमेश्वरापासून विभक्त झाला आहे आणि त्याच्या चरणांपासून दूर गेल्याने ती त्याच्या दारापर्यंत पोहोचत नाही तर इच्छांच्या आगीत जळत आहे.

ਅੰਤਰਿ ਮਮਤਾ ਕੂਰਿ ਕੂੜੁ ਵਿਹਾਝੇ ਕੂੜਿ ਲਈ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥

त्याच्या मनात खोटा भ्रम आहे आणि तो खोट्या भ्रमात विकत घेतो. खोट्या भ्रमाने त्याला फसवले आहे.

ਕੂੜੁ ਕਪਟੁ ਕਮਾਵੈ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮਗੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥

लबाडी आणि फसवणूक करून ती खूप दुःख कमावते आणि सतगुरुशिवाय तिला योग्य मार्ग सापडत नाही.

ਉਝੜ ਪੰਥਿ ਭ੍ਰਮੈ ਗਾਵਾਰੀ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਧਕੇ ਖਾਇਆ ॥

तो मूर्ख माणूस निर्जन मार्गावर भटकत राहतो आणि प्रत्येक क्षणी अडखळत राहतो.

ਆਪੇ ਦਇਆ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਾਏ ॥
जेव्हा दाता परमेश्वर स्वतः दया दाखवतो तेव्हा त्याला महापुरुष सतगुरुशी जोडतो.

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਵਿਛੁੜੇ ਜਨ ਮੇਲੇ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥੩॥
हे नानक सतगुरु! त्यांचा स्वभावच आहे जो जन्मापासून विभक्त झालेल्या आत्म्यांना स्वाभाविकपणे भगवंताशी जोडतो. ॥३॥

ਆਇਆ ਲਗਨੁ ਗਣਾਇ ਹਿਰਦੈ ਧਨ ਓਮਾਹੀਆ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥
मी रामासाठी बलिदान दिले आहे. चढत्या मोजणीनंतर जेव्हा लग्नाची निश्चित वेळ आली तेव्हा जिवंत स्त्रीच्या मनात इच्छा निर्माण झाली.

ਪੰਡਿਤ ਪਾਧੇ ਆਣਿ ਪਤੀ ਬਹਿ ਵਾਚਾਈਆ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥
पंडित पुरोहित पत्र घेऊन आले आणि ते वाटप करण्याची वेळ येईल का याचा विचार करत बसले.

ਪਤੀ ਵਾਚਾਈ ਮਨਿ ਵਜੀ ਵਧਾਈ ਜਬ ਸਾਜਨ ਸੁਣੇ ਘਰਿ ਆਏ ॥
आपला प्रिय परमेश्वर आपल्या हृदयाच्या घरी आल्याचे ऐकून जिवंत स्त्रीच्या हृदयात आनंद निर्माण झाला.

ਗੁਣੀ ਗਿਆਨੀ ਬਹਿ ਮਤਾ ਪਕਾਇਆ ਫੇਰੇ ਤਤੁ ਦਿਵਾਏ ॥
सद्‌गुरु आणि ज्ञानी लोकांनी बसून सल्लामसलत केली आणि लगेच त्याला पाठवले.

ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਪੁਰਖੁ ਅਗੰਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਸਦ ਨਵਤਨੁ ਬਾਲ ਸਖਾਈ ॥
जिवंत स्त्रीला सर्वशक्तिमान, अगम्य, अदृश्य, नेहमीच नवीन आणि बालसमान देव तिच्या वराच्या रूपात सापडला आहे.

ਨਾਨਕ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕੈ ਮੇਲੇ ਵਿਛੁੜਿ ਕਦੇ ਨ ਜਾਈ ॥੪॥੧॥
हे नानक! ज्याला परमेश्वर आपल्या कृपेने स्वतःशी जोडतो तो आत्मा त्याच्यापासून कधीही विभक्त होत नाही.॥४॥१॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥
सुही महाला ४॥

ਹਰਿ ਪਹਿਲੜੀ ਲਾਵ ਪਰਵਿਰਤੀ ਕਰਮ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥
हे परमेश्वरा! मी तुझ्यापुढे असहाय्य आहे. जेव्हा हरीच्या लग्नाची पहिली फेरी पार पडली तेव्हा

जिवंत स्त्रीला तिचे प्रवृत्ती कर्म म्हणजेच गृहस्थ होण्याचा मार्ग प्रस्थापित करण्यात आला.

ਬਾਣੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਵੇਦੁ ਧਰਮੁ ਦ੍ਰਿੜਹੁ ਪਾਪ ਤਜਾਇਆ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥
गुरूंचे वचन ब्रह्म आणि त्याची निर्मिती वेद आहे, म्हणून हा जीवांसाठी धर्म आहे, ज्याचा अवलंब केल्याने पाप नष्ट होतात.

ਧਰਮੁ ਦ੍ਰਿੜਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥
हा धर्म पाळा आणि हरीच्या नामाचे ध्यान करा. आठवणींनीही नामस्मरण दृढ झाले आहे.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਆਰਾਧਹੁ ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਗਵਾਇਆ ॥
सर्व घातक पापांचा नाश करणाऱ्या परात्पर गुरुंची उपासना करा.

ਸਹਜ ਅਨੰਦੁ ਹੋਆ ਵਡਭਾਗੀ ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੀਠਾ ਲਾਇਆ ॥
ज्याच्या मनात हरिचे नाम गोड वाटते तो सुखाची सहज प्राप्ती करणारा भाग्यवान असतो.

ਜਨੁ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਲਾਵ ਪਹਿਲੀ ਆਰੰਭੁ ਕਾਜੁ ਰਚਾਇਆ ॥੧॥
नानकजी म्हणतात की लग्नाची सुरुवात पहिल्या फेरीने झाली आहे.॥१॥

ਹਰਿ ਦੂਜੜੀ ਲਾਵ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਾਇਆ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥
मी रामासाठी बलिदान दिले आहे. हरीच्या लग्नाची दुसरी फेरी आयोजित केली असता त्यांनी जिवंत स्त्रीची सत्गुरूंशी ओळख करून दिली.

ਨਿਰਭਉ ਭੈ ਮਨੁ ਹੋਇ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਗਵਾਇਆ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥
जिवंत स्त्रीचे मन भगवंताच्या भीतीने निर्भय झाले आहे आणि तिची अहंकाराची घाण दूर झाली आहे.

ਨਿਰਮਲੁ ਭਉ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ਹਰਿ ਵੇਖੈ ਰਾਮੁ ਹਦੂਰੇ ॥
जेव्हा त्याच्या मनात शुद्ध परमेश्वराचे भय उत्पन्न झाले तेव्हा त्याने हरिची स्तुती केली. आता तिला जवळच हरि दिसतो.

ਹਰਿ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪਸਾਰਿਆ ਸੁਆਮੀ ਸਰਬ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ॥
ईश्वर आत्म्यातच आहे, स्वामी प्रभू सर्वव्यापी आहेत.

ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੋ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਜਨ ਮੰਗਲ ਗਾਏ ॥
त्या जिवंत स्त्रीला तिच्या हृदयात आणि बाहेरच्या जगात एकच देव वास केलेला दिसतो. हरिभक्तांनी मिळून जीव आणि स्त्रीच्या विवाहाच्या सुखाची गीते गायली.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਦੂਜੀ ਲਾਵ ਚਲਾਈ ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਵਜਾਏ ॥੨॥
हे नानक! दुसरी फेरी पूर्ण झाल्यावर जिवंत स्त्रीच्या हृदयात 'आनंद' हा शब्द घुमू लागला.॥ २॥

ਹਰਿ ਤੀਜੜੀ ਲਾਵ ਮਨਿ ਚਾਉ ਭਇਆ ਬੈਰਾਗੀਆ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥
हे राम! मी तुझ्यासाठी बलिदान दिले आहे. हरीच्या लग्नाचा तिसरा फेरा जेव्हा आयोजित केला गेला तेव्हा जिवंत स्त्रीच्या एकांतवासात इच्छा निर्माण झाली.

ਸੰਤ ਜਨਾ ਹਰਿ ਮੇਲੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਵਡਭਾਗੀਆ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥
तो भाग्यवान संत भेटला तेव्हा त्याला हरि सापडला.

ਨਿਰਮਲੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ਮੁਖਿ ਬੋਲੀ ਹਰਿ ਬਾਣੀ ॥
जेव्हा त्याला शुद्ध हरि सापडला तेव्हाच त्याने हरीची स्तुती केली. त्याने मुखातून हरीचे शब्द उच्चारले.

ਸੰਤ ਜਨਾ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਕਥੀਐ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥
भाग्यवान स्त्री त्या संतांना भेटली आणि तिला तिचा पती भगवान सापडला आणि संत हरीची अवर्णनीय कथा सांगत राहतात.

ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧੁਨਿ ਉਪਜੀ ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਜੀਉ ॥
त्या जिवंत स्त्रीच्या हृदयात हरी नामाचा नाद उमटला. ती हरिचा जप करत राहते कारण असे भाग्य तिच्या कपाळावर लिहिले होते.

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੇ ਤੀਜੀ ਲਾਵੈ ਹਰਿ ਉਪਜੈ ਮਨਿ ਬੈਰਾਗੁ ਜੀਉ ॥੩॥
नानक म्हणतात की तिसऱ्या फेरीत जिवंत स्त्रीच्या मनात वैराग्य निर्माण होते. ॥३॥

ਹਰਿ ਚਉਥੜੀ ਲਾਵ ਮਨਿ ਸਹਜੁ ਭਇਆ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥
हे परमेश्वरा! मी तुझ्यापुढे असहाय्य आहे. हरीच्या लग्नाची चौथी फेरी झाली तेव्हा स्त्रीच्या मनात एक आत्मा जन्माला आला आणि तिला आपला देव सापडला.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲਿਆ ਸੁਭਾਇ ਹਰਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੀਠਾ ਲਾਇਆ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥
हरिच्या माधुर्याने मन आणि शरीर भरून ठेवणाऱ्या गुरुद्वारे त्याला स्वाभाविकपणे भगवंत सापडला आहे.

ਹਰਿ ਮੀਠਾ ਲਾਇਆ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਇਆ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥
गुरूंनी जीवाला हरी गोड दिला आहे आणि माझ्या परमेश्वराला ही गोष्ट आवडली आहे ती जिवंत स्त्री रात्रंदिवस हरिचे ध्यान करत असते.

ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਵਜੀ ਵਾਧਾਈ ॥
त्याला इच्छित स्वामी सापडला आहे आणि हरी नावाने त्याला शुभेच्छा मिळत आहेत.

ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਠਾਕੁਰਿ ਕਾਜੁ ਰਚਾਇਆ ਧਨ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮਿ ਵਿਗਾਸੀ ॥
स्वामी प्रभूंनी एका जिवंत स्त्रीशी लग्न केले आहे. स्त्रीच्या नावाने जीव त्याच्या अंतःकरणात अत्यंत प्रसन्न होतो.

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੇ ਚਉਥੀ ਲਾਵੈ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਅਵਿਨਾਸੀ ॥੪॥੨॥
नानक म्हणतात की जेव्हा लग्नाचा चौथा फेरा पूर्ण झाला तेव्हा जिवंत स्त्रीला अमर परमेश्वर सापडला. ॥४॥ २॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨ ॥
रागु सुही छंत महाला ४ घरु २ ॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥
गुरूंच्या सान्निध्यात फक्त हरीची स्तुती गायली जाते आणि.

ਹਿਰਦੈ ਰਸਨ ਰਸਾਏ ॥
तो आनंद मी माझ्या हृदयातून आणि जिभेने उपभोगला आहे.

ਹਰਿ ਰਸਨ ਰਸਾਏ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਏ ਮਿਲਿਆ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥
ज्याने आपल्या जिभेने सद्गुणांचा उपभोग घेतला आहे त्याने माझ्या प्रभूला प्रसन्न केले आहे आणि त्याच्या स्वभावाने तो परमेश्वराशी एकरूप झाला आहे.

ਅਨਦਿਨੁ ਭੋਗ ਭੋਗੇ ਸੁਖਿ ਸੋਵੈ ਸਬਦਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥
तो दररोज स्वादिष्ट अन्न खातो, आनंदाने झोपतो आणि त्याच्या बोलण्याकडे लक्ष देतो.

ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਈਐ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥
पूर्ण गुरूची प्राप्ती ही सौभाग्यानेच होते आणि मग जीव रात्रंदिवस भगवंताच्या नामाचे चिंतन करत राहतो.

ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਮਿਲਿਆ ਜਗਜੀਵਨੁ ਨਾਨਕ ਸੁੰਨਿ ਸਮਾਏ ॥੧॥
हे जगाच्या जीवनाचे स्वामी नानक! त्यांना त्यांचा स्वाभाविक स्वभाव प्राप्त झाला आहे आणि आता ते शून्य अवस्थेत शब्दात विलीन झाले आहेत. ॥१॥

ਸੰਗਤਿ ਸੰਤ ਮਿਲਾਏ ॥ ਹਰਿ ਸਰਿ ਨਿਰਮਲਿ ਨਾਏ ॥
भगवंताने मला संतांच्या संगतीत जोडले आहे आणि आता मी हरिनामाच्या सरोवरात स्नान करीत आहे.

ਨਿਰਮਲਿ ਜਲਿ ਨਾਏ ਮੈਲੁ ਗਵਾਏ ਭਏ ਪਵਿਤੁ ਸਰੀਰਾ ॥

नामाच्या शुद्ध पाण्यात स्नान केल्याने मी माझ्या पापांची घाण दूर केली आहे आणि माझे शरीर पवित्र झाले आहे.

ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਗਈ ਭ੍ਰਮੁ ਭਾਗਾ ਹਉਮੈ ਬਿਨਠੀ ਪੀਰਾ ॥

माझ्या वाईटाची घाण नाहीशी झाली आहे, माझे भ्रम नाहीसे झाले आहेत आणि अहंकाराचे दुःखही नाहीसे झाले आहे.

ਨਦਰਿ ਪ੍ਰਭੂ ਸਤਸੰਗਤਿ ਪਾਈ ਨਿਜ ਘਰਿ ਹੋਆ ਵਾਸਾ ॥

भगवंताच्या दयाळू दृष्टीमुळे मला सत्पुरुषांचा सहवास लाभला आहे आणि मी माझ्या आत्म्यात वास केला आहे.

ਹਰਿ ਮੰਗਲ ਰਸਿ ਰਸਨ ਰਸਾਏ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ॥੨॥
मी हरीचे केवळ शुभ गुण गायले आहेत आणि त्याच्या गुणांचे सार माझ्या जिभेतून प्राप्त झाले आहे. हे नानक, आता माझ्या मनात नाव उजळले आहे. ॥२॥

ਅੰਤਰਿ ਰਤਨੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰੇ ॥
जीव नामाच्या रूपात आपल्या हृदयात असलेल्या रत्नाचाच विचार करतो. गुरुमुखाला भगवंताचे नाम अत्यंत प्रिय वाटते.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰੇ ਸਬਦਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ਅਗਿਆਨੁ ਅਧੇਰੁ ਗਵਾਇਆ ॥
जो हरिनामावर प्रेम करतो, त्याला गुरूंनी शब्दांतून वाचवले आणि त्याच्या आतील अज्ञानाचा अंधकार नाहीसा केला.

ਗਿਆਨੁ ਪ੍ਰਚੰਡੁ ਬਲਿਆ ਘਟਿ ਚਾਨਣੁ ਘਰ ਮੰਦਰ ਸੋਹਾਇਆ ॥
त्याच्या अंतःकरणात ज्ञानाचा प्रचंड अग्नी प्रज्वलित झाला आहे आणि भगवंताचा प्रकाश दिसू लागला आहे. त्याची घरे आणि मंदिरे सुंदर झाली आहेत.

ਤਨੁ ਮਨੁ ਅਰਪਿ ਸੀਗਾਰ ਬਣਾਏ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਸਾਚੇ ਭਾਇਆ ॥
आपले शरीर आणि मन अर्पण करून, त्याने स्वतःला शुभ गुणांनी सुशोभित केले आहे, ज्यामुळे सत्याच्या रूपात परमेश्वर प्रसन्न झाला आहे.

ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਕਹੈ ਸੋਈ ਪਰੁ ਕੀਜੈ ਨਾਨਕ ਅੰਕਿ ਸਮਾਇਆ ॥੩॥
परमेश्वर जे काही म्हणतो ते चांगलेच करतो. हे नानक! तो परमेश्वराच्या चरणी लीन झाला आहे. ॥३॥

ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕਾਜੁ ਰਚਾਇਆ ॥
हे भाऊ! देवाने विवाह निर्माण केला आहे आणि.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੀਆਹਣਿ ਆਇਆ ॥
तो गुरूंच्या मार्फत विवाह करवून घेण्यासाठी आला आहे.

ਵੀਆਹਣਿ ਆਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਸਾ ਧਨ ਕੰਤ ਪਿਆਰੀ ॥
तो लग्नासाठी आला आहे आणि जिवंत स्त्रीला गुरूद्वारे हरि प्राप्त झाले आहे. ती जिवंत स्त्री परमेश्वराला खूप प्रिय वाटते.

ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਮੰਗਲ ਗਾਏ ਹਰਿ ਜੀਉ ਆਪਿ ਸਵਾਰੀ ॥
संतांनी मिळून विवाहासाठी शुभ गीते गायली आहेत आणि स्वत: श्री हरींनी त्यांना शुभ गुणांनी सजवले आहे.

ਸੁਰਿ ਨਰ ਗਣ ਗੰਧਰਬ ਮਿਲਿ ਆਏ ਅਪੂਰਬ ਜੰਞ ਬਣਾਈ ॥
या शुभमुहूर्तावर नर आणि गंधर्व हे देव एकत्र आले आणि अनोखी मिरवणूक काढण्यात आली.

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਮੈ ਸਾਚਾ ਨਾ ਕਦੇ ਮਰੈ ਨ ਜਾਈ ॥੪॥੧॥੩॥
हे नानक! मला जन्म-मृत्यूच्या फेऱ्यातून मुक्त करणारा खरा परमेश्वर मिळाला आहे. ॥४॥ १॥ ३॥

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੩
रागु सुही छंत महाला ४ घरु ३

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਆਵਹੋ ਸੰਤ ਜਨਹੁ ਗੁਣ ਗਾਵਹ ਗੋਵਿੰਦ ਕੇਰੇ ਰਾਮ ॥
हे संतांनो! चला गोविंदाचे गुणगान करूया.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲਿ ਰਹੀਐ ਘਰਿ ਵਾਜਹਿ ਸਬਦ ਘਨੇਰੇ ਰਾਮ ॥
गुरुमुख म्हणून एकत्र राहा आणि अनेक प्रकारचे शब्द आपल्या हृदयात घुमत राहतात.

ਸਬਦ ਘਨੇਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ ਤੂ ਕਰਤਾ ਸਭ ਥਾਈ ॥
हे परमेश्वरा! हे अनेक अवर्णनीय शब्द तुझ्या नामाने वाजतात, तू जगाचा निर्माता आहेस आणि सर्वव्यापी आहेस.

ਅਹਿਨਿਸਿ ਜਪੀ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹੀ ਸਾਚ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥
मला आशीर्वाद द्या की मी रात्रंदिवस तुझे नाम जपत राहीन, तुझी स्तुती करीत राहीन आणि माझे लक्ष खरे शब्दांवर ठेवू.

ਅਨਦਿਨੁ ਸਹਜਿ ਰਹੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਿਦ ਪੂਜਾ ॥
रात्रंदिवस मी साहजिकच तुझ्या रंगात लीन राहावे आणि मनात रामाचे नामस्मरण करीत राहावे.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੁ ਪਛਾਣੈ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣੈ ਦੂਜਾ ॥੧॥
हे नानक! गुरूंच्या द्वारे मी एकच देव जाणतो आणि इतर कोणालाही ओळखत नाही. ॥१॥

ਸਭ ਮਹਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਰਾਮ ॥
तो परमात्मा अंतर्भूत आहे आणि सर्व प्राणिमात्रांमध्ये विराजमान आहे.

ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਰਵੈ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਰਾਮ ॥
जो आत्मा गुरू शब्दाद्वारे त्याचे चिंतन करतो तो माझ्या परमात्म्याला सर्व गोष्टींमध्ये उपस्थित म्हणून पाहतो.

ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਵਿਆ ਸੋਈ ॥
माझा सद्‌गुरू, अंतर्यामी देव सर्वांच्या हृदयात विराजमान आहे.

ਗੁਰਮਤਿ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ਸਹਜਿ ਸਮਾਈਐ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥
गुरूंच्या उपदेशानेच सत्याची प्राप्ती होते आणि आत्मा त्यात सहज लीन होतो आणि त्यांच्याशिवाय दुसरा कोणीही समर्थ नसतो.

ਸਹਜੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਜੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਾ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਏ ॥
जर परमेश्वराला योग्य वाटले तर मी सहज त्याची स्तुती करू शकतो आणि तो स्वतः मला त्याच्या चरणी स्वीकारतो.

ਨਾਨਕ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਬਦੇ ਜਾਪੈ ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥੨॥
हे नानक! गुरू या शब्दाद्वारे हे समजते की रात्रंदिवस परमेश्वर आणि त्याचे नाव गायले जाते. ॥२॥

ਇਹੁ ਜਗੋ ਦੁਤਰੁ ਮਨਮੁਖੁ ਪਾਰਿ ਨ ਪਾਈ ਰਾਮ ॥
हे जग असा महासागर आहे जो ओलांडणे फार कठीण आहे आणि जो जीव मनाच्या इच्छेनुसार चालतो तो पार करू शकत नाही.

ਅੰਤਰੇ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਚਤੁਰਾਈ ਰਾਮ ॥
अशा प्राण्याचा अंतरात्मा अभिमान, आसक्ती, क्रोध आणि चतुराईने भरलेला असतो.

ਅੰਤਰਿ ਚਤੁਰਾਈ ਥਾਇ ਨ ਪਾਈ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥
त्याच्या मनातील हुशारीमुळे त्याचे जीवन सफल होत नाही आणि तो आपले जीवन व्यर्थ घालवतो.

ਜਮ ਮਗਿ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ਚੋਟਾ ਖਾਵੈ ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਇਆ ॥
मृत्यूच्या वाटेवर खूप दु:ख अनुभवतो, मृत्यूने दुखावतो आणि जगाचा निरोप घेताना शेवटच्या क्षणी पश्चात्ताप करतो.

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕੋ ਬੇਲੀ ਨਾਹੀ ਪੁਤੁ ਕੁਟੰਬੁ ਸੁਤੁ ਭਾਈ ॥
भगवंताच्या नावाशिवाय त्यांचा मुलगा, कुटुंब, पुत्र, भाऊ इत्यादी कोणीही त्यांचे सोबती झाले नाही.

ਨਾਨਕ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਪਸਾਰਾ ਆਗੈ ਸਾਥਿ ਨ ਜਾਈ ॥੩॥
हे नानक! हा भ्रम पसरवणारा जीव पुढील लोकात जात नाही. ॥३॥

ਹਉ ਪੂਛਉ ਅਪਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਕਿਨ ਬਿਧਿ ਦੁਤਰੁ ਤਰੀਐ ਰਾਮ ॥
माझ्याकडे सतीगुरु नावाचा एक दाता आहे, मी त्याला विचारतो की मी हे कठीण जग कसे पार करू?

ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ਚਲਹੁ ਜੀਵਤਿਆ ਇਵ ਮਰੀਐ ਰਾਮ ॥
सतगुरुंचे निर्देश पाळा आणि मग जिवंतपणी मरण म्हणजे अहंकार संपतो.

ਜੀਵਤਿਆ ਮਰੀਐ ਭਉਜਲੁ ਤਰੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈ ॥
माणूस जिवंत असतानाच मरण पावला, म्हणजे अहंकाराचा नाश केला, तर हा संसारसागर पार करून तो गुरूच्या माध्यमातून नामातच विलीन होतो.

ਪੂਰਾ ਪੁਰਖੁ ਪਾਇਆ ਵਡਭਾਗੀ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਵੈ ॥
भाग्यवान जीवाला परमात्म्याची प्राप्ती झाली आहे आणि तो केवळ सत्याच्या नामातच समर्पित राहतो.

ਮਤਿ ਪਰਗਾਸੁ ਭਈ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈ ॥
ज्ञानाच्या प्रकाशाने त्यांची बुद्धी उजळून निघाली आणि राम नामाचा जयजयकार करून त्यांचे हृदय प्रसन्न झाले.

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਇਆ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ ॥੪॥੧॥੪॥
हे नानक! परमेश्वराने त्याला शब्दाद्वारे स्वतःशी जोडले आहे आणि त्याच्या आत्म्याचा प्रकाश परम प्रकाशात विलीन झाला आहे.॥४॥१॥४॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੫
सुही महाला ४ घरु ५.

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्‌गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਗੁਰੁ ਸੰਤ ਜਨੋ ਪਿਆਰਾ ਮੈ ਮਿਲਿਆ ਮੇਰੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁਝਿ ਗਈਆਸੇ ॥
हे संतांनो! मला प्रिय गुरु मिळाले आहेत ज्यांच्यापासून माझी तहान शमली आहे.

ਹਉ ਮਨੁ ਤਨੁ ਦੇਵਾ ਸਤਿਗੁਰੈ ਮੈ ਮੇਲੇ ਪ੍ਰਭ ਗੁਣਤਾਸੇ ॥
मी माझे मन आणि शरीर सतगुरूंना अर्पण करतो जेणेकरून ते मला सद्‌गुणांचे भांडार असलेल्या परमेश्वराशी जोडू शकतील.

ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ ਵਡ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਮੈ ਦਸੇ ਹਰਿ ਸਾਬਾਸੇ ॥
धन्य तो महापुरुष गुरू ज्याने मला हरिविषयी मार्गदर्शन केले त्या गुरूंना माझा स्तुती.

ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਵਿਗਾਸੇ ॥੧॥
हे नानक! मी भाग्यवान आहे की मी हरी शोधला आणि नामाने फुलासारखा फुलला, म्हणजेच मी आनंदी झालो.॥१॥

ਗੁਰੁ ਸਜਣੁ ਪਿਆਰਾ ਮੈ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਮਾਰਗੁ ਪੰਥੁ ਦਸਾਹਾ ॥
अरे भाऊ, मला माझे प्रिय गृहस्थ शिक्षक सापडले आहेत. मी त्याला हरीचा मार्ग विचारतो.

ਘਰਿ ਆਵਹੁ ਚਿਰੀ ਵਿਛੁੰਨਿਆ ਮਿਲੁ ਸਬਦਿ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਭ ਨਾਹਾ ॥
हे परमेश्वरा! गुरु या शब्दाद्वारे माझ्याकडे ये, माझ्या हृदयाच्या घरी येऊन वास कर, मी तुझ्यापासून खूप दिवसांपासून विभक्त झालो आहे.

ਹਉ ਤੁਝੁ ਬਾਝਹੁ ਖਰੀ ਉਡੀਣੀਆ ਜਿਉ ਜਲ ਬਿਨੁ ਮੀਨੁ ਮਰਾਹਾ ॥
जसा पाण्याशिवाय मासा त्रस्त होतो, त्याचप्रमाणे मी तुझ्याशिवाय अस्वस्थ राहतो.

ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਹਾ ॥੨॥
हे नानक! सौभाग्याने मी हरिचे ध्यान केले आहे आणि त्याच्या नामात लीन झालो आहे. ॥२॥

ਮਨੁ ਦਹ ਦਿਸਿ ਚਲਿ ਚਲਿ ਭਰਮਿਆ ਮਨਮੁਖੁ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥
हे भावा! इच्छाशक्ती असलेला प्राणी भ्रमात हरवून जातो आणि त्याचे मन दहा दिशांना भटकत असते.

ਨਿਤ ਆਸਾ ਮਨਿ ਚਿਤਵੈ ਮਨ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਲਗਾਇਆ ॥
तो रोज आपल्या मनात नवनवीन आशांचा विचार करत राहतो आणि त्याच्या मनाला इच्छेने भुकेले आहे.

ਅਨਤਾ ਧਨੁ ਧਰਿ ਦਬਿਆ ਫਿਰਿ ਬਿਖੁ ਭਾਲਣ ਗਇਆ ॥
त्याने अनंत संपत्ती पृथ्वीत गाडली आहे पण तरीही तो मायेच्या रूपात आणखी विष शोधायला निघाला आहे.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਤੂ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪਚਿ ਪਚਿ ਮੁਇਆ ॥੩॥
हे नानक! तुम्ही सुद्धा नामाचे गुणगान गाता कारण नाम न घेतल्याने स्वार्थी आत्मा अत्यंत दुःखी होऊन मरतो. ॥३॥

ਗੁਰੁ ਸੁੰਦਰੁ ਮੋਹਨੁ ਪਾਇ ਕਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਬਾਣੀ ਮਨੁ ਮਾਰਿਆ ॥
हे बंधू! मनाला मंत्रमुग्ध करणारा सुंदर गुरु मिळाल्यामुळे मी हरीच्या प्रेमळ शब्दांनी माझ्या मनावर ताबा मिळवला आहे.

ਮੇਰੈ ਹਿਰਦੈ ਸੁਧਿ ਬੁਧਿ ਵਿਸਰਿ ਗਈ ਮਨ ਆਸਾ ਚਿੰਤ ਵਿਸਾਰਿਆ ॥
मी माझ्या मनातील वासना आणि चिंता विसरले आहे आणि संसाराचे भान माझ्या हृदयातून

विसरले आहे.

ਮੈ ਅੰਤਰਿ ਵੇਦਨ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ਗੁਰ ਦੇਖਤ ਮਨੁ ਸਾਧਾਰਿਆ ॥
माझ्या हृदयात भगवंताबद्दल प्रेमाची भावना आहे, परंतु गुरूंचे दर्शन झाल्यावर माझे मन धीर झाले आहे.

ਵਡਭਾਗੀ ਪ੍ਰਭ ਆਇ ਮਿਲੁ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਵਾਰਿਆ ॥੪॥੧॥੫॥
हे नानक! सुदैवाने मला देव सापडला आहे आणि मी प्रत्येक क्षणी स्वत:ला त्याच्या स्वाधीन करतो. ॥४॥ १॥ ५॥

ਸੂਹੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੪ ॥
सुही छंत महाल ४ ॥

ਮਾਰੇਹਿਸੁ ਵੇ ਜਨ ਹਉਮੈ ਬਿਖਿਆ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਣ ਨ ਦਿਤੀਆ ॥
हे प्राणिमात्र! अभिमानाचे विष नाहीसे कर ज्याने तुला परमेश्वराच्या भेटीपासून रोखले आहे.

ਦੇਹ ਕੰਚਨ ਵੇ ਵੰਨੀਆ ਇਨਿ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਵਿਗੁਤੀਆ ॥
हे जीव! तुझे हे शरीर सोन्यासारखे सुंदर होते, पण या अहंकाराने ते कुरूप केले आहे.

ਮੋਹੁ ਮਾਇਆ ਵੇ ਸਭ ਕਾਲਖਾ ਇਨਿ ਮਨਮੁਖਿ ਮੂੜਿ ਸਜੁਤੀਆ ॥
मायेची आसक्ती सर्व काजळ आहे पण मूर्ख मनाने स्वतःला जोडले आहे.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਬਰੇ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਉਮੈ ਛੁਟੀਆ ॥੧॥
हे नानक गुरुमुखाला अस्तित्वाच्या सागरात बुडण्यापासून वाचवले गेले आहे आणि गुरुच्या शब्दाने ते अहंकारापासून मुक्त झाले आहेत.॥१॥

ਵਸਿ ਆਣਿਹੁ ਵੇ ਜਨ ਇਸੁ ਮਨ ਕਉ ਮਨੁ ਬਾਸੇ ਜਿਉ ਨਿਤ ਭਉਦਿਆ ॥
हे जीव! हे मन आपल्या नियंत्रणात ठेव, हे भक्ष्य पक्ष्यासारखे भटकत राहते.

ਦੁਖਿ ਰੈਣਿ ਵੇ ਵਿਹਾਣੀਆ ਨਿਤ ਆਸਾ ਆਸ ਕਰੇਦਿਆ ॥
हे भावा! रोज नवनवीन इच्छा करत असताना, मानवी जीवनाची रात्र दु:खात घालवली जाते.

ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਵੇ ਸੰਤ ਜਨੋ ਮਨਿ ਆਸ ਪੂਰੀ ਹਰਿ ਚਉਦਿਆ ॥
हे संतांनो! मला गुरु सापडला आणि हरिच्या नामस्मरणाने माझ्या मनाची इच्छा पूर्ण झाली.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਦੇਹੁ ਮਤੀ ਛਡਿ ਆਸਾ ਨਿਤ ਸੁਖਿ ਸਉਦਿਆ ॥੨॥

नानकांची प्रार्थना आहे की हे परमेश्वरा, मला सर्व इच्छांचा त्याग करण्याची बुद्धी दे आणि माझ्या आयुष्यातील रात्र सुखाच्या निद्रेत घालव. ॥२॥

ਸਾ ਧਨ ਆਸਾ ਚਿਤਿ ਕਰੇ ਰਾਮ ਰਾਜਿਆ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਸੇਜੜੀਐ ਆਈ ॥

हे परमेश्वरा! त्या जिवंत स्त्रीच्या मनात इच्छा आहे की देव तिच्या हृदयाच्या पलंगावर यावा.

ਮੇਰਾ ਠਾਕੁਰੁ ਅਗਮ ਦਇਆਲੁ ਹੈ ਰਾਮ ਰਾਜਿਆ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੇਹੁ ਮਿਲਾਈ ॥

तू माझा स्वामी आहेस, तू दुर्गम आणि परम दयाळू आहेस, मला तुझ्याशी एकरूप कर.

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਲੋਚਾ ਗੁਰਮੁਖੇ ਰਾਮ ਰਾਜਿਆ ਹਰਿ ਸਰਧਾ ਸੇਜ ਵਿਛਾਈ ॥
माझ्या मनात आणि शरीरात तुझी तळमळ आहे. हे हरी! तुझ्या भेटीसाठी मी माझ्या हृदयात भक्तीची पलंग पसरला आहे.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣੀਆ ਰਾਮ ਰਾਜਿਆ ਮਿਲਿਆ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਈ ॥੩॥
नानक म्हणतात की जेव्हा एका जिवंत स्त्रीला परमेश्वर आवडला तेव्हा तिला तिच्या स्वभावात तो नैसर्गिकरित्या सापडला. ॥३॥

ਇਕਤੁ ਸੇਜੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੋ ਰਾਮ ਰਾਜਿਆ ਗੁਰੁ ਦਸੇ ਹਰਿ ਮੇਲੇਈ ॥
परमेश्वर जिवंत स्त्रीसोबत एकाच हृदयाच्या पलंगावर उपस्थित असतो, परंतु गुरू हे रहस्य जिवंत स्त्रीला सांगतात आणि तिला भगवंताशी जोडतात.

ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮ ਬੈਰਾਗੁ ਹੈ ਰਾਮ ਰਾਜਿਆ ਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇਈ ॥
माझ्या मनात आणि शरीरात भगवंताबद्दल प्रेम आहे आणि त्याला भेटण्यासाठी संन्यास निर्माण झाला आहे. गुरु कृपया मला त्याच्याबरोबर सामील करा.

ਹਉ ਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਇਆ ਰਾਮ ਰਾਜਿਆ ਜੀਉ ਸਤਿਗੁਰ ਆਗੈ ਦੇਈ ॥
मी माझ्या गुरूसाठी लाखो प्राणांची आहुती देतो आणि माझे प्राणही त्यांच्यासाठी अर्पण केले आहेत.

ਗੁਰੁ ਤੁਠਾ ਜੀਉ ਰਾਮ ਰਾਜਿਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਮੇਲੇਈ ॥੪॥੨॥੬॥੫॥੭॥੬॥੧੮॥
नानक म्हणतात की जेव्हा गुरू प्रसन्न झाले तेव्हा त्यांनी त्यांना हरीशी जोडले. ॥४॥ २॥ ६॥ ५॥ ७ ॥६॥ १८॥

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧
रागु सुही छंत महाला ५ घरु १

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਸੁਣਿ ਬਾਵਰੇ ਤੂ ਕਾਏ ਦੇਖਿ ਭੁਲਾਨਾ ॥
अरे मुर्खा, ऐक, शो बघून जगाचा विसर का पडलास?

ਸੁਣਿ ਬਾਵਰੇ ਨੇਹੁ ਕੂੜਾ ਲਾਇਓ ਕੁਸੰਭ ਰੰਗਾਨਾ ॥
खोटे प्रेम लावले आहे, त्याचा रंग कुसुमाच्या फुलासारखा आहे.

ਕੂੜੀ ਡੇਖਿ ਭੁਲੋ ਅਢੁ ਲਹੈ ਨ ਮੁਲੋ ਗੋਵਿਦ ਨਾਮੁ ਮਜੀਠਾ ॥
खोटा भ्रम पाहून त्याची किंमत पैशातही मिळू शकत नाही हे तुम्ही विसरलात. गोविंदाचे नाव मदरासारखे स्थिर आहे.

ਥੀਵਹਿ ਲਾਲਾ ਅਤਿ ਗੁਲਾਲਾ ਸਬਦੁ ਚੀਨਿ ਗੁਰ ਮੀਠਾ ॥
गुरूचे वचन गोड मानून तुम्ही गुलालासारखा गडद रंग असलेले खसखसचे सुंदर फूल व्हाल.

ਮਿਥਿਆ ਮੋਹਿ ਮਗਨੁ ਥੀ ਰਹਿਆ ਝੂਠ ਸੰਗਿ ਲਪਟਾਨਾ ॥
तुम्ही मायेच्या खोट्या भ्रमात गुरफटलेले आहात आणि खोट्यात गुरफटलेले आहात.

ਨਾਨਕ ਦੀਨ ਸਰਣਿ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਰਾਖੁ ਲਾਜ ਭਗਤਾਨਾ ॥੧॥
नानक प्रार्थना करतात की हे दयाळू! मी, गरीब, तुझ्या आश्रयाला आलो आहे. ज्याप्रमाणे तू तुझ्या भक्तांचा मान राखतोस तसा माझाही मान राख. ॥१॥

ਸੁਣਿ ਬਾਵਰੇ ਸੇਵਿ ਠਾਕੁਰੁ ਨਾਥੁ ਪਰਾਣਾ ॥
हे मूर्ख प्राणी! ऐका, प्राणनाथ ठाकूरजींची पूजा करा.

ਸੁਣਿ ਬਾਵਰੇ ਜੋ ਆਇਆ ਤਿਸੁ ਜਾਣਾ ॥
या जगात जो कोणी जन्म घेतो त्याला एक ना एक दिवस येथून निघून जावेच लागते.

ਨਿਹਚਲੁ ਹਭ ਵੈਸੀ ਸੁਣਿ ਪਰਦੇਸੀ ਸੰਤਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਰਹੀਐ ॥
हे परदेशी! लक्षपूर्वक ऐक आणि संतांच्या संगतीत राहा कारण हे सर्व जग नाशवंत आहे.

ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਭਾਗੀ ਸੁਣਿ ਬੈਰਾਗੀ ਚਰਣ ਪ੍ਰਭੂ ਗਹਿ ਰਹੀਐ ॥
हे एकनिष्ठा! ऐका, भगवंताची प्राप्ती भाग्यानेच होते आणि भगवंताच्या चरणी पडून राहावे.

ਏਹੁ ਮਨੁ ਦੀਜੈ ਸੰਕ ਨ ਕੀਜੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਜਿ ਬਹੁ ਮਾਣਾ ॥
तुम्ही तुमचे मन भगवंताला अर्पण करावे, शंका नको आणि गुरुमुख होऊन गर्व सोडावा.

ਨਾਨਕ ਦੀਨ ਭਗਤ ਭਵ ਤਾਰਣ ਤੇਰੇ ਕਿਆ ਗੁਣ ਆਖਿ ਵਖਾਣਾ ॥੨॥
नानक प्रार्थना करतात की हे परमेश्वरा! तू गरीब आणि भक्तांना जगाच्या महासागरातून

वाचवणार आहेस. तुझ्या कोणत्या गुणांचे वर्णन करावे? ॥२॥

ਸੁਣਿ ਬਾਵਰੇ ਕਿਆ ਕੀਚੈ ਕੂੜਾ ਮਾਨੋ ॥
अरे मूर्ख प्राणी, जरा ऐक, त्याला खोटा अभिमान का आहे?

ਸੁਣਿ ਬਾਵਰੇ ਹਭੁ ਵੈਸੀ ਗਰਬੁ ਗੁਮਾਨੋ ॥
तुमचा सर्व अभिमान आणि अहंकार नष्ट होईल.

ਨਿਹਚਲੁ ਹਭ ਜਾਣਾ ਮਿਥਿਆ ਮਾਣਾ ਸੰਤ ਪ੍ਰਭੂ ਹੋਇ ਦਾਸਾ ॥
स्थिर वाटणारा हा सारा संसार निघून जाईल, तुझा अभिमान खोटा आहे, म्हणून भगवंताच्या संतांचे दास व्हा.

ਜੀਵਤ ਮਰੀਐ ਭਉਜਲੁ ਤਰੀਐ ਜੇ ਥੀਵੈ ਕਰਮਿ ਲਿਖਿਆਸਾ ॥
जर हे तुमच्या नशिबात लिहिलेले असेल तर जगाच्या आसक्तीतून मरून जीवनाचा सागर पार करावा.

ਗੁਰੁ ਸੇਵੀਜੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ ਜਿਸੁ ਲਾਵਹਿ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨੋ ॥
ज्याला सहज भगवंताचे चिंतन करता येते तोच गुरूची सेवा करतो आणि नामाचे अमृत पीत राहतो.

ਨਾਨਕੁ ਸਰਣਿ ਪਇਆ ਹਰਿ ਦੁਆਰੈ ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨੋ ॥੩॥
हे बंधू! नानक हरीच्या दारात निजला आहे, त्याचा आश्रय घेत आहे आणि त्याच्यासाठी नेहमी त्याग करतो. ॥३॥

ਸੁਣਿ ਬਾਵਰੇ ਮਤੁ ਜਾਣਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੈ ਪਾਇਆ ॥
ऐक, हे मूर्ख प्राणी! तुला देव सापडला आहे असे समजू नकोस.

ਸੁਣਿ ਬਾਵਰੇ ਥੀਉ ਰੇਣੁ ਜਿਨੀ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਇਆ ॥
ज्यांनी भगवंताचे चिंतन केले आहे त्यांच्या चरणी धूळ हो.

ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਵਡਭਾਗੀ ਦਰਸਨੁ ਪਾਈਐ ॥
ज्यांनी भगवंताचे चिंतन केले त्यांनाच सुख प्राप्त होते आणि भाग्यवानांनाच भगवंताचे दर्शन होते.

ਥੀਉ ਨਿਮਾਣਾ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣਾ ਸਗਲਾ ਆਪੁ ਮਿਟਾਈਐ ॥
माणसाने सदैव नम्र राहून भगवंताला शरण जावे आणि सर्व अहंकार नाहीसा करावा.

ਓਹੁ ਧਨੁ ਭਾਗ ਸੁਧਾ ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਲਧਾ ਹਮ ਤਿਸੁ ਪਹਿ ਆਪੁ ਵੇਚਾਇਆ ॥
ज्याला देव सापडला तो धन्य आणि भाग्यवान आहे आणि मी स्वतःला त्याच्याकडे विकले आहे.

ਨਾਨਕ ਦੀਨ ਸਰਣਿ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਰਾਖੁ ਲਾਜ ਅਪਨਾਇਆ ॥੪॥੧॥
नानक प्रार्थना करतात, हे सुखसागराच्या स्वामी! मी दरिद्री म्हणून तुझा आश्रय घेण्यासाठी आलो आहे, तुझ्या सेवकाचा मान राख. ॥४॥ १॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सुही महाला ५ ॥

ਹਰਿ ਚਰਣ ਕਮਲ ਕੀ ਟੇਕ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਿਤੀ ਤੁਸਿ ਕੈ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥
सतगुरुंनी प्रसन्न होऊन मला हरिच्या चरणांचा आधार दिला.

ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੈ ਘਰਿ ਤਿਸ ਕੈ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥
हरीची कोठारे अमृताने भरलेली आहेत आणि त्याच्या घरी सर्व काही उपलब्ध आहे.

ਬਾਬੁਲੁ ਮੇਰਾ ਵਡ ਸਮਰਥਾ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਪ੍ਰਭੁ ਹਾਰਾ ॥
माझे वडील, प्रभु, सर्वशक्तिमान आणि प्रत्येक गोष्टीचे निर्माता आहेत.

ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਦੁਖੁ ਕੋਈ ਨ ਲਾਗੈ ਭਉਜਲੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਾ ॥
ज्याच्या नामस्मरणाने दुःख होत नाही आणि जीवनसागर पार होतो.

ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਭਗਤਨ ਕਾ ਰਾਖਾ ਉਸਤਤਿ ਕਰਿ ਕਰਿ ਜੀਵਾ ॥
सृष्टीच्या आरंभापासून ते आपल्या भक्तांचे रक्षण करणारे आहेत आणि युगानुयुगे मी त्यांची स्तुती करूनच जगतो.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ਅਨਦਿਨੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪੀਵਾ ॥੧॥
हे नानक! त्याचे नाव महारस गोड आहे आणि मी ते रात्रंदिवस माझ्या शरीराने आणि मनाने पीत असतो. ॥१॥

ਹਰਿ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ਕਿਉ ਵੇਛੋੜਾ ਥੀਵਈ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥
ज्याला देव स्वतःशी जोडतो त्याच्यापासून माणूस कसा वेगळा होऊ शकतो?

ਜਿਸ ਨੋ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਸੋ ਸਦਾ ਸਦ ਜੀਵਈ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥
हे परमेश्वरा! ज्याला तुझा आधार आहे तो सदैव जगतो.

ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਤੁਝੈ ਤੇ ਪਾਈ ਸਾਚੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ॥
हे खऱ्या निर्मात्या! मला फक्त तुझ्याकडूनच माझा आधार मिळाला आहे.

ਜਿਸ ਤੇ ਖਾਲੀ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਐਸਾ ਪ੍ਰਭੂ ਹਮਾਰਾ ॥
आपला परमेश्वर असा आहे की कोणीही रिकाम्या हाताने जात नाही.

ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਆਸ ਤੁਮ੍ਾਰੀ ॥
हे परमेश्वरा! संतांनी मिळून तुझी स्तुती केली आहे, ते रात्रंदिवस तुला भेटण्याची आशा करतात.

ਸਫਲੁ ਦਰਸੁ ਭੇਟਿਆ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੨॥

हे नानक! मला एक परिपूर्ण गुरु मिळाला आहे, ज्याचे दर्शन फलदायी आहे, मी सदैव त्याच्यावर अवलंबून आहे. ॥२॥

ਸੰਮ੍ਲਿਆ ਸਚੁ ਥਾਨੁ ਮਾਨੁ ਮਹਤੁ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥

भगवंताच्या खऱ्या स्थानाचे चिंतन केल्याने मला आदर आणि सत्य प्राप्त झाले आहे.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਦਇਆਲੁ ਗੁਣ ਅਬਿਨਾਸੀ ਗਾਇਆ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥

मला दयाळू सत्गुरू मिळाल्यावर मी अमर भगवंताची स्तुती करू लागलो.

ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਗਾਉ ਨਿਤ ਨਿਤ ਪ੍ਰਾਣ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਆਮੀਆ ॥

मला जीवापेक्षा प्रिय आणि माझा गुरु असलेल्या गोविंदांचे गुणगान मी रोज गातो.

ਸੁਭ ਦਿਵਸ ਆਏ ਗਹਿ ਕੰਠਿ ਲਾਏ ਮਿਲੇ ਅੰਤਰਜਾਮੀਆ ॥

आता माझे शुभ दिवस आले आहेत कारण मला आंतरिक देव सापडला आहे, त्याने मला पकडून मिठी मारली आहे.

ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਵਜਹਿ ਵਾਜੇ ਅਨਹਦਾ ਝੁਣਕਾਰੇ ॥

सत्य आणि समाधानाचे गोड नाद मनात गुंजत आहेत आणि 'अनाहद' शब्दाचा नाद घुमत आहे.

ਸੁਣਿ ਭੈ ਬਿਨਾਸੇ ਸਗਲ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਪੁਰਖ ਕਰਣੈਹਾਰੇ ॥੩॥

हे नानक! भगवंतांची स्तुती ऐकून माझे सर्व भय नष्ट झाले आहेत.॥३॥

ਉਪਜਿਆ ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ਸਾਹੁਰੈ ਪੇਈਐ ਇਕੁ ਹਰਿ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥

जेव्हा माझ्या मनात परम ज्ञानाचा जन्म झाला तेव्हा मला कळले की सासरच्या घरी आणि संसारात म्हणजे परलोक या दोन्ही ठिकाणी फक्त एकच देव आहे.

ਬ੍ਰਹਮੈ ਬ੍ਰਹਮੁ ਮਿਲਿਆ ਕੋਇ ਨ ਸਾਕੈ ਭਿੰਨ ਕਰਿ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥

आत्मा भगवंतात विलीन झाला आहे आणि आता कोणीही त्याला त्याच्यापासून वेगळे करू शकत नाही.

ਬਿਸਮੁ ਪੇਖੈ ਬਿਸਮੁ ਸੁਣੀਐ ਬਿਸਮਾਦੁ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ॥

आता मी ब्रह्मदेवाचे अद्भुत रूप पाहिले, ऐकले आणि पाहिले.

ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰਨ ਸੁਆਮੀ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇਆ ॥
विश्वाचा स्वामी, पृथ्वी आणि आकाशात पाणी मुबलक आहे आणि प्रत्येक हृदयात आहे.

ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜਿਆ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇਆ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਏ ॥
ज्या जगापासून ते उद्भवते ते शेवटी स्वतःमध्ये विलीन होते आणि त्याचे मूल्यमापन केले जाऊ शकत नाही.

ਜਿਸ ਕੇ ਚਲਤ ਨ ਜਾਹੀ ਲਖਣੇ ਨਾਨਕ ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਏ ॥੪॥੨॥
हे नानक! ज्याचे चमत्कार जाणता येत नाहीत त्या देवाची पूजा करा.॥४॥२॥

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨
रागु सुही छंत महाला ५ घरु २

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਣ ਗਾਵਣ ਲਾਗੇ ॥
अरे भाऊ, मी गोविंदांचे गुणगान गाऊ लागलो आहे.

ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੇ ॥
मी सदैव हिरव्या रंगात जागृत राहतो.

ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਜਾਗੇ ਪਾਪ ਭਾਗੇ ਮਿਲੇ ਸੰਤ ਪਿਆਰਿਆ ॥
हरीच्या रंगात जागल्याने सर्व पापे दूर झाली आणि मला एक सुंदर संत मिळाला.

ਗੁਰ ਚਰਣ ਲਾਗੇ ਭਰਮ ਭਾਗੇ ਕਾਜ ਸਗਲ ਸਵਾਰਿਆ ॥
गुरूंच्या चरणी पडल्याने माझे सर्व भ्रम दूर झाले आहेत आणि माझे सर्व कार्य त्यांच्या हातून सुटले आहे.

ਸੁਣਿ ਸ੍ਰਵਣ ਬਾਣੀ ਸਹਜਿ ਜਾਣੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਵਡਭਾਗੈ ॥
सुदैवाने हरी नामाचा जप केल्याने आणि कानांनी वाणी ऐकल्याने मला सहज अवस्था कळली आहे.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਸੁਆਮੀ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਪ੍ਰਭ ਆਗੈ ॥੧॥

नानकांची प्रार्थना आहे की हे परमेश्वरा! मी तुझ्या शरणात आलो आहे, माझे जीवन आणि शरीर तुला समर्पित आहे.॥१॥

ਅਨਹਤ ਸਬਦੁ ਸੁਹਾਵਾ ॥

अरे भाऊ, मग माझ्या मनात मधुर शब्द घुमू लागले.

ਸਚੁ ਮੰਗਲੁ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਵਾ ॥

जेव्हा मी सच्चा मंगल हरी यश गायले.

ਗੁਣ ਗਾਇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦੂਖ ਨਾਸੇ ਰਹਸੁ ਉਪਜੈ ਮਨਿ ਘਣਾ ॥

हरिचे गुणगान गाऊन माझ्या सर्व दु:खाचा नाश झाला आणि माझ्या मनात परम आनंद निर्माण झाला.

ਮਨੁ ਤੰਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਦੇਖਿ ਦਰਸਨੁ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਮੁਖਿ ਭਣਾ ॥

परमेश्वराच्या दर्शनानंतर माझे मन आणि शरीर शुद्ध झाले आहे आणि आता मी मुखातून भगवंताचे नामस्मरण करीत आहे.

ਹੋਇ ਰੇਣ ਸਾਧੂ ਪ੍ਰਭ ਅਰਾਧੂ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਾ ॥
संतांच्या चरणी धूळ बनून मी भगवंताची आराधना करत राहते आणि अशा प्रकारे मला माझा परमेश्वर आवडू लागला आहे.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਦਇਆ ਧਾਰਹੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ॥੨॥
नानक प्रार्थना करतात, हे हरी! माझ्यावर दया कर, जेणेकरून मी नेहमी तुझी स्तुती गाऊ शकेन.॥२॥

ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਸਾਗਰੁ ਤਰਿਆ ॥
हे बंधू! गुरूंच्या भेटीने अस्तित्त्वाचा सागर पार करता येतो.

ਹਰਿ ਚਰਣ ਜਪਤ ਨਿਸਤਰਿਆ ॥
हरि चरणाचा जप केल्याने आराम मिळू शकतो.

ਹਰਿ ਚਰਣ ਧਿਆਏ ਸਭਿ ਫਲ ਪਾਏ ਮਿਟੇ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ॥
हरिच्या चरणांचे ध्यान केल्याने सर्व फळांची प्राप्ती होते आणि जन्म-मृत्यूचे चक्रही संपते.

ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਸੁਭਾਇ ਹਰਿ ਜਪਿ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਾ ॥
प्रेम आणि भक्तीने हरीच्या उत्स्फूर्त स्वरूपाचा जप केल्याने मला माझ्या परमेश्वराबद्दल चांगले वाटते.

ਜਪਿ ਏਕੁ ਅਲਖ ਅਪਾਰ ਪੂਰਨ ਤਿਸੁ ਬਿਨਾ ਨਹੀ ਕੋਈ ॥
हे बंधू! तुम्हीही त्या अदृश्य, अथांग आणि परिपूर्ण भगवंताचा नामजप करा कारण त्याच्याशिवाय कोणीही श्रेष्ठ नाही.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਭਰਮੁ ਖੋਇਆ ਜਤ ਦੇਖਾ ਤਤ ਸੋਈ ॥੩॥
नानक विनंती करतात की गुरूंनी त्यांचा गोंधळ दूर केला आहे. आता मी जिकडे पाहतो तिकडे मला देव दिसतो. ॥३॥

ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥
हे बंधू! हरिच्या नामाने पतितांची शुद्धी होते.

ਪੂਰਨ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੇ ਕਾਮਾ ॥
याने संतांचे सर्व कार्य पूर्ण होते.

ਗੁਰੁ ਸੰਤੁ ਪਾਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਇਆ ਸਗਲ ਇਛਾ ਪੁੰਨੀਆ ॥
मला संताच्या रूपात गुरु मिळाल्यावर मी भगवंताचे ध्यान केले आणि माझ्या सर्व इच्छा पूर्ण झाल्या.

ਹਉ ਤਾਪ ਬਿਨਸੇ ਸਦਾ ਸਰਸੇ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲੇ ਚਿਰੀ ਵਿਛੁੰਨਿਆ ॥
माझ्या अभिमानाची उष्णता नष्ट झाली आहे, आता मी सदैव आनंदी आहे आणि जो माझ्यापासून बराच काळ विभक्त होता त्याला देव सापडला आहे.

ਮਨਿ ਸਾਤਿ ਆਈ ਵਜੀ ਵਧਾਈ ਮਨਹੁ ਕਦੇ ਨ ਵੀਸਰੈ ॥
माझ्या मनाला खूप शांती मिळाली आहे आणि मला शुभेच्छा मिळत आहेत. आता माझ्या मनातून देव कधीच विसरला नाही.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਸਦਾ ਭਜੁ ਜਗਦੀਸਰੈ ॥੪॥੧॥੩॥
नानक विनंती करतात की सतगुरुंनी त्यांच्या अंतःकरणात बोध केला आहे की त्यांनी नेहमी देवाची उपासना करत राहावे. ॥४॥१॥३॥

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩
रागु सुही छंत महाला ५ घरु ३

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्‌गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਤੂ ਠਾਕੁਰੋ ਬੈਰਾਗਰੋ ਮੈ ਜੇਹੀ ਘਣ ਚੇਰੀ ਰਾਮ ॥
हे परमेश्वरा! तू सर्वांचा स्वामी आहेस आणि त्यागापासून मुक्त आहेस. तुझ्या माझ्यासारख्या अनेक दासी आहेत.

ਤੂੰ ਸਾਗਰੋ ਰਤਨਾਗਰੋ ਹਉ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਾ ਤੇਰੀ ਰਾਮ ॥
तू रत्नाकर सागर आहेस पण मला तुझे महत्त्व माहीत नाही.

ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਾ ਤੂ ਵਡ ਦਾਣਾ ਕਰਿ ਮਿਹਰੰਮਤਿ ਸਾਂਈ ॥
तू खूप हुशार आहेस पण मला तुझे गुण माहीत नाहीत, माझ्यावर दया कर.

ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ਸਾ ਮਤਿ ਦੀਜੈ ਆਠ ਪਹਰ ਤੁਧੁ ਧਿਆਈ ॥
तुझ्या कृपेने बघ आणि मला अशी बुद्धी दे की मी आठ तास तुझे ध्यान करत राहीन.

ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੈ ਰੇਣ ਹੋਵੀਜੈ ਤਾ ਗਤਿ ਜੀਅਰੇ ਤੇਰੀ ॥
हे जीवात्मा! गर्व करू नकोस, सर्वांच्या पायाची धूळ झाली तर तुझी गती कमी होईल.

ਸਭ ਊਪਰਿ ਨਾਨਕ ਕਾ ਠਾਕੁਰੁ ਮੈ ਜੇਹੀ ਘਣ ਚੇਰੀ ਰਾਮ ॥੧॥
हे बंधू! नानकांचा स्वामी श्रेष्ठ आहे आणि त्याच्या माझ्यासारख्या अनेक दासी आहेत. ॥१॥

ਤੁਮ੍ ਗਉਹਰ ਅਤਿ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰਾ ਤੁਮ ਪਿਰ ਹਮ ਬਹੁਰੀਆ ਰਾਮ ॥
हे देवा! तू सद्‌गुणांचा अथांग सागर आहेस आणि तू माझा पती आहेस आणि मी तुझी पत्नी आहे.

ਤੁਮ ਵਡੇ ਵਡੇ ਵਡ ਊਚੇ ਹਉ ਇਤਨੀਕ ਲਹੁਰੀਆ ਰਾਮ ॥
तू खूप मोठा आणि उंच आहेस पण मी खूप लहान आहे.

ਹਉ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਏਕੋ ਤੂਹੈ ਆਪੇ ਆਪਿ ਸੁਜਾਨਾ ॥
मी काही नाही, तू एकटाच आहेस जो खूप हुशार आहे.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨਿਮਖ ਪ੍ਰਭ ਜੀਵਾ ਸਰਬ ਰੰਗ ਰਸ ਮਾਨਾ ॥
हे परमेश्वरा! तुझ्या अमृत दर्शनानेच मला जीवन मिळते आणि मला सर्व रंग आणि सुख मिळत राहते.

ਚਰਣਹ ਸਰਨੀ ਦਾਸਹ ਦਾਸੀ ਮਨਿ ਮਉਲੈ ਤਨੁ ਹਰੀਆ ॥
मी तुझा दास आहे आणि तुझ्या चरणी आश्रय घेतला आहे, त्यामुळे माझे मन प्रसन्न झाले आहे आणि माझे संपूर्ण शरीर फुलले आहे.

ਨਾਨਕ ਠਾਕੁਰੁ ਸਰਬ ਸਮਾਣਾ ਆਪਨ ਭਾਵਨ ਕਰੀਆ ॥੨॥
हे नानक! देव सर्व प्राणिमात्रांमध्ये उपस्थित आहे आणि त्याला जे योग्य वाटेल तेच करतो. ॥२॥

ਤੁਝੁ ਊਪਰਿ ਮੇਰਾ ਹੈ ਮਾਣਾ ਤੂਹੈ ਮੇਰਾ ਤਾਣਾ ਰਾਮ ॥
हे राम! मला तुझा खूप अभिमान आहे, तू माझी शक्ती आहेस.

ਸੁਰਤਿ ਮਤਿ ਚਤੁਰਾਈ ਤੇਰੀ ਤੂ ਜਾਣਾਇਹਿ ਜਾਣਾ ਰਾਮ ॥
तूच मला सौंदर्य, बुद्धी आणि हुशारी दिली आहेस. तुम्ही मला समजावून सांगाल तरच मी तुम्हाला समजू शकेन.

ਸੋਈ ਜਾਣੈ ਸੋਈ ਪਛਾਣੈ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਸਿਰੰਦੇ ॥
देवाचे आशीर्वाद ज्याच्यावर पडतात तोच त्याला ओळखतो आणि ओळखतो.

ਮਨਮੁਖਿ ਭੂਲੀ ਬਹੁਤੀ ਰਾਹੀ ਫਾਥੀ ਮਾਇਆ ਫੰਦੇ ॥
एक स्त्री, एक चित्तवेधक प्राणी, अनेक मार्गांवर भटकत राहते आणि भ्रमाच्या जाळ्यात अडकून राहते.

ਠਾਕੁਰ ਭਾਣੀ ਸਾ ਗੁਣਵੰਤੀ ਤਿਨ ਹੀ ਸਭ ਰੰਗ ਮਾਣਾ ॥
जी जिवंत स्त्री देवाला आवडते ती सद्गुणी आहे आणि तिने जीवनातील सर्व सुख प्राप्त केले आहे.

ਨਾਨਕ ਕੀ ਧਰ ਤੂਹੈ ਠਾਕੁਰ ਤੂ ਨਾਨਕ ਕਾ ਮਾਣਾ ॥੩॥
हे ठाकूर! तू नानकांचा आधार आहेस आणि नानकांचा आदर आहेस.॥३॥

ਹਉ ਵਾਰੀ ਵੰਞਾ ਘੋਲੀ ਵੰਞਾ ਤੂ ਪਰਬਤੁ ਮੇਰਾ ਓਲ੍ਹਾ ਰਾਮ ॥
हे राम! तुझ्यासाठी मी आत्मत्याग करतो, तू माझा पर्वतासारखा आश्रय आहेस.

ਹਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ਲਖ ਲਖ ਲਖ ਬਰੀਆ ਜਿਨਿ ਭ੍ਰਮੁ ਪਰਦਾ ਖੋਲ੍ਹਾ ਰਾਮ ॥
मी लाख वेळा तुला शरण जातो, तू माझ्या भ्रमाचा पडदा उघडला आहेस.

ਮਿਟੇ ਅੰਧਾਰੇ ਤਜੇ ਬਿਕਾਰੇ ਠਾਕੁਰ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਾ ॥
माझा अज्ञानाचा अंधार दूर झाला आहे आणि मी सर्व दुर्गुणांचा त्याग केला आहे. आता माझे मन भगवान ठाकूरांवर समाधानी आहे

ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਭਾਣੀ ਭਈ ਨਿਕਾਣੀ ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਪਰਵਾਨਾ ॥
मी परमेश्वराने प्रसन्न झालो आहे आणि निश्चिंत झालो आहे. माझा जन्म यशस्वी झाला आहे आणि मला परमेश्वराने स्वीकारले आहे

ਭਈ ਅਮੋਲੀ ਭਾਰਾ ਤੋਲੀ ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ ਦਰੁ ਖੋਲ੍ਹਾ ॥
मी अमूल्य आणि अतुलनीय झालो आहे. माझ्यासाठी मुक्तीचे दार उघडले आहे

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਉ ਨਿਰਭਉ ਹੋਈ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਓਲ੍ਹਾ ॥੪॥੧॥੪॥
हे नानक! मी निर्भय झालो आहे कारण परमेश्वर माझा एकमेव आधार आहे.॥४॥१॥४॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सुही महाला ५॥

ਸਾਜਨੁ ਪੁਰਖੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਪੂਰਾ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣਾ ਰਾਮ ॥
परम देव हाच माझा प्रिय सज्जन आहे. त्या परिपूर्ण परमेश्वराशिवाय मी इतर कोणालाही ओळखत नाही

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਭਾਈ ਸੁਤ ਬੰਧਪ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਣ ਮਨਿ ਭਾਣਾ ਰਾਮ ॥
सत्य हे आहे की तो माझ्या आई, वडील, भाऊ आणि मुलाशी संबंधित आत्मा आणि जीवन आहे आणि तो माझ्या हृदयाला आनंद देणारा आहे

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਕਾ ਦੀਆ ਸਰਬ ਗੁਣਾ ਭਰਪੂਰੇ ॥
हे जीवन आणि शरीर सर्व त्याने दिले आहे, तो सर्व गुणांनी परिपूर्ण आहे

ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਸਰਬ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ॥
मनाच्या भावना जाणणारा माझा प्रभू सर्वत्र उपस्थित आहे

ਤਾ ਕੀ ਸਰਣਿ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਏ ਹੋਏ ਸਰਬ ਕਲਿਆਣਾ ॥
त्याचा आश्रय घेऊन मी सर्व सुख प्राप्त केले आहे आणि वैश्विक कल्याण प्राप्त केले आहे

ਸਦਾ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਬਲਿਹਾਰੈ ਨਾਨਕ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣਾ ॥੧॥
हे नानक! मी नेहमीच अशा परमेश्वराला स्वतःला समर्पित करतो.॥१॥

ਐਸਾ ਗੁਰੁ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਪੈ ਰਾਮ ॥
केवळ मोठ्या भाग्यानेच असा गुरु मिळतो ज्यांच्या भेटीनंतर देवाची अनुभूती होते

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਉਤਰਹਿ ਹਰਿ ਸੰਤ ਧੂੜੀ ਨਿਤ ਨਾਪੈ ਰਾਮ ॥
जो मनुष्य दररोज संतांच्या चरणांच्या धुळीत स्नान करतो, त्याचे सर्व जन्मांचे पाप नष्ट होतात

ਹਰਿ ਧੂੜੀ ਨਾਈਐ ਪ੍ਰਭੂ ਧਿਆਈਐ ਬਾਹੁੜਿ ਜੋਨਿ ਨ ਆਈਐ ॥
हरीच्या चरणांच्या धुळीत स्नान करून आणि प्रभूचे ध्यान केल्याने, दुसऱ्या जन्मात पुन्हा जन्म घ्यावा लागत नाही

ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਲਾਗੇ ਭ੍ਰਮ ਭਉ ਭਾਗੇ ਮਨਿ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਈਐ ॥
ज्या लोकांनी गुरुंच्या चरणी शरण गेले आहे, त्यांचे गोंधळ आणि भीती नाहीशी झाली आहे आणि त्यांना इच्छित फळे मिळाली आहेत

ਹਰਿ ਗੁਣ ਨਿਤ ਗਾਏ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਫਿਰਿ ਸੋਗੁ ਨਾਹੀ ਸੰਤਾਪੈ ॥
जो नेहमी हरीची स्तुती करतो आणि त्याच्या नावाचे ध्यान करतो त्याला कधीही चिंता किंवा दुःखाचा स्पर्श होत नाही

ਨਾਨਕ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀਅ ਕਾ ਦਾਤਾ ਪੂਰਾ ਜਿਸੁ ਪਰਤਾਪੈ ॥੨॥
हे नानक! ज्या परमेश्वराची महिमा संपूर्ण जगात पूर्ण आहे तोच जीवन देणारा आहे.॥२॥

ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਨਿਧੇ ਹਰਿ ਸੰਤਨ ਕੈ ਵਸਿ ਆਏ ਰਾਮ ॥
श्रीहरी हे गुणांचे भांडार आहेत आणि ते केवळ त्यांच्या संतांच्या नियंत्रणाखाली आहेत

ਸੰਤ ਚਰਣ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਲਾਗੇ ਤਿਨੀ ਪਰਮ ਪਦ ਪਾਏ ਰਾਮ ॥
जे लोक संतांच्या चरणी आहेत आणि गुरुंच्या सेवेसाठी समर्पित आहेत त्यांनाच मोक्ष प्राप्त झाला आहे

ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਆਪੁ ਮਿਟਾਇਆ ਹਰਿ ਪੂਰਨ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥
ज्याच्यावर श्री हरीने आपली पूर्ण कृपा केली आहे त्याने आपला अहंकार नष्ट केला आहे आणि परमपद प्राप्त केले आहे

ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਹੋਆ ਭਉ ਭਾਗਾ ਹਰਿ ਭੇਟਿਆ ਏਕੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥
त्याला परमेश्वर मिळाला आहे ज्यामुळे त्याचा जन्म यशस्वी झाला आहे आणि सर्व भीती नाहीशी झाली आहे

ਜਿਸ ਕਾ ਸਾ ਤਿਨ ਹੀ ਮੇਲਿ ਲੀਆ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਇਆ ॥
ज्या देवाचा तो एक भाग होता त्याने त्याला स्वतःशी एकरूप केले आहे. त्याचा प्रकाश परम प्रकाशात विलीन झाला आहे

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਜਪੀਐ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੩॥
हे नानक! ज्याने पवित्र नामाचे स्मरण केले आहे त्याला सद्गुरुंना भेटून आनंद मिळाला आहे. ॥३॥

ਗਾਉ ਮੰਗਲੋ ਨਿਤ ਹਰਿ ਜਨਹੁ ਪੁੰਨੀ ਇਛ ਸਬਾਈ ਰਾਮ ॥
हे भक्तांनो, नेहमी परमेश्वराचे गुणगान करा आणि तुमच्या सर्व इच्छा पूर्ण होतील

ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਅਪੁਨੇ ਸੁਆਮੀ ਸੇਤੀ ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਜਾਈ ਰਾਮ ॥
जे आपल्या स्वामीच्या रंगात मग्न राहतात ते जन्म-मृत्यूच्या चक्रातून मुक्त होतात

ਅਬਿਨਾਸੀ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪਾਏ ॥
ज्याने नामाचे ध्यान केले आहे त्यालाच अविनाशी परमेश्वर मिळाला आहे आणि त्याच्या सर्व इच्छा पूर्ण झाल्या आहेत

ਸਾਂਤਿ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਘਨੇਰੇ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਮਨੁ ਲਾਏ ॥
गुरुच्या चरणांवर मन केंद्रित केल्याने, अपार शांती, सहजता आणि आनंद मिळतो

ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਘਟਿ ਘਟਿ ਅਬਿਨਾਸੀ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਸਾਈ ॥
अमर देव प्रत्येक हृदयात उपस्थित आहे आणि तो प्रत्येक देशात आणि देशात सर्वत्र उपस्थित आहे

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਾਰਜ ਸਗਲੇ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਮਨੁ ਲਾਈ ॥੪॥੨॥੫॥
हे नानक! सर्व कामे गुरुच्या चरणांवर मन केंद्रित केल्याने साध्य होतात.॥४॥२॥५॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सुही महाला ५॥

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਆਮੀ ਨੇਤ੍ਰ ਦੇਖਹਿ ਦਰਸੁ ਤੇਰਾ ਰਾਮ ॥
हे माझ्या प्रिय प्रभू! मला आशीर्वाद दे की माझे डोळे तुला पाहू शकतील

ਲਾਖ ਜਿਹਵਾ ਦੇਹੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਮੁਖੁ ਹਰਿ ਆਰਾਧੇ ਮੇਰਾ ਰਾਮ ॥
हे प्रिय प्रभू! मला लाखो जीभा दे जेणेकरून माझे तोंड तुझ्या नावाची पूजा करत राहील

ਹਰਿ ਆਰਾਧੇ ਜਮ ਪੰਥੁ ਸਾਧੇ ਦੂਖੁ ਨ ਵਿਆਪੈ ਕੋਈ ॥
परमेश्वराची पूजा केल्याने मी यममार्गावर विजयी होऊ शकेन आणि कोणतेही दुःख मला प्रभावित करू शकणार नाही

ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰਨ ਸੁਆਮੀ ਜਤ ਦੇਖਾ ਤਤ ਸੋਈ ॥
माझा प्रभु समुद्र, पृथ्वी आणि आकाशातही उपस्थित आहे; मी जिथे जिथे पाहतो तिथे मला तो दिसतो

ਭਰਮ ਮੋਹ ਬਿਕਾਰ ਨਾਠੇ ਪ੍ਰਭੁ ਨੇਰ ਹੂ ਤੇ ਨੇਰਾ ॥
माझे सर्व भ्रम, आसक्ती आणि विकार नाहीसे झाले आहेत आणि परमेश्वर माझ्या पूर्वीपेक्षाही जवळ आला आहे

ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ਨੇਤ੍ਰ ਦੇਖਹਿ ਦਰਸੁ ਤੇਰਾ ॥੧॥
हे प्रभू! नानकला आशीर्वाद दे की तो तुला स्वतःच्या डोळ्यांनी पाहू शकेल.॥१॥

ਕੋਟਿ ਕਰਨ ਦੀਜਹਿ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੀਤਮ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸੁਣੀਅਹਿ ਅਬਿਨਾਸੀ ਰਾਮ ॥
हे प्रिय प्रभू! मला लाखो कान दे ज्यांनी मी तुझे गुण ऐकत राहू शकेन

ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ਕਟੀਐ ਕਾਲ ਕੀ ਫਾਸੀ ਰਾਮ ॥
तुमची स्तुती ऐकल्याने मन शुद्ध होते आणि मृत्यूचा फासही टळतो

ਕਟੀਐ ਜਮ ਫਾਸੀ ਸਿਮਰਿ ਅਬਿਨਾਸੀ ਸਗਲ ਮੰਗਲ ਸੁਗਿਆਨਾ ॥
अमर हरीचे स्मरण केल्याने यमाचा फास तुटतो आणि सर्व सुख आणि ज्ञान प्राप्त होते

ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪੁ ਜਪੀਐ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਲਾਗੈ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨਾ ॥
रात्रंदिवस हरीच्या नावाचा जप केल्याने एकाग्रता सहज होते

ਕਲਮਲ ਦੁਖ ਜਾਰੇ ਪ੍ਰਭੂ ਚਿਤਾਰੇ ਮਨ ਕੀ ਦੁਰਮਤਿ ਨਾਸੀ ॥
परमेश्वराचे ध्यान केल्याने सर्व दुःखे आणि पापे जळून जातात आणि मनातील वाईट विचार नष्ट होतात

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸੁਣੀਅਹਿ ਅਵਿਨਾਸੀ ॥੨॥
नानक प्रार्थना करतात, हे प्रभू, माझ्यावर दया कर जेणेकरून मी तुझे गुण ऐकू शकेन.॥२॥

ਕਰੋੜਿ ਹਸਤ ਤੇਰੀ ਟਹਲ ਕਮਾਵਹਿ ਚਰਣ ਚਲਹਿ ਪ੍ਰਭ ਮਾਰਗਿ ਰਾਮ ॥
हे प्रभू! माझे लाखो हात असू दे आणि ते तुझी सेवा करत राहावेत. जर माझे लाखो पाय असते तर ते तुमच्या मार्गाचे अनुसरण करतील

ਭਵ ਸਾਗਰ ਨਾਵ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਜੋ ਚੜੈ ਤਿਸੁ ਤਾਰਗਿ ਰਾਮ ॥
या अस्तित्वाच्या महासागरातून पार होण्यासाठी, हरीची पूजा ही एका नावेसारखी आहे; जो कोणी या नावेत चढतो तो ती ओलांडतो

ਭਵਜਲੁ ਤਰਿਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰਿਆ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰੇ ॥
ज्याने हरीच्या नावाचे ध्यान केले आहे त्याने अस्तित्वाचा महासागर पार केला आहे आणि त्याच्या सर्व इच्छा पूर्ण झाल्या आहेत

ਮਹਾ ਬਿਕਾਰ ਗਏ ਸੁਖ ਉਪਜੇ ਬਾਜੇ ਅਨਹਦ ਤੂਰੇ ॥
त्याच्या मनातून वासना, क्रोध, आसक्ती, लोभ आणि अहंकार हे मोठे दुर्गुण काढून टाकले गेले आहेत, त्याला आनंद मिळाला आहे आणि अखंड संगीत वाजत आहे

ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਫਲ ਪਾਏ ਸਗਲੇ ਕੁਦਰਤਿ ਕੀਮ ਅਪਾਰਗਿ ॥
त्याने इच्छित परिणाम साध्य केला आहे आणि त्याच्या स्वभावाचे मूल्य अतुलनीय आहे

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ਮਨੁ ਸਦਾ ਚਲੈ ਤੇਰੈ ਮਾਰਗਿ ॥੩॥
नानक प्रार्थना करतात, हे प्रभू, माझ्यावर दया कर जेणेकरून माझे मन नेहमी तुझ्या मार्गावर राहील.॥३॥

ਏਹੋ ਵਰੁ ਏਹਾ ਵਡਿਆਈ ਇਹੁ ਧਨੁ ਹੋਇ ਵਡਭਾਗਾ ਰਾਮ ॥
हे देवा! हा माझा आशीर्वाद आहे, हा माझा महिमा आहे, हा माझा धन आहे

ਏਹੋ ਰੰਗੁ ਏਹੋ ਰਸ ਭੋਗਾ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ਰਾਮ ॥
रंग आणि भोग इत्यादींचे सुख असे आहे की माझे मन तुमच्या चरणांमध्ये लीन राहते

ਮਨੁ ਲਾਗਾ ਚਰਣੇ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਰਣੇ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਗੋਪਾਲਾ ॥
माझे मन त्याच्या चरणांवर स्थिर आहे आणि हेच परमेश्वराचे आश्रयस्थान आहे. सर्वशक्तिमान असा एकच देव आहे

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੇਰਾ ਤੂ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥
हे दयाळू परमेश्वरा, हे सर्व तूच दिले आहेस आणि तूच माझा रक्षक आहेस

ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਣ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਸੰਤਸੰਗਿ ਮਨੁ ਜਾਗਾ ॥
हे माझ्या प्रिये, तू आनंदाचा सागर आहेस पण मी गुणांपासून वंचित आहे. अज्ञानाच्या झोपेत झोपलेले माझे मन संतांच्या संगतीने जागरूक झाले आहे

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨ੍ਹੀ ਚਰਣ ਕਮਲ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥੪॥੩॥੬॥
हे नानक, परमेश्वर माझ्यावर खूप दयाळू आहे आणि माझे मन त्याच्या चरणांशी जोडले गेले आहे.॥४॥३॥६॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सुही महाला ५॥

ਹਰਿ ਜਪੇ ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਸਾਜਿਆ ਸੰਤ ਭਗਤ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਰਾਮ ॥

अरे भावा, हे हरिमंदिर हरीच्या नावाचा जप करण्यासाठी बांधले आहे. यामध्ये संत आणि भक्त बसून हरीची स्तुती करतात

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਸਗਲੇ ਪਾਪ ਤਜਾਵਹਿ ਰਾਮ ॥

ते परमेश्वराचे स्मरण करून त्यांच्या सर्व पापांचा नाश करतात

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਊਤਮ ਬਾਣੀ ॥

प्रभूच्या सुंदर शब्दांद्वारे हरीची स्तुती करून, त्याने मोक्षाची परम अवस्था प्राप्त केली

ਸਹਜ ਕਥਾ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਅਤਿ ਮੀਠੀ ਕਥੀ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥

परमेश्वराची साधी कहाणी मनाला शांती देते आणि खूप गोड आहे. म्हणून मी ही न सांगितली जाणारी कहाणी सांगितली आहे

ਭਲਾ ਸੰਜੋਗੁ ਮੂਰਤੁ ਪਲੁ ਸਾਚਾ ਅਬਿਚਲ ਨੀਵ ਰਖਾਈ ॥

तो योगायोग खूप शुभ होता, तो क्षण आणि क्षणही खरा होता जेव्हा या हरिमंदिराचा भक्कम पाया रचला गेला

ਜਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ਸਰਬ ਕਲਾ ਬਣਿ ਆਈ ॥੧॥

हे नानक! जेव्हा परमेश्वर दयाळू झाला, तेव्हा सर्व कामे पूर्ण झाली.॥१॥

ਆਨੰਦਾ ਵਜਹਿ ਨਿਤ ਵਾਜੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਮਨਿ ਵੂਠਾ ਰਾਮ ॥

हे भावा! ज्याच्या मनात देव येऊन वास करतो, त्याच्या मनात दररोज आनंदाचे संगीत वाजत राहते

ਗੁਰਮੁਖੇ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਸਾਰੀ ਬਿਨਸੇ ਭ੍ਰਮ ਭੈ ਝੂਠਾ ਰਾਮ ॥

ज्याने गुरुद्वारे चांगले कर्म केले आहे, त्याचे भ्रम आणि खोटे भय नष्ट झाले आहेत

ਅਨਹਦ ਬਾਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਖਾਣੀ ਜਸੁ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿਆ ॥

जेव्हा गुरुंनी अनहद वाणी सांगितली तेव्हा ती ऐकल्यानंतर मन आणि शरीर आनंदी झाले

ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਤਿਸ ਹੀ ਬਣਿ ਆਏ ਜੋ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨਾ ਕਰਿਆ ॥

हे सर्व आनंद फक्त त्यालाच प्राप्त होतात ज्याला देवाने स्वतःचे म्हणून स्वीकारले आहे

ਘਰ ਮਹਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਰੰਗੁ ਲਾਗਾ ॥
ज्याला रामाच्या नावाने रंगवले जाते, त्याचे घर नऊ खजिन्यांच्या भांडारांनी भरलेले असते

ਨਾਨਕ ਜਨ ਪ੍ਰਭੁ ਕਦੇ ਨ ਵਿਸਰੈ ਪੂਰਨ ਜਾ ਕੇ ਭਾਗਾ ॥੨॥
हे नानक! ज्याच्याकडे पूर्ण भाग्य आहे त्याला परमेश्वर कधीही विसरत नाही.॥२॥

ਛਾਇਆ ਪ੍ਰਭਿ ਛਤ੍ਰਪਤਿ ਕੀਨ੍ਹੀ ਸਗਲੀ ਤਪਤਿ ਬਿਨਾਸੀ ਰਾਮ ॥
हे भाऊ छत्रपती प्रभूंनी माझ्यावर कृपेची छाया टाकली आहे ज्यामुळे इच्छा स्वरूपातील सर्व दुःख नष्ट झाले आहेत

ਦੂਖ ਪਾਪ ਕਾ ਡੇਰਾ ਢਾਠਾ ਕਾਰਜੁ ਆਇਆ ਰਾਸੀ ਰਾਮ ॥
माझ्या दु:खांचा आणि पापांचा तळ नष्ट झाला आहे आणि माझे काम पूर्ण झाले आहे

ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਫੁਰਮਾਇਆ ਮਿਟੀ ਬਲਾਇਆ ਸਾਚੁ ਧਰਮੁ ਪੁੰਨੁ ਫਲਿਆ ॥
जेव्हा परमेश्वराने आज्ञा केली तेव्हा माझे सर्व त्रास दूर झाले आणि मला खरा धर्म आणि सद्गुणी फळे मिळाली

ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ਸੋਵਤ ਬੈਸਤ ਖਲਿਆ ॥
आपण झोपताना, बसताना, उभे राहताना किंवा इतर कोणत्याही परिस्थितीत देवाचे ध्यान केले पाहिजे

ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਸੁਆਮੀ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਸੋਈ ॥
तो जगाचा स्वामी आहे, सद्गुणांचा साठा आहे आणि आनंदाचा सागर आहे जो पाणी, पृथ्वी आणि आकाशात सर्वत्र उपस्थित आहे

ਜਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥੩॥
हे नानक! मी त्याचा आश्रय घेतला आहे आणि त्याच्याशिवाय मला दुसरा कोणताही आधार नाही.॥३॥

ਮੇਰਾ ਘਰੁ ਬਨਿਆ ਬਨੁ ਤਾਲੁ ਬਨਿਆ ਪ੍ਰਭ ਪਰਸੇ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ਰਾਮ ॥
हे बंधू! प्रभूच्या चरणांची सेवा करून माझे हृदय एक सुंदर तलाव आणि बाग बनले आहे

ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਸੋਹਿਆ ਮੀਤ ਸਾਜਨ ਸਰਸੇ ਗੁਣ ਮੰਗਲ ਹਰਿ ਗਾਇਆ ਰਾਮ ॥
जेव्हा मी भगवान हरीची स्तुती गायली तेव्हा माझे मन मोहित झाले आणि माझे सर्व मित्र आणि नातेवाईक आनंदी झाले

ਗੁਣ ਗਾਇ ਪ੍ਰਭੂ ਧਿਆਇ ਸਾਚਾ ਸਗਲ ਇਛਾ ਪਾਈਆ ॥
खऱ्या परमेश्वराची स्तुती आणि ध्यान केल्याने माझ्या सर्व इच्छा पूर्ण झाल्या आहेत

ਗੁਰ ਚਰਣ ਲਾਗੇ ਸਦਾ ਜਾਗੇ ਮਨਿ ਵਜੀਆ ਵਾਧਾਈਆ ॥
गुरुंच्या चरणांना स्पर्श केल्याने मी कायमचे जाणीवपूर्वक झालो आहे आणि माझ्या मनात आनंद निर्माण झाला आहे

ਕਰੀ ਨਦਰਿ ਸੁਆਮੀ ਸੁਖਹ ਗਾਮੀ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਸਵਾਰਿਆ ॥
आनंद देणाऱ्या स्वामी परमेश्वराने मला त्याच्या सांसारिक आणि आध्यात्मिक प्रेमाने आशीर्वादित केले आहे

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਨਿਤ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਜਿਨਿ ਧਾਰਿਆ ॥੪॥੪॥੭॥
नानक विनंती करतात की आपण नेहमी आपल्या जीवनाला आणि शरीराला आधार देणाऱ्या देवाचे नाव जपले पाहिजे.॥४॥४॥७॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ही महिला ५ आहे॥

ਭੈ ਸਾਗਰੋ ਭੈ ਸਾਗਰੁ ਤਰਿਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਰਾਮ ॥
हरीच्या नामाचे ध्यान केल्याने, या भयानक जगाच्या महासागरातून पार होता येते.

ਬੋਹਿਥੜਾ ਹਰਿ ਚਰਣ ਅਰਾਧੇ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਰਿ ਲਘਾਏ ਰਾਮ ॥
जो गुरुंना भेटतो आणि जहाजासारख्या असलेल्या हरीच्या चरणांची पूजा करतो, तो जीवनाचा महासागर पार करतो

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਤਰੀਐ ਬਹੁੜਿ ਨ ਮਰੀਐ ਚੂਕੈ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ॥
शब्द गुरूच्या मदतीने अस्तित्वाचा महासागर पार करणारा व्यक्ती जन्म आणि मृत्यूच्या चक्रातून मुक्त होतो

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੋਈ ਭਲ ਮਾਨਉ ਤਾ ਮਨੁ ਸਹਜਿ ਸਮਾਣਾ ॥
देव जे काही करतो ते आनंदाने चांगले म्हणून स्वीकारले पाहिजे, अशा प्रकारे मन त्याच्यात सहज लीन होते

ਦੂਖ ਨ ਭੂਖ ਨ ਰੋਗੁ ਨ ਬਿਆਪੈ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਸਰਣੀ ਪਾਏ ॥
आनंदाच्या सागर असलेल्या देवाचा आश्रय घेतल्याने, कोणतेही दुःख, भूक किंवा रोग स्पर्श करत नाहीत

ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਨਕ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਮਨ ਕੀ ਚਿੰਤ ਮਿਟਾਏ ॥੧॥
हे नानक, जो हरीचे स्मरण करतो आणि त्याच्या प्रेमात लीन होतो, त्याच्या मनातील सर्व चिंता दूर होतात.॥१॥

ਸੰਤ ਜਨਾ ਹਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਹਰਿ ਸਾਜਨ ਵਸਗਤਿ ਕੀਨੇ ਰਾਮ ॥
संतांनी माझ्या हृदयात हरि मंत्र बसवला आहे; अशा प्रकारे मी माझ्या प्रिय हरीला माझ्या नियंत्रणाखाली आणले आहे

ਆਪਨੜਾ ਮਨੁ ਆਗੈ ਧਰਿਆ ਸਰਬਸੁ ਠਾਕੁਰਿ ਦੀਨੇ ਰਾਮ ॥
मी माझे हृदय त्यांना समर्पित केले आहे आणि ठाकूरजींनी मला सर्वस्व दिले आहे

ਕਰਿ ਅਪੁਨੀ ਦਾਸੀ ਮਿਟੀ ਉਦਾਸੀ ਹਰਿ ਮੰਦਰਿ ਥਿਤਿ ਪਾਈ ॥
जेव्हा त्याने मला त्याची दासी बनवले, तेव्हा माझे दुःख नाहीसे झाले आणि मला हरिमंदिरात कायमचे निवासस्थान मिळाले

ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਸਿਮਰਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਵਿਛੁੜਿ ਕਬਹੂ ਨ ਜਾਈ ॥
खऱ्या परमेश्वराचे स्मरण करून आनंद आणि आनंद मिळवा, कधीही वेगळेपणा येणार नाही

ਸਾ ਵਡਭਾਗਣਿ ਸਦਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਣ ਚੀਨ੍ਹੇ ॥
ज्या स्त्रीला राम नावाचे गुण माहित असतात ती भाग्यवान असते आणि नेहमीच आनंदी विवाहित स्त्री असते

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਰਵਹਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਪ੍ਰੇਮ ਮਹਾ ਰਸਿ ਭੀਨੇ ॥੨॥
हे नानक! जे परमेश्वराच्या रंगात लीन होतात आणि त्याचे स्मरण करतात, ते त्याच्या प्रेमाच्या अमृतात बुडून राहतात

ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਭਏ ਨਿਤ ਸਖੀਏ ਮੰਗਲ ਸਦਾ ਹਮਾਰੈ ਰਾਮ ॥
हे मित्रा! माझ्या हृदयात सतत आनंद आणि आनंद असतो आणि परमेश्वराची स्तुती नेहमीच गायली जाते

ਆਪਨੜੈ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਸੀਗਾਰੀ ਸੋਭਾਵੰਤੀ ਨਾਰੇ ਰਾਮ ॥
माझ्या प्रभूने स्वतः मला सजवले आहे आणि आता मी एक सुंदर स्त्री बनली आहे

ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ਭਏ ਕਿਰਪਾਲਾ ਗੁਣ ਅਵਗਣ ਨ ਬੀਚਾਰਿਆ ॥
माझा तो नैसर्गिक स्वभाव माझ्यावर दयाळू राहिला आहे आणि त्याने माझे गुण किंवा दोष विचारात घेतले नाहीत

ਕੰਠਿ ਲਗਾਇ ਲੀਏ ਜਨ ਅਪੁਨੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਉਰਿ ਧਾਰਿਆ ॥
हे मित्रा! ज्यांनी रामाचे नाव आपल्या हृदयात ठेवले आहे त्यांना परमेश्वराने आलिंगन दिले आहे

ਮਾਨ ਮੋਹ ਮਦ ਸਗਲ ਬਿਆਪੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਆਪਿ ਨਿਵਾਰੇ ॥
संपूर्ण जग अभिमान आणि भ्रमाने मातलेले आहे, परंतु देवाने कृपेने हे माझ्या मनातून काढून टाकले आहे

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭੈ ਸਾਗਰੁ ਤਰਿਆ ਪੂਰਨ ਕਾਜ ਹਮਾਰੇ ॥੩॥
हे नानक! मी जीवनाचा महासागर पार केला आहे आणि माझी सर्व कामे पूर्ण झाली आहेत.॥३॥

ਗੁਣ ਗੋਪਾਲ ਗਾਵਹੁ ਨਿਤ ਸਖੀਹੋ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪਾਏ ਰਾਮ ॥
माझ्या मित्रांनो, नेहमी परमेश्वराची स्तुती करा आणि अशा प्रकारे तुमच्या सर्व इच्छा पूर्ण होतील

ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਹੋਆ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਏਕੰਕਾਰੁ ਧਿਆਏ ਰਾਮ ॥
संतांसोबत ओंकाराचे ध्यान केल्याने माझे जीवन यशस्वी झाले आहे

ਜਪਿ ਏਕ ਪ੍ਰਭੂ ਅਨੇਕ ਰਵਿਆ ਸਰਬ ਮੰਡਲਿ ਛਾਇਆ ॥
विविध जीवांमध्ये राहणाऱ्या आणि सर्व वर्तुळात उपस्थित असलेल्या एकाच परमेश्वराची उपासना करा

ਬ੍ਰਹਮੋ ਪਸਾਰਾ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਸਰਿਆ ਸਭੁ ਬ੍ਰਹਮੁ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਆਇਆ ॥
ब्रह्म सर्वव्यापी आहे. हे विश्व म्हणजे त्या ब्रह्माचा विस्तार आहे. आपण जिथे जिथे पाहतो तिथे तो दिसतो

ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰਿ ਪੂਰਨ ਤਿਸੁ ਬਿਨਾ ਨਹੀ ਜਾਏ ॥
तो महासागर पृथ्वी आणि आकाशात आहे आणि कोणतेही स्थान त्यापासून रिकामे नाही

ਪੇਖਿ ਦਰਸਨੁ ਨਾਨਕ ਬਿਗਸੇ ਆਪਿ ਲਏ ਮਿਲਾਏ ॥੪॥੫॥੮॥
हे नानक! त्याला पाहून मला आनंद झाला आहे आणि तो स्वतः सजीवांना स्वतःशी एकरूप करतो. ॥४॥५॥८॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सुही महाला ५॥

ਅਬਿਚਲ ਨਗਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਰੂ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਰਾਮ ॥
गुरु परमेश्वरांचे हे पवित्र शहर स्थिर आहे आणि येथे नामजप केल्याने आनंद मिळतो

ਮਨ ਇਛੇ ਸੇਈ ਫਲ ਪਾਏ ਕਰਤੈ ਆਪਿ ਵਸਾਇਆ ਰਾਮ ॥
देवाने स्वतः ते निश्चित केले आहे आणि येथे इच्छित फळे मिळतात

ਕਰਤੈ ਆਪਿ ਵਸਾਇਆ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਪੁਤ ਭਾਈ ਸਿਖ ਬਿਗਾਸੇ ॥
देवाने स्वतः हे शहर वसवले आहे, येथे सर्व सुखाची फळे मिळतात आणि पुत्र, भाऊ आणि शिष्य सर्व आनंदी राहतात

ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕਾਰਜੁ ਆਇਆ ਰਾਸੇ ॥
परिपूर्ण देवाचे गुणगान केल्याने सर्व कार्य सिद्धीस गेले आहे

ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਸੁਆਮੀ ਆਪੇ ਰਖਾ ਆਪਿ ਪਿਤਾ ਆਪਿ ਮਾਇਆ ॥
परमेश्वर स्वतः सर्वांचा स्वामी आहे, तो स्वतः सर्वांचा रक्षक आहे आणि तो स्वतः सर्वांचा आई आणि वडील आहे

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜਿਨਿ ਏਹੁ ਥਾਨੁ ਸੁਹਾਇਆ ॥੧॥
हे नानक! मी त्या सद्गुरुंना शरण जातो ज्यांनी हे स्थान सुंदर बनवले आहे.॥१॥

ਘਰ ਮੰਦਰ ਹਟਨਾਲੇ ਸੋਹੇ ਜਿਸੁ ਵਿਚਿ ਨਾਮੁ ਨਿਵਾਸੀ ਰਾਮ ॥
ज्याच्या हृदयात नावाने वास केला आहे, त्याचे घर, दुकाने आणि मंदिरे सुंदर झाली आहेत

ਸੰਤ ਭਗਤ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਹਿ ਕਟੀਐ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ਰਾਮ ॥
सर्व संत आणि भक्त हरीच्या नावाची पूजा करत राहतात आणि त्यांना यमाची मृत्युदंडाची शिक्षा सुनावण्यात आली आहे

ਕਾਟੀ ਜਮ ਫਾਸੀ ਪ੍ਰਭਿ ਅਬਿਨਾਸੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥
अविनाशी परमेश्वराने हरीच्या नावाचे ध्यान करणाऱ्यांसाठी यमाचा फास कमी केला आहे

ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਮਨ ਇਛੇ ਫਲ ਪਾਏ ॥
परमेश्वराच्या भक्तीसाठी असलेल्या सर्व भौतिक गोष्टी पूर्ण झाल्या आहेत आणि त्याला इच्छित फळ मिळाले आहे

ਸੰਤ ਸਜਨ ਸੁਖਿ ਮਾਣਹਿ ਰਲੀਆ ਦੂਖ ਦਰਦ ਭ੍ਰਮ ਨਾਸੀ ॥
श्रेष्ठ संत आनंदात रममाण होत आहेत आणि त्यांचे सर्व दुःख, वेदना आणि गोंधळ नष्ट झाले आहेत

ਸਬਦਿ ਸਵਾਰੇ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਸੀ ॥੨॥
हे नानक, परिपूर्ण सद्गुरुंनी वचनाद्वारे आपला आत्मा सुंदर बनवला आहे आणि मी नेहमीच त्यांचा आभारी आहे.॥२॥

ਦਾਤਿ ਖਸਮ ਕੀ ਪੂਰੀ ਹੋਈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਚੜੈ ਸਵਾਈ ਰਾਮ ॥
भगवान स्वामींचे दान पूर्ण झाले आहे आणि ही दान वाढतच आहे

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਖਸਮਾਨਾ ਕੀਆ ਜਿਸ ਦੀ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਰਾਮ ॥
ज्या देवाची महानता इतकी महान आहे त्याने मला स्वतःचे बनवले आहे

ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਭਗਤਨ ਕਾ ਰਾਖਾ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਭਇਆ ਦਇਆਲਾ ॥
म्हणून युगानुयुगे आपल्या भक्तांचे रक्षण करणारे भगवान माझ्यावर दयाळू झाले आहेत

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਸੁਖੀ ਵਸਾਏ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪੇ ਕਰਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥
त्याने सर्व प्राण्यांना सुख आणि समृद्धी दिली आहे. परमेश्वर स्वतः त्या सर्वांना पोषण देतो

ਦਹ ਦਿਸ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਜਸੁ ਸੁਆਮੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥
स्वामींची कीर्ती दहाही दिशांना पसरली आहे आणि त्यांचे महत्त्व वर्णन करण्यासाठी शब्दच नाहीत

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜਿਨਿ ਅਬਿਚਲ ਨੀਵ ਰਖਾਈ ॥੩॥
हे नानक! मी अमृतसर शहराचा मजबूत पाया घातल्या त्या सद्गुरुंना शरण जातो.॥३॥

ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਨਿਤ ਸੁਣੀਐ ਰਾਮ ॥
येथे संत आणि भक्त परमात्म्याच्या ज्ञानाची आणि ध्यानाची चर्चा करत राहतात आणि दररोज हरि कथा ऐकत राहतात

ਅਨਹਦ ਚੋਜ ਭਗਤ ਭਵ ਭੰਜਨ ਅਨਹਦ ਵਾਜੇ ਧੁਨੀਐ ਰਾਮ ॥
आपल्या भक्तांच्या जन्म-मृत्यूच्या चक्राचा नाश करणाऱ्या देवाच्या चमत्कारांबद्दल आणि वैभवाबद्दल एक जोरदार आवाज सतत घुमत राहतो

ਅਨਹਦ ਝੁਣਕਾਰੇ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੇ ਸੰਤ ਗੋਸਟਿ ਨਿਤ ਹੋਵੈ ॥
अनहद' हा शब्द त्याच्या मनात सतत घुमत राहतो. तेथे, परम सत्याबद्दल चर्चा करण्यासाठी संतांच्या दररोज बैठका घेतल्या जातात

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਹਿ ਮੈਲੁ ਸਭ ਕਾਟਹਿ ਕਿਲਵਿਖ ਸਗਲੇ ਖੋਵੈ ॥
हरिनामाची पूजा केल्याने तो त्याच्या अहंकाराची घाण दूर करतो आणि त्याची सर्व पापे दूर करतो

ਤਹ ਜਨਮ ਨ ਮਰਣਾ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਬਹੁੜਿ ਨ ਪਾਈਐ ਜੋੁਨੀਐ ॥
अशाप्रकारे ते जन्माला येत नाहीत आणि मरत नाहीत, परंतु त्यांचे जन्म आणि मृत्यूचे चक्र संपते आणि अशा प्रकारे ते पुन्हा गर्भाशयात पडत नाहीत

ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਪਾਇਆ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਇਛ ਪੁਨੀਐ ॥੪॥੬॥੯॥
हे नानक, त्यांना परम गुरु मिळाला आहे, ज्यांच्या कृपेने त्यांच्या सर्व इच्छा पूर्ण झाल्या आहेत. ॥४ ॥ ६॥९॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सुही महाला ५॥

ਸੰਤਾ ਕੇ ਕਾਰਜਿ ਆਪਿ ਖਲੋਇਆ ਹਰਿ ਕੰਮੁ ਕਰਾਵਣਿ ਆਇਆ ਰਾਮ ॥
संतांच्या शुभकार्यात देवाने स्वतः मदत केली आहे. हे कार्य पूर्ण करण्यासाठी तो स्वतः आला आहे

ਧਰਤਿ ਸੁਹਾਵੀ ਤਾਲੁ ਸੁਹਾਵਾ ਵਿਚਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਲੁ ਛਾਇਆ ਰਾਮ ॥
आता पृथ्वी आल्हाददायक झाली आहे आणि पवित्र तलावही खूप सुंदर दिसत आहे. हे सरोवर अमृत पाण्याने भरलेले आहे

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਲੁ ਛਾਇਆ ਪੂਰਨ ਸਾਜੁ ਕਰਾਇਆ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰੇ ॥

देवाच्या कृपेने ते अमृत पाण्याने भरले आहे, त्याने स्वतः संपूर्ण कार्य पूर्ण केले आहे आणि अशा प्रकारे संतांच्या सर्व इच्छा पूर्ण झाल्या आहेत

ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਭਇਆ ਜਗ ਅੰਤਰਿ ਲਾਥੇ ਸਗਲ ਵਿਸੂਰੇ ॥

जगभर परमेश्वराची स्तुती होत आहे आणि संतांच्या सर्व चिंता दूर झाल्या आहेत

ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਅਚੁਤ ਅਬਿਨਾਸੀ ਜਸੁ ਵੇਦ ਪੁਰਾਣੀ ਗਾਇਆ ॥

वेद आणि पुराणांमध्ये परम परमात्मा, अच्युत आणि अविनाशी देवाचा महिमा गायला गेला आहे

ਅਪਨਾ ਬਿਰਦੁ ਰਖਿਆ ਪਰਮੇਸਰਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥੧॥

हे नानक! जेव्हा जेव्हा संतांनी नामाचे ध्यान केले आहे, तेव्हा तेव्हा परमात्म्याने त्यांचे व्रत पूर्ण केले आहे.॥१॥

ਨਵ ਨਿਧਿ ਸਿਧਿ ਰਿਧਿ ਦੀਨੇ ਕਰਤੇ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਕਾਈ ਰਾਮ ॥

निर्माणकर्त्या देवाने आपल्याला नऊ खजिना आणि अलौकिक शक्तींनी आशीर्वादित केले आहे आणि आता कोणत्याही गोष्टीची कमतरता नाही

ਖਾਤ ਖਰਚਤ ਬਿਲਛਤ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਕਰਤੇ ਕੀ ਦਾਤਿ ਸਵਾਈ ਰਾਮ ॥

आता, खाण्याने, खर्च करून आणि वापर करून, फक्त आनंद मिळवता आला आहे; अशा प्रकारे, देवाच्या देणग्या दिवसेंदिवस वाढत आहेत

ਦਾਤਿ ਸਵਾਈ ਨਿਖੁਟਿ ਨ ਜਾਈ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪਾਇਆ ॥

त्याच्या देणग्या वाढत आहेत आणि कधीही संपणार नाहीत कारण त्याला सर्वज्ञ परमेश्वर सापडला आहे

ਕੋਟਿ ਬਿਘਨ ਸਗਲੇ ਉਠਿ ਨਾਠੇ ਦੂਖੁ ਨ ਨੇੜੈ ਆਇਆ ॥

अशाप्रकारे लाखो अडथळे निर्माण झाले आहेत आणि दूर झाले आहेत आणि कोणतेही दुःख जवळ आले नाही

ਸਾਂਤਿ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਘਨੇਰੇ ਬਿਨਸੀ ਭੂਖ ਸਬਾਈ ॥

मला शांती, आरामदायी स्थिती आणि अनेक आनंद मिळाले आहेत आणि सर्व भूक देखील नाहीशी झाली आहे

ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸੁਆਮੀ ਕੇ ਅਚਰਜੁ ਜਿਸੁ ਵਡਿਆਈ ਰਾਮ ॥੨॥

हे नानक! मी फक्त माझ्या प्रभूची स्तुती गात आहे, ज्याचा महिमा अद्‌भुत आहे.॥२॥

ਜਿਸ ਕਾ ਕਾਰਜੁ ਤਿਨ ਹੀ ਕੀਆ ਮਾਣਸੁ ਕਿਆ ਵੇਚਾਰਾ ਰਾਮ ॥

अरे भाऊ, ज्याचे काम होते त्याने ते पूर्ण केले आहे, यात एक गरीब माणूस काय करू शकतो?

ਭਗਤ ਸੋਹਨਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸਦਾ ਕਰਹਿ ਜੈਕਾਰਾ ਰਾਮ ॥

हरीची स्तुती करताना भक्त खूप सुंदर दिसतात आणि ते नेहमीच त्यांचा जयजयकार करत राहतात

ਗੁਣ ਗਾਇ ਗੋਬਿੰਦ ਅਨਦ ਉਪਜੇ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਸੰਗਿ ਬਨੀ ॥

गोविंदाचे गुणगान करून त्याला मनातून अपार आनंद मिळतो आणि संतांचा सहवास राखल्याने त्याचे प्रभूवरील प्रेम अबाधित राहते

ਜਿਨਿ ਉਦਮੁ ਕੀਆ ਤਾਲ ਕੇਰਾ ਤਿਸ ਕੀ ਉਪਮਾ ਕਿਆ ਗਨੀ ॥

ज्या देवाने हे पवित्र सरोवर निर्माण करण्याचा प्रयत्न केला आहे त्याची तुलना वर्णनात करता येणार नाही

ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਪੁੰਨ ਕਿਰਿਆ ਮਹਾ ਨਿਰਮਲ ਚਾਰਾ ॥
या सरोवरात स्नान केल्याने अठ्ठासष्ट तीर्थक्षेत्रांमध्ये स्नान केल्याचे, असंख्य दानधर्मांचे आणि सर्व महान पवित्र कर्मांचे फळ मिळते.

ਪਤਿਤ ਪਾਵਨੁ ਬਿਰਦੁ ਸੁਆਮੀ ਨਾਨਕ ਸਬਦ ਅਧਾਰਾ ॥੩॥
नानक प्रार्थना करतात: हे प्रभू, पतितांना शुद्ध करणे हे तुझे कर्तव्य आहे आणि मला फक्त तुझ्या शब्दांवर अवलंबून राहायचे आहे.॥३॥

ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਤਾ ਉਸਤਤਿ ਕਉਨੁ ਕਰੀਜੈ ਰਾਮ ॥
माझा प्रभु, विश्वाचा निर्माता, सद्गुणांचा भांडार आहे आणि त्याची स्तुती कोण करू शकेल?

ਸੰਤਾ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀ ਸੁਆਮੀ ਨਾਮੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਦੀਜੈ ਰਾਮ ॥
हे प्रभू, संतांची तुला हीच विनंती आहे की आम्हाला नामरूपी महान अमृत दे

ਨਾਮੁ ਦੀਜੈ ਦਾਨੁ ਕੀਜੈ ਬਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ਇਕ ਖਿਨੋ ॥
कृपया तुमचे नाव आम्हाला द्या जेणेकरून आम्ही तुम्हाला क्षणभरही विसरू नये

ਗੁਣ ਗੋਪਾਲ ਉਚਰੁ ਰਸਨਾ ਸਦਾ ਗਾਈਐ ਅਨਦਿਨੋ ॥
आपण नेहमी आपल्या जिभेने त्याची स्तुती केली पाहिजे

ਜਿਸੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਗੀ ਨਾਮ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭੀਜੈ ॥
ज्याला नावाची आवड असते, त्याचे मन आणि शरीर नामाच्या अमृतात भिजते

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਇਛ ਪੁੰਨੀ ਪੇਖਿ ਦਰਸਨੁ ਜੀਜੈ ॥੪॥੭॥੧੦॥
नानक प्रार्थना करतात, हे प्रभू, माझी इच्छा पूर्ण झाली आहे आणि मी फक्त तुला पाहिले म्हणून मी जिवंत आहे.॥४॥७॥१०॥

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ
रागु सोही महाला ५ मंत्र

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਮਿਠ ਬੋਲੜਾ ਜੀ ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਸੁਆਮੀ ਮੋਰਾ ॥
माझे गुरु हरी हे खूप गोड बोलणारे आहेत

ਹਉ ਸੰਮਲਿ ਥਕੀ ਜੀ ਓਹੁ ਕਦੇ ਨ ਬੋਲੈ ਕਉਰਾ ॥
त्याची आठवण करून देऊन मी कंटाळलो आहे, तो कधीही कठोरपणे बोलत नाही

ਕਉੜਾ ਬੋਲਿ ਨ ਜਾਨੈ ਪੂਰਨ ਭਗਵਾਨੈ ਅਉਗਣੁ ਕੋ ਨ ਚਿਤਾਰੇ ॥
त्या सर्वोच्च देवाला कटू शब्द कसे बोलावे हे माहित नाही आणि माझे कोणतेही दोष त्याला आठवत नाहीत

ਪਤਿਤ ਪਾਵਨੁ ਹਰਿ ਬਿਰਦੁ ਸਦਾਏ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਭੰਨੈ ਘਾਲੇ ॥
पतितांना शुद्ध करणे हे त्याचे पुण्य म्हणून ओळखले जाते. तो कोणाचीही भक्ती किंचितही विसरत नाही

ਘਟ ਘਟ ਵਾਸੀ ਸਰਬ ਨਿਵਾਸੀ ਨੇਰੈ ਹੀ ਤੇ ਨੇਰਾ ॥
तो प्रत्येक कणात उपस्थित आहे, सर्वव्यापी आहे आणि आपल्या खूप जवळ राहतो

ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਸਦਾ ਸਰਣਾਗਤਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਜਣੁ ਮੇਰਾ ॥੧॥
दास नानक नेहमीच त्यांच्या आश्रयाला असतात, माझे सज्जन हरि अमृताइतके गोड आहेत. ॥१॥

ਹਉ ਬਿਸਮੁ ਭਈ ਜੀ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਅਪਾਰਾ ॥
अरे भावा, हरीला पाहून मी थक्क झालो आहे

ਮੇਰਾ ਸੁੰਦਰੁ ਸੁਆਮੀ ਜੀ ਹਉ ਚਰਨ ਕਮਲ ਪਗ ਛਾਰਾ ॥
माझा स्वामी खूप सुंदर आहे आणि मी त्याच्या पायाची धूळ आहे

ਪ੍ਰਭ ਪੇਖਤ ਜੀਵਾ ਠੰਢੀ ਥੀਵਾ ਤਿਸੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥
परमेश्वराचे दर्शन घेऊन मी जगतो आणि मला खूप शांती मिळते; त्याच्यासारखा महान दुसरा कोणी नाही

ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਮਧਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਵਿਆ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਸੋਈ ॥
देव विश्वाच्या आरंभी, मध्यात आणि शेवटी अस्तित्वात आहे. तो समुद्र, जमीन आणि आकाशात पसरलेला आहे

ਚਰਨ ਕਮਲ ਜਪਿ ਸਾਗਰੁ ਤਰਿਆ ਭਵਜਲ ਉਤਰੇ ਪਾਰਾ ॥
त्यांच्या चरणकमलांचे नाव घेऊन मी जगाचा महासागर पार केला आहे आणि भवसागर (जग) पार केले आहे

ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰਾ ॥੨॥
नानक प्रार्थना करतात, हे सर्वोच्च देवा, मी तुझा आश्रय घेतला आहे, तुला मर्यादा नाहीत.॥२॥

ਹਉ ਨਿਮਖ ਨ ਛੋਡਾ ਜੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੋ ॥
माझा प्रिय हरि माझ्या जीवनाचा आधार आहे आणि मी त्याचे नाव क्षणभरही सोडत नाही

ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਕਹਿਆ ਜੀ ਸਾਚਾ ਅਗਮ ਬੀਚਾਰੋ ॥
माझ्या गुरूंनी मला फक्त त्या खऱ्या देवाचेच ध्यान करण्याचा सल्ला दिला आहे

ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਦੀਨਾ ਤਾ ਨਾਮੁ ਲੀਨਾ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਨਾਠੇ ॥
मी त्या संताला भेटलो आहे, माझे शरीर आणि मन त्यांच्या स्वाधीन केले आहे आणि त्यांच्याकडून नाव घेतले आहे, आता माझे जन्म आणि मृत्यूचे दुःख दूर झाले आहे

ਸਹਜ ਸੂਖ ਆਨੰਦ ਘਨੇਰੇ ਹਉਮੈ ਬਿਨਠੀ ਗਾਠੇ ॥
माझ्या मनात एक उत्स्फूर्त आनंद आणि अपार आनंद निर्माण झाला आहे आणि माझ्या अहंकाराची गाठ नष्ट झाली आहे

ਸਭ ਕੈ ਮਧਿ ਸਭ ਹੂ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਰਾਗ ਦੋਖ ਤੇ ਨਿਆਰੋ ॥
देव सर्व प्राण्यांमध्ये राहतो आणि त्यांच्या बाहेरही उपस्थित असतो. तो आसक्ती आणि द्वेषापासून मुक्त आहे

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਗੋਬਿੰਦ ਸਰਣਾਈ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮਨਹਿ ਸਧਾਰੋ ॥੩॥
दास नानक गोविंदाच्या आश्रयाला आहेत आणि प्रिय प्रभू त्यांच्या मनाचा एकमेव आधार आहेत.॥ ३॥

ਮੈ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਜੀ ਹਰਿ ਨਿਹਚਲੁ ਸੁ ਘਰੁ ਪਾਇਆ ॥
शोध घेतल्यानंतर मला हरीचे शांत घर सापडले

ਸਭਿ ਅਧ੍ਰੁਵ ਡਿਠੇ ਜੀਉ ਤਾ ਚਰਨ ਕਮਲ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥
जेव्हा मला जगातील सर्व काही नाशवंत वाटले, तेव्हा मी माझे मन प्रभूच्या कमळ चरणांवर केंद्रित केले

ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਹਉ ਤਿਸ ਕੀ ਦਾਸੀ ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਜਾਏ ॥
मी जन्म-मृत्यूच्या चक्रातून मुक्त असलेल्या अविनाशी प्रभूचा सेवक आहे

ਧਰਮ ਅਰਥ ਕਾਮ ਸਭਿ ਪੂਰਨ ਮਨਿ ਚਿੰਦੀ ਇਛ ਪੁਜਾਏ ॥
धर्म, अर्थ आणि काम, या सर्व गोष्टी त्याच्यामध्ये विपुल प्रमाणात असतात आणि तो सर्व इच्छा पूर्ण करतो

ਸ੍ਰੁਤਿ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਗੁਨ ਗਾਵਹਿ ਕਰਤੇ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਮੁਨਿ ਜਨ ਧਿਆਇਆ ॥
वेद आणि स्मृती केवळ त्या निर्मात्याची आणि सिद्ध तपस्वी आणि ऋषींनी केवळ त्याचेच ध्यान केले आहे याची स्तुती करतात

ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਸੁਆਮੀ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਇਆ ॥੪॥੧॥੧੧॥
हे नानक, मी दयाळू प्रभूच्या आश्रयाला आहे आणि मी खूप भाग्यवान आहे की मी देवाचे गुणगान गायले आहे. ॥४॥१॥११॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਵਾਰ ਸੂਹੀ ਕੀ ਸਲੋਕਾ ਨਾਲਿ ਮਹਲਾ ੩ ॥
वार सुहीचा सल्लोका नाळी महाला ३॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥
श्लोक महला ३॥

ਸੂਹੈ ਵੇਸਿ ਦੋਹਾਗਣੀ ਪਰ ਪਿਰੁ ਰਾਵਣ ਜਾਇ ॥
दुसऱ्या पुरुषाच्या पतीशी लैंगिक संबंध ठेवणारी स्त्री विवाहित महिलेच्या वेषातही विधवा असते

ਪਿਰੁ ਛੋਡਿਆ ਘਰਿ ਆਪਣੈ ਮੋਹੀ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥
तिने तिचे घर आणि पती सोडले आहे आणि ती द्वैतात बुडालेली आहे

ਮਿਠਾ ਕਰਿ ਕੈ ਖਾਇਆ ਬਹੁ ਸਾਦਹੁ ਵਧਿਆ ਰੋਗੁ ॥
त्याने गोड समजून खाल्लेल्या पदार्थांची जास्त चव घेतल्याने त्याच्या शरीरात आजार आणखी वाढला आहे

ਸੁਧੁ ਭਤਾਰੁ ਹਰਿ ਛੋਡਿਆ ਫਿਰਿ ਲਗਾ ਜਾਇ ਵਿਜੋਗੁ ॥
तिने तिचा शुद्ध पती हरी सोडला आहे आणि पुन्हा त्याच्यापासून विभक्त झाली आहे

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਪਲਟਿਆ ਹਰਿ ਰਾਤੀ ਸਾਜਿ ਸੀਗਾਰਿ ॥
गुरुमुख झालेली स्त्री आत्मा द्वैताच्या भावनेपासून दूर गेली आहे आणि स्वतःला सजवल्यानंतर हरीच्या रंगात लीन झाली आहे

ਸਹਜਿ ਸਚੁ ਪਿਰੁ ਰਾਵਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥
हरिचे नाव हृदयात ठेवून, त्याने खऱ्या परमेश्वराचा सहवास सहज अनुभवला आहे

ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਸਦਾ ਸੋੁਹਾਗਣਿ ਆਪਿ ਮੇਲੀ ਕਰਤਾਰਿ ॥
परमेश्वराची आज्ञाधारक स्त्री नेहमीच विवाहित असते आणि देवाने स्वतः तिला स्वतःशी जोडले आहे

ਨਾਨਕ ਪਿਰੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਸਾਚਾ ਸਦਾ ਸੋੁਹਾਗਣਿ ਨਾਰਿ ॥੧॥
हे नानक! तिला तिचा खरा पती हरी सापडला आहे आणि ती कायमची विवाहित स्त्री राहील. ॥१॥

ਮਃ ੩ ॥
महाला ३॥

ਸੂਹਵੀਏ ਨਿਮਾਣੀਏ ਸੋ ਸਹੁ ਸਦਾ ਸਮ੍ਹ੍ਹਾਲਿ ॥
हे वधूच्या पोशाखात सजलेल्या जीवा, नेहमी तुझ्या स्वामीचे स्मरण कर

ਨਾਨਕ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਹਿ ਆਪਣਾ ਕੁਲੁ ਭੀ ਛੁਟੀ ਨਾਲਿ ॥੨॥
हे नानक! अशाप्रकारे ती तिचे जीवन सुधारते आणि त्याच वेळी तिचा वंश देखील नष्ट होतो.
॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਆਪੇ ਤਖਤੁ ਰਚਾਇਓਨੁ ਆਕਾਸ ਪਤਾਲਾ ॥
देवाने स्वतः आकाश आणि पाताळाच्या स्वरूपात त्याचे सिंहासन निर्माण केले आहे

ਹੁਕਮੇ ਧਰਤੀ ਸਾਜੀਅਨੁ ਸਚੀ ਧਰਮ ਸਾਲਾ ॥
त्याच्या आज्ञेनेच पृथ्वीची निर्मिती झाली, जी सजीव प्राण्यांसाठी पुण्य मिळविण्याचे खरे धर्मशाळा आहे

ਆਪਿ ਉਪਾਇ ਖਪਾਇਦਾ ਸਚੇ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥
हे खऱ्या दयाळू, तू स्वतःच जग निर्माण करतोस आणि नष्ट करतोस

ਸਭਨਾ ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾਹਿਦਾ ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਨਿਰਾਲਾ ॥
तुम्ही सर्व प्राण्यांना अन्न पुरवता आणि तुमचा क्रम अतिशय अद्वितीय आहे

ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਆਪੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥੧॥
तो सर्व सजीवांमध्ये सक्रिय आहे आणि स्वतः त्यांचे पोषण करतो.॥१॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥
श्लोक महला ३॥

ਸੂਹਬ ਤਾ ਸੋਹਾਗਣੀ ਜਾ ਮੰਨਿ ਲੈਹਿ ਸਚੁ ਨਾਉ ॥
हे वधूच्या पोशाखात सजलेल्या जिवंत स्त्री, जर तू खरे नाव मनात ठेवशील तरच तू विवाहित स्त्री होऊ शकतेस

ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪਣਾ ਮਨਾਇ ਲੈ ਰੂਪੁ ਚੜੀ ਤਾ ਅਗਲਾ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਥਾਉ ॥
जर तुम्ही तुमच्या सद्गुरूंना प्रसन्न केले तर तुमचे सौंदर्य हजार पटीने वाढेल. गुरुंशिवाय नामप्राप्तीसाठी दुसरे कोणतेही ठिकाण नाही

ਐਸਾ ਸੀਗਾਰੁ ਬਣਾਇ ਤੂ ਮੈਲਾ ਕਦੇ ਨ ਹੋਵਈ ਅਹਿਨਿਸਿ ਲਾਗੈ ਭਾਉ ॥
तुमचा अलंकार असा बनवा की तो कधीही घाणेरडा होणार नाही आणि तुमचे देवावरील प्रेम रात्रंदिवस अबाधित राहील

ਨਾਨਕ ਸੋਹਾਗਣਿ ਕਾ ਕਿਆ ਚਿਹਨੁ ਹੈ ਅੰਦਰਿ ਸਚੁ ਮੁਖੁ ਉਜਲਾ ਖਸਮੈ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥
हे नानक! विवाहित स्त्रीचे हे खरे लक्षण आहे की तिचे मन सत्याने भरलेले असते, तिचा चेहरा तेजस्वी असतो आणि ती प्रभूमध्ये मग्न राहते.॥१॥

ਮਃ ੩ ॥
महाला ३॥

ਲੋਕਾ ਵੇ ਹਉ ਸੁਹਵੀ ਸੁਹਾ ਵੇਸੁ ਕਰੀ ॥
लोकहो, मी लग्नाचे लाल कपडे घातले आहेत आणि वधूसारखे कपडे घातले आहेत

ਵੇਸੀ ਸਹੁ ਨ ਪਾਈਐ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਸ ਰਹੀ ॥
तथापि, विवाहित महिलेचा वेष धारण करून मला परमेश्वर सापडला नाही आणि तो वेष धारण करून मी थकलो आहे

ਨਾਨਕ ਤਿਨੀ ਸਹੁ ਪਾਇਆ ਜਿਨੀ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸੁਣੀ ॥
हे नानक, ज्यांनी गुरुंची शिकवण ऐकली आहे त्यांनाच परमेश्वराची प्राप्ती होते

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀਐ ਇਨ ਬਿਧਿ ਕੰਤ ਮਿਲੀ ॥੨॥
या पद्धतीनेच परमेश्वराला त्याचा पती मिळतो; स्त्रीने त्याला योग्य वाटेल तोच पोशाख धारण करावा.॥ २॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਹੁਕਮੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਾਜੀਅਨੁ ਬਹੁ ਭਿਤਿ ਸੰਸਾਰਾ ॥
देवाने स्वतःच्या आज्ञेने विश्व निर्माण केले आहे आणि अनेक प्रकारचे जग निर्माण केले आहे

ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਪੀ ਕੇਤੜਾ ਸਚੇ ਅਲਖ ਅਪਾਰਾ ॥
हे सत्याचे अवतार, अदृश्य आणि अनंत, तुझी आज्ञा किती मोठी आहे हे कळू शकत नाही

ਇਕਨਾ ਨੋ ਤੂ ਮੇਲਿ ਲੈਹਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਬੀਚਾਰਾ ॥
गुरु शब्दाचे ध्यान करून तुम्ही काही प्राण्यांना स्वतःशी जोडता

ਸਚਿ ਰਤੇ ਸੇ ਨਿਰਮਲੇ ਹਉਮੈ ਤਜਿ ਵਿਕਾਰਾ ॥
जे लोक आपला अहंकार, वासना, क्रोध, आसक्ती आणि लोभ सोडून देतात ते सत्यात मग्न राहतात आणि तेच खरोखर शुद्ध असतात

ਜਿਸੁ ਤੂ ਮੇਲਹਿ ਸੋ ਤੁਧੁ ਮਿਲੈ ਸੋਈ ਸਚਿਆਰਾ ॥੨॥
ज्याला तुम्ही स्वतःशी जोडता, तो फक्त तुमच्याशीच भेटतो आणि तोच खरा असतो. ॥२॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥
श्लोक महला ३॥

ਸੂਹਵੀਏ ਸੂਹਾ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰੁ ਹੈ ਜਿਨ ਦੁਰਮਤਿ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ॥
हे विवाहित जोडप्यातील जीवा, जे लोक त्यांच्या दुष्ट मनामुळे मायेत आसक्त आहेत त्यांना संपूर्ण जग लाल दिसते

ਖਿਨ ਮਹਿ ਝੂਠੁ ਸਭੁ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਜਿਉ ਟਿਕੈ ਨ ਬਿਰਖ ਕੀ ਛਾਉ ॥
झाडाची सावली स्थिर राहत नाही त्याप्रमाणे सर्व खोटे क्षणात नष्ट होतात

ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਾਲੋ ਲਾਲੁ ਹੈ ਜਿਉ ਰੰਗਿ ਮਜੀਠ ਸਚੜਾਉ ॥
गुरुमुख खूप लाल आहे, जणू काही तो वेड्यासारखा रंगलेला आहे

ਉਲਟੀ ਸਕਤਿ ਸਿਵੈ ਘਰਿ ਆਈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਉ ॥
ज्याच्या मनात हरिचे अमृत नाम वसलेले आहे आणि ज्याची इच्छा मायेपासून दूर होऊन प्रभूच्या घरी आली आहे

ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥੧॥
हे नानक! मी माझ्या गुरुंना समर्पित करतो, ज्यांच्याशी एकरूप होऊन देवाची स्तुती गायली जाऊ शकते.॥ १॥

ਮਃ ੩ ॥
महाला ३॥

ਸੂਹਾ ਰੰਗੁ ਵਿਕਾਰੁ ਹੈ ਕੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥
सुहाग (लग्न विवाह) चा लाल रंग देखील एक विकार आहे ज्यामुळे देव सापडत नाही

ਇਸੁ ਲਹਦੇ ਬਿਲਮ ਨ ਹੋਵਈ ਰੰਡ ਬੈਠੀ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥
हा रंग फिकट होण्यास विलंब होत नाही आणि द्वैतात अडकलेली स्त्री विधवा होते

ਮੁੰਧ ਇਆਣੀ ਦੁੰਮਣੀ ਸੂਹੈ ਵੇਸਿ ਲੋੁਭਾਇ ॥
द्वैतात अडकलेली एक मूर्ख आणि भोळी स्त्री लाल वेषात मोहात पडते

ਸਬਦਿ ਸਚੈ ਰੰਗੁ ਲਾਲੁ ਕਰਿ ਭੈ ਭਾਇ ਸੀਗਾਰੁ ਬਣਾਇ ॥
जर खऱ्या शब्दांना लाल रंग देऊन देव भय आणि प्रेमाला आपली शोभा बनवतो

ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਸੋਹਾਗਣੀ ਜਿ ਚਲਨਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥੨॥
हे नानक! जी स्त्री सद्गुरुंच्या इच्छेनुसार चालते ती कायमची विवाहित स्त्री राहते. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਆਪੇ ਆਪਿ ਉਪਾਇਅਨੁ ਆਪਿ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥
स्वयंभू देवाला त्याच्या गुणांचे मूल्य स्वतःच कळले आहे

ਤਿਸ ਦਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਪਈ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਈ ॥
त्याचे रहस्य जाणता येत नाही, परंतु ते केवळ गुरुच्या शब्दानेच प्रकट होते

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਗੁਬਾਰੁ ਹੈ ਦੂਜੈ ਭਰਮਾਈ ॥
मायेची आसक्ती ही एक खोल अंधार आहे जी आपल्याला द्वैतात भटकत ठेवते

ਮਨਮੁਖ ਠਉਰ ਨ ਪਾਇਨ੍ਹੀ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਈ ॥
हुकूमशहाला कुठेही राहण्यासाठी जागा मिळत नाही आणि तो पुन्हा पुन्हा जन्म घेत राहतो आणि मरत राहतो

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀਐ ਸਭ ਚਲੈ ਰਜਾਈ ॥੩॥
देवाला जे योग्य वाटते तेच घडते. सर्व प्राणी त्याच्या इच्छेनुसार हालचाल करतात. ॥३॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥
श्लोक महला ३॥

ਸੂਹੈ ਵੇਸਿ ਕਾਮਣਿ ਕੁਲਖਣੀ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਛੋਡਿ ਪਰ ਪੁਰਖ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥
लाल वस्त्र परिधान केलेला प्राणी म्हणजे कामिनी कुलक्षणी जी परमेश्वराला सोडून दुसऱ्या पुरुषावर प्रेम करते

ਓਸੁ ਸੀਲੁ ਨ ਸੰਜਮੁ ਸਦਾ ਝੂਠੁ ਬੋਲੈ ਮਨਮੁਖਿ ਕਰਮ ਖੁਆਰੁ ॥
तिला लाज किंवा संयम नाही; ती नेहमीच खोटे बोलत राहते. ते काम करून ती सतत वाया जात राहते

ਜਿਸੁ ਪੂਰਬਿ ਹੋਵੈ ਲਿਖਿਆ ਤਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਭਤਾਰੁ ॥
ज्याच्या नशिबात आधीच भाग्य लिहिलेले असते तिला तिचा पती देव मिळतो

ਸੂਹਾ ਵੇਸੁ ਸਭੁ ਉਤਾਰਿ ਧਰੇ ਗਲਿ ਪਹਿਰੈ ਖਿਮਾ ਸੀਗਾਰੁ ॥
ती तिचा लाल पोशाख काढून टाकते आणि तिच्या गळ्यात क्षमेच्या रूपात एक अलंकार घालते

ਪੇਈਐ ਸਾਹੁਰੈ ਬਹੁ ਸੋਭਾ ਪਾਏ ਤਿਸੁ ਪੂਜ ਕਰੇ ਸਭੁ ਸੈਸਾਰੁ ॥
मग तिला या जगात आणि परलोकात खूप गौरव प्राप्त होतो आणि संपूर्ण जग तिची पूजा करते

ਓਹ ਰਲਾਈ ਕਿਸੈ ਦੀ ਨਾ ਰਲੈ ਜਿਸੁ ਰਾਵੇ ਸਿਰਜਨਹਾਰੁ ॥
ज्या जिवंत स्त्रीसोबत निर्माणकर्ता देव आनंद घेतो, ती स्त्री कोणीतरी त्याची ओळख करून देण्याचा प्रयत्न केला तरी ती त्याला भेटत नाही

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸੁਹਾਗਣੀ ਜਿਸੁ ਅਵਿਨਾਸੀ ਪੁਰਖੁ ਭਰਤਾਰੁ ॥੧॥

हे नानक! जी स्त्री गुरुमुखी आहे ती नेहमीच विवाहित स्त्री असते जिचा पती अमर प्रभु असतो. ॥१॥

ਮਃ ੧ ॥

महाला १॥

ਸੂਹਾ ਰੰਗੁ ਸੁਪਨੈ ਨਿਸੀ ਬਿਨੁ ਤਾਗੇ ਗਲਿ ਹਾਰੁ ॥

मायाचा लाल रंग रात्रीच्या स्वप्नासारखा आहे आणि तो गळ्यात दोरीशिवाय घातलेल्या हाराइतकाच आहे

ਸਚਾ ਰੰਗੁ ਮਜੀਠ ਕਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰੁ ॥

तर गुरुकडून मिळालेले ब्रह्मचिंतन हे वेड्याचे खरे रंग आहे

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੇਮ ਮਹਾ ਰਸੀ ਸਭਿ ਬੁਰਿਆਈਆ ਛਾਰੁ ॥੨॥

हे नानक! जी स्त्री देवाच्या प्रेमाच्या अमृतात मग्न राहते, तिची सर्व वाईट कृत्ये जळून राख होतात.॥ २ ॥

ਪਉੜੀ ॥

पउडी॥

ਇਹੁ ਜਗੁ ਆਪਿ ਉਪਾਇਓਨੁ ਕਰਿ ਚੋਜ ਵਿਡਾਨੁ ॥

देवाने स्वतः एक अद्भुत कृती करून हे जग निर्माण केले आहे

ਪੰਚ ਧਾਤੁ ਵਿਚਿ ਪਾਈਅਨੁ ਮੋਹੁ ਝੂਠੁ ਗੁਮਾਨੁ ॥

त्याने त्यात पाच महाभूते - वायु, आकाश, अग्नी, पाणी आणि पृथ्वी - ठेवली आहेत आणि आसक्ती, खोटेपणा आणि अभिमान देखील जोडला आहे

ਆਵੈ ਜਾਇ ਭਵਾਈਐ ਮਨਮੁਖੁ ਅਗਿਆਨੁ ॥

अज्ञानी मनाचा माणूस जन्म-मृत्यूच्या चक्रात भटकत राहतो

ਇਕਨਾ ਆਪਿ ਬੁਝਾਇਓਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਗਿਆਨੁ ॥

काही प्राण्यांना देव स्वतः गुरुद्वारे ब्रह्मज्ञान देतो

ਭਗਤਿ ਖਜਾਨਾ ਬਖਸਿਓਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥੪॥
ज्यांनी हरि नामाचे धन प्राप्त केले आहे त्यांना त्यांनी भक्तीचा खजिना दिला आहे.॥ ४ ॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥
श्लोक महला ३॥

ਸੂਹਵੀਏ ਸੂਹਾ ਵੇਸੁ ਛਡਿ ਤੂ ਤਾ ਪਿਰ ਲਗੀ ਪਿਆਰੁ ॥
हे विवाहित स्त्री, जर तू तुझा लाल पोशाख सोडून दिलास तरच तू तुझ्या पती, प्रभूवर प्रेम करशील

ਸੂਹੈ ਵੇਸਿ ਪਿਰੁ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਮਨਮੁਖਿ ਦਝਿ ਮੁਈ ਗਾਵਾਰਿ ॥
खोट्या लाल वेशात कोणीही परमेश्वराला शोधलेले नाही आणि अज्ञानी, स्वार्थी स्त्री मायेच्या मोहात जळत मरण पावली आहे

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸੂਹਾ ਵੇਸੁ ਗਇਆ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਮਾਰਿ ॥
अहंकार नष्ट करून आणि ज्या सद्गुरुंचा लाल वेश निघून गेला आहे त्यांना भेटून

ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਤਾ ਲਾਲੁ ਹੋਆ ਰਸਨਾ ਰਤੀ ਗੁਣ ਸਾਰਿ ॥
परमेश्वराच्या रंगात बुडून, त्याचे मन आणि शरीर लाल झाले आहे आणि त्याची जीभ परमेश्वराची स्तुती करण्यात मग्न आहे

ਸਦਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਸਬਦੁ ਮਨਿ ਭੈ ਭਾਇ ਕਰੇ ਸੀਗਾਰੁ ॥
जी स्त्री स्वतःला भक्तीने सजवते आणि शब्दाला तिच्या हृदयात राहू देते ती नेहमीच विवाहित स्त्री असते

ਨਾਨਕ ਕਰਮੀ ਮਹਲੁ ਪਾਇਆ ਪਿਰੁ ਰਾਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥੧॥
हे नानक! देवाच्या कृपेने ज्या स्त्रीला तिचे घर मिळाले आहे ती तिच्या पतीला तिच्या हृदयात ठेवते. ॥१॥

ਮਃ ੩ ॥
महाला ३॥

ਮੁੰਧੇ ਸੂਹਾ ਪਰਹਰਹੁ ਲਾਲੁ ਕਰਹੁ ਸੀਗਾਰੁ ॥
हे जिवंत स्त्री, तुझा पांढरा वेष सोडून दे आणि लाल रंगाचा मेकअप कर

ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਵੀਸਰੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰੁ ॥
गुरूंच्या शब्दांद्वारे देवाचे ध्यान केल्याने तुमचे जन्म-मृत्यूचे चक्र संपेल

ਮੁੰਧ ਸੁਹਾਵੀ ਸੋਹਣੀ ਜਿਸੁ ਘਰਿ ਸਹਜਿ ਭਤਾਰੁ ॥
ज्या स्त्रीच्या हृदयात आणि घरात तिचा पती स्वाभाविकपणे प्रभु राहतो ती स्त्री खूप सुंदर आणि सद्गुणी असते

ਨਾਨਕ ਸਾ ਧਨ ਰਾਵੀਐ ਰਾਵੇ ਰਾਵਣਹਾਰੁ ॥੨॥
हे नानक, ज्याच्यासोबत परमेश्वर उपभोगला पाहिजे, तो ज्याच्यासोबत उपभोगतो, तीच जिवंत स्त्री उपभोगते. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਮੋਹੁ ਕੂੜੁ ਕੁਟੰਬੁ ਹੈ ਮਨਮੁਖੁ ਮੁਗਧੁ ਰਤਾ ॥
कुटुंबाची ओढ खोटी आहे, पण मूर्ख आणि निरंकुश व्यक्ती त्यातच मग्न राहते

ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਕਰਿ ਮੁਏ ਕਿਛੁ ਸਾਥਿ ਨ ਲਿਤਾ ॥
त्याने आयुष्यभर अहंकारी आणि मालकी हक्काचे जीवन सोडून दिले पण तो काहीही सोबत घेऊन गेला नाही

ਸਿਰ ਉਪਰਿ ਜਮਕਾਲੁ ਨ ਸੁਝਈ ਦੂਜੈ ਭਰਮਿਤਾ ॥
त्याला कळत नाही की काळाचा अंत त्याच्यावर आला आहे, परंतु तो द्वैताच्या जाळ्यात अडकून भटकत राहतो

ਫਿਰਿ ਵੇਲਾ ਹਥਿ ਨ ਆਵਈ ਜਮਕਾਲਿ ਵਸਿ ਕਿਤਾ ॥
यमकालने त्याचा ताबा घेतला आहे आणि आता त्याला ही सुवर्णसंधी पुन्हा मिळणार नाही

ਜੇਹਾ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇਓਨੁ ਸੇ ਕਰਮ ਕਮਿਤਾ ॥੫॥
पण त्याने फक्त तेच काम केले जे त्याच्या नशिबात सुरुवातीपासून लिहिलेले होते.॥ ५ ॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥
श्लोक महला ३॥

ਸਤੀਆ ਏਹਿ ਨ ਆਖੀਅਨਿ ਜੋ ਮੜਿਆ ਲਗਿ ਜਲੰਨ੍ਹਿ ॥
ज्या स्त्रिया आपल्या पतीच्या मृतदेहासह स्वतःला जाळून घेतात त्यांना सती मानले जाऊ नये

ਨਾਨਕ ਸਤੀਆ ਜਾਣੀਅਨ੍ਹਿ ਜਿ ਬਿਰਹੇ ਚੋਟ ਮਰੰਨ੍ਹਿ ॥੧॥
हे नानक!ज्या स्त्रिया आपल्या पतींपासून वियोगाच्या वेदनेतून मरतात त्यांनाच सती म्हणवून घेण्यास खरोखर पात्र आहेत.॥ १॥

ਮਃ ੩ ॥
महाला ३॥

ਭੀ ਸੋ ਸਤੀਆ ਜਾਣੀਅਨਿ ਸੀਲ ਸੰਤੋਖਿ ਰਹੰਨਿ੍ ॥
ज्या स्त्रिया विनयशीलतेने आणि समाधानाने जगतात त्यांनाही सती मानले पाहिजे

ਸੇਵਨਿ ਸਾਈ ਆਪਣਾ ਨਿਤ ਉਠਿ ਸੰਮ੍ਾਲੰਨਿ੍ ॥੨॥
ती तिच्या मालकाची सेवा करते आणि त्याची काळजी घेण्यासाठी दररोज सकाळी उठते. ॥२॥

ਮਃ ੩ ॥
महाला ३॥

ਕੰਤਾ ਨਾਲਿ ਮਹੇਲੀਆ ਸੇਤੀ ਅਗਿ ਜਲਾਹਿ ॥
पतींसह आगीत मृत्युमुखी पडणाऱ्या महिला

ਜੇ ਜਾਣਹਿ ਪਿਰੁ ਆਪਣਾ ਤਾ ਤਨਿ ਦੁਖ ਸਹਾਹਿ ॥
जर त्या त्याला आपला पती मानतील तरच त्या त्यांच्या शरीराला होणारे दुःख सहन करतात

ਨਾਨਕ ਕੰਤ ਨ ਜਾਣਨੀ ਸੇ ਕਿਉ ਅਗਿ ਜਲਾਹਿ ॥
हे नानक! ज्या स्त्रिया त्याला आपला पती मानत नाहीत त्यांना स्वतःला अग्नीत जाळून सती होण्याची गरज नाही

ਭਾਵੈ ਜੀਵਉ ਕੈ ਮਰਉ ਦੂਰਹੁ ਹੀ ਭਜਿ ਜਾਹਿ ॥੩॥
तिचा नवरा जिवंत असो वा मेला, ती त्याच्यापासून पळून जाते.॥३॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਤੁਧੁ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਨਾਲਿ ਉਪਾਇਆ ਲੇਖੁ ਕਰਤੈ ਲਿਖਿਆ ॥
हे देवा, तू सुख आणि दुःख एकत्र निर्माण केले आहेस आणि आमचे भाग्य लिहिले आहेस

ਨਾਵੈ ਜੇਵਡ ਹੋਰ ਦਾਤਿ ਨਾਹੀ ਤਿਸੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰਿਖਿਆ ॥
नामापेक्षा मोठी देणगी नाही; त्याला कोणतेही रूप नाही किंवा कोणतेही प्रतीक नाही

ਨਾਮੁ ਅਖੁਟੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ॥
नाम हा एक अक्षय खजिना आहे जो केवळ गुरुद्वारेच मनात राहतो

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਮੁ ਦੇਵਸੀ ਫਿਰਿ ਲੇਖੁ ਨ ਲਿਖਿਆ ॥
जेव्हा देव एखाद्याला नाव देऊन आशीर्वाद देतो तेव्हा तो त्याच्या नशिबात सुख किंवा दुःख लिहित नाही

ਸੇਵਕ ਭਾਇ ਸੇ ਜਨ ਮਿਲੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਜਪੁ ਜਪਿਆ ॥੬॥
ज्या लोकांनी भक्तीने हरिनामाचा जप केला आहे ते त्यांच्यात विलीन झाले आहेत. ॥६॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੨ ॥
श्लोक राजवाडा २॥

ਜਿਨੀ ਚਲਣੁ ਜਾਣਿਆ ਸੇ ਕਿਉ ਕਰਹਿ ਵਿਥਾਰ ॥
ज्यांना हे जग सोडून जावे लागेल हे रहस्य कळले आहे त्यांनी खोट्या व्यवसायांचा प्रचार का करावा?

ਚਲਣ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਨੀ ਕਾਜ ਸਵਾਰਣਹਾਰ ॥੧॥
जे लोक स्वतःचे काम सुधारण्यात व्यस्त आहेत त्यांना हे ठिकाण सोडण्याबद्दल काहीच समजत नाही. ॥१॥

ਮਃ ੨ ॥
महाला २॥

ਰਾਤਿ ਕਾਰਣਿ ਧਨੁ ਸੰਚੀਐ ਭਲਕੇ ਚਲਣੁ ਹੋਇ ॥
माणूस त्याच्या आयुष्यातील एका रात्रीसाठी संपत्ती साठवतो, पण सकाळी तो मरतो आणि निघून जातो

ਨਾਨਕ ਨਾਲਿ ਨ ਚਲਈ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਵਾ ਹੋਇ ॥੨॥
हे नानक! मृत्यूनंतर संपत्ती माणसासोबत जात नाही आणि नंतर त्याला पश्चात्ताप होतो.॥ २ ॥

ਮਃ ੨ ॥
महाला २॥

ਬਧਾ ਚਟੀ ਜੋ ਭਰੇ ਨਾ ਗੁਣੁ ਨਾ ਉਪਕਾਰੁ ॥
जो माणूस जबरदस्तीने लादलेली शिक्षा भोगतो, त्यात कोणतेही पुण्य नसते किंवा त्याच्याकडून कोणतेही उपकार होत नाहीत

ਸੇਤੀ ਖੁਸੀ ਸਵਾਰੀਐ ਨਾਨਕ ਕਾਰਜੁ ਸਾਰੁ ॥੩॥
हे नानक, सर्वोत्तम काम तेच आहे जे कोणी आनंदाने करतो.॥ ३ ॥

ਮਃ ੨ ॥
महाला २॥

ਮਨਹਠਿ ਤਰਫ ਨ ਜਿਪਈ ਜੇ ਬਹੁਤਾ ਘਾਲੇ ॥
कोणीही त्याच्या हट्टीपणामुळे देवाला आपल्या बाजूने घेऊ शकत नाही, जरी तो खूप ध्यान करत राहिला तरी

ਤਰਫ ਜਿਣੈ ਸਤ ਭਾਉ ਦੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੇ ॥੪॥
हे नानक! जो माणूस खरे प्रेम करतो आणि वचनावर चिंतन करतो त्यालाच यश मिळते. ॥४ ॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਕਰਤੈ ਕਾਰਣੁ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਸੋ ਜਾਣੈ ਸੋਈ ॥
निसर्ग निर्माण करणाऱ्या देवालाच ते माहीत आहे

ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਈਅਨੁ ਆਪੇ ਫੁਨਿ ਗੋਈ ॥
त्याने स्वतः विश्व निर्माण केले आणि तो स्वतःच त्याचा नाशही करतो

ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਸਭ ਭਵਿ ਥਕੀ ਕਿਨਿ ਕੀਮਤਿ ਹੋਈ ॥
चारही युगांतून भटकंती करून संपूर्ण जग कंटाळले आहे पण कोणीही त्याचे कौतुक करू शकलेले नाही

ਸਤਿਗੁਰਿ ਏਕੁ ਵਿਖਾਲਿਆ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥
सद्‌गुरुंनी मला एक असा देव दाखवला आहे ज्याच्यामुळे माझे मन आणि शरीर आनंदी झाले आहे

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਲਾਹੀਐ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਈ ॥੭॥
गुरूद्वारे नेहमी देवाची स्तुती करत राहिले पाहिजे. देव जे काही करतो ते घडते. ॥७॥

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੨ ॥
श्लोक राजवाडा २॥

ਜਿਨਾ ਭਉ ਤਿਨ੍ ਨਾਹਿ ਭਉ ਮੁਚੁ ਭਉ ਨਿਭਵਿਆਹ ॥
ज्यांना देवाचे भय आहे त्यांना इतर कोणत्याही भीतीचा त्रास होत नाही. पण जे देवाला घाबरत नाहीत त्यांना अनेक प्रकारची भीती असते

ਨਾਨਕ ਏਹੁ ਪਟੰਤਰਾ ਤਿਤੁ ਦੀਬਾਣਿ ਗਇਆਹ ॥੧॥
हे नानक, त्या गुरुच्या दरबारात पोहोचताच हा निर्णय घेतला जातो. ॥१॥

ਮਃ ੨ ॥
महाला २॥

ਤੁਰਦੇ ਕਉ ਤੁਰਦਾ ਮਿਲੈ ਉਡਤੇ ਕਉ ਉਡਤਾ ॥
नद्यांना समुद्र मिळतो आणि हवेला हवा मिळते. भयंकर आग आगीला भेटते

ਜੀਵਤੇ ਕਉ ਜੀਵਤਾ ਮਿਲੈ ਮੁਏ ਕਉ ਮੁਆ ॥
मातीला शरीराच्या स्वरूपात माती मिळते

ਨਾਨਕ ਸੋ ਸਾਲਾਹੀਐ ਜਿਨਿ ਕਾਰਣੁ ਕੀਆ ॥੨॥
हे नानक! आपण त्या देवाची स्तुती केली पाहिजे ज्याने ही संपूर्ण निसर्ग निर्माण केला आहे. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਸਚੁ ਧਿਆਇਨਿ ਸੇ ਸਚੇ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥
प्रत्यक्षात, फक्त तेच लोक सत्यवादी असतात जे शब्द गुरूंचे चिंतन करून सत्याचे चिंतन करतात

ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਰਿ ਧਾਰੀ ॥
अहंकार दूर केल्याने त्यांचे मन शुद्ध होते आणि ते हरिचे नाव त्यांच्या हृदयात राहू देतात

ਕੋਠੇ ਮੰਡਪ ਮਾੜੀਆ ਲਗਿ ਪਏ ਗਾਵਾਰੀ ॥
अशिक्षित माणूस त्याच्या सुंदर घरांच्या, भव्य राजवाड्यांच्या आणि विविध उद्योगांच्या मोहात मग्न असतो

ਜਿਨ੍ਹਿ ਕੀਏ ਤਿਸਹਿ ਨ ਜਾਣਨੀ ਮਨਮੁਖਿ ਗੁਬਾਰੀ ॥
स्वार्थी लोक आसक्तीच्या खोल अंधारात अडकलेले असतात आणि त्यांना निर्माण करणाऱ्या देवाला ते ओळखत नाहीत

ਜਿਸੁ ਬੁਝਾਇਹਿ ਸੋ ਬੁਝਸੀ ਸਚਿਆ ਕਿਆ ਜੰਤ ਵਿਚਾਰੀ ॥੮॥
सत्य हे आहे की या बिचाऱ्या प्राण्यांना काहीही समजत नाही; त्यांना फक्त समोरची व्यक्ती जे समजावून सांगते तेच समजते. ॥८॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥
श्लोक महाला ३॥

ਕਾਮਣਿ ਤਉ ਸੀਗਾਰੁ ਕਰਿ ਜਾ ਪਹਿਲਾਂ ਕੰਤੁ ਮਨਾਇ ॥
जीवाच्या रूपातील स्त्रीने स्वतःला तेव्हाच सजवावे जेव्हा ती प्रथम तिच्या पतीला, परमेश्वराला, प्रसन्न करेल

ਮਤੁ ਸੇਜੈ ਕੰਤੁ ਨ ਆਵਈ ਏਵੈ ਬਿਰਥਾ ਜਾਇ ॥
कारण, जर परमेश्वर, पती, हृदयाच्या शय्येवर आला नाही, तर केलेला सर्व मेक-अप व्यर्थ जातो

ਕਾਮਣਿ ਪਿਰ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਤਉ ਬਣਿਆ ਸੀਗਾਰੁ ॥
जेव्हा जीवात्मा कामिनीचा पती प्रसन्न होतो, तेव्हाच त्याला मेकअप आवडतो

ਕੀਆ ਤਉ ਪਰਵਾਣੁ ਹੈ ਜਾ ਸਹੁ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥
जर परमेश्वर तिच्यावर प्रेम करत असेल तरच तिने केलेला मेकअप स्वीकार्य आहे

ਭਉ ਸੀਗਾਰੁ ਤਬੋਲ ਰਸੁ ਭੋਜਨੁ ਭਾਉ ਕਰੇਇ ॥
ती तिच्या प्रभूच्या भयाला आपले अलंकार बनवते, हरीच्या अमृताचे सेवन करते आणि अन्नावर प्रेम करते

ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਉਪੇ ਕੰਤ ਕਉ ਤਉ ਨਾਨਕ ਭੋਗੁ ਕਰੇਇ ॥੧॥
हे नानक, जेव्हा ती तिचे शरीर, मन आणि इतर सर्व काही त्याला समर्पित करते तेव्हाच तिचा पती परमेश्वर तिला आनंद देतो॥१॥

ਮਃ ੩ ॥
महाला ३॥

ਕਾਜਲ ਫੂਲ ਤੰਬੋਲ ਰਸੁ ਲੇ ਧਨ ਕੀਆ ਸੀਗਾਰੁ ॥
त्या जिवंत महिलेने डोळ्यात काजळ, केसात फुले आणि ओठांवर पानाच्या रसाने स्वतःला सजवले आहे

ਸੇਜੈ ਕੰਤੁ ਨ ਆਇਓ ਏਵੈ ਭਇਆ ਵਿਕਾਰੁ ॥੨॥
तथापि, परमेश्वर तिच्या हृदयाच्या शय्येवर आला नाही आणि तिने केलेली सजावट एका निरुपयोगी विकारात बदलली.॥ २॥

ਮਃ ੩ ॥
महाला ३॥

ਧਨ ਪਿਰੁ ਏਹਿ ਨ ਆਖੀਅਨਿ ਬਹਨਿ ਇਕਠੇ ਹੋਇ ॥
खरंतर जे एकत्र बसतात त्यांना पती-पत्नी म्हटले जात नाही

ਏਕ ਜੋਤਿ ਦੁਇ ਮੂਰਤੀ ਧਨ ਪਿਰੁ ਕਹੀਐ ਸੋਇ ॥੩॥
ज्यांचे शरीर दोन असते पण त्यांच्यातील प्रकाश एकच असतो त्यांनाच पती-पत्नी म्हणतात. म्हणजे दोन शरीरे आणि एक आत्मा आहे. ॥३॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਭੈ ਬਿਨੁ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥
श्रद्धा आणि भीतीशिवाय त्याच्याबद्दल भक्ती नाही आणि त्याच्या नावावर प्रेमही करता येत नाही

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਭਉ ਊਪਜੈ ਭੈ ਭਾਇ ਰੰਗੁ ਸਵਾਰਿ ॥
सद्गुरुंना भेटल्यानंतरच श्रद्धेच्या रूपात भीती निर्माण होते आणि ती श्रद्धा भक्तीचा सुंदर रंग धारण करते

ਤਨੁ ਮਨੁ ਰਤਾ ਰੰਗ ਸਿਉ ਹਉਮੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਾਰਿ ॥
अहंकार आणि इच्छा नष्ट करून, त्याचे मन आणि शरीर परमेश्वराच्या रंगात लीन झाले आहे

ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਅਤਿ ਸੋਹਣਾ ਭੇਟਿਆ ਕ੍ਰਿਸਨ ਮੁਰਾਰਿ ॥
ज्याचे मन आणि शरीर शुद्ध आणि अत्यंत सुंदर झाले आहे त्यालाच देव सापडला आहे

ਭਉ ਭਾਉ ਸਭੁ ਤਿਸ ਦਾ ਸੋ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸੰਸਾਰਿ ॥੯॥
ते परम सत्य संपूर्ण विश्वात व्याप्त आहे आणि भय आणि प्रेम हे सर्व त्यानेच दिले आहे. ॥९॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥
श्लोक महला १॥

ਵਾਹੁ ਖਸਮ ਤੂ ਵਾਹੁ ਜਿਨਿ ਰਚਿ ਰਚਨਾ ਹਮ ਕੀਏ ॥
वाह परमेश्वरा, तू वाह आहेस, तू वाह आहेस, ज्याने हे विश्व निर्माण केले आहे आणि आपल्याला जन्म दिला आहे

ਸਾਗਰ ਲਹਰਿ ਸਮੁੰਦ ਸਰ ਵੇਲਿ ਵਰਸ ਵਰਾਹੁ ॥
तूच समुद्र, समुद्राच्या लाटा, सरोवर, वनस्पतींच्या फांद्या आणि पाऊस पाडणारे ढग निर्माण केले आहेत

ਆਪਿ ਖੜੋਵਹਿ ਆਪਿ ਕਰਿ ਆਪੀਣੈ ਆਪਾਹੁ ॥
तुम्ही स्वतः विश्वाची निर्मिती केली आहे आणि त्यात पाया म्हणून उभे आहात. तुम्ही स्वयंभू आहात आणि सर्वकाही आहात

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਾ ਥਾਇ ਪਵੈ ਉਨਮਨਿ ਤਤੁ ਕਮਾਹੁ ॥
जो व्यक्ती नैसर्गिक स्वभावाने परमात्म्याची सेवा करतो, फक्त गुरूंनी केलेली सेवाच देवाला

मान्य असते

ਮਸਕਤਿ ਲਹਹੁ ਮਜੂਰੀਆ ਮੰਗਿ ਮੰਗਿ ਖਸਮ ਦਰਾਹੁ ॥
तुमच्या मालकाच्या दारातून भीक मागा आणि तुमच्या कमाईचे पैसे तुमच्या नावाने वसूल करा

ਨਾਨਕ ਪੁਰ ਦਰ ਵੇਪਰਵਾਹ ਤਉ ਦਰਿ ਊਣਾ ਨਾਹਿ ਕੋ ਸਚਾ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥੧॥
गुरु नानक म्हणतात की हे निश्चिंत प्रभू, तुझे घर खजिन्याने भरलेले आहे, तुझ्या घरात कोणत्याही गोष्टीची कमतरता नाही आणि तूच एकमेव खरा निश्चिंत आहेस. ॥१॥

ਮਹਲਾ ੧ ॥
महाला १॥

ਉਜਲ ਮੋਤੀ ਸੋਹਣੇ ਰਤਨਾ ਨਾਲਿ ਜੁੜੰਨਿ ॥
त्या माणसाचे सुंदर शरीर मोत्यासारखे पांढरे दात आणि रत्नासारखे डोळे यांनी सजलेले आहे

ਤਿਨ ਜਰੁ ਵੈਰੀ ਨਾਨਕਾ ਜਿ ਬੁਢੇ ਥੀਇ ਮਰੰਨਿ ॥੨॥
हे नानक! जे वृद्ध झाल्यावर मरतात, त्यांचे वृद्धत्व हे शत्रू असते, म्हणजेच वृद्धत्व शरीराचा नाश करते. ॥२॥

Page 789

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਹਰਿ ਸਾਲਾਹੀ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਉਪਿ ਸਰੀਰੁ ॥
आपले शरीर, मन आणि शरीर समर्पण करून नेहमी भगवंताची स्तुती करा.

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਸਚਾ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੁ ॥
सखोल, गंभीर आणि शाश्वत असलेल्या गुरुच्या शिकवणीतून सत्याचा शोध घेता येतो.

ਮਨਿ ਤਨਿ ਹਿਰਦੈ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਹਰਿ ਹੀਰਾ ਹੀਰੁ ॥
देवाचा मौल्यवान हिरा प्रत्येकाच्या शरीरात, मनात आणि हृदयात असतो.

ਜਨਮ ਮਰਣ ਕਾ ਦੁਖੁ ਗਇਆ ਫਿਰਿ ਪਵੈ ਨ ਫੀਰੁ ॥
माझे जन्म-मृत्यूचे दु:ख दूर झाले आहे आणि आता मला रहदारीचा त्रास सहन करावा लागणार नाही.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਤੂ ਹਰਿ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰੁ ॥੧੦॥
हे नानक, देव हा सद्‌गुणांचा अथांग सागर आहे, त्याच्या नामाचा जयजयकार करीत राहा ॥१०॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥
श्लोक महाला १॥

ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਤਨੁ ਜਾਲਿ ਜਿਨਿ ਜਲਿਐ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ॥
हे नानक! भगवंताच्या नामाचा विसर पडलेल्या या शरीराला जाळून टाक.

ਪਉਦੀ ਜਾਇ ਪਰਾਲਿ ਪਿਛੈ ਹਥੁ ਨ ਅੰਬੜੈ ਤਿਤੁ ਨਿਵੰਧੈ ਤਾਲਿ ॥੧॥
तुझ्या हृदयाच्या तळ्यात पापांची शेवाळ म्हणजे घाण साचत चालली आहे आणि ती स्वच्छ करण्यासाठी तुझा हात पोहोचणार नाही.॥१॥

ਮਃ ੧ ॥
महाला ॥१॥

ਨਾਨਕ ਮਨ ਕੇ ਕੰਮ ਫਿਟਿਆ ਗਣਤ ਨ ਆਵਹੀ ॥
हे नानक, माझ्या मनाची कृती इतकी निंदनीय आहे की त्यांची गणना करता येणार नाही.

ਕਿਤੀ ਲਹਾ ਸਹੰਮ ਜਾ ਬਖਸੇ ਤਾ ਧਕਾ ਨਹੀ ॥੨॥
अरे, त्यांच्यामुळे मला किती वेदना आणि भीती वाटेल. देवाने मला क्षमा केली तर मला त्रास होणार नाही ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਸਚਾ ਅਮਰੁ ਚਲਾਇਓਨੁ ਕਰਿ ਸਚੁ ਫੁਰਮਾਣੁ ॥
देवाने खरा कायदा अंमलात आणून संपूर्ण जगात आपला खरा नियम लागू केला आहे.

ਸਦਾ ਨਿਹਚਲੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸੋ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣੁ ॥
म्हणून ते चतुर परमात्मा सदैव स्थिर आणि विश्वव्यापी आहे.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸੇਵੀਐ ਸਚੁ ਸਬਦਿ ਨੀਸਾਣੁ ॥
गुरूंची भक्ती त्यांच्या कृपेनेच होते आणि सत्य हा शब्द त्यांच्या दरबारात पोहोचण्याचा एकमेव परवाना आहे.

ਪੂਰਾ ਥਾਟੁ ਬਣਾਇਆ ਰੰਗੁ ਗੁਰਮਤਿ ਮਾਣੁ ॥
त्याने संपूर्ण जग निर्माण केले आहे आणि गुरूंच्या सल्ल्यानुसार त्याच्या रंगांचा आनंद घ्या.

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਅਲਖੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਜਾਣੁ ॥੧੧॥
ते अगम्य, अदृश्य आणि लक्ष्य न करता येणारे आहे आणि भगवंताला गुरूद्वारेच ओळखले जाते. ॥११॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥
श्लोक महाला १ ॥

ਨਾਨਕ ਬਦਰਾ ਮਾਲ ਕਾ ਭੀਤਰਿ ਧਰਿਆ ਆਣਿ ॥
हे नानक! जीवाच्या संपत्तीचा गठ्ठा म्हणजेच त्याच्या चांगल्या-वाईट कर्मांचा हिशेब आणून आत ठेवला जातो.

ਖੋਟੇ ਖਰੇ ਪਰਖੀਅਨਿ ਸਾਹਿਬ ਕੈ ਦੀਬਾਣਿ ॥੧॥
सद्गुरूच्या दरबारात चांगल्या-अशुभ, खऱ्या-खोट्याचा न्याय होतो. ॥१॥

ਮਃ ੧ ॥
महाला १॥

ਨਾਵਣ ਚਲੇ ਤੀਰਥੀ ਮਨਿ ਖੋਟੈ ਤਨਿ ਚੋਰ ॥
काही लोकांच्या मनात मोठे दोष असतात आणि शरीरात विकारांच्या रूपाने चोर असतात. एक शो म्हणून, ते त्यांच्या पापांपासून मुक्त होण्यासाठी मोठ्या उत्साहाने पवित्र ठिकाणी स्नान करण्यासाठी जातात.

ਇਕੁ ਭਾਉ ਲਥੀ ਨਾਤਿਆ ਦੁਇ ਭਾ ਚੜੀਅਸੁ ਹੋਰ ॥
त्यामुळे तीर्थक्षेत्री स्नान केल्याने एक विकार दूर होतो परंतु विकारांचे आणखी दोन भाग जोडले जातात.

ਬਾਹਰਿ ਧੋਤੀ ਤੂਮੜੀ ਅੰਦਰਿ ਵਿਸੁ ਨਿਕੋਰ ॥
त्यांचे धोतर बाहेरून धुतले जाते पण त्यांचे अंत:करण खोट्याच्या रूपाने विषाने भरलेले असते.

ਸਾਧ ਭਲੇ ਅਣਨਾਤਿਆ ਚੋਰ ਸਿ ਚੋਰਾ ਚੋਰ ॥੨॥
असे स्नान न करताही ऋषी धन्य होतात तर चोर कितीही आंघोळ केला तरी चोरच असतो ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਆਪੇ ਹੁਕਮੁ ਚਲਾਇਦਾ ਜਗੁ ਧੰਧੈ ਲਾਇਆ ॥
देव स्वतः सर्वांवर राज्य करतो आणि जगभर विविध कार्यात गुंतलेला असतो.

ਇਕਿ ਆਪੇ ਹੀ ਆਪਿ ਲਾਇਅਨੁ ਗੁਰ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥
त्याने आपोआप काही जीवांना नाम सिमरनमध्ये गुंतवून ठेवले आहे आणि त्यांना गुरूंकडून आनंद मिळाला आहे.

ਦਹ ਦਿਸ ਇਹੁ ਮਨੁ ਧਾਵਦਾ ਗੁਰਿ ਠਾਕਿ ਰਹਾਇਆ ॥
हे मन दहा दिशांना चालते पण गुरूंनी त्यावर नियंत्रण ठेवले आहे.

ਨਾਵੈ ਨੋ ਸਭ ਲੋਚਦੀ ਗੁਰਮਤੀ ਪਾਇਆ ॥
सर्व जगाला नामाची इच्छा असते पण ती गुरूंच्या मताप्रमाणेच मिळते.

ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਮੇਟਿ ਨ ਸਕੀਐ ਜੋ ਹਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ॥੧੨॥
देवाने नशिबात जे लिहिले आहे ते टाळता येत नाही. ॥१२ ॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥
श्लोक महाला १ ॥

ਦੁਇ ਦੀਵੇ ਚਉਦਹ ਹਟਨਾਲੇ ॥
जगाला प्रकाशमान करण्यासाठी देवाने सूर्य आणि चंद्र हे दोन दिवे निर्माण केले आहेत आणि माणसांच्या रूपाने चौदा दुकानेही निर्माण केली आहेत.

ਜੇਤੇ ਜੀਅ ਤੇਤੇ ਵਣਜਾਰੇ ॥
जगातील सर्व जीव व्यापारी आहेत.

ਖੁਲ੍ਹੇ ਹਟ ਹੋਆ ਵਾਪਾਰੁ ॥
दुकाने उघडली की धंदा सुरू झाला.

ਜੋ ਪਹੁਚੈ ਸੋ ਚਲਣਹਾਰੁ ॥
जो जन्म घेऊन येतो त्याला येथून जावे लागते.

ਧਰਮੁ ਦਲਾਲੁ ਪਾਏ ਨੀਸਾਣੁ ॥
यमराजाच्या रूपातील दलाल जीवांच्या चांगल्या-वाईट कर्मांवर आपली मोहर उमटवत राहतात.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਲਾਹਾ ਪਰਵਾਣੁ ॥
हे नानक! प्राणिमात्रांनी कमावलेल्या नामाचाच लाभ स्वीकारला जातो.

ਘਰਿ ਆਏ ਵਜੀ ਵਾਧਾਈ ॥
नावाच्या रूपाने नफा मिळवून जे घरी परतले आहेत, त्यांना शुभेच्छांचा वर्षाव झाला आहे.

ਸਚ ਨਾਮ ਕੀ ਮਿਲੀ ਵਡਿਆਈ ॥੧॥
आणि फक्त त्याला सत्य नावाचा महिमा प्राप्त झाला आहे. ॥१॥

ਮਃ ੧ ॥
महाला ॥१॥

ਰਾਤੀ ਹੋਵਨਿ ਕਾਲੀਆ ਸੁਪੇਦਾ ਸੇ ਵੰਨ ॥
रात्री अंधार असतानाही पांढऱ्या कपड्यांचा रंग पांढराच राहतो, म्हणजेच धीरगंभीर लोक दुःखातही संयम सोडत नाहीत.

ਦਿਹੁ ਬਗਾ ਤਪੈ ਘਣਾ ਕਾਲਿਆ ਕਾਲੇ ਵੰਨ ॥
कोणताही संकोच न करता, दिवस पांढरा असला आणि भरपूर उष्णता असली तरी काळ्या गोष्टींचा रंग काळाच राहतो, म्हणजेच खोटे बोलणारे आपले खोटे बोलणे सोडत नाहीत.

ਅੰਧੇ ਅਕਲੀ ਬਾਹਰੇ ਮੂਰਖ ਅੰਧ ਗਿਆਨੁ ॥
ज्ञान नसलेले लोक मूर्ख असतात. मुर्खांची बुद्धी आंधळी असते, म्हणजेच मूर्ख हे ज्ञानहीन असतात.

ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਬਾਹਰੇ ਕਬਹਿ ਨ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥੨॥
हे नानक! ज्याला देवाचा आशीर्वाद मिळत नाही तो कधीही गौरवास पात्र होत नाही. २॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਕਾਇਆ ਕੋਟੁ ਰਚਾਇਆ ਹਰਿ ਸਚੈ ਆਪੇ ॥
खऱ्या भगवंतानेच हा गड देहाच्या रूपात बांधला आहे.

ਇਕਿ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਇਅਨੁ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਵਿਆਪੇ ॥
तो एखाद्याला द्वैतवादात प्रवृत्त करून दिशाभूल करतो आणि अहंकारी भावनांमध्ये रमतो.

ਇਹੁ ਮਾਨਸ ਜਨਮੁ ਦੁਲੰਭੁ ਸਾ ਮਨਮੁਖ ਸੰਤਾਪੇ ॥
हा मनुष्यजन्म दुर्लभ आहे पण जे लोक आपल्या मनाच्या इच्छेनुसार चालतात ते अत्यंत दुःखी असतात.

ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ਸੋ ਬੁਝਸੀ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਥਾਪੇ ॥
ही समज त्यालाच येते ज्याला ईश्वर स्वतः बुद्धी देतो आणि ज्याला सतगुरू प्रेरणा देतात.

ਸਭੁ ਜਗੁ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇਓਨੁ ਸਭ ਵਰਤੈ ਆਪੇ ॥੧੩॥
हे संपूर्ण विश्व म्हणजे भगवंताने निर्माण केलेला एक खेळ आहे ज्यामध्ये तो स्वतः सारखाच असतो.॥१३॥

Page 790

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥
श्लोक महाला १॥

ਚੋਰਾ ਜਾਰਾ ਰੰਡੀਆ ਕੁਟਣੀਆ ਦੀਬਾਣੁ ॥
चोर, व्यभिचारी, वेश्या आणि टोळ्यांचे इतके घनिष्ठ संबंध आहेत की त्यांच्या भेटीगाठी सुरूच असतात.

ਵੇਦੀਨਾ ਕੀ ਦੋਸਤੀ ਵੇਦੀਨਾ ਕਾ ਖਾਣੁ ॥
दुष्ट लोकांचे दुष्ट लोकांशी मैत्री असते आणि ते एकमेकांशी खातात, पितात आणि समाजात वावरतात.

ਸਿਫਤੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਨੀ ਸਦਾ ਵਸੈ ਸੈਤਾਨੁ ॥
अशा पापी लोकांना देवाच्या गौरवाचे महत्त्व अजिबात कळत नाही आणि त्यांच्या मनात सैतान नेहमी वास करत असतो.

ਗਦਹੁ ਚੰਦਨਿ ਖਉਲੀਐ ਭੀ ਸਾਹੂ ਸਿਉ ਪਾਣੁ ॥
गाढवावर चंदनाचा लेप लावला तरी तो धुळीतच असतो.

ਨਾਨਕ ਕੂੜੈ ਕਤਿਐ ਕੂੜਾ ਤਣੀਐ ਤਾਣੁ ॥
हे नानक! खोट्याचा धागा फिरवून, फक्त खोट्याचा ताना विणला जातो आणि.

ਕੂੜਾ ਕਪੜੁ ਕਛੀਐ ਕੂੜਾ ਪੈਨਣੁ ਮਾਣੁ ॥੧॥
कापडाचे खोटे माप दिले जाते. खोटे हे त्यांचे पोशाख आहे आणि खोटे हे त्यांचे अन्न आहे. ॥१॥

ਮਃ ੧ ॥
महाला ॥१॥

ਬਾਂਗਾ ਬੁਰਗੂ ਸਿੰਙੀਆ ਨਾਲੇ ਮਿਲੀ ਕਲਾਣ ॥
नमाज पुकारणारे मौलवा, बासरी वाजवणारे फकीर, तुतारी वाजवणारे योगी आणि नक्कल करणारे मिरासी लोकांकडे भीक मागत फिरतात.

ਇਕਿ ਦਾਤੇ ਇਕਿ ਮੰਗਤੇ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਪਰਵਾਣੁ ॥
हे परमेश्वरा! जगात काही दाता आणि काही भिकारी आहेत, परंतु सत्याच्या दरबारात फक्त

तुझेच नाव स्वीकारले जाते.

ਨਾਨਕ ਜਿਨ੍ਹੀ ਸੁਣਿ ਕੈ ਮੰਨਿਆ ਹਉ ਤਿਨਾ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥੨॥
हे नानक! ज्यांनी नाम ऐकले आणि त्याचे ध्यान केले त्यांच्यासाठी मी स्वतःचा त्याग करतो. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਭੁ ਕੂੜੁ ਹੈ ਕੂੜੋ ਹੋਇ ਗਇਆ ॥
मायेचा भ्रम हा सगळा खोटा आहे आणि शेवटी तो खोटाच ठरला.

ਹਉਮੈ ਝਗੜਾ ਪਾਇਓਨੁ ਝਗੜੈ ਜਗੁ ਮੁਇਆ ॥
माणसाच्या अभिमानामुळे संघर्ष निर्माण झाला आणि संघर्षामुळे सारे जग नष्ट झाले.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਝਗੜੁ ਚੁਕਾਇਓਨੁ ਇਕੋ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ॥
गुरुमुखाने भांडण मिटवले आणि प्रत्येक गोष्टीत एकच देव दिसतो.

ਸਭੁ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪਛਾਣਿਆ ਭਉਜਲੁ ਤਰਿ ਗਇਆ ॥
त्याने आपल्या आत्म्यातच भगवंताला ओळखले आहे त्यामुळे तो अस्तित्त्वाचा सागर ओलांडला आहे.

ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ ਜੋਤਿ ਵਿਚਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧੪॥
त्याचा प्रकाश परम प्रकाशात विलीन झाला आहे आणि तो हरिनामात विलीन झाला आहे. ॥१४॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥
श्लोक महाला १ ॥

ਸਤਿਗੁਰ ਭੀਖਿਆ ਦੇਹਿ ਮੈ ਤੂੰ ਸੰਮ੍ਰਥੁ ਦਾਤਾਰੁ ॥
हे सतगुरु! तुम्ही समर्थ आणि परोपकारी आहात, मला नामरूपाने दान द्या.

ਹਉਮੈ ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰੀਐ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥
माझा अभिमान आणि अहंकार दूर कर आणि माझी वासना, क्रोध आणि अहंकार पूर्णपणे नष्ट कर.

ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਪਰਜਾਲੀਐ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਆਧਾਰੁ ॥
माझा लोभ आणि लोभ जाळून टाक म्हणजे मला माझ्या जीवनाचा आधार मिळेल.

ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਵਤਨ ਨਿਰਮਲਾ ਮੈਲਾ ਕਬਹੂੰ ਨ ਹੋਇ ॥
हे नाम रात्रंदिवस ताजे आणि शुद्ध राहते आणि कधीही मलिन होत नाही.

ਨਾਨਕ ਇਹ ਬਿਧਿ ਛੁਟੀਐ ਨਦਰਿ ਤੇਰੀ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੧॥
नानक प्रार्थना करतात की हे माझ्या सतगुरु, या पद्धतीने मला बंधनांतून मुक्ती मिळू शकते आणि तुमच्या कृपेनेच सुख मिळू शकते.॥१॥

ਮः ੧ ॥
महाला १॥

ਇਕੋ ਕੰਤੁ ਸਬਾਈਆ ਜਿਤੀ ਦਰਿ ਖੜੀਆਹ ॥
दारात उभ्या असलेल्या सर्व जिवंत स्त्रियांचा पती एकच देव आहे.

ਨਾਨਕ ਕੰਤੈ ਰਤੀਆ ਪੁਛਹਿ ਬਾਤੜੀਆਹ ॥੨॥
हे नानक! पतीच्या प्रेमात लीन होऊन ते एकमेकांना त्याच्याबद्दल विचारतात. ॥२॥

ਮः ੧ ॥
महाला १॥

ਸਭੇ ਕੰਤੈ ਰਤੀਆ ਮੈ ਦੋਹਾਗਣਿ ਕਿਤੁ ॥
सर्व जिवंत स्त्रिया आपल्या पतीच्या प्रेमात मग्न आहेत, परंतु मी विवाहित स्त्री कोणत्या क्रमांकावर आहे?

ਮੈ ਤਨਿ ਅਵਗਣ ਏਤੜੇ ਖਸਮੁ ਨ ਫੇਰੇ ਚਿਤੁ ॥੩॥
माझ्या शरीरात इतके दोष आहेत की माझा स्वामी माझ्याकडे लक्षही देत नाही. ॥३॥

ਮः ੧ ॥
महाला १॥

ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਸਿਫਤਿ ਜਿਨਾ ਦੈ ਵਾਤਿ ॥
जे देवाची स्तुती करतात त्यांच्यासाठी मी स्वतःचा त्याग करतो.

ਸਭਿ ਰਾਤੀ ਸੋਹਾਗਣੀ ਇਕ ਮੈ ਦੋਹਾਗਣਿ ਰਾਤਿ ॥੪॥
हे परमेश्वरा! तू सर्व रात्र विवाहित स्त्रियांना देत आहेस, परंतु कृपया मला, विवाहित स्त्रीला एकच रात्र द्या. ॥४॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਦਰਿ ਮੰਗਤੁ ਜਾਚੈ ਦਾਨੁ ਹਰਿ ਦੀਜੈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ॥
हे हरी! मी तुझ्याकडे दान मागणारा भिकारी आहे, हे दान मला द्या.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਲੇਹੁ ਮਿਲਾਇ ਜਨੁ ਪਾਵੈ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ॥
गुरूंच्या द्वारे मला तुझ्याशी एकरूप कर म्हणजे मला तुझ्या हरिनामाची प्राप्ती होईल.

ਅਨਹਦ ਸਬਦੁ ਵਜਾਇ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਧਰਿ ॥
मला माझ्या मनात अहद हा शब्द खेळू दे आणि माझा प्रकाश परम प्रकाशात विलीन होऊ दे.

ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਜੈ ਜੈ ਸਬਦੁ ਹਰਿ ॥
मी हृदयात हरीची स्तुती केली पाहिजे आणि हरिचे नामस्मरण करत राहावे.

ਜਗ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ਆਪਿ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ॥੧੫॥
केवळ हरिवर प्रेम करा कारण तो संपूर्ण विश्वात सर्वव्यापी आहे.॥१५॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥
श्लोक महाला १ ॥

ਜਿਨੀ ਨ ਪਾਇਓ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸੁ ਕੰਤ ਨ ਪਾਇਓ ਸਾਉ ॥
ज्यांना प्रेम मिळाले नाही आणि पती प्रभूचा उपभोग घेतला नाही.

ਸੁੰਞੇ ਘਰ ਕਾ ਪਾਹੁਣਾ ਜਿਉ ਆਇਆ ਤਿਉ ਜਾਉ ॥੧॥
ते रिकाम्या घरातील पाहुण्यासारखे आहेत जो तो आला त्याच मार्गाने परततो.॥१॥

ਮਃ ੧ ॥
महाला १॥

ਸਉ ਓਲਾਮ੍ਹੇ ਦਿਨੈ ਕੇ ਰਾਤੀ ਮਿਲਨ੍ਹਿ ਸਹੰਸ ॥
जो रात्रंदिवस पापकर्मात मग्न राहतो तो लाखो तक्रारींचा पात्र ठरतो.

ਸਿਫਤਿ ਸਲਾਹਣੁ ਛਡਿ ਕੈ ਕਰੰਗੀ ਲਗਾ ਹੰਸੁ ॥
हा हंस सारख्या प्राण्याने भगवंताची स्तुती सोडून मेलेल्या प्राण्यांच्या हाडांचा शोध सुरू केला आहे, म्हणजेच दुर्गुणांचा त्रास होऊ लागला आहे.

ਫਿਟੁ ਇਵੇਹਾ ਜੀਵਿਆ ਜਿਤੁ ਖਾਇ ਵਧਾਇਆ ਪੇਟੁ ॥
त्याची जीवनपद्धती निषेधास पात्र आहे ज्यात त्याने स्वादिष्ट अन्न खाऊन पोट मोठे केले आहे.

ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਵਿਣੁ ਸਭੋ ਦੁਸਮਨੁ ਹੇਤੁ ॥੨॥
हे नानक! खऱ्या नावाशिवाय या सर्व आसक्ती आत्म्याचे शत्रू म्हणजेच हानिकारक बनतात.॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਢਾਢੀ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਨਿਤ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਿਆ ॥
रोज देवाची स्तुती करून धधीने आपला जन्म सफल केला आहे.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਿ ਸਲਾਹਿ ਸਚਾ ਉਰ ਧਾਰਿਆ ॥
गुरूच्या द्वारे पूजन आणि स्तुती गाऊन त्यांनी सत्य आपल्या हृदयात वसवले आहे.

ਘਰੁ ਦਰੁ ਪਾਵੈ ਮਹਲੁ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਿਆ ॥
नामाच्या प्रेमाने त्याला परमेश्वराचे द्वार सापडले आहे.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਹਉ ਗੁਰ ਕਉ ਵਾਰਿਆ ॥
त्याला गुरूद्वारे नाम प्राप्त झाले आहे, मी त्या गुरूला शरण गेलो आहे.

ਤੂ ਆਪਿ ਸਵਾਰਹਿ ਆਪਿ ਸਿਰਜਨਹਾਰਿਆ ॥੧੬॥
हे निर्मात्या! तूच सर्वांना शोभा देणारा आहेस.॥१६॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥
श्लोक महाला १ ॥

ਦੀਵਾ ਬਲੈ ਅੰਧੇਰਾ ਜਾਇ ॥
जसा दिवा लावल्याने अंधार दूर होतो.

ਬੇਦ ਪਾਠ ਮਤਿ ਪਾਪਾ ਖਾਇ ॥
त्याचप्रमाणे वेदांसारख्या शास्त्राचे पठण केल्याने पापी विचारांचा नाश होतो.

ਉਗਵੈ ਸੂਰੁ ਨ ਜਾਪੈ ਚੰਦੁ ॥
जसे सूर्योदयानंतर चंद्र दिसत नाही.

ਜਹ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਅਗਿਆਨੁ ਮਿਟੰਤੁ ॥
त्याचप्रमाणे ज्ञानाच्या प्रकाशाने अज्ञान नाहीसे होते.

ਬੇਦ ਪਾਠ ਸੰਸਾਰ ਕੀ ਕਾਰ ॥
जगात वेद पठण हा एक व्यवसाय झाला आहे.

ਪੜ੍ਹਿ ਪੜ੍ਹਿ ਪੰਡਿਤ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰ ॥
पंडित वेद वाचतात आणि त्यावर चिंतन करतात.

ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਸਭ ਹੋਇ ਖੁਆਰ ॥
पण शहाणपणाशिवाय ते सर्व केवळ मूर्ख आहेत.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਤਰਸਿ ਪਾਰਿ ॥੧॥
हे नानक! गुरूद्वारेच माणूस अस्तित्वाचा सागर पार करू शकतो.॥१॥

ਮਃ ੧ ॥
महाला १॥

ਸਬਦੈ ਸਾਦੁ ਨ ਆਇਓ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੋ ਪਿਆਰੁ ॥
ज्या व्यक्तीने ब्रह्म शब्दाचा उपभोग घेतला नाही आणि नामावरही प्रेम केले नाही.

ਰਸਨਾ ਫਿਕਾ ਬੋਲਣਾ ਨਿਤ ਨਿਤ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥
वाईट भाषेमुळे तो सतत खचून जातो.

ਨਾਨਕ ਪਇਐ ਕਿਰਤਿ ਕਮਾਵਣਾ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟਣਹਾਰੁ ॥੨॥
हे नानक! माणसाला त्याच्या नशिबात लिहिलेले काम करावे लागते, जे कोणीही थांबवू शकत नाही. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਜਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਲਾਹੇ ਆਪਣਾ ਸੋ ਸੋਭਾ ਪਾਏ ॥
जो आपल्या परमेश्वराची स्तुती करतो त्याला जगात मोठे वैभव प्राप्त होते.

ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਦੂਰਿ ਕਰਿ ਸਚੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥
तो त्याचा अभिमान काढून टाकतो आणि सत्य त्याच्या मनात स्थिर करतो.

ਸਚੁ ਬਾਣੀ ਗੁਣ ਉਚਰੈ ਸਚਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥
तो खऱ्या वाणीने भगवंताची स्तुती करतो आणि खरा आनंद प्राप्त करतो.

ਮੇਲੁ ਭਇਆ ਚਿਰੀ ਵਿਛੁੰਨਿਆ ਗੁਰ ਪੁਰਖਿ ਮਿਲਾਏ ॥
बराच काळ विभक्त झालेला आत्मा गुरूंनी पुन्हा एकदा देवाशी जोडला आहे.

ਮਨੁ ਮੈਲਾ ਇਵ ਸੁਧੁ ਹੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥੧੭॥
अशा रीतीने हरिनामाचे चिंतन केल्याने जीवाचे मलिन मन शुद्ध होते. ॥१७॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥
श्लोक महाला १ ॥

ਕਾਇਆ ਕੂਮਲ ਫੁਲ ਗੁਣ ਨਾਨਕ ਗੁਪਸਿ ਮਾਲ ॥
हे नानक! हे मानवी शरीर कळ्यासारखे आहे आणि गुण फुलासारखे आहेत.

ਏਨੀ ਫੁਲੀ ਰਉ ਕਰੇ ਅਵਰ ਕਿ ਚੁਣੀਅਹਿ ਡਾਲ ॥੧॥
त्यामुळे या गुणांच्या रूपातील फुलांची माळ करून देवासमोर अर्पण करावी. या फुलांचे हार बनवल्यानंतर, इतर फांद्या निवडण्याची गरज नाही. ॥१॥

ਮਹਲਾ ੨ ॥
महाला २ ॥

ਨਾਨਕ ਤਿਨਾ ਬਸੰਤੁ ਹੈ ਜਿਨ੍ ਘਰਿ ਵਸਿਆ ਕੰਤੁ ॥
हे नानक! ज्या स्त्रियांच्या घरी पती भगवान विराजमान असतात त्यांच्यासाठी हा सदैव वसंत असतो.

ਜਿਨ ਕੇ ਕੰਤ ਦਿਸਾਪੁਰੀ ਸੇ ਅਹਿਨਿਸਿ ਫਿਰਹਿ ਜਲੰਤ ॥੨॥
पण ज्या महिलांचे पती परदेशात गेले आहेत त्या रात्रंदिवस वियोगात जळत राहतात. २॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਦਇਆ ਕਰਿ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨੀ ॥
गुरूच्या शब्दांद्वारे, प्रभु स्वतः दया करतो आणि क्षमा करतो.

ਅਨਦਿਨੁ ਸੇਵੀ ਗੁਣ ਰਵਾ ਮਨੁ ਸਚੈ ਰਚਨੀ ॥
मी रात्रंदिवस देवाची उपासना व स्तुती करीत असतो. माझे मन परम सत्यात लीन असते.

ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਬੇਅੰਤੁ ਹੈ ਅੰਤੁ ਕਿਨੈ ਨ ਲਖਨੀ ॥
माझा प्रभु अनंत आहे आणि त्याचे रहस्य कोणालाही समजले नाही.

ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣੀ ਲਗਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਤ ਜਪਨੀ ॥
गुरूंच्या चरणी बसून रोज हरीचे नामस्मरण करावे.

ਜੋ ਇਛੈ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਇਸੀ ਸਭਿ ਘਰੈ ਵਿਚਿ ਜਚਨੀ ॥੧੮॥
अशा रीतीने इच्छित फल प्राप्त होऊन घरातील सर्व मनोकामना पूर्ण होतात ॥१८॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥
श्लोक महाला १ ॥

ਪਹਿਲ ਬਸੰਤੈ ਆਗਮਨਿ ਪਹਿਲਾ ਮਉਲਿਓ ਸੋਇ ॥
वसंत ऋतु प्रथम येतो परंतु त्याआधीही देव होता जो प्रथम उत्क्रांत होता.

ਜਿਤੁ ਮਉਲਿਐ ਸਭ ਮਉਲੀਐ ਤਿਸਹਿ ਨ ਮਉਲਿਹੁ ਕੋਇ ॥੧॥
त्याच्या विकासाने सर्वांचा विकास होतो. परंतु देव कोणी विकसित केलेला नाही, तो स्वयंअस्तित्वात आहे. ॥१॥

ਮਃ ੨ ॥
महाला २ ॥

ਪਹਿਲ ਬਸੰਤੈ ਆਗਮਨਿ ਤਿਸ ਕਾ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥
वसंत ऋतूच्या आगमनापूर्वीही अस्तित्वात असलेल्या गोष्टींचा विचार करा

ਨਾਨਕ ਸੋ ਸਾਲਾਹੀਐ ਜਿ ਸਭਸੈ ਦੇ ਆਧਾਰੁ ॥੨॥
हे नानक! आपण त्या देवाची स्तुती केली पाहिजे जो सर्वांना आधार देतो.॥२॥

ਮਃ ੨ ॥
महला २॥

ਮਿਲਿਐ ਮਿਲਿਆ ਨਾ ਮਿਲੈ ਮਿਲੈ ਮਿਲਿਆ ਜੇ ਹੋਇ ॥
नुसते बोलून सलोखा होत नाही, सलोखा प्रत्यक्षात घडला तरच खरे मिलन होते.

ਅੰਤਰ ਆਤਮੈ ਜੋ ਮਿਲੈ ਮਿਲਿਆ ਕਹੀਐ ਸੋਇ ॥੩॥
जे स्वतःच्या अंतरंगात विलीन झाले आहे त्यालाच मिलन म्हणावे.॥३॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹੀਐ ਸਚੁ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ॥
परमेश्वराच्या नावाचे गुणगान गा, हे खरे तर चांगले काम आहे जे तुम्ही केले पाहिजे.

ਦੂਜੀ ਕਾਰੈ ਲਗਿਆ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਪਾਵੈ ॥
जो इतर ऐहिक कार्यात गुंतलेला असतो त्याला पुनर्जन्म प्राप्त होतो.

ਨਾਮਿ ਰਤਿਆ ਨਾਮੁ ਪਾਈਐ ਨਾਮੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥
नामात लीन राहिल्यानेच नामाची प्राप्ती होते आणि भगवंताच्या नामातच करावे.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੀਐ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈ ॥
जो गुरूच्या उपदेशाने भगवंताची स्तुती करतो तो नामातच विलीन होतो.

ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਹੈ ਸੇਵਿਐ ਫਲ ਪਾਵੈ ॥੧੯॥
सत्गुरुची सेवा केल्याने फळ मिळते ॥१९॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੨ ॥
श्लोक महाला २ ॥

ਕਿਸ ਹੀ ਕੋਈ ਕੋਇ ਮੰਞੁ ਨਿਮਾਣੀ ਇਕੁ ਤੂ ॥
देवा, प्रत्येकाला काही ना काही आधार असतो पण माझ्यासाठी फक्त तूच आहेस विनीत.

ਕਿਉ ਨ ਮਰੀਜੈ ਰੋਇ ਜਾ ਲਗੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਹੀ ॥੧॥
जोपर्यंत तू येऊन माझ्या मनात वास करत नाहीस, तोपर्यंत मी रडत का मरावे?॥१॥

ਮਃ ੨ ॥
महाला २ ॥

ਜਾਂ ਸੁਖੁ ਤਾ ਸਹੁ ਰਾਵਿਓ ਦੁਖਿ ਭੀ ਸੰਮ੍ਹਾਲਿਓਇ ॥
तू सुखी असशील तरी तुझ्या पतीचे स्मरण कर आणि दु:खातही त्याच्या स्मरणात लीन राहा.

ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਸਿਆਣੀਏ ਇਉ ਕੰਤ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥੨॥
नानक म्हणतात, हे ज्ञानी स्त्री! पती भगवंताशी असेच खरे मिलन होते. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਹਉ ਕਿਆ ਸਾਲਾਹੀ ਕਿਰਮ ਜੰਤੁ ਵਡੀ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥
हे देवा! तुझा महिमा फार मोठा आहे, मग मी, किडासारखा लहान प्राणी, तुझी स्तुती का करू?

ਤੂ ਅਗਮ ਦਇਆਲੁ ਅਗੰਮੁ ਹੈ ਆਪਿ ਲੈਹਿ ਮਿਲਾਈ ॥
तू अगाध, दयाळू आणि असीम आहेस आणि तू स्वत:मध्येच विलीन झालास.

ਮੈ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਬੇਲੀ ਕੋ ਨਹੀ ਤੂ ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ ॥
तुझ्याशिवाय माझा कोणी साथीदार नाही आणि शेवटच्या क्षणी मला मदत करणारा तूच आहेस.

ਜੋ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਗਤੀ ਤਿਨ ਲੈਹਿ ਛਡਾਈ ॥
जो कोणी तुमच्याकडे आश्रयाला येतो, त्याला तुम्ही यमापासून मुक्त करता.

ਨਾਨਕ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਹੈ ਤਿਸੁ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਈ ॥੨੦॥੧॥
हे नानक! देव बेफिकीर आहे आणि त्याला एका राशीचाही लोभ नाही. ॥२०॥ १॥

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਬਾਣੀ ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਤਥਾ ਸਭਨਾ ਭਗਤਾ ਕੀ ॥
रागु सुही बानी श्री कबीर जिऊ आणि सभा भागता की.

ਕਬੀਰ ਕੇ
कबीराचे.

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਅਵਤਰਿ ਆਇ ਕਹਾ ਤੁਮ ਕੀਨਾ ॥
हे भावा, दुर्लभ मनुष्यजन्म घेऊन तू काय केलेस?

ਰਾਮ ਕੋ ਨਾਮੁ ਨ ਕਬਹੂ ਲੀਨਾ ॥੧॥
मी कधीच रामाचे नाव घेतले नाही. ॥१॥.

ਰਾਮ ਨ ਜਪਹੁ ਕਵਨ ਮਤਿ ਲਾਗੇ ॥
रामनामाचा जप न करून तुम्ही कोणता धर्म लाडला आहे?

ਮਰਿ ਜਇਬੇ ਕਉ ਕਿਆ ਕਰਹੁ ਅਭਾਗੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे दुर्दैवी, मरणाच्या वेळीही तू काय करतोस? ॥१॥रहाउ॥

ਦੁਖ ਸੁਖ ਕਰਿ ਕੈ ਕੁਟੰਬੁ ਜੀਵਾਇਆ ॥
दु:खालाही सुख मानून तुम्ही कुटुंबाचे पालनपोषण केले.

ਮਰਤੀ ਬਾਰ ਇਕਸਰ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥
आता मृत्यूच्या वेळीही केवळ दु:खच होते. ॥२॥

ਕੰਠ ਗਹਨ ਤਬ ਕਰਨ ਪੁਕਾਰਾ ॥
आता यमदूतांनी तुझी मान पकडली आहे, तू जोरात ओरडत आहेस.

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਆਗੇ ਤੇ ਨ ਸੰਮ੍ਹਾਰਾ ॥੩॥੧॥
कबीरजी म्हणतात, अरे भाऊ, तुला आधी देव का आठवला नाही? ॥३॥ १॥

ਸੂਹੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥
सोही कबीर जी.

ਥਰਹਰ ਕੰਪੈ ਬਾਲਾ ਜੀਉ ॥
सजीव रूपातील मुलगी मिलनाच्या वेळी हादरते आणि.

ਨਾ ਜਾਨਉ ਕਿਆ ਕਰਸੀ ਪੀਉ ॥੧॥
तिची प्रेयसी तिच्याशी काय करेल हे तिला माहित नाही. ॥१॥

ਰੈਨਿ ਗਈ ਮਤ ਦਿਨੁ ਭੀ ਜਾਇ ॥
सिमरन नावाशिवाय तारुण्याची रात्र गेली आणि म्हातारपणाचे दिवसही आपल्याशिवाय जाऊ शकतील अशी भीती त्याला वाटते.

ਭਵਰ ਗਏ ਬਗ ਬੈਠੇ ਆਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
काळ्या केसांचे पक्षी उडून गेले आणि पांढऱ्या केसांच्या रूपात बगळे येऊन बसले. ॥१॥रहाउ॥

ਕਾਚੈ ਕਰਵੈ ਰਹੈ ਨ ਪਾਨੀ ॥
कच्च्या भांड्यात पाणी कधीच राहत नाही, त्याचप्रमाणे हे शरीर आहे.

ਹੰਸੁ ਚਲਿਆ ਕਾਇਆ ਕੁਮਲਾਨੀ ॥੨॥
आत्म्यासारखा हंस उडून गेला की शरीर सुकते. ॥२॥

ਕੁਆਰ ਕੰਨਿਆ ਜੈਸੇ ਕਰਤ ਸੀਗਾਰਾ ॥
कुमारी मुलीसारखी स्वतःला शोभते पण.

ਕਿਉ ਰਲੀਆ ਮਾਨੈ ਬਾਝੁ ਭਤਾਰਾ ॥੩॥
ती तिच्या पतीशिवाय उत्सव करू शकत नाही. ॥३॥

ਕਾਗ ਉਡਾਵਤ ਭੁਜਾ ਪਿਰਾਨੀ ॥
माझे हात माझे पती देवाची वाट पाहत उडणारे कावळे थकले आहेत पण माझा नवरा देव आला नाही.

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਇਹ ਕਥਾ ਸਿਰਾਨੀ ॥੪॥੨॥
कबीरजी म्हणतात की माझी ही जीवनकथा आता संपली आहे. ॥४॥ २॥

ਸੂਹੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ॥
कबीर चिरंजीव.

ਅਮਲੁ ਸਿਰਾਨੋ ਲੇਖਾ ਦੇਨਾ ॥
आता या शरीरावरील तुमचा अधिकार संपला आहे आणि तुम्हाला तुमच्या कर्मांचा हिशेब द्यावा लागेल.

ਆਏ ਕਠਿਨ ਦੂਤ ਜਮ ਲੇਨਾ ॥
कठोर स्वभावाचे यमदूत जीव घेण्यास आले आहेत आणि.

ਕਿਆ ਤੈ ਖਟਿਆ ਕਹਾ ਗਵਾਇਆ ॥
ते त्याला सांगतात की या जगात येऊन तू काय मिळवलेस आणि काय गमावले आहेस.

ਚਲਹੁ ਸਿਤਾਬ ਦੀਬਾਨਿ ਬੁਲਾਇਆ ॥੧॥
लवकर ये, यमराजाने तुला बोलावले आहे. ॥१॥

ਚਲੁ ਦਰਹਾਲੁ ਦੀਵਾਨਿ ਬੁਲਾਇਆ ॥
या अवस्थेत यमराजाने तुम्हाला आपल्या दरबारात बोलावले आहे.

ਹਰਿ ਫੁਰਮਾਨੁ ਦਰਗਹ ਕਾ ਆਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
देवाच्या न्यायालयाचा आदेश आला आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਕਰਉ ਅਰਦਾਸਿ ਗਾਵ ਕਿਛੁ ਬਾਕੀ ॥
प्राणी म्हणतो, हे यमदूतांनो! मी तुम्हाला प्रार्थना करतो की माझे काही पैसे गावातून घ्यायचे आहेत.

ਲੇਉ ਨਿਬੇਰਿ ਆਜੁ ਕੀ ਰਾਤੀ ॥
तो व्यवहार मी आज रात्रीच पूर्ण करेन.

ਕਿਛੁ ਭੀ ਖਰਚੁ ਤੁਮ੍ਾਰਾ ਸਾਰਉ ॥
तुमच्या खर्चाचीही व्यवस्था मी करेन.

ਸੁਬਹ ਨਿਵਾਜ ਸਰਾਇ ਗੁਜਾਰਉ ॥੨॥
मी सकाळची नमाज सरायमध्येच अदा करीन. ॥२॥

ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਾ ਕਉ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਲਾਗਾ ॥
ज्याने ऋषींच्या सहवासात राहून हिरवा रंग प्राप्त केला आहे.

ਧਨੁ ਧਨੁ ਸੋ ਜਨੁ ਪੁਰਖੁ ਸਭਾਗਾ ॥
धन्य तो भाग्यवान माणूस.

ਈਤ ਊਤ ਜਨ ਸਦਾ ਸੁਹੇਲੇ ॥
अशी व्यक्ती या लोकात आणि परलोकात सुखी राहते.

ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਜੀਤਿ ਅਮੋਲੇ ॥੩॥
जन्माचे मौल्यवान द्रव्य त्याने जिंकले आहे. ॥३॥

ਜਾਗਤੁ ਸੋਇਆ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥
जो माणूस सावध असूनही अज्ञानाच्या झोपेत आहे, त्याने आपला अमूल्य जन्म वाया घालवला आहे.

ਮਾਲੁ ਧਨੁ ਜੋਰਿਆ ਭਇਆ ਪਰਾਇਆ ॥
त्याने मिळवलेली सर्व संपत्ती आणि संपत्ती त्याच्या मृत्यूनंतर परकी झाली आहे.

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਤੇਈ ਨਰ ਭੂਲੇ ॥
कबीरजी म्हणतात की तोच माणूस विसरला आहे.

ਖਸਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ਮਾਟੀ ਸੰਗਿ ਰੂਲੇ ॥੪॥੩॥
ज्यांना भगवंताचा विसर पडला आहे आणि त्यांची माती झाली आहे. ॥४॥ ३॥

ਸੂਹੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਲਲਿਤ ॥
सोही कबीर जिउ ललित.

ਥਾਕੇ ਨੈਨ ਸ੍ਰਵਨ ਸੁਨਿ ਥਾਕੇ ਥਾਕੀ ਸੁੰਦਰਿ ਕਾਇਆ ॥
हे प्राणी! तुझे डोळे बघून आणि ऐकून थकले आहेत, तुझे कानही ऐकून थकले आहेत आणि तुझे सुंदर शरीरही थकले आहे.

ਜਰਾ ਹਾਕ ਦੀ ਸਭ ਮਤਿ ਥਾਕੀ ਏਕ ਨ ਥਾਕਸਿ ਮਾਇਆ ॥੧॥
म्हातारपणामुळे तुमची संपूर्ण बुद्धिमत्ता थकली आहे, परंतु केवळ एका भ्रमाचे आकर्षण थकत नाही. ॥१॥

ਬਾਵਰੇ ਤੈ ਗਿਆਨ ਬੀਚਾਰੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥
हे मूर्खा! तुला ज्ञानाची बुद्धी प्राप्त झाली नाही आणि.

ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
आपला जन्म वाया घालवला.॥१॥रहाउ॥

ਤਬ ਲਗੁ ਪ੍ਰਾਨੀ ਤਿਸੈ ਸਰੇਵਹੁ ਜਬ ਲਗੁ ਘਟ ਮਹਿ ਸਾਸਾ ॥
हे जीव! जोपर्यंत तुमच्या शरीरात प्राणाचा श्वास चालू आहे तोपर्यंत भगवंताचे स्मरण करत राहा.

ਜੇ ਘਟੁ ਜਾਇ ਤ ਭਾਉ ਨ ਜਾਸੀ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਨਿਵਾਸਾ ॥੨॥
तुझे शरीर जरी नष्ट झाले तरी भगवंताचे प्रेम संपणार नाही आणि तू हरीच्या चरणी वास करशील.॥२॥

ਜਿਸ ਕਉ ਸਬਦੁ ਬਸਾਵੈ ਅੰਤਰਿ ਚੂਕੈ ਤਿਸਹਿ ਪਿਆਸਾ ॥
ज्याच्या हृदयात भगवंत त्याचे शब्द वास करतात, त्याची तहान शमते.

ਹੁਕਮੈ ਬੂਝੈ ਚਉਪੜਿ ਖੇਲੈ ਮਨੁ ਜਿਣਿ ਢਾਲੇ ਪਾਸਾ ॥੩॥
त्याचा आदेश समजून तो बुद्धिबळाचा खेळ जीवाशी खेळतो. मन जिंकून तो फासे फेकतो. ॥३॥

ਜੋ ਜਨ ਜਾਨਿ ਭਜਹਿ ਅਬਿਗਤ ਕਉ ਤਿਨ ਕਾ ਕਛੂ ਨ ਨਾਸਾ ॥
जे लोक ही पद्धत समजून भगवंताची आराधना करत राहतात, त्यांचे काहीही नाश होत नाही.

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਤੇ ਜਨ ਕਬਹੁ ਨ ਹਾਰਹਿ ਢਾਲਿ ਜੁ ਜਾਨਹਿ ਪਾਸਾ ॥੪॥੪॥
कबीरजी म्हणतात की ते लोक जीवनाच्या खेळात कधीच हरत नाहीत ज्यांना फासे कसे टाकायचे हे माहित असते.॥४॥ ४॥

ਸੂਹੀ ਲਲਿਤ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ॥
ललित कबीर चिरंजीव.

ਏਕੁ ਕੋਟੁ ਪੰਚ ਸਿਕਦਾਰਾ ਪੰਚੇ ਮਾਗਹਿ ਹਾਲਾ ॥
मानवी शरीर हा एक किल्ला आहे. वासना, क्रोध, लोभ, आसक्ती आणि अहंकार हे पाच दुर्गुण या गडाचे मालक आहेत आणि हे पाचही दुर्गुण माझ्याकडे कर मागतात.

ਜਿਮੀ ਨਾਹੀ ਮੈ ਕਿਸੀ ਕੀ ਬੋਈ ਐਸਾ ਦੇਨੁ ਦੁਖਾਲਾ ॥੧॥
मी त्यांच्यापैकी कोणाचीही जमीन पेरली नाही, मी त्यांच्या जमिनी पेरल्यासारखे ते मला त्रास देत आहेत. ॥१॥

ਹਰਿ ਕੇ ਲੋਗਾ ਮੋ ਕਉ ਨੀਤਿ ਡਸੈ ਪਟਵਾਰੀ ॥
हे देवाच्या भक्तांनो! पटवारीच्या रूपात मृत्यूची भीती डंकत राहते, म्हणजेच दुःखी करते.

ਊਪਰਿ ਭੁਜਾ ਕਰਿ ਮੈ ਗੁਰ ਪਹਿ ਪੁਕਾਰਿਆ ਤਿਨਿ ਹਉ ਲੀਆ ਉਬਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जेव्हा मी माझे हात वर केले आणि गुरूंना हाक मारली तेव्हा त्यांनी मला यापासून वाचवले. ॥१॥रहाउ॥

ਨਉ ਡਾਡੀ ਦਸ ਮੁੰਸਫ ਧਾਵਹਿ ਰਈਅਤਿ ਬਸਨ ਨ ਦੇਹੀ ॥
शरीराचे नऊ दरवाजे आणि दहा न्यायाधीश, पाच ज्ञानेंद्रिये आणि पाच कर्मेंद्रिये चालू राहतात आणि ते सत्य, समाधान, दया, धर्म इत्यादींच्या रूपाने लोकांना स्थिर होऊ देत नाहीत.

ਡੋਰੀ ਪੂਰੀ ਮਾਪਹਿ ਨਾਹੀ ਬਹੁ ਬਿਸਟਾਲਾ ਲੇਹੀ ॥੨॥
ते मोजमाप करणारे पूर्ण मोजमापही करत नाहीत आणि लाच घेतात. ॥२॥

ਬਹਤਰਿ ਘਰ ਇਕੁ ਪੁਰਖੁ ਸਮਾਇਆ ਉਨਿ ਦੀਆ ਨਾਮੁ ਲਿਖਾਈ ॥
माझ्या देहाच्या घरातील प्रत्येक वाहिनीवर उपस्थित असलेल्या माणसाने माझ्या खात्यात देवाचे नाव लिहिले आहे.

ਧਰਮ ਰਾਇ ਕਾ ਦਫਤਰੁ ਸੋਧਿਆ ਬਾਕੀ ਰਿਜਮ ਨ ਕਾਈ ॥੩॥
यमराजाच्या दप्तरात माझ्या कर्माचा हिशेब तपासला असता माझ्या बाजूने किंचितही कर्ज आढळले नाही.॥३॥

ਸੰਤਾ ਕਉ ਮਤਿ ਕੋਈ ਨਿੰਦਹੁ ਸੰਤ ਰਾਮੁ ਹੈ ਏਕੋੁ ॥
कोणीही संतांवर टीका करू नये कारण संत आणि राम हे एकच आहेत.

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਮੈ ਸੋ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਜਾ ਕਾ ਨਾਉ ਬਿਬੇਕੋੁ ॥੪॥੫॥
कबीरजी म्हणतात की मला तो गुरु सापडला ज्याचे नाव विवेक आहे. ॥४॥ ५॥

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਬਾਣੀ ਸ੍ਰੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀਉ ਕੀ
रगु सुही बाणी श्री रविदास जीउ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਸਹ ਕੀ ਸਾਰ ਸੁਹਾਗਨਿ ਜਾਨੈ ॥
केवळ विवाहित स्त्रीलाच तिच्या स्वामीचे, परमेश्वराचे महत्त्व कळते.

ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਸੁਖ ਰਲੀਆ ਮਾਨੈ ॥
ती आपला अभिमान सोडते आणि आनंद आणि आनंद साजरा करते.

ਤਨੁ ਮਨੁ ਦੇਇ ਨ ਅੰਤਰੁ ਰਾਖੈ ॥
ती तिचे शरीर आणि मन देवाला अर्पण करते आणि तिला त्याच्यापासून वेगळे नसते.

ਅਵਰਾ ਦੇਖਿ ਨ ਸੁਨੈ ਅਭਾਖੈ ॥੧॥
ती इतरांकडे पाहत नाही, त्यांचे ऐकत नाही किंवा अशुभ शब्दही बोलत नाही.॥ १॥

ਸੋ ਕਤ ਜਾਨੈ ਪੀਰ ਪਰਾਈ ॥
दुसऱ्याचं दुःख तिला कसं समजेल.

ਜਾ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਦਰਦੁ ਨ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ज्याच्या हृदयात प्रेमाची वेदना कधीच आली नाही. ॥१॥रहाउ॥

ਦੁਖੀ ਦੁਹਾਗਨਿ ਦੁਇ ਪਖ ਹੀਨੀ ॥
ती विवाहित स्त्री दुःखी राहते आणि मरणोत्तर जीवनापासून वंचित राहते.

ਜਿਨਿ ਨਾਹ ਨਿਰੰਤਰਿ ਭਗਤਿ ਨ ਕੀਨੀ ॥
ज्याने आपल्या देवाची अखंड पूजा केली नाही.

ਪੁਰ ਸਲਾਤ ਕਾ ਪੰਥੁ ਦੁਹੇਲਾ ॥
मृत्यूचा मार्ग खूप वेदनादायक आहे.

ਸੰਗਿ ਨ ਸਾਥੀ ਗਵਨੁ ਇਕੇਲਾ ॥੨॥
प्राण्याला कोणी सोबती किंवा सोबती नसतो आणि त्याला एकटेच जावे लागते. ॥२॥

ਦੁਖੀਆ ਦਰਦਵੰਦੁ ਦਰਿ ਆਇਆ ॥
देवा, मी दु:खी आणि दु:खाने तुझ्या दारी आलो आहे.

ਬਹੁਤੁ ਪਿਆਸ ਜਬਾਬੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥
मला तुला भेटण्याची तीव्र इच्छा आहे पण मला तुझ्याकडून प्रतिसाद मिळाला नाही.

ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਸਰਨਿ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ॥
रविदासजी प्रार्थना करतात, हे परमेश्वरा, मी तुझ्या शरणात आलो आहे.

ਜਿਉ ਜਾਨਹੁ ਤਿਉ ਕਰੁ ਗਤਿ ਮੇਰੀ ॥੩॥੧॥
तुम्हाला योग्य वाटेल तसे मला हलवा. ॥३॥ १॥

ਸੂਹੀ ॥
सुही॥

ਜੋ ਦਿਨ ਆਵਹਿ ਸੋ ਦਿਨ ਜਾਹੀ ॥
आयुष्यातला प्रत्येक दिवस येतो आणि जातो.

ਕਰਨਾ ਕੂਚੁ ਰਹਨੁ ਥਿਰੁ ਨਾਹੀ ॥
प्रत्येक व्यक्तीला एक ना एक दिवस येथून निघून जावे लागते आणि येथे कोणीही स्थिर राहायचे नाही.

ਸੰਗੁ ਚਲਤ ਹੈ ਹਮ ਭੀ ਚਲਨਾ ॥
आमचे मित्र हे जग सोडून जात आहेत आणि आम्हालाही येथून जावे लागणार आहे.

ਦੂਰਿ ਗਵਨੁ ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਮਰਨਾ ॥੧॥
मृत्यू आपल्या डोक्यावर उभा आहे आणि आपल्याला लांबचा प्रवास करावा लागतो.॥ १॥

ਕਿਆ ਤੂ ਸੋਇਆ ਜਾਗੁ ਇਆਨਾ ॥
अरे मुर्ख, अज्ञानाच्या झोपेत का झोपला आहेस?

ਤੈ ਜੀਵਨੁ ਜਗਿ ਸਚੁ ਕਰਿ ਜਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जगातले जीवन तुम्हाला खरे समजले आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਜਿਨਿ ਜੀਉ ਦੀਆ ਸੁ ਰਿਜਕੁ ਅੰਬਰਾਵੈ ॥
ज्या देवाने जीवन दिले तोच देव आपल्याला अन्न पुरवून आपली काळजी घेतो.

ਸਭ ਘਟ ਭੀਤਰਿ ਹਾਟੁ ਚਲਾਵੈ ॥
तो सर्व शरीरात आपले दुकान चालवत आहे.

ਕਰਿ ਬੰਦਿਗੀ ਛਾਡਿ ਮੈ ਮੇਰਾ ॥
हे मानवा! अहंकार आणि स्वार्थ सोडून देवाची पूजा कर.

ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਸਮ੍ਹਾਰਿ ਸਵੇਰਾ ॥੨॥
आता ही तुमच्या जीवनाची सकाळची वेळ आहे, हृदयात नामस्मरण करा. ॥२॥

ਜਨਮੁ ਸਿਰਾਨੋ ਪੰਥੁ ਨ ਸਵਾਰਾ ॥
तुमचे संपूर्ण आयुष्य निघून गेले पण तुम्ही अजून पुढच्या जगाचा मार्ग मोकळा केलेला नाही.

ਸਾਂਝ ਪਰੀ ਦਹ ਦਿਸ ਅੰਧਿਆਰਾ ॥
संध्याकाळ झाली आहे, म्हणजे म्हातारपण आले आहे आणि दहाही दिशांना अज्ञानाच्या रूपात अंधार आहे.

ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਨਿਦਾਨਿ ਦਿਵਾਨੇ ॥
रविदासजी म्हणतात की हे निष्पाप आणि वेड्या माणसा.

ਚੇਤਸਿ ਨਾਹੀ ਦੁਨੀਆ ਫਨ ਖਾਨੇ ॥੩॥੨॥
हे जग म्हणजे प्राणिमात्रांचे नाशवंत घर आहे. ॥३॥ २॥.

ਸੂਹੀ ॥
सुही॥

ਊਚੇ ਮੰਦਰ ਸਾਲ ਰਸੋਈ ॥
उंच महाल आणि सुंदर स्वयंपाकघर असलेला माणूस.

ਏਕ ਘਰੀ ਫੁਨਿ ਰਹਨੁ ਨ ਹੋਈ ॥੧॥
त्यांच्या मृत्यूनंतर त्यांना त्यांच्यात क्षणभरही राहायला मिळाले नाही. ॥१॥

ਇਹੁ ਤਨੁ ਐਸਾ ਜੈਸੇ ਘਾਸ ਕੀ ਟਾਟੀ ॥
हे शरीर गवताच्या कोरीसारखे आहे

ਜਲਿ ਗਇਓ ਘਾਸੁ ਰਲਿ ਗਇਓ ਮਾਟੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
सर्व गवत जळून मातीत बदलते.॥१॥रहाउ॥

ਭਾਈ ਬੰਧ ਕੁਟੰਬ ਸਹੇਰਾ ॥ ਓਇ ਭੀ ਲਾਗੇ ਕਾਢੁ ਸਵੇਰਾ ॥੨॥
जेव्हा एखाद्या व्यक्तीचे जीवन संपते, तेव्हा त्याचे भाऊ, नातेवाईक, कुटुंबातील सदस्य आणि मित्र सर्वजण त्याला लवकरात लवकर त्याचे पार्थिव घरातून काढून टाकण्यास सांगू लागतात.॥ २॥

ਘਰ ਕੀ ਨਾਰਿ ਉਰਹਿ ਤਨ ਲਾਗੀ ॥
त्याची पत्नी जी त्याच्या हृदयाच्या जवळ होती.

ਉਹ ਤਉ ਭੂਤੁ ਭੂਤੁ ਕਰਿ ਭਾਗੀ ॥੩॥
तीही त्याला भूत म्हणत पळून गेली आहे. ॥३॥

ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਸਭੈ ਜਗੁ ਲੂਟਿਆ ॥
रविदासजी म्हणतात की दुर्गुणांच्या रूपात चोरांनी संपूर्ण जग लुटले आहे.

ਹਮ ਤਉ ਏਕ ਰਾਮੁ ਕਹਿ ਛੂਟਿਆ ॥੪॥੩॥
मात्र रामनामाचा जप करून आपण त्यांच्यापासून मुक्त झालो आहोत. ॥४॥ ३॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਬਾਣੀ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ ਕੀ ॥
रागु सुही बानी शेख फरीद जी की ॥

ਤਪਿ ਤਪਿ ਲੁਹਿ ਲੁਹਿ ਹਾਥ ਮਰੋਰਉ ॥
वियोगाच्या आगीत जळत मी हात मुरडतो आणि.

ਬਾਵਲਿ ਹੋਈ ਸੋ ਸਹੁ ਲੋਰਉ ॥
मी वेडा आहे आणि परमेश्वराला भेटण्याची इच्छा आहे.

ਤੈ ਸਹਿ ਮਨ ਮਹਿ ਕੀਆ ਰੋਸੁ ॥
हे परमेश्वरा! तू मनात माझ्यावर रागावला आहेस.

ਮੁਝੁ ਅਵਗਨ ਸਹ ਨਾਹੀ ਦੋਸੁ ॥੧॥
तुझा काही दोष नाही पण माझ्यात खूप दोष आहेत.॥१॥

ਤੈ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਮੈ ਸਾਰ ਨ ਜਾਨੀ ॥
तू माझा गुरु आहेस पण मला तुझे महत्त्व कळले नाही.

ਜੋਬਨੁ ਖੋਇ ਪਾਛੈ ਪਛੁਤਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
माझे तारुण्य वाया घालवल्याचा आता मला पश्चाताप होत आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਕਾਲੀ ਕੋਇਲ ਤੂ ਕਿਤ ਗੁਨ ਕਾਲੀ ॥
हे काळ्या कोकिळे! तू का काळी झालीस?

ਅਪਨੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕੇ ਹਉ ਬਿਰਹੈ ਜਾਲੀ ॥
कोकिळा म्हणते की मी माझ्या प्रियकरापासूनच्या वियोगाने जळून खाक झाले आहे.

ਪਿਰਹਿ ਬਿਹੂਨ ਕਤਹਿ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥
प्रेयसीशिवाय तिला आनंद कसा मिळेल?

ਜਾ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਤਾ ਪ੍ਰਭੂ ਮਿਲਾਏ ॥੨॥
जेव्हा देव दयाळू असतो तेव्हा तो जीव आपोआप स्त्रीला स्वतःशी जोडतो. ॥२॥

ਵਿਧਣ ਖੂਹੀ ਮੁੰਧ ਇਕੇਲੀ ॥
मी, एक जिवंत स्त्री, या भयंकर जगाच्या विहिरीत एकटी पडलो आहे.

ਨਾ ਕੋ ਸਾਥੀ ਨਾ ਕੋ ਬੇਲੀ ॥
इथे मला कोणी साथीदार नाही आणि बायली नाही.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮੇਲੀ ॥
भगवंताने कृपेने मला संतांच्या संगतीत समाविष्ट केले आहे.

ਜਾ ਫਿਰਿ ਦੇਖਾ ਤਾ ਮੇਰਾ ਅਲਹੁ ਬੇਲੀ ॥੩॥
मी पुन्हा पाहिलं तर अल्लाह वेलीच्या रूपात माझ्या पाठीशी उभा होता.

ਵਾਟ ਹਮਾਰੀ ਖਰੀ ਉਡੀਣੀ ॥
आमचा भक्तीचा मार्ग अत्यंत दु:खद म्हणजेच कठीण आहे.

ਖੰਨਿਅਹੁ ਤਿਖੀ ਬਹੁਤੁ ਪਿਈਣੀ ॥
हे सेब्रेच्या काठापेक्षा तीक्ष्ण आणि अधिक टोकदार आहे.

ਉਸੁ ਊਪਰਿ ਹੈ ਮਾਰਗੁ ਮੇਰਾ ॥
माझा मार्ग त्याहून वरचा आहे.

ਸੇਖ ਫਰੀਦਾ ਪੰਥੁ ਸਮ੍ਹਾਰਿ ਸਵੇਰਾ ॥੪॥੧॥
हे शेख फरीद! तुझ्या आयुष्याच्या सकाळी तुझा मार्ग तयार कर. ॥४॥ १॥

ਸੂਹੀ ਲਲਿਤ ॥
सुही ललित ॥

ਬੇੜਾ ਬੰਧਿ ਨ ਸਕਿਓ ਬੰਧਨ ਕੀ ਵੇਲਾ ॥
आयुष्याचा तराफा बांधायची वेळ आली तेव्हा तो बांधता आला नाही. म्हणजेच, जेव्हा परमेश्वराचे स्मरण करण्याची वेळ आली, म्हणजेच तुम्ही लहान असताना, तुम्ही त्याचे स्मरण केले नाही.

ਭਰਿ ਸਰਵਰੁ ਜਬ ਊਛਲੈ ਤਬ ਤਰਣੁ ਦੁਹੇਲਾ ॥੧॥
आता समुद्र उसळत असताना आणि लाटा उसळत असताना ते ओलांडणे कठीण झाले आहे. म्हणजेच आता वृद्धापकाळात दुर्गुणांनी समुद्र भरून आपली ताकद दाखवली असताना त्यांच्यावर नियंत्रण ठेवणे कठीण झाले आहे. ॥१॥

ਹਥੁ ਨ ਲਾਇ ਕਸੁੰਭੜੈ ਜਲਿ ਜਾਸੀ ਢੋਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

हे प्रिये! कुसुमाच्या फुलाच्या रंगाप्रमाणे भ्रमाच्या अग्नीला स्पर्श करू नकोस, तुझा हात जळून जाईल. ॥१॥रहाउ॥

ਇਕ ਆਪੀਨ੍ਹ੍ਹੈ ਪਤਲੀ ਸਹ ਕੇਰੇ ਬੋਲਾ ॥

अरे जिवंत स्त्री, मायेच्या तुलनेत तू स्वत:मध्येच खूप कमकुवत झाली आहेस. तुम्हाला तुमच्या बॉसकडून फटकारले जाईल.

ਦੁਧਾ ਥਣੀ ਨ ਆਵਈ ਫਿਰਿ ਹੋਇ ਨ ਮੇਲਾ ॥੨॥

ज्याप्रमाणे कासेतून निघालेले दूध पुन्हा कासेत जात नाही, त्याचप्रमाणे तुझे तारुण्य पुन्हा येणार नाही आणि तुझे त्या पती परमेश्वराशी पुन्हा मिलन होणार नाही. ॥२॥

ਕਹੈ ਫਰੀਦੁ ਸਹੇਲੀਹੋ ਸਹੁ ਅਲਾਏਸੀ ॥

फरीदजी म्हणतात, हे मित्रांनो! गुरु प्रभू जेव्हा बोलावतील तेव्हा हे शरीर मातीचा ढिगारा होईल.

ਹੰਸੁ ਚਲਸੀ ਡੁੰਮਣਾ ਅਹਿ ਤਨੁ ਢੇਰੀ ਥੀਸੀ ॥੩॥੨॥

आत्मा इथून हसत-खेळत निघून जाईल.॥ ३॥ २॥

Page 795

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ओंकार एक आहे, त्याचे नाव सत्य आहे, तो आदिपुरुष आहे, विश्वाचा निर्माता आहे, तो सर्वशक्तिमान आहे, त्याला भीती नाही, त्याचे कोणाशीही वैर नाही, तो कालातीत ब्रह्ममूर्ती आहे, तो सदैव अनादी आहे, तो आहे. जन्म-मृत्यूपासून मुक्त, तो स्वतः प्रकाशमय झाला आहे, तो गुरूच्या कृपेने सापडू शकतो.

ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧ ॥

रागु बिलावलु महाला १ चौपदे घरु १ ॥

ਤੂ ਸੁਲਤਾਨੁ ਕਹਾ ਹਉ ਮੀਆ ਤੇਰੀ ਕਵਨ ਵਡਾਈ ॥

हे देवा! तू संपूर्ण सृष्टीचा राजा आहेस, तर मी तुला मियाँ म्हणून संबोधले तर काय मोठे आहे कारण तुझ्या गौरवाला अंत नाही.

ਜੋ ਤੂ ਦੇਹਿ ਸੁ ਕਹਾ ਸੁਆਮੀ ਮੈ ਮੂਰਖ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥

हे परमेश्वरा! तू मला जे काही सल्ला देतोस तेच मी सांगतो, अन्यथा मला मूर्ख म्हणता येणार नाही. ॥१॥

ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਦੇਹਿ ਬੁਝਾਈ ॥

मला अशी कल्पना द्या की मी तुझी स्तुती करू शकेन आणि.

ਜੈਸੇ ਸਚ ਮਹਿ ਰਹਉ ਰਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

तुझ्या इच्छेनुसार मी फक्त सत्यातच लीन राहते. ॥१॥रहाउ॥

ਜੋ ਕਿਛੁ ਹੋਆ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੁਝ ਤੇ ਤੇਰੀ ਸਭ ਅਸਨਾਈ ॥

जगात जे काही घडले ते तुमच्या आदेशामुळेच घडले आहे

ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣਾ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬ ਮੈ ਅੰਧੁਲੇ ਕਿਆ ਚਤੁਰਾਈ ॥੨॥

हे परमेश्वरा! मला तुझा अंत कळत नाही, मग माझी अज्ञानी चतुराई काय करणार? ॥२॥.

ਕਿਆ ਹਉ ਕਥੀ ਕਥੇ ਕਥਿ ਦੇਖਾ ਮੈ ਅਕਥੁ ਨ ਕਥਨਾ ਜਾਈ ॥

हे देवा! मी तुझ्या गुणांचे वर्णन कसे करू?

ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਆਖਾ ਤਿਲੁ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥੩॥
मी फक्त तुला जे आवडते तेच बोलतो आणि मी तुझी थोडीच स्तुती करतो. ॥३॥

ਏਤੇ ਕੂਕਰ ਹਉ ਬੇਗਾਨਾ ਭਉਕਾ ਇਸੁ ਤਨ ਤਾਈ ॥
कोकिळा कुत्रे खूप आहेत, पण मी एक अनोळखी कुत्रा आहे जो पोटासाठी भुंकत राहतो.

ਭਗਤਿ ਹੀਣੁ ਨਾਨਕੁ ਜੇ ਹੋਇਗਾ ਤਾ ਖਸਮੈ ਨਾਉ ਨ ਜਾਈ ॥੪॥੧॥
नानक जरी भक्तीमुक्त झाला तरी त्याच्या सद्गुरूचे नाव जाणार नाही, म्हणजेच नाम त्याच्याबरोबर राहील. ॥४॥ १॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥
बिलावलु महाला १ ॥

ਮਨੁ ਮੰਦਰੁ ਤਨੁ ਵੇਸ ਕਲੰਦਰੁ ਘਟ ਹੀ ਤੀਰਥਿ ਨਾਵਾ ॥
हे भावा! माझे मन हे मंदिर आहे आणि हे शरीर कलंदर फकीराचे वेष आहे आणि ते हृदयाच्या तीर्थात स्नान करत आहे.

ਏਕੁ ਸਬਦੁ ਮੇਰੈ ਪ੍ਰਾਨਿ ਬਸਤੁ ਹੈ ਬਾਹੁੜਿ ਜਨਮਿ ਨ ਆਵਾ ॥੧॥
माझ्या आत्म्यात फक्त एक शब्द ब्रह्म वास करतो, म्हणून माझा पुनर्जन्म होणार नाही. ॥१॥

ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ ਦਇਆਲ ਸੇਤੀ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥
हे आई! माझे हृदय दयेच्या घरी देवाच्या चरणी घुसले आहे.

ਕਉਣੁ ਜਾਣੈ ਪੀਰ ਪਰਾਈ ॥
म्हणूनच दुसऱ्याचे दुःख कोणाला कळते?

ਹਮ ਨਾਹੀ ਚਿੰਤ ਪਰਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
आता आम्हाला कोणाचीच चिंता नाही.॥१॥रहाउ॥.

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਅਲਖ ਅਪਾਰਾ ਚਿੰਤਾ ਕਰਹੁ ਹਮਾਰੀ ॥
हे अगम्य, अदृश्य, अदृश्य आणि अनंत स्वामी, आमची काळजी घ्या.

ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਭਰਿਪੁਰਿ ਲੀਣਾ ਘਟਿ ਘਟਿ ਜੋਤਿ ਤੁਮ੍ਾਰੀ ॥੨॥
तू समुद्र, पृथ्वी आणि आकाशात सर्वव्यापी आहेस आणि तुझा प्रकाश प्रत्येक शरीरात आहे. ॥२॥

ਸਿਖ ਮਤਿ ਸਭ ਬੁਧਿ ਤੁਮ੍ਹ੍ਹਾਰੀ ਮੰਦਿਰ ਛਾਵਾ ਤੇਰੇ ॥
हे परमेश्वरा! हे सर्व तू मला दिले आहेस, तू मला विद्या, बुद्धी आणि ज्ञान दिले आहेस आणि मंदिर आणि सावलीची बाग देखील तूच दिली आहेस.

ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣਾ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਨਿਤ ਤੇਰੇ ॥੩॥
हे परमेश्वरा! मी तुझ्याशिवाय कोणालाच ओळखत नाही आणि मी नेहमी तुझे गुणगान गातो. ॥३॥

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਸਰਣਿ ਤੁਮ੍ਹ੍ਹਾਰੀ ਸਰਬ ਚਿੰਤ ਤੁਧੁ ਪਾਸੇ ॥
सर्व जीव तुझ्या संरक्षणाखाली आहेत आणि तू त्या सर्वांची काळजी करत आहेस.

ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਚੰਗਾ ਇਕ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸੇ ॥੪॥੨॥
नानकांची प्रार्थना आहे की हे देवा, तुला जे चांगले वाटते ते माझ्यासाठी योग्य आहे. ॥४॥ २॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥
बिलावलु महाला १॥

ਆਪੇ ਸਬਦੁ ਆਪੇ ਨੀਸਾਨੁ ॥
देव स्वतः ब्रह्म शब्द आहे आणि स्वतःच दर्ग्यात जाण्याचा परवाना आहे.

ਆਪੇ ਸੁਰਤਾ ਆਪੇ ਜਾਨੁ ॥
तो स्वतःच त्याची कीर्ती ऐकणारा आहे आणि स्वतःच जाणणारा आहे.

ਆਪੇ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਤਾਣੁ ॥
तो स्वतः जग निर्माण करतो आणि त्याची काळजी घेतो.

ਤੂ ਦਾਤਾ ਨਾਮੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥੧॥
हे जगाच्या स्वामी! तूच दाता आहेस आणि तुझे नाम सर्वत्र मान्य आहे. ॥१॥

ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ ॥
हे परमपूज्य! तुझे नाम सर्व सुख आणि मुक्ती देणारे आहे, म्हणून हे दे.

ਹਉ ਜਾਚਿਕੁ ਤੂ ਅਲਖ ਅਭੇਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तू अदृश्य आणि अस्पष्ट आहेस आणि मी तुझ्या नावाचा विनवणी करणारा आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਧਰਕਟੀ ਨਾਰਿ ॥
मायेचे प्रेम हे वेश्येच्या प्रेमासारखे असते.

ਭੂੰਡੀ ਕਾਮਣਿ ਕਾਮਣਿਆਰਿ ॥
जो वाईट प्रकार आणि जादूटोणा करत राहतो.

ਰਾਜੁ ਰੂਪੁ ਝੂਠਾ ਦਿਨ ਚਾਰਿ ॥
राज्य आणि सौंदर्य खोटे आहे आणि फक्त चार दिवस टिकते.

ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਚਾਨਣੁ ਅੰਧਿਆਰਿ ॥੨॥
ज्याला नाम मिळते, त्याच्या अंधाऱ्या हृदयात प्रकाश असतो. ॥२॥

ਚਖਿ ਛੋਡੀ ਸਹਸਾ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥
त्याचा आस्वाद घेतल्यावर मी भ्रम सोडला आहे आणि त्याबद्दल माझ्या मनात शंका नाही.

ਬਾਪੁ ਦਿਸੈ ਵੇਜਾਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥
ज्या मुलाचे वडील जवळ आहेत त्यांना कोणीही अवैध मूल म्हणत नाही.

ਏਕੇ ਕਉ ਨਾਹੀ ਭਉ ਕੋਇ ॥
जो देवाची पूजा करतो त्याला भीती नसते.

ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਕਰਾਵੈ ਸੋਇ ॥੩॥
सर्व काही एकच देव करतो आणि तो इतरांना करायला लावतो. ॥३॥

ਸਬਦਿ ਮੁਏ ਮਨੁ ਮਨ ਤੇ ਮਾਰਿਆ ॥
ज्याचा अभिमान ब्रह्म या शब्दाने नष्ट झाला आहे त्याने मनाने आपल्या मनावर नियंत्रण ठेवले आहे.

ਠਾਕਿ ਰਹੇ ਮਨੁ ਸਾਚੈ ਧਾਰਿਆ ॥

ज्यांनी आपले मन दुर्गुणांपासून नियंत्रित केले आहे त्यांनी आपले मन सत्यात लीन केले आहे.

ਅਵਰੁ ਨ ਸੂਝੈ ਗੁਰ ਕਉ ਵਾਰਿਆ ॥

मला काही समजत नाही, मी गुरूंना शरण गेलो आहे.

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਨਿਸਤਾਰਿਆ ॥੪॥੩॥

हे नानक! जो मनुष्य भगवंताच्या नामात लीन राहतो तो संसारातून मुक्त होतो.॥४॥ ३॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥

बिलावलु महाला १॥

ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਮਨੁ ਸਹਜ ਧਿਆਨੇ ॥

गुरूच्या शब्दाने मन सहज भगवंताच्या ध्यानात तल्लीन होऊन जाते.

ਹਰਿ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਤਾ ਮਨੁ ਮਾਨੇ ॥

हिरव्या रंगात लीन झालेले माझे मन आनंदी झाले आहे.

ਮਨਮੁਖ ਭਰਮਿ ਭੁਲੇ ਬਉਰਾਨੇ ॥

स्वार्थी लोक भ्रांतीमुळे वेडे झाले आहेत.

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਰਹੀਐ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਪਛਾਨੇ ॥੧॥

गुरूच्या शब्दांतून देवाचा विचार न करता मी कसे जगू? ॥१॥

ਬਿਨੁ ਦਰਸਨ ਕੈਸੇ ਜੀਵਉ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥

अरे बापरे, देव पाहिल्याशिवाय मी कसे जगू?

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਜੀਅਰਾ ਰਹਿ ਨ ਸਕੈ ਖਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

भगवंताचे स्मरण केल्याशिवाय माझा प्राण श्वास क्षणभरही टिकत नाही कारण सतगुरूंनी मला ही कल्पना सांगितली आहे.॥१॥रहाउ॥

ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਸਰੈ ਹਉ ਮਰਉ ਦੁਖਾਲੀ ॥

जर माझा प्रभु मला विसरला तर मी खूप दुःखी मरतो.

ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਜਪਉ ਅਪੁਨੇ ਹਰਿ ਭਾਲੀ ॥
मी माझ्या हरीचा शोध घेतो आणि प्रत्येक श्वासाने त्याचा नामजप करत असतो.

ਸਦ ਬੈਰਾਗਨਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਹਾਲੀ ॥
मी सदैव ब्रह्मचारी होऊन हरिच्या नामात सुखी राहतो.

ਅਬ ਜਾਨੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਲੀ ॥੨॥
आता मला गुरुद्वारे कळले आहे की हरी माझ्यासोबत राहतो. ॥२॥

ਅਕਥ ਕਥਾ ਕਹੀਐ ਗੁਰ ਭਾਇ ॥
हरीची अवर्णनीय कथा गुरुच्या प्रेमातूनच सांगितली जाते.

ਪ੍ਰਭੁ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਦੇਇ ਦਿਖਾਇ ॥
गुरूंनी आपल्याला अगम्य, अदृश्य देव दाखवला आहे.

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕਰਣੀ ਕਿਆ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥
गुरूच्या मार्गदर्शनाशिवाय माणूस काय काम करू शकतो?

ਹਉਮੈ ਮੇਟਿ ਚਲੈ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ॥੩॥
जो आपला अभिमान सोडून आपल्या गुरूंच्या आज्ञेचे पालन करतो, तो गुरु या शब्दातच लीन होतो. ॥३॥

ਮਨਮੁਖੁ ਵਿਛੁੜੈ ਖੋਟੀ ਰਾਸਿ ॥
स्वार्थी मनुष्य देवापासून दुरावतो आणि खोटी संपत्ती जमा करत राहतो.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਮਿਲੈ ਸਾਬਾਸਿ ॥
पण गुरुमुखाला सत्याच्या दरबारात स्तुती मिळते ज्याला नामाचा लाभ होतो.

ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸ ॥
हरीने कृपा करून आपल्या दासांचे दास केले आहे.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਾਮ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ॥੪॥੪॥
हे नानक! हरीचे नाव, संपत्ती हीच माझी जीवन पुंजी आहे. ॥४॥ ४॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧
बिलावलु महाला ३ घरु १

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्‌गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਧ੍ਰਿਗੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਖਾਇਆ ਧ੍ਰਿਗੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਸੋਇਆ ਧ੍ਰਿਗੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਕਾਪੜੁ ਅੰਗਿ ਚੜਾਇਆ ॥
त्या व्यक्तीचे अन्न, झोप, वस्त्र इत्यादि सर्व निंदनीय आहेत आणि.

ਧ੍ਰਿਗੁ ਸਰੀਰੁ ਕੁਟੰਬ ਸਹਿਤ ਸਿਉ ਜਿਤੁ ਹੁਣਿ ਖਸਮੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥
ज्याला या जन्मात देव सापडला नाही तो त्याच्या कुटुंबासह त्याचा देहही निषेधास पात्र आहे.

ਪਉੜੀ ਛੁੜਕੀ ਫਿਰਿ ਹਾਥਿ ਨ ਆਵੈ ਅਹਿਲਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥੧॥
हातांनी सोडलेली पोरी पुन्हा हातात येत नाही आणि त्यात आपला दुर्लभ जन्म वाया गेला. ॥१॥

ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਨ ਦੇਈ ਲਿਵ ਲਾਗਣਿ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਣ ਵਿਸਾਰੇ ॥
जो भगवंताच्या सुंदर चरणांचा विसर पडला आहे त्याचे द्वैत त्याला भगवंतावर एकाग्र होऊ देत नाही.

ਜਗਜੀਵਨ ਦਾਤਾ ਜਨ ਸੇਵਕ ਤੇਰੇ ਤਿਨ ਕੇ ਤੈ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे जगाला जीवन देणाऱ्या, तू तुझ्या भक्तांचे आणि सेवकांचे सर्व दुःख नाहीसे केलेस. ॥१॥रहाउ॥

ਤੂ ਦਇਆਲੁ ਦਇਆਪਤਿ ਦਾਤਾ ਕਿਆ ਏਹਿ ਜੰਤ ਵਿਚਾਰੇ ॥
हे परमेश्वरा! तू परम दयाळू, दयाळू आणि सर्वांचा दाता आहेस. पण हे गरीब प्राणी काहीच करू शकत नाहीत.

ਮੁਕਤ ਬੰਧ ਸਭਿ ਤੁਝ ਤੇ ਹੋਏ ਐਸਾ ਆਖਿ ਵਖਾਣੇ ॥
सजीवांची मुक्ती तुझ्या आज्ञेनेच होते हे गुरूंनी सत्य सांगितले आहे.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋ ਮੁਕਤੁ ਕਹੀਐ ਮਨਮੁਖ ਬੰਧ ਵਿਚਾਰੇ ॥੨॥
जो गुरुमुख होतो तो बंधनातून मुक्त होतो असे म्हटले जाते, परंतु गरीब मनाचे लोक बंधनात अडकलेले असतात.॥ २॥

ਸੋ ਜਨੁ ਮੁਕਤੁ ਜਿਸੁ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਸਦਾ ਰਹੈ ਹਰਿ ਨਾਲੇ ॥

केवळ तेच लोक मुक्त असतात ज्यांची वृत्ती भगवंताकडे असते आणि ते सदैव हरिमध्ये लीन असतात.

ਤਿਨ ਕੀ ਗਹਣ ਗਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਈ ਸਚੈ ਆਪਿ ਸਵਾਰੇ ॥

सत्याचे मूर्त स्वरूप असलेल्या देवाने त्यांचे जीवन सजवले आहे आणि त्यांच्या अगाध प्रगतीचे वर्णन करता येणार नाही.

ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣੇ ਸਿ ਮਨਮੁਖ ਕਹੀਅਹਿ ਨਾ ਉਰਵਾਰਿ ਨ ਪਾਰੇ ॥੩॥
त्यांना मनमुख म्हणतात जे भ्रमात अडकले आहेत आणि मार्गभ्रष्ट झाले आहेत आणि असे लोक या जगात किंवा पुढील जगात कोठेही राहत नाहीत. ॥३॥

ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸਮ੍ਹਾਲੇ ॥
भगवंत ज्याच्यावर कृपेने पाहतो त्याला ते प्राप्त होते आणि गुरूंच्या वचनांचे स्मरण होत राहते.

ਹਰਿ ਜਨ ਮਾਇਆ ਮਾਹਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥
अशा भक्तांना मायेपासून मुक्ती मिळते.

ਨਾਨਕ ਭਾਗੁ ਹੋਵੈ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਕਾਲਹਿ ਮਾਰਿ ਬਿਦਾਰੇ ॥੪॥੧॥
हे नानक! ज्याच्या कपाळावर सौभाग्य लिहिलेले असते, तो मृत्यूवर विजय मिळवल्यानंतर प्रवासाच्या जगातून मुक्त होतो. ॥४॥ १॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥
बिलावलू महल्ला ३॥

ਅਤੁਲੁ ਕਿਉ ਤੋਲਿਆ ਜਾਇ ॥
देव अतुलनीय आहे, मग त्याचे मोजमाप कसे होणार?

ਦੂਜਾ ਹੋਇ ਤ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥
त्याच्यासारखा दुसरा कोणी असेल तरच त्याला सल्ला द्यावा.

ਤਿਸ ਤੇ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥
सत्य हे आहे की त्याच्याशिवाय दुसरे कोणी नाही.

ਤਿਸ ਦੀ ਕੀਮਤਿ ਕਿਕੁ ਹੋਇ ॥੧॥
मग त्याचे मूल्य कसे मोजावे? ॥१॥

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥
गुरूच्या कृपेने ती येते आणि मनात स्थिरावते आणि.

ਤਾ ਕੋ ਜਾਣੈ ਦੁਬਿਧਾ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
कोणाची कोंडी सुटली हे फक्त त्यालाच माहीत. ॥१॥रहाउ॥

ਆਪਿ ਸਰਾਫੁ ਕਸਵਟੀ ਲਾਏ ॥
देव स्वतःच रत्नजडित आहे आणि स्वतःच सजीवांची परीक्षा घेण्याचे निकष लावतो.

ਆਪੇ ਪਰਖੇ ਆਪਿ ਚਲਾਏ ॥
तो स्वत: त्यांच्या गुण-दोषांचा न्याय करतो आणि त्यांना योग्य मार्गावर मार्गदर्शन करतो.

ਆਪੇ ਤੋਲੇ ਪੂਰਾ ਹੋਇ ॥
फक्त तो स्वतः वजन करतो ते पूर्ण आहे आणि.

ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਏਕੋ ਸੋਇ ॥੨॥
एकच देव सर्व काही जाणतो. ॥२॥

ਮਾਇਆ ਕਾ ਰੂਪੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਤੇ ਹੋਇ ॥
हे जग मायेचेच एक रूप आहे आणि त्यातूनच सर्व जीव उत्पन्न झाले आहेत.

ਜਿਸ ਨੋ ਮੇਲੇ ਸੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥
ज्याला तो स्वतःशी जोडतो तो शुद्ध होतो.

ਜਿਸ ਨੋ ਲਾਏ ਲਗੈ ਤਿਸੁ ਆਇ ॥
ज्याला मायेचे आकर्षण होते, त्यालाच ती येते.

ਸਭੁ ਸਚੁ ਦਿਖਾਲੇ ਤਾ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੩॥
जेव्हा तो त्याचे खरे रूप दाखवतो तेव्हा जीव त्या सत्यात विलीन होतो. ॥३॥

ਆਪੇ ਲਿਵ ਧਾਤੁ ਹੈ ਆਪੇ ॥
ती स्वतः वृत्ती आहे आणि तीच माया आहे.

ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ਆਪੇ ਜਾਪੇ ॥
तो स्वतः जीवाला बुद्धी प्रदान करतो आणि जीवरूपात त्याचे नामस्मरण करत राहतो.

ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਬਦੁ ਹੈ ਆਪੇ ॥
तो स्वतः सतगुरू आणि शब्दच आहे.

ਨਾਨਕ ਆਖਿ ਸੁਣਾਏ ਆਪੇ ॥੪॥੨॥

हे नानक! देव स्वतःच आपले नाव जीवांना सांगतो.॥ ४॥ २॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥

बिलावलु महाला ३॥

ਸਾਹਿਬ ਤੇ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵ ਸਾਹਿਬ ਤੇ ਕਿਆ ਕੋ ਕਹੈ ਬਹਾਨਾ ॥

सद्‌गुरुने घडवलेला कोणीतरी त्याचा सेवक होतो आणि त्याला सद्‌गुरूकडून सेवाही मिळते, मग कोणी काय सबब काढणार?

ਐਸਾ ਇਕੁ ਤੇਰਾ ਖੇਲੁ ਬਨਿਆ ਹੈ ਸਭ ਮਹਿ ਏਕੁ ਸਮਾਨਾ ॥੧॥

हे परमेश्वरा! हा तुझाच खेळ आहे की सर्व प्राणिमात्रांमध्ये तूच आहेस. ॥१॥

ਸਤਿਗੁਰਿ ਪਰਚੈ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਨਾ ॥

सत्गुरूंशी मन तृप्त झाल्यावर ते हरीच्या नामात लीन होते.

ਜਿਸੁ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਏ ਅਨਦਿਨੁ ਲਾਗੈ ਸਹਜ ਧਿਆਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

परंतु ज्याच्यावर भगवंत आशीर्वाद देतो त्यालाच सत्गुरू मिळतो आणि मग आत्मा रात्रंदिवस भगवंतावर केंद्रित राहतो. ॥१॥रहाउ॥

ਕਿਆ ਕੋਈ ਤੇਰੀ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਕਿਆ ਕੋ ਕਰੇ ਅਭਿਮਾਨਾ ॥

हे परमपिता! कोणी तुझी सेवा कशी करू शकते आणि कोणी तुझी सेवा केल्याचा अभिमान कसा बाळगू शकतो?

ਜਬ ਅਪੁਨੀ ਜੋਤਿ ਖਿੰਚਹਿ ਤੂ ਸੁਆਮੀ ਤਬ ਕੋਈ ਕਰਉ ਦਿਖਾ ਵਖਿਆਨਾ ॥੨॥

हे परमेश्वरा! जेव्हा तू तुझ्या जीवनाचा प्रकाश देहातून काढून घेशील, तेव्हा निदान काही तरी सेवा करून दाखव.॥२॥

ਆਪੇ ਗੁਰੁ ਚੇਲਾ ਹੈ ਆਪੇ ਆਪੇ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨਾ ॥

गुरू आणि शिष्य हे स्वतः देव आहेत आणि गुणांचे भांडार आहेत.

ਜਿਉ ਆਪਿ ਚਲਾਏ ਤਿਵੈ ਕੋਈ ਚਾਲੈ ਜਿਉ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਭਗਵਾਨਾ ॥੩॥

हे परमेश्वरा! जसे तुला योग्य वाटते, तसे तुझ्या इच्छेप्रमाणे वागते. ॥३॥

ਕਹਤ ਨਾਨਕੁ ਤੂ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਕਉਣੁ ਜਾਣੈ ਤੇਰੇ ਕਾਮਾਂ ॥

नानक म्हणतात की हे जगाच्या स्वामी, तूच खरा स्वामी आहेस आणि तुझे अद्‌भुत कृत्य कोण जाणतो?

ਇਕਨਾ ਘਰ ਮਹਿ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ਇਕਿ ਭਰਮਿ ਭਵਹਿ ਅਭਿਮਾਨਾ ॥੪॥੩॥
तुम्ही घरी बसून कोणाला प्रसिद्धी देता आणि कोणी अहंकारी होऊन भ्रमात भटकत राहतो.॥४॥३॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥
बिलावलू महल्ला ३॥

ਪੂਰਾ ਥਾਟੁ ਬਣਾਇਆ ਪੂਰੈ ਵੇਖਹੁ ਏਕ ਸਮਾਨਾ ॥
हे जिज्ञासू! हे पहा की परमात्म्याने संपूर्ण विश्व निर्माण केले आहे आणि तो सर्व गोष्टींमध्ये उपस्थित आहे.

ਇਸੁ ਪਰਪੰਚ ਮਹਿ ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਮਤੁ ਕੋ ਧਰਹੁ ਗੁਮਾਨਾ ॥੧॥
या जगात केवळ सत्याच्या नावाचीच कीर्ती आहे, म्हणून मनात कोणत्याही प्रकारचा अभिमान बाळगू नका.॥१॥

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਜਿਸ ਨੋ ਮਤਿ ਆਵੈ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨਾ ॥
जो सत्गुरूंची शिकवण समजून घेतो तो त्याच्यात लीन राहतो.

ਇਹ ਬਾਣੀ ਜੋ ਜੀਅਹੁ ਜਾਣੈ ਤਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हा वाणी जो मनाने भक्तीने जाणतो त्याच्या हृदयात हरी नामाची स्थापना होते. ॥१॥रहाउ॥

ਚਹੁ ਜੁਗਾ ਕਾ ਹੁਣਿ ਨਿਬੇੜਾ ਨਰ ਮਨੁਖਾ ਨੋ ਏਕੁ ਨਿਧਾਨਾ ॥
आता चारही युगांचा निष्कर्ष असा आहे की नाव हा मानवासाठी एक अमूल्य ठेवा आहे.

ਜਤੁ ਸੰਜਮ ਤੀਰਥ ਓਨਾ ਜੁਗਾ ਕਾ ਧਰਮੁ ਹੈ ਕਲਿ ਮਹਿ ਕੀਰਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥੨॥
सत्ययुग, त्रेता आणि द्वापर या कालखंडात ब्रह्मचर्य, संयम आणि तीर्थस्नान हेच धर्म होते, परंतु कलियुगात हरी नामाचा गौरव करणे हा विशेष धर्म आहे. ॥२॥

ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਆਪੋ ਆਪਣਾ ਧਰਮੁ ਹੈ ਸੋਧਿ ਦੇਖਹੁ ਬੇਦ ਪੁਰਾਣਾ ॥
प्रत्येक युगाचा स्वतःचा वेगळा धर्म असतो. वेद आणि पुराणांचा अभ्यास करून पहा.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨੀ ਧਿਆਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਗਿ ਤੇ ਪੂਰੇ ਪਰਵਾਨਾ ॥੩॥
ज्यांनी गुरूंच्या द्वारे हरिचे ध्यान केले ते पूर्ण होऊन जगात सर्वमान्य झाले ॥३॥

ਕਹਤ ਨਾਨਕੁ ਸਚੇ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਏ ਚੁਕੈ ਮਨਿ ਅਭਿਮਾਨਾ ॥
नानक म्हणतात की जो ईश्वरावर सत्याच्या रूपात प्रेम करतो, त्याच्या मनातील गर्व नाहीसा होतो.

ਕਹਤ ਸੁਣਤ ਸਭੇ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨਤ ਪਾਹਿ ਨਿਧਾਨਾ ॥੪॥੪॥
जे नाम श्रवण करतात आणि जप करतात त्यांना सर्व सुख प्राप्त होते, परंतु जे मनापासून ध्यान करतात त्यांनाच सद्गुणांचे भांडार प्राप्त होते. ॥४॥ ४॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥
बिलावलु महाला ३॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪੇ ਲਾਏ ॥
ज्याला भगवंत गुरुच्या ज्ञानाने आपले प्रेम देतात.

ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਬਿਲਾਵਲੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਏ ॥
त्याच्या अंतःकरणात आनंद निर्माण होतो आणि तो आपल्या गुरूंच्या शब्दाने सुंदर बनतो.

ਮੰਗਲੁ ਨਾਰੀ ਗਾਵਹਿ ਆਏ ॥
त्याच्या सत्संगी स्त्रिया येऊन शुभ गातात आणि.

ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥੧॥
आपल्या प्रिय परमेश्वराला भेटून तो नेहमी आनंदाची प्राप्ती करतो. ॥१॥

ਹਉ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਿਨ੍ਹ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥
ज्यांनी हरीला आपल्या मनात वसवले आहे त्यांना मी सदैव त्याग करतो.

ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जो भक्त स्वाभाविकपणे भगवंताचे गुणगान गाण्यात तल्लीन राहतो त्याला भेटून भक्ताला मोठा आनंद मिळतो. ॥१॥रहाउ॥

ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਤੇਰੈ ਚਾਏ ॥
हे श्री हरी! भक्त तुझ्या भेटीच्या इच्छेने तुझ्या रंगात लीन राहतात.

ਹਰਿ ਜੀਉ ਆਪਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਏ ॥
पण तुम्ही स्वतः येऊन त्यांच्या मनात वास करता.

ਆਪੇ ਸੋਭਾ ਸਦ ਹੀ ਪਾਏ ॥
अशा भक्तांनाच सदैव गौरव प्राप्त होतो.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲੈ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥੨॥
मग गुरूंच्या संपर्कात येऊन देव त्यांना स्वतःशी जोडतो. ॥२॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਤੇ ਸਬਦਿ ਰੰਗਾਏ ॥
गुरुमुख शब्दात मग्न राहतो आणि.

ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥
भगवंताचे गुणगान गाण्याने मनुष्य त्याच्या खऱ्या रूपात वास करतो.

ਰੰਗਿ ਚਲੂਲੈ ਹਰਿ ਰਸਿ ਭਾਏ ॥
ते देवाच्या प्रेमाच्या खोल लाल रंगाकडे आकर्षित होतात आणि त्यांना फक्त हिरवा रस आवडतो.

ਇਹੁ ਰੰਗੁ ਕਦੇ ਨ ਉਤਰੈ ਸਾਚਿ ਸਮਾਏ ॥੩॥
प्रेमाचा हा रंग कधीच फिका पडत नाही आणि ते फक्त सत्यात विलीन राहतात.॥३॥

ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਮਿਟਿਆ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ॥
त्यांच्या अंतःकरणात शब्दाचा वास केल्याने अज्ञानाचा अंधार नाहीसा झाला आहे.

ਸਤਿਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਮਿਲਿਆ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮੇਰਾ ॥
सतगुरुंचे ज्ञान प्राप्त करून मला माझा प्रिय परमेश्वर मिळाला आहे.

ਜੋ ਸਚਿ ਰਾਤੇ ਤਿਨ ਬਹੁੜਿ ਨ ਫੇਰਾ ॥
जे सत्यात लीन राहतात त्यांना पुन्हा जन्म-मृत्यूचे चक्र येत नाही.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਪੂਰਾ ਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ॥੪॥੫॥
हे नानक! माझा गुरु पूर्ण आहे, जो भगवंताचे नाम मनात ठेवतो ॥४॥५॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥
बिलावलु महाला ३॥

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਵਡਿਆਈ ਪਾਈ ॥
जेव्हा मला पूर्ण गुरुकडून स्तुती मिळाली.

ਅਚਿੰਤ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਈ ॥
भगवंताचे नाम येऊन मनात स्थिरावले.

ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ ਸਬਦਿ ਜਲਾਈ ॥
मी शब्दांतून भ्रमरूपी अहंकार जाळून टाकला आहे आणि.

ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਗੁਰ ਤੇ ਸੋਭਾ ਪਾਈ ॥੧॥
सत्याच्या दरबारात गुरूंनी मोठे वैभव प्राप्त केले आहे. ॥१॥

ਜਗਦੀਸ ਸੇਵਉ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕਾਜਾ ॥
आता मी देवाची पूजा करत राहिलो आणि मला दुसरे काम नाही.

ਅਨਦਿਨੁ ਅਨਦੁ ਹੋਵੈ ਮਨਿ ਮੇਰੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਾਗਉ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਨਿਵਾਜਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे परमेश्वरा! मी फक्त तुझे नाव मागतो जेणेकरून माझ्या मनात फक्त आनंद कायम राहील. ॥१॥रहाउ॥

ਮਨ ਕੀ ਪਰਤੀਤਿ ਮਨ ਤੇ ਪਾਈ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਈ ॥
मी माझ्या हृदयातूनच तुझ्यावर विश्वास ठेवला आहे आणि पूर्ण गुरूंकडून शब्दांचे ज्ञान प्राप्त केले आहे.

ਜੀਵਣ ਮਰਣੁ ਕੋ ਸਮਸਰਿ ਵੇਖੈ ॥
जी व्यक्ती जीवन आणि मृत्यूला समान मानते.

ਬਹੁੜਿ ਨ ਮਰੈ ਨਾ ਜਮੁ ਪੇਖੈ ॥੨॥
मग तो पुन्हा मरत नाही आणि यमालाही पाहत नाही. ॥२॥

ਘਰ ਹੀ ਮਹਿ ਸਭਿ ਕੋਟ ਨਿਧਾਨ ॥
हृदयाच्या घरात अनेक प्रकारचा लाखोंचा खजिना आहे.

ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਿਖਾਏ ਗਇਆ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥
जेव्हा गुरूंनी मला हे खजिना दाखवले तेव्हा माझा अभिमान निघून गेला.

ਸਦ ਹੀ ਲਾਗਾ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨ ॥
आता मी नेहमी देवावर लक्ष केंद्रित करतो

ਅਨਦਿਨੁ ਗਾਵੈ ਏਕੋ ਨਾਮ ॥੩॥
मी रात्रंदिवस भगवंताच्या नामाचा जयजयकार करीत असतो.॥३॥

ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਵਡਿਆਈ ਪਾਈ ॥
मग तुम्हाला जगात प्रसिद्धी मिळते.

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥
जेव्हा पूर्ण गुरूद्वारे भगवंताचे नाम ध्यान केले जाते.

ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥
मी जिकडे पाहतो तिकडे देव उपस्थित असतो.

ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥੪॥
त्या शाश्वत आनंदाचे मूल्यमापन करता येत नाही. ॥४॥

ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥
नशिबाने मला एक परिपूर्ण गुरू मिळाला आहे.

ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥
त्याने आत्म्यातच नामरूपी खजिना प्रकट केला आहे.

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਅਤਿ ਮੀਠਾ ਲਾਇਆ ॥
हे नानक! गुरुचे शब्द मला खूप गोड वाटतात.

ਨਾਨਕ ਤ੍ਰਿਸਨ ਬੁਝੀ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੫॥੬॥੪॥੬॥੧੦॥
त्यामुळे सर्व तहान शमली आणि मन आणि शरीर सुख प्राप्त झाले.॥५॥६॥४॥६॥१०॥

ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੩
रागु बिलावलु महाला ४ घरु

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਉਦਮ ਮਤਿ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜਿਉ ਪ੍ਰੇਰੇ ਤਿਉ ਕਰਨਾ ॥
आतील परमेश्वर आपल्याला उपक्रम हाती घेण्याची समज देतो आणि तो आपल्याला प्रेरणा देतो तसे आपण करतो.

ਜਿਉ ਨਟੂਆ ਤੰਤੁ ਵਜਾਏ ਤੰਤੀ ਤਿਉ ਵਾਜਹਿ ਜੰਤ ਜਨਾ ॥੧॥
नटुवा जसा सतार वाजवतो, त्याचप्रमाणे सजीवांच्या रूपातील वाद्ये वाजवतात. ॥१॥

ਜਪਿ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਸਨਾ ॥
हे मन! जिभेने रामाचे नामस्मरण कर.

ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਤ ਲਿਖੇ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਬਸਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
माझ्या कपाळावर लिहिलेल्या प्रारब्धानुसार मला गुरु सापडला आणि माझ्या हृदयात भगवंताचा वास झाला आहे.॥१॥रहाउ॥

ਮਾਇਆ ਗਿਰਸਤਿ ਭ੍ਰਮਤੁ ਹੈ ਪ੍ਰਾਨੀ ਰਖਿ ਲੇਵਹੁ ਜਨੁ ਅਪਨਾ ॥
हे श्री हरी! मायेने ग्रस्त प्राणी भटकत राहतो, यापासून तुझ्या सेवकाचे रक्षण कर.

ਜਿਉ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁ ਹਰਣਾਖਸਿ ਗ੍ਰਸਿਓ ਹਰਿ ਰਾਖਿਓ ਹਰਿ ਸਰਨਾ ॥੨॥
ज्याप्रमाणे हिरण्यकशिपू या राक्षसाने भक्त प्रल्हादला खांबाला बांधले होते, तो आश्रय घेण्यासाठी आला तेव्हा तू त्याचे रक्षण केलेस, तसेच आमचे रक्षण कर.॥२॥

ਕਵਨ ਕਵਨ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਹੀਐ ਹਰਿ ਕੀਏ ਪਤਿਤ ਪਵੰਨਾ ॥
श्री हरींनी मोठ्या पाप्यांनाही शुद्ध केले आहे, मी कोणाची कथा सांगू?

ਓਹੁ ਢੋਵੈ ਢੋਰ ਹਾਥਿ ਚਮੁ ਚਮਰੇ ਹਰਿ ਉਧਰਿਓ ਪਰਿਓ ਸਰਨਾ ॥੩॥
ज्या मोचीच्या हातात चामडे होते आणि तो मेलेली जनावरे वाहून नेत असे, पण तो आश्रय घेण्यासाठी आला तेव्हा देवाने त्यालाही वाचवले ॥३॥

ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਭਗਤ ਭਵ ਤਾਰਨ ਹਮ ਪਾਪੀ ਰਾਖੁ ਪਪਨਾ ॥
हे परमेश्वरा! तू गरीबांवर दयाळू आहेस आणि तुझ्या भक्तांना या जगात जन्म-मृत्यूचे चक्र पार करण्यास मदत करतोस.

ਹਰਿ ਦਾਸਨ ਦਾਸ ਦਾਸ ਹਮ ਕਰੀਅਹੁ ਜਨ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਦਾਸੰਨਾ ॥੪॥੧॥
दास नानक प्रार्थना करतात की हे श्री हरी! मी तुझ्या दासांचा दास आहे, मला तुझ्या दासांच्या दासांचा दास कर. ॥४॥ १॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥
बिलावलू महल्ला ४॥

ਹਮ ਮੂਰਖ ਮੁਗਧ ਅਗਿਆਨ ਮਤੀ ਸਰਣਾਗਤਿ ਪੁਰਖ ਅਜਨਮਾ ॥
हे अजन्मा परमेश्वरा! आम्ही मूर्ख आणि अज्ञानी लोक तुझ्या आश्रयाला आलो आहोत.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਖਿ ਲੇਵਹੁ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਹਮ ਪਾਥਰ ਹੀਨ ਅਕਰਮਾ ॥੧॥
हे माझ्या ठाकूर! आम्ही मोठे दगड आहोत, आमचे अंतःकरण कोणत्याही सद्‌गुणांनी रहित आणि कर्मरहित आहे, कृपया आम्हाला वाचवा. ॥१॥

ਮੇਰੇ ਮਨ ਭਜੁ ਰਾਮ ਨਾਮੈ ਰਾਮਾ ॥
हे माझ्या मन! राम नामाचे गुणगान गा.

ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਈਐ ਹੋਰਿ ਤਿਆਗਹੁ ਨਿਹਫਲ ਕਾਮਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
गुरूच्या उपदेशानेच हरिरस प्राप्त होतो, म्हणून इतर सर्व निष्फळ कार्ये सोडून द्या. ॥१॥रहाउ॥

ਹਰਿ ਜਨ ਸੇਵਕ ਸੇ ਹਰਿ ਤਾਰੇ ਹਮ ਨਿਰਗੁਨ ਰਾਖੁ ਉਪਮਾ ॥
हे परमेश्वरा! तू तुझ्या भक्तांना अस्तित्त्वाच्या महासागराच्या पलीकडे नेले आहेस, म्हणून गुणरहित असलेल्या मला वाचव, यात तू माझ्यासारखा आहेस.

ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਵਡੇ ਕਰੰਮਾ ॥੨॥
हे ठाकूर! तुझ्याशिवाय मला दुसरा आधार नाही. केवळ मोठ्या भाग्याने मला तुझा नामजप करायला मिळतो.॥ २॥

ਨਾਮਹੀਨ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਤੇ ਤਿਨ ਵਡ ਦੂਖ ਸਹੰਮਾ ॥
निनावी लोकांचे जीवन दु:खद आहे कारण ते दु:खाच्या चिंतेत आहेत.

ਓਇ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨਿ ਭਵਾਈਅਹਿ ਮੰਦਭਾਗੀ ਮੂੜ ਅਕਰਮਾ ॥੩॥
ते वारंवार जन्माच्या चक्रात फिरत असतात आणि असे लोक अत्यंत दुर्दैवी, मूर्ख आणि कार्यशून्य असतात ॥३॥

ਹਰਿ ਜਨ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਹੈ ਧੁਰਿ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖੇ ਵਡ ਕਰਮਾ ॥
भगवंताचे नाम हाच भक्तांच्या जीवनाचा आधार आहे.

ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਫਲੁ ਜਨੰਮਾ ॥੪॥੨॥
हे नानक! ज्यांचे नाम गुरूंनी स्थापित केले त्यांचा जन्म सफल होतो ॥४॥२॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥
बिलावलू महल्ला ४॥

ਹਮਰਾ ਚਿਤੁ ਲੁਭਤ ਮੋਹਿ ਬਿਖਿਆ ਬਹੁ ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਭਰਾ ॥
माझे मन विषमय भ्रमाच्या जाळ्यात अडकले आहे आणि ते खोट्या बुद्धीच्या पुष्कळ मलिनतेने भरलेले आहे.

ਤੁਮ੍ਰੀ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਨ ਸਕਹ ਪ੍ਰਭ ਹਮ ਕਿਉ ਕਰਿ ਮੁਗਧ ਤਰਾ ॥੧॥
हे परमेश्वरा! मी तुझी सेवा करू शकत नाही, मग मी मूर्ख अस्तित्वाचा सागर कसा पार करणार?॥१॥

ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਨਰਹਰ ਨਾਮੁ ਨਰਹਰਾ ॥
हे मन, भगवंताचे नामस्मरण कर.

ਜਨ ਊਪਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਧਾਰੀ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਰਿ ਪਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
भगवंताने आपल्या भक्तावर आशीर्वाद दिलेला आहे आणि त्याने गुरूंना भेटून अस्तित्त्वाचा सागर पार केला आहे.॥१॥रहाउ॥

ਹਮਰੇ ਪਿਤਾ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਦੇਹੁ ਮਤੀ ਜਸੁ ਕਰਾ ॥
हे परमेश्वरा! तूच माझा पिता आणि तूच माझा ठाकूर आहेस. मला अशी बुद्धी दे की मी तुझी स्तुती करत राहीन.

ਤੁਮ੍ਰੈ ਸੰਗਿ ਲਗੇ ਸੇ ਉਧਰੇ ਜਿਉ ਸੰਗਿ ਕਾਸਟ ਲੋਹ ਤਰਾ ॥੨॥
ज्याप्रमाणे लोखंड लाकडाला जोडून नदी ओलांडते, त्याचप्रमाणे तुझ्या भक्तीत गुंतलेल्यांचाही उद्धार झाला आहे.॥ २॥

ਸਾਕਤ ਨਰ ਹੋਛੀ ਮਤਿ ਮਧਿਮ ਜਿਨ੍ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੇਵ ਨ ਕਰਾ ॥
ज्यांनी भगवंताची पूजा केली नाही, त्यांची मने मोठी आणि मलिन आहेत.

ਤੇ ਨਰ ਭਾਗਹੀਨ ਦੁਹਚਾਰੀ ਓਇ ਜਨਮਿ ਮੁਏ ਫਿਰਿ ਮਰਾ ॥੩॥
असे लोक अशुभ आणि दुष्ट असतात आणि ते जन्म घेतात, मरतात आणि पुन्हा पुन्हा मरतात.॥३॥

ਜਿਨ ਕਉ ਤੁਮ੍ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਸੁਆਮੀ ਤੇ ਨ੍ਾਏ ਸੰਤੋਖ ਗੁਰ ਸਰਾ ॥
हे माझ्या भगवान हरी! ज्यांना तू स्वतःशी एकरूप करून घेतोस ते गुरूरूपी समाधानाच्या सरोवरात स्नान करतात.

ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਗਈ ਹਰਿ ਭਜਿਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪਾਰਿ ਪਰਾ ॥੪॥੩॥

हे नानक! भगवान नानकांची आराधना करून आपल्या मिथ्या बुद्धीच्या मलिनतेपासून मुक्त झालेल्या व्यक्तीने अस्तित्त्वाचा सागर पार केला आहे. ॥४॥ ३॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥

बिलावलू महल्ला ४॥

ਆਵਹੁ ਸੰਤ ਮਿਲਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਕਰਹੁ ॥

हे माझ्या साधु बंधूंनो! या सर्वांनी एकत्र बसून हरीची कथा सांगा.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬੋਹਿਥੁ ਹੈ ਕਲਜੁਗਿ ਖੇਵਟੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਤਰਹੁ ॥੧॥

हरीचे नाव कलियुगातील जहाज आहे, गुरु नाविक आहे आणि त्याच्या शब्दाने अस्तित्वाचा सागर पार करा.॥ १॥

ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਗੁਣ ਹਰਿ ਉਚਰਹੁ ॥

हे माझ्या मन! हरीची स्तुती कर.

ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਤ ਲਿਖੇ ਗੁਨ ਗਾਏ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਪਾਰਿ ਪਰਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ज्यांच्या कपाळावर भाग्य आहे त्यांनीच परमेश्वराचे गुणगान गायले आहे. चांगल्या कंपनीत एकत्र पार करा. ॥१॥रहाउ॥

ਕਾਇਆ ਨਗਰ ਮਹਿ ਰਾਮ ਰਸੁ ਊਤਮੁ ਕਿਉ ਪਾਈਐ ਉਪਦੇਸੁ ਜਨ ਕਰਹੁ ॥
देहस्वरूपातील या नगरीत उत्तम रामरस आहे. हे ऋषीमुनी! मला ते कसे मिळवायचे ते शिकवा.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਫਲ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਮਿਲਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਅਹੁ ॥੨॥
गुरूंना भेटून हिरवळीच्या रसात अमृत प्यावे आणि गुरूंची सेवा करून भगवंताचे दर्शन घ्यावे.॥२॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਮੀਠਾ ਹਰਿ ਸੰਤਹੁ ਚਾਖਿ ਦਿਖਹੁ ॥
हे संतांनो! हरि हरी नामरूपातील अमृत खूप गोड आहे, त्याचा आस्वाद घ्या.

ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ਲਾਗਾ ਤਿਨ ਬਿਸਰੇ ਸਭਿ ਬਿਖ ਰਸਹੁ ॥੩॥
गुरूंच्या उपदेशामुळे ज्यांना हरी रस गोड वाटतो ते सर्व विषारी मायेची चव विसरले आहेत.॥३॥

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਸੁ ਰਾਮ ਰਸਾਇਣੁ ਹਰਿ ਸੇਵਹੁ ਸੰਤ ਜਨਹੁ ॥
राम नामाच्या रूपातील रस हे रसायन आहे. हे संतांनो! देवाची उपासना करत राहा.

ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਚਾਰੇ ਪਾਏ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਜਹੁ ॥੪॥੪॥
हे नानक! गुरूंच्या उपदेशाने भगवंताची उपासना केल्याने धर्म, वासना आणि मोक्ष या चारही गोष्टी मिळू शकतात. ॥४॥ ४॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥
बिलावलू महल्ला ४॥

ਖਤ੍ਰੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਸੂਦੁ ਵੈਸੁ ਕੋ ਜਾਪੈ ਹਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਜਪੈਨੀ ॥
हे भावा! क्षत्रिय, ब्राह्मण, शूद्र आणि वैश्य यापैकी प्रत्येकजण हरिमंत्राचा जप करू शकतो जो प्रत्येकाला जपण्यास योग्य आहे.

ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਕਰਿ ਪੂਜਹੁ ਨਿਤ ਸੇਵਹੁ ਦਿਨਸੁ ਸਭ ਰੈਨੀ ॥੧॥
गुरूंना परमात्मा मानून त्यांची उपासना करा आणि रात्रंदिवस सेवेत मग्न राहा. ॥१॥

ਹਰਿ ਜਨ ਦੇਖਹੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨੈਨੀ ॥
हे भक्तांनो! सतगुरुंना डोळ्यांनी पहा.

ਜੋ ਇਛਹੁ ਸੋਈ ਫਲੁ ਪਾਵਹੁ ਹਰਿ ਬੋਲਹੁ ਗੁਰਮਤਿ ਬੈਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
गुरुच्या उपदेशाने हरिनाम म्हणा आणि इच्छित परिणाम मिळवा.॥१॥रहाउ॥

ਅਨਿਕ ਉਪਾਵ ਚਿਤਵੀਅਹਿ ਬਹੁਤੇਰੇ ਸਾ ਹੋਵੈ ਜਿ ਬਾਤ ਹੋਵੈਨੀ ॥
माणूस मनात अनेक उपायांचा विचार करत राहतो पण जे करायचे असते तेच घडते.

ਅਪਨਾ ਭਲਾ ਸਭੁ ਕੋਈ ਬਾਛੈ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿ ਮੇਰੈ ਚਿਤਿ ਨ ਚਿਤੈਨੀ ॥੨॥
प्रत्येकाला स्वतःच्या हिताची इच्छा असते पण देव आपल्या मनात जे आठवत नाही तेच करतो.॥२॥

ਮਨ ਕੀ ਮਤਿ ਤਿਆਗਹੁ ਹਰਿ ਜਨ ਏਹਾ ਬਾਤ ਕਠੈਨੀ ॥
हे भक्तांनो! तुमच्या मनातील इच्छा सोडून द्या, पण हे फार कठीण आहे.

ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਮਤਿ ਲੈਨੀ ॥੩॥
गुरूचा उपदेश घ्या आणि रोज हरीच्या नामाचे ध्यान करत राहा.॥ ३॥

ਮਤਿ ਸੁਮਤਿ ਤੇਰੈ ਵਸਿ ਸੁਆਮੀ ਹਮ ਜੰਤ ਤੂ ਪੁਰਖੁ ਜੰਤੈਨੀ ॥
हे भगवान मती किंवा सुमती, हे सर्व तुझ्या ताब्यात आहे. आम्ही जीव यंत्र आहोत आणि तुम्ही यंत्र चालवणारे मनुष्य आहात.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਕਰਤੇ ਸੁਆਮੀ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਬੁਲੈਨੀ ॥੪॥੫॥
हे नानकांचे स्वामी, हे कृत्यांचे स्वामी, आम्ही तुला जसे हवे तसे बोलतो. ॥४॥ ५॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥
बिलावलू महल्ला ४॥

ਅਨਦ ਮੂਲੁ ਧਿਆਇਓ ਪੁਰਖੋਤਮੁ ਅਨਦਿਨੁ ਅਨਦ ਅਨੰਦੇ ॥
आनंदाचे मूळ स्त्रोत असलेल्या पुरुषोत्तम प्रभूंचे ध्यान केल्याने माणूस रात्रंदिवस आनंदी राहतो.

ਧਰਮ ਰਾਇ ਕੀ ਕਾਣਿ ਚੁਕਾਈ ਸਭਿ ਚੂਕੇ ਜਮ ਕੇ ਛੰਦੇ ॥੧॥
आता यमराजाची गरज संपली आणि यमाचा व्यवहारही संपला. ॥१॥

ਜਪਿ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਗੁੋਬਿੰਦੇ ॥
हे मन हरि नाम जप.

ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਗੁਣ ਗਾਏ ਪਰਮਾਨੰਦੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मोठ्या नशिबाने आम्हाला सतगुरू मिळाले आणि आता आम्ही आनंदाने धन्य झालो आहोत.॥१॥रहाउ॥

ਸਾਕਤ ਮੂੜ ਮਾਇਆ ਕੇ ਬਧਿਕ ਵਿਚਿ ਮਾਇਆ ਫਿਰਹਿ ਫਿਰੰਦੇ ॥
मूर्ख शाक्त हे मायेचे कैदी आहेत आणि ते मायेत भटकत राहतात.

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਲਤ ਕਿਰਤ ਕੇ ਬਾਧੇ ਜਿਉ ਤੇਲੀ ਬਲਦ ਭਵੰਦੇ ॥੨॥
प्रारब्धाने बांधून ते तहानेच्या आगीत जळत राहतात आणि तेलातल्या बैलाप्रमाणे जन्ममृत्यूच्या फेऱ्यात भटकत राहतात.॥ २॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵ ਲਗੇ ਸੇ ਉਧਰੇ ਵਡਭਾਗੀ ਸੇਵ ਕਰੰਦੇ ॥
जे गुरूंच्या द्वारे भगवंताच्या सेवेत मग्न असतात त्यांना मोक्ष प्राप्त होतो, परंतु ही सेवा केवळ भाग्यवानच करतात.

ਜਿਨ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਤਿਨ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਸਭਿ ਤੂਟੇ ਮਾਇਆ ਫੰਦੇ ॥੩॥
ज्यांनी भगवंताचा नामजप केला त्यांना फळ मिळाले, त्यांचे सर्व मायेचे जाळे तुटले. ॥३॥

ਆਪੇ ਠਾਕੁਰੁ ਆਪੇ ਸੇਵਕੁ ਸਭੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਗੋਵਿੰਦੇ ॥
गोविंद, सर्व काही स्वतःच आहे आणि मालक किंवा सेवक देखील स्वतःच आहे.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਆਪਿ ਸਭੁ ਵਰਤੈ ਜਿਉ ਰਾਖੈ ਤਿਵੈ ਰਹੰਦੇ ॥੪॥੬॥
हे नानक, भगवंत सर्वत्र विराजमान आहेत जसे तो जीवांना ठेवतो, तसे ते राहतात.॥ ४॥ ६॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੪ ਪੜਤਾਲ ਘਰੁ ੧੩ ॥
रागु बिलावलु महाला ४ पंकळ घरु १३ ॥

ਬੋਲਹੁ ਭਈਆ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨੋ ॥
हे भावा, पतितांना पावन करणाऱ्या रामाचे नाव बोल.

ਹਰਿ ਸੰਤ ਭਗਤ ਤਾਰਨੋ ॥
संत आणि भक्तांचे रक्षण करणारा तो परमेश्वर आहे.

ਹਰਿ ਭਰਿਪੁਰੇ ਰਹਿਆ ॥
देव सर्वत्र विपुल आहे.

ਜਲਿ ਥਲੇ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ॥
रामाचे नाव जल आणि पृथ्वीमध्ये आहे.

ਨਿਤ ਗਾਈਐ ਹਰਿ ਦੂਖ ਬਿਸਾਰਨੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
दैनंदिन दु:खांचा नाश करणाऱ्या भगवान हरीची स्तुती केली पाहिजे. ॥१॥रहाउ॥

ਹਰਿ ਕੀਆ ਹੈ ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਹਮਾਰਾ ॥
देवाने आपला जन्म सफल केला आहे.

ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਹਰਿ ਦੂਖ ਬਿਸਾਰਨਹਾਰਾ ॥
कारण आपण दुःखाचा नाश करणाऱ्या हरीचा नामजप केला आहे.

ਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਹੈ ਮੁਕਤਿ ਦਾਤਾ ॥
आम्हाला मुक्त करणारा गुरु सापडला आहे.

ਹਰਿ ਕੀਈ ਹਮਾਰੀ ਸਫਲ ਜਾਤਾ ॥
हरीने आमचा जीवन प्रवास यशस्वी केला आहे.

ਮਿਲਿ ਸੰਗਤੀ ਗੁਨ ਗਾਵਨੋ ॥੧॥
म्हणून आपण सर्व मिळून हरिचे गुणगान गात असतो.॥१॥

ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮ ਕਰਿ ਆਸਾ ॥
माझ्या मनात राम नामाची आशा.

ਭਾਉ ਦੂਜਾ ਬਿਨਸਿ ਬਿਨਾਸਾ ॥
यामुळे द्वैत नष्ट होईल.

ਵਿਚਿ ਆਸਾ ਹੋਇ ਨਿਰਾਸੀ ॥
आशेने निराश झालेला माणूस म्हणजेच अलिप्त राहतो.

ਸੋ ਜਨੁ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਪਾਸੀ ॥
त्याने भगवंताची प्राप्ती होते.

ਕੋਈ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਨ ਗਾਵਨੋ ॥
जो राम नामाचा जयजयकार करतो.

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਤਿਸੁ ਪਗਿ ਲਾਵਨੋ ॥੨॥੧॥੭॥੪॥੬॥੭॥੧੭॥
नानक त्याच्या पायाला स्पर्श करतात. ॥२॥ १॥ ७॥ ४॥ ६॥ ७॥ १७॥

ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧
रागु बिलावलु महाला ५ चौपदे घरु १.

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्‌गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਨਦਰੀ ਆਵੈ ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਮੋਹੁ ॥
जे काही दिसतंय त्यावरून माणूस मोहित होतो.

ਕਿਉ ਮਿਲੀਐ ਪ੍ਰਭ ਅਬਿਨਾਸੀ ਤੋਹਿ ॥
हे अमर परमेश्वरा! मी तुला कसे भेटू शकतो?

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੋਹਿ ਮਾਰਗਿ ਪਾਵਹੁ ॥
कृपया मला मार्गदर्शन करा आणि.

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਅੰਚਲਿ ਲਾਵਹੁ ॥੧॥
संताच्या संगतीला आलिंगन द्या. ॥१॥

ਕਿਉ ਤਰੀਐ ਬਿਖਿਆ ਸੰਸਾਰੁ ॥
या विषारी जगावर मात कशी करावी.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੋਹਿਥੁ ਪਾਵੈ ਪਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे बंधू! सतगुरुंच्या रूपातील जहाज यातून एकच प्रवास करते. ॥१॥रहाउ॥

ਪਵਨ ਝੁਲਾਰੇ ਮਾਇਆ ਦੇਇ ॥
माया वाऱ्यासारखी डोलते.

ਹਰਿ ਕੇ ਭਗਤ ਸਦਾ ਥਿਰੁ ਸੇਇ ॥
पण हरिचे भक्त सदैव स्थिर असतात.

ਹਰਖ ਸੋਗ ਤੇ ਰਹਹਿ ਨਿਰਾਰਾ ॥
जो मनुष्य सुख-दुःखापासून मुक्त राहतो.

ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਆਪਿ ਗੁਰੂ ਰਖਵਾਰਾ ॥੨॥
गुरू स्वतःच त्याच्या मस्तकाचा रक्षक असतो.॥२॥

ਪਾਇਆ ਵੇੜੁ ਮਾਇਆ ਸਰਬ ਭੁਇਅੰਗਾ ॥
हे बंधू! मायेच्या रूपातील सर्पाने सर्व प्राणिमात्रांना वेढले आहे.

ਹਉਮੈ ਪਚੇ ਦੀਪਕ ਦੇਖਿ ਪਤੰਗਾ ॥
दिव्याकडे पाहून पतंग जळतो तसे लोक अभिमानाने जळत आहेत.

ਸਗਲ ਸੀਗਾਰ ਕਰੇ ਨਹੀ ਪਾਵੈ ॥
जिवंत स्त्रीने जरी सर्व अलंकार केले तरी तिला तिचा पती परमेश्वर सापडत नाही.

ਜਾ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਤਾ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਵੈ ॥੩॥
जेव्हा देव दयाळू होतो तेव्हा तो आपल्याला गुरूंशी जोडतो.॥३॥

ਹਉ ਫਿਰਉ ਉਦਾਸੀ ਮੈ ਇਕੁ ਰਤਨੁ ਦਸਾਇਆ ॥
मी दुःखी होऊन फिरायचो पण गुरूंनी मला एक रत्न प्रकट केले.

ਨਿਰਮੋਲਕੁ ਹੀਰਾ ਮਿਲੈ ਨ ਉਪਾਇਆ ॥
हा अनमोल हिरा कोणत्याही प्रकारे मिळू शकत नाही.

ਹਰਿ ਕਾ ਮੰਦਰੁ ਤਿਸੁ ਮਹਿ ਲਾਲੁ ॥
हे शरीर स्वतःच हरीचे मंदिर आहे ज्यामध्ये हा लाल आहे.

ਗੁਰਿ ਖੋਲਿਆ ਪੜਦਾ ਦੇਖਿ ਭਈ ਨਿਹਾਲੁ ॥੪॥
गुरूनी अहंकाराचा पडदा उघडला तेव्हा लालला पाहून आनंद झाला.॥४॥

ਜਿਨਿ ਚਾਖਿਆ ਤਿਸੁ ਆਇਆ ਸਾਦੁ ॥
ज्याने हरी रस चाखला आहे त्यानेच त्याचा आस्वाद घेतला आहे.

ਜਿਉ ਗੂੰਗਾ ਮਨ ਮਹਿ ਬਿਸਮਾਦੁ ॥
मिठाई खाल्ल्यावर मुक्या माणसाला जसे आश्चर्य वाटते.

ਆਨਦ ਰੂਪੁ ਸਭੁ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ॥
मी सर्वत्र आनंदाच्या रूपात देव पाहिला आहे.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਣ ਆਖਿ ਸਮਾਇਆ ॥੫॥੧॥
हे नानक! हरीचे गुणगान गाऊन मी त्याच्यात विलीन झालो आहे. ॥५॥ १॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
बिलावलू महल्ला ५॥

ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ਕੀਏ ਗੁਰਦੇਵ ॥
गुरुदेवांनी सर्व चांगले केले आहे आणि.

ਸੇਵਕੁ ਅਪਨੀ ਲਾਇਓ ਸੇਵ ॥
सेवकाला तुमच्या सेवेत सामावून घेतले आहे.

ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਜਪਿ ਅਲਖ ਅਭੇਵ ॥੧॥
अदृश्य आणि अस्पष्ट भगवंताचा नामजप करण्यात कोणताही अडथळा नाही. ॥१॥

ਧਰਤਿ ਪੁਨੀਤ ਭਈ ਗੁਨ ਗਾਏ ॥
भगवंताचे गुणगान गाण्याने संपूर्ण पृथ्वी पावन झाली आहे.

ਦੁਰਤੁ ਗਇਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हरीच्या नामाचे चिंतन केल्याने सर्व पापांचा नाश होतो. ॥१॥रहाउ॥

ਸਭਨੀ ਥਾਂਈ ਰਵਿਆ ਆਪਿ ॥
देव स्वतः सर्वत्र विराजमान आहे.

ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਜਾ ਕਾ ਵਡ ਪਰਤਾਪੁ ॥
सृष्टीच्या आरंभापासून आणि युगांच्या आरंभापासून त्याच्याकडे मोठे वैभव आहे.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਨ ਹੋਇ ਸੰਤਾਪੁ ॥੨॥
कोणत्याही दुःखाचा गुरूंच्या करुणेवर परिणाम होत नाही. ॥२॥

ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਲਗੇ ਮਨਿ ਮੀਠੇ ॥
गुरुचे चरण माझ्या मनाला खूप गोड वाटतात.

ਨਿਰਬਿਘਨ ਹੋਇ ਸਭ ਥਾਂਈ ਵੂਠੇ ॥
तो कोणत्याही अडथळ्याशिवाय सर्वत्र राहतो.

ਸਭਿ ਸੁਖ ਪਾਏ ਸਤਿਗੁਰ ਤੂਠੇ ॥੩॥
सतगुरुंच्या आनंदाने सर्व सुख प्राप्त झाले ॥३॥

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਰਖਵਾਲੇ ॥
परब्रह्म प्रभू माझे रक्षक झाले आहेत.

ਜਿਥੈ ਕਿਥੈ ਦੀਸਹਿ ਨਾਲੇ ॥
मी जिकडे पाहतो तिकडे मी तुला एकत्र पाहतो.

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਖਸਮਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇ ॥੪॥੨॥
हे नानक! स्वामी देव त्याच्या सेवकाचा संरक्षक आहे. ॥४॥ २॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
बिलावलू महल्ला ५॥

ਸੁਖ ਨਿਧਾਨ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ॥
हे माझ्या प्रिय परमेश्वरा! तू आनंदाचे भांडार आहेस.

Page 802

ਅਗਨਤ ਗੁਣ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ ॥
तुझे गुण अगणित आहेत.

ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਤੁਮਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥
मी, अनाथ, तुझा आश्रय घेतला आहे.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ ਚਰਨ ਧਿਆਈ ॥੧॥
हे श्री हरी! मला आशीर्वाद द्या की मी तुझ्या चरणांचे ध्यान करीत राहावे. ॥१॥

ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਬਸਹੁ ਮਨਿ ਆਇ ॥
दया कर आणि माझ्या मनात वास कर.

ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨ ਲੀਜੈ ਲੜਿ ਲਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥
मला, निर्गुण, तुझ्या कुशीत मिठीत घे. ॥रहाउ॥

ਪ੍ਰਭੁ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ਤਾ ਕੈਸੀ ਭੀੜ ॥
जर आपण देवाचे स्मरण केले तर कोणतीही संकटे कशी येतील?

ਹਰਿ ਸੇਵਕ ਨਾਹੀ ਜਮ ਪੀੜ ॥
हरीच्या सेवकाला यमाचा त्रास सहन करावा लागत नाही.

ਸਰਬ ਦੂਖ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਨਸੇ ॥
भगवान हरीचा जप केल्याने सर्व दु:खांचा नाश होतो.

ਜਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭੁ ਬਸੈ ॥੨॥
देव नेहमी त्याच्यासोबत राहतो. ॥२॥

ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਆਧਾਰੁ ॥
भगवंताचे नाम माझ्या मनाचा आणि शरीराचा आधार आहे.

ਬਿਸਰਤ ਨਾਮੁ ਹੋਵਤ ਤਨੁ ਛਾਰੁ ॥
नावाचा विसर पडला की शरीराची राख होते.

ਪ੍ਰਭ ਚਿਤਿ ਆਏ ਪੂਰਨ ਸਭ ਕਾਜ ॥
भगवंताच्या स्मरणाने सर्व कामे पूर्ण होतात.

ਹਰਿ ਬਿਸਰਤ ਸਭ ਕਾ ਮੁਹਤਾਜ ॥੩॥
भगवंताला विसरल्याने आत्मा सर्वांवर अवलंबून असतो.॥३॥

ਚਰਨ ਕਮਲ ਸੰਗਿ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥
मी भगवंताच्या चरणकमळांच्या प्रेमात पडलो आहे आणि.

ਬਿਸਰਿ ਗਈ ਸਭ ਦੁਰਮਤਿ ਰੀਤਿ ॥
सर्व वाईट सवयी विसरल्या आहेत.

ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੰਤ ॥
हरी नामाच्या मंत्राचा जप माझ्या मनात आणि शरीरात होत राहतो.

ਨਾਨਕ ਭਗਤਨ ਕੈ ਘਰਿ ਸਦਾ ਅਨੰਦ ॥੪॥੩॥
हे नानक! भक्तांच्या घरी सदैव आनंद नांदत असतो. ॥४॥ ३॥

ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਯਾਨੜੀਏ ਕੈ ਘਰਿ ਗਾਵਣਾ
रागु बिलावलु महाला ५ घरु २ यनादिये काई घरी गवना.

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਮੈ ਮਨਿ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਮੈ ਮਨਿ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ॥
हे माझ्या प्रिय परमेश्वरा! माझ्या हृदयात तूच एकमेव आधार आहेस.

ਅਵਰ ਸਿਆਣਪਾ ਬਿਰਥੀਆ ਪਿਆਰੇ ਰਾਖਨ ਕਉ ਤੁਮ ਏਕ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
माझी इतर सर्व चतुराई व्यर्थ आहे आणि केवळ तूच माझा रक्षक आहेस. ॥१॥रहाउ॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਜੇ ਮਿਲੈ ਪਿਆਰੇ ਸੋ ਜਨੁ ਹੋਤ ਨਿਹਾਲਾ ॥
हे प्रिय! ज्याला पूर्ण सतगुरू मिळतो तो आनंदी होतो.

ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਪਿਆਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਹੋਇ ਦਇਆਲਾ ॥
एकच गुरूची सेवा करतो ज्याच्यावर तुम्ही कृपा करता.

ਸਫਲ ਮੂਰਤਿ ਗੁਰਦੇਉ ਸੁਆਮੀ ਸਰਬ ਕਲਾ ਭਰਪੂਰੇ ॥
स्वामी गुरुदेव हे यशाचे अवतार आहेत आणि ते सर्व बाबतीत परिपूर्ण आहेत.

ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਜੂਰੇ ॥੧॥
हे नानक गुरू, ते सर्वत्र सर्वत्र विराजमान असणारे परमदेव आहेत. ॥१॥

ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਜੀਵਾ ਸੋਇ ਤਿਨਾ ਕੀ ਜਿਨ੍ਹ ਅਪੁਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ॥
ज्यांनी आपल्या परमेश्वराला ओळखले आहे त्यांचा महिमा ऐकून मी जगत आहे.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਹਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਹੀ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥
ते हरी नामाची उपासना करत राहतात, नामाचा जप करतात आणि त्यांचे मन हरि नामात लीन राहते.

ਸੇਵਕੁ ਜਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਮਾਗੈ ਪੂਰੈ ਕਰਮਿ ਕਮਾਵਾ ॥
हे परमेश्वरा! तुझा सेवक तुझ्या भक्तांच्या सेवेचे वरदान मागतो, पण हे तुझ्या पूर्ण कृपेनेच होऊ शकते.

ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀ ਸੁਆਮੀ ਤੇਰੇ ਜਨ ਦੇਖਣੁ ਪਾਵਾ ॥੨॥
हे भगवान नानक! माझी तुम्हाला एकच विनंती आहे की मला तुमच्या भक्तांचे दर्शन मिळावे. ॥२॥

ਵਡਭਾਗੀ ਸੇ ਕਾਢੀਅਹਿ ਪਿਆਰੇ ਸੰਤਸੰਗਤਿ ਜਿਨਾ ਵਾਸੋ ॥
हे प्रिय! भाग्यवान म्हणायला तेच पात्र आहेत ज्यांचे वास्तव्य संतांच्या सहवासात आहे.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧੀਐ ਨਿਰਮਲੁ ਮਨੈ ਹੋਵੈ ਪਰਗਾਸੋ ॥
अमृत नामाची उपासना केल्याने शुद्ध मन प्रबुद्ध होते.

ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਕਾਟੀਐ ਪਿਆਰੇ ਚੂਕੈ ਜਮ ਕੀ ਕਾਣੇ ॥
हे प्रिये! त्यांचे जन्म-मृत्यूचे दुःख नष्ट होऊन यमाचे सर्व भय नाहीसे झाले.

ਤਿਨਾ ਪਰਾਪਤਿ ਦਰਸਨੁ ਨਾਨਕ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਅਪਣੇ ਭਾਣੇ ॥੩॥
हे नानक! जो जीव आपल्या परमेश्वराला आवडतो त्यालाच त्याचे दर्शन होते. ॥३॥

ਊਚ ਅਪਾਰ ਬੇਅੰਤ ਸੁਆਮੀ ਕਉਣੁ ਜਾਣੈ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥
हे परमेश्वरा! तू उच्च, अमर्याद आणि अनंत आहेस, तुझे गुण कोण जाणतो?

ਗਾਵਤੇ ਉਧਰਹਿ ਸੁਣਤੇ ਉਧਰਹਿ ਬਿਨਸਹਿ ਪਾਪ ਘਨੇਰੇ ॥
जे तुझे गुणगान गातात आणि ऐकतात त्यांचा उद्धार होतो आणि त्यांची अनेक पापे नष्ट होतात.

ਪਸੂ ਪਰੇਤ ਮੁਗਧ ਕਉ ਤਾਰੇ ਪਾਹਨ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੈ ॥
तू प्राणी, भूत आणि मूर्ख यांचे कल्याण करतोस आणि दगडांनाही क्रॉस करतोस.

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ਸਦਾ ਸਦਾ ਬਲਿਹਾਰੈ ॥੪॥੧॥੪॥
दास नानक तुमच्याकडे आश्रयासाठी आले आहेत आणि नेहमी स्वतःला तुमच्या स्वाधीन करतात. ॥४॥ १॥ ४॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
बिलावलू महल्ला ५॥

ਬਿਖੈ ਬਨੁ ਫੀਕਾ ਤਿਆਗਿ ਰੀ ਸਖੀਏ ਨਾਮੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਪੀਓ ॥
हे मित्रा! इंद्रियसुखाचा मंद आस्वाद सोडून फक्त हरिनामाचा महारास कर.

ਬਿਨੁ ਰਸ ਚਾਖੇ ਬੁਡਿ ਗਈ ਸਗਲੀ ਸੁਖੀ ਨ ਹੋਵਤ ਜੀਓ ॥
या नाम रसाचा आस्वाद घेतल्याशिवाय सर्व जग दुर्गुणांच्या पाण्यात बुडून जाते आणि हे मन कधीही सुखी होत नाही.

ਮਾਨੁ ਮਹਤੁ ਨ ਸਕਤਿ ਹੀ ਕਾਈ ਸਾਧਾ ਦਾਸੀ ਥੀਓ ॥
कोणतीही प्रतिष्ठा किंवा सत्ता हे सुखाचे साधन नाही! म्हणून संतांची दासी व्हा.

Page 803

ਨਾਨਕ ਸੇ ਦਰਿ ਸੋਭਾਵੰਤੇ ਜੋ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੁਨੈ ਕੀਓ ॥੧॥
हे नानक! ज्यांना त्याने स्वतःचे बनवले आहे तेच परमेश्वराच्या दारात गौरवास पात्र ठरतात.॥१॥

ਹਰਿਚੰਦਉਰੀ ਚਿਤ ਭ੍ਰਮੁ ਸਖੀਏ ਮ੍ਰਿਗ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਦ੍ਰੁਮ ਛਾਇਆ ॥
मित्रा, हा भ्रम राजा हरिचंद्राच्या नगरासारखा आहे, मृगजळ आहे, झाडाची सावली आहे आणि मानवी मनाचा भ्रम आहे.

ਚੰਚਲਿ ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲਤੀ ਸਖੀਏ ਅੰਤਿ ਤਜਿ ਜਾਵਤ ਮਾਇਆ ॥
ही चंचल माया मृत्यूच्या वेळी माणसाची साथ देत नाही आणि शेवटच्या क्षणी त्याला सोडून जाते.

ਰਸਿ ਭੋਗਣ ਅਤਿ ਰੂਪ ਰਸ ਮਾਤੇ ਇਨ ਸੰਗਿ ਸੂਖੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥
सुखांचा उपभोग घेऊन आणि सुखांमध्ये अत्यंत तल्लीन राहून कधीही सुख प्राप्त होत नाही.

ਧੰਨਿ ਧੰਨਿ ਹਰਿ ਸਾਧ ਜਨ ਸਖੀਏ ਨਾਨਕ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥੨॥
हे मित्रा! ज्यांनी भगवंताचे नाम ध्यान केले ते धन्य. ॥२॥

ਜਾਇ ਬਸਹੁ ਵਡਭਾਗਣੀ ਸਖੀਏ ਸੰਤਾ ਸੰਗਿ ਸਮਾਈਐ ॥
हे भाग्यवान मित्रा! तू संतांच्या संगतीत लीन राहा, जा आणि त्यांच्या संगतीत राहा.

ਤਹ ਦੂਖ ਨ ਭੂਖ ਨ ਰੋਗੁ ਬਿਆਪੈ ਚਰਨ ਕਮਲ ਲਿਵ ਲਾਈਐ ॥
तेथे भगवंताच्या चरणकमळांची पूजा केली जाते आणि तेथे कोणतेही दुःख, भूक आणि रोग नाही.

ਤਹ ਜਨਮ ਨ ਮਰਣੁ ਨ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਨਿਹਚਲੁ ਸਰਣੀ ਪਾਈਐ ॥
तेथे जन्म, मृत्यू आणि येणे-जाणे मागे राहतात आणि मनुष्याला शाश्वत आश्रय प्राप्त होतो.

ਪ੍ਰੇਮ ਬਿਛੋਹੁ ਨ ਮੋਹੁ ਬਿਆਪੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਏਕੁ ਧਿਆਈਐ ॥੩॥
हे नानक! एका भगवंताचे चिंतन केल्याने प्रेम, वियोग आणि आसक्ती इत्यादींचा तुमच्यावर परिणाम होत नाही. ॥३॥

ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਧਾਰਿ ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ ਪਿਆਰੇ ਰਤੜੇ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥
प्रिय भगवंताने आपल्या दयाळू नजरेने मनात प्रवेश केला आहे आणि माणसाचा नैसर्गिक स्वभाव त्यात लीन झाला आहे.

ਸੇਜ ਸੁਹਾਵੀ ਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥
परमेश्वराला भेटल्यानंतर त्याच्या हृदयाची शय्या सुंदर झाली आहे आणि त्याचे गुणगान गाऊन त्याला सुख-समृद्धी प्राप्त होते.

ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਰਾਮ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਮਨ ਤਨ ਇਛ ਪੁਜਾਏ ॥
सर्व मित्र-मैत्रिणी रामाच्या रंगात तल्लीन राहतात आणि त्याने त्यांच्या मनाच्या आणि शरीराच्या सर्व इच्छा पूर्ण केल्या आहेत.

ਨਾਨਕ ਅਚਰਜੁ ਅਚਰਜ ਸਿਉ ਮਿਲਿਆ ਕਹਣਾ ਕਛੂ ਨ ਜਾਏ ॥੪॥੨॥੫॥
हे नानक! आत्म्याचा अद्भुत आत्मा भगवंताच्या अद्भुत प्रकाशात विलीन झाला आहे आणि त्याबद्दल दुसरे काहीही सांगता येत नाही.॥४॥२॥५॥

ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪
रागु बिलावलु महाला ५ घरु.

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਏਕ ਰੂਪ ਸਗਲੋ ਪਾਸਾਰਾ ॥
हे संपूर्ण विश्व एका भगवंताचे रूप आहे.

ਆਪੇ ਬਨਜੁ ਆਪਿ ਬਿਉਹਾਰਾ ॥੧॥
ते स्वतःच वाणिज्य आणि वर्तन आहे. ॥१॥

ਐਸੋ ਗਿਆਨੁ ਬਿਰਲੋ ਈ ਪਾਏ ॥
असे ज्ञान दुर्लभ व्यक्तीलाच मिळते.

ਜਤ ਜਤ ਜਾਈਐ ਤਤ ਦ੍ਰਿਸਟਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तो जिथे जातो तिथेच तो दिसतो. ॥१॥रहाउ॥

ਅਨਿਕ ਰੰਗ ਨਿਰਗੁਨ ਇਕ ਰੰਗਾ ॥
निर्गुण देवाचा रंग एकच आहे पण तो अनेक रंगांचा झाला आहे.

ਆਪੇ ਜਲੁ ਆਪ ਹੀ ਤਰੰਗਾ ॥੨॥
तो स्वतः पाणी आहे आणि स्वतः लाट आहे. ॥२॥

ਆਪ ਹੀ ਮੰਦਰੁ ਆਪਹਿ ਸੇਵਾ ॥
तो स्वतःच मंदिर आहे आणि त्याचीच पूजा आणि स्तुती केली जाते.

ਆਪ ਹੀ ਪੁਜਾਰੀ ਆਪ ਹੀ ਦੇਵਾ ॥੩॥
तो स्वतः पुजारी आहे आणि स्वतः देव आहे. ॥३॥

ਆਪਹਿ ਜੋਗ ਆਪ ਹੀ ਜੁਗਤਾ ॥
हे स्वतः योगाचे ज्ञान आहे आणि स्वतः पद्धती आहे.

ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਸਦ ਹੀ ਮੁਕਤਾ ॥੪॥੧॥੬॥
नानकांचा परमेश्वर सदैव सर्व बंधनांपासून मुक्त असतो.॥४॥ १॥ ६॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
रागु बिलावलु महाला ५ ॥

ਆਪਿ ਉਪਾਵਨ ਆਪਿ ਸਧਰਨਾ ॥
देव स्वतःच निर्माता आहे आणि स्वतःच समर्थक आहे.

ਆਪਿ ਕਰਾਵਨ ਦੋਸੁ ਨ ਲੈਨਾ ॥੧॥
तो स्वतः जीवांना कर्म करायला लावतो पण या कर्माचा दोष स्वतःवर घेत नाही. ॥१॥

ਆਪਨ ਬਚਨੁ ਆਪ ਹੀ ਕਰਨਾ ॥
तो स्वतः वचन देतो आणि वचन स्वतः पूर्ण करतो.

ਆਪਨ ਬਿਭਉ ਆਪ ਹੀ ਜਰਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ते स्वतः विभूती असून ते स्वतःच धारण करतात. ॥१॥रहाउ॥

ਆਪ ਹੀ ਮਸਟਿ ਆਪ ਹੀ ਬੁਲਨਾ ॥
तो स्वतः गप्प बसतो आणि स्वतःहून बोलतो.

ਆਪ ਹੀ ਅਛਲੁ ਨ ਜਾਈ ਛਲਨਾ ॥੨॥
तो कपटापासून मुक्त आहे आणि त्याला कोणीही फसवू शकत नाही. ॥२॥

ਆਪ ਹੀ ਗੁਪਤ ਆਪਿ ਪਰਗਟਨਾ ॥
तो स्वतः गुप्त आहे आणि स्वतःच प्रकट झाला आहे.

ਆਪ ਹੀ ਘਟਿ ਘਟਿ ਆਪਿ ਅਲਿਪਨਾ ॥੩॥
तो प्रत्येक जीवात राहतो पण तरीही तो सर्वांपासून अलिप्त राहतो. ॥३॥

ਆਪੇ ਅਵਿਗਤੁ ਆਪ ਸੰਗਿ ਰਚਨਾ ॥
देव अज्ञात आहे पण तो स्वतः त्याच्या सृष्टीत मिसळलेला आहे.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸਭਿ ਜਚਨਾ ॥੪॥੨॥੭॥
हे नानक! परमेश्वराचे सर्व मनोरंजन चांगले आहे. ॥४॥ २॥ ७॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
बिलावलू महल्ला ५॥

ਭੂਲੇ ਮਾਰਗੁ ਜਿਨਹਿ ਬਤਾਇਆ ॥
ज्याने मला विसरलेल्यांना मार्ग दाखवला.

ਐਸਾ ਗੁਰੁ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਇਆ ॥੧॥
असा गुरू मला मिळाला हे मी खूप भाग्यवान आहे. ॥१॥

ਸਿਮਰਿ ਮਨਾ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਚਿਤਾਰੇ ॥
हे माझ्या मन! रामाचे स्मरण कर आणि त्याचा जप कर.

ਬਸਿ ਰਹੇ ਹਿਰਦੈ ਗੁਰ ਚਰਨ ਪਿਆਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
प्रिय गुरूंचे चरण हृदयात वास करतात. ॥१॥रहाउ॥

ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਲੋਭਿ ਮੋਹਿ ਮਨੁ ਲੀਨਾ ॥
माझे मन वासना, क्रोध, लोभ आणि आसक्ती यात लीन झाले होते.

ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਮੁਕਤਿ ਗੁਰਿ ਕੀਨਾ ॥੨॥
पण गुरूंनी माझी सर्व बंधने तोडून मला मुक्त केले आहे. ॥२॥

ਦੁਖ ਸੁਖ ਕਰਤ ਜਨਮਿ ਫੁਨਿ ਮੂਆ ॥
दुःख आणि सुख अनुभवताना मी कधी जन्म घेत होतो तर कधी पुन्हा मरत होतो.

ਚਰਨ ਕਮਲ ਗੁਰਿ ਆਸ੍ਰਮੁ ਦੀਆ ॥੩॥
पण गुरूंनी मला त्यांच्या कमळाच्या चरणी आश्रय दिला आहे. ॥३॥

ਅਗਨਿ ਸਾਗਰ ਬੂਡਤ ਸੰਸਾਰਾ ॥
संपूर्ण जग तहानेच्या रूपाने अग्नीच्या सागरात बुडत आहे.

ਨਾਨਕ ਬਾਹ ਪਕਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੪॥੩॥੮॥
हे नानक! सतगुरुंनी माझा हात धरून मला मुक्त केले आहे. ॥४॥ ३॥ ८॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
बिलावलू महल्ला ५॥

ਤਨੁ ਮਨੁ ਧਨੁ ਅਰਪਉ ਸਭੁ ਅਪਨਾ ॥
मी माझे शरीर, मन, संपत्ती इत्यादी सर्व काही अर्पण करीन.

ਕਵਨ ਸੁ ਮਤਿ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਨਾ ॥੧॥
असा कोणता उपदेश आहे ज्याने मी हरी नामजप करत राहू शकतो? ॥१॥

ਕਰਿ ਆਸਾ ਆਇਓ ਪ੍ਰਭ ਮਾਗਨਿ ॥
हे परमेश्वरा! मी तुला मोठ्या आशेने विचारायला आलो आहे.

ਤੁਮ੍ ਪੇਖਤ ਸੋਭਾ ਮੇਰੈ ਆਗਨਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तुला पाहून माझ्या हृदयाचे अंगण सुंदर होते. ॥१॥रहाउ॥

ਅਨਿਕ ਜੁਗਤਿ ਕਰਿ ਬਹੁਤੁ ਬੀਚਾਰਉ ॥
मी अनेक पद्धतींद्वारे खूप विचार केला आहे.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਇਸੁ ਮਨਹਿ ਉਧਾਰਉ ॥੨॥
या मनाला सत्संगातच मोक्ष मिळतो. ॥२॥

ਮਤਿ ਬੁਧਿ ਸੁਰਤਿ ਨਾਹੀ ਚਤੁਰਾਈ ॥
माझ्याकडे बुद्धी, चेतना किंवा हुशारी नाही.

ਤਾ ਮਿਲੀਐ ਜਾ ਲਏ ਮਿਲਾਈ ॥੩॥
तू मला स्वतःशी एकरूप केलेस तरच तू मला भेटू शकशील. ॥३॥

ਨੈਨ ਸੰਤੋਖੇ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ॥
परमेश्वराचे दर्शन घेऊन ज्याचे डोळे तृप्त होतात.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਫਲੁ ਸੋ ਆਇਆ ॥੪॥੪॥੯॥
हे नानक! त्या व्यक्तीचे या जगात येणे यशस्वी झाले आहे. ॥४॥ ४ ॥६॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
बिलावलू महल्ला ५॥

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਸਾਥਿ ਨ ਮਾਇਆ ॥
आई-वडील, मुलगे आणि संपत्ती कोणालाच आधार देत नाही.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਸਭੁ ਦੂਖੁ ਮਿਟਾਇਆ ॥੧॥
त्यामुळे ऋषींच्या सहवासात सर्व दुःख नाहीसे झाले आहेत. ॥१॥

ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭ ਮਹਿ ਆਪੇ ॥
ईश्वर स्वतः सर्व प्राणिमात्रांमध्ये विराजमान आहे.

ਹਰਿ ਜਪੁ ਰਸਨਾ ਦੁਖੁ ਨ ਵਿਆਪੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जिभेने हरिचा जप केल्याने कोणतेही दुःख होत नाही. ॥१॥रहाउ॥

ਤਿਖਾ ਭੂਖ ਬਹੁ ਤਪਤਿ ਵਿਆਪਿਆ ॥
तहान भुकेची तपश्चर्या मनाला पण जळत होती.

ਸੀਤਲ ਭਏ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਜਾਪਿਆ ॥੨॥
भगवंताचे गुणगान गाऊन मन शांत झाले आहे. ॥२॥

ਕੋਟਿ ਜਤਨ ਸੰਤੋਖੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥
लाखो प्रयत्न करूनही समाधान मिळाले नाही.

ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥੩॥
पण भगवंताची स्तुती केल्याने मन तृप्त होते. ॥३॥

ਦੇਹੁ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥
हे अंतर्यामी परमेश्वरा! मला तुझी भक्ती दे.

ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀ ਸੁਆਮੀ ॥੪॥੫॥੧੦॥
नानकांना त्यांच्या सद्गुरुकडून एवढीच विनंती आहे. ॥४॥ ५॥ १०॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
बिलावलू महल्ला ५॥

ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥
उत्तम गुरू केवळ सौभाग्यानेच मिळतो.

ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥੧॥
ऋषीसह हरि नामाचे ध्यान करावे. ॥१॥

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਸਰਨਾ ॥
हे परमदेव! मी तुझ्या आश्रयाला आलो आहे.

ਕਿਲਬਿਖ ਕਾਟੈ ਭਜੁ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
गुरूच्या चरणांची पूजा केल्याने सर्व पापांचा नाश होतो. ॥१॥रहाउ॥

ਅਵਰਿ ਕਰਮ ਸਭਿ ਲੋਕਾਚਾਰ ॥
इतर सर्व क्रिया केवळ आचार आहेत.

ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਹੋਇ ਉਧਾਰ ॥੨॥
म्हणून ऋषींच्या सहवासात राहूनच मोक्ष प्राप्त होतो.॥ २॥

ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰੇ ॥
मी स्मृती, धर्मग्रंथ आणि वेद यांचा अभ्यास केला आहे.

ਜਪੀਐ ਨਾਮੁ ਜਿਤੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੇ ॥੩॥
परंतु भगवंताच्या नामस्मरणानेच जीव मोक्ष प्राप्त करतो. ॥३॥

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀਐ ॥
हे परमेश्वरा! दास नानकांवर दया कर.

ਸਾਧੂ ਧੂਰਿ ਮਿਲੈ ਨਿਸਤਰੀਐ ॥੪॥੬॥੧੧॥
ऋषींच्या चरणांची धूळ मिळाली तर त्याचे निराकरण होईल. ॥४॥ ६॥ ११॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
बिलावलू महल्ला ५॥

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਰਿਦੇ ਮਹਿ ਚੀਨਾ ॥
गुरूंचे शब्द मी माझ्या हृदयात ओळखले आहेत.

ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨ ਆਸੀਨਾ ॥੧॥
यामुळे माझ्या सर्व इच्छा आणि आशा पूर्ण झाल्या आहेत. ॥१॥

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕਾ ਮੁਖੁ ਊਜਲੁ ਕੀਨਾ ॥
देवाने संतांचे चेहरे उजळले आहेत आणि.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨਾ ਨਾਮੁ ਦੀਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मी त्याला दयाळूपणे माझे नाव दिले आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਅੰਧ ਕੂਪ ਤੇ ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੀਨਾ ॥
भगवंताने त्याला हाताशी धरून अज्ञानाच्या अंधारातून बाहेर काढले आहे.

ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਜਗਤਿ ਪ੍ਰਗਟੀਨਾ ॥੨॥
तो जगभरात लोकप्रिय झाला असून सर्वत्र त्याचे कौतुक होत आहे. ॥२॥

ਨੀਚਾ ਤੇ ਊਚ ਊਨ ਪੂਰੀਨਾ ॥
तो नीचांना उन्नत करतो आणि गुणहीनांना गुणात बदलतो.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਲੀਨਾ ॥੩॥
मी अमृत नावाचा महारसा घेतला आहे. ॥३॥

ਮਨ ਤਨ ਨਿਰਮਲ ਪਾਪ ਜਲਿ ਖੀਨਾ ॥
माझे मन आणि शरीर शुद्ध झाले आहे आणि माझी सर्व पापे जळून गेली आहेत.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਪ੍ਰਸੀਨਾ ॥੪॥੭॥੧੨॥
हे नानक! भगवान माझ्यावर प्रसन्न झाले आहेत. ॥४॥ ७ ॥ १२ ॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
बिलावलू महल्ला ५॥

ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪਾਈਅਹਿ ਮੀਤਾ ॥
मित्रा मग सर्व इच्छा पूर्ण होतात.

ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਾਈਐ ਚੀਤਾ ॥੧॥
जेव्हा मन भगवंताच्या चरणी एकाग्र होते.॥१॥

ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜੋ ਪ੍ਰਭੂ ਧਿਆਵਤ ॥
जो कोणी परमेश्वराचे चिंतन करतो त्याला मी स्वतःला अर्पण करतो.

ਜਲਨਿ ਬੁਝੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
देवाची स्तुती केल्याने सर्व मत्सर नाहीसा होतो.॥१॥रहाउ॥

ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਹੋਵਤ ਵਡਭਾਗੀ ॥
त्या भाग्यवानाचा जन्म सफल होतो.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਰਾਮਹਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥੨॥
जो संतांच्या संगतीत रामभक्त असतो. ॥२॥

ਮਤਿ ਪਤਿ ਧਨੁ ਸੁਖ ਸਹਜ ਅਨੰਦਾ ॥
त्याला कीर्ती, मान, संपत्ती, परम सुख आणि आनंद मिळतो.

ਇਕ ਨਿਮਖ ਨ ਵਿਸਰਹੁ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥੩॥
अरे परमानंद, मला क्षणभरही विसरू नकोस. ॥३॥

ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਕੀ ਮਨਿ ਪਿਆਸ ਘਨੇਰੀ ॥
माझ्या मनात हरी दर्शनाची तीव्र इच्छा आहे.

ਭਨਤਿ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ॥੪॥੮॥੧੩॥
नानक प्रार्थना करतात, हे परमेश्वरा! मी तुझ्या शरणात आलो आहे.॥४॥८॥१३॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
बिलावलू महल्ला ५॥

ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨ ਸਭ ਗੁਣਹ ਬਿਹੂਨਾ ॥
मी निर्गुण आहे आणि सर्व गुणांनी रहित आहे.

ਦਇਆ ਧਾਰਿ ਅਪੁਨਾ ਕਰਿ ਲੀਨਾ ॥੧॥
परमेश्वराने कृपेने मला स्वतःचे बनवले आहे.॥१॥

ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿ ਗੋਪਾਲਿ ਸੁਹਾਇਆ ॥
देवाने माझे मन आणि शरीर सुंदर केले आहे आणि.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭੁ ਘਰ ਮਹਿ ਆਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तुझ्या कृपेने परमेश्वर माझ्या हृदयाच्या घरी आला आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਭੈ ਕਾਟਨਹਾਰੇ ॥
हे देवा! तू भक्त आणि भयाचा नाश करणारा आहेस.

ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਅਬ ਉਤਰੇ ਪਾਰੇ ॥੨॥
आता तुझ्या कृपेने मी संसारसागर पार केला आहे.॥२॥

ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਪ੍ਰਭ ਬਿਰਦੁ ਬੇਦਿ ਲੇਖਿਆ ॥
वेदांमध्ये लिहिले आहे की भगवंताचे नाव आहे की तो पतितांना शुद्ध करणारा आहे.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੋ ਨੈਨਹੁ ਪੇਖਿਆ ॥੩॥
त्या परमात्म्याला मी माझ्या डोळ्यांनी पाहिले आहे. ॥३॥

ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਗਟੇ ਨਾਰਾਇਣ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਭਿ ਦੂਖ ਪਲਾਇਣ ॥੪॥੯॥੧੪॥
ऋषीमुनींच्या सहवासाने माझ्या हृदयात नारायणाचे दर्शन झाले आहे. हे दास नानक, माझी सर्व दुःखे नष्ट झाली आहेत. ॥४॥६॥ १४ ॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
बिलावलू महल्ला ५॥

ਕਵਨੁ ਜਾਨੈ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ੍ਹਰੀ ਸੇਵਾ ॥
हे परमेश्वरा! तुझी भक्ती कोण जाणते?

ਪ੍ਰਭ ਅਵਿਨਾਸੀ ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ ॥੧॥
तू अविनाशी, अदृश्य आणि रहस्यमय आहेस. ॥१॥

ਗੁਣ ਬੇਅੰਤ ਪ੍ਰਭ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੇ ॥
भगवंताचे गुण अंतहीन आहेत, तो अत्यंत गंभीर आहे.

ਊਚ ਮਹਲ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ॥
हे परमेश्वरा! तुझे महाल सर्वोच्च आहेत.

ਤੂ ਅਪਰੰਪਰ ਠਾਕੁਰ ਮੇਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे ठाकूर! तू तुलनेच्या पलीकडे आहेस. ॥१॥रहाउ॥

ਏਕਸ ਬਿਨੁ ਨਾਹੀ ਕੋ ਦੂਜਾ ॥
एका देवाशिवाय दुसरा कोणी नाही.

ਤੁਮ੍ ਹੀ ਜਾਨਹੁ ਅਪਨੀ ਪੂਜਾ ॥੨॥
तुझी पूजा तूच जाण.॥२॥

ਆਪਹੁ ਕਛੂ ਨ ਹੋਵਤ ਭਾਈ ॥
अरे भाऊ, स्वतःहून काही होत नाही.

ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਵੈ ਸੋ ਨਾਮੁ ਪਾਈ ॥੩॥
परमेश्वर ज्याला नाम देतो त्यालाच नाम प्राप्त होते. ॥३॥

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੋ ਜਨੁ ਪ੍ਰਭ ਭਾਇਆ ॥
हे नानक! ज्याने भगवंताला प्रसन्न केले आहे.

ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਪ੍ਰਭੁ ਤਿਨ ਹੀ ਪਾਇਆ ॥੪॥੧੦॥੧੫॥
तोच गुणनिधान प्रा पावला ॥४॥॥॥॥१५॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
बिलावलू महल्ला ५॥

ਮਾਤ ਗਰਭ ਮਹਿ ਹਾਥ ਦੇ ਰਾਖਿਆ ॥
हे जीव! देवाने हात देऊन तुला तुझ्या आईच्या उदरात वाचवले आहे.

ਹਰਿ ਰਸੁ ਛੋਡਿ ਬਿਖਿਆ ਫਲੁ ਚਾਖਿਆ ॥੧॥
पण हिरवा रस बाजूला ठेवून तुम्ही मायेचे फळ विषाच्या रूपाने चाखत आहात.॥१॥

ਭਜੁ ਗੋਬਿਦ ਸਭ ਛੋਡਿ ਜੰਜਾਲ ॥
संसारातील सर्व संकटे सोडून गोविंदांची पूजा करा.

ਜਬ ਜਮੁ ਆਇ ਸੰਘਾਰੈ ਮੂੜੇ ਤਬ ਤਨੁ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਬੇਹਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे मूर्खा! यम येऊन मारतो तेव्हा या शरीराचा नाश होऊन त्याची अवस्था फार वाईट होते.॥१॥रहाउ॥

ਤਨੁ ਮਨੁ ਧਨੁ ਅਪਨਾ ਕਰਿ ਥਾਪਿਆ ॥
हे शरीर! मन आणि धन तुम्ही तुमचे मानले आहे.

ਕਰਨਹਾਰੁ ਇਕ ਨਿਮਖ ਨ ਜਾਪਿਆ ॥੨॥
पण त्या निर्मात्या देवाला क्षणभरही आठवले नाही.॥२॥

ਮਹਾ ਮੋਹ ਅੰਧ ਕੂਪ ਪਰਿਆ ॥
तू मोठ्या आसक्तीच्या आंधळ्या विहिरीत पडला आहेस.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਮਾਇਆ ਪਟਲਿ ਬਿਸਰਿਆ ॥੩॥
म्हणून मायेच्या पडद्याआड तू भगवंताला विसरलास.॥३॥

ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਇਆ ॥
हे नानक! मी मोठ्या भाग्याने परमेश्वराची स्तुती केली आहे आणि.

ਸੰਤਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥੧੧॥੧੬॥
संतांच्या संगतीत भगवंत सापडला ॥४॥११॥१६॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
बिलावलू महल्ला ५॥

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬੰਧਪ ਭਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਹੋਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸਹਾਈ ॥੧॥
हे नानक! मातापिता, मातापिता, पुत्र आणि बंधू यांच्याप्रमाणे परम ब्रह्मदेव आमचे सहाय्यक झाले आहेत. ॥१॥

ਸੁਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਘਣੇ ॥

मला नैसर्गिक सुख आणि परम आनंद प्राप्त झाला आहे.

ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪੂਰੀ ਜਾ ਕੀ ਬਾਣੀ ਅਨਿਕ ਗੁਣਾ ਜਾ ਕੇ ਜਾਹਿ ਨ ਗਣੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

परिपूर्ण गुरू, ज्यांचे वाणी परिपूर्ण आहे, त्यांच्यामध्ये अनेक गुण आहेत जे माझ्याद्वारे मोजता येत नाहीत.॥१॥रहाउ॥

ਸਗਲ ਸਰੰਜਾਮ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ॥

परमेश्वर स्वतःच सर्व कामे पूर्ण करतो.

ਭਏ ਮਨੋਰਥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਪੇ ॥੨॥

म्हणून भगवंताचा नामजप केल्याने माझ्या सर्व मनोकामना पूर्ण झाल्या ॥२॥

ਅਰਥ ਧਰਮ ਕਾਮ ਮੋਖ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥

देव हा धर्म, संपत्ती, काम आणि मोक्ष देणारा आहे.

ਪੂਰੀ ਭਈ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਬਿਧਾਤਾ ॥੩॥
त्या निर्मात्याचे स्मरण करून माझे ध्यान पूर्ण झाले आहे ॥३॥

ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕਿ ਰੰਗੁ ਮਾਣਿਆ ॥
नानकांना ऋषींच्या सहवासात आनंद मिळाला.

ਘਰਿ ਆਇਆ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਆਣਿਆ ॥੪॥੧੨॥੧੭॥
पूर्ण गुरूच्या कृपेने भगवान हृदय घरी आले आहेत. ॥४॥ १२॥ १७ ॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
बिलावलू महल्ला ५॥

ਸ੍ਰਬ ਨਿਧਾਨ ਪੂਰਨ ਗੁਰਦੇਵ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
पूर्ण गुरुदेव हे सर्व सुखाचे भांडार आहेत.॥१॥रहाउ॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਨਰ ਜੀਵੇ ॥
देवाचे नामस्मरण करूनच मानव जगतो, पण.

ਮਰਿ ਖੁਆਰੁ ਸਾਕਤ ਨਰ ਥੀਵੇ ॥੧॥
दुर्बल माणूस मृत्यूनंतर मूर्ख बनतो. ॥१॥

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹੋਆ ਰਖਵਾਰਾ ॥
राम नाम माझा रक्षक झाला आहे पण.

ਝਖ ਮਾਰਉ ਸਾਕਤੁ ਵੇਚਾਰਾ ॥੨॥
दरिद्री शाक्त असाच वेळ वाया घालवतो.॥२॥

ਨਿੰਦਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਪਚਹਿ ਘਨੇਰੇ ॥
महान संतांवर टीका करून अनेकांना खूप वाईट वाटते आणि.

ਮਿਰਤਕ ਫਾਸ ਗਲੈ ਸਿਰਿ ਪੈਰੇ ॥੩॥
त्यांच्या गळ्यात, डोक्यावर आणि पायाभोवती मृत्यूचा फास कायम आहे. ॥३॥

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਪਹਿ ਜਨ ਨਾਮ ॥
हे नानक! जे नामस्मरण करतात.

ਤਾ ਕੇ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ਜਾਮ ॥੪॥੧੩॥੧੮॥
यम त्यांच्या जवळ येत नाही. ॥४॥ १३ ॥ १८ ॥

ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ ਦੁਪਦੇ
रागु बिलावलु महाला ५ घरु ४ दुपदे.

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਕਵਨ ਸੰਜੋਗ ਮਿਲਉ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ॥
तो योगायोग काय आहे जेव्हा मी माझ्या प्रभूला भेटेन.

ਪਲੁ ਪਲੁ ਨਿਮਖ ਸਦਾ ਹਰਿ ਜਪਨੇ ॥੧॥
मी प्रत्येक क्षण आणि प्रत्येक क्षणी हरीचा जप करत राहते. ॥१॥

ਚਰਨ ਕਮਲ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਨਿਤ ਧਿਆਵਉ ॥
मी सदैव परमेश्वराच्या चरणकमळांचे ध्यान करतो.

ਕਵਨ ਸੁ ਮਤਿ ਜਿਤੁ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਪਾਵਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तो कोणता सल्ला आहे ज्याद्वारे मी माझ्या प्रिय व्यक्तीला शोधू शकेन? ॥१॥रहाउ॥

ਐਸੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ॥
नानक प्रार्थना करतात, हे प्रभु! अशी दया दाखव.

ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਬਿਸਰੁ ਨ ਕਾਹੂ ਬੇਰੇ ॥੨॥੧॥੧੯॥
जेणेकरून मी तुला कधीच विसरणार नाही. ॥२॥ १॥ १६॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
बिलावलू महल्ला ५॥

ਚਰਨ ਕਮਲ ਪ੍ਰਭ ਹਿਰਦੈ ਧਿਆਏ ॥
भगवंताच्या चरणकमळांचे हृदयात ध्यान करून.

ਰੋਗ ਗਏ ਸਗਲੇ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥੧॥
रोग दूर होऊन सर्व सुख प्राप्त झाले आहे.॥१॥

ਗੁਰਿ ਦੁਖੁ ਕਾਟਿਆ ਦੀਨੋ ਦਾਨੁ ॥
गुरूनी दुःख दूर करून मला नामाचे वरदान दिले आहे.

ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਜੀਵਨ ਪਰਵਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
आता माझा जन्म सफल झाला आहे आणि हे जीवन समृद्ध झाले आहे.॥१॥रहाउ॥

ਅਕਥ ਕਥਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਭ ਬਾਨੀ ॥
हे नानक! भगवान नानकांच्या पवित्र वचनांची कथा अवर्णनीय आहे आणि.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਜੀਵੇ ਗਿਆਨੀ ॥੨॥੨॥੨੦॥
ज्ञानी लोक केवळ नामस्मरण करून जगतात. ॥२॥ २॥ २०॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
बिलावलू महल्ला ५॥

ਸਾਂਤਿ ਪਾਈ ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੂਰੇ ॥
पूर्ण गुरु सतगुरुंनी हृदयात शांती दिली आहे.

ਸੁਖ ਉਪਜੇ ਬਾਜੇ ਅਨਹਦ ਤੂਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
आनंद उत्पन्न झाला आहे आणि अमर्याद नाद असलेली वाद्ये मनांत वाजत आहेत.॥१॥रहाउ॥

ਤਾਪ ਪਾਪ ਸੰਤਾਪ ਬਿਨਾਸੇ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਕਿਲਵਿਖ ਸਭਿ ਨਾਸੇ ॥੧॥
उष्णता, पाप आणि दुःख नष्ट झाले आहे. हरी नामस्मरणाने सर्व दुष्कृत्ये दूर झाली ॥१॥

ਅਨਦੁ ਕਰਹੁ ਮਿਲਿ ਸੁੰਦਰ ਨਾਰੀ ॥
हे सत्संगीच्या सुंदर स्त्री, एकत्र आनंद घ्या.

ਗੁਰਿ ਨਾਨਕਿ ਮੇਰੀ ਪੈਜ ਸਵਾਰੀ ॥੨॥੩॥੨੧॥
गुरु नानकांनी माझा सन्मान वाचवला. ॥२॥ ३॥ २१॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
बिलावलू महल्ला ५॥

ਮਮਤਾ ਮੋਹ ਧ੍ਰੋਹ ਮਦਿ ਮਾਤਾ ਬੰਧਨਿ ਬਾਧਿਆ ਅਤਿ ਬਿਕਰਾਲ ॥
प्रेम, आसक्ती आणि कपट यांच्या नशेत असलेला माणूस बंधनात अडकल्यावर अत्यंत धोकादायक दिसतो.

ਦਿਨੁ ਦਿਨੁ ਛਿਜਤ ਬਿਕਾਰ ਕਰਤ ਅਉਧ ਫਾਹੀ ਫਾਥਾ ਜਮ ਕੈ ਜਾਲ ॥੧॥
पापे करून त्याचे जीवन दिवसेंदिवस नष्ट होत राहते आणि तो यमाच्या जाळ्यात अडकतो.॥ १॥

ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥
हे नम्र परमेश्वरा! मी तुझा आश्रय घेण्यासाठी आलो आहे.

ਮਹਾ ਬਿਖਮ ਸਾਗਰੁ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ਉਧਰਹੁ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਰਵਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हा ऐहिक सागर विशाल आणि जड आहे, म्हणून ऋषींच्या सहवासात माझ्या पायांची धूळ करून मला वाचवा. ॥१॥रहाउ॥

ਪ੍ਰਭ ਸੁਖਦਾਤੇ ਸਮਰਥ ਸੁਆਮੀ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੁਮਰਾ ਮਾਲ ॥
हे परमेश्वरा! तू सुख देणारा आहेस आणि सर्व गोष्टींना समर्थ आहेस. माझे प्राण आणि शरीर इत्यादी सर्व काही तुझी मालमत्ता आहे.

ਭ੍ਰਮ ਕੇ ਬੰਧਨ ਕਾਟਹੁ ਪਰਮੇਸਰ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਸਦਾ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥੨॥੪॥੨੨॥
हे देवा! माझ्या भ्रमाचे बंधन तोड. हे नानकांचे स्वामी, तू सदैव दयाळू आहेस. ॥२॥ ४॥ २२॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
बिलावलू महल्ला ५॥

ਸਗਲ ਅਨੰਦੁ ਕੀਆ ਪਰਮੇਸਰਿ ਅਪਣਾ ਬਿਰਦੁ ਸਮ੍ਹਾਰਿਆ ॥
देवाने त्याच्या इच्छेचे पालन करून सर्वकाही आनंदित केले आहे.

ਸਾਧ ਜਨਾ ਹੋਏ ਕਿਰਪਾਲਾ ਬਿਗਸੇ ਸਭਿ ਪਰਵਾਰਿਆ ॥੧॥
तो साधूसंतांवर दयाळू झाला असून संपूर्ण कुटुंबही आनंदी झाले आहे. ॥१॥

ਕਾਰਜੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਆਪਿ ਸਵਾਰਿਆ ॥
माझे काम सतगुरुंनीच सजवले आहे.

ਵਡੀ ਆਰਜਾ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਕੀ ਸੂਖ ਮੰਗਲ ਕਲਿਆਣ ਬੀਚਾਰਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

सुख, शांती आणि कल्याण लक्षात घेऊन त्यांनी बाल हरिगोविंद यांचे आयुष्य दीर्घायुषी केले आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਵਣ ਤ੍ਰਿਣ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਹਰਿਆ ਹੋਏ ਸਗਲੇ ਜੀਅ ਸਾਧਾਰਿਆ ॥

वनवनस्पती, पृथ्वी, आकाश आणि पाताळ, तिन्ही इमारती हिरवाईने नटल्या आहेत. अशा प्रकारे त्याने सर्व सजीवांना आधार दिला आहे.

ਮਨ ਇਛੇ ਨਾਨਕ ਫਲ ਪਾਏ ਪੂਰਨ ਇਛ ਪੁਜਾਰਿਆ ॥੨॥੫॥੨੩॥

हे नानक! मला अपेक्षित फळ मिळाले आहे आणि माझ्या सर्व इच्छा पूर्ण झाल्या आहेत.॥२॥५॥२३॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

बिलावलू महल्ला ५॥

ਜਿਸੁ ਊਪਰਿ ਹੋਵਤ ਦਇਆਲੁ ॥

ज्याच्यावर देव दयाळू होतो.

ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਕਾਟੈ ਸੋ ਕਾਲੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

हरी नामस्मरणाने तो मृत्यूवरही विजय मिळवतो. ॥१॥रहाउ॥

ਸਾਧਸੰਗਿ ਭਜੀਐ ਗੋਪਾਲੁ ॥

ऋषींच्या सहवासात देवाची पूजा करावी.

ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਤੂਟੈ ਜਮ ਜਾਲੁ ॥੧॥

कारण त्याची स्तुती केल्याने वाईटाचा पाशही तुटतो.॥१॥

ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਪੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥

ईश्वर स्वतः सतगुरु असून सर्वांचा रक्षक आहे.

ਨਾਨਕੁ ਜਾਚੈ ਸਾਧ ਰਵਾਲ ॥੨॥੬॥੨੪॥

नानकांना फक्त ऋषींच्या पायाची धूळ हवी असते.॥२॥ ६॥ २४॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
बिलावलू महल्ला ५॥

ਮਨ ਮਹਿ ਸਿੰਚਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ॥
हे भावा! मनात हरीचे नाम शिंपडा.

ਅਨਦਿਨੁ ਕੀਰਤਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਮ ॥੧॥
रात्रंदिवस कीर्तन करून हरीचा महिमा गा. ॥१॥

ਐਸੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥
हे माझ्या हृदया! माझ्यावर खूप प्रेम करा.

ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭ ਜਾਨਹੁ ਨੇਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
आठ प्रहार, परमेश्वराला जवळचे समजा. ॥१॥रहाउ॥

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕੇ ਨਿਰਮਲ ਭਾਗ ॥
हे नानक! ज्याचे भाग्य शुद्ध आहे.

ਹਰਿ ਚਰਨੀ ਤਾ ਕਾ ਮਨੁ ਲਾਗ ॥੨॥੭॥੨੫॥
त्याचे चित्त हरिच्या चरणी ॥२॥७॥२५॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
बिलावलू महल्ला ५॥

ਰੋਗੁ ਗਇਆ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਗਵਾਇਆ ॥
परमेश्वराने स्वतः रोग दूर केला आहे.

ਨੀਦ ਪਈ ਸੁਖ ਸਹਜ ਘਰੁ ਆਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
आता आम्ही सुखाने झोपलो आहोत आणि घरात सहज आनंद आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਰਜਿ ਰਜਿ ਭੋਜਨੁ ਖਾਵਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥
हे माझ्या बंधू! नामाचे अन्न आपल्या मनापासून खा.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਰਿਦ ਮਾਹਿ ਧਿਆਈ ॥੧॥
मी हृदयात तुझ्या अमृत नामाचे चिंतन करत राहते. ॥१॥

ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਸਰਨਾਈ ॥
हे नानक! मी पूर्ण गुरूंचा आश्रय घेतला आहे.

ਜਿਨਿ ਅਪਨੇ ਨਾਮ ਕੀ ਪੈਜ ਰਖਾਈ ॥੨॥੮॥੨੬॥
ज्याने स्वतःच्या नावाचा मान राखला आहे. २॥ ८॥ २६ ॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
बिलावलू महल्ला ५॥

ਸਤਿਗੁਰ ਕਰਿ ਦੀਨੇ ਅਸਥਿਰ ਘਰ ਬਾਰ ॥ ਰਹਾਉ ॥
सतगुरुंनी कुटुंबाला स्थिर केले आहे.॥रहाउ॥

ਜੋ ਜੋ ਨਿੰਦ ਕਰੈ ਇਨ ਗ੍ਰਿਹਨ ਕੀ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਹੀ ਮਾਰੈ ਕਰਤਾਰ ॥੧॥
जो कोणी गुरूच्या घरावर टीका करतो, देव त्याचा नाश करतो. ॥१॥

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤਾ ਕੀ ਸਰਨਾਈ ਜਾ ਕੋ ਸਬਦੁ ਅਖੰਡ ਅਪਾਰ ॥੨॥੯॥੨੭॥
दास नानक त्या भगवंताच्या शरणात आहेत ज्याचे वचन अखंड आणि अफाट आहे. ॥२॥६॥२७॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
बिलावलू महल्ला ५॥

ਤਾਪ ਸੰਤਾਪ ਸਗਲੇ ਗਏ ਬਿਨਸੇ ਤੇ ਰੋਗ ॥
सर्व उष्णतेच्या लाटा संपल्या आहेत आणि सर्व रोग नाहीसे झाले आहेत.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਤੂ ਬਖਸਿਆ ਸੰਤਨ ਰਸ ਭੋਗ ॥ ਰਹਾਉ ॥
हे परम ब्रह्मा! तू संतांच्या संगतीचा आनंद प्रदान केला आहेस. ॥रहाउ॥

ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਤੇਰੀ ਮੰਡਲੀ ਤੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਆਰੋਗ ॥
सर्व सुख तुमचे सोबती राहील आणि तुमचे मन व शरीर निरोगी राहील.

ਗੁਨ ਗਾਵਹੁ ਨਿਤ ਰਾਮ ਕੇ ਇਹ ਅਵਖਦ ਜੋਗ ॥੧॥
म्हणून रोज रामाचे गुणगान करत राहा कारण हे औषध सर्व प्रकारच्या दु:खांपासून मुक्ती मिळवण्यास सक्षम आहे. ॥१॥

ਆਇ ਬਸਹੁ ਘਰ ਦੇਸ ਮਹਿ ਇਹ ਭਲੇ ਸੰਜੋਗ ॥
या आणि आपल्या हृदयात स्थिर व्हा, हे सर्वोत्तम संयोजन आहे.

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਲਹਿ ਗਏ ਬਿਓਗ ॥੨॥੧੦॥੨੮॥
अरे नाही, देव प्रसन्न झाला आहे त्यामुळे सर्व वियोग नाहीसे झाले आहेत. ॥२॥ १०॥ २८॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
बिलावलू महल्ला ५॥

ਕਾਹੂ ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲਹੀ ਮਾਇਆ ਜੰਜਾਲ ॥
हे मायेचे जाळे कोणत्याही मनुष्यासोबत जात नाही.

ਊਠਿ ਸਿਧਾਰੇ ਛਤ੍ਰਪਤਿ ਸੰਤਨ ਕੈ ਖਿਆਲ ॥ ਰਹਾਉ ॥
संतांच्या मतानुसार मोठमोठे छत्रपती राजेही हे दिखाऊपणा सोडून रिकाम्या हाताने जग सोडून गेले आहेत.॥रहाउ॥

ਅਹੰਬੁਧਿ ਕਉ ਬਿਨਸਨਾ ਇਹ ਧੁਰ ਕੀ ਢਾਲ ॥
अहंकार नेहमीच विनाशाकडे नेतो ही निसर्गाची परंपरा आहे.

ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਜਨਮਹਿ ਮਰਹਿ ਬਿਖਿਆ ਬਿਕਰਾਲ ॥੧॥
अहंकारी माणसे, राक्षसी लैंगिक विकारांमध्ये गुंतलेली, जन्म घेतात आणि मरतात, जीवनाच्या विविध प्रकारांमध्ये अडकतात. ॥१॥

ਸਤਿ ਬਚਨ ਸਾਧੂ ਕਹਹਿ ਨਿਤ ਜਪਹਿ ਗੁਪਾਲ ॥
ऋषी नेहमी सत्य बोलतात आणि दररोज देवाचा जप करतात.

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਨਕ ਤਰੇ ਹਰਿ ਕੇ ਰੰਗ ਲਾਲ ॥੨॥੧੧॥੨੯॥
हे नानक! हरीच्या प्रेमाच्या रंगाने लाल झालेले, त्यांचे नामस्मरण करताना ते जगातून नाहीसे होतात.॥ २॥ ११ ॥ २९॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
बिलावलू महल्ला ५॥

ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਅਨੰਦ ਸੂਖ ਪੂਰੇ ਗੁਰਿ ਦੀਨ ॥
पूर्ण गुरूनी मला सहज समाधी आनंद आणि आनंद दिला आहे.

ਸਦਾ ਸਹਾਈ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗੁਣ ਚੀਨ ॥ ਰਹਾਉ ॥
परमेश्वर सदैव माझा सहाय्यक आणि सोबती आहे आणि मी त्याच्या अमृतगुणांचा विचार करत राहतो.॥रहाउ॥

ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਜਗਤ੍ਰ ਮਹਿ ਲੋਚਹਿ ਸਭਿ ਜੀਆ ॥
जगात स्तुती व्हावी अशी प्रत्येकाची इच्छा असते.

ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਭੂ ਕਛੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਥੀਆ ॥੧॥
सतगुरु प्रभू अत्यंत प्रसन्न झाले असून त्यांच्या कृपेने कोणत्याही कामात अडथळा येत नाही.॥१॥

ਜਾ ਕਾ ਅੰਗੁ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭ ਤਾ ਕੇ ਸਭ ਦਾਸ ॥
दयाळू परमेश्वर ज्यावर कृपा करतो, सर्व प्राणी त्याचे दास होतात.

ਸਦਾ ਸਦਾ ਵਡਿਆਈਆ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥੨॥੧੨॥੩੦॥
हे नानक! मला नेहमी गुरूंकडून स्तुती मिळते. ॥२॥ १२॥ ३०॥

ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫ ਚਉਪਦੇ
बिलावलू महल्ला ५॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਮ੍ਰਿਤ ਮੰਡਲ ਜਗੁ ਸਾਜਿਆ ਜਿਉ ਬਾਲੂ ਘਰ ਬਾਰ ॥
देवाने मृत्यूच्या वर्तुळाच्या रूपात असे जग निर्माण केले आहे की तेथे वाळूची घरे आहेत.

ਬਿਨਸਤ ਬਾਰ ਨ ਲਾਗਈ ਜਿਉ ਕਾਗਦ ਬੂੰਦਾਰ ॥੧॥
जसे कागद पावसाच्या थेंबांनी नष्ट होतात, त्याचप्रमाणे जगाचा नाश व्हायला वेळ लागत नाही. ॥१॥

ਸੁਨਿ ਮੇਰੀ ਮਨਸਾ ਮਨੈ ਮਾਹਿ ਸਤਿ ਦੇਖੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥
हे बंधु जरा मन लगाकर तुमच्या मनात सत्य विचार करील.

ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਗਿਰਹੀ ਜੋਗੀ ਤਜਿ ਗਏ ਘਰ ਬਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
सिद्ध साधक, गृहस्थ आणि योगी हे सर्व आपापले घर सोडून या जगातून निघून गेले आहेत.॥१॥रहाउ॥

ਜੈਸਾ ਸੁਪਨਾ ਰੈਨਿ ਕਾ ਤੈਸਾ ਸੰਸਾਰ ॥
हे जग रात्रीच्या स्वप्नासारखे आहे.

ਦ੍ਰਿਸਟਿਮਾਨ ਸਭੁ ਬਿਨਸੀਐ ਕਿਆ ਲਗਹਿ ਗਵਾਰ ॥੨॥
हे मूर्ख माणसा! जे काही दिसत आहे ते नष्ट होईल, तू कशाला चिकटून आहेस? ॥२॥

ਕਹਾ ਸੁ ਭਾਈ ਮੀਤ ਹੈ ਦੇਖੁ ਨੈਨ ਪਸਾਰਿ ॥
तुमचे डोळे उघडा आणि तुमचे भाऊ आणि मित्र कुठे आहेत ते पहा.

ਇਕਿ ਚਾਲੇ ਇਕਿ ਚਾਲਸਹਿ ਸਭਿ ਅਪਨੀ ਵਾਰ ॥੩॥
त्यांच्यापैकी काही जण जग सोडून गेले आहेत आणि त्यांची पाळी आल्यावर सर्व सोडून जातील.॥ ३॥

ਜਿਨ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਸੇ ਅਸਥਿਰੁ ਹਰਿ ਦੁਆਰਿ ॥
ज्यांनी पूर्ण सतगुरूंची सेवा केली ते हरिच्या दारात स्थापित झाले आहेत.

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਰਾਖੁ ਪੈਜ ਮੁਰਾਰਿ ॥੪॥੧॥੩੧॥
हे नानक! मी तुझा सेवक आहे. माझा मान राखा. ॥४॥ १॥ ३१॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
बिलावलू महल्ला ५॥

ਲੋਕਨ ਕੀਆ ਵਡਿਆਈਆ ਬੈਸੰਤਰਿ ਪਾਗਉ ॥
लोकांच्या स्तुतीला मी आगीत टाकीन.

ਜਿਉ ਮਿਲੈ ਪਿਆਰਾ ਆਪਨਾ ਤੇ ਬੋਲ ਕਰਾਗਉ ॥੧॥
माझ्या प्रिय परमेश्वराचा शोध लागताच मी तेच शब्द बोलेन.॥१॥

ਜਉ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਦਇਆਲ ਹੋਇ ਤਉ ਭਗਤੀ ਲਾਗਉ ॥
भगवंताची माझ्यावर कृपा होताच मी त्याच्या भक्तीत रमून जाईन.

ਲਪਟਿ ਰਹਿਓ ਮਨੁ ਬਾਸਨਾ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਇਹ ਤਿਆਗਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
माझे मन वासनांनी गुरफटले आहे आणि गुरूंना भेटल्यानंतर मी त्यांचा त्याग करीन. ॥१॥रहाउ॥

ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ਅਤਿ ਘਨੀ ਇਹੁ ਜੀਉ ਹੋਮਾਗਉ ॥
मी माझ्या प्रभूला खूप प्रार्थना करेन आणि हे जीवन देखील त्याच्यासाठी अर्पण करीन.

ਅਰਥ ਆਨ ਸਭਿ ਵਾਰਿਆ ਪ੍ਰਿਅ ਨਿਮਖ ਸੋਹਾਗਉ ॥੨॥
माझ्या प्रेयसीसाठी क्षणभराच्या आनंदासाठी मी माझ्या इतर सर्व संपत्तीचा त्याग केला आहे. ॥२॥

ਪੰਚ ਸੰਗੁ ਗੁਰ ਤੇ ਛੁਟੇ ਦੋਖ ਅਰੁ ਰਾਗਉ ॥
गुरूच्या कृपेने मी वासना, क्रोध, आसक्ती, लोभ आणि अहंकार यांचा सर्व संग गमावला आहे आणि सर्व दुर्गुण, आसक्ती आणि द्वेषही नाहीसे झाले आहेत.

ਰਿਦੈ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਪ੍ਰਗਟ ਭਇਆ ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ਜਾਗਉ ॥੩॥
माझ्या हृदयात ज्ञानाचा प्रकाश पडला आहे, म्हणून मी आता रात्रंदिवस जागृत आहे.॥३॥

ਸਰਣਿ ਸੋਹਾਗਨਿ ਆਇਆ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗਉ ॥
ज्याच्या डोक्यावर सौभाग्य आहे तो विवाहित व्यक्ती म्हणून देवाच्या आश्रयाला आला आहे.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਨਿ ਪਾਇਆ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲਾਗਉ ॥੪॥੨॥੩੨॥
हे नानक! परमेश्वराची प्राप्ती झाल्यावर त्यांचे शरीर आणि मन थंड झाले आहे. ॥४॥ २॥ ३२ ॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
बिलावलू महल्ला ५॥

ਲਾਲ ਰੰਗੁ ਤਿਸ ਕਉ ਲਗਾ ਜਿਸ ਕੇ ਵਡਭਾਗਾ ॥
ज्याच्याकडे सौभाग्य असते त्यालाच देवाच्या प्रेमाचा लाल रंग जाणवतो.

ਮੈਲਾ ਕਦੇ ਨ ਹੋਵਈ ਨਹ ਲਾਗੈ ਦਾਗਾ ॥੧॥
हे प्रेम रंग आणि दुर्गुणांच्या संयोगाने कधीही कलंकित होत नाही किंवा अहंकाराचा कलंकही लागत नाही. ॥१॥

ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਸੁਖਦਾਈਆ ਮਿਲਿਆ ਸੁਖ ਭਾਇ ॥
सुख देणारा भगवंत सापडल्याने मला सर्व सुख प्राप्त झाले आहे.

ਸਹਜਿ ਸਮਾਨਾ ਭੀਤਰੇ ਛੋਡਿਆ ਨਹ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ते सहजपणे एखाद्याच्या मनात शोषले जाते आणि कोणीही त्याचा नैसर्गिक आनंद सोडू शकत नाही. ॥१॥रहाउ॥

ਜਰਾ ਮਰਾ ਨਹ ਵਿਆਪਈ ਫਿਰਿ ਦੂਖੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥
त्याला म्हातारपण आणि मृत्यूचा त्रास होत नाही किंवा त्याला कोणतेही दुःख झाले नाही.

ਪੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਆਘਾਨਿਆ ਗੁਰਿ ਅਮਰੁ ਕਰਾਇਆ ॥੨॥
कारण नामस्मरण प्यायल्यावर तो तृप्त होतो आणि गुरूंनी त्याला अमर केले आहे. ॥२॥

ਸੋ ਜਾਨੈ ਜਿਨਿ ਚਾਖਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਾ ॥
अमुल्य हरी हे नाव ज्याने चाखले आहे त्यालाच त्याची चव कळते.

ਕੀਮਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਈਐ ਕਿਆ ਕਹਿ ਮੁਖਿ ਬੋਲਾ ॥੩॥
हरी नामाची किंमत मी सांगू शकत नाही, मी स्वतःच्या तोंडाने काय सांगू? ॥३॥

ਸਫਲ ਦਰਸੁ ਤੇਰਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ ॥
हे परम ब्रह्मा! तुझी दृष्टी सफल आहे आणि तुझी वाणी सद्‌गुणांचा खजिना आहे.

ਪਾਵਉ ਧੂਰਿ ਤੇਰੇ ਦਾਸ ਕੀ ਨਾਨਕ ਕੁਰਬਾਣੀ ॥੪॥੩॥੩੩॥
नानक प्रार्थना करतात की हे परमेश्वरा! जर मला तुझ्या सेवकाच्या पायाची धूळ मिळाली तर मी फक्त त्याच्यासाठीच बलिदान देईन. ॥४॥ ३॥ ३३॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
बिलावलू महल्ला ५॥

ਰਾਖਹੁ ਅਪਨੀ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭ ਮੋਹਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੇ ॥
हे परमेश्वरा! मला तुझ्या आश्रयाने ठेवा.

ਸੇਵਾ ਕਛੂ ਨ ਜਾਨਊ ਨੀਚੁ ਮੂਰਖਾਰੇ ॥੧॥
मी नीच आणि मूर्ख आहे आणि तुझी सेवा कशी करावी हे मला माहीत नाही. ॥१॥

ਮਾਨੁ ਕਰਉ ਤੁਧੁ ਊਪਰੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪਿਆਰੇ ॥
हे माझ्या प्रिय प्रिये! मला तुझ्याबद्दल खूप आदर आहे.

ਹਮ ਅਪਰਾਧੀ ਸਦ ਭੂਲਤੇ ਤੁਮ੍ ਬਖਸਨਹਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
आम्ही गुन्हेगार आहोत आणि नेहमी चुका करतो पण तुम्ही क्षमाशील आहात. ॥१॥रहाउ॥

ਹਮ ਅਵਗਨ ਕਰਹ ਅਸੰਖ ਨੀਤਿ ਤੁਮ੍ ਨਿਰਗੁਨ ਦਾਤਾਰੇ ॥
आम्ही रोज असंख्य दुर्गुण करत आलो आहोत पण पुण्य न करता आम्हाला क्षमा करणारा तूच आहेस.

ਦਾਸੀ ਸੰਗਤਿ ਪ੍ਰਭੂ ਤਿਆਗਿ ਏ ਕਰਮ ਹਮਾਰੇ ॥੨॥
हे भगवंता! आमची कर्म एवढी वाईट आहे की आम्ही तुला सोडून तुझ्या दासी मायेच्या संगतीत जडलो आहोत. ॥२॥

ਤੁਮ੍ ਦੇਵਹੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਦਇਆ ਧਾਰਿ ਹਮ ਅਕਿਰਤਘਨਾਰੇ ॥
तुझ्या दयाळूपणाने तू आम्हाला सर्व काही देत आहेस पण तरीही आम्ही कृतघ्न राहतो.

ਲਾਗਿ ਪਰੇ ਤੇਰੇ ਦਾਨ ਸਿਉ ਨਹ ਚਿਤਿ ਖਸਮਾਰੇ ॥੩॥
हे परमेश्वरा! आम्ही तुझे स्मरण करत नाही, परंतु आपण दिलेल्या दानात मग्न राहतो. ॥३॥

ਤੁਝ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕਿਛੁ ਨਹੀ ਭਵ ਕਾਟਨਹਾਰੇ ॥
हे जगाच्या सागराची बंधने तोडणाऱ्या, तुझ्या नियंत्रणाबाहेर काहीच नाही.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਦਇਆਲ ਗੁਰ ਲੇਹੁ ਮੁਗਧ ਉਧਾਰੇ ॥੪॥੪॥੩੪॥
नानक विनंती करतात, हे दयाळू गुरु! मी तुमच्याकडे आश्रयासाठी आलो आहे, हे मूर्ख! मला जीवनाच्या सागरातून वाचवा. ॥४॥४॥३४॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
बिलावलू महल्ला ५॥

ਦੋਸੁ ਨ ਕਾਹੂ ਦੀਜੀਐ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਧਿਆਈਐ ॥
दुसऱ्याला दोष देऊ नये तर नेहमी भगवंताचे चिंतन करावे.

ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਘਨਾ ਮਨ ਸੋਈ ਗਾਈਐ ॥੧॥
हे माझ्या हृदया! ज्या देवाच्या उपासनेने खूप आनंद मिळतो त्या देवाचीच स्तुती करावी. ॥१॥

ਕਹੀਐ ਕਾਇ ਪਿਆਰੇ ਤੁਝੁ ਬਿਨਾ ॥
प्रिये, तुझ्याशिवाय माझे दु:ख कोणाला सांगू?

ਤੁਮ੍ ਦਇਆਲ ਸੁਆਮੀ ਸਭ ਅਵਗਨ ਹਮਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे प्रभु! तू दयेचा सागर आहेस पण मी अनेक दोषांनी भरलेला आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਜਿਉ ਤੁਮ੍ ਰਾਖਹੁ ਤਿਉ ਰਹਾ ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਚਾਰਾ ॥
तू मला सुखात आणि दु:खात ठेवतोस म्हणून मी जगतो. याशिवाय दुसरे साधन नाही.

ਨੀਧਰਿਆ ਧਰ ਤੇਰੀਆ ਇਕ ਨਾਮ ਅਧਾਰਾ ॥੨॥
तुझा एकच आधार असहायांना आहे आणि तुझे नाव सर्वांच्या जीवनाचा आधार आहे. ॥२॥

ਜੋ ਤੁਮ੍ ਕਰਹੁ ਸੋਈ ਭਲਾ ਮਨਿ ਲੇਤਾ ਮੁਕਤਾ ॥
तुम्ही जे काही कराल ते चांगलेच आहे. जो आनंदाने स्वीकारतो तो मुक्त होतो.

ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਤੇਰੀਆ ਸਭ ਤੇਰੀ ਜੁਗਤਾ ॥੩॥
ही संपूर्ण सृष्टी तुमची आहे आणि सर्व काही तुमच्या मर्यादेत घडत आहे. ॥३॥

ਚਰਨ ਪਖਾਰਉ ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਜੇ ਠਾਕੁਰ ਭਾਵੈ ॥
ठाकूरजींना ते आवडले तरच मी त्यांची सेवा करीन आणि त्यांचे पाय धुवून देईन.

ਹੋਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥੪॥੫॥੩੫॥
हे प्रभु! दयाळू आणि दयाळू व्हा जेणेकरून नानक तुझी स्तुती गात राहतील. ॥४॥ ५॥ ३५ ॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
बिलावलू महल्ला ५॥

ਮਿਰਤੁ ਹਸੈ ਸਿਰ ਊਪਰੇ ਪਸੂਆ ਨਹੀ ਬੂਝੈ ॥
मृत्यू डोक्यावर उभा राहतो आणि हसतो, पण प्राणीसदृश माणसाला ही वस्तुस्थिती समजत नाही.

ਬਾਦ ਸਾਦ ਅਹੰਕਾਰ ਮਹਿ ਮਰਣਾ ਨਹੀ ਸੂਝੈ ॥੧॥
आयुष्यभर वाद, वाद, अभिरुची आणि अहंकार यात गुरफटून राहिल्यामुळे तो मरण्याचा विचारही करत नाही. ॥१॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹੁ ਆਪਨਾ ਕਾਹੇ ਫਿਰਹੁ ਅਭਾਗੇ ॥
हे अभागी तू तुझ्या सतगुरूची सेवा का करतोस?

ਦੇਖਿ ਕਸੁੰਭਾ ਰੰਗੁਲਾ ਕਾਹੇ ਭੂਲਿ ਲਾਗੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
कुसुमपुष्पाची सुंदर रंगीबेरंगी माया पाहून चुकून का आकर्षित होत आहात? ॥१॥रहाउ॥

ਕਰਿ ਕਰਿ ਪਾਪ ਦਰਬੁ ਕੀਆ ਵਰਤਣ ਕੈ ਤਾਈ ॥
पापे करून तुम्ही स्वतःच्या वापरासाठी अमाप संपत्ती जमा केली आहे.

ਮਾਟੀ ਸਿਉ ਮਾਟੀ ਰਲੀ ਨਾਗਾ ਉਠਿ ਜਾਈ ॥੨॥
पण जेव्हा मृत्यू येतो तेव्हा हे शरीर धुळीत बदलते आणि आत्मा नग्न अवस्थेत जग सोडून जातो.॥२॥

ਜਾ ਕੈ ਕੀਐ ਸ੍ਰਮੁ ਕਰੈ ਤੇ ਬੈਰ ਬਿਰੋਧੀ ॥
ज्या नातेवाईकांसाठी तो कष्ट करतो ते त्याचे विरोधक बनतात आणि त्याचा विरोध करतात.

ਅੰਤ ਕਾਲਿ ਭਜਿ ਜਾਹਿਗੇ ਕਾਹੇ ਜਲਹੁ ਕਰੋਧੀ ॥੩॥
तुम्ही त्यांच्यासाठी रागाने का जळत आहात कारण शेवटी सगळेच तुमच्यापासून दूर पळतील. ॥३॥

ਦਾਸ ਰੇਣੁ ਸੋਈ ਹੋਆ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਕਰਮਾ ॥
ज्याच्या डोक्यावर भाग्य आहे तो देवाच्या सेवकांचा पाय झाला आहे.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਬੰਧਨ ਛੁਟੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਨਾ ॥੪॥੬॥੩੬॥
हे नानक! ज्याने सतगुरूंचा आश्रय घेतला आहे तो त्याच्या सर्व बंधनातून मुक्त झाला आहे.॥४॥६॥३६॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
बिलावलू महल्ला ५॥

ਪਿੰਗੁਲ ਪਰਬਤ ਪਾਰਿ ਪਰੇ ਖਲ ਚਤੁਰ ਬਕੀਤਾ ॥
लंगडा माणूस डोंगरावर चढला आहे आणि सर्वात मूर्ख माणूसही हुशार वक्ता झाला आहे.

ਅੰਧੁਲੇ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸੂਝਿਆ ਗੁਰ ਭੇਟਿ ਪੁਨੀਤਾ ॥੧॥
गुरू भेटल्यानंतर आंधळ्याला तिन्ही जगाचे ज्ञान झाले आहे. ॥१॥

ਮਹਿਮਾ ਸਾਧੂ ਸੰਗ ਕੀ ਸੁਨਹੁ ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ ॥
हे मित्रा! ऋषी संगतीचा महिमा ऐक.

ਮੈਲੁ ਖੋਈ ਕੋਟਿ ਅਘ ਹਰੇ ਨਿਰਮਲ ਭਏ ਚੀਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जो कोणी संताच्या सहवासात गेला आहे, त्याच्या मनातील मलिनता दूर झाली आहे, त्याची लाखो पापे नष्ट झाली आहेत आणि त्याचे मन पवित्र झाले आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਐਸੀ ਭਗਤਿ ਗੋਵਿੰਦ ਕੀ ਕੀਟਿ ਹਸਤੀ ਜੀਤਾ ॥
गोविंदांची भक्ती अशी आहे की नम्रतेच्या रूपात मुंगीने अहंकाराच्या रूपाने हत्तीवरही विजय मिळवला आहे.

ਜੋ ਜੋ ਕੀਨੋ ਆਪਨੋ ਤਿਸੁ ਅਭੈ ਦਾਨੁ ਦੀਤਾ ॥੨॥

ज्याला देवाने स्वतःचे बनवले आहे, त्याला त्याने संरक्षण दिले आहे. ॥२॥

ਸਿੰਘੁ ਬਿਲਾਈ ਹੋਇ ਗਇਓ ਤ੍ਰਿਣੁ ਮੇਰੁ ਦਿਖੀਤਾ ॥

अहंकाराचा सिंह नम्रतेची मांजर झाला आहे. नम्रतेच्या रूपातील गवताची पट्टी त्याला सुमेरू पर्वताच्या रूपात दिसू लागली आहे.

ਸੂਮੁ ਕਰਤੇ ਦਮ ਆਢ ਕਉ ਤੇ ਗਨੀ ਧਨੀਤਾ ॥੩॥
जे लोक पूर्वी अर्ध्या पगारावर काबाडकष्ट करायचे ते आता श्रीमंत मानले जातात. ॥३॥

ਕਵਨ ਵਡਾਈ ਕਹਿ ਸਕਉ ਬੇਅੰਤ ਗੁਨੀਤਾ ॥
हे अनंत गुणांच्या भांडार, मी तुझी कोणती स्तुती करू?

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੋਹਿ ਨਾਮੁ ਦੇਹੁ ਨਾਨਕ ਦਰ ਸਰੀਤਾ ॥੪॥੭॥੩੭॥
नानक विनंती करतात, हे परमेश्वरा! मला तुझे नाम द्या, मला तुझ्या दर्शनाची आस आहे.॥४॥७॥ ३७॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
बिलावलू महल्ला ५॥

ਅਹੰਬੁਧਿ ਪਰਬਾਦ ਨੀਤ ਲੋਭ ਰਸਨਾ ਸਾਦਿ ॥
अहंकारामुळे माणूस रोज भांडत राहतो आणि जिभेच्या चवीत अडकतो आणि खूप लोभी होतो.

ਲਪਟਿ ਕਪਟਿ ਗ੍ਰਿਹਿ ਬੇਧਿਆ ਮਿਥਿਆ ਬਿਖਿਆਦਿ ॥੧॥
आपल्या कुटुंबातील सदस्यांच्या स्नेहात अडकून तो लोकांची फसवणूक करतो आणि खोट्या दुर्गुणांमध्ये अडकून राहतो. ॥१॥

ਐਸੀ ਪੇਖੀ ਨੇਤ੍ਰ ਮਹਿ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ॥
पूर्ण गुरूच्या कृपेने मी त्यांची दुर्दशा माझ्या डोळ्यांनी पाहिली आहे.

ਰਾਜ ਮਿਲਖ ਧਨ ਜੋਬਨਾ ਨਾਮੈ ਬਿਨੁ ਬਾਦਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
राज्य संपत्ती, संपत्ती आणि तारुण्य हे सर्व परमेश्वराच्या नामाशिवाय व्यर्थ आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਰੂਪ ਧੂਪ ਸੋਗੰਧਤਾ ਕਾਪਰ ਭੋਗਾਦਿ ॥
सुंदर दिसणाऱ्या वस्तू, उदबत्त्या, सुवासिक कपडे आणि रुचकर जेवण इ.

ਮਿਲਤ ਸੰਗਿ ਪਾਪਿਸਟ ਤਨ ਹੋਏ ਦੁਰਗਾਦਿ ॥੨॥
पापी व्यक्तीच्या शरीराला स्पर्श केल्याने त्यांना दुर्गंधी येते.॥२॥

ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਮਾਨੁਖੁ ਭਇਆ ਖਿਨ ਭੰਗਨ ਦੇਹਾਦਿ ॥
अनेक जन्मात भटकल्यानंतर जीवाला अनमोल मानवी जीवन मिळाले आहे आणि त्याचे शरीर क्षणभंगुर आहे.

ਇਹ ਅਉਸਰ ਤੇ ਚੂਕਿਆ ਬਹੁ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਾਦਿ ॥੩॥
ही सुवर्णसंधी गमावून जीव पुन्हा अनेक जातींमध्ये भटकतो. ॥३॥

ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਗੁਰ ਮਿਲੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬਿਸਮਾਦ ॥
ज्याला भगवंताच्या कृपेने गुरु मिळतो तो अद्भूत हरिचे नामस्मरण करत राहतो.

ਸੁਖ ਸਹਜ ਨਾਨਕ ਅਨੰਦ ਤਾ ਕੈ ਪੂਰਨ ਨਾਦ ॥੪॥੮॥੩੮॥
हे नानक! त्याला सहज आनंद आणि आनंद मिळतो आणि त्याच्या मनात अनंत नाद घुमू लागतात. ॥४॥ ८॥ ३८ ॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
बिलावलू महल्ला ५॥

ਚਰਨ ਭਏ ਸੰਤ ਬੋਹਿਥਾ ਤਰੇ ਸਾਗਰੁ ਜੇਤ ॥
संतांचे पाय जहाज बनले आहेत ज्यातून अनेक जीवांनी अस्तित्वाचा सागर पार केला आहे.

ਮਾਰਗ ਪਾਏ ਉਦਿਆਨ ਮਹਿ ਗੁਰਿ ਦਸੇ ਭੇਤ ॥੧॥
गुरूंनी त्यांना भगवंत भेटण्याचे रहस्य सांगितले आहे आणि जगाच्या जंगलातील भ्रमाच्या चक्रव्यूहातून त्यांना योग्य मार्ग दाखविला आहे. ॥१॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹੇਤ ॥
हरी हरी हरी हा मंत्र नेहमी जपत राहा.

ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਸੋਵਤੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚੇਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हरीच्या नामावर प्रेम करा आणि उठताना आणि झोपताना नेहमी भगवंताचे स्मरण करा.॥१॥रहाउ॥

ਪੰਚ ਚੋਰ ਆਗੈ ਭਗੇ ਜਬ ਸਾਧਸੰਗੇਤ ॥
जेव्हा ऋषींनी स्वतःला जोडले तेव्हा वासना, क्रोध, लोभ, आसक्ती आणि अहंकार हे पाच चोर पळून गेले.

ਪੂੰਜੀ ਸਾਬਤੁ ਘਣੋ ਲਾਭੁ ਗ੍ਰਿਹਿ ਸੋਭਾ ਸੇਤ ॥੨॥
नावाच्या रूपाने भांडवल वाचवून त्याने भरपूर नफा कमावला आणि ते वैभवाने आपल्या घरी परतले. ॥२॥

ਨਿਹਚਲ ਆਸਣੁ ਮਿਟੀ ਚਿੰਤ ਨਾਹੀ ਡੋਲੇਤ ॥
आता त्याला स्थिर स्थिती प्राप्त झाली आहे, त्याच्या सर्व चिंता नाहीशा झाल्या आहेत आणि आता तो कधीही डगमगणार नाही.

ਭਰਮੁ ਭੁਲਾਵਾ ਮਿਟਿ ਗਇਆ ਪ੍ਰਭ ਪੇਖਤ ਨੇਤ ॥੩॥
स्वतःच्या डोळ्यांनी परमेश्वराचे प्रत्यक्ष दर्शन केल्याने त्यांचे भ्रम आणि विस्मरण नाहीसे झाले आहे. ॥३॥

ਗੁਣ ਗਭੀਰ ਗੁਨ ਨਾਇਕਾ ਗੁਣ ਕਹੀਅਹਿ ਕੇਤ ॥
ईश्वर हा गुणांचा अथांग सागर असून सर्व गुणांचा स्वामी आहे. मग त्याचे गुणधर्म किती वर्णन करता येतील?

ਨਾਨਕ ਪਾਇਆ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰੇਤ ॥੪॥੯॥੩੯॥
हे नानक! ऋषींच्या सहवासात राहून मला हरि नामाचे अमृत प्राप्त झाले आहे. ॥४॥ ६॥ ३६॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
बिलावलू महल्ला ५॥

ਬਿਨੁ ਸਾਧੂ ਜੋ ਜੀਵਨਾ ਤੇਤੋ ਬਿਰਥਾਰੀ ॥
ऋषींच्या सहवासाशिवाय आपले जे काही जीवन होते ते व्यर्थ गेले.

ਮਿਲਤ ਸੰਗਿ ਸਭਿ ਭ੍ਰਮ ਮਿਟੇ ਗਤਿ ਭਈ ਹਮਾਰੀ ॥੧॥
पण आता ऋषीमुनींचा सहवास मिळाल्याने सर्व भ्रम नाहीसे झाले आहेत आणि आपली गती परत मिळाली आहे.॥१॥

ਜਾ ਦਿਨ ਭੇਟੇ ਸਾਧ ਮੋਹਿ ਉਆ ਦਿਨ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥
ज्या दिवशी मला ऋषी भेटले त्या दिवशी मी बलिहारीला जातो.

ਤਨੁ ਮਨੁ ਅਪਨੋ ਜੀਅਰਾ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਹਉ ਵਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मी माझे शरीर, मन आणि प्राण त्या संतासाठी पुन्हा पुन्हा अर्पण करतो. ॥१॥रहाउ॥

ਏਤ ਛਡਾਈ ਮੋਹਿ ਤੇ ਇਤਨੀ ਦ੍ਰਿੜਤਾਗੀ ॥
ऋषींनी मला अहंकारापासून मुक्त केले आहे आणि मला इतका निश्चय दिला आहे की.

ਸਗਲ ਰੇਨ ਇਹੁ ਮਨੁ ਭਇਆ ਬਿਨਸੀ ਅਪਧਾਰੀ ॥੨॥
आता माझे हे मन सर्वांच्या पायाची धूळ झाले आहे आणि सर्व आपुलकी नष्ट झाली आहे.॥२॥

ਨਿੰਦ ਚਿੰਦ ਪਰ ਦੂਖਨਾ ਏ ਖਿਨ ਮਹਿ ਜਾਰੀ ॥
माझ्या मनातील नकारात्मक विचार आणि इतरांबद्दल वाईट विचार त्यांनी एका क्षणात जाळून टाकले आहेत.

ਦਇਆ ਮਇਆ ਅਰੁ ਨਿਕਟਿ ਪੇਖੁ ਨਾਹੀ ਦੂਰਾਰੀ ॥੩॥
आता माझ्या मनात अशी करुणेची आणि प्रेमाची भावना निर्माण झाली आहे की मी सर्व प्राणिमात्रांमध्ये राहणारा देव जवळ पाहतो आणि त्याला दूर मानत नाही. ॥३॥

ਤਨ ਮਨ ਸੀਤਲ ਭਏ ਅਬ ਮੁਕਤੇ ਸੰਸਾਰੀ ॥
माझे शरीर आणि मन थंड झाले आहे आणि आता मी जगाच्या बंधनातून मुक्त झालो आहे.

ਹੀਤ ਚੀਤ ਸਭ ਪ੍ਰਾਨ ਧਨ ਨਾਨਕ ਦਰਸਾਰੀ ॥੪॥੧੦॥੪੦॥
हे नानक! भगवान शिवाचे दर्शन म्हणजे माझी संपत्ती, जीवन, व्याज आणि सर्व काही आहे. ॥४॥१०॥४०॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
बिलावलू महल्ला ५॥

ਟਹਲ ਕਰਉ ਤੇਰੇ ਦਾਸ ਕੀ ਪਗ ਝਾਰਉ ਬਾਲ ॥
हे देवा! मी तुझ्या सेवकाची सेवा करतो आणि त्याचे पाय माझ्या केसांनी धूळ घालतो.

ਮਸਤਕੁ ਅਪਨਾ ਭੇਟ ਦੇਉ ਗੁਨ ਸੁਨਉ ਰਸਾਲ ॥੧॥
मी माझे मस्तक त्याला अर्पण करतो आणि त्याच्याकडून तुमचे रसाळ गुण ऐकतो. ॥१॥

ਤੁਮ੍ ਮਿਲਤੇ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਜੀਓ ਤੁਮ੍ ਮਿਲਹੁ ਦਇਆਲ ॥
हे दयाळू! माझ्याकडे ये कारण तुझ्या भेटीनेच माझे मन जीवन प्राप्त करते.

ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ਮਨਿ ਅਨਦੁ ਹੋਤ ਚਿਤਵਤ ਕਿਰਪਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे कृपेच्या सागरा! तुझ्या स्मरणाने रात्रंदिवस माझ्या मनात आनंद राहतो. ॥१॥रहाउ॥

ਜਗਤ ਉਧਾਰਨ ਸਾਧ ਪ੍ਰਭ ਤਿਨ੍ਹ ਲਾਗਹੁ ਪਾਲ ॥
भगवान ऋषी महात्मा जगाचे रक्षण करण्यास सक्षम आहेत, म्हणून त्यांचा आश्रय घ्या.

ਮੋ ਕਉ ਦੀਜੈ ਦਾਨੁ ਪ੍ਰਭ ਸੰਤਨ ਪਗ ਰਾਲ ॥੨॥
हे परमेश्वरा! मला संतांच्या चरणांची धूळ दे.॥२॥

ਉਕਤਿ ਸਿਆਨਪ ਕਛੁ ਨਹੀ ਨਾਹੀ ਕਛੁ ਘਾਲ ॥
माझ्याकडे शब्द किंवा बुद्धी नाही आणि मी कोणतीही साधना केलेली नाही.

ਭ੍ਰਮ ਭੈ ਰਾਖਹੁ ਮੋਹ ਤੇ ਕਾਟਹੁ ਜਮ ਜਾਲ ॥੩॥
म्हणून भ्रम, भय आणि आसक्ती यांपासून माझे रक्षण कर आणि यमाचे जाळे तोडून टाक.॥३॥

ਬਿਨਉ ਕਰਉ ਕਰੁਣਾਪਤੇ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥
हे करुणेचे स्वामी! हे परमपिता! आपण सर्व जगाचे रक्षणकर्ता आहात.

ਗੁਣ ਗਾਵਉ ਤੇਰੇ ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਸਾਲ ॥੪॥੧੧॥੪੧॥
माझी तुम्हाला एवढीच विनंती आहे की मी ऋषींच्या सहवासात सामील होऊन तुमचे गुणगान करीत राहावे. हे नानक! हे सुखाचे घर आहे. ॥४॥ ११॥ ४१॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
बिलावलू महल्ला ५॥

ਕੀਤਾ ਲੋੜਹਿ ਸੋ ਕਰਹਿ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਕਛੁ ਨਾਹਿ ॥
अरे देवा, तुला पाहिजे ते कर. सत्य हे आहे की तुमच्याशिवाय विश्वात काहीही शक्य नाही.

ਪਰਤਾਪੁ ਤੁਮ੍ਹ੍ਹਾਰਾ ਦੇਖਿ ਕੈ ਜਮਦੂਤ ਛਡਿ ਜਾਹਿ ॥੧॥
तुझा प्रताप पाहून यमदूतही जीव सोडतात. ॥१॥

ਤੁਮ੍ਹ੍ਹਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਛੁਟੀਐ ਬਿਨਸੈ ਅਹੰਮੇਵ ॥
तुझ्या कृपेनेच जीव बंधनातून मुक्त होतो आणि त्याचा अहंकार नष्ट होतो.

ਸਰਬ ਕਲਾ ਸਮਰਥ ਪ੍ਰਭ ਪੂਰੇ ਗੁਰਦੇਵ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे परात्पर गुरुदेव! तुम्ही सर्व काही करण्यास सक्षम आहात. ॥१॥रहाउ॥

ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਖੋਜਿਆ ਨਾਮੈ ਬਿਨੁ ਕੂਰੁ ॥
शोधताना मला कळले की नाव सोडून बाकी सर्व खोटे आहे.

ਜੀਵਨ ਸੁਖੁ ਸਭੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਮਨਸਾ ਪੂਰੁ ॥੨॥
जीवनातील खरा आनंद संतांच्या संगतीतच मिळतो आणि भगवंत आपल्या सर्व मनोकामना पूर्ण करणार आहेत. ॥२॥

ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਵਹੁ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਗਹਿ ਸਿਆਨਪ ਸਭ ਜਾਲੀ ॥
ज्या कामात तुम्ही सजीवांना कामाला लावता, ते त्याच कामात गुंतून जातात आणि त्यांची सर्व हुशारी व्यर्थ ठरते.

ਜਤ ਕਤ ਤੁਮ੍ ਭਰਪੂਰ ਹਹੁ ਮੇਰੇ ਦੀਨ ਦਇਆਲੀ ॥੩॥
हे माझ्या दयाळू! तू सर्वत्र उपस्थित आहेस.॥३॥

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੁਮ ਤੇ ਮਾਗਨਾ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਏ ॥
सजीवांना तुमच्याकडून सर्व काही मागायचे असते पण ते भाग्यवानांनाच मिळते.

ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ਪ੍ਰਭ ਜੀਵਾ ਗੁਨ ਗਾਏ ॥੪॥੧੨॥੪੨॥
हे प्रभु नानक! तुझे गुणगान गाऊन मी जगावे हीच माझी प्रार्थना. ॥४॥ १२ ॥ ४२ ॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
बिलावलू महल्ला ५॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਬਾਸਬੈ ਕਲਮਲ ਸਭਿ ਨਸਨਾ ॥
संतांच्या संगतीने सर्व पापे नष्ट होतात.

ਪ੍ਰਭ ਸੇਤੀ ਰੰਗਿ ਰਾਤਿਆ ਤਾ ਤੇ ਗਰਭਿ ਨ ਗ੍ਰਸਨਾ ॥੧॥
देवाच्या रंगात रंगल्याने गर्भात प्रवेश होण्यास प्रतिबंध होतो. ॥१॥

ਨਾਮੁ ਕਹਤ ਗੋਵਿੰਦ ਕਾ ਸੂਚੀ ਭਈ ਰਸਨਾ ॥
गोविंदांच्या नामस्मरणाने जीभ शुद्ध झाली आहे.

ਮਨ ਤਨ ਨਿਰਮਲ ਹੋਈ ਹੈ ਗੁਰ ਕਾ ਜਪੁ ਜਪਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
गुरूच्या उपदेशाने जप केल्याने मन व शरीर शुद्ध झाले आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਤ ਧ੍ਰਾਪਿਆ ਮਨਿ ਰਸੁ ਲੈ ਹਸਨਾ ॥
हरी रस चाखल्यानंतर मन खूप तृप्त होते आणि त्याचा आस्वाद घेतल्यावर मन खूप आनंदी होते.

ਬੁਧਿ ਪ੍ਰਗਾਸ ਪ੍ਰਗਟ ਭਈ ਉਲਟਿ ਕਮਲੁ ਬਿਗਸਨਾ ॥੨॥
उलटे हृदय फुलले आहे आणि बुद्धी ज्ञानाने उजळली आहे. ॥२॥

ਸੀਤਲ ਸਾਂਤਿ ਸੰਤੋਖੁ ਹੋਇ ਸਭ ਬੂਝੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ॥
एक थंड शांतता आणि समाधान मनात निर्माण झाले आहे ज्यामुळे सर्व तहान भागली आहे.

ਦਹ ਦਿਸ ਧਾਵਤ ਮਿਟਿ ਗਏ ਨਿਰਮਲ ਥਾਨਿ ਬਸਨਾ ॥੩॥
माझ्या मनाची दहा दिशांची भटकंती नाहीशी झाली आणि आता ते एका शुद्ध ठिकाणी स्थिरावू लागले आहे. ॥३॥

ਰਾਖਨਹਾਰੈ ਰਾਖਿਆ ਭਏ ਭ੍ਰਮ ਭਸਨਾ ॥
सर्वशक्तिमान देवाने मला वाचवले आहे आणि माझ्या मनातील भ्रम जळून राख झाले आहेत.

ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨ ਨਾਨਕ ਸੁਖੀ ਪੇਖਿ ਸਾਧ ਦਰਸਨਾ ॥੪॥੧੩॥੪੩॥
हे नानक! खजिना मिळाल्यावर आणि ऋषीमुनींना पाहून मी आनंदी झालो आहे. ॥४॥ १३॥ ४३॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
बिलावलू महल्ला ५॥

ਪਾਣੀ ਪਖਾ ਪੀਸੁ ਦਾਸ ਕੈ ਤਬ ਹੋਹਿ ਨਿਹਾਲੁ ॥
हे प्राणिमात्र!भगवंताचे सेवक असलेल्या साधुसंतांच्या घरी पाणी वाहून, पंखा लावून आणि पीठ दळून खरा आनंद मिळू शकतो.

ਰਾਜ ਮਿਲਖ ਸਿਕਦਾਰੀਆ ਅਗਨੀ ਮਹਿ ਜਾਲੁ ॥੧॥
राज्य, संपत्ती आणि उच्च शक्तीची इच्छा अग्नीत जाळून टाका. ॥१॥

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕਾ ਛੋਹਰਾ ਤਿਸੁ ਚਰਣੀ ਲਾਗਿ ॥
जो संतांचा सेवक आहे त्याच्या पाया पडा.

ਮਾਇਆਧਾਰੀ ਛਤ੍ਰਪਤਿ ਤਿਨ੍ਹ ਛੋਡਉ ਤਿਆਗਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
श्रीमंत आणि श्रीमंत राजाचा सहवास सोडा आणि त्याचा त्याग करा.॥१॥रहाउ॥

ਸੰਤਨ ਕਾ ਦਾਨਾ ਰੂਖਾ ਸੋ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ॥
संतांच्या घरची कोरडी भाकरी म्हणजे सर्व सुखाचे भांडार.

ਗ੍ਰਿਹਿ ਸਾਕਤ ਛਤੀਹ ਪ੍ਰਕਾਰ ਤੇ ਬਿਖੁ ਸਮਾਨ ॥੨॥
पण शाक्ताच्या घरातील छत्तीस प्रकारची व्यंजनेही विषासारखी असतात.॥२॥

ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਾ ਲੂਗਰਾ ਓਢਿ ਨਗਨ ਨ ਹੋਈ ॥
भक्तांकडून मिळालेले साधे कपडे घालून आदम नग्न होत नाही.

ਸਾਕਤ ਸਿਰਪਾਉ ਰੇਸਮੀ ਪਹਿਰਤ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥੩॥
पण शाक्ताने दिलेला रेशमी शिरोभूषण घालून तो त्याचा आदर गमावतो. ॥३॥

ਸਾਕਤ ਸਿਉ ਮੁਖਿ ਜੋਰਿਐ ਅਧ ਵੀਚਹੁ ਟੂਟੈ ॥
मैत्री केल्यावर आणि शाक्ताशी संपर्क वाढवल्यानंतर ते मध्येच तुटते.

ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਜੋ ਕਰੇ ਇਤ ਊਤਹਿ ਛੂਟੈ ॥੪॥
परंतु जो भगवंताच्या भक्तांची सेवा करतो तो जन्म-मृत्यूपासून मुक्त होतो. ॥४॥

ਸਭ ਕਿਛੁ ਤੁਮ੍ ਹੀ ਤੇ ਹੋਆ ਆਪਿ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥
हे परमेश्वरा! तुझ्या आदेशाने सर्व काही अस्तित्वात आले आहे आणि तूच ते निर्माण केले आहेस.

ਦਰਸਨੁ ਭੇਟਤ ਸਾਧ ਕਾ ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥੫॥੧੪॥੪੪॥
हे नानक! ऋषींना पाहून आणि भेटल्यावरच मी भगवंताचे गुणगान गातो. ॥५॥ १४॥ ४४॥

Page 812

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
बिलावलू महल्ला ५॥

ਸ੍ਰਵਨੀ ਸੁਨਉ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ਠਾਕੁਰ ਜਸੁ ਗਾਵਉ ॥
मी हरी हरी हे नाम कानांनी ऐकत राहावे आणि ठाकूरजींची स्तुती करीत राहावे.

ਸੰਤ ਚਰਣ ਕਰ ਸੀਸੁ ਧਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਉ ॥੧॥
संतांच्या चरणी मस्तक ठेवून हरी नामाचे चिंतन करत राहावे.॥१॥

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭ ਇਹ ਨਿਧਿ ਸਿਧਿ ਪਾਵਉ ॥
हे दयाळू परमेश्वरा! मला असे आशीर्वाद द्या की मी ही संपत्ती आणि सिद्धी प्राप्त करू शकेन.

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਰੇਣੁਕਾ ਲੈ ਮਾਥੈ ਲਾਵਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मी तुझ्या संतांच्या चरणांची धूळ घेईन आणि माझ्या कपाळाला लावीन.॥१॥रहाउ॥

ਨੀਚ ਤੇ ਨੀਚੁ ਅਤਿ ਨੀਚੁ ਹੋਇ ਕਰਿ ਬਿਨਉ ਬੁਲਾਵਉ ॥
मी सर्वात खालचा आणि सर्वात नम्र व्हावे आणि संतांची प्रार्थना करावी आणि त्यांना बोलावत राहावे.

ਪਾਵ ਮਲੋਵਾ ਆਪੁ ਤਿਆਗਿ ਸੰਤਸੰਗਿ ਸਮਾਵਉ ॥੨॥
मी माझा अहंकार त्यागून संतांचे चरण घासत त्यांच्या सहवासात लीन राहावे. ॥२॥

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਨਹ ਵੀਸਰੈ ਅਨ ਕਤਹਿ ਨ ਧਾਵਉ ॥
मी प्रत्येक श्वासाने देवाला विसरु नये आणि मी त्याला सोडून कुठेही भटकू नये.

ਸਫਲ ਦਰਸਨ ਗੁਰੁ ਭੇਟੀਐ ਮਾਨੁ ਮੋਹੁ ਮਿਟਾਵਉ ॥੩॥
मला हे गुरु मिळोत! ज्याच्या दर्शनाने माझा जन्म सफल होईल आणि मी माझा अभिमान आणि आसक्ती यापासून मुक्त होईन. ॥३॥

ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਦਇਆ ਧਰਮੁ ਸੀਗਾਰੁ ਬਨਾਵਉ ॥
मी स्वतःला सत्य, समाधान, दया आणि धर्म इत्यादी गुणांनी सजवले पाहिजे.

ਸਫਲ ਸੁਹਾਗਣਿ ਨਾਨਕਾ ਅਪੁਨੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਉ ॥੪॥੧੫॥੪੫॥
हे नानक! अशा प्रकारे मी एक यशस्वी विवाहित स्त्री बनू शकते आणि माझ्या पतीला प्रसन्न करू शकते.॥ ४॥ १५॥ ४५॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
बिलावलू महल्ला ५॥

ਅਟਲ ਬਚਨ ਸਾਧੂ ਜਨਾ ਸਭ ਮਹਿ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ॥
संतांचे वचन अटल असते हे जगभर ज्ञात आहे.

ਜਿਸੁ ਜਨ ਹੋਆ ਸਾਧਸੰਗੁ ਤਿਸੁ ਭੇਟੈ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥੧॥
ज्याला ऋषींचा सहवास लाभला आहे त्याला देवही मिळाला आहे.॥१॥

ਇਹ ਪਰਤੀਤਿ ਗੋਵਿੰਦ ਕੀ ਜਪਿ ਹਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥
ज्याची गोविंदावर पूर्ण भक्ती आहे त्याने त्याच्या नामस्मरणाने सुख प्राप्त केले आहे.

ਅਨਿਕ ਬਾਤਾ ਸਭਿ ਕਰਿ ਰਹੇ ਗੁਰੁ ਘਰਿ ਲੈ ਆਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
प्रत्येकजण अनेक गोष्टींबद्दल बोलत असतो पण गुरूंनी माझ्या हृदयात देव आणला आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਕੀ ਰਾਖਤਾ ਨਾਹੀ ਸਹਸਾਇਆ ॥
देव त्याचा आश्रय घेणाऱ्या जीवांचा आदर करतो यात शंका नाही.

ਕਰਮ ਭੂਮਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬੋਇ ਅਉਸਰੁ ਦੁਲਭਾਇਆ ॥੨॥
या देहाच्या रूपाने कामाच्या भूमीत हरिनामाचे बीज पेरण्याची ही सुवर्णसंधी फारच दुर्मिळ आहे. ॥२॥

ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭ ਕਰੇ ਕਰਾਇਆ ॥
भगवंत हा स्वतः अंतर्मन आहे आणि सर्व जीव तो जे करायला सांगतो तेच करतात.

ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਘਣੇ ਕਰੇ ਠਾਕੁਰ ਬਿਰਦਾਇਆ ॥੩॥
हा ठाकूरजींचा धर्म आहे की ते अनेक पतित जीवांना शुद्ध करतात. ॥३॥

ਮਤ ਭੂਲਹੁ ਮਾਨੁਖ ਜਨ ਮਾਇਆ ਭਰਮਾਇਆ ॥
हे मानवांनो! मायेने फसायला विसरू नका.

ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਪਤਿ ਰਾਖਸੀ ਜੋ ਪ੍ਰਭਿ ਪਹਿਰਾਇਆ ॥੪॥੧੯॥੪੯॥
हे नानक! देव ज्याला कीर्ती देतो, तो त्याची प्रतिष्ठा आणि प्रतिष्ठा राखतो. ॥४॥ १६॥ ४६॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
बिलाओ महाल ५॥

ਮਾਟੀ ਤੇ ਜਿਨਿ ਸਾਜਿਆ ਕਰਿ ਦੁਰਲਭ ਦੇਹ ॥
मातीपासून आपला हा दुर्मिळ देह कोणी निर्माण केला आहे.

ਅਨਿਕ ਛਿਦ੍ਰ ਮਨ ਮਹਿ ਢਕੇ ਨਿਰਮਲ ਦ੍ਰਿਸਟੇਹ ॥੧॥
आपले अनेक अवगुण आपल्या मनात दडलेले असतात त्यामुळे आपण शुद्ध दिसू लागतो. ॥१॥

ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨੈ ਤੇ ਜਿਸ ਕੇ ਗੁਣ ਏਹ ॥
ज्या परमेश्वराने आपल्यावर इतके उपकार केले त्याला आपण कसे विसरणार?

ਪ੍ਰਭ ਤਜਿ ਰਚੇ ਜਿ ਆਨ ਸਿਉ ਸੋ ਰਲੀਐ ਖੇਹ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जे भगवंताचा त्याग करून संसारिक व्यवहारात अडकतात, त्यांचा अंत भस्मासूर होतो.॥१॥रहाउ॥

ਸਿਮਰਹੁ ਸਿਮਰਹੁ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਮਤ ਬਿਲਮ ਕਰੇਹ ॥
आयुष्याच्या प्रत्येक तालावर भगवंताचे स्मरण करत राहा आणि या कामात दिरंगाई करू नका.

ਛੋਡਿ ਪ੍ਰਪੰਚੁ ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ ਰਚਹੁ ਤਜਿ ਕੂੜੇ ਨੇਹ ॥੨॥
खोट्या ममतेचा त्याग करा आणि ऐहिक गोष्टी सोडून परमेश्वराच्या स्मरणात तल्लीन राहा. ॥२॥

ਜਿਨਿ ਅਨਿਕ ਏਕ ਬਹੁ ਰੰਗ ਕੀਏ ਹੈ ਹੋਸੀ ਏਹ ॥
ज्याने हे विविध प्रकारचे क्रीडा चष्मे निर्माण केले आहेत तो वर्तमानातही अस्तित्वात आहे आणि भविष्यातही राहणार आहे.

ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਤਿਸੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰ ਤੇ ਮਤਿ ਲੇਹ ॥੩॥
गुरूचा सल्ला घ्या आणि त्या परमात्म्याची पूजा करा. ॥३॥

ਊਚੇ ਤੇ ਊਚਾ ਵਡਾ ਸਭ ਸੰਗਿ ਬਰਨੇਹ ॥
देव महान आहे, सर्वोच्च आहे पण तो सर्वांबद्दल सहानुभूती दाखवतो हे देखील वर्णन करण्यासारखे आहे.

ਦਾਸ ਦਾਸ ਕੋ ਦਾਸਰਾ ਨਾਨਕ ਕਰਿ ਲੇਹ ॥੪॥੧੭॥੪੭॥
नानक विनंती करतात की हे सृष्टीकर्त्या! मला तुझ्या दासांच्या दास्यांचा दास कर. ॥४॥१७॥४७॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
बिलावलू महल्ला ५॥

ਏਕ ਟੇਕ ਗੋਵਿੰਦ ਕੀ ਤਿਆਗੀ ਅਨ ਆਸ ॥
सर्व आशा सोडून त्यांनी फक्त गोविंदांचा आधार घेतला.

ਸਭ ਊਪਰਿ ਸਮਰਥ ਪ੍ਰਭ ਪੂਰਨ ਗੁਣਤਾਸ ॥੧॥
भगवंत हे गुणांचे पूर्ण भांडार आहे आणि तो सर्वशक्तिमान आहे.॥१॥

ਜਨ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਹੈ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣੀ ਪਾਹਿ ॥
भगवंताचे नाम हे भक्तांच्या जीवनाचा आधार आहे, म्हणून ते त्याच्या आश्रयाला राहतात.

ਪਰਮੇਸਰ ਕਾ ਆਸਰਾ ਸੰਤਨ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
संतांच्या हृदयात फक्त भगवंताचीच आशा असते.॥१॥रहाउ॥

ਆਪਿ ਰਖੈ ਆਪਿ ਦੇਵਸੀ ਆਪੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰੈ ॥
तो स्वतः जीवांचे रक्षण करतो, स्वतःच त्यांना अन्न देतो आणि स्वतःच सर्वांचे पालनपोषण करतो.

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧੇ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਮ੍ਹਾਰੈ ॥੨॥
त्या नम्र आणि दयाळू व्यक्तीचे भक्त प्रत्येक श्वासाने स्मरण करत राहतात. ॥२॥

ਕਰਣਹਾਰੁ ਜੋ ਕਰਿ ਰਹਿਆ ਸਾਈ ਵਡਿਆਈ ॥
सर्वशक्तिमान देव जे काही करत आहे ते त्याचे मोठेपण आहे.

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਉਪਦੇਸਿਆ ਸੁਖੁ ਖਸਮ ਰਜਾਈ ॥੩॥
परात्पर गुरुंनी हा उपदेश दिला आहे की सद्‌गुरूंच्या इच्छेनुसार जीवन जगल्यासच परम सुख प्राप्त होते.॥३॥

ਚਿੰਤ ਅੰਦੇਸਾ ਗਣਤ ਤਜਿ ਜਨਿ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਤਾ ॥
दासाने चिंता, शंका आणि अंतःप्रेरणा सोडून देऊन त्याचा आदेश ओळखला आहे.

ਨਹ ਬਿਨਸੈ ਨਹ ਛੋਡਿ ਜਾਇ ਨਾਨਕ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥੪॥੧੮॥੪੮॥
हे नानक दास! भगवंताच्या रंगात लीन राहतो, जो कधीही नाश पावत नाही आणि त्याला सोडत नाही ॥४॥१८॥४८॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
बिलावलू महल्ला ५॥

ਮਹਾ ਤਪਤਿ ਤੇ ਭਈ ਸਾਂਤਿ ਪਰਸਤ ਪਾਪ ਨਾਠੇ ॥
संतांच्या चरणस्पर्शाने सर्व पापे दूर होऊन मनाला तहानेच्या जळजळीत शांती मिळते.

ਅੰਧ ਕੂਪ ਮਹਿ ਗਲਤ ਥੇ ਕਾਢੇ ਦੇ ਹਾਥੇ ॥੧॥
जगाच्या काळोखात आपण तल्लीन होतो पण संतांनी हात पुढे करून आपल्याला बाहेर काढले आहे. ॥१॥

ਓਇ ਹਮਾਰੇ ਸਾਜਨਾ ਹਮ ਉਨ ਕੀ ਰੇਨ ॥
तो आपला सद्‌गुरू आहे आणि आपण त्याच्या पायाची धूळ आहोत.

ਜਿਨ ਭੇਟਤ ਹੋਵਤ ਸੁਖੀ ਜੀਅ ਦਾਨੁ ਦੇਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ज्यांना भेटून मला आनंद वाटतो त्यांनी मला जीवनदान दिले आहे.॥१॥रहाउ॥

ਪਰਾ ਪੂਰਬਲਾ ਲੀਖਿਆ ਮਿਲਿਆ ਅਬ ਆਇ ॥
माझ्या पूर्ण जन्माच्या कर्मामुळे माझ्या नशिबात जे लिहिले होते ते मला आता मिळाले आहे.

ਬਸਤ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਸਾਧ ਕੈ ਪੂਰਨ ਆਸਾਇ ॥੨॥
संतांच्या सहवासात राहून माझी इच्छा पूर्ण झाली आहे.॥२॥

ਭੈ ਬਿਨਸੇ ਤਿਹੁ ਲੋਕ ਕੇ ਪਾਏ ਸੁਖ ਥਾਨ ॥
माझे तिन्ही लोकांचे भय नाहीसे झाले आणि मला सुखाचे स्थान मिळाले.

ਦਇਆ ਕਰੀ ਸਮਰਥ ਗੁਰਿ ਬਸਿਆ ਮਨਿ ਨਾਮ ॥੩॥
समर्थ गुरूंनी दया दाखवली त्यामुळे नाम माझ्या मनात स्थिरावले आहे. ॥३॥

ਨਾਨਕ ਕੀ ਤੂ ਟੇਕ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰਾ ਆਧਾਰ ॥
नानक म्हणतात, हे परमेश्वरा!तूच माझा आधार आहेस आणि मला फक्त तुझाच आधार आहे.

ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥ ਪ੍ਰਭ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥੪॥੧੯॥੪੯॥
केवळ अगम्य, अपार ईश्वरच ते करवून घेण्यास समर्थ आहे. ॥४॥ १६ ॥ ४६॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
बिलावलू महल्ला ५॥

ਸੋਈ ਮਲੀਨੁ ਦੀਨੁ ਹੀਨੁ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਸਰਾਨਾ ॥
जो देवाला विसरला आहे तो घाणेरडा, गरीब आणि तुच्छ आहे.

ਕਰਨੈਹਾਰੁ ਨ ਬੂਝਈ ਆਪੁ ਗਨੈ ਬਿਗਾਨਾ ॥੧॥
हा मूर्ख माणूस निर्मात्याला समजत नाही आणि स्वतःला महान समजतो. ॥१॥

ਦੂਖੁ ਤਦੇ ਜਦਿ ਵੀਸਰੈ ਸੁਖੁ ਪ੍ਰਭ ਚਿਤਿ ਆਏ ॥
माणूस आयुष्यात तेव्हाच दुःखी होतो जेव्हा तो विसरतो. पण भगवंताच्या स्मरणाने तो आनंदी होतो.

ਸੰਤਨ ਕੈ ਆਨੰਦੁ ਏਹੁ ਨਿਤ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
संतांच्या मनात नेहमी आनंद असतो कारण ते दररोज भगवंताचे गुणगान गात असतात. ॥१॥रहाउ॥

ਉਚੇ ਤੇ ਨੀਚਾ ਕਰੈ ਨੀਚ ਖਿਨ ਮਹਿ ਥਾਪੈ ॥
देव इच्छित असल्यास एखाद्याला उच्च राजापासून नीच भिकाऱ्यात बदलतो.

ਕੀਮਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਈਐ ਠਾਕੁਰ ਪਰਤਾਪੈ ॥੨॥
ठाकूरजींच्या महानतेचे मूल्यमापन करता येत नाही. ॥२॥

ਪੇਖਤ ਲੀਲਾ ਰੰਗ ਰੂਪ ਚਲਨੈ ਦਿਨੁ ਆਇਆ ॥
खेळ आणि तमाशाचा तमाशा पाहताच आत्म्याचा या जगातून निघून जाण्याचा दिवस आला.

ਸੁਪਨੇ ਕਾ ਸੁਪਨਾ ਭਇਆ ਸੰਗਿ ਚਲਿਆ ਕਮਾਇਆ ॥੩॥
हे जीवन एक स्वप्न आहे आणि ते स्वप्नच बनले आहे आणि जीवाने कमावलेले पुण्य आणि पाप त्याच्याबरोबर गेले आहेत.॥३॥

ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥
हे परमेश्वरा! तू कार्य करण्यास आणि करवून घेण्यास समर्थ आहेस, म्हणूनच मी तुझ्या शरणात आलो आहे.

ਹਰਿ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਨਾਨਕੁ ਜਪੈ ਸਦ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥੪॥੨੦॥੫੦॥
नानक रात्रंदिवस देवाचा नामजप करत राहतात आणि त्याच्यासाठी नेहमी स्वतःचा त्याग करतात.॥४॥२० ॥५०॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
बिलावलू महल्ला ५॥

ਜਲੁ ਢੋਵਉ ਇਹ ਸੀਸ ਕਰਿ ਕਰ ਪਗ ਪਖਲਾਵਉ ॥
मी माझ्या या मस्तकाने संतांसाठी पाणी घेऊन जातो आणि हाताने त्यांचे पाय धुतो.

ਬਾਰਿ ਜਾਉ ਲਖ ਬੇਰੀਆ ਦਰਸੁ ਪੇਖਿ ਜੀਵਾਵਉ ॥੧॥
मी त्याच्यासाठी लाखो वेळा बलिदान देतो आणि त्याला पाहूनच मला जीवन मिळते. ॥१॥

ਕਰਉ ਮਨੋਰਥ ਮਨੈ ਮਾਹਿ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਪਾਵਉ ॥
माझ्या मनात जी काही इच्छा आहे, ती मला भगवंताकडून मिळते.

ਦੇਉ ਸੁਹਨੀ ਸਾਧ ਕੈ ਬੀਜਨੁ ਢੋਲਾਵਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मी संतांच्या निवासस्थानी झाडू देतो आणि पंखा देतो.॥१॥रहाउ॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗੁਣ ਸੰਤ ਬੋਲਤੇ ਸੁਣਿ ਮਨਹਿ ਪੀਲਾਵਉ ॥
संत जे काही अमृत गुण सांगतात, ते मी ऐकतो आणि माझ्या मनाचे पोषण करतो.

ਉਆ ਰਸ ਮਹਿ ਸਾਂਤਿ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਹੋਇ ਬਿਖੈ ਜਲਨਿ ਬੁਝਾਵਉ ॥੨॥
त्या अमृताच्या अमृताने मी शांती प्राप्त करतो, तृप्त होतो आणि विषाच्या रूपाने तहानलेली जळजळ शांत होते. ॥२॥

ਜਬ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਸੰਤ ਮੰਡਲੀ ਤਿਨ੍ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਗਾਵਉ ॥
जेव्हा संतांचा समूह भक्ती करतो, तेव्हा त्यांच्यासह मीही भगवंताचे गुणगान गातो.

ਕਰਉ ਨਮਸਕਾਰ ਭਗਤ ਜਨ ਧੂਰਿ ਮੁਖਿ ਲਾਵਉ ॥੩॥
मी भक्तांना नमस्कार करतो आणि त्यांच्या चरणांची धूळ माझ्या चेहऱ्यावर लावतो.॥ ३॥

ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਜਪਉ ਨਾਮੁ ਇਹੁ ਕਰਮੁ ਕਮਾਵਉ ॥
मी तेच करतो की उठताना देवाचे नामस्मरण करत राहते.

ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ ਹਰਿ ਸਰਨਿ ਸਮਾਵਉ ॥੪॥੨੧॥੫੧॥
नानकांची भगवंताला विनंती आहे की मी तुझ्या आश्रयामध्ये तल्लीन राहावे. ॥४॥ २१॥ ५१॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
बिलावलू महल्ला ५॥

ਇਹੁ ਸਾਗਰੁ ਸੋਈ ਤਰੈ ਜੋ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥
जो भगवंताचे गुणगान गातो तोच हा संसारसागर पार करू शकतो.

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਸੰਗਿ ਵਸੈ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਏ ॥੧॥
संतांच्या संगतीत राहून भाग्यवानच भगवंत शोधतो. ॥१॥

ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਜੀਵੈ ਦਾਸੁ ਤੁਮ੍ ਬਾਣੀ ਜਨ ਆਖੀ ॥
हे देवा! संत भक्तांनी तुझे शब्द उच्चारले आहेत, जे ऐकून तुझा सेवक जगत आहे.

ਪ੍ਰਗਟ ਭਈ ਸਭ ਲੋਅ ਮਹਿ ਸੇਵਕ ਕੀ ਰਾਖੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तू तुझ्या सेवकाच्या इज्जतीचे रक्षण केलेस ही गोष्ट जगभर लोकप्रिय झाली आहे.॥१॥रहाउ॥

ਅਗਨਿ ਸਾਗਰ ਤੇ ਕਾਢਿਆ ਪ੍ਰਭਿ ਜਲਨਿ ਬੁਝਾਈ ॥
परमेश्वराने सर्व मत्सर अग्नीच्या सागरातून काढून टाकले आहे.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਜਲੁ ਸੰਚਿਆ ਗੁਰ ਭਏ ਸਹਾਈ ॥੨॥
गुरु माझे सहाय्यक झाले आहेत आणि त्यांनी माझ्या मनात अमृताचे पाणी शिंपडले आहे.॥२॥

ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਕਾਟਿਆ ਸੁਖ ਕਾ ਥਾਨੁ ਪਾਇਆ ॥
त्याने माझ्यापासून जन्म-मृत्यूचे दुःख दूर केले आहे आणि मला सुखाचे स्थान प्राप्त झाले आहे.

ਕਾਟੀ ਸਿਲਕ ਭ੍ਰਮ ਮੋਹ ਕੀ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਇਆ ॥੩॥
मी माझ्या परमेश्वराला प्रसन्न केले आहे, म्हणून त्याने माझ्या मोहाची आणि आसक्तीची दोरी कापली आहे.॥३॥

ਮਤ ਕੋਈ ਜਾਣਹੁ ਅਵਰੁ ਕਛੁ ਸਭ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਹਾਥਿ ॥
सर्व काही देवाच्या हातात आहे, म्हणून इतर कोणाला शक्तिशाली समजू नका.

ਸਰਬ ਸੁਖ ਨਾਨਕ ਪਾਏ ਸੰਗਿ ਸੰਤਨ ਸਾਥਿ ॥੪॥੨੨॥੫੨॥
हे नानक! संतांच्या सहवासात राहून मला सर्व सुख प्राप्त झाले आहे.॥४॥२२॥५२॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
बिलावलू महल्ला ५॥

ਬੰਧਨ ਕਾਟੇ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭਿ ਹੋਆ ਕਿਰਪਾਲ ॥
परमेश्वराने स्वतः दयाळूपणे सर्व बंधने तोडून टाकली आहेत.

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਤਾ ਕੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲ ॥੧॥
मला त्या दयाळू परम परमेश्वराचा आशीर्वाद मिळाला आहे. ॥१॥

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀ ਕਾਟਿਆ ਦੁਖੁ ਰੋਗੁ ॥
परात्पर गुरुंच्या कृपेने वेदना आणि रोग दूर झाले आहेत.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਸੁਖੀ ਭਇਆ ਪ੍ਰਭ ਧਿਆਵਨ ਜੋਗੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
माझे मन आणि शरीर थंड आणि आनंदी झाले आहे आणि केवळ भगवान ध्यान करण्यास योग्य आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਅਉਖਧੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਹੈ ਜਿਤੁ ਰੋਗੁ ਨ ਵਿਆਪੈ ॥
हरीचे नाव असे औषध आहे ज्याच्या सेवनाने कोणताही रोग होत नाही.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਹਿਤੈ ਫਿਰਿ ਦੂਖੁ ਨ ਜਾਪੈ ॥੨॥
संताच्या सहवासाने देव मनाने आणि शरीराने गोड होतो आणि मग त्याला कोणतेही दुःख स्पर्श करत नाही.॥२॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਾਪੀਐ ਅੰਤਰਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥
मन एकाग्र करा आणि हरी हरी हरी हरी हा मंत्र जपत राहा.

ਕਿਲਵਿਖ ਉਤਰਹਿ ਸੁਧੁ ਹੋਇ ਸਾਧੂ ਸਰਣਾਈ ॥੩॥
ऋषींचा आश्रय घेतल्याने सर्व पापे नष्ट होतात आणि मन शुद्ध होते. ॥३॥

ਸੁਨਤ ਜਪਤ ਹਰਿ ਨਾਮ ਜਸੁ ਤਾ ਕੀ ਦੂਰਿ ਬਲਾਈ ॥
जो मनुष्य हरी नामाचे श्रवण करतो व जप करतो त्याचे सर्व संकट दूर होतात.

ਮਹਾ ਮੰਤ੍ਰੁ ਨਾਨਕੁ ਕਥੈ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥੪॥੨੩॥੫੩॥
नानक या महामंत्राचे पठण करतात आणि हरीची स्तुती करतात. ॥४॥२३॥५३॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
बिलावलू महल्ला ५॥

ਭੈ ਤੇ ਉਪਜੈ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਿ ਹੋਇ ਸਾਂਤਿ ॥
भीतीनेच माणसाच्या मनात ईश्वरभक्तीची भावना निर्माण होते आणि मग मनाला परम शांती मिळते.

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਗੋਵਿੰਦ ਕਾ ਬਿਨਸੈ ਭ੍ਰਮ ਭ੍ਰਾਂਤਿ ॥੧॥
गोविंदांचे नामस्मरण केल्याने भ्रम आणि गैरसमज नष्ट होतात.॥१॥

ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਜਿਸੁ ਭੇਟਿਆ ਤਾ ਕੈ ਸੁਖਿ ਪਰਵੇਸੁ ॥
ज्याला परिपूर्ण गुरु मिळाला तो आनंदी झाला.

ਮਨ ਕੀ ਮਤਿ ਤਿਆਗੀਐ ਸੁਣੀਐ ਉਪਦੇਸੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
म्हणून मनातील वासना सोडून गुरूंची शिकवण ऐकावी. ॥१॥रहाउ॥

ਸਿਮਰਤ ਸਿਮਰਤ ਸਿਮਰੀਐ ਸੋ ਪੁਰਖੁ ਦਾਤਾਰੁ ॥
त्या परम दाताचे नेहमी स्मरण ठेवा.

ਮਨ ਤੇ ਕਬਹੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਸੋ ਪੁਰਖੁ ਅਪਾਰੁ ॥੨॥
तो अफाट आहे, म्हणून त्याला मनातून कधीही विसरता कामा नये.॥२॥

ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਰੰਗੁ ਲਗਾ ਅਚਰਜ ਗੁਰਦੇਵ ॥
मी अद्भुत गुरुदेवांच्या कमळ चरणांच्या प्रेमात पडलो आहे.

ਜਾ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਤਾ ਕਉ ਲਾਵਹੁ ਸੇਵ ॥੩॥
परमेश्वर ज्याच्यावर आशीर्वाद देतो त्याच्यावर भक्ती करतो.॥३॥

ਨਿਧਿ ਨਿਧਾਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ ਮਨਿ ਤਨਿ ਆਨੰਦ ॥
सर्व संपत्तीचे भांडार असलेले नामरित प्यायल्याने मन आणि शरीर आनंदाने परिपूर्ण होते.

ਨਾਨਕ ਕਬਹੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਪ੍ਰਭ ਪਰਮਾਨੰਦ ॥੪॥੨੪॥੫੪॥
हे नानक! आनंदी परमेश्वरा, आपण कधीही विसरू नये. ॥४॥२४॥५४॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
बिलावलू महल्ला ५॥

ਤ੍ਰਿਸਨ ਬੁਝੀ ਮਮਤਾ ਗਈ ਨਾਠੇ ਭੈ ਭਰਮਾ ॥
गुरूंनी त्यांच्या धर्माचे पालन केल्यामुळे माझी तहान शमली आहे, स्नेह नाहीसा झाला आहे, संभ्रम आणि भीती नाहीशी झाली आहे.

ਥਿਤਿ ਪਾਈ ਆਨਦੁ ਭਇਆ ਗੁਰਿ ਕੀਨੇ ਧਰਮਾ ॥੧॥
मनाला स्थैर्य प्राप्त झाले आहे आणि मोठा आनंद झाला आहे.॥१॥

ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਆਰਾਧਿਆ ਬਿਨਸੀ ਮੇਰੀ ਪੀਰ ॥
पूर्ण गुरूंची उपासना करून माझे दुःख दूर झाले आहे.

ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਭੁ ਸੀਤਲੁ ਭਇਆ ਪਾਇਆ ਸੁਖੁ ਬੀਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे माझ्या भावा! मला यातून आनंद मिळाला आहे आणि तुझे मन आणि शरीर थंड झाले आहे.॥१॥रहाउ॥

ਸੋਵਤ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਾਗਿਆ ਪੇਖਿਆ ਬਿਸਮਾਦੁ ॥
अज्ञानाच्या निद्रेत असलेले माझे मन भगवंताच्या नामस्मरणाने जागे झाले आहे आणि मला सर्वत्र आश्चर्य दिसले आहे.

ਪੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸਿਆ ਤਾ ਕਾ ਅਚਰਜ ਸੁਆਦੁ ॥੨॥
ज्याची चव अतिशय अनोखी आहे असे नामृत प्यायल्यानंतर मन तृप्त होते. ॥२॥

ਆਪਿ ਮੁਕਤੁ ਸੰਗੀ ਤਰੇ ਕੁਲ ਕੁਟੰਬ ਉਧਾਰੇ ॥
मी स्वत: सर्व बंधनांतून मुक्त झालो आहे, माझे सोबतीसुद्धा अस्तित्त्वाचा सागर पार करून गेले आहेत आणि मी माझ्या कुळाचा आणि कुटुंबाचाही उद्धार केला आहे.

ਸਫਲ ਸੇਵਾ ਗੁਰਦੇਵ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਦਰਬਾਰੇ ॥੩॥
गुरुदेवांची सेवा यशस्वी होऊन त्यांनी पवित्र दरबारात ख्याती प्राप्त केली आहे. ॥३॥

ਨੀਚੁ ਅਨਾਥੁ ਅਜਾਨੁ ਮੈ ਨਿਰਗੁਨੁ ਗੁਣਹੀਨੁ ॥
मी एक नीच, अनाथ, अज्ञात, नालायक आणि कोणताही पुण्य नसलेला होतो.

ਨਾਨਕ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਭਈ ਦਾਸੁ ਅਪਨਾ ਕੀਨੁ ॥੪॥੨੫॥੫੫॥
पण परमेश्वराने नानकांना आशीर्वाद देऊन त्याला आपला दास बनवले आहे.॥४॥२५॥५५॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
बिलावलू महल्ला ५॥

ਹਰਿ ਭਗਤਾ ਕਾ ਆਸਰਾ ਅਨ ਨਾਹੀ ਠਾਉ ॥
भक्तांसाठी भगवंत हा एकमेव आधार आहे, त्यांना दुसरा आश्रय नाही.

ਤਾਣੁ ਦੀਬਾਣੁ ਪਰਵਾਰ ਧਨੁ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ॥੧॥
हे परमेश्वरा! तुझे नाव त्यांचे सामर्थ्य, कुटुंब आणि संपत्ती आहे. ॥१॥

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਣੀ ਅਪਨੇ ਦਾਸ ਰਖਿ ਲੀਏ ॥
परमेश्वराने आपल्या भक्तांचे दयाळूपणे रक्षण केले आहे.

ਨਿੰਦਕ ਨਿੰਦਾ ਕਰਿ ਪਚੇ ਜਮਕਾਲਿ ਗ੍ਰਸੀਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
भक्तांवर टीका करून निंदकांचा नाश झाला असून यमकालाने त्यांना गिळंकृत केले आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਸੰਤਾ ਏਕੁ ਧਿਆਵਨਾ ਦੂਸਰ ਕੋ ਨਾਹਿ ॥
संत हे सदैव भगवंताच्या ध्यानात आणि चिंतनात मग्न असतात आणि त्यांच्यासाठी दुसरा कोणी नसतो.

ਏਕਸੁ ਆਗੈ ਬੇਨਤੀ ਰਵਿਆ ਸ੍ਰਬ ਥਾਇ ॥੨॥
त्यांची विनंती फक्त सर्वव्यापी आहे त्यालाच आहे.॥२॥

ਕਥਾ ਪੁਰਾਤਨ ਇਉ ਸੁਣੀ ਭਗਤਨ ਕੀ ਬਾਨੀ ॥
अशी एक प्राचीन कथा भक्तांच्या आवाजातून ऐकायला मिळते.

ਸਗਲ ਦੁਸਟ ਖੰਡ ਖੰਡ ਕੀਏ ਜਨ ਲੀਏ ਮਾਨੀ ॥੩॥
परमेश्वराने सर्व दुष्टांचा वध करून त्यांचे तुकडे केले आहेत आणि आपल्या भक्तांना आदर दिला आहे. ॥३॥

ਸਤਿ ਬਚਨ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਪਰਗਟ ਸਭ ਮਾਹਿ ॥
नानक म्हणतात ते खरे शब्द जे जगभर लोकप्रिय झाले आहेत.

ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਵਕ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭ ਤਿਨ ਕਉ ਭਉ ਨਾਹਿ ॥੪॥੨੬॥੫੬॥
परमेश्वराचे सेवक त्याच्या शरणात राहतात आणि त्यांना कोणत्याही प्रकारची भीती नसते.॥४॥
२६॥५६॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
बिलावलू महल्ला ५॥

ਬੰਧਨ ਕਾਟੈ ਸੋ ਪ੍ਰਭੂ ਜਾ ਕੈ ਕਲ ਹਾਥ ॥
ज्याच्या हातात सर्व शक्ती आहेत तो परमेश्वर सर्व बंधने तोडतो.

ਅਵਰ ਕਰਮ ਨਹੀ ਛੂਟੀਐ ਰਾਖਹੁ ਹਰਿ ਨਾਥ ॥੧॥
हे परमेश्वरा! आमचे रक्षण करा कारण आम्ही इतर धार्मिक कार्यांनी मुक्त होऊ शकत नाही. ॥१॥

ਤਉ ਸਰਣਾਗਤਿ ਮਾਧਵੇ ਪੂਰਨ ਦਇਆਲ ॥
हे देवा! तू पूर्णपणे दयाळू आहेस, म्हणून मी तुझ्या आश्रयाला आलो आहे.

ਛੂਟਿ ਜਾਇ ਸੰਸਾਰ ਤੇ ਰਾਖੈ ਗੋਪਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तू ज्याचे रक्षण करतोस तो संसाराच्या मोहांतून मुक्त होतो.॥१॥रहाउ॥

ਆਸਾ ਭਰਮ ਬਿਕਾਰ ਮੋਹ ਇਨ ਮਹਿ ਲੋਭਾਨਾ ॥
जीव आशा, भ्रम, विकार आणि आसक्ती यात अडकून राहतो.

ਝੂਠੁ ਸਮਗ੍ਰੀ ਮਨਿ ਵਸੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨ ਜਾਨਾ ॥੨॥
त्याच्या मनात खोटेपणाचा अंतर्भाव बसला आहे त्यामुळे त्याला भगवंताची ओळख झाली नाही.॥२॥

ਪਰਮ ਜੋਤਿ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਸਭਿ ਜੀਅ ਤੁਮ੍ਹਾਰੇ ॥
हे परमात्मा! तू परिपूर्ण पुरुष आहेस आणि सर्व प्राणी तुझे आहेत.

ਜਿਉ ਤੁ ਰਾਖਹਿ ਤਿਉ ਰਹਾ ਪ੍ਰਭ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥੩॥
हे अगम्य आणि अपार परमेश्वरा, तू मला ठेवतोस म्हणून मी जगतो. ॥३॥

ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥ ਪ੍ਰਭ ਦੇਹਿ ਅਪਨਾ ਨਾਉ ॥
हे परमेश्वरा! तू कामे करण्यास समर्थ आहेस, मला तुझे नाव दे.

ਨਾਨਕ ਤਰੀਐ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥੪॥੨੭॥੫੭॥
हे नानक! ऋषीमुनींच्या संगतीत भगवंताचे गुणगान गाऊन संसारसागर पार करता येतो. ॥४॥ २७॥ ५७॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
बिलावलू महल्ला ५॥

ਕਵਨੁ ਕਵਨੁ ਨਹੀ ਪਤਰਿਆ ਤੁਮ੍ਰੀ ਪਰਤੀਤਿ ॥
हे मन! तुझ्यावर विश्वास ठेवून कोणाची फसवणूक झाली नाही?

ਮਹਾ ਮੋਹਨੀ ਮੋਹਿਆ ਨਰਕ ਕੀ ਰੀਤਿ ॥੧॥
महामोहिनी मायेने तुला मंत्रमुग्ध केले आहे पण हाच नरकाचा मार्ग आहे.॥१॥

ਮਨ ਖੁਟਹਰ ਤੇਰਾ ਨਹੀ ਬਿਸਾਸੁ ਤੂ ਮਹਾ ਉਦਮਾਦਾ ॥
हे खोट्या मन! तुझ्यावर विश्वास ठेवता येत नाही, तू खूप वेडा झाला आहेस.

ਖਰ ਕਾ ਪੈਖਰੁ ਤਉ ਛੁਟੈ ਜਉ ਊਪਰਿ ਲਾਦਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
गाढवाच्या पायाला बांधलेली दोरी त्यावर भार टाकल्यावरच उघडली जाते.॥१॥रहाउ॥

ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਤੁਮ੍ ਖੰਡੇ ਜਮ ਕੇ ਦੁਖ ਡਾਂਡ ॥
तू सर्व नामस्मरण, तपश्चर्या आणि संयम यांचा नाश केला आहेस आणि तू यमाची शिक्षा भोगत आहेस.

ਸਿਮਰਹਿ ਨਾਹੀ ਜੋਨਿ ਦੁਖ ਨਿਰਲਜੇ ਭਾਂਡ ॥੨॥
हे निर्लज्ज बदमाश! तुला भगवंताचे स्मरण होत नाही, म्हणून तू नाना जातीचे दु:ख भोगत आहेस.॥२॥

ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਮਹਾ ਮੀਤੁ ਤਿਸ ਸਿਉ ਤੇਰਾ ਭੇਦੁ ॥
देव स्वतः तुमचा सहकारी, सहानुभूतीदार आणि जवळचा मित्र आहे, परंतु तुमचे त्याच्याशी मतभेद आहेत.

ਬੀਧਾ ਪੰਚ ਬਟਵਾਰਈ ਉਪਜਿਓ ਮਹਾ ਖੇਦੁ ॥੩॥
पाच वासनांध लुटारूंनी तुला लुटून पकडून नेले आहे, त्यामुळे तुझ्या मनात मोठे दु:ख निर्माण झाले आहे.॥३॥

ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਸੰਤਨ ਸਰਣਾਗਤੀ ਜਿਨ ਮਨੁ ਵਸਿ ਕੀਨਾ ॥
हे नानक! मी त्या संतांचा आश्रय घेतो ज्यांनी आपले मन नियंत्रित केले आहे.

ਤਨੁ ਧਨੁ ਸਰਬਸੁ ਆਪਣਾ ਪ੍ਰਭਿ ਜਨ ਕਉ ਦੀਨ੍ਹਾ ॥੪॥੨੮॥੫੮॥
मी माझे शरीर आणि धन भगवंताच्या संतांना अर्पण केले आहे.॥४॥२८॥५८॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
बिलावलू महल्ला ५॥

ਉਦਮੁ ਕਰਤ ਆਨਦੁ ਭਇਆ ਸਿਮਰਤ ਸੁਖ ਸਾਰੁ ॥
भक्ती केल्याने मनुष्य सुखी होतो आणि नामस्मरणाने सुख प्राप्त होते.

ਜਪਿ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਗੋਬਿੰਦ ਕਾ ਪੂਰਨ ਬੀਚਾਰੁ ॥੧॥
गोविंदांचे नामस्मरण करत राहणे हाच संपूर्ण विचार आहे. ॥१॥

ਚਰਨ ਕਮਲ ਗੁਰ ਕੇ ਜਪਤ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਉ ਜੀਵਾ ॥
गुरूच्या चरणी जप आणि भगवंताचे नामस्मरण करूनच मी जिवंत राहतो.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਆਰਾਧਤੇ ਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
परब्रह्माची आराधना करून मी मुखाने नामस्मरण करत आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਸੁਖਿ ਬਸੇ ਸਭ ਕੈ ਮਨਿ ਲੋਚ ॥
सर्व जीव सुखाने जगत आहेत आणि प्रत्येकाच्या मनात देव शोधण्याची तीव्र इच्छा आहे.

ਪਰਉਪਕਾਰੁ ਨਿਤ ਚਿਤਵਤੇ ਨਾਹੀ ਕਛੁ ਪੋਚ ॥੨॥
ते नेहमी परोपकार करण्याचा विचार करतात आणि कोणाचेही नुकसान करू इच्छित नाहीत.॥२॥

ਧੰਨੁ ਸੁ ਥਾਨੁ ਬਸੰਤ ਧੰਨੁ ਜਹ ਜਪੀਐ ਨਾਮੁ ॥
ज्या ठिकाणी भगवंताचे नामस्मरण केले जाते ते स्थान धन्य होते आणि तेथे राहणारे लोकही धन्य होतात.

ਕਥਾ ਕੀਰਤਨੁ ਹਰਿ ਅਤਿ ਘਨਾ ਸੁਖ ਸਹਜ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ॥੩॥
तेथे हरिची कथा व कीर्तन मोठ्या प्रमाणावर केले जाते आणि ते स्थान सुख-शांतीचे स्थान बनले आहे. ॥३॥

ਮਨ ਤੇ ਕਦੇ ਨ ਵੀਸਰੈ ਅਨਾਥ ਕੋ ਨਾਥ ॥
अनाथांचा स्वामी देव मनातून कधीच विसरला जात नाही.

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤੀ ਜਾ ਕੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹਾਥ ॥੪॥੨੯॥੫੯॥
नानक त्या भगवंताच्या आश्रयाला आहेत ज्याच्या हातात सर्व काही आहे. ॥४॥ २६ ॥५६॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
बिलावलू महल्ला ५॥

ਜਿਨਿ ਤੂ ਬੰਧਿ ਕਰਿ ਛੋਡਿਆ ਫੁਨਿ ਸੁਖ ਮਹਿ ਪਾਇਆ ॥
हे प्राणी! ज्याने तुला गर्भाच्या बंधनातून मुक्त केले आहे आणि तुला जीवनाच्या आनंदात परत ठेवले आहे.

ਸਦਾ ਸਿਮਰਿ ਚਰਣਾਰਬਿੰਦ ਸੀਤਲ ਹੋਤਾਇਆ ॥੧॥
त्याच्या चरणांचे नेहमी स्मरण करा आणि अशा प्रकारे तुम्ही आनंदी आणि शांत व्हाल. ॥१॥

ਜੀਵਤਿਆ ਅਥਵਾ ਮੁਇਆ ਕਿਛੁ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵੈ ॥
जिवंत असो वा मृत्यूनंतर काहीही उपयोग नाही.

ਜਿਨਿ ਏਹੁ ਰਚਨੁ ਰਚਾਇਆ ਕੋਊ ਤਿਸ ਸਿਉ ਰੰਗੁ ਲਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ज्याने हे काम रचले आहे त्याच्या स्तुतीमध्ये तल्लीन राहणे योग्य आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਉਸਨ ਸੀਤ ਕਰਤਾ ਕਰੈ ਘਾਮ ਤੇ ਕਾਢੈ ॥
हे सृष्टिकर्ता देव! उन्हाळा आणि हिवाळा निर्माण करणारा आणि स्वतः दुःखापासून मुक्ती देणारा देव आहे.

ਕੀਰੀ ਤੇ ਹਸਤੀ ਕਰੈ ਟੂਟਾ ਲੇ ਗਾਢੈ ॥੨॥
तो एका सामान्य मुंगीचे मजबूत हत्तीमध्ये रूपांतर करतो आणि जे तुटलेले आहे ते सुधारतो. ॥२॥

ਅੰਡਜ ਜੇਰਜ ਸੇਤਜ ਉਤਭੁਜਾ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਇਹ ਕਿਰਤਿ ॥
अंदाज, जेरज, स्वेडज आणि उदबीज, हे चार स्त्रोत ईश्वराची निर्मिती आहेत.

ਕਿਰਤ ਕਮਾਵਨ ਸਰਬ ਫਲ ਰਵੀਐ ਹਰਿ ਨਿਰਤਿ ॥੩॥
हरिनामाचे स्मरण करून शुभ कर्म केल्याने सर्व फळे प्राप्त होतात.॥३॥

ਹਮ ਤੇ ਕਛੂ ਨ ਹੋਵਨਾ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭ ਸਾਧ ॥
हे परमेश्वरा! आम्ही काहीही करू शकत नाही, म्हणून आम्ही एका ऋषीचा आश्रय घेतला आहे.

ਮੋਹ ਮਗਨ ਕੂਪ ਅੰਧ ਤੇ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਕਾਢ ॥੪॥੩੦॥੬੦॥
हे नानक! मी मायेच्या मोहात मग्न होतो, पण गुरुंनी मला या जगाच्या आंधळ्या विहिरीतून बाहेर काढले आहे. ॥४॥ ३०॥ ६०॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
बिलावलू महल्ला ५॥

ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਮੈ ਫਿਰਾ ਖੋਜਉ ਬਨ ਥਾਨ ॥
मी अनेक जंगलात आणि ठिकाणी शोधून देवाचा शोध घेत असतो.

ਅਛਲ ਅਛੇਦ ਅਭੇਦ ਪ੍ਰਭ ਐਸੇ ਭਗਵਾਨ ॥੧॥
आमचा देव असा आहे की तो अमर आणि रहस्यमय आहे, कोणतीही फसवणूक न करता. ॥१॥

ਕਬ ਦੇਖਉ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਨਾ ਆਤਮ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥
माझ्या आत्म्याच्या रंगात भगवंताचे दर्शन कधी होईल हे मला माहीत नाही.

ਜਾਗਨ ਤੇ ਸੁਪਨਾ ਭਲਾ ਬਸੀਐ ਪ੍ਰਭ ਸੰਗਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जागृत राहण्यापेक्षा ज्या स्वप्नात परमेश्वरासोबत राहतो त्या स्वप्नात असणे चांगले.॥१॥रहाउ॥

ਬਰਨ ਆਸ੍ਰਮ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸੁਨਉ ਦਰਸਨ ਕੀ ਪਿਆਸ ॥
भगवंताच्या दर्शनाच्या तळमळीत मी चारही जाती, चार आश्रम, धर्मग्रंथ यांचे प्रवचन ऐकत राहतो.

ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖ ਨ ਪੰਚ ਤਤ ਠਾਕੁਰ ਅਬਿਨਾਸ ॥੨॥
आपला ठाकूर अमर आहे, त्याला कोणतेही रूप नाही, आकार नाही, किंवा तो पंचभूतांनी बनलेला नाही. ॥२॥

ਓਹੁ ਸਰੂਪੁ ਸੰਤਨ ਕਹਹਿ ਵਿਰਲੇ ਜੋਗੀਸੁਰ ॥
फार कमी योगी आणि संत त्याच्या रूपाचे वर्णन करतात.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਾ ਕਉ ਮਿਲੇ ਧਨਿ ਧਨਿ ਤੇ ਈਸੁਰ ॥੩॥
ज्यांना देव त्याच्या कृपेने सापडतो ते धन्य. ॥३॥

ਸੋ ਅੰਤਰਿ ਸੋ ਬਾਹਰੇ ਬਿਨਸੇ ਤਹ ਭਰਮਾ ॥
त्यांना आत आणि बाहेर सर्वत्र परमेश्वर दिसतो आणि त्यांचा भ्रम नष्ट होतो.

ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਭੇਟਿਆ ਜਾ ਕੇ ਪੂਰਨ ਕਰਮਾ ॥੪॥੩੧॥੬੧॥
हे भगवान नानक! ज्याच्या नशिबात पूर्ण आहे त्यालाच ते मिळते. ॥४॥ ३१॥ ६१॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
बिलावलू महल्ला ५॥

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਦੇਖਿ ਪ੍ਰਭ ਪਰਤਾਪ ॥
परमेश्वराचा महिमा पाहून सर्व जीव आनंदी झाले आहेत.

ਕਰਜੁ ਉਤਾਰਿਆ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕਰਿ ਆਹਰੁ ਆਪ ॥੧॥
सतगुरुंनीच माझे ऋण फेडण्याचा प्रयत्न केला आहे.॥१॥

ਖਾਤ ਖਰਚਤ ਨਿਬਹਤ ਰਹੈ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਅਖੁਟ ॥
गुरूचा शब्द अक्षय आहे, तो खाऊन, खर्च करून किंवा वापरून खचत नाही.

ਪੂਰਨ ਭਈ ਸਮਗਰੀ ਕਬਹੂ ਨਹੀ ਤੂਟ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
आमच्या नावाच्या रूपातील साहित्य पूर्णपणे जमा झाले आहे आणि ते कधीही कमी होत नाही. ॥१॥रहाउ॥

ਸਾਧਸੰਗਿ ਆਰਾਧਨਾ ਹਰਿ ਨਿਧਿ ਆਪਾਰ ॥
ऋषीमुनींच्या सहवासात हरिची उपासना केल्याने अपार संपत्ती प्राप्त होते.

ਧਰਮ ਅਰਥ ਅਰੁ ਕਾਮ ਮੋਖ ਦੇਤੇ ਨਹੀ ਬਾਰ ॥੨॥
धर्म, काम आणि मोक्ष देण्यास देव उशीर करत नाही. ॥२॥

ਭਗਤ ਅਰਾਧਹਿ ਏਕ ਰੰਗਿ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਪਾਲ ॥
भक्त नेहमी एकाग्र आणि गोविंदांच्या पूजेत तल्लीन राहतात.

ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਨੁ ਸੰਚਿਆ ਜਾ ਕਾ ਨਹੀ ਸੁਮਾਰੁ ॥੩॥
त्यांनी रामाच्या नावावर अगणित संपत्ती जमा केली आहे. ॥३॥

ਸਰਨਿ ਪਰੇ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀਆ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥
हे परमेश्वरा! भक्त नेहमी तुझा आश्रय घेतात आणि हाच तुझा महिमा आहे.

ਨਾਨਕ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਈਐ ਬੇਅੰਤ ਗੁਸਾਈ ॥੪॥੩੨॥੬੨॥
हे नानक! त्या शाश्वत सद्‌गुरूचा अंत सापडत नाही.॥४॥ ३२॥६२॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
बिलावलू महल्ला ५॥

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭੂ ਕਾਰਜ ਭਏ ਰਾਸਿ ॥
भगवंताचे स्मरण केल्याने सर्व कामे पूर्ण होतात.

ਕਰਤਾਰ ਪੁਰਿ ਕਰਤਾ ਵਸੈ ਸੰਤਨ ਕੈ ਪਾਸਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
कर्तारपूरमध्ये म्हणजेच सत्संगात संतांसोबत सृष्टिकर्ता देव राहतो.॥१॥रहाउ॥

ਬਿਘਨੁ ਨ ਕੋਊ ਲਾਗਤਾ ਗੁਰ ਪਹਿ ਅਰਦਾਸਿ ॥
गुरूंची प्रार्थना करण्यात कोणताही अडथळा नाही.

ਰਖਵਾਲਾ ਗੋਬਿੰਦ ਰਾਇ ਭਗਤਨ ਕੀ ਰਾਸਿ ॥੧॥
गोविंद हा आपल्या भक्तांचा रक्षक आहे आणि त्याचे नाव हीच त्यांची जीवन पुंजी आहे. ॥१॥

ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਕਦੇ ਮੂਲਿ ਪੂਰਨ ਭੰਡਾਰ ॥
नामरूपाने भक्तांचा खजिना भांडवलाने भरलेला असून त्यात कधीही कमतरता भासत नाही.

ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਸੇ ਪ੍ਰਭ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥੨॥
देव अगम्य आणि अफाट आहे आणि त्याचे सुंदर कमळ चरण माझ्या मन आणि शरीरात वास करतात. ॥२॥

ਬਸਤ ਕਮਾਵਤ ਸਭਿ ਸੁਖੀ ਕਿਛੁ ਊਨ ਨ ਦੀਸੈ ॥
नाम कमावून सर्व संत कर्तारपूरमध्ये सुखी राहतात आणि त्यांना कशाचीही कमतरता नसते.

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭੇਟੇ ਪ੍ਰਭੂ ਪੂਰਨ ਜਗਦੀਸੈ ॥੩॥
संतांच्या कृपेने मला पूर्ण भगवान जगदीश मिळाला आहे.॥३॥

ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਸਭੈ ਕਰਹਿ ਸਚੁ ਥਾਨੁ ਸੁਹਾਇਆ ॥
सर्वजण जयजयकार करत आहेत आणि सत्याची जागा खूप सुंदर दिसत आहे.

ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨ ਸੁਖ ਪੂਰਾ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥੩੩॥੬੩॥
हे नानक! आनंदाचे भांडार, भगवंताच्या नामस्मरणाने मला पूर्ण गुरूची प्राप्ती झाली आहे. ॥४॥३३॥६३॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
बिलावलू महल्ला ५॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਰਾਧੀਐ ਹੋਈਐ ਆਰੋਗ ॥
भगवान हरीची उपासना केल्याने आत्मा निरोगी होतो.

ਰਾਮਚੰਦ ਕੀ ਲਸਟਿਕਾ ਜਿਨਿ ਮਾਰਿਆ ਰੋਗੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे हरी नाम स्वतः श्री रामचंद्राची काठी आहे जिने रोगाचा नाश केला आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਹਰਿ ਜਾਪੀਐ ਨਿਤ ਕੀਚੈ ਭੋਗੁ ॥
पूर्ण गुरूने हरिचा जप केला तर नित्य सुख मिळते.

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਵਾਰਣੈ ਮਿਲਿਆ ਸੰਜੋਗੁ ॥੧॥
ज्या ऋषीमुनींच्या संगतीमुळे मला ही संधी मिळाली आहे, त्या ऋषींच्या सहवासात मी स्वतःला झोकून दिले आहे. ॥१॥

ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਬਿਨਸੈ ਬਿਓਗੁ ॥
ज्याच्या स्मरणाने सुख प्राप्त होते आणि वियोग दूर होतो.

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤੀ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਜੋਗੁ ॥੨॥੩੪॥੬੪॥
नानक त्या परमात्म्याच्या आश्रयाला आहे जो कर्म करण्यास समर्थ आहे ॥२॥ ३४॥ ६४॥

ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ ਘਰੁ ੫
रागु बिलावलु महाला ५ दुपदे घरु.

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਅਵਰਿ ਉਪਾਵ ਸਭਿ ਤਿਆਗਿਆ ਦਾਰੂ ਨਾਮੁ ਲਇਆ ॥
इतर सर्व उपायांचा त्याग करून नामरूपात औषध घेतले.

ਤਾਪ ਪਾਪ ਸਭਿ ਮਿਟੇ ਰੋਗ ਸੀਤਲ ਮਨੁ ਭਇਆ ॥੧॥
त्यामुळे उष्णता, पाप आणि सर्व रोग नाहीसे होऊन मन शांत व शांत झाले आहे. ॥१॥

ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਆਰਾਧਿਆ ਸਗਲਾ ਦੁਖੁ ਗਇਆ ॥
पूर्ण गुरूंची उपासना केल्याने सर्व दु:ख नाहीसे होतात.

ਰਾਖਨਹਾਰੈ ਰਾਖਿਆ ਅਪਨੀ ਕਰਿ ਮਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
पालक देवाने त्याच्या कृपेने मला वाचवले आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਬਾਹ ਪਕੜਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕਾਢਿਆ ਕੀਨਾ ਅਪਨਇਆ ॥
परमेश्वराने माझा हात धरून मला अस्तित्वाच्या सागरातून बाहेर काढले आहे.

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਮਨ ਤਨ ਸੁਖੀ ਨਾਨਕ ਨਿਰਭਇਆ ॥੨॥੧॥੬੫॥
भगवान नानकांच्या स्मरणाने माझे मन आणि शरीर प्रसन्न झाले आहे आणि मी निर्भय झालो आहे. ॥२॥ १॥ ६५ ॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
बिलावलू महल्ला ५॥

ਕਰੁ ਧਰਿ ਮਸਤਕਿ ਥਾਪਿਆ ਨਾਮੁ ਦੀਨੋ ਦਾਨਿ ॥
माझ्या कपाळावर हात ठेवून भगवंताने मला त्यांच्या सेवेत लीन करून नाम दिले आहे.

ਸਫਲ ਸੇਵਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਤਾ ਕੀ ਨਹੀ ਹਾਨਿ ॥੧॥
परब्रह्माची सेवा सफल आहे आणि त्यातून कोणतेही नुकसान नाही. ॥१॥

ਆਪੇ ਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਖਤਾ ਭਗਤਨ ਕੀ ਆਨਿ ॥
परमेश्वर स्वतःच आपल्या भक्तांचा सन्मान आणि प्रतिष्ठा राखतो.

ਜੋ ਜੋ ਚਿਤਵਹਿ ਸਾਧ ਜਨ ਸੋ ਲੇਤਾ ਮਾਨਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
संतांच्या मनात जो काही विचार असतो, देव त्यांचा आदर करतो. ॥१॥रहाउ॥

ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਚਰਣਾਰਬਿੰਦ ਜਨ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਪ੍ਰਾਨ ॥
भक्त जीवाने भगवंताला प्रिय असून ते सदैव त्याच्या चरणांच्या आश्रयाने राहतात.

ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ਨਾਨਕ ਮਿਲੇ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਨ ॥੨॥੨॥੬੬॥
हे नानक! ते नैसर्गिक स्वभाव परमेश्वराशी एकरूप होतात आणि त्यांचा प्रकाश परम प्रकाशात विलीन होतो.॥२॥२॥६६॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
द्वि अवलु महाला ५ ॥

ਚਰਣ ਕਮਲ ਕਾ ਆਸਰਾ ਦੀਨੋ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ॥
स्वतः परमेश्वराने त्यांच्या चरणी आश्रय दिला आहे.

ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤਿ ਜਨ ਪਰੇ ਤਾ ਕਾ ਸਦ ਪਰਤਾਪੁ ॥੧॥
भगवंताचा आश्रय घेतलेले भक्त नित्य प्रसिद्ध झाले आहेत. ॥१॥

ਰਾਖਨਹਾਰ ਅਪਾਰ ਪ੍ਰਭ ਤਾ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੇਵ ॥
अनंत परमात्मा रक्षक आहे आणि त्याची सेवा केल्याने मन शुद्ध होते.

ਰਾਮ ਰਾਜ ਰਾਮਦਾਸ ਪੁਰਿ ਕੀਨ੍ਹੇ ਗੁਰਦੇਵ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
गुरुदेवांनी अमृतसर शहरात रामराज्य स्थापन केले आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ਕਿਛੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥
नेहमी भगवंताचे चिंतन केल्याने कोणताही अडथळा येत नाही.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹੀਐ ਭਇ ਦੁਸਮਨ ਭਾਗੈ ॥੨॥੩॥੬੭॥
नानक नामाचा महिमा गाऊन शत्रूही पळून जातात. ॥२॥ ३॥ ६७ ॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
बिलावलू महल्ला ५॥

ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਆਰਾਧੀਐ ਮਿਲਿ ਸਾਧ ਸਮਾਗੈ ॥
संतांच्या मेळाव्यात एकत्र यावे आणि मनापासून परमेश्वराची पूजा करावी.

ਉਚਰਤ ਗੁਨ ਗੋਪਾਲ ਜਸੁ ਦੂਰ ਤੇ ਜਮੁ ਭਾਗੈ ॥੧॥
भगवंताची स्तुती आणि स्तुती करून यम दुरून पळून जातो. ॥१॥

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜੋ ਜਨੁ ਜਪੈ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦ ਜਾਗੈ ॥
जो मनुष्य रोज राम नामाचा जप करतो तो सदैव जागृत राहतो.

ਤੰਤੁ ਮੰਤੁ ਨਹ ਜੋਹਈ ਤਿਤੁ ਚਾਖੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
कोणताही तंत्रमंत्र त्याला स्पर्श करत नाही आणि वाईट वाईटाचाही त्याच्यावर काहीही परिणाम होत नाही. ॥१॥रहाउ॥

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਦ ਮਾਨ ਮੋਹ ਬਿਨਸੇ ਅਨਰਾਗੈ ॥
भगवंताच्या भक्तीत लीन राहिल्याने सर्व वासना, क्रोध, लोभ, आसक्ती आणि अहंकार यांचा नाश होतो.

ਆਨੰਦ ਮਗਨ ਰਸਿ ਰਾਮ ਰੰਗਿ ਨਾਨਕ ਸਰਨਾਗੈ ॥੨॥੪॥੬੮॥
हे नानक राम! रंगरूपात तल्लीन होऊन आत्मा आनंदात मग्न राहतो.॥२॥४॥६८॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
बिलावलू महल्ला ५॥

ਜੀਅ ਜੁਗਤਿ ਵਸਿ ਪ੍ਰਭੂ ਕੈ ਜੋ ਕਹੈ ਸੁ ਕਰਨਾ ॥
सजीवांची जीवनपद्धती ही भगवंताच्या नियंत्रणाखाली आहे आणि तो जे काही आदेश देतो ते प्रत्येकाला करावे लागते.

ਭਏ ਪ੍ਰਸੰਨ ਗੋਪਾਲ ਰਾਇ ਭਉ ਕਿਛੁ ਨਹੀ ਕਰਨਾ ॥੧॥
जेव्हा देव प्रसन्न होतो तेव्हा जीवांना घाबरण्याची गरज नसते. ॥१॥

ਦੂਖੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕਦੇ ਤੁਧੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਚਿਤਾਰੇ ॥
हे जीव! परात्पर भगवंताचे स्मरण करून तुला कधीही दु:ख होणार नाही.

ਜਮਕੰਕਰੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵਈ ਗੁਰਸਿਖ ਪਿਆਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
यमदूत सुद्धा गुरूच्या लाडक्या शिष्याच्या जवळ जाण्याचे धाडस करत नाही. ॥१॥रहाउ॥

ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਹੈ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਨਹੀ ਹੋਰੁ ॥
सर्व गोष्टी पूर्ण करण्यात देव सर्वशक्तिमान आहे आणि त्याच्याशिवाय दुसरा कोणी नाही.

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤੀ ਸਾਚਾ ਮਨਿ ਜੋਰੁ ॥੨॥੫॥੬੯॥
हे नानक! मी त्या परमेश्वराचा आश्रय घेतला आहे आणि त्याच्या सत्याची शक्ती माझ्या मनात आहे. ॥२॥ ५॥ ६६॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
बिलावलू महल्ला ५॥

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਨਾ ਨਾਠਾ ਦੁਖ ਠਾਉ ॥
आपल्या परमेश्वराच्या सततच्या दु:खाचा स्रोत नाहीसा झाला आहे.

ਬਿਸ੍ਰਾਮ ਪਾਏ ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੰਗਿ ਤਾ ਤੇ ਬਹੁੜਿ ਨ ਧਾਉ ॥੧॥
ऋषीमुनींच्या सहवासात राहून मला सुख-शांती प्राप्त झाली आहे, म्हणून मला कुठेही भटकण्याची गरज नाही. ॥१॥

ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਨੇ ਚਰਨਨ੍ਹ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥
मी माझ्या गुरूंना शरण जातो आणि त्यांच्या चरणी स्वतःला शरण जातो.

ਅਨਦ ਸੂਖ ਮੰਗਲ ਬਨੇ ਪੇਖਤ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
त्याचे दर्शन आणि स्तुती केल्याने मनात आनंद, आनंद आणि समृद्धी राहते. ॥१॥रहाउ॥

ਕਥਾ ਕੀਰਤਨੁ ਰਾਗ ਨਾਦ ਧੁਨਿ ਇਹੁ ਬਨਿਓ ਸੁਆਉ ॥
हरेची कथा, कीर्तन, स्तुती आणि अनहद शब्द ऐकणे ही माझ्या जीवनाची आवड बनली आहे.

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਬਾਂਛਤ ਫਲ ਪਾਉ ॥੨॥੬॥੭੦॥
हे भगवान नानक! मी प्रसन्न झालो आणि मला अपेक्षित फळ मिळाले. ॥२॥ ६॥ ७०॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
बिलावलू महल्ला ५॥

ਦਾਸ ਤੇਰੇ ਕੀ ਬੇਨਤੀ ਰਿਦ ਕਰਿ ਪਰਗਾਸੁ ॥
हे देवा! माझ्या अंतःकरणाला प्रबुद्ध कर ही तुझ्या सेवकाची विनंती आहे.

ਤੁਮ੍ਹਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਦੋਖਨ ਕੋ ਨਾਸੁ ॥੧॥
हे परम ब्रह्मा! तुझ्या कृपेने सर्व दोष नष्ट होतात. ॥१॥

ਚਰਨ ਕਮਲ ਕਾ ਆਸਰਾ ਪ੍ਰਭ ਪੁਰਖ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥
हे परमेश्वरा! तू सद्गुणांचे भांडार आहेस आणि तुझे कमळ चरणच आश्रयस्थान आहेत.

ਕੀਰਤਨ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਤ ਰਹਉ ਜਬ ਲਗੁ ਘਟਿ ਸਾਸੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जोपर्यंत माझा श्वास आहे तोपर्यंत मी तुझे नामस्मरण करत राहीन. ॥१॥रहाउ॥

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬੰਧਪ ਤੂਹੈ ਤੂ ਸਰਬ ਨਿਵਾਸੁ ॥
तुम्ही माझे आई-वडील आणि नातेवाईक आहात आणि प्रत्येक गोष्टीत तुम्ही राहत आहात.

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤੀ ਜਾ ਕੋ ਨਿਰਮਲ ਜਾਸੁ ॥੨॥੭॥੭੧॥
हे नानक! मी त्या परमेश्वराचा आश्रय घेतो ज्याची कीर्ती अत्यंत पवित्र आहे. ॥२॥ ७ ॥ ७१ ॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
बिलावलू महल्ला ५॥

ਸਰਬ ਸਿਧਿ ਹਰਿ ਗਾਈਐ ਸਭਿ ਭਲਾ ਮਨਾਵਹਿ ॥
देव सर्व सिद्धींचा स्वामी आहे आणि त्याचे गुणगान गाण्याने प्रत्येकजण आनंद आणि कल्याण अनुभवतो.

ਸਾਧੁ ਸਾਧੁ ਮੁਖ ਤੇ ਕਹਹਿ ਸੁਣਿ ਦਾਸ ਮਿਲਾਵਹਿ ॥੧॥
संत आपल्या मुखाने भगवंताची स्तुती करीत आहेत आणि त्यांचे प्रवचन ऐकून दासही त्यांच्यात सामील झाले आहेत. ॥१॥

ਸੁਖ ਸਹਜ ਕਲਿਆਣ ਰਸ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਕੀਨ੍ ॥
पूर्ण गुरूंनी सहज सुख आणि कल्याण प्रदान केले आहे.

ਜੀਅ ਸਗਲ ਦਇਆਲ ਭਏ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚੀਨ੍ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हरिच्या नामाचे महत्त्व ओळखून सर्व जीव दयाळू झाले आहेत. ॥१॥रहाउ॥

ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸਰਬਤ੍ਰ ਮਹਿ ਪ੍ਰਭ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰ ॥
सद्गुणांचा अथांग महासागर असलेला देव सर्वांमध्ये वास करतो.

ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਆਨੰਦ ਮੈ ਪੇਖਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਧੀਰ ॥੨॥੮॥੭੨॥
हे नानक! भगवान नानकांचा संयम पाहून भक्त आनंदी झाले आहेत. ॥२॥ ८॥ ७२॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
बिलावलू महल्ला ५॥

ਅਰਦਾਸਿ ਸੁਣੀ ਦਾਤਾਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਹੋਏ ਕਿਰਪਾਲ ॥
दाता देवाने आमची प्रार्थना ऐकली आहे आणि म्हणून तो आमच्यावर दयाळू झाला आहे.

ਰਾਖਿ ਲੀਆ ਅਪਨਾ ਸੇਵਕੋ ਮੁਖਿ ਨਿੰਦਕ ਛਾਰੁ ॥੧॥
त्याने आपल्या सेवकाचे रक्षण केले आहे आणि आपल्या टीकाकारांचे तोंड काळे केले आहे.॥१॥

ਤੁਝਹਿ ਨ ਜੋਹੈ ਕੋ ਮੀਤ ਜਨ ਤੂੰ ਗੁਰ ਕਾ ਦਾਸ ॥
हे मित्रा! तू गुरुचा सेवक आहेस, म्हणून तुझ्यावर कोणी वाईट नजर टाकू शकत नाही.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਤੂ ਰਾਖਿਆ ਦੇ ਅਪਨੇ ਹਾਥ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
परब्रह्मदेवाने हात देऊन तुमचे रक्षण केले आहे.॥१॥रहाउ॥

ਜੀਅਨ ਕਾ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਹੈ ਬੀਆ ਨਹੀ ਹੋਰੁ ॥
सर्व प्राणिमात्रांचा दाता एकच देव आहे आणि दुसरा कोणी नाही.

ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀਆ ਮੈ ਤੇਰਾ ਜੋਰੁ ॥੨॥੯॥੭੩॥
नानकांची विनंती आहे की हे परमेश्वरा, माझ्याकडे फक्त तुझी शक्ती आहे.॥ २॥ ९॥ ७३॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
बिलावलू महल्ला ५॥

ਮੀਤ ਹਮਾਰੇ ਸਾਜਨਾ ਰਾਖੇ ਗੋਵਿੰਦ ॥
अरे मित्रांनो, भगवान गोविंदाने तुमचे रक्षण केले आहे.

ਨਿੰਦਕ ਮਿਰਤਕ ਹੋਇ ਗਏ ਤੁਮ੍ ਹੋਹੁ ਨਿਚਿੰਦ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
विरोधक मेले आहेत, म्हणून खात्री बाळगा.॥१॥रहाउ॥

ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਏ ਭੇਟੇ ਗੁਰਦੇਵ ॥
गुरुदेवांच्या भेटीनंतर भगवंतांनी सर्व मनोकामना पूर्ण केल्या आहेत.

ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਜਗਤ ਮਹਿ ਸਫਲ ਜਾ ਕੀ ਸੇਵ ॥੧॥
ज्याची सेवा सफल होते त्याचा जगात जयजयकार होतो. ॥१॥

ਊਚ ਅਪਾਰ ਅਗਨਤ ਹਰਿ ਸਭਿ ਜੀਅ ਜਿਸੁ ਹਾਥਿ ॥
तो देव, ज्याच्या नियंत्रणाखाली सर्व जीव आहेत, तो परम, अफाट आणि अगम्य आहे.

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤੀ ਜਤ ਕਤ ਮੇਰੈ ਸਾਥਿ ॥੨॥੧੦॥੭੪॥
हे नानक! मी सदैव माझ्याबरोबर असलेल्या परमेश्वराचा आश्रय घेतो.॥२॥ १०॥ ७४॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
बिलावलू महल्ला ५॥

ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਆਰਾਧਿਆ ਹੋਏ ਕਿਰਪਾਲ ॥
मी पूर्ण गुरूंची उपासना केली आहे, म्हणून ते माझ्यावर कृपाळू झाले आहेत.

ਮਾਰਗੁ ਸੰਤਿ ਬਤਾਇਆ ਤੁਟੇ ਜਮ ਜਾਲ ॥੧॥
त्याने मला योग्य मार्ग दाखवला त्यामुळे यमाची जाळी तुटली. ॥१॥

ਦੂਖ ਭੂਖ ਸੰਸਾ ਮਿਟਿਆ ਗਾਵਤ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮ ॥
भगवंताचे नामस्मरण केल्याने माझे दु:ख, भूक, शंका दूर झाल्या आहेत.

ਸਹਜ ਸੂਖ ਆਨੰਦ ਰਸ ਪੂਰਨ ਸਭਿ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मी सहज आनंद आणि आनंद अनुभवला आहे आणि माझे सर्व कार्य पूर्ण झाले आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਜਲਨਿ ਬੁਝੀ ਸੀਤਲ ਭਏ ਰਾਖੇ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪ ॥
परमेश्वरानेच माझे रक्षण केले आहे त्यामुळे सर्व मत्सर शमला आहे आणि माझे मन शांत झाले आहे.

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤੀ ਜਾ ਕਾ ਵਡ ਪਰਤਾਪ ॥੨॥੧੧॥੭੫॥
नानक त्या प्रभूच्या आश्रयाला आहेत ज्याला जगात मोठे वैभव आहे.॥२॥११॥ ७५॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
बिलावलू महल्ला ५॥

ਧਰਤਿ ਸੁਹਾਵੀ ਸਫਲ ਥਾਨੁ ਪੂਰਨ ਭਏ ਕਾਮ ॥
संपूर्ण पृथ्वी प्रसन्न झाली आहे, स्थान सफल झाले आहे आणि सर्व कार्ये पूर्ण झाली आहेत.

ਭਉ ਨਾਠਾ ਭ੍ਰਮੁ ਮਿਟਿ ਗਇਆ ਰਵਿਆ ਨਿਤ ਰਾਮ ॥੧॥
रोज रामाच्या स्तोत्राचा जप केल्याने सर्व भय नाहीसे झाले आणि संभ्रमही नाहीसा झाला.॥१॥

ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਬਸਤ ਸੁਖ ਸਹਜ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥
ऋषीमुनींच्या सहवासात राहून सहज सुख आणि शांती मिळते.

ਸਾਈ ਘੜੀ ਸੁਲਖਣੀ ਸਿਮਰਤ ਹਰਿ ਨਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हरीचे नामस्मरण करताना तो क्षण अतिशय शुभ असतो. ॥१॥रहाउ॥

ਪ੍ਰਗਟ ਭਏ ਸੰਸਾਰ ਮਹਿ ਫਿਰਤੇ ਪਹਨਾਮ ॥
आम्हाला आधी कोणी ओळखत नव्हते पण आता आम्ही जगभर लोकप्रिय झालो आहोत.

ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਸਰਣਾਗਤੀ ਘਟ ਘਟ ਸਭ ਜਾਨ ॥੨॥੧੨॥੭੬॥
नानक त्या भगवंताच्या आश्रयाला आहेत जो प्रत्येकाच्या मनातील भावना जाणतो.॥२॥ १२॥ ७६॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
बिलावलू महल्ला ५॥

ਰੋਗੁ ਮਿਟਾਇਆ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭਿ ਉਪਜਿਆ ਸੁਖੁ ਸਾਂਤਿ ॥
परमेश्वराने स्वतः रोग नाहीसे करून सुख शांती निर्माण केली आहे.

ਵਡ ਪਰਤਾਪੁ ਅਚਰਜ ਰੂਪੁ ਹਰਿ ਕੀਨ੍ਹੀ ਦਾਤਿ ॥੧॥
ज्याचा महिमा फार मोठा आहे आणि ज्याचे स्वरूप विस्मयकारक आहे, त्याला भगवंतानेच वरदान दिले आहे. ॥१॥

ਗੁਰਿ ਗੋਵਿੰਦਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਰਾਖਿਆ ਮੇਰਾ ਭਾਈ ॥
गोविंद गुरूंनी माझ्या प्रियकराचे कृपापूर्वक रक्षण केले आहे.

ਹਮ ਤਿਸ ਕੀ ਸਰਣਾਗਤੀ ਜੋ ਸਦਾ ਸਹਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जो सदैव माझा सहाय्यक आहे त्याचा मी आश्रय घेतला आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਬਿਰਥੀ ਕਦੇ ਨ ਹੋਵਈ ਜਨ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥
सेवकाची प्रार्थना कधीही व्यर्थ जात नाही.

ਨਾਨਕ ਜੋਰੁ ਗੋਵਿੰਦ ਕਾ ਪੂਰਨ ਗੁਣਤਾਸਿ ॥੨॥੧੩॥੭੭॥
हे नानक! माझ्याकडे केवळ गोविंदांची आत्मा शक्ती आहे, जी संपूर्ण गुणांचे भांडार आहे.॥२॥१३॥७७॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
बिलावलू महल्ला ५॥

ਮਰਿ ਮਰਿ ਜਨਮੇ ਜਿਨ ਬਿਸਰਿਆ ਜੀਵਨ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥
ज्याला जीवन देणारा भगवंत विसरला आहे, तो जन्म-मृत्यूच्या बंधनात राहतो.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਨਿ ਸੇਵਿਆ ਅਨਦਿਨੁ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥੧॥
परब्रह्माची उपासना करणारा भक्त रात्रंदिवस त्याच्या रंगात लीन असतो.॥१॥

ਸਾਂਤਿ ਸਹਜੁ ਆਨਦੁ ਘਨਾ ਪੂਰਨ ਭਈ ਆਸ ॥
त्याच्या सर्व इच्छा पूर्ण झाल्या आहेत आणि त्याच्या मनात नैसर्गिक आनंद, शांती आणि परम आनंद निर्माण झाला आहे.

ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਸਾਧਸੰਗਿ ਸਿਮਰਤ ਗੁਣਤਾਸ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ऋषींच्या सहवासात सद्‌गुणांचे भांडार असलेल्या भगवंताचे स्मरण करून त्याला सुख प्राप्त झाले आहे.॥१॥रहाउ॥

ਸੁਣਿ ਸੁਆਮੀ ਅਰਦਾਸਿ ਜਨ ਤੁਮ੍ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥
हे प्रभु! तू मध्यस्थ आहेस, तुझ्या सेवकाची प्रार्थना ऐक.

ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹੇ ਨਾਨਕ ਕੇ ਸੁਆਮੀ ॥੨॥੧੪॥੭੮॥
हे नानकांच्या स्वामी! तू सर्वव्यापी आहेस. ॥२॥ १४ ॥ ७८ ॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
बिलावलू महल्ला ५॥

ਤਾਤੀ ਵਾਉ ਨ ਲਗਈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸਰਣਾਈ ॥
परब्रह्माच्या आश्रयाने आल्याने आपल्याला उष्ण हवाही जाणवत नाही, म्हणजेच आपल्याला किंचितही वेदना होत नाहीत.

ਚਉਗਿਰਦ ਹਮਾਰੈ ਰਾਮ ਕਾਰ ਦੁਖੁ ਲਗੈ ਨ ਭਾਈ ॥੧॥
आपल्या आजूबाजूला रामनामाची एक ओळ रेखाटलेली असते जिला त्रास होत नाही. ॥१॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟਿਆ ਜਿਨਿ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥
असा कायदा करणारा मला पूर्ण सतगुरू सापडला आहे.

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਅਉਖਧੁ ਦੀਆ ਏਕਾ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
त्यांनी मला रामाच्या नावाच्या रूपात औषध दिले आहे ज्याने माझी एका भगवंताकडे वृत्ती निर्माण केली आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਤਿਨਿ ਰਖਨਹਾਰਿ ਸਭ ਬਿਆਧਿ ਮਿਟਾਈ ॥
त्या रक्षक देवाने आपले रक्षण केले आहे आणि आपल्याला सर्व रोगांपासून बरे केले आहे.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਿਰਪਾ ਭਈ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਸਹਾਈ ॥੨॥੧੫॥੭੯॥
हे नानक! देवाने मला आशीर्वाद दिला आहे आणि तो माझा सहाय्यक झाला आहे. ॥२॥१५॥७६॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
बिलावलू महल्ला ५॥

ਅਪਣੇ ਬਾਲਕ ਆਪਿ ਰਖਿਅਨੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰਦੇਵ ॥
परब्रह्म गुरुदेवांनी स्वतः आपल्या बालक हरिगोविंदाचे रक्षण केले आहे.

ਸੁਖ ਸਾਂਤਿ ਸਹਜ ਆਨਦ ਭਏ ਪੂਰਨ ਭਈ ਸੇਵ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मनामध्ये सुख, शांती आणि सहज आनंद निर्माण झाला आहे आणि आपली सेवेची भक्ती पूर्ण झाली आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੀ ਬੇਨਤੀ ਸੁਣੀ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ॥
परमेश्वराने स्वतः आपल्या भक्तांच्या विनंत्या ऐकल्या आहेत.

ਰੋਗ ਮਿਟਾਇ ਜੀਵਾਲਿਅਨੁ ਜਾ ਕਾ ਵਡ ਪਰਤਾਪੁ ॥੧॥
ज्याचा सर्व जगामध्ये महिमा आहे, त्याने रोग बरा करून बालकाला जीवन दिले आहे. ॥१॥

ਦੋਖ ਹਮਾਰੇ ਬਖਸਿਅਨੁ ਅਪਣੀ ਕਲ ਧਾਰੀ ॥
त्याच्या सामर्थ्याने त्याने आपल्या सर्व पापांची क्षमा केली आहे.

ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਫਲ ਦਿਤਿਅਨੁ ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੨॥੧੬॥੮੦॥
हे नानक! त्याने मला अपेक्षित फळ दिले आहे आणि मी त्याच्यासाठी बलिहारीकडे वारंवार जातो. ॥२॥१६॥८०॥

ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ਦੁਪਦੇ ਘਰੁ ੬
रागु बिलावलु महाला ५ चौपदे दुपदे घरु ६.

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਮੇਰੇ ਮੋਹਨ ਸ੍ਰਵਨੀ ਇਹ ਨ ਸੁਨਾਏ ॥
हे माझ्या मोहन! माझ्या कानात ते शब्द ऐकू नकोस.

ਸਾਕਤ ਗੀਤ ਨਾਦ ਧੁਨਿ ਗਾਵਤ ਬੋਲਤ ਬੋਲ ਅਜਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ते भ्रामक प्राणी जे अशोभनीय गाण्यांच्या नोट्स आणि आवाज गातात आणि निरुपयोगी शब्द बोलतात. ॥१॥रहाउ॥

ਸੇਵਤ ਸੇਵਿ ਸੇਵਿ ਸਾਧ ਸੇਵਉ ਸਦਾ ਕਰਉ ਕਿਰਤਾਏ ॥
मी जीवनात नेहमी एक गोष्ट केली पाहिजे की मी एकाग्र होऊन संतांची सेवा केली पाहिजे.

ਅਭੈ ਦਾਨੁ ਪਾਵਉ ਪੁਰਖ ਦਾਤੇ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥੧॥
हे दाता! मला तुझ्याकडून संरक्षण मिळू दे आणि चांगल्या संगतीत तुझे गुणगान गात राहू दे.॥१॥

ਰਸਨਾ ਅਗਹ ਅਗਹ ਗੁਨ ਰਾਤੀ ਨੈਨ ਦਰਸ ਰੰਗੁ ਲਾਏ ॥
हे परमेश्वरा! माझी जीभ तुझ्या अनंत गुणांमध्ये लीन राहो आणि माझे डोळे तुझ्या दर्शनाच्या प्रेमात गुंतलेले राहोत.

ਹੋਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਮੋਹਿ ਚਰਣ ਰਿਦੈ ਵਸਾਏ ॥੨॥
हे गरिबांच्या दु:खाचा नाश करणाऱ्या! दयाळू होऊन माझ्या हृदयात तुझे चरण कमळ रोव. ॥२॥

ਸਭਹੂ ਤਲੈ ਤਲੈ ਸਭ ਊਪਰਿ ਏਹ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦ੍ਰਿਸਟਾਏ ॥
मला अशी दृष्टी दाखवा की मी स्वतःला सर्वांहून दीन समजेन आणि प्रत्येकाला स्वतःहून उच्च समजेन.

ਅਭਿਮਾਨੁ ਖੋਇ ਖੋਇ ਖੋਇ ਖੋਈ ਹਉ ਮੋ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥੩॥
सतगुरुंनी मला माझ्या नाम मंत्राने बळ दिले आहे आणि माझा अभिमान पूर्णपणे नाहीसा झाला आहे. ॥३॥

ਅਤੁਲੁ ਅਤੁਲੁ ਅਤੁਲੁ ਨਹ ਤੁਲੀਐ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਕਿਰਪਾਏ ॥
हे एकनिष्ठ भक्त! हे दयाळू! तू अतुलनीय आहेस आणि तुझे गुण मोजता येत नाहीत.

ਜੋ ਜੋ ਸਰਣਿ ਪਰਿਓ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਅਭੈ ਦਾਨੁ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥੪॥੧॥੮੧॥
नानक म्हणतात की ज्याने गुरूचा आश्रय घेतला त्याला सुरक्षितता आणि सुख प्राप्त झाले आहे.॥४॥ १॥ ८१॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
बिलावलू महल्ला ५॥

ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਤੂ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੈ ॥
हे परमेश्वरा! तू माझ्या जीवनाचा आधार आहेस.

ਨਮਸਕਾਰ ਡੰਡਉਤਿ ਬੰਦਨਾ ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਜਾਉ ਬਾਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
म्हणूनच मी तुला प्रणाम करतो आणि तुझी पूजा करतो आणि तुझ्यावर अनेक वेळा माझा त्याग करतो. ॥१॥रहाउ॥

ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਸੋਵਤ ਜਾਗਤ ਇਹੁ ਮਨੁ ਤੁਝਹਿ ਚਿਤਾਰੈ ॥
उठताना, झोपताना, उठताना मन फक्त तुझीच आठवण काढत असते.

ਸੁਖ ਦੂਖ ਇਸੁ ਮਨ ਕੀ ਬਿਰਥਾ ਤੁਝ ਹੀ ਆਗੈ ਸਾਰੈ ॥੧॥
माझे सुख, दु:ख आणि माझ्या मनातील वेदना मी फक्त तुझ्यासमोरच वर्णन करतो.॥ १॥

ਤੂ ਮੇਰੀ ਓਟ ਬਲ ਬੁਧਿ ਧਨੁ ਤੁਮ ਹੀ ਤੁਮਹਿ ਮੇਰੈ ਪਰਵਾਰੈ ॥
तूच माझी शक्ती, बुद्धी, संपत्ती इत्यादी आणि तूच माझे कुटुंब आहेस.

ਜੋ ਤੁਮ ਕਰਹੁ ਸੋਈ ਭਲ ਹਮਰੈ ਪੇਖਿ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਚਰਨਾਰੈ ॥੨॥੨॥੮੨॥
नानक म्हणतात की तू जे काही करतोस ते माझ्यासाठी चांगले आहे आणि मला तुझ्या चरणांकडे पाहून आनंद वाटतो. ॥२॥ २॥ ८२ ॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
बिलावलू महल्ला ५॥

ਸੁਨੀਅਤ ਪ੍ਰਭ ਤਉ ਸਗਲ ਉਧਾਰਨ ॥
हे परमेश्वरा, मी ऐकले आहे की तू सर्व प्राणिमात्रांचा रक्षणकर्ता आहेस.

ਮੋਹ ਮਗਨ ਪਤਿਤ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਾਨੀ ਐਸੇ ਮਨਹਿ ਬਿਸਾਰਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
आसक्तीत तल्लीन होऊन पडलेल्या जीवांसोबत राहून आम्ही तुला आमच्या मनातून विसरलो आहोत. ॥१॥रहाउ॥

ਸੰਚਿ ਬਿਖਿਆ ਲੇ ਗ੍ਰਾਹਜੁ ਕੀਨੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮਨ ਤੇ ਡਾਰਨ ॥
आपण मायेच्या रूपात विष जमा करून धरले आहे, पण नामस्मरण आपल्या मनातून काढून टाकले आहे.

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਰਤੁ ਨਿੰਦਾ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਬਿਦਾਰਨ ॥੧॥
आपण वासना, क्रोध आणि निंदा यात मग्न राहतो पण सत्य आणि समाधानाचा त्याग केला आहे. ॥१॥

ਇਨ ਤੇ ਕਾਢਿ ਲੇਹੁ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਹਾਰਿ ਪਰੇ ਤੁਮ੍ ਸਾਰਨ ॥
हे परमेश्वरा! मला या विकारांतून बाहेर काढ, मी शरण जाऊन तुझ्याकडे आलो आहे.

ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀ ਪ੍ਰਭ ਪਹਿ ਸਾਧਸੰਗਿ ਰੰਕ ਤਾਰਨ ॥੨॥੩॥੮੩॥
नानक भगवंताला विनंती करतात की, मला चांगल्या संगतीने जगाच्या महासागरातून वाचवा. ॥२॥३॥ ८३॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
बिलावलू महल्ला ५॥

ਸੰਤਨ ਕੈ ਸੁਨੀਅਤ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਬਾਤ ॥
संतांच्या संगतीत फक्त भगवंताची कथा ऐकली जाते.

ਕਥਾ ਕੀਰਤਨੁ ਆਨੰਦ ਮੰਗਲ ਧੁਨਿ ਪੂਰਿ ਰਹੀ ਦਿਨਸੁ ਅਰੁ ਰਾਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तेथे रात्रंदिवस कथा, कीर्तन, आनंदाचा आवाज ऐकू येतो. ॥१॥रहाउ॥

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨੇ ਨਾਮ ਅਪੁਨੇ ਕੀ ਕੀਨੀ ਦਾਤਿ ॥
आपल्या कृपेने परमेश्वराने मला आपला सेवक बनवले आहे आणि त्याच्या नावाने मला दान दिले आहे.

ਆਠ ਪਹਰ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਇਸੁ ਤਨ ਤੇ ਜਾਤ ॥੧॥
आता आठ वेळा भगवंताची स्तुती केल्याने वासना आणि क्रोध या देहातून निघून गेले आहेत. ॥१॥

ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਏ ਪੇਖਿ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਨੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹਰਿ ਰਸੁ ਭੋਜਨੁ ਖਾਤ ॥
भगवंताचे दर्शन झाल्यावर ते तृप्त व तृप्त होऊन हिरवा रसाचे अन्न अमृत स्वरूपात खातात.

ਚਰਨ ਸਰਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸੰਤਸੰਗਿ ਮਿਲਾਤ ॥੨॥੪॥੮੪॥
नानक म्हणतात! हे परमेश्वरा! मी तुझ्या चरणी आश्रय घेतला आहे, मला साधुसंतांशी जोडून घे.॥२॥४॥ ८४॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
बिलावलू महल्ला ५॥

ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਅਪਨੇ ਜਨ ਆਪ ॥
देवाने स्वतःच आपल्या सेवकाचे रक्षण केले आहे.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਨੋ ਬਿਨਸਿ ਗਏ ਸਭ ਸੋਗ ਸੰਤਾਪ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
त्याने कृपापूर्वक असे नाव दिले आहे ज्याने सर्व दु:खांचा नाश झाला आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਗਾਵਹੁ ਸਭਿ ਹਰਿ ਜਨ ਰਾਗ ਰਤਨ ਰਸਨਾ ਆਲਾਪ ॥
हे भक्तांनो! तुम्ही सर्व मिळून गोविंदांची स्तुती करा आणि आपल्या जिभेने अमूल्य रागाचे पठण करा.

ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਨਿਵਰੀ ਰਾਮ ਰਸਾਇਣਿ ਆਤਮ ਧ੍ਰਾਪ ॥੧॥
आता करोडो जन्मांची तहान नाहीशी झाली आहे आणि राम नामाच्या रसायनाने आत्मा तृप्त झाला आहे. ॥१॥

ਚਰਣ ਗਹੇ ਸਰਣਿ ਸੁਖਦਾਤੇ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਜਪੇ ਹਰਿ ਜਾਪ ॥
मी सुख देणाऱ्याच्या चरणी आश्रय घेतला आहे आणि गुरूंच्या वचनाने हरिचा नामजप केला आहे.

ਸਾਗਰ ਤਰੇ ਭਰਮ ਭੈ ਬਿਨਸੇ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਠਾਕੁਰ ਪਰਤਾਪ ॥੨॥੫॥੮੫॥
नानक ठाकूरांच्या कीर्तीमुळे मी अस्तित्त्वाचा सागर पार केला आहे आणि सर्व भ्रम आणि भीती नष्ट झाली आहेत.॥ २॥ ५॥ ८५॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
बिलावलू महल्ला ५॥

ਤਾਪੁ ਲਾਹਿਆ ਗੁਰ ਸਿਰਜਨਹਾਰਿ ॥
सृजनशील गुरूंनी त्यांचा मुलगा हरिगोविंदचा ताप दूर केला आहे.

ਸਤਿਗੁਰ ਅਪਨੇ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ਜਿਨਿ ਪੈਜ ਰਖੀ ਸਾਰੈ ਸੰਸਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ज्या सतगुरुंनी सर्व जगात माझा मान राखला आहे त्या सतगुरुंना मी अर्पण करतो. ॥१॥रहाउ॥

ਕਰੁ ਮਸਤਕਿ ਧਾਰਿ ਬਾਲਿਕੁ ਰਖਿ ਲੀਨੋ ॥
त्यांनी कपाळावर हात ठेवून हरिगोविंद या बालकाला वाचवले आहे.

ਪ੍ਰਭਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਦੀਨੋ ॥੧॥
परमेश्वराने त्यांना अमृतस्वरूपात महारस दिले आहेत.॥ १॥

ਦਾਸ ਕੀ ਲਾਜ ਰਖੈ ਮਿਹਰਵਾਨੁ ॥
दयाळू देव नेहमी आपल्या सेवकांचा आदर करतो.

ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ ਦਰਗਹ ਪਰਵਾਨੁ ॥੨॥੬॥੮੬॥
गुरू नानक जे काही सांगतात ते दर्ग्यात मान्य केले जाते.॥२॥ ६॥ ८६ ॥

ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ਦੁਪਦੇ ਘਰੁ ੭
रागु बिलावलु महाला ५ चौपदे दुपदे घरु ७.

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्‌गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਉਜਾਰੋ ਦੀਪਾ ॥
गुरूचे वचन हे ज्ञानाचा प्रज्वलित दीप आहे.

ਬਿਨਸਿਓ ਅੰਧਕਾਰ ਤਿਹ ਮੰਦਰਿ ਰਤਨ ਕੋਠੜੀ ਖੁਲ੍ਹੀ ਅਨੂਪਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
त्याच्या प्रकाशाने मनमंदिरातून अज्ञानाचा अंधार नष्ट होऊन मन मंदिराचे अनोखे दालन खुले झाले आहे.॥१॥रहाउ॥

ਬਿਸਮਨ ਬਿਸਮ ਭਏ ਜਉ ਪੇਖਿਓ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਇ ਵਡਿਆਈ ॥
मनुष्याच्या मंदिरात देव पाहून मी आश्चर्यचकित झालो आणि मी त्याची स्तुती करू शकत नाही.

ਮਗਨ ਭਏ ਊਹਾ ਸੰਗਿ ਮਾਤੇ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਲਪਟਾਈ ॥੧॥
मी तिच्याशी मोहित झालो आणि जोडलो आणि तिला धाग्याप्रमाणे जोडले. ॥१॥

ਆਲ ਜਾਲ ਨਹੀ ਕਛੂ ਜੰਜਾਰਾ ਅਹੰਬੁਧਿ ਨਹੀ ਭੋਰਾ ॥
माझ्या मनात अजिबात अहंकार नाही आणि आसक्तीचे आणि संभ्रमाचे सर्व सापळेही दूर झाले आहेत.

ਊਚਨ ਊਚਾ ਬੀਚੁ ਨ ਖੀਚਾ ਹਉ ਤੇਰਾ ਤੂੰ ਮੋਰਾ ॥੨॥
हे परमेश्वरा! तू सर्वोच्च आहेस, माझ्यात आणि तुझ्यात काही फरक नाही आणि मी तुझा आहे आणि तू माझा आहेस. ॥२॥

ਏਕੰਕਾਰੁ ਏਕੁ ਪਾਸਾਰਾ ਏਕੈ ਅਪਰ ਅਪਾਰਾ ॥
एका ओंकाराचा संपूर्ण प्रसार आहे आणि तो अमर्याद आहे.

ਏਕੁ ਬਿਸਥੀਰਨੁ ਏਕੁ ਸੰਪੂਰਨੁ ਏਕੈ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥੩॥
संपूर्ण विश्वात फक्त एकच देव पसरलेला आहे पण तरीही तो पूर्ण आहे आणि सर्व जीवांच्या जीवनाचा आधार आहे. ॥३॥

ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲ ਸੂਚਾ ਸੂਚੋ ਸੂਚਾ ਸੂਚੋ ਸੂਚਾ ॥
तो अत्यंत निर्मळ आणि शुद्ध आहे.

ਅੰਤ ਨ ਅੰਤਾ ਸਦਾ ਬੇਅੰਤਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਊਚੋ ਊਚਾ ॥੪॥੧॥੮੭॥
हे नानक! त्याचा अंत सापडत नाही, तो नेहमीच अनंत आणि महान असतो. ॥४॥ १॥ ८७ ॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
बिलावलू महल्ला ५॥

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵਤ ਹੇ ॥
हे प्राणिमात्र! हरिच्या नामाशिवाय तुला दुसरे काहीही उपयोग होणार नाही.

ਜਾ ਸਿਉ ਰਾਚਿ ਮਾਚਿ ਤੁਮ੍ ਲਾਗੇ ਓਹ ਮੋਹਨੀ ਮੋਹਾਵਤ ਹੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ज्या मोहिनीसोबत तुम्ही एकत्र राहता ती मोहिनी तुम्हाला मोहित करते. ॥१॥रहाउ॥

ਕਨਿਕ ਕਾਮਿਨੀ ਸੇਜ ਸੋਹਨੀ ਛੋਡਿ ਖਿਨੈ ਮਹਿ ਜਾਵਤ ਹੇ ॥
आपल्या सुंदर स्त्रीचा सुंदर पलंग सोडून क्षणातच प्राणी येथून निघून जातो.

ਉਰਝਿ ਰਹਿਓ ਇੰਦ੍ਰੀ ਰਸ ਪ੍ਰੇਰਿਓ ਬਿਖੈ ਠਗਉਰੀ ਖਾਵਤ ਹੇ ॥੧॥
इंद्रियांच्या वासनेने प्रेरित होऊन तो वासनांमध्ये गुरफटून विषारी वनस्पति प्राशन करतो. ॥१॥

ਤ੍ਰਿਣ ਕੋ ਮੰਦਰੁ ਸਾਜਿ ਸਵਾਰਿਓ ਪਾਵਕੁ ਤਲੈ ਜਰਾਵਤ ਹੇ ॥
त्याने पेंढ्याचे घर बांधले आहे आणि ते सजवले आहे पण त्याखाली आग लावत आहे.

ਐਸੇ ਗੜ ਮਹਿ ਐਠਿ ਹਠੀਲੋ ਫੂਲਿ ਫੂਲਿ ਕਿਆ ਪਾਵਤ ਹੇ ॥੨॥
तो जिद्दीने असा बालेकिल्ला करून बसला आहे, पण एवढा हट्टी होऊन तो काय साध्य करतोय? ॥२॥

ਪੰਚ ਦੂਤ ਮੂਡ ਪਰਿ ਠਾਢੇ ਕੇਸ ਗਹੇ ਫੇਰਾਵਤ ਹੇ ॥
वासना, क्रोध, लोभ, आसक्ती आणि अहंकार हे पाच देवदूत त्याच्या डोक्यावर उभे राहतात आणि त्याला केसांनी धरून फिरवतात.

ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨ ਆਵਹਿ ਅੰਧ ਅਗਿਆਨੀ ਸੋਇ ਰਹਿਓ ਮਦ ਮਾਵਤ ਹੇ ॥੩॥
त्या आंधळ्या अज्ञानी माणसाला काहीच दिसत नाही पण आसक्तीच्या प्रभावाखाली तो झोपलेला असतो. ॥३॥

ਜਾਲੁ ਪਸਾਰਿ ਚੋਗ ਬਿਸਥਾਰੀ ਪੰਖੀ ਜਿਉ ਫਾਹਾਵਤ ਹੇ ॥
पक्षी पकडण्यासाठी जसं जाळं पसरवलं जातं, तसंच मृत्यूनंही जाळं टाकलं आहे.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਬੰਧਨ ਕਾਟਨ ਕਉ ਮੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਧਿਆਵਤ ਹੇ ॥੪॥੨॥੮੮॥
हे नानक! ही बंधने तोडण्यासाठी मी सतगुरु महापुरुषांचे चिंतन करीत आहे. ॥४॥ २॥ ८८ ॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
बिलावलू महल्ला ५॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰ ਅਮੋਲੀ ॥
हरीचे नाव अपार आणि अमूल्य आहे.

ਪ੍ਰਾਨ ਪਿਆਰੋ ਮਨਹਿ ਅਧਾਰੋ ਚੀਤਿ ਚਿਤਵਉ ਜੈਸੇ ਪਾਨ ਤੰਬੋਲੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ते आपल्यासाठी प्राणापेक्षाही प्रिय आहे आणि आपल्या मनाचा आधार आहे. मला ते आठवते जसे सुपारी विकणाऱ्याला त्याची सुपारी आठवते.॥१॥रहाउ॥

ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਓ ਗੁਰਹਿ ਬਤਾਇਓ ਰੰਗਿ ਰੰਗੀ ਮੇਰੇ ਤਨ ਕੀ ਚੋਲੀ ॥
गुरूंनी सांगितल्याप्रमाणे मी नैसर्गिक अवस्थेत मग्न राहतो आणि अंगरखासारखे माझे शरीर भगवंताच्या रंगात रंगले आहे.

ਪ੍ਰਿਅ ਮੁਖਿ ਲਾਗੋ ਜਉ ਵਡਭਾਗੋ ਸੁਹਾਗੁ ਹਮਾਰੋ ਕਤਹੁ ਨ ਡੋਲੀ ॥੧॥
जेव्हा मी भाग्यवान झालो तेव्हा मला माझ्या प्रियकराचे दर्शन झाले. आता माझे लग्न कायमचे झाले आहे.॥ १॥

ਰੂਪ ਨ ਧੂਪ ਨ ਗੰਧ ਨ ਦੀਪਾ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਅੰਗ ਅੰਗ ਸੰਗਿ ਮਉਲੀ ॥
भगवंताची उपासना करण्यासाठी मला कोणत्याही रूपाची, उदबत्तीची, सुगंधाची किंवा दिव्याची गरज नाही कारण तो सदैव माझ्यासोबत कापडासारखा असतो आणि त्याच्याबरोबर मी फुलासारखा फुलला आहे.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਿਅ ਰਵੀ ਸੁਹਾਗਨਿ ਅਤਿ ਨੀਕੀ ਮੇਰੀ ਬਨੀ ਖਟੋਲੀ ॥੨॥੩॥੮੯॥

हे नानक! माझ्या प्रिय प्रभूने मला वधू बनवून प्रसन्न केले आहे आणि माझ्या हृदयाची शय्या सुंदर झाली आहे.॥ २॥ ३॥ ८६ ॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

बिलावलू महल्ला ५॥

ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਬਿੰਦ ਮਈ ॥

गोविंद गोविंदाचा नामजप केल्याने मी गोविंदमयी झाले आहे.

ਜਬ ਤੇ ਭੇਟੇ ਸਾਧ ਦਇਆਰਾ ਤਬ ਤੇ ਦੁਰਮਤਿ ਦੂਰਿ ਭਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

मला दयाळू ऋषी मिळाल्यापासून माझे दुःख दूर झाले आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸੰਪੂਰਨ ਸੀਤਲ ਸਾਂਤਿ ਦਇਆਲ ਦਈ ॥

परमदेव सर्वत्र विराजमान आहेत, ते शांततेचे बंडल आणि अतिशय शीतल स्वभाव असलेले दयेचे सागर आहेत.

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਹੰਕਾਰਾ ਤਨ ਤੇ ਹੋਏ ਸਗਲ ਖਈ ॥੧॥

माझ्या शरीरातून वासना, क्रोध, तृष्णा, अहंकार इत्यादींचा नाश झाला आहे. ॥१॥

ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਦਇਆ ਧਰਮੁ ਸੁਚਿ ਸੰਤਨ ਤੇ ਇਹੁ ਮੰਤੁ ਲਈ ॥

मी संतांकडून सत्य, समाधान, दया, धर्म आणि सदाचाराचा मंत्र घेतला आहे.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਮਨਹੁ ਪਛਾਨਿਆ ਤਿਨ ਕਉ ਸਗਲੀ ਸੋਝ ਪਈ ॥੨॥੪॥੯੦॥

हे नानक!ज्यांनी भगवंताला आपल्या मनाने ओळखले आहे त्यांना सर्व ज्ञान प्राप्त झाले आहे. ॥२ ॥४॥ ६० ॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

बिलावलू महल्ला ५॥

ਕਿਆ ਹਮ ਜੀਅ ਜੰਤ ਬੇਚਾਰੇ ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਹ ਏਕ ਰੋਮਾਈ ॥

हे ठाकूरजी! आम्ही किती गरीब प्राणी आहोत, आम्ही तुमच्या एका छिद्राचेही वर्णन करू शकत नाही.

ਬ੍ਰਹਮ ਮਹੇਸ ਸਿਧ ਮੁਨਿ ਇੰਦ੍ਰਾ ਬੇਅੰਤ ਠਾਕੁਰ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥੧॥
ब्रह्मा शिवशंकर, सिद्ध मुनी आणि इंद्रालाही तुझी गती कळू शकली नाही. ॥१॥

ਕਿਆ ਕਥੀਐ ਕਿਛੁ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥
तुमचा गौरव कसा करायचा हे काही सांगता येत नाही.

ਜਹ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मी जिकडे पाहतो तिकडे तूच उपस्थित असतोस. ॥१॥रहाउ॥

ਜਹ ਮਹਾ ਭਇਆਨ ਦੂਖ ਜਮ ਸੁਨੀਐ ਤਹ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਤੂਹੈ ਸਹਾਈ ॥
हे परमेश्वरा! आपण ऐकू या की जिथे यमांचे भयंकर दु:ख आहे तिथे तूच आम्हाला मदत करतोस.

ਸਰਨਿ ਪਰਿਓ ਹਰਿ ਚਰਨ ਗਹੇ ਪ੍ਰਭ ਗੁਰਿ ਨਾਨਕ ਕਉ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥੨॥੫॥੯੧॥
मी हरीचा आश्रय घेऊन त्याचे पाय धरले आहेत. नानक म्हणतात की देवाने मला सत्याचे ज्ञान दिले आहे ॥२॥५॥९१॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
बिलावलू महल्ला ५॥

ਅਗਮ ਰੂਪ ਅਬਿਨਾਸੀ ਕਰਤਾ ਪਤਿਤ ਪਵਿਤ ਇਕ ਨਿਮਖ ਜਪਾਈਐ ॥
अगम्य, अविनाशी भगवंताचे नामस्मरण क्षणभरासाठीच केले पाहिजे, ज्यामुळे पतित जीवांची शुद्धी होते.

ਅਚਰਜੁ ਸੁਨਿਓ ਪਰਾਪਤਿ ਭੇਟੁਲੇ ਸੰਤ ਚਰਨ ਚਰਨ ਮਨੁ ਲਾਈਐ ॥੧॥
संतांच्या भेटीने भगवंताची प्राप्ती होते, असे ऐकले आहे, म्हणून संतांच्या चरणी एकाग्र व्हावे. ॥१॥

ਕਿਤੁ ਬਿਧੀਐ ਕਿਤੁ ਸੰਜਮਿ ਪਾਈਐ ॥
ते कोणत्या पद्धतीने आणि संयमाने साध्य होते?

ਕਹੁ ਸੁਰਜਨ ਕਿਤੁ ਜੁਗਤੀ ਧਿਆਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे सज्जनहो! मला सांगा की आपण कोणत्या पद्धतीने त्याचे ध्यान करावे. ॥१॥रहाउ॥

ਜੋ ਮਾਨੁਖੁ ਮਾਨੁਖ ਕੀ ਸੇਵਾ ਓਹੁ ਤਿਸ ਕੀ ਲਈ ਲਈ ਫੁਨਿ ਜਾਈਐ ॥
जो माणूस दुसऱ्या माणसाची सेवा करतो तोही त्याची सेवा करण्यासाठी पुन्हा पुन्हा येतो.

ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਸਰਣਿ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਮੋਹਿ ਟੇਕ ਤੇਰੋ ਇਕ ਨਾਈਐ ॥੨॥੬॥੯੨॥
नानक म्हणतात! हे सुखाच्या सागरा! मी तुझा आश्रय घेतला आहे आणि मी फक्त तुझ्या नामावर अवलंबून आहे. ॥२॥ ६॥ ६२॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
बिलावलू महल्ला ५॥

ਸੰਤ ਸਰਣਿ ਸੰਤ ਟਹਲ ਕਰੀ ॥
मी संतांचा आश्रय घेऊन त्यांची सेवा केली आहे.

ਧੰਧੁ ਬੰਧੁ ਅਰੁ ਸਗਲ ਜੰਜਾਰੋ ਅਵਰ ਕਾਜ ਤੇ ਛੂਟਿ ਪਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
त्यामुळे मी संसाराच्या सर्व फंदातून व इतर कामांतून मुक्त झालो आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਸੁਖ ਸਹਜ ਅਰੁ ਘਨੋ ਅਨੰਦਾ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਓ ਨਾਮੁ ਹਰੀ ॥
मला गुरूंकडून हरिचे नाव मिळाले आहे ज्याने मला सहज आनंद आणि मोठा आनंद दिला आहे

ਐਸੋ ਹਰਿ ਰਸੁ ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਮੇਰੀ ਉਲਟਿ ਧਰੀ ॥੧॥
हरी रस इतका गोड आहे की मी त्याचे वर्णन करू शकत नाही. पूर्ण गुरुने माझे बाह्यरूप स्वरूप अंतर्मुख केले आहे ॥१॥

ਪੇਖਿਓ ਮੋਹਨੁ ਸਭ ਕੈ ਸੰਗੇ ਊਨ ਨ ਕਾਹੂ ਸਗਲ ਭਰੀ ॥
मोहन सर्व प्राणिमात्रांसोबत राहतो हे आपण पाहिले आहे, त्याच्यासाठी कोणतीही जागा रिक्त नाही आणि संपूर्ण सृष्टी त्याच्यात भरलेली आहे.

ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੇਰੀ ਪੂਰੀ ਪਰੀ ॥੨॥੭॥੯੩॥
हे नानक! ती कृपा सर्वव्यापी आहे आणि माझी इच्छा पूर्ण झाली आहे.॥२॥७॥९३॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
बिलावलू महल्ला ५॥

ਮਨ ਕਿਆ ਕਹਤਾ ਹਉ ਕਿਆ ਕਹਤਾ ॥
हे मन! तू काय म्हणतोस आणि मी काय बोलू?

ਜਾਨ ਪ੍ਰਬੀਨ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਕਿਆ ਕਹਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे ठाकूर प्रभू!तुम्ही मनाचे विचार जाणता आणि प्रवीण आहात, मी तुमच्यापुढे काय बोलू?॥१॥रहाउ॥

ਅਨਬੋਲੇ ਕਉ ਤੁਹੀ ਪਛਾਨਹਿ ਜੋ ਜੀਅਨ ਮਹਿ ਹੋਤਾ ॥
तुमच्या मनात जे आहे ते तुम्ही न बोलता ओळखता.

ਰੇ ਮਨ ਕਾਇ ਕਹਾ ਲਉ ਡਹਕਹਿ ਜਉ ਪੇਖਤ ਹੀ ਸੰਗਿ ਸੁਨਤਾ ॥੧॥
हे मन! तू का आणि किती काळ इतरांची फसवणूक करत राहशील जेव्हा तुझ्याबरोबर राहणारा परमेश्वर सर्व काही पाहतो आणि ऐकतो. ॥१॥

ਐਸੋ ਜਾਨਿ ਭਏ ਮਨਿ ਆਨਦ ਆਨ ਨ ਬੀਓ ਕਰਤਾ ॥
देवाशिवाय दुसरा कोणीही निर्माता नाही हे जाणून माझ्या मनात खूप आनंद झाला आहे.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਭਏ ਦਇਆਰਾ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਨ ਕਬਹੂ ਲਹਤਾ ॥੨॥੮॥੬੪॥
हे नानक! गुरु माझ्यावर कृपाळू झाले आहेत आणि माझ्या मनातून हरीचा रंग कधीच मावळत नाही. ॥२॥ ८॥ ६४॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
बिलावलू महल्ला ५॥

ਨਿੰਦਕੁ ਐਸੇ ਹੀ ਝਰਿ ਪਰੀਐ ॥
निंदक अशा प्रकारे कोसळते.

ਇਹ ਨੀਸਾਨੀ ਸੁਨਹੁ ਤੁਮ ਭਾਈ ਜਿਉ ਕਾਲਰ ਭੀਤਿ ਗਿਰੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ज्याप्रमाणे कल्लरमध्ये मातीची भिंत पडते, त्याप्रमाणे हे भावा! हे चिन्ह ऐक. ॥१॥रहाउ॥

ਜਉ ਦੇਖੈ ਛਿਦ੍ਰੁ ਤਉ ਨਿੰਦਕੁ ਉਮਾਹੈ ਭਲੋ ਦੇਖਿ ਦੁਖ ਭਰੀਐ ॥
जेव्हा टीकाकार माणसाचे वाईट गुण पाहतो तेव्हा तो खूप आनंदी होतो, परंतु जेव्हा तो त्याचे चांगले गुण पाहतो तेव्हा तो दुःखाने भरतो.

ਆਠ ਪਹਰ ਚਿਤਵੈ ਨਹੀ ਪਹੁਚੈ ਬੁਰਾ ਚਿਤਵਤ ਚਿਤਵਤ ਮਰੀਐ ॥੧॥
तो सतत इतरांबद्दल वाईट विचार करत राहतो पण वाईट करण्यात यशस्वी होत नाही. इतरांचे वाईट करण्याचा विचार करूनही तो आपला जीव सोडतो.॥ १॥

ਨਿੰਦਕੁ ਪ੍ਰਭੂ ਭੁਲਾਇਆ ਕਾਲੁ ਨੇਰੈ ਆਇਆ ਹਰਿ ਜਨ ਸਿਉ ਬਾਦੁ ਉਠਰੀਐ ॥
किंबहुना परमेश्वरच टीकाकाराचा विसर पडला असून त्याचा मृत्यू जवळ आला आहे. त्यामुळे तो भक्तांशी संघर्ष निर्माण करतो.

ਨਾਨਕ ਕਾ ਰਾਖਾ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਆਮੀ ਕਿਆ ਮਾਨਸ ਬਪੁਰੇ ਕਰੀਐ ॥੨॥੯॥੬੫॥
नानकांचे पालक स्वामी प्रभू स्वतः जंगलात गेले आहेत, मग गरीब माणसाचे काय नुकसान होऊ शकते? ॥२॥ ६॥ ६५ ॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
बिलावलू महल्ला ५॥

ਐਸੇ ਕਾਹੇ ਭੂਲਿ ਪਰੇ ॥
माणूस का विसरला हेच कळत नाही.

ਕਰਹਿ ਕਰਾਵਹਿ ਮੁਕਰਿ ਪਾਵਹਿ ਪੇਖਤ ਸੁਨਤ ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਹਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तो स्वतः करतो आणि इतरांना पापी कृत्ये करायला लावतो पण ते नाकारतो. पण देव सदैव उपस्थित असतो, सर्व काही पाहतो आणि ऐकतो. ॥१॥रहाउ॥

ਕਾਚ ਬਿਹਾਝਨ ਕੰਚਨ ਛਾਡਨ ਬੈਰੀ ਸੰਗਿ ਹੇਤੁ ਸਾਜਨ ਤਿਆਗਿ ਖਰੇ ॥
तो नामाचा स्फटिक सोडून भ्रमाच्या काचेशी व्यवहार करतो आणि आपल्या शत्रूंवर प्रेम करतो, वासना, क्रोध, लोभ, आसक्ती आणि अहंकार या सर्व गोष्टींचा त्याग करतो, सत्य, समाधान, दया, धर्म आणि सद्गुण यांचा त्याग करतो.

ਹੋਵਨੁ ਕਉਰਾ ਅਨਹੋਵਨੁ ਮੀਠਾ ਬਿਖਿਆ ਮਹਿ ਲਪਟਾਇ ਜਰੇ ॥੧॥
त्याला अविनाशी देव कडू आणि नाशवंत जग गोड वाटते. तो मायेच्या विषाने गुरफटून जळून जातो. ॥१॥

ਅੰਧ ਕੂਪ ਮਹਿ ਪਰਿਓ ਪਰਾਨੀ ਭਰਮ ਗੁਬਾਰ ਮੋਹ ਬੰਧਿ ਪਰੇ ॥
असे प्राणी अंधाराच्या गर्तेत पडले आहेत आणि भ्रमाच्या अंधारात आणि आसक्तीच्या बंधनात अडकलेले आहेत.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਹੋਤ ਦਇਆਰਾ ਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਕਾਢੈ ਬਾਹ ਫਰੇ ॥੨॥੧੦॥੯੬॥
हे नानक! जेव्हा देव दयाळू होतो, तेव्हा तो एखाद्या व्यक्तीला त्याच्या गुरूंसोबत भेटतो, त्याचा हात धरतो आणि त्याला अंधारातुन बाहेर काढतो. ॥२॥ १० ॥ ९६॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
बिलावलू महल्ला ५॥

ਮਨ ਤਨ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਚੀਨ੍ਹਾ ॥
मन, शरीर आणि जिभेने ध्यान केल्याने मी भगवंताला ओळखले आहे.

ਭਏ ਅਨੰਦਾ ਮਿਟੇ ਅੰਦੇਸੇ ਸਰਬ ਸੂਖ ਮੋ ਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਨ੍ਹਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
माझ्या सर्व शंका मिटल्या आहेत आणि खूप आनंद झाला आहे. गुरूंनी मला सर्व सुख दिले आहे.॥१॥रहाउ॥

ਇਆਨਪ ਤੇ ਸਭ ਭਈ ਸਿਆਨਪ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਦਾਨਾ ਬੀਨਾ ॥
माझा प्रभु अतिशय हुशार आणि सर्वज्ञ आहे. माझ्या मनात अज्ञानाऐवजी पूर्ण समज निर्माण झाली आहे.

ਹਾਥ ਦੇਇ ਰਾਖੈ ਅਪਨੇ ਕਉ ਕਾਹੂ ਨ ਕਰਤੇ ਕਛੁ ਖੀਨਾ ॥੧॥
देव आपला हात देऊन सेवकाचे रक्षण करतो आणि कोणीही त्याचे नुकसान करू शकत नाही. ॥१॥

ਬਲਿ ਜਾਵਉ ਦਰਸਨ ਸਾਧੂ ਕੈ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲੀਨਾ ॥
ज्यांच्या कृपेने मला हरि हे नाव प्राप्त झाले आहे त्या ऋषींच्या भेटीसाठी मी बलिहारी येथे जातो.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਠਾਕੁਰ ਭਾਰੋਸੈ ਕਹੂ ਨ ਮਾਨਿਓ ਮਨਿ ਛੀਨਾ ॥੨॥੧੧॥੯੭॥
हे नानक! माझ्या ठाकुरांवर विश्वास ठेवून मी क्षणभरही माझ्या मनात इतर कोणालाच मानले नाही. ॥२॥ ११॥ ६७ ॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
बिलावलू महल्ला ५॥

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਮੇਰੀ ਰਾਖਿ ਲਈ ॥
गुरूंनी माझी इज्जत वाचवली.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਰਿਦੇ ਮਹਿ ਦੀਨੋ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਮੈਲੁ ਗਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
त्याने माझ्या हृदयात अमृताचे नाव वसवले आहे त्यामुळे अनेक जन्मांची मलिनता दूर झाली आहे.॥१॥रहाउ॥

ਨਿਵਰੇ ਦੂਤ ਦੁਸਟ ਬੈਰਾਈ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕਾ ਜਪਿਆ ਜਾਪੁ ॥
जेव्हा मी पूर्ण गुरुचे नामस्मरण केले तेव्हा माझे शत्रू, दुष्ट देवदूत, वासना, क्रोध, लोभ, आसक्ती आणि अहंकार नाहीसे झाले.

ਕਹਾ ਕਰੈ ਕੋਈ ਬੇਚਾਰਾ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਕਾ ਬਡ ਪਰਤਾਪੁ ॥੧॥
माझ्या प्रभूला सर्व जगामध्ये मोठे वैभव आहे, मग कोणीही मनुष्य माझे काय नुकसान करू शकेल? ॥१॥

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਖੁ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥
भगवंताचे वारंवार स्मरण करून मला सुख प्राप्त झाले आहे, म्हणून मी त्यांचे चरणकमळ माझ्या मनात ठेवले आहे.

ਤਾ ਕੀ ਸਰਨਿ ਪਰਿਓ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਜਾ ਤੇ ਊਪਰਿ ਕੋ ਨਾਹੀ ॥੨॥੧੨॥੯੮॥
दास नानकांनी त्या देवाचा आश्रय घेतला आहे ज्याच्या वर कोणीही नाही. ॥२॥ १२ ॥ ६८॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
बिलावलू महल्ला ५॥

ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਪੀਐ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮ ॥
नेहमी परमेश्वराचे नामस्मरण करावे.

ਜਰਾ ਮਰਾ ਕਛੁ ਦੂਖੁ ਨ ਬਿਆਪੈ ਆਗੈ ਦਰਗਹ ਪੂਰਨ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
कारण याने म्हातारपण आणि मृत्यूच्या दु:खाचा काहीही परिणाम होत नाही आणि सत्याच्या दरबारात पुढील कार्य पूर्ण होते. ॥१॥रहाउ॥

ਆਪੁ ਤਿਆਗਿ ਪਰੀਐ ਨਿਤ ਸਰਨੀ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈਐ ਏਹੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥
माणसाने नेहमी अहंकाराचा त्याग करून आश्रयाला राहावे. नामाचे हे भांडार गुरूकडून मिळते.

ਜਨਮ ਮਰਣ ਕੀ ਕਟੀਐ ਫਾਸੀ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਕਾ ਨੀਸਾਨੁ ॥੧॥
याने जन्म-मृत्यूची फाशी तुटली आणि सत्याच्या दरबारात जाण्याचा हा परवाना आहे. ॥१॥

ਜੋ ਤੁਮ੍ ਕਰਹੁ ਸੋਈ ਭਲ ਮਾਨਉ ਮਨ ਤੇ ਛੂਟੈ ਸਗਲ ਗੁਮਾਨੁ ॥
हे देवा! तू जे काही करतोस ते मी आनंदाने स्वीकारतो आणि माझ्या मनातून सर्व अभिमान नाहीसा झाला आहे.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ਜਾ ਕਾ ਕੀਆ ਸਗਲ ਜਹਾਨੁ ॥੨॥੧੩॥੯੯॥
हे नानक! मी त्या देवाचा आश्रय घेतो ज्याने सर्व जग निर्माण केले आहे. ॥२॥ १३॥ ६६॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
बिलावलू महल्ला ५॥

ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਆਹੀ ॥
ज्याच्या मनात आणि शरीरात देव वास करतो.

ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਪਰਉਪਕਾਰ ਨਿਤ ਤਿਸੁ ਰਸਨਾ ਕਾ ਮੋਲੁ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तो नेहमी इतरांसमोर त्याचे गुणगान गाऊन परोपकार करतो आणि त्याच्या प्रेमाचे मूल्यमापन करता येत नाही. ॥१॥रहाउ॥

ਕੁਲ ਸਮੂਹ ਉਧਰੇ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਮਲੁ ਲਾਹੀ ॥
क्षणार्धात त्यांचे संपूर्ण कुटुंब उध्वस्त झाले असून मागील जन्मांची घाण वाहून गेली आहे.

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਅਨਦ ਸੇਤੀ ਬਿਖਿਆ ਬਨੁ ਗਾਹੀ ॥੧॥
आपल्या प्रभूचे स्मरण करून त्यांनी दुर्गुणांनी भरलेले वन जग मोठ्या आनंदाने पार केले आहे.॥१॥

ਚਰਨ ਪ੍ਰਭੂ ਕੇ ਬੋਹਿਥੁ ਪਾਏ ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਪਾਰਿ ਪਰਾਹੀ ॥
प्रभूच्या पायाच्या रूपात जहाज शोधून त्याने अस्तित्वाचा महासागर पार केला आहे.

ਸੰਤ ਸੇਵਕ ਭਗਤ ਹਰਿ ਤਾ ਕੇ ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ਹੈ ਤਾਹੀ ॥੨॥੧੪॥੧੦੦॥
हे नानक! ज्याच्या भक्तीत अनेक संत, महापुरुष आणि भक्त तल्लीन आहेत, त्याचे मनही केवळ त्याच्याशीच जोडलेले आहे.॥२॥१४॥१००॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
बिलावलू महल्ला ५॥

ਧੀਰਉ ਦੇਖਿ ਤੁਮ੍ਹ੍ਹਾਰੇ ਰੰਗਾ ॥
हे देवा! तुझी कृती पाहून मला खूप धीर आला.

ਤੁਹੀ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਤੂਹੀ ਵਸਹਿ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तुम्हीच आतील गुरु आहात आणि तुम्हीच संतांच्या सहवासात राहता. ॥१॥रहाउ॥

ਖਿਨ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਨਿਵਾਜੇ ਠਾਕੁਰ ਨੀਚ ਕੀਟ ਤੇ ਕਰਹਿ ਰਾਜੰਗਾ ॥੧॥
त्या ठाकूरचे कृत्य इतके अद्भूत आहे की क्षणार्धात तो एका नीच माणसाला सिंहासनावर बसवतो आणि त्याचा आदर करतो. ॥१॥

ਕਬਹੂ ਨ ਬਿਸਰੈ ਹੀਏ ਮੋਰੇ ਤੇ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਇਹੀ ਦਾਨੁ ਮੰਗਾ ॥੨॥੧੫॥੧੦੧॥
दास नानक विनंती करतात की हे परमेश्वरा! मी हे दान मागत आहे की तुला माझ्या हृदयातून कधीही विसरु नये. ॥२॥ १५॥ १०१॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
बिलावलू महल्ला ५॥

ਅਚੁਤ ਪੂਜਾ ਜੋਗ ਗੋਪਾਲ ॥
स्थिर देव उपासनेस पात्र आहे.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿ ਰਖਉ ਹਰਿ ਆਗੈ ਸਰਬ ਜੀਆ ਕਾ ਹੈ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मी माझे मन आणि शरीर त्याच्यापुढे अर्पण करतो, तो सर्व प्राणिमात्रांचा पालनकर्ता आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਸਰਨਿ ਸਮ੍ਰਥ ਅਕਥ ਸੁਖਦਾਤਾ ਕਿਰਪਾ ਸਿੰਧੁ ਬਡੋ ਦਇਆਲ ॥
तो सजीवांना आश्रय देण्यास समर्थ आहे, त्याचा महिमा अवर्णनीय आहे, तो आनंदाचा सागर आहे आणि परम दयाळू आहे.

ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਰਾਖੈ ਅਪਨੇ ਕਉ ਤਿਸ ਨੋ ਲਗੈ ਨ ਤਾਤੀ ਬਾਲ ॥੧॥
तो आपल्या भक्तांना आलिंगन देतो आणि त्यांना कोणतीही उष्णता किंवा दुःख जाणवू देत नाही. ॥१॥

ਦਾਮੋਦਰ ਦਇਆਲ ਸੁਆਮੀ ਸਰਬਸੁ ਸੰਤ ਜਨਾ ਧਨ ਮਾਲ ॥
ते दामोदर स्वामी अत्यंत दयाळू आहेत आणि संतजनांकडे सर्व काही आहे.

ਨਾਨਕ ਜਾਚਿਕ ਦਰਸੁ ਪ੍ਰਭ ਮਾਗੈ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਮਿਲੈ ਰਵਾਲ ॥੨॥੧੬॥੧੦੨॥
प्रार्थना करणारा नानक फक्त परमेश्वराचे दर्शन मागतो आणि संतांच्या चरणी धूळच हवी असते.॥ २॥ १६॥ १०२॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
बिलावलू महल्ला ५॥

ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਕੋਟਿ ਜਤਨ ਭਏ ॥
भगवंताचे नामस्मरण करून कोटी प्रयत्न पूर्ण झाले.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਏ ਜਮਦੂਤਨ ਕਉ ਤ੍ਰਾਸ ਅਹੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
संतांच्या सहवासात त्यांनी भगवान हरीची स्तुती केली तेव्हा यमदूतांनाही जवळ येण्याची भीती वाटू लागली. ॥१॥रहाउ॥

ਜੇਤੇ ਪੁਨਹਚਰਨ ਸੇ ਕੀਨ੍ਹੇ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਚਰਣ ਗਹੇ ॥
भगवंताचे चरण मनात ठेऊन सर्व तपश्चर्या पूर्ण झाली.

ਆਵਣ ਜਾਣੁ ਭਰਮੁ ਭਉ ਨਾਠਾ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਦਹੇ ॥੧॥
आता माझा भ्रम आणि प्रवासाची भीती दूर झाली आहे आणि अनेक जन्मांची सर्व पापे जळून गेली आहेत. ॥१॥

ਨਿਰਭਉ ਹੋਇ ਭਜਹੁ ਜਗਦੀਸੈ ਏਹੁ ਪਦਾਰਥੁ ਵਡਭਾਗਿ ਲਹੇ ॥
जगदीश्वराची निर्भयपणे उपासना करा, भाग्यवानांनाच नामरूपाने हा पदार्थ मिळतो.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤੇ ਨਿਰਮਲ ਜਸੁ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਕਹੇ ॥੨॥੧੭॥੧੦੩॥
दास नानक प्रार्थना करतात, हे आशीर्वादांचे परम दाता! कृपया मला अशी दया द्या की मी तुझी पवित्र स्तुती करत राहू शकेन. ॥२॥ १७॥ १०३॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
बिलावलू महल्ला ५॥

ਸੁਲਹੀ ਤੇ ਨਾਰਾਇਣ ਰਾਖੁ ॥
देवाने आपल्याला सुल्ही खानपासून वाचवले आहे.

ਸੁਲਹੀ ਕਾ ਹਾਥੁ ਕਹੀ ਨ ਪਹੁਚੈ ਸੁਲਹੀ ਹੋਇ ਮੂਆ ਨਾਪਾਕੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
सुल्ही खान आपल्या उद्दिष्टात यशस्वी होऊ शकली नाही, म्हणजेच आपले नुकसान करण्यात तो अयशस्वी ठरला आणि अत्यंत अपवित्र मृत्यूची शिकार झाली.॥१॥रहाउ॥

ਕਾਢਿ ਕੁਠਾਰੁ ਖਸਮਿ ਸਿਰੁ ਕਾਟਿਆ ਖਿਨ ਮਹਿ ਹੋਇ ਗਇਆ ਹੈ ਖਾਕੁ ॥
देवाने कुऱ्हाड काढली, त्याचे डोके कापले आणि काही क्षणातच तो राख झाला. आपल्याबद्दल वाईट विचार करून त्याने स्वतःला जाळून घेतले.

ਮੰਦਾ ਚਿਤਵਤ ਚਿਤਵਤ ਪਚਿਆ ਜਿਨਿ ਰਚਿਆ ਤਿਨਿ ਦੀਨਾ ਧਾਕੁ ॥੧॥
ज्या देवाने त्याला निर्माण केले त्याने त्याला मृत्यूच्या स्वाधीन केले आहे.॥१॥

ਪੁਤ੍ਰ ਮੀਤ ਧਨੁ ਕਿਛੂ ਨ ਰਹਿਓ ਸੁ ਛੋਡਿ ਗਇਆ ਸਭ ਭਾਈ ਸਾਕੁ ॥
त्याला मुलगा, मित्र आणि संपत्ती नाही आणि त्याने आपले भाऊ आणि नातेवाईक सोडले आहेत.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜਿਨਿ ਜਨ ਕਾ ਕੀਨੋ ਪੂਰਨ ਵਾਕੁ ॥੨॥੧੮॥੧੦੪॥
हे नानक! ज्याने आपल्या सेवकाचे वाक्य पूर्ण केले त्या परमेश्वराचा मी अत्यंत ऋणी आहे. ॥२॥ १८॥ १०४॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
बिलावलू महल्ला ५॥

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਪੂਰੀ ਸੇਵ ॥
पूर्ण गुरूची सेवा पूर्णपणे फलदायी असते.

ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤੈ ਸੁਆਮੀ ਕਾਰਜੁ ਰਾਸਿ ਕੀਆ ਗੁਰਦੇਵ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जगाचा स्वामी स्वतः सर्वत्र विराजमान आहे आणि गुरुदेवांनी आपले प्रत्येक कार्य पूर्ण केले आहे.॥१॥रहाउ॥

ਆਦਿ ਮਧਿ ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਤਿ ਸੁਆਮੀ ਅਪਨਾ ਥਾਟੁ ਬਨਾਇਓ ਆਪਿ ॥
स्वामी प्रभू आदि, मध्य आणि अंतापर्यंत उपस्थित असतात, त्यांनी स्वतःची निर्मिती केली आहे.

ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਆਪੇ ਰਾਖੈ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਕੋ ਵਡ ਪਰਤਾਪੁ ॥੧॥
माझ्या प्रभूचा महान महिमा असा आहे की तो नेहमी आपल्या सेवकाचा आदर करतो.॥१॥

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਵਸਿ ਕੀਨ੍ਹੇ ਜਿਨਿ ਸਗਲੇ ਜੰਤ ॥
परमात्मा हे सतगुरू आहेत ज्यांनी सर्व जीवांना आपल्या नियंत्रणाखाली आणले आहे.

ਚਰਨ ਕਮਲ ਨਾਨਕ ਸਰਣਾਈ ਰਾਮ ਨਾਮ ਜਪਿ ਨਿਰਮਲ ਮੰਤ ॥੨॥੧੯॥੧੦੫॥
हे नानक! मी त्यांच्या चरणी आश्रय घेतला आहे आणि शुद्ध राम नामाचा मंत्र जपत आहे. ॥२॥ १६॥ १०५ ॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
बिलावलू महल्ला ५॥

ਤਾਪ ਪਾਪ ਤੇ ਰਾਖੇ ਆਪ ॥
देव स्वतः मला दुःख आणि पापांपासून वाचवतो.

ਸੀਤਲ ਭਏ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਲਾਗੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਹਿਰਦੇ ਮਹਿ ਜਾਪ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
गुरूंच्या चरणी बसून माझे मन शांत झाले आहे आणि मी मनातल्या मनात रामाचे नामस्मरण करत राहिलो. ॥१॥रहाउ॥

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਸਤ ਪ੍ਰਭਿ ਦੀਨੇ ਜਗਤ ਉਧਾਰ ਨਵ ਖੰਡ ਪ੍ਰਤਾਪ ॥
परमेश्वराने माझ्या मस्तकावर आपला हात ठेवला आहे आणि तो जगाचा रक्षणकर्ता आहे आणि त्याची महिमा पृथ्वीच्या नऊ भागात पसरलेली आहे.

ਦੁਖ ਬਿਨਸੇ ਸੁਖ ਅਨਦ ਪ੍ਰਵੇਸਾ ਤ੍ਰਿਸਨ ਬੁਝੀ ਮਨ ਤਨ ਸਚੁ ਧ੍ਰਾਪ ॥੧॥
माझे सर्व दु:ख नाहीसे झाले आहेत आणि आनंद आणि आनंद माझ्या मनात प्रवेश केला आहे. नामस्मरणाने तहान शमते व मन व शरीर तृप्त होते. ॥१॥

ਅਨਾਥ ਕੋ ਨਾਥੁ ਸਰਣਿ ਸਮਰਥਾ ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕੋ ਮਾਈ ਬਾਪੁ ॥
केवळ अनाथांचा स्वामी देवच सजीवांना आश्रय देण्यास समर्थ आहे आणि तो संपूर्ण सृष्टीचा पालक आहे.

ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਭੈ ਭੰਜਨ ਸੁਆਮੀ ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਨਾਨਕ ਆਲਾਪ ॥੨॥੨੦॥੧੦੬॥
हे नानक! मी भयाचा नाश करणाऱ्या भक्त-प्रेमळ परमेश्वराची स्तुती करतो आणि त्याचेच नाम बोलतो.॥२॥२०॥१०६॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
बिलावलू महल्ला ५॥

ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜਿਆ ਤਿਸਹਿ ਪਛਾਨੁ ॥
हे मानव! तू ज्याच्यापासून जन्माला आला आहेस त्याला ओळख.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਧਿਆਇਆ ਕੁਸਲ ਖੇਮ ਹੋਏ ਕਲਿਆਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
परमात्म्याचे ध्यान केल्यानेच कल्याण आणि समृद्धी प्राप्त होऊ शकते. ॥१॥रहाउ॥

ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟਿਓ ਬਡ ਭਾਗੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸੁਘੜੁ ਸੁਜਾਨੁ ॥
केवळ नशिबानेच माणसाला परिपूर्ण गुरू मिळतो, जो आंतरिकदृष्ट्या बुद्धिमान आणि सर्व गुणांनी युक्त असतो.

ਹਾਥ ਦੇਇ ਰਾਖੇ ਕਰਿ ਅਪਨੇ ਬਡ ਸਮਰਥੁ ਨਿਮਾਣਿਆ ਕੋ ਮਾਨੁ ॥੧॥
तो त्याला स्वतःचा बनवतो आणि हात देऊन संरक्षण करतो. तो खूप सामर्थ्यवान आहे आणि आदरहीनांना आदर देतो.॥१॥

ਭ੍ਰਮ ਭੈ ਬਿਨਸਿ ਗਏ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਅੰਧਕਾਰ ਪ੍ਰਗਟੇ ਚਾਨਾਣੁ ॥
भीतीच्या क्षणात माझे सर्व भ्रम नष्ट झाले आहेत आणि अज्ञानाचा अंधार नाहीसा झाला आहे आणि ज्ञानाचा प्रकाश नाहीसा झाला आहे.

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਆਰਾਧੈ ਨਾਨਕੁ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਾਈਐ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥੨॥੨੧॥੧੦੭॥
हे नानक! मी माझ्या आयुष्यातील प्रत्येक श्वासाने त्याची उपासना करतो आणि नेहमी त्याच्यासाठी त्याग करतो.॥ २॥ २१॥ १०७॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
बिलावलू महल्ला ५॥

ਦੋਵੈ ਥਾਵ ਰਖੇ ਗੁਰ ਸੂਰੇ ॥
पराक्रमी गुरूंनी आपले रक्षण या जगात आणि पुढील जगात केले आहे.

ਹਲਤ ਪਲਤ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਸਵਾਰੇ ਕਾਰਜ ਹੋਏ ਸਗਲੇ ਪੂਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
परमदेवाने आपले जग सजवले आहे आणि सर्व कार्य पूर्ण झाले आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖ ਸਹਜੇ ਮਜਨੁ ਹੋਵਤ ਸਾਧੂ ਧੂਰੇ ॥
हरिच्या नामस्मरणाने सुख प्राप्त होते आणि ऋषींचे चरण धुळीत स्नान घालत राहतात.

ਆਵਣ ਜਾਣ ਰਹੇ ਥਿਤਿ ਪਾਈ ਜਨਮ ਮਰਣ ਕੇ ਮਿਟੇ ਬਿਸੂਰੇ ॥੧॥
आता वाहतूक संपली आणि जन्म-मृत्यूचे चक्रही संपले.॥१॥

ਭ੍ਰਮ ਭੈ ਤਰੇ ਛੁਟੇ ਭੈ ਜਮ ਕੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਏਕੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ॥
मी भ्रम आणि भीतीचा सागर ओलांडला आहे आणि मृत्यूच्या भीतीतूनही मुक्त झालो आहे.
एकच देव अधिकाधिक पूर्ण होत आहे.

ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਪਰਿਓ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਪੇਖਿ ਹਜੂਰੇ ॥੨॥੨੨॥੧੦੮॥
हे नानक! मी दु:ख दूर करणाऱ्या भगवंताच्या शरणात आलो आहे आणि मला तोच आत आणि बाहेर दिसतो.

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
बिलावलू महल्ला ५॥

ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਤ ਦੋਖ ਨਸੇ ॥
हे देवा! तुझ्या दर्शनाने सर्व दोष नष्ट होतात.

ਕਬਹੁ ਨ ਹੋਵਹੁ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਅਗੋਚਰ ਜੀਅ ਕੈ ਸੰਗਿ ਬਸੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
त्यामुळे तुम्ही आमच्या नजरेतून कधीही दूर जाऊ नका आणि सदैव तुमच्या जीवनात राहा. ॥१॥रहाउ॥

ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ਸੁਆਮੀ ॥
हे प्रिये! तूच माझ्या जीवनाचा आधार आहेस आणि तूच माझा स्वामी आहेस.

ਪੂਰਿ ਰਹੇ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੧॥
तो अंतरी परमेश्वर सर्वत्र विराजमान आहे.॥१॥

ਕਿਆ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਸਾਰਿ ਸਮ੍ਹ੍ਹਾਰੀ ॥
मी तुझे कोणते गुण स्मरण करावे व तुझे ध्यान करावे?

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਪ੍ਰਭ ਤੁਝਹਿ ਚਿਤਾਰੀ ॥੨॥
हे परमेश्वरा! मी आयुष्याच्या प्रत्येक श्वासात तुझी आठवण ठेवतो. ॥२॥

ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥
हे परमेश्वरा! तू दयाळू आणि दयाळू आहेस.

ਜੀਅ ਜੰਤ ਕੀ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥੩॥
आपल्या प्राण्यांचे पालनपोषण करा. ॥३॥

ਆਠ ਪਹਰ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਜਨੁ ਜਾਪੇ ॥
हा सेवक आठ तास तुझ्या नामाचा जप करतो.

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਈ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪੇ ॥੪॥੨੩॥੧੦੯॥
हे नानक! स्वतः परमेश्वराने माझ्या हृदयात त्यांचे प्रेम ठेवले आहे. ॥४॥ २३॥ १०६॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
बिलावलू महल्ला ५॥

ਤਨੁ ਧਨੁ ਜੋਬਨੁ ਚਲਤ ਗਇਆ ॥
हे प्राणी! तुझे शरीर, धन आणि तारुण्य गेले.

ਰਾਮ ਨਾਮ ਕਾ ਭਜਨੁ ਨ ਕੀਨੋ ਕਰਤ ਬਿਕਾਰ ਨਿਸਿ ਭੋਰੁ ਭਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
पण तुम्ही रामाचे नामस्मरण केले नाही आणि रात्रंदिवस दुर्गुण करण्यात घालवले. ॥१॥रहाउ॥

ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਭੋਜਨ ਨਿਤ ਖਾਤੇ ਮੁਖ ਦੰਤਾ ਘਸਿ ਖੀਨ ਖਇਆ ॥
रोज विविध प्रकारचे अन्न खाल्ल्याने तोंडाचे दात किडलेले व क्षीण झाले आहेत.

ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਿ ਕਰਿ ਮੂਠਉ ਪਾਪ ਕਰਤ ਨਹ ਪਰੀ ਦਇਆ ॥੧॥
जे माझे आहे ते करून तुम्ही लुटले आहात आणि पापे करताना तुमच्या अंतःकरणात कधीच दया आली नाही. ॥१॥

ਮਹਾ ਬਿਕਾਰ ਘੋਰ ਦੁਖ ਸਾਗਰ ਤਿਸੁ ਮਹਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਗਲਤੁ ਪਇਆ ॥
हे प्राणी! हे जग म्हणजे महाविकार आणि दुःखांचा अथांग सागर आहे ज्यात तू बुडून आहेस.

ਸਰਨਿ ਪਰੇ ਨਾਨਕ ਸੁਆਮੀ ਕੀ ਬਾਹ ਪਕਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕਾਢਿ ਲਇਆ ॥੨॥੨੪॥੧੧੦॥
हे नानक! भगवंताला शरण गेलेल्या आत्म्यांना भगवंताने हाताने धरून दुःखाच्या सागरातून बाहेर काढले आहे. ॥२॥ २४॥ ११०॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
बिलावलू महल्ला ५॥

ਆਪਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਇਆ ਚੀਤਿ ॥
हे सज्जनांनो! जेव्हा मी माझ्या प्रभूचे स्मरण केले.

ਦੁਸਮਨ ਦੁਸਟ ਰਹੇ ਝਖ ਮਾਰਤ ਕੁਸਲੁ ਭਇਆ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਮੀਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मी बरा झालो आणि माझे दुष्ट शत्रू विनाकारण माझा वेळ वाया घालवत राहिले. ॥१॥रहाउ॥

ਗਈ ਬਿਆਧਿ ਉਪਾਧਿ ਸਭ ਨਾਸੀ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕੀਓ ਕਰਤਾਰਿ ॥
जेव्हा कर्तारिने माझ्यावर कृपा केली तेव्हा सर्व रोग आणि संकटे नष्ट झाली.

ਸਾਂਤਿ ਸੂਖ ਅਰੁ ਅਨਦ ਘਨੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਉਰ ਹਾਰਿ ॥੧॥
जेव्हा मी माझ्या प्रेयसीच्या नावाला माझ्या हृदयाचा हार बनवला तेव्हा माझ्या मनात आनंद, शांती आणि परम आनंद निर्माण झाला.॥१॥

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਤੂੰ ਸਮਰਥੁ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰਾ ॥
हे परमेश्वरा! माझे प्राण, देह आणि संपत्ती हे सर्व तू दिलेले भांडवल आहे आणि तूच माझा समर्थ स्वामी आहेस.

ਦਾਸ ਅਪੁਨੇ ਕਉ ਰਾਖਨਹਾਰਾ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਹੈ ਚੇਰਾ ॥੨॥੨੫॥੧੧੧॥
तू तुझ्या सेवकाचा पालक आहेस आणि सेवक नानक नेहमीच तुझा शिष्य आहे.॥ २॥ २५॥१११॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
बिलावलू महल्ला ५॥

ਗੋਬਿਦੁ ਸਿਮਰਿ ਹੋਆ ਕਲਿਆਣੁ ॥
गोविंदांचे स्मरण केल्याने कल्याण होते.

ਮਿਟੀ ਉਪਾਧਿ ਭਇਆ ਸੁਖੁ ਸਾਚਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਿਮਰਿਆ ਜਾਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
त्या अंतर्यामीची पूजा केल्याने सर्व संकटे दूर होतात आणि खरे सुख प्राप्त होते. ॥१॥रहाउ॥

ਜਿਸ ਕੇ ਜੀਅ ਤਿਨਿ ਕੀਏ ਸੁਖਾਲੇ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਉ ਸਾਚਾ ਤਾਣੁ ॥
ज्याने या जीवांना निर्माण केले आहे त्यानेच त्यांना सुखी केले आहे आणि भक्तांना त्याचाच खरा आधार आहे.

ਦਾਸ ਅਪੁਨੇ ਕੀ ਆਪੇ ਰਾਖੀ ਭੈ ਭੰਜਨ ਊਪਰਿ ਕਰਤੇ ਮਾਣੁ ॥੧॥
भगवंताने स्वतः आपल्या भक्तांचा सन्मान राखला आहे आणि त्यांना फक्त भयाचा नाश करणाऱ्याचा अभिमान आहे. ॥१॥

ਭਈ ਮਿਤ੍ਰਾਈ ਮਿਟੀ ਬੁਰਾਈ ਦ੍ਰੁਸਟ ਦੂਤ ਹਰਿ ਕਾਢੇ ਛਾਨਿ ॥

भगवंताने निवडक वासनायुक्त दुष्ट दूतांना मनातून काढून टाकले आहे आणि आता सर्वांशी मैत्री झाली आहे आणि सर्व दुष्टांचे निर्मूलन झाले आहे.

ਸੁਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਘਨੇਰੇ ਨਾਨਕ ਜੀਵੈ ਹਰਿ ਗੁਣਹ ਵਖਾਨਿ ॥੨॥੨੬॥੧੧੨॥

हे नानक! मी भगवंताच्या गुणांची स्तुती करूनच जगत आहे आणि माझ्या मनात नैसर्गिक सुख आणि आनंद उत्पन्न झाला आहे.॥२॥२६॥११२॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

बिलावलू महल्ला ५॥

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥

परमदेव दयाळू झाला आहे.

ਕਾਰਜ ਸਗਲ ਸਵਾਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਜਪਿ ਜਪਿ ਸਾਧੂ ਭਏ ਨਿਹਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

सतगुरुंनी सर्व कार्य पूर्ण केले आणि नामस्मरण करून संत प्रसन्न झाले. ॥१॥रहाउ॥

ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕੀਆ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨੈ ਦੋਖੀ ਸਗਲੇ ਭਏ ਰਵਾਲ ॥

परमेश्वराने आपल्या सेवकावर कृपा केली आहे त्यामुळे त्याचे सर्व अपराधी नष्ट झाले आहेत.

ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਰਾਖੇ ਜਨ ਅਪਨੇ ਉਧਰਿ ਲੀਏ ਲਾਇ ਅਪਨੈ ਪਾਲ ॥੧॥

त्याने सेवकाला आलिंगन दिले आहे आणि त्याला आपल्या संरक्षणाखाली घेऊन त्याचे रक्षण केले आहे. ॥१॥

ਸਹੀ ਸਲਾਮਤਿ ਮਿਲਿ ਘਰਿ ਆਏ ਨਿੰਦਕ ਕੇ ਮੁਖ ਹੋਏ ਕਾਲ ॥
गुलाम सुखरूप घरी परतला आहे आणि विरोधक काळे झाले आहेत.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਨਿਹਾਲ ॥੨॥੨੭॥੧੧੩॥
हे नानक! माझे सतगुरू पूर्ण झाले आहेत आणि गुरूंच्या कृपेने माझ्यावर भगवंताचा कृपा झाला आहे. ॥२॥ २७ ॥ ११३॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
बिलावलू महल्ला ५॥

ਮੂ ਲਾਲਨ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਨੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥
माझे देवावर अतूट प्रेम आहे.॥रहाउ॥

ਤੋਰੀ ਨ ਤੂਟੈ ਛੋਰੀ ਨ ਛੂਟੈ ਐਸੀ ਮਾਧੋ ਖਿੰਚ ਤਨੀ ॥੧॥
देवाने प्रेमाचा धागा असा बनवला आहे की तो तुटला तरी तुटत नाही आणि सोडला तरी तो सैल होत नाही. ॥१॥

ਦਿਨਸੁ ਰੈਨਿ ਮਨ ਮਾਹਿ ਬਸਤੁ ਹੈ ਤੂ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੀ ॥੨॥
आता तो दिवसरात्र माझ्या मनात राहतो. हे परमेश्वरा! तुझे आशीर्वाद देत राहा.॥ २॥

ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ ਸਿਆਮ ਸੁੰਦਰ ਕਉ ਅਕਥ ਕਥਾ ਜਾ ਕੀ ਬਾਤ ਸੁਨੀ ॥੩॥
मी त्या श्याम सुंदरसाठी स्वतःचा त्याग करणार आहे ज्याच्याबद्दल मी ऐकले आहे की त्याची कहाणी अवर्णनीय आहे. ॥३॥

ਜਨ ਨਾਨਕ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸੁ ਕਹੀਅਤ ਹੈ ਮੋਹਿ ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਠਾਕੁਰ ਅਪੁਨੀ ॥੪॥੨੮॥੧੧੪॥
नानक म्हणतात की मला देवाच्या सेवकांचा सेवक म्हणतात. हे ठाकूरजी! माझ्यावर आशीर्वाद द्या. ॥४॥२८॥११४॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
बिलावलू महल्ला ५॥

ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਜਪਿ ਜਾਂਉ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥
मी हरिच्या चरणी जप करून माझा त्याग करतो.

ਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸੁਰੁ ਤਾ ਕਾ ਹਿਰਦੈ ਧਰਿ ਮਨ ਧਿਆਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
गुरू हा माझा परमात्मा आहे आणि तो माझ्या हृदयात ठेवूनच मी त्यांचे ध्यान करतो. ॥१॥रहाउ॥

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ਜਾ ਕਾ ਕੀਆ ਸਗਲ ਜਹਾਨੁ ॥
हे सर्व जग ज्याने निर्माण केले आहे! सुख देणाऱ्या भगवंताचे स्मरण करत राहा.

ਰਸਨਾ ਰਵਹੁ ਏਕੁ ਨਾਰਾਇਣੁ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਪਾਵਹੁ ਮਾਨੁ ॥੧॥
जिभेने एक नारायणाचा जप करत राहा आणि खऱ्या दर्ग्यात मान मिळवा. ॥१॥

ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ਪਰਾਪਤਿ ਜਾ ਕਉ ਤਿਨ ਹੀ ਪਾਇਆ ਏਹੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥
ज्याला ऋषींचा सहवास लाभला त्यालाच नामाचा खजिना प्राप्त झाला.

ਗਾਵਉ ਗੁਣ ਕੀਰਤਨੁ ਨਿਤ ਸੁਆਮੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕ ਦੀਜੈ ਦਾਨੁ ॥੨॥੨੯॥੧੧੫॥
नानक प्रार्थना करतात, हे परमेश्वरा! कृपया मला हे दान द्या जेणेकरून मी दररोज तुझे गुणगान आणि कीर्तन करीत राहू शकेन. ॥२॥ २६॥ ११५॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
बिलावलू महल्ला ५॥

ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣ ॥
सतगुरुंच्या आश्रयाने भगवंताने आपले रक्षण केले आहे.

ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਹੋਆ ਜਗ ਅੰਤਰਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਮੇਰੋ ਤਾਰਣ ਤਰਣ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
माझा परमदेव मला अस्तित्त्वाच्या महासागराच्या पलीकडे नेणार आहे आणि सर्व जग त्यांची स्तुती करत आहे.॥१॥रहाउ॥

ਬਿਸ੍ੰਭਰ ਪੂਰਨ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਪੋਖਣ ਭਰਣ ॥
तो संपूर्ण सुखाचा दाता आणि संपूर्ण विश्वाचा पालनकर्ता आहे.

ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਂਈ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਣ ॥੧॥
तो देश देशभर पसरलेला आहे आणि मी त्या हरीच्या चरणी पुन्हा पुन्हा बलिहारी जातो. ॥१॥

ਜੀਅ ਜੁਗਤਿ ਵਸਿ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਸਰਬ ਸਿਧਿ ਤੁਮ ਕਾਰਣ ਕਰਣ ॥
हे परमेश्वरा! सर्व प्राणिमात्रांच्या जीवनाचे साधन तुझ्या ताब्यात आहे आणि तूच सर्व सिद्धींचा

निर्माता आहेस.

ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਖਦਾ ਆਇਆ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਨਾਨਕ ਨਹੀ ਡਰਣ ॥੨॥੩੦॥੧੧੬॥
हे नानक! भगवंत युगानुयुगे आपल्या भक्तांचे रक्षण करीत आहेत आणि त्यांचे स्मरण करण्यात कोणतीही भीती नाही.॥२॥३०॥११६॥

ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ ਘਰੁ ੮
रागु बिलावलु महाला ५ दुपदे घरु

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्‌गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਮੈ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੇਰਾ ॥
हे परमेश्वरा! मी काहीही नाही आणि सर्व काही तुझ्याद्वारे दिलेले आहे.

ਈਘੈ ਨਿਰਗੁਨ ਊਘੈ ਸਰਗੁਨ ਕੇਲ ਕਰਤ ਬਿਚਿ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
माझे गुरु स्वतः निर्गुण आणि सगुण रूपात लीला करत आहेत. ॥१॥रहाउ॥

ਨਗਰ ਮਹਿ ਆਪਿ ਬਾਹਰਿ ਫੁਨਿ ਆਪਨ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਕੋ ਸਗਲ ਬਸੇਰਾ ॥
तो देहाच्या नगरात असतो आणि बाहेरही राहतो. सत्य हे आहे की प्रत्येक गोष्टीत माझा परमेश्वर वास करतो.

ਆਪੇ ਹੀ ਰਾਜਨੁ ਆਪੇ ਹੀ ਰਾਇਆ ਕਹ ਕਹ ਠਾਕੁਰੁ ਕਹ ਕਹ ਚੇਰਾ ॥੧॥
तो स्वतःच राजा असतो आणि काही ठिकाणी तो गुरु राहतो आणि काही ठिकाणी शिष्य राहतो.॥१॥

ਕਾ ਕਉ ਦੁਰਾਉ ਕਾ ਸਿਉ ਬਲਬੰਚਾ ਜਹ ਜਹ ਪੇਖਉ ਤਹ ਤਹ ਨੇਰਾ ॥
मी काय लपवू आणि कोणाला फसवू मी जिकडे तिकडे पाहतो.

ਸਾਧ ਮੂਰਤਿ ਗੁਰੁ ਭੇਟਿਓ ਨਾਨਕ ਮਿਲਿ ਸਾਗਰ ਬੂੰਦ ਨਹੀ ਅਨ ਹੇਰਾ ॥੨॥੧॥੧੧੭॥
हे नानक! मला संताच्या रूपात गुरु मिळाला आहे. आता मी पाहिलं आहे की ज्याप्रमाणे सागरात मिसळलेला एक थेंब त्याच्यापेक्षा वेगळा नसतो, त्याचप्रमाणे परमात्म प्रकाशाला भेटणारा प्रकाशही त्याहून वेगळा नसतो. ॥२॥१॥११७॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
बिलावलू महल्ला ५॥

ਤੁਮ੍ ਸਮਰਥਾ ਕਾਰਨ ਕਰਨ ॥
हे गोविंद! तू शक्तिशाली आणि सर्वशक्तिमान आहेस.

ਢਾਕਨ ਢਾਕਿ ਗੋਬਿਦ ਗੁਰ ਮੇਰੇ ਮੋਹਿ ਅਪਰਾਧੀ ਸਰਨ ਚਰਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
माझे दोष झाकून टाका, मी, एक गुन्हेगार, तुझ्या चरणी आश्रय घ्यायला आलो आहे.॥१॥रहाउ॥

ਜੋ ਜੋ ਕੀਨੋ ਸੋ ਤੁਮ੍ ਜਾਨਿਓ ਪੇਖਿਓ ਠਉਰ ਨਾਹੀ ਕਛੁ ਢੀਠ ਮੁਕਰਨ ॥
मी जे काही केले आहे, ते तुम्ही पाहिले आहे आणि माझ्यासाठी, हट्टी, मागे घेण्याचा कोणताही मार्ग नाही.

ਬਡ ਪਰਤਾਪੁ ਸੁਨਿਓ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ੍ਰੋ ਕੋਟਿ ਅਘਾ ਤੇਰੋ ਨਾਮ ਹਰਨ ॥੧॥
हे परमेश्वरा! मी ऐकले आहे की तुझा महिमा सर्व जगामध्ये मोठा आहे आणि तुझ्या नामाने करोडो पापांचा नाश होतो. ॥१॥

ਹਮਰੋ ਸਹਾਉ ਸਦਾ ਸਦ ਭੂਲਨ ਤੁਮ੍ਰੋ ਬਿਰਦੁ ਪਤਿਤ ਉਧਰਨ ॥
माझा स्वभाव असा आहे की मी नेहमी चुका करत राहतो आणि पतितांना वाचवणे हे तुमचे कर्तव्य आहे.

ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਕਿਰਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਜੀਵਨ ਪਦ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਦਰਸਨ ॥੨॥੨॥੧੧੮॥
नानक प्रार्थना करतात की हे दयाळू! हे दयाळू! हे धन्य! हे श्री हरी! फक्त तुझे दर्शनच जीवन देऊ शकते.॥२॥२॥११८॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
बिलावलू महल्ला ५॥

ਐਸੀ ਕਿਰਪਾ ਮੋਹਿ ਕਰਹੁ ॥
हे देवा! माझ्यावर अशी दया कर.

ਸੰਤਹ ਚਰਣ ਹਮਾਰੋ ਮਾਥਾ ਨੈਨ ਦਰਸੁ ਤਨਿ ਧੂਰਿ ਪਰਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
संतांच्या चरणी माझे कपाळ टेकावे, माझे डोळे ते पाहू दे आणि त्यांच्या चरणांची धूळ माझ्या शरीरावर राहो.॥१॥रहाउ॥

ਗੁਰ ਕੋ ਸਬਦੁ ਮੇਰੈ ਹੀਅਰੈ ਬਾਸੈ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਮਨ ਸੰਗਿ ਧਰਹੁ ॥
गुरूचे वचन माझ्या हृदयात राहो आणि माझे मन हरीच्या नामात लीन राहो.

ਤਸਕਰ ਪੰਚ ਨਿਵਾਰਹੁ ਠਾਕੁਰ ਸਗਲੋ ਭਰਮਾ ਹੋਮਿ ਜਰਹੁ ॥੧॥
हे ठाकूरजी! माझ्यातील पाच वासनांध तस्करांना काढून टाका आणि सर्व भ्रम अग्नीत जाळून टाका.॥१॥

ਜੋ ਤੁਮ੍ ਕਰਹੁ ਸੋਈ ਭਲ ਮਾਨੈ ਭਾਵਨੁ ਦੁਬਿਧਾ ਦੂਰਿ ਟਰਹੁ ॥
तुम्ही जे काही कराल ते मी चांगले मानून माझी संदिग्धता आणि तळमळ दूर करीन.

ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ ਹੀ ਦਾਤੇ ਸੰਤਸੰਗਿ ਲੇ ਮੋਹਿ ਉਧਰਹੁ ॥੨॥੩॥੧੧੯॥
हे परमेश्वरा! तू नानकांचा दाता आहेस, म्हणून संतांशी एकरूप होऊन माझे रक्षण कर.॥२॥३॥११६ ॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
बिलावलू महल्ला ५॥

ਐਸੀ ਦੀਖਿਆ ਜਨ ਸਿਉ ਮੰਗਾ ॥
हे देवा! मी तुझ्या संतांकडून अशी दीक्षा मागतो.

ਤੁਮ੍ਰੋ ਧਿਆਨੁ ਤੁਮ੍ਾਰੋ ਰੰਗਾ ॥
मला फक्त तुझ्या ध्यानात आणि तुझ्या रंगात लीन राहू दे.

ਤੁਮ੍ਰੀ ਸੇਵਾ ਤੁਮ੍ਾਰੇ ਅੰਗਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मी तुझी उपासना करत राहीन आणि तुझ्याच चरणी लीन राहीन. ॥१॥रहाउ॥

ਜਨ ਕੀ ਟਹਲ ਸੰਭਾਖਨੁ ਜਨ ਸਿਉ ਊਠਨੁ ਬੈਠਨੁ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਾ ॥
संतांच्या भेटीची सेवा, त्यांच्याशी संभाषण, सलोखा आणि सहवास सदैव त्यांच्यासोबत राहू दे.

ਜਨ ਚਰ ਰਜ ਮੁਖਿ ਮਾਥੈ ਲਾਗੀ ਆਸਾ ਪੂਰਨ ਅਨੰਤ ਤਰੰਗਾ ॥੧॥
त्यांच्या पायाचा घाम माझ्या चेहऱ्यावर आणि कपाळाला लागला असून त्यामुळे अनेक लहरी निर्माण करणाऱ्या इच्छा पूर्ण झाल्या आहेत. ॥१॥

ਜਨ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਜਾ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਮਹਿਮਾ ਜਨ ਕੇ ਚਰਨ ਤੀਰਥ ਕੋਟਿ ਗੰਗਾ ॥
परब्रह्माच्या संतांचा महिमा इतका निर्मळ आहे की त्यांच्या चरणी गंगेसारखी लाखो तीर्थक्षेत्रे आहेत.

ਜਨ ਕੀ ਧੂਰਿ ਕੀਓ ਮਜਨੁ ਨਾਨਕ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਹਰੇ ਕਲੰਗਾ ॥੨॥੪॥੧੨੦॥
हे नानक! पायांच्या धुळीने स्नान केल्याने अनेक जन्मांचे डाग नाहीसे होतात. ॥२॥ ४॥ १२०॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
बिलावलू महल्ला ५॥

ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਮੋਹਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥
तुम्हाला आवडेल तसे आमचे पालनपोषण करा.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸਰ ਸਤਿਗੁਰ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਤੁਮ੍ ਪਿਤਾ ਕਿਰਪਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे परमदेव सतगुरु! आम्ही मुले आहोत आणि तुम्ही आमचे दयाळू पिता आहात.॥१॥रहाउ॥

ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਣ ਗੁਣੁ ਨਾਹੀ ਕੋਈ ਪਹੁਚਿ ਨ ਸਾਕਉ ਤੁਮ੍ਰੀ ਘਾਲ ॥
मी निर्दोष आहे, माझ्यात कोणतेही गुण नाहीत आणि मी तुझ्या साधनेपर्यंत पोहोचू शकत नाही.

ਤੁਮਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤੁਮ ਹੀ ਜਾਨਹੁ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੁਮਰੋ ਮਾਲ ॥੧॥
तुमची गती फक्त तुम्हीच जाणता, हे जीवन! शरीर, सर्व काही तुमची मालमत्ता आहे. ॥१॥

ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪੁਰਖ ਸੁਆਮੀ ਅਨਬੋਲਤ ਹੀ ਜਾਨਹੁ ਹਾਲ ॥
अरे आतल्या गुरुजी, न बोलता सगळी परिस्थिती कळते.

ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਇ ਹਮਾਰੋ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲ ॥੨॥੫॥੧੨੧॥
नानक प्रार्थना करतात की हे परमेश्वरा! जर आम्हाला तुमचे आशीर्वाद मिळाले तर आमचे शरीर आणि मन शांत आणि शांत होईल.

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
बिलावलू महल्ला ५॥

ਰਾਖੁ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੈ ਸਾਥ ॥
हे परमेश्वरा! मला नेहमी तुझ्याजवळ ठेव.

ਤੂ ਹਮਰੋ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮਨਮੋਹਨੁ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਜੀਵਨੁ ਸਗਲ ਅਕਾਥ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तू माझा प्रिय मनमोहन आहेस आणि तुझ्याशिवाय माझे संपूर्ण आयुष्य व्यर्थ आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਰੰਕ ਤੇ ਰਾਉ ਕਰਤ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੋ ਅਨਾਥ ਕੋ ਨਾਥ ॥
माझा प्रभू अनाथांचा स्वामी आहे, त्याची इच्छा असेल तर तो एका जीवाला भिकाऱ्यातून राजा बनवतो.

ਜਲਤ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਜਨ ਆਪਿ ਉਧਾਰੇ ਕਰਿ ਅਪੁਨੇ ਦੇ ਰਾਖੇ ਹਾਥ ॥੧॥
धगधगत्या अग्नीत हात घालूनही ते भक्तांचे रक्षण करत आहेत. ॥१॥

ਸੀਤਲ ਸੁਖੁ ਪਾਇਓ ਮਨ ਤ੍ਰਿਪਤੇ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਸ੍ਰਮ ਸਗਲੇ ਲਾਥ ॥
भगवंताचे स्मरण केल्याने सर्व दुःख दूर होतात, मन तृप्त होते आणि परम सुख प्राप्त होते.

ਨਿਧਿ ਨਿਧਾਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਅਵਰ ਸਿਆਨਪ ਸਗਲ ਅਕਾਥ ॥੨॥੬॥੧੨੨॥
हे नानक! सर्व खजिन्याचे भांडार असलेल्या देवाची उपासना कर, इतर सर्व चतुराई निरुपयोगी आहे. ॥२॥ 6॥ १२२ ॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
बिलावलू महल्ला ५॥

ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਕਬਹੁ ਨ ਬਿਸਾਰਹੁ ॥
हे परमेश्वरा! तुझ्या सेवकाला कधीही विसरू नकोस.

ਉਰਿ ਲਾਗਹੁ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਪੂਰਬ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੋਬਿੰਦ ਬੀਚਾਰਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
माझ्या हृदयाच्या जवळ राहा. हे गोविंदा, माझ्या पूर्वीच्या प्रेमाचा विचार कर. ॥१॥रहाउ॥

ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਪ੍ਰਭ ਬਿਰਦੁ ਤੁਮ੍ਹਾਰੋ ਹਮਰੇ ਦੋਖ ਰਿਦੈ ਮਤ ਧਾਰਹੁ ॥
हे परमेश्वरा! मला तुझ्याविरुद्ध पापी लोकांची शुद्धी करायची आहे, म्हणून माझे दोष तुझ्या हृदयात ठेवू नकोस.

ਜੀਵਨ ਪ੍ਰਾਨ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸੁਖੁ ਤੁਮ ਹੀ ਹਉਮੈ ਪਟਲੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਜਾਰਹੁ ॥੧॥
हे श्री हरी! तूच माझा प्राण, प्राण, संपत्ती आणि सुख आहेस, माझ्या अहंकाराची राख कर. ॥१॥

ਜਲ ਬਿਹੂਨ ਮੀਨ ਕਤ ਜੀਵਨ ਦੂਧ ਬਿਨਾ ਰਹਨੁ ਕਤ ਬਾਰੋ ॥
जसे पाण्याशिवाय मासे जगणे अशक्य आहे आणि दुधाशिवाय मूल जगणे अशक्य आहे

ਜਨ ਨਾਨਕ ਪਿਆਸ ਚਰਨ ਕਮਲਨ੍ਹ੍ ਕੀ ਪੇਖਿ ਦਰਸੁ ਸੁਆਮੀ ਸੁਖ ਸਾਰੋ ॥੨॥੭॥੧੨੩॥
हे परमेश्वरा! त्याचप्रमाणे नानक तुझ्या चरणांची तहानलेले आहेत आणि तुला पाहिल्यानंतरच त्यांना परम सुखाची प्राप्ती होते. ॥२॥ ७ ॥ १२३॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
बिलावलू महल्ला ५॥

ਆਗੈ ਪਾਛੈ ਕੁਸਲੁ ਭਇਆ ॥
माझे परलोक आणि हे जग सुखकर झाले आहे.

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਪੂਰੀ ਸਭ ਰਾਖੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨੀ ਮਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
परब्रह्म प्रभूंनी माझ्यावर दया केली आहे आणि परात्पर गुरुंनी माझा सन्मान पूर्णपणे वाचवला आहे.॥१॥रहाउ॥

ਮਨਿ ਤਨਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਦੂਖ ਦਰਦ ਸਗਲਾ ਮਿਟਿ ਗਇਆ ॥
माझा प्रिय हरी माझ्या मन आणि शरीरात वास करत आहे, म्हणून सर्व दु:ख आणि वेदना नाहीशा झाल्या आहेत.

ਸਾਂਤਿ ਸਹਜ ਆਨਦ ਗੁਣ ਗਾਏ ਦੂਤ ਦੁਸਟ ਸਭਿ ਹੋਏ ਖਇਆ ॥੧॥
भगवंताची स्तुती केल्याने मनाला शांती आणि नैसर्गिक आनंद मिळतो आणि वासना, क्रोध इत्यादी सर्व दुष्ट देवदूतांचा नाश होतो. ॥१॥

ਗੁਨੁ ਅਵਗੁਨੁ ਪ੍ਰਭਿ ਕਛੁ ਨ ਬੀਚਾਰਿਓ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨਾ ਕਰਿ ਲਇਆ ॥
परमेश्वराने माझ्या गुण-दोषांची पर्वा केली नाही आणि कृपेने मला आपले बनवले आहे.

ਅਤੁਲ ਬਡਾਈ ਅਚੁਤ ਅਬਿਨਾਸੀ ਨਾਨਕੁ ਉਚਰੈ ਹਰਿ ਕੀ ਜਇਆ ॥੨॥੮॥੧੨੪॥
शाश्वत आणि अमर भगवंताचा महिमा अतुलनीय आहे आणि नानक त्या हरीची स्तुती करीत राहतात.॥२॥८॥१२४॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
बिलावलू महल्ला ५॥

ਬਿਨੁ ਭੈ ਭਗਤੀ ਤਰਨੁ ਕੈਸੇ ॥
भीती आणि भक्तीशिवाय अस्तित्वाचा सागर कसा ओलांडता येईल?

ਕਰਹੁ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਨ ਰਾਖੁ ਸੁਆਮੀ ਆਪ ਭਰੋਸੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे पतितांचे रक्षणकर्ता! कृपया माझ्यावर कृपा करा, मी फक्त तुझ्यावर विश्वास ठेवतो. ॥१॥रहाउ॥

ਸਿਮਰਨੁ ਨਹੀ ਆਵਤ ਫਿਰਤ ਮਦ ਮਾਵਤ ਬਿਖਿਆ ਰਾਤਾ ਸੁਆਨ ਜੈਸੇ ॥
तुझे स्मरण कसे करावे हे न जाणणारा प्राणी लोभी कुत्र्यासारखा दुर्गुणांच्या प्रभावाखाली फिरतो.

ਅਉਧ ਬਿਹਾਵਤ ਅਧਿਕ ਮੋਹਾਵਤ ਪਾਪ ਕਮਾਵਤ ਬੁਡੇ ਐਸੇ ॥੧॥
त्याचे बहुतेक आयुष्य आसक्तीमध्ये व्यतीत झाले आहे आणि तो पापे करताच बुडत आहे. ॥१॥

ਸਰਨਿ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਪੁਰਖ ਨਿਰੰਜਨ ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਰਵਣੁ ਜੈਸੇ ॥
हे दु:ख दूर करणाऱ्या निरंजन! शक्य असल्यास ऋषींच्या सहवासात मी तुझ्या आश्रयाला आलो आहे.

ਕੇਸਵ ਕਲੇਸ ਨਾਸ ਅਘ ਖੰਡਨ ਨਾਨਕ ਜੀਵਤ ਦਰਸ ਦਿਸੇ ॥੨॥੯॥੧੨੫॥
हे परमेश्वरा, तू सर्व संकटांचा नाश करणारा आणि सर्व पापे दूर करणारा आहेस. नानक तुझ्या दर्शनानेच जीव मिळत आहे. ॥२॥ ६॥ १२५॥

ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ ਘਰੁ ੯
रागु बिलावलु महाला ५ दुपदे घरु

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਆਪਹਿ ਮੇਲਿ ਲਏ ॥
हे देवा! तूच आम्हाला स्वतःशी जोडले आहेस.

ਜਬ ਤੇ ਸਰਨਿ ਤੁਮਾਰੀ ਆਏ ਤਬ ਤੇ ਦੋਖ ਗਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जेव्हापासून आम्ही तुझा आश्रय घेतला आहे, तेव्हापासून आमचे सर्व दोष दूर झाले आहेत आणि.॥१॥रहाउ॥

ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਅਰੁ ਚਿੰਤ ਬਿਰਾਨੀ ਸਾਧਹ ਸਰਨ ਪਏ ॥
त्यांनी आपला अभिमान आणि इतरांची चिंता सोडून संतांचा आश्रय घेतला आहे.

ਜਪਿ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਤੁਮ੍ਹਾਰੋ ਪ੍ਰੀਤਮ ਤਨ ਤੇ ਰੋਗ ਖਏ ॥੧॥
हे प्रिये! तुझ्या नामस्मरणाने शरीरातील सर्व व्याधी नष्ट होतात. ॥१॥

ਮਹਾ ਮੁਗਧ ਅਜਾਨ ਅਗਿਆਨੀ ਰਾਖੇ ਧਾਰਿ ਦਏ ॥
तुझ्या कृपेने तू अत्यंत मूर्ख, मूर्ख आणि अज्ञानी लोकांनाही वाचवलेस.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟਿਓ ਆਵਨ ਜਾਨ ਰਹੇ ॥੨॥੧॥੧੨੬॥
हे नानक! पूर्ण गुरु भेटल्यावर आमची भटकंती संपली.॥ २॥ १॥ १२६॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
बिलावलू महल्ला ५॥

ਜੀਵਉ ਨਾਮੁ ਸੁਨੀ ॥
मी फक्त नाव ऐकून जगतो.

ਜਉ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤਬ ਮੇਰੀ ਆਸ ਪੁਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

परात्पर गुरु प्रसन्न झाल्यावर माझ्या सर्व मनोकामना पूर्ण झाल्या.॥१॥रहाउ॥

ਪੀਰ ਗਈ ਬਾਧੀ ਮਨਿ ਧੀਰਾ ਮੋਹਿਓ ਅਨਦ ਧੁਨੀ ॥

माझे दुःख दूर झाले आहे, माझे मन धीर झाले आहे आणि अनंत आवाजाने मला मोहित केले आहे.

ਉਪਜਿਓ ਚਾਉ ਮਿਲਨ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੀਤਮ ਰਹਨੁ ਨ ਜਾਇ ਖਿਨੀ ॥੧॥

माझ्या प्रिय परमेश्वराला भेटण्याची इच्छा माझ्या मनात निर्माण झाली आहे आणि मी त्याच्याशिवाय क्षणभरही राहू शकत नाही. ॥१॥

ਅਨਿਕ ਭਗਤ ਅਨਿਕ ਜਨ ਤਾਰੇ ਸਿਮਰਹਿ ਅਨਿਕ ਮੁਨੀ ॥
त्यांचे स्मरण करत अनेक भक्त, अनेक संत आणि अनेक ऋषी होऊन गेले.

ਅੰਧੁਲੇ ਟਿਕ ਨਿਰਧਨ ਧਨੁ ਪਾਇਓ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਅਨਿਕ ਗੁਨੀ ॥੨॥੨॥੧੨੭॥
हे भगवान नानक! सद्गुणांचा अथांग महासागर आहे आणि त्याची प्राप्ती म्हणजे जणू आंधळ्याला काठी आणि गरीब माणसाला संपत्ती मिळाली. ॥२॥ २॥ १२७ ॥

ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੩ ਪੜਤਾਲ
रागु बिलावलु महाला ५ घरु १३ तपास

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਮੋਹਨ ਨੀਦ ਨ ਆਵੈ ਹਾਵੈ ਹਾਰ ਕਜਰ ਬਸਤ੍ਰ ਅਭਰਨ ਕੀਨੇ ॥
हे परमेश्वरा! तुझ्याशिवाय मी झोपू शकत नाही आणि उसासे टाकत राहतो. हार, काजल, कपडे आणि दागिने घेऊन मी माझे डोळे तयार केले आहेत.

ਉਡੀਨੀ ਉਡੀਨੀ ਉਡੀਨੀ ॥
पण तरीही मी तुझी वाट पाहत उदास आहे.

ਕਬ ਘਰਿ ਆਵੈ ਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
अरे मित्रा, तो घरी कधी येणार? ॥१॥रहाउ॥

ਸਰਨਿ ਸੁਹਾਗਨਿ ਚਰਨ ਸੀਸੁ ਧਰਿ ॥
मी वधूच्या आश्रयाला येतो आणि तिचे डोके तिच्या पायावर ठेवतो.

ਲਾਲਨੁ ਮੋਹਿ ਮਿਲਾਵਹੁ ॥
हे मित्रा! माझ्या प्रिय प्रभूला भेटा!

ਕਬ ਘਰਿ ਆਵੈ ਰੀ ॥੧॥
तो घरी कधी येणार? १॥

ਸੁਨਹੁ ਸਹੇਰੀ ਮਿਲਨ ਬਾਤ ਕਹਉ ॥ ਸਗਰੋ ਅਹੰ ਮਿਟਾਵਹੁ ਤਉ ਘਰ ਹੀ ਲਾਲਨੁ ਪਾਵਹੁ ॥
उत्तर आहे! हे मित्रा! लक्षपूर्वक ऐक, मी तुला प्रिय परमेश्वराच्या भेटीबद्दल सांगतो, तुझा सर्व अहंकार मिटवून टाक, अशा प्रकारे तुझ्या हृदयाच्या घरी परमेश्वराचा शोध घे.

ਤਬ ਰਸ ਮੰਗਲ ਗੁਨ ਗਾਵਹੁ ॥
मग भेटीच्या आनंदात त्याची स्तुती करा.

ਆਨਦ ਰੂਪ ਧਿਆਵਹੁ ॥
आनंदाच्या रूपात आपल्या पती देवाचे ध्यान करा.

ਨਾਨਕੁ ਦੁਆਰੈ ਆਇਓ ॥
नानक म्हणतात, अरे मित्रा, जेव्हा माझे पती परमेश्वराच्या दारात आले.

ਤਉ ਮੈ ਲਾਲਨੁ ਪਾਇਓ ਰੀ ॥੨॥
म्हणून मला ती प्रेयसी सापडली. ॥२॥

ਮੋਹਨ ਰੂਪੁ ਦਿਖਾਵੈ ॥
हे मित्रा! देव त्याचे रूप दाखवत आहे आणि.

ਅਬ ਮੋਹਿ ਨੀਦ ਸੁਹਾਵੈ ॥
आता मला छान झोप लागली आहे.

ਸਭ ਮੇਰੀ ਤਿਖਾ ਬੁਝਾਨੀ ॥
अशा प्रकारे माझी सर्व तहान शमली आहे आणि.

ਅਬ ਮੈ ਸਹਜਿ ਸਮਾਨੀ ॥
आता मी सहज लीन झालो आहे.

ਮੀਠੀ ਪਿਰਹਿ ਕਹਾਨੀ ॥
माझ्या प्रियाची गोष्ट खूप गोड आहे.

ਮੋਹਨੁ ਲਾਲਨੁ ਪਾਇਓ ਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੧॥੧੨੮॥
मला माझा प्रिय परमेश्वर सापडला आहे. ॥दुसरा रहाउ ॥१॥ १२८॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
बिलावलू महल्ला ५॥

ਮੋਰੀ ਅਹੰ ਜਾਇ ਦਰਸਨ ਪਾਵਤ ਹੇ ॥
परमेश्वराचे दर्शन झाल्यावरच माझा अहंकार नाहीसा होतो.

ਰਾਚਹੁ ਨਾਥ ਹੀ ਸਹਾਈ ਸੰਤਨਾ ॥
संतांचे सहाय्यक नाथांमध्ये लीन राहा.

ਅਬ ਚਰਨ ਗਹੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
आता मी त्याचे पाय धरले आहेत. ॥१॥रहाउ॥

ਆਹੇ ਮਨ ਅਵਰੁ ਨ ਭਾਵੈ ਚਰਨਾਵੈ ਚਰਨਾਵੈ ਉਲਝਿਓ ਅਲਿ ਮਕਰੰਦ ਕਮਲ ਜਿਉ ॥
ज्याप्रमाणे कमळाच्या फुलाच्या रसात भुंग्या अडकून राहतात, त्याचप्रमाणे माझ्या मनाला भगवंताच्या चरणांना चिकटून राहावेसे वाटते, त्याला दुसरे काही आवडत नाही.

ਅਨ ਰਸ ਨਹੀ ਚਾਹੈ ਏਕੈ ਹਰਿ ਲਾਹੈ ॥੧॥
माझ्या मनाला फक्त हिरवा रस हवा आहे, दुसरा रस नको आहे. ॥१॥

ਅਨ ਤੇ ਟੂਟੀਐ ਰਿਖ ਤੇ ਛੂਟੀਐ ॥
मनाचा इतरांशी संबंध तुटला आहे आणि ते इंद्रियांपासूनही मुक्त झाले आहे.

ਮਨ ਹਰਿ ਰਸ ਘੂਟੀਐ ਸੰਗਿ ਸਾਧੂ ਉਲਟੀਐ ॥
माझे मन संसारापासून दूर होऊन संतांच्या संगतीत हिरवे रस पीत राहते.

ਅਨ ਨਾਹੀ ਨਾਹੀ ਰੇ ॥
त्याला दुसरे काही आवडत नाही.

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਚਰਨ ਚਰਨ ਹੇ ॥੨॥੨॥੧੨੯॥
हे नानक! त्याचे प्रेम केवळ भगवंताच्या चरणांवरच असते. ॥२॥२॥१२६॥

ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੯ ਦੁਪਦੇ
रागु बिलावलु महाला ९ दुपदे

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्‌गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਦੁਖ ਹਰਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਛਾਨੋ ॥
हे प्राणिमात्रांनो! दु:खांचा नाश करणाऱ्या हरिचे नाव ओळखा.

ਅਜਾਮਲੁ ਗਨਿਕਾ ਜਿਹ ਸਿਮਰਤ ਮੁਕਤ ਭਏ ਜੀਅ ਜਾਨੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ज्याच्या स्मरणाने अजमल, गणिका सारखे पापीही मुक्त झाले, त्याचे महत्त्व आपल्या हृदयात जाणून घ्या. ॥१॥रहाउ॥

ਗਜ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਮਿਟੀ ਛਿਨਹੂ ਮਹਿ ਜਬ ਹੀ ਰਾਮੁ ਬਖਾਨੋ ॥
रामनामाचा जप करताच गजिंद्र हत्तीची वेदना क्षणात नाहीशी झाली.

ਨਾਰਦ ਕਹਤ ਸੁਨਤ ਧ੍ਰੂਅ ਬਾਰਿਕ ਭਜਨ ਮਾਹਿ ਲਪਟਾਨੋ ॥੧॥
नारद मुनींचा उपदेश ऐकून बालक ध्रुवही भगवंताच्या स्तोत्रात लीन झाला. ॥१॥

ਅਚਲ ਅਮਰ ਨਿਰਭੈ ਪਦੁ ਪਾਇਓ ਜਗਤ ਜਾਹਿ ਹੈਰਾਨੋ ॥
त्यांनी स्थिर, अमर आणि निर्भय असा दर्जा प्राप्त केला, जे पाहून सर्व जग आश्चर्यचकित झाले.

ਨਾਨਕ ਕਹਤ ਭਗਤ ਰਛਕ ਹਰਿ ਨਿਕਟਿ ਤਾਹਿ ਤੁਮ ਮਾਨੋ ॥੨॥੧॥
नानक म्हणतात की भगवंत हा भक्तांचा रक्षक आहे, तुम्हीही त्याला जवळचे समजावे. ॥२॥१॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੯ ॥
बिलावलु महाला ९॥

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥
भगवंताचे नामस्मरण केल्याशिवाय मनुष्य अत्यंत दुःखी होतो.

ਭਗਤਿ ਬਿਨਾ ਸਹਸਾ ਨਹ ਚੂਕੈ ਗੁਰੁ ਇਹੁ ਭੇਦੁ ਬਤਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
भगवंताची भक्ती केल्याशिवाय मनातील शंका संपत नाही, हे रहस्य गुरूंनी स्पष्ट केले आहे.॥१॥रहाउ॥

ਕਹਾ ਭਇਓ ਤੀਰਥ ਬ੍ਰਤ ਕੀਏ ਰਾਮ ਸਰਨਿ ਨਹੀ ਆਵੈ ॥
जो रामाचा आश्रय घेत नाही त्याला तीर्थयात्रा आणि व्रत पाळण्यात काही फायदा नाही.

ਜੋਗ ਜਗ ਨਿਹਫਲ ਤਿਹ ਮਾਨਉ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਜਸੁ ਬਿਸਰਾਵੈ ॥੧॥
जो भगवंताचा महिमा विसरतो तो त्याचा योग आणि यज्ञ व्यर्थ समजतो.॥ १॥

ਮਾਨ ਮੋਹ ਦੋਨੋ ਕਉ ਪਰਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥
हे नानक! जो गर्व आणि आसक्ती दोन्ही सोडून देतो आणि गोविंदाची स्तुती करतो.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਇਹ ਬਿਧਿ ਕੋ ਪ੍ਰਾਨੀ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਕਹਾਵੈ ॥੨॥੨॥
या पद्धतीमुळेच जीव मुक्त होतो असे म्हणतात. ॥२॥ २॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੯ ॥
बिलावलु महाला ९॥

ਜਾ ਮੈ ਭਜਨੁ ਰਾਮ ਕੋ ਨਾਹੀ ॥
ज्याने रामाची पूजा केली नाही.

ਤਿਹ ਨਰ ਜਨਮੁ ਅਕਾਰਥੁ ਖੋਇਆ ਯਹ ਰਾਖਹੁ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
त्याने आपला मनुष्यजन्म वाया घालवला हे आपल्या मनात नेहमी लक्षात ठेवा.॥१॥रहाउ॥

ਤੀਰਥ ਕਰੈ ਬ੍ਰਤ ਫੁਨਿ ਰਾਖੈ ਨਹ ਮਨੂਆ ਬਸਿ ਜਾ ਕੋ ॥
जो मनुष्य पवित्र स्नान करतो, उपवास करतो, परंतु त्याचे मन त्याच्या नियंत्रणात नसते.

ਨਿਹਫਲ ਧਰਮੁ ਤਾਹਿ ਤੁਮ ਮਾਨਹੁ ਸਾਚੁ ਕਹਤ ਮੈ ਯਾ ਕਉ ॥੧॥
त्यामुळे त्याचे धार्मिक कार्य निष्फळ राहिले तर मी हे सत्य म्हणून सांगत आहे. ॥१॥

ਜੈਸੇ ਪਾਹਨੁ ਜਲ ਮਹਿ ਰਾਖਿਓ ਭੇਦੈ ਨਾਹਿ ਤਿਹ ਪਾਨੀ ॥
जसा दगड पाण्यात बुडवून ठेवला जातो. पण पाणी आत जात नाही.

ਤੈਸੇ ਹੀ ਤੁਮ ਤਾਹਿ ਪਛਾਨਹੁ ਭਗਤਿ ਹੀਨ ਜੋ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥੨॥
त्याचप्रमाणे तुम्ही देवहीन प्राणी ओळखले पाहिजे. ॥२॥

ਕਲ ਮੈ ਮੁਕਤਿ ਨਾਮ ਤੇ ਪਾਵਤ ਗੁਰੁ ਯਹ ਭੇਦੁ ਬਤਾਵੈ ॥
गुरूंनी हे रहस्य सांगितले आहे की, कलियुगात भगवंताच्या नामानेच जीव मुक्ती पावतो.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੋਈ ਨਰੁ ਗਰੂਆ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥੩॥੩॥
हे नानक! फक्त तोच श्रेष्ठ आहे जो परमेश्वराचे गुणगान गातो. ॥३॥ ३॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਅਸਟਪਦੀਆ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧੦
बिलावलु अष्टपदिया महाला १ घररु १०.

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्‌गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਨਿਕਟਿ ਵਸੈ ਦੇਖੈ ਸਭੁ ਸੋਈ ॥
देव जीवांच्या जवळ राहतो आणि सर्व काही पाहतो.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥
दुर्लभ गुरुमुखालाच ही वस्तुस्थिती कळते.

ਵਿਣੁ ਭੈ ਪਇਐ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥
देवाच्या भीतीशिवाय भक्ती होऊ शकत नाही आणि.

ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥੧॥
शब्दात लीन राहिल्याने नेहमी आनंद मिळतो.॥१॥

ਐਸਾ ਗਿਆਨੁ ਪਦਾਰਥੁ ਨਾਮੁ ॥
भगवंताचे नाम हे असे ज्ञान पदार्थ आहे.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵਸਿ ਰਸਿ ਰਸਿ ਮਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
गुरूंच्या द्वारे ज्याला हे प्राप्त होते त्याला परम सुख प्राप्त होते.॥१॥रहाउ॥

ਗਿਆਨੁ ਗਿਆਨੁ ਕਥੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥
प्रत्येकजण शहाणपणा बोलतो.

ਕਥਿ ਕਥਿ ਬਾਦੁ ਕਰੇ ਦੁਖੁ ਹੋਈ ॥
पण असे बोलून तो भांडण घडवून आणतो ज्यामुळे माणूस खूप दुखी होतो.

ਕਥਿ ਕਹਣੈ ਤੇ ਰਹੈ ਨ ਕੋਈ ॥
कोणीही वक्तव्ये करणे, चर्चा करणे टाळू शकत नाही.

ਬਿਨੁ ਰਸ ਰਾਤੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥੨॥
प्रत्यक्षात नामात लीन झाल्याशिवाय कोणाला मुक्ती मिळत नाही. ॥२॥.

ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਸਭੁ ਗੁਰ ਤੇ ਹੋਈ ॥
सर्व ज्ञान आणि ध्यान गुरूकडूनच मिळते.

ਸਾਚੀ ਰਹਤ ਸਾਚਾ ਮਨਿ ਸੋਈ ॥
ज्याचे जीवन आचरण सत्य आहे, त्याचे मन खरे आहे.

ਮਨਮੁਖ ਕਥਨੀ ਹੈ ਪਰੁ ਰਹਤ ਨ ਹੋਈ ॥
स्वार्थी माणूस फक्त बोलतो पण त्याचे आचरण शुद्ध नसते.

ਨਾਵਹੁ ਭੂਲੇ ਥਾਉ ਨ ਕੋਈ ॥੩॥
भगवंताच्या नावाने विसरलेल्या आत्म्याला जागा मिळत नाही. ॥३॥

ਮਨੁ ਮਾਇਆ ਬੰਧਿਓ ਸਰ ਜਾਲਿ ॥
मायेने मनाला आसक्तीच्या तळ्याच्या जाळ्यात बांधले आहे.

ਘਟਿ ਘਟਿ ਬਿਆਪਿ ਰਹਿਓ ਬਿਖੁ ਨਾਲਿ ॥
मायेचे विष हळूहळू पसरत आहे.

ਜੋ ਆਂਜੈ ਸੋ ਦੀਸੈ ਕਾਲਿ ॥
जो जन्माला येतो तो मृत्यूच्या नियंत्रणाखाली असतो असे दिसते.

ਕਾਰਜੁ ਸੀਧੋ ਰਿਦੈ ਸਮ੍ਹਾਲਿ ॥੪॥
जो भगवंताचे मनापासून चिंतन करतो, त्याचे कार्य सिद्धीस जाते. ॥४॥

ਸੋ ਗਿਆਨੀ ਜਿਨਿ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥
तो ज्ञानी आहे ज्याने शब्दाला अंतःप्रेरणा लागू केली आहे.

ਮਨਮੁਖਿ ਹਉਮੈ ਪਤਿ ਗਵਾਈ ॥
स्वाभिमानी माणसाने अहंकारामुळे आपली प्रतिष्ठा गमावली आहे.

ਆਪੇ ਕਰਤੈ ਭਗਤਿ ਕਰਾਈ ॥
भगवंतानेच भक्ती घडवून आणली आहे आणि.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥੫॥
तो स्वतः गुरुमुखाची स्तुती करतो. ॥५॥

ਰੈਣਿ ਅੰਧਾਰੀ ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ ॥
मानवी जीवनाची रात्र अंधकारमय आहे आणि केवळ सर्वोच्च प्रकाश शुद्ध आहे.

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਝੂਠੇ ਕੁਚਲ ਕਛੋਤਿ ॥
देवाच्या नावाशिवाय माणसे खोटे, घाणेरडे आणि अस्पृश्य आहेत.

ਬੇਦੁ ਪੁਕਾਰੈ ਭਗਤਿ ਸਰੋਤਿ ॥
वेद हाका मारून भक्तीचा उपदेश करतात.

ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਮਾਨੈ ਵੇਖੈ ਜੋਤਿ ॥੬॥
जे प्राणी त्यांचे उपदेश ऐकून एकाग्र होतात त्यांना परम प्रकाशाचे दर्शन होते. ॥६॥

ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਮੰ ॥
धर्मग्रंथ आणि स्मृती देखील नाम सिमरनचा उपदेश करतात.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਂਤਿ ਊਤਮ ਕਰਾਮੰ ॥
गुरुमुख नामाचा जप केल्याने मनाला खूप शांती मिळते.

ਮਨਮੁਖਿ ਜੋਨੀ ਦੂਖ ਸਹਾਮੰ ॥
स्वार्थी माणसाला अनेक आयुष्यात पडून खूप त्रास होतो.

ਬੰਧਨ ਤੂਟੇ ਇਕੁ ਨਾਮੁ ਵਸਾਮੰ ॥੭॥
पण भगवंताचे नाम मनात ठेवल्याने सर्व बंधने तुटतात. ॥७ ॥

ਮੰਨੇ ਨਾਮੁ ਸਚੀ ਪਤਿ ਪੂਜਾ ॥
भगवंताच्या नामाचे चिंतन करणे हीच खरी उपासना व आदर होय.

ਕਿਸੁ ਵੇਖਾ ਨਾਹੀ ਕੋ ਦੂਜਾ ॥
देवाशिवाय कोणी नसताना मी कोणाला शोधायचे.

ਦੇਖਿ ਕਹਉ ਭਾਵੈ ਮਨਿ ਸੋਇ ॥
मी जे पाहतो तेच मला सर्वात जास्त आवडते.

ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥੮॥੧॥
हे नानक! त्या परमेश्वराशिवाय कोणी नाही. ॥१॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥
बिलावलु महाला १ ॥

ਮਨ ਕਾ ਕਹਿਆ ਮਨਸਾ ਕਰੈ ॥
मन जे काही म्हणेल तेच सोडवते.

ਇਹੁ ਮਨੁ ਪੁੰਨੁ ਪਾਪੁ ਉਚਰੈ ॥
मनच पाप आणि पुण्य याबद्दल बोलतं.

ਮਾਇਆ ਮਦਿ ਮਾਤੇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਆਵੈ ॥
मायेची नशा करूनही तृप्त होत नाही.

ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਮੁਕਤਿ ਮਨਿ ਸਾਚਾ ਭਾਵੈ ॥੧॥
मनाला सत्य आवडत असेल तर समाधान आणि मुक्ती मिळते. ॥१॥

ਤਨੁ ਧਨੁ ਕਲਤੁ ਸਭੁ ਦੇਖੁ ਅਭਿਮਾਨਾ ॥
हे जीव! हे शरीर! धन आणि सुंदर स्त्री हे सर्व अभिमान आणि आहे हे पहा.

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕਿਛੁ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
भगवंताच्या नामाशिवाय तुमच्याबरोबर काहीही जाऊ नये. ॥१॥रहाउ॥

ਕੀਚਹਿ ਰਸ ਭੋਗ ਖੁਸੀਆ ਮਨ ਕੇਰੀ ॥
मनाच्या समाधानासाठी जीव अनेक प्रकारची सुखे भोगतो.

ਧਨੁ ਲੋਕਾਂ ਤਨੁ ਭਸਮੈ ਢੇਰੀ ॥
पण मृत्यूनंतर जीवाची संपत्ती इतर लोकांची संपत्ती बनते आणि शरीर जळून राखेचा ढीग बनतो.

ਖਾਕੂ ਖਾਕੁ ਰਲੈ ਸਭੁ ਫੈਲੁ ॥
मातीचा हा सर्व प्रसार मातीतच मिसळतो.

ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਨਹੀ ਉਤਰੈ ਮੈਲੁ ॥੨॥
शब्दांशिवाय मनाची घाण कधीच उतरत नाही. ॥२॥

ਗੀਤ ਰਾਗ ਘਨ ਤਾਲ ਸਿ ਕੂਰੇ ॥
अनेक प्रकारची गाणी, राग, ताल इत्यादी सर्व खोटे आहेत.

ਤ੍ਰਿਹੁ ਗੁਣ ਉਪਜੈ ਬਿਨਸੈ ਦੂਰੇ ॥
त्रिविध जीव जन्म घेतात आणि नष्ट होतात आणि ते भगवंताच्या भेटीपासून दूर राहतात.

ਦੂਜੀ ਦੁਰਮਤਿ ਦਰਦੁ ਨ ਜਾਇ ॥
द्वैतामुळे माणसाचे दु:ख आणि वेदना दूर होत नाहीत.

ਛੂਟੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਾਰੂ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੩॥
परमेश्वराची स्तुती करण्याचे औषध गुरूच्या मुखातून आराम देते. ॥३॥

ਧੋਤੀ ਊਜਲ ਤਿਲਕੁ ਗਲਿ ਮਾਲਾ ॥
जो व्यक्ती तेजस्वी धोतर नेसतो, कपाळावर तिलक लावतो आणि गळ्यात माळ घालतो.

ਅੰਤਰਿ ਕ੍ਰੋਧੁ ਪੜਹਿ ਨਾਟ ਸਾਲਾ ॥
जर त्याच्या मनात राग असेल तर समजून घ्या की तो थिएटरमध्ये संवाद वाचत आहे.

ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਮਾਇਆ ਮਦੁ ਪੀਆ ॥
ज्याने नाम विसरून भ्रमाची दारू प्यायली आहे.

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭਗਤਿ ਨਾਹੀ ਸੁਖੁ ਥੀਆ ॥੪॥
आपल्या गुरूंच्या भक्तीशिवाय त्याला आनंद मिळू शकत नव्हता. ॥४॥

ਸੂਕਰ ਸੁਆਨ ਗਰਧਭ ਮੰਜਾਰਾ ॥
ते डुक्कर कुत्रे गाढव मांजर.

ਪਸੂ ਮਲੇਛ ਨੀਚ ਚੰਡਾਲਾ ॥
म्लेच्छ आणि नीच चांडाळांच्या पोटात प्राणी फिरत राहतात.

ਗੁਰ ਤੇ ਮੁਹੁ ਫੇਰੇ ਤਿਨ੍ਹ ਜੋਨਿ ਭਵਾਈਐ ॥
जी व्यक्ती गुरूकडे पाठ फिरवते.

ਬੰਧਨਿ ਬਾਧਿਆ ਆਈਐ ਜਾਈਐ ॥੫॥
आणि बंधनात अडकून ते जन्म आणि मरत राहतात. ॥५॥

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਲਹੈ ਪਦਾਰਥੁ ॥
गुरूंची सेवा केल्यानेच जीवाला नाम आणि पदार्थ प्राप्त होतात.

ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਕਿਰਤਾਰਥੁ ॥
नाम हृदयात धारण केल्याने ते नित्य फलदायी होते.

ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਪੂਛ ਨ ਹੋਇ ॥
अशा प्रकारे सत्याच्या कोर्टात त्याच्या कृत्याची चौकशी होत नाही.

ਮਾਨੇ ਹੁਕਮੁ ਸੀਝੈ ਦਰਿ ਸੋਇ ॥੬॥
जो मनुष्य देवाच्या आदेशांचे पालन करतो तो त्याच्या दरबारात स्वीकारला जातो.॥ ६॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਤਿਸ ਕਉ ਜਾਣੈ ॥
माणसाला सत्गुरू मिळाला तर तो देव जाणतो.

ਰਹੈ ਰਜਾਈ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ॥
जो त्याच्या इच्छेमध्ये राहतो तोच त्याचे आदेश ओळखतो.

ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣਿ ਸਚੈ ਦਰਿ ਵਾਸੁ ॥
तो त्याची आज्ञा ओळखतो आणि त्याला सत्याच्या दारात निवास मिळतो.

ਕਾਲ ਬਿਕਾਲ ਸਬਦਿ ਭਏ ਨਾਸੁ ॥੭॥
जन्म आणि मृत्यू शब्दांनी नष्ट होतात. ॥७ ॥

ਰਹੈ ਅਤੀਤੁ ਜਾਣੈ ਸਭੁ ਤਿਸ ਕਾ ॥
जो जगापासून अलिप्त राहतो तो सर्व काही देवाचेच समजतो.

ਤਨੁ ਮਨੁ ਅਰਪੈ ਹੈ ਇਹੁ ਜਿਸ ਕਾ ॥
ज्याने त्याला निर्माण केले त्याला तो आपले शरीर आणि मन अर्पण करतो.

ਨਾ ਓਹੁ ਆਵੈ ਨਾ ਓਹੁ ਜਾਇ ॥
हे नानक! असा मनुष्य जन्म-मृत्यूच्या फेऱ्यातून मुक्त होतो.

ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇ ॥੮॥੨॥
ते केवळ अंतिम सत्यात विलीन होते. ॥८॥२॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੩ ਅਸਟਪਦੀ ਘਰੁ ੧੦
बिलावलु महाला ३ अष्टपदी घरु १०

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਜਗੁ ਕਊਆ ਮੁਖਿ ਚੁੰਚ ਗਿਆਨੁ ॥
हे जग एक कावळा आहे जो तोंडाप्रमाणे चोचीने थोडे ज्ञान बोलतो.

ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਝੂਠੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥
पण त्याचे हृदय लोभ, खोटेपणा आणि अभिमानाने भरलेले आहे.

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪਾਜੁ ਲਹਗੁ ਨਿਦਾਨਿ ॥੧॥
नावाशिवाय त्याचा ढोंगीपणा शेवटी उघड होईल. ॥१॥

ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਚੀਤਿ ॥
सतगुरुंची सेवा केल्याने भगवंताचे नाम मनात आणि हृदयात वास करते.

ਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚੇਤਾਵੈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਹੋਰ ਝੂਠੁ ਪਰੀਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ज्याला गुरु सापडतो तो त्याला हरिचेच नामस्मरण करून देतो. नामाशिवाय इतर सर्व प्रेम मिथ्या आहेत ॥१॥रहाउ॥

ਗੁਰਿ ਕਹਿਆ ਸਾ ਕਾਰ ਕਮਾਵਹੁ ॥
गुरूंच्या सांगण्यानुसारच काम करा.

ਸਬਦੁ ਚੀਨ੍ਹਿ ਸਹਜ ਘਰਿ ਆਵਹੁ ॥
शब्द ओळखा आणि आरामदायक व्हा आणि.

ਸਾਚੈ ਨਾਇ ਵਡਾਈ ਪਾਵਹੁ ॥੨॥
सत्याच्या नामाने महानता प्राप्त करा. ॥२॥

ਆਪਿ ਨ ਬੂਝੈ ਲੋਕ ਬੁਝਾਵੈ ॥
ज्याला स्वतःला काहीच समजत नाही पण लोकांना समजावत राहतो.

ਮਨ ਕਾ ਅੰਧਾ ਅੰਧੁ ਕਮਾਵੈ ॥
तो मनाने आंधळा आहे आणि आंधळा काम करतो.

ਦਰੁ ਘਰੁ ਮਹਲੁ ਠਉਰੁ ਕੈਸੇ ਪਾਵੈ ॥੩॥
मग अशा माणसाला परमेश्वराच्या दरबारात स्थान कसे मिळणार?॥ ३॥

ਹਰਿ ਜੀਉ ਸੇਵੀਐ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥
आतल्या देवाची पूजा करावी.

ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਜਿਸ ਕੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਨੀ ॥
ज्याचा प्रकाश हळूहळू कमी होत आहे.

ਤਿਸੁ ਨਾਲਿ ਕਿਆ ਚਲੈ ਪਹਨਾਮੀ ॥੪॥
त्याच्यापासून काहीही लपून राहू शकत नाही. ॥४॥

ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਜਾਨੈ ॥
खऱ्या शब्दातूनच खरे नाव कळते.

ਆਪੇ ਆਪੁ ਮਿਲੈ ਚੂਕੈ ਅਭਿਮਾਨੈ ॥
मग तो स्वतः जीवाला स्वतःशी जोडून घेतो त्यामुळे सर्व अभिमान नष्ट होतो.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸਦਾ ਵਖਾਨੈ ॥੫॥
गुरुमुख सदैव भगवंताचे नामस्मरण करत राहतो. ॥५॥

ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੇਵਿਐ ਦੂਜੀ ਦੁਰਮਤਿ ਜਾਈ ॥
सतगुरुंची सेवा केल्याने माणसाचे द्वैत आणि वाईट विचार नाहीसे होतात.

ਅਉਗਣ ਕਾਟਿ ਪਾਪਾ ਮਤਿ ਖਾਈ ॥
त्याचे सर्व दोष दूर होतात आणि पापांनी भरलेली त्याची बुद्धी नष्ट होते.

ਕੰਚਨ ਕਾਇਆ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਈ ॥੬॥
मग शरीर शुद्ध होते आणि आत्म्याचा प्रकाश परम प्रकाशात विलीन होतो. ॥६॥

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ॥
ज्याला सतगुरु मिळतात त्याला मोठे वैभव प्राप्त होते.

ਦੁਖੁ ਕਾਟੈ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਸਾਈ ॥
सतगुरु त्यांचे दुःख दूर करून त्यांचे नाम हृदयात धारण करतात.

ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥੭॥
भगवंताच्या नामात लीन राहिल्याने जीव सदैव सुखाची प्राप्ती करतो.॥ ७॥

ਗੁਰਮਤਿ ਮਾਨਿਆ ਕਰਣੀ ਸਾਰੁ ॥
गुरूंच्या शिकवणीचे पालन केल्याने जीवन आचरण चांगले बनते.

ਗੁਰਮਤਿ ਮਾਨਿਆ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥
गुरूंच्या उपदेशाचे पालन केल्यानेच मोक्षाचे द्वार सापडते.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮਤਿ ਮਾਨਿਆ ਪਰਵਾਰੈ ਸਾਧਾਰੁ ॥੮॥੧॥੩॥
हे नानक! गुरूच्या शिकवणीचे पालन केल्याने संपूर्ण कुटुंबालाही लाभ होतो. ॥८॥ १॥ ३॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੪ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੧੧
बिलावलु महल्ला ४ अष्टपदी घरु ११

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਆਪੈ ਆਪੁ ਖਾਇ ਹਉ ਮੇਟੈ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਰਸ ਗੀਤ ਗਵਈਆ ॥
जो आपला अहंकार काढून टाकतो आणि अहंकाराचा नाश करतो तो रात्रंदिवस हरिनाम रसाचे गाणे म्हणत असतो.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚੈ ਕੰਚਨ ਕਾਇਆ ਨਿਰਭਉ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਈਆ ॥੧॥
जो आत्मा गुरुमुख होऊन आनंदी राहतो, त्याचे शरीर कांचनसारखे पवित्र होते, त्यामुळे त्याचा प्रकाश निर्भय होऊन परम प्रकाशात विलीन होतो.॥१॥

ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਰਮਈਆ ॥
देवाचे नाव माझ्या जीवनाचा आधार आहे आणि.

ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਾਠ ਪੜਈਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
नामाशिवाय मी क्षणभरही राहू शकत नाही, गुरूंनी मला त्यांच्या मुखातून हरीचे स्मरण करण्याचा धडा शिकवला आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਏਕੁ ਗਿਰਹੁ ਦਸ ਦੁਆਰ ਹੈ ਜਾ ਕੇ ਅਹਿਨਿਸਿ ਤਸਕਰ ਪੰਚ ਚੋਰ ਲਗਈਆ ॥
हे मनुष्यदेह असे घर आहे ज्याला दहा दरवाजे आहेत आणि वासना, क्रोध, आसक्ती, लोभ आणि अहंकार या रूपाने पाच चोर आत घुसत आहेत.

ਧਰਮੁ ਅਰਥੁ ਸਭੁ ਹਿਰਿ ਲੇ ਜਾਵਹਿ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧੁਲੇ ਖਬਰਿ ਨ ਪਈਆ ॥੨॥
या घरातून धर्म आणि संपत्तीची सर्व संपत्ती चोरून नेली पण आंधळ्या मनाच्या प्राण्याला त्याची जाणीव नाही.॥२॥

ਕੰਚਨ ਕੋਟੁ ਬਹੁ ਮਾਣਕਿ ਭਰਿਆ ਜਾਗੇ ਗਿਆਨ ਤਤਿ ਲਿਵ ਲਈਆ ॥
हे शरीर म्हणजे सत्य, समाधान, दया आणि धर्माच्या रूपाने अनेक रत्नांनी भरलेला सुवर्णदुर्ग

आहे. या गडाचे रक्षक परमात्म्याच्या इंद्रियांमध्ये गुंतलेले आहेत.

ਤਸਕਰ ਹੇਤੁ ਆਇ ਲੁਕਾਨੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਕੜਿ ਬੰਧਿ ਪਈਆ ॥੩॥
कामादी तस्कर या किल्ल्यात लपून राहतात पण ज्ञानेंद्रियांनी त्यांना पकडून गुरूच्या शब्दाने बंदी बनवले आहे. ॥३॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪੋਤੁ ਬੋਹਿਥਾ ਖੇਵਟੁ ਸਬਦੁ ਗੁਰੁ ਪਾਰਿ ਲੰਘਈਆ ॥
हरीचे नाव जहाज आहे आणि गुरूचे शब्द जीवनाचा सागर पार करण्यास मदत करणारा खलाशी आहे.

ਜਮੁ ਜਾਗਾਤੀ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ਨਾ ਕੋ ਤਸਕਰੁ ਚੋਰੁ ਲਗਈਆ ॥੪॥
आता कर वसूल करणारा यमराज जवळ येत नाही की लंपट तस्कर आणि चोर गडावर घुसू शकत नाही. ॥४॥

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸਦਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਮੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਹਤੇ ਅੰਤੁ ਨ ਲਹੀਆ ॥
माझे मन रात्रंदिवस हरीची स्तुती करीत असते आणि हरीची स्तुती करून मला त्याचा अंत सापडत नाही.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੂਆ ਇਕਤੁ ਘਰਿ ਆਵੈ ਮਿਲਉ ਗੋੁਪਾਲ ਨੀਸਾਨੁ ਬਜਈਆ ॥੫॥
गुरूच्या माध्यमातून माझे मन खरे रूपात आले आहे आणि आता मी अनंत शब्दांचे ढोल वाजवून भगवंताला भेटणार आहे.॥५॥

ਨੈਨੀ ਦੇਖਿ ਦਰਸੁ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤੈ ਸ੍ਰਵਨ ਬਾਣੀ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਸੁਣਈਆ ॥
डोळ्यांनी पाहिल्यावर माझे मन तृप्त होते आणि मी गुरूंची वाणी आणि गुरूचे वचन कानांनी ऐकत राहतो.

ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਆਤਮ ਦੇਵ ਹੈ ਭੀਨੇ ਰਸਿ ਰਸਿ ਰਾਮ ਗੋਪਾਲ ਰਵਈਆ ॥੬॥
गुरू शब्द ऐकून माझा आत्मा हरिरसात भिजून रामाचे स्मरण करत राहतो.॥६॥

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਵਿਆਪੇ ਤੁਰੀਆ ਗੁਣੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਹੀਆ ॥
रजोगुण आणि तमोगुण या तीन गुणांमध्ये आत्मा भ्रमात अडकून राहतो. पण गुरुमुखाने तुरिया अवस्था प्राप्त केली आहे.

ਏਕ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਭ ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਣੈ ਨਦਰੀ ਆਵੈ ਸਭੁ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਸਰਈਆ ॥੭॥
तो सर्व प्राणिमात्रांना एकाच दृष्टीकोनातून पाहतो आणि सर्वांमध्ये ब्रह्माचा प्रसार पाहतो.॥ ७ ॥

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹੈ ਜੋਤਿ ਸਬਾਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ ਅਲਖੁ ਲਖਈਆ ॥
सर्व प्राणिमात्रांमध्ये राम नामाचा प्रकाश जळत आहे आणि परमप्रभू स्वतः गुरुमुखाला दिसत आहेत.

ਨਾਨਕ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਭਏ ਹੈ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਈਆ ॥੮॥੧॥੪॥
हे नानक! देव माझ्यावर कृपाळू झाला आणि मी भक्तीने हरिच्या नामात विलीन झालो. ॥८॥१॥४॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥
बिलावलू महल्ला ४॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੀਤਲ ਜਲੁ ਧਿਆਵਹੁ ਹਰਿ ਚੰਦਨ ਵਾਸੁ ਸੁਗੰਧ ਗੰਧਈਆ ॥
भगवंताचे नाम हे थंड पाण्यासारखे आहे, विचार करा, देवाचे नाव चंदनाच्या सुंदर सुगंधासारखे आहे ज्यामुळे शरीर सुगंधित होते.

ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਮੈ ਹਿਰਡ ਪਲਾਸ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਬੁਹੀਆ ॥੧॥
संतांच्या संगतीत राहून मला परम स्थिती प्राप्त झाली आहे. ज्याप्रमाणे चंदनाच्या भेटीने एरंड व झाक वृक्ष चंदनाचे लाकूड बनतात, त्याचप्रमाणे मीही हरिच्या भेटीने सुगंधित झालो आहे ॥१॥

ਜਪਿ ਜਗੰਨਾਥ ਜਗਦੀਸ ਗੁਸਈਆ ॥
जगन्नाथ जगदीश गुसाईचा जप करा.

ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਸੇਈ ਜਨ ਉਬਰੇ ਜਿਉ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਉਧਾਰਿ ਸਮਈਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ज्यांनी त्याचा आश्रय घेतला आहे त्याच प्रकारे भक्त प्रल्हादांचा उद्धार झाला आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਭਾਰ ਅਠਾਰਹ ਮਹਿ ਚੰਦਨੁ ਊਤਮ ਚੰਦਨ ਨਿਕਟਿ ਸਭ ਚੰਦਨੁ ਹੁਈਆ ॥
सर्व वनस्पतींमध्ये चंदन हे सर्वोत्तम आहे कारण चंदनाच्या जवळचे प्रत्येक झाड चंदन झाले आहे.

ਸਾਕਤ ਕੂੜੇ ਊਭ ਸੁਕ ਹੂਏ ਮਨਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਵਿਛੁੜਿ ਦੂਰਿ ਗਈਆ ॥੨॥
भ्रामक लोक इतके खोटे आहेत की ते कोरड्या उभ्या असलेल्या झाडांसारखे आहेत ज्यावर चंदनाच्या शुभ गुणांचा प्रभाव नाही. त्यांचे मन अभिमानाने भरले आहे त्यामुळे ते भगवंतापासून वेगळे झाले आहेत. ॥२॥

ਹਰਿ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਸਭ ਬਿਧਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਪਿ ਬਨਈਆ ॥
सृष्टिकर्ता ईश्वराला त्याची गती आणि विस्तार माहीत आहे, त्यानेच जगाच्या निर्मितीच्या सर्व पद्धती म्हणजेच नियम व नियम निर्माण केले आहेत.

ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ਸੁ ਕੰਚਨੁ ਹੋਵੈ ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੁ ਮਿਟੈ ਨ ਮਿਟਈਆ ॥੩॥
ज्याला सत्गुरू सापडतो तो सद्गुरु होतो. सुरुवातीपासून नशिबात जे लिहिले आहे ते पुसता येत नाही. ॥३॥

ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਵੈ ਸਾਗਰ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਖੁਲ੍ਹਈਆ ॥
गुरूंच्या उपदेशाने जीव नामरूपाने रत्न द्रव्य प्राप्त करतो. गुरूच्या रूपातील भक्तीचे भांडार खुले आहे.

ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਇਕ ਸਰਧਾ ਉਪਜੀ ਮੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਕਹਤੇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਭਈਆ ॥੪॥
गुरूंच्या चरणी बसल्याने माझ्या मनात श्रद्धा निर्माण झाली आहे आणि भगवान हरींचे गुणगान

गाताना मी तृप्त होत नाही.॥ ४॥

ਪਰਮ ਬੈਰਾਗੁ ਨਿਤ ਨਿਤ ਹਰਿ ਧਿਆਏ ਮੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਕਹਤੇ ਭਾਵਨੀ ਕਹੀਆ ॥
हरिचे नित्य ध्यान केल्याने चित्तात मोठा वैराग्य निर्माण झाला आहे आणि हरीची स्तुती करून मी माझी भक्ती व्यक्त केली आहे.

ਬਾਰ ਬਾਰ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਕਹੀਐ ਹਰਿ ਪਾਰੁ ਨ ਪਾਵੈ ਪਰੈ ਪਰਈਆ ॥੫॥
प्रत्येक क्षणी हरीची स्तुती वारंवार केली तरी त्याचा अंत सापडत नाही कारण हरि अमर्याद आहे. ॥५॥

ਸਾਸਤ ਬੇਦ ਪੁਰਾਣ ਪੁਕਾਰਹਿ ਧਰਮੁ ਕਰਹੁ ਖਟੁ ਕਰਮ ਦ੍ਰਿੜਈਆ ॥
वेद, धर्मग्रंथ आणि पुराणे सर्व जीवांना धर्म करायला शिकवतात आणि केवळ शतकर्म त्यांना बलवान बनवते.

ਮਨਮੁਖ ਪਾਖੰਡਿ ਭਰਮਿ ਵਿਗੁਤੇ ਲੋਭ ਲਹਰਿ ਨਾਵ ਭਾਰਿ ਬੁਡਈਆ ॥੬॥
स्वार्थी प्राणी दांभिकता आणि भ्रमाला बळी पडत राहतात. पापांच्या भाराने लोभाच्या लाटेत त्यांच्या जीवनाची नौका बुडते. ॥६॥

ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਨਾਮੇ ਗਤਿ ਪਾਵਹੁ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਈਆ ॥
स्मृती आणि शास्त्रांनी नामालाच दृढ केले आहे, म्हणून भगवंताचे नामस्मरण करा आणि नामस्मरणाने गती प्राप्त करा.

ਹਉਮੈ ਜਾਇ ਤ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚੈ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਈਆ ॥੭॥
अभिमान नाहीसा झाला तर मन शुद्ध होते. जो गुरुच्या सहवासात लीन राहतो त्याला मोक्ष प्राप्त होतो. ॥७॥

ਇਹੁ ਜਗੁ ਵਰਨੁ ਰੂਪੁ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਜਿਤੁ ਲਾਵਹਿ ਸੇ ਕਰਮ ਕਮਈਆ ॥
हे देवा! हे जग तुझे रूप आणि रंग आहे, जीव त्यांना हवे तसे करतात.

ਨਾਨਕ ਜੰਤ ਵਜਾਏ ਵਾਜਹਿ ਜਿਤੁ ਭਾਵੈ ਤਿਤੁ ਰਾਹਿ ਚਲਈਆ ॥੮॥੨॥੫॥
नानक म्हणतात की हे देवा, हे जीव तुझे वाद्य आहेत आणि तुझ्या इच्छेनुसार वाजवतात. तुम्हाला योग्य वाटेल त्या मार्गावर चाला. ॥८॥ २॥ ५॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥
बिलावलू महल्ला ४॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਧਿਆਇਆ ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਤਿ ਪੁਰਖਈਆ ॥
मी गुरूंच्या सान्निध्यात अगम्य, अदृश्य ईश्वराचे ध्यान केले आहे, म्हणून मी सत्यपुरुष सतगुरूंना शरण जातो.

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਪ੍ਰਾਣਿ ਵਸਾਏ ਸਤਿਗੁਰ ਪਰਸਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਈਆ ॥੧॥
गुरूंनी माझ्या जीवनात रामाचे नाव रुजवले आणि सतगुरुंच्या चरणस्पर्शाने मी हरिनामात विलीन होतो. ॥१॥

ਜਨ ਕੀ ਟੇਕ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਟਿਕਈਆ ॥
गुरूंनी हरिच्या नामाचा आधार सेवकाला केला आहे.

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਧਰ ਲਾਗਾ ਜਾਵਾ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਦਰੁ ਲਹੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
सतगुरुंच्या सहाय्याने मी योग्य मार्गाला लागलो आहे आणि गुरूंच्या कृपेने मला हरीचे द्वार सापडले आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਇਹੁ ਸਰੀਰੁ ਕਰਮ ਕੀ ਧਰਤੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਥਿ ਮਥਿ ਤਤੁ ਕਢਈਆ ॥
हे शरीर कामाचे ठिकाण आहे, जसे दूध मंथन करून लोणी बाहेर काढले जाते, त्याचप्रमाणे गुरुमुखाने शरीराचे मंथन करून नामाचे सार बाहेर काढले आहे.

ਲਾਲੁ ਜਵੇਹਰ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਗਾਸਿਆ ਭਾਂਡੈ ਭਾਉ ਪਵੈ ਤਿਤੁ ਅਈਆ ॥੨॥
नामरूपातील हा रत्न त्याच्या हृदयाच्या ज्या पात्रात भगवंताचे प्रेम वसले आहे त्या पात्रात प्रकाशित झाले आहे.॥ २॥

ਦਾਸਨਿ ਦਾਸ ਦਾਸ ਹੋਇ ਰਹੀਐ ਜੋ ਜਨ ਰਾਮ ਭਗਤ ਨਿਜ ਭਈਆ ॥
जो रामाचा भक्त झाला आहे, आपण त्याच्या दासाचे दास म्हणून राहावे.

ਮਨੁ ਬੁਧਿ ਅਰਪਿ ਧਰਉ ਗੁਰ ਆਗੈ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮੈ ਅਕਥੁ ਕਥਈਆ ॥੩॥
मी माझे सर्व मन आणि बुद्धी गुरूंच्या कृपेनेच सांगितली आहे. ॥३॥

ਮਨਮੁਖ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਵਿਆਪੇ ਇਹੁ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਲਤ ਤਿਖਈਆ ॥
स्वार्थी मनुष्य मायेच्या मोहात अडकून राहतो त्यामुळे त्याचे तहानलेले मन तृष्णेच्या आगीत जळत राहते.

ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਲੁ ਪਾਇਆ ਅਗਨਿ ਬੁਝੀ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਬੁਝਈਆ ॥੪॥
गुरूंच्या शिकवणीतून मला नाममृत रूपात पाणी मिळाले आहे, गुरु या शब्दाने तहानची आग विझवली आहे. ॥४॥

ਇਹੁ ਮਨੁ ਨਾਚੈ ਸਤਿਗੁਰ ਆਗੈ ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਧੁਨਿ ਤੂਰ ਵਜਈਆ ॥
हे मन सत्गुरूंसमोर नाचते आणि अनहद शब्दाचा नाद मनात घुमत राहतो.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਉਸਤਤਿ ਕਰੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਰਖਿ ਰਖਿ ਚਰਣ ਹਰਿ ਤਾਲ ਪੂਰਈਆ ॥੫॥
हरीचे चरण मनात ठेऊन आणि वाणीच्या लयीत पाय ठेवून मी हरीची स्तुती करत राहते. ॥५॥

ਹਰਿ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਤਾ ਮਨੁ ਗਾਵੈ ਰਸਿ ਰਸਾਲ ਰਸਿ ਸਬਦੁ ਰਵਈਆ ॥
हे मन हरिच्या रंगात लीन होऊन त्याचे गुणगान गाते आणि 'रसाचा रस' या शब्दाचा जप करते.

ਨਿਜ ਘਰਿ ਧਾਰ ਚੁਐ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲ ਜਿਨਿ ਪੀਆ ਤਿਨ ਹੀ ਸੁਖੁ ਲਹੀਆ ॥੬॥
आत्म्यात अमृताचा निर्मळ प्रवाह वाहत राहतो. ज्याने हे अमृत प्यायले आहे त्यालाच सुख प्राप्त झाले आहे. ॥६॥

ਮਨਹਠਿ ਕਰਮ ਕਰੈ ਅਭਿਮਾਨੀ ਜਿਉ ਬਾਲਕ ਬਾਲੂ ਘਰ ਉਸਰਈਆ ॥
गर्विष्ठ माणूस मनाच्या जिद्दीने वागतो, पण त्याची कृती वाळूचे घर बांधणाऱ्या मुलासारखी असते.

ਆਵੈ ਲਹਰਿ ਸਮੁੰਦ ਸਾਗਰ ਕੀ ਖਿਨ ਮਹਿ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਢਹਿ ਪਈਆ ॥੭॥
जेव्हा समुद्राची लाट येते तेव्हा ती क्षणार्धात कोसळते.॥७॥

ਹਰਿ ਸਰੁ ਸਾਗਰੁ ਹਰਿ ਹੈ ਆਪੇ ਇਹੁ ਜਗੁ ਹੈ ਸਭੁ ਖੇਲੁ ਖੇਲਈਆ ॥
हरी हा सरोवर आणि सागर आहे आणि त्यानेच हा जगाचा खेळ निर्माण केला आहे.

ਜਿਉ ਜਲ ਤਰੰਗ ਜਲੁ ਜਲਹਿ ਸਮਾਵਹਿ ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਆਪਿ ਰਮਈਆ ॥੮॥੩॥੬॥
हे नानक! ज्याप्रमाणे पाण्याच्या लाटा पाणी आहेत आणि पाण्यात मिसळतात, त्याचप्रमाणे भगवान सर्व गोष्टींमध्ये आहेत. ॥८॥ ३॥ ६॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥
बिलावलू महल्ला ४॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਰਚੈ ਮਨਿ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਪਾਈ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਤਨਿ ਭਸਮ ਦ੍ਰਿੜਈਆ ॥
सत्गुरु प्रसन्न व्हावेत म्हणून मी माझ्या मनात ज्ञानाची मुद्रा अंगीकारली आहे आणि गुरूंचे वचन भस्माच्या रूपात माझ्या देहात ग्रहण केले आहे.

ਅਮਰ ਪਿੰਡ ਭਏ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੋਊ ਮਿਟਿ ਗਈਆ ॥੧॥
ऋषींच्या सहवासात राहिल्याने जन्म आणि मृत्यू दोन्ही नाहीसे होऊन हे शरीर अमर झाले आहे. ॥१॥

ਮੇਰੇ ਮਨ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਰਹੀਆ ॥

हे माझ्या मन! सदैव ऋषींच्या संगतीत राहावे.

ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਮਧਸੂਦਨ ਮਾਧਉ ਮੈ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਸਾਧੂ ਚਰਣ ਪਖਈਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

हे मधुसूदन! हे माधो! मला आशीर्वाद द्या की मी प्रत्येक क्षणी ऋषींचे पाय धुत राहीन.॥१॥रहाउ॥

ਤਜੈ ਗਿਰਸਤੁ ਭਇਆ ਬਨ ਵਾਸੀ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਮਨੂਆ ਟਿਕੈ ਨ ਟਿਕਈਆ ॥

संसाराचा त्याग करून वनवासी झालेल्या माणसाचे मन क्षणभरही टिकत नाही.

ਧਾਵਤੁ ਧਾਇ ਤਦੇ ਘਰਿ ਆਵੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਾਧੂ ਸਰਣਿ ਪਵਈਆ ॥੨॥

जेव्हा तो ऋषीचा आश्रय घेतो तेव्हा त्याचे भटकणारे मन स्थिर होते. ॥२॥

ਧੀਆ ਪੂਤ ਛੋਡਿ ਸੰਨਿਆਸੀ ਆਸਾ ਆਸ ਮਨਿ ਬਹੁਤੁ ਕਰਈਆ ॥

जो मुलगा-मुलगी सोडून संन्यासी होतो, त्याच्या मनात अनेक आशा निर्माण होतात.

ਆਸਾ ਆਸ ਕਰੈ ਨਹੀ ਬੂਝੈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਨਿਰਾਸ ਸੁਖੁ ਲਹੀਆ ॥੩॥

गुरूच्या वचनातून आशेपासून मुक्त होऊनच आनंद मिळू शकतो हे सत्य त्याला समजत नाही.॥३॥

ਉਪਜੀ ਤਰਕ ਦਿਗੰਬਰੁ ਹੋਆ ਮਨੁ ਦਹ ਦਿਸ ਚਲਿ ਚਲਿ ਗਵਨੁ ਕਰਈਆ ॥

कोणी नागा साधू बनतो पण त्याच्या मनात वाद निर्माण होत राहतात आणि मन दहा दिशांना भटकत राहतं.

ਪ੍ਰਭਵਨੁ ਕਰੈ ਬੂਝੈ ਨਹੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਿਲਿ ਸੰਗਿ ਸਾਧ ਦਇਆ ਘਰੁ ਲਹੀਆ ॥੪॥

तो पृथ्वीवर भटकत राहतो पण त्याची तहान भागत नाही. पण ऋषींच्या सहवासात राहून त्याला दयेचे घर मिळते.॥ ४॥

ਆਸਣ ਸਿਧ ਸਿਖਹਿ ਬਹੁਤੇਰੇ ਮਨਿ ਮਾਗਹਿ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਚੇਟਕ ਚੇਟਕਈਆ ॥

एखादी व्यक्ती आसन करून सिद्धी शिकण्याचा प्रयत्न करते आणि आपल्या मनात रिद्धी, सिद्धी आणि जादुई शक्तींची इच्छा ठेवते.

ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਸੰਤੋਖੁ ਮਨਿ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਵੈ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਿਧਿ ਪਈਆ ॥੫॥

यामुळे ना त्याला समाधान मिळतं ना त्याला मन:शांती मिळते. परंतु संत भेटून हरिचे नामस्मरण

केल्याने त्याला समाधान मिळते व सर्व सिद्धी प्राप्त होतात. ॥५॥

ਅੰਡਜ ਜੇਰਜ ਸੇਤਜ ਉਤਭੁਜ ਸਭਿ ਵਰਨ ਰੂਪ ਜੀਅ ਜੰਤ ਉਪਈਆ ॥
अंदाज, जेरज, स्वीडज, उदबीज, सर्व प्रकारचे जीव ईश्वराने निर्माण केले आहेत.

ਸਾਧੂ ਸਰਣਿ ਪਰੈ ਸੋ ਉਬਰੈ ਖਤ੍ਰੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਸੂਦੁ ਵੈਸੁ ਚੰਡਾਲੁ ਚੰਡਈਆ ॥੬॥
क्षत्रिय, ब्राह्मण, शूद्र, वैश्य किंवा चांडाल असो, जो ऋषींचा आश्रय घेतो त्याला मोक्ष प्राप्त होतो.॥६॥

ਨਾਮਾ ਜੈਦੇਉ ਕੰਬੀਰੁ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨੁ ਅਉਜਾਤਿ ਰਵਿਦਾਸੁ ਚਮਿਆਰੁ ਚਮਈਆ ॥
नामदेव जयदेव कबीर त्रिलोचन रविदास, मोची म्हणून काम करणारे निम्न जातीचे मोची.

ਜੋ ਜੋ ਮਿਲੈ ਸਾਧੂ ਜਨ ਸੰਗਤਿ ਧਨੁ ਧੰਨਾ ਜਟੁ ਸੈਣੁ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਦਈਆ ॥੭॥
ज्या धन्ना जाट आणि सैन न्हाव्याला संत गुरूंचा सहवास लाभला आहे ते धन्य झाले आहेत आणि त्यांना दयाळू देव सापडला आहे. ॥७ ॥

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਹਰਿ ਪੈਜ ਰਖਾਈ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕਰਈਆ ॥
भक्तवत्सल हरीने नेहमीच संतांचा आदर केला आहे आणि आपल्या भक्तांना नेहमीच पाठिंबा दिला आहे.

ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਜਗਜੀਵਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਰਖਈਆ ॥੮॥੪॥੭॥
हे नानक! जो जगाच्या जीवनाच्या आश्रयाला आला आहे, भगवंताने कृपा करून त्याचे रक्षण केले आहे.॥८॥४॥७॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥
बिलावलू महल्ला ४॥

ਅੰਤਰਿ ਪਿਆਸ ਉਠੀ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰੀ ਸੁਣਿ ਗੁਰ ਬਚਨ ਮਨਿ ਤੀਰ ਲਗਈਆ ॥
गुरूंचे म्हणणे ऐकून मनावर असा बाण लागला की जीवात भगवंताला भेटण्याची तीव्र इच्छा निर्माण झाली.

ਮਨ ਕੀ ਬਿਰਥਾ ਮਨ ਹੀ ਜਾਣੈ ਅਵਰੁ ਕਿ ਜਾਣੈ ਕੋ ਪੀਰ ਪਰਈਆ ॥੧॥
मनाचे दु:ख फक्त मनालाच कळते; ॥१॥

ਰਾਮ ਗੁਰਿ ਮੋਹਨਿ ਮੋਹਿ ਮਨੁ ਲਈਆ ॥
प्रिय गुरूंनी माझे हृदय मोहित केले आहे.

ਹਉ ਆਕਲ ਬਿਕਲ ਭਈ ਗੁਰ ਦੇਖੇ ਹਉ ਲੋਟ ਪੋਟ ਹੋਇ ਪਈਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मला खूप त्रास झाला पण गुरूंना पाहून आनंद झाला.॥१॥रहाउ॥

ਹਉ ਨਿਰਖਤ ਫਿਰਉ ਸਭਿ ਦੇਸ ਦਿਸੰਤਰ ਮੈ ਪ੍ਰਭ ਦੇਖਨ ਕੋ ਬਹੁਤੁ ਮਨਿ ਚਈਆ ॥
मी देश-विदेशात सर्वत्र पाहत राहतो आणि मला परमेश्वराच्या दर्शनाची खूप इच्छा आहे.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਕਾਟਿ ਦੇਉ ਗੁਰ ਆਗੈ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਮਾਰਗੁ ਪੰਥੁ ਦਿਖਈਆ ॥੨॥
मी माझे शरीर आणि मन कापून मला भगवंताचा मार्ग दाखविलेल्या गुरूंना अर्पण करीन. ॥२॥

ਕੋਈ ਆਣਿ ਸਦੇਸਾ ਦੇਇ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰਾ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੀਠ ਲਗਈਆ ॥
जो कोणी येऊन मला भगवंताचा संदेश देतो, तो मला माझ्या हृदयात, मनाने आणि शरीराने खूप गोड वाटतो.

ਮਸਤਕੁ ਕਾਟਿ ਦੇਉ ਚਰਣਾ ਤਲਿ ਜੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਈਆ ॥੩॥
जो मला भगवान हरीशी जोडेल त्याच्या चरणी मी माझे मस्तक कापून ठेवीन. ॥३॥

ਚਲੁ ਚਲੁ ਸਖੀ ਹਮ ਪ੍ਰਭੁ ਪਰਬੋਧਹ ਗੁਣ ਕਾਮਣ ਕਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਲਹੀਆ ॥
हे मित्रा! आपण भगवंताला समजून घेऊ आणि आपल्या शुभ गुणांचा उपयोग करून भगवंताची प्राप्ती करूया.

ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਉਆ ਕੋ ਨਾਮੁ ਕਹੀਅਤੁ ਹੈ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭੂ ਤਿਸੁ ਪਾਛੈ ਪਈਆ ॥੪॥
त्याचे नाव भक्तवत्सल, म्हणून भगवंताच्या आश्रयाने राहा. ॥४॥

ਖਿਮਾ ਸੀਗਾਰ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭ ਖੁਸੀਆ ਮਨਿ ਦੀਪਕ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਬਲਈਆ ॥
क्षमेने स्वतःला सजवणाऱ्या आणि गुरूंच्या ज्ञानाचा दिवा मनाच्या दिव्यात प्रज्वलित करणाऱ्या जिवंत स्त्रीवर परमेश्वर खूप प्रसन्न होतो.

ਰਸਿ ਰਸਿ ਭੋਗ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਹਮ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਜੀਉ ਕਟਿ ਕਟਿ ਪਈਆ ॥੫॥

माय प्रभू त्या जिवंत स्त्रीला मोठ्या आनंदाने उपभोगतात, तिच्यासाठी आपण आपल्या प्राणांची आहुती देऊ. ॥५॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਾਰੁ ਕੰਠਿ ਹੈ ਬਨਿਆ ਮਨੁ ਮੋਤੀਚੂਰੁ ਵਡ ਗਹਨ ਗਹਨਈਆ ॥

हरीच्या नावाचा माझ्या गळ्यातला हार आणि मन मोतीचूर झाले आहे, माझ्या डोक्यावरचा मोठा अलंकार आहे.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਰਧਾ ਸੇਜ ਵਿਛਾਈ ਪ੍ਰਭੁ ਛੋਡਿ ਨ ਸਕੈ ਬਹੁਤੁ ਮਨਿ ਭਈਆ ॥੬॥

मी हरीसाठी माझ्या हृदयात श्रद्धेचा पलंग पसरवला आहे आणि माझ्या मनात देव मला खूप प्रिय वाटतो जो मला सोडणार नाही.॥ ६॥

ਕਹੈ ਪ੍ਰਭੁ ਅਵਰੁ ਅਵਰੁ ਕਿਛੁ ਕੀਜੈ ਸਭੁ ਬਾਦਿ ਸੀਗਾਰੁ ਫੋਕਟ ਫੋਕਟਈਆ ॥

जर देव एकच सांगत राहिला आणि जिवंत स्त्री दुसरं काही करत राहिली तर तिने केलेला सगळा श्रृंगार व्यर्थ जातो.

ਕੀਓ ਸੀਗਾਰੁ ਮਿਲਣ ਕੈ ਤਾਈ ਪ੍ਰਭੁ ਲੀਓ ਸੁਹਾਗਨਿ ਥੁਕ ਮੁਖਿ ਪਈਆ ॥੭॥

भगवंताच्या भेटीसाठी ज्याने स्वतःला शुभ गुणांनी सजवले आहे त्याने तिला आपली वधू बनवले आहे. पण देवाच्या आज्ञेचे पालन न करणाऱ्या जिवंत स्त्रीला तुच्छ लेखण्यात आले आहे. ॥७॥

ਹਮ ਚੇਰੀ ਤੂ ਅਗਮ ਗੁਸਾਈ ਕਿਆ ਹਮ ਕਰਹ ਤੇਰੈ ਵਸਿ ਪਈਆ ॥

हे देवा! तू अगम्य स्वामी आहेस, मी तुझा सेवक आहे, मी काय करू, मी तुझ्या अधिपत्याखाली आहे.

ਦਇਆ ਦੀਨ ਕਰਹੁ ਰਖਿ ਲੇਵਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਰ ਸਰਣਿ ਸਮਈਆ ॥੮॥੫॥੮॥

नानक प्रार्थना करतात, हे हरी! माझ्यावर कृपा कर, गरीबांनो, माझी इज्जत वाचव कारण मी तुझ्या शरणात आहे. ॥८॥ ५॥ ८॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥

बिलावलू महल्ला ४॥

ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਅਗਮ ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਸਰਧਾ ਮਨਿ ਬਹੁਤੁ ਉਠਈਆ ॥

माझ्या मनात आणि शरीरात अगम्य भगवंताचे प्रेम उत्पन्न झाले आहे आणि त्याच्या प्राप्तीची श्रद्धा माझ्या मनात प्रत्येक क्षणी उठत राहते.

ਗੁਰ ਦੇਖੇ ਸਰਧਾ ਮਨ ਪੂਰੀ ਜਿਉ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਬੂੰਦ ਮੁਖਿ ਪਈਆ ॥੧॥
माझ्या मनाची ही भक्ती गुरूंच्या दर्शनानेच पूर्ण होते, जसा स्वातीचा थेंब पिल्लाच्या तोंडात पडतो.॥१॥

ਮਿਲੁ ਮਿਲੁ ਸਖੀ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਨਈਆ ॥
हे मित्रा! मला भेट आणि मला हरीची कथा सांग.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਇਆ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲੇ ਮੈ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਸਿਰੁ ਕਟਿ ਕਟਿ ਪਈਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जर सतगुरुंनी माझ्यावर दया केली आणि मला देवाशी जोडले तर मी माझे मस्तक कापून त्यांच्या स्वाधीन करीन. ॥१॥रहाउ॥

ਰੋਮਿ ਰੋਮਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਇਕ ਬੇਦਨ ਮੈ ਪ੍ਰਭ ਦੇਖੇ ਬਿਨੁ ਨੀਦ ਨ ਪਈਆ ॥
माझ्या मनाच्या आणि शरीराच्या प्रत्येक छिद्रात वियोगाची वेदना आहे आणि मला देवाचे दर्शन घेतल्याशिवाय झोप येत नाही.

ਬੈਦਕ ਨਾਟਿਕ ਦੇਖਿ ਭੁਲਾਨੇ ਮੈ ਹਿਰਦੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪੀਰ ਲਗਈਆ ॥੨॥
डॉक्टर माझी नाडी बघायला विसरले आहेत आणि माझ्या हृदयात, मनात आणि शरीरात प्रेमाची वेदना आहे.॥२॥

ਹਉ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰੀਤਮ ਜਿਉ ਬਿਨੁ ਅਮਲੈ ਅਮਲੀ ਮਰਿ ਗਈਆ ॥
अमली जसा ड्रग्जशिवाय मरतो तसा मी माझ्या प्रेयसीशिवाय क्षणभरही जगू शकत नाही.

ਜਿਨ ਕਉ ਪਿਆਸ ਹੋਇ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰੀ ਤਿਨ੍ ਅਵਰੁ ਨ ਭਾਵੈ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਕੋ ਦੁਈਆ ॥੩॥
ज्यांना भगवंत भेटण्याची तहान लागली आहे, त्यांना त्याच्याशिवाय काहीही चांगले वाटत नाही. ॥३॥

ਕੋਈ ਆਨਿ ਆਨਿ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੂ ਮਿਲਾਵੈ ਹਉ ਤਿਸੁ ਵਿਟਹੁ ਬਲਿ ਬਲਿ ਘੁਮਿ ਗਈਆ ॥
जर कोणी येऊन मला माझ्या परमेश्वराशी जोडले तर मी त्याला पूर्णपणे शरण जाईन.

ਅਨੇਕ ਜਨਮ ਕੇ ਵਿਛੁੜੇ ਜਨ ਮੇਲੇ ਜਾ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਿ ਪਵਈਆ ॥੪॥
खऱ्या सत्गुरूचा आश्रय घेतला तर अनेक जन्मापासून विभक्त झालेल्या जीवांनाही तो भगवंताशी जोडतो.॥ ४॥

ਸੇਜ ਏਕ ਏਕੋ ਪ੍ਰਭੁ ਠਾਕੁਰੁ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਵੈ ਮਨਮੁਖ ਭਰਮਈਆ ॥
हृदयाच्या रूपात एकच पलंग आहे आणि त्यावर फक्त एकच ठाकूर प्रभू राहतात, पण निर्बुद्ध आत्मा भ्रमात भटकत राहतो आणि त्याला त्याचे खरे रूप सापडत नाही.

ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰਤ ਸਰਣਿ ਜੇ ਆਵੈ ਪ੍ਰਭੁ ਆਇ ਮਿਲੈ ਖਿਨੁ ਢੀਲ ਨ ਪਈਆ ॥੫॥
जो गुरुच्या मार्गदर्शनाखाली येतो, त्याला परमेश्वराशी जोडतो आणि क्षणभरही विलंब लावत नाही.॥ ५॥

ਕਰਿ ਕਰਿ ਕਿਰਿਆਚਾਰ ਵਧਾਏ ਮਨਿ ਪਾਖੰਡ ਕਰਮੁ ਕਪਟ ਲੋਭਈਆ ॥
धार्मिक कृत्ये करून जर मनुष्य आपले कर्मकांड वाढवत राहिला तर त्याच्या मनात फक्त दांभिकता, लोभ आणि कपट ही कृत्ये राहतील

ਬੇਸੁਆ ਕੈ ਘਰਿ ਬੇਟਾ ਜਨਮਿਆ ਪਿਤਾ ਤਾਹਿ ਕਿਆ ਨਾਮੁ ਸਦਈਆ ॥੬॥
जर एखाद्या वेश्येला मुलगा झाला तर त्याच्या वडिलांचे नाव सांगता येत नाही. ॥६॥

ਪੂਰਬ ਜਨਮਿ ਭਗਤਿ ਕਰਿ ਆਏ ਗੁਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਜਮਈਆ ॥
मागील जन्मी भक्ती करून या जन्मी आलेल्या जीवाच्या मनात गुरूंनी हरी भक्तीचा मंत्र निर्माण केला आहे.

ਭਗਤਿ ਭਗਤਿ ਕਰਤੇ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਜਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਈਆ ॥੭॥
भक्तीने भगवंताची प्राप्ती झाल्यावर तो हरिच्या नामात विलीन झाला. ॥७ ॥

ਪ੍ਰਭਿ ਆਣਿ ਆਣਿ ਮਹਿੰਦੀ ਪੀਸਾਈ ਆਪੇ ਘੋਲਿ ਘੋਲਿ ਅੰਗਿ ਲਈਆ ॥
भगवंतांनी स्वतः भक्तीच्या रूपात ग्राउंड मेंदी लावली आहे आणि ती विसर्जित केल्यानंतर स्वतः भक्तांच्या अंगावर लावली आहे.

ਜਿਨ ਕਉ ਠਾਕੁਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਬਾਹ ਪਕਰਿ ਨਾਨਕ ਕਢਿ ਲਈਆ ॥੮॥੬॥੨॥੧॥੬॥੯॥
हे नानक! ज्याच्यावर ठाकूरजींनी कृपा केली आहे, त्यांना हाताला धरून अस्तित्वाच्या महासागरातून बाहेर काढले आहे.॥८॥६॥२॥१॥६॥९॥

ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਅਸਟਪਦੀ ਘਰੁ ੧੨
रागु बिलावलु महाला ५ अष्टपदी घरु १२

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਉਪਮਾ ਜਾਤ ਨ ਕਹੀ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਉਪਮਾ ਜਾਤ ਨ ਕਹੀ ॥
माझ्या प्रभूची प्रतिमा कुठेही जाऊ शकत नाही,

ਤਜਿ ਆਨ ਸਰਣਿ ਗਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
म्हणून मी सर्व काही सोडून त्याचा आश्रय घेतला आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਪ੍ਰਭ ਚਰਨ ਕਮਲ ਅਪਾਰ ॥
प्रभूचे कमळाचे पाय अपार आहेत.

ਹਉ ਜਾਉ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰ ॥
त्यांच्यासाठी मी नेहमीच त्याग करतो.

ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਗੀ ਤਾਹਿ ॥
मी तिच्या प्रेमात पडलो आहे.

ਤਜਿ ਆਨ ਕਤਹਿ ਨ ਜਾਹਿ ॥੧॥
त्याला सोडून कुठेही जात नाही. ॥१॥

ਹਰਿ ਨਾਮ ਰਸਨਾ ਕਹਨ ॥
मी माझ्या जिभेने हरीचे नामस्मरण करत राहते.

ਮਲ ਪਾਪ ਕਲਮਲ ਦਹਨ ॥
त्यामुळे सर्व पाप-दोषांची मलिनता जळून गेली आहे.

ਚੜਿ ਨਾਵ ਸੰਤ ਉਧਾਰਿ ॥
संतांच्या नावेत बसून माझा उद्धार झाला आहे आणि.

ਭੈ ਤਰੇ ਸਾਗਰ ਪਾਰਿ ॥੨॥
मी अस्तित्वाचा सागर पार केला आहे. ॥२॥

ਮਨਿ ਡੋਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪਰੀਤਿ ॥
संतांची अंतःकरणे भगवंताच्या प्रेमाच्या आणि आपुलकीच्या धाग्याने बांधलेली असतात.

ਇਹ ਸੰਤ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥
हे संतांचे शुद्ध मोठेपण आहे.

ਤਜਿ ਗਏ ਪਾਪ ਬਿਕਾਰ ॥
पाप आणि दुर्गुणांनी त्यांना सोडले आहे आणि

ਹਰਿ ਮਿਲੇ ਪ੍ਰਭ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥੩॥
त्यांना निराकार परमेश्वर सापडला आहे. ॥३॥

ਪ੍ਰਭ ਪੇਖੀਐ ਬਿਸਮਾਦ ॥
परमेश्वराला पाहणे हे एक मोठे आश्चर्य आहे आणि.

ਚਖਿ ਅਨਦ ਪੂਰਨ ਸਾਦ ॥
पूर्ण आनंदाची चव चाखायला मिळते.

ਨਹ ਡੋਲੀਐ ਇਤ ਊਤ ॥ ਪ੍ਰਭ ਬਸੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚੀਤ ॥੪॥
भगवंत मनात वास करत असताना इकडे तिकडे भटकण्याची गरज नाही. ॥४॥

ਤਿਨ੍ ਨਾਹਿ ਨਰਕ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਨਿਤ ਸਿਮਰਿ ਪ੍ਰਭ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥
सद्‌गुणांचे भांडार असलेल्या परमेश्वराचा सतत विचार करणाऱ्यांना नरकात निवास नाही.

ਤੇ ਜਮੁ ਨ ਪੇਖਹਿ ਨੈਨ ॥ ਸੁਨਿ ਮੋਹੇ ਅਨਹਤ ਬੈਨ ॥੫॥
ते यमाला डोळ्यांनीही पाहत नाहीत आणि अनहद शब्दाच्या नादात मंत्रमुग्ध होतात. ॥५॥

ਹਰਿ ਸਰਣਿ ਸੂਰ ਗੁਪਾਲ ॥ ਪ੍ਰਭ ਭਗਤ ਵਸਿ ਦਇਆਲ ॥
शूर पुरुषाने भगवंताच्या आश्रयाने रहावे;

ਹਰਿ ਨਿਗਮ ਲਹਹਿ ਨ ਭੇਵ ॥ ਨਿਤ ਕਰਹਿ ਮੁਨਿ ਜਨ ਸੇਵ ॥੬॥
वेद हरिमध्ये भेद करू शकत नाहीत आणि ऋषी सुद्धा त्याची रोज पूजा करत राहतात.॥६॥

ਦੁਖ ਦੀਨ ਦਰਦ ਨਿਵਾਰ ॥ ਜਾ ਕੀ ਮਹਾ ਬਿਖੜੀ ਕਾਰ ॥
गरिबांचे दुःख, दुःख दूर करणारा देव आहे, त्याची भक्ती फार कठीण आहे.

ਤਾ ਕੀ ਮਿਤਿ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਸੋਇ ॥੭॥
सर्व जल, पृथ्वी आणि आकाश या सर्वांमध्ये त्याची व्याप्ती कोणालाच माहीत नाही. ॥७ ॥

ਕਰਿ ਬੰਦਨਾ ਲਖ ਬਾਰ ॥ ਥਕਿ ਪਰਿਓ ਪ੍ਰਭ ਦਰਬਾਰ ॥
मी लाखो वेळा परमेश्वराची आराधना करतो आणि पराभूत होऊन परमेश्वराच्या दरबारात आलो आहे.

ਪ੍ਰਭ ਕਰਹੁ ਸਾਧੂ ਧੂਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨਸਾ ਪੂਰਿ ॥੮॥੧॥
हे परमेश्वरा! मला संताच्या धूळात बदला आणि नानकांची इच्छा पूर्ण कर. ॥८॥१॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
बिलावलू महल्ला ५॥

ਪ੍ਰਭ ਜਨਮ ਮਰਨ ਨਿਵਾਰਿ ॥ ਹਾਰਿ ਪਰਿਓ ਦੁਆਰਿ ॥
हे परमेश्वरा! माझे जन्ममरण मिटवा, मी पराभूत होऊन तुझ्या दारी आलो आहे.

ਗਹਿ ਚਰਨ ਸਾਧੂ ਸੰਗ ॥ ਮਨ ਮਿਸਟ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰੰਗ ॥
ऋषींचे पाय धरून मी त्यांच्यासोबत राहते आणि फक्त हिरवा रंगच माझ्या मनाला गोड वाटतो.

ਕਰਿ ਦਇਆ ਲੇਹੁ ਲੜਿ ਲਾਇ ॥
नानक प्रार्थना करतात, हे परमेश्वरा! दया कर आणि मला स्वतःशी जोड.

ਨਾਨਕਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥੧॥
मी फक्त नामाचे चिंतन करत राहते. ॥१॥

ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਦਇਆਲ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਦਇਆਲ ॥
हे माझ्या प्रभु! तू महान आणि सर्वात दयाळू आहेस आणि.

ਜਾਚਉ ਸੰਤ ਰਵਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मला फक्त संतांच्या चरणांची धूळच हवी आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਸੰਸਾਰੁ ਬਿਖਿਆ ਕੂਪ ॥
हे जग मायेच्या रूपातील विषाची विहीर आहे.

ਤਮ ਅਗਿਆਨ ਮੋਹਤ ਘੂਪ ॥
ज्यामध्ये अज्ञानाचा आणि आसक्तीचा कमालीचा अंधार आहे.

ਗਹਿ ਭੁਜਾ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਲੇਹੁ ॥
हे परमेश्वरा! माझा हात धरा आणि मला वाचव आणि.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਪੁਨਾ ਦੇਹੁ ॥
कृपया मला तुमचे नाव द्या.

ਪ੍ਰਭ ਤੁਝ ਬਿਨਾ ਨਹੀ ਠਾਉ ॥
तुझ्याशिवाय मला जागा नाही.

ਨਾਨਕਾ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥੨॥
नानक तुमच्यासाठी पुन्हा पुन्हा स्वतःचा त्याग करतो. ॥२॥

ਲੋਭਿ ਮੋਹਿ ਬਾਧੀ ਦੇਹ ॥
लोभ आणि आसक्तीने माझ्या शरीराला बांधले आहे आणि.

ਬਿਨੁ ਭਜਨ ਹੋਵਤ ਖੇਹ ॥
परमेश्वराची उपासना केल्याशिवाय ती धूळ होते.

ਜਮਦੂਤ ਮਹਾ ਭਇਆਨ ॥
यमदूत फार भयंकर आहेत आणि.

ਚਿਤ ਗੁਪਤ ਕਰਮਹਿ ਜਾਨ ॥
चित्रगुप्ताला माझे कृत्य माहीत आहे आणि.

ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਸਾਖਿ ਸੁਨਾਇ ॥
तो साक्षी होऊन यमराजाच्या दरबारात रात्रंदिवस माझे कर्तृत्व कथन करतो.

ਨਾਨਕਾ ਹਰਿ ਸਰਨਾਇ ॥੩॥
हे नानक! मी हरीचा आश्रय घेतला आहे. ॥३॥

ਭੈ ਭੰਜਨਾ ਮੁਰਾਰਿ ॥
हे निर्भय मुरारी.

ਕਰਿ ਦਇਆ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਿ ॥
दया कर आणि मला पडलेल्याला वाचव.

ਮੇਰੇ ਦੋਖ ਗਨੇ ਨ ਜਾਹਿ ॥
माझ्या चुका मोजता येणार नाहीत.

ਹਰਿ ਬਿਨਾ ਕਤਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥
तुझ्याशिवाय ही पापे कुठे सावरतील?

ਗਹਿ ਓਟ ਚਿਤਵੀ ਨਾਥ ॥
नानकांची प्रार्थना आहे की हे परमेश्वरा, मी तुझी मदत घेण्याचा विचार केला आहे.

ਨਾਨਕਾ ਦੇ ਰਖੁ ਹਾਥ ॥੪॥
म्हणून तुझा हात देऊन माझे रक्षण कर. ॥४॥

ਹਰਿ ਗੁਣ ਨਿਧੇ ਗੋਪਾਲ ॥
हे सद्‌गुणांचे स्वामी.

ਸਰਬ ਘਟ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥
तू सर्व जगाचा रक्षक आहेस.

ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਦਰਸਨ ਪਿਆਸ ॥
माझ्या मनात फक्त तुझ्याबद्दल प्रेम आहे आणि तुला पाहण्याची तीव्र इच्छा आहे.

ਗੋਬਿੰਦ ਪੂਰਨ ਆਸ ॥
हे गोविंदा! माझी इच्छा पूर्ण कर.

ਇਕ ਨਿਮਖ ਰਹਨੁ ਨ ਜਾਇ ॥
तुझ्याशिवाय मी क्षणभरही जगू शकत नाही.

ਵਡ ਭਾਗਿ ਨਾਨਕ ਪਾਇ ॥੫॥
हे नानक! केवळ भाग्यवानच ते प्राप्त करतात. ॥५॥

ਪ੍ਰਭ ਤੁਝ ਬਿਨਾ ਨਹੀ ਹੋਰ ॥
हे परमेश्वरा! तुझ्याशिवाय मला कोणीही नाही.

ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਚੰਦ ਚਕੋਰ ॥
चौकाचौकात चंद्राप्रमाणे माझ्या हृदयात तुझ्यासाठी प्रेम आहे.

ਜਿਉ ਮੀਨ ਜਲ ਸਿਉ ਹੇਤੁ ॥
जसे माशा पाण्यात.

ਅਲਿ ਕਮਲ ਭਿੰਨੁ ਨ ਭੇਤੁ ॥
जसे भुंग्या आणि कमळात फरक नसतो आणि.

ਜਿਉ ਚਕਵੀ ਸੂਰਜ ਆਸ ॥
जसा चकवी सूर्योदयाची वाट पाहत राहतो.

ਨਾਨਕ ਚਰਨ ਪਿਆਸ ॥੬॥
तसाच नानक तुझ्या चरणी तहानलेला राहतो. ॥६॥

ਜਿਉ ਤਰੁਨਿ ਭਰਤ ਪਰਾਨ ॥
एखाद्या तरुणीच्या पतीप्रमाणेच तिचे जीवन असते.

ਜਿਉ ਲੋਭੀਐ ਧਨੁ ਦਾਨੁ ॥
जसा लोभी माणूस पैशाने खूप सुखी असतो.

ਜਿਉ ਦੂਧ ਜਲਹਿ ਸੰਜੋਗੁ ॥
जसे दूध पाण्यात मिसळते.

ਜਿਉ ਮਹਾ ਖੁਧਿਆਰਥ ਭੋਗੁ ॥
जसे भुकेल्या माणसाला अन्न आवडते.

ਜਿਉ ਮਾਤ ਪੂਤਹਿ ਹੇਤੁ ॥
जसं आईचं आपल्या मुलावरचं प्रेम.

ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਨਕ ਨੇਤ ॥੭॥
हे नानक! रोज त्याच पद्धतीने देवाचे स्मरण करावे. ॥७ ॥

ਜਿਉ ਦੀਪ ਪਤਨ ਪਤੰਗ ॥
जसा दिव्यावर पतंग पडतो.

ਜਿਉ ਚੋਰੁ ਹਿਰਤ ਨਿਸੰਗ ॥
न डगमगता चोरी करणाऱ्या चोरासारखा.

ਮੈਗਲਹਿ ਕਾਮੈ ਬੰਧੁ ॥
जसा हत्तीचा संबंध लिंगाशी आहे.

ਜਿਉ ਗ੍ਰਸਤ ਬਿਖਈ ਧੰਧੁ ॥
ज्याप्रमाणे दुर्गुणांचा व्यवसाय दुर्गुणांना नियंत्रणात ठेवतो.

ਜਿਉ ਜੁਆਰ ਬਿਸਨੁ ਨ ਜਾਇ ॥
जुगाराची वाईट सवय जशी सुटत नाही.

ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਮਨੁ ਲਾਇ ॥੮॥
त्याचप्रमाणे आपले मन भगवंतावर केंद्रित ठेवा.

ਕੁਰੰਕ ਨਾਦੈ ਨੇਹੁ ॥
जसे हरणाला आवाज आवडतो.

ਚਾਤ੍ਰਿਕੁ ਚਾਹਤ ਮੇਹੁ ॥
पावसासाठी आसुसलेले बाळ.

ਜਨ ਜੀਵਨਾ ਸਤਸੰਗਿ ॥
तसेच भक्तांचे जीवन सत्संगाने बनलेले असते आणि.

ਗੋਬਿਦੁ ਭਜਨਾ ਰੰਗਿ ॥
ते गोविंदांचे भजन प्रेमाने गात राहतात.

ਰਸਨਾ ਬਖਾਨੈ ਨਾਮੁ ॥ ਨਾਨਕ ਦਰਸਨ ਦਾਨੁ ॥੯॥
ते आपल्या जिभेने केवळ भगवंताच्या नामाची स्तुती करतात. हे नानक, ते भगवंताचे दर्शनच दान मागतात ॥९॥

ਗੁਨ ਗਾਇ ਸੁਨਿ ਲਿਖਿ ਦੇਇ ॥
जी व्यक्ती भगवंताची स्तुती ऐकतो आणि लिहितो आणि हे गुण इतरांनाही देतो.

ਸੋ ਸਰਬ ਫਲ ਹਰਿ ਲੇਇ ॥
त्याला सर्व फळे मिळतात.

ਕੁਲ ਸਮੂਹ ਕਰਤ ਉਧਾਰੁ ॥ ਸੰਸਾਰੁ ਉਤਰਸਿ ਪਾਰਿ ॥
तो आपल्या संपूर्ण कुळाचा रक्षण करतो आणि स्वतःही संसारसागर पार करतो.

ਹਰਿ ਚਰਨ ਬੋਹਿਥ ਤਾਹਿ ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਸੁ ਗਾਹਿ ॥
हरीचे पाय हे त्याचे जहाज आहे आणि संतांच्या बरोबरीने तो भगवंताचे गुणगान गात असतो.

ਹਰਿ ਪੈਜ ਰਖੈ ਮੁਰਾਰਿ ॥ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਦੁਆਰਿ ॥੧੦॥੨॥
देव त्याचा आदर करतो, म्हणूनच नानकही त्याचा आश्रय घेण्यासाठी हरीच्या दारात आले आहेत. ॥१० ॥ २॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੧ ਥਿਤੀ ਘਰੁ ੧੦ ਜਤਿ
बिलावलु महाला १ तिति घरु १० तितकी

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਏਕਮ ਏਕੰਕਾਰੁ ਨਿਰਾਲਾ ॥
प्रतिपदा तिथी आपल्याला सांगते की एकच देव आहे आणि तो एकमेव आहे.

ਅਮਰੁ ਅਜੋਨੀ ਜਾਤਿ ਨ ਜਾਲਾ ॥
तो अमर आहे आणि जातीच्या बंधनापासून रहित आहे.

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖਿਆ ॥
ते मन इंद्रियांच्या पलीकडे आहे, वाणीच्या पलीकडे आहे आणि त्याला कोणतेही रूप किंवा चिन्ह नाही.

ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਘਟਿ ਘਟਿ ਦੇਖਿਆ ॥
शोध घेत असताना मला तो गायब होताना दिसला.

Page 839

ਜੋ ਦੇਖਿ ਦਿਖਾਵੈ ਤਿਸ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥
जो पाहतो आणि दाखवतो त्याच्यासाठी मी स्वतःचा त्याग करतो.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਈ ॥੧॥
गुरूंच्या कृपेनेच मोक्ष प्राप्त होतो. ॥१॥

ਕਿਆ ਜਪੁ ਜਾਪਉ ਬਿਨੁ ਜਗਦੀਸੈ ॥
जगदीश शिवाय दुसरा काय जप करावा?

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਹਲੁ ਘਰੁ ਦੀਸੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
गुरूंच्या शब्दांतूनच खरे घर दिसते.॥१॥रहाउ॥

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਲਗੇ ਪਛੁਤਾਣੇ ॥
जे लोक द्वैतामध्ये गुंततात त्यांना शेवटी पश्चात्ताप होतो.

ਜਮ ਦਰਿ ਬਾਧੇ ਆਵਣ ਜਾਣੇ ॥
ते यमाच्या बंधनात बांधलेले राहतात आणि त्यांची हालचाल सुरूच असते.

ਕਿਆ ਲੈ ਆਵਹਿ ਕਿਆ ਲੇ ਜਾਹਿ ॥
ते जगात काय घेऊन येतात आणि काय घेऊन जातात.

ਸਿਰਿ ਜਮਕਾਲੁ ਸਿ ਚੋਟਾ ਖਾਹਿ ॥
यम सतत त्याच्या डोक्यावर उभा असतो आणि तो यमामुळे दुखावत राहतो.

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦ ਨ ਛੂਟਸਿ ਕੋਇ ॥
गुरू आणि शब्दाशिवाय कोणीही मुक्त होऊ शकत नाही.

ਪਾਖੰਡਿ ਕੀਨੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥੨॥
दांभिक होऊनही मोक्ष नाही. ॥२॥

ਆਪੇ ਸਚੁ ਕੀਆ ਕਰ ਜੋੜਿ ॥
भगवंताने स्वतः मायेतील घटक एकत्र करून हे जग निर्माण केले आहे.

ਅੰਡਜ ਫੋੜਿ ਜੋੜਿ ਵਿਛੋੜਿ ॥

त्याने ओव्हल गोलाकार तोडला, तो पुन्हा जोडला आणि नंतर तो वेगळा केला.

ਧਰਤਿ ਅਕਾਸੁ ਕੀਏ ਬੈਸਣ ਕਉ ਥਾਉ ॥

त्याने सजीवांना जगण्यासाठी पृथ्वी आणि आकाश निर्माण केले.

ਰਾਤਿ ਦਿਨੰਤੁ ਕੀਏ ਭਉ ਭਾਉ ॥

त्याने रात्रंदिवस भीती आणि प्रेम निर्माण केले.

ਜਿਨਿ ਕੀਏ ਕਰਿ ਵੇਖਣਹਾਰਾ ॥

ज्याने सर्व जग निर्माण केले तो रक्षक आहे.

ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ॥੩॥

दुसरा निर्माता नाही.॥३॥

ਤ੍ਰਿਤੀਆ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸਾ ॥

तिसऱ्या दिवशी ब्रह्मा, विष्णू आणि शिवशंकर अस्तित्वात आले.

ਦੇਵੀ ਦੇਵ ਉਪਾਏ ਵੇਸਾ ॥

देवाने अनेक देव-देवता आणि अनेक रूपे असलेले प्राणी निर्माण केले.

ਜੋਤੀ ਜਾਤੀ ਗਣਤ ਨ ਆਵੈ ॥

त्याने सूर्य, चंद्र आणि अनेक प्रजातींचे प्राणी निर्माण केले ज्यांची गणना केली जाऊ शकत नाही.

ਜਿਨਿ ਸਾਜੀ ਸੋ ਕੀਮਤਿ ਪਾਵੈ ॥

ज्याने हे विश्व निर्माण केले आहे तोच त्याचे मोल करू शकतो.

ਕੀਮਤਿ ਪਾਇ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥

तो प्रत्येक गोष्टीत विपुल आहे.

ਕਿਸੁ ਨੇੜੈ ਕਿਸੁ ਆਖਾ ਦੂਰਿ ॥੪॥

मग मी कोणाला देवाच्या जवळ बोलावू आणि कोणाला त्याच्यापासून दूर बोलावू? ॥४॥.

ਚਉਥਿ ਉਪਾਏ ਚਾਰੇ ਬੇਦਾ ॥
चौथे त्यांनी ऋग्वेद, सामवेद, यजुर्वेद आणि अथर्ववेद हे चार वेद निर्माण केले.

ਖਾਣੀ ਚਾਰੇ ਬਾਣੀ ਭੇਦਾ ॥
चार स्रोतांनी वेगवेगळ्या बोलीभाषा निर्माण केल्या.

ਅਸਟ ਦਸਾ ਖਟੁ ਤੀਨਿ ਉਪਾਏ ॥
त्यांनी अठरा पुराणे, सहा शास्त्रे आणि तीन गुण निर्माण केले.

ਸੋ ਬੂਝੈ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ॥
ज्याला तो स्वतः ज्ञान देतो त्यालाच ही वस्तुस्थिती समजते.

ਤੀਨਿ ਸਮਾਵੈ ਚਉਥੈ ਵਾਸਾ ॥
ज्याने तिन्ही गुणांचा नाश करून तुरिया राज्यात वास्तव्य केले आहे.

ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ ਹਮ ਤਾ ਕੇ ਦਾਸਾ ॥੫॥
नानक प्रार्थना करतात की आपण त्याचे दास आहोत. ॥५॥

ਪੰਚਮੀ ਪੰਚ ਭੂਤ ਬੇਤਾਲਾ ॥
पंचमी : पाच भूतांपासून निर्माण झालेले प्राणी म्हणजे बेताल.

ਆਪਿ ਅਗੋਚਰੁ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਾਲਾ ॥
देव स्वतः अदृश्य आणि अद्वितीय आहे.

ਇਕਿ ਭ੍ਰਮਿ ਭੂਖੇ ਮੋਹ ਪਿਆਸੇ ॥
काही जीव मायेत अडकलेले असतात आणि मायेच्या भुकेने तहानलेले असतात.

ਇਕਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿ ਸਬਦਿ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇ ॥
हिरवा रस चाखून काही जीव तृप्त झाले आहेत.

ਇਕਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਇਕਿ ਮਰਿ ਧੂਰਿ ॥
काही देवाच्या रंगात लीन झाले आहेत आणि काही मेले आणि धुळीत गेले आहेत.

ਇਕਿ ਦਰਿ ਘਰਿ ਸਾਚੈ ਦੇਖਿ ਹਦੂਰਿ ॥੬॥
कुणी खऱ्या घराच्या दारात पोहोचून देवाचे दर्शन घेत आहे.॥६॥

ਝੂਠੇ ਕਉ ਨਾਹੀ ਪਤਿ ਨਾਉ ॥
खोटे बोलणाऱ्याला आदर नसतो.

ਕਬਹੁ ਨ ਸੂਚਾ ਕਾਲਾ ਕਾਉ ॥
मलमूत्र खाणारा काळा कावळा कधीच शुद्ध असू शकत नाही.

ਪਿੰਜਰਿ ਪੰਖੀ ਬੰਧਿਆ ਕੋਇ ॥
जर एखाद्या पक्ष्याला पिंजऱ्यात ठेवले तर ते

ਛੇਰੀਂ ਭਰਮੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥
पिंजऱ्याच्या बारमध्ये भटकत राहतो.

ਤਉ ਛੂਟੈ ਜਾ ਖਸਮੁ ਛਡਾਏ ॥
पण जेव्हा त्याचा स्वामी त्याला सोडून जातो तेव्हाच तो मुक्त होतो.

ਗੁਰਮਤਿ ਮੇਲੇ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥੭॥
गुरूंचा उपदेश मिळाल्यावर जीवाच्या हृदयात भक्ती प्रबळ होते. ॥७॥.

ਖਸਟੀ ਖਟੁ ਦਰਸਨ ਪ੍ਰਭ ਸਾਜੇ ॥
सहाव्या देवाने वेष योगी, जंगम, संन्यासी, बौद्ध, जैन आणि वैरागी अशी सहा तत्त्वज्ञाने निर्माण केली आहेत.

ਅਨਹਦ ਸਬਦੁ ਨਿਰਾਲਾ ਵਾਜੇ ॥
अनहद हा शब्द जीवात्म्यामध्ये गुंजत राहतो.

ਜੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਤਾ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਵੈ ॥
जर कोणी परमेश्वराला संतुष्ट करतो, तर तो त्या व्यक्तीला स्वतःसोबत घेतो.

ਸਬਦੇ ਭੇਦੇ ਤਉ ਪਤਿ ਪਾਵੈ ॥
कुणाचे शब्द घुसडले तर तो सत्याच्या दारात गौरवाचा आकृतीबंध बनतो.

ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਸ ਖਪਹਿ ਜਲਿ ਜਾਵਹਿ ॥

काही लोक वेश धारण करतात आणि जाळतात, पण.

ਸਾਚੈ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵਹਿ ॥੮॥

जो सत्यात लीन राहतो तो अंतिम सत्यात विलीन होतो.॥ ८॥

ਸਪਤਮੀ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਸਰੀਰਿ ॥

हृदयात सत्याचा विचार करणारी सप्तमी.

ਸਾਤ ਸਮੁੰਦ ਭਰੇ ਨਿਰਮਲ ਨੀਰਿ ॥

ज्याच्या शरीरात शुद्ध सागर नामरूप पाण्याने भरलेले असते.

ਮਜਨੁ ਸੀਲੁ ਸਚੁ ਰਿਦੈ ਵੀਚਾਰਿ ॥

तो आपल्या मनात स्थित ज्ञानाच्या तीर्थात स्नान करतो आणि शांत स्वभावाचा होतो.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਾਵੈ ਸਭਿ ਪਾਰਿ ॥

गुरूंच्या शब्दाने जीव अस्तित्वाचा सागर पार करतो.

ਮਨਿ ਸਾਚਾ ਮੁਖਿ ਸਾਚਉ ਭਾਇ ॥

ज्याच्या मनात सत्य असते आणि त्याच्या तोंडावरही सत्याचे नाव असते.

ਸਚੁ ਨੀਸਾਣੈ ਠਾਕ ਨ ਪਾਇ ॥੯॥

तो त्याच्यासोबत सत्याचा परवाना घेऊन जातो आणि सत्याच्या दरबारात पोहोचण्यात कोणताही अडथळा नसतो. ॥९॥

ਅਸਟਮੀ ਅਸਟ ਸਿਧਿ ਬੁਧਿ ਸਾਧੈ ॥

अष्टमी : सत्याची नि:स्वार्थी उपासना करणारी व्यक्ती.

ਸਚੁ ਨਿਹਕੇਵਲੁ ਕਰਮਿ ਅਰਾਧੈ ॥

जो आपल्या बुद्धीवर नियंत्रण ठेवतो त्याला आठ सिद्धी प्राप्त होतात.

ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਅਗਨੀ ਬਿਸਰਾਉ ॥

जो वारा, पाणी आणि अग्नी म्हणजेच रजोगुण, तमोगुण आणि सतगुण विसरतो.

ਤਹੀ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸਾਚੋ ਨਾਉ ॥

सत्याचे पवित्र नाव त्याच्या हृदयात वास करते.

ਤਿਸੁ ਮਹਿ ਮਨੂਆ ਰਹਿਆ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕੁ ਕਾਲੁ ਨ ਖਾਇ ॥੧੦॥

त्याचे मन फक्त सत्यावर केंद्रित असते. नानक विनंती करतात की मृत्यू देखील त्या व्यक्तीला गिळू शकत नाही.॥१०॥

ਨਾਉ ਨਉਮੀ ਨਵੇ ਨਾਥ ਨਵ ਖੰਡਾ ॥

नववा देव सर्वव्यापी आणि शक्तिशाली आहे.

ਘਟਿ ਘਟਿ ਨਾਥੁ ਮਹਾ ਬਲਵੰਡਾ ॥

योगींचे नऊ नाथ आणि नवखंड पृथ्वीवरील प्राणी केवळ त्याचे नामस्मरण करतात.

ਆਈ ਪੂਤਾ ਇਹੁ ਜਗੁ ਸਾਰਾ ॥
हे संपूर्ण जग देवीच्या पुत्रासारखे आहे.

ਪ੍ਰਭ ਆਦੇਸੁ ਆਦਿ ਰਖਵਾਰਾ ॥
सुरुवातीपासून सर्वांचे रक्षण करणाऱ्या त्या देवाला मी मनापासून मान देतो.

ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਹੈ ਭੀ ਹੋਗੁ ॥
तो युगानुयुगे अस्तित्वात आहे, वर्तमानातही आहे आणि भविष्यातही राहील.

ਓਹੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਕਰਣੈ ਜੋਗੁ ॥੧੧॥
तो असीम आणि सर्व काही करण्यास सक्षम आहे. ॥११॥

ਦਸਮੀ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ॥
शरीराच्या शुद्धीसाठी दशमी नामाचा जप करा, दान करा आणि स्नान करा.

ਅਨਦਿਨੁ ਮਜਨੁ ਸਚਾ ਗੁਣ ਗਿਆਨੁ ॥
सत्याच्या गुणांचे ज्ञान घेणे म्हणजे रोज स्नान करणे होय.

ਸਚਿ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗੈ ॥ ਬਿਲਮੁ ਨ ਤੂਟਸਿ ਕਾਚੈ ਤਾਗੈ ॥
सत्य नामाचा जप केल्याने मन अशुद्धतेपासून मुक्त होते आणि संभ्रम आणि भीती दूर होते. कच्चा धागा फुटायला वेळ लागत नाही.

ਜਿਉ ਤਾਗਾ ਜਗੁ ਏਵੈ ਜਾਣਹੁ ॥
कच्चा धागा आहे म्हणून जग जाणून घ्या.

ਅਸਥਿਰੁ ਚੀਤੁ ਸਾਚਿ ਰੰਗੁ ਮਾਣਹੁ ॥੧੨॥
आपले मन स्थिर करण्यासाठी, रंगांमध्ये गढून जा. ॥१२ ॥

ਏਕਾਦਸੀ ਇਕੁ ਰਿਦੈ ਵਸਾਵੈ ॥
एकादशी : जी व्यक्ती देवाला आपल्या हृदयात ठेवते.

ਹਿੰਸਾ ਮਮਤਾ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਵੈ ॥
हिंसा तुमच्या मनातून स्नेह आणि आसक्ती काढून टाकते.

ਫਲੁ ਪਾਵੈ ਬ੍ਰਤੁ ਆਤਮ ਚੀਨੈ ॥
या व्रताचा त्याला मिळणारा परिणाम म्हणजे तो त्याच्या अंतर्मनाला ओळखतो.

ਪਾਖੰਡਿ ਰਾਚਿ ਤਤੁ ਨਹੀ ਬੀਨੈ ॥
दांभिकतेत मग्न राहून मनुष्य परमात्म्याला पाहू शकत नाही.

ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਾਹਾਰੁ ਨਿਹਕੇਵਲੁ ॥
तो तोच शुद्ध, व्रत आणि वासनामुक्त आणि.

ਸੂਚੈ ਸਾਚੇ ਨਾ ਲਾਗੈ ਮਲੁ ॥੧੩॥
त्या शुद्ध आणि सत्य स्वरूपाला दुर्गुणांचा कलंक जाणवत नाही.॥१३॥

ਜਹ ਦੇਖਉ ਤਹ ਏਕੋ ਏਕਾ ॥
मी जिकडे पाहतो तिथे एकच देव असतो.

ਹੋਰਿ ਜੀਅ ਉਪਾਏ ਵੇਕੋ ਵੇਕਾ ॥
त्याने अनेक प्रकारचे सजीव निर्माण केले आहेत.

ਫਲੋਹਾਰ ਕੀਏ ਫਲੁ ਜਾਇ ॥
फळे खाल्ल्याने मनुष्याला कोणतेही फळ मिळत नाही.

ਰਸ ਕਸ ਖਾਏ ਸਾਦੁ ਗਵਾਇ ॥
तो त्याच्या उपवासाची चव खराब करणाऱ्या अनेक चवींचे सेवन करतो.

ਕੂੜੈ ਲਾਲਚਿ ਲਪਟੈ ਲਪਟਾਇ ॥
तो खोट्या लोभात अडकून राहतो.

ਛੂਟੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਕਮਾਇ ॥੧੪॥
पण तो गुरुद्वारे सत्य आचरणात आणल्यावरच मुक्त होतो.॥14॥

ਦੁਆਦਸਿ ਮੁਦ੍ਰਾ ਮਨੁ ਅਉਧੂਤਾ ॥
द्वादशी अवधूत म्हणजे ज्याचे मन बारा निरुपयोगी मुद्रांपासून वेगळे झाले आहे.

ਅਹਿਨਿਸਿ ਜਾਗਹਿ ਕਬਹਿ ਨ ਸੂਤਾ ॥
तो रात्रंदिवस जागृत राहतो आणि भ्रमाच्या निद्रेत झोपत नाही आणि.

ਜਾਗਤੁ ਜਾਗਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਚੈ ਤਿਸੁ ਕਾਲੁ ਨ ਖਾਇ ॥
तो फक्त देवावर लक्ष केंद्रित करतो. ज्याची आपल्या गुरूवर श्रद्धा असते, त्याचा मृत्यूसुद्धा नाश करत नाही.

ਅਤੀਤ ਭਏ ਮਾਰੇ ਬੈਰਾਈ ॥
ज्याने इंद्रिय दुर्गुण नाहीसे केले तो संन्यासी आहे.

ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ ਤਹ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੧੫॥
नानक विनंती करतो की त्यानेच स्वतःला देवाला समर्पित केले आहे. ॥१५॥

ਦੁਆਦਸੀ ਦਇਆ ਦਾਨੁ ਕਰਿ ਜਾਣੈ ॥
द्वादशीला प्राणिमात्रांवर दया व दान करावे.

ਬਾਹਰਿ ਜਾਤੋ ਭੀਤਰਿ ਆਣੈ ॥
भटक्या मनावर नियंत्रण ठेवले पाहिजे.

ਬਰਤੀ ਬਰਤ ਰਹੈ ਨਿਹਕਾਮ ॥
खरा उपवास तोच असतो जो निःस्वार्थी उपवास करतो.

ਅਜਪਾ ਜਾਪੁ ਜਪੈ ਮੁਖਿ ਨਾਮ ॥
मुखाने अजपा नामाचा जप करत राहावे.

ਤੀਨਿ ਭਵਣ ਮਹਿ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ॥
तिन्ही लोकांमध्ये एकच देव जाण.

ਸਭਿ ਸੁਚਿ ਸੰਜਮ ਸਾਚੁ ਪਛਾਣੈ ॥੧੬॥
जो सत्य ओळखतो तोच शुद्धी आणि संयम यासाठी सर्व प्रयत्न करतो. ॥१६ ॥

ਤੇਰਸਿ ਤਰਵਰ ਸਮੁਦ ਕਨਾਰੈ ॥

त्रयोदशी : मानवी जीवन हे समुद्रकिनारी उभ्या असलेल्या झाडासारखे आहे. ज्याप्रमाणे समुद्राच्या लाटा त्याला कधीही उखडून टाकू शकतात, त्याचप्रमाणे मृत्यू कधीही त्याचा नाश करू शकतो.

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮੂਲੁ ਸਿਖਰਿ ਲਿਵ ਤਾਰੈ ॥

शरीराची मूळ भावना म्हणजे निर्जीव मन आणि त्याचे शिखर म्हणजे दहावे द्वार. भगवंताचे नाव अमृत आहे. देहाचे मूळ मन जीवाला अमृताच्या नावाने पारंगत करते.

ਡਰ ਡਰਿ ਮਰੈ ਨ ਬੂਡੈ ਕੋਇ ॥

देवाच्या भीतीने माणूस मेला तर तो जीवनसागरात बुडत नाही.

ਨਿਡਰੁ ਬੂਡਿ ਮਰੈ ਪਤਿ ਖੋਇ ॥

जो देवाला घाबरत नाही तो जीवनसागरात बुडतो आणि आपली प्रतिष्ठा गमावतो.

ਡਰ ਮਹਿ ਘਰੁ ਘਰ ਮਹਿ ਡਰੁ ਜਾਣੈ ॥

जो भगवंताच्या भीतीने जगणे आपले घर मानतो, त्याच्या मनात भगवंताचे भय असते.

ਤਖਤਿ ਨਿਵਾਸੁ ਸਚੁ ਮਨਿ ਭਾਣੈ ॥੧੭॥

त्याला भगवंताच्या चरणी निवास मिळतो आणि त्याला केवळ सत्यच आवडते ॥१७॥

ਚਉਦਸਿ ਚਉਥੇ ਥਾਵਹਿ ਲਹਿ ਪਾਵੈ ॥

चतुर्दशी: जेव्हा एखादी व्यक्ती तुरीय अवस्था प्राप्त करते, तेव्हा.

ਰਾਜਸ ਤਾਮਸ ਸਤ ਕਾਲ ਸਮਾਵੈ ॥

रजो, तमो आणि सतगुण हे कालमध्येच समाविष्ट आहेत आणि.

ਸਸੀਅਰ ਕੈ ਘਰਿ ਸੂਰੁ ਸਮਾਵੈ ॥

सूर्य चंद्राच्या घरात प्रवेश करतो.

ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਪਾਵੈ ॥

तो मनुष्य योग आणि भक्तीचा भाव प्राप्त करतो.

ਚਉਦਸਿ ਭਵਨ ਪਾਤਾਲ ਸਮਾਏ ॥ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਰਹਿਆ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥੧੮॥
जो भगवंत चौदा लोकांत, पाताळांत व ब्रह्मांडांत विराजमान आहे, असा मनुष्य त्या भगवंताचा भक्त राहतो ॥18॥

ਅਮਾਵਸਿਆ ਚੰਦੁ ਗੁਪਤੁ ਗੈਣਾਰਿ ॥
अमावस्या : अमावस्या रात्री आकाशात चंद्र नाहीसा होतो.

ਬੂਝਹੁ ਗਿਆਨੀ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥
हे ज्ञानी! शब्दाचा विचार करून ही वस्तुस्थिती समजून घ्या.

ਸਸੀਅਰੁ ਗਗਨਿ ਜੋਤਿ ਤਿਹੁ ਲੋਈ ॥
जसे चंद्र आकाशात आहे पण त्याचा प्रकाश तिन्ही लोकांमध्ये आहे.

ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਕਰਤਾ ਸੋਈ ॥
त्याचप्रमाणे ईश्वराचा प्रकाश प्रत्येक गोष्टीत असतो, निर्माता विश्वाची निर्मिती करतो आणि त्याची काळजी घेत असतो.

ਗੁਰ ਤੇ ਦੀਸੈ ਸੋ ਤਿਸ ਹੀ ਮਾਹਿ ॥
ज्याला गुरूद्वारे हे समजते! तो त्यात विलीन होतो.

ਮਨਮੁਖਿ ਭੂਲੇ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ॥੧੯॥
पण स्वार्थी जीव भ्रमात अडकून जन्म घेतात आणि मरतात. ॥१९ ॥

ਘਰੁ ਦਰੁ ਥਾਪਿ ਥਿਰੁ ਥਾਨਿ ਸੁਹਾਵੈ ॥
जो मनुष्य भगवंताच्या चरणी कायमचा वास करतो.

ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਜਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਵੈ ॥
त्याला त्याचे खरे स्वरूप कळते आणि सतगुरूची प्राप्ती होते.

ਜਹ ਆਸਾ ਤਹ ਬਿਨਸਿ ਬਿਨਾਸਾ ॥
ज्याच्या सर्व इच्छा नष्ट होतात.

ਫੂਟੈ ਖਪਰੁ ਦੁਬਿਧਾ ਮਨਸਾ ॥
त्याच्या मनाची कोंडी आणि तळमळ असलेले हृदयासारखे पात्रही फुटते.

ਮਮਤਾ ਜਾਲ ਤੇ ਰਹੈ ਉਦਾਸਾ ॥
त्याचे मन आसक्तीच्या पाशापासून दूर राहते.

ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ ਹਮ ਤਾ ਕੇ ਦਾਸਾ ॥੨੦॥੧॥
नानक प्रार्थना करतात की आपण त्या जीवाचे दास आहोत.॥ २० ॥ १॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੩ ਵਾਰ ਸਤ ਘਰੁ ੧੦
बिलावलु महाला ३ वर सत घरु १०

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਆਦਿਤ ਵਾਰਿ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਸੋਈ ॥
आदित्य वार रविवार आदिपुरुष परमेश्वर प्रत्येक गोष्टीत उपस्थित असतो.

ਆਪੇ ਵਰਤੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥
त्याच्याशिवाय कोणीच नाही.

ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਜਗੁ ਰਹਿਆ ਪਰੋਈ ॥
त्याने संपूर्ण जग कापड सारखे जपले आहे.

ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰੈ ਸੁ ਹੋਈ ॥
कर्ता जे काही करतो, तेच घडते.

ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥
त्याच्या नामात लीन राहिल्याने नेहमी आनंद मिळतो.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥੧॥
दुर्लभ गुरुमुखालाच ही वस्तुस्थिती कळते. ॥१॥

ਹਿਰਦੈ ਜਪਨੀ ਜਪਉ ਗੁਣਤਾਸਾ ॥
माझी एकच जपमाळ आहे की मी त्या गुणांचा खजिना माझ्या हृदयात जपत राहते.

ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਅਪਰੰਪਰ ਸੁਆਮੀ ਜਨ ਪਗਿ ਲਗਿ ਧਿਆਵਉ ਹੋਇ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
देव मन आणि वाणीच्या पलीकडे आहे, अनंत आणि संपूर्ण जगाचा मालक आहे. मी त्याच्या सेवकांचा सेवक होऊन हरि लोकांच्या चरणी बसून परमेश्वराचे ध्यान करतो. ॥१॥रहाउ॥

ਸੋਮਵਾਰਿ ਸਚਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥
सोमवार देव सत्याचा अवतार आहे आणि प्रत्येक गोष्टीत उपस्थित आहे.

ਤਿਸ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥
त्याचे मोठेपण व्यक्त करता येत नाही.

ਆਖਿ ਆਖਿ ਰਹੇ ਸਭਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥
त्याच्या गुणांबद्दल बोलण्यात आणि त्याला लागू करण्यात आपण कंटाळलो आहोत.

ਜਿਸੁ ਦੇਵੈ ਤਿਸੁ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥
भगवंताचे नाम ज्याला तो स्वतः देतो त्यालाच मिळते.

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਲਖਿਆ ਨ ਜਾਇ ॥
अगम्य मन आणि वाणीच्या पलीकडे भगवंताचे रहस्य जाणता येत नाही आणि.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੨॥
गुरूच्या शिकवणीनेच आत्मा भगवंतात लीन राहतो.॥ २॥

ਮੰਗਲਿ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਉਪਾਇਆ ॥
मंगळवार देवाने भ्रम आणि भ्रम निर्माण केला आहे आणि.

ਆਪੇ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਧੰਧੈ ਲਾਇਆ ॥
प्राणिमात्रांनाच ऐहिक व्यवहारात लोळवले गेले आहे.

ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ਸੋਈ ਬੂਝੈ ॥
ही वस्तुस्थिती ज्याला ज्ञान देते त्यालाच समजते.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਦਰੁ ਘਰੁ ਸੂਝੈ ॥
गुरूच्या शब्दाने जीवाला त्याच्या खऱ्या घराची जाणीव होते.

ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥
भक्ती केल्याने तो त्यात समर्पित राहतो.

ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇ ॥੩॥
अशा प्रकारे तो शब्दांद्वारे आपला अहंकार आणि आसक्ती जाळून टाकतो.॥ ३॥

ਬੁਧਵਾਰਿ ਆਪੇ ਬੁਧਿ ਸਾਰੁ ॥
बुधवारी तो स्वत: उत्तम बुद्धी देतो.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਣੀ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥
गुरुमुख शब्दाचे चिंतन करतो आणि सत्कर्म करतो.

ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥
नामात लीन राहून शुद्ध होत नाही.

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਹਉਮੈ ਮਲੁ ਖੋਇ ॥
भगवंताची स्तुती केल्याने अहंकाराची घाण दूर होते.

ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਦ ਸੋਭਾ ਪਾਏ ॥
अशा प्रकारे जीवाला सत्याच्या दरबारात नेहमी गौरव प्राप्त होतो.

ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਏ ॥੪॥
गुरूंच्या शब्दांतून नामात लीन होऊन तो सुंदर होतो. ॥४॥

ਲਾਹਾ ਨਾਮੁ ਪਾਏ ਗੁਰ ਦੁਆਰਿ ॥
गुरूंच्या दारात सेवा केल्याने जीवाला नामाचा लाभ होतो.

ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥
देणारा टिप्स देत राहतो.

ਜੋ ਦੇਵੈ ਤਿਸ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ॥
जो मला देतो त्याला मी स्वतःला शरण देतो.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਆਪੁ ਗਵਾਈਐ ॥
गुरूंच्या कृपेने अहंकार दूर होतो.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਰਖਹੁ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥
हे नानक! भगवंताचे नाम हृदयात ठेवा आणि.

ਦੇਵਣਹਾਰੇ ਕਉ ਜੈਕਾਰੁ ॥੫॥
देणाऱ्याचीच स्तुती करत रहा.॥५॥

ਵੀਰਵਾਰਿ ਵੀਰ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਏ ॥
गुरुवार, बावन्न वीरांच्या मायाजालात जीवांचा देव विसरला आहे.

ਪ੍ਰੇਤ ਭੂਤ ਸਭਿ ਦੂਜੈ ਲਾਏ ॥
त्याने भुतांनाही दानव केले आहे.

ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਵੇਕਾ ॥
त्याने स्वतः सर्वांना निर्माण केले आहे आणि प्रत्येकाची विविध प्रकारात निर्मिती करून त्यांची काळजी घेत आहे.

ਸਭਨਾ ਕਰਤੇ ਤੇਰੀ ਟੇਕਾ ॥
हे निर्मात्या! सर्व प्राणिमात्रांचा आधार फक्त तुझ्यावरच आहे.

ਜੀਅ ਜੰਤ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥
प्रत्येकजण आपल्या संरक्षणाखाली आहे.

ਸੋ ਮਿਲੈ ਜਿਸੁ ਲੈਹਿ ਮਿਲਾਈ ॥੬॥
तुम्हाला भेटणारी एकमेव व्यक्ती आहे जिला तुम्ही सोबत घेऊन जाता.॥६॥

ਸੁਕ੍ਰਵਾਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥
शुक्रवार प्रभु सार्वत्रिक आहे.

ਆਪਿ ਉਪਾਇ ਸਭ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥
त्याने विश्वाची निर्मिती केली आहे आणि त्याचे मूल्यमापन स्वतः केले आहे.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਕਰੈ ਬੀਚਾਰੁ ॥
जो गुरुमुख होतो तो भगवंताचा विचार करतो.

ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਕਰਣੀ ਹੈ ਕਾਰ ॥
सत्य आणि संयम हे त्याचे कर्म आहे.

ਵਰਤੁ ਨੇਮੁ ਨਿਤਾਪ੍ਰਤਿ ਪੂਜਾ ॥
उपवासाचे नियम आणि रोजची पूजा.

ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਸਭੁ ਭਾਉ ਹੈ ਦੂਜਾ ॥੭॥
परमात्म्याला न समजता सर्व काही द्वैताचे प्रेम आहे ॥७॥

ਛਨਿਛਰਵਾਰਿ ਸਉਣ ਸਾਸਤ ਬੀਚਾਰੁ ॥
शनिवार, शुभ मुहूर्त आणि शास्त्रांचा विचार करा.

ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਭਰਮੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥
सर्व जग अहंकार, आसक्ती आणि मोहात भरकटत आहे.

ਮਨਮੁਖੁ ਅੰਧਾ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥
ज्ञान नसलेला स्वेच्छेचा प्राणी द्वैतात रमलेला असतो.

ਜਮ ਦਰਿ ਬਾਧਾ ਚੋਟਾ ਖਾਇ ॥
म्हणूनच तो यमाच्या दारात दुखत राहतो.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਸਾਚਿ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥੮॥
गुरूंच्या कृपेने आत्मा नेहमी सुखाची प्राप्ती करतो. तो चांगली कृत्ये करतो आणि फक्त सत्यावर लक्ष केंद्रित करतो. ॥८॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ॥
भाग्यवानच सतगुरुची सेवा करतो.

ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਸਚਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥
आपला अहंकार नष्ट करून त्याने सत्याकडे लक्ष केंद्रित केले आहे.

ਤੇਰੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥
हे परमेश्वरा! तो सहज निसर्ग तुझ्या रंगात लीन झाला आहे.

Page 842

ਤੂ ਸੁਖਦਾਤਾ ਲੈਹਿ ਮਿਲਾਇ ॥
तूच सुख देणारा आहेस आणि तूच ते स्वतःमध्ये विलीन करतोस.

ਏਕਸ ਤੇ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥
देवाशिवाय दुसरे कोणी नाही.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਸੋਝੀ ਹੋਇ ॥੯॥
केवळ गुरुमुखालाच ही वस्तुस्थिती समजते आणि त्याची जाणीव होते ॥९॥

ਪੰਦ੍ਰਹ ਥਿਤੀਂ ਤੈ ਸਤ ਵਾਰ ॥
जसे पंधरा तारखा सात वेळा.

ਮਾਹਾ ਰੁਤੀ ਆਵਹਿ ਵਾਰ ਵਾਰ ॥ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਤਿਵੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥
बारा महिने, सहा ऋतू आणि दिवस आणि रात्र पुन:पुन्हा येत राहतात, तसे हे जग आहे.

ਆਵਾ ਗਉਣੁ ਕੀਆ ਕਰਤਾਰਿ ॥
कर्तारिने सजीवांसाठी वाहतूक व्यवस्था निर्माण केली आहे.

ਨਿਹਚਲੁ ਸਾਚੁ ਰਹਿਆ ਕਲ ਧਾਰਿ ॥
तो सदैव गतिहीन असतो आणि त्याची शक्ती विपुल असते.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਕੋ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥੧੦॥੧॥
हे नानक! केवळ गुरुमुखालाच हे सत्य शब्दाच्या चिंतनाने समजते. ॥१०॥१॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥
बिलावलु महाला ३॥

ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਾਜੇ ॥
आदिपुरुष स्वतः विश्वाची निर्मिती करतो आणि.

ਜੀਅ ਜੰਤ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਪਾਜੇ ॥
त्याने सर्व प्राणिमात्रांना मायाजालाने मोहित केले आहे.

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਰਪੰਚਿ ਲਾਗੇ ॥
जीव द्वैताद्वारे संसारात रमलेले असतात.

ਆਵਹਿ ਜਾਵਹਿ ਮਰਹਿ ਅਭਾਗੇ ॥
अशा रीतीने अशुभ जीव जगात येत राहतात आणि मरत राहतात.

ਸਤਿਗੁਰਿ ਭੇਟਿਐ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥
परंतु सतगुरुंच्या भेटीने ज्ञान प्राप्त होते.

ਪਰਪੰਚੁ ਚੂਕੈ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥
जीव जगापासून मुक्त होऊन सत्यात विलीन होतो.॥ १॥

ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਲੇਖੁ ॥
ज्याच्या नशिबात लिहिले आहे.

ਤਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
त्याच्या मनात एक परमेश्वर वसला आहे.॥१॥रहाउ॥

ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਇ ਆਪੇ ਸਭੁ ਵੇਖੈ ॥
हे परमेश्वरा! विश्वाची निर्मिती करून तूच सर्वांची काळजी घेत आहेस.

ਕੋਇ ਨ ਮੇਟੈ ਤੇਰੈ ਲੇਖੈ ॥
तुमचा कायदा कोणीही पुसून टाकू शकत नाही.

ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਜੇ ਕੋ ਕਹੈ ਕਹਾਏ ॥
जर कोणी स्वत:ला महान सिद्ध किंवा साधक म्हणत असेल.

ਭਰਮੇ ਭੂਲਾ ਆਵੈ ਜਾਏ ॥
तोही भ्रमात स्वत:ला विसरून जन्म आणि मरत राहतो.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਸੋ ਜਨੁ ਬੂਝੈ ॥
जो सतगुरुंची सेवा करतो त्याला ज्ञान प्राप्त होते.

ਹਉਮੈ ਮਾਰੇ ਤਾ ਦਰੁ ਸੂਝੈ ॥੨॥
त्याने आपला अहंकार नष्ट केला तर त्याला स्वतःच्या दाराची जाणीव होते.

ਏਕਸੁ ਤੇ ਸਭੁ ਦੂਜਾ ਹੂਆ ॥
या इतर सर्व गोष्टी एकाच देवापासून निर्माण झाल्या आहेत.

ਏਕੋ ਵਰਤੈ ਅਵਰੁ ਨ ਬੀਆ ॥
फक्त एकच सर्वव्यापी आहे आणि दुसरा कोणी नाही.

ਦੂਜੇ ਤੇ ਜੇ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ॥
जर कोणी हे दुसरे जग सोडले आणि एक भगवंताला ओळखले.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਦਰਿ ਨੀਸਾਣੈ ॥
म्हणून तो गुरूच्या शब्दाने परवाना घेऊन त्याच्या दारात पोहोचतो.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ਤਾ ਏਕੋ ਪਾਏ ॥
सत्गुरू सापडला तर भगवंताची प्राप्ती होते आणि.

ਵਿਚਹੁ ਦੂਜਾ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ॥੩॥
मनातील द्वैत थांबवता येईल. ॥३॥

ਜਿਸ ਦਾ ਸਾਹਿਬੁ ਡਾਢਾ ਹੋਇ ॥
ज्याचा मालक शक्तिशाली आहे.

ਤਿਸ ਨੋ ਮਾਰਿ ਨ ਸਾਕੈ ਕੋਇ ॥
त्याला कोणीही मारू शकत नाही.

ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਸੇਵਕੁ ਰਹੈ ਸਰਣਾਈ ॥
तो सेवक त्याच्या मालकाच्या संरक्षणाखाली राहतो आणि.

ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥
तो स्वतः सेवकाला गौरव देतो.

ਤਿਸ ਤੇ ਊਪਰਿ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥
सद्‌गुरूपेक्षा मोठा कोणी नाही.

ਕਉਣੁ ਡਰੈ ਡਰੁ ਕਿਸ ਕਾ ਹੋਇ ॥੪॥
कोण घाबरतो, कोणाला घाबरतो? ॥४॥

ਗੁਰਮਤੀ ਸਾਂਤਿ ਵਸੈ ਸਰੀਰ ॥
गुरूच्या शिकवणीनुसार जीवन जगल्याने शरीरात शांती निर्माण होते.

ਸਬਦੁ ਚੀਨ੍ਹਿ ਫਿਰਿ ਲਗੈ ਨ ਪੀਰ ॥
शब्द ओळखल्यानंतर वेदना होत नाहीत.

ਆਵੈ ਨ ਜਾਇ ਨਾ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ॥
तो जन्म-मृत्यूपासून मुक्त होतो आणि त्याला कोणतेही दुःख होत नाही.

ਨਾਮੇ ਰਾਤੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਏ ॥
नामात लीन होऊन तो सहज लीन राहतो.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੇਖੈ ਹਦੂਰਿ ॥
हे नानक! गुरुमुख देवाला जवळ पाहतो.

ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥੫॥
सत्य हे आहे की माझा परमेश्वर सदैव सर्वव्यापी आहे.॥५॥

ਇਕਿ ਸੇਵਕ ਇਕਿ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਏ ॥
काही सेवक झाले आहेत तर काही भ्रमात हरवले आहेत.

ਆਪੇ ਕਰੇ ਹਰਿ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ॥
देव स्वतः सर्व काही करतो आणि करून देतो.

ਏਕੋ ਵਰਤੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥
देव सर्व गोष्टींमध्ये उपस्थित आहे आणि त्याच्याशिवाय कोणीही नाही.

ਮਨਿ ਰੋਸੁ ਕੀਜੈ ਜੇ ਦੂਜਾ ਹੋਇ ॥
तुमच्या मनात राग असेल तरच तो दुसरा कोणी असेल.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਕਰਣੀ ਸਾਰੀ ॥
सतगुरुची सेवा म्हणजे सद्वर्तन.

ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਸਾਚੇ ਵੀਚਾਰੀ ॥੬॥
सत्याच्या दारात हे कामगार सत्यवादी मानले जातात.॥ ६॥

ਥਿਤੀ ਵਾਰ ਸਭਿ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਏ ॥
सर्व तारखा आणि शब्द सुंदर दिसतात.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਤਾ ਫਲੁ ਪਾਏ ॥
सतगुरुंची सेवा केल्याने फळ मिळते.

ਥਿਤੀ ਵਾਰ ਸਭਿ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ॥
या तारखा आणि वेळा येत-जात राहतात.

ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਨਿਹਚਲੁ ਸਦਾ ਸਚਿ ਸਮਾਹਿ ॥
परंतु गुरूंच्या शब्दाने आत्मा गतिहीन होऊन सत्यात विलीन होतो.

ਥਿਤੀ ਵਾਰ ਤਾ ਜਾ ਸਚਿ ਰਾਤੇ ॥
जेव्हा जीव सत्यात लीन राहतात तेव्हाच तिथी आणि काळ शुभ असतात.

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭਿ ਭਰਮਹਿ ਕਾਚੇ ॥੭॥
भगवंताच्या नामाशिवाय सर्व नाशवंत जीव नानाविध रूपांत भटकत राहतात. ॥७॥

ਮਨਮੁਖ ਮਰਹਿ ਮਰਿ ਬਿਗਤੀ ਜਾਹਿ ॥
स्वार्थी प्राणी मरतात तेव्हा त्यांची सुटका होत नाही.

ਏਕੁ ਨ ਚੇਤਹਿ ਦੂਜੈ ਲੋਭਾਹਿ ॥
ते भगवंताचे स्मरण करत नाहीत पण द्वैतामध्ये अडकून राहतात.

ਅਚੇਤ ਪਿੰਡੀ ਅਗਿਆਨ ਅੰਧਾਰੁ ॥
अचेतन आत्मा अज्ञानाच्या अंधारात राहतो.

ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਕਿਉ ਪਾਏ ਪਾਰੁ ॥
शब्दांशिवाय तो कसा ओलांडणार.

ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਉਪਾਵਣਹਾਰੁ ॥
निर्माता देवाने प्रत्येकाला निर्माण केले आहे.

ਆਪੇ ਕੀਤੋਨੁ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰੁ ॥੮॥
आणि गुरूंनी स्वतः ज्ञान निर्माण केले आहे. ॥८॥

ਬਹੁਤੇ ਭੇਖ ਕਰਹਿ ਭੇਖਧਾਰੀ ॥
वेषधारी अनेक वेश धारण करतात.

ਭਵਿ ਭਵਿ ਭਰਮਹਿ ਕਾਚੀ ਸਾਰੀ ॥
ते कच्च्या फास्यासारखे भटकत राहतात.

ਐਥੈ ਸੁਖੁ ਨ ਆਗੈ ਹੋਇ ॥
त्यांना ना या जगात सुख मिळतं ना परलोकात सुख.

ਮਨਮੁਖ ਮੁਏ ਅਪਣਾ ਜਨਮੁ ਖੋਇ ॥
मन-बुद्धी असलेले जीव आपला अमूल्य जीव गमावून मरतात.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ॥
सत्गुरूंची सेवा केली तर त्यांचा भ्रम दूर होतो आणि.

ਘਰ ਹੀ ਅੰਦਰਿ ਸਚੁ ਮਹਲੁ ਪਾਏ ॥੯॥
शरीरासारखे सत्य आपल्याला आपल्या घरातच सापडते. ॥९॥

ਆਪੇ ਪੂਰਾ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥
तेच पूर्ण देव करतो.

ਏਹਿ ਥਿਤੀ ਵਾਰ ਦੂਜਾ ਦੋਇ ॥
या तारखा आणि वेळा द्वैत निर्माण करतात.

ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਝਹੁ ਅੰਧੁ ਗੁਬਾਰੁ ॥
सतगुरुशिवाय जगात पूर्ण अंधारच राहतो.

ਥਿਤੀ ਵਾਰ ਸੇਵਹਿ ਮੁਗਧ ਗਵਾਰ ॥
केवळ मुर्ख आणि मूर्ख लोकच तारखा आणि वेळेवर विश्वास ठेवतात.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥
हे नानक! जो गुरुमुख होऊन ज्ञान प्राप्त करतो, त्याला बुद्धी प्राप्त होते आणि.

ਇਕਤੁ ਨਾਮਿ ਸਦਾ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੧੦॥੨॥
तो नेहमी भगवंताच्या नामात लीन असतो.॥१०॥२॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੧ ਛੰਤ ਦਖਣੀ
बिलावलु महाला १ छंत दखनी

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्‌गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਮੁੰਧ ਨਵੇਲੜੀਆ ਗੋਇਲਿ ਆਈ ਰਾਮ ॥
मुग्धा ही नववधू सजीव रूपाने काही दिवसांसाठी संसाराच्या रूपाने या कुरणात आली आहे.

ਮਟੁਕੀ ਡਾਰਿ ਧਰੀ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ਰਾਮ ॥
त्याने डोक्यावरून दुधाने भरलेले भांडे खाली केले आणि देवावर लक्ष केंद्रित केले.

ਲਿਵ ਲਾਇ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹੀ ਗੋਇਲਿ ਸਹਜਿ ਸਬਦਿ ਸੀਗਾਰੀਆ ॥
भगवंताची भक्ती करून त्यांनी शब्दाला सहज शोभले आहे.

ਕਰ ਜੋੜਿ ਗੁਰ ਪਹਿ ਕਰਿ ਬਿਨੰਤੀ ਮਿਲਹੁ ਸਾਚਿ ਪਿਆਰੀਆ ॥
हात जोडून ती गुरूला तिला तिच्या खऱ्या प्रियकराशी पुन्हा जोडण्याची विनंती करते.

ਧਨ ਭਾਇ ਭਗਤੀ ਦੇਖਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧੁ ਨਿਵਾਰਿਆ ॥
भक्तीतून प्रियकर पाहून त्याने वासना आणि क्रोध दूर केला आहे.

ਨਾਨਕ ਮੁੰਧ ਨਵੇਲ ਸੁੰਦਰਿ ਦੇਖਿ ਪਿਰੁ ਸਾਧਾਰਿਆ ॥੧॥
अरे नानक, त्या सुंदर नवविवाहित वधूने तिला पाहून प्रियकराची पूजा केली. ॥१॥

ਸਚਿ ਨਵੇਲੜੀਏ ਜੋਬਨਿ ਬਾਲੀ ਰਾਮ ॥
हे नवविवाहित स्त्री! तारुण्यातही सत्याने निर्दोष राहा.

ਆਉ ਨ ਜਾਉ ਕਹੀ ਅਪਨੇ ਸਹ ਨਾਲੀ ਰਾਮ ॥
तुमच्या पतीसोबत राहा आणि इतरत्र कुठेही येऊ नका.

ਨਾਹ ਅਪਨੇ ਸੰਗਿ ਦਾਸੀ ਮੈ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਕੀ ਭਾਵਏ ॥
आपल्या प्रभूबरोबर त्याचा गुलाम म्हणून जगा. मला हरीची भक्ती आवडते.

ਅਗਾਧਿ ਬੋਧਿ ਅਕਥੁ ਕਥੀਐ ਸਹਜਿ ਪ੍ਰਭ ਗੁਣ ਗਾਵਏ ॥
ज्याचे ज्ञान अफाट आणि अवर्णनीय आहे, मी त्या भगवंताचे गुणगान करीत असतो.

ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਸਾਲ ਰਸੀਆ ਰਵੈ ਸਾਚਿ ਪਿਆਰੀਆ ॥
राम हे नाव रसांचा सागर आहे. ही उत्कटता सत्यावर प्रेम करणाऱ्यालाच आनंद देते.

ਗੁਰਿ ਸਬਦੁ ਦੀਆ ਦਾਨੁ ਕੀਆ ਨਾਨਕਾ ਵੀਚਾਰੀਆ ॥੨॥
हे नानक! ज्याला गुरूंनी शब्द दिले आहेत तोच विचाराने शहाणा झाला आहे. ॥२॥

ਸ੍ਰੀਧਰ ਮੋਹਿਅੜੀ ਪਿਰ ਸੰਗਿ ਸੂਤੀ ਰਾਮ ॥
परमेश्वराने मोहित झालेल्या जिवंत स्त्रीलाच त्याचा सहवास लाभतो.

ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਇ ਚਲੋ ਸਾਚਿ ਸੰਗੂਤੀ ਰਾਮ ॥
गुरूंच्या उपदेशांचे पालन करणारी जिवंत स्त्री सत्यातच विलीन होते.

ਧਨ ਸਾਚਿ ਸੰਗੂਤੀ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਸੂਤੀ ਸੰਗਿ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀਆ ॥
तिच्या मैत्रिणींसह, ती सत्यात लीन राहते आणि भगवंताशी एकरूप होते.

ਇਕ ਭਾਇ ਇਕ ਮਨਿ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹਮ ਮੇਲੀਆ ॥
एक चित्त राहिल्याने भगवंताचे नाम प्रेमाने मनात स्थिरावले आणि सतगुरुंनी ते भगवंतात विलीन केले.

ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਘੜੀ ਨ ਚਸਾ ਵਿਸਰੈ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਨਿਰੰਜਨੋ ॥
मला तो निरंजन हृदयाच्या प्रत्येक स्पंदनाने आठवतो आणि तो दिवसरात्र मला क्षणभरही विसरत नाही.

ਸਬਦਿ ਜੋਤਿ ਜਗਾਇ ਦੀਪਕੁ ਨਾਨਕਾ ਭਉ ਭੰਜਨੋ ॥੩॥
हे नानक! मनाच्या दिव्यात शब्दाचा प्रकाश पडला आहे जो सर्व भीती नष्ट करू शकतो. ॥३॥

ਜੋਤਿ ਸਬਾਇੜੀਏ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸਾਰੇ ਰਾਮ ॥
हे मित्र ज्याचा प्रकाश तिन्ही लोकांमध्ये पसरलेला आहे.

ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਅਲਖ ਅਪਾਰੇ ਰਾਮ ॥
तो अदृश्य, अफाट देव प्रत्येक शरीरात वास करतो.

ਅਲਖ ਅਪਾਰ ਅਪਾਰੁ ਸਾਚਾ ਆਪੁ ਮਾਰਿ ਮਿਲਾਈਐ ॥
अहंकाराचा नाश करूनच त्या अदृश्य, अथांग खऱ्या देवाला भेटता येते.

ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਲੋਭੁ ਜਾਲਹੁ ਸਬਦਿ ਮੈਲੁ ਚੁਕਾਈਐ ॥
तुमचा अहंकार, आसक्ती आणि लोभ जाळून टाका आणि तुमच्या मनातील घाण शब्दांद्वारे काढून टाका.

ਦਰਿ ਜਾਇ ਦਰਸਨੁ ਕਰੀ ਭਾਣੈ ਤਾਰਿ ਤਾਰਣਹਾਰਿਆ ॥

श्रद्धेने त्याच्या दारात जाऊन त्याचे दर्शन घ्या. हे तारणहार, मला या जगाच्या महासागरातून एक केबल दे.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਚਾਖਿ ਤ੍ਰਿਪਤੀ ਨਾਨਕਾ ਉਰ ਧਾਰਿਆ ॥੪॥੧॥

हे नानक! ज्याने हरीला आपल्या हृदयात वसवले आहे तो हरिच्या नामाचा आस्वाद घेतल्यावर तृप्त होतो.॥ ४॥ १॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥

बिलावलु महाला १ ॥

ਮੈ ਮਨਿ ਚਾਉ ਘਣਾ ਸਾਚਿ ਵਿਗਾਸੀ ਰਾਮ ॥

हे मित्रा! माझ्या मनात एक मोठी उत्कटता निर्माण झाली आहे, मी सत्यातच आनंदी राहतो.

ਮੋਹੀ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਰੇ ਪ੍ਰਭਿ ਅਬਿਨਾਸੀ ਰਾਮ ॥

शाश्वत देवाच्या प्रेमाने मला मोहित केले आहे.

ਅਵਿਗਤੋ ਹਰਿ ਨਾਥੁ ਨਾਥਹ ਤਿਸੈ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀਐ ॥

अविचल देव हा प्रभूंचा स्वामी आहे, त्याला जे आवडते ते घडते.

ਕਿਰਪਾਲੁ ਸਦਾ ਦਇਆਲੁ ਦਾਤਾ ਜੀਆ ਅੰਦਰਿ ਤੂੰ ਜੀਐ ॥

हे दाता! तू सदैव दयाळू आणि दयाळू आहेस आणि तू सर्व प्राणिमात्रांमध्ये जीवन स्वरूप आहेस.

ਮੈ ਅਵਰੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਧਿਆਨੁ ਪੂਜਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅੰਤਰਿ ਵਸਿ ਰਹੇ ॥
मी कोणत्याही ज्ञानावर, ध्यानावर किंवा उपासनेवर विश्वास ठेवत नाही, हरीचे नाम माझ्या मनात वास करत आहे.

ਭੇਖੁ ਭਵਨੀ ਹਠੁ ਨ ਜਾਨਾ ਨਾਨਕਾ ਸਚੁ ਗਹਿ ਰਹੇ ॥੧॥
हे नानक! मी कोणत्याही प्रच्छन्न तीर्थयात्रा किंवा हठयोगावर विश्वास ठेवत नाही कारण मी सत्य स्वीकारले आहे.॥ १॥

ਭਿੰਨੜੀ ਰੈਣਿ ਭਲੀ ਦਿਨਸ ਸੁਹਾਏ ਰਾਮ ॥
देवाच्या प्रेमात भिनलेल्या जिवंत स्त्रीला तिच्या आयुष्यातील रात्री खूप आनंददायी वाटतात आणि दिवसही सुंदर दिसतात.

ਨਿਜ ਘਰਿ ਸੂਤੜੀਏ ਪਿਰਮੁ ਜਗਾਏ ਰਾਮ ॥
आत्म्यामध्ये अज्ञानाच्या निद्रेत झोपलेल्या स्त्रीला भगवंताचे प्रेम जागृत करते.

ਨਵ ਹਾਣਿ ਨਵ ਧਨ ਸਬਦਿ ਜਾਗੀ ਆਪਣੇ ਪਿਰ ਭਾਣੀਆ ॥
या शब्दाने तरुणी जागृत झाली असून तिला प्रियकर आवडू लागली आहे.

ਤਜਿ ਕੂੜੁ ਕਪਟੁ ਸੁਭਾਉ ਦੂਜਾ ਚਾਕਰੀ ਲੋਕਾਣੀਆ ॥
मी खोटेपणा, कपट, दुटप्पीपणा आणि लोकांची सेवा करणे सोडून दिले आहे.

ਮੈ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਕਾ ਹਾਰੁ ਕੰਠੇ ਸਾਚ ਸਬਦੁ ਨੀਸਾਣਿਆ ॥
हरीच्या नावाचा हार मी माझ्या गळ्यात घातला आहे, आता मला खरे बोलण्याचा परवाना मिळाला आहे.

ਕਰ ਜੋੜਿ ਨਾਨਕੁ ਸਾਚੁ ਮਾਗੈ ਨਦਰਿ ਕਰਿ ਤੁਧੁ ਭਾਣਿਆ ॥੨॥
हे भगवान नानक! हात जोडून तो तुमच्याकडून फक्त सत्य विचारतो, जर ते तुम्हाला आवडत असेल तर कृपया त्याच्याकडे दयाळूपणे पहा.॥ २॥

ਜਾਗੁ ਸਲੋਨੜੀਏ ਬੋਲੈ ਗੁਰਬਾਣੀ ਰਾਮ ॥
हे सलोनी! अज्ञानाच्या झोपेतून जागे हो आणि गुरुवाणी वाचा.

ਜਿਨਿ ਸੁਣਿ ਮੰਨਿਅੜੀ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ਰਾਮ ॥
ज्याने अकथनीय कथा मनापासून ऐकली आहे.

ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣੀ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝਏ ॥
अकथनीय कथा ऐकून त्यांना निर्वाण प्राप्त झाले आहे. दुर्लभ गुरुमुखालाच ही वस्तुस्थिती कळते.

ਓਹੁ ਸਬਦਿ ਸਮਾਏ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸੋਝੀ ਸੁਝਏ ॥
शब्दात लीन होऊन तो आपला अहंकार दूर करतो आणि तिन्ही लोकांचे ज्ञान प्राप्त करतो.

ਰਹੈ ਅਤੀਤੁ ਅਪਰੰਪਰਿ ਰਾਤਾ ਸਾਚੁ ਮਨਿ ਗੁਣ ਸਾਰਿਆ ॥
तो अलिप्त राहतो, अनंत परमात्म्यात लीन होतो आणि मनात सत्याची स्तुती करत राहतो.

ਓਹੁ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਸਰਬ ਠਾਈ ਨਾਨਕਾ ਉਰਿ ਧਾਰਿਆ ॥੩॥
हे नानक! सर्वत्र विराजमान असलेला भगवंत त्यांनी आपल्या हृदयात वसवला आहे. ॥३॥

ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਇੜੀਏ ਭਗਤਿ ਸਨੇਹੀ ਰਾਮ ॥
हे जिवंत स्त्री! ज्या देवाने तुला आपल्या महालात बोलावले आहे तो भक्तीप्रेमी आहे.

ਗੁਰਮਤਿ ਮਨਿ ਰਹਸੀ ਸੀਝਸਿ ਦੇਹੀ ਰਾਮ ॥
गुरूंच्या उपदेशाने भक्ती केल्याने मन प्रसन्न राहते आणि शरीर इच्छा पूर्ण होते.

ਮਨੁ ਮਾਰਿ ਰੀਝੈ ਸਬਦਿ ਸੀਝੈ ਤ੍ਰੈ ਲੋਕ ਨਾਥੁ ਪਛਾਣਏ ॥
मन मारून आनंदी होणारी जिवंत स्त्री शब्दांतून तिच्या इच्छा पूर्ण करते. अशा प्रकारे ती त्रिलोकी नाथांना ओळखते.

ਮਨੁ ਡੀਗਿ ਡੋਲਿ ਨ ਜਾਇ ਕਤ ਹੀ ਆਪਣਾ ਪਿਰੁ ਜਾਣਏ ॥
जो आपल्या प्रिय परमेश्वराला जाणतो त्याचे मन कधीही डगमगत नाही आणि कोठेही जात नाही.

ਮੈ ਆਧਾਰੁ ਤੇਰਾ ਤੂ ਖਸਮੁ ਮੇਰਾ ਮੈ ਤਾਣੁ ਤਕੀਆ ਤੇਰਓ ॥
हे देवा! तू माझा स्वामी आहेस, मला फक्त तुझा आधार आहे आणि माझ्याकडे फक्त तुझी शक्ती आहे.

ਸਾਚਿ ਸੁਚਾ ਸਦਾ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਝਗਰੁ ਨਿਬੇਰਓ ॥੪॥੨॥
हे नानक! जो सत्यात लीन असतो तो सदैव शुद्ध असतो. ॥४॥२॥

ਛੰਤ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੪ ਮੰਗਲ
छंत बिलावलु महाला ४ मंगल

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्‌गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਜੈ ਆਇਆ ਮਨੁ ਸੁਖਿ ਸਮਾਣਾ ਰਾਮ ॥
माझ्या हृदयाच्या पलंगावर माझा प्रभु आला आहे त्यामुळे माझे मन प्रसन्न झाले आहे.

ਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਰੰਗਿ ਰਲੀਆ ਮਾਣਾ ਰਾਮ ॥
जेव्हा गुरू प्रसन्न होतात तेव्हाच मला देव सापडला आहे, आता मी त्याच्याबरोबर मजा करत आहे.

ਵਡਭਾਗੀਆ ਸੋਹਾਗਣੀ ਹਰਿ ਮਸਤਕਿ ਮਾਣਾ ਰਾਮ ॥
तीच जिवंत स्त्री भाग्यवान आणि विवाहित आहे, जिच्या कपाळावर हरी नावाचे रत्न दिसते.

ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਸੋਹਾਗੁ ਹੈ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਭਾਣਾ ਰਾਮ ॥੧॥
हे प्रभु नानक! माझ्या मनाला प्रसन्न करणारा माझा प्रिय आहे.॥१॥

ਨਿੰਮਾਣਿਆ ਹਰਿ ਮਾਣੁ ਹੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਆਪੈ ਰਾਮ ॥
नम्र आणि आदरहीन प्राण्यांसाठी फक्त देव आदरणीय आहे आणि फक्त देवच सर्वांसाठी पूज्य आहे.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ਨਿਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਾਪੈ ਰਾਮ ॥
ज्याने गुरूंच्या द्वारे आपला अहंकार दूर केला आहे तो दररोज भगवंताचे नामस्मरण करत राहतो.

ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਰੈ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਹਰਿ ਰਾਪੈ ਰਾਮ ॥
माझा प्रभू त्याला जे आवडते तेच करतो. म्हणूनच तो हरीच्या रंगात लीन राहतो.

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਸਹਜਿ ਮਿਲਾਇਆ ਹਰਿ ਰਸਿ ਹਰਿ ਧ੍ਰਾਪੈ ਰਾਮ ॥੨॥
भगवंताने दास नानकांना सहज स्वतःशी जोडले आहे आणि हरिचा रस पिऊन ते तृप्त राहतात ॥२॥

ਮਾਣਸ ਜਨਮਿ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਰਾਵਣ ਵੇਰਾ ਰਾਮ ॥
मनुष्य जन्मातच देव सापडतो, म्हणून हरिचे स्मरण करण्याचा हा सुवर्णकाळ आहे.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੁ ਸੋੁਹਾਗਣੀ ਰੰਗੁ ਹੋਇ ਘਣੇਰਾ ਰਾਮ ॥
गुरूच्या माध्यमातून आत्मा भगवंताशी एकरूप होऊन वधू बनून परम सुखाची प्राप्ती करतो.

ਜਿਨ ਮਾਣਸ ਜਨਮਿ ਨ ਪਾਇਆ ਤਿਨ੍ਹ ਭਾਗੁ ਮੰਦੇਰਾ ਰਾਮ ॥
ज्यांना मानव जन्मात भगवंताची प्राप्ती झाली नाही त्यांचे हे दुर्दैव आहे.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਖੁ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕੁ ਜਨੁ ਤੇਰਾ ਰਾਮ ॥੩॥
हे भगवान नानक! मी तुझा सेवक आहे, मला तुझ्या आश्रयामध्ये ठेव.॥ ३॥

ਗੁਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਅਗਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰੰਗਿ ਭੀਨਾ ਰਾਮ ॥
गुरूंनी मला भगवंताच्या नामाने बळ दिले आहे त्यामुळे माझे मन आणि शरीर त्याच्या रंगात रंगून गेले आहे.

ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਲੀਨਾ ਰਾਮ ॥
हरिचे नाम भक्तिमय आहे, मी गुरूंच्या द्वारे हरिमध्ये लीन राहतो.

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨ ਜੀਵਦੇ ਜਿਉ ਜਲ ਬਿਨੁ ਮੀਨਾ ਰਾਮ ॥
जसा पाण्याशिवाय मासा जगू शकत नाही, त्याचप्रमाणे हरिच्या नामाशिवाय भक्त जगू शकत नाही.

ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨਾ ਰਾਮ ॥੪॥੧॥੩॥
हे नानक! ज्याला देव सापडला, त्याचे जीवन सफल झाले.॥ ४॥ १॥ ३॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੪ ਸਲੋਕੁ ॥
बिलावलु महाला ४ श्लोक

ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਜਣੁ ਲੋੜਿ ਲਹੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਵਡਭਾਗੁ ॥
आपल्या दयाळू देवाला शोधा, जो त्याच्या मनात वास करतो तो भाग्यवान आहे.

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਵੇਖਾਲਿਆ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਗੁ ॥੧॥
हे नानक! पूर्ण गुरूंनी मला त्यांचे दर्शन दिले आहे, म्हणून आता माझी भक्ती फक्त भगवंतावर केंद्रित आहे. ॥१॥

ਛੰਤ ॥
॥ छंद ॥

ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਵਣਿ ਆਈਆ ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਝਾਗੇ ਰਾਮ ॥
माझ्या अहंकाराचे विष दूर करून मी भगवंताला आनंदित करायला आलो आहे.

ਗੁਰਮਤਿ ਆਪੁ ਮਿਟਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਗੇ ਰਾਮ ॥
गुरूंच्या उपदेशाने मी माझा स्वाभिमान नष्ट केला आहे आणि माझी वृत्ति हरिच्या नामात गुंतलेली आहे.

ਅੰਤਰਿ ਕਮਲੁ ਪਰਗਾਸਿਆ ਗੁਰ ਗਿਆਨੀ ਜਾਗੇ ਰਾਮ ॥
माझ्या हृदयात कमळ फुलले आहे, गुरुच्या ज्ञानाने ते जागृत झाले आहे.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਪੂਰੈ ਵਡਭਾਗੇ ਰਾਮ ॥੧॥
हे नानक! मला पूर्ण भाग्याने भगवंताची प्राप्ती झाली आहे.॥१॥

ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਵਧਾਈ ਰਾਮ ॥
केवळ भगवंतच माझ्या हृदयाला प्रिय आहे आणि हरिचे नाम माझा नमस्कार आहे.

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ਰਾਮ ॥
पूर्ण गुरूद्वारे भगवंताचा शोध घेतल्याने त्यांनी स्वतःला केवळ त्याच्यासाठीच झोकून दिले आहे.

ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ਕਟਿਆ ਜੋਤਿ ਪਰਗਟਿਆਈ ਰਾਮ ॥
माझ्या अज्ञानाचा अंधार नाहीसा होऊन माझ्या मनात प्रकाश पडला आहे.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਹੈ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ ਰਾਮ ॥੨॥
हे नानक नाम हाच माझ्या जीवनाचा आधार आहे आणि मी फक्त हरीच्या नामात आहे.॥२॥

ਧਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਪਿਆਰੈ ਰਾਵੀਆ ਜਾਂ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਈ ਰਾਮ ॥
प्रभूला ते आवडले तेव्हाच प्रिय परमेश्वराने त्याचा आनंद घेतला.

ਅਖੀ ਪ੍ਰੇਮ ਕਸਾਈਆ ਜਿਉ ਬਿਲਕ ਮਸਾਈ ਰਾਮ ॥
मांजराचे डोळे जसे उंदराकडे असतात तसे त्याचे डोळे प्रेमाने आकर्षित झाले.

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਮੇਲਿਆ ਹਰਿ ਰਸਿ ਆਘਾਈ ਰਾਮ ॥
पूर्ण गुरूने तिला हरिशी एकरूप केले आहे आणि रस पिऊन हरि तृप्त झाला आहे.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਵਿਗਸਿਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ਰਾਮ ॥੩॥
हे नानक! हरिच्या नावाने तिच्या हृदयाचे कमळ फुलले आहे आणि ती फक्त हरीचीच भक्ती राहते. ॥३॥

ਹਮ ਮੂਰਖ ਮੁਗਧ ਮਿਲਾਇਆ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਰਾਮ ॥
देवाने कृपापूर्वक मूर्ख आणि अज्ञानी मला स्वतःसह स्वीकारले आहे.

ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ ਸਾਬਾਸਿ ਹੈ ਜਿਨਿ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ਰਾਮ ॥
तो गुरु धन्य आहे आणि स्तुतीस पात्र आहे ज्याने माझा अहंकार नष्ट केला आहे.

ਜਿਨ੍ ਵਡਭਾਗੀਆ ਵਡਭਾਗੁ ਹੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਉਰ ਧਾਰੀ ਰਾਮ ॥
ज्यांचे दैव बलवत्तर झाले त्यांच्या हृदयात भगवंताने वास केला.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਤੂ ਨਾਮੇ ਬਲਿਹਾਰੀ ਰਾਮ ॥੪॥੨॥੪॥
हे नानक! नामाची स्तुती करत राहा आणि नामात त्यागित व्हा. ४॥ २॥ ४॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ
बिलावलु महाला ५ छंत

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्‌गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਮੰਗਲ ਸਾਜੁ ਭਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਗਾਇਆ ਰਾਮ ॥
मित्रा, खूप आनंदाचा प्रसंग आला आहे, मी माझ्या परमेश्वराचे गुणगान गायले आहे.

ਅਬਿਨਾਸੀ ਵਰੁ ਸੁਣਿਆ ਮਨਿ ਉਪਜਿਆ ਚਾਇਆ ਰਾਮ ॥
माझ्या अमर वराचे नाव ऐकताच माझ्या मनात मोठी इच्छा निर्माण झाली.

ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਗੈ ਵਡੈ ਭਾਗੈ ਕਬ ਮਿਲੀਐ ਪੂਰਨ ਪਤੇ ॥
सुदैवाने, माझ्या मनात त्याच्याबद्दल प्रेम निर्माण झाले आहे, आता मला माझा परिपूर्ण पती परमेश्वर कधी भेटेल?

ਸਹਜੇ ਸਮਾਈਐ ਗੋਵਿੰਦੁ ਪਾਈਐ ਦੇਹੁ ਸਖੀਏ ਮੋਹਿ ਮਤੇ ॥
हे मित्रा! मला अशी शिकवण दे की मी गोविंदाची प्राप्ती करू शकेन आणि त्याच्यात सहज लीन राहू शकेन.

ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਠਾਢੀ ਕਰਉ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਭੁ ਕਵਨ ਜੁਗਤੀ ਪਾਇਆ ॥
मी रात्रंदिवस त्याची सेवा करीन, मग देव कोणत्या पद्धतीने सापडेल?

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਕਰਹੁ ਕਿਰਪਾ ਲੈਹੁ ਮੋਹਿ ਲੜਿ ਲਾਇਆ ॥੧॥
नानकांची विनंती आहे की हे परमेश्वरा! मला स्वतःशी एकरूप करा. ॥१॥

ਭਇਆ ਸਮਾਹੜਾ ਹਰਿ ਰਤਨੁ ਵਿਸਾਹਾ ਰਾਮ ॥
जेव्हा शुभ मुहूर्त आला तेव्हा मी हरीच्या रूपात एक रत्न विकत घेतले.

ਖੋਜੀ ਖੋਜਿ ਲਧਾ ਹਰਿ ਸੰਤਨ ਪਾਹਾ ਰਾਮ ॥
शोधणाऱ्याने खूप शोधाशोध करून त्याला हरिच्या संतांकडून शोधून काढले आहे.

ਮਿਲੇ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ਦਇਆ ਧਾਰੇ ਕਥਹਿ ਅਕਥ ਬੀਚਾਰੋ ॥
मला एक सुंदर संत सापडला आहे जो दयाळूपणे अकथनीय कथा सांगत असतो.

ਇਕ ਚਿਤਿ ਇਕ ਮਨਿ ਧਿਆਇ ਸੁਆਮੀ ਲਾਇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੋ ॥
मी प्रेमाने आणि आपुलकीने माझ्या प्रभूचे ध्यान आणि ध्यान करतो.

ਕਰ ਜੋੜਿ ਪ੍ਰਭ ਪਹਿ ਕਰਿ ਬਿਨੰਤੀ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਲਾਹਾ ॥
हात जोडून मी परमेश्वराला विनंती करतो की मला हरी यशाचा लाभ मिळो.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਤੇਰਾ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਗਮ ਅਥਾਹਾ ॥੨॥
नानक प्रार्थना करतात, हे अगम्य अथांग परमेश्वरा! मी तुझा सेवक आहे.

ਸਾਹਾ ਅਟਲੁ ਗਣਿਆ ਪੂਰਨ ਸੰਜੋਗੋ ਰਾਮ ॥
मित्रा! देवासोबत लग्नाचा काळ पक्का आहे आणि सर्व योगायोग पूर्ण होतात.

ਸੁਖਹ ਸਮੂਹ ਭਇਆ ਗਇਆ ਵਿਜੋਗੋ ਰਾਮ ॥
मला सर्व सुख प्राप्त झाले आहे आणि माझा वियोग दूर झाला आहे.

ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਆਏ ਪ੍ਰਭ ਧਿਆਏ ਬਣੇ ਅਚਰਜ ਜਾਞੀਆਂ ॥
भगवंताचे चिंतन करणारे संत एकत्र आले आहेत. अशा प्रकारे तो एक अद्भुत वर राहतो.

ਮਿਲਿ ਇਕਤ੍ਰ ਹੋਏ ਸਹਜਿ ਢੋਏ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਉਪਜੀ ਮਾਞੀਆ ॥
सर्वजण मिरवणुकीत एकत्र जमले आणि शांतपणे माझ्या घरी पोहोचले. माझ्या नातेवाईकांचे त्याच्यावर प्रेम निर्माण झाले आहे.

ਮਿਲਿ ਜੋਤਿ ਜੋਤੀ ਓਤਿ ਪੋਤੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਭਿ ਰਸ ਭੋਗੋ ॥
माझा प्रकाश तानासारखा एक झाला आहे, अंतिम प्रकाशात एकरूप झाला आहे. सर्वजण मिळून हरिनामाचा आनंद लुटत आहेत.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਭ ਸੰਤਿ ਮੇਲੀ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਜੋਗੋ ॥੩॥
नानक प्रार्थना करतात की संतांनी जिवंत स्त्रीला सर्व काही करण्यास सक्षम असलेल्या परमेश्वराची भेट घडवून आणली आहे.॥३॥

ਭਵਨੁ ਸੁਹਾਵੜਾ ਧਰਤਿ ਸਭਾਗੀ ਰਾਮ ॥
माझे घर खूप सुंदर झाले आहे आणि पृथ्वी देखील भाग्यवान झाली आहे.

ਪ੍ਰਭੁ ਘਰਿ ਆਇਅੜਾ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਲਾਗੀ ਰਾਮ ॥
माझा प्रभू घरात आला आहे. मी स्वतःला गुरूंच्या चरणी अर्पण केले आहे.

ਗੁਰ ਚਰਣ ਲਾਗੀ ਸਹਜਿ ਜਾਗੀ ਸਗਲ ਇਛਾ ਪੁੰਨੀਆ ॥
गुरूंच्या चरणी बसल्याने मी आता सहज अज्ञानाच्या झोपेतून जागा झालो आहे आणि माझ्या सर्व इच्छा पूर्ण झाल्या आहेत.

ਮੇਰੀ ਆਸ ਪੁਰੀ ਸੰਤ ਧੁਰੀ ਹਰਿ ਮਿਲੇ ਕੰਤ ਵਿਛੁੰਨਿਆ ॥
संतांच्या चरणांची धूळ घेतल्याने माझी आशा पूर्ण झाली आहे, मला माझा पराकोटीचा पती परमेश्वर मिळाला आहे.

ਆਨੰਦ ਅਨਦਿਨੁ ਵਜਹਿ ਵਾਜੇ ਅਹੰ ਮਤਿ ਮਨ ਕੀ ਤਿਆਗੀ ॥
माझ्या आयुष्यातील प्रत्येक दिवस आनंदात जातो, 'अहद' हा शब्द माझ्या मनात घुमत राहतो आणि मी माझ्या मनातील अहंकार सोडला आहे.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਸੁਆਮੀ ਸੰਤਸੰਗਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥੪॥੧॥
नानकांची विनंती आहे की हे स्वामी, मी तुझ्या शरणात आलो आहे आणि संतांसह मी तुझ्यावरच एकनिष्ठ राहतो.॥४॥ १॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
बिलावलू महल्ला ५॥

ਭਾਗ ਸੁਲਖਣਾ ਹਰਿ ਕੰਤੁ ਹਮਾਰਾ ਰਾਮ ॥
माझे नशीब चांगले आहे कारण देव माझा पती आहे.

ਅਨਹਦ ਬਾਜਿਤ੍ਰਾ ਤਿਸੁ ਧੁਨਿ ਦਰਬਾਰਾ ਰਾਮ ॥
त्याच्या दरबारात वाद्ये वाजत राहतात.

ਆਨੰਦ ਅਨਦਿਨੁ ਵਜਹਿ ਵਾਜੇ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਉਮਾਹਾ ॥
तिथे सदैव आनंद असतो, आनंदाची वाद्ये वाजत राहतात आणि रात्रंदिवस आनंद असतो.

ਤਹ ਰੋਗ ਸੋਗ ਨ ਦੂਖੁ ਬਿਆਪੈ ਜਨਮ ਮਰਣੁ ਨ ਤਾਹਾ ॥
रोग, दु:ख किंवा दु:ख नाही किंवा जन्म-मृत्यूचे बंधन नाही.

ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਸੁਧਾ ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥
रिद्धी, सिद्धियां, सुधा रस तेथे उपस्थित असून भक्तीचे भांडार भरले आहे.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰਿ ਵੰਞਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥੧॥
नानक विनंती करतात की मी माझ्या जीवनाच्या आधार परब्रह्मासाठी बलिहारीकडे जावे.॥ १॥

ਸੁਣਿ ਸਖੀਅ ਸਹੇਲੜੀਹੋ ਮਿਲਿ ਮੰਗਲੁ ਗਾਵਹ ਰਾਮ ॥
हे मित्रांनो! ऐका: चला आपण मिळून परमेश्वराची स्तुती करू या.

ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਰਾਵਹ ਰਾਮ ॥
तुमच्या शरीरात आणि मनात प्रेम निर्माण करून त्याचे स्मरण करा.

ਕਰਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਰਾਵਹ ਤਿਸੈ ਭਾਵਹ ਇਕ ਨਿਮਖ ਪਲਕ ਨ ਤਿਆਗੀਐ ॥
जेव्हा आपण त्याचे प्रेमाने स्मरण करतो तेव्हा आपल्याला तो खूप आवडतो. म्हणून, आपण त्याचे स्मरण डोळ्याच्या झटक्यांपेक्षा जास्त सोडू नये.

ਗਹਿ ਕੰਠਿ ਲਾਈਐ ਨਹ ਲਜਾਈਐ ਚਰਨ ਰਜ ਮਨੁ ਪਾਗੀਐ ॥
आपण त्याला धरून मिठी मारली पाहिजे आणि या कामात लाज वाटू नये. त्याच्या चरणांची धूळ आपण आपल्या मनात घ्यावी.

ਭਗਤਿ ਠਗਉਰੀ ਪਾਇ ਮੋਹਹ ਅਨਤ ਕਤਹੂ ਨ ਧਾਵਹ ॥
चला भक्तीरूपाने परमेश्वराला ठुगुरी खाऊ घालून मंत्रमुग्ध करूया आणि कुठेही भटकू नका.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਮਿਲਿ ਸੰਗਿ ਸਾਜਨ ਅਮਰ ਪਦਵੀ ਪਾਵਹ ॥੨॥
नानक विनंती करतात की आपण आपल्या सजनाला भेटावे आणि अमर दर्जा प्राप्त करावा. ॥२॥

ਬਿਸਮਨ ਬਿਸਮ ਭਈ ਪੇਖਿ ਗੁਣ ਅਬਿਨਾਸੀ ਰਾਮ ॥
अमर परमेश्वराचे गुण पाहून मी थक्क होतो.

ਕਰੁ ਗਹਿ ਭੁਜਾ ਗਹੀ ਕਟਿ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ਰਾਮ ॥
त्याने माझा हात आणि बाहू पकडून माझा यमाचा फास कापला आहे.

ਗਹਿ ਭੁਜਾ ਲੀਨ੍ਹੀ ਦਾਸਿ ਕੀਨ੍ਹੀ ਅੰਕੁਰਿ ਉਦੋਤੁ ਜਣਾਇਆ ॥
त्याने माझा हात धरून मला आपली दासी बनवले आणि माझ्या नशिबाच्या बीजाला जन्म दिला.

ਮਲਨ ਮੋਹ ਬਿਕਾਰ ਨਾਠੇ ਦਿਵਸ ਨਿਰਮਲ ਆਇਆ ॥
माझ्या मनातून अशुद्धता, आसक्ती आणि विकार निघून गेले आहेत आणि जीवनाचा स्पष्ट दिवस उजाडला आहे.

ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਧਾਰੀ ਮਨਿ ਪਿਆਰੀ ਮਹਾ ਦੁਰਮਤਿ ਨਾਸੀ ॥
त्याची दयाळू दृष्टी माझ्या मनाला अतिशय प्रिय झाली आहे आणि माझ्या मनातून दुष्ट मनाचा नाश झाला आहे.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਭਈ ਨਿਰਮਲ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲੇ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥੩॥
नानक विनंती करतात की, अमर परमेश्वराला भेटल्यानंतर माझे मन शुद्ध झाले आहे.॥ ३॥

ਸੂਰਜ ਕਿਰਣਿ ਮਿਲੇ ਜਲ ਕਾ ਜਲੁ ਹੂਆ ਰਾਮ ॥
ज्याप्रमाणे सूर्याची किरणे सूर्यामध्ये विलीन होतात आणि पाणी पाण्यामध्ये विलीन होते.

ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਰਲੀ ਸੰਪੂਰਨੁ ਥੀਆ ਰਾਮ ॥
त्याचप्रमाणे आत्मप्रकाश परम प्रकाशात विलीन होऊन जीवाचा अंश पूर्ण झाला आहे.

ਬ੍ਰਹਮੁ ਦੀਸੈ ਬ੍ਰਹਮੁ ਸੁਣੀਐ ਏਕੁ ਏਕੁ ਵਖਾਣੀਐ ॥
जे काही दिसते आणि ऐकले जाते ते फक्त ब्रह्म आहे आणि फक्त ब्रह्मच बोलले जात आहे.

ਆਤਮ ਪਸਾਰਾ ਕਰਣਹਾਰਾ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨਾ ਨਹੀ ਜਾਣੀਐ ॥
निर्मात्याने स्वतः परम प्रकाश पसरविला आहे आणि परमेश्वराशिवाय काहीही ज्ञात नाही.

ਆਪਿ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਭੁਗਤਾ ਆਪਿ ਕਾਰਣੁ ਕੀਆ ॥
तो स्वतःच कर्ता आहे, तो भोगणारा आहे आणि त्यानेच हे जग निर्माण केले आहे.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਜਾਣਹਿ ਜਿਨ੍ਹੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਆ ॥੪॥੨॥
नानक विनंती करतात की ही वस्तुस्थिती ज्याने हरी रस प्याला त्यालाच कळते.॥४॥२॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ
बिलावलु महाला ५ छंत

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਸਖੀ ਆਉ ਸਖੀ ਵਸਿ ਆਉ ਸਖੀ ਅਸੀ ਪਿਰ ਕਾ ਮੰਗਲੁ ਗਾਵਹ ॥
हे मित्रा! मनापासून या, आपण सर्व मिळून परमेश्वराची स्तुती करू या.

ਤਜਿ ਮਾਨੁ ਸਖੀ ਤਜਿ ਮਾਨੁ ਸਖੀ ਮਤੁ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਭਾਵਹ ॥
हे मित्रा! तुझा गर्व सोडून दे, कदाचित या मार्गाने तुझा प्रियकर प्रसन्न होईल.

ਤਜਿ ਮਾਨੁ ਮੋਹੁ ਬਿਕਾਰੁ ਦੂਜਾ ਸੇਵਿ ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨੋ ॥
अहंकार, आसक्ती आणि दुर्गुण सोडा आणि भगवंताच्या शुद्ध स्वरूपाची पूजा करा.

ਲਗੁ ਚਰਣ ਸਰਣ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਗਲ ਦੁਰਤ ਬਿਖੰਡਨੋ ॥
त्या दयाळू प्रियाच्या चरणी शरण जा, तो सर्व पापांचा नाश करणारा आहे.

ਹੋਇ ਦਾਸ ਦਾਸੀ ਤਜਿ ਉਦਾਸੀ ਬਹੁੜਿ ਬਿਧੀ ਨ ਧਾਵਾ ॥
दु:ख सोडा आणि परमेश्वराच्या सेवकांचे दास व्हा, मग तुम्हाला पुन्हा भटकावे लागणार नाही.

ਨਾਨਕੁ ਪਇਅੰਪੈ ਕਰਹੁ ਕਿਰਪਾ ਤਾਮਿ ਮੰਗਲੁ ਗਾਵਾ ॥੧॥
नानक विनवणी करतात, हे देवा! माझ्यावर अशी दया कर की आम्ही तुझे गुणगान गात राहू. ॥१॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪ੍ਰਿਅ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮੈ ਅੰਧੁਲੇ ਟੋਹਨੀ ॥
माझ्या प्रेयसीच्या नावाचे अमृत आंधळ्यासाठी काठीसारखे आहे.

ਓਹ ਜੋਹੈ ਬਹੁ ਪਰਕਾਰ ਸੁੰਦਰਿ ਮੋਹਨੀ ॥
सुंदर मोहिनी जीवाला अनेक प्रकारे आकर्षित करण्याचा प्रयत्न करते.

ਮੋਹਨੀ ਮਹਾ ਬਚਿਤ੍ਰਿ ਚੰਚਲਿ ਅਨਿਕ ਭਾਵ ਦਿਖਾਵਏ ॥
ही मोहिनी अतिशय विचित्र आणि खेळकर आहे आणि जिवंत प्राण्यांना अनेक राग दाखवते.

ਹੋਇ ਢੀਠ ਮੀਠੀ ਮਨਹਿ ਲਾਗੈ ਨਾਮੁ ਲੈਣ ਨ ਆਵਏ ॥
तो उद्धट होतो आणि मनाला गोड वाटतो, म्हणूनच जीव भगवंताचे नामस्मरण करत नाही.

ਗ੍ਰਿਹ ਬਨਹਿ ਤੀਰੈ ਬਰਤ ਪੂਜਾ ਬਾਟ ਘਾਟੈ ਜੋਹਨੀ ॥
जंगलाच्या काठावर असलेल्या या घरी व्रतपूजा करताना राह घाट सर्वत्र दिसतो.

ਨਾਨਕੁ ਪਇਅੰਪੈ ਦਇਆ ਧਾਰਹੁ ਮੈ ਨਾਮੁ ਅੰਧੁਲੇ ਟੋਹਨੀ ॥੨॥
नानक प्रार्थना करतात, हे देवा! दया कर, तुझे नावच माझ्या आंधळ्यासाठी काठीसारखे आहे.
॥२॥

ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਪ੍ਰਿਅ ਨਾਥ ਜਿਉ ਜਾਨਹੁ ਤਿਉ ਰਖਹੁ ॥
हे प्रिय परमेश्वरा! तुला योग्य वाटेल तसे माझे रक्षण कर.

ਚਤੁਰਾਈ ਮੋਹਿ ਨਾਹਿ ਰੀਝਾਵਉ ਕਹਿ ਮੁਖਹੁ ॥
माझ्या तोंडाने काहीही बोलून तुम्हाला कसे खूश करावे हे कोणत्याही हुशारीला कळत नाही.

ਨਹ ਚਤੁਰਿ ਸੁਘਰਿ ਸੁਜਾਨ ਬੇਤੀ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨਿ ਗੁਨੁ ਨਹੀ ॥
मी हुशार, हुशार किंवा हुशारही नाही. मी गुणरहित आहे आणि माझ्यात गुण नाहीत.

ਨਹ ਰੂਪ ਧੂਪ ਨ ਨੈਣ ਬੰਕੇ ਜਹ ਭਾਵੈ ਤਹ ਰਖੁ ਤੁਹੀ ॥
माझे सौंदर्य किंवा डोळे सुंदर नाहीत. तुला योग्य वाटेल तसे मला ठेवा.

ਜੈ ਜੈ ਜਇਅੰਪਹਿ ਸਗਲ ਜਾ ਕਉ ਕਰੁਣਾਪਤਿ ਗਤਿ ਕਿਨਿ ਲਖਹੁ ॥
हे करुणेच्या स्वामी! सर्वजण तुझी स्तुती करीत आहेत आणि तुझा मार्ग कोणालाच माहित नाही.

ਨਾਨਕੁ ਪਇਅੰਪੈ ਸੇਵ ਸੇਵਕੁ ਜਿਉ ਜਾਨਹੁ ਤਿਉ ਮੋਹਿ ਰਖਹੁ ॥੩॥
नानक विनवणी करतात, हे परमेश्वरा! मी तुझा सेवक आहे, मला तुझी सेवा करण्याची संधी दे, तुला योग्य वाटेल तसे माझे रक्षण कर. ॥३॥

ਮੋਹਿ ਮਛੁਲੀ ਤੁਮ ਨੀਰ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਸਰੈ ॥
हे परमेश्वरा! मी मासा आहे आणि तू पाणी आहेस, तुझ्याशिवाय मी कसे जगू?

ਮੋਹਿ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਤੁਮ੍ ਬੂੰਦ ਤ੍ਰਿਪਤਉ ਮੁਖਿ ਪਰੈ ॥

मी पपीहा आणि तू स्वाती ड्रॉप. हा थेंब तोंडात पडल्यावरच मला समाधान मिळते.

ਮੁਖਿ ਪਰੈ ਹਰੈ ਪਿਆਸ ਮੇਰੀ ਜੀਅ ਹੀਆ ਪ੍ਰਾਨਪਤੇ ॥

हा थेंब माझ्या तोंडात आल्यावर माझी तहान भागवतो. हे प्राणपती, तू माझे प्राण आणि हृदय आहेस.

ਲਾਡਿਲੇ ਲਾਡ ਲਡਾਇ ਸਭ ਮਹਿ ਮਿਲੁ ਹਮਾਰੀ ਹੋਇ ਗਤੇ ॥

अरे प्रिये, तुझ्या प्रेमळपणामुळे आम्हाला हालचाल होते.

ਚੀਤਿ ਚਿਤਵਉ ਮਿਟੁ ਅੰਧਾਰੇ ਜਿਉ ਆਸ ਚਕਵੀ ਦਿਨੁ ਚਰੈ ॥

ज्याप्रमाणे चकवीला दिवस उगवेल अशी आशा आहे, त्याचप्रमाणे माझ्या अज्ञानाचा अंधार नाहीसा व्हावा म्हणून मी माझ्या मनात तुझे स्मरण करत राहतो.

ਨਾਨਕੁ ਪਇਅੰਪੈ ਪ੍ਰਿਅ ਸੰਗਿ ਮੇਲੀ ਮਛੁਲੀ ਨੀਰੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ॥੪॥

नानक विनंती करतात की देवाने मला स्वतःमध्ये विलीन केले आहे आणि माशाप्रमाणे देव पाण्याला विसरत नाही.॥ ४॥

ਧਨਿ ਧੰਨਿ ਹਮਾਰੇ ਭਾਗ ਘਰਿ ਆਇਆ ਪਿਰੁ ਮੇਰਾ ॥

मी भाग्यवान आहे की परमेश्वर माझ्या घरी आला आहे.

ਸੋਹੇ ਬੰਕ ਦੁਆਰ ਸਗਲਾ ਬਨੁ ਹਰਾ ॥

माझ्या घराचे दरवाजे सुंदर झाले आहेत आणि संपूर्ण बाग हिरवीगार झाली आहे.

ਹਰ ਹਰਾ ਸੁਆਮੀ ਸੁਖਹ ਗਾਮੀ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਰਸੁ ਘਣਾ ॥

आनंद देणाऱ्या परमेश्वराने माझे जीवन सुखी केले आहे. आता मनात प्रचंड आनंद आणि चव राहिली आहे.

ਨਵਲ ਨਵਤਨ ਨਾਹੁ ਬਾਲਾ ਕਵਨ ਰਸਨਾ ਗੁਨ ਭਣਾ ॥

माझा गोड नवरा नेहमीच नवीन आणि अतिशय सुंदर असतो, मग मी त्याच्या कोणत्या गुणांचे वर्णन करू?

ਮੇਰੀ ਸੇਜ ਸੋਹੀ ਦੇਖਿ ਮੋਹੀ ਸਗਲ ਸਹਸਾ ਦੁਖੁ ਹਰਾ ॥

माझा पलंग सुंदर झाला आहे आणि तो पाहून माझ्या सर्व शंका आणि दुःख दूर झाले आहेत.

ਨਾਨਕੁ ਪਇਅੰਪੈ ਮੇਰੀ ਆਸ ਪੂਰੀ ਮਿਲੇ ਸੁਆਮੀ ਅਪਰੰਪਰਾ ॥੫॥੧॥੩॥
नानक नम्रपणे म्हणतात की, अतुलनीय स्वामींच्या भेटीने माझी आशा पूर्ण झाली आहे. ॥५॥ १॥ ३॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ ਮੰਗਲ
बिलावलु महाला ५ छंत मंगल

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਸਲੋਕੁ ॥
श्लोक ॥

ਸੁੰਦਰ ਸਾਂਤਿ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਨਿਧਿ ਪੀਉ ॥
माझ्या प्रिय प्रभू, तू शांतीचा, दयाळूपणाचा आणि सर्व सुखांचा खजिना आहेस.

ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਪ੍ਰਭ ਭੇਟਿਐ ਨਾਨਕ ਸੁਖੀ ਹੋਤ ਇਹੁ ਜੀਉ ॥੧॥
हे नानक! आनंदाचा सागर परमेश्वराला भेटला तर हे जीवन सुखी होते. ॥१॥

ਛੰਤ ॥
॥ छंद ॥

ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਈਐ ਜਬ ਹੋਵੈ ਭਾਗੋ ਰਾਮ ॥
जेव्हा दैव निर्माण होते तेव्हा आनंदाचा सागर परमेश्वराची प्राप्ती होते

ਮਾਨਨਿ ਮਾਨੁ ਵਞਾਈਐ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਲਾਗੋ ਰਾਮ ॥
गर्व सोडून देवाच्या चरणी अर्पण करा.

ਛੋਡਿ ਸਿਆਨਪ ਚਾਤੁਰੀ ਦੁਰਮਤਿ ਬੁਧਿ ਤਿਆਗੋ ਰਾਮ ॥
तुमची बुद्धी आणि हुशारी सोडा आणि खोट्या मनाचा त्याग करा.

ਨਾਨਕ ਪਉ ਸਰਣਾਈ ਰਾਮ ਰਾਇ ਥਿਰੁ ਹੋਇ ਸੁਹਾਗੋ ਰਾਮ ॥੧॥
नानक म्हणतात की हे आत्म्या! रामाचा आश्रय घेतल्याने तुझा विवाह शाश्वत होईल. ॥१॥

ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਤਜਿ ਕਤ ਲਾਗੀਐ ਜਿਸੁ ਬਿਨੁ ਮਰਿ ਜਾਈਐ ਰਾਮ ॥
ज्या परमेश्वराशिवाय जगणे हे मृत्यूसमान आहे त्याचा त्याग करून दुसऱ्याला अंगीकारणे कसे शक्य आहे?

ਲਾਜ ਨ ਆਵੈ ਅਗਿਆਨ ਮਤੀ ਦੁਰਜਨ ਬਿਰਮਾਈਐ ਰਾਮ ॥
अज्ञानी जीवाला लाज वाटत नाही पण दुष्ट लोकांच्या संगतीत राहतो.

ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਪ੍ਰਭੁ ਤਿਆਗਿ ਕਰੇ ਕਹੁ ਕਤ ਠਹਰਾਈਐ ਰਾਮ ॥
पतितांच्या पावित्र्याचा त्याग करून शांती कशी मिळेल?

ਨਾਨਕ ਭਗਤਿ ਭਾਉ ਕਰਿ ਦਇਆਲ ਕੀ ਜੀਵਨ ਪਦੁ ਪਾਈਐ ਰਾਮ ॥੨॥
हे नानक! दयाळू देवाची उपासना करूनच जीव मोक्ष मिळवू शकतो. ॥२॥

ਸ੍ਰੀ ਗੋਪਾਲੁ ਨ ਉਚਰਹਿ ਬਲਿ ਗਈਏ ਦੁਹਚਾਰਣਿ ਰਸਨਾ ਰਾਮ ॥
भगवंताच्या नामाचा उच्चार न करणाऱ्या अशा वाईट वासना जाळून टाकाव्यात.

ਪ੍ਰਭੁ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਨਹ ਸੇਵਹੀ ਕਾਇਆ ਕਾਕ ਗ੍ਰਸਨਾ ਰਾਮ ॥
जर भक्ताने भगवंताची पूजा केली नाही तर हे शरीर कावळे खाऊन टाकतील.

ਭ੍ਰਮਿ ਮੋਹੀ ਦੂਖ ਨ ਜਾਣਹੀ ਕੋਟਿ ਜੋਨੀ ਬਸਨਾ ਰਾਮ ॥
भ्रमात विसरलेल्या प्राण्याला हे दुःख कळत नाही! जो लाखो जन्मांत भोगतो.

ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਅਵਰੁ ਜਿ ਚਾਹਨਾ ਬਿਸਟਾ ਕ੍ਰਿਮ ਭਸਮਾ ਰਾਮ ॥੩॥
हे नानक! देवाशिवाय इतर कशाचीही इच्छा करणे म्हणजे विष्ठेतील किड्याप्रमाणे मरणे आणि नष्ट होण्यासारखे आहे. ॥३॥

ਲਾਇ ਬਿਰਹੁ ਭਗਵੰਤ ਸੰਗੇ ਹੋਇ ਮਿਲੁ ਬੈਰਾਗਨਿ ਰਾਮ ॥
जगापासून अलिप्त व्हा आणि देवावरील प्रेम वाढवा आणि त्याला भेटा.

ਚੰਦਨ ਚੀਰ ਸੁਗੰਧ ਰਸਾ ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਤਿਆਗਨਿ ਰਾਮ ॥
चंदन, सुंदर वस्त्र, सुगंध, चविष्ट पदार्थ आणि अहंकाराचे विष सोडून द्या.

ਈਤ ਊਤ ਨਹ ਡੋਲੀਐ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਜਾਗਨਿ ਰਾਮ ॥
भगवंताच्या भक्तीत जागृत राहा आणि इकडे तिकडे डगमगू नका.

ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਆਪਣਾ ਸਾ ਅਟਲ ਸੁਹਾਗਨਿ ਰਾਮ ॥੪॥੧॥੪॥
हे नानक! ज्याला तिचा प्रभू सापडला आहे ती स्थिर वधू झाली आहे.॥४॥१॥४॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
बिलावलू महल्ला ५॥

ਹਰਿ ਖੋਜਹੁ ਵਡਭਾਗੀਹੋ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸੰਗੇ ਰਾਮ ॥
हे भाग्यवानांनो! संतांसह देवाचा शोध घ्या.

ਗੁਨ ਗੋਵਿਦ ਸਦ ਗਾਈਅਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੈ ਰੰਗੇ ਰਾਮ ॥
परब्रह्माच्या रंगात सदैव तल्लीन राहा आणि त्याचे गुणगान गा.

ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦ ਹੀ ਸੇਵੀਐ ਪਾਈਅਹਿ ਫਲ ਮੰਗੇ ਰਾਮ ॥
म्हणून अशा भगवंताची उपासना नेहमी करावी ज्याच्याकडून अपेक्षित फळ मिळते.

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤੀ ਜਪਿ ਅਨਤ ਤਰੰਗੇ ਰਾਮ ॥੧॥
हे नानक! भगवंताच्या आश्रयाला या आणि जो जीवनाच्या अनंत लहरींशी खेळत आहे त्याचाच नामजप कर.॥१॥

ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਪ੍ਰਭੂ ਨ ਵੀਸਰੈ ਜਿਨਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਦੀਨਾ ਰਾਮ ॥
ज्या परमेश्वराने मला सर्वस्व दिले आहे तो मला क्षणभरही विसरत नाही.

ਵਡਭਾਗੀ ਮੇਲਾਵੜਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਿਰੁ ਚੀਨ੍ਹ੍ਹਾ ਰਾਮ ॥
मोठ्या भाग्याने मला ते भेटले आणि गुरूंच्या द्वारे मी माझ्या परमेश्वराला ओळखले.

ਬਾਹ ਪਕੜਿ ਤਮ ਤੇ ਕਾਢਿਆ ਕਰਿ ਅਪੁਨਾ ਲੀਨਾ ਰਾਮ ॥
त्याने मला हाताशी धरून अज्ञानाच्या अंधारातून बाहेर काढले आहे आणि मला स्वतःचे केले आहे.

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਨਾਨਕ ਜੀਵੈ ਸੀਤਲੁ ਮਨੁ ਸੀਨਾ ਰਾਮ ॥੨॥
हे नानक! मी त्यांच्या नामस्मरणानेच जीवन प्राप्त करू शकलो आणि माझे मन आणि हृदय शांत झाले. ॥२॥

ਕਿਆ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਕਹਿ ਸਕਉ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਰਾਮ ॥
हे अंतर्यामी परमेश्वरा! मी तुझ्या गुणांचे वर्णन कसे करू?

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਰਾਇਣੈ ਭਏ ਪਾਰਗਰਾਮੀ ਰਾਮ ॥
त्या नारायणाचे स्मरण करून मी अस्तित्त्वाचा सागर पार केला आहे.

ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਗੋਵਿੰਦ ਕੇ ਸਭ ਇਛ ਪੁਜਾਮੀ ਰਾਮ ॥
गोविंदांचे गुणगान गाऊन माझ्या सर्व मनोकामना पूर्ण झाल्या आहेत.

ਨਾਨਕ ਉਧਰੇ ਜਪਿ ਹਰੇ ਸਭਹੂ ਕਾ ਸੁਆਮੀ ਰਾਮ ॥੩॥
हे नानक! सर्वांचा स्वामी असलेल्या हरीचा जप केल्याने मोक्ष प्राप्त होतो. ॥३॥

ਰਸ ਭਿੰਨਿਅੜੇ ਅਪੁਨੇ ਰਾਮ ਸੰਗੇ ਸੇ ਲੋਇਣ ਨੀਕੇ ਰਾਮ ॥
ते डोळे शुभ आहेत जे राम नामाच्या रसाने ओले राहतात.

ਪ੍ਰਭ ਪੇਖਤ ਇਛਾ ਪੁੰਨੀਆ ਮਿਲਿ ਸਾਜਨ ਜੀ ਕੇ ਰਾਮ ॥
साजन प्रभू यांना भेटल्यानंतर आणि त्यांना पाहिल्यानंतर माझ्या सर्व इच्छा पूर्ण झाल्या आहेत.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਬਿਖਿਆ ਰਸ ਫੀਕੇ ਰਾਮ ॥
मला हरीचे अमृत प्राप्त झाले आहे त्यामुळे मायेसारख्या विषाची चव मंद झाली आहे.

ਨਾਨਕ ਜਲੁ ਜਲਹਿ ਸਮਾਇਆ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮੀਕੇ ਰਾਮ ॥੪॥੨॥੫॥੯॥
हे नानक! ज्याप्रमाणे पाणी पाण्यामध्ये विलीन झाले आहे, त्याचप्रमाणे आत्म्याचा प्रकाश परम प्रकाशात विलीन झाला आहे. ॥४॥२॥५॥९॥

ਬਿਲਾਵਲ ਕੀ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੪
बिलावल की वार महाला ४

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्‌गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥
श्लोक महाला ४ ॥

ਹਰਿ ਉਤਮੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਗਾਵਿਆ ਕਰਿ ਨਾਦੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਰਾਗੁ ॥
बिलावल राग गाऊन आम्ही परमात्म्याचा गौरव केला आहे.

ਉਪਦੇਸੁ ਗੁਰੂ ਸੁਣਿ ਮੰਨਿਆ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਪੂਰਾ ਭਾਗੁ ॥
गुरूंचा उपदेश ऐकून मी ते माझ्या मनात बिंबवले आणि पूर्ण प्रारब्धाचा उदय झाला.

ਸਭ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਗੁਣ ਉਚਰੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਉਰਿ ਲਿਵ ਲਾਗੁ ॥
मी रात्रंदिवस त्याचे गुणगान गातो आणि माझ्या हृदयात फक्त हरिचे नाव आहे.

ਸਭੁ ਤਨੁ ਮਨੁ ਹਰਿਆ ਹੋਇਆ ਮਨੁ ਖਿੜਿਆ ਹਰਿਆ ਬਾਗੁ ॥
माझे शरीर आणि मन फुलले आहे आणि माझ्या हृदयाची बागही फुलून आनंदी झाली आहे.

ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ਮਿਟਿ ਗਇਆ ਗੁਰ ਚਾਨਣੁ ਗਿਆਨੁ ਚਰਾਗੁ ॥
गुरूंच्या ज्ञानदीपाच्या प्रकाशामुळे अज्ञानाचा अंधार नाहीसा झाला आहे.

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਜੀਵੈ ਦੇਖਿ ਹਰਿ ਇਕ ਨਿਮਖ ਘੜੀ ਮੁਖਿ ਲਾਗੁ ॥੧॥
नानकांना हरिच्या दर्शनानेच जीवन मिळते! हे हरी! मला क्षणभर दर्शन दे.॥१॥

ਮਃ ੩ ॥
महाला ३ ॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਤਬ ਹੀ ਕੀਜੀਐ ਜਬ ਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਨਾਮੁ ॥
बिलावल राग जेव्हा तोंडात देवाचे नाव असेल तेव्हाच गायला पाहिजे.

ਰਾਗ ਨਾਦ ਸਬਦਿ ਸੋਹਣੇ ਜਾ ਲਾਗੈ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨੁ ॥
राग आणि ध्वनी शब्दांतून तेव्हाच सुंदर दिसतात जेव्हा ध्यान ईश्वरावर केंद्रित होते.

ਰਾਗ ਨਾਦ ਛੋਡਿ ਹਰਿ ਸੇਵੀਐ ਤਾ ਦਰਗਹ ਪਾਈਐ ਮਾਨੁ ॥
राग आणि नाद बाजूला ठेवून देवाची सेवा केली तरच दरबारात मान मिळतो.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬੀਚਾਰੀਐ ਚੂਕੈ ਮਨਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥੨॥
हे नानक! गुरुमुख होऊन ब्रह्मदेवाचे चिंतन केल्याने मनातील अभिमान नाहीसा होतो. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਤੂ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਅਗੰਮੁ ਹੈ ਸਭਿ ਤੁਧੁ ਉਪਾਇਆ ॥
हे परमेश्वरा! तू अगम्य आहेस आणि तू सर्व काही निर्माण केले आहेस.

ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਸਬਾਇਆ ॥
जे काही जग दिसत आहे, तुम्ही स्वतःच त्यात व्याप्त आहात.

ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਤਾੜੀ ਲਾਈਐ ਆਪੇ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥
तू स्वतः समाधी घेतली आहेस आणि तुझे गुणगान गात आहेस.

ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ਭਗਤਹੁ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ਅੰਤਿ ਲਏ ਛਡਾਇਆ ॥
हे भक्तांनो! रात्रंदिवस भगवंताचे ध्यान करत राहा, शेवटी तोच तुम्हाला मुक्त करतो.

ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧॥
ज्याने त्याची सेवा केली त्याला सुख प्राप्त झाले आणि तो हरिच्या नामात विलीन झाला.॥१॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥
श्लोक ३॥

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਬਿਲਾਵਲੁ ਨ ਹੋਵਈ ਮਨਮੁਖਿ ਥਾਇ ਨ ਪਾਇ ॥
द्वैतवादात पडून बिलावल राग गाणे अशक्य आहे आणि स्वार्थी आत्म्याला कुठेही घर मिळत नाही.

ਪਾਖੰਡਿ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥
पाखंड आचरणाने भक्ती साधता येत नाही आणि परमात्म्याची प्राप्ती होऊ शकत नाही.

ਮਨਹਠਿ ਕਰਮ ਕਮਾਵਣੇ ਥਾਇ ਨ ਕੋਈ ਪਾਇ ॥
खंबीर मनाने काम केल्यासच यश मिळू शकते.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਬੀਚਾਰੀਐ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥
हे नानक! जो मनुष्य गुरूंच्या सहवासात स्वतःचे चिंतन करतो तो त्याचा अहंकार नष्ट करतो.

ਆਪੇ ਆਪਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਹੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥
ते परब्रह्म स्वतःच सर्वस्व आहे आणि तो मनात स्थिरावला आहे.

ਜੰਮਣੁ ਮਰਣਾ ਕਟਿਆ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ ॥੧॥
त्याचा जन्म आणि मृत्यू नाहीसा झाला आहे आणि आत्म्याचा प्रकाश परम प्रकाशात विलीन झाला आहे. ॥१॥

ਮਃ ੩ ॥
महाला ३ ॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਕਰਿਹੁ ਤੁਮ੍ ਪਿਆਰਿਹੋ ਏਕਸੁ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥
हे प्रियजनांनो! बिलावल राग गा आणि एका भगवंतावर लक्ष केंद्रित करा.

ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਕਟੀਐ ਸਚੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥
अशा रीतीने जन्ममृत्यूचे दुःख संपून तुम्ही सत्यात विलीन व्हाल.

ਸਦਾ ਬਿਲਾਵਲੁ ਅਨੰਦੁ ਹੈ ਜੇ ਚਲਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥
सतगुरुंच्या आज्ञेचे पालन केल्यास, बिलावल रागात सदैव आनंदी राहतो.

ਸਤਸੰਗਤੀ ਬਹਿ ਭਾਉ ਕਰਿ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥
सत्संगात जाताना नेहमी मनापासून भगवंताचे गुणगान गा.

ਨਾਨਕ ਸੇ ਜਨ ਸੋਹਣੇ ਜਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥੨॥
हे नानक! तेच प्राणी सुंदर आहेत जे गुरुमुख होऊन परमेश्वराशी एकरूप राहतात.॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਵਿਚਿ ਹਰਿ ਆਪਿ ਸੋ ਭਗਤਾ ਕਾ ਮਿਤੁ ਹਰਿ ॥
सर्व प्राणिमात्रांमध्ये वास करणारा हरी हा भक्तांचा जवळचा मित्र आहे.

ਸਭੁ ਕੋਈ ਹਰਿ ਕੈ ਵਸਿ ਭਗਤਾ ਕੈ ਅਨੰਦੁ ਘਰਿ ॥
सर्व काही भगवंताच्या नियंत्रणात आहे आणि भक्तांच्या घरी सदैव आनंद आहे.

ਹਰਿ ਭਗਤਾ ਕਾ ਮੇਲੀ ਸਰਬਤ ਸਉ ਨਿਸੁਲ ਜਨ ਟੰਗ ਧਰਿ ॥
हरी हा आपल्या भक्तांचा हितचिंतक असून त्याचे भक्त कोणतीही चिंता न करता राहतात.

ਹਰਿ ਸਭਨਾ ਕਾ ਹੈ ਖਸਮੁ ਸੋ ਭਗਤ ਜਨ ਚਿਤਿ ਕਰਿ ॥
तो सर्वांचा स्वामी आहे, म्हणून भक्त त्यांचेच स्मरण करत राहतात.

ਤੁਧੁ ਅਪੜਿ ਕੋਇ ਨ ਸਕੈ ਸਭ ਝਖਿ ਝਖਿ ਪਵੈ ਝੜਿ ॥੨॥
सामान्य सजीव देखील त्याच्यापर्यंत पोहोचू शकत नाही, उलट तो क्षय झाल्यामुळे नष्ट होतो.
॥२॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥
श्लोक ३॥

ਬ੍ਰਹਮੁ ਬਿੰਦਹਿ ਤੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾ ਜੇ ਚਲਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥
खरे तर ब्राह्मण हाच जो ब्रह्माला ओळखतो आणि सतगुरुंच्या मार्गदर्शनाचे पालन करतो.

ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਵਸੈ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਗਵਾਇ ॥
ज्यांच्या अंतःकरणात भगवंत असतो त्यांच्याकडून अहंकाराचा रोग बरा होतो.

ਗੁਣ ਰਵਹਿ ਗੁਣ ਸੰਗ੍ਰਹਹਿ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ ॥
जे सद्गुण गातात आणि गुण गोळा करतात ते परम प्रकाशात विलीन होतात.

ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਵਿਰਲੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬਿੰਦਹਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥
ब्रह्माला एकाग्रतेने जाणणारे ब्राह्मण या जगात फार कमी आहेत.

ਨਾਨਕ ਜਿਨ੍ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਹਰਿ ਸਚਾ ਸੇ ਨਾਮਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੧॥
हे नानक! खरा देव ज्यांच्यावर कृपा करतो ते नामातच तल्लीन राहतात.॥ १॥

ਮਃ ੩ ॥
महाला ३ ॥

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕੀਤੀਆ ਸਬਦਿ ਨ ਲਗੋ ਭਾਉ ॥
ज्याने सतगुरूंची सेवा केली नाही किंवा त्यांच्या शब्दांवर विश्वास नाही.

ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਕਮਾਵਣਾ ਅਤਿ ਦੀਰਘੁ ਬਹੁ ਸੁਆਉ ॥
तो अहंकाराच्या अत्यंत जुनाट आजाराने त्रस्त आहे, ज्यामुळे तो अनेक प्रकारच्या दुर्गुणांच्या चवीत अडकतो.

ਮਨਹਠਿ ਕਰਮ ਕਮਾਵਣੇ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਪਾਇ ॥
मनाच्या हट्टीपणामुळे जीव पुन:पुन्हा जीवनाच्या विविध रूपांत पडत राहतो.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਸਫਲੁ ਹੈ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥
त्या गुरुमुखाचा जन्म सफल होतो ज्याला देव स्वतःशी जोडतो.

ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਨਾਮ ਧਨੁ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥੨॥
हे नानक! ज्याच्यावर करुणा आहे तोच त्याची दया दाखवतो तेव्हाच माणसाला कीर्ती आणि संपत्ती मिळते. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਸਭ ਵਡਿਆਈਆ ਹਰਿ ਨਾਮ ਵਿਚਿ ਹਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਿਆਈਐ ॥
हरिच्या नामात माहात्म्य आहे, म्हणून गुरुच्या सान्निध्यात हरिचे ध्यान केले पाहिजे.

ਜਿ ਵਸਤੁ ਮੰਗੀਐ ਸਾਈ ਪਾਈਐ ਜੇ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਈਐ ॥
नामावर लक्ष केंद्रित केले तर माणसाला जे काही हवे असते ते मिळते.

ਗੁਹਜ ਗਲ ਜੀਅ ਕੀ ਕੀਚੈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪਾਸਿ ਤਾ ਸਰਬ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥
सतगुरूंशी मनापासून बोलले तर सर्व सुख प्राप्त होते.

ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਹਰਿ ਉਪਦੇਸੁ ਦੇਇ ਸਭ ਭੁਖ ਲਹਿ ਜਾਈਐ ॥
जेव्हा एखादा परिपूर्ण गुरू एखाद्या जीवाला उपदेश देतो तेव्हा सर्व भूक शमते.

ਜਿਸੁ ਪੂਰਬਿ ਹੋਵੈ ਲਿਖਿਆ ਸੋ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈਐ ॥੩॥
ज्याच्या नशिबात आधीच लिहिले आहे, तोच भगवंताचे गुणगान गातो. ॥३॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥
श्लोक ३॥

ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਖਾਲੀ ਕੋ ਨਹੀ ਮੇਰੈ ਪ੍ਰਭਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥
ज्याला माझा भगवान योगायोगाने गुरूशी जोडतो, तो कोणीही सतगुरूंपासून रिकाम्या हाताने परत येत नाही.

ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਸਫਲੁ ਹੈ ਜੇਹਾ ਕੋ ਇਛੇ ਤੇਹਾ ਫਲੁ ਪਾਏ ॥
सतगुरुंचे दर्शन सफल होते कारण अपेक्षित परिणाम मिळतात.

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੈ ਸਭ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਗਵਾਏ ॥
गुरूंचे शब्द अमृतसारखे आहेत जे सर्व तहान आणि भूक शमवतात.

ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀ ਸੰਤੋਖੁ ਹੋਆ ਸਚੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਏ ॥
हरी रस प्यायल्यानंतर मनुष्य तृप्त होतो आणि सत्य मनात वास करते.

ਸਚੁ ਧਿਆਇ ਅਮਰਾ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਵਜਾਏ ॥
सत्याचे चिंतन केल्याने अमरत्व प्राप्त होते आणि 'अनाहद' हा शब्द मनात गुंजत असतो.

ਸਚੋ ਦਹ ਦਿਸਿ ਪਸਰਿਆ ਗੁਰ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥
सत्याचा प्रसार सर्व दहा दिशांना झालेला आहे.

ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਅੰਦਰਿ ਸਚੁ ਹੈ ਸੇ ਜਨ ਛਪਹਿ ਨ ਕਿਸੈ ਦੇ ਛਪਾਏ ॥੧॥
हे नानक! ज्यांच्या हृदयात सत्य आहे ते भक्त कोणापासून लपून राहत नाहीत, म्हणजेच ते लोकप्रिय होतात.॥ १॥

ਮਃ ੩ ॥
महाला ३ ॥

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥
ज्या गुरूवर तो आशीर्वाद देतो त्याची सेवा केल्यानेच देव सापडतो.

ਮਾਨਸ ਤੇ ਦੇਵਤੇ ਭਏ ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਜਿਸੁ ਦੇਇ ॥
ज्यांना त्याने खरी भक्ती दिली ते मानवातून देव झाले आहेत.

ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਮਿਲਾਇਅਨੁ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੁਚੇਇ ॥
ज्यांचे जीवन आणि आचरण गुरूंच्या वचनाने शुद्ध होते त्यांचा अहंकार नष्ट होतो आणि देव त्यांना स्वतःशी जोडतो.

ਨਾਨਕ ਸਹਜੇ ਮਿਲਿ ਰਹੇ ਨਾਮੁ ਵਡਿਆਈ ਦੇਇ ॥੨॥
हे नानक! ज्यांना भगवंत नामरूपाने महिमा देतात, ते सहज त्याच्याशी एकरूप होतात.॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਚਿ ਨਾਵੈ ਕੀ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਹਰਿ ਕਰਤੈ ਆਪਿ ਵਧਾਈ ॥
भगवंताने स्वतः सतगुरुंच्या नामाचा खूप महिमा केला आहे.

ਸੇਵਕ ਸਿਖ ਸਭਿ ਵੇਖਿ ਵੇਖਿ ਜੀਵਨ੍ਹਿ ਓਨ੍ਹਾ ਅੰਦਰਿ ਹਿਰਦੈ ਭਾਈ ॥
गुरूचे सेवक आणि शिष्य केवळ ही भव्यता पाहून जगत आहेत आणि हेच त्यांच्या मनाला आनंद देणारे आहे.

ਨਿੰਦਕ ਦੁਸਟ ਵਡਿਆਈ ਵੇਖਿ ਨ ਸਕਨਿ ਓਨ੍ਹਾ ਪਰਾਇਆ ਭਲਾ ਨ ਸੁਖਾਈ ॥
परंतु निंदा करणारे दुष्ट गुरूची स्तुती सहन करू शकत नाहीत आणि त्यांना इतरांचे कल्याण आवडत नाही.

ਕਿਆ ਹੋਵੈ ਕਿਸ ਹੀ ਕੀ ਝਖ ਮਾਰੀ ਜਾ ਸਚੇ ਸਿਉ ਬਣਿ ਆਈ ॥
जेव्हा गुरूचे सत्यावर प्रेम राहील, तेव्हा कोणाच्याही विरोधाभासाने काहीही होऊ शकत नाही.

ਜਿ ਗਲ ਕਰਤੇ ਭਾਵੈ ਸਾ ਨਿਤ ਨਿਤ ਚੜੈ ਸਵਾਈ ਸਭ ਝਖਿ ਝਖਿ ਮਰੈ ਲੋਕਾਈ ॥੪॥
देवाला जे आवडते ते दिवसेंदिवस प्रगती करत राहते, पण जगातील लोक असेच ढकलत राहतात.॥४॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥
श्लोक ३॥

ਧ੍ਰਿਗੁ ਏਹ ਆਸਾ ਦੂਜੇ ਭਾਵ ਕੀ ਜੋ ਮੋਹਿ ਮਾਇਆ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥
द्वैताची ही आशा जो आपले मन भ्रमात गुंतवून ठेवतो त्याच्यासाठी निषेधास पात्र आहे.

ਹਰਿ ਸੁਖੁ ਪਲ੍ਹਰਿ ਤਿਆਗਿਆ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ॥
नाशवंत वस्तूंच्या आसक्तीत अडकून आपण खरे सुख सोडले आहे आणि भगवंताच्या नामाचा विसर पडून केवळ दुःखच भोगत आहोत.

ਮਨਮੁਖ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧੁਲੇ ਜਨਮਿ ਮਰਹਿ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਏ ॥
बुद्धीहीन अज्ञानी आत्मा आंधळा असतो, तो जन्म-मृत्यू घेत राहतो आणि पुन:पुन्हा जगात येत राहतो.

ਕਾਰਜ ਸਿਧਿ ਨ ਹੋਵਨੀ ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਏ ॥
त्याचे कोणतेही काम पूर्ण होत नाही आणि शेवटी तो पश्चाताप करून निघून जातो.

ਜਿਸੁ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਤਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਸੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥
ज्याच्यावर परमेश्वराचा कृपा आहे त्याला आपला सतगुरू सापडतो आणि मग तो परमेश्वराच्या नामाचे चिंतन करत राहतो.

ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਜਨ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਨ੍ਹਿ ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਬਲਿ ਜਾਏ ॥੧॥
जो उपासक नामात लीन राहतो तो नेहमी सुखाची प्राप्ती करतो आणि त्यासाठी नानक स्वतःचा त्याग करतात.॥ १॥

ਮਃ ੩ ॥
महाला ३ ॥

ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਜਗਿ ਮੋਹਣੀ ਜਿਨਿ ਮੋਹਿਆ ਸੰਸਾਰੁ ॥
आशा आणि इच्छा जगाला मोहित करतात आणि संपूर्ण जगाला मोहित केले आहे.

ਸਭੁ ਕੋ ਜਮ ਕੇ ਚੀਰੇ ਵਿਚਿ ਹੈ ਜੇਤਾ ਸਭੁ ਆਕਾਰੁ ॥
या जगाचा आकार कितीही असला तरी प्रत्येकजण मृत्यूच्या नियंत्रणाखाली आहे.

ਹੁਕਮੀ ਹੀ ਜਮੁ ਲਗਦਾ ਸੋ ਉਬਰੈ ਜਿਸੁ ਬਖਸੈ ਕਰਤਾਰੁ ॥
मृत्यू फक्त देवाच्या आदेशाने येतो आणि ज्यांना कर्तार क्षमा करतो तेच जगतात.

ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਏਹੁ ਮਨੁ ਤਾਂ ਤਰੈ ਜਾ ਛੋਡੈ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥
हे नानक! गुरु नानकांच्या कृपेने, हे मन जेव्हा अहंकार सोडते तेव्हाच अस्तित्वाचा सागर पार करते.

ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਮਾਰੇ ਨਿਰਾਸੁ ਹੋਇ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰੁ ॥੨॥
गुरू या शब्दाचे चिंतन केल्याने जीव आपल्या आशा-आकांक्षा त्यागून एकेरी होतो. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਜਿਥੈ ਜਾਈਐ ਜਗਤ ਮਹਿ ਤਿਥੈ ਹਰਿ ਸਾਈ ॥
या जगात आपण कुठेही जातो, तिथे देव उपस्थित असतो.

ਅਗੈ ਸਭੁ ਆਪੇ ਵਰਤਦਾ ਹਰਿ ਸਚਾ ਨਿਆਈ ॥
जो देव खरा न्याय करतो तो पुढील जगातही सर्वत्र कार्यरत असतो, ज्याने सत्य केले आहे.

ਕੂੜਿਆਰਾ ਕੇ ਮੁਹ ਫਿਟਕੀਅਹਿ ਸਚੁ ਭਗਤਿ ਵਡਿਆਈ ॥
तिथे फक्त खोट्या लोकांनाच तुच्छ लेखले जाते पण जो खऱ्या परमेश्वराची पूजा करतो त्याला सन्मान मिळतो.

ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚਾ ਨਿਆਉ ਹੈ ਸਿਰਿ ਨਿੰਦਕ ਛਾਈ ॥
सर्वांचा परमेश्वर एकच ईश्वर सत्य आहे, त्याचा न्यायही सत्य आहे, निंदकांच्या डोक्यावर फक्त धूळच पडते.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਅਰਾਧਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥੫॥
हे नानक! ज्याने गुरूंची उपासना केली त्याला सुख प्राप्त झाले.॥५॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥
श्लोक ३ ॥

ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ਜੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਬਖਸ ਕਰੇਇ ॥
भगवंताने दया केली तरच पूर्ण नशिबाने सत्गुरूची प्राप्ती होते.

ਓਪਾਵਾ ਸਿਰਿ ਓਪਾਉ ਹੈ ਨਾਉ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥
जीवनातील सर्व उपायांपैकी सर्वोत्तम उपाय म्हणजे जीवाला नाम मिळते.

ਅੰਦਰੁ ਸੀਤਲੁ ਸਾਂਤਿ ਹੈ ਹਿਰਦੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥
यामुळे मनाला खूप शांती मिळते आणि मन नेहमी प्रसन्न राहते.

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਖਾਣਾ ਪੈਨ੍ਣਾ ਨਾਨਕ ਨਾਇ ਵਡਿਆਈ ਹੋਇ ॥੧॥
हे नानक! आत्म्याच्या नामानेच अन्न खाणे, परिधान करणे, म्हणजेच त्या जीवाचे जीवन आचरण बनते आणि नामानेच जग आणि परलोकात वैभव प्राप्त होते. ॥१॥

ਮਃ ੩ ॥
महाला ३ ॥

ਏ ਮਨ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸੁਣਿ ਪਾਇਹਿ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ॥
हे मन! गुरूंचा उपदेश ऐक, अशा रीतीने सद्‌गुणांचे भांडार असलेल्या भगवंताची प्राप्ती होईल.

ਸੁਖਦਾਤਾ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਵਸੈ ਹਉਮੈ ਜਾਇ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥
आनंद देणारा देव तुमच्या मनात विराजमान होईल आणि तुमचा अहंकार आणि गर्व नाहीसा होईल.

ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾਈਐ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ॥੨॥
हे नानक! नाम आणि सद्‌गुणांचा खजिना त्यांच्या कृपेनेच सापडतो. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਜਿਤਨੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਸਾਹ ਰਾਜੇ ਖਾਨ ਉਮਰਾਵ ਸਿਕਦਾਰ ਹਹਿ ਤਿਤਨੇ ਸਭਿ ਹਰਿ ਕੇ ਕੀਏ ॥
जगातील सर्व राजे, राजे, खान, उमराव, सरदार हे सर्व ईश्वराने निर्माण केलेले आहेत.

ਜੋ ਕਿਛੁ ਹਰਿ ਕਰਾਵੈ ਸੁ ਓਇ ਕਰਹਿ ਸਭਿ ਹਰਿ ਕੇ ਅਰਥੀਏ ॥
देव त्यांना जे काही करायला सांगेल ते ते त्यांच्या इच्छेनुसार करतात. प्रत्यक्षात ते सर्व परमेश्वरासमोर भिकारी आहेत.

ਸੋ ਐਸਾ ਹਰਿ ਸਭਨਾ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਵਲਿ ਹੈ ਤਿਨਿ ਸਭਿ ਵਰਨ ਚਾਰੇ ਖਾਣੀ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਗੋਲੇ ਕਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਅਗੈ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣ ਕਉ ਦੀਏ ॥
तर असा भगवंत सर्वांचा स्वामी आहे जो सतगुरुंच्या मर्जीतला आहे. सतगुरूंची सेवा करण्यासाठी त्यांनी सर्व जाती, चार स्रोत आणि संपूर्ण सृष्टीतील जीवांना आपले सेवक केले आहे.

ਹਰਿ ਸੇਵੇ ਕੀ ਐਸੀ ਵਡਿਆਈ ਦੇਖਹੁ ਹਰਿ ਸੰਤਹੁ ਜਿਨਿ ਵਿਚਹੁ ਕਾਇਆ ਨਗਰੀ ਦੁਸਮਨ ਦੂਤ ਸਭਿ ਮਾਰਿ ਕਢੀਏ॥
हे संतांनो! पहा, भगवंताच्या उपासनेचा महिमा इतका मोठा आहे की त्याने वासना, क्रोध, आसक्ती, लोभ आणि अहंकार या सर्व शत्रू दूतांना देहनगरीतून हाकलून दिले आहे.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾਲੁ ਹੋਆ ਭਗਤ ਜਨਾ ਉਪਰਿ ਹਰਿ ਆਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਹਰਿ ਆਪਿ ਰਖਿ ਲੀਏ ॥੬॥
हरि भक्तांवर दयाळू झाला आहे आणि त्याच्या कृपेने त्याने स्वतःच त्यांचे रक्षण केले आहे.॥६॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥
श्लोक ३ ॥

ਅੰਦਰਿ ਕਪਟੁ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਹੈ ਮਨਮੁਖ ਧਿਆਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥
मनमुख लक्ष देत नाही आणि मनातील कपटामुळे त्याला सतत त्रास होत राहतो.

ਦੁਖ ਵਿਚਿ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ਦੁਖੁ ਵਰਤੈ ਦੁਖੁ ਆਗੈ ॥
तो फक्त दु:खातच काम करतो आणि सर्वकाळ दु:खात राहतो आणि परलोकातही दुःखी राहतो.

ਕਰਮੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੀਐ ਤਾ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਗੈ ॥
जर देवाने तुम्हाला आशीर्वाद दिला तर तुम्ही सतगुरूंना भेटून खऱ्या नामात वाहून घ्या.

ਨਾਨਕ ਸਹਜੇ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਅੰਦਰਹੁ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗੈ ॥੧॥
हे नानक! तेव्हा सहज सुखाची प्राप्ती होते ज्यामुळे मनातील संभ्रम आणि मृत्यूची भीती दूर होते. ॥१॥

ਮਃ ੩ ॥
महाला ३ ॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਹੈ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥
गुरुमुख सदैव हरीच्या रंगात तल्लीन असतो आणि हरिचे नाम त्याला प्रसन्न करते.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੇਖਣੁ ਬੋਲਣਾ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥
गुरुमुख फक्त सत्य पाहतो, फक्त सत्य बोलतो आणि नामस्मरण करून आनंद प्राप्त करतो.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਪ੍ਰਗਾਸਿਆ ਤਿਮਰ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥੨॥
हे नानक! गुरुमुखाच्या मनात ज्ञानाचा प्रकाश आला आणि अज्ञानाचा अंधार दूर झाला. ॥२॥

ਮਃ ੩ ॥
महाला ३ ॥

ਮਨਮੁਖ ਮੈਲੇ ਮਰਹਿ ਗਵਾਰ ॥
मनाने मलिन प्राणी असतात आणि असे मूर्ख मरत राहतात.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਰਮਲ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥
पण गुरुमुख शुद्ध आहे आणि त्याने भगवंताला आपल्या हृदयात ठेवले आहे.

ਭਨਤਿ ਨਾਨਕੁ ਸੁਣਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ॥
नानक म्हणतात! हे माझ्या भक्तांनो! कृपया ऐका.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਹੁ ਹਉਮੈ ਮਲੁ ਜਾਈ ॥
सत्गुरूंची सेवा करा, यामुळे अहंकाराची घाण दूर होते.

ਅੰਦਰਿ ਸੰਸਾ ਦੂਖੁ ਵਿਆਪੇ ਸਿਰਿ ਧੰਧਾ ਨਿਤ ਮਾਰ ॥
मनमुखाच्या मनात शंकाच राहतात, त्यामुळे त्याच्यावर दु:खाचा प्रभाव पडत राहतो आणि तो सांसारिक व्यवहारात व्यस्त राहतो.

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਸੁਤੇ ਕਬਹੁ ਨ ਜਾਗਹਿ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਪਿਆਰ ॥
द्वैतामध्ये झोपलेले प्राणी कधीच जागे होत नाहीत, परंतु त्यांचे प्रेम आसक्ती आणि माया यांच्यामुळेच राहते.

ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਹਿ ਸਬਦੁ ਨ ਵੀਚਾਰਹਿ ਇਹੁ ਮਨਮੁਖ ਕਾ ਬੀਚਾਰ ॥
मनमुखाचे विचार म्हणजे विचार करण्याची पद्धत अशी आहे की त्याला ना भगवंताचे नाव आठवत नाही आणि शब्दाचा विचारही होत नाही.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਭਾਇਆ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਨਾਨਕ ਜਮੁ ਮਾਰਿ ਕਰੇ ਖੁਆਰ ॥੩॥
त्याला हरीचे नाव कधीच आवडले नाही आणि त्याने आपला जन्म व्यर्थ वाया घालवला. हे नानक! यम अशा प्राण्याला मारतो आणि त्याचा नाश करतो. ॥३॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਜਿਸ ਨੋ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਸਚੁ ਬਖਸੀਅਨੁ ਸੋ ਸਚਾ ਸਾਹੁ ॥
तोच खरा राजा आहे ज्याला देवाने भक्ती आणि सत्याची देणगी दिली आहे.

ਤਿਸ ਕੀ ਮੁਹਤਾਜੀ ਲੋਕੁ ਕਢਦਾ ਹੋਰਤੁ ਹਟਿ ਨ ਵਥੁ ਨ ਵੇਸਾਹੁ ॥
संपूर्ण जग याला वेड लावते आणि या नावाची वस्तू इतर कोणत्याही दुकानात उपलब्ध नाही किंवा तिची खरेदी-विक्री केली जात नाही.

ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਉ ਸਨਮੁਖੁ ਹੋਵੈ ਸੁ ਹਰਿ ਰਾਸਿ ਲਏ ਵੇਮੁਖ ਭਸੁ ਪਾਹੁ ॥
जो भक्तांसमोर राहतो त्याला हरिनामाच्या रूपाने रक्कम मिळते, परंतु त्याच्यापासून दूर राहणाऱ्याला केवळ भस्मच मिळते.

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੇ ਵਾਪਾਰੀ ਹਰਿ ਭਗਤ ਹਹਿ ਜਮੁ ਜਾਗਾਤੀ ਤਿਨਾ ਨੇੜਿ ਨ ਜਾਹੁ ॥
हरिचे भक्त हरी नावाचे व्यापारी आहेत आणि यमाच्या रूपात कर वसूल करणारा त्यांच्या जवळ येत नाही.

ਜਨ ਨਾਨਕਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਧਨੁ ਲਦਿਆ ਸਦਾ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥੭॥
दास नानकांनीही हरिच्या नावाच्या रूपाने स्वतःला संपत्तीने भारित केले आहे, म्हणून ते नेहमीच निष्काळजी असतात.॥ ७ ॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥
स का महाला ३ ॥

ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਭਗਤੀ ਹਰਿ ਧਨੁ ਖਟਿਆ ਹੋਰੁ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥
या युगात हरि धनाचा लाभ फक्त भक्तांनाच झाला आहे आणि बाकी सर्व जग भ्रमात विसरले आहे.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥
गुरूच्या कृपेने ज्याच्या मनात नामाची स्थापना होते, तो रात्रंदिवस नामाचे चिंतन करतो.

ਬਿਖਿਆ ਮਾਹਿ ਉਦਾਸ ਹੈ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇਆ ॥
तो विषाच्या मोहातून मुक्त राहतो आणि त्याने शब्दांतून आपला अहंकार जाळून टाकला आहे.

ਆਪਿ ਤਰਿਆ ਕੁਲ ਉਧਰੇ ਧੰਨੁ ਜਣੇਦੀ ਮਾਇਆ ॥
त्याने स्वतः अस्तित्वाचा सागर पार केला आहे आणि त्याच्या संपूर्ण कुटुंबाचाही उद्धार झाला आहे ज्याने त्याला जन्म दिला.

ਸਦਾ ਸਹਜੁ ਸੁਖੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸਚੇ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਇਆ ॥
त्याच्या मनात नेहमीच नैसर्गिक आनंद असतो आणि तो सत्याला समर्पित राहतो.

ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹਾਦੇਉ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਭੁਲੇ ਹਉਮੈ ਮੋਹੁ ਵਧਾਇਆ ॥
त्रिदेव ब्रह्मा विष्णू आणि शिव शंकर आणि रजोगुणी मानवांनीही तमोगुणी राक्षस आणि सतोगुणी देवांना विसरून त्यांचा अहंकार आणि मायेची आसक्ती वाढवली आहे.

ਪੰਡਿਤ ਪੜਿ ਪੜਿ ਮੋਨੀ ਭੁਲੇ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥
धर्मग्रंथांचे वाचन केल्यावर विद्वान आणि मूक ऋषींनीही ते विसरून आपले मन द्वैतावर केंद्रित केले आहे.

ਜੋਗੀ ਜੰਗਮ ਸੰਨਿਆਸੀ ਭੁਲੇ ਵਿਣੁ ਗੁਰ ਤਤੁ ਨ ਪਾਇਆ॥
योगी जंगम आणि संन्यासी देखील भरकटले आणि गुरूशिवाय कोणीही परमात्म्याची प्राप्ती करत नाही.

ਮਨਮੁਖ ਦੁਖੀਏ ਸਦਾ ਭ੍ਰਮਿ ਭੁਲੇ ਤਿਨ੍ਹ੍ਹੀ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥
बुद्धीहीन प्राणी भ्रमात अडकले आहेत, विसरलेले आहेत, नेहमी दुःखी राहतात आणि आपला जन्म वाया घालवतात.

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੇਈ ਜਨ ਸਮਧੇ ਜਿ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੧॥
हे नानक! जे जीव नामात लीन असतात ते सदैव स्थिर राहतात आणि करुणाभावाने भगवंतानेच त्यांना एकत्र केले आहे. ॥१॥

ਮਃ ੩ ॥
महाला ३ ॥

ਨਾਨਕ ਸੋ ਸਾਲਾਹੀਐ ਜਿਸੁ ਵਸਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ॥
हे नानक! ज्याच्या ताब्यात सर्वकाही आहे त्याची स्तुती केली पाहिजे.

ਤਿਸਹਿ ਸਰੇਵਹੁ ਪ੍ਰਾਣੀਹੋ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥
हे प्राणिमात्रांनो! भगवंताचे स्मरण करा, त्याच्याशिवाय दुसरा कोणी नाही.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਤਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੨॥
गुरुमुखाच्या हृदयात भगवंत वास करतो आणि तो सदैव आनंदी असतो. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਧਨੁ ਨ ਖਟਿਓ ਸੇ ਦੇਵਾਲੀਏ ਜੁਗ ਮਾਹਿ ॥
ज्यांना गुरूंकडून हरीच्या नावाने संपत्ती प्राप्त झाली नाही ते या जगात दिवाळखोर राहतात.

ਓਇ ਮੰਗਦੇ ਫਿਰਹਿ ਸਭ ਜਗਤ ਮਹਿ ਕੋਈ ਮੁਹਿ ਥੁਕ ਨ ਤਿਨ ਕਉ ਪਾਹਿ ॥
ते जगभर विचारत राहतात पण त्यांच्या तोंडावर कोणी थुंकतही नाही.

ਪਰਾਈ ਬਖੀਲੀ ਕਰਹਿ ਆਪਣੀ ਪਰਤੀਤਿ ਖੋਵਨਿ ਸਗਵਾ ਭੀ ਆਪੁ ਲਖਾਹਿ ॥
ते इतरांवर टीका करत राहतात परंतु ते त्यांचा विश्वास गमावतात आणि स्वतःला इतरांसमोर उघड करतात.

ਜਿਸੁ ਧਨ ਕਾਰਣਿ ਚੁਗਲੀ ਕਰਹਿ ਸੋ ਧਨੁ ਚੁਗਲੀ ਹਥਿ ਨ ਆਵੈ ਓਇ ਭਾਵੈ ਤਿਥੈ ਜਾਹਿ ॥
ज्याच्यासाठी ते गॉसिप करतात ते पैसे कितीही कष्ट करूनही त्यांच्यापर्यंत पोहोचत नाहीत.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਕ ਭਾਇ ਹਰਿ ਧਨੁ ਮਿਲੈ ਤਿਥਹੁ ਕਰਮਹੀਣ ਲੈ ਨ ਸਕਹਿ ਹੋਰ ਥੈ ਦੇਸ ਦਿਸੰਤਰਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਨਾਹਿ ॥੮॥
गुरूकडून भक्तीभावाने हिरवी संपत्ती मिळते, पण हिरवी संपत्ती देशभर फिरूनही दुर्दैवी जीवांना मिळत नाही. ॥८॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥
श्लोक ३॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੰਸਾ ਮੂਲਿ ਨ ਹੋਵਈ ਚਿੰਤਾ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥
गुरुमुखाला कधीही शंका येत नाही आणि त्याची चिंता दूर होते.

ਜੋ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ਸੁ ਸਹਜੇ ਹੋਇ ਕਹਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥
जे काही घडते ते नैसर्गिकरित्या घडते आणि या संदर्भात काहीही स्पष्ट केले जाऊ शकत नाही.

ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕਾ ਆਖਿਆ ਆਪਿ ਸੁਣੇ ਜਿ ਲਇਅਨੁ ਪੰਨੈ ਪਾਇ ॥੧॥
हे नानक! ज्यांना त्याने आपले सेवक बनवले आहे त्यांच्या विनंत्या देव स्वतः ऐकतो. ॥१॥

ਮਃ ੩ ॥
महाला ३ ॥

ਕਾਲੁ ਮਾਰਿ ਮਨਸਾ ਮਨਹਿ ਸਮਾਣੀ ਅੰਤਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਉ ॥
ज्याच्या अंतःकरणात भगवंताचे शुद्ध नाम वसले आहे, त्याने काळावरही विजय मिळवला आहे आणि त्याच्या वासना त्याच्या मनात विलीन झाल्या आहेत.

ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੈ ਕਦੇ ਨ ਸੋਵੈ ਸਹਜੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਿਆਉ ॥
तो भ्रमापासून सदैव सावध असतो आणि अज्ञानाच्या निद्रेत कधीही न झोपता सहज नामामृत पित राहतो.

ਮੀਠਾ ਬੋਲੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥
त्याची वाणी अमृतमय आहे, तो अतिशय गोड बोलतो आणि रात्रंदिवस भगवंताची स्तुती करीत असतो.

ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਸਦਾ ਸੋਹਦੇ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਮਿਲਿਆ ਸੁਖੁ ਪਾਉ ॥੨॥
हे नानक! जे आपल्या आत्म्यात वास करतात ते नेहमी सुंदर दिसतात आणि त्यांना भेटल्यावर खूप आनंद मिळतो. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਹਰਿ ਧਨੁ ਰਤਨ ਜਵੇਹਰੀ ਸੋ ਗੁਰਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਹਰਿ ਪਾਸਹੁ ਦੇਵਾਇਆ ॥
हरीची संपत्ती ही अमुल्य रत्न-रत्नांसारखी आहे, गुरूंनी ती संपत्ती आपल्या सेवकाला हरिकडून दिली आहे.

ਜੇ ਕਿਸੈ ਕਿਹੁ ਦਿਸਿ ਆਵੈ ਤਾ ਕੋਈ ਕਿਹੁ ਮੰਗਿ ਲਏ ਅਕੈ ਕੋਈ ਕਿਹੁ ਦੇਵਾਏ ਏਹੁ ਹਰਿ ਧਨੁ ਜੋਰਿ ਕੀਤੈ ਕਿਸੈ ਨਾਲਿ ਨ ਜਾਇ ਵੰਡਾਇਆ ॥
जर एखाद्या व्यक्तीला दुसऱ्याकडून काही हिरवी संपत्ती दिसली तर तो त्याच्याकडून काहीही कसे मागू शकतो किंवा कोणीतरी त्याच्याकडून काही हिरवी संपत्ती मिळवू शकतो, परंतु ही हिरवी संपत्ती कोणत्याही शक्तीने विभागली जाऊ शकत नाही.

ਜਿਸ ਨੋ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਲਿ ਹਰਿ ਸਰਧਾ ਲਾਏ ਤਿਸੁ ਹਰਿ ਧਨ ਕੀ ਵੰਡ ਹਥਿ ਆਵੈ ਜਿਸ ਨੋ ਕਰਤੈ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ॥
वरील श्लोकाचा अर्थ असा आहे की, हरि धनाची विनंती करता येते पण जबरदस्ती करता येत नाही, या हरिधनाचे वाटप फक्त त्या व्यक्तीला होते ज्याची श्रद्धा हरी सतगुरूंनी बांधलेली असते आणि ज्याच्या नशिबात निर्मात्याने त्याची योजना केली आहे. अगदी सुरुवातीस लिहिले आहे.

ਇਸੁ ਹਰਿ ਧਨ ਕਾ ਕੋਈ ਸਰੀਕੁ ਨਾਹੀ ਕਿਸੈ ਕਾ ਖਤੁ ਨਾਹੀ ਕਿਸੈ ਕੈ ਸੀਵ ਬੰਨੈ ਰੋਲੁ ਨਾਹੀ ਜੇ ਕੋ ਹਰਿ ਧਨ ਕੀ ਬਖੀਲੀ ਕਰੇ ਤਿਸ ਕਾ ਮੁਹੁ ਹਰਿ ਚਹੁ ਕੁੰਡਾ ਵਿਚਿ ਕਾਲਾ ਕਰਾਇਆ ॥
या हरि धनाला कोणीही भागीदार नाही, या हरी धनाला काही मर्यादा नाही, हरी धनावर टीका केली तर हरी चारही दिशांना तोंड काळे करतो.

ਹਰਿ ਕੇ ਦਿਤੇ ਨਾਲਿ ਕਿਸੈ ਜੋਰੁ ਬਖੀਲੀ ਨ ਚਲਈ ਦਿਹੁ ਦਿਹੁ ਨਿਤ ਨਿਤ ਚੜੈ ਸਵਾਇਆ ॥੯॥
हरीने दिलेली संपत्ती इतर कोणाचाही लोभ किंवा मत्सर तृप्त करत नाही, उलट ती दिवसा दुप्पट आणि रात्री चौपट होत राहते.॥९॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥
श्लोक ३॥

ਜਗਤੁ ਜਲੰਦਾ ਰਖਿ ਲੈ ਆਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥
हे देवा! हे जग तृष्णेच्या आगीत जळत आहे, कृपा करून त्याचे रक्षण कर.

ਜਿਤੁ ਦੁਆਰੈ ਉਬਰੈ ਤਿਤੈ ਲੈਹੁ ਉਬਾਰਿ ॥
शक्य असेल त्या मार्गाने ते जतन करा.

ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੁਖੁ ਵੇਖਾਲਿਆ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥
सतगुरुंनी खऱ्या शब्दाच्या चिंतनाने मला आनंद दाखवला आहे.

ਨਾਨਕ ਅਵਰੁ ਨ ਸੁਝਈ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਬਖਸਣਹਾਰੁ ॥੧॥
हे नानक! देवाशिवाय मला कोणीही क्षमाशील दिसत नाही.॥१॥

ਮਃ ੩ ॥
महाला ३ ॥

ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ ਮੋਹਣੀ ਦੂਜੈ ਲਗੈ ਜਾਇ ॥
अहंकाराच्या रूपातील माया जगाला आकर्षित करते, त्यामुळेच जीवाला द्वैत स्थिती जाणवते.

ਨਾ ਇਹ ਮਾਰੀ ਨ ਮਰੈ ਨਾ ਇਹ ਹਟਿ ਵਿਕਾਇ ॥
ते मारले जाऊ शकत नाही आणि कोणत्याही दुकानात विकले जाऊ शकत नाही.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਰਜਾਲੀਐ ਤਾ ਇਹ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥
पण ते गुरूंच्या शब्दाने पुरेपूर जाळून टाकले तरच मनातून निघून जाते.

ਤਨੁ ਮਨੁ ਹੋਵੈ ਉਜਲਾ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥
अहंकार दूर झाल्यामुळे शरीर आणि मन तेजस्वी होते त्यामुळे नाम मनात वास करते.

ਨਾਨਕ ਮਾਇਆ ਕਾ ਮਾਰਣੁ ਸਬਦੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥੨॥
हे नानक! केवळ शब्दच भ्रम नष्ट करतात पण हे केवळ गुरूमुळेच साध्य होते. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਿਤੀ ਧੁਰਹੁ ਹੁਕਮੁ ਬੁਝਿ ਨੀਸਾਣੁ ॥
देवाकडून मिळालेला आदेश समजून गुरू अंगद देवजींनी गुरू अमरदासजींना नावाच्या रूपात परवाना देऊन सतगुरु होण्याचा मान दिला.

ਪੁਤੀ ਭਾਤੀਈ ਜਾਵਾਈ ਸਕੀ ਅਗਹੁ ਪਿਛਹੁ ਟੋਲਿ ਡਿਠਾ ਲਾਹਿਓਨੁ ਸਭਨਾ ਕਾ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥
गुरु अंगद देवजींनी त्यांचे पुत्र, पुतणे, जावई आणि इतर नातेवाईकांची कसून तपासणी करून सर्वांचा अभिमान दूर केला होता.

ਜਿਥੈ ਕੋ ਵੇਖੈ ਤਿਥੈ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹਰਿ ਬਖਸਿਓਸੁ ਸਭੁ ਜਹਾਨੁ ॥
जिकडे कोणी पाहिलं, तिकडे माझे सतगुरु होते.

ਜਿ ਸਤਿਗੁਰ ਨੋ ਮਿਲਿ ਮੰਨੇ ਸੁ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਸਿਝੈ ਜਿ ਵੇਮੁਖੁ ਹੋਵੈ ਸੁ ਫਿਰੈ ਭਰਿਸਟ ਥਾਨੁ ॥
ज्याला भक्तीभावाने गुरू भेटतात, त्याचा संसार परलोकात बदलतो आणि जो गुरुपासून दूर जातो तो भ्रष्ट ठिकाणी भटकत राहतो.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੈ ਵਲਿ ਹੋਆ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਸਜਣ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਨੁ ॥
हे नानक! माझा स्वामी हरि गुरु अमरदासांच्या बाजूने आहे आणि तो चतुर भगवान सज्जन आहे.

ਪਉਦੀ ਭਿਤਿ ਦੇਖਿ ਕੈ ਸਭਿ ਆਇ ਪਏ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਪੈਰੀ ਲਾਹਿਓਨੁ ਸਭਨਾ ਕਿਅਹੁ ਮਨਹੁ ਗੁਮਾਨੁ ॥੧੦॥
गुरूच्या दारात सापडलेला अतूट नांगर पाहून सर्व सेवक गुरू अमरदासांच्या चरणी पडले आणि गुरूंनी सर्वांच्या मनातील अभिमान दूर केला.॥१०॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥
श्लोक १॥

ਕੋਈ ਵਾਹੇ ਕੋ ਲੁਣੈ ਕੋ ਪਾਏ ਖਲਿਹਾਨਿ ॥
कोणी नांगरणी करतो, कोणी पीक कापतो आणि कोणी धान्य गोळा करण्यासाठी मळणी करतो.

ਨਾਨਕ ਏਵ ਨ ਜਾਪਈ ਕੋਈ ਖਾਇ ਨਿਦਾਨਿ ॥੧॥
गुरु नानक म्हणतात की हे अन्न शेवटी कोण खातो हे समजत नाही. ॥१॥

ਮਃ ੧ ॥
महाला १॥

ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਤਰਿਆ ਸੋਇ ॥
ज्याच्या मनात भगवंत वास करतो तोच संसारसागर पार करतो.

ਨਾਨਕ ਜੋ ਭਾਵੈ ਸੋ ਹੋਇ ॥੨॥
हे नानक! त्याला जे योग्य वाटेल ते घडते. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਦਇਆਲਿ ਸਾਗਰੁ ਤਾਰਿਆ ॥
दयाळू परब्रह्माने संसारसागर पार केला आहे.

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਮਿਹਰਵਾਨਿ ਭਰਮੁ ਭਉ ਮਾਰਿਆ ॥
पूर्ण गुरूनी दयाळूपणे गोंधळ आणि भीती दूर केली आहे.

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧੁ ਬਿਕਰਾਲੁ ਦੂਤ ਸਭਿ ਹਾਰਿਆ ॥
माया, वासना आणि क्रोध या राक्षसी दूतांचा पराभव झाला आहे.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਕੰਠਿ ਉਰਿ ਧਾਰਿਆ ॥
अमृत नावाचा खजिना मी माझ्या हृदयात आणि गळ्यात स्थिरावला आहे.

ਨਾਨਕ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਜਨਮੁ ਮਰਣੁ ਸਵਾਰਿਆ ॥੧੧॥
हे ऋषी नानकांच्या सहवासात जन्म आणि मृत्यूचे वरदान लाभलेल्या. ॥११॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥
श्लोक ३॥

ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਕੂੜੇ ਕਹਣ ਕਹੰਨਿ ॥
जे देवाचे नाव विसरले त्यांना लबाड म्हणतात.

ਪੰਚ ਚੋਰ ਤਿਨਾ ਘਰੁ ਮੁਹਨਿ ਹਉਮੈ ਅੰਦਰਿ ਸੰਨਿ ॥
वासना, क्रोध, लोभ, आसक्ती आणि अहंकार, हे पाच चोर त्यांच्या हृदयाचे घर लुटत राहतात आणि अहंकार त्यांच्या हृदयाच्या घराला वेढा घालतो.

ਸਾਕਤ ਮੁਠੇ ਦੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਨ ਜਾਣੰਨਿ ॥
दुर्मतीने शाक्त जीव लुटले आहेत, म्हणून त्यांना हरिरस माहीत नाही.

ਜਿਨੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਭਰਮਿ ਲੁਟਾਇਆ ਬਿਖੁ ਸਿਉ ਰਚਹਿ ਰਚੰਨਿ ॥
मायेत अडकून ज्यांनी नाम गमावले आहे ते मायेच्या विषात मग्न राहतात.

ਦੁਸਟਾ ਸੇਤੀ ਪਿਰਹੜੀ ਜਨ ਸਿਉ ਵਾਦੁ ਕਰੰਨਿ ॥
त्यांना दुष्टांवर प्रेम आहे पण ते रोज भक्तांशी भांडत राहतात.

ਨਾਨਕ ਸਾਕਤ ਨਰਕ ਮਹਿ ਜਮਿ ਬਧੇ ਦੁਖ ਸਹੰਨਿ ॥
हे नानक! यमाने बांधलेले शाक्त प्राणी नरकात खूप दुःख भोगतात.

ਪਇਐ ਕਿਰਤਿ ਕਮਾਵਦੇ ਜਿਵ ਰਾਖਹਿ ਤਿਵੈ ਰਹੰਨ੍ਹਿ ॥੧॥
ते त्यांच्या प्रारब्धानुसार वागतात आणि देव ठेवतात तसे जगतात.॥१॥

ਮਃ ੩ ॥
महाला ३ ॥

ਜਿਨ੍ਹੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਤਾਣੁ ਨਿਤਾਣੇ ਤਿਸੁ ॥
ज्या दुर्बलाने सतगुरुची सेवा केली त्याला बळ मिळाले.

ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਸਦਾ ਮਨਿ ਵਸੈ ਜਮੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਕੈ ਤਿਸੁ ॥
जो श्वास घेताना नेहमी भगवंताचे स्मरण करतो, तो त्याच्या मनात वास करतो आणि यमसुद्धा त्याच्यावर प्रभाव टाकू शकत नाही.

ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਰਸੁ ਕਵਲਾ ਸੇਵਕਿ ਤਿਸੁ ॥
ज्याच्या अंतःकरणात हरिनामाचे सार आहे त्याची माया सुद्धा त्याची सेवक बनते.

ਹਰਿ ਦਾਸਾ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੋਇ ਪਰਮ ਪਦਾਰਥੁ ਤਿਸੁ ॥
जो हरिच्या सेवकांचा दास होतो त्याला परम भौतिक मोक्ष प्राप्त होतो.

ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਤਨਿ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਵਸੈ ਹਉ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੈ ਤਿਸੁ ॥
हे नानक! ज्याच्या मनात आणि शरीरात भगवंत वास करतो त्याच्यासाठी मी सदैव त्याग करतो.

ਜਿਨ੍ਹ ਕਉ ਪੁਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਰਸੁ ਸੰਤ ਜਨਾ ਸਿਉ ਤਿਸੁ ॥੨॥
ज्याच्या नशिबात असे लिहिले आहे, त्यालाच संतांच्या भेटीचा आनंद मिळतो.॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਜੋ ਬੋਲੇ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੋ ਪਰਮੇਸਰਿ ਸੁਣਿਆ ॥
पूर्ण सतगुरू जे बोलतात ते देव ऐकतो.

ਸੋਈ ਵਰਤਿਆ ਜਗਤ ਮਹਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਮੁਖਿ ਭਣਿਆ ॥
जगात असेच घडले आहे आणि प्रत्येक मानवाने स्वतःच्या तोंडाने सांगितले आहे.

ਬਹੁਤੁ ਵਡਿਆਈਆ ਸਾਹਿਬੈ ਨਹ ਜਾਹੀ ਗਣੀਆ ॥
माझ्या प्रभूचे मोठे वैभव आहे जे मोजता येत नाही.

ਸਚੁ ਸਹਜੁ ਅਨਦੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪਾਸਿ ਸਚੀ ਗੁਰ ਮਣੀਆ ॥
सतगुरूमध्ये सत्य, सहज शांती आणि आनंद असतो आणि गुरूची खरी शिकवण ही अमूल्य रत्ने मानली जाते.

ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਸਵਾਰੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਸਚੇ ਜਿਉ ਬਨਿਆ ॥੧੨॥
हे नानक! परमब्रह्मदेवाने संतांना शोभले आहे आणि ते सत्यासारखे झाले आहेत.॥१२॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥
श्लोक ३॥

ਅਪਣਾ ਆਪੁ ਨ ਪਛਾਣਈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ਦੂਰਿ ॥
जो माणूस स्वतःला ओळखत नाही तो देवाला दूर समजतो.

ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਵਿਸਰੀ ਕਿਉ ਮਨੁ ਰਹੈ ਹਜੂਰਿ ॥
जेव्हा तो आपल्या गुरूंच्या सेवेचा विसर पडला असेल, तेव्हा त्याचे मन भगवंतात कसे राहील?

ਮਨਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਝੂਠੈ ਲਾਲਚਿ ਕੂਰਿ ॥
खोट्या लोभात अडकून मनमुखाने आपले आयुष्य बरबाद केले आहे.

ਨਾਨਕ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇਅਨੁ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਹਦੂਰਿ ॥੧॥
हे नानक! जे शब्दाच्या चिंतनात तल्लीन राहतात, त्यांना भगवंताने क्षमा केली आणि पुन्हा आपल्याशी जोडले. ॥१॥

ਮਃ ੩ ॥
महाला ३ ॥

ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਚਾ ਸੋਹਿਲਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ॥
खऱ्या परमेश्वराचे गुणगान गा आणि गुरुमुख होऊन त्याचे नामस्मरण करा.

ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਣਾ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਮਨਿ ਆਨੰਦੁ ॥
हरिचे नामस्मरण रोज केल्याने मनात आनंद निर्माण होतो.

ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਪੂਰਨੁ ਪਰਮਾਨੰਦੁ ॥
भगवंताचा पूर्ण आनंद केवळ भाग्यवानालाच प्राप्त होतो.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿਆ ਬਹੁੜਿ ਨ ਮਨਿ ਤਨਿ ਭੰਗੁ ॥੨॥
हे नानक! ज्यांनी नामाची स्तुती केली आहे, त्यांच्या मनात किंवा शरीरात कधीही बाधा आली नाही. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਕੋਈ ਨਿੰਦਕੁ ਹੋਵੈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕਾ ਫਿਰਿ ਸਰਣਿ ਗੁਰ ਆਵੈ ॥
जर कोणी सत्गुरूंवर टीका करणारा असेल पण तो पुन्हा गुरूंच्या आश्रयाने येतो.

ਪਿਛਲੇ ਗੁਨਹ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬਖਸਿ ਲਏ ਸਤਸੰਗਤਿ ਨਾਲਿ ਰਲਾਵੈ ॥
सतगुरु त्याच्या मागील पापांची क्षमा करतात आणि त्याला चांगल्या संगतीत जोडतात.

ਜਿਉ ਮੀਹਿ ਵੁਠੈ ਗਲੀਆ ਨਾਲਿਆ ਟੋਭਿਆ ਕਾ ਜਲੁ ਜਾਇ ਪਵੈ ਵਿਚਿ ਸੁਰਸਰੀ ਸੁਰਸਰੀ ਮਿਲਤ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਪਾਵਨੁ ਹੋਇ ਜਾਵੈ ॥
ज्याप्रमाणे पाऊस पडला की रस्त्यांचे, नाल्यांचे, तलावांचे पाणी गंगेत मिसळते, तसे ते गंगेत मिसळले की पवित्र होते.

ਏਹ ਵਡਿਆਈ ਸਤਿਗੁਰ ਨਿਰਵੈਰ ਵਿਚਿ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਤਿਸਨਾ ਭੁਖ ਉਤਰੈ ਹਰਿ ਸਾਂਤਿ ਤੜ ਆਵੈ ॥
हे निर्वैर सत्गुरूंचे मोठेपण आहे की त्यांना भेटल्यावर माणसाची तहान-भूक नाहीशी होते आणि हरिच्या मिलनाने लगेचच मनात शांती निर्माण होते.

ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਅਚਰਜੁ ਦੇਖਹੁ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਸਚੇ ਸਾਹ ਕਾ ਜਿ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨੋ ਮੰਨੈ ਸੁ ਸਭਨਾਂ ਭਾਵੈ ॥੧੩॥੧॥ ਸੁਧੁ ॥
हे नानक! माझ्या खऱ्या राजा हरीचे अद्‌भूत चमत्कार पहा की जो सत्गुरूंवर भक्तीभावाने विश्वास ठेवतो तो सर्वांचा प्रिय असतो.॥ १३॥ १॥ शुद्ध॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾ ਕੀ ॥
बिलावलु बनी भगत की ॥

ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੀ
कबीर जिवांचे:

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
सती नमु पुरखु गुर प्रसाद ॥

ਐਸੋ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਪੇਖਨਾ ਰਹਨੁ ਨ ਕੋਊ ਪਈਹੈ ਰੇ ॥
हे जग इतके अद्‌भुत खेळ आहे की त्यात कोणीही कायमचे राहू शकत नाही, म्हणजेच मृत्यू अटळ आहे.

ਸੂਧੇ ਸੂਧੇ ਰੇਗਿ ਚਲਹੁ ਤੁਮ ਨਤਰ ਕੁਧਕਾ ਦਿਵਈਹੈ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे जीव! तू सरळ मार्गावर चालत राहा नाहीतर यम तुला खूप जोरात ढकलेल. ॥१॥रहाउ॥

ਬਾਰੇ ਬੂਢੇ ਤਰੁਨੇ ਭਈਆ ਸਭਹੂ ਜਮੁ ਲੈ ਜਈਹੈ ਰੇ ॥
हे भावा! मरण प्रत्येकाला, तरुण आणि वृद्ध दोघांनाही आपल्यासोबत घेतो.

ਮਾਨਸੁ ਬਪੁਰਾ ਮੂਸਾ ਕੀਨੋ ਮੀਚੁ ਬਿਲਈਆ ਖਈਹੈ ਰੇ ॥੧॥
बिचारा मरणाच्या मांजरीने गिळलेला उंदीर झाला आहे. ॥१॥

ਧਨਵੰਤਾ ਅਰੁ ਨਿਰਧਨ ਮਨਈ ਤਾ ਕੀ ਕਛੂ ਨ ਕਾਨੀ ਰੇ ॥
कुणी स्वत:ला श्रीमंत समजतो की गरीब, मृत्यूची पर्वा कुणालाच नसते.

ਰਾਜਾ ਪਰਜਾ ਸਮ ਕਰਿ ਮਾਰੈ ਐਸੋ ਕਾਲੁ ਬਡਾਨੀ ਰੇ ॥੨॥
यम इतका सामर्थ्यवान आहे की तो राजा आणि प्रजेला समान मानून मारतो. ॥२॥

ਹਰਿ ਕੇ ਸੇਵਕ ਜੋ ਹਰਿ ਭਾਏ ਤਿਨ੍ ਕੀ ਕਥਾ ਨਿਰਾਰੀ ਰੇ ॥
ज्या हरिचे सेवक हरीला अत्यंत प्रिय आहेत त्यांची कथा फारच अनोखी आहे.

ਆਵਹਿ ਨ ਜਾਹਿ ਨ ਕਬਹੂ ਮਰਤੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੰਗਾਰੀ ਰੇ ॥੩॥
ते जगाच्या येण्या-जाण्यापासून मुक्त आहेत आणि देव स्वतः त्यांचा सहाय्यक आहे.॥ ३॥

ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਲਛਿਮੀ ਮਾਇਆ ਇਹੈ ਤਜਹੁ ਜੀਅ ਜਾਨੀ ਰੇ ॥
हे प्रिय मन! पुत्र, पत्नी आणि लक्ष्मीच्या रूपातील माया यांची आसक्ती सोडून दे.

ਕਹਤ ਕਬੀਰੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸੰਤਹੁ ਮਿਲਿਹੈ ਸਾਰਿਗਪਾਨੀ ਰੇ ॥੪॥੧॥
कबीरजी म्हणतात! हे संतांनो! ऐका, त्यांचा त्याग केल्याने तुम्हाला ईश्वर मिळेल.॥४॥१॥.

ਬਿਲਾਵਲੁ ॥
बिलावलु ॥

ਬਿਦਿਆ ਨ ਪਰਉ ਬਾਦੁ ਨਹੀ ਜਾਨਉ ॥
मला ना कुठल्याच विज्ञानाचा अभ्यास आहे ना वादविवाद माहीत आहेत.

ਹਰਿ ਗੁਨ ਕਥਤ ਸੁਨਤ ਬਉਰਾਨੋ ॥੧॥
भगवंताची स्तुती ऐकून आणि वाचून मी वेडा झालो आहे. ॥१॥

ਮੇਰੇ ਬਾਬਾ ਮੈ ਬਉਰਾ ਸਭ ਖਲਕ ਸੈਆਨੀ ਮੈ ਬਉਰਾ ॥
अरे बाबा, मी वेडा आहे, बाकीचे जग हुशार आहे, मी एकटाच वेडा आहे.

ਮੈ ਬਿਗਰਿਓ ਬਿਗਰੈ ਮਤਿ ਅਉਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मी बिघडलो आहे, माझ्यासारखे दुसरे कोणी बिघडू नये हे बघ. ॥१॥रहाउ॥

ਆਪਿ ਨ ਬਉਰਾ ਰਾਮ ਕੀਓ ਬਉਰਾ ॥
मी स्वतः वेडा झालो नाही तर माझ्या रामाने मला वेड लावले आहे.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਾਰਿ ਗਇਓ ਭ੍ਰਮੁ ਮੋਰਾ ॥੨॥
सतगुरुंनी माझा भ्रम जाळला आहे. ॥२॥

ਮੈ ਬਿਗਰੇ ਅਪਨੀ ਮਤਿ ਖੋਈ ॥
मी बिघडले आहे आणि माझे मन गमावले आहे पण.

ਮੇਰੇ ਭਰਮਿ ਭੂਲਉ ਮਤਿ ਕੋਈ ॥੩॥
माझ्या गोंधळात कोणालाही विसरू नका. ॥३॥

ਸੋ ਬਉਰਾ ਜੋ ਆਪੁ ਨ ਪਛਾਨੈ ॥
फक्त तोच वेडा आहे जो स्वतःला ओळखत नाही.

ਆਪੁ ਪਛਾਨੈ ਤ ਏਕੈ ਜਾਨੈ ॥੪॥
जर तो स्वतःला ओळखतो तर तो देवाला ओळखतो. ॥४॥

ਅਬਹਿ ਨ ਮਾਤਾ ਸੁ ਕਬਹੁ ਨ ਮਾਤਾ ॥
ज्या व्यक्तीच्या आयुष्यात आता भगवंताच्या रंगाची नशा चढलेली नाही तो पुन्हा कधीही नशा करू शकत नाही.

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਰਾਮੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥੫॥੨॥
कबीरजी म्हणतात की मी रामाच्या रंगात लीन झालो आहे. ॥५॥ २॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ॥
बिलावलु ॥

ਗ੍ਰਿਹੁ ਤਜਿ ਬਨ ਖੰਡ ਜਾਈਐ ਚੁਨਿ ਖਾਈਐ ਕੰਦਾ ॥
जर तुम्ही तुमचे कुटुंब सोडून जंगलात गेलात आणि तेथे कंद उचलून खात राहिलात.

ਅਜਹੁ ਬਿਕਾਰ ਨ ਛੋਡਈ ਪਾਪੀ ਮਨੁ ਮੰਦਾ ॥੧॥
तरीही हे पापी आणि मंद मन आपले दुर्गुण सोडत नाही.॥ १॥

ਕਿਉ ਛੂਟਉ ਕੈਸੇ ਤਰਉ ਭਵਜਲ ਨਿਧਿ ਭਾਰੀ ॥
मी मुक्त कसा होऊ शकतो, जगाचा हा महासागर कसा पार करू शकतो?

ਰਾਖੁ ਰਾਖੁ ਮੇਰੇ ਬੀਠੁਲਾ ਜਨੁ ਸਰਨਿ ਤੁਮ੍ਹਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे परमेश्वरा! मी तुझ्याकडे आश्रयाला आलो आहे, माझे रक्षण कर. ॥१॥रहाउ॥

ਬਿਖੈ ਬਿਖੈ ਕੀ ਬਾਸਨਾ ਤਜੀਅ ਨਹ ਜਾਈ ॥
अनेक प्रकारच्या इंद्रियसुखांची वासना मी सोडू शकत नाही.

ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਰਾਖੀਐ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਲਪਟਾਈ ॥੨॥
मी माझ्या मनावर नियंत्रण ठेवण्यासाठी खूप प्रयत्न करतो पण ही वासना मला पुन्हा चिकटून राहते. ॥२॥

ਜਰਾ ਜੀਵਨ ਜੋਬਨੁ ਗਇਆ ਕਿਛੁ ਕੀਆ ਨ ਨੀਕਾ ॥
माझे तारुण्य संपले आणि म्हातारपण आले पण मी कोणतेही चांगले काम केले नाही.

ਇਹੁ ਜੀਅਰਾ ਨਿਰਮੋਲਕੋ ਕਉਡੀ ਲਗਿ ਮੀਕਾ ॥੩॥
वासनेमुळे हे अनमोल जीवन व्यर्थ झाले आहे. ॥३॥

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਮੇਰੇ ਮਾਧਵਾ ਤੂ ਸਰਬ ਬਿਆਪੀ ॥
कबीरजी म्हणतात! हे माधव! तू सर्वव्यापी आहेस.

ਤੁਮ ਸਮਸਰਿ ਨਾਹੀ ਦਇਆਲੁ ਮੋਹਿ ਸਮਸਰਿ ਪਾਪੀ ॥੪॥੩॥
तुझ्यासारखा दयाळू कोणी नाही आणि माझ्यासारखा पापी दुसरा कोणी नाही ॥४॥३॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ॥
बिलावलु ॥

ਨਿਤ ਉਠਿ ਕੋਰੀ ਗਾਗਰਿ ਆਨੈ ਲੀਪਤ ਜੀਉ ਗਇਓ ॥
कबीरजींची आई सांगते की हा विणकर रोज सकाळी उठतो आणि रिकाम्या घागरीत पाणी आणतो आणि ते पिण्यातच आयुष्य घालवतो.

ਤਾਨਾ ਬਾਨਾ ਕਛੂ ਨ ਸੂਝੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸਿ ਲਪਟਿਓ ॥੧॥
त्याला कसलाही टोमणा मारावा हे कळत नाही आणि तो सदैव हरिच्या नामाच्या रसात गुरफटलेला असतो.॥१॥

ਹਮਾਰੇ ਕੁਲ ਕਉਨੇ ਰਾਮੁ ਕਹਿਓ ॥
आमच्या कुळातील कोणत्या व्यक्तीने राम नामाचा जप केला आहे?

ਜਬ ਕੀ ਮਾਲਾ ਲਈ ਨਿਪੂਤੇ ਤਬ ਤੇ ਸੁਖੁ ਨ ਭਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जेव्हापासून या मुलाने जपमाळ घेतली तेव्हापासून आम्हाला आनंदाचा अनुभव आला नाही. ॥१॥रहाउ॥

ਸੁਨਹੁ ਜਿਠਾਨੀ ਸੁਨਹੁ ਦਿਰਾਨੀ ਅਚਰਜੁ ਏਕੁ ਭਇਓ ॥
वहिनी, ऐका, वहिनी, तुम्ही पण ऐका, एक अद्भुत घटना घडली आहे.

ਸਾਤ ਸੁਤ ਇਨਿ ਮੁਡੀਂਏ ਖੋਏ ਇਹੁ ਮੁਡੀਆ ਕਿਉ ਨ ਮੁਇਓ ॥੨॥
या मुलाने आमचे सुताचे काम बिघडवले आहे हा मुलगा का मेला नाही? ॥२॥

ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਕਾ ਏਕੁ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਸੋ ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦਇਓ ॥
कबीरजी त्यांच्या आईला उत्तर देतात की फक्त ईश्वरच माझा स्वामी आहे आणि तोच सर्व सुखाचा दाता आहे माझ्या गुरूंनी मला त्यांचे नाव दिले आहे.

ਸੰਤ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਕੀ ਪੈਜ ਜਿਨਿ ਰਾਖੀ ਹਰਨਾਖਸੁ ਨਖ ਬਿਦਰਿਓ ॥੩॥
त्यानेच भक्त प्रल्हादची इज्जत वाचवली आणि दुष्ट राक्षस हिरण्यकशिपूला नखांनी फाडून मारले. ॥३॥

ਘਰ ਕੇ ਦੇਵ ਪਿਤਰ ਕੀ ਛੋਡੀ ਗੁਰ ਕੋ ਸਬਦੁ ਲਇਓ ॥
आता मी माझ्या घरातील देव आणि पितरांची पूजा सोडून गुरूचे वचन घेतले आहे.

ਕਹਤ ਕਬੀਰੁ ਸਗਲ ਪਾਪ ਖੰਡਨੁ ਸੰਤਹ ਲੈ ਉਧਰਿਓ ॥੪॥੪॥
कबीरजी म्हणतात की तो सर्व पापांना नकार देणारा आहे आणि संतांनी त्याचा अवलंब करून मोक्ष प्राप्त केला आहे.॥४॥४॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ॥
बिलावलु ॥

ਕੋਊ ਹਰਿ ਸਮਾਨਿ ਨਹੀ ਰਾਜਾ ॥
हरिसारखा राजा नाही.

ਏ ਭੂਪਤਿ ਸਭ ਦਿਵਸ ਚਾਰਿ ਕੇ ਝੂਠੇ ਕਰਤ ਦਿਵਾਜਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जगातील हे सर्व राजे फक्त चार दिवस आहेत आणि अशा प्रकारे आपल्या राजेशाहीचा खोटा दिखावा करतात.॥१॥रहाउ॥

ਤੇਰੋ ਜਨੁ ਹੋਇ ਸੋਇ ਕਤ ਡੋਲੈ ਤੀਨਿ ਭਵਨ ਪਰ ਛਾਜਾ ॥
हे देवा! जर कोणी तुझा सेवक असेल तर तो तिन्ही लोकांवर राज्य करतो.

ਹਾਥੁ ਪਸਾਰਿ ਸਕੈ ਕੋ ਜਨ ਕਉ ਬੋਲਿ ਸਕੈ ਨ ਅੰਦਾਜਾ ॥੧॥
कोणीही तुझ्या सेवकावर हात उचलू शकत नाही आणि तुझ्या माणसाच्या सामर्थ्याचा अंदाज लावू शकत नाही. ॥१॥

ਚੇਤਿ ਅਚੇਤ ਮੂੜ ਮਨ ਮੇਰੇ ਬਾਜੇ ਅਨਹਦ ਬਾਜਾ ॥
अरे मूर्ख आणि अज्ञानी मन, भगवंताचे स्मरण कर म्हणजे अनंत शब्दांचे वाद्य तुझ्यात वाजू लागते.

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਸੰਸਾ ਭ੍ਰਮੁ ਚੂਕੋ ਧ੍ਰੂ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਨਿਵਾਜਾ ॥੨॥੫॥
कबीरजी म्हणतात की माझी शंका आणि संभ्रम दूर झाला आहे, भगवंताने भक्त ध्रुव आणि भक्त प्रल्हाद यांच्याप्रमाणे माझी स्तुती केली आहे.॥ २॥ ५॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ॥
बिलावलु ॥

ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਹਮ ਤੇ ਬਿਗਰੀ ॥
देवा, मला वाचवा, माझ्याकडून खूप मोठी चूक झाली आहे.

ਸੀਲੁ ਧਰਮੁ ਜਪੁ ਭਗਤਿ ਨ ਕੀਨੀ ਹਉ ਅਭਿਮਾਨ ਟੇਢ ਪਗਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ना मी पुण्यवान झालो, ना मी कोणता धर्म आचरणात आणला, ना मी तुझा नामजप केला, ना तुझी पूजा केली, पण मी अभिमानाने चुकीच्या मार्गावर चालत राहिलो. ॥१॥रहाउ॥

ਅਮਰ ਜਾਨਿ ਸੰਚੀ ਇਹ ਕਾਇਆ ਇਹ ਮਿਥਿਆ ਕਾਚੀ ਗਗਰੀ ॥
मी माझ्या शरीराला अमर मानून पोषण करत राहिलो पण ते कच्च्या गवतासारखे खोटे निघाले.

ਜਿਨਹਿ ਨਿਵਾਜਿ ਸਾਜਿ ਹਮ ਕੀਏ ਤਿਸਹਿ ਬਿਸਾਰਿ ਅਵਰ ਲਗਰੀ ॥੧॥
ज्या देवाने मला दयाळूपणे निर्माण केले आहे आणि मला सुंदर केले आहे, त्याला विसरुन मी जगाशी आसक्त राहिलो. ॥१॥

ਸੰਧਿਕ ਤੋਹਿ ਸਾਧ ਨਹੀ ਕਹੀਅਉ ਸਰਨਿ ਪਰੇ ਤੁਮਰੀ ਪਗਰੀ ॥
हे परमेश्वरा! मी तुझा चोर आहे आणि मला तुझा संत म्हणता येणार नाही, मी तुझ्या चरणी शरण आलो आहे.

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਇਹ ਬਿਨਤੀ ਸੁਨੀਅਹੁ ਮਤ ਘਾਲਹੁ ਜਮ ਕੀ ਖਬਰੀ ॥੨॥੬॥
कबीरजी म्हणतात! हे भगवान! माझी विनंती ऐका, मला यमराजाची कोणतीही बातमी पाठवू नका. ॥२॥ ६॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ॥
बिलावलु ॥

ਦਰਮਾਦੇ ਠਾਢੇ ਦਰਬਾਰਿ ॥
हे देवा! मी तुझ्या दरबारात अगदी असहाय्यपणे उभा आहे.

ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਸੁਰਤਿ ਕਰੈ ਕੋ ਮੇਰੀ ਦਰਸਨੁ ਦੀਜੈ ਖੋਲ੍ਹਿ ਕਿਵਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
दार उघडून मला दर्शन देईन तुझ्याशिवाय कोण सांभाळणार? ॥१॥रहाउ॥

ਤੁਮ ਧਨ ਧਨੀ ਉਦਾਰ ਤਿਆਗੀ ਸ੍ਰਵਨਨ੍ਹ ਸੁਨੀਅਤੁ ਸੁਜਸੁ ਤੁਮ੍ਹਾਰ ॥
तू खूप धनवान, उदार आणि त्यागशील आहेस आणि मी माझ्या कानांनी तुझ्या शुभेच्छा ऐकत राहतो.

ਮਾਗਉ ਕਾਹਿ ਰੰਕ ਸਭ ਦੇਖਉ ਤੁਮ੍ਹ ਹੀ ਤੇ ਮੇਰੋ ਨਿਸਤਾਰੁ ॥੧॥
मी तुमच्याकडून कोणता दान मागू? ॥१॥

ਜੈਦੇਉ ਨਾਮਾ ਬਿਪ ਸੁਦਾਮਾ ਤਿਨ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਭਈ ਹੈ ਅਪਾਰ ॥
जयदेव नामदेव, सुदामा ब्राह्मण या भक्तांवर तुम्ही अपार उपकार केले आहेत.

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਤੁਮ ਸੰਮ੍ਰਥ ਦਾਤੇ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਦੇਤ ਨ ਬਾਰ ॥੨॥੭॥
कबीरजी म्हणतात की हे दाता! तू सर्व कलांमध्ये सक्षम आहेस आणि जीवांना धर्म, संपत्ती, काम आणि मोक्ष या गोष्टी देण्यास तू उशीर करत नाहीस. ॥२॥७॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ॥
बिलावलु ॥

ਡੰਡਾ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਖਿੰਥਾ ਆਧਾਰੀ ॥
हातात काठी, कानात मुद्रा कफ आणि बाजूला लटकलेला योगी.

ਭ੍ਰਮ ਕੈ ਭਾਇ ਭਵੈ ਭੇਖਧਾਰੀ ॥੧॥
वेश धारण करून, तो भ्रमाच्या अवस्थेत भटकत राहतो. ॥१॥

Page 857

ਆਸਨੁ ਪਵਨ ਦੂਰਿ ਕਰਿ ਬਵਰੇ ॥
हे मूर्ख योगी! योगाचे आसन आणि प्राणायाम सोड.

ਛੋਡਿ ਕਪਟੁ ਨਿਤ ਹਰਿ ਭਜੁ ਬਵਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
अरे मुर्खा! हे कपट सोड आणि रोज देवाची पूजा कर. ॥१॥रहाउ॥

ਜਿਹ ਤੂ ਜਾਚਹਿ ਸੋ ਤ੍ਰਿਭਵਨ ਭੋਗੀ ॥
जी मायेची तू मागत आहेस ती तिन्ही लोकांतील जीव उपभोगत आहेत.

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਕੇਸੌ ਜਗਿ ਜੋਗੀ ॥੨॥੮॥
कबीरजी म्हणतात की या जगात ईश्वर हा एकमेव खरा योगी आहे. ॥२॥ ८॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ॥
बिलावलु ॥

ਇਨਿ੍ ਮਾਇਆ ਜਗਦੀਸ ਗੁਸਾਈ ਤੁਮ੍ਰੇ ਚਰਨ ਬਿਸਾਰੇ ॥
हे देवा! या भ्रमात अडकलेल्या जीवांना तुझ्या चरणांचा विसर पडला आहे.

ਕਿੰਚਤ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਉਪਜੈ ਜਨ ਕਉ ਜਨ ਕਹਾ ਕਰਹਿ ਬੇਚਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
आता लोकांना तुमच्याबद्दल थोडेसे प्रेमही वाटत नाही. तो गरीब माणूस काय करू शकतो? ॥१॥रहाउ॥

ਧ੍ਰਿਗੁ ਤਨੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਧਨੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਇਹ ਮਾਇਆ ਧ੍ਰਿਗੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਮਤਿ ਬੁਧਿ ਫੰਨੀ ॥
हे शरीर! संपत्ती आणि माया हे सर्व निषेधास पात्र आहेत. फसवणूक करणाऱ्या प्राण्याचे शहाणपण आणि बुद्धिमत्ता निषेधास पात्र आहे.

ਇਸ ਮਾਇਆ ਕਉ ਦ੍ਰਿੜੁ ਕਰਿ ਰਾਖਹੁ ਬਾਂਧੇ ਆਪ ਬਚੰਨੀ ॥੧॥
भगवंताच्या आज्ञेनुसार जीवाला बांधून ठेवणारी ही माया आपल्या नियंत्रणात ठेवा. ॥१॥

ਕਿਆ ਖੇਤੀ ਕਿਆ ਲੇਵਾ ਦੇਈ ਪਰਪੰਚ ਝੂਠੁ ਗੁਮਾਨਾ ॥
शेती असो वा व्यवहार, व्यवसायाची संपूर्ण संकल्पनाच खोटी आहे.

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਤੇ ਅੰਤਿ ਬਿਗੂਤੇ ਆਇਆ ਕਾਲੁ ਨਿਦਾਨਾ ॥੨॥੯॥
कबीरजी म्हणतात की जेव्हा शेवटची वेळ आली तेव्हा जीव खूप भुकेले होते. ॥२॥ ६॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ॥
बिलावलु ॥

ਸਰੀਰ ਸਰੋਵਰ ਭੀਤਰੇ ਆਛੈ ਕਮਲ ਅਨੂਪ ॥
देहाच्या सरोवरात ब्रह्मदेवाचे अद्वितीय कमळ फुलले आहे.

ਪਰਮ ਜੋਤਿ ਪੁਰਖੋਤਮੋ ਜਾ ਕੈ ਰੇਖ ਨ ਰੂਪ ॥੧॥
तो परम प्रकाश म्हणजे पुरुषोत्तम ज्याचे कोणतेही रूप किंवा आकार नाही. ॥१॥

ਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਭਜੁ ਭ੍ਰਮੁ ਤਜਹੁ ਜਗਜੀਵਨ ਰਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे मन! भ्रम सोडून देवाची आराधना कर, एकच ईश्वर संपूर्ण जगाचा प्राण आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਆਵਤ ਕਛੂ ਨ ਦੀਸਈ ਨਹ ਦੀਸੈ ਜਾਤ ॥
हा आत्मा ना देहात येताना दिसतो ना देहातून बाहेर जाताना दिसतो.

ਜਹ ਉਪਜੈ ਬਿਨਸੈ ਤਹੀ ਜੈਸੇ ਪੁਰਿਵਨ ਪਾਤ ॥੨॥
पुरिनच्या पानांप्रमाणे हा आत्मा ज्या देवातून जन्माला येतो त्यात विलीन होतो. ॥२॥

ਮਿਥਿਆ ਕਰਿ ਮਾਇਆ ਤਜੀ ਸੁਖ ਸਹਜ ਬੀਚਾਰਿ ॥
ज्याने मायेला भ्रम मानून त्याग केला आहे, त्याला त्याचा विचार करून साधे सुख प्राप्त झाले आहे.

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਸੇਵਾ ਕਰਹੁ ਮਨ ਮੰਝਿ ਮੁਰਾਰਿ ॥੩॥੧੦॥
कबीरजी म्हणतात की मनापासून ईश्वराचे स्मरण करा. ॥३॥ १०॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ॥
बिलावलु ॥

ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਾ ਭ੍ਰਮੁ ਗਇਆ ਗੋਬਿਦ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥
जेव्हापासून मी स्वतःला गोविंदात समर्पित केले आहे, तेव्हापासून माझा जन्म-मृत्यूचा भ्रम नाहीसा झाला आहे.

ਜੀਵਤ ਸੁੰਨਿ ਸਮਾਨਿਆ ਗੁਰ ਸਾਖੀ ਜਾਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
माझ्या गुरूंच्या शिकवणुकीमुळे मी जागृत झालो आहे आणि जिवंतपणी शून्यतेच्या अवस्थेत मग्न आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਕਾਸੀ ਤੇ ਧੁਨਿ ਊਪਜੈ ਧੁਨਿ ਕਾਸੀ ਜਾਈ ॥
कांस्य घरियालने निर्माण केलेला आवाज त्यात पुन्हा शोषला जातो.

ਕਾਸੀ ਫੂਟੀ ਪੰਡਿਤਾ ਧੁਨਿ ਕਹਾਂ ਸਮਾਈ ॥੧॥
हे विद्वान! पितळाची मगर फुटली तेव्हा आवाज कुठे गेला? ॥१॥

ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਸੰਧਿ ਮੈ ਪੇਖਿਆ ਘਟ ਹੂ ਘਟ ਜਾਗੀ ॥
जेव्हा मी इडा पिंगळा आणि सुषुम्ना नाड्यांच्या संगम असलेल्या त्रिकूकडे पाहिले तेव्हा माझ्या शरीरात आत्म्याचा प्रकाश जागृत झाला.

ਐਸੀ ਬੁਧਿ ਸਮਾਚਰੀ ਘਟ ਮਾਹਿ ਤਿਆਗੀ ॥੨॥
माझ्यामध्ये अशी बुद्धी विकसित झाली की माझे मन, माझ्या शरीरात राहून, संन्यासी झाले. ॥२॥

ਆਪੁ ਆਪ ਤੇ ਜਾਨਿਆ ਤੇਜ ਤੇਜੁ ਸਮਾਨਾ ॥
मी स्वतःला ओळखले आहे, माझा प्रकाश परम प्रकाशात विलीन झाला आहे.

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਅਬ ਜਾਨਿਆ ਗੋਬਿਦ ਮਨੁ ਮਾਨਾ ॥੩॥੧੧॥
कबीरजी म्हणतात की आता मला कळले आहे आणि माझे मन गोविंदांशी सहमत आहे.॥३॥११॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ॥
बिलावलु ॥

ਚਰਨ ਕਮਲ ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਬਸਹਿ ਸੋ ਜਨੁ ਕਿਉ ਡੋਲੈ ਦੇਵ ॥
हे देवा! ज्याच्या हृदयात तुझ्या चरणांचे कमळ वसले आहे, तो विचलित कसा होईल?

ਮਾਨੌ ਸਭ ਸੁਖ ਨਉ ਨਿਧਿ ਤਾ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸਹਜਿ ਜਸੁ ਬੋਲੈ ਦੇਵ ॥ ਰਹਾਉ ॥
जणू काही जीवनातील सर्व सुखे आणि नऊ खजिना त्याच्या हृदयात स्थिरावले आहेत आणि तो सहज तुझे गुणगान गात आहे.॥रहाउ॥

ਤਬ ਇਹ ਮਤਿ ਜਉ ਸਭ ਮਹਿ ਪੇਖੈ ਕੁਟਿਲ ਗਾਂਠਿ ਜਬ ਖੋਲੈ ਦੇਵ ॥

हे देवा! जेव्हा मनुष्य आपल्या अंतःकरणातील कुटिलतेची गाठ सोडतो तेव्हा त्याची बुद्धी इतकी शुद्ध होते की त्याला प्रत्येक गोष्टीत फक्त भगवंतच दिसतो.

ਬਾਰੰ ਬਾਰ ਮਾਇਆ ਤੇ ਅਟਕੈ ਲੈ ਨਰਜਾ ਮਨੁ ਤੋਲੈ ਦੇਵ ॥੧॥

तो आपल्या मनाला मायेबद्दल वारंवार सावध करतो आणि आपल्या मनाला विवेकाच्या तराजूने तोलत राहतो, म्हणजेच गुण-दोष तपासत राहतो. ॥१॥

ਜਹ ਉਹੁ ਜਾਇ ਤਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਮਾਇਆ ਤਾਸੁ ਨ ਝੋਲੈ ਦੇਵ ॥

मग तो जिथे जाईल तिथे त्याला आनंद मिळेल आणि माया त्याला त्रास देणार नाही.

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਰਾਮ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕੀਓ ਲੈ ਦੇਵ ॥੨॥੧੨॥

कबीरजी म्हणतात की जेव्हापासून मी रामाच्या प्रेमात पडलो तेव्हापासून माझे मन प्रसन्न झाले आहे.॥२॥१२॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ ਕੀ

भगत नामदेव जींची बिलावलु बाणी.

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्‌गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਮੋ ਕਉ ਗੁਰ ਕੀਨਾ ॥

गुरूंनी माझा जन्म सफल केला आहे.

ਦੁਖ ਬਿਸਾਰਿ ਸੁਖ ਅੰਤਰਿ ਲੀਨਾ ॥੧॥
आता मी माझे दु:ख विसरून आनंदात लीन राहतो. ॥१॥

ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਮੋ ਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਨਾ ॥
गुरूंनी मला माझ्या डोळ्यांत ज्ञानाचे आंधळे घालण्याचे औषध दिले आहे.

ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਜੀਵਨੁ ਮਨ ਹੀਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
रामाच्या नावाशिवाय माझे जीवन व्यर्थ होते. ॥१॥रहाउ॥

ਨਾਮਦੇਇ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਿ ਜਾਨਾਂ ॥
नामदेवांनी नामजप करून शिकले आहे.

ਜਗਜੀਵਨ ਸਿਉ ਜੀਉ ਸਮਾਨਾਂ ॥੨॥੧॥
त्याचा आत्मा भगवंतात विलीन झाला आहे.॥२॥ १॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਬਾਣੀ ਰਵਿਦਾਸ ਭਗਤ ਕੀ
बिलावलु बनी रविदास भगत.

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਦਾਰਿਦੁ ਦੇਖਿ ਸਭ ਕੋ ਹਸੈ ਐਸੀ ਦਸਾ ਹਮਾਰੀ ॥
अरे देवा आमची अवस्था अशी झाली की आम्हाला गरीब पाहून सगळे हसले.

ਅਸਟ ਦਸਾ ਸਿਧਿ ਕਰ ਤਲੈ ਸਭ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੁਮਾਰੀ ॥੧॥
आता अठरा सिद्धी माझ्या तळहातावर आहेत, हे सर्व तुझ्या कृपेने आहे. ॥१॥

ਤੂ ਜਾਨਤ ਮੈ ਕਿਛੁ ਨਹੀ ਭਵ ਖੰਡਨ ਰਾਮ ॥
हे तारणहार! तुला माहित आहे की मी काहीही नाही.

ਸਗਲ ਜੀਅ ਸਰਨਾਗਤੀ ਪ੍ਰਭ ਪੂਰਨ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे परमेश्वरा! सर्वांच्या मनोकामना पूर्ण करणारा तूच आहेस, म्हणून सर्व जीव तुझा आश्रय

घेतात.॥१॥रहाउ॥

ਜੋ ਤੇਰੀ ਸਰਨਾਗਤਾ ਤਿਨ ਨਾਹੀ ਭਾਰੁ ॥
जे तुझा आश्रय घेतात ते त्यांच्या पापांच्या ओझ्यातून मुक्त होतात.

ਊਚ ਨੀਚ ਤੁਮ ਤੇ ਤਰੇ ਆਲਜੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥੨॥
तुझ्या कृपेने, उच्च आणि नीच सर्व प्राणिमात्रांनी हे संकट पार केले आहे. ॥२॥

ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਅਕਥ ਕਥਾ ਬਹੁ ਕਾਇ ਕਰੀਜੈ ॥
रविदासजी म्हणतात की भगवंताची कथा अव्यक्त आहे आणि त्याबद्दल आणखी काही विधान का करावे.

ਜੈਸਾ ਤੂ ਤੈਸਾ ਤੁਹੀ ਕਿਆ ਉਪਮਾ ਦੀਜੈ ॥੩॥੧॥
तू आहेस तसा तू फक्त तूच आहेस, मग तुझी काय तुलना करता येईल? ॥३॥१॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ॥
बिलावलु ॥

ਜਿਹ ਕੁਲ ਸਾਧੁ ਬੈਸਨੌ ਹੋਇ ॥
ज्या कुटुंबात वैष्णव साधू जन्माला येतो.

ਬਰਨ ਅਬਰਨ ਰੰਕੁ ਨਹੀ ਈਸੁਰੁ ਬਿਮਲ ਬਾਸੁ ਜਾਨੀਐ ਜਗਿ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मग तो उच्च जातीचा असो वा नीच जातीचा, श्रीमंत असो वा गरीब, त्याचा सुगंध आणि सौंदर्य जगभर पसरते.॥१॥रहाउ॥

ਬ੍ਰਹਮਨ ਬੈਸ ਸੂਦ ਅਰੁ ਖ੍ਯ੍ਯਤ੍ਰੀ ਡੋਮ ਚੰਡਾਰ ਮਲੇਛ ਮਨ ਸੋਇ ॥
ब्राह्मण, वैश्य, शूद्र, क्षत्रिय, डोम चांडाळ किंवा अपवित्र मन असलेला मलेच्छा असो, तो भगवंताच्या स्तुतीने पवित्र होतो.

ਹੋਇ ਪੁਨੀਤ ਭਗਵੰਤ ਭਜਨ ਤੇ ਆਪੁ ਤਾਰਿ ਤਾਰੇ ਕੁਲ ਦੋਇ ॥੧॥
स्वतःला ओलांडून, तो पितृ आणि मातृवंश दोन्ही पार करतो. ॥१॥

ਧੰਨਿ ਸੁ ਗਾਉ ਧੰਨਿ ਸੋ ਠਾਉ ਧੰਨਿ ਪੁਨੀਤ ਕੁਟੰਬ ਸਭ ਲੋਇ ॥
धन्य तो ज्या गावात जन्मला आणि धन्य तो राहतो तो गाव. धन्य त्याचे पवित्र कुटुंब ज्यामध्ये तो राहतो आणि जे लोक त्याच्याशी संगत करतात ते सर्व धन्य आहेत.

ਜਿਨਿ ਪੀਆ ਸਾਰ ਰਸੁ ਤਜੇ ਆਨ ਰਸ ਹੋਇ ਰਸ ਮਗਨ ਡਾਰੇ ਬਿਖੁ ਖੋਇ ॥੨॥

ज्याने हरी नामरूपातील उत्तम रसाचे सेवन केले आणि इतर रसांचा त्याग केला, त्याने हरीच्या रसात लीन होऊन विषारी रसांचा नाश केला. ॥२॥

ਪੰਡਿਤ ਸੂਰ ਛਤ੍ਰਪਤਿ ਰਾਜਾ ਭਗਤ ਬਰਾਬਰਿ ਅਉਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥

पंडित, शूर छत्रपती, राजा वगैरे इतर भक्तांच्या बरोबरीचे नाहीत.

ਜੈਸੇ ਪੁਰੈਨ ਪਾਤ ਰਹੈ ਜਲ ਸਮੀਪ ਭਨਿ ਰਵਿਦਾਸ ਜਨਮੇ ਜਗਿ ਓਇ ॥੩॥੨॥

ज्याप्रमाणे पुरणाची पाने पाण्याजवळ राहून हिरवीगार राहतात, त्याचप्रमाणे हरिच्या आधाराने हरी भक्त फुलून राहतात, असे रविदासजी सांगतात.

ਬਾਣੀ ਸਧਨੇ ਕੀ ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ

बाणी साधने की रगु बिलावलु.

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਨ੍ਰਿਪ ਕੰਨਿਆ ਕੇ ਕਾਰਨੈ ਇਕੁ ਭਇਆ ਭੇਖਧਾਰੀ ॥

राजाच्या मुलीचे लग्न लावण्यासाठी एका भोंदूने विष्णूचे रूप धारण केले होते.

ਕਾਮਾਰਥੀ ਸੁਆਰਥੀ ਵਾ ਕੀ ਪੈਜ ਸਵਾਰੀ ॥੧॥

हे हरी! तो कामुक आणि स्वार्थी होता, पण त्याची प्रतिष्ठाही तू जपली होतीस. ॥१॥

ਤਵ ਗੁਨ ਕਹਾ ਜਗਤ ਗੁਰਾ ਜਉ ਕਰਮੁ ਨ ਨਾਸੈ ॥

हे जगत्गुरु! माझ्या कर्माचा नाश झाला नाही तर तुमच्या महिमाला काय अर्थ आहे.

ਸਿੰਘ ਸਰਨ ਕਤ ਜਾਈਐ ਜਉ ਜੰਬੁਕੁ ਗ੍ਰਾਸੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

सिंहाचा आसरा का घ्यावा जर कोल्हाळ खाईल? ॥१॥रहाउ॥

ਏਕ ਬੂੰਦ ਜਲ ਕਾਰਨੇ ਚਾਤ੍ਰਿਕੁ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥

पापीहला स्वातीच्या पाण्याच्या थेंबासाठी त्रास होतो.

ਪ੍ਰਾਨ ਗਏ ਸਾਗਰੁ ਮਿਲੈ ਫੁਨਿ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵੈ ॥੨॥
या तळमळीत प्राण गमावूनही त्याला सागर सापडला तरी त्याचा काही उपयोग नाही.॥२॥

ਪ੍ਰਾਨ ਜੁ ਥਾਕੇ ਥਿਰੁ ਨਹੀ ਕੈਸੇ ਬਿਰਮਾਵਉ ॥
माझा थकलेला आत्मा आता स्थिर नाही, मग मी कसे सहन करू?

ਬੂਡਿ ਮੂਏ ਨਉਕਾ ਮਿਲੈ ਕਹੁ ਕਾਹਿ ਚਢਾਵਉ ॥੩॥
मी बुडून मरण पावल्यावर जर तुम्हाला बोट सापडली तर मला बोट का बसवायचे ते सांग. ॥३॥

ਮੈ ਨਾਹੀ ਕਛੁ ਹਉ ਨਹੀ ਕਿਛੁ ਆਹਿ ਨ ਮੋਰਾ ॥
मी काही नव्हतो, आता काही नाही आणि माझ्याकडे काही नाही.

ਅਉਸਰ ਲਜਾ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਸਧਨਾ ਜਨੁ ਤੋਰਾ ॥੪॥੧॥
हे परमेश्वरा! साधना ही तुझी दास आहे, आता माझी इज्जत राखण्याची वेळ आली आहे, माझा सन्मान राखा. ॥४॥ १॥

੧ੳ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ओंकार एक आहे, त्याचे नाव सत्य आहे, तो जगाचा निर्माता आहे, तो सर्वशक्तिमान आहे, त्याला कोणाचेही भय नाही, तो वैरमुक्त आहे, तो कालातीत ब्रह्म मूर्ती आहे, तो सदैव नित्य आहे, तो मुक्त आहे. जन्म-मृत्यू, तो स्वतः ज्ञानी झाला आहे, जो गुरूंच्या कृपेने प्रकाशित झाला आहे.

ਰਾਗੁ ਗੋਂਡ ਚਉਪਦੇ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ॥
रगु गोंडा चौपदे महाला ४ घरे १ ॥

ਜੇ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਆਸ ਰਖਹਿ ਹਰਿ ਊਪਰਿ ਤਾ ਮਨ ਚਿੰਦੇ ਅਨੇਕ ਅਨੇਕ ਫਲ ਪਾਈ ॥
हे प्राणिमात्र! जर तू तुझ्या मनात भगवंताची आशा ठेवलीस तर तुला अनेक इच्छित फळ मिळतील.

ਹਰਿ ਜਾਣੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜੋ ਜੀਇ ਵਰਤੈ ਪ੍ਰਭੁ ਘਾਲਿਆ ਕਿਸੈ ਕਾ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਨ ਗਵਾਈ ॥
तुमच्या हृदयातील सर्व काही देव जाणतो. देव इतका दयाळू आहे की तो कोणाच्याही मेहनतीचा एक अंशही वाया जाऊ देत नाही.

ਹਰਿ ਤਿਸ ਕੀ ਆਸ ਕੀਜੈ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜੋ ਸਭ ਮਹਿ ਸੁਆਮੀ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥੧॥
हे माझ्या मन! सर्व गोष्टींमध्ये उपस्थित असलेल्या त्या देवावर आशा ठेव. ॥१॥

ਮੇਰੇ ਮਨ ਆਸਾ ਕਰਿ ਜਗਦੀਸ ਗੁਸਾਈ ॥
हे माझ्या हृदया! फक्त देवावरच आशा ठेव.

ਜੋ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਆਸ ਅਵਰ ਕਾਹੂ ਕੀ ਕੀਜੈ ਸਾ ਨਿਹਫਲ ਆਸ ਸਭ ਬਿਰਥੀ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जो मनुष्य परमात्म्याशिवाय इतर कोणावरही आशा ठेवतो, त्याची आशा निष्फळ होते आणि ती सर्व व्यर्थ जाते. ॥१॥रहाउ॥

ਜੋ ਦੀਸੈ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਕੁਟੰਬੁ ਸਭੁ ਮਤ ਤਿਸ ਕੀ ਆਸ ਲਗਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਈ ॥
दिसतोय हे संपूर्ण कुटुंब म्हणजे मायेचा भ्रम आहे, या कुटुंबाच्या आशेवर आपले आयुष्य वाया घालवू नका.

ਇਨ੍ ਕੈ ਕਿਛੁ ਹਾਥਿ ਨਹੀ ਕਹਾ ਕਰਹਿ ਇਹਿ ਬਪੁੜੇ ਇਨ੍ ਕਾ ਵਾਹਿਆ ਕਛੁ ਨ ਵਸਾਈ ॥
या कुटुंबीयांच्या ताब्यात काहीही नाही! हे गरीब लोक काहीही करू शकत नाहीत. त्यांच्या कृतीने काहीही होत नाही आणि त्यांच्यावर त्यांचे नियंत्रण नसते.

ਮੇਰੇ ਮਨ ਆਸ ਕਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਅਪੁਨੇ ਕੀ ਜੋ ਤੁਝੁ ਤਾਰੈ ਤੇਰਾ ਕੁਟੰਬੁ ਸਭੁ ਛਡਾਈ ॥੨॥

हे माझ्या हृदया! तुझ्या प्रिय परमेश्वरावर आशा ठेव जो तुला अस्तित्त्वाच्या सागरातून पार करेल आणि तुझ्या संपूर्ण कुटुंबाला यमापासून मुक्त करेल.॥२॥

ਜੇ ਕਿਛੁ ਆਸ ਅਵਰ ਕਰਹਿ ਪਰਮਿਤ੍ਰੀ ਮਤ ਤੂੰ ਜਾਣਹਿ ਤੇਰੈ ਕਿਤੈ ਕੰਮਿ ਆਈ ॥

जर तुम्ही एखाद्या अनोळखी मित्राची अपेक्षा करत असाल तर त्याचा तुम्हाला काही उपयोग होईल असे समजू नका.

ਇਹ ਆਸ ਪਰਮਿਤ੍ਰੀ ਭਾਉ ਦੂਜਾ ਹੈ ਖਿਨ ਮਹਿ ਝੂਠੁ ਬਿਨਸਿ ਸਭ ਜਾਈ ॥

अनोळखी मित्राची आशा ही एक द्विधा भावना आहे जी क्षणात नष्ट होते कारण ती खोटी असते.

ਮੇਰੇ ਮਨ ਆਸਾ ਕਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਾਚੇ ਕੀ ਜੋ ਤੇਰਾ ਘਾਲਿਆ ਸਭੁ ਥਾਇ ਪਾਈ ॥੩॥

हे माझ्या हृदया! तुझ्या खऱ्या प्रिय प्रभूवर आशा ठेव जो तुझी सर्व मेहनत सत्यात उतरवतो. ॥३॥

ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਸਭ ਤੇਰੀ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਜੈਸੀ ਤੂ ਆਸ ਕਰਾਵਹਿ ਤੈਸੀ ਕੋ ਆਸ ਕਰਾਈ ॥

हे परमेश्वरा! या सर्व आशा आणि इच्छा तुझ्या आहेत, तू ज्या प्रकारे आशा करतोस त्याप्रमाणे कोणीही आशा करत नाही.

ਕਿਛੁ ਕਿਸੀ ਕੈ ਹਥਿ ਨਾਹੀ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਐਸੀ ਮੇਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥
माझ्या सतगुरूंनी मला ही कल्पना दिली आहे की कोणत्याही जीवाच्या हातात काहीही नाही.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੀ ਆਸ ਤੂ ਜਾਣਹਿ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਹਰਿ ਦਰਸਨਿ ਤ੍ਰਿਪਤਾਈ ॥੪॥੧॥
हे हरी नानक! फक्त तूच आशा जाणतोस आणि तुला पाहिल्यावर मी तृप्त होतो. ॥४॥ १॥

ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੪ ॥
गोंड महाला ४॥

ਐਸਾ ਹਰਿ ਸੇਵੀਐ ਨਿਤ ਧਿਆਈਐ ਜੋ ਖਿਨ ਮਹਿ ਕਿਲਵਿਖ ਸਭਿ ਕਰੇ ਬਿਨਾਸਾ ॥
अशा भगवंताची उपासना करावी आणि सर्व पापांचा क्षणात नाश करणाऱ्या देवाचे रोज चिंतन करावे.

ਜੇ ਹਰਿ ਤਿਆਗਿ ਅਵਰ ਕੀ ਆਸ ਕੀਜੈ ਤਾ ਹਰਿ ਨਿਹਫਲ ਸਭ ਘਾਲ ਗਵਾਸਾ ॥
जर तुम्ही देवाचा त्याग करून दुसऱ्याची आशा धरली तर तुमचे सर्व कष्ट व्यर्थ जातील.

ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਸੇਵਿਹੁ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸੁਆਮੀ ਜਿਸੁ ਸੇਵਿਐ ਸਭ ਭੁਖ ਲਹਾਸਾ ॥੧॥
हे माझ्या मन! सुख देणाऱ्या भगवान हरिची पूजा कर, ज्याच्या पूजेने सर्व भूक नाहीशी होते. ॥१॥

ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਊਪਰਿ ਕੀਜੈ ਭਰਵਾਸਾ ॥
हे माझ्या मन! देवावर विश्वास ठेवला पाहिजे.

ਜਹ ਜਾਈਐ ਤਹ ਨਾਲਿ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਅਪਨੀ ਪੈਜ ਰਖੈ ਜਨ ਦਾਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मी कुठेही गेलो तरी माझा सद्‌गुरू माझ्या पाठीशी असतो. हरी नेहमी आपल्या भक्तांचा आणि दासांचा आदर करतो.॥१॥रहाउ॥

ਜੇ ਅਪਨੀ ਬਿਰਥਾ ਕਹਹੁ ਅਵਰਾ ਪਹਿ ਤਾ ਆਗੈ ਅਪਨੀ ਬਿਰਥਾ ਬਹੁ ਬਹੁਤੁ ਕਢਾਸਾ ॥
आपण जाऊन आपली दु:ख कुणाला सांगितली तर भविष्यात तो आपल्याला आपली अनेक दु:खं सांगतो.

ਅਪਨੀ ਬਿਰਥਾ ਕਹਹੁ ਹਰਿ ਅਪੁਨੇ ਸੁਆਮੀ ਪਹਿ ਜੋ ਤੁਮ੍ਰੇ ਦੂਖ ਤਤਕਾਲ ਕਟਾਸਾ ॥
म्हणून तुझे दु:ख तुझ्या भगवान हरिजवळ व्यक्त कर जे तुझे दु:ख त्वरित संपवतील.

ਸੋ ਐਸਾ ਪ੍ਰਭੁ ਛੋਡਿ ਅਪਨੀ ਬਿਰਥਾ ਅਵਰਾ ਪਹਿ ਕਹੀਐ ਅਵਰਾ ਪਹਿ ਕਹਿ ਮਨ ਲਾਜ ਮਰਾਸਾ ॥੨॥

अरे मन! अशा देवाला सोडून आपले दु:ख दुस-या कोणाकडे व्यक्त करणे म्हणजे लाजेने बुडून मरण्यासारखे आहे. ॥२॥

ਜੋ ਸੰਸਾਰੈ ਕੇ ਕੁਟੰਬ ਮਿਤ੍ਰ ਭਾਈ ਦੀਸਹਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੇ ਸਭਿ ਅਪਨੈ ਸੁਆਇ ਮਿਲਾਸਾ ॥

हे मन! संसारात कुटुंब, मित्र, भाऊ इत्यादी जी नाती पाहतो ती केवळ आपल्या स्वार्थासाठीच सापडतात.

ਜਿਤੁ ਦਿਨਿ ਉਨ੍ ਕਾ ਸੁਆਉ ਹੋਇ ਨ ਆਵੈ ਤਿਤੁ ਦਿਨਿ ਨੇੜੈ ਕੋ ਨ ਢੁਕਾਸਾ ॥

ज्या दिवशी त्यांचा स्वार्थ तुमच्याकडून पूर्ण होणार नाही, तेव्हा त्यांच्यापैकी कोणीही तुमच्या जवळ येणार नाही.

ਮਨ ਮੇਰੇ ਅਪਨਾ ਹਰਿ ਸੇਵਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਜੋ ਤੁਧੁ ਉਪਕਰੈ ਦੂਖਿ ਸੁਖਾਸਾ ॥੩॥

हे माझ्या मन! रात्रंदिवस देवाची उपासना कर, जो तुझे कल्याण करून दु:खाचे सुखात रूपांतर करतो. ॥३॥

ਤਿਸ ਕਾ ਭਰਵਾਸਾ ਕਿਉ ਕੀਜੈ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜੋ ਅੰਤੀ ਅਉਸਰਿ ਰਖਿ ਨ ਸਕਾਸਾ ॥

हे माझ्या मन! जो शेवटचा क्षण वाचवू शकत नाही त्याच्यावर विश्वास कसा ठेवायचा?

ਹਰਿ ਜਪੁ ਮੰਤੁ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸੁ ਲੈ ਜਾਪਹੁ ਤਿਨ੍ ਅੰਤਿ ਛਡਾਏ ਜਿਨ੍ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਚਿਤਾਸਾ ॥

गुरूंचा सल्ला घेऊन हरि मंत्राचा जप करा, शेवटच्या क्षणी हरि ज्यांच्या मनात त्याचे प्रेम यमापासून वास करते त्यांना वाचवतो.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਹਰਿ ਸੰਤਹੁ ਇਹੁ ਛੂਟਣ ਕਾ ਸਾਚਾ ਭਰਵਾਸਾ ॥੪॥੨॥

नानक म्हणतात की, हे भक्तांनो! सतत भगवंताचे नामस्मरण करणे हेच यमापासून मुक्त होण्याचे खरे आश्वासन आहे.॥४॥२॥

ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੪ ॥

गोंड महाला ४॥

ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਸਦਾ ਹੋਇ ਅਨੰਦੁ ਸੁਖੁ ਅੰਤਰਿ ਸਾਂਤਿ ਸੀਤਲ ਮਨੁ ਅਪਨਾ ॥

भगवंताचे स्मरण केल्याने नेहमी आनंद आणि आनंद मिळतो, यामुळे मन थंड होते आणि खूप शांती मिळते.

ਜੈਸੇ ਸਕਤਿ ਸੂਰੁ ਬਹੁ ਜਲਤਾ ਗੁਰ ਸਸਿ ਦੇਖੇ ਲਹਿ ਜਾਇ ਸਭ ਤਪਨਾ ॥੧॥
ज्याप्रमाणे सूर्याच्या रूपातील भ्रमामुळे मन जळत राहते, त्याचप्रमाणे चंद्राच्या रूपात गुरुचे दर्शन घेतल्याने सर्व उष्णता निघून जाते. ॥१॥

ਮੇਰੇ ਮਨ ਅਨਦਿਨੁ ਧਿਆਇ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਜਪਨਾ ॥
हे माझ्या मन! दररोज भगवंताचे चिंतन कर आणि त्याचे नामस्मरण कर.

ਜਹਾ ਕਹਾ ਤੁਝੁ ਰਾਖੈ ਸਭ ਠਾਈ ਸੋ ਐਸਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਤੂ ਅਪਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
सर्वत्र तुझे रक्षण करणाऱ्या अशा देवाची पूजा करावी. ॥१॥रहाउ॥

ਜਾ ਮਹਿ ਸਭਿ ਨਿਧਾਨ ਸੋ ਹਰਿ ਜਪਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਜਿ ਲਹਹੁ ਹਰਿ ਰਤਨਾ ॥
हे माझ्या मन! सर्व सुखांचे भांडार असलेल्या भगवंताचा जप कर आणि गुरूंच्या द्वारे हरिनामाचे रत्न शोध.

ਜਿਨ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਤਿਨ ਕੇ ਚਰਣ ਮਲਹੁ ਹਰਿ ਦਸਨਾ ੨॥
ज्यांनी हरिचे चिंतन केले ते हरिच्या सेवकांच्या चरणांची सेवा करतात. ॥२॥

ਸਬਦੁ ਪਛਾਣਿ ਰਾਮ ਰਸੁ ਪਾਵਹੁ ਓਹੁ ਊਤਮੁ ਸੰਤੁ ਭਇਓ ਬਡ ਬਡਨਾ ॥
शब्द ओळखा आणि रामाचा रस मिळवा, तो महान संत आणि महान झाला आहे.

ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਹਰਿ ਆਪਿ ਵਧਾਈ ਓਹੁ ਘਟੈ ਨ ਕਿਸੈ ਕੀ ਘਟਾਈ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਤਿਲੁ ਤਿਲਨਾ ॥੩॥
भगवंताने स्वतःच आपल्या त्या सेवकाचा गौरव केला आहे आणि त्याची महिमा कोणाच्याही द्वारे कमी करून सुद्धा कमी होत नाही. ॥३॥

ਜਿਸ ਤੇ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸੋ ਸਦਾ ਧਿਆਇ ਨਿਤ ਕਰ ਜੁਰਨਾ ॥
हे माझ्या मन! नेहमी हात जोडून ज्याच्यापासून सर्व सुख प्राप्त होते त्या परमेश्वराचे चिंतन कर.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਦਾਨੁ ਇਕੁ ਦੀਜੈ ਨਿਤ ਬਸਹਿ ਰਿਦੈ ਹਰੀ ਮੋਹਿ ਚਰਨਾ ॥੪॥੩॥
नानक प्रार्थना करतात, हे हरी! मला एकच भेट हवी आहे की तुझे सुंदर चरण माझ्या हृदयात राहावेत. ॥४॥ ३॥

ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੪ ॥
गोंड महाला ४॥

ਜਿਤਨੇ ਸਾਹ ਪਾਤਿਸਾਹ ਉਮਰਾਵ ਸਿਕਦਾਰ ਚਉਧਰੀ ਸਭਿ ਮਿਥਿਆ ਝੂਠੁ ਭਾਉ ਦੂਜਾ ਜਾਣੁ ॥
जगातील सर्व राजे, सम्राट, उमराव सरदार, चौधरी हे नश्वर! लबाड आणि द्वैतामध्ये लीन आहेत हे जाणून घ्या.

ਹਰਿ ਅਬਿਨਾਸੀ ਸਦਾ ਥਿਰੁ ਨਿਹਚਲੁ ਤਿਸੁ ਮੇਰੇ ਮਨ ਭਜੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥੧॥
एकमात्र अमर ईश्वर सदैव स्थिर आणि अटल आहे, म्हणून हे माझ्या मन! समृद्ध होण्यासाठी त्याचीच पूजा कर. ॥१॥

ਮੇਰੇ ਮਨ ਨਾਮੁ ਹਰੀ ਭਜੁ ਸਦਾ ਦੀਬਾਣੁ ॥
हे मन! हरिचे नामस्मरण केल्याने त्याचा आधार दृढ होतो.

ਜੋ ਹਰਿ ਮਹਲੁ ਪਾਵੈ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਤਿਸੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ਕਿਸੈ ਦਾ ਤਾਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
गुरूंच्या वचनाने हरिचा महल प्राप्त करणाऱ्यासारखा पराक्रमी कोणी नाही.॥१॥रहाउ॥

ਜਿਤਨੇ ਧਨਵੰਤ ਕੁਲਵੰਤ ਮਿਲਖਵੰਤ ਦੀਸਹਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਭਿ ਬਿਨਸਿ ਜਾਹਿ ਜਿਉ ਰੰਗੁ ਕਸੁੰਭ ਕਚਾਣੁ ॥
हे माझ्या मन! माझ्या मनात दिसणारे सर्व श्रीमंत, थोर आणि लक्षाधीश, जसे कुसुमाच्या फुलाचा कच्चा रंग नष्ट होतो, तसाच नाश पावतो.

ਹਰਿ ਸਤਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸਦਾ ਸੇਵਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪਾਵਹਿ ਤੂ ਮਾਣੁ ॥੨॥
सदैव खऱ्या आणि शाश्वत हरिची सेवा करा, ज्याद्वारे तुम्हाला त्याच्या दरबारात गौरव प्राप्त होईल. ॥२॥

ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਖਤ੍ਰੀ ਸੂਦ ਵੈਸ ਚਾਰਿ ਵਰਨ ਚਾਰਿ ਆਸ੍ਰਮ ਹਹਿ ਜੋ ਹਰਿ ਧਿਆਵੈ ਸੋ ਪਰਧਾਨੁ ॥
ब्राह्मण, क्षत्रिय, वैश्य आणि शूद्र या चार जाती आहेत आणि ब्रह्मचर्य, गृहस्थ, वानप्रस्थ आणि संन्यास हे चार आश्रम आहेत जो हरीचे ध्यान करतो तो जगात प्रमुख आहे.

ਜਿਉ ਚੰਦਨ ਨਿਕਟਿ ਵਸੈ ਹਿਰਡੁ ਬਪੁੜਾ ਤਿਉ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਪਤਿਤ ਪਰਵਾਣੁ ॥੩॥
ज्याप्रमाणे चंदनाच्या शेजारी राहणारा एरंड सुवासिक बनतो, त्याचप्रमाणे सत्पुरुषांच्या सहवासात राहून पापीही स्वीकारतो. ॥३॥

ਓਹੁ ਸਭ ਤੇ ਊਚਾ ਸਭ ਤੇ ਸੂਚਾ ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਭਗਵਾਨੁ ॥
ज्याच्या हृदयात भगवंत वास करतो तो सर्वोच्च आणि शुद्ध असतो.

ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਤਿਸ ਕੇ ਚਰਨ ਪਖਾਲੈ ਜੋ ਹਰਿ ਜਨੁ ਨੀਚੁ ਜਾਤਿ ਸੇਵਕਾਣੁ ॥੪॥੪॥
नानक हरिजन किंवा खालच्या जातीतील सेवकाचे पाय धुतात.॥४॥ ४॥

ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੪ ॥
गोंड महाला ४॥

ਹਰਿ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਭਤੈ ਵਰਤੈ ਜੇਹਾ ਹਰਿ ਕਰਾਏ ਤੇਹਾ ਕੋ ਕਰਈਐ ॥
देव आंतरिक आणि वैश्विक आहे, प्रत्येकाला त्याच्या इच्छेप्रमाणे वागावे लागते.

ਸੋ ਐਸਾ ਹਰਿ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜੋ ਤੁਧਨੋ ਸਭ ਦੂ ਰਖਿ ਲਈਐ ॥੧॥
हे माझ्या मन! अशा भगवंताची सदैव उपासना कर जो तुला सर्व दु:ख आणि संकटांपासून वाचवतो. ॥१॥

ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਨਿਤ ਪੜਈਐ ॥
हे मन! हरिचा जप कर आणि त्याची रोज पूजा कर.

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕੋ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਲਿ ਨ ਸਾਕੈ ਤਾ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕਾਇਤੁ ਕੜਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हरिशिवाय कोणीही मारणार नाही, जिवंत करणार नाही, मग कशाला घाबरायचं?॥१॥रहाउ॥

ਹਰਿ ਪਰਪੰਚੁ ਕੀਆ ਸਭੁ ਕਰਤੈ ਵਿਚਿ ਆਪੇ ਆਪਣੀ ਜੋਤਿ ਧਰਈਐ ॥
हे संपूर्ण विश्व सृष्टिकर्ता हरीने निर्माण केले आहे आणि त्याने स्वतःच त्यात आपला प्रकाश टाकला आहे.

ਹਰਿ ਏਕੋ ਬੋਲੈ ਹਰਿ ਏਕੁ ਬੁਲਾਏ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਏਕੁ ਦਿਖਈਐ ॥੨॥
सर्वांमध्ये एकच हरी बोलतो आणि प्राणिमात्रांना हाक मारतो आणि एक पूर्ण गुरुच त्या एका भगवंताचे दर्शन देऊ शकतो. ॥२॥

ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਨਾਲੇ ਬਾਹਰਿ ਨਾਲੇ ਕਹੁ ਤਿਸੁ ਪਾਸਹੁ ਮਨ ਕਿਆ ਚੋਰਈਐ ॥
हे मन! मला सांग की भगवंत जेव्हा आपल्या अंतःकरणात आणि बाहेरच्या जगात असतो तेव्हा त्याच्याकडून काय चोरले जाऊ शकते.

ਨਿਹਕਪਟ ਸੇਵਾ ਕੀਜੈ ਹਰਿ ਕੇਰੀ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਮਨ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਈਐ ॥੩॥
हे मन! जर आपण प्रामाणिकपणे भगवंताची सेवा केली तर आपल्याला जीवनातील सर्व सुख प्राप्त होते. ॥३॥

ਜਿਸ ਦੈ ਵਸਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੋ ਸਭ ਦੂ ਵਡਾ ਸੋ ਮੇਰੇ ਮਨ ਸਦਾ ਧਿਅਈਐ ॥
हे माझ्या मन! ज्याच्या नियंत्रणात सर्व काही आहे आणि जो श्रेष्ठ आहे त्याचे नेहमी चिंतन केले पाहिजे.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੋ ਹਰਿ ਨਾਲਿ ਹੈ ਤੇਰੈ ਹਰਿ ਸਦਾ ਧਿਆਇ ਤੂ ਤੁਧੁ ਲਏ ਛਡਈਐ ॥੪॥੫॥
हे नानक! तो हरि सदैव तुझ्याबरोबर राहतो, जर तू नेहमी त्याचे ध्यान केलेस तर तो तुला यमापासून मुक्त करील. ॥४॥५॥

ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੪ ॥
गोंड महाला ४॥

ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਕਉ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਬਹੁ ਤਪਤੈ ਜਿਉ ਤ੍ਰਿਖਾਵੰਤੁ ਬਿਨੁ ਨੀਰ ॥੧॥
तहानलेला मनुष्य जसा पाण्याची तळमळ करतो तसे माझे मन हरीच्या दर्शनासाठी तळमळत आहे. ॥१॥

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਲਗੋ ਹਰਿ ਤੀਰ ॥
हरीच्या प्रेमाचा बाण माझ्या मनाला लागला आहे.

ਹਮਰੀ ਬੇਦਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਨੈ ਮੇਰੇ ਮਨ ਅੰਤਰ ਕੀ ਪੀਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
माझ्या मनातील वेदना आणि दुःख फक्त देव जाणतो. ॥१॥रहाउ॥

ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕੀ ਕੋਈ ਬਾਤ ਸੁਨਾਵੈ ਸੋ ਭਾਈ ਸੋ ਮੇਰਾ ਬੀਰ ॥੨॥
खरं तर, तो माझा भाऊ आणि शुभचिंतक आहे जो मला माझ्या प्रिय हरीबद्दल काहीतरी सांगतो.॥ २॥

ਮਿਲੁ ਮਿਲੁ ਸਖੀ ਗੁਣ ਕਹੁ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਲੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਮਤਿ ਧੀਰ ॥੩॥
हे माझ्या प्रिय मित्रांनो! सतगुरुंचा संयमाचा उपदेश घेऊन माझ्या परमेश्वराचे गुण मला सांगा. ॥३॥

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੀ ਹਰਿ ਆਸ ਪੁਜਾਵਹੁ ਹਰਿ ਦਰਸਨਿ ਸਾਂਤਿ ਸਰੀਰ ॥੪॥੬॥ ਛਕਾ ੧ ॥
हे हरी! नानकांची इच्छा पूर्ण कर, कारण तुला पाहिल्यावरच त्यांच्या शरीराला शांती मिळते ॥४॥६॥सहा १॥

ਰਾਗੁ ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧
रागु गोंड महाला ५ चौपडे घरु

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्‌गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਸਭੁ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਭੁਗਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
देव सर्व करतो आणि सर्व काही भोगतो. ॥१॥रहाउ॥

ਸੁਨਤੋ ਕਰਤਾ ਪੇਖਤ ਕਰਤਾ ॥
तो स्वतः ऐकतो आणि पाहतो.

ਅਦ੍ਰਿਸਟੋ ਕਰਤਾ ਦ੍ਰਿਸਟੋ ਕਰਤਾ ॥
तेच दृश्य आणि अदृश्य आहे.

ਓਪਤਿ ਕਰਤਾ ਪਰਲਉ ਕਰਤਾ ॥
विश्वाची निर्मिती आणि नाश करणारा तोच आहे.

ਬਿਆਪਤ ਕਰਤਾ ਅਲਿਪਤੋ ਕਰਤਾ ॥੧॥
तो सर्वव्यापी आहे पण जगाच्या आसक्तीपासून मुक्त आहे. ॥१॥

ਬਕਤੋ ਕਰਤਾ ਬੂਝਤ ਕਰਤਾ ॥
देव वक्ता आहे आणि तो सर्व काही जाणतो.

ਆਵਤੁ ਕਰਤਾ ਜਾਤੁ ਭੀ ਕਰਤਾ ॥

एकच अवतार घेऊन जगात येतो आणि तोच सोडून जातो.

ਨਿਰਗੁਨ ਕਰਤਾ ਸਰਗੁਨ ਕਰਤਾ ॥

निर्गुण आणि सगुण रूपात एकच देव अस्तित्वात आहे.

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਸਮਦ੍ਰਿਸਟਾ ॥੨॥੧॥

हे नानक! सर्व पाहणारा देव गुरूंच्या कृपेनेच मिळतो ॥२॥ १॥

ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੫ ॥

गोंड महाला ५॥

ਫਾਕਿਓ ਮੀਨ ਕਪਿਕ ਕੀ ਨਿਆਈ ਤੂ ਉਰਝਿ ਰਹਿਓ ਕਸੁੰਭਾਇਲੇ ॥

हे जीव! मासा आणि वानरांप्रमाणे तू यमाच्या जाळ्यात अडकला आहेस आणि कुसुमाच्या फुलाप्रमाणे मायेच्या मोहात अडकला आहेस.

ਪਗ ਧਾਰਹਿ ਸਾਸੁ ਲੇਖੈ ਲੈ ਤਉ ਉਧਰਹਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਲੇ ॥੧॥

तुम्ही उभे राहा आणि तुमच्या नशिबानुसार श्वास घ्या, जर तुम्ही देवाची स्तुती केली तर तुमचे तारण होऊ शकते. ॥१॥

ਮਨ ਸਮਝੁ ਛੋਡਿ ਆਵਾਇਲੇ ॥

हे मन! समजून घे आणि संसाराची आसक्ती सोडून दे.

ਅਪਨੇ ਰਹਨ ਕਉ ਠਉਰੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ਕਾਏ ਪਰ ਕੈ ਜਾਇਲੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

त्याला राहायला स्वतःची जागा मिळत नसेल तर तो दुसऱ्याच्या घरी का जातो? ॥१॥रहाउ॥

ਜਿਉ ਮੈਗਲੁ ਇੰਦ੍ਰੀ ਰਸਿ ਪ੍ਰੇਰਿਓ ਤੂ ਲਾਗਿ ਪਰਿਓ ਕੁਟੰਬਾਇਲੇ ॥

हत्ती ज्याप्रमाणे वासनेच्या चवीने मोहित झाला आहे, त्याचप्रमाणे तू संसाराच्या आसक्तीत मग्न आहेस.

ਜਿਉ ਪੰਖੀ ਇਕਤ੍ਰ ਹੋਇ ਫਿਰਿ ਬਿਛੁਰੈ ਥਿਰੁ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਲੇ ॥੨॥

जसं पक्षी रात्री झाडावर जमतात आणि सकाळी वेगळे होतात, त्याचप्रमाणे कुटुंबातील सदस्यही वेगळे होतात. सत्संगात भगवंताचे एकत्र ध्यान केल्याने माणसाला स्थिरता प्राप्त होते. ॥२॥

ਜੈਸੇ ਮੀਨੁ ਰਸਨ ਸਾਦਿ ਬਿਨਸਿਓ ਓਹੁ ਮੂਠੌ ਮੂੜ ਲੋਭਾਇਲੇ ॥
जिभेच्या चवीमुळे ज्याप्रमाणे मासा नष्ट होतो, त्याचप्रमाणे मूर्ख मनुष्य लोभात अडकून लुटतो.

ਤੂ ਹੋਆ ਪੰਚ ਵਾਸਿ ਵੈਰੀ ਕੈ ਛੂਟਹਿ ਪਰੁ ਸਰਨਾਇਲੇ ॥੩॥
हे मन! वासना, क्रोध, आसक्ती, लोभ आणि अहंकार या पाच शत्रूंमुळे तू वश झाला आहेस,
परंतु भगवंताचा आश्रय घेऊन तू मुक्त होऊ शकतोस. ॥३॥

ਹੋਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਸਭਿ ਤੁਮ੍ਹ੍ਰੇ ਜੀਅ ਜੰਤਾਇਲੇ ॥
हे गरिबांच्या दु:खाचा नाश करणाऱ्या! दयाळू हो, सर्व जीव तुझ्यापासून निर्माण झाले आहेत.

ਪਾਵਉ ਦਾਨੁ ਸਦਾ ਦਰਸੁ ਪੇਖਾ ਮਿਲੁ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਦਸਾਇਲੇ ॥੪॥੨॥
तुझ्या दर्शनाची भेट मला सदैव हवी आहे, मला भेटा नानक तुझ्या सेवकांचा सेवक.॥४॥ २॥

ਰਾਗੁ ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੨
रगु गोंड महाला ५ चौपडे घरु २

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्‌गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਕੀਏ ਜਿਨਿ ਸਾਜਿ ॥
ज्याने हे जीवन आणि आत्मा निर्माण केले आहे आणि दिले आहे.

ਮਾਟੀ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਰਖੀ ਨਿਵਾਜਿ ॥
मातीसारख्या शरीरात माझा प्रकाश ठेवून मी तुझा गौरव केला आहे.

ਬਰਤਨ ਕਉ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਭੋਜਨ ਭੋਗਾਇ ॥
तुमच्या वापरासाठी सर्व काही पुरवते आणि तुम्हाला स्वादिष्ट अन्न पुरवते.

ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਤਜਿ ਮੂੜੇ ਕਤ ਜਾਇ ॥੧॥
अरे मुर्खा, त्या परमेश्वराचा त्याग करून कुठे भटकतोय? ॥१॥

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਲਾਗਉ ਸੇਵ ॥
देवाच्या सेवेत व्यस्त रहा.

ਗੁਰ ਤੇ ਸੁਝੈ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਵ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
त्या निरंजन देवाचे अंतरंग गुरूकडूनच मिळते. ॥१॥रहाउ॥

ਜਿਨਿ ਕੀਏ ਰੰਗ ਅਨਿਕ ਪਰਕਾਰ ॥
ज्याने अनेक प्रकारचे क्रीडा चष्मे तयार केले आहेत.

ਓਪਤਿ ਪਰਲਉ ਨਿਮਖ ਮਝਾਰ ॥
एका क्षणात विश्व निर्माण करतो आणि नष्ट करतो.

ਜਾ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥
त्या भगवंताची गती आणि विस्तार वर्णन करता येत नाही.

ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਦਾ ਧਿਆਇ ॥੨॥
हे माझ्या मन! अशा परमेश्वराचे सदैव ध्यान कर. ॥२॥

ਆਇ ਨ ਜਾਵੈ ਨਿਹਚਲੁ ਧਨੀ ॥
तो सर्वांचा स्वामी आहे, अचल आहे आणि जन्म-मृत्यूच्या फेऱ्यापासून दूर आहे.

ਬੇਅੰਤ ਗੁਨਾ ਤਾ ਕੇ ਕੇਤਕ ਗਨੀ ॥
त्याचे गुण अनंत आहेत आणि मोजता येत नाहीत.

Page 863

ਲਾਲ ਨਾਮ ਜਾ ਕੈ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ॥
त्यांच्या नावाच्या रूपातील रत्नांचे भांडार रत्नांनी भरलेले आहे.

ਸਗਲ ਘਟਾ ਦੇਵੈ ਆਧਾਰ ॥੩॥
तो सर्व सजीवांना आधार देतो. ॥३॥

ਸਤਿ ਪੁਰਖੁ ਜਾ ਕੋ ਹੈ ਨਾਉ ॥
ज्याचे नाव सत्यपुरुष आहे.

ਮਿਟਹਿ ਕੋਟਿ ਅਘ ਨਿਮਖ ਜਸੁ ਗਾਉ ॥
क्षणभर त्याचे गुणगान गाण्याने लाखो पापे नष्ट होतात.

ਬਾਲ ਸਖਾਈ ਭਗਤਨ ਕੋ ਮੀਤ ॥
तो बलशाखा आणि भक्तांचा जवळचा मित्र आहे.

ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ਨਾਨਕ ਹਿਤ ਚੀਤ ॥੪॥੧॥੩॥
तो एकटाच नानकांचा जीवन आधार आणि हितचिंतक आहे. ॥४॥ १॥ ३॥

ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गोंड महाला ५॥

ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਕੀਨੋ ਬਿਉਹਾਰੁ ॥
नावाने व्यवसाय केला आहे आणि.

ਨਾਮੋੁ ਹੀ ਇਸੁ ਮਨ ਕਾ ਅਧਾਰੁ ॥
नाम हाच या मनाचा आधार आहे.

ਨਾਮੋ ਹੀ ਚਿਤਿ ਕੀਨੀ ਓਟ ॥
नामाला आपल्या मनाचा आधार बनवला आहे.

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਮਿਟਹਿ ਪਾਪ ਕੋਟਿ ॥੧॥
नामस्मरणाने लाखो पापे नष्ट होतात. ॥१॥

ਰਾਸਿ ਦੀਈ ਹਰਿ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ॥
देवाने मला फक्त नावाची रक्कम दिली आहे.

ਮਨ ਕਾ ਇਸਟੁ ਗੁਰ ਸੰਗਿ ਧਿਆਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
गुरूसोबत मिळून नामाचे चिंतन करण्याची मनाची इच्छा असते.॥१॥रहाउ॥

ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੇ ਜੀਅ ਕੀ ਰਾਸਿ ॥
भगवंताचे नाम हेच आपल्या जीवनाचे सार आहे.

ਨਾਮੋ ਸੰਗੀ ਜਤ ਕਤ ਜਾਤ ॥
नाव माझे सोबती आहे आणि मी जिथे जातो तिथे माझ्या सोबत जाते.

ਨਾਮੋ ਹੀ ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਮੀਠਾ ॥
माझ्या मनात देवाचे नाम गोड झाले आहे आणि.

ਜਲਿ ਥਲਿ ਸਭ ਮਹਿ ਨਾਮੋ ਡੀਠਾ ॥੨॥
मी पाणी आणि पृथ्वी या सर्व गोष्टींमध्ये नाव पाहिले आहे. ॥२॥

ਨਾਮੇ ਦਰਗਹ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ॥
नामानेच भगवंताच्या दरबारात कृपा प्राप्त होते.

ਨਾਮੇ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਉਧਰੇ ॥
नामाने संपूर्ण कुळाचा उद्धार होतो.

ਨਾਮਿ ਹਮਾਰੇ ਕਾਰਜ ਸੀਧ ॥
नावाने आपली सर्व कामे सुशोभित केली आहेत आणि.

ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਇਹੁ ਮਨੂਆ ਗੀਧ ॥੩॥
आता माझे मन भगवंताच्या नामात तल्लीन झाले आहे.॥३॥

ਨਾਮੇ ਹੀ ਹਮ ਨਿਰਭਉ ਭਏ ॥
नामाने आपण निर्भय झालो आहोत आणि.

ਨਾਮੇ ਆਵਨ ਜਾਵਨ ਰਹੇ ॥
नावाने होणारा आमचा संवाद मिटला आहे.

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਮੇਲੇ ਗੁਣਤਾਸ ॥
पूर्ण गुरूंनी ते गुणांच्या भांडारात मिसळले आहे.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਸਹਜਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥੪॥੨॥੪॥
हे नानक! आता मी सहज सुखात राहतो.॥४॥२॥४॥

ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गोंड महाला ५॥

ਨਿਮਾਨੇ ਕਉ ਜੋ ਦੇਤੋ ਮਾਨੁ ॥
जो गरिबांचाही आदर करतो.

ਸਗਲ ਭੂਖੇ ਕਉ ਕਰਤਾ ਦਾਨੁ ॥
सर्व भुकेल्यांना अन्नदान करतो.

ਗਰਭ ਘੋਰ ਮਹਿ ਰਾਖਨਹਾਰੁ ॥
भयंकर गर्भातही तो जीवाचे रक्षण करणार आहे.

ਤਿਸੁ ਠਾਕੁਰ ਕਉ ਸਦਾ ਨਮਸਕਾਰੁ ॥੧॥
त्या देवाला आपण सदैव नमन करतो. ॥१॥

ਐਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ਧਿਆਇ ॥
म्हणून या परमेश्वराचे चिंतन मनाने करत राहा.

ਘਟਿ ਅਵਘਟਿ ਜਤ ਕਤਹਿ ਸਹਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जो सुख-दुःखात सर्वत्र मदत करतो. ॥१॥रहाउ॥

ਰੰਕੁ ਰਾਉ ਜਾ ਕੈ ਏਕ ਸਮਾਨਿ ॥
ज्याच्या नजरेत भिकारी आणि राजा समान आहेत.

ਕੀਟ ਹਸਤਿ ਸਗਲ ਪੂਰਾਨ ॥
तो मुंग्या आणि हत्तींमध्ये मुबलक आहे.

ਬੀਓ ਪੂਛਿ ਨ ਮਸਲਤਿ ਧਰੈ ॥
तो कोणाला सल्ला विचारत नाही.

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੁ ਆਪਹਿ ਕਰੈ ॥੨॥
तो जे काही करतो ते आपल्या इच्छेनुसार करतो. ॥२॥

ਜਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਨਸਿ ਕੋਇ ॥
देव ज्याचे रहस्य कोणालाही माहीत नाही.

ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਇ ॥
तो निरंजन स्वतःच सर्वस्व आहे.

ਆਪਿ ਅਕਾਰੁ ਆਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥
तो स्वतः शारीरिक आहे आणि स्वतः निराकार आहे.

ਘਟ ਘਟ ਘਟਿ ਸਭ ਘਟ ਆਧਾਰੁ ॥੩॥
तो सर्वव्यापी आहे आणि प्रत्येकाच्या जीवनाचा आधार आहे. ॥३॥

ਨਾਮ ਰੰਗਿ ਭਗਤ ਭਏ ਲਾਲ ॥
नामाचा रंग चढवून भक्त लाल झाले आहेत.

ਜਸੁ ਕਰਤੇ ਸੰਤ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲ ॥
त्याची स्तुती करताना संत नेहमी प्रसन्न राहतात.

ਨਾਮ ਰੰਗਿ ਜਨ ਰਹੇ ਅਘਾਇ ॥
संत नामाच्या रंगात तृप्त राहतात आणि.

ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਜਨ ਲਾਗੈ ਪਾਇ ॥੪॥੩॥੫॥
नानक त्या संतांच्याच चरणी आहेत असे वाटते. ॥४॥ ३॥ ५॥

ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गोंड महाला ५॥

ਜਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ॥
ज्याच्या सहवासाने मन शुद्ध होते.

ਜਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ॥
ज्याच्या सहवासात परमेश्वराचे स्मरण होते.

ਜਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਕਿਲਬਿਖ ਹੋਹਿ ਨਾਸ ॥
ज्याच्या सान्निध्यात सर्व पापांचा नाश होतो.

ਜਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਰਿਦੈ ਪਰਗਾਸ ॥੧॥
ज्याच्या सहवासात हृदय हलके होते. ॥१॥

ਸੇ ਸੰਤਨ ਹਰਿ ਕੇ ਮੇਰੇ ਮੀਤ ॥
हरीचे ते संत माझे परममित्र आहेत.

ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਗਾਈਐ ਜਾ ਕੈ ਨੀਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ज्याच्याबरोबर केवळ नामाची स्तुती केली जाते. ॥१॥रहाउ॥

ਜਾ ਕੈ ਮੰਤ੍ਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ॥
ज्याच्या मंत्राने देव मनात वास करतो.

ਜਾ ਕੈ ਉਪਦੇਸਿ ਭਰਮੁ ਭਉ ਨਸੈ ॥
ज्याच्या उपदेशाने सर्व भ्रम आणि भय नष्ट होतात.

ਜਾ ਕੈ ਕੀਰਤਿ ਨਿਰਮਲ ਸਾਰ ॥
ज्यांच्या अंतःकरणात भगवंताचा शुद्ध महिमा आहे.

ਜਾ ਕੀ ਰੇਨੁ ਬਾਂਛੈ ਸੰਸਾਰ ॥੨॥
सर्व जगाला त्याच्या पायाची धूळ हवी आहे. ॥२॥

ਕੋਟਿ ਪਤਿਤ ਜਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਉਧਾਰ ॥
ज्याच्या साहाय्याने लाखो पापी लोकांचा उद्धार होतो.

ਏਕੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮ ਅਧਾਰ ॥
त्यांच्या अंतःकरणात एकच देव वास करतो, ज्याच्या नावाने ते आश्रय घेतात.

ਸਰਬ ਜੀਆਂ ਕਾ ਜਾਨੈ ਭੇਉ ॥
त्याला सर्व सजीवांचे रहस्य माहित आहे आणि.

ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ ॥੩॥
निरंजन हे देवाच्या कृपेचे भांडार आहे. ॥३॥

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਜਬ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥
जेव्हा देव आमच्यावर दयाळू होता.

ਤਬ ਭੇਟੇ ਗੁਰ ਸਾਧ ਦਇਆਲ ॥
मग मला दयाळू गुरू साधू भेटले.

ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਨਾਨਕੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥
नानक रात्रंदिवस नामाचे चिंतन करत राहतात.

ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਹਰਿ ਨਾਏ ॥੪॥੪॥੬॥
हरिच्या नामाने त्याच्या अंतःकरणात नैसर्गिक आनंद आणि आनंद राहतो. ॥४॥ ४॥ ६॥

ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गोंड महाला ५॥

ਗੁਰ ਕੀ ਮੂਰਤਿ ਮਨ ਮਹਿ ਧਿਆਨੁ ॥
मन गुरूच्या मूर्तीवर केंद्रित असते आणि.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਮਨੁ ਮਾਨ ॥
गुरूंचे वचन मनाने मंत्र म्हणून स्वीकारले आहे.

ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਰਿਦੈ ਲੈ ਧਾਰਉ ॥
गुरूंचे चरण माझ्या हृदयात घेतले आहेत.

ਗੁਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸਦਾ ਨਮਸਕਾਰਉ ॥੧॥
गुरू हा परमात्मा आहे ज्याला आपण नेहमी नमन करतो. ॥१॥

ਮਤ ਕੋ ਭਰਮਿ ਭੁਲੈ ਸੰਸਾਰਿ ॥
हे जगातील लोकांनो! गोंधळून जाऊन विसरू नका.

ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਕੋਇ ਨ ਉਤਰਸਿ ਪਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
गुरूशिवाय कोणीही संसारसागर पार करू शकत नाही.॥१॥रहाउ॥

ਭੂਲੇ ਕਉ ਗੁਰਿ ਮਾਰਗਿ ਪਾਇਆ ॥
गुरूंनीच हरवलेल्या आत्म्याला योग्य मार्ग प्रदान केला आहे आणि.

ਅਵਰ ਤਿਆਗਿ ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਲਾਇਆ ॥
त्याने इतर सर्व गोष्टींचा त्याग करून भगवंताच्या भक्तीत वाहून घेतले आहे.

ਜਨਮ ਮਰਨ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਮਿਟਾਈ ॥
त्याने जन्ममरणाच्या सर्व चिंता दूर केल्या आहेत.

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਬੇਅੰਤ ਵਡਾਈ ॥੨॥
ही पूर्ण गुरूंची असीम स्तुती आहे. ॥२॥

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਊਂਧ ਕਮਲ ਬਿਗਾਸ ॥
गुरूंच्या कृपेने उलट्या हृदयाचे कमळ फुलले आहे आणि.

ਅੰਧਕਾਰ ਮਹਿ ਭਇਆ ਪ੍ਰਗਾਸ ॥
अंधाऱ्या मनात प्रकाश पडला आहे.

ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਸੋ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਨਿਆ ॥
ज्या देवाने आपल्याला निर्माण केले आहे ते गुरूंकडूनच ओळखावे लागते.

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮੁਗਧ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੩॥
गुरूंच्या कृपेने मूर्ख मन प्रसन्न झाले आहे. ॥३॥

ਗੁਰੁ ਕਰਤਾ ਗੁਰੁ ਕਰਣੈ ਜੋਗੁ ॥
गुरु हा कर्ता आहे आणि तो सर्व काही करण्यास समर्थ आहे.

ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਹੈ ਭੀ ਹੋਗੁ ॥
गुरू हा देव आहे, तो वर्तमानातही आहे आणि भविष्यातही असेल.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਿ ਇਹੈ ਜਨਾਈ ॥
हे नानक! परमेश्वराने हे रहस्य उघड केले आहे.

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਈਐ ਭਾਈ ॥੪॥੫॥੭॥
गुरूशिवाय मोक्ष नाही. ॥४॥ ५॥ ७ ॥

ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गोंड महाला ५॥

ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰਿ ਮਨ ਮੋਰ ॥
हे माझ्या मन! गुरु गुरुचा जप कर.

ਗੁਰੂ ਬਿਨਾ ਮੈ ਨਾਹੀ ਹੋਰ ॥
माझ्या गुरूशिवाय मला दुसरा आधार नाही.

ਗੁਰ ਕੀ ਟੇਕ ਰਹਹੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥
रात्रंदिवस गुरूंच्या आश्रयाने रहा.

ਜਾ ਕੀ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟੈ ਦਾਤਿ ॥੧॥
ज्याची देणगी कोणीही मिटवू शकत नाही. ॥१॥

ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਏਕੋ ਜਾਣੁ ॥
गुरू आणि देव यांना एकच मानावे.

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
त्याला जे आवडते तेच स्वीकारले जाते.॥१॥रहाउ॥

ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਲਾਗੈ ॥
ज्याचे चित्त गुरु चरणी.

ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਭ੍ਰਮੁ ਤਾ ਕਾ ਭਾਗੈ ॥
त्याचे दु:ख, वेदना आणि गोंधळ दूर होतात.

ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਪਾਏ ਮਾਨੁ ॥
गुरूंची सेवा केल्याने मोठी कीर्ती प्राप्त होते.

ਗੁਰ ਊਪਰਿ ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥੨॥
म्हणूनच मी नेहमी माझ्या गुरूसाठी स्वतःचा त्याग करतो. ॥२॥

ਗੁਰ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਨਿਹਾਲ ॥
गुरूंचे दर्शन झाल्यावर मला आनंद होतो.

ਗੁਰ ਕੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਪੂਰਨ ਘਾਲ ॥
गुरूच्या सेवकाची आध्यात्मिक साधना पूर्ण होते.

ਗੁਰ ਕੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਦੁਖੁ ਨ ਬਿਆਪੈ ॥
गुरूच्या सेवकाला कोणतेही दु:ख वाटत नाही आणि.

ਗੁਰ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਦਹ ਦਿਸਿ ਜਾਪੈ ॥੩॥
गुरुचा सेवक दहा दिशांनी प्रसिद्ध होतो. ॥३॥

ਗੁਰ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਇ ॥
गुरूचा महिमा अवर्णनीय आहे.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਗੁਰੁ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥
परब्रह्म गुरु सर्वत्र विराजमान आहेत.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕੇ ਪੂਰੇ ਭਾਗ ॥
हे नानक! ज्याच्याकडे पूर्ण भाग्य आहे.

ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਤਾ ਕਾ ਮਨੁ ਲਾਗ ॥੪॥੬॥੮॥
त्याचे मन गुरूंच्या चरणी विसावलेले असते.॥४॥६॥८॥

ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गोंड महाला ५॥

ਗੁਰੁ ਮੇਰੀ ਪੂਜਾ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦੁ ॥
गुरु माझी पूजा आहे, तो माझा गोविंद आहे.

ਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਗੁਰੁ ਭਗਵੰਤੁ ॥
गुरु हा माझा परम आणि देव आहे.

ਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਦੇਉ ਅਲਖ ਅਭੇਉ ॥
गुरु हे माझे पूज्य दैवत आहे, ते अदृश्य आहेत आणि त्यांचे रहस्य सापडत नाही.

ਸਰਬ ਪੂਜ ਚਰਨ ਗੁਰ ਸੇਉ ॥੧॥
ज्या गुरूंची सर्वजण पूजा करतात त्यांच्या चरणकमलांची सेवा करण्यात मी तल्लीन आहे. ॥१॥

ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ਮੈ ਥਾਉ ॥
मला गुरुशिवाय स्थान नाही.

ਅਨਦਿਨੁ ਜਪਉ ਗੁਰੂ ਗੁਰ ਨਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मी रात्रंदिवस गुरूंचे नामस्मरण करत असतो.॥१॥रहाउ॥

ਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਗਿਆਨੁ ਗੁਰੁ ਰਿਦੈ ਧਿਆਨੁ ॥
गुरू हे माझे ज्ञान आहे आणि मी माझ्या हृदयात फक्त गुरुचेच ध्यान करतो.

ਗੁਰੁ ਗੋਪਾਲੁ ਪੁਰਖੁ ਭਗਵਾਨੁ ॥
गुरू हे जगाचे पालनपोषण करणारे आणि परमात्मा आहेत.

ਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਿ ਰਹਉ ਕਰ ਜੋਰਿ ॥
हात जोडून मी गुरूंच्या आश्रयाला राहतो.

ਗੁਰੂ ਬਿਨਾ ਮੈ ਨਾਹੀ ਹੋਰੁ ॥੨॥
मला माझ्या गुरूशिवाय दुसरा कोणी साथीदार नाही.॥२॥

ਗੁਰੁ ਬੋਹਿਥੁ ਤਾਰੇ ਭਵ ਪਾਰਿ ॥
गुरु हे असे जहाज आहे जे जीवाला अस्तित्वाचा सागर पार करण्यास मदत करते.

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਜਮ ਤੇ ਛੁਟਕਾਰਿ ॥
गुरूंची सेवा केल्यानेच यमापासून मुक्ती मिळते.

ਅੰਧਕਾਰ ਮਹਿ ਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰੁ ਉਜਾਰਾ ॥
अज्ञानाच्या अंधारात फक्त गुरु मंत्रच प्रकाश आणतो.

ਗੁਰ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਗਲ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੩॥
गुरूंसोबत राहिल्याने सर्व काही सुटते. ॥३॥

ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਈਐ ਵਡਭਾਗੀ ॥
उत्तम गुरू केवळ भाग्यानेच मिळतो.

ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਦੂਖੁ ਨ ਲਾਗੀ ॥
गुरूंची सेवा केल्याने दु:ख स्पर्श होत नाही.

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਨ ਮੇਟੈ ਕੋਇ ॥
गुरूंचे शब्द कोणीही मिटवू शकत नाही.

ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਸੋਇ ॥੪॥੭॥੯॥
गुरु नानक आणि नानक देव.॥४॥७॥९॥

ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गोंड महाला ५॥

ਰਾਮ ਰਾਮ ਸੰਗਿ ਕਰਿ ਬਿਉਹਾਰ ॥
हे प्राणिमात्रांनो! रामाचे नाव घेऊनच वागा.

ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ॥
कारण राम हा जीवनाचा एकमेव आधार आहे.

ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਇ ॥
रामाचीच स्तुती करावी.

ਰਮਤ ਰਾਮੁ ਸਭ ਰਹਿਓ ਸਮਾਇ ॥੧॥
कारण प्रिय राम प्रत्येक गोष्टीत उपस्थित आहे. ॥१॥

ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਬੋਲਹੁ ਰਾਮ ॥
संतांसह फक्त रामाचे नाव बोला.

ਸਭ ਤੇ ਨਿਰਮਲ ਪੂਰਨ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे सर्वात पवित्र आहे आणि सर्व इच्छा पूर्ण करते.॥१॥रहाउ॥

ਰਾਮ ਰਾਮ ਧਨੁ ਸੰਚਿ ਭੰਡਾਰ ॥
रामाच्या नावाने संपत्ती जमा करून भांडार भरावे.

ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਕਰਿ ਆਹਾਰ ॥
रामाच्या नावाने अन्न तयार करा.

ਰਾਮ ਰਾਮ ਵੀਸਰਿ ਨਹੀ ਜਾਇ ॥
रामाचे नाव कधीही विसरता कामा नये.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਬਤਾਇ ॥੨॥
हे गुरूंनी प्रेमळपणे सांगितले आहे. ॥२॥

ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਸਦਾ ਸਹਾਇ ॥
राम मला नेहमी मदत करतो.

ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥
म्हणूनच मी स्वतःला फक्त राम नामात वाहून घेतले आहे.

ਰਾਮ ਰਾਮ ਜਪਿ ਨਿਰਮਲ ਭਏ ॥
राम नामाचा जप केल्याने आपण शुद्ध होतो.

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਗਏ ॥੩॥
याने अनेक जन्मांची पापे दूर झाली आहेत. ॥३॥

ਰਮਤ ਰਾਮ ਜਨਮ ਮਰਣੁ ਨਿਵਾਰੈ ॥
राम नामाचा जप केल्याने जन्म-मृत्यूचे चक्र नाहीसे होते.

ਉਚਰਤ ਰਾਮ ਭੈ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੈ ॥
राम नामाचा उच्चार केल्याने अस्तित्वाचा सागर पार होतो.

ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਰਾਮ ਪਰਗਾਸ ॥
राम नामाचा प्रकाश श्रेष्ठ.

ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ॥੪॥੮॥੧੦॥
हे दास नानक! रात्रंदिवस रामाचा जप करत राहा. ॥४॥ ८॥ १० ॥

ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गोंड महाला ५॥

ਉਨ ਕਉ ਖਸਮਿ ਕੀਨੀ ਠਾਕਹਾਰੇ ॥
माझ्या सद्गुरुंनी वासना, क्रोध, आसक्ती, लोभ आणि अहंकार या गोष्टी थांबवल्या आहेत.

ਦਾਸ ਸੰਗ ਤੇ ਮਾਰਿ ਬਿਦਾਰੇ ॥
परमेश्वराने त्यांना ठार मारले आहे आणि आपल्या सेवकाला भेटण्यापासून दूर नेले आहे.

ਗੋਬਿੰਦ ਭਗਤ ਕਾ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥
या विकारांना गोविंदाच्या भक्ताला स्थान मिळाले नाही.

ਰਾਮ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ॥੧॥
राम भक्तांनी मिळून त्यांचे गुणगान गायले आहे. ॥१॥

ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕੇ ਪੰਚ ਸਿਕਦਾਰ ॥
हे पाच जण संपूर्ण विश्वाचे नेते आहेत.

ਰਾਮ ਭਗਤ ਕੇ ਪਾਨੀਹਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
पण राम हा भक्तांसाठी पाणी भरणारा सेवक आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਜਗਤ ਪਾਸ ਤੇ ਲੇਤੇ ਦਾਨੁ ॥
ते या जगातून कर घेतात पण.

ਗੋਬਿੰਦ ਭਗਤ ਕਉ ਕਰਹਿ ਸਲਾਮੁ ॥
गोविंदांच्या भक्तांना सदैव वंदन करावे.

ਲੂਟਿ ਲੇਹਿ ਸਾਕਤ ਪਤਿ ਖੋਵਹਿ ॥
हे भौतिकवादी सजीवांना त्यांचे चांगले गुण लुटतात आणि त्यांचा आदर गमावतात, परंतु.

ਸਾਧ ਜਨਾ ਪਗ ਮਲਿ ਮਲਿ ਧੋਵਹਿ ॥੨॥
संतांचे पाय विष्ठेने धुतले जातात. ॥२॥

ਪੰਚ ਪੂਤ ਜਣੇ ਇਕ ਮਾਇ ॥
एका माया माने या पाच पुत्रांना जन्म दिला आहे आणि.

ਉਤਭੁਜ ਖੇਲੁ ਕਰਿ ਜਗਤ ਵਿਆਇ ॥
उदभिज, अंदाज, जेरज, स्वीडज या प्राण्यांचे नाटक रचून त्यांनी जग निर्माण केले आहे.

ਤੀਨਿ ਗੁਣਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਰਚਿ ਰਸੇ ॥
रजोगुणी तमोगुणी आणि सतोगुणी जीव एकत्र भोगतात.

ਇਨ ਕਉ ਛੋਡਿ ਊਪਰਿ ਜਨ ਬਸੇ ॥੩॥
भक्त हे दुर्गुण सोडून वरती राहतात.॥ ३॥

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਨ ਲੀਏ ਛਡਾਇ ॥
देवाने कृपेने भक्तांची सुटका केली आहे.

ਜਿਸ ਕੇ ਸੇ ਤਿਨਿ ਰਖੇ ਹਟਾਇ ॥
ज्याने त्यांना निर्माण केले त्याने त्यांना सर्व दुर्गुणांपासून मुक्त केले आहे.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਭ ਸਾਰੁ ॥
हे भगवान नानकांची भक्ती सर्वोत्तम आहे.

ਬਿਨੁ ਭਗਤੀ ਸਭ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥੪॥੯॥੧੧॥
भक्तीशिवाय सर्वजण त्रस्त होतात ॥४॥९॥११॥

ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गोंड महाला ५॥

ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਮਿਟੇ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥
हरी नामाचा जप केल्याने सर्व कलह व संकटे नाहीशी होतात.

ਦੁਖ ਬਿਨਸੇ ਸੁਖ ਕੀਨੋ ਠਾਉ ॥
यामुळे दुःखांचा नाश होतो आणि सुख सुखच राहते.

ਜਪਿ ਜਪਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਅਘਾਏ ॥
भगवंताच्या नामाचा अमृत जप केल्याने आत्मा तृप्त होतो आणि.

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਗਲ ਫਲ ਪਾਏ ॥੧॥
संतांच्या कृपेने सर्व परिणाम प्राप्त होतात.॥१॥

ਰਾਮ ਜਪਤ ਜਨ ਪਾਰਿ ਪਰੇ ॥
राम नामाचा जप करून भक्त अस्तित्त्वाचा सागर पार करतात.

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਪਾਪ ਹਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
त्यांची अनेक जन्मांची पापे नष्ट होतात. ॥१॥रहाउ॥

ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਰਿਦੈ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ॥
गुरूचे चरण हृदयात ठेवा.

ਅਗਨਿ ਸਾਗਰ ਤੇ ਉਤਰੇ ਪਾਰੇ ॥
याच्या सहाय्याने जगाच्या रूपातील अग्नीसागर पार करता येतो आणि.

ਜਨਮ ਮਰਣ ਸਭ ਮਿਟੀ ਉਪਾਧਿ ॥
जन्ममरणाच्या सर्व वेदना नाहीशा होतात आणि.

ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ ਲਾਗੀ ਸਹਜਿ ਸਮਾਧਿ ॥੨॥
भगवंताशी सहज समाधी मिळते. ॥२॥

ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਏਕੋ ਸੁਆਮੀ ॥
प्रत्येक गोष्टीत एकच गुरु राहतो.

ਸਗਲ ਘਟਾ ਕਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥
आणि तो सर्वांचे हृदय जाणतो.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਾ ਕਉ ਮਤਿ ਦੇਇ ॥
त्याच्या कृपेने तो ज्याला उपदेश करतो.

ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਨਾਉ ਲੇਇ ॥੩॥
आठ वेळा परमेश्वराचे नाम घेत राहतो. ॥३॥

ਜਾ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਵਸੈ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ॥
ज्याच्या अंतःकरणात स्वतः परमेश्वर वास करतो.

ਤਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਹੋਇ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥
त्याच्या हृदयात प्रकाश आहे.

ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰੀਐ ॥
हरीचे कीर्तन भक्तिभावाने करावे.

ਜਪਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਾਨਕ ਨਿਸਤਰੀਐ ॥੪॥੧੦॥੧੨॥
हे नानक! परमब्रह्माचा जप केल्याने मुक्ती मिळते. ॥४॥ १०॥ १२॥

ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गोंड महाला ५॥

ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਨਮਸਕਾਰਿ ॥
गुरूंच्या चरणकमळांना नमन करा.

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਇਸੁ ਤਨ ਤੇ ਮਾਰਿ ॥
अशा प्रकारे या देहातून वासना आणि क्रोधाचा नाश कर.

ਹੋਇ ਰਹੀਐ ਸਗਲ ਕੀ ਰੀਨਾ ॥
आपण सर्वांच्या पायाची धूळ असेच राहिले पाहिजे.

ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਮਈਆ ਸਭ ਮਹਿ ਚੀਨਾ ॥੧॥
प्रत्येकामध्ये वास करणारा राम ओळखला पाहिजे. ॥१॥

ਇਨ ਬਿਧਿ ਰਮਹੁ ਗੋਪਾਲ ਗੋੁਬਿੰਦੁ ॥
या पद्धतीने गोपाळ गोविंदांचे स्मरण करत राहा.

ਤਨੁ ਧਨੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਜਿੰਦੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे शरीर आणि संपत्ती हे सर्व देवाने दिलेले आहे आणि अनमोल जीवनही त्याचीच देणगी आहे.॥१॥रहाउ॥

ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥
आठ वेळा देवाची स्तुती करा.

ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਕੋ ਇਹੈ ਸੁਆਉ ॥
ही तुमच्या जिवाची आणि आत्म्याची इच्छा आहे.

ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਜਾਨੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸੰਗਿ ॥
अभिमान सोडा आणि देवाचाही विचार करा.

ਸਾਧ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਸਿਉ ਮਨੁ ਰੰਗਿ ॥੨॥
ऋषींच्या कृपेने भगवंताच्या रंगात मन एकाग्र करा. ॥२॥

ਜਿਨਿ ਤੂੰ ਕੀਆ ਤਿਸ ਕਉ ਜਾਨੁ ॥
ज्या देवाने तुम्हाला निर्माण केले आहे त्याला समजून घ्या.

ਆਗੈ ਦਰਗਹ ਪਾਵੈ ਮਾਨੁ ॥
भविष्यात त्याच्या दरबारात तुम्हाला खूप प्रसिद्धी मिळेल.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲ ਹੋਇ ਨਿਹਾਲੁ ॥
ज्याची उत्कट इच्छा भगवंताचे नामस्मरण करत राहते.

ਰਸਨਾ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਗੋਪਾਲ ॥੩॥
त्याचे मन आणि शरीर शुद्ध होते आणि तो आनंदी होतो. ॥३॥

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਰੇ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥
हे दीनदयाळ! माझ्यावर दया कर.

ਸਾਧੂ ਕੀ ਮਨੁ ਮੰਗੈ ਰਵਾਲਾ ॥
माझे मन फक्त संताच्या चरणी धूळ मागत आहे.

ਹੋਹੁ ਦਇਆਲ ਦੇਹੁ ਪ੍ਰਭ ਦਾਨੁ ॥
हे परमेश्वरा! कृपा करून मला हे दान दे.

ਨਾਨਕੁ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮੁ ॥੪॥੧੧॥੧੩॥
कारण नानक हे भगवंताचे नामस्मरण करूनच जगत आहेत.॥ ४॥ ११॥ १३॥

ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गोंड महाला ५॥

ਧੂਪ ਦੀਪ ਸੇਵਾ ਗੋਪਾਲ ॥
माझ्यासाठी खरे तर देवाची उपासना करणे म्हणजे धूप आणि दिव्याप्रमाणे त्याची पूजा करणे.

ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਬੰਦਨ ਕਰਤਾਰ ॥
जो अनेक वेळा प्रहार करतो त्याची मी पूजा करतो.

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਰਣਿ ਗਹੀ ਸਭ ਤਿਆਗਿ ॥
सर्वस्वाचा त्याग करून, मी परमेश्वराचा आश्रय घेतला आहे.

ਗੁਰ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਵਡ ਭਾਗਿ ॥੧॥
मी खूप भाग्यवान आहे की गुरु माझ्यावर प्रसन्न आहेत. ॥१॥

ਆਠ ਪਹਰ ਗਾਈਐ ਗੋਬਿੰਦੁ ॥
गोविंदांची स्तुती करण्यासाठी आठ प्रहार गायले पाहिजेत.

ਤਨੁ ਧਨੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਜਿੰਦੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे शरीर आणि संपत्ती देवाने दिलेली आहे आणि जीवनही त्याचीच देणगी आहे.॥१॥रहाउ॥

ਹਰਿ ਗੁਣ ਰਮਤ ਭਏ ਆਨੰਦ ॥
देवाची स्तुती केल्याने मन प्रसन्न राहते.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ਬਖਸੰਦ ॥
परब्रह्म हे क्षमा आणि कृपेचे घर आहे आणि.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਨ ਸੇਵਾ ਲਾਏ ॥
आपल्या कृपेने त्यांनी भक्तांना आपल्या सेवेत सामावून घेतले आहे.

ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਮੇਟਿ ਮਿਲਾਏ ॥੨॥
त्याने जन्म-मृत्यूचे दु:ख दूर करून स्वतःमध्ये विलीन केले आहे. ॥२॥

ਕਰਮ ਧਰਮ ਇਹੁ ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ॥
कर्मधर्म आणि खरे ज्ञान तेच आहे.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥
सत्संगात हरी नामाचा जप करावा.

ਸਾਗਰ ਤਰਿ ਬੋਹਿਥ ਪ੍ਰਭ ਚਰਣ ॥
प्रभूचे पाय एका जहाजासारखे आहेत जे माणसाला जग ओलांडायला लावते.

ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪ੍ਰਭ ਕਾਰਣ ਕਰਣ ॥੩॥
सर्व काही घडविणारा आणि घडवणारा केवळ अंतरात्माच आहे ॥३॥

ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਅਪਨੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥
त्याने आपल्या कृपेने आपल्याला वाचवले आहे आणि.

ਪੰਚ ਦੂਤ ਭਾਗੇ ਬਿਕਰਾਲ ॥
वासना, क्रोध, आसक्ती, लोभ आणि अहंकार हे पाच भयंकर दूत दूर गेले आहेत.

ਜੂਐ ਜਨਮੁ ਨ ਕਬਹੂ ਹਾਰਿ ॥
आता तो पुन्हा कधीच जुगारात हरणार नाही.

ਨਾਨਕ ਕਾ ਅੰਗੁ ਕੀਆ ਕਰਤਾਰਿ ॥੪॥੧੨॥੧੪॥
कारण देवानेच नानकांवर कृपा केली आहे. ॥४॥ १२॥ १४॥

ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गोंड महाला ५॥

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸੁਖ ਅਨਦ ਕਰੇਇ ॥
देवाच्या कृपेने मनात आनंद आणि आनंद निर्माण झाला आहे.

ਬਾਲਕ ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਗੁਰਦੇਵਿ ॥
गुरुदेवांनी आपल्या मुलाला वाचवले आहे.

ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾਲ ਦਇਆਲ ਗੋੁਬਿੰਦ ॥
देव कृपेचे घर आणि दयेचा सागर आहे.

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਗਲੇ ਬਖਸਿੰਦ ॥੧॥
तो सर्व प्राणिमात्रांना क्षमा करणारा आहे. ॥१॥

ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ॥
हे नम्र परमेश्वरा! मी तुझ्या आश्रयाला आलो आहे.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਜਪਿ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे परम ब्रह्मा! तुझ्या नामस्मरणाने मी सदैव आनंदी राहतो.॥१॥रहाउ॥

ਪ੍ਰਭ ਦਇਆਲ ਦੂਸਰ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ॥
हे परमेश्वरा! तुझ्यासारखा दयाळू दुसरा कोणी नाही.

ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਰਬ ਸਮਾਹੀ ॥
हळुहळु तू सर्वांच्या मनात विलीन होत आहेस.

ਅਪਨੇ ਦਾਸ ਕਾ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਸਵਾਰੈ ॥
तू तुझ्या सेवकाला पुढच्या जगाची सवारी देतोस.

ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਪ੍ਰਭ ਬਿਰਦੁ ਤੁਮ੍ਹਾਰੈ ॥੨॥
हे परमेश्वरा! पतितांना शुद्ध करणे हा तुझा गौरव आहे.॥ २॥

ਅਉਖਧ ਕੋਟਿ ਸਿਮਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ॥
गोविंदांचे स्मरण हे करोडो लोकांचे औषध आहे.

ਤੰਤੁ ਮੰਤੁ ਭਜੀਐ ਭਗਵੰਤ ॥
सर्वोत्तम तंत्र मंत्र म्हणजे देवाची स्तुती करणे.

ਰੋਗ ਸੋਗ ਮਿਟੇ ਪ੍ਰਭ ਧਿਆਏ ॥
भगवंताचे चिंतन केल्याने सर्व रोग व दुःख नाहीसे होतात.

ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਪੂਰਨ ਫਲ ਪਾਏ ॥੩॥
इच्छित परिणाम साध्य होतात. ॥३॥

ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਸਮਰਥ ਦਇਆਰ ॥
दयाळू देव सर्वकाही घडवून आणण्यास सक्षम आहे आणि.

ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਮਹਾ ਬੀਚਾਰ ॥
त्यांचे विचार हे त्यांचे संपूर्ण भांडार आहे.

ਨਾਨਕ ਬਖਸਿ ਲੀਏ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ॥
हे नानक! भगवंताने स्वतः भक्तांचे रक्षण केले आहे.

ਸਦਾ ਸਦਾ ਏਕੋ ਹਰਿ ਜਾਪਿ ॥੪॥੧੩॥੧੫॥
नेहमी एका भगवंताचा जप करा. ॥४॥ १३ ॥ १५॥

ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गोंड महाला ५ ॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮੇਰੇ ਮੀਤ ॥
हे मित्रा! हरीचे नामस्मरण कर.

ਨਿਰਮਲ ਹੋਇ ਤੁਮ੍ਹਾਰਾ ਚੀਤ ॥
यामुळे तुमचे मन शुद्ध होईल.

ਮਨ ਤਨ ਕੀ ਸਭ ਮਿਟੈ ਬਲਾਇ ॥
मनाच्या आणि शरीराच्या सर्व चिंता आणि त्रास नाहीसे होतील आणि.

ਦੂਖੁ ਅੰਧੇਰਾ ਸਗਲਾ ਜਾਇ ॥੧॥
दु:खाचा सर्व अंधार नष्ट होईल. ॥१॥

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਤਰੀਐ ਸੰਸਾਰੁ ॥
हरिचे गुणगान गाऊन संसार सागर पार करतो आणि.

ਵਡ ਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ਪੁਰਖੁ ਅਪਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
भाग्यवानांनाच अपार ईश्वर प्राप्त होतो. ॥१॥रहाउ॥

ਜੋ ਜਨੁ ਕਰੈ ਕੀਰਤਨੁ ਗੋਪਾਲ ॥
जो व्यक्ती देवाचे गुणगान गातो.

ਤਿਸ ਕਉ ਪੋਹਿ ਨ ਸਕੈ ਜਮਕਾਲੁ ॥
यमराजही त्याच्या जवळ येऊ शकत नाहीत.

ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ॥
त्याचा या जगात जन्म सफल होतो.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਪਨਾ ਖਸਮੁ ਪਛਾਣੁ ॥੨॥
जो गुरुमुख होऊन आपल्या सद्‌गुरूला ओळखतो.॥२॥

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
जो मनुष्य संताच्या कृपेने हरीची स्तुती करतो.

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਿਟਹਿ ਉਨਮਾਦ ॥
त्याच्या मनातून वासना, क्रोध आणि मद नाहीसे होतात.

ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ ਜਾਣੁ ਭਗਵੰਤ ॥
नेहमी आपल्या आजूबाजूला देवाचा विचार करा.

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕਾ ਪੂਰਨ ਮੰਤ ॥੩॥
हा पूर्ण गुरूचा पूर्ण मंत्र आहे. ॥३॥

ਹਰਿ ਧਨੁ ਖਾਟਿ ਕੀਏ ਭੰਡਾਰ ॥
हरीच्या नावाने संपत्ती मिळवून, भांडार भरले आहे.

ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਭਿ ਕਾਜ ਸਵਾਰ ॥
सत्गुरूंच्या मदतीने सर्व काम पूर्ण झाले आहे.

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਰੰਗ ਸੰਗਿ ਜਾਗਾ ॥
हरीच्या नामाने मन जागृत झाले आहे.

ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥੪॥੧੪॥੧੬॥
हे नानक! आता मन हरिच्या चरणी लीन झाले आहे. ॥४॥१४॥ १६॥

ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गोंड महाला ५॥

ਭਵ ਸਾਗਰ ਬੋਹਿਥ ਹਰਿ ਚਰਣ ॥
हरीचे पाय म्हणजे आपल्याला अस्तित्त्वाच्या महासागरात नेण्याचे जहाज आहे.

ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਨਾਹੀ ਫਿਰਿ ਮਰਣ ॥
नामस्मरणाने जीव पुन्हा मरत नाही.

ਹਰਿ ਗੁਣ ਰਮਤ ਨਾਹੀ ਜਮ ਪੰਥ ॥
हरीची स्तुती केल्याने यमाच्या मार्गावर जावे लागत नाही.

ਮਹਾ ਬੀਚਾਰ ਪੰਚ ਦੂਤਹ ਮੰਥ ॥੧॥
परमेश्वराचा विचार केल्याने पाच वासनायुक्त देवदूतांचा नाश होतो.॥१॥

ਤਉ ਸਰਣਾਈ ਪੂਰਨ ਨਾਥ ॥
हे परमदेव! मी तुझा आश्रय घेण्यासाठी आलो आहे.

ਜੰਤ ਅਪਨੇ ਕਉ ਦੀਜਹਿ ਹਾਥ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हात उधार देऊन आपल्या प्राण्याचे रक्षण करा. ॥१॥रहाउ॥

ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਪੁਰਾਣ ॥
स्मृतीशास्त्र वेद आणि पुराण.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਕਰਹਿ ਵਖਿਆਣ ॥
ते फक्त देवाच्या गौरवाची स्तुती करतात.

ਜੋਗੀ ਜਤੀ ਬੈਸਨੋ ਰਾਮਦਾਸ ॥
योगी ब्रह्मचारी वैष्णव आणि रामदास देखील.

ਮਿਤਿ ਨਾਹੀ ਬ੍ਰਹਮ ਅਬਿਨਾਸ ॥੨॥
अमर ब्रह्माचा विस्तार माहित नाही.॥२॥

ਕਰਣ ਪਲਾਹ ਕਰਹਿ ਸਿਵ ਦੇਵ ॥
शिवशंकर सारखे देवही त्याला मिळवण्यासाठी करुणा दाखवतात.

ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਬੂਝਹਿ ਅਲਖ ਅਭੇਵ ॥
पण तीळसुद्धा ध्येयरहित, अभेद्य ईश्वराला विझवत नाही.

ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਜਿਸੁ ਆਪੇ ਦੇਇ ॥
ज्याला तो त्याचे प्रेम आणि भक्ती देतो.

ਜਗ ਮਹਿ ਵਿਰਲੇ ਕੇਈ ਕੇਇ ॥੩॥
अशा व्यक्ती यामध्ये दुर्मिळ आहेत.॥३॥

ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਣ ਗੁਣੁ ਕਿਛਹੂ ਨਾਹਿ ॥
सद्गुणांशिवाय माझ्यात सद्गुण नाही आणि.

ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਤੇਰੀ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਮਾਹਿ ॥
सर्व खजिना फक्त तुझ्याच नजरेत आहेत.

ਨਾਨਕੁ ਦੀਨੁ ਜਾਚੈ ਤੇਰੀ ਸੇਵ ॥
दीन नानक तुझीच सेवा हवी आहे.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੀਜੈ ਗੁਰਦੇਵ ॥੪॥੧੫॥੧੭॥
हे गुरुदेव! मला तुमची सेवा द्या.॥४॥१५॥१७॥

ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गोंड महाला ५॥

ਸੰਤ ਕਾ ਲੀਆ ਧਰਤਿ ਬਿਦਾਰਉ ॥
एखाद्या संताने तिरस्कार केलेल्या व्यक्तीला पृथ्वीवरून काढून टाकले पाहिजे आणि.

ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਅਕਾਸ ਤੇ ਟਾਰਉ ॥
संतावर टीका करणाऱ्यांना आकाशातून खाली फेकले पाहिजे.

ਸੰਤ ਕਉ ਰਾਖਉ ਅਪਨੇ ਜੀਅ ਨਾਲਿ ॥
संताला तुमच्या हृदयाच्या जवळ ठेवा.

ਸੰਤ ਉਧਾਰਉ ਤਤਖਿਣ ਤਾਲਿ ॥੧॥
कारण संताच्या संगतीने त्वरित मोक्ष प्राप्त होतो. ॥१॥

ਸੋਈ ਸੰਤੁ ਜਿ ਭਾਵੈ ਰਾਮ ॥
राम ज्याला प्रिय वाटतो तो संत.

ਸੰਤ ਗੋਬਿੰਦ ਕੈ ਏਕੈ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
गोविंद आणि संत यांचे एकच काम आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਸੰਤ ਕੈ ਊਪਰਿ ਦੇਇ ਪ੍ਰਭੁ ਹਾਥ ॥
भगवान हात ठेवून संताचे रक्षण करतात.

ਸੰਤ ਕੈ ਸੰਗਿ ਬਸੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥
रात्रंदिवस संताच्या सोबत राहतो.

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸੰਤਹ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿ ॥
हा श्वास संतांचा रक्षक बनतो.

ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਰਾਜ ਤੇ ਟਾਲਿ ॥੨॥
संताचा अपराधीही आपले राज्य गमावतो. ॥२॥

ਸੰਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਹੁ ਨ ਕੋਇ ॥
भाऊ, कोणत्याही संतावर टीका करू नका.

ਜੋ ਨਿੰਦੈ ਤਿਸ ਕਾ ਪਤਨੁ ਹੋਇ ॥
जो कोणी त्यांच्यावर टीका करतो तो नकारार्थी आहे.

ਜਿਸ ਕਉ ਰਾਖੈ ਸਿਰਜਨਹਾਰੁ ॥
ज्याचे निर्माता संरक्षण करतो.

ਝਖ ਮਾਰਉ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੁ ॥੩॥
सर्व जग त्याला हानी पोहोचवण्याचा निष्फळ प्रयत्न करत राहते.

ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਕਾ ਭਇਆ ਬਿਸਾਸੁ ॥
संताची आपल्या परमेश्वरावर अतूट श्रद्धा असते.

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਕੀ ਰਾਸਿ ॥
हे जीवन आणि शरीर हे सर्व त्याने दिलेले आहे.

ਨਾਨਕ ਕਉ ਉਪਜੀ ਪਰਤੀਤਿ ॥
नानकांच्या मनात ही भक्ती निर्माण झाली आहे.

ਮਨਮੁਖ ਹਾਰ ਗੁਰਮੁਖ ਸਦ ਜੀਤਿ ॥੪॥੧੬॥੧੮॥
जीवनात मनमुख हरतो आणि गुरुमुख नेहमी जिंकतो.॥४॥१६॥१८॥

ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गोंड महाला ५॥

ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਨੀਰਿ ਨਰਾਇਣ ॥
नारायणाचे पवित्र नाव शुद्ध पाण्यासारखे आहे.

ਰਸਨਾ ਸਿਮਰਤ ਪਾਪ ਬਿਲਾਇਣ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जिभेने जप केल्याने सर्व पापांचा नाश होतो. ॥१॥रहाउ॥

Page 868

ਨਾਰਾਇਣ ਸਭ ਮਾਹਿ ਨਿਵਾਸ ॥
नारायण सर्व प्राणिमात्रांमध्ये वास करतात आणि.

ਨਾਰਾਇਣ ਘਟਿ ਘਟਿ ਪਰਗਾਸ ॥
त्याचा प्रकाश प्रत्येक शरीरात चमकत आहे.

ਨਾਰਾਇਣ ਕਹਤੇ ਨਰਕਿ ਨ ਜਾਹਿ ॥
नारायणाचे नामस्मरण करणारा कधीही नरकात जात नाही.

ਨਾਰਾਇਣ ਸੇਵਿ ਸਗਲ ਫਲ ਪਾਹਿ ॥੧॥
त्याची पूजा केल्याने सर्व फळ मिळते. ॥१॥

ਨਾਰਾਇਣ ਮਨ ਮਾਹਿ ਅਧਾਰ ॥
माझ्या हृदयात फक्त नारायणाच्या नामाची आशा आहे आणि.

ਨਾਰਾਇਣ ਬੋਹਿਥ ਸੰਸਾਰ ॥
ऐहिक महासागरात तुम्हाला घेऊन जाणारे जहाज आहे.

ਨਾਰਾਇਣ ਕਹਤ ਜਮੁ ਭਾਗਿ ਪਲਾਇਣ ॥
नारायणाचा जप केल्याने यम पळून जातो.

ਨਾਰਾਇਣ ਦੰਤ ਭਾਨੇ ਡਾਇਣ ॥੨॥
मायेच्या रूपाने चेटकिणीचे दात पाडणारा तो आहे. ॥2॥

ਨਾਰਾਇਣ ਸਦ ਸਦ ਬਖਸਿੰਦ ॥
नारायण सदैव क्षमाशील आणि.

ਨਾਰਾਇਣ ਕੀਨੇ ਸੂਖ ਅਨੰਦ ॥
त्यांनी भक्तांच्या हृदयात आनंद आणि आनंद निर्माण केला आहे.

ਨਾਰਾਇਣ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਨੋ ਪਰਤਾਪ ॥
त्याची महिमा जगभर पसरलेली आहे आणि.

ਨਾਰਾਇਣ ਸੰਤ ਕੋ ਮਾਈ ਬਾਪ ॥੩॥
नारायण हे संतांचे आई वडील आहेत. ॥३॥

ਨਾਰਾਇਣ ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਰਾਇਣ ॥
संतांच्या संगतीत नारायण नारायण या शब्दाचा श्लोक सतत गुंजत राहतो आणि.

ਬਾਰੰ ਬਾਰ ਨਰਾਇਣ ਗਾਇਣ ॥
ते पुन्हा पुन्हा नारायणाचे गुणगान गात असतात.

ਬਸਤੁ ਅਗੋਚਰ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਲਹੀ ॥
गुरूंना भेटून मला अगोदर काहीतरी प्राप्त झाले आहे.

ਨਾਰਾਇਣ ਓਟ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਗਹੀ ॥੪॥੧੭॥੧੯॥
दास नानकांनीही नारायणाचा आश्रय घेतला आहे. ॥४॥१७॥१६॥

ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गोंड महाला ५॥

ਜਾ ਕਉ ਰਾਖੈ ਰਾਖਣਹਾਰੁ ॥
ज्याचे रक्षण सर्वशक्तिमान निरंकाराने केले आहे.

ਤਿਸ ਕਾ ਅੰਗੁ ਕਰੇ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तो फक्त त्याला आधार देतो. ॥१॥रहाउ॥

ਮਾਤ ਗਰਭ ਮਹਿ ਅਗਨਿ ਨ ਜੋਹੈ ॥
मातेच्या पोटातील जठराची आग देखील त्या प्राण्याला स्पर्श करत नाही आणि.

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਨ ਪੋਹੈ ॥
वासना, क्रोध, लोभ आणि आसक्तीसुद्धा आपल्याला त्रास देत नाहीत.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਪੈ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥
एका ऋषीच्या सहवासात तो निरंकार नामाचा जप करत राहतो.

ਨਿੰਦਕ ਕੈ ਮੁਹਿ ਲਾਗੈ ਛਾਰੁ ॥੧॥
त्याच्यावर टीका करणाऱ्याच्या तोंडात राख पडते. ॥१॥

ਰਾਮ ਕਵਚੁ ਦਾਸ ਕਾ ਸੰਨਾਹੁ ॥
राम हे नाव दासाचे कवच आणि ढाल आहे.

ਦੂਤ ਦੁਸਟ ਤਿਸੁ ਪੋਹਤ ਨਾਹਿ ॥
ज्याला कामुक दुष्ट देवदूत स्पर्श करत नाहीत.

ਜੋ ਜੋ ਗਰਬੁ ਕਰੇ ਸੋ ਜਾਇ ॥
जो गर्विष्ठ आहे त्याचा नाश होईल.

ਗਰੀਬ ਦਾਸ ਕੀ ਪ੍ਰਭੁ ਸਰਣਾਇ ॥੨॥
नम्र सेवकासाठी परमेश्वराचा आश्रय हा एकमेव आधार आहे. ॥2॥

ਜੋ ਜੋ ਸਰਣਿ ਪਇਆ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥
प्रत्येक जीवाने भगवंताचा आश्रय घेतला आहे.

ਸੋ ਦਾਸੁ ਰਖਿਆ ਅਪਣੈ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ॥
परमेश्वराने त्या सेवकाला आलिंगन दिले आहे.

ਜੇ ਕੋ ਬਹੁਤੁ ਕਰੇ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥
कोणी फार अहंकारी असेल तर.

ਓਹੁ ਖਿਨ ਮਹਿ ਰੁਲਤਾ ਖਾਕੂ ਨਾਲਿ ॥੩॥
त्याचे काही क्षणातच राख होते.॥३॥

ਹੈ ਭੀ ਸਾਚਾ ਹੋਵਣਹਾਰੁ ॥
देव हे एकमेव सत्य आहे! तो उपस्थितही आहे आणि भविष्यातही तोच असेल.

ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਾਈਂ ਬਲਿਹਾਰ ॥
मी नेहमी त्यास मान देतो.

ਅਪਣੇ ਦਾਸ ਰਖੇ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥
तो आपल्या कृपेने दासाचे रक्षण करतो.

ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰ ॥੪॥੧੮॥੨੦॥
नानकांच्या जीवनाचा आधार फक्त देव आहे. ॥४॥ १८॥ २०॥

ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गोंड महाला ५॥

ਅਚਰਜ ਕਥਾ ਮਹਾ ਅਨੂਪ ॥ ਪ੍ਰਾਤਮਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਰੂਪੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥
आत्मा हे भगवंताचे रूप आहे ही आश्चर्यकारक कथा अतिशय अनोखी आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਨਾ ਇਹੁ ਬੂਢਾ ਨਾ ਇਹੁ ਬਾਲਾ ॥
हा आत्मा म्हातारा होत नाही आणि तरुणही होत नाही.

ਨਾ ਇਸੁ ਦੂਖੁ ਨਹੀ ਜਮ ਜਾਲਾ ॥
त्याला ना कुठले दु:ख शिवत नाही ना यमाच्या जाळ्यात अडकत.

ਨਾ ਇਹੁ ਬਿਨਸੈ ਨਾ ਇਹੁ ਜਾਇ ॥
त्याचा नाशही होत नाही आणि जन्मही होत नाही.

ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੧॥
ते युगानुयुगे नेहमी उपस्थित राहते. ॥१॥

ਨਾ ਇਸੁ ਉਸਨੁ ਨਹੀ ਇਸੁ ਸੀਤੁ ॥
ना उष्णतेचा परिणाम होतो ना शतकाचा प्रभाव.

ਨਾ ਇਸੁ ਦੁਸਮਨੁ ਨਾ ਇਸੁ ਮੀਤੁ ॥
त्याचा ना कोणी शत्रू आहे ना कोणी मित्र.

ਨਾ ਇਸੁ ਹਰਖੁ ਨਹੀ ਇਸੁ ਸੋਗੁ ॥
त्यात ना सुख ना दु:ख.

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਇਸ ਕਾ ਇਹੁ ਕਰਨੈ ਜੋਗੁ ॥੨॥
हे सर्व त्याच्या मालकीचे आहे आणि तो सर्वकाही करण्यास सक्षम आहे. ॥३॥

ਨਾ ਇਸੁ ਬਾਪੁ ਨਹੀ ਇਸੁ ਮਾਇਆ ॥
त्याला ना बाप आहे ना आई आहे.

ਇਹੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਹੋਤਾ ਆਇਆ ॥
हे अभूतपूर्व आहे आणि नेहमीच होत आले आहे.

ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਕਾ ਇਸੁ ਲੇਪੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥
त्यावर पाप किंवा पुण्य यांचा परिणाम होत नाही.

ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਦ ਹੀ ਜਾਗੈ ॥੩॥
प्रत्येकाच्या आत तो सदैव जागृत असतो. ॥३॥

ਤੀਨਿ ਗੁਣਾ ਇਕ ਸਕਤਿ ਉਪਾਇਆ ॥
त्याने तीन गुणांनी शक्ती निर्माण केली आहे ती म्हणजे माया आणि.

ਮਹਾ ਮਾਇਆ ਤਾ ਕੀ ਹੈ ਛਾਇਆ ॥
हा महान भ्रम स्वतःचीच सावली आहे.

ਅਛਲ ਅਛੇਦ ਅਭੇਦ ਦਇਆਲ ॥
देव अतिशय दयाळू, अपरिवर्तनीय आणि अभेद्य आहे.

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਸਦਾ ਕਿਰਪਾਲ ॥
हा दीनदयाळ सदैव दयाळू घर आहे.

ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਛੂ ਨ ਪਾਇ ॥
त्याचा वेग सांगता येत नाही.

ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਇ ॥੪॥੧੯॥੨੧॥
त्यासाठी नानक नेहमी स्वतःचा त्याग करतात. ॥४॥१९॥२१॥

ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੫ ॥
गोंड महाला ५॥

ਸੰਤਨ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥
बलिहारी संतांचा त्याग करावा.

ਸੰਤਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਰਾਮ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥
संतांसह रामाचे गुणगान करीत राहा.

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਿਲਵਿਖ ਸਭਿ ਗਏ ॥
संतांच्या कृपेने सर्व पापे दूर होतात.

ਸੰਤ ਸਰਣਿ ਵਡਭਾਗੀ ਪਏ ॥੧॥
भाग्यवानालाच संतांचा आश्रय मिळतो. ॥१॥

ਰਾਮੁ ਜਪਤ ਕਛੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਵਿਆਪੈ ॥
राम नामाचा जप केल्याने कोणतेही अडथळे निर्माण होत नाहीत.

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅਪੁਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਪੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
गुरूच्या कृपेने देव स्वतःच्या रूपात प्रकट होतो.॥१॥रहाउ॥

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਬ ਹੋਇ ਦਇਆਲ ॥
जेव्हा देव दयाळू असतो.

ਸਾਧੂ ਜਨ ਕੀ ਕਰੈ ਰਵਾਲ ॥
तो जीवाला संतांच्या चरणी धूळ देतो.

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਇਸੁ ਤਨ ਤੇ ਜਾਇ ॥
मग वासना आणि क्रोध या शरीरातून निघून जातात आणि.

ਰਾਮ ਰਤਨੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੨॥
राम नामाच्या रूपातील रत्न मनात निवास करते. ॥२॥

ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ਤਾਂ ਕਾ ਪਰਵਾਣੁ ॥
जो देवाला जवळ मानतो.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਿਕਟਿ ਕਰਿ ਜਾਣੁ ॥
त्याचा जन्म सफल आणि संपन्न होतो.

ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀਰਤਨਿ ਲਾਗੈ ॥
असा प्राणी भक्तिभावाने भगवंताचे गुणगान गात राहतो.

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਸੋਇਆ ਜਾਗੈ ॥੩॥
अनेक जन्मापासून निद्रिस्त असलेले त्याचे मन जागे होते.॥३॥

ਚਰਨ ਕਮਲ ਜਨ ਕਾ ਆਧਾਰੁ ॥
भगवंताचे चरण कमळ हा दासाचा आधार आहे.

ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਰਉਂ ਸਚੁ ਵਾਪਾਰੁ ॥
गोविंदांचे गुणगान गाणे हाच खरा धंदा आहे.

ਦਾਸ ਜਨਾ ਕੀ ਮਨਸਾ ਪੂਰਿ ॥
हे देवा! तुझ्या सेवकांच्या इच्छा पूर्ण कर.

ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਜਨ ਧੂਰਿ ॥੪॥੨੦॥੨੨॥੬॥੨੮॥
कारण नानकांना संतांच्या चरणांची धूळ मिळाल्यानेच सुख प्राप्त होते. ॥४॥ २०॥ २२॥ ६॥ २८॥

ਰਾਗੁ ਗੋਂਡ ਅਸਟਪਦੀਆ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨
रगु गोंड अष्टपदिया महाला ५ घरु

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਕਰਿ ਨਮਸਕਾਰ ਪੂਰੇ ਗੁਰਦੇਵ ॥
परिपूर्ण गुरुदेवांना नमन करा.

ਸਫਲ ਮੂਰਤਿ ਸਫਲ ਜਾ ਕੀ ਸੇਵ ॥
ज्याचे दर्शन सफल होते आणि ज्याच्या सेवेने सर्व मनोकामना पूर्ण होतात.

ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥
तो आंतरिक सर्वोच्च निर्माता आहे आणि.

ਆਠ ਪਹਰ ਨਾਮ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥੧॥
आठ पहार हे नाव रंगात लीन राहते. ॥१॥

ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਰੂ ਗੋਪਾਲ ॥
गुरु हा गोविंद आहे आणि गुरु हा जगाचा पालनकर्ता आहे.

ਅਪਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਰਾਖਨਹਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तो त्याच्या सेवकाचा रक्षक आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਪਾਤਿਸਾਹ ਸਾਹ ਉਮਰਾਉ ਪਤੀਆਏ ॥
त्याने राजा, महाराज आणि श्रेष्ठ यांना प्रसन्न केले आहे आणि.

ਦੁਸਟ ਅਹੰਕਾਰੀ ਮਾਰਿ ਪਚਾਏ ॥
दुष्ट अहंकारी मारले गेले आणि नष्ट झाले.

ਨਿੰਦਕ ਕੈ ਮੁਖਿ ਕੀਨੋ ਰੋਗੁ ॥
त्यांनी निंदकांच्या तोंडावर रोग निर्माण केला आहे आणि.

ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਕਰੈ ਸਭੁ ਲੋਗੁ ॥੨॥
जगातील सर्व लोक त्याची स्तुती करतात. ॥२॥

ਸੰਤਨ ਕੈ ਮਨਿ ਮਹਾ ਅਨੰਦੁ ॥
संतांच्या मनात फक्त आनंद राहतो आणि.

ਸੰਤ ਜਪਹਿ ਗੁਰਦੇਉ ਭਗਵੰਤੁ ॥
ते नेहमी गुरुदेव भगवंतांचा नामजप करत असतात.

ਸੰਗਤਿ ਕੇ ਮੁਖ ਉਜਲ ਭਏ ॥
त्याच्या सहवासात राहणाऱ्या लोकांचे चेहरे उजळले आहेत.

ਸਗਲ ਥਾਨ ਨਿੰਦਕ ਕੇ ਗਏ ॥੩॥
निंदकांची सर्व ठिकाणे हाताबाहेर गेली आहेत.॥३॥

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਜਨੁ ਸਦਾ ਸਲਾਹੇ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰ ਬੇਪਰਵਾਹੇ ॥
परब्रह्म गुरु बेफिकीर आहेत, भक्त सदैव त्यांची स्तुती करत असतात.

ਸਗਲ ਭੈ ਮਿਟੇ ਜਾ ਕੀ ਸਰਨਿ ॥
ज्याचा आश्रय घेऊन सर्व भय नाहीसे होतात आणि.

ਨਿੰਦਕ ਮਾਰਿ ਪਾਏ ਸਭਿ ਧਰਨਿ ॥੪॥
त्याने विरोधकांना ठार मारले आहे आणि त्यांना जमिनीवर ठेवले आहे. ॥४॥

ਜਨ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰੈ ਨ ਕੋਇ ॥
देवाच्या उपासकावर कोणीही टीका करू नये.

ਜੋ ਕਰੈ ਸੋ ਦੁਖੀਆ ਹੋਇ ॥
जो कोणी टीका करतो तो दुःखी असतो.

ਆਠ ਪਹਰ ਜਨੁ ਏਕੁ ਧਿਆਏ ॥
तो आठ तास फक्त देवाची पूजा करतो आणि.

ਜਮੂਆ ਤਾ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਜਾਏ ॥੫॥
यमराजही त्याच्या जवळ जात नाहीत.॥५॥

ਜਨ ਨਿਰਵੈਰ ਨਿੰਦਕ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥
देवाचा सेवक कोणाशीही वैर करत नाही पण टीका करणारा खूप अहंकारी असतो.

ਜਨ ਭਲ ਮਾਨਹਿ ਨਿੰਦਕ ਵੇਕਾਰੀ ॥
सेवकाला सर्वांचे भले हवे असते पण निंदा करणारा मोठा पापी असतो.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਿਖਿ ਸਤਿਗੁਰੂ ਧਿਆਇਆ ॥
गुरूंच्या शिष्यांनी सतगुरुंचेच ध्यान केले आहे.

ਜਨ ਉਬਰੇ ਨਿੰਦਕ ਨਰਕਿ ਪਾਇਆ ॥੬॥
हरिजनांचा उद्धार झाला आहे पण विरोधक नरकात पडले आहेत.॥६॥

ਸੁਣਿ ਸਾਜਨ ਮੇਰੇ ਮੀਤ ਪਿਆਰੇ ॥
अरे माझ्या प्रिय मित्रा, ही वस्तुस्थिती काळजीपूर्वक ऐक.

ਸਤਿ ਬਚਨ ਵਰਤਹਿ ਹਰਿ ਦੁਆਰੇ ॥
हे खरे शब्द देवाच्या दारात खरे ठरत आहेत.

ਜੈਸਾ ਕਰੇ ਸੁ ਤੈਸਾ ਪਾਏ ॥
कोणी जी काही कृती करतो, त्याचे फळ त्याला मिळतेच.

ਅਭਿਮਾਨੀ ਕੀ ਜੜ ਸਰਪਰ ਜਾਏ ॥੭॥
अहंकारी माणसाचे मूळ अक्षरश: उखडून टाकले जाते.॥७॥

ਨੀਧਰਿਆ ਸਤਿਗੁਰ ਧਰ ਤੇਰੀ ॥
हे सतगुरु! निराधार प्राण्यांना फक्त तुझाच आश्रय आहे.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਾਖਹੁ ਜਨ ਕੇਰੀ ॥
भक्तांची इज्जत वाचवा.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥
हे नानक! मी स्वतःला त्या गुरूंना शरण जातो.

ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਪੈਜ ਸਵਾਰੀ ॥੮॥੧॥੨੯॥
ज्याच्या स्मरणाने माझा मान वाचला ॥८॥१॥२९॥

ਰਾਗੁ ਗੋਂਡ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾ ਕੀ ॥
रगु गोंड बनी भगता की.

ਕਬੀਰ ਜੀ ਘਰੁ ੧
कबीर जी घरू १.

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਸੰਤੁ ਮਿਲੈ ਕਿਛੁ ਸੁਨੀਐ ਕਹੀਐ ॥
जर आपल्याला एखादा संत सापडला तर आपण त्याचे ऐकावे आणि त्याला काही विचारावे, परंतु.

ਮਿਲੈ ਅਸੰਤੁ ਮਸਟਿ ਕਰਿ ਰਹੀਐ ॥੧॥
दुष्ट माणसाला भेटले तर गप्प बसावे.॥१॥

ਬਾਬਾ ਬੋਲਨਾ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ॥
अरे बाबा! मला बोलायचेच असेल तर काय बोलू?

ਜੈਸੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਵਿ ਰਹੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जेणेकरुन आपण रामाचे नामस्मरण करत राहू.॥१॥रहाउ॥

ਸੰਤਨ ਸਿਉ ਬੋਲੇ ਉਪਕਾਰੀ ॥
संतांशी चर्चा खूप फायदेशीर आहे पण.

ਮੂਰਖ ਸਿਉ ਬੋਲੇ ਝਖ ਮਾਰੀ ॥੨॥
मुर्खाशी संभाषण करणे म्हणजे वेळेचा अपव्यय आहे.॥२॥

ਬੋਲਤ ਬੋਲਤ ਬਢਹਿ ਬਿਕਾਰਾ ॥
मूर्खांशी बोलणे आणि बोलणे केवळ दुर्गुण वाढवते आणि.

ਬਿਨੁ ਬੋਲੇ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰਾ ॥੩॥
संतांशी न बोलता ज्ञान कसे सांगता येईल? ॥३॥

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਛੂਛਾ ਘਟੁ ਬੋਲੈ ॥
कबीरजी म्हणतात की फक्त रिकामा घागर आवाज करतो.

ਭਰਿਆ ਹੋਇ ਸੁ ਕਬਹੁ ਨ ਡੋਲੈ ॥੪॥੧॥
पण जर ते भरले असेल तर ते कधीही डगमगणार नाही.॥४॥१॥

ਗੋਂਡ ॥
गोंड ॥

ਨਰੂ ਮਰੈ ਨਰੁ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵੈ ॥
माणूस मेल्यावर त्याच्या शरीराचा काही उपयोग होत नाही.

ਪਸੂ ਮਰੈ ਦਸ ਕਾਜ ਸਵਾਰੈ ॥੧॥
पण प्राणी मेल्यावर तो दहा कामे करतो. ॥१॥

ਅਪਨੇ ਕਰਮ ਕੀ ਗਤਿ ਮੈ ਕਿਆ ਜਾਨਉ ॥
मला माझ्या चांगल्या वाईट कर्मांची गती कशी कळेल?

ਮੈ ਕਿਆ ਜਾਨਉ ਬਾਬਾ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
अरे बाबा! माझे काय होणार हे मला कसे कळणार?॥१॥रहाउ॥

ਹਾਡ ਜਲੇ ਜੈਸੇ ਲਕਰੀ ਕਾ ਤੂਲਾ ॥
मृतांची हाडे लाकडाच्या बुंध्याप्रमाणे जळतात.

ਕੇਸ ਜਲੇ ਜੈਸੇ ਘਾਸ ਕਾ ਪੂਲਾ ॥੨॥
केस गवताच्या बंडलसारखे जळतात. ॥२॥

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਤਬ ਹੀ ਨਰੁ ਜਾਗੈ ॥
हे कबीर! माणूस अज्ञानाच्या निद्रेतून जागा होतो तेव्हाच.

ਜਮ ਕਾ ਡੰਡੁ ਮੂੰਡ ਮਹਿ ਲਾਗੈ ॥੩॥੨॥
जेव्हा यमाची काठी त्याच्या डोक्यावर आदळते. ॥३॥२॥

ਗੋਂਡ ॥
गोंड ॥

ਆਕਾਸਿ ਗਗਨੁ ਪਾਤਾਲਿ ਗਗਨੁ ਹੈ ਚਹੁ ਦਿਸਿ ਗਗਨੁ ਰਹਾਇਲੇ ॥
आकाश, पाताळ आणि चारही दिशांमध्ये फक्त परमात्माच विराजमान आहे.

ਆਨਦ ਮੂਲੁ ਸਦਾ ਪੁਰਖੋਤਮੁ ਘਟੁ ਬਿਨਸੈ ਗਗਨੁ ਨ ਜਾਇਲੇ ॥੧॥
पुरुषोत्तम, आनंदाचे उगमस्थान, सदैव अमर आहे, त्याचे शरीर नाश पावते पण त्याचे चैतन्य अस्तित्वात आहे.॥१॥

ਮੋਹਿ ਬੈਰਾਗੁ ਭਇਓ ॥
मी बिनधास्त झालो आहे.

ਇਹੁ ਜੀਉ ਆਇ ਕਹਾ ਗਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हा आत्मा या जगात आला आहे आणि कुठेतरी गेला आहे.॥१॥रहाउ॥

ਪੰਚ ਤਤੁ ਮਿਲਿ ਕਾਇਆ ਕੀਨ੍ਹੀ ਤਤੁ ਕਹਾ ਤੇ ਕੀਨੁ ਰੇ ॥
आकाश, वायू, अग्नी, जल आणि पृथ्वी या पाच घटकांपासून देवाने शरीराची निर्मिती केली आहे, पण ही तत्त्वे कोठून निर्माण झाली?

ਕਰਮ ਬਧ ਤੁਮ ਜੀਉ ਕਹਤ ਹੌ ਕਰਮਹਿ ਕਿਨਿ ਜੀਉ ਦੀਨੁ ਰੇ ॥੨॥
तुम्ही म्हणता की आत्मा त्याच्या कर्माने बांधला जातो, पण या कर्माला जीव कोणी दिला?॥२॥

ਹਰਿ ਮਹਿ ਤਨੁ ਹੈ ਤਨ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹੈ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਸੋਇ ਰੇ ॥
देवाला शरीर आहे आणि देव शरीरात आहे, तो सर्व मन आणि शरीरात आहे.

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨ ਛੋਡਉ ਸਹਜੇ ਹੋਇ ਸੁ ਹੋਇ ਰੇ ॥੩॥੩॥
कबीरजी म्हणतात की मी रामाचे नामस्मरण करणे थांबवणार नाही, जरी जे काही सहज घडते ते घडत राहिले. ॥३॥ ३॥

ਰਾਗੁ ਗੋਂਡ ਬਾਣੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੀ ਘਰੁ ੨
रगु गोंड बनी कबीर जिउ की घरु २

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्‌गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਭੁਜਾ ਬਾਂਧਿ ਭਿਲਾ ਕਰਿ ਡਾਰਿਓ ॥
माझे हात बांधून बंडल बनवून त्यांनी मला हत्तीसमोर उभे केले.

ਹਸਤੀ ਕ੍ਰੋਪਿ ਮੂੰਡ ਮਹਿ ਮਾਰਿਓ ॥
माहूतने हत्तीला आणखी चिडवण्यासाठी त्याच्या डोक्यावर कोयत्याने वार केले, पण.

ਹਸਤਿ ਭਾਗਿ ਕੈ ਚੀਸਾ ਮਾਰੈ ॥
हत्ती मागे धावला आणि कर्णा वाजवू लागला आणि मनात म्हणू लागला.

ਇਆ ਮੂਰਤਿ ਕੈ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੈ ॥੧॥
मी या मूर्तीवर बलिहारी जातो.॥१॥

ਆਹਿ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਤੁਮਰਾ ਜੋਰੁ ॥
कबीरजी म्हणतात! हे देवा! तुझी शक्तीच माझे रक्षण करत आहे.

ਕਾਜੀ ਬਕਿਬੋ ਹਸਤੀ ਤੋਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
काझी रागात म्हणत होते की हा हत्ती कबीराकडे चालववावा.॥१॥रहाउ॥

ਰੇ ਮਹਾਵਤ ਤੁਝੁ ਡਾਰਉ ਕਾਟਿ ॥
काजी रागावून म्हणतो! हे महावत! मी तुला मारून टाकीन.

ਇਸਹਿ ਤੁਰਾਵਹੁ ਘਾਲਹੁ ਸਾਟਿ ॥
हत्तीला दुखापत करून कबीराकडे वळवा.

ਹਸਤਿ ਨ ਤੋਰੈ ਧਰੈ ਧਿਆਨੁ ॥
पण हत्ती कबीराला मारत नव्हता तर फक्त भगवंताचे ध्यान करत होता.

ਵਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਬਸੈ ਭਗਵਾਨੁ ॥੨॥
त्या हत्तीच्या हृदयात फक्त देवच राहत होता.॥२॥

ਕਿਆ ਅਪਰਾਧੁ ਸੰਤ ਹੈ ਕੀਨ੍ਹਾ ॥
पाहणारे लोक विचारत होते की या संताने काय गुन्हा केला आहे.

ਬਾਂਧਿ ਪੋਟ ਕੁੰਚਰ ਕਉ ਦੀਨ੍ਹਾ ॥
ते एका बंडलमध्ये बांधून हत्तीसमोर ठेवले होते.

ਕੁੰਚਰੁ ਪੋਟ ਲੈ ਲੈ ਨਮਸਕਾਰੈ ॥
हत्ती पुन्हा पुन्हा पुन्हा वंदन करत राहिला, पण.

ਬੂਝੀ ਨਹੀ ਕਾਜੀ ਅੰਧਿਆਰੈ ॥੩॥
आंधळ्या काझीला देवाचा नियम समजला नाही.

ਤੀਨਿ ਬਾਰ ਪਤੀਆ ਭਰਿ ਲੀਨਾ ॥
काझींनी हत्तीला तीन वेळा अर्पण करून चाचणी केली.

ਮਨ ਕਠੋਰੁ ਅਜਹੂ ਨ ਪਤੀਨਾ ॥
त्याचे कठोर मन अजूनही समाधानी नव्हते.

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਹਮਰਾ ਗੋਬਿੰਦੁ ॥
कबीरजी म्हणतात की गोविंद आपला रक्षक आहे.

ਚਉਥੇ ਪਦ ਮਹਿ ਜਨ ਕੀ ਜਿੰਦੁ ॥੪॥੧॥੪॥
भक्ताचा आत्मा तुरियाच्या राज्यात वास करतो. ॥४॥ १॥ ४॥

ਗੋਂਡ ॥
गोंड ॥

ਨਾ ਇਹੁ ਮਾਨਸੁ ਨਾ ਇਹੁ ਦੇਉ ॥
हा आत्मा मनुष्य किंवा देवही नाही.

ਨਾ ਇਹੁ ਜਤੀ ਕਹਾਵੈ ਸੇਉ ॥
त्याला ना ब्रह्मचारी म्हणतात ना शैव.

ਨਾ ਇਹੁ ਜੋਗੀ ਨਾ ਅਵਧੂਤਾ ॥
तो योगीही नाही आणि अवधूतही नाही.

ਨਾ ਇਸੁ ਮਾਇ ਨ ਕਾਹੂ ਪੂਤਾ ॥੧॥
ना त्याला जन्मदात्या आई आहे ना तो कोणाचा मुलगा आहे. ॥१॥

ਇਆ ਮੰਦਰ ਮਹਿ ਕੌਨ ਬਸਾਈ ॥
देहाच्या मंदिरात कोण राहतो?.

ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਕੋਊ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
त्याचे रहस्य कोणीही शोधू शकत नाही. ॥१॥रहाउ॥

ਨਾ ਇਹੁ ਗਿਰਹੀ ਨਾ ਓਦਾਸੀ ॥
हे घरचे आजारपण किंवा दुःख नाही.

ਨਾ ਇਹੁ ਰਾਜ ਨ ਭੀਖ ਮੰਗਾਸੀ ॥
ना तो राजा आहे ना भिकारी.

ਨਾ ਇਸੁ ਪਿੰਡੁ ਨ ਰਕਤੂ ਰਾਤੀ ॥
त्याचे शरीर किंवा थोडेसे रक्तही नाही.

ਨਾ ਇਹੁ ਬ੍ਰਹਮਨੁ ਨਾ ਇਹੁ ਖਾਤੀ ॥੨॥
तो ना ब्राह्मण ना क्षत्रिय ॥३॥

ਨਾ ਇਹੁ ਤਪਾ ਕਹਾਵੈ ਸੇਖੁ ॥
त्याला तपस्वी किंवा शेख असेही म्हटले जात नाही.

ਨਾ ਇਹੁ ਜੀਵੈ ਨ ਮਰਤਾ ਦੇਖੁ ॥
ना तो जिवंत दिसतो ना तो मेलेला दिसतो.

ਇਸੁ ਮਰਤੇ ਕਉ ਜੇ ਕੋਊ ਰੋਵੈ ॥
हा आत्मा मरतोय असे कोणाला वाटत असेल आणि रडत असेल तर.

ਜੋ ਰੋਵੈ ਸੋਈ ਪਤਿ ਖੋਵੈ ॥੩॥
तो त्याचा आदर गमावतो. ॥३॥

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੈ ਡਗਰੋ ਪਾਇਆ ॥
गुरूंच्या कृपेने मला योग्य मार्ग सापडला आहे.

ਜੀਵਨ ਮਰਨੁ ਦੋਊ ਮਿਟਵਾਇਆ ॥
जन्म आणि मृत्यू दोन्ही मिटले आहेत.

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਇਹੁ ਰਾਮ ਕੀ ਅੰਸੁ ॥
हे कबीर! हा आत्मा रामाचा अंश आहे.

ਜਸ ਕਾਗਦ ਪਰ ਮਿਟੈ ਨ ਮੰਸੁ ॥੪॥੨॥੫॥
ज्याप्रमाणे कागदावर लिहिलेली शाई कधीच पुसत नाही, त्याचप्रमाणे आत्म्याचा कधीही नाश होत नाही. ॥४॥३॥ ५॥

ਗੋਂਡ ॥
गोंड ॥

ਤੂਟੇ ਤਾਗੇ ਨਿਖੁਟੀ ਪਾਨਿ ॥
धागे तुटले आणि पान संपले.

ਦੁਆਰ ਊਪਰਿ ਝਿਲਕਾਵਹਿ ਕਾਨ ॥
गेटवरील कमानी चमकत आहेत आणि.

ਕੂਚ ਬਿਚਾਰੇ ਫੂਏ ਫਾਲ ॥
गरीब लोक विखुरलेले आहेत.

ਇਆ ਮੁੰਡੀਆ ਸਿਰਿ ਚਢਿਬੋ ਕਾਲ ॥੧॥
कबीर या मुलाच्या डोक्यावर मृत्यू आला आहे. ॥१॥

ਇਹੁ ਮੁੰਡੀਆ ਸਗਲੋ ਦ੍ਰਬੁ ਖੋਈ ॥
या मुलाने आपले सर्व पैसे गमावले आहेत आणि.

ਆਵਤ ਜਾਤ ਨਾਕ ਸਰ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
माझ्या घरी आलेल्या संत-महात्मांनी मला त्रास दिला आहे.॥१॥रहाउ॥

ਤੁਰੀ ਨਾਰਿ ਕੀ ਛੋਡੀ ਬਾਤਾ ॥
त्याने लाकडी खांब आणि टेंशनिंग ट्यूब्सबद्दल बोलणे बंद केले आहे आणि.

ਰਾਮ ਨਾਮ ਵਾ ਕਾ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥
त्याचे मन केवळ रामाच्या नामात लीन झाले आहे.

ਲਰਿਕੀ ਲਰਿਕਨ ਖੈਬੋ ਨਾਹਿ ॥
त्यातल्या मुलीला आणि मुलाला पोटभर जेवण पण मिळत नाही.

ਮੁੰਡੀਆ ਅਨਦਿਨੁ ਧਾਪੇ ਜਾਹਿ ॥੨॥
ऋषी-मुनी पोट भरून तृप्त होऊन निघून जातात.॥ २॥

ਇਕ ਦੁਇ ਮੰਦਰਿ ਇਕ ਦੁਇ ਬਾਟ ॥
घरात एक-दोन साधू आधीच बसलेले असतात आणि अजून एक-दोन येतात.

ਹਮ ਕਉ ਸਾਥਰੁ ਉਨ ਕਉ ਖਾਟ ॥
आम्हाला झोपायला चटई मिळत नाही पण साधूंना खाटा मिळतात.

ਮੂਡ ਪਲੋਸਿ ਕਮਰ ਬਧਿ ਪੋਥੀ ॥
कमरेला पुस्तक बांधून ते डोक्यावर हात घासून घराकडे चालतात.

ਹਮ ਕਉ ਚਾਬਨੁ ਉਨ ਕਉ ਰੋਟੀ ॥੩॥
चघळायला भाजलेले धान्य मिळते पण त्यांना भाकरी खायला दिली जाते. ॥३॥

ਮੁੰਡੀਆ ਮੁੰਡੀਆ ਹੂਏ ਏਕ ॥
हा मुलगा आणि ऋषी एकमेकांशी एकरूप झाले आहेत.

ਏ ਮੁੰਡੀਆ ਬੂਡਤ ਕੀ ਟੇਕ ॥
हे संत बुडणाऱ्या माणसांचा आधार आहेत.

ਸੁਨਿ ਅੰਧਲੀ ਲੋਈ ਬੇਪੀਰਿ ॥
कबीरजी म्हणतात! हे अज्ञानी आणि अज्ञानी, जरा ऐक.

ਇਨ੍ ਮੁੰਡੀਅਨ ਭਜਿ ਸਰਨਿ ਕਬੀਰ ॥੪॥੩॥੬॥
तुम्हीही विचारा आणि या ऋषींच्या आश्रयाला या.॥४॥३॥६॥

ਗੋਂਡ ॥
गोंड ॥

ਖਸਮੁ ਮਰੈ ਤਉ ਨਾਰਿ ਨ ਰੋਵੈ ॥
मायेच्या रूपातील स्त्री मरण पावली की रडत नाही.

ਉਸੁ ਰਖਵਾਰਾ ਅਉਰੋ ਹੋਵੈ ॥
कारण दुसरा कोणीतरी त्याचा रक्षक बनतो.

ਰਖਵਾਰੇ ਕਾ ਹੋਇ ਬਿਨਾਸ ॥
जेव्हा त्या संरक्षकाचा नाश होतो.

ਆਗੈ ਨਰਕੁ ਈਹਾ ਭੋਗ ਬਿਲਾਸ ॥੧॥
जो या जगात सुख भोगतो तो पुढच्या जगात नरक भोगतो. ॥१॥

ਏਕ ਸੁਹਾਗਨਿ ਜਗਤ ਪਿਆਰੀ ॥
मायेच्या रूपातील विवाहित स्त्री संपूर्ण जगाची प्रिय बनली आहे आणि.

ਸਗਲੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਕੀ ਨਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ती सर्व प्राणिमात्रांची स्त्री आहे.॥१॥रहाउ॥

ਸੋਹਾਗਨਿ ਗਲਿ ਸੋਹੈ ਹਾਰੁ ॥
नववधूच्या गळ्यात मायेच्या रूपात दुर्गुणांचा हार असतो.

ਸੰਤ ਕਉ ਬਿਖੁ ਬਿਗਸੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥
संतांना ते विषासारखे वाईट वाटते.

ਕਰਿ ਸੀਗਾਰੁ ਬਹੈ ਪਖਿਆਰੀ ॥
मायेच्या रूपातील ही स्त्री वेश्येप्रमाणे मेकअप करून बसली आहे.

ਸੰਤ ਕੀ ਠਿਠਕੀ ਫਿਰੈ ਬਿਚਾਰੀ ॥੨॥
पण संतांनी नाकारल्यामुळे ही गरीब मुलगी भटकत राहते.॥२॥

ਸੰਤ ਭਾਗਿ ਓਹ ਪਾਛੈ ਪਰੈ ॥
ती पळून जाते आणि संतांचा पाठलाग करते.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਾਰਹੁ ਡਰੈ ॥
पण गुरूच्या कृपेमुळे तिला मारहाण होण्याचीही भीती आहे.

ਸਾਕਤ ਕੀ ਓਹ ਪਿੰਡ ਪਰਾਇਣਿ ॥
जीवांचे पोषण करणारी ही प्राणप्रिया आहे.

ਹਮ ਕਉ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਪਰੈ ਤ੍ਰਖਿ ਡਾਇਨਿ ॥੩॥
पण मला ती रक्तपिपासू चेटकिणीसारखी वाटते.॥३॥

ਹਮ ਤਿਸ ਕਾ ਬਹੁ ਜਾਨਿਆ ਭੇਉ ॥
त्यातील सर्व रहस्ये मी जाणून घेतली.

ਜਬ ਹੂਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਮਿਲੇ ਗੁਰਦੇਉ ॥
जेव्हा गुरुदेव मला भेटण्यासाठी दयाळू होते.

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਅਬ ਬਾਹਰਿ ਪਰੀ ॥
कबीरजी म्हणतात की आता हा भ्रम माझ्या मनातून निघून गेला आहे आणि.

ਸੰਸਾਰੈ ਕੈ ਅੰਚਲਿ ਲਰੀ ॥੪॥੪॥੭॥
तो जगाच्या शिखरावर पोहोचला आहे.॥४॥४॥८॥

ਗੋਂਡ ॥
गोंड ॥

ਗ੍ਰਿਹਿ ਸੋਭਾ ਜਾ ਕੈ ਰੇ ਨਾਹਿ ॥
ज्या माणसाचे घर संपत्तीने शोभत नाही.

ਆਵਤ ਪਹੀਆ ਖੂਧੇ ਜਾਹਿ ॥
त्या घरात आलेले पाहुणे उपाशीपोटी निघून जातात.

ਵਾ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਨਹੀ ਸੰਤੋਖੁ ॥
घरातील प्रमुख समाधानी नाही आणि.

ਬਿਨੁ ਸੋਹਾਗਨਿ ਲਾਗੈ ਦੋਖੁ ॥੧॥
मायेच्या रूपातील प्रेयसीशिवाय त्याला दोष मिळतो. ॥१॥

ਧਨੁ ਸੋਹਾਗਨਿ ਮਹਾ ਪਵੀਤ ॥
ही विवाहित स्त्री अत्यंत पवित्र आणि धन्य आहे.

ਤਪੇ ਤਪੀਸਰ ਡੋਲੈ ਚੀਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
त्यामुळे थोर तपस्वींचेही मन डगमगते. ॥१॥रहाउ॥

ਸੋਹਾਗਨਿ ਕਿਰਪਨ ਕੀ ਪੂਤੀ ॥
माया रुपातील ही विवाहित स्त्री कंजूषांची कन्या आहे.

ਸੇਵਕ ਤਜਿ ਜਗਤ ਸਿਉ ਸੂਤੀ ॥
ती भगवंताच्या सेवकांना सोडून संसारात लीन राहते.

ਸਾਧੂ ਕੈ ਠਾਢੀ ਦਰਬਾਰਿ ॥
ती ऋषीच्या दरबारात उभी राहून त्याला विनंती करते.

ਸਰਨਿ ਤੇਰੀ ਮੋ ਕਉ ਨਿਸਤਾਰਿ ॥੨॥
मी तुझ्याकडे शरण आलो आहे, मला वाचवा. ॥२॥

ਸੋਹਾਗਨਿ ਹੈ ਅਤਿ ਸੁੰਦਰੀ ॥
ही वधू खूप सुंदर आहे आणि.

ਪਗ ਨੇਵਰ ਛਨਕ ਛਨਹਰੀ ॥
त्याच्या पायाची घोट आवाज करतात.

ਜਉ ਲਗੁ ਪ੍ਰਾਨ ਤਉ ਲਗੁ ਸੰਗੇ ॥
जोपर्यंत माणसामध्ये जीव असतो तोपर्यंत तो त्याच्यासोबत असतो.

ਨਾਹਿ ਤ ਚਲੀ ਬੇਗਿ ਉਠਿ ਨੰਗੇ ॥੩॥
नाहीतर तिचा जीव संपला तर ती लगेच अनवाणी पळून जाते. ॥३॥

ਸੋਹਾਗਨਿ ਭਵਨ ਤ੍ਰੈ ਲੀਆ ॥
मायेच्या रूपातील या वधूने तिन्ही जगाला वश केले आहे.

ਦਸ ਅਠ ਪੁਰਾਣ ਤੀਰਥ ਰਸ ਕੀਆ ॥
ज्यांनी अठरा पुराणे वाचून अठ्ठावन्न तीर्थांवर स्नान केले त्यांनीही त्याचा आस्वाद घेतला आहे.

ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸਰ ਬੇਧੇ ॥
ब्रह्मा, विष्णू आणि शिवशंकर यांच्या मनातही ते घुसले आहे.

ਬਡੇ ਭੂਪਤਿ ਰਾਜੇ ਹੈ ਛੇਧੇ ॥੪॥
सर्व राजे-सम्राटांनाही याने छेद दिला आहे. ॥४॥

ਸੋਹਾਗਨਿ ਉਰਵਾਰਿ ਨ ਪਾਰਿ ॥
या भ्रमरूपी वधूला मार्ग नाही.

ਪਾਂਚ ਨਾਰਦ ਕੈ ਸੰਗਿ ਬਿਧਵਾਰਿ ॥
त्याचा संबंध पंचेंद्रियांशीही आहे.

ਪਾਂਚ ਨਾਰਦ ਕੇ ਮਿਟਵੇ ਫੂਟੇ ॥
जेव्हा पंचेंद्रियांचे रहस्य प्रकट होते.

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਛੂਟੇ ॥੫॥੫॥੮॥
हे कबीर! गुरूच्या कृपेने मनुष्याला मोक्ष प्राप्त होतो. ॥५॥ ५॥८॥

ਗੋਂਡ ॥
गोंड ॥

ਜੈਸੇ ਮੰਦਰ ਮਹਿ ਬਲਹਰ ਨਾ ਠਾਹਰੈ ॥
जसे घर किरणांशिवाय उभे राहू शकत नाही.

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕੈਸੇ ਪਾਰਿ ਉਤਰੈ ॥
त्याचप्रमाणे भगवंताच्या नावाशिवाय जीव सागर कसा पार करू शकतो?

ਕੁੰਭ ਬਿਨਾ ਜਲੁ ਨਾ ਟੀਕਾਵੈ ॥
जसे पाण्याशिवाय पाणी जमत नाही.

ਸਾਧੂ ਬਿਨੁ ਐਸੇ ਅਬਗਤੁ ਜਾਵੈ ॥੧॥
तसेच संताशिवाय जीवाची हालचाल होत नाही. ॥१॥

ਜਾਰਉ ਤਿਸੈ ਜੁ ਰਾਮੁ ਨ ਚੇਤੈ ॥
ज्यांना राम आठवत नाही त्यांचे दहन करावे.

ਤਨ ਮਨ ਰਮਤ ਰਹੈ ਮਹਿ ਖੇਤੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
कारण त्याचे शरीर, मन आणि शरीर शेतात तल्लीन राहते. ॥१॥रहाउ॥

ਜੈਸੇ ਹਲਹਰ ਬਿਨਾ ਜਿਮੀ ਨਹੀ ਬੋਈਐ ॥
जसे शेतकऱ्याशिवाय जमीन पेरता येत नाही.

ਸੂਤ ਬਿਨਾ ਕੈਸੇ ਮਣੀ ਪਰੋਈਐ ॥
त्याचप्रमाणे जपमाळाचे मणी धाग्याशिवाय कसे बांधता येतील?

ਘੁੰਡੀ ਬਿਨੁ ਕਿਆ ਗੰਠਿ ਚੜ੍ਹਾਈਐ ॥
जसे धाग्याशिवाय गाठ बांधता येत नाही.

ਸਾਧੂ ਬਿਨੁ ਤੈਸੇ ਅਬਗਤੁ ਜਾਈਐ ॥੨॥
त्याचप्रमाणे साधुसंत व्यक्तीशिवाय जीवनाची प्रगती होऊ शकत नाही. ॥२॥

ਜੈਸੇ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਿਨੁ ਬਾਲੁ ਨ ਹੋਈ ॥
जसे आई-वडिलांशिवाय मुले जन्माला येत नाहीत.

ਬਿੰਬ ਬਿਨਾ ਕੈਸੇ ਕਪਰੇ ਧੋਈ ॥
त्याचप्रमाणे पाण्याशिवाय कपडे कसे धुतात?

ਘੋਰ ਬਿਨਾ ਕੈਸੇ ਅਸਵਾਰ ॥
जसे घोड्याशिवाय घोडेस्वारी कशी करता येईल?

ਸਾਧੂ ਬਿਨੁ ਨਾਹੀ ਦਰਵਾਰ ॥੩॥
त्याचप्रमाणे भगवंताचे दार संताशिवाय सापडत नाही. ॥३॥

ਜੈਸੇ ਬਾਜੇ ਬਿਨੁ ਨਹੀ ਲੀਜੈ ਫੇਰੀ ॥
जसे संगीताशिवाय नृत्याचा आनंद घेता येत नाही.

ਖਸਮਿ ਦੁਹਾਗਨਿ ਤਜਿ ਅਉਹੇਰੀ ॥
तसेच विवाहित स्त्री पतीला सोडून देशोधडीला लागते.

ਕਹੈ ਕਬੀਰੁ ਏਕੈ ਕਰਿ ਕਰਨਾ ॥
कबीरजी म्हणतात की करण्यासारखे एकच काम आहे, म्हणून हे काम करा.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਬਹੁਰਿ ਨਹੀ ਮਰਨਾ ॥੪॥੬॥੯॥
जो गुरुमुख होतो त्याला पुन्हा मरावे लागत नाही. ॥४॥ ६ ॥९॥

ਗੋਂਡ ॥
गोंड ॥

ਕੁਟਨੁ ਸੋਇ ਜੁ ਮਨ ਕਉ ਕੁਟੈ ॥
प्रत्यक्षात तोच मने जोडणारा दलाल असतो.

ਮਨ ਕੂਟੈ ਤਉ ਜਮ ਤੇ ਛੂਟੈ ॥
मन एकरूप असेल तर यमापासून मुक्ती मिळते.

ਕੁਟਿ ਕੁਟਿ ਮਨੁ ਕਸਵਟੀ ਲਾਵੈ ॥
जो मनाची पुन्हा पुन्हा परीक्षा घेतो.

ਸੋ ਕੂਟਨੁ ਮੁਕਤਿ ਬਹੁ ਪਾਵੈ ॥੧॥
अशा व्यक्तीला मुक्ती मिळते. ॥१॥

ਕੂਟਨੁ ਕਿਸੈ ਕਹਹੁ ਸੰਸਾਰ ॥
हे जगातील लोकांनो! तुम्ही कोणाला बदमाश म्हणता?

ਸਗਲ ਬੋਲਨ ਕੇ ਮਾਹਿ ਬੀਚਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
सांगितलेल्या प्रत्येक गोष्टीत फरक आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਨਾਚਨੁ ਸੋਇ ਜੁ ਮਨ ਸਿਉ ਨਾਚੈ ॥
नर्तक तोच असतो जो मनाला नाचायला लावतो.

ਝੂਠਿ ਨ ਪਤੀਐ ਪਰਚੈ ਸਾਚੈ ॥
तो खोट्याने खूश नसतो पण सत्यात लीन असतो.

ਇਸੁ ਮਨ ਆਗੇ ਪੂਰੈ ਤਾਲ ॥
त्याच्या या मनापुढे तो नाचत राहतो आणि.

ਇਸੁ ਨਾਚਨ ਕੇ ਮਨ ਰਖਵਾਲ ॥੨॥
या नर्तिकेच्या मनाचा पालक स्वतः देव आहे. ॥२॥

ਬਜਾਰੀ ਸੋ ਜੁ ਬਜਾਰਹਿ ਸੋਧੈ ॥
खरा बाजार करणारा तोच असतो जो त्याची विक्रीक्षमता सुधारतो.

ਪਾਂਚ ਪਲੀਤਹ ਕਉ ਪਰਬੋਧੈ ॥
दुर्गुणांनी कलंकित झालेल्या पंचेंद्रियांना तो ज्ञानाचा उपदेश करतो.

ਨਉ ਨਾਇਕ ਕੀ ਭਗਤਿ ਪਛਾਨੈ ॥
नवखंडांचा स्वामी देवाची भक्ती ओळखतो.

ਸੋ ਬਾਜਾਰੀ ਹਮ ਗੁਰ ਮਾਨੇ ॥੩॥
अशा विक्रेत्यांना आम्ही आमचे गुरू मानतो.॥३॥

ਤਸਕਰੁ ਸੋਇ ਜਿ ਤਾਤਿ ਨ ਕਰੈ ॥
खरा चोर तोच असतो जो कोणाचाही हेवा करत नाही आणि.

ਇੰਦ੍ਰੀ ਕੈ ਜਤਨਿ ਨਾਮੁ ਉਚਰੈ ॥
आपल्या इंद्रियांच्या सहाय्याने तो भगवंताचे नामस्मरण करत राहतो.

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਹਮ ਐਸੇ ਲਖਨ ॥
कबीरजी म्हणतात की ज्याच्या कृपेने आपण असे गुण प्राप्त केले आहेत.

ਧੰਨੁ ਗੁਰਦੇਵ ਅਤਿ ਰੂਪ ਬਿਚਖਨ ॥੪॥੭॥੧੦॥
धन्य ते माझे गुरुदेव ज्यांचे रूप अतिशय सुंदर आणि अद्वितीय आहे ॥४॥७॥१०॥

ਗੋਂਡ ॥
गोंड ॥

ਧੰਨੁ ਗੁਪਾਲ ਧੰਨੁ ਗੁਰਦੇਵ ॥
हे देवा! हे गुरुदेव!तू धन्य आहेस.

ਧੰਨੁ ਅਨਾਦਿ ਭੂਖੇ ਕਵਲੁ ਟਹਕੇਵ ॥
हे शाश्वत अन्न खाल्ल्यानेही धन्यता प्राप्त होते, जे भुकेल्या माणसाचे हृदय कमळ फुलते.

ਧਨੁ ਓਇ ਸੰਤ ਜਿਨ ਐਸੀ ਜਾਨੀ ॥
धन्य ते संत ज्यांना हे समजले आहे आणि.

ਤਿਨ ਕਉ ਮਿਲਿਬੋ ਸਾਰਿੰਗਪਾਨੀ ॥੧॥
तें भगवंत सापडला ॥१॥

ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਤੇ ਹੋਇ ਅਨਾਦਿ ॥
हे अन्न आणि इतर पदार्थ मूळ देवाने निर्माण केले आहेत.

ਜਪੀਐ ਨਾਮੁ ਅੰਨ ਕੈ ਸਾਦਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
भगवंताचे नामस्मरण हे अन्नाच्या चवीसारखे असावे. ॥१॥रहाउ॥

ਜਪੀਐ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ਅੰਨੁ ॥
भगवंताचे नामस्मरण करणे हे अन्न जप करण्यासारखेच आहे.

ਅੰਭੈ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨੀਕਾ ਵੰਨੁ ॥
जसे अन्न पाण्यात मिसळले तर ते अधिक रुचकर होते.

ਅੰਨੈ ਬਾਹਰਿ ਜੋ ਨਰ ਹੋਵਹਿ ॥
जी व्यक्ती अन्न सोडते.

ਤੀਨਿ ਭਵਨ ਮਹਿ ਅਪਨੀ ਖੋਵਹਿ ॥੨॥
तो तिन्ही लोकांमध्ये आपली प्रतिष्ठा गमावून बसतो. ॥२॥

ਛੋਡਹਿ ਅੰਨੁ ਕਰਹਿ ਪਾਖੰਡ ॥
जे लोक जेवण टाळतात ते ढोंगीपणा करतात.

ਨਾ ਸੋਹਾਗਨਿ ਨਾ ਓਹਿ ਰੰਡ ॥
ते विवाहितही नाहीत आणि विधवा म्हणवण्याच्याही लायकीचे नाहीत.

ਜਗ ਮਹਿ ਬਕਤੇ ਦੂਧਾਧਾਰੀ ॥
जगातील लोक ज्यांना डेअरी खाणारे म्हणतात.

ਗੁਪਤੀ ਖਾਵਹਿ ਵਟਿਕਾ ਸਾਰੀ ॥੩॥
रजिस्टर बनवून लोकांचे पैसे चोरत आहेत. ॥३॥

ਅੰਨੈ ਬਿਨਾ ਨ ਹੋਇ ਸੁਕਾਲੁ ॥
अन्नाशिवाय जगात सुख आणि समृद्धी नाही.

ਤਜਿਐ ਅੰਨਿ ਨ ਮਿਲੈ ਗੁਪਾਲੁ ॥
अन्नाचा त्याग करून भगवंताची प्राप्ती होत नाही.

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਹਮ ਐਸੇ ਜਾਨਿਆ ॥
कबीरजी म्हणतात की मला हे ज्ञान समजले आहे.

ਧੰਨੁ ਅਨਾਦਿ ਠਾਕੁਰ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੪॥੮॥੧੧॥
माझे मन ठाकूरजींच्या ध्यानात लीन झालेले अन्न खाल्ल्याने धन्य होतो. ॥४॥ ८॥ ११॥

ਰਾਗੁ ਗੋਂਡ ਬਾਣੀ ਨਾਮਦੇਉ ਜੀ ਕੀ ਘਰੁ ੧
रगु गोंड बनी नामदेउ जीचे घर १

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਅਸੁਮੇਧ ਜਗਨੇ ॥
जरी कोणी अश्वमेध यज्ञ केला तरी.

ਤੁਲਾ ਪੁਰਖ ਦਾਨੇ ॥
स्वतःच्या वजनाएवढे वजन करून सोने, चांदी, धान्य इत्यादी दान करा.

ਪ੍ਰਾਗ ਇਸਨਾਨੇ ॥੧॥
प्रयागराज यात्रेला जाऊन स्नान केले तरी चालेल. ॥१॥

ਤਉ ਨ ਪੁਜਹਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਨਾਮਾ ॥
तरीही, ही सर्व पुण्य कर्मे देवाच्या गौरवाच्या बरोबरीने येत नाहीत.

ਅਪੁਨੇ ਰਾਮਹਿ ਭਜੁ ਰੇ ਮਨ ਆਲਸੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे आळशी मन! तुझ्या भगवान रामाचे गुणगान गा.॥१॥रहाउ॥

ਗਇਆ ਪਿੰਡੁ ਭਰਤਾ ॥
कोणी गया यात्रेला जाऊन आपल्या पूर्वजांच्या नावाने पिंडा दान अर्पण केले तरीही.

ਬਨਾਰਸਿ ਅਸਿ ਬਸਤਾ ॥
जरी तो बनारसजवळ असि नदीच्या काठी स्थायिक झाला.

ਮੁਖਿ ਬੇਦ ਚਤੁਰ ਪੜਤਾ ॥੨॥
तोंडाने चार वेदांचे पठण केले तरी चालेल. ॥२॥

ਸਗਲ ਧਰਮ ਅਛਿਤਾ ॥
जरी तो कोणत्याही अडथळ्याशिवाय सर्व धार्मिक कार्ये करतो.

ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਇੰਦ੍ਰੀ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ॥
तो आपल्या गुरूंनी दिलेल्या ज्ञानाने आपल्या इंद्रियांना वश करतो की नाही.

ਖਟੁ ਕਰਮ ਸਹਿਤ ਰਹਤਾ ॥੩॥
सहा कर्म करण्यात आयुष्य घालवले तरी कल्याण होत नाही. ॥३॥

ਸਿਵਾ ਸਕਤਿ ਸੰਬਾਦੰ ॥ ਮਨ ਛੋਡਿ ਛੋਡਿ ਸਗਲ ਭੇਦੰ ॥
तो शिवशक्तीच्या संवादात तल्लीन राहिला तरी. हे मन! ही सर्व धार्मिक कार्ये सोडून दे कारण ही सर्व कामे तुला भगवंतापासून दूर नेणार आहेत.

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਗੋਬਿੰਦੰ ॥ ਭਜੁ ਨਾਮਾ ਤਰਸਿ ਭਵ ਸਿੰਧੰ ॥੪॥੧॥
नामदेवजी म्हणतात की नेहमी गोविंदांचे स्मरण करत राहा, त्यांची पूजा करून तुम्ही अस्तित्त्वाचा सागर पार कराल. ॥४॥१॥

ਗੋਂਡ ॥
गोंड ॥

ਨਾਦ ਭ੍ਰਮੇ ਜੈਸੇ ਮਿਰਗਾਏ ॥
जसे एखादे हरिण संगीताचा आवाज ऐकून त्याकडे धावते आणि.

ਪ੍ਰਾਨ ਤਜੇ ਵਾ ਕੋ ਧਿਆਨੁ ਨ ਜਾਏ ॥੧॥
तो आपला जीव गमावतो पण त्याचे ध्यान विसरत नाही. ॥१॥

ਐਸੇ ਰਾਮਾ ਐਸੇ ਹੇਰਉ ॥
मी देखील माझे लक्ष रामाकडे त्याच प्रकारे ठेवतो आणि.

ਰਾਮੁ ਛੋਡਿ ਚਿਤੁ ਅਨਤ ਨ ਫੇਰਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
त्याचे लक्ष राम सोडून इतर कोठेही केंद्रित होत नाही. ॥१॥रहाउ॥

ਜਿਉ ਮੀਨਾ ਹੇਰੈ ਪਸੂਆਰਾ ॥
जसे बगळा मासे पाहत राहतो.

ਸੋਨਾ ਗਢਤੇ ਹਿਰੈ ਸੁਨਾਰਾ ॥੨॥
जसे सोनार खोटे सोने काढताना दागिने बघत राहतो. ॥२॥

ਜਿਉ ਬਿਖਈ ਹੇਰੈ ਪਰ ਨਾਰੀ ॥
ज्याप्रमाणे वासनांध पुरुष दुसऱ्या स्त्रीकडे वाईट नजरेने पाहतो.

ਕਉਡਾ ਡਾਰਤ ਹਿਰੈ ਜੁਆਰੀ ॥੩॥
जसा जुगारी नाणी फेकताना बघत राहतो. ॥३॥

ਜਹ ਜਹ ਦੇਖਉ ਤਹ ਤਹ ਰਾਮਾ ॥
त्याचप्रमाणे मी जिकडे पाहतो तिकडे मला राम दिसतो.

ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਨਿਤ ਧਿਆਵੈ ਨਾਮਾ ॥੪॥੨॥
आता नामदेव रोज हरीच्या चरणी ध्यान करत असतात. ॥४॥ २॥

ਗੋਂਡ ॥
गोंड ॥

ਮੋ ਕਉ ਤਾਰਿ ਲੇ ਰਾਮਾ ਤਾਰਿ ਲੇ ॥
हे परमेश्वरा! मला जीवनाच्या महासागरातून वाचव आणि मला वाचव.

ਮੈ ਅਜਾਨੁ ਜਨੁ ਤਰਿਬੇ ਨ ਜਾਨਉ ਬਾਪ ਬੀਠੁਲਾ ਬਾਹ ਦੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मी, तुमचा अज्ञात सेवक! हे परमपिता! मला कसे पोहायचे ते माहित नाही आणि मला आधार द्या. ॥१॥रहाउ॥

ਨਰ ਤੇ ਸੁਰ ਹੋਇ ਜਾਤ ਨਿਮਖ ਮੈ ਸਤਿਗੁਰ ਬੁਧਿ ਸਿਖਲਾਈ ॥
सतगुरुंनी मला अशी बुद्धी शिकवली आहे की ज्याच्या बळावर माणूस क्षणात देव बनतो.

ਨਰ ਤੇ ਉਪਜਿ ਸੁਰਗ ਕਉ ਜੀਤਿਓ ਸੋ ਅਵਖਧ ਮੈ ਪਾਈ ॥੧॥
मनुष्यजन्म घेऊन स्वर्गप्राप्ती होऊ शकते असे औषध मला मिळाले आहे. ॥१॥

ਜਹਾ ਜਹਾ ਧੂਅ ਨਾਰਦੁ ਟੇਕੇ ਨੈਕੁ ਟਿਕਾਵਹੁ ਮੋਹਿ ॥
हे देवा! तू भक्त ध्रुव आणि नारदमुनींना जिथे ठेवले आहेस त्याच ठिकाणी मलाही ठेव.

ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਅਵਿਲੰਬਿ ਬਹੁਤੁ ਜਨ ਉਧਰੇ ਨਾਮੇ ਕੀ ਨਿਜ ਮਤਿ ਏਹ ॥੨॥੩॥
नामदेवांचे मत असे की तुझ्या नामावर विसंबून अनेक भक्तांनी अस्तित्त्वाचा सागर पार केला आहे.॥२॥३॥

Page 874

ਗੋਂਡ ॥
गोंड ॥

ਮੋਹਿ ਲਾਗਤੀ ਤਾਲਾਬੇਲੀ ॥
मला नावाशिवाय खूप अस्वस्थ वाटते.

ਬਛਰੇ ਬਿਨੁ ਗਾਇ ਅਕੇਲੀ ॥੧॥
जशी गाय वासरांशिवाय एकटी पडते.॥१॥

ਪਾਨੀਆ ਬਿਨੁ ਮੀਨੁ ਤਲਫੈ ॥
जसा पाण्याशिवाय मासा सहन करतो.

ਐਸੇ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ਬਿਨੁ ਬਾਪੁਰੋ ਨਾਮਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तसेच बिचारे नामदेव रामाचे नाव न घेता दुःख सहन करत राहतात.॥१॥रहाउ॥

ਜੈਸੇ ਗਾਇ ਕਾ ਬਾਛਾ ਛੂਟਲਾ ॥
खुंटीला बांधलेल्या बछड्यासारखं मोकळं.

ਥਨ ਚੋਖਤਾ ਮਾਖਨੁ ਘੂਟਲਾ ॥੨॥
गाईच्या कासेचा वास घेते आणि दूध पिते. ॥२॥

ਨਾਮਦੇਉ ਨਾਰਾਇਨੁ ਪਾਇਆ ॥
नामदेवांना नारायण सापडला आहे.

ਗੁਰੁ ਭੇਟਤ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ॥੩॥
गुरूची भेट होताच नामदेवांना अदृश्य परमेश्वर दाखवला गेला. ॥३॥

ਜੈਸੇ ਬਿਖੈ ਹੇਤ ਪਰ ਨਾਰੀ ॥
ज्याप्रमाणे वासनापोटी पुरुष दुसऱ्या स्त्रीच्या प्रेमात पडतो.

ਐਸੇ ਨਾਮੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮੁਰਾਰੀ ॥੪॥
तसेच नामदेवांचे भगवंतावर प्रेम आहे. ॥४॥

ਜੈਸੇ ਤਾਪਤੇ ਨਿਰਮਲ ਘਾਮਾ ॥
कडक उन्हात माणसांचे शरीर जळते.

ਤੈਸੇ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ਬਿਨੁ ਬਾਪੁਰੋ ਨਾਮਾ ॥੫॥੪॥
तसेच रामाचे नाव न घेता गरीब नामदेव वियोगाच्या आगीत जळतात. ॥५॥ ४॥

ਰਾਗੁ ਗੋਂਡ ਬਾਣੀ ਨਾਮਦੇਉ ਜੀਉ ਕੀ ਘਰੁ ੨
रगु गोंड बाणी नामदेउ जिउ की घरु २

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਤ ਮਿਟੇ ਸਭਿ ਭਰਮਾ ॥
हरी हरी मंत्राचा जप केल्याने सर्व भ्रम नाहीसे होतात.

ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਲੈ ਊਤਮ ਧਰਮਾ ॥
हरीनामाचा जप हा श्रेष्ठ धर्म आहे.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਤ ਜਾਤਿ ਕੁਲ ਹਰੀ ॥
हरिच्या नामाचे चिंतन केल्याने जात, कुळ भेद नाहीसा होतो.

ਸੋ ਹਰਿ ਅੰਧੁਲੇ ਕੀ ਲਾਕਰੀ ॥੧॥
तर हरी हे नाव आंधळ्याची काठी आहे. ॥१॥

ਹਰਏ ਨਮਸਤੇ ਹਰਏ ਨਮਹ ॥
आम्ही हरीला आमचा आदर करतो आणि आम्ही हरीलाच आमचा आदर करतो.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਤ ਨਹੀ ਦੁਖੁ ਜਮਹ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हरीनामाचे चिंतन केल्याने यमाचे दुःख भोगावे लागत नाही. ॥१॥रहाउ॥

ਹਰਿ ਹਰਨਾਕਸ ਹਰੇ ਪਰਾਨ ॥
हरीने हिरण्यकशिपू या राक्षसाचे प्राण हरण केले.

ਅਜੈਮਲ ਕੀਓ ਬੈਕੁੰਠਹਿ ਥਾਨ ॥
पापी अजमलला वैकुंठात स्थान दिले.

ਸੁਆ ਪੜਾਵਤ ਗਨਿਕਾ ਤਰੀ ॥
पोपटाला हरीचे नाव शिकवून वेश्येला आराम मिळाला.

ਸੋ ਹਰਿ ਨੈਨਹੁ ਕੀ ਪੁਤਰੀ ॥੨॥
तर असा हरी माझ्या डोळ्यातील सफरचंद आहे. ॥२॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਤ ਪੂਤਨਾ ਤਰੀ ॥
हरिच्या नामजपाने पुतना राक्षसाचा उद्धार झाला.

ਬਾਲ ਘਾਤਨੀ ਕਪਟਹਿ ਭਰੀ ॥
जो बालहत्या आणि फसवणुकीने भरलेला होता.

ਸਿਮਰਨ ਦ੍ਰੋਪਦ ਸੁਤ ਉਧਰੀ ॥
राजा द्रुपदाची कन्या द्रौपदी हिचा हरी आणि नामजप केल्याने तारण झाले.

ਗਊਤਮ ਸਤੀ ਸਿਲਾ ਨਿਸਤਰੀ ॥੩॥
पतीच्या शापामुळे पाषाण बनलेली गौतम ऋषींची पत्नी अहिल्या हिचाही नाश झाला. ॥३॥

ਕੇਸੀ ਕੰਸ ਮਥਨੁ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ॥
ज्याने मथुरेचा राजा किसी आणि दुष्ट कंस या राक्षसाचा वध केला.

ਜੀਅ ਦਾਨੁ ਕਾਲੀ ਕਉ ਦੀਆ ॥
कालिया नागाला जीव दिला.

ਪ੍ਰਣਵੈ ਨਾਮਾ ਐਸੋ ਹਰੀ ॥
नामदेव अशा हरीला असंख्य वेळा नमस्कार करतात.

ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਭੈ ਅਪਦਾ ਟਰੀ ॥੪॥੧॥੫॥
ज्याच्या नामाचा जप केल्याने सर्व प्रकारचे भय व त्रास दूर होतात. ॥४॥ १॥ ५॥

ਗੋਂਡ ॥
गोंड ॥

ਭੈਰਉ ਭੂਤ ਸੀਤਲਾ ਧਾਵੈ ॥
भैरो भूत किंवा शितला देवीकडे धावणारी व्यक्ती.

ਖਰ ਬਾਹਨੁ ਉਹੁ ਛਾਰੁ ਉਡਾਵੈ ॥੧॥
परिणामी, तो गाढवाचा स्वार बनून धूळ उपसत राहतो. ॥१॥

ਹਉ ਤਉ ਏਕੁ ਰਮਈਆ ਲੈਹਉ ॥
मी फक्त रामाचे नामस्मरण करीन आणि.

ਆਨ ਦੇਵ ਬਦਲਾਵਨਿ ਦੈਹਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
इतर देवांना सोडून मी त्या बदल्यात सर्व काही देईन. ॥१॥रहाउ॥

ਸਿਵ ਸਿਵ ਕਰਤੇ ਜੋ ਨਰੁ ਧਿਆਵੈ ॥
शिव करताना शिवाचे ध्यान करणारे पुरुष.

ਬਰਦ ਚਢੇ ਡਉਰੂ ਢਮਕਾਵੈ ॥੨॥
तो बैलावर स्वार होऊन ढोल वाजवत राहतो. ॥२॥

ਮਹਾ ਮਾਈ ਕੀ ਪੂਜਾ ਕਰੈ ॥
जो व्यक्ती दुर्गा देवीची पूजा करतो.

ਨਰ ਸੈ ਨਾਰਿ ਹੋਇ ਅਉਤਰੈ ॥੩॥
तो नरापासून मादी म्हणून जन्म घेतो. ॥३॥

ਤੂ ਕਹੀਅਤ ਹੀ ਆਦਿ ਭਵਾਨੀ ॥
तुला आदि भवानी म्हणतात.

ਮੁਕਤਿ ਕੀ ਬਰੀਆ ਕਹਾ ਛਪਾਨੀ ॥੪॥
पण मुक्ती देताना कुठे लपते?॥ ४॥

ਗੁਰਮਤਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗਹੁ ਮੀਤਾ ॥
हे मित्रा! तुझ्या गुरुच्या मतानुसार रामाचे नाव घे.

ਪ੍ਰਣਵੈ ਨਾਮਾ ਇਉ ਕਹੈ ਗੀਤਾ ॥੫॥੨॥੬॥
नामदेव विनंती करतात की गीता देखील हाच सल्ला देते. ॥५॥ २॥ ६॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਗੋਂਡ ॥
बिलावलु गोंड ॥

ਆਜੁ ਨਾਮੇ ਬੀਠਲੁ ਦੇਖਿਆ ਮੂਰਖ ਕੋ ਸਮਝਾਊ ਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥
नामदेवांनी देव पाहिला, मी मूर्खाला समजावतो.॥रहाउ॥

ਪਾਂਡੇ ਤੁਮਰੀ ਗਾਇਤ੍ਰੀ ਲੋਧੇ ਕਾ ਖੇਤੁ ਖਾਤੀ ਥੀ ॥
अहो पांडे, ही कसली भक्ती आहे जेव्हा तू गायत्रीची पूजा करतोस आणि पाठ करतोस, कारण गायत्रीच्या शापामुळे ती शेतकऱ्यांच्या शेतात गायीच्या योनीत चरू लागली हे तुझे विधान आहे.

ਲੈ ਕਰਿ ਠੇਗਾ ਟਗਰੀ ਤੋਰੀ ਲਾਂਗਤ ਲਾਂਗਤ ਜਾਤੀ ਥੀ ॥੧॥
त्याने काठी घेतली आणि तिचा एक पाय मोडला ज्यामुळे ती चालताना लंगडी झाली. ॥१॥

ਪਾਂਡੇ ਤੁਮਰਾ ਮਹਾਦੇਉ ਧਉਲੇ ਬਲਦ ਚੜਿਆ ਆਵਤੁ ਦੇਖਿਆ ਥਾ ॥
हे पांडे! तू भगवान शिवाची पूजा करतोस आणि महादेव पांढऱ्या नंदी बैलावर स्वार होऊन आला होता, असेही तू म्हणतोस.

ਮੋਦੀ ਕੇ ਘਰ ਖਾਣਾ ਪਾਕਾ ਵਾ ਕਾ ਲੜਕਾ ਮਾਰਿਆ ਥਾ ॥੨॥
मोदींच्या घरी, जिथे त्यांच्यासाठी अन्न शिजवले जात होते, तेव्हा त्यांनी संतप्त होऊन त्यांच्या मुलाला जेवण आवडत नसल्याने शिव्याशाप देऊन मारले.॥ २॥

ਪਾਂਡੇ ਤੁਮਰਾ ਰਾਮਚੰਦੁ ਸੋ ਭੀ ਆਵਤੁ ਦੇਖਿਆ ਥਾ ॥
हे पांडे! तुमच्या म्हणण्याप्रमाणे मी रामचंद्राचे नाव खूप ऐकले आहे.

ਰਾਵਨ ਸੇਤੀ ਸਰਬਰ ਹੋਈ ਘਰ ਕੀ ਜੋਇ ਗਵਾਈ ਥੀ ॥੩॥
लंकेचा राजा रावणाशी त्याचे युद्ध झाले आणि त्यानंतर त्याने आपली पत्नी सीता गमावली.॥३॥

ਹਿੰਦੂ ਅੰਨ੍ਹਾ ਤੁਰਕੂ ਕਾਣਾ ॥
हिंदू आंधळा आणि तुर्क एक डोळा आहे.

ਦੁਹਾਂ ਤੇ ਗਿਆਨੀ ਸਿਆਣਾ ॥
पण शहाणा माणूस या दोघांपेक्षा हुशार असतो.

ਹਿੰਦੂ ਪੂਜੈ ਦੇਹੁਰਾ ਮੁਸਲਮਾਣੁ ਮਸੀਤਿ ॥
हिंदू मंदिरात पूजा करतो आणि मुस्लिम मशिदीत नमन करतो.

ਨਾਮੇ ਸੋਈ ਸੇਵਿਆ ਜਹ ਦੇਹੁਰਾ ਨ ਮਸੀਤਿ ॥੪॥੩॥੭॥
नामदेवांना फक्त तोच देव आठवला जो मंदिरात किंवा मशिदीत नाही.॥४॥३॥ ७ ॥

ਰਾਗੁ ਗੋਂਡ ਬਾਣੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀਉ ਕੀ ਘਰੁ ੨
रगु गोंड बनी रविदास जिउ की घरु २

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਮੁਕੰਦ ਮੁਕੰਦ ਜਪਹੁ ਸੰਸਾਰ ॥
हे जगाच्या लोकांनो! देवाचा जप करा!

ਬਿਨੁ ਮੁਕੰਦ ਤਨੁ ਹੋਇ ਅਉਹਾਰ ॥
त्याचे स्मरण केल्याशिवाय हे शरीर व्यर्थ जाते.

ਸੋਈ ਮੁਕੰਦੁ ਮੁਕਤਿ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥
देव मोक्ष देणारा आहे आणि.

ਸੋਈ ਮੁਕੰਦੁ ਹਮਰਾ ਪਿਤ ਮਾਤਾ ॥੧॥
आमचे पालकही तसेच आहेत. ॥१॥

ਜੀਵਤ ਮੁਕੰਦੇ ਮਰਤ ਮੁਕੰਦੇ ॥
ज्याचे जीवन आणि मरण देवावर अवलंबून आहे.

ਤਾ ਕੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਸਦਾ ਅਨੰਦੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
त्याचा सेवक सदैव सुखी राहतो. ॥१॥रहाउ॥

ਮੁਕੰਦ ਮੁਕੰਦ ਹਮਾਰੇ ਪ੍ਰਾਨੰ ॥
देवाची उपासना हा आपल्या जीवनाचा आधार आहे.

ਜਪਿ ਮੁਕੰਦ ਮਸਤਕਿ ਨੀਸਾਨੰ ॥
त्याचा जप केल्याने कपाळावर मुक्तीची खूण दिसते.

ਸੇਵ ਮੁਕੰਦ ਕਰੈ ਬੈਰਾਗੀ ॥
मुकुंदची पूजा फक्त एकांतिकच करतो.

ਸੋਈ ਮੁਕੰਦੁ ਦੁਰਬਲ ਧਨੁ ਲਾਧੀ ॥੨॥
माझ्यासारख्या दुर्बल माणसानेही मुकुंद नावाच्या रूपाने संपत्ती मिळवली आहे. ॥२॥

ਏਕੁ ਮੁਕੰਦੁ ਕਰੈ ਉਪਕਾਰੁ ॥
जेव्हा देव स्वतः माझ्यावर उपकार करतो.

ਹਮਰਾ ਕਹਾ ਕਰੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥
हे जग माझे काय नुकसान करू शकते?

ਮੇਟੀ ਜਾਤਿ ਹੂਏ ਦਰਬਾਰਿ ॥ ਤੁਹੀ ਮੁਕੰਦ ਜੋਗ ਜੁਗ ਤਾਰਿ ॥੩॥
त्यांच्या भक्तीने माझी नीच जात नाहीशी करून मला त्यांच्या दाराचा दरबारी नेमले आहे. हे मुकुंद, तू एकटाच युगानुयुगे एक क्रॉस करण्यास सक्षम आहेस. ॥३॥

ਉਪਜਿਓ ਗਿਆਨੁ ਹੂਆ ਪਰਗਾਸ ॥
ज्ञानाच्या उदयामुळे माझे मन प्रबुद्ध झाले आहे.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੀਨੇ ਕੀਟ ਦਾਸ ॥
माझ्यासारख्या क्षुल्लक प्राण्याला त्याने कृपा करून आपला गुलाम बनवले आहे.

ਕਹੁ ਰਵਿਦਾਸ ਅਬ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਚੂਕੀ ॥
रविदासजी म्हणतात की आता माझी तहान शमली आहे.

ਜਪਿ ਮੁਕੰਦ ਸੇਵਾ ਤਾਹੂ ਕੀ ॥੪॥੧॥
मुकुंदाचा नामजप करून मी त्याच्या सेवेत लीन राहतो.॥ ४॥ १॥

ਗੋਂਡ ॥
गोंड ॥

ਜੇ ਓਹੁ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨ੍ਹਾਵੈ ॥
अठ्ठावन्न तीर्थांत स्नान केल्यास.

ਜੇ ਓਹੁ ਦੁਆਦਸ ਸਿਲਾ ਪੂਜਾਵੈ ॥
अमरनाथ, सोमनाथ, काशी, रामेश्वरम, केदारनाथ इत्यादी बारा शिवलिंगांचीही पूजा केली तर.

ਜੇ ਓਹੁ ਕੂਪ ਤਟਾ ਦੇਵਾਵੈ ॥
जरी त्याने विहीर आणि तलाव बांधले आणि ते लोक कल्याणासाठी समर्पित केले.

ਕਰੈ ਨਿੰਦ ਸਭ ਬਿਰਥਾ ਜਾਵੈ ॥੧॥
पण जर त्याने संतावर टीका केली तर त्याचे सर्व चांगले कार्य व्यर्थ जाते. ॥१॥

ਸਾਧ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਕੈਸੇ ਤਰੈ ॥
संताची निंदा करणारा मोक्ष कसा मिळवेल?

ਸਰਪਰ ਜਾਨਹੁ ਨਰਕ ਹੀ ਪਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जर एखाद्याला सत्य माहित असेल तर तो नक्कीच नरकात जाईल. ॥१॥रहाउ॥

ਜੇ ਓਹੁ ਗ੍ਰਹਨ ਕਰੈ ਕੁਲਖੇਤਿ ॥
जर कोणी कुरुक्षेत्र तीर्थस्थानी गेला आणि सूर्यग्रहणाच्या वेळी स्नान केले.

ਅਰਪੈ ਨਾਰਿ ਸੀਗਾਰ ਸਮੇਤਿ ॥
तेथे आपल्या पत्नीसह सोळा अलंकार ब्राह्मणांना दान म्हणून अर्पण करा.

ਸਗਲੀ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸ੍ਰਵਨੀ ਸੁਨੈ ॥
तो कानांनी सगळ्या आठवणी ऐकल्या तर.

ਕਰੈ ਨਿੰਦ ਕਵਨੈ ਨਹੀ ਗੁਨੈ ॥੨॥
संतावर टीका केली तरी त्यांनी केलेल्या सत्कर्माचे फळ मिळत नाही. ॥२॥

ਜੇ ਓਹੁ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਸਾਦ ਕਰਾਵੈ ॥
जर कोणी ब्रह्मभोजाचे अनेक वेळा आयोजन केले आणि संतांना किंवा लोकांना भोजन दिले.

ਭੂਮਿ ਦਾਨ ਸੋਭਾ ਮੰਡਪਿ ਪਾਵੈ ॥
जर त्याने लोककल्याणासाठी जमीन दान केली आणि एक सुंदर राजवाडा आणि धर्मशाळा बांधली.

ਅਪਨਾ ਬਿਗਾਰਿ ਬਿਰਾਂਨਾ ਸਾਂਢੈ ॥
स्वतःचे काम बिघडवून त्याने दुसऱ्याचे काम सुधारले तर पण.

ਕਰੈ ਨਿੰਦ ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਹਾਂਢੈ ॥੩॥
एखाद्या संतावर टीका केली तर त्याला अनेक जीवनात भटकावे लागते.॥ ३॥

ਨਿੰਦਾ ਕਹਾ ਕਰਹੁ ਸੰਸਾਰਾ ॥
हे जगाच्या लोकांनो! तुम्ही का निंदा करता?

ਨਿੰਦਕ ਕਾ ਪਰਗਟਿ ਪਾਹਾਰਾ ॥
अडवणूक करणाऱ्याचे फसवे दुकान उघड होते, म्हणजेच त्याचे गुपित उघड होते.

ਨਿੰਦਕੁ ਸੋਧਿ ਸਾਧਿ ਬੀਚਾਰਿਆ ॥
रविदासजी म्हणतात की सखोल तपासानंतर मी समीक्षकाच्या बाबतीत त्याच निष्कर्षावर पोहोचलो आहे की.

ਕਹੁ ਰਵਿਦਾਸ ਪਾਪੀ ਨਰਕਿ ਸਿਧਾਰਿਆ ॥੪॥੨॥੧੧॥੭॥੨॥੪੯॥ ਜੋੜੁ ॥
असा पापी माणूस शेवटी नरकात असतो. ॥४॥ २॥ ११॥ ७ ॥ २॥ ४९॥ संयुक्त॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ
रामकली महाला १ घरु १ चौपदे

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ओंकार एक आहे, त्याचे नाव त्याचे सत्य आहे, तो विश्वाचा निर्माता आहे, तो सर्वशक्तिमान आहे, तो भयमुक्त आहे, तो प्रेमाचा अवतार आहे, वैरमुक्त आहे, तो कालातीत आहे, ब्रह्ममूर्ती शाश्वत आहे, तो आहे. जन्म-मृत्यूच्या फेऱ्यातून मुक्त होऊन गुरूंच्या कृपेने तो स्वतः प्रकाशित झाला आहे.

ਕੋਈ ਪੜਤਾ ਸਹਸਾਕਿਰਤਾ ਕੋਈ ਪੜੈ ਪੁਰਾਨਾ ॥
कोणी संस्कृतमध्ये वेद वाचतात तर कोणी पुराणे वाचतात.

ਕੋਈ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਜਪਮਾਲੀ ਲਾਗੈ ਤਿਸੈ ਧਿਆਨਾ ॥
कोणी जपमाळातून नामस्मरण करत आहे आणि त्यावरच लक्ष केंद्रित करत आहे.

ਅਬ ਹੀ ਕਬ ਹੀ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਨਾ ਤੇਰਾ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਪਛਾਨਾ ॥੧॥
पण तरीही मला कधीच काही कळले नाही, मला फक्त तुझे नाव माहित आहे. ॥१॥

ਨ ਜਾਣਾ ਹਰੇ ਮੇਰੀ ਕਵਨ ਗਤੇ ॥
हे हरि! माझी गती काय असेल माहीत नाही.

ਹਮ ਮੂਰਖ ਅਗਿਆਨ ਸਰਨਿ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਾਖਹੁ ਮੇਰੀ ਲਾਜ ਪਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे प्रभु! मी मूर्ख आणि अज्ञानी व्यक्ती म्हणून तुझ्याकडे आलो आहे, कृपया माझी लाज वाचवा. ॥१॥रहाउ॥

ਕਬਹੂ ਜੀਅੜਾ ਊਭਿ ਚੜਤੁ ਹੈ ਕਬਹੂ ਜਾਇ ਪਇਆਲੇ ॥
कधी आपले मन आकाशाला भिडते तर कधी पाताळात येते.

ਲੋਭੀ ਜੀਅੜਾ ਥਿਰੁ ਨ ਰਹਤੁ ਹੈ ਚਾਰੇ ਕੁੰਡਾ ਭਾਲੇ ॥੨॥
हे लोभी मन स्थिर न राहता सर्व दिशांना भटकत राहते ॥२॥

ਮਰਣੁ ਲਿਖਾਇ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਆਏ ਜੀਵਣੁ ਸਾਜਹਿ ਮਾਈ ॥
सर्व प्राणिमात्र या जगात आले आहेत, त्यांचा मृत्यू त्यांच्यात लिहून ठेवलेला आहे, परंतु ते त्यांच्या जगण्यासाठी योजना बनवत आहेत.

ਏਕਿ ਚਲੇ ਹਮ ਦੇਖਹ ਸੁਆਮੀ ਭਾਹਿ ਬਲੰਤੀ ਆਈ ॥੩॥
हे परमेश्वरा! आपण दररोज कोणत्या ना कोणत्या जीवाचा मृत्यू पाहत आहोत आणि सर्वत्र मृत्यूची आग धगधगत आहे. ॥३॥

ਨ ਕਿਸੀ ਕਾ ਮੀਤੁ ਨ ਕਿਸੀ ਕਾ ਭਾਈ ਨਾ ਕਿਸੈ ਬਾਪੁ ਨ ਮਾਈ ॥
सत्य हे आहे की कोणाला कोणी मित्र नाही, कोणाला कोणी भाऊ नाही आणि कोणाला कोणी पालक नाही.

ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ ਜੇ ਤੂ ਦੇਵਹਿ ਅੰਤੇ ਹੋਇ ਸਖਾਈ ॥੪॥੧॥
गुरू नानक विनंती करतात की हे देवा! जर तू आम्हाला तुझे नाव दिलेस तर ते आम्हाला शेवटच्या क्षणी मदत करेल.॥४॥१॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥
रामकली महल्ला १॥

ਸਰਬ ਜੋਤਿ ਤੇਰੀ ਪਸਰਿ ਰਹੀ ॥
हे देवा! तुझा प्रकाश जगभर पसरत आहे.

ਜਹ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਨਰਹਰੀ ॥੧॥
मी जिकडे पाहतो तिकडे मला फक्त तूच दिसतो. ॥१॥

ਜੀਵਨ ਤਲਬ ਨਿਵਾਰਿ ਸੁਆਮੀ ॥
हे परमेश्वरा! माझी जीवनाची वासना दूर कर.

ਅੰਧ ਕੂਪਿ ਮਾਇਆ ਮਨੁ ਗਾਡਿਆ ਕਿਉ ਕਰਿ ਉਤਰਉ ਪਾਰਿ ਸੁਆਮੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
माझे मन मायेच्या काळोख्या विहिरीत अडकले आहे, मग मी ते कसे पार करू? ॥१॥रहाउ॥

ਜਹ ਭੀਤਰਿ ਘਟ ਭੀਤਰਿ ਬਸਿਆ ਬਾਹਰਿ ਕਾਹੇ ਨਾਹੀ ॥
जो जीवांच्या हृदयात राहतो तो बाहेर का राहत नाही?

ਤਿਨ ਕੀ ਸਾਰ ਕਰੇ ਨਿਤ ਸਾਹਿਬੁ ਸਦਾ ਚਿੰਤ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥੨॥
माझे गुरु रोज त्यांची काळजी घेतात आणि त्यांच्या मनातील प्राणिमात्रांची नेहमी काळजी घेतात. ॥२॥

ਆਪੇ ਨੇੜੈ ਆਪੇ ਦੂਰਿ ॥
भगवंत स्वतः जीवांच्या जवळ राहतात आणि दूरही राहतात.

ਆਪੇ ਸਰਬ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥
तो स्वतः सर्वव्यापी आहे.

ਸਤਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਅੰਧੇਰਾ ਜਾਇ ॥
ज्याला सतगुरू सापडतो त्याच्यापासून अज्ञानाचा अंधार दूर होतो.

ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੩॥
मग जिथे नजर जाईल तिकडे भगवंतच आहे असे वाटते.॥३॥

ਅੰਤਰਿ ਸਹਸਾ ਬਾਹਰਿ ਮਾਇਆ ਨੈਣੀ ਲਾਗਸਿ ਬਾਣੀ ॥
ज्याच्या मनात शंका असते, त्याच्या डोळ्यांवर बाहेरून भ्रमाचे बाण पडतात.

ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ਪਰਤਾਪਹਿਗਾ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥੪॥੨॥
गुरू नानक विनवणी करतात, हे प्राणिमात्र! देवाच्या दासांचे दास बन, नाहीतर तुला खूप दुःख होईल. ॥४॥ २॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥
रामकली महाला १॥

ਜਿਤੁ ਦਰਿ ਵਸਹਿ ਕਵਨੁ ਦਰੁ ਕਹੀਐ ਦਰਾ ਭੀਤਰਿ ਦਰੁ ਕਵਨੁ ਲਹੈ ॥
देहाचा दरवाजा ज्यामध्ये देव राहतो त्याला कोणता दरवाजा म्हणतात?

ਜਿਸੁ ਦਰ ਕਾਰਣਿ ਫਿਰਾ ਉਦਾਸੀ ਸੋ ਦਰੁ ਕੋਈ ਆਇ ਕਹੈ ॥੧॥
प्लीज कोणीतरी येऊन मला सांगा तो दरवाजा, ज्या दारासाठी मी खूप दिवस उदासीत हिंडत होतो. ॥१॥

ਕਿਨ ਬਿਧਿ ਸਾਗਰੁ ਤਰੀਐ ॥
हा संसारसागर कोणत्या पद्धतीने पार करता येईल?

ਜੀਵਤਿਆ ਨਹ ਮਰੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
गुरुजी उत्तर देतात की आत्म्याचा उद्धार जीवनातून मुक्त होऊनच होऊ शकतो.॥१॥रहाउ॥

ਦੁਖੁ ਦਰਵਾਜਾ ਰੋਹੁ ਰਖਵਾਲਾ ਆਸਾ ਅੰਦੇਸਾ ਦੁਇ ਪਟ ਜੜੇ ॥
देहाच्या घराचे दार म्हणजे दु:ख आणि क्रोध हा त्याचा रक्षक आहे. त्या दारावर आशा आणि शंका अशा दोन पाट्या आहेत.

ਮਾਇਆ ਜਲੁ ਖਾਈ ਪਾਣੀ ਘਰੁ ਬਾਧਿਆ ਸਤ ਕੈ ਆਸਣਿ ਪੁਰਖੁ ਰਹੈ ॥੨॥
त्या जागेच्या आजूबाजूला भ्रमाच्या स्वरूपात एक खंदक आहे जो इंद्रियविकारांच्या रूपाने पाण्याने भरलेला आहे. देव सत्याच्या आसनावर विराजमान आहे. ॥२॥

ਕਿੰਤੇ ਨਾਮਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣਿਆ ਤੁਮ ਸਰਿ ਨਾਹੀ ਅਵਰੁ ਹਰੇ ॥

हे देवा! तुझी इतकी नावे आहेत आणि तुझा अंत कोणालाच कळला नाही, तुझ्यासारखा दुसरा कोणी नाही.

ਊਚਾ ਨਹੀ ਕਹਣਾ ਮਨ ਮਹਿ ਰਹਣਾ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਆਪਿ ਕਰੇ ॥੩॥

मोठ्याने बोलू नये पण मनाने शांत रहावे. तो स्वतःला सर्व काही जाणतो आणि सर्व काही स्वतः करतो. ॥३॥

ਜਬ ਆਸਾ ਅੰਦੇਸਾ ਤਬ ਹੀ ਕਿਉ ਕਰਿ ਏਕੁ ਕਹੈ ॥

जोपर्यंत मनात आशा आणि शंका आहे तोपर्यंत भगवंताचे स्मरण कसे होणार?

ਆਸਾ ਭੀਤਰਿ ਰਹੈ ਨਿਰਾਸਾ ਤਉ ਨਾਨਕ ਏਕੁ ਮਿਲੈ ॥੪॥

हे नानक! आशेवर राहून आत्मा आशामुक्त राहिला तरच ईश्वर सापडेल. ॥४॥

ਇਨ ਬਿਧਿ ਸਾਗਰੁ ਤਰੀਐ ॥

हे जीव! या मार्गाने संसारसागर पार करता येतो.

ਜੀਵਤਿਆ ਇਉ ਮਰੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੩॥

जीवन मुक्त होऊ शकते. ॥१॥रहाउ रहा॥ ३॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

रामकली महल्ला १॥

ਸੁਰਤਿ ਸਬਦੁ ਸਾਖੀ ਮੇਰੀ ਸਿੰਙੀ ਬਾਜੈ ਲੋਕੁ ਸੁਣੇ ॥

अनाहद शब्दाचा आवाज सुरतीद्वारे ऐकणे हे माझे आवडते गाणे आहे! जेव्हा अनाहद हा शब्द वाजविला जातो तेव्हा तो प्रत्येकजण ऐकतो.

ਪਤੁ ਝੋਲੀ ਮੰਗਣ ਕੈ ਤਾਈ ਭੀਖਿਆ ਨਾਮੁ ਪੜੇ ॥੧॥

नाम विचारण्यास पात्र बनवणे ही माझी पिशवी आहे ज्यात नामरूपी भिक्षा ठेवली आहे.॥१॥

ਬਾਬਾ ਗੋਰਖੁ ਜਾਗੈ ॥

अहो बाबा गोरख सदैव जागृत असतो.

ਗੋਰਖੁ ਸੋ ਜਿਨਿ ਗੋਇ ਉਠਾਲੀ ਕਰਤੇ ਬਾਰ ਨ ਲਾਗੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

गोरख हा तोच देव आहे ज्याने पृथ्वीला उचलून तिचे रक्षण केले आणि तसे करण्यास विलंब लावला नाही.॥१॥रहाउ॥

ਪਾਣੀ ਪ੍ਰਾਣ ਪਵਣਿ ਬੰਧਿ ਰਾਖੇ ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਮੁਖਿ ਦੀਏ ॥

भगवंताने जीवनाला वारा, पाणी इत्यादी पंचभूत घटकांनी बांधून ठेवले आहे आणि जगाला प्रकाश देण्यासाठी सूर्य आणि चंद्र हे दोन दिवे लावले आहेत.

ਮਰਣ ਜੀਵਣ ਕਉ ਧਰਤੀ ਦੀਨੀ ਏਤੇ ਗੁਣ ਵਿਸਰੇ ॥੨॥

त्याने सजीवांना जगण्यासाठी आणि मरण्यासाठी पृथ्वी दिली आहे परंतु जीवांना दिलेल्या सर्व उपकारांचा तो विसर पडला आहे ॥ २॥

ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਅਰੁ ਜੋਗੀ ਜੰਗਮ ਪੀਰ ਪੁਰਸ ਬਹੁਤੇਰੇ ॥

योगी जंगम आणि अनेक समवयस्क भविष्यवेत्ते जगात साधक आहेत.

ਜੇ ਤਿਨ ਮਿਲਾ ਤ ਕੀਰਤਿ ਆਖਾ ਤਾ ਮਨੁ ਸੇਵ ਕਰੇ ॥੩॥

जरी मी त्याला भेटलो तरी मी देवाची स्तुती करतो आणि माझे मन परमेश्वराची सेवा करावी. ॥३॥

ਕਾਗਦੁ ਲੂਣੁ ਰਹੈ ਘ੍ਰਿਤ ਸੰਗੇ ਪਾਣੀ ਕਮਲੁ ਰਹੈ ॥

जसे कागद आणि मीठ तुपाने सुरक्षित राहतात म्हणजेच ते खराब होत नाहीत आणि कमळाचे फूल पाण्यात उमलते

ਐਸੇ ਭਗਤ ਮਿਲਹਿ ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਜਮੁ ਕਿਆ ਕਰੈ ॥੪॥੪॥

हे नानक! ज्यांना असे भक्त सापडतील त्यांचे यम काय नुकसान करू शकेल? ॥४॥ ४॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

रामकली महाला १॥

ਸੁਣਿ ਮਾਛਿੰਦ੍ਰਾ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ ॥

गुरु नानक देवजी म्हणतात! हे मच्छंदरनाथ! लक्षपूर्वक ऐक.

ਵਸਗਤਿ ਪੰਚ ਕਰੇ ਨਹ ਡੋਲੈ ॥

पाच इंद्रिय दुर्गुणांना वश करणारी व्यक्ती कधीच भरकटत नाही.

ਐਸੀ ਜੁਗਤਿ ਜੋਗ ਕਉ ਪਾਲੇ ॥
जो अशा योग तंत्राचा अभ्यास करतो.

ਆਪਿ ਤਰੈ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਤਾਰੇ ॥੧॥
तो स्वतःच अस्तित्वाचा सागर पार करत नाही तर त्याच्या संपूर्ण कुटुंबाचाही उद्धार होतो. ॥१॥

ਸੋ ਅਉਧੂਤੁ ਐਸੀ ਮਤਿ ਪਾਵੈ ॥
खरा अवधूत तोच आहे जो अशी अवस्था प्राप्त करतो आणि.

ਅਹਿਨਿਸਿ ਸੁੰਨਿ ਸਮਾਧਿ ਸਮਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तो रात्रंदिवस शून्य समाधीत तल्लीन असतो. ॥१॥रहाउ॥

ਭਿਖਿਆ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਭੈ ਚਲੈ ॥
असा माणूस भक्तीची याचना करतो आणि भगवंताच्या भीतीने आपले जीवन जगतो.

ਹੋਵੈ ਸੁ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਸੰਤੋਖਿ ਅਮੁਲੈ ॥
अशा प्रकारे त्याला अमूल्य समाधान मिळते ज्यामुळे तो समाधानी राहतो.

ਧਿਆਨ ਰੂਪਿ ਹੋਇ ਆਸਣੁ ਪਾਵੈ ॥
सिद्धांच्या आसनाच्या जागी तो ध्यानाचे आसन ठेवतो आणि.

ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਤਾੜੀ ਚਿਤੁ ਲਾਵੈ ॥੨॥
सत्य नावाची समाधी तो मनात ठेवतो. ॥२॥

ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ॥
नानक बोलतां अमर वचन.

ਸੁਣਿ ਮਾਛਿੰਦ੍ਰਾ ਅਉਧੂ ਨੀਸਾਣੀ ॥
हे मच्छंदरनाथ! खऱ्या अवधूतांचे लक्षण ऐक.

ਆਸਾ ਮਾਹਿ ਨਿਰਾਸੁ ਵਲਾਏ ॥
इच्छांच्या जगात तो अलिप्त जीवन जगतो.

ਨਿਹਚਉ ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਪਾਏ ॥੩॥
हे नानक! असा अवधूत नक्कीच भगवंताची प्राप्ती करतो. ॥३॥

ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕੁ ਅਗਮੁ ਸੁਣਾਏ ॥
नानक विनंती करतात! हे मच्छंदरनाथ! मी तुला एक रहस्य सांगू दे.

ਗੁਰ ਚੇਲੇ ਕੀ ਸੰਧਿ ਮਿਲਾਏ ॥
आपल्या गुरूंच्या शिकवणीद्वारे तो आपल्या शिष्यांनाही देवाशी एकरूप होण्यास मदत करतो.

ਦੀਖਿਆ ਦਾਰੂ ਭੋਜਨੁ ਖਾਇ ॥
गुरूंनी दिलेले औषध आणि अन्न तो खात राहतो.

ਛਿਅ ਦਰਸਨ ਕੀ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥੪॥੫॥
त्याला सहा दर्शनाची समज मिळते ॥ ४॥ ५॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥
रामकली महाला १॥

ਹਮ ਡੋਲਤ ਬੇੜੀ ਪਾਪ ਭਰੀ ਹੈ ਪਵਣੁ ਲਗੈ ਮਤੁ ਜਾਈ ॥
आपण डगमगलो आहोत कारण आपल्या जीवनाची बोट पापांनी भरलेली आहे आणि वादळामुळे ती बुडण्याची भीती वाटते.

ਸਨਮੁਖ ਸਿਧ ਭੇਟਣ ਕਉ ਆਏ ਨਿਹਚਉ ਦੇਹਿ ਵਡਿਆਈ ॥੧॥
हे परमेश्वरा! आम्ही तुला भेटायला आलो आहोत, नक्कीच स्तुती करा.॥१॥

ਗੁਰ ਤਾਰਿ ਤਾਰਣਹਾਰਿਆ ॥
हे गुरु तरण तरण! मला जगाच्या सागरातून सोड.

ਦੇਹਿ ਭਗਤਿ ਪੂਰਨ ਅਵਿਨਾਸੀ ਹਉ ਤੁਝ ਕਉ ਬਲਿਹਾਰਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे संपूर्ण अविनाशी! मला तुझी भक्ती दे, मी तुला शरण जातो. ॥१॥रहाउ॥

ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਜੋਗੀ ਅਰੁ ਜੰਗਮ ਏਕੁ ਸਿਧੁ ਜਿਨੀ ਧਿਆਇਆ ॥
ज्याने भगवंताच्या रूपात सिद्धाचे ध्यान केले आहे तोच खरा सिद्ध साधक, योगी आणि जंगम आहे.

ਪਰਸਤ ਪੈਰ ਸਿਝਤ ਤੇ ਸੁਆਮੀ ਅਖਰੁ ਜਿਨ ਕਉ ਆਇਆ ॥੨॥
ज्यांना भगवंताचे नाम प्राप्त झाले आहे ते जगाच्या स्वामी परमेश्वराच्या चरणस्पर्शाने यशस्वी झाले आहेत. ॥२॥

ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਕਰਮ ਨ ਜਾਨਾ ਨਾਮੁ ਜਪੀ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰਾ ॥
हे परमेश्वरा! मला कोणत्याही प्रकारचे जप, तप, संयम इत्यादी धार्मिक कार्य माहित नाही, मी फक्त तुझे नामस्मरण करत राहते.

ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਨਾਨਕ ਭੇਟਿਓ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਨਿਬੇਰਾ ॥੩॥੬॥
हे नानक! ज्याला गुरू परमेश्वर भेटले, त्याच्या कर्तृत्वाच्या नोंदी खऱ्या शब्दांतून पुसल्या गेल्या आहेत. ॥३॥ ६ ॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥
रामकली महल्ला १॥

ਸੁਰਤੀ ਸੁਰਤਿ ਰਲਾਈਐ ਏਤੁ ॥
या मनुष्यजन्मात भगवंतावर अशा प्रकारे लक्ष केंद्रित केले पाहिजे.

ਤਨੁ ਕਰਿ ਤੁਲਹਾ ਲੰਘਹਿ ਜੇਤੁ ॥
आपल्या शरीराला नाव बनवा जेणेकरून आपण अस्तित्वाचा सागर पार करू शकाल.

ਅੰਤਰਿ ਭਾਹਿ ਤਿਸੈ ਤੂ ਰਖੁ ॥
आतमध्ये जळत असलेल्या तहानेच्या अग्नीला शमन करा.

ਅਹਿਨਿਸਿ ਦੀਵਾ ਬਲੈ ਅਥਕੁ ॥੧॥
ज्ञानाचा दिवा मनात रात्रंदिवस तेवत ठेवावा. ॥१॥

ਐਸਾ ਦੀਵਾ ਨੀਰਿ ਤਰਾਇ ॥
शरीराच्या पाण्यात असा दिवा लावला तर.

ਜਿਤੁ ਦੀਵੈ ਸਭ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
त्या दिव्यातून सर्व ज्ञान मिळू शकते. ॥१॥रहाउ॥

ਹਛੀ ਮਿਟੀ ਸੋਝੀ ਹੋਇ ॥
चांगल्या समजुतीची माती असेल तर.

ਤਾ ਕਾ ਕੀਆ ਮਾਨੈ ਸੋਇ ॥
मातीचा दिवा परमेश्वर स्वीकारतो.

ਕਰਣੀ ਤੇ ਕਰਿ ਚਕਹੁ ਢਾਲਿ ॥
तुमच्या सत्कर्मांना चाकात बदला आणि त्या चाकावर दिवा लावा.

ਐਥੈ ਓਥੈ ਨਿਬਹੀ ਨਾਲਿ ॥੨॥

असा दिवा पुढील जगात उपयोगी पडेल. ॥२॥

ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜਾ ਸੋਇ ॥

जेव्हा देव त्याची दया दाखवतो.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਇ ॥

दुर्लभ गुरुमुखालाच ही वस्तुस्थिती कळते.

ਤਿਤੁ ਘਟਿ ਦੀਵਾ ਨਿਹਚਲੁ ਹੋਇ ॥

आणि हा दिवा त्याच्या हृदयात गतिहीन होतो

ਪਾਣੀ ਮਰੈ ਨ ਬੁਝਾਇਆ ਜਾਇ ॥

असा दिवा पाण्याने नष्ट होत नाही आणि विझताही येत नाही.

ਐਸਾ ਦੀਵਾ ਨੀਰਿ ਤਰਾਇ ॥੩॥

म्हणून असा दिवा शरीराच्या पाण्यात तरंगवावा.॥३॥

ਡੋਲੈ ਵਾਉ ਨ ਵਡਾ ਹੋਇ ॥

वारा हा दिवा हलवू शकत नाही आणि मोठाही होत नाही.

ਜਾਪੈ ਜਿਉ ਸਿੰਘਾਸਣਿ ਲੋਇ ॥

या दिव्याच्या प्रकाशाने अंतर्मनाच्या सिंहासनावर विराजमान झालेला देव दृष्टीस पडतो.

ਖਤ੍ਰੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਸੂਦੁ ਕਿ ਵੈਸੁ ॥

क्षत्रिय, ब्राह्मण, वैश्य आणि शूद्र, कोणीही.

ਨਿਰਤਿ ਨ ਪਾਈਆ ਗਣੀ ਸਹੰਸ ॥

हजारो वेळा मोजणी करूनही त्याचे मूल्यमापन झाले नाही.

ਐਸਾ ਦੀਵਾ ਬਾਲੇ ਕੋਇ ॥

हे नानक! हृदयात असा दिवा लावणारा आत्मा.

ਨਾਨਕ ਸੋ ਪਾਰੰਗਤਿ ਹੋਇ ॥੪॥੭॥
तो वाचला ॥४॥ ७ ॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥
रामकली महाला १॥

ਤੁਧਨੋ ਨਿਵਣੁ ਮੰਨਣੁ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ॥
हे देवा! तुझ्या नामाचे चिंतन करणे हीच तुझी उपासना आहे.

ਸਾਚੁ ਭੇਟ ਬੈਸਣ ਕਉ ਥਾਉ ॥
सत्याचे नाव सांगून तुमच्या दरबारात बसायला जागा मिळते.

ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਹੋਵੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥
सत्य आणि समाधानासाठी प्रार्थना करणारी व्यक्ती.

ਤਾ ਸੁਣਿ ਸਦਿ ਬਹਾਲੇ ਪਾਸਿ ॥੧॥
त्याची प्रार्थना ऐकून तुम्ही त्याला बोलावून त्याला तुमच्याजवळ बसवले. ॥१॥

ਨਾਨਕ ਬਿਰਥਾ ਕੋਇ ਨ ਹੋਇ ॥
हे नानक! तो खरा देव असा आहे आणि.

ਐਸੀ ਦਰਗਹ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
त्याचा दरबारही असा आहे की कोणीही रिकाम्या हाताने परतत नाही. ॥१॥रहाउ॥

ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਪੋਤਾ ਕਰਮੁ ਪਸਾਉ ॥
तुझ्या दयेचा आणि कृपेचा खजिना मला मिळो.

ਤੂ ਦੇਵਹਿ ਮੰਗਤ ਜਨ ਚਾਉ ॥
माझ्यासारख्या भिकाऱ्याच्या मनात एकच इच्छा असते की तू मला हा खजिना उपलब्ध करून दे.

ਭਾਡੈ ਭਾਉ ਪਵੈ ਤਿਤੁ ਆਇ ॥
तुमचे प्रेम आपोआपच त्याच्या हृदयाच्या पात्रात येते.

ਧੁਰਿ ਤੈ ਛੋਡੀ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇ ॥੨॥
ज्यांच्या हृदयात तुम्ही सुरुवातीपासून विश्वासाचे मूल्य ठेवले आहे. ॥२॥

ਜਿਨਿ ਕਿਛੁ ਕੀਆ ਸੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ॥
ज्या देवाने हे सर्व घडवले तोच सर्व काही करतो आहे.

ਅਪਨੀ ਕੀਮਤਿ ਆਪੇ ਧਰੈ ॥
तो स्वतः श्रद्धेची किंमत हृदयाच्या पात्रात ठेवतो.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਆ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥
गुरुमुखाच्या हृदयात भगवंताचे दर्शन झाले आहे.

ਨਾ ਕੋ ਆਵੈ ਨਾ ਕੋ ਜਾਇ ॥੩॥
मग त्याचे जन्म-मृत्यूचे चक्र संपते.॥३॥

ਲੋਕੁ ਧਿਕਾਰੁ ਕਹੈ ਮੰਗਤ ਜਨ ਮਾਗਤ ਮਾਨੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥
लोक भिकाऱ्यांना तुच्छ मानतात आणि म्हणतात की भीक मागून मान मिळत नाही.

ਸਹ ਕੀਆ ਗਲਾ ਦਰ ਕੀਆ ਬਾਤਾ ਤੈ ਤਾ ਕਹਣੁ ਕਹਾਇਆ ॥੪॥੮॥
भगवंताचे शब्द आणि त्याच्या दरबारातील शब्द मला स्वामींनीच सांगितले आहेत. ॥४॥ ८॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥
रामकली महाला १॥

ਸਾਗਰ ਮਹਿ ਬੂੰਦ ਬੂੰਦ ਮਹਿ ਸਾਗਰੁ ਕਵਣੁ ਬੁਝੈ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ॥
समुद्रात एक थेंब आहे आणि सागर त्या थेंबामध्येच सामावलेला आहे, पण हा फरक कोणाला समजेल आणि ही पद्धत कोणाला माहित आहे?

ਉਤਭੁਜ ਚਲਤ ਆਪਿ ਕਰਿ ਚੀਨੈ ਆਪੇ ਤਤੁ ਪਛਾਣੈ ॥੧॥
उद्भज इत्यादि चार स्त्रोतांची उत्पत्ती करून भगवंतानेच त्यांचा तमाशा जाणतो आणि गूढही ओळखतो.॥१॥

ਐਸਾ ਗਿਆਨੁ ਬੀਚਾਰੈ ਕੋਈ ॥
इतका शहाणपणाने विचार क्वचितच कोणी करतो.

ਤਿਸ ਤੇ ਮੁਕਤਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ज्यामुळे त्याची मुक्ती आणि परमगती होते. ॥१॥रहाउ॥

ਦਿਨ ਮਹਿ ਰੈਣਿ ਰੈਣਿ ਮਹਿ ਦਿਨੀਅਰੁ ਉਸਨ ਸੀਤ ਬਿਧਿ ਸੋਈ ॥
ज्याप्रमाणे दिवसा रात्र असते आणि सूर्य दिवसाचे रात्रीत रूपांतर करतो, त्याचप्रमाणे उन्हाळा आणि हिवाळ्यातही तीच पद्धत राहते.

ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਸਮਝ ਨ ਹੋਈ ॥੨॥
त्याची गती आणि व्याप्ती इतर कोणालाच माहीत नाही आणि गुरूशिवाय या रहस्याचे ज्ञान कुणालाही नाही. ॥२॥

ਪੁਰਖ ਮਹਿ ਨਾਰਿ ਨਾਰਿ ਮਹਿ ਪੁਰਖਾ ਬੂਝਹੁ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ॥
स्त्री पुरुषात असते आणि पुरुष स्त्रीमध्ये असतो, म्हणजेच पुरुषाच्या वीर्यातून स्त्रीचा जन्म होतो आणि स्त्रीच्या पोटातून पुरुषाचा जन्म होतो, हे सत्य केवळ ब्रह्मज्ञानीच समजते.

ਧੁਨਿ ਮਹਿ ਧਿਆਨੁ ਧਿਆਨ ਮਹਿ ਜਾਨਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਕਥ ਕਹਾਨੀ ॥੩॥
अनहद शब्दाच्या सुरात ध्यानाचा समावेश होतो आणि ध्यानातच अनहद शब्दाचा सूर कळतो. ही अवर्णनीय कथा फक्त गुरुमुखच समजू शकतो. ॥३॥

ਮਨ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਮਹਿ ਮਨੂਆ ਪੰਚ ਮਿਲੇ ਗੁਰ ਭਾਈ ॥
माणसाचा प्रकाश त्याच्या मनात असतो आणि मन प्रकाशातच सामावलेले असते. मनुष्याची पाचही ज्ञानेंद्रिये गुरु-भाऊंप्रमाणे एकमेकांसोबत राहतात.

ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜਿਨ ਏਕ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੪॥੯॥
हे नानक! ज्यांनी केवळ ब्रह्म शब्दाचे ध्यान केले आहे, त्यांच्यासाठी मी नेहमी स्वत:ला समर्पित करतो. ॥४॥९॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥
रामकली महाला १॥

ਜਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥
जेव्हा देवाची कृपा असते.

ਤਾ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਮਾਰੀ ॥
मनातील अहंकार नाहीसा होतो.

ਸੋ ਸੇਵਕਿ ਰਾਮ ਪਿਆਰੀ ॥
तो सेवक रामाला प्रिय आहे.

ਜੋ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਬੀਚਾਰੀ ॥੧॥
जो गुरुच्या शब्दांतून चिंतन करतो.॥१॥

ਸੋ ਹਰਿ ਜਨੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ॥
केवळ भक्तच भगवंताला प्रसन्न करतो.

ਅਹਿਨਿਸਿ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਲਾਜ ਛੋਡਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जो रात्रंदिवस त्याची उपासना करतो आणि रात्रंदिवस त्याची स्तुती करीत असतो, सार्वजनिक लज्जा बाजूला ठेवतो. ॥१॥रहाउ॥

ਧੁਨਿ ਵਾਜੇ ਅਨਹਦ ਘੋਰਾ ॥
अनहद शब्दाचा नाद मनात गुंजत राहतो.

ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਹਰਿ ਰਸਿ ਮੋਰਾ ॥
अमृत पिऊन माझे मन तृप्त होते.

ਗੁਰ ਪੂਰੈ ਸਚੁ ਸਮਾਇਆ ॥
सत्य फक्त पूर्ण गुरूमध्येच वास करते आणि.

ਗੁਰੁ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥੨॥
आदिपुरुष परमात्मा गुरूच्या माध्यमातूनच सापडला आहे. ॥२॥

ਸਭਿ ਨਾਦ ਬੇਦ ਗੁਰਬਾਣੀ ॥
गुरुवाणी म्हणजे सर्व नाद आणि वेद.

ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਸਾਰਿਗਪਾਣੀ ॥
माझे मन केवळ भगवंतात लीन झाले आहे आणि.

ਤਹ ਤੀਰਥ ਵਰਤ ਤਪ ਸਾਰੇ ॥
ती सर्व तपश्चर्या, व्रत आणि तीर्थयात्रा आहे.

ਗੁਰ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੩॥
ज्याला गुरु सापडला त्याला भगवंताने मुक्त केले. ॥३॥

ਜਹ ਆਪੁ ਗਇਆ ਭਉ ਭਾਗਾ ॥
ज्याच्या मनातून अहंकार निघून गेला, त्याचे भय नष्ट झाले.

ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਸੇਵਕੁ ਲਾਗਾ ॥
जो कोणी सेवक आला असेल तो गुरूंच्या चरणी झोकून देतो.

ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥
गुरु सतगुरुंनी त्यांचा संभ्रम दूर केला आहे.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੪॥੧੦॥
हे नानक! तो ब्रह्म शब्दातच विलीन झाला आहे. ॥४॥ १० ॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥
रामकली महाला १॥

ਛਾਦਨੁ ਭੋਜਨੁ ਮਾਗਤੁ ਭਾਗੈ ॥
योगी नुसते कपडे आणि अन्न मागत फिरतात.

ਖੁਧਿਆ ਦੁਸਟ ਜਲੈ ਦੁਖੁ ਆਗੈ ॥
तो दुष्ट भुकेच्या अग्नीत जळत राहतो आणि मृत्यूनंतरही पुढच्या लोकात दुःख भोगत राहतो.

ਗੁਰਮਤਿ ਨਹੀ ਲੀਨੀ ਦੁਰਮਤਿ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥
त्याने आपल्या गुरूंचा सल्ला स्वीकारला नाही आणि त्याच्या वाईट सवयींमुळे त्याचा आदर गमावला.

ਗੁਰਮਤਿ ਭਗਤਿ ਪਾਵੈ ਜਨੁ ਕੋਈ ॥੧॥

दुर्लभ व्यक्तीच आपल्या गुरूंच्या मतानुसार भक्ती प्राप्त करतो. ॥१॥

ਜੋਗੀ ਜੁਗਤਿ ਸਹਜ ਘਰਿ ਵਾਸੈ ॥

खऱ्या योगींचे योग तंत्र म्हणजे तो सहजावस्थेच्या घरात राहतो.

ਏਕ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਏਕੋ ਕਰਿ ਦੇਖਿਆ ਭੀਖਿਆ ਭਾਇ ਸਬਦਿ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

तो सर्व प्राणिमात्रांमध्ये एकच भगवंत एकाच दृष्टीने पाहतो आणि वचनाच्या परमार्थाने तृप्त राहतो.॥१॥रहाउ॥

ਪੰਚ ਬੈਲ ਗਡੀਆ ਦੇਹ ਧਾਰੀ ॥

पाच ज्ञानेंद्रियांच्या रूपातील बैल शरीराच्या रूपात ही गाडी चालवत आहेत.

ਰਾਮ ਕਲਾ ਨਿਬਹੈ ਪਤਿ ਸਾਰੀ ॥

या शरीरसदृश वाहनाची प्रतिष्ठा रामाच्या शक्तीने राखली जाते.

ਧਰ ਤੂਟੀ ਗਾਡੋ ਸਿਰ ਭਾਰਿ ॥

जेव्हा या गाडीची धुरा तुटते तेव्हा शरीराच्या स्वरूपात असलेली गाडी डोक्याच्या वजनाखाली येते.

ਲਕਰੀ ਬਿਖਰਿ ਜਰੀ ਮੰਝ ਭਾਰਿ ॥੨॥

जेव्हा त्याच्या शरीरातील लाकूड विघटित होते, तेव्हा ते जाळले जाते. ॥२॥

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ਜੋਗੀ ॥

हे योगी! गुरूंच्या वचनांचे चिंतन कर.

ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਸਮ ਕਰਣਾ ਸੋਗ ਬਿਓਗੀ ॥

सुख, दुःख आणि वियोग यांना समान समजा.

ਭੁਗਤਿ ਨਾਮੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਬੀਚਾਰੀ ॥

गुरु या शब्दाचा विचार करून नामरूपात अन्न घ्या.

ਅਸਥਿਰੁ ਕੰਧੁ ਜਪੈ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ॥੩॥

जीवनाची भिंत स्थिर होईल आणि मग तुम्ही निरंकाराचा जप करत राहाल. ॥३॥

ਸਹਜ ਜਗੋਟਾ ਬੰਧਨ ਤੇ ਛੂਟਾ ॥

ज्याने आपली लंगोटी आरामाची अवस्था केली आहे तो सर्व बंधनांपासून मुक्त झाला आहे.

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਲੂਟਾ ॥

गुरु या शब्दाद्वारे त्यांनी वासना आणि क्रोधावर विजय मिळवला आहे.

ਮਨ ਮਹਿ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਹਰਿ ਗੁਰ ਸਰਣਾ ॥

भगवंताचा आश्रय घेऊन मी मनात कानांचा पवित्रा घेतला आहे.

ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਜਨ ਤਰਣਾ ॥੪॥੧੧॥

हे नानक! रामाच्या भक्तीनेच दास अस्तित्त्वाचा सागर पार करू शकतो. ॥४॥ ११ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧ ॥
रामकली महाला ३ घर १ ॥

ਸਤਜੁਗਿ ਸਚੁ ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥
सत्ययुगात प्रत्येकजण सत्य बोलला आणि.

ਘਰਿ ਘਰਿ ਭਗਤਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਈ ॥
गुरूंच्या करुणेमुळे प्रत्येक घरात भक्ती झाली.

ਸਤਜੁਗਿ ਧਰਮੁ ਪੈਰ ਹੈ ਚਾਰਿ ॥
सत्ययुगात धर्माचे चार पाय सत्य, समाधान, धर्म आणि दया होते.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਕੋ ਬੀਚਾਰਿ ॥੧॥
ही कल्पना फक्त गुरुमुखालाच कळते. ॥१॥

ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈ ਹੋਈ ॥
हे नाव चारही युगात प्रसिद्ध आहे.

ਜਿ ਨਾਮਿ ਲਾਗੈ ਸੋ ਮੁਕਤਿ ਹੋਵੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਵੈ ਕੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जो नामस्मरण करू लागतो त्याला मुक्ती मिळते, परंतु गुरूशिवाय नामाची प्राप्ती होत नाही. ॥१॥रहाउ॥

ਤ੍ਰੇਤੈ ਇਕ ਕਲ ਕੀਨੀ ਦੂਰਿ ॥
त्रेतायुगात धर्माचा एक स्तंभ काढून टाकण्यात आला, म्हणजे धर्माचा एक पाय मोडला गेला.

ਪਾਖੰਡੁ ਵਰਤਿਆ ਹਰਿ ਜਾਣਨਿ ਦੂਰਿ ॥
त्यामुळे जगात दांभिकता पसरू लागली आणि लोक देवाला दूरचे समजू लागले.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਸੋਝੀ ਹੋਈ ॥
पण जो गुरुमुख होऊन हा फरक समजतो त्याला ज्ञान प्राप्त होते.

ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥੨॥
ज्याचे नाम मनात स्थिर होते त्याला सुख प्राप्त होते. ॥२॥

ਦੁਆਪੁਰਿ ਦੂਜੈ ਦੁਬਿਧਾ ਹੋਇ ॥
द्वापारातील द्वैतामुळे सजीवांच्या मनात द्विधा स्थिती निर्माण झाली.

ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਨੇ ਜਾਣਹਿ ਦੋਇ ॥
त्यांच्या गोंधळात लोक ब्रह्म आणि माया या दोन भिन्न शक्ती मानू लागले.

ਦੁਆਪੁਰਿ ਧਰਮਿ ਦੁਇ ਪੈਰ ਰਖਾਏ ॥
अशा प्रकारे द्वापरात धर्माचे दोनच पाय राहिले.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਤ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥੩॥
पण जो गुरुमुख झाला त्याने नाम मनात ठेवले. ॥३॥

ਕਲਜੁਗਿ ਧਰਮ ਕਲਾ ਇਕ ਰਹਾਏ ॥
मग कलियुगात धर्माची एकच कला उरली आणि ती फक्त एका पायावर चालू लागली.

ਇਕ ਪੈਰਿ ਚਲੈ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਵਧਾਏ ॥
जगभर भ्रमाचे प्रमाण वाढले आहे.

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਅਤਿ ਗੁਬਾਰੁ ॥
हा मायेचा भ्रम म्हणजे अत्यंत अंधकार म्हणजेच पूर्ण अज्ञान होय.

ਸਤਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਨਾਮਿ ਉਧਾਰੁ ॥੪॥
ज्याला सतगुरु भेटतात त्याला नामाने मोक्ष मिळतो. ॥४॥

ਸਭ ਜੁਗ ਮਹਿ ਸਾਚਾ ਏਕੋ ਸੋਈ ॥
सर्व युगात एकच देव अस्तित्वात आहे.

ਸਭ ਮਹਿ ਸਚੁ ਦੂਜਾ ਨਹੀ ਕੋਈ ॥
ते अंतिम सत्य प्रत्येकामध्ये आहे आणि दुसरे कोणीही नाही.

ਸਾਚੀ ਕੀਰਤਿ ਸਚੁ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥
खऱ्याची स्तुती करूनच आनंद मिळू शकतो.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ਕੋਈ ॥੫॥
पण फार क्वचितच कोणी गुरुमुख होऊन नामस्मरण करतो. ॥५॥

ਸਭ ਜੁਗ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਊਤਮੁ ਹੋਈ ॥
सर्व युगात, सर्व धार्मिक कर्मांपेक्षा केवळ नाम श्रेष्ठ आहे.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥
पण ही वस्तुस्थिती दुर्लभ गुरुमुखालाच कळते.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਭਗਤੁ ਜਨੁ ਸੋਈ ॥
जो हरिनामाचे चिंतन करतो तो भक्त होय.

ਨਾਨਕ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈ ਹੋਈ ॥੬॥੧॥
हे नानक हे नाव युगानुयुगे प्रसिद्ध झाले आहे. ॥६॥१॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧
रामकली महाला ४ घर १

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्‌गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਜੇ ਵਡ ਭਾਗ ਹੋਵਹਿ ਵਡਭਾਗੀ ਤਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ॥
भाग्यवान व्यक्तीला मोठे भाग्य लाभले तरच तो हरिनामाचे ध्यान करतो.

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਨਾਮੇ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈ ॥੧॥
भगवंताच्या नामस्मरणाने तो सुखाची प्राप्ती करून हरीच्या नामात विलीन होतो. ॥१॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਕਰਹੁ ਸਦ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥
हे जीव! गुरुमुख होऊन भगवंताची पूजा कर.

ਹਿਰਦੈ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਹੋਵੈ ਲਿਵ ਲਾਗੈ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
याने अंतःकरणात ज्ञानाचा प्रकाश होईल, ध्यान भगवंतावर केंद्रित होईल आणि गुरूंच्या मताप्रमाणे तुम्ही हरीच्या नामात विलीन व्हाल.॥१॥रहाउ॥

ਹੀਰਾ ਰਤਨ ਜਵੇਹਰ ਮਾਣਕ ਬਹੁ ਸਾਗਰ ਭਰਪੂਰੁ ਕੀਆ ॥
हरिचे नाव हिरे, रत्ने, रत्ने, माणके यांच्यासारखे अनमोल आहे आणि भगवंताने ते गुरूच्या सागरात विपुलतेने भरले आहे.

ਜਿਸੁ ਵਡ ਭਾਗੁ ਹੋਵੈ ਵਡ ਮਸਤਕਿ ਤਿਨਿ ਗੁਰਮਤਿ ਕਢਿ ਕਢਿ ਲੀਆ ॥੨॥
ज्याच्या कपाळावर मोठे भाग्य असते त्याला ते गुरूच्या मताप्रमाणे अर्क करून मिळते. ॥२॥

ਰਤਨੁ ਜਵੇਹਰੁ ਲਾਲੁ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਗੁਰਿ ਕਾਢਿ ਤਲੀ ਦਿਖਲਾਇਆ ॥
हरिचे नाव रत्न, दागिने आणि लाल दगडांइतकेच मौल्यवान आहे, जे गुरूंनी तळहातावर ठेवून सर्वांना दाखवले आहे, पण.

ਭਾਗਹੀਣ ਮਨਮੁਖਿ ਨਹੀ ਲੀਆ ਤ੍ਰਿਣ ਓਲੈ ਲਾਖੁ ਛਪਾਇਆ ॥੩॥
दुर्दैवी मनाच्या लोकांना ते मिळाले नाही, लाखो रुपये किमतीचे हे नाव गवताच्या आड लपवून ठेवले आहे. ॥३॥

ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਹੋਵੈ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਤਾ ਸਤਗੁਰੁ ਸੇਵਾ ਲਾਏ ॥
ज्याच्या नशिबात सुरुवातीपासून लिहिलेले असते, त्यालाच सतगुरू सेवेत गुंतवून ठेवतात.

ਨਾਨਕ ਰਤਨ ਜਵੇਹਰ ਪਾਵੈ ਧਨੁ ਧਨੁ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਪਾਏ ॥੪॥੧॥
हे नानक! धन्य तो आत्मा जो रत्न, जवाहर नामाची प्राप्ती करतो आणि गुरूंच्या उपदेशाने भगवंताची प्राप्ती करतो. ॥४ ॥१॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥
रामकली महाल ४॥

ਰਾਮ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਭਇਆ ਅਨੰਦਾ ਹਰਿ ਨੀਕੀ ਕਥਾ ਸੁਨਾਇ ॥
रामभक्तांच्या भेटीने माझ्या मनात आनंद निर्माण झाला आणि त्यांनी मला हरीची अद्‌भुत कथा सांगितली.

ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਗਈ ਸਭ ਨੀਕਲਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਬੁਧਿ ਪਾਇ ॥੧॥
आता मनातून सर्व अशुद्धता दूर झाली आहे आणिs चांगल्या संगतीने मला बुद्धी प्राप्त झाली आहे. ॥१॥

ਰਾਮ ਜਨ ਗੁਰਮਤਿ ਰਾਮੁ ਬੋਲਾਇ ॥
राम भक्त गुरूंच्या मताप्रमाणेच राम नामाचा जप करतात.

ਜੋ ਜੋ ਸੁਣੈ ਕਹੈ ਸੋ ਮੁਕਤਾ ਰਾਮ ਜਪਤ ਸੋਹਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जो कोणी रामाचे नाम ऐकतो आणि जपतो तो जगाच्या बंधनातून मुक्त होतो आणि रामाचे नामस्मरण करताच तो सुंदर दिसतो. ॥१॥रहाउ॥

ਜੇ ਵਡ ਭਾਗ ਹੋਵਹਿ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਹਰਿ ਰਾਮ ਜਨਾ ਭੇਟਾਇ ॥
कपाळावर मोठे भाग्य चमकत असेल तर देव भक्तांना ते उपलब्ध करून देतो.

ਦਰਸਨੁ ਸੰਤ ਦੇਹੁ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਭੁ ਦਾਲਦੁ ਦੁਖੁ ਲਹਿ ਜਾਇ ॥੨॥
साधूने दयाळूपणे दर्शन दिले तर सर्व दुःख, दारिद्य नाहीसे होते.॥२॥

ਹਰਿ ਕੇ ਲੋਗ ਰਾਮ ਜਨ ਨੀਕੇ ਭਾਗਹੀਣ ਨ ਸੁਖਾਇ ॥
भगवंताचे भक्त अतिशय उदात्त आणि सहाय्यक आहेत परंतु दुर्दैवी विरोधक त्यांना आवडत नाहीत.

ਜਿਉ ਜਿਉ ਰਾਮ ਕਹਹਿ ਜਨ ਊਚੇ ਨਰ ਨਿੰਦਕ ਡੰਸੁ ਲਗਾਇ ॥੩॥
जेवढे भक्त मोठ्या आवाजात रामाचे नाव उच्चारतात, तेवढे नाव निंदकांना सापाच्या डंखाप्रमाणे दुखावते.॥३॥

ਧ੍ਰਿਗੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਨਰ ਨਿੰਦਕ ਜਿਨ ਜਨ ਨਹੀ ਭਾਏ ਹਰਿ ਕੇ ਸਖਾ ਸਖਾਇ ॥
जे टीका करतात ते निषेधास पात्र आहेत आणि हरीचे मित्र आणि सोबती असलेले संत त्यांना आवडत नाहीत.

ਸੇ ਹਰਿ ਕੇ ਚੋਰ ਵੇਮੁਖ ਮੁਖ ਕਾਲੇ ਜਿਨ ਗੁਰ ਕੀ ਪੈਜ ਨ ਭਾਇ ॥੪॥
ज्यांना गुरूंचा मान-सन्मान आवडत नाही, ते परके, तुच्छ आणि देवाचे चोर आहेत ॥४॥

ਦਇਆ ਦਇਆ ਕਰਿ ਰਾਖਹੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ਹਮ ਦੀਨ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਇ ॥
हे श्री हरी! आम्ही गरीब तुझ्या आश्रयाला आलो आहोत, कृपया आमचे रक्षण करा.

ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਤੁਮ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇ ॥੫॥੨॥
नानक म्हणतात की हे परमेश्वरा! तूच आमचे पिता आहेस आणि आम्ही तुझी मुले आहोत, आम्हाला क्षमा करा आणि आम्हाला स्वतःशी एकरूप करा. ॥५॥ २॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥
रामकली महाल ४॥

ਹਰਿ ਕੇ ਸਖਾ ਸਾਧ ਜਨ ਨੀਕੇ ਤਿਨ ਊਪਰਿ ਹਾਥੁ ਵਤਾਵੈ ॥
हरीचे मित्र खूप धार्मिक आहेत आणि परमेश्वर त्यांना आशीर्वाद देतो.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਧ ਸੇਈ ਪ੍ਰਭ ਭਾਏ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਆਪਿ ਮਿਲਾਵੈ ॥੧॥
भगवंताला फक्त गुरुमुख संतच आवडतात आणि त्याच्या कृपेने तो त्यांना स्वतःसोबत स्वीकारतो. ॥१॥

ਰਾਮ ਮੋ ਕਉ ਹਰਿ ਜਨ ਮੇਲਿ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥
हे राम! कृपा करून मला भक्तांशी एकरूप करा कारण तेच माझ्या हृदयाला प्रिय आहेत.

ਅਮਿਉ ਅਮਿਉ ਹਰਿ ਰਸੁ ਹੈ ਮੀਠਾ ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हरी रस अमृताएवढा गोड आहे आणि संतांना भेटल्यावरच तोंडात टाकता येतो.॥१॥रहाउ॥

ਹਰਿ ਕੇ ਲੋਗ ਰਾਮ ਜਨ ਊਤਮ ਮਿਲਿ ਊਤਮ ਪਦਵੀ ਪਾਵੈ ॥
देवाचे भक्त खूप चांगले असतात आणि त्यांना मिळून उत्तम औषध मिळते.

ਹਮ ਹੋਵਤ ਚੇਰੀ ਦਾਸ ਦਾਸਨ ਕੀ ਮੇਰਾ ਠਾਕੁਰੁ ਖੁਸੀ ਕਰਾਵੈ ॥੨॥
जर माझा स्वामी माझ्यावर प्रसन्न झाला तर मी त्याच्या सेवकांचा सेवक होईन. ॥२॥

ਸੇਵਕ ਜਨ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਰਿਦ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਵੈ ॥
हे भक्त खूप भाग्यवान आहेत जे भगवंताची उपासना करतात आणि त्यांच्या मनात, शरीरात आणि हृदयात परमेश्वराबद्दल प्रेम आहे.

ਬਿਨੁ ਪ੍ਰੀਤੀ ਕਰਹਿ ਬਹੁ ਬਾਤਾ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਕੂੜੋ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ॥੩॥
जो माणूस प्रेमाशिवाय खूप बोलतो तो फक्त खोटे बोलून खोटे परिणाम मिळवतो. ॥३॥

ਮੋ ਕਉ ਧਾਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਗਜੀਵਨ ਦਾਤੇ ਹਰਿ ਸੰਤ ਪਗੀ ਲੇ ਪਾਵੈ ॥
हे जगाला जीवन देणाऱ्या! माझ्यावर कृपा कर म्हणजे मला संतांच्या चरणी आश्रय मिळेल.

ਹਉ ਕਾਟਉ ਕਾਟਿ ਬਾਢਿ ਸਿਰੁ ਰਾਖਉ ਜਿਤੁ ਨਾਨਕ ਸੰਤੁ ਚੜਿ ਆਵੈ ॥੪॥੩॥
हे नानक! मी माझे मस्तक कापून रस्त्यावर ठेवीन जेणेकरून संत त्यावर चढून माझ्याकडे येतील. ॥४॥३॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥
रामकली महाल ४॥

ਜੇ ਵਡ ਭਾਗ ਹੋਵਹਿ ਵਡ ਮੇਰੇ ਜਨ ਮਿਲਦਿਆ ਢਿਲ ਨ ਲਾਈਐ ॥
माझे भाग्य मोठे असेल तर भक्तांच्या भेटीला उशीर होता कामा नये.

ਹਰਿ ਜਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੁੰਟ ਸਰ ਨੀਕੇ ਵਡਭਾਗੀ ਤਿਤੁ ਨਾਵਾਈਐ ॥੧॥
भक्त हे एका तळ्यासारखे आणि अमृताच्या पवित्र तलावासारखे असतात आणि त्यात केवळ सौभाग्यानेच स्नान करता येते. ॥१॥

ਰਾਮ ਮੋ ਕਉ ਹਰਿ ਜਨ ਕਾਰੈ ਲਾਈਐ ॥
हे राम! मला भक्तांच्या सेवेत घाल.

ਹਉ ਪਾਣੀ ਪਖਾ ਪੀਸਉ ਸੰਤ ਆਗੈ ਪਗ ਮਲਿ ਮਲਿ ਧੂਰਿ ਮੁਖਿ ਲਾਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
त्या संतांची मी पाणी, पंखा, पीठ दळून सेवा करावी आणि त्यांचे पाय घासून धुवून त्यांच्या पायाची धूळ तोंडात टाकावी.॥१॥रहाउ॥

ਹਰਿ ਜਨ ਵਡੇ ਵਡੇ ਵਡ ਊਚੇ ਜੋ ਸਤਗੁਰ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈਐ ॥
भक्त खूप दानशूर आणि उदात्त असतात जे सतगुरुंच्या संपर्कात येण्यास मदत करतात.

ਸਤਗੁਰ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਮਿਲਿ ਸਤਗੁਰ ਪੁਰਖ ਧਿਆਈਐ ॥੨॥
सतगुरुसारखा महान कोणी नाही आणि सतगुरु भेटूनच भगवंताचे चिंतन करता येते. ॥२॥

ਸਤਗੁਰ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਤਿਨ ਪਾਇਆ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਲਾਜ ਰਖਾਈਐ ॥
ज्यांनी सतगुरुंचा आश्रय घेतला आहे त्यांना परम सत्याची प्राप्ती झाली आहे आणि माझ्या ठाकूरांनी त्यांची इज्जत वाचवली आहे.

ਇਕਿ ਅਪਣੈ ਸੁਆਇ ਆਇ ਬਹਹਿ ਗੁਰ ਆਗੈ ਜਿਉ ਬਗੁਲ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਈਐ ॥੩॥
काही लोक स्वतःच्या स्वार्थापोटी गुरूंसमोर बसून बगळाप्रमाणे समाधी घेतात. ॥३॥

ਬਗੁਲਾ ਕਾਗ ਨੀਚ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਜਾਇ ਕਰੰਗ ਬਿਖੁ ਮੁਖਿ ਲਾਈਐ ॥
बगळे, कावळे यांसारख्या नीच लोकांच्या संगतीत गेल्याने अस्वच्छतेला सामोरे जावे लागते.

ਨਾਨਕ ਮੇਲਿ ਮੇਲਿ ਪ੍ਰਭ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਹੰਸੁ ਕਰਾਈਐ ॥੪॥੪॥
नानक प्रार्थना करतात! हे परमेश्वरा! मला गुरूंच्या सहवासात सामील कर म्हणजे गुरु मला बगळ्यापासून हंसात बदलू शकतील. ॥४॥ ४॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥
रामकली महाल ४॥

ਸਤਗੁਰ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਾਣ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥
हे सतगुरु! दया करा आणि मला माझ्या प्रिय आत्मा हरीशी पुन्हा जोडून घ्या.

ਹਮ ਚੇਰੀ ਹੋਇ ਲਗਹ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਮਾਰਗੁ ਪੰਥੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥੧॥
मी दासी बनून गुरूंच्या चरणी झोकून दिले आहे ज्यांनी मला भगवंताला भेटण्याचा मार्ग दाखवला आहे. ॥१॥

ਰਾਮ ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥
हे राम हरी नामानेच माझ्या मनाला आवाहन केले आहे.

ਮੈ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਬੇਲੀ ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ ਹਰਿ ਸਖਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हरिशिवाय मला दुसरा कोणी साथीदार नाही आणि तोच माझा पिता, माझी आई आणि माझा खरा सोबती आहे.॥१॥रहाउ॥

ਮੇਰੇ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਪ੍ਰਾਨ ਨ ਰਹਹਿ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰੀਤਮ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਮਰਹਿ ਮੇਰੀ ਮਾਇਆ ॥
हे आई! माझ्या प्रियकराच्या दर्शनाशिवाय मी क्षणभरही जगू शकत नाही आणि त्याच्याशिवाय मी मरतो.

ਧਨੁ ਧਨੁ ਵਡ ਭਾਗ ਗੁਰ ਸਰਣੀ ਆਏ ਹਰਿ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥
ते लोक भाग्यवान आणि धन्य आहेत ज्यांनी गुरूंकडे येऊन गुरूंची भेट घेतली आणि परमेश्वराचे दर्शन घेतले.॥ २॥

ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਸੂਝੈ ਬੂਝੈ ਮਨਿ ਹਰਿ ਜਪੁ ਜਪਉ ਜਪਾਇਆ ॥
मी इतर कशाचाही विचार करू शकत नाही आणि माझे मन गुरूच्या नामाचा जप करत राहते.

ਨਾਮਹੀਣ ਫਿਰਹਿ ਸੇ ਨਕਟੇ ਤਿਨ ਘਸਿ ਘਸਿ ਨਕ ਵਢਾਇਆ ॥੩॥
घरोघरी फिरणारे नावहीन लोक निर्लज्ज आहेत आणि त्यांनी नाक घासून कापले आहेत. ॥३॥

ਮੋ ਕਉ ਜਗਜੀਵਨ ਜੀਵਾਲਿ ਲੈ ਸੁਆਮੀ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਇਆ ॥
हे जगाच्या स्वामी! तुझे नाम घेऊन माझे हृदय जिवंत कर.

ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਹੈ ਪੂਰਾ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥੪॥੫॥
हे नानक! माझे गुरु पूर्ण आहेत, सतगुरुंना भेटल्यावरच मी नामाचे ध्यान केले आहे. ॥४॥ ५॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥
रामकली महाल ४॥

ਸਤਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਵਡਾ ਵਡ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਹਰਿ ਉਰ ਧਾਰੇ ॥
सतगुरु हे महान दाता आणि महान पुरुष आहेत ज्यांच्या बरोबरीने हरी अंतःकरणात स्थापित होऊ शकतो.

ਜੀਅ ਦਾਨੁ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਦੀਆ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਮਾਰੇ ॥੧॥
पूर्ण गुरूंनी मला जीवन दिले आहे आणि मी भगवान हरिच्या नामाचा विचार करत राहतो. ॥१॥

ਰਾਮ ਗੁਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕੰਠਿ ਧਾਰੇ ॥
हे भगवान राम! माझ्या कंठात हरीचे नाव स्थिरावले आहे.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਥਾ ਸੁਣੀ ਮਨਿ ਭਾਈ ਧਨੁ ਧਨੁ ਵਡ ਭਾਗ ਹਮਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मी खूप भाग्यवान आणि धन्य आहे की गुरूंच्या मुखातून हरिकथा ऐकली आणि ती माझ्या मनाला भावली. ॥१॥रहाउ॥

ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਤੇਤੀਸ ਧਿਆਵਹਿ ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ਪਾਰੇ ॥
तेहतीस कोटी देव सुद्धा भगवंताचे ध्यान करतात पण त्यांनाही त्याचा अंत झालेला नाही.

ਹਿਰਦੈ ਕਾਮ ਕਾਮਨੀ ਮਾਗਹਿ ਰਿਧਿ ਮਾਗਹਿ ਹਾਥੁ ਪਸਾਰੇ ॥੨॥
त्यांच्या अंतःकरणातील वासनेच्या प्रभावाखाली ते स्त्रीची इच्छा करतात आणि हात पसरून आशीर्वाद मागतात. ॥२॥

ਹਰਿ ਜਸੁ ਜਪਿ ਜਪੁ ਵਡਾ ਵਡੇਰਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਖਉ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ॥
हरी यशचा जप करा, हे सर्व धार्मिक कृत्यांमध्ये श्रेष्ठ आहे आणि गुरुमुख होऊन आपल्या हृदयात ठेवा.

ਜੇ ਵਡ ਭਾਗ ਹੋਵਹਿ ਤਾ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਭਉਜਲੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੇ ॥੩॥
जर एखाद्याचे नशीब चांगले असेल तर माणूस हरीचा नामजप करू शकतो जो एखाद्याला अस्तित्वाचा सागर पार करतो. ॥३॥

ਹਰਿ ਜਨ ਨਿਕਟਿ ਨਿਕਟਿ ਹਰਿ ਜਨ ਹੈ ਹਰਿ ਰਾਖੈ ਕੰਠਿ ਜਨ ਧਾਰੇ ॥
देव आपल्या भक्तांच्या जवळ राहतो आणि भक्त त्याच्या जवळ राहतात.

ਨਾਨਕ ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ ਹੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਹਰਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰੇ ॥੪॥੬॥੧੮॥
हे भगवान नानक! ते आमचे आई आणि वडील आहेत, आम्ही त्यांची मुले आहोत आणि तो आमचे पालनपोषण करतो. ॥४॥ ६॥ १८॥

ਰਾਗੁ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧
रागु रामकली महाला ५ घरु

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਕਿਰਪਾ ਕਰਹੁ ਦੀਨ ਕੇ ਦਾਤੇ ਮੇਰਾ ਗੁਣੁ ਅਵਗਣੁ ਨ ਬੀਚਾਰਹੁ ਕੋਈ ॥
हे गरीबांचे दाता! माझ्या गुण-दोषाचा विचार करू नकोस.

ਮਾਟੀ ਕਾ ਕਿਆ ਧੋਪੈ ਸੁਆਮੀ ਮਾਣਸ ਕੀ ਗਤਿ ਏਹੀ ॥੧॥
हे परमेश्वरा! माती धुवून काही फायदा नाही, माणसाची अवस्थाही तीच आहे. ॥१॥

ਮੇਰੇ ਮਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥
हे माझ्या मन! सतगुरुंची सेवा केल्यानेच सुख प्राप्त होते.

ਜੋ ਇਛਹੁ ਸੋਈ ਫਲੁ ਪਾਵਹੁ ਫਿਰਿ ਦੂਖੁ ਨ ਵਿਆਪੈ ਕੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तुम्हाला अपेक्षित परिणाम मिळेल आणि तुम्हाला पुन्हा वेदना जाणवणार नाहीत. ॥१॥रहाउ॥

ਕਾਚੇ ਭਾਡੇ ਸਾਜਿ ਨਿਵਾਜੇ ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਸਮਾਈ ॥
देवाने आपल्याला मानवी शरीराच्या रूपात कच्चे भांडे बनवून आपल्यावर उपकार केले आहेत आणि त्याचा स्वतःचा प्रकाश आपल्या हृदयात आहे.

ਜੈਸਾ ਲਿਖਤੁ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਕਰਤੈ ਹਮ ਤੈਸੀ ਕਿਰਤਿ ਕਮਾਈ ॥੨॥
निर्मात्याने आपल्यासाठी जे नशीब लिहिले आहे त्यानुसार आपण वागतो. ॥२॥

ਮਨੁ ਤਨੁ ਥਾਪਿ ਕੀਆ ਸਭੁ ਅਪਨਾ ਏਹੋ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ॥
परंतु जीवाने शरीर आणि मन हे स्वतःचे म्हणून स्वीकारले आहे, हेच जन्म-मृत्यूचे कारण आहे.

ਜਿਨਿ ਦੀਆ ਸੋ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਮੋਹਿ ਅੰਧੁ ਲਪਟਾਣਾ ॥੩॥
आंधळा माणूस भ्रमात अडकतो आणि ज्या देवाने इतके सुंदर जीवन दिले आहे त्याचे त्याला स्मरणही नसते. ॥३॥

ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਸੋਈ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣੈ ਹਰਿ ਕਾ ਮਹਲੁ ਅਪਾਰਾ ॥
ज्या परमेश्वराने निर्माण केले तोच हे रहस्य जाणतो आणि त्याचा दरबार अमर्याद आहे.

ਭਗਤਿ ਕਰੀ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਤੁਮਾਰਾ ॥੪॥੧॥
नानक प्रार्थना करतात की हे परमेश्वरा! मी तुझा सेवक आहे, मी तुझी उपासना करतो आणि तुझी स्तुती करीत असतो. ॥४॥ १॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
रागु रामकली महाला ५ ॥

ਪਵਹੁ ਚਰਣਾ ਤਲਿ ਊਪਰਿ ਆਵਹੁ ਐਸੀ ਸੇਵ ਕਮਾਵਹੁ ॥
हे भक्तांनो! अशी सेवा करा की तुम्ही सर्वांपेक्षा श्रेष्ठ व्हा, म्हणजेच सर्वांच्या पायाची धूळ व्हाल.

ਆਪਸ ਤੇ ਊਪਰਿ ਸਭ ਜਾਣਹੁ ਤਉ ਦਰਗਹ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹੁ ॥੧॥
प्रत्येकाला आपल्यापेक्षा श्रेष्ठ मानले तरच दर्ग्यात सुख प्राप्त होईल.॥ १॥

ਸੰਤਹੁ ਐਸੀ ਕਥਹੁ ਕਹਾਣੀ ॥
अहो संतांनो, अशी कथा सांगा.

ਸੁਰ ਪਵਿਤ੍ਰ ਨਰ ਦੇਵ ਪਵਿਤ੍ਰਾ ਖਿਨੁ ਬੋਲਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਾਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
क्षणभर गुरूंची वाणी बोलली तर मानव, देव, देवताही पवित्र होतील. ॥१॥रहाउ॥

ਪਰਪੰਚੁ ਛੋਡਿ ਸਹਜ ਘਰਿ ਬੈਸਹੁ ਝੂਠਾ ਕਹਹੁ ਨ ਕੋਈ ॥
सांसारिक व्यवहार बाजूला ठेवून निश्चिंत बसा आणि कोणालाही लबाड म्हणू नका.

ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਹੁ ਨਵੈ ਨਿਧਿ ਪਾਵਹੁ ਇਨ ਬਿਧਿ ਤਤੁ ਬਿਲੋਈ ॥੨॥
सतगुरुंना भेटून नऊ खजिन्याची प्राप्ती करा, नामरूपाने दूध मंथन करा ॥२॥

ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਵਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਿਵ ਲਾਵਹੁ ਆਤਮੁ ਚੀਨਹੁ ਭਾਈ ॥
तुमचे भ्रम दूर करा, गुरुमुख व्हा, भगवंतावर एकाग्र व्हा आणि तुमच्या आत्म्याचा प्रकाश ओळखा.

ਨਿਕਟਿ ਕਰਿ ਜਾਣਹੁ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭੁ ਹਾਜਰੁ ਕਿਸੁ ਸਿਉ ਕਰਹੁ ਬੁਰਾਈ ॥੩॥
देवाला नेहमी जवळचे समजा आणि कोणाच्याही वाईटात पडू नका. ॥३॥

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਮਾਰਗੁ ਮੁਕਤਾ ਸਹਜੇ ਮਿਲੇ ਸੁਆਮੀ ॥
सत्गुरू सापडला तर मुक्तीचा मार्ग प्राप्त होतो आणि भगवंताशी सहज एकरूप होतो.

ਧਨੁ ਧਨੁ ਸੇ ਜਨ ਜਿਨੀ ਕਲਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨੀ ॥੪॥੨॥
धन्य ते भक्त ज्यांना कलियुगात भगवंताची प्राप्ती झाली आहे. नानक नेहमी त्यांच्यासाठी स्वतःचा त्याग करतात. ॥४॥ २॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
रामकली महाल ५॥

ਆਵਤ ਹਰਖ ਨ ਜਾਵਤ ਦੂਖਾ ਨਹ ਬਿਆਪੈ ਮਨ ਰੋਗਨੀ ॥
जर मन भगवंताच्या ध्यानात लीन असेल तर कोणतीही वस्तू मिळवण्यात आनंद नाही, कोणतीही वस्तू गमावण्यात दुःख नाही आणि मनावर कोणताही रोग होत नाही.

ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ਤਉ ਉਤਰੀ ਸਗਲ ਬਿਓਗਨੀ ॥੧॥
पूर्ण गुरू मिळाल्यावर सदैव आनंद मिळतो आणि सर्व वियोग नाहीसे होतात. ॥१॥

ਇਹ ਬਿਧਿ ਹੈ ਮਨੁ ਜੋਗਨੀ ॥
जर एखाद्याचे मन अशा प्रकारे भगवंताकडे झुकले असेल तर.

ਮੋਹੁ ਸੋਗੁ ਰੋਗੁ ਲੋਗੁ ਨ ਬਿਆਪੈ ਤਹ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸ ਭੋਗਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
आसक्ती, शोक, रोग आणि सार्वजनिक लज्जा यांचा मनावर परिणाम होत नाही आणि मन फक्त हरिच्या नामाचा आनंद घेत राहते. ॥१॥रहाउ॥

ਸੁਰਗ ਪਵਿਤ੍ਰਾ ਮਿਰਤ ਪਵਿਤ੍ਰਾ ਪਇਆਲ ਪਵਿਤ੍ਰ ਅਲੋਗਨੀ ॥
त्याच्यासाठी स्वर्ग, मृत्यू आणि पाताळ हे पवित्र आहेत.

ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਭੁੰਚੈ ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਉ ਹਰਿ ਗੁਨੀ ॥੨॥
असा मनुष्य भगवंताच्या आज्ञेत राहून सदैव सुखाचा उपभोग घेतो आणि जिकडे पाहतो तिकडे त्याला सद्गुणांचा महासागर दिसतो. ॥२॥

ਨਹ ਸਿਵ ਸਕਤੀ ਜਲੁ ਨਹੀ ਪਵਨਾ ਤਹ ਅਕਾਰੁ ਨਹੀ ਮੇਦਨੀ ॥
जिथे शिवशक्ती नाही, पाणी नाही, वारा नाही, आकार नाही आणि पृथ्वी नाही.

ਸਤਿਗੁਰ ਜੋਗ ਕਾ ਤਹਾ ਨਿਵਾਸਾ ਜਹ ਅਵਿਗਤ ਨਾਥੁ ਅਗਮ ਧਨੀ ॥੩॥
सतगुरुंचे निवासस्थान म्हणजे परमेश्वर अगम्य, दुर्गम आणि चांगल्या गुणांच्या भांडाराचा स्वामी असतो. ॥३॥

ਤਨੁ ਮਨੁ ਹਰਿ ਕਾ ਧਨੁ ਸਭੁ ਹਰਿ ਕਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਹਉ ਕਿਆ ਗਨੀ ॥
हे शरीर! मन आणि धन ही ईश्वराची देणगी आहे, त्याचे उपकार मोजता येणार नाहीत.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਮ ਤੁਮ ਗੁਰਿ ਖੋਈ ਹੈ ਅੰਭੈ ਅੰਭੁ ਮਿਲੋਗਨੀ ॥੪॥੩॥
हे गुरू नानक! मी माझ्या मनातून 'माझे आणि तुझे' ही भावना काढून टाकली आहे आणि ज्याप्रमाणे पाणी पाण्यात मिसळते, त्याचप्रमाणे आत्म्याचा प्रकाश परमात्म्याच्या प्रकाशात विलीन झाला आहे. ॥४॥ ३॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
रामकली महाल ५॥

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਰਹਤ ਰਹੈ ਨਿਰਾਰੀ ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਨ ਜਾਨੈ ॥
हरिनाम हे तिन्ही गुणांपासून रहित राहून अद्वितीय राहते आणि साधकांनाही त्याचे महत्त्व कळत नाही.

ਰਤਨ ਕੋਠੜੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸੰਪੂਰਨ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਖਜਾਨੈ ॥੧॥
सतगुरुंच्या खजिन्यात रत्नांचा कक्ष आहे जो अमृताने भरलेला आहे. ॥१॥

ਅਚਰਜੁ ਕਿਛੁ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥
त्याचे आश्चर्य व्यक्त करता येत नाही आणि.

ਬਸਤੁ ਅਗੋਚਰ ਭਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
नावासारखी ही गोष्ट अगम्य आहे.॥१॥रहाउ॥

ਮੋਲੁ ਨਾਹੀ ਕਛੁ ਕਰਣੈ ਜੋਗਾ ਕਿਆ ਕੋ ਕਹੈ ਸੁਣਾਵੈ ॥
जेव्हा त्याचे मूल्यमापन होऊ शकत नाही तेव्हा कोणी काय सांगावे, काय सांगावे?

ਕਥਨ ਕਹਣ ਕਉ ਸੋਝੀ ਨਾਹੀ ਜੋ ਪੇਖੈ ਤਿਸੁ ਬਣਿ ਆਵੈ ॥੨॥
हे कसं व्यक्त करायचं किंवा कसं बोलायचं याची कुणालाच कल्पना नाही. जो पाहतो तो त्याच्या प्रेमात पडतो. ॥२॥

ਸੋਈ ਜਾਣੈ ਕਰਣੈਹਾਰਾ ਕੀਤਾ ਕਿਆ ਬੇਚਾਰਾ ॥
देवाला सर्व माहीत आहे, मग बिचाऱ्या जीवाला काय कळणार?

ਆਪਣੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਹਰਿ ਆਪੇ ਪੂਰ ਭੰਡਾਰਾ ॥੩॥
भक्तीचे पूर्ण भांडार असलेल्या भगवंताला स्वतःची गती आणि व्याप्ती माहीत आहे. ॥३॥

ਐਸਾ ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮਨਿ ਚਾਖਿਆ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਰਹੇ ਆਘਾਈ ॥
मनाने नामरूपात असे अमृत चाखले आहे त्यामुळे ते तृप्त व तृप्त झाले आहे.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੇਰੀ ਆਸਾ ਪੂਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ॥੪॥੪॥
हे नानक! सतगुरुंचा आश्रय घेतल्याने माझी इच्छा पूर्ण झाली आहे. ॥४॥ ४॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
रामकली महाल ५॥

ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕੀਆ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨੈ ਬੈਰੀ ਸਗਲੇ ਸਾਧੇ ॥
देवाने मला आधार दिला आहे आणि माझा सर्व द्वेष, क्रोध इत्यादींना वश केले आहे.

ਜਿਨਿ ਬੈਰੀ ਹੈ ਇਹੁ ਜਗੁ ਲੂਟਿਆ ਤੇ ਬੈਰੀ ਲੈ ਬਾਧੇ ॥੧॥
ज्या शत्रूंनी हे सर्व जग लुटले आहे त्यांनी त्यांना पकडून बांधले आहे. ॥१॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਮੇਰਾ ॥
सतगुरु माझा देव .

ਅਨਿਕ ਰਾਜ ਭੋਗ ਰਸ ਮਾਣੀ ਨਾਉ ਜਪੀ ਭਰਵਾਸਾ ਤੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मला अनेक राजेशाही सुखे आणि आनंद मिळतो. हे देवा! मी फक्त तुझ्यावर भरवसा ठेवतो आणि फक्त तुझ्याच नामाचा जप करतो. ॥१॥रहाउ॥

ਚੀਤਿ ਨ ਆਵਸਿ ਦੂਜੀ ਬਾਤਾ ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਰਖਵਾਰਾ ॥
मला दुसरे काही आठवत नाही कारण देव माझा रक्षक आहे.

ਬੇਪਰਵਾਹੁ ਰਹਤ ਹੈ ਸੁਆਮੀ ਇਕ ਨਾਮ ਕੈ ਆਧਾਰਾ ॥੨॥
हे परमेश्वरा! मी फक्त तुझ्या नामाच्या आधाराने बेफिकीर राहतो. ॥२॥

ਪੂਰਨ ਹੋਇ ਮਿਲਿਓ ਸੁਖਦਾਈ ਊਨ ਨ ਕਾਈ ਬਾਤਾ ॥
मला एक सुखदायक देव सापडला आहे ज्याच्या बरोबर मी पूर्णपणे आनंदी झालो आहे आणि मला कशाचीही कमतरता नाही.

ਤਤੁ ਸਾਰੁ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਛੋਡਿ ਨ ਕਤਹੂ ਜਾਤਾ ॥੩॥
त्याने तत्वरूपात सर्वोच्च स्थान प्राप्त केले आहे आणि ते सोडून तो कुठेही जात नाही. ॥३॥

ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਜੈਸਾ ਤੂ ਹੈ ਸਾਚੇ ਅਲਖ ਅਪਾਰਾ ॥
हे खरे ध्येयहीन आणि असीम, मी तुझे वर्णन करू शकत नाही.

ਅਤੁਲ ਅਥਾਹ ਅਡੋਲ ਸੁਆਮੀ ਨਾਨਕ ਖਸਮੁ ਹਮਾਰਾ ॥੪॥੫॥
हे नानक! माझा प्रभु अतुलनीय, अथांग आणि संपूर्ण जगाचा स्वामी आहे. ॥४॥ ५॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
रामकली महाल ५॥

ਤੂ ਦਾਨਾ ਤੂ ਅਬਿਚਲੁ ਤੂਹੀ ਤੂ ਜਾਤਿ ਮੇਰੀ ਪਾਤੀ ॥
हे देवा! तू खूप शहाणा आहेस, तूच खंबीर आहेस आणि तूच माझा मार्ग शोधणारा आहेस.

ਤੂ ਅਡੋਲੁ ਕਦੇ ਡੋਲਹਿ ਨਾਹੀ ਤਾ ਹਮ ਕੈਸੀ ਤਾਤੀ ॥੧॥
तू स्थिर आहेस आणि कधीही डगमगणार नाहीस, मग मी काळजी का करू? ॥१॥

ਏਕੈ ਏਕੈ ਏਕ ਤੂਹੀ ॥
अरे देवा तू एकटाच आहेस.

ਏਕੈ ਏਕੈ ਤੂ ਰਾਇਆ ॥
संपूर्ण जगाचा राजा तूच आहेस.

ਤਉ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तुझ्या कृपेनेच मला सुख प्राप्त झाले आहे.॥१॥रहाउ॥

ਤੂ ਸਾਗਰੁ ਹਮ ਹੰਸ ਤੁਮਾਰੇ ਤੁਮ ਮਹਿ ਮਾਣਕ ਲਾਲਾ ॥
तू गुणांचा अथांग सागर आहेस आणि आम्ही तुझे हंस आहोत आणि तुझ्यात माणिक आणि लाल रंग आहे.

ਤੁਮ ਦੇਵਹੁ ਤਿਲੁ ਸੰਕ ਨ ਮਾਨਹੁ ਹਮ ਭੁੰਚਹ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲਾ ॥੨॥
देताना अजिबात शंका नाही आणि तुमच्याकडून देणगी मिळाल्यावर आम्ही नेहमी आनंदी राहतो.॥२॥

ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਤੁਮ ਪਿਤਾ ਹਮਾਰੇ ਤੁਮ ਮੁਖਿ ਦੇਵਹੁ ਖੀਰਾ ॥
आम्ही तुझी मुलं, तूच आमचा बाप आणि आमच्या तोंडात दूध घालणारा तूच.

ਹਮ ਖੇਲਹ ਸਭਿ ਲਾਡ ਲਡਾਵਹ ਤੁਮ ਸਦ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰਾ ॥੩॥
आम्ही तुझ्याशी खेळतो, तू आमचे लाड करत राहोस, तू सदा सद्गुणांचा अथांग सागर आहेस.॥३॥

ਤੁਮ ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹੇ ਸੰਪੂਰਨ ਹਮ ਭੀ ਸੰਗਿ ਅਘਾਏ ॥
तू पूर्ण आहेस, सर्वव्यापी आहेस, तुझ्यासोबत राहून आम्ही समाधानी आहोत.

ਮਿਲਤ ਮਿਲਤ ਮਿਲਤ ਮਿਲਿ ਰਹਿਆ ਨਾਨਕ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਏ ॥੪॥੬॥
हे परमेश्वरा! आम्ही तुझ्यात पूर्णपणे विलीन झालो आहोत, हे नानक! हे मिलन व्यक्त करता येत नाही. ॥४॥ ६॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
रामकली महाल ५॥

ਕਰ ਕਰਿ ਤਾਲ ਪਖਾਵਜੁ ਨੈਨਹੁ ਮਾਥੈ ਵਜਹਿ ਰਬਾਬਾ ॥
हातांनी ताल वाजवला जातो, डोळ्यांनी पखावाज वाजवला जातो आणि कपाळावर राब वाजवला जातो.

ਕਰਨਹੁ ਮਧੁ ਬਾਸੁਰੀ ਬਾਜੈ ਜਿਹਵਾ ਧੁਨਿ ਆਗਾਜਾ ॥
मधुर बासरी आणि जिभेतून रागांचे सूर कानात गुंजतात.

ਨਿਰਤਿ ਕਰੇ ਕਰਿ ਮਨੂਆ ਨਾਚੈ ਆਣੇ ਘੂਘਰ ਸਾਜਾ ॥੧॥
घंटा आणि इतर वाद्यांसह मन नाचते. ॥१॥

ਰਾਮ ਕੋ ਨਿਰਤਿਕਾਰੀ ॥
रामाच्या निर्मितीचे हे नृत्य होत आहे.

ਪੇਖੈ ਪੇਖਨਹਾਰੁ ਦਇਆਲਾ ਜੇਤਾ ਸਾਜੁ ਸੀਗਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ती कोणतीही सजावट असो, तो पाहणारा दयाळू परमेश्वर पाहत असतो. ॥१॥रहाउ॥

ਆਖਾਰ ਮੰਡਲੀ ਧਰਣਿ ਸਬਾਈ ਊਪਰਿ ਗਗਨੁ ਚੰਦੋਆ ॥
ही संपूर्ण पृथ्वी नृत्यासाठी रिंगणाची अवस्था झाली आहे आणि त्याच्या वर आकाशाच्या रूपात एक छत आहे.

ਪਵਨੁ ਵਿਚੋਲਾ ਕਰਤ ਇਕੇਲਾ ਜਲ ਤੇ ਓਪਤਿ ਹੋਆ ॥
आत्म्याला भगवंताशी जोडण्यासाठी वारा मध्यस्थ बनला आहे आणि तो एकटाच मध्यस्थी करत आहे. या शरीराची उत्पत्ती पाण्यापासून मानवी वीर्यरूपात झाली आहे.

ਪੰਚ ਤਤੁ ਕਰਿ ਪੁਤਰਾ ਕੀਨਾ ਕਿਰਤ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਆ ॥੨॥

आकाश, वायू, जल, अग्नी आणि पृथ्वी या पंचभूत घटकांचा वापर करून देवाने मानवी शरीराच्या रूपात एक पुतळा तयार केला आहे आणि त्याच्या कृतीतूनच तो ईश्वराशी एकरूप होतो. ॥२॥

ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਦੁਇ ਜਰੇ ਚਰਾਗਾ ਚਹੁ ਕੁੰਟ ਭੀਤਰਿ ਰਾਖੇ ॥

चंद्र आणि सूर्याच्या आकाराचे दोन दिवे जळत असून चारही दिशांना प्रकाश देण्यासाठी ते लावले आहेत.

ਦਸ ਪਾਤਉ ਪੰਚ ਸੰਗੀਤਾ ਏਕੈ ਭੀਤਰਿ ਸਾਥੇ ॥

नृत्य करणाऱ्या वेश्येच्या रूपातील दहा ज्ञानेंद्रिये आणि संगीत वाजविणारे पाच दुर्गुण शरीरात एकाच ठिकाणी एकत्र बसलेले असतात.

ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਹੋਇ ਭਾਵ ਦਿਖਾਵਹਿ ਸਭਹੁ ਨਿਰਾਰੀ ਭਾਖੇ ॥੩॥

ते सर्वजण आपापले चमत्कार वेगवेगळ्या प्रकारे दाखवतात आणि सर्वजण आपापली वेगळी भाषा बोलतात. ॥३॥

ਘਰਿ ਘਰਿ ਨਿਰਤਿ ਹੋਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਘਟਿ ਘਟਿ ਵਾਜੈ ਤੂਰਾ ॥

प्रत्येक घरात रात्रंदिवस देहाच्या रूपात नृत्य चालू आहे आणि प्रत्येक हृदयात एक वाद्य वाजत आहे.

ਏਕਿ ਨਚਾਵਹਿ ਏਕਿ ਭਵਾਵਹਿ ਇਕਿ ਆਇ ਜਾਇ ਹੋਇ ਧੂਰਾ ॥

देव काही लोकांना नाचायला लावतो, काही जीवनाच्या विविध रूपात उपस्थित असतो आणि काही जन्म-मृत्यूच्या फेऱ्यात राहतो.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੋ ਬਹੁਰਿ ਨ ਨਾਚੈ ਜਿਸੁ ਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਪੂਰਾ ॥੪॥੭॥

हे नानक! ज्याला परिपूर्ण गुरु सापडतो त्याला पुन्हा नाचण्याची गरज नाही. ॥४॥ ७॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
रामकली महाल ५॥

ਓਅੰਕਾਰਿ ਏਕ ਧੁਨਿ ਏਕੈ ਏਕੈ ਰਾਗੁ ਅਲਾਪੈ ॥
खरा कीर्तनकार तोच असतो जो ओंकारच्या नादावर मनन करतो आणि त्याचा राग गातो.

ਏਕਾ ਦੇਸੀ ਏਕੁ ਦਿਖਾਵੈ ਏਕੋ ਰਹਿਆ ਬਿਆਪੈ ॥
त्या एका भगवंताच्या देशात राहिल्याने तुम्हाला त्या सर्वव्यापी देवाचे दर्शन होते.

ਏਕਾ ਸੁਰਤਿ ਏਕਾ ਹੀ ਸੇਵਾ ਏਕੋ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਪੈ ॥੧॥
तुम्ही एकाग्रतेवर लक्ष केंद्रित करा आणि गुरूंनी ओळखलेल्यांचीच सेवा करा. ॥१॥

ਭਲੋ ਭਲੋ ਰੇ ਕੀਰਤਨੀਆ ॥
अशी कीर्तने सर्वोत्तम आहेत.

ਰਾਮ ਰਮਾ ਰਾਮਾ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥
जो रामाची स्तुती करत असतो.

ਛੋਡਿ ਮਾਇਆ ਕੇ ਧੰਧ ਸੁਆਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
आणि जो भ्रम आणि स्वार्थाचा त्याग करतो. ॥१॥रहाउ॥

ਪੰਚ ਬਜਿਤ੍ਰ ਕਰੇ ਸੰਤੋਖਾ ਸਾਤ ਸੁਰਾ ਲੈ ਚਾਲੈ ॥
सत्य, समाधान, दयाळूपणा, धर्म आणि सद्‌गुण या पाच शुभ गुणांना तुम्ही तुमचे साधन बनवा आणि सा रे ग म प धा नी या सात नोटांना भगवंताच्या प्रेमात चालण्याचा मार्ग बनवा.

ਬਾਜਾ ਮਾਣੁ ਤਾਣੁ ਤਜਿ ਤਾਨਾ ਪਾਉ ਨ ਬੀਗਾ ਘਾਲੈ ॥
तुम्ही अभिमानाचा त्याग हे तुमचे वाद्य बनवता आणि चुकीच्या मार्गावर पाऊल न टाकणे हे तुमचे वाद्य आहे.

ਫੇਰੀ ਫੇਰੁ ਨ ਹੋਵੈ ਕਬ ਹੀ ਏਕੁ ਸਬਦੁ ਬੰਧਿ ਪਾਲੈ ॥੨॥
तो शब्द आपल्या कुशीत बांधला तर तो जन्म-मृत्यूच्या फेऱ्यातून मुक्त होतो. ॥२॥

ਨਾਰਦੀ ਨਰਹਰ ਜਾਣਿ ਹਦੂਰੇ ॥
तो नारदांची भक्ती करतो आणि देवाला जवळ मानतो आणि.

ਘੂੰਘਰ ਖੜਕੁ ਤਿਆਗਿ ਵਿਸੂਰੇ ॥
आपल्या समस्यांचा त्याग करून, आपण नाचता आणि ढगांमधून चाळता.

ਸਹਜ ਅਨੰਦ ਦਿਖਾਵੈ ਭਾਵੈ ॥
त्याचे तांडव दाखवण्याऐवजी तो उत्स्फूर्त आनंद घेतो.

ਏਹੁ ਨਿਰਤਿਕਾਰੀ ਜਨਮਿ ਨ ਆਵੈ ॥੩॥
असा नर्तक जन्म-मृत्यूच्या फेऱ्यात जात नाही. ॥३॥

ਜੇ ਕੋ ਅਪਨੇ ਠਾਕੁਰ ਭਾਵੈ ॥
जर कोणाला आपले ठाकूरजी आवडत असतील तर.

ਕੋਟਿ ਮਧਿ ਏਹੁ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਵੈ ॥
करोडोंमध्ये दुर्मिळ व्यक्तीच हे कीर्तन गाते.

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੀ ਜਾਵਉ ਟੇਕ ॥
हे नानक! संतांचा आश्रय घे.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਕੀਰਤਨੁ ਏਕ ॥੪॥੮॥
जिथे एकच देवाचा जप केला जातो.॥४॥८॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
रामकली महाल ५॥

ਕੋਈ ਬੋਲੈ ਰਾਮ ਰਾਮ ਕੋਈ ਖੁਦਾਇ ॥
एकच देव आहे पण कोणी त्याला राम राम म्हणत आहेत तर कोणी त्याला देव म्हणत आहेत.

ਕੋਈ ਸੇਵੈ ਗੁਸਈਆ ਕੋਈ ਅਲਾਹਿ ॥੧॥
कुणी गुसाईची पूजा करत आहे तर कुणी अल्लाची पूजा करत आहे. ॥१॥

ਕਾਰਣ ਕਰਣ ਕਰੀਮ ॥
सर्व काही निर्माण करणारे परमपिता अत्यंत दयाळू आहेत.

ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਰਹੀਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ते कृपा आणि करुणेचे घर आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਕੋਈ ਨਾਵੈ ਤੀਰਥਿ ਕੋਈ ਹਜ ਜਾਇ ॥
काही तीर्थक्षेत्रांवर स्नान करतात तर काही मक्केला हज करण्यासाठी जातात.

ਕੋਈ ਕਰੈ ਪੂਜਾ ਕੋਈ ਸਿਰੁ ਨਿਵਾਇ ॥੨॥
काही प्रार्थना करतात तर काही प्रणाम करतात. ॥२॥

ਕੋਈ ਪੜੈ ਬੇਦ ਕੋਈ ਕਤੇਬ ॥
कोणी वेद वाचतात तर कोणी कुराण वाचतात.

ਕੋਈ ਓਢੈ ਨੀਲ ਕੋਈ ਸੁਪੇਦ ॥੩॥
कोणी निळे कपडे घालतात तर कोणी पांढरे कपडे घालतात. ॥३॥

ਕੋਈ ਕਹੈ ਤੁਰਕੁ ਕੋਈ ਕਹੈ ਹਿੰਦੂ ॥
कोणी स्वतःला मुस्लिम तर कोणी स्वतःला हिंदू म्हणवतात.

ਕੋਈ ਬਾਛੈ ਭਿਸਤੁ ਕੋਈ ਸੁਰਗਿੰਦੂ ॥੪॥
काहींना स्वर्गाची इच्छा असते तर काहींना स्वर्गाची इच्छा असते. ॥४॥

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਤਾ ॥
हे नानक ज्याने देवाचा आदेश ओळखला आहे.

ਪ੍ਰਭ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਤਿਨਿ ਭੇਦੁ ਜਾਤਾ ॥੫॥੯॥
त्याला प्रभू देवाचे रहस्य कळले आहे. ॥५॥ ९॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
रामकली महाल ५॥

ਪਵਨੈ ਮਹਿ ਪਵਨੁ ਸਮਾਇਆ ॥
माणसाच्या मृत्यूनंतर त्याची प्राणवायू मूळ हवेतच विलीन होते.

ਜੋਤੀ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਰਲਿ ਜਾਇਆ ॥
स्वतःचा प्रकाश परम प्रकाशात विलीन झाला आहे.

ਮਾਟੀ ਮਾਟੀ ਹੋਈ ਏਕ ॥
त्याच्या शरीराची माती पृथ्वीच्या मातीत मिसळून एक झाली आहे.

ਰੋਵਨਹਾਰੇ ਕੀ ਕਵਨ ਟੇਕ ॥੧॥
मग रडणाऱ्या नातलगांना रडण्याचा, ओरडण्याचा कुठला आधार उरला? ॥१॥

ਕਉਨੁ ਮੂਆ ਰੇ ਕਉਨੁ ਮੂਆ ॥
हे बंधू! कोण मेला आणि कोणाला मरण प्राप्त झाले.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਮਿਲਿ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰਾ ਇਹੁ ਤਉ ਚਲਤੁ ਭਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ब्रह्मज्ञानी मिळून विचार करा, हा देवाचा खेळ आहे.॥१॥रहाउ॥

ਅਗਲੀ ਕਿਛੁ ਖਬਰਿ ਨ ਪਾਈ ॥
जिथे आपला जीव सोडावा लागतो तिथे पुढे काय होते याची कुणालाच कल्पना नसते.

ਰੋਵਨਹਾਰੁ ਭਿ ਊਠਿ ਸਿਧਾਈ ॥
शेवटी जो रडतो तोही मरतो.

ਭਰਮ ਮੋਹ ਕੇ ਬਾਂਧੇ ਬੰਧ ॥
जीव हे माया आणि आसक्तीच्या बंधनात जखडलेले असतात.

ਸੁਪਨੁ ਭਇਆ ਭਖਲਾਏ ਅੰਧ ॥੨॥
मरणासन्न व्यक्तीचे हे जीवन स्वप्नासारखे गेले पण जे रडतात ते अज्ञानी असतात आणि व्यर्थ शोक करतात. ॥२॥

ਇਹੁ ਤਉ ਰਚਨੁ ਰਚਿਆ ਕਰਤਾਰਿ ॥
देवाने ही सृष्टी स्वतःचे खेळ म्हणून निर्माण केली आहे.

ਆਵਤ ਜਾਵਤ ਹੁਕਮਿ ਅਪਾਰਿ ॥
सजीवाचा जन्म आणि मृत्यू त्याच्या अपार आदेशाने होतो.

ਨਹ ਕੋ ਮੂਆ ਨ ਮਰਣੈ ਜੋਗੁ ॥
कोणीही मृत किंवा मर्त्य नाही.

ਨਹ ਬਿਨਸੈ ਅਬਿਨਾਸੀ ਹੋਗੁ ॥੩॥
आत्मा कधीच नष्ट होत नाही तर तो अमर असतो.॥ ३॥

ਜੋ ਇਹੁ ਜਾਣਹੁ ਸੋ ਇਹੁ ਨਾਹਿ ॥
तुम्हाला जे वाटते ते नाही.

ਜਾਨਣਹਾਰੇ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥
ज्याला हे रहस्य माहित आहे त्याच्यासाठी मी स्वतःचा त्याग करतो.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥
हे नानक गुरुंनी संभ्रम दूर केला आहे.

ਨਾ ਕੋਈ ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਜਾਇਆ ॥੪॥੧੦॥
आत्मा मरत नाही आणि येतो आणि जातो.॥ ४॥ १० ॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
रामकली महाल ५॥

ਜਪਿ ਗੋਬਿੰਦੁ ਗੋਪਾਲ ਲਾਲੁ ॥
हे बंधू! प्रिय गोविंद गोपाळाचा नामजप करा.

ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਿਮਰਿ ਤੂ ਜੀਵਹਿ ਫਿਰਿ ਨ ਖਾਈ ਮਹਾ ਕਾਲੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
रामाचे नामस्मरण करून तुम्ही जगत राहाल आणि मग महाकालसुद्धा तुम्हाला खाऊन टाकणार नाही. ॥१॥रहाउ॥

ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਆਇਓ ॥
लाखो जन्मांची भटकंती करून तू मनुष्यरूपात आलास आणि.

ਬਡੈ ਭਾਗਿ ਸਾਧਸੰਗੁ ਪਾਇਓ ॥੧॥
केवळ सौभाग्यानेच मला संतांचा सहवास लाभला आहे. ॥१॥

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਨਾਹੀ ਉਧਾਰੁ ॥
पूर्ण गुरूशिवाय कोणाचाही उद्धार होऊ शकत नाही.

ਬਾਬਾ ਨਾਨਕੁ ਆਖੈ ਏਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥੨॥੧੧॥
बाबा नानक तुम्हाला ही कल्पना सांगतात. ॥२॥ ११॥

ਰਾਗੁ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨
रागु रामकली महाला ५ घरु २

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्‌गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਚਾਰਿ ਪੁਕਾਰਹਿ ਨਾ ਤੂ ਮਾਨਹਿ ॥
चार वेदही हेच सांगत आहेत पण तुमचा विश्वास नाही.

ਖਟੁ ਭੀ ਏਕਾ ਬਾਤ ਵਖਾਨਹਿ ॥
सहा शास्त्रे देखील एका गोष्टीबद्दल बोलत आहेत.

ਦਸ ਅਸਟੀ ਮਿਲਿ ਏਕੋ ਕਹਿਆ ॥
अठरा पुराणांनी मिळून एकच ईश्वराचा गौरव केला आहे.

ਤਾ ਭੀ ਜੋਗੀ ਭੇਦੁ ਨ ਲਹਿਆ ॥੧॥
तरीही हे योगी! तुला हा फरक कळला नाही. ॥१॥

ਕਿੰਕੁਰੀ ਅਨੂਪ ਵਾਜੈ ॥ ਜੋਗੀਆ ਮਤਵਾਰੋ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
अनुपम वीणा सतत वाजवत असतो. अहो योगी दारुड्या.॥१॥रहाउ॥

ਪ੍ਰਥਮੇ ਵਸਿਆ ਸਤ ਕਾ ਖੇੜਾ ॥
सर्वप्रथम सत्ययुगाच्या रूपाने सत्य नगरी स्थापन झाली.

ਤ੍ਰਿਤੀਏ ਮਹਿ ਕਿਛੁ ਭਇਆ ਦੁਤੇੜਾ ॥
त्यानंतर त्रेतायुगात धर्मात काही प्रमाणात तेढ निर्माण झाली.

ਦੁਤੀਆ ਅਰਧੋ ਅਰਧਿ ਸਮਾਇਆ ॥
द्वापर युगात फक्त अर्धा धर्म उरला होता.

ਏਕੁ ਰਹਿਆ ਤਾ ਏਕੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥੨॥
कलियुगात फक्त धर्माचा अंश उरला आहे आणि.॥२॥

ਏਕੈ ਸੂਤਿ ਪਰੋਏ ਮਣੀਏ ॥ ਗਾਠੀ ਭਿਨਿ ਭਿਨਿ ਭਿਨਿ ਭਿਨਿ ਤਣੀਏ ॥
जपमाळाचे सर्व मणी एकाच धाग्यावर गुंफलेले असतात आणि वेगवेगळ्या गाठींनी वेगळे ठेवतात त्याप्रमाणे सतगुरूंनी जगाला मुक्तीचा एकच मार्ग दाखवला आहे.

ਫਿਰਤੀ ਮਾਲਾ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਭਾਇ ॥
ही जपमाळ अनेक पद्धतींनी प्रेमाने फिरत राहते.

ਖਿੰਚਿਆ ਸੂਤੁ ਤ ਆਈ ਥਾਇ ॥੩॥
हाराचा धागा ओढला की संपूर्ण हार एका जागी येतो. ॥३॥

ਚਹੁ ਮਹਿ ਏਕੈ ਮਟੁ ਹੈ ਕੀਆ ॥
चारही युगात जगण्यासाठी भगवंताने या जगाच्या रूपात मठ निर्माण केला आहे.

ਤਹ ਬਿਖੜੇ ਥਾਨ ਅਨਿਕ ਖਿੜਕੀਆ ॥
त्यात दुर्गुणांनी भरलेली अनेक वेदनादायक ठिकाणे आहेत आणि त्यातून बाहेर पडण्यासाठी अनेक योनीसारख्या खिडक्या आहेत.

ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਦੁਆਰੇ ਆਇਆ ॥
हे नानक! जेव्हा माणूस शोधतो आणि गुरूंच्या दारापर्यंत पोहोचतो.

ਤਾ ਨਾਨਕ ਜੋਗੀ ਮਹਲੁ ਘਰੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥
तेव्हा भगवंताच्या चरणांशी जोडलेल्या माणसाला भगवंताचा महाल सापडतो. ॥४॥

ਇਉ ਕਿੰਗੁਰੀ ਆਨੂਪ ਵਾਜੈ ॥
अशाप्रकारे आता तीच वीणा त्याच्या आत्मरूपात वाजवली जात आहे.

ਸੁਣਿ ਜੋਗੀ ਕੈ ਮਨਿ ਮੀਠੀ ਲਾਗੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੧॥੧੨॥
हे ऐकून योगींच्या हृदयात गोडवा येतो.॥१॥रहाउरहा॥ १॥ १२ ॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
रामकली महाल ५॥

ਤਾਗਾ ਕਰਿ ਕੈ ਲਾਈ ਥਿਗਲੀ ॥
देवाने जीवनाला वाऱ्याच्या रूपात धाग्यात बांधले आहे आणि शरीराचे कफन अवयवांच्या रूपात शिवले आहे.

ਲਉ ਨਾੜੀ ਸੂਆ ਹੈ ਅਸਤੀ ॥
नसा हाडांशी सुयांच्या स्वरूपात जोडलेल्या असतात.

ਅੰਭੈ ਕਾ ਕਰਿ ਡੰਡਾ ਧਰਿਆ ॥
हे कफन सारखे शरीर वीर्य स्वरूपात रक्तबिंदू तयार करून तयार केले आहे.

ਕਿਆ ਤੂ ਜੋਗੀ ਗਰਬਹਿ ਪਰਿਆ ॥੧॥
हे योगी! तू कशाची बढाई मारतोस? ॥१॥

ਜਪਿ ਨਾਥੁ ਦਿਨੁ ਰੈਨਾਈ ॥
रात्रंदिवस देवाचा जप करा.

ਤੇਰੀ ਖਿੰਥਾ ਦੋ ਦਿਹਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
कारण तुझ्या देहाचे हे कफन फक्त दोन दिवस टिकणार आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਗਹਰੀ ਬਿਭੂਤ ਲਾਇ ਬੈਠਾ ਤਾੜੀ ॥
अंगावर विभूती लावून तुम्ही समाधीत बसला आहात.

ਮੇਰੀ ਤੇਰੀ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਧਾਰੀ ॥
तुम्ही अहंकाराची मुद्रा धारण केली आहे.

ਮਾਗਹਿ ਟੂਕਾ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਪਾਵੈ ॥
तुम्ही घरोघरी अन्न मागत राहता पण समाधान होत नाही.

ਨਾਥੁ ਛੋਡਿ ਜਾਚਹਿ ਲਾਜ ਨ ਆਵੈ ॥੨॥
देवाशिवाय इतरांकडून मागायला तुम्हाला लाज वाटत नाही. ॥२॥

ਚਲ ਚਿਤ ਜੋਗੀ ਆਸਣੁ ਤੇਰਾ ॥
हे योगी! तुझे आसन स्थिर आहे पण तुझे मन चंचल आहे.

ਸਿੰਙੀ ਵਾਜੈ ਨਿਤ ਉਦਾਸੇਰਾ ॥
अर्थात हॉर्न वाजत राहतो, तरीही तुमचे मन नेहमी उदास राहते.

ਗੁਰ ਗੋਰਖ ਕੀ ਤੈ ਬੂਝ ਨ ਪਾਈ ॥
तुम्हाला अजून जगद्गुरू परमेश्वर समजले नाहीत.

ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਗੀ ਆਵੈ ਜਾਈ ॥੩॥
हे योगी! यासाठीच तू पुन्हा पुन्हा जन्म घेत आहेस आणि मरत आहेस. ॥३॥

ਜਿਸ ਨੋ ਹੋਆ ਨਾਥੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥
ज्यांच्यावर मालक दयाळू आहे.

ਰਹਰਾਸਿ ਹਮਾਰੀ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲਾ ॥
त्या गुरु देवापुढे आमची प्रार्थना आहे.

ਨਾਮੈ ਖਿੰਥਾ ਨਾਮੈ ਬਸਤਰੁ ॥
ज्याचे कफन आणि वस्त्र हे नावच आहे.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਜੋਗੀ ਹੋਆ ਅਸਥਿਰੁ ॥੪॥
हे नानक! तो योगी स्थिर झाला आहे. ॥४॥

ਇਉ ਜਪਿਆ ਨਾਥੁ ਦਿਨੁ ਰੈਨਾਈ ॥
ज्याने रात्रंदिवस असा भगवंताचा जप केला आहे.

ਹੁਣਿ ਪਾਇਆ ਗੁਰੁ ਗੋਸਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੨॥੧੩॥
त्याला आता मनुष्यजन्मात गुरु परमेश्वराची प्राप्ती झाली आहे. ॥१॥रहाउ राहूं ॥२॥१३॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
रामकली महाल ५॥

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਸੋਈ ॥
ते घडवून आणणारा देव आहे.

ਆਨ ਨ ਦੀਸੈ ਕੋਈ ॥
त्याच्याशिवाय दुसरे कोणी दिसत नाही.

ਠਾਕੁਰੁ ਮੇਰਾ ਸੁਘੜੁ ਸੁਜਾਨਾ ॥
माझा ठाकूर अतिशय हुशार आणि सर्वज्ञ आहे.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲਿਆ ਰੰਗੁ ਮਾਨਾ ॥੧॥
आनंद तेव्हाच प्राप्त होतो जेव्हा तो गुरूंच्या माध्यमातून प्राप्त होतो.॥१॥

ਐਸੋ ਰੇ ਹਰਿ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ॥
हरि रस इतका गोड आहे की.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਡੀਠਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
गुरुमुख झाल्यानंतर दुर्मिळ व्यक्तीने त्याचा आस्वाद घेतला आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ॥
त्याचा प्रकाश शुद्ध, हरिचे नाम अमृत आहे.

ਪੀਵਤ ਅਮਰ ਭਏ ਨਿਹਕਾਮ ॥
ते पिल्याने जीव अमर आणि इच्छारहित होतो

ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰੀ ॥
हे मन आणि शरीराला थंड करते आणि तहानची आग विझवते

ਅਨਦ ਰੂਪ ਪ੍ਰਗਟੇ ਸੰਸਾਰੀ ॥੨॥
तो आनंदाच्या रूपात संपूर्ण जगात लोकप्रिय होतो. ॥२॥

ਕਿਆ ਦੇਵਉ ਜਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੇਰਾ ॥
देवा, तू मला सर्वस्व दिले आहेस, तर मी तुला काय देऊ शकतो?

ਸਦ ਬਲਿਹਾਰਿ ਜਾਉ ਲਖ ਬੇਰਾ ॥
मी तुला नेहमीच लाखो वेळा बलिदान देतो

ਤਨੁ ਮਨੁ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਦੇ ਸਾਜਿਆ ॥
हे शरीर, मन, आत्मा आणि सर्व काही तूच निर्माण केले आहेस

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨੀਚੁ ਨਿਵਾਜਿਆ ॥੩॥
गुरुच्या कृपेने, मी, या नीच व्यक्तीचा, आदर केला गेला आहे. ॥३॥

ਖੋਲਿ ਕਿਵਾਰਾ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਇਆ ॥
तू दार उघडलेस आणि मला तुझ्या पायाशी बोलावलेस

ਜੈਸਾ ਸਾ ਤੈਸਾ ਦਿਖਲਾਇਆ ॥
मी तुला जसा आहे तसा दाखवला आहे

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਭੁ ਪੜਦਾ ਤੂਟਾ ॥
हे नानक! माझ्या भ्रमाचे सर्व पडदे फाटले आहेत

ਹਉ ਤੇਰਾ ਤੂ ਮੈ ਮਨਿ ਵੂਠਾ ॥੪॥੩॥੧੪॥
तू माझ्या हृदयात स्थायिक झालास आणि मी तुझा झालो आहे. ॥ ४ ॥ ३ ॥ १४॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
रामकली महाला ५ ॥

ਸੇਵਕੁ ਲਾਇਓ ਅਪੁਨੀ ਸੇਵ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਦੀਓ ਮੁਖਿ ਦੇਵ ॥
भक्ताला त्याच्या सेवेत गुंतवून, गुरुंनी त्याच्या मुखात नामाचे अमृत ओतले आहे

ਸਗਲੀ ਚਿੰਤਾ ਆਪਿ ਨਿਵਾਰੀ ॥
त्याने तुमच्या सर्व चिंता दूर केल्या आहेत

ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਹਉ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੧॥
म्हणून, मी नेहमीच स्वतःला त्या गुरूला समर्पित करतोय ॥ १ ॥

ਕਾਜ ਹਮਾਰੇ ਪੂਰੇ ਸਤਗੁਰ ॥
सद्गुरुंनी माझी सर्व कामे पूर्ण केली आहेत आणि

ਬਾਜੇ ਅਨਹਦ ਤੂਰੇ ਸਤਗੁਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
परिणामी, अनहद ध्वनीची वाद्ये वाजत आहेत. ॥१॥रहाउ॥

ਮਹਿਮਾ ਜਾ ਕੀ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ॥
ज्याचा महिमा खोल आणि गहन आहे ॥ ज्याचा महिमा खोल आणि गहन आहे तो देव

ਹੋਇ ਨਿਹਾਲੁ ਦੇਇ ਜਿਸੁ ਧੀਰ ॥
जो धीर देतो तो आनंदी होतो. जो धीर देतो तो आनंदी होतो

ਜਾ ਕੇ ਬੰਧਨ ਕਾਟੇ ਰਾਇ ॥
जा आणि बंधने तोड, राय ॥ जो बंधने तोडतो तो ॥

ਸੋ ਨਰੁ ਬਹੁਰਿ ਨ ਜੋਨੀ ਪਾਇ ॥੨॥
तो माणूस पुन्हा जन्माच्या चक्रात पडत नाही. ॥२॥

ਜਾ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰਗਟਿਓ ਆਪ ॥
ज्याच्या अंतरात स्वतः प्रभु प्रकट झाला आहे ॥

ਤਾ ਕਉ ਨਾਹੀ ਦੂਖ ਸੰਤਾਪ ॥
त्याला काहीच वेदना होत नाही

ਲਾਲੁ ਰਤਨੁ ਤਿਸੁ ਪਾਲੈ ਪਰਿਆ ॥
ज्याच्या मांडीवर लाल रत्न आहे तो ॥

ਸਗਲ ਕੁਟੰਬ ਓਹੁ ਜਨੁ ਲੈ ਤਰਿਆ ॥੩॥
त्याने त्याच्या संपूर्ण कुटुंबासह जीवनाचा महासागर पार केला आहे. ॥ ३॥

ਨਾ ਕਿਛੁ ਭਰਮੁ ਨ ਦੁਬਿਧਾ ਦੂਜਾ ॥
कोणताही भ्रम नाही, कोणताही संशय नाही, इतर. त्याचा गोंधळ, दुविधा आणि द्वैत मिटले आहे

ਏਕੋ ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨ ਪੂਜਾ ॥
ज्याने फक्त देवाचीच पूजा केली आहे

ਜਤ ਕਤ ਦੇਖਉ ਆਪਿ ਦਇਆਲ ॥
मी जिथे जिथे पाहतो तिथे तिथे दयाळू परमेश्वर स्वतः उपस्थित असतो

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲੇ ਰਸਾਲ ॥੪॥੪॥੧੫॥
मला सांगा नानक, मला मिठाईचे भांडार असलेला परमेश्वर सापडला आहे. ॥ ४ ॥ ४ ॥ १५॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
रामकली महाला ५ ॥

ਤਨ ਤੇ ਛੁਟਕੀ ਅਪਨੀ ਧਾਰੀ ॥
माझ्या शरीरातून काढून टाकलेला अहंकार मी गमावला आहे

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਆਗਿਆ ਲਗੀ ਪਿਆਰੀ ॥
परमेश्वराची आज्ञा खूप सुंदर आहे

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੁ ਮਨਿ ਮੇਰੈ ਮੀਠਾ ॥
तो जे करतो ते माझ्या हृदयाला गोड असते

ਤਾ ਇਹੁ ਅਚਰਜੁ ਨੈਨਹੁ ਡੀਠਾ ॥੧॥
हे आश्चर्यकारक आहे, मी ते माझ्या स्वतःच्या डोळ्यांनी पाहिले आहे ॥१॥

ਅਬ ਮੋਹਿ ਜਾਨੀ ਰੇ ਮੇਰੀ ਗਈ ਬਲਾਇ ॥
आता मला माहित आहे की माझे सर्व त्रास दूर झाले आहेत

ਬੁਝਿ ਗਈ ਤ੍ਰਿਸਨ ਨਿਵਾਰੀ ਮਮਤਾ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਲੀਓ ਸਮਝਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
माझी तहान भागली आहे, माझ्या मनातील आसक्तीही दूर झाली आहे कारण परिपूर्ण गुरुंनी मला ते समजावून सांगितले आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਾਖਿਓ ਗੁਰਿ ਸਰਨਾ ॥
गुरुंनी मला दयाळूपणे त्यांच्या संरक्षणाखाली ठेवले आहे आणि

ਗੁਰਿ ਪਕਰਾਏ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨਾ ॥
त्यांनी मला हरींचे चरण धरायला लावले आहेत

ਬੀਸ ਬਿਸੁਏ ਜਾ ਮਨ ਠਹਰਾਨੇ ॥
जेव्हा मन १००% स्थिर होते तेव्हा

ਗੁਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਏਕੈ ਹੀ ਜਾਨੇ ॥੨॥
फक्त एकच गुरु परब्रह्म जाणतो. ॥२॥

ਜੋ ਜੋ ਕੀਨੋ ਹਮ ਤਿਸ ਕੇ ਦਾਸ ॥
देवाने जे काही जीव निर्माण केले आहेत, मी त्याचा गुलाम आहे कारण

ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਕੋ ਸਗਲ ਨਿਵਾਸ ॥
माझा प्रभु सर्व प्राण्यांमध्ये राहतो

ਨਾ ਕੋ ਦੂਤੁ ਨਹੀ ਬੈਰਾਈ ॥
म्हणून माझा कोणताही शत्रू नाही आणि शत्रूही नाही

ਗਲਿ ਮਿਲਿ ਚਾਲੇ ਏਕੈ ਭਾਈ ॥੩॥
आता मी सर्वांना मिठी मारून एकत्र फिरतो जणू मी एकाच वडिलांचे पुत्र आहे. ॥३॥

ਜਾ ਕਉ ਗੁਰਿ ਹਰਿ ਦੀਏ ਸੂਖਾ ॥
गुरु हरीच्या आशीर्वादाने कोण कोरडे आहे ॥ गुरु हरीने कोणाला सुख दिले आहे ॥

ਤਾ ਕਉ ਬਹੁਰਿ ਨ ਲਾਗਹਿ ਦੂਖਾ ॥
त्याला पुन्हा वेदना होत नाहीत

ਆਪੇ ਆਪਿ ਸਰਬ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਤਉ ਰੰਗਿ ਗੋਪਾਲ ॥੪॥੫॥੧੬॥
हे नानक! सर्वश्रेष्ठ देव स्वतः सर्वांचे रक्षक आहेत आणि मी त्यांच्या रंगात मग्न आहे. ॥४॥५॥१६॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
रामकली महाला ५ ॥

ਮੁਖ ਤੇ ਪੜਤਾ ਟੀਕਾ ਸਹਿਤ ॥
अरे विद्वान, तू मुखातून शास्त्रे त्यांच्या अर्थांसह वाचत राहतोस

ਹਿਰਦੈ ਰਾਮੁ ਨਹੀ ਪੂਰਨ ਰਹਤ ॥
पण तरीही भगवान राम तुमच्या हृदयात वास करत नाहीत

ਉਪਦੇਸੁ ਕਰੇ ਕਰਿ ਲੋਕ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ ॥
सल्ला देऊन तुम्ही लोकांना बलवान बनवता, पण

ਅਪਨਾ ਕਹਿਆ ਆਪਿ ਨ ਕਮਾਵੈ ॥੧॥
तो ते स्वतः आचरणात आणत नाही ॥१॥

ਪੰਡਿਤ ਬੇਦੁ ਬੀਚਾਰਿ ਪੰਡਿਤ ॥
हे पंडित, वेदांचे चिंतन कर आणि

ਮਨ ਕਾ ਕ੍ਰੋਧੁ ਨਿਵਾਰਿ ਪੰਡਿਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
कृपया मनातून राग काढून टाका. ॥१॥रहाउ॥

ਆਗੈ ਰਾਖਿਓ ਸਾਲ ਗਿਰਾਮੁ ॥
तू शालिग्राम तुझ्यासमोर ठेवला आहेस

ਮਨੁ ਕੀਨੋ ਦਹ ਦਿਸ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ॥
पण तुमचे मन दहाही दिशांना भटकत राहते

ਤਿਲਕੁ ਚਰਾਵੈ ਪਾਈ ਪਾਇ ॥
तुम्ही शालिग्रामला टिळक लावा आणि त्याच्या पायांना स्पर्श करा

ਲੋਕ ਪਚਾਰਾ ਅੰਧੁ ਕਮਾਇ ॥੨॥
तुम्ही लोकांना खूश करण्यासाठी हे आंधळे काम करता. ॥२॥

ਖਟੁ ਕਰਮਾ ਅਰੁ ਆਸਣੁ ਧੋਤੀ ॥
तुम्ही सहा कर्म करा, आसनांवर बसा आणि निउली धोती विधी देखील करा

ਭਾਗਠਿ ਗ੍ਰਿਹਿ ਪੜੈ ਨਿਤ ਪੋਥੀ ॥
तुम्ही श्रीमंतांच्या घरी जाता आणि दररोज पुस्तके वाचता

ਮਾਲਾ ਫੇਰੈ ਮੰਗੈ ਬਿਭੂਤ ॥
तो जपमाळ फिरवतो आणि पैसे मागतो

ਇਹ ਬਿਧਿ ਕੋਇ ਨ ਤਰਿਓ ਮੀਤ ॥੩॥
मित्रा, या पद्धतीने कोणीही या जगाचा महासागर ओलांडलेला नाही. ॥ ३ ॥

ਸੋ ਪੰਡਿਤੁ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇ ॥
पंडित म्हणजे तो जो गुरूंचे शब्द कमावतो

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਕੀ ਓਸੁ ਉਤਰੀ ਮਾਇ ॥
तिच्या मनातून त्रिगुणी माया निघून गेली आहे

ਚਤੁਰ ਬੇਦ ਪੂਰਨ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥
हे नानक, हरीच्या नावाचा जप केल्याने चार वेदांचे पठण केल्याचे फळ मिळते आणि

ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਕੀ ਸਰਣੀ ਪਾਇ ॥੪॥੬॥੧੭॥
आपण फक्त नामाचा आश्रय घेत आहोत. ॥४॥६॥१७॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
रामकली महाला ५ ॥

ਕੋਟਿ ਬਿਘਨ ਨਹੀ ਆਵਹਿ ਨੇਰਿ ॥
लाखो अडथळेही त्याच्या जवळ येत नाहीत

ਅਨਿਕ ਮਾਇਆ ਹੈ ਤਾ ਕੀ ਚੇਰਿ ॥
अनेक प्रकारच्या माया त्याच्या गुलाम होतात आणि

ਅਨਿਕ ਪਾਪ ਤਾ ਕੇ ਪਾਨੀਹਾਰ ॥
अनेक पापेही त्याचे पाणी भरणारे बनतात

ਜਾ ਕਉ ਮਇਆ ਭਈ ਕਰਤਾਰ ॥੧॥
देवाने ज्याच्यावर आपले आशीर्वाद दिले आहेत ॥१॥

ਜਿਸਹਿ ਸਹਾਈ ਹੋਇ ਭਗਵਾਨ ॥
ज्याचा मदतनीस देव आहे

ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਉਆ ਕੈ ਸਰੰਜਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
त्याचे अनेक प्रयत्न यशस्वी होतात. ॥१॥रहाउ॥

ਕਰਤਾ ਰਾਖੈ ਕੀਤਾ ਕਉਨੁ ॥
जर देव एखाद्याचे रक्षण करतो तर दुसरा कोणताही प्राणी त्याचे नुकसान कसे करू शकतो?

ਕੀਰੀ ਜੀਤੋ ਸਗਲਾ ਭਵਨੁ ॥
त्याच्या कृपेने एका मुंगीनेही संपूर्ण जग जिंकले आहे

ਬੇਅੰਤ ਮਹਿਮਾ ਤਾ ਕੀ ਕੇਤਕ ਬਰਨ ॥
त्याचा महिमा अनंत आहे, त्याचे किती वर्णन करता येईल?

ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ਤਾ ਕੇ ਚਰਨ ॥੨॥
मी त्याच्या सुंदर चरणी स्वतःचे बलिदान देण्यास तयार आहे ॥२॥

ਤਿਨ ਹੀ ਕੀਆ ਜਪੁ ਤਪੁ ਧਿਆਨੁ ॥
तोच आहे ज्याने जप, तप आणि ध्यान केले आहे

ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀਆ ਤਿਨਿ ਦਾਨੁ ॥
त्याने अनेक प्रकारचे दान दिले आहे

ਭਗਤੁ ਸੋਈ ਕਲਿ ਮਹਿ ਪਰਵਾਨੁ ॥
कलियुगात फक्त तोच भक्त स्वीकारला जातो कलियुगात फक्त तोच भक्त स्वीकारला जातो

ਜਾ ਕਉ ਠਾਕੁਰਿ ਦੀਆ ਮਾਨੁ ॥੩॥
ज्याचा ठाकूरजींनी आदर केला आहे ॥३॥

ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਭਏ ਪ੍ਰਗਾਸ ॥
संतांना भेटून मला माझ्या मनात ज्ञान प्राप्त झाले आहे

ਸਹਜ ਸੂਖ ਆਸ ਨਿਵਾਸ ॥
नैसर्गिक आनंद प्राप्त झाला आहे, सर्व इच्छा पूर्ण झाल्या आहेत

ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਬਿਸਾਸ ॥
हे नानक! ज्याला परिपूर्ण सद्गुरुंनी श्रद्धा दिली आहे

ਨਾਨਕ ਹੋਏ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸ ॥੪॥੭॥੧੮॥
तो गुलामांचा गुलाम बनला आहे. ॥४॥७॥१८॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
रामकली महाला ५ ॥

ਦੋਸੁ ਨ ਦੀਜੈ ਕਾਹੂ ਲੋਗ ॥
हे जीवा, कोणालाही दोष देऊ नको

ਜੋ ਕਮਾਵਨੁ ਸੋਈ ਭੋਗ ॥
प्रत्यक्षात, तुम्ही जे काही चांगले किंवा वाईट कमवाल, ते तुम्हाला उपभोगावेच लागेल

ਆਪਨ ਕਰਮ ਆਪੇ ਹੀ ਬੰਧ ॥
तुमची स्वतःची कर्मेच तुमचे स्वतःचे बंधन आहेत आणि

ਆਵਨੁ ਜਾਵਨੁ ਮਾਇਆ ਧੰਧ ॥੧॥
जन्म आणि मृत्यू हा केवळ भ्रमाचा खेळ आहे. ॥ १॥

ਐਸੀ ਜਾਨੀ ਸੰਤ ਜਨੀ ॥
संतांकडून मला हे सत्य कळले आहे

ਪਰਗਾਸੁ ਭਇਆ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
परिपूर्ण गुरुंच्या शब्दांद्वारे माझ्या मनात ज्ञानाचा प्रकाश पसरला आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਤਨੁ ਧਨੁ ਕਲਤੁ ਮਿਥਿਆ ਬਿਸਥਾਰ ॥
शरीर, संपत्ती आणि स्त्री हे सर्व खोटे प्रचार आहेत

ਹੈਵਰ ਗੈਵਰ ਚਾਲਨਹਾਰ ॥
कुशल घोडे आणि हत्ती नाशवंत आहेत

ਰਾਜ ਰੰਗ ਰੂਪ ਸਭਿ ਕੂਰ ॥
राजेशाही रंग, शोभा आणि सौंदर्य सर्व खोटे आहेत

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਹੋਇ ਜਾਸੀ ਧੂਰ ॥੨॥
नामाशिवाय हे सर्व धूळ होईल. नामाशिवाय हे सर्व धूळ होईल

ਭਰਮਿ ਭੂਲੇ ਬਾਦਿ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥
गर्विष्ठ माणूस अनावश्यकपणे भ्रमात हरवला जातो

ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਰੇ ਸਗਲ ਪਸਾਰੀ ॥
हे सर्व स्प्रेड कोणासोबतही जात नाहीत

ਸੋਗ ਹਰਖ ਮਹਿ ਦੇਹ ਬਿਰਧਾਨੀ ॥
मानवी शरीर दुःख आणि आनंदात वृद्ध होते

ਸਾਕਤ ਇਵ ਹੀ ਕਰਤ ਬਿਹਾਨੀ ॥੩॥
शाक्ताने आपले आयुष्य फक्त हेच करण्यात घालवले आहे. ॥ ३ ॥

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਕਲਿ ਮਾਹਿ ॥
कलियुगात हरीचे नाव अमृत आहे आणि

ਏਹੁ ਨਿਧਾਨਾ ਸਾਧੂ ਪਾਹਿ ॥
आनंदाचा हा खजिना संत महात्मांजवळ आहे

ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਗੋਵਿਦੁ ਜਿਸੁ ਤੂਠਾ ॥
हे नानक! गुरु गोविंद त्याच्यावर प्रसन्न आहेत

ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਮਈਆ ਤਿਨ ਹੀ ਡੀਠਾ ॥੪॥੮॥੧੯॥
त्यानेच प्रत्येक हृदयात परमात्मा पाहिला आहे. ॥४॥८॥१९॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
रामकली महाला ५ ॥

ਪੰਚ ਸਬਦ ਤਹ ਪੂਰਨ ਨਾਦ ॥
सत्संगात पाच प्रकारचे शब्द सतत गुंजत राहतात

ਅਨਹਦ ਬਾਜੇ ਅਚਰਜ ਬਿਸਮਾਦ ॥
अतिशय विचित्र आणि अद्‌भुत अनहद आवाज असलेले एक वाद्य तिथे सतत वाजत राहते

ਕੇਲ ਕਰਹਿ ਸੰਤ ਹਰਿ ਲੋਗ ॥
हरीचे संत खेळ करतात

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ਨਿਰਜੋਗ ॥੧॥
तिथे पूर्णपणे अलिप्त परम ब्रह्मदेव राहतो. ॥१॥

ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਭਵਨ ॥
सत्संग हे नैसर्गिक आनंद आणि आनंदाचे घर आहे

ਸਾਧਸੰਗਿ ਬੈਸਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਤਹ ਰੋਗ ਸੋਗ ਨਹੀ ਜਨਮ ਮਰਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तिथेच बसून संत परमेश्वराची स्तुती करतात आणि तिथे रोग आणि दुःख राहत नाही आणि जन्म आणि मृत्यूपासून मुक्ती मिळते. ॥१॥रहाउ॥

ਊਹਾ ਸਿਮਰਹਿ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ॥
तिथे फक्त नाव आठवते, आणि

ਬਿਰਲੇ ਪਾਵਹਿ ਓਹੁ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ॥
शांती आणि आनंदाचे हे स्थान खूप कमी लोकांना मिळते

ਭੋਜਨੁ ਭਾਉ ਕੀਰਤਨ ਆਧਾਰੁ ॥
तिथे भक्तांची भक्ती हेच त्यांचे अन्न असते आणि हरीची स्तुती हा त्यांचा आधार असतो

ਨਿਹਚਲ ਆਸਨੁ ਬੇਸੁਮਾਰੁ ॥੨॥
त्या अचल स्थानाची कीर्ती अनंत आहे ॥२॥

ਡਿਗਿ ਨ ਡੋਲੈ ਕਤਹੂ ਨ ਧਾਵੈ ॥
ते ठिकाण कधीही पडत नाही किंवा हलत नाही आणि

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੋ ਇਹੁ ਮਹਲੁ ਪਾਵੈ ॥
केवळ गुरुच्या कृपेने, मनुष्य हे स्थान प्राप्त करतो

ਭ੍ਰਮ ਭੈ ਮੋਹ ਨ ਮਾਇਆ ਜਾਲ ॥
तिथे भक्तांना भीती, भ्रम आणि भ्रमाच्या जाळ्याचा त्रास होत नाही

ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਪ੍ਰਭੂ ਕਿਰਪਾਲ ॥੩॥
जे रिक्त समाधीत राहतात त्यांच्यावर परमेश्वर दयाळू होतो. ३ ॥

ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥
त्याला अंत नाही.

ਆਪੇ ਗੁਪਤੁ ਆਪੇ ਪਾਸਾਰੁ ॥
तो स्वतः गुप्त आहे आणि तो स्वतः जगात प्रकट होत आहे

ਜਾ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੁਆਦੁ ॥
हे नानक! ज्याच्या हृदयात हरीच्या नावाची चव जन्माला येते

ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ਨਾਨਕ ਬਿਸਮਾਦੁ ॥੪॥੯॥੨੦॥
इतकी अद्‌भुत चव वर्णन करता येत नाही. ॥४॥९॥२०॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
रामकली महाला ५ ॥

ਭੇਟਤ ਸੰਗਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਚਿਤਿ ਆਇਆ ॥
संतांना भेटल्यावर मला परमब्रह्माची आठवण झाली

ਸੰਗਤਿ ਕਰਤ ਸੰਤੋਖੁ ਮਨਿ ਪਾਇਆ ॥
त्याच्या सहवासाने मी माझ्या मनाला समाधान मिळवले आहे

ਸੰਤਹ ਚਰਨ ਮਾਥਾ ਮੇਰੋ ਪਉਤ ॥
माझे डोके संतांच्या चरणी नतमस्तक आहे आणि

ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਸੰਤਹ ਡੰਡਉਤ ॥੧॥
मी त्यांना अनेक वेळा नमस्कार करतो ॥१॥

ਇਹੁ ਮਨੁ ਸੰਤਨ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥
हे मन संतांना समर्पित आहे ॥

ਜਾ ਕੀ ਓਟ ਗਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਰਾਖੇ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ज्याच्या आश्रयाला येऊन मला खरा आनंद मिळाला आहे आणि त्याच्या दयाळूपणाने त्याने माझे रक्षण केले आहे ॥१॥रहाउ॥

ਸੰਤਹ ਚਰਣ ਧੋਇ ਧੋਇ ਪੀਵਾ ॥
मी संतांचे पाय धुत राहतो आणि पाणी पितो

ਸੰਤਹ ਦਰਸੁ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਜੀਵਾ ॥
त्यांचे दर्शन पाहूनच मला जीवन मिळत आहे

ਸੰਤਹ ਕੀ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਆਸ ॥
माझ्या मनात संतांवर आशा आहे आणि

ਸੰਤ ਹਮਾਰੀ ਨਿਰਮਲ ਰਾਸਿ ॥੨॥
त्यांची सेवा करणे हेच आमचे शुद्ध सार आहे. ॥२॥

ਸੰਤ ਹਮਾਰਾ ਰਾਖਿਆ ਪੜਦਾ ॥
संतांनी आपले रक्षण केले आहे, म्हणजेच त्यांनी आपले पाप झाकले आहेत

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੋਹਿ ਕਬਹੂ ਨ ਕੜਦਾ ॥
त्यांच्या कृपेने मी कधीही दुःखी होत नाही

ਸੰਤਹ ਸੰਗੁ ਦੀਆ ਕਿਰਪਾਲ ॥
दयाळू प्रभूने संतांना आधार दिला आहे आणि

ਸੰਤ ਸਹਾਈ ਭਏ ਦਇਆਲ ॥੩॥
दयाळू संत माझा मदतनीस झाला आहे. ॥ ३॥

ਸੁਰਤਿ ਮਤਿ ਬੁਧਿ ਪਰਗਾਸੁ ॥
आता अंतरात्म्यात बुद्धी आणि ज्ञानाचा प्रकाश आहे

ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ਅਪਾਰ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥
संत हे अत्यंत गंभीर असतात आणि सद्गुणांचे भांडार असतात आणि

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਗਲੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥
तो सर्व प्राणिमात्रांचा रक्षक आहे

ਨਾਨਕ ਸੰਤਹ ਦੇਖਿ ਨਿਹਾਲ ॥੪॥੧੦॥੨੧॥
संतांना पाहून नानक आनंदी झाले आहेत. ॥४॥१०॥२१॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
रामकली महाला ५ ॥

ਤੇਰੈ ਕਾਜਿ ਨ ਗ੍ਰਿਹੁ ਰਾਜੁ ਮਾਲੁ ॥
हे जीवा! घर, राज्य आणि संपत्ती तुझ्या कामाची नाही

ਤੇਰੈ ਕਾਜਿ ਨ ਬਿਖੈ ਜੰਜਾਲੁ ॥
मायेच्या विषाच्या या गुंतवणुकी तुला काही उपयोगाच्या नाहीत

ਇਸਟ ਮੀਤ ਜਾਣੁ ਸਭ ਛਲੈ ॥
जवळचे मित्रही कपटी असतात हे देखील समजून घ्या

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੰਗਿ ਤੇਰੈ ਚਲੈ ॥੧॥
फक्त हरीचे नाव तुझ्याबरोबर जाईल. ॥१॥

ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਣ ਗਾਇ ਲੇ ਮੀਤਾ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਤੇਰੀ ਲਾਜ ਰਹੈ ॥
हे माझ्या प्रिये! रामाच्या नावाचे गुणगान गा, हरीचे स्मरण करून तू तुझी प्रतिष्ठा वाचवशील

ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਜਮੁ ਕਛੁ ਨ ਕਹੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हरि चे सिमरन करून यम तुला त्रास देणार नाही. ॥१॥रहाउ॥

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਸਗਲ ਨਿਰਾਰਥ ਕਾਮ ॥
देवाच्या स्मरणाशिवाय सर्व कामे व्यर्थ आहेत

ਸੁਇਨਾ ਰੁਪਾ ਮਾਟੀ ਦਾਮ ॥
सोने, चांदी आणि रुपये हे धुळीसारखे आहेत

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਜਾਪਿ ਮਨ ਸੁਖਾ ॥
गुरुंच्या वचनांचा जप केल्यानेच मनाला आनंद मिळेल आणि

ਈਹਾ ਊਹਾ ਤੇਰੋ ਊਜਲ ਮੁਖਾ ॥੨॥
तुमचा चेहरा या जगात आणि परलोकातही तेजस्वी असेल । ॥२॥

ਕਰਿ ਕਰਿ ਥਾਕੇ ਵਡੇ ਵਡੇਰੇ ॥
तुमचे पूर्वजही सांसारिक व्यवहार करून कंटाळले आहेत

ਕਿਨ ਹੀ ਨ ਕੀਏ ਕਾਜ ਮਾਇਆ ਪੂਰੇ ॥
पण मायाने कोणाचेही काम पूर्ण केले नाही

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥
जो कोणी हरिचे नामस्मरण करतो

ਤਾ ਕੀ ਆਸਾ ਪੂਰਨ ਹੋਇ ॥੩॥
त्याच्या सर्व आशा पूर्ण होतात ॥ ३ ॥

ਹਰਿ ਭਗਤਨ ਕੋ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥
देवाच्या भक्तांना फक्त त्याचे नावच आधार असते आणि

ਸੰਤੀ ਜੀਤਾ ਜਨਮੁ ਅਪਾਰੁ ॥
केवळ संतांनीच मौल्यवान मानवी जन्म जिंकला आहे

ਹਰਿ ਸੰਤੁ ਕਰੇ ਸੋਈ ਪਰਵਾਣੁ ॥
हरीचा संत जे काही करतो ते स्वीकारले जाते

ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਤਾ ਕੈ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥੪॥੧੧॥੨੨॥
दास नानक फक्त त्या संतांसाठी स्वतःचे बलिदान देण्यास तयार आहेत. ॥ ४॥ ११॥ २२॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
रामकली महाला ५ ॥

ਸਿੰਚਹਿ ਦਰਬੁ ਦੇਹਿ ਦੁਖੁ ਲੋਗ ॥
तू लोकांना त्रास देतोस आणि भरपूर संपत्ती साठवतोस,अरे जीवा.

ਤੇਰੈ ਕਾਜਿ ਨ ਅਵਰਾ ਜੋਗ ॥
पण हे तुला काही उपयोगाचे होणार नाही; उलट ते इतरांच्या वापरासाठी येथेच राहील

ਕਰਿ ਅਹੰਕਾਰੁ ਹੋਇ ਵਰਤਹਿ ਅੰਧ ॥
तू खूप अहंकारी झाला आहेस. तू श्रीमंतीत आंधळा झाला आहेस

ਜਮ ਕੀ ਜੇਵੜੀ ਤੂ ਆਗੈ ਬੰਧ ॥੧॥
तुला यमाच्या फाशीत बांधले जाईल आणि पुढच्या जगात नेले जाईल ॥ १ ॥

ਛਾਡਿ ਵਿਡਾਣੀ ਤਾਤਿ ਮੂੜੇ ॥
अरे मूर्खा, इतरांचा हेवा करणे थांबव

ਈਹਾ ਬਸਨਾ ਰਾਤਿ ਮੂੜੇ ॥
तुम्हाला या जगात फक्त एका रात्रीसाठी राहायचे आहे

ਮਾਇਆ ਕੇ ਮਾਤੇ ਤੈ ਉਠਿ ਚਲਨਾ ॥
उठा आणि आईच्या आईवरून चालत जा. अरे मायेच्या दारूड्या, तुला एक दिवस इथून निघून जावेच लागेल

ਰਾਚਿ ਰਹਿਓ ਤੂ ਸੰਗਿ ਸੁਪਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

तुम्ही स्वप्नात रमून जात आहात. ॥१॥रहाउ॥

ਬਾਲ ਬਿਵਸਥਾ ਬਾਰਿਕੁ ਅੰਧ ॥

बालपणी मूल अज्ञानी असते आणि

ਭਰਿ ਜੋਬਨਿ ਲਾਗਾ ਦੁਰਗੰਧ ॥

तारुण्यात तो दुर्गुणांमध्ये गुंततो

ਤ੍ਰਿਤੀਅ ਬਿਵਸਥਾ ਸਿੰਚੇ ਮਾਇ ॥
आयुष्याच्या तिसऱ्या टप्प्यात तो संपत्ती जमा करतो आणि

ਬਿਰਧਿ ਭਇਆ ਛੋਡਿ ਚਲਿਓ ਪਛੁਤਾਇ ॥੨॥
म्हातारा झाल्यावर तो सर्वस्व, संपत्ती इत्यादी मागे सोडून पश्चात्तापाने येथून निघून जातो. ॥२॥

ਚਿਰੰਕਾਲ ਪਾਈ ਦ੍ਰੁਲਭ ਦੇਹ ॥
प्राचीन काळापासून आत्म्याला दुर्मिळ मानवी शरीर मिळाले आहे

ਨਾਮ ਬਿਹੂਣੀ ਹੋਈ ਖੇਹ ॥
पण नामहीन शरीर धूळ होते.

ਪਸੂ ਪਰੇਤ ਮੁਗਧ ਤੇ ਬੁਰੀ ॥
हा मूर्ख प्राणी आणि भूतांपेक्षाही वाईट आहे

ਤਿਸਹਿ ਨ ਬੂਝੈ ਜਿਨਿ ਏਹ ਸਿਰੀ ॥੩॥
जर तुम्हाला ते निर्माण करणाऱ्याला समजले नाही. ॥३॥

ਸੁਣਿ ਕਰਤਾਰ ਗੋਵਿੰਦ ਗੋਪਾਲ ॥
हे निर्माणकर्ता! हे गोविंद गोपाळ, आमची विनंती ऐक

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਸਦਾ ਕਿਰਪਾਲ ॥
तू गरिबांवर दयाळू आहेस आणि नेहमीच दयाळू घर आहेस

ਤੁਮਹਿ ਛਡਾਵਹੁ ਛੁਟਕਹਿ ਬੰਧ ॥
तुम्ही आम्हाला सोडाल तेव्हाच आमचे बंध सुटतील

ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਵਹੁ ਨਾਨਕ ਜਗ ਅੰਧ ॥੪॥੧੨॥੨੩॥
नानक म्हणतात की हे देवा, हे जग आंधळे आहे, आम्हाला क्षमा करा आणि आम्हाला तुमच्याशी जोडा. ॥४॥ १२॥ २३॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
रामकली महाला ५ ॥

ਕਰਿ ਸੰਜੋਗੁ ਬਨਾਈ ਕਾਛਿ ॥
देवाने पाच महाभूतांचे मिश्रण करून हे शरीर निर्माण केले आहे

ਤਿਸੁ ਸੰਗਿ ਰਹਿਓ ਇਆਨਾ ਰਾਚਿ ॥
पण मूर्ख प्राणी त्यातच मग्न होतो

ਪ੍ਰਤਿਪਾਰੈ ਨਿਤ ਸਾਰਿ ਸਮਾਰੈ ॥
तो दररोज त्याचे पालनपोषण आणि काळजी घेतो

ਅੰਤ ਕੀ ਬਾਰ ਊਠਿ ਸਿਧਾਰੈ ॥੧॥
पण शेवटच्या क्षणी तो हे शरीर सोडून निघून जातो ॥१॥

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਸਭੁ ਝੂਠੁ ਪਰਾਨੀ ॥
हे जीवा! नावाशिवाय सगळं खोटं आहे

ਗੋਵਿਦ ਭਜਨ ਬਿਨੁ ਅਵਰ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ਤੇ ਸਭਿ ਮਾਇਆ ਮੂਠੁ ਪਰਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
गोविंदाच्या पूजेशिवाय, सांसारिक गोष्टींमध्ये मग्न असलेले सर्व प्राणी मायेने फसवले आहेत. ॥१॥रहाउ॥

ਤੀਰਥ ਨਾਇ ਨ ਉਤਰਸਿ ਮੈਲੁ ॥
पवित्र ठिकाणी स्नान करूनही मनाची घाण निघत नाही आणि

ਕਰਮ ਧਰਮ ਸਭਿ ਹਉਮੈ ਫੈਲੁ ॥
सर्व धार्मिक कृत्ये अहंकाराचा प्रसार आहेत

ਲੋਕ ਪਚਾਰੈ ਗਤਿ ਨਹੀ ਹੋਇ ॥
लोकांना दाखवून प्रगती होत नाही आणि

ਨਾਮ ਬਿਹੂਣੇ ਚਲਸਹਿ ਰੋਇ ॥੨॥
तो अनामिक प्राणी रडत येथून निघून जातो ॥ २॥

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨ ਟੂਟਸਿ ਪਟਲ ॥
हरीच्या नावाशिवाय अहंकाराचे दरवाजे तुटत नाहीत

ਸੋਧੇ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਗਲ ॥
मी सर्व शास्त्रांचे आणि स्मृतींचे सखोल विश्लेषण केले आहे

ਸੋ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਜਪਾਏ ॥
जो स्वतः देवाकडून जप करून घेतो त्याचेच नाव जपतो

ਸਗਲ ਫਲਾ ਸੇ ਸੂਖਿ ਸਮਾਏ ॥੩॥
अशाप्रकारे, सर्व फळे मिळाल्यानंतरही जीव आनंदी राहतो ॥३॥

ਰਾਖਨਹਾਰੇ ਰਾਖਹੁ ਆਪਿ ॥
हे जगाचे रक्षणकर्ता, कृपया आमचे रक्षण करा

ਸਗਲ ਸੁਖਾ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਰੈ ਹਾਥਿ ॥
हे प्रभू! जीवनातील सर्व सुख तुझ्या हाती आहे

ਜਿਤੁ ਲਾਵਹਿ ਤਿਤੁ ਲਾਗਹ ਸੁਆਮੀ ॥
हे परमेश्वरा! तू आम्हाला जिथे ठेवतोस तिथे आम्ही जोडले जातो

ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੪॥੧੩॥੨੪॥
हे नानक! माझा प्रभु सर्वज्ञ आहे. ॥४॥१३॥२४॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
रामकली महाला ५ ॥

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੋਈ ਸੁਖੁ ਜਾਨਾ ॥
देव जे काही करतो ते आनंद मानले जाते

ਮਨੁ ਅਸਮਝੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਤੀਆਨਾ ॥
अज्ञानी मन चांगल्या लोकांच्या संगतीत आनंदी झाले आहे

ਡੋਲਨ ਤੇ ਚੂਕਾ ਠਹਰਾਇਆ ॥
आता ते डोलत नाही पण स्थिर झाले आहे

ਸਤਿ ਮਾਹਿ ਲੇ ਸਤਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧॥
सत्याचे चिंतन करून, हे मन सत्यातच विलीन झाले आहे. ॥१॥

ਦੂਖੁ ਗਇਆ ਸਭੁ ਰੋਗੁ ਗਇਆ ॥
माझे सर्व दुःख आणि आजार दूर झाले आहेत

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਆਗਿਆ ਮਨ ਮਹਿ ਮਾਨੀ ਮਹਾ ਪੁਰਖ ਕਾ ਸੰਗੁ ਭਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मी माझ्या हृदयात परमेश्वराच्या आज्ञेचे पालन केल्यामुळे, मला महापुरुषांचा पाठिंबा देखील मिळाला आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਸਗਲ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸਰਬ ਨਿਰਮਲਾ ॥
सर्व कामे शुद्ध झाली आहेत आणि सर्व काही शुद्ध झाले आहे

ਜੋ ਵਰਤਾਏ ਸੋਈ ਭਲਾ ॥
देव जे काही करतो ते माझ्यासाठी चांगलेच असते

ਜਹ ਰਾਖੈ ਸੋਈ ਮੁਕਤਿ ਥਾਨੁ ॥
तो मला जिथे ठेवतो तिथे ते तारणाचे ठिकाण आहे

ਜੋ ਜਪਾਏ ਸੋਈ ਨਾਮੁ ॥੨॥
तो जे काही जपतो ते त्याचे नाव आहे. ॥ २॥

ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਜਹ ਸਾਧ ਪਗ ਧਰਹਿ ॥
ज्या ठिकाणी संत पाऊल ठेवतात ते अठ्ठासष्ट तीर्थस्थळ बनते

ਤਹ ਬੈਕੁੰਠੁ ਜਹ ਨਾਮੁ ਉਚਰਹਿ ॥
जिथे जिथे भगवान त्यांचे नाव घेतात, ते ठिकाण वैकुंठ बनते

ਸਰਬ ਅਨੰਦ ਜਬ ਦਰਸਨੁ ਪਾਈਐ ॥
जेव्हा एखाद्याला त्याचे दर्शन मिळते तेव्हा त्याला अपार आनंद मिळतो

ਰਾਮ ਗੁਣਾ ਨਿਤ ਨਿਤ ਹਰਿ ਗਾਈਐ ॥੩॥
तो नेहमीच भगवान श्रीरामांचे गुणगान गातो. ॥३॥

ਆਪੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਹਿਆ ਬਿਆਪਿ ॥
त्या दयाळू आणि सत्यवान माणसाचा महिमा जगभर पसरलेला आहे

ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ਪਰਗਟ ਪਰਤਾਪ ॥
सर्वव्यापी असलेला देव.

ਕਪਟ ਖੁਲਾਨੇ ਭ੍ਰਮ ਨਾਠੇ ਦੂਰੇ ॥
मनाचे सर्व दरवाजे उघडले आहेत आणि सर्व भ्रम नाहीसे झाले आहेत

ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਪੂਰੇ ॥੪॥੧੪॥੨੫॥
जेव्हा नानक परिपूर्ण गुरुंना भेटले ॥४॥१४॥२५॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
रामकली महाला ५ ॥

ਕੋਟਿ ਜਾਪ ਤਾਪ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥
त्याला लाखो जप तपस्येचे फळ मिळते

ਰਿਧਿ ਬੁਧਿ ਸਿਧਿ ਸੁਰ ਗਿਆਨ ॥
त्याला रिद्धी, सिद्धी, बुद्धिमत्ता आणि दिव्य ज्ञान मिळते आणि

ਅਨਿਕ ਰੂਪ ਰੰਗ ਭੋਗ ਰਸੈ ॥
तो विविध प्रकारची रूपे, रंग आणि सुखांचा आनंद घेत राहतो

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਨਿਮਖ ਰਿਦੈ ਵਸੈ ॥੧॥
ज्या गुरुमुखाच्या हृदयात नाम क्षणभर राहते. ॥१॥

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥
हरिच्या नावाची अशी कीर्ती आहे

ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ज्याची किंमत मोजता येत नाही ॥१॥रहाउ॥

ਸੂਰਬੀਰ ਧੀਰਜ ਮਤਿ ਪੂਰਾ ॥
तो माणूस शूर, धीरवान आणि बुद्धिमान आहे

ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਧੁਨਿ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰਾ ॥
सहज समाधीमध्ये तो अनहद ध्वनी ऐकतो आणि खूप गंभीर होतो

ਸਦਾ ਮੁਕਤੁ ਤਾ ਕੇ ਪੂਰੇ ਕਾਮ ॥
तो नेहमीच बंधनांपासून मुक्त असतो आणि त्याची सर्व कामे पूर्ण होतात

ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਵਸੈ ਹਰਿ ਨਾਮ ॥੨॥
ज्याच्या हृदयात हरिचे नाव राहते ॥२॥

ਸਗਲ ਸੂਖ ਆਨੰਦ ਅਰੋਗ ॥
त्याला सर्व सुख आणि आनंद मिळतो आणि तो निरोगी राहतो

ਸਮਦਰਸੀ ਪੂਰਨ ਨਿਰਜੋਗ ॥
तो अलिप्त आहे आणि त्याची समान दृष्टी आहे

ਆਇ ਨ ਜਾਇ ਡੋਲੈ ਕਤ ਨਾਹੀ ॥
त्याचे जन्म-मृत्यूचे चक्र संपते आणि तो कधीही मार्गभ्रष्ट होत नाही

ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥੩॥
ज्याच्या मनात नाव स्थिरावते. ॥ ३॥

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਗੁੋਪਾਲ ਗੋੁਵਿੰਦ ॥
दीनदयाळ गोविंद गोपाळ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਪੀਐ ਉਤਰੈ ਚਿੰਦ ॥
गुरु बनून या मंत्राचा जप केल्याने सर्व चिंता नाहीशा होतात

ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਨਾਮੁ ॥
नानक यांना गुरूंनी हरि हे नाव दिले आहे

ਸੰਤਨ ਕੀ ਟਹਲ ਸੰਤ ਕਾ ਕਾਮੁ ॥੪॥੧੫॥੨੬॥
आता तो संतांची सेवा करण्यात आणि त्यांचे कार्य करण्यात मग्न राहतो. ॥४॥१५॥२६॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
रामकली महाला ५ ॥

ਬੀਜ ਮੰਤ੍ਰੁ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਉ ॥
हरि कीर्तनु बीज मंत्र गा.

ਆਗੈ ਮਿਲੀ ਨਿਥਾਵੇ ਥਾਉ ॥
यामुळे असहाय्य लोकांनाही पुढील जगात आधार मिळतो

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਚਰਣੀ ਲਾਗੁ ॥
परिपूर्ण गुरुंच्या चरणांना स्पर्श करून

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਸੋਇਆ ਜਾਗੁ ॥੧॥
अनेक जन्मांपासून झोपलेले मन जागे होते ॥१॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਾਪੁ ਜਪਲਾ ॥
ज्याने हरी नामाचा जप केला आहे

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਿਰਦੈ ਵਾਸੈ ਭਉਜਲੁ ਪਾਰਿ ਪਰਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
गुरुकृपेने तो तिच्या हृदयात स्थायिक झाला आहे आणि तिने मृत्युसागर पार केला आहे.
॥१॥रहाउ॥

ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਧਿਆਇ ਮਨ ਅਟਲ ॥
हे मन! नामाचे भांडार अढळ आहे

ਤਾ ਛੂਟਹਿ ਮਾਇਆ ਕੇ ਪਟਲ ॥
त्याचे ध्यान केल्याने, मायेच्या बंधनातून मुक्तता मिळते

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪੀਉ ॥
गुरुचे शब्द अमृतासारखे असतात. गुरुचे शब्द अमृतासारखे असतात

ਤਾ ਤੇਰਾ ਹੋਇ ਨਿਰਮਲ ਜੀਉ ॥੨॥
हे पिऊन तुमचे हृदय शुद्ध होईल ॥२॥

ਸੋਧਤ ਸੋਧਤ ਸੋਧਿ ਬੀਚਾਰਾ ॥

शोधत, शोधत, शोधत, मी असा निष्कर्ष काढला आहे की

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਨਹੀ ਛੁਟਕਾਰਾ ॥

हरिभक्तीशिवाय मोक्ष नाही

ਸੋ ਹਰਿ ਭਜਨੁ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥

म्हणून साधूंच्या संगतीत हरिचे भजन करावे

ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਾਪੈ ਹਰਿ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥੩॥

अशा प्रकारे मन आणि शरीर हरीच्या रंगात लीन होतात ॥३॥

ਛੋਡਿ ਸਿਆਣਪ ਬਹੁ ਚਤੁਰਾਈ ॥

तुमची बुद्धिमत्ता आणि हुशारी सोडा

ਮਨ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਵੈ ਜਾਇ ਨ ਕਾਈ ॥

हे मना! हरीच्या नावाशिवाय पापांची घाण दूर होत नाही

ਦਇਆ ਧਾਰੀ ਗੋਵਿਦ ਗੁੋਸਾਈ ॥

हे नानक! देवाने माझ्यावर दया केली आहे

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਟੇਕ ਟਿਕਾਈ ॥੪॥੧੬॥੨੭॥

म्हणूनच मी फक्त हरिच्या नावाचा आधार घेतला आहे ॥४॥१६॥२७॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

रामकली महाला ५ ॥

ਸੰਤ ਕੈ ਸੰਗਿ ਰਾਮ ਰੰਗ ਕੇਲ ॥

संतांच्या सहवासात रामाच्या रंगांनी खेळणारा

ਆਗੈ ਜਮ ਸਿਉ ਹੋਇ ਨ ਮੇਲ ॥

तो पुढच्या जगात यमाला भेटणार नाही

ਅਹੰਬੁਧਿ ਕਾ ਭਇਆ ਬਿਨਾਸ ॥
त्याची स्वतःची भावना नष्ट झाली आहे आणि

ਦੁਰਮਤਿ ਹੋਈ ਸਗਲੀ ਨਾਸ ॥੧॥
सर्व वाईट विचार देखील नष्ट होतात. ॥१॥

ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਣ ਗਾਇ ਪੰਡਿਤ ॥
हे पंडित राम! नामाचे गा

ਕਰਮ ਕਾਂਡ ਅਹੰਕਾਰੁ ਨ ਕਾਜੈ ਕੁਸਲ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਹਿ ਪੰਡਿਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
कर्मकांड आणि तुमचा अहंकार काही उपयोगाचा नाही, रामाची स्तुती करून तुम्ही आनंदाने मोक्ष मिळवाल. ॥१॥रहाउ॥

ਹਰਿ ਕਾ ਜਸੁ ਨਿਧਿ ਲੀਆ ਲਾਭ ॥
हरिची कीर्ती ही त्याच्या लाभासाठी आनंदाचा खजिना आहे

ਪੂਰਨ ਭਏ ਮਨੋਰਥ ਸਾਭ ॥
त्याच्या सर्व इच्छा पूर्ण झाल्या आहेत

ਦੁਖੁ ਨਾਠਾ ਸੁਖੁ ਘਰ ਮਹਿ ਆਇਆ ॥
त्याचे दुःख दूर झाले आहे आणि त्याच्या हृदयात आनंद आला आहे

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਮਲੁ ਬਿਗਸਾਇਆ ॥੨॥
संतांच्या कृपेने त्याचे हृदय कमळात फुलले आहे

ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਜਿਨਿ ਪਾਇਆ ਦਾਨੁ ॥
ज्याला नामरूपी रत्नाची देणगी मिळाली आहे

ਤਿਸੁ ਜਨ ਹੋਏ ਸਗਲ ਨਿਧਾਨ ॥
त्याने सर्व खजिना मिळवले आहेत

ਸੰਤੋਖੁ ਆਇਆ ਮਨਿ ਪੂਰਾ ਪਾਇ ॥
पूर्ण समाधान त्याच्या मनात आले आणि

ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਮਾਗਨ ਕਾਹੇ ਜਾਇ ॥੩॥
मग तो पुन्हा पुन्हा कोणाकडून मागण्यासाठी जात नाही. ॥३॥

ਹਰਿ ਕੀ ਕਥਾ ਸੁਨਤ ਪਵਿਤ ॥
हरिच्या कथा ऐकून मन शुद्ध होते

ਜਿਹਵਾ ਬਕਤ ਪਾਈ ਗਤਿ ਮਤਿ ॥
स्तुती करणारा आत्मा गतिमान होतो

ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ਜਿਸੁ ਰਿਦੈ ਵਸਾਈ ॥
म्हणून ज्याने हे आपल्या हृदयात ठेवले आहे तो स्वीकारला जातो आणि

ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਊਤਮ ਭਾਈ ॥੪॥੧੭॥੨੮॥
तो माणूस सर्वोत्तम झाला. ॥४॥१७॥२८॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
रामकली महाला ५ ॥

ਗਹੁ ਕਰਿ ਪਕਰੀ ਨ ਆਈ ਹਾਥਿ ॥
माया काळजीपूर्वक पकडली तरी ती कोणाच्याही हाती लागत नाही

ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰੀ ਚਾਲੀ ਨਹੀ ਸਾਥਿ ॥
जरी तुम्ही ते प्रेम केले तरी ते तुम्हाला साथ देत नाही

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਉ ਤਿਆਗਿ ਦਈ ॥
हे नानक! जेव्हा ते सोडून दिले जाते तेव्हा.

ਤਬ ਓਹ ਚਰਣੀ ਆਇ ਪਈ ॥੧॥
मग ती माझ्या पायाजवळ येते. ॥१॥

ਸੁਣਿ ਸੰਤਹੁ ਨਿਰਮਲ ਬੀਚਾਰ ॥
हे सज्जनांनो! हे शुद्ध विचार ऐका

ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਗਤਿ ਨਹੀ ਕਾਈ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟਤ ਉਧਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
रामाच्या नावाशिवाय कोणीही प्रगती करू शकत नाही; परिपूर्ण गुरुला भेटून मोक्ष मिळवता येतो. ॥१॥रहाउ॥

ਜਬ ਉਸ ਕਉ ਕੋਈ ਦੇਵੈ ਮਾਨੁ ॥
जेव्हा एखादी व्यक्ती मायाबद्दल आदर दाखवते तेव्हा

ਤਬ ਆਪਸ ਊਪਰਿ ਰਖੈ ਗੁਮਾਨੁ ॥
तिला स्वतःचा खूप अभिमान आहे

ਜਬ ਉਸ ਕਉ ਕੋਈ ਮਨਿ ਪਰਹਰੈ ॥
जेव्हा कोणी त्याला त्याच्या मनातून काढून टाकते

ਤਬ ਓਹ ਸੇਵਕਿ ਸੇਵਾ ਕਰੈ ॥੨॥
मग ती त्याची दासी म्हणून सेवा करते. ॥२॥

ਮੁਖਿ ਬੇਰਾਵੈ ਅੰਤਿ ਠਗਾਵੈ ॥
ती त्या पुरूषाला गोड बोलून आकर्षित करते पण शेवटी ती त्याला फसवते

ਇਕਤੁ ਠਉਰ ਓਹ ਕਹੀ ਨ ਸਮਾਵੈ ॥
ते कुठेही एकाच ठिकाणी राहत नाही

ਉਨਿ ਮੋਹੇ ਬਹੁਤੇ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ॥
त्याने विश्वातील अनेक सजीवांना मोहित केले आहे

ਰਾਮ ਜਨੀ ਕੀਨੀ ਖੰਡ ਖੰਡ ॥੩॥
पण रामभक्तांनी त्याचे तुकडे तुकडे केले आहेत. ॥ ३ ॥

ਜੋ ਮਾਗੈ ਸੋ ਭੂਖਾ ਰਹੈ ॥
जो संपत्ती मागतो तो भुकेला राहतो

ਇਸੁ ਸੰਗਿ ਰਾਚੈ ਸੁ ਕਛੂ ਨ ਲਹੈ ॥
जो यात मग्न राहतो त्याला काहीही मिळत नाही

ਇਸਹਿ ਤਿਆਗਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਕਰੈ ॥
हे नानक! जो हे सोडून देतो आणि खऱ्यांचा संग ठेवतो

ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਨਕ ਓਹੁ ਤਰੈ ॥੪॥੧੮॥੨੯॥
तो भाग्यवान मुक्त झाला आहे. ॥ ॥ ४॥ १८॥ २९॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
रामकली महाला ५ ॥

ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਸਰਬ ਮਹਿ ਪੇਖੁ ॥
सर्व प्राण्यांमध्ये रामाचे रूप पहा

ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਪ੍ਰਭ ਏਕੁ ॥
फक्त एकच परमेश्वर सर्वत्र उपस्थित आहे

ਰਤਨੁ ਅਮੋਲੁ ਰਿਦੇ ਮਹਿ ਜਾਨੁ ॥
तुमच्या हृदयातील त्या अमूल्य रत्नाचा विचार करा आणि

ਅਪਨੀ ਵਸਤੁ ਤੂ ਆਪਿ ਪਛਾਨੁ ॥੧॥
तुझ्या मनातल्या गोष्टीला ओळख ॥१॥

ਪੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸੰਤਨ ਪਰਸਾਦਿ ॥
संतांच्या कृपेने, नामाचे अमृत प्या

ਵਡੇ ਭਾਗ ਹੋਵਹਿ ਤਉ ਪਾਈਐ ਬਿਨੁ ਜਿਹਵਾ ਕਿਆ ਜਾਣੈ ਸੁਆਦੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जर एखाद्याचे भाग्य चांगले असेल तरच ते मिळू शकते आणि जिभेने चाखल्याशिवाय त्याची चव कशी कळेल? ॥१॥रहाउ॥

ਅਠ ਦਸ ਬੇਦ ਸੁਨੇ ਕਹ ਡੋਰਾ ॥
अठरा पुराणे आणि चार वेद ऐकल्यानंतरही माणूस बहिरा राहतो

ਕੋਟਿ ਪ੍ਰਗਾਸ ਨ ਦਿਸੈ ਅੰਧੇਰਾ ॥
लाखो सूर्यांचा प्रकाश असला तरी, आंधळ्या व्यक्तीला फक्त अंधारच दिसतो

ਪਸੁ ਪਰੀਤਿ ਘਾਸ ਸੰਗਿ ਰਚੈ ॥
प्राण्यांना गवत आवडते आणि ते त्यातच रमून जातात

ਜਿਸੁ ਨਹੀ ਬੁਝਾਵੈ ਸੋ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਬੁਝੈ ॥੨॥
ज्याला ज्ञान नाही, तो कोणत्या पद्धतीने समजू शकेल? ॥ २ ॥

ਜਾਨਣਹਾਰੁ ਰਹਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਨਿ ॥
सर्वज्ञ परमेश्वर सर्वकाही जाणतो आणि

ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਭਗਤਨ ਸੰਗਾਨਿ ॥
एखाद्या कापडाप्रमाणे, तो पूर्णपणे भक्तांसोबत राहतो

ਬਿਗਸਿ ਬਿਗਸਿ ਅਪੁਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਗਾਵਹਿ ॥
हे नानक जे आनंदाने आपल्या परमेश्वराचे गुणगान गातात

ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਜਮ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵਹਿ ॥੩॥੧੯॥੩੦॥
मृत्युचे दूतही त्याच्या जवळ येत नाहीत. ॥३॥१९॥३०॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
रामकली महाला ५ ॥

ਦੀਨੋ ਨਾਮੁ ਕੀਓ ਪਵਿਤੁ ॥
सद्गुरुंनी मला नाव देऊन शुद्ध केले आहे

ਹਰਿ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ਨਿਰਾਸ ਇਹ ਬਿਤੁ ॥
हरि नामाच्या रूपातील संपत्ती ही माझी निशाणी आहे आणि मी मायेत निराश आहे

ਕਾਟੀ ਬੰਧਿ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਲਾਏ ॥
त्याने माझे बंधन तोडून मला हरीच्या सेवेत ठेवले आहे

ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਰਾਮ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥੧॥
आता मी हरिची पूजा करतो आणि त्याचे गुणगान गातो ॥१॥

ਬਾਜੇ ਅਨਹਦ ਬਾਜਾ ॥
अखंड ध्वनीचे वाद्य मनात वाजत आहे

ਰਸਕਿ ਰਸਕਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਹਰਿ ਜਨ ਅਪਨੈ ਗੁਰਦੇਵਿ ਨਿਵਾਜਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

हरीचे भक्त मोठ्या आनंदाने त्याची स्तुती करत आहेत आणि गुरुदेवांनी त्यांना महानता बहाल केली आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਆਇ ਬਨਿਓ ਪੂਰਬਲਾ ਭਾਗੁ ॥

पूर्वेचे भाग्य उंचावले आहे आणि

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਸੋਇਆ ਜਾਗੁ ॥

अनेक जन्मांपासून झोपलेले मन जागे झाले आहे

ਗਈ ਗਿਲਾਨਿ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥

संतांच्या सहवासात, माझा इतरांबद्दलचा द्वेष नाहीसा झाला आहे

ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਾਤੋ ਹਰਿ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥੨॥

आता मन आणि शरीर हरीच्या रंगात रमून जातात

ਰਾਖੇ ਰਾਖਨਹਾਰ ਦਇਆਲ ॥

रक्षक देवाने आपले रक्षण केले आहे

ਨਾ ਕਿਛੁ ਸੇਵਾ ਨਾ ਕਿਛੁ ਘਾਲ ॥

सेवा नाही आणि साधना नाही

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨੀ ਦਇਆ ॥

परमेश्वराने त्याच्या कृपेने माझ्यावर दया केली आहे आणि

ਬੂਡਤ ਦੁਖ ਮਹਿ ਕਾਢਿ ਲਇਆ ॥੩॥

तू मला दुःखाच्या सागरातून बाहेर काढलेस. ॥ ३॥

ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਉਪਜਿਓ ਮਨ ਮਹਿ ਚਾਉ ॥

देवाची महानता ऐकून माझे मन उत्सुक झाले आहे

ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥

म्हणूनच मी आठ तास हरीचे गुणगान गातो

ਗਾਵਤ ਗਾਵਤ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥
त्याचे गुणगान करून आपण परम मोक्ष प्राप्त केला आहे

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੪॥੨੦॥੩੧॥
हे नानक, गुरुंच्या कृपेने, मी स्वतःला फक्त देवाला समर्पित केले आहे. ॥ ४ ॥ २० ॥ ३१ ॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
रामकली महाला ५ ॥

ਕਉਡੀ ਬਦਲੈ ਤਿਆਗੈ ਰਤਨੁ ॥
मूर्ख माणूस काही शंखांच्या बदल्यात नामाचे अमूल्य रत्न सोडून देतो

ਛੋਡਿ ਜਾਇ ਤਾਹੂ ਕਾ ਜਤਨੁ ॥
ताहूचा प्रयत्न सोडा. तो त्याला सोडून जाणारी माया मिळवण्याचा प्रयत्न करतो

ਸੋ ਸੰਚੈ ਜੋ ਹੋਛੀ ਬਾਤ ॥
तो जे क्षुल्लक आहे ते गोळा करतो

ਮਾਇਆ ਮੋਹਿਆ ਟੇਢਉ ਜਾਤ ॥੧॥
मायेच्या आसक्तीमुळे, जीव वाकड्या मार्गावर चालतो. ॥१॥

ਅਭਾਗੇ ਤੈ ਲਾਜ ਨਾਹੀ ॥
अरे दुर्दैवी, तुला लाज वाटत नाही का?

ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸਰੁ ਹਰਿ ਨ ਚੇਤਿਓ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
पूर्ण देव, जो आनंदाचा सागर आहे, तू त्याला कधीच तुझ्या मनात आठवले नाहीस. ॥१॥रहाउ॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਕਉਰਾ ਬਿਖਿਆ ਮੀਠੀ ॥
नामाचे अमृत त्याला कडू वाटते आणि भ्रमाचे विष त्याला गोड लागते

ਸਾਕਤ ਕੀ ਬਿਧਿ ਨੈਨਹੁ ਡੀਠੀ ॥
मी माझ्या स्वतःच्या डोळ्यांनी शाक्ताची ही अवस्था पाहिली आहे

ਕੂੜਿ ਕਪਟਿ ਅਹੰਕਾਰਿ ਰੀਝਾਨਾ ॥
तो खोटेपणा, कपट आणि अहंकारात मग्न राहतो, पण

ਨਾਮੁ ਸੁਨਤ ਜਨੁ ਬਿਛੂਅ ਡਸਾਨਾ ॥੨॥
देवाचे नाव ऐकल्यावर असे वाटते की एखाद्याला विंचूने चावले आहे. देवाचे नाव ऐकल्यावर असे वाटते की एखाद्याला विंचूने चावले आहे. ॥२॥

ਮਾਇਆ ਕਾਰਣਿ ਸਦ ਹੀ ਝੂਰੈ ॥
तो नेहमीच मायेमुळे चिंतेत असतो, पण

ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਕਬਹਿ ਨ ਉਸਤਤਿ ਕਰੈ ॥
मी कधीही माझ्या मनाने आणि तोंडाने देवाची स्तुती करत नाही

ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦਾਤਾਰੁ ॥
जो निर्भय, निरंकार आणि सर्वांना देणारा आहे

ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਕਰੈ ਗਵਾਰੁ ॥੩॥
तो अशिक्षित माणूस कधीच तिच्यावर प्रेम करत नाही. ॥ ३ ॥

ਸਭ ਸਾਹਾ ਸਿਰਿ ਸਾਚਾ ਸਾਹੁ ॥
सर्व राजांमध्ये देव खरा राजा आहे आणि

ਵੇਮੁਹਤਾਜੁ ਪੂਰਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ॥
तो पूर्ण राजा आणि निश्चिंत आहे.

ਮੋਹ ਮਗਨ ਲਪਟਿਓ ਭ੍ਰਮ ਗਿਰਹ ॥
आत्मा मायेच्या मोहजाळेत अडकलेला राहतो आणि सूर्याभोवती फिरणाऱ्या ग्रहांप्रमाणे भटकत राहतो

ਨਾਨਕ ਤਰੀਐ ਤੇਰੀ ਮਿਹਰ ॥੪॥੨੧॥੩੨॥
नानक म्हणतात, हे देवा! केवळ तुझ्या कृपेनेच आपण अस्तित्वाचा हा महासागर पार करू शकतो. ॥ ४॥ २१॥ ३२॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
रामकली महाला ५ ॥

ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਜਪਉ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥
रात्रंदिवस हरिनामाचा जप करा

ਆਗੈ ਦਰਗਹ ਪਾਵਉ ਥਾਉ ॥
अशाप्रकारे, भविष्यात तुम्हाला प्रभूच्या दरबारात स्थान मिळेल

ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਨ ਹੋਵੀ ਸੋਗੁ ॥
मग नेहमीच आनंद असेल आणि कधीही दुःख किंवा चिंता राहणार नाही

ਕਬਹੂ ਨ ਬਿਆਪੈ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ॥੧॥
अहंकाराचा आजारही तुम्हाला कधीच प्रभावित करणार नाही. ॥१॥

ਖੋਜਹੁ ਸੰਤਹੁ ਹਰਿ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ॥
हे भक्तांनो! ब्रह्मज्ञानाचा शोध घ्या

ਬਿਸਮਨ ਬਿਸਮ ਭਏ ਬਿਸਮਾਦਾ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵਹਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪਰਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हरिचा महिमा पाहून मोठे आश्चर्य वाटते. हे संवेदनांनो, हरीच्या स्मरणाने परमगतीची प्राप्ती होते. ॥१॥रहाउ॥

ਗਨਿ ਮਿਨਿ ਦੇਖਹੁ ਸਗਲ ਬੀਚਾਰਿ ॥
तुम्ही या गोष्टीचा काळजीपूर्वक विचार करू शकता आणि पाहू शकता

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕੋ ਸਕੈ ਨ ਤਾਰਿ ॥
नामाशिवाय कोणीही या जगाच्या महासागरातून पार होऊ शकत नाही

ਸਗਲ ਉਪਾਵ ਨ ਚਾਲਹਿ ਸੰਗਿ ॥
अनेक प्रकारचे उपाय माझ्यावर चालत नाहीत

ਭਵਜਲੁ ਤਰੀਐ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥੨॥
पण परमेश्वराच्या रंगात बुडूनच जीवनाचा महासागर पार करता येतो. ॥ २ ॥

ਦੇਹੀ ਧੋਇ ਨ ਉਤਰੈ ਮੈਲੁ ॥
शरीर धुण्याने मनाची घाण साफ होत नाही

ਹਉਮੈ ਬਿਆਪੈ ਦੁਬਿਧਾ ਫੈਲੁ ॥
पण अहंकार आणखी वाढतो आणि गोंधळही पसरतो

ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਉਖਧੁ ਜੋ ਜਨੁ ਖਾਇ ॥
जो व्यक्ती हरीच्या नावाच्या रूपात औषध घेतो

ਤਾ ਕਾ ਰੋਗੁ ਸਗਲ ਮਿਟਿ ਜਾਇ ॥੩॥
त्याचे सर्व आजार बरे झाले आहेत ॥ ३ ॥

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਦਇਆਲ ॥
हे दयाळू परम ब्रह्मा, माझ्यावर दया करा जेणेकरून

ਮਨ ਤੇ ਕਬਹੁ ਨ ਬਿਸਰੁ ਗੋੁਪਾਲ ॥
मनात तुला कधीही विसरू नको

ਤੇਰੇ ਦਾਸ ਕੀ ਹੋਵਾ ਧੂਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਸਰਧਾ ਪੂਰਿ ॥੪॥੨੨॥੩੩॥
हे प्रभू! मी तुझ्या सेवकाच्या चरणांची धूळ होवो, नानकची ही इच्छा पूर्ण कर. ॥ ४॥ २२॥ ३३॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
रामकली महाला ५ ॥

ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ਪੂਰੇ ਗੁਰਦੇਵ ॥
हे पूर्ण गुरुदेव! मी तुमच्या शरण आलो आहे कारण

ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥
तुझ्याशिवाय मला दुसरा आधार नाही

ਤੂ ਸਮਰਥੁ ਪੂਰਨ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ॥
हे परिपूर्ण परमात्मा! तू सर्वशक्तिमान आहेस

ਸੋ ਧਿਆਏ ਪੂਰਾ ਜਿਸੁ ਕਰਮੁ ॥੧॥
ज्याचे पूर्ण भाग्य आहे, तो तुमचे ध्यान करतो. ॥१॥

ਤਰਣ ਤਾਰਣ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੋ ਨਾਉ ॥

हे प्रभू! तुझे नाव आम्हाला जगाच्या बंधनातून मुक्त करेल

ਏਕਾ ਸਰਣਿ ਗਹੀ ਮਨ ਮੇਰੈ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਠਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

म्हणून, माझ्या मनाने फक्त तुझ्यातच आश्रय घेतला आहे आणि तुझ्याशिवाय दुसरे कोणतेही स्थान नाही. ॥१॥रहाउ॥

ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵਾ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ॥

मी तुझ्या नावाचा जप करून जगतो आणि

ਆਗੈ ਦਰਗਹ ਪਾਵਉ ਠਾਉ ॥

मला तुमच्या दरबारात स्थान मिळेल

ਦੂਖੁ ਅੰਧੇਰਾ ਮਨ ਤੇ ਜਾਇ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਬਿਨਸੈ ਰਾਚੈ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥੨॥

परमेश्वराचे नाव स्मरणाने मनातून दुःखाचा अंधार दूर होतो आणि वाईट विचार नष्ट होतात. ॥२॥

ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥

मी प्रभूच्या सुंदर कमळ चरणांवर प्रेमात पडलो आहे

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥

परिपूर्ण गुरूंना शुद्ध प्रतिष्ठा असते

ਭਉ ਭਾਗਾ ਨਿਰਭਉ ਮਨਿ ਬਸੈ ॥

यमाचे भय पळून गेले आहे कारण निर्भय परमेश्वर मनात राहतो

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਰਸਨਾ ਨਿਤ ਜਪੈ ॥੩॥

आता जीभ रोज नामाच्या अमृताचा जप करत राहते. ॥३॥

ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੇ ਕਾਟੇ ਫਾਹੇ ॥

मी लाखो जन्मांचे बेड्या तोडल्या आहेत आणि

ਪਾਇਆ ਲਾਭੁ ਸਚਾ ਧਨੁ ਲਾਹੇ ॥

मला नाव आणि संपत्तीचा खरा फायदा झाला आहे

ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਅਖੁਟ ਭੰਡਾਰ ॥
या अक्षय भांडारामुळे कधीही कमतरता भासत नाही

ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਸੋਹਹਿ ਹਰਿ ਦੁਆਰ ॥੪॥੨੩॥੩੪॥
हे नानक! देवाच्या दारात भक्त नेहमीच सुंदर दिसतात. ॥४॥२३॥३४॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
रामकली महाला ५ ॥

ਰਤਨ ਜਵੇਹਰ ਨਾਮ ॥
हरिचे नाव एका अमूल्य रत्नासारखे आहे

ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਗਿਆਨ ॥
हेच खऱ्या समाधानाचे ज्ञान आहे

ਸੂਖ ਸਹਜ ਦਇਆ ਕਾ ਪੋਤਾ ॥
तो नैसर्गिक आनंद आणि दयाळूपणाचा खजिना आहे

ਹਰਿ ਭਗਤਾ ਹਵਾਲੈ ਹੋਤਾ ॥੧॥
हरिंनी हे खजिन फक्त त्याच्या भक्तांना सोपवले आहे. ॥१॥

ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਕੋ ਭੰਡਾਰੁ ॥
माझ्या रामाचा खजिना अनंत आहे

ਖਾਤ ਖਰਚਿ ਕਛੁ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਅੰਤੁ ਨਹੀ ਹਰਿ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ज्याला खाऊन आणि खर्च करून काहीही नुकसान होत नाही, त्याला अंत नाही आणि त्याचा अंतही सापडत नाही. ॥१॥रहाउ॥

ਕੀਰਤਨੁ ਨਿਰਮੋਲਕ ਹੀਰਾ ॥
परमेश्वराच्या नावाचा जप अमूल्य हिऱ्यासारखा आहे

ਆਨੰਦ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰਾ ॥
हा आनंद आणि सद्गुणांचा अथांग महासागर आहे

ਅਨਹਦ ਬਾਣੀ ਪੂੰਜੀ ॥
अखंड भाषण हे अमूल्य भांडवल आहे

ਸੰਤਨ ਹਥਿ ਰਾਖੀ ਕੂੰਜੀ ॥੨॥
देवाने संतांच्या हाती कोणाची चावी ठेवली ॥ २॥

ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਗੁਫਾ ਤਹ ਆਸਨੁ ॥
तो ज्या गुहेत बसला आहे त्या गुहेत शून्य समाधीत प्रवेश केला आहे

ਕੇਵਲ ਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ਤਹ ਬਾਸਨੁ ॥
फक्त पूर्ण ब्रह्म तेथे राहतो

ਭਗਤ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਗੋਸਟਿ ਕਰਤ ॥
प्रभु तिथे त्याच्या भक्तांशी चर्चा करतो

ਤਹ ਹਰਖ ਨ ਸੋਗ ਨ ਜਨਮ ਨ ਮਰਤ ॥੩॥
जन्म आणि मृत्युचे कोणतेही बंधन नाही, आनंद नाही, दुःख नाही आणि जन्म आणि मृत्युचे कोणतेही बंधन नाही. ॥ ३॥

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਦਿਵਾਇਆ ॥
ज्याला देवाने स्वतः कृपेने आशीर्वादित केले आहे

ਸਾਧਸੰਗਿ ਤਿਨਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਪਾਇਆ ॥
संतांच्या संगतीत त्यानेच हरीची संपत्ती मिळवली आहे

ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ਨਾਨਕ ਅਰਦਾਸਿ ॥
हे दयाळू परमात्मा नानक तुला प्रार्थना करतो

ਹਰਿ ਮੇਰੀ ਵਰਤਨਿ ਹਰਿ ਮੇਰੀ ਰਾਸਿ ॥੪॥੨੪॥੩੫॥
हरी नाम हे माझे जीवन उपयोग आणि जीवन चिन्ह आहे. ॥४॥२४॥३५॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
रामकली महाला ५ ॥

ਮਹਿਮਾ ਨ ਜਾਨਹਿ ਬੇਦ ॥
वेदांनाही त्याचा महिमा माहित नाही

ਬ੍ਰਹਮੇ ਨਹੀ ਜਾਨਹਿ ਭੇਦ ॥
ब्रह्मालाही रहस्य माहित नाही

ਅਵਤਾਰ ਨ ਜਾਨਹਿ ਅੰਤੁ ॥
महान अवतारांनाही त्याचा शेवट माहित नाही

ਪਰਮੇਸਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਬੇਅੰਤੁ ॥੧॥
कारण परम ब्रह्मदेव अनंत आहे ॥१॥

ਅਪਨੀ ਗਤਿ ਆਪਿ ਜਾਨੈ ॥
त्याला स्वतःचा वेग माहित आहे

ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਅਵਰ ਵਖਾਨੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ऐकून, इतर लोक ते सांगतात. ॥१॥रहाउ॥

ਸੰਕਰਾ ਨਹੀ ਜਾਨਹਿ ਭੇਵ ॥
शिवशंकराला याचे रहस्य माहित नाही

ਖੋਜਤ ਹਾਰੇ ਦੇਵ ॥
महान देव देखील शोधताना हरवले

ਦੇਵੀਆ ਨਹੀ ਜਾਨੈ ਮਰਮ ॥
देवतांनाही त्याचे रहस्य माहित नाही

ਸਭ ਊਪਰਿ ਅਲਖ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ॥੨॥
कारण सर्वांपेक्षा वर अदृश्य परम ब्रह्म आहे. ॥२॥

ਅਪਨੈ ਰੰਗਿ ਕਰਤਾ ਕੇਲ ॥
तो स्वतः त्याच्याच रंगात खेळतो

ਆਪਿ ਬਿਛੋਰੈ ਆਪੇ ਮੇਲ ॥
तो स्वतः काही लोकांना वेगळे करतो आणि इतरांना एकत्र करतो

ਇਕਿ ਭਰਮੇ ਇਕਿ ਭਗਤੀ ਲਾਏ ॥
त्याच्या इच्छेने काही जीव भटकतात आणि काहींना त्याने भक्तीत रमवले आहे

ਅਪਣਾ ਕੀਆ ਆਪਿ ਜਣਾਏ ॥੩॥
तो स्वतःचे सांसारिक कर्म जाणतो. ॥३॥

ਸੰਤਨ ਕੀ ਸੁਣਿ ਸਾਚੀ ਸਾਖੀ ॥
संतांची खरी शिकवण ऐका

ਸੋ ਬੋਲਹਿ ਜੋ ਪੇਖਹਿ ਆਖੀ ॥
ते फक्त तेच बोलतात जे ते स्वतःच्या डोळ्यांनी पाहतात

ਨਹੀ ਲੇਪੁ ਤਿਸੁ ਪੁੰਨਿ ਨ ਪਾਪਿ ॥
त्याला कोणत्याही पापाचा किंवा चांगल्या कर्माचा परिणाम होत नाही

ਨਾਨਕ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ॥੪॥੨੫॥੩੬॥
नानकचा प्रभु स्वयंभू आहे. ॥४॥ २५॥ ३६॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
रामकली महाला ५ ॥

ਕਿਛਹੂ ਕਾਜੁ ਨ ਕੀਓ ਜਾਨਿ ॥
काळजीपूर्वक विचार करूनही मी कोणतेही चांगले काम केले नाही

ਸੁਰਤਿ ਮਤਿ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਗਿਆਨਿ ॥
माझ्याकडे कोणतीही बुद्धिमत्ता किंवा ज्ञान नाही

ਜਾਪ ਤਾਪ ਸੀਲ ਨਹੀ ਧਰਮ ॥
आणि जप नाही, तपस्या नाही, सद्गुण नाही, धर्म नाही

ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਨਉ ਕੈਸਾ ਕਰਮ ॥੧॥
कोणत्या प्रकारची कृती करणे योग्य आहे याबद्दल मला काहीही माहिती नाही

ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ॥
अरे ठाकूरजी, माझे प्रिय प्रभू

ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਭੂਲਹ ਚੂਕਹ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तुझ्याशिवाय मला दुसरा कोणताही आधार नाही, जरी मी चुका करत राहिलो तरी मी तुझाच एक भाग आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਰਿਧਿ ਨ ਬੁਧਿ ਨ ਸਿਧਿ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥
माझ्याकडे रिद्धी नाही, बुद्धी नाही, सिद्धी नाही, ज्ञानाचा प्रकाशही नाही

ਬਿਖੈ ਬਿਆਧਿ ਕੇ ਗਾਵ ਮਹਿ ਬਾਸੁ ॥
मी इंद्रिय विकार आणि रोगांच्या गावात राहतो

ਕਰਣਹਾਰ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਏਕ ॥
हे प्रभू! तूच सर्व काही करण्यास सक्षम आहेस आणि

ਨਾਮ ਤੇਰੇ ਕੀ ਮਨ ਮਹਿ ਟੇਕ ॥੨॥
तुझे नाव माझ्या मनातील एकमेव आधार आहे ॥२॥

ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਜੀਵਉ ਮਨਿ ਇਹੁ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ॥
हे प्रभू! माझ्या हृदयात हेच एकमेव आनंद आहे आणि मी हे ऐकून जगत आहे की

ਪਾਪ ਖੰਡਨ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੋ ਨਾਮੁ ॥
तुझे नाव सर्व पापांचा नाश करते. तुझे नाव सर्व पापांचा नाश करते

ਤੂ ਅਗਨਤੁ ਜੀਅ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥
तू असंख्य जीवनांचा दाता आहेस ॥

ਜਿਸਹਿ ਜਣਾਵਹਿ ਤਿਨਿ ਤੂ ਜਾਤਾ ॥੩॥
ज्याला तुम्ही ज्ञान देता, तो तुमचा महिमा समजतो. ॥ ३ ॥

ਜੋ ਉਪਾਇਓ ਤਿਸੁ ਤੇਰੀ ਆਸ ॥
तू ज्याला निर्माण केले आहेस त्याला तुझ्यात आशा आहे

ਸਗਲ ਅਰਾਧਹਿ ਪ੍ਰਭ ਗੁਣਤਾਸ ॥
सर्व प्राणी सद्गुणांचे भांडार असलेल्या परमात्म्याची पूजा करतात

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰੈ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥ ਬੇਅੰਤ ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ਮਿਹਰਵਾਣੁ ॥੪॥੨੬॥੩੭॥
दास नानक तुमच्यासाठी स्वतःचे बलिदान देण्यास तयार आहे कारण माझे स्वामी सर्वांवर असीम आणि दयाळू आहेत. ॥ ४ ॥ २६ ॥ ३७ ॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
रामकली महाला ५ ॥

ਰਾਖਨਹਾਰ ਦਇਆਲ ॥
दयाळू देव सर्वांचा रक्षक आहे

ਕੋਟਿ ਭਵ ਖੰਡੇ ਨਿਮਖ ਖਿਆਲ ॥
त्याच्याबद्दल क्षणभरही विचार केल्याने लाखो जन्मांचे बंधन नष्ट होते

ਸਗਲ ਅਰਾਧਹਿ ਜੰਤ ॥ ਮਿਲੀਐ ਪ੍ਰਭ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਮੰਤ ॥੧॥
सर्व प्राणी त्याची पूजा करतात. ज्याला गुरुमंत्र मिळतो तो परमेश्वराला प्राप्त करतो. ॥१॥

ਜੀਅਨ ਕੋ ਦਾਤਾ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ॥
माझा प्रभु सर्व प्राण्यांचा दाता आहे ॥

ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਸੁਆਮੀ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਾਤਾ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
सर्वांचा स्वामी, सर्वोच्च देव, प्रत्येक हृदयात राहतो. ॥१॥रहाउ॥

ਤਾ ਕੀ ਗਹੀ ਮਨ ਓਟ ॥
माझे मन त्याच्यात आश्रय घेत आहे

ਬੰਧਨ ਤੇ ਹੋਈ ਛੋਟ ॥
ज्याद्वारे मनुष्य सर्व बंधनांपासून मुक्त झाला आहे

ਹਿਰਦੈ ਜਪਿ ਪਰਮਾਨੰਦ ॥
हृदयातील त्या आनंदाचा जप करून

ਮਨ ਮਾਹਿ ਭਏ ਅਨੰਦ ॥੨॥
मनात आनंद निर्माण झाला आहे ॥२॥

ਤਾਰਣ ਤਰਣ ਹਰਿ ਸਰਣ ॥
देवाचा आश्रय घेणे हे आपल्याला या जगाच्या महासागरातून पार करण्यास मदत करणारे जहाज आहे

ਜੀਵਨ ਰੂਪ ਹਰਿ ਚਰਣ ॥
त्याच्या चरणांवर जीवनाचे दान मिळते

Page 895

ਸੰਤਨ ਕੇ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰ ॥
आणि तो संतांचा जीवन आधार आहे

ਊਚੇ ਤੇ ਊਚ ਅਪਾਰ ॥੩॥
तो सर्वोच्च आणि अनंत आहे ॥३॥

ਸੁ ਮਤਿ ਸਾਰੁ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਸਿਮਰੀਜੈ ॥
हीच ती चांगली भावना आहे ज्याद्वारे मनुष्य परमेश्वराचे स्मरण करतो

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਆਪੇ ਦੀਜੈ ॥
ज्याच्यावर तो कृपा करतो त्याला तो ज्ञान देतो

ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥
हरीचे नाव परम आनंद आणि आनंद देते

ਨਾਨਕ ਜਪਿਆ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਨਾਉ ॥੪॥੨੭॥੩੮॥
म्हणून, हे नानक! गुरुंना भेटल्यानंतर, मी फक्त त्यांचे नाव घेतले आहे. ॥ ४॥ २७॥ ३८॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
रामकली महाला ५ ॥

ਸਗਲ ਸਿਆਨਪ ਛਾਡਿ ॥
तुमची सर्व हुशारी सोडून द्या आणि

ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਸੇਵਕ ਸਾਜਿ ॥
सेवक बनून गुरुची सेवा करा

ਅਪਨਾ ਆਪੁ ਸਗਲ ਮਿਟਾਇ ॥
जो आपला सर्व अहंकार नष्ट करतो

ਮਨ ਚਿੰਦੇ ਸੇਈ ਫਲ ਪਾਇ ॥੧॥
त्याला इच्छित परिणाम मिळतो ॥ १॥

ਹੋਹੁ ਸਾਵਧਾਨ ਅਪੁਨੇ ਗੁਰ ਸਿਉ ॥

तुमच्या गुरूंपासून सावध राहा. तुमच्या गुरूंपासून सावध राहा

ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਪੂਰਨ ਹੋਵੈ ਪਾਵਹਿ ਸਗਲ ਨਿਧਾਨ ਗੁਰ ਸਿਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

तुमच्या आशा आणि इच्छा पूर्ण होतील आणि तुम्हाला गुरुकडून सर्व खजिना मिळतील. ॥१॥रहाउ॥

ਦੂਜਾ ਨਹੀ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥

इतर कोणालाही माहित नाही

ਸਤਗੁਰੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਇ ॥

खरा गुरु म्हणजे निरंजनु

ਮਾਨੁਖ ਕਾ ਕਰਿ ਰੂਪੁ ਨ ਜਾਨੁ ॥

शिक्षकाला माणूस समजू नका

ਮਿਲੀ ਨਿਮਾਨੇ ਮਾਨੁ ॥੨॥

मला, एका अनादरित व्यक्तीलाही, त्याच्या दाराशी आदर मिळाला आहे. ॥२॥

ਗੁਰ ਕੀ ਹਰਿ ਟੇਕ ਟਿਕਾਇ ॥

देवाच्या रूपात गुरूंचे आधार घ्या

ਅਵਰ ਆਸਾ ਸਭ ਲਾਹਿ ॥

इतर सर्व आशा सोडून द्या

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮਾਗੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥

गुरुंकडे हरि नावाचा खजिना मागा

ਤਾ ਦਰਗਹ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥੩॥

तर तुम्हाला दरबारात आदर मिळेल. ॥३॥

ਗੁਰ ਕਾ ਬਚਨੁ ਜਪਿ ਮੰਤੁ ॥

गुरुंचे शब्द जप करा, हा मंत्र आहे

ਏਹਾ ਭਗਤਿ ਸਾਰ ਤਤੁ ॥
हे भक्तीचे सार आहे.

ਸਤਿਗੁਰ ਭਏ ਦਇਆਲ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਨਿਹਾਲ ॥੪॥੨੮॥੩੯॥
जेव्हा सतगुरू दयाळू झाले, तेव्हा दास नानकही आनंदी झाला. ॥ ४॥ २८॥ ३९॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
रामकली महाला ५ ॥

ਹੋਵੈ ਸੋਈ ਭਲ ਮਾਨੁ ॥
जे काही घडत आहे ते चांगलेच समजा

ਆਪਨਾ ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥
तुमचा अभिमान सोडून द्या आणि

ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਸਦਾ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥
रात्रंदिवस देवाची स्तुती करा

ਪੂਰਨ ਏਹੀ ਸੁਆਉ ॥੧॥
मानवी जीवनाची ही पूर्ण इच्छा आहे ॥१॥

ਆਨੰਦ ਕਰਿ ਸੰਤ ਹਰਿ ਜਪਿ ॥
संतांसोबत देवाचे नाव जप करा आणि आनंद घ्या

ਛਾਡਿ ਸਿਆਨਪ ਬਹੁ ਚਤੁਰਾਈ ਗੁਰ ਕਾ ਜਪਿ ਮੰਤੁ ਨਿਰਮਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तुमची सर्व बुद्धिमत्ता आणि हुशारी मागे सोडून, गुरुच्या शुद्ध मंत्राचा जप करा. ॥१॥रहाउ॥

ਏਕ ਕੀ ਕਰਿ ਆਸ ਭੀਤਰਿ ॥
तुमच्या हृदयात एकाच देवाची आशा ठेवा

ਨਿਰਮਲ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ॥
हरिचे शुद्ध नाव जप. हरिचे शुद्ध नाव जप

ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਨਮਸਕਾਰਿ ॥
मी गुरुंच्या चरणी नमन करतो

ਭਵਜਲੁ ਉਤਰਹਿ ਪਾਰਿ ॥੨॥
जीवनाच्या महासागरातून तू वाचशील. ॥ २ ॥

ਦੇਵਨਹਾਰ ਦਾਤਾਰ ॥
सर्वस्व देणाऱ्या दात्याचा ॥

ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰ ॥
शेवट नाही आणि मर्यादा नाही

ਜਾ ਕੈ ਘਰਿ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ॥
ज्याच्या घरात सर्व खजिना आहेत

ਰਾਖਨਹਾਰ ਨਿਦਾਨ ॥੩॥
शेवटी, तोच रक्षणकर्ता आहे. ॥३॥

ਨਾਨਕ ਪਾਇਆ ਏਹੁ ਨਿਧਾਨ ॥ ਹਰੇ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮ ॥
नानक यांना तो खजिना सापडला आहे जो हरिचे शुद्ध नाव आहे.

ਜੋ ਜਪੈ ਤਿਸ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥
जो कोणी हरिचे हे शुद्ध नाव जपतो त्याला मोक्ष मिळतो

ਨਾਨਕ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੪॥੨੯॥੪੦॥
हे नानक! केवळ सौभाग्यानेच हे साध्य होऊ शकते. ॥ ४॥ २९॥ ४०॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
रामकली महाला ५ ॥

ਦੁਲਭ ਦੇਹ ਸਵਾਰਿ ॥
हे मानवा! तुझे दुर्मिळ जीवन यशस्वी कर

ਜਾਹਿ ਨ ਦਰਗਹ ਹਾਰਿ ॥
अशाप्रकारे, जीवनाचा खेळ हरल्यानंतर कोर्टात जावे लागणार नाही

ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਤੁਧੁ ਹੋਇ ਵਡਿਆਈ ॥
या जगात आणि परलोकात तुमची खूप प्रशंसा होईल

ਅੰਤ ਕੀ ਬੇਲਾ ਲਏ ਛਡਾਈ ॥੧॥
शेवटच्या क्षणी देव तुम्हाला मृत्युच्या दुष्टांपासून वाचवेल. ॥१॥

ਰਾਮ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥
रामाचे गुणगान करा ।

ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਹੋਹਿ ਦੋਵੈ ਸੁਹੇਲੇ ਅਚਰਜ ਪੁਰਖੁ ਧਿਆਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे जग आणि दुसरे जग दोन्हीही आनंददायी होतील, त्या अद्भुत देवाचे ध्यान करत राहा.॥१॥रहाउ॥

ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਹਰਿ ਜਾਪੁ ॥
उठताना आणि बसताना प्रत्येक वेळी देवाचे नाव घ्या

ਬਿਨਸੈ ਸਗਲ ਸੰਤਾਪੁ ॥
यामुळे सर्व दुःख आणि वेदना दूर होतील

ਬੈਰੀ ਸਭਿ ਹੋਵਹਿ ਮੀਤ ॥
सर्व शत्रूही मित्र होतील आणि

ਨਿਰਮਲੁ ਤੇਰਾ ਹੋਵੈ ਚੀਤ ॥੨॥
तुमचे मनही शुद्ध होईल ॥ २॥

ਸਭ ਤੇ ਊਤਮ ਇਹੁ ਕਰਮੁ ॥
हे श्रेष्ठ कर्म आहे.

ਸਗਲ ਧਰਮ ਮਹਿ ਸ੍ਰੇਸਟ ਧਰਮੁ ॥
सर्व धर्मांमध्ये, देवाचे स्मरण करणे हाच सर्वोत्तम धर्म आहे

ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਤੇਰਾ ਹੋਇ ਉਧਾਰੁ ॥
देवाचे स्मरण केल्याने तुमचा उद्धार होईल आणि

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਉਤਰੈ ਭਾਰੁ ॥੩॥
अनेक जन्मांपासून केलेल्या पापांचे ओझे दूर होईल. ॥ ३ ॥

ਪੂਰਨ ਤੇਰੀ ਹੋਵੈ ਆਸ ॥
तुमच्या प्रत्येक आशा पूर्ण होतील आणि

ਜਮ ਕੀ ਕਟੀਐ ਤੇਰੀ ਫਾਸ ॥
तुमचा यमाचा फासही कापला जाईल

ਗੁਰ ਕਾ ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਨੀਜੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮੀਜੈ ॥੪॥੩੦॥੪੧॥
हे नानक! गुरुंच्या शिकवणी ऐकल्या पाहिजेत, त्यामुळे सहज आनंद मिळू शकतो.॥४॥३०॥४१॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
रामकली महाला ५ ॥

ਜਿਸ ਕੀ ਤਿਸ ਕੀ ਕਰਿ ਮਾਨੁ ॥
या विश्वाचा, संपत्तीचा, मालमत्तेचा मालक असलेला देव

ਆਪਨ ਲਾਹਿ ਗੁਮਾਨੁ ॥
तुमचा अभिमान आणि सन्मान सोडून द्या

ਜਿਸ ਕਾ ਤੂ ਤਿਸ ਕਾ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥
ज्याचे तुम्ही जन्माला आला आहात, सर्वस्व त्याचे आहे

ਤਿਸਹਿ ਅਰਾਧਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੧॥
त्याची पूजा केल्याने नेहमीच आनंद मिळतो ॥१॥

ਕਾਹੇ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਹਿ ਬਿਗਾਨੇ ॥
अरे, तू गोंधळात का भटकत आहेस?

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕਿਛੁ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵੈ ਮੇਰਾ ਮੇਰਾ ਕਰਿ ਬਹੁਤੁ ਪਛੁਤਾਨੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
नावाशिवाय काहीही साध्य होत नाही, आणि अनेकांना 'माझे' म्हणण्याचा पश्चात्ताप झाला आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਜੋ ਜੋ ਕਰੈ ਸੋਈ ਮਾਨਿ ਲੇਹੁ ॥
देव जे काही करतो ते चांगले म्हणून स्वीकारा

ਬਿਨੁ ਮਾਨੇ ਰਲਿ ਹੋਵਹਿ ਖੇਹ ॥
त्याच्या इच्छेला नकार देऊन, जीव धुळीत विलीन होतो आणि राखेत बदलतो

ਤਿਸ ਕਾ ਭਾਣਾ ਲਾਗੈ ਮੀਠਾ ॥
फक्त काहींनाच त्याची इच्छा गोड वाटते

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਵਿਰਲੇ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ॥੨॥
आणि गुरुच्या कृपेने तो फक्त काही लोकांच्या हृदयात राहतो. २॥

ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਅਗੋਚਰੁ ਆਪਿ ॥
देव निश्चिंत आहे, तो मन आणि वाणीच्या पलीकडे आहे

ਆਠ ਪਹਰ ਮਨ ਤਾ ਕਉ ਜਾਪਿ ॥
मनुष्याने आठ तास मनात त्याचे नाव जपले पाहिजे

ਜਿਸੁ ਚਿਤਿ ਆਏ ਬਿਨਸਹਿ ਦੁਖਾ ॥
जो त्याचे स्मरण करतो, त्याचे दुःख नष्ट होते

ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਤੇਰਾ ਊਜਲ ਮੁਖਾ ॥੩॥
तुमचा चेहरा या जगात आणि परलोकातही तेजस्वी होईल. ॥३॥

ਕਉਨ ਕਉਨ ਉਧਰੇ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥
उधार घेतलेल्यांचे गुणगान कोण गातो? देवाची स्तुती करून कोणते प्राणी वाचले आहेत?

ਗਨਣੁ ਨ ਜਾਈ ਕੀਮ ਨ ਪਾਇ ॥
त्यांची गणना करता येत नाही आणि त्यांची खरी किंमतही मोजता येत नाही

ਬੂਡਤ ਲੋਹ ਸਾਧਸੰਗਿ ਤਰੈ ॥
ज्याप्रमाणे बुडणाऱ्या लोखंडाला बोट ओलांडते, त्याचप्रमाणे पापी आत्मा देखील संतांच्या संगतीने या जगाच्या महासागरातून पार होतो

ਨਾਨਕ ਜਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਕਰੈ ॥੪॥੩੧॥੪੨॥
ज्याच्यावर नानक दया करतात त्यालाच चांगली संगत मिळते. ॥ ४॥ ३१॥ ४२॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
रामकली महाला ५ ॥

ਮਨ ਮਾਹਿ ਜਾਪਿ ਭਗਵੰਤੁ ॥
मनात देवाचे नाव घ्या. मनात देवाचे नाव घ्या

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਇਹੁ ਦੀਨੋ ਮੰਤੁ ॥
हा परिपूर्ण गुरूंनी दिलेला मंत्र आहे

ਮਿਟੇ ਸਗਲ ਭੈ ਤ੍ਰਾਸ ॥
यामुळे, सर्व भय आणि दुःख नाहीसे होतात आणि

ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਆਸ ॥੧॥
प्रत्येक इच्छा पूर्ण होते ॥१॥

ਸਫਲ ਸੇਵਾ ਗੁਰਦੇਵਾ ॥
गुरुदेवांची सेवा फलदायी आहे

ਕੀਮਤਿ ਕਿਛੁ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ਸਾਚੇ ਸਚੁ ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
त्या परम सत्याच्या, अदृश्य आणि अभेद्य देवाच्या गौरवाची खरी किंमत कोणत्याही प्रकारे मोजता येत नाही. ॥१॥रहाउ॥

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਆਪਿ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਸਦਾ ਮਨ ਜਾਪਿ ॥
तो स्वतः कामे पूर्ण करण्यास सक्षम आहे, नेहमी तुमच्या मनात त्याचा जप करा.

ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਨੀਤ ॥ ਸਚੁ ਸਹਜੁ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਮੀਤ ॥੨॥
हे मित्रा! तू त्याची नियमित पूजा करावी, असे केल्याने तुला नैसर्गिक आनंद आणि सत्य मिळेल. ॥२॥

ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ਅਤਿ ਭਾਰਾ ॥
माझा स्वामी सर्वशक्तिमान आहे

ਖਿਨ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਨਹਾਰਾ ॥
तो क्षणात निर्माता आणि संहारक आहे

ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਜਨ ਕਾ ਰਾਖਾ ਸੋਈ ॥੩॥
त्याच्याशिवाय दुसरा कोणीही सक्षम नाही आणि तो सेवकाचा रक्षक आहे.॥३॥

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਰਦਾਸਿ ਸੁਣੀਜੈ ॥
हे परमेश्वरा! माझी प्रार्थना ऐक

ਅਪਣੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਦਰਸਨੁ ਦੀਜੈ ॥
कृपया तुमच्या सेवकाला दर्शन द्या

ਨਾਨਕ ਜਾਪੀ ਜਪੁ ਜਾਪੁ ॥
नानक त्या परमात्म्याच्या नावाचा जप करत राहतात

ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਜਾ ਕਾ ਪਰਤਾਪੁ ॥੪॥੩੨॥੪੩॥
ज्याचा महिमा सर्वात जास्त आहे. ॥ ४ ॥ ३२ ॥ ४३ ॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
रामकली महाला ५ ॥

ਬਿਰਥਾ ਭਰਵਾਸਾ ਲੋਕ ॥ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ॥
लोकांवर विश्वास ठेवणे व्यर्थ आहे. हे प्रभू, माझा आधार फक्त तुम्हीच आहात

ਅਵਰ ਛੂਟੀ ਸਭ ਆਸ ॥ ਅਚਿੰਤ ਠਾਕੁਰ ਭੇਟੇ ਗੁਣਤਾਸ ॥੧॥
आता इतर सर्व आशा सोडून दिल्या आहेत आणि अचानक मला सद्‌गुणांचे भांडार असलेल्या परमेश्वराचा शोध लागला आहे. ॥ १॥

ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥
हे माझ्या मन! फक्त नामाचे ध्यान कर

ਕਾਰਜੁ ਤੇਰਾ ਹੋਵੈ ਪੂਰਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हरि हरिचे नाव घेतल्याने तुझे काम पूर्ण होईल. ॥१॥रहाउ॥

ਤੁਮ ਹੀ ਕਾਰਨ ਕਰਨ ॥
हे देवा! तूच सर्व गोष्टींचा निर्माता आहेस

ਚਰਨ ਕਮਲ ਹਰਿ ਸਰਨ ॥
मी हरिच्या कमळ चरणांचा आश्रय घेतला आहे

ਮਨਿ ਤਨਿ ਹਰਿ ਓਹੀ ਧਿਆਇਆ ॥
मी माझ्या मनाने आणि शरीरात त्याचे ध्यान केले आहे

ਆਨੰਦ ਹਰਿ ਰੂਪ ਦਿਖਾਇਆ ॥੨॥
गुरुंनी मला हरिचे आनंदी रूप दाखवले आहे

ਤਿਸ ਹੀ ਕੀ ਓਟ ਸਦੀਵ ॥
मी नेहमीच त्याचा आश्रय घेतला आहे

ਜਾ ਕੇ ਕੀਨੇ ਹੈ ਜੀਵ ॥
ज्याने सर्व सजीवांना निर्माण केले आहे

ਸਿਮਰਤ ਹਰਿ ਕਰਤ ਨਿਧਾਨ ॥
हरीचे स्मरण केल्याने सर्व सुखांचा खजिना मिळतो आणि

ਰਾਖਨਹਾਰ ਨਿਦਾਨ ॥੩॥
तोच शेवटच्या क्षणी रक्षण करतो. ॥३॥

ਸਰਬ ਕੀ ਰੇਣ ਹੋਵੀਜੈ ॥
ते सर्वांच्या चरणांची धूळ होऊ दे

ਆਪੁ ਮਿਟਾਇ ਮਿਲੀਜੈ ॥
तुम्ही तुमचा आत्म-अभिमान पुसून टाका आणि सत्यात विलीन व्हा

ਅਨਦਿਨੁ ਧਿਆਈਐ ਨਾਮੁ ॥
दररोज नामाचे ध्यान करावे

ਸਫਲ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਕਾਮੁ ॥੪॥੩੩॥੪੪॥
हे नानक! आयुष्यात हेच एकमेव काम यशस्वी आहे. ॥४॥ ३३॥४४॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
रामकली महाला ५ ॥

ਕਾਰਨ ਕਰਨ ਕਰੀਮ ॥
दयाळू देवच गोष्टी घडवून आणतो

ਸਰਬ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਰਹੀਮ ॥
तो खूप दयाळू आणि सर्वांचा रक्षक आहे

ਅਲਹ ਅਲਖ ਅਪਾਰ ॥
तोच अल्लाह अदृश्य आणि अनंत आहे

ਖੁਦਿ ਖੁਦਾਇ ਵਡ ਬੇਸੁਮਾਰ ॥੧॥
त्या महान देवाची आज्ञा अटल आहे, त्याचा महिमा अनंत आहे ॥१॥

Page 897

ਓੁਂ ਨਮੋ ਭਗਵੰਤ ਗੁਸਾਈ ॥
आम्ही ओमला सलाम करतो

ਖਾਲਕੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਰਬ ਠਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तो पृथ्वीचा स्वामी, सर्व ठिकाणी वास करणारा निर्माता आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਜਗੰਨਾਥ ਜਗਜੀਵਨ ਮਾਧੋ ॥
तो संपूर्ण विश्वाचा स्वामी आहे, विश्वाला जीवन देणारा आहे

ਭਉ ਭੰਜਨ ਰਿਦ ਮਾਹਿ ਅਰਾਧੋ ॥
तुमच्या हृदयातील भय-नाशकर्त्याची पूजा करा

ਰਿਖੀਕੇਸ ਗੋਪਾਲ ਗੋੁਵਿੰਦ ॥
हे ऋषिकेश हे गोपाळ गोविंद

ਪੂਰਨ ਸਰਬਤ੍ਰ ਮੁਕੰਦ ॥੨॥
हे मुक्तिदाता! तू सर्वव्यापी आहेस ॥२॥

ਮਿਹਰਵਾਨ ਮਉਲਾ ਤੂਹੀ ਏਕ ॥
तूच एकमेव दयाळू प्रभू ॥

ਪੀਰ ਪੈਕਾਂਬਰ ਸੇਖ ॥
जगात इतके सारे पीर, पैगंबर आणि शेख आहेत, पण

ਦਿਲਾ ਕਾ ਮਾਲਕੁ ਕਰੇ ਹਾਕੁ ॥
तू सर्वांच्या हृदयाचा स्वामी आहेस आणि तू सर्वांशी न्याय करतोस

ਕੁਰਾਨ ਕਤੇਬ ਤੇ ਪਾਕੁ ॥੩॥
तुम्ही कुराण आणि ग्रंथापेक्षा पवित्र आहात. ॥३॥

ਨਾਰਾਇਣ ਨਰਹਰ ਦਇਆਲ ॥
हे नरसिंह रूपातील नारायणा, तू खूप दयाळू आहेस

ਰਮਤ ਰਾਮ ਘਟ ਘਟ ਆਧਾਰ ॥
प्रत्येक हृदयात उपस्थित असलेला राम हा प्रत्येकाच्या जीवनाचा आधार आहे

ਬਾਸੁਦੇਵ ਬਸਤ ਸਭ ਠਾਇ ॥
ते वासुदेव सर्व प्राण्यांमध्ये राहतात

ਲੀਲਾ ਕਿਛੁ ਲਖੀ ਨ ਜਾਇ ॥੪॥
त्याची लीला समजू शकत नाही ॥४॥

ਮਿਹਰ ਦਇਆ ਕਰਿ ਕਰਨੈਹਾਰ ॥
हे निर्मात्या! दया आणि करुणा कर

ਭਗਤਿ ਬੰਦਗੀ ਦੇਹਿ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ॥
हे निर्माणकर्त्या! मला तुझी भक्ती आणि उपासना दे

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਖੋਏ ਭਰਮ ॥
हे नानक! गुरुंनी माझ्या सर्व शंका दूर केल्या आहेत आणि

ਏਕੋ ਅਲਹੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ॥੫॥੩੪॥੪੫॥
सत्य हे आहे की फक्त एकच परम ब्रह्म अल्लाह आहे. ॥५॥३४॥४५॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
रामकली महाला ५ ॥

ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੇ ਬਿਨਸੇ ਪਾਪ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਤ ਨਾਹੀ ਸੰਤਾਪ ॥
लाखो जन्मांची सर्व पापे नष्ट होतात. हरी हरीचे नाव जपल्याने कोणतेही दुःख नाही

ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨਿ ਵਸੇ ॥
जर गुरुंचे सुंदर कमळ चरण मनात वास करत असतील तर

ਮਹਾ ਬਿਕਾਰ ਤਨ ਤੇ ਸਭਿ ਨਸੇ ॥੧॥
मग सर्व प्रमुख विकार देखील शरीरातून निघून जातात. ॥ १ ॥

ਗੋਪਾਲ ਕੋ ਜਸੁ ਗਾਉ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥
हे जीवांनो! देवाचे गुणगान करा

ਅਕਥ ਕਥਾ ਸਾਚੀ ਪ੍ਰਭ ਪੂਰਨ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
खऱ्या परमेश्वराची कथा अवर्णनीय आहे आणि आत्मप्रकाश परम प्रकाशात विलीन होतो. ॥१॥रहाउ॥

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੂਖ ਸਭ ਨਾਸੀ ॥
सर्व भूक आणि तहान नष्ट झाली

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਪਿਆ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥
जेव्हा संतांच्या कृपेने, शाश्वत देवाचा जप केला जातो

ਰੈਨਿ ਦਿਨਸੁ ਪ੍ਰਭ ਸੇਵ ਕਮਾਨੀ ॥
दिवसरात्र परमेश्वराची पूजा करावी

ਹਰਿ ਮਿਲਣੈ ਕੀ ਏਹ ਨੀਸਾਨੀ ॥੨॥
हरि भेटण्याचे हे लक्षण आहे ॥२॥

ਮਿਟੇ ਜੰਜਾਲ ਹੋਏ ਪ੍ਰਭ ਦਇਆਲ ॥
परमेश्वराने माझ्यावर कृपा केली आहे आणि माझे सर्व त्रास दूर झाले आहेत

ਗੁਰ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਨਿਹਾਲ ॥
गुरुंना पाहून मला खूप आनंद झाला

ਪਰਾ ਪੂਰਬਲਾ ਕਰਮੁ ਬਣਿ ਆਇਆ ॥
माझ्या मागील जन्मातील कर्मांचे भाग्य उठले आहे आणि

ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਨਿਤ ਰਸਨਾ ਗਾਇਆ ॥੩॥
मी माझ्या जिभेने नेहमीच भगवानांचे गुणगान गातो. ॥३॥

ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਸਦਾ ਪਰਵਾਣੁ ॥
देवाच्या संतांचा नेहमीच आदर केला जातो ॥

ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਸਤਕਿ ਨੀਸਾਣੁ ॥
संतांच्या कपाळावर स्वीकृतीच्या नावाचे चिन्ह असते

ਦਾਸ ਕੀ ਰੇਣੁ ਪਾਏ ਜੇ ਕੋਇ ॥
जर कोणाला देवाच्या सेवकाच्या चरणांची धूळ मिळाली, हे नानक, तर

ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਕੀ ਪਰਮ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥੪॥੩੫॥੪੬॥
त्याची परमगती होते. ॥४॥ ३५॥ ४६॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
रामकली महाला ५ ॥

ਦਰਸਨ ਕਉ ਜਾਈਐ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥
गुरुच्या दर्शनासाठी स्वतःचे बलिदान द्यावे

ਚਰਨ ਕਮਲ ਹਿਰਦੈ ਧਰਿ ਧਿਆਨੁ ॥
हृदयातील आपल्या कमळ चरणांचे ध्यान करावे.

ਧੂਰਿ ਸੰਤਨ ਕੀ ਮਸਤਕਿ ਲਾਇ ॥
संतांच्या चरणांची धूळ कपाळावर लावावी

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਦੁਰਮਤਿ ਮਲੁ ਜਾਇ ॥੧॥
हे जन्मापासून जन्मापर्यंत वाईट विचारांची घाण दूर करते. ॥१॥

ਜਿਸੁ ਭੇਟਤ ਮਿਟੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥
अभिमान दूर करणाऱ्या गुरूंना भेटणे.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸਭੁ ਨਦਰੀ ਆਵੈ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪੂਰਨ ਭਗਵਾਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
सर्व परब्रह्म दृश्यमान आहे, हे प्रभू, तुझी पूर्ण कृपा होवो. ॥१॥रहाउ॥

ਗੁਰ ਕੀ ਕੀਰਤਿ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥
गुरुचा महिमा म्हणजे हरीचे नाव जपावे

ਗੁਰ ਕੀ ਭਗਤਿ ਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥
नेहमी देवाचे गुणगान करणे म्हणजे गुरूंची भक्ती

ਗੁਰ ਕੀ ਸੁਰਤਿ ਨਿਕਟਿ ਕਰਿ ਜਾਨੁ ॥
गुरुची स्मृती तुमच्या जवळ आहे याचा विचार करा

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨੁ ॥੨॥
गुरुंचे शब्द खरे मानावे ॥२॥

ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਸਮਸਰਿ ਸੁਖ ਦੂਖ ॥
गुरूंच्या शब्दांमुळे सुख आणि दुःख समान होतात गुरूंच्या शिकवणीनुसार सुख आणि दुःख समान मानले पाहिजे

ਕਦੇ ਨ ਬਿਆਪੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੂਖ ॥
तेहतीस वर्षे लग्न केले नाही भूक लागली. मला पुन्हा कधीही तहान आणि भूक लागत नाही

ਮਨਿ ਸੰਤੋਖੁ ਸਬਦਿ ਗੁਰ ਰਾਜੇ ॥
गुरुंच्या शब्दांनी मन समाधानी आणि समाधानी होते

ਜਪਿ ਗੋਬਿੰਦੁ ਪੜਦੇ ਸਭਿ ਕਾਜੇ ॥੩॥
गोविंदाचे नाव घेतल्याने सर्व पापे नष्ट होतात.॥३॥

ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਗੁਰੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ॥
गुरु हाच देव आणि गुरु हाच गोविंद

ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਦਇਆਲ ਬਖਸਿੰਦੁ ॥
गुरु दाता, दयाळू आणि क्षमाशील आहे

ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥
हे नानक! ज्याचे मन गुरुच्या चरणांवर आहे

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤਿਸੁ ਪੂਰਨ ਭਾਗਾ ॥੪॥੩੬॥੪੭॥
तो पूर्णपणे भाग्यवान आहे. ४॥ ३६॥ ४७॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
रामकली महाला ५ ॥

ਕਿਸੁ ਭਰਵਾਸੈ ਬਿਚਰਹਿ ਭਵਨ ॥
अरे, या जगात तू कोणाच्या भरवशावर फिरतोस?

ਮੂੜ ਮੁਗਧ ਤੇਰਾ ਸੰਗੀ ਕਵਨ ॥
अरे मूर्खा, इथे तुझा साथीदार कोण आहे?

ਰਾਮੁ ਸੰਗੀ ਤਿਸੁ ਗਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨਹਿ ॥
राम तुमचा सोबती आहे, पण तुम्हाला त्याची गती माहित नाही

ਪੰਚ ਬਟਵਾਰੇ ਸੇ ਮੀਤ ਕਰਿ ਮਾਨਹਿ ॥੧॥
तुम्ही या पाच चोरांना - वासना, क्रोध, लोभ, आसक्ती आणि अहंकार - तुमचे मित्र मानता. ॥१॥

ਸੋ ਘਰੁ ਸੇਵਿ ਜਿਤੁ ਉਧਰਹਿ ਮੀਤ ॥
हे मित्रा! त्या देवाची उपासना कर जो तुला तारणाकडे नेईल

ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਰਵੀਅਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਸਾਧਸੰਗਿ ਕਰਿ ਮਨ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
गोविंदाचे गुणगान करावे आणि मनातील संतांचा सहवास आवडावा. ॥१॥रहाउ॥

ਜਨਮੁ ਬਿਹਾਨੋ ਅਹੰਕਾਰਿ ਅਰੁ ਵਾਦਿ ॥
अहंकार आणि भांडणात जन्म व्यर्थ जातो

ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਆਵੈ ਬਿਖਿਆ ਸਾਦਿ ॥
वस्तू विकारांच्या चवीने तृप्त होत नाही

ਭਰਮਤ ਭਰਮਤ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥
इकडे तिकडे भटकल्याने खूप दुःख होते

ਤਰੀ ਨ ਜਾਈ ਦੁਤਰ ਮਾਇਆ ॥੨॥
कोणीही ही भयानक भ्रमाची नदी ओलांडू शकत नाही ॥२॥

ਕਾਮਿ ਨ ਆਵੈ ਸੁ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ॥
तुम्ही फक्त तीच कामे करता जी तुमच्यासाठी निरुपयोगी असतात

ਆਪਿ ਬੀਜਿ ਆਪੇ ਹੀ ਖਾਵੈ ॥
तुम्ही स्वतः बी पेरता आणि ते स्वतः खाता. तुमच्या चांगल्या आणि वाईट कर्मांचे फळ तुम्ही स्वतःच घेता

ਰਾਖਨ ਕਉ ਦੂਸਰ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥
माझे रक्षण करणारा देवाशिवाय दुसरा कोणी नाही

ਤਉ ਨਿਸਤਰੈ ਜਉ ਕਿਰਪਾ ਹੋਇ ॥੩॥
जर आपल्याला त्याची कृपा मिळाली तरच आपण मोक्ष मिळवू शकतो. ॥३॥

ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੋ ਨਾਮੁ ॥
हे परमेश्वरा! तुझे नाव पतितांना शुद्ध करते

ਅਪਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਕੀਜੈ ਦਾਨੁ ॥
तुमच्या दासालाही नामाचे दान द्या

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਗਤਿ ਕਰਿ ਮੇਰੀ ॥
नानक प्रार्थना करतात, हे प्रभू! माझ्यावर दया कर आणि मला मुक्त कर

ਸਰਣਿ ਗਹੀ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ॥੪॥੩੭॥੪੮॥
कारण मी फक्त तुमचा आश्रय घेतला आहे. ॥ ४ ॥ ३७ ॥ ४८ ॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
रामकली महाला ५ ॥

ਇਹ ਲੋਕੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥
इहा लोके सुखु पैया जो या जगात सुख मिळवतो

ਨਹੀ ਭੇਟਤ ਧਰਮ ਰਾਇਆ ॥
तो यमराजाला भेटत नाही

ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਸੋਭਾਵੰਤ ॥
तो देवाच्या दरबारात सौंदर्याची वस्तू बनतो आणि

ਫੁਨਿ ਗਰਭਿ ਨਾਹੀ ਬਸੰਤ ॥੧॥
वसंत ऋतू पुन्हा गर्भात राहत नाही ॥ १ ॥

ਜਾਨੀ ਸੰਤ ਕੀ ਮਿਤ੍ਰਾਈ ॥
मला एका संताची मैत्री कळली आहे

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੀਨੋ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਪੂਰਬਿ ਸੰਜੋਗਿ ਮਿਲਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
त्याने कृपेने मला हरि हे नाव दिले आहे आणि केवळ पूर्वसंध्येलाच संतांशी पुन्हा भेट होते.
॥१॥रहाउ॥

ਗੁਰ ਕੈ ਚਰਣਿ ਚਿਤੁ ਲਾਗਾ ॥
जेव्हा मन गुरुच्या चरणांवर स्थिर होते

ਧੰਨਿ ਧੰਨਿ ਸੰਜੋਗੁ ਸਭਾਗਾ ॥
ते सौभाग्य आणि योगायोग धन्य आहे

ਸੰਤ ਕੀ ਧੂਰਿ ਲਾਗੀ ਮੇਰੈ ਮਾਥੇ ॥
जेव्हा संतांच्या चरणांची धूळ माझ्या कपाळाला लागली

ਕਿਲਵਿਖ ਦੁਖ ਸਗਲੇ ਮੇਰੇ ਲਾਥੇ ॥੨॥
सर्व दुःखे आणि पापे दूर झाली. २॥

ਸਾਧ ਕੀ ਸਚੁ ਟਹਲ ਕਮਾਨੀ ॥
जेव्हा संताची खरी सेवा भक्तीने केली जाते

ਤਬ ਹੋਏ ਮਨ ਸੁਧ ਪਰਾਨੀ ॥
हे जीवा! तरच मन शुद्ध होते

ਜਨ ਕਾ ਸਫਲ ਦਰਸੁ ਡੀਠਾ ॥
ज्याला संतांचे यशस्वी दर्शन झाले आहे

ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭੂ ਕਾ ਘਟਿ ਘਟਿ ਵੁਠਾ ॥੩॥
त्याला असे वाटते की परमेश्वराचे नाव प्रत्येक हृदयात वास करते. ॥३॥

ਮਿਟਾਨੇ ਸਭਿ ਕਲਿ ਕਲੇਸ ॥
सर्व संघर्ष आणि वेदना दूर झाल्या आहेत आणि

ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜੇ ਤਿਸੁ ਮਹਿ ਪਰਵੇਸ ॥
ज्यापासून ते जन्माला आले, त्यांनी त्यात प्रवेश केला आहे

ਪ੍ਰਗਟੇ ਆਨੂਪ ਗੋੁਵਿੰਦ ॥ ਪ੍ਰਭ ਪੂਰੇ ਨਾਨਕ ਬਖਸਿੰਦ ॥੪॥੩੮॥੪੯॥
गोविंदाचा अतुलनीय महिमा प्रकट झाला आहे. हे नानक! पूर्ण परमेश्वर क्षमाशील आहे. ॥४॥३८॥४६॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
रामकली महाला ५ ॥

ਗਊ ਕਉ ਚਾਰੇ ਸਾਰਦੂਲੁ ॥
अहंकाराच्या रूपातील सिंह नम्रतेच्या गायीला चरत आहे

ਕਉਡੀ ਕਾ ਲਖ ਹੂਆ ਮੂਲੁ ॥
एका कौरीची किंमत एक लाख रुपये झाली आहे आणि

ਬਕਰੀ ਕਉ ਹਸਤੀ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇ ॥ ਅਪਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੇ ॥੧॥
हत्ती बकरीची काळजी घेत आहे, परमेश्वराने आपल्याला अशी दया दाखवली आहे

ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ॥
हे माझ्या प्रिय प्रभू! तू दयेचा साठा आहेस

ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਬਹੁ ਗੁਨ ਤੇਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मी तुझ्या अनेक गुणांचे वर्णन करू शकत नाही. ॥१॥रहाउ॥

ਦੀਸਤ ਮਾਸੁ ਨ ਖਾਇ ਬਿਲਾਈ ॥
इच्छेच्या रूपातील मांजर आपल्या समोर दिसणारे मांस खात नाहीये

ਮਹਾ ਕਸਾਬਿ ਛੁਰੀ ਸਟਿ ਪਾਈ ॥
क्रोधाच्या रूपातील निर्दयी कसायाने त्याच्या हातातून हिंसाचाराचा चाकू फेकून दिला आहे

ਕਰਣਹਾਰ ਪ੍ਰਭੁ ਹਿਰਦੈ ਵੁਠਾ ॥
निर्माता देव आला आणि हृदयात वास केला आहे

ਫਾਥੀ ਮਛੁਲੀ ਕਾ ਜਾਲਾ ਤੂਟਾ ॥੨॥
अडकलेल्या माशाचे जाळे तुटले आहे. ॥२॥

ਸੁਕੇ ਕਾਸਟ ਹਰੇ ਚਲੂਲ ॥ ਊਚੈ ਥਲਿ ਫੂਲੇ ਕਮਲ ਅਨੂਪ ॥
सुकलेली झाडे हिरवीगार झाली आहेत; उंच वाळवंटातही सुंदर कमळाची फुले उमलली आहेत

ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਵ ॥
सतगुरुंनी तहानेची आग विझवली आहे आणि

ਸੇਵਕੁ ਅਪਨੀ ਲਾਇਓ ਸੇਵ ॥੩॥
मी सेवकाला माझ्या सेवेत ठेवले आहे. ॥३॥

ਅਕਿਰਤਘਣਾ ਕਾ ਕਰੇ ਉਧਾਰੁ ॥
तो कृतघ्न प्राण्यांनाही वाचवतो ॥

ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਹੈ ਸਦਾ ਦਇਆਰੁ ॥
माझा प्रभु नेहमीच दयाळू असतो

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕਾ ਸਦਾ ਸਹਾਈ ॥
तो नेहमीच संतांचा मदतगार असतो आणि

ਚਰਨ ਕਮਲ ਨਾਨਕ ਸਰਣਾਈ ॥੪॥੩੯॥੫੦॥
नानक यांनीही त्यांच्या चरणी आश्रय घेतला आहे.॥४॥३६॥५०॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
रामकली महाला ५ ॥

ਪੰਚ ਸਿੰਘ ਰਾਖੇ ਪ੍ਰਭਿ ਮਾਰਿ ॥
परमेश्वराने काम, क्रोध, लोभ, आसक्ती आणि अहंकार या पाच सिंहांना मारले आहे

ਦਸ ਬਿਘਿਆੜੀ ਲਈ ਨਿਵਾਰਿ ॥
दहा वाईटांचाही नाश झाला ॥

ਤੀਨਿ ਆਵਰਤ ਕੀ ਚੂਕੀ ਘੇਰ ॥
माया, रज, तम आणि सत या तीन गुणांचा चक्रव्यूहही संपला आहे आणि

ਸਾਧਸੰਗਿ ਚੂਕੇ ਭੈ ਫੇਰ ॥੧॥
संतांच्या संगतीमुळे जन्म-मृत्यूच्या चक्राचे भय संपले आहे. संतांच्या संगतीमुळे जन्म-मृत्यूच्या चक्राचे भय संपले आहे

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਜੀਵਾ ਗੋਵਿੰਦ ॥
मी फक्त गोविंद आठवूनच जगू शकतो

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਾਖਿਓ ਦਾਸੁ ਅਪਨਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਾਚਾ ਬਖਸਿੰਦ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
खरा प्रभु नेहमीच क्षमाशील असतो, त्याने त्याच्या सेवकाचे दयाळूपणे रक्षण केले आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਦਾਝਿ ਗਏ ਤ੍ਰਿਣ ਪਾਪ ਸੁਮੇਰ ॥
पापांचा सुमेर पर्वत गवताच्या पेंढ्यासारखा जळून राख झाला आहे

ਜਪਿ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਪੂਜੇ ਪ੍ਰਭ ਪੈਰ ॥
प्रभूच्या नावाचा जप करून मी प्रभूच्या चरणांची पूजा करत आहे

ਅਨਦ ਰੂਪ ਪ੍ਰਗਟਿਓ ਸਭ ਥਾਨਿ ॥
आनंदाच्या रूपात परमेश्वर सर्व ठिकाणी प्रकट झाला आहे आणि

ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਜੋਰੀ ਸੁਖ ਮਾਨਿ ॥੨॥
प्रेम आणि भक्तीचे ध्यान करून मला आनंद मिळाला आहे. ॥२॥

ਸਾਗਰੁ ਤਰਿਓ ਬਾਛਰ ਖੋਜ ॥
मी जगाच्या महासागरातून पोहत गेलो आहे जणू समुद्र पाण्याने भरलेल्या वासराच्या पायाचे चिन्ह आहे

ਖੇਦੁ ਨ ਪਾਇਓ ਨਹ ਫੁਨਿ ਰੋਜ ॥
अंब, मला कोणतेही दुःख किंवा चिंता नाही

ਸਿੰਧੁ ਸਮਾਇਓ ਘਟੁਕੇ ਮਾਹਿ ॥
देवाचा महासागर माझ्या हृदयाच्या भांड्यात विलीन झाला आहे

ਕਰਣਹਾਰ ਕਉ ਕਿਛੁ ਅਚਰਜੁ ਨਾਹਿ ॥੩॥
कर्ता, देवासाठी ही आश्चर्यकारक गोष्ट नाही.॥३॥

ਜਉ ਛੂਟਉ ਤਉ ਜਾਇ ਪਇਆਲ ॥
जर मी देवाची आंचल सोडली तर मी नरकात पडेन

ਜਉ ਕਾਢਿਓ ਤਉ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲ ॥
पण जेव्हा तो मला बाहेर काढतो तेव्हा त्याच्या करुणामय नजरेने मी आनंदी होतो

ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਹਮਰੈ ਵਸਿ ਨਾਹਿ ॥
पुण्यकर्मे आपल्या नियंत्रणात नाहीत

ਰਸਕਿ ਰਸਕਿ ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਗਾਹਿ ॥੪॥੪੦॥੫੧॥
हे नानक! मी मोठ्या आनंदाने देवाचे गुणगान गात आहे. ॥४॥४०॥५१॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
रामकली महाला ५ ॥

ਨਾ ਤਨੁ ਤੇਰਾ ਨਾ ਮਨੁ ਤੋਹਿ ॥
हे जीवा! हे शरीर तुझे नाही आणि हे मन तुझ्या नियंत्रणात नाही

ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਬਿਆਪਿਆ ਧੋਹਿ ॥
प्रेमाच्या भ्रमामुळे तुम्ही फसवणुकीत अडकला आहात

ਕੁਦਮ ਕਰੈ ਗਾਡਰ ਜਿਉ ਛੇਲ ॥
तू मेंढ्यांसारखा उड्या मारतोस आणि खेळतोस

ਅਚਿੰਤੁ ਜਾਲੁ ਕਾਲੁ ਚਕ੍ਰੁ ਪੇਲ ॥੧॥
अचानक तो मृत्यूच्या जाळ्यात अडकतो. ॥१॥

ਹਰਿ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਰਨਾਇ ਮਨਾ ॥
हे मन! प्रभूच्या चरणांचा आश्रय घे

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵਹਿ ਸਾਚੁ ਧਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तुमचा सहचर आणि सहाय्यक असलेल्या रामाचे नामस्मरण करा. नामरूपाने केवळ गुरुमुखालाच संपत्ती प्राप्त होते. ॥१॥रहाउ॥

ਊਨੇ ਕਾਜ ਨ ਹੋਵਤ ਪੂਰੇ ॥
माणसाची अपूर्ण कामे पूर्ण होत नाहीत

ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਮਦਿ ਸਦ ਹੀ ਝੂਰੇ ॥
तो नेहमीच वासना आणि क्रोधाच्या प्रभावाखाली त्रासलेला असतो

ਕਰੈ ਬਿਕਾਰ ਜੀਅਰੇ ਕੈ ਤਾਈ ॥
तो जगण्यासाठी त्रास देतो. तू तुझ्या हृदयासाठी अनेक पापे करत राहतोस

ਗਾਫਲ ਸੰਗਿ ਨ ਤਸੂਆ ਜਾਈ ॥੨॥
पण, हे निष्काळजी, तुझ्यासोबत काहीही जाणार नाही. ॥२॥

ਧਰਤ ਧੋਹ ਅਨਿਕ ਛਲ ਜਾਨੈ ॥
तुम्ही लोकांशी खूप फसवणूक आणि फसवणूक करता

ਕਉਡੀ ਕਉਡੀ ਕਉ ਖਾਕੁ ਸਿਰਿ ਛਾਨੈ ॥
क्षुल्लक कारणांसाठी तुमच्या डोक्यावर बदनामीची धूळ साचत राहते

ਜਿਨਿ ਦੀਆ ਤਿਸੈ ਨ ਚੇਤੈ ਮੂਲਿ ॥
ज्या देवाने तुम्हाला हे मौल्यवान जीवन दिले आहे त्याची तुम्हाला अजिबात आठवण येत नाही

ਮਿਥਿਆ ਲੋਭੁ ਨ ਉਤਰੈ ਸੂਲੁ ॥੩॥
खोट्या लोभामुळे तुमचे दुःख दूर होत नाही. ॥३॥

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਜਬ ਭਏ ਦਇਆਲ ॥
जेव्हा परब्रह्म दयाळू झाले.

ਇਹੁ ਮਨੁ ਹੋਆ ਸਾਧ ਰਵਾਲ ॥
हे मन संतांच्या चरणांची धूळ बनते

ਹਸਤ ਕਮਲ ਲੜਿ ਲੀਨੋ ਲਾਇ ॥
हे नानक! जेव्हा देव तुम्हाला त्याच्या सुंदर हातांनी एकत्र करतो

ਨਾਨਕ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇ ॥੪॥੪੧॥੫੨॥
मग आत्मा परम सत्यात विलीन होतो. ॥४॥४१॥५२॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
रामकली महाला ५ ॥

ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਕੀ ਸਰਣਾਇ ॥
जो कोणी रामाच्या आश्रयाला आला आहे

ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਸਾਧਸੰਗਿ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
त्याचे गुणगान करून तो निर्भय झाला आहे. संतांच्या संगतीने सर्व प्रकारची दुःखे दूर होतात. ॥१॥रहाउ॥

ਜਾ ਕੈ ਰਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥
ज्याचे हृदय रामाने भरलेले आहे ज्याच्या हृदयात राम राहतो

ਸੋ ਜਨੁ ਦੁਤਰੁ ਪੇਖਤ ਨਾਹੀ ॥
जणू काही तो या जगाचा महासागर पाहू शकत नाही जो तो मोठ्या कष्टाने पोहतो

ਸਗਲੇ ਕਾਜ ਸਵਾਰੇ ਅਪਨੇ ॥
त्याची सर्व कामे पूर्ण होतात

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਸਨ ਨਿਤ ਜਪਨੇ ॥੧॥
जो आपल्या जिभेतून रोज हरीचे नामस्मरण करतो. ॥१॥

ਜਿਸ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਹਾਥੁ ਗੁਰੁ ਧਰੈ ॥
गुरु कोणाच्या डोक्यावर आशीर्वादाचा हात ठेवतात.

ਸੋ ਦਾਸੁ ਅਦੇਸਾ ਕਾਹੇ ਕਰੈ ॥
तो सेवक कशाचीही काळजी करत नाही

ਜਨਮ ਮਰਣ ਕੀ ਚੂਕੀ ਕਾਣਿ ॥
जन्म आणि मृत्यूबद्दलची त्याची चिंता संपते आणि

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਊਪਰਿ ਕੁਰਬਾਣ ॥੨॥
तो परिपूर्ण गुरुसाठी स्वतःचे बलिदान देतो. ॥२॥

ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਭੇਟਿ ਨਿਹਾਲ ॥
गुरु परमेश्वरांना भेटल्यानंतर मन आनंदी होते.

ਸੋ ਦਰਸਨੁ ਪਾਏ ਜਿਸੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ॥
ज्याच्यावर तो दयाळू आहे त्यालाच तो पाहू शकतो.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਿਸੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ॥
ज्याच्यावर परम ब्रह्मदेव कृपा करतात.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਸੋ ਭਵਜਲੁ ਤਰੈ ॥੩॥
जो संतांचा सहवास राखतो तो जीवनसागर पार करतो. ॥३॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਹੁ ਸਾਧ ਪਿਆਰੇ ॥
प्रिय संतांनो, नामाचे अमृत प्या.

ਮੁਖ ਊਜਲ ਸਾਚੈ ਦਰਬਾਰੇ ॥
सत्याच्या दरबारात तुमचा चेहरा उजळून निघेल

ਅਨਦ ਕਰਹੁ ਤਜਿ ਸਗਲ ਬਿਕਾਰ ॥
सर्व सांसारिक आवडी सोडून द्या आणि आनंद घ्या

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਪਿ ਉਤਰਹੁ ਪਾਰਿ ॥੪॥੪੨॥੫੩॥
हे नानक! भगवान नानकांचे नामस्मरण करून जगाचा सागर पार करा. ॥ ४॥ ४२॥ ५३॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
रामकली महाला ५ ॥

ਈਧਨ ਤੇ ਬੈਸੰਤਰੁ ਭਾਗੈ ॥
परमात्माचा दिव्य खेळ इतका विचित्र आहे की जर त्याची इच्छा असेल तर अग्नी देखील लाकूड जाळणे थांबवते

ਮਾਟੀ ਕਉ ਜਲੁ ਦਹ ਦਿਸ ਤਿਆਗੈ ॥
पाणी माती स्वतःमध्ये विरघळवते पण माती विरघळवण्याऐवजी ती सर्व दिशांनी फेकून देते म्हणजेच पृथ्वी समुद्रात राहते पण समुद्र तिला स्वतःमध्ये बुडवत नाही

ਊਪਰਿ ਚਰਨ ਤਲੈ ਆਕਾਸੁ ॥
आईच्या गर्भाशयात बाळाचे पाय वर आणि डोके खाली असते

ਘਟ ਮਹਿ ਸਿੰਧੁ ਕੀਓ ਪਰਗਾਸੁ ॥੧॥
भांड्यात प्रकाशाचा समुद्र आहे.॥१॥

ਐਸਾ ਸੰਮ੍ਰਥੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ਆਪਿ ॥
देव सर्व कलांमध्ये समर्थ आहे .

ਨਿਮਖ ਨ ਬਿਸਰੈ ਜੀਅ ਭਗਤਨ ਕੈ ਆਠ ਪਹਰ ਮਨ ਤਾ ਕਉ ਜਾਪਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
भक्त त्यांना त्यांच्या हृदयातून क्षणभरही विसरत नाहीत, त्यांनी आठ तास त्यांच्या मनात त्याचा जप करावा.॥१॥रहाउ॥

ਪ੍ਰਥਮੇ ਮਾਖਨੁ ਪਾਛੈ ਦੂਧੁ ॥
प्रथम देवाच्या रूपात लोणी आले आणि त्यानंतर जगाच्या रूपात दूध निर्माण झाले.

ਮੈਲੂ ਕੀਨੋ ਸਾਬੁਨੁ ਸੂਧੁ ॥
आईच्या स्तनातून निघणाऱ्या रक्ताने बाळाला पिण्यासाठी शुद्ध, साबणासारखे पांढरे दूध तयार केले आहे.

ਭੈ ਤੇ ਨਿਰਭਉ ਡਰਤਾ ਫਿਰੈ ॥
आत्मा, जो परमात्म्याचा एक भाग आहे, तो निर्भय आहे पण मृत्यूला घाबरतो

ਹੋਂਦੀ ਕਉ ਅਣਹੋਂਦੀ ਹਿਰੈ ॥੨॥
भविष्य अनपेक्षित घेते.॥२॥

ਦੇਹੀ ਗੁਪਤ ਬਿਦੇਹੀ ਦੀਸੈ ॥
मानवी शरीरात राहणारा आत्मा लपलेला असतो, परंतु केवळ शरीरच दृश्यमान असते

ਸਗਲੇ ਸਾਜਿ ਕਰਤ ਜਗਦੀਸੈ ॥
सर्वांना निर्माण केल्यानंतरही जगदीश्वर आपले नाटक करत राहतात

ਠਗਣਹਾਰ ਅਣਠਗਦਾ ਠਾਗੈ ॥
भ्रामक माया अशक्य अस्तित्वाला फसवते

ਬਿਨੁ ਵਖਰ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਉਠਿ ਲਾਗੈ ॥੩॥
नामाच्या संपत्तीशिवाय, आत्मा वारंवार जन्म आणि मृत्यूच्या चक्रात अडकतो. ॥ ३ ॥

ਸੰਤ ਸਭਾ ਮਿਲਿ ਕਰਹੁ ਬਖਿਆਣ ॥
संतांच्या सभेत भेटून असो

ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਬੇਦ ਪੁਰਾਣ ॥
स्मृती, वेद आणि पुराणे पठण करण्याचा प्रयत्न करा

ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰੁ ਬੀਚਾਰੇ ਕੋਇ ॥
जो ब्रह्माच्या महिमाचे चिंतन करतो

ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਪਰਮ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥੪॥੪੩॥੫੪॥
हे नानक! त्याची परम प्राप्ती होते. ॥४॥४३॥५४॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
रामकली महाला ५ ॥

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀਆ ॥
देवाला जे योग्य वाटले ते घडले.

ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨੁ ਨਾਹੀ ਆਨ ਬੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

नेहमी देवाचा आश्रय घ्या, त्याच्याशिवाय दुसरे कोणी नाही. ॥१॥रहाउ॥

ਪੁਤੁ ਕਲਤ੍ਰੁ ਲਖਿਮੀ ਦੀਸੈ ਇਨ ਮਹਿ ਕਿਛੂ ਨ ਸੰਗਿ ਲੀਆ ॥

मुलगा, पत्नी आणि लक्ष्मी, जे काही दृश्यमान आहे, आत्म्याने काहीही सोबत नेले नाही

ਬਿਖੈ ਠਗਉਰੀ ਖਾਇ ਭੁਲਾਨਾ ਮਾਇਆ ਮੰਦਰੁ ਤਿਆਗਿ ਗਇਆ ॥੧॥

मायेच्या कपटी औषधी वनस्पती खाल्ल्यानंतर, आत्मा मोहित झाला आहे, परंतु शेवटी तो माया, घर इत्यादींचा त्याग करतो आणि निघून जातो. ॥१॥

ਨਿੰਦਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਬਹੁਤੁ ਵਿਗੂਤਾ ਗਰਭ ਜੋਨਿ ਮਹਿ ਕਿਰਤਿ ਪਇਆ ॥

इतरांवर टीका करून, जीव खूप दुःखी झाला आहे आणि त्याच्या कर्मानुसार गर्भात आणि जन्मात पडत राहतो

ਪੁਰਬ ਕਮਾਣੇ ਛੋਡਹਿ ਨਾਹੀ ਜਮਦੂਤਿ ਗ੍ਰਾਸਿਓ ਮਹਾ ਭਇਆ ॥੨॥

मागील जन्मात केलेली कर्मे आत्म्याला सोडत नाहीत आणि यमाचे भयानक दूत त्याला आपला शिकार बनवतात. ॥२॥

ਬੋਲੈ ਝੂਠੁ ਕਮਾਵੈ ਅਵਰਾ ਤ੍ਰਿਸਨ ਨ ਬੂਝੈ ਬਹੁਤੁ ਹਇਆ ॥

माणूस खोटे बोलतो, तो एक गोष्ट सांगतो आणि करतो दुसरेच काहीतरी, त्याचा लोभ शांत राहतो ही खूप लाजिरवाणी गोष्ट आहे

ਅਸਾਧ ਰੋਗੁ ਉਪਜਿਆ ਸੰਤ ਦੂਖਨਿ ਦੇਹ ਬਿਨਾਸੀ ਮਹਾ ਖਇਆ ॥੩॥

संतांना खोटे दोष दिल्याने, त्यांच्या शरीरात एक असाध्य रोग निर्माण होतो ज्यामुळे त्यांचे शरीर नष्ट होते. ॥ ३॥

ਜਿਨਹਿ ਨਿਵਾਜੇ ਤਿਨ ਹੀ ਸਾਜੇ ਆਪੇ ਕੀਨੇ ਸੰਤ ਜਇਆ ॥

ज्या देवाने संतांना गौरव दिला आहे त्याने स्वतः त्यांना निर्माण केले आहे आणि संतांची स्तुती केली आहे

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਰਾਖੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਮਇਆ ॥੪॥੪੪॥੫੫॥

हे नानक! परम ब्रह्मदेवाने आपल्या कृपेने संतांना आपल्या आलिंगनाजवळ ठेवले आहे.॥४॥४४॥५५॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
रामकली महाला ५ ॥

ਐਸਾ ਪੂਰਾ ਗੁਰਦੇਉ ਸਹਾਈ ॥
माझा परिपूर्ण गुरुदेव असा सहाय्यक आहे

ਜਾ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਬਿਰਥਾ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ज्याचे स्मरण कधीच व्यर्थ जात नाही.॥१॥रहाउ॥

ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤ ਹੋਇ ਨਿਹਾਲੁ ॥
त्याला पाहून मन आनंदी होते

ਜਾ ਕੀ ਧੂਰਿ ਕਾਟੈ ਜਮ ਜਾਲੁ ॥
त्याच्या पायांनी मृत्यूची धूळ कापली

ਚਰਨ ਕਮਲ ਬਸੇ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕੇ ॥
त्याचे कमळ चरण माझ्या हृदयात राहतात.

ਕਾਰਜ ਸਵਾਰੇ ਸਗਲੇ ਤਨ ਕੇ ॥੧॥
त्याने माझ्या शरीराची सर्व कामे पूर्ण केली आहेत. ॥१॥

ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਰਾਖੈ ਹਾਥੁ ॥
ज्याच्या डोक्यावर माझा प्रभु हात ठेवतो.

ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੋ ਅਨਾਥ ਕੋ ਨਾਥੁ ॥
तो अनाथही काळजीवाहक बनतो

ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਣੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨੁ ॥
तो पतितांचा तारणारा आणि दयेचा भांडार आहे

ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਾਈਐ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥੨॥
म्हणून मनुष्याने नेहमीच त्याच्यासाठी स्वतःचे बलिदान द्यावे ॥२॥

ਨਿਰਮਲ ਮੰਤੁ ਦੇਇ ਜਿਸੁ ਦਾਨੁ ॥
जो शुद्ध नाम मंत्राचे दान देतो.

ਤਜਹਿ ਬਿਕਾਰ ਬਿਨਸੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥
त्याचा अभिमान नष्ट होतो आणि तो सर्व दुर्गुणांचा त्याग करतो.

ਏਕੁ ਧਿਆਈਐ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥
साधूंच्या सहवासात, केवळ देवाचे ध्यान करावे

ਪਾਪ ਬਿਨਾਸੇ ਨਾਮ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥੩॥
नामाच्या रंगाने सर्व पापांचा नाश होतो. ॥ ३॥

ਗੁਰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਸਗਲ ਨਿਵਾਸ ॥
गुरु परमेश्वर सर्व प्राणिमात्रांमध्ये वास करतात.

ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਗੁਣਤਾਸ ॥
गुणांचे भांडार प्रत्येक कणात उपस्थित आहे

ਦਰਸੁ ਦੇਹਿ ਧਾਰਉ ਪ੍ਰਭ ਆਸ ॥
हे प्रभू! कृपया मला तुझे दर्शन दे, मला तुझ्यावर फक्त आशा आहे.

ਨਿਤ ਨਾਨਕੁ ਚਿਤਵੈ ਸਚੁ ਅਰਦਾਸਿ ॥੪॥੪੫॥੫੬॥
नानक तुझी सदैव आठवण ठेवो हीच माझी मनापासून प्रार्थना. ॥४॥४५॥५६॥

Page 901

ਰਾਗੁ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਦੁਪਦੇ
रागु रामकली महाला ५ घरु २ दुपदे

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਗਾਵਹੁ ਰਾਮ ਕੇ ਗੁਣ ਗੀਤ ॥
रोज रामाचे गुणगान गा.

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਪਰਮ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਆਵਾ ਗਉਣੁ ਮਿਟੈ ਮੇਰੇ ਮੀਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मित्रा, राम नामाचा जप केल्याने परम सुखाची प्राप्ती होते आणि संकटे दूर होतात. ॥१॥रहाउ॥

ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਹੋਵਤ ਪਰਗਾਸੁ ॥
त्याचे गुणगान गाण्याने मनात सत्याचा साक्षात्कार होतो आणि.

ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਹਿ ਹੋਇ ਨਿਵਾਸੁ ॥੧॥
कमळाच्या चरणी निवास घेतो. ॥१॥

ਸੰਤਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹੋਇ ਉਧਾਰੁ ॥
हे नानक! संतांच्या सहवासाने जीवाला मोक्ष प्राप्त होतो आणि.

ਨਾਨਕ ਭਵਜਲੁ ਉਤਰਸਿ ਪਾਰਿ ॥੨॥੧॥੫੭॥
तो अस्तित्वाचा सागर पार करतो. ॥२॥ १॥ ५७ ॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
रामकली महाल ५॥

ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਮੇਰਾ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥
माझे गुरु सर्व बाबतीत परिपूर्ण आहेत.

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਸਦਾ ਸੁਹੇਲੇ ਸਗਲ ਬਿਨਾਸੇ ਰੋਗ ਕੂਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
राम नामाचा जप केल्याने नेहमी आनंद मिळतो आणि मिथ्या मोहामुळे होणारे सर्व रोग नष्ट होतात. ॥१॥रहाउ॥

ਏਕੁ ਅਰਾਧਹੁ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥
एकच खरा देव आहे, म्हणून त्याचीच पूजा करा.

ਜਾ ਕੀ ਸਰਨਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੧॥
ज्याचा आश्रय घेतल्याने सदैव सुखाची प्राप्ती होते. ॥१॥

ਨੀਦ ਸੁਹੇਲੀ ਨਾਮ ਕੀ ਲਾਗੀ ਭੂਖ ॥
आता मला सुखाची निद्रा मिळाली आहे आणि नामाची भूक लागली आहे.

ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਬਿਨਸੇ ਸਭ ਦੂਖ ॥੨॥
भगवंताच्या स्मरणाने सर्व दुःखांचा नाश होतो. ॥२॥

ਸਹਜਿ ਅਨੰਦ ਕਰਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥
हे माझ्या भावा! तुझे जीवन आरामात उपभोग.

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਸਭ ਚਿੰਤ ਮਿਟਾਈ ॥੩॥
पूर्ण गुरूंनी सर्व चिंता दूर केल्या आहेत. ॥३॥

ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਜਪੁ ਜਾਪਿ ॥
हे नानक! आठ वेळा परमेश्वराचे नामस्मरण करत राहा.

ਨਾਨਕ ਰਾਖਾ ਹੋਆ ਆਪਿ ॥੪॥੨॥੫੮॥
तो स्वतः काळजीवाहू बनतो. ॥४॥२॥५८॥

ਰਾਗੁ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਪੜਤਾਲ ਘਰੁ ੩
रागु रामकली महाला ५ पंतगळ घरु ३

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਨਰਨਰਹ ਨਮਸਕਾਰੰ ॥
आम्ही परमप्रभूंना मनापासून आदर अर्पण करतो.

ਜਲਨ ਥਲਨ ਬਸੁਧ ਗਗਨ ਏਕ ਏਕੰਕਾਰੰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हाच आकार जल, जमीन, पृथ्वी आणि आकाशात राहतो.॥१॥रहाउ॥

ਹਰਨ ਧਰਨ ਪੁਨ ਪੁਨਹ ਕਰਨ ॥
तो विश्वाचा नाश करणारा, पालनकर्ता आणि पुन्हा पुन्हा निर्माण करणारा आहे.

ਨਹ ਗਿਰਹ ਨਿਰੰਹਾਰੰ ॥੧॥
त्याला घर नाही आणि तो अन्नही खात नाही. ॥१॥

ਗੰਭੀਰ ਧੀਰ ਨਾਮ ਹੀਰ ਊਚ ਮੂਚ ਅਪਾਰੰ ॥
दीप, गंभीर, रुग्ण या नावाचा तो अमूल्य हिरा सर्वोच्च आणि अतुलनीय आहे.

ਕਰਨ ਕੇਲ ਗੁਣ ਅਮੋਲ ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰੰ ॥੨॥੧॥੫੯॥
हे नानक! आम्ही त्या अद्‌भुत नाटककाराच्या अमूल्य गुणांच्या भांडारावर बलिहारीकडे जातो. ॥२॥ १॥ ५९॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
रामकली महाल ५॥

ਰੂਪ ਰੰਗ ਸੁਗੰਧ ਭੋਗ ਤਿਆਗਿ ਚਲੇ ਮਾਇਆ ਛਲੇ ਕਨਿਕ ਕਾਮਿਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
सोन्याच्या आणि तेजाच्या रूपाने मायेने फसलेल्या अनेक जीवांनी, रूपे, रंग, सुगंध आणि उपभोग घेण्याच्या गोष्टींचा त्याग करून जग सोडले आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਭੰਡਾਰ ਦਰਬ ਅਰਬ ਖਰਬ ਪੇਖਿ ਲੀਲਾ ਮਨੁ ਸਧਾਰੈ ॥
कोट्यवधींच्या संपत्तीने आणि खेळाच्या चष्म्यांनी भरलेला जीव पाहून मनाला धीर देत राहतो, पण.

ਨਹ ਸੰਗਿ ਗਾਮਨੀ ॥੧॥
हे सर्व शेवटच्या क्षणी त्याच्याबरोबर जात नाही. ॥१॥

ਸੁਤ ਕਲਤ੍ਰ ਭ੍ਰਾਤ ਮੀਤ ਉਰਝਿ ਪਰਿਓ ਭਰਮਿ ਮੋਹਿਓ ਇਹ ਬਿਰਖ ਛਾਮਨੀ ॥
भ्रमात अडकलेला प्राणी आपला मुलगा, पत्नी, भाऊ आणि मित्र यांच्या स्नेहात गुरफटलेला असतो, परंतु हे सर्व झाडाच्या सावलीसारखे नाशवंत असते.

ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਰਨ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਸੰਤ ਭਾਵਨੀ ॥੨॥੨॥੬੦॥
हे नानक! संतांना भगवंताच्या चरणी आश्रय घेण्यातच आनंद मिळतो. ॥२॥ २॥ ६०॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्‍गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਰਾਗੁ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੯ ਤਿਪਦੇ ॥
रागु रामकली महाला ९ टिपडे ॥

ਰੇ ਮਨ ਓਟ ਲੇਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥
हे मन! भगवंताच्या नामाचा आधार घे.

ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਦੁਰਮਤਿ ਨਾਸੈ ਪਾਵਹਿ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
त्याचे स्मरण केल्याने वाईट मनाचा नाश होतो आणि मनुष्य निर्वाण प्राप्त करतो. ॥१॥रहाउ॥

ਬਡਭਾਗੀ ਤਿਹ ਜਨ ਕਉ ਜਾਨਹੁ ਜੋ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥
भगवंताचे गुणगान गाणाऱ्या व्यक्तीला भाग्यवान समजा.

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਪਾਪ ਖੋਇ ਕੈ ਫੁਨਿ ਬੈਕੁੰਠਿ ਸਿਧਾਵੈ ॥੧॥
अनेक जन्मांची पापे नष्ट करून तो वैकुंठाला पोहोचतो. ॥१॥

ਅਜਾਮਲ ਕਉ ਅੰਤ ਕਾਲ ਮਹਿ ਨਾਰਾਇਨ ਸੁਧਿ ਆਈ ॥
पापी अजमलला शेवटच्या क्षणी नारायणाची आठवण आली.॥

ਜਾਂ ਗਤਿ ਕਉ ਜੋਗੀਸੁਰ ਬਾਛਤ ਸੋ ਗਤਿ ਛਿਨ ਮਹਿ ਪਾਈ ॥੨॥
क्षणार्धातच त्याने अशी गती प्राप्त केली की महान योगी देखील आकांक्षा बाळगतात.॥२॥

ਨਾਹਿਨ ਗੁਨੁ ਨਾਹਿਨ ਕਛੁ ਬਿਦਿਆ ਧਰਮੁ ਕਉਨੁ ਗਜਿ ਕੀਨਾ ॥
गजिंद्र हाथी यांच्याकडे ना पुण्य होते, ना त्यांनी काही विद्येचा अभ्यास केला होता, मग त्यांनी कोणते धार्मिक कार्य केले होते?

ਨਾਨਕ ਬਿਰਦੁ ਰਾਮ ਕਾ ਦੇਖਹੁ ਅਭੈ ਦਾਨੁ ਤਿਹ ਦੀਨਾ ॥੩॥੧॥
हे नानक! रामजींचे प्रेम पहा, त्यांनी त्यांना मगरीच्या तोंडातून वाचवून संरक्षण दिले होते. ॥३॥१॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥
रामकली महाल ९॥

ਸਾਧੋ ਕਉਨ ਜੁਗਤਿ ਅਬ ਕੀਜੈ ॥
हे ऋषीमुनींनो! आता कोणती युक्ती वापरावी?

ਜਾ ਤੇ ਦੁਰਮਤਿ ਸਗਲ ਬਿਨਾਸੈ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जेणेकरुन सर्व दुष्कृत्यांचा नाश होऊन मन रामभक्तीत भिनले जाईल. ॥१॥रहाउ॥

ਮਨੁ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਉਰਝਿ ਰਹਿਓ ਹੈ ਬੂਝੈ ਨਹ ਕਛੁ ਗਿਆਨਾ ॥
हे मन भ्रमात मग्न राहते आणि त्याला ज्ञान अजिबात कळत नाही.

ਕਉਨੁ ਨਾਮੁ ਜਗੁ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰੈ ਪਾਵੈ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਨਾ ॥੧॥
जगात असे कोणते नाव आहे ज्याचे स्मरण केल्याने निर्वाण प्राप्त होते? ॥१॥

ਭਏ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸੰਤ ਜਨ ਤਬ ਇਹ ਬਾਤ ਬਤਾਈ ॥
जेव्हा संत दयाळू आणि दयाळू झाले तेव्हा त्यांनी हे ज्ञान दिले.

ਸਰਬ ਧਰਮ ਮਾਨੋ ਤਿਹ ਕੀਏ ਜਿਹ ਪ੍ਰਭ ਕੀਰਤਿ ਗਾਈ ॥੨॥
ज्याने भगवंताचे गुणगान गायले आहे, त्याने सर्व धार्मिक कार्य केले आहेत असे समजावे.॥२॥

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨਰੁ ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ਮਹਿ ਨਿਮਖ ਏਕ ਉਰਿ ਧਾਰੈ ॥
हे नानक! जो रात्रंदिवस क्षणभर रामाचे नाम हृदयात ठेवतो.

ਜਮ ਕੋ ਤ੍ਰਾਸੁ ਮਿਟੈ ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਅਪੁਨੋ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰੈ ॥੩॥੨॥
त्याची मृत्यूची भीती नाहीशी होते आणि तो आपल्या जन्माचे पालनपोषण करतो. ॥३॥ २॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥
रामकली महाल ९॥

ਪ੍ਰਾਨੀ ਨਾਰਾਇਨ ਸੁਧਿ ਲੇਹਿ ॥
हे प्राणी! नारायणाचे ध्यान कर कारण.

ਛਿਨੁ ਛਿਨੁ ਅਉਧ ਘਟੈ ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ਬ੍ਰਿਥਾ ਜਾਤੁ ਹੈ ਦੇਹ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
प्रत्येक क्षणी तुमचे वय कमी होत आहे आणि तुमचे शरीर दिवसरात्र वाया जात आहे.॥१॥रहाउ॥

ਤਰਨਾਪੋ ਬਿਖਿਅਨ ਸਿਉ ਖੋਇਓ ਬਾਲਪਨੁ ਅਗਿਆਨਾ ॥
तुझे बालपण अज्ञानात गेले आणि तू तुझे तारुण्य दुर्गुणांमध्ये वाया घालवले.

ਬਿਰਧਿ ਭਇਓ ਅਜਹੂ ਨਹੀ ਸਮਝੈ ਕਉਨ ਕੁਮਤਿ ਉਰਝਾਨਾ ॥੧॥
आता तू म्हातारा झाला आहेस पण तुला समजत नाही, मग तू कोणत्या खोट्या शहाणपणात अडकला आहेस. ॥१॥

ਮਾਨਸ ਜਨਮੁ ਦੀਓ ਜਿਹ ਠਾਕੁਰਿ ਸੋ ਤੈ ਕਿਉ ਬਿਸਰਾਇਓ ॥
ज्या ठाकूरजींनी तुम्हाला मानव जन्म दिला त्यांना तुम्ही का विसरलात?

ਮੁਕਤੁ ਹੋਤ ਨਰ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰੈ ਨਿਮਖ ਨ ਤਾ ਕਉ ਗਾਇਓ ॥੨॥
मुक्तीकडे नेणाऱ्याचे स्मरण करून तुम्ही क्षणभरही त्याचा गौरव केला नाही. ॥२॥

ਮਾਇਆ ਕੋ ਮਦੁ ਕਹਾ ਕਰਤੁ ਹੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਹੂ ਜਾਈ ॥
तुला तुझ्या संपत्तीचा एवढा अभिमान का आहे, ती शेवटच्या क्षणी कोणाशीही जात नाही.

ਨਾਨਕੁ ਕਹਤੁ ਚੇਤਿ ਚਿੰਤਾਮਨਿ ਹੋਇ ਹੈ ਅੰਤਿ ਸਹਾਈ ॥੩॥੩॥੮੧॥
नानक म्हणतात! हे भावा चिंतामणी! भगवंताचे स्मरण कर, शेवटी तोच तुला मदत करेल.॥३॥३॥८१॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ
रामकली महाला १ अष्टपदी

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्‌गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਸੋਈ ਚੰਦੁ ਚੜਹਿ ਸੇ ਤਾਰੇ ਸੋਈ ਦਿਨੀਅਰੁ ਤਪਤ ਰਹੈ ॥
आकाशात तेच चंद्र आणि तारे चमकत आहेत आणि तोच सूर्य तापत आहे.

ਸਾ ਧਰਤੀ ਸੋ ਪਉਣੁ ਝੁਲਾਰੇ ਜੁਗ ਜੀਅ ਖੇਲੇ ਥਾਵ ਕੈਸੇ ॥੧॥
तीच धरती आहे आणि तोच वारा झोकात आहे. सजीवांमध्ये कोणतेही युग सक्रिय असते यावर विश्वास कसा ठेवता येईल? ॥१॥

ਜੀਵਨ ਤਲਬ ਨਿਵਾਰਿ ॥
जीवनाची वासना सोडून द्या.

ਹੋਵੈ ਪਰਵਾਣਾ ਕਰਹਿ ਧਿਙਾਣਾ ਕਲਿ ਲਖਣ ਵੀਚਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
निरपराध लोकांवर अत्याचार करणारी व्यक्ती सत्ताधारी मानली जाते. हे कलियुगाचे लक्षण मानावे. ॥१॥रहाउ॥

ਕਿਤੈ ਦੇਸਿ ਨ ਆਇਆ ਸੁਣੀਐ ਤੀਰਥ ਪਾਸਿ ਨ ਬੈਠਾ ॥
कलियुग कोणत्याही देशात आलेले नाही किंवा ते कोणत्याही तीर्थक्षेत्राजवळ बसलेले नाही असे मी कोणाकडून ऐकले नाही.

ਦਾਤਾ ਦਾਨੁ ਕਰੇ ਤਹ ਨਾਹੀ ਮਹਲ ਉਸਾਰਿ ਨ ਬੈਠਾ ॥੨॥
जिथे दान करणारा दान करतो तिथे कलियुग नाही आणि महाल बांधूनही तो विशिष्ट ठिकाणी बसलेला नाही. ॥२॥

ਜੇ ਕੋ ਸਤੁ ਕਰੇ ਸੋ ਛੀਜੈ ਤਪ ਘਰਿ ਤਪੁ ਨ ਹੋਈ ॥
जर कोणी खरा धर्म किंवा चांगले आचरण पाळत असेल तर तो ख्वार आहे. जर कोणी तपश्चर्या केली तर त्याची तपश्चर्या सफल होत नाही.

ਜੇ ਕੋ ਨਾਉ ਲਏ ਬਦਨਾਵੀ ਕਲਿ ਕੇ ਲਖਣ ਏਈ ॥੩॥
जर कोणी देवाचे नाव घेतले तर त्याची लोकांमध्ये बदनामी होते. ही कलियुगाची लक्षणे आहेत. ॥३॥

ਜਿਸੁ ਸਿਕਦਾਰੀ ਤਿਸਹਿ ਖੁਆਰੀ ਚਾਕਰ ਕੇਹੇ ਡਰਣਾ ॥
ज्याला नियम मिळतो तो सुद्धा खवार असतो. सेवकांना भीती नाही.

ਜਾ ਸਿਕਦਾਰੈ ਪਵੈ ਜੰਜੀਰੀ ਤਾ ਚਾਕਰ ਹਥਹੁ ਮਰਣਾ ॥੪॥
जेव्हा एखाद्या शासकाला बेड्या ठोकल्या जातात तेव्हा तो त्याच्या सेवकांच्या हातून मरतो, म्हणजेच नोकरच त्यांच्या मालकांचा विश्वासघात करतात. ॥४॥

ਆਖੁ ਗੁਣਾ ਕਲਿ ਆਈਐ ॥

कलियुग आले आहे, म्हणून देवाचे गुणगान गा.

ਤਿਹੁ ਜੁਗ ਕੇਰਾ ਰਹਿਆ ਤਪਾਵਸੁ ਜੇ ਗੁਣ ਦੇਹਿ ਤ ਪਾਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

सत्य त्रेता आणि द्वापार या तीन युगांचा न्याय आता संपला आहे. या युगात भगवंताची स्तुती करणे हे मोक्षप्राप्तीचे सर्वात मोठे साधन आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਕਲਿ ਕਲਵਾਲੀ ਸਰਾ ਨਿਬੇੜੀ ਕਾਜੀ ਕ੍ਰਿਸਨਾ ਹੋਆ ॥

कलह आणि कलहांनी भरलेल्या या कलियुगात फक्त इस्लामी शारा कायदा निर्णय घेतो आणि काझी निळे कपडे घातलेला कृष्ण बनला आहे.

ਬਾਣੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬੇਦੁ ਅਥਰਬਣੁ ਕਰਣੀ ਕੀਰਤਿ ਲਹਿਆ ॥੫॥

या कलियुगात ब्रह्मदेवाने रचलेला अथर्ववेद प्रबळ आहे आणि केलेल्या कर्माने कीर्ती किंवा बदनामी मिळते. ॥५॥

ਪਤਿ ਵਿਣੁ ਪੂਜਾ ਸਤ ਵਿਣੁ ਸੰਜਮੁ ਜਤ ਵਿਣੁ ਕਾਹੇ ਜਨੇਊ ॥

देवाशिवाय इतर देवांची पूजा करून, सत्याशिवाय पवित्र धागा धारण करून, आत्मसंयम आणि चिकाटीशिवाय काय उपयोग?

ਨਾਵਹੁ ਧੋਵਹੁ ਤਿਲਕੁ ਚੜਾਵਹੁ ਸੁਚ ਵਿਣੁ ਸੋਚ ਨ ਹੋਈ ॥੬॥

तुम्ही तीर्थक्षेत्रात स्नान करता, शरीर विष्ठेने धुता आणि कपाळाला तिलक लावता, पण मन शुद्ध झाल्याशिवाय शरीर शुद्ध होत नाही. ॥6॥

ਕਲਿ ਪਰਵਾਣੁ ਕਤੇਬ ਕੁਰਾਣੁ ॥

आता कलियुगात फक्त कतेब आणि कुराण वैध ठरले आहेत.

ਪੋਥੀ ਪੰਡਿਤ ਰਹੇ ਪੁਰਾਣ ॥

पंडितांचे धार्मिक ग्रंथ आणि पुराणे आता महत्त्वाचे राहिले नाहीत.

ਨਾਨਕ ਨਾਉ ਭਇਆ ਰਹਮਾਣੁ ॥

हे नानक! त्या देवाचे नाव रहमान झाले आहे.

ਕਰਿ ਕਰਤਾ ਤੂ ਏਕੋ ਜਾਣੁ ॥੭॥
पण त्या निर्मात्याला एकच समजा. ॥७॥

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਏਦੂ ਉਪਰਿ ਕਰਮੁ ਨਹੀ ॥
हे नानक! भगवंताचे नामस्मरण करणाऱ्यालाच कीर्ती मिळते, यापेक्षा दुसरे कोणतेही काम नाही.

ਜੇ ਘਰਿ ਹੋਂਦੈ ਮੰਗਣਿ ਜਾਈਐ ਫਿਰਿ ਓਲਾਮਾ ਮਿਲੈ ਤਹੀ ॥੮॥੧॥
एखाद्या व्यक्तीच्या हृदयात नावासारखी गोष्ट असेल आणि तो ती दुसऱ्याकडे मागायला गेला तर त्याला फक्त तक्रारी येतात. ॥8॥ १॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥
रामकली महाला १॥

ਜਗੁ ਪਰਬੋਧਹਿ ਮੜੀ ਬਧਾਵਹਿ ॥
हे योगी! तू जगाला उपदेश करतोस पण पोटाची पूजा करून देहाच्या रूपाने आपला मठ वाढवत आहेस.

ਆਸਣੁ ਤਿਆਗਿ ਕਾਹੇ ਸਚੁ ਪਾਵਹਿ ॥
तुम्ही तुमचे आसन सोडून सत्य कसे मिळवाल?

ਮਮਤਾ ਮੋਹੁ ਕਾਮਣਿ ਹਿਤਕਾਰੀ ॥
तू एक स्त्री प्रियकर आहेस आणि प्रेमात अडकला आहेस.

ਨਾ ਅਉਧੂਤੀ ਨਾ ਸੰਸਾਰੀ ॥੧॥
तुम्ही ना अवधूत आहात ना गृहस्थ. ॥१॥

ਜੋਗੀ ਬੈਸਿ ਰਹਹੁ ਦੁਬਿਧਾ ਦੁਖੁ ਭਾਗੈ ॥
हे योगी! तुमच्या आसनानुसार बसून राहा म्हणजे तुमची द्विधा मन:स्थिती दूर होईल.

ਘਰਿ ਘਰਿ ਮਾਗਤ ਲਾਜ ਨ ਲਾਗੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
घरोघरी भीक मागायला तुला लाज वाटत नाही. ॥१॥रहाउ॥

ਗਾਵਹਿ ਗੀਤ ਨ ਚੀਨਹਿ ਆਪੁ ॥
तुम्ही शोसाठी गाणी गात राहता पण तुमची खरी ओळख पटत नाही.

ਕਿਉ ਲਾਗੀ ਨਿਵਰੈ ਪਰਤਾਪੁ ॥
तुझ्या मनातील तहानभूक कशी विझणार?

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਰਚੈ ਮਨ ਭਾਇ ॥
जर तुमच्या हृदयात गुरूच्या वचनाबद्दल प्रेम निर्माण झाले तर.

ਭਿਖਿਆ ਸਹਜ ਵੀਚਾਰੀ ਖਾਇ ॥੨॥
सिमरनातून तुम्हाला परमानंदाच्या भिक्षेचे अन्न मिळेल. ॥2॥

ਭਸਮ ਚੜਾਇ ਕਰਹਿ ਪਾਖੰਡੁ ॥
तुमच्या अंगावर राख टाकून तुम्ही दांभिकता करता आणि.

ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਸਹਹਿ ਜਮ ਡੰਡੁ ॥
माणूस भ्रमात अडकतो आणि यमाची शिक्षा भोगतो.

ਫੂਟੈ ਖਾਪਰੁ ਭੀਖ ਨ ਭਾਇ ॥
तुझ्या तुटलेल्या हृदयाच्या रूपातील खडा देवाच्या नावाने भिक्षा घेत नाही.

ਬੰਧਨਿ ਬਾਧਿਆ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥੩॥
त्यामुळे माणूस जन्माला येतो आणि बंधनात जखडून मरतो. ॥३॥

ਬਿੰਦੁ ਨ ਰਾਖਹਿ ਜਤੀ ਕਹਾਵਹਿ ॥
तू तुझ्या वीर्यावर नियंत्रण ठेवत नाहीस आणि स्वत:ला यती म्हणवतोस.

ਮਾਈ ਮਾਗਤ ਤ੍ਰੈ ਲੋਭਾਵਹਿ ॥
मायेच्या तीन गुणांनी मोहित होऊन तो मायेची मागणी करत राहतो.

ਨਿਰਦਇਆ ਨਹੀ ਜੋਤਿ ਉਜਾਲਾ ॥
तुमचे हृदय क्रूर आहे म्हणूनच देवाचा प्रकाश पडला नाही आणि.

ਬੂਡਤ ਬੂਡੇ ਸਰਬ ਜੰਜਾਲਾ ॥੪॥
तो जगाच्या सर्व गुंत्यात बुडत आहे. ॥४॥

ਭੇਖ ਕਰਹਿ ਖਿੰਥਾ ਬਹੁ ਥਟੂਆ ॥
तुमची कफनी परिधान करून तुम्ही अतिशय भडकपणे वेश धारण करता.

ਝੂਠੋ ਖੇਲੁ ਖੇਲੈ ਬਹੁ ਨਟੂਆ ॥
अगदी नटल्यासारखे खोटे खेळ खेळत राहता.

ਅੰਤਰਿ ਅਗਨਿ ਚਿੰਤਾ ਬਹੁ ਜਾਰੇ ॥
चिंतेची आग तुमच्या अंतर्यामी जाळत आहे.

ਵਿਣੁ ਕਰਮਾ ਕੈਸੇ ਉਤਰਸਿ ਪਾਰੇ ॥੫॥
सत्कर्माशिवाय अस्तित्त्वाचा सागर कसा ओलांडता येईल?॥ ५॥

ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਫਟਕ ਬਨਾਈ ਕਾਨਿ ॥
तुम्ही काचेची नाणी बनवली आहेत आणि ती तुमच्या कानात घातली आहेत.

ਮੁਕਤਿ ਨਹੀ ਬਿਦਿਆ ਬਿਗਿਆਨਿ ॥
सत्याच्या ज्ञानापासून अनभिज्ञ राहून मोक्ष मिळू शकत नाही.

ਜਿਹਵਾ ਇੰਦ੍ਰੀ ਸਾਦਿ ਲੋੁਭਾਨਾ ॥
तुम्ही जिभेच्या आणि इंद्रियांच्या अभिरुचीत गुंतलेले आहात.

ਪਸੂ ਭਏ ਨਹੀ ਮਿਟੈ ਨੀਸਾਨਾ ॥੬॥
म्हणूनच तू प्राणी झाला आहेस आणि तुझी ही खूण मिटत नाही. ॥6॥

ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਲੋਗਾ ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਜੋਗਾ ॥
ज्याप्रमाणे जगातील लोक मायेच्या तीन गुणांमध्ये अडकतात, त्याचप्रमाणे योगी तीन गुणांमध्ये अडकतात.

ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੈ ਚੂਕਸਿ ਸੋਗਾ ॥
जो मनुष्य शब्दाचे चिंतन करतो, त्याची चिंता नाहीशी होते.

ਊਜਲੁ ਸਾਚੁ ਸੁ ਸਬਦੁ ਹੋਇ ॥
खऱ्या शब्दांनी मन उजळते.

ਜੋਗੀ ਜੁਗਤਿ ਵੀਚਾਰੇ ਸੋਇ ॥੭॥
अशा युक्तीचा विचार फक्त योगीच करतात. ॥७॥

ਤੁਝ ਪਹਿ ਨਉ ਨਿਧਿ ਤੂ ਕਰਣੈ ਜੋਗੁ ॥
हे परमेश्वरा! तू सर्वकाही करण्यास सक्षम आहेस आणि तुझ्याकडेच नवीन संसाधने आहेत.

ਥਾਪਿ ਉਥਾਪੇ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਗੁ ॥
जीवांना निर्माण करणारे आणि त्यांचा नाश करणारे तूच आहेस.

ਜਤੁ ਸਤੁ ਸੰਜਮੁ ਸਚੁ ਸੁਚੀਤੁ ॥
नैतिकता आणि आत्मसंयम राखणाऱ्या व्यक्तीच्या हृदयात सत्य वास्तव्य करते.

ਨਾਨਕ ਜੋਗੀ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਮੀਤੁ ॥੮॥੨॥
हे नानक! असा योगी तिन्ही जगाचा मित्र बनतो. ॥8॥2॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥
रामकली महाला १ ॥

ਖਟੁ ਮਟੁ ਦੇਹੀ ਮਨੁ ਬੈਰਾਗੀ ॥
सहा चक्रांनी युक्त शरीर हा मठ आहे आणि त्यामध्ये वैराग्य मन वसलेले आहे.

ਸੁਰਤਿ ਸਬਦੁ ਧੁਨਿ ਅੰਤਰਿ ਜਾਗੀ ॥
अनाहद हा शब्द ऐकून निद्रिस्त चैतन्य आतून जागे झाले.

ਵਾਜੈ ਅਨਹਦੁ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਲੀਣਾ ॥
अनहद हा शब्द वाजत आहे आणि माझे मन त्यात लीन झाले आहे.

ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਪਤੀਣਾ ॥੧॥
सत्याच्या नावाने गुरूंच्या वचनाने मन तृप्त झाले आहे. ॥१॥

ਪ੍ਰਾਣੀ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥
हे जीव! रामाच्या भक्तीनेच सुख प्राप्त होते.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੀਠਾ ਲਾਗੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
गुरुमुख झाल्यावरच हरीचे नाम गोड वाटते आणि मन हरिच्या नामात विलीन होते. ॥१॥रहाउ॥

Page 904

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਬਿਵਰਜਿ ਸਮਾਏ ॥
आसक्ती आणि माया थांबल्यावरच मन नामात लीन होते.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥
जर खरा गुरू सापडला तर तो आत्म्याला त्याच्या सहवासात ठेवतो आणि त्याला भगवंताशी जोडतो.

ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਨਿਰਮੋਲਕੁ ਹੀਰਾ ॥
नावाचे रत्न एक अमूल्य हिरा आहे आणि.

ਤਿਤੁ ਰਾਤਾ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਧੀਰਾ ॥੨॥
माझे मन धीर होऊन त्यात लीन झाले आहे. ॥2॥

ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਰੋਗੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥
रामाची पूजा केल्याने अहंकार आणि आसक्तीचा रोग होत नाही.

ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਜਮ ਕਾ ਭਉ ਭਾਗੈ ॥
यमाचे भय नाहीसे होते.

ਜਮੁ ਜੰਦਾਰੁ ਨ ਲਾਗੈ ਮੋਹਿ ॥
निर्दयी दूत जवळ येत नाहीत.

ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਹਰਿ ਸੋਹਿ ॥੩॥
माझ्या हृदयात भगवंताचे शुद्ध नाम उजळून निघाले आहे.॥3॥

ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਿ ਭਏ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ॥
शब्दाचा विचार करून ते निरंकारी झाले आहेत.

ਗੁਰਮਤਿ ਜਾਗੇ ਦੁਰਮਤਿ ਪਰਹਾਰੀ ॥
अज्ञानाच्या निद्रेत असलेले मन गुरुमताने जागे केले आणि दुष्ट मन दूर झाले.

ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥
आता मी सावध राहून रात्रंदिवस भगवंताचे ध्यान करतो.

ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਗਤਿ ਅੰਤਰਿ ਪਾਈ ॥੪॥
आता मला जीवनातून स्वातंत्र्य मिळाले आहे.॥4॥

ਅਲਿਪਤ ਗੁਫਾ ਮਹਿ ਰਹਹਿ ਨਿਰਾਰੇ ॥
जो आत्मा शरीराच्या गुहेत आसक्तीपासून अलिप्त आणि अलिप्त राहतो आणि.

ਤਸਕਰ ਪੰਚ ਸਬਦਿ ਸੰਘਾਰੇ ॥
वासना, क्रोध, लोभ, आसक्ती आणि अहंकार हे पाच तस्कर शब्दांनी नाहीसे होतात.

ਪਰ ਘਰ ਜਾਇ ਨ ਮਨੁ ਡੋਲਾਏ ॥
त्याचे मन इकडे-तिकडे भटकत नाही आणि भ्रम आणि दुर्गुणांच्या घरात जात नाही.

ਸਹਜ ਨਿਰੰਤਰਿ ਰਹਉ ਸਮਾਏ ॥੫॥
तो सहज सत्यात मग्न राहतो. ॥५॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਗਿ ਰਹੇ ਅਉਧੂਤਾ ॥
गुरूंची सूचना घेऊन जो सावध राहतो तो अवधूत होय.

ਸਦ ਬੈਰਾਗੀ ਤਤੁ ਪਰੋਤਾ ॥
तो सदैव एकांती असतो ज्याने परमात्म्याला आपल्या मनात वसवले आहे.

ਜਗੁ ਸੁਤਾ ਮਰਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥
जग अज्ञानाच्या निद्रेत झोपलेले आहे आणि म्हणून प्रवाहात आहे.

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦ ਨ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥੬॥
गुरू शब्दाशिवाय ज्ञान प्राप्त होत नाही. ॥6॥

ਅਨਹਦ ਸਬਦੁ ਵਜੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥
अनाहद' हा शब्द रात्रंदिवस वाजत राहतो.

ਅਵਿਗਤ ਕੀ ਗਤਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤੀ ॥
भगवंताची हालचाल फक्त गुरुमुखालाच माहीत असते.

ਤਉ ਜਾਨੀ ਜਾ ਸਬਦਿ ਪਛਾਨੀ ॥
ज्याने हा शब्द ओळखला आहे त्यालाच हे रहस्य कळले आहे.

ਏਕੋ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਨਿਰਬਾਨੀ ॥੭॥
प्रत्येक कणात एक निस्पृह ईश्वर असतो. ॥७ ॥

ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਸਹਜਿ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥
मन सहज शून्य समाधीमध्ये लीन होते.

ਤਜਿ ਹਉ ਲੋਭਾ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ॥
स्वतःचा स्वाभिमान आणि लोभ सोडून देवाला ओळखले आहे.

ਗੁਰ ਚੇਲੇ ਅਪਨਾ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥
हे नानक! जेव्हा गुरू शिष्याचे मन तृप्त होते.

ਨਾਨਕ ਦੂਜਾ ਮੇਟਿ ਸਮਾਨਿਆ ॥੮॥੩॥
त्यांनी द्वैत नाहीसे करून सत्यात विलीन केले. ॥8॥ ३॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥
रामकली महाला १॥

ਸਾਹਾ ਗਣਹਿ ਨ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰੁ ॥
विद्वान शुभ मुहूर्त काढतो पण त्याचा विचार करत नाही.

ਸਾਹੇ ਊਪਰਿ ਏਕੰਕਾਰੁ ॥
ओंकार मुहूर्ताच्या वर आहे.

ਜਿਸੁ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਸੋਈ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ॥
ज्याला गुरु सापडतो त्यालाच मुहूर्ताची पद्धत माहीत असते.

ਗੁਰਮਤਿ ਹੋਇ ਤ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ॥੧॥
जेव्हा मनुष्याला आपल्या गुरूंची शिकवण प्राप्त होते, तेव्हा तो ईश्वराच्या आदेशांना ओळखतो. ॥१॥

ਝੂਠੁ ਨ ਬੋਲਿ ਪਾਡੇ ਸਚੁ ਕਹੀਐ ॥
हे पंडित! कधीही खोटे बोलू नका, तुम्ही फक्त सत्य बोला.

ਹਉਮੈ ਜਾਇ ਸਬਦਿ ਘਰੁ ਲਹੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
अहंकार दूर झाला की खरे घर शब्दांतून मिळते. ॥१॥रहाउ॥

ਗਣਿ ਗਣਿ ਜੋਤਕੁ ਕਾਂਡੀ ਕੀਨੀ ॥
एक ज्योतिषी ग्रह आणि नक्षत्रांची गणना करून कुंडली तयार करतो.

ਪੜੈ ਸੁਣਾਵੈ ਤਤੁ ਨ ਚੀਨੀ ॥
तो कुंडली वाचतो आणि इतरांना सांगतो पण परमात्म्याला ओळखत नाही.

ਸਭਸੈ ਊਪਰਿ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥
गुरूंच्या वचनाची कल्पना सर्वोच्च आहे.

ਹੋਰ ਕਥਨੀ ਬਦਉ ਨ ਸਗਲੀ ਛਾਰੁ ॥੨॥
मी इतर कशाबद्दल बोलत नाही कारण बाकी सर्व राखेसारखे आहे. ॥2॥

ਨਾਵਹਿ ਧੋਵਹਿ ਪੂਜਹਿ ਸੈਲਾ ॥
पंडित आंघोळ करून दगडी मूर्तींची पूजा करतात पण.

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਰਾਤੇ ਮੈਲੋ ਮੈਲਾ ॥
भगवंताच्या नामात लीन झाल्याशिवाय मन मलिन राहते.

ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰਿ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਰਥਿ ॥
अभिमान दूर करूनच जीव सारथी असलेल्या परमेश्वराची प्राप्ती करतो.

ਮੁਕਤਿ ਪ੍ਰਾਨ ਜਪਿ ਹਰਿ ਕਿਰਤਾਰਥਿ ॥੩॥
आत्म्याला मुक्ती देणारा आणि मोक्ष देणाऱ्या देवाचा जप करा. ॥३॥

ਵਾਚੈ ਵਾਦੁ ਨ ਬੇਦੁ ਬੀਚਾਰੈ ॥
तुम्ही वेदांचा विचार करू नका आणि केवळ वादविवादाचाच विचार करत राहा.

ਆਪਿ ਡੁਬੈ ਕਿਉ ਪਿਤਰਾ ਤਾਰੈ ॥
तुम्हीच बुडता आहात मग तुमच्या पूर्वजांना ओलांडायला कशी मदत करणार?

ਘਟਿ ਘਟਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਚੀਨੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥
सर्वस्वी ब्रह्मदेवाला केवळ दुर्लभ व्यक्तीच तपशीलवार जाणते.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਸੋਝੀ ਹੋਇ ॥੪॥
ज्याला सत्गुरू सापडतो त्याला ज्ञान प्राप्त होते. ॥४॥

ਗਣਤ ਗਣੀਐ ਸਹਸਾ ਦੁਖੁ ਜੀਐ ॥
शुभ काळाची गणना केल्याने शंका निर्माण होते आणि दुःख होते.

ਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਿ ਪਵੈ ਸੁਖੁ ਥੀਐ ॥
गुरूचा आश्रय घेतल्याने मनुष्य सुखाची प्राप्ती करतो.

ਕਰਿ ਅਪਰਾਧ ਸਰਣਿ ਹਮ ਆਇਆ ॥
पुष्कळ गुन्हे केल्यावर, जेव्हा आपण गुरूचा आश्रय घेतो.

ਗੁਰ ਹਰਿ ਭੇਟੇ ਪੁਰਬਿ ਕਮਾਇਆ ॥੫॥
मागच्या जन्मी केलेल्या सत्कर्मामुळे गुरू भगवंताशी एकरूप होतात. ॥५॥

ਗੁਰ ਸਰਣਿ ਨ ਆਈਐ ਬ੍ਰਹਮੁ ਨ ਪਾਈਐ ॥
जर आपण गुरूंना शरण गेलो नाही तर आपल्याला ब्रह्माची प्राप्ती होणार नाही.

ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈਐ ਜਨਮਿ ਮਰਿ ਆਈਐ ॥
भ्रमात स्वतःला विसरून आपण जन्म-मृत्यूच्या फेऱ्यात अडकून राहतो.

ਜਮ ਦਰਿ ਬਾਧਉ ਮਰੈ ਬਿਕਾਰੁ ॥
दुर्गुणांमुळे त्यांना यमाच्या दारात बांधून मारले जाते.

ਨਾ ਰਿਦੈ ਨਾਮੁ ਨ ਸਬਦੁ ਅਚਾਰੁ ॥੬॥

आपल्या अंतःकरणात ना नाव राहते ना आपल्यात चांगले आचरण विकसित होते.॥ 6॥

ਇਕਿ ਪਾਧੇ ਪੰਡਿਤ ਮਿਸਰ ਕਹਾਵਹਿ ॥

काहीजण स्वत:ला पुरोहित, पंडित आणि मिश्रा म्हणतात पण.

ਦੁਬਿਧਾ ਰਾਤੇ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ॥

द्विधा मनस्थितीत रमून आपल्याला सत्याची प्राप्ती होत नाही.

ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥
ज्याला गुरूंच्या कृपेने भगवंताच्या नामाचा आधार मिळाला आहे.

ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕੋ ਜਨੁ ਆਪਾਰੁ ॥੭॥
करोडोंमध्ये दुर्लभ माणूसच भगवंताचा भक्त असतो. ॥७॥

ਏਕੁ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਸਚੁ ਏਕੈ ॥
जगात चांगले किंवा वाईट असो, फक्त देवच सत्य आहे.

ਬੂਝੁ ਗਿਆਨੀ ਸਤਗੁਰ ਕੀ ਟੇਕੈ ॥
हे ज्ञानी सतगुरु! हे रहस्य समजून घ्या.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੀ ਏਕੋ ਜਾਣਿਆ ॥
अत्यंत दुर्मिळ व्यक्तीने गुरूंकडून सूचना घेऊन एक भगवंत समजून घेतला आहे.

ਆਵਣੁ ਜਾਣਾ ਮੇਟਿ ਸਮਾਣਿਆ ॥੮॥
चळवळ संपवून तो सत्यातच विलीन झाला आहे. ॥८॥

ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਏਕੰਕਾਰੁ ॥
ज्याच्या हृदयात आकार आहे.

ਸਰਬ ਗੁਣੀ ਸਾਚਾ ਬੀਚਾਰੁ ॥
तो सर्व गुणांनी युक्त असलेल्या खऱ्या परमेश्वराचा विचार करतो.

ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ॥
हे नानक! असा जीव गुरूंच्या इच्छेनुसार वागतो आणि.

ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵੈ ॥੯॥੪॥
परम सत्यातच विलीन होतो. ॥९॥४॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥
रामकली महाला १॥

ਹਠੁ ਨਿਗ੍ਰਹੁ ਕਰਿ ਕਾਇਆ ਛੀਜੈ ॥
हठयोगाचा अभ्यास करून इंद्रियांवर नियंत्रण ठेवल्याने शरीर दुर्बल होते.

ਵਰਤੁ ਤਪਨੁ ਕਰਿ ਮਨੁ ਨਹੀ ਭੀਜੈ ॥
उपवास आणि तपश्चर्या करूनही मन तृप्त होत नाही.

ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਰਿ ਅਵਰੁ ਨ ਪੂਜੈ ॥੧॥
राम नावासारखी दुसरी पोहोच नाही. ॥१॥

ਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਮਨਾ ਹਰਿ ਜਨ ਸੰਗੁ ਕੀਜੈ ॥
हे मन! गुरूची सेवा कर आणि भक्तांचा सहवास कर.

ਜਮੁ ਜੰਦਾਰੁ ਜੋਹਿ ਨਹੀ ਸਾਕੈ ਸਰਪਨਿ ਡਸਿ ਨ ਸਕੈ ਹਰਿ ਕਾ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हरीचा रस प्यायल्याने क्रूर यमदूतही जवळ येत नाहीत आणि मायेच्या रूपातील नागालाही डंख मारता येत नाही.॥१॥रहाउ॥

ਵਾਦੁ ਪੜੈ ਰਾਗੀ ਜਗੁ ਭੀਜੈ ॥
संपूर्ण जग वादात गुंतून राहते आणि राग आणि संगीताच्या माध्यमातून आनंदी राहते.

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਬਿਖਿਆ ਜਨਮਿ ਮਰੀਜੈ ॥
तिप्पट मायेच्या विषाने प्रभावित होऊन जीव जन्म-मृत्यू घेत राहतो.

ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਦੂਖੁ ਸਹੀਜੈ ॥੨॥
रामाचे नाव घेतल्याशिवाय मनुष्याला मोठे दुःख होते. ॥२॥

ਚਾੜਸਿ ਪਵਨੁ ਸਿੰਘਾਸਨੁ ਭੀਜੈ ॥
योगी प्राणायाम करतो आणि आसनावर बसून खूप आनंदी वाटतो.

ਨਿਉਲੀ ਕਰਮ ਖਟੁ ਕਰਮ ਕਰੀਜੈ ॥
तो निउली कर्म आणि सहा हठयोग कर्म पण करत राहतो.

ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਬਿਰਥਾ ਸਾਸੁ ਲੀਜੈ ॥੩॥
रामाचे नाव न घेता तो चटणी व्यर्थ घेतो.॥३॥

ਅੰਤਰਿ ਪੰਚ ਅਗਨਿ ਕਿਉ ਧੀਰਜੁ ਧੀਜੈ ॥

वासना, क्रोध इत्यादि पाच दुर्गुणांचा अग्नी अंतर्मनात धगधगत असताना संयम कसा ठेवावा?

ਅੰਤਰਿ ਚੋਰੁ ਕਿਉ ਸਾਦੁ ਲਹੀਜੈ ॥

जर इंद्रियसुख अंतःकरणात वास करत असतील, तर जीवनाचा आस्वाद कसा घेता येईल?

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਕਾਇਆ ਗੜੁ ਲੀਜੈ ॥੪॥

गुरुमुख होऊन शरीराचा किल्ला जिंकता येतो. ॥४॥

ਅੰਤਰਿ ਮੈਲੁ ਤੀਰਥ ਭਰਮੀਜੈ ॥

मनात घाण असल्याने दशमांशात भटकून काही उपयोग नाही.

ਮਨੁ ਨਹੀ ਸੂਚਾ ਕਿਆ ਸੋਚ ਕਰੀਜੈ ॥

मन शुद्ध नसेल तर शौचास काय हरकत आहे?

ਕਿਰਤੁ ਪਇਆ ਦੋਸੁ ਕਾ ਕਉ ਦੀਜੈ ॥੫॥

नियतीलाच असे असताना दोष कोणाचा? ॥५॥

ਅੰਨੁ ਨ ਖਾਹਿ ਦੇਹੀ ਦੁਖੁ ਦੀਜੈ ॥

जो अन्न खात नाही तो उपवास करतो. तो फक्त त्याच्या शरीराला दुखतो.

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨਹੀ ਥੀਜੈ ॥

गुरूच्या ज्ञानाशिवाय आत्म्याला समाधान मिळत नाही आणि.

ਮਨਮੁਖਿ ਜਨਮੈ ਜਨਮਿ ਮਰੀਜੈ ॥੬॥

स्वैच्छिक जीव जन्म-मृत्यूच्या फेऱ्यात पडतो. ॥६ ॥

ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਛਿ ਸੰਗਤਿ ਜਨ ਕੀਜੈ ॥

सतगुरुंना विचारल्यावर भक्तांचा सहवास करावा.

ਮਨੁ ਹਰਿ ਰਾਚੈ ਨਹੀ ਜਨਮਿ ਮਰੀਜੈ ॥

मन परमात्म्यात लीन राहिले तर जन्म-मृत्यूपासून मुक्त होते.

ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕਿਆ ਕਰਮੁ ਕੀਜੈ ॥੭॥
रामनामाचा जप केल्याशिवाय इतर धार्मिक कार्य करून फायदा नाही. ॥७ ॥

ਊਂਦਰ ਦੂੰਦਰ ਪਾਸਿ ਧਰੀਜੈ ॥
तुमच्या मनातील विचार बाजूला ठेवा जे उंदरासारखे आवाज करत आहेत.

ਧੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਰਾਮੁ ਰਵੀਜੈ ॥
रामाचे नामस्मरण हीच खरी सेवा आहे.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਕੀਜੈ ॥੮॥੫॥
नानक प्रार्थना करतात, हे परमेश्वरा, मला नामाचे वरदान मिळावे म्हणून मला आशीर्वाद द्या.॥ ८॥ ५॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥
रामकली महाला १॥

ਅੰਤਰਿ ਉਤਭੁਜੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥
देवाशिवाय कोणीही वनस्पती वगैरे निर्माण करू शकत नाही.

ਜੋ ਕਹੀਐ ਸੋ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਹੋਈ ॥
जे काही सांगितले आहे ते देवापासूनच आले आहे.

ਜੁਗਹ ਜੁਗੰਤਰਿ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥
एकच देव आहे जो युगानुयुगे सत्य आहे.

ਉਤਪਤਿ ਪਰਲਉ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥੧॥
जगाची निर्मिती आणि नाश करणारा त्याच्याशिवाय दुसरा कोणी नाही. ॥१॥

ਐਸਾ ਮੇਰਾ ਠਾਕੁਰੁ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੁ ॥
माझे ठाकूर खूप गंभीर आहेत.

ਜਿਨਿ ਜਪਿਆ ਤਿਨ ਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੈ ਜਮ ਤੀਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ज्याने जप केला त्याला सुख प्राप्त झाले. हरिचे नामस्मरण केल्याने यमाचा बाण लागला नाही. ॥१॥रहाउ॥

ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਹੀਰਾ ਨਿਰਮੋਲੁ ॥
परमेश्वराचे नाव हे एक अमूल्य रत्न आणि हिरा आहे.

ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਅਮਰੁ ਅਤੋਲੁ ॥
तो खरा सद्‌गुरू अमर आणि अतुलनीय आहे.

ਜਿਹਵਾ ਸੂਚੀ ਸਾਚਾ ਬੋਲੁ ॥
त्याची जीभ शुद्ध आहे आणि त्याचे शब्द खरे आहेत.

ਘਰਿ ਦਰਿ ਸਾਚਾ ਨਾਹੀ ਰੋਲੁ ॥੨॥
त्याचे दार सदैव सत्य आहे आणि कोणताही गोंधळ नाही. ॥२॥

ਇਕਿ ਬਨ ਮਹਿ ਬੈਸਹਿ ਡੂਗਰਿ ਅਸਥਾਨੁ ॥
काही जंगलात जाऊन बसतात, तर काही डोंगरातल्या गुहेत बसतात.

ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ਪਚਹਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥
असे लोक आपले नाव विसरतात आणि गर्वाने त्रस्त होतात.

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕਿਆ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨੁ ॥
ज्ञान आणि भगवंताच्या नामस्मरणाशिवाय मूल्य नाही.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵਹਿ ਦਰਗਹਿ ਮਾਨੁ ॥੩॥
सत्याच्या दरबारात फक्त गुरुमुखच गौरवाचा विषय बनतो. ॥३॥

ਹਠੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਕਰੈ ਨਹੀ ਪਾਵੈ ॥
हट्टी आणि अहंकारी व्यक्तीला सत्याची प्राप्ती होत नाही.

ਪਾਠ ਪੜੈ ਲੇ ਲੋਕ ਸੁਣਾਵੈ ॥
कोणी धार्मिक ग्रंथांचे मजकूर वाचून लोकांना सांगतो आणि.

ਤੀਰਥਿ ਭਰਮਸਿ ਬਿਆਧਿ ਨ ਜਾਵੈ ॥
तीर्थयात्रेला जाऊनही रोग दूर होत नाहीत.

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕੈਸੇ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੪॥
भगवंताच्या नामाशिवाय सुख कसे मिळेल? ॥४॥

ਜਤਨ ਕਰੈ ਬਿੰਦੁ ਕਿਵੈ ਨ ਰਹਾਈ ॥
पुरुषाने कितीही प्रयत्न केला तरी तो आपल्या वीर्यावर नियंत्रण ठेवू शकत नाही.

ਮਨੂਆ ਡੋਲੈ ਨਰਕੇ ਪਾਈ ॥
त्याचे मन डळमळत राहते आणि त्याचा अंत नरकात होतो.

ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਾਧੋ ਲਹੈ ਸਜਾਈ ॥
यमपुरीत बंदिस्त राहण्याची शिक्षा तो भोगतो आणि.

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜੀਉ ਜਲਿ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥੫॥
नावाशिवाय मन जळत राहते. ॥५॥

ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਕੇਤੇ ਮੁਨਿ ਦੇਵਾ ॥
किती सिद्धी साधक, ऋषी आणि देव.

ਹਠਿ ਨਿਗ੍ਰਹਿ ਨ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵਹਿ ਭੇਵਾ ॥
जिद्दीच्या नियंत्रणाने तुम्ही तुमच्या मनाची तहान भागवू शकत नाही.

ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ਗਹਹਿ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ॥
शब्दाचे चिंतन करणारे गुरूंच्या सेवेत तल्लीन राहतात.

ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਿਰਮਲ ਅਭਿਮਾਨ ਅਭੇਵਾ ॥੬॥
त्यांचे मन आणि शरीर शुद्ध होते आणि अभिमान नाहीसा होतो. ॥६॥

ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਪਾਵੈ ਸਚੁ ਨਾਉ ॥
ज्याला भगवंताच्या कृपेने गुरु सापडतो तो खरा नाम प्राप्त करतो.

ਤੁਮ ਸਰਣਾਗਤਿ ਰਹਉ ਸੁਭਾਉ ॥
हे परमेश्वरा! मी मोठ्या भक्तीने तुझा आश्रय घेतो आणि.

ਤੁਮ ਤੇ ਉਪਜਿਓ ਭਗਤੀ ਭਾਉ ॥
तुझ्यातूनच भक्तीची भावना निर्माण होते.

ਜਪੁ ਜਾਪਉ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥੭॥
मी माझ्या गुरूकडून हरिनामाचा मंत्र घेतो आणि त्याचा जप करत राहते. ॥७॥

ਹਉਮੈ ਗਰਬੁ ਜਾਇ ਮਨ ਭੀਨੈ ॥
प्रेमाच्या नावाने मन भिजवल्याने अहंकार आणि गर्व निघून जातो.

ਝੂਠਿ ਨ ਪਾਵਸਿ ਪਾਖੰਡਿ ਕੀਨੈ ॥
ढोंगीपणाने आणि खोटे बोलून सत्य प्राप्त होत नाही.

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦ ਨਹੀ ਘਰੁ ਬਾਰੁ ॥
सत्याचे घर शब्द गुरूशिवाय प्राप्त होऊ शकत नाही.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥੮॥੬॥
हे नानक! गुरुमुख व्हा आणि परमात्म्याचे चिंतन करा. ॥८॥६॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥
रामकली महल्ला १॥

ਜਿਉ ਆਇਆ ਤਿਉ ਜਾਵਹਿ ਬਉਰੇ ਜਿਉ ਜਨਮੇ ਤਿਉ ਮਰਣੁ ਭਇਆ ॥
हे निष्पाप प्राणी! तू आलास त्याच मार्गाने तुला येथून निघून जावे लागेल. ज्याप्रमाणे तुम्ही जन्माला आला आहात, त्याच प्रकारे तुम्ही मरणार आहात.

ਜਿਉ ਰਸ ਭੋਗ ਕੀਏ ਤੇਤਾ ਦੁਖੁ ਲਾਗੈ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਭਵਜਲਿ ਪਇਆ ॥੧॥
जितका आनंद तुम्ही अनुभवला आहे, तितकीच जास्त वेदना तुम्हाला जाणवली आहे. नाम विसरुन तू संसारसागरात पडला आहेस. ॥१॥

ਤਨੁ ਧਨੁ ਦੇਖਤ ਗਰਬਿ ਗਇਆ ॥
तुमचे शरीर आणि धन पाहून तुम्ही गर्वात अडकला आहात.

ਕਨਿਕ ਕਾਮਨੀ ਸਿਉ ਹੇਤੁ ਵਧਾਇਹਿ ਕੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਹਿ ਭਰਮਿ ਗਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
सोने, चांदी आणि सुंदर स्त्रियांवर प्रेम करून, आपण आपले नाव विसरलात आणि संभ्रमात पडला आहात. ॥१॥रहाउ॥

ਜਤੁ ਸਤੁ ਸੰਜਮੁ ਸੀਲੁ ਨ ਰਾਖਿਆ ਪ੍ਰੇਤ ਪਿੰਜਰ ਮਹਿ ਕਾਸਟੁ ਭਇਆ ॥
तुम्ही तुमची सचोटी, नैतिकता, संयम आणि विनयशीलता राखली नाही आणि पिंजऱ्यात पडलेल्या तुमचे भूतासारखे शरीर सुकून लाकडात बदलले.

ਪੁੰਨੁ ਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ਨ ਸੰਜਮੁ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਬਿਨੁ ਬਾਦਿ ਜਇਆ ॥੨॥
ना दान केले, ना तीर्थयात्रा केली, ना आत्मसंयम केला, महान ऋषींच्या संगतीशिवाय माझे जीवन व्यर्थ गेले. ॥२॥

ਲਾਲਚਿ ਲਾਗੈ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿਓ ਆਵਤ ਜਾਵਤ ਜਨਮੁ ਗਇਆ ॥
लोभात अडकून तू तुझ्या नामाचा विसर पडला आहेस, त्यामुळे जन्ममरणाच्या फेऱ्यात सापडला आहेस.

ਜਾ ਜਮੁ ਧਾਇ ਕੇਸ ਗਹਿ ਮਾਰੈ ਸੁਰਤਿ ਨਹੀ ਮੁਖਿ ਕਾਲ ਗਇਆ ॥੩॥
जेव्हा यम त्याचे केस पकडून त्याला मारतो तेव्हा जीवाला त्याची पर्वा नसते आणि तो मृत्यूच्या तोंडात जातो.॥३॥

ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਿੰਦਾ ਤਾਤਿ ਪਰਾਈ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਨ ਸਰਬ ਦਇਆ ॥
तुम्ही रात्रंदिवस निंदा, निंदा आणि मत्सर यात व्यग्र होता, त्यामुळे तुमच्या हृदयात ना तुझे नाव राहत नाही आणि सर्वांबद्दल करुणाही नाही.

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦ ਨ ਗਤਿ ਪਤਿ ਪਾਵਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਨਰਕਿ ਗਇਆ ॥੪॥
गुरूंच्या शब्दाशिवाय तुमची प्रगती होणार नाही आणि आदरही मिळणार नाही. रामाच्या नावाशिवाय तुम्हाला नरकात जावे लागेल. ॥४॥

ਖਿਨ ਮਹਿ ਵੇਸ ਕਰਹਿ ਨਟੂਆ ਜਿਉ ਮੋਹ ਪਾਪ ਮਹਿ ਗਲਤੁ ਗਇਆ ॥
क्षणार्धात तू नट सारखा वेश करून आसक्तीच्या पापात तल्लीन राहते.

ਇਤ ਉਤ ਮਾਇਆ ਦੇਖਿ ਪਸਾਰੀ ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਕੈ ਮਗਨੁ ਭਇਆ ॥੫॥
इकडे तिकडे भ्रम पसरलेला पाहून तू भ्रमात बुडाला आहेस. ॥५॥

ਕਰਹਿ ਬਿਕਾਰ ਵਿਥਾਰ ਘਨੇਰੇ ਸੁਰਤਿ ਸਬਦ ਬਿਨੁ ਭਰਮਿ ਪਇਆ ॥
तुम्ही मोठे पाप आणि अव्यवस्था पसरवता आणि वचनाच्या ज्ञानाशिवाय गोंधळात पडता.

ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਲਾਗਾ ਗੁਰਮਤਿ ਲੇਵਹੁ ਰੋਗੁ ਗਇਆ ॥੬॥
अहं रोगाच्या रूपाने तुला मोठे दुःख होत आहे. गुरूचा सल्ला स्वीकारा तुमचा आजार बरा होईल. ॥६॥

ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਕਉ ਆਵਤ ਦੇਖੈ ਸਾਕਤ ਮਨਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਭਇਆ ॥
भौतिकवादी व्यक्ती जेव्हा आपल्या घरात सुख आणि संपत्ती आलेली पाहते तेव्हा त्याचे मन अभिमानाचे बळी होते.

ਜਿਸ ਕਾ ਇਹੁ ਤਨੁ ਧਨੁ ਸੋ ਫਿਰਿ ਲੇਵੈ ਅੰਤਰਿ ਸਹਸਾ ਦੂਖੁ ਪਇਆ ॥੭॥
ज्या भगवंताने हे शरीर आणि संपत्ती दिलेली आहे ते जेव्हा परत घेतो तेव्हा त्याच्या मनात चिंता आणि दु:ख निर्माण होते. ॥७॥

ਅੰਤਿ ਕਾਲਿ ਕਿਛੁ ਸਾਥਿ ਨ ਚਾਲੈ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸਭੁ ਤਿਸਹਿ ਮਇਆ ॥
शेवटच्या क्षणी, जे काही दिसते ते आपल्याबरोबर जात नाही;

ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਲੈ ਪਾਰਿ ਪਇਆ ॥੮॥
आदिपुरुष प्रभू हे अनंत आहेत! हरीचे नाम हृदयात धारण केल्याने अस्तित्त्वाचा सागर पार करता येतो. ॥८॥

ਮੂਏ ਕਉ ਰੋਵਹਿ ਕਿਸਹਿ ਸੁਣਾਵਹਿ ਭੈ ਸਾਗਰ ਅਸਰਾਲਿ ਪਇਆ ॥
हे जीव! तुझ्या मृत नातेवाईकावर रडून कोणाला सांगतोस तू स्वतः जीवनसागरात बुडाला आहेस?

ਦੇਖਿ ਕੁਟੰਬੁ ਮਾਇਆ ਗ੍ਰਿਹ ਮੰਦਰੁ ਸਾਕਤੁ ਜੰਜਾਲਿ ਪਰਾਲਿ ਪਇਆ ॥੯॥
एक भौतिकवादी आत्मा आपले कुटुंब, भ्रम आणि सुंदर घर पाहून व्यर्थतेच्या जाळ्यात अडकतो. ॥९॥

ਜਾ ਆਏ ਤਾ ਤਿਨਹਿ ਪਠਾਏ ਚਾਲੇ ਤਿਨੈ ਬੁਲਾਇ ਲਇਆ ॥
जेव्हा सजीव प्राणी जगात आले तेव्हा त्यांना देवानेच पाठवले होते. आता त्याच्या हाकेवर जग निघून जात आहे.

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ ਸੋ ਕਰਿ ਰਹਿਆ ਬਖਸਣਹਾਰੈ ਬਖਸਿ ਲਇਆ ॥੧੦॥
त्याला जे करायचे आहे ते तो करत आहे. त्या क्षमाशील व्यक्तीने स्वतःला क्षमा केली आहे. ॥१०॥

ਜਿਨਿ ਏਹੁ ਚਾਖਿਆ ਰਾਮ ਰਸਾਇਣੁ ਤਿਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਖੋਜੁ ਭਇਆ ॥
ज्यांनी रामाचे सार चाखले आहे त्यांनी सत्याचा शोध घेतला आणि ते त्याच्या सहवासात सापडले.

ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਬੁਧਿ ਗਿਆਨੁ ਗੁਰੂ ਤੇ ਪਾਇਆ ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਸਰਣਿ ਪਇਆ ॥੧੧॥
गुरूंकडूनच रिद्धी, सिद्धी, बुद्धी आणि ज्ञान प्राप्त होते आणि त्यांचा आश्रय घेतल्यानेच मोक्ष प्राप्त होतो. ॥११॥

ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਣਾ ਹਰਖ ਸੋਗ ਤੇ ਬਿਰਕਤੁ ਭਇਆ ॥
गुरुमुखाने सुख आणि दुःख समान मानले आहे आणि तो सुख-दुःखापासून अलिप्त झाला आहे.

ਆਪੁ ਮਾਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਪਾਏ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇ ਲਇਆ ॥੧੨॥੭॥
हे नानक गुरुमुखाने आपला स्वाभिमान नष्ट करून भगवंताची प्राप्ती केली आहे आणि सत्यात सहज विलीन झाले आहे. ॥१२॥७॥

ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥
रामकली दखनी महाल १ ॥

ਜਤੁ ਸਤੁ ਸੰਜਮੁ ਸਾਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਸਾਚ ਸਬਦਿ ਰਸਿ ਲੀਣਾ ॥੧॥
गुरूंनी मला माझे सद्गुण, आचरण, संयम आणि सत्यात बळ दिले आहे, त्यामुळे मी खऱ्या शब्दांच्या सारात लीन आहे. ॥१॥

ਮੇਰਾ ਗੁਰੁ ਦਇਆਲੁ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਲੀਣਾ ॥
माझे गुरु दयाळू आहेत आणि नेहमी सत्याच्या रंगात लीन असतात.

ਅਹਿਨਿਸਿ ਰਹੈ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਸਾਚੇ ਦੇਖਿ ਪਤੀਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
रात्रंदिवस त्याचे लक्ष भगवंतावर केंद्रित असते आणि सत्य पाहून तो संतुष्ट राहतो.॥१॥रहाउ॥

ਰਹੈ ਗਗਨ ਪੁਰਿ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਮੈਸਰਿ ਅਨਹਤ ਸਬਦਿ ਰੰਗੀਣਾ ॥੨॥
तो दहाव्या दारात राहतो, सर्वांना समान दृष्टीने पाहतो आणि अनंत शब्दाच्या रंगात लीन राहतो. ॥२॥

ਸਤੁ ਬੰਧਿ ਕੁਪੀਨ ਭਰਿਪੁਰਿ ਲੀਣਾ ਜਿਹਵਾ ਰੰਗਿ ਰਸੀਣਾ ॥੩॥
सत्याचा कवच बांधून तो भगवंतात लीन राहतो आणि त्याची जीभ हिरव्या रसाच्या रंगात लीन राहते. ॥३॥

ਮਿਲੈ ਗੁਰ ਸਾਚੇ ਜਿਨਿ ਰਚੁ ਰਾਚੇ ਕਿਰਤੁ ਵੀਚਾਰਿ ਪਤੀਣਾ ॥੪॥
ज्यांना गुरू सापडतो त्यांची सत्यावर श्रद्धा असते आणि ते सत्कर्मातच समाधानी राहतात. ॥४॥

ਏਕ ਮਹਿ ਸਰਬ ਸਰਬ ਮਹਿ ਏਕਾ ਏਹ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੇਖਿ ਦਿਖਾਈ ॥੫॥
सत्गुरुंनी हे रहस्य दाखवून दिले आहे की सर्व एकाच भगवंतात राहतात आणि एकच देव सर्वांमध्ये राहतो. ॥५॥

ਜਿਨਿ ਕੀਏ ਖੰਡ ਮੰਡਲ ਬ੍ਰਹਮੰਡਾ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਲਖਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥੬॥
ज्या परमेश्वराने हे विश्व निर्माण केले आहे त्याला पाहता येत नाही. ॥६॥

ਦੀਪਕ ਤੇ ਦੀਪਕੁ ਪਰਗਾਸਿਆ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਜੋਤਿ ਦਿਖਾਈ ॥੭॥
गुरूंनी ज्ञानाचा दिवा प्रज्वलित करून तिन्ही लोकांमध्ये परमेश्वराचा प्रकाश पसरलेला दाखवला आहे. ॥७॥

ਸਚੈ ਤਖਤਿ ਸਚ ਮਹਲੀ ਬੈਠੇ ਨਿਰਭਉ ਤਾੜੀ ਲਾਈ ॥੮॥
त्या भगवंताचे सिंहासन आणि महाल हेच सत्य आहे, जिथे त्याने निर्भयपणे समाधी घेतली आहे. ॥८॥

ਮੋਹਿ ਗਇਆ ਬੈਰਾਗੀ ਜੋਗੀ ਘਟਿ ਘਟਿ ਕਿੰਗੁਰੀ ਵਾਈ ॥੯॥
त्या एकांतवासीय योगीने सर्व जगाला मोहित केले आहे आणि प्रत्येक क्षणात अनंत शब्दांची वीणा वाजवली आहे. ॥९॥

ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭੂ ਕੀ ਛੂਟੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸਚੁ ਸਖਾਈ ॥੧੦॥੮॥
हे नानक! परमेश्वराचा आश्रय घेतल्यानेच मोक्ष प्राप्त होतो कारण खरा सतगुरु सहाय्यक होतो.॥१०॥८॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥
रामकली महल्ला १॥

ਅਉਹਠਿ ਹਸਤ ਮੜੀ ਘਰੁ ਛਾਇਆ ਧਰਣਿ ਗਗਨ ਕਲ ਧਾਰੀ ॥੧॥
ज्याने पृथ्वी आणि आकाशात आपले सामर्थ्य स्थापित केले आहे, हृदयात वसलेल्या परमेश्वराने मानवी शरीराला आपले घर केले आहे. ॥१॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੇਤੀ ਸਬਦਿ ਉਧਾਰੀ ਸੰਤਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे संतांनो! गुरूंनी शब्दांतून इतक्या लोकांना वाचवले आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਮਮਤਾ ਮਾਰਿ ਹਉਮੈ ਸੋਖੈ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਜੋਤਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥੨॥
हे परमपिता! जो मनुष्य आपल्या स्नेहाचा वध करून आपल्या स्वाभिमानाचा नाश करतो त्याला तिन्ही लोकांमध्ये फक्त तुझाच प्रकाश दिसतो. ॥२॥

ਮਨਸਾ ਮਾਰਿ ਮਨੈ ਮਹਿ ਰਾਖੈ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥੩॥
असा मनुष्य सतगुरुंच्या वचनांचे चिंतन करतो आणि आपल्या वासना मारतो आणि एवढंच आपल्या मनात ठेवतो. ॥३॥

ਸਿੰਙੀ ਸੁਰਤਿ ਅਨਾਹਦਿ ਵਾਜੈ ਘਟਿ ਘਟਿ ਜੋਤਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥੪॥
अनंत शब्दांच्या रूपात एक गाणे त्याच्या मनात वाजत राहते, जे तो जाणीवपूर्वक ऐकत राहतो आणि तुमचा प्रकाश वेळोवेळी पाहतो. ॥४॥

ਪਰਪੰਚ ਬੇਣੁ ਤਹੀ ਮਨੁ ਰਾਖਿਆ ਬ੍ਰਹਮ ਅਗਨਿ ਪਰਜਾਰੀ ॥੫॥
जिथे सर्व जगामध्ये अनंत शब्दांच्या रूपात वीणा खेळत आहे, तिथे त्यांनी आपले मन ठेवले आहे आणि आपल्या अंतःकरणात ब्रह्मदेवाचा अग्नि प्रज्वलित केला आहे. ॥५॥

ਪੰਚ ਤਤੁ ਮਿਲਿ ਅਹਿਨਿਸਿ ਦੀਪਕੁ ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰੀ ॥੬॥
पृथ्वी, आकाश, वारा, पाणी आणि अग्नी या पंचभूतांनी बनलेल्या मानवी शरीरात अनंत परमेश्वराच्या शुद्ध प्रकाशाचा दिवा रात्रंदिवस तेवत राहतो. ॥६॥

ਰਵਿ ਸਸਿ ਲਉਕੇ ਇਹੁ ਤਨੁ ਕਿੰਗੁਰੀ ਵਾਜੈ ਸਬਦੁ ਨਿਰਾਰੀ ॥੭॥
सूर्य आणि चंद्र हे देहस्वरूपात वीणाचे शूल आहेत आणि शब्दांच्या रूपातील वीणा अनोख्या पद्धतीने खेळत राहते. ॥७॥

ਸਿਵ ਨਗਰੀ ਮਹਿ ਆਸਣੁ ਅਉਧੂ ਅਲਖੁ ਅਗੰਮੁ ਅਪਾਰੀ ॥੮॥
हे योगी! त्या अगम्य आणि अथांग भगवंताचे आसन दहाव्या दारात ठेवलेले आहे. ॥८॥

ਕਾਇਆ ਨਗਰੀ ਇਹੁ ਮਨੁ ਰਾਜਾ ਪੰਚ ਵਸਹਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥੯॥
हे मन शरीर नगरीचा राजा आहे आणि पाचही विचार इंद्रिये त्यात वास करतात. ॥९॥

ਸਬਦਿ ਰਵੈ ਆਸਣਿ ਘਰਿ ਰਾਜਾ ਅਦਲੁ ਕਰੇ ਗੁਣਕਾਰੀ ॥੧੦॥
मनाचा राजा हृदयाच्या घरात बसतो, शब्दात मग्न राहतो आणि सद्गुणी बनतो आणि पूर्ण न्याय देतो. ॥१०॥

ਕਾਲੁ ਬਿਕਾਲੁ ਕਹੇ ਕਹਿ ਬਪੁਰੇ ਜੀਵਤ ਮੂਆ ਮਨੁ ਮਾਰੀ ॥੧੧॥
मनाची हत्या करून जीवनमुक्त झालेल्या त्या गरीब आत्म्याला काळही काही अपाय करू शकत नाही. ॥११॥

ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸ ਇਕ ਮੂਰਤਿ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਾਰੀ ॥੧੨॥

ब्रह्मा, विष्णू आणि महेश हे एकाच परमात्म्याची रूपे आहेत आणि तोच सर्व काही करतो. ॥१२॥

ਕਾਇਆ ਸੋਧਿ ਤਰੈ ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਆਤਮ ਤਤੁ ਵੀਚਾਰੀ ॥੧੩॥

जो आत्मस्वरूपाचे चिंतन करतो तो आपले शरीर शुद्ध करतो आणि अस्तित्वाच्या सागरात पोहतो. ॥१३॥

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਰਵਿਆ ਗੁਣਕਾਰੀ ॥੧੪॥

गुरूंची सेवा केल्याने सदैव आनंद मिळतो आणि हितकारक शब्द मनात राहतात. ॥१४॥

ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ਗੁਣਦਾਤਾ ਹਉਮੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਾਰੀ ॥੧੫॥

ज्याने त्याचा अभिमान आणि तृष्णा नष्ट केली आहे, स्वतः सद्गुण देणाऱ्या भगवंताने त्याला स्वतःमध्ये विलीन केले आहे.॥ १५॥

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮੇਟੇ ਚਉਥੈ ਵਰਤੈ ਏਹਾ ਭਗਤਿ ਨਿਰਾਰੀ ॥੧੬॥

मायेचे तीन गुण नष्ट करून जो तुरिया स्थितीत राहतो, हीच अनन्य भक्ती होय. ॥१६॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋਗ ਸਬਦਿ ਆਤਮੁ ਚੀਨੈ ਹਿਰਦੈ ਏਕੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥੧੭॥

गुरुमुखाचा योग हा आहे की त्याने शब्दांतून आत्म्याला ओळखावे आणि भगवंताचे स्मरण हृदयात ठेवावे॥१७॥

ਮਨੂਆ ਅਸਥਿਰੁ ਸਬਦੇ ਰਾਤਾ ਏਹਾ ਕਰਣੀ ਸਾਰੀ ॥੧੮॥

मन स्थिर होऊन वचनात लीन राहणे हेच शुभ आचरण होय. ॥१८ ॥

ਬੇਦੁ ਬਾਦੁ ਨ ਪਾਖੰਡੁ ਅਉਧੂ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਬੀਚਾਰੀ ॥੧੯॥

हे योगी! वेदांबद्दल वादविवाद आणि दांभिकता करू नये, तर गुरुमुख होऊन वचनाचे चिंतन करावे. ॥१९॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋਗੁ ਕਮਾਵੈ ਅਉਧੂ ਜਤੁ ਸਤੁ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥੨੦॥

हे योगी! गुरुमुखाप्रमाणे जो योग साधतो तो सद्गुरु आणि वचनाचे ध्यान करतो. ॥२०॥

ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਮਨੁ ਮਾਰੇ ਅਉਧੂ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥੨੧॥
हे योगी! ज्याने शब्दांनी आपला अभिमान नष्ट केला आहे आणि मनावर नियंत्रण ठेवले आहे, त्यालाच योगाची पद्धत समजली आहे. ॥२१॥

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਭਵਜਲੁ ਹੈ ਅਵਧੂ ਸਬਦਿ ਤਰੈ ਕੁਲ ਤਾਰੀ ॥੨੨॥
हे योगी! गुरूच्या शब्दाने भ्रमाच्या सांसारिक सागराला पार करता येते आणि आपल्या संपूर्ण कुटुंबालाही पार करता येते. ॥२२॥

ਸਬਦਿ ਸੂਰ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਅਉਧੂ ਬਾਣੀ ਭਗਤਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥੨੩॥
हे योगी! चारही युगात ज्याने विचार आणि शब्दाने भगवंताची उपासना केली तोच योद्धा मानला गेला आहे. ॥२३॥

ਏਹੁ ਮਨੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿਆ ਅਉਧੂ ਨਿਕਸੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥੨੪॥
हे योगी! हे मन मायेच्या मोहात अडकले आहे, जे केवळ शब्दाच्या चिंतनानेच त्यातून मुक्त होऊ शकते. ॥२४॥

ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥੨੫॥੯॥
नानक म्हणतात! हे देवा! जो कोणी स्वत:ला तुझ्या स्वाधीन करतो, तू त्याला क्षमा करून स्वतःशी एकरूप कर.॥९॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੩ ਅਸਟਪਦੀਆ
रामकली महाला ३ अष्टपदी

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਸਰਮੈ ਦੀਆ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਕੰਨੀ ਪਾਇ ਜੋਗੀ ਖਿੰਥਾ ਕਰਿ ਤੂ ਦਇਆ ॥
हे योगी! कठोर परिश्रम आणि सभ्यतेचे शब्द कानात ठेवा आणि दयाळूपणाला स्कार्फ बनवा.

ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਬਿਭੂਤਿ ਲਾਇ ਜੋਗੀ ਤਾ ਤੀਨਿ ਭਵਣ ਜਿਣਿ ਲਇਆ ॥੧॥
जर तुम्ही जन्ममृत्यूच्या भीतीचे प्रतीक तुमच्या शरीरावर लावले तर समजून घ्या की तुम्ही तिन्ही जग जिंकले आहे. ॥१॥

ਐਸੀ ਕਿੰਗੁਰੀ ਵਜਾਇ ਜੋਗੀ ॥
हे योगी! अशी वीणा वाजवा!

ਜਿਤੁ ਕਿੰਗੁਰੀ ਅਨਹਦੁ ਵਾਜੈ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ज्या वीणाने अनंत शब्द तुमच्या मनात खेळत राहतात आणि तुम्ही भगवंतावर एकाग्रता ठेवता.॥१॥रहाउ॥

ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਪਤੁ ਕਰਿ ਝੋਲੀ ਜੋਗੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਭੁਗਤਿ ਪਾਈ ॥
हे योगी! सत्य संतोषला तुझे भांडे आणि पिशवी बनवून त्यात नामृताचे अन्न ठेव.

ਧਿਆਨ ਕਾ ਕਰਿ ਡੰਡਾ ਜੋਗੀ ਸਿੰਙੀ ਸੁਰਤਿ ਵਜਾਈ ॥੨॥
ध्यानाला तुमची काठी बनवा आणि तुमची धून वाजवणारे वाद्य बनवा.॥२॥

ਮਨੁ ਦ੍ਰਿੜੁ ਕਰਿ ਆਸਣਿ ਬੈਸੁ ਜੋਗੀ ਤਾ ਤੇਰੀ ਕਲਪਣਾ ਜਾਈ ॥
हे योगी! जर तुम्ही तुमचे मन स्थिर करून मुद्रेत बसलात तर तुमची कल्पनाशक्ती नाहीशी होईल.

ਕਾਇਆ ਨਗਰੀ ਮਹਿ ਮੰਗਣਿ ਚੜਹਿ ਜੋਗੀ ਤਾ ਨਾਮੁ ਪਲੈ ਪਾਈ ॥੩॥
देहाच्या नगरात भिक्षा मागायला गेलात तर परमार्थाचे नाव मिळेल. ॥३॥

ਇਤੁ ਕਿੰਗੁਰੀ ਧਿਆਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਜੋਗੀ ਨਾ ਸਚੁ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥
हे योगी! जर तुम्ही या वीणाद्वारे ध्यान केले नाही तर तुम्हाला सत्याची प्राप्ती होणार नाही.

ਇਤੁ ਕਿੰਗੁਰੀ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਵੈ ਜੋਗੀ ਅਭਿਮਾਨੁ ਨ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥੪॥
या वीणेने जर तुला शांती मिळाली नाही तर तुझ्या मनातील अभिमान नाहीसा होणार नाही.॥४॥

ਭਉ ਭਾਉ ਦੁਇ ਪਤ ਲਾਇ ਜੋਗੀ ਇਹੁ ਸਰੀਰੁ ਕਰਿ ਡੰਡੀ ॥
हे योगी! भगवंताचे भय आणि प्रेम या दोन वेण्या तुझ्या वीणाला जोड आणि तुझ्या शरीराची काठी कर.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵਹਿ ਤਾ ਤੰਤੀ ਵਾਜੈ ਇਨ ਬਿਧਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਖੰਡੀ ॥੫॥
जर तू गुरुमुख झालास तर तुझ्या प्रेमाचा नाद तुझ्या हृदयात घुमत राहील आणि या पद्धतीने तुझी तहान नष्ट होईल ॥५॥

ਹੁਕਮੁ ਬੁਝੈ ਸੋ ਜੋਗੀ ਕਹੀਐ ਏਕਸ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥
केवळ त्यालाच खरा योगी म्हणतात जो देवावर आपले लक्ष केंद्रित करतो आणि त्याचे आदेश समजतो.

ਸਹਸਾ ਤੂਟੈ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਇਵ ਪਾਏ ॥੬॥
त्याच्या शंकांचे निरसन होते, त्याचे मन शुद्ध होते आणि अशा प्रकारे त्याला योगपद्धती प्राप्त होते. ॥६॥

ਨਦਰੀ ਆਵਦਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਬਿਨਸੈ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥
जे दिसते ते नाशवंत आहे. म्हणून आपले मन फक्त भगवंतावर केंद्रित करा.

ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਲਿ ਤੇਰੀ ਭਾਵਨੀ ਲਾਗੈ ਤਾ ਇਹ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥੭॥
हे तेव्हाच समजेल जेव्हा तुमची सत्गुरूंवर श्रद्धा निर्माण होईल. ॥७॥

ਏਹੁ ਜੋਗੁ ਨ ਹੋਵੈ ਜੋਗੀ ਜਿ ਕੁਟੰਬੁ ਛੋਡਿ ਪਰਭਵਨੁ ਕਰਹਿ ॥
हे योगी! संसार सोडून वेगवेगळ्या दिशांना भटकत राहणे शक्य नाही.

ਗ੍ਰਿਹ ਸਰੀਰ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਅਪਣਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਲਹਹਿ ॥੮॥
देहाच्या घरी भगवंताचे नाम वास करते आणि गुरूंच्या कृपेने भगवंताचा शोध घेता येतो. ॥८॥

ਇਹੁ ਜਗਤੁ ਮਿਟੀ ਕਾ ਪੁਤਲਾ ਜੋਗੀ ਇਸੁ ਮਹਿ ਰੋਗੁ ਵਡਾ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਾਇਆ ॥
हे योगी! हे जग मातीचे पुतळे आहे आणि ते मायेच्या लालसेच्या रोगाने ग्रासलेले आहे.

ਅਨੇਕ ਜਤਨ ਭੇਖ ਕਰੇ ਜੋਗੀ ਰੋਗੁ ਨ ਜਾਇ ਗਵਾਇਆ ॥੯॥
कितीही प्रयत्न केले आणि अनेक वेष धारण केले तरी हा आजार बरा होऊ शकत नाही.॥ ९॥

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅਉਖਧੁ ਹੈ ਜੋਗੀ ਜਿਸ ਨੋ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥
हे योगी! हरिचे नाव हे एक औषध आहे, ज्याच्या नावाने मनाला वसा येतो, या औषधाचे सेवन केल्याने तृष्णेच्या रोगापासून मुक्ती मिळते.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋਈ ਬੂਝੈ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਸੋ ਪਾਏ ॥੧੦॥
जो गुरुमुख होतो त्याला या रहस्याचे ज्ञान होते आणि योगपद्धती प्राप्त होते. ॥१०॥

ਜੋਗੈ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਬਿਖਮੁ ਹੈ ਜੋਗੀ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ॥
हे योगी! खरा योगमार्ग अत्यंत कठीण आहे;

ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏਕੋ ਵੇਖੈ ਵਿਚਹੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ॥੧੧॥
तो मनातील संभ्रम दूर करतो आणि आत बाहेरून एकच देव पाहतो. ॥११॥

ਵਿਣੁ ਵਜਾਈ ਕਿੰਗੁਰੀ ਵਾਜੈ ਜੋਗੀ ਸਾ ਕਿੰਗੁਰੀ ਵਜਾਇ ॥
हे योगी! असे वीणा वाद्य वाजवल्याशिवाय वाजते.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਮੁਕਤਿ ਹੋਵਹਿ ਜੋਗੀ ਸਾਚੇ ਰਹਹਿ ਸਮਾਇ ॥੧੨॥੧॥੧੦॥
नानक म्हणतात! हे योगी! अशा प्रकारे तुझी मुक्ती होईल आणि तू सत्यात विलीन होशील.॥१२॥१॥१०॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥
रामकली महाल ३॥

ਭਗਤਿ ਖਜਾਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੂਝਿ ਬੁਝਾਈ ॥੧॥
भक्तीचा खजिना फक्त गुरुमुखालाच समजला हे सत्य सतगुरुंनी ज्ञान म्हणून दिले आहे. ॥१॥

ਸੰਤਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਇ ਵਡਿਆਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे सज्जनांनो! गुरुमुखालाच स्तुती मिळते. ॥१॥रहाउ॥

ਸਚਿ ਰਹਹੁ ਸਦਾ ਸਹਜੁ ਸੁਖੁ ਉਪਜੈ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਵਿਚਹੁ ਜਾਈ ॥੨॥
सदैव सत्यात लीन राहिल्यास सुख सहज उत्पन्न होते आणि वासना आणि क्रोध मनातून निघून जातात. ॥२॥

ਆਪੁ ਛੋਡਿ ਨਾਮ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਮਮਤਾ ਸਬਦਿ ਜਲਾਈ ॥੩॥
ज्याने अहंकार बाजूला सारून नामाची भक्ती केली त्याने शब्दांतून प्रेमाची दारे जाळून टाकली. ॥३॥

ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜੈ ਤਿਸ ਤੇ ਬਿਨਸੈ ਅੰਤੇ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ॥੪॥
ज्यापासून जगाची निर्मिती झाली त्याच द्वारे जगाचा नाश होतो आणि शेवटी नामच जीवाचा सोबती बनतो. ॥४॥

ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ ਦੂਰਿ ਨਹ ਦੇਖਹੁ ਰਚਨਾ ਜਿਨਿ ਰਚਾਈ ॥੫॥
ज्या देवाने हे विश्व निर्माण केले आहे त्याला आपल्या जवळचे समजा आणि दूर पाहू नका. ॥५॥

ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਰਵੈ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਚੇ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੬॥
खरे शब्द फक्त हृदयात असते, म्हणून फक्त सत्यावर लक्ष केंद्रित करा.॥६॥

ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰਮੋਲਕੁ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਪਾਇਆ ਜਾਈ ॥੭॥
भाग्यवान व्यक्तीलाच चांगल्या सहवासात अमूल्य नाव मिळते. ॥७॥

ਭਰਮਿ ਨ ਭੂਲਹੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹੁ ਮਨੁ ਰਾਖਹੁ ਇਕ ਠਾਈ ॥੮॥
भ्रमात अडकून चुका करू नका, तर भक्तीने सतगुरुंची सेवा करा आणि मनावर ताबा ठेवा. ॥८॥

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭ ਭੂਲੀ ਫਿਰਦੀ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਈ ॥੯॥
नावाशिवाय सर्व जग भटकत आहे आणि जन्म वाया घालवत आहे. ॥९॥

ਜੋਗੀ ਜੁਗਤਿ ਗਵਾਈ ਹੰਢੈ ਪਾਖੰਡਿ ਜੋਗੁ ਨ ਪਾਈ ॥੧੦॥
चारही दिशांना भटकून योगपद्धती हरवली, तर दांभिकतेने योग साधला जात नाही. ॥१०॥

ਸਿਵ ਨਗਰੀ ਮਹਿ ਆਸਣਿ ਬੈਸੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਜੋਗੁ ਪਾਈ ॥੧੧॥
आसनावर बसून सत्यखंडाच्या सत्संगात ध्यान केल्याने गुरूच्या वचनाने योगयुक्ती प्राप्त होऊ शकते. ॥११॥

ਧਾਤੁਰ ਬਾਜੀ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਰੇ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥੧੨॥
गुरु या शब्दाने इकडे तिकडे भटकंती दूर झाली तर नाम मनात वास करते. ॥१२॥

ਏਹੁ ਸਰੀਰੁ ਸਰਵਰੁ ਹੈ ਸੰਤਹੁ ਇਸਨਾਨੁ ਕਰੇ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੧੩॥
हे सज्जनांनो! हे मानवी शरीर पवित्र सरोवर आहे, त्यात स्नान करणाराच भगवंताचे ध्यान करतो.॥१३॥

ਨਾਮਿ ਇਸਨਾਨੁ ਕਰਹਿ ਸੇ ਜਨ ਨਿਰਮਲ ਸਬਦੇ ਮੈਲੁ ਗਵਾਈ ॥੧੪॥
जो नामाच्या सरोवरात स्नान करतो, त्याचे चित्त शुद्ध होते आणि शब्दांनी त्याची मलिनता दूर होते ॥१४॥

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਅਚੇਤ ਨਾਮੁ ਚੇਤਹਿ ਨਾਹੀ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਬਿਨਸਿ ਜਾਈ ॥੧੫॥
तिन्ही गुणांमध्ये लीन झालेले जीव ज्ञानरहित आहेत म्हणून त्यांना नाम आठवत नाही आणि नामाशिवाय त्यांचा नाश होतो ॥१५॥

ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸੁ ਤ੍ਰੈ ਮੂਰਤਿ ਤ੍ਰਿਗੁਣਿ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈ ॥੧੬॥
ब्रह्मा, विष्णू आणि महेश यांसारख्या त्रिमूर्तीही तीन गुणांमुळे गोंधळात विसरल्या जातात. ॥१६॥

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਛੂਟੈ ਚਉਥੈ ਪਦਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੧੭॥
गुरूच्या कृपेने जेव्हा तीन गुणांपासून मुक्ती मिळते तेव्हा तो तुरिया स्थिती प्राप्त करून भगवंतावर एकाग्र होतो. ॥१७॥

ਪੰਡਿਤ ਪੜਹਿ ਪੜਿ ਵਾਦੁ ਵਖਾਣਹਿ ਤਿੰਨਾ ਬੂਝ ਨ ਪਾਈ ॥੧੮॥
पंडित केवळ धर्मग्रंथ वाचून वादविवाद करतात आणि सत्याचे ज्ञान प्राप्त करत नाहीत. ॥१८॥

ਬਿਖਿਆ ਮਾਤੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਏ ਉਪਦੇਸੁ ਕਹਹਿ ਕਿਸੁ ਭਾਈ ॥੧੯॥
हे भावा! मायेच्या विषाने नशेत असलेल्या आणि भ्रमात हरवलेल्यांना उपदेश करून काही फायदा नाही.॥१९॥

ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੀ ਊਤਮ ਬਾਣੀ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਰਹੀ ਸਮਾਈ ॥੨੦॥
भक्तांचे उत्कृष्ट वचन युगानुयुगे प्रगट होत आहे. ॥२०॥

ਬਾਣੀ ਲਾਗੈ ਸੋ ਗਤਿ ਪਾਏ ਸਬਦੇ ਸਚਿ ਸਮਾਈ ॥੨੧॥
जो आपल्या वाणीत प्रयत्न करतो त्याला गती मिळते आणि तो शब्दाने सत्यात मग्न होतो ॥२१॥

ਕਾਇਆ ਨਗਰੀ ਸਬਦੇ ਖੋਜੇ ਨਾਮੁ ਨਵੰ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥੨੨॥
देहाच्या नगरात जो शब्द शोधतो त्याला ते नावाच्या रूपात सापडते. ॥२२॥

ਮਨਸਾ ਮਾਰਿ ਮਨੁ ਸਹਜਿ ਸਮਾਣਾ ਬਿਨੁ ਰਸਨਾ ਉਸਤਤਿ ਕਰਾਈ ॥੨੩॥
जेव्हा मन इच्छांचा त्याग करते आणि नैसर्गिक अवस्थेत लीन होते, तेव्हा ते कोणत्याही उत्कटतेशिवाय भगवंताची स्तुती करू लागते. ॥२३॥

ਲੋਇਣ ਦੇਖਿ ਰਹੇ ਬਿਸਮਾਦੀ ਚਿਤੁ ਅਦਿਸਟਿ ਲਗਾਈ ॥੨੪॥
डोळे चकित होऊन त्याची कृती पाहत आहेत आणि मन अदृश्य परमेश्वरावर केंद्रित झाले आहे. ॥२४॥

ਅਦਿਸਟੁ ਸਦਾ ਰਹੈ ਨਿਰਾਲਮੁ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ ॥੨੫॥
देव नेहमी अदृश्य राहतो आणि प्रकाश सर्वोच्च प्रकाशात विलीन झाला आहे. ॥२५॥

ਹਉ ਗੁਰੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਦਾ ਆਪਣਾ ਜਿਨਿ ਸਾਚੀ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥੨੬॥
सत्याचे ज्ञान देणाऱ्या माझ्या गुरूंची मी नेहमी स्तुती करतो. ॥२६॥

ਨਾਨਕੁ ਏਕ ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ ਨਾਵਹੁ ਗਤਿ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥੨੭॥੨॥੧੧॥
नानक नामाने विनवणी करतो आणि गौरव प्राप्त होतो.॥२७॥२॥११॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥
रामकली महाल ३॥

ਹਰਿ ਕੀ ਪੂਜਾ ਦੁਲੰਭ ਹੈ ਸੰਤਹੁ ਕਹਣਾ ਕਛੂ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥
हे संतांनो! भगवंताची उपासना दुर्लभ आहे आणि त्याच्या महिमाविषयी काहीही सांगता येत नाही. ॥१॥

ਸੰਤਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੂਰਾ ਪਾਈ ॥
हे सज्जनांनो! परात्पर भगवंताचा शोध केवळ गुरूद्वारेच होतो.

ਨਾਮੋ ਪੂਜ ਕਰਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
गुरूंनी आपल्याला नेहमीच देवाची उपासना करायला लावली आहे.॥१॥रहाउ॥

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮੈਲਾ ਸੰਤਹੁ ਕਿਆ ਹਉ ਪੂਜ ਚੜਾਈ ॥੨॥
देवाशिवाय सर्व काही अपवित्र आहे, मग त्याची पूजा करण्यासाठी काय अर्पण करता येईल? ॥२॥

ਹਰਿ ਸਾਚੇ ਭਾਵੈ ਸਾ ਪੂਜਾ ਹੋਵੈ ਭਾਣਾ ਮਨਿ ਵਸਾਈ ॥੩॥
खऱ्या भगवंताला जे मान्य आहे ते म्हणजे त्याचा आनंद मनात ठेवून प्रत्यक्ष त्याची उपासना करणे. ॥३॥

ਪੂਜਾ ਕਰੈ ਸਭੁ ਲੋਕੁ ਸੰਤਹੁ ਮਨਮੁਖਿ ਥਾਇ ਨ ਪਾਈ ॥੪॥
हे सज्जनहो! सर्वजण पूजा करतात पण स्वार्थी माणसाची पूजा मान्य होत नाही. ॥४॥

ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸੰਤਹੁ ਏਹ ਪੂਜਾ ਥਾਇ ਪਾਈ ॥੫॥
हे संतांनो! शब्दांनी अहंकार नष्ट झाला तर मन शुद्ध होते आणि ही उपासना भगवंताला मान्य होते. ॥५॥

ਪਵਿਤ ਪਾਵਨ ਸੇ ਜਨ ਸਾਚੇ ਏਕ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੬॥
जे भक्त एका शब्दावर लक्ष केंद्रित करतात ते शुद्ध आणि सत्यवादी असतात. ॥६॥

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਹੋਰ ਪੂਜ ਨ ਹੋਵੀ ਭਰਮਿ ਭੁਲੀ ਲੋਕਾਈ ॥੭॥
नाम सिमरनाशिवाय दुसरी कोणतीही उपासना मान्य होत नाही आणि या गोंधळात सारे जग विसरले जाते. ॥७॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਸੰਤਹੁ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੮॥
हे संतांनो! गुरुमुखाने आत्मज्ञान ओळखले आणि राम नामाचा भक्त होतो. ॥८॥

ਆਪੇ ਨਿਰਮਲੁ ਪੂਜ ਕਰਾਏ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਥਾਇ ਪਾਈ ॥੯॥
गुरुमुखातून भगवंताचीच उपासना होते आणि गुरूच्या वचनाने त्यांचे जीवन सफल होते. ॥९॥

ਪੂਜਾ ਕਰਹਿ ਪਰੁ ਬਿਧਿ ਨਹੀ ਜਾਣਹਿ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਮਲੁ ਲਾਈ ॥੧੦॥
काही लोक उपासना करतात पण उपासनेची पद्धत माहित नसल्यामुळे ते द्वैतात अडकलेले असतात आणि त्यांच्या मनात अहंकाराची घाण असते. ॥१०॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਪੂਜਾ ਜਾਣੈ ਭਾਣਾ ਮਨਿ ਵਸਾਈ ॥੧੧॥
जी व्यक्ती गुरुमुखी बनते त्याला उपासनेतील तथ्य समजते आणि भगवंताची इच्छा त्याच्या मनात बिंबवते. ॥११॥

ਭਾਣੇ ਤੇ ਸਭਿ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ਸੰਤਹੁ ਅੰਤੇ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ॥੧੨॥
हे संतांनो! भगवंताच्या इच्छेचे पालन केल्यानेच सर्व सुख प्राप्त होते आणि शेवटी नामच उपयोगी पडते. ॥१२॥

ਅਪਣਾ ਆਪੁ ਨ ਪਛਾਣਹਿ ਸੰਤਹੁ ਕੂੜਿ ਕਰਹਿ ਵਡਿਆਈ ॥੧੩॥
हे संतांनो! जो आत्मज्ञान ओळखत नाही तो खोटी स्तुती करतो. ॥१३॥

ਪਾਖੰਡਿ ਕੀਨੈ ਜਮੁ ਨਹੀ ਛੋਡੈ ਲੈ ਜਾਸੀ ਪਤਿ ਗਵਾਈ ॥੧੪॥
दांभिकतेमुळे यम त्यांना सोडत नाही आणि त्यांची इज्जत हिसकावून घेऊन जातो. ॥१४॥

ਜਿਨ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਆਪੁ ਪਛਾਣਹਿ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤਿਨ ਹੀ ਪਾਈ ॥੧੫॥
ज्याच्या हृदयात शब्द वास करतो तो आत्मज्ञान ओळखतो आणि परममार्गाला प्राप्त होतो. ॥१५॥

ਏਹੁ ਮਨੂਆ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਵੈ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ ॥੧੬॥
हे मन शून्य समाधीला प्राप्त होते आणि त्याचा प्रकाश परम प्रकाशात विलीन होतो. ॥१६॥

ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣਹਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮੇਲਾਈ ॥੧੭॥
चांगल्या सहवासात भेटून गुरुमुख नामाची स्तुती ऐकून ते नाव इतरांनाही सांगतात.॥१७॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਵੈ ਆਪੁ ਗਵਾਵੈ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਈ ॥੧੮॥
गुरुमुख भगवंताचे गुणगान गातो आणि सत्याच्या दरबारात गौरवाचा विषय बनतो. ॥१८॥

ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਵਖਾਣੈ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੧੯॥
गुरूचा खरा वाणी केवळ सत्य बोलला आणि केवळ सत्याच्या नावावरच वाहून गेला. ॥१९॥

ਭੈ ਭੰਜਨੁ ਅਤਿ ਪਾਪ ਨਿਖੰਜਨੁ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ ॥੨੦॥
माझा प्रभु पापांचा नाश करणारा आहे आणि शेवटी तो आपला सहाय्यक बनतो.॥२०॥

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤੈ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈ ॥੨੧॥੩॥੧੨॥
हे नानक! सर्व काही स्वतःच घडत असते आणि नावानेच सौंदर्य प्राप्त होते. ॥२१॥३॥१२॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥

रामकली महाल ३॥

ਹਮ ਕੁਚਲ ਕੁਚੀਲ ਅਤਿ ਅਭਿਮਾਨੀ ਮਿਲਿ ਸਬਦੇ ਮੈਲੁ ਉਤਾਰੀ ॥੧॥

आम्ही खूप वाईट स्वभावाचे आणि गर्विष्ठ होतो, परंतु शब्दगुरू भेटल्यानंतर आम्ही सर्व घाण दूर केली.॥१॥

ਸੰਤਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਾਰੀ ॥

हे संतांनो! नामस्मरणाने गुरुंनी मोक्ष दिला आहे.

ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਕਰਤੈ ਆਪਿ ਸਵਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

खरे नाम हृदयात वसले आहे, कर्त्याने स्वतःच जीवन सजवले आहे.॥१॥रहाउ॥

ਪਾਰਸ ਪਰਸੇ ਫਿਰਿ ਪਾਰਸੁ ਹੋਏ ਹਰਿ ਜੀਉ ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥੨॥
भगवंताच्या कृपेने गुरूच्या रूपाने पारास स्पर्श करून मी सत्पुरुषांच्या रूपाने पारस झालो आहे. ॥२॥

ਇਕਿ ਭੇਖ ਕਰਹਿ ਫਿਰਹਿ ਅਭਿਮਾਨੀ ਤਿਨ ਜੂਐ ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ ॥੩॥
काही लोक वेशात हिंडत असून जुगारात आपला जीव गमवावा लागला आहे. ॥३॥

ਇਕਿ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਉਰਿ ਧਾਰੀ ॥੪॥
कोणी रामाचे नाम हृदयात ठेऊन रात्रंदिवस भक्ती करतो. ॥४॥

ਅਨਦਿਨੁ ਰਾਤੇ ਸਹਜੇ ਮਾਤੇ ਸਹਜੇ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ॥੫॥
तो रात्रंदिवस सहज स्थितीत असतो आणि त्याने त्याचा अहंकार सहज नष्ट केला आहे. ॥५॥

ਭੈ ਬਿਨੁ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਈ ਕਬ ਹੀ ਭੈ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਸਵਾਰੀ ॥੬॥
भगवंताची भीती आणि पूज्यभाव असल्याशिवाय भक्ती होऊ शकत नाही, म्हणून त्यांनी आपले जीवन भय आणि भक्तीने सजवले. ॥६॥

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇਆ ਗਿਆਨਿ ਤਤਿ ਬੀਚਾਰੀ ॥੭॥
ज्ञानाच्या तत्वाचा विचार करून त्यांनी शब्दांच्या माध्यमातून भ्रम जाळून टाकला आहे. ॥७॥

ਆਪੇ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਭੰਡਾਰੀ ॥੮॥
देव स्वतः सर्व काही करून देतो आणि तो स्वतःच कृपेचे भांडार आहे. ॥८॥

ਤਿਸ ਕਿਆ ਗੁਣਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ਹਉ ਗਾਵਾ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥੯॥
त्याच्या गुणांना अंत नाही, मी शब्दांतून विचार करतो आणि त्याची स्तुती करतो. ॥९॥

ਹਰਿ ਜੀਉ ਜਪੀ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਾਲਾਹੀ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਨਿਵਾਰੀ ॥੧੦॥
माझा अहंकार दूर करून मी भगवंताचा नामजप करतो आणि त्याचीच स्तुती करतो. ॥१०॥

ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ਅਖੁਟ ਸਚੇ ਭੰਡਾਰੀ ॥੧੧॥
मला गुरूकडून नाम आणि पदार्थ मिळाले आहेत, खऱ्या परमेश्वराच्या नामाचा खजिना अक्षय आहे. ॥११॥

ਅਪਣਿਆ ਭਗਤਾ ਨੋ ਆਪੇ ਤੁਠਾ ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕਲ ਧਾਰੀ ॥੧੨॥
भगवंत आपल्या भक्तांवर दयाळू झाला आहे आणि त्यांच्या अंतःकरणात नामाची कला ठेवली आहे.॥१२॥

ਤਿਨ ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ਸਦਾ ਭੁਖ ਲਾਗੀ ਗਾਵਨਿ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥੧੩॥
ते नेहमी सत्याच्या नामाचे भुकेले राहतात आणि वचनाचे चिंतन करून भगवंताची स्तुती करत राहतात. ॥१३॥

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੈ ਤਿਸ ਕਾ ਆਖਣੁ ਬਿਖਮੁ ਬੀਚਾਰੀ ॥੧੪॥
हे जीवन आणि शरीर हे सर्व त्याचे दान आहे, म्हणून त्याच्या दानाचे वर्णन करणे आणि त्याचा विचार करणे फार कठीण आहे.॥ १४॥

ਸਬਦਿ ਲਗੇ ਸੇਈ ਜਨ ਨਿਸਤਰੇ ਭਉਜਲੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੀ ॥੧੫॥
शब्दाशी जोडलेल्यांनाच मोक्ष प्राप्त होतो आणि त्यांनी अस्तित्त्वाचा सागर पार केला आहे.॥ १५॥

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਸਾਚੇ ਕੋ ਪਾਰਿ ਨ ਪਾਵੈ ਬੂਝੈ ਕੋ ਵੀਚਾਰੀ ॥੧੬॥
खऱ्या देवाशिवाय कोणीही पलीकडे जाऊ शकत नाही, परंतु फार कमी लोक या वस्तुस्थितीचा विचार करतात. ॥१६॥

ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੋਈ ਪਾਇਆ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰੀ ॥੧੭॥
माझ्या नशिबात जे लिहिलं होतं ते मला सुरुवातीपासूनच मिळालं आणि देव भेटण्याच्या शब्दांतून माझं आयुष्य सुधारलं. ॥१७॥

ਕਾਇਆ ਕੰਚਨੁ ਸਬਦੇ ਰਾਤੀ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰੀ ॥੧੮॥
शब्दात लीन झालेले शरीर सोन्यासारखे झाले आहे आणि खऱ्या नामाच्या प्रेमात लीन झाले आहे. ॥१८॥

ਕਾਇਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਰਹੀ ਭਰਪੂਰੇ ਪਾਈਐ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥੧੯॥
हे शरीर नामामृताने भरलेले राहते पण आज काया शब्दाचे ध्यान केल्याने प्राप्त होते. ॥१९ ॥

ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਖੋਜਹਿ ਸੇਈ ਪਾਵਹਿ ਹੋਰਿ ਫੂਟਿ ਮੂਏ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥੨੦॥
जे देवाचा शोध घेतात ते त्याला शोधतात, परंतु इतर अहंकारी प्राणी त्यांच्या अहंकारात मरतात. ॥२०॥

ਬਾਦੀ ਬਿਨਸਹਿ ਸੇਵਕ ਸੇਵਹਿ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਪਿਆਰੀ ॥੨੧॥
वाद घालणाऱ्यांचा नाश होतो, पण गुरूवर प्रेम करणारा सेवक त्याचीच सेवा करतो. ॥२१॥

ਸੋ ਜੋਗੀ ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ਬੀਚਾਰੇ ਹਉਮੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਾਰੀ ॥੨੨॥
जो अहंकार आणि तृष्णा दूर करतो आणि ज्ञानाच्या इच्छेचा चिंतन करतो तोच खरा योगी होय. ॥२२॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਤਿਨੈ ਪਛਾਤਾ ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੁਮਾਰੀ ॥੨੩॥
हे देवा! ज्याला तुझे वरदान लाभले आहे त्याने दाता सतगुरुला ओळखले आहे. ॥२३॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਨ ਸੇਵਹਿ ਮਾਇਆ ਲਾਗੇ ਡੂਬਿ ਮੁਏ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥੨੪॥
जे मायेत गुंतलेले असतात ते सत्गुरूची सेवा करत नाहीत आणि असे अहंकारी बुडून मरतात. ॥२४॥

ਜਿਚਰੁ ਅੰਦਰਿ ਸਾਸੁ ਤਿਚਰੁ ਸੇਵਾ ਕੀਚੈ ਜਾਇ ਮਿਲੀਐ ਰਾਮ ਮੁਰਾਰੀ ॥੨੫॥
आयुष्य असेपर्यंत सेवा करावी, असाच राम सापडतो. ॥२५ ॥

ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਤ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੀ ॥੨੬॥
जे आपल्या प्रिय परमेश्वराच्या प्रेमात पडतात ते रात्रंदिवस जागृत राहतात.॥२६॥

ਤਨੁ ਮਨੁ ਵਾਰੀ ਵਾਰਿ ਘੁਮਾਈ ਅਪਨੇ ਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੨੭॥
मी स्वत:ला माझ्या गुरूंना शरण जातो आणि माझ्या शरीराचा आणि मनाचा त्याग करतो. ॥२७॥

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇਗਾ ਉਬਰੇ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥੨੮॥
ही आसक्ती आणि भ्रम नाशवंत आहे, शब्दाचा विचार करून त्याचा उद्धार होऊ शकतो.॥२८॥

ਆਪਿ ਜਗਾਏ ਸੇਈ ਜਾਗੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥੨੯॥
ज्यांना स्वतः परमेश्वराने जागृत केले आहे तेच गुरूंच्या वचनाचा विचार करून अज्ञानातून जागे होतात.॥२९॥

ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਮੁਏ ਜਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਹਿ ਭਗਤ ਜੀਵੇ ਵੀਚਾਰੀ ॥੩੦॥੪॥੧੩॥
हे नानक! ज्यांना नाम आठवत नाही ते मेलेले आहेत आणि भक्त शब्दाचा विचार करून जिवंत राहतात.॥३०॥४॥१३॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥
रामकली महाल ३॥

ਨਾਮੁ ਖਜਾਨਾ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਰਹੇ ਆਘਾਈ ॥੧॥
मला गुरूंकडून नामाचा खजिना मिळाला आहे त्यामुळे मी आता तृप्त आणि तृप्त आहे. ॥१॥

ਸੰਤਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਕਤਿ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥
हे संतांनो! गुरूंच्या सान्निध्यात माणसाला मुक्ती आणि परम मार्गाची प्राप्ती होते.

Page 912

ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਪੂਰੇ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
भगवंताचे नाम हृदयात वसले आहे, हे पूर्ण गुरूचे मोठेपण आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਭੁਗਤਾ ਦੇਦਾ ਰਿਜਕੁ ਸਬਾਈ ॥੨॥
ईश्वर स्वतः कर्ता आणि भोगकर्ता आहे आणि तो सर्व प्राणिमात्रांना अन्न पुरवतो. ॥२॥

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ ਸੋ ਕਰਿ ਰਹਿਆ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਈ ॥੩॥
त्याला जे करायचे आहे ते तो करत आहे आणि दुसरे कोणीही करणार नाही. ॥३॥

ਆਪੇ ਸਾਜੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਏ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਧੰਧੈ ਲਾਈ ॥੪॥
तो स्वतःच विश्व निर्माण करतो आणि स्वतःच जीवांना जगाच्या कार्यात गुंतवून ठेवतो. ॥४॥

ਤਿਸਹਿ ਸਰੇਵਹੁ ਤਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ॥੫॥
त्याची पूजा केल्याने सुख प्राप्त होते. सतगुरु जीवाला भगवंताशी जोडतात. ॥५॥

ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖਣਾ ਜਾਈ ॥੬॥
देव स्वयंअस्तित्वात आहे आणि अदृश्य दिसत नाही. ॥६॥

ਆਪੇ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਲੇ ਆਪੇ ਤਿਸ ਨੋ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਈ ॥੭॥
तो स्वतःच मृत्यू देणारा आणि जीवन देणारा आहे आणि त्याला थोडासाही लोभ नाही.॥ ७ ॥

ਇਕਿ ਦਾਤੇ ਇਕਿ ਮੰਗਤੇ ਕੀਤੇ ਆਪੇ ਭਗਤਿ ਕਰਾਈ ॥੮॥
हे सर्व त्याचे कृत्य आहे की काही दाता बनतात आणि काही भिकारी आणि तो स्वत: लोकांना पूजायला लावतो. ॥८॥

ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿਨੀ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ਸਚੇ ਰਹੇ ਸਮਾਈ ॥੯॥
ज्यांनी एका भगवंताला ओळखले आहे ते भाग्यवान आहेत आणि सत्यात विलीन राहतात. ॥९॥

ਆਪਿ ਸਰੂਪੁ ਸਿਆਣਾ ਆਪੇ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧੦॥
तो स्वतः सुंदर आणि अतिशय हुशार आहे आणि त्याच्या वैभवाची खरी किंमत सांगता येत नाही. ॥१०॥

ਆਪੇ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਅੰਤਰਿ ਆਪੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈ ॥੧੧॥
त्याने स्वतः जीवांना सुख-दुःख दिले आहे आणि स्वतःला भ्रमात विसरले आहे. ॥११॥

ਵਡਾ ਦਾਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਨਿਗੁਰੀ ਅੰਧ ਫਿਰੈ ਲੋਕਾਈ ॥੧੨॥
तो महान दाता आहे ज्याला गुरुमुखाने ओळखले आहे पण अज्ञानी निगुरी जग इकडे तिकडे भटकत आहे. ॥१२॥

ਜਿਨੀ ਚਾਖਿਆ ਤਿਨਾ ਸਾਦੁ ਆਇਆ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥੧੩॥
ज्यांनी नामस्मरणाचा आस्वाद घेतला आहे त्यांनाच त्याची गोडी लागली आहे आणि सतगुरुंनी हे ज्ञान दिले आहे. ॥१३॥

ਇਕਨਾ ਨਾਵਹੁ ਆਪਿ ਭੁਲਾਏ ਇਕਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਇ ਬੁਝਾਈ ॥੧੪॥
काहींना देव स्वत: नामापासून दूर गेला आहे तर काहींना गुरूंच्या माध्यमातून नामाचे ज्ञान दिले आहे. ॥१४॥

ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹਿਹੁ ਸੰਤਹੁ ਤਿਸ ਦੀ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ॥੧੫॥
हे सज्जनांनो! नेहमी भगवंताची स्तुती करा, त्याची कीर्ती फार मोठी आहे. ॥१५॥

ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਰਾਜਾ ਕਰਿ ਤਪਾਵਸੁ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥੧੬॥
त्याच्याशिवाय जगात दुसरा कोणी राजा नाही, त्याने स्वतः सर्वांसाठी न्यायाचा नियम केला आहे.॥१६॥

ਨਿਆਉ ਤਿਸੈ ਕਾ ਹੈ ਸਦ ਸਾਚਾ ਵਿਰਲੇ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਈ ॥੧੭॥
त्याचा न्याय नेहमीच सत्य असतो, तो केवळ दुर्मिळ प्राण्याला त्याच्या आदेशाचे पालन करण्यास प्रवृत्त करतो. ॥१७॥

ਤਿਸ ਨੋ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸਦਾ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥੧੮॥
हे जीव! ज्याने गुरूंच्या आज्ञेचे पालन करण्याचा नियम केला आहे त्याचे नेहमी स्मरण कर. ॥१८॥

ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੈ ਸੋ ਜਨੁ ਸੀਝੈ ਜਿਸੁ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਸਾਈ ॥੧੯॥
तोच आत्मा सफल होतो जो सतगुरूंना भेटतो आणि ज्याचे नाम हृदयात स्थापिले जाते. ॥१९॥

ਸਚਾ ਆਪਿ ਸਦਾ ਹੈ ਸਾਚਾ ਬਾਣੀ ਸਬਦਿ ਸੁਣਾਈ ॥੨੦॥
तो नेहमी सत्य आणि शाश्वत आहे, त्याचे बोलणे खरे आहे आणि फक्त त्याचा आवाज ऐकला जातो. ॥२०॥

ਨਾਨਕ ਸੁਣਿ ਵੇਖਿ ਰਹਿਆ ਵਿਸਮਾਦੁ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਰਵਿਆ ਸ੍ਰਬ ਥਾਈ ॥੨੧॥੫॥੧੪॥
हे नानक! माझा प्रभू सर्वत्र विराजमान आहे हे ऐकून व पाहून मोठे आश्चर्य वाटते. ॥२१॥ ५॥ १४॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਅਸਟਪਦੀਆ
रामकली महाला ५ अष्टपदी

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਕਿਨਹੀ ਕੀਆ ਪਰਵਿਰਤਿ ਪਸਾਰਾ ॥
कोणीतरी कौटुंबिक जीवन पसरवले आहे.

ਕਿਨਹੀ ਕੀਆ ਪੂਜਾ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥
कोणीतरी पूजेचा विस्तार केला आहे.

ਕਿਨਹੀ ਨਿਵਲ ਭੁਇਅੰਗਮ ਸਾਧੇ ॥
कोणी निउली कर्म आचरणात आणून कुंडलिनीचे ध्यान केले आहे.

ਮੋਹਿ ਦੀਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਰਾਧੇ ॥੧॥
पण मी, नम्र, फक्त देवाची उपासना केली आहे. ॥१॥

ਤੇਰਾ ਭਰੋਸਾ ਪਿਆਰੇ ॥
हे प्रिय प्रभु! मी फक्त तुझ्यावर विश्वास ठेवतो आणि.

ਆਨ ਨ ਜਾਨਾ ਵੇਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
व्यर्थ कोणालाच माहीत नाही.॥१॥रहाउ॥

ਕਿਨਹੀ ਗ੍ਰਿਹੁ ਤਜਿ ਵਣ ਖੰਡਿ ਪਾਇਆ ॥
कोणीतरी आपले घर व कुटुंब सोडून जंगलात वास्तव्य केले आहे.

ਕਿਨਹੀ ਮੋਨਿ ਅਉਧੂਤੁ ਸਦਾਇਆ ॥
कुणाला मौनी तर कुणाला अवधूत म्हणतात.

ਕੋਈ ਕਹਤਉ ਅਨੰਨਿ ਭਗਉਤੀ ॥
कोणी म्हणतो की मी भगवती देवीचा निस्सीम उपासक आहे.

ਮੋਹਿ ਦੀਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਓਟ ਲੀਤੀ ॥੨॥
पण मी, एका गरीब माणसाने फक्त देवाचा आधार घेतला आहे. ॥२॥

ਕਿਨਹੀ ਕਹਿਆ ਹਉ ਤੀਰਥ ਵਾਸੀ ॥
मी तीर्थाचा रहिवासी आहे असे कोणीतरी सांगितले आहे.

ਕੋਈ ਅੰਨੁ ਤਜਿ ਭਇਆ ਉਦਾਸੀ ॥
कोणी अन्नत्याग करून साधू झाला आहे.

ਕਿਨਹੀ ਭਵਨੁ ਸਭ ਧਰਤੀ ਕਰਿਆ ॥
कोणीतरी जगभर प्रवास केला आहे.

ਮੋਹਿ ਦੀਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਰਿ ਪਰਿਆ ॥੩॥
पण मी गरीब देवाच्या दारात आलो आहे. ॥३॥

ਕਿਨਹੀ ਕਹਿਆ ਮੈ ਕੁਲਹਿ ਵਡਿਆਈ ॥
कोणीतरी म्हटले आहे की माझ्या उच्च मूळमुळे मला मोठे सौंदर्य आहे.

ਕਿਨਹੀ ਕਹਿਆ ਬਾਹ ਬਹੁ ਭਾਈ ॥
माझ्या भावांच्या मदतीमुळे माझ्यात खूप मसल पॉवर आहे असे कोणीतरी म्हटले आहे.

ਕੋਈ ਕਹੈ ਮੈ ਧਨਹਿ ਪਸਾਰਾ ॥
माझ्या विपुल संपत्तीमुळे मी श्रीमंत आहे असे कोणी म्हणत आहे.

ਮੋਹਿ ਦੀਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਧਾਰਾ ॥੪॥
पण माझ्यासाठी हरी हा माझ्या धर्माचा आधार आहे.॥ ४॥

ਕਿਨਹੀ ਘੂਘਰ ਨਿਰਤਿ ਕਰਾਈ ॥
कुणी पायात धुंगरू बांधून नाचत आहे.

ਕਿਨਹੂ ਵਰਤ ਨੇਮ ਮਾਲਾ ਪਾਈ ॥
कोणी उपवास करून जपमाळ धारण करतो.

ਕਿਨਹੀ ਤਿਲਕੁ ਗੋਪੀ ਚੰਦਨ ਲਾਇਆ ॥
कपाळावर गोपीचंदनाचा टिळक कोणी लावला आहे.

ਮੋਹਿ ਦੀਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥੫॥
पण मी, गरीब माणसाने, फक्त भगवंताचेच ध्यान केले आहे. ॥५॥

ਕਿਨਹੀ ਸਿਧ ਬਹੁ ਚੇਟਕ ਲਾਏ ॥
काही मानव रिद्धी आणि सिद्धी सारख्या सिद्धांचे कारनामे दाखवत आहेत.

ਕਿਨਹੀ ਭੇਖ ਬਹੁ ਥਾਟ ਬਨਾਏ ॥
कुणी भेटवस्तू देऊन स्वत:चे अनेक आश्रम बांधले आहेत.

ਕਿਨਹੀ ਤੰਤ ਮੰਤ ਬਹੁ ਖੇਵਾ ॥
कुणाला तंत्रमंत्राच्या ज्ञानात रस असतो.

ਮੋਹਿ ਦੀਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ॥੬॥
पण मी गरीब आहे आणि भगवंताच्या पूजेत मग्न आहे. ॥६॥

ਕੋਈ ਚਤੁਰੁ ਕਹਾਵੈ ਪੰਡਿਤ ॥
कोणी स्वतःला हुशार विद्वान म्हणवतो.

ਕੋ ਖਟੁ ਕਰਮ ਸਹਿਤ ਸਿਉ ਮੰਡਿਤ ॥
एकजण सहा कार्यात मग्न असतो आणि शिवाची पूजा करतो.

ਕੋਈ ਕਰੈ ਆਚਾਰ ਸੁਕਰਣੀ ॥
कोणी चांगली कृत्ये आणि धार्मिक कृत्ये करतो.

ਮੋਹਿ ਦੀਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਰਣੀ ॥੭॥
पण मी, एक गरीब माणूस, फक्त देवाचा आश्रय घेतला आहे. ॥७ ॥

ਸਗਲੇ ਕਰਮ ਧਰਮ ਜੁਗ ਸੋਧੇ ॥
मी सर्व वयोगटातील धार्मिक कार्यांचे सखोल विश्लेषण केले आहे.

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਇਹੁ ਮਨੁ ਨ ਪ੍ਰਬੋਧੇ ॥
पण नामाशिवाय हे मन इतर कोणत्याही धार्मिक प्रथा योग्य मानत नाही.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਉ ਸਾਧਸੰਗੁ ਪਾਇਆ ॥
हे नानक! जेव्हा मला ऋषींचा सहवास लाभला.

ਬੂਝੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਹਾ ਸੀਤਲਾਇਆ ॥੮॥੧॥
सर्व तहान शमली आणि मन शांत झाले. ॥८॥ १॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
रामकली महाल ५॥

ਇਸੁ ਪਾਨੀ ਤੇ ਜਿਨਿ ਤੂ ਘਰਿਆ ॥
हे प्राणी ज्याने तुला वीर्याच्या थेंबापासून निर्माण केले आहे आणि.

ਮਾਟੀ ਕਾ ਲੇ ਦੇਹੁਰਾ ਕਰਿਆ ॥
तुमचे शरीर मातीपासून बनलेले आहे.

ਉਕਤਿ ਜੋਤਿ ਲੈ ਸੁਰਤਿ ਪਰੀਖਿਆ ॥
ज्याने बुद्धीचा प्रकाश आणि विचाराचे ज्ञान दिले.

ਮਾਤ ਗਰਭ ਮਹਿ ਜਿਨਿ ਤੂ ਰਾਖਿਆ ॥੧॥
तुझ्या आईच्या उदरात मी तुझे रक्षण केले आहे. ॥१॥

ਰਾਖਨਹਾਰੁ ਸਮ੍ਹਾਰਿ ਜਨਾ ॥
हे जीव! तुझ्या निर्मात्याचा आणि संरक्षकाचा विचार कर.

ਸਗਲੇ ਛੋਡਿ ਬੀਚਾਰ ਮਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मनातील सर्व विचार सोडा. ॥१॥रहाउ॥

ਜਿਨਿ ਦੀਏ ਤੁਧੁ ਬਾਪ ਮਹਤਾਰੀ ॥
ज्याने तुम्हाला पालक दिले.

ਜਿਨਿ ਦੀਏ ਭ੍ਰਾਤ ਪੁਤ ਹਾਰੀ ॥
ज्याने तुम्हाला भाऊ, पुत्र आणि साथीदार दिले आहेत.

ਜਿਨਿ ਦੀਏ ਤੁਧੁ ਬਨਿਤਾ ਅਰੁ ਮੀਤਾ ॥
ज्याने तुम्हाला पत्नी आणि मित्र दिले आहेत.

ਤਿਸੁ ਠਾਕੁਰ ਕਉ ਰਖਿ ਲੇਹੁ ਚੀਤਾ ॥੨॥
त्या ठाकूरजींना हृदयात ठेवा. ॥२॥

ਜਿਨਿ ਦੀਆ ਤੁਧੁ ਪਵਨੁ ਅਮੋਲਾ ॥
ज्याने तुला अनमोल वारा दिला आहे.

ਜਿਨਿ ਦੀਆ ਤੁਧੁ ਨੀਰੁ ਨਿਰਮੋਲਾ ॥
ज्याने तुम्हाला शुद्ध पाणी दिले आहे.

ਜਿਨਿ ਦੀਆ ਤੁਧੁ ਪਾਵਕੁ ਬਲਨਾ ॥
ज्याने तुम्हाला आग आणि इंधन दिले आहे.

ਤਿਸੁ ਠਾਕੁਰ ਕੀ ਰਹੁ ਮਨ ਸਰਨਾ ॥੩॥
हे मन! त्या सद्‌गुरूच्या आश्रयाला राहा. ॥३॥

ਛਤੀਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਿਨਿ ਭੋਜਨ ਦੀਏ ॥
ज्याने तुला छत्तीस प्रकारचे अमृत अन्न दिले आहे.

ਅੰਤਰਿ ਥਾਨ ਠਹਰਾਵਨ ਕਉ ਕੀਏ ॥
ज्याने तुमच्या पोटात अन्नासाठी जागा बनवली आहे.

ਬਸੁਧਾ ਦੀਓ ਬਰਤਨਿ ਬਲਨਾ ॥
ज्याने तुम्हाला पृथ्वी आणि साहित्य वापरण्यासाठी दिले आहे.

ਤਿਸੁ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਚਿਤਿ ਰਖੁ ਚਰਨਾ ॥੪॥
त्या ठाकूरजींचे चरण मनात ठेवा.॥ ४॥

ਪੇਖਨ ਕਉ ਨੇਤ੍ਰ ਸੁਨਨ ਕਉ ਕਰਨਾ ॥
ज्याला बघायला डोळे आणि ऐकायला कान आहेत.

ਹਸਤ ਕਮਾਵਨ ਬਾਸਨ ਰਸਨਾ ॥
कामाला हात, वासाला नाक आणि चवीला जीभ दिली.

ਚਰਨ ਚਲਨ ਕਉ ਸਿਰੁ ਕੀਨੋ ਮੇਰਾ ॥
चालण्यासाठी, पाय आणि डोके सर्व अंगांच्या शीर्षस्थानी बनवले जातात.

ਮਨ ਤਿਸੁ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਪੂਜਹੁ ਪੈਰਾ ॥੫॥
हे मन! त्या सद्‌गुरूच्या चरणांची पूजा कर. ॥५॥

ਅਪਵਿਤ੍ਰ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਜਿਨਿ ਤੂ ਕਰਿਆ ॥
ज्याने तुझे अशुद्ध ते शुद्ध केले आहे.

ਸਗਲ ਜੋਨਿ ਮਹਿ ਤੂ ਸਿਰਿ ਧਰਿਆ ॥
तुझा मनुष्यजन्म सर्व जातींमध्ये सर्वश्रेष्ठ झाला आहे.

ਅਬ ਤੂ ਸੀਝੁ ਭਾਵੈ ਨਹੀ ਸੀਝੈ ॥
आता त्याचे स्मरण करून आपले जीवन यशस्वी करणे आपल्या ताब्यात आहे.

ਕਾਰਜੁ ਸਵਰੈ ਮਨ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਈਜੈ ॥੬॥
हे मन! परमेश्वराचे चिंतन केल्याने सर्व कार्य सिद्धी होते.॥६॥

ਈਹਾ ਊਹਾ ਏਕੈ ਓਹੀ ॥
या जगात आणि दुसऱ्या जगात फक्त एकच अस्तित्व आहे.

ਜਤ ਕਤ ਦੇਖੀਐ ਤਤ ਤਤ ਤੋਹੀ ॥
मी जिकडे पाहतो तिकडे मला देव दिसतो.

ਤਿਸੁ ਸੇਵਤ ਮਨਿ ਆਲਸੁ ਕਰੈ ॥
त्याची पूजा करण्याचा आळस मनात का निर्माण होतो?

ਜਿਸੁ ਵਿਸਰਿਐ ਇਕ ਨਿਮਖ ਨ ਸਰੈ ॥੭॥
ज्याला विसरल्याने क्षणभरही जगता येत नाही. ॥७॥

ਹਮ ਅਪਰਾਧੀ ਨਿਰਗੁਨੀਆਰੇ ॥
आम्ही गुन्हेगार आणि नालायक आहोत.

ਨਾ ਕਿਛੁ ਸੇਵਾ ਨਾ ਕਰਮਾਰੇ ॥
ना कोणती भक्ती सेवा केली ना कोणती सत्कर्म.

ਗੁਰੁ ਬੋਹਿਥੁ ਵਡਭਾਗੀ ਮਿਲਿਆ ॥
मात्र दुर्दैवाने गुरूच्या रूपातील जहाज सापडले आहे.

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸੰਗਿ ਪਾਥਰ ਤਰਿਆ ॥੮॥੨॥
हे नानक! त्या गुरूच्या सहवासात जाऊन आपण पाषाण प्राणीही जगाचा सागर पार केला आहे. ॥८॥२॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
रामकली महाल ५॥

ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ਰੰਗ ਰਸ ਰੂਪ ॥
कोणी आपले आयुष्य केवळ जगाच्या सौंदर्यात आणि मौजमजेत घालवते.

ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ਮਾਇ ਬਾਪ ਪੂਤ ॥
कुणी आई-वडील आणि मुलासोबत आयुष्य घालवतो.

ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ਰਾਜ ਮਿਲਖ ਵਾਪਾਰਾ ॥
राज्य संपत्ती आणि व्यापारात जगते.

ਸੰਤ ਬਿਹਾਵੈ ਹਰਿ ਨਾਮ ਅਧਾਰਾ ॥੧॥
पण संतांचे जीवन हरिनामाच्या आधारे व्यतीत होते.॥१॥

ਰਚਨਾ ਸਾਚੁ ਬਨੀ ॥
हे विश्व परम सत्याने निर्माण केले आहे.

ਸਭ ਕਾ ਏਕੁ ਧਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
आणि देव सर्व गोष्टींचा स्वामी आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ਬੇਦ ਅਰੁ ਬਾਦਿ ॥
कोणी आपले आयुष्य वेदांचा अभ्यास आणि वादविवाद करण्यात घालवते.

ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ਰਸਨਾ ਸਾਦਿ ॥
काहीजण जिभेची चव घेण्यात आयुष्य घालवतात.

ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ਲਪਟਿ ਸੰਗਿ ਨਾਰੀ ॥
कामुक माणसाचे आयुष्य केवळ स्त्रियांच्या वासनेत व्यतीत होते.

ਸੰਤ ਰਚੇ ਕੇਵਲ ਨਾਮ ਮੁਰਾਰੀ ॥੨॥
पण संत आयुष्यभर केवळ भगवंताच्या नामातच लीन राहतात. ॥२॥

ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ਖੇਲਤ ਜੂਆ ॥
कुणाचे आयुष्य जुगारात घालवले जाते.

ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ਅਮਲੀ ਹੂਆ ॥
कोणी नशेत आयुष्य घालवतो.

ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ਪਰ ਦਰਬ ਚੋੁਰਾਏ ॥
कोणी आपले आयुष्य दुसऱ्याचे पैसे चोरण्यात घालवते.

ਹਰਿ ਜਨ ਬਿਹਾਵੈ ਨਾਮ ਧਿਆਏ ॥੩॥
परंतु भक्त भगवंताच्या नामाचे चिंतन करून आपले जीवन सार्थक करतात.॥ ३॥

ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ਜੋਗ ਤਪ ਪੂਜਾ ॥
व्यक्तीचे आयुष्य केवळ योग, ध्यान, तपश्चर्या आणि उपासनेत व्यतीत होते.

ਕਾਹੂ ਰੋਗ ਸੋਗ ਭਰਮੀਜਾ ॥
रोगामुळे एखाद्याचे आयुष्य दुःखात आणि गोंधळात व्यतीत होते.

ਕਾਹੂ ਪਵਨ ਧਾਰ ਜਾਤ ਬਿਹਾਏ ॥
काही जण प्राणायाम आणि योगासने करून जीवन जगतात.

ਸੰਤ ਬਿਹਾਵੈ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਏ ॥੪॥
पण संतांचे जीवन भगवंताचे गुणगान करण्यात व्यतीत होते. ॥४॥

ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਚਾਲਤ ॥
एखाद्याचे आयुष्य रात्रंदिवस प्रवासात घालवले जाते.

ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ਸੋ ਪਿੜੁ ਮਾਲਤ ॥
कोणी आपले आयुष्य रणांगणावर शौर्याने लढण्यात घालवते.

ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ਬਾਲ ਪੜਾਵਤ ॥
काही लोक शिक्षक बनतात आणि मुलांवर संस्कार करण्यात आपला वेळ घालवतात.

ਸੰਤ ਬਿਹਾਵੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਵਤ ॥੫॥
पण संतांचे जीवन भगवंताची स्तुती करण्यात व्यतीत होते. ॥५॥

ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ਨਟ ਨਾਟਿਕ ਨਿਰਤੇ ॥
कलाकार झाल्यानंतर कुणाचे आयुष्य नाटक आणि नृत्यात व्यतीत होते.

ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ਜੀਆਇਹ ਹਿਰਤੇ ॥
काही जीव खून आणि लुटण्यात आपले आयुष्य घालवतात.

ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ਰਾਜ ਮਹਿ ਡਰਤੇ ॥
राज्याचा भाग असलेल्या गोष्टी करण्याच्या भीतीने माणूस आपले जीवन व्यतीत करतो.

ਸੰਤ ਬਿਹਾਵੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਰਤੇ ॥੬॥
पण संत आपले जीवन परमेश्वराचे गुणगान करण्यात घालवतात.॥ ६॥

ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ਮਤਾ ਮਸੂਰਤਿ ॥
एखाद्याचा संपूर्ण वेळ सल्ला आणि सल्ला देण्यात जातो.

ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ਸੇਵਾ ਜਰੂਰਤਿ ॥
कोणीतरी जीवनाच्या गरजा पूर्ण करण्यात आणि सेवा करण्यात वेळ घालवतो.

ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ਸੋਧਤ ਜੀਵਤ ॥
आयुष्य सुधारण्यात वेळ जातो.

ਸੰਤ ਬਿਹਾਵੈ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵਤ ॥੭॥
परंतु संतांचे संपूर्ण आयुष्य हरिनामाचे सार प्राप्त करण्यात व्यतीत होते. ॥७॥

ਜਿਤੁ ਕੋ ਲਾਇਆ ਤਿਤ ਹੀ ਲਗਾਨਾ ॥
सत्य हे आहे की जीव ज्या कामासाठी भगवंताने त्याला गुंतवून ठेवला आहे त्यात तो गुंतलेला असतो.

ਨਾ ਕੋ ਮੂੜੁ ਨਹੀ ਕੋ ਸਿਆਨਾ ॥
कोणीही मूर्ख नाही आणि कोणीही हुशार नाही.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਦੇਵੈ ਨਾਉ ॥
ज्याला देव कृपेने त्याचे नाव देतो.

ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥੮॥੩॥
नानक त्यासाठी स्वतःचा त्याग करतात.॥८॥३॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
रामकली महाल ५॥

ਦਾਵਾ ਅਗਨਿ ਰਹੇ ਹਰਿ ਬੂਟ ॥
जसे काही झाडे जंगलातील आगीपासून वाचतात आणि हिरवीगार राहतात.

ਮਾਤ ਗਰਭ ਸੰਕਟ ਤੇ ਛੂਟ ॥
जसे लहान मूल आईच्या उदरातील त्रासातून मुक्त होते.

ਜਾ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਤ ਭਉ ਜਾਇ ॥
ज्याच्या नामस्मरणाने सर्व प्रकारची भीती दूर होते.

ਤੈਸੇ ਸੰਤ ਜਨਾ ਰਾਖੈ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥੧॥
देव त्याच्या संतांचे रक्षण करतो. ॥१॥

ਐਸੇ ਰਾਖਨਹਾਰ ਦਇਆਲ ॥
दयाळू देव सर्वांचे रक्षण करतो.

ਜਤ ਕਤ ਦੇਖਉ ਤੁਮ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे दीनदयाळ! मी जिकडे पाहतो तिकडे तूच आमचा रक्षक आहेस. ॥१॥रहाउ॥

ਜਲੁ ਪੀਵਤ ਜਿਉ ਤਿਖਾ ਮਿਟੰਤ ॥
जसे पिण्याचे पाणी तहान भागवते.

ਧਨ ਬਿਗਸੈ ਗ੍ਰਿਹਿ ਆਵਤ ਕੰਤ ॥
नवरा घरात आल्यावर बायको जशी आनंदी होते.

ਲੋਭੀ ਕਾ ਧਨੁ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰੁ ॥
ज्याप्रमाणे लोभी माणसाचा पैसा हा त्याच्या जीवनाचा आधार असतो.

ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਪਿਆਰੁ ॥੨॥
त्याचप्रमाणे भक्तांना हरिचे नाम आवडते. ॥२॥

ਕਿਰਸਾਨੀ ਜਿਉ ਰਾਖੈ ਰਖਵਾਲਾ ॥
जसा शेतकरी आपल्या शेतीचे रक्षण करतो.

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਦਇਆ ਜਿਉ ਬਾਲਾ ॥
जसा पालक आपल्या मुलावर दया करतो.

ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਦੇਖਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮਿਲਿ ਜਾਇ ॥
प्रेयसीला पाहून प्रेयसी जशी त्याच्याशी जोडली जाते.

ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨ ਰਾਖੈ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ॥੩॥
त्याचप्रमाणे देव आपल्या भक्तांना हृदयाच्या जवळ ठेवतो.॥ ३॥

ਜਿਉ ਅੰਧੁਲੇ ਪੇਖਤ ਹੋਇ ਅਨੰਦ ॥
जसा आंधळ्याला बघून आनंद मिळतो.

ਗੂੰਗਾ ਬਕਤ ਗਾਵੈ ਬਹੁ ਛੰਦ ॥
ज्याप्रमाणे मुका माणूस बोलू लागतो, तेव्हा तो आनंदी होतो आणि गाणे म्हणू लागतो.

ਪਿੰਗੁਲ ਪਰਬਤ ਪਰਤੇ ਪਾਰਿ ॥
एखाद्या लंगड्या माणसासारखा डोंगर चढून आनंद व्यक्त करतो.

ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਸਗਲ ਉਧਾਰਿ ॥੪॥
त्याचप्रमाणे हरिचे नामस्मरण केल्याने सर्वांना मोक्ष प्राप्त होतो.॥४॥

ਜਿਉ ਪਾਵਕ ਸੰਗਿ ਸੀਤ ਕੋ ਨਾਸ ॥
ज्याप्रमाणे थंडीचा प्रकोप अग्नीने नष्ट होतो.

ਐਸੇ ਪ੍ਰਾਛਤ ਸੰਤਸੰਗਿ ਬਿਨਾਸ ॥
अशा संतांच्या संगतीने सर्व प्रकारची पापे नष्ट होतात.

ਜਿਉ ਸਾਬੁਨਿ ਕਾਪਰ ਊਜਲ ਹੋਤ ॥
ज्याप्रमाणे कपडे साबणाने धुतल्यानंतर ते उजळ होतात.

ਨਾਮ ਜਪਤ ਸਭੁ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਖੋਤ ॥੫॥
तसेच नामस्मरणाने सर्व भ्रम दूर होतात. ॥५॥

ਜਿਉ ਚਕਵੀ ਸੂਰਜ ਕੀ ਆਸ ॥
जसा चकवी सूर्योदयाची आशा करतो.

ਜਿਉ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਬੂੰਦ ਕੀ ਪਿਆਸ ॥
जसा चातक स्वातीच्या थेंबाला तहानलेला आहे.

ਜਿਉ ਕੁਰੰਕ ਨਾਦ ਕਰਨ ਸਮਾਨੇ ॥
जसा संगीताच्या आवाजाने हरणाला आनंद मिळतो.

ਤਿਉ ਹਰਿ ਨਾਮ ਹਰਿ ਜਨ ਮਨਹਿ ਸੁਖਾਨੇ ॥੬॥
तसेच भगवंताचे नाम भक्तांच्या मनात आनंद प्रदान करते.॥६॥

ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥
तुझ्या कृपेमुळेच मी तुझ्या प्रेमात पडलो आहे.

ਦਇਆਲ ਭਏ ਤਾ ਆਏ ਚੀਤਿ ॥
तू दयाळू होतास तेव्हाच मला तुझी आठवण येते.

ਦਇਆ ਧਾਰੀ ਤਿਨਿ ਧਾਰਣਹਾਰ ॥
जेव्हा दयाळू परमेश्वराने दया दाखवली.

ਬੰਧਨ ਤੇ ਹੋਈ ਛੁਟਕਾਰ ॥੭॥
मी माझ्या बंधनातून मुक्त झालो आहे.॥ ७ ॥

ਸਭਿ ਥਾਨ ਦੇਖੇ ਨੈਣ ਅਲੋਇ ॥
मी उघड्या डोळ्यांनी सर्वत्र पाहिले आहे.

ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥
त्या देवाशिवाय दुसरे कोणी दिसत नाही.

ਭ੍ਰਮ ਭੈ ਛੂਟੇ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦ ॥
गुरूच्या कृपेने सर्व संभ्रम आणि भीती दूर झाली.

ਨਾਨਕ ਪੇਖਿਓ ਸਭੁ ਬਿਸਮਾਦ ॥੮॥੪॥
हे नानक! त्या परमेश्वराचा अद्‌भुत खेळ सर्वत्र दिसतो. ॥८॥ ४॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
रामकली महाल ५॥

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਪੇਖੀਅਹਿ ਪ੍ਰਭ ਸਗਲ ਤੁਮਾਰੀ ਧਾਰਨਾ ॥੧॥
हे परमेश्वरा! हे सर्व दृश्यमान प्राणी तू धारण केले आहेस. ॥१॥

ਇਹੁ ਮਨੁ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਉਧਾਰਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
या मनाचा उद्धार हरिच्या नामानेच होतो.॥१॥रहाउ॥

ਖਿਨ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪੇ ਕੁਦਰਤਿ ਸਭਿ ਕਰਤੇ ਕੇ ਕਾਰਨਾ ॥੨॥
संपूर्ण निसर्ग ही ईश्वराची निर्मिती आहे, तो एका क्षणात निर्माण आणि नष्ट करू शकतो. ॥२॥

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਝੂਠੁ ਨਿੰਦਾ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਬਿਦਾਰਨਾ ॥੩॥
ऋषींच्या सहवासाने वासना, क्रोध, लोभ, असत्य आणि निंदा यांचा नाश होऊ शकतो.॥ ३॥

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲ ਹੋਵੈ ਸੂਖੇ ਸੂਖਿ ਗੁਦਾਰਨਾ ॥੪॥
भगवंताच्या नामस्मरणाने मन शुद्ध होते आणि संपूर्ण जीवन आनंदात जाते. ॥४॥

ਭਗਤ ਸਰਣਿ ਜੋ ਆਵੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਤਿਸੁ ਈਹਾ ਊਹਾ ਨ ਹਾਰਨਾ ॥੫॥
जो जीव भक्ताचा आश्रय घेतो तो या लोकात किंवा परलोकात आपला जीव गमावत नाही. ॥५॥

ਸੂਖ ਦੂਖ ਇਸੁ ਮਨ ਕੀ ਬਿਰਥਾ ਤੁਮ ਹੀ ਆਗੈ ਸਾਰਨਾ ॥੬॥
हे देवा! या मनाची सुख-दुःखं तुझ्यापुढे सत्कृत्य करण्यासाठी आहेत.

ਤੂ ਦਾਤਾ ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਕਾ ਆਪਨ ਕੀਆ ਪਾਲਨਾ ॥੭॥
तू सर्व प्राणिमात्रांचा दाता आहेस आणि तूच त्यांचे पालनपोषण करतोस. ॥७ ॥

ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਕੋਟਿ ਜਨ ਊਪਰਿ ਨਾਨਕੁ ਵੰਞੈ ਵਾਰਨਾ ॥੮॥੫॥
नानक तुझ्या भक्तांसाठी लाखो वेळा त्याग करतात. ॥८॥ ५॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਅਸਟਪਦੀ
रामकली महाला ५ अष्टपदी

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्‌गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਦਰਸਨੁ ਭੇਟਤ ਪਾਪ ਸਭਿ ਨਾਸਹਿ ਹਰਿ ਸਿਉ ਦੇਇ ਮਿਲਾਈ ॥੧॥
गुरूंचे दर्शन व दर्शन केल्याने सर्व पापे दूर होऊन भगवंताशी एकरूप होतो.॥ १॥

ਮੇਰਾ ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਸੁਖਦਾਈ ॥
माझा गुरु देव सुखाचा दाता आहे.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਅੰਤੇ ਹੋਇ ਸਖਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तो परब्रह्माचे नामस्मरण करतो आणि शेवटी मदत करतो. ॥१॥रहाउ॥

ਸਗਲ ਦੂਖ ਕਾ ਡੇਰਾ ਭੰਨਾ ਸੰਤ ਧੂਰਿ ਮੁਖਿ ਲਾਈ ॥੨॥
ज्याने संत गुरूंच्या चरणांची धूळ चेहऱ्यावर लावली, त्याचे सर्व दुःख नष्ट झाले. ॥२॥

ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਕੀਏ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰੁ ਵੰਞਾਈ ॥੩॥
त्याने पतितांना क्षणात शुद्ध करून त्यांच्या अज्ञानाचा अंधार दूर केला आहे. ॥३॥

ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਸੁਆਮੀ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਸਰਣਾਈ ॥੪॥
हे नानक! माझा सद्‌गुरू ते पूर्ण करण्यास समर्थ आहे, म्हणूनच मी त्यांचा आश्रय घेतला आहे. ॥४॥

ਬੰਧਨ ਤੋੜਿ ਚਰਨ ਕਮਲ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਏਕ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੫॥
त्याने सर्व बंधने मोडून भगवंताचे चरणकमळ आपल्या मनात बसवले आहे आणि एका शब्दावर लक्ष केंद्रित केले आहे. ॥५॥

ਅੰਧ ਕੂਪ ਬਿਖਿਆ ਤੇ ਕਾਢਿਓ ਸਾਚ ਸਬਦਿ ਬਣਿ ਆਈ ॥੬॥
गुरूंनी अंधारलेल्या विहिरीतील मायेचे विष काढून टाकले आणि आता खऱ्या शब्दांतून प्रेम उत्पन्न झाले. ॥६॥

ਜਨਮ ਮਰਣ ਕਾ ਸਹਸਾ ਚੂਕਾ ਬਾਹੁੜਿ ਕਤਹੁ ਨ ਧਾਈ ॥੭॥
माझ्या जन्म-मृत्यूविषयीच्या शंका दूर झाल्या आहेत आणि मी आता इकडे-तिकडे फिरकत नाही. ॥७॥

ਨਾਮ ਰਸਾਇਣਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀ ਤ੍ਰਿਪਤਾਈ ॥੮॥
हे मन नामाच्या आस्वादात तल्लीन राहते आणि नामाचे अमृत पिऊन तृप्त होते. ॥८॥

ਸੰਤਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਇਆ ਨਿਹਚਲ ਵਸਿਆ ਜਾਈ ॥੯॥
संतांसोबत मिळून त्याने देवाचे गुणगान गायले आहे आणि शांत ठिकाणी स्थायिक झाला आहे. ॥९॥

ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਪੂਰੀ ਮਤਿ ਦੀਨੀ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਆਨ ਨ ਭਾਈ ॥੧੦॥
परमात्म्याशिवाय दुसरा कोणताच आधार नाही असा संपूर्ण उपदेश पूर्ण गुरूंनी दिला आहे. ॥१०॥

ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਪਾਇਆ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਨਕ ਨਰਕਿ ਨ ਜਾਈ ॥੧੧॥

हे नानक! ज्या भाग्यवानाला नामाचा खजिना मिळाला आहे तो नरकात जात नाही. ॥११॥

ਘਾਲ ਸਿਆਣਪ ਉਕਤਿ ਨ ਮੇਰੀ ਪੂਰੈ ਗੁਰੂ ਕਮਾਈ ॥੧੨॥

माझ्याकडे अध्यात्मिक साधना, बुद्धी किंवा हुशारी नाही, केवळ पूर्ण गुरूंनी दिलेल्या नामाची कमाई आहे. ॥१२॥

ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਸੁਚਿ ਹੈ ਸੋਈ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਈ ॥੧੩॥

देव जे काही करतो आणि करतो ते माझ्यासाठी जप, तप, संयम आणि शुभ कर्म आहे. ॥१३॥

ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਮਹਾ ਬਿਖਿਆ ਮਹਿ ਗੁਰਿ ਸਾਚੈ ਲਾਇ ਤਰਾਈ ॥੧੪॥

पुत्र-पत्नीच्या मोठ्या संकटातही खऱ्या गुरूंनी संसारसागर पार करून दिला. ॥१४॥

ਅਪਣੇ ਜੀਅ ਤੈ ਆਪਿ ਸਮ੍ਹਾਲੇ ਆਪਿ ਲੀਏ ਲੜਿ ਲਾਈ ॥੧੫॥
देव स्वतः आपल्या जीवांची काळजी घेतो आणि त्यांना आपल्या बरोबर घेऊन जातो. ॥१५॥

ਸਾਚ ਧਰਮ ਕਾ ਬੇੜਾ ਬਾਂਧਿਆ ਭਵਜਲੁ ਪਾਰਿ ਪਵਾਈ ॥੧੬॥
गुरूंनी आपल्या सहवासाला खऱ्या धर्माचा तराफा बांधून जीवनसागर पार करून दिला आहे. ॥१६॥

ਬੇਸੁਮਾਰ ਬੇਅੰਤ ਸੁਆਮੀ ਨਾਨਕ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥੧੭॥
जगाचा स्वामी अगणित आणि अनंत आहे आणि नानक त्यासाठी पुन्हा पुन्हा स्वतःचा त्याग करतात. ॥१७॥

ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੰਭਉ ਕਲਿ ਅੰਧਕਾਰ ਦੀਪਾਈ ॥੧੮॥
कलियुगातील अज्ञानाच्या अंधारात अकालमूर्ती अयोनी आणि स्वयंप्रकाशित ईश्वराने ज्ञानाचा दिवा लावला आहे.॥१८॥

ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜੀਅਨ ਕਾ ਦਾਤਾ ਦੇਖਤ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਈ ॥੧੯॥
तो सर्व प्राणिमात्रांचा आंतरिक दाता आहे, ज्याच्या दर्शनाने पूर्ण समाधान प्राप्त होते. ॥१९॥

ਏਕੰਕਾਰੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਨਿਰਭਉ ਸਭ ਜਲਿ ਥਲਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥੨੦॥
तो ओंकार, मायेच्या पलीकडे असलेला निर्भय देव, जल आणि पृथ्वीमध्ये विलीन होत आहे. ॥२०॥

ਭਗਤਿ ਦਾਨੁ ਭਗਤਾ ਕਉ ਦੀਨਾ ਹਰਿ ਨਾਨਕੁ ਜਾਚੈ ਮਾਈ ॥੨੧॥੧॥੬॥
हे नानक! भगवंताने भक्तांना भक्तीचे वरदान दिले आहे आणि तो त्यांच्याकडूनही याचना करतो.॥२१॥१॥६॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
रामकली महाल ५॥

ਸਲੋਕੁ ॥
श्लोक ॥

ਸਿਖਹੁ ਸਬਦੁ ਪਿਆਰਿਹੋ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕੀ ਟੇਕ ॥
हे प्रिय शिष्यांनो! शब्दाचे चिंतन करा, हे जन्म आणि मृत्यूचे मूळ आहे.

ਮੁਖ ਊਜਲ ਸਦਾ ਸੁਖੀ ਨਾਨਕ ਸਿਮਰਤ ਏਕ ॥੧॥
हे नानक! भगवान नानकांचे स्मरण केल्याने चेहरा तेजस्वी होतो आणि आत्मा सदैव प्रसन्न राहतो ॥१॥

ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਾਤਾ ਰਾਮ ਪਿਆਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਬਣਿ ਆਈ ਸੰਤਹੁ ॥੧॥
हे संतांनो! हे शरीर आणि मन रामाच्या प्रेमात लीन राहते आणि त्यांची प्रेमळ भक्ती चांगली वाटते.॥ १॥

ਸਤਿਗੁਰਿ ਖੇਪ ਨਿਬਾਹੀ ਸੰਤਹੁ ॥
सतगुरुंनी नावापुरते सौदा करून प्रेमाचा त्याग केला आहे.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲਾਹਾ ਦਾਸ ਕਉ ਦੀਆ ਸਗਲੀ ਤ੍ਰਿਸਨ ਉਲਾਹੀ ਸੰਤਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे संतांनो! त्यांनी आपल्या सेवकाला हरि नामाचा लाभ देऊन मनातील सर्व तृष्णा शमवली आहेत. ॥१॥रहाउ॥

ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਲਾਲੁ ਇਕੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਕੀਮਤਿ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ਸੰਤਹੁ ॥੨॥
शोध घेत असताना एक मौल्यवान रत्न सापडले. हे संतांनो, हरिनामाच्या रूपातील त्या रत्नाची खरी किंमत सांगता येत नाही. ॥२॥

ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਾਗੋ ਧਿਆਨਾ ਸਾਚੈ ਦਰਸਿ ਸਮਾਈ ਸੰਤਹੁ ॥੩॥
हे संतांनो! मी भगवंताच्या चरणकमळांचे ध्यान केले आहे आणि सत्याच्या दर्शनात विलीन झालो आहे. ॥३॥

ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਗਾਵਤ ਭਏ ਨਿਹਾਲਾ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਈ ਸੰਤਹੁ ॥੪॥
देवाची स्तुती केल्यावर मला आनंद होतो. हे सज्जनहो, त्याचे स्मरण केल्याने मन तृप्त आणि तृप्त होते. ॥४॥

ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਰਵਿਆ ਸਭ ਅੰਤਰਿ ਕਤ ਆਵੈ ਕਤ ਜਾਈ ਸੰਤਹੁ ॥੫॥
हे संतांनो! देव सर्वांमध्ये आहे, इकडे तिकडे जाण्याची गरज नाही. ॥५॥

ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਹੈ ਭੀ ਹੋਸੀ ਸਭ ਜੀਆ ਕਾ ਸੁਖਦਾਈ ਸੰਤਹੁ ॥੬॥
सर्व सुख देणारा देव युगानुयुगे अस्तित्वात आहे, तो वर्तमानातही आहे आणि भविष्यातही राहणार आहे. ॥६॥

ਆਪਿ ਬੇਅੰਤੁ ਅੰਤੁ ਨਹੀ ਪਾਈਐ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਸਭ ਠਾਈ ਸੰਤਹੁ ॥੭॥
तो अनंत आहे, त्याचा अंत सापडत नाही आणि तो सर्वत्र पूर्णपणे विराजमान आहे ॥७॥

ਮੀਤ ਸਾਜਨ ਮਾਲੁ ਜੋਬਨੁ ਸੁਤ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਬਾਪੁ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ਸੰਤਹੁ ॥੮॥੨॥੭॥
नानक म्हणतात! हे संतांनो! देव माझा मित्र, माझा मित्र, माझी संपत्ती, माझे तारुण्य आणि माझा मुलगा आणि तोच माझे पालक आहेत. ॥८॥ २॥ ७ ॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
रामकली महाल ५॥

ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਚਿਤਾਰੀ ॥
मी माझ्या मनाने, वाणीने आणि कृतीतून रामाचे नामस्मरण करत असतो.

ਘੂਮਨ ਘੇਰਿ ਮਹਾ ਅਤਿ ਬਿਖੜੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे नानक! हे जग भोवरासारखे कठीण आहे, परंतु गुरुंनी मला जीवनाच्या नावावरून पलीकडे नेले आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਅੰਤਰਿ ਸੂਖਾ ਬਾਹਰਿ ਸੂਖਾ ਹਰਿ ਜਪਿ ਮਲਨ ਭਏ ਦੁਸਟਾਰੀ ॥੧॥
माझ्या आत आणि बाहेर आनंद आहे, भगवंताच्या नामस्मरणाने वासनेच्या वाईट कामना नष्ट झाल्या आहेत.॥ १॥

ਜਿਸ ਤੇ ਲਾਗੇ ਤਿਨਹਿ ਨਿਵਾਰੇ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥੨॥
ज्याच्या आज्ञेने हे दुष्कर्म सुरू झाले, त्याने ते दूर केले. परमेश्वरानेच आपल्याला आशीर्वाद दिला आहे. ॥२॥

ਉਧਰੇ ਸੰਤ ਪਰੇ ਹਰਿ ਸਰਨੀ ਪਚਿ ਬਿਨਸੇ ਮਹਾ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥੩॥
भगवंताचा आश्रय घेतलेल्या संतांना मोक्ष प्राप्त झाला आहे, परंतु अहंकारी जीव दुर्गुणांमध्ये नष्ट झाले आहेत. ॥३॥

ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਇਹੁ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਇਕੁ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੀ ॥੪॥

ऋषीमुनींच्या सहवासात मला मिळालेले फळ म्हणजे भगवंताचे नामच माझ्या जीवनाचा आधार बनले आहे. ॥४॥

ਨ ਕੋਈ ਸੂਰੁ ਨ ਕੋਈ ਹੀਣਾ ਸਭ ਪ੍ਰਗਟੀ ਜੋਤਿ ਤੁਮ੍ਾਰੀ ॥੫॥

हे देवा! कोणीही शूर नाही आणि कोणीही दुर्बल नाही कारण तुझा प्रकाश प्रत्येकामध्ये दिसतो. ॥५॥

ਤੁਮ੍ ਸਮਰਥ ਅਕਥ ਅਗੋਚਰ ਰਵਿਆ ਏਕੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥੬॥

हे देवा! तू सर्व गोष्टींना समर्थ, अवर्णनीय आणि मन आणि वाणीच्या पलीकडे आहेस आणि तू सर्व गोष्टींमध्ये सर्वव्यापी आहेस. ॥६॥

ਕੀਮਤਿ ਕਉਣੁ ਕਰੇ ਤੇਰੀ ਕਰਤੇ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੀ ॥੭॥

हे सृष्टिकर्ता! तुझे मूल्य कोण मोजू शकेल? ॥७॥

ਨਾਮ ਦਾਨੁ ਨਾਨਕ ਵਡਿਆਈ ਤੇਰਿਆ ਸੰਤ ਜਨਾ ਰੇਣਾਰੀ॥੮॥੩॥੮॥੨੨॥

नानक प्रार्थना करतात की हे देवा! तुझ्या नावाचे दान करणे हा सर्वात मोठा गौरव आहे आणि मला फक्त तुझ्या मुलांच्या पायाची धूळ हवी आहे.॥८॥३॥८॥२२॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੩ ਅਨੰਦੁ
रामकली महला ३ अनंदु

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ੴ सतिगुर प्रसादि ॥

ਅਨੰਦੁ ਭਇਆ ਮੇਰੀ ਮਾਏ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮੈ ਪਾਇਆ ॥
हे माझी आई! माझ्या मनात फक्त आनंद आहे कारण मला सद्‌गुरू मिळाले आहेत.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਤ ਪਾਇਆ ਸਹਜ ਸੇਤੀ ਮਨਿ ਵਜੀਆ ਵਾਧਾਈਆ ॥
सद्‌गुरूना भेटल्यावर, मी सहज शांत आणि समतोल अशा अवस्थेत असतो, जणू माझ्या मनात आनंदी नाद वाजत असतो.

ਰਾਗ ਰਤਨ ਪਰਵਾਰ ਪਰੀਆ ਸਬਦ ਗਾਵਣ ਆਈਆ ॥
सद्‌गुरूना भेटल्यानंतर मला असे वाटते की जणू रत्नांसारखी मौल्यवान वाद्ये आपल्या परीसारख्या कुटुंबासह परमेश्वराचे गुणगान गाण्यासाठी आली आहेत.

ਸਬਦੋ ਤ ਗਾਵਹੁ ਹਰੀ ਕੇਰਾ ਮਨਿ ਜਿਨੀ ਵਸਾਇਆ ॥
ज्यांनी परमेश्वराला आपल्या मनात स्थान दिले आहे, त्या सर्वांनी त्या परमेश्वराची स्तुती करावी.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਅਨੰਦੁ ਹੋਆ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮੈ ਪਾਇਆ ॥੧॥
नानक म्हणतात की सद्‌गुरू मिळाल्यावर माझ्या मनात आनंद निर्माण झाला आहे. ॥१॥

ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਤੂ ਸਦਾ ਰਹੁ ਹਰਿ ਨਾਲੇ ॥
हे माझ्या मना ! तू सदैव परमेश्वराच्या भक्तीत लीन राहा.

ਹਰਿ ਨਾਲਿ ਰਹੁ ਤੂ ਮੰਨ ਮੇਰੇ ਦੂਖ ਸਭਿ ਵਿਸਾਰਣਾ ॥
हे माझ्या मना ! परमेश्वराच्या भक्तीत लीन राहिल्यास तो तुझे सर्व दुःख दूर करेल.

ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਓਹੁ ਕਰੇ ਤੇਰਾ ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਸਵਾਰਣਾ ॥
परमेश्वर सदैव तुझी साथ देईल आणि तुझी सर्व कामे सहजतेने पूर्ण करेल.

ਸਭਨਾ ਗਲਾ ਸਮਰਥੁ ਸੁਆਮੀ ਸੋ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੇ ॥
जो परमेश्वर सर्व गोष्टी पूर्ण करण्यास समर्थ आहे, त्या परमेश्वराला तू का विसरत आहे?

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਮੰਨ ਮੇਰੇ ਸਦਾ ਰਹੁ ਹਰਿ ਨਾਲੇ ॥੨॥
नानक म्हणतात की हे मना! परमेश्वरावर सदैव श्रद्धा ठेव. ॥ २ ॥

ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬਾ ਕਿਆ ਨਾਹੀ ਘਰਿ ਤੇਰੈ ॥
हे माझ्या स्वामी! असे काय आहे तुझ्याकडे नाही?

ਘਰਿ ਤ ਤੇਰੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਦੇਹਿ ਸੁ ਪਾਵਏ ॥
हे परमेश्वरा! तुझ्या घरात सर्व काही आहे, पण तू जे देतो तेच तुझ्या भक्ताला मिळते.

ਸਦਾ ਸਿਫਤਿ ਸਲਾਹ ਤੇਰੀ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸਾਵਏ ॥
हे परमेश्वरा! जे नेहमी तुझे गुणगान गातात, त्यांच्या मनात सदैव तुझे नाम वास करते.

ਨਾਮੁ ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਵਾਜੇ ਸਬਦ ਘਨੇਰੇ ॥
ज्यांच्या मनात तुझे नाम वास करते, त्यांच्या हृदयात दैवी शब्दाचा नाद घुमतो.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਚੇ ਸਾਹਿਬ ਕਿਆ ਨਾਹੀ ਘਰਿ ਤੇਰੈ ॥੩॥
नानक म्हणतात की हे माझ्या स्वामी ! असे काय आहे तुझ्याकडे नाही? ॥ ३॥

ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਆਧਾਰੋ ॥
परमेश्वराचे नाम हाच माझा आधार आहे.

ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਮੇਰਾ ਜਿਨਿ ਭੁਖਾ ਸਭਿ ਗਵਾਈਆ ॥
परमेश्वराचे नाम हाच माझा आधार आहे, ज्याने सर्व प्रकारची भूक (सांसारिक मोह) नाहीशी केली आहे.

ਕਰਿ ਸਾਂਤਿ ਸੁਖ ਮਨਿ ਆਇ ਵਸਿਆ ਜਿਨਿ ਇਛਾ ਸਭਿ ਪੁਜਾਈਆ ॥
ज्या नामाने माझ्या सर्व इच्छा पूर्ण केल्या आहेत, ते नाम माझ्या मनाला शांती आणि आनंदाने देतो.

ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਣੁ ਕੀਤਾ ਗੁਰੂ ਵਿਟਹੁ ਜਿਸ ਦੀਆ ਏਹਿ ਵਡਿਆਈਆ ॥
ज्या गुरूंनी मला हे मोठेपण दिले, मी त्यांना समर्पित आहे.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸੁਣਹੁ ਸੰਤਹੁ ਸਬਦਿ ਧਰਹੁ ਪਿਆਰੋ ॥
नानक म्हणतात की हे संतांनो ऐका, गुरूंच्या वचनाविषयीचे प्रेम तुमच्या हृदयात सदैव असू द्या.

ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਆਧਾਰੋ ॥੪॥
परमेश्वराचे शाश्वत नाम माझ्या जीवनाचा आधार आहे. ॥४॥

ਵਾਜੇ ਪੰਚ ਸਬਦ ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਸਭਾਗੈ ॥
त्या भाग्यवान हृदयारूपी घरात रबाब, पखावज, ताल,घुंगरू आणि शंख हे (अवर्णनीय शब्द) पाच प्रकारचे आवाज गुंजतात.

ਘਰਿ ਸਭਾਗੈ ਸਬਦ ਵਾਜੇ ਕਲਾ ਜਿਤੁ ਘਰਿ ਧਾਰੀਆ ॥
हे परमेश्वरा ! ते हृदय धन्य आहे ज्यामध्ये तू तुझी शक्ती प्रस्थापित केली आहेस, त्या हृदयात दैवी संगीत सतत वाजत असल्याचे जाणवते.

ਪੰਚ ਦੂਤ ਤੁਧੁ ਵਸਿ ਕੀਤੇ ਕਾਲੁ ਕੰਟਕੁ ਮਾਰਿਆ ॥
हे परमेश्वरा! तू त्या व्यक्तीचे पाचही भुते (वासना, क्रोध, लोभ, आसक्ती आणि अहंकार) नियंत्रणात आणले आहेत आणि त्याच्या मनातील मृत्यूचे भय दूर केले आहे.

ਧੁਰਿ ਕਰਮਿ ਪਾਇਆ ਤੁਧੁ ਜਿਨ ਕਉ ਸਿ ਨਾਮਿ ਹਰਿ ਕੈ ਲਾਗੇ ॥
केवळ तेच लोक परमेश्वराचे नामस्मरण करतात, ज्यांच्या नशिबात सुरुवातीपासूनच परमेश्वराच्या नामाचा आशीर्वाद लिहिलेला असतो.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਤਹ ਸੁਖੁ ਹੋਆ ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਅਨਹਦ ਵਾਜੇ ॥੫॥
नानक म्हणतात की जेव्हा भक्ताच्या हृदयात अखंड दैवी संगीताचा सुर वाजत असतो, तेव्हा त्याला आनंदाची प्राप्ती होते. ॥५॥

ਸਾਚੀ ਲਿਵੈ ਬਿਨੁ ਦੇਹ ਨਿਮਾਣੀ ॥
खऱ्या भक्तीशिवाय हे मानवी शरीर पूर्णपणे असहाय्य आहे.

ਦੇਹ ਨਿਮਾਣੀ ਲਿਵੈ ਬਾਝਹੁ ਕਿਆ ਕਰੇ ਵੇਚਾਰੀਆ ॥
देवाची खरी तळमळ नसल्यास, हे असहाय्य शरीर काय करू शकते?

ਤੁਧੁ ਬਾਝੁ ਸਮਰਥ ਕੋਇ ਨਾਹੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਬਨਵਾਰੀਆ ॥
हे सृष्टी निर्माता ! तुझ्याशिवाय कोणीही सर्वशक्तिमान नाही; कृपया दया करा.

ਏਸ ਨਉ ਹੋਰੁ ਥਾਉ ਨਾਹੀ ਸਬਦਿ ਲਾਗਿ ਸਵਾਰੀਆ ॥
परमेश्वराशिवाय या शरीराला दुसरा आधार नाही, केवळ परमेश्वराच्या ध्यानात गुंतून ते सुधारले जाऊ शकते.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਲਿਵੈ ਬਾਝਹੁ ਕਿਆ ਕਰੇ ਵੇਚਾਰੀਆ ॥੬॥
नानक म्हणतात की हे असहाय्य शरीर परमेश्वराच्या भक्तीशिवाय काय करू शकते? ॥६॥

ਆਨੰਦੁ ਆਨੰਦੁ ਸਭੁ ਕੋ ਕਹੈ ਆਨੰਦੁ ਗੁਰੂ ਤੇ ਜਾਣਿਆ ॥
प्रत्येकजण आनंदाबद्दल बोलतो, परंतु परमानंद गुरूमुळेच कळतो.

ਜਾਣਿਆ ਆਨੰਦੁ ਸਦਾ ਗੁਰ ਤੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਪਿਆਰਿਆ ॥
माझ्या प्रिय मित्रांनो! जेव्हा गुरू आपल्या प्रिय सेवकांवर (भक्तावर) कृपा करतात तेव्हा गुरूकडून त्या सेवकाला खरा आनंद प्राप्त होतो.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਿਲਵਿਖ ਕਟੇ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਸਾਰਿਆ ॥
गुरूच्या कृपेने मनुष्याच्या सर्व पापांचा नाश होतो आणि त्याला आध्यात्मिक बुद्धीचे बरे करणारे मलम परमेश्वर आपल्या आशीर्वादाच्या रूपात देतात.

ਅੰਦਰਹੁ ਜਿਨ ਕਾ ਮੋਹੁ ਤੁਟਾ ਤਿਨ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸਚੈ ਸਵਾਰਿਆ ॥
ज्यांच्या मनातून प्रापंचिक आसक्ती मोह नष्ट झाला आहे, परमेश्वराने त्यांचे जीवन शब्दांतून सुंदर केले आहे.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਏਹੁ ਅਨੰਦੁ ਹੈ ਆਨੰਦੁ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਣਿਆ ॥੭॥
नानक म्हणतात की हाच खरा आनंद आहे, ज्या आनंदाचे ज्ञान मला गुरुकडून प्राप्त झाले आहे. ॥७ ॥

ਬਾਬਾ ਜਿਸੁ ਤੂ ਦੇਹਿ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਵੈ ॥
हे परमेश्वरा! ज्या व्यक्तीला तू देतो त्या व्यक्तीला हा आनंद प्राप्त होतो.

ਪਾਵੈ ਤ ਸੋ ਜਨੁ ਦੇਹਿ ਜਿਸ ਨੋ ਹੋਰਿ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਵੇਚਾਰਿਆ ॥
तो मनुष्यच हा आनंद प्राप्त करतो, ज्याला तू हे सर्व देतो. अन्यथा असहाय्य प्राणी काय करू शकतात?

ਇਕਿ ਭਰਮਿ ਭੂਲੇ ਫਿਰਹਿ ਦਹ ਦਿਸਿ ਇਕਿ ਨਾਮਿ ਲਾਗਿ ਸਵਾਰਿਆ ॥
काही लोक आहेत जे संशयाने भ्रमित झाले आहेत, ते दहा दिशांनी भटकत राहतात, परंतु असे काही लोक आहेत ज्यांचे जीवन आपण त्यांना नामाशी संलग्न करून यशस्वी करता.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਨੁ ਭਇਆ ਨਿਰਮਲੁ ਜਿਨਾ ਭਾਣਾ ਭਾਵਏ ॥
गुरूच्या कृपेने, त्या लोकांचे मन पवित्र होते, ज्यांना तुम्हाला भेटण्याची इच्छा आनंद देते.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਜਿਸੁ ਦੇਹਿ ਪਿਆਰੇ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਵਏ ॥੮॥
नानक म्हणतात की प्रेमळ परमेश्वर ज्याला हा आनंद देतो त्यालाच तो प्राप्त होतो. ॥ ८॥

ਆਵਹੁ ਸੰਤ ਪਿਆਰਿਹੋ ਅਕਥ ਕੀ ਕਰਹ ਕਹਾਣੀ ॥
प्रिय संतांनो! या, आपण अवर्णनीय परमेश्वराच्या गुणांचे चिंतन करूया.

ਕਰਹ ਕਹਾਣੀ ਅਕਥ ਕੇਰੀ ਕਿਤੁ ਦੁਆਰੈ ਪਾਈਐ ॥
आपण त्या अवर्णनीय परमेश्वराबद्दल बोलूया आणि कोणत्या पद्धतीने त्याला प्राप्त करता येईल त्याबद्दल विचार करूया.

ਤਨੁ ਮਨੁ ਧਨੁ ਸਭੁ ਸਉਪਿ ਗੁਰ ਕਉ ਹੁਕਮਿ ਮੰਨਿਐ ਪਾਈਐ ॥
आपले शरीर, मन, संपत्ती आणि सर्व काही गुरूंना आत्मसमर्पण करून आणि त्याच्या आज्ञेचे पालन करून परमेश्वराच्या अस्तित्त्वाची जाणीव होऊ शकते.

ਹੁਕਮੁ ਮੰਨਿਹੁ ਗੁਰੂ ਕੇਰਾ ਗਾਵਹੁ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ॥
गुरूच्या आज्ञेचे पालन करतात आणि परमेश्वराची स्तुती करा.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸੁਣਹੁ ਸੰਤਹੁ ਕਥਿਹੁ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥੯॥
नानक म्हणतात की हे संतांनो ऐका, अवर्णनीय परमेश्वराचे नामस्मरण करा आणि अवर्णनीय कथा सांगा.॥ ६॥

ਏ ਮਨ ਚੰਚਲਾ ਚਤੁਰਾਈ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ॥
हे चंचल मना ! हुशारीने कोणीही कधीही परमेश्वराला प्राप्त करू शकत नाही.

ਚਤੁਰਾਈ ਨ ਪਾਇਆ ਕਿਨੈ ਤੂ ਸੁਣਿ ਮੰਨ ਮੇਰਿਆ ॥
हे माझ्या मना ! तू माझे म्हणणे लक्षपूर्वक ऐक, हुशारीने कोणालाही परमेश्वर प्राप्त झाला नाही.

ਏਹ ਮਾਇਆ ਮੋਹਣੀ ਜਿਨਿ ਏਤੁ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥
ही सांसारिक माया इतकी आकर्षक आहे की जिने सर्व प्राणीमात्रांना भुलवून सत्याचा विसर पाडला आहे.

ਮਾਇਆ ਤ ਮੋਹਣੀ ਤਿਨੈ ਕੀਤੀ ਜਿਨਿ ਠਗਉਲੀ ਪਾਈਆ ॥
हे आकर्षक माया त्याच परमेश्वराने निर्माण केली आहे, ज्याने मनुष्यांना सांसारिक भ्रमात पाडले आहे.

ਕੁਰਬਾਣੁ ਕੀਤਾ ਤਿਸੈ ਵਿਟਹੁ ਜਿਨਿ ਮੋਹੁ ਮੀਠਾ ਲਾਇਆ ॥
मी स्वत:ला परमेश्वराला समर्पित करतो ज्याने (परमेश्वराचे नामाने) मधुर मोहित केले आहे.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਮਨ ਚੰਚਲ ਚਤੁਰਾਈ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ॥੧੦॥
नानक म्हणतात की हे माझ्या दयाळू मना ! कोणीही चतुराईने परमेश्वराला प्राप्त करू शकत नाही. ॥ १० ॥

ਏ ਮਨ ਪਿਆਰਿਆ ਤੂ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਮਾਲੇ ॥
हे प्रिय मना ! तू नेहमी प्रेम आणि भक्तीने चिरंतन परमेश्वराचे नामस्मरण करता राहा.

ਏਹੁ ਕੁਟੰਬੁ ਤੂ ਜਿ ਦੇਖਦਾ ਚਲੈ ਨਾਹੀ ਤੇਰੈ ਨਾਲੇ ॥
आपण जे कुटुंब पाहता ते मृत्यूनंतर आपल्याबरोबर जाणार नाही.

ਸਾਥਿ ਤੇਰੈ ਚਲੈ ਨਾਹੀ ਤਿਸੁ ਨਾਲਿ ਕਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਈਐ ॥
जे कुटुंब तुमच्यासोबत मृत्यूनंतर येणारच नाही मग त्याविषयीच्या प्रेमाच्या बंधनात तुम्ही इतके का अडकलेले आहात?

ਐਸਾ ਕੰਮੁ ਮੂਲੇ ਨ ਕੀਚੈ ਜਿਤੁ ਅੰਤਿ ਪਛੋਤਾਈਐ ॥
असे कृत्य कधीही करू नका, ज्यासाठी आपण शेवटी पश्चात्ताप कराल.

ਸਤਿਗੁਰੂ ਕਾ ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਣਿ ਤੂ ਹੋਵੈ ਤੇਰੈ ਨਾਲੇ ॥
सद्‌गुरूंचा उपदेश ऐका कारण तोच सदैव तुमच्याबरोबर राहील.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਮਨ ਪਿਆਰੇ ਤੂ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਮਾਲੇ ॥੧੧॥
नानक म्हणतात की हे माझ्या प्रिय मना! परमेश्वराचे सदैव नामस्मरण करत राहा. ॥ ११ ॥

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰਾ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥
हे अफाट आणि अकल्पनीय परमेश्वरा! कोणालाही आपली मर्यादा कधीही सापडली नाही.

ਅੰਤੋ ਨ ਪਾਇਆ ਕਿਨੈ ਤੇਰਾ ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਤੂ ਜਾਣਹੇ ॥
कोणालाही आपल्या मर्यादा माहिती नाहीत आणि केवळ आपण स्वत:ला ओळखता.

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਖੇਲੁ ਤੇਰਾ ਕਿਆ ਕੋ ਆਖਿ ਵਖਾਣਏ ॥
सर्व सजीव प्राणी तुम्ही रचलेली लीळा आहेत; कोणी तुमचे वर्णन कसे करू शकेल?

ਆਖਹਿ ਤ ਵੇਖਹਿ ਸਭੁ ਤੂਹੈ ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥
तुम्हीच हे जग निर्माण केले आहे, तुम्ही आहात जे प्रत्येक जीवांद्वारे बोलतात आणि त्यांची काळजी घेतात.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਤੂ ਸਦਾ ਅਗੰਮੁ ਹੈ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੧੨॥
नानक म्हणतात की हे परमेश्वरा! तुम्ही नेहमीच अनाकलनीय असता आणि तुमच्या गुणांची मर्यादा कोणालाही सापडली नाही. ॥ १२ ॥

ਸੁਰਿ ਨਰ ਮੁਨਿ ਜਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਖੋਜਦੇ ਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥
देवदूत, मानव आणि ऋषींनी हे सर्व ज्या अमृताला इतरत्र शोधत आहे ते मला माझ्या गुरूंकडून प्राप्त झाले आहे.

ਪਾਇਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੀਨੀ ਸਚਾ ਮਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥
गुरूंच्या कृपेने मला परमेश्वराच्या नामाचे अमृत मिळाले आहे आणि परम सत्य माझ्या मनात स्थिरावले आहे.

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤੁਧੁ ਉਪਾਏ ਇਕਿ ਵੇਖਿ ਪਰਸਣਿ ਆਇਆ ॥
हे परमेश्वरा ! सर्व जीव तुम्ही निर्माण केले आहेत पण क्वचितच कोणी गुरूंचे दर्शन घ्यायला आणि त्यांचे चरणस्पर्श करायला येतो.

ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਚੂਕਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਭਲਾ ਭਾਇਆ ॥
त्यांचा लोभ आणि अहंकार दूर झाला आहे आणि सद्गुरू सुखकारक वाटतो.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਤੁਠਾ ਤਿਨਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥੧੩॥
नानक म्हणतात की ज्याच्यावर परमेश्वर स्वतः प्रसन्न झाला आहे, त्याला गुरूकडून परमेश्वराच्या नामाचे अमृत मिळाले आहे. ॥ १३॥

ਭਗਤਾ ਕੀ ਚਾਲ ਨਿਰਾਲੀ ॥
भक्तांची जीवनशैली अद्वितीय आणि वेगळी आहे.

ਚਾਲਾ ਨਿਰਾਲੀ ਭਗਤਾਹ ਕੇਰੀ ਬਿਖਮ ਮਾਰਗਿ ਚਲਣਾ ॥
भक्तांची जीवनशैली अद्वितीय आणि वेगळी आहे कारण त्यांना अत्यंत खडतर मार्गावर चालावे लागते.

ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਤਜਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬਹੁਤੁ ਨਾਹੀ ਬੋਲਣਾ ॥
ते लोभ, अहंकार आणि सांसारिक इच्छांचा त्याग करतात; ते स्वतःबद्दल फारसे बोलत नाहीत.

ਖੰਨਿਅਹੁ ਤਿਖੀ ਵਾਲਹੁ ਨਿਕੀ ਏਤੁ ਮਾਰਗਿ ਜਾਣਾ ॥
मनुष्याला जीवन जगात असतांना नेहमी तलवारीच्या धारपेक्षा धारदार आणि केसांपेक्षा लहान असलेल्या या मार्गावर चालावे लागेल.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜਿਨੀ ਆਪੁ ਤਜਿਆ ਹਰਿ ਵਾਸਨਾ ਸਮਾਣੀ ॥
गुरूच्या कृपेने ज्यांनी अहंकार सोडला आहे, त्यांच्या इच्छा परमेश्वरात विलीन होतात.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਚਾਲ ਭਗਤਾ ਜੁਗਹੁ ਜੁਗੁ ਨਿਰਾਲੀ ॥੧੪॥
नानक म्हणतात की भक्तांची जीवनशैली सृष्टीतील इतर लोकांपेक्षा अद्वितीय आणि वेगळी राहिली आहे. ॥१४॥

ਜਿਉ ਤੂ ਚਲਾਇਹਿ ਤਿਵ ਚਲਹ ਸੁਆਮੀ ਹੋਰੁ ਕਿਆ ਜਾਣਾ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥
हे परमेश्वरा! जसे तुम्ही चालता तसे आम्ही चालतो म्हणजेच तुमच्या इच्छेनुसारआम्ही कृती करतो. तुझे गुण मला माहीत नाहीत.

ਜਿਵ ਤੂ ਚਲਾਇਹਿ ਤਿਵੈ ਚਲਹ ਜਿਨਾ ਮਾਰਗਿ ਪਾਵਹੇ ॥
आपण आम्हाला जो मार्ग दाखवाल, आम्ही आपल्या इच्छेनुसार त्याच मार्गावर चालणार आहोत.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਨ ਨਾਮਿ ਲਾਇਹਿ ਸਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਦਾ ਧਿਆਵਹੇ ॥
तुमच्या कृपेने ज्याला तुम्ही तुमच्या नामस्मरणात गुंतवून ठेवता, ते नेहमी प्रेमाने तुमचे ध्यान करत असतात.

ਜਿਸ ਨੋ ਕਥਾ ਸੁਣਾਇਹਿ ਆਪਣੀ ਸਿ ਗੁਰਦੁਆਰੈ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹੇ ॥
ज्यांना तुम्ही तुमची कथा सांगाल त्यांना गुरूच्या दारात सुखाची प्राप्ती होते.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਚੇ ਸਾਹਿਬ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਵਹੇ ॥੧੫॥
नानक म्हणतात, हे सद्‌गुरू! जशी तुमची इच्छा असते त्याप्रमाणे तुम्ही जीवांना नियंत्रित करता. ॥ १५ ॥

ਏਹੁ ਸੋਹਿਲਾ ਸਬਦੁ ਸੁਹਾਵਾ ॥
हे दिव्य शब्दच परमेश्वराची स्तुती आहे.

ਸਬਦੋ ਸੁਹਾਵਾ ਸਦਾ ਸੋਹਿਲਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੁਣਾਇਆ ॥
सद्‌गुरूंनी नेहमीच दिव्य शब्दांने परमेश्वराचे गुणगान गायले आहे.

ਏਹੁ ਤਿਨ ਕੈ ਮੰਨਿ ਵਸਿਆ ਜਿਨ ਧੁਰਹੁ ਲਿਖਿਆ ਆਇਆ ॥
ज्यांच्या नशिबात हे पूर्वीपासूनच लिहिले आहे,परमेश्वराचे गुणगान करू शकतात.

ਇਕਿ ਫਿਰਹਿ ਘਨੇਰੇ ਕਰਹਿ ਗਲਾ ਗਲੀ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ॥
काही लोक इतरत्र भरकटत राहतात आणि खूप बोलतात, पण त्यांच्या बोलण्यातून कोणालाच काही साध्य होत नाही.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਬਦੁ ਸੋਹਿਲਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੁਣਾਇਆ ॥੧੬॥
नानक म्हणतात की सद्गुरूंनी शब्दाचाच गौरव केला आहे. ॥ १६ ॥

ਪਵਿਤੁ ਹੋਏ ਸੇ ਜਨਾ ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥
त्या भक्तांचे जीवन पवित्र झाले आहे, ज्यांनी परमेश्वराचे नामस्मरण केले आहे.

ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਪਵਿਤੁ ਹੋਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨੀ ਧਿਆਇਆ ॥
ज्यांनी गुरूच्या माध्यमातून परमेश्वराचे नामस्मरण केले आहे ते पवित्र झाले आहेत.

ਪਵਿਤੁ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਕੁਟੰਬ ਸਹਿਤ ਸਿਉ ਪਵਿਤੁ ਸੰਗਤਿ ਸਬਾਈਆ ॥
ते त्यांचे आई-वडील आणि कुटूंबासह पवित्र झाले आहेत आणि त्यांचा सहवासात आलेले इतर लोक देखील पवित्र झाले आहेत.

ਕਹਦੇ ਪਵਿਤੁ ਸੁਣਦੇ ਪਵਿਤੁ ਸੇ ਪਵਿਤੁ ਜਿਨੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥
जे मुखाने परमेश्वराच्या नामाचा जप करतात आणि कानांनी ऐकतात ते पवित्र झाले आहेत आणि ज्यांनी परमेश्वराचे नाम मनात ठेवले आहे तेही पवित्र झाले आहेत.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸੇ ਪਵਿਤੁ ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥੧੭॥
ज्यांनी गुरूच्या माध्यमातून परमेश्वराचे नामस्मरण केले आहे ते पवित्र झाले आहेत. ॥ १७॥

ਕਰਮੀ ਸਹਜੁ ਨ ਊਪਜੈ ਵਿਣੁ ਸਹਜੈ ਸਹਸਾ ਨ ਜਾਇ ॥
अंतर्ज्ञानी शांततेची स्थिती धार्मिक कृत्यांद्वारे चांगली होत नाही आणि अंतर्ज्ञानी शांततेशिवाय, संशयवाद निघून जात नाही.

ਨਹ ਜਾਇ ਸਹਸਾ ਕਿਤੈ ਸੰਜਮਿ ਰਹੇ ਕਰਮ ਕਮਾਏ ॥
ही चिंता कोणत्याही प्रकारे मनातून काढून टाकता येत नाही आणि अनेक लोक कर्मकांड करून थकले आहेत.

ਸਹਸੈ ਜੀਉ ਮਲੀਣੁ ਹੈ ਕਿਤੁ ਸੰਜਮਿ ਧੋਤਾ ਜਾਏ ॥
व्यक्तीचा अंतरात्मा संशयाने व चिंतेने कलंकित झाला आहे, तो कशाने शुद्ध होईल?

ਮੰਨੁ ਧੋਵਹੁ ਸਬਦਿ ਲਾਗਹੁ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹਹੁ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥
गुरूच्या शब्दाशी जुळवून तुमचे मन स्वच्छ करा आणि तुमची चेतना परमेश्वरावर केंद्रित करा.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਹਜੁ ਉਪਜੈ ਇਹੁ ਸਹਸਾ ਇਵ ਜਾਇ ॥੧੮॥
नानक म्हणतात की गुरूंच्या कृपेने अंतर्ज्ञान निर्माण होते आणि त्यामुळे मनातील शंका आणि चिंता दूर होतात. ॥ १८ ॥

ਜੀਅਹੁ ਮੈਲੇ ਬਾਹਰਹੁ ਨਿਰਮਲ ॥
काही लोक, बाह्यतः शुद्ध असल्याचे दिसून येते परंतु त्यांची मने दुर्गुणांनी घाणेरडी असतात.

ਬਾਹਰਹੁ ਨਿਰਮਲ ਜੀਅਹੁ ਤ ਮੈਲੇ ਤਿਨੀ ਜਨਮੁ ਜੂਐ ਹਾਰਿਆ ॥
जो मनुष्य बाहेरून शुद्ध असल्याचा आव आणतो आणि मनाने मलिन असतो तो जुगारात आपला जीव गमावतो.

ਏਹ ਤਿਸਨਾ ਵਡਾ ਰੋਗੁ ਲਗਾ ਮਰਣੁ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ॥
ते ऐहिक इच्छेच्या भयंकर आजाराने पीडित होऊन त्यांच्या मनाला मृत्यूचा विसर पडला आहे.

ਵੇਦਾ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਉਤਮੁ ਸੋ ਸੁਣਹਿ ਨਾਹੀ ਫਿਰਹਿ ਜਿਉ ਬੇਤਾਲਿਆ ॥
वेदांमध्ये परमेश्वराचे नाव सर्वोच्च घोषित केले गेले आहे, परंतु ते हा सल्ला ऐकत नाहीत आणि भुतांप्रमाणे भटकत राहतात.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਜਿਨ ਸਚੁ ਤਜਿਆ ਕੂੜੇ ਲਾਗੇ ਤਿਨੀ ਜਨਮੁ ਜੂਐ ਹਾਰਿਆ ॥੧੯॥
नानक म्हणतात की जे सत्य (देव) सोडतात आणि खोटेपणाला चिकटून राहतात (माया), ते आपला अनमोल जन्म जुगारात गमावतात. ॥ १६॥

ਜੀਅਹੁ ਨਿਰਮਲ ਬਾਹਰਹੁ ਨਿਰਮਲ ॥
काही लोक मनाने शुद्ध असतात आणि शरीरानेही शुद्ध असतात.

ਬਾਹਰਹੁ ਤ ਨਿਰਮਲ ਜੀਅਹੁ ਨਿਰਮਲ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਕਰਣੀ ਕਮਾਣੀ ॥
असा मनुष्य जो अंतःकरणाने शुद्ध असतो आणि सद्‌गुरूंच्या उपदेशानुसार सत्कर्म करून धन कमावतो.

ਕੂੜ ਕੀ ਸੋਇ ਪਹੁਚੈ ਨਾਹੀ ਮਨਸਾ ਸਚਿ ਸਮਾਣੀ ॥
खोटेपणा त्यांना स्पर्श करीत नाही आणि आणि त्यांचे मन सत्यात मग्न राहते.

ਜਨਮੁ ਰਤਨੁ ਜਿਨੀ ਖਟਿਆ ਭਲੇ ਸੇ ਵਣਜਾਰੇ ॥
तेच व्यापारी सर्वात चांगले आहेत, ज्यांनी परमेश्वराच्या नामाची संपत्ती मिळवून मानवी जीवनाचा उद्देश साध्य केला आहे.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਜਿਨ ਮੰਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸਦਾ ਰਹਹਿ ਗੁਰ ਨਾਲੇ ॥੨੦॥
नानक म्हणतात की ज्यांचे मन शुद्ध आहे, ते नेहमीच गुरूच्या शब्दावर लक्ष केंद्रित करतात.॥२०॥

ਜੇ ਕੋ ਸਿਖੁ ਗੁਰੂ ਸੇਤੀ ਸਨਮੁਖੁ ਹੋਵੈ ॥
जर एखादा शिष्य गुरूचा विश्वासू होऊ इच्छित असेल तर

ਹੋਵੈ ਤ ਸਨਮੁਖੁ ਸਿਖੁ ਕੋਈ ਜੀਅਹੁ ਰਹੈ ਗੁਰ ਨਾਲੇ ॥
जर एखादा शिष्य गुरूचा विश्वासू होऊ इच्छित असेल तर त्याला गुरूंच्या शिकवणींचे प्रामाणिकपणे पालन करावे लागेल.

ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਹਿਰਦੈ ਧਿਆਏ ਅੰਤਰ ਆਤਮੈ ਸਮਾਲੇ ॥
त्याने गुरूंच्या शिकवणींवर विचार केला पाहिजे आणि आंतरिक विवेकाने त्यांना आत्मसात केले पाहिजे.

ਆਪੁ ਛਡਿ ਸਦਾ ਰਹੈ ਪਰਣੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਏ ॥
तो आपल्या मनातील अहंकार सोडून सदैव गुरूवर अवलंबून राहतो आणि गुरूंशिवाय इतर कोणाला तो ओळखत नाही.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸੁਣਹੁ ਸੰਤਹੁ ਸੋ ਸਿਖੁ ਸਨਮੁਖੁ ਹੋਏ ॥੨੧॥
नानक म्हणतात, हे संतांनो! काळजीपूर्वक ऐका; फक्त तोच शिष्य गुरूला सन्मुख होतो. ॥२१॥

ਜੇ ਕੋ ਗੁਰ ਤੇ ਵੇਮੁਖੁ ਹੋਵੈ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਵੈ ॥
जर कोणी गुरूच्या शब्दांपासून दूर गेला तर सद्गुरूच्या शिकवणींचे पालन न करता त्याला मायेतून मुक्ती मिळणार नाही.

ਪਾਵੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਰ ਥੈ ਕੋਈ ਪੁਛਹੁ ਬਿਬੇਕੀਆ ਜਾਏ ॥
या संदर्भात ज्ञानी महापुरुषांना जाऊन विचारले तरी इतर कुठेही त्याला मोक्ष मिळत नाही.

ਅਨੇਕ ਜੂਨੀ ਭਰਮਿ ਆਵੈ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਏ ॥
जरी तो अनेक योनीमध्ये भटकला आणि मनुष्याच्या रूपात त्याने परत जन्म घेतला तरी त्याला गुरूशिवाय मोक्ष मिळू शकत नाही.

ਫਿਰਿ ਮੁਕਤਿ ਪਾਏ ਲਾਗਿ ਚਰਣੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ ॥
माया बंधनातून मुक्ती केवळ गुरुंच्या आश्रयस्थानात आल्यानेच प्राप्त होते, कारण केवळ सद्गुरू दैवी शब्दाच्या माध्यमातून जीवनात नीतिमान मार्ग शिकवतात.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਵੀਚਾਰਿ ਦੇਖਹੁ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਏ ॥੨੨॥
नानक म्हणतात की नीट विचार करा आणि पाहा की सद्गुरूशिवाय त्या जीवाला मुक्ती मिळू शकत नाही. ॥२२॥

ਆਵਹੁ ਸਿਖ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੇ ਪਿਆਰਿਹੋ ਗਾਵਹੁ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ॥
हे गुरूच्या प्रिय शिष्यांनो! या,प्रभूची सच्ची वाणी गा.

ਬਾਣੀ ਤ ਗਾਵਹੁ ਗੁਰੂ ਕੇਰੀ ਬਾਣੀਆ ਸਿਰਿ ਬਾਣੀ ॥
गुरूंनी उच्चारलेले दैवी शब्द, सर्वांत सर्वोच्च शब्द (वाणी) गा.

ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਹਿਰਦੈ ਤਿਨਾ ਸਮਾਣੀ ॥
ज्यांच्यावर सदैव परमेश्वराचा आशीर्वाद असतो, ही वाणी त्यांच्या हृदयात अंतर्भूत असते.

ਪੀਵਹੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਦਾ ਰਹਹੁ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਜਪਿਹੁ ਸਾਰਿਗਪਾਣੀ ॥
परमेश्वराचे नामामृत सदैव प्यावे; सदैव परमेश्वराच्या रंगात लीन राहा आणि सदैव परमेश्वराचे नामस्मरण करत राहा.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਦਾ ਗਾਵਹੁ ਏਹ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ॥੨੩॥
नानक म्हणतात की सदैव गुरूंनी उच्चारलेली वाणी गात राहा. ॥ २३॥

ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਿਨਾ ਹੋਰ ਕਚੀ ਹੈ ਬਾਣੀ ॥
सद्‌गुरूशिवाय अन्य वाणी कच्ची आहे, गुरूच्या मुखातून उच्चारलेली वाणी सच्ची आहे.

ਬਾਣੀ ਤ ਕਚੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਾਝਹੁ ਹੋਰ ਕਚੀ ਬਾਣੀ ॥
गुरूशिवाय इतर सर्व वाणी असत्य आहे.

ਕਹਦੇ ਕਚੇ ਸੁਣਦੇ ਕਚੇ ਕਚੀ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀ ॥
जे असत्य (कच्चे) वाणी बोलतात आणि ऐकतात ते देखील असत्य असतात म्हणजेच खोटे बोलणारे आणि खोटे बोलणारे लोक फक्त असत्य वाणीच उच्चारतात.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਿਤ ਕਰਹਿ ਰਸਨਾ ਕਹਿਆ ਕਛੂ ਨ ਜਾਣੀ ॥
असे लोक आपल्या वाणीने रोज परमेश्वराचे नामस्मरण करत राहतात पण त्यांना त्याबद्दल काहीच कळत नाही.

ਚਿਤੁ ਜਿਨ ਕਾ ਹਿਰਿ ਲਇਆ ਮਾਇਆ ਬੋਲਨਿ ਪਏ ਰਵਾਣੀ ॥
जे जाणीवपूर्वक मायात फसलेले आहे,ते व्यर्थच बोलत राहतात.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਾਝਹੁ ਹੋਰ ਕਚੀ ਬਾਣੀ ॥੨੪॥
नानक म्हणतात की सद्‌गुरूंच्या मुखातून निघालेले सत्यवचनच खरे असतात, बाकीचे सर्व वचन असत्य म्हणजेच खोटी असते. ॥२४॥

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਰਤੰਨੁ ਹੈ ਹੀਰੇ ਜਿਤੁ ਜੜਾਉ ॥
गुरूचे वचन परमेश्वराच्या गुणांनी भरलेल्या अमूल्य देणगीसारखे असतात.

ਸਬਦੁ ਰਤਨੁ ਜਿਤੁ ਮੰਨੁ ਲਾਗਾ ਏਹੁ ਹੋਆ ਸਮਾਉ ॥
ज्याचे मन गुरूच्या अनमोल शब्दाशी संलग्न आहे, तो यामध्ये विलीन होतो.

ਸਬਦ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਮਿਲਿਆ ਸਚੈ ਲਾਇਆ ਭਾਉ ॥
ज्याचे मन गुरूच्या शब्दात विलीन झाले आहे तो सत्याच्या प्रेमात पडला आहे.

ਆਪੇ ਹੀਰਾ ਰਤਨੁ ਆਪੇ ਜਿਸ ਨੋ ਦੇਇ ਬੁਝਾਇ ॥
परमेश्वर स्वतः शब्दांच्या रूपात एक रत्न आहे आणि तो स्वतः गुरूच्या रूपात हिरा आहे, ज्याला तो शब्दांच्या रूपात हे रत्न देतो त्यालाच ही वस्तुस्थिती समजते.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਬਦੁ ਰਤਨੁ ਹੈ ਹੀਰਾ ਜਿਤੁ ਜੜਾਉ ॥੨੫॥
नानक म्हणतात की गुरू हा शब्दच एक मौल्यवान रत्न आहे, ज्यामध्ये गुणांच्या रूपातील मौल्यवान हिरे जडलेले आहेत. ॥ २५ ॥

ਸਿਵ ਸਕਤਿ ਆਪਿ ਉਪਾਇ ਕੈ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਹੁਕਮੁ ਵਰਤਾਏ ॥
परमेश्वर स्वतः शिवशक्ती (चेतन आणि माया) निर्माण करून स्वतः त्याची इच्छा पूर्ण करत असतो.

ਹੁਕਮੁ ਵਰਤਾਏ ਆਪਿ ਵੇਖੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿਸੈ ਬੁਝਾਏ ॥
त्याच्या आदेशाची अंमलबजावणी करून तो स्वत: मन आणि माया यांच्यातील खेळ पाहतो; तो केवळ दुर्मिळ गुरूच्या अनुयायांना या खेळाविषयी समज देतो.

ਤੋੜੇ ਬੰਧਨ ਹੋਵੈ ਮੁਕਤੁ ਸਬਦੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥
अशा व्यक्तीने गुरूचा शब्द मनात मांडला आहे आणि मायाचे बंध तोडून तो मुक्त झाला आहे.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਵੈ ਏਕਸ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥
ज्याला परमेश्वर स्वतः निर्माण करतो तो गुरुमुख होतो आणि तो सदैव परमेश्वरावर आपले लक्ष केंद्रित करतो.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਆਪਿ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਹੁਕਮੁ ਬੁਝਾਏ ॥੨੬॥
नानक म्हणतात की तो स्वत: निर्माणकर्ता आहे आणि स्वत: त्यांची आज्ञा प्रकट करतो. ॥ २६॥

ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਪੁੰਨ ਪਾਪ ਬੀਚਾਰਦੇ ਤਤੈ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੀ ॥
स्मृती आणि धर्मग्रंथ हे पाप आणि पुण्य मानतात परंतु त्यांना वास्तविकतेचे खरे सार समजत नाही.

ਤਤੈ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੀ ਗੁਰੂ ਬਾਝਹੁ ਤਤੈ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੀ ॥
गुरूशिवाय वास्तविकतेचे खरे कोणालाही सार जाणता येत नाही तसेच गुरूशिवाय तत्वज्ञान प्राप्त होऊ शकत नाही.

ਤਿਹੀ ਗੁਣੀ ਸੰਸਾਰੁ ਭ੍ਰਮਿ ਸੁਤਾ ਸੁਤਿਆ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਣੀ ॥
संपूर्ण जग माया आणि संशयाच्या तीन गुणांमध्ये गुंतलेले आहे; ते आपल्या जीवनाची रात्र अज्ञानाच्या निद्रेत घालवतात.

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸੇ ਜਨ ਜਾਗੇ ਜਿਨਾ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਬੋਲਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ॥
गुरूंच्या कृपेने केवळ तेच लोक या अज्ञानाच्या झोपेतून जागृत झाले आहेत ज्यांच्या मनात परमेश्वर राहतो आणि ते गुरूच्या अमृत शब्दाचा जप करतात.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸੋ ਤਤੁ ਪਾਏ ਜਿਸ ਨੋ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਗੈ ਜਾਗਤ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਣੀ ॥੨੭॥
नानक म्हणतात की केवळ त्या व्यक्तीला सार वास्तविकता (देव) जाणवते, जो रात्रंदिवस भगवंताला समर्पित राहतो आणि आपले संपूर्ण आयुष्य जागृत राहतो. ॥२७॥

ਮਾਤਾ ਕੇ ਉਦਰ ਮਹਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਕਰੇ ਸੋ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ॥
आईच्या गर्भाशयात आपले पालनपोषण करणाऱ्याला मनातून का विसरावे?

ਮਨਹੁ ਕਿਉ ਵਿਸਾਰੀਐ ਏਵਡੁ ਦਾਤਾ ਜਿ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਆਹਾਰੁ ਪਹੁਚਾਵਏ ॥
तो एवढा मोठा दाता आहे, त्याला मनातून कसे विसरता येईल, जो आपल्याला गर्भात अन्न पुरवतो.

ਓਸ ਨੋ ਕਿਹੁ ਪੋਹਿ ਨ ਸਕੀ ਜਿਸ ਨਉ ਆਪਣੀ ਲਿਵ ਲਾਵਏ ॥
कोणीही त्याला हानी पोहोचवू शकत नाही, जो सदैव परमेश्वराचे नामस्मरण करतो.

ਆਪਣੀ ਲਿਵ ਆਪੇ ਲਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਮਾਲੀਐ ॥
परमेश्वर स्वत: आपले प्रेम निर्माण करतो, म्हणून गुरूंच्या शिकवणींचे पालन करून आपण नेहमी त्याला प्रेमाने आणि भक्तीने स्मरण केले पाहिजे.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਏਵਡੁ ਦਾਤਾ ਸੋ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ॥੨੮॥
नानक म्हणतात की जो इतका महान दाता आहे त्याचा विसर आपल्याला का पडावा? ॥२८ ॥

ਜੈਸੀ ਅਗਨਿ ਉਦਰ ਮਹਿ ਤੈਸੀ ਬਾਹਰਿ ਮਾਇਆ ॥
जशी अग्नी गर्भाशयात आहे तशीच मायाची अग्नी बाहेरही आहे.

ਮਾਇਆ ਅਗਨਿ ਸਭ ਇਕੋ ਜੇਹੀ ਕਰਤੈ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇਆ ॥
गर्भाशयात आग, आणि माया (सांसारिक संपत्ती आणि शक्ती) ची ज्वलंत इच्छा निसर्गासारखीच असते; हा खेळ (लीळा) आहे, जो निर्माणकर्त्याने स्थापित केला आहे.

ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ਤਾ ਜੰਮਿਆ ਪਰਵਾਰਿ ਭਲਾ ਭਾਇਆ ॥
जेव्हा परमेश्वराची इच्छा असते तेव्हाच लहान बाळाचा जन्म होतो आणि कुटुंब आनंदित वातावरण निर्माण होते.

ਲਿਵ ਛੁੜਕੀ ਲਗੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਾਇਆ ਅਮਰੁ ਵਰਤਾਇਆ ॥
जेव्हा मूल जन्माला येते त्यानंतर त्याची परमेश्वराशी असलेली भक्ती नष्ट होते आणि आत्मा ऐहिक इच्छांमध्ये जडतो आणि माया आपले जाळे पसरते.

ਏਹ ਮਾਇਆ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਵਿਸਰੈ ਮੋਹੁ ਉਪਜੈ ਭਾਉ ਦੂਜਾ ਲਾਇਆ ॥
ही माया अशी आहे की मनुष्य परमेश्वराला विसरतो, मग त्याच्या मनात सांसारिक मोह निर्माण होतो आणि द्वैताची भावना सुरू होते.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜਿਨਾ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਤਿਨੀ ਵਿਚੇ ਮਾਇਆ ਪਾਇਆ ॥੨੯॥
नानक म्हणतात की गुरूंच्या कृपेने जे परमेश्वराला आत्मसात करतात, त्यांनी मायेतही त्याला प्राप्त केले आहे. ॥ २६ ॥

ਹਰਿ ਆਪਿ ਅਮੁਲਕੁ ਹੈ ਮੁਲਿ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥
परमेश्वर स्वतः अमूल्य आहे; त्याच्या किंमतीचा अंदाज लावल्या जाऊ शकत नाही.

ਮੁਲਿ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ਕਿਸੈ ਵਿਟਹੁ ਰਹੇ ਲੋਕ ਵਿਲਲਾਇ ॥
त्याच्या खऱ्या किंमतीचा कोणालाच अंदाज लावता येत नाही, त्यामुळे अनेकांनी रडत, तळमळत आपला जीव गमावला आहे.

ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੇ ਮਿਲੈ ਤਿਸ ਨੋ ਸਿਰੁ ਸਉਪੀਐ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਜਾਇ ॥
सद्गुरू मिळाल्यास त्याच्यापुढे त्याला आपले मस्तक अर्पण करावे, म्हणजे त्याच्यापुढे नतमस्तक व्हावे, ज्यामुळे मनातील अहंकार दूर होतो.

ਜਿਸ ਦਾ ਜੀਉ ਤਿਸੁ ਮਿਲਿ ਰਹੈ ਹਰਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥
ज्यानी आपल्याला हे प्राण दिले आहे त्याच्याशी जर जीव जोडला गेला तर परमेश्वर सदैव आपल्या मनात वास करतो.

ਹਰਿ ਆਪਿ ਅਮੁਲਕੁ ਹੈ ਭਾਗ ਤਿਨਾ ਕੇ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨ ਹਰਿ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥੩੦॥
हे नानक! परमेश्वर स्वत: अनमोल आहे परंतु देव ज्या गुरुशी जोडला आहे ते खूप भाग्यवान आहेत.

ਹਰਿ ਰਾਸਿ ਮੇਰੀ ਮਨੁ ਵਣਜਾਰਾ ॥
परमेश्वराचे नाव माझी संपत्ती आहे आणि माझे मन त्या नामाचा व्यापारी आहे.

ਹਰਿ ਰਾਸਿ ਮੇਰੀ ਮਨੁ ਵਣਜਾਰਾ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਰਾਸਿ ਜਾਣੀ ॥
परमेश्वराचे नाव माझी संपत्ती आहे आणि माझे मन त्या नामाचा व्यापारी आहे, मला या संपत्तीचे ज्ञान सतगुरूकडून मिळाले.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਿਤ ਜਪਿਹੁ ਜੀਅਹੁ ਲਾਹਾ ਖਟਿਹੁ ਦਿਹਾੜੀ ॥
प्रेमळ भक्तीने परमेश्वराचे नेहमी नामस्मरण करा आणि दररोज दररोज नामरूपी लाभ मिळवा.

ਏਹੁ ਧਨੁ ਤਿਨਾ ਮਿਲਿਆ ਜਿਨ ਹਰਿ ਆਪੇ ਭਾਣਾ ॥
परमेश्वराची नामरूपी संपत्ती ज्यांना परमेश्वराने स्वेच्छेने दिली आहे त्यांनाच प्राप्त होते.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਰਾਸਿ ਮੇਰੀ ਮਨੁ ਹੋਆ ਵਣਜਾਰਾ ॥੩੧॥
नानक म्हणतात की परमेश्वराचे नाव ही माझी खरी संपत्ती आहे आणि माझे मन त्याचे व्यापारी बनले आहे.

ਏ ਰਸਨਾ ਤੂ ਅਨ ਰਸਿ ਰਾਚਿ ਰਹੀ ਤੇਰੀ ਪਿਆਸ ਨ ਜਾਇ ॥
हे माझ्या जिव्हा! आपण बऱ्याच वेगवेगळ्या पदार्थांचा स्वाद घेण्यास उत्सुक आहात, पण तुमची तहान त्यामुळे शमली नाही.

ਪਿਆਸ ਨ ਜਾਇ ਹੋਰਤੁ ਕਿਤੈ ਜਿਚਰੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਲੈ ਨ ਪਾਇ ॥
परमेश्वराच्या नामाचे अमृत प्यायल्याशिवाय तुमची तहान इतर कोणत्याही प्रकारे शमवता येणार नाही.

ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇ ਪਲੈ ਪੀਐ ਹਰਿ ਰਸੁ ਬਹੁੜਿ ਨ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਲਾਗੈ ਆਇ ॥
जर आपल्याला परमेश्वराच्या नामाचे अमृत प्राप्त झाले आणि तुम्ही ते आनंदाने प्राशन केले तर पुन्हा तुमच्या मनात इतर कोणत्याही इच्छा तुम्हाला त्रास देणार नाही.

ਏਹੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਕਰਮੀ ਪਾਈਐ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਜਿਸੁ ਆਇ ॥
परमेश्वराच्या कृपेने, परमेश्वराच्या नामाचा अमृतरस सद्गुरूच्या शिकवणुकीचे पालन केल्याने प्राप्त होतो.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਹੋਰਿ ਅਨ ਰਸ ਸਭਿ ਵੀਸਰੇ ਜਾ ਹਰਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੩੨॥
नानक म्हणतात की जेव्हा परमेश्वराच्या मनाचा आनंद मनात राहतो तेव्हा इतर सर्व सांसारिक सुख विसरले जातात.

ਏ ਸਰੀਰਾ ਮੇਰਿਆ ਹਰਿ ਤੁਮ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਰਖੀ ਤਾ ਤੂ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ ॥
हे माझे शरीरा ! जेव्हा परमेश्वराने आपला दिव्य प्रकाश तुमच्यामध्ये ठेवला तेव्हाच तुम्ही या जगात आला आहात.

ਹਰਿ ਜੋਤਿ ਰਖੀ ਤੁਧੁ ਵਿਚਿ ਤਾ ਤੂ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ ॥
जेव्हा परमेश्वराने आपला दिव्य प्रकाश तुमच्यामध्ये ठेवला तेव्हाच तुम्ही या जगात आला आहात.

ਹਰਿ ਆਪੇ ਮਾਤਾ ਆਪੇ ਪਿਤਾ ਜਿਨਿ ਜੀਉ ਉਪਾਇ ਜਗਤੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥
परमेश्वर स्वतः पालक आहे, जो मनुष्य तयार केल्यानंतर त्याची काळजी घेतो.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬੁਝਿਆ ਤਾ ਚਲਤੁ ਹੋਆ ਚਲਤੁ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ॥
जेव्हा गुरूच्या कृपेने मनुष्याला या जगाचे वास्तव समजले, तेव्हा त्याला कळले की हे जग एक खूप चमत्कारिक आहेत.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਾ ਮੂਲੁ ਰਚਿਆ ਜੋਤਿ ਰਾਖੀ ਤਾ ਤੂ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ ॥੩੩॥
नानक म्हणतात की जेव्हा परमेश्वराने विश्वाची निर्मिती केली आणि आपला दिव्य प्रकाश तुमच्यामध्ये ठेवला, तेव्हाच तुम्ही या जगात आलाआहात. ॥३३॥

ਮਨਿ ਚਾਉ ਭਇਆ ਪ੍ਰਭ ਆਗਮੁ ਸੁਣਿਆ ॥
परमेश्वराच्या आगमनाची बातमी ऐकून माझे मन अत्यंत उत्साहित झाले आहे.

ਹਰਿ ਮੰਗਲੁ ਗਾਉ ਸਖੀ ਗ੍ਰਿਹੁ ਮੰਦਰੁ ਬਣਿਆ ॥
हे माझ्या मित्रा! नेहमी परमेश्वराचे नामस्मरण केल्यास हृदयरूपी घर एक पवित्र मंदिर बनेल.

ਹਰਿ ਗਾਉ ਮੰਗਲੁ ਨਿਤ ਸਖੀਏ ਸੋਗੁ ਦੂਖੁ ਨ ਵਿਆਪਏ ॥
हे माझ्या मित्रा! नेहमी परमेश्वराचे नामस्मरण केल्याने दु:ख, वेदना आणि चिंता दूर होतात.

ਗੁਰ ਚਰਨ ਲਾਗੇ ਦਿਨ ਸਭਾਗੇ ਆਪਣਾ ਪਿਰੁ ਜਾਪਏ ॥
तो दिवस धन्य असतो, ज्या दिवशी गुरूच्या वचनाशी संलग्न होऊनपरमेश्वराच्या अनुभव होतो.

ਅਨਹਤ ਬਾਣੀ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਜਾਣੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਭੋਗੋ ॥
गुरूच्या वचनातून अनंत वाणीची माहिती मिळाली आहे म्हणून परमेश्वराच्या नामाचा जप करत राहा आणिपरमेश्वराच्या नामाचे अमृत पीत राहा .

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਮਿਲਿਆ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਜੋਗੋ ॥੩੪॥
नानक म्हणतात की सर्व काही करण्यास आणि करायला लावण्यास परमेश्वर स्वत: येतो. ॥३४॥

ਏ ਸਰੀਰਾ ਮੇਰਿਆ ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇ ਕੈ ਕਿਆ ਤੁਧੁ ਕਰਮ ਕਮਾਇਆ ॥
हे माझे शरीर! या जगात येऊन तू कोणते चांगले काम केले आहे?

ਕਿ ਕਰਮ ਕਮਾਇਆ ਤੁਧੁ ਸਰੀਰਾ ਜਾ ਤੂ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ ॥
हे शरीर! आपण या जगात आल्यापासून आपण कोणती चागली कामे केली आहेत?

ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਤੇਰਾ ਰਚਨੁ ਰਚਿਆ ਸੋ ਹਰਿ ਮਨਿ ਨ ਵਸਾਇਆ ॥
ज्या परमेश्वराने तुम्हाला निर्माण केले, त्याला तर मनात नाही ठेवले.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਿਆ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇਆ ॥
गुरूंच्या कृपेने ज्याला त्याच्या पूर्वीच्या चांगल्या कर्मामुळे हे फळ मिळाले आहे त्याच्या मनात परमेश्वर नेहमी वास करतो.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਏਹੁ ਸਰੀਰੁ ਪਰਵਾਣੁ ਹੋਆ ਜਿਨਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥੩੫॥
नानक म्हणतात की ज्याने गुरूंच्या शिकवणींवर आपले मन केंद्रित केले आहे, त्याने मानवी जीवनाचा हेतू साध्य केला आहे.

ਏ ਨੇਤ੍ਰਹੁ ਮੇਰਿਹੋ ਹਰਿ ਤੁਮ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਧਰੀ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦੇਖਹੁ ਕੋਈ ॥
हे माझ्या नेत्रा ! परमेश्वराने तुमच्यामध्ये प्रकाश प्रस्थापित केला आहे, म्हणून त्याच्याशिवाय इतर कोणाकडे पाहू नका.

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦੇਖਹੁ ਕੋਈ ਨਦਰੀ ਹਰਿ ਨਿਹਾਲਿਆ ॥
परमेश्वराशिवाय दुसऱ्या कोणाहीकडे पाहू नका, कारण त्या परमेश्वराच्या कृपेनेच तुम्हाला दृष्टी प्राप्त झाली आहे.

ਏਹੁ ਵਿਸੁ ਸੰਸਾਰੁ ਤੁਮ ਦੇਖਦੇ ਏਹੁ ਹਰਿ ਕਾ ਰੂਪੁ ਹੈ ਹਰਿ ਰੂਪੁ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ॥
हे माझ्या नेत्रा ! आपण पाहत असलेले हे संपूर्ण जग म्हणजे परमेश्वराचे प्रकटीकरण; हे परमेश्वराचे रूप आहे आणि त्यात केवळ परमेश्वराचे रूपच दिसते.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬੁਝਿਆ ਜਾ ਵੇਖਾ ਹਰਿ ਇਕੁ ਹੈ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥
गुरूंच्या कृपेने मला हे कळले आहे, आणि आता जिथे मी पाहतो तिथे मला फक्त तो परमेश्वरच दिसतो आणि त्याच्याशिवाय दुसरा कोणी नाही.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਏਹਿ ਨੇਤ੍ਰ ਅੰਧ ਸੇ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਦਿਬ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਹੋਈ ॥੩੬॥
नानक म्हणतात की पूर्वी हे डोळे आध्यात्मिकरित्या आंधळे होते, सद्‌गुरूला भेटल्यावर त्यांच्यामध्ये दिव्य प्रकाश आला आणि आता हे डोळे सर्वत्र परमेश्वरालाच पाहतात.॥ ३६॥

ਏ ਸ੍ਰਵਣਹੁ ਮੇਰਿਹੋ ਸਾਚੈ ਸੁਨਣੈ ਨੋ ਪਠਾਏ ॥
हे माझ्या कानांनो ! तुम्हाला फक्त परमेश्वराची स्तुती ऐकण्यासाठी येथे पाठविले आहेत.

ਸਾਚੈ ਸੁਨਣੈ ਨੋ ਪਠਾਏ ਸਰੀਰਿ ਲਾਏ ਸੁਣਹੁ ਸਤਿ ਬਾਣੀ ॥
सत्य ऐकण्यासाठी परमेश्वराने कानांना शरीराला जोडून जगाला पाठवले आहे, म्हणून सत्याचा आवाज ऐका.

ਜਿਤੁ ਸੁਣੀ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿਆ ਹੋਆ ਰਸਨਾ ਰਸਿ ਸਮਾਣੀ ॥
परमेश्वराच्या स्तुतीबद्दलचे गुरूचे दिव्य शब्द ऐकून मन आणि शरीर आनंदित होते आणि जिव्हा परमेश्वराच्या नामरूपी अमृतमध्ये विलीन होते.

ਸਚੁ ਅਲਖ ਵਿਡਾਣੀ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਏ ॥
परमेश्वर इतका अद्‌भुत आणि अनाकलनीय आहे, त्याच्या अवस्थेचे वर्णन केले जाऊ शकत नाही.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸੁਣਹੁ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੋਵਹੁ ਸਾਚੈ ਸੁਨਣੈ ਨੋ ਪਠਾਏ ॥੩੭॥
नानक म्हणतात की परमेश्वराचे नामामृत ऐका आणि पवित्र व्हा, परमेश्वराने तुम्हाला सत्य ऐकण्यासाठी जगात पाठवले आहे.॥ ३७॥

ਹਰਿ ਜੀਉ ਗੁਫਾ ਅੰਦਰਿ ਰਖਿ ਕੈ ਵਾਜਾ ਪਵਣੁ ਵਜਾਇਆ ॥
परमेश्वराने आत्म्याला देहरूपी गुहेत ठेवून प्राणाचा नाद वाजविला आहे.

ਵਜਾਇਆ ਵਾਜਾ ਪਉਣ ਨਉ ਦੁਆਰੇ ਪਰਗਟੁ ਕੀਏ ਦਸਵਾ ਗੁਪਤੁ ਰਖਾਇਆ ॥
परमेश्वराने प्राणाचा नाद वाजवला, म्हणजे जीवनाच्या श्वासाचा संचार केला, शरीराच्या गुहेचे नऊ दरवाजे - डोळे, कान, तोंड, नाक इत्यादी उघड केले आणि दहावा दरवाजा गुप्त ठेवला.

ਗੁਰਦੁਆਰੈ ਲਾਇ ਭਾਵਨੀ ਇਕਨਾ ਦਸਵਾ ਦੁਆਰੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥
ज्यांच्यासाठी परमेश्वराने गुरूच्या माध्यमातून नामवरील प्रेमाने आशीर्वाद दिला, त्याने त्यांना दहावा दरवाजा देखील प्रकट केला.

ਤਹ ਅਨੇਕ ਰੂਪ ਨਾਉ ਨਵ ਨਿਧਿ ਤਿਸ ਦਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਈ ਪਾਇਆ ॥
तेथे दहाव्या दरवाजामध्ये अनेक रूपे आणि नऊ खजिना असलेले परमेश्वराचे नाव वसलेले आहे, ज्याचे रहस्य सापडत नाही.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਪਿਆਰੈ ਜੀਉ ਗੁਫਾ ਅੰਦਰਿ ਰਖਿ ਕੈ ਵਾਜਾ ਪਵਣੁ ਵਜਾਇਆ ॥੩੮॥
नानक म्हणतात की आत्म्याला शरीर-गुहेत ठेवून प्रिय परमेश्वराने आत्मा शरीराच्या गुहेत ठेवला आहे आणि त्याला जीवन दिले आहे. ॥३८ ॥

ਏਹੁ ਸਾਚਾ ਸੋਹਿਲਾ ਸਾਚੈ ਘਰਿ ਗਾਵਹੁ ॥
परमेश्वराचे हे खरे कीर्तन खऱ्या घरी बसून म्हणजेच गुरूंच्या सहवासात (सत्संगती) बसून गा.

ਗਾਵਹੁ ਤ ਸੋਹਿਲਾ ਘਰਿ ਸਾਚੈ ਜਿਥੈ ਸਦਾ ਸਚੁ ਧਿਆਵਹੇ ॥
त्या सद्गुरूच्या घरात (सत्संगती) बसा आणि सत्याचे गुणगान करा, जिथेच सत्याचे नेहमी ध्यान केले जाते.

ਸਚੋ ਧਿਆਵਹਿ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨਾ ਬੁਝਾਵਹੇ ॥
हे परमेश्वरा ! जे तुम्हाला आवडतात आणि गुरुमुखाने ज्यांना ज्ञान प्राप्त झाले आहे, तेच परम सत्याचे चिंतन करतात.

ਇਹੁ ਸਚੁ ਸਭਨਾ ਕਾ ਖਸਮੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਬਖਸੇ ਸੋ ਜਨੁ ਪਾਵਹੇ ॥
अनंतकाळचा परमेश्वर सर्वांचा स्वामी आहे, केवळ ज्याच्यावर तो दयाळू होतो त्यालाच ते जाणतात.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਚੁ ਸੋਹਿਲਾ ਸਚੈ ਘਰਿ ਗਾਵਹੇ ॥੩੯॥
नानक म्हणतात की गुरूंच्या संगतीत राहून परम सत्याचे गुणगान करीत राहा.॥ ३६ ॥

ਅਨਦੁ ਸੁਣਹੁ ਵਡਭਾਗੀਹੋ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰੇ ॥
हे भाग्यवान मानवा ! तुम्ही आनंद वाणी भक्तिभावाने ऐका, ती ऐकल्याने सर्व मनोकामना पूर्ण होतात.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਉਤਰੇ ਸਗਲ ਵਿਸੂਰੇ ॥
ज्याला परम परमेश्वराची प्राप्ती झाली आहे, त्याचे सर्व दु:ख नाहीसे झाले आहेत.

ਦੂਖ ਰੋਗ ਸੰਤਾਪ ਉਤਰੇ ਸੁਣੀ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ॥
ज्याने सत्यवाणी ऐकली, त्याचे सर्व दु:ख, व्याधी, त्रास दूर झाले.

ਸੰਤ ਸਾਜਨ ਭਏ ਸਰਸੇ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਣੀ ॥
सद्गुरूकडून दैवी शब्द समजून घेऊन शिकलेले सर्व संत सुखी होतात.

ਸੁਣਤੇ ਪੁਨੀਤ ਕਹਤੇ ਪਵਿਤੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ॥
जे गुरूचे वचन ऐकतात आणि उच्चारतात ते पवित्र होतात कारण सद्गुरू त्यांच्या वाणीत विराजमान आहेत.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕੁ ਗੁਰ ਚਰਣ ਲਾਗੇ ਵਾਜੇ ਅਨਹਦ ਤੂਰੇ ॥੪੦॥੧॥
नानक नम्रपणे सादर करतात की जे गुरूच्या शब्दावर लक्ष केंद्रित करतात, त्यांच्यामध्ये आनंद वाढतो की जणू गुरूच्या चरणस्पर्शाने त्यांच्या मनात अनंत ध्वनी वाजत असतात. ॥ ४०॥ १॥

Page 923

ਰਾਮਕਲੀ ਸਦੁ
रामकली सदू.

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਜਗਿ ਦਾਤਾ ਸੋਇ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਤਿਹੁ ਲੋਇ ਜੀਉ ॥
देव सर्व जगाचा दाता आहे, तो भक्त आहे आणि तिन्ही लोकांमध्ये विराजमान आहे.

ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਮਾਵਏ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ਜੀਉ ॥
गुरू अमरदास जी गुरू या शब्दाद्वारे परम सत्यामध्ये लीन राहिले आणि त्यांना परम सत्याशिवाय दुसरे काहीही माहित नव्हते.

ਅਵਰੋ ਨ ਜਾਣਹਿ ਸਬਦਿ ਗੁਰ ਕੈ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੇ ॥
ते इतर कोणाला ओळखत नव्हते आणि गुरूंच्या शब्दाने केवळ भगवंताच्या नामाचेच ध्यान करत राहिले.

ਪਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਪਰਮ ਪਦਵੀ ਪਾਵਹੇ ॥
गुरु नानक देव जी आणि गुरू अंगद देव जी यांच्या कृपेने गुरु अमरदास जी यांना भक्तीचा सर्वोच्च दर्जा प्राप्त झाला.

ਆਇਆ ਹਕਾਰਾ ਚਲਣਵਾਰਾ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥
गुरू अमरदास जी जेव्हा राम नामात तल्लीन राहिले तेव्हा त्यांना मृत्यूची हाक जाणवली आणि त्यांचा प्रकाश परमज्योतीमध्ये विलीन झाला.

ਜਗਿ ਅਮਰੁ ਅਟਲੁ ਅਤੋਲੁ ਠਾਕੁਰੁ ਭਗਤਿ ਤੇ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥੧॥
भक्तीद्वारे गुरू अमरदास जींनी जगात अमर, स्थिर आणि स्थिर असणाऱ्या भगवंताची प्राप्ती केली ॥१॥

ਹਰਿ ਭਾਣਾ ਗੁਰ ਭਾਇਆ ਗੁਰੁ ਜਾਵੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਪਾਸਿ ਜੀਉ ॥
ज्योती ज्योत समानेचे गुरु अमरदास जी यांनी आनंदाने देवाची परवानगी स्वीकारली आणि परमेश्वराकडे जाण्यासाठी सज्ज झाले.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਰੇ ਹਰਿ ਪਹਿ ਬੇਨਤੀ ਮੇਰੀ ਪੈਜ ਰਖਹੁ ਅਰਦਾਸਿ ਜੀਉ ॥
सतगुरु अमरदासजींनी भगवंताला विनंती केली की, माझी तुला एकच विनंती आहे की माझा मान राखा.

ਪੈਜ ਰਾਖਹੁ ਹਰਿ ਜਨਹ ਕੇਰੀ ਹਰਿ ਦੇਹੁ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੋ ॥
हे हरि! तुझ्या सेवकाच्या सन्मानाचे रक्षण कर, मला तुझे पवित्र नाम दे.

ਅੰਤਿ ਚਲਦਿਆ ਹੋਇ ਬੇਲੀ ਜਮਦੂਤ ਕਾਲੁ ਨਿਖੰਜਨੋ ॥
जो काल आणि यमदूतांचा नाश करणार आहे आणि शेवटच्या क्षणी तुमचा साथीदार असेल.

ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੀ ਬੇਨਤੀ ਪਾਈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਸੁਣੀ ਅਰਦਾਸਿ ਜੀਉ ॥
जेव्हा सतगुरु अमरदासजींनी विनंती केली तेव्हा परमेश्वराने त्यांची प्रार्थना ऐकली.

ਹਰਿ ਧਾਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਾਇਆ ਧਨੁ ਧਨੁ ਕਹੈ ਸਾਬਾਸਿ ਜੀਉ ॥੨॥
देवाच्या कृपेने, सतगुरु अमरदास जी स्वतःमध्ये विलीन झाले आणि म्हणाले की तुम्ही धन्य आहात आणि मी तुमचे अभिनंदन करतो. ॥२॥

ਮੇਰੇ ਸਿਖ ਸੁਣਹੁ ਪੁਤ ਭਾਈਹੋ ਮੇਰੈ ਹਰਿ ਭਾਣਾ ਆਉ ਮੈ ਪਾਸਿ ਜੀਉ ॥
पुढच्या जगात जाण्यापूर्वी गुरू अमरदासजी म्हणाले, हे माझ्या शीख पुत्रांनो आणि बांधवांनो, माझे ऐका, मी आता त्याच्यात विलीन व्हावे ही माझ्या प्रभूची इच्छा आहे.

ਹਰਿ ਭਾਣਾ ਗੁਰ ਭਾਇਆ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰੇ ਸਾਬਾਸਿ ਜੀਉ ॥
गुरूंनी भगवंताला प्रसन्न केले आहे आणि परमेश्वर त्याची स्तुती करीत आहे.

ਭਗਤੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਸੋਈ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣਾ ਭਾਵਏ ॥
तो परम भक्त आणि सतगुरु पुरुष आहे ज्याने परमेश्वराची इच्छा आनंदाने स्वीकारली आहे.

ਆਨੰਦ ਅਨਹਦ ਵਜਹਿ ਵਾਜੇ ਹਰਿ ਆਪਿ ਗਲਿ ਮੇਲਾਵਏ ॥
त्याच्या मनात आनंदमय वाद्ये वाजत राहतात आणि परमेश्वर त्याला मिठीत घेतो.

ਤੁਸੀ ਪੁਤ ਭਾਈ ਪਰਵਾਰੁ ਮੇਰਾ ਮਨਿ ਵੇਖਹੁ ਕਰਿ ਨਿਰਜਾਸਿ ਜੀਉ ॥
सतीगुरु म्हणाले की तू माझा मुलगा, भाऊ आणि कुटूंब आहेस आणि मनात विचार करून पहा की काय.

ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਪਰਵਾਣਾ ਫਿਰੈ ਨਾਹੀ ਗੁਰੁ ਜਾਇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਪਾਸਿ ਜੀਉ ॥੩॥
देवाच्या दरबारात लिहिलेला आदेश टाळता येत नाही, म्हणून आता गुरु अमरदास जी देवाकडे जात आहेत. ॥३॥

ਸਤਿਗੁਰਿ ਭਾਣੈ ਆਪਣੈ ਬਹਿ ਪਰਵਾਰੁ ਸਦਾਇਆ ॥
सतगुरु अमरदासजींना योग्य वाटले म्हणून त्यांनी आपल्या कुटुंबाला बोलावून तसे सांगितले.

ਮਤ ਮੈ ਪਿਛੈ ਕੋਈ ਰੋਵਸੀ ਸੋ ਮੈ ਮੂਲਿ ਨ ਭਾਇਆ ॥
माझ्या नंतरच्या जीवनात गेल्यावर रडू नकोस, मला रडायला अजिबात आवडणार नाही.

ਮਿਤੁ ਪੈਝੈ ਮਿਤੁ ਬਿਗਸੈ ਜਿਸੁ ਮਿਤ ਕੀ ਪੈਜ ਭਾਵਏ ॥
ज्याला आपल्या मित्राची प्रतिष्ठा आवडते तो आपल्या मित्राच्या सन्मानाने आनंदित होतो, ज्याला परमेश्वराच्या दरबारात कृपा प्राप्त होते, त्याच्या हितचिंतकांनी रडण्याऐवजी आनंदी व्हावे.

ਤੁਸੀ ਵੀਚਾਰਿ ਦੇਖਹੁ ਪੁਤ ਭਾਈ ਹਰਿ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪੈਨਾਵਏ ॥
हे माझ्या पुत्रांनो आणि बंधूंनो! विचार करा आणि पहा की भगवंत सतगुरुंना वैभवाची वस्तू बनवत आहेत.

ਸਤਿਗੁਰੂ ਪਰਤਖਿ ਹੋਦੈ ਬਹਿ ਰਾਜੁ ਆਪਿ ਟਿਕਾਇਆ ॥
सतगुरु अमरदासजींनी श्रीगुरु रामदासजींना त्यांच्या हयातीत गुरु सिंहासनावर बसवले.

ਸਭਿ ਸਿਖ ਬੰਧਪ ਪੁਤ ਭਾਈ ਰਾਮਦਾਸ ਪੈਰੀ ਪਾਇਆ ॥੪॥
त्यांनी आपल्या शीख पुत्रांना आणि ऋष तेदारांना श्रीगुरु रामदासजींच्या चरणी ठेवले. ॥४॥

ਅੰਤੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੋਲਿਆ ਮੈ ਪਿਛੈ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਿਅਹੁ ਨਿਰਬਾਣੁ ਜੀਉ ॥
दीपप्रज्वलनाच्या वेळी शेवटी सतगुरु अमरदासजी म्हणाले माझ्यानंतर शब्द कीर्तन करा.

ਕੇਸੋ ਗੋਪਾਲ ਪੰਡਿਤ ਸਦਿਅਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਪੜਹਿ ਪੁਰਾਣੁ ਜੀਉ ॥
देवाच्या पंडितांना म्हणजे संतांना बोलावणे आणि हरिची कथा जप करणे म्हणजे पुराणांचे वाचन होईल.

ਹਰਿ ਕਥਾ ਪੜੀਐ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਣੀਐ ਬੇਬਾਣੁ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਗੁਰ ਭਾਵਏ ॥
हरीची कथा वाचून आणि हरीचे नाव ऐकून गुरूला हरीच्या रंगाचे विमान आवडते.

ਪਿੰਡੁ ਪਤਲਿ ਕਿਰਿਆ ਦੀਵਾ ਫੁਲ ਹਰਿ ਸਰਿ ਪਾਵਏ ॥

हरीसरात माझी राख टाकणे, पिंडा भरणे, पातळ क्रिया करणे, दिवा लावणे इत्यादी सत्संगात भगवंताचे गुणगान केले जाईल.

ਹਰਿ ਭਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੋਲਿਆ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣੁ ਜੀਉ ॥

भगवंताला प्रसन्न झाल्याप्रमाणे सतगुरुंनी सांगितले आहे की मला परमदेव सापडला आहे आणि मी त्याच्यात विलीन होत आहे.

ਰਾਮਦਾਸ ਸੋਢੀ ਤਿਲਕੁ ਦੀਆ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਸਚੁ ਨੀਸਾਣੁ ਜੀਉ ॥੫॥

सतगुरु अमरदासजींना सोढी रामदासांनी बाबा बुधाजींकडून गुरुमाईचे टिळक लावले आणि त्यांना खरे नाव आणि शब्द दिले जे सर्वांना मान्य आहे. ॥५॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਜਿ ਬੋਲਿਆ ਗੁਰਸਿਖਾ ਮੰਨਿ ਲਈ ਰਜਾਇ ਜੀਉ ॥
सतगुरु अमरदासजींनी सांगितल्याप्रमाणे गुरूंच्या शिष्यांनी त्यांची इच्छा मान्य केली.

ਮੋਹਰੀ ਪੁਤੁ ਸਨਮੁਖੁ ਹੋਇਆ ਰਾਮਦਾਸੈ ਪੈਰੀ ਪਾਇ ਜੀਉ ॥
सर्वप्रथम सतगुरु अमरदासजींचे पुत्र बाबा मोहरी त्यांच्यासमोर हजर झाले आणि सतगुरु अमरदासजींनी त्यांना गुरु रामदासांच्या चरणांना स्पर्श करण्यास सांगितले.

ਸਭ ਪਵੈ ਪੈਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੇਰੀ ਜਿਥੈ ਗੁਰੂ ਆਪੁ ਰਖਿਆ ॥
त्यांनी त्यांना गुरु रामदासांच्या चरणांना स्पर्श केला आणि सर्व शीख गुरु रामदासजींच्या चरणी पडले ज्यांच्यामध्ये अमरदासजींनी आपला प्रकाश प्रस्थापित केला होता.

ਕੋਈ ਕਰਿ ਬਖੀਲੀ ਨਿਵੈ ਨਾਹੀ ਫਿਰਿ ਸਤਿਗੁਰੂ ਆਣਿ ਨਿਵਾਇਆ ॥
ईर्षेपोटी गुरु रामदासजींसमोर कोणी नसेल तर सतगुरुंनी नम्रपणे त्याला आश्रय दिला.

ਹਰਿ ਗੁਰਹਿ ਭਾਣਾ ਦੀਈ ਵਡਿਆਈ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਲੇਖੁ ਰਜਾਇ ਜੀਉ ॥
परमात्मा रझा यांनी आनंदाने गुरु अमरदासांचा स्वीकार केला आणि त्यांनी गुरु रामदासजींना गुरुयाय देऊन त्यांचा गौरव केला.

ਕਹੈ ਸੁੰਦਰੁ ਸੁਣਹੁ ਸੰਤਹੁ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਪੈਰੀ ਪਾਇ ਜੀਉ ॥੬॥੧॥
सुंदरजी म्हणतात! हे सज्जनहो! ऐका, गुरु अमरदासजींनी गुरु रामदासांना गुरूचे सिंहासन दिले आणि संपूर्ण जग त्यांच्या चरणी ठेवले. ॥६॥१॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ
रामकली महाला ५ छंत

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਸਾਜਨੜਾ ਮੇਰਾ ਸਾਜਨੜਾ ਨਿਕਟਿ ਖਲੋਇਅੜਾ ਮੇਰਾ ਸਾਜਨੜਾ ॥
माझा प्रिय परमेश्वर माझ्या जवळ उभा आहे.

ਜਾਨੀਅੜਾ ਹਰਿ ਜਾਨੀਅੜਾ ਨੈਣ ਅਲੋਇਅੜਾ ਹਰਿ ਜਾਨੀਅੜਾ ॥
तो मला माझ्या जीवापेक्षा प्रिय आहे आणि मी त्याला त्याच्या डोळ्यांनी पाहिले आहे.

ਨੈਣ ਅਲੋਇਆ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸੋਇਆ ਅਤਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਿਅ ਗੂੜਾ ॥
मी माझ्या प्रेयसीला प्रत्येक क्षणी रुंद डोळ्यांनी पाहिले आहे आणि माझी प्रेयसी अमृतसारखी गोड आहे.

ਨਾਲਿ ਹੋਵੰਦਾ ਲਹਿ ਨ ਸਕੰਦਾ ਸੁਆਉ ਨ ਜਾਣੈ ਮੂੜਾ ॥
जीव मनातील प्रिय उपस्थित अनुभवू शकत नाही आणि त्या मूर्खाला आपल्या जीवनाचे ध्येयही कळत नाही.

ਮਾਇਆ ਮਦਿ ਮਾਤਾ ਹੋਛੀ ਬਾਤਾ ਮਿਲਣੁ ਨ ਜਾਈ ਭਰਮ ਧੜਾ ॥
मायेच्या प्रभावाखाली राहून तो व्यर्थ बोलत राहतो आणि गोंधळामुळे तो भगवंताला भेटू शकत नाही.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਨਾਹੀ ਸੂਝੈ ਹਰਿ ਸਾਜਨੁ ਸਭ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਖੜਾ ॥੧॥
हे नानक! साजन प्रभू सर्वांच्या जवळ आहेत पण गुरूशिवाय ते समजू शकत नाहीत.॥१॥

ਗੋਬਿੰਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਬਿੰਦਾ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰਾ ਮੇਰੇ ਗੋਬਿੰਦਾ ॥
माझा गोविंद माझ्या जीवनाचा आधार आहे.

ਕਿਰਪਾਲਾ ਮੇਰੇ ਕਿਰਪਾਲਾ ਦਾਨ ਦਾਤਾਰਾ ਮੇਰੇ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥
सर्व प्राणिमात्रांना देणारा दाता परम दयाळू आहे.

ਦਾਨ ਦਾਤਾਰਾ ਅਪਰ ਅਪਾਰਾ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸੋਹਨਿਆ ॥
तो विलक्षण दाता हळूहळू सर्वांच्या हृदयावर कृपा करतो.

ਇਕ ਦਾਸੀ ਧਾਰੀ ਸਬਲ ਪਸਾਰੀ ਜੀਅ ਜੰਤ ਲੈ ਮੋਹਨਿਆ ॥
त्याने मायेच्या रूपात दासी निर्माण केली आहे, तिने ती जगभर पसरवली आहे आणि सर्व प्राणिमात्रांना मोहित केले आहे.

ਜਿਸ ਨੋ ਰਾਖੈ ਸੋ ਸਚੁ ਭਾਖੈ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥
तो ज्याचे रक्षण करतो तो सत्य बोलतो आणि गुरु या शब्दाचा विचार करतो.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਭਾਣਾ ਤਿਸ ਹੀ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਪਿਆਰਾ ॥੨॥
हे नानक! ज्यांना भगवंत आवडतो तेच देवाला प्रिय असतात. ॥२॥

ਮਾਣੋ ਪ੍ਰਭ ਮਾਣੋ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਮਾਣੋ ॥
मला माझ्या प्रभूबद्दल आदर आहे.

ਜਾਣੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣੋ ਸੁਆਮੀ ਸੁਘੜੁ ਸੁਜਾਣੋ ॥
माझे गुरु प्रभु अंतर्यामी हुशार आणि हुशार आहेत.

ਸੁਘੜ ਸੁਜਾਨਾ ਸਦ ਪਰਧਾਨਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮਾ ॥
तो सदैव संपूर्ण सृष्टीचा हुशार आणि ज्ञानी प्रमुख आहे. त्या हरीचे नाव अमृतसारखं आहे.

ਚਾਖਿ ਅਘਾਣੇ ਸਾਰਿਗਪਾਣੇ ਜਿਨ ਕੈ ਭਾਗ ਮਥਾਨਾ ॥
ज्यांचे भाग्य उजळले ते भगवंताचे अमृत पाजून तृप्त झाले.

ਤਿਨ ਹੀ ਪਾਇਆ ਤਿਨਹਿ ਧਿਆਇਆ ਸਗਲ ਤਿਸੈ ਕਾ ਮਾਣੋ ॥
त्यांनी ते साध्य केले आहे, ते जपले आहे आणि प्रत्येकाला त्याचा अभिमान आहे.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਥਿਰੁ ਤਖਤਿ ਨਿਵਾਸੀ ਸਚੁ ਤਿਸੈ ਦੀਬਾਣੋ ॥੩॥
हे नानक! अचल सिंहासनावर बसलेले देवाचे दरबार शाश्वत आहे. ॥३॥

ਮੰਗਲਾ ਹਰਿ ਮੰਗਲਾ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸੁਣੀਐ ਮੰਗਲਾ ॥
माझ्या प्रभूची स्तुती ऐका.

ਸੋਹਿਲੜਾ ਪ੍ਰਭ ਸੋਹਿਲੜਾ ਅਨਹਦ ਧੁਨੀਐ ਸੋਹਿਲੜਾ ॥
त्या परमेश्वराच्या घरी अवर्णनीय आवाजाचे कीर्तन चालू असते.

ਅਨਹਦ ਵਾਜੇ ਸਬਦ ਅਗਾਜੇ ਨਿਤ ਨਿਤ ਜਿਸਹਿ ਵਧਾਈ ॥
अनाहद' हा शब्द घराघरात गुंजत राहतो आणि कल्याणासाठी शुभेच्छांचा वर्षाव होत असतो.

ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਈਐ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਾਈਐ ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਜਾਈ ॥
म्हणून भगवंताचे चिंतन केल्याने सर्व काही साध्य होते आणि गडबडीपासून मुक्ती मिळते.

ਚੂਕੀ ਪਿਆਸਾ ਪੂਰਨ ਆਸਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੁ ਨਿਰਗੁਨੀਐ ॥
प्रत्येक इच्छा पूर्ण होते आणि सर्व इच्छा नाहीशा होतात. निराकार भगवंताला गुरूद्वारे शोधा.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਘਰਿ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਕੈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਮੰਗਲੁ ਸੁਨੀਐ ॥੪॥੧॥
हे नानक हृदय! घरातील माझ्या परमेश्वराची स्तुती नेहमी ऐकावी. ॥४॥ १॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
रामकली महाल ५॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ਮਨਾ ਖਿਨੁ ਨ ਵਿਸਾਰੀਐ ॥
हे मन! भगवंताचे चिंतन कर आणि त्याला क्षणभरही विसरु नकोस.

ਰਾਮ ਰਾਮਾ ਰਾਮ ਰਮਾ ਕੰਠਿ ਉਰ ਧਾਰੀਐ ॥
प्रिय रामाला हृदयात आणि कंठात ठेऊन त्याचे गुणगान गा.

ਉਰ ਧਾਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਪੂਰਨੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਿਰੰਜਨੋ ॥
त्या परमपुरुष भगवंताला, भगवंताचे परमपुरुषत्व, भ्रमापेक्षा अतींद्रिय, आपल्या हृदयात ठेवा.

ਭੈ ਦੂਰਿ ਕਰਤਾ ਪਾਪ ਹਰਤਾ ਦੁਸਹ ਦੁਖ ਭਵ ਖੰਡਨੋ ॥
तोच सर्व भय दूर करणारा, पापाचा नाश करणारा, असह्य दुःखाचा नाश करणारा आणि जन्म-मृत्यूचे चक्र नष्ट करणारा आहे.

ਜਗਦੀਸ ਈਸ ਗੁੋਪਾਲ ਮਾਧੋ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਵੀਚਾਰੀਐ ॥
त्या जगदीश ईश गोपाळ माधो गोविंदाच्या गुणांचा विचार करत राहा.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਮਿਲਿ ਸੰਗਿ ਸਾਧੂ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਚਿਤਾਰੀਐ ॥੧॥
ऋषीमुनींच्या सहवासात रात्रंदिवस त्यांचे स्मरण करावे, अशी नानकांची विनंती आहे. ॥१॥

ਚਰਨ ਕਮਲ ਆਧਾਰੁ ਜਨ ਕਾ ਆਸਰਾ ॥
भगवंताचे चरण कमळ हेच भक्तांचे आश्रयस्थान आहे.

ਮਾਲੁ ਮਿਲਖ ਭੰਡਾਰ ਨਾਮੁ ਅਨੰਤ ਧਰਾ ॥
भगवंताचे अनंत नाम हे धन आणि सुखाचे भांडार आहे.

ਨਾਮੁ ਨਰਹਰ ਨਿਧਾਨੁ ਜਿਨ ਕੈ ਰਸ ਭੋਗ ਏਕ ਨਰਾਇਣਾ ॥
नारायणाचे नामस्मरण म्हणजे सर्व सुखांचा उपभोग घेणे हाच खजिना आहे.

ਰਸ ਰੂਪ ਰੰਗ ਅਨੰਤ ਬੀਠਲ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਧਿਆਇਣਾ ॥
प्रत्येक श्वासाने नामाचे चिंतन करणे म्हणजे आनंद, रूप आणि रंग यांचे अनंत भांडार आहे.

ਕਿਲਵਿਖ ਹਰਣਾ ਨਾਮ ਪੁਨਹਚਰਣਾ ਨਾਮੁ ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਹਰਾ ॥
भगवंताचे नाम हे प्रायश्चित्त कृती आहे जे सर्व पापांचा नाश करते आणि नामानेच यमाचे भय नाहीसे होते.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਰਾਸਿ ਜਨ ਕੀ ਚਰਨ ਕਮਲਹ ਆਸਰਾ ॥੨॥
नानक प्रार्थना करतात की देवाच्या कमळाच्या चरणांचा आधार दासाचे जीवन आहे.॥२॥

ਗੁਣ ਬੇਅੰਤ ਸੁਆਮੀ ਤੇਰੇ ਕੋਇ ਨ ਜਾਨਈ ॥
हे परमेश्वरा! तुझे गुण अनंत आहेत पण तुझे गुण कोणीही जाणत नाहीत.

ਦੇਖਿ ਚਲਤ ਦਇਆਲ ਸੁਣਿ ਭਗਤ ਵਖਾਨਈ ॥
हे दीनदयाळ! तुझे अद्भुत खेळ पाहून आणि ऐकून भक्त तुझ्या महिमाची स्तुती करतात.

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤੁਝੁ ਧਿਆਵਹਿ ਪੁਰਖਪਤਿ ਪਰਮੇਸਰਾ ॥
हे परम देवा! सर्व जीव तुझे ध्यान करत राहतात.

ਸਰਬ ਜਾਚਿਕ ਏਕੁ ਦਾਤਾ ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਜਗਦੀਸਰਾ ॥
हे दयाळू देवा! तूच एकमेव दाता आहेस, बाकी सर्व जीव तुझेच विनवणी करणारे आहेत.

ਸਾਧੂ ਸੰਤੁ ਸੁਜਾਣੁ ਸੋਈ ਜਿਸਹਿ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਮਾਨਈ ॥
देव ज्याला गौरव देतो तो संत आणि ज्ञानी असतो.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਕਰਹੁ ਕਿਰਪਾ ਸੋਇ ਤੁਝਹਿ ਪਛਾਨਈ ॥੩॥
नानक प्रार्थना करतात की हे परमेश्वरा, ज्याच्यावर तू आशीर्वाद देतोस तोच तुला ओळखतो. ॥३॥

ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਣ ਅਨਾਥੁ ਸਰਣੀ ਆਇਆ ॥
मी, एक निर्दोष अनाथ, तुझ्याकडे आश्रयाला आलो आहे.

ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਗੁਰਦੇਵ ਜਿਨਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥
ज्यांनी मला नामस्मरण करायला लावले त्या माझ्या गुरुदेवांना मी स्वतःला अर्पण करतो.

ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ਕੁਸਲੁ ਥੀਆ ਸਰਬ ਇਛਾ ਪੁੰਨੀਆ ॥
गुरूनी मला नाम दिले आहे, ज्याच्या जपाने माझ्या सर्व मनोकामना पूर्ण झाल्या आहेत आणि मी आनंदी झालो आहे.

ਜਲਨੇ ਬੁਝਾਈ ਸਾਂਤਿ ਆਈ ਮਿਲੇ ਚਿਰੀ ਵਿਛੁੰਨਿਆ ॥
या नावाने माझी सर्व मत्सर शमली आहे, माझ्या मनाला शांती मिळाली आहे आणि बर्याच काळापासून विभक्त झालेल्या गोष्टी मी पुन्हा एकत्र केल्या आहेत.

ਆਨੰਦ ਹਰਖ ਸਹਜ ਸਾਚੇ ਮਹਾ ਮੰਗਲ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥
मी खऱ्या भगवंताच्या महिमाचे गुणगान गायले आहे, त्यामुळे माझे मन आनंदाने आणि सहज आनंदाने भरून गेले आहे.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥੪॥੨॥
नानक विनंती करतात की मला पूर्ण गुरूंकडून भगवंताचे नाव मिळाले आहे. ॥४॥ २॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
रामकली महाल ५॥

ਰੁਣ ਝੁਣੋ ਸਬਦੁ ਅਨਾਹਦੁ ਨਿਤ ਉਠਿ ਗਾਈਐ ਸੰਤਨ ਕੈ ॥
रोज सकाळी उठून संतांसह अनहद हे मधुर शब्द गायले पाहिजेत.

ਕਿਲਵਿਖ ਸਭਿ ਦੋਖ ਬਿਨਾਸਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ਗੁਰ ਮੰਤਨ ਕੈ ॥
गुरु उपदेशाद्वारे हरीचे नामस्मरण केल्याने सर्व पाप-दोष नष्ट होतात.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲੀਜੈ ਅਮਿਉ ਪੀਜੈ ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਅਰਾਧੀਐ ॥
हरिचे नामस्मरण करा, नामाचे अमृत प्या आणि रात्रंदिवस त्याची पूजा करा.

ਜੋਗ ਦਾਨ ਅਨੇਕ ਕਿਰਿਆ ਲਗਿ ਚਰਣ ਕਮਲਹ ਸਾਧੀਐ ॥
भगवंताच्या चरणी बसल्याने योग, दान, पुण्य आणि शुभ कर्माचे फळ मिळते.

ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਦਇਆਲ ਮੋਹਨ ਦੂਖ ਸਗਲੇ ਪਰਹਰੈ ॥
दयाळू परमेश्वराच्या प्रेमळ भक्तीने सर्व दुःखांचा नाश होतो.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਤਰੈ ਸਾਗਰੁ ਧਿਆਇ ਸੁਆਮੀ ਨਰਹਰੈ ॥੧॥
नानक प्रार्थना करतात की भगवंताचे चिंतन केल्यानेच जीव जगाच्या सागराला पार करतो. ॥१॥

ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿਮਰਣੁ ਭਗਤ ਗਾਵਹਿ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਰਾਮ ॥
हे गोविंद! तू आनंदाचा सागर आहेस, सर्व भक्त तुझे स्मरण करीत राहतात.

ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਲਾਗੇ ਪਾਏ ਸੁਖ ਘਨੇਰੇ ਰਾਮ ॥
गुरूंच्या चरणी बसल्याने त्यांना मोठा आनंद, कल्याण आणि अनेक सुख प्राप्त होते.

ਸੁਖ ਨਿਧਾਨੁ ਮਿਲਿਆ ਦੂਖ ਹਰਿਆ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਰਾਖਿਆ ॥
परमेश्वराने कृपेने त्यांचे रक्षण केले आहे, त्यांचे सर्व दुःख दूर केले आहे आणि त्यांना सुखाची संपत्ती दिली आहे.

ਹਰਿ ਚਰਣ ਲਾਗਾ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਸਨਾ ਭਾਖਿਆ ॥
भगवंताच्या चरणस्पर्शाने सर्व संभ्रम आणि भय नाहीसे होतात आणि जीभ हरिचे नामस्मरण करत राहते.

ਹਰਿ ਏਕੁ ਚਿਤਵੈ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ਗਾਵੈ ਹਰਿ ਏਕੁ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਆਇਆ ॥
जे भक्त एकच भगवंताचे स्मरण करतात आणि एकाच भगवंताचे गुणगान करतात त्यांना प्रत्येक क्षणी एकच भगवंत दिसतो.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਿ ਕਰੀ ਕਿਰਪਾ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥
नानक प्रार्थना करतात की देवाने त्याला आशीर्वाद दिला आहे ज्याद्वारे त्याने पूर्ण सत्गुरू प्राप्त केला आहे. ॥२॥

ਮਿਲਿ ਰਹੀਐ ਪ੍ਰਭ ਸਾਧ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸੁਨੀਐ ਰਾਮ ॥
भगवंताच्या संतांच्या सहवासात राहून भगवंताचे भजन, कीर्तन ऐकावे.

ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾਮੋਦਰ ਮਾਧੋ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਈਐ ਗੁਨੀਐ ਰਾਮ ॥
हे दयाळू परमेश्वरा! हे दामोदर! हे माधव! तुझ्या गौरवाला अंत नाही.

ਦਇਆਲ ਦੁਖ ਹਰ ਸਰਣਿ ਦਾਤਾ ਸਗਲ ਦੋਖ ਨਿਵਾਰਣੋ ॥
हे दयाळू! तू आश्रय देण्यास समर्थ आहेस जो दुःख दूर करतो आणि सर्व पापे दूर करतो.

ਮੋਹ ਸੋਗ ਵਿਕਾਰ ਬਿਖੜੇ ਜਪਤ ਨਾਮ ਉਧਾਰਣੋ ॥
तुझ्या नामाचा जप केल्याने आसक्ती, दुःख आणि विविध विकारांपासून मुक्ती मिळते.

ਸਭਿ ਜੀਅ ਤੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ ਮੇਰੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਭ ਰੇਣ ਥੀਵਾ ॥
हे माझ्या प्रभू! सर्व जीव तुझ्याद्वारे निर्माण झाले आहेत, मला आशीर्वाद द्या जेणेकरून मी सर्वांच्या चरणी धूळ राहो.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਮਇਆ ਕੀਜੈ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਜਪਿ ਜੀਵਾ ॥੩॥
नानकांची विनंती आहे की आपण दया करा कारण आम्हाला फक्त तुझ्या नामस्मरणाने जगायचे आहे. ॥३॥

ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਪ੍ਰਭਿ ਭਗਤ ਜਨਾ ਅਪਣੀ ਚਰਣੀ ਲਾਏ ਰਾਮ ॥
भगवंताने भक्तांचे रक्षण करून त्यांना आपल्या चरणी ठेवले आहे.

ਆਠ ਪਹਰ ਅਪਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਹ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਰਾਮ ॥
ते दिवसाचे आठही तास परमेश्वराचे स्मरण करत राहतात आणि केवळ त्याच्याच नामाची पूजा करतात.

ਧਿਆਇ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਤਰੇ ਭਵਜਲ ਰਹੇ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ॥
म्हणून परमेश्वराची आराधना करून ते संसारसागर पार करतात आणि त्यांचा प्रवास थांबतो.

ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਕਲਿਆਣ ਕੀਰਤਨੁ ਪ੍ਰਭ ਲਗਾ ਮੀਠਾ ਭਾਣਾ ॥
केवळ भगवंताचे स्तोत्र व कीर्तनाचे नामस्मरण केल्याने त्यांना कल्याण व शाश्वत सुख प्राप्त होते व भगवंताचा आनंद त्यांना गोड लागतो.

ਸਭ ਇਛ ਪੁੰਨੀ ਆਸ ਪੂਰੀ ਮਿਲੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰਿਆ ॥
पूर्ण सत्गुरू भेटल्याने त्यांच्या सर्व आशा आणि इच्छा पूर्ण झाल्या आहेत.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਮੇਲੇ ਫਿਰਿ ਨਾਹੀ ਦੂਖ ਵਿਸੂਰਿਆ ॥੪॥੩॥
नानक प्रार्थना करतात की जे लोक परमेश्वराशी एकरूप झाले आहेत, त्यांच्यावर कोणतेही दुःख किंवा त्रास होत नाही. ॥४॥३॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ ॥
रामकली महाला ५ छंथ ॥

ਸਲੋਕੁ ॥
श्लोक ॥

ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਰਣਾਗਤੀ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਗੁਣ ਗਾਮ ॥
भगवंताच्या कमळ चरणांचा आश्रय घेऊन सुख आणि मंगलाचे गुणगान केले पाहिजे.

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਆਰਾਧੀਐ ਬਿਪਤਿ ਨਿਵਾਰਣ ਰਾਮ ॥੧॥
हे नानक! परमेश्वराची उपासना करा कारण तो सर्व संकटे दूर करणारा आहे. ॥१॥

ਛੰਤੁ ॥
॥ छंद॥

ਪ੍ਰਭ ਬਿਪਤਿ ਨਿਵਾਰਣੋ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਜੀਉ ॥
प्रत्येक समस्या सोडवणारा देव आहे आणि त्याच्याशिवाय दुसरा कोणी नाही.

ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਸਿਮਰੀਐ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਸੋਇ ਜੀਉ ॥
भगवंताचे स्मरण नेहमी केले पाहिजे कारण पृथ्वी आणि आकाशात समुद्र आहे.

ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਇਕ ਨਿਮਖ ਮਨਹੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ॥
समुद्र, पृथ्वी आणि आकाश सर्वत्र जे आहे ते क्षणभरही मनातून विसरता कामा नये.

ਗੁਰ ਚਰਨ ਲਾਗੇ ਦਿਨ ਸਭਾਗੇ ਸਰਬ ਗੁਣ ਜਗਦੀਸਰੈ ॥
तो दिवस भाग्याचा आहे जेव्हा मन गुरूंच्या चरणी असते, हे जगदीश्वर, तू सर्व गुणांनी परिपूर्ण आहेस.

ਕਰਿ ਸੇਵ ਸੇਵਕ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣੀ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਹੋਇ ਜੀਉ ॥
सेवक बनून रात्रंदिवस त्याची उपासना करा, त्याला जे मान्य असेल ते घडते.

ਬਲਿ ਜਾਇ ਨਾਨਕੁ ਸੁਖਹ ਦਾਤੇ ਪਰਗਾਸੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਹੋਇ ਜੀਉ ॥੧॥
हे सुख देणाऱ्या नानक! मी तुला नमन करतो कारण तुझ्या कृपेने मन आणि शरीरात प्रकाश आहे. ॥१॥

ਸਲੋਕੁ ॥
श्लोक॥

ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੁਖੀ ਬਿਨਸੀ ਦੁਤੀਆ ਸੋਚ ॥
भगवंताचे स्मरण केल्याने मन व शरीर प्रसन्न होते व सर्व समस्या दूर होतात.

ਨਾਨਕ ਟੇਕ ਗੋੁਪਾਲ ਕੀ ਗੋਵਿੰਦ ਸੰਕਟ ਮੋਚ ॥੧॥
हे नानक! प्रत्येक संकटातून मुक्ती देणाऱ्या देवाचा आश्रय घ्या. ॥१॥

ਛੰਤੁ ॥
॥ छंद॥

ਭੈ ਸੰਕਟ ਕਾਟੇ ਨਾਰਾਇਣ ਦਇਆਲ ਜੀਉ ॥
दयालू नारायण यांनी सर्व भय आणि संकट दूर केले आहेत.

ਹਰਿ ਗੁਣ ਆਨੰਦ ਗਾਏ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਜੀਉ ॥
आम्ही आनंदाने परमेश्वराची स्तुती केली आहे, तो सर्वांचा नम्र आणि रक्षक आहे.

ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਅਚੁਤ ਪੁਰਖੁ ਏਕੋ ਤਿਸਹਿ ਸਿਉ ਰੰਗੁ ਲਾਗਾ ॥
एक अतुलनीय परमात्मा, भगवंत, आपला रक्षक आहे आणि आपले मन त्याच्यामध्ये लीन आहे.

ਕਰ ਚਰਨ ਮਸਤਕੁ ਮੇਲਿ ਲੀਨੇ ਸਦਾ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਾ ॥
जेव्हापासून मी त्यांच्या चरणी मस्तक टेकवले आणि हात जोडून प्रार्थना केली तेव्हापासून त्यांनी मला स्वतःशी जोडले आहे आणि मी मोहाने रात्रंदिवस जागृत आहे.

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਗ੍ਰਿਹੁ ਥਾਨੁ ਤਿਸ ਕਾ ਤਨੁ ਜੋਬਨੁ ਧਨੁ ਮਾਲੁ ਜੀਉ ॥
हे जीवन! शरीर, घर, स्थान, देह, तारुण्य आणि संपत्ती ही ईश्वराची देणगी आहे.

ਸਦ ਸਦਾ ਬਲਿ ਜਾਇ ਨਾਨਕੁ ਸਰਬ ਜੀਆ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਜੀਉ ॥੨॥
नानक सदैव सर्व प्राणिमात्रांचे रक्षण करणाऱ्याला शरण जातात. ॥२॥

ਸਲੋਕੁ ॥
श्लोक ॥

ਰਸਨਾ ਉਚਰੈ ਹਰਿ ਹਰੇ ਗੁਣ ਗੋੱਵਿੰਦ ਵਖਿਆਨ ॥
ही रसना फक्त हरि हरीचा जप करते आणि गोविंदांच्या गुणांची स्तुती करते.

ਨਾਨਕ ਪਕੜੀ ਟੇਕ ਏਕ ਪਰਮੇਸਰੁ ਰਖੈ ਨਿਦਾਨ ॥੧॥
हे नानक! मी शेवटच्या क्षणी मोक्ष देणाऱ्या एका भगवंताचा आश्रय घेतला आहे. ॥१॥

ਛੰਤੁ ॥
॥ छंद ॥

ਸੋ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰਭੁ ਰਖਕੋ ਅੰਚਲਿ ਤਾ ਕੈ ਲਾਗੁ ਜੀਉ ॥
म्हणून स्वामी प्रभू हे आपल्या सर्वांचे रक्षक आहेत, म्हणून त्यांच्या कुशीत राहा.

ਭਜੁ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਦਇਆਲ ਦੇਵ ਮਨ ਕੀ ਮਤਿ ਤਿਆਗੁ ਜੀਉ ॥
मनातील वासना सोडा आणि संतांच्या संगतीत दयाळू भगवंताची आराधना करा.

ਇਕ ਓਟ ਕੀਜੈ ਜੀਉ ਦੀਜੈ ਆਸ ਇਕ ਧਰਣੀਧਰੈ ॥
फक्त देवाचा आश्रय घ्या, आपले जीवन त्याला समर्पित करा आणि फक्त त्याच्यावरच आशा ठेवा.

ਸਾਧਸੰਗੇ ਹਰਿ ਨਾਮ ਰੰਗੇ ਸੰਸਾਰੁ ਸਾਗਰੁ ਸਭੁ ਤਰੈ ॥
जे ऋषीमुनींच्या संगतीत भगवंताच्या नामात लीन राहतात, ते सर्व जगाच्या सागरातून तरून जातात.

ਜਨਮ ਮਰਣ ਬਿਕਾਰ ਛੂਟੇ ਫਿਰਿ ਨ ਲਾਗੈ ਦਾਗੁ ਜੀਉ ॥
अशा रीतीने ते जन्म, मृत्यू आणि सर्व विकारांपासून मुक्त होतात आणि त्यांना पुन्हा कोणताही कलंक लागत नाही.

ਬਲਿ ਜਾਇ ਨਾਨਕੁ ਪੁਰਖ ਪੂਰਨ ਥਿਰੁ ਜਾ ਕਾ ਸੋਹਾਗੁ ਜੀਉ ॥੩॥
नानक स्वतःला त्या परमदेवाला अर्पण करतात ज्यांचे प्रेम नेहमीच अखंड असते. ॥३॥

ਸਲੋਕੁ ॥
श्लोक ॥

ਧਰਮ ਅਰਥ ਅਰੁ ਕਾਮ ਮੋਖ ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥ ਨਾਥ ॥
देव हा धर्म, काम आणि मोक्ष या स्वरूपात मुक्ती देणारा आहे.

ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਿਆ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਮਾਥ ॥੧॥
हे नानक! ज्याच्या कपाळावर कर्माचा शिलालेख आहे, त्याच्या सर्व मनोकामना पूर्ण होतात. ॥१॥

ਛੰਤੁ ॥
छंद ॥

ਸਗਲ ਇਛ ਮੇਰੀ ਪੁੰਨੀਆ ਮਿਲਿਆ ਨਿਰੰਜਨ ਰਾਇ ਜੀਉ ॥
निरंजन प्रभूंना भेटल्यापासून माझ्या सर्व इच्छा पूर्ण झाल्या आहेत.

ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਵਡਭਾਗੀਹੋ ਗ੍ਰਿਹਿ ਪ੍ਰਗਟੇ ਪ੍ਰਭ ਆਇ ਜੀਉ ॥
दुर्दैवाने देवाचे दर्शन हृदयात झाले आहे त्यामुळे मनात फक्त आनंद आहे.

ਗ੍ਰਿਹਿ ਲਾਲ ਆਏ ਪੁਰਬਿ ਕਮਾਏ ਤਾ ਕੀ ਉਪਮਾ ਕਿਆ ਗਣਾ ॥
मागील जन्मी केलेल्या शुभ कर्मामुळे हृदयात भगवंत आला आहे, ज्याची तुलना व्यक्त करता येत नाही.

ਬੇਅੰਤ ਪੂਰਨ ਸੁਖ ਸਹਜ ਦਾਤਾ ਕਵਨ ਰਸਨਾ ਗੁਣ ਭਣਾ ॥
तो, सहज आनंद देणारा, अनंत आणि पूर्ण आहे, मी त्याचा महिमा कोणत्या जिभेने व्यक्त करू शकतो?

ਆਪੇ ਮਿਲਾਏ ਗਹਿ ਕੰਠਿ ਲਾਏ ਤਿਸੁ ਬਿਨਾ ਨਹੀ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥
त्याने स्वतःच आपल्याला एकत्र मिठी मारली आहे आणि त्याच्याशिवाय त्याला दुसरा आधार नाही.

ਬਲਿ ਜਾਇ ਨਾਨਕੁ ਸਦਾ ਕਰਤੇ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ਜੀਉ ॥੪॥੪॥
सर्व प्राणिमात्रांमध्ये विराजमान असलेल्या निर्मात्याला नानक सदैव त्याग करतात.॥४॥४॥

ਰਾਗੁ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
रागु रामकली महाला ५ ॥

ਰਣ ਝੁੰਝਨੜਾ ਗਾਉ ਸਖੀ ਹਰਿ ਏਕੁ ਧਿਆਵਹੁ ॥
हे मित्रा! मधुर, मधुर आवाजात स्तुती गा आणि फक्त भगवंताचे ध्यान कर.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੁਮ ਸੇਵਿ ਸਖੀ ਮਨਿ ਚਿੰਦਿਅੜਾ ਫਲੁ ਪਾਵਹੁ ॥
हे माझ्या मित्रा! सतगुरुंची सेवा करा आणि इच्छित फळ मिळवा.

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਰੁਤੀ ਸਲੋਕੁ
रामकली महाला ५ रुती सलोकु

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਕਰਿ ਬੰਦਨ ਪ੍ਰਭ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਬਾਛਉ ਸਾਧਹ ਧੂਰਿ ॥
परात्पर भगवंताची उपासना करा आणि ऋषीमुनींच्या चरणी धूळच घ्या.

ਆਪੁ ਨਿਵਾਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਜਉ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਭਰਪੂਰਿ ॥੧॥
अहंकार सोडा आणि भगवंताची पूजा करा, हे नानक! ईश्वर सर्वव्यापी आहे. ॥१॥

ਕਿਲਵਿਖ ਕਾਟਣ ਭੈ ਹਰਣ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥
सर्व पापांचा नाश करणारा देव सुखाचा सागर आहे.

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਦੁਖ ਭੰਜਨੋ ਨਾਨਕ ਨੀਤ ਧਿਆਇ ॥੨॥
हे नानक! मनुष्याने नेहमी दयाळू आणि दुःखांचा नाश करणाऱ्याचे ध्यान केले पाहिजे.॥२॥.

ਛੰਤੁ ॥
छंद ॥

ਜਸੁ ਗਾਵਹੁ ਵਡਭਾਗੀਹੋ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਭਗਵੰਤ ਜੀਉ ॥
हे भाग्यवान लोकांनो, देवाचे गुणगान गा. हे परमेश्वरा! तुझ्या भक्तांवर दया कर.

ਰੁਤੀ ਮਾਹ ਮੂਰਤ ਘੜੀ ਗੁਣ ਉਚਰਤ ਸੋਭਾਵੰਤ ਜੀਉ ॥
प्रत्येक ऋतू, महिना, शुभ मुहूर्त आणि तासात भगवंताच्या गुणांचा जप करावा.

ਗੁਣ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਧੰਨਿ ਤੇ ਜਨ ਜਿਨੀ ਇਕ ਮਨਿ ਧਿਆਇਆ ॥
जे एकाग्र होऊन भगवंताचे चिंतन करतात आणि त्याच्या गुणांमध्ये लीन राहतात, तेच लोक भाग्यवान असतात.

ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਭਇਆ ਤਿਨ ਕਾ ਜਿਨੀ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ॥
ज्यांना परमेश्वर सापडला त्यांचा जन्म सफल झाला आहे.

ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਨ ਤੁਲਿ ਕਿਰਿਆ ਹਰਿ ਸਰਬ ਪਾਪਾ ਹੰਤ ਜੀਉ ॥
कोणतेही दान किंवा कोणतेही धार्मिक कार्य हरिच्या नावासारखे नाही, ते सर्व पापांचा नाश करणारे आहे.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਿਮਰਿ ਜੀਵਾ ਜਨਮ ਮਰਣ ਰਹੰਤ ਜੀਉ ॥੧॥
नानक विनंती करतात की हे भगवंता! मी माझे जीवन तुझ्या स्मरणात घालवावे आणि जन्म-मृत्यूच्या फेऱ्यातून मुक्त व्हावे. ॥१॥

ਸਲੋਕ ॥
श्लोक ॥

ਉਦਮੁ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੋ ਚਰਨ ਕਮਲ ਨਮਸਕਾਰ ॥
मी केवळ त्या अगाध अगोचर वस्तूला प्राप्त करण्याचा प्रयत्न करीत आहे आणि मी भगवंताच्या चरणकमळांना नमन करतो.

ਕਥਨੀ ਸਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵਸੀ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਅਧਾਰ ॥੧॥
नानक म्हणतात! हे देवा! मी तेच सांगतो जे तुला प्रसन्न करते आणि तुझे नाम हे माझ्या जीवनाचा आधार आहे. ॥१॥

ਸੰਤ ਸਰਣਿ ਸਾਜਨ ਪਰਹੁ ਸੁਆਮੀ ਸਿਮਰਿ ਅਨੰਤ ॥
हे सज्जनांनो! संतांचा आश्रय घ्या आणि अनंत परमेश्वराचा विचार करा.

ਸੂਕੇ ਤੇ ਹਰਿਆ ਥੀਆ ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਭਗਵੰਤ ॥੨॥
हे भगवान नानकांच्या नामजपाने नीरस जीवन सुखी होते. ॥२॥

ਛੰਤੁ ॥
छंद॥

ਰੁਤਿ ਸਰਸ ਬਸੰਤ ਮਾਹ ਚੇਤੁ ਵੈਸਾਖ ਸੁਖ ਮਾਸੁ ਜੀਉ ॥
वसंत ऋतू आनंदमय झाला असून चैत्र वैशाख महिना सुखमय झाला आहे.

ਹਰਿ ਜੀਉ ਨਾਹੁ ਮਿਲਿਆ ਮਉਲਿਆ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਾਸੁ ਜੀਉ ॥
परमेश्वराच्या भेटीनंतर मन, शरीर आणि जीव सुखी झाला आहे.

ਘਰਿ ਨਾਹੁ ਨਿਹਚਲੁ ਅਨਦੁ ਸਖੀਏ ਚਰਨ ਕਮਲ ਪ੍ਰਫੁਲਿਆ ॥
हे मित्रा! अविनाशी पती भगवान हृदयाच्या घरी वसले आहेत, ज्यामुळे आनंद निर्माण झाला आहे आणि त्यांच्या कमळ चरणांच्या स्पर्शाने मन प्रसन्न झाले आहे.

ਸੁੰਦਰੁ ਸੁਘੜੁ ਸੁਜਾਣੁ ਬੇਤਾ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਅਮੁਲਿਆ ॥
त्या गोविंदाचे गुण अमूल्य आहेत, तो अतिशय सुंदर, हुशार, बुद्धिमान आणि सर्वज्ञ आहे.

ਵਡਭਾਗਿ ਪਾਇਆ ਦੁਖੁ ਗਵਾਇਆ ਭਈ ਪੂਰਨ ਆਸ ਜੀਉ ॥
दुर्दैवाने त्याला ते प्राप्त झाले आहे, दुःख दूर झाले आहे आणि प्रत्येक आशा पूर्ण झाली आहे.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਤੇਰੀ ਮਿਟੀ ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਜੀਉ ॥੨॥
नानक प्रार्थना करतात की, तुझा आश्रय घेऊन माझे यमाचे दुःख दूर झाले आहे.॥२॥

ਸਲੋਕ ॥
श्लोक ॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਬਿਨੁ ਭ੍ਰਮਿ ਮੁਈ ਕਰਤੀ ਕਰਮ ਅਨੇਕ ॥
साधूच्या सहवासाशिवाय, मायाजालात अडकलेली आणि अनेक कर्मे करत राहणाऱ्या स्त्रीने आपले संपूर्ण आयुष्य वाया घालवले.

ਕੋਮਲ ਬੰਧਨ ਬਾਧੀਆ ਨਾਨਕ ਕਰਮਹਿ ਲੇਖ ॥੧॥
हे नानक! त्याच्या भूतकाळातील कर्माच्या नोंदीनुसार, मायेने त्याला आपल्या आसक्तीच्या मऊ बंधनात बांधले आहे.॥१॥

ਜੋ ਭਾਣੇ ਸੇ ਮੇਲਿਆ ਵਿਛੋੜੇ ਭੀ ਆਪਿ ॥
जेव्हा देव मान्य करतो तेव्हा तो त्याला स्वतःशी जोडतो आणि आपल्याला वेगळे करतो.

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤੀ ਜਾ ਕਾ ਵਡ ਪਰਤਾਪੁ ॥੨॥
हे नानक! त्या प्रभूच्या आश्रयाला या, ज्याचा महिमा सर्व जगामध्ये मोठा आहे. ॥२॥

ਛੰਤੁ ॥
छंद॥

ਗ੍ਰੀਖਮ ਰੁਤਿ ਅਤਿ ਗਾਖੜੀ ਜੇਠ ਅਖਾੜੈ ਘਾਮ ਜੀਉ ॥
उन्हाळा खूप कठीण असतो आणि ज्येष्ठ आषाढ महिन्यात प्रचंड उष्णता असते.

ਪ੍ਰੇਮ ਬਿਛੋਹੁ ਦੁਹਾਗਣੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨ ਕਰੀ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥
प्रेयसीपासून विभक्त होणे विवाहित स्त्रीला दुःखी करते कारण रामाच्या रूपात तिचा नवरा तिच्याकडे पाहत नाही.

ਨਹ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਆਵੈ ਮਰਤ ਹਾਵੈ ਮਹਾ ਗਾਰਬਿ ਮੁਠੀਆ ॥
तिला तिचा नवरा प्रभू दिसत नाही आणि ती उसासे टाकते आणि विलाप करते. त्याच्या मोठ्या गर्वाने त्याचे आयुष्य उद्ध्वस्त केले आहे.

ਜਲ ਬਾਝੁ ਮਛੁਲੀ ਤੜਫੜਾਵੈ ਸੰਗਿ ਮਾਇਆ ਰੁਠੀਆ ॥
पाण्याविना माशाप्रमाणे तिला त्रास होतो आणि पती मायेच्या आसक्तीमुळे तिच्यावर रागावतो.

ਕਰਿ ਪਾਪ ਜੋਨੀ ਭੈ ਭੀਤ ਹੋਈ ਦੇਇ ਸਾਸਨ ਜਾਮ ਜੀਉ ॥
ती पाप करते आणि तिच्या गर्भात भयभीत होते आणि यम तिला त्रास देतो.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਓਟ ਤੇਰੀ ਰਾਖੁ ਪੂਰਨ ਕਾਮ ਜੀਉ ॥੩॥
नानक प्रार्थना करतात, हे परमेश्वरा! मी तुझ्या खाली आश्रय घेतला आहे, कृपया माझे रक्षण करा आणि माझ्या सर्व इच्छा पूर्ण करा. ॥३॥

ਸਲੋਕ ॥
श्लोक ॥

ਸਰਧਾ ਲਾਗੀ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰੀਤਮੈ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਰਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥
माझा माझ्या प्रिय परमेश्वरावर विश्वास निर्माण झाला आहे आणि मी त्याच्यापासून थोड्या काळासाठीही दूर राहू शकत नाही.

ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹੇ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੧॥
हे नानक! ते नैसर्गिक स्वरूप माझ्या मनात आणि शरीरात आहे. ॥१॥.

ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੀਨੀ ਸਾਜਨਹਿ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਮੀਤ ॥
माझा जिवलग मित्र साजन प्रभू याने मला पकडले आहे.

ਚਰਨਹ ਦਾਸੀ ਕਰਿ ਲਈ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਹਿਤ ਚੀਤ ॥੨॥
हे भगवान नानक! हितचिंतक म्हणून त्यांनी मला त्यांच्या चरणांचे दास केले आहे. ॥२॥

ਛੰਤੁ ॥
छंद ॥

ਰੁਤਿ ਬਰਸੁ ਸੁਹੇਲੀਆ ਸਾਵਣ ਭਾਦਵੇ ਆਨੰਦ ਜੀਉ ॥
पावसाळा खूप आल्हाददायक असतो आणि सावन भादोन महिन्यात आनंद असतो.

ਘਣ ਉਨਵਿ ਵੁਠੇ ਜਲ ਥਲ ਪੂਰਿਆ ਮਕਰੰਦ ਜੀਉ ॥
ढग मुबलक पाऊस पाडत आहेत आणि तलाव आणि जमीन सुगंधित पाण्याने भरली आहे.

ਪ੍ਰਭੁ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਸਰਬ ਠਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨਵ ਨਿਧਿ ਗ੍ਰਿਹ ਭਰੇ ॥
परमेश्वर पाण्यासारखा सर्वत्र विराजमान आहे आणि नऊ खजिना देणाऱ्या हरिच्या नामाने हृदय भरून येते.

ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਕੁਲ ਸਮੂਹਾ ਸਭਿ ਤਰੇ ॥
अंतर्यामी स्वामींचे स्मरण केल्याने सर्व कुलांचा उद्धार होतो.

ਪ੍ਰਿਅ ਰੰਗਿ ਜਾਗੇ ਨਹ ਛਿਦ੍ਰ ਲਾਗੇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਸਦ ਬਖਸਿੰਦੁ ਜੀਉ ॥
जे आपल्या प्रेयसीच्या प्रेमात जागृत राहतात, त्यांच्यावर कोणत्याही पापाचा प्रभाव पडत नाही कारण दयाळू देव सदैव क्षमाशील असतो.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੰਤੁ ਪਾਇਆ ਸਦਾ ਮਨਿ ਭਾਵੰਦੁ ਜੀਉ ॥੪॥
नानक प्रार्थना करतात की तिला तिचा पती प्रभू सापडला आहे जो तिच्या मनाला नेहमी प्रसन्न करतो. ॥४॥

ਸਲੋਕ ॥
श्लोक ॥

ਆਸ ਪਿਆਸੀ ਮੈ ਫਿਰਉ ਕਬ ਪੇਖਉ ਗੋਪਾਲ ॥
त्या आशेने आणि भगवंताचे दर्शन केव्हा होईल या आशेवर मी भटकत आहे.

ਹੈ ਕੋਈ ਸਾਜਨੁ ਸੰਤ ਜਨੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਮੇਲਣਹਾਰ ॥੧॥
नानक विचारतात की असा कोणी संत आहे का जो त्याला देवाशी जोडू शकेल. ॥१॥

ਬਿਨੁ ਮਿਲਬੇ ਸਾਂਤਿ ਨ ਊਪਜੈ ਤਿਲੁ ਪਲੁ ਰਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥
भगवंताला भेटल्याशिवाय मनात शांती निर्माण होत नाही आणि ती क्षणभरही टिकत नाही.

ਹਰਿ ਸਾਧਹ ਸਰਣਾਗਤੀ ਨਾਨਕ ਆਸ ਪੁਜਾਇ ॥੨॥
अहो, संताचा आश्रय घेतल्यानेच आशा पूर्ण होते. ॥२॥

ਛੰਤੁ ॥
छंद ॥

ਰੁਤਿ ਸਰਦ ਅਡੰਬਰੋ ਅਸੂ ਕਤਕੇ ਹਰਿ ਪਿਆਸ ਜੀਉ ॥
अश्विन आणि कार्तिक महिन्यात शरद ऋतूचे आगमन झाले की, हरी भेटण्याची तळमळ मनात निर्माण होते.

ਖੋਜੰਤੀ ਦਰਸਨੁ ਫਿਰਤ ਕਬ ਮਿਲੀਐ ਗੁਣਤਾਸ ਜੀਉ ॥
सद्गुणांचे भांडार असलेला देव मला केव्हा सापडेल या विचारात मी त्याच्या दर्शनाच्या शोधात भटकत असतो.

ਬਿਨੁ ਕੰਤ ਪਿਆਰੇ ਨਹ ਸੂਖ ਸਾਰੇ ਹਾਰ ਕੰਙਣ ਧ੍ਰਿਗੁ ਬਨਾ ॥
प्रिय परमेश्वराशिवाय सर्व सुख निस्तेज आहे आणि सर्व हार आणि बांगड्या निषेधास पात्र आहेत.

ਸੁੰਦਰਿ ਸੁਜਾਨਿ ਚਤੁਰਿ ਬੇਤੀ ਸਾਸ ਬਿਨੁ ਜੈਸੇ ਤਨਾ ॥
सुंदर, हुशार आणि चतुर देव सर्व काही जाणतो आणि त्याच्याशिवाय मी श्वास नसलेल्या मृत शरीरासारखा झालो आहे.

ਈਤ ਉਤ ਦਹ ਦਿਸ ਅਲੋਕਨ ਮਨਿ ਮਿਲਨ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਪਿਆਸ ਜੀਉ ॥
माझ्या मनात भगवंताला भेटण्याची तळमळ आहे आणि मी दहाही दिशांना पाहत राहिलो.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਧਾਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਲਹੁ ਪ੍ਰਭ ਗੁਣਤਾਸ ਜੀਉ ॥੫॥
नानक विनंती करतात की हे सद्गुणांचे भांडार असलेल्या देवा! मला स्वतःशी जोडून घ्या. ॥५॥

ਸਲੋਕ ॥
श्लोक ॥

ਜਲਣਿ ਬੁਝੀ ਸੀਤਲ ਭਏ ਮਨਿ ਤਨਿ ਉਪਜੀ ਸਾਂਤਿ ॥
मन आणि शरीरात शांती निर्माण झाली आहे, सर्व मत्सर नाहीसे झाले आहे आणि अंतःकरण थंड झाले आहे.

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਪੂਰਨ ਮਿਲੇ ਦੁਤੀਆ ਬਿਨਸੀ ਭ੍ਰਾਂਤਿ ॥੧॥
हे नानक! ज्याच्याद्वारे द्वैत आणि गोंधळ नष्ट झाला आहे तो परम परमेश्वर मला मिळाला आहे. ॥१॥

ਸਾਧ ਪਠਾਏ ਆਪਿ ਹਰਿ ਹਮ ਤੁਮ ਤੇ ਨਾਹੀ ਦੂਰਿ ॥
भगवंताने स्वतःच संतांना जगात पाठवले आहे ते सत्य सांगण्यासाठी की तो तुमच्यापासून कधीही दूर नाही.

ਨਾਨਕ ਭ੍ਰਮ ਭੈ ਮਿਟਿ ਗਏ ਰਮਣ ਰਾਮ ਭਰਪੂਰਿ ॥੨॥
हे नानक! सर्व भ्रम आणि भय नाहीसे झाले आहेत, एकच उत्कटता सर्व जीवांना आनंदी बनवत आहे. ॥२॥

ਛੰਤੁ ॥
छंद॥

ਰੁਤਿ ਸਿਸੀਅਰ ਸੀਤਲ ਹਰਿ ਪ੍ਰਗਟੇ ਮੰਘਰ ਪੋਹਿ ਜੀਉ ॥
मार्गशीर्ष आणि पौष या महिन्यांत थंडीचा ऋतू येऊन ठेपला आहे आणि मनात देवाचे दर्शन झाले आहे.

ਜਲਨਿ ਬੁਝੀ ਦਰਸੁ ਪਾਇਆ ਬਿਨਸੇ ਮਾਇਆ ਧ੍ਰੋਹ ਜੀਉ ॥
त्याला पाहिल्यावर सर्व मत्सर नाहीसे झाले आणि सर्व भ्रमाचे बंधन नष्ट झाले.

ਸਭਿ ਕਾਮ ਪੂਰੇ ਮਿਲਿ ਹਜੂਰੇ ਹਰਿ ਚਰਣ ਸੇਵਕਿ ਸੇਵਿਆ ॥
सेवकाने हरिच्या चरणांची सेवा केली असून प्रत्यक्ष प्रभूला भेटल्यानंतर सर्व मनोकामना पूर्ण झाल्या आहेत.

ਹਾਰ ਡੋਰ ਸੀਗਾਰ ਸਭਿ ਰਸ ਗੁਣ ਗਾਉ ਅਲਖ ਅਭੇਵਿਆ ॥
प्रत्येकाने त्या अप्राप्य परमात्म्याची स्तुती आनंदाने, हारांनी आणि अलंकारांनी केली आहे.

ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਗੋਵਿੰਦ ਬਾਂਛਤ ਜਮੁ ਨ ਸਾਕੈ ਜੋਹਿ ਜੀਉ ॥
गोविंदांची प्रेमळ भक्ती करू इच्छिणाऱ्यांना यमसुद्धा त्रास देत नाही.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਮੇਲੀ ਤਹ ਨ ਪ੍ਰੇਮ ਬਿਛੋਹ ਜੀਉ ॥੬॥
नानक प्रार्थना करतात की देवाने ज्या स्त्रीशी जोडले आहे तिचे प्रेम वेगळे होऊ नये. ॥६॥

ਸਲੋਕ ॥
श्लोक ॥

ਹਰਿ ਧਨੁ ਪਾਇਆ ਸੋਹਾਗਣੀ ਡੋਲਤ ਨਾਹੀ ਚੀਤ ॥
ज्या विवाहित स्त्रीला पती म्हणून देव सापडला आहे, तिचे मन कधीही विचलित होत नाही.

ਸੰਤ ਸੰਜੋਗੀ ਨਾਨਕਾ ਗ੍ਰਿਹਿ ਪ੍ਰਗਟੇ ਪ੍ਰਭ ਮੀਤ ॥੧॥
हे नानक! संतांच्या योगायोगाने त्यांच्या हृदयात आणि घरामध्ये मित्र परमेश्वर प्रकट झाला आहे. ॥१॥

ਨਾਦ ਬਿਨੋਦ ਅਨੰਦ ਕੋਡ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੰਗਿ ਬਨੇ ॥
आनंद, मस्ती, संगीत इत्यादी सर्व सुखे फक्त प्रियकराकडेच मिळतात.

ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਫਲ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਭਨੇ ॥੨॥
हे नानक! हरी नामाचा जप केल्याने इच्छित फल प्राप्त झाले. ॥२॥

ਛੰਤੁ ॥
छंद ॥

ਹਿਮਕਰ ਰੁਤਿ ਮਨਿ ਭਾਵਤੀ ਮਾਘੁ ਫਗਣੁ ਗੁਣਵੰਤ ਜੀਉ ॥
हेमंत ऋतू मनाला खूप आनंद देणारा आहे, माघ फाल्गुन महिना खूप शुभ आहे.

ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਗਾਉ ਮੰਗਲੋ ਗ੍ਰਿਹਿ ਆਏ ਹਰਿ ਕੰਤ ਜੀਉ ॥
हे माझ्या प्रिय मित्रा! भगवान हृदय घरी आले आहेत, म्हणून त्यांची स्तुती गा.

ਗ੍ਰਿਹਿ ਲਾਲ ਆਏ ਮਨਿ ਧਿਆਏ ਸੇਜ ਸੁੰਦਰਿ ਸੋਹੀਆ ॥
मी माझ्या मनात त्याचे चिंतन केले आहे आणि तो परमेश्वर माझ्या हृदयाच्या घरात आला आहे आणि माझ्या हृदयाची पलंग सुंदर आणि प्रसन्न झाली आहे.

ਵਣੁ ਤ੍ਰਿਣੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਭਏ ਹਰਿਆ ਦੇਖਿ ਦਰਸਨ ਮੋਹੀਆ ॥
वन आणि तिन्ही लोक सर्व सुखी झाले आहेत आणि त्याला पाहून मी मोहित झालो आहे.

ਮਿਲੇ ਸੁਆਮੀ ਇਛ ਪੁੰਨੀ ਮਨਿ ਜਪਿਆ ਨਿਰਮਲ ਮੰਤ ਜੀਉ ॥
मला माझा सद्गुरू सापडला आहे, माझी इच्छा पूर्ण झाली आहे कारण मी त्यांच्या शुद्ध नामाचा मंत्र मनात जपला आहे.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਨਿਤ ਕਰਹੁ ਰਲੀਆ ਹਰਿ ਮਿਲੇ ਸ੍ਰੀਧਰ ਕੰਤ ਜੀਉ ॥੭॥
नानक तुम्हाला चिरंतन सुख प्राप्त करण्याची विनंती करतात कारण तुम्हाला तुमचा पती श्रीधर हरीच्या रूपात मिळाला आहे. ॥७॥

ਸਲੋਕ ॥
श्लोक ॥

ਸੰਤ ਸਹਾਈ ਜੀਅ ਕੇ ਭਵਜਲ ਤਾਰਣਹਾਰ ॥
संत हे जीवांचे सहाय्यक आहेत जे त्यांना संसारसागर पार करण्यास मदत करतात.

ਸਭ ਤੇ ਊਚੇ ਜਾਣੀਅਹਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਪਿਆਰ ॥੧॥
हे नानक! ज्याला भगवंताचे नाम आवडते तोच श्रेष्ठ समजला जातो. ॥१॥

ਜਿਨ ਜਾਨਿਆ ਸੇਈ ਤਰੇ ਸੇ ਸੂਰੇ ਸੇ ਬੀਰ ॥
ज्यांनी भगवंताला ओळखले आहे ते जगातून मुक्त झाले आहेत, ते शूर आणि पराक्रमी आहेत.

ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਹਰਿ ਜਪਿ ਉਤਰੇ ਤੀਰ ॥੨॥
हे नानक! ज्यांनी भगवंताचे नामस्मरण करून मार्ग ओलांडला आहे त्यांच्यासाठी मी स्वतःला अर्पण करतो.॥ २॥

ਛੰਤੁ ॥
छंद॥

ਚਰਣ ਬਿਰਾਜਿਤ ਸਭ ਊਪਰੇ ਮਿਟਿਆ ਸਗਲ ਕਲੇਸੁ ਜੀਉ ॥
देवाचे चरण सर्वांच्या वर आहेत आणि त्यांचे सर्व दुःख आणि क्लेश नाहीसे झाले आहेत.

ਆਵਣ ਜਾਵਣ ਦੁਖ ਹਰੇ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਕੀਆ ਪਰਵੇਸੁ ਜੀਉ ॥
ज्यांच्या अंतःकरणात भगवंताची भक्ती उतरली आहे, त्यांच्या प्रवासाचे दुःख नाहीसे झाले आहे.

ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਸਹਜਿ ਮਾਤੇ ਤਿਲੁ ਨ ਮਨ ਤੇ ਬੀਸਰੈ ॥
ते हिरव्या रंगात सहज लीन होतात आणि भगवान त्यांना थोड्या काळासाठीही विसरत नाहीत.

ਤਜਿ ਆਪੁ ਸਰਣੀ ਪਰੇ ਚਰਨੀ ਸਰਬ ਗੁਣ ਜਗਦੀਸਰੈ ॥
त्यांनी आपल्या अहंकाराचा त्याग केला आहे आणि सर्व सद्‌गुणांनी युक्त असलेल्या जगदीश्वरांच्या चरणी शरण गेले आहेत.

ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਸ੍ਰੀਰੰਗ ਸੁਆਮੀ ਆਦਿ ਕਉ ਆਦੇਸੁ ਜੀਉ ॥
त्या गोविंदा, सद्‌गुणांचे भांडार, सृष्टीचा आरंभ श्रीरंग स्वामी यांना आमच्या शेकडो प्रणाम.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਮਇਆ ਧਾਰਹੁ ਜੁਗੁ ਜੁਗੋ ਇਕ ਵੇਸੁ ਜੀਉ ॥੮॥੧॥੬॥੮॥
नानक विनंती करतात की हे परमेश्वरा! माझ्यावर कृपा करा, युगानुयुगे असणारा एकमेव तूच आहेस.॥८॥ १॥ ६॥८॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ਦਖਣੀ ਓਅੰਕਾਰੁ
रामकली महाला १ दखनी ओंकारु

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्‌गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਓਅੰਕਾਰਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਉਤਪਤਿ ॥
ब्रह्मदेवाचा जन्म अकरापासून झाला.

ਓਅੰਕਾਰੁ ਕੀਆ ਜਿਨਿ ਚਿਤਿ ॥
त्यांनी मनातील रूपाचेच ध्यान केले.

ਓਅੰਕਾਰਿ ਸੈਲ ਜੁਗ ਭਏ ॥
स्वरूपातून अनेक पर्वत आणि युगांचा जन्म झाला.

ਓਅੰਕਾਰਿ ਬੇਦ ਨਿਰਮਏ ॥
औकाराने वेदांची निर्मिती केली.

Page 930

ਓਅੰਕਾਰਿ ਸਬਦਿ ਉਧਰੇ ॥
आकार या शब्दाने सर्वांचे तारण झाले आहे आणि.

ਓਅੰਕਾਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੇ ॥
आकाराने गुरुमुख संसारसागरातून पोहून गेला आहे.

ਓਨਮ ਅਖਰ ਸੁਣਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥
ओम या अक्षराचा विचार ऐका.

ਓਨਮ ਅਖਰੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸਾਰੁ ॥੧॥
ओम हे अक्षर पृथ्वी! आकाश आणि पाताळ या तीन जगांचे सार आहे. ॥१॥

ਸੁਣਿ ਪਾਡੇ ਕਿਆ ਲਿਖਹੁ ਜੰਜਾਲਾ ॥
अहो पांडे, ऐका, फंदात पडलेल्या गोष्टी का लिहिताय?

ਲਿਖੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੋਪਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
रामाचे नाव गुरुमुख म्हणून लिहा.॥१॥रहाउ॥

ਸਸੈ ਸਭੁ ਜਗੁ ਸਹਜਿ ਉਪਾਇਆ ਤੀਨਿ ਭਵਨ ਇਕ ਜੋਤੀ ॥
संपूर्ण जग भगवंताने त्याच्या नैसर्गिक स्वरुपात निर्माण केले आहे आणि तिन्ही जग त्याच्या प्रकाशाने भरलेले आहे.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਸਤੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ ਚੁਣਿ ਲੈ ਮਾਣਕ ਮੋਤੀ ॥
नामरूपातील वस्तू गुरूद्वारेच प्राप्त होते आणि नामरूपातील हे माणिक व मोती निवडावेत.

ਸਮਝੈ ਸੂਝੈ ਪੜਿ ਪੜਿ ਬੂਝੈ ਅੰਤਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਸਾਚਾ ॥
जो व्यक्ती ते भाषण पुन्हा पुन्हा वाचतो आणि समजून घेण्याचा प्रयत्न करतो, त्याला हे सत्य समजते की परमात्म्यामध्ये परमात्माच वास करतो.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਖੈ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲੇ ਬਿਨੁ ਸਾਚੇ ਜਗੁ ਕਾਚਾ ॥੨॥
गुरुमुखाला प्रत्येक गोष्टीत फक्त भगवंत दिसतो आणि सत्याचाच विचार करतो, सत्याशिवाय सर्व जग नाशवंत आहे. ॥२॥

ਧਧੈ ਧਰਮੁ ਧਰੇ ਧਰਮਾ ਪੁਰਿ ਗੁਣਕਾਰੀ ਮਨੁ ਧੀਰਾ ॥
सत्संगातच, धर्मनगरी, जीवाने धर्म अंगिकारला, हे त्याच्यासाठी हितकारक आहे आणि मन धीरगंभीर राहते.

ਧਧੈ ਧੂਲਿ ਪੜੈ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਕੰਚਨ ਭਏ ਮਨੂਰਾ ॥
ज्यांच्या कपाळावर संत-महापुरुषांच्या पायाची धूळ असते, त्यांचे दगडासारखे मनही सोन्याचे होते.

ਧਨੁ ਧਰਣੀਧਰੁ ਆਪਿ ਅਜੋਨੀ ਤੋਲਿ ਬੋਲਿ ਸਚੁ ਪੂਰਾ ॥
तो देव धन्य आहे, जन्म-मृत्यूपासून मुक्त आहे आणि सर्व प्रकारे पूर्ण सत्य आहे.

ਕਰਤੇ ਕੀ ਮਿਤਿ ਕਰਤਾ ਜਾਣੈ ਕੈ ਜਾਣੈ ਗੁਰੁ ਸੂਰਾ ॥੩॥
त्या कर्त्याची गती स्वतः भगवान किंवा शूर गुरू ओळखतात. ॥३॥

ਙਿਆਨੁ ਗਵਾਇਆ ਦੂਜਾ ਭਾਇਆ ਗਰਬਿ ਗਲੇ ਬਿਖੁ ਖਾਇਆ ॥
द्वैतामध्ये अडकलेला जीव ज्ञान गमावून बसला आहे आणि मायेचे विष प्राशन करून अभिमानाने नष्ट झाला आहे.

ਗੁਰ ਰਸੁ ਗੀਤ ਬਾਦ ਨਹੀ ਭਾਵੈ ਸੁਣੀਐ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੁ ਗਵਾਇਆ ॥
त्याला गुरूच्या आवाजातील कीर्तनाचा आनंद मिळत नाही किंवा त्याला गुरूचे वचन ऐकायला आवडत नाही, त्यामुळे तो खोल सत्याला मुकला आहे.

ਗੁਰਿ ਸਚੁ ਕਹਿਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਲਹਿਆ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸਾਚੁ ਸੁਖਾਇਆ ॥
ज्याला गुरूंनी सत्याचा उपदेश केला त्याला नामामृत प्राप्त झाले आणि त्याच्या मनाला आणि शरीराला सत्य आनंददायी वाटते.

ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਆਪੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆਇਆ ॥੪॥
भगवंत स्वतःच गुरू आहेत, स्वतःच नामाचे दान देतात आणि त्यांनीच आपल्याला नामाचे अमृत पाजले आहे. ॥४॥

ਏਕੋ ਏਕੁ ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ਹਉਮੈ ਗਰਬੁ ਵਿਆਪੈ ॥
प्रत्येकजण म्हणतो की देव एकच आहे, परंतु जीव अहंकार आणि अहंकाराने मग्न राहतो.

ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏਕੁ ਪਛਾਣੈ ਇਉ ਘਰੁ ਮਹਲੁ ਸਿਞਾਪੈ ॥
जो माणूस आत आणि बाहेर एकच ईश्वर ओळखतो, त्यालाच खरे घर कळते.

ਪ੍ਰਭੁ ਨੇੜੈ ਹਰਿ ਦੂਰਿ ਨ ਜਾਣਹੁ ਏਕੋ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਬਾਈ ॥
देव आपल्या खूप जवळ आहे, तो दूर आहे असे समजू नका, संपूर्ण सृष्टीत एकच देव वास करतो.

ਏਕੰਕਾਰੁ ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਦੂਜਾ ਨਾਨਕ ਏਕੁ ਸਮਾਈ ॥੫॥
संपूर्ण जगात फक्त ओंकार पसरलेला आहे, दुसरा कोणी नाही. हे नानक! प्रत्येक गोष्टीत एकच देव आहे. ॥५॥

ਇਸੁ ਕਰਤੇ ਕਉ ਕਿਉ ਗਹਿ ਰਾਖਉ ਅਫਰਿਓ ਤੁਲਿਓ ਨ ਜਾਈ ॥
मी भगवंताला माझ्या मनात कसे ठेवू कारण हे मन अहंकारी आहे आणि त्याचा महिमा तोलता येत नाही.

ਮਾਇਆ ਕੇ ਦੇਵਾਨੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਝੂਠਿ ਠਗਉਰੀ ਪਾਈ ॥
हे मायेने मदमस्त प्राणी! मायेने तुझ्या मुखात खोटेपणा टाकला आहे.

ਲਬਿ ਲੋਭਿ ਮੁਹਤਾਜਿ ਵਿਗੂਤੇ ਇਬ ਤਬ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਈ ॥
लोभ आणि लोभात अडकलेला जीव गरजांवर अवलंबून राहतो आणि उपाशी राहतो आणि मग पश्चात्ताप करत राहतो.

ਏਕੁ ਸਰੇਵੈ ਤਾ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਪਾਵੈ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਰਹਾਈ ॥੬॥
जर एखाद्या देवाची स्तुती केली आणि त्याची पूजा केली तर त्याच्या हालचालीचा अंदाज लावता येतो आणि माणसाला रहदारीपासून मुक्ती मिळते. ॥६॥

ਏਕੁ ਅਚਾਰੁ ਰੰਗੁ ਇਕੁ ਰੂਪੁ ॥
फक्त एकच देव आचरणाच्या रूपात सक्रिय आहे आणि.

ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਅਗਨੀ ਅਸਰੂਪੁ ॥
वारा, पाणी आणि अग्नीमध्येही हेच असते.

ਏਕੋ ਭਵਰੁ ਭਵੈ ਤਿਹੁ ਲੋਇ ॥
तिन्ही लोकांमध्येही एकच परमेश्वर भौंजीच्या रूपात जीवाच्या रुपात फिरत असतो आणि.

ਏਕੋ ਬੂਝੈ ਸੂਝੈ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥
जो समजतो तोच गौरवास पात्र होतो.

ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਲੇ ਸਮਸਰਿ ਰਹੈ ॥
ज्याला ध्यानाने ज्ञान प्राप्त होते, त्याचे दु:ख त्याच्या सुखासारखेच राहते.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੁ ਵਿਰਲਾ ਕੋ ਲਹੈ ॥
दुर्लभ व्यक्तीच गुरुमुख होऊन कीर्ती मिळवते.

ਜਿਸ ਨੋ ਦੇਇ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥
ज्याला तो आशीर्वाद देतो त्याला तो नाम देतो आणि त्याला सुख प्राप्त होते.

ਗੁਰੂ ਦੁਆਰੈ ਆਖਿ ਸੁਣਾਏ ॥੭॥
तो गुरूद्वारे आपले नाव सांगून सांगतो. ॥७॥

ਊਰਮ ਧੂਰਮ ਜੋਤਿ ਉਜਾਲਾ ॥
पृथ्वी आणि आकाशात त्याच्या प्रकाशाचा प्रकाश आहे आणि.

ਤੀਨਿ ਭਵਣ ਮਹਿ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲਾ ॥
तिन्ही लोकांमध्ये फक्त जगद्‌गुरू परमेश्वरच विराजमान आहेत.

ਊਗਵਿਆ ਅਸਰੂਪੁ ਦਿਖਾਵੈ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨੈ ਘਰਿ ਆਵੈ ॥
तो स्वत: प्रकट होऊन भक्तांना आपले रूप पाहण्यास सक्षम करतो आणि आशीर्वाद देऊन तो स्वतः हृदयाच्या घरी येतो.

ਊਨਵਿ ਬਰਸੈ ਨੀਝਰ ਧਾਰਾ ॥ ਊਤਮ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥
त्याच्या दयाळूपणामुळे अमृताची धारा जिभेवर पडत राहते. त्यांचे उत्तम शब्द मानवी जीवन सुंदर करतात.

ਇਸੁ ਏਕੇ ਕਾ ਜਾਣੈ ਭੇਉ ॥
ज्याला भगवंताचे रहस्य कळते.

ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਦੇਉ ॥੮॥
त्याला कळते की देव स्वतः कर्ता आहे आणि तो स्वतःच देव आहे. ॥८॥

ਉਗਵੈ ਸੂਰੁ ਅਸੁਰ ਸੰਘਾਰੈ ॥
नामरूपातील सूर्य उगवल्यावर दुर्गुणरूपातील राक्षसांचा नाश होतो.

ਊਚਉ ਦੇਖਿ ਸਬਦਿ ਬੀਚਾਰੈ ॥
जो वर पाहतो आणि शब्दावर चिंतन करतो.

ਊਪਰਿ ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਤਿਹੁ ਲੋਇ ॥
तो देवाला सुरुवातीपासून शेवटपर्यंत तिन्ही जगाचा आणि विश्वाचा रक्षक म्हणून पाहतो.

ਆਪੇ ਕਰੈ ਕਥੈ ਸੁਣੈ ਸੋਇ ॥
सर्व काही तो स्वतः करतो, स्वतःच्या लीला कथा सांगतो आणि स्वतः ऐकतो.

ਓਹੁ ਬਿਧਾਤਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਦੇਇ ॥
तो निर्माता आहे आणि तोच मन आणि शरीर प्रदान करणारा आहे.

ਓਹੁ ਬਿਧਾਤਾ ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਸੋਇ ॥
फक्त तो निर्माता मन आणि मुखात आहे.

ਪ੍ਰਭੁ ਜਗਜੀਵਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥
ईश्वर हे जगाचे जीवन आहे आणि त्याच्याशिवाय दुसरा कोणी नाही.

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥੯॥
हे नानक! जो भगवंताच्या नामात लीन राहतो त्यालाच कीर्ती मिळते.

ਰਾਜਨ ਰਾਮ ਰਵੈ ਹਿਤਕਾਰਿ ॥
जो लाभदायक राम नामाचा जप करतो.

ਰਣ ਮਹਿ ਲੂਝੈ ਮਨੂਆ ਮਾਰਿ ॥
मनाचा वध करून तो जगाच्या रणांगणात शौर्याने लढतो.

ਰਾਤਿ ਦਿਨੰਤਿ ਰਹੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥
रात्रंदिवस भगवंताच्या रंगात लीन राहतो.

ਤੀਨਿ ਭਵਨ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਜਾਤਾ ॥
अशी व्यक्ती तिन्ही लोकांमध्ये आणि चार युगांमध्ये लोकप्रिय होते.

ਜਿਨਿ ਜਾਤਾ ਸੋ ਤਿਸ ਹੀ ਜੇਹਾ ॥
ज्याने भगवंताला समजून घेतले आहे तो त्याच्यासारखा होतो.

ਅਤਿ ਨਿਰਮਾਇਲੁ ਸੀਝਸਿ ਦੇਹਾ ॥
त्याचे मन शुद्ध होते आणि शरीर यशस्वी होते आणि.

ਰਹਸੀ ਰਾਮੁ ਰਿਦੈ ਇਕ ਭਾਇ ॥
राम श्रद्धेच्या भावनेने हृदयात राहतो.

ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਸਾਚਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੧੦॥
त्यामध्ये शब्दाची स्थापना होते आणि सत्यावरच लक्ष केंद्रित होते ॥१०॥

ਰੋਸੁ ਨ ਕੀਜੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ ਰਹਣੁ ਨਹੀ ਸੰਸਾਰੇ ॥
मनात राग नसावा आणि नामस्मरण प्यावे कारण या जगात कोणी राहिलेले नाही.

ਰਾਜੇ ਰਾਇ ਰੰਕ ਨਹੀ ਰਹਣਾ ਆਇ ਜਾਇ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ॥
कोणीही राजा असो वा भिकारी, या जगात जगायचे नाही आणि चारही युगात जन्म-मृत्यूचे चक्र चालूच असते.

ਰਹਣ ਕਹਣ ਤੇ ਰਹੈ ਨ ਕੋਈ ਕਿਸੁ ਪਹਿ ਕਰਉ ਬਿਨੰਤੀ ॥
मी सदैव इथेच राहणार म्हटल्यावरही इथे कोणीच थांबत नाही. मग मी कोणाकडे दाद मागू?

ਏਕੁ ਸਬਦੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਨਿਰੋਧਰੁ ਗੁਰੁ ਦੇਵੈ ਪਤਿ ਮਤੀ ॥੧੧॥
केवळ एकच शब्द, राम नाव, हा आत्म्याचा रक्षणकर्ता आहे आणि केवळ गुरुच बुद्धी आणि प्रतिष्ठा देतो.॥11॥

ਲਾਜ ਮਰੰਤੀ ਮਰਿ ਗਈ ਘੂਘਟੁ ਖੋਲਿ ਚਲੀ ॥
सार्वजनिक शरमेने मरण पावलेल्या या महिलेची लाज सुटली असून ती आता उघडा बुरखा घालून फिरते.

ਸਾਸੁ ਦਿਵਾਨੀ ਬਾਵਰੀ ਸਿਰ ਤੇ ਸੰਕ ਟਲੀ ॥
तिची सासू अज्ञानाच्या रूपाने वेडी झाली आहे आणि मायेच्या रूपातील सासूची भीती तिच्या डोक्यातून निघून गेली आहे.

ਪ੍ਰੇਮਿ ਬੁਲਾਈ ਰਲੀ ਸਿਉ ਮਨ ਮਹਿ ਸਬਦੁ ਅਨੰਦੁ ॥
त्याच्या प्रभूने त्याला प्रेमाने आणि आपुलकीने स्वतःकडे बोलावले आहे आणि शब्दाने त्याचे मन प्रसन्न झाले आहे.

ਲਾਲਿ ਰਤੀ ਲਾਲੀ ਭਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਈ ਨਿਚਿੰਦੁ ॥੧੨॥
ती तिच्या लाल स्वामीच्या प्रेमाने ओतप्रोत आहे ज्यामुळे तिच्या चेहऱ्यावर लालसरपणा आला आहे. तिला गुरूंनी धीर दिला.॥12॥

ਲਾਹਾ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਜਪਿ ਸਾਰੁ ॥
नाम रत्नाचा जप हाच खरा लाभ आहे.

ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਬੁਰਾ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥
लोभ लोभ आणि अहंकार.

ਲਾੜੀ ਚਾੜੀ ਲਾਇਤਬਾਰੁ ॥
निंदा, खुशामत, छेडछाड आणि निंदा ही सर्व वाईट कृत्ये आहेत.

ਮਨਮੁਖੁ ਅੰਧਾ ਮੁਗਧੁ ਗਵਾਰੁ ॥
या वाईट सवयींमुळे बुद्धीहीन प्राणी आंधळा, मूर्ख आणि उद्धट झाला आहे.

ਲਾਹੇ ਕਾਰਣਿ ਆਇਆ ਜਗਿ ॥
जीव नाम मिळवण्यासाठी आणि लाभासाठी या जगात आला.

ਹੋਇ ਮਜੂਰੁ ਗਇਆ ਠਗਾਇ ਠਗਿ ॥
पण मायेचा मजूर झाल्यावर तो मायेने फसतो आणि जगातून रिकाम्या हाताने परततो.

ਲਾਹਾ ਨਾਮੁ ਪੂੰਜੀ ਵੇਸਾਹੁ ॥
हे नानक! परमेश्वराच्या नावाने भांडवल घेतल्यानेच खरा लाभ होतो.

ਨਾਨਕ ਸਚੀ ਪਤਿ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ॥੧੩॥
खरा राजा परमेश्वर त्याला खरी प्रतिष्ठा देतो.॥13॥

ਆਇ ਵਿਗੁਤਾ ਜਗੁ ਜਮ ਪੰਥੁ ॥
या जगात जन्म घेतल्यानंतर यमाच्या मार्गात पडून जीव नष्ट होत आहे.

ਆਈ ਨ ਮੇਟਣ ਕੋ ਸਮਰਥੁ ॥
आसक्तीचा नाश करण्याची शक्ती त्याच्यात नाही.

ਆਥਿ ਸੈਲ ਨੀਚ ਘਰਿ ਹੋਇ ॥
जर एखाद्या नीच माणसाच्या घरात खूप पैसा असेल तर.

ਆਥਿ ਦੇਖਿ ਨਿਵੈ ਜਿਸੁ ਦੋਇ ॥
त्याची श्रीमंती पाहून गरीब आणि श्रीमंत दोघेही त्याला नतमस्तक होऊन नमस्कार करतात.

ਆਥਿ ਹੋਇ ਤਾ ਮੁਗਧੁ ਸਿਆਨਾ ॥
ज्याच्याकडे अमाप संपत्ती आहे तोही हुशार समजला जातो.

ਭਗਤਿ ਬਿਹੂਨਾ ਜਗੁ ਬਉਰਾਨਾ ॥
सर्व जग वेड्यासारखे इकडे तिकडे भटकत आहे, भक्तीविरहित आहे.

ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ਏਕੋ ਸੋਇ ॥
परंतु सर्व प्राणिमात्रांमध्ये एकच ईश्वर आहे.

ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥੧੪॥
तो ज्याच्यावर आशीर्वाद देतो त्याच्या मनात ते प्रकट होते. ॥१४॥

ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਥਾਪਿ ਸਦਾ ਨਿਰਵੈਰੁ ॥
युगानुयुगे जग निर्माण करणारा देव सदैव स्थिर आणि वैरमुक्त आहे.

ਜਨਮਿ ਮਰਣਿ ਨਹੀ ਧੰਧਾ ਧੈਰੁ ॥
प्रेमाच्या रूपाने तो जन्म-मृत्यूच्या फेऱ्यातून मुक्त होऊन जगाच्या चिंतेपासून मुक्त होतो.

ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਆਪੇ ਆਪਿ ॥
जे दिसते ते त्याचे स्वरूप आहे.

ਆਪਿ ਉਪਾਇ ਆਪੇ ਘਟ ਥਾਪਿ ॥
तो तो स्वतःच निर्माण करतो आणि प्रत्येक हृदयात असतो.

ਆਪਿ ਅਗੋਚਰੁ ਧੰਧੈ ਲੋਈ ॥
तो स्वत: अदृश्य आहे आणि त्याने संपूर्ण जगाला विविध कार्यात गुंतवून ठेवले आहे.

ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਜਗਜੀਵਨੁ ਸੋਈ ॥
योगपद्धतीतही ईश्वर हा जगाचा जीव आहे.

ਕਰਿ ਆਚਾਰੁ ਸਚੁ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥
भक्ती सत्कर्म केल्याने खरे सुख प्राप्त होते.

ਨਾਮ ਵਿਹੂਣਾ ਮੁਕਤਿ ਕਿਵ ਹੋਈ ॥੧੫॥
पण निनावी प्राणी मुक्त होऊ शकत नाही. ॥१५॥

ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਵੇਰੋਧੁ ਸਰੀਰ ॥
नावाशिवाय जगणे म्हणजे आपल्या शरीराचा निषेध करण्यासारखे आहे.

ਕਿਉ ਨ ਮਿਲਹਿ ਕਾਟਹਿ ਮਨ ਪੀਰ ॥
तुम्ही देवाला का भेटत नाही, तो तुमच्या हृदयातील वेदना दूर करेल.

ਵਾਟ ਵਟਾਊ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥
सृष्टीच्या रुपात प्रवासी जगाच्या वाटेवर मागे-पुढे येत राहतात.

ਕਿਆ ਲੇ ਆਇਆ ਕਿਆ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥
याने जगात काय आणले आहे आणि ते कोणते फायदे मागे सोडत आहे?

ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਤੋਟਾ ਸਭ ਥਾਇ ॥
नावाशिवाय सर्वत्र तोटा आहे.

ਲਾਹਾ ਮਿਲੈ ਜਾ ਦੇਇ ਬੁਝਾਇ ॥
भगवंताने बुद्धी दिली तरच त्याला नामाचा लाभ होतो.

ਵਣਜੁ ਵਾਪਾਰੁ ਵਣਜੈ ਵਾਪਾਰੀ ॥
खरा व्यापारी देवाच्या नावानेच व्यापार आणि व्यवसाय करतो.

ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਕੈਸੀ ਪਤਿ ਸਾਰੀ ॥੧੬॥
मग नामाशिवाय जीवाला सौंदर्य कसे प्राप्त होईल? ॥१६॥

ਗੁਣ ਵੀਚਾਰੇ ਗਿਆਨੀ ਸੋਇ ॥
परम सत्याचे गुण मानणारा तोच खरा ज्ञानी होय.

ਗੁਣ ਮਹਿ ਗਿਆਨੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥
त्याला गुणांमध्येच ज्ञान मिळते.

ਗੁਣਦਾਤਾ ਵਿਰਲਾ ਸੰਸਾਰਿ ॥
सद्‌गुण देणाऱ्या भगवंताचे चिंतन करणारा मनुष्य जगात दुर्मिळ आहे.

ਸਾਚੀ ਕਰਣੀ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਿ ॥
नामस्मरणाची खरी कृती गुरूंच्या उपदेशानेच होऊ शकते.

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਇ ॥
अथांग मन आणि वाणीच्या पलीकडे भगवंताचे खरे मूल्य मोजता येत नाही.

ਤਾ ਮਿਲੀਐ ਜਾ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥
भगवंताशी समेट तेव्हाच होतो जेव्हा तो स्वतः आत्म्याला विसर्जित करतो.

ਗੁਣਵੰਤੀ ਗੁਣ ਸਾਰੇ ਨੀਤ ॥
सद्‌गुणी स्त्री नेहमी भगवंताच्या गुणांचा विचार करते.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮਤਿ ਮਿਲੀਐ ਮੀਤ ॥੧੭॥
हे नानक मित्रा, गुरूच्या मताप्रमाणेच देव सापडतो. ॥१७॥

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਕਾਇਆ ਕਉ ਗਾਲੈ ॥
अशा प्रकारे वासना आणि क्रोध शरीराचा गळा घोटतात.

ਜਿਉ ਕੰਚਨ ਸੋਹਾਗਾ ਢਾਲੈ ॥
जसे केकवरील आयसिंग सोने वितळते.

ਕਸਿ ਕਸਵਟੀ ਸਹੈ ਸੁ ਤਾਉ ॥
प्रथम सोन्याला टचस्टोनचे घासणे सहन होते आणि नंतर ते अग्नीची उष्णता सहन करते.

ਨਦਰਿ ਸਰਾਫ ਵੰਨੀ ਸਚੜਾਉ ॥
सोने सुंदर झाले की चांदीच्या नजरेत ते मान्य होते.

ਜਗਤੁ ਪਸੁ ਅਹੰ ਕਾਲੁ ਕਸਾਈ ॥
हे जग प्राणी आहे आणि अभिमानाच्या रूपात काळ कसाई आहे.

ਕਰਿ ਕਰਤੈ ਕਰਣੀ ਕਰਿ ਪਾਈ ॥
जीवांची निर्मिती करून भगवंताने त्यांच्या कर्मानुसार त्यांचे नशीब लिहिले आहे, म्हणजेच मनुष्याला त्याचे जसे फळ मिळते.

ਜਿਨਿ ਕੀਤੀ ਤਿਨਿ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥
ज्याने जग निर्माण केले आहे तोच त्याचे मोल करू शकतो.

ਹੋਰ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ਕਿਛੁ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧੮॥
अजून काय बोलणार, काही सांगता येत नाही. ॥१८॥

ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ ॥
ज्याने शोधून नामाचे अमृत प्यायले आहे.

ਖਿਮਾ ਗਹੀ ਮਨੁ ਸਤਗੁਰਿ ਦੀਆ ॥
त्यांनी क्षमेची भावना स्वीकारली आहे आणि सत्गुरूंना आपले मन अर्पण केले आहे.

ਖਰਾ ਖਰਾ ਆਖੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥
आता प्रत्येकजण त्याला सर्वोत्तम किंवा सर्वोत्तम म्हणतो.

ਖਰਾ ਰਤਨੁ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਹੋਇ ॥
चारही युगात एकच शुद्ध रत्न आहे.

ਖਾਤ ਪੀਅੰਤ ਮੂਏ ਨਹੀ ਜਾਨਿਆ ॥
ज्यांना देव समजला नाही त्यांनी खाण्यापिण्याबरोबरच आपला जीव सोडला आहे.

ਖਿਨ ਮਹਿ ਮੂਏ ਜਾ ਸਬਦੁ ਪਛਾਨਿਆ ॥
ज्यांनी शब्दाचे मर्म ओळखले आहे त्यांचा अहंकार क्षणार्धात मेला आहे.

ਅਸਥਿਰੁ ਚੀਤੁ ਮਰਨਿ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥
ज्यांनी मृत्यूला संमती दिली आहे त्यांचे मन स्थिर झाले आहे.

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨਾਮੁ ਪਛਾਨਿਆ ॥੧੯॥
गुरूंच्या कृपेनेच नामाची ओळख झाली आहे.॥१९॥

ਗਗਨ ਗੰਭੀਰੁ ਗਗਨੰਤਰਿ ਵਾਸੁ ॥
आकाशाप्रमाणेच सर्वव्यापी, अगाध आणि अगाध परमात्मा आकाशाप्रमाणे हृदयात वास करतो.

ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥
जो त्याचे गुणगान गातो त्याला सहज आनंद मिळत राहतो.

ਗਇਆ ਨ ਆਵੈ ਆਇ ਨ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥
असा जीव वाहतुकीपासून मुक्त होतो. आपल्या गुरूंच्या कृपेने तो केवळ भगवंतालाच समर्पित राहतो.

ਗਗਨੁ ਅਗੰਮੁ ਅਨਾਥੁ ਅਜੋਨੀ ॥
सर्वव्यापी ईश्वर अगम्य आहे, तो जन्म-मृत्यूच्या चक्राच्या पलीकडे आहे आणि सर्वांचा स्वामी आहे.

ਅਸਥਿਰੁ ਚੀਤੁ ਸਮਾਧਿ ਸਗੋਨੀ ॥
ध्यानामध्ये समाधीचा सराव करणे उपयुक्त आहे, ज्यामुळे मन स्थिर होते.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚੇਤਿ ਫਿਰਿ ਪਵਹਿ ਨ ਜੂਨੀ ॥
हरीचे नामस्मरण केल्याने मनुष्य जीवनाच्या विविध प्रकारांमध्ये पुन्हा पडत नाही.

ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਰੁ ਹੋਰ ਨਾਮ ਬਿਹੂਨੀ ॥੨੦॥
गुरुमत सर्वोच्च आहे आणि बाकी सर्व निनावी आहे. ॥२०॥

ਘਰ ਦਰ ਫਿਰਿ ਥਾਕੀ ਬਹੁਤੇਰੇ ॥
इथे आत्म्याने उद्देशून सांगितले आहे की, अनेक घरोघरी फिरून मला खूप कंटाळा आला आहे.

ਜਾਤਿ ਅਸੰਖ ਅੰਤ ਨਹੀ ਮੇਰੇ ॥
माझ्या जन्माला अंत नाही, अनेक जातींमध्ये माझे असंख्य जन्म झाले आहेत.

ਕੇਤੇ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਧੀਆ ॥
मला माझ्या मागील जन्मात अनेक आई-वडील, मुलगे आणि मुली झाल्या आहेत.

ਕੇਤੇ ਗੁਰ ਚੇਲੇ ਫੁਨਿ ਹੂਆ ॥
माझे अनेक गुरू आणि नंतर माझे स्वतःचे अनेक शिष्य आहेत.

ਕਾਚੇ ਗੁਰ ਤੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੂਆ ॥
पण कच्च्या गुरूमुळे मला मुक्ती मिळाली नाही.

ਕੇਤੀ ਨਾਰਿ ਵਰੁ ਏਕੁ ਸਮਾਲਿ ॥
नेहमी लक्षात ठेवा की सजीवांच्या रूपात अनेक स्त्रिया आहेत पण त्या सर्वांचा स्वामी देव आहे.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਰਣੁ ਜੀਵਣੁ ਪ੍ਰਭ ਨਾਲਿ ॥
गुरुमुख जीव स्त्रियांचे जीवन मरण हे भगवंताच्या इच्छेनुसारच घडते.

ਦਹ ਦਿਸ ਢੂਢਿ ਘਰੈ ਮਹਿ ਪਾਇਆ ॥
दहा दिशांनी शोध घेतल्यावर मला माझ्या हृदयाच्या घरात माझा पती सापडला आहे.

ਮੇਲੁ ਭਇਆ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਿਲਾਇਆ ॥੨੧॥
माझा पती भगवंताशी एकरूप झाला आहे पण हे मिलन सतगुरुंनी केले आहे ॥२१॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੋਲੈ ॥
गुरू भगवंताचे गुणगान गातात आणि त्याचे नामस्मरण करतात.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਤੋਲਿ ਤੁੋਲਾਵੈ ਤੋਲੈ ॥
तिथे त्याच्या चाचण्या होतात.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ਨਿਸੰਗੁ ॥
तो निर्भयपणे येतो आणि.

ਪਰਹਰਿ ਮੈਲੁ ਜਲਾਇ ਕਲੰਕੁ ॥
ते मनातील घाण काढून टाकते आणि कलंक जाळून टाकते.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਦ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰੁ ॥
गुरूंच्या मुखातून आलेले शब्द म्हणजे वेदांचे ज्ञान आणि चिंतन.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਜਨੁ ਚਜੁ ਅਚਾਰੁ ॥
हे शुभ आचरण आणि तीर्थस्नान आहे.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੈ ਸਾਰੁ ॥
गुरूंच्या मुखातील शब्द म्हणजे अमृताचे सार.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਪਾਰੁ ॥੨੨॥
हे नानक, गुरूंच्या मुखाने जगाचा सागर पार ॥२२॥

ਚੰਚਲੁ ਚੀਤੁ ਨ ਰਹਈ ਠਾਇ ॥
माणसाचे चंचल मन शांत बसत नाही आणि.

ਚੋਰੀ ਮਿਰਗੁ ਅੰਗੂਰੀ ਖਾਇ ॥
मनाच्या रूपातील हरीण मानसिक विकारांच्या रूपाने वाइन चोरून खात राहतो.

ਚਰਨ ਕਮਲ ਉਰ ਧਾਰੇ ਚੀਤ ॥
जो मनुष्य भगवंताचे चरण हृदयात ठेवतो.

ਚਿਰੁ ਜੀਵਨੁ ਚੇਤਨੁ ਨਿਤ ਨੀਤ ॥
तो दीर्घायुषी होतो आणि शाश्वत भ्रमाची जाणीव ठेवतो.

ਚਿੰਤਤ ਹੀ ਦੀਸੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥
जगातील प्रत्येकजण चिंतेत दिसतो.

ਚੇਤਹਿ ਏਕੁ ਤਹੀ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥
पण जो देवाचे स्मरण करतो तो सुखी होतो.

ਚਿਤਿ ਵਸੈ ਰਾਚੈ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥
जो भगवंताचे नाम मनात ठेवतो आणि त्यातच लीन राहतो.

ਮੁਕਤਿ ਭਇਆ ਪਤਿ ਸਿਉ ਘਰਿ ਜਾਇ ॥੨੩॥
तो मुक्त होतो आणि तो आदरपूर्वक परमेश्वराच्या दरबारात जातो. ॥२३॥

ਛੀਜੈ ਦੇਹ ਖੁਲੈ ਇਕ ਗੰਢਿ ॥
आत्म्याची गाठ सुटली की शरीराचा नाश होतो.

ਛੇਆ ਨਿਤ ਦੇਖਹੁ ਜਗਿ ਹੰਢਿ ॥
जगभर नजर टाका आणि पहा की ते दररोज नष्ट होत आहे.

ਧੁਪ ਛਾਵ ਜੇ ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਣੈ ॥
माणसाने सुख आणि दुःख समान मानले तर.

ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਮੁਕਤਿ ਘਰਿ ਆਨੈ ॥
तो बंधने तोडतो आणि मुक्ती मिळवतो.

ਛਾਇਆ ਛੂਛੀ ਜਗਤੁ ਭੁਲਾਨਾ ॥
या पोकळ भ्रमाने संपूर्ण जग भरकटले आहे.

ਲਿਖਿਆ ਕਿਰਤੁ ਧੁਰੇ ਪਰਵਾਨਾ ॥
सजीवांचे नशीब सुरुवातीपासूनच लिहिलेले आहे.

ਛੀਜੈ ਜੋਬਨੁ ਜਰੂਆ ਸਿਰਿ ਕਾਲੁ ॥ ਕਾਇਆ ਛੀਜੈ ਭਈ ਸਿਬਾਲੁ ॥੨੪॥
जेव्हा माणूस तारुण्य गमावतो तेव्हा म्हातारपण येते आणि त्याच्यावर मरण येऊ लागते. त्याचे शरीर पाण्यावरील शेवाळ सारखे क्षीण होते ॥२४॥

ਜਾਪੈ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੂ ਤਿਹੁ ਲੋਇ ॥
देव तिन्ही लोकांमध्ये सर्वव्यापी असल्याचे दिसते.

ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਦਾਤਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥
तो एकटाच युगानुयुगे दाता आहे आणि त्याच्याशिवाय दुसरा कोणी नाही.

ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖਹਿ ਰਾਖੁ ॥
हे जगाचे रक्षक! तू तुझ्या इच्छेप्रमाणे प्राणिमात्रांना ठेव.

ਜਸੁ ਜਾਚਉ ਦੇਵੈ ਪਤਿ ਸਾਖੁ ॥
मी फक्त तुझ्याकडूनच कीर्ती मागतो, तू मला मान आणि सन्मान देतोस.

ਜਾਗਤੁ ਜਾਗਿ ਰਹਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵਾ ॥
जर ते तुम्हाला अनुकूल असेल तर, मी नेहमी आसक्तीपासून जागृत असतो.

ਜਾ ਤੂ ਮੇਲਹਿ ਤਾ ਤੁਝੈ ਸਮਾਵਾ ॥
तू तुझ्यात विलीन झालास तर मी तुझ्यात विलीन होईन.

ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਜਪਉ ਜਗਦੀਸ ॥
हे जगदीश! मी तुझी स्तुती करीत राहीन आणि फक्त तुझे नामस्मरण करीत राहीन.

ਗੁਰਮਤਿ ਮਿਲੀਐ ਬੀਸ ਇਕੀਸ ॥੨੫॥
गुरूंच्या उपदेशानुसार, जगदीश्वराशी १००% एकरूप होतो ॥२५॥

ਝਖਿ ਬੋਲਣੁ ਕਿਆ ਜਗ ਸਿਉ ਵਾਦੁ ॥
जगाशी वाद घालण्यात काय अर्थ आहे हा निव्वळ अपमान आहे.

ਝੂਰਿ ਮਰੈ ਦੇਖੈ ਪਰਮਾਦੁ ॥
जेव्हा लोक त्या माणसाचे वेडेपणा पाहतात तेव्हा तो लाजेने मरतो.

ਜਨਮਿ ਮੂਏ ਨਹੀ ਜੀਵਣ ਆਸਾ ॥
तो जन्म-मृत्यूच्या फेऱ्यात अडकतो पण त्याला खऱ्या जीवनाची आशा नसते.

ਆਇ ਚਲੇ ਭਏ ਆਸ ਨਿਰਾਸਾ ॥
तो जन्म घेऊन जगात येतो आणि आशा न ठेवता निराश होऊन निघून जातो.

ਝੁਰਿ ਝੁਰਿ ਝਖਿ ਮਾਟੀ ਰਲਿ ਜਾਇ ॥
याचा त्रास सहन करून तो जमिनीवर परततो.

ਕਾਲੁ ਨ ਚਾਂਪੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥
देवाची स्तुती करणाऱ्याला काळही गिळू शकत नाही.

ਪਾਈ ਨਵ ਨਿਧਿ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ॥
नवीन संपत्ती फक्त हरिनामानेच मिळते.

ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੨੬॥
तो स्वत: नैसर्गिकरित्या आपल्या भक्तांना ही नवीन संसाधने देतो.॥२६॥

ਓਿਆਨੋ ਬੋਲੈ ਆਪੇ ਬੂਝੈ ॥
भगवंत स्वतः गुरूच्या रूपात ज्ञानाचा उपदेश करतात आणि हे ज्ञान शिष्याच्या रूपात देतात.

ਆਪੇ ਸਮਝੈ ਆਪੇ ਸੂਝੈ ॥
तो स्वत: ज्ञान समजतो आणि स्वत: ला समजतो.

ਗੁਰ ਕਾ ਕਹਿਆ ਅੰਕਿ ਸਮਾਵੈ ॥
जे गुरूची शिकवण मनावर घेतात.

ਨਿਰਮਲ ਸੂਚੇ ਸਾਚੋ ਭਾਵੈ ॥
ते शुद्ध आणि निर्मळ होतात आणि तिथेच ते भगवंताला प्रिय होतात.

ਗੁਰੁ ਸਾਗਰੁ ਰਤਨੀ ਨਹੀ ਤੋਟ ॥
गुरु हा गुणांचा महासागर असून गुणांच्या रूपात रत्नांची कमतरता नाही.

ਲਾਲ ਪਦਾਰਥ ਸਾਚੁ ਅਖੋਟ ॥
त्यात लाल रंगाचे असंख्य पदार्थ असतात.

ਗੁਰਿ ਕਹਿਆ ਸਾ ਕਾਰ ਕਮਾਵਹੁ ॥
गुरू जे काम करायला सांगतात तेच काम करा.

ਗੁਰ ਕੀ ਕਰਣੀ ਕਾਹੇ ਧਾਵਹੁ ॥
गुरूला जे करायचे आहे त्यापासून तुम्ही का पळता?

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵਹੁ ॥੨੭॥
हे नानक! तुमच्या श्रद्धेनुसार गुरुचे नामस्मरण करून सत्यात विलीन व्हा.॥२७॥

ਟੂਟੈ ਨੇਹੁ ਕਿ ਬੋਲਹਿ ਸਹੀ ॥
सत्य उघड झाले तर प्रेम तुटते.

ਟੂਟੈ ਬਾਹ ਦੁਹੂ ਦਿਸ ਗਹੀ ॥
जसे दोन्ही बाजूंनी धरलेले हात तुटतात.

ਟੂਟਿ ਪਰੀਤਿ ਗਈ ਬੁਰ ਬੋਲਿ ॥
तसेच वाईट शब्द बोलल्याने प्रेमभंग होतो.

ਦੁਰਮਤਿ ਪਰਹਰਿ ਛਾਡੀ ਢੋਲਿ ॥
दुष्ट पत्नीला तिचा पती सोडून देतो.

ਟੂਟੈ ਗੰਠਿ ਪੜੈ ਵੀਚਾਰਿ ॥
चूक लक्षात आली तर प्रेमाची तुटलेली गाठ पुन्हा जोडली जाते.

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਘਰਿ ਕਾਰਜੁ ਸਾਰਿ ॥
गुरूंच्या वचनाने सर्व कार्य पूर्ण होते.

ਲਾਹਾ ਸਾਚੁ ਨ ਆਵੈ ਤੋਟਾ ॥
ज्याला सत्याचा लाभ मिळतो त्याला कोणतीही कमतरता भासत नाही.

ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਠਾਕੁਰੁ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮੋਟਾ ॥੨੮॥
तिन्ही जगाचा स्वामी भगवंत हाच जीवाचा जवळचा मित्र बनतो.॥२८॥

ਠਾਕਹੁ ਮਨੂਆ ਰਾਖਹੁ ਠਾਇ ॥
तुमचे मन बाहेर भटकण्यापासून थांबवा आणि ते एकाग्र ठेवा.

ਠਹਕਿ ਮੁਈ ਅਵਗੁਣਿ ਪਛੁਤਾਇ ॥
जग व्यर्थ लढत मरण पावले पण नंतर आपल्या उणीवांमुळे पश्चात्ताप होतो.

ਠਾਕੁਰੁ ਏਕੁ ਸਬਾਈ ਨਾਰਿ ॥
जगाचा स्वामी परमेश्वर आहे आणि इतर सर्व प्राणी आणि स्त्रिया त्याच्या पत्नी आहेत.

ਬਹੁਤੇ ਵੇਸ ਕਰੇ ਕੂੜਿਆਰਿ ॥
खोटे बोलणारी स्त्री अनेक दांभिक गोष्टी करत राहते.

ਪਰ ਘਰਿ ਜਾਤੀ ਠਾਕਿ ਰਹਾਈ ॥
परमेश्वराने जिवंत स्त्रीला दुसऱ्याच्या घरी जाण्यापासून रोखले आहे आणि तिला स्वतःच्या रूपात बोलावले आहे.

ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਈ ਠਾਕ ਨ ਪਾਈ ॥
त्या जिवंत महिलेला तिचा पती प्रभू यांच्या घरी जाण्यासाठी कोणीही अडथळा निर्माण केला नाही.

ਸਬਦਿ ਸਵਾਰੀ ਸਾਚਿ ਪਿਆਰੀ ॥
तिने स्वतःला शब्दाने सजवले आहे आणि ती देवाची प्रिय बनली आहे.

ਸਾਈ ਸੋੁਹਾਗਣਿ ਠਾਕੁਰਿ ਧਾਰੀ ॥੨੯॥
तीच जिवंत स्त्री ही विवाहित स्त्री आहे जिला ठाकूरजींनी दत्तक घेतले आहे ॥२९॥

ਡੋਲਤ ਡੋਲਤ ਹੇ ਸਖੀ ਫਾਟੇ ਚੀਰ ਸੀਗਾਰ ॥
मित्रा, भटकत असताना माझा सगळा मेकअप आणि कपडे फाटले आहेत.

ਡਾਹਪਣਿ ਤਨਿ ਸੁਖੁ ਨਹੀ ਬਿਨੁ ਡਰ ਬਿਣਠੀ ਡਾਰ ॥
तृष्णेच्या आगीमुळे शरीरात सुख मिळत नाही आणि भगवंताचे भय न राहिल्यास सर्व काही नष्ट होते.

ਡਰਪਿ ਮੁਈ ਘਰਿ ਆਪਣੈ ਡੀਠੀ ਕੰਤਿ ਸੁਜਾਣਿ ॥
देवाच्या भीतीने मी माझ्या अंतःकरणात मृत पडून राहिलो, परंतु माझा चतुर पती देवाने माझ्याकडे करुणेने पाहिले.

ਡਰੁ ਰਾਖਿਆ ਗੁਰਿ ਆਪਣੈ ਨਿਰਭਉ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣਿ ॥
माझ्या गुरूनी माझ्या हृदयात भगवंताचे भय ठेवले आहे आणि आता मी निर्भयपणे भगवंताचे नामस्मरण करीत आहे.

ਡੂਗਰਿ ਵਾਸੁ ਤਿਖਾ ਘਣੀ ਜਬ ਦੇਖਾ ਨਹੀ ਦੂਰਿ ॥
माझा निवास जगाच्या रूपाने पर्वतात आहे पण नामामृत प्यायला मला खूप तहान लागली आहे. आता मी पाहतो तेव्हा माझा प्रभू फार दूर दिसत नाही.

ਤਿਖਾ ਨਿਵਾਰੀ ਸਬਦੁ ਮੰਨਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥
मनातील नामस्मरण करून मी माझी तहान भागवली आहे आणि नामाचे अमृत प्राप्त केले आहे.

ਦੇਹਿ ਦੇਹਿ ਆਖੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ਜੈ ਭਾਵੈ ਤੈ ਦੇਇ ॥
प्रत्येक जीवाला भगवंताचे नाम दान करण्याची इच्छा असते पण तो त्याला मान्य असेल तरच देतो.

ਗੁਰੂ ਦੁਆਰੈ ਦੇਵਸੀ ਤਿਖਾ ਨਿਵਾਰੈ ਸੋਇ ॥੩੦॥
तो गुरूद्वारे प्रत्येक जीवाला नाम देतो आणि त्याची तहान भागवतो.॥३०॥

ਢੰਢੋਲਤ ਢੂਢਤ ਹਉ ਫਿਰੀ ਢਹਿ ਢਹਿ ਪਵਨਿ ਕਰਾਰਿ ॥
मी देवाच्या शोधात भटकत राहिलो आणि जगाच्या किनाऱ्यावर अनेक माणसे पडताना पाहिली.

ਭਾਰੇ ਢਹਤੇ ਢਹਿ ਪਏ ਹਉਲੇ ਨਿਕਸੇ ਪਾਰਿ ॥
पापांच्या ओझ्याने भरलेली माणसे संसारसागरात पडली पण पापांच्या ओझ्यातून मुक्त झालेले जीव ओलांडून गेले.

ਅਮਰ ਅਜਾਚੀ ਹਰਿ ਮਿਲੇ ਤਿਨ ਕੈ ਹਉ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥
ज्यांना अमर देव सापडला आहे त्यांच्यासाठी मी स्वतःचा त्याग करतो.

ਤਿਨ ਕੀ ਧੂੜਿ ਅਘੁਲੀਐ ਸੰਗਤਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਉ ॥
त्या भक्तांच्या चरणांची धूळ मी न्हाऊ घालत राहो, त्यांच्या सहवासात मला तुझ्याबरोबर सामील होवो.

ਮਨੁ ਦੀਆ ਗੁਰਿ ਆਪਣੈ ਪਾਇਆ ਨਿਰਮਲ ਨਾਉ ॥
माझे मन गुरूना शरण जाऊन मी निर्मळ नाम प्राप्त केले आहे.

ਜਿਨਿ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ਤਿਸੁ ਸੇਵਸਾ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥
ज्याने मला नाम दिले आहे त्याचीच मी सेवा करतो आणि केवळ त्याच्यासाठीच माझा त्याग करतो.

ਜੋ ਉਸਾਰੇ ਸੋ ਢਾਹਸੀ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥
जो जग निर्माण करतो तोच त्याचा नाश करू शकतो आणि त्याच्याशिवाय कोणीही सक्षम नाही.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਤਿਸੁ ਸੰਮ੍ਹਲਾ ਤਾ ਤਨਿ ਦੂਖੁ ਨ ਹੋਇ ॥੩੧॥
गुरूच्या कृपेने त्याचे चिंतन केल्यास शरीराला वेदना होत नाहीत. ॥३१॥

ਨਾ ਕੋ ਮੇਰਾ ਕਿਸੁ ਗਹੀ ਨਾ ਕੋ ਹੋਆ ਨ ਹੋਗੁ ॥
कोणाचा आधार घ्यावा, माझा कोणी नाही. देवाशिवाय कोणी साथीदार नव्हता आणि कधीच असणार नाही.

ਆਵਣਿ ਜਾਣਿ ਵਿਗੁਚੀਐ ਦੁਬਿਧਾ ਵਿਆਪੈ ਰੋਗੁ ॥
जन्म-मृत्यूच्या फेऱ्यात जीव नष्ट होत राहतो आणि द्विधा रोग त्याला त्रास देत राहतो.

ਣਾਮ ਵਿਹੂਣੇ ਆਦਮੀ ਕਲਰ ਕੰਧ ਗਿਰੰਤਿ ॥
निनावी माणूस वाळूच्या भिंतीसारखा कोसळतो.

ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਕਿਉ ਛੂਟੀਐ ਜਾਇ ਰਸਾਤਲਿ ਅੰਤਿ ॥
नामाविना तो मोक्ष कसा मिळवू शकतो?

ਗਣਤ ਗਣਾਵੈ ਅਖਰੀ ਅਗਣਤੁ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥
हा खरा देव अनंत आहे पण जीव अक्षरांद्वारे मोजत राहतो.

ਅਗਿਆਨੀ ਮਤਿਹੀਣੁ ਹੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਹੋਇ ॥
अज्ञानी आत्मा निर्बुद्ध असतो आणि गुरूशिवाय त्याला ज्ञान नसते.

ਤੁਟੀ ਤੰਤੁ ਰਬਾਬ ਕੀ ਵਾਜੈ ਨਹੀ ਵਿਜੋਗਿ ॥
रबाबच्या तुटलेल्या ताराप्रमाणे तो तुटला म्हणून वाजत नाही.

ਵਿਛੁੜਿਆ ਮੇਲੈ ਪ੍ਰਭੂ ਨਾਨਕ ਕਰਿ ਸੰਜੋਗ ॥੩੨॥

हे नानक! त्याच प्रकारे देवाने विभक्त झालेल्या जीवांना संयोग घडवून आणतो ॥३२॥

ਤਰਵਰੁ ਕਾਇਆ ਪੰਖਿ ਮਨੁ ਤਰਵਰਿ ਪੰਖੀ ਪੰਚ ॥

हे शरीर एक झाड आहे आणि मन एक पक्षी आहे. पाच ज्ञानेंद्रिये असलेले इतर पक्षीही त्यावर बसलेले असतात.

ਤਤੁ ਚੁਗਹਿ ਮਿਲਿ ਏਕਸੇ ਤਿਨ ਕਉ ਫਾਸ ਨ ਰੰਚ ॥

जेव्हा ते पाचजणांसह, तत्त्वांच्या ज्ञानाचे फळ घेतात, तेव्हा ते अगदी मायेच्या पाशातही पडत नाहीत.

ਉਡਹਿ ਤ ਬੇਗੁਲ ਬੇਗੁਲੇ ਤਾਕਹਿ ਚੋਗ ਘਣੀ ॥

जेव्हा ते धान्य उचलण्यासाठी उत्सुकतेने उड्डाण करत होते.

ਪੰਖ ਤੁਟੇ ਫਾਹੀ ਪੜੀ ਅਵਗੁਣਿ ਭੀੜ ਬਣੀ ॥

तो मायेच्या पाशात पडला आणि त्याचे पंख तुटले ते त्याच्याच दुर्गुणांमुळे.

ਬਿਨੁ ਸਾਚੇ ਕਿਉ ਛੂਟੀਐ ਹਰਿ ਗੁਣ ਕਰਮਿ ਮਣੀ ॥

सत्याशिवाय जीव मुक्त कसा होऊ शकतो आणि त्याच्या कृपेनेच त्याला सद्‌गुणाचे रत्न प्राप्त होते.

ਆਪਿ ਛਡਾਏ ਛੂਟੀਐ ਵਡਾ ਆਪਿ ਧਣੀ ॥

तो सद्‌गुरू भगवान स्वतः महान आहे, त्याने बंधनातून मुक्त केले तरच मुक्त होऊ शकते.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਛੂਟੀਐ ਕਿਰਪਾ ਆਪਿ ਕਰੇਇ ॥

जेव्हा तो स्वतः कृपा करतो तेव्हा गुरुच्या कृपेने आत्मा बंधनातून मुक्त होतो.

ਅਪਣੈ ਹਾਥਿ ਵਡਾਈਆ ਜੈ ਭਾਵੈ ਤੈ ਦੇਇ ॥੩੩॥

सर्व महानता भगवंताच्या हातात आहे, त्याला ते मान्य असेल तरच तो देतो. ॥३३॥

ਥਰ ਥਰ ਕੰਪੈ ਜੀਅੜਾ ਥਾਨ ਵਿਹੂਣਾ ਹੋਇ ॥

कोणत्याही आश्रयाशिवाय जिवंत आत्मा थरथर कापतो.

ਥਾਨਿ ਮਾਨਿ ਸਚੁ ਏਕੁ ਹੈ ਕਾਜੁ ਨ ਫੀਟੈ ਕੋਇ ॥
एकच खरा देव त्याला आश्रय देतो आणि आदर देतो आणि मग त्याचे कोणतेही काम बिघडत नाही.

ਥਿਰੁ ਨਾਰਾਇਣੁ ਥਿਰੁ ਗੁਰੂ ਥਿਰੁ ਸਾਚਾ ਬੀਚਾਰੁ ॥
तो नारायण स्थिर आहे, गुरु स्थिर आहे आणि त्याचे चांगले विचार सदैव स्थिर आहेत.

ਸੁਰਿ ਨਰ ਨਾਥਹ ਨਾਥੁ ਤੂ ਨਿਧਾਰਾ ਆਧਾਰੁ ॥
हे देवा! तू देवांचा आणि मर्त्यांचाही स्वामी आहेस, असहायांचा आधार आहेस.

ਸਰਬੇ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰੀ ਤੂ ਦਾਤਾ ਦਾਤਾਰੁ ॥
जगाच्या सर्व ठिकाणी तूच निवास करतोस आणि सर्वांचा दाता तूच आहेस.

ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਏਕੁ ਤੂ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥
मी जिकडे पाहतो तिकडे फक्त तूच आहेस आणि तुझ्या पलीकडे किंवा अंत नाही.

ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰਿ ॥
ईश्वर सर्वव्यापी आहे पण हे सत्य गुरूंच्या शब्दातूनच कळू शकते.

ਅਣਮੰਗਿਆ ਦਾਨੁ ਦੇਵਸੀ ਵਡਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰੁ ॥੩੪॥
तो अगम्य, अफाट परमात्मा इतका मोठा आहे की तो सजीवांना न मागता दान देत राहतो.॥३४॥

ਦਇਆ ਦਾਨੁ ਦਇਆਲੁ ਤੂ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖਣਹਾਰੁ ॥
हे परमपिता! तू दयाळू आहेस, तू सर्व प्राणिमात्रांना दयेचे दान करतोस आणि स्वतःची निर्मिती करतोस आणि काळजी घेतोस.

ਦਇਆ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਭ ਮੇਲਿ ਲੈਹਿ ਖਿਨ ਮਹਿ ਢਾਹਿ ਉਸਾਰਿ ॥
हे परमेश्वरा! ज्याच्यावर तू कृपा करतोस, त्याला तू एकत्र आणतोस आणि तुझ्या इच्छेनुसार क्षणार्धात तू त्याला निर्माण करतोस आणि नष्ट करतोस.

ਦਾਨਾ ਤੂ ਬੀਨਾ ਤੁਹੀ ਦਾਨਾ ਕੈ ਸਿਰਿ ਦਾਨੁ ॥
तू चतुर आणि सर्वज्ञ आहेस, दातांमध्ये तू सर्वश्रेष्ठ दाता आहेस.

ਦਾਲਦ ਭੰਜਨ ਦੁਖ ਦਲਣ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ॥੩੫॥
तुम्ही दारिद्य दूर करणारे आणि दु:खांचा नाश करणारे आहात.॥३५॥

ਧਨਿ ਗਇਐ ਬਹਿ ਝੂਰੀਐ ਧਨ ਮਹਿ ਚੀਤੁ ਗਵਾਰ ॥
मूर्ख माणसाचे मन नेहमी पैशावर केंद्रित असते आणि ते गमावल्यावर तो खूप दुःखी होतो.

ਧਨੁ ਵਿਰਲੀ ਸਚੁ ਸੰਚਿਆ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਿ ॥
अत्यंत दुर्मिळ व्यक्तीनेच नामाच्या रूपाने खरी संपत्ती जमा केली आहे आणि परमेश्वराच्या शुद्ध नामावर मनापासून प्रेम केले आहे.

ਧਨੁ ਗਇਆ ਤਾ ਜਾਣ ਦੇਹਿ ਜੇ ਰਾਚਹਿ ਰੰਗਿ ਏਕ ॥
मन भगवंताच्या रंगात लीन झाले तर पैसा हरवला तरी हरकत नाही.

ਮਨੁ ਦੀਜੈ ਸਿਰੁ ਸਉਪੀਐ ਭੀ ਕਰਤੇ ਕੀ ਟੇਕ ॥
मन अर्पण करून मस्तक अर्पण करूनही जीव भगवंताचा आधार घेतो.

ਧੰਧਾ ਧਾਵਤ ਰਹਿ ਗਏ ਮਨ ਮਹਿ ਸਬਦੁ ਅਨੰਦੁ ॥
ब्रह्म या शब्दाचा आनंद मनात निर्माण झाला की ऐहिक व्यवहार संपुष्टात आले.

ਦੁਰਜਨ ਤੇ ਸਾਜਨ ਭਏ ਭੇਟੇ ਗੁਰ ਗੋਵਿੰਦ ॥
गोविंदांना गुरू भेटल्यावर दुर्जनही सज्जन होतात.

ਬਨੁ ਬਨੁ ਫਿਰਤੀ ਢੂਢਤੀ ਬਸਤੁ ਰਹੀ ਘਰਿ ਬਾਰਿ ॥
ज्या नावाच्या रूपात ती रानात भटकत होती, ती गोष्ट हृदयाच्या घरीच सापडली.

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੇਲੀ ਮਿਲਿ ਰਹੀ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਨਿਵਾਰਿ ॥੩੬॥
जेव्हापासून सतगुरुंनी मला परम सत्याशी जोडले आहे, तेव्हापासून जन्ममरणाचे दुःख नाहीसे झाले आहे ॥३६॥

ਨਾਨਾ ਕਰਤ ਨ ਛੂਟੀਐ ਵਿਣੁ ਗੁਣ ਜਮ ਪੁਰਿ ਜਾਹਿ ॥
निरनिराळे विधी केल्याने बंधनातून मुक्त होत नाही आणि सद्गुण नसलेल्या माणसाला यमपुरीला जावे लागते.

ਨਾ ਤਿਸੁ ਏਹੁ ਨ ਓਹੁ ਹੈ ਅਵਗੁਣਿ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਹਿ ॥
हे जग किंवा पुढचे जग चांगले होत नाही, तो त्याच्या वाईट गुणांमुळे पश्चात्ताप करतो.

ਨਾ ਤਿਸੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਧਿਆਨੁ ਹੈ ਨਾ ਤਿਸੁ ਧਰਮੁ ਧਿਆਨੁ ॥
त्याला ना काही ज्ञान आहे ना धार्मिक ज्ञान.

ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਨਿਰਭਉ ਕਹਾ ਕਿਆ ਜਾਣਾ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥
नावाशिवाय माणूस निर्भय होऊ शकत नाही आणि अभिमानाची वेदना समजू शकत नाही.

ਥਾਕਿ ਰਹੀ ਕਿਵ ਅਪੜਾ ਹਾਥ ਨਹੀ ਨਾ ਪਾਰੁ ॥
मी थकलो आहे मग मी माझ्या गंतव्यस्थानी कसे पोहोचू. माझ्या आयुष्याची होडी जीवनाच्या सागरात फिरते आहे ज्याला अंत नाही.

ਨਾ ਸਾਜਨ ਸੇ ਰੰਗੁਲੇ ਕਿਸੁ ਪਹਿ ਕਰੀ ਪੁਕਾਰ ॥
असे संतही भगवंताच्या रंगात लीन झालेले माझे नातेवाईक नाहीत, मग तक्रार कोणाकडे करावी?

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਜੇ ਕਰੀ ਮੇਲੇ ਮੇਲਣਹਾਰੁ ॥
हे नानक! जर प्रेयसी प्रेम करत राहिली तर जो देव एकरूप होतो तो स्वतःशी एकरूप होतो.

ਜਿਨਿ ਵਿਛੋੜੀ ਸੋ ਮੇਲਸੀ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਅਪਾਰਿ ॥੩੭॥
ज्याने मला वेगळे केले आहे, तो मला गुरुंच्या अपार प्रेमाने पुन्हा जोडेल. ॥३७॥

ਪਾਪੁ ਬੁਰਾ ਪਾਪੀ ਕਉ ਪਿਆਰਾ ॥
पाप वाईट आहे पण पाप्याला ते सुंदर वाटते.

ਪਾਪਿ ਲਦੇ ਪਾਪੇ ਪਾਸਾਰਾ ॥
पापी माणूस आपल्या पापांचे ओझे डोक्यावर ठेवून पापांचा प्रसार करत राहतो.

ਪਰਹਰਿ ਪਾਪੁ ਪਛਾਣੈ ਆਪੁ ॥
जर त्याने आपल्या पापांचा त्याग केला आणि स्वत: ला जाणले.

ਨਾ ਤਿਸੁ ਸੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਸੰਤਾਪੁ ॥
त्याला कोणतेही दु:ख, वियोग किंवा वेदना जाणवत नाही.

ਨਰਕਿ ਪੜੰਤਉ ਕਿਉ ਰਹੈ ਕਿਉ ਬੰਚੈ ਜਮਕਾਲੁ ॥
तो नरकात पडणे कसे टाळेल आणि यमकालापासून मुक्त कसे होईल?

ਕਿਉ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਵੀਸਰੈ ਝੂਠੁ ਬੁਰਾ ਖੈ ਕਾਲੁ ॥
जन्म-मृत्यूचे चक्र तो कसा विसरणार?

ਮਨੁ ਜੰਜਾਲੀ ਵੇੜਿਆ ਭੀ ਜੰਜਾਲਾ ਮਾਹਿ ॥
जगाच्या जाळ्यात अडकलेले मन आणखी जाळ्यात अडकते.

ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਕਿਉ ਛੂਟੀਐ ਪਾਪੇ ਪਚਹਿ ਪਚਾਹਿ ॥੩੮॥
हरिच्या नामाशिवाय त्याचा मोक्ष कसा संभवतो तो पापात अडकतो आणि नाश पावतो ॥३८॥

ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਾਹੀ ਫਾਸੈ ਕਊਆ ॥
सजीवाच्या रुपातला कावळा पुन्हा पुन्हा जाळ्यात अडकत राहतो पण.

ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਨਾ ਅਬ ਕਿਆ ਹੂਆ ॥
मग त्याला पश्चात्ताप होतो की सापळ्यातून सुटण्यासाठी तो काही करू शकत नाही.

ਫਾਥਾ ਚੋਗ ਚੁਗੈ ਨਹੀ ਬੂਝੈ ॥
जाळ्यात अडकूनही तो इंद्रियसुखाचा झगा चोखत राहतो पण हे समजत नाही.

ਸਤਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਆਖੀ ਸੂਝੈ ॥
जर त्याला सत्गुरू सापडला तर तो स्वतःच्या डोळ्यांनी फासाचे आणि अंगरखाचे ज्ञान मिळवू शकतो.

ਜਿਉ ਮਛੁਲੀ ਫਾਥੀ ਜਮ ਜਾਲਿ ॥
मासा जसा अडकतो, तसाच जीव मृत्यूच्या जाळ्यात अडकतो.

ਵਿਣੁ ਗੁਰ ਦਾਤੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਭਾਲਿ ॥
दाता गुरूशिवाय कोणाकडूनही मोक्षाची अपेक्षा करू नका.

ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜਾਇ ॥
जीव पुन्हा पुन्हा जन्म घेतो आणि पुन्हा पुन्हा मरतो.

ਇਕ ਰੰਗਿ ਰਚੈ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥
भगवंताच्या रंगात लीन राहून त्याचे चिंतन करीत राहिल्यास.

ਇਵ ਛੂਟੈ ਫਿਰਿ ਫਾਸ ਨ ਪਾਇ ॥੩੯॥
तो रहदारीतून मुक्त झाला आणि पुन्हा मृत्यूदंड भोगत नाही.॥३९॥

ਬੀਰਾ ਬੀਰਾ ਕਰਿ ਰਹੀ ਬੀਰ ਭਏ ਬੈਰਾਇ ॥
माणसाचे शरीर आत्म्याला भाऊ म्हणून हाक मारत असते, पण त्याच्या मृत्यूनंतर त्याचा भाऊ परका होतो आणि त्याच्याकडे ढुंकूनही पाहत नाही.

ਬੀਰ ਚਲੇ ਘਰਿ ਆਪਣੈ ਬਹਿਣ ਬਿਰਹਿ ਜਲਿ ਜਾਇ ॥
आत्म्याच्या रुपात भाऊ परलोकात जातो आणि बहीण देहस्वरूपात वियोगाच्या आगीत जळते.

ਬਾਬੁਲ ਕੈ ਘਰਿ ਬੇਟੜੀ ਬਾਲੀ ਬਾਲੈ ਨੇਹਿ ॥
वडिलांच्या घरी राहणारी मुलगी खेळण्यांशी खेळून विवाहयोग्य बनते.

ਜੇ ਲੋੜਹਿ ਵਰੁ ਕਾਮਣੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਤੇਹਿ ॥
त्या कामिनीला पती मिळवायचा असेल तर तिने खऱ्या गुरूची सेवा करावी.

ਬਿਰਲੋ ਗਿਆਨੀ ਬੂਝਣਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਚਿ ਮਿਲੇਇ ॥
सत्गुरूच सत्याशी सलोखा घडवून आणतो हे सत्य दुर्लभ जाणकार व्यक्तीलाच समजते.

ਠਾਕੁਰ ਹਾਥਿ ਵਡਾਈਆ ਜੈ ਭਾਵੈ ਤੈ ਦੇਇ ॥
त्या ठाकूरजींच्या हातात सर्व आशीर्वाद आहेत आणि ते ज्याला पाहिजे त्यालाच देतात.

ਬਾਣੀ ਬਿਰਲਉ ਬੀਚਾਰਸੀ ਜੇ ਕੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ॥
कोणी गुरुमुख झाला तर तो क्वचितच भाषणाचा विचार करतो.

ਇਹ ਬਾਣੀ ਮਹਾ ਪੁਰਖ ਕੀ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਹੋਇ ॥੪੦॥
हे भाषण एका महापुरुषाने रचले आहे आणि त्याद्वारे जीव आपल्या खऱ्या घरात वास करतो. ॥४०॥

ਭਨਿ ਭਨਿ ਘੜੀਐ ਘੜਿ ਘੜਿ ਭਜੈ ਢਾਹਿ ਉਸਾਰੈ ਉਸਰੇ ਢਾਹੈ ॥
देव तत्वांचे खंडन करून जग निर्माण करतो, आणि जग निर्माण केल्यानंतर तो त्याचा नाश

करतो, तो नष्ट करून पुन्हा निर्माण करतो, तो सजीवांची निर्मिती करतो आणि त्यांचा नाश करतो.

ਸਰ ਭਰਿ ਸੋਖੈ ਭੀ ਭਰਿ ਪੋਖੈ ਸਮਰਥ ਵੇਪਰਵਾਹੈ ॥
तो सर्वशक्तिमान आणि निष्काळजी देव भरलेले तलाव कोरडे करतो आणि पुन्हा भरतो.

ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਨੇ ਭਏ ਦਿਵਾਨੇ ਵਿਣੁ ਭਾਗਾ ਕਿਆ ਪਾਈਐ ॥
भ्रमात हरवलेले जीव वेडे झाले आहेत आणि नशिबाशिवाय काहीही साध्य होत नाही.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਡੋਰੀ ਪ੍ਰਭਿ ਪਕੜੀ ਜਿਨ ਖਿੰਚੈ ਤਿਨ ਜਾਈਐ ॥
गुरूद्वारेच हे कळते की परमेश्वराने प्रत्येक जीवाची जीवनरेषा आपल्या हातात धरली आहे. जिथे तो जीवांना सावध करतो तिथेच ते फिरतात.

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਬਹੁੜਿ ਨ ਪਛੋਤਾਈਐ ॥
जो भगवंताचे गुणगान गातो आणि सदैव त्याच्या रंगात लीन राहतो, त्याला पुन्हा कधीही पश्चाताप होत नाही.

ਭਭੈ ਭਾਲਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝਹਿ ਤਾ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਈਐ ॥
जे सत्याचा शोध घेतात त्यांना गुरूद्वारे सत्याचा मार्ग समजतो आणि त्यांच्या खऱ्या घरी वास्तव्य होते.

ਭਭੈ ਭਉਜਲੁ ਮਾਰਗੁ ਵਿਖੜਾ ਆਸ ਨਿਰਾਸਾ ਤਰੀਐ ॥
हा अस्तित्त्वाचा महासागर पार करण्याचा मार्ग खूप कठीण आहे आणि तो केवळ इच्छांपासून मुक्त होऊनच पार करता येतो.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਆਪੋ ਚੀਨ੍ਹੈ ਜੀਵਤਿਆ ਇਵ ਮਰੀਐ ॥੪੧॥
गुरूंच्या कृपेने जो आत्मज्ञान समजतो तो जीवनातून मुक्त होतो. ॥४१॥

ਮਾਇਆ ਮਾਇਆ ਕਰਿ ਮੁਏ ਮਾਇਆ ਕਿਸੈ ਨ ਸਾਥਿ ॥
हा भ्रम माझा आहे, ही संपत्ती माझी आहे. असे म्हणत अनेक जण जग सोडून गेले पण ही माया कुणासोबत गेली नाही.

ਹੰਸੁ ਚਲੈ ਉਠਿ ਡੁਮਣੋ ਮਾਇਆ ਭੂਲੀ ਆਥਿ ॥
आत्म्याच्या रूपातील हंस निराशेने जग सोडून जातो पण माया त्याला विसरते.

ਮਨੁ ਝੂਠਾ ਜਮਿ ਜੋਹਿਆ ਅਵਗੁਣ ਚਲਹਿ ਨਾਲਿ ॥

भ्रमात अडकलेले मन खोटे आहे आणि मृत्यूने ते पाहिले आहे. मृत्यूनंतर, आत्म्याचे अवगुण त्याच्याबरोबर जातात.

ਮਨ ਮਹਿ ਮਨੁ ਉਲਟੋ ਮਰੈ ਜੇ ਗੁਣ ਹੋਵਹਿ ਨਾਲਿ ॥

जर त्याच्याकडे सद्‌गुण असतील तर त्याचे अशुद्ध मन दुर्गुणांपासून दूर होऊन शुद्ध मनात विलीन होते.

ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਿ ਮੁਏ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖੁ ਭਾਲਿ ॥
माया माझी आहे असे म्हणत किती जीवांनी जीव सोडला, भगवंताचे नाव न घेता भोगावे लागले.

ਗੜ ਮੰਦਰ ਮਹਲਾ ਕਹਾ ਜਿਉ ਬਾਜੀ ਦੀਬਾਣੁ ॥
बाजीगराच्या खेळाप्रमाणे राजांचे किल्ले, मंदिरे, राजवाडे, दरबार कुठे उरले?

ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਵਿਣੁ ਝੂਠਾ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ॥
हे नानक! भगवंताच्या खऱ्या नामाशिवाय जीवांच्या सर्व हालचाली खोट्या आहेत.

ਆਪੇ ਚਤੁਰੁ ਸਰੂਪੁ ਹੈ ਆਪੇ ਜਾਣੁ ਸੁਜਾਣੁ ॥੪੨॥
देव स्वतः हुशार आणि सुंदर आहे आणि तो स्वतः बुद्धिमान आणि सर्वज्ञ आहे.॥४२॥

ਜੋ ਆਵਹਿ ਸੇ ਜਾਹਿ ਫੁਨਿ ਆਇ ਗਏ ਪਛੁਤਾਹਿ ॥
जो जन्म घेतो, त्याचा मृत्यू अटळ असतो आणि जन्म-मृत्यूच्या फेऱ्यात पडल्यानंतर जीव पश्चाताप करत राहतो.

ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਮੇਦਨੀ ਘਟੈ ਨ ਵਧੈ ਉਤਾਹਿ ॥
चौऱ्यासी लाख प्रजाती असलेली ही पृथ्वी त्यांच्या जन्म-मृत्यूमुळे कमी होत नाही आणि वाढत नाही.

ਸੇ ਜਨ ਉਬਰੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਭਾਇਆ ॥
ज्यांनी देवाला प्रसन्न केले त्यांचे तारण झाले आहे.

ਧੰਧਾ ਮੁਆ ਵਿਗੂਤੀ ਮਾਇਆ ॥
त्यांची जगाविषयीची वासना नाहीशी झाली आहे आणि त्यांच्यावर मायेचाही परिणाम होत नाही.

ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਚਾਲਸੀ ਕਿਸ ਕਉ ਮੀਤੁ ਕਰੇਉ ॥
जगात जे काही दिसते ते नाशवंत आहे, मग मी कोणाला मित्र बनवू?

ਜੀਉ ਸਮਪਉ ਆਪਣਾ ਤਨੁ ਮਨੁ ਆਗੈ ਦੇਉ ॥
मी माझे जीवन त्याला समर्पित करीन आणि माझे शरीर आणि मन देखील त्याला अर्पण करीन.

ਅਸਥਿਰੁ ਕਰਤਾ ਤੂ ਧਣੀ ਤਿਸ ਹੀ ਕੀ ਮੈ ਓਟ ॥
हे निर्मात्या! तूच स्थिर राहणार आहेस. मला फक्त त्या मालकाचा आधार आहे.

ਗੁਣ ਕੀ ਮਾਰੀ ਹਉ ਮੁਈ ਸਬਦਿ ਰਤੀ ਮਨਿ ਚੋਟ ॥੪੩॥
सद्गुणांनी मारलेला अहंभाव संपला की मन ब्रह्म शब्दात लीन झाले की, दुर्गुण खूप दुखतात ॥४३॥

ਰਾਣਾ ਰਾਉ ਨ ਕੋ ਰਹੈ ਰੰਗੁ ਨ ਤੁੰਗੁ ਫਕੀਰੁ ॥
राणाराव, श्रीमंत, गरीब किंवा फकीर, कोणीही सदैव जगत नाही कारण प्रत्येकाचा मृत्यू अटळ आहे.

ਵਾਰੀ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਕੋਇ ਨ ਬੰਧੈ ਧੀਰ ॥
प्रत्येकजण आपली पाळी आली की जग सोडून जातो आणि त्यांना कोणीही रोखू शकत नाही.

ਰਾਹੁ ਬੁਰਾ ਭੀਹਾਵਲਾ ਸਰ ਡੂਗਰ ਅਸਗਾਹ ॥
मृत्यूचा मार्ग अथांग महासागर आणि उंच पर्वतांच्या मार्गासारखा अत्यंत वाईट आणि भयंकर आहे.

ਮੈ ਤਨਿ ਅਵਗਣ ਝੁਰਿ ਮੁਈ ਵਿਣੁ ਗੁਣ ਕਿਉ ਘਰਿ ਜਾਹ ॥
माझ्या शरीरावर अनेक दोष असल्यामुळे मी दुःखी आहे, मग गुणांशिवाय मी माझ्या खऱ्या घरी कसा जाणार?

ਗੁਣੀਆ ਗੁਣ ਲੇ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲੇ ਕਿਉ ਤਿਨ ਮਿਲਉ ਪਿਆਰਿ ॥
सद्गुणी जीव त्यांच्या गुणांनी भगवंताशी जोडले आहेत मी त्याला प्रेमाने कसे भेटू शकतो?

ਤਿਨ ਹੀ ਜੈਸੀ ਥੀ ਰਹਾਂ ਜਪਿ ਜਪਿ ਰਿਦੈ ਮੁਰਾਰਿ ॥
भगवंताचे नामस्मरण अंतःकरणात करून मी सुद्धा त्यांच्याप्रमाणेच सद्गुणी राहावे, अशी माझी इच्छा आहे.

ਅਵਗੁਣੀ ਭਰਪੂਰ ਹੈ ਗੁਣ ਭੀ ਵਸਹਿ ਨਾਲਿ ॥
जगातील प्रत्येक जीव हा अवगुणांनी भरलेला आहे पण गुणही त्यांच्यासोबत राहतात.

ਵਿਣੁ ਸਤਗੁਰ ਗੁਣ ਨ ਜਾਪਨੀ ਜਿਚਰੁ ਸਬਦਿ ਨ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥੪੪॥
जोपर्यंत जीव शब्दाचे चिंतन करत नाही, सत्गुरुशिवाय त्याला सद्गुण प्राप्त होत नाहीत.॥४४॥

ਲਸਕਰੀਆ ਘਰ ਸੰਮਲੇ ਆਏ ਵਜਹੁ ਲਿਖਾਇ ॥
जीवनाच्या या खेळात काही जीवांनी आपापल्या पदाचा ताबा घेतला आहे आणि आपले नशीब लिहून पुढे आले आहेत.

ਕਾਰ ਕਮਾਵਹਿ ਸਿਰਿ ਧਣੀ ਲਾਹਾ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥
ते मालकाने नेमून दिलेले काम करतात आणि त्यामुळे नफा कमावतात.

ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਬੁਰਿਆਈਆ ਛੋਡੇ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਿ ॥
त्याने लोभ आणि वाईट गोष्टींचा त्याग केला आहे आणि त्याचा मनातून विसर पडला आहे.

ਗੜਿ ਦੋਹੀ ਪਾਤਿਸਾਹ ਕੀ ਕਦੇ ਨ ਆਵੈ ਹਾਰਿ ॥
जगाच्या किल्ल्यावर राहून ते आपल्या सद्गुरुची स्तुती करत राहतात आणि जीवनात कधीही पराभूत होत नाहीत.

ਚਾਕਰੁ ਕਹੀਐ ਖਸਮ ਕਾ ਸਉਹੇ ਉਤਰ ਦੇਇ ॥
जो स्वत:ला त्याच्या मालकाचा सेवक म्हणवून घेतो पण त्याला उत्तर देतो, म्हणजेच आज्ञा पाळत नाही.

ਵਜਹੁ ਗਵਾਏ ਆਪਣਾ ਤਖਤਿ ਨ ਬੈਸਹਿ ਸੇਇ ॥
तो त्याची मेहनत गमावून बसतो आणि उच्च पदावर विराजमान होत नाही.

ਪ੍ਰੀਤਮ ਹਥਿ ਵਡਿਆਈਆ ਜੈ ਭਾਵੈ ਤੈ ਦੇਇ ॥
सर्व आशीर्वाद प्रिय देवाच्या हातात आहेत आणि तो ज्याला पाहिजे त्यालाच देतो.

ਆਪਿ ਕਰੇ ਕਿਸੁ ਆਖੀਐ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਕਰੇਇ ॥੪੫॥
तो स्वत: सर्वकाही करतो, इतर कोणाला का विचारावे, त्याच्याशिवाय दुसरे कोणीच करणार नाही? ॥४५॥

ਬੀਜਉ ਸੂਝੈ ਕੋ ਨਹੀ ਬਹੈ ਦੁਲੀਚਾ ਪਾਇ ॥
देवाशिवाय, इतर कोणीही सुचवत नाही की तो नेहमीच जगावर राज्य करतो.

ਨਰਕ ਨਿਵਾਰਣੁ ਨਰਹ ਨਰੁ ਸਾਚਉ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥
फक्त तो पुरुषोत्तम भगवान नरकापासून मुक्ती देणारा आहे, ज्याचे नाम सदैव सत्य आहे.

ਵਣੁ ਤ੍ਰਿਣੁ ਢੂਢਤ ਫਿਰਿ ਰਹੀ ਮਨ ਮਹਿ ਕਰਉ ਬੀਚਾਰੁ ॥
मी एक एक करून त्याला शोधत राहिलो आणि मनात फक्त त्याचाच विचार करतो.

ਲਾਲ ਰਤਨ ਬਹੁ ਮਾਣਕੀ ਸਤਿਗੁਰ ਹਾਥਿ ਭੰਡਾਰੁ ॥
लाल रत्न, माणिक या गुणांचे भांडार सतगुरूंच्या हाती आहे.

ਊਤਮੁ ਹੋਵਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲੈ ਇਕ ਮਨਿ ਏਕੈ ਭਾਇ ॥
जर मला देव सापडला तर मी परिपूर्ण होईन आणि त्याच्या प्रेमात एकाग्र आणि लीन राहीन.

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਮ ਰਸਿ ਮਿਲੇ ਲਾਹਾ ਲੈ ਪਰਥਾਇ ॥
हे नानक! जर मला माझ्या प्रियकराचे नाव मिळाले तर त्याचा लाभ मिळाल्यावर मी परलोकात जाईन.

ਰਚਨਾ ਰਾਚਿ ਜਿਨਿ ਰਚੀ ਜਿਨਿ ਸਿਰਿਆ ਆਕਾਰੁ ॥
ज्या देवाने हे जग निर्माण केले आहे आणि ज्याने सर्व जीव निर्माण केले आहेत.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੇਅੰਤੁ ਧਿਆਈਐ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥੪੬॥
त्या अनंत परमात्म्याचे गुरूद्वारे चिंतन केले पाहिजे.॥ ४६॥

ੜਾੜੈ ਰੂੜਾ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸੋਈ ॥
तो परमेश्वर अतिशय सुंदर आहे.

ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਰਾਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥
त्याच्याशिवाय जगात दुसरा कोणी राजा नाही.

ੜਾੜੈ ਗਾਰੁੜੁ ਤੁਮ ਸੁਣਹੁ ਹਰਿ ਵਸੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥
जर तुम्ही गुरु मंत्र ऐकलात तर तुमच्या मनात हरी वास करतो.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਮਤੁ ਕੋ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਹਿ ॥
गुरूंच्या कृपेनेच भगवंताची प्राप्ती होते, म्हणून कोणत्याही भ्रमात पडू नका.

ਸੋ ਸਾਹੁ ਸਾਚਾ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ॥
तोच खरा सावकार आहे ज्याच्याकडे हिरव्या पैशाच्या रूपात भांडवल आहे.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੂਰਾ ਤਿਸੁ ਸਾਬਾਸਿ ॥
ते एक परिपूर्ण गुरुमुख आहेत, मी त्यांचे अभिनंदन करतो.

ਰੂੜੀ ਬਾਣੀ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਬੀਚਾਰਿ ॥
शब्दगुरूच्या माध्यमातून विचार करून सुंदर वाणीतून देव शोधता येतो.

ਆਪੁ ਗਇਆ ਦੁਖੁ ਕਟਿਆ ਹਰਿ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਨਾਰਿ ॥੪੭॥
हरिच्या रूपाने वराची प्राप्ती झालेल्या जीवाच्या रूपातील स्त्री आहे जिचा अहंकार नाहीसा होऊन तिचे दुःख संपले आहे. ॥४७॥

ਸੁਇਨਾ ਰੁਪਾ ਸੰਚੀਐ ਧਨੁ ਕਾਚਾ ਬਿਖੁ ਛਾਰੁ ॥
जगातील प्रत्येकजण सोने-चांदी गोळा करण्यात व्यस्त आहे, परंतु ही संपत्ती कच्ची आणि विषारी आहे आणि राखेसारखी आहे.

ਸਾਹੁ ਸਦਾਏ ਸੰਚਿ ਧਨੁ ਦੁਬਿਧਾ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥
कोणी धनसंचय करून स्वतःला सावकार म्हणवून घेतो, पण कोंडीत अडकतो आणि दुःखी होतो.

ਸਚਿਆਰੀ ਸਚੁ ਸੰਚਿਆ ਸਾਚਉ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲੁ ॥
भगवंताचे खरे नाम अमूल्य आहे, म्हणून सत्यवान माणूस सत्याचाच संचय करत राहतो.

ਹਰਿ ਨਿਰਮਾਇਲੁ ਊਜਲੋ ਪਤਿ ਸਾਚੀ ਸਚੁ ਬੋਲੁ ॥
शुद्ध आणि शुद्ध भगवंताचे चिंतन करणाऱ्या सत्यवानांचाच आदर होतो आणि त्यांचे शब्दही खरे असतात.

ਸਾਜਨੁ ਮੀਤੁ ਸੁਜਾਣੁ ਤੂ ਤੂ ਸਰਵਰੁ ਤੂ ਹੰਸੁ ॥
हे देवा! तूच चतुर आहेस, तूच माझा सोबती आणि मित्र आहेस आणि गुरूच्या रूपात तूच सरोवर आहेस आणि संताच्या रूपात तूच हंस आहेस.

ਸਾਚਉ ਠਾਕੁਰੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਸੁ ॥
ज्याच्या मनात खरा ठाकूर वास करतो त्याला मी माझे प्राण अर्पण करतो.

ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਮੋਹਣੀ ਜਿਨਿ ਕੀਤੀ ਸੋ ਜਾਣੁ ॥
हे प्रेम ज्याने निर्माण केले आहे, त्या जीवाला मोहित करणारे प्रेम जाणून घ्या.

ਬਿਖਿਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਏਕੁ ਹੈ ਬੂਝੈ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣੁ ॥੪੮॥
ही वस्तुस्थिती समजणाऱ्या चतुर माणसासाठी विष आणि अमृत समान आहेत.॥४८॥

ਖਿਮਾ ਵਿਹੂਣੇ ਖਪਿ ਗਏ ਖੂਹਣਿ ਲਖ ਅਸੰਖ ॥
ते अक्षम्य प्राणी देखील मरण पावले आहेत ज्यांची संख्या लाखो आणि कोटींच्या घरात आहे.

ਗਣਤ ਨ ਆਵੈ ਕਿਉ ਗਣੀ ਖਪਿ ਖਪਿ ਮੁਏ ਬਿਸੰਖ ॥
ते मोजता येत नाहीत, मग त्यांची संख्या कशी मोजता येईल?

ਖਸਮੁ ਪਛਾਣੈ ਆਪਣਾ ਖੂਲੈ ਬੰਧੁ ਨ ਪਾਇ ॥
जो आपल्या सद्गुरुला ओळखतो तो बंधनात पडत नाही आणि त्याच्यापुढे सर्व बंधनातून मुक्त होतात.

ਸਬਦਿ ਮਹਲੀ ਖਰਾ ਤੂ ਖਿਮਾ ਸਚੁ ਸੁਖ ਭਾਇ ॥
तुम्ही शब्दांद्वारे देवाच्या दरबारात चांगले व्हाल आणि तुम्हाला क्षमा, सत्य, आनंद आणि प्रेम मिळेल.

ਖਰਚੁ ਖਰਾ ਧਨੁ ਧਿਆਨੁ ਤੂ ਆਪੇ ਵਸਹਿ ਸਰੀਰਿ ॥
प्रवासात खर्च करण्यासाठी आणि भगवंताचे चिंतन करत राहण्यासाठी तुमच्याजवळ सत्याचा पैसा असेल तर तो आपोआप तुमच्या शरीरात वास करेल.

ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੁਖਿ ਜਾਪੈ ਸਦਾ ਗੁਣ ਅੰਤਰਿ ਮਨਿ ਧੀਰ ॥
मनाने, शरीराने आणि मुखाने भगवंताचे नामस्मरण करत राहिल्यास तुमच्या मनात चांगले गुण निर्माण होतील आणि संयम येईल.

ਹਉਮੈ ਖਪੈ ਖਪਾਇਸੀ ਬੀਜਉ ਵਥੁ ਵਿਕਾਰੁ ॥
अभिमान जीवांचा नाश करत राहतो आणि हरीचे नाव घेतल्याशिवाय गोष्टी विकृत होतात.

ਜੰਤ ਉਪਾਇ ਵਿਚਿ ਪਾਇਅਨੁ ਕਰਤਾ ਅਲਗੁ ਅਪਾਰੁ ॥੪੯॥
जीवांची निर्मिती करून भगवंताने त्यांच्यामध्ये स्वतःची स्थापना केली आहे, परंतु सृष्टीकर्ता, निर्मात्याला रस नाही.॥४९॥

ਸ੍ਰਿਸਟੇ ਭੇਉ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥
त्या विश्वाच्या निर्मात्याचे रहस्य कोणालाच माहीत नाही.

ਸ੍ਰਿਸਟਾ ਕਰੈ ਸੁ ਨਿਹਚਉ ਹੋਇ ॥
निर्माता जे काही करतो ते नक्कीच घडते.

ਸੰਪੈ ਕਉ ਈਸਰੁ ਧਿਆਈਐ ॥
काही लोक पैशासाठी देवाचे ध्यान करतात पण.

ਸੰਪੈ ਪੁਰਬਿ ਲਿਖੇ ਕੀ ਪਾਈਐ ॥
त्यांना त्यांच्या पूर्वीच्या कर्माच्या नशिबानुसारच संपत्ती मिळते.

ਸੰਪੈ ਕਾਰਣਿ ਚਾਕਰ ਚੋਰ ॥
लोक पैशासाठी इतरांचे नोकर बनतात आणि काही चोर देखील बनतात.

ਸੰਪੈ ਸਾਥਿ ਨ ਚਾਲੈ ਹੋਰ ॥
पण मृत्यूनंतर संपत्ती आत्म्यासोबत जात नाही आणि ती दुसऱ्या नातेवाईकाची संपत्ती बनते.

ਬਿਨੁ ਸਾਚੇ ਨਹੀ ਦਰਗਹ ਮਾਨੁ ॥
सत्याचे चिंतन केल्याशिवाय देवाच्या दरबारात कोणालाच मान मिळत नाही.

ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵੈ ਛੁਟੈ ਨਿਦਾਨਿ ॥੫੦॥
जो हरिनामाचे सार पितो तो जन्म-मृत्यूपासून मुक्त होतो.॥५०॥

ਹੇਰਤ ਹੇਰਤ ਹੇ ਸਖੀ ਹੋਇ ਰਹੀ ਹੈਰਾਨੁ ॥
अरे मित्रा! हे पाहून मला आश्चर्य वाटले.

ਹਉ ਹਉ ਕਰਤੀ ਮੈ ਮੁਈ ਸਬਦਿ ਰਵੈ ਮਨਿ ਗਿਆਨੁ ॥
माझा जो अहंकार होता तो नाहीसा झाला आहे. माझ्या मनात ज्ञान उत्पन्न झाले आहे आणि मी ब्रह्म शब्दात लीन आहे.

ਹਾਰ ਡੋਰ ਕੰਕਨ ਘਣੇ ਕਰਿ ਥਾਕੀ ਸੀਗਾਰੁ ॥
मी सर्व दागिने, हार, बांगड्या इत्यादी सजवून थकलो आहे.

ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਗਲ ਗੁਣਾ ਗਲਿ ਹਾਰੁ ॥
आता मी सर्व गुणांचा हार माझ्या गळ्यात घातला आहे आणि माझ्या प्रिय परमेश्वराला भेटून सुख प्राप्त झाले आहे.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੁ ॥
हे नानक! गुरूद्वारेच भगवंतावर प्रेम होते.

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਦੇਖਹੁ ਮਨਿ ਬੀਚਾਰਿ ॥
मनात विचार करा आणि पहा की भगवंतांशिवाय कोणालाही सुख प्राप्त झाले नाही.

ਹਰਿ ਪੜਣਾ ਹਰਿ ਬੁਝਣਾ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਖਹੁ ਪਿਆਰੁ ॥
हरीची कथा वाचावी, हरी समजून घ्यावा आणि त्याच्यावरच प्रेम ठेवावे.

ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥੫੧॥
आपण सदैव हरिचा जप करत राहावे, हरीचीच उपासना करावी कारण हरीचे नाम हेच आपल्या जीवनाचा आधार आहे. ॥५१॥

ਲੇਖੁ ਨ ਮਿਟਈ ਹੇ ਸਖੀ ਜੋ ਲਿਖਿਆ ਕਰਤਾਰਿ ॥
मित्रा, भगवंताने लिहिलेले नशीब कधीच पुसता येत नाही.

ਆਪੇ ਕਾਰਣੁ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਗੁ ਧਾਰਿ ॥
ज्याने स्वतः जग निर्माण केले आहे, तो आपल्या कृपेने हृदयात आपले कमळ पाय ठेवतो.

ਕਰਤੇ ਹਥਿ ਵਡਿਆਈਆ ਬੂਝਹੁ ਗੁਰ ਬੀਚਾਰਿ ॥
हे सत्य गुरुच्या ज्ञानाने समजून घ्या, सर्व महानता भगवंताच्या हाती आहे.

ਲਿਖਿਆ ਫੇਰਿ ਨ ਸਕੀਐ ਜਿਉ ਭਾਵੀ ਤਿਉ ਸਾਰਿ ॥
नशीब बदलता येत नाही, ते नशिबाने घडले पाहिजे.

ਨਦਰਿ ਤੇਰੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥
हे नानक! त्याच्या कृपेनेच सुख प्राप्त होते.

ਮਨਮੁਖ ਭੂਲੇ ਪਚਿ ਮੁਏ ਉਬਰੇ ਗੁਰ ਬੀਚਾਰਿ ॥
भटकंती करून मनाचे जीव नष्ट झाले आहेत, पण गुरुच्या विचाराने गुरुमुखांचा उद्धार झाला आहे.

ਜਿ ਪੁਰਖੁ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵਈ ਤਿਸ ਕਾ ਕਿਆ ਕਰਿ ਕਹਿਆ ਜਾਇ ॥
न दिसणाऱ्या खऱ्या माणसाचे वर्णन कसे करायचे?

ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਜਿਨਿ ਹਿਰਦੈ ਦਿਤਾ ਦਿਖਾਇ ॥੫੨॥
ज्याने मला माझ्या हृदयात भगवंताचे दर्शन घडविले आहे त्या माझ्या गुरुंना मी स्वतःला अर्पण केले आहे.॥५२॥

ਪਾਧਾ ਪੜਿਆ ਆਖੀਐ ਬਿਦਿਆ ਬਿਚਰੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥
पांडे पंडितांना सुशिक्षित असे म्हटले जाते जर त्यांच्या स्वभावाने अध्यात्मिक ज्ञानाचे चिंतन केले.

ਬਿਦਿਆ ਸੋਧੈ ਤਤੁ ਲਹੈ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥
या ज्ञानाचा कसून अभ्यास करून तो ज्ञान प्राप्त करतो आणि राम नामाचे चिंतन करून ठेवतो.

ਮਨਮੁਖੁ ਬਿਦਿਆ ਬਿਕ੍ਰਦਾ ਬਿਖੁ ਖਟੇ ਬਿਖੁ ਖਾਇ ॥
मनमुख जीवनाचे ज्ञान विकतो, अशा प्रकारे तो विष घेतो आणि विषच खातो.

ਮੂਰਖੁ ਸਬਦੁ ਨ ਚੀਨਈ ਸੂਝ ਬੂਝ ਨਹ ਕਾਇ ॥੫੩॥
मूर्खाला शब्द ओळखता येत नाहीत आणि समजही नसते. ॥५३॥

ਪਾਧਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਖੀਐ ਚਾਟੜਿਆ ਮਤਿ ਦੇਇ ॥
फक्त त्या पंडिताला गुरुमुख म्हणतात जो आपल्या विद्यार्थ्यांना हाच सल्ला देतो.

ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਹੁ ਨਾਮੁ ਸੰਗਰਹੁ ਲਾਹਾ ਜਗ ਮਹਿ ਲੇਇ ॥
नामस्मरण करा, नामसंग्रह करा आणि संसारात लाभ मिळवा.

ਸਚੀ ਪਟੀ ਸਚੁ ਮਨਿ ਪੜੀਐ ਸਬਦੁ ਸੁ ਸਾਰੁ ॥
फक्त तोच विद्यार्थी सत्य कथा लिहितो जो त्याच्या मनात सत्याचा अभ्यास करतो आणि शब्द आत्मसात करतो.

ਨਾਨਕ ਸੋ ਪੜਿਆ ਸੋ ਪੰਡਿਤੁ ਬੀਨਾ ਜਿਸੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਗਲਿ ਹਾਰੁ ॥੫੪॥੧॥
हे नानक! तो सुशिक्षित आणि चतुर विद्वान ज्याने गळ्यात रामनामाचा हार घातला आहे.॥ ५४॥१॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ਸਿਧ ਗੋਸਟਿ
रामकली महाला १ सिद्ध गोसाटी

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਸਿਧ ਸਭਾ ਕਰਿ ਆਸਣਿ ਬੈਠੇ ਸੰਤ ਸਭਾ ਜੈਕਾਰੋ ॥
सर्व संत सभेत आपापल्या आसनावर बसले आणि म्हणाले, संत सभेला नमस्कार.

ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਰਹਰਾਸਿ ਹਮਾਰੀ ਸਾਚਾ ਅਪਰ ਅਪਾਰੋ ॥
गुरु नानक देवजी उत्तर देतात की आमची उपासना फक्त त्या अनंत परम सत्य देवासमोर आहे. आपण त्याला आपले मस्तक कापून अर्पण करतो आणि आपले मन आणि शरीर देखील त्याला अर्पण करतो.

ਨਾਨਕ ਸੰਤੁ ਮਿਲੈ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ਸਹਜ ਭਾਇ ਜਸੁ ਲੇਉ ॥੧॥
हे नानक! जर एखाद्याला संत सापडला तरच त्याला परम सत्याची प्राप्ती होते आणि कीर्ती त्याच्या नैसर्गिक स्वभावानेच प्राप्त होते. ॥१॥

ਕਿਆ ਭਵੀਐ ਸਚਿ ਸੂਚਾ ਹੋਇ ॥
घर सोडून देश-विदेशात भटकंती करून सत्य आणि पावित्र्य प्राप्त होऊ शकते का?

ਸਾਚ ਸਬਦ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
खऱ्या शब्दांशिवाय कोणीही मुक्त होऊ शकत नाही. ॥१॥रहाउ॥

ਕਵਨ ਤੁਮੇ ਕਿਆ ਨਾਉ ਤੁਮਾਰਾ ਕਉਨੁ ਮਾਰਗੁ ਕਉਨੁ ਸੁਆਓ ॥
सिद्धांनी गुरुजींना विचारले की तुम्ही कोण आहात, तुमचे नाव काय आहे, तुमचा मार्ग काय आहे आणि तुमचे जीवनाचे ध्येय काय आहे.

ਸਾਚੁ ਕਹਉ ਅਰਦਾਸਿ ਹਮਾਰੀ ਹਉ ਸੰਤ ਜਨਾ ਬਲਿ ਜਾਓ ॥
आमची तुम्हाला विनंती आहे की, खरे सांगा, आम्ही संतांवर आहुती देतो.

ਕਹ ਬੈਸਹੁ ਕਹ ਰਹੀਐ ਬਾਲੇ ਕਹ ਆਵਹੁ ਕਹ ਜਾਹੋ ॥
सिद्धांनी गुरू नानक देवांना उद्देशून म्हटले हे बाळा! तू कुठे बसतोस, कुठे राहतोस, तू कुठून आलास आणि कुठे गेला आहेस.

ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ ਸੁਣਿ ਬੈਰਾਗੀ ਕਿਆ ਤੁਮਾਰਾ ਰਾਹੋ ॥੨॥
नानक म्हणतात, तपस्वी विचारतात तुझा मार्ग कोणता? ॥२॥

ਘਟਿ ਘਟਿ ਬੈਸਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਰਹੀਐ ਚਾਲਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਏ ॥
गुरु नानक देवजींनी सिद्धांना उत्तर दिले की आपण प्रत्येक क्षणी वास करणाऱ्या भगवंताच्या ध्यानात लीन राहतो आणि सतगुरूंच्या इच्छेनुसारच वाटचाल करतो.

ਸਹਜੇ ਆਏ ਹੁਕਮਿ ਸਿਧਾਏ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਰਜਾਏ ॥
देवाने आपल्याला पाठवले आहे आणि मी त्याच्या आदेशानुसार आलो आहे आणि नानक नेहमी देवाच्या इच्छेनुसार चालतात.

ਆਸਣਿ ਬੈਸਣਿ ਥਿਰੁ ਨਾਰਾਇਣੁ ਐਸੀ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਏ ॥
नारायण सदैव स्थिर आहेत आणि ते स्वतःच आसनावर विराजमान आहेत असे गुरूंचे मत आम्हाला मिळाले आहे.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਏ ॥੩॥
गुरुमुखाला ही वस्तुस्थिती समजते, स्वतःला ओळखतो आणि परम सत्यात विलीन होतो.॥३॥

ਦੁਨੀਆ ਸਾਗਰੁ ਦੁਤਰੁ ਕਹੀਐ ਕਿਉ ਕਰਿ ਪਾਈਐ ਪਾਰੋ ॥
सिद्धांनी प्रश्न विचारला, असे म्हणतात की हे जग कष्टाने पार करायचा सागर आहे, तो पार कसा करायचा?

ਚਰਪਟੁ ਬੋਲੈ ਅਉਧੂ ਨਾਨਕ ਦੇਹੁ ਸਚਾ ਬੀਚਾਰੋ ॥
तेव्हा चरपटनाथ म्हणाले, हे अवधूत नानक! या वस्तुस्थितीचा खरा विचार कर.

ਆਪੇ ਆਖੈ ਆਪੇ ਸਮਝੈ ਤਿਸੁ ਕਿਆ ਉਤਰੁ ਦੀਜੈ ॥
गुरुजी म्हणाले, जो स्वतः ही वस्तुस्थिती सांगत आहे आणि समजतो त्याला काय उत्तर द्यावे?

ਸਾਚੁ ਕਹਹੁ ਤੁਮ ਪਾਰਗਰਾਮੀ ਤੁਝੁ ਕਿਆ ਬੈਸਣੁ ਦੀਜੈ ॥੪॥
खरे सांग, तू संसारसागर ओलांडला आहेस, तुला संतांच्या सभेत चर्चेसाठी का बसू द्यावे, तरीही मी तुला सांगेन.॥४॥

ਜੈਸੇ ਜਲ ਮਹਿ ਕਮਲੁ ਨਿਰਾਲਮੁ ਮੁਰਗਾਈ ਨੈ ਸਾਣੇ ॥
गुरूजी उत्तर देतात, हे चरपट! ज्याप्रमाणे कमळाचे फूल पाण्यात असुरक्षित राहते आणि नदीत तरंगणारी कोंबडी आपले पंख स्वस्थ बसू देत नाही.

ਸੁਰਤਿ ਸਬਦਿ ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਤਰੀਐ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੇ ॥
तसेच भगवंताचे नामस्मरण करून व वचनाचे चिंतन केल्याने संसारसागर पार करता येतो.

ਰਹਹਿ ਇਕਾਂਤਿ ਏਕੋ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਆਸਾ ਮਾਹਿ ਨਿਰਾਸੋ ॥
जो एकांतात राहून भगवंताला आपल्या मनात वास करतो तो जीवनाच्या आशेपासून मुक्त होतो.

ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਦੇਖਿ ਦਿਖਾਏ ਨਾਨਕੁ ਤਾ ਕਾ ਦਾਸੋ ॥੫॥

हे नानक! मी त्या महापुरुषाचा सेवक आहे, जो अगम्य, अदृश्य भगवंताचे दर्शन घेतल्यानंतर इतरांनाही त्याचे दर्शन घडवतो. ॥५॥

ਸੁਣਿ ਸੁਆਮੀ ਅਰਦਾਸਿ ਹਮਾਰੀ ਪੂਛਉ ਸਾਚੁ ਬੀਚਾਰੋ ॥

योगी म्हणतात, हे परमेश्वरा! आमची प्रार्थना ऐका, आम्ही आमचे खरे विचार तुझ्याकडे मागतो.

ਰੋਸੁ ਨ ਕੀਜੈ ਉਤਰੁ ਦੀਜੈ ਕਿਉ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਦੁਆਰੋ ॥

कोणत्याही प्रकारचा राग धरू नका आणि बरोबर उत्तर द्या, केवळ गुरूंच्या सहाय्याने भगवंताची प्राप्ती कशी होईल?

ਇਹੁ ਮਨੁ ਚਲਤਉ ਸਚ ਘਰਿ ਬੈਸੈ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੋ ॥

गुरु नानक म्हणतात नाम हाच जीवनाचा आधार आहे, हे चंचल मन सत्याच्या घरात स्थिरावते.

ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ਕਰਤਾ ਲਾਗੈ ਸਾਚਿ ਪਿਆਰੋ ॥੬॥

जेव्हा एखादी व्यक्ती सत्याच्या प्रेमात पडते तेव्हा देव स्वतः स्वतःला स्वतःशी जोडतो.॥६॥

ਹਾਟੀ ਬਾਟੀ ਰਹਹਿ ਨਿਰਾਲੇ ਰੂਖਿ ਬਿਰਖਿ ਉਦਿਆਨੇ ॥ ਕੰਦ ਮੂਲੁ ਅਹਾਰੋ ਖਾਈਐ ਅਉਧੂ ਬੋਲੈ ਗਿਆਨੇ ॥

योगी त्यांच्या समजुतीनुसार सांगतात की आपण जंगलात झाडांखाली एकटे राहतो, बाजार आणि शहरांकडे जाणाऱ्या रस्त्यांपासून दूर राहतो आणि गवतमुळांचा आहार खाऊन जगतो.

Page 939

ਤੀਰਥਿ ਨਾਈਐ ਸੁਖੁ ਫਲੁ ਪਾਈਐ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕਾਈ ॥
आपण पवित्र ठिकाणी आंघोळ केल्याने आनंदाची प्राप्ती होते आणि आपल्या मनाला अहंकाराची किंचितशीही जाणीव होत नाही.

ਗੋਰਖ ਪੂਤੁ ਲੋਹਾਰੀਪਾ ਬੋਲੈ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਬਿਧਿ ਸਾਈ ॥੭॥
गोरखचा मुलगा लोहरिपा म्हणतो की ही योगाची युक्ती आहे. ॥७॥

ਹਾਟੀ ਬਾਟੀ ਨੀਦ ਨ ਆਵੈ ਪਰ ਘਰਿ ਚਿਤੁ ਨ ਡੁੋਲਾਈ ॥
गुरुजी सिद्धांना उपदेश देताना म्हणतात की, एखाद्या जीवाने बाजार आणि शहरांमध्ये अज्ञानाने झोपू नये, अनोळखी स्त्रीचे रूप पाहून त्याचे मन डगमगू नये.

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮਨੁ ਟੇਕ ਨ ਟਿਕਈ ਨਾਨਕ ਭੂਖ ਨ ਜਾਈ ॥
पण नाम घेतल्याशिवाय जीवाचे मन स्थिर होत नाही आणि भूकही शमत नाही.

ਹਾਟੁ ਪਟਣੁ ਘਰੁ ਗੁਰੂ ਦਿਖਾਇਆ ਸਹਜੇ ਸਚੁ ਵਾਪਾਰੋ ॥
ज्या व्यक्तीला गुरूंनी देहाच्या रूपाने नगरी आणि दहाव्या दरवाजाच्या रूपात घर दाखवले आहे, तो सत्याचा व्यवसाय सहज करत राहतो.

ਖੰਡਿਤ ਨਿਦ੍ਰਾ ਅਲਪ ਅਹਾਰੰ ਨਾਨਕ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੋ ॥੮॥
तो कमी झोपतो आणि थोडे अन्न खातो. हे नानक! हा आपला मूलभूत विचार आहे. ॥८॥

ਦਰਸਨੁ ਭੇਖ ਕਰਹੁ ਜੋਗਿੰਦ੍ਰਾ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਝੋਲੀ ਖਿੰਥਾ ॥
योगी गुरुजींना योगीराज गोरखनाथांच्या पंथाचा वेष धारण करण्यास सांगतात, त्यांच्या कानात नाण्याची पिशवी आणि कफ घाला.

ਬਾਰਹ ਅੰਤਰਿ ਏਕੁ ਸਰੇਵਹੁ ਖਟੁ ਦਰਸਨ ਇਕ ਪੰਥਾ ॥
योगींच्या बारा वेषांपैकी फक्त हा गोरखचा वेष धारण करा, धर्मग्रंथात सांगितलेल्या सहा संप्रदायांपैकी हा एक उत्तम संप्रदाय आहे.

ਇਨ ਬਿਧਿ ਮਨੁ ਸਮਝਾਈਐ ਪੁਰਖਾ ਬਾਹੁੜਿ ਚੋਟ ਨ ਖਾਈਐ ॥
हे महापुरुष! जो मनुष्य या पद्धतीने आपले मन समजून घेतो त्याला पुन्हा प्रवासाचे परिणाम भोगावे लागत नाहीत.

ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਇਵ ਪਾਈਐ ॥੯॥

गुरु नानक म्हणतात की योगाची पद्धत तेव्हाच प्राप्त होते जेव्हा जीव गुरुमुख होतो आणि सत्याचा साक्षात्कार होतो. ॥९॥

ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਨਿਰੰਤਰਿ ਮੁਦ੍ਰਾ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਦੂਰਿ ਕਰੀ ॥

गुरूजी योगींना समजावून सांगतात की ज्या व्यक्तीने आपला अहंकार आणि आसक्ती दूर केली आहे तो अनहद शब्द आपल्या अंतरंगात ऐकत राहतो आणि ही त्याच्या कानांची मुद्रा आहेत.

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਨਿਵਾਰੈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੁ ਸਮਝ ਪਰੀ ॥

त्याचप्रमाणे ते काम राग आणि अहंकार दूर करते, परंतु गुरूच्या शब्दानेच बुद्धी प्राप्त होते.

ਖਿੰਥਾ ਝੋਲੀ ਭਰਿਪੁਰਿ ਰਹਿਆ ਨਾਨਕ ਤਾਰੈ ਏਕੁ ਹਰੀ ॥

गुरू नानक म्हणतात की एकच ईश्वर जीवाला अस्तित्वाचा सागर पार करतो आणि त्या सर्वव्यापी एकाचे स्मरण करणे म्हणजे जीवाला कफन आणि पिशवी घालण्यासारखे आहे.

ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚੀ ਨਾਈ ਪਰਖੈ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਤ ਖਰੀ ॥੧੦॥

सर्वांचा परमेश्वर हाच सत्य आहे, त्याचा महिमाही सत्य आहे, हे सजीव गुरूंचे शब्द श्रेष्ठ आहेत की नाही याची परीक्षा घेतात. ॥१०॥

ਊਂਧਉ ਖਪਰੁ ਪੰਚ ਭੂ ਟੋਪੀ ॥

ज्याने आपले मन इंद्रियसुखांपासून दूर केले त्याचा हा शाप आहे. आकाश, वायू, अग्नी, जल आणि पृथ्वी - या पाच भौतिक घटकांचे गुण त्याच्या टोपी आहेत.

ਕਾਂਇਆ ਕੜਾਸਣੁ ਮਨੁ ਜਾਗੋਟੀ ॥

ज्याने आपले शरीर शुद्ध केले आहे, त्याचे हे कुशाचे आसन आहे आणि मनाला वश करणे हे त्याचे लंगोटी आहे.

ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਸੰਜਮੁ ਹੈ ਨਾਲਿ ॥

खरे समाधान आणि संयम असे हे शुभ गुण त्याचे सोबती आहेत.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥੧੧॥

हे नानक! असा आत्मा गुरुमुख होऊन नामस्मरण करत राहतो.॥११॥

ਕਵਨੁ ਸੁ ਗੁਪਤਾ ਕਵਨੁ ਸੁ ਮੁਕਤਾ ॥

सिद्ध योगींनी गुरु नानक देवजींना प्रश्न केला: जो बंधमुक्त राहतो तो कोण आहे?

ਕਵਨੁ ਸੁ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਜੁਗਤਾ ॥
आतून-बाहेरून शब्दाशी जोडलेला कोण?

ਕਵਨੁ ਸੁ ਆਵੈ ਕਵਨੁ ਸੁ ਜਾਇ ॥
जन्म घेऊन जगात येणारा कोण आणि निघून जाणारा कोण?

ਕਵਨੁ ਸੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੧੨॥
आकाश, पाताळ, पृथ्वी या तिन्ही लोकांमध्ये वास करणारा कोण आहे? ॥१२॥

ਘਟਿ ਘਟਿ ਗੁਪਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਕਤਾ ॥
गुरू नानक देवजी सिद्धांना उत्तर देतात की सर्वव्यापी देव प्रत्येक क्षणात लपलेला असतो आणि फक्त गुरुमुखच बंधनांपासून मुक्त असतो आणि.

ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸਬਦਿ ਸੁ ਜੁਗਤਾ ॥
आतून-बाहेरून वावरताना शब्दाशी जोडला जातो.

ਮਨਮੁਖਿ ਬਿਨਸੈ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥
स्वेच्छेने युक्त प्राणी नष्ट होऊन जन्म-मृत्यूच्या फेऱ्यात अडकून राहतो.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇ ॥੧੩॥
गुरु नानक म्हणतात की गुरुमुख फक्त सत्यातच मग्न राहतो. ॥१३॥

ਕਿਉ ਕਰਿ ਬਾਧਾ ਸਰਪਨਿ ਖਾਧਾ ॥
सिद्ध पुन्हा विचारतो की मनुष्य बंधनात का बांधला जातो आणि मायेच्या रूपातील नागाने त्याला का ग्रासले आहे?

ਕਿਉ ਕਰਿ ਖੋਇਆ ਕਿਉ ਕਰਿ ਲਾਧਾ ॥
एखाद्या सजीवाने सत्य कसे गमावले आणि ते सत्य कसे प्राप्त झाले?

ਕਿਉ ਕਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਕਿਉ ਕਰਿ ਅੰਧਿਆਰਾ ॥
जीवाचे मन कसे शुद्ध होते आणि अज्ञानाचा अंधार कसा दूर होतो?

ਇਹੁ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੈ ਸੁ ਗੁਰੂ ਹਮਾਰਾ ॥੧੪॥
या ज्ञान तत्वाचा जो विचार करतो तोच आपला गुरु होय. ॥१४॥

ਦੁਰਮਤਿ ਬਾਧਾ ਸਰਪਨਿ ਖਾਧਾ ॥
गुरु नानक देवजी उत्तर देतात की मनुष्य त्याच्या दुर्गुणांनी बांधला गेला आहे आणि मायेच्या रूपातील सापाने त्याला गिळले आहे.

ਮਨਮੁਖਿ ਖੋਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਾਧਾ ॥
मनमुखी आत्म्याने सत्य गमावले आहे आणि गुरुमुखीला सत्य सापडले आहे.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਅੰਧੇਰਾ ਜਾਇ ॥
ज्याला सत्गुरू भेटतात, त्याचा अज्ञानाचा अंधार नाहीसा होतो.

ਨਾਨਕ ਹਉਮੈ ਮੇਟਿ ਸਮਾਇ ॥੧੫॥
हे नानक! गुरुमुख आत्मा आपला अहंकार नष्ट करतो आणि सत्यात विलीन होतो. ॥१५॥

ਸੁੰਨ ਨਿਰੰਤਰਿ ਦੀਜੈ ਬੰਧੁ ॥
गुरु साहिब जी सिद्धांना समजावून सांगतात की जर आतील मन सतत शून्यतेच्या अवस्थेत गढून गेले आणि त्याचे विचार आणि निवडी नियंत्रित असतील तर.

ਉਡੈ ਨ ਹੰਸਾ ਪੜੈ ਨ ਕੰਧੁ ॥
सजीवाच्या रूपातील हंस उडत नाही, म्हणजेच तो स्थिर होतो आणि त्याला अंत नसतो.

ਸਹਜ ਗੁਫਾ ਘਰੁ ਜਾਣੈ ਸਾਚਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਭਾਵੈ ਸਾਚਾ ॥੧੬॥
खऱ्या आत्म्याच्या रूपातील हंस नैसर्गिक जीवनाच्या रूपात घर ओळखतो. हे नानक! असा सत्यवान आत्माच खऱ्या भगवंताला प्रिय असतो. ॥१६॥

ਕਿਸੁ ਕਾਰਣਿ ਗ੍ਰਿਹੁ ਤਜਿਓ ਉਦਾਸੀ ॥
सिद्ध गुरुजींना विचारतात, हे दुःखी संत! तुम्ही घर का सोडले?

ਕਿਸੁ ਕਾਰਣਿ ਇਹੁ ਭੇਖੁ ਨਿਵਾਸੀ ॥
तू हा उदास वेष का घातला आहेस?

ਕਿਸੁ ਵਖਰ ਕੇ ਤੁਮ ਵਣਜਾਰੇ ॥
तुम्ही कोणत्या प्रकारचे व्यापारी आहात.

ਕਿਉ ਕਰਿ ਸਾਥੁ ਲੰਘਾਵਹੁ ਪਾਰੇ ॥੧੭॥
तुम्ही तुमच्या साथीदारांना अस्तित्वाचा महासागर पार करण्यास कशी मदत करू शकता?॥१७॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਜਤ ਭਏ ਉਦਾਸੀ ॥
गुरु नानक देवजी उत्तर देतात की आम्ही गुरुमुख संतांच्या शोधात दुःखी झालो आहोत.

ਦਰਸਨ ਕੈ ਤਾਈ ਭੇਖ ਨਿਵਾਸੀ ॥
संत-महापुरुषांचे दर्शन घेण्यासाठी त्यांनी हा वेश धारण केला आहे.

ਸਾਚ ਵਖਰ ਕੇ ਹਮ ਵਣਜਾਰੇ ॥
आम्ही सत्याच्या नावाने व्यवहार करणारे व्यापारी आहोत आणि.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਤਰਸਿ ਪਾਰੇ ॥੧੮॥
गुरुमुख जीव अस्तित्त्वाचा सागर पार करतात.॥१८॥

ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਪੁਰਖਾ ਜਨਮੁ ਵਟਾਇਆ ॥
सिद्धांनी पुन्हा गुरुजींना विचारले, हे महापुरुष! तुम्ही कोणत्या पद्धतीने तुमचे जीवन बदलले आहे.

ਕਾਹੇ ਕਉ ਤੁਝੁ ਇਹੁ ਮਨੁ ਲਾਇਆ ॥
तुम्ही तुमचा विचार कोणाकडे ठेवला आहे?

Page 940

ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਖਾਈ ॥
कोणत्या पद्धतीने तुम्ही तुमच्या आशा आणि इच्छा संपवल्या आहेत आणि.

ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਜੋਤਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਪਾਈ ॥
कोणत्या पध्दतीने एखाद्याला परम प्रकाश प्राप्त झाला आहे?

ਬਿਨੁ ਦੰਤਾ ਕਿਉ ਖਾਈਐ ਸਾਰੁ ॥
अहंकाराचे लोखंड दातांशिवाय कसे चघळता येईल?

ਨਾਨਕ ਸਾਚਾ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥੧੯॥
हे नानक! याचा गांभीर्याने विचार करा.॥१९॥

ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਜਨਮੇ ਗਵਨੁ ਮਿਟਾਇਆ ॥
गुरू नानक देवजी उत्तर देतात की जेव्हा मी सतगुरुंचा आश्रय घेऊन माझे जीवन बदलले तेव्हा त्यांनी माझी गतिशीलता नाहीशी केली.

ਅਨਹਤਿ ਰਾਤੇ ਇਹੁ ਮਨੁ ਲਾਇਆ ॥
माझे मन अनाहत या शब्दावर केंद्रित राहते आणि.

ਮਨਸਾ ਆਸਾ ਸਬਦਿ ਜਲਾਈ ॥
ब्रह्म शब्दाने आशा आणि इच्छा जाळून टाकल्या आहेत.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋਤਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਪਾਈ ॥
गुरुमुख होऊन मला अखंड तेवत असलेल्या परम प्रकाशाची प्राप्ती झाली आहे.

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮੇਟੇ ਖਾਈਐ ਸਾਰੁ ॥
जो मायेचे तीन गुण आपल्या मनातून काढून टाकतो तो अहंकाराचे लोखंड चघळतो.

ਨਾਨਕ ਤਾਰੇ ਤਾਰਣਹਾਰੁ ॥੨੦॥
हे नानक! तारणहार, देव स्वतःच एखाद्याला अस्तित्वाच्या सागरातून पार करतो.॥ २०॥

ਆਦਿ ਕਉ ਕਵਨੁ ਬੀਚਾਰੁ ਕਥੀਅਲੇ ਸੁੰਨ ਕਹਾ ਘਰ ਵਾਸੋ ॥
सिद्धांनी पुन्हा विचारले की विश्वाच्या निर्मितीबद्दल तुमचे मत काय आहे आणि परम सत्य शून्य स्वरूपात कोठे वास्तव्य करते ते देखील सांगा.

ਗਿਆਨ ਕੀ ਮੁਦ੍ਰਾ ਕਵਨ ਕਥੀਅਲੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਕਵਨ ਨਿਵਾਸੋ ॥
विद्येचे चलन आणि घाट घाटात कोण राहतो याबद्दल काय सांगाल.

ਕਾਲ ਕਾ ਠੀਗਾ ਕਿਉ ਜਲਾਈਅਲੇ ਕਿਉ ਨਿਰਭਉ ਘਰਿ ਜਾਈਐ ॥
काळाच्या जखमांपासून कसे सावरायचे आणि न घाबरता खऱ्या घरी कसे जायचे.

ਸਹਜ ਸੰਤੋਖ ਕਾ ਆਸਣੁ ਜਾਣੈ ਕਿਉ ਛੇਦੇ ਬੈਰਾਈਐ ॥
सहज तृप्तीची मुद्रा कशी जाणून घ्यायची आणि वासनायुक्त इच्छांचा नाश कसा करायचा.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਮਾਰੈ ਤਾ ਨਿਜ ਘਰਿ ਹੋਵੈ ਵਾਸੋ ॥
गुरु नानक देवजी उत्तर देतात की जो माणूस गुरूंच्या शब्दाने अहंकाराचे विष नष्ट करतो तो खऱ्या घरात राहतो.

ਜਿਨਿ ਰਚਿ ਰਚਿਆ ਤਿਸੁ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੈ ਨਾਨਕੁ ਤਾ ਕਾ ਦਾਸੋ ॥੨੧॥
नानक हे ज्याने हे विश्व निर्माण केले आहे आणि ज्याने ते शब्दांतून ओळखले आहे त्याचा दास आहे. ॥२१॥

ਕਹਾ ਤੇ ਆਵੈ ਕਹਾ ਇਹੁ ਜਾਵੈ ਕਹਾ ਇਹੁ ਰਹੈ ਸਮਾਈ ॥
सिद्धांनी पुन्हा विचारले की हा जीव कोठून येतो आणि येण्यापूर्वी आणि नंतर कुठे राहतो?

ਏਸੁ ਸਬਦ ਕਉ ਜੋ ਅਰਥਾਵੈ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਈ ॥
या शब्दाचा अर्थ समजावून सांगणाऱ्या गुरूला लोभाचा राशीही नसतो.

ਕਿਉ ਤਤੈ ਅਵਿਗਤੈ ਪਾਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਗੈ ਪਿਆਰੋ ॥
जीवाला परमात्म्याची प्राप्ती कशी होते आणि गुरुद्वारे सत्याच्या प्रेमात कसे पडते?

ਆਪੇ ਸੁਰਤਾ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਬੀਚਾਰੋ ॥
हे नानक! मला त्या भगवंताबद्दल तुमचे विचार सांगा, जो जीवांचा कर्ता आहे आणि जो सुख-दु:ख ऐकतो.

ਹੁਕਮੇ ਆਵੈ ਹੁਕਮੇ ਜਾਵੈ ਹੁਕਮੇ ਰਹੈ ਸਮਾਈ ॥
गुरू नानक उत्तर देतात की जीव देवाच्या आदेशाने जन्म घेतो, त्याच्या आदेशाने जातो आणि त्याच्या आदेशानेच सत्यात मग्न राहतो.

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਸਾਚੁ ਕਮਾਵੈ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਸਬਦੇ ਪਾਈ ॥੨੨॥
सजीव सत्कर्म पूर्ण गुरुद्वारेच करतो आणि सत्याचा मार्ग शब्दांद्वारे समजतो. ॥२३॥

ਆਦਿ ਕਉ ਬਿਸਮਾਦੁ ਬੀਚਾਰੁ ਕਥੀਅਲੇ ਸੁੰਨ ਨਿਰੰਤਰਿ ਵਾਸੁ ਲੀਆ ॥
पूर्वी विचारलेल्या प्रश्नांची उत्तरे देताना, गुरुजी सिद्धांना सांगतात की, सृष्टीबद्दल माझे मत असे आहे की ते केवळ अद्भुत म्हणता येईल. देव सतत शून्यतेच्या अवस्थेत राहत होता.

ਅਕਲਪਤ ਮੁਦ੍ਰਾ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਬੀਚਾਰੀਅਲੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸਾਚਾ ਸਰਬ ਜੀਆ ॥
गुरूचे ज्ञान म्हणजे निर्विकल्प मुद्रा, ज्याचा विचार केल्यास हे स्पष्ट होते की सर्व प्राणिमात्रांचा खरा देव प्रत्येक कोपऱ्यात विराजमान आहे.

ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਅਵਿਗਤਿ ਸਮਾਈਐ ਤਤੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸਹਜਿ ਲਹੈ ॥
जेव्हा एखादा जीव गुरूच्या शब्दाने भगवंतामध्ये लीन होतो तेव्हा त्याला परम आनंद सहज प्राप्त होतो.

ਨਾਨਕ ਦੂਜੀ ਕਾਰ ਨ ਕਰਣੀ ਸੇਵੈ ਸਿਖੁ ਸੁ ਖੋਜਿ ਲਹੈ ॥
नानक म्हणतात की जो शिष्य गुरूची सेवा करतो तो शोध करून सत्याची प्राप्ती करतो आणि दुसरे काही करू नये.

ਹੁਕਮੁ ਬਿਸਮਾਦੁ ਹੁਕਮਿ ਪਛਾਣੈ ਜੀਅ ਜੁਗਤਿ ਸਚੁ ਜਾਣੈ ਸੋਈ ॥
देवाच्या आदेशाचा विस्मय आहे जो त्याच्या आदेशाला ओळखतो त्याला या युक्तीने सत्य कळते.

ਆਪੁ ਮੇਟਿ ਨਿਰਾਲਮੁ ਹੋਵੈ ਅੰਤਰਿ ਸਾਚੁ ਜੋਗੀ ਕਹੀਐ ਸੋਈ ॥੨੩॥
जो आपल्या अहंकाराचा नाश करून जगापासून अलिप्त होतो आणि सत्य त्याच्या हृदयात वास करतो त्याला खरा योगी म्हणतात. ॥२३॥

ਅਵਿਗਤੋ ਨਿਰਮਾਇਲੁ ਉਪਜੇ ਨਿਰਗੁਣ ਤੇ ਸਰਗੁਣੁ ਥੀਆ ॥
गुरू नानक देवजी सिद्धांना समजावून सांगतात की शुद्ध ईश्वर अज्ञाताच्या रूपात जन्माला आला आणि त्याच्या निर्गुण रूपातून ते सगुण रूप बनले.

ਸਤਿਗੁਰ ਪਰਚੈ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਈਐ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ਲੀਆ ॥
जर एखाद्या जीवाचे मन सत्गुरूमध्ये लीन राहिले तर त्याला मोक्ष प्राप्त होतो आणि तो खऱ्या शब्दातच विलीन होतो.

ਏਕੇ ਕਉ ਸਚੁ ਏਕਾ ਜਾਣੈ ਹਉਮੈ ਦੂਜਾ ਦੂਰਿ ਕੀਆ ॥
तो एक सत्य जाणतो आणि त्याचा अहंकार आणि द्वैत दूर करतो.

ਸੋ ਜੋਗੀ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੈ ਅੰਤਰਿ ਕਮਲੁ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਥੀਆ ॥
जो गुरु शब्द ओळखतो तो खरा योगी आहे आणि त्याच्या हृदयाच्या कमळात परम प्रकाश प्रकाशतो.

ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੂਝੈ ਅੰਤਰਿ ਜਾਣੈ ਸਰਬ ਦਇਆ ॥
जर जीवाने आपल्या अहंकाराचा नाश केला तर त्याला सर्व काही समजते आणि सर्वांवर दया करणारा भगवंत त्याच्या हृदयात जाणतो.

ਨਾਨਕ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲੈ ਵਡਾਈ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਸਰਬ ਜੀਆ ॥੨੪॥
नानक म्हणतात की सर्व प्राणिमात्रांमध्ये वास करणाऱ्या भगवंताला जो ओळखतो त्यालाच कीर्ती प्राप्त होते. ॥२४॥

ਸਾਚਉ ਉਪਜੈ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵੈ ਸਾਚੇ ਸੂਚੇ ਏਕ ਮਇਆ ॥
गुरुजी स्पष्ट करतात की जीव परम सत्यापासून उत्पन्न होतो आणि सत्यात विलीन होतो आणि सत्याला भेटल्यानंतर शुद्ध होतो आणि त्याचे रूप बनते.

ਝੂਠੇ ਆਵਹਿ ਠਵਰ ਨ ਪਾਵਹਿ ਦੂਜੈ ਆਵਾ ਗਉਣੁ ਭਇਆ ॥
मिथ्या जीव जन्म घेतात पण द्वैतामुळे त्यांना सुखाचे स्थान मिळत नाही आणि येण्या-जाण्याच्या चक्रात राहतात.

ਆਵਾ ਗਉਣੁ ਮਿਟੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਆਪੇ ਪਰਖੈ ਬਖਸਿ ਲਇਆ ॥
त्यांचे येणे-जाणे हे गुरूंच्या शब्दानेच संपते. देव स्वतः चांगल्या आणि वाईट प्राण्यांचा न्याय करतो आणि त्यांना क्षमा करतो.

ਏਕਾ ਬੇਦਨ ਦੂਜੈ ਬਿਆਪੀ ਨਾਮੁ ਰਸਾਇਣੁ ਵੀਸਰਿਆ ॥
द्वैतामुळे सजीवांना एकच वेदना होत आहे की ते रसायन नावाचा विसर पडले आहेत.

ਸੋ ਬੂਝੈ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੁ ਮੁਕਤੁ ਭਇਆ ॥
हा भेद ज्याला भगवंत स्वतः ज्ञान देतो तोच मिटतो आणि गुरूंच्या शब्दानेच आत्मा मुक्त होतो.

ਨਾਨਕ ਤਾਰੇ ਤਾਰਣਹਾਰਾ ਹਉਮੈ ਦੂਜਾ ਪਰਹਰਿਆ ॥੨੫॥
नानक म्हणतात ज्याने आपला अभिमान आणि द्वैत सोडले आहे, त्याचा उद्धारकर्ता भगवंतानेच केला आहे.॥२५॥

ਮਨਮੁਖਿ ਭੂਲੈ ਜਮ ਕੀ ਕਾਣਿ ॥
बुद्धीहीन प्राणी विसरतो आणि यमावर अवलंबून राहतो.

ਪਰ ਘਰੁ ਜੋਹੈ ਹਾਣੇ ਹਾਣਿ ॥
तो दुसऱ्या स्त्रीकडे पाहतो ज्यामुळे त्याला फक्त नुकसानच सहन करावे लागते.

ਮਨਮੁਖਿ ਭਰਮਿ ਭਵੈ ਬੇਬਾਣਿ ॥
कामुक प्राणी जादूटोण्याच्या भ्रमात भटकत राहतात.

ਵੇਮਾਰਗਿ ਮੂਸੈ ਮੰਤ੍ਰਿ ਮਸਾਣਿ ॥
वाममार्गाचे अनुसरण करणारे असे लोक तुटून पडत आहेत आणि स्मशानभूमीत मंत्रोच्चार करून केवळ भूत-प्रेतांची पूजा करतात.

ਸਬਦੁ ਨ ਚੀਨੈ ਲਵੈ ਕੁਬਾਣਿ ॥
तो शब्द ओळखत नाही आणि असभ्य भाषा वापरतो.

ਨਾਨਕ ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਜਾਣਿ ॥੨੬॥
हे नानक! जे सत्यात लीन असतात त्यांनाच सुख मिळते.॥२६॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੇ ਕਾ ਭਉ ਪਾਵੈ ॥
गुरु नानक देवजी सिद्धांना गुरुमुखाचे गुण समजावून सांगताना म्हणतात की गुरुमुख प्राणी आपल्या मनात खऱ्या भगवंताचे भय ठेवतो आणि.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਾਣੀ ਅਘੜੁ ਘੜਾਵੈ ॥
गुरूंच्या शब्दांनी असाध्य मनाला वश करता येते.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਰਮਲ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥
तो शुद्ध भावनेने देवाची स्तुती करतो आणि.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਵੈ ॥
पवित्र सर्वोच्च स्थिती प्राप्त करते.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਰੋਮਿ ਰੋਮਿ ਹਰਿ ਧਿਆਵੈ ॥
तो त्याच्या प्रत्येक छिद्राने भगवंताचे चिंतन करत राहतो.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵੈ ॥੨੭॥
हे नानक! अशा प्रकारे गुरुमुख परम सत्यातच विलीन होतात. ॥२७॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚੈ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰੀ ॥
गुरुमुख सत्यात लीन राहतो आणि त्याला वेदांचे ज्ञान होते.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚੈ ਤਰੀਐ ਤਾਰੀ ॥
भगवंतामध्ये लीन राहून तो अस्तित्त्वाचा सागर पार करतो आणि.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚੈ ਸੁ ਸਬਦਿ ਗਿਆਨੀ ॥
सत्यात लीन राहिल्याने माणूस शब्दाचा जाणकार बनतो.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚੈ ਅੰਤਰ ਬਿਧਿ ਜਾਨੀ ॥
सत्यात गुंतून राहिल्याने त्याला मनाची पद्धत कळते.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਅਲਖ ਅਪਾਰੁ ॥
तो अमर्याद भगवंताची प्राप्ती करतो.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰੁ ॥੨੮॥
हे नानक गुरुमुखाने मुक्तीचे द्वार गाठले.॥२८॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਕਥੁ ਕਥੈ ਬੀਚਾਰਿ ॥
गुरुमुख केवळ अव्यक्त सत्याचाच विचार करतो आणि उच्चारतो.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਬਹੈ ਸਪਰਵਾਰਿ ॥
कुटुंबात राहून त्याचे भगवंतावरील प्रेम शेवटपर्यंत पूर्ण होते.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਪੀਐ ਅੰਤਰਿ ਪਿਆਰਿ ॥
तो मनात प्रेमाने आणि भक्तीने परमेश्वराचा नामजप करत राहतो.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਸਬਦਿ ਅਚਾਰਿ ॥
शब्दांद्वारे शुभ आचरणाने ब्रह्माची प्राप्ती होते.

ਸਬਦਿ ਭੇਦਿ ਜਾਣੈ ਜਾਣਾਈ ॥
शब्दांमधील फरक जाणणारा गुरुमुख सत्य जाणतो आणि हे ज्ञान इतरांनाही देतो.

ਨਾਨਕ ਹਉਮੈ ਜਾਲਿ ਸਮਾਈ ॥੨੯॥
हे नानक! तो आपला अहंकार जाळून सत्यात विलीन होतो.॥२९॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਰਤੀ ਸਾਚੈ ਸਾਜੀ ॥
गुरुजी सिद्धांना सांगतात की देवाने ही पृथ्वी गुरुमुखासाठी निर्माण केली आहे.

ਤਿਸ ਮਹਿ ਓਪਤਿ ਖਪਤਿ ਸੁ ਬਾਜੀ ॥
या पृथ्वीतलावर सृष्टी आणि सृष्टीचा नाश करण्याचे त्याने स्वतःचे नाटक रचले आहे.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਰਪੈ ਰੰਗੁ ਲਾਇ ॥
जो जीव गुरूंच्या शब्दात लीन होऊन भगवंताच्या रंगात रंगून जातो.

ਸਾਚਿ ਰਤਉ ਪਤਿ ਸਿਉ ਘਰਿ ਜਾਇ ॥
सत्यात तल्लीन होऊन तो शोभाला घेऊन त्याच्या घरी पोहोचतो.

ਸਾਚ ਸਬਦ ਬਿਨੁ ਪਤਿ ਨਹੀ ਪਾਵੈ ॥
खऱ्या शब्दाशिवाय कोणीही सत्याच्या दरबारात आदरास पात्र ठरत नाही.

ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕਿਉ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵੈ ॥੩੦॥
हे नानक! नामाशिवाय जीव सत्यात कसा विलीन होईल ॥३०॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਸਟ ਸਿਧੀ ਸਭਿ ਬੁਧੀ ॥
गुरुमुखाला सुमती आणि आठ सिद्धी प्राप्त होतात.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਵਜਲੁ ਤਰੀਐ ਸਚ ਸੁਧੀ ॥
त्याच्या सत्याच्या ज्ञानामुळे तो अस्तित्वाचा महासागर पार करतो.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਰ ਅਪਸਰ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ॥
त्याला शुभ आणि अशुभ कर्मांची पद्धत माहित आहे आणि.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਵਿਰਤਿ ਨਰਵਿਰਤਿ ਪਛਾਣੈ ॥
अंतर्मुख व्यक्ती ज्ञानाचा मार्ग आणि बहिर्मुख व्यक्ती कृतीचा मार्ग ओळखतो.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਾਰੇ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੇ ॥
तो त्याच्या साथीदारांना सांसारिक महासागर पार करण्यास मदत करतो.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੩੧॥
हे नानक! गुरुमुख त्यांना शब्दांनीच नष्ट करतो. ॥३१॥

ਨਾਮੇ ਰਾਤੇ ਹਉਮੈ ਜਾਇ ॥
भगवंताच्या नामात लीन होऊन स्वाभिमान जातो, असा उपदेश गुरुजी करतात.

ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਚਿ ਰਹੇ ਸਮਾਇ ॥
नामात मग्न राहणारा आत्मा सत्यात लीन राहतो.

ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਬੀਚਾਰੁ ॥
जो हरीच्या नामाचे ध्यान करतो त्याला योग तंत्राचे ज्ञान होते.

ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥
जो आत्मा भगवंताच्या नामात लीन राहतो त्याला मोक्षाचे द्वार प्राप्त होते आणि.

ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸੋਝੀ ਹੋਇ ॥
नामात लीन राहून तिन्ही जगाचे ज्ञान प्राप्त होते.

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੩੨॥
हे नानक! नामात लीन राहून नेहमी सुखाची प्राप्ती होते. ॥३२॥

ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਿਧ ਗੋਸਟਿ ਹੋਇ ॥
भगवंताच्या नामात लीन होऊनच सिद्धगोष्टी यशस्वी होते.

ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਤਪੁ ਹੋਇ ॥
नामात मग्न राहूनच तपश्चर्या साध्य होते.

ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਸਾਰੁ ॥
नामात लीन राहणे हीच खरी क्रिया आहे.

ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਗੁਣ ਗਿਆਨ ਬੀਚਾਰੁ ॥
नामात तल्लीन राहणे म्हणजे भगवंताच्या गुणांचे आणि ज्ञानाचे चिंतन होय.

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਬੋਲੈ ਸਭੁ ਵੇਕਾਰੁ ॥
नावाशिवाय बोलणे सर्व व्यर्थ आहे.

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਤਿਨ ਕਉ ਜੈਕਾਰੁ ॥੩੩॥
हे महापुरुष जे नानकांच्या नामात लीन असतात, त्यांना मी नमस्कार करतो.॥३३॥

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਨਾਮੁ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥
नाम केवळ पूर्ण गुरूंकडून प्राप्त होते आणि.

ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਸਚਿ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥
सत्यात लीन राहणे हीच योगाची खरी पद्धत आहे.

ਬਾਰਹ ਮਹਿ ਜੋਗੀ ਭਰਮਾਏ ਸੰਨਿਆਸੀ ਛਿਅ ਚਾਰਿ ॥
योगी त्यांच्या बारा पंथांत फिरत राहतात आणि संन्यासी त्यांच्या दहा पंथांत भटकत राहतात.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਜੋ ਮਰਿ ਜੀਵੈ ਸੋ ਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥
जो मनुष्य गुरूंच्या वचनाने जीवनमुक्त होतो त्याला मोक्षाचे द्वार प्राप्त होते.

ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਸਭਿ ਦੂਜੈ ਲਾਗੇ ਦੇਖਹੁ ਰਿਦੈ ਬੀਚਾਰਿ ॥
अंतःकरणात नीट विचार करून पहा की ब्रह्म शब्दाशिवाय लोक द्वैतवादात गुंतलेले आहेत.

ਨਾਨਕ ਵਡੇ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਰਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥੩੪॥
हे नानक! केवळ तेच लोक महान आणि भाग्यवान आहेत ज्यांनी सत्य आपल्या हृदयात ठेवले आहे. ॥३४॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਤਨੁ ਲਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥
गुरुमुखाची भक्ती नाम रत्नामध्ये राहते आणि.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਖੈ ਰਤਨੁ ਸੁਭਾਇ ॥
रत्नाच्या नावाची चाचणी घेणारा हा नैसर्गिक स्वभाव आहे.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥
नाम सिमरनचे खरे कार्य ते करतच आहेत आणि.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੇ ਮਨੁ ਪਤੀਆਇ ॥
त्याचे मन सत्यावरच विश्वासू बनते.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਏ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ॥
गुरुमुख इतरांना अलख प्रभूचे दर्शन घडवतो आणि त्याला हे आवडते.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚੋਟ ਨ ਖਾਵੈ ॥੩੫॥
हे नानक! गुरुमुखाला यमाने दुखावले नाही. ॥३५॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ॥
गुरुमुख नामाचा जप करतो, शरीराच्या शुद्धीसाठी स्नान करतो आणि गरिबांना दान करतो.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਾਗੈ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨੁ ॥
तो स्वाभाविकपणे देवावर लक्ष केंद्रित करतो आणि.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਦਰਗਹ ਮਾਨੁ ॥
सत्याच्या दरबारात त्याला मान मिळतो.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਉ ਭੰਜਨੁ ਪਰਧਾਨੁ ॥
हे नानक! गुरुमुख भय नष्ट करणाऱ्याचा विचार करून नेता होतो.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਣੀ ਕਾਰ ਕਰਾਏ ॥
तो इतरांनाही नामदानाचे शुभ कार्य करायला लावतो.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥੩੬॥
नानक म्हणतात की गुरुमुख त्याच्या साथीदारांनाही भगवंताशी जोडतो. ॥३६॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਬੇਦ ॥
गुरुमुख हा धर्मग्रंथ, स्मृती आणि वेद यांचे ज्ञानी असतो आणि.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਘਟਿ ਘਟਿ ਭੇਦ ॥
त्याला प्रत्येक क्षणी भगवंताचे रहस्य कळते.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੈਰ ਵਿਰੋਧ ਗਵਾਵੈ ॥
तो वैराची भावना मनातून काढून टाकतो आणि.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਗਲੀ ਗਣਤ ਮਿਟਾਵੈ ॥
सर्व खाती साफ करते.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥
तो फक्त राम नामाच्या रंगातच लीन राहतो.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖਸਮੁ ਪਛਾਤਾ ॥੩੭॥
हे नानक गुरुमुखाने परमेश्वराला ओळखले आहे. ॥३७॥

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭਰਮੈ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥
गुरूशिवाय जीव भ्रमात पडतो आणि जन्म-मृत्यूमध्ये अडकतो आणि.

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਘਾਲ ਨ ਪਵਈ ਥਾਇ ॥
गुरूशिवाय कोणतेही कार्य यशस्वी होत नाही.

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮਨੂਆ ਅਤਿ ਡੋਲਾਇ ॥
गुरूशिवाय माणसाचे मन डळमळीत राहते आणि.

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨਹੀ ਬਿਖੁ ਖਾਇ ॥
गुरूशिवाय मन तृप्त होत नाही आणि ते मायेच्या रूपाने विष प्राशन करत राहते.

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਬਿਸੀਅਰੁ ਡਸੈ ਮਰਿ ਵਾਟ ॥
गुरूशिवाय मायेचा साप आत्म्याला दंश करतो आणि तो जीवनमार्गातच आपला प्राण सोडतो.

ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਘਾਟੇ ਘਾਟ ॥੩੮॥
हे नानक! गुरूशिवाय मनुष्याला आपल्या जीवनात केवळ नुकसानच होते.॥38॥

ਜਿਸੁ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਿਸੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੈ ॥
ज्याला गुरु सापडतो तो त्याला संसारसागर पार करून जातो.

ਅਵਗਣ ਮੇਟੈ ਗੁਣਿ ਨਿਸਤਾਰੈ ॥
तो त्याचे अवगुण दूर करून त्याला पुण्य देतो.

ਮੁਕਤਿ ਮਹਾ ਸੁਖ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥
गुरु या शब्दाचे चिंतन केल्याने मुक्ती आणि परम सुख प्राप्त होते.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਦੇ ਨ ਆਵੈ ਹਾਰਿ ॥
गुरुमुखी प्राणी जीवनात कधीही पराभूत होत नाही.

ਤਨੁ ਹਟੜੀ ਇਹੁ ਮਨੁ ਵਣਜਾਰਾ ॥
हे मानवी शरीर एक दुकान आहे आणि त्यात व्यावसायिकाचे मन आहे.

ਨਾਨਕ ਸਹਜੇ ਸਚੁ ਵਾਪਾਰਾ ॥੩੯॥
नानक म्हणतात की हे मन स्वाभाविकपणे सत्याचा व्यापार करत राहते. ॥३९॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਾਂਧਿਓ ਸੇਤੁ ਬਿਧਾਤੈ ॥
गुरुमुखांसाठी निर्मात्याने समुद्रावर पूल बांधला होता.

ਲੰਕਾ ਲੂਟੀ ਦੈਤ ਸੰਤਾਪੈ ॥
अशा प्रकारे रावणाची लंका लुटून राक्षसांचा नाश झाला.

ਰਾਮਚੰਦਿ ਮਾਰਿਓ ਅਹਿ ਰਾਵਣੁ ॥
त्यानंतर रामचंद्रांनी लंकापती रावणाचा वध केला.

ਭੇਦੁ ਬਭੀਖਣ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚਾਇਣੁ ॥
जेव्हा विभीषणाने रावणाचे रहस्य सांगितले.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਇਰਿ ਪਾਹਣ ਤਾਰੇ ॥
गुरूंनी समुद्रालाही दगड बांधले आहेत आणि.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋਟਿ ਤੇਤੀਸ ਉਧਾਰੇ ॥੪੦॥
त्यांनी तेहतीस कोटी देवांचे रक्षणही केले आहे. ॥४०॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਚੂਕੈ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ॥
गुरुमुखाचे जन्म-मृत्यूचे चक्र संपते आणि.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਰਗਹ ਪਾਵੈ ਮਾਣੁ ॥
देवाच्या दरबारात त्याला गौरव प्राप्त होतो.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਟੇ ਖਰੇ ਪਛਾਣੁ ॥
तो चांगले आणि वाईट फरक करू शकतो आणि.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਾਗੈ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨੁ ॥
साहजिकच तो अंतिम सत्यावर केंद्रित राहतो.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਰਗਹ ਸਿਫਤਿ ਸਮਾਇ ॥
तो सत्याच्या दरबारात जातो आणि भगवंताच्या स्तुतीमध्ये तल्लीन राहतो.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੰਧੁ ਨ ਪਾਇ ॥੪੧॥
नानक म्हणतात की गुरुमुखाला बंधन नाही. ॥४१॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਪਾਏ ॥
गुरुमुखाला निरंजन हे नाव मिळते आणि.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥
तो शब्दांतून अहंकार जाळून टाकतो.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥
तो फक्त खऱ्या देवाची स्तुती करतो आणि.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੈ ਰਹੈ ਸਮਾਏ ॥
फक्त सत्यात लीन राहते.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਿ ਨਾਮਿ ਪਤਿ ਊਤਮ ਹੋਇ ॥
तो भगवंताचे नामस्मरण करत राहतो आणि त्याची कीर्ती उत्कृष्ट होते.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਗਲ ਭਵਣ ਕੀ ਸੋਝੀ ਹੋਇ ॥੪੨॥
नानक म्हणती गुरुमुख सर्व जग जाणतो ॥४२॥

ਕਵਣ ਮੂਲੁ ਕਵਣ ਮਤਿ ਵੇਲਾ ॥
सिद्धांनी पुन्हा एकदा गुरु नानक देवजींना विचारले, विश्वाची उत्पत्ती काय आहे, या मानवी जीवनाला कोणता सल्ला घ्यायचा आहे?

ਤੇਰਾ ਕਵਣੁ ਗੁਰੂ ਜਿਸ ਕਾ ਤੂ ਚੇਲਾ ॥
तुमचा गुरु कोण आहे ज्याचा तुम्ही शिष्य आहात?

ਕਵਣ ਕਥਾ ਲੇ ਰਹਹੁ ਨਿਰਾਲੇ ॥
कोणत्या कथेशी तू जगापासून अलिप्त राहतोस?

ਬੋਲੈ ਨਾਨਕੁ ਸੁਣਹੁ ਤੁਮ ਬਾਲੇ ॥
हे बालक नानक! आम्ही काय म्हणतो ते लक्षपूर्वक ऐक.

ਏਸੁ ਕਥਾ ਕਾ ਦੇਇ ਬੀਚਾਰੁ ॥
या कथेबद्दल तुमचे मतही कळवा.

ਭਵਜਲੁ ਸਬਦਿ ਲੰਘਾਵਣਹਾਰੁ ॥੪੩॥
शब्द तुम्हाला जगाच्या महासागरात घेऊन जाऊ शकतो. ॥४३॥

Page 943

ਪਵਨ ਅਰੰਭੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮਤਿ ਵੇਲਾ ॥
गुरू नानक देवजी उत्तर देतात की सृष्टीची सुरुवात ही वाऱ्याच्या स्वरूपात श्वास आहे. हे मानवी जीवन म्हणजे सतगुरूंची शिकवण घेण्याची एक शुभ संधी आहे.

ਸਬਦੁ ਗੁਰੂ ਸੁਰਤਿ ਧੁਨਿ ਚੇਲਾ ॥
शब्द हा माझा गुरु आहे आणि शब्दाचा आवाज ऐकणारा माझा वाणी त्याचा शिष्य आहे.

ਅਕਥ ਕਥਾ ਲੇ ਰਹਉ ਨਿਰਾਲਾ ॥
अव्यक्त परमेश्वराच्या कथेने मी जगापासून अलिप्त राहतो.

ਨਾਨਕ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲਾ ॥
हे नानक! युगानुयुगे फक्त देव अस्तित्वात आहे.

ਏਕੁ ਸਬਦੁ ਜਿਤੁ ਕਥਾ ਵੀਚਾਰੀ ॥
एकच शब्द आहे ज्याच्या कथेचा विचार केला गेला आहे.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਉਮੈ ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰੀ ॥੪੪॥
गुरूंनी मनातून अहंकाराची आग दूर केली आहे. ॥४४॥

ਮੈਣ ਕੇ ਦੰਤ ਕਿਉ ਖਾਈਐ ਸਾਰੁ ॥
सिद्धांनी विचारले की मेणाच्या दाताने लोखंड कसे चघळता येते.

ਜਿਤੁ ਗਰਬੁ ਜਾਇ ਸੁ ਕਵਣੁ ਆਹਾਰੁ ॥
असे कोणते अन्न आहे जे खाल्ल्याने मनातील अभिमान नाहीसा होतो?

ਹਿਵੈ ਕਾ ਘਰੁ ਮੰਦਰੁ ਅਗਨਿ ਪਿਰਾਹਨੁ ॥
जर बर्फाचे घर राहण्यासाठी बांधले असेल तर आगीचा कोणता पोशाख घातला जातो?

ਕਵਨ ਗੁਫਾ ਜਿਤੁ ਰਹੈ ਅਵਾਹਨੁ ॥
जी गुहेत मन स्थिर राहते.

ਇਤ ਉਤ ਕਿਸ ਕਉ ਜਾਣਿ ਸਮਾਵੈ ॥
हे मन प्रपंचात आणि इतर जगामध्ये कोणाला ओळखते आणि त्यात लीन होते.

ਕਵਨ ਧਿਆਨੁ ਮਨੁ ਮਨਹਿ ਸਮਾਵੈ ॥੪੫॥
ते कोणते ध्यान आहे ज्यामध्ये मन स्वतःमध्ये विलीन होते? ॥४५॥

ਹਉ ਹਉ ਮੈ ਮੈ ਵਿਚਹੁ ਖੋਵੈ ॥
गुरुजींनी उत्तर दिले की जो व्यक्ती आपल्या मनातून अहंकार आणि आसक्ती या भावना काढून टाकतो.

ਦੂਜਾ ਮੇਟੈ ਏਕੋ ਹੋਵੈ ॥
त्याची कोंडी मिटवून तो भगवंताचा अवतार बनतो.

ਜਗੁ ਕਰੜਾ ਮਨਮੁਖੁ ਗਾਵਾਰੁ ॥
हे जग मूर्ख स्वैच्छिक प्राण्यासाठी कठोर लोखंड आहे.

ਸਬਦੁ ਕਮਾਈਐ ਖਾਈਐ ਸਾਰੁ ॥
जो शब्दांचे चिंतन करतो तोच लोखंडाला चघळतो.

ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ॥
तो देवाला आंतरिक आणि बाह्य जगात सर्वव्यापी मानतो.

ਨਾਨਕ ਅਗਨਿ ਮਰੈ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ॥੪੬॥
हे नानक! सतगुरुंच्या आनंदात राहूनच तृष्णेची आग संपते.॥४६॥

ਸਚ ਭੈ ਰਾਤਾ ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰੈ ॥
जेव्हा सत्याच्या भीतीत गढून गेलेला माणूस त्याचा अभिमान दूर करतो.

ਏਕੋ ਜਾਤਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੈ ॥
म्हणून एका भगवंताचे अस्तित्व जाणून तो केवळ शब्दाचाच विचार करतो.

ਸਬਦੁ ਵਸੈ ਸਚੁ ਅੰਤਰਿ ਹੀਆ ॥
अशा प्रकारे प्रहा हा शब्द त्याच्या मनात वास करतो.

ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਰੰਗਿ ਰੰਗੀਆ ॥
त्याचे मन व शरीर थंड होऊन तो भगवंताच्या रंगात रंगतो.

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਬਿਖੁ ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰੇ ॥
तो वासना, क्रोध आणि विषाची आग आपल्या आतून काढून टाकतो.

ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਪਿਆਰੇ ॥੪੭॥
हे नानक! प्रिय परमेश्वराच्या कृपेच्या दर्शनाने तो प्रसन्न होतो.॥४७॥

ਕਵਨ ਮੁਖਿ ਚੰਦੁ ਹਿਵੈ ਘਰੁ ਛਾਇਆ ॥
सिद्धांनी पुन्हा विचारले की मनाच्या रूपात असलेला चंद्र बर्फाच्या रूपाने हृदयात शीतलता कशी मिळवत राहतो.

ਕਵਨ ਮੁਖਿ ਸੂਰਜੁ ਤਪੈ ਤਪਾਇਆ ॥
सत्तेचा सूर्य कसा प्रखर तेवत असतो.

ਕਵਨ ਮੁਖਿ ਕਾਲੁ ਜੋਹਤ ਨਿਤ ਰਹੈ ॥
यम रोज कसा जीव पाहत राहतो.

ਕਵਨ ਬੁਧਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਤਿ ਰਹੈ ॥
गुरुमुखाची प्रतिष्ठा कोणत्या बुद्धीने राखली जाते?

ਕਵਨੁ ਜੋਧੁ ਜੋ ਕਾਲੁ ਸੰਘਾਰੈ ॥
काळाचा नाश करणारा तो योद्धा कोण?

ਬੋਲੈ ਬਾਣੀ ਨਾਨਕੁ ਬੀਚਾਰੈ ॥੪੮॥
नानक सिद्ध लोकांच्या प्रश्नांवर विचार करतात आणि त्यांची उत्तरे देतात. ॥४८॥

ਸਬਦੁ ਭਾਖਤ ਸਸਿ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰਾ ॥
गुरू नानकांनी उत्तर दिले की शब्द गाण्याने मनाच्या रूपात चंद्राच्या हृदयाच्या घरात अफाट प्रकाश पडतो.

ਸਸਿ ਘਰਿ ਸੂਰੁ ਵਸੈ ਮਿਟੈ ਅੰਧਿਆਰਾ ॥
जेव्हा सूर्य चंद्राच्या घरात राहतो तेव्हा सर्व अंधार नाहीसा होतो.

ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਸਮ ਕਰਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰਾ ॥
जेव्हा नाम हा जीवनाचा आधार बनतो तेव्हा जीव सुख-दुःखाचा समान विचार करू लागतो.

ਆਪੇ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਣਹਾਰਾ ॥
देव स्वतःच तुम्हाला अस्तित्वाच्या महासागराच्या पलीकडे नेईल.

ਗੁਰ ਪਰਚੈ ਮਨੁ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇ ॥
गुरूवर श्रद्धा ठेवल्याने मन सत्यात विलीन होते.

ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕੁ ਕਾਲੁ ਨ ਖਾਇ ॥੪੯॥
नानक प्रार्थना करतात की वेळ आत्मा खपत नाही.॥४९॥

ਨਾਮ ਤਤੁ ਸਭ ਹੀ ਸਿਰਿ ਜਾਪੈ ॥
गुरुजी सिद्धांना समजावून सांगतात की भगवंताचे नाम हे सर्वश्रेष्ठ तत्व आहे.

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖੁ ਕਾਲੁ ਸੰਤਾਪੈ ॥
नावाशिवाय जीव दुःखात व मरणयातना भोगत राहतो.

ਤਤੋ ਤਤੁ ਮਿਲੈ ਮਨੁ ਮਾਨੈ ॥
जेव्हा आत्मा परमात्म्यामध्ये विलीन होतो तेव्हा मन तृप्त होते.

ਦੂਜਾ ਜਾਇ ਇਕਤੁ ਘਰਿ ਆਨੈ ॥
त्याची कोंडी दूर होऊन तो परमेश्वराच्या चरणी विलीन होतो.

ਬੋਲੈ ਪਵਨਾ ਗਗਨੁ ਗਰਜੈ ॥
जीवनरूपी वारा जेव्हा परमेश्वराचे नामस्मरण करतो, तेव्हा दशभा दारी आकाश गर्जते.

ਨਾਨਕ ਨਿਹਚਲੁ ਮਿਲਣੁ ਸਹਜੈ ॥੫੦॥
हे नानक! नामस्मरणाने मन शांत होते आणि सत्याला सहज भेटते. ॥५०॥

ਅੰਤਰਿ ਸੁੰਨੰ ਬਾਹਰਿ ਸੁੰਨੰ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸੁੰਨ ਮਸੁੰਨੰ ॥
शून्य देव जीवाच्या आत आणि बाहेर असतो. तिन्ही जगामध्ये शून्याचीही शक्ती आहे.

ਚਉਥੇ ਸੁੰਨੈ ਜੋ ਨਰੁ ਜਾਣੈ ਤਾ ਕਉ ਪਾਪੁ ਨ ਪੁੰਨੰ ॥
तुरिया अवस्थेतील शून्यता जाणणाऱ्या व्यक्तीवर पाप आणि पुण्य यांचा प्रभाव पडत नाही.

ਘਟਿ ਘਟਿ ਸੁੰਨ ਕਾ ਜਾਣੈ ਭੇਉ ॥
तो हळूहळू विशाल शून्याचा भेद प्राप्त करतो आणि.

ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ ॥
आदिपुरुषाला निरंजनाचा साक्षात्कार होतो.

ਜੋ ਜਨੁ ਨਾਮ ਨਿਰੰਜਨ ਰਾਤਾ ॥
हे नानक! निरंजन नामात लीन झालेला माणूस.

ਨਾਨਕ ਸੋਈ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥੫੧॥
तो निर्मात्याचे रूप बनतो.॥५१॥

ਸੁੰਨੋ ਸੁੰਨੁ ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥
सिद्धांनी पुन्हा विचारले, सगळे शून्य शून्य म्हणत राहतात.

ਅਨਹਤ ਸੁੰਨੁ ਕਹਾ ਤੇ ਹੋਈ ॥
पण ही अनाहत शून्यता कोठून निर्माण होते?

ਅਨਹਤ ਸੁੰਨਿ ਰਤੇ ਸੇ ਕੈਸੇ ॥
ज्यांनी अनाहत शून्यात प्रवेश केला ते कसे?

ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜੇ ਤਿਸ ਹੀ ਜੈਸੇ ॥
गुरु नानक देवजींनी उत्तर दिले की ते त्या देवासारखे बनतात ज्यांच्यापासून ते जन्माला आले आहेत.

ਓਇ ਜਨਮਿ ਨ ਮਰਹਿ ਨ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ॥
ते जन्म-मृत्यूपासून मुक्त होतात, म्हणून ते जन्माने येत नाहीत आणि मृत्यूनंतर येथून निघून जात नाहीत.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਸਮਝਾਹਿ ॥੫੨॥
हे नानक! गुरुमुख विसरलेल्या मनाला समजावतो. ॥५२॥

ਨਉ ਸਰ ਸੁਭਰ ਦਸਵੈ ਪੂਰੇ ॥
जेव्हा माणसाचे दोन डोळे, दोन कान, नाक, तोंड इत्यादी नऊ तलाव नामामृताने भरले जातात, तेव्हा.

ਤਹ ਅਨਹਤ ਸੁੰਨ ਵਜਾਵਹਿ ਤੂਰੇ ॥
त्याचा दहावा दरवाजाही नामामृताने भरतो आणि तेव्हाच अनाहद शब्दाचा आवाज येतो.

ਸਾਚੈ ਰਾਚੇ ਦੇਖਿ ਹਜੂਰੇ ॥
व्यक्तिशः सत्य पाहून तो त्यात लीन होतो.

ਘਟਿ ਘਟਿ ਸਾਚੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ॥
कारण भगवंताचे खरे रूप प्रत्येक क्षणी विराजमान आहे.

ਗੁਪਤੀ ਬਾਣੀ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥
हे नानक! ज्यांच्या मनात अनंत शब्दांच्या रूपात गुप्त वाणी प्रकट झाली आहे.

ਨਾਨਕ ਪਰਖਿ ਲਏ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥੫੩॥
तो सत्य ओळखतो. ॥५३॥

ਸਹਜ ਭਾਇ ਮਿਲੀਐ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ॥
नैसर्गिक भगवंताच्या भेटीनेच सुख प्राप्त होते.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਗੈ ਨੀਦ ਨ ਸੋਵੈ ॥
गुरुमुख सदैव जागृत असतो आणि अज्ञानाच्या निद्रेत झोपत नाही.

ਸੁੰਨ ਸਬਦੁ ਅਪਰੰਪਰਿ ਧਾਰੈ ॥
अनाहद' हा शब्द केवळ अनंत परमेश्वरानेच निर्माण केला आहे.

ਕਹਤੇ ਮੁਕਤੁ ਸਬਦਿ ਨਿਸਤਾਰੈ ॥
नामाचा जप करणारा मुक्त होतो आणि इतरांनाही शब्दाने लाभ होतो.

ਗੁਰ ਕੀ ਦੀਖਿਆ ਸੇ ਸਚਿ ਰਾਤੇ ॥
जो गुरुकडून दीक्षा घेतो तो सत्यात तल्लीन राहतो.

ਨਾਨਕ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਮਿਲਣ ਨਹੀ ਭ੍ਰਾਤੇ ॥੫੪॥
हे नानक! अहंकार दूर करूनच सत्याशी सलोखा साधता येतो, पण भ्रमात अडकून सलोखा साधता येत नाही. ॥५४॥

ਕੁਬੁਧਿ ਚਵਾਵੈ ਸੋ ਕਿਤੁ ਠਾਇ ॥
सिद्धांनी पुन्हा विचारले, 'ज्ञानी मनुष्य आपल्या खोट्या बुद्धीचा नाश करणारी जागा कोणती?

ਕਿਉ ਤਤੁ ਨ ਬੂਝੈ ਚੋਟਾ ਖਾਇ ॥
तो यमामुळे दुखावला जातो आणि परमात्म्याला का समजत नाही?

ਜਮ ਦਰਿ ਬਾਧੇ ਕੋਇ ਨ ਰਾਖੈ ॥
गुरुजी उत्तर देतात की यमाच्या दारात बांधलेल्या प्राण्याचे कोणीही रक्षण करत नाही.

ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਨਾਹੀ ਪਤਿ ਸਾਖੈ ॥
शब्दांशिवाय कोणीही त्याचा आदर किंवा विश्वास ठेवत नाही.

ਕਿਉ ਕਰਿ ਬੂਝੈ ਪਾਵੈ ਪਾਰੁ ॥
तो सत्य ओळखून भौतिक अस्तित्वाचा महासागर कसा पार करेल?

ਨਾਨਕ ਮਨਮੁਖਿ ਨ ਬੁਝੈ ਗਵਾਰੁ ॥੫੫॥
हे नानक! मूर्ख मनाला कधीच ज्ञान मिळत नाही. ॥५५॥

ਕੁਬੁਧਿ ਮਿਟੈ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥
गुरुजी उत्तर देतात की गुरु या शब्दाचे चिंतन केल्याने खोटी बुद्धी नष्ट होते.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਮੋਖ ਦੁਆਰ ॥
सतगुरूंच्या भेटीने मोक्षाचे द्वार मिळते.

ਤਤੁ ਨ ਚੀਨੈ ਮਨਮੁਖੁ ਜਲਿ ਜਾਇ ॥
मन परमात्म्याला ओळखत नाही, म्हणून ते जळून राख होते.

ਦੁਰਮਤਿ ਵਿਛੁੜਿ ਚੋਟਾ ਖਾਇ ॥
आपल्या दुष्ट स्वभावामुळे जीव सत्यापासून दुरावतो आणि यमाचा त्रास सहन करत राहतो.

ਮਾਨੈ ਹੁਕਮੁ ਸਭੇ ਗੁਣ ਗਿਆਨ ॥
जो भगवंताच्या आज्ञेचे पालन करतो त्याला सर्व गुण आणि ज्ञान प्राप्त होते.

ਨਾਨਕ ਦਰਗਹ ਪਾਵੈ ਮਾਨੁ ॥੫੬॥
हे नानक! दरबारात त्या माणसालाच मान मिळतो. ॥५६॥

ਸਾਚੁ ਵਖਰੁ ਧਨੁ ਪਲੈ ਹੋਇ ॥
ज्याच्याकडे सत्याची संपत्ती आहे.

ਆਪਿ ਤਰੈ ਤਾਰੇ ਭੀ ਸੋਇ ॥
तो स्वतःच अस्तित्वाचा महासागर पार करत नाही तर त्याच्या साथीदारांनाही मोक्ष मिळवून देतो.

ਸਹਜਿ ਰਤਾ ਬੂਝੈ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥
जो सत्यात सहज लीन होतो तो सत्य समजून घेऊन सौंदर्याचा विषय बनतो.

ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਰੈ ਨ ਕੋਇ ॥
अशा व्यक्तीची कोणीही अचूक किंमत करू शकत नाही.

ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥
तो जिकडे पाहतो तिथे त्याला फक्त देवच दिसतो.

ਨਾਨਕ ਪਾਰਿ ਪਰੈ ਸਚ ਭਾਇ ॥੫੭॥
हे नानक! सत्यावर विश्वास ठेवल्याने आत्म्याचे कल्याण होते. ॥५७॥

ਸੁ ਸਬਦ ਕਾ ਕਹਾ ਵਾਸੁ ਕਥੀਅਲੇ ਜਿਤੁ ਤਰੀਐ ਭਵਜਲੁ ਸੰਸਾਰੋ ॥
सिद्धांनी पुन्हा विचारले की त्या शब्दाचे निवासस्थान कोठे आहे ज्याद्वारे मनुष्याला ऐहिक पाण्यापासून मुक्ती मिळते.

ਤ੍ਰੈ ਸਤ ਅੰਗੁਲ ਵਾਈ ਕਹੀਐ ਤਿਸੁ ਕਹੁ ਕਵਨੁ ਅਧਾਰੋ ॥
दहा इंद्रियांमधून बाहेर पडणाऱ्या प्राणवायूचा खरा आधार काय आहे?

ਬੋਲੈ ਖੇਲੈ ਅਸਥਿਰੁ ਹੋਵੈ ਕਿਉ ਕਰਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਏ ॥
जी शक्ती बोलत राहते आणि खेळत राहते ती स्थिर होऊन भगवंताचे दर्शन कसे होईल?.

ਸੁਣਿ ਸੁਆਮੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕੁ ਪ੍ਰਣਵੈ ਅਪਣੇ ਮਨ ਸਮਝਾਏ ॥
गुरुजींनी उत्तर दिले, हे स्वामी! लक्षपूर्वक ऐका, नानक मनापासून प्रार्थना करतात की समजावून सांगूनच मन स्थिर होते.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੇ ਸਚਿ ਲਿਵ ਲਾਗੈ ਕਰਿ ਨਦਰੀ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥
जेव्हा एखादी व्यक्ती गुरुमुखी बनते आणि शब्दांच्या माध्यमातून सत्यावर लक्ष केंद्रित करते, तेव्हा भगवंत आपल्या दयाळू नजरेने आपल्याला जोडतात.

ਆਪੇ ਦਾਨਾ ਆਪੇ ਬੀਨਾ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਸਮਾਏ ॥੫੮॥
देव स्वतः हुशार आणि सर्वज्ञ आहे आणि केवळ पूर्ण भाग्यानेच आत्मा त्याच्यात विलीन होतो. ॥५८॥.

ਸੁ ਸਬਦ ਕਉ ਨਿਰੰਤਰਿ ਵਾਸੁ ਅਲਖੰ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਸੋਈ ॥
तो शब्द सतत प्रत्येक गोष्टीत वास करत असतो, तो अदृश्य असतो, तरीही जिकडे पाहतो तिथे तो असतो.

ਪਵਨ ਕਾ ਵਾਸਾ ਸੁੰਨ ਨਿਵਾਸਾ ਅਕਲ ਕਲਾ ਧਰ ਸੋਈ ॥
जसा वारा सर्वत्र पसरलेला आहे, तसाच शब्दाचा वास आहे. तो निर्गुण आणि सगुण दोन्ही आहे.

ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸਬਦੁ ਘਟ ਮਹਿ ਵਸੈ ਵਿਚਹੁ ਭਰਮੁ ਗਵਾਏ ॥
भगवंताची कृपा झाली की शब्द हृदयात वास करतो आणि मनातील गोंधळ दूर होतो.

ਤਨੁ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ਨਾਮੋੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥
जो वरा नामाचा शुद्ध उच्चार आपल्या मनात ठेवतो त्याचे शरीर आणि मन शुद्ध होते.

ਸਬਦਿ ਗੁਰੂ ਭਵਸਾਗਰੁ ਤਰੀਐ ਇਤ ਉਤ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ॥
जो मनुष्य गुरू शब्दाने संसारसागर पार करतो, तो पलीकडच्या जगात सर्वव्यापी ईश्वराला जाणतो.

ਚਿਹਨੁ ਵਰਨੁ ਨਹੀ ਛਾਇਆ ਮਾਇਆ ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੈ ॥੫੯॥
हे नानक! ही माया जी भगवंताची सावली आहे, तिला कोणतेही लक्षण किंवा वर्ण नाही. प्राणी मग शब्द ओळखतो. ॥५६॥

ਤ੍ਰੈ ਸਤ ਅੰਗੁਲ ਵਾਈ ਅਉਧੂ ਸੁੰਨ ਸਚੁ ਆਹਾਰੋ ॥
हे अवधूत! दहा बोटांनी सिद्ध केलेल्या प्राणवायूचा मुख्य आधार म्हणजे परम सत्याचे चिंतन.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੋਲੈ ਤਤੁ ਬਿਰੋਲੈ ਚੀਨੈ ਅਲਖ ਅਪਾਰੋ ॥
गुरुमुख नामाचा जप करत राहतो आणि परम सार आत्मसात करतो आणि अनंताला ओळखतो.

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮੇਟੈ ਸਬਦੁ ਵਸਾਏ ਤਾ ਮਨਿ ਚੂਕੈ ਅਹੰਕਾਰੋ ॥
हे मायेचे तिन्ही गुण दूर करून शब्दाला वास करते, ज्यामुळे मनातील अहंकार नाहीसा होतो.

ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਲਗੈ ਪਿਆਰੋ ॥
भगवंताचे आतून-बाहेरचे अस्तित्व समजले तरच तो हरिनामाच्या प्रेमात पडतो.

ਸੁਖਮਨਾ ਇੜਾ ਪਿੰਗੁਲਾ ਬੂਝੈ ਜਾ ਆਪੇ ਅਲਖੁ ਲਖਾਏ ॥
जेव्हा ईश्वर स्वतः प्रकट होतो, तेव्हा गुरुमुखाला इडा पिंगळा आणि सुषुम्ना नाडीद्वारे मिळालेले ज्ञान समजते.

ਨਾਨਕ ਤਿਹੁ ਤੇ ਊਪਰਿ ਸਾਚਾ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਮਾਏ ॥੬੦॥
हे नानक! खरा देव या तिन्ही नसांच्या वर सर्वोच्च आहे आणि तो केवळ शब्दांद्वारे त्याच्यामध्ये विलीन होऊ शकतो. ॥६०॥

ਮਨ ਕਾ ਜੀਉ ਪਵਨੁ ਕਥੀਅਲੇ ਪਵਨੁ ਕਹਾ ਰਸੁ ਖਾਈ ॥
सिद्धांनी पुन्हा विचारले की मनाच्या जीवनाला प्राण वायू म्हणतात, पण या प्राणवायूला कुठून तरी पोषण मिळते

ਗਿਆਨ ਕੀ ਮੁਦ੍ਰਾ ਕਵਨ ਅਉਧੂ ਸਿਧ ਕੀ ਕਵਨ ਕਮਾਈ ॥
ज्ञान प्राप्तीच्या कोणत्या पद्धती आहेत आणि कोणत्या साधनेने आत्मा परिपूर्ण होतो?

ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਰਸੁ ਨ ਆਵੈ ਅਉਧੂ ਹਉਮੈ ਪਿਆਸ ਨ ਜਾਈ ॥
गुरूजी उत्तर देतात की हे अवधूत शब्दाशिवाय सुख प्राप्त होत नाही आणि अभिमानामुळे इच्छाही दूर होत नाही.

ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਸਾਚੇ ਰਹੇ ਅਘਾਈ ॥
केवळ शब्दात तल्लीन झालेल्या जीवालाच हरीचे अमृत मिळते आणि तो सत्यात तृप्त होतो.

ਕਵਨ ਬੁਧਿ ਜਿਤੁ ਅਸਥਿਰੁ ਰਹੀਐ ਕਿਤੁ ਭੋਜਨਿ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੈ ॥
सिद्धांनी विचारले की अशी कोणती बुद्धी आहे ज्याने मन स्थिर राहते आणि कोणत्या अन्नाने ते तृप्त होते.

ਨਾਨਕ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਪੈ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਕਾਲੁ ਨ ਗ੍ਰਾਸੈ ॥੬੧॥
गुरू नानक म्हणतात की सतगुरुंकडून दीक्षा घेतल्यावरच सजीवाला समान सुख आणि दु:ख अनुभवायला मिळते आणि मग मृत्यूही त्याचा नाश करत नाही. ॥६१॥

ਰੰਗਿ ਨ ਰਾਤਾ ਰਸਿ ਨਹੀ ਮਾਤਾ ॥
जो भगवंताच्या रंगात लीन झाला नाही तो या रसात कधीच तल्लीन झाला नाही.

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦੈ ਜਲਿ ਬਲਿ ਤਾਤਾ ॥
शब्दांच्या मालकीशिवाय तो रागाच्या आगीत जळत राहतो.

ਬਿੰਦੁ ਨ ਰਾਖਿਆ ਸਬਦੁ ਨ ਭਾਖਿਆ ॥
ज्याने आपले वीर्य जपले नाही त्याने कधीही तोंडाने शब्दाचा जप केला नाही.

ਪਵਨੁ ਨ ਸਾਧਿਆ ਸਚੁ ਨ ਅਰਾਧਿਆ ॥
त्याने प्राणायामाद्वारे आपले जीवन नियंत्रित केले नाही किंवा देवाची पूजा केली नाही.

ਅਕਥ ਕਥਾ ਲੇ ਸਮ ਕਰਿ ਰਹੈ ॥
नानक म्हणतात की, माणसाने सुख-दु:ख समान मानून जीवन जगले तर अव्यक्त ईश्वराची कथा सांगून.

ਤਉ ਨਾਨਕ ਆਤਮ ਰਾਮ ਕਉ ਲਹੈ ॥੬੨॥
त्यामुळे तो आत्म्यातच ईश्वराची प्राप्ती करतो.॥६२॥

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਰੰਗੇ ਰਾਤਾ ॥
गुरूच्या कृपेनेच मनुष्य भगवंताच्या रंगात रंगून राहतो.

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ ਸਾਚੇ ਮਾਤਾ ॥
ज्याने नामस्मरण केले आहे तो सत्यात तल्लीन राहतो.

ਗੁਰ ਵੀਚਾਰੀ ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰੀ ॥
गुरूच्या वचनांचे चिंतन करणाऱ्या माणसाची तहान शमली आहे.

ਅਪਿਉ ਪੀਓ ਆਤਮ ਸੁਖੁ ਧਾਰੀ ॥
ज्याने नामस्मरण केले त्यालाच खरे सुख प्राप्त होते.

ਸਚੁ ਅਰਾਧਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੁ ਤਾਰੀ ॥
गुरूच्या माध्यमातून भगवंताची आराधना केल्याने जीव अस्तित्वाच्या सागरात तरंगतो.

ਨਾਨਕ ਬੂਝੈ ਕੋ ਵੀਚਾਰੀ ॥੬੩॥
हे नानक! केवळ विचारी माणसालाच हे रहस्य कळते. ॥६३॥

ਇਹੁ ਮਨੁ ਮੈਗਲੁ ਕਹਾ ਬਸੀਅਲੇ ਕਹਾ ਬਸੈ ਇਹੁ ਪਵਨਾ ॥
सिद्धांनी पुन्हा विचारले की हे हत्तीसारखे मन कोठे राहते आणि जीवनासारखे वारे कोठे राहतात.

ਕਹਾ ਬਸੈ ਸੁ ਸਬਦੁ ਅਉਧੂ ਤਾ ਕਉ ਚੂਕੈ ਮਨ ਕਾ ਭਵਨਾ ॥
हे अवधूता! हा शब्द कुठे राहतो, ज्याच्या जपाने मनाची भटकंती दूर होते?

ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਤਾ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਇਹੁ ਮਨੁ ਪਾਏ ॥
गुरू नानक उत्तर देतात की जेव्हा देव आत्म्याला आशीर्वाद देतो, तेव्हा तो आत्म्याला सत्गुरूंशी जोडतो आणि मग त्याचे मन त्याच्या खऱ्या घरात वास्तव्य करते.

ਆਪੈ ਆਪੁ ਖਾਇ ਤਾ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ਧਾਵਤੁ ਵਰਜਿ ਰਹਾਏ ॥
जेव्हा तो त्याचा अहंकार नष्ट करतो तेव्हा तो शुद्ध होतो आणि मग तो त्याच्या भटकंतीला आळा घालतो.

ਕਿਉ ਮੂਲੁ ਪਛਾਣੈ ਆਤਮੁ ਜਾਣੈ ਕਿਉ ਸਸਿ ਘਰਿ ਸੂਰੁ ਸਮਾਵੈ ॥

सिद्धांनी पुन्हा विचारले की हे मन आपल्या मूळ परमात्म्याला कसे ओळखू शकते आणि ते आत्म्याला कसे ओळखू शकते, शक्तीच्या रूपात सूर्य गुरूच्या रूपात चंद्राच्या घरात कसा बसू शकतो.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਖੋਵੈ ਤਉ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ ॥੬੪॥

गुरू नानक देवजी उत्तर देतात की जेव्हा एखादी व्यक्ती गुरूच्या आज्ञेनुसार आपल्या मनातील अहंकाराचा नाश करते, तेव्हा तो सहज नाहीसा होतो. ॥६४॥

ਇਹੁ ਮਨੁ ਨਿਹਚਲੁ ਹਿਰਦੈ ਵਸੀਅਲੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੂਲੁ ਪਛਾਣਿ ਰਹੈ ॥

हे मन स्थिर हृदयात वास करते आणि गुरुमुख होऊन त्याचे मूळ ओळखते.

ਨਾਭਿ ਪਵਨੁ ਘਰਿ ਆਸਣਿ ਬੈਸੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਜਤ ਤਤੁ ਲਹੈ ॥

वाऱ्याच्या रूपात असलेला आत्मा आपल्या घरातील आसनावर नाभीच्या रूपात बसतो आणि गुरूच्या करुणेने शोधून तो परम तत्वाची प्राप्ती करतो.

ਸੁ ਸਬਦੁ ਨਿਰੰਤਰਿ ਨਿਜ ਘਰਿ ਆਛੈ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਜੋਤਿ ਸੁ ਸਬਦਿ ਲਹੈ ॥

तो शब्द दहाव्या दरवाजाच्या रूपाने आपल्या खऱ्या घरात अखंड वास करतो आणि या शब्दाच्या माध्यमातून तिन्ही लोकांमध्ये ज्याचा प्रकाश पसरलेला आहे अशा भगवंताचा शोध लागतो.

ਖਾਵੈ ਦੂਖ ਭੂਖ ਸਾਚੇ ਕੀ ਸਾਚੇ ਹੀ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸਿ ਰਹੈ ॥

जेव्हा मन सत्यासाठी भुकेले असते तेव्हा ती भूक आपले दुःख गिळून टाकते आणि मग हे मन सत्यावरच तृप्त राहते.

ਅਨਹਦ ਬਾਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣੀ ਬਿਰਲੋ ਕੋ ਅਰਥਾਵੈ ॥

अनाहत वाणी फक्त गुरुमुखाला समजली आहे आणि फक्त विराळेलाच अर्थ समजला आहे.

ਨਾਨਕੁ ਆਖੈ ਸਚੁ ਸੁਭਾਖੈ ਸਚਿ ਰਪੈ ਰੰਗੁ ਕਬਹੂ ਨ ਜਾਵੈ ॥੬੫॥

गुरू नानक म्हणतात की, सत्याचा उच्चार करणारी व्यक्ती सत्यात रंगून जाते आणि मग हा रंग कधीच मावळत नाही. ॥६५॥

ਜਾ ਇਹੁ ਹਿਰਦਾ ਦੇਹ ਨ ਹੋਤੀ ਤਉ ਮਨੁ ਕੈਠੈ ਰਹਤਾ ॥

तेव्हा सिद्धांनी विचारले, जेव्हा हे हृदय आणि शरीर नव्हते तेव्हा हे मन कुठेतरी वास्तव्य करते का?

ਨਾਭਿ ਕਮਲ ਅਸਥੰਭੁ ਨ ਹੋਤੋ ਤਾ ਪਵਨੁ ਕਵਨ ਘਰਿ ਸਹਤਾ ॥
जेव्हा ही नाभी कमळाच्या रूपात स्तंभ नव्हती, तेव्हा वाऱ्याच्या रूपात असलेल्या आत्म्याने कोणत्या घरात आधार घेतला?

ਰੂਪੁ ਨ ਹੋਤੋ ਰੇਖ ਨ ਕਾਈ ਤਾ ਸਬਦਿ ਕਹਾ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥
जेव्हा या विश्वाला रूप, रंग आणि आकार नव्हते, तेव्हा शब्दांतून ध्यान कुठे होते?

ਰਕਤੁ ਬਿੰਦੁ ਕੀ ਮੜੀ ਨ ਹੋਤੀ ਮਿਤਿ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥
जेव्हा आईच्या रक्ताने आणि वडिलांच्या वीर्याने बनलेले शरीर नव्हते, तेव्हा देवाच्या हालचालीची किंमत कशी मिळणार?

ਵਰਨੁ ਭੇਖੁ ਅਸਰੂਪੁ ਨ ਜਾਪੀ ਕਿਉ ਕਰਿ ਜਾਪਸਿ ਸਾਚਾ ॥
रंग, रूप, रूप माहीत नसताना सत्य कसे कळणार?

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਇਬ ਤਬ ਸਾਚੋ ਸਾਚਾ ॥੬੬॥
नानक म्हणतात की जे भगवंताच्या नावात लीन राहतात तेच खरे वैराग्य आहेत आणि त्यांना भूतकाळ, वर्तमान आणि भविष्यातील अंतिम सत्यच दिसते. ॥६६॥

ਹਿਰਦਾ ਦੇਹ ਨ ਹੋਤੀ ਅਉਧੂ ਤਉ ਮਨੁ ਸੁੰਨਿ ਰਹੈ ਬੈਰਾਗੀ ॥
गुरुजींनी उत्तर दिले आणि समजावून सांगितले की हे अवधूत! जेव्हा हे हृदय आणि शरीर नव्हते तेव्हा हे एकांत मन फक्त शब्दांमध्ये लीन होते.

ਨਾਭਿ ਕਮਲੁ ਅਸਥੰਭੁ ਨ ਹੋਤੋ ਤਾ ਨਿਜ ਘਰਿ ਬਸਤਉ ਪਵਨੁ ਅਨਰਾਗੀ ॥
जेव्हा नाभीत कमळासारखा खांब नव्हता तेव्हा हा सत्यप्रेमी, वाऱ्यासारखा आत्मा आपल्या खऱ्या घरात वास करत असे.

ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖਿਆ ਜਾਤਿ ਨ ਹੋਤੀ ਤਉ ਅਕੁਲੀਣਿ ਰਹਤਉ ਸਬਦੁ ਸੁ ਸਾਰੁ ॥
जेव्हा विश्वाला कोणतेही रूप, रंग किंवा आकार नव्हता तेव्हा तो शब्द भगवंतामध्ये लीन झाला होता.

ਗਉਨੁ ਗਗਨੁ ਜਬ ਤਬਹਿ ਨ ਹੋਤਉ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਜੋਤਿ ਆਪੇ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥
रहदारी आणि आकाशही नसताना निरंकाराचा प्रकाश तिन्ही जगांत होता.

ਵਰਨੁ ਭੇਖੁ ਅਸਰੂਪੁ ਸੁ ਏਕੋ ਏਕੋ ਸਬਦੁ ਵਿਡਾਣੀ ॥
त्याचा रंग आणि रूप अतिशय सुंदर आहे आणि शब्दच अप्रतिम आहे.

ਸਾਚ ਬਿਨਾ ਸੂਚਾ ਕੋ ਨਾਹੀ ਨਾਨਕ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥੬੭॥
हे नानक! परम सत्याशिवाय कोणीही शुद्ध नाही आणि देवाच्या खेळाची कथा देखील खरोखर अव्यक्त आहे.॥ ६७॥

ਕਿਤੁ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਜਗੁ ਉਪਜੈ ਪੁਰਖਾ ਕਿਤੁ ਕਿਤੁ ਦੁਖਿ ਬਿਨਸਿ ਜਾਈ ॥
तेव्हा सिद्धांनी विचारले, हे महापुरुष! हे जग कोणत्या पद्धतीने उत्पन्न होते आणि कोणत्या कारणाने दुःखात नष्ट होते?

ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਜਗੁ ਉਪਜੈ ਪੁਰਖਾ ਨਾਮਿ ਵਿਸਰਿਐ ਦੁਖੁ ਪਾਈ ॥
गुरु नानकांनी स्पष्ट केले की हे जग अहंकारातून उद्भवते आणि जर ते त्याचे नाव विसरले तर दु:ख प्राप्त होते.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਗਿਆਨੁ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੈ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥
जो गुरुमुख असतो तो ज्ञानाचे तत्व मानतो आणि शब्दांनी अहंकार जाळून टाकतो.

ਤਨੁ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ਸਾਚੈ ਰਹੈ ਸਮਾਏ ॥
शुद्ध वाणीने त्याचे शरीर आणि मन शुद्ध होते आणि मग तो सत्यात लीन राहतो.

ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਰਹੈ ਬੈਰਾਗੀ ਸਾਚੁ ਰਖਿਆ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ॥
जो नामापासून जन्माला येतो तो नामात लीन असतो आणि एकांती राहतो आणि सत्य आपल्या हृदयात ठेवतो.

ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜੋਗੁ ਕਦੇ ਨ ਹੋਵੈ ਦੇਖਹੁ ਰਿਦੈ ਬੀਚਾਰੇ ॥੬੮॥
नानक म्हणतात, जरा हृदयात विचार करा आणि पहा की नामाशिवाय योग कधीच होत नाही. ॥६८॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੈ ਕੋਇ ॥
गुरुजी सिद्धांना समजावून सांगतात की एखादा दुर्लभ गुरुमुखच खऱ्या शब्दाचा विचार करतो.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਬਾਣੀ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥
अशा रीतीने गुरुमुखाच्या मनात खरे वाणी प्रगट होते.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਇ ॥
त्याचे मन नावाने भिजते, पण ही वस्तुस्थिती फार कमी लोकांना समजते.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਹੋਇ ॥
गुरुमुख त्याच्या खऱ्या घरात राहतो आणि.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋਗੀ ਜੁਗਤਿ ਪਛਾਣੈ ॥
तो योगाची पद्धत ओळखतो.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ॥੬੯॥
नानक म्हणतात की गुरुमुख हाच देव जाणतो.॥६९॥

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਜੋਗੁ ਨ ਹੋਈ ॥
गुरुजी सिद्धांना सल्ला देतात की सतगुरुंची सेवा केल्याशिवाय योगसाधना करता येत नाही.

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਕੋਈ ॥
सतगुरुंना भेटल्याशिवाय कोणाला मोक्ष मिळत नाही.

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਨਾਮੁ ਪਾਇਆ ਨ ਜਾਇ ॥
सतगुरुंची मुलाखत घेतल्याशिवाय नामाची प्राप्ती होत नाही.

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਪਾਇ ॥
सतगुरुंना भेटल्याशिवाय जीवाला खूप त्रास होतो.

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਮਹਾ ਗਰਬਿ ਗੁਬਾਰਿ ॥
सतगुरु भेटल्याशिवाय अहंकारामुळे मनात अज्ञानरूपी अंधार राहतो.

ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮੁਆ ਜਨਮੁ ਹਾਰਿ ॥੭੦॥
नानक म्हणतात की काही निगुरा प्राण्याने आपला जन्म व्यर्थ गमावला आहे आणि आपला जीवन त्याग केला आहे.॥७०॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਜੀਤਾ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ॥
गुरुमुखाने अभिमान नाहीसा करून आपले मन जिंकले आहे आणि.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਰਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥
माझ्या हृदयात सत्य ठेवले आहे.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਗੁ ਜੀਤਾ ਜਮਕਾਲੁ ਮਾਰਿ ਬਿਦਾਰਿ ॥
त्याने मृत्यूचे भय नाहीसे करून जग जिंकले आहे आणि.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਰਗਹ ਨ ਆਵੈ ਹਾਰਿ ॥
यमराजाकडून त्याचा पराभव होत नाही.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ਸੁੋ ਜਾਣੈ ॥
गुरुमुख जीवाने पराभूत होऊन दरबारात येत नाही.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੈ ॥੭੧॥
नानक म्हणतात की गुरुमुख हा शब्द ओळखतो पण देव त्याच्याशी एकरूप होतो हे सत्य फक्त गुरुमुखालाच माहीत असते. ॥७१॥

ਸਬਦੈ ਕਾ ਨਿਬੇੜਾ ਸੁਣਿ ਤੂ ਅਉਧੂ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜੋਗੁ ਨ ਹੋਈ ॥
गुरूजी म्हणतात! हे अवधूत! आता या शब्दाबाबत चालू असलेल्या चर्चासत्राचा समारोप लक्षपूर्वक ऐका, की नामाशिवाय योगसाधना होत नाही.

ਨਾਮੇ ਰਾਤੇ ਅਨਦਿਨੁ ਮਾਤੇ ਨਾਮੈ ਤੇ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥
नामात मग्न असलेले लोक सर्वकाळ आनंदी राहतात आणि खरे सुख नामानेच प्राप्त होते.

ਨਾਮੈ ਹੀ ਤੇ ਸਭੁ ਪਰਗਟੁ ਹੋਵੈ ਨਾਮੇ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥
नामाने सर्व काही प्रकट होते आणि नामानेच ज्ञान मिळते.

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਭੇਖ ਕਰਹਿ ਬਹੁਤੇਰੇ ਸਚੈ ਆਪਿ ਖੁਆਈ ॥
नामहीन लोक खूप दिखाऊपणा करतात आणि खऱ्या देवालाच जगाचा विसर पडला आहे.

ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਨਾਮੁ ਪਾਈਐ ਅਉਧੂ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਤਾ ਹੋਈ ॥
हे अवधूत! सतगुरुंकडून नाम घेतले तरच योग तंत्र सफल होते.

ਕਰਿ ਬੀਚਾਰੁ ਮਨਿ ਦੇਖਹੁ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥੭੨॥

गुरु नानक देवजी म्हणतात की मनाने विचार करा आणि पहा की नावाशिवाय आत्म्याचा उद्धार नाही. ॥७२॥

ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤੂਹੈ ਜਾਣਹਿ ਕਿਆ ਕੋ ਆਖਿ ਵਖਾਣੈ ॥

गुरु नानक देवजी शेवटच्या श्लोकात भगवंताची स्तुती करताना म्हणतात की हे देवा! तुझी गती आणि विस्तार फक्त तूच जाणतोस, त्याला कोणी काय सांगू शकेल?

ਤੂ ਆਪੇ ਗੁਪਤਾ ਆਪੇ ਪਰਗਟੁ ਆਪੇ ਸਭਿ ਰੰਗ ਮਾਣੈ ॥

तुम्ही स्वतः निर्गुण रूपात लपलेले राहता, तुम्हीच सगुण स्वरुपात प्रकट होऊन सर्व रंगांचा आनंद घेता.

ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਗੁਰੂ ਬਹੁ ਚੇਲੇ ਖੋਜਤ ਫਿਰਹਿ ਫੁਰਮਾਣੈ ॥

अनेक सिद्धहस्त साधक गुरू आणि त्यांचे शिष्य तुमच्या क्रमानेच शोध घेत असतात.

ਮਾਗਹਿ ਨਾਮੁ ਪਾਇ ਇਹ ਭਿਖਿਆ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ਕੁਰਬਾਣੈ ॥

ते तुझ्या नावाने दान मागतात, तुझ्याकडून ही भिक्षा घेतात आणि तुला पाहून आत्मत्याग करतात.

ਅਬਿਨਾਸੀ ਪ੍ਰਭਿ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਝੀ ਹੋਈ ॥

हे जग अविनाशी आहे, भगवंताने स्वतःचे एक नाटक तयार केले आहे पण केवळ गुरुमुखालाच कल्पना आली आहे.

ਨਾਨਕ ਸਭਿ ਜੁਗ ਆਪੇ ਵਰਤੈ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥੭੩॥੧॥

गुरु नानक म्हणतात की ईश्वर स्वतः सर्व युगात उपस्थित आहे आणि त्याच्याशिवाय कोणीही नाही.॥७३॥१॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्‌गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਰਾਮਕਲੀ ਕੀ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ॥
रामकली की वार महल ३ ॥

ਜੋਧੈ ਵੀਰੈ ਪੂਰਬਾਣੀ ਕੀ ਧੁਨੀ ॥
जोडाई वीराय पूरबाणीचे सूर.

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥
श्लोक महाला ३॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਹਜੈ ਦਾ ਖੇਤੁ ਹੈ ਜਿਸ ਨੋ ਲਾਏ ਭਾਉ ॥
सतगुरु हे सुख-शांतीचे क्षेत्र आहे, गुरूंना देव प्रेम देतो.

ਨਾਉ ਬੀਜੇ ਨਾਉ ਉਗਵੈ ਨਾਮੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥
तो आपले नाव पेरतो, त्याचे पेरलेले नाव जन्माला येते आणि नंतर तो नामातच विलीन राहतो.

ਹਉਮੈ ਏਹੋ ਬੀਜੁ ਹੈ ਸਹਸਾ ਗਇਆ ਵਿਲਾਇ ॥
जीवाचा अहंकार हे त्याच्या जन्म-मृत्यूचे बीज आहे, पण नाम पेरल्याने त्याचे जन्म-मृत्यूचे भय नाहीसे झाले आहे.

ਨਾ ਕਿਛੁ ਬੀਜੇ ਨ ਉਗਵੈ ਜੋ ਬਖਸੇ ਸੋ ਖਾਇ ॥
नामाशिवाय तो दुसरे काही पेरत नाही आणि उत्पन्नही करत नाही. आता तो देव जे देतो तेच खातो.

ਅੰਭੈ ਸੇਤੀ ਅੰਭੁ ਰਲਿਆ ਬਹੁੜਿ ਨ ਨਿਕਸਿਆ ਜਾਇ ॥
गुरूमुख जसा पाण्यात मिसळतो तसा पुन्हा कधीच भगवंतापासून विभक्त होत नाही.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਲਤੁ ਹੈ ਵੇਖਹੁ ਲੋਕਾ ਆਇ ॥
नानक म्हणती लोक येऊन बघतात.

ਲੋਕੁ ਕਿ ਵੇਖੈ ਬਪੁੜਾ ਜਿਸ ਨੋ ਸੋਝੀ ਨਾਹਿ ॥
हे गुरुमुखाचे जीवन आहे पण या गरीब लोकांना काय दिसेल ज्यांना हे समजत नाही.

ਜਿਸੁ ਵੇਖਾਲੇ ਸੋ ਵੇਖੈ ਜਿਸੁ ਵਸਿਆ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥੧॥
ज्याच्या मनात भगवंत स्थायिक झाला आहे तो तेच पाहतो जे तो स्वतः दाखवतो. ॥१॥

ਮਃ ੩ ॥
महाला ३ ॥

ਮਨਮੁਖੁ ਦੁਖ ਕਾ ਖੇਤੁ ਹੈ ਦੁਖੁ ਬੀਜੇ ਦੁਖੁ ਖਾਇ ॥
स्व-इच्छित आत्मा हे दु:खाचे क्षेत्र आहे;

ਦੁਖ ਵਿਚਿ ਜੰਮੈ ਦੁਖਿ ਮਰੈ ਹਉਮੈ ਕਰਤ ਵਿਹਾਇ ॥
तो दु:खात जन्मतो, दु:खात मरतो आणि त्याचे संपूर्ण आयुष्य अहंकारात व्यतीत होते.

ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਨ ਸੁਝਈ ਅੰਧਾ ਅੰਧੁ ਕਮਾਇ ॥
त्याला जन्म-मृत्यूचे ज्ञान नसते आणि ज्ञान नसल्यामुळे तो केवळ ज्ञानरहित कृती करतो.

ਜੋ ਦੇਵੈ ਤਿਸੈ ਨ ਜਾਣਈ ਦਿਤੇ ਕਉ ਲਪਟਾਇ ॥
त्याला जीवनाचा आनंद देणाऱ्या देवालाही तो ओळखत नाही, पण दिलेल्या वस्तूंमध्ये तो तल्लीन राहतो.

ਨਾਨਕ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਕਮਾਵਣਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਇ ॥੨॥
हे नानक! माणसाच्या नशिबात जे काही आधीच लिहिलेले असते, ते त्याला करावेच लागते आणि नशिबाशिवाय दुसरे काही करता येत नाही.॥ २॥

ਮਃ ੩ ॥
महाला ३ ॥

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਸੋਇ ॥
जो मनुष्य गुरूशी भगवंत एकरूप होतो तो सतगुरुंच्या भेटीने नेहमी सुखाची प्राप्ती करतो.

ਸੁਖੈ ਏਹੁ ਬਿਬੇਕੁ ਹੈ ਅੰਤਰੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥
हा विवेकच सुरधाचा कारण आहे जो चित्त शुद्ध करतो.

ਅਗਿਆਨ ਕਾ ਭ੍ਰਮੁ ਕਟੀਐ ਗਿਆਨੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥

त्याचा अज्ञानाचा भ्रम नाहीसा होऊन त्याला ज्ञान प्राप्त होते.

ਨਾਨਕ ਏਕੋ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਸੋਇ ॥੩॥

हे नानक! त्या माणसाला सर्वत्र एकच देव दिसतो; ॥३॥

ਪਉੜੀ ॥

पउडी॥

ਸਚੈ ਤਖਤੁ ਰਚਾਇਆ ਬੈਸਣ ਕਉ ਜਾਂਈ ॥

खऱ्या भगवंताने हे जगासारखे सिंहासन स्वतःसाठी बसण्याची जागा बनवली आहे.

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਹੈ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਣਾਈ ॥

गुरूच्या शब्दाने सांगितले आहे की ते स्वतः सर्व काही करणार आहेत.

ਆਪੇ ਕੁਦਰਤਿ ਸਾਜੀਅਨੁ ਕਰਿ ਮਹਲ ਸਰਾਈ ॥

त्यांनी स्वतःच स्वतःचा स्वभाव निर्माण करून अनेक राजवाडे, सराय बांधले आहेत.

ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਦੁਇ ਚਾਨਣੇ ਪੂਰੀ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥

त्याने जगाला प्रकाशमान करण्यासाठी चंद्र आणि सूर्याच्या रूपात दोन दिवे बनवून संपूर्ण सृष्टी निर्माण केली आहे.

ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਸੁਣੇ ਆਪਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਧਿਆਈ ॥੧॥

तो स्वत: सर्व काही पाहतो आणि ऐकतो आणि केवळ गुरूंच्या शब्दांनीच त्याचे ध्यान होते. ॥१॥

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਤੂ ਸਚੀ ਨਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

वाह खरे राजा, वाह वाह तू स्तुतिपात्र आहेस, तुझे नाम अखंड आहे.॥१॥रहाउ॥

ਸਲੋਕੁ ॥

श्लोक ॥

ਕਬੀਰ ਮਹਿਦੀ ਕਰਿ ਕੈ ਘਾਲਿਆ ਆਪੁ ਪੀਸਾਇ ਪੀਸਾਇ ॥

कबीरजी म्हणतात! हे प्रभु! मी स्वतःला मेंदीचे तुकडे करून बनवले आहे.

ਤੈ ਸਹ ਬਾਤ ਨ ਪੁਛੀਆ ਕਬਹੂ ਨ ਲਾਈ ਪਾਇ ॥੧॥
पण तू माझ्याबद्दल कधी विचारलं नाहीस ना पायाला ही मेंदी लावलीस. ॥१॥

ਮਃ ੩ ॥
महाला ३ ॥

ਨਾਨਕ ਮਹਿਦੀ ਕਰਿ ਕੈ ਰਖਿਆ ਸੋ ਸਹੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥
नानक म्हणतात की मी स्वतःला मेंदी लावली आहे जेणेकरून परमेश्वराने माझ्यावर आशीर्वाद द्यावा.

ਆਪੇ ਪੀਸੈ ਆਪੇ ਘਸੈ ਆਪੇ ਹੀ ਲਾਇ ਲਏਇ ॥
तो स्वतः मेंदी बारीक करतो, स्वतःच घासतो आणि पायाला लावतो.

ਇਹੁ ਪਿਰਮ ਪਿਆਲਾ ਖਸਮ ਕਾ ਜੈ ਭਾਵੈ ਤੈ ਦੇਇ ॥੨॥
हा प्रेमाचा प्याला परमेश्वराचा आहे आणि तो ज्याला पाहिजे त्यालाच प्यायला देतो. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਵੇਕੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਈਅਨੁ ਸਭ ਹੁਕਮਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ਸਮਾਹੀ ॥
भगवंताने अनेक प्रकारची सृष्टी निर्माण केली आहे, त्याच्या आदेशाने जीव जन्म घेतात आणि मरतात आणि जेव्हा सृष्टीचा नाश होतो तेव्हा ते सत्यात विलीन होतात.

ਆਪੇ ਵੇਖਿ ਵਿਗਸਦਾ ਦੂਜਾ ਕੋ ਨਾਹੀ ॥
हे देवा! तुझी सृष्टी पाहून तूच आनंदी आहेस आणि तुझ्यासारखा दुसरा कोणी नाही.

ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਖੁ ਤੂ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਹੀ ॥
तुम्ही प्राणिमात्रांना तुमच्या इच्छेप्रमाणे ठेवता आणि गुरूंच्या शब्दातूनच ज्ञान देता.

ਸਭਨਾ ਤੇਰਾ ਜੋਰੁ ਹੈ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਹੀ ॥
ही तुमची शक्ती आहे जी सर्व सजीवांवर कार्य करते आणि तुम्ही योग्य वाटेल तसे वागता.

ਤੁਧੁ ਜੇਵਡ ਮੈ ਨਾਹਿ ਕੋ ਕਿਸੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਈ ॥੨॥

तुझ्याइतका महान मला दुसरा कोणी दिसत नाही हे मी कोणाला सांगू?॥ २॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

श्लोक महाला ३॥

ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈ ਸਭੁ ਜਗੁ ਫਿਰੀ ਫਾਵੀ ਹੋਈ ਭਾਲਿ ॥

हे मित्रा! मी जगभर भटकलो आहे, भ्रमात हरवले आहे आणि माझ्या प्रिय परमेश्वराच्या शोधात वेडा झालो आहे.

ਸੋ ਸਹੁ ਸਾਂਤਿ ਨ ਦੇਵਈ ਕਿਆ ਚਲੈ ਤਿਸੁ ਨਾਲਿ ॥
जर माझा प्रभू मला शांती देत नाही तर मी त्याच्याकडून बळकट कसे होणार?

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ਅੰਤਰਿ ਰਖੀਐ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥
तिची मैत्रीण तिला समजावून सांगते की गुरूच्या कृपेने देवाचे चिंतन करता येते आणि ते हृदयात ठेवावे.

ਨਾਨਕ ਘਰਿ ਬੈਠਿਆ ਸਹੁ ਪਾਇਆ ਜਾ ਕਿਰਪਾ ਕੀਤੀ ਕਰਤਾਰਿ ॥੧॥
नानक म्हणतात की जेव्हा कर्तारची कृपा असते तेव्हा घरी बसून सद्गुरू शोधता येतात. ॥१॥

ਮਃ ੩ ॥
महाला ३ ॥

ਧੰਧਾ ਧਾਵਤ ਦਿਨੁ ਗਇਆ ਰੈਣਿ ਗਵਾਈ ਸੋਇ ॥
संपूर्ण दिवस सांसारिक कामात धावपळ करण्यात आणि रात्र झोपण्यात वाया गेली.

ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਬਿਖੁ ਖਾਇਆ ਮਨਮੁਖਿ ਚਲਿਆ ਰੋਇ ॥
खोटे बोलून त्याने मायेचे विष प्राशन केले आणि आता मनमानी प्राणी रडत, पश्चात्ताप करीत जग सोडून गेले.

ਸਿਰੈ ਉਪਰਿ ਜਮ ਡੰਡੁ ਹੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਤਿ ਖੋਇ ॥
त्याच्या डोक्यावर यमाचा दंडुका मारत आहे आणि त्याने द्वैतामध्ये रमून आपली सर्व प्रतिष्ठा गमावली आहे.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਦੇ ਨ ਚੇਤਿਓ ਫਿਰਿ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਹੋਇ ॥
ज्याने भगवंताचे नामस्मरण केले नाही तो पुन्हा जन्म-मृत्यूच्या फेऱ्यात जातो.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਜਮ ਡੰਡੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਇ ॥
गुरूच्या कृपेने ज्याच्या मनात भगवंत स्थिरावतो, त्याला यमाची काठी लागत नाही.

ਨਾਨਕ ਸਹਜੇ ਮਿਲਿ ਰਹੇ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੨॥
नानक म्हणतात की माणूस नैसर्गिक अवस्थेत सत्याशी जोडलेला असतो, परंतु ही नैसर्गिक अवस्था केवळ भगवंताच्या कृपेनेच प्राप्त होते. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਇਕਿ ਆਪਣੀ ਸਿਫਤੀ ਲਾਇਅਨੁ ਦੇ ਸਤਿਗੁਰ ਮਤੀ ॥
भगवंताने कोणाला तरी सतगुरुचे मत देऊन त्याची स्तुती करण्यात गुंतले आहे.

ਇਕਨਾ ਨੋ ਨਾਉ ਬਖਸਿਓਨੁ ਅਸਥਿਰੁ ਹਰਿ ਸਤੀ ॥
त्यांनी काही महापुरुषांची नावे देऊन त्यांना सत्यात प्रस्थापित केले आहे.

ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੋ ਹੁਕਮਿ ਕਰਹਿ ਭਗਤੀ ॥
वायु देव, वरुण देव आणि अग्निदेव हे सर्व त्याच्या आदेशानुसार पूजा करतात.

ਏਨਾ ਨੋ ਭਉ ਅਗਲਾ ਪੂਰੀ ਬਣਤ ਬਣਤੀ ॥
या देवांची देवावर पूर्ण भक्ती असते आणि जगाची संपूर्ण निर्मिती शिल्लक राहते.

ਸਭੁ ਇਕੋ ਹੁਕਮੁ ਵਰਤਦਾ ਮੰਨਿਐ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥੩॥
प्रत्येक गोष्टीवर फक्त देवाचे आदेश प्रभावी असतात आणि त्याच्या आदेशांचे पालन केल्यानेच आनंद प्राप्त होतो. ॥३॥

ਸਲੋਕੁ ॥
श्लोक ॥

ਕਬੀਰ ਕਸਉਟੀ ਰਾਮ ਕੀ ਝੂਠਾ ਟਿਕੈ ਨ ਕੋਇ ॥
हे कबीर! रामाची परीक्षा अशी आहे की त्यावर कोणीही लबाड टिकू शकत नाही.

ਰਾਮ ਕਸਉਟੀ ਸੋ ਸਹੈ ਜੋ ਮਰਜੀਵਾ ਹੋਇ ॥੧॥
मृत्यूनंतरच्या जीवनातून मुक्त होणाराच रामाची परीक्षा उत्तीर्ण होतो.॥१॥

ਮਃ ੩ ॥
महाला ३ ॥

ਕਿਉ ਕਰਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮਾਰੀਐ ਕਿਉ ਕਰਿ ਮਿਰਤਕੁ ਹੋਇ ॥
हे मन कसे मारले जाऊ शकते आणि आत्मा वासनेतून मृत कसा होऊ शकतो?

ਕਹਿਆ ਸਬਦੁ ਨ ਮਾਨਈ ਹਉਮੈ ਛਡੈ ਨ ਕੋਇ ॥
कोणीही अभिमान सोडत नाही किंवा गुरु या शब्दाचे पालन करत नाही.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਉਮੈ ਛੁਟੈ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤੁ ਸੋ ਹੋਇ ॥
गुरूंच्या कृपेने जो अभिमान गमावतो तोच जीवनमुक्त होतो.

ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੋ ਬਖਸੇ ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ ਤਿਸੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਇ ॥੨॥
नानक म्हणतात की देव ज्याच्यावर कृपा करतो त्यालाच मोक्ष प्राप्त होतो आणि मग त्याच्यापुढे कोणताही अडथळा येत नाही.॥२॥

ਮਃ ੩ ॥
महाला ३ ॥

ਜੀਵਤ ਮਰਣਾ ਸਭੁ ਕੋ ਕਹੈ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਕਿਉ ਹੋਇ ॥
जिवंतपणी मरण्याबद्दल सगळे बोलतात, पण मोक्ष कसा मिळणार?

ਭੈ ਕਾ ਸੰਜਮੁ ਜੇ ਕਰੇ ਦਾਰੂ ਭਾਉ ਲਾਏਇ ॥
जर जीवाला भीतीचा संयम देवावर श्रद्धेच्या रूपात असेल आणि प्रेमाच्या औषधाचा वापर केला तर आणि.

ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸੁਖ ਸਹਜੇ ਬਿਖੁ ਭਵਜਲੁ ਨਾਮਿ ਤਰੇਇ ॥
जर एखाद्याने दररोज त्याचे गुणगान गायले तर नामाने विषाचा सागर नैसर्गिकरित्या आनंदाने पार होतो.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥੩॥
हे नानक! ज्याच्यावर त्याची दयाळू नजर असते त्याला जीवनात मुक्ती मिळते. ॥३॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਰਚਾਇਓਨੁ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਵਰਤਾਰਾ ॥
भगवंताने द्वैतवाद निर्माण केला आहे आणि जगभर तिहेरी मायेचा प्रसार आहे.

ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸੁ ਉਪਾਇਅਨੁ ਹੁਕਮਿ ਕਮਾਵਨਿ ਕਾਰਾ ॥
ब्रह्मा, विष्णू आणि महेश, हे तिन्ही देव देवाने निर्माण केले आहेत आणि ते केवळ आदेशानुसार कार्य करतात.

ਪੰਡਿਤ ਪੜਦੇ ਜੋਤਕੀ ਨਾ ਬੂਝਹਿ ਬੀਚਾਰਾ ॥
पंडित आणि ज्योतिषी पुस्तके वाचत राहतात पण त्यांना खरे ज्ञान समजत नाही.

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੇਰਾ ਖੇਲੁ ਹੈ ਸਚੁ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ॥
हे खऱ्या निर्मात्या! हे सर्व जग तुझे खेळ आहे.

ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਬਖਸਿ ਲੈਹਿ ਸਚਿ ਸਬਦਿ ਸਮਾਈ ॥੪॥
तुला पाहिजे त्याला तू मुक्त करतोस आणि तो खऱ्या शब्दात विलीन होतो. ॥४॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥
श्लोक ३॥

ਮਨ ਕਾ ਝੂਠਾ ਝੂਠੁ ਕਮਾਵੈ ॥
मनाने खोटे बोलणारा नेहमी खोटारडे म्हणून काम करतो.

ਮਾਇਆ ਨੋ ਫਿਰੈ ਤਪਾ ਸਦਾਵੈ ॥
तो स्वतःला तपस्वी म्हणवतो पण पैशाच्या शोधात इकडे तिकडे फिरत असतो.

ਭਰਮੇ ਭੂਲਾ ਸਭਿ ਤੀਰਥ ਗਹੈ ॥
संभ्रमात विसरुन तो सर्व तीर्थक्षेत्री पाठ करत राहतो.

ਓਹੁ ਤਪਾ ਕੈਸੇ ਪਰਮ ਗਤਿ ਲਹੈ ॥
पण अशा तपस्वीला परम आनंद कसा मिळेल?

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਕੋ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ॥
हे नानक! जो गुरूंच्या आशीर्वादाने सत्य आचरण करतो.

ਨਾਨਕ ਸੋ ਤਪਾ ਮੋਖੰਤਰੁ ਪਾਵੈ ॥੧॥
अशा तपस्वीलाच मोक्ष प्राप्त होतो. ॥१॥

ਮਃ ੩ ॥
महाला ३ ॥

ਸੋ ਤਪਾ ਜਿ ਇਹੁ ਤਪੁ ਘਾਲੇ ॥
खरा तपस्वी तोच असतो जो अशी तपश्चर्या करतो.

ਸਤਿਗੁਰ ਨੋ ਮਿਲੈ ਸਬਦੁ ਸਮਾਲੇ ॥
सतगुरुंची मुलाखत घेतल्यानंतर ते शब्द साधनेची तपश्चर्या करतात.

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਇਹੁ ਤਪੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥
सतगुरुंच्या सेवेच्या रूपात केलेली तपश्चर्याच भगवंताला मान्य आहे.

ਨਾਨਕ ਸੋ ਤਪਾ ਦਰਗਹਿ ਪਾਵੈ ਮਾਣੁ ॥੨॥
हे नानक! अशा तपस्वीलाच सत्याच्या दरबारात गौरव प्राप्त होतो.॥ २॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਰਾਤਿ ਦਿਨਸੁ ਉਪਾਇਅਨੁ ਸੰਸਾਰ ਕੀ ਵਰਤਣਿ ॥
जगाचे कामकाज चालवण्यासाठी देवाने रात्र आणि दिवस निर्माण केले आहेत

ਗੁਰਮਤੀ ਘਟਿ ਚਾਨਣਾ ਆਨੇਰੁ ਬਿਨਾਸਣਿ ॥
गुरूंच्या मतानुसारच हृदयात ज्ञानाचा प्रकाश प्रकट होतो आणि अज्ञानाचा अंधार नष्ट होतो.

ਹੁਕਮੇ ਹੀ ਸਭ ਸਾਜੀਅਨੁ ਰਵਿਆ ਸਭ ਵਣਿ ਤ੍ਰਿਣਿ ॥
भगवंताने आपल्या आज्ञेने संपूर्ण विश्व निर्माण केले आहे आणि तो प्रत्येक कणात विराजमान आहे.

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਹਰਿ ਭਣਿ ॥
तो सर्वशक्तिमान आहे आणि गुरुमुख होऊन नेहमी भगवंताचे नामस्मरण करत राहिले पाहिजे.

ਸਬਦੇ ਹੀ ਸੋਝੀ ਪਈ ਸਚੈ ਆਪਿ ਬੁਝਾਈ ॥੫॥
ज्ञान केवळ शब्दांतून प्राप्त झाले आहे आणि स्वतः भगवंताने सत्याच्या रूपात ज्ञान दिले आहे.॥५॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥
श्लोक महाला ३॥

ਅਭਿਆਗਤ ਏਹਿ ਨ ਆਖੀਅਨਿ ਜਿਨ ਕੇ ਚਿਤ ਮਹਿ ਭਰਮੁ ॥
जो साधू किंवा फकीर मनात गोंधळ घेऊन घरी येतो त्याला पाहुणे म्हणत नाहीत.

ਤਿਸ ਦੈ ਦਿਤੈ ਨਾਨਕਾ ਤੇਹੋ ਜੇਹਾ ਧਰਮੁ ॥
हे नानक! खरे तर अशा माणसाला केलेल्या दानाचे पुण्य फळही सारखेच असते.

ਅਭੈ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਰਮ ਪਦੁ ਤਾ ਕਾ ਭੂਖਾ ਹੋਇ ॥
हे नानक! जे निर्भय निरंजन परमेश्वराचे सर्वोच्च पद प्राप्त करण्यासाठी भुकेले आहेत.

ਤਿਸ ਕਾ ਭੋਜਨੁ ਨਾਨਕਾ ਵਿਰਲਾ ਪਾਏ ਕੋਇ ॥੧॥
असे अन्न दुर्मिळ माणसालाच मिळते. ॥१॥

ਮਃ ੩ ॥
महाला ३ ॥

ਅਭਿਆਗਤ ਏਹਿ ਨ ਆਖੀਅਨਿ ਜਿ ਪਰ ਘਰਿ ਭੋਜਨੁ ਕਰੇਨਿ ॥
जे दुसऱ्याच्या घरी अन्न खातात त्यांना पाहुणे म्हणता येणार नाही.

ਉਦਰੈ ਕਾਰਣਿ ਆਪਣੇ ਬਹਲੇ ਭੇਖ ਕਰੇਨਿ ॥
पोट भरण्यासाठी ते अनेक वेश परिधान करतात.

ਅਭਿਆਗਤ ਸੇਈ ਨਾਨਕਾ ਜਿ ਆਤਮ ਗਉਣੁ ਕਰੇਨਿ ॥
हे नानक! खरा भक्त तोच आहे जो आपल्या आत्म्याच्या तीर्थयात्रेला जात असतो.

ਭਾਲਿ ਲਹਨਿ ਸਹੁ ਆਪਣਾ ਨਿਜ ਘਰਿ ਰਹਣੁ ਕਰੇਨਿ ॥੨॥
ते देव शोधतात आणि त्यांच्या खऱ्या घरी राहतात. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਅੰਬਰੁ ਧਰਤਿ ਵਿਛੋੜਿਅਨੁ ਵਿਚਿ ਸਚਾ ਅਸਰਾਉ ॥
देवाने अंबर आणि पृथ्वी यांना एकमेकांपासून वेगळे केले आहे आणि त्यांच्यामध्ये त्याच्या सामर्थ्याचा आधार ठेवला आहे.

ਘਰੁ ਦਰੁ ਸਭੋ ਸਚੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਵਿਚਿ ਸਚਾ ਨਾਉ ॥
ती घरे आणि दरवाजे हे सर्व सत्य आहेत ज्यात भगवंताचे नामस्मरण केले जाते.

ਸਭੁ ਸਚਾ ਹੁਕਮੁ ਵਰਤਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚਿ ਸਮਾਉ ॥
सर्व जगामध्ये भगवंताचा क्रम सर्वोच्च आहे आणि गुरुमुख सत्यातच विलीन होतो.

ਸਚਾ ਆਪਿ ਤਖਤੁ ਸਚਾ ਬਹਿ ਸਚਾ ਕਰੇ ਨਿਆਉ ॥
देवाचे सिंहासन, सत्याचे मूर्त स्वरूप, हे देखील सत्य आहे जेथे तो बसतो आणि खरा न्याय चालवतो.

ਸਭੁ ਸਚੋ ਸਚੁ ਵਰਤਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਈ ॥੬॥
परम सत्य जगात सर्वत्र पसरले आहे आणि केवळ गुरुच त्या शाश्वत देवाचे दर्शन घडवतात.

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥
श्लोक ३॥

ਰੈਣਾਇਰ ਮਾਹਿ ਅਨੰਤੁ ਹੈ ਕੂੜੀ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥
या जगाच्या महासागरात फक्त एकच देव अनंत आहे, बाकीचे खोटे जग जन्म-मृत्यूच्या फेऱ्यातच आहे.

ਭਾਣੈ ਚਲੈ ਆਪਣੈ ਬਹੁਤੀ ਲਹੈ ਸਜਾਇ ॥
आयुष्यात वाट्टेल ते करणाऱ्याला खूप शिक्षा भोगावी लागते.

ਰੈਣਾਇਰ ਮਹਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੈ ਕਰਮੀ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥
या जगात सर्व काही मिळते पण ते फक्त नशिबानेच मिळते.

ਨਾਨਕ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈਐ ਜੇ ਚਲੈ ਤਿਸੈ ਰਜਾਇ ॥੧॥
हे नानक! जर एखादा जीव भगवंताच्या इच्छेनुसार चालला तर त्याला नऊ खजिना प्राप्त होतात. ॥१॥

ਮਃ ੩ ॥
महाला ३ ॥

ਸਹਜੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨ ਸੇਵਿਓ ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਜਨਮਿ ਬਿਨਾਸੁ ॥
जो सत्गुरूंची नैसर्गिक भक्ती करत नाही, त्याचा जन्म अहंकारातच संपला आहे.

ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਨ ਚਖਿਓ ਕਮਲੁ ਨ ਹੋਇਓ ਪਰਗਾਸੁ ॥
ज्याच्या हरि नामाचे सार चाखले नाही, त्याच्या हृदयाच्या कमळात प्रकाश नव्हता.

ਬਿਖੁ ਖਾਧੀ ਮਨਮੁਖੁ ਮੁਆ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਵਿਣਾਸੁ ॥
आत्मभोगी मायेचे विष प्राशन करून त्याचा मृत्यू झाला आहे आणि मायेवरील प्रेमाने त्याचा नाश झाला आहे.

ਇਕਸੁ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਵਿਣੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਵਾਸੁ ॥
देवाच्या नावाशिवाय जगणे आणि अस्तित्वात असणे हे निषेधास पात्र आहे.

ਜਾ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸਚਾ ਤਾ ਹੋਵੈ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸੁ ॥
जेव्हा खरा परमेश्वर त्याची दया दाखवतो तेव्हा तो दासांचा दास बनतो.

ਤਾ ਅਨਦਿਨੁ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੀ ਕਬਹਿ ਨ ਛੋਡੈ ਪਾਸੁ ॥
मग तो रात्रंदिवस सत्गुरूंची सेवा करत राहतो आणि त्यांची साथ सोडत नाही.

ਜਿਉ ਜਲ ਮਹਿ ਕਮਲੁ ਅਲਿਪਤੋ ਵਰਤੈ ਤਿਉ ਵਿਚੇ ਗਿਰਹ ਉਦਾਸੁ ॥
ज्याप्रमाणे कमळाचे फूल पाण्यामध्ये रसरहित राहते, त्याचप्रमाणे घरात राहूनही संन्यासी राहतो.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਰੇ ਕਰਾਇਆ ਸਭੁ ਕੋ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵ ਹਰਿ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥੨॥
हे देवा! नानकासारख्या गुणांचे भांडार, देवाला ते योग्य वाटते आणि प्रत्येक जीव त्याच्या इच्छेनुसार करतो. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਛਤੀਹ ਜੁਗ ਗੁਬਾਰੁ ਸਾ ਆਪੇ ਗਣਤ ਕੀਨੀ ॥
३६ युगे अत्यंत अंधार निर्माण करत होते आणि मग ते प्रकट झाले.

ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਭ ਸਾਜੀਅਨੁ ਆਪਿ ਮਤਿ ਦੀਨੀ ॥
ईश्वराने स्वतः विश्व निर्माण केले आणि सजीवांना शांती दिली.

ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਸਾਜਿਅਨੁ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਗਣਤ ਗਣੀਨੀ ॥
त्यांनी स्मृती आणि धर्मग्रंथांची रचना केली आणि पुण्य आणि पापी कृत्ये लिहिली.

ਜਿਸੁ ਬੁਝਾਏ ਸੋ ਬੁਝਸੀ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਪਤੀਨੀ ॥
ज्याला तो ज्ञान देतो त्यालाच हा फरक समजतो आणि मग त्याचे मन खऱ्या नामावर विश्वास ठेवते.

ਸਭੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਈ ॥੭॥
देव सर्वव्यापी आहे आणि त्याच्या कृपेने तो जीवांना त्याच्याशी जोडतो. ॥७॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥
श्लोक महाला ३॥

ਇਹੁ ਤਨੁ ਸਭੋ ਰਤੁ ਹੈ ਰਤੁ ਬਿਨੁ ਤੰਨੁ ਨ ਹੋਇ ॥
हे संपूर्ण शरीर रक्ताने भरलेले आहे आणि रक्ताशिवाय शरीरात रक्ताभिसरण होऊ शकत नाही.

ਜੋ ਸਹਿ ਰਤੇ ਆਪਣੈ ਤਿਨ ਤਨਿ ਲੋਭ ਰਤੁ ਨ ਹੋਇ ॥
जे लोक भगवंताच्या रंगात मग्न होतात त्यांच्या हृदयात लोभाचे रक्त नसते.

ਭੈ ਪਇਐ ਤਨੁ ਖੀਣੁ ਹੋਇ ਲੋਭ ਰਤੁ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥
मनात निर्माण झालेल्या भीतीमुळे शरीर अशक्त होते आणि त्यातून लोभाच्या रूपात रक्त बाहेर पडते.

ਜਿਉ ਬੈਸੰਤਰਿ ਧਾਤੁ ਸੁਧੁ ਹੋਇ ਤਿਉ ਹਰਿ ਕਾ ਭਉ ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਗਵਾਇ ॥
ज्याप्रमाणे अग्नीत टाकल्यावर धातू शुद्ध होते, त्याचप्रमाणे भगवंताचे भय मनातील अशुद्धता दूर करते.

ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਸੋਹਣੇ ਜੋ ਰਤੇ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਲਾਇ ॥੧॥
हे नानक! केवळ तेच भक्त सुंदर आहेत जे भगवंतात लीन झाले आहेत आणि त्याच्यात लीन आहेत. ॥१॥

ਮਃ ੩ ॥
महाला ३ ॥

ਰਾਮਕਲੀ ਰਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਤਾ ਬਨਿਆ ਸੀਗਾਰੁ ॥
जेव्हा मी रामकली रागाचे गुणगान गायले तेव्हा राम माझ्या मनात स्थायिक झाला आणि माझा सुंदर शोभा झाला.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਕਮਲੁ ਬਿਗਸਿਆ ਤਾ ਸਉਪਿਆ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰੁ ॥
गुरूच्या शब्दाने माझ्या हृदयाचे कमळ फुलले तेव्हा भगवंताने मला भक्तीचे भांडार दिले.

ਭਰਮੁ ਗਇਆ ਤਾ ਜਾਗਿਆ ਚੂਕਾ ਅਗਿਆਨ ਅੰਧਾਰੁ ॥
सर्व संभ्रम दूर झाल्यावर हे मन जागृत झाले आणि अज्ञानाचा अंधार नाहीसा झाला.

ਤਿਸ ਨੋ ਰੂਪੁ ਅਤਿ ਅਗਲਾ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥
देवावर प्रेम करणारी जिवंत स्त्री अतिशय सुंदर रूप धारण करते आणि.

ਸਦਾ ਰਵੈ ਪਿਰੁ ਆਪਣਾ ਸੋਭਾਵੰਤੀ ਨਾਰਿ ॥
ती सुंदर स्त्री नेहमी तिच्या प्रियकराचा सहवास अनुभवते.

ਮਨਮੁਖਿ ਸੀਗਾਰੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ਜਾਸਨਿ ਜਨਮੁ ਸਭੁ ਹਾਰਿ ॥
इच्छाशक्ती असलेल्या स्त्रीला मेकअप कसा करावा हे माहित नसते आणि ती आपले संपूर्ण आयुष्य गमावते आणि जग सोडून जाते.

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਸੀਗਾਰੁ ਕਰਹਿ ਨਿਤ ਜੰਮਹਿ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥
देवाच्या भक्तीशिवाय स्वत: ला सजवणारी एक जिवंत प्राण्याच्या रूपातील स्त्रीला अनंतकाळचे जीवन आणि मृत्यू नशिबात आहे.

ਸੈਸਾਰੈ ਵਿਚਿ ਸੋਭ ਨ ਪਾਇਨੀ ਅਗੈ ਜਿ ਕਰੇ ਸੁ ਜਾਣੈ ਕਰਤਾਰੁ ॥
तिला या जगात वैभव मिळत नाही आणि पुढील जगात कसे वागावे हे फक्त देवालाच माहीत आहे.

ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਏਕੁ ਹੈ ਦੁਹੁ ਵਿਚਿ ਹੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥
हे नानक! एकच देव खरा आहे आणि बाकीचे जग जन्म आणि मृत्यू दोन्हीमध्ये आहे.

ਚੰਗੈ ਮੰਦੈ ਆਪਿ ਲਾਇਅਨੁ ਸੋ ਕਰਨਿ ਜਿ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾਰੁ ॥੨॥
भगवंताने स्वतः सजीवांना चांगल्या-वाईट कार्यात गुंतवून ठेवले आहे, म्हणून जीव तो जे करायला सांगतो तेच करतात. ॥२॥

ਮਃ ੩ ॥
महाला ३ ॥

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਵਈ ਦੂਜੀ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥
सतगुरुंची सेवा केल्याशिवाय मनाला शांती मिळत नाही आणि द्वैतभावही जात नाही.

ਜੇ ਬਹੁਤੇਰਾ ਲੋਚੀਐ ਵਿਣੁ ਕਰਮਾ ਪਾਇਆ ਨ ਜਾਇ ॥
जरी आपल्याला खूप इच्छा असली तरी नशिबाशिवाय आपण ते साध्य करू शकत नाही.

ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਵਿਕਾਰੁ ਹੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਇ ॥
ज्याच्या हृदयात लोभाचा विकार आहे, तो द्वैतामध्येच सुखी असतो.

ਤਿਨ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣੁ ਨ ਚੁਕਈ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇ ॥
त्याचे जन्म-मृत्यूचे चक्र संपत नाही आणि अभिमानामुळे तो दुःखी राहतो.

ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ਸੋ ਖਾਲੀ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ॥
ज्यांनी आपले लक्ष सतगुरुंवर केंद्रित केले आहे, त्यांच्यापैकी कोणीही दानात रिकामे राहत नाही.

ਤਿਨ ਜਮ ਕੀ ਤਲਬ ਨ ਹੋਵਈ ਨਾ ਓਇ ਦੁਖ ਸਹਾਹਿ ॥
त्यांना यमाचे आमंत्रणही मिळत नाही आणि वेदनाही सहन कराव्या लागत नाहीत.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਬਰੇ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਹਿ ॥੩॥
हे नानक! अशा गुरुमुखांनी जगाचा सागर पार केला आहे आणि शब्दांनी सत्यात विलीन झाले आहेत. ॥३॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਆਪਿ ਅਲਿਪਤੁ ਸਦਾ ਰਹੈ ਹੋਰਿ ਧੰਧੈ ਸਭਿ ਧਾਵਹਿ ॥
इतर सर्व जीव इकडे तिकडे सांसारिक कार्यात धावत राहतात, परंतु भगवंत या कार्यात नेहमीच रस घेत नाहीत.

ਆਪਿ ਨਿਹਚਲੁ ਅਚਲੁ ਹੈ ਹੋਰਿ ਆਵਹਿ ਜਾਵਹਿ ॥
तो गतिहीन आणि स्थिर आहे परंतु इतर जीव गतिमान असतात.

ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ॥
गुरुमुख होऊन भगवंताचे चिंतन केले पाहिजे, तरच परम सुखाची प्राप्ती होते.

ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਈਐ ਸਚਿ ਸਿਫਤਿ ਸਮਾਵਹਿ ॥
अशा आत्म्याला त्याच्या खऱ्या घरी वास्तव्य मिळते आणि तो भगवंताच्या स्तुतीमध्ये लीन राहतो.

ਸਚਾ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੁ ਹੈ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਈ ॥੮॥
तो खरा भगवंत अत्यंत गंभीर आहे आणि ही वस्तुस्थिती गुरूंच्या शब्दांतूनच समजू शकते. ॥८॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥
श्लोक ३॥

ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਤੂ ਸਭੋ ਵਰਤੈ ਸਚੁ ॥
हे जीव! सत्याच्या नामाचे ध्यान कर, कारण सर्व जगामध्ये फक्त सत्याचा प्रसार आहे.

ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੈ ਜੋ ਬੁਝੈ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਏ ਸਚੁ ॥
हे नानक! जो ईश्वराचा आदेश समजतो त्याला सत्याचे फळ मिळते.

ਕਥਨੀ ਬਦਨੀ ਕਰਤਾ ਫਿਰੈ ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੂਝੈ ਸਚੁ ॥

जो माणूस बोलत राहतो आणि आदेश समजत नाही त्याला सत्य समजत नाही.

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕਾ ਭਾਣਾ ਮੰਨੇ ਸੋ ਭਗਤੁ ਹੋਇ ਵਿਣੁ ਮੰਨੇ ਕਚੁ ਨਿਕਚੁ ॥੧॥

हे नानक! जो देवाच्या इच्छेवर विश्वास ठेवतो तो भक्त आहे आणि जो देवाच्या इच्छेवर विश्वास ठेवत नाही तो खोटारडा आणि क्रूर आहे. ॥१॥

ਮਃ ੩ ॥

महाला ३ ॥

ਮਨਮੁਖ ਬੋਲਿ ਨ ਜਾਣਨੀ ਓਨਾ ਅੰਦਰਿ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥

कामुक प्राण्यांना गोड शब्द कसे बोलावे ते कळत नाही कारण त्यांचे मन वासना, क्रोध आणि अहंकाराने भरलेले असते.

ਓਇ ਥਾਉ ਕੁਥਾਉ ਨ ਜਾਣਨੀ ਉਨ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਵਿਕਾਰੁ ॥

त्यांच्या मनात लोभाच्या रूपाने एक विकार आहे ज्यामुळे त्यांना चांगले-वाईट कळत नाही.

ਓਇ ਆਪਣੈ ਸੁਆਇ ਆਇ ਬਹਿ ਗਲਾ ਕਰਹਿ ਓਨਾ ਮਾਰੇ ਜਮੁ ਜੰਦਾਰੁ ॥

ते स्वतःच्या स्वार्थासाठी येतात आणि बसतात आणि बोलतात आणि परिणामी निर्दयी यमाकडून शिक्षा भोगावी लागते.

ਅਗੈ ਦਰਗਹ ਲੇਖੈ ਮੰਗਿਐ ਮਾਰਿ ਖੁਆਰੁ ਕੀਚਹਿ ਕੂੜਿਆਰ ॥

पुढच्या जगातही त्यांना त्यांच्या कर्माचा हिशेब मागितला जातो आणि त्यांच्या अशुभ कर्मामुळे त्या लबाडांना मारले जाते.

ਏਹ ਕੂੜੈ ਕੀ ਮਲੁ ਕਿਉ ਉਤਰੈ ਕੋਈ ਕਢਹੁ ਇਹੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥

नीट विचार करा आणि निष्कर्षाप्रत या की त्या इच्छाधारी प्राण्यांच्या मनातून खोटेपणाची घाण कशी दूर करता येईल.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਾ ਨਾਮੁ ਦਿੜਾਏ ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਕਟਣਹਾਰੁ ॥

सतगुरुंना भेटल्यावर तो नाम आपल्या मनात बिंबवतो.

ਨਾਮੁ ਜਪੇ ਨਾਮੋ ਆਰਾਧੇ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਕਰਹੁ ਸਭਿ ਨਮਸਕਾਰੁ ॥

जो भक्त रोज नामस्मरण करतो व नामस्मरण करतो त्याला सर्वजण नमस्कार करतात.

ਮਲੁ ਕੂੜੀ ਨਾਮਿ ਉਤਾਰੀਅਨੁ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਹੋਆ ਸਚਿਆਰੁ ॥
जेव्हा नामाने असत्यतेची घाण दूर केली तेव्हा तोही नामस्मरणाने सत्यवादी झाला.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਦੇ ਏਹਿ ਚਲਤ ਹਹਿ ਸੋ ਜੀਵਉ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥੨॥
हे नानक! ज्याच्यावर हे अद्‌भुत नाटक घडत आहे तो अमर आहे. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਦਾਤਾ ਨਾਹਿ ਕਿਸੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਈਐ ॥
हे देवा! तुझ्याइतका मोठा दाता दुसरा कोणी नाही, मग तुझ्याशिवाय आम्ही आमचे दु:ख आणि दु:ख कोणाला सांगावे.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਇ ਜਿਥਹੁ ਹਉਮੈ ਜਾਈਐ ॥
मनातील अहंकार नाहीसा झाला की सत्याची प्राप्ती गुरूंच्या कृपेनेच होते.

ਰਸ ਕਸ ਸਾਦਾ ਬਾਹਰਾ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈਐ ॥
तू जगाच्या सर्व सुखांपासून दूर राहणार आहेस आणि तुझा महिमा खरा आहे.

ਜਿਸ ਨੋ ਬਖਸੇ ਤਿਸੁ ਦੇਇ ਆਪਿ ਲਏ ਮਿਲਾਈਐ ॥
ज्याच्यावर तुमची दया आहे त्याला तुम्ही नामाचे दान देता आणि मग स्वतःमध्ये विलीन व्हा.

ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਖਿਓਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿਸੈ ਪਿਆਈ ॥੯॥
प्राणिमात्राच्या हृदयात अमृत ठेवला जातो पण गुरूंच्या द्वारे अमृत प्यायला फार कमी लोकांना जमते. ॥९॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥
श्लोक महाला ३॥

ਬਾਬਾਣੀਆ ਕਹਾਣੀਆ ਪੁਤ ਸਪੁਤ ਕਰੇਨਿ ॥
ते आपल्या पूर्वजांच्या गोष्टी मुलांना सांगत असतात.

ਜਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਵੈ ਸੁ ਮੰਨਿ ਲੈਨਿ ਸੇਈ ਕਰਮ ਕਰੇਨਿ ॥
सतगुरुंना जे योग्य वाटेल ते ते स्वीकारतात आणि मग ते स्वतः तीच कृती करतात.

ਜਾਇ ਪੁਛਹੁ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਬਿਆਸ ਸੁਕ ਨਾਰਦ ਬਚਨ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰੇਨਿ ॥
स्मृती, शास्त्रे, व्यास शुकदेव, देवर्षी नारद यांच्याद्वारे तुम्ही हे विनासंकोच विश्लेषण करू शकता, ते संपूर्ण सृष्टीला याचा उपदेश करतात.

ਸਚੈ ਲਾਏ ਸਚਿ ਲਗੇ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਮਾਲੇਨਿ ॥
सत्यात गुंतलेले तेच आहेत ज्यांना खऱ्या भगवंताने स्वतः गुंतवले आहे आणि जे नेहमी सत्याचे चिंतन करतात.

ਨਾਨਕ ਆਏ ਸੇ ਪਰਵਾਣੁ ਭਏ ਜਿ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਤਾਰੇਨਿ ॥੧॥
हे नानक! केवळ तेच लोक स्वीकारले गेले आहेत जे जगात आले आहेत ज्यांनी आपल्या संपूर्ण वंशासह अस्तित्वाचा सागर ओलांडला आहे.॥१॥

ਮਃ ੩ ॥
महाला ३ ॥

ਗੁਰੂ ਜਿਨਾ ਕਾ ਅੰਧੁਲਾ ਸਿਖ ਭੀ ਅੰਧੇ ਕਰਮ ਕਰੇਨਿ ॥
ज्यांचे गुरू आंधळे आहेत म्हणजेच ज्ञानहीन आहेत, त्यांचे शिष्यही आंधळेपणा करतात.

ਓਇ ਭਾਣੈ ਚਲਨਿ ਆਪਣੈ ਨਿਤ ਝੂਠੋ ਝੂਠੁ ਬੋਲੇਨਿ ॥
ते स्वतःच्या इच्छेनुसार वागतात आणि सतत खोटे बोलतात.

ਕੂੜੁ ਕੁਸਤੁ ਕਮਾਵਦੇ ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਸਦਾ ਕਰੇਨਿ ॥
ते खोटे आणि असत्याचे आचरण करतात आणि नेहमी इतरांवर टीका करण्यात मग्न असतात.

ਓਇ ਆਪਿ ਡੁਬੇ ਪਰ ਨਿੰਦਕਾ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਡੋਬੇਨਿ ॥
जो टीकाकार इतरांवर टीका करतो तो स्वतःच बुडतो असे नाही तर संपूर्ण कुटुंबाला बुडवतो.

ਨਾਨਕ ਜਿਤੁ ਓਇ ਲਾਏ ਤਿਤੁ ਲਗੇ ਉਇ ਬਪੁੜੇ ਕਿਆ ਕਰੇਨਿ ॥੨॥
हे नानक! त्या बिचाऱ्यांनी काय करावे ज्या दिशेने त्यांना नियुक्त केले आहे.॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਸਭ ਨਦਰੀ ਅੰਦਰਿ ਰਖਦਾ ਜੇਤੀ ਸਿਸਟਿ ਸਭ ਕੀਤੀ ॥
देवाने निर्माण केलेले सर्व जग तो त्याच्या नजरेत ठेवतो.

ਇਕਿ ਕੂੜਿ ਕੁਸਤਿ ਲਾਇਅਨੁ ਮਨਮੁਖ ਵਿਗੂਤੀ ॥
हे कोणत्याही स्वैच्छिक व्यक्तीला खोटे आणि असत्य कार्यात गुंतवून त्याचा नाश करते.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ਅੰਦਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤੀ ॥
गुरुमुख नेहमी त्याचे चिंतन करतो आणि त्याच्या हृदयात परमेश्वराप्रती प्रेम असते.

ਜਿਨ ਕਉ ਪੋਤੈ ਪੁੰਨੁ ਹੈ ਤਿਨ੍ ਵਾਤਿ ਸਿਪੀਤੀ ॥
ज्यांच्या खजिन्यात पुण्य कर्म आहेत ते नेहमी देवाची स्तुती करतात.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਸਚੁ ਸਿਫਤਿ ਸਨਾਈ ॥੧੦॥
हे नानक! आपण नामाचे नेहमी स्मरण केले पाहिजे, त्याची स्तुती करूनच आपण सत्यात लीन होऊ शकतो. ॥१०॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥
श्लोक महाला १ ॥

ਸਤੀ ਪਾਪੁ ਕਰਿ ਸਤੁ ਕਮਾਹਿ ॥
धार्मिक किंवा दानशूर व्यक्ती पाप करून धार्मिक किंवा परोपकारी असल्याचे भासवते आणि.

ਗੁਰ ਦੀਖਿਆ ਘਰਿ ਦੇਵਣ ਜਾਹਿ ॥
गुरू पैशासाठी शिष्यांच्या घरी जाऊन शिकवणी देतात.

ਇਸਤਰੀ ਪੁਰਖੈ ਖਟਿਐ ਭਾਉ ॥
स्त्री-पुरुष यांच्यातील प्रेम हे केवळ संपत्ती कमवल्यामुळेच असते.

ਭਾਵੈ ਆਵਉ ਭਾਵੈ ਜਾਉ ॥
पैसे नसतील तर पती घरी आला की कुठेतरी गेला याकडे महिलेला पर्वा नसते.

ਸਾਸਤੁ ਬੇਦੁ ਨ ਮਾਨੈ ਕੋਇ ॥
आता कोणीही धर्मग्रंथ आणि वेदांवर विश्वास ठेवत नाही आणि.

ਆਪੋ ਆਪੈ ਪੂਜਾ ਹੋਇ ॥
आपल्या आवडीच्या देवांची पूजा केली जात आहे.

ਕਾਜੀ ਹੋਇ ਕੈ ਬਹੈ ਨਿਆਇ ॥
काझी न्याय देण्यासाठी न्यायाधीश म्हणून बसतात.

ਫੇਰੇ ਤਸਬੀ ਕਰੇ ਖੁਦਾਇ ॥
तो जनतेला दाखवण्यासाठी हार फिरवतो आणि 'खुदा खुदा' म्हणत राहतो.

ਵਢੀ ਲੈ ਕੈ ਹਕੁ ਗਵਾਏ ॥
पण तो लाच घेऊन इतरांचे हक्क हिरावून अन्याय करतो.

ਜੇ ਕੋ ਪੁਛੈ ਤਾ ਪੜਿ ਸੁਣਾਏ ॥
त्याला कोणी विचारले तर तो काही शरहाची धट सांगतो.

ਤੁਰਕ ਮੰਤ੍ਰੁ ਕਨਿ ਰਿਦੈ ਸਮਾਹਿ ॥
मुस्लिमांचा मंत्र म्हणजेच कलमा हिंदू अधिकाऱ्यांच्या कानात आणि हृदयात स्थिरावला आहे.

ਲੋਕ ਮੁਹਾਵਹਿ ਚਾੜੀ ਖਾਹਿ ॥
ते लोकांना लुबाडतात आणि मुस्लिम अधिकाऱ्यांसमोर हिंदू धर्माच्या नेत्यांबद्दल गप्पा मारत असतात.

ਚਉਕਾ ਦੇ ਕੈ ਸੁਚਾ ਹੋਇ ॥ ਐਸਾ ਹਿੰਦੂ ਵੇਖਹੁ ਕੋਇ ॥
धक्का देऊनच हिंदू शुद्ध राहतो. कुणी बघा, तो असा हिंदू आहे.

ਜੋਗੀ ਗਿਰਹੀ ਜਟਾ ਬਿਭੂਤ ॥
जो गृहस्थ योगी बनला आहे आणि केस मॅट करून विभूती मिळवली आहे.

ਆਗੈ ਪਾਛੈ ਰੋਵਹਿ ਪੂਤ ॥
त्याची मुले त्याच्यासमोर रडतात.

ਜੋਗੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜੁਗਤਿ ਗਵਾਈ ॥
त्याने योगाची पद्धत गमावली आहे आणि सत्याशी समेट केला नाही.

ਕਿਤੁ ਕਾਰਣਿ ਸਿਰਿ ਛਾਈ ਪਾਈ ॥

त्याच्या डोक्यावर राख का आहे?

ਨਾਨਕ ਕਲਿ ਕਾ ਏਹੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥

हे नानक! हे कलियुगाचे वैशिष्ट्य आणि परंपरा आहे.

ਆਪੇ ਆਖਣੁ ਆਪੇ ਜਾਣੁ ॥੧॥

प्रत्येकजण स्वतःची प्रशंसा करतो आणि स्वतःला इतरांपेक्षा मोठा समजतो. ॥१॥

ਮਃ ੧ ॥

महाला १॥

ਹਿੰਦੂ ਕੈ ਘਰਿ ਹਿੰਦੂ ਆਵੈ ॥

जेव्हा हिंदू ब्राह्मण हिंदूच्या घरी येतो.

ਸੂਤੁ ਜਨੇਊ ਪੜਿ ਗਲਿ ਪਾਵੈ ॥

म्हणून, मंत्रोच्चार केल्यानंतर, तो धाग्याचा पवित्र धागा तिच्या गळ्यात घालतो.

ਸੂਤੁ ਪਾਇ ਕਰੇ ਬੁਰਿਆਈ ॥

अशा व्यक्तीने आपल्या पवित्र धाग्याचा त्याग करून दुष्कृत्य केल्यास.

ਨਾਤਾ ਧੋਤਾ ਥਾਇ ਨ ਪਾਈ ॥

आंघोळ आणि धुण्याच्या स्वच्छतेतही त्याला स्थान मिळत नाही.

ਮੁਸਲਮਾਨੁ ਕਰੇ ਵਡਿਆਈ ॥

मुसलमान जरी देवाची स्तुती करत राहिला तरी.

ਵਿਣੁ ਗੁਰ ਪੀਰੈ ਕੋ ਥਾਇ ਨ ਪਾਈ ॥
गुरु पीराशिवाय त्यांना देवघरातही स्थान मिळत नाही.

ਰਾਹੁ ਦਸਾਇ ਓਥੈ ਕੋ ਜਾਇ ॥
प्रत्येकजण परमेश्वराच्या दरबारात जाण्याचा मार्ग विचारत असतो, परंतु तेथे फार कमी लोक जातात.

ਕਰਣੀ ਬਾਝਹੁ ਭਿਸਤਿ ਨ ਪਾਇ ॥
सत्कर्माशिवाय कोणीही स्वर्ग प्राप्त करू शकत नाही.

ਜੋਗੀ ਕੈ ਘਰਿ ਜੁਗਤਿ ਦਸਾਈ ॥
जो कोणी योगींच्या घरी जाऊन योगाची पद्धत विचारली असेल.

ਤਿਤੁ ਕਾਰਣਿ ਕਨਿ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਪਾਈ ॥
आपली इच्छा पूर्ण करण्यासाठी योगींनी त्याच्या कानात नाणी घातली.

ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਪਾਇ ਫਿਰੈ ਸੰਸਾਰਿ ॥
मनुष्य मुद्रा धारण करून जगात इकडे तिकडे भटकत राहतो.

ਜਿਥੈ ਕਿਥੈ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ॥
पण निर्माता ईश्वर सर्वव्यापी आहे.

ਜੇਤੇ ਜੀਅ ਤੇਤੇ ਵਾਟਾਊ ॥
जगातील सर्व जीव प्रवासी आहेत.

ਚੀਰੀ ਆਈ ਢਿਲ ਨ ਕਾਊ ॥
ज्यावेळी कोणत्याही जीवाला मृत्यूचे निमंत्रण मिळाले, तेव्हा तो जायला उशीर करत नाही.

ਏਥੈ ਜਾਣੈ ਸੁ ਜਾਇ ਸਿਞਾਣੈ ॥
जो या जगात भगवंताला ओळखतो तो पुढील लोकातही ओळखतो.

ਹੋਰੁ ਫਕੜੁ ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲਮਾਣੈ ॥
हिंदू-मुसलमानांच्या सत्कर्माशिवाय बाकी सर्व व्यर्थ आहे.

ਸਭਨਾ ਕਾ ਦਰਿ ਲੇਖਾ ਹੋਇ ॥
सत्याच्या दरबारात सर्व प्राणिमात्रांच्या कर्मांचा हिशेब असतो आणि.

ਕਰਣੀ ਬਾਝਹੁ ਤਰੈ ਨ ਕੋਇ ॥
सत्कर्माशिवाय कोणाचाही उद्धार शक्य नाही.

ਸਚੋ ਸਚੁ ਵਖਾਣੈ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਅਗੈ ਪੁਛ ਨ ਹੋਇ ॥੨॥
गुरू नानक म्हणतात की जो आत्मा परमात्म्याच्या नामाचा जप करतो त्याला पुढील लोकात कोणतीही चौकशी नसते.॥ २॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਹਰਿ ਕਾ ਮੰਦਰੁ ਆਖੀਐ ਕਾਇਆ ਕੋਟੁ ਗੜੁ ॥
मानवी शरीराच्या रूपात असलेल्या या किल्ल्याला हरीचे मंदिर म्हणतात.

ਅੰਦਰਿ ਲਾਲ ਜਵੇਹਰੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪੜੁ ॥
यात लाल आणि रत्न असे शुभ गुण आहेत. ते प्राप्त करण्यासाठी गुरूद्वारे हरिचे नामस्मरण करावे.

ਹਰਿ ਕਾ ਮੰਦਰੁ ਸਰੀਰੁ ਅਤਿ ਸੋਹਣਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਿੜੁ ॥
देहस्वरूपातील हे हरिचे मंदिर अतिशय सुंदर आहे, म्हणून हरिचे नाम मनात ठेवा.

ਮਨਮੁਖ ਆਪਿ ਖੁਆਇਅਨੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਨਿਤ ਕੜੁ ॥
कामुक प्राणी स्वतःच भरकटतात आणि रोज भ्रमात आणि भ्रमात अडकून दुःखी राहतात.

ਸਭਨਾ ਸਾਹਿਬੁ ਏਕੁ ਹੈ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਪਾਇਆ ਜਾਈ ॥੧੧॥
ईश्वर हा सर्वांचा स्वामी आहे पण तो केवळ सौभाग्यानेच प्राप्त होऊ शकतो. ॥११॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥
श्लोक महाला १ ॥

ਨਾ ਸਤਿ ਦੁਖੀਆ ਨਾ ਸਤਿ ਸੁਖੀਆ ਨਾ ਸਤਿ ਪਾਣੀ ਜੰਤ ਫਿਰਹਿ ॥

दु:ख सोसून, सुखात मग्न राहून आणि प्राणिमात्रांप्रमाणे पाण्यात बुडी मारूनही सिद्धी प्राप्त होत नाही.

ਨਾ ਸਤਿ ਮੂੰਡ ਮੁਡਾਈ ਕੇਸੀ ਨਾ ਸਤਿ ਪੜਿਆ ਦੇਸ ਫਿਰਹਿ ॥

डोक्याचे केस मुंडन करून आणि ज्ञानाचा अभ्यास करून देशभर भटकंती करूनही साध्य होत नाही.

ਨਾ ਸਤਿ ਰੁਖੀ ਬਿਰਖੀ ਪਥਰ ਆਪੁ ਤਛਾਵਹਿ ਦੁਖ ਸਹਹਿ ॥

झाडे-डोंगरात राहून आणि स्वतःला करवतीने दुःख सहन करूनही यश मिळत नाही.

ਨਾ ਸਤਿ ਹਸਤੀ ਬਧੇ ਸੰਗਲ ਨਾ ਸਤਿ ਗਾਈ ਘਾਹੁ ਚਰਹਿ ॥

हत्तीला साखळदंडाने बांधून आणि गाईला घास भरवूनही सिद्धी मिळत नाही.

ਜਿਸੁ ਹਥਿ ਸਿਧਿ ਦੇਵੈ ਜੇ ਸੋਈ ਜਿਸ ਨੋ ਦੇਇ ਤਿਸੁ ਆਇ ਮਿਲੈ ॥

ज्याच्या हातात सिद्धी आहे तो देव जर एखाद्याला सिद्धी देतो, तरच तो येतो आणि ज्याला तो सिद्धी देतो त्यालाच भेटतो.

ਨਾਨਕ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲੈ ਵਡਾਈ ਜਿਸੁ ਘਟ ਭੀਤਰਿ ਸਬਦੁ ਰਵੈ ॥

हे नानक! ज्याच्या हृदयात ब्रह्म शब्द वास करतो त्यालाच ही कीर्ती मिळते.

ਸਭਿ ਘਟ ਮੇਰੇ ਹਉ ਸਭਨਾ ਅੰਦਰਿ ਜਿਸਹਿ ਖੁਆਈ ਤਿਸੁ ਕਉਣੁ ਕਹੈ ॥

देवाची आज्ञा आहे की सर्व शरीरे मीच निर्माण केली आहेत आणि त्या सर्वांमध्ये मी उपस्थित आहे, ज्याला मी चुकीचा मार्ग दाखवतो त्याला योग्य मार्ग दाखवू शकतो.

ਜਿਸਹਿ ਦਿਖਾਲਾ ਵਾਟੜੀ ਤਿਸਹਿ ਭੁਲਾਵੈ ਕਉਣੁ ॥

मार्गदर्शन करणाऱ्याला कोण विसरेल?

ਜਿਸਹਿ ਭੁਲਾਈ ਪੰਧ ਸਿਰਿ ਤਿਸਹਿ ਦਿਖਾਵੈ ਕਉਣੁ ॥੧॥

सुरुवातीपासूनच रस्ता विसरलेल्याला कोण मार्ग दाखवेल?॥१॥

ਮਃ ੧ ॥

महाला १॥

ਸੋ ਗਿਰਹੀ ਜੋ ਨਿਗ੍ਰਹੁ ਕਰੈ ॥
तोच गृहस्थ चांगला असतो जो आपल्या इंद्रियांवर नियंत्रण ठेवतो.

ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਭੀਖਿਆ ਕਰੈ ॥
तो नामजप, तपश्चर्या आणि संयम यांना परमार्थात बदलतो आणि.

ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਕਾ ਕਰੇ ਸਰੀਰੁ ॥
तो त्याच्या शरीराचे रूपांतर दानशूर व्यक्तीमध्ये करतो.

ਸੋ ਗਿਰਹੀ ਗੰਗਾ ਕਾ ਨੀਰੁ ॥
ते गंगेच्या पाण्यासारखे शुद्ध होते.

ਬੋਲੈ ਈਸਰੁ ਸਤਿ ਸਰੂਪੁ ॥
इसार म्हणतो की देव सत्याचा अवतार आहे.

ਪਰਮ ਤੰਤ ਮਹਿ ਰੇਖ ਨ ਰੂਪੁ ॥੨॥
त्या परम तत्वामध्ये कोणतेही चक्र चिन्ह किंवा रूप नाही.॥ २॥

ਮਃ ੧ ॥
महाला १॥

ਸੋ ਅਉਧੂਤੀ ਜੋ ਧੂਪੈ ਆਪੁ ॥
स्वाभिमान जाळणारा तो अवधूत.

ਭਿਖਿਆ ਭੋਜਨੁ ਕਰੈ ਸੰਤਾਪੁ ॥
तो त्याच्या शारीरिक दुःखाचे रूपांतर परमार्थाच्या अन्नात करतो.

ਅਉਹਠ ਪਟਣ ਮਹਿ ਭੀਖਿਆ ਕਰੈ ॥
तो त्याच्या हृदयाच्या शहरात जातो आणि त्याच्या नावाची याचना करतो.

ਸੋ ਅਉਧੂਤੀ ਸਿਵ ਪੁਰਿ ਚੜੈ ॥
असा अवधूत भगवंताच्या चरणी विलीन होतो.

ਬੋਲੈ ਗੋਰਖੁ ਸਤਿ ਸਰੂਪੁ ॥
गोरख म्हणतात की देव सत्याचा अवतार आहे.

ਪਰਮ ਤੰਤ ਮਹਿ ਰੇਖ ਨ ਰੂਪੁ ॥੩॥
त्या परमात्म्याचे कोणतेही रूप किंवा प्रतीक नाही. ॥३॥

ਮਃ ੧ ॥
महाला १॥

ਸੋ ਉਦਾਸੀ ਜਿ ਪਾਲੇ ਉਦਾਸੁ ॥
फक्त तो साधू चांगला असतो जो संन्यास करतो.

ਅਰਧ ਉਰਧ ਕਰੇ ਨਿਰੰਜਨ ਵਾਸੁ ॥
तो निरंजनाचे चिंतन करत राहतो ज्याचा वास पृथ्वी आणि आकाश अशा सर्व जगांत आहे.

ਚੰਦ ਸੂਰਜ ਕੀ ਪਾਏ ਗੰਢਿ ॥
जो चंद्राला शिवाच्या रूपात आणि सूर्याला शक्तीच्या रूपात एकत्र आणतो.

ਤਿਸੁ ਉਦਾਸੀ ਕਾ ਪੜੈ ਨ ਕੰਧੁ ॥
त्या अलिप्त माणसाच्या शरीराची भिंत कोसळत नाही.

ਬੋਲੈ ਗੋਪੀ ਚੰਦੁ ਸਤਿ ਸਰੂਪੁ ॥
गोपीचंद म्हणतात की देव सत्याचा अवतार आहे.

ਪਰਮ ਤੰਤ ਮਹਿ ਰੇਖ ਨ ਰੂਪੁ ॥੪॥
तो परमात्मा निराकार आहे. ॥४॥

ਮਃ ੧ ॥
महाला १॥

ਸੋ ਪਾਖੰਡੀ ਜਿ ਕਾਇਆ ਪਖਾਲੇ ॥
तो जैनी साधू शरीराची घाण शुद्ध करणारा श्रेष्ठ आहे.

ਕਾਇਆ ਕੀ ਅਗਨਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਜਾਲੇ ॥
तो आपल्या शरीराच्या अग्नीत ब्रह्मदेवाला प्रज्वलित करतो आणि.

ਸੁਪਨੈ ਬਿੰਦੁ ਨ ਦੇਈ ਝਰਣਾ ॥
स्वप्नातही त्याचे वीर्य वाहू देत नाही.

ਤਿਸੁ ਪਾਖੰਡੀ ਜਰਾ ਨ ਮਰਣਾ ॥
म्हातारपण आणि मृत्यूचा त्या जेनीवर परिणाम होत नाही.

ਬੋਲੈ ਚਰਪਟੁ ਸਤਿ ਸਰੂਪੁ ॥
चरपट म्हणतात की देव सत्याचा अवतार आहे.

ਪਰਮ ਤੰਤ ਮਹਿ ਰੇਖ ਨ ਰੂਪੁ ॥੫॥
तो परमात्मा निराकार आहे.॥ ५॥

ਮਃ ੧ ॥
महाला १॥

ਸੋ ਬੈਰਾਗੀ ਜਿ ਉਲਟੇ ਬ੍ਰਹਮੁ ॥
मनातील ब्रह्म प्रकट करणारा तो एकांत आहे.

ਗਗਨ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਰੋਪੈ ਥੰਮੁ ॥
तो ध्यानाच्या स्तंभाने आपले मन त्याच्या दहाव्या दारात स्थिर ठेवतो.

ਅਹਿਨਿਸਿ ਅੰਤਰਿ ਰਹੈ ਧਿਆਨਿ ॥
तो दररोज देवावर केंद्रित असतो.

ਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਸਤ ਸਮਾਨਿ ॥
असा त्यागच सत्यासारखा होतो.

ਬੋਲੈ ਭਰਥਰਿ ਸਤਿ ਸਰੂਪੁ ॥
भर्तरी म्हणतो की देव सत्याचा अवतार आहे.

ਪਰਮ ਤੰਤ ਮਹਿ ਰੇਖ ਨ ਰੂਪੁ ॥੬॥
तो परमात्मा निराकार आहे.॥ ६॥

ਮਃ ੧ ॥
महाला १॥

ਕਿਉ ਮਰੈ ਮੰਦਾ ਕਿਉ ਜੀਵੈ ਜੁਗਤਿ ॥
वाईटाचा अंत कसा होऊ शकतो आणि कोणत्या मार्गाने सजीव चांगले जीवन जगू शकतो?

ਕੰਨ ਪੜਾਇ ਕਿਆ ਖਾਜੈ ਭੁਗਤਿ ॥
कान टोचल्यानंतर चुरमा खाण्यात काय अर्थ आहे?

ਆਸਤਿ ਨਾਸਤਿ ਏਕੋ ਨਾਉ ॥
कोणी आस्तिक असो वा नास्तिक, ईश्वराचे एकच नाव प्रत्येकाच्या जीवनाचा आधार आहे.

ਕਉਣੁ ਸੁ ਅਖਰੁ ਜਿਤੁ ਰਹੈ ਹਿਆਉ ॥
कोणते अक्षर आहे ज्याने हृदय विश्रांती घेते?

ਧੂਪ ਛਾਵ ਜੇ ਸਮ ਕਰਿ ਸਹੈ ॥
जर माणूस सुख-दु:ख त्याला समान मानून सहन करतो.

ਤਾ ਨਾਨਕੁ ਆਖੈ ਗੁਰੁ ਕੋ ਕਹੈ ॥
नानक म्हणतात की अशी व्यक्तीच गुरूंचे नामस्मरण करू शकते.

ਛਿਅ ਵਰਤਾਰੇ ਵਰਤਹਿ ਪੂਤ ॥
त्यांच्या सहा पंथांचे पालन करणारे योगींचे शिष्य.

ਨਾ ਸੰਸਾਰੀ ਨਾ ਅਉਧੂਤ ॥
ते गृहस्थ नाहीत आणि अवधूतही नाहीत.

ਨਿਰੰਕਾਰਿ ਜੋ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥
जो जीव निरंकाराच्या ध्यानात लीन राहतो.

ਕਾਹੇ ਭੀਖਿਆ ਮੰਗਣਿ ਜਾਇ ॥੭॥
त्याला घरोघरी जाऊन भीक मागावी लागत नाही. ॥७॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਸੋਈ ਆਖੀਐ ਜਿਥਹੁ ਹਰਿ ਜਾਤਾ ॥
ज्या ठिकाणी हरी ओळखला जातो त्याला हरि मंदिर म्हणतात.

ਮਾਨਸ ਦੇਹ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਪਾਇਆ ਸਭੁ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪਛਾਤਾ ॥
मनुष्याच्या शरीरातच गुरूच्या शब्दाने सत्याची प्राप्ती होते आणि राम प्रत्येकामध्ये ओळखला जातो.

ਬਾਹਰਿ ਮੂਲਿ ਨ ਖੋਜੀਐ ਘਰ ਮਾਹਿ ਬਿਧਾਤਾ ॥
कर्ता हृदयात असतो, म्हणून बाहेर अजिबात शोधू नये.

ਮਨਮੁਖ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਨੀ ਤਿਨੀ ਜਨਮੁ ਗਵਾਤਾ ॥
स्वार्थी जीवांना हरीमंदिराचे महत्त्व कळत नाही, त्यांनी आपला जन्म व्यर्थ वाया घालवला आहे.

ਸਭ ਮਹਿ ਇਕੁ ਵਰਤਦਾ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਪਾਇਆ ਜਾਈ ॥੧੨॥
सर्व प्राणिमात्रांमध्ये एकच भगवंत आहे पण तो गुरूच्या शब्दानेच प्राप्त होऊ शकतो. ॥१२॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥
श्लोक महाला ३॥

ਮੂਰਖੁ ਹੋਵੈ ਸੋ ਸੁਣੈ ਮੂਰਖ ਕਾ ਕਹਣਾ ॥
मूर्ख माणूस नेहमी मूर्खाचे ऐकतो.

ਮੂਰਖ ਕੇ ਕਿਆ ਲਖਣ ਹੈ ਕਿਆ ਮੂਰਖ ਕਾ ਕਰਣਾ ॥
मूर्खाची वैशिष्ट्ये काय आहेत आणि मूर्खाची कृती काय आहे?

ਮੂਰਖੁ ਓਹੁ ਜਿ ਮੁਗਧੁ ਹੈ ਅਹੰਕਾਰੇ ਮਰਣਾ ॥
मूर्ख तोच असतो जो मूर्ख अहंकाराने ग्रासलेला असतो.

ਏਤੁ ਕਮਾਣੈ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਦੁਖ ਹੀ ਮਹਿ ਰਹਣਾ ॥
या अहंकारामुळे तो नेहमी दुःखी राहतो.

ਅਤਿ ਪਿਆਰਾ ਪਵੈ ਖੂਹਿ ਕਿਹੁ ਸੰਜਮੁ ਕਰਣਾ ॥
जर एखाद्याचा प्रिय व्यक्ती पापात पडला असेल तर त्याला बाहेर काढण्यासाठी कोणते प्रयत्न केले पाहिजेत.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਸੁ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ਓਸੁ ਅਲਿਪਤੋ ਰਹਣਾ ॥

जो गुरुमुख असतो तो फक्त विचार करतो आणि विचार करतो आणि अलिप्त राहतो.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਆਪਿ ਉਧਰੈ ਓਸੁ ਪਿਛੈ ਡੁਬਦੇ ਭੀ ਤਰਣਾ ॥

तो हरीचे नामस्मरण करत राहतो आणि जे बुडत आहेत ते स्वत:ही त्याच्या मागे जातात आणि पोहतात.

ਨਾਨਕ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਰੇ ਜੋ ਦੇਇ ਸੁ ਸਹਣਾ ॥੧॥

हे नानक! देवाला जे मान्य आहे तेच तो करतो. तो कोणत्याही जीवाला जे काही दुःख किंवा सुख देतो ते त्यालाच सहन करावे लागते. ॥१॥

ਮਃ ੧ ॥

महाला १॥

ਨਾਨਕੁ ਆਖੈ ਰੇ ਮਨਾ ਸੁਣੀਐ ਸਿਖ ਸਹੀ ॥

गुरु नानक म्हणतात! हे मन! आपण योग्य शिकवण ऐकली पाहिजे.

ਲੇਖਾ ਰਬੁ ਮੰਗੇਸੀਆ ਬੈਠਾ ਕਢਿ ਵਹੀ ॥

देव तुमच्याकडून केलेल्या चांगल्या-वाईट कर्मांचा हिशेब मागणार आहे आणि तो त्याचा हिशेब काढून बसलेला असेल.

ਤਲਬਾ ਪਉਸਨਿ ਆਕੀਆ ਬਾਕੀ ਜਿਨਾ ਰਹੀ ॥

ज्यांच्या कर्माचा लेखाजोखा या पुस्तकात घेतला जाईल त्या बाकीच्या स्व-इच्छुकांना निमंत्रण दिले जाईल.

ਅਜਰਾਈਲੁ ਫਰੇਸਤਾ ਹੋਸੀ ਆਇ ਤਈ ॥

इस्राएलचा देवदूत त्यांना त्यांच्या पापांची शिक्षा देण्यासाठी उभा राहील.

ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਨ ਸੁਝਈ ਭੀੜੀ ਗਲੀ ਫਹੀ ॥

त्यावेळी यममार्गाच्या अरुंद गल्लीत अडकलेल्या आत्म्याला तो कुठून आला आणि कुठे जायचे आहे याची कल्पना नसते.

ਕੂੜ ਨਿਖੁਟੇ ਨਾਨਕਾ ਓੜਕਿ ਸਚਿ ਰਹੀ ॥੨॥

हे नानक! शेवटी सत्य राहते आणि असत्य नष्ट होते.॥ २॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਹਰਿ ਕਾ ਸਭੁ ਸਰੀਰੁ ਹੈ ਹਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਭੁ ਆਪੈ ॥
संपूर्ण शरीर भगवंताचे आहे आणि तो स्वतः सर्व गोष्टींमध्ये उपस्थित आहे.

ਹਰਿ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਕਿਛੁ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਪੈ ॥
देवाचे मूल्यमापन करता येत नाही आणि या संदर्भात काही बोलणे योग्य वाटत नाही.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਾਲਾਹੀਐ ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਰਾਪੈ ॥
जो मनुष्य आपल्या गुरूंच्या कृपेने गुरूंचे गुणगान गातो तो भगवंताच्या भक्तीत तल्लीन राहतो.

ਸਭੁ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿਆ ਹੋਇਆ ਅਹੰਕਾਰੁ ਗਵਾਪੈ ॥
तो आपला अहंकार दूर करतो ज्यामुळे त्याचे शरीर आणि मन प्रसन्न होते.

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹਰਿ ਕਾ ਖੇਲੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿਸੈ ਬੁਝਾਈ ॥੧੩॥
हे सर्व देवाचे खेळ आहे, परंतु हे सत्य फार कमी लोकांना गुरूद्वारे समजते. ॥१३॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥
श्लोक महाला १॥

ਸਹੰਸਰ ਦਾਨ ਦੇ ਇੰਦ੍ਰੁ ਰੋਆਇਆ ॥
देवराज इंद्राने कपटाने गौतम ऋषींची पत्नी अहल्या हिच्याशी संभोग केला होता, त्यामुळे गौतम ऋषी क्रोधित झाले आणि त्यांनी त्यांना सहस्त्र दूर करण्याचा शाप दिला. अशाप्रकारे सहस्र भागाची शिक्षा देऊन स्वतः भगवंतांनी इंद्राला रडवले.

ਪਰਸ ਰਾਮੁ ਰੋਵੈ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥
परशुरामचे वडील जमदग्नी ऋषी यांचा सहस्त्र बहूने वध केला. कारण त्याने आपली कामधेनू गाय देण्यास नकार दिला होता. अशा प्रकारे परशुराम आपल्या वडिलांच्या मृत्यूने रडत घरी आला.

ਅਜੈ ਸੁ ਰੋਵੈ ਭੀਖਿਆ ਖਾਇ ॥
श्री रामचंद्रजींचे आजोबा यांनी दान केलेले शेण खाल्ल्यानंतर ते खूप दुःखी झाले.

ਐਸੀ ਦਰਗਹ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥

देवाच्या मंदिरात प्रत्येकाला केलेल्या कर्माची शिक्षा मिळते.

ਰੋਵੈ ਰਾਮੁ ਨਿਕਾਲਾ ਭਇਆ ॥ ਸੀਤਾ ਲਖਮਣੁ ਵਿਛੁੜਿ ਗਇਆ ॥

श्री रामचंद्र जी अयोध्येतून निर्वासित झाल्यावर वनात सीता आणि लक्ष्मण यांच्यापासून विभक्त झाले.

Page 954

ਰੋਵੈ ਦਹਸਿਰੁ ਲੰਕ ਗਵਾਇ ॥ ਜਿਨਿ ਸੀਤਾ ਆਦੀ ਡਉਰੂ ਵਾਇ ॥
सोन्याची लंका गमावल्यानंतर रावण खूप दुःखी झाला.ज्याने कपटाने साधूचा वेश धारण करून सीतेचे अपहरण केले होते.

ਰੋਵਹਿ ਪਾਂਡਵ ਭਏ ਮਜੂਰ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਸੁਆਮੀ ਰਹਤ ਹਦੂਰਿ ॥
वनवासाच्या एका वर्षात पाच पांडव राजा वैराटचे सेवक झाले तेव्हा त्यांना खूप पश्चाताप झाला.ज्यांचे भगवान श्रीकृष्ण त्यांच्यासोबत राहत होते.

ਰੋਵੈ ਜਨਮੇਜਾ ਖੁਇ ਗਇਆ ॥
पांडवांचा नातू राजा जनमेजयाला प्रायश्चित्ताची संधी गमावल्याबद्दल खेद झाला आणि.

ਏਕੀ ਕਾਰਣਿ ਪਾਪੀ ਭਇਆ ॥
एका चुकीमुळे तो पापी झाला होता.

ਰੋਵਹਿ ਸੇਖ ਮਸਾਇਕ ਪੀਰ ॥ ਅੰਤਿ ਕਾਲਿ ਮਤੁ ਲਾਗੈ ਭੀੜ ॥
त्या चिंतेत शेख पीरही रडतात.त्यांनाही शेवटी काही संकटाचा सामना करावा लागेल का?

ਰੋਵਹਿ ਰਾਜੇ ਕੰਨ ਪੜਾਇ ॥
राजा भरथरी आणि राजा गोपीचंद सारखे राजे कान टोचून रडत राहिले.

ਘਰਿ ਘਰਿ ਮਾਗਹਿ ਭੀਖਿਆ ਜਾਇ ॥
तो घरोघरी जाऊन भीक मागत राहिला.

ਰੋਵਹਿ ਕਿਰਪਨ ਸੰਚਹਿ ਧਨੁ ਜਾਇ ॥
एक कंजूस माणूस आपली जमा केलेली संपत्ती गमावल्यानंतर खूप रडतो आणि.

ਪੰਡਿਤ ਰੋਵਹਿ ਗਿਆਨੁ ਗਵਾਇ ॥
पंडितांना आपले ज्ञान गमावल्याचा पश्चाताप होतो.

ਬਾਲੀ ਰੋਵੈ ਨਾਹਿ ਭਤਾਰੁ ॥
कुमारी मुलगीही तिच्या जीवनसाथीशिवाय रडते.

ਨਾਨਕ ਦੁਖੀਆ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥
हे नानक! सर्व जग दुःखी आहे.

ਮੰਨੇ ਨਾਉ ਸੋਈ ਜਿਣਿ ਜਾਇ ॥
जो नामाचे चिंतन करतो.

ਅਉਰੀ ਕਰਮ ਨ ਲੇਖੈ ਲਾਇ ॥੧॥
आयुष्याची लढाई जिंकून तो निघून जातो आणि दुसरे कोणतेही काम पूर्ण होत नाही. ॥१॥

ਮਃ ੨ ॥
महाला २ ॥

ਜਪੁ ਤਪੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮੰਨਿਐ ਅਵਰਿ ਕਾਰਾ ਸਭਿ ਬਾਦਿ ॥
केवळ भगवंताचे नामस्मरण करून आणि त्याच्यावर अढळ श्रद्धा ठेवल्यास नामजप, तपश्चर्या इत्यादी कर्मांचे फळ मिळते आणि इतर सर्व कामे व्यर्थ ठरतात.

ਨਾਨਕ ਮੰਨਿਆ ਮੰਨੀਐ ਬੁਝੀਐ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ॥੨॥
हे नानक! ज्याची देवावर श्रद्धा आहे तोच दर्गाहमध्ये गौरवास पात्र ठरतो, परंतु गुरुच्या कृपेनेच हे सत्य कळते. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਕਾਇਆ ਹੰਸ ਧੁਰਿ ਮੇਲੁ ਕਰਤੈ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ॥
शरीर आणि आत्मा यांचे मिलन देवाने सुरुवातीपासून लिहिले आहे.

ਸਭ ਮਹਿ ਗੁਪਤੁ ਵਰਤਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ॥
हे सर्व प्राणिमात्रांमध्ये गुप्तपणे असते परंतु ते फक्त गुरूंनी प्रकट केले आहे.

ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਗੁਣ ਉਚਰੈ ਗੁਣ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇਆ ॥
जो भगवंताचे गुणगान गातो आणि त्याचे गुण जपतो तो त्याच्या गुणांमध्ये लीन राहतो.

ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਹੈ ਸਚੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥
सत्याचे ते रूप हेच खरे वाणी आहे आणि त्या सत्याच्या सागरानेच ते एकमेकात मिसळले आहे.

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਹੈ ਆਪੇ ਦੇਇ ਵਡਿਆਈ ॥੧੪॥
देव स्वतःच सर्वस्व आहे आणि तो स्वतःच प्राणिमात्रांचा गौरव करतो ॥१४॥.

ਸਲੋਕ ਮਃ ੨ ॥
श्लोक महाला २ ॥

ਨਾਨਕ ਅੰਧਾ ਹੋਇ ਕੈ ਰਤਨਾ ਪਰਖਣ ਜਾਇ ॥
हे नानक! जर ज्ञान नसलेला माणूस रत्नांचे परीक्षण करायला गेला तर.

ਰਤਨਾ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਈ ਆਵੈ ਆਪੁ ਲਖਾਇ ॥੧॥
त्याला केवळ रत्नांचे महत्त्वच कळत नाही तर त्याचे अज्ञान सिद्ध होईल. ॥१॥

ਮਃ ੨ ॥
महाला २ ॥

ਰਤਨਾ ਕੇਰੀ ਗੁਥਲੀ ਰਤਨੀ ਖੋਲੀ ਆਇ ॥
ज्वेलर्स आला आणि त्याने रत्नांचा बंडल उघडला आणि.

ਵਖਰ ਤੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਦੁਹਾ ਰਹੀ ਸਮਾਇ ॥
ती रत्नासारखी गोष्ट ज्वेलर्स आणि व्यापारी दोघांच्याही मनाला आनंद देणारी आहे.

ਜਿਨ ਗੁਣੁ ਪਲੈ ਨਾਨਕਾ ਮਾਣਕ ਵਣਜਹਿ ਸੇਇ ॥
हे नानक! केवळ तेच व्यापारी ज्यांच्याकडे रत्नांचा व्यापार ओळखण्याची क्षमता आहे.

ਰਤਨਾ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਨੀ ਅੰਧੇ ਵਤਹਿ ਲੋਇ ॥੨॥
ज्यांना रत्नांचे महत्त्व कळत नाही ते व्यापारी आंधळ्यांप्रमाणे जगात भटकत राहतात. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਨਉ ਦਰਵਾਜੇ ਕਾਇਆ ਕੋਟੁ ਹੈ ਦਸਵੈ ਗੁਪਤੁ ਰਖੀਜੈ ॥
हा मानवी देह एक किल्ला आहे ज्याला दोन डोळे, दोन कान, तोंड, दोन नाकपुड्या, गुदद्वार आणि लिंग असे नऊ दरवाजे आहेत, जे दृश्यमान आहेत पण दहावा दरवाजा गुप्त ठेवला आहे.

ਬਜਰ ਕਪਾਟ ਨ ਖੁਲਨੀ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਖੁਲੀਜੈ ॥
हा वाजकापट फक्त गुरूच्या शब्दानेच उघडता येतो.

ਅਨਹਦ ਵਾਜੇ ਧੁਨਿ ਵਜਦੇ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਣੀਜੈ ॥
त्यामध्ये अमर्याद ध्वनीची वाद्ये वाजत राहतात जी गुरूच्या शब्दांनीच ऐकू येतात.

ਤਿਤੁ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਚਾਨਣਾ ਕਰਿ ਭਗਤਿ ਮਿਲੀਜੈ ॥
हृदयात भगवंताच्या प्रकाशाचा प्रकाश असतो पण भगवंत भक्तीतूनच सापडतो.

ਸਭ ਮਹਿ ਏਕੁ ਵਰਤਦਾ ਜਿਨਿ ਆਪੇ ਰਚਨ ਰਚਾਈ ॥੧੫॥
सर्व सजीवांमध्ये एकच ईश्वर आहे ज्याने हे विश्व निर्माण केले आहे. ॥१५॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੨ ॥
श्लोक महाला २ ॥

ਅੰਧੇ ਕੈ ਰਾਹਿ ਦਸਿਐ ਅੰਧਾ ਹੋਇ ਸੁ ਜਾਇ ॥
जो स्वत: आंधळा आहे तोच आंधळ्याने दाखवलेल्या मार्गाचा अवलंब करतो, म्हणजेच केवळ मूर्खच मूर्खाच्या मार्गावर चालतो.

ਹੋਇ ਸੁਜਾਖਾ ਨਾਨਕਾ ਸੋ ਕਿਉ ਉਝੜਿ ਪਾਇ ॥
हे नानक! डोळे असलेला म्हणजेच ज्ञानी माणूस कधीही भरकटत नाही.

ਅੰਧੇ ਏਹਿ ਨ ਆਖੀਅਨਿ ਜਿਨ ਮੁਖਿ ਲੋਇਣ ਨਾਹਿ ॥
ज्यांच्या चेहऱ्यावर डोळे नाहीत त्यांना आंधळे म्हणत नाहीत.

ਅੰਧੇ ਸੇਈ ਨਾਨਕਾ ਖਸਮਹੁ ਘੁਥੇ ਜਾਹਿ ॥੧॥
हे नानक! आंधळे ते आहेत ज्यांना देवाने दिशाभूल केली आहे. ॥१॥

ਮਃ ੨ ॥
महाला २ ॥

ਸਾਹਿਬਿ ਅੰਧਾ ਜੋ ਕੀਆ ਕਰੇ ਸੁਜਾਖਾ ਹੋਇ ॥
ज्या माणसाला देवाने स्वतः आंधळा बनवला आहे, तो स्वतः दृष्टीस पडला तरच तो दृष्टीस पडतो.

ਜੇਹਾ ਜਾਣੈ ਤੇਹੋ ਵਰਤੈ ਜੇ ਸਉ ਆਖੈ ਕੋਇ ॥
आंधळा माणूस त्याला समजेल तसे करत राहतो, त्याला समजवण्याचा प्रयत्न शंभर वेळा केला तरी.

ਜਿਥੈ ਸੁ ਵਸਤੁ ਨ ਜਾਪਈ ਆਪੇ ਵਰਤਉ ਜਾਣਿ ॥
ज्याला आपल्या अंतःकरणात असलेल्या गोष्टींचे ज्ञान नाही, तो स्वतः अज्ञानावर चालला आहे असे समजावे.

ਨਾਨਕ ਗਾਹਕੁ ਕਿਉ ਲਏ ਸਕੈ ਨ ਵਸਤੁ ਪਛਾਣਿ ॥੨॥
हे नानक! ग्राहक एखादी वस्तू ओळखू शकत नसताना खरेदी कशी करू शकतो? ॥२॥

ਮਃ ੨ ॥
महाला २ ॥

ਸੋ ਕਿਉ ਅੰਧਾ ਆਖੀਐ ਜਿ ਹੁਕਮਹੁ ਅੰਧਾ ਹੋਇ ॥
देवाच्या इच्छेने आंधळा झालेल्या माणसाला आंधळा का म्हणावे?

ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੁਝਈ ਅੰਧਾ ਕਹੀਐ ਸੋਇ ॥੩॥
हे नानक! ज्याला देवाची आज्ञा समजत नाही त्याला आंधळा म्हणतात. ॥३॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਗੜੁ ਕੋਟੁ ਹੈ ਸਭਿ ਦਿਸੰਤਰ ਦੇਸਾ ॥
सर्व देशांचे आणि रेखांशाचे किल्ले आणि गोष्टी मानवी शरीरातच उपलब्ध आहेत.

ਆਪੇ ਤਾੜੀ ਲਾਈਅਨੁ ਸਭ ਮਹਿ ਪਰਵੇਸਾ ॥
भगवंताने स्वतः समाधी प्राप्त करून सर्व प्राणिमात्रांमध्ये प्रवेश केला आहे.

ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਾਜੀਅਨੁ ਆਪਿ ਗੁਪਤੁ ਰਖੇਸਾ ॥
तो स्वतः विश्व निर्माण करतो आणि स्वतःला गुप्त ठेवतो.

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਜਾਣਿਆ ਸਚੁ ਪਰਗਟੀਏਸਾ ॥
गुरूची सेवा केल्यानेच आत्मज्ञान प्राप्त होते आणि तो त्याच्या खऱ्या रूपात प्रकट होतो.

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸਚੋ ਸਚੁ ਹੈ ਗੁਰਿ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥੧੬॥
सर्व काही परम सत्य आहे असा उपदेश गुरूंनी दिला आहे.॥१६॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥
श्लोक महाला १ ॥

ਸਾਵਣੁ ਰਾਤਿ ਅਹਾੜੁ ਦਿਹੁ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਦੁਇ ਖੇਤ ॥
पापी माणसासाठी सावन महिना रात्रीसारखा आणि आषाढ महिना दिवसासारखा असतो. वासना आणि क्रोध दोन्ही त्याच्यासाठी शेतासारखे आहेत.

ਲਬੁ ਵਤ੍ਰੁ ਦਰੋਗੁ ਬੀਉ ਹਾਲੀ ਰਾਹਕੁ ਹੇਤ ॥
इंद्रियविकाराचे पीक पेरण्यासाठी लोभ हीच योग्य वेळ आहे आणि फसवणुकीचे बीज आहे.

ਹਲੁ ਬੀਚਾਰੁ ਵਿਕਾਰ ਮਣ ਹੁਕਮੀ ਖਟੇ ਖਾਇ ॥
जो शेतकरी आपल्या शेतात नांगरतो तो एक भ्रम आहे आणि त्याचे मंद विचार म्हणजे जमीन नांगरणे. त्याने पापांच्या पिकातून पापांची फळे गोळा केली आणि भगवंताच्या आज्ञेनेच त्याची फळे मिळतात.

ਨਾਨਕ ਲੇਖੈ ਮੰਗਿਐ ਅਉਤੁ ਜਣੇਦਾ ਜਾਇ ॥੧॥

हे नानक! आपल्या कर्माचा हिशेब मागितल्यावरच आपल्याला कळते की सजीव रूपात असलेल्या बापाने कोणत्याही पुण्य कर्माच्या रूपाने पुत्र न दिल्याने ते जग सोडून गेले.॥१॥

ਮਃ ੧ ॥

महाला १॥

ਭਉ ਭੁਇ ਪਵਿਤੁ ਪਾਣੀ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਬਲੇਦ ॥

नीतिमान माणसासाठी देवाचे भय हे शेतासारखे असते आणि अंतःकरणाची शुद्धता ही पिकाला पोषक असलेल्या पाण्यासारखी असते. सत्य आणि समाधान हे दोन बैलासारखे आहेत.

ਹਲੁ ਹਲੇਮੀ ਹਾਲੀ ਚਿਤੁ ਚੇਤਾ ਵਤੁ ਵਖਤ ਸੰਜੋਗੁ ॥

नम्रता नांगरासारखी असते, त्याचे मन हे नांगर वाहणारे असते आणि देवाचे स्मरण हीच पीक पेरण्याची योग्य वेळ असते, सकाळ हा त्याला परमेश्वरासोबत आणणारा योगायोग असतो.

ਨਾਉ ਬੀਜੁ ਬਖਸੀਸ ਬੋਹਲ ਦੁਨੀਆ ਸਗਲ ਦਰੋਗ ॥

भगवंताचे नाव शेतात पेरलेल्या बियासारखे आहे, देवाची कृपा धान्यासारखी आहे आणि सर्व जग फसवणूक झाल्याचे दिसते.

ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਕਰਮੁ ਹੋਇ ਜਾਵਹਿ ਸਗਲ ਵਿਜੋਗ ॥੨॥

हे नानक! जर कोणी भगवंताची करुणा पाहिली तर त्याची सर्व दुःखे दूर होतात. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥

पउडी॥

ਮਨਮੁਖਿ ਮੋਹੁ ਗੁਬਾਰੁ ਹੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਬੋਲੈ ॥

स्वार्थी माणसाच्या मनात आसक्तीचा ढग असतो ज्यामुळे तो द्वैत बोलत राहतो.

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਹੈ ਨਿਤ ਨੀਰੁ ਵਿਰੋਲੈ ॥

द्वैतामुळे माणसाला नेहमीच दु:ख होते आणि ते नेहमी दुधात पाणी मिसळते.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਮਥਿ ਤਤੁ ਕਢੋਲੈ ॥

गुरुमुख होऊन नामाचे चिंतन केले तर मंथनाने परमात्म्याची प्राप्ती होते.

ਅੰਤਰਿ ਪਰਗਾਸੁ ਘਟਿ ਚਾਨਣਾ ਹਰਿ ਲਧਾ ਟੋਲੈ ॥

अंतःकरणात भगवंताचा प्रकाश प्रकट होतो आणि शोध घेतल्यावर भगवंताची प्राप्ती होते.

ਆਪੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਦਾ ਕਿਛੁ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧੭॥

देव स्वतः लोकांची दिशाभूल करतो आणि याबद्दल काहीही सांगता येत नाही.॥१७॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੨ ॥

श्लोक महाला २ ॥

ਨਾਨਕ ਚਿੰਤਾ ਮਤਿ ਕਰਹੁ ਚਿੰਤਾ ਤਿਸ ਹੀ ਹੇਇ ॥

नानक म्हणतात! हे जीव! काळजी करू नकोस कारण भगवंत स्वतः सर्वांची काळजी करतो.

ਜਲ ਮਹਿ ਜੰਤ ਉਪਾਇਅਨੁ ਤਿਨਾ ਭਿ ਰੋਜੀ ਦੇਇ ॥

त्याने पाण्यात निर्माण केलेल्या जीवांनाही तो अन्न पुरवतो.

ਓਥੈ ਹਟੁ ਨ ਚਲਈ ਨਾ ਕੋ ਕਿਰਸ ਕਰੇਇ ॥

तेथे ना कोणते दुकान चालते ना कोणी पाण्यात शेती करत असते.

ਸਉਦਾ ਮੂਲਿ ਨ ਹੋਵਈ ਨਾ ਕੋ ਲਏ ਨ ਦੇਇ ॥

कोणाशीही कोणताही व्यवहार किंवा कोणताही व्यवहार नाही.

ਜੀਆ ਕਾ ਆਹਾਰੁ ਜੀਅ ਖਾਣਾ ਏਹੁ ਕਰੇਇ ॥

जीव स्वतःच सजीवांचे अन्न बनतात.

ਵਿਚਿ ਉਪਾਏ ਸਾਇਰਾ ਤਿਨਾ ਭਿ ਸਾਰ ਕਰੇਇ ॥

त्याने समुद्रात निर्माण केलेल्या जीवांची तो स्वतः काळजी घेतो.

ਨਾਨਕ ਚਿੰਤਾ ਮਤ ਕਰਹੁ ਚਿੰਤਾ ਤਿਸ ਹੀ ਹੇਇ ॥੧॥

हे नानक! काळजी करू नकोस कारण स्वतः देवाला सर्व गोष्टींची काळजी आहे. ॥१॥

ਮਃ ੧ ॥

महाला १॥

ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਜੀਉ ਮਛੁਲੀ ਝੀਵਰੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਕਾਲੁ ॥
हे नानक! हा प्राणी मासा आहे आणि तहान काळाच्या रूपाने कोळी आहे.

ਮਨੂਆ ਅੰਧੁ ਨ ਚੇਤਈ ਪੜੈ ਅਚਿੰਤਾ ਜਾਲੁ ॥
आंधळा म्हणजेच ज्ञान नसलेले मन भगवंताचे स्मरण करत नाही आणि ते अचानक मृत्यूच्या सापळ्यात अडकते.

ਨਾਨਕ ਚਿਤੁ ਅਚੇਤੁ ਹੈ ਚਿੰਤਾ ਬਧਾ ਜਾਇ ॥
हे नानक! माणसाचे मन अज्ञानी आहे आणि म्हणून चिंतेने बद्ध होऊन तो यमपूरला जातो.

ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜੇ ਆਪਣੀ ਤਾ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੨॥
जर देवाने दया दाखवली तर तो स्वतः त्याला स्वतःशी जोडतो. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਸੇ ਜਨ ਸਾਚੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਤਾ ॥
ज्यांनी नामाचे अमृत प्यायले ते लोक नेहमी सत्यवादी असतात.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚਾ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਚੁ ਸਉਦਾ ਕੀਤਾ ॥
ज्यांनी सत्याशी करार केला आहे, त्यांच्या मनात खरा भगवंत गुरूद्वारे स्थिरावला आहे.

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਘਰ ਹੀ ਮਾਹਿ ਹੈ ਵਡਭਾਗੀ ਲੀਤਾ ॥
हृदयात सर्व काही उपलब्ध आहे, परंतु भाग्यवानांनाच ते प्राप्त झाले आहे.

ਅੰਤਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਰਿ ਗਈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੀਤਾ ॥
भगवंताची स्तुती केल्याने त्याची आंतरिक तहान शमली आहे.

ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਅਨੁ ਆਪੇ ਦੇਇ ਬੁਝਾਈ ॥੧੮॥
भगवंतानेच त्यांना गुरूशी जोडले आहे आणि स्वतः ज्ञान दिले आहे. ॥१८॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥
श्लोक महाला १ ॥

ਵੇਲਿ ਪਿੰਞਾਇਆ ਕਤਿ ਵੁਣਾਇਆ ॥

जसे कापूस गुंडाळला जातो आणि कापूस कापला जातो आणि कापड विणले जाते.

ਕਟਿ ਕੁਟਿ ਕਰਿ ਖੁੰਬਿ ਚੜਾਇਆ ॥

त्यानंतर कापडाचे तुकडे करून ते धुण्यासाठी भट्टीत टाकले जाते.

ਲੋਹਾ ਵਢੇ ਦਰਜੀ ਪਾੜੇ ਸੂਈ ਧਾਗਾ ਸੀਵੈ ॥

लोखंडी कात्रीने कापड कापतो आणि शिंपी कापड फाडतो, मग कापड सुई आणि धाग्याने शिवले जाते.

ਇਉ ਪਤਿ ਪਾਟੀ ਸਿਫਤੀ ਸੀਪੈ ਨਾਨਕ ਜੀਵਤ ਜੀਵੈ ॥

हे नानक! त्याच प्रकारे देवाची स्तुती केल्याने मनुष्याचा गमावलेला सन्मान पुन्हा प्राप्त होतो आणि नंतर तो एक सभ्य जीवन जगतो.

ਹੋਇ ਪੁਰਾਣਾ ਕਪੜੁ ਪਾਟੈ ਸੂਈ ਧਾਗਾ ਗੰਢੈ ॥

कापड जुने झाले व फाटले तर त्याला सुई व धाग्याने शिवले जाते.

ਮਾਹੁ ਪਖੁ ਕਿਹੁ ਚਲੈ ਨਾਹੀ ਘੜੀ ਮੁਹਤੁ ਕਿਛੁ ਹੰਢੈ ॥

हे शिवलेले कापड फक्त एक महिना किंवा १५ दिवस टिकते आणि घाडी मुहूर्त काही काळच टिकतो.

ਸਚੁ ਪੁਰਾਣਾ ਹੋਵੈ ਨਾਹੀ ਸੀਤਾ ਕਦੇ ਨ ਪਾਟੈ ॥
सत्य कधीच जुने होत नाही आणि एकदा शिवले की ते कधीच अश्रू ढाळत नाही.

ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੋ ਸਚਾ ਤਿਚਰੁ ਜਾਪੀ ਜਾਪੈ ॥੧॥
हे नानक! खरा परमात्मा सदैव अनादी असतो, परंतु जीव तो नामस्मरण करत राहतो तोपर्यंतच हे सत्य मानतो. ॥१॥

ਮਃ ੧ ॥
महाला १॥

ਸਚ ਕੀ ਕਾਤੀ ਸਚੁ ਸਭੁ ਸਾਰੁ ॥
सत्याची सुरी असेल तर सत्य त्याचे संपूर्ण लोखंड असते.

ਘਾੜਤ ਤਿਸ ਕੀ ਅਪਰ ਅਪਾਰ ॥
मग त्याची रचना अतिशय सुंदर आहे.

ਸਬਦੇ ਸਾਣ ਰਖਾਈ ਲਾਇ ॥
जेव्हा हा चाकू शब्दांच्या मधावर ठेवून तीक्ष्ण केला जातो आणि.

ਗੁਣ ਕੀ ਥੇਕੈ ਵਿਚਿ ਸਮਾਇ ॥
ते गुणांच्या आवरणात ठेवावे.

ਤਿਸ ਦਾ ਕੁਠਾ ਹੋਵੈ ਸੇਖੁ ॥ ਲੋਹੂ ਲਬੁ ਨਿਕਥਾ ਵੇਖੁ ॥
अरे शेख, त्या चाकूने कोणता जीव मारला तर त्यातून लोभाचे रक्त सळसळलेले दिसेल.

ਹੋਇ ਹਲਾਲੁ ਲਗੈ ਹਕਿ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਦਰਿ ਦੀਦਾਰਿ ਸਮਾਇ ॥੨॥
जो आत्मा अशा प्रकारे हलाल होतो तो ईश्वराशी एकरूप होतो. हे नानक, भगवंताच्या दारात तो त्याच्या दर्शनात लीन होतो.॥ २॥

ਮਃ ੧ ॥
महाला १॥

ਕਮਰਿ ਕਟਾਰਾ ਬੰਕੁੜਾ ਬੰਕੇ ਕਾ ਅਸਵਾਰੁ ॥
हे नानक! ज्याच्या कमरेला सुंदर खंजीर आहे आणि कुशल घोड्यावर स्वार आहे.

ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੈ ਨਾਨਕਾ ਮਤੁ ਸਿਰਿ ਆਵੈ ਭਾਰੁ ॥੩॥
याचा अभिमान बाळगू नये, अन्यथा अभिमानामुळे त्याच्या डोक्यावर पापांचे ओझे जाईल. ॥३॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਸੋ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਬਦਿ ਮਿਲੈ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਲੈ ॥
जे लोक गुरूंच्या उपदेशाचे पालन करतात, तेच लोक ब्रह्म शब्दात चांगल्या संगतीत विलीन होतात.

ਸਚੁ ਧਿਆਇਨਿ ਸੇ ਸਚੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਖਰਚੁ ਧਨੁ ਪਲੈ ॥
सत्याचे चिंतन करणारे आणि ज्यांच्याकडे शेवटच्या क्षणी प्रवासाचा खर्च भागवण्यासाठी हरी नामाच्या रूपात पैसा आहे तेच सत्यवादी आहेत.

ਭਗਤ ਸੋਹਨਿ ਗੁਣ ਗਾਵਦੇ ਗੁਰਮਤਿ ਅਚਲੈ ॥
भगवंताचे गुणगान गाताना भक्त खूप सुंदर दिसतात आणि गुरूंच्या शिकवणीनुसार स्थिर राहतात.

ਰਤਨ ਬੀਚਾਰੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਭਲੈ ॥
रत्नासारख्या अनमोल नावाचा विचार गुरूंच्या शब्दांतून त्यांच्या मनात घर करून आहे.

ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ਆਪੇ ਦੇਇ ਵਡਿਆਈ ॥੧੯॥
देव स्वतः गुरूंना भेटून त्यांना स्वतःशी जोडतो आणि भक्तांना आदर देतो. ॥१९॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥
श्लोक ३॥

ਆਸਾ ਅੰਦਰਿ ਸਭੁ ਕੋ ਕੋਇ ਨਿਰਾਸਾ ਹੋਇ ॥
संपूर्ण जग आशेच्या जाळ्यात अडकले आहे, परंतु फार कमी लोक आशेशिवाय जगतात.

ਨਾਨਕ ਜੋ ਮਰਿ ਜੀਵਿਆ ਸਹਿਲਾ ਆਇਆ ਸੋਇ ॥੧॥
हे नानक! जो मरणार आहे त्यालाच यशस्वी जीवन आहे. ॥१॥

ਮਃ ੩ ॥
महाला ३ ॥

ਨਾ ਕਿਛੁ ਆਸਾ ਹਥਿ ਹੈ ਕੇਉ ਨਿਰਾਸਾ ਹੋਇ ॥
आशेच्या हातात काहीच नाही, मग माणूस हताश कसा होईल?

ਕਿਆ ਕਰੇ ਏਹ ਬਪੁੜੀ ਜਾਂ ਭੁੋਲਾਏ ਸੋਇ ॥੨॥
जेव्हा भगवंतच आत्म्याला विसरतात तेव्हा ही गरीब आशा काय करणार? ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਸੰਸਾਰ ਸਚੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ॥
खऱ्या नामाशिवाय या जगात जगणे हे निषेधास पात्र आहे.

ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਤਾ ਦਾਤਾਰ ਨਿਹਚਲੁ ਏਹੁ ਧਨੁ ॥
देव देणारा आहे आणि ही संपत्ती अखंड राहते.

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਆਰਾਧੇ ਨਿਰਮਲੁ ਸੋਇ ਜਨੁ ॥
फक्त तीच व्यक्ती शुद्ध असते जी प्रत्येक श्वासाने उपासना करत राहते.

ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਅਗਮੁ ਰਸਨਾ ਏਕੁ ਭਨੁ ॥
आतल्या अगम्य देवाची मनोभावे पूजा करत राहा.

ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਰਬਤਿ ਨਾਨਕੁ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥੨੦॥
नानक स्वतःला त्या सर्वव्यापी भगवंतालाच शरण जातात. ॥२०॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥
श्लोक महाला १ ॥

ਸਰਵਰ ਹੰਸ ਧੁਰੇ ਹੀ ਮੇਲਾ ਖਸਮੈ ਏਵੈ ਭਾਣਾ ॥
गुरुच्या रूपात सरोवर आणि गुरुमुखाच्या रूपात हंस यांचे मिलन सुरुवातीपासूनच लिहिलेले आहे आणि हेच देवाला मान्य आहे.

ਸਰਵਰ ਅੰਦਰਿ ਹੀਰਾ ਮੋਤੀ ਸੋ ਹੰਸਾ ਕਾ ਖਾਣਾ ॥
गुरूच्या रूपातील सरोवरात, गुरुमुखाच्या रूपात हिरे-मोत्यांच्या रूपातील शुभ गुण हे हंसांचे अन्न आहेत.

ਬਗੁਲਾ ਕਾਗੁ ਨ ਰਹਈ ਸਰਵਰਿ ਜੇ ਹੋਵੈ ਅਤਿ ਸਿਆਣਾ ॥
बगुला किंवा मनमुखासारखा कावळा, अगदी हुशार असला, तरी गुरुसारखा तळ्यात कधीच राहत नाही.

ਓਨਾ ਰਿਜਕੁ ਨ ਪਇਓ ਓਥੈ ਓਨ੍ਹਾ ਹੋਰੋ ਖਾਣਾ ॥
त्यांचे अन्न तेथे तलावात शिजवले जात नाही तर इतरत्र तयार केले जाते.

ਸਚਿ ਕਮਾਣੈ ਸਚੋ ਪਾਈਐ ਕੂੜੈ ਕੂੜਾ ਮਾਣਾ ॥
सत्याचे आचरण केल्याने केवळ सत्याची प्राप्ती होते, परंतु असत्याची कमाई केल्याने केवळ खोट्याचाच आदर होतो.

ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੌ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਜਿਨਾ ਧੁਰੇ ਪੈਯਾ ਪਰਵਾਣਾ ॥੧॥
हे नानक! खरा गुरू त्यांनाच मिळतो ज्यांच्या नशिबात हे पहिल्यापासून लिहिलेले असते. ॥१॥

ਮः ੧ ॥
महाला १॥

ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ਉਜਲਾ ਜੇ ਕੋ ਚਿਤਿ ਕਰੇਇ ॥
माझा प्रभू पवित्र आहे, त्याचे कोणी भक्तिभावाने स्मरण केले तर तोही पवित्र होतो.

ਨਾਨਕ ਸੋਈ ਸੇਵੀਐ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜੋ ਦੇਇ ॥
हे नानक! आपण त्या भगवंताचीच उपासना केली पाहिजे जो आपल्याला नेहमी देत असतो.

ਨਾਨਕ ਸੋਈ ਸੇਵੀਐ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥
हे नानक! ज्याच्या उपासनेने दुःखापासून मुक्ती मिळते त्याचीच पूजा करावी.

ਅਵਗੁਣ ਵੰਞਨਿ ਗੁਣ ਰਵਹਿ ਮਨਿ ਸੁਖੁ ਵਸੈ ਆਇ ॥੨॥
अवगुण दूर होतात, सद्‌गुण हृदयात स्थिरावतात आणि आनंद मनात राहतो. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਆਪਿ ਤਾੜੀ ਲਾਈਅਨੁ ॥
ईश्वर स्वतः संपूर्ण विश्वात विराजमान आहे आणि त्याने स्वतःच समाधी घेतली आहे.

ਆਪੇ ਹੀ ਉਪਦੇਸਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਤੀਆਈਅਨੁ ॥
तो स्वतः उपदेश करतो आणि गुरूद्वारे सत्यावर विश्वास ठेवतो.

ਇਕਿ ਆਪੇ ਉਝੜਿ ਪਾਇਅਨੁ ਇਕਿ ਭਗਤੀ ਲਾਇਅਨੁ ॥
त्यांनी स्वतः काही लोकांना चक्रव्यूहात टाकले आहे आणि इतरांना भक्तीमध्ये गुंतवून ठेवले आहे.

ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ਸੋ ਬੁਝਸੀ ਆਪੇ ਨਾਇ ਲਾਈਅਨੁ ॥
ज्याला तो स्वत: ज्ञान देतो त्यालाच ते समजते आणि तो स्वतः नाम सिमरनमध्ये मग्न असतो.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ॥੨੧॥੧॥ ਸੁਧੁ ॥
हे नानक! भगवान नानकांच्या नामाचे ध्यान केल्यानेच खरी महानता प्राप्त होते.॥ २१॥१॥शुद्ध॥

ਰਾਮਕਲੀ ਕੀ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੫
रामकली की वार महाला ५.

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्‌गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥
श्लोक महाला ५ ॥

ਜੈਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੁਣੀਦਾ ਤੈਸੋ ਹੀ ਮੈ ਡੀਠੁ ॥
मी सतगुरुंची कीर्ती ऐकली होती तशीच मी त्यांना पाहिली आहे.

ਵਿਛੁੜਿਆ ਮੇਲੇ ਪ੍ਰਭੂ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਕਾ ਬਸੀਠੁ ॥
तो विभक्त झालेल्या आत्म्यांना परमेश्वराशी जोडतो आणि हरीच्या दरबारात मध्यस्थ असतो.

ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਦਾ ਕਟੇ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ॥
हरी नावाचा तो मंत्र प्राणिमात्रांना बळ देतो आणि अभिमानाच्या रोगापासून मुक्त करतो.

ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਿਨਾ ਮਿਲਾਇਆ ਜਿਨਾ ਧੁਰੇ ਪਇਆ ਸੰਜੋਗੁ ॥੧॥
नानक म्हणतात की भगवंताने त्यांना अशा सतगुरूशी ओळख करून दिली ज्याच्या नशिबात असा योगायोग लिहिला आहे. ॥१॥

ਮਃ ੫ ॥
महाला ५ ॥

ਇਕੁ ਸਜਣੁ ਸਭਿ ਸਜਣਾ ਇਕੁ ਵੈਰੀ ਸਭਿ ਵਾਦਿ ॥
एकच ईश्वर माझा स्वामी झाला तर सर्व जीव माझे स्वामी होतात. तो माझा शत्रू झाला तर सगळे माझ्याशी भांडू लागतात.

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਦੇਖਾਲਿਆ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਸਭ ਬਾਦਿ ॥
पूर्ण गुरूंनी मला दाखवून दिले आहे की नामाशिवाय सर्व काही निरर्थक आहे.

ਸਾਕਤ ਦੁਰਜਨ ਭਰਮਿਆ ਜੋ ਲਗੇ ਦੂਜੈ ਸਾਦਿ ॥
जे द्वैताच्या आस्वादात मग्न आहेत ते अशा दुष्ट शाक्त जातीतच भटकत आहेत.

ਜਨ ਨਾਨਕਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਬੁਝਿਆ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਪਰਸਾਦਿ ॥੨॥
गुरू सतगुरुंच्या आशीर्वादाने नानकांनी देवाला समजले आहे.॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਘਟਣਹਾਰੈ ਘਾਟੁ ਆਪੇ ਹੀ ਘਟਿਆ ॥
निर्माता देवाने स्वतः जगाची निर्मिती केली आहे.

ਆਪੇ ਪੂਰਾ ਸਾਹੁ ਆਪੇ ਹੀ ਖਟਿਆ ॥
तो स्वत:च नावाच्या रूपाने संपत्तीचा पूर्ण स्वामी आहे आणि त्याने स्वतः नामरूपाने लाभ प्राप्त केला आहे.

ਆਪੇ ਕਰਿ ਪਾਸਾਰੁ ਆਪੇ ਰੰਗ ਰਟਿਆ ॥
तो स्वत: जगाचा प्रसार करण्यात आणि रंगीबेरंगी चष्म्यांचा आनंद घेण्यात आनंदी आहे.

ਕੁਦਰਤਿ ਕੀਮ ਨ ਪਾਇ ਅਲਖ ਬ੍ਰਹਮਟਿਆ ॥
त्या अलख ब्रह्मदेवाच्या स्वरूपाचे खरे मूल्य ठरवता येत नाही.

ਅਗਮ ਅਥਾਹ ਬੇਅੰਤ ਪਰੈ ਪਰਟਿਆ ॥
तो अगम्य, अथांग, अनंत आणि महान आहे.

ਆਪੇ ਵਡ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਆਪਿ ਵਜੀਰਟਿਆ ॥
तो स्वतः सर्व जगाचा महान राजा आहे आणि स्वतःचा मंत्री आहे.

ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੈ ਕੀਮ ਕੇਵਡੁ ਮਟਿਆ ॥
त्याच्या गौरवाची किंमत कोणालाच कळत नाही आणि त्याचे निवासस्थानही कळत नाही.

ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਆਪਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਟਿਆ ॥੧॥
तो खरा सद्गुरू आपल्या भक्तांना दर्शन देण्यासाठी गुरूंच्या माध्यमातून स्वतः प्रकट होतो. ॥१॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥
श्लोक ५ ॥

ਸੁਣਿ ਸਜਣ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮੇਰਿਆ ਮੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇਹੁ ਦਿਖਾਲਿ ॥
हे माझ्या प्रिय प्रभू! ऐका, मला सतगुरुंचे दर्शन द्या.

ਹਉ ਤਿਸੁ ਦੇਵਾ ਮਨੁ ਆਪਣਾ ਨਿਤ ਹਿਰਦੈ ਰਖਾ ਸਮਾਲਿ ॥
मी माझे मन त्याला समर्पित करीन आणि माझ्या हृदयात त्याचे स्मरण करीन.

ਇਕਸੁ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਹਰਾ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਸੰਸਾਰਿ ॥
सतगुरुशिवाय या जगात जगणे लाज वाटते.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਿਨਾ ਮਿਲਾਇਓਨੁ ਜਿਨ ਸਦ ਹੀ ਵਰਤੈ ਨਾਲਿ ॥੧॥
हे नानक! खरा गुरू त्यांनाच मिळतो ज्यांच्यामध्ये देव राहतो. ॥१॥

ਮਃ ੫ ॥
महाला ५ ॥

ਮੇਰੈ ਅੰਤਰਿ ਲੋਚਾ ਮਿਲਣ ਕੀ ਕਿਉ ਪਾਵਾ ਪ੍ਰਭ ਤੋਹਿ ॥
हे परमेश्वरा! माझ्या मनात तुला भेटण्याची तीव्र इच्छा आहे, मी तुला कसे मिळवू?

ਕੋਈ ਐਸਾ ਸਜਣੁ ਲੋੜਿ ਲਹੁ ਜੋ ਮੇਲੇ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮੋਹਿ ॥
मला असा गृहस्थ शोधायचा आहे जो माझी माझ्या प्रियकराशी ओळख करून देईल.

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਮੇਲਾਇਆ ਜਤ ਦੇਖਾ ਤਤ ਸੋਇ ॥
पूर्ण गुरूंनी मला भगवंताशी जोडले आहे, आता मी जिकडे पाहतो तिकडे मला तो दिसतो.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵਿਆ ਤਿਸੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥੨॥
नानकांनी त्या देवाची उपासना केली आहे, जो जितका महान आहे तितका दुसरा कोणी नाही. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਦੇਵਣਹਾਰੁ ਦਾਤਾਰੁ ਕਿਤੁ ਮੁਖਿ ਸਾਲਾਹੀਐ ॥
सर्व सुख देणाऱ्याची स्तुती कोणत्या मुखाने करावी?

ਜਿਸੁ ਰਖੈ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਰਿਜਕੁ ਸਮਾਹੀਐ ॥
तो आपल्या कृपेने ज्यांचे रक्षण करतो त्यांना अन्नही पुरवतो.

ਕੋਇ ਨ ਕਿਸ ਹੀ ਵਸਿ ਸਭਨਾ ਇਕ ਧਰ ॥
एकच ईश्वर सर्व गोष्टींचा आधार आहे आणि कोणताही जीव कोणाच्याही नियंत्रणाखाली नाही.

ਪਾਲੇ ਬਾਲਕ ਵਾਗਿ ਦੇ ਕੈ ਆਪਿ ਕਰ ॥
तो स्वत: हात देऊन सर्व प्राणिमात्रांचे लहान मुलाप्रमाणे पालनपोषण करतो.

ਕਰਦਾ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਣੀਐ ॥
तो स्वत: अनेक आनंददायी आणि विनोदी करमणूक करत राहतो ज्याबद्दल सजीवांना काहीच माहिती नाही.

ਸਰਬ ਧਾਰ ਸਮਰਥ ਹਉ ਤਿਸੁ ਕੁਰਬਾਣੀਐ ॥
जो सर्व काही करण्यास समर्थ आहे आणि सर्वांसाठी जीवनाचा आधार आहे त्याच्यासाठी मी स्वतःचा त्याग करतो.

ਗਾਈਐ ਰਾਤਿ ਦਿਨੰਤੁ ਗਾਵਣ ਜੋਗਿਆ ॥
आपण रात्रंदिवस त्याची स्तुती करत राहिले पाहिजे कारण तो स्तुतीस पात्र आहे.

ਜੋ ਗੁਰ ਕੀ ਪੈਰੀ ਪਾਹਿ ਤਿਨੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਭੋਗਿਆ ॥੨॥
गुरूंच्या चरणी पडलेल्यांनीच नामरूपात हरिरसाचा आनंद घेतला आहे. ॥२॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥
श्लोक महाला ५ ॥

ਭੀੜਹੁ ਮੋਕਲਾਈ ਕੀਤੀਅਨੁ ਸਭ ਰਖੇ ਕੁਟੰਬੈ ਨਾਲਿ ॥
देवाने आमच्या कुटुंबासह आमचे रक्षण केले आहे आणि आम्हाला दुःख आणि संकटांपासून दूर केले आहे आणि आम्हाला आनंदित केले आहे.

ਕਾਰਜ ਆਪਿ ਸਵਾਰਿਅਨੁ ਸੋ ਪ੍ਰਭ ਸਦਾ ਸਭਾਲਿ ॥

आपण नेहमी त्या भगवंताचे ध्यान करतो ज्याने आपली सर्व कार्ये स्वतः व्यवस्थित केली आहेत.

ਪ੍ਰਭੁ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਕੰਠਿ ਲਾਇਦਾ ਲਹੁੜੇ ਬਾਲਕ ਪਾਲਿ ॥

देव आपल्याला पालकांप्रमाणे आलिंगन देतो आणि लहान मुलासारखे आपले पालनपोषण करतो.

ਦਇਆਲ ਹੋਏ ਸਭ ਜੀਅ ਜੰਤ੍ਰ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲ ॥੧॥

हे नानक! सर्व जीव दयाळू झाले आहेत, देवाने त्यांना आशीर्वाद दिला आहे. ॥१॥

ਮਃ ੫ ॥
महाला ५ ॥

ਵਿਣੁ ਤੁਧੁ ਹੋਰੁ ਜਿ ਮੰਗਣਾ ਸਿਰਿ ਦੁਖਾ ਕੈ ਦੁਖ ॥
देवा, तुझ्याशिवाय दुसरं काही मागणं म्हणजे दु:खाचं ओझं डोक्यावर वाहणं.

ਦੇਹਿ ਨਾਮੁ ਸੰਤੋਖੀਆ ਉਤਰੈ ਮਨ ਕੀ ਭੁਖ ॥
मला तुझे नाम दान कर म्हणजे मला समाधान वाटेल आणि माझ्या मनाची भूक शांत होईल.

ਗੁਰਿ ਵਣੁ ਤਿਣੁ ਹਰਿਆ ਕੀਤਿਆ ਨਾਨਕ ਕਿਆ ਮਨੁਖ ॥੨॥
हे नानक गुरूंनी जंगले आणि गवत देखील हिरवे केले आहे, मग मनुष्याला समृद्ध करणे त्यांच्यासाठी मोठी गोष्ट नाही. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਸੋ ਐਸਾ ਦਾਤਾਰੁ ਮਨਹੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ॥
म्हणून अशा देणाऱ्याला मनापासून विसरता कामा नये.

ਘੜੀ ਨ ਮੁਹਤੁ ਚਸਾ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਨਾ ਸਰੈ ॥
ज्याशिवाय माणूस क्षणभरही जगू शकत नाही.

ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸੰਗਿ ਕਿਆ ਕੋ ਲੁਕਿ ਕਰੈ ॥
घराच्या आत आणि बाहेर सगळीकडे तो आपल्यासोबत असतो, मग त्याच्यापासून लपवून कुणी काय करू शकेल?

ਜਿਸੁ ਪਤਿ ਰਖੈ ਆਪਿ ਸੋ ਭਵਜਲੁ ਤਰੈ ॥
ज्याचा तो आदर करतो, तोच त्याला जीवनसागर पार करण्यास मदत करतो.

ਭਗਤੁ ਗਿਆਨੀ ਤਪਾ ਜਿਸੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ॥
ज्या भक्तावर तो आशीर्वाद देतो तो ज्ञानी आणि तपस्वी आणि.

ਸੋ ਪੂਰਾ ਪਰਧਾਨੁ ਜਿਸ ਨੋ ਬਲੁ ਧਰੈ ॥
तो परिपूर्ण मस्तक आहे ज्यामध्ये तो त्याची शक्ती प्रदान करतो.

ਜਿਸਹਿ ਜਰਾਏ ਆਪਿ ਸੋਈ ਅਜਰੁ ਜਰੈ ॥
ज्या जीवाला तो सहन करण्याची शक्ती देतो तो असह्यही सहन करतो.

ਤਿਸ ਹੀ ਮਿਲਿਆ ਸਚੁ ਮੰਤ੍ਰੁ ਗੁਰ ਮਨਿ ਧਰੈ ॥੩॥
जो गुरुमंत्र मनात ठेवतो त्यालाच खरा देव सापडतो. ॥३॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥
श्लोक ५ ॥

ਧੰਨੁ ਸੁ ਰਾਗ ਸੁਰੰਗੜੇ ਆਲਾਪਤ ਸਭ ਤਿਖ ਜਾਇ ॥
धन्य तो सुंदर राग ज्याच्या गाण्याने मनाची सर्व तहान भागते.

ਧੰਨੁ ਸੁ ਜੰਤ ਸੁਹਾਵੜੇ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਪਦੇ ਨਾਉ ॥
धन्य ते सुंदर जीव जे गुरूंच्या द्वारे भगवंताचे नामस्मरण करत राहतात.

ਜਿਨੀ ਇਕ ਮਨਿ ਇਕੁ ਅਰਾਧਿਆ ਤਿਨ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥
जे एकाग्रतेने देवाची उपासना करतात त्यांच्यासाठी मी नेहमी स्वतःला अर्पण करतो.

ਤਿਨ ਕੀ ਧੂੜਿ ਹਮ ਬਾਛਦੇ ਕਰਮੀ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥
त्याच्या पायाची धूळ आपल्याला हवी असते पण ती आपल्याला नशिबानेच मिळते.

ਜੋ ਰਤੇ ਰੰਗਿ ਗੋਵਿਦ ਕੈ ਹਉ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥
जे भक्त गोविंदांच्या स्मरणात तल्लीन राहतात त्यांच्यासाठी मी आत्मत्याग करतो.

ਆਖਾ ਬਿਰਥਾ ਜੀਅ ਕੀ ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਮੇਲਹੁ ਰਾਇ ॥
मी त्याला माझ्या मनातील वेदना सांगतो आणि त्याला विनंती करतो की मला माझ्या महान परमेश्वराशी पुन्हा जोडावे.

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਮੇਲਾਇਆ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥
पूर्ण गुरूंनी मला भगवंताशी जोडले आहे आणि माझे जन्ममरणाचे दुःख नाहीसे झाले आहे.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਪਾਇਆ ਅਗਮ ਰੂਪੁ ਅਨਤ ਨ ਕਾਹੂ ਜਾਇ ॥੧॥
हे नानक! मला ते अगम्य स्वरूप आणि अनंत देव सापडले आहेत आणि आता मी इकडे-तिकडे जात नाही. ॥१॥

ਮਃ ੫ ॥
महाला ५ ॥

ਧੰਨੁ ਸੁ ਵੇਲਾ ਘੜੀ ਧੰਨੁ ਧਨੁ ਮੂਰਤੁ ਪਲੁ ਸਾਰੁ ॥
तो काळ, तो क्षण धन्य असतो, तो शुभ आणि उत्तम क्षणही धन्य असतो.

ਧੰਨੁ ਸੁ ਦਿਨਸੁ ਸੰਜੋਗੜਾ ਜਿਤੁ ਡਿਠਾ ਗੁਰ ਦਰਸਾਰੁ ॥
धन्य तो दिवस आणि योगायोग जेव्हा मला गुरुचे दर्शन झाले.

ਮਨ ਕੀਆ ਇਛਾ ਪੂਰੀਆ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਅਗਮ ਅਪਾਰੁ ॥
अगम्य आणि अपार भगवंताचा शोध घेऊन माझी इच्छा पूर्ण झाली आहे.

ਹਉਮੈ ਤੁਟਾ ਮੋਹੜਾ ਇਕੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ॥
माझा स्वाभिमान संपला आहे, मायेची आसक्तीही तुटली आहे आणि भगवंताचे खरे नाम माझ्या जीवनाचा आधार बनले आहे.

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਲਗਾ ਸੇਵ ਹਰਿ ਉਧਰਿਆ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੁ ॥੨॥
हे नानक! भगवान नानकांच्या उपासनेत लीन होऊन सर्व जगाचा उद्धार झाला आहे.॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਸਿਫਤਿ ਸਲਾਹਣੁ ਭਗਤਿ ਵਿਰਲੇ ਦਿਤੀਅਨੁ ॥
केवळ अत्यंत दुर्मिळ व्यक्तीलाच देवाने त्याची स्तुती आणि भक्ती दिली आहे.

ਸਉਪੇ ਜਿਸੁ ਭੰਡਾਰ ਫਿਰਿ ਪੁਛ ਨ ਲੀਤੀਅਨੁ ॥
तो ज्याच्याकडे भक्तीचा खजिना सोपवतो त्याच्याकडून तो त्याच्या कर्माचा हिशेब घेत नाही.

ਜਿਸ ਨੋ ਲਗਾ ਰੰਗੁ ਸੇ ਰੰਗਿ ਰਤਿਆ ॥
ज्याला भगवंताचा रंग येतो तो त्याच्या रंगात लीन राहतो.

ਓਨਾ ਇਕੋ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਇਕਾ ਉਨ ਭਤਿਆ ॥
भगवंताचे एकच नाव त्यांच्या जीवनाचा आधार आहे आणि तेच त्यांचे अन्न आहे.

ਓਨਾ ਪਿਛੈ ਜਗੁ ਭੁੰਚੈ ਭੋਗਈ ॥
त्यांचे पालन केल्याने सर्व जग सुखाचा उपभोग घेत राहते.

ਓਨਾ ਪਿਆਰਾ ਰਬੁ ਓਨਾਹਾ ਜੋਗਈ ॥
ते देवावर इतके प्रेम करतात की तो त्यांच्यासाठी योग्य बनला आहे.

ਜਿਸੁ ਮਿਲਿਆ ਗੁਰੁ ਆਇ ਤਿਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣਿਆ ॥
ज्याला गुरु सापडतो त्याला ईश्वराचे ज्ञान होते.

ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਜਿ ਖਸਮੈ ਭਾਣਿਆ ॥੪॥
जे माझ्या सद्‌गुरू परमेश्वराला प्रसन्न करतात त्यांनाच मी आत्मसमर्पण करतो. ॥४॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥
श्लोक महाला ५ ॥

ਹਰਿ ਇਕਸੈ ਨਾਲਿ ਮੈ ਦੋਸਤੀ ਹਰਿ ਇਕਸੈ ਨਾਲਿ ਮੈ ਰੰਗੁ ॥
माझी मैत्री फक्त देवाशी आहे आणि माझी ओढ फक्त त्याच्याशीच आहे.

ਹਰਿ ਇਕੋ ਮੇਰਾ ਸਜਣੋ ਹਰਿ ਇਕਸੈ ਨਾਲਿ ਮੈ ਸੰਗੁ ॥
एकच परमेश्वर माझा स्वामी आहे आणि तोच माझा साथीदार आहे.

ਹਰਿ ਇਕਸੈ ਨਾਲਿ ਮੈ ਗੋਸਟੇ ਮੁਹੁ ਮੈਲਾ ਕਰੈ ਨ ਭੰਗੁ ॥
माझे फक्त एकाच देवाशी संभाषण आहे, तो कधीही माझ्यापासून दूर जात नाही आणि मैत्री तोडत नाही.

ਜਾਣੈ ਬਿਰਥਾ ਜੀਅ ਕੀ ਕਦੇ ਨ ਮੋੜੈ ਰੰਗੁ ॥
त्याला माझ्या हृदयातील वेदना आणि दु:ख माहित आहे आणि तो माझ्याबद्दलचा प्रेमळपणा कधीही तोडत नाही.

ਹਰਿ ਇਕੋ ਮੇਰਾ ਮਸਲਤੀ ਭੰਨਣ ਘੜਨ ਸਮਰਥੁ ॥
फक्त देव माझा सल्लागार आहे जो तोडण्यास आणि निर्माण करण्यास सक्षम आहे.

ਹਰਿ ਇਕੋ ਮੇਰਾ ਦਾਤਾਰੁ ਹੈ ਸਿਰਿ ਦਾਤਿਆ ਜਗ ਹਥੁ ॥
फक्त एकच देव माझा दाता आहे आणि जगातील सर्व दाता त्याचा आशीर्वाद आहेत.

ਹਰਿ ਇਕਸੈ ਦੀ ਮੈ ਟੇਕ ਹੈ ਜੋ ਸਿਰਿ ਸਭਨਾ ਸਮਰਥੁ ॥
मला सर्वशक्तिमान हरिचा आधार आहे.

ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੰਤੁ ਮਿਲਾਇਆ ਮਸਤਕਿ ਧਰਿ ਕੈ ਹਥੁ ॥
सतगुरु संतांनी माझ्या डोक्यावर हात ठेवून मला सत्याशी जोडले आहे.

ਵਡਾ ਸਾਹਿਬੁ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਇਆ ਜਿਨਿ ਤਾਰਿਆ ਸਗਲ ਜਗਤੁ ॥
गुरूंनी मला सर्व जगाचे रक्षण करणाऱ्या महान सद्‌गुरू परमेश्वराशी जोडले आहे.

ਮਨ ਕੀਆ ਇਛਾ ਪੂਰੀਆ ਪਾਇਆ ਧੁਰਿ ਸੰਜੋਗ ॥
देवाचा योगायोग माझ्या नशिबात पहिल्यापासूनच लिहिला होता आणि आता माझी इच्छा पूर्ण झाली आहे.

ਨਾਨਕ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਸਦ ਹੀ ਭੋਗੇ ਭੋਗ ॥੧॥
हे नानक! ज्याला खरे नाम प्राप्त झाले आहे तो सदैव सुखाचा उपभोग घेतो. ॥१॥

ਮਃ ੫ ॥
महाला ५ ॥

ਮਨਮੁਖਾ ਕੇਰੀ ਦੋਸਤੀ ਮਾਇਆ ਕਾ ਸਨਬੰਧੁ ॥
इच्छूक प्राण्यांची मैत्री हे केवळ मायेचे नाते असते.

ਵੇਖਦਿਆ ਹੀ ਭਜਿ ਜਾਨਿ ਕਦੇ ਨ ਪਾਇਨਿ ਬੰਧੁ ॥
ते कधीही घट्ट मैत्री ठेवत नाहीत आणि त्यांना पाहताच पळून जातात.

ਜਿਚਰੁ ਪੈਨਨਿ ਖਾਵਨੑੇ ਤਿਚਰੁ ਰਖਨਿ ਗੰਢੁ ॥
त्यांना घालायला कपडे आणि खायला अन्न मिळेपर्यंतच त्यांचे नाते टिकते.

ਜਿਤੁ ਦਿਨਿ ਕਿਛੁ ਨ ਹੋਵਈ ਤਿਤੁ ਦਿਨਿ ਬੋਲਨਿ ਗੰਧੁ ॥
ज्या दिवशी त्यांना काही मिळत नाही, ते शिवीगाळ करतात.

ਜੀਅ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਨੀ ਮਨਮੁਖ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧੁ ॥
असे इच्छुक अज्ञानी आणि आंधळे असतात ज्यांना अंतःकरणाची खोली कळत नाही.

ਕੂੜਾ ਗੰਢੁ ਨ ਚਲਈ ਚਿਕੜਿ ਪਥਰ ਬੰਧੁ ॥
माती आणि तोफांनी भरलेल्या दगडांच्या बांधाप्रमाणे खोटी मैत्री फार काळ टिकत नाही.

ਅੰਧੇ ਆਪੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ਫਕੜੁ ਪਿਟਨਿ ਧੰਧੁ ॥
आंधळे, बुद्धीहीन प्राणी स्वतःचे आत्मज्ञान जाणत नाहीत आणि संसाराच्या व्यवहारात आपले डोके व्यर्थ मारत असतात.

ਝੂਠੈ ਮੋਹਿ ਲਪਟਾਇਆ ਹਉ ਹਉ ਕਰਤ ਬਿਹੰਧੁ ॥
अशा प्रकारे खोट्या आसक्तीत अडकून त्यांचे संपूर्ण आयुष्य स्वाभिमानात व्यतीत होते.

ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਆਪਣੀ ਧੁਰਿ ਪੂਰਾ ਕਰਮੁ ਕਰੇਇ ॥
देव ज्याच्यावर आशीर्वाद देतो तो सुरुवातीपासूनच त्याचे परिपूर्ण कार्य करतो.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੇ ਜਨ ਉਬਰੇ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ॥੨॥
हे नानक! केवळ तेच लोक बरे झाले आहेत ज्यांनी सतगुरूंचा आश्रय घेतला आहे. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਜੋ ਰਤੇ ਦੀਦਾਰ ਸੇਈ ਸਚੁ ਹਾਕੁ ॥
जे केवळ भगवंताच्या दर्शनात लीन राहतात त्यांना खरे संत म्हणतात.

ਜਿਨੀ ਜਾਤਾ ਖਸਮੁ ਕਿਉ ਲਭੈ ਤਿਨਾ ਖਾਕੁ ॥
ज्यांनी सद्गुरूला ओळखले त्यांच्या पायाची धूळ कशी मिळेल?

ਮਨੁ ਮੈਲਾ ਵੇਕਾਰੁ ਹੋਵੈ ਸੰਗਿ ਪਾਕੁ ॥
त्याच्या सहवासात दुर्गुणांनी भरलेले मलिन मनही शुद्ध होते.

ਦਿਸੈ ਸਚਾ ਮਹਲੁ ਖੁਲੈ ਭਰਮ ਤਾਕੁ ॥
आत्म्याच्या भ्रमाचे दार उघडते आणि सत्याचे घर दिसते.

ਜਿਸਹਿ ਦਿਖਾਲੇ ਮਹਲੁ ਤਿਸੁ ਨ ਮਿਲੈ ਧਾਕੁ ॥
ज्याला देव त्याचे घर दाखवतो त्याला पुन्हा धक्का लागत नाही.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਹੋਇ ਨਿਹਾਲੁ ਬਿੰਦਕ ਨਦਰਿ ਝਾਕੁ ॥
ज्याच्याकडे भगवंत थोड्याशा दयेनेही पाहतात, त्याचे मन आणि शरीर आनंदी होते.

ਨਉ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਲਾਗੁ ॥
गुरूंच्या वचनाचे मनन केल्याने नामरूपातील नऊ खजिना प्राप्त होतात.

ਤਿਸੈ ਮਿਲੈ ਸੰਤ ਖਾਕੁ ਮਸਤਕਿ ਜਿਸੈ ਭਾਗੁ ॥੫॥
ज्यांच्या पायाची धूळ सौभाग्यवानांनाच मिळते. ॥५॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥
श्लोक महाला ५ ॥

ਹਰਣਾਖੀ ਕੂ ਸਚੁ ਵੈਣੁ ਸੁਣਾਈ ਜੋ ਤਉ ਕਰੇ ਉਧਾਰਣੁ ॥
हे मृग्लोचना! मी तुला एक खरी गोष्ट सांगतो जी तुला वाचवेल.

ਸੁੰਦਰ ਬਚਨ ਤੁਮ ਸੁਣਹੁ ਛਬੀਲੀ ਪਿਰੁ ਤੈਡਾ ਮਨ ਸਾਧਾਰਣੁ ॥
हे छबिली! माझे सुंदर शब्द ऐका, तुझी प्रेयसी तुझ्या हृदयाचा आधार आहे.

ਦੁਰਜਨ ਸੇਤੀ ਨੇਹੁ ਰਚਾਇਓ ਦਸਿ ਵਿਖਾ ਮੈ ਕਾਰਣੁ ॥
हे दुष्ट व्यक्ती! कृपया मला याचे कारण सांगा.

ਊਣੀ ਨਾਹੀ ਝੂਣੀ ਨਾਹੀ ਨਾਹੀ ਕਿਸੈ ਵਿਹੂਣੀ ॥
आत्मा उत्तर देतो की माझ्यामध्ये कोणत्याही प्रकारचा दोष नाही आणि मी कोणत्याही गुणापासून रहित नाही.

ਪਿਰੁ ਛੈਲੁ ਛਬੀਲਾ ਛਡਿ ਗਵਾਇਓ ਦੁਰਮਤਿ ਕਰਮਿ ਵਿਹੂਣੀ ॥
पण दुर्दैवाने, दुर्दम्य इच्छाशक्तीमुळे त्याने आपली सुंदर प्रेयसी गमावली.

ਨਾ ਹਉ ਭੁਲੀ ਨਾ ਹਉ ਚੁਕੀ ਨਾ ਮੈ ਨਾਹੀ ਦੋਸਾ ॥
मी विसरलो नाही किंवा मी काही चूक केली नाही किंवा माझी चूक नाही.

ਜਿਤੁ ਹਉ ਲਾਈ ਤਿਤੁ ਹਉ ਲਗੀ ਤੂ ਸੁਣਿ ਸਚੁ ਸੰਦੇਸਾ ॥
जिथे माझ्या स्वामीने मला लावले आहे, तिथेच माझा खरा संदेश ऐका.

ਸਾਈ ਸੋੁਹਾਗਣਿ ਸਾਈ ਭਾਗਣਿ ਜੈ ਪਿਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥
फक्त ती जिवंत स्त्री ही विवाहित स्त्री आहे, फक्त तीच भाग्यवान आहे जिच्यावर प्रिय भगवान आपला आशीर्वाद देतात.

ਪਿਰਿ ਅਉਗਣ ਤਿਸ ਕੇ ਸਭਿ ਗਵਾਏ ਗਲ ਸੇਤੀ ਲਾਇ ਸਵਾਰੀ ॥
मग प्रेयसी तिचे सर्व दोष दूर करून तिला मिठी मारून शोभा वाढवते.

ਕਰਮਹੀਣ ਧਨ ਕਰੈ ਬਿਨੰਤੀ ਕਦਿ ਨਾਨਕ ਆਵੈ ਵਾਰੀ ॥
हे नानक! दुर्दैवी प्राण्याच्या रूपातील स्त्री विनंती करते, हे परमेश्वरा! माझी पाळी कधी येईल?

ਸਭਿ ਸੁਹਾਗਣਿ ਮਾਣਹਿ ਰਲੀਆ ਇਕ ਦੇਵਹੁ ਰਾਤਿ ਮੁਰਾਰੀ ॥੧॥
सर्व विवाहित स्त्रिया तुझ्याबरोबर आनंद घेतात, म्हणून मला फक्त एका रात्रीचा आनंद द्या. ॥१॥

ਮਃ ੫ ॥
महाला ५ ॥

ਕਾਹੇ ਮਨ ਤੂ ਡੋਲਤਾ ਹਰਿ ਮਨਸਾ ਪੂਰਣਹਾਰੁ ॥
हे मन! देव सर्व इच्छा पूर्ण करणार आहेस का?

ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਧਿਆਇ ਤੂ ਸਭਿ ਦੁਖ ਵਿਸਾਰਣਹਾਰੁ ॥
सतगुरुंचे ध्यान केल्याने सर्व दुःख विसराल.

ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਆਰਾਧਿ ਮਨ ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਜਾਹਿ ਵਿਕਾਰ ॥
हे मानवा! हरिच्या नामस्मरणाने सर्व संकटे, विकार दूर होतात.

ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨ ਰੰਗੁ ਲਗਾ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥
ज्यांच्या नशिबात आधीच लिहिलेले असते त्यांनाच निराकार स्मृतीचा रंग जाणवतो.

ਓਨੀ ਛਡਿਆ ਮਾਇਆ ਸੁਆਵੜਾ ਧਨੁ ਸੰਚਿਆ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰੁ ॥
अशा भक्ताने मायेची चव सोडून नामरूपाने अतिरिक्त संपत्ती जमा केली आहे.

ਅਠੇ ਪਹਰ ਇਕਤੈ ਲਿਵੈ ਮੰਨੇਨਿ ਹੁਕਮੁ ਅਪਾਰੁ ॥
तो दिवसाचे आठ तास देवाच्या ध्यानात मग्न राहतो आणि त्याच्या अफाट आदेशांचे पालन करतो.

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ਇਕੁ ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਮਨਿ ਪਿਆਰੁ ॥੨॥
नानक भगवंताकडे एकच भेट मागतात की त्यांनी मला त्यांचे दर्शन द्यावे आणि त्यांच्या हृदयात सदैव प्रेम राहावे.॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਜਿਸੁ ਤੂ ਆਵਹਿ ਚਿਤਿ ਤਿਸ ਨੋ ਸਦਾ ਸੁਖ ॥
हे देवा! जो तुझे स्मरण करतो तो नेहमी आनंदी राहतो.

ਜਿਸੁ ਤੂ ਆਵਹਿ ਚਿਤਿ ਤਿਸੁ ਜਮ ਨਾਹਿ ਦੁਖ ॥
जो तुझे स्मरण करतो, त्याचे मरणाचे दु:ख संपते.

ਜਿਸੁ ਤੂ ਆਵਹਿ ਚਿਤਿ ਤਿਸੁ ਕਿ ਕਾੜਿਆ ॥
ज्याला तुमची आठवण येते त्याला कोणत्या प्रकारची चिंता असू शकते?

ਜਿਸ ਦਾ ਕਰਤਾ ਮਿਤ੍ਰੁ ਸਭਿ ਕਾਜ ਸਵਾਰਿਆ ॥
जो सृष्टिकर्ता ईश्वराचा मित्र बनतो त्याचे प्रत्येक कार्य खरे होते.

ਜਿਸੁ ਤੂ ਆਵਹਿ ਚਿਤਿ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ਜਨੁ ॥
जो तुझे स्मरण करतो, त्याचा जन्म सफल होतो.

ਜਿਸੁ ਤੂ ਆਵਹਿ ਚਿਤਿ ਬਹੁਤਾ ਤਿਸੁ ਧਨੁ ॥
जो तुमचे स्मरण करतो तो श्रीमंत आणि संपन्न होतो.

ਜਿਸੁ ਤੂ ਆਵਹਿ ਚਿਤਿ ਸੋ ਵਡ ਪਰਵਾਰਿਆ ॥
जो तुमची आठवण ठेवतो तो मोठ्या कुटुंबात एक होतो.

ਜਿਸੁ ਤੂ ਆਵਹਿ ਚਿਤਿ ਤਿਨਿ ਕੁਲ ਉਧਾਰਿਆ ॥੬॥
हे देवा! जो तुझे स्मरण करतो, त्याच्या वंशालाही लाभ होतो. ॥६॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥
श्लोक महाला ५॥

ਅੰਦਰਹੁ ਅੰਨਾ ਬਾਹਰਹੁ ਅੰਨਾ ਕੂੜੀ ਕੂੜੀ ਗਾਵੈ ॥
दांभिक पंडित स्वतःच्या मनाने आंधळा आहे आणि त्याच्या बाह्य कृतीतही आंधळा आहे म्हणजेच तो अज्ञानी आहे, परंतु तो लबाड म्हणून भगवान विष्णूची स्तुती करीत आहे.

ਦੇਹੀ ਧੋਵੈ ਚਕ੍ਰ ਬਣਾਏ ਮਾਇਆ ਨੋ ਬਹੁ ਧਾਵੈ ॥
तो आपल्या शरीराला आंघोळ घालतो आणि त्याच्या कपाळावर एक धार्मिक वर्तुळ काढतो.

ਅੰਦਰਿ ਮੈਲੁ ਨ ਉਤਰੈ ਹਉਮੈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਵੈ ॥
त्याच्या मनातील घाण दूर होत नाही आणि त्याचा अहंकार पुन्हा पुन्हा जन्म-मृत्यूच्या फेऱ्यात राहतो.

ਨੀਂਦ ਵਿਆਪਿਆ ਕਾਮਿ ਸੰਤਾਪਿਆ ਮੁਖਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਹਾਵੈ ॥
निद्रेने भरलेल्या आणि वासनेने छळलेल्या तोंडाने तो 'हरि हरी' म्हणत राहतो.

ਬੈਸਨੋ ਨਾਮੁ ਕਰਮ ਹਉ ਜੁਗਤਾ ਤੁਹ ਕੁਟੇ ਕਿਆ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ॥
त्याचे नाव वैष्णो आहे पण त्याच्या कृतीने तो अभिमानाने जोडलेला आहे, साले चिरडून काय परिणाम होऊ शकतो?

ਹੰਸਾ ਵਿਚਿ ਬੈਠਾ ਬਗੁ ਨ ਬਣਈ ਨਿਤ ਬੈਠਾ ਮਛੀ ਨੋ ਤਾਰ ਲਾਵੈ ॥
हंसांमध्ये बसलेला बगळा हंस बनत नाही आणि हंसांमध्ये बसूनही तो नेहमी मासे पकडण्यावर लक्ष केंद्रित करतो.

ਜਾ ਹੰਸ ਸਭਾ ਵੀਚਾਰੁ ਕਰਿ ਦੇਖਨਿ ਤਾ ਬਗਾ ਨਾਲਿ ਜੋੜੁ ਕਦੇ ਨ ਆਵੈ ॥
जेव्हा हंस त्यांच्या मेळाव्यात जाणूनबुजून करतात तेव्हा ते बगळ्याशी कधीही युती करत नाहीत.

ਹੰਸਾ ਹੀਰਾ ਮੋਤੀ ਚੁਗਣਾ ਬਗੁ ਡਡਾ ਭਾਲਣ ਜਾਵੈ ॥
हंस हिरे आणि मोत्यांना टोचतात पण बगळा बेडकांच्या शोधात जातो.

ਉਡਰਿਆ ਵੇਚਾਰਾ ਬਗੁਲਾ ਮਤੁ ਹੋਵੈ ਮੰਞੁ ਲਖਾਵੈ ॥
बिचारा बगळा राजहंसांच्या घरट्यातून पळून गेला आहे जेणेकरून मला कोणी ओळखू नये.

ਜਿਤੁ ਕੋ ਲਾਇਆ ਤਿਤ ਹੀ ਲਾਗਾ ਕਿਸੁ ਦੋਸੁ ਦਿਚੈ ਜਾ ਹਰਿ ਏਵੈ ਭਾਵੈ ॥

ज्याला भगवंताने दिग्दर्शन केले आहे तो त्या दिशेतच गुंतला आहे, जर भगवंताला असेच प्रसन्न झाले तर कोणाला दोष का द्यावा?

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਰਵਰੁ ਰਤਨੀ ਭਰਪੂਰੇ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਸੋ ਪਾਵੈ ॥

सतगुरु हे मनाच्या रूपाने रत्नांनी भरलेले सरोवर आहे.

ਸਿਖ ਹੰਸ ਸਰਵਰਿ ਇਕਠੇ ਹੋਏ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਹੁਕਮਾਵੈ ॥

सतगुरूंच्या आज्ञेवरून त्या तलावात शिष्यांच्या रूपात हंस जमतात.

ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਮਾਣਕ ਸਰਵਰਿ ਭਰਪੂਰੇ ਖਾਇ ਖਰਚਿ ਰਹੇ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ॥

गुरूच्या रूपातील तलाव रत्न आणि माणिकांनी सगुण रूपाने भरलेला असतो आणि शिष्यांच्या रूपात हंस त्यांचे सेवन करतात आणि इतरांनाही तेच करायला लावतात, पण त्यांचा अंत होत नाही.

ਸਰਵਰ ਹੰਸੁ ਦੂਰਿ ਨ ਹੋਈ ਕਰਤੇ ਏਵੈ ਭਾਵੈ ॥

शिष्याच्या रूपात असलेला हंस गुरूच्या रूपाने सरोवरातून कधीही दूर जाऊ नये, हे देवाला मान्य आहे.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਦੈ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੋ ਸਿਖੁ ਗੁਰੂ ਪਹਿ ਆਵੈ ॥

हे नानक! गुरूंकडे तोच शिष्य येतो ज्याच्या कपाळावर जन्मतःच असे भाग्य लिहिलेले असते.

ਆਪਿ ਤਰਿਆ ਕੁਟੰਬ ਸਭਿ ਤਾਰੇ ਸਭਾ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਛਡਾਵੈ ॥੧॥

असा शिष्य स्वतः जीवनसागर पार करतो, आपल्या संपूर्ण कुटुंबाचा उद्धार करतो आणि सर्व जगाचे कल्याण करतो.॥१॥

ਮਃ ੫ ॥

महाला ५॥

ਪੰਡਿਤੁ ਆਖਾਏ ਬਹੁਤੀ ਰਾਹੀ ਕੋਰੜ ਮੋਠ ਜਿਨੇਹਾ ॥

अनेक मार्ग आणि शास्त्रांचे ज्ञान असल्यामुळे आत्मा विद्वान म्हटला जातो पण पिकूनही पिकत नाही अशा कठीण पतंगासारखा होतो.

ਅੰਦਰਿ ਮੋਹੁ ਨਿਤ ਭਰਮਿ ਵਿਆਪਿਆ ਤਿਸਟਸਿ ਨਾਹੀ ਦੇਹਾ ॥

मनातील आसक्तीमुळे तो रोजच भ्रमात अडकून राहतो आणि त्याचे शरीर कुठेही स्थिर नसते.

ਕੂੜੀ ਆਵੈ ਕੂੜੀ ਜਾਵੈ ਮਾਇਆ ਕੀ ਨਿਤ ਜੋਹਾ ॥
त्याला संपत्तीची सतत इच्छा असते, त्यामुळे तो संपत्तीच्या मोहात अडकतो आणि ट्रॅफिकमध्ये अडकून राहतो.

ਸਚੁ ਕਹੈ ਤਾ ਛੋਹੋ ਆਵੈ ਅੰਤਰਿ ਬਹੁਤਾ ਰੋਹਾ ॥
त्याला कोणी खरे सांगितले तर तो चिडतो कारण त्याचे मन प्रचंड संतापाने भरलेले असते.

ਵਿਆਪਿਆ ਦੁਰਮਤਿ ਕੁਬੁਧਿ ਕੁਮੂੜਾ ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਤਿਸੁ ਮੋਹਾ ॥
तो महामूर्ख आहे, भ्रष्टाचार आणि खोट्या बुद्धिमत्तेत अडकलेला आहे आणि त्याचे मन मायेने मोहित झाले आहे.

ਠਗੈ ਸੇਤੀ ਠਗੁ ਰਲਿ ਆਇਆ ਸਾਥੁ ਭਿ ਇਕੋ ਜੇਹਾ ॥
इतर गुंडांसोबत हा एक पंडित ठगही सामील झाला असून या सर्वांची संगतही तीच आहे.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਰਾਫੁ ਨਦਰੀ ਵਿਚਦੋ ਕਢੈ ਤਾਂ ਉਘੜਿ ਆਇਆ ਲੋਹਾ ॥
जेव्हा गुरूच्या रूपातील थोर पुरुष त्या कपट पंडिताला आपल्या नजरेतून काढून टाकतो, म्हणजे त्याची तपासणी करतो तेव्हा पंडिताच्या रूपातील लोखंड बाहेर पडतो.

ਬਹੁਤੇਰੀ ਥਾਈ ਰਲਾਇ ਰਲਾਇ ਦਿਤਾ ਉਘੜਿਆ ਪੜਦਾ ਅਗੈ ਆਇ ਖਲੋਹਾ ॥
पंडिताच्या रूपातील ते लोखंड इतर शुद्ध सोन्यामध्ये मिसळून अनेक ठिकाणी दिले गेले, परंतु त्याचे स्थान उघडत राहिले आणि तो आपल्या लोखंडी स्वरूपात सर्वांसमोर उभा राहिला.

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਜੇ ਸਰਣੀ ਆਵੈ ਫਿਰਿ ਮਨੂਰਹੁ ਕੰਚਨੁ ਹੋਹਾ ॥
जर तो विद्वान गुरूच्या आश्रयाने आला तर तो जळलेल्या लोखंडापासून पुन्हा सोन्यामध्ये बदलेल.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਿਰਵੈਰੁ ਪੁਤ੍ਰ ਸਤ੍ਰ ਸਮਾਨੇ ਅਉਗਣ ਕਟੇ ਕਰੇ ਸੁਧੁ ਦੇਹਾ ॥
सतगुरु त्याच्यासाठी निर्भय आहेत, पुत्र आणि शत्रू सर्व समान आहेत. तो त्यांचे सर्व दोष दूर करतो आणि त्यांचे शरीर शुद्ध करतो.

ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਹੋਵੈ ਲਿਖਿਆ ਤਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਲਿ ਸਨੇਹਾ ॥
हे नानक! जन्मापासूनच ज्यांच्या नशिबात हे लिहिले आहे त्यांनाच सतगुरूंवर प्रेम आहे.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਜਿਸੁ ਕਿਰਪਾਲੁ ਹੋਵੈ ਤਿਸੁ ਰਿਦੈ ਵਸੇਹਾ ॥
पूर्ण सतगुरुंचे वाणी अमृत असते पण ते ज्याच्यावर कृपा करतात त्याच्याच हृदयात राहतात.

ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਤਿਸ ਕਾ ਕਟੀਐ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਹਾ ॥੨॥
गुरू त्यांचे जन्म-मृत्यूचे चक्र खंडित करतात आणि त्यांना नेहमी आनंद मिळतो.॥ २॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਣਾ ਜੰਤੁ ਸੋ ਤੁਧੁ ਬੁਝਈ ॥
हे देवा! तुला प्रसन्न करणारा प्राणीच तुला समजतो.

ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਣਾ ਜੰਤੁ ਸੁ ਦਰਗਹ ਸਿਝਈ ॥
जो जीव तुम्हाला प्रिय आहे तोच तुमच्या दरबारात यशस्वी होतो.

ਜਿਸ ਨੋ ਤੇਰੀ ਨਦਰਿ ਹਉਮੈ ਤਿਸੁ ਗਈ ॥
ज्याच्याकडे आपण करुणेने पाहिले त्याचा अभिमान नाहीसा झाला.

ਜਿਸ ਨੋ ਤੂ ਸੰਤੁਸਟੁ ਕਲਮਲ ਤਿਸੁ ਖਈ ॥
ज्याच्यावर तू प्रसन्न झालास त्याची सर्व पापे आणि दुर्गुण नष्ट होतात.

ਜਿਸ ਕੈ ਸੁਆਮੀ ਵਲਿ ਨਿਰਭਉ ਸੋ ਭਈ ॥
जगाचा स्वामी ज्याच्या पक्षात आहे तो निर्भय झाला आहे.

ਜਿਸ ਨੋ ਤੂ ਕਿਰਪਾਲੁ ਸਚਾ ਸੋ ਥਿਅਈ ॥
ज्याच्यावर तू कृपा केलीस तो सत्यवादी झाला आहे.

ਜਿਸ ਨੋ ਤੇਰੀ ਮਇਆ ਨ ਪੋਹੈ ਅਗਨਈ ॥
ज्याला तुझा आशीर्वाद मिळतो त्याला तृष्णेची आगही शिवत नाही.

ਤਿਸ ਨੋ ਸਦਾ ਦਇਆਲੁ ਜਿਨਿ ਗੁਰ ਤੇ ਮਤਿ ਲਈ ॥੭॥
ज्याने गुरूंकडून उपदेश घेतला आहे त्याच्याशी तू सदैव दयाळू आहेस.॥७॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥
श्लोक महाला ५ ॥

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਿਰਪਾਲ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਲੈ ॥
हे धन्य! मला आशीर्वाद द्या.

ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਪੀ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਇ ਪੈ ॥
सतगुरुंच्या चरणी पडून मी सदैव तुझे नामस्मरण करतो.

ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਵਸੁ ਦੂਖਾ ਨਾਸੁ ਹੋਇ ॥
माझ्या मन आणि शरीरात स्थित हो म्हणजे दु:खांचा नाश होईल.

ਹਥ ਦੇਇ ਆਪਿ ਰਖੁ ਵਿਆਪੈ ਭਉ ਨ ਕੋਇ ॥
तुझा हात देऊन माझे रक्षण कर जेणेकरुन कोणत्याही प्रकारची भीती माझ्यावर पडू नये.

ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਏਤੈ ਕੰਮਿ ਲਾਇ ॥
मी रात्रंदिवस तुझे गुणगान गात राहीन, म्हणून मला या कार्यात गुंतवून ठेव.

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਜਾਇ ॥
संतांच्या सहवासाने अहंकाराचा रोग बरा होतो.

ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਖਸਮੁ ਏਕੋ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ॥
केवळ एकच देव सर्व प्राणिमात्रांमध्ये व्याप्त आहे.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਚੁ ਸਚੋ ਸਚੁ ਲਹਿਆ ॥
गुरूच्या कृपेनेच सत्याची प्राप्ती होते आणि मलाही ते परम सत्य प्राप्त झाले आहे.

ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਦਇਆਲ ਅਪਣੀ ਸਿਫਤਿ ਦੇਹੁ ॥
हे नम्र! दया कर आणि तुझी स्तुती कर.

ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਨਿਹਾਲ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਏਹ ॥੧॥
हे नानक! भगवान नानकांवर आमचे प्रेम इतके आहे की त्यांना पाहून मला आनंद होतो. ॥१॥

ਮਃ ੫ ॥
महाला ५ ॥

ਏਕੋ ਜਪੀਐ ਮਨੈ ਮਾਹਿ ਇਕਸ ਕੀ ਸਰਣਾਇ ॥
मनाने एकच भगवंताचा नामजप करत राहावे आणि त्याचाच आश्रय घ्यावा.

ਇਕਸੁ ਸਿਉ ਕਰਿ ਪਿਰਹੜੀ ਦੂਜੀ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥
फक्त त्याच्यावर प्रेम करा, त्याच्याशिवाय प्रेमाला जागा नाही.

ਇਕੋ ਦਾਤਾ ਮੰਗੀਐ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥
देणाऱ्याकडेच मागावे, त्याच्याकडूनच सर्व काही मिळते.

ਮਨਿ ਤਨਿ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਪ੍ਰਭੁ ਇਕੋ ਇਕੁ ਧਿਆਇ ॥
आपल्या मनाचा आणि शरीराचा प्रत्येक श्वास आणि अन्न घेताना फक्त भगवंताचे ध्यान करा.

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸਚੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥
खऱ्या भगवंताचे नाम हाच खरा खजिना आहे जो गुरूंच्या मदतीने प्राप्त होतो.

ਵਡਭਾਗੀ ਤੇ ਸੰਤ ਜਨ ਜਿਨ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਆਇ ॥
ते संत खूप भाग्यवान आहेत ज्यांच्या मनात भगवंत वसला आहे.

ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ॥
समुद्र, पृथ्वी आणि आकाशात एकच देव आनंद घेत आहे, दुसरा कोणी नाही.

ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਨਾਮੁ ਉਚਰਾ ਨਾਨਕ ਖਸਮ ਰਜਾਇ ॥੨॥
हे नानक! मी भगवंताच्या इच्छेनुसारच नामाचे ध्यान आणि जप करतो. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਜਿਸ ਨੋ ਤੂ ਰਖਵਾਲਾ ਮਾਰੇ ਤਿਸੁ ਕਉਣੁ ॥
हे देवा! तू ज्याचा रक्षक आहेस त्याला कोण मारू शकेल?

ਜਿਸ ਨੋ ਤੂ ਰਖਵਾਲਾ ਜਿਤਾ ਤਿਨੈ ਭੈਣੁ ॥
तू ज्याचा रक्षक आहेस त्याने तिन्ही जग जिंकले आहे.

ਜਿਸ ਨੋ ਤੇਰਾ ਅੰਗੁ ਤਿਸੁ ਮੁਖੁ ਉਜਲਾ ॥
तुम्ही ज्या व्यक्तीला आधार देत आहात त्याचा चेहरा उजळतो.

ਜਿਸ ਨੋ ਤੇਰਾ ਅੰਗੁ ਸੁ ਨਿਰਮਲੀ ਹੂੰ ਨਿਰਮਲਾ ॥
ज्याला तुमचा आधार मिळतो तो परम पावन होतो.

ਜਿਸ ਨੋ ਤੇਰੀ ਨਦਰਿ ਨ ਲੇਖਾ ਪੁਛੀਐ ॥
तुमची कृपा ज्याच्यावर पडते त्याला त्याच्या कर्मांचा हिशेब मागितला जात नाही.

ਜਿਸ ਨੋ ਤੇਰੀ ਖੁਸੀ ਤਿਨਿ ਨਉ ਨਿਧਿ ਭੁੰਚੀਐ ॥
जो तुमचा आनंद मिळवतो तो जगातील नऊ खजिन्यांचा उपभोग घेतो.

ਜਿਸ ਨੋ ਤੂ ਪ੍ਰਭ ਵਲਿ ਤਿਸੁ ਕਿਆ ਮੁਹਛੰਦਗੀ ॥
हे परमेश्वरा! तू ज्याच्या मर्जीत आहेस त्याला कशाची गरज कशी काय असू शकते?

ਜਿਸ ਨੋ ਤੇਰੀ ਮਿਹਰ ਸੁ ਤੇਰੀ ਬੰਦਿਗੀ ॥੮॥
ज्याला तुझा आशीर्वाद मिळाला आहे तो तुझी पूजा करण्यात तल्लीन आहे.॥८॥

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੫ ॥
श्लोक ५ ॥

ਹੋਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ ਸੰਤਾਂ ਸੰਗਿ ਵਿਹਾਵੇ ॥
हे परमेश्वरा! कृपा कर की माझे संपूर्ण आयुष्य संतांच्या सहवासात घालवता येईल.

ਤੁਧਹੁ ਭੁਲੇ ਸਿ ਜਮਿ ਜਮਿ ਮਰਦੇ ਤਿਨ ਕਦੇ ਨ ਚੁਕਨਿ ਹਾਵੇ ॥੧॥
जे तुला विसरले ते जन्ममृत्यूमध्ये दुःखी राहतात आणि त्यांचे दुःख कधीच संपत नाही.॥१॥

ਮਃ ੫ ॥
महाला ५ ॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਮਰਹੁ ਆਪਣਾ ਘਟਿ ਅਵਘਟਿ ਘਟ ਘਾਟ ॥
कठीण दऱ्या आणि डोंगर चढून जावे किंवा नदी ओलांडावी लागली तरी सत्गुरूंचे स्मरण मनात ठेवा.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੰਤਿਆ ਕੋਇ ਨ ਬੰਧੈ ਵਾਟ ॥੨॥
भगवंताचे नामस्मरण केल्याने मार्गात अडथळा येत नाही ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਤਿਥੈ ਤੂ ਸਮਰਥੁ ਜਿਥੈ ਕੋਇ ਨਾਹਿ ॥
हे देवा! जिथे मदत करायला कोणी नाही तिथे तूच समर्थ आहेस.

ਓਥੈ ਤੇਰੀ ਰਖ ਅਗਨੀ ਉਦਰ ਮਾਹਿ ॥
मातेच्या उदरातील अग्नीत जीवाचे रक्षण करणारे तूच आहेस आणि.

ਸੁਣਿ ਕੈ ਜਮ ਕੇ ਦੂਤ ਨਾਇ ਤੇਰੈ ਛਡਿ ਜਾਹਿ ॥
तुझे नाव ऐकून यमाचे दूत निघून जातात.

ਭਉਜਲੁ ਬਿਖਮੁ ਅਸਗਾਹੁ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਪਾਰਿ ਪਾਹਿ ॥
हा विषम आणि अनंत अस्तित्त्वाचा सागर गुरू शब्दानेच पार करणे शक्य आहे.

ਜਿਨ ਕਉ ਲਗੀ ਪਿਆਸ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸੇਇ ਖਾਹਿ ॥
ज्यांची तीव्र इच्छा असते तेच नामृत सेवन करतात.

ਕਲਿ ਮਹਿ ਏਹੋ ਪੁੰਨੁ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਗਾਹਿ ॥
कलियुगातील एकमेव पुण्य कर्म म्हणजे गोविंदांचे गुणगान करीत राहणे.

ਸਭਸੈ ਨੋ ਕਿਰਪਾਲੁ ਸਮ੍ਾਲੇ ਸਾਹਿ ਸਾਹਿ ॥
कृपानिधान सर्व प्राणिमात्रांच्या श्वासाची काळजी घेतो.

ਬਿਰਥਾ ਕੋਇ ਨ ਜਾਇ ਜਿ ਆਵੈ ਤੁਧੁ ਆਹਿ ॥੯॥
हे देवा! आत्मा जी काही इच्छा घेऊन तुझ्या दारी येतो, तो रिकाम्या हाताने जात नाही. ॥९॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥
सलोका महाला ५ ॥

ਦੂਜਾ ਤਿਸੁ ਨ ਬੁਝਾਇਹੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਨਾਮੁ ਦੇਹੁ ਆਧਾਰੁ ॥
हे परब्रह्मा! जीवाला फक्त नामाचा आधार दे आणि दुसरा आधार देऊ नकोस.

ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਸਾਹਿਬੋ ਸਮਰਥੁ ਸਚੁ ਦਾਤਾਰੁ ॥
हे परमेश्वरा! तू अगम्य, अदृश्य, समर्थ आणि सर्व कलांचा खरा दाता आहेस.

ਤੂ ਨਿਹਚਲੁ ਨਿਰਵੈਰੁ ਸਚੁ ਸਚਾ ਤੁਧੁ ਦਰਬਾਰੁ ॥
तू गतिहीन, निर्भय आणि सदैव शाश्वत आहेस आणि तुझा दरबारही सत्य आहे.

ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈਐ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥
तुझ्या गौरवाचे मूल्यमापन केले जाऊ शकत नाही, किंवा अंत किंवा पलीकडेही नाही.

ਪ੍ਰਭੁ ਛੋਡਿ ਹੋਰੁ ਜਿ ਮੰਗਣਾ ਸਭੁ ਬਿਖਿਆ ਰਸ ਛਾਰੁ ॥
देवाशिवाय इतर कशाचीही मागणी करणे व्यर्थ आहे आणि मायेच्या सर्व तत्वांसारखे धुळीसमान आहे.

ਸੇ ਸੁਖੀਏ ਸਚੁ ਸਾਹ ਸੇ ਜਿਨ ਸਚਾ ਬਿਉਹਾਰੁ ॥
ज्या जीवांनी सत्याच्या नावाने व्यापार केला तेच खरे श्रीमंत आणि सुखी आहेत.

ਜਿਨਾ ਲਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮ ਸਹਜ ਸੁਖ ਸਾਰੁ ॥
ज्यांना भगवंताच्या नामावर प्रेम असते त्यांना सुख सहज प्राप्त होते.

ਨਾਨਕ ਇਕੁ ਆਰਾਧੇ ਸੰਤਨ ਰੇਣਾਰੁ ॥੧॥
हे नानक! अशा संतांच्या चरणांची धूळ घेऊन आपण भगवंताची पूजा करत असतो. ॥१॥

ਮਃ ੫ ॥
महाला ५ ॥

ਅਨਦ ਸੂਖ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ਨਿਤ ਹਰਿ ਕਾ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਇ ॥
दररोज भगवंताची स्तुती केल्याने आनंद, सुख आणि शांती प्राप्त होते.

ਅਵਰ ਸਿਆਣਪ ਛਾਡਿ ਦੇਹਿ ਨਾਨਕ ਉਧਰਸਿ ਨਾਇ ॥੨॥
हे नानक! इतर सर्व चतुराई सोडून द्या कारण हरिच्या नामानेच मोक्ष प्राप्त होतो. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਨਾ ਤੂ ਆਵਹਿ ਵਸਿ ਬਹੁਤੁ ਘਿਣਾਵਣੇ ॥
देवा! खूप विनवणी करूनही तू आटोक्यात येत नाहीस.

ਨਾ ਤੂ ਆਵਹਿ ਵਸਿ ਬੇਦ ਪੜਾਵਣੇ ॥
वेदांचा अभ्यास करूनही तुम्ही स्वतःवर नियंत्रण ठेवू शकत नाही.

ਨਾ ਤੂ ਆਵਹਿ ਵਸਿ ਤੀਰਥਿ ਨਾਈਐ ॥
जर एखाद्याने तीर्थक्षेत्रांवर स्नान केले आणि.

ਨਾ ਤੂ ਆਵਹਿ ਵਸਿ ਧਰਤੀ ਧਾਈਐ ॥
तुम्ही पृथ्वीवर जरी प्रवास केला तरी तुमच्या नियंत्रणात येत नाही.

ਨਾ ਤੂ ਆਵਹਿ ਵਸਿ ਕਿਤੈ ਸਿਆਣਪੈ ॥
कोणत्याही प्रकारच्या हुशारीनेही तुमच्यावर नियंत्रण ठेवता येत नाही.

ਨਾ ਤੂ ਆਵਹਿ ਵਸਿ ਬਹੁਤਾ ਦਾਨੁ ਦੇ ॥
पुष्कळ देणगी देऊनही तुम्ही कोणाच्याच ताब्यात येत नाही.

ਸਭੁ ਕੋ ਤੇਰੈ ਵਸਿ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰਾ ॥
अरे अगम्य अदृश्य गुरु, सर्व काही तुझ्या नियंत्रणाखाली आहे.

ਤੂ ਭਗਤਾ ਕੈ ਵਸਿ ਭਗਤਾ ਤਾਣੁ ਤੇਰਾ ॥੧੦॥
पण तू तुझ्या भक्तांच्या अधिपत्याखाली आहेस आणि तुझ्या भक्तांना तू दिलेली ताकद आहे. ॥१०॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥
श्लोक महाला ५ ॥

ਆਪੇ ਵੈਦੁ ਆਪਿ ਨਾਰਾਇਣੁ ॥
हे नारायण! सर्व दुःख आणि दुःख दूर करणारे वैद्य तुम्हीच आहात.

ਏਹਿ ਵੈਦ ਜੀਅ ਕਾ ਦੁਖੁ ਲਾਇਣ ॥
जगाचे हे वैद्य सजीवांच्या मनाला वेदना देतात.

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਖਾਇਣ ॥
गुरूचे वचन हेच अमृत आहे.

ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਿਸ ਕੇ ਸਭਿ ਦੂਖ ਮਿਟਾਇਣ ॥੧॥
हे नानक! ज्याची गुरु या शब्दावर श्रद्धा आहे आणि तो स्थिर होतो, त्याचे सर्व दुःख नाहीसे होतात ॥१॥

ਮਃ ੫ ॥
महाला ५ ॥

ਹੁਕਮਿ ਉਛਲੈ ਹੁਕਮੇ ਰਹੈ ॥
जीव कधी कधी भगवंताच्या आज्ञेवरच उडी मारतो आणि आज्ञेनुसारच स्थिर राहतो.

ਹੁਕਮੇ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਸਮ ਕਰਿ ਸਹੈ ॥
त्याच्या आज्ञेनुसार दुःख आणि सुख यांना समान मानून सहन करतो.

ਹੁਕਮੇ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੋ ਹੋਵੈ ਦਾਤਿ ॥
त्याच्या आज्ञेने रात्रंदिवस नामस्मरण करत राहतो. हे नानक! ज्याला वरदान मिळते तोच नामाचा जप करतो.

ਹੁਕਮਿ ਮਰੈ ਹੁਕਮੇ ਹੀ ਜੀਵੈ ॥
सजीवांचा मृत्यू आदेशानुसार होतो आणि तो या जगात केवळ आदेशानुसारच जगतो.

ਹੁਕਮੇ ਨਾਨ੍ਹਾ ਵਡਾ ਥੀਵੈ ॥
त्याच्या आज्ञेने प्राणी लहान गरीब आणि मोठे श्रीमंत होतात.

ਹੁਕਮੇ ਸੋਗ ਹਰਖ ਆਨੰਦ ॥
जीव त्याच्या आज्ञेनुसारच दुःख, आनंद आणि सुख अनुभवतो.

ਹੁਕਮੇ ਜਪੈ ਨਿਰੋਧਰ ਗੁਰਮੰਤ ॥
त्यांच्या आदेशानुसारच जीव तारणहार गुरु मंत्राचा जप करतो.

ਹੁਕਮੇ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਰਹਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਉ ਭਗਤੀ ਲਾਏ ॥੨॥
हे नानक! भगवंताची भक्ती करणाऱ्याचे जन्म-मृत्यूचे चक्र त्यांच्या आदेशाने नाहीसे होते. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਹਉ ਤਿਸੁ ਢਾਢੀ ਕੁਰਬਾਣੁ ਜਿ ਤੇਰਾ ਸੇਵਦਾਰੁ ॥
हे देवा! तुझा सेवक असलेल्या दाढीवाल्या गायकासाठी मी स्वत:चा त्याग करतो.

ਹਉ ਤਿਸੁ ਢਾਢੀ ਬਲਿਹਾਰ ਜਿ ਗਾਵੈ ਗੁਣ ਅਪਾਰ ॥
मी त्या दाढीला शरण गेलो आहे जी तुझी अगाध स्तुती करत राहते.

ਸੋ ਢਾਢੀ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਜਿਸੁ ਲੋੜੇ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥
धन्य तो दाढीवाला मनुष्य ज्याच्यावर निराकार प्रेम करतो.

ਸੋ ਢਾਢੀ ਭਾਗਠੁ ਜਿਸੁ ਸਚਾ ਦੁਆਰ ਬਾਰੁ ॥
भाग्यवान तो दाढीवाला माणूस ज्याला देवाचे खरे दार सापडले आहे.

ਓਹੁ ਢਾਢੀ ਤੁਧੁ ਧਿਆਇ ਕਲਾਣੇ ਦਿਨੁ ਰੈਣਾਰ ॥
तो दाढीवाला फक्त तुझेच ध्यान करतो आणि रात्रंदिवस तुझेच गुणगान गात असतो.

ਮੰਗੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਨ ਆਵੈ ਕਦੇ ਹਾਰਿ ॥
तो नामाच्या अमृताची इच्छा करतो आणि जीवनात कधीही पराभूत होत नाही.

ਕਪੜੁ ਭੋਜਨੁ ਸਚੁ ਰਹਦਾ ਲਿਵੈ ਧਾਰ ॥
तुमचे खरे नाव त्याचे अन्न आणि वस्त्र आहे आणि तो तुमच्या ध्यानात लीन असतो.

ਸੋ ਢਾਢੀ ਗੁਣਵੰਤੁ ਜਿਸ ਨੋ ਪ੍ਰਭ ਪਿਆਰੁ ॥੧੧॥
तर अशी दाढीवालाच सद्गुणी आहे जो भगवंतावर प्रेम करतो ॥११॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥
श्लोक महाला ५ ॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਅਮਿਉ ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ॥
हे अमृताने भरलेले वाणी हेच अमृताचे सार आहे आणि हरीचे नावच अमृत आहे.

ਮਨਿ ਤਨਿ ਹਿਰਦੈ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਆਠ ਪਹਰ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥
हरिचे स्मरण मनाने, शरीराने आणि हृदयात करा आणि आठ तास त्याची स्तुती करा.

ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਣਹੁ ਤੁਮ ਗੁਰਸਿਖਹੁ ਸਚਾ ਇਹੈ ਸੁਆਉ ॥
हे गुरूंच्या शिष्यांनो! तुम्ही उपदेश ऐका, हीच जीवनाची खरी इच्छा आहे.

ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਸਫਲੁ ਹੋਇ ਮਨ ਮਹਿ ਲਾਇਹੁ ਭਾਉ ॥
मनावर श्रध्दा ठेवल्यास तुमचा जन्म सफल होईल.

ਸੁਖ ਸਹਜ ਆਨਦੁ ਘਣਾ ਪ੍ਰਭ ਜਪਤਿਆ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥
भगवंताचा नामजप केल्याने दु:ख दूर होऊन मनाला सहज सुख व परम आनंद मिळतो.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖੁ ਊਪਜੈ ਦਰਗਹ ਪਾਈਐ ਥਾਉ ॥੧॥
हे नानक! भगवंताचे नामस्मरण केल्याने मनात आनंद निर्माण होतो आणि सत्याच्या दरबारात स्थान मिळते. ॥१॥

ਮਃ ੫ ॥
महाला ५ ॥

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਮਤਿ ਦੇਇ ॥
हे नानक! पूर्ण गुरु हरी नामाचे ध्यान करण्याचा सल्ला देतात.

ਭਾਣੈ ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮੋ ਭਾਣੈ ਹੀ ਕਢਿ ਲੇਇ ॥
भगवंताच्या इच्छेनेच जीव तपश्चर्या आणि संयम करतो आणि स्वतःच्या इच्छेने तो जीवाला बंधनातून मुक्त करतो.

ਭਾਣੈ ਜੋਨਿ ਭਵਾਈਐ ਭਾਣੈ ਬਖਸ ਕਰੇਇ ॥
भगवंताच्या इच्छेनेच जीव प्रपंचात भटकतो आणि त्याच्या इच्छेनेच तो आशीर्वाद देतो.

ਭਾਣੈ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਭੋਗੀਐ ਭਾਣੈ ਕਰਮ ਕਰੇਇ ॥
भगवंताच्या इच्छेनेच आपल्याला सुख भोगावे लागते आणि आपण चांगले-वाईट कर्म त्याच्या इच्छेनेच करतो.

ਭਾਣੈ ਮਿਟੀ ਸਾਜਿ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੋਤਿ ਧਰੇਇ ॥
तो स्वतःच्या इच्छेने शरीर निर्माण करतो आणि त्यात प्राण घालतो.

ਭਾਣੈ ਭੋਗ ਭੋਗਾਇਦਾ ਭਾਣੈ ਮਨਹਿ ਕਰੇਇ ॥
तो प्राण्याला त्याच्या इच्छेनुसार सुख भोगायला लावतो आणि त्याच्या इच्छेनुसार थांबवतो.

ਭਾਣੈ ਨਰਕਿ ਸੁਰਗਿ ਅਉਤਾਰੇ ਭਾਣੈ ਧਰਣਿ ਪਰੇਇ ॥
भगवंताच्या इच्छेनेच जीव नरकात आणि स्वर्गात जन्म घेतो आणि भगवंताच्या इच्छेनेच पृथ्वीवर जन्म घेतो.

ਭਾਣੈ ਹੀ ਜਿਸੁ ਭਗਤੀ ਲਾਏ ਨਾਨਕ ਵਿਰਲੇ ਹੇ ॥੨॥
हे नानक! असे आत्मे दुर्मिळ आहेत ज्यांना देव स्वेच्छेने भक्ती करतो. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਵਡਿਆਈ ਸਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ਹਉ ਜੀਵਾ ਸੁਣਿ ਸੁਣੇ ॥
खऱ्या नामाची कीर्ती ऐकूनच मला जीवन मिळत आहे.

ਪਸੂ ਪਰੇਤ ਅਗਿਆਨ ਉਧਾਰੇ ਇਕ ਖਣੇ ॥
भगवंताचे नाम क्षणात प्राणी, भूत आणि अज्ञानी जीवांचे रक्षण करते.

ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਸਦਾ ਸਦ ਜਾਪੀਐ ॥
हे देवा! मी रात्रंदिवस तुझे नामजप करतो.

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਵਿਕਰਾਲ ਨਾਇ ਤੇਰੈ ਧ੍ਰਾਪੀਐ ॥
तुझ्या नामाने तृष्णेची भयंकर भूकही शमते.

ਰੋਗੁ ਸੋਗੁ ਦੁਖੁ ਵੰਞੈ ਜਿਸੁ ਨਾਉ ਮਨਿ ਵਸੈ ॥
ज्याच्या मनात ज्याचे नाम वास करते, त्याचे व्याधी, दुःख, दुःख दूर होतात.

ਤਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਲਾਲੁ ਜੋ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਰਸੈ ॥
ज्याला गुरू शब्दात आनंद मिळतो त्याला प्रिय परमेश्वर मिळतो.

ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਬੇਅੰਤ ਉਧਾਰਣਹਾਰਿਆ ॥
हे तारणहार! तुझे विश्व अनंत आहे.

ਤੇਰੀ ਸੋਭਾ ਤੁਧੁ ਸਚੇ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰਿਆ ॥੧੨॥
हे माझ्या प्रिय खरे प्रभु! तुझे सौंदर्य फक्त तुलाच आवडते. ॥१२॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥
श्लोक महाला ५ ॥

ਮਿਤ੍ਰੁ ਪਿਆਰਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੈ ਛਡਿ ਗਵਾਇਆ ਰੰਗਿ ਕਸੁੰਭੈ ਭੁਲੀ ॥
हे नानक! कुसुमाच्या फुलाप्रमाणे भ्रमाच्या विळख्यात अडकून मी माझा प्रिय मित्र भगवंत गमावला आहे.

ਤਉ ਸਜਣ ਕੀ ਮੈ ਕੀਮ ਨ ਪਉਦੀ ਹਉ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਅਢੁ ਨ ਲਹਦੀ ॥੧॥
मला तुमची किंमत नाही साहेब आणि तुमच्याशिवाय मला माझ्या अर्ध्या दमडीची किंमतही मिळू शकत नाही. ॥१॥

ਮਃ ੫ ॥
महाला ५ ॥

ਸਸੁ ਵਿਰਾਇਣਿ ਨਾਨਕ ਜੀਉ ਸਸੁਰਾ ਵਾਦੀ ਜੇਠੋ ਪਉ ਪਉ ਲੂਹੈ ॥
हे नानक! मायेच्या रूपातील माझी सासू माझी शत्रू आहे, देहस्वरूपातील माझे सासरे खूप भांडणारे आहेत आणि यमरूपातील माझी सासू मला दुःखी ठेवत आहे.

ਹਭੇ ਭਸੁ ਪੁਣੇਦੇ ਵਤਨੁ ਜਾ ਮੈ ਸਜਣੁ ਤੂਹੈ ॥੨॥
हे परमेश्वरा! जर तू माझा सज्जन आहेस तर हे सर्व लोक धूळ गोळा करत राहतात, याचा अर्थ मला त्यांची चिंता नाही ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਜਿਸੁ ਤੂ ਵੁਠਾ ਚਿਤਿ ਤਿਸੁ ਦਰਦੁ ਨਿਵਾਰਣੋ ॥
हे देवा! ज्याच्या मनात तू स्थायिक झाला आहेस त्या व्यक्तीचे दुःख, दुःख दूर झाले आहे.

ਜਿਸੁ ਤੂ ਵੁਠਾ ਚਿਤਿ ਤਿਸੁ ਕਦੇ ਨ ਹਾਰਣੋ ॥
ज्याच्या हृदयात तू राहतोस तो कधीही पराभूत होत नाही.

ਜਿਸੁ ਮਿਲਿਆ ਪੂਰਾ ਗੁਰੂ ਸੁ ਸਰਪਰ ਤਾਰਣੋ ॥
ज्याला पूर्ण गुरु सापडला तो अस्तित्वाच्या सागरात बुडून गेला.

ਜਿਸ ਨੋ ਲਾਏ ਸਚਿ ਤਿਸੁ ਸਚੁ ਸਮ੍ਹਾਲਣੋ ॥
जो सत्याला समर्पित असतो तो सत्याचाच विचार करत राहतो.

ਜਿਸੁ ਆਇਆ ਹਥਿ ਨਿਧਾਨੁ ਸੁ ਰਹਿਆ ਭਾਲਣੋ ॥
ज्याला नामनिधि प्राप्त होते त्याने इकडे तिकडे भटकणे बंद केले आहे.

ਜਿਸ ਨੋ ਇਕੋ ਰੰਗੁ ਭਗਤੁ ਸੋ ਜਾਨਣੋ ॥
ज्याची भगवंतावर भक्ती असते तोच खरा भक्त मानला जातो.

ਓਹੁ ਸਭਨਾ ਕੀ ਰੇਣੁ ਬਿਰਹੀ ਚਾਰਣੋ ॥
जो भगवंताच्या चरणांचा प्रिय असतो तो सर्वांच्या पायाची धूळच राहतो.

ਸਭਿ ਤੇਰੇ ਚੋਜ ਵਿਡਾਣ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਕਾਰਣੋ ॥੧੩॥
हे परमेश्वरा! तुझे सर्व चमत्कार अतिशय अद्भुत आहेत आणि हे संपूर्ण जग तुझी निर्मिती आहे.॥१३॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥
श्लोक महाला ५ ॥

ਉਸਤਤਿ ਨਿੰਦਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੈ ਹਭ ਵਞਾਈ ਛੋੜਿਆ ਹਭੁ ਕਿਝੁ ਤਿਆਗੀ ॥
हे नानक! मी सर्व स्तुती आणि टीका सोडून दिली आहे आणि संन्यासी झालो आहे.

ਹਭੇ ਸਾਕ ਕੂੜਾਵੇ ਡਿਠੇ ਤਉ ਪਲੈ ਤੈਡੈ ਲਾਗੀ ॥੧॥
माझी सर्व नाती मी खोटी पाहिली आहेत, म्हणूनच मी तुझ्या आश्रयाला आलो आहे. ॥१॥

ਮਃ ੫ ॥
महाला ५ ॥

ਫਿਰਦੀ ਫਿਰਦੀ ਨਾਨਕ ਜੀਉ ਹਉ ਫਾਵੀ ਥੀਈ ਬਹੁਤੁ ਦਿਸਾਵਰ ਪੰਧਾ ॥
हे नानक! अनेक परकीय मार्गांवर भटकताना मी वेडा झालो. होते.

ਤਾ ਹਉ ਸੁਖਿ ਸੁਖਾਲੀ ਸੁਤੀ ਜਾ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਸਜਣੁ ਮੈ ਲਧਾ ॥੨॥
जेव्हा मी माझ्या गुरूंना भेटलो आणि एक सज्जन परमेश्वर मिळाला तेव्हा मला आनंद झाला. ॥२॥

Page 964

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਸਭੇ ਦੁਖ ਸੰਤਾਪ ਜਾਂ ਤੁਧਹੁ ਭੁਲੀਐ ॥
हे देवा! तुझा विसर पडला तर सर्व दु:ख नाहीसे होतात.

ਜੇ ਕੀਚਨਿ ਲਖ ਉਪਾਵ ਤਾਂ ਕਹੀ ਨ ਘੁਲੀਐ ॥
लाखो उपाय केले तरी दु:खापासून सुटका नाही.

ਜਿਸ ਨੋ ਵਿਸਰੈ ਨਾਉ ਸੁ ਨਿਰਧਨੁ ਕਾਂਢੀਐ ॥
जो भगवंताचे नाम विसरतो त्याला दरिद्री म्हणतात.

ਜਿਸ ਨੋ ਵਿਸਰੈ ਨਾਉ ਸੁ ਜੋਨੀ ਹਾਂਢੀਐ ॥
नामाचा विसर पडणारी व्यक्ती जीवनाच्या विविध रूपात भटकत राहते.

ਜਿਸੁ ਖਸਮੁ ਨ ਆਵੈ ਚਿਤਿ ਤਿਸੁ ਜਮੁ ਡੰਡੁ ਦੇ ॥
ज्याच्याकडे देव येत नाही त्याला यम कठोर शिक्षा देतो.

ਜਿਸੁ ਖਸਮੁ ਨ ਆਵੀ ਚਿਤਿ ਰੋਗੀ ਸੇ ਗਣੇ ॥
ज्याला देवाचे स्मरण होत नाही तो रुग्ण समजला जातो.

ਜਿਸੁ ਖਸਮੁ ਨ ਆਵੀ ਚਿਤਿ ਸੁ ਖਰੋ ਅਹੰਕਾਰੀਆ ॥
ज्याला आपल्या सद्गुरूचे स्मरण होत नाही तो अत्यंत अहंकारी असतो.

ਸੋਈ ਦੁਹੇਲਾ ਜਗਿ ਜਿਨਿ ਨਾਉ ਵਿਸਾਰੀਆ ॥੧੪॥
या जगात जो आपले नाव विसरला तोच दु:खी आहे.॥१४॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥
श्लोक महाला ५ ॥

ਤੈਡੀ ਬੰਦਸਿ ਮੈ ਕੋਇ ਨ ਡਿਠਾ ਤੂ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਭਾਣਾ ॥
हे देवा! मी तुझ्यासारखा कोणी पाहिला नाही आणि तूच नानकांच्या हृदयाला प्रिय आहेस.

ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਈ ਤਿਸੁ ਮਿਤ੍ਰ ਵਿਚੋਲੇ ਜੈ ਮਿਲਿ ਕੰਤੁ ਪਛਾਣਾ ॥੧॥
त्या मध्यस्थ मित्र गुरूवर लाखो बलिदान आहेत ज्याच्या सहवासाने आपण पती देवाला ओळखले आहे. ॥१॥

ਮਃ ੫ ॥
महाला ५ ॥

ਪਾਵ ਸੁਹਾਵੇ ਜਾਂ ਤਉ ਧਿਰਿ ਜੁਲਦੇ ਸੀਸੁ ਸੁਹਾਵਾ ਚਰਣੀ ॥
जे पाय तुमच्या दिशेने चालतात ते सुंदर आहेत आणि तुमच्या पायाशी झुकणारे मस्तक सुंदर आहे.

ਮੁਖੁ ਸੁਹਾਵਾ ਜਾਂ ਤਉ ਜਸੁ ਗਾਵੈ ਜੀਉ ਪਇਆ ਤਉ ਸਰਣੀ ॥੨॥
हे मुख तुमचे गुणगान गायले तरच चांगले आहे आणि तुमच्या आश्रयाला असलेला अंतरात्मा भाग्यवान आहे.॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਮਿਲਿ ਨਾਰੀ ਸਤਸੰਗਿ ਮੰਗਲੁ ਗਾਵੀਆ ॥
प्राण्यांच्या रूपातील महिलांनी सत्संगात एकरूप होऊन परमेश्वराची स्तुती केली आहे.

ਘਰ ਕਾ ਹੋਆ ਬੰਧਾਨੁ ਬਹੁੜਿ ਨ ਧਾਵੀਆ ॥
त्यामुळे हृदय स्थिर होते आणि इंद्रिये दुर्गुणांकडे धावत नाहीत.

ਬਿਨਠੀ ਦੁਰਮਤਿ ਦੁਰਤੁ ਸੋਇ ਕੂੜਾਵੀਆ ॥
वाईट आणि पाप नष्ट झाले आहेत आणि लबाडी जवळ येत नाही.

ਸੀਲਵੰਤਿ ਪਰਧਾਨਿ ਰਿਦੈ ਸਚਾਵੀਆ ॥
अंतःकरणात सत्य असल्यामुळे सजीव रूपातील स्त्री प्रतिष्ठित व प्रबळ झाली आहे.

ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਇਕੁ ਇਕ ਰੀਤਾਵੀਆ ॥
मी भेद बाहेर जीवन समान धोरण केले आहे की.

ਮਨਿ ਦਰਸਨ ਕੀ ਪਿਆਸ ਚਰਣ ਦਾਸਾਵੀਆ ॥
परमेश्वराला पाहण्याची माझ्या मनात इच्छा आहे, म्हणूनच मी त्याच्या चरणी दास झालो आहे.

ਸੋਭਾ ਬਣੀ ਸੀਗਾਰੁ ਖਸਮਿ ਜਾਂ ਰਾਵੀਆ ॥
पती प्रभूच्या आनंदामुळे ती सुंदर झाली आहे आणि त्याचे प्रेम तिचे शोभा बनले आहे.

ਮਿਲੀਆ ਆਇ ਸੰਜੋਗਿ ਜਾਂ ਤਿਸੁ ਭਾਵੀਆ ॥੧੫॥
भगवंताला आवडले तेव्हा ते योगायोगाने मिळाले ॥१५॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥
श्लोक महाला ५ ॥

ਹਭਿ ਗੁਣ ਤੈਡੇ ਨਾਨਕ ਜੀਉ ਮੈ ਕੂ ਥੀਏ ਮੈ ਨਿਰਗੁਣ ਤੇ ਕਿਆ ਹੋਵੈ ॥
नानक म्हणतात! हे देवा! मला तुझ्याकडून सर्व गुण मिळाले आहेत, मी काय करू?

ਤਉ ਜੇਵਡੁ ਦਾਤਾਰੁ ਨ ਕੋਈ ਜਾਚਕੁ ਸਦਾ ਜਾਚੋਵੈ ॥੧॥
तुझ्यासारखा देणारा दुसरा कोणी नाही, माझ्यासारखा भिकारी तुझ्याकडे सतत मागत असतो.॥१॥

ਮਃ ੫ ॥
महाला ५ ॥

ਦੇਹ ਛਿਜੰਦੜੀ ਊਣ ਮਝੂਣਾ ਗੁਰਿ ਸਜਣਿ ਜੀਉ ਧਰਾਇਆ ॥
माझे शरीर अशक्त झाल्याचे पाहून मी खूप निराश झालो, परंतु परमपूज्य गुरूंनी माझ्या हृदयाला प्रोत्साहन दिले आहे.

ਹਭੇ ਸੁਖ ਸੁਹੇਲੜਾ ਸੁਤਾ ਜਿਤਾ ਜਗੁ ਸਬਾਇਆ ॥੨॥
मी सर्व जग जिंकले आहे आणि जीवनातील सर्व सुखे मी प्राप्त केली आहेत. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਵਡਾ ਤੇਰਾ ਦਰਬਾਰੁ ਸਚਾ ਤੁਧੁ ਤਖਤੁ ॥
हे देवा! तुझा दरबार खूप मोठा आहे आणि तुझे सिंहासन दृढ आहे.

ਸਿਰਿ ਸਾਹਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਨਿਹਚਲੁ ਚਉਰੁ ਛਤੁ ॥
तू सर्व जगाचा महान राजा आहेस, तुझे मेघ आणि छत्र अचल आहेत.

ਜੋ ਭਾਵੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੋਈ ਸਚੁ ਨਿਆਉ ॥
देवाला जे मान्य आहे तोच खरा न्याय.

ਜੇ ਭਾਵੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਨਿਥਾਵੇ ਮਿਲੈ ਥਾਉ ॥
देवाने स्वीकारले तर निराधारांनाही आधार मिळतो.

ਜੋ ਕੀਨ੍ਹੀ ਕਰਤਾਰਿ ਸਾਈ ਭਲੀ ਗਲ ॥
देवाने जे केले ते चांगलेच आहे.

ਜਿਨ੍ਹੀ ਪਛਾਤਾ ਖਸਮੁ ਸੇ ਦਰਗਾਹ ਮਲ ॥
ज्याने मालक ओळखला त्याला दर्ग्यात स्थान मिळाले आहे.

ਸਹੀ ਤੇਰਾ ਫੁਰਮਾਨੁ ਕਿਨੈ ਨ ਫੇਰੀਐ ॥
तुमची ऑर्डर नेहमीच बरोबर असते आणि त्याचे आनंदाने पालन केले पाहिजे.

ਕਾਰਣ ਕਰਣ ਕਰੀਮ ਕੁਦਰਤਿ ਤੇਰੀਐ ॥੧੬॥
हे कृपानिधी! तू सर्व गोष्टींचा निर्माता आहेस आणि हा तुझा निर्मिलेला स्वभाव आहे. ॥१६॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥
श्लोक महाला ५ ॥

ਸੋਇ ਸੁਣੰਦੜੀ ਮੇਰਾ ਤਨੁ ਮਨੁ ਮਉਲਾ ਨਾਮੁ ਜਪੰਦੜੀ ਲਾਲੀ ॥
हे परमेश्वरा! तुझी कीर्ती ऐकून माझे शरीर आणि मन फुलले आहे आणि तुझ्या नामस्मरणाने माझा चेहरा लाल झाला आहे.

ਪੰਧਿ ਜੁਲੰਦੜੀ ਮੇਰਾ ਅੰਦਰੁ ਠੰਢਾ ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਨਿਹਾਲੀ ॥੧॥
तुझ्या मार्गाने माझे मन थंड झाले आहे आणि गुरूंचे दर्शन घेऊन मी प्रसन्न झालो आहे.॥१॥

ਮਃ ੫ ॥
महाला ५ ॥

ਹਠ ਮੰਝਾਹੂ ਮੈ ਮਾਣਕੁ ਲਧਾ ॥
मला माझ्या आत्म्यामधून नावाचा माणिक सापडला आहे.

ਮੁਲਿ ਨ ਘਿਧਾ ਮੈ ਕੂ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਿਤਾ ॥
खरे तर ही मी किंमत म्हणून घेतली नाही, ती मला सतगुरूंनी दिली आहे.

ਢੂੰਢ ਵਞਾਈ ਥੀਆ ਥਿਤਾ ॥
आता माझा शोध संपला आहे आणि मी स्थिर आहे.

ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਨਾਨਕ ਜਿਤਾ ॥੨॥
हे नानक! मी माझ्या जन्माचे द्रव्य जिंकले आहे, म्हणजेच मी माझा जन्म सफल केला आहे. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਜਿਸ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਕਰਮੁ ਹੋਇ ਸੋ ਸੇਵਾ ਲਾਗਾ ॥
ज्याच्या कपाळावर सौभाग्य लिहिलेले असते तोच भगवंताच्या सेवेत मग्न असतो.

ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਕਮਲੁ ਪ੍ਰਗਾਸਿਆ ਸੋ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਾ ॥
गुरूंच्या भेटीनंतर ज्याचे हृदय कमळात फुलले आहे, तो आसक्ती आणि मोहातून रात्रंदिवस जागृत राहतो.

ਲਗਾ ਰੰਗੁ ਚਰਣਾਰਬਿੰਦ ਸਭੁ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗਾ ॥
जो भगवंताच्या चरणकमळांशी संलग्न झाला आहे, त्याचे सर्व भ्रम आणि भय नाहीसे झाले आहेत.

ਆਤਮੁ ਜਿਤਾ ਗੁਰਮਤੀ ਆਗੰਜਤ ਪਾਗਾ ॥
गुरूंच्या सल्ल्यानुसार त्याने आपल्या आत्म्यावर विजय मिळवून अमर ईश्वराची प्राप्ती केली आहे.

ਜਿਸਹਿ ਧਿਆਇਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੋ ਕਲਿ ਮਹਿ ਤਾਗਾ ॥
ज्याने भगवंताचे चिंतन केले त्याला कलियुगात मोक्ष प्राप्त होतो.

ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਨਿਰਮਲਾ ਅਠਸਠਿ ਮਜਨਾਗਾ ॥
ऋषींच्या सहवासात पावन झालेल्या जीवाने अठ्ठावन्न तीर्थात स्नान केले आहे.

ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਿਆ ਆਪਣਾ ਸੋ ਪੁਰਖੁ ਸਭਾਗਾ ॥
भाग्यवान तोच माणूस आहे ज्याला त्याचा परमेश्वर मिळाला आहे.

ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜਿਸੁ ਏਵਡ ਭਾਗਾ ॥੧੭॥
हे नानक! मी त्या व्यक्तीसाठी स्वत:ला अर्पण करतो ज्याचे खूप दुर्दैव आहे. ॥१७॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥
श्लोक महाला ५ ॥

ਜਾਂ ਪਿਰੁ ਅੰਦਰਿ ਤਾਂ ਧਨ ਬਾਹਰਿ ॥
जेव्हा प्रिय भगवान हृदय घरात होते तेव्हा मायेच्या रूपातील स्त्री बाहेर होती.

ਜਾਂ ਪਿਰੁ ਬਾਹਰਿ ਤਾਂ ਧਨ ਮਾਹਰਿ ॥
प्रिय भगवान हृदय घराबाहेर असताना मायेच्या रूपातील स्त्री घराची कारभारी झाली.

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਬਹੁ ਫੇਰ ਫਿਰਾਹਰਿ ॥
नावहीन प्राणी अनेक मार्गांनी भटकत राहतो.

ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੰਗਿ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਹਰਿ ॥
सतगुरुंनी थेट स्त्रीला आपल्या हृदयातील आत्म्याच्या रूपात दाखवले आहे.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਹਰਿ ॥੧॥
हे नानक! आता जीवस्वरूप असलेली स्त्री सत्याच्या नावाने सत्यात विलीन झाली आहे. ॥१॥

ਮਃ ੫ ॥
महाला ५ ॥

ਆਹਰ ਸਭਿ ਕਰਦਾ ਫਿਰੈ ਆਹਰੁ ਇਕੁ ਨ ਹੋਇ ॥
मनुष्य जीवनात सर्व प्रकारचे प्रयत्न करत राहतो, परंतु एका नामाचाही जप करण्याचे धाडस करत नाही.

ਨਾਨਕ ਜਿਤੁ ਆਹਰਿ ਜਗੁ ਉਧਰੈ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਇ ॥੨॥
हे नानक! ही वस्तुस्थिती केवळ दुर्मिळ माणसालाच समजते ज्याद्वारे संपूर्ण जगाचा उद्धार होतो. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਵਡੀ ਹੂ ਵਡਾ ਅਪਾਰੁ ਤੇਰਾ ਮਰਤਬਾ ॥
हे देवा! तुझे स्थान सर्वोच्च आहे.

ਰੰਗ ਪਰੰਗ ਅਨੇਕ ਨ ਜਾਪਨ੍ਹਿ ਕਰਤਬਾ ॥
तुम्हाला तुमच्या अनेक रंगांसह एक विलक्षण मानले जाऊ शकत नाही.

ਜੀਆ ਅੰਦਰਿ ਜੀਉ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣਲਾ ॥
सर्व प्राणिमात्रांचे जीवन तुझे आहे आणि तुला सर्व काही माहित आहे.

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੇਰੈ ਵਸਿ ਤੇਰਾ ਘਰੁ ਭਲਾ ॥
सर्व काही तुमच्या नियंत्रणात आहे आणि जगाच्या रूपात तुमचे घर खूप चांगले आहे.

ਤੇਰੈ ਘਰਿ ਆਨੰਦੁ ਵਧਾਈ ਤੁਧੁ ਘਰਿ ॥
तुमच्या घरात खूप आनंद आणि आनंद आहे.

ਮਾਣੁ ਮਹਤਾ ਤੇਜੁ ਆਪਣਾ ਆਪਿ ਜਰਿ ॥
तुम्ही स्वतःच तुमचा मोठा अभिमान आणि गौरव अनुभवता.

ਸਰਬ ਕਲਾ ਭਰਪੂਰੁ ਦਿਸੈ ਜਤ ਕਤਾ ॥
जिथे जिथे तू दिसतोस तिथे तू सर्व कलांनी परिपूर्ण आहेस.

ਨਾਨਕ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸੁ ਤੁਧੁ ਆਗੈ ਬਿਨਵਤਾ ॥੧੮॥
हे परमेश्वरा! तुझ्या सेवकांचा सेवक नानक तुझ्यापुढे प्रार्थना करतो.॥१८॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥
श्लोक महाला ५ ॥

ਛਤੜੇ ਬਾਜਾਰ ਸੋਹਨਿ ਵਿਚਿ ਵਪਾਰੀਏ ॥
हे भगवंता! आकाशाच्या रूपाने छतांनी बनलेल्या चौदा जगांसारखे बाजार आहेत आणि तुझ्या नावाने केवळ जीवांच्या रूपातील व्यापारी शोभून दिसत आहेत.

ਵਖਰੁ ਹਿਕੁ ਅਪਾਰੁ ਨਾਨਕ ਖਟੇ ਸੋ ਧਣੀ ॥੧॥
हे नानक! हरिच्या अनमोल नामाचा आनंद घेणारेच धनवान आहेत. ॥१॥

ਮਹਲਾ ੫ ॥
महाला ५ ॥

ਕਬੀਰਾ ਹਮਰਾ ਕੋ ਨਹੀ ਹਮ ਕਿਸ ਹੂ ਕੇ ਨਾਹਿ ॥
हे कबीर! जगात कोणीही आपले नाही आणि आपण कोणाचे साथीदारही नाही.

ਜਿਨਿ ਇਹੁ ਰਚਨੁ ਰਚਾਇਆ ਤਿਸ ਹੀ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥੨॥
ज्या देवाने आपल्याला निर्माण केले आहे त्यात आपण सर्वांनी विलीन व्हायचे आहे. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਸਫਲਿਉ ਬਿਰਖੁ ਸੁਹਾਵੜਾ ਹਰਿ ਸਫਲ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ॥
हरी हे असे सुंदर वृक्ष आहे ज्याला नामामृताच्या रूपात सुंदर फळे येतात.

ਮਨੁ ਲੋਚੈ ਉਨ੍ਹ ਮਿਲਣ ਕਉ ਕਿਉ ਵੰਞੈ ਘਿਤਾ ॥
या मनाला हरी प्राप्त करण्याची तीव्र इच्छा आहे, मग त्याची प्राप्ती कशी होणार?

ਵਰਨਾ ਚਿਹਨਾ ਬਾਹਰਾ ਓਹੁ ਅਗਮੁ ਅਜਿਤਾ ॥
तो अगम्य, अजिंक्य आणि अक्षरे आणि चिन्हांच्या पलीकडे आहे.

ਓਹੁ ਪਿਆਰਾ ਜੀਅ ਕਾ ਜੋ ਖੋਲ੍ਹੈ ਭਿਤਾ ॥
तो मला प्रिय आहे जो हे रहस्य उघड करू शकतो.

ਸੇਵਾ ਕਰੀ ਤੁਸਾੜੀਆ ਮੈ ਦਸਿਹੁ ਮਿਤਾ ॥
हे मित्रा! मी तुझी सेवा करत राहीन.

ਕੁਰਬਾਣੀ ਵੰਞਾ ਵਾਰਣੈ ਬਲੇ ਬਲਿ ਕਿਤਾ ॥
मी तुझ्यासाठी बलिदान आहे आणि मी फक्त तुझ्यासाठीच समर्पित आहे.

ਦਸਨਿ ਸੰਤ ਪਿਆਰਿਆ ਸੁਣਹੁ ਲਾਇ ਚਿਤਾ ॥
माझे मनापासून ऐका, हे रहस्य फक्त प्रिय संतांनी सांगितले आहे.

ਜਿਸੁ ਲਿਖਿਆ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤਿਸੁ ਨਾਉ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਿਤਾ ॥੧੯॥
हे दास नानक! त्यांच्या नशिबात लिहिले आहे की सतगुरुंनी त्यांनाच नामामृत दिले आहे. ॥१९॥

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੫ ॥
श्लोक महाला ५ ॥

ਕਬੀਰ ਧਰਤੀ ਸਾਧ ਕੀ ਤਸਕਰ ਬੈਸਹਿ ਗਾਹਿ ॥
हे कबीर! संतांच्या भूमीत दुर्जन येऊन वसले तरी.

ਧਰਤੀ ਭਾਰਿ ਨ ਬਿਆਪਈ ਉਨ ਕਉ ਲਾਹੂ ਲਾਹਿ ॥੧॥
पृथ्वीला त्यांच्या पापांच्या वजनाची पर्वा नाही पण दुष्टांना त्यांच्या संगतीचा फायदाच होतो. ॥१॥

ਮਹਲਾ ੫ ॥
महाला ५ ॥

ਕਬੀਰ ਚਾਵਲ ਕਾਰਣੇ ਤੁਖ ਕਉ ਮੁਹਲੀ ਲਾਇ ॥
हे कबीर! तांदळाप्रमाणे भुसाही मुसळांनी माखलेला आहे.

ਸੰਗਿ ਕੁਸੰਗੀ ਬੈਸਤੇ ਤਬ ਪੁਛੇ ਧਰਮ ਰਾਇ ॥੨॥
तसेच जे लोक वाईट संगतीत बसतात त्यांना शिक्षा देण्यासाठी यमराज विचारपूस करतात. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਆਪੇ ਹੀ ਵਡ ਪਰਵਾਰੁ ਆਪਿ ਇਕਾਤੀਆ ॥
हे देवा! तुझा स्वतः एक मोठा परिवार आहे आणि तूच एकटा राहतोस.

ਆਪਣੀ ਕੀਮਤਿ ਆਪਿ ਆਪੇ ਹੀ ਜਾਤੀਆ ॥
तुमच्या गुणांची किंमत तुम्ही स्वतः जाणता.

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਉਪੰਨਿਆ ॥
तुम्ही स्वयंअस्तित्वात आहात आणि तुम्हीच जग निर्माण केले आहे.

ਆਪਣਾ ਕੀਤਾ ਆਪਿ ਆਪਿ ਵਰੰਨਿਆ ॥
तुम्ही जे काही निर्माण केले आहे त्याचे वर्णन तुम्ही स्वतः केले आहे.

ਧੰਨੁ ਸੁ ਤੇਰਾ ਥਾਨੁ ਜਿਥੈ ਤੂ ਵੁਠਾ ॥
धन्य ते स्थळ तुझें .

ਧੰਨੁ ਸੁ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਜਿਨ੍ਹੀ ਸਚੁ ਤੂੰ ਡਿਠਾ ॥
हे खरे परमेश्वरा! धन्य ते तुझे भक्त ज्यांनी तुला पाहिले.

ਜਿਸ ਨੋ ਤੇਰੀ ਦਇਆ ਸਲਾਹੇ ਸੋਇ ਤੁਧੁ ॥
ज्याच्यावर तुझी दया आहे तो तुझी स्तुती करतो.

ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਨਾਨਕ ਨਿਰਮਲ ਸੋਈ ਸੁਧੁ ॥੨੦॥
हे नानक! ज्याला गुरू भेटतात तो शुद्ध आणि शुद्ध आचरणाचा होतो.॥२०॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥
श्लोक महाला ५ ॥

ਫਰੀਦਾ ਭੂਮਿ ਰੰਗਾਵਲੀ ਮੰਝਿ ਵਿਸੂਲਾ ਬਾਗੁ ॥
हे फरीद! जगासारखी ही पृथ्वी खूप रंगीबेरंगी आहे पण तिच्यात दुर्गुणांची विषारी बाग आहे.

ਜੋ ਨਰ ਪੀਰਿ ਨਿਵਾਜਿਆ ਤਿਨ੍ਹਾ ਅੰਚ ਨ ਲਾਗ ॥੧॥
ज्या व्यक्तीवर गुरू पीरांनी कृपा केली आहे, त्या व्यक्तीला दु:खाच्या रूपात कोणतीही वेदना जाणवत नाही.॥ १॥

ਮਃ ੫ ॥
महाला ५ ॥

ਫਰੀਦਾ ਉਮਰ ਸੁਹਾਵੜੀ ਸੰਗਿ ਸੁਵੰਨੜੀ ਦੇਹ ॥
हे फरीद! हा मनुष्यजन्म अतिशय आनंददायी आहे आणि त्याच वेळी हे शरीर अतिशय सुंदर आहे.

ਵਿਰਲੇ ਕੇਈ ਪਾਈਅਨ੍ਹਿ ਜਿਨ੍ਹਾ ਪਿਆਰੇ ਨੇਹ ॥੨॥
प्रिय परमेश्वरावर प्रेम करणारेच त्याला शोधतात ॥ २॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਦਇਆ ਧਰਮੁ ਜਿਸੁ ਦੇਹਿ ਸੁ ਪਾਏ ॥
भगवंत ज्याला नामजप, तप, संयम, दया, धर्म इत्यादी चांगले गुण देतात त्यालाच ते प्राप्त होते.

ਜਿਸੁ ਬੁਝਾਇਹਿ ਅਗਨਿ ਆਪਿ ਸੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥
ज्याची तहान शमते तोच हरिनामाचे चिंतन करतो.

ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਅਗਮ ਪੁਰਖੁ ਇਕ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦਿਖਾਏ ॥
अंतर्यामी अगम्य पुरुषोत्तम भगवान ज्यांच्यावर आपल्या कृपेची झलक दाखवतात.

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਆਸਰੈ ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ ਰੰਗੁ ਲਾਏ ॥
असा जीव संताच्या सहवासाने भगवंताला समर्पित होतो.

ਅਉਗਣ ਕਟਿ ਮੁਖੁ ਉਜਲਾ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਤਰਾਏ ॥
अशा जीवाचे अवगुण पुसले जातात, त्याचा चेहरा उजळतो आणि हरिच्या नामस्मरणाने तो अस्तित्वाच्या सागरातून तरंगतो.

ਜਨਮ ਮਰਣ ਭਉ ਕਟਿਓਨੁ ਫਿਰਿ ਜੋਨਿ ਨ ਪਾਏ ॥
जन्ममृत्यूचे भय दूर करणारा भगवंत पुन्हा जीवनाच्या विविध रूपांत पडत नाही.

ਅੰਧ ਕੂਪ ਤੇ ਕਾਢਿਅਨੁ ਲੜੁ ਆਪਿ ਫੜਾਏ ॥
देवानेच त्याला आपल्या मदतीने अंधारातुन बाहेर काढले आहे.

ਨਾਨਕ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇਅਨੁ ਰਖੇ ਗਲਿ ਲਾਏ ॥੨੧॥
हे नानक! देवाने कृपापूर्वक त्याला स्वतःशी जोडले आहे आणि त्याला आलिंगन दिले आहे. ॥२१॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥
श्लोक महाला ५ ॥

ਮੁਹਬਤਿ ਜਿਸੁ ਖੁਦਾਇ ਦੀ ਰਤਾ ਰੰਗਿ ਚਲੂਲਿ ॥
जो भगवंताच्या प्रेमात पडतो तो त्याच्या रंगात मग्न राहतो.

ਨਾਨਕ ਵਿਰਲੇ ਪਾਈਅਹਿ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀਮ ਨ ਮੂਲਿ ॥੧॥
हे नानक! असे लोक क्वचितच आढळतात ज्यांचे मूल्यमापन होऊ शकत नाही. ॥१॥

ਮਃ ੫ ॥

महाला ५ ॥

ਅੰਦਰੁ ਵਿਧਾ ਸਚਿ ਨਾਇ ਬਾਹਰਿ ਭੀ ਸਚੁ ਡਿਠੋਮਿ ॥

माझे मन सत्याच्या नावात मग्न आहे आणि बाहेरूनही केवळ परम सत्यच दिसते.

ਨਾਨਕ ਰਵਿਆ ਹਭ ਥਾਇ ਵਣਿ ਤ੍ਰਿਣਿ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਰੋਮਿ ॥੨॥

देव सर्वव्यापी आहे आणि तो तिन्ही लोकांमध्ये आणि जंगलाच्या प्रत्येक छिद्रात विराजमान आहे.॥२॥

ਪਉੜੀ ॥

पउडी॥

ਆਪੇ ਕੀਤੋ ਰਚਨੁ ਆਪੇ ਹੀ ਰਤਿਆ ॥

ईश्वराने स्वतः विश्व निर्माण केले आहे आणि त्यात लीन आहे.

ਆਪੇ ਹੋਇਓ ਇਕੁ ਆਪੇ ਬਹੁ ਭਤਿਆ ॥

तो स्वत: त्याच्या एका सगुण रूपात बनला आहे आणि स्वतः अनेक रूपांत प्रकट झाला आहे.

ਆਪੇ ਸਭਨਾ ਮੰਝਿ ਆਪੇ ਬਾਹਰਾ ॥

तो स्वतः सर्व जीवांमध्ये असतो आणि बाहेरही असतो.

ਆਪੇ ਜਾਣਹਿ ਦੂਰਿ ਆਪੇ ਹੀ ਜਾਹਰਾ ॥

तो स्वत: दूरवर जिवंत प्राण्यांना दिसतो आणि तो स्वतःच दृश्यमान आहे.

ਆਪੇ ਹੋਵਹਿ ਗੁਪਤੁ ਆਪੇ ਪਰਗਟੀਐ ॥

तो स्वतः लपलेला आणि प्रकट राहतो.

ਕੀਮਤਿ ਕਿਸੈ ਨ ਪਾਇ ਤੇਰੀ ਥਟੀਐ ॥

हे देवा! तुझ्या नैसर्गिक सृष्टीचे महत्त्व कोणीही समजू शकले नाही.

ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੁ ਅਥਾਹੁ ਅਪਾਰੁ ਅਗਣਤੁ ਤੂੰ ॥

तुम्ही खोल, प्रगल्भ, अथांग आणि अंतहीन आहात.

ਨਾਨਕ ਵਰਤੈ ਇਕੁ ਇਕੋ ਇਕੁ ਤੂੰ ॥੨੨॥੧॥੨॥ ਸੁਧੁ ॥
नानक म्हणतात की हे परमेश्वरा! प्रत्येक कणात तूच आहेस, फक्त तूच आहेस. ॥२२॥१॥२॥शुद्ध॥

ਰਾਮਕਲੀ ਕੀ ਵਾਰ ਰਾਇ ਬਲਵੰਡਿ ਤਥਾ ਸਤੈ ਡੂਮਿ ਆਖੀ
रामकली की वार राय बलवंडी आणि सताई दुमी आखी.

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਨਾਉ ਕਰਤਾ ਕਾਦਰੁ ਕਰੇ ਕਿਉ ਬੋਲੁ ਹੋਵੈ ਜੋਖੀਵਦੈ ॥
जर सृष्टिकर्ता देव स्वतःच न्याय्य निर्णय घेत असेल तर त्याच्या आदेशाला आक्षेप घेता येणार नाही.

ਦੇ ਗੁਨਾ ਸਤਿ ਭੈਣ ਭਰਾਵ ਹੈ ਪਾਰੰਗਤਿ ਦਾਨੁ ਪੜੀਵਦੈ ॥
दैवी गुण हे खरे बहिणी आणि भाऊ आहेत, ज्याला देव देतो तोच यशस्वी होतो. भाई लहना यांना गुरुचे सिंहासन मिळणे ही ईश्वराची कृपा होती.

ਨਾਨਕਿ ਰਾਜੁ ਚਲਾਇਆ ਸਚੁ ਕੋਟੁ ਸਤਾਣੀ ਨੀਵ ਦੈ ॥
सतगुरु नानक देवजींनी जगात धर्माचे राज्य प्रस्थापित केले आणि अत्यंत भक्कम पायाभरणी करून सत्याचा किल्ला बांधला.

ਲਹਣੇ ਧਰਿਓਨੁ ਛਤੁ ਸਿਰਿ ਕਰਿ ਸਿਫਤੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਦੈ ॥
त्यानंतर त्यांनी गुरुमाईचे छत्र भाई लहाना गुरु अंगद देव यांच्या डोक्यावर ठेवले आणि तेही भगवंताची स्तुती करत अमृत पान करत राहिले.

ਮਤਿ ਗੁਰ ਆਤਮ ਦੇਵ ਦੀ ਖੜਗਿ ਜੋਰਿ ਪਰਾਕੁਇ ਜੀਅ ਦੈ ॥
गुरु नानकांनी आपल्या आत्मशक्तीने लहाना जींच्या हृदयात तलवारीच्या रूपात ईश्वराचे ज्ञान स्थापित केले.

ਗੁਰਿ ਚੇਲੇ ਰਹਰਾਸਿ ਕੀਈ ਨਾਨਕਿ ਸਲਾਮਤਿ ਥੀਵਦੈ ॥
गुरु नानक देवजी जिवंत असताना त्यांचे शिष्य भाई लहाना जी यांच्यापुढे नतमस्तक झाले.

ਸਹਿ ਟਿਕਾ ਦਿਤੋਸੁ ਜੀਵਦੈ ॥੧॥

ते जिवंत असतानाच त्यांना गुरूंचा टिळक लावला. ॥१॥

ਲਹਣੇ ਦੀ ਫੇਰਾਈਐ ਨਾਨਕਾ ਦੋਹੀ ਖਟੀਐ ॥

गुरु नानक देवजींच्या समर्पित सेवेने जेव्हा भाई लहानाजींनी गुरूचे सिंहासन प्राप्त केले तेव्हा त्यांची कीर्ती सर्व दिशांना पसरली.

ਜੋਤਿ ਓਹਾ ਜੁਗਤਿ ਸਾਇ ਸਹਿ ਕਾਇਆ ਫੇਰਿ ਪਲਟੀਐ ॥

बंधू लहाना जी हे गुरु नानक देवजी सारखेच प्रकाश होते आणि त्यांची जीवनपद्धती देखील तीच आहे, भगवान देवाने फक्त त्यांचे शरीर बदलले आहे.

ਝੁਲੈ ਸੁ ਛਤੁ ਨਿਰੰਜਨੀ ਮਲਿ ਤਖਤੁ ਬੈਠਾ ਗੁਰ ਹਟੀਐ ॥

भाई लहानाच्या डोक्यावर एक सुंदर निरंजन छत्र डोलते आणि त्यांनी सिंहासन धारण केले आणि गुरु गद्दीवर विराजमान झाले.

ਕਰਹਿ ਜਿ ਗੁਰ ਫੁਰਮਾਇਆ ਸਿਲ ਜੋਗੁ ਅਲੂਣੀ ਚਟੀਐ ॥

गुरू नानक त्यांना जे काही आदेश देतात ते ते करतात आणि सत्याचा मार्ग खूप कठीण असला तरी ते त्याचे अनुसरण करण्याचा निर्णय घेतात.

ਲੰਗਰੁ ਚਲੈ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੀ ਖਟੀਐ ॥
गुरूच्या सांगण्याने लंगर चालूच असतो पण त्यात कुठेही कमतरता नसते.

ਖਰਚੇ ਦਿਤਿ ਖਸੰਮ ਦੀ ਆਪ ਖਹਦੀ ਖੈਰਿ ਦਬਟੀਐ ॥
तो आपल्या धन्याचे अन्न सेवन करत राहतो आणि भिकाऱ्यांना भिक्षा देत राहतो.

ਹੋਵੈ ਸਿਫਤਿ ਖਸੰਮ ਦੀ ਨੂਰੁ ਅਰਸਹੁ ਕੁਰਸਹੁ ਝਟੀਐ ॥
ज्या वेळी गुरु अंगद देवजींच्या दरबारात देवाची स्तुती केली जाते, त्या वेळी वैकुंठ आणि देवलोकातूनही प्रकाशाचा वर्षाव होतो.

ਤੁਧੁ ਡਿਠੇ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਮਲੁ ਜਨਮ ਜਨਮ ਦੀ ਕਟੀਐ ॥
हे खरे पातशाह गुरुजी! तुमच्या दर्शनाने अनेक जन्मांच्या पापांची घाण धुऊन जाते.

ਸਚੁ ਜਿ ਗੁਰਿ ਫੁਰਮਾਇਆ ਕਿਉ ਏਦੂ ਬੋਲਹੁ ਹਟੀਐ ॥
गुरूंचे शिष्य म्हणतात की गुरु नानक देवजींनी गुरु अंगद देव जी यांना गुरुपद देण्याचा खरा आदेश दिला आहे, मग आपण त्या आदेशाचे उल्लंघन कसे करू शकतो.

ਪੁਤ੍ਰੀ ਕਉਲੁ ਨ ਪਾਲਿਓ ਕਰਿ ਪੀਰਹੁ ਕੰਨ੍ ਮੁਰਟੀਐ ॥
गुरू नानक देवजींच्या मुलांनी गुरू अंगद देवजींना आपला गुरु पीर मानण्याच्या त्यांच्या आदेशाचे पालन केले नाही, उलट ते त्यांच्यापासून दूर गेले.

ਦਿਲਿ ਖੋਟੈ ਆਕੀ ਫਿਰਨ੍ਹਿ ਬੰਨ੍ਹਿ ਭਾਰੁ ਉਚਾਇਨ੍ਹਿ ਛਟੀਐ ॥
त्यांच्या खोट्या अंतःकरणामुळे, ते आज्ञांचे पालन करण्यास बंड करतात आणि पापांचे ओझे घेऊन फिरतात.

ਜਿਨਿ ਆਖੀ ਸੋਈ ਕਰੇ ਜਿਨਿ ਕੀਤੀ ਤਿਨੈ ਥਟੀਐ ॥
गुरू नानक जे काही म्हणाले, गुरू अंगद देव यांनी तेच केले. गुरू अंगद देवजींनी गुरू नानकांच्या आज्ञेचे पालन केले, म्हणून त्यांची गुरु म्हणून स्थापना झाली.

ਕਉਣੁ ਹਾਰੇ ਕਿਨਿ ਉਵਟੀਐ ॥੨॥
भाई लहना आणि गुरूच्या मुलांमधील आदेशाचे पालन करण्याच्या या खेळात कोण हरले आणि कोण जिंकले ते पहा. ॥२॥

ਜਿਨਿ ਕੀਤੀ ਸੋ ਮੰਨਣਾ ਕੋ ਸਾਲੁ ਜਿਵਾਹੇ ਸਾਲੀ ॥

आदेशाचे पालन करणारा लहाना भाऊ गुरु म्हणून पूज्य झाला. तांदूळ आणि भुसामध्ये कोण श्रेष्ठ आहे, म्हणजे भाई लहाना आणि गुरुपुत्रांमध्ये कोण श्रेष्ठ?

ਧਰਮ ਰਾਇ ਹੈ ਦੇਵਤਾ ਲੈ ਗਲਾ ਕਰੇ ਦਲਾਲੀ ॥

धर्मराज रूपातील देवता दोन्ही पक्षांची योग्यता पाहूनच निर्णय घेते.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਖੈ ਸਚਾ ਕਰੇ ਸਾ ਬਾਤ ਹੋਵੈ ਦਰਹਾਲੀ ॥

गुरु अंगद हे सर्वोत्कृष्ट आहेत आणि आपल्या सेवकांचे ऐकतात आणि त्यांना परमेश्वराशी जोडण्यासाठी मध्यस्थी करतात.

ਗੁਰ ਅੰਗਦ ਦੀ ਦੋਹੀ ਫਿਰੀ ਸਚੁ ਕਰਤੈ ਬੰਧਿ ਬਹਾਲੀ ॥

खरा देव फक्त त्याचे वचन पाळतो, सतगुरु अंगद देवजी म्हणतात आणि ते जे म्हणतात ते लगेच पूर्ण होते. जेव्हा अंगद देवजींच्या गुरुगद्दीची घोषणा झाली, तेव्हा खऱ्या देवानेच त्यांच्या गुरुपदाची पुष्टी केली.

ਨਾਨਕੁ ਕਾਇਆ ਪਲਟੁ ਕਰਿ ਮਲਿ ਤਖਤੁ ਬੈਠਾ ਸੈ ਡਾਲੀ ॥

गुरू नानक देवजी स्वतः शरीर बदलून गुरूच्या सिंहासनावर बसले, त्यांच्या शेकडो शीख आहेत.

ਦਰੁ ਸੇਵੇ ਉਮਤਿ ਖੜੀ ਮਸਕਲੈ ਹੋਇ ਜੰਗਾਲੀ ॥

गुरु अंगद देवजींची शीख संगत त्यांच्या दारात उभी राहून त्यांची स्तुती करत असते आणि गुरू नानक यांच्या दारात गंजलेल्या धातूच्या तोंडावर जशी लाली येते तशी संगतीचे मन पापांपासून शुद्ध होत असते.

ਦਰਿ ਦਰਵੇਸੁ ਖਸੰਮ ਦੈ ਨਾਇ ਸਚੈ ਬਾਣੀ ਲਾਲੀ ॥

दर्विश गुरू अंगद देव जी यांना त्यांचे गुरु गुरु नानक यांच्या दारातून सत्याची देणगी मिळाली आहे आणि जेव्हा ते वाणी गातात तेव्हा त्यांचा चेहरा लाल होतो.

ਬਲਵੰਡ ਖੀਵੀ ਨੇਕ ਜਨ ਜਿਸੁ ਬਹੁਤੀ ਛਾਉ ਪਤ੍ਰਾਲੀ ॥

बलवंद सांगतात की गुरु अंगद देव जी यांच्या पत्नी माता खीवी जी ही अतिशय चांगली स्त्री आहे जिची सावली पानासारखी जाड आहे, म्हणजेच त्यांच्या जवळ बसल्याने सर्वांना खूप आनंद आणि शांती मिळते.

ਲੰਗਰਿ ਦਉਲਤਿ ਵੰਡੀਐ ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਖੀਰਿ ਘਿਆਲੀ ॥
माताजींच्या देखरेखीखाली, गुरूंच्या लंगरमध्ये तुपावर आधारित खीर वाटली जाते, ज्याची चव अमृताएवढी गोड असते.

ਗੁਰਸਿਖਾ ਕੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਮਨਮੁਖ ਥੀਏ ਪਰਾਲੀ ॥
इथे गुरू शिष्यांचे चेहरे सदैव तेजस्वी असतात, पण त्यांचे मन कोरडे असते आणि त्यांना काही प्रश्नच नसतात.

ਪਏ ਕਬੂਲੁ ਖਸੰਮ ਨਾਲਿ ਜਾਂ ਘਾਲ ਮਰਦੀ ਘਾਲੀ ॥
जेव्हा गुरु अंगद देव यांनी योद्ध्यांची साधना केली तेव्हाच त्यांनी आपल्या गुरुचा स्वीकार केला.

ਮਾਤਾ ਖੀਵੀ ਸਹੁ ਸੋਇ ਜਿਨਿ ਗੋਇ ਉਠਾਲੀ ॥੩॥
माता खीवीजींचे वडील गुरु अंगद देवजी हे असे शूर पुरुष आहेत ज्यांनी संपूर्ण पृथ्वीचा भार आपल्या डोक्यावर उचलला आहे. ॥३॥

ਹੋਰਿੰਓ ਗੰਗ ਵਹਾਈਐ ਦੁਨਿਆਈ ਆਖੈ ਕਿ ਕਿਓਨੁ ॥
जग म्हणते की गुरू नानक देवजींनी आपले सेवक भाई लहानाला सिंहासन देऊन जे केले, त्याने गंगा वेगळ्या दिशेने वळवली.

ਨਾਨਕ ਈਸਰਿ ਜਗਨਾਥਿ ਉਚਹਦੀ ਵੈਣੁ ਵਿਰਿਕਿਓਨੁ ॥
गुरू नानक देवजींनी जगन्नाथ ईश्वराच्या रूपाने आपल्या शिष्याला गुरू बनवून फार मोठे काम केले आहे.

ਮਾਧਾਣਾ ਪਰਬਤੁ ਕਰਿ ਨੇਤ੍ਰਿ ਬਾਸਕੁ ਸਬਦਿ ਰਿੜਕਿਓਨੁ ॥
विंध्याचल पर्वताच्या रूपात मंथनात आणि मनाला वासुकी नागाच्या रूपात दोरी बनवून त्यांनी शब्दांच्या रूपात दुधाच्या सागराचे मंथन केले आहे.

ਚਉਦਹ ਰਤਨ ਨਿਕਾਲਿਅਨੁ ਕਰਿ ਆਵਾ ਗਉਣੁ ਚਿਲਕਿਓਨੁ ॥
ज्यातून चौदा रत्नांसारखे चौदा गुण काढले आहेत आणि त्यांच्याद्वारे जन्म-मृत्यूचे चक्र जग उजळून टाकले आहे.

ਕੁਦਰਤਿ ਅਹਿ ਵੇਖਾਲੀਅਨੁ ਜਿਣਿ ਐਵਡ ਪਿਡ ਠਿਣਕਿਓਨੁ ॥
गुरु नानक देवजींनी भाई लहना जी यांच्या शरीराचे परीक्षण करून शीख संगतीचा करिष्मा दाखवला की तेच गुरूंच्या सिंहासनास पात्र आहेत.

ਲਹਣੇ ਧਰਿਓਨੁ ਛਤ੍ਰੁ ਸਿਰਿ ਅਸਮਾਨਿ ਕਿਆੜਾ ਛਿਕਿਓਨੁ ॥

अशा रीतीने गुरुमाईचे छत्र भाई लहानाच्या मस्तकावर ठेवले गेले आणि त्यांच्या कीर्तीचा छत्र आकाशापर्यंत पसरला.

ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ ਜੋਤਿ ਮਾਹਿ ਆਪੁ ਆਪੈ ਸੇਤੀ ਮਿਕਿਓਨੁ ॥

त्यानंतर त्यांचा प्रकाश भाई लहना गुरु अंगद देव यांच्या प्रकाशात विलीन झाला आणि स्वत: गुरू नानक यांनी त्यांचे रूप गुरु अंगदच्या रूपात विलीन केले.

ਸਿਖਾਂ ਪੁਤ੍ਰਾਂ ਘੋਖਿ ਕੈ ਸਭ ਉਮਤਿ ਵੇਖਹੁ ਜਿ ਕਿਓਨੁ ॥

गुरू नानक देवजींनी आपल्या शीख आणि पुत्रांची कसून तपासणी करून जे काही केले ते संपूर्ण संगतीने पाहिले आहे.

ਜਾਂ ਸੁਧੋਸੁ ਤਾਂ ਲਹਣਾ ਟਿਕਿਓਨੁ ॥੪॥

जेव्हा भाई लहाना शुद्ध झाले तेव्हाच त्यांना गुरू सिंहासनावर बसवले गेले आणि गुरु म्हणून नियुक्त केले गेले.॥ ४॥

ਫੇਰਿ ਵਸਾਇਆ ਫੇਰੁਆਣਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਖਾਡੂਰੁ ॥

त्यानंतर भाई फेरूजींचे पुत्र सतीगुरु अंगद देवजी कर्तारपूरहून आले आणि खादूर शहरात स्थायिक झाले.

ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਨਾਲਿ ਤੁਧੁ ਹੋਰੁ ਮੁਚੁ ਗਰੂਰੁ ॥

हे गुरू! अंगदचा जप कर, तपश्चर्या आणि संयम तुझ्याजवळ राहतो, परंतु अभिमान जगाच्या बरोबर राहतो.

ਲਬੁ ਵਿਣਾਹੇ ਮਾਣਸਾ ਜਿਉ ਪਾਣੀ ਬੂਰੁ ॥

जसा खड्डा पाण्याचा नाश करतो, तसाच लोभ माणसाचा नाश करतो.

ਵਰ੍ਹਿਐ ਦਰਗਹ ਗੁਰੂ ਕੀ ਕੁਦਰਤੀ ਨੂਰੁ ॥

गुरु अंगद देव जी यांच्या दरबारात नैसर्गिक प्रकाशाचा वर्षाव.

ਜਿਤੁ ਸੁ ਹਾਥ ਨ ਲਭਈ ਤੂੰ ਓਹੁ ਠਰੂਰੁ ॥

हे गुरु! तुम्ही शांतीचे उगमस्थान आहात ज्याची खोली कोणीही समजू शकत नाही.

ਨਉ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਤੁਧੁ ਵਿਚਿ ਭਰਪੂਰੁ ॥

नवनिधी नामाच्या रूपाने तुमचे हृदय खजिन्याने भरले आहे.

ਨਿੰਦਾ ਤੇਰੀ ਜੋ ਕਰੇ ਸੋ ਵੰਞੈ ਚੂਰੁ ॥
जो तुमच्यावर टीका करतो त्याचे तुकडे तुकडे करून नष्ट केले जातील.

ਨੇੜੈ ਦਿਸੈ ਮਾਤ ਲੋਕ ਤੁਧੁ ਸੁਝੈ ਦੂਰੁ ॥
लोक फक्त मृत्यूचे जवळचे जग पाहू शकतात, परंतु आपण दूरचे जीवन देखील पाहू शकता.

ਫੇਰਿ ਵਸਾਇਆ ਫੇਰੁਆਣਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਖਾਡੂਰੁ ॥੫॥
त्यानंतर भाई फेरू जी यांचे पुत्र गुरू अंगद देवजी कर्तारपूरहून आले आणि त्यांनी खडूर शहर वसवले.॥५॥

ਸੋ ਟਿਕਾ ਸੋ ਬੈਹਣਾ ਸੋਈ ਦੀਬਾਣੁ ॥ ਪਿਯੂ ਦਾਦੇ ਜੇਵਿਹਾ ਪੋਤਾ ਪਰਵਾਣੁ ॥

गुरु अमरदासजींनाही त्याच गुरूंचे टिळक, तेच सिंहासन आणि तेच दरबार लाभले. त्यांचे वडील गुरु अंगद देव आणि आजोबा गुरु नानक देव यांच्यासारखे असल्याने, नातू गुरू अमरदास हे संपूर्ण संगत गुरु म्हणून पूज्य झाले.

ਜਿਨਿ ਬਾਸਕੁ ਨੇਤ੍ਰੈ ਘਤਿਆ ਕਰਿ ਨੇਹੀ ਤਾਣੁ ॥

ज्याने आपल्या प्रेमाच्या बळावर वासुकी या मनाच्या नागाचे दोरीमध्ये रूपांतर केले.

ਜਿਨਿ ਸਮੁੰਦੁ ਵਿਰੋਲਿਆ ਕਰਿ ਮੇਰੁ ਮਧਾਣੁ ॥

आणि सुमेर पर्वताच्या रूपातील मंथनाकडे लक्ष वळवून त्याने नामरूपाने दुधाच्या सागराचे मंथन केले.

ਚਉਦਹ ਰਤਨ ਨਿਕਾਲਿਅਨੁ ਕੀਤੋਨੁ ਚਾਨਾਣੁ ॥

त्यांनी दुग्धसागरातून चौदा रत्नांसारखे चौदा मौल्यवान गुण बाहेर काढले आणि सर्व जगात ज्ञानाचा प्रकाश पसरवला.

ਘੋੜਾ ਕੀਤੋ ਸਹਜ ਦਾ ਜਤੁ ਕੀਓ ਪਲਾਣੁ ॥

गुरु अमरदासजींनी सहजावस्थेला आपला घोडा बनवले आहे आणि ब्रह्मचर्य हे त्या घोड्याचे काठी बनवले आहे.

ਧਣਖੁ ਚੜਾਇਓ ਸਤ ਦਾ ਜਸ ਹੰਦਾ ਬਾਣੁ ॥

भगवंताच्या कीर्तीचा बाण त्याने सत्याच्या रूपात धनुष्यात टाकला आहे.

ਕਲਿ ਵਿਚਿ ਧੂ ਅੰਧਾਰੁ ਸਾ ਚੜਿਆ ਰੈ ਭਾਣੁ ॥

या कलियुगात अज्ञानाच्या रूपाने पूर्ण अंधार होता पण सूर्य गुरूच्या ज्ञानाच्या किरणांनी उगवला आहे.

ਸਤਹੁ ਖੇਤੁ ਜਮਾਇਓ ਸਤਹੁ ਛਾਵਾਣੁ ॥

आपल्या सच्चा आचरणाने गुरुजींनी आपल्या देहाच्या शेतात नावाचे पीक निर्माण केले आहे आणि आपल्या सच्चे आचरणाने या पिकाला सुकण्यापासून वाचवण्यासाठी सावली दिली आहे.

ਨਿਤ ਰਸੋਈ ਤੇਰੀਐ ਘਿਉ ਮੈਦਾ ਖਾਣੁ ॥
हे गुरु अमरदास! शीख संगत रोज तुमच्या स्वयंपाकघरातून तूप आणि पिठाने शिजवलेले अन्न खातात.

ਚਾਰੇ ਕੁੰਡਾਂ ਸੁਝੀਓਸੁ ਮਨ ਮਹਿ ਸਬਦੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥
ज्या सर्वव्यापी परमात्म्याने आपल्या मनात शब्दाची स्थापना केली आहे त्याची त्याला जाणीव झाली आहे.

ਆਵਾ ਗਉਣੁ ਨਿਵਾਰਿਓ ਕਰਿ ਨਦਰਿ ਨੀਸਾਣੁ ॥
दयाळूपणाने, आपण ज्या व्यक्तीला परमेश्वराच्या दरबारात जाण्यासाठी नावाच्या रूपात परवानगी दिली आहे त्याची हालचाल थांबविली आहे.

ਅਉਤਰਿਆ ਅਉਤਾਰੁ ਲੈ ਸੋ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣੁ ॥
तो चतुर परमात्मा स्वतः अवतारात या जगात आला आहे.

ਝਖੜਿ ਵਾਉ ਨ ਡੋਲਈ ਪਰਬਤੁ ਮੇਰਾਣੁ ॥
गुरुजी वादळातही डगमगले नाहीत आणि सुमेर पर्वतासारखे खंबीर आहेत.

ਜਾਣੈ ਬਿਰਥਾ ਜੀਅ ਕੀ ਜਾਣੀ ਹੂ ਜਾਣੁ ॥
हे गुरु! तुम्ही अंतर्यामी आहात आणि प्राणिमात्रांचे सर्व प्रकारचे दुःख जाणता.

ਕਿਆ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਜਾਂ ਤੂ ਸੁਘੜੁ ਸੁਜਾਣੁ ॥
हे खरे राजा सतगुरु! जेव्हा तुम्ही सर्व काही जाणता आणि हुशार आहात, तेव्हा मी तुमची स्तुती कशी करू?

ਦਾਨੁ ਜਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਵਸੀ ਸੋ ਸਤੇ ਦਾਣੁ ॥
हे सतगुरु! तुम्हाला जे दान योग्य वाटेल, तेच दान मला द्या, सते डूम.

ਨਾਨਕ ਹੰਦਾ ਛਤ੍ਰੁ ਸਿਰਿ ਉਮਤਿ ਹੈਰਾਣੁ ॥
गुरू नानकांची छत्र तुमच्या डोक्यावर डोलत आहे आणि ते पाहून संपूर्ण शीख मंडळी आश्चर्यचकित झाली आहेत.

ਸੋ ਟਿਕਾ ਸੋ ਬੈਹਣਾ ਸੋਈ ਦੀਬਾਣੁ ॥
गुरु अमरदासांना गुरुमाईचे तेच टिळक, तेच सिंहासन आणि तोच दरबार लाभला आहे.

ਪਿਯੂ ਦਾਦੇ ਜੇਵਿਹਾ ਪੋਤ੍ਰਾ ਪਰਵਾਣੁ ॥੬॥
त्यांचे वडील गुरू अंगद देव आणि आजोबा गुरु नानक देव यांच्याप्रमाणेच त्यांचा नातू गुरू अमरदास हे शीख समाजात गुरू म्हणून आदरणीय झाले. ॥६॥

ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਰਾਮਦਾਸ ਗੁਰੁ ਜਿਨਿ ਸਿਰਿਆ ਤਿਨੈ ਸਵਾਰਿਆ ॥
हे गुरु रामदास! ज्या देवाने तुम्हाला निर्माण केले आहे, त्या देवाने तुम्हाला कीर्ती दिली आहे.

ਪੂਰੀ ਹੋਈ ਕਰਾਮਾਤਿ ਆਪਿ ਸਿਰਜਣਹਾਰੈ ਧਾਰਿਆ ॥
तुम्हाला गुरु म्हणून स्थापित करून सृष्टिकर्ता ईश्वराचे कार्य पूर्ण झाले आहे.

ਸਿਖੀ ਅਤੈ ਸੰਗਤੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਕਰਿ ਨਮਸਕਾਰਿਆ ॥
शीख आणि संगतांनी तुला परब्रह्म रूप मानून पूजा केली आहे.

ਅਟਲੁ ਅਥਾਹੁ ਅਤੋਲੁ ਤੂ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰਿਆ ॥
तू अचल, अतुलनीय आणि अतुलनीय आहेस;

ਜਿਨ੍ਹੀ ਤੂੰ ਸੇਵਿਆ ਭਾਉ ਕਰਿ ਸੇ ਤੁਧੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਿਆ ॥
ज्यांनी भक्तीभावाने तुझी सेवा केली त्यांना तू तारलेस.

ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਮੋਹੁ ਮਾਰਿ ਕਢੇ ਤੁਧੁ ਸਪਰਵਾਰਿਆ ॥
घरातील वासना, क्रोध, लोभ आणि आसक्ती तू दूर केली आहेस.

ਧੰਨੁ ਸੁ ਤੇਰਾ ਥਾਨੁ ਹੈ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਪੈਸਕਾਰਿਆ ॥
तुझे सुंदर स्थान धन्य आहे आणि तुझ्याद्वारे पसरलेले नाम खरे आहे.

ਨਾਨਕੁ ਤੂ ਲਹਣਾ ਤੂਹੈ ਗੁਰੁ ਅਮਰੁ ਤੂ ਵੀਚਾਰਿਆ ॥
तुम्हीच गुरु नानक आहात, तुम्हीच गुरु अंगद आहात आणि तुम्हीच गुरु अमरदास आहात, असा मी खूप विचार केला आहे.

ਗੁਰੁ ਡਿਠਾ ਤਾਂ ਮਨੁ ਸਾਧਾਰਿਆ ॥੭॥
गुरु रामदासजींना पाहून माझे मन तृप्त झाले. ॥७॥

ਚਾਰੇ ਜਾਗੇ ਚਹੁ ਜੁਗੀ ਪੰਚਾਇਣੁ ਆਪੇ ਹੋਆ ॥
पहिले चार गुरु गुरु नानक, गुरु अंगद, गुरु अमरदास आणि गुरु रामदास आपापल्या कालखंडात प्रसिद्ध झाले आणि आता हे पाचवे गुरु अर्जुन देवही त्यांच्याच रूपाने प्रसिद्ध झाले आहेत.

ਆਪੀਨੑੈ ਆਪੁ ਸਾਜਿਓਨੁ ਆਪੇ ਹੀ ਥੰਮਿੑ ਖਲੋਆ ॥
त्यांनी नम्रता आणि सद्गुणांनी स्वतःला महान बनवले आणि त्यांच्या साथीदारांचा आधार बनला.

ਆਪੇ ਪਟੀ ਕਲਮ ਆਪਿ ਆਪਿ ਲਿਖਣਹਾਰਾ ਹੋਆ ॥
ते स्वत: लेखणी आणि लेखक झाले आहेत.

ਸਭ ਉਮਤਿ ਆਵਣ ਜਾਵਣੀ ਆਪੇ ਹੀ ਨਵਾ ਨਿਰੋਆ ॥
संपूर्ण जग ट्रॅफिकमध्ये अडकले आहे, पण तो स्वतः नवीन आहे, म्हणजेच बंधनांपासून मुक्त आहे.

ਤਖਤਿ ਬੈਠਾ ਅਰਜਨ ਗੁਰੂ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਖਿਵੈ ਚੰਦੋਆ ॥
गुरू अर्जुन देव जी सिंहासनावर विराजमान आहेत ज्यावर सतगुरुंच्या छत्राची महिमा चारी बाजूने चमकत आहे.

ਉਗਵਣਹੁ ਤੈ ਆਥਵਣਹੁ ਚਹੁ ਚਕੀ ਕੀਅਨੁ ਲੋਆ ॥
गुरुंनी पूर्वेपासून पश्चिमेपर्यंत चारही दिशांना ज्ञानाचा प्रकाश पसरवला आहे.

ਜਿਨੑੀ ਗੁਰੂ ਨ ਸੇਵਿਓ ਮਨਮੁਖਾ ਪਇਆ ਮੋਆ ॥
ज्यांनी गुरूंची सेवा केली नाही अशा इच्छापूर्ण आत्म्यांना मृत्यूने ग्रासले आहे.

ਦੂਣੀ ਚਉਣੀ ਕਰਾਮਾਤਿ ਸਚੇ ਕਾ ਸਚਾ ਢੋਆ ॥
गुरू अर्जुन देव जी यांचे कर्तृत्व दुप्पट आणि चौपट होत आहे ही देवाची विशेष देणगी आहे.

ਚਾਰੇ ਜਾਗੇ ਚਹੁ ਜੁਗੀ ਪੰਚਾਇਣੁ ਆਪੇ ਹੋਆ ॥੮॥੧॥
पहिले चार गुरु आपापल्या कालखंडात ज्योतिषी बनले आणि आता पाचवे गुरुही स्वतःच्या रूपाने ज्योतिषी झाले आहेत. ॥८॥१॥

ਰਾਮਕਲੀ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾ ਕੀ ॥
भगताचे रामकली भाषण.

ਕਬੀਰ ਜੀਉ
कबीर चिरंजीव॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਕਾਇਆ ਕਲਾਲਨਿ ਲਾਹਨਿ ਮੇਲਉ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਗੁੜੁ ਕੀਨੁ ਰੇ ॥
नावाच्या रूपात दारू काढण्यासाठी मी माझ्या अंगाच्या भट्टीत दारू मिसळली आहे आणि गुरूंच्या शब्दाचे रूपांतर गुळात केले आहे.

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਮਦ ਮਤਸਰ ਕਾਟਿ ਕਾਟਿ ਕਸੁ ਦੀਨੁ ਰੇ ॥੧॥
तहान, वासना, क्रोध, मत्सर यांची साल कापून गुळात टाकली आहे. ॥१॥

ਕੋਈ ਹੈ ਰੇ ਸੰਤੁ ਸਹਜ ਸੁਖ ਅੰਤਰਿ ਜਾ ਕਉ ਜਪੁ ਤਪੁ ਦੇਉ ਦਲਾਲੀ ਰੇ ॥
असा कोणी संत आहे का, ज्याच्या हृदयात नैसर्गिक आनंद निर्माण झाला असेल, मी त्या संताला त्याच्या नामस्मरणाचे फळ देईन?

ਏਕ ਬੂੰਦ ਭਰਿ ਤਨੁ ਮਨੁ ਦੇਵਉ ਜੋ ਮਦੁ ਦੇਇ ਕਲਾਲੀ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जर त्याने मला या भट्टीतून बाहेर काढले आणि नामाच्या दारूचा एक थेंब प्यायला दिला तर मी माझे शरीर आणि मन त्याच्या स्वाधीन करीन. ॥१॥रहाउ॥

ਭਵਨ ਚਤੁਰ ਦਸ ਭਾਠੀ ਕੀਨ੍ਹ੍ਹੀ ਬ੍ਰਹਮ ਅਗਨਿ ਤਨਿ ਜਾਰੀ ਰੇ ॥
हा नाम मद्य काढण्यासाठी मी चौदा जगांची भट्टी केली आहे आणि या भट्टीत मी माझ्या देहाचा ब्रह्म अग्नि प्रज्वलित केला आहे.

ਮੁਦ੍ਰਾ ਮਦਕ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਲਾਗੀ ਸੁਖਮਨ ਪੋਚਨਹਾਰੀ ਰੇ ॥੨॥
माझे लक्ष जे अनहद शब्दाच्या मधुर आवाजात गढून गेले आहे, मी नाल्याचा एक प्लग बनवला आहे ज्यातून नाव वाईन बनते आणि शरीराच्या भांड्यातून बाहेर पडते. सुषम्ना नाडीवर ध्यान करण्याची प्रथा ही थंड ठेवणारी लीअर आहे, ज्यातून वाफेच्या रूपात मद्य येते. ॥२॥

ਤੀਰਥ ਬਰਤ ਨੇਮ ਸੁਚਿ ਸੰਜਮ ਰਵਿ ਸਸਿ ਗਹਨੈ ਦੇਉ ਰੇ ॥
नाम, तीर्थयात्रा, स्नान, उपवास, मद्यपान, ऋषी पतंजलीच्या अष्टांगाचे पाच नियम, शुद्धता, संयम, इडा पिंगळा नाडीद्वारे केलेला प्राणायाम इत्यादी सर्व फल मी त्या संताकडे ठेवीन.

ਸੁਰਤਿ ਪਿਆਲ ਸੁਧਾ ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਏਹੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਪੇਉ ਰੇ ॥੩॥
मी माझ्या ध्यानाला अभ्यासाचा प्याला बनवून नामाचे अमृत पीत राहतो, हा महारसा आहे. ॥३॥

ਨਿਝਰ ਧਾਰ ਚੁਐ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲ ਇਹ ਰਸ ਮਨੂਆ ਰਾਤੋ ਰੇ ॥
माझ्या दहाव्या दारातून अमृताचा एक अत्यंत निर्मळ प्रवाह माझ्या जिभेवर वाहतो आहे, आता माझे मन त्या रसाने मादक आहे.

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਸਗਲੇ ਮਦ ਛੂਛੇ ਇਹੈ ਮਹਾ ਰਸੁ ਸਾਚੋ ਰੇ ॥੪॥੧॥
कबीरजी म्हणतात की जगातील सर्व वस्तू निरुपयोगी आहेत, केवळ नामरूपातील हा महारसाच खरा आहे.॥४॥१॥

ਗੁੜੁ ਕਰਿ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਕਰਿ ਮਹੂਆ ਭਉ ਭਾਠੀ ਮਨ ਧਾਰਾ ॥
नामाची दारू तयार करण्यासाठी मी ज्ञानाचे गुळात आणि ध्यानाचे महुआच्या फुलात रूपांतर करून भगवंताच्या भट्टीत अर्पण केले आणि मन एकाग्र झाले की नामाच्या दारूचा प्रवाह वाहत राहतो.

ਸੁਖਮਨ ਨਾਰੀ ਸਹਜ ਸਮਾਨੀ ਪੀਵੈ ਪੀਵਨਹਾਰਾ ॥੧॥
सुषुम्ना नाडीत प्राणवायूद्वारे प्रवेश केल्याने माझा श्वास सहज शोषला जातो आणि माझे पिण्याचे मन हे मद्य पीत राहते. ॥१॥

ਅਉਧੂ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਮਤਵਾਰਾ ॥
अरे अवधूत, नामाची दारू प्यायल्याने माझे मन मादक झाले आहे.

ਉਨਮਦ ਚਢਾ ਮਦਨ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ਤ੍ਰਿਭਵਨ ਭਇਆ ਉਜਿਆਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मी प्रेमाचा रस चाखला आहे आणि माझे मन नामाने मादक झाले आहे. हा नाम रस प्यायल्याने माझ्या शरीरात तिन्ही जगाचा प्रकाश दिसू लागला आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਦੁਇ ਪੁਰ ਜੋਰਿ ਰਸਾਈ ਭਾਠੀ ਪੀਉ ਮਹਾ ਰਸੁ ਭਾਰੀ ॥
पृथ्वी आणि आकाश हे दोन भाग मिसळून भट्टी पेटवली गेली तेव्हा आम्ही हे भारी महार प्यायलो.

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਦੁਇ ਕੀਏ ਜਲੇਤਾ ਛੂਟਿ ਗਈ ਸੰਸਾਰੀ ॥੨॥
वासना आणि क्रोध हे दोन दुर्गुण जेव्हा भट्टीला इंधन म्हणून जाळतात तेव्हा मनातील सांसारिक प्रवृत्ती निघून जातात. ॥२॥

ਪ੍ਰਗਟ ਪ੍ਰਗਾਸ ਗਿਆਨ ਗੁਰ ਗੰਮਿਤ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਸੁਧਿ ਪਾਈ ॥
गुरूची मुलाखत घेतल्याने मनात ज्ञानाचा प्रकाश पडला आणि या ज्ञानाची समज सतगुरूंकडूनच मिळाली.

ਦਾਸੁ ਕਬੀਰੁ ਤਾਸੁ ਮਦ ਮਾਤਾ ਉਚਕਿ ਨ ਕਬਹੂ ਜਾਈ ॥੩॥੨॥
दास कबीर म्हणतात की, ज्याची नशा कधीच संपत नाही अशा दारूच्या नावाने मी नशा करतो. ॥३॥२॥

ਤੂੰ ਮੇਰੋ ਮੇਰੁ ਪਰਬਤੁ ਸੁਆਮੀ ਓਟ ਗਹੀ ਮੈ ਤੇਰੀ ॥
हे परमेश्वरा! तू माझा सुमेर पर्वत आहेस, म्हणून मी तुझ्या खाली आश्रय घेतला आहे.

ਨਾ ਤੁਮ ਡੋਲਹੁ ਨਾ ਹਮ ਗਿਰਤੇ ਰਖਿ ਲੀਨੀ ਹਰਿ ਮੇਰੀ ॥੧॥
हे हरी! तू माझा मान राखलास, ना डगमगता, ना आम्ही पडतो. ॥१॥

ਅਬ ਤਬ ਜਬ ਕਬ ਤੁਹੀ ਤੁਹੀ ॥
आताही आणि जेव्हाही तुम्ही असाल.

ਹਮ ਤੁਅ ਪਰਸਾਦਿ ਸੁਖੀ ਸਦ ਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तुझ्या कृपेने आम्ही सदैव सुखी आहोत. ॥१॥रहाउ॥

ਤੋਰੇ ਭਰੋਸੇ ਮਗਹਰ ਬਸਿਓ ਮੇਰੇ ਤਨ ਕੀ ਤਪਤਿ ਬੁਝਾਈ ॥
तुझ्या भरवशावरच मी मघार भूमीत प्रथम स्थायिक झालो आणि तूच माझ्या शरीरातील विकारांची तपश्चर्या शांत केलीस.

ਪਹਿਲੇ ਦਰਸਨੁ ਮਗਹਰ ਪਾਇਓ ਫੁਨਿ ਕਾਸੀ ਬਸੇ ਆਈ ॥੨॥
मघारमध्ये प्राणाची आहुती देणारा माणूस नरकात जातो, असे म्हटले होते, मी तुला प्रथम मघारमध्ये पाहिले होते आणि आता मी पुन्हा काशीत स्थायिक झाले आहे. ॥२॥

ਜੈਸਾ ਮਗਹਰੁ ਤੈਸੀ ਕਾਸੀ ਹਮ ਏਕੈ ਕਰਿ ਜਾਨੀ ॥
माझ्यासाठी काशी ही मघारसारखी आहे आणि मी दोघांनाही समान मानले आहे.

ਹਮ ਨਿਰਧਨ ਜਿਉ ਇਹੁ ਧਨੁ ਪਾਇਆ ਮਰਤੇ ਫੂਟਿ ਗੁਮਾਨੀ ॥੩॥
ज्याप्रमाणे गरीबाला पैसा मिळतो, त्याचप्रमाणे मला नाव आणि संपत्ती मिळाली आहे. अहंकारी लोक अहंकारामुळे मरत राहतात. ॥३॥

ਕਰੈ ਗੁਮਾਨੁ ਚੁਭਹਿ ਤਿਸੁ ਸੂਲਾ ਕੋ ਕਾਢਨ ਕਉ ਨਾਹੀ ॥
अहंकारी माणसाला दुःखाचे काटे टोचत राहतात जे कोणी काढू शकत नाही.

ਅਜੈ ਸੁ ਚੋਭ ਕਉ ਬਿਲਲ ਬਿਲਾਤੇ ਨਰਕੇ ਘੋਰ ਪਚਾਹੀ ॥੪॥
तो आयुष्यभर या काट्यांचा शोक करत राहतो आणि कठोर नरकातही दुःखी राहतो. ॥४॥

ਕਵਨੁ ਨਰਕੁ ਕਿਆ ਸੁਰਗੁ ਬਿਚਾਰਾ ਸੰਤਨ ਦੋਊ ਰਾਦੇ ॥
बिचारा, नरक असो वा स्वर्ग असो, संतांनी ते दोन्ही रद्द केले आहेत.

ਹਮ ਕਾਹੂ ਕੀ ਕਾਣਿ ਨ ਕਢਤੇ ਅਪਨੇ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੇ ॥੫॥
आपल्या गुरूंशिवाय आपण कोणावरही अवलंबून नाही. ॥५॥

ਅਬ ਤਉ ਜਾਇ ਚਢੇ ਸਿੰਘਾਸਨਿ ਮਿਲੇ ਹੈ ਸਾਰਿੰਗਪਾਨੀ ॥
आता आपल्याला देव सापडला आहे आणि आपण हृदयाच्या सिंहासनावर आरूढ झालो आहोत आणि त्याच्याबरोबर बसलो आहोत.

ਰਾਮ ਕਬੀਰਾ ਏਕ ਭਏ ਹੈ ਕੋਇ ਨ ਸਕੈ ਪਛਾਨੀ ॥੬॥੩॥
आता कबीर आणि राम हे दोघेही एक रूप झाले आहेत आणि कबीर कोण आणि राम कोण हे कोणी ओळखू शकत नाही.॥ ६॥३॥

ਸੰਤਾ ਮਾਨਉ ਦੂਤਾ ਡਾਨਉ ਇਹ ਕੁਟਵਾਰੀ ਮੇਰੀ ॥
संतांचा आदर करणे आणि वासनांध दुष्टांना शिक्षा करणे हे पोलीस अधिकारी म्हणून माझे कर्तव्य आहे.

ਦਿਵਸ ਰੈਨਿ ਤੇਰੇ ਪਾਉ ਪਲੋਸਉ ਕੇਸ ਚਵਰ ਕਰਿ ਫੇਰੀ ॥੧॥
हे परमेश्वरा! मला रात्रंदिवस तुझ्या चरणांच्या सेवेत मग्न राहू दे आणि माझे केस कंगव्यात फिरवत राहू दे. ॥१॥

ਹਮ ਕੂਕਰ ਤੇਰੇ ਦਰਬਾਰਿ ॥
मी तुझ्या दरबाराचा कुत्रा आहे आणि.

ਭਉਕਹਿ ਆਗੈ ਬਦਨੁ ਪਸਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मी तोंड उघडून तुझ्याकडे भुंकत राहते. ॥१॥रहाउ॥

ਪੂਰਬ ਜਨਮ ਹਮ ਤੁਮ੍ਹਰੇ ਸੇਵਕ ਅਬ ਤਉ ਮਿਟਿਆ ਨ ਜਾਈ ॥
आम्ही पूर्वीच्या जन्मापासून तुमचे सेवक आहोत, त्यामुळे आता या जन्मातही आम्ही तुमची सेवा केल्याशिवाय राहू शकत नाही.

ਤੇਰੇ ਦੁਆਰੈ ਧੁਨਿ ਸਹਜ ਕੀ ਮਾਥੈ ਮੇਰੇ ਦਗਾਈ ॥੨॥
अहद' शब्दाचा आवाज तुझ्या दारात येत राहतो आणि तू माझ्यावर ही भक्तीची खूण ठेवली आहेस. ॥२॥

ਦਾਗੇ ਹੋਹਿ ਸੁ ਰਨ ਮਹਿ ਜੂਝਹਿ ਬਿਨੁ ਦਾਗੇ ਭਗਿ ਜਾਈ ॥
या जगाच्या रणांगणात केवळ तेच शूर योद्धे खूण असलेल्या दुष्टांशी लढतात आणि ज्यांना चिन्ह नसलेले ते घाबरून पळून जातात.

ਸਾਧੂ ਹੋਇ ਸੁ ਭਗਤਿ ਪਛਾਨੈ ਹਰਿ ਲਏ ਖਜਾਨੈ ਪਾਈ ॥੩॥
जो खरा संत आहे त्यालाच भक्तीची मान्यता मिळते आणि देव त्याला आपल्या खजिन्यात सामील करतो. ॥३॥

ਕੋਠਰੇ ਮਹਿ ਕੋਠਰੀ ਪਰਮ ਕੋਠੀ ਬੀਚਾਰਿ ॥
मानवी देहाच्या कक्षेत सत्याचा कक्ष आहे जो नामस्मरणाने पवित्र होतो.

ਗੁਰਿ ਦੀਨੀ ਬਸਤੁ ਕਬੀਰ ਕਉ ਲੇਵਹੁ ਬਸਤੁ ਸਮ੍ਹਾਰਿ ॥੪॥
कबीर म्हणतात की गुरूंनी मला सत्यनामाच्या रूपात एक वस्तू दिली आहे आणि ही वस्तू सुरक्षित ठेवण्यास सांगितले आहे.॥ ४॥

ਕਬੀਰਿ ਦੀਈ ਸੰਸਾਰ ਕਉ ਲੀਨੀ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ॥
कबीराने ही नावाची गोष्ट जगाच्या लोकांपर्यंत पोहोचवली आहे पण ती फक्त भाग्यवानांनाच मिळाली आहे.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਜਿਨਿ ਪਾਇਆ ਥਿਰੁ ਤਾ ਕਾ ਸੋਹਾਗੁ ॥੫॥੪॥
ज्या स्त्रीला जीवरूपाने नामरूपाने अमृत प्राप्त झाले आहे, तिचा वैवाहिक आनंद कायम आहे ॥५॥४॥

ਜਿਹ ਮੁਖ ਬੇਦੁ ਗਾਇਤ੍ਰੀ ਨਿਕਸੈ ਸੋ ਕਿਉ ਬ੍ਰਹਮਨੁ ਬਿਸਰੁ ਕਰੈ ॥
हे ब्राह्मणा! ज्याच्या मुखातून वेद आणि गायत्री निघाल्या त्या परमात्म्याला ब्राह्मण का विसरतो?

ਜਾ ਕੈ ਪਾਇ ਜਗਤੁ ਸਭੁ ਲਾਗੈ ਸੋ ਕਿਉ ਪੰਡਿਤੁ ਹਰਿ ਨ ਕਹੈ ॥੧॥
हे विद्वान! ज्याच्या चरणी सर्व जग भासते, तो हरि तुला का आठवत नाही? ॥१॥

ਕਾਹੇ ਮੇਰੇ ਬਾਮ੍ਹਨ ਹਰਿ ਨ ਕਹਹਿ ॥
हे ब्राह्मणा! तू हरीचे नाम का जपत नाहीस?

ਰਾਮੁ ਨ ਬੋਲਹਿ ਪਾਡੇ ਦੋਜਕੁ ਭਰਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे पांडे! जर तुम्ही रामाचे नाव घेतले नाही तर तुमची नरकात जाण्याची शक्यता आहे.॥१॥रहाउ॥

ਆਪਨ ਊਚ ਨੀਚ ਘਰਿ ਭੋਜਨੁ ਹਠੇ ਕਰਮ ਕਰਿ ਉਦਰੁ ਭਰਹਿ ॥
तुम्ही स्वतःला उच्चवर्णीय समजता, पण नीच लोकांच्या घरी अन्न खाता, कष्ट करून पोट भरता.

ਚਉਦਸ ਅਮਾਵਸ ਰਚਿ ਰਚਿ ਮਾਂਗਹਿ ਕਰ ਦੀਪਕੁ ਲੈ ਕੂਪਿ ਪਰਹਿ ॥੨॥
चौदस आणि अमावस्येला तुम्ही तुमच्या यजमानांकडून दान मागत रहा आणि हातात दिवा घेऊन विहिरीत प्रवेश करा. ॥२॥

ਤੂੰ ਬ੍ਰਹਮਨੁ ਮੈ ਕਾਸੀਕ ਜੁਲਹਾ ਮੁਹਿ ਤੋਹਿ ਬਰਾਬਰੀ ਕੈਸੇ ਕੈ ਬਨਹਿ ॥
तू ब्राह्मण आहेस आणि मी काशीचा विणकर आहे, मग तू आणि मी समान कसे होणार?

ਹਮਰੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਕਹਿ ਉਬਰੇ ਬੇਦ ਭਰੋਸੇ ਪਾਂਡੇ ਡੂਬਿ ਮਰਹਿ ॥੩॥੫॥
हे पांडे! रामनामाचा जप करून आमचा उद्धार झाला, पण वेदांवर विसंबून तू बुडशील. ॥३॥५॥

ਤਰਵਰੁ ਏਕੁ ਅਨੰਤ ਡਾਰ ਸਾਖਾ ਪੁਹਪ ਪਤ੍ਰ ਰਸ ਭਰੀਆ ॥
देव हा वृक्ष आहे, मानव, प्राणी, पक्षी, कीटक, पतंग आणि इतर प्राणी आहेत, या झाडाला फांद्या, फुले, पाने, रस इ.

ਇਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੀ ਬਾੜੀ ਹੈ ਰੇ ਤਿਨਿ ਹਰਿ ਪੂਰੈ ਕਰੀਆ ॥੧॥
ही सृष्टी भगवंताने स्वतः निर्माण केलेली नामरूपी अमृताची बाग आहे ॥१॥

ਜਾਨੀ ਜਾਨੀ ਰੇ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਕੀ ਕਹਾਨੀ ॥
राजा रामाच्या निर्मितीची कथा मी जाणून घेतली आहे.

ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਰਾਮ ਪਰਗਾਸਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਿਰਲੈ ਜਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
सर्व प्राणिमात्रांच्या अंतरात्म्यामध्ये रामाच्या प्रकाशाचा प्रकाश आहे, परंतु हे रहस्य केवळ दुर्लभ गुरुमुखालाच कळले आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਭਵਰੁ ਏਕੁ ਪੁਹਪ ਰਸ ਬੀਧਾ ਬਾਰਹ ਲੇ ਉਰ ਧਰਿਆ ॥
या झाडाच्या फुलाच्या रसात भुंग्याच्या रूपातील एक प्राणी अडकला आहे, त्याने प्राणायाम करून बारा पाकळ्यांच्या अनाहत कमळात बसवले आहे.

ਸੋਰਹ ਮਧੇ ਪਵਨੁ ਝਕੋਰਿਆ ਆਕਾਸੇ ਫਰੁ ਫਰਿਆ ॥੨॥
मग ती भौंजी सोळा पाकळ्यांसह शुद्ध कमळावर चढली आणि प्राणवायू झटकून टाकली आणि मग ती भौंजी उडून दहाव्या दारात गेली. ॥२॥

ਸਹਜ ਸੁੰਨਿ ਇਕੁ ਬਿਰਵਾ ਉਪਜਿਆ ਧਰਤੀ ਜਲਹਰੁ ਸੋਖਿਆ ॥
तेथे नहद शब्दाच्या आनंदमय नादात सत्यनामाच्या रूपातील एक वनस्पती उदयास आली, ज्याने त्याच्या शरीराच्या रूपाने पृथ्वीवर घिरट्या घालणारे इच्छेचे ढग सुकवले.

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਹਉ ਤਾ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਜਿਨਿ ਇਹੁ ਬਿਰਵਾ ਦੇਖਿਆ ॥੩॥੬॥
कबीर म्हणतात की मी त्या भक्ताचा सेवक आहे ज्याने सत्यनामाचे रोप पाहिले आहे. ॥३॥६॥

ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਮੋਨਿ ਦਇਆ ਕਰਿ ਝੋਲੀ ਪਤ੍ਰ ਕਾ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ਰੇ ॥
कानात मौनाची मुद्रा घाला, दयाळूपणाला कफन बनवा आणि विचार करा म्हणजेच नाव लक्षात ठेवा.

ਖਿੰਥਾ ਇਹੁ ਤਨੁ ਸੀਅਉ ਅਪਨਾ ਨਾਮੁ ਕਰਉ ਆਧਾਰੁ ਰੇ ॥੧॥
या शरीराला शुद्ध ठेवण्यासाठी कष्ट घ्या आणि नामाला जीवनाचा आधार बनवा. ॥१॥

ਐਸਾ ਜੋਗੁ ਕਮਾਵਹੁ ਜੋਗੀ ॥
हे योगी! असा योग कमवा.

ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭੋਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
घरी राहून गुरूचे नामस्मरण करत राहा, हा नामजप म्हणजे तपश्चर्या आणि संयम होय.॥१॥रहाउ॥

ਬੁਧਿ ਬਿਭੂਤਿ ਚਢਾਵਉ ਅਪੁਨੀ ਸਿੰਗੀ ਸੁਰਤਿ ਮਿਲਾਈ ॥
मन शुद्ध ठेवण्याची शक्ती शरीरावर लावा आणि वाणीने भगवंताचे चिंतन करा, हा कर्णा वाजवा.

ਕਰਿ ਬੈਰਾਗੁ ਫਿਰਉ ਤਨਿ ਨਗਰੀ ਮਨ ਕੀ ਕਿੰਗੁਰੀ ਬਜਾਈ ॥੨॥

भगवंताच्या भेटीसाठी वैराग्य निर्माण करा आणि मनाचे हे सूर देहाच्या नगरीत वाजवत राहा. ॥२॥

ਪੰਚ ਤਤੁ ਲੈ ਹਿਰਦੈ ਰਾਖਹੁ ਰਹੈ ਨਿਰਾਲਮ ਤਾੜੀ ॥

निर्विकल्प समाधी अशा प्रकारे गुंतून राहते की तुम्ही पंचतत्त्वांचे शुभ गुण घेऊन ते तुमच्या हृदयात वसवा.

ਕਹਤੁ ਕਬੀਰੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸੰਤਹੁ ਧਰਮੁ ਦਇਆ ਕਰਿ ਬਾੜੀ ॥੩॥੭॥

कबीर म्हणतात! हे संतांनो! लक्षपूर्वक ऐका आणि धर्म आणि दया यांना तुमची बाग करा. ॥३॥७॥

ਕਵਨ ਕਾਜ ਸਿਰਜੇ ਜਗ ਭੀਤਰਿ ਜਨਮਿ ਕਵਨ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥

या जगात आपली निर्मिती कोणत्या उद्देशाने झाली आहे आणि आपण जन्म घेऊन कोणते फळ प्राप्त केले आहे?

ਭਵ ਨਿਧਿ ਤਰਨ ਤਾਰਨ ਚਿੰਤਾਮਨਿ ਇਕ ਨਿਮਖ ਨ ਇਹੁ ਮਨੁ ਲਾਇਆ ॥੧॥

मला मोक्ष देणाऱ्या आणि चिंतेचा महासागर पार करणाऱ्या भगवंतावर मी क्षणभरही लक्ष केंद्रित केले नाही.

Page 971

ਗੋਬਿੰਦ ਹਮ ਐਸੇ ਅਪਰਾਧੀ ॥
हे गोविंदा! आम्ही जीव असे गुन्हेगार आहोत.

ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਭਿ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਥਾ ਦੀਆ ਤਿਸ ਕੀ ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਨਹੀ ਸਾਧੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ज्या परमेश्वराने आपले प्राण आणि शरीर दिले त्याची प्रेमळ भक्ती कधी केली नाही. ॥१॥रहाउ॥

ਪਰ ਧਨ ਪਰ ਤਨ ਪਰ ਤੀ ਨਿੰਦਾ ਪਰ ਅਪਬਾਦੁ ਨ ਛੂਟੈ ॥
दुसऱ्याच्या संपत्तीपासून, दुसऱ्याच्या स्त्रीची इच्छा, दुसऱ्याची निंदा आणि इतर लोकांच्या त्रासांपासून आपण स्वतःला मुक्त करू शकलो नाही.

ਆਵਾ ਗਵਨੁ ਹੋਤੁ ਹੈ ਫੁਨਿ ਫੁਨਿ ਇਹੁ ਪਰਸੰਗੁ ਨ ਤੂਟੈ ॥੨॥
म्हणूनच आपण पुन्हा पुन्हा जन्म घेतो आणि मरतो आणि ही कथा कधीच संपत नाही. ॥२॥

ਜਿਹ ਘਰਿ ਕਥਾ ਹੋਤ ਹਰਿ ਸੰਤਨ ਇਕ ਨਿਮਖ ਨ ਕੀਨ੍ਹੋ ਮੈ ਫੇਰਾ ॥
ज्या घरामध्ये हरीकथा होते त्या घराला क्षणभरही भेट दिली नाही.

ਲੰਪਟ ਚੋਰ ਦੂਤ ਮਤਵਾਰੇ ਤਿਨ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਬਸੇਰਾ ॥੩॥
आम्ही नेहमी परवाना चोर, दुष्ट लोक आणि दारू पिऊन राहतो. ॥३॥

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਾਇਆ ਮਦ ਮਤਸਰ ਏ ਸੰਪੈ ਮੋ ਮਾਹੀ ॥
आपल्याकडे वासना, क्रोध, मोह, अभिमान आणि मत्सर हेच गुणधर्म आहेत.

ਦਇਆ ਧਰਮੁ ਅਰੁ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਏ ਸੁਪਨੰਤਰਿ ਨਾਹੀ ॥੪॥
दया, धर्म, गुरुची सेवा इत्यादी शुभ कर्मे करण्याचा विचार माझ्या स्वप्नातही आला नाही. ॥४॥

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਮੋਦਰ ਭਗਤਿ ਬਛਲ ਭੈ ਹਾਰੀ ॥
हे देवा! तू विनम्र आणि दयाळू दयेचे भांडार आहेस, भक्तांना समर्पित आणि भयाचा नाश करणारा आहेस.

ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਭੀਰ ਜਨ ਰਾਖਹੁ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਕਰਉ ਤੁਮ੍ਾਰੀ ॥੫॥੮॥
कबीर विनंती करतो, हे हरी! तुझ्या सेवकाचे संकटापासून रक्षण कर, मी सदैव तुझी सेवा करीन. ॥५॥ ८॥

ਜਿਹ ਸਿਮਰਨਿ ਹੋਇ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰੁ ॥
मुक्तीचे द्वार ध्यानातून मिळते. वैकुंठामध्ये राहतो आणि.

ਜਾਹਿ ਬੈਕੁੰਠਿ ਨਹੀ ਸੰਸਾਰਿ ॥
एक वैकुंठात राहतो आणि

ਨਿਰਭਉ ਕੈ ਘਰਿ ਬਜਾਵਹਿ ਤੂਰ ॥
जगातील निर्भय देवाच्या घरी मंगल वादन वाजवले जाते आणि.

ਅਨਹਦ ਬਜਹਿ ਸਦਾ ਭਰਪੂਰ ॥੧॥
मन नेहमी आनंदाने भरलेले असते. ॥१॥

ਐਸਾ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਿ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥
हे तुमच्या मनात लक्षात ठेवा.

ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਮੁਕਤਿ ਕਤ ਨਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
सिमरन शिवाय आत्म्याला मुक्ती कधीच मिळत नाही.॥१॥रहाउ॥

ਜਿਹ ਸਿਮਰਨਿ ਨਾਹੀ ਨਨਕਾਰੁ ॥
भगवंताचे स्मरण करण्यात कोणताही अडथळा नाही.

ਮੁਕਤਿ ਕਰੈ ਉਤਰੈ ਬਹੁ ਭਾਰੁ ॥
तो एखाद्याला बंधनातून मुक्त करतो आणि केलेल्या पापांचे ओझे काढून टाकतो.

ਨਮਸਕਾਰੁ ਕਰਿ ਹਿਰਦੈ ਮਾਹਿ ॥
आपल्या हृदयात देवाची पूजा करा.

ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਤੇਰਾ ਆਵਨੁ ਨਾਹਿ ॥੨॥
याने तुमचा जन्म आणि मृत्यू मिटून जाईल. ॥२॥

ਜਿਹ ਸਿਮਰਨਿ ਕਰਹਿ ਤੂ ਕੇਲ ॥
ज्याच्या स्मरणाने आनंद होतो.

ਦੀਪਕੁ ਬਾਂਧਿ ਧਰਿਓ ਬਿਨੁ ਤੇਲ ॥
ज्याने तेल न लावता आपली ज्योत प्रज्वलित केली आहे आणि आपली ज्योत तुमच्या हृदयात ठेवली आहे.

ਸੋ ਦੀਪਕੁ ਅਮਰਕੁ ਸੰਸਾਰਿ ॥
तो दिवा तुम्हाला या जगात अमर करेल आणि.

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਖੁ ਕਾਢੀਲੇ ਮਾਰਿ ॥੩॥
हे काम क्रोध आणि अहंकाराचे विष मारून ते दूर करेल. ॥३॥

ਜਿਹ ਸਿਮਰਨਿ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥
तो देव ज्याच्या स्मरणाने तुम्हाला हालचाल करायची आहे.

ਸੋ ਸਿਮਰਨੁ ਰਖੁ ਕੰਠਿ ਪਰੋਇ ॥
ती आठवण हृदयात खोलवर जपून ठेवा.

ਸੋ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਿ ਨਹੀ ਰਾਖੁ ਉਤਾਰਿ ॥
हे नेहमी लक्षात ठेवा आणि कधीही सोडू नका.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਉਤਰਹਿ ਪਾਰਿ ॥੪॥
गुरूंच्या आशीर्वादाने तुमचा उद्धार होईल. ॥४॥

ਜਿਹ ਸਿਮਰਨਿ ਨਾਹੀ ਤੁਹਿ ਕਾਨਿ ॥
ज्याचे स्मरण करून तुम्ही कोणावरही अवलंबून नाही.

ਮੰਦਰਿ ਸੋਵਹਿ ਪਟੰਬਰ ਤਾਨਿ ॥
रेशमी चादर पसरून आपल्या सुंदर घरात विसावतो.

ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ਬਿਗਸੈ ਜੀਉ ॥
तुम्हाला झोपण्यासाठी एक आनंददायी पलंग आणि आनंदी हृदय.

ਸੋ ਸਿਮਰਨੁ ਤੂ ਅਨਦਿਨੁ ਪੀਉ ॥੫॥
रात्रंदिवस ते स्मरण कर. ॥५॥

ਜਿਹ ਸਿਮਰਨਿ ਤੇਰੀ ਜਾਇ ਬਲਾਇ ॥
तुमच्या सान्निध्यात देवाबरोबर तुमचे सर्व संकट दूर होतात.

ਜਿਹ ਸਿਮਰਨਿ ਤੁਝੁ ਪੋਹੈ ਨ ਮਾਇ ॥
ज्याचा नामजप केल्याने भ्रांतीचाही परिणाम होत नाही.

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਗਾਈਐ ॥
भगवंताचे स्मरण करून त्याची मनात स्तुती करावी.

ਇਹੁ ਸਿਮਰਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈਐ ॥੬॥
पण हे सिमरन सत्गुरूंकडूनच मिळते ॥ ६॥

ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਿਮਰਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥
रात्रंदिवस देवाचे स्मरण करावे.

ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ॥
बसताना, श्वास घेताना, खाताना.

ਜਾਗੁ ਸੋਇ ਸਿਮਰਨ ਰਸ ਭੋਗ ॥
उठताना आणि झोपताना नामस्मरणाचा आनंद घेत राहा.

ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਪਾਈਐ ਸੰਜੋਗ ॥੭॥
भगवंताचे स्मरण योगायोगानेच होते. ॥७॥

ਜਿਹ ਸਿਮਰਨਿ ਨਾਹੀ ਤੁਝੁ ਭਾਰ ॥
ज्याचे स्मरण केल्याने तुम्हाला पापांचा भार सहन करावा लागत नाही.

ਸੋ ਸਿਮਰਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਅਧਾਰੁ ॥
त्या रामाचे नामस्मरण हाच तुमच्या जीवनाचा आधार आहे.

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਜਾ ਕਾ ਨਹੀ ਅੰਤੁ ॥
कबीरजी म्हणतात की ज्या देवाला अंत नाही.

ਤਿਸ ਕੇ ਆਗੇ ਤੰਤੁ ਨ ਮੰਤੁ ॥੮॥੯॥नामाशिवाय कोणत्याही प्रकारचे तंत्र मंत्र त्याच्यासमोर काम करू शकत नाहीत.॥८॥९॥

ਰਾਮਕਲੀ ਘਰੁ ੨ ਬਾਣੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ
रामकली घरु २ बाणी कबीर जी.

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਬੰਧਚਿ ਬੰਧਨੁ ਪਾਇਆ ॥
तुला बंधनात अडकवणाऱ्या मायेने तुला बंधनात टाकले आहे पण.

ਮੁਕਤੈ ਗੁਰਿ ਅਨਲੁ ਬੁਝਾਇਆ ॥
मुक्ती देणाऱ्या गुरुने तृष्णेची आग विझवली आहे.

ਜਬ ਨਖ ਸਿਖ ਇਹੁ ਮਨੁ ਚੀਨ੍ਾ ॥
जेव्हा हिमनगाच्या टोकापर्यंत मनाची ओळख होते.

ਤਬ ਅੰਤਰਿ ਮਜਨੁ ਕੀਨ੍ਾ ॥੧॥
मनीं तीर्थस्नान केलें ॥१॥

ਪਵਨਪਤਿ ਉਨਮਨਿ ਰਹਨੁ ਖਰਾ ॥
जीवनाचा पती, आनंदमय स्थितीत राहणे हे मनासाठी चांगले आहे.

ਨਹੀ ਮਿਰਤੁ ਨ ਜਨਮੁ ਜਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
या अवस्थेत मृत्यू किंवा जन्म नाही आणि वृद्धापकाळाचा रोगही होत नाही. ॥१॥रहाउ॥

ਉਲਟੀ ਲੇ ਸਕਤਿ ਸਹਾਰੰ ॥
प्राणायामाद्वारे, प्राणवायूच्या सामर्थ्याने, मी कुंडलिनी शक्ती सुषुम्ना नाडीत वर हलवली आहे आणि.

ਪੈਸੀਲੇ ਗਗਨ ਮਝਾਰੰ ॥
मी दहाव्या दरवाजाच्या वाटेवर निघालो आहे.

ਬੇਧੀਅਲੇ ਚਕ੍ਰ ਭੁਅੰਗਾ ॥
मी माझ्या डोळ्यांच्या भुवया आणि नाकाच्या मुळाशी असलेल्या अजना चक्राला छेद दिला आहे.

ਭੇਟੀਅਲੇ ਰਾਇ ਨਿਸੰਗਾ ॥੨॥
दहाव्या दारापाशी पोचल्यावर निर्भय परमेश्वर भेटला ॥२॥

ਚੂਕੀਅਲੇ ਮੋਹ ਮਇਆਸਾ ॥
आता मायेचा भ्रम नाहीसा झाला आहे.

ਸਸਿ ਕੀਨੋ ਸੂਰ ਗਿਰਾਸਾ ॥
शशीच्या रूपातील शीतल ज्ञानाने सूर्याची उष्णता गिळून टाकली आहे.

ਜਬ ਕੁੰਭਕੁ ਭਰਿਪੁਰਿ ਲੀਣਾ ॥
जेव्हा कुंभक क्रियेद्वारे प्राण वायू सुषुम्ना नाडीत भरला जातो, तेव्हा.

ਤਹ ਬਾਜੇ ਅਨਹਦ ਬੀਣਾ ॥੩॥
अनाहत नादाची वीणा मनात वाजू लागली ॥३॥

ਬਕਤੈ ਬਕਿ ਸਬਦੁ ਸੁਨਾਇਆ ॥
वक्ता गुरूंनी मुखारविंदातून ब्रह्म हा शब्द उच्चारला तेव्हा.

ਸੁਨਤੈ ਸੁਨਿ ਮੰਨਿ ਬਸਾਇਆ ॥
श्रोता-शिष्याने ते ऐकले आणि आपल्या मनात ते ठेवले.

ਕਰਿ ਕਰਤਾ ਉਤਰਸਿ ਪਾਰੰ ॥
तो श्रोता भगवंताच्या नामस्मरणाने अस्तित्त्वाचा सागर पार करतो.

ਕਹੈ ਕਬੀਰਾ ਸਾਰੰ ॥੪॥੧॥੧੦॥
कबीरजी म्हणतात की हे नामस्मरण करण्याच्या सरावाचे सार आहे. ॥४॥ १॥ १०॥

ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਦੁਇ ਜੋਤਿ ਸਰੂਪੁ ॥
चंद्र आणि सूर्य ही दोन्ही प्रकाशाची रूपे आहेत.

ਜੋਤੀ ਅੰਤਰਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਅਨੂਪੁ ॥੧॥
अद्वितीय ब्रह्माचा प्रकाश त्यांच्यामध्ये आहे. ॥१॥

ਕਰੁ ਰੇ ਗਿਆਨੀ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰੁ ॥
हे ज्ञानी! ब्रह्माचे चिंतन कर.

ਜੋਤੀ ਅੰਤਰਿ ਧਰਿਆ ਪਸਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
देवाने आपल्या प्रकाशातच हे विश्व स्थापन केले आहे.॥१॥रहाउ॥

ਹੀਰਾ ਦੇਖਿ ਹੀਰੇ ਕਰਉ ਆਦੇਸੁ ॥
हिरा पाहिल्यानंतर मी त्या हिऱ्याला भगवंताच्या रूपात प्रणाम करतो.

ਕਹੈ ਕਬੀਰੁ ਨਿਰੰਜਨ ਅਲੇਖੁ ॥੨॥੨॥੧੧॥
कबीरजी म्हणतात की परमात्मा अवर्णनीय आहे. ॥२॥ २॥ ११॥

ਦੁਨੀਆ ਹੁਸੀਆਰ ਬੇਦਾਰ ਜਾਗਤ ਮੁਸੀਅਤ ਹਉ ਰੇ ਭਾਈ ॥
अरे भाऊ! जग कितीही हुशार आणि सावध असले तरीही जागृत असूनही फसवणूक आणि लुबाडणूक सुरू आहे.

ਨਿਗਮ ਹੁਸੀਆਰ ਪਹਰੂਆ ਦੇਖਤ ਜਮੁ ਲੇ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
वेद आणि शास्त्रासारख्या बुद्धिमान रक्षकांच्या उपस्थितीतही यम त्याला हरण करतो. ॥१॥रहाउ॥

ਨੀੰਬੁ ਭਇਓ ਆਂਬੁ ਆਂਬੁ ਭਇਓ ਨੀੰਬਾ ਕੇਲਾ ਪਾਕਾ ਝਾਰਿ ॥
मूर्ख, अविचारी व्यक्तीला प्रतीक वृक्ष नारळाचे पिकलेले फळ दिसते.

ਨਾਲੀਏਰ ਫਲੁ ਸੇਬਰਿ ਪਾਕਾ ਮੂਰਖ ਮੁਗਧ ਗਵਾਰ ॥੧॥
तो लिंबूला आंबा आणि आंब्याला लिंबू मानतो. पिकलेले केळ त्याला झुडूपसारखे वाटते, म्हणजेच मूर्खाला ज्ञान नसते. ॥१॥

ਹਰਿ ਭਇਓ ਖਾਂਡੁ ਰੇਤੁ ਮਹਿ ਬਿਖਰਿਓ ਹਸਤੀਂ ਚੁਨਿਓ ਨ ਜਾਈ ॥
देव वाळूत विखुरलेल्या साखरेसारखा आहे जो अहंकाराच्या रूपाने हत्ती शोषू शकत नाही.

ਕਹਿ ਕਮੀਰ ਕੁਲ ਜਾਤਿ ਪਾਂਤਿ ਤਜਿ ਚੀਟੀ ਹੋਇ ਚੁਨਿ ਖਾਈ ॥੨॥੩॥੧੨॥
कबीरजी म्हणतात की ही साखर जातीचा त्याग करून आणि नम्रतेने मुंगी बनूनच खाता येते. ॥२॥ ३॥ १२॥

ਬਾਣੀ ਨਾਮਦੇਉ ਜੀਉ ਕੀ ਰਾਮਕਲੀ ਘਰੁ ੧
बाणी नामदेउ जिउ की रामकली घरु १.

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्‌गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਆਨੀਲੇ ਕਾਗਦੁ ਕਾਟੀਲੇ ਗੂਡੀ ਆਕਾਸ ਮਧੇ ਭਰਮੀਅਲੇ ॥
मुलगा कागद आणतो, तो कापतो आणि त्यातून पतंग बनवतो आणि मग तो आकाशात उडत राहतो.

ਪੰਚ ਜਨਾ ਸਿਉ ਬਾਤ ਬਤਊਆ ਚੀਤੁ ਸੁ ਡੋਰੀ ਰਾਖੀਅਲੇ ॥੧॥

तो त्याच्या सज्जन मित्रांशीही बोलत राहतो पण पतंगाच्या तारेवर आपले मन केंद्रित ठेवतो. ॥१॥

ਮਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ਬੇਧੀਅਲੇ ॥

माझे मन राम नामात तल्लीन झाले आहे.

ਜੈਸੇ ਕਨਿਕ ਕਲਾ ਚਿਤੁ ਮਾਂਡੀਅਲੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

जसे सोनाराचे मन सोन्याच्या कलेमध्ये गुंतलेले असते.॥१॥रहाउ॥

ਆਨੀਲੇ ਕੁੰਭੁ ਭਰਾਈਲੇ ਊਦਕ ਰਾਜ ਕੁਆਰਿ ਪੁਰੰਦਰੀਏ ॥

एक तरुणी शहरातून एक घागरी आणते आणि त्यात पाणी भरते.

ਹਸਤ ਬਿਨੋਦ ਬੀਚਾਰ ਕਰਤੀ ਹੈ ਚੀਤੁ ਸੁ ਗਾਗਰਿ ਰਾਖੀਅਲੇ ॥੨॥

ती हसत राहते, मस्करी करत राहते आणि मैत्रिणींशी चर्चा करत राहते, पण तिचं मन त्या कुशीतच राहतं. ॥२॥

ਮੰਦਰੁ ਏਕੁ ਦੁਆਰ ਦਸ ਜਾ ਕੇ ਗਊ ਚਰਾਵਨ ਛਾਡੀਅਲੇ ॥

दहा दरवाजे असलेल्या घरातून गायीला गवत चरायला पाठवले तर.

ਪਾਂਚ ਕੋਸ ਪਰ ਗਊ ਚਰਾਵਤ ਚੀਤੁ ਸੁ ਬਛਰਾ ਰਾਖੀਅਲੇ ॥੩॥

पाच मैल दूर चरूनही त्याचे मन त्याच्या बछड्यावर केंद्रित असते. ॥३॥

ਕਹਤ ਨਾਮਦੇਉ ਸੁਨਹੁ ਤਿਲੋਚਨ ਬਾਲਕੁ ਪਾਲਨ ਪਉਢੀਅਲੇ ॥

नामदेवजी म्हणतात, हे त्रिलोचन! जरा ऐक, आई आपल्या मुलाला झुल्यात झोपवते, पण.

ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਕਾਜ ਬਿਰੂਧੀ ਚੀਤੁ ਸੁ ਬਾਰਿਕ ਰਾਖੀਅਲੇ ॥੪॥੧॥

घरच्या कामात आतून-बाहेर व्यग्र असूनही ती तिचे मन तिच्या मुलावर केंद्रित ठेवते.॥ ४॥ १॥

ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਾਸਤ੍ਰ ਆਨੰਤਾ ਗੀਤ ਕਬਿਤ ਨ ਗਾਵਉਗੋ ॥

वेद, पुराण आणि धर्मग्रंथांमध्ये लिहिलेल्या अनंत गीते आणि कवितांची मी स्तुती करणार नाही.

Page 973

ਅਖੰਡ ਮੰਡਲ ਨਿਰੰਕਾਰ ਮਹਿ ਅਨਹਦ ਬੇਨੁ ਬਜਾਵਉਗੋ ॥੧॥
त्यापेक्षा मी अखंड वर्तुळाच्या निराकारात राहीन आणि अनाहत वीणा वाजवत राहीन. ॥१॥

ਬੈਰਾਗੀ ਰਾਮਹਿ ਗਾਵਉਗੋ ॥
मी एकांती होऊन रामाचे गुणगान गाईन.

ਸਬਦਿ ਅਤੀਤ ਅਨਾਹਦਿ ਰਾਤਾ ਆਕੁਲ ਕੈ ਘਰਿ ਜਾਉਗੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
शब्दाच्या शाश्वत नादात तल्लीन होऊन मी देवाच्या घरी जाईन. ॥१॥रहाउ॥

ਇੜਾ ਪਿੰਗੁਲਾ ਅਉਰੁ ਸੁਖਮਨਾ ਪਉਨੈ ਬੰਧਿ ਰਹਾਉਗੋ ॥
मी इडा पिंगळा आणि सुषुम्ना आणि मधील महत्वाची वायु बांधीन.

ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਦੁਇ ਸਮ ਕਰਿ ਰਾਖਉ ਬ੍ਰਹਮ ਜੋਤਿ ਮਿਲਿ ਜਾਉਗੋ ॥੨॥
चंद्र आणि सूर्य दोन्ही समान मानून मी ब्रह्मज्योतीमध्ये विलीन होईन. ॥२॥

ਤੀਰਥ ਦੇਖਿ ਨ ਜਲ ਮਹਿ ਪੈਸਉ ਜੀਅ ਜੰਤ ਨ ਸਤਾਵਉਗੋ ॥
पवित्र स्थळांना भेट दिल्यानंतर मी आंघोळीसाठी पाण्यात जाणार नाही आणि त्यामुळे जलचरांना त्रास होणार नाही.

ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਗੁਰੂ ਦਿਖਾਏ ਘਟ ਹੀ ਭੀਤਰਿ ਨ੍ਹਾਉਗੋ ॥੩॥
गुरूंनी मला माझ्या हृदयातच अठ्ठावन्न तीर्थे दाखवली आहेत आणि आता मी माझ्या हृदयातच स्नान करीन. ॥३॥

ਪੰਚ ਸਹਾਈ ਜਨ ਕੀ ਸੋਭਾ ਭਲੋ ਭਲੋ ਨ ਕਹਾਵਉਗੋ ॥
जगातल्या सौंदर्याबद्दल ऐकूनही मला चांगला माणूस म्हणणार नाही.

ਨਾਮਾ ਕਹੈ ਚਿਤੁ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਾਤਾ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਸਮਾਉਗੋ ॥੪॥੨॥
नामदेव म्हणतात की भगवंतात लीन राहिल्याने माझे मन शून्य समाधीत जाईल. ॥४॥ २॥

ਮਾਇ ਨ ਹੋਤੀ ਬਾਪੁ ਨ ਹੋਤਾ ਕਰਮੁ ਨ ਹੋਤੀ ਕਾਇਆ ॥
जेव्हा आई नव्हती, वडील नव्हते, कर्म नव्हते आणि शरीर नव्हते.

ਹਮ ਨਹੀ ਹੋਤੇ ਤੁਮ ਨਹੀ ਹੋਤੇ ਕਵਨੁ ਕਹਾਂ ਤੇ ਆਇਆ ॥੧॥
आम्ही नव्हतो, तूही नव्हतास, मग कोण आले कुठून? ॥१॥

ਰਾਮ ਕੋਇ ਨ ਕਿਸ ਹੀ ਕੇਰਾ ॥
हे राम! कोणी कोणाचा मित्र नाही.

ਜੈਸੇ ਤਰਵਰਿ ਪੰਖਿ ਬਸੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ज्याप्रमाणे पक्षी झाडांवर घरटी बांधतात, त्याचप्रमाणे हे जग पसरले आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਚੰਦੁ ਨ ਹੋਤਾ ਸੂਰੁ ਨ ਹੋਤਾ ਪਾਨੀ ਪਵਨੁ ਮਿਲਾਇਆ ॥
चंद्र-सूर्य नसताना वारा आणि पाणी हे देवानेच मिसळले होते.

ਸਾਸਤੁ ਨ ਹੋਤਾ ਬੇਦੁ ਨ ਹੋਤਾ ਕਰਮੁ ਕਹਾਂ ਤੇ ਆਇਆ ॥੨॥
जेव्हा कोणतेही शास्त्र आणि वेद जन्माला आले नाहीत तेव्हा कर्म कोठून आले? ॥२॥

ਖੇਚਰ ਭੂਚਰ ਤੁਲਸੀ ਮਾਲਾ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਇਆ ॥
गुरूंच्या कृपेने खेचरी भुचरी नाणी व तुळशीची जपमाळ प्राप्त झाली आहे.

ਨਾਮਾ ਪ੍ਰਣਵੈ ਪਰਮ ਤਤੁ ਹੈ ਸਤਿਗੁਰ ਹੋਇ ਲਖਾਇਆ ॥੩॥੩॥
नामदेव विनंती करतात की परमात्मा हे जगाच्या उत्पत्तीचे कारण आहेत आणि त्यांनी स्वतः सतगुरुंच्या रूपात रहस्य उलगडले आहे. ॥३॥ ३॥

ਰਾਮਕਲੀ ਘਰੁ ੨ ॥
रामकली घरू २॥

ਬਾਨਾਰਸੀ ਤਪੁ ਕਰੈ ਉਲਟਿ ਤੀਰਥ ਮਰੈ ਅਗਨਿ ਦਹੈ ਕਾਇਆ ਕਲਪੁ ਕੀਜੈ ॥
बनारसमध्ये उलटे टांगून तपश्चर्या केली, तीर्थयात्रेला मरण्याची इच्छा असेल, शरीराला अग्नीत जाळले, आयुष्यभर व्यतीत होईल.

ਅਸੁਮੇਧ ਜਗੁ ਕੀਜੈ ਸੋਨਾ ਗਰਭ ਦਾਨੁ ਦੀਜੈ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਰਿ ਤਊ ਨ ਪੂਜੈ ॥੧॥
जरी अश्वमेध यज्ञ केला आणि सोन्याचे गुप्त दान केले तरी ही सर्व कर्मे रामनामाच्या बरोबरीने पोहोचत नाहीत. ॥१॥

ਛੋਡਿ ਛੋਡਿ ਰੇ ਪਾਖੰਡੀ ਮਨ ਕਪਟੁ ਨ ਕੀਜੈ ॥
हे ढोंगी! हे सर्व दांभिकपणा सोडून द्या आणि फसवू नका.

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨਿਤ ਨਿਤਹਿ ਲੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
रोज हरीचे नामस्मरण करावे. ॥१॥रहाउ॥

ਗੰਗਾ ਜਉ ਗੋਦਾਵਰਿ ਜਾਈਐ ਕੁੰਭਿ ਜਉ ਕੇਦਾਰ ਨੑਾਈਐ ਗੋਮਤੀ ਸਹਸ ਗਊ ਦਾਨੁ ਕੀਜੈ ॥
जर कोणी गंगा आणि गोदावरीवर जाऊन कुंभाच्या वेळी तीर्थयात्रा करत असेल किंवा केदारनाथला गेला असेल, त्याने गोमतीत स्नान केले असेल आणि हजारो गायी दान केल्या असतील.

ਕੋਟਿ ਜਉ ਤੀਰਥ ਕਰੈ ਤਨੁ ਜਉ ਹਿਵਾਲੇ ਗਾਰੈ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਰਿ ਤਊ ਨ ਪੂਜੈ ॥੨॥
लाखो वेळा तीर्थस्नान केले, हिमालय पर्वताच्या बर्फात देह बुडवला तरी ही सर्व कर्मे राम नामापर्यंत पोहोचत नाहीत.॥२॥

ਅਸੁ ਦਾਨ ਗਜ ਦਾਨ ਸਿਹਜਾ ਨਾਰੀ ਭੂਮਿ ਦਾਨ ਐਸੋ ਦਾਨੁ ਨਿਤ ਨਿਤਹਿ ਕੀਜੈ ॥
घोडा दान करा, अंगण दान करा, श्रृंगार असलेली सुंदर स्त्री दान करा, जमीन दान करा, असे दान रोज करत राहा.

ਆਤਮ ਜਉ ਨਿਰਮਾਇਲੁ ਕੀਜੈ ਆਪ ਬਰਾਬਰਿ ਕੰਚਨੁ ਦੀਜੈ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਰਿ ਤਊ ਨ ਪੂਜੈ ॥੩॥
त्याने आपले मन शुद्ध करून स्वतःच्या बरोबरीने सोने दान केले तरी त्याची सर्व कर्मे रामनामाच्या तुलनेत येत नाहीत. ॥३॥

ਮਨਹਿ ਨ ਕੀਜੈ ਰੋਸੁ ਜਮਹਿ ਨ ਦੀਜੈ ਦੋਸੁ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਬਾਣ ਪਦੁ ਚੀਨਿੑ ਲੀਜੈ ॥
मनात राग नसावा, यमाला दोष देऊ नये तर शुद्ध निर्वाण स्थिती ओळखावी.

ਜਸਰਥ ਰਾਇ ਨੰਦੁ ਰਾਜਾ ਮੇਰਾ ਰਾਮ ਚੰਦੁ ਪ੍ਰਣਵੈ ਨਾਮਾ ਤਤੁ ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ ॥੪॥੪॥
नामदेव विनंती करतात की दशरथाचा पुत्र श्री राम माझा राजा आहे, मी नामरिताचे परम सार प्यावे. ॥४॥ ४॥

ਰਾਮਕਲੀ ਬਾਣੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ਕੀ
रविदासजींची रामकली बाणी.

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਪੜੀਐ ਗੁਨੀਐ ਨਾਮੁ ਸਭੁ ਸੁਨੀਐ ਅਨਭਉ ਭਾਉ ਨ ਦਰਸੈ ॥
जरी आपण सर्वांनी हरीचे नाम वाचले किंवा त्याचे चिंतन केले किंवा कानांनी ऐकले तरी श्रद्धा आणि पूर्ण भक्तीशिवाय आपण भगवंताचे दर्शन करू शकत नाही.

ਲੋਹਾ ਕੰਚਨੁ ਹਿਰਨ ਹੋਇ ਕੈਸੇ ਜਉ ਪਾਰਸਹਿ ਨ ਪਰਸੈ ॥੧॥
पारास स्पर्श केल्याशिवाय लोखंड शुद्ध सोने कसे होईल?॥१॥

ਦੇਵ ਸੰਸੈ ਗਾਂਠਿ ਨ ਛੂਟੈ ॥
हे देवा! मनातील संशयाची गाठ सुटू शकत नाही.

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਾਇਆ ਮਦ ਮਤਸਰ ਇਨ ਪੰਚਹੁ ਮਿਲਿ ਲੂਟੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
पण वासना, क्रोध, मोह, अभिमान आणि मत्सर या पाच गोष्टींनी मिळून आपल्यातील चांगले गुण हिरावून घेतले आहेत. ॥१॥रहाउ॥

ਹਮ ਬਡ ਕਬਿ ਕੁਲੀਨ ਹਮ ਪੰਡਿਤ ਹਮ ਜੋਗੀ ਸੰਨਿਆਸੀ ॥
आपण महान कवी, थोर विद्वान, योगी आणि भिक्षू आहोत ही आपली बुद्धी कधीच नष्ट होत नाही.

ਗਿਆਨੀ ਗੁਨੀ ਸੂਰ ਹਮ ਦਾਤੇ ਇਹ ਬੁਧਿ ਕਬਹਿ ਨ ਨਾਸੀ ॥੨॥
ते ज्ञानी, सदाचारी, शूर आणि दानशूर आहेत. ॥२॥

ਕਹੁ ਰਵਿਦਾਸ ਸਭੈ ਨਹੀ ਸਮਝਸਿ ਭੂਲਿ ਪਰੇ ਜੈਸੇ ਬਉਰੇ ॥
रविदासजी म्हणतात की आपण सर्वांना सत्य समजत नाही आणि आपण वेड्यासारखे हरवून जातो.

ਮੋਹਿ ਅਧਾਰੁ ਨਾਮੁ ਨਾਰਾਇਨ ਜੀਵਨ ਪ੍ਰਾਨ ਧਨ ਮੋਰੇ ॥੩॥੧॥
नारायण नाम माझा आधार आहे आणि हाच माझा जीव, प्राण आणि संपत्ती आहे ॥३॥ १॥

ਰਾਮਕਲੀ ਬਾਣੀ ਬੇਣੀ ਜੀਉ ਕੀ
रामकली बनी जिउ की.

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्‌गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਇੜਾ ਪਿੰਗੁਲਾ ਅਉਰ ਸੁਖਮਨਾ ਤੀਨਿ ਬਸਹਿ ਇਕ ਠਾਈ ॥
इडा, गंगा, पिंगला, यमुना आणि सुषुम्ना सरस्वती एकाच ठिकाणी राहतात.

ਬੇਣੀ ਸੰਗਮੁ ਤਹ ਪਿਰਾਗੁ ਮਨੁ ਮਜਨੁ ਕਰੇ ਤਿਥਾਈ ॥੧॥
ते ठिकाणच त्रिवेणी संगम आहे आणि प्रयागराज तीर्थक्षेत्र आहे. त्या पवित्र तीर्थावर माझे मन नामाच्या पाण्याने स्नान करीत असते. ॥१॥

ਸੰਤਹੁ ਤਹਾ ਨਿਰੰਜਨ ਰਾਮੁ ਹੈ ॥
हे संतांनो! मायातेत राम त्या ठिकाणीच उपस्थित असतो.

ਗੁਰ ਗਮਿ ਚੀਨੈ ਬਿਰਲਾ ਕੋਇ ॥
पण गुरू भेटल्यानंतर हे सत्य फार कमी लोक ओळखतात.

ਤਹਾਂ ਨਿਰੰਜਨੁ ਰਮਈਆ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तेथे मायाती रामाचा वास आहे.॥१॥रहाउ॥

ਦੇਵ ਸਥਾਨੈ ਕਿਆ ਨੀਸਾਣੀ ॥
या मंदिराचे लक्षण काय आहे.

ਤਹ ਬਾਜੇ ਸਬਦ ਅਨਾਹਦ ਬਾਣੀ ॥
अनाहताचा आवाज आणि शब्द त्या पवित्र ठिकाणी गुंजत राहतात.

ਤਹ ਚੰਦੁ ਨ ਸੂਰਜੁ ਪਉਣੁ ਨ ਪਾਣੀ ॥
तेथे चंद्र, सूर्य, वारा किंवा पाणी नाही.

ਸਾਖੀ ਜਾਗੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣੀ ॥੨॥
गुरूंच्या उपदेशाने मन जागृत झाल्यावरच त्या स्थानाचे ज्ञान होते. ॥२॥

ਉਪਜੈ ਗਿਆਨੁ ਦੁਰਮਤਿ ਛੀਜੈ ॥
जेव्हा मनात ज्ञान उत्पन्न होते तेव्हा वाईट विचारांचा नाश होतो आणि.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸਿ ਗਗਨੰਤਰਿ ਭੀਜੈ ॥
दहाव्या द्वारी नामामृताच्या रसाने मन भिजते.

ਏਸੁ ਕਲਾ ਜੋ ਜਾਣੈ ਭੇਉ ॥
ज्याला या कलेचे रहस्य कळते.

ਭੇਟੈ ਤਾਸੁ ਪਰਮ ਗੁਰਦੇਉ ॥੩॥
तो परात्पर गुरुदेवांना भेटतो. ॥३॥

ਦਸਮ ਦੁਆਰਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ਪਰਮ ਪੁਰਖ ਕੀ ਘਾਟੀ ॥
दहावा दरवाजा अगम्य आणि अथांग आहे, तिथे परमात्मा, परमात्मा वास करतो.

ਊਪਰਿ ਹਾਟੁ ਹਾਟ ਪਰਿ ਆਲਾ ਆਲੇ ਭੀਤਰਿ ਥਾਤੀ ॥੪॥
वरील मेंदूत सत्याचा साठा आहे. दहाव्या दरवाजाच्या रूपात या दुकानाच्या वर ब्रह्म कमळाच्या रूपात एक कोनाडा आहे ज्यामध्ये परम प्रकाशाच्या रूपात सिंहासन आहे. ॥४॥

ਜਾਗਤੁ ਰਹੈ ਸੁ ਕਬਹੁ ਨ ਸੋਵੈ ॥
आसक्तीतून सदैव जागृत असणारी व्यक्ती आसक्तीच्या निद्रेत कधीही झोपत नाही.

ਤੀਨਿ ਤਿਲੋਕ ਸਮਾਧਿ ਪਲੋਵੈ ॥
अशा साधकाच्या समाधीमध्ये तिन्ही जग नाहीसे होते.

ਬੀਜ ਮੰਤ੍ਰੁ ਲੈ ਹਿਰਦੈ ਰਹੈ ॥
तो गुरूंकडून मूळ मंत्र घेतो आणि तो आपल्या हृदयात बिंबवतो.

ਮਨੂਆ ਉਲਟਿ ਸੁੰਨ ਮਹਿ ਗਹੈ ॥੫॥
तेव्हा त्याचे मन दुर्गुणांपासून मुक्त होऊन शून्य स्थितीत स्थिर राहते. ॥५॥

ਜਾਗਤੁ ਰਹੈ ਨ ਅਲੀਆ ਭਾਖੈ ॥
जो आसक्तीपासून सावध असतो तो कधीही खोटे बोलत नाही किंवा अपशब्द बोलत नाही.

ਪਾਚਉ ਇੰਦ੍ਰੀ ਬਸਿ ਕਰਿ ਰਾਖੈ ॥
तो आपल्या पाच इंद्रियांवर नियंत्रण ठेवतो आणि.

ਗੁਰ ਕੀ ਸਾਖੀ ਰਾਖੈ ਚੀਤਿ ॥
शिक्षकाची शिकवण आठवते.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪੈ ਕ੍ਰਿਸਨ ਪਰੀਤਿ ॥੬॥
मग तो आपले शरीर आणि मन भगवंताच्या प्रेमात समर्पण करतो. ॥६॥

ਕਰ ਪਲਵ ਸਾਖਾ ਬੀਚਾਰੇ ॥
तो आपल्या हातांना शरीराप्रमाणे झाडाच्या फांद्या आणि फांद्या मानतो.

ਅਪਨਾ ਜਨਮੁ ਨ ਜੂਐ ਹਾਰੇ ॥
त्याचा जन्म वाया घालवत नाही.

ਅਸੁਰ ਨਦੀ ਕਾ ਬੰਧੈ ਮੂਲੁ ॥
तो वाईटाच्या नद्या तपासतो आणि.

ਪਛਿਮ ਫੇਰਿ ਚੜਾਵੈ ਸੂਰੁ ॥
सूर्य पश्चिमेकडून उगवणे म्हणजे सांसारिक आसक्ती सोडून देणे.

ਅਜਰੁ ਜਰੈ ਸੁ ਨਿਝਰੁ ਝਰੈ ॥
तो अंधार सहन करतो आणि चष्म्याविना अमृताचे रस पितो.

ਜਗੰਨਾਥ ਸਿਉ ਗੋਸਟਿ ਕਰੈ ॥੭॥
मग तो जगाचा स्वामी देवाला भेटतो. ॥७॥

ਚਉਮੁਖ ਦੀਵਾ ਜੋਤਿ ਦੁਆਰ ॥
त्या दहाव्या दारात भगवान ज्योतीचा दिवा लावला जातो.

ਪਲੂ ਅਨਤ ਮੂਲੁ ਬਿਚਕਾਰਿ ॥
तो जगाच्या अगदी केंद्रस्थानी आहे आणि जगाच्या रूपातील पल्लव त्याच्याभोवती आहे.

ਸਰਬ ਕਲਾ ਲੇ ਆਪੇ ਰਹੈ ॥
तो सर्व कलांमध्ये पूर्णपणे स्वतःच राहतो.

ਮਨੁ ਮਾਣਕੁ ਰਤਨਾ ਮਹਿ ਗੁਹੈ ॥੮॥
साधक माणिक सारख्या मौल्यवान मनामध्ये सद्गुणांची रत्ने घालतो. ॥८॥

ਮਸਤਕਿ ਪਦਮੁ ਦੁਆਲੈ ਮਣੀ ॥
हे सहंसदल कमळ माणसाच्या मनात असते आणि त्याच्याभोवती पाकळ्यांच्या रूपात रत्ने चमकतात.

ਮਾਹਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਧਣੀ ॥
तिन्ही जगाचा स्वामी देव कमळात वास करतो आणि.

ਪੰਚ ਸਬਦ ਨਿਰਮਾਇਲ ਬਾਜੇ ॥
निर्मल पंच हे शब्द तिथे गुंजत राहतात.

ਢੁਲਕੇ ਚਵਰ ਸੰਖ ਘਨ ਗਾਜੇ ॥
तिथे चावर डोलतात आणि शंख फुंकत राहतात.

ਦਲਿ ਮਲਿ ਦੈਤਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ॥
गुरूंकडून ज्ञान घेऊन साधक वासना, क्रोध, लोभ, आसक्ती आणि अहंकार या राक्षसांचे शमन करतो.

ਬੇਣੀ ਜਾਚੈ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ॥੯॥੧॥
बेनी म्हणते, हे परमेश्वरा! मी फक्त तुझेच नाम मागतो. ॥९॥ १॥

ਰਾਗੁ ਨਟ ਨਾਰਾਇਨ ਮਹਲਾ ੪
रगु नट नारायण महाला ४.

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ओंकार एक आहे, त्याचे नाव त्याचे सत्य आहे, तो आदिपुरुष आहे, जगाचा निर्माता आहे, तो निर्भय आहे, वैरमुक्त असल्यामुळे तो प्रेमरूप आहे, तो अमर आहे, ब्रह्ममूर्ती अमर आहे, तो जन्म-मृत्यूच्या फेऱ्यातून मुक्त होतो, तो स्वयंजन्म असतो, म्हणजेच त्याला आत्मप्रकाश असतो, जो गुरूंच्या कृपेने प्राप्त होतो.

ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਾਮੁ ਹਰੇ ॥
हे माझ्या मन! नेहमी हरीचे नामस्मरण कर.

ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਦੋਖ ਬਹੁ ਕੀਨੇ ਸਭ ਪਰਹਰਿ ਪਾਸਿ ਧਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
कोटी दोष आणि पापे असली तरी हरि सर्व पापे दूर करील. ॥१॥रहाउ॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹਿ ਆਰਾਧਹਿ ਸੇਵਕ ਭਾਇ ਖਰੇ ॥
जे भक्ती आणि पूर्ण श्रद्धेने हरिनामाचा जप करतात आणि पूजा करतात तेच चांगले असतात.

ਕਿਲਬਿਖ ਦੋਖ ਗਏ ਸਭ ਨੀਕਰਿ ਜਿਉ ਪਾਨੀ ਮੈਲੁ ਹਰੇ ॥੧॥
जसे पाणी घाण काढून टाकते तसे सर्व पाप आणि दोष त्यांच्या मनातून काढून टाकले जातात.॥१॥

ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਨਰੁ ਨਾਰਾਇਨੁ ਗਾਵਹਿ ਮੁਖਿ ਬੋਲਹਿ ਨਰ ਨਰਹਰੇ ॥
जो प्रत्येक क्षणी नारायणाचे गुणगान गातो आणि मुखातून 'हरी' म्हणत राहतो.

ਪੰਚ ਦੋਖ ਅਸਾਧ ਨਗਰ ਮਹਿ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਦੂਰਿ ਕਰੇ ॥੨॥
देहाच्या नगरात राहणारे वासना, क्रोध, लोभ, आसक्ती आणि अहंकार हे पाच असाध्य दोष एका क्षणात दूर होतात. ॥२॥

ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ਹਰਿ ਕੇ ਭਗਤ ਹਰੇ ॥
भाग्यवान लोकच हरीचे नामस्मरण करतात आणि सदैव आनंदी राहतात.

ਤਿਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਦੇਹਿ ਪ੍ਰਭ ਜਾਚਉ ਮੈ ਮੂੜ ਮੁਗਧ ਨਿਸਤਰੇ ॥੩॥
हे परमेश्वरा! मला त्यांचा सहवास द्या जेणेकरून मी, मूर्ख आणि मूर्ख, वाचू शकेन. ॥३॥

ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰਿ ਜਗਜੀਵਨ ਰਖਿ ਲੇਵਹੁ ਸਰਨਿ ਪਰੇ ॥
हे दयाळू प्रभु! हे जगाच्या स्वामी, मी तुझ्याकडे शरण आलो आहे, कृपया मला वाचवा.

ਨਾਨਕੁ ਜਨੁ ਤੁਮਰੀ ਸਰਨਾਈ ਹਰਿ ਰਾਖਹੁ ਲਾਜ ਹਰੇ ॥੪॥੧॥
दास नानक तुमच्या संरक्षणाखाली आहेत, म्हणून माझा सन्मान राखा. ॥४॥ १॥

ਨਟ ਮਹਲਾ ੪ ॥
नट महाला ४॥

ਰਾਮ ਜਪਿ ਜਨ ਰਾਮੈ ਨਾਮਿ ਰਲੇ ॥
रामाचा जप केल्याने भक्त नामात लीन राहतात.

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿਓ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਹਰਿ ਧਾਰੀ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਲੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ज्या भाग्यवान व्यक्तीवर हरीने आशीर्वाद दिलेला आहे, त्याच्याकडूनच गुरूंच्या शब्दाने रामाचे नामस्मरण केले जाते.॥१॥रहाउ॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਸੁਆਮੀ ਜਨ ਜਪਿ ਮਿਲਿ ਸਲਲ ਸਲਲੇ ॥
भगवंत अगम्य आणि अदृश्य आहे, त्या भगवंताचे नामस्मरण करून, जसे पाणी पाण्यात मिसळते.

ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਮਿਲਿ ਰਾਮ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਹਮ ਜਨ ਕੈ ਬਲਿ ਬਲਲੇ ॥੧॥
ज्यांना हरिच्या संताची भेट होऊन रामाचे सार प्राप्त झाले आहे त्यांना आम्ही आहुती देतो. ॥१॥

ਪੁਰਖੋਤਮੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਨਿ ਗਾਇਓ ਸਭਿ ਦਾਲਦ ਦੁਖ ਦਲਲੇ ॥
ज्याने पुरुषोत्तम प्रभूंच्या नामाचा महिमा केला, त्याचे सर्व दुःख, दारिद्य नष्ट झाले.

ਵਿਚਿ ਦੇਹੀ ਦੋਖ ਅਸਾਧ ਪੰਚ ਧਾਤੂ ਹਰਿ ਕੀਏ ਖਿਨ ਪਰਲੇ ॥੨॥
हरीने शरीरातील पाच असाध्य दोष क्षणात नष्ट केले आहेत. ॥२॥

ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਈ ਜਿਉ ਦੇਖੈ ਸਸਿ ਕਮਲੇ ॥
चंद्राला पाहून कमळ फुलते तसे हरीच्या संताने माझे हृदय प्रेमाने भरले आहे.

ਉਨਵੈ ਘਨੁ ਘਨ ਘਨਿਹਰੁ ਗਰਜੈ ਮਨਿ ਬਿਗਸੈ ਮੋਰ ਮੁਰਲੇ ॥੩॥
जेव्हा ढग वाकतात आणि खूप गडगडाट होतो तेव्हा त्यांना खूप आनंद होतो. ॥३॥

ਹਮਰੈ ਸੁਆਮੀ ਲੋਚ ਹਮ ਲਾਈ ਹਮ ਜੀਵਹ ਦੇਖਿ ਹਰਿ ਮਿਲੇ ॥
माझ्या सद्गुरूंनी नामस्मरण करण्याची तीव्र इच्छा माझ्या मनात रुजवली आहे, जेणेकरून मला हरीचे दर्शन मिळाले तर मी जगत राहीन.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਅਮਲ ਹਰਿ ਲਾਏ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਅਨਦ ਭਲੇ ॥੪॥੨॥
हे नानक! हरीने मला अशा प्रकारे हरिच्या नामाचा नशा चढवला आहे की त्याला भेटूनच मला आनंद मिळेल. ॥४॥ २॥

ਨਟ ਮਹਲਾ ੪ ॥
नट महाला ४॥

ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਖੇ ॥
हे माझ्या मन! हरीचे नामस्मरण कर, हाच तुझा खरा सोबती आहे.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਓ ਹਮ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਨ ਪਖੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
गुरूच्या कृपेने आम्ही हरिनामाचे ध्यान केले आणि आता आम्ही सतगुरुंच्या सेवेत तल्लीन राहतो. ॥१॥रहाउ॥

ਊਤਮ ਜਗੰਨਾਥ ਜਗਦੀਸੁਰ ਹਮ ਪਾਪੀ ਸਰਨਿ ਰਖੇ ॥
हे जगन्नाथ! हे जगदीश्वर, तू महान आहेस ज्याने मला पापी तुझ्या आश्रयामध्ये ठेवले आहे.

ਤੁਮ ਵਡ ਪੁਰਖ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਹਰਿ ਦੀਓ ਨਾਮੁ ਮੁਖੇ ॥੧॥
तू परम पुरुष आणि गरिबांच्या दु:खाचा नाश करणारा आहेस. हे हरी! तू मला माझ्या मुखात नामस्मरण करण्याची शक्ती दिली आहेस.॥१॥

ਹਰਿ ਗੁਨ ਊਚ ਨੀਚ ਹਮ ਗਾਏ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗਿ ਸਖੇ ॥
हरिचा महिमा परम आहे, म्हणून गुरू सतगुरुंसह मी, नीच माणसाने, केवळ त्यांची स्तुती केली आहे.

ਜਿਉ ਚੰਦਨ ਸੰਗਿ ਬਸੈ ਨਿੰਮੁ ਬਿਰਖਾ ਗੁਨ ਚੰਦਨ ਕੇ ਬਸਖੇ ॥੨॥
जसे चंदनाचे गुण चंदनासह कडुलिंबाच्या झाडात येतात, तशीच आपली अवस्था झाली आहे. ॥२॥

ਹਮਰੇ ਅਵਗਨ ਬਿਖਿਆ ਬਿਖੈ ਕੇ ਬਹੁ ਬਾਰ ਬਾਰ ਨਿਮਖੇ ॥
माझ्याकडे लैंगिक विकारांचे अनेक तोटे आहेत जे मी प्रत्येक क्षणी वारंवार सांगत असतो.

ਅਵਗਨਿਆਰੇ ਪਾਥਰ ਭਾਰੇ ਹਰਿ ਤਾਰੇ ਸੰਗਿ ਜਨਖੇ ॥੩॥
मी कनिष्ठ आणि जड दगड झालो आहे पण हरीने त्याच्या भक्तांच्या संगतीने माझे रक्षण केले आहे. ॥३॥

ਜਿਨ ਕਉ ਤੁਮ ਹਰਿ ਰਾਖਹੁ ਸੁਆਮੀ ਸਭ ਤਿਨ ਕੇ ਪਾਪ ਕ੍ਰਿਖੇ ॥
हे हरि! तू ज्या भक्तांचे रक्षण करतोस त्यांची सर्व पापे नष्ट होतात.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਤੁਮ ਦੁਸਟ ਤਾਰੇ ਹਰਣਖੇ ॥੪॥੩॥
हे नानकांच्या दयाळू परमेश्वरा! तू हिरण्यकशिपूसारख्या दुष्टांचाही नाश केला आहेस. ॥४॥३॥

ਨਟ ਮਹਲਾ ੪ ॥
नट महाला ४॥

ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਮ ਰੰਗੇ ॥
हे माझ्या हृदया! प्रेमाने हरी हरी नामाचा जप कर.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਜਗਦੀਸੁਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਓ ਜਨ ਪਗਿ ਲਗੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जगदीश्वर हरी यांनी आशीर्वाद दिल्यावर त्यांनी संतांच्या पाया पडून त्यांची पूजा केली.॥१॥रहाउ॥

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਭੂਲ ਚੂਕ ਹਮ ਅਬ ਆਏ ਪ੍ਰਭ ਸਰਨਗੇ ॥
आम्ही अनेक जन्म विसरलो पण आता देवाचा आश्रय घेतला आहे.

ਤੁਮ ਸਰਣਾਗਤਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ਸੁਆਮੀ ਹਮ ਰਾਖਹੁ ਵਡ ਪਾਪਗੇ ॥੧॥
हे परमेश्वरा! तू सर्वांचा रक्षणकर्ता आहेस आणि तुझ्यावर आश्रय घेणाऱ्यांवर दयाळू आहेस, माझ्यासारख्या मोठ्या पाप्याचेही रक्षण कर. ॥१॥

ਤੁਮਰੀ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਕੋ ਕੋ ਨ ਉਧਰਿਓ ਪ੍ਰਭ ਕੀਏ ਪਤਿਤ ਪਵਗੇ ॥
हे हरी! हरिच्या संगतीत येऊन कोणाचा उद्धार झाला नाहीस?

ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਛੀਪਾ ਦੁਸਟਾਰਿਓ ਪ੍ਰਭਿ ਰਾਖੀ ਪੈਜ ਜਨਗੇ ॥੨॥
ब्राह्मणांनी भगवंताचे गुणगान करणाऱ्या भक्त नामदेवांना दुष्ट दुष्ट संबोधून त्यांची निंदा केली होती, परंतु भगवंतांनी त्यांनाही वाचवले होते. ॥२॥

ਜੋ ਤੁਮਰੇ ਗੁਨ ਗਾਵਹਿ ਸੁਆਮੀ ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਤਿਨਗੇ ॥
हे परमेश्वरा! जे तुझे गुणगान करतात त्यांचा मी सदैव भक्त आहे.

ਭਵਨ ਭਵਨ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸਭਿ ਕੀਏ ਜਹ ਧੂਰਿ ਪਰੀ ਜਨ ਪਗੇ ॥੩॥
जिथे जिथे भक्तांच्या पायाची धूळ गेली तिथे ती सगळी घरं पवित्र झाली आहेत. ॥३॥

ਤੁਮਰੇ ਗੁਨ ਪ੍ਰਭ ਕਹਿ ਨ ਸਕਹਿ ਹਮ ਤੁਮ ਵਡ ਵਡ ਪੁਰਖ ਵਡਗੇ ॥
हे परमेश्वरा! आम्ही तुझे गुण व्यक्त करू शकत नाही कारण तू महान आणि सर्वोच्च आहेस.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭ ਧਾਰਹੁ ਹਮ ਸੇਵਹ ਤੁਮ ਜਨ ਪਗੇ ॥੪॥੪॥
नानक म्हणतात, हे देवा! आमच्यावर अशी कृपा कर की आम्ही तुझ्या भक्तांच्या सेवेत मग्न राहू. ॥४॥ ४॥

ਨਟ ਮਹਲਾ ੪ ॥
नट महाला ४॥

ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਨੇ ॥
हे माझ्या मन! एकाग्रतेने हरीच्या नामाची पूजा कर.

ਜਗੰਨਾਥਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਧਾਰੀ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮ ਬਨੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
भगवान जगन्नाथांनी मला आशीर्वाद दिल्यावर माझे मन गुरूच्या मताप्रमाणे नामाकडे जाऊ लागले. ॥१॥रहाउ॥

ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਜਸੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਇਓ ਉਪਦੇਸਿ ਗੁਰੂ ਗੁਰ ਸੁਨੇ ॥
गुरूचा उपदेश ऐकून हरिभक्तांनी हरीचीच स्तुती केली.

ਕਿਲਬਿਖ ਪਾਪ ਨਾਮ ਹਰਿ ਕਾਟੇ ਜਿਵ ਖੇਤ ਕ੍ਰਿਸਾਨਿ ਲੁਨੇ ॥੧॥
शेतकरी जसे शेत कापतो तसे हरीच्या नावाने त्यांची सर्व घातक पापे कापून टाकली आहेत. ॥१॥

ਤੁਮਰੀ ਉਪਮਾ ਤੁਮ ਹੀ ਪ੍ਰਭ ਜਾਨਹੁ ਹਮ ਕਹਿ ਨ ਸਕਹਿ ਹਰਿ ਗੁਨੇ ॥
हे देवा! तूच तुझे रूप जाणतोस, तुझे गुण आम्ही व्यक्त करू शकत नाही.

ਜੈਸੇ ਤੁਮ ਤੈਸੇ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ ਹੀ ਗੁਨ ਜਾਨਹੁ ਪ੍ਰਭ ਅਪੁਨੇ ॥੨॥
हे परमेश्वरा! तू जसा आहेस, तसाच तूच गुण जाणतोस. ॥२॥

ਮਾਇਆ ਫਾਸ ਬੰਧ ਬਹੁ ਬੰਧੇ ਹਰਿ ਜਪਿਓ ਖੁਲ ਖੁਲਨੇ ॥
जीव मायेच्या अनेक बंधनात अडकलेला असतो पण तो हरी नामस्मरणानेच बंधनातून मुक्त होऊ शकतो.

ਜਿਉ ਜਲ ਕੁੰਚਰੁ ਤਦੂਐ ਬਾਂਧਿਓ ਹਰਿ ਚੇਤਿਓ ਮੋਖ ਮੁਖਨੇ ॥੩॥
ज्याप्रमाणे मगरीने हत्तीला पाण्यात बांधले होते पण हरीचे स्मरण करून तो मुक्त झाला. ॥३॥

ਸੁਆਮੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸਰੁ ਤੁਮ ਖੋਜਹੁ ਜੁਗ ਜੁਗਨੇ ॥
हे परमदेव! आम्ही युगानुयुगे तुला शोधत आहोत.

ਤੁਮਰੀ ਥਾਹ ਪਾਈ ਨਹੀ ਪਾਵੈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਵਡਨੇ ॥੪॥੫॥
हे नानकांच्या प्रभू! तुझ्या गौरवाला अंत नाही. ॥४॥ ५॥

ਨਟ ਮਹਲਾ ੪ ॥
नट महाला ४॥

ਮੇਰੇ ਮਨ ਕਲਿ ਕੀਰਤਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਵਣੇ ॥
अरे माझ्या हृदयी, कलियुगात फक्त भगवंताची स्तुती गाणे मान्य आहे.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਇਆਲਿ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭ ਧਾਰੀ ਲਗਿ ਸਤਿਗੁਰ ਹਰਿ ਜਪਨੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
दयाळू परमेश्वराने दया दाखविल्यावर गुरूंच्या चरणी बसून केवळ हरिचा नामजप केला. ॥१॥रहाउ॥

ਹਰਿ ਤੁਮ ਵਡ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਸੁਆਮੀ ਸਭਿ ਧਿਆਵਹਿ ਹਰਿ ਰੁੜਣੇ ॥
हे हरी! तू अगम्य, अदृश्य आणि महान आहेस.

ਜਿਨ ਕਉ ਤੁਮ੍ਹ੍ਰੇ ਵਡ ਕਟਾਖ ਹੈ ਤੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰਣੇ ॥੧॥
ज्यांना तुझा आशीर्वाद आहे, ते गुरुमुख तुझे स्मरण करीत राहतात. ॥१॥

ਇਹੁ ਪਰਪੰਚੁ ਕੀਆ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਸਭੁ ਜਗਜੀਵਨੁ ਜੁਗਣੇ ॥
हे संपूर्ण विश्व भगवंताने निर्माण केले आहे, हे जगाचे जीवन आहे.

ਜਿਉ ਸਲਲੈ ਸਲਲ ਉਠਹਿ ਬਹੁ ਲਹਰੀ ਮਿਲਿ ਸਲਲੈ ਸਲਲ ਸਮਣੇ ॥੨॥
जो पाण्यामधून उठणाऱ्या अनेक लाटा पुन्हा पाण्यात विलीन होतात त्याच प्रकारे सर्व जीवांशी जोडलेला असतो. ॥२॥

ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਕੀਆ ਸੁ ਤੁਮ ਹੀ ਜਾਨਹੁ ਹਮ ਨਹ ਜਾਣੀ ਹਰਿ ਗਹਣੇ ॥
हे परमेश्वरा! तू जे काही निर्माण केले आहेस ते तुलाच माहीत आहे आणि तुझ्या अद्भुत कृती आम्हाला माहीत नाहीत.

ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਕਉ ਰਿਦ ਉਸਤਤਿ ਧਾਰਹੁ ਹਮ ਕਰਹ ਪ੍ਰਭੂ ਸਿਮਰਣੇ ॥੩॥
आम्ही तुझी मुले आहोत, आमच्या अंतःकरणात स्तुती करा जेणेकरून आम्ही तुमची आठवण ठेवू शकू. ॥३॥

ਤੁਮ ਜਲ ਨਿਧਿ ਹਰਿ ਮਾਨ ਸਰੋਵਰ ਜੋ ਸੇਵੈ ਸਭ ਫਲਣੇ ॥
हे परमेश्वरा! तू महासागर आणि मनुष्याचे सरोवर आहेस, तुझी उपासना करणाऱ्याला अपेक्षित फल प्राप्त होते.

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬਾਂਛੈ ਹਰਿ ਦੇਵਹੁ ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਣੇ ॥੪॥੬॥
नानक म्हणतात की मला फक्त हरि हरी नामाचीच इच्छा आहे, म्हणून हे भगवंत मला प्राप्त करून दे. ॥४॥ ६॥

ਨਟ ਨਾਰਾਇਨ ਮਹਲਾ ੪ ਪੜਤਾਲ
नारायण महाला ४ तपास

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्‌गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਮੇਰੇ ਮਨ ਸੇਵ ਸਫਲ ਹਰਿ ਘਾਲ ॥
हे माझ्या मन! भगवंताची उपासना ही एकमेव यशस्वी सेवा आहे.

ਲੇ ਗੁਰ ਪਗ ਰੇਨ ਰਵਾਲ ॥
गुरूंच्या चरणांची धूळ घे.

ਸਭਿ ਦਾਲਿਦ ਭੰਜਿ ਦੁਖ ਦਾਲ ॥
याने सर्व दु:ख, वेदना, दारिद्र्य नाहीसे होईल.

ਹਰਿ ਹੋ ਹੋ ਹੋ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
देवाच्या आशीर्वादांचा आनंद घ्या.॥१॥रहाउ॥

ਹਰਿ ਕਾ ਗ੍ਰਿਹੁ ਹਰਿ ਆਪਿ ਸਵਾਰਿਓ ਹਰਿ ਰੰਗ ਰੰਗ ਮਹਲ ਬੇਅੰਤ ਲਾਲ ਲਾਲ ਹਰਿ ਲਾਲ ॥
हे शरीर देवाचे घर आहे जे त्याने स्वतः सुंदर केले आहे. जवाहर माणिक्यासारख्या गुणांची अनंत रत्ने ज्यात विराजमान आहेत, त्या भगवंताचा हा सुंदर महाल अतिशय आनंददायी आहे.

ਹਰਿ ਆਪਨੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਆਪਿ ਗ੍ਰਿਹਿ ਆਇਓ ਹਮ ਹਰਿ ਕੀ ਗੁਰ ਕੀਈ ਹੈ ਬਸੀਠੀ ਹਮ ਹਰਿ ਦੇਖੇ ਭਈ ਨਿਹਾਲ ਨਿਹਾਲ ਨਿਹਾਲ ਨਿਹਾਲ ॥੧॥
हरीने मला आशीर्वाद दिला आणि माझे मन स्वतः घरी आले. गुरूंनी माझी हरिकडे शिफारस केली आहे, त्यामुळे हरिचे दर्शन झाल्यावर आम्ही आनंदी आहोत. ॥१॥

ਹਰਿ ਆਵਤੇ ਕੀ ਖਬਰਿ ਗੁਰਿ ਪਾਈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਆਨਦੋ ਆਨੰਦ ਭਏ ਹਰਿ ਆਵਤੇ ਸੁਨੇ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਹਰਿ ਲਾਲ ॥
गुरूंनी हरिच्या आगमनाची बातमी सांगितल्यावर हरीच्या आगमनाची बातमी ऐकून मन आणि शरीर प्रसन्न झाले

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਿਲੇ ਭਏ ਗਲਤਾਨ ਹਾਲ ਨਿਹਾਲ ਨਿਹਾਲ ॥੨॥੧॥੭॥
नानकांना जेव्हा परमेश्वर सापडला तेव्हा तो त्याच्यात लीन झाला आणि परम आनंदी झाला.॥२॥१॥७॥

ਨਟ ਮਹਲਾ ੪ ॥
नट महाला ४॥

ਮਨ ਮਿਲੁ ਸੰਤਸੰਗਤਿ ਸੁਭਵੰਤੀ ॥
हे मन! कृपाळू संतांच्या संगतीत भेट.

ਸੁਨਿ ਅਕਥ ਕਥਾ ਸੁਖਵੰਤੀ ॥
सुखदायक हरीची अकथित कथा ऐका.

ਸਭ ਕਿਲਬਿਖ ਪਾਪ ਲਹੰਤੀ ॥
याने सर्व पाप, दोष नष्ट होतात.

ਹਰਿ ਹੋ ਹੋ ਹੋ ਲਿਖਤੁ ਲਿਖੰਤੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
पण भगवंताची प्राप्ती सौभाग्यानेच होते.॥१॥रहाउ॥

ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਕਲਜੁਗ ਵਿਚਿ ਊਤਮ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਕਥਾ ਭਜੰਤੀ ॥
कलियुगात भगवंताची स्तुती गाणे हे श्रेष्ठ कर्म आहे, म्हणून गुरूंच्या सल्ल्यानुसार हरि कथा आणि भजने गा.

ਜਿਨਿ ਜਨਿ ਸੁਣੀ ਮਨੀ ਹੈ ਜਿਨਿ ਜਨਿ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਹਉ ਕੁਰਬਾਨੰਤੀ ॥੧॥
ज्याने ही कथा ऐकली आणि मनन केले त्याच्यासाठी मी स्वतःचा त्याग करतो. ॥१॥

ਹਰਿ ਅਕਥ ਕਥਾ ਕਾ ਜਿਨਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ਤਿਸੁ ਜਨ ਸਭ ਭੂਖ ਲਹੰਤੀ ॥
ज्याने हरीच्या अवर्णनीय कथेचा आनंद घेतला, त्याची सर्व भूक शमली आहे.

ਨਾਨਕ ਜਨ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣਿ ਤ੍ਰਿਪਤੇ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹੋਵੰਤੀ ॥੨॥੨॥੮॥
हे नानक भक्ता! हरीची कथा ऐकून ते तृप्त झाले आणि हरी हरी नामस्मरण करून ते स्वतःचे रूप झाले.॥ २॥२॥८॥

ਨਟ ਮਹਲਾ ੪ ॥
नट महाला ४॥

ਕੋਈ ਆਨਿ ਸੁਨਾਵੈ ਹਰਿ ਕੀ ਹਰਿ ਗਾਲ ॥
कोणी येऊन मला हरिचा महिमा सांगितला तर.

ਤਿਸ ਕਉ ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਾਲ ॥
मी स्वतःला त्याच्या स्वाधीन करीन.

ਸੋ ਹਰਿ ਜਨੁ ਹੈ ਭਲ ਭਾਲ ॥
तो हरीचा खूप चांगला भक्त आहे.

ਹਰਿ ਹੋ ਹੋ ਹੋ ਮੇਲਿ ਨਿਹਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे हरी! मी त्याला भेटलो तर मला आनंद होईल. ॥१॥रहाउ॥

ਹਰਿ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਗੁਰ ਸੰਤਿ ਬਤਾਇਓ ਗੁਰਿ ਚਾਲ ਦਿਖਾਈ ਹਰਿ ਚਾਲ ॥
गुरू संतांनी मला एकात्मतेचा मार्ग दाखविला आणि त्यांनी मला मार्गदर्शन केले.

ਅੰਤਰਿ ਕਪਟੁ ਚੁਕਾਵਹੁ ਮੇਰੇ ਗੁਰਸਿਖਹੁ ਨਿਹਕਪਟ ਕਮਾਵਹੁ ਹਰਿ ਕੀ ਹਰਿ ਘਾਲ ਨਿਹਾਲ ਨਿਹਾਲ ਨਿਹਾਲ ॥੧॥
हे माझ्या गुरूंच्या शिष्यांनो! तुमच्या मनातील कपट दूर करा आणि हरिची मनोभावे पूजा करा आणि आनंदी व्हा. ॥१॥

ਤੇ ਗੁਰ ਕੇ ਸਿਖ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਭਾਏ ਜਿਨਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਨਿਓ ਮੇਰਾ ਨਾਲਿ ॥
त्याच गुरूंचे शिष्य माझ्या परमेश्वराला प्रिय आहेत ज्यांनी त्यांना स्वतःला ओळखले आहे.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਮਤਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਦੀਨੀ ਹਰਿ ਦੇਖਿ ਨਿਕਟਿ ਹਦੂਰਿ ਨਿਹਾਲ ਨਿਹਾਲ ਨਿਹਾਲ ਨਿਹਾਲ ॥੨॥੩॥੯॥
नानकांना भगवंताने शांती दिली आहे आणि हरिला प्रदक्षिणा घालून ते रोज आनंदी राहतात.॥२॥३॥९॥

ਰਾਗੁ ਨਟ ਨਾਰਾਇਨ ਮਹਲਾ ੫
रगु नट नारायण महाला ५.

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਰਾਮ ਹਉ ਕਿਆ ਜਾਨਾ ਕਿਆ ਭਾਵੈ ॥
हे परमेश्वरा! तुला कशात रस आहे हे मला कसे कळेल?

ਮਨਿ ਪਿਆਸ ਬਹੁਤੁ ਦਰਸਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तुला पाहण्याची माझ्या मनात तीव्र इच्छा आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਸੋਈ ਗਿਆਨੀ ਸੋਈ ਜਨੁ ਤੇਰਾ ਜਿਸੁ ਊਪਰਿ ਰੁਚ ਆਵੈ ॥
तो ज्ञानी आहे, तोच तुझा परम भक्त आहे ज्याच्यावर तुझी दया आहे.

ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਜਿਸੁ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ਸੋ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੁਧੁ ਧਿਆਵੈ ॥੧॥
हे निर्मात्या! ज्याच्यावर तू आशीर्वाद देतोस तो नेहमी तुझाच विचार करतो. ॥१॥

ਕਵਨ ਜੋਗ ਕਵਨ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨਾ ਕਵਨ ਗੁਨੀ ਰੀਝਾਵੈ ॥
तो योग, ज्ञान, ध्यान म्हणजे काय आणि तुम्हाला आनंद देणारे गुण कोणते?

ਸੋਈ ਜਨੁ ਸੋਈ ਨਿਜ ਭਗਤਾ ਜਿਸੁ ਊਪਰਿ ਰੰਗੁ ਲਾਵੈ ॥੨॥
ती व्यक्ती तुमचा दास आणि तुमचा स्वतःचा भक्त आहे ज्याला तुम्ही तुमचे प्रेम देता. ॥२॥

ਸਾਈ ਮਤਿ ਸਾਈ ਬੁਧਿ ਸਿਆਨਪ ਜਿਤੁ ਨਿਮਖ ਨ ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਸਰਾਵੈ ॥
तीच बुद्धी, तीच बुद्धी आणि हुशारी चांगली की देवाला क्षणभरही विस्मरण होत नाही.

ਸੰਤਸੰਗਿ ਲਗਿ ਏਹੁ ਸੁਖੁ ਪਾਇਓ ਹਰਿ ਗੁਨ ਸਦ ਹੀ ਗਾਵੈ ॥੩॥
संतांच्या भेटीने ज्याला हे सुख प्राप्त झाले आहे, तो सदैव परमेश्वराचे गुणगान गात राहतो. ॥३॥

ਦੇਖਿਓ ਅਚਰਜੁ ਮਹਾ ਮੰਗਲ ਰੂਪ ਕਿਛੁ ਆਨ ਨਹੀ ਦਿਸਟਾਵੈ ॥
ज्याने परमात्म्याला महान शुभस्वरूपात पाहिलं आहे तो इतर कोणी पाहू शकत नाही.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੋਰਚਾ ਗੁਰਿ ਲਾਹਿਓ ਤਹ ਗਰਭ ਜੋਨਿ ਕਹ ਆਵੈ ॥੪॥੧॥
हे गुरु नानक! ज्याच्या मनातून अभिमानाची घाण दूर झाली आहे तो गर्भाच्या चक्रात येत नाही. ॥४॥ १॥

ਨਟ ਨਾਰਾਇਨ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ
नट नारायण महाला ५ दुपडा.

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਉਲਾਹਨੋ ਮੈ ਕਾਹੂ ਨ ਦੀਓ ॥
अरे देवा मी कोणाकडे तक्रारही केली नाही.

ਮਨ ਮੀਠ ਤੁਹਾਰੋ ਕੀਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
पण तू जे केलेस ते माझ्या मनाला गोड वाटते. ॥१॥रहाउ॥

ਆਗਿਆ ਮਾਨਿ ਜਾਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਨਾਮੁ ਤੁਹਾਰੋ ਜੀਉ ॥
तुझ्या आज्ञेचे पालन करून मला परम सुख प्राप्त झाले आहे आणि तुझ्या नामाच्या श्रवणानेच मला जीवन मिळत आहे.

ਈਹਾਂ ਊਹਾ ਹਰਿ ਤੁਮ ਹੀ ਤੁਮ ਹੀ ਇਹੁ ਗੁਰ ਤੇ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦ੍ਰਿੜੀਉ ॥੧॥
हे हरी! मी गुरूंकडून मंत्र घेतला आहे आणि मनात दृढ केले आहे की तू या जगात, परलोकात, सर्वत्र आहेस. ॥१॥

ਜਬ ਤੇ ਜਾਨਿ ਪਾਈ ਏਹ ਬਾਤਾ ਤਬ ਕੁਸਲ ਖੇਮ ਸਭ ਥੀਉ ॥
जेव्हापासून मी हे शिकलो तेव्हापासून सर्व काही ठीक आहे.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਪਰਗਾਸਿਓ ਆਨ ਨਾਹੀ ਰੇ ਬੀਉ ॥੨॥੧॥੨॥
हे नानक! ऋषींच्या सहवासात हे स्पष्ट झाले आहे की, सत्याशिवाय दुसरा कोणी नाही.॥२॥१॥२॥

ਨਟ ਮਹਲਾ ੫ ॥
नट महाला ५ ॥

ਜਾ ਕਉ ਭਈ ਤੁਮਾਰੀ ਧੀਰ ॥
हे देवा! ज्याला तू धीर दिलास.

ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਮਿਟੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਨਿਕਸੀ ਹਉਮੈ ਪੀਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
त्याचे यमाचे भय नाहीसे झाले व गर्वाचे दुःख नाहीसे होऊन तो सुखी झाला.॥१॥रहाउ॥

ਤਪਤਿ ਬੁਝਾਨੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਨੀ ਤ੍ਰਿਪਤੇ ਜਿਉ ਬਾਰਿਕ ਖੀਰ ॥
वाणीच्या अमृताने सर्व मत्सर शमवला आहे आणि दूध पिऊन लहान मूल तृप्त होते तसे मन तृप्त झाले आहे.

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸਾਜਨ ਸੰਤ ਮੇਰੇ ਸੰਤ ਸਹਾਈ ਬੀਰ ॥੧॥
केवळ संतच माझे मातापिता, सज्जन आणि सहाय्यक बंधू आहेत ॥१॥

ਖੁਲੇ ਭ੍ਰਮ ਭੀਤਿ ਮਿਲੇ ਗੋਪਾਲਾ ਹੀਰੈ ਬੇਧੇ ਹੀਰ ॥
भगवंताच्या भेटीने भ्रमाचे दरवाजे उघडले;

ਬਿਸਮ ਭਏ ਨਾਨਕ ਜਸੁ ਗਾਵਤ ਠਾਕੁਰ ਗੁਨੀ ਗਹੀਰ ॥੨॥੨॥੩॥
हे नानक! सद्‌गुणांचा अथांग सागर ठाकूरजींची स्तुती ऐकून मला आश्चर्य वाटते.॥ २॥२॥३॥

ਨਟ ਮਹਲਾ ੫ ॥
नट महाला ५ ॥

ਅਪਨਾ ਜਨੁ ਆਪਹਿ ਆਪਿ ਉਧਾਰਿਓ ॥
देवाने स्वतःच आपल्या सेवकाचे रक्षण केले आहे.

ਆਠ ਪਹਰ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਬਸਿਓ ਮਨ ਤੇ ਨਾਹਿ ਬਿਸਾਰਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तो आठ प्रहार दासांबरोबर राहतो आणि त्याला मनापासून विसरला नाही.॥१॥रहाउ॥

ਬਰਨੁ ਚਿਹਨੁ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਪੇਖਿਓ ਦਾਸ ਕਾ ਕੁਲੁ ਨ ਬਿਚਾਰਿਓ ॥
त्यांनी आपल्या निवासस्थानाची जात-पात विचारात घेतली नाही किंवा आपल्या वंशाचा विचार केला नाही.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਦੀਓ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ਸਵਾਰਿਓ ॥੧॥
हरीने दयाळूपणे आपले नाव बहाल केले आहे आणि त्याचे नैसर्गिक स्वरूप सुंदर केले आहे. ॥१॥

ਮਹਾ ਬਿਖਮੁ ਅਗਨਿ ਕਾ ਸਾਗਰੁ ਤਿਸ ਤੇ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਿਓ ॥
हे जग अगाध अग्नीचा महासागर आहे ज्यातून मला पार केले गेले आहे.

ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਨਾਨਕ ਬਿਗਸਾਨੋ ਪੁਨਹ ਪੁਨਹ ਬਲਿਹਾਰਿਓ ॥੨॥੩॥੪॥
हे नानक! हरीला पाहून माझे हृदय फुलले आहे आणि मी त्याच्यासाठी पुन्हा पुन्हा बलिदान देत आहे. ॥२॥ ३॥ ४॥

ਨਟ ਮਹਲਾ ੫ ॥
नट महाला ५ ॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਕਹਿਓ ॥
मी मनात हरी हरी नामाचा जप केला आहे.

ਕੋਟਿ ਅਪ੍ਰਾਧ ਮਿਟਹਿ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕਾ ਦੁਖੁ ਨ ਰਹਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
त्यामुळे कोट्यवधीचे गुन्हे क्षणार्धात नष्ट झाले असून दु:ख राहिलेले नाही. ॥१॥रहाउ॥

ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਭਇਓ ਬੈਰਾਗੀ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਲਹਿਓ ॥
परम सत्याचा शोध घेताना मी वैराग्य झालो होतो पण ऋषींच्या सहवासाने मला सत्याची प्राप्ती झाली आहे.

ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚਰਨ ਗਹਿਓ ॥੧॥
सर्व काही बाजूला ठेवून मी देवावर लक्ष केंद्रित केले आणि त्याचे पाय धरले. ॥१॥

ਕਹਤ ਮੁਕਤ ਸੁਨਤੇ ਨਿਸਤਾਰੇ ਜੋ ਜੋ ਸਰਨਿ ਪਇਓ ॥
नामस्मरण करून भगवंताचा आश्रय घेणारा प्रत्येक मनुष्य मुक्त होतो आणि त्याचे नाम श्रवण करणारेही मुक्त होतात.

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਅਨਦੁ ਭਇਓ ॥੨॥੪॥੫॥
हे नानक! माझ्या प्रभूचे स्मरण करून मला सुख प्राप्त झाले आहे.॥२॥४॥५॥

ਨਟ ਮਹਲਾ ੫ ॥
नट महाला ५ ॥

ਚਰਨ ਕਮਲ ਸੰਗਿ ਲਾਗੀ ਡੋਰੀ ॥
तुझ्या कमळाच्या पायाशी माझ्या प्रेमाची तार जोडलेली आहे.

ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਕਰਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਮੋਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे सुखाच्या सागरा! मला अंतिम मार्ग द्या.॥१॥रहाउ॥

ਅੰਚਲਾ ਗਹਾਇਓ ਜਨ ਅਪੁਨੇ ਕਉ ਮਨੁ ਬੀਧੋ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ਖੋਰੀ ॥
तू तुझ्या सेवकाला धरून ठेवले आहेस आणि त्याचे मन तुझ्या प्रेमात रमले आहे.

ਜਸੁ ਗਾਵਤ ਭਗਤਿ ਰਸੁ ਉਪਜਿਓ ਮਾਇਆ ਕੀ ਜਾਲੀ ਤੋਰੀ ॥੧॥
तुझे गुणगान गाऊन भक्तीचा आनंद निर्माण झाला आणि तू भ्रमाचे जाळे तोडून टाकलेस. ॥१॥

ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹੇ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਆਨ ਨ ਪੇਖਉ ਹੋਰੀ ॥
हे कृपानिधी! तू सर्वव्यापी आहेस आणि मला तुझ्याशिवाय दुसरे कोणी दिसत नाही.

ਨਾਨਕ ਮੇਲਿ ਲੀਓ ਦਾਸੁ ਅਪੁਨਾ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਕਬਹੂ ਥੋਰੀ ॥੨॥੫॥੬॥
हे नानक! परमेश्वराने सेवकाला स्वतःशी जोडले आहे आणि माझे त्याच्यावरील प्रेम कधीच कमी होत नाही.॥२॥५॥६॥

ਨਟ ਮਹਲਾ ੫ ॥
नट महाला ५ ॥

ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪੁ ਜਪਿ ਹਰਿ ਨਾਰਾਇਣ ॥
हे मन! नारायणाचा जप कर.

ਕਬਹੂ ਨ ਬਿਸਰਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੇ ਆਠ ਪਹਰ ਗੁਨ ਗਾਇਣ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
त्याला कधीही विसरू नका आणि आठ तास त्याचे गुणगान गा. ॥१॥रहाउ॥

ਸਾਧੂ ਧੂਰਿ ਕਰਉ ਨਿਤ ਮਜਨੁ ਸਭ ਕਿਲਬਿਖ ਪਾਪ ਗਵਾਇਣ ॥
ऋषींच्या चरणांची धूळ दररोज स्नान करा, यामुळे सर्व वाईट पाप नष्ट होतात.

ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹੇ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਦਿਸਟਿ ਸਮਾਇਣੁ ॥੧॥
दयाळू देव सर्वव्यापी आहे आणि प्रत्येक तपशीलात तो दृश्यमान आहे. ॥१॥

ਜਾਪ ਤਾਪ ਕੋਟਿ ਲਖ ਪੂਜਾ ਹਰਿ ਸਿਮਰਣ ਤੁਲਿ ਨ ਲਾਇਣ ॥
लाखो कोटी जप, तपश्चर्या आणि उपासना हरीसिमरन बरोबर नाही.

ਦੁਇ ਕਰ ਜੋੜਿ ਨਾਨਕੁ ਦਾਨੁ ਮਾਂਗੈ ਤੇਰੇ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸ ਦਸਾਇਣੁ ॥੨॥੬॥੭॥
हे हरी! हात जोडून नानक तुझ्याकडे हे वरदान मागतात की मी तुझ्या दासांच्या दासांचा दास राहू शकेन. ॥२॥ ६॥ ७॥

ਨਟ ਮਹਲਾ ੫ ॥
नट महाला ५ ॥

ਮੇਰੈ ਸਰਬਸੁ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥

हरिच्या नामाचा खजिना हाच माझा सर्वस्व आहे.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਮਿਲਿਓ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਨੋ ਦਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

सतगुरुंनी मला दान नावाचा आशीर्वाद दिला आहे आणि मला संतांच्या सोबत जोडले आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਸੁਖਦਾਤਾ ਦੁਖ ਭੰਜਨਹਾਰਾ ਗਾਉ ਕੀਰਤਨੁ ਪੂਰਨ ਗਿਆਨੁ ॥

हे देवा! तू सुख देणारा आणि दुःख दूर करणारा आहेस, म्हणून मी पूर्ण ज्ञानाने तुझी स्तुती करतो.

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਖੰਡ ਖੰਡ ਕੀਨ੍ਹੇ ਬਿਨਸਿਓ ਮੂੜ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥੧॥

त्यामुळे वासना, क्रोध आणि लोभ यांचे तुकडे तुकडे झाले आणि मूर्ख अभिमानाचाही नाश झाला. ॥१॥

ਕਿਆ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਆਖਿ ਵਖਾਣਾ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜਾਨੁ ॥

हे अंतर्यामी! तुला सर्व काही माहित आहे, मग मी तुझ्याबद्दल कोणते गुण सांगू?

ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਰਨਿ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਨਾਨਕੁ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥੨॥੭॥੮॥

हे सुखाच्या सागरा! मी तुझ्या चरणकमळांचा आश्रय घेतला आहे आणि नानक सदैव तुझ्यावर भक्त आहेत. ॥२॥७॥८॥

ਨਟ ਮਹਲਾ ੫ ॥
नट महाला ५ ॥

ਹਉ ਵਾਰਿ ਵਾਰਿ ਜਾਉ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे परमदेव! मी स्वतःला पुन्हा पुन्हा तुला शरण जातो. ॥१॥रहाउ॥

ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨ ਤੁਮ ਪੂਰਨ ਦਾਤੇ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਦਇਆਲ ॥੧॥
हे दीनानाथ! हे दयेच्या सागरा, मी गुणरहित आहे पण तू पूर्ण दाता आहेस. ॥१॥

ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਸੋਵਤ ਜਾਗਤ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਧਨ ਮਾਲ ॥੨॥
उठताना, झोपताना, जागताना, तू माझा आत्मा, प्राण आणि संपत्ती आहेस. ॥२॥

ਦਰਸਨ ਪਿਆਸ ਬਹੁਤੁ ਮਨਿ ਮੇਰੈ ਨਾਨਕ ਦਰਸ ਨਿਹਾਲ ॥੩॥੮॥੯॥
नानक प्रार्थना करतात की हे देवा, मला तुझ्या दर्शनाची तीव्र इच्छा आहे, म्हणून मला तुझे दर्शन दे आणि मला प्रसन्न कर.॥३॥८॥९॥

ਨਟ ਪੜਤਾਲ ਮਹਲਾ ੫
नेट इन्व्हेस्टिगेशन महला ५

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਕੋਊ ਹੈ ਮੇਰੋ ਸਾਜਨੁ ਮੀਤੁ ॥
माझ्यासारखा हा गृहस्थ किंवा शुभचिंतक कोणी आहे का?

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਨਾਵੈ ਨੀਤ ॥
जो मला रोज हरीचे नामस्मरण करतो.

ਬਿਨਸੈ ਦੁਖੁ ਬਿਪਰੀਤਿ ॥
जेणेकरून माझ्याविरुद्धच्या दु:खाचा नाश होईल आणि.

ਸਭੁ ਅਰਪਉ ਮਨੁ ਤਨੁ ਚੀਤੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
त्या हितचिंतकाला मी माझे शरीर, मन आणि सर्व काही अर्पण करीन. ॥१॥रहाउ॥

ਕੋਈ ਵਿਰਲਾ ਆਪਨ ਕੀਤ ॥
दुर्लभ माणसालाच देवाने आपला सेवक बनवले आहे.

ਸੰਗਿ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨੁ ਸੀਤ ॥
ज्याने आपले मन त्याच्या कमळाच्या पायाशी जोडले आहे.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ ਜਸੁ ਦੀਤ ॥੧॥
हरीने त्याला कृपा करून कीर्ती दिली आहे. ॥१॥

ਹਰਿ ਭਜਿ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਜੀਤ ॥
भगवंताची आराधना केल्याने जन्म सफल होतो.

ਕੋਟਿ ਪਤਿਤ ਹੋਹਿ ਪੁਨੀਤ ॥
करोडो अपवित्र सुद्धा पावन होतात.

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਬਲਿ ਬਲਿ ਕੀਤ ॥੨॥੧॥੧੦॥੧੯॥
दास नानकांनी स्वतःला देवाला अर्पण केले आहे. ॥२॥ १॥ १०॥ १९॥

ਨਟ ਅਸਟਪਦੀਆ ਮਹਲਾ ੪
नट अष्टपदिया महल्ला ४

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्‌गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਰਾਮ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੇ ॥
राम नाम हाच माझ्या मनाचा आणि शरीराचा आधार आहे.

ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ਬਿਨੁ ਸੇਵਾ ਮੈ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਸਮ੍ਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मी क्षणभरही सेवा केल्याशिवाय राहू शकत नाही, गुरूंच्या उपदेशाने मी नामस्मरणात तल्लीन राहतो. ॥१॥रहाउ॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਧਿਆਵਹੁ ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰੇ ॥
मी माझ्या मनात नेहमी हरीचे ध्यान करतो आणि हरिचे नाव मला माझ्या प्राणापेक्षा प्रिय आहे.

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਭਏ ਪ੍ਰਭ ਠਾਕੁਰ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰੇ ॥੧॥
परमेश्वर दयाळू झाला आहे आणि त्याने मला माझ्या गुरूच्या शब्दांनी सुशोभित केले आहे. ॥१॥

ਮਧਸੂਦਨ ਜਗਜੀਵਨ ਮਾਧੋ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥
जगाला जीवन देणारा मधुसूदन, माझा सद्गुरू, माधव, अगाध आणि अपार आहे.

ਇਕ ਬਿਨਉ ਬੇਨਤੀ ਕਰਉ ਗੁਰ ਆਗੈ ਮੈ ਸਾਧੂ ਚਰਨ ਪਖਾਰੇ ॥੨॥
मी गुरूंना विनंती करतो की मी ऋषींच्या चरणांच्या सेवेत तल्लीन राहावे. ॥२॥

ਸਹਸ ਨੇਤ੍ਰ ਨੇਤ੍ਰ ਹੈ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਏਕੋ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਾਰੇ ॥
त्या देवाला हजारो डोळे आहेत पण तो एकच देव सर्वात अद्वितीय आहे.

ਸਹਸ ਮੂਰਤਿ ਏਕੋ ਪ੍ਰਭੁ ਠਾਕੁਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੋ ਗੁਰਮਤਿ ਤਾਰੇ ॥੩॥
जगाचा स्वामी एकच परमेश्वर आहे ज्याची हजारो रूपे आहेत. तो परात्पर गुरुंच्या शिकवणीद्वारे आत्म्याचे रक्षण करतो.॥३॥

ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਦਮੋਦਰੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ॥
मला दामोदर हे नाव गुरूच्या उपदेशातून मिळाले आहे आणि त्याचे हरी हरी नाम माझ्या हृदयात धारण केले आहे.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਬਨੀ ਅਤਿ ਮੀਠੀ ਜਿਉ ਗੂੰਗਾ ਗਟਕ ਸਮ੍ਹਾਰੇ ॥੪॥
मला हरीची कथा इतकी गोड वाटते की त्याची चव व्यक्त करता येत नाही. ज्याप्रमाणे एखादा मुका माणूस गोड पेय पितो आणि त्याचा आनंद त्याच्या हृदयात आठवतो, परंतु ते सांगू शकत नाही. ॥४॥

ਰਸਨਾ ਸਾਦ ਚਖੈ ਭਾਇ ਦੂਜੈ ਅਤਿ ਫੀਕੇ ਲੋਭ ਬਿਕਾਰੇ ॥
द्वैतामध्ये इतर गोष्टींची जी चव चाखते ती फक्त लोभ आणि दुर्गुण आहे जी अतिशय फिकट असतात.

ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਦ ਚਖਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ਸਭ ਅਨ ਰਸ ਸਾਦ ਬਿਸਾਰੇ ॥੫॥
जो गुरूच्या माध्यमातून राम नामाचा आस्वाद घेतो, तो इतर सर्व अभिरुची व अभिरुची विसरतो. ॥५॥

ਗੁਰਮਤਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਪਾਇਆ ਸੁਣਿ ਕਹਤਿਆ ਪਾਪ ਨਿਵਾਰੇ ॥
गुरूंच्या उपदेशाने मी रामनामाच्या रूपाने धन प्राप्त केले आहे, जे श्रवण व जप केल्याने कोणती पापे नष्ट होतात.

ਧਰਮ ਰਾਇ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਜਨ ਪਿਆਰੇ ॥੬॥
माझ्या ठाकूरजींच्या प्रिय भक्तांच्या जवळ येण्याचे धाडस धर्मराजांचे दूतही करत नाहीत. ॥६॥

ਸਾਸ ਸਾਸ ਸਾਸ ਹੈ ਜੇਤੇ ਮੈ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਸਮ੍ਾਰੇ ॥
माझ्याकडे जे काही जीवन श्वास आहे, त्या श्वासांसोबत मी गुरूंच्या मताप्रमाणे नामस्मरण करत राहतो.

ਸਾਸੁ ਸਾਸੁ ਜਾਇ ਨਾਮੈ ਬਿਨੁ ਸੋ ਬਿਰਥਾ ਸਾਸੁ ਬਿਕਾਰੇ ॥੭॥
नामस्मरण न करता आयुष्याचा जो श्वास जातो, तो श्वास निरुपयोगी ठरतो. ॥७॥

ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਦੀਨ ਪ੍ਰਭ ਸਰਨੀ ਮੋ ਕਉ ਹਰਿ ਜਨ ਮੇਲਿ ਪਿਆਰੇ ॥
हे परमेश्वरा! मी तुझ्याकडे विनम्र आश्रय आलो आहे, कृपया मला तुझ्या प्रिय भक्तांसोबत जोडून टाका.

ਨਾਨਕ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸੁ ਕਹਤੁ ਹੈ ਹਮ ਦਾਸਨ ਕੇ ਪਨਿਹਾਰੇ ॥੮॥੧॥
हे नानक! मी, परमेश्वराच्या सेवकांचा सेवक, सत्य सांगतो की दासांचे पाणी भरणारा मीच आहे. ॥८॥ १॥

ਨਟ ਮਹਲਾ ੪ ॥
नट महाला ४॥

ਰਾਮ ਹਮ ਪਾਥਰ ਨਿਰਗੁਨੀਆਰੇ ॥
हे राम! आम्ही केवळ गुण नसलेले दगड आहोत.

ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਏ ਹਮ ਪਾਹਨ ਸਬਦਿ ਗੁਰ ਤਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
पण तुझ्या कृपेने जेव्हा तू मला गुरूंशी जोडलेस तेव्हा गुरूंच्या शब्दाने आम्ही दगडही संसारसागर पार केला. ॥१॥रहाउ॥

ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਅਤਿ ਮੀਠਾ ਮੈਲਾਗਰੁ ਮਲਗਾਰੇ ॥
सतगुरुंनी अत्यंत मधुर हरिनामाला बळ दिले आहे जे चंदनापेक्षा थंड आणि सुगंधी आहे.

ਨਾਮੈ ਸੁਰਤਿ ਵਜੀ ਹੈ ਦਹ ਦਿਸਿ ਹਰਿ ਮੁਸਕੀ ਮੁਸਕ ਗੰਧਾਰੇ ॥੧॥
भगवंताच्या नामस्मरणाने दहा दिशांचे ज्ञान होते आणि हरिच्या गुणांचा सुगंध जगभर दरवळतो. ॥१॥

ਤੇਰੀ ਨਿਰਗੁਣ ਕਥਾ ਕਥਾ ਹੈ ਮੀਠੀ ਗੁਰਿ ਨੀਕੇ ਬਚਨ ਸਮਾਰੇ ॥
हे परमेश्वरा! तुझी अतुलनीय कथा खूप गोड आहे, ती गुरूंच्या सुंदर शब्दांतून जपली गेली आहे.

ਗਾਵਤ ਗਾਵਤ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਏ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਗੁਰਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੨॥
गाताना मी तुझे गुणगान गायले आहे आणि तुझे गुणगान गात असताना गुरूंनी माझा उद्धार केला आहे. ॥२॥

ਬਿਬੇਕੁ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਸਮਦਰਸੀ ਤਿਸੁ ਮਿਲੀਐ ਸੰਕ ਉਤਾਰੇ ॥
गुरू ज्ञानी असतो, गुरू समतावादी असतो आणि त्यांची मुलाखत घेतल्याने शंका दूर होतात.

ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਹਉ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰੇ ॥੩॥

खऱ्या गुरूंच्या भेटीमुळे मला मोक्ष प्राप्त झाला आहे आणि मी केवळ सतगुरूंनाच शरण गेलो आहे. ॥३॥

ਪਾਖੰਡ ਪਾਖੰਡ ਕਰਿ ਕਰਿ ਭਰਮੇ ਲੋਭੁ ਪਾਖੰਡੁ ਜਗਿ ਬੁਰਿਆਰੇ ॥

अनेक जीव अनेक दांभिक कृत्ये करून संसारात भटकत राहतात.

ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਦੁਖਦਾਈ ਹੋਵਹਿ ਜਮਕਾਲੁ ਖੜਾ ਸਿਰਿ ਮਾਰੇ ॥੪॥

अशा रीतीने लोभी आणि दांभिक प्राणी या लोकात आणि परलोकात खूप दुःखी होतात आणि त्यांना यमराजाची शिक्षा भोगावी लागते. ॥४॥

ਉਗਵੈ ਦਿਨਸੁ ਆਲੁ ਜਾਲੁ ਸਮ੍ਹਾਲੈ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਕੇ ਬਿਸਥਾਰੇ ॥

जेव्हा सूर्य उगवतो तेव्हा जीव प्रापंचिक कार्यात व्यस्त होतात, परंतु हे खोटे कार्य म्हणजे विषाच्या रूपात मायेचा विस्तार आहे.

ਆਈ ਰੈਨਿ ਭਇਆ ਸੁਪਨੰਤਰੁ ਬਿਖੁ ਸੁਪਨੈ ਭੀ ਦੁਖ ਸਾਰੇ ॥੫॥

रात्र झाली की जीव स्वप्नात अडकतात आणि स्वप्नातही मायेच्या विषाचा त्रास होतो. ॥५॥

ਕਲਰੁ ਖੇਤੁ ਲੈ ਕੂੜੁ ਜਮਾਇਆ ਸਭ ਕੂੜੈ ਕੇ ਖਲਵਾਰੇ ॥

ज्याने नापीक शेत घेतले आणि त्यात खोटे पेरले, त्याची सर्व कोठारे खोट्याने भरलेली आहेत.

ਸਾਕਤ ਨਰ ਸਭਿ ਭੂਖ ਭੁਖਾਨੇ ਦਰਿ ਠਾਢੇ ਜਮ ਜੰਦਾਰੇ ॥੬॥

भौतिकवादी लोक नेहमी उपाशी राहतात आणि शिक्षा भोगण्यासाठी निर्दयी यमाच्या दारात उभे असतात. ॥६॥

ਮਨਮੁਖ ਕਰਜੁ ਚੜਿਆ ਬਿਖੁ ਭਾਰੀ ਉਤਰੈ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੇ ॥

स्वार्थी जीवावर मायेच्या रूपात विषाच्या प्रचंड ऋणाचा भार पडतो, परंतु शब्दाचा विचार केल्याने हे ऋण कमी होते.

ਜਿਤਨੇ ਕਰਜ ਕਰਜ ਕੇ ਮੰਗੀਏ ਕਰਿ ਸੇਵਕ ਪਗਿ ਲਗਿ ਵਾਰੇ ॥੭॥

जे लोक कर्ज मागत आहेत, त्यांना देवाने सेवक बनवले आहे आणि यमदूतांना त्यांच्याकडून कर्ज घेण्यापासून रोखले आहे. ॥७॥

ਜਗੰਨਾਥ ਸਭਿ ਜੰਤ੍ਰ ਉਪਾਏ ਨਕਿ ਖੀਨੀ ਸਭ ਨਥਹਾਰੇ ॥

विश्वाच्या स्वामीने सर्व प्राणीमात्र निर्माण केले आहेत परंतु त्यांनी त्यांची गळचेपी केली आहे.

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਖਿੰਚੈ ਤਿਵ ਚਲੀਐ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਰਾਮ ਪਿਆਰੇ ॥੮॥੨॥

हे नानक! जसा प्रिय भगवंताला आवडेल, तो जीवांच्या तारा ओढून घेतो आणि ते त्याच मार्गाने फिरतात, म्हणजेच जीवांचे जीवन भगवंताच्या इच्छेप्रमाणे चालते.॥८॥२॥

ਨਟ ਮਹਲਾ ੪ ॥

नट महाला ४॥

ਰਾਮ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰਿ ਨਾਵਾਰੇ ॥

हरिनामृत सरोवरातच स्नान करावे.

ਸਤਿਗੁਰਿ ਗਿਆਨੁ ਮਜਨੁ ਹੈ ਨੀਕੋ ਮਿਲਿ ਕਲਮਲ ਪਾਪ ਉਤਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

सतगुरुचे ज्ञान हे असे पवित्र स्नान आहे जे सर्व पापांची घाण दूर करते.॥१॥रहाउ॥

ਸੰਗਤਿ ਕਾ ਗੁਨੁ ਬਹੁਤੁ ਅਧਿਕਾਈ ਪੜਿ ਸੂਆ ਗਨਕ ਉਧਾਰੇ ॥

चांगल्या संगतीचा गुण खूप लाभदायक आहे, पोपटाने त्या वेश्येला रामाचे नाव सांगून वाचवले. कारण पोपट सर्व वेळ राम राम म्हणत राहिला आणि गणिका ऐकत राहिली.

ਪਰਸ ਨਪਰਸ ਭਏ ਕੁਬਿਜਾ ਕਉ ਲੈ ਬੈਕੁੰਠਿ ਸਿਧਾਰੇ ॥੧॥

राजा कंसाची दासी कुविजा हिने श्रीकृष्णाच्या चरणांना स्पर्श केल्यावर तीही बरी होऊन वैकुंठाला गेली. ॥१॥

ਅਜਾਮਲ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪੁਤ੍ਰ ਪ੍ਰਤਿ ਕੀਨੀ ਕਰਿ ਨਾਰਾਇਣ ਬੋਲਾਰੇ ॥

अजमल ब्राह्मणाचे आपल्या धाकट्या मुलावर नारायण प्रेम होते आणि शेवटच्या क्षणी त्याने त्याला नारायण म्हटले.

ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਕੈ ਮਨਿ ਭਾਇ ਭਾਵਨੀ ਜਮਕੰਕਰ ਮਾਰਿ ਬਿਦਾਰੇ ॥੨॥

माझ्या ठाकूरजींना त्यांची भक्ती खूप आवडली आणि त्यांनी यमदूतांचा वध केला. ॥२॥

ਮਾਨੁਖੁ ਕਥੈ ਕਥਿ ਲੋਕ ਸੁਨਾਵੈ ਜੋ ਬੋਲੈ ਸੋ ਨ ਬੀਚਾਰੇ ॥

माणूस मोठे बोलतो आणि लोकांना त्याचे ऐकायला लावतो पण तो स्वतः काय बोलतो याचा विचार करत नाही.

ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲੈ ਤ ਦਿੜਤਾ ਆਵੈ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੩॥
जेव्हा त्याला सत्पुरुषांचा सहवास लाभतो तेव्हा त्याच्या मनात श्रद्धा निर्माण होते आणि त्याला राम नामाने मोक्ष प्राप्त होतो. ॥३॥

ਜਬ ਲਗੁ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਹੈ ਸਾਬਤੁ ਤਬ ਲਗਿ ਕਿਛੁ ਨ ਸਮਾਰੇ ॥
जोपर्यंत निरोगी शरीरात प्राण आहे तोपर्यंत तो भगवंताला अजिबात आठवत नाही.

ਜਬ ਘਰ ਮੰਦਰਿ ਆਗਿ ਲਗਾਨੀ ਕਢਿ ਕੂਪੁ ਕਢੈ ਪਨਿਹਾਰੇ ॥੪॥
जेव्हा त्याच्या घरात आणि मंदिरात आग लागते, तेव्हा तो विहीर खणतो आणि आग विझवण्यासाठी पाणी काढतो, म्हणजेच जेव्हा मोठा त्रास होतो तेव्हाच त्याला देवाचे स्मरण होते.॥ ४॥

ਸਾਕਤ ਸਿਉ ਮਨ ਮੇਲੁ ਨ ਕਰੀਅਹੁ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰੇ ॥
हे मन! हरिच्या नामाचा विसर पडलेल्या दुर्बल माणसाचा संग कधीच करू नकोस.

ਸਾਕਤ ਬਚਨ ਬਿਛੂਆ ਜਿਉ ਡਸੀਐ ਤਜਿ ਸਾਕਤ ਪਰੈ ਪਰਾਰੇ ॥੫॥
शाक्त माणसाचे शब्द विंचवाच्या नांगीसारखे कडू असतात, म्हणून शाक्ताचा सहवास सोडून दूर जावे. ॥५॥

ਲਗਿ ਲਗਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਹੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਈ ਲਗਿ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਸਵਾਰੇ ॥

त्या जीवांनी ऋषींच्या सहवासात राहून आपले जीवन सुधारले आहे, ज्यांनी पुन्हा पुन्हा त्याच्या पाया पडून सत्यावर अपार प्रेम दाखवले आहे.

ਗੁਰ ਕੇ ਬਚਨ ਸਤਿ ਸਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨੇ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਬਹੁਤੁ ਪਿਆਰੇ ॥੬॥

ज्यांचा गुरूंच्या वचनावर विश्वास आहे आणि ते सत्य मानतात, माझ्या ठाकूरजींना असे लोक खूप आवडतात. ॥६॥

ਪੁਰਬਿ ਜਨਮਿ ਪਰਚੂਨ ਕਮਾਏ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਪਿਆਰੇ ॥

ज्यांनी पूर्वीच्या जन्मात काही सत्कर्म केले आहेत त्यांना आजही हरिचे नाम आवडते.

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਰਸੁ ਗਾਵੈ ਰਸੁ ਵੀਚਾਰੇ ॥੭॥

ज्यांना गुरूंच्या कृपेने नामस्मरणाचे सार प्राप्त झाले आहे, ते केवळ नामाचेच गुणगान करतात आणि त्याचाच विचार करतात. ॥७॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਰੂਪ ਰੰਗ ਸਭਿ ਤੇਰੇ ਮੇਰੇ ਲਾਲਨ ਲਾਲ ਗੁਲਾਰੇ ॥

हे माझ्या सुंदर आणि प्रिय हिरव्या जगा, ही सर्व रूपे आणि रंग तुझे आहेत. तुम्ही कोणाला कुठलाही रंग द्या, तो तसाच बनतो.

ਜੈਸਾ ਰੰਗੁ ਦੇਹਿ ਸੋ ਹੋਵੈ ਕਿਆ ਨਾਨਕ ਜੰਤ ਵਿਚਾਰੇ ॥੮॥੩॥

नानक म्हणतात की गरीब प्राणी काहीही करण्यास असमर्थ असतात. ॥८॥३॥

ਨਟ ਮਹਲਾ ੪ ॥

नट महाला ४॥

ਰਾਮ ਗੁਰ ਸਰਨਿ ਪ੍ਰਭੂ ਰਖਵਾਰੇ ॥

केवळ गुरु प्रभूंचा आश्रयच आपले रक्षण करतो.

ਜਿਉ ਕੁੰਚਰੁ ਤਦੂਐ ਪਕਰਿ ਚਲਾਇਓ ਕਰਿ ਊਪਰੁ ਕਢਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ज्याप्रमाणे हत्तीला मगरीने पकडून पाण्यात ओढले, त्याचप्रमाणे त्याला बाहेर खेचून वाचवणारे तुम्हीच आहात. ॥१॥रहाउ॥

ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਵਕ ਬਹੁਤੁ ਅਤਿ ਨੀਕੇ ਮਨਿ ਸਰਧਾ ਕਰਿ ਹਰਿ ਧਾਰੇ ॥
भगवंताचे सेवक फार चांगले आहेत ज्यांनी हरीला श्रद्धेने आपल्या मनात ठेवले आहे.

ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭਿ ਸਰਧਾ ਭਗਤਿ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ਜਨ ਕੀ ਪੈਜ ਸਵਾਰੇ ॥੧॥
माझ्या प्रभूला फक्त आदर आणि भक्ती आवडते आणि तो आपल्या भक्तांचा आदर करतो. ॥१॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਲਾਗੈ ਸਭੁ ਦੇਖੈ ਬ੍ਰਹਮ ਪਸਾਰੇ ॥
हरिचा भक्त सेवा आणि भक्तीत तल्लीन राहतो आणि सर्वत्र ब्रह्माचा प्रसार पाहतो.

ਏਕੁ ਪੁਰਖੁ ਇਕੁ ਨਦਰੀ ਆਵੈ ਸਭ ਏਕਾ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਰੇ ॥੨॥
त्याला सर्वत्र एकच भगवंत दिसतो आणि तो सर्व प्राणिमात्रांकडे दयाळूपणे पाहतो. ॥२॥

ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਠਾਕੁਰੁ ਰਵਿਆ ਸਭ ਠਾਈ ਸਭੁ ਚੇਰੀ ਜਗਤੁ ਸਮਾਰੇ ॥
माझे स्वामी हरी प्रभू हे सर्वव्यापी आहेत आणि ते जगातील सर्व प्राणिमात्रांना आपले सेवक मानतात आणि त्यांचे पालनपोषण करतात.

ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਦਇਆ ਦਾਨੁ ਦੇਵੈ ਵਿਚਿ ਪਾਥਰ ਕੀਰੇ ਕਾਰੇ ॥੩॥
तो इतका दयाळू आहे की तो दगडांमध्ये कीटक तयार करतो आणि त्यांना देतो. ॥३॥

ਅੰਤਰਿ ਵਾਸੁ ਬਹੁਤੁ ਮੁਸਕਾਈ ਭ੍ਰਮਿ ਭੂਲਾ ਮਿਰਗੁ ਸਿੰਙ੍ਹਾਰੇ ॥
हरणाच्या नाभीत कस्तुरी असते जी सुगंध देते, पण त्याच्या गोंधळात तो विसरतो आणि सुगंधाच्या शोधात झुडपात आपली शिंगे मारत राहतो.

ਬਨੁ ਬਨੁ ਢੂਢਿ ਢੂਢਿ ਫਿਰਿ ਥਾਕੀ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਘਰਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੪॥
मी प्रत्येक जंगलात शोधून थकलो होतो, पण पूर्ण गुरूंनी मला माझ्या हृदयातील सत्य दाखवून वाचवले आहे. ॥४॥

ਬਾਣੀ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਹੈ ਬਾਣੀ ਵਿਚਿ ਬਾਣੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਾਰੇ ॥
वाणी हा गुरू असतो आणि गुरू हा वाणी असतो, म्हणजेच गुरू आणि वाणीत फरक नसतो, गुरूची वाणी गुरू असते. गुरुचे शब्द अमृताने भरलेले आहेत.

ਗੁਰੁ ਬਾਣੀ ਕਹੈ ਸੇਵਕੁ ਜਨੁ ਮਾਨੈ ਪਰਤਖਿ ਗੁਰੂ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੫॥
गुरु बोलतात आणि सेवकाची त्याच्यावर श्रद्धा असते. असा थेट गुरू आपल्या सेवकाचा निपटारा करतो. ॥५॥

ਸਭੁ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬ੍ਰਹਮੁ ਹੈ ਪਸਰਿਆ ਮਨਿ ਬੀਜਿਆ ਖਾਵਾਰੇ ॥
सर्व काही ब्रह्म आहे, म्हणजेच ब्रह्म आणि ब्रह्माचे रूप संपूर्ण विश्वात पसरलेले आहे. सजीवाला त्याच्या कृतीचे फळ भोगावे लागते.

ਜਿਉ ਜਨ ਚੰਦ੍ਰਹਾਂਸੁ ਦੁਖਿਆ ਧ੍ਰਿਸਟਬੁਧੀ ਅਪੁਨਾ ਘਰੁ ਲੂਕੀ ਜਾਰੇ ॥੬॥
धृष्टबुद्धी सारखा भक्त चंद्रहंसाला खूप दुःखी करत असे पण चुकून त्याने स्वतःच्या मुलाचा वध करून स्वतःचे घर पेटवून घेतले.॥६॥

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਜਨੁ ਅੰਤਰਿ ਰਿਦ ਲੋਚੈ ਪ੍ਰਭ ਜਨ ਕੇ ਸਾਸ ਨਿਹਾਰੇ ॥
भक्ताच्या मनात परमेश्वराची आस असते आणि परमेश्वर प्रत्येक श्वासाने आपल्या भक्ताचे रक्षण करतो.

ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਜਨ ਪੀਛੈ ਜਗੁ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੭॥
त्याच्या कृपेने तो भक्ताच्या मनात आपली भक्ती दृढ करतो आणि अशा भक्ताचे अनुसरण करणाऱ्या जगातील लोकांनाही मोक्ष प्राप्त होतो. ॥७॥

ਆਪਨ ਆਪਿ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਠਾਕੁਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਵਾਰੇ ॥
स्वामी परमेश्वर स्वतःच निर्माता आहे आणि तो स्वतःच त्याच्या सृष्टीचे पालनपोषण करतो.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਆਪਿ ਸਭੁ ਵਰਤੈ ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਆਪਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੮॥੪॥
हे नानक! भगवंत स्वतः सर्व प्राणिमात्रांना भोगत आहेत आणि त्यांच्या कृपेने ते स्वतःच जीवांचे कल्याण करतात. ॥८॥ ४॥

ਨਟ ਮਹਲਾ ੪ ॥
नट महाला ४॥

ਰਾਮ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੇਹੁ ਉਬਾਰੇ ॥
हे राम आम्हाला वाचव.

ਜਿਉ ਪਕਰਿ ਦ੍ਰੋਪਤੀ ਦੁਸਟਾਂ ਆਨੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਾਜ ਨਿਵਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जेव्हा दुष्ट कौरवांनी द्रौपदीला पकडून एका मेळाव्यासमोर तिचा वस्त्रहरण करण्याचा प्रयत्न केला तेव्हा तूच तिची नम्रता वाचवलीस. ॥१॥रहाउ॥

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਾਚਿਕ ਜਨ ਤੇਰੇ ਇਕੁ ਮਾਗਉ ਦਾਨੁ ਪਿਆਰੇ ॥
हे प्रिय! तुझ्या याचकावर दया कर, मी तुझ्याकडून दान मागतो.

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਨਿਤ ਸਰਧਾ ਲਾਗੀ ਮੋ ਕਉ ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਸਵਾਰੇ ॥੧॥
माझ्या गुरूंना भेटण्याची माझ्या मनात नेहमीच श्रद्धा असते, कृपया मला माझ्या गुरूंशी भेटा जेणेकरून माझे जीवन चांगले होईल. ॥१॥

ਸਾਕਤ ਕਰਮ ਪਾਣੀ ਜਿਉ ਮਥੀਐ ਨਿਤ ਪਾਣੀ ਝੋਲ ਝੁਲਾਰੇ ॥
शाक्ताचे कार्य जलमंथनासारखे व्यर्थ आहे आणि तो दररोज पाणी मंथनासारखे कार्य करतो ज्याचे कोणतेही परिणाम होत नाहीत.

ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਕਢਿ ਮਾਖਨ ਕੇ ਗਟਕਾਰੇ ॥੨॥
ज्याला उत्तम संगतीने परम स्थिती प्राप्त झाली आहे, तो दुधाचे लोणी काढतो व त्याचा आस्वाद घेत असतो. ॥२॥

ਨਿਤ ਨਿਤ ਕਾਇਆ ਮਜਨੁ ਕੀਆ ਨਿਤ ਮਲਿ ਮਲਿ ਦੇਹ ਸਵਾਰੇ ॥
अशी व्यक्ती जी नियमित आंघोळ करून आपल्या शरीराची देखभाल करते.

ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਮਨਿ ਬਚਨ ਨ ਭਾਏ ਸਭ ਫੋਕਟ ਚਾਰ ਸੀਗਾਰੇ ॥੩॥
माझ्या सतगुरुंना त्यांनी सांगितलेले आवडत नसेल तर त्यांनी केलेले सर्व प्रयत्न व्यर्थ आहेत. ॥३॥

ਮਟਕਿ ਮਟਕਿ ਚਲੁ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਗੁਨ ਸਾਰੇ ॥
हे प्रिय मित्रा! प्रेमाने चाल आणि माझ्या ठाकूरजींचे गुण लक्षात ठेव.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਾ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਈ ਮੈ ਸਤਿਗੁਰ ਅਲਖੁ ਲਖਾਰੇ ॥੪॥
सतगुरुंनी गुरूच्या सांगण्याप्रमाणे केलेली सेवा माझ्या प्रभूला आवडली आहे. ॥४॥

ਨਾਰੀ ਪੁਰਖੁ ਪੁਰਖੁ ਸਭ ਨਾਰੀ ਸਭੁ ਏਕੋ ਪੁਰਖੁ ਮੁਰਾਰੇ ॥
देव जगातील सर्व स्त्री-पुरुषांचा स्वामी आहे.

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਰੇਨੁ ਮਨਿ ਭਾਈ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੫॥
ज्यांना संतांच्या चरणांची धूळ आवडली आहे, त्यांना भक्तांच्या भेटीने मोक्ष प्राप्त झाला आहे. ॥५॥

ਗ੍ਰਾਮ ਗ੍ਰਾਮ ਨਗਰ ਸਭ ਫਿਰਿਆ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਜਨ ਭਾਰੇ ॥
मी प्रत्येक गावात आणि शहरात देवाचा शोध घेत आहे, परंतु हरी भक्तांनी तो त्यांच्या हृदयात शोधला आहे.

ਸਰਧਾ ਸਰਧਾ ਉਪਾਇ ਮਿਲਾਏ ਮੋ ਕਉ ਹਰਿ ਗੁਰ ਗੁਰਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੬॥
माझ्या मनात श्रद्धा निर्माण करून आणि मला भगवंताशी जोडून गुरुंनी मला वाचवले आहे. ॥६॥

ਪਵਨ ਸੂਤੁ ਸਭੁ ਨੀਕਾ ਕਰਿਆ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੇ ॥
गुरूच्या वचनाचे चिंतन केल्याने जीवन आणि श्वास सफल झाले आहेत.

ਨਿਜ ਘਰਿ ਜਾਇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪੀਆ ਬਿਨੁ ਨੈਨਾ ਜਗਤੁ ਨਿਹਾਰੇ ॥੭॥
आता मी माझ्या खऱ्या घरी जाऊन नामामृताचे अमृत प्यायले आहे आणि या डोळ्यांशिवाय मी ज्ञानाच्या नेत्रांनी जगाचा भ्रम पाहिला आहे. ॥७॥

ਤਉ ਗੁਨ ਈਸ ਬਰਨਿ ਨਹੀ ਸਾਕਉ ਤੁਮ ਮੰਦਰ ਹਮ ਨਿਕ ਕੀਰੇ ॥
हे देवा! आम्ही तुझ्या गुणांचे वर्णन करू शकत नाही, आम्ही तुझ्या सुंदर घरातील लहान किडे आहोत.

ਨਾਨਕ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਗੁਰ ਮੇਲਹੁ ਮੈ ਰਾਮੁ ਜਪਤ ਮਨੁ ਧੀਰੇ ॥੮॥੫॥
नानक पूजतात, हे हरी! मला गुरूंशी भेटा कारण नामस्मरणाने मनाला धैर्य प्राप्त होते. ॥८॥ ५॥

ਨਟ ਮਹਲਾ ੪ ॥
नट महाला ४॥

ਮੇਰੇ ਮਨ ਭਜੁ ਠਾਕੁਰ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥
हे माझ्या मन! अगाध, अपार भगवंताची पूजा कर.

ਹਮ ਪਾਪੀ ਬਹੁ ਨਿਰਗੁਣੀਆਰੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
आपण मोठे पापी आहोत आणि कोणतेही पुण्य नाही, पण गुरूंनी कृपेने आपले रक्षण केले आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਸਾਧੂ ਪੁਰਖ ਸਾਧ ਜਨ ਪਾਏ ਇਕ ਬਿਨਉ ਕਰਉ ਗੁਰ ਪਿਆਰੇ ॥
ज्या प्रिय गुरूंना साधुपुरुष मिळाला आहे, त्यांना मी विनंती करतो.

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਪੂਜੀ ਦੇਵਹੁ ਸਭੁ ਤਿਸਨਾ ਭੂਖ ਨਿਵਾਰੇ ॥੧॥
मला रामाच्या नावावर संपत्तीची पुंजी द्या म्हणजे माझी भूक भागेल. ॥१॥

ਪਚੈ ਪਤੰਗੁ ਮ੍ਰਿਗ ਭ੍ਰਿੰਗ ਕੁੰਚਰ ਮੀਨ ਇਕ ਇੰਦ੍ਰੀ ਪਕਰਿ ਸਘਾਰੇ ॥
पतंगाच्या दिव्याचा प्रकाश, हरणाचा आवाज, फुलाचा सुगंध, हत्ती, वासनेमुळे झालेला हत्ती आणि लोभामुळे झालेला मासा हे सर्व एका इंद्रियांच्या दोषाने नष्ट होतात.

ਪੰਚ ਭੂਤ ਸਬਲ ਹੈ ਦੇਹੀ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਪ ਨਿਵਾਰੇ ॥੨॥
पण आपल्या शरीरात वासना, क्रोध, लोभ, आसक्ती आणि अहंकार ही पाच यज्ञ तत्वे आहेत, परंतु या पापांपासून केवळ गुरु सत्गुरुच आपल्याला मुक्त करू शकतात. ॥२॥

ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਸੋਧਿ ਸੋਧਿ ਦੇਖੇ ਮੁਨਿ ਨਾਰਦ ਬਚਨ ਪੁਕਾਰੇ ॥
आपण धर्मग्रंथ आणि वेदांचा सखोल अभ्यास केला आहे आणि नारदमुनींच्या वचनांचेही परीक्षण केले आहे.

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪੜਹੁ ਗਤਿ ਪਾਵਹੁ ਸਤਸੰਗਤਿ ਗੁਰਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੩॥
प्रत्येकजण हाक मारतो की राम नाम वाचा आणि अंतिम ध्येय गाठा, पण मोक्ष गुरूच्या सहवासातच शक्य आहे. ॥३॥

ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰੀ ਜਿਵ ਸੂਰਜੁ ਕਮਲੁ ਨਿਹਾਰੇ ॥
मी माझ्या प्रिय परमेश्वराच्या प्रेमात अशा प्रकारे पडलो आहे की कमळाचे फूल सूर्याकडे पाहत राहते.

ਮੇਰ ਸੁਮੇਰ ਮੋਰੁ ਬਹੁ ਨਾਚੈ ਜਬ ਉਨਵੈ ਘਨ ਘਨਹਾਰੇ ॥੪॥
ज्याप्रमाणे ढग आल्यावर मेघांचा गडगडाट होतो, त्याप्रमाणे जंगलात, पर्वतांमध्ये मोर आनंदाने नाचतात. ॥४॥

ਸਾਕਤ ਕਉ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਹੁ ਸਿੰਚਹੁ ਸਭ ਡਾਲ ਫੂਲ ਬਿਸੁਕਾਰੇ ॥
एखाद्या झाडाला शाक्त स्वरूपात अमृत पाणी घातले तरी त्याच्या सर्व फांद्या, पाने, फुले विषारी राहतात.

ਜਿਉ ਜਿਉ ਨਿਵਹਿ ਸਾਕਤ ਨਰ ਸੇਤੀ ਛੇੜਿ ਛੇੜਿ ਕਢੈ ਬਿਖੁ ਖਾਰੇ ॥੫॥
एखादा भला माणूस भ्रामक माणसाशी विनम्रपणे बोलतो, तो त्याच्याशी हातमिळवणी करतो आणि शिव्याशाप सारखे कठोर शब्द बोलतो. ॥५॥

ਸੰਤਨ ਸੰਤ ਸਾਧ ਮਿਲਿ ਰਹੀਐ ਗੁਣ ਬੋਲਹਿ ਪਰਉਪਕਾਰੇ ॥
संत आणि ऋषीमुनींनी एकत्र राहावे कारण ते लोकांच्या कल्याणासाठी चांगले शब्द बोलतात.

ਸੰਤੈ ਸੰਤੁ ਮਿਲੈ ਮਨੁ ਬਿਗਸੈ ਜਿਉ ਜਲ ਮਿਲਿ ਕਮਲ ਸਵਾਰੇ ॥੬॥
जेव्हा एखादा थोर पुरुष संत भेटतो तेव्हा त्याचे हृदय पाण्यात कमळ फुलते तसे फुलते. ॥६॥

ਲੋਭ ਲਹਰਿ ਸਭੁ ਸੁਆਨੁ ਹਲਕੁ ਹੈ ਹਲਕਿਓ ਸਭਹਿ ਬਿਗਾਰੇ ॥
लोभाच्या लाटेत पडणारा माणूस हा वेड्या कुत्र्यासारखा असतो जो सर्वांना चावतो आणि सारखा रोग करतो.

ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਕੈ ਦੀਬਾਨਿ ਖਬਰਿ ਹੋੁਈ ਗੁਰਿ ਗਿਆਨੁ ਖੜਗੁ ਲੈ ਮਾਰੇ ॥੭॥
जेव्हा माझ्या ठाकूरजींच्या दरबारात याची बातमी येते तेव्हा गुरु ज्ञान तलवारीने त्याचा अंत करतात. ॥७॥

ਰਾਖੁ ਰਾਖੁ ਰਾਖੁ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਮੈ ਰਾਖਹੁ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੇ ॥
हे परमेश्वरा! कृपया माझे रक्षण कर.

ਨਾਨਕ ਮੈ ਧਰ ਅਵਰ ਨ ਕਾਈ ਮੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੮॥੬॥ ਛਕਾ ੧ ॥
नानक म्हणतात की मला दुसरा आधार नाही फक्त सतगुरुच मला मुक्त करू शकतात. ॥८॥६॥चका १॥

ਰਾਗੁ ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੪
रगु माझी गौडा महाला ४

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
एकच ओंकार आहे, त्याचे नाव सत्य आहे, शाश्वत आहे, तो परमात्मा आहे, जगाचा निर्माता आहे, त्याला भीती नाही, म्हणजेच तो कर्माच्या दोषांच्या पलीकडे आहे, तो प्रेमाचा अवतार आहे, म्हणून तो तो वैरमुक्त आहे, तो अमर आहे, तो जन्म-मृत्यूचा अवतार आहे, तो स्वयंभू आहे, म्हणजेच तो स्वयंप्रकाश आहे आणि तो केवळ गुरूंच्या कृपेनेच प्राप्त होतो.

ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਰਹੇ ਹਰਿ ਅੰਤੁ ਨਾਹੀ ਪਾਇਆ ॥
पुष्कळ प्रयत्न करूनही आपण हरलो पण देवाचा अंत काही साध्य झाला नाही.

ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਬੋਧਿ ਆਦੇਸੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਰਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तो अभेद्य, अतुलनीय आणि अनंत ज्ञानाचा स्वामी आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਨਿਤ ਝਗਰਤੇ ਝਗਰਾਇਆ ॥
वासना, क्रोध, लोभ आणि आसक्तीच्या लढाईत आपण रोज लढत असतो.

ਹਮ ਰਾਖੁ ਰਾਖੁ ਦੀਨ ਤੇਰੇ ਹਰਿ ਸਰਨਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਆਇਆ ॥੧॥
हे हरि! आम्ही दरिद्री तुझा आश्रय घेण्यासाठी आलो आहोत, आमचे रक्षण कर. ॥१॥

ਸਰਣਾਗਤੀ ਪ੍ਰਭ ਪਾਲਤੇ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਨਾਇਆ ॥
हे हरि! तुझे नाव भक्तवत्सल आहे आणि तू फक्त तुझ्या आश्रयाने आलेल्या भक्तांचे रक्षण करतोस.

ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁ ਜਨੁ ਹਰਨਾਖਿ ਪਕਰਿਆ ਹਰਿ ਰਾਖਿ ਲੀਓ ਤਰਾਇਆ ॥੨॥
जेव्हा दुष्ट हिरण्यकशिपूने भक्त प्रल्हादला मारण्यासाठी पकडले होते, तेव्हा तुम्ही त्याचे रक्षण केले आणि त्याचे कल्याण केले. ॥२॥

ਹਰਿ ਚੇਤਿ ਰੇ ਮਨ ਮਹਲੁ ਪਾਵਣ ਸਭ ਦੂਖ ਭੰਜਨੁ ਰਾਇਆ ॥
हे मन! त्याला शोधण्यासाठी भगवंताचे स्मरण कर, तोच सर्व दु:ख दूर करणारा आहे.

ਭਉ ਜਨਮ ਮਰਨ ਨਿਵਾਰਿ ਠਾਕੁਰ ਹਰਿ ਗੁਰਮਤੀ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ॥੩॥
जन्ममृत्यूचे भय दूर करणाऱ्या भगवंताची प्राप्ती गुरूंच्या मतानुसारच होते. ॥३॥

ਹਰਿ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਨਾਮੁ ਸੁਆਮੀ ਭਉ ਭਗਤ ਭੰਜਨੁ ਗਾਇਆ ॥
हरि हे नाम पतितांचा नाश करणारे आहे आणि भक्त त्या भयमुक्त परमेश्वराची स्तुती करतात.

ਹਰਿ ਹਾਰੁ ਹਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰਿਓ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੪॥੧॥
हे नानक! ज्याने गळ्यात हरिनामाचा हार घातला आहे, तो नामातच लीन राहतो.॥४॥ १॥

ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥
माझी गौडा महल्ला ४॥

ਜਪਿ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥
हे मन परम सुख देणारा राम नाम जपो.

ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਸਾਦੁ ਆਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
चांगल्या संगतीने भगवंताची उपासना केल्याचा आनंद मिळतो आणि गुरूंच्या द्वारे ब्रह्माची ओळख होते.॥१॥रहाउ॥

ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ॥
गुरुचे दर्शन घेतलेला मी मोठा आहे आणि गुरूंच्या भेटीने मी भगवंताला ओळखले आहे.

ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਗਈ ਸਭ ਨੀਕਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਹਰਿ ਸਰਿ ਨਾਤਾ ॥੧॥
हरिनामृत सरोवरात स्नान केल्याने सर्व अशुद्धता दूर होते. ॥१॥

ਧਨੁ ਧਨੁ ਸਾਧ ਜਿਨੑੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਤਿਨੑ ਪੂਛਉ ਹਰਿ ਕੀ ਬਾਤਾ ॥
धन्य ते संत ज्यांना मी हरिविषयी विचारतो.

ਪਾਇ ਲਗਉ ਨਿਤ ਕਰਉ ਜੁਦਰੀਆ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਕਰਮਿ ਬਿਧਾਤਾ ॥੨॥
माझ्या कर्मांचा निर्माता असलेल्या देवाशी मला पुन्हा जोडण्यासाठी मी दररोज त्याच्या चरणी प्रार्थना करत असतो. ॥२॥

ਲਿਲਾਟ ਲਿਖੇ ਪਾਇਆ ਗੁਰੁ ਸਾਧੂ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਾਤਾ ॥
माझ्या कपाळावर लिहिलेल्या कर्मानुसार मला साधू गुरु मिळाले आहेत आणि माझे मन आणि शरीर गुरूंच्या शब्दात लीन राहिले आहे.

ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਆਇ ਮਿਲੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਗਵਾਤਾ ॥੩॥
जेव्हा मला देव सापडला तेव्हा मला आनंद मिळाला आणि माझी सर्व घातक पापे दूर झाली. ॥३॥

ਰਾਮ ਰਸਾਇਣੁ ਜਿਨ੍ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਇਆ ਤਿਨ੍ ਕੀ ਊਤਮ ਬਾਤਾ ॥
ज्यांना गुरूंच्या उपदेशानुसार रामरसयन मिळाले आहे, त्यांचे वचन श्रेष्ठ आहे.

ਤਿਨ ਕੀ ਪੰਕ ਪਾਈਐ ਵਡਭਾਗੀ ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਚਰਨਿ ਪਰਾਤਾ ॥੪॥੨॥
त्यांच्या पायाची धूळ केवळ भाग्यानेच मिळते;॥४॥२॥

ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥
माझी गौडा महल्ला ४॥

ਸਭਿ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਮੁਨਿ ਜਨਾ ਮਨਿ ਭਾਵਨੀ ਹਰਿ ਧਿਆਇਓ ॥
सर्व सिद्धी साधक आणि ऋषीमुनींनी मनात भक्तिभावाने भगवंताचे ध्यान केले आहे.

ਅਪਰੰਪਰੋ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਅਲਖੁ ਗੁਰੂ ਲਖਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
गुरूंनीच ते अगाध परब्रह्म, अदृश्य हरि दाखवले आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਹਮ ਨੀਚ ਮਧਿਮ ਕਰਮ ਕੀਏ ਨਹੀ ਚੇਤਿਓ ਹਰਿ ਰਾਇਓ ॥
आपण नीच कर्म करतो पण भगवंताचे स्मरण करत नाही.

ਹਰਿ ਆਨਿ ਮੇਲਿਓ ਸਤਿਗੁਰੂ ਖਿਨੁ ਬੰਧ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਇਓ ॥੧॥
सतगुरु भेटून भगवंताने मला क्षणार्धात बंधनातून मुक्त केले. ॥१॥

ਪ੍ਰਭਿ ਮਸਤਕੇ ਧੁਰਿ ਲੀਖਿਆ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਇਓ ॥
निर्मात्याने कपाळावर असे प्रारब्ध लिहिले होते की गुरूंच्या मताप्रमाणे त्यांनी केवळ भगवंताचेच ध्यान केले.

ਪੰਚ ਸਬਦ ਦਰਗਹ ਬਾਜਿਆ ਹਰਿ ਮਿਲਿਓ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਓ ॥੨॥
भगवंताच्या दरबारात पाच प्रकारचे नाद असलेले अनंत शब्द आहेत, ज्याचा जप हरीच्या मिलनाने होतो. ॥२॥

ਪਤਿਤ ਪਾਵਨੁ ਨਾਮੁ ਨਰਹਰਿ ਮੰਦਭਾਗੀਆਂ ਨਹੀ ਭਾਇਓ ॥
हरिच्या नामाने पतितांची शुद्धी होते आणि अशुभ जीवांना ते आवडत नाही.

ਤੇ ਗਰਭ ਜੋਨੀ ਗਾਲੀਅਹਿ ਜਿਉ ਲੋਨੁ ਜਲਹਿ ਗਲਾਇਓ ॥੩॥
जळल्यावर मीठ शिंपडावे तसे अशा जीवांना गर्भातच त्रास होतो. ॥३॥

ਮਤਿ ਦੇਹਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਅਗਮ ਠਾਕੁਰ ਗੁਰ ਚਰਨ ਮਨੁ ਮੈ ਲਾਇਓ ॥
हे परमेश्वरा! तू अगम्य आणि संपूर्ण विश्वाचा स्वामी आहेस, मला असे मन दे की माझे मन गुरूंच्या चरणी लीन राहील.

ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮੈ ਰਹਉ ਲਾਗੋ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਓ ॥੪॥੩॥
हे नानक! रामाचे नामस्मरण करत राहा आणि नामातच विलीन व्हा. ॥४॥ ३॥

ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥
माझी गौडा महल्ला ४॥

ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਰਸਿ ਲਾਗਾ ॥
माझे मन राम नामात तल्लीन झाले आहे.

ਕਮਲ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਭਇਆ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਜਪਿਓ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
गुरु मिळाल्यावर हृदयाचे कमळ फुलले आणि हरिचे नामस्मरण केल्याने सर्व भ्रम आणि भय नाहीसे झाले. ॥१॥रहाउ॥

ਭੈ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਲਾਗੋ ਮੇਰਾ ਹੀਅਰਾ ਮਨੁ ਸੋਇਓ ਗੁਰਮਤਿ ਜਾਗਾ ॥
माझे मन भगवंताच्या भक्तीत गुंतले आहे गुरूंच्या उपदेशाने भ्रमात पडलेले मन जागे झाले आहे.

ਕਿਲਬਿਖ ਖੀਨ ਭਏ ਸਾਂਤਿ ਆਈ ਹਰਿ ਉਰ ਧਾਰਿਓ ਵਡਭਾਗਾ ॥੧॥
मी खूप भाग्यवान आहे की मी भगवंताला माझ्या हृदयात ठेवले आहे ज्यामुळे सर्व घातक पापे नष्ट झाली आहेत आणि माझ्या मनाला शांती मिळाली आहे. ॥१॥

ਮਨਮੁਖੁ ਰੰਗੁ ਕਸੁੰਭੁ ਹੈ ਕਚੂਆ ਜਿਉ ਕੁਸਮ ਚਾਰਿ ਦਿਨ ਚਾਗਾ ॥
ज्याप्रमाणे एखादे फूल चार दिवस बहरते, त्याचप्रमाणे स्वार्थी माणसाचा रंग कुसुमासारखा कच्चा असतो.

ਖਿਨ ਮਹਿ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਪਰਤਾਪੈ ਡੰਡੁ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕਾ ਲਾਗਾ ॥੨॥
यमराजाला शिक्षा आणि प्रतिशोध मिळाल्यावर त्याचा क्षणार्धात नाश होतो. ॥२॥

ਸਤਸੰਗਤਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਾਧ ਅਤਿ ਗੂੜੀ ਜਿਉ ਰੰਗੁ ਮਜੀਠ ਬਹੁ ਲਾਗਾ ॥
साधूंचे सत्पुरुषांच्या सहवासाचे प्रेम अत्यंत तीव्र असते, जसे कापडाचा रंग मद्यासारखा असतो.

ਕਾਇਆ ਕਾਪਰੁ ਚੀਰ ਬਹੁ ਫਾਰੇ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਨ ਲਹੈ ਸਭਾਗਾ ॥੩॥
अंगावरचे कापड खूप फाटले तरी सुदैवाने हरिनामाचा रंग कधीच उतरत नाही. ॥३॥

ਹਰਿ ਚਾਰਿਉ ਰੰਗੁ ਮਿਲੈ ਗੁਰੁ ਸੋਭਾ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਚਲੂਲੈ ਰਾਂਗਾ ॥
ज्याला गुरु सापडतो तो त्याला हिरव्या रंगाने रंगवतो, अशा रीतीने हिरव्या रंगाने रंगून त्याला सर्व जगामध्ये गौरव प्राप्त होतो.

ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਕੇ ਚਰਨ ਪਖਾਰੈ ਜੋ ਹਰਿ ਚਰਨੀ ਜਨੁ ਲਾਗਾ ॥੪॥੪॥
जो हरीच्या चरणात विलीन झाला त्याचे पाय दास नानक धुतात. ॥४॥ ४॥

ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥
माळी गौडा महल्ला ४॥

ਮੇਰੇ ਮਨ ਭਜੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਗੁਪਾਲਾ ॥
हे माझ्या मन! परमेश्वराच्या नामाचे गुणगान गा.

ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਲੀਨੁ ਭਇਆ ਰਾਮ ਨਾਮੈ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਰਾਮ ਰਸਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
गुरूंच्या उपदेशाने आनंद मिळाल्यानंतर माझे मन आणि शरीर राम नामात लीन झाले आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਜਪਮਾਲਾ ॥
गुरूंच्या मताप्रमाणे हरिच्या नामाचा विचार करा आणि मनातल्या मनात हरी नामाचा जप करत राहा.

ਜਿਨ੍ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਲੀਖਿਆ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਬਨਮਾਲਾ ॥੧॥
जन्मापासूनच ज्यांच्या कपाळावर नशीब लिहिलेले असते त्यांना देव सापडतो. ॥१॥

ਜਿਨ੍ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ੍ ਚੂਕੇ ਸਰਬ ਜੰਜਾਲਾ ॥
हरीनामाचे चिंतन करणाऱ्या भक्तांच्या संसारातील सर्व संकटे संपली आहेत.

ਤਿਨ੍ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵਈ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਹਰਿ ਰਖਵਾਲਾ ॥੨॥
यमदूतही त्यांच्या जवळ येत नाहीत, गुरु परमेश्वर त्यांचा रक्षक झाला आहे. ॥२॥

ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਣਹੂ ਹਰਿ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥
आम्हा निरागस मुलांना काही कळत नाही की देव आपली पालकांप्रमाणे काळजी घेतो.

ਕਰੁ ਮਾਇਆ ਅਗਨਿ ਨਿਤ ਮੇਲਤੇ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥੩॥
आपण रोज मायेच्या आगीत हात घालतो पण दीनदयाळ गुरूंनी आपले रक्षण केले आहे. ॥३॥

ਬਹੁ ਮੈਲੇ ਨਿਰਮਲ ਹੋਇਆ ਸਭ ਕਿਲਬਿਖ ਹਰਿ ਜਸਿ ਜਾਲਾ ॥

आम्ही खूप घाणेरडे होतो, आता आम्ही शुद्ध झालो आहोत, भगवान हरिचे गुणगान गाऊन आमची सर्व घातक पापे जळून गेली आहेत.

ਮਨਿ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਨਿਹਾਲਾ ॥੪॥੫॥

गुरू मिळाल्यावर मन प्रसन्न झाले, हे नानक! गुरु या शब्दाने प्रसन्न झाले. ॥४॥ ५॥

ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥

माझी गौडा महल्ला ४॥

ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਭਜੁ ਸਭ ਕਿਲਬਿਖ ਕਾਟ ॥
हे माझ्या मन! भगवंताची स्तुती केल्याने सर्व पापे आणि दोष दूर होतील.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਉਰ ਧਾਰਿਓ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਮੇਰਾ ਸੀਸੁ ਕੀਜੈ ਗੁਰ ਵਾਟ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
पूर्ण गुरूंनी भगवंताला हृदयात स्थान दिले आहे, म्हणून मला पूर्ण गुरूंच्या मार्गावर माझे मस्तक अर्पण करायचे आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਮੈ ਬਾਤ ਸੁਨਾਵੈ ਤਿਸੁ ਮਨੁ ਦੇਵਉ ਕਟਿ ਕਾਟ ॥
जो कोणी मला माझ्या प्रभूबद्दल सांगेल त्याला मी माझे हृदय कापून अर्पण करीन.

ਹਰਿ ਸਾਜਨੁ ਮੇਲਿਓ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਬਿਕਾਨੋ ਹਟਿ ਹਾਟ ॥੧॥
पूर्ण गुरूने मला पुन्हा सज्जन प्रभूंशी जोडले आहे, म्हणून मी गुरूच्या शब्दावर बाजारात विकायला तयार आहे. ॥१॥

ਮਕਰ ਪ੍ਰਾਗਿ ਦਾਨੁ ਬਹੁ ਕੀਆ ਸਰੀਰੁ ਦੀਓ ਅਧ ਕਾਟਿ ॥
जरी एखाद्या व्यक्तीने मकर संक्रांतीच्या वेळी प्रयाग तीर्थावर पुष्कळ दान केले असेल किंवा काशीला जाऊन त्याच्या शरीराचा अर्धा भाग करवतीने कापला असेल.

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੋ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਵੈ ਬਹੁ ਕੰਚਨੁ ਦੀਜੈ ਕਟਿ ਕਾਟ ॥੨॥
गरिबांना सोने दान केले तरी हरिच्या नामाशिवाय मोक्ष प्राप्त होत नाही. ॥२॥

ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਜਸੁ ਗਾਇਓ ਮਨਿ ਉਘਰੇ ਕਪਟ ਕਪਾਟ ॥
गुरूंच्या शिकवणीतून हरीचा महिमा सांगून मनातील कपटाची दारेही उघडली आहेत.

ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਫੋਰਿ ਭਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗਾ ਲਜ ਭਾਨੀ ਮਟੁਕੀ ਮਾਟ ॥੩॥
त्रिकुटी तोडल्याने संभ्रम आणि भीती दूर झाली आणि जनतेच्या लज्जेचे भांडेही फुटले. ॥३॥

ਕਲਜੁਗਿ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਤਿਨ ਪਾਇਆ ਜਿਨ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖੇ ਲਿਲਾਟ ॥
कलियुगात केवळ त्यालाच परिपूर्ण गुरु सापडला ज्यांच्या कपाळावर सौभाग्य लिहिलेले आहे.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ ਸਭ ਲਾਥੀ ਭੂਖ ਤਿਖਾਟ ॥੪॥੬॥ ਛਕਾ ੧ ॥
हे नानक! ज्याने नामरिताचा रस प्याला, त्याची सर्व भूक आणि तहान शमली. ॥४॥ ६॥ चका १॥

ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੫
माळी गौडा महल्ला ५

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਰੇ ਮਨ ਟਹਲ ਹਰਿ ਸੁਖ ਸਾਰ ॥
हे मन! भगवंताची सेवा परम सुख देते.

ਅਵਰ ਟਹਲਾ ਝੂਠੀਆ ਨਿਤ ਕਰੈ ਜਮੁ ਸਿਰਿ ਮਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
इतर सेवा खोट्या आहेत आणि यमदूतांची शिक्षा नेहमी डोक्यावर टांगलेली असते.॥१॥रहाउ॥ ॥१॥रहाउ॥

ਜਿਨਾ ਮਸਤਕਿ ਲੀਖਿਆ ਤੇ ਮਿਲੇ ਸੰਗਾਰ ॥
ज्यांच्या कपाळावर नशिबात लिहिलेले असते तेच समरस होतात.

ਸੰਸਾਰੁ ਭਉਜਲੁ ਤਾਰਿਆ ਹਰਿ ਸੰਤ ਪੁਰਖ ਅਪਾਰ ॥੧॥
परमपुरुष हरीच्या संतांनी जगाच्या माणसांना अस्तित्त्वाचा सागर पार करून दिला.॥ १॥

ਨਿਤ ਚਰਨ ਸੇਵਹੁ ਸਾਧ ਕੇ ਤਜਿ ਲੋਭ ਮੋਹ ਬਿਕਾਰ ॥
लोभ, आसक्ती आणि दुर्गुण सोडून ऋषींच्या चरणांची रोज सेवा करावी.

ਸਭ ਤਜਹੁ ਦੂਜੀ ਆਸੜੀ ਰਖੁ ਆਸ ਇਕ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥੨॥
इतर सर्व इच्छा सोडून एका भगवंतावर पूर्ण श्रद्धा ठेवा.॥२॥

ਇਕਿ ਭਰਮਿ ਭੂਲੇ ਸਾਕਤਾ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਅੰਧ ਅੰਧਾਰ ॥
कोणीतरी संभ्रमात भटकत राहतो, भगवंतापासून दुरावतो आणि गुरूशिवाय त्याच्यासाठी अज्ञानाच्या रूपात अंधारच राहतो.

ਧੁਰਿ ਹੋਵਨਾ ਸੁ ਹੋਇਆ ਕੋ ਨ ਮੇਟਣਹਾਰ ॥੩॥
निर्मात्याने जे काही लिहिले आहे ते घडले आहे आणि ते कोणीही टाळू शकत नाही. ॥३॥

ਅਗਮ ਰੂਪੁ ਗੋਬਿੰਦ ਕਾ ਅਨਿਕ ਨਾਮ ਅਪਾਰ ॥
देवाचे रूप अथांग आहे आणि त्याची असंख्य नावे आहेत.

ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਤੇ ਜਨ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਉਰਿ ਧਾਰ ॥੪॥੧॥
हे नानक! ते भक्त धन्य आणि भाग्यवान आहेत ज्यांनी हरीचे नाम हृदयात ठेवले आहे. ॥४॥१॥

ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
माझी गौडा महल्ला ५॥

ਰਾਮ ਨਾਮ ਕਉ ਨਮਸਕਾਰ ॥
त्या राम नामाला आम्ही नमस्कार करतो.

ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਹੋਵਤ ਉਧਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
केवळ नामजप केल्याने मोक्ष प्राप्त होतो. ॥१॥रहाउ॥

ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਮਿਟਹਿ ਧੰਧ ॥
ज्याच्या स्मरणाने सर्व संकटे दूर होतात.

ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਛੂਟਹਿ ਬੰਧ ॥
ज्याचे स्मरण करून बंधनातून मुक्ती मिळते.

ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਮੂਰਖ ਚਤੁਰ ॥
ज्याचे स्मरण करून मूर्खही हुशार होतो.

ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕੁਲਹ ਉਧਰ ॥੧॥
ज्याचे ध्यान केल्याने संपूर्ण वंशाचा उद्धार होतो. ॥१॥

ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਭਉ ਦੁਖ ਹਰੈ ॥
ज्याच्या स्मरणाने सर्व भय आणि दुःख नष्ट होतात.

ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਅਪਦਾ ਟਰੈ ॥
ज्याच्या उपासनेने सर्व संकटे टळतात.

ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਮੁਚਤ ਪਾਪ ॥
ज्याच्या स्मरणाने पापांचा नाश होतो.

ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਨਹੀ ਸੰਤਾਪ ॥੨॥
ज्याचे स्मरण केल्याने दुःख किंवा दुःख होत नाही. ॥२॥

ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਰਿਦ ਬਿਗਾਸ ॥
ज्याचे स्मरण केल्याने मन प्रसन्न होते.

ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਵਲਾ ਦਾਸਿ ॥
ज्याचे स्मरण केल्याने धनाची देवी लक्ष्मी दासी बनते.

ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਨਿਧਿ ਨਿਧਾਨ ॥
ज्याचा जप केल्याने नऊ खजिन्यांचा खजिना प्राप्त होतो.

ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਤਰੇ ਨਿਦਾਨ ॥੩॥
ज्याचे स्मरण करून जीव अस्तित्त्वाच्या सागरात तरंगतो ॥३॥

ਪਤਿਤ ਪਾਵਨੁ ਨਾਮੁ ਹਰੀ ॥
हरिचे ते नाम पापी लोकांची शुद्धी करणारे आहे.

ਕੋਟਿ ਭਗਤ ਉਧਾਰੁ ਕਰੀ ॥
ज्याने करोडो भक्तांचे रक्षण केले.

ਹਰਿ ਦਾਸ ਦਾਸਾ ਦੀਨੁ ਸਰਨ ॥ ਨਾਨਕ ਮਾਥਾ ਸੰਤ ਚਰਨ ॥੪॥੨॥
मी, गरिबांनीही हरिच्या सेवकांच्या सेवकांचा आश्रय घेतला आहे. नानक म्हणतात की आपले मस्तक संतांच्या चरणीच असते. ॥४॥ २॥

ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
माझी गौडा महल्ला ५॥

ਐਸੋ ਸਹਾਈ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮ ॥
हरिचें नाम जें साहाय्य.

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਭਜੁ ਪੂਰਨ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ऋषींच्या संगतीत जप केल्याने सर्व कामे पूर्ण होतात. ॥१॥रहाउ॥

ਬੂਡਤ ਕਉ ਜੈਸੇ ਬੇੜੀ ਮਿਲਤ ॥
जसे बुडणाऱ्या माणसाला बोट सापडते.

ਬੁਝਤ ਦੀਪਕ ਮਿਲਤ ਤਿਲਤ ॥
विझणाऱ्या दिव्याला तेल मिळते.

ਜਲਤ ਅਗਨੀ ਮਿਲਤ ਨੀਰ ॥
जसे आगीत जळणाऱ्याला पाणी मिळते.

ਜੈਸੇ ਬਾਰਿਕ ਮੁਖਹਿ ਖੀਰ ॥੧॥
जसं रडणाऱ्या मुलाच्या तोंडात दूध सापडतं. ॥१॥

ਜੈਸੇ ਰਣ ਮਹਿ ਸਖਾ ਭ੍ਰਾਤ ॥
जसा भाऊ युद्धात मदत करतो.

ਜੈਸੇ ਭੂਖੇ ਭੋਜਨ ਮਾਤ ॥
जसे अन्नाने भुकेल्या माणसाची भूक शमते.

ਜੈਸੇ ਕਿਰਖਹਿ ਬਰਸ ਮੇਘ ॥
जसे ढग पाऊस पाडून शेती वाचवतात.

ਜੈਸੇ ਪਾਲਨ ਸਰਨਿ ਸੇਂਘ ॥੨॥
जसे बलवानाच्या आश्रयाने रक्षण होते. ॥२॥

ਗਰੁੜ ਮੁਖਿ ਨਹੀ ਸਰਪ ਤ੍ਰਾਸ ॥
जो मुखात गरुड मंत्राचा जप करतो त्याला सापांची भीती नसते.

ਸੂਆ ਪਿੰਜਰਿ ਨਹੀ ਖਾਇ ਬਿਲਾਸੁ ॥
पिंजऱ्यात बसलेला पोपट मांजर खाऊ शकत नाही.

ਜੈਸੋ ਆਂਡੋ ਹਿਰਦੇ ਮਾਹਿ ॥
जसे हृदयातील अंडी लक्षात ठेवल्याने अंडी खराब होत नाहीत.

ਜੈਸੋ ਦਾਨੋ ਚਕੀ ਦਰਾਹਿ ॥੩॥
जसे गिरणीच्या दगडात अडकलेल्या धान्याला जमीन मिळत नाही. ॥३॥

ਬਹੁਤੁ ਉਪਮਾ ਥੋਰ ਕਹੀ ॥
हरी नावाची अनेक उपमा आहेत पण मी फक्त काही वर्णन केले आहे.

ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਤੁਹੀ ॥
हे हरी! तू अगम्य, अगोचर, पाताळ आहेस.

ਊਚ ਮੂਚੌ ਬਹੁ ਅਪਾਰ ॥
ते अपारंपरिक आणि सर्वोच्च आहे.

ਸਿਮਰਤ ਨਾਨਕ ਤਰੇ ਸਾਰ ॥੪॥੩॥
नानक म्हणतात तुझे स्मरण केल्याने सर्वांचा मोक्ष होतो. ॥४॥ ३॥

ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
माळी गौडा महाला ५॥

ਇਹੀ ਹਮਾਰੈ ਸਫਲ ਕਾਜ ॥ ਅਪੁਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਲੇਹੁ ਨਿਵਾਜਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हेच आमचे कार्य यशस्वी करेल, हे देवा! तुझ्या सेवकावर कृपा कर. ॥१॥रहाउ॥

ਚਰਨ ਸੰਤਹ ਮਾਥ ਮੋਰ ॥
संतांच्या चरणी माझे मस्तक नतमस्तक होवो.

ਨੈਨਿ ਦਰਸੁ ਪੇਖਉ ਨਿਸਿ ਭੋਰ ॥
माझे डोळे त्याला रात्रंदिवस पाहत राहोत.

ਹਸਤ ਹਮਰੇ ਸੰਤ ਟਹਲ ॥
माझे हात संतांच्या सेवेत तल्लीन राहोत.

ਪ੍ਰਾਨ ਮਨੁ ਧਨੁ ਸੰਤ ਬਹਲ ॥੧॥
सर्व जीवन, मन आणि धन त्याला अर्पण केले जाते. ॥१॥

ਸੰਤਸੰਗਿ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥
माझ्या हृदयात संतांबद्दलचे प्रेम कायम राहो.

ਸੰਤ ਗੁਨ ਬਸਹਿ ਮੇਰੈ ਚੀਤਿ ॥
त्याचे गुण माझ्या मनात वास करोत.

ਸੰਤ ਆਗਿਆ ਮਨਹਿ ਮੀਠ ॥
संतांची आज्ञा माझ्या मनाला गोड वाटते आणि.

ਮੇਰਾ ਕਮਲੁ ਬਿਗਸੈ ਸੰਤ ਡੀਠ ॥੨॥
त्यांना पाहून माझे हृदय कमळासारखे फुलते.॥ २॥

ਸੰਤਸੰਗਿ ਮੇਰਾ ਹੋਇ ਨਿਵਾਸੁ ॥
माझा वास सदैव संतांच्या जवळ राहो.

ਸੰਤਨ ਕੀ ਮੋਹਿ ਬਹੁਤੁ ਪਿਆਸ ॥
मला त्यांची तीव्र तळमळ आहे.

ਸੰਤ ਬਚਨ ਮੇਰੇ ਮਨਹਿ ਮੰਤ ॥
संतांचे शब्द माझ्या मनातील मंत्र आहेत आणि.

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੇਰੇ ਬਿਖੈ ਹੰਤ ॥੩॥
त्याच्या कृपेने माझे विकार नष्ट झाले आहेत. ॥३॥

ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ ਏਹਾ ਨਿਧਾਨ ॥
संतांचा सहवास हा माझा खजिना आहे आणि हाच मोक्षप्राप्तीचा मार्ग आहे.

ਪ੍ਰਭ ਦਇਆਲ ਮੋਹਿ ਦੇਵਹੁ ਦਾਨ ॥
हे दयाळू परमेश्वरा! मला हे वरदान दे.

ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਦਇਆ ਧਾਰਿ ॥
नानक म्हणती हे प्रभू! कृपा करा.

ਚਰਨ ਸੰਤਨ ਕੇ ਮੇਰੇ ਰਿਦੇ ਮਝਾਰਿ ॥੪॥੪॥
जेणेकरून संतांचे चरण माझ्या हृदयात वास करत राहतील.॥ ४॥ ४॥

ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
माळी गौडा महल्ला ५॥

ਸਭ ਕੈ ਸੰਗੀ ਨਾਹੀ ਦੂਰਿ ॥
देव सर्वांसोबत आहे आणि तो दूर नाही.

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਹਾਜਰਾ ਹਜੂਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जो सर्व काही करून घेतो तो नेहमी दिसतो. ॥१॥रहाउ॥

ਸੁਨਤ ਜੀਓ ਜਾਸੁ ਨਾਮੁ ॥
ज्याचे नाम ऐकून जीवन प्राप्त होते.

ਦੁਖ ਬਿਨਸੇ ਸੁਖ ਕੀਓ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ॥
दु:खांचा नाश होऊन सुख-शांती प्राप्त होते.

ਸਗਲ ਨਿਧਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ॥
देवाचे नाव सर्व खजिना आहे आणि.

ਮੁਨਿ ਜਨ ਤਾ ਕੀ ਸੇਵ ਕਰੇ ॥੧॥
साधू त्याच्या सेवेतच तल्लीन राहतात. ॥१॥

ਜਾ ਕੈ ਘਰਿ ਸਗਲੇ ਸਮਾਹਿ ॥
ज्याच्या घरात सर्व संपत्ती आहे.

ਜਿਸ ਤੇ ਬਿਰਥਾ ਕੋਇ ਨਾਹਿ ॥
ज्याच्या दारातून कोणीही रिकाम्या हाताने परतत नाही.

ਜੀਅ ਜੰਤ੍ਰ ਕਰੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥
जो सर्व जीवांचे पोषण करतो.

ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੇਵਹੁ ਕਿਰਪਾਲ ॥੨॥
म्हणून त्या दयाळू देवाची नेहमी पूजा करा.॥२॥

ਸਦਾ ਧਰਮੁ ਜਾ ਕੈ ਦੀਬਾਣਿ ॥
ज्याच्या कोर्टात नेहमी न्याय मिळतो.

ਬੇਮੁਹਤਾਜ ਨਹੀ ਕਿਛੁ ਕਾਣਿ ॥
तो निश्चिंत आहे आणि त्याच्यात कोणतीही कमतरता नाही.

ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਨਾ ਆਪਨ ਆਪਿ ॥
तो स्वत: सर्वकाही करणार आहे.

ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੂ ਤਾ ਕਉ ਜਾਪਿ ॥੩॥
अरे माझ्या हृदया, तू फक्त एवढाच जप कर. ॥३॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕਉ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰ ॥
मी एका संताच्या सहवासात स्वतःचा त्याग करतो.

ਜਾਸੁ ਮਿਲਿ ਹੋਵੈ ਉਧਾਰੁ ॥
जे एकत्रितपणे मोक्ष मिळवून देतात.

ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਮਨ ਤਨਹਿ ਰਾਤ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭਿ ਕਰੀ ਦਾਤਿ ॥੪॥੫॥
हे प्रभू! नानकांना अशी देणगी दे की त्यांचे मन आणि शरीर सदैव नामात लीन होईल.॥४॥५॥

ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ
माझी गौडा महाला 5 दुपडा

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्‌गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਹਰਿ ਸਮਰਥ ਕੀ ਸਰਨਾ ॥
मी सर्वशक्तिमान देवाचा आश्रय घेतला आहे.

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ਮੇਰੀ ਪ੍ਰਭ ਏਕ ਕਾਰਨ ਕਰਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
माझ्या जीवनाचा, शरीराचा, धनाचा, धनाचा निर्माता एकच देव आहे.॥१॥रहाउ॥

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਜੀਵਣੈ ਕਾ ਮੂਲੁ ॥
त्याचे नेहमी स्मरण केल्याने आनंद मिळतो आणि तोच जीवनाचे मूळ आहे.

ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਰਬਤ ਠਾਈ ਸੂਖਮੋ ਅਸਥੂਲ ॥੧॥
तो निराकार आणि देहस्वरूपात सर्वत्र आनंद घेत आहे.॥१॥

ਆਲ ਜਾਲ ਬਿਕਾਰ ਤਜਿ ਸਭਿ ਹਰਿ ਗੁਨਾ ਨਿਤਿ ਗਾਉ ॥
सर्व अनावश्यक गोंधळ आणि सर्व दुर्गुण सोडा आणि दररोज देवाची स्तुती करा.

ਕਰ ਜੋੜਿ ਨਾਨਕੁ ਦਾਨੁ ਮਾਂਗੈ ਦੇਹੁ ਅਪਨਾ ਨਾਉ ॥੨॥੧॥੬॥
नानक, हात जोडून देवाकडे हे दान मागतात: कृपया मला तुझे नाव द्या. ॥२॥ १॥ ६॥

ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
माळी गौडा महल्ला ५॥

ਪ੍ਰਭ ਸਮਰਥ ਦੇਵ ਅਪਾਰ ॥
हे देवाधिदेव! तू सर्व काही करण्यास समर्थ आणि अमर्याद आहेस.

ਕਉਨੁ ਜਾਨੈ ਚਲਿਤ ਤੇਰੇ ਕਿਛੁ ਅੰਤੁ ਨਾਹੀ ਪਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तुझी अद्भुत कृत्ये कोणालाच माहीत नाहीत आणि तुझ्या गौरवाला मर्यादा नाही. ॥१॥रहाउ॥

ਇਕ ਖਿਨਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਦਾ ਘੜਿ ਭੰਨਿ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ॥
देव हा निर्माता आहे जो एका क्षणात निर्माण करतो आणि नष्ट करतो आणि तोच जग निर्माण करतो आणि नष्ट करतो.

ਜੇਤ ਕੀਨ ਉਪਾਰਜਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਨੁ ਦੇਇ ਦਾਤਾਰ ॥੧॥
त्याने निर्माण केलेल्या सर्व जीवांना तो दान देतो. ॥१॥

ਹਰਿ ਸਰਨਿ ਆਇਓ ਦਾਸੁ ਤੇਰਾ ਪ੍ਰਭ ਊਚ ਅਗਮ ਮੁਰਾਰ ॥
हे महान अनंत देव! तुझा सेवक तुझा आश्रय घेण्यासाठी आला आहे.

ਕਢਿ ਲੇਹੁ ਭਉਜਲ ਬਿਖਮ ਤੇ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰ ॥੨॥੨॥੭॥
त्याला जीवनाच्या विचित्र सागरातून बाहेर काढा, दास नानक सदैव तुला शरण जावे ॥२॥२॥७॥

ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
माळी गौडा महल्ला ५॥

ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਸਿ ਰਹੇ ਗੋਪਾਲ ॥
माझ्या मनात आणि शरीरात फक्त देवच राहतो.

ਦੀਨ ਬਾਂਧਵ ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਸਦਾ ਸਦਾ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तो नम्र भक्त सदैव आशीर्वादाचे भांडार असतो.॥१॥रहाउ॥

ਆਦਿ ਅੰਤੇ ਮਧਿ ਤੂਹੈ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥
हे देवा! तू सृष्टीचा आरंभ, अंत आणि मध्य आहेस.

ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਸਗਲ ਮੰਡਲ ਏਕੁ ਸੁਆਮੀ ਸੋਇ ॥੧॥
भूतकाळ, वर्तमान आणि भविष्यकाळात तुझ्याशिवाय कोणीही नाही. संपूर्ण विश्वात एकच परमेश्वर आनंद घेत आहे. ॥१॥

ਕਰਨਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਨੇਤ੍ਰ ਦਰਸਨੁ ਰਸਨਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥
मी माझ्या कानांनी हरीचा महिमा ऐकतो, त्याला माझ्या डोळ्यांनी पाहतो आणि उत्साहाने हरीची स्तुती करतो.

ਬਲਿਹਾਰਿ ਜਾਏ ਸਦਾ ਨਾਨਕੁ ਦੇਹੁ ਅਪਣਾ ਨਾਉ ॥੨॥੩॥੮॥੬॥੧੪॥
नानक तुझ्यावर सदैव यज्ञ करतो, मला तुझे नाम दे.॥२॥३॥८॥६॥१४॥

ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ ਕੀ
भगत नामदेव जींची माझी गौडा बाणी.

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्‌गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਧਨਿ ਧੰਨਿ ਓ ਰਾਮ ਬੇਨੁ ਬਾਜੈ ॥
धन्य परमेश्वराची वाजणारी बासरी.

ਮਧੁਰ ਮਧੁਰ ਧੁਨਿ ਅਨਹਤ ਗਾਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ज्यातून अतिशय गोड गोड अनाहत नाद प्रकट होत आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਧਨਿ ਧਨਿ ਮੇਘਾ ਰੋਮਾਵਲੀ ॥
मेंढराची लोकर धन्य आहे.

ਧਨਿ ਧਨਿ ਕ੍ਰਿਸਨ ਓਢੈ ਕਾਂਬਲੀ ॥੧॥
धन्य ती कमारी जी श्रीकृष्णाने परिधान केली आहे. ॥१॥

ਧਨਿ ਧਨਿ ਤੂ ਮਾਤਾ ਦੇਵਕੀ ॥
हे देवी माता! तू धन्य आहेस.

ਜਿਹ ਗ੍ਰਿਹ ਰਮਈਆ ਕਵਲਾਪਤੀ ॥੨॥
ज्याच्या घरी भगवान कमलापती जन्म घेतात. ॥२॥

ਧਨਿ ਧਨਿ ਬਨ ਖੰਡ ਬਿੰਦ੍ਰਾਬਨਾ ॥
वृंदावनचे ते वनक्षेत्र भाग्यवान आहे.

ਜਹ ਖੇਲੈ ਸ੍ਰੀ ਨਾਰਾਇਨਾ ॥੩॥
जेथे श्री नारायण खेळत राहिले. ॥३॥

ਬੇਨੁ ਬਜਾਵੈ ਗੋਧਨੁ ਚਰੈ ॥ ਨਾਮੇ ਕਾ ਸੁਆਮੀ ਆਨਦ ਕਰੈ ॥੪॥੧॥
तो बासरी वाजवत राहतो आणि भगवान नामदेव गाई चरत राहतात. ॥४॥ १॥

ਮੇਰੋ ਬਾਪੁ ਮਾਧਉ ਤੂ ਧਨੁ ਕੇਸੌ ਸਾਂਵਲੀਓ ਬੀਠੁਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे माझे पिता माधव! हे केशव, हे गडद त्वचा असलेले बिठ्ठल, तू धन्य आहेस. ॥१॥रहाउ॥

ਕਰ ਧਰੇ ਚਕ੍ਰ ਬੈਕੁੰਠ ਤੇ ਆਏ ਗਜ ਹਸਤੀ ਕੇ ਪ੍ਰਾਨ ਉਧਾਰੀਅਲੇ ॥
हातात सुदर्शन चक्र धरून तुम्ही वैकुंठातून आलात आणि ग्रहातून हत्तीचे प्राण वाचवलेत.

ਦੁਹਸਾਸਨ ਕੀ ਸਭਾ ਦ੍ਰੋਪਤੀ ਅੰਬਰ ਲੇਤ ਉਬਾਰੀਅਲੇ ॥੧॥
तूच द्रौपदीला दुहशासनाच्या दरबारात नग्न होण्यापासून वाचवलेस. ॥१॥

ਗੋਤਮ ਨਾਰਿ ਅਹਲਿਆ ਤਾਰੀ ਪਾਵਨ ਕੇਤਕ ਤਾਰੀਅਲੇ ॥
शापामुळे दगडात रुपांतर झालेल्या गौतम ऋषींची पत्नी अहल्या हिला तूच वाचवलेस. तुम्ही अनेक पतित लोकांचे भले करून त्यांना शुद्ध केले आहे.

ਐਸਾ ਅਧਮੁ ਅਜਾਤਿ ਨਾਮਦੇਉ ਤਉ ਸਰਨਾਗਤਿ ਆਈਅਲੇ ॥੨॥੨॥
म्हणूनच नीच आणि नीच जातीचे नामदेव तुमच्याकडे आश्रयाला आले आहेत. ॥२॥ २॥

ਸਭੈ ਘਟ ਰਾਮੁ ਬੋਲੈ ਰਾਮਾ ਬੋਲੈ ॥
प्रत्येकाच्या अंगात फक्त रामच बोलतो.

ਰਾਮ ਬਿਨਾ ਕੋ ਬੋਲੈ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
रामाशिवाय कोण बोलतं? ॥१॥रहाउ॥

ਏਕਲ ਮਾਟੀ ਕੁੰਜਰ ਚੀਟੀ ਭਾਜਨ ਹੈਂ ਬਹੁ ਨਾਨਾ ਰੇ ॥
एकच माती आहे पण त्या मातीपासून हत्ती, मुंग्या असे विविध प्रकारचे जीव तयार झाले आहेत.

ਅਸਥਾਵਰ ਜੰਗਮ ਕੀਟ ਪਤੰਗਮ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਾਮੁ ਸਮਾਨਾ ਰੇ ॥੧॥
वृक्ष, पर्वत, मानव, प्राणी, पक्षी, कीटक, पतंग या सर्वांमध्ये राम असतो. ॥१॥

ਏਕਲ ਚਿੰਤਾ ਰਾਖੁ ਅਨੰਤਾ ਅਉਰ ਤਜਹੁ ਸਭ ਆਸਾ ਰੇ ॥
इतर सर्व आशा सोडून फक्त देवाचाच विचार करा.

ਪ੍ਰਣਵੈ ਨਾਮਾ ਭਏ ਨਿਹਕਾਮਾ ਕੋ ਠਾਕੁਰੁ ਕੋ ਦਾਸਾ ਰੇ ॥੨॥੩॥
नामदेव विनंती करतात की आता तो नि:स्वार्थी झाला आहे, त्यामुळे स्वामी आणि दास यात
काही फरक नाही.॥२॥३॥

ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ
रागु मारु महाला १ घरु १ चौपदे.

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
एकच देव आहे, त्याचे नाव सत्य आहे, तो जगाचा निर्माता आहे, तो सर्वशक्तिमान आहे, त्याला भीती नाही, म्हणजेच तो कर्माच्या दोषांच्या पलीकडे आहे, सर्वांवर समान दृष्टी असल्यामुळे, तो तो प्रेमाचा मूर्त स्वरूप आहे, म्हणून तो शत्रुत्वमुक्त आहे, तो कालातीत ब्रह्ममूर्ती आहे, जो जन्मतः अमर आहे, म्हणजेच तो आत्म-प्रकाशमय झाला आहे, आणि केवळ त्यालाच मिळू शकतो गुरूंची कृपा.

ਸਲੋਕੁ ॥
श्लोक ॥

ਸਾਜਨ ਤੇਰੇ ਚਰਨ ਕੀ ਹੋਇ ਰਹਾ ਸਦ ਧੂਰਿ ॥
देवा, मी सदैव तुझ्या चरणांची धूळ राहू दे.

ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਤੁਹਾਰੀਆ ਪੇਖਉ ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ ॥੧॥
गुरु नानक म्हणतात की मी नेहमी तुझ्या आश्रयामध्ये राहून तुला प्रत्यक्ष भेटावे. ॥१॥

ਸਬਦ ॥
शब्द ॥

ਪਿਛਹੁ ਰਾਤੀ ਸਦੜਾ ਨਾਮੁ ਖਸਮ ਕਾ ਲੇਹਿ ॥
रात्रीच्या शेवटच्या पाऊण तासात फोन घेणारेच देवाचे नामस्मरण करतात.

ਖੇਮੇ ਛਤ੍ਰ ਸਰਾਇਚੇ ਦਿਸਨਿ ਰਥ ਪੀੜੇ ॥
छत्रीचे तंबू आणि सुसज्ज रथ त्यांच्यासाठी सदैव तत्पर असतात, म्हणजे त्यांनाच प्रसिद्धी मिळते.

ਜਿਨੀ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ ਕਉ ਸਦਿ ਮਿਲੇ ॥੧॥
हे देवा! तू स्वतः ज्यांना तुझ्या नावाचा विचार करून बोलावून घेतोस, त्यांच्या मनोकामना पूर्ण होतात. ॥१॥

ਬਾਬਾ ਮੈ ਕਰਮਹੀਣ ਕੂੜਿਆਰ ॥
हे बाबा! मी दुर्दैवी आणि लबाड आहे.

ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਇਆ ਤੇਰਾ ਅੰਧਾ ਭਰਮਿ ਭੂਲਾ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मला तुझे नाव मिळाले नाही, माझे आंधळे मन संभ्रमात भरकटत राहिले. ॥१॥रहाउ॥

ਸਾਦ ਕੀਤੇ ਦੁਖ ਪਰਫੁੜੇ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖੇ ਮਾਇ ॥
हे आई! माझ्या मागील जन्मातील माझ्या कर्माप्रमाणे मी जितकी मायेची चव चाखली आहे तितकी माझी दु:खं वाढली आहेत.

ਸੁਖ ਥੋੜੇ ਦੁਖ ਅਗਲੇ ਦੂਖੇ ਦੂਖਿ ਵਿਹਾਇ ॥੨॥
माझ्या नशिबात सुख कमी आहे पण दु:ख जास्त आहेत, माझे आयुष्य फक्त दु:खातच गेले आहे. ॥२॥

ਵਿਛੁੜਿਆ ਕਾ ਕਿਆ ਵੀਛੁੜੈ ਮਿਲਿਆ ਕਾ ਕਿਆ ਮੇਲੁ ॥
जे देवापासून विभक्त आहेत त्यांच्यासाठी याहून अधिक दु:खदायक दुसरे कोणते मिलन उरले आहे?

ਸਾਹਿਬੁ ਸੋ ਸਾਲਾਹੀਐ ਜਿਨਿ ਕਰਿ ਦੇਖਿਆ ਖੇਲੁ ॥੩॥
तेव्हा त्या देवाची स्तुती करा ज्याने हा जगाचा खेळ निर्माण केला आणि त्याची काळजी घेतली. ॥३॥

ਸੰਜੋਗੀ ਮੇਲਾਵੜਾ ਇਨਿ ਤਨਿ ਕੀਤੇ ਭੋਗ ॥
योगायोगाने जीव एकत्र आले पण त्यांनी केवळ ऐहिक गोष्टींचा उपभोग घेतला.

ਵਿਜੋਗੀ ਮਿਲਿ ਵਿਛੁੜੇ ਨਾਨਕ ਭੀ ਸੰਜੋਗ ॥੪॥੧॥
आता भेटीनंतर विभक्त झाल्यामुळे ते तिच्यापासून दूर गेले आहेत, ते पुन्हा भेटू शकतात. ॥४॥१॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥
मारु महाला १॥

ਮਿਲਿ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਪਿੰਡੁ ਕਮਾਇਆ ॥
आई-वडिलांच्या संयोगाने जर शरीराची निर्मिती होते.

ਤਿਨਿ ਕਰਤੈ ਲੇਖੁ ਲਿਖਾਇਆ ॥
देवाने त्याचे नशीब त्याच्यात लिहिले आहे.

ਲਿਖੁ ਦਾਤਿ ਜੋਤਿ ਵਡਿਆਈ ॥
नियतीची आणि जीवनाची देणगी ही देवाची महानता होती.

ਮਿਲਿ ਮਾਇਆ ਸੁਰਤਿ ਗਵਾਈ ॥੧॥
पण भ्रमात गढून जाऊन मी माझी सर्व संवेदना गमावली. ॥१॥

ਮੂਰਖ ਮਨ ਕਾਹੇ ਕਰਸਹਿ ਮਾਣਾ ॥
हे मूर्ख मन! गर्व का करतोस?

ਉਠਿ ਚਲਣਾ ਖਸਮੈ ਭਾਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
कारण भगवंताच्या इच्छेनुसार एक ना एक दिवस आपल्याला हे जग सोडायचे आहे.॥१॥रहाउ॥

ਤਜਿ ਸਾਦ ਸਹਜ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥
अभिरुचीचा त्याग करूनच नैसर्गिक आनंद मिळू शकतो.

ਘਰ ਛਡਣੇ ਰਹੈ ਨ ਕੋਈ ॥
कोणताही जीव सदैव जगत नाही परंतु शरीराचे घर सोडावे लागते.

ਕਿਛੁ ਖਾਜੈ ਕਿਛੁ ਧਰਿ ਜਾਈਐ ॥
माणसाने आपले काही पैसे सत्कर्मावर खर्च करावेत आणि त्यातील काही रक्कम येथे सुरक्षित ठेवावी.

ਜੇ ਬਾਹੁੜਿ ਦੁਨੀਆ ਆਈਐ ॥੨॥
जर त्याला पुन्हा जगात यावे लागेल. ॥२॥

ਸਜੁ ਕਾਇਆ ਪਟੁ ਹਢਾਏ ॥
मनुष्य आपल्या जीवनात आपले शरीर सुंदर बनवतो आणि रेशमी वस्त्रे परिधान करतो आणि.

ਫੁਰਮਾਇਸਿ ਬਹੁਤੁ ਚਲਾਏ ॥
तो इतरांना खूप आज्ञा देतो.

ਕਰਿ ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ਸੋਵੈ ॥

तो एक सुखदायक पलंग बनवतो आणि त्यावर झोपतो.

ਹਥੀ ਪਉਦੀ ਕਾਹੇ ਰੋਵੈ ॥੩॥

यमदूतांच्या हाती प्राण आल्यावर तो का रडतो? ॥३॥

ਘਰ ਘੁੰਮਣਵਾਣੀ ਭਾਈ ॥

घरातील संकटे वावटळीसारखी असतात.

ਪਾਪ ਪਥਰ ਤਰਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥
अहो भावा, पापरूपी दगडांनी भरलेल्या होडीने संसारसागर पार करता येत नाही.

ਭਉ ਬੇੜਾ ਜੀਉ ਚੜਾਉ ॥
श्रद्धेच्या आणि भक्तीच्या बोटीतूनच एखादा जीव अस्तित्वाचा सागर पार करतो.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਦੇਵੈ ਕਾਹੁ ॥੪॥੨॥
हे नानक! देव श्रद्धा आणि भक्तीची ही नौका केवळ दुर्लभ व्यक्तीलाच देतो.॥ ४॥ २॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ॥
मारु महाला १ घर १ ॥

ਕਰਣੀ ਕਾਗਦੁ ਮਨੁ ਮਸਵਾਣੀ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਦੁਇ ਲੇਖ ਪਏ ॥
आचरण ही कागदाची देणगी आहे आणि मन ही शाईची देणगी आहे आणि चांगली आणि वाईट अशी दोन प्रकारची कर्मे नशिबात लिहिली आहेत.

ਜਿਉ ਜਿਉ ਕਿਰਤੁ ਚਲਾਏ ਤਿਉ ਚਲੀਐ ਤਉ ਗੁਣ ਨਾਹੀ ਅੰਤੁ ਹਰੇ ॥੧॥
हे देवा! तुझ्या गुणांना अंत नाही; ॥१॥

ਚਿਤ ਚੇਤਸਿ ਕੀ ਨਹੀ ਬਾਵਰਿਆ ॥
हे वेड्या जीव! त्याच्या मनात देवाचे स्मरण का होत नाही?

ਹਰਿ ਬਿਸਰਤ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਲਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
देवाला विसरल्याने तुमचे गुण कमजोर होतात. ॥१॥रहाउ॥

ਜਾਲੀ ਰੈਨਿ ਜਾਲੁ ਦਿਨੁ ਹੂਆ ਜੇਤੀ ਘੜੀ ਫਾਹੀ ਤੇਤੀ ॥
देशाचे जाळे आहे आणि तुम्हाला अडकवण्याचे दिवस जेवढे तास आहेत.

ਰਸਿ ਰਸਿ ਚੋਗ ਚੁਗਹਿ ਨਿਤ ਫਾਸਹਿ ਛੂਟਸਿ ਮੂੜੇ ਕਵਨ ਗੁਣੀ ॥੨॥
तुम्ही रोज कामुक सुखांचे दाणे चोखत राहता आणि अडकत आहात. अरे मूर्खा, तुला कोणत्या गुणाने वाचवता येईल? ॥२॥

ਕਾਇਆ ਆਰਣੁ ਮਨੁ ਵਿਚਿ ਲੋਹਾ ਪੰਚ ਅਗਨਿ ਤਿਤੁ ਲਾਗਿ ਰਹੀ ॥
शरीर ही एक भट्टी बनली आहे ज्यामध्ये मन लोखंडासारखे आहे आणि वासना, क्रोध, आसक्ती, लोभ आणि अहंकार या पाच अग्नी त्याला जळत आहेत.

ਕੋਇਲੇ ਪਾਪ ਪੜੇ ਤਿਸੁ ਊਪਰਿ ਮਨੁ ਜਲਿਆ ਸੰਨ੍ਹੀ ਚਿੰਤ ਭਈ ॥੩॥
पापांच्या रूपात निखारे पडले आहेत, हे मन जळत आहे आणि तुझी काळजी लहान चिमटे झाली आहे. ॥३॥

ਭਇਆ ਮਨੂਰੁ ਕੰਚਨੁ ਫਿਰਿ ਹੋਵੈ ਜੇ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਿਨੇਹਾ ॥
गुरू मिळाला तर लोखंडी मन सोनं होऊ शकतं.

ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਓਹੁ ਦੇਵੈ ਤਉ ਨਾਨਕ ਤ੍ਰਿਸਟਸਿ ਦੇਹਾ ॥੪॥੩॥
हे नानक! जर त्याने तुला नामामृत दिले तर तुझ्या शरीरात राहणारे मन स्थिर होऊ शकेल.॥४॥३॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥
मारु महाला १॥

ਬਿਮਲ ਮਝਾਰਿ ਬਸਸਿ ਨਿਰਮਲ ਜਲ ਪਦਮਨਿ ਜਾਵਲ ਰੇ ॥
कमळाचे फूल आणि पाण्याचे घाणेरडे जाळे दोन्ही सरोवराच्या स्वच्छ पाण्यात राहतात.

ਪਦਮਨਿ ਜਾਵਲ ਜਲ ਰਸ ਸੰਗਤਿ ਸੰਗਿ ਦੋਖ ਨਹੀ ਰੇ ॥੧॥
कमळाचे फूल पाण्याचे घाणेरडे जाळे आणि अमृताने भरलेले पाणी या दोन्हींच्या सहवासात राहतात, पण त्यांच्या सहवासात राहून त्याला काही दोष वाटत नाही. ॥१॥

ਦਾਦਰ ਤੂ ਕਬਹਿ ਨ ਜਾਨਸਿ ਰੇ ॥
बेडूक, तुला कधीच कळत नाही.

ਭਖਸਿ ਸਿਬਾਲੁ ਬਸਸਿ ਨਿਰਮਲ ਜਲ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨ ਲਖਸਿ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तुम्ही शुद्ध पाण्यात राहता पण पाण्याचे घाणेरडे जाळे खात राहा, तुम्हाला अमृत स्वरूपात पाण्याचे महत्त्व कळत नाही.॥१॥रहाउ॥

ਬਸੁ ਜਲ ਨਿਤ ਨ ਵਸਤ ਅਲੀਅਲ ਮੇਰ ਚਚਾ ਗੁਨ ਰੇ ॥
आपण नेहमी पाण्यात राहत असलो तरी, भुंग्या पाण्यात राहत नाही, तर ती वरून फुलाचा रस चोखत राहते.

ਚੰਦ ਕੁਮੁਦਨੀ ਦੂਰਹੁ ਨਿਵਸਸਿ ਅਨਭਉ ਕਾਰਨਿ ਰੇ ॥੨॥
तिच्या मनाच्या ज्ञानामुळे कुमुदिनी दुरूनच चंद्राला पाहून मस्तक टेकते. ॥२॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਖੰਡੁ ਦੂਧਿ ਮਧੁ ਸੰਚਸਿ ਤੂ ਬਨ ਚਾਤੁਰ ਰੇ ॥
हे बेडूक! शहाणे हो, साखर, दूध आणि मध हे गोड अमृत पदार्थात बदलतात हे तुला माहीत नाही का?

ਅਪਨਾ ਆਪੁ ਤੂ ਕਬਹੁ ਨ ਛੋਡਸਿ ਪਿਸਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਜਿਉ ਰੇ ॥੩॥
जळू जशी कासेला चिकटून दुधाऐवजी रक्त शोषते, त्याचप्रमाणे तुम्हीही चिखलाची घाण खाण्याची सवय सोडू नका. ॥३॥

ਪੰਡਿਤ ਸੰਗਿ ਵਸਹਿ ਜਨ ਮੂਰਖ ਆਗਮ ਸਾਸ ਸੁਨੇ ॥
ज्याप्रमाणे मूर्ख मनुष्य विद्वान विद्वानांकडून वेद आणि शास्त्रे ऐकत राहतो, परंतु उपदेश न स्वीकारल्यामुळे तो अजूनही अज्ञानीच राहतो.

ਅਪਨਾ ਆਪੁ ਤੂ ਕਬਹੁ ਨ ਛੋਡਸਿ ਸੁਆਨ ਪੂਛਿ ਜਿਉ ਰੇ ॥੪॥
ज्याप्रमाणे कुत्र्याची शेपटी नेहमीच वाकडी असते, त्याचप्रमाणे तुम्हीही तुमचा स्वभाव सोडू नका. ॥४॥

ਇਕਿ ਪਾਖੰਡੀ ਨਾਮਿ ਨ ਰਾਚਹਿ ਇਕਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਰੇ ॥
ढोंगी लोक भगवंताचे नामस्मरण करत नाहीत पण भक्त भगवंताच्या चरणी तल्लीन राहतात.

ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਵਸਿ ਨਾਨਕ ਰਸਨਾ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਰੇ ॥੫॥੪॥
हे नानक! प्रत्येक जीवाला मागील जन्मी केलेल्या कर्माचे फळ मिळते, म्हणून जिभेने हरिचे नामस्मरण कर. ॥५॥ ४॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥
मारु महाला १॥

ਸਲੋਕੁ ॥
श्लोक ॥

ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਅਸੰਖ ਹੋਹਿ ਹਰਿ ਚਰਨੀ ਮਨੁ ਲਾਗ ॥
असंख्य पापी जीव भगवंताच्या चरणी मन लावून पावन झाले आहेत.

ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗ ॥੧॥
हे भगवान नानक! भगवान नानक हे नाव बासष्ट तीर्थांच्या पुण्य फळासारखे आहे, ज्याच्याकडे सौभाग्य आहे त्यालाच ते मिळते. ॥१॥

ਸਬਦੁ ॥
शब्द॥

ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਗਰਬਿ ਗਹੇਲੀ ॥
हे अभिमानी सखी.

ਸੁਣਿ ਸਹ ਕੀ ਇਕ ਬਾਤ ਸੁਹੇਲੀ ॥੧॥
गुरुचे सुखदायक शब्द ऐका. ॥१॥

ਜੋ ਮੈ ਬੇਦਨ ਸਾ ਕਿਸੁ ਆਖਾ ਮਾਈ ॥
अगं आई, माझ्या दुःखात मी कोणाला सांगू?

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਜੀਉ ਨ ਰਹੈ ਕੈਸੇ ਰਾਖਾ ਮਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मी हरिशिवाय जगू शकत नाही, मग मी माझा जीव कसा वाचवू? ॥१॥रहाउ॥

ਹਉ ਦੋਹਾਗਣਿ ਖਰੀ ਰੰਞਾਣੀ ॥
मी खूप दुःखी आहे.

ਗਇਆ ਸੁ ਜੋਬਨੁ ਧਨ ਪਛੁਤਾਣੀ ॥੨॥
जीवाच्या रूपातील स्त्रीचे तारुण्य गेल्यावर तिला खूप वाईट वाटले. ॥२॥

ਤੂ ਦਾਨਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਿਰਿ ਮੇਰਾ ॥
हे देवा! तू माझा ज्ञानी स्वामी आहेस, मी तुझा सेवक आहे.

ਖਿਜਮਤਿ ਕਰੀ ਜਨੁ ਬੰਦਾ ਤੇਰਾ ॥੩॥
म्हणूनच मी फक्त तुझीच सेवा करतो. ॥३॥

ਭਣਤਿ ਨਾਨਕੁ ਅੰਦੇਸਾ ਏਹੀ ॥
नानक म्हणतात की मला एकच चिंता आहे.

ਬਿਨੁ ਦਰਸਨ ਕੈਸੇ ਰਵਉ ਸਨੇਹੀ ॥੪॥੫॥
भगवंताचे दर्शन घेतल्याशिवाय मला सुख कसे मिळेल?॥४॥५॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥
मारु महाला १॥

ਮੁਲ ਖਰੀਦੀ ਲਾਲਾ ਗੋਲਾ ਮੇਰਾ ਨਾਉ ਸਭਾਗਾ ॥
मी माझ्या मालकाचा दास आहे, किंमत देऊन विकत घेतलेला आहे आणि माझे नाव भाग्यवान झाले आहे.

ਗੁਰ ਕੀ ਬਚਨੀ ਹਾਟਿ ਬਿਕਾਨਾ ਜਿਤੁ ਲਾਇਆ ਤਿਤੁ ਲਾਗਾ ॥੧॥
मी गुरूच्या शब्दाने दुकानात विकला जातो, जिथे माझी नियुक्ती झाली आहे, तिथेच मी असतो.॥ १॥

ਤੇਰੇ ਲਾਲੇ ਕਿਆ ਚਤੁਰਾਈ ॥
तुझ्या सेवकाला बुद्धी नाही.

ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मी माझ्या बॉसचे आदेश नीट पाळत नाही. ॥१॥रहाउ॥

ਮਾ ਲਾਲੀ ਪਿਉ ਲਾਲਾ ਮੇਰਾ ਹਉ ਲਾਲੇ ਕਾ ਜਾਇਆ ॥
माझी आई तुझी गुलाम आहे, माझे वडील सुद्धा तुझे गुलाम आहेत आणि मी गुलामांचा मुलगा आहे.

ਲਾਲੀ ਨਾਚੈ ਲਾਲਾ ਗਾਵੈ ਭਗਤਿ ਕਰਉ ਤੇਰੀ ਰਾਇਆ ॥੨॥
हे स्वामी! माझे आई-वडील दास होऊन तुझ्या भक्तीत नाचले आणि आता मीही तुझी पूजा करतो. ॥२॥

ਪੀਅਹਿ ਤ ਪਾਣੀ ਆਣੀ ਮੀਰਾ ਖਾਹਿ ਤ ਪੀਸਣ ਜਾਉ ॥
हे परमेश्वरा! जर तुला तहान लागली असेल तर मला तुझ्यासाठी पाणी आणू दे. तुला काही खायचे असेल तर मी तुझ्यासाठी धान्य दळायला जाईन.

ਪਖਾ ਫੇਰੀ ਪੈਰ ਮਲੋਵਾ ਜਪਤ ਰਹਾ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ॥੩॥
मी तुला पंख लावत राहीन, तुझ्या पायांना चोळत राहीन आणि तुझ्या नावाचा जप करत राहीन. ॥३॥

ਲੂਣ ਹਰਾਮੀ ਨਾਨਕੁ ਲਾਲਾ ਬਖਸਿਹਿ ਤੁਧੁ ਵਡਿਆਈ ॥
नानक म्हणतात, हे परमेश्वरा! मी तुझा अविश्वासू सेवक आहे, जर तू क्षमा केलीस तर ते तुझे मोठेपण आहे.

ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਦਇਆਪਤਿ ਦਾਤਾ ਤੁਧੁ ਵਿਣੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਈ ॥੪॥੬॥
युगानुयुगे केवळ तूच दयाळू दाता आहेस, तुझ्याशिवाय आम्हाला मोक्ष मिळू शकत नाही. ॥४॥६॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥
मारु महाला १॥

ਕੋਈ ਆਖੈ ਭੂਤਨਾ ਕੋ ਕਹੈ ਬੇਤਾਲਾ ॥
कोणी मला भूत म्हणतात तर कोणी मला बेताल आणि म्हणतात.

ਕੋਈ ਆਖੈ ਆਦਮੀ ਨਾਨਕੁ ਵੇਚਾਰਾ ॥੧॥
कोणी म्हणतो हा माणूस गरीब नानक आहे. ॥१॥

ਭਇਆ ਦਿਵਾਨਾ ਸਾਹ ਕਾ ਨਾਨਕੁ ਬਉਰਾਨਾ ॥
पण सत्य हे आहे की वेडा नानक आपल्या धन्याचा वेडा झाला आहे.

ਹਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
देवाशिवाय मी कोणालाच ओळखत नाही. ॥१॥रहाउ॥

ਤਉ ਦੇਵਾਨਾ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਭੈ ਦੇਵਾਨਾ ਹੋਇ ॥
किंबहुना त्या माणसालाच वेडा समजावे जो देवाच्या भक्तीमुळे वेडा होतो.

ਏਕੀ ਸਾਹਿਬ ਬਾਹਰਾ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥੨॥
त्याने देवाशिवाय इतर कोणालाही ओळखू नये. ॥२॥

ਤਉ ਦੇਵਾਨਾ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਏਕਾ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥
केवळ एकच गोष्ट अत्यंत निष्ठेने करणारा एक वेडा माणूस म्हणून त्याला समजा.

ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ਖਸਮ ਕਾ ਦੂਜੀ ਅਵਰ ਸਿਆਣਪ ਕਾਇ ॥੩॥
त्याला त्याच्या मालकाचे आदेश माहित आहेत आणि इतर कोणतीही हुशारी करत नाही. ॥३॥

ਤਉ ਦੇਵਾਨਾ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਸਾਹਿਬ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥
एखाद्याच्या हृदयात मालकाचे प्रेम असेल तरच त्याला वेडा समजावे.

ਮੰਦਾ ਜਾਣੈ ਆਪ ਕਉ ਅਵਰੁ ਭਲਾ ਸੰਸਾਰੁ ॥੪॥੭॥
तो स्वतःला वाईट समजतो आणि जगाला चांगले समजतो. ॥४॥ ७॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥
मारु महाला १॥

ਇਹੁ ਧਨੁ ਸਰਬ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥
नामरूपातील ही संपत्ती सर्वव्यापी आहे पण.

ਮਨਮੁਖ ਫਿਰਹਿ ਸਿ ਜਾਣਹਿ ਦੂਰਿ ॥੧॥
कामुक प्राणी, ठिकाणाहून दुसरीकडे भटकणारे, ते दूर समजतात. ॥१॥

ਸੋ ਧਨੁ ਵਖਰੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਹਮਾਰੈ ॥
नामाची संपत्ती फक्त आपल्या हृदयात असते.

ਜਿਸੁ ਤੂ ਦੇਹਿ ਤਿਸੈ ਨਿਸਤਾਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे देवा! तू ज्याला हे धन देतोस त्याला मोक्ष मिळतो.॥१॥रहाउ॥

ਨ ਇਹੁ ਧਨੁ ਜਲੈ ਨ ਤਸਕਰੁ ਲੈ ਜਾਇ ॥
हा पैसा आगीत जळत नाही आणि चोर चोरू शकत नाही.

ਨ ਇਹੁ ਧਨੁ ਡੂਬੈ ਨ ਇਸੁ ਧਨ ਕਉ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥੨॥
हा पैसा पाण्यात बुडत नाही आणि हा पैसा असलेल्या व्यक्तीला शिक्षाही होत नाही.॥ २॥

ਇਸੁ ਧਨ ਕੀ ਦੇਖਹੁ ਵਡਿਆਈ ॥
या नावाची आणि संपत्तीची कीर्ती पहा.

ਸਹਜੇ ਮਾਤੇ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਈ ॥੩॥
यामध्ये जो श्रीमंत आहे तो आपला दिवस आणि रात्र सहज मजेत घालवतो. ॥३॥

ਇਕ ਬਾਤ ਅਨੂਪ ਸੁਨਹੁ ਨਰ ਭਾਈ ॥
जिज्ञासूंनो, काहीतरी अनोखे ऐका.

ਇਸੁ ਧਨ ਬਿਨੁ ਕਹਹੁ ਕਿਨੈ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥੪॥
या संपत्तीशिवाय परम स्थिती कोणाला प्राप्त झाली आहे? ॥४॥

ਭਣਤਿ ਨਾਨਕੁ ਅਕਥ ਕੀ ਕਥਾ ਸੁਣਾਏ ॥
अव्यक्त भगवंताची कथा सांगताना नानक म्हणतात.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਇਹੁ ਧਨੁ ਪਾਏ ॥੫॥੮॥
ज्याला सत्गुरू सापडतो त्याला ही संपत्ती मिळते ॥ ५॥ ८॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥
मारु महाला १॥

ਸੂਰ ਸਰੁ ਸੋਸਿ ਲੈ ਸੋਮ ਸਰੁ ਪੋਖਿ ਲੈ ਜੁਗਤਿ ਕਰਿ ਮਰਤੁ ਸੁ ਸਨਬੰਧੁ ਕੀਜੈ ॥
रेचक क्रियेने पिंगळा नाडी वाळवावी आणि इडा नाडी प्रणवायूने भरावी. प्राणायामाच्या या तंत्राचा वापर करून सुषुम नाडीशी संपर्क साधा.

ਮੀਨ ਕੀ ਚਪਲ ਸਿਉ ਜੁਗਤਿ ਮਨੁ ਰਾਖੀਐ ਉਡੈ ਨਹ ਹੰਸੁ ਨਹ ਕੰਧੁ ਛੀਜੈ ॥੧॥
खेळकर माशाप्रमाणे अशा युक्तीने मन स्थिर ठेवले तर आत्मा भटकत नाही आणि शरीराची भिंतही कोसळत नाही. ॥१॥

ਮੂੜੇ ਕਾਇਚੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾ ॥
अरे मुर्खा कशाला गोंधळात फिरतोय.

ਨਹ ਚੀਨਿਆ ਪਰਮਾਨੰਦੁ ਬੈਰਾਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
परमानंद देव तू ओळखला नाहीस.॥१॥रहाउ॥

ਅਜਰ ਗਹੁ ਜਾਰਿ ਲੈ ਅਮਰ ਗਹੁ ਮਾਰਿ ਲੈ ਭ੍ਰਾਤਿ ਤਜਿ ਛੋਡਿ ਤਉ ਅਪਿਉ ਪੀਜੈ ॥
वासनायुक्त दुर्गुण जाळून टाका, भ्रम संपवा, गैरसमज सोडून द्या आणि पवित्र अमृत प्या.

ਮੀਨ ਕੀ ਚਪਲ ਸਿਉ ਜੁਗਤਿ ਮਨੁ ਰਾਖੀਐ ਉਡੈ ਨਹ ਹੰਸੁ ਨਹ ਕੰਧੁ ਛੀਜੈ ॥੨॥
खेळकर माशाप्रमाणे अशा युक्तीच्या साहाय्याने मनावर नियंत्रण केले तर मन भटकण्यापासून मुक्त होते, आत्मा भटकत नाही आणि शरीराची भिंतही कोसळत नाही.॥२॥

Page 992

ਭਣਤਿ ਨਾਨਕੁ ਜਨੋ ਰਵੈ ਜੇ ਹਰਿ ਮਨੋ ਮਨ ਪਵਨ ਸਿਉ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ ॥
नानक आवाहन करतात की हे भक्तांनो, एकाग्रतेने परमेश्वराचे स्मरण करा आणि हरिनामामृत प्या.

ਮੀਨ ਕੀ ਚਪਲ ਸਿਉ ਜੁਗਤਿ ਮਨੁ ਰਾਖੀਐ ਉਡੈ ਨਹ ਹੰਸੁ ਨਹ ਕੰਧੁ ਛੀਜੈ ॥੩॥੯॥
अशा प्रकारे खेळकर माशाप्रमाणे अशा युक्तीने मनावर ताबा ठेवला तर आत्मा भटकत नाही आणि शरीराची भिंतही कोसळत नाही.॥३॥९॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥
मारु महाला १॥

ਮਾਇਆ ਮੁਈ ਨ ਮਨੁ ਮੁਆ ਸਰੁ ਲਹਰੀ ਮੈ ਮਤੁ ॥
ना मायेचा लोभ संपला, ना मनातील इच्छा संपल्या. हृदयाचा तलाव भ्रमाच्या पाण्याच्या लहरींनी भरलेला राहतो आणि मन भ्रमाच्या मादकतेने मादक राहते.

ਬੋਹਿਥੁ ਜਲ ਸਿਰਿ ਤਰਿ ਟਿਕੈ ਸਾਚਾ ਵਖਰੁ ਜਿਤੁ ॥
सत्य आणि नामाच्या वचनाने भरलेले मनाचे जहाज हृदयाच्या तलावाच्या पाण्यात पोहोचते आणि परमेश्वराच्या चरणी विसावते.

ਮਾਣਕੁ ਮਨ ਮਹਿ ਮਨੁ ਮਾਰਸੀ ਸਚਿ ਨ ਲਾਗੈ ਕਤੁ ॥
ज्या चित्तामध्ये नामरूप माणिक असते ते मन वश करते, परंतु सत्यात लीन झालेल्या शुद्ध मनाला काही दोष वाटत नाही.

ਰਾਜਾ ਤਖਤਿ ਟਿਕੈ ਗੁਣੀ ਭੈ ਪੰਚਾਇਣ ਰਤੁ ॥੧॥
शुभ गुणांनी युक्त मनाचा राजा स्थिर होऊन सिंहासनावर विराजमान होतो आणि सत्याच्या भयात मग्न राहतो. ॥१॥

ਬਾਬਾ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਦੂਰਿ ਨ ਦੇਖੁ ॥
हे बाबा! खऱ्या देवाला दूरचे समजू नका.

ਸਰਬ ਜੋਤਿ ਜਗਜੀਵਨਾ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਸਾਚਾ ਲੇਖੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
देवाचा प्रकाश, जगाचे जीवन, सर्व प्राणिमात्रांमध्ये उपस्थित असल्याने आणि नियतीची खरी लिपी प्रत्येकाच्या कपाळावर लिहिली गेली आहे.॥१॥रहाउ॥

ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਰਿਖੀ ਮੁਨੀ ਸੰਕਰੁ ਇੰਦੁ ਤਪੈ ਭੇਖਾਰੀ ॥
ब्रह्मा विष्णु ऋषी मुनी शिव शंकर देवराज इंद्र तपस्वी आणि फकीर.

ਮਾਨੈ ਹੁਕਮੁ ਸੋਹੈ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਆਕੀ ਮਰਹਿ ਅਫਾਰੀ ॥
जो देवाच्या आदेशाचे पालन करतो तो खऱ्या दरबारात गौरवास पात्र ठरतो, परंतु गर्विष्ठ आणि परके प्राणी रस्त्यावर निष्क्रिय राहतात.

ਜੰਗਮ ਜੋਧ ਜਤੀ ਸੰਨਿਆਸੀ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਵੀਚਾਰੀ ॥
पूर्ण गुरूंनी विचार केला आहे की मोबाइल ऋषी, योद्धे, ब्रह्मचारी भिक्षू इ.

ਬਿਨੁ ਸੇਵਾ ਫਲੁ ਕਬਹੁ ਨ ਪਾਵਸਿ ਸੇਵਾ ਕਰਣੀ ਸਾਰੀ ॥੨॥
सेवेशिवाय कोणालाच फळ मिळत नाही, म्हणून सेवा हे सर्वोत्तम कर्म आहे. ॥२॥

ਨਿਧਨਿਆ ਧਨੁ ਨਿਗੁਰਿਆ ਗੁਰੁ ਨਿੰਮਾਣਿਆ ਤੂ ਮਾਣੁ ॥
हे देवा! तू गरिबांची संपत्ती आहेस, निराधारांचा गुरू आहेस आणि अपमानितांचा सन्मान आहेस.

ਅੰਧੁਲੈ ਮਾਣਕੁ ਗੁਰੁ ਪਕੜਿਆ ਨਿਤਾਣਿਆ ਤੂ ਤਾਣੁ ॥
तू शक्तीहीन मी, आंधळा आणि ज्ञानहीन, माणिकाच्या रूपात गुरूला धारण केले आहे.

ਹੋਮ ਜਪਾ ਨਹੀ ਜਾਣਿਆ ਗੁਰਮਤੀ ਸਾਚੁ ਪਛਾਣੁ ॥
मला केवळ होमाचा जप करण्याची तपश्चर्या समजली नाही तर गुरूंच्या मतानुसार सत्य ओळखले आहे.

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਨਾਹੀ ਦਰਿ ਢੋਈ ਝੂਠਾ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ॥੩॥
भगवंताच्या नामाशिवाय त्याच्या दारात कोणाचाही आधार मिळत नाही, खोटा मनुष्य जन्म-मृत्यूमध्ये अवस्थेत राहतो.॥३॥

ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹੀਐ ਸਾਚੇ ਤੇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਹੋਇ ॥
खऱ्या नामाची स्तुती करा कारण सत्यानेच मन तृप्त होते.

ਗਿਆਨ ਰਤਨਿ ਮਨੁ ਮਾਜੀਐ ਬਹੁੜਿ ਨ ਮੈਲਾ ਹੋਇ ॥
ज्ञानरत्नाने मन शुद्ध केल्याने ते पुन्हा अपवित्र होत नाही.

ਜਬ ਲਗੁ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਬ ਲਗੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਹੋਇ ॥
जोपर्यंत देव मनात राहतो तोपर्यंत कोणतेही अडथळे येत नाहीत.

ਨਾਨਕ ਸਿਰੁ ਦੇ ਛੁਟੀਐ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥੪॥੧੦॥
हे नानक! ज्याच्या मनात आणि शरीरात सत्य स्थिर आहे, तो सर्वस्वाचा त्याग करून मोक्ष प्राप्त करतो. ॥४॥ १०॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥
मारु महाला १॥

ਜੋਗੀ ਜੁਗਤਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰਮਾਇਲੁ ਤਾ ਕੈ ਮੈਲੁ ਨ ਰਾਤੀ ॥
ज्या योगींचे योग तंत्र भगवंताच्या शुद्ध नामावर आधारित आहे, त्यांच्या मनात अहंकाराचा किंचितही अंश नसतो.

ਪ੍ਰੀਤਮ ਨਾਥੁ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸੰਗੇ ਜਨਮ ਮਰਣ ਗਤਿ ਬੀਤੀ ॥੧॥
ज्याचा देह सदैव प्रिय परमेश्वराजवळ असतो त्याच्या जन्म-मृत्यूची गती संपलेली असते.॥१॥

ਗੁਸਾਈ ਤੇਰਾ ਕਹਾ ਨਾਮੁ ਕੈਸੇ ਜਾਤੀ ॥
हे परमेश्वरा! तुझे नाव काय आहे, ते कसे ओळखले जाते?

ਜਾ ਤਉ ਭੀਤਰਿ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਵਹਿ ਪੂਛਉ ਬਾਤ ਨਿਰੰਤੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जर तुम्ही मला दशमद्वारच्या रूपाने राजवाड्यात बोलावले तर मी तुम्हाला भेटायला सांगेन. ॥१॥रहाउ॥

ਬ੍ਰਹਮਣੁ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ਇਸਨਾਨੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਪੂਜੇ ਪਾਤੀ ॥
खरा ब्राह्मण तोच आहे जो ब्रह्मदेवाच्या ज्ञानाच्या बाणाने स्नान करतो आणि फुलांनी हरीची स्तुती करतो.

ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਏਕੁ ਨਾਰਾਇਣੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਏਕਾ ਜੋਤੀ ॥੨॥
देव एकच आहे, फक्त त्याचे नाव आहे आणि त्याचा प्रकाश तिन्ही लोकांमध्ये पसरलेला आहे.॥२॥

ਜਿਹਵਾ ਡੰਡੀ ਇਹੁ ਘਟੁ ਛਾਬਾ ਤੋਲਉ ਨਾਮੁ ਅਜਾਚੀ ॥
ही जीभ तराजूची काठी आहे, हे हृदय तराजूचे वजन आहे, त्यामध्ये अतुल नाव आहे, म्हणजेच हृदयात देवाची पूजा करा.

ਏਕੋ ਹਾਟੁ ਸਾਹੁ ਸਭਨਾ ਸਿਰਿ ਵਣਜਾਰੇ ਇਕ ਭਾਤੀ ॥੩॥

एकच देव सर्वांचा स्वामी, ज्याच्या रूपात जग आहे राव नावाचा व्यापारी.॥३॥

ਦੋਵੈ ਸਿਰੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨਿਬੇੜੇ ਸੋ ਬੂਝੈ ਜਿਸੁ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਜੀਅਹੁ ਰਹੈ ਨਿਭਰਾਤੀ ॥

केवळ सत्गुरुच जगाच्या आणि परलोकातील जीवांच्या कर्मांचे निराकरण करतात, ही वस्तुस्थिती केवळ गैरसमजांपासून मुक्त होऊन एका परमात्म्यामध्ये एकाग्रतेनेच शांत होते.

ਸਬਦੁ ਵਸਾਏ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ਸਦਾ ਸੇਵਕੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥੪॥

तो शब्द मनात स्थिर करतो, भ्रम दूर करतो आणि रात्रंदिवस भगवंताच्या भक्तीत लीन राहतो.॥४॥

ਊਪਰਿ ਗਗਨੁ ਗਗਨ ਪਰਿ ਗੋਰਖੁ ਤਾ ਕਾ ਅਗਮੁ ਗੁਰੂ ਪੁਨਿ ਵਾਸੀ ॥

पृथ्वीच्या वर एक आकाश आहे, त्या आकाशात देव वास करतो, परंतु हे स्थान दुर्गम आहे आणि गुरु पुन्हा जीवांना त्या स्थानाचे निवासी बनवतात.

ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਬਾਹਰਿ ਘਰਿ ਏਕੋ ਨਾਨਕੁ ਭਇਆ ਉਦਾਸੀ ॥੫॥੧੧॥

हे नानक! गुरूंच्या शब्दांतून असे ज्ञान मिळते की, घरासारख्या शरीरात आणि बाहेरच्या जगात केवळ ईश्वरच असतो, या ज्ञानाने आत्मा आसक्तीमुक्त होतो.॥५॥११॥

ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੫
रागु मारु महाला १ घरु

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਅਹਿਨਿਸਿ ਜਾਗੈ ਨੀਦ ਨ ਸੋਵੈ ॥
तो रात्रंदिवस जागृत राहतो आणि झोपू शकत नाही.

ਸੋ ਜਾਣੈ ਜਿਸੁ ਵੇਦਨ ਹੋਵੈ ॥
प्रेमाची वेदना ज्याने अनुभवली त्यालाच कळते.

ਪ੍ਰੇਮ ਕੇ ਕਾਨ ਲਗੇ ਤਨ ਭੀਤਰਿ ਵੈਦੁ ਕਿ ਜਾਣੈ ਕਾਰੀ ਜੀਉ ॥੧॥
ज्याच्या शरीरात प्रेमाच्या बाणांनी भोसकले आहे त्याच्यावर डॉक्टर काय उपचार करू शकतात?॥१॥

ਜਿਸ ਨੋ ਸਾਚਾ ਸਿਫਤੀ ਲਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੇ ਕਿਸੈ ਬੁਝਾਏ ॥
भगवंताचे गुणगान गाण्यात गुंतलेले दुर्लभ गुरुमुखच हे सत्य समजू शकतात.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੀ ਸਾਰ ਸੋਈ ਜਾਣੈ ਜਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਾ ਵਾਪਾਰੀ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जो अमृताचा व्यापारी आहे त्याला अमृताचे महत्व कळते.॥१॥रहाउ॥

ਪਿਰ ਸੇਤੀ ਧਨ ਪ੍ਰੇਮੁ ਰਚਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਤਥਾ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥
ज्याप्रमाणे पत्नी आपल्या पतीवर प्रेम करते, त्याचप्रमाणे आपले मन जर आपल्या गुरूंच्या शब्दातून भगवंतावर केंद्रित झाले तर.

ਸਹਜ ਸੇਤੀ ਧਨ ਖਰੀ ਸੁਹੇਲੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਤਿਖਾ ਨਿਵਾਰੀ ਜੀਉ ॥੨॥
सजीवाच्या रूपातील स्त्री सुखरूप होऊन तिची तहान भागते.॥२॥

ਸਹਸਾ ਤੋੜੇ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ॥
सजीवाच्या रूपातील स्त्री तिच्या शंका आणि भ्रम दूर करते आणि.

ਸਹਜੇ ਸਿਫਤੀ ਧਣਖੁ ਚੜਾਏ ॥
भगवंताच्या स्तुतीचा बाण हृदयाच्या धनुष्यावर सहजपणे ठेवला जातो.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਮਨੁ ਮਾਰੇ ਸੁੰਦਰਿ ਜੋਗਾਧਾਰੀ ਜੀਉ ॥੩॥
ती गुरूंच्या वचनाने मनाचा वध करून अहंकाराचा नाश करते आणि अशा प्रकारे तिला सुंदर परमेश्वराची प्राप्ती होते.॥३॥

ਹਉਮੈ ਜਲਿਆ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੇ ॥
जो माणूस अहंकाराच्या आगीत जळतो आणि मनातून भगवंताला विसरतो.

ਜਮ ਪੁਰਿ ਵਜਹਿ ਖੜਗ ਕਰਾਰੇ ॥
तो यमपुरीत तलवारीने कठोर शिक्षेचा विषय बनतो.

ਅਬ ਕੈ ਕਹਿਐ ਨਾਮੁ ਨ ਮਿਲਈ ਤੂ ਸਹੁ ਜੀਅੜੇ ਭਾਰੀ ਜੀਉ ॥੪॥
हे जीव! आता हरीचे नाव मागूनही तुला मिळणार नाही, तुला मोठी शिक्षा भोगावी लागेल.॥४॥

ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਪਵਹਿ ਖਿਆਲੀ ॥
जो प्रेम आणि आपुलकीच्या विचारांमध्ये व्यस्त असेल.

ਜਮ ਪੁਰਿ ਫਾਸਹਿਗਾ ਜਮ ਜਾਲੀ ॥
तो यमपुरीत यमाच्या जाळ्यात अडकेल.

ਹੇਤ ਕੇ ਬੰਧਨ ਤੋੜਿ ਨ ਸਾਕਹਿ ਤਾ ਜਮੁ ਕਰੇ ਖੁਆਰੀ ਜੀਉ ॥੫॥
जो आसक्तीचे बंधन तोडू शकत नाही त्याचा यम नाश करतो.॥५॥

ਨਾ ਹਉ ਕਰਤਾ ਨਾ ਮੈ ਕੀਆ ॥
ना मी आता काही करत आहे ना आधी काही केले आहे.

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ॥
सतगुरुंनी कृपेने मला हे नामृत दिले आहे.

ਜਿਸੁ ਤੂ ਦੇਹਿ ਤਿਸੈ ਕਿਆ ਚਾਰਾ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ਜੀਉ ॥੬॥੧॥੧੨॥
नानक प्रार्थना करतात की हे देवा! ज्याला तू देतोस, त्याला इतर कोणतेही प्रयत्न करण्याची गरज नाही, म्हणून मी फक्त तुझ्याच शरणात आलो आहे.॥६॥१॥१२॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧
मारु महाला ३ घरु १

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्‌गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਜਹ ਬੈਸਾਲਹਿ ਤਹ ਬੈਸਾ ਸੁਆਮੀ ਜਹ ਭੇਜਹਿ ਤਹ ਜਾਵਾ ॥
हे परमेश्वरा! तू जिथे मला बसवतोस तिथे मी बसतो आणि तू मला जिथे पाठवशील तिथे जातो.

ਸਭ ਨਗਰੀ ਮਹਿ ਏਕੋ ਰਾਜਾ ਸਭੇ ਪਵਿਤੁ ਹਹਿ ਥਾਵਾ ॥੧॥
या जगाच्या संपूर्ण शहराचे तुम्ही एकमेव सम्राट आहात आणि सर्व ठिकाणे पवित्र आहेत.॥१॥

ਬਾਬਾ ਦੇਹਿ ਵਸਾ ਸਚ ਗਾਵਾ ॥
हे बाबा! मला अशा सामंजस्याने बसवा.

ਜਾ ਤੇ ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जिथे मी सत्याची स्तुती करत राहते ज्यात मी सहज गढून जातो. ॥१॥रहाउ॥

ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਕਿਛੁ ਆਪਸ ਤੇ ਜਾਨਿਆ ਏਈ ਸਗਲ ਵਿਕਾਰਾ ॥
जे काही चांगले किंवा वाईट कर्म घडते त्याचा मी स्वतःला कर्ता समजतो.

ਇਹੁ ਫੁਰਮਾਇਆ ਖਸਮ ਕਾ ਹੋਆ ਵਰਤੈ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰਾ ॥੨॥
संपूर्ण जगात सर्व काही भगवंताच्या आदेशानेच घडत आहे.॥२॥

ਇੰਦ੍ਰੀ ਧਾਤੁ ਸਬਲ ਕਹੀਅਤ ਹੈ ਇੰਦ੍ਰੀ ਕਿਸ ਤੇ ਹੋਈ ॥
हा इंद्रियविकार फार प्रबळ आहे असे म्हणतात, पण ही कामुकता कशापासून निर्माण झाली?

ਆਪੇ ਖੇਲ ਕਰੈ ਸਭਿ ਕਰਤਾ ਐਸਾ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥੩॥
देव स्वतः सर्व कार्ये करतो पण ही वस्तुस्थिती फार कमी लोकांना समजते.॥३॥

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਦੁਬਿਧਾ ਤਦੇ ਬਿਨਾਸੀ ॥
गुरूंच्या कृपेने भगवंतात भक्ती प्रस्थापित झाली की संदिग्धता नष्ट झाली.

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ਸੋ ਸਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨਿਆ ਕਾਟੀ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ॥੪॥
जे भगवंताला मान्य आहे तेच सत्य म्हणून स्वीकारले गेले त्यामुळे यमाची फाशी झाली.॥४॥

ਭਣਤਿ ਨਾਨਕੁ ਲੇਖਾ ਮਾਗੈ ਕਵਨਾ ਜਾ ਚੂਕਾ ਮਨਿ ਅਭਿਮਾਨਾ ॥
नानक म्हणतात, जेव्हा मनाचा अभिमान नाहीसा झाला, तेव्हा केलेल्या कर्मांचा हिशेब कोण मागू शकतो?

ਤਾਸੁ ਤਾਸੁ ਧਰਮ ਰਾਇ ਜਪਤੁ ਹੈ ਪਏ ਸਚੇ ਕੀ ਸਰਨਾ ॥੫॥੧॥
जेव्हा यमराजांनी स्वतःला खऱ्या देवाला शरण दिले तेव्हा ते घाबरले आणि त्यांनी नामजप सुरू केला. ॥५॥ १॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥
मारु महाला ३ ॥

ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਨਾ ਥੀਐ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਹੋਇ ॥
जेव्हा एखादा जीव त्याच्या खऱ्या घरात राहतो तेव्हा त्याच्या हालचाली थांबतात.

ਸਚੁ ਖਜਾਨਾ ਬਖਸਿਆ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਸੋਇ ॥੧॥
ज्याला देवाने सत्याचा खजिना प्रदान केला आहे त्याला हे रहस्य स्वतःच माहीत आहे.॥१॥

ਏ ਮਨ ਹਰਿ ਜੀਉ ਚੇਤਿ ਤੂ ਮਨਹੁ ਤਜਿ ਵਿਕਾਰ ॥
हे मन! दुर्गुण सोडून देवाचे स्मरण कर.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਧਿਆਇ ਤੂ ਸਚਿ ਲਗੀ ਪਿਆਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
सत्यावर प्रेम आणि विश्वास ठेवून गुरूंच्या वचनांचे मनन करा.॥१॥रहाउ॥

ਐਥੈ ਨਾਵਹੁ ਭੁਲਿਆ ਫਿਰਿ ਹਥੁ ਕਿਥਾਊ ਨ ਪਾਇ ॥
मनुष्यजन्मात हरिचे नाम विसरले तर ते कुठेही प्राप्त होणार नाही.

ਜੋਨੀ ਸਭਿ ਭਵਾਈਅਨਿ ਬਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥੨॥
तू सर्व जातींमध्ये भटकत राहशील आणि मलमूत्रातच नष्ट होशील.॥२॥

ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਮਾਇ ॥
आई, मला नशिबाने नाही तर नशिबाने गुरु मिळाला आहे.

ਅਨਦਿਨੁ ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਕਰਿ ਸਚਾ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੩॥
मी रात्रंदिवस भगवंताची आराधना करत राहते जेणेकरून मला परम सत्याशी एकरूप व्हावे.॥३॥

ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਭ ਸਾਜੀਅਨੁ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥
भगवंताने स्वतः विश्व निर्माण केले आहे आणि तो स्वतःच त्याचे आशीर्वाद देतो.

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈਆ ਜੈ ਭਾਵੈ ਤੈ ਦੇਇ ॥੪॥੨॥
हे नानक! सर्व वैभव नामातच आहे, ते त्याला मान्य असेल तरच देतो.॥४॥ २॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥
मारु महाला ३ ॥

ਪਿਛਲੇ ਗੁਨਹ ਬਖਸਾਇ ਜੀਉ ਅਬ ਤੂ ਮਾਰਗਿ ਪਾਇ ॥
हे मानवा! तुझ्या मागील पापांची क्षमा कर आणि आता योग्य मार्गावर जा.

ਹਰਿ ਕੀ ਚਰਣੀ ਲਾਗਿ ਰਹਾ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥੧॥
मनातील अहंकार काढून टाका आणि भगवंताच्या चरणी राहा.॥१॥

ਮੇਰੇ ਮਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ॥
हे माझ्या मन! भगवंताला गुरुमुख समजा.

ਸਦਾ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਲਾਗਿ ਰਹਾ ਇਕ ਮਨਿ ਏਕੈ ਭਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
एकाग्र होऊन सदैव भगवंताच्या चरणी लीन राहा. ॥१॥रहाउ॥

ਨਾ ਮੈ ਜਾਤਿ ਨ ਪਤਿ ਹੈ ਨਾ ਮੈ ਥੇਹੁ ਨ ਥਾਉ ॥
माझी ना उच्च जात आहे ना कोणती सुंदरता आहे ना कोणतेच निवासस्थान आहे.

ਸਬਦਿ ਭੇਦਿ ਭ੍ਰਮੁ ਕਟਿਆ ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ਸਮਝਾਇ ॥੨॥
गुरूंनी मला नाम देऊन ते समजावून सांगितले आहे आणि शब्दापासून वेगळे करून सर्व संभ्रम दूर केला आहे.॥२॥

ਇਹੁ ਮਨੁ ਲਾਲਚ ਕਰਦਾ ਫਿਰੈ ਲਾਲਚਿ ਲਾਗਾ ਜਾਇ ॥
हे मन लोभी आहे आणि लोभामुळे इकडे तिकडे भटकत राहते.

ਧੰਧੈ ਕੂੜਿ ਵਿਆਪਿਆ ਜਮ ਪੁਰਿ ਚੋਟਾ ਖਾਇ ॥੩॥
संसाराच्या खोट्या कामात मग्न होऊन तो यमपुरीत शिक्षा भोगतो.॥३॥

ਨਾਨਕ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਹੈ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥
हे नानक! देव स्वतःच सर्व काही करू शकतो आणि त्याच्याशिवाय कोणीही सक्षम नाही.

ਭਗਤਿ ਖਜਾਨਾ ਬਖਸਿਓਨੁ ਗੁਰਮੁਖਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੪॥੩॥
तो गुरुमुखांना आपल्या भक्तीचा खजिना प्रदान करतो ज्यामुळे ते सदैव आनंदी राहतात.॥४॥३॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥
मारु महाला ३ ॥

ਸਚਿ ਰਤੇ ਸੇ ਟੋਲਿ ਲਹੁ ਸੇ ਵਿਰਲੇ ਸੰਸਾਰਿ ॥
निःसंशय, शोधा आणि पहा की जगात फार कमी लोक आहेत जे सत्याच्या स्मरणात लीन राहतात.

ਤਿਨ ਮਿਲਿਆ ਮੁਖੁ ਉਜਲਾ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰਿ ॥੧॥
त्यांना भेटून भगवंताचे नामस्मरण केल्याने चेहरा उजळतो.॥१॥

ਬਾਬਾ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਰਿਦੈ ਸਮਾਲਿ ॥
हे बाबा! खऱ्या देवाचे स्मरण हृदयात करा.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪਨਾ ਪੁਛਿ ਦੇਖੁ ਲੇਹੁ ਵਖਰੁ ਭਾਲਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तुमच्या सतगुरुंना विचारा आणि खऱ्या नावाचा सौदा शोधा.॥१॥रहाउ॥

ਇਕੁ ਸਚਾ ਸਭ ਸੇਵਦੀ ਧੁਰਿ ਭਾਗਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥
जरी सर्व जग एका भगवंताची उपासना करत असले तरी केवळ प्रारब्धानेच त्याच्याशी एकरूप होते.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੇ ਸੇ ਨ ਵਿਛੁੜਹਿ ਪਾਵਹਿ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥੨॥
गुरुमुखाला सत्याची प्राप्ती होते आणि परमेश्वराला भेटल्यानंतर तो कधीही विभक्त होत नाही.॥२॥

ਇਕਿ ਭਗਤੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਨੀ ਮਨਮੁਖ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ॥
काही लोकांना भक्तीचे महत्त्व कळत नाही आणि ते स्वेच्छेने संभ्रमात भरकटत राहतात.

ਓਨਾ ਵਿਚਿ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਕਰਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥੩॥
परंतु त्यांच्यामध्ये फक्त देव कार्यरत आहे आणि ते गरीब लोक स्वतः काहीही करू शकत नाहीत.॥३॥

ਜਿਸੁ ਨਾਲਿ ਜੋਰੁ ਨ ਚਲਈ ਖਲੇ ਕੀਚੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥
ज्याच्या समोर कोणतीही शक्ती नाही त्याला प्रार्थना करावी.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਾ ਸੁਣਿ ਕਰੇ ਸਾਬਾਸਿ ॥੪॥੪॥
हे नानक! ज्यांच्या मनात गुरूंच्या द्वारे नामाचा वास असतो, देव त्यांची प्रार्थना ऐकतो आणि त्यांची स्तुती करतो.॥४॥ ४॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥
मारु महाला ३ ॥

ਮਾਰੂ ਤੇ ਸੀਤਲੁ ਕਰੇ ਮਨੂਰਹੁ ਕੰਚਨੁ ਹੋਇ ॥
जो संतप्त मनाला थंड आणि लोखंडाला स्फटिकात बदलतो.

ਸੋ ਸਾਚਾ ਸਾਲਾਹੀਐ ਤਿਸੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥੧॥
त्या खऱ्या देवाची स्तुती करा, त्याच्यासारखा समर्थ दुसरा कोणी नाही.॥१॥

ਮੇਰੇ ਮਨ ਅਨਦਿਨੁ ਧਿਆਇ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥
हे माझ्या मन! रोज हरीच्या नामाचे ध्यान कर.

ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਅਰਾਧਿ ਤੂ ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
सतगुरुंची त्यांच्या शब्दांतून उपासना करा आणि त्यांची स्तुती सदैव गा. ॥१॥रहाउ॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੋ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇਇ ਬੁਝਾਇ ॥
जेव्हा सतगुरू समज देतात तेव्हा गुरुमुखाला एकच ईश्वर समजतो.

ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਲਾਹੀਐ ਜਿਦੂ ਏਹ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥੨॥
म्हणून ज्या सतगुरूंकडून ही समज मिळते त्यांची स्तुती करा.॥२॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਛੋਡਿ ਦੂਜੈ ਲਗੇ ਕਿਆ ਕਰਨਿ ਅਗੈ ਜਾਇ ॥
जे सत्गुरू सोडून द्वैतवादात गुंततात ते पुढच्या जगात काय करतील?

ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਹਿ ਬਹੁਤੀ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥੩॥
यमपुरीत बांधून त्यांना कठोर शिक्षा दिली जाईल ॥३॥

ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਹੈ ਨਾ ਤਿਸੁ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਇ ॥
माझा प्रभु निष्काळजी आहे आणि त्याला कसलाही लोभ नाही.

ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਸਰਣਾਈ ਭਜਿ ਪਉ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇ ॥੪॥੫॥
हे नानक! त्याच्याकडे या आणि तो तुम्हाला क्षमा करेल आणि तुम्हाला स्वतःशी जोडेल.॥४॥५॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨
मारु महाला ४ घरु २

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਜਪਿਓ ਨਾਮੁ ਸੁਕ ਜਨਕ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ॥
गुरूंच्या वचनाने शुकदेव आणि राजा जनक यांनीही भगवंताचे नामस्मरण करून त्यांचा आश्रय घेतला.

ਦਾਲਦੁ ਭੰਜਿ ਸੁਦਾਮੇ ਮਿਲਿਓ ਭਗਤੀ ਭਾਇ ਤਰੇ ॥
सुदाम्याचे दारिद्य दूर झाले आणि भक्तीमुळे त्याचे कल्याणही झाले.

ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕ੍ਰਿਤਾਰਥੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ॥੧॥
हरिचे नाम भक्त आणि सहाय्यक आहे, तो गुरुमुखालाच आशीर्वाद देतो.॥१॥

ਮੇਰੇ ਮਨ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਉਧਰੇ ॥
हे माझ्या हृदया! नामस्मरणाने किती भक्तांचा उद्धार झाला.

ਧ੍ਰੂ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁ ਬਿਦਰੁ ਦਾਸੀ ਸੁਤੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਤਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
भक्त धुव भक्त प्रल्हाद यांनी दासी पुत्र विदुर गुरूद्वारे नामस्मरण करून अस्तित्त्वाचा सागर पार केला. ॥१॥रहाउ॥

ਕਲਜੁਗਿ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਧਾਨੁ ਪਦਾਰਥੁ ਭਗਤ ਜਨਾ ਉਧਰੇ ॥
कलियुगात भगवंताचे नाम हे सर्वात महत्त्वाचे आहे ज्याद्वारे भक्तांचा उद्धार होतो.

ਨਾਮਾ ਜੈਦੇਉ ਕਬੀਰੁ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨੁ ਸਭਿ ਦੋਖ ਗਏ ਚਮਰੇ ॥
भक्त नामदेव, भक्त जयदेव, भक्त कबीर आणि भक्त रविदास यांची सर्व पापे नष्ट झाली.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਲਗੇ ਸੇ ਉਧਰੇ ਸਭਿ ਕਿਲਬਿਖ ਪਾਪ ਟਰੇ ॥੨॥
जे गुरुमुखाचे नामस्मरण करू लागले ते धन्य झाले आणि त्यांची सर्व घातक पापे नष्ट झाली.॥२॥

ਜੋ ਜੋ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਅਪਰਾਧੀ ਸਭਿ ਤਿਨ ਕੇ ਦੋਖ ਪਰਹਰੇ ॥
जो कोणी गुन्हेगार नामस्मरण करतो, त्याची सर्व पापे नष्ट होतात.

ਬੇਸੁਆ ਰਵਤ ਅਜਾਮਲੁ ਉਧਰਿਓ ਮੁਖਿ ਬੋਲੈ ਨਾਰਾਇਣੁ ਨਰਹਰੇ ॥
वेश्येसोबत लैंगिक संबंध ठेवणारा पापी अजमल केवळ नारायणाचे नाव उच्चारल्याने वाचला.

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਉਗ੍ਰਸੈਣਿ ਗਤਿ ਪਾਈ ਤੋੜਿ ਬੰਧਨ ਮੁਕਤਿ ਕਰੇ ॥੩॥
नामस्मरणाने राजा उग्रसेनला गती मिळाली आणि भगवंताने त्याचे सर्व बंधन तोडून मुक्त केले.॥३॥

ਜਨ ਕਉ ਆਪਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਕੀਆ ਹਰਿ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕਰੇ ॥
स्वतः परमेश्वराने आपल्या भक्तावर आशीर्वाद देऊन त्याला आधार दिला आहे.

ਸੇਵਕ ਪੈਜ ਰਖੈ ਮੇਰਾ ਗੋਵਿਦੁ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਉਧਰੇ ॥
माझा प्रभू आपल्या सेवकाचा नेहमी आदर करतो आणि जो त्याचा आश्रय घेतो त्याचा उद्धार होतो.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਉਰ ਧਰਿਓ ਨਾਮੁ ਹਰੇ ॥੪॥੧॥
हे नानक! ज्याने हरिचे नाम आपल्या हृदयात ठेवले आहे त्याला त्यांनी आशीर्वाद दिला आहे.॥४॥१॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੪ ॥
मारु महाला ४॥

ਸਿਧ ਸਮਾਧਿ ਜਪਿਓ ਲਿਵ ਲਾਈ ਸਾਧਿਕ ਮੁਨਿ ਜਪਿਆ ॥
सिद्धांनी ध्यान केले आहे आणि संतांनी समाधी घेऊनच भगवंताचा नामजप केला आहे.

ਜਤੀ ਸਤੀ ਸੰਤੋਖੀ ਧਿਆਇਆ ਮੁਖਿ ਇੰਦ੍ਰਾਦਿਕ ਰਵਿਆ ॥
तरीही, सत्यवादी आणि समाधानी जीवांनी भगवंताचे ध्यान केले आणि देवराज इंद्र इत्यादींनीही त्यांचे स्मरण केले.

ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਜਪਿਓ ਤੇ ਭਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਰਿ ਪਇਆ ॥੧॥
जे जीव आश्रयाला आले आणि नामस्मरण केले ते भगवंताला प्रिय आहेत आणि त्या गुरुमुखांना मोक्ष प्राप्त झाला आहे.॥१॥

ਮੇਰੇ ਮਨ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਤਰਿਆ ॥
हे मन नामस्मरणाने अनेक जीव मुक्त झाले.

ਧੰਨਾ ਜਟੁ ਬਾਲਮੀਕੁ ਬਟਵਾਰਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਰਿ ਪਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
धन्ना जाट आणि द्वापर युगात वाल्मीक गुरूंचा सल्ला घेऊन दरोडेखोरांची सुटका झाली. ॥१॥रहाउ॥

ਸੁਰਿ ਨਰ ਗਣ ਗੰਧਰਬੇ ਜਪਿਓ ਰਿਖਿ ਬਪੁਰੈ ਹਰਿ ਗਾਇਆ ॥
देव, मानव आणि गंधर्व सर्वांनी नामस्मरण केले आणि दरिद्री ऋषींनी केवळ हरीची स्तुती केली.

ਸੰਕਰਿ ਬ੍ਰਹਮੈ ਦੇਵੀ ਜਪਿਓ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ॥
शिवशंकर, ब्रह्मा आणि देवी पार्वती यांनीही हरिचे नामस्मरण केले.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਜਿਨਾ ਮਨੁ ਭੀਨਾ ਤੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਰਿ ਪਇਆ ॥੨॥
ज्यांचे मन हरिच्या नामाने भिजले त्यांना गुरूंद्वारे मोक्ष प्राप्त झाला.॥२॥

ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਤੇਤੀਸ ਧਿਆਇਓ ਹਰਿ ਜਪਤਿਆ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥
तेहतीस कोटी देवी-देवतांनी केवळ भगवंताचे ध्यान केले पण नामस्मरण करूनही त्यांना अंत प्राप्त झाला नाही.

ਬੇਦ ਪੁਰਾਣ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਮੁਖਿ ਪੰਡਿਤ ਹਰਿ ਗਾਇਆ ॥
वेद, पुराण आणि स्मृतींनी हरिचा जप केला आणि पंडितांनीही हरिची स्तुती केली.

ਨਾਮੁ ਰਸਾਲੁ ਜਿਨਾ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਤੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਰਿ ਪਇਆ ॥੩॥
ज्यांच्या मनात भगवंताचे गोड नाम स्थिर होते ते आपल्या गुरूंच्या उपदेशानुसार मुक्त झाले.॥३॥

ਅਨਤ ਤਰੰਗੀ ਨਾਮੁ ਜਿਨ ਜਪਿਆ ਮੈ ਗਣਤ ਨ ਕਰਿ ਸਕਿਆ ॥
ज्यांनी अनंत लहरींनी हरीचे नामस्मरण केले आहे त्यांची मी गणती करू शकत नाही.

ਗੋਬਿਦੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਥਾਇ ਪਾਏ ਜੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥
ज्याने भगवंताचे मन प्रसन्न केले, त्याला गोविंदांनी आशीर्वाद देऊन त्याचे जीवन सफल केले.

ਗੁਰਿ ਧਾਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਓ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਲਇਆ ॥੪॥੨॥
हे नानक! नामाचे स्मरण ज्याच्यावर गुरूंनी केले आणि हरिचे नाम मनात दृढ केले .॥४॥२॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੩
मारु महाला ४ घरु ३

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्‌गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਲੈ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਪਤਿ ਪਾਇ ॥
गुरूंच्या उपदेशानुसार हरिच्या नामाचा खजिना ज्याला प्राप्त झाला त्यालाच कीर्ती प्राप्त होते.

ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਨਾਲਿ ਚਲਦਾ ਹਰਿ ਅੰਤੇ ਲਏ ਛਡਾਇ ॥
तो प्रपंचात आणि परलोकात जीवांचा सहाय्यक बनतो आणि शेवटी मोक्ष प्रदान करतो.

ਜਿਥੈ ਅਵਘਟ ਗਲੀਆ ਭੀੜੀਆ ਤਿਥੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਇ ॥੧॥
जिथे अरुंद आणि अवघड वाट आहे तिथे देव आपल्याला मुक्त करतो.॥१॥

ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰਾ ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ॥
हे माझ्या सतगुरु! मला हरिच्या नामाने दृढ करा.

ਮੇਰਾ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬੰਧਪੋ ਮੈ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे माते! हरिशिवाय माझे मातापिता, पुत्र किंवा भाऊ कोणीही नाही. ॥१॥रहाउ॥

ਮੈ ਹਰਿ ਬਿਰਹੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਕੋਈ ਆਣਿ ਮਿਲਾਵੈ ਮਾਇ ॥
हे आई! मी देवाचा प्रियकर आहे, कोणीतरी या आणि मला त्याच्याशी एकरूप करा.

ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਮੈ ਜੋਦੜੀ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਦੇਇ ਮਿਲਾਇ ॥
मला माझ्या प्रियकराशी पुन्हा जोडण्यासाठी मी त्याला प्रार्थना करतो.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਮੇਲੇ ਢਿਲ ਨ ਪਾਇ ॥੨॥
महापुरुष सतगुरु अत्यंत दयाळू आहेत जे व्यक्तीला भगवंताशी जुळवून घेण्यास विलंब लावत नाहीत. ॥२॥

ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ਸੇ ਭਾਗਹੀਣ ਮਰਿ ਜਾਇ ॥
ज्यांना देवाचे स्मरण होत नाही ते अशा दुर्दैवी मृत्यूला बळी पडतात.

ਓਇ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨਿ ਭਵਾਈਅਹਿ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥
ते जीवनाच्या विविध रूपात वारंवार भटकतात आणि संक्रमणात राहतात.

ਓਇ ਜਮ ਦਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਹਿ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥੩॥
ते यमाच्या दारात दुःख भोगतात आणि भगवंताच्या दरबारात कठोर शिक्षा भोगतात.॥३॥

ਤੂ ਪ੍ਰਭੁ ਹਮ ਸਰਣਾਗਤੀ ਮੋ ਕਉ ਮੇਲਿ ਲੈਹੁ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥
हे देवा! तू माझा प्रभू आहेस, मी तुझ्याकडे शरण आलो आहे, मला तुझ्याशी एकरूप कर.

ਹਰਿ ਧਾਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਗਜੀਵਨਾ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾਇ ॥
हे जगतातील जीव! मला गुरूंच्या आश्रयामध्ये ठेव.

ਹਰਿ ਜੀਉ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਹੋਇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਮੇਲਾਇ ॥੪॥੧॥੩॥
हे नानक! देवाने स्वत: दयाळूपणे त्याला स्वतःशी जोडले आहे.॥४॥१॥३॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੪ ॥
मारु महाला ४॥

ਹਉ ਪੂੰਜੀ ਨਾਮੁ ਦਸਾਇਦਾ ਕੋ ਦਸੇ ਹਰਿ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ॥
मी हरी नामाच्या रूपात भांडवलाबद्दल विचारत राहतो, मला कोणी सांगेल का मला एवढी रक्कम कुठून मिळेल?

ਹਉ ਤਿਸੁ ਵਿਟਹੁ ਖਨ ਖੰਨੀਐ ਮੈ ਮੇਲੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਪਾਸਿ ॥
जो मला देवाशी जोडतो त्याच्यासाठी मी स्वतःचा त्याग करतो.

ਮੈ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਪਿਰੰਮ ਕਾ ਕਿਉ ਸਜਣੁ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਸਿ ॥੧॥
माझ्या हृदयात माझ्या प्रियकरासाठी खूप प्रेम आहे, मी माझ्या प्रियकराला कसे शोधू जेणेकरून मी त्याच्यामध्ये विलीन होऊ? ॥१॥

ਮਨ ਪਿਆਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ॥
हे प्रिय मित्रा! मन हरीचे नाम माझे धन आहे.

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਹਰਿ ਧੀਰਕ ਹਰਿ ਸਾਬਾਸਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
पूर्ण गुरूनी हरीचे नाव मनात दृढ केले, त्यांच्याकडूनच आपल्याला संयम प्राप्त झाला आणि त्यालाच आपण श्रध्दांजली अर्पण करतो.॥१॥रहाउ॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇ ਗੁਰੁ ਮੈ ਦਸੇ ਹਰਿ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ॥
हरी स्वतः गुरूला एकत्र आणतो आणि तो घन राशीला मार्गदर्शन करतो.

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰੇਮੁ ਨ ਲਭਈ ਜਨ ਵੇਖਹੁ ਮਨਿ ਨਿਰਜਾਸਿ ॥
हे भक्तांनो! तुमच्या मनात निश्चय करा की गुरूशिवाय तुम्हाला भगवंताचे प्रेम मिळू शकत नाही.

ਹਰਿ ਗੁਰ ਵਿਚਿ ਆਪੁ ਰਖਿਆ ਹਰਿ ਮੇਲੇ ਗੁਰ ਸਾਬਾਸਿ ॥੨॥
हरी स्वतः गुरूच्या मनात वास करतो जो गुरूशी सलोखा घडवतो. ॥२॥

ਸਾਗਰ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਹਰਿ ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥
पूर्ण सतगुरुंकडे भगवंताच्या भक्तीचे अथांग सागरासारखे भांडार असते.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੁਠਾ ਖੋਲਿ ਦੇਇ ਮੁਖਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਪਰਗਾਸਿ ॥
सतगुरु प्रसन्न होऊन भांडार उघडून शिष्यांना देतात आणि गुरुमुखांच्या हृदयात प्रकाश पडतो.

ਮਨਮੁਖਿ ਭਾਗ ਵਿਹੂਣਿਆ ਤਿਖ ਮੁਈਆ ਕੰਧੀ ਪਾਸਿ ॥੩॥
नाममृत सरोवराजवळ राहून तहानलेले प्राणी किती दुर्दैवी आहेत. ॥३॥

ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਦਾਤਾਰੁ ਹੈ ਹਉ ਮਾਗਉ ਦਾਨੁ ਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥
गुरू हा सर्वात मोठा दाता आहे, हेच दान मी त्याच्याकडून मागतो.

ਚਿਰੀ ਵਿਛੁੰਨਾ ਮੇਲਿ ਪ੍ਰਭ ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਵਡੜੀ ਆਸ ॥
माझ्यासारख्या दीर्घकाळापासून विभक्त झालेल्या व्यक्तीला देवाबरोबर पुन्हा भेट द्या, हीच माझ्या मनाची आणि शरीराची इच्छा आहे.

ਗੁਰ ਭਾਵੈ ਸੁਣਿ ਬੇਨਤੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥੪॥੨॥੪॥
नानक विनंती करतात की जर गुरूनी मान्यता दिली तर ते माझी प्रार्थना ऐकतील. ॥४॥२॥४॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੪ ॥
मारु महाला ४॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣਾਇ ਪ੍ਰਭ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਸਮਾਣੀ ॥
गुरूंनी हरीची कथा सांगितली आहे, ती गुरूंच्या उपदेशानुसार हृदयात उतरली आहे.

ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਵਡਭਾਗੀਆ ਹਰਿ ਉਤਮ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣੀ ॥
ज्या भाग्यवानाने हरीकथेचा जप केला आहे त्यालाच निर्वाणाची सर्वोच्च स्थिती प्राप्त झाली आहे.

ਗੁਰਮੁਖਾ ਮਨਿ ਪਰਤੀਤਿ ਹੈ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੀ ॥੧॥
गुरुमुखांच्या मनात पूर्ण भक्ती असते आणि ते पूर्ण गुरूंच्या नामस्मरणात तल्लीन राहतात ॥१॥

ਮਨ ਮੇਰੇ ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਮਨਿ ਭਾਣੀ ॥
हे माझ्या हृदया! मला हरीची कथा आवडते.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਨਿਤ ਸਦਾ ਕਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मी रोज हरिकथा पाठ करतो आणि ही न सांगता येणारी कथा मला आवडते. ॥१॥रहाउ॥

ਮੈ ਮਨੁ ਤਨੁ ਖੋਜਿ ਢੰਢੋਲਿਆ ਕਿਉ ਪਾਈਐ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥
अवर्णनीय कथा कशी साध्य होते हे शोधण्यासाठी मी माझ्या मनाने आणि शरीराने शोधले आहे.

ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਪਾਇਆ ਸੁਣਿ ਅਕਥ ਕਥਾ ਮਨਿ ਭਾਣੀ ॥
अवर्णनीय कथा ऐकूनच संतांच्या भेटीतून उत्तर मिळू शकते.

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਹਰਿ ਮੈ ਮੇਲੇ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣੀ ॥੨॥
हरिचे नाम हे माझ्या मनाचा आणि शरीराचा आधार आहे आणि ते मला चतुर परम परमेश्वराशी जोडते. ॥२॥

ਗੁਰ ਪੁਰਖੈ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਾਇ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਿ ਸੁਰਤੀ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਣੀ ॥
महापुरुष गुरूंनी मला परमात्म्यामध्ये विलीन केले आहे आणि माझ्या आत्म्याचा प्रकाश परम प्रकाशात विलीन झाला आहे.

ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਸੁਘੜ ਸੁਜਾਣੀ ॥
सौभाग्याने, मी माझ्या गुरूंची सेवा केली आणि परिणामी, मला चतुर, सर्वज्ञ भगवंताची प्राप्ती झाली आहे.

ਮਨਮੁਖ ਭਾਗ ਵਿਹੂਣਿਆ ਤਿਨ ਦੁਖੀ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਣੀ ॥੩॥
मनमुख ते दुर्दैवी असतात ज्यांचे आयुष्य फक्त दुःखातच जाते. ॥३॥

ਹਮ ਜਾਚਿਕ ਦੀਨ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰਿਆ ਮੁਖਿ ਦੀਜੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ॥
हे देवा! आम्ही तुझे नम्र विनवणी करणारे आहोत, आमच्या मुखात अमृत टाका.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਮਿਤ੍ਰੁ ਪ੍ਰਭ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਸੁਘੜ ਸੁਜਾਣੀ ॥
हे सतगुरु मित्रा! मला चतुर परमेश्वराची ओळख करून द्या.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਰਣਾਗਤੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੀ ॥੪॥੩॥੫॥
दास नानक तुमच्या आश्रयाला आले आहेत, म्हणून त्यांना आशीर्वाद द्या जेणेकरून ते हरिनामाच्या स्मरणात तल्लीन राहतील. ॥४॥३॥५॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੪ ॥
मारु महाला ४॥

ਹਰਿ ਭਾਉ ਲਗਾ ਬੈਰਾਗੀਆ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਮਨਿ ਰਾਖੁ ॥
ज्या भाग्यवान व्यक्तीने भगवंताबद्दल वैराग्य प्रेम निर्माण केले आहे त्याने त्याला आपल्या हृदयात स्थापित केले आहे.

ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਸਰਧਾ ਊਪਜੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖੁ ॥
गुरूच्या शब्दांतूनच हरिनामाची चव चाखता येते.

ਸਭੁ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿਆ ਹੋਇਆ ਗੁਰਬਾਣੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਭਾਖੁ ॥੧॥
गुरूच्या वचनातून भगवंताची स्तुती केल्याने शरीर आणि मनाचा विकास होतो. ॥१॥

ਮਨ ਪਿਆਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਰਸੁ ਚਾਖੁ ॥
हे प्रिय मित्रा! तुझ्या मनाला हरी नामाचा अमृताचा आस्वाद घेऊ दे.

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਪਤਿ ਰਾਖੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
पूर्ण गुरूकडूनच भगवंताची प्राप्ती होते आणि तोच पुढील लोकात मान ठेवतो. ॥१॥रहाउ॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਾਖੁ ॥
गुरुमुख व्हा, भगवंताचे चिंतन करा आणि हरि भजनाचा आनंद घ्या.

ਤਨੁ ਧਰਤੀ ਹਰਿ ਬੀਜੀਐ ਵਿਚਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖੁ ॥
हरिनाम देहाप्रमाणे पृथ्वीत पेरून सत्संगात भगवंताचे स्मरण करावे.

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖੁ ॥੨॥
हरिचे नाम अमृतसारखे आहे आणि पूर्ण गुरूंद्वारे हरिनामाचा आस्वाद घ्या. ॥२॥

ਮਨਮੁਖ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭਰਿ ਰਹੇ ਮਨਿ ਆਸਾ ਦਹ ਦਿਸ ਬਹੁ ਲਾਖੁ ॥
स्वार्थी लोक इच्छांनी भरलेले असतात, त्यांच्या मनात लाखो तीव्र इच्छा असतात, म्हणूनच ते दहा दिशांना धावत राहतात.

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਦੇ ਵਿਚਿ ਬਿਸਟਾ ਮਨਮੁਖ ਰਾਖੁ ॥
नावाशिवाय जगणे ही लज्जास्पद गोष्ट आहे;

ਓਇ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ਭਵਾਈਅਹਿ ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਦੁਰਗੰਧ ਭਾਖੁ ॥੩॥
ते रहदारीत भटकत राहतात आणि विविध प्रजातींचा दुर्गंध श्वास घेतात.॥३॥

ਤ੍ਰਾਹਿ ਤ੍ਰਾਹਿ ਸਰਣਾਗਤੀ ਹਰਿ ਦਇਆ ਧਾਰਿ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖੁ ॥
हे देवा! मला वाचव, मला वाचव, मी तुझ्या शरणाला आलो आहे, माझ्यावर दया कर आणि माझे रक्षण कर.

ਸੰਤਸੰਗਤਿ ਮੇਲਾਪੁ ਕਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਪਤਿ ਸਾਖੁ ॥
मला संतांच्या संगतीत सामील करा म्हणजे मला हरिचे नामस्मरण मिळेल आणि माझा मान जगात अखंड राहील.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮਤਿ ਭਾਖੁ ॥੪॥੪॥੬॥
हे नानक! गुरूंच्या मतानुसार मला हरिनामाच्या रूपाने संपत्ती प्राप्त झाली आहे. ॥४॥४॥६॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੫
मारु महाला ४ घरु ५

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥
देवाच्या भक्तीचे भांडार भरले आहेत.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮੁ ਕਰੇ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥
देव गुरुमुखालाच वाचवतो.

ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਸੋ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਜੀਉ ॥੧॥
ज्याच्यावर माझा प्रभु आशीर्वाद देतो तो त्याचे गुणगान गातो. ॥१॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਬਨਵਾਲੀ ॥
देव आशीर्वाद देतो.

ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਮਾਲੀ ॥
म्हणून त्याला नेहमी लक्षात ठेवा.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮੇਰੇ ਜੀਅੜੇ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਛਡਾਵੈ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे मन! हरिचे नामस्मरण कर, बंधातून मुक्ती मिळते.॥१॥रहाउ॥

ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥
हरी हे नाव अमृत आणि आनंदाचा सागर आहे.

ਮੰਗਤ ਜਨੁ ਜਾਚੈ ਹਰਿ ਦੇਹੁ ਪਸਾਉ ॥
जो नम्र भावनेने मागतो त्यालाच तो देतो.

ਹਰਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਦਾ ਹਰਿ ਸਤਿ ਹਰਿ ਸਤਿ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ਜੀਉ ॥੨॥
देव नेहमी सत्य आहे आणि ते सर्वोच्च सत्य माझ्या हृदयाला प्रिय आहे. ॥२॥

ਨਵੇ ਛਿਦ੍ਰ ਸ੍ਰਵਹਿ ਅਪਵਿਤ੍ਰਾ ॥
डोळे, कान, तोंड, नाकपुडी, गुदद्वार आणि लिंग अशा शरीरातील सर्व छिद्रांमधून अशुद्ध स्राव बाहेर पडत राहतो.

ਬੋਲਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸਭਿ ਕਿਤਾ ॥
पण हरिनामाचे गुणगान गाण्याने सर्व काही शुद्ध होते.

ਜੇ ਹਰਿ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨੁ ਹੋਵੈ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਮਲੁ ਲਹਿ ਜਾਵੈ ਜੀਉ ॥੩॥
देव परम प्रसन्न झाला तर त्याची पूजा केल्याने सर्व घाण दूर होते. ॥३॥

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਬਿਖਮੁ ਹੈ ਭਾਰੀ ॥
प्रश्न : भ्रम आणि आसक्तीचा सागर फार कठीण आहे.

ਕਿਉ ਤਰੀਐ ਦੁਤਰੁ ਸੰਸਾਰੀ ॥
हा अगम्य संसारसागर पार कसा करायचा?

ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੋਹਿਥੁ ਦੇਇ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਵੈ ਜੀਉ ॥੪॥
उत्तर: जर खऱ्या परमेश्वराच्या रूपाने जहाजात सामील झाला तर गुरूंच्या उपदेशाने हरिचे नामस्मरण करून जीव जगाच्या सागराला पार करतो.॥४॥

ਤੂ ਸਰਬਤ੍ਰ ਤੇਰਾ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥
हे देवा! तू सर्वव्यापी आहेस, सर्व काही तुझ्याद्वारेच निर्माण झाले आहे.

ਜੋ ਤੂ ਕਰਹਿ ਸੋਈ ਪ੍ਰਭ ਹੋਈ ॥
तुम्ही जे काही करता ते जगात घडते.

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਬੇਚਾਰਾ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਹਰਿ ਥਾਇ ਪਾਵੈ ਜੀਉ ॥੫॥੧॥੭॥
बिचारे नानक तुझे गुणगान गात राहतात, तू मान्य केलेस तर आमची उपासना सफल होऊ शकते. ॥५॥ १॥ ७॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੪ ॥
मारु महाला ४॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥
हे मन! देवाचा जप कर.

ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਕਾਟੈ ਹਰਿ ਤੇਰੇ ॥
तो तुमची सर्व पापे दूर करेल.

ਹਰਿ ਧਨੁ ਰਾਖਹੁ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸੰਚਹੁ ਹਰਿ ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ਸਖਾਈ ਜੀਉ ॥੧॥
हिरवी संपत्ती मनात स्थिर ठेवा, हिरवी संपत्ती साठवा, हे जग सोडून जाताना तुमची सोबती होईल. ॥१॥

ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸੋ ਧਿਆਵੈ ॥
देव ज्याच्यावर कृपा करतो, तो त्याचे ध्यान करतो.

ਨਿਤ ਹਰਿ ਜਪੁ ਜਾਪੈ ਜਪਿ ਹਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥
रोज देवाचा नामजप केल्याने त्याला सुख प्राप्त होते.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਆਵੈ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਈ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
गुरूच्या कृपेनेच हरिनामाचा आस्वाद घेता येतो आणि भगवंताचा जप केल्याने संसारसागर पार होतो. ॥१॥रहाउ॥

ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ॥
देव निनावी आणि निर्भय आहे, त्याचे नाव सत्य आणि आहे.

ਜਗ ਮਹਿ ਸ੍ਰੇਸਟੁ ਊਤਮ ਕਾਮੁ ॥
नामस्मरण हे जगातील सर्वोत्तम आणि श्रेष्ठ कर्म आहे.

ਦੁਸਮਨ ਦੂਤ ਜਮਕਾਲੁ ਠੇਹ ਮਾਰਉ ਹਰਿ ਸੇਵਕ ਨੇੜਿ ਨ ਜਾਈ ਜੀਉ ॥੨॥
यमराजाचे दूत जीवांना शत्रूप्रमाणे मारतात पण हरिच्या भक्ताच्या जवळही जात नाहीत. ॥२॥

ਜਿਸੁ ਊਪਰਿ ਹਰਿ ਕਾ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥
ज्यावर देवाचे मन प्रसन्न झाले आहे.

ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਚਹੁ ਜੁਗ ਚਹੁ ਕੁੰਟ ਜਾਨਿਆ ॥
तो भक्त चारही युगात आणि सर्व दिशांनी प्रसिद्ध झाला आहे.

ਜੇ ਉਸ ਕਾ ਬੁਰਾ ਕਹੈ ਕੋਈ ਪਾਪੀ ਤਿਸੁ ਜਮਕੰਕਰੁ ਖਾਈ ਜੀਉ ॥੩॥
जर कोणी पापी वाईट वागले किंवा त्याची इच्छा असेल तर मृत्यू त्याला घेरतो. ॥३॥

ਸਭ ਮਹਿ ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨ ਕਰਤਾ ॥
प्रत्येक गोष्टीत एकच अतींद्रिय देव आहे आणि.

ਸਭਿ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਅਪਣੇ ਚਲਤਾ ॥
त्याची लीला करताना तो पाहत राहतो.

ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਰਾਖੈ ਤਿਸੁ ਕਉਣੁ ਮਾਰੈ ਜਿਸੁ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਛਡਾਈ ਜੀਉ ॥੪॥
देव ज्याचे रक्षण करतो त्याला कोण मारू शकतो? ॥४॥

ਹਉ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਲਈ ਕਰਤਾਰੇ ॥
मी रोज भगवंताचे नामस्मरण करत राहते.

ਜਿਨਿ ਸੇਵਕ ਭਗਤ ਸਭੇ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥
ज्याने सर्व भक्त आणि सेवकांना मुक्त केले आहे.

ਦਸ ਅਠ ਚਾਰਿ ਵੇਦ ਸਭਿ ਪੂਛਹੁ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਛਡਾਈ ਜੀਉ ॥੫॥੨॥੮॥
हे नानक! अठरा पुराणे आणि चार वेदांचे वाचन करा, तेही भगवंताचे नाम मुक्त करणारे आहे असे मानतात.॥५॥ २॥ ८॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨
मारु महाला ५ घरु २

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਡਰਪੈ ਧਰਤਿ ਅਕਾਸੁ ਨਖ੍ਯ੍ਯਤ੍ਰਾ ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਅਮਰੁ ਕਰਾਰਾ ॥
पृथ्वी, आकाश आणि तारे देखील घाबरतात, परंतु देवाचे कठोर आदेश लागू आहेत.

ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਡਰਪੈ ਡਰਪੈ ਇੰਦ੍ਰੁ ਬਿਚਾਰਾ ॥੧॥
त्याच्या आत वारा, पाणी आणि अग्नी सक्रिय आहेत आणि गरीब भगवान इंद्र देखील त्याला घाबरतात. ॥१॥

ਏਕਾ ਨਿਰਭਉ ਬਾਤ ਸੁਨੀ ॥
मी ऐकले आहे की निर्माता देव निर्भय आहे.

ਸੋ ਸੁਖੀਆ ਸੋ ਸਦਾ ਸੁਹੇਲਾ ਜੋ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਗਾਇ ਗੁਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जो गुरूंना भेटतो आणि त्यांचे गुणगान गातो तो आनंदी आणि सदैव आनंदी राहतो.॥१॥रहाउ॥

ਦੇਹਧਾਰ ਅਰੁ ਦੇਵਾ ਡਰਪਹਿ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਡਰਿ ਮੁਇਆ ॥
अवतारी प्राणी आणि देव त्यालाच घाबरतात. महान तपस्वी देवाच्या भीतीने मरतात.

ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜਨਮੇ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਜੋਇਆ ॥੨॥
चौऱ्यासी लाख प्रजातीतील सर्व जीव मरत राहतात आणि पुनर्जन्म घेतात आणि पुन:पुन्हा जातकांमध्ये ढकलले जात आहेत.॥२॥

ਰਾਜਸੁ ਸਾਤਕੁ ਤਾਮਸੁ ਡਰਪਹਿ ਕੇਤੇ ਰੂਪ ਉਪਾਇਆ ॥
रजोगुणी मानव सतोगुणी देव आणि तमोगुणी दैत्यांच्या भीतीने चालतात आणि अनेक रूपात प्राणी निर्माण करतात.

ਛਲ ਬਪੁਰੀ ਇਹ ਕਉਲਾ ਡਰਪੈ ਅਤਿ ਡਰਪੈ ਧਰਮ ਰਾਇਆ ॥੩॥
जीवांच्या बरोबर चालणारी बिचारी माया भगवंतालाही घाबरत आहे आणि धर्मराजही भयाने भटकत आहे. ॥३॥

ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਡਰਹਿ ਬਿਆਪੀ ਬਿਨੁ ਡਰ ਕਰਣੈਹਾਰਾ ॥
संपूर्ण विश्व त्याला घाबरत आहे पण देवाला भीती नाही.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਗਤਨ ਕਾ ਸੰਗੀ ਭਗਤ ਸੋਹਹਿ ਦਰਬਾਰਾ ॥੪॥੧॥
हे नानक! तो भक्तांचा सोबती आहे आणि त्याच्या दरबारातच भक्त गौरवास पात्र होतात ॥४॥१॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥
मारु महाला ५ ॥

ਪਾਂਚ ਬਰਖ ਕੋ ਅਨਾਥੁ ਧ੍ਰੂ ਬਾਰਿਕੁ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਅਮਰ ਅਟਾਰੇ ॥
पाच वर्षांचा निष्पाप मुलगा ध्रुवाने भगवंताचे स्मरण करून अमरत्व प्राप्त केले.

ਪੁਤ੍ਰ ਹੇਤਿ ਨਾਰਾਇਣੁ ਕਹਿਓ ਜਮਕੰਕਰ ਮਾਰਿ ਬਿਦਾਰੇ ॥੧॥
जेव्हा अजमल आपल्या मुलाच्या प्रेमापोटी नारायण म्हणाला, तेव्हा देवाने यमदूतांना पळवून लावले.॥१॥

ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਕੇਤੇ ਅਗਨਤ ਉਧਾਰੇ ॥
हे माझ्या ठाकूर! तुम्ही असंख्य जीवांचे रक्षण केले आहे.

ਮੋਹਿ ਦੀਨ ਅਲਪ ਮਤਿ ਨਿਰਗੁਣ ਪਰਿਓ ਸਰਣਿ ਦੁਆਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मी तुझा आश्रय घेण्यासाठी आलो आहे, गरीब, नम्र आणि गुणहीन, माझे कल्याण कर. ॥१॥रहाउ॥

ਬਾਲਮੀਕੁ ਸੁਪਚਾਰੋ ਤਰਿਓ ਬਧਿਕ ਤਰੇ ਬਿਚਾਰੇ ॥
वाल्मिकला मोक्ष मिळाला आणि गरीब शिकारी मुक्त झाला.

ਏਕ ਨਿਮਖ ਮਨ ਮਾਹਿ ਅਰਾਧਿਓ ਗਜਪਤਿ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੇ ॥੨॥
क्षणभर हत्तीने मनातल्या मनात प्रार्थना केली आणि मग देवाने त्याला मगरीपासून मुक्त केले.॥२॥

ਕੀਨੀ ਰਖਿਆ ਭਗਤ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੈ ਹਰਨਾਖਸ ਨਖਹਿ ਬਿਦਾਰੇ ॥
भगवान नरसिंहाने भक्त प्रल्हाद या राक्षस हिरण्यकशिपूला नखांनी फाडून त्याचे रक्षण केले.

ਬਿਦਰੁ ਦਾਸੀ ਸੁਤੁ ਭਇਓ ਪੁਨੀਤਾ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਉਜਾਰੇ ॥੩॥
दासीचा मुलगा विदुर याला शुद्ध करून त्याचा संपूर्ण वंश उजळला. ॥३॥

ਕਵਨ ਪਰਾਧ ਬਤਾਵਉ ਅਪੁਨੇ ਮਿਥਿਆ ਮੋਹ ਮਗਨਾਰੇ ॥
मी आयुष्यभर खोट्या आसक्तीत गुंतून राहिलो म्हणून तुला माझा कोणता अपराध सांगू.

ਆਇਓ ਸਾਮ ਨਾਨਕ ਓਟ ਹਰਿ ਕੀ ਲੀਜੈ ਭੁਜਾ ਪਸਾਰੇ ॥੪॥੨॥
नानक म्हणतात, हे हरि! मी तुझा आश्रय घेण्यासाठी आलो आहे, हात पसरून मला वाचव. ॥४॥२॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥
मारु महाला ५ ॥

ਵਿਤ ਨਵਿਤ ਭ੍ਰਮਿਓ ਬਹੁ ਭਾਤੀ ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਧਾਏ ॥
मी पैशासाठी खूप भटकत राहिलो आणि खूप प्रयत्न करून पळत राहिलो.

ਜੋ ਜੋ ਕਰਮ ਕੀਏ ਹਉ ਹਉਮੈ ਤੇ ਤੇ ਭਏ ਅਜਾਏ ॥੧॥
मी अहंकारातून केलेल्या सर्व कृती निरर्थक ठरल्या आहेत. ॥१॥

ਅਵਰ ਦਿਨ ਕਾਹੂ ਕਾਜ ਨ ਲਾਏ ॥
आयुष्यातील इतर दिवस कोणत्याही शुभ कार्यात घालवू नका.

ਸੋ ਦਿਨੁ ਮੋ ਕਉ ਦੀਜੈ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਜਾ ਦਿਨ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे परमेश्वरा! मला तो दिवस दे जेव्हा मी तुझे गुणगान गाऊ शकेन. ॥१॥रहाउ॥

ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਗ੍ਰਿਹ ਦੇਖਿ ਪਸਾਰਾ ਇਸ ਹੀ ਮਹਿ ਉਰਝਾਏ ॥
मुलगा, पत्नी आणि घराचा विस्तार पाहून ते आयुष्यभर यातच अडकून राहिले.

ਮਾਇਆ ਮਦ ਚਾਖਿ ਭਏ ਉਦਮਾਤੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਬਹੁ ਨ ਗਾਏ ॥੨॥
संपत्तीची नशा चाखून तो त्यात मरत राहिला पण कधीच देवाची पूजा केली नाही. ॥२॥

ਇਹ ਬਿਧਿ ਖੋਜੀ ਬਹੁ ਪਰਕਾਰਾ ਬਿਨੁ ਸੰਤਨ ਨਹੀ ਪਾਏ ॥
नामस्मरणाचे मार्ग मी अनेक प्रकारे शोधले आहेत पण संतांशिवाय ते साधणे शक्य नाही.

ਤੁਮ ਦਾਤਾਰ ਵਡੇ ਪ੍ਰਭ ਸੰਮ੍ਰਥ ਮਾਗਨ ਕਉ ਦਾਨੁ ਆਏ ॥੩॥
हे देवा! तू सर्वात मोठा दाता आहेस, तू सर्व काही करण्यास सक्षम आहेस, मी तुझ्याकडेच मागायला आलो आहे. ॥३॥

ਤਿਆਗਿਓ ਸਗਲਾ ਮਾਨੁ ਮਹਤਾ ਦਾਸ ਰੇਣ ਸਰਣਾਏ ॥
सर्व अभिमान आणि अभिमान सोडून सेवक धुळीप्रमाणे तुझ्या चरणी आश्रय घेण्यास आला आहे.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਮਿਲਿ ਭਏ ਏਕੈ ਮਹਾ ਅਨੰਦ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥੪॥੩॥
हे नानक! भगवान नानकांच्या भेटीने मनुष्याला परम आनंद आणि परम आनंद प्राप्त होतो. ॥४॥३॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥
मारु महाला ५ ॥

ਕਵਨ ਥਾਨ ਧੀਰਿਓ ਹੈ ਨਾਮਾ ਕਵਨ ਬਸਤੁ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥
नाम आणि कीर्ती कुठे विश्रांती घेते?

ਕਵਨ ਚਿਹਨ ਸੁਨਿ ਊਪਰਿ ਛੋਹਿਓ ਮੁਖ ਤੇ ਸੁਨਿ ਕਰਿ ਗਾਰਾ ॥੧॥
तुमच्या तोंडून शिवी ऐकून तुमच्या चेहऱ्यावर अशी कोणती जखम झाली आहे की तुम्ही रागाने भरून आला आहात? ॥१॥

ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਤੂ ਕਉਨੁ ਕਹਾ ਤੇ ਆਇਓ ॥
अरे भाऊ, ऐक, तू कोण आहेस आणि कुठून आला आहेस?

ਏਤੀ ਨ ਜਾਨਉ ਕੇਤੀਕ ਮੁਦਤਿ ਚਲਤੇ ਖਬਰਿ ਨ ਪਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तुम्ही इथे किती दिवस राहाल हेही माहीत नाही आणि इथून निघतानाही तुम्हाला माहिती नाही. ॥१॥रहाउ॥

ਸਹਨ ਸੀਲ ਪਵਨ ਅਰੁ ਪਾਣੀ ਬਸੁਧਾ ਖਿਮਾ ਨਿਭਰਾਤੇ ॥
वारा आणि पाणी दोन्ही सहनशील आहेत आणि पृथ्वी निःसंशय क्षमाशील आहे.

ਪੰਚ ਤਤ ਮਿਲਿ ਭਇਓ ਸੰਜੋਗਾ ਇਨ ਮਹਿ ਕਵਨ ਦੁਰਾਤੇ ॥੨॥
तुझे शरीर पाच तत्वांनी बनलेले आहे, त्यात काय वाईट आहे ते सांग.॥२॥

ਜਿਨਿ ਰਚਿ ਰਚਿਆ ਪੁਰਖਿ ਬਿਧਾਤੈ ਨਾਲੇ ਹਉਮੈ ਪਾਈ ॥
ज्या निर्मात्याने देह निर्माण केला आहे, त्याने त्यात अभिमानही टाकला आहे.

ਜਨਮ ਮਰਣੁ ਉਸ ਹੀ ਕਉ ਹੈ ਰੇ ਓਹਾ ਆਵੈ ਜਾਈ ॥੩॥
जन्म-मृत्यूचे चक्र फक्त त्या व्यक्तीचे असते आणि ते संक्रमणात राहते. ॥३॥

ਬਰਨੁ ਚਿਹਨੁ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਰਚਨਾ ਮਿਥਿਆ ਸਗਲ ਪਸਾਰਾ ॥
हे संपूर्ण जग खोटे आहे आणि या सृष्टीचा कोणताही रंग, रूप किंवा चिन्ह स्थिर नाही.

ਭਣਤਿ ਨਾਨਕੁ ਜਬ ਖੇਲੁ ਉਝਾਰੈ ਤਬ ਏਕੈ ਏਕੰਕਾਰਾ ॥੪॥੪॥
नानक म्हणतात की जेव्हा ते सांसारिक लीला नष्ट करतात तेव्हा फक्त एक ओंकार अस्तित्वात राहतो.॥४॥४॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥
मारु महाला ५ ॥

ਮਾਨ ਮੋਹ ਅਰੁ ਲੋਭ ਵਿਕਾਰਾ ਬੀਓ ਚੀਤਿ ਨ ਘਾਲਿਓ ॥
अभिमान, आसक्ती आणि लोभ हे दुर्गुण त्यांनी आपल्या मनात येऊ दिले नाहीत.

ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਗੁਣਾ ਹਰਿ ਬਣਜੇ ਲਾਦਿ ਵਖਰੁ ਲੈ ਚਾਲਿਓ ॥੧॥
नामरत्न आणि हरी गुणांचा व्यापार करून मी माल भरून जगाचा निरोप घेतला. ॥१॥

ਸੇਵਕ ਕੀ ਓੜਕਿ ਨਿਬਹੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥
सेवकाचे भगवंतावरचे प्रेम शेवटपर्यंत कायम असते.

ਜੀਵਤ ਸਾਹਿਬੁ ਸੇਵਿਓ ਅਪਨਾ ਚਲਤੇ ਰਾਖਿਓ ਚੀਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मी जिवंत असताना भगवंताची आराधना करत राहिलो आणि आता जगाचा निरोप घेतानाही माझ्या मनात त्याचे स्मरण आहे.॥१॥रहाउ॥

ਜੈਸੀ ਆਗਿਆ ਕੀਨੀ ਠਾਕੁਰਿ ਤਿਸ ਤੇ ਮੁਖੁ ਨਹੀ ਮੋਰਿਓ ॥
माझे ठाकूर जी त्यांनी सांगितलेल्या आदेशापासून कधीही विचलित झाले नाहीत.

ਸਹਜੁ ਅਨੰਦੁ ਰਖਿਓ ਗ੍ਰਿਹ ਭੀਤਰਿ ਉਠਿ ਉਆਹੂ ਕਉ ਦਉਰਿਓ ॥੨॥
घरी ठेवलं तर सहज आनंद मिळत राहिला. त्याने मला उठण्याचा आदेश दिला तर मी तिकडे धावलो. ॥२॥

ਆਗਿਆ ਮਹਿ ਭੂਖ ਸੋਈ ਕਰਿ ਸੂਖਾ ਸੋਗ ਹਰਖ ਨਹੀ ਜਾਨਿਓ ॥
भुकेने त्रास होत असेल तर त्याच्या आज्ञेनुसार त्याला सुख मानले आणि सुख-दु:ख कधीच समजले नाही.

ਜੋ ਜੋ ਹੁਕਮੁ ਭਇਓ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਸੋ ਮਾਥੈ ਲੇ ਮਾਨਿਓ ॥੩॥
गुरूंनी जे काही आदेश दिले, ते त्यांनी आनंदाने स्वीकारले.॥३॥

ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਠਾਕੁਰੁ ਸੇਵਕ ਕਉ ਸਵਰੇ ਹਲਤ ਪਲਾਤਾ ॥
जेव्हा ठाकूर जी आपल्या सेवकावर दयाळू झाले तेव्हा त्यांचे जग आणि परलोक दोन्ही बदलले.

ਧੰਨੁ ਸੇਵਕੁ ਸਫਲੁ ਓਹੁ ਆਇਆ ਜਿਨਿ ਨਾਨਕ ਖਸਮੁ ਪਛਾਤਾ ॥੪॥੫॥
हे नानक! धन्य तो सेवक ज्याने आपल्या स्वामीला ओळखले, त्याचा जन्म सफल झाला. ॥४॥५॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥
मारु महाला ५ ॥

ਖੁਲਿਆ ਕਰਮੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਭਈ ਠਾਕੁਰ ਕੀਰਤਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਈ ॥
माझे नशीब उघडले आणि मला ठाकूरजींचे आशीर्वाद मिळाले, परिणामी मी परमेश्वराची स्तुती करू लागलो.

ਸ੍ਰਮੁ ਥਾਕਾ ਪਾਏ ਬਿਸ੍ਰਾਮਾ ਮਿਟਿ ਗਈ ਸਗਲੀ ਧਾਈ ॥੧॥
श्रमाचा थकवा निघून गेला आणि विश्रांती मिळाली आणि सर्व भटकंती नाहीशी झाली.॥ १॥

ਅਬ ਮੋਹਿ ਜੀਵਨ ਪਦਵੀ ਪਾਈ ॥
आता मला जीवनाचा दर्जा मिळाला आहे.

ਚੀਤਿ ਆਇਓ ਮਨਿ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ਸੰਤਨ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
संतांचा आश्रय घेतल्यावर केवळ सृष्टीचाच विचार आला.॥१॥रहाउ॥

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਨਿਵਾਰੇ ਨਿਵਰੇ ਸਗਲ ਬੈਰਾਈ ॥
वासना, क्रोध, लोभ आणि आसक्ती नष्ट होऊन सर्व शत्रूंचा नाश झाला आहे.

ਸਦ ਹਜੂਰਿ ਹਾਜਰੁ ਹੈ ਨਾਜਰੁ ਕਤਹਿ ਨ ਭਇਓ ਦੂਰਾਈ ॥੨॥
मला देव व्यक्तिशः दिसतो आहे, तो फार दूर दिसत नाही. ॥२॥

ਸੁਖ ਸੀਤਲ ਸਰਧਾ ਸਭ ਪੂਰੀ ਹੋਏ ਸੰਤ ਸਹਾਈ ॥
संतांच्या मदतीने सर्व भक्ती पूर्ण होऊन मनाला सुख-शांती प्राप्त झाली आहे.

ਪਾਵਨ ਪਤਿਤ ਕੀਏ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਮਹਿਮਾ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥੩॥
ज्याने पतित जीवांना क्षणात शुद्ध केले त्याचा महिमा व्यक्त करता येत नाही.॥३॥

ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਸਗਲ ਭੈ ਖੋਏ ਗੋਬਿਦ ਚਰਣ ਓਟਾਈ ॥
भगवंताच्या चरणी आश्रय घेतल्याने सर्व भय नाहीसे झाले आणि मी निर्भय झालो.

ਨਾਨਕੁ ਜਸੁ ਗਾਵੈ ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੪॥੬॥
हे नानक! आता मी पूर्ण समर्पणाने रात्रंदिवस ठाकूरजींचे गुणगान गात आहे. ॥४॥ ६॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥
मारु महाला ५ ॥

ਜੋ ਸਮਰਥੁ ਸਰਬ ਗੁਣ ਨਾਇਕੁ ਤਿਸ ਕਉ ਕਬਹੁ ਨ ਗਾਵਸਿ ਰੇ ॥
हे प्राणिमात्रांनो! सर्व कलांमध्ये समर्थ आणि सर्व गुणांचा स्वामी असलेल्या भगवंताची स्तुती आपण कधीही करत नाही.

ਛੋਡਿ ਜਾਇ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕਉ ਉਆ ਕਉ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਧਾਵਸਿ ਰੇ ॥੧॥
पण तुम्ही त्या भ्रमासाठी पुन्हा पुन्हा धावत राहता जो क्षणात सगळे सोडून जातात.॥१॥

ਅਪੁਨੇ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਕਿਉ ਨ ਸਮਾਰਸਿ ਰੇ ॥
अरे मूर्ख माणसा, तुला तुझ्या परमेश्वराची आठवण का येत नाही?

ਬੈਰੀ ਸੰਗਿ ਰੰਗ ਰਸਿ ਰਚਿਆ ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਜੀਅਰਾ ਜਾਰਸਿ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तू वासना, क्रोध आणि आसक्ती यांच्या रूपाने शत्रूंच्या मनोरंजनात मग्न राहतोस? ॥१॥रहाउ॥

ਜਾ ਕੈ ਨਾਮਿ ਸੁਨਿਐ ਜਮੁ ਛੋਡੈ ਤਾ ਕੀ ਸਰਣਿ ਨ ਪਾਵਸਿ ਰੇ ॥
हे निष्पाप! ज्याच्या नावाने यमसुद्धा तुला सोडतो त्याचा तू आश्रय का घेत नाहीस?

ਕਾਢਿ ਦੇਇ ਸਿਆਲ ਬਪੁਰੇ ਕਉ ਤਾ ਕੀ ਓਟ ਟਿਕਾਵਸਿ ਰੇ ॥੨॥
गरीब कोल्ह्याचे भय मनातून काढून टाका आणि भगवंताचा आधार घ्या. ॥२॥

ਜਿਸ ਕਾ ਜਾਸੁ ਸੁਨਤ ਭਵ ਤਰੀਐ ਤਾ ਸਿਉ ਰੰਗੁ ਨ ਲਾਵਸਿ ਰੇ ॥
ज्याची कीर्ती आपल्याला संसारसागरातून मुक्त करते त्याच्या स्मरणात आपण लीन होत नाही.

ਥੋਰੀ ਬਾਤ ਅਲਪ ਸੁਪਨੇ ਕੀ ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਅਟਕਾਵਸਿ ਰੇ ॥੩॥
एखाद्या लहानशा स्वप्नाप्रमाणे, मायेचे प्रेम ही एक छोटीशी गोष्ट आहे परंतु आपण पुन्हा पुन्हा आपले मन त्यात अडकत आहात. ॥३॥

ਭਇਓ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਠਾਕੁਰ ਸੰਤਸੰਗਿ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥
कृपानिधी ठाकूरजींच्या कृपेने मला संतांचा सहवास लाभला आहे.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਭ੍ਰਮੁ ਛੂਟਾ ਜਉ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਸਹਾਈ ॥੪॥੭॥
हे नानक! भगवंत सहाय्यक झाल्यावर त्रिगुणांचा भ्रम नाहीसा होतो.॥ ४॥७॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥
मारु महाला ५ ॥

ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਭ ਬਿਧਿ ਜਾਨੈ ਤਿਸ ਤੇ ਕਹਾ ਦੁਲਾਰਿਓ ॥
जेव्हा आतील देवाला सर्व युक्त्या माहित असतात तेव्हा त्याच्यापासून काय लपवता येईल.

ਹਸਤ ਪਾਵ ਝਰੇ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਅਗਨਿ ਸੰਗਿ ਲੈ ਜਾਰਿਓ ॥੧॥
माणसाचे हात, पाय इत्यादी अवयव क्षणार्धात नष्ट होऊन ते अग्नीत जळून जातात ॥१॥

ਮੂੜੇ ਤੈ ਮਨ ਤੇ ਰਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿਓ ॥
अरे मूर्खा, तू तुझ्या हृदयातून रामाला विसरलास.

ਲੂਣੁ ਖਾਇ ਕਰਹਿ ਹਰਾਮਖੋਰੀ ਪੇਖਤ ਨੈਨ ਬਿਦਾਰਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तू धन्याचे मीठ खाऊन व्यभिचार करतोस. लोकांच्या डोळ्यांसमोर तुला जाळून मारले जाईल. ॥१॥रहाउ॥

ਅਸਾਧ ਰੋਗੁ ਉਪਜਿਓ ਤਨ ਭੀਤਰਿ ਟਰਤ ਨ ਕਾਹੂ ਟਾਰਿਓ ॥
शरीरात एक असाध्य आजार निर्माण झाला आहे ज्यावर कोणत्याही पद्धतीने उपचार नाही

ਪ੍ਰਭ ਬਿਸਰਤ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਪਾਇਓ ਇਹੁ ਨਾਨਕ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਿਓ ॥੨॥੮॥
नानकांनी या वस्तुस्थितीवर चिंतन केले आहे की परमेश्वराला विसरल्यानेच मोठे दुःख होते.॥२॥८॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥
मारु महाला ५ ॥

ਚਰਨ ਕਮਲ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖੇ ਚੀਤਿ ॥
परमेश्वराचे चरणकमल तुमच्या मनात ठेवा

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹ ਨੀਤਾ ਨੀਤ ॥
दररोज त्याचे गुणगान करत राहा

ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਊ ॥
जगात त्याच्यापेक्षा मोठा कोणी नाही

ਆਦਿ ਮਧਿ ਅੰਤਿ ਹੈ ਸੋਊ ॥੧॥
विश्वाच्या आदि, मध्य आणि अंतात फक्त तोच अस्तित्वात आहे. ॥ १॥

ਸੰਤਨ ਕੀ ਓਟ ਆਪੇ ਆਪਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तो स्वतः संतांचा आधार आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਜਾ ਕੈ ਵਸਿ ਹੈ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੁ ॥
ज्याच्या नियंत्रणात संपूर्ण जग आहे ॥

ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥
निराकार स्वतःच सर्वकाही आहे.

ਨਾਨਕ ਗਹਿਓ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥
हे नानक! ज्याने परम सत्याचा आश्रय घेतला आहे

ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਫਿਰਿ ਦੂਖੁ ਨ ਹੋਇ ॥੨॥੯॥
त्यालाच खरे सुख मिळाले आहे आणि त्याला पुन्हा कधीही दुःख होत नाही. ॥२॥९॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩
मारू महाला ५ घर ३

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਪ੍ਰਾਨ ਸੁਖਦਾਤਾ ਜੀਅ ਸੁਖਦਾਤਾ ਤੁਮ ਕਾਹੇ ਬਿਸਾਰਿਓ ਅਗਿਆਨਥ ॥
अरे अज्ञानी मानवा, तू जीवन आणि आत्म्याला आनंद देणाऱ्या देवाला का विसरलास?

ਹੋਛਾ ਮਦੁ ਚਾਖਿ ਹੋਏ ਤੁਮ ਬਾਵਰ ਦੁਲਭ ਜਨਮੁ ਅਕਾਰਥ ॥੧॥
मायेच्या क्षुल्लक मादकाचे सेवन करून तू वेडा झाला आहेस, त्यामुळे तुझा दुर्लभ जन्म वाया जाणार आहे. ॥१॥

ਰੇ ਨਰ ਐਸੀ ਕਰਹਿ ਇਆਨਥ ॥
हे माणसा, तू खूप मूर्खपणाचं काम करतोयस

ਤਜਿ ਸਾਰੰਗਧਰ ਭ੍ਰਮਿ ਤੂ ਭੂਲਾ ਮੋਹਿ ਲਪਟਿਓ ਦਾਸੀ ਸੰਗਿ ਸਾਨਥ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
त्याने देवाला सोडून भ्रमात विसरला आहे आणि मायेच्या दासीशी संबंध प्रस्थापित केला आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਧਰਣੀਧਰੁ ਤਿਆਗਿ ਨੀਚ ਕੁਲ ਸੇਵਹਿ ਹਉ ਹਉ ਕਰਤ ਬਿਹਾਵਥ ॥
तुम्ही देवाला सोडून एका निम्न जातीच्या व्यक्तीच्या सेवेत मग्न झाला आहात आणि 'मी' असे म्हणत तुमचे संपूर्ण आयुष्य अहंकारात घालवत आहात

ਫੋਕਟ ਕਰਮ ਕਰਹਿ ਅਗਿਆਨੀ ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧ ਕਹਾਵਥ ॥੨॥

अज्ञानी, तू निरुपयोगी कृत्ये करतोस, म्हणूनच तुला आंधळे म्हटले जाते आणि तुझ्या स्वतःच्या मनाने प्रेरित केले जाते. ॥२॥

ਸਤਿ ਹੋਤਾ ਅਸਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨਿਆ ਜੋ ਬਿਨਸਤ ਸੋ ਨਿਹਚਲੁ ਜਾਨਥ ॥

सत्य असलेले मृत्यु खोटे मानले गेले आहे आणि नाशवंत जीवन अचल मानले गेले आहे

ਪਰ ਕੀ ਕਉ ਅਪਨੀ ਕਰਿ ਪਕਰੀ ਐਸੇ ਭੂਲ ਭੁਲਾਨਥ ॥੩॥

कोणी दुसऱ्याची संपत्ती स्वतःची समजून ती ताब्यात घेतली आहे आणि तुम्ही अशा चुकीत हरवले आहात. ॥ ३ ॥

ਖਤ੍ਰੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸੂਦ ਵੈਸ ਸਭ ਏਕੈ ਨਾਮਿ ਤਰਾਨਥ ॥

क्षत्रिय, ब्राह्मण, वैश्य आणि शूद्र, हे सर्वजण हरि या एकाच नावाने मोक्ष प्राप्त करतात.

ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਉਪਦੇਸੁ ਕਹਤੁ ਹੈ ਜੋ ਸੁਨੈ ਸੋ ਪਾਰਿ ਪਰਾਨਥ ॥੪॥੧॥੧੦॥

गुरु नानक उपदेश म्हणतात, जो कोणी ते ऐकतो त्याला मोक्ष प्राप्त होतो.॥४॥१॥१०॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥

मारु महाला ५ ॥

ਗੁਪਤੁ ਕਰਤਾ ਸੰਗਿ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਡਹਕਾਵਏ ਮਨੁਖਾਇ ॥

माणूस गुप्तपणे वाईट कृत्ये करतो, परंतु त्याच्यासोबत राहणारा परमेश्वर त्याची कृत्ये जाणतो; तो फक्त जगाला फसवू शकतो

ਬਿਸਾਰਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਬਿਖੈ ਭੋਗਹਿ ਤਪਤ ਥੰਮ ਗਲਿ ਲਾਇ ॥੧॥

देवाला विसरून, जीव इंद्रिय इच्छा आणि लैंगिक सुखांमध्ये रमतो, तो तप्त स्तंभाच्या शिक्षेस पात्र ठरतो. ॥१॥

ਰੇ ਨਰ ਕਾਇ ਪਰ ਗ੍ਰਿਹਿ ਜਾਇ ॥

अरे माणसा, तू एका अनोळखी स्त्रीच्या घरी का जातोस?

ਕੁਚਲ ਕਠੋਰ ਕਾਮਿ ਗਰਧਭ ਤੁਮ ਨਹੀ ਸੁਨਿਓ ਧਰਮ ਰਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

धर्मनिष्ठ गाढवाला चिरडून, तू धर्माचे ऐकले नाहीस, हे दुष्ट, निर्दयी, कामनिष्ठ गाढवा, तू यमराजाचे नाव ऐकले नाहीस का? ॥१॥रहाउ॥

ਬਿਕਾਰ ਪਾਥਰ ਗਲਹਿ ਬਾਧੇ ਨਿੰਦ ਪੋਟ ਸਿਰਾਇ ॥

तू पापाचा दगड गळ्यात बांधला आहेस आणि निंदेचा गठ्ठा डोक्यावर ठेवला आहेस

ਮਹਾ ਸਾਗਰੁ ਸਮੁਦੁ ਲੰਘਨਾ ਪਾਰਿ ਨ ਪਰਨਾ ਜਾਇ ॥੨॥

तुम्हाला महासागर, विश्व महासागर पार करावा लागेल, पण तो ओलांडणे तुमच्यासाठी अशक्य होईल. ॥२॥

ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਲੋਭਿ ਮੋਹਿ ਬਿਆਪਿਓ ਨੇਤ੍ਰ ਰਖੇ ਫਿਰਾਇ ॥

वासना, क्रोध, लोभ आणि आसक्ती यात अडकून तुम्ही तुमचे डोळे फिरवले आहेत

ਸੀਸੁ ਉਠਾਵਨ ਨ ਕਬਹੂ ਮਿਲਈ ਮਹਾ ਦੁਤਰ ਮਾਇ ॥੩॥

तुला डोकं वर करण्याची संधी कधीच मिळणार नाही. भ्रमाचा महासागर ओलांडणे खूप कठीण आहे.॥३॥

ਸੂਰੁ ਮੁਕਤਾ ਸਸੀ ਮੁਕਤਾ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਅਲਿਪਾਇ ॥

ज्याप्रमाणे सूर्य आणि चंद्र वेगळे राहतात आणि ज्याप्रमाणे अग्नी त्याच्या स्वभावाने नेहमीच वेगळे आणि शुद्ध राहतो, त्याचप्रमाणे ब्रह्मज्ञानी देखील वेगळे राहतो

ਸੁਭਾਵਤ ਜੈਸੇ ਬੈਸੰਤਰ ਅਲਿਪਤ ਸਦਾ ਨਿਰਮਲਾਇ ॥੪॥

ज्याप्रमाणे सूर्य, चंद्र आणि अग्नी सर्व प्राण्यांना, मग ते चांगले असोत किंवा वाईट, त्यांचा प्रकाश आणि आनंद देतात, त्याचप्रमाणे ज्ञानी लोक, शिकवणी देऊन, त्यांना परमात्म्याशी जोडतात. ॥४॥

ਜਿਸੁ ਕਰਮੁ ਖੁਲਿਆ ਤਿਸੁ ਲਹਿਆ ਪੜਦਾ ਜਿਨਿ ਗੁਰ ਪਹਿ ਮੰਨਿਆ ਸੁਭਾਇ ॥

ज्याचे भाग्य उन्नत झाले आहे, ज्याचा नैसर्गिक गुरूवर पूर्ण विश्वास आहे, त्याची गोंधळलेली स्थिती दूर झाली आहे

ਗੁਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਅਵਖਧੁ ਨਾਮੁ ਦੀਨਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੰਕਟ ਜੋਨਿ ਨ ਪਾਇ ॥੫॥੨॥
हे नानक! ज्याला गुरुंनी नाममंत्राच्या स्वरूपात औषध दिले आहे तो गर्भधारणेच्या त्रासातून मुक्त झाला आहे.॥५॥२॥

ਰੇ ਨਰ ਇਨ ਬਿਧਿ ਪਾਰਿ ਪਰਾਇ ॥
हे मानवा! या पद्धतीने मोक्ष शक्य आहे

ਧਿਆਇ ਹਰਿ ਜੀਉ ਹੋਇ ਮਿਰਤਕੁ ਤਿਆਗਿ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੨॥੧੧॥
द्वैत सोडून दे आणि जिवंत असताना अहंकाराचा वध कर आणि देवाचे ध्यान कर.॥दुसऱ्या रहाउ॥ २॥११॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥
मारु महाला ५ ॥

ਬਾਹਰਿ ਢੂਢਨ ਤੇ ਛੂਟਿ ਪਰੇ ਗੁਰਿ ਘਰ ਹੀ ਮਾਹਿ ਦਿਖਾਇਆ ਥਾ ॥
गुरुंनी मला माझ्या हृदयातील अंतिम सत्य दाखवले, ज्यामुळे मी बाहेरील देवाच्या शोधातून मुक्त झालो

ਅਨਭਉ ਅਚਰਜ ਰੂਪੁ ਪ੍ਰਭ ਪੇਖਿਆ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਛੋਡਿ ਨ ਕਤਹੂ ਜਾਇਆ ਥਾ ॥੧॥
मी देवाचे अद्भुत रूप पाहिले आहे आणि म्हणून माझे मन त्याच्याशिवाय कुठेही जात नाही. ॥१॥

ਮਾਨਕੁ ਪਾਇਓ ਰੇ ਪਾਇਓ ਹਰਿ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ਥਾ ॥
माझ्याकडे पूर्ण देवाच्या रूपात माणिक आहे.

ਮੋਲਿ ਅਮੋਲੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਈ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰੂ ਦਿਵਾਇਆ ਥਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
गुरुच्या कृपेने, देवाच्या रूपातील माणिक प्राप्त झाले आहे, जे खूप मौल्यवान आहे आणि कोणत्याही किंमतीला मिळू शकत नाही. ॥१॥रहाउ॥

ਅਦਿਸਟੁ ਅਗੋਚਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਅਕਥੁ ਕਥਾਇਆ ਥਾ ॥
संतांसोबत, त्यांनी अदृश्य, अगोचर आणि अवर्णनीय परम ब्रह्माचे गुणगान गायले

ਅਨਹਦ ਸਬਦੁ ਦਸਮ ਦੁਆਰਿ ਵਜਿਓ ਤਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਚੁਆਇਆ ਥਾ ॥੨॥
जेव्हा दहाव्या दारात अनाहत शब्द घुमू लागला तेव्हा जिभेतून नामाचे अमृत टपकू लागले.॥२॥

ਤੋਟਿ ਨਾਹੀ ਮਨਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੂਝੀ ਅਖੁਟ ਭੰਡਾਰ ਸਮਾਇਆ ਥਾ ॥

मनातील अक्षय भांडार भरले आहे ज्यामुळे तहान भागली आहे आणि कोणत्याही भौतिक गोष्टीची कमतरता नाही

ਚਰਣ ਚਰਣ ਚਰਣ ਗੁਰ ਸੇਵੇ ਅਘੜੁ ਘੜਿਓ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਥਾ ॥੩॥

गुरुंच्या चरणांची सेवा केल्याने माझे असभ्य मन शुद्ध झाले आहे आणि मला नामरूपी अमृताचे अमृत मिळाले आहे. ॥ ३॥

ਸਹਜੇ ਆਵਾ ਸਹਜੇ ਜਾਵਾ ਸਹਜੇ ਮਨੁ ਖੇਲਾਇਆ ਥਾ ॥

मी ये सहज जातो आणि मन सहज रमवत आहे.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਰਮੁ ਗੁਰਿ ਖੋਇਆ ਤਾ ਹਰਿ ਮਹਲੀ ਮਹਲੁ ਪਾਇਆ ਥਾ ॥੪॥੩॥੧੨॥

हे नानक! जेव्हा गुरुंनी गोंधळ दूर केला, तेव्हा मला प्रभूच्या चरणी स्थान मिळाले.॥४॥३॥१२ ॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥

मारु महाला ५ ॥

ਜਿਸਹਿ ਸਾਜਿ ਨਿਵਾਜਿਆ ਤਿਸਹਿ ਸਿਉ ਰੁਚ ਨਾਹਿ ॥

ज्या देवाने तुम्हाला निर्माण करून गौरव दिला आहे त्या देवामध्ये तुम्हाला काहीही रस नाही

ਆਨ ਰੂਤੀ ਆਨ ਬੋਈਐ ਫਲੁ ਨ ਫੂਲੈ ਤਾਹਿ ॥੧॥

जर इतर कोणत्याही हंगामात दुसरे कोणतेही बीज पेरले तर ते फळ किंवा फुले देणार नाही.॥१॥

ਰੇ ਮਨ ਵਤ੍ਰ ਬੀਜਣ ਨਾਉ ॥

हे निष्पाप मन! हे मानवी जीवन म्हणजे नावाचे बीज पेरण्याची सुवर्णसंधी आहे

ਬੋਇ ਖੇਤੀ ਲਾਇ ਮਨੂਆ ਭਲੋ ਸਮਉ ਸੁਆਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

पूर्ण एकाग्रतेने, तुझ्या हृदयाच्या शेतात नाव पेरण्याच्या या शुभ काळाचा लाभ घे. ॥१॥रहाउ॥

ਖੋਇ ਖਹੜਾ ਭਰਮੁ ਮਨ ਕਾ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣੀ ਜਾਇ ॥

मनातील गोंधळ आणि हट्टीपणा मागे सोडून, गुरूंच्या आश्रयाला जा

ਕਰਮੁ ਜਿਸ ਕਉ ਧੁਰਹੁ ਲਿਖਿਆ ਸੋਈ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥੨॥
तो फक्त तेच काम करतो जे त्याच्या नशिबात निर्माणकर्त्याने लिहिलेले असते. ॥२॥

ਭਾਉ ਲਾਗਾ ਗੋਬਿਦ ਸਿਉ ਘਾਲ ਪਾਈ ਥਾਇ ॥
गोविंदावर माझे इतके अतूट प्रेम आहे की माझी सेवा आणि भक्ती यशस्वी झाली आहे

ਖੇਤਿ ਮੇਰੈ ਜੰਮਿਆ ਨਿਖੁਟਿ ਨ ਕਬਹੂ ਜਾਇ ॥੩॥
माझ्या हृदयाच्या शेतात नावाच्या रूपातील पिके आधीच कापली गेली आहेत.॥३॥

ਪਾਇਆ ਅਮੋਲੁ ਪਦਾਰਥੋ ਛੋਡਿ ਨ ਕਤਹੂ ਜਾਇ ॥
आता मला सत्याचा अमूल्य खजिना मिळाला आहे, जो मी कुठेही सोडणार नाही

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਰਹੇ ਆਘਾਇ ॥੪॥੪॥੧੩॥
हे नानक! मला आनंद मिळाला आहे ज्यामुळे मी समाधानी आणि समाधानी राहतो.॥४॥४॥१३॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥
मारु महाला ५॥

ਫੂਟੋ ਆਂਡਾ ਭਰਮ ਕਾ ਮਨਹਿ ਭਇਓ ਪਰਗਾਸੁ ॥
भ्रमाचे अंडे फुटले आहे आणि माझ्या मनात सत्याचा प्रकाश उगवला आहे

ਕਾਟੀ ਬੇਰੀ ਪਗਹ ਤੇ ਗੁਰਿ ਕੀਨੀ ਬੰਦਿ ਖਲਾਸੁ ॥੧॥
पायांमधील बंधनांच्या साखळ्या तोडून, गुरुंनी आपल्याला मायेच्या तुरुंगातून मुक्त केले आहे.॥१॥

ਆਵਣ ਜਾਣੁ ਰਹਿਓ ॥
माझे जन्म आणि मृत्युचे चक्र संपले आहे.

ਤਪਤ ਕੜਾਹਾ ਬੁਝਿ ਗਇਆ ਗੁਰਿ ਸੀਤਲ ਨਾਮੁ ਦੀਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जेव्हा गुरूंनी हरि हे शांती देणारे नाव दिले, तेव्हा माझ्या मनातील कामनेची जळती कढई विझली. ॥१॥रहाउ॥

ਜਬ ਤੇ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ਭਇਆ ਤਉ ਛੋਡਿ ਗਏ ਨਿਗਹਾਰ ॥
जेव्हापासून मी संतांच्या संगतीत सामील झालो, तेव्हापासून माझ्यावर लक्ष ठेवणारे मृत्युदूत मला सोडून गेले आहेत

ਜਿਸ ਕੀ ਅਟਕ ਤਿਸ ਤੇ ਛੁਟੀ ਤਉ ਕਹਾ ਕਰੈ ਕੋਟਵਾਰ ॥੨॥
ज्याने मला बंधनात टाकले त्याच्यापासून मी मुक्त झालो तर पोलीस अधिकारी यमराज माझे काय करू शकेल? ॥ २॥

ਚੂਕਾ ਭਾਰਾ ਕਰਮ ਕਾ ਹੋਏ ਨਿਹਕਰਮਾ ॥
माझ्या डोक्यावरून पापांचे ओझे उतरले आहे आणि मी माझ्या सर्व कर्मांपासून मुक्त झालो आहे

ਸਾਗਰ ਤੇ ਕੰਢੈ ਚੜੇ ਗੁਰਿ ਕੀਨੇ ਧਰਮਾ ॥੩॥
गुरुंनी माझ्यावर खूप उपकार केले आहेत ज्यामुळे मी जगाचा महासागर पार करून किनाऱ्यावर पोहोचलो आहे. ॥३॥

ਸਚੁ ਥਾਨੁ ਸਚੁ ਬੈਠਕਾ ਸਚੁ ਸੁਆਉ ਬਣਾਇਆ ॥
आता मला सत्संगाच्या रूपात खरे स्थान सापडले आहे. खरे स्थान म्हणजे बसण्याची आणि राहण्याची जागा आणि सत्य हे माझ्या जीवनाचे ध्येय बनले आहे

ਸਚੁ ਪੂੰਜੀ ਸਚੁ ਵਖਰੋ ਨਾਨਕ ਘਰਿ ਪਾਇਆ ॥੪॥੫॥੧੪॥
हे नानक! सत्य हेच माझे भांडवल आणि व्यवसाय आहे, जे मी माझ्या हृदयात शोधले आहे.॥४॥५॥१४॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥
मारु महाला ५ ॥

Page 1003

ਬੇਦੁ ਪੁਕਾਰੈ ਮੁਖ ਤੇ ਪੰਡਤ ਕਾਮਾਮਨ ਕਾ ਮਾਠਾ ॥
पंडित तोंडाने वेद पठण करतो पण नामस्मरण करण्यात आळशी असतो

ਮੋਨੀ ਹੋਇ ਬੈਠਾ ਇਕਾਂਤੀ ਹਿਰਦੈ ਕਲਪਨ ਗਾਠਾ ॥
मौनी ध्यानात एकटा बसला आहे, पण त्याचे हृदय काळजीने भरलेले आहे

ਹੋਇ ਉਦਾਸੀ ਗ੍ਰਿਹੁ ਤਜਿ ਚਲਿਓ ਛੁਟਕੈ ਨਾਹੀ ਨਾਠਾ ॥੧॥
दुःखी होऊन माणूस आपले घर आणि कुटुंब सोडतो, पण घर सोडल्याने त्याच्या इच्छा संपत नाहीत. ॥१॥

ਜੀਅ ਕੀ ਕੈ ਪਹਿ ਬਾਤ ਕਹਾ ॥
माझ्या मनातील भावना मी कोणाला सांगू?

ਆਪਿ ਮੁਕਤੁ ਮੋ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲੇ ਐਸੋ ਕਹਾ ਲਹਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
असा संत मला कुठे मिळेल जो स्वतः बंधनांपासून मुक्त असेल आणि मला देवाशी जोडू शकेल. ॥१॥रहाउ॥

ਤਪਸੀ ਕਰਿ ਕੈ ਦੇਹੀ ਸਾਧੀ ਮਨੂਆ ਦਹ ਦਿਸ ਧਾਨਾ ॥
त्या तपस्वीने तपश्चर्या केली आहे आणि त्याचे शरीर परिपूर्ण केले आहे, परंतु त्याचे मन अजूनही दहाही दिशांना भटकत आहे

ਬ੍ਰਹਮਚਾਰਿ ਬ੍ਰਹਮਚਜੁ ਕੀਨਾ ਹਿਰਦੈ ਭਇਆ ਗੁਮਾਨਾ ॥
ब्रह्मचारींनी ब्रह्मचर्य स्वीकारले पण त्याच्या हृदयात अभिमान निर्माण झाला

ਸੰਨਿਆਸੀ ਹੋਇ ਕੈ ਤੀਰਥਿ ਭ੍ਰਮਿਓ ਉਸੁ ਮਹਿ ਕ੍ਰੋਧੁ ਬਿਗਾਨਾ ॥੨॥
कोणीतरी संन्यासी बनून तीर्थयात्रेत भटकत राहिला पण त्याचे मन रागाने भरलेले होते ज्यामुळे तो मूर्ख बनला. ॥२॥

ਘੂੰਘਰ ਬਾਧਿ ਭਏ ਰਾਮਦਾਸਾ ਰੋਟੀਅਨ ਕੇ ਓਪਾਵਾ ॥
काही लोक पायांना घुंगरू बांधून आणि मंदिरात नाचून भगवान रामाचे सेवक बनतात, परंतु हे काम त्यांच्यासाठी पोट भरण्याचे एक साधन देखील आहे

ਬਰਤ ਨੇਮ ਕਰਮ ਖਟ ਕੀਨੇ ਬਾਹਰਿ ਭੇਖ ਦਿਖਾਵਾ ॥
काहींनी उपवास ठेवले, नियमांचे पालन केले आणि सहा कर्तव्ये पार पाडली पण हे देखील त्यांच्याकडून फक्त दिखावा होता

ਗੀਤ ਨਾਦ ਮੁਖਿ ਰਾਗ ਅਲਾਪੇ ਮਨਿ ਨਹੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਵਾ ॥੩॥
काही लोक तोंडाने भजने गातात, नाद वाजवतात आणि राग म्हणतात पण मनाने हरीचे नाम घेत नाहीत. ॥३॥

ਹਰਖ ਸੋਗ ਲੋਭ ਮੋਹ ਰਹਤ ਹਹਿ ਨਿਰਮਲ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤਾ ॥
शुद्ध जीवन जगणारे हरीचे संत नेहमीच सुख, दुःख, लोभ आणि आसक्तीपासून मुक्त असतात

ਤਿਨ ਕੀ ਧੂੜਿ ਪਾਏ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ਜਾ ਦਇਆ ਕਰੇ ਭਗਵੰਤਾ ॥
जर देवाने दया केली तर माझ्या मनाला त्याच्या चरणांची धूळ लाभो

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਮਿਲਿਆ ਤਾਂ ਉਤਰੀ ਮਨ ਕੀ ਚਿੰਤਾ ॥੪॥
हे नानक! जेव्हा मी परिपूर्ण गुरुंना भेटलो तेव्हा माझ्या सर्व चिंता दूर झाल्या. ॥४॥

ਮੇਰਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥
माझा देव सर्वज्ञ आहे ॥

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ਮੇਰੇ ਜੀਅ ਕਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਬਿਸਰਿ ਗਏ ਬਕਬਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੬॥੧੫॥
तो माझ्या हृदयातील सर्व काही जाणतो, म्हणूनच मी निरुपयोगी गोष्टी विसरलो आहे. ॥१॥दुसऱ्या रहाउ॥६॥१५॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥
मारु महाला ५ ॥

ਕੋਟਿ ਲਾਖ ਸਰਬ ਕੋ ਰਾਜਾ ਜਿਸੁ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਤੁਮਾਰਾ ॥
हे प्रभू! ज्याच्या हृदयात तुझे नाव आहे तो लाखो आणि अब्जावधी लोकांचा राजा आहे

ਜਾ ਕਉ ਨਾਮੁ ਨ ਦੀਆ ਮੇਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੇ ਮਰਿ ਜਨਮਹਿ ਗਾਵਾਰਾ ॥੧॥
पण ज्याला माझ्या सद्गुरुंनी नाव दिले नाही तो मूर्ख जन्म-मृत्यूच्या चक्रात अडकलेला राहतो.॥१॥

ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਹੀ ਪਤਿ ਰਾਖੁ ॥
हे माझ्या सद्‌गुरु! माझ्या मानाचे आणि सन्मानाचे रक्षण करणारे तुम्हीच आहात

ਚੀਤਿ ਆਵਹਿ ਤਬ ਹੀ ਪਤਿ ਪੂਰੀ ਬਿਸਰਤ ਰਲੀਐ ਖਾਕੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
आठवण आली तर पूर्ण आदर मिळतो, पण विसरल्याने आत्म्याचा नाश होतो. ॥१॥रहाउ॥

ਰੂਪ ਰੰਗ ਖੁਸੀਆ ਮਨ ਭੋਗਣ ਤੇ ਤੇ ਛਿਦ੍ਰ ਵਿਕਾਰਾ ॥
जगात मनाच्या आनंदासाठी असलेली सर्व रूपे, रंग, सुखे आणि गोष्टी या सर्व पापे आहेत

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਕਲਿਆਣਾ ਸੂਖ ਸਹਜੁ ਇਹੁ ਸਾਰਾ ॥੨॥
हरीचे नाव असा खजिना आहे जो कल्याणकारी, आनंददायी आणि सर्वोत्तम आहे.॥२॥

ਮਾਇਆ ਰੰਗ ਬਿਰੰਗ ਖਿਨੈ ਮਹਿ ਜਿਉ ਬਾਦਰ ਕੀ ਛਾਇਆ ॥
ढगांच्या सावलीप्रमाणे, मायाच्या रंगीबेरंगी विलासिता क्षणार्धात नष्ट होतात

ਸੇ ਲਾਲ ਭਏ ਗੂੜੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਜਿਨ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਇਆ ॥੩॥
ज्यांनी गुरुंना भेटून देवाचे गुणगान गायले आहे ते सत्याच्या खोल रंगात बुडून लाल झाले आहेत. ॥३॥

ਊਚ ਮੂਚ ਅਪਾਰ ਸੁਆਮੀ ਅਗਮ ਦਰਬਾਰਾ ॥
सर्वोच्च आणि अनंत परमेश्वराचे दरबार अगम्य आहे.

ਨਾਮੋ ਵਡਿਆਈ ਸੋਭਾ ਨਾਨਕ ਖਸਮੁ ਪਿਆਰਾ ॥੪॥੭॥੧੬॥
हे नानक! केवळ परमेश्वराच्या नावाची महिमा आणि गौरव सर्वत्र पसरलेला आहे; तो परमेश्वर आपल्याला खूप प्रिय आहे. ॥४॥७॥१६॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪
मारू महाला ५ घर ४

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्‌गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਓਅੰਕਾਰਿ ਉਤਪਾਤੀ ॥
सर्व काही ओंकारापासून उत्पन्न झाले.

ਕੀਆ ਦਿਨਸੁ ਸਭ ਰਾਤੀ ॥
त्याने ते दिवसरात्र केले

ਵਣੁ ਤ੍ਰਿਣੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਪਾਣੀ ॥
त्याने वने, वनस्पती, पाणी आणि तिन्ही लोक निर्माण केले

ਚਾਰਿ ਬੇਦ ਚਾਰੇ ਖਾਣੀ ॥
ऋग्वेद, सामवेद, यजुर्वेद आणि अथर्ववेद निर्माण करणारे चार स्त्रोत म्हणजे अंडज, जेरज, स्वेडज, उद्भिज

ਖੰਡ ਦੀਪ ਸਭਿ ਲੋਆ ॥
पृथ्वीचे नऊ भाग, सात बेटे आणि चौदा लोक

ਏਕ ਕਵਾਵੈ ਤੇ ਸਭਿ ਹੋਆ ॥੧॥
एकाच ध्वनी ओंकारापासून सर्व अस्तित्वात आले. ॥१॥

ਕਰਣੈਹਾਰਾ ਬੂਝਹੁ ਰੇ ॥
सर्व प्राण्यांच्या निर्मात्या, देवाला समजून घे

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਸੂਝੈ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
पण जर सतीगुरू सापडला तर ज्ञानप्राप्ती होते. ॥१॥रहाउ॥

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਕੀਆ ਪਸਾਰਾ ॥
देवाने जगात तीन गुण पसरवले आणि

ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਅਵਤਾਰਾ ॥
नरक, स्वर्ग आणि अवतारांची निर्मिती केली

ਹਉਮੈ ਆਵੈ ਜਾਈ ॥
अहंकारामुळे जीव जन्म-मृत्यूच्या चक्रात अडकला आणि

ਮਨੁ ਟਿਕਣੁ ਨ ਪਾਵੈ ਰਾਈ ॥
त्याचे मन क्षणभरही स्थिर राहू शकत नाही

Page 1004

ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਗੁਬਾਰਾ ॥
गुरुशिवाय अज्ञानाचा अंधार कायम राहतो

ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੨॥
पण जर एखाद्याला खरा गुरु मिळाला तर त्याला मोक्ष मिळतो. ॥२॥

ਹਉ ਹਉ ਕਰਮ ਕਮਾਣੇ ॥
जीव अभिमानाने जे काही कर्म करतो ते

ਤੇ ਤੇ ਬੰਧ ਗਲਾਣੇ ॥
हे सर्व त्यांच्या गळ्यात बांधले जातात

ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਧਾਰੀ ॥
ज्यांनी माझ्या प्रेमाला हृदयात घेतले आहे

ਓਹਾ ਪੈਰਿ ਲੋਹਾਰੀ ॥
ही त्याच्या पायात लोखंडी साखळी बनली आहे

ਸੋ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਏਕੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ਜਿਸੁ ਹੋਵੈ ਭਾਗੁ ਮਥਾਣੈ ॥੩॥
गुरु भेटल्यानंतर ज्याला भाग्य लाभते तो देवाला ओळखतो. ॥ ३॥

ਸੋ ਮਿਲਿਆ ਜਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥
जो परमेश्वराच्या मनाला आवडतो, तो त्याला भेटला आहे

ਸੋ ਭੂਲਾ ਜਿ ਪ੍ਰਭੂ ਭੁਲਾਇਆ ॥
तो भ्रमात हरवलेला आहे, ज्याला परमेश्वराने विसरले आहे

ਨਹ ਆਪਹੁ ਮੂਰਖੁ ਗਿਆਨੀ ॥
कोणीही स्वतःहून मूर्ख किंवा ज्ञानी नसतो

ਜਿ ਕਰਾਵੈ ਸੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਨੀ ॥
खरं तर, परमेश्वर जे करतो त्यानुसार जीवाचे नाव जगात प्रसिद्ध होते

ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰਾ ॥
हे देवा! तुला अंत नाही आणि मर्यादा नाही

ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰਾ ॥੪॥੧॥੧੭॥
नानक, मी तुमच्यासाठी नेहमीच बलिदान देतो. ॥४॥१॥१७॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥
मारु महाला ५ ॥

ਮੋਹਨੀ ਮੋਹਿ ਲੀਏ ਤ੍ਰੈ ਗੁਨੀਆ ॥
मोहिनी मायेने सर्व त्रिगुणात्मक (त्रिगुण) जीवांना मोहित केले आहे

ਲੋਭਿ ਵਿਆਪੀ ਝੂਠੀ ਦੁਨੀਆ ॥
हे खोटे जग लोभात अडकले आहे. हे खोटे जग लोभात अडकले आहे

ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਿ ਕੈ ਸੰਚੀ ਅੰਤ ਕੀ ਬਾਰ ਸਗਲ ਲੇ ਛਲੀਆ ॥੧॥
'माझे, माझे' असे म्हणून ज्यांनी हा भ्रम जमा केला होता, त्यांनाही त्याने शेवटच्या क्षणी फसवले आहे. ॥१॥

ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਦਇਅਲੀਆ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਗਲੇ ਪ੍ਰਤਿਪਲੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
निर्भय, निराकार आणि दयाळू देव सर्व जीवांचे पालनपोषणकर्ता आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਏਕੈ ਸ੍ਰਮੁ ਕਰਿ ਗਾਡੀ ਗਡਹੈ ॥
कोणीतरी कष्ट करून पैसे कमवले आहेत आणि ते खड्ड्यात पुरले आहेत

ਏਕਹਿ ਸੁਪਨੈ ਦਾਮੁ ਨ ਛਡਹੈ ॥
स्वप्नातही कोणीही एक पैसाही सोडत नाही

ਰਾਜੁ ਕਮਾਇ ਕਰੀ ਜਿਨਿ ਥੈਲੀ ਤਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਚੰਚਲਿ ਚਲੀਆ ॥੨॥
हा चंचल भ्रम गेला नाही, ज्या राजाला राज्य करून आपले पोते भरले होते. ॥२॥

ਏਕਹਿ ਪ੍ਰਾਣ ਪਿੰਡ ਤੇ ਪਿਆਰੀ ॥
काहींना तो जीवापेक्षा प्रिय आहे

ਏਕ ਸੰਚੀ ਤਜਿ ਬਾਪ ਮਹਤਾਰੀ ॥
एकाने आपल्या आईवडिलांना सोडून संपत्ती जमा केली आणि

ਸੁਤ ਮੀਤ ਭ੍ਰਾਤ ਤੇ ਗੁਹਜੀ ਤਾ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਹੋਈ ਖਲੀਆ ॥੩॥
कोणीतरी तिला तिच्या मुलांपासून, मित्रांपासून आणि भावांपासून लपवून ठेवले पण ती त्याच्या जवळही उभी राहिली नाही. ॥३॥

ਹੋਇ ਅਉਧੂਤ ਬੈਠੇ ਲਾਇ ਤਾਰੀ ॥
जे अवधूत म्हणून समाधीत बसले आहेत ॥

ਜੋਗੀ ਜਤੀ ਪੰਡਿਤ ਬੀਚਾਰੀ ॥
जे योगी संन्यासी पंडित आणि विचारवंत आणि

ਗ੍ਰਿਹਿ ਮੜੀ ਮਸਾਣੀ ਬਨ ਮਹਿ ਬਸਤੇ ਊਠਿ ਤਿਨਾ ਕੈ ਲਾਗੀ ਪਲੀਆ ॥੪॥
जे त्यांच्या घरात, स्मशानात आणि जंगलात राहतात, त्यांनाही ते उठले आहे आणि त्यांच्या मागे लागले आहे.॥४॥

ਕਾਟੇ ਬੰਧਨ ਠਾਕੁਰਿ ਜਾ ਕੇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬਸਿਓ ਜੀਅ ਤਾ ਕੈ ॥
ठाकूरजींचे बंधन तोडले गेले आहे. ज्यांचे बंधन ठाकूरजींनी तोडले आहे त्यांच्या हृदयात हरिचे नाव वास करते

ਸਾਧਸੰਗਿ ਭਏ ਜਨ ਮੁਕਤੇ ਗਤਿ ਪਾਈ ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਨਿਹਲੀਆ ॥੫॥੨॥੧੮॥
हे नानक! संतांच्या संगतीच्या बंधनातून मुक्त होऊन ज्यांना मोक्ष मिळाला आहे, ते परमेश्वराच्या कृपेने धन्य झाले आहेत.॥५॥२॥१८॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥
मारु महाला ५ ॥

ਸਿਮਰਹੁ ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨ ਸੋਊ ॥
फक्त एकाच देवाचे स्मरण करा

ਜਾ ਤੇ ਬਿਰਥਾ ਜਾਤ ਨ ਕੋਊ ॥
ज्यामुळे कोणीही रिकाम्या हाताने जात नाही

ਮਾਤ ਗਰਭ ਮਹਿ ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰਿਆ ॥
आईच्या गर्भात ज्याने पालनपोषण केले ॥

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਦੇ ਸਾਜਿ ਸਵਾਰਿਆ ॥
मी त्याला जीवन आणि शरीर देऊन ते सुंदर केले

ਸੋਈ ਬਿਧਾਤਾ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਜਪੀਐ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਅਵਗੁਣ ਸਭਿ ਢਕੀਐ ॥
त्या निर्मात्याचा प्रत्येक क्षणी जप करावा. ज्याचे सर्व दोष झाकले जातात त्याचे स्मरण करून.

ਚਰਣ ਕਮਲ ਉਰ ਅੰਤਰਿ ਧਾਰਹੁ ॥
त्याचे चरण कमळ तुमच्या हृदयात ठेवा.

ਬਿਖਿਆ ਬਨ ਤੇ ਜੀਉ ਉਧਾਰਹੁ ॥
तुमच्या आत्म्याला सांसारिक इच्छांच्या जंगलातून वाचवा.

ਕਰਣ ਪਲਾਹ ਮਿਟਹਿ ਬਿਲਲਾਟਾ ॥
करुणा, प्रलाप आणि विलाप नाहीसा होतो

ਜਪਿ ਗੋਵਿਦ ਭਰਮੁ ਭਉ ਫਾਟਾ ॥
देवाचे गुणगान केल्याने सर्व भीती आणि भ्रम नाहीसे होतात

ਸਾਧਸੰਗਿ ਵਿਰਲਾ ਕੋ ਪਾਏ ॥ ਨਾਨਕੁ ਤਾ ਕੈ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਏ ॥੧॥
फक्त दुर्मिळ व्यक्तीलाच संताचा सहवास मिळतो आणि नानक त्याच्यासाठी स्वतःचे बलिदान देण्यास तयार असतो. ॥१॥

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਆਧਾਰਾ ॥
अम नाम हा मन आणि शरीराचा आधार आहे.

ਜੋ ਸਿਮਰੈ ਤਿਸ ਕਾ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जो स्मरण करतो तो मुक्त होतो. ॥१॥रहाउ॥

ਮਿਥਿਆ ਵਸਤੁ ਸਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨੀ ॥ ਹਿਤੁ ਲਾਇਓ ਸਠ ਮੂੜ ਅਗਿਆਨੀ ॥
जीवांनी खोट्या गोष्टींना खरे म्हणून स्वीकारले आहे. मूर्ख आणि अज्ञानी मायेच्या प्रेमात पडले आहेत

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮਦ ਮਾਤਾ ॥

तो वासना, क्रोध, लोभ आणि मादक पदार्थांनी मातलेला राहतो

ਕਉਡੀ ਬਦਲੈ ਜਨਮੁ ਗਵਾਤਾ ॥

एका कवचाच्या बदल्यात तो त्याचे दुर्मिळ जीवन वाया घालवतो. एका कवचाच्या बदल्यात तो त्याचे दुर्मिळ जीवन वाया घालवतो

ਅਪਨਾ ਛੋਡਿ ਪਰਾਇਐ ਰਾਤਾ ॥

स्वतःची संपत्ती सोडून तो दुसऱ्याच्या संपत्तीत मग्न राहतो

ਮਾਇਆ ਮਦ ਮਨ ਤਨ ਸੰਗਿ ਜਾਤਾ ॥

मायेच्या नशेत, मन शरीराला स्वतःशी एकरूप मानते

ਤ੍ਰਿਸਨ ਨ ਬੁਝੈ ਕਰਤ ਕਲੋਲਾ ॥

त्याची तहान अखंड राहते आणि तो आनंदात बुडालेला राहतो

ਊਣੀ ਆਸ ਮਿਥਿਆ ਸਭਿ ਬੋਲਾ ॥

त्याच्या आशा व्यर्थ आहेत आणि त्याचे सर्व शब्द खोटे आहेत

ਆਵਤ ਇਕੇਲਾ ਜਾਤ ਇਕੇਲਾ ॥

तो एकटा येतो आणि एकटा जातो

ਹਮ ਤੁਮ ਸੰਗਿ ਝੂਠੇ ਸਭਿ ਬੋਲਾ ॥
तू मला सांगितलेले सर्व शब्द खोटे आहेत.

ਪਾਇ ਠਗਉਰੀ ਆਪਿ ਭੁਲਾਇਓ ॥
मायेचा भ्रम निर्माण करून, देवाने स्वतः जीवाला चुकीच्या मार्गाने नेले आहे

ਨਾਨਕ ਕਿਰਤੁ ਨ ਜਾਇ ਮਿਟਾਇਓ ॥੨॥
हे नानक! नशीब टाळता येत नाही. ॥२॥

ਪਸੁ ਪੰਖੀ ਭੂਤ ਅਰੁ ਪ੍ਰੇਤਾ ॥ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਜੋਨੀ ਫਿਰਤ ਅਨੇਤਾ ॥
तो प्राणी, पक्षी आणि भूत इत्यादींच्या अनेक योनिमध्ये भटकतो

ਜਹ ਜਾਨੋ ਤਹ ਰਹਨੁ ਨ ਪਾਵੈ ॥
तो जिथे जातो तिथे त्याला राहण्यासाठी जागा मिळत नाही.

ਥਾਨ ਬਿਹੂਨ ਉਠਿ ਉਠਿ ਫਿਰਿ ਧਾਵੈ ॥
जागा नसल्यामुळे, तो गर्भाशयात पुन्हा पुन्हा भटकतो.

ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਾਸਨਾ ਬਹੁਤੁ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥
त्याच्या मनातील आणि शरीरातील इच्छा खूप व्यापक आहे.

ਅਹੰਮੇਵ ਮੂਠੋ ਬੇਚਾਰਾ ॥
गर्वाने बिचाऱ्या आत्म्याला फसवले आहे आणि

ਅਨਿਕ ਦੋਖ ਅਰੁ ਬਹੁਤੁ ਸਜਾਈ ॥
अनेक दोषांमुळे त्याला अनेक शिक्षा भोगाव्या लागतात

ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥
त्या शिक्षेचा अचूक अंदाज लावता येत नाही

ਪ੍ਰਭ ਬਿਸਰਤ ਨਰਕ ਮਹਿ ਪਾਇਆ ॥ ਤਹ ਮਾਤ ਨ ਬੰਧੁ ਨ ਮੀਤ ਨ ਜਾਇਆ ॥
देवाला विसरल्याने तो नरकात पडतो, आणि तिथे आई, मित्र किंवा पत्नी कोणीही त्याला मदत करू शकत नाही

ਜਿਸ ਕਉ ਹੋਤ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸੁਆਮੀ ॥
हे नानक! ज्याला देवाचा आशीर्वाद आहे

ਸੋ ਜਨੁ ਨਾਨਕ ਪਾਰਗਰਾਮੀ ॥੩॥
तो नानकसारखा आहे, ज्याला मोक्ष मिळाला आहे. ॥३॥

ਭ੍ਰਮਤ ਭ੍ਰਮਤ ਪ੍ਰਭ ਸਰਨੀ ਆਇਆ ॥
हे प्रभू! विविध रूपांमध्ये भटकत मी तुझ्या आश्रयाला आलो आहे

ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਜਗਤ ਪਿਤ ਮਾਇਆ ॥
तुम्ही दीनानाथ जगतांचे वडील आणि माता आहात

ਪ੍ਰਭ ਦਇਆਲ ਦੁਖ ਦਰਦ ਬਿਦਾਰਣ ॥ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸ ਹੀ ਨਿਸਤਾਰਣ ॥
तू दयाळू आहेस आणि सर्व दुःख आणि दुःख दूर करणारा आहेस. ज्याला तू इच्छितो तो मुक्त होतो

ਅੰਧ ਕੂਪ ਤੇ ਕਾਢਨਹਾਰਾ ॥
जगाच्या अंधारातून मला बाहेर काढणारा तूच एकमेव आहेस आणि

ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਹੋਵਤ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥
प्रेम आणि भक्तीने आत्मा मुक्त होतो

ਸਾਧ ਰੂਪ ਅਪਨਾ ਤਨੁ ਧਾਰਿਆ ॥
तुम्ही स्वतः संताचे रूप धारण केले आहे आणि

ਮਹਾ ਅਗਨਿ ਤੇ ਆਪਿ ਉਬਾਰਿਆ ॥
तूच मला मायेच्या महाअग्नीपासून वाचवलेस

ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਇਸ ਤੇ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ॥
या प्राण्याला जप, तप आणि आत्मसंयम शक्य नाही

ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਪ੍ਰਭ ਅਗਮ ਅਗਾਹੀ ॥
सृष्टीच्या सुरुवातीला आणि शेवटी, फक्त दुर्गम, अनंत देव अस्तित्वात आहे

ਨਾਮੁ ਦੇਹਿ ਮਾਗੈ ਦਾਸੁ ਤੇਰਾ ॥
नानक प्रार्थना करतात: हे हरि, तुझा सेवक फक्त तुझे नाव इच्छितो

ਹਰਿ ਜੀਵਨ ਪਦੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ॥੪॥੩॥੧੯॥
माझा प्रभू जीवनदाता आहे . ॥४॥ ३॥ १९॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥
मारु महाला ५ ॥

ਕਤ ਕਉ ਡਹਕਾਵਹੁ ਲੋਗਾ ਮੋਹਨ ਦੀਨ ਕਿਰਪਾਈ ॥੧॥
लोकांनो, तुम्ही मला का फसवत आहात, देव माझ्यावर, गरिबांवर दयाळू आहे. ॥ १ ॥

ਐਸੀ ਜਾਨਿ ਪਾਈ ॥ ਸਰਣਿ ਸੂਰੋ ਗੁਰ ਦਾਤਾ ਰਾਖੈ ਆਪਿ ਵਡਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मला हे कळले आहे की गुरु दाता आहेत; ते शूर माणसाप्रमाणे त्यांच्याकडे येणाऱ्यांचे रक्षण करतात आणि स्वतः कीर्ती देतात. ॥१॥रहाउ॥

ਭਗਤਾ ਕਾ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਈ ॥੨॥
कारण तो आपल्या भक्तांवर प्रेम करतो, तो त्यांचे ऐकतो आणि त्यांना नेहमीच आनंद देतो ॥२॥

ਅਪਨੇ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀਅਹੁ ਇਕੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥੩॥
हे तुझ्या भक्तांवर प्रेम करणाऱ्या, तुझ्या सेवकावर दया कर जेणेकरून तो तुझ्या नावाचे चिंतन करत राहील. ॥३॥

ਨਾਨਕੁ ਦੀਨੁ ਨਾਮੁ ਮਾਗੈ ਦੁਤੀਆ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਈ ॥੪॥੪॥੨੦॥
दीन नानक फक्त तुझे नाव इच्छितो जेणेकरून माझा द्वैताचा भ्रम दूर व्हावा. ॥४॥४॥ २०॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥
मारु महाला ५ ॥

ਮੇਰਾ ਠਾਕੁਰੁ ਅਤਿ ਭਾਰਾ ॥
माझा स्वामी महान आहे आणि

ਮੋਹਿ ਸੇਵਕੁ ਬੇਚਾਰਾ ॥੧॥
मी फक्त त्याचा छोटा सेवक आहे ॥१॥

ਮੋਹਨੁ ਲਾਲੁ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮਨ ਪ੍ਰਾਨਾ ॥
माझा प्रिय मोहन मला त्याच्या संपूर्ण हृदय आणि आत्म्याने प्रिय आहे

ਮੋ ਕਉ ਦੇਹੁ ਦਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे प्रिये! कृपया मला नामाचे दान दे . ॥१॥रहाउ॥

ਸਗਲੇ ਮੈ ਦੇਖੇ ਜੋਈ ॥ ਬੀਜਉ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥੨॥
मी सर्व दुर्गम गोष्टींचा शोध घेतला आहे आणि त्यांचे परीक्षण केले आहे, परंतु देवाशिवाय दुसरा कोणी नाही. ॥२॥

ਜੀਅਨ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿ ਸਮਾਹੈ ॥ ਹੈ ਹੋਸੀ ਆਹੇ ॥੩॥
तो सर्व सजीवांचे पोषण करतो आणि त्यांची काळजी घेतो. तो आता येथे आहे, भविष्यातही येथे असेल आणि भूतकाळातही होता. ॥३॥

ਦਇਆ ਮੋਹਿ ਕੀਜੈ ਦੇਵਾ ॥
नानक म्हणतात, हे प्रभू, माझ्यावर दया करा

ਨਾਨਕ ਲਾਗੋ ਸੇਵਾ ॥੪॥੫॥੨੧॥
जेणेकरून मी तुझ्या उपासनेत मग्न राहू शकेन.॥४॥५ ॥२१॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥
मारु महाला ५ ॥

ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਨ ਤਾਰਨ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲੇ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ॥
हे देवा! तू पतितांचा तारणारा आणि तारणहार आहेस; मी तुझ्यासाठी स्वतःचे बलिदान देण्यास तयार आहे.

ਐਸਾ ਕੋਈ ਭੇਟੈ ਸੰਤੁ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ॥੧॥
मला असा संत मिळो ज्याच्या सोबत मी तुझी पूजा करू शकेन. ॥१॥

ਮੋ ਕਉ ਕੋਇ ਨ ਜਾਨਤ ਕਹੀਅਤ ਦਾਸੁ ਤੁਮਾਰਾ ॥
मला कोणीही ओळखत नाही, पण मला तुझा सेवक म्हणतात

ਏਹਾ ਓਟ ਆਧਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हा माझा आधार आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਸਰਬ ਧਾਰਨ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰਨ ਇਕ ਬਿਨਉ ਦੀਨਾ ॥
हे जगाच्या स्वामी, हे सर्वांच्या स्वामी, या गरीब माणसाची तुला एक विनंती आहे

ਤੁਮਰੀ ਬਿਧਿ ਤੁਮ ਹੀ ਜਾਨਹੁ ਤੁਮ ਜਲ ਹਮ ਮੀਨਾ ॥੨॥
तुलाच तुझा खेळ माहित आहे. तू पाणी आहेस आणि मी मासा आहे. ॥२॥

ਪੂਰਨ ਬਿਸਥੀਰਨ ਸੁਆਮੀ ਆਹਿ ਆਇਓ ਪਾਛੈ ॥
हे प्रभू! हे जग तुझे संपूर्ण विस्तार आहे आणि मी मोठ्या उत्सुकतेने तुझ्या मागे आलो आहे

ਸਗਲੋ ਭੂ ਮੰਡਲ ਖੰਡਲ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ ਹੀ ਆਛੈ ॥੩॥
हे प्रभू! संपूर्ण पृथ्वी आणि विश्वाच्या काही भागात तूच एकटा उपस्थित आहेस. ॥ ३ ॥

Page 1006

ਅਟਲ ਅਖਇਓ ਦੇਵਾ ਮੋਹਨ ਅਲਖ ਅਪਾਰਾ ॥
हे मोहन, हे प्रभू, तू अदृश्य, अनंत, स्थिर आणि अमर आहेस.

ਦਾਨੁ ਪਾਵਉ ਸੰਤਾ ਸੰਗੁ ਨਾਨਕ ਰੇਨੁ ਦਾਸਾਰਾ ॥੪॥੬॥੨੨॥
नानक प्रार्थना करतात की मला संतांचा सहवास आणि भक्तांच्या चरणधूळीचे दान मिळावे. ॥४॥६॥२२॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥
मारु महाला ५ ॥

ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਆਘਾਏ ਸੰਤਾ ॥ ਗੁਰ ਜਾਨੇ ਜਿਨ ਮੰਤਾ ॥
ज्या संतांना गुरुचा मंत्र समजला आहे ते संतुष्ट आणि समाधानी आहेत

ਤਾ ਕੀ ਕਿਛੁ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਜਾ ਕਉ ਨਾਮ ਬਡਾਈ ॥੧॥
ज्याला नामाचे महात्म्य प्राप्त झाले आहे त्याचा महिमा व्यक्त करता येत नाही ॥१॥

ਲਾਲੁ ਅਮੋਲਾ ਲਾਲੋ ॥ ਅਗਹ ਅਤੋਲਾ ਨਾਮੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
माझा प्रिय प्रभू एक अमूल्य रत्न आहे ज्याचे नाव अतुलनीय आणि गंभीर आहे ॥१॥रहाउ॥

ਅਵਿਗਤ ਸਿਉ ਮਾਨਿਆ ਮਾਨੋ ॥
जो देवाच्या मनात लीन झाला आहे ॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਤੁ ਗਿਆਨੋ ॥
गुरुमुखाने परम सत्याचे ज्ञान प्राप्त केले आहे

ਪੇਖਤ ਸਗਲ ਧਿਆਨੋ ॥
त्याने आपल्या मनाचा अभिमान सोडला आहे

ਤਜਿਓ ਮਨ ਤੇ ਅਭਿਮਾਨੋ ॥੨॥
सर्वांना पाहतानाही त्याचे मन देवावर केंद्रित राहते. ॥ २॥

ਨਿਹਚਲੁ ਤਿਨ ਕਾ ਠਾਣਾ ॥
हे त्यांचे स्थिर निवासस्थान बनले आहे

ਗੁਰ ਤੇ ਮਹਲੁ ਪਛਾਣਾ ॥
ज्यांनी गुरुद्वारे आपले खरे घर ओळखले आहे

ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਜਾਗੇ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ਲਾਗੇ ॥੩॥
गुरुंना भेटल्यानंतर ते रात्रंदिवस जागृत राहतात आणि प्रभूच्या भक्तीत मग्न असतात

ਪੂਰਨ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਏ ॥ ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਸੁਭਾਏ ॥
ते पूर्णपणे समाधानी आणि समाधानी असतात आणि ध्यानात राहून स्वाभाविकपणे सत्यात मग्न राहतात

ਹਰਿ ਭੰਡਾਰੁ ਹਾਥਿ ਆਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥੪॥੭॥੨੩॥
गुरुकृपेने मला हरीच्या नावाचा खजिना मिळाला आहे. ॥४॥७॥२३॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੬ ਦੁਪਦੇ
मारू महाला ५ घरे ६ दुपदेस

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਛੋਡਿ ਸਗਲ ਸਿਆਣਪਾ ਮਿਲਿ ਸਾਧ ਤਿਆਗਿ ਗੁਮਾਨੁ ॥
तुमची सर्व हुशारी सोडून द्या आणि ऋषींमध्ये सामील व्हा आणि अभिमान सोडून द्या

ਅਵਰੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮਿਥਿਆ ਰਸਨਾ ਰਾਮ ਰਾਮ ਵਖਾਨੁ ॥੧॥
बाकी सर्व काही खोटे आहे; म्हणून तुमच्या जिभेने रामाचे नाव घ्या. ॥१॥

ਮੇਰੇ ਮਨ ਕਰਨ ਸੁਣਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥
हे मन! कानांनी हरीच्या नावाची स्तुती ऐक.

ਮਿਟਹਿ ਅਘ ਤੇਰੇ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਵਨੁ ਬਪੁਰੋ ਜਾਮੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
यामुळे तुमचे अनेक जन्मांचे पाप नष्ट होतील, मग बिचारे यम काय करू शकतात? ॥१॥रहाउ॥

ਦੂਖ ਦੀਨ ਨ ਭਉ ਬਿਆਪੈ ਮਿਲੈ ਸੁਖ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ॥
गरिबी, दुःख आणि भीती आपल्यावर परिणाम करत नाहीत आणि आपल्याला आनंद आणि शांती मिळते

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕੁ ਬਖਾਨੈ ਹਰਿ ਭਜਨੁ ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ॥੨॥੧॥੨੪॥
नानक म्हणतात की गुरुच्या कृपेने हरि भजनाचा जप केल्यानेच परमात्म्याचे ज्ञान प्राप्त होते.॥२॥१॥२४॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥
मारु महाला ५ ॥

ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਸੇ ਹੋਤ ਦੇਖੇ ਖੇਹ ॥
हरिचे नाव विसरलेल्यांना मी धूळ होताना पाहिले आहे.

ਪੁਤ੍ਰ ਮਿਤ੍ਰ ਬਿਲਾਸ ਬਨਿਤਾ ਤੂਟਤੇ ਏ ਨੇਹ ॥੧॥
ज्यांच्यासोबत पुरूष सुखात रमतो, त्यांचा मुलगा, मित्र आणि पत्नी, हे सर्व प्रेम तुटतात. ॥१॥

ਮੇਰੇ ਮਨ ਨਾਮੁ ਨਿਤ ਨਿਤ ਲੇਹ ॥
हे माझ्या मन, रोज नाव आठव.

ਜਲਤ ਨਾਹੀ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰ ਸੂਖੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਦੇਹ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे तहानेच्या रूपात अग्नीच्या समुद्रात जळण्यापासून रोखते आणि मन आणि शरीराला आनंद उपलब्ध करून देते. ॥१॥रहाउ॥

ਬਿਰਖ ਛਾਇਆ ਜੈਸੇ ਬਿਨਸਤ ਪਵਨ ਝੂਲਤ ਮੇਹ ॥
ज्याप्रमाणे झाडाची सावली नाहीशी होते आणि वारा ढगांना उडवून देतो, त्याचप्रमाणे जगातील आनंदही नाहीसा होतो

ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜੁ ਮਿਲੁ ਸਾਧ ਨਾਨਕ ਤੇਰੈ ਕਾਮਿ ਆਵਤ ਏਹ ॥੨॥੨॥੨੫॥
हे नानक! संतांसोबत मिळून देवाप्रती असलेली तुमची भक्ती बळकट करा. हेच तुमच्यासाठी उपयोगी पडेल. ॥ २॥ २॥ २५॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥
मारु महाला ५ ॥

ਪੁਰਖੁ ਪੂਰਨ ਸੁਖਹ ਦਾਤਾ ਸੰਗਿ ਬਸਤੋ ਨੀਤ ॥
आनंद देणारा परम देव नेहमीच आपल्या भक्तांसोबत राहतो

ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਨ ਜਾਇ ਬਿਨਸੈ ਬਿਆਪਤ ਉਸਨ ਨ ਸੀਤ ॥੧॥
तो कोणत्याही त्रासाशिवाय येत नाही आणि जात नाही, तो जन्म आणि मृत्यूपासून मुक्त आहे, तो अमर आहे आणि त्याला उष्णता आणि थंडीचा त्रास होत नाही॥१॥

ਮੇਰੇ ਮਨ ਨਾਮ ਸਿਉ ਕਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥
हे माझ्या हृदया, परमेश्वराच्या नावावर प्रेम कर.

ਚੇਤਿ ਮਨ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਿਧਾਨਾ ਏਹ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मनातील हरि नामाचा खजिना लक्षात ठेवा. हेच जीवनाचे शुद्ध आचरण आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆਲ ਗੋਪਾਲ ਗੋਬਿਦ ਜੋ ਜਪੈ ਤਿਸੁ ਸੀਧਿ ॥
जो दयाळू आणि दयाळू देवाचे नाव घेतो त्याला सर्व सिद्धी प्राप्त होतात

ਨਵਲ ਨਵਤਨ ਚਤੁਰ ਸੁੰਦਰ ਮਨੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਸੰਗਿ ਬੀਧਿ ॥੨॥੩॥੨੬॥
हे नानक! हे मन नव्या, ताज्या, हुशार आणि सुंदर प्रभूशी बांधले गेले आहे ॥२॥३॥२६॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥
मारु महाला ५ ॥

ਚਲਤ ਬੈਸਤ ਸੋਵਤ ਜਾਗਤ ਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰੁ ਰਿਦੈ ਚਿਤਾਰਿ ॥
हे मानवा! चालताना, बसताना, झोपताना, जागृत असताना, नेहमी तुमच्या हृदयातील गुरुमंत्राचे स्मरण करा

ਚਰਣ ਸਰਣ ਭਜੁ ਸੰਗਿ ਸਾਧੂ ਭਵ ਸਾਗਰ ਉਤਰਹਿ ਪਾਰਿ ॥੧॥
संतांसह प्रभूच्या चरणांची पूजा करा, जीवनसागरातून मुक्तता शक्य आहे. ॥१॥

ਮੇਰੇ ਮਨ ਨਾਮੁ ਹਿਰਦੈ ਧਾਰਿ ॥
हे माझ्या मन! परमेश्वराचे नाव तुझ्या हृदयात ठेव

ਕਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਲਾਇ ਹਰਿ ਸਿਉ ਅਵਰ ਸਗਲ ਵਿਸਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
बाकी सर्व काही विसरून जा आणि देवावर मनापासून आणि आत्म्याने प्रेम करा. ॥१॥रहाउ॥

ਜੀਉ ਮਨੁ ਤਨੁ ਪ੍ਰਾਣ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਤੂ ਆਪਨ ਆਪੁ ਨਿਵਾਰਿ ॥
हा आत्मा, मन, शरीर आणि जीवन हे सर्व देवाचे दान आहे, म्हणून तुमचा अहंकार सोडून द्या

ਗੋਵਿਦ ਭਜੁ ਸਭਿ ਸੁਆਰਥ ਪੂਰੇ ਨਾਨਕ ਕਬਹੁ ਨ ਹਾਰਿ ॥੨॥੪॥੨੭॥
हे नानक! गोविंदाची पूजा केल्याने सर्व इच्छा पूर्ण होतात आणि कधीही निराश व्हावे लागत नाही. ॥२॥४॥२७॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥
मारु महाला ५ ॥

ਤਜਿ ਆਪੁ ਬਿਨਸੀ ਤਾਪੁ ਰੇਣ ਸਾਧੂ ਥੀਉ ॥
हे जीवा! अहंकार सोडून दे, सर्व प्रकारचे त्रास दूर होतील, म्हणून संतांच्या चरणांची धूळ हो

ਤਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਿਸੁ ਦੀਉ ॥੧॥
हे परमप्रभू! ज्याला तू दया करतोस त्यालाच तुझे नाव प्राप्त होते. ॥ १ ॥

ਮੇਰੇ ਮਨ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਉ ॥
हे माझ्या मन! नामाचे अमृत प्या. हे माझ्या मन, नामाचे अमृत प्या

ਆਨ ਸਾਦ ਬਿਸਾਰਿ ਹੋਛੇ ਅਮਰੁ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
इतर सर्व क्षुल्लक आवडी विसरून जा आणि अमर व्हा आणि युगानुयुगे जगा .॥१॥रहाउ॥

ਨਾਮੁ ਇਕ ਰਸ ਰੰਗ ਨਾਮਾ ਨਾਮਿ ਲਾਗੀ ਲੀਉ ॥
जो देवाच्या नावाला समर्पित आहे त्याच्यासाठी फक्त नावच जगातील सर्व गोष्टींचे आणि रंगांचे सार आहे

ਮੀਤੁ ਸਾਜਨੁ ਸਖਾ ਬੰਧਪੁ ਹਰਿ ਏਕੁ ਨਾਨਕ ਕੀਉ ॥੨॥੫॥੨੮॥
हे नानक! मी फक्त एकाच देवाला माझा मित्र, प्रियकर, मित्र आणि भाऊ बनवले आहे. ॥ २॥ ५॥ २८॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥
मारु महाला ५ ॥

ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿ ਮਾਤਾ ਉਦਰਿ ਰਾਖੈ ਲਗਨਿ ਦੇਤ ਨ ਸੇਕ ॥
जो आईच्या गर्भात असलेल्या सजीवाचे पालनपोषण करतो तो त्याला कोणतेही दुःख सहन करू देत नाही.

ਸੋਈ ਸੁਆਮੀ ਈਹਾ ਰਾਖੈ ਬੂਝੁ ਬੁਧਿ ਬਿਬੇਕ ॥੧॥
या जगात तोच परमेश्वर आपले रक्षण करतो; तुमच्या बुद्धीने आणि बुद्धिमत्तेने हे सत्य समजून घ्या. ॥१॥

ਮੇਰੇ ਮਨ ਨਾਮ ਕੀ ਕਰਿ ਟੇਕ ॥
हे माझ्या हृदया! परमेश्वराच्या नावाचा आश्रय घे

ਤਿਸਹਿ ਬੂਝੁ ਜਿਨਿ ਤੂ ਕੀਆ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਏਕ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे फक्त एका कारणासाठी आहे, तू काय केले आहेस हे त्याला माहीत आहे. थांब. समजून घे की तुला निर्माण करणारा एकच देव आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਚੇਤਿ ਮਨ ਮਹਿ ਤਜਿ ਸਿਆਣਪ ਛੋਡਿ ਸਗਲੇ ਭੇਖ ॥
सर्व ढोंग आणि हुशारी सोडून, मनात देवाचे स्मरण करा

ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਦਾ ਨਾਨਕ ਤਰੇ ਕਈ ਅਨੇਕ ॥੨॥੬॥੨੯॥
हे नानक! ज्या परमात्म्याने जीवनाचा महासागर पार केला आहे त्याचे स्मरण करून नेहमीच त्या परमात्म्याची उपासना करा. ॥२॥३६॥२९॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥
मारु महाला ५ ॥

ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਨਾਮੁ ਜਾ ਕੋ ਅਨਾਥ ਕੋ ਹੈ ਨਾਥੁ ॥
ज्याचे नाव पतित पावन आहे तो अनाथांचा स्वामी आहे.

ਮਹਾ ਭਉਜਲ ਮਾਹਿ ਤੁਲਹੋ ਜਾ ਕੋ ਲਿਖਿਓ ਮਾਥ ॥੧॥
या जगाच्या महासागरातून पार होण्यास मदत करणारा एक तुलाही आहे; तो फक्त त्यालाच मिळतो ज्याच्या कपाळावर सौभाग्य लिहिलेले असते. ॥ १॥

ਡੂਬੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਘਨ ਸਾਥ ॥
परमेश्वराच्या नावाशिवाय अनेक कारवां अस्तित्वाच्या सागरात बुडाले आहेत

ਕਰਣ ਕਾਰਣੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਦੇ ਕਰਿ ਰਾਖੈ ਹਾਥ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
त्यांना हात देऊन त्यांचे रक्षण करणाऱ्या निर्मात्याची आठवण येत नाही. ॥१॥रहाउ॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਗੁਣ ਉਚਾਰਣ ਹਰਿ ਨਾਮ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਾਥ ॥
संतांच्या सभेत देवाचे गुणगान करणे हा नामाचे अमृत प्राप्त करण्याचा मार्ग आहे

ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਮੁਰਾਰਿ ਮਾਧਉ ਸੁਣਿ ਨਾਨਕ ਜੀਵੈ ਗਾਥ ॥੨॥੭॥੩੦॥
नानक प्रार्थना करतात, हे देवा, माझ्यावर दया कर, जेणेकरून मी तुझ्या कथा ऐकून जगू शकेन. ॥२॥७॥३०॥

ਮਾਰੂ ਅੰਜੁਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੭
मारू अंजुली महाला ५ घर ७

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਸੰਜੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਧੁਰਹੁ ਹੀ ਹੂਆ ॥
संजोगु विजोगु धुराहू झाले आत्मा आणि ईश्वर यांचे मिलन आणि वियोग हे ईश्वराच्या इच्छेनेच निश्चित होते

ਪੰਚ ਧਾਤੁ ਕਰਿ ਪੁਤਲਾ ਕੀਆ ॥
पाच घटक वापरून मानवी शरीर बनवले आणि

ਸਾਹੈ ਕੈ ਫੁਰਮਾਇਅੜੈ ਜੀ ਦੇਹੀ ਵਿਚਿ ਜੀਉ ਆਇ ਪਇਆ ॥੧॥
मग देवाच्या आज्ञेने आत्मा शरीरात आला आणि प्रवेश केला. ॥१॥

ਜਿਥੈ ਅਗਨਿ ਭਖੈ ਭੜਹਾਰੇ ॥ ਊਰਧ ਮੁਖ ਮਹਾ ਗੁਬਾਰੇ ॥
जिथे आईच्या पोटात आग भट्टीसारखी जळत असे, तिथे हा जीव अंधारात तोंडावर झोपलेला होता

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਮਾਲੇ ਸੋਈ ਓਥੈ ਖਸਮਿ ਛਡਾਇ ਲਇਆ ॥੨॥
तो प्रत्येक श्वासाबरोबर देवाचे स्मरण करत असे आणि तिथे परमेश्वराने त्याला संकटातून वाचवले. ॥ २ ॥

ਵਿਚਹੁ ਗਰਭੈ ਨਿਕਲਿ ਆਇਆ ॥
जेव्हा बाळ आईच्या उदरातून बाहेर आले, म्हणजे जेव्हा त्याचा जन्म झाला

ਖਸਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਦੁਨੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥
तो देवाला विसरला आणि जगाशी आसक्त झाला

ਆਵੈ ਜਾਇ ਭਵਾਈਐ ਜੋਨੀ ਰਹਣੁ ਨ ਕਿਤਹੀ ਥਾਇ ਭਇਆ ॥੩॥
परिणामी, तो जन्म घेतो आणि मरतो आणि विविध जन्मांमध्ये भटकत राहतो आणि त्याला कुठेही राहण्यासाठी जागा मिळत नाही. ॥३॥

ਮਿਹਰਵਾਨਿ ਰਖਿ ਲਇਅਨੁ ਆਪੇ ॥
दयाळू परमेश्वराने स्वतः त्याला वाचवले आहे कारण

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤਿਸ ਕੇ ਥਾਪੇ ॥
सर्व जीव त्याची निर्मिती आहेत

ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਜਿਣਿ ਚਲਿਆ ਨਾਨਕ ਆਇਆ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ਥਿਆ ॥੪॥੧॥੩੧॥
हे नानक! जो आपल्या दुर्मिळ जन्माची लढाई जिंकून येथून गेला आहे, फक्त त्यालाच जन्म घेणे भाग आहे. ॥४॥१॥३१॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥
मारु महाला ५ ॥

ਵੈਦੋ ਨ ਵਾਈ ਭੈਣੋ ਨ ਭਾਈ ਏਕੋ ਸਹਾਈ ਰਾਮੁ ਹੇ ॥੧॥
या जगात डॉक्टर नाही, औषध नाही, शुभचिंतक नाही, बहीण किंवा भाऊ नाही; फक्त रामच सनातन मदतगार आहे. ॥ १ ॥

ਕੀਤਾ ਜਿਸੋ ਹੋਵੈ ਪਾਪਾਂ ਮਲੋ ਧੋਵੈ ਸੋ ਸਿਮਰਹੁ ਪਰਧਾਨੁ ਹੇ ॥੨॥
ज्याच्या कर्माने पापांची घाण धुतली जाते, त्या सर्वशक्तिमान देवाचे तुमच्या मनात स्मरण करा. ॥२॥

ਘਟਿ ਘਟੇ ਵਾਸੀ ਸਰਬ ਨਿਵਾਸੀ ਅਸਥਿਰੁ ਜਾ ਕਾ ਥਾਨੁ ਹੇ ॥੩॥
जो प्रत्येक कणात राहतो तो सर्वव्यापी आहे आणि त्याचे स्थान नेहमीच अचल असते. ॥ ३॥

ਆਵੈ ਨ ਜਾਵੈ ਸੰਗੇ ਸਮਾਵੈ ਪੂਰਨ ਜਾ ਕਾ ਕਾਮੁ ਹੇ ॥੪॥
जो कुठेही येत नाही किंवा जात नाही, तो सर्वांमध्ये विलीन होतो, ज्याचे काम पूर्ण होते. ॥४॥

ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਾ ਰਾਖਣਹਾਰਾ ॥
तो भक्तांचा रक्षक आहे ॥

ਸੰਤ ਜੀਵਹਿ ਜਪਿ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥
संत जे त्यांच्या जीवनाचा आधार आहे त्याचा जप करून जगतात.

ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਸਮਰਥੁ ਸੁਆਮੀ ਨਾਨਕੁ ਤਿਸੁ ਕੁਰਬਾਨੁ ਹੇ ॥੫॥੨॥੩੨॥
सर्वव्यापी, सर्वशक्तिमान परमेश्वराला नानक नेहमी अर्पण केले जातात. ॥५॥२॥३२॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੯ ॥
मारु महाला ९ ॥

ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਈ ॥
परमेश्वराचे नाव नेहमीच सुखदायक असते.

ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਿ ਅਜਾਮਲੁ ਉਧਰਿਓ ਗਨਿਕਾ ਹੂ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ज्याचे स्मरण करून पापी अजमल वाचला आणि वेश्येलाही मोक्ष मिळाला. ॥१॥रहाउ॥

ਪੰਚਾਲੀ ਕਉ ਰਾਜ ਸਭਾ ਮਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸੁਧਿ ਆਈ ॥
जेव्हा कौरवांच्या दरबारात द्रौपदीला रामाचे नाव आठवले

ਤਾ ਕੋ ਦੂਖੁ ਹਰਿਓ ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਅਪਨੀ ਪੈਜ ਬਢਾਈ ॥੧॥
त्याच्या वेदना दूर करून, दयाळू देवाने स्वतःची प्रतिष्ठा वाढवली ॥ १ ॥

ਜਿਹ ਨਰ ਜਸੁ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਗਾਇਓ ਤਾ ਕਉ ਭਇਓ ਸਹਾਈ ॥
ज्याने कृपानिधीची स्तुती केली आहे तो त्याचा मदतगार बनतो.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੈ ਇਹੀ ਭਰੋਸੈ ਗਹੀ ਆਨਿ ਸਰਨਾਈ ॥੨॥੧॥
हे नानक! या आत्मविश्वासाने मीही देवाचा आश्रय घेतला आहे ॥२॥१॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੯ ॥
मारु महाला ९ ॥

ਅਬ ਮੈ ਕਹਾ ਕਰਉ ਰੀ ਮਾਈ ॥
हे आई मी आता काय करू?

ਸਗਲ ਜਨਮੁ ਬਿਖਿਅਨ ਸਿਉ ਖੋਇਆ ਸਿਮਰਿਓ ਨਾਹਿ ਕਨ੍ਹਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मी माझे संपूर्ण आयुष्य सांसारिक सुखांमध्ये वाया घालवले पण मला परमेश्वराचे स्मरण झाले नाही. ॥१॥रहाउ॥

ਕਾਲ ਫਾਸ ਜਬ ਗਰ ਮਹਿ ਮੇਲੀ ਤਿਹ ਸੁਧਿ ਸਭ ਬਿਸਰਾਈ ॥
जेव्हा मृत्यूने माझ्या गळ्यात फास अडकवला तेव्हा मला माझ्या सर्व इंद्रियांचा विसर पडला

ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਯਾ ਸੰਕਟ ਮਹਿ ਕੋ ਅਬ ਹੋਤ ਸਹਾਈ ॥੧॥
या संकटकाळी रामाच्या नावाशिवाय दुसरे कोण मदत करू शकेल? ॥१॥

ਜੋ ਸੰਪਤਿ ਅਪਨੀ ਕਰਿ ਮਾਨੀ ਛਿਨ ਮਹਿ ਭਈ ਪਰਾਈ ॥
ज्या मालमत्तेला मी माझी समजत होतो ती क्षणात दुसऱ्याची झाली आहे.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਯਹ ਸੋਚ ਰਹੀ ਮਨਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਬਹੂ ਨ ਗਾਈ ॥੨॥੨॥
हे नानक! मी मनात विचार करतोय, मी कधीही देवाची स्तुती केली नाही ॥२॥२॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੯ ॥
मारु महाला ९ ॥

ਮਾਈ ਮੈ ਮਨ ਕੋ ਮਾਨੁ ਨ ਤਿਆਗਿਓ ॥
हे आई! मी माझ्या हृदयाचा अभिमान सोडलेला नाही.

ਮਾਇਆ ਕੇ ਮਦਿ ਜਨਮੁ ਸਿਰਾਇਓ ਰਾਮ ਭਜਨਿ ਨਹੀ ਲਾਗਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मी माझे संपूर्ण आयुष्य मायेच्या नशेत घालवले आहे, परंतु माझे मन रामाच्या उपासनेवर केंद्रित केले नाही. ॥१॥रहाउ॥

ਜਮ ਕੋ ਡੰਡੁ ਪਰਿਓ ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਤਬ ਸੋਵਤ ਤੈ ਜਾਗਿਓ ॥
यमाची शिक्षा त्याच्या डोक्यावर पडली, तेव्हा तो अज्ञानाच्या झोपेतून जागा झाला.

ਕਹਾ ਹੋਤ ਅਬ ਕੈ ਪਛੁਤਾਏ ਛੂਟਤ ਨਾਹਿਨ ਭਾਗਿਓ ॥੧॥
यमपासून पळून जाऊनही सुटू शकत नाही, म्हणून आता पश्चात्ताप करून काय करता येईल?॥१॥

ਇਹ ਚਿੰਤਾ ਉਪਜੀ ਘਟ ਮਹਿ ਜਬ ਗੁਰ ਚਰਨਨ ਅਨੁਰਾਗਿਓ ॥
जेव्हा माझ्या मनात ही चिंता निर्माण झाली, तेव्हा मी गुरुंच्या चरणांवर प्रेमात पडलो.

ਸੁਫਲੁ ਜਨਮੁ ਨਾਨਕ ਤਬ ਹੂਆ ਜਉ ਪ੍ਰਭ ਜਸ ਮਹਿ ਪਾਗਿਓ ॥੨॥੩॥
हे नानक! माझा जन्म तेव्हाच यशस्वी होईल जेव्हा मी देवाच्या गौरवात मग्न होईन. ॥२॥३॥

ਮਾਰੂ ਅਸਟਪਦੀਆ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧
मारु अष्टपडिया महाला १ घर १

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਬੇਦ ਪੁਰਾਣ ਕਥੇ ਸੁਣੇ ਹਾਰੇ ਮੁਨੀ ਅਨੇਕਾ ॥

वेद आणि पुराणांचे कथन ऐकून अनेक ऋषी हरले आहेत.

ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਬਹੁ ਘਣਾ ਭ੍ਰਮਿ ਥਾਕੇ ਭੇਖਾ ॥

विविध वेशातील साधू अठ्ठासष्ट तीर्थस्थळांभोवती भटकंती करून थकले आहेत

ਸਾਚੋ ਸਾਹਿਬੁ ਨਿਰਮਲੋ ਮਨਿ ਮਾਨੈ ਏਕਾ ॥੧॥

खऱ्या प्रभू, फक्त एकच परम सत्य पवित्र आहे, ज्याचे ध्यान केल्याने मन आनंदी होते ॥१॥

ਤੂ ਅਜਰਾਵਰੁ ਅਮਰੁ ਤੂ ਸਭ ਚਾਲਣਹਾਰੀ ॥

हे देवा! तू अमर आहेस आणि बाकीचे जग गतिमान आहे.

ਨਾਮੁ ਰਸਾਇਣੁ ਭਾਇ ਲੈ ਪਰਹਰਿ ਦੁਖੁ ਭਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

जो भक्तीने नामाचे औषध घेतो, त्याचे जड दुःख नष्ट होते. ॥१॥रहाउ॥

ਹਰਿ ਪੜੀਐ ਹਰਿ ਬੁਝੀਐ ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਮਿ ਉਧਾਰਾ ॥
देवाचे नाव वाचा आणि फक्त त्यालाच समजून घ्या, गुरुंच्या मते, फक्त हरीचे नाव जपल्यानेच मोक्ष मिळतो

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਪੂਰੀ ਮਤਿ ਹੈ ਪੂਰੈ ਸਬਦਿ ਬੀਚਾਰਾ ॥
जो पूर्ण शब्दावर चिंतन करतो, त्या परिपूर्ण गुरुची शिकवण पूर्ण असते.

ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਕਿਲਵਿਖ ਕਾਟਣਹਾਰਾ ॥੨॥
सर्व पापांचा नाश करणारे अठ्ठासष्ट तीर्थक्षेत्रांमध्ये स्नान करणे हे हरिचे नाव आहे ॥ २॥

ਜਲੁ ਬਿਲੋਵੈ ਜਲੁ ਮਥੈ ਤਤੁ ਲੋੜੈ ਅੰਧੁ ਅਗਿਆਨਾ ॥
आंधळा आणि अज्ञानी प्राणी लोणीची आस धरतो पण तो पाणी मंथन करत राहतो आणि पाणी मंथन करत राहतो

ਗੁਰਮਤੀ ਦਧਿ ਮਥੀਐ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਈਐ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨਾ ॥
जर गुरूंच्या शिकवणीचे दही मंथन केले तर आनंदाचा खजिना, नामामृत, प्राप्त होतो

ਮਨਮੁਖ ਤਤੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ਪਸੂ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨਾ ॥੩॥
मनाला भिडणारा प्राणी हा नाम तत्वापासून अज्ञानी प्राण्यासारखा आहे. ॥३॥

ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਮਰੀ ਮਰੁ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥
जो अहंकारात मग्न असतो तो जन्म-मृत्यूच्या चक्रात अडकलेला राहतो.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦੇ ਜੇ ਮਰੈ ਫਿਰਿ ਮਰੈ ਨ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ॥
जर कोणी गुरुंच्या वचनामुळे मरण पावला तर त्याला मोक्ष मिळतो.

ਗੁਰਮਤੀ ਜਗਜੀਵਨੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਭਿ ਕੁਲ ਉਧਾਰਣਹਾਰ ॥੪॥
जर, गुरुंच्या मतानुसार, जगाचे जीवन देवाच्या मनात वास करू लागले, तर संपूर्ण वंश वाचतो.॥४॥

ਸਚਾ ਵਖਰੁ ਨਾਮੁ ਹੈ ਸਚਾ ਵਾਪਾਰਾ ॥
परमेश्वराचे नाव हेच खरे सौदा आहे आणि या सौद्याचा व्यवहारही खरा आहे

ਲਾਹਾ ਨਾਮੁ ਸੰਸਾਰਿ ਹੈ ਗੁਰਮਤੀ ਵੀਚਾਰਾ ॥
या जगात परमेश्वराचे नाव स्मरण करणे हाच खरा फायदा आहे, परंतु या वस्तुस्थितीचे ज्ञान केवळ गुरूंच्या मतानुसारच मिळते

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ਨਿਤ ਤੋਟਾ ਸੈਸਾਰਾ ॥੫॥
द्वैतवादी वृत्तीने कोणतेही काम केल्याने जगात सतत नुकसान होत राहते. ॥५॥

ਸਾਚੀ ਸੰਗਤਿ ਥਾਨੁ ਸਚੁ ਸਚੇ ਘਰ ਬਾਰਾ ॥ ਸਚਾ ਭੋਜਨੁ ਭਾਉ ਸਚੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰਾ ॥
जो माणूस चांगल्या संगतीत, पवित्र स्थळी आणि खऱ्या घरात राहतो, तिथे तो हरीच्या नावाच्या रूपात फक्त खरे अन्न खातो, सत्यावर श्रद्धा ठेवतो आणि खरे नाव त्याच्या जीवनाचा आधार असते

ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸੰਤੋਖਿਆ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਾ ॥੬॥
खऱ्या वाणीनेच त्याला समाधान मिळते आणि तो खऱ्या शब्दांवर चिंतन करत राहतो. ॥६॥

ਰਸ ਭੋਗਣ ਪਾਤਿਸਾਹੀਆ ਦੁਖ ਸੁਖ ਸੰਘਾਰਾ ॥
राज्याचे ऐश्वर्य आणि सुख उपभोगल्यानंतरही, दुःखाच्या सुखांनी आत्म्याचा नाश केला आहे

ਮੋਟਾ ਨਾਉ ਧਰਾਈਐ ਗਲਿ ਅਉਗਣ ਭਾਰਾ ॥
मोठे नाव ठेवल्याने माणसाच्या गळ्यात दोषांचा एक जड दगड येतो

ਮਾਣਸ ਦਾਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਤੂ ਦਾਤਾ ਸਾਰਾ ॥੭॥
हे देवा! मानव काय देऊ शकतो? जगाला तू एकमेव दाता आहेस. ॥७॥

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਤੂ ਧਣੀ ਅਵਿਗਤੁ ਅਪਾਰਾ ॥
हे प्रभू! तू अगम्य, अगम्य, अमर आणि अमर्याद आहेस

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਦਰੁ ਜੋਈਐ ਮੁਕਤੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥
जर कोणी गुरुंच्या शब्दांद्वारे तुमचे दार शोधले तर त्याला मोक्षाचा खजिना प्राप्त होतो

ਨਾਨਕ ਮੇਲੁ ਨ ਚੂਕਈ ਸਾਚੇ ਵਾਪਾਰਾ ॥੮॥੧॥
हे नानक! खरा व्यवसाय केल्याने, संघटन कधीही तुटत नाही. ॥८॥१॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥
मारु महाला १ ॥

ਬਿਖੁ ਬੋਹਿਥਾ ਲਾਦਿਆ ਦੀਆ ਸਮੁੰਦ ਮੰਝਾਰਿ ॥
दुर्गुणांचे जहाज जगाने भरलेले आहे आणि समुद्रात निघाले आहे

ਕੰਧੀ ਦਿਸਿ ਨ ਆਵਈ ਨਾ ਉਰਵਾਰੁ ਨ ਪਾਰੁ ॥
या जगाच्या महासागरात कोणताही किनारा दिसत नाही, आणि दुसरी कोणतीही बाजू नाही

ਵੰਝੀ ਹਾਥਿ ਨ ਖੇਵਟੂ ਜਲੁ ਸਾਗਰੁ ਅਸਰਾਲੁ ॥੧॥
हातात वल्हे नाही आणि त्याला वाजवायला कोणी नाही, आणि या समुद्राचे पाणी खूप धोकादायक आहे. ॥१॥

ਬਾਬਾ ਜਗੁ ਫਾਥਾ ਮਹਾ ਜਾਲਿ ॥
बाबा, हे जग एका मोठ्या जाळ्यात अडकले आहे

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਉਬਰੇ ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जर एखाद्याने शाश्वत हरिनामाचे स्मरण केले तर तो गुरुच्या कृपेने त्यावर मात करू शकतो. ॥१॥रहाउ॥

ਸਤਿਗੁਰੂ ਹੈ ਬੋਹਿਥਾ ਸਬਦਿ ਲੰਘਾਵਣਹਾਰੁ ॥
सतगुरु हे जहाज आहे आणि गुरु हा शब्द आपल्याला पार घेऊन जातो.

ਤਿਥੈ ਪਵਣੁ ਨ ਪਾਵਕੋ ਨਾ ਜਲੁ ਨਾ ਆਕਾਰੁ ॥
या जहाजात वारा, अग्नी, पाणी आणि आकार नाही

ਤਿਥੈ ਸਚਾ ਸਚਿ ਨਾਇ ਭਵਜਲ ਤਾਰਣਹਾਰੁ ॥੨॥
तिथे, केवळ हरिचे शाश्वत नावच जीवनाचा सागर पार करण्यास मदत करू शकते. ॥२॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਲੰਘੇ ਸੇ ਪਾਰਿ ਪਏ ਸਚੇ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥
गुरुमुखाने परिश्रमाने सत्याला मागे टाकले आहे.

ਆਵਾ ਗਉਣੁ ਨਿਵਾਰਿਆ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ ॥
त्याचे येणे आणि जाणेचे चक्र संपले आहे आणि त्याचा प्रकाश परम प्रकाशात विलीन झाला आहे

ਗੁਰਮਤੀ ਸਹਜੁ ਊਪਜੈ ਸਚੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੩॥
गुरुंच्या मतानुसार, गोष्टी नैसर्गिकरित्या उद्भवतात आणि त्या सत्यात विलीन होतात. ॥३॥

ਸਪੁ ਪਿੜਾਈ ਪਾਈਐ ਬਿਖੁ ਅੰਤਰਿ ਮਨਿ ਰੋਸੁ ॥
सापाला पेटीत टाकले तरी त्याचे विष त्याच्या आतच राहते आणि त्याचे मन रागाने भरलेले असते

ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਈਐ ਕਿਸ ਨੋ ਦੀਜੈ ਦੋਸੁ ॥
एक जीव स्वतःच्या कर्मांचे परिणाम भोगतो, म्हणून दुसऱ्या कोणालाही दोष देऊ नका

ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਰੜੁ ਜੇ ਸੁਣੇ ਮੰਨੇ ਨਾਉ ਸੰਤੋਸੁ ॥੪॥
जर कोणी गुरूकडून गरुड मंत्र ऐकला आणि नामाचे ध्यान केले तर त्याला खरा समाधान प्राप्त होतो. ॥ ४॥

ਮਾਗਰਮਛੁ ਫਹਾਈਐ ਕੁੰਡੀ ਜਾਲੁ ਵਤਾਇ ॥
ज्याप्रमाणे मगरी पाण्यात जाळे टाकून किंवा हुकमध्ये मांस घालून अडकवली जाते

ਦੁਰਮਤਿ ਫਾਥਾ ਫਾਹੀਐ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਪਛੋਤਾਇ ॥
त्याचप्रमाणे, वाईट विचारांमुळे यमाच्या पाशात अडकलेला आत्मा वारंवार पश्चात्ताप करतो

ਜੰਮਣ ਮਰਣੁ ਨ ਸੁਝਈ ਕਿਰਤੁ ਨ ਮੇਟਿਆ ਜਾਇ ॥੫॥
जीवाला जन्म आणि मृत्यूच्या चक्राची कल्पना नसते आणि त्याच्या कर्मांचे परिणाम कधीही पूर्ववत होऊ शकत नाहीत. ॥५॥

ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਪਾਇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ਸਬਦੁ ਵਸੈ ਬਿਖੁ ਜਾਇ ॥
देवाने अहंकाराचे विष घालून हे जग निर्माण केले आहे, पण जर शब्द मनात बसला तर हे विष निघून जाते

ਜਰਾ ਜੋਹਿ ਨ ਸਕਈ ਸਚਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥
जो परम सत्याचे ध्यान करतो त्याला वृद्धत्वाचा त्रास होत नाही.

ਜੀਵਨ ਮੁਕਤੁ ਸੋ ਆਖੀਐ ਜਿਸੁ ਵਿਚਹੁ ਹਉਮੈ ਜਾਇ ॥੬॥
जो आपल्या मनातील अभिमान सोडून देतो त्यालाच जीवनात मुक्त म्हणतात. ॥६॥

ਧੰਧੈ ਧਾਵਤ ਜਗੁ ਬਾਧਿਆ ਨਾ ਬੂਝੈ ਵੀਚਾਰੁ ॥
मायेने जगाला सांसारिक कामांमध्ये गुंतवून ठेवले आहे, पण तिला खरा विचार समजत नाही

ਜੰਮਣ ਮਰਣੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਮਨਮੁਖ ਮੁਗਧੁ ਗਵਾਰੁ ॥
मनाने अनुसरण केलेला माणूस जन्म आणि मृत्यू विसरला आहे आणि मूर्ख आणि अज्ञानी बनला आहे.

ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥੭॥
ज्यांनी सत्य वचनावर चिंतन केले आहे, गुरुंनी त्यांचे रक्षण केले आहे आणि त्यांना मुक्ती मिळाली आहे. ॥७॥

ਸੂਹਟੁ ਪਿੰਜਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਕੈ ਬੋਲੈ ਬੋਲਣਹਾਰੁ ॥
शरीराच्या पिंजऱ्यात बसलेला, सजीवाच्या रूपातील पोपट गुरुप्रमाणेच प्रेमाचे शब्द बोलतो

ਸਚੁ ਚੁਗੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਐ ਉਡੈ ਤ ਏਕਾ ਵਾਰ ॥
तो नामाचे खरे वस्त्र ग्रहण करतो आणि नामाचे अमृत पितो. तो शरीराच्या पिंजऱ्यातून फक्त एकदाच पळून जातो, म्हणजेच तो जन्म-मृत्यूच्या चक्रातून मुक्त होतो

ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਖਸਮੁ ਪਛਾਣੀਐ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥੮॥੨॥
हे नानक! जर तुम्हाला गुरु सापडला तर तुम्ही परमात्म्याला ओळखता आणि मोक्ष मिळवता.॥८॥ २॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥
मारु महाला १ ॥

ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਤਾ ਮਾਰਿ ਮਰੁ ਭਾਗੋ ਕਿਸੁ ਪਹਿ ਜਾਉ ॥
शब्दांनी मृत्युला मार, मृत्यूपासून पळून गेलात तर कुठे जाणार?

ਜਿਸ ਕੈ ਡਰਿ ਭੈ ਭਾਗੀਐ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤਾ ਕੋ ਨਾਉ ॥
ज्याच्या भीतीपासून सर्व भीती पळून जातात त्याचे नाव अमृत आहे

ਮਾਰਹਿ ਰਾਖਹਿ ਏਕੁ ਤੂ ਬੀਜਉ ਨਾਹੀ ਥਾਉ ॥੧॥
तूच एकमेव आहेस जो मारू शकतो आणि वाचवू शकतोस, तुझ्याशिवाय दुसरे कोणी नाही.॥१॥

ਬਾਬਾ ਮੈ ਕੁਚੀਲੁ ਕਾਚਉ ਮਤਿਹੀਨ ॥
अरे बाबा! मी घाणेरडा, लबाड आणि मूर्ख आहे.

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕੋ ਕਛੁ ਨਹੀ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਪੂਰੀ ਮਤਿ ਕੀਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
परिपूर्ण गुरूंनी हा संपूर्ण सल्ला दिला आहे की नामाशिवाय काहीही नाही. ॥१॥रहाउ॥

ਅਵਗਣਿ ਸੁਭਰ ਗੁਣ ਨਹੀ ਬਿਨੁ ਗੁਣ ਕਿਉ ਘਰਿ ਜਾਉ ॥
मी दोषांनी भरलेला आहे, माझ्यात कोणतेही चांगले गुण नाहीत. सद्गुणांशिवाय मी खऱ्या घरी कसा जाऊ शकतो?

ਸਹਜਿ ਸਬਦਿ ਸੁਖੁ ਊਪਜੈ ਬਿਨੁ ਭਾਗਾ ਧਨੁ ਨਾਹਿ ॥
नैसर्गिक अवस्थेत, शब्दांद्वारे मनात आनंद निर्माण होतो, परंतु नशिबाशिवाय खरी संपत्ती मिळू शकत नाही.

ਜਿਨ ਕੈ ਨਾਮੁ ਨ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸੇ ਬਾਧੇ ਦੂਖ ਸਹਾਹਿ ॥੨॥
ज्यांच्या मनात नाम स्थित नाही, ते यमाच्या दाराशी बांधलेले राहतात आणि दुःख भोगत राहतात. ॥२॥

ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਸੇ ਕਿਤੁ ਆਏ ਸੰਸਾਰਿ ॥
देवाचे नाव विसरलेले लोक या जगात कसे आले?

ਆਗੈ ਪਾਛੈ ਸੁਖੁ ਨਹੀ ਗਾਡੇ ਲਾਦੇ ਛਾਰੁ ॥
त्यांना या जगात किंवा जगात कुठेही सुख मिळत नाही, त्यांनी त्यांच्या गाड्या पापाच्या राखेने भरल्या आहेत.

ਵਿਛੁੜਿਆ ਮੇਲਾ ਨਹੀ ਦੂਖੁ ਘਣੋ ਜਮ ਦੁਆਰਿ ॥੩॥
जो सत्यापासून वेगळा होतो, तो पुन्हा त्याच्याशी पुन्हा जोडला जाऊ शकत नाही आणि त्याला यमाच्या दारावर खूप त्रास सहन करावा लागतो. ॥३॥

ਅਗੈ ਕਿਆ ਜਾਣਾ ਨਾਹਿ ਮੈ ਭੂਲੇ ਤੂ ਸਮਝਾਇ ॥
हे देवा! भविष्यात माझे काय होईल हे मला माहित नाही, कृपया मला हरवलेल्यांना समज दे

ਭੂਲੇ ਮਾਰਗੁ ਜੋ ਦਸੇ ਤਿਸ ਕੈ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ॥
जो मला योग्य मार्ग दाखवेल, मी त्याच्या पाया पडेन.

ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਦਾਤਾ ਕੋ ਨਹੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥੪॥
गुरुशिवाय दुसरा कोणी देणारा नाही आणि त्याची किंमत सांगता येत नाही. ॥४॥

ਸਾਜਨੁ ਦੇਖਾ ਤਾ ਗਲਿ ਮਿਲਾ ਸਾਚੁ ਪਠਾਇਓ ਲੇਖੁ ॥
जर मला माझ्या प्रियकराचे दर्शन झाले तर मी त्याला मिठी मारून भेटेन, हे माझ्या नशिबात लिहिले आहे की खऱ्याने ते लिहिले आहे

ਮੁਖਿ ਧਿਮਾਣੈ ਧਨ ਖੜੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਖੀ ਦੇਖੁ ॥
अरे जिवंत स्त्री, तू उदास चेहऱ्याने का उभी आहेस? गुरुद्वारे तुझ्या पतीला तुझ्या डोळ्यांनी पाहा

ਤਉ ਭਾਵੈ ਤੂ ਮਨਿ ਵਸਹਿ ਨਦਰੀ ਕਰਮਿ ਵਿਸੇਖੁ ॥੫॥
हे प्रभू! जर तुला ते योग्य वाटले तर ते तुझ्या मनात राहते आणि तू मला आशीर्वाद देतोस. ॥५॥

ਭੂਖ ਪਿਆਸੋ ਜੇ ਭਵੈ ਕਿਆ ਤਿਸੁ ਮਾਗਉ ਦੇਇ ॥
जर तो स्वतः भुकेलेला आणि तहानलेला भटकत असेल तर त्याच्याकडून काय मागता येईल जे तो देऊ शकेल?

ਬੀਜਉ ਸੂਝੈ ਕੋ ਨਹੀ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪੂਰਨੁ ਦੇਇ ॥
मन आणि शरीरात वास करणाऱ्या परमात्म्याशिवाय मी दुसऱ्या कोणाचाही विचार करू शकत नाही, तोच सर्वस्व देतो

ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਤਿਨਿ ਦੇਖਿਆ ਆਪਿ ਵਡਾਈ ਦੇਇ ॥੬॥
ज्याने ते बनवले आहे, ज्याने त्याची काळजी घेतली आहे, तो स्वतःच त्याची स्तुती करतो. ॥६॥

ਨਗਰੀ ਨਾਇਕੁ ਨਵਤਨੋ ਬਾਲਕੁ ਲੀਲ ਅਨੂਪੁ ॥
शरीराच्या रूपात शहराचा स्वामी नवीन आहे आणि जगाच्या रूपात त्याचा अद्‌भुत खेळ मुलाच्या खेळासारखा आहे

ਨਾਰਿ ਨ ਪੁਰਖੁ ਨ ਪੰਖਣੂ ਸਾਚਉ ਚਤੁਰੁ ਸਰੂਪੁ ॥
खरा देव खूप हुशार आणि अत्यंत सुंदर आहे; तो ना स्त्री आहे, ना पुरूष आहे, ना पक्षी आहे

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀਐ ਤੂ ਦੀਪਕੁ ਤੂ ਧੂਪੁ ॥੭॥
त्याला जे मान्य आहे, तेच घडते. हे प्रभू! तू सूर्याच्या रूपात दिवा आहेस आणि तूच चंदनाच्या रूपात सुगंध आहेस. ॥७॥

ਗੀਤ ਸਾਦ ਚਾਖੇ ਸੁਣੇ ਬਾਦ ਸਾਦ ਤਨਿ ਰੋਗੁ ॥
ज्यांनी निरुपयोगी गाणी ऐकली आहेत आणि निरुपयोगी भौतिक गोष्टींचा आस्वाद घेतला आहे, त्यांच्या मनात या निरुपयोगी चवींनी आजार निर्माण केले आहेत

ਸਚੁ ਭਾਵੈ ਸਾਚਉ ਚਵੈ ਛੂਟੈ ਸੋਗ ਵਿਜੋਗੁ ॥
जो सत्यावर प्रेम करतो आणि नेहमी सत्य बोलतो, त्याचे सर्व दुःख आणि वेगळेपणा दूर होतो

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੁ ਹੋਗੁ ॥੮॥੩॥
हे नानक! देवाचे नाव कधीही विसरू नकोस. त्याला जे मान्य असेल तेच होईल. ॥ ८॥ ३॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥
मारु महाला १ ॥

ਸਾਚੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ਹੋਰਿ ਲਾਲਚ ਬਾਦਿ ॥
इतर सर्व लोभ निरुपयोगी आहेत म्हणून खरे कर्म करावे.

ਇਹੁ ਮਨੁ ਸਾਚੈ ਮੋਹਿਆ ਜਿਹਵਾ ਸਚਿ ਸਾਦਿ ॥
हे मन सत्याने मोहित झाले आहे आणि जीभ सत्याच्या आस्वादात तल्लीन राहते

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕੋ ਰਸੁ ਨਹੀ ਹੋਰਿ ਚਲਹਿ ਬਿਖੁ ਲਾਦਿ ॥੧॥
परमेश्वराच्या नावाशिवाय आनंद नाही. अज्ञानी लोक दुर्गुणांचे विष घेऊन जग सोडून जातात. ॥१॥

ਐਸਾ ਲਾਲਾ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਕੋ ਸੁਣਿ ਖਸਮ ਹਮਾਰੇ ॥
हे माझ्या स्वामी, माझी विनंती ऐका, मी तुमचा आज्ञाधारक दास आहे

ਜਿਉ ਫੁਰਮਾਵਹਿ ਤਿਉ ਚਲਾ ਸਚੁ ਲਾਲ ਪਿਆਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तुझी आज्ञा मी पाळतो. ॥१॥रहाउ॥

ਅਨਦਿਨੁ ਲਾਲੇ ਚਾਕਰੀ ਗੋਲੇ ਸਿਰਿ ਮੀਰਾ ॥
ही तुमची आज्ञा आहे आणि या गुलामाला रात्रंदिवस तुमची सेवा करावी लागेल

ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਮਨੁ ਵੇਚਿਆ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਧੀਰਾ ॥
गुरुंच्या शब्दांनी मी माझे मन त्याला विकले आहे. गुरुंच्या शब्दांनी मन धीर धरले आहे

Page 1011

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਸਾਬਾਸਿ ਹੈ ਕਾਟੈ ਮਨ ਪੀਰਾ ॥੨॥
मनाचे दुःख दूर करणाऱ्या परिपूर्ण गुरुची मी स्तुती करतो ॥ २॥

ਲਾਲਾ ਗੋਲਾ ਧਣੀ ਕੋ ਕਿਆ ਕਹਉ ਵਡਿਆਈਐ ॥
जो त्याच्या मालकाचा गुलाम आणि सेवक आहे त्याची मी कशी प्रशंसा करू?

ਭਾਣੈ ਬਖਸੇ ਪੂਰਾ ਧਣੀ ਸਚੁ ਕਾਰ ਕਮਾਈਐ ॥
जेव्हा परमात्मा त्याच्या इच्छेने दया दाखवतो तेव्हा खरे काम पूर्ण होते.

ਵਿਛੁੜਿਆ ਕਉ ਮੇਲਿ ਲਏ ਗੁਰ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ॥੩॥
विभक्तांना पुन्हा एकत्र करणाऱ्या गुरूसाठी मी स्वतःला बलिदान देतो. ॥ ३ ॥

ਲਾਲੇ ਗੋਲੇ ਮਤਿ ਖਰੀ ਗੁਰ ਕੀ ਮਤਿ ਨੀਕੀ ॥
गुरुंच्या शुद्ध बुद्धीमुळे भक्ताची बुद्धीही चांगली झाली आहे

ਸਾਚੀ ਸੁਰਤਿ ਸੁਹਾਵਣੀ ਮਨਮੁਖ ਮਤਿ ਫੀਕੀ ॥
सेवकाचे शुद्ध प्रतिबिंब सुंदर असते, पण हुकूमशहाचे प्रतिबिंब वाईट असते

ਮਨੁ ਤਨੁ ਤੇਰਾ ਤੂ ਪ੍ਰਭੂ ਸਚੁ ਧੀਰਕ ਧੁਰ ਕੀ ॥੪॥
हे प्रभू! हे मन आणि शरीर सर्व तुझे आहे आणि तुला सुरुवातीपासूनच खरा धीर देण्यात आला आहे. ॥ ४ ॥

ਸਾਚੈ ਬੈਸਣੁ ਉਠਣਾ ਸਚੁ ਭੋਜਨੁ ਭਾਖਿਆ ॥
माझे उठणे, बसणे, खाणे आणि बोलणे हे सर्व सत्यात आहे

ਚਿਤਿ ਸਚੈ ਵਿਤੋ ਸਚਾ ਸਾਚਾ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ॥
माझे मन फक्त सत्य लक्षात ठेवते. सत्य ही माझी संपत्ती आहे आणि मी सत्याचे अमृत चाखले आहे

ਸਾਚੈ ਘਰਿ ਸਾਚੈ ਰਖੇ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਸੁਭਾਖਿਆ ॥੫॥
गुरुच्या शब्दांद्वारे नामस्मरण करून, खऱ्या प्रभूने तुम्हाला त्याच्या खऱ्या घरात ठेवले आहे.॥५॥

ਮਨਮੁਖ ਕਉ ਆਲਸੁ ਘਣੋ ਫਾਥੇ ਓਜਾੜੀ ॥
स्वार्थी व्यक्ती खूप आळशी असते आणि म्हणूनच तो संकटांमध्ये अडकलेला राहतो

ਫਾਥਾ ਚੁਗੈ ਨਿਤ ਚੋਗੜੀ ਲਗਿ ਬੰਧੁ ਵਿਗਾੜੀ ॥
तो सांसारिक वस्तू खात राहतो आणि या वस्तूंमध्ये आसक्त होऊन त्याने देवाशी असलेले आपले नाते बिघडवले आहे

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮੁਕਤੁ ਹੋਇ ਸਾਚੇ ਨਿਜ ਤਾੜੀ ॥੬॥
पण गुरुच्या कृपेने, सत्याचे ध्यान केल्याने, व्यक्ती मुक्त होते. ॥६॥

ਅਨਹਤਿ ਲਾਲਾ ਬੇਧਿਆ ਪ੍ਰਭ ਹੇਤਿ ਪਿਆਰੀ ॥
अनाहतीच्या आवाजाने भक्ताला भगवंताच्या प्रेमात भुरळ घातली आहे आणि हे त्याला प्रिय आहे

ਬਿਨੁ ਸਾਚੇ ਜੀਉ ਜਲਿ ਬਲਉ ਝੂਠੇ ਵੇਕਾਰੀ ॥
सत्याशिवाय, खोटे बोलणाऱ्या आणि विचलित लोकांची मने इच्छांच्या आगीत जळतात

ਬਾਦਿ ਕਾਰਾ ਸਭਿ ਛੋਡੀਆ ਸਾਚੀ ਤਰੁ ਤਾਰੀ ॥੭॥
मृत्युच्या सर्व तुरुंगातून बाहेर पडून, सेवकाने सत्याचे गुणगान गात जगाचा महासागर पार केला आहे. ॥७॥

ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਤਿਨਾ ਠਉਰ ਨ ਠਾਉ ॥
जे देवाला विसरले आहेत, त्यांच्यासाठी जागा नाही. जे देवाला विसरले आहेत, त्यांच्यासाठी जागा नाही

ਲਾਲੈ ਲਾਲਚੁ ਤਿਆਗਿਆ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥
सेवकाने लोभ सोडून हरिचे नाव घेतले आहे

ਤੂ ਬਖਸਹਿ ਤਾ ਮੇਲਿ ਲੈਹਿ ਨਾਨਕ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥੮॥੪॥
प्रार्थना करतात की हे देवा, जर तू माझ्यावर दयाळू असशील तर तू मला तुझ्याशी जोडू शकशील, मी तुझ्यासाठी स्वतःचे बलिदान देण्यास सदैव तयार आहे. ॥८॥४॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥
मारु महाला १ ॥

ਲਾਲੈ ਗਾਰਬੁ ਛੋਡਿਆ ਗੁਰ ਕੈ ਭੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਈ ॥
गुरुंच्या सौम्य स्वभावामुळे दासाने आपला अभिमान सोडला आहे

ਲਾਲੈ ਖਸਮੁ ਪਛਾਣਿਆ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ॥
गुलामाने त्याच्या मालकाला ओळखले हे त्याचे मोठे वैभव आहे

ਖਸਮਿ ਮਿਲਿਐ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥
केवळ प्रभूंना भेटल्यानेच परम आनंद मिळतो, ज्याचे मूल्यांकन करता येत नाही. ॥ १ ॥

ਲਾਲਾ ਗੋਲਾ ਖਸਮ ਕਾ ਖਸਮੈ ਵਡਿਆਈ ॥
दास हा त्याचा दास असतो हा मालकाचा महिमा आहे

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਉਬਰੇ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
गुरुच्या कृपेने, प्रभूचा आश्रय घेऊन तो तारण झाला आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਲਾਲੇ ਨੋ ਸਿਰਿ ਕਾਰ ਹੈ ਧੁਰਿ ਖਸਮਿ ਫੁਰਮਾਈ ॥
सुरुवातीपासूनच परमेश्वराने दासावर आज्ञांचे पालन करण्याचे आणि त्यांची सेवा करण्याचे काम सोपवले आहे

ਲਾਲੈ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣਿਆ ਸਦਾ ਰਹੈ ਰਜਾਈ ॥
त्याने व्यवस्था ओळखली आहे आणि तो नेहमीच त्याच्या आनंदात राहतो

ਆਪੇ ਮੀਰਾ ਬਖਸਿ ਲਏ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ॥੨॥
तू मीरा वादी वाडीईला वाचवलेस. मालकाचे मोठे वैभव म्हणजे तो स्वतः गुलामाला क्षमा करतो.॥२॥

ਆਪਿ ਸਚਾ ਸਭੁ ਸਚੁ ਹੈ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਈ ॥
गुरूंनी हे रहस्य उलगडले आहे की फक्त देवच सत्य आहे आणि तो जे काही करतो ते सत्य आहे

ਤੇਰੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲੈਹਿ ਤੂ ਲਾਈ ॥
ज्याला तू आणले आहेस, तोच तुझी सेवा करतो, हे देवा, ज्याला तू समर्पित करतोस

ਬਿਨੁ ਸੇਵਾ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ਦੂਜੈ ਭਰਮਿ ਖੁਆਈ ॥੩॥
सेवेशिवाय कोणालाही सत्य प्राप्त झालेले नाही आणि द्वैताच्या भ्रमात अडकून जीव केवळ निरुपयोगी झाला आहे. ॥३॥

ਸੋ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ਨਿਤ ਦੇਵੈ ਚੜੈ ਸਵਾਇਆ ॥
आपल्याला नेहमी अपार आनंद देणाऱ्या देवाला आपण मनातून का विसरावे?

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਦਾ ਸਾਹੁ ਤਿਨੈ ਵਿਚਿ ਪਾਇਆ ॥
हा आत्मा आणि शरीर हे सर्व त्याचेच दान आहे आणि त्यानेच त्यांना जीवनाचा श्वास दिला आहे

ਜਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਤਾ ਸੇਵੀਐ ਸੇਵਿ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥੪॥
जर तो दया दाखवतो, तरच त्याची सेवा केली जाऊ शकते आणि भक्ती सेवेद्वारे, माणूस सत्यात विलीन होऊ शकतो. ॥४॥

ਲਾਲਾ ਸੋ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਮਰਿ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥
खरा सेवक तोच असतो जो जिवंतपणी वाईटासाठी मरतो आणि आपला स्वाभिमान सोडून देतो

ਬੰਧਨ ਤੂਟਹਿ ਮੁਕਤਿ ਹੋਇ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਏ ॥
त्याचे सर्व बंधने तुटतात, त्याची तहान भागते आणि तो मुक्त होतो

ਸਭ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋ ਪਾਏ ॥੫॥
नामाचा खजिना प्रत्येक गोष्टीत असतो, पण तो फक्त गुरुमुखीच मिळवू शकतो. ॥५॥

ਲਾਲੇ ਵਿਚਿ ਗੁਣੁ ਕਿਛੁ ਨਹੀ ਲਾਲਾ ਅਵਗਣਿਆਰੁ ॥
गुलामात कोणतेही गुण नाहीत, तो दोषांनी भरलेला आहे.

ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਦਾਤਾ ਕੋ ਨਹੀ ਤੂ ਬਖਸਣਹਾਰੁ ॥
हे देवा! तुझ्यासारखा कोणी दाता नाही, तू क्षमाशील आहेस.

ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਲਾਲਾ ਮੰਨੇ ਏਹ ਕਰਣੀ ਸਾਰੁ ॥੬॥
गुलामाने तुमच्या आज्ञा पाळत राहावे, हे सर्वोत्तम काम आहे. ॥ ६ ॥

ਗੁਰੁ ਸਾਗਰੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰੁ ਜੋ ਇਛੇ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਏ ॥
गुरु म्हणजे सद्‌गुणांचा महासागर आणि अमृताचा तळागाळ आहे. तो इच्छित फळ देतो

ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਅਮਰੁ ਹੈ ਹਿਰਦੈ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥
नामाचे सार अमिट आहे; गुरु ते हृदयात स्थायिक करतात

Page 1012

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੈ ਜਿਸ ਨੋ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਏ ॥੭॥
गुरुची सेवा करण्यात नेहमीच आनंद असतो, पण तोच त्याची सेवा करतो जो त्याला त्याच्या आज्ञा पाळायला लावतो. ॥ ७॥

ਸੁਇਨਾ ਰੁਪਾ ਸਭ ਧਾਤੁ ਹੈ ਮਾਟੀ ਰਲਿ ਜਾਈ ॥
सोने आणि चांदीसारखे सर्व धातू शेवटी मातीत विलीन होतात

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਨਾਲਿ ਨ ਚਲਈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥
भगवंताच्या नावाशिवाय आपल्यासोबत काहीही जात नाही हे सत्गुरूंनी हे रहस्य उलगडले आहे.

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੇ ਨਿਰਮਲੇ ਸਾਚੈ ਰਹੇ ਸਮਾਈ ॥੮॥੫॥
हे नानक! फक्त तोच शुद्ध आहे जो नामस्मरणात मग्न असतो आणि सत्यात मग्न राहतो. ॥८॥५॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥
मारु महाला १ ॥

ਹੁਕਮੁ ਭਇਆ ਰਹਣਾ ਨਹੀ ਧੁਰਿ ਫਾਟੇ ਚੀਰੈ ॥
जर मृत्युचा आवाज स्वेच्छेने आला तर, तुम्हाला आता जगात राहण्याची गरज नाही हे सत्य स्वीकारा

ਏਹੁ ਮਨੁ ਅਵਗਣਿ ਬਾਧਿਆ ਸਹੁ ਦੇਹ ਸਰੀਰੈ ॥
हे मन पापांनी बांधलेले आहे, म्हणून माणसाला दुःख सहन करावे लागते

ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਬਖਸਾਈਅਹਿ ਸਭਿ ਗੁਨਹ ਫਕੀਰੈ ॥੧॥
जर परिपूर्ण गुरुकडून क्षमा मिळाली तर सर्व पापांची क्षमा होते.॥१॥

ਕਿਉ ਰਹੀਐ ਉਠਿ ਚਲਣਾ ਬੁਝੁ ਸਬਦ ਬੀਚਾਰਾ ॥
जेव्हा मृत्यू अटळ असतो, एक ना एक दिवस सर्वांना हे जग सोडून जावेच लागते, तेव्हा माणूस कायमचे कसे जगू शकेल, गुरुच्या शब्दांवर चिंतन करून त्याचे रहस्य समजून घ्या

ਜਿਸੁ ਤੂ ਮੇਲਹਿ ਸੋ ਮਿਲੈ ਧੁਰਿ ਹੁਕਮੁ ਅਪਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
देवा! तू ज्याला एकत्र करतोस त्याला ते मिळते, तुझा आदेश अचल आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਜਿਉ ਤੂ ਰਾਖਹਿ ਤਿਉ ਰਹਾ ਜੋ ਦੇਹਿ ਸੁ ਖਾਉ ॥
ज्याप्रमाणे तू मला सुखात आणि दुःखात ठेवतोस, तसेच मी जगतो; तू जे देतोस तेच मी खातो

ਜਿਉ ਤੂ ਚਲਾਵਹਿ ਤਿਉ ਚਲਾ ਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਉ ॥
तू मला जसजसे पुढे नेतोस तसतसे मीही चालतो, मी माझ्या मुखाने तुझे नाव जपत राहतो

ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਹਥਿ ਵਡਿਆਈਆ ਮੇਲਹਿ ਮਨਿ ਚਾਉ ॥੨॥
माझ्या ठाकुराच्या हातात सर्व महानता आहे, यात मला सामील करा, ही माझी इच्छा आहे ॥२॥

ਕੀਤਾ ਕਿਆ ਸਾਲਾਹੀਐ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਸੋਈ ॥
देवाने निर्माण केलेल्या जगाची आपण स्तुती का करावी, जेव्हा प्रत्यक्षात तोच सर्वांची काळजी घेतो

ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਸੋ ਮਨਿ ਵਸੈ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥
ज्याने ते निर्माण केले त्याच्याशिवाय दुसरा कोणीही महान नाही जो मनात राहतो

ਸੋ ਸਾਚਾ ਸਾਲਾਹੀਐ ਸਾਚੀ ਪਤਿ ਹੋਈ ॥੩॥
त्या परम सत्याची, देवाची स्तुती करावी, तरच खरा आदर मिळतो. ॥३॥

ਪੰਡਿਤੁ ਪੜਿ ਨ ਪਹੁਚਈ ਬਹੁ ਆਲ ਜੰਜਾਲਾ ॥
अनेक शास्त्रांचा अभ्यास करूनही, पंडित सत्याच्या ध्येयापर्यंत पोहोचत नाही, तर जगाच्या गुंतागुंतीत अडकून राहतो

ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਦੁਇ ਸੰਗਮੇ ਖੁਧਿਆ ਜਮਕਾਲਾ ॥
पाप आणि पुण्य यांच्यात अडकलेला, यम आणि मायेची भूक त्याला सतत दुःखी करत राहते

ਵਿਛੋੜਾ ਭਉ ਵੀਸਰੈ ਪੂਰਾ ਰਖਵਾਲਾ ॥੪॥
ज्याला पूर्ण परमेश्वर वाचवणार आहे, तो वेगळेपणा आणि भीती विसरतो. ॥४॥

ਜਿਨ ਕੀ ਲੇਖੈ ਪਤਿ ਪਵੈ ਸੇ ਪੂਰੇ ਭਾਈ ॥
ज्यांची सेवा आणि भक्ती यशस्वी होते तेच पूर्ण संत असतात

ਪੂਰੇ ਪੂਰੀ ਮਤਿ ਹੈ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ॥
पूर्ण संताचे मनही पूर्ण असते; फक्त त्यालाच खरी महानता प्राप्त होते

ਦੇਦੇ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵਈ ਲੈ ਲੈ ਥਕਿ ਪਾਈ ॥੫॥
देव नेहमीच देत राहतो आणि त्याला कोणतीही कमतरता नसते, परंतु प्राणी घेण्यास कंटाळतात. ॥५॥

ਖਾਰ ਸਮੁਦ੍ਰੁ ਢੰਢੋਲੀਐ ਇਕੁ ਮਣੀਆ ਪਾਵੈ ॥
जर तुम्ही खाऱ्या समुद्रात शोध घेतला आणि एकही मोती सापडला

ਦੁਇ ਦਿਨ ਚਾਰਿ ਸੁਹਾਵਣਾ ਮਾਟੀ ਤਿਸੁ ਖਾਵੈ ॥
दोन चार दिवस तो सुंदर दिसतो, शेवटी माती त्याला गिळंकृत करते

ਗੁਰੁ ਸਾਗਰੁ ਸਤਿ ਸੇਵੀਐ ਦੇ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ॥੬॥
जर तुम्ही सत्याच्या सागर असलेल्या गुरुची सेवा केली तर कोणतेही नुकसान नाही. जर तुम्ही सत्याच्या सागर असलेल्या गुरुची सेवा केली तर कोणतेही नुकसान नाही. ॥६॥

ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਨਿ ਸੇ ਊਜਲੇ ਸਭ ਮੈਲੁ ਭਰੀਜੈ ॥
जे माझ्या प्रभूला प्रिय आहेत ते तेजस्वी आहेत तर इतर सर्व पापांच्या घाणीने भरलेले आहेत

ਮੈਲਾ ਊਜਲੁ ਤਾ ਥੀਐ ਪਾਰਸ ਸੰਗਿ ਭੀਜੈ ॥
पापांनी दूषित झालेला आत्मा तेव्हाच तेजस्वी होतो जेव्हा तो गुरुच्या रूपात तत्वज्ञानाच्या दगडाला भेटतो आणि नामाच्या अमृतात भिजतो

ਵੰਨੀ ਸਾਚੇ ਲਾਲ ਕੀ ਕਿਨਿ ਕੀਮਤਿ ਕੀਜੈ ॥੭॥
खऱ्या लाल रंगाचे नाव आणि रंग त्याच्याशी इतके जोडलेले आहेत की त्याचे मूल्यमापन करता येत नाही. ॥७॥

ਭੇਖੀ ਹਾਥ ਨ ਲਭਈ ਤੀਰਥਿ ਨਹੀ ਦਾਨੇ ॥
वेश परिधान करून, पवित्र ठिकाणी स्नान करून आणि दान देऊनही सत्य प्राप्त होऊ शकत नाही

ਪੁਛਉ ਬੇਦ ਪੜੰਤਿਆ ਮੂਠੀ ਵਿਣੁ ਮਾਨੇ ॥
वेद पठण करणाऱ्या विद्वानांना विचारा की, जे जग हे सत्य स्वीकारत नाही ते लुटले जात आहे का?

ਨਾਨਕ ਕੀਮਤਿ ਸੋ ਕਰੇ ਪੂਰਾ ਗੁਰੁ ਗਿਆਨੇ ॥੮॥੬॥
हे नानक, ज्याला परिपूर्ण गुरु ज्ञान देतात तोच खऱ्या अर्थाने नाम आणि रत्नाचे मूल्यमापन करू शकतो. ॥ ८॥ ६॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥
मारु महाला १ ॥

ਮਨਮੁਖੁ ਲਹਰਿ ਘਰੁ ਤਜਿ ਵਿਗੂਚੈ ਅਵਰਾ ਕੇ ਘਰ ਹੇਰੈ ॥
स्वार्थी आत्मा, त्याच्या आवेशात, आपले घर सोडून इकडे तिकडे भटकतो आणि इतरांच्या घरांकडे पाहतो

ਗ੍ਰਿਹ ਧਰਮੁ ਗਵਾਏ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨ ਭੇਟੈ ਦੁਰਮਤਿ ਘੂਮਨ ਘੇਰੈ ॥
तो गृहस्थ धर्म पाळत नाही आणि खऱ्या गुरुंना भेटत नाही. त्यामुळे तो वाईट विचारांच्या जाळ्यात अडकलेला राहतो

ਦਿਸੰਤਰੁ ਭਵੈ ਪਾਠ ਪੜਿ ਥਾਕਾ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਹੋਇ ਵਧੇਰੈ ॥
तो देशोदेशी भटकतो आणि धर्मग्रंथ वाचतो आणि निराश होतो, ज्यामुळे त्याची तहान आणखी वाढते

ਕਾਚੀ ਪਿੰਡੀ ਸਬਦੁ ਨ ਚੀਨੈ ਉਦਰੁ ਭਰੈ ਜੈਸੇ ਢੋਰੈ ॥੧॥
तो नश्वर शरीर शब्दांमधील फरक जाणत नाही आणि प्राण्यासारखे पोट भरत राहतो. ॥१॥

ਬਾਬਾ ਐਸੀ ਰਵਤ ਰਵੈ ਸੰਨਿਆਸੀ ॥
बाबा, संताचे जीवनचक्र असे असावे की

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਤੇਰੈ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
गुरुंच्या शब्दांद्वारे त्याची देवाप्रती असलेली भक्ती अबाधित राहते आणि तो हरीच्या नामात तल्लीन राहून तृप्त होतो. ॥१॥रहाउ॥

ਘੋਲੀ ਗੇਰੂ ਰੰਗੁ ਚੜਾਇਆ ਵਸਤ੍ਰ ਭੇਖ ਭੇਖਾਰੀ ॥
तो गेरू रंग मिसळतो, भगवे कपडे घालतो आणि भिकाऱ्याचा वेष धारण करतो

ਕਾਪੜ ਫਾਰਿ ਬਨਾਈ ਖਿੰਥਾ ਝੋਲੀ ਮਾਇਆਧਾਰੀ ॥
तो रजाई बनवण्यासाठी कापडाचा तुकडा फाडतो आणि पैसे मिळविण्यासाठी तो गळ्यात घालतो

ਘਰਿ ਘਰਿ ਮਾਗੈ ਜਗੁ ਪਰਬੋਧੈ ਮਨਿ ਅੰਧੈ ਪਤਿ ਹਾਰੀ ॥
तो स्वतः घरोघरी जाऊन भिक्षा मागतो पण जगातील लोकांना धर्माचा उपदेश करतो. मनाने आंधळा झालेला त्याचा स्वाभिमान गमावून बसला आहे

ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣਾ ਸਬਦੁ ਨ ਚੀਨੈ ਜੂਐ ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ ॥੨॥
भ्रमात हरवलेला, त्याला ब्रह्म या शब्दातील फरक कळत नाही आणि म्हणून त्याने जुगारात आपले जीवन गमावले आहे. ॥२॥

ਅੰਤਰਿ ਅਗਨਿ ਨ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਬੂਝੈ ਬਾਹਰਿ ਪੂਅਰ ਤਾਪੈ ॥
गुरुशिवाय, त्याच्या आतली इच्छाशक्तीची आग विझवता येत नाही, पण तो बाहेरच्या आगीसारखा जळत राहतो.

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਬਿਨੁ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵੀ ਕਿਉ ਕਰਿ ਚੀਨਸਿ ਆਪੈ ॥
गुरुच्या सेवेशिवाय भक्ती नाही, मग तो विवेक कसा ओळखू शकेल?

ਨਿੰਦਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਨਰਕ ਨਿਵਾਸੀ ਅੰਤਰਿ ਆਤਮ ਜਾਪੈ ॥
इतरांची निंदा केल्याने आत्म्याला असे वाटते की तो नरकात पडला आहे.

ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਭਰਮਿ ਵਿਗੂਚਹਿ ਕਿਉ ਮਲੁ ਧੋਪੈ ਪਾਪੈ ॥੩॥
अठ्ठासष्ट तीर्थस्थळांवर गोंधळात भटकत असताना, त्याच्या पापांची घाण कशी धुऊन जाईल?॥३॥

ਛਾਣੀ ਖਾਕੁ ਬਿਭੂਤ ਚੜਾਈ ਮਾਇਆ ਕਾ ਮਗੁ ਜੋਹੈ ॥
तो भस्म गाळून अंगावर विभूती लावतो पण मायेचा मार्ग बघत राहतो.

ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏਕੁ ਨ ਜਾਣੈ ਸਾਚੁ ਕਹੇ ਤੇ ਛੋਹੈ ॥
तो देवाला आतून आणि बाहेरून ओळखत नाही पण सत्य सांगितले की त्याला राग येतो

ਪਾਠੁ ਪੜੈ ਮੁਖਿ ਝੂਠੋ ਬੋਲੈ ਨਿਗੁਰੇ ਕੀ ਮਤਿ ਓਹੈ ॥
त्या अज्ञानी माणसाचे मन असे असते की तो मजकूर वाचतो पण तोंडाने खोटे बोलत राहतो.

ਨਾਮੁ ਨ ਜਪਈ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕਿਉ ਸੋਹੈ ॥੪॥
जर तो परमेश्वराचे नाव जपत नसेल तर त्याला आनंद कसा मिळेल? नावाशिवाय एखादी वस्तू सुंदर कशी दिसेल? ॥४॥

ਮੂੰਡੁ ਮੁਡਾਇ ਜਟਾ ਸਿਖ ਬਾਧੀ ਮੋਨਿ ਰਹੈ ਅਭਿਮਾਨਾ ॥
काहींनी आपले डोके मुंडले आहे, काहींनी आपले केस डोक्यावर बांधले आहेत, काही जण शांतपणे जगतात, पण त्यांच्या हृदयात अभिमान कायम आहे

ਮਨੂਆ ਡੋਲੈ ਦਹ ਦਿਸ ਧਾਵੈ ਬਿਨੁ ਰਤ ਆਤਮ ਗਿਆਨਾ ॥
आत्मज्ञानात मग्न न होता, मन विचलित होते आणि सर्व दिशांना भटकते

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਛੋਡਿ ਮਹਾ ਬਿਖੁ ਪੀਵੈ ਮਾਇਆ ਕਾ ਦੇਵਾਨਾ ॥
नामाचे अमृत सोडून, मायेचा भक्त प्राणघातक मायेचे विष पित राहतो

ਕਿਰਤੁ ਨ ਮਿਟਈ ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੂਝੈ ਪਸੂਆ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨਾ ॥੫॥
त्याचे कर्म पुसले जात नाहीत, आणि त्याला देवाची इच्छा समजत नाही, आणि त्याला प्राण्यासारखे मानले जाते. ॥५॥

ਹਾਥ ਕਮੰਡਲੁ ਕਾਪੜੀਆ ਮਨਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਉਪਜੀ ਭਾਰੀ ॥
काही कापडिया संत झाले आहेत, त्यांनी हातात कमंडलू धरला आहे, पण त्यांच्या मनात एक मोठी इच्छा निर्माण झाली आहे

ਇਸਤ੍ਰੀ ਤਜਿ ਕਰਿ ਕਾਮਿ ਵਿਆਪਿਆ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ਪਰ ਨਾਰੀ ॥
पत्नीला सोडून तो वासनेत अडकला आणि दुसऱ्या स्त्रीमध्ये रस घेऊ लागला

ਸਿਖ ਕਰੇ ਕਰਿ ਸਬਦੁ ਨ ਚੀਨੈ ਲੰਪਟੁ ਹੈ ਬਾਜਾਰੀ ॥
तो लोकांना शिकवतो पण ब्रह्म हा शब्द स्वतः ओळखत नाही आणि अशा प्रकारे तो एक अश्लील व्यापारी बनतो

ਅੰਤਰਿ ਬਿਖੁ ਬਾਹਰਿ ਨਿਭਰਾਤੀ ਤਾ ਜਮੁ ਕਰੇ ਖੁਆਰੀ ॥੬॥
मनात इच्छांचे विष आहे, पण बाहेरून माणूस शांत असल्याचे भासवत आहे; म्हणून, यम त्याला मारतो. ॥६॥

ਸੋ ਸੰਨਿਆਸੀ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੈ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥
प्रत्यक्षात, तो संन्यासी आहे जो सतगुरूंची सेवा करतो आणि आपल्या मनातील अभिमान दूर करतो

ਛਾਦਨ ਭੋਜਨ ਕੀ ਆਸ ਨ ਕਰਈ ਅਚਿੰਤੁ ਮਿਲੈ ਸੋ ਪਾਏ ॥
तो अन्न आणि कपड्यांची अपेक्षा करत नाही तर त्याच्याकडे येणारी प्रत्येक गोष्ट विचार न करता स्वीकारतो

ਬਕੈ ਨ ਬੋਲੈ ਖਿਮਾ ਧਨੁ ਸੰਗ੍ਰਹੈ ਤਾਮਸੁ ਨਾਮਿ ਜਲਾਏ ॥
तो निरर्थक गोष्टी बोलत नाही, तो क्षमेची संपत्ती जमा करतो आणि नावाने आपला क्रोध जाळतो

ਧਨੁ ਗਿਰਹੀ ਸੰਨਿਆਸੀ ਜੋਗੀ ਜਿ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥੭॥
जो आपले मन भगवंताच्या चरणांवर केंद्रित करतो तो स्तुतीस पात्र आहे. ॥७॥

ਆਸ ਨਿਰਾਸ ਰਹੈ ਸੰਨਿਆਸੀ ਏਕਸੁ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥
संत म्हणजे जो सर्व आशा सोडून देतो आणि सर्व आशांपासून अलिप्त राहून एकाच देवाचे ध्यान करतो

ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵੈ ਤਾ ਸਾਤਿ ਆਵੈ ਨਿਜ ਘਰਿ ਤਾੜੀ ਲਾਏ ॥
जेव्हा तो हरीचे अमृत पितो तेव्हा त्याला शांती मिळते आणि तो त्याच्या खऱ्या घरी ध्यान करतो

ਮਨੂਆ ਨ ਡੋਲੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਧਾਵਤੁ ਵਰਜਿ ਰਹਾਏ ॥
गुरुमुख बनून, तो सत्य समजतो, ज्यामुळे त्याचे मन डळमळीत होत नाही आणि तो त्याच्या चंचल मनावर नियंत्रण ठेवतो

ਗ੍ਰਿਹੁ ਸਰੀਰੁ ਗੁਰਮਤੀ ਖੋਜੇ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਏ ॥੮॥
तो गुरुंच्या निर्देशानुसार आपल्या शरीराचे घर शोधतो आणि नामरूपी पदार्थ प्राप्त करतो. ॥८॥

ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸੁ ਸਰੇਸਟ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਵੀਚਾਰੀ ॥
ब्रह्मा, विष्णू आणि शिवशंकर यांसारखे महान देव भगवान शिवाच्या नावाचे ध्यान करण्यात मग्न राहतात

ਖਾਣੀ ਬਾਣੀ ਗਗਨ ਪਤਾਲੀ ਜੰਤਾ ਜੋਤਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥
हे अखिलेशेश्वर! तुझा प्रकाश चारही स्रोतांमध्ये, चार वाणींमध्ये, आकाशात, पाताळात आहे.

ਸਭਿ ਸੁਖ ਮੁਕਤਿ ਨਾਮ ਧੁਨਿ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਉਰ ਧਾਰੀ ॥
सर्व सुख आणि मुक्ती हरिनाम जपण्यात आहे, म्हणून खरे नाव हृदयात स्थिरावते.

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਨਹੀ ਛੂਟਸਿ ਨਾਨਕ ਸਾਚੀ ਤਰੁ ਤੂ ਤਾਰੀ ॥੯॥੭॥
हे नानक! नामाशिवाय मोक्ष नाही, देवाच्या नावाशिवाय कोणाचेही तारण नाही. केवळ खऱ्या नावानेच हा जगाचा महासागर पार करता येतो. ॥९॥ ७॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥
मारु महाला १ ॥

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੰਜੋਗਿ ਉਪਾਏ ਰਕਤੁ ਬਿੰਦੁ ਮਿਲਿ ਪਿੰਡੁ ਕਰੇ ॥
आई-वडिलांच्या मिलनातून रक्त आणि वीर्य यांच्या मिलनातून शरीराची निर्मिती झाली

ਅੰਤਰਿ ਗਰਭ ਉਰਧਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਰੇ ਦਾਤਿ ਕਰੇ ॥੧॥
आईच्या गर्भात उलटा पडलेला आत्मा सत्यासाठी समर्पित होता, त्याची काळजी घेणारा आणि त्याचे पालनपोषण करणारा देव आहे. ॥१॥

ਸੰਸਾਰੁ ਭਵਜਲੁ ਕਿਉ ਤਰੈ ॥
या जगाच्या महासागराला कसे पार करता येईल?

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਾਈਐ ਅਫਰਿਓ ਭਾਰੁ ਅਫਾਰੁ ਟਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जर एखाद्याला गुरुंच्या सान्निध्यात पवित्र नाम मिळाले तर अहंकारी आत्म्याच्या पापांचे ओझे दूर होते. ॥१॥रहाउ॥

ਤੇ ਗੁਣ ਵਿਸਰਿ ਗਏ ਅਪਰਾਧੀ ਮੈ ਬਉਰਾ ਕਿਆ ਕਰਉ ਹਰੇ ॥
हे देवा! मी काय करू शकतो? गुन्हेगारावर तुझी सर्व दया मी विसरलो आहे.

ਤੂ ਦਾਤਾ ਦਇਆਲੁ ਸਭੈ ਸਿਰਿ ਅਹਿਨਿਸਿ ਦਾਤਿ ਸਮਾਰਿ ਕਰੇ ॥੨॥
तूच दयाळू दाता आहेस आणि रात्रंदिवस मला देऊन माझी काळजी घेतोस.॥२॥

ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਲੈ ਜਗਿ ਜਨਮਿਆ ਸਿਵ ਸਕਤੀ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ਧਰੇ ॥
मानव धर्म, अर्थ, काम आणि मोक्ष या इच्छा घेऊन जन्माला आला, परंतु जीवाच्या रूपात शिवाने मायेच्या रूपात शक्तीच्या घरात निवास केला

ਲਾਗੀ ਭੂਖ ਮਾਇਆ ਮਗੁ ਜੋਹੈ ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਮੋਹਿ ਖਰੇ ॥੩॥

मग त्याला भूक लागली आणि तो संपत्ती मिळविण्यासाठी धावू लागला, पण मायेच्या आसक्तीमुळे त्याच्याकडून मोक्ष देणाऱ्या गोष्टी हिरावून घेतल्या. ॥ ३॥

ਕਰਣ ਪਲਾਵ ਕਰੇ ਨਹੀ ਪਾਵੈ ਇਤ ਉਤ ਢੂਢਤ ਥਾਕਿ ਪਰੇ ॥

तो पैशासाठी खूप कष्ट करतो. पण त्याला हवे तितके पैसे मिळत नाहीत. मग तो इकडे तिकडे शोधून थकतो

ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਅਹੰਕਾਰਿ ਵਿਆਪੇ ਕੂੜ ਕੁਟੰਬ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰੇ ॥੪॥

तो वासना, क्रोध आणि अहंकाराने ग्रस्त आहे आणि खोट्या कुटुंबावर प्रेम करतो. ॥४॥

ਖਾਵੈ ਭੋਗੈ ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਦੇਖੈ ਪਹਿਰਿ ਦਿਖਾਵੈ ਕਾਲ ਘਰੇ ॥

तो स्वादिष्ट अन्न खातो आणि कपडे घालतो आणि ते या जगात, मृत्युच्या घरात, लोकांना दाखवतो

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦ ਨ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨ ਕਾਲੁ ਟਰੇ ॥੫॥

गुरुच्या शब्दांशिवाय तो आत्मज्ञान ओळखू शकत नाही आणि परमात्म्याच्या नावाशिवाय त्याचा मृत्यू टळत नाही. ॥५॥

ਜੇਤਾ ਮੋਹੁ ਹਉਮੈ ਕਰਿ ਭੂਲੇ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਤੇ ਛੀਨਿ ਖਰੇ ॥

तो जितका जास्त आसक्त आणि गर्विष्ठ असेल तितकाच तो भरकटत जातो आणि शेवटी माझे आणि माझे असे म्हणतो

ਤਨੁ ਧਨੁ ਬਿਨਸੈ ਸਹਸੈ ਸਹਸਾ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਵੈ ਮੁਖਿ ਧੂਰਿ ਪਰੇ ॥੬॥

हजारो चिंतांमुळे त्याचे शरीर आणि संपत्ती नष्ट होते आणि नंतर तो पश्चात्ताप करतो पण त्याच्या चेहऱ्यावर फक्त धूळ पडते. ॥६॥

ਬਿਰਧਿ ਭਇਆ ਜੋਬਨੁ ਤਨੁ ਖਿਸਿਆ ਕਫੁ ਕੰਠੁ ਬਿਰੂਧੋ ਨੈਨਹੁ ਨੀਰੁ ਢਰੇ ॥

आता तो म्हातारा झाला तेव्हा त्याचे शरीर कमकुवत झाले आणि त्याचे तारुण्य संपले. खोकला आणि कफ यामुळे त्याचा घसा बंद झाला आणि त्याच्या डोळ्यांतून अश्रू वाहू लागले

ਚਰਣ ਰਹੇ ਕਰ ਕੰਪਣ ਲਾਗੇ ਸਾਕਤ ਰਾਮੁ ਨ ਰਿਦੈ ਹਰੇ ॥੭॥

पाय हालणे थांबले आहेत आणि हात थरथर कापू लागले आहेत. पण अरेरे, आताही त्या दूर गेलेल्या आत्म्याच्या हृदयाला रामाचे नाव आठवत नाही. ॥७॥

ਸੁਰਤਿ ਗਈ ਕਾਲੀ ਹੂ ਧਉਲੇ ਕਿਸੈ ਨ ਭਾਵੈ ਰਖਿਓ ਘਰੇ ॥

वय वाढत असताना तिच्या होश गेल्या आहेत आणि तिचे काळे केस पांढरे झाले आहेत. कुटुंबातील कोणीही तिला घरात ठेवू इच्छित नाही

ਬਿਸਰਤ ਨਾਮ ਐਸੇ ਦੋਖ ਲਾਗਹਿ ਜਮੁ ਮਾਰਿ ਸਮਾਰੇ ਨਰਕਿ ਖਰੇ ॥੮॥

देवाचे नाव विसरल्याने, एखाद्यावर अशा पापांचे ओझे येते आणि यमदूत त्याला मारहाण करतात आणि नरकात घेऊन जातात. ॥ ८॥

ਪੂਰਬ ਜਨਮ ਕੋ ਲੇਖੁ ਨ ਮਿਟਈ ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਕਾ ਕਉ ਦੋਸੁ ਧਰੇ ॥

मागच्या जन्माच्या कर्मांची नोंद कधीच पुसली जात नाही. म्हणूनच माणूस जन्माला येतो आणि मरतो, मग दुसऱ्याला दोष का द्यायचा?

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਬਾਦਿ ਜੀਵਣੁ ਹੋਰੁ ਮਰਣਾ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦੈ ਜਨਮੁ ਜਰੇ ॥੯॥

गुरुशिवाय जगणे निरुपयोगी आहे आणि मृत्यूसारखे आहे. गुरुच्या शब्दांशिवाय जीवन जळत राहते. ॥९॥

ਖੁਸੀ ਖੁਆਰ ਭਏ ਰਸ ਭੋਗਣ ਫੋਕਟ ਕਰਮ ਵਿਕਾਰ ਕਰੇ ॥

भौतिक गोष्टींचा आनंद साजरा करून आणि त्यांचा उपभोग घेऊन, लोक कंटाळले आहेत आणि वाईट कर्मांमुळे मनात फक्त विकार निर्माण झाले आहेत

ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ਲੋਭਿ ਮੂਲੁ ਖੋਇਓ ਸਿਰਿ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕਾ ਡੰਡੁ ਪਰੇ ॥੧੦॥

नाम विसरल्याने आणि लोभात अडकल्याने, त्याने आपले मूळ गमावले आणि यमराजाच्या काठीत त्याच्या डोक्यावर पडली. ॥१०॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਜਾ ਕਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥

ज्याला देवाचा आशीर्वाद मिळतो, तो गुरुद्वारे रामनामाचे गुणगान गातो

ਤੇ ਨਿਰਮਲ ਪੁਰਖ ਅਪਰੰਪਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਜਗ ਮਹਿ ਗੁਰ ਗੋਵਿੰਦ ਹਰੇ ॥੧੧॥

असे शुद्ध पुरुष अतुलनीय आहेत आणि स्वतः गुरु गोविंदाचे रूप बनतात. ॥ ११॥

ਹਰਿ ਸਿਮਰਹੁ ਗੁਰ ਬਚਨ ਸਮਾਰਹੁ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਜਨ ਭਾਉ ਕਰੇ ॥
देवाचे स्मरण करा, गुरुचे शब्द तुमच्या हृदयात ठेवा आणि भक्तांच्या संगतीवर प्रेम करा

ਹਰਿ ਜਨ ਗੁਰੁ ਪਰਧਾਨੁ ਦੁਆਰੈ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਜਨ ਕੀ ਰੇਣੁ ਹਰੇ ॥੧੨॥੮॥
गुरु हे सत्याच्या दाराशी असलेल्या भक्तांचे नेते आहेत. हे नानक, आपणही त्यांच्या चरणांची धूळ आहोत. ॥१२॥८॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਮਾਰੂ ਕਾਫੀ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨ ॥
मारु काफी महाला १ घर २ ॥

ਆਵਉ ਵੰਞਉ ਡੁੰਮਣੀ ਕਿਤੀ ਮਿਤ੍ਰ ਕਰੇਉ ॥
जन्म-मृत्यूच्या चक्रात अडकलेली स्त्री अनेक मित्र बनवते

ਸਾ ਧਨ ਢੋਈ ਨ ਲਹੈ ਵਾਢੀ ਕਿਉ ਧੀਰੇਉ ॥੧॥
पती देवापासून वेगळे झाल्यानंतर तिला राहण्यासाठी जागा मिळत नाही, मग ती कशी धीर धरू शकेल? ॥१॥

ਮੈਡਾ ਮਨੁ ਰਤਾ ਆਪਨੜੇ ਪਿਰ ਨਾਲਿ ॥
माझे मन माझ्या प्रभूच्या सहवासात लीन झाले आहे.

ਹਉ ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਈ ਖੰਨੀਐ ਕੀਤੀ ਹਿਕ ਭੋਰੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
त्याने थोडीशी कृपा पाहून मला आनंद दिला आहे, म्हणून मी स्वतःला त्याच्यापुढे तुकड्यांमध्ये अर्पण करतो. ॥१॥रहाउ॥

ਪੇਈਅੜੈ ਡੋਹਾਗਣੀ ਸਾਹੁਰੜੈ ਕਿਉ ਜਾਉ ॥
मी, माझी पत्नी, या जगात माझ्या आईवडिलांच्या घरी राहत आहे, आता मी दुसऱ्या जगात माझ्या सासरच्या घरी कशी जाऊ शकते?

ਮੈ ਗਲਿ ਅਉਗਣ ਮੁਠੜੀ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਝੂਰਿ ਮਰਾਉ ॥੨॥
माझ्या गळ्यात अनेक दोष अडकले आहेत; माझ्या पतीशिवाय मला दोषांनी फसवले आहे आणि मी वेदनेने मरत आहे. ॥२॥

ਪੇਈਅੜੈ ਪਿਰੁ ਸੰਮਲਾ ਸਾਹੁਰੜੈ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ॥

जर मी माझ्या आईवडिलांच्या घरी माझ्या पतीची आठवण ठेवली तर मला माझ्या सासरच्या घरी राहण्यासाठी जागा मिळू शकेल

ਸੁਖਿ ਸਵੰਧਿ ਸੋਹਾਗਣੀ ਪਿਰੁ ਪਾਇਆ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥੩॥

ज्या विवाहित स्त्रीला सद्गुणांचा खजिना परमेश्वर मिळाला आहे, ती आनंदी राहते. ॥३॥

ਲੇਫੁ ਨਿਹਾਲੀ ਪਟ ਕੀ ਕਾਪੜੁ ਅੰਗਿ ਬਣਾਇ ॥ ਪਿਰੁ ਮੁਤੀ ਡੋਹਾਗਣੀ ਤਿਨ ਡੁਖੀ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਇ ॥੪॥

जरी तिने झोपण्यासाठी कापड आणि रेशमी कपडे बनवले आणि घालण्यासाठी रेशमी कपडे बनवले तरी, पतीने सोडून दिलेली विधवा तिचे आयुष्य आणि रात्री दुःखात घालवते. ॥४॥

Page 1015

ਕਿਤੀ ਚਖਉ ਸਾਡੜੇ ਕਿਤੀ ਵੇਸ ਕਰੇਉ ॥
संकोच न करता मी चाखत राहीन आणि किती सुंदर कपडे घालत राहीन

ਪਿਰ ਬਿਨੁ ਜੋਬਨੁ ਬਾਦਿ ਗਇਅਮੁ ਵਾਢੀ ਝੂਰੇਦੀ ਝੂਰੇਉ ॥੫॥
पण परमेश्वराशिवाय तारुण्य निरुपयोगी आहे; त्याच्यापासून वेगळे होऊन मी चिंताग्रस्त राहतो.॥५॥

ਸਚੇ ਸੰਦਾ ਸਦੜਾ ਸੁਣੀਐ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਿ ॥
गुरुच्या ज्ञान आणि चिंतनातून खऱ्या देवाची खरी शिकवण ऐकली पाहिजे.

ਸਚੇ ਸਚਾ ਬੈਹਣਾ ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਪਿਆਰਿ ॥੬॥
जेव्हा खऱ्या देवाची प्रेमळ कृपा खऱ्या देवाच्या प्रेमळ नजरेवर पडते, तेव्हा जीवाचे वर्तन सत्याच्या प्रेमासारखे होते आणि ती त्याच्या प्रेमात तल्लीन राहते. ॥६॥

ਗਿਆਨੀ ਅੰਜਨੁ ਸਚ ਕਾ ਡੇਖੈ ਡੇਖਣਹਾਰੁ ॥
ज्ञानी माणूस सत्याचे अंजन फक्त देवाला पाहण्यासाठी आणि पाहण्यासाठी लावतो.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਜਾਣੀਐ ਹਉਮੈ ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰਿ ॥੭॥
जर कोणी गुरुमुख झाला आणि अहंकार दूर केला तर सत्य समजले आणि जाणले जाऊ शकते. ॥७॥

ਤਉ ਭਾਵਨਿ ਤਉ ਜੇਹੀਆ ਮੂ ਜੇਹੀਆ ਕਿਤੀਆਹ ॥
हे प्रभू माझ्या पती! तुला प्रिय असलेल्या स्त्रिया तुझ्यासारख्याच सुंदर आहेत, पण माझ्यासारख्या अनेक बायका आहेत.

ਨਾਨਕ ਨਾਹੁ ਨ ਵੀਛੁੜੈ ਤਿਨ ਸਚੈ ਰਤੜੀਆਹ ॥੮॥੧॥੯॥
हे नानक! जे प्रभूच्या प्रेमात तल्लीन राहतात ते कधीही वेगळे होत नाहीत. ॥८॥१॥९॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥
मारु महाला १ ॥

ਨਾ ਭੈਣਾ ਭਰਜਾਈਆ ਨਾ ਸੇ ਸਸੁੜੀਆਹ ॥
बहीण, वहिनी, सासू, सासू हे कायमचे राहत नाहीत.

ਸਚਾ ਸਾਕੁ ਨ ਤੁਟਈ ਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਸਹੀਆਹ ॥੧॥
पण ज्या सत्संगी सखींना गुरु देवाशी जोडतात त्यांचे खरे नाते कधीच तुटत नाही. ॥१॥

ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥
मी त्यांच्यासाठी स्वतःचे बलिदान देण्यास नेहमीच तयार आहे

ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਏਤਾ ਭਵਿ ਥਕੀ ਗੁਰਿ ਪਿਰੁ ਮੇਲਿਮੁ ਦਿਤਮੁ ਮਿਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
गुरुशिवाय इकडे तिकडे भटकून मी कंटाळले होते, पण गुरुंनी मला माझ्या पती, प्रभूशी जोडले आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਫੁਫੀ ਨਾਨੀ ਮਾਸੀਆ ਦੇਰ ਜੇਠਾਨੜੀਆਹ ॥
मामी, आजी, काकू आणि वहिनी.

ਆਵਨਿ ਵੰਞਨਿ ਨਾ ਰਹਨਿ ਪੂਰ ਭਰੇ ਪਹੀਆਹ ॥੨॥
हे नातेवाईक अस्तित्वात येतात आणि मृत्यूनंतर निघून जातात; ते आपल्यासोबत कायमचे राहत नाहीत आणि हे नातेवाईकांचे गट येथून निघून जातात. ॥ २॥

ਮਾਮੇ ਤੈ ਮਾਮਾਣੀਆ ਭਾਇਰ ਬਾਪ ਨ ਮਾਉ ॥
मामा, मामा, भाऊ, वडील, मामी, भाऊ, वडील, आई, हे नातेवाईक देखील नेहमीच आपल्यासोबत राहत नाहीत

ਸਾਥ ਲਡੇ ਤਿਨ ਨਾਠੀਆ ਭੀੜ ਘਣੀ ਦਰੀਆਉ ॥੩॥
हे पाहुणे मोठ्या गर्दीसोबत फिरत आहेत आणि भवसागर नदी (जीवनाचा महासागर) खूप गर्दीने भरलेली आहे. ॥ ३॥

ਸਾਚਉ ਰੰਗਿ ਰੰਗਾਵਲੋ ਸਖੀ ਹਮਾਰੋ ਕੰਤੁ ॥
अरे मित्रा, आमचा नवरा खूप रंगीबेरंगी आहे आणि सत्याच्या रंगात बुडून राहतो

ਸਚਿ ਵਿਛੋੜਾ ਨਾ ਥੀਐ ਸੋ ਸਹੁ ਰੰਗਿ ਰਵੰਤੁ ॥੪॥
जो जीव परमात्म्याच्या स्मरणात तल्लीन राहतो, तो कधीही सत्यापासून वेगळा होत नाही. ॥४॥

ਸਭੇ ਰੁਤੀ ਚੰਗੀਆ ਜਿਤੁ ਸਚੇ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ॥
ज्या ऋतूंमध्ये सत्याबद्दल प्रेम असते ते सर्व ऋतू चांगले असतात

ਸਾ ਧਨ ਕੰਤੁ ਪਛਾਣਿਆ ਸੁਖਿ ਸੁਤੀ ਨਿਸਿ ਡੇਹੁ ॥੫॥
परमात्म्याला ओळखणारी जीवाच्या रूपातील स्त्री सदैव आनंदी राहते. ॥५॥

ਪਤਣਿ ਕੂਕੇ ਪਾਤਣੀ ਵੰਞਹੁ ਧ੍ਰੁਕਿ ਵਿਲਾੜਿ ॥
जगाच्या नदीच्या काठावर उभे असलेले नाविकाच्या रूपात गुरु आत्म्याच्या रूपात प्रवाशांना

नावाच्या जहाजात धावण्यासाठी आणि त्यावर चढण्यासाठी आणि समुद्र पार करण्यासाठी बोलावत आहेत

ਪਾਰਿ ਪਵੰਦੜੇ ਡਿਠੁ ਮੈ ਸਤਿਗੁਰ ਬੋਹਿਥਿ ਚਾੜਿ ॥੬॥
मी स्वतः अनेक प्राण्यांना सद्गुरुंच्या नावेत बसून अस्तित्वाचा महासागर पार करताना पाहिले आहे. ॥ ६ ॥

ਹਿਕਨੀ ਲਦਿਆ ਹਿਕਿ ਲਦਿ ਗਏ ਹਿਕਿ ਭਾਰੇ ਭਰ ਨਾਲਿ ॥
काहींनी सत्याचा सौदा भारित केला आहे तर काहींनी जीवनाचा महासागर पार केला आहे. पण काही प्राणी पापांचे ओझे वाहून जीवनाच्या महासागरात बुडाले आहेत

ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਵਣੰਜਿਆ ਸੇ ਸਚੇ ਪ੍ਰਭ ਨਾਲਿ ॥੭॥
ज्यांनी सत्याचा व्यापार केला आहे ते खऱ्या प्रभूसोबत राहतात. ॥ ७॥

ਨਾ ਹਮ ਚੰਗੇ ਆਖੀਅਹ ਬੁਰਾ ਨ ਦਿਸੈ ਕੋਇ ॥
आपण स्वतःला चांगले म्हणत नाही आणि कोणालाही वाईट पाहत नाही

ਨਾਨਕ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀਐ ਸਚੇ ਜੇਹੜਾ ਸੋਇ ॥੮॥੨॥੧੦॥
हे नानक! ज्याने अभिमानाचा नाश केला आहे तो सत्यासारखा झाला आहे. ॥ ८॥ २॥ १०॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥
मारु महाला १ ॥

ਨਾ ਜਾਣਾ ਮੂਰਖੁ ਹੈ ਕੋਈ ਨਾ ਜਾਣਾ ਸਿਆਣਾ ॥
मला असे वाटत नाही की कोणी मूर्ख आहे की हुशार आहे

ਸਦਾ ਸਾਹਿਬ ਕੈ ਰੰਗੇ ਰਾਤਾ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣਾ ॥੧॥
मी नेहमी देवाच्या रंगात बुडून जातो आणि त्याचे नाव आठवत राहतो. ॥ १॥

ਬਾਬਾ ਮੂਰਖੁ ਹਾ ਨਾਵੈ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥
हे बाबा! मी मुर्ख आहे, मी देवाच्या नावाने त्याग केला आहे

ਤੂ ਕਰਤਾ ਤੂ ਦਾਨਾ ਬੀਨਾ ਤੇਰੈ ਨਾਮਿ ਤਰਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे देवा! तू विश्वाचा निर्माता आहेस, तूच बुद्धिमान आहेस आणि तुझ्या नावानेच मोक्ष शक्य आहे ॥१॥रहाउ॥

ਮੂਰਖੁ ਸਿਆਣਾ ਏਕੁ ਹੈ ਏਕ ਜੋਤਿ ਦੁਇ ਨਾਉ ॥
मूर्ख आणि हुशार एकच आहेत, त्यांची नावे दोन आहेत पण त्यांचा प्रकाश एकच आहे

ਮੂਰਖਾ ਸਿਰਿ ਮੂਰਖੁ ਹੈ ਜਿ ਮੰਨੇ ਨਾਹੀ ਨਾਉ ॥੨॥
ज्याचा देवावर विश्वास नाही तो मूर्खच मोठा मूर्ख असतो.॥२॥

ਗੁਰ ਦੁਆਰੈ ਨਾਉ ਪਾਈਐ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪਲੈ ਨ ਪਾਇ ॥
नामाचे रहस्य केवळ गुरूद्वारेच प्राप्त होते आणि खऱ्या गुरूशिवाय ते प्राप्त होऊ शकत नाही

ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਾ ਅਹਿਨਿਸਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੩॥
जर सत्गुरुंच्या संमतीने नाम मनात स्थापित झाले तर मनुष्य रात्रंदिवस त्याचे ध्यान करतो. ॥३॥

ਰਾਜੰ ਰੰਗੰ ਰੂਪੰ ਮਾਲੰ ਜੋਬਨੁ ਤੇ ਜੁਆਰੀ ॥
राज्यकर्ते, राज्य करणारे, मौजमजा करणारे, सुंदर, श्रीमंत, तरुण आणि जुगारी

ਹੁਕਮੀ ਬਾਧੇ ਪਾਸੈ ਖੇਲਹਿ ਚਉਪੜਿ ਏਕਾ ਸਾਰੀ ॥੪॥
ते सर्व देवाच्या आज्ञेनुसार तुकड्यांच्या स्वरूपात चौपरचा खेळ खेळतात. ॥४॥

ਜਗਿ ਚਤੁਰੁ ਸਿਆਣਾ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣਾ ਨਾਉ ਪੰਡਿਤ ਪੜਹਿ ਗਾਵਾਰੀ ॥
जो माणूस या जगात स्वतःला हुशार आणि ज्ञानी समजतो तो देखील भ्रमात हरवलेला असतो. तो नावाने पंडित असला तरी तो एक अशिक्षित व्यक्ती आहे जो फक्त शास्त्रे वाचतो

ਨਾਉ ਵਿਸਾਰਹਿ ਬੇਦੁ ਸਮਾਲਹਿ ਬਿਖੁ ਭੂਲੇ ਲੇਖਾਰੀ ॥੫॥
काही लोक परमेश्वराचे नाव विसरतात आणि वेदांचा अभ्यास करतात, ज्यांचे लेखक स्वतः मायेच्या विषात हरवलेले असतात. ॥५॥

ਕਲਰ ਖੇਤੀ ਤਰਵਰ ਕੰਠੇ ਬਾਗਾ ਪਹਿਰਹਿ ਕਜਲੁ ਝਰੈ ॥
नामाशिवाय, माणसाचे जीवन ओसाड जमिनीत पेरलेल्या पिकांसारखे निरुपयोगी आहे; नदीकाठी झाडे आहेत आणि लोक पांढरे कपडे घालतात जिथे काळेपणा उडून त्यांच्या कपड्यांवर पडतो

ਏਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਤਿਸੈ ਕੀ ਕੋਠੀ ਜੋ ਪੈਸੈ ਸੋ ਗਰਬਿ ਜਰੈ ॥੬॥
हे जग इच्छांचे घर आहे; जो कोणी त्यात प्रवेश करतो तो अभिमानाने जळतो.

ਰਯਤਿ ਰਾਜੇ ਕਹਾ ਸਬਾਏ ਦੁਹੁ ਅੰਤਰਿ ਸੋ ਜਾਸੀ ॥
राजे आणि त्यांची प्रजा कुठे आहेत? जो कोणी राजे आणि प्रजा या दोन्ही श्रेणीत येतो, तो नाशवंत असतो

ਕਹਤ ਨਾਨਕੁ ਗੁਰ ਸਚੇ ਕੀ ਪਉੜੀ ਰਹਸੀ ਅਲਖੁ ਨਿਵਾਸੀ ॥੭॥੩॥੧੧॥
नानक म्हणतात की ज्याला खऱ्या गुरूच्या नावाची शिडी सापडते तो प्रभूच्या चरणी राहतो. ॥७॥३॥११॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੫ ਅਸਟਪਦੀ
मारू महाला ३ घरे ५ अष्टपदी

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਜਿਸ ਨੋ ਪ੍ਰੇਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥
ज्याच्या हृदयात प्रेम राहते. ज्याच्या हृदयात प्रेम राहते

ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥
तो खऱ्या शब्दात सहज रमतो.

ਏਹਾ ਵੇਦਨ ਸੋਈ ਜਾਣੈ ਅਵਰੁ ਕਿ ਜਾਣੈ ਕਾਰੀ ਜੀਉ ॥੧॥
प्रेमाचे हे दुःख फक्त देवालाच माहीत आहे; त्याचा इलाज इतर कोणालाही माहीत नाही ॥ १ ॥

ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥
देव स्वतः आपल्याला एकमेकांशी जोडतो आणि

ਆਪਣਾ ਪਿਆਰੁ ਆਪੇ ਲਾਏ ॥
तो स्वतःचे प्रेम स्वतः वापरतो

ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ਸਾਰ ਸੋਈ ਜਾਣੈ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਤੁਮਾਰੀ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे देवा! प्रेमाचे मूल्य फक्त त्यालाच कळते ज्याच्यावर तुझे आशीर्वाद आहेत. ॥१॥रहाउ॥

ਦਿਬ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਜਾਗੈ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ॥
जेव्हा त्याच्या आत दिव्य दृष्टी निर्माण होते तेव्हा सर्व भ्रम नाहीसे होतात आणि

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਏ ॥
गुरुच्या कृपेने व्यक्तीला सर्वोच्च स्थान प्राप्त होते. गुरुच्या कृपेने व्यक्तीला मोक्ष मिळतो

ਸੋ ਜੋਗੀ ਇਹ ਜੁਗਤਿ ਪਛਾਣੈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਬੀਚਾਰੀ ਜੀਉ ॥੨॥
फक्त गुरुंच्या शब्दांचे ध्यान करणारा योगीच ही युक्ती ओळखतो. ॥२॥

ਸੰਜੋਗੀ ਧਨ ਪਿਰ ਮੇਲਾ ਹੋਵੈ ॥
आत्मा, स्त्री आणि परम पती हे परम परमेश्वराला भेटतात हे योगायोगानेच घडते

ਗੁਰਮਤਿ ਵਿਚਹੁ ਦੁਰਮਤਿ ਖੋਵੈ ॥
गुरुंच्या मते, जीव स्त्रीच्या अंतरंगातील वाईट गोष्टी काढून टाकतो आणि

ਰੰਗ ਸਿਉ ਨਿਤ ਰਲੀਆ ਮਾਣੈ ਅਪਣੇ ਕੰਤ ਪਿਆਰੀ ਜੀਉ ॥੩॥
खूप प्रेमाने ती तिच्या पतीसोबत सण साजरे करत राहते.॥३॥

ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਝਹੁ ਵੈਦੁ ਨ ਕੋਈ ॥
सद्गुरुशिवाय डॉक्टर नाही

ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਈ ॥
तो स्वतः शुद्ध रूप आहे.

ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਮਰੈ ਮੰਦਾ ਹੋਵੈ ਗਿਆਨ ਬੀਚਾਰੀ ਜੀਉ ॥੪॥
जर एखाद्याला सद्गुरु भेटले तर मनातून वाईट वर्तन नाहीसे होते आणि आत्मा ज्ञानाचा चिंतन करणारा बनतो. ॥ ४॥

ਏਹੁ ਸਬਦੁ ਸਾਰੁ ਜਿਸ ਨੋ ਲਾਏ ॥
ज्याच्या शब्दाने गुरु प्रेरित होतात

ਗੁਰਮੁਖਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਗਵਾਏ ॥
गुरुमुख बनून तो तहान भूक दूर करतो

ਆਪਣ ਲੀਆ ਕਿਛੂ ਨ ਪਾਈਐ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਲ ਧਾਰੀ ਜੀਉ ॥੫॥
कल्याण केवळ देवाच्या कृपेनेच शक्य आहे, अन्यथा स्वतःहून काही करून काहीही साध्य होऊ शकत नाही. ॥५॥

ਅਗਮ ਨਿਗਮੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦਿਖਾਇਆ ॥
जेव्हा सत्गुरुंनी वेद आणि शास्त्रांचे रहस्य उलगडले

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪਨੈ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥
देवाच्या कृपेने आत्मा त्याच्या खऱ्या घरी पोहोचला

ਅੰਜਨ ਮਾਹਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਜਾਤਾ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਤੁਮਾਰੀ ਜੀਉ ॥੬॥
ज्यांना समुद्रात निरंजनाचे वरदान मिळाले आहे, त्यांना या अंधाऱ्या जगात राहून परम सत्याची जाणीव झाली आहे. ॥६॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋ ਤਤੁ ਪਾਏ ॥
जो गुरुमुखी होतो त्याला खरे ज्ञान प्राप्त होते आणि

ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਵਿਚਹੁ ਗਵਾਏ ॥
तो तुमच्या मनातील स्वाभिमान पुसून टाकतो

ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਝਹੁ ਸਭੁ ਧੰਧੁ ਕਮਾਵੈ ਵੇਖਹੁ ਮਨਿ ਵੀਚਾਰੀ ਜੀਉ ॥੭॥
मनात विचार करा आणि पहा की सद्गुरुंच्या आश्रयाशिवाय सर्व लोक सांसारिक गोष्टींमध्ये मग्न आहेत.॥७॥

ਇਕਿ ਭ੍ਰਮਿ ਭੁਲੇ ਫਿਰਹਿ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥
काही अहंकारी लोक गोंधळात भटकत राहतात आणि

ਇਕਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ॥
कोणीतरी गुरुमुख बनून आपला अहंकार नष्ट केला आहे

ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਹੋਰਿ ਭਰਮਿ ਭੁਲੇ ਗਾਵਾਰੀ ਜੀਉ ॥੮॥
तपस्वी खऱ्या शब्दांना चिकटून राहतात, पण इतर मूर्ख लोक गोंधळात भटकत राहतात. ॥ ८॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥
ज्याला गुरुंच्या सान्निध्यात नाम प्राप्त झाले नाही, ज्याच्या मनाचे अनुसरण झाले त्याने आपले जीवन व्यर्थ वाया घालवले

ਅਗੈ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਕੋ ਬੇਲੀ ਨਾਹੀ ਬੂਝੈ ਗੁਰ ਬੀਚਾਰੀ ਜੀਉ ॥੯॥
पुढील जगात नावाशिवाय कोणताही साथीदार नाही, परंतु हे केवळ गुरुच्या शिकवणीतूनच समजते. ॥ ९॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥
हरिचे नाम-अमृत सदैव सुख देते आणि

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਜਾਤਾ ॥
ही वस्तुस्थिती परिपूर्ण गुरुद्वारे युगानुयुगे समजू शकते

ਜਿਸੁ ਤੂ ਦੇਵਹਿ ਸੋਈ ਪਾਏ ਨਾਨਕ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੀ ਜੀਉ ॥੧੦॥੧॥
ज्याला तू देतोस, तोच तुझे नाव प्राप्त करतो; मी या ज्ञानाचे चिंतन केले आहे ॥१०॥१॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ਅਸਟਪਦੀਆ
मारू महाला ५ घरे ३ अष्टपडिया

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਭ੍ਰਮਤੇ ਭ੍ਰਮਤੇ ਦੁਲਭ ਜਨਮੁ ਅਬ ਪਾਇਓ ॥੧॥
चौऱ्याऐंशी कोटी ब्रह्मांडात भटकंती करत, हा दुर्लभ मानव जन्म आता प्राप्त झाला आहे.॥१॥

ਰੇ ਮੂੜੇ ਤੂ ਹੋਛੈ ਰਸਿ ਲਪਟਾਇਓ ॥
अरे मूर्खा, तू क्षुल्लक गोष्टींच्या चवीत अडकला आहेस

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸੰਗਿ ਬਸਤੁ ਹੈ ਤੇਰੈ ਬਿਖਿਆ ਸਿਉ ਉਰਝਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
नामामृत तुमच्या हृदयातही वास करतो, पण तुम्ही विषय विकारांनी गुंतलेले आहात. ॥१॥रहाउ॥

ਰਤਨ ਜਵੇਹਰ ਬਨਜਨਿ ਆਇਓ ਕਾਲਰੁ ਲਾਦਿ ਚਲਾਇਓ ॥੨॥
तू या जगात मौल्यवान दगड आणि रत्नांचा व्यापार करण्यासाठी आलास पण तू फक्त नापीक माती घेऊन निघून गेलास. ॥२॥

ਜਿਹ ਘਰ ਮਹਿ ਤੁਧੁ ਰਹਨਾ ਬਸਨਾ ਸੋ ਘਰੁ ਚੀਤਿ ਨ ਆਇਓ ॥੩॥
ज्या घरात तुम्हाला कायमचे राहायचे आहे, तेच खरे घर आहे, ते तुम्हाला आठवले नाही.॥३॥

ਅਟਲ ਅਖੰਡ ਪ੍ਰਾਣ ਸੁਖਦਾਈ ਇਕ ਨਿਮਖ ਨਹੀ ਤੁਝੁ ਗਾਇਓ ॥੪॥
जो स्थिर आहे आणि जीवनाला आनंद देतो, त्या देवाची तू पूजा केली नाहीस, क्षणभरही. ॥४॥

ਜਹਾ ਜਾਣਾ ਸੋ ਥਾਨੁ ਵਿਸਾਰਿਓ ਇਕ ਨਿਮਖ ਨਹੀ ਮਨੁ ਲਾਇਓ ॥੫॥
तुला जिथे जायचे आहे ते खरे ठिकाण तू विसरला आहेस आणि क्षणभरही देवावर तुझे मन केंद्रित केले नाहीस. ॥५॥

ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਗ੍ਰਿਹ ਦੇਖਿ ਸਮਗ੍ਰੀ ਇਸ ਹੀ ਮਹਿ ਉਰਝਾਇਓ ॥੬॥
आयुष्यभर तू मुलगा, बायको, घर इत्यादी गोष्टींमध्ये अडकलास. ॥ ६॥

ਜਿਤੁ ਕੋ ਲਾਇਓ ਤਿਤ ਹੀ ਲਾਗਾ ਤੈਸੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇਓ ॥੭॥
तुम्हाला जिथे जिथे ठेवले गेले तिथे तुम्ही तिथेच राहिलात आणि तेच काम करत राहिलात. ॥७॥

ਜਉ ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਤਾ ਸਾਧਸੰਗੁ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮੁ ਧਿਆਇਓ ॥੮॥੧॥
हे नानक! जेव्हा परमेश्वर दयाळू झाला, तेव्हा त्याला संतांचा संग मिळाला आणि मग त्याने ब्रह्मदेवाचे ध्यान केले. ॥८॥१॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥
मारु महाला ५ ॥

ਕਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਰਾਖਿ ਲੀਨੋ ਭਇਓ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ॥
देवाने त्याच्या कृपेने मला वाचवले आहे आणि मला संतांचा संग मिळाला आहे.

ਹਰਿ ਨਾਮ ਰਸੁ ਰਸਨਾ ਉਚਾਰੈ ਮਿਸਟ ਗੂੜਾ ਰੰਗੁ ॥੧॥
जीभ आनंदाने हरीचे नामस्मरण करत राहते आणि तिला एक खोल गोड रंग प्राप्त झाला आहे.॥१॥

ਮੇਰੇ ਮਾਨ ਕੋ ਅਸਥਾਨੁ ॥ ਮੀਤ ਸਾਜਨ ਸਖਾ ਬੰਧਪੁ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
प्रभु, माझे हृदय अगाध आहे. त्या अंतरंग जाणणाऱ्याला माझा खरा मित्र, मित्र आणि भाऊ म्हणून ओळखा. ॥१॥रहाउ॥

ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰੁ ਜਿਨਿ ਉਪਾਇਓ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਗਹੀ ॥
ज्या परमेश्वराने हे जग सागर निर्माण केले आहे, मी त्याचा आश्रय घेतला आहे

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਪ੍ਰਭੁ ਅਰਾਧੇ ਜਮਕੰਕਰੁ ਕਿਛੁ ਨ ਕਹੀ ॥੨॥
गुरुंच्या कृपेने मी परमेश्वराची पूजा केली आहे, म्हणून यमदूतही काहीही बोलत नाहीत. ॥२॥

ਮੋਖ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਿ ਜਾ ਕੈ ਸੰਤ ਰਿਦਾ ਭੰਡਾਰੁ ॥
ज्याचे द्वार मोक्ष आणि मुक्तिदाता आहे, ज्याचे नाव संतांच्या हृदयात साठवलेले आहे

ਜੀਅ ਜੁਗਤਿ ਸੁਜਾਣੁ ਸੁਆਮੀ ਸਦਾ ਰਾਖਣਹਾਰੁ ॥੩॥
तो, जो हुशार स्वामी जीवनाचा मार्ग जाणतो, तो नेहमीच रक्षक असतो. ॥३॥

ਦੂਖ ਦਰਦ ਕਲੇਸ ਬਿਨਸਹਿ ਜਿਸੁ ਬਸੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥
ज्याच्या मनात तो राहतो, त्याचे सर्व दुःख, वेदना आणि दुःख नाहीसे होतात

ਮਿਰਤੁ ਨਰਕੁ ਅਸਥਾਨ ਬਿਖੜੇ ਬਿਖੁ ਨ ਪੋਹੈ ਤਾਹਿ ॥੪॥
मृत्यू, नरकाचे वेदनादायक ठिकाण आणि भ्रमाचे विष देखील त्याला प्रभावित करत नाही.॥४॥

ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ਜਾ ਕੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਪਰਵਾਹ ॥
ज्याच्या घरात नामाचे अमृत वाहते, रिद्धी, सिद्धी आणि नऊ निधी त्याच्या सेवेत गुंतलेले असतात

ਆਦਿ ਅੰਤੇ ਮਧਿ ਪੂਰਨ ਊਚ ਅਗਮ ਅਗਾਹ ॥੫॥
तो अगम्य, अगाध, सर्वोच्च देव आहे, जो सदैव आदि, मध्य आणि अंतात अस्तित्वात आहे.॥५॥

ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਦੇਵ ਮੁਨਿ ਜਨ ਬੇਦ ਕਰਹਿ ਉਚਾਰੁ ॥
महान सिद्ध साधक देव गण मुनि जन आणि वेद देवाची स्तुती करतात

ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਭੁੰਚਹਿ ਨਹੀ ਅੰਤੁ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥੬॥
त्यांच्या प्रभूचे स्मरण करून त्यांना सहज आनंद मिळतो ज्याचा अंत नाही आणि मर्यादा नाही.॥६॥

ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਾਛਤ ਮਿਟਹਿ ਖਿਨ ਮਹਿ ਰਿਦੈ ਜਪਿ ਭਗਵਾਨ ॥
हृदयात देवाचे नाव घेतल्याने, अनेक पापे एका क्षणात नष्ट होतात

ਪਾਵਨਾ ਤੇ ਮਹਾ ਪਾਵਨ ਕੋਟਿ ਦਾਨ ਇਸਨਾਨ ॥੭॥
परमात्म्याचे नाव अत्यंत पवित्र आहे; त्याचा जप केल्याने लाखो दान आणि पवित्र ठिकाणी स्नान करण्याचे फळ मिळते. ॥ ७॥

ਬਲ ਬੁਧਿ ਸੁਧਿ ਪਰਾਣ ਸਰਬਸੁ ਸੰਤਨਾ ਕੀ ਰਾਸਿ ॥
संतांची संपत्ती म्हणजे शक्ती, बुद्धिमत्ता, ज्ञान, जीवन आणि सर्वकाही

ਬਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ਨਿਮਖ ਮਨ ਤੇ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥੮॥੨॥
नानकची प्रार्थना आहे: हे देवा, तुझ्या मनात एका क्षणासाठीही मला विसरू नकोस. ॥८॥२॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥
मारु महाला ५ ॥

ਸਸਤ੍ਰਿ ਤੀਖਣਿ ਕਾਟਿ ਡਾਰਿਓ ਮਨਿ ਨ ਕੀਨੋ ਰੋਸੁ ॥
कोणीतरी धारदार हत्याराने झाड तोडतो पण त्याला मनात राग येत नाही, उलट

ਕਾਜੁ ਉਆ ਕੋ ਲੇ ਸਵਾਰਿਓ ਤਿਲੁ ਨ ਦੀਨੋ ਦੋਸੁ ॥੧॥
तो त्याचे काम पूर्ण करतो आणि त्याला थोडाही दोष देत नाही. ॥१॥

ਮਨ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਰਉ ਨਿਤ ਨੀਤਿ ॥
हे माझ्या मन! दररोज भगवान रामाची पूजा कर. हे माझ्या मन, दररोज भगवान रामाची पूजा कर

ਦਇਆਲ ਦੇਵ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ਸੁਨਿ ਸੰਤਨਾ ਕੀ ਰੀਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
दयाळू आणि दयाळू गोविंदाचे ध्यान करणाऱ्या संतांचे आचरण ऐका. ॥१॥रहाउ॥

ਚਰਣ ਤਲੈ ਉਗਾਹਿ ਬੈਸਿਓ ਸ੍ਰਮੁ ਨ ਰਹਿਓ ਸਰੀਰਿ ॥
ज्या व्यक्तीने लाकडी होडी पायाखाली दाबून त्यात बसली आहे, त्याच्या शरीराचा थकवा निघून गेला आहे

ਮਹਾ ਸਾਗਰੁ ਨਹ ਵਿਆਪੈ ਖਿਨਹਿ ਉਤਰਿਓ ਤੀਰਿ ॥੨॥
समुद्रानेही कोणताही अडथळा निर्माण केला नाही आणि क्षणार्धात तो समुद्राच्या किनाऱ्यावर पोहोचला. ॥२॥

ਚੰਦਨ ਅਗਰ ਕਪੂਰ ਲੇਪਨ ਤਿਸੁ ਸੰਗੇ ਨਹੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥
जर चंदनावर कापूर आणि त्याच्या सुगंधाचे लेपन असेल तर मला त्याच्यावर प्रेम नाही.

ਬਿਸਟਾ ਮੂਤ੍ਰ ਖੋਦਿ ਤਿਲੁ ਤਿਲੁ ਮਨਿ ਨ ਮਨੀ ਬਿਪਰੀਤਿ ॥੩॥
जर कोणी विष्ठा, मूत्र फेकले किंवा थोडेसेही बाहेर काढले तर तिला तिच्या मनात घृणा वाटत नाही. त्याचप्रमाणे, संत सहिष्णु असतात.॥३॥

ਊਚ ਨੀਚ ਬਿਕਾਰ ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਸੰਲਗਨ ਸਭ ਸੁਖ ਛਤ੍ਰ ॥
सर्वांना आनंद देणारे छत्रीसारखे आकाश सर्वांशी संबंध राखते, मग ते उच्च जातीचे असो वा नीच जातीचे असो, कोणी चांगले काम करत असो वा वाईट

ਮਿਤ੍ਰ ਸਤ੍ਰੁ ਨ ਕਛੂ ਜਾਨੈ ਸਰਬ ਜੀਅ ਸਮਤ ॥੪॥
तो कोणालाही आपला मित्र किंवा शत्रू मानत नाही, तर सर्वांना समान मानतो. त्याचप्रमाणे, संतांसाठी, सर्वजण समान आहेत. ॥४॥

ਕਰਿ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਪ੍ਰਚੰਡ ਪ੍ਰਗਟਿਓ ਅੰਧਕਾਰ ਬਿਨਾਸ ॥
सूर्य त्याच्या तेजस्वी प्रकाशासह प्रकट होतो आणि अंधार नष्ट होतो.

ਪਵਿਤ੍ਰ ਅਪਵਿਤ੍ਰਹ ਕਿਰਣ ਲਾਗੇ ਮਨਿ ਨ ਭਇਓ ਬਿਖਾਦੁ ॥੫॥
त्याची किरणे सर्व पवित्र आणि अशुद्ध प्राण्यांना स्पर्श करतात, परंतु त्यांना त्याबद्दल कोणतेही दुःख वाटत नाही. त्याचप्रमाणे, संत सूर्यासारखे असतात. ॥५॥

ਸੀਤ ਮੰਦ ਸੁਗੰਧ ਚਲਿਓ ਸਰਬ ਥਾਨ ਸਮਾਨ ॥
थंड आणि सुगंधित वारा सर्व ठिकाणी हळूहळू आणि समान रीतीने वाहतो.

ਜਹਾ ਸਾ ਕਿਛੁ ਤਹਾ ਲਾਗਿਓ ਤਿਲੁ ਨ ਸੰਕਾ ਮਾਨ ॥੬॥

जिथे कुठेही चांगला किंवा वाईट प्राणी असतो, तिथे ती त्याला स्पर्श करते आणि थोडाही संकोच करत नाही. त्याचप्रमाणे संत मानवतेचे कल्याण करतात. ॥ ६॥

ਸੁਭਾਇ ਅਭਾਇ ਜੁ ਨਿਕਟਿ ਆਵੈ ਸੀਤੁ ਤਾ ਕਾ ਜਾਇ ॥

चांगल्या किंवा वाईट स्वभावाचा कोणताही माणूस आगीजवळ आला की त्याची थंडी निघून जाते

ਆਪ ਪਰ ਕਾ ਕਛੁ ਨ ਜਾਣੈ ਸਦਾ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੭॥

ज्याप्रमाणे अग्नीला स्वतःमध्ये आणि इतरांमध्ये फरक कळत नाही आणि तो नैसर्गिकरित्या फिरतो, त्याचप्रमाणे संत सर्वांचे कल्याण करतात. ॥ ७॥

ਚਰਣ ਸਰਣ ਸਨਾਥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਲਾਲ ॥

जो कोणी त्याच्या चरणी आश्रय घेतो त्याला स्वातंत्र्य मिळते आणि त्याचे मन प्रियकराच्या रंगात रंगलेले राहते

ਗੋਪਾਲ ਗੁਣ ਨਿਤ ਗਾਉ ਨਾਨਕ ਭਏ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾਲ ॥੮॥੩॥

हे नानक! प्रभु दयाळू झाला आहे, नेहमी त्याची गुणगान गा. ॥८॥ ॥३॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ ਅਸਟਪਦੀਆ

मारू महाला ५ घरे ४ अष्टपद

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਚਾਦਨਾ ਚਾਦਨੁ ਆਂਗਨਿ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਅੰਤਰਿ ਚਾਦਨਾ ॥੧॥

हृदयाच्या अंगणात, परमेश्वराचा प्रकाश हा सर्वात मोठा चांदणे आहे.॥१॥

ਆਰਾਧਨਾ ਅਰਾਧਨੁ ਨੀਕਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਨਾ ॥੨॥

जर पूजा करायचीच असेल तर देवाची पूजा करा, हीच यशस्वी पूजा आहे.॥२॥

ਤਿਆਗਨਾ ਤਿਆਗਨੁ ਨੀਕਾ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਤਿਆਗਨਾ ॥੩॥
जर तुम्हाला त्याग करायचा असेल तर तुमच्या मनातील काम, क्रोध आणि लोभाचा त्याग करा, हाच सर्वात मोठा त्याग आहे. ॥३॥

ਮਾਗਨਾ ਮਾਗਨੁ ਨੀਕਾ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗੁਰ ਤੇ ਮਾਗਨਾ ॥੪॥
गुरुकडून हरि यश मागणे ही सर्वात मोठी मागणी आहे. ॥४॥

ਜਾਗਨਾ ਜਾਗਨੁ ਨੀਕਾ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨ ਮਹਿ ਜਾਗਨਾ ॥੫॥
जागृत होणे म्हणजे हरीच्या जपात जागृत होणे ॥५॥

ਲਾਗਨਾ ਲਾਗਨੁ ਨੀਕਾ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਮਨੁ ਲਾਗਨਾ ॥੬॥
गुरुच्या चरणी मन केंद्रित करणे हीच सर्वोत्तम भक्ती आहे.॥६॥

ਇਹ ਬਿਧਿ ਤਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤੇ ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗਨਾ ॥੭॥
ते साध्य करण्याचा हा मार्ग आहे, ज्याच्या कपाळावर सौभाग्य आहे त्यालाच ही पद्धत प्राप्त होते. ॥७॥

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਨੀਕਾ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਰਨਾਗਨਾ ॥੮॥੧॥੪॥
हे नानक! जो परमेश्वराला शरण जातो त्याचे सर्व काही ठीक होते. ॥८॥१॥४॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥
मारु महाला ५॥

ਆਉ ਜੀ ਤੂ ਆਉ ਹਮਾਰੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸ੍ਰਵਨ ਸੁਨਾਵਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे संतांनो! माझ्या घरी येऊन मला प्रभूचा महिमा ऐकवायला लाव. ॥१॥रहाउ॥

ਤੁਧੁ ਆਵਤ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿਆ ਹਰਿ ਜਸੁ ਤੁਮ ਸੰਗਿ ਗਾਵਨਾ ॥੧॥
तुझ्या आगमनाने माझे मन आणि शरीर फुलले आहे आणि तुझ्यासोबत मला फक्त देवाचे गुणगान गाण्याची इच्छा आहे ॥१॥

ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਹਿਰਦੈ ਵਾਸੈ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਮਿਟਾਵਨਾ ॥੨॥
संतांच्या कृपेने, सत्य हृदयात राहते आणि द्वैत नाहीसे होते. ॥२॥

ਭਗਤ ਦਇਆ ਤੇ ਬੁਧਿ ਪਰਗਾਸੈ ਦੁਰਮਤਿ ਦੂਖ ਤਜਾਵਨਾ ॥੩॥
भक्तांच्या कृपेने बुद्धी प्रकाशित होते आणि दुष्ट मनाच्या लोकांचे सर्व दुःख नाहीसे होतात. ॥ ३॥

ਦਰਸਨੁ ਭੇਟਤ ਹੋਤ ਪੁਨੀਤਾ ਪੁਨਰਪਿ ਗਰਭਿ ਨ ਪਾਵਨਾ ॥੪॥
संतांना भेटून आणि दर्शनाने, व्यक्तीचे जीवन पवित्र होते आणि गर्भधारणेच्या चक्रातून मुक्त होते. ॥४॥

ਨਉ ਨਿਧਿ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਪਾਈ ਜੋ ਤੁਮਰੈ ਮਨਿ ਭਾਵਨਾ ॥੫॥
जो तुमच्या मनात आहे, त्याला नऊ खजिना, धन आणि सिद्धी मिळतात. ॥५॥

ਸੰਤ ਬਿਨਾ ਮੈ ਥਾਉ ਨ ਕੋਈ ਅਵਰ ਨ ਸੂਝੈ ਜਾਵਨਾ ॥੬॥
संतांशिवाय माझ्याकडे जाण्यासाठी दुसरे कोणतेही ठिकाण नाही आणि मी इतर कोणत्याही ठिकाणाचा विचारही करू शकत नाही. ॥६॥

ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨ ਕਉ ਕੋਇ ਨ ਰਾਖੈ ਸੰਤਾ ਸੰਗਿ ਸਮਾਵਨਾ ॥੭॥
निर्गुण, मला वाचवणारा कोणी नाही, म्हणून मला संतांच्या सहवासात राहावे लागते. ॥७॥

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਚਲਤੁ ਦਿਖਾਇਆ ਮਨ ਮਧੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਵਨਾ ॥੮॥੨॥੫॥
हे नानक! गुरुंनी मला आश्चर्य दाखवले आहे. आता मला परमेश्वराच्या दर्शनाने आनंद मिळाला आहे. ॥८॥२॥५॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥
मारु महाला ५ ॥

ਜੀਵਨਾ ਸਫਲ ਜੀਵਨ ਸੁਨਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਪਿ ਸਦ ਜੀਵਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जो आपले आयुष्य देवाची स्तुती आणि गौरव ऐकण्यात घालवतो त्याचे जीवन यशस्वी होते. ॥१॥रहाउ॥

ਪੀਵਨਾ ਜਿਤੁ ਮਨੁ ਆਘਾਵੈ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪੀਵਨਾ ॥੧॥
मनाला समाधान देणारेच प्यावे, म्हणून नामामृताचे अमृत प्यावे. ॥१॥

ਖਾਵਨਾ ਜਿਤੁ ਭੂਖ ਨ ਲਾਗੈ ਸੰਤੋਖਿ ਸਦਾ ਤ੍ਰਿਪਤੀਵਨਾ ॥੨॥
माणसाने फक्त तेच खावे जे खाल्ल्यानंतर पुन्हा भूक लागणार नाही आणि मन नेहमीच समाधानी आणि समाधानी राहील ॥ २ ॥

ਪੈਨਣਾ ਰਖੁ ਪਤਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਫਿਰਿ ਨਾਗੇ ਨਹੀ ਥੀਵਨਾ ॥੩॥
जर तुम्हाला तुमची शालीनता टिकवायची असेल तर देवाच्या नावाचे वस्त्र घाला, ते परिधान केल्याने तुम्हाला पुन्हा कधीही निर्लज्ज व्हावे लागणार नाही. ॥३॥

ਭੋਗਨਾ ਮਨ ਮਧੇ ਹਰਿ ਰਸੁ ਸੰਤਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਲੀਵਨਾ ॥੪॥
मनामध्ये हरिनामाचे अमृत अनुभवणे उत्तम आहे, म्हणून संतांच्या संगतीत मग्न राहा. ॥४॥

ਬਿਨੁ ਤਾਗੇ ਬਿਨੁ ਸੂਈ ਆਨੀ ਮਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਸੰਗਿ ਸੀਵਨਾ ॥੫॥
धागा आणि सुई न आणता संतांची मने देवाच्या भक्तीत गुंफली जातात. ||५||

ਮਾਤਿਆ ਹਰਿ ਰਸ ਮਹਿ ਰਾਤੇ ਤਿਸੁ ਬਹੁੜਿ ਨ ਕਬਹੂ ਅਉਖੀਵਨਾ ॥੬॥
जो हरिनामाच्या रसात लीन राहतो तो कधीही विचलित होत नाही.॥६॥

ਮਿਲਿਓ ਤਿਸੁ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨਾ ਪ੍ਰਭਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲਿ ਜਿਸੁ ਦੀਵਨਾ ॥੭॥
दयाळू प्रभूने ज्याला हे नाव दिले आहे, त्याला सर्व सुखांचे खजिने मिळाले आहेत. ॥ ७॥

ਸੁਖੁ ਨਾਨਕ ਸੰਤਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਚਰਣ ਸੰਤ ਧੋਇ ਪੀਵਨਾ ॥੮॥੩॥੬॥
हे नानक! संतांची सेवा केल्यानेच परम आनंद मिळतो, म्हणून त्यांचे पाय धुत राहा आणि पाणी पीत राहा. ॥८॥३॥६॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੮ ਅੰਜੁਲੀਆ
मारू महाला ५ घरे ८ अंजुलिया

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्‌गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਜਿਸੁ ਗ੍ਰਿਹਿ ਬਹੁਤੁ ਤਿਸੈ ਗ੍ਰਿਹਿ ਚਿੰਤਾ ॥
ज्या घरात भरपूर संपत्ती असते, तिथे नेहमीच चिंता असते.

ਜਿਸੁ ਗ੍ਰਿਹਿ ਥੋਰੀ ਸੁ ਫਿਰੈ ਭ੍ਰਮੰਤਾ ॥
पण ज्या घरात गरजेपेक्षा कमी पैसे असतात, तिथे तो ते मिळवण्यासाठी इकडे तिकडे धावत राहतो

ਦੁਹੂ ਬਿਵਸਥਾ ਤੇ ਜੋ ਮੁਕਤਾ ਸੋਈ ਸੁਹੇਲਾ ਭਾਲੀਐ ॥੧॥
जो या दोन्ही परिस्थितींपासून मुक्त आहे तोच एकमेव आनंदी व्यक्ती आहे ॥१॥

ਗ੍ਰਿਹ ਰਾਜ ਮਹਿ ਨਰਕੁ ਉਦਾਸ ਕਰੋਧਾ ॥
हा वेदांचा संदेश आहे की गृहस्थ राजवटीत नरक आहे आणि संन्यासी बनल्याने क्रोध वाढतो

ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਬੇਦ ਪਾਠ ਸਭਿ ਸੋਧਾ ॥
मी सर्व वेदांचे अनेक प्रकारे वाचन आणि विश्लेषण केले आहे

ਦੇਹੀ ਮਹਿ ਜੋ ਰਹੈ ਅਲਿਪਤਾ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਪੂਰਨ ਘਾਲੀਐ ॥੨॥
जो शरीरात मायेपासून अलिप्त राहतो, त्याचे प्रयत्न यशस्वी होतात. ॥ २॥

ਜਾਗਤ ਸੂਤਾ ਭਰਮਿ ਵਿਗੂਤਾ ॥
माणूस जागृत असो वा झोपलेला, तो नेहमीच गोंधळलेला असतो

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈਐ ਮੀਤਾ ॥
मित्रा, गुरुशिवाय मोक्ष नाही.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਤੁਟਹਿ ਹਉ ਬੰਧਨ ਏਕੋ ਏਕੁ ਨਿਹਾਲੀਐ ॥੩॥

संतांच्या सहवासात सर्व बंधने तुटतात आणि फक्त एकच देव दिसतो. ॥३॥

ਕਰਮ ਕਰੈ ਤ ਬੰਧਾ ਨਹ ਕਰੈ ਤ ਨਿੰਦਾ ॥

जर कोणी धार्मिक कर्तव्ये पार पाडली तर तो कर्मांच्या जाळ्यात अडकतो आणि जर तो ती करत नसेल तर जग त्याची टीका करते

ਮੋਹ ਮਗਨ ਮਨੁ ਵਿਆਪਿਆ ਚਿੰਦਾ ॥

प्रेमात बुडालेले मन काळजीत अडकलेले राहते

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਸਮ ਜਾਣੈ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਾਮੁ ਹਿਆਲੀਐ ॥੪॥

गुरुकृपेने, जो सुख आणि दुःखाला समान मानतो, त्याला असे वाटते की राम प्रत्येक हृदयात उपस्थित आहे. ॥ ४॥

ਸੰਸਾਰੈ ਮਹਿ ਸਹਸਾ ਬਿਆਪੈ ॥

या जगात नेहमीच शंका किंवा संशय असतो आणि

ਅਕਥ ਕਥਾ ਅਗੋਚਰ ਨਹੀ ਜਾਪੈ ॥

देवाची न सांगितलेली गोष्ट जाणता येत नाही

ਜਿਸਹਿ ਬੁਝਾਏ ਸੋਈ ਬੂਝੈ ਓਹੁ ਬਾਲਕ ਵਾਗੀ ਪਾਲੀਐ ॥੫॥

देव मुलासारखे पोषण करतो, ज्याला तो ज्ञान देतो, त्यालाच समज प्राप्त होते. ॥५॥

ਛੋਡਿ ਬਹੈ ਤਉ ਛੂਟੈ ਨਾਹੀ ॥

जरी एखाद्याने पैशासाठी आसक्ती सोडली तरी ती जात नाही.

ਜਉ ਸੰਚੈ ਤਉ ਭਉ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥

जो खूप संपत्ती जमा करतो त्याच्या मनात ती गमावण्याची भीती नेहमीच असते

ਇਸ ਹੀ ਮਹਿ ਜਿਸ ਕੀ ਪਤਿ ਰਾਖੈ ਤਿਸੁ ਸਾਧੂ ਚਉਰੁ ਢਾਲੀਐ ॥੬॥

जो संत यापासून अलिप्त राहतो आणि ज्यांचा सन्मान देवाने रक्षण केला आहे, त्याच्या डोक्यावर कीर्तीचा पंखा असतो. ॥६॥

ਜੋ ਸੂਰਾ ਤਿਸ ਹੀ ਹੋਇ ਮਰਣਾ ॥
फक्त एक शूर माणूसच युद्धात लढू शकतो आणि हौतात्म्य पत्करू शकतो.

ਜੋ ਭਾਗੈ ਤਿਸੁ ਜੋਨੀ ਫਿਰਣਾ ॥
जो पाठ फिरवून पळून जातो त्याला योनीच्या चक्रात भटकावे लागते.

ਜੋ ਵਰਤਾਏ ਸੋਈ ਭਲ ਮਾਨੈ ਬੁਝਿ ਹੁਕਮੈ ਦੁਰਮਤਿ ਜਾਲੀਐ ॥੭॥
देव जे काही करतो ते चांगले म्हणून स्वीकारले पाहिजे आणि त्याच्या आज्ञा समजून घेऊन वाईट विचार जाळले पाहिजेत. ॥७॥

ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਵਹਿ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਗਨਾ ॥
देव जेव्हा ते ठेवू इच्छितो तेव्हा जे काही घडते, ते सजीवाला तिथेच करावे लागते

ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਅਪਣੇ ਜਚਨਾ ॥
त्याला जे योग्य वाटतं ते करून तो प्रयत्न करत राहतो

ਨਾਨਕ ਕੇ ਪੂਰਨ ਸੁਖਦਾਤੇ ਤੂ ਦੇਹਿ ਤ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੀਐ ॥੮॥੧॥੭॥
हे नानकांना पूर्ण सुख देणाऱ्या! जर तू नामाचे दान दिलेस तर मला तुझे नाव आठवते. ॥८॥१॥७॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥
मारु महाला ५ ॥

ਬਿਰਖੈ ਹੇਠਿ ਸਭਿ ਜੰਤ ਇਕਠੇ ॥
सर्व प्राणी जगाच्या झाडाखाली एकत्र होतात

ਇਕਿ ਤਤੇ ਇਕਿ ਬੋਲਨਿ ਮਿਠੇ ॥
त्यापैकी काही कठोर स्वभावाचे आहेत तर काही गोड बोलणारे आहेत

ਅਸਤੁ ਉਦੋਤੁ ਭਇਆ ਉਠਿ ਚਲੇ ਜਿਉ ਜਿਉ ਅਉਧ ਵਿਹਾਣੀਆ ॥੧॥
जेव्हा जीवनाचा सूर्यास्त होतो आणि एक नवीन सूर्योदय होणार असतो, जेव्हा जीवनाची रात्र संपते, तेव्हा सजीवांचे आयुष्य संपताच ते उठतात आणि या जगातून निघून जातात. ॥ १॥

ਪਾਪ ਕਰੇਦੜ ਸਰਪਰ ਮੁਠੇ ॥
जे पाप करतात त्यांना फाशीची शिक्षा निश्चितच होते आणि

ਅਜਰਾਈਲਿ ਫੜੇ ਫੜਿ ਕੁਠੇ ॥
यमराज त्यांना पकडतो आणि कठोर शिक्षा करतो

ਦੋਜਕਿ ਪਾਏ ਸਿਰਜਣਹਾਰੈ ਲੇਖਾ ਮੰਗੈ ਬਾਣੀਆ ॥੨॥
निर्माता त्यांना नरकात टाकतो आणि यमराजाच्या रूपातील व्यापारी त्यांच्या कर्मांचा हिशोब मागतो. ॥२॥

ਸੰਗਿ ਨ ਕੋਈ ਭਈਆ ਬੇਬਾ ॥
शेवटी, कोणताही भाऊ किंवा बहीण सोबती बनत नाही

ਮਾਲੁ ਜੋਬਨੁ ਧਨੁ ਛੋਡਿ ਵਞੇਸਾ ॥
तो आपले धन, तारुण्य, संपत्ती आणि इतर सर्व काही सोडून निघून जातो

ਕਰਣ ਕਰੀਮ ਨ ਜਾਤੋ ਕਰਤਾ ਤਿਲ ਪੀੜੇ ਜਿਉ ਘਾਣੀਆ ॥੩॥
जो दयाळू आणि सर्वशक्तिमान देवाला ओळखत नाही, त्याला यम गिरणीत तीळाप्रमाणे दळतो. ॥३॥

ਖੁਸਿ ਖੁਸਿ ਲੈਦਾ ਵਸਤੁ ਪਰਾਈ ॥
जीव दुसऱ्याच्या मालकीची वस्तू आनंदाने घेतो.

ਵੇਖੈ ਸੁਣੇ ਤੇਰੈ ਨਾਲਿ ਖੁਦਾਈ ॥
पण पाहणारा आणि ऐकणारा देव त्याच्यासोबत आहे.

ਦੁਨੀਆ ਲਬਿ ਪਇਆ ਖਾਤ ਅੰਦਰਿ ਅਗਲੀ ਗਲ ਨ ਜਾਣੀਆ ॥੪॥
जगाचा लोभ झाल्यामुळे तो पापांच्या गर्तेत पडला आहे आणि पुढच्या जगात काय होईल हे त्याला माहित नाही. ॥४॥

ਜਮਿ ਜਮਿ ਮਰੈ ਮਰੈ ਫਿਰਿ ਜੰਮੈ ॥
अशाप्रकारे मूर्ख आत्मा जन्म घेतो आणि मरतो; तो मरत राहतो आणि पुन्हा पुन्हा जन्म घेत राहतो

ਬਹੁਤੁ ਸਜਾਇ ਪਇਆ ਦੇਸਿ ਲੰਮੈ ॥
जन्म-मृत्यूच्या दीर्घ चक्रात त्याला अनेक शिक्षा होतात

ਜਿਨਿ ਕੀਤਾ ਤਿਸੈ ਨ ਜਾਣੀ ਅੰਧਾ ਤਾ ਦੁਖੁ ਸਹੈ ਪਰਾਣੀਆ ॥੫॥
ज्याने आंधळा निर्माण केला त्याला हे माहित नाही की देव आणि त्याला खूप दुःख सहन करावे लागते. ॥५॥

ਖਾਲਕ ਥਾਵਹੁ ਭੁਲਾ ਮੁਠਾ ॥
देवाला विसरल्याने, आत्मा लुटला गेला आहे.

ਦੁਨੀਆ ਖੇਲੁ ਬੁਰਾ ਰੁਠ ਤੁਠਾ ॥
हा संसाराचा खेळ खूप वाईट आहे कारण मायेच्या प्रभावामुळे प्राणी कधी रागावतो तर कधी आनंदी होतो

ਸਿਦਕੁ ਸਬੂਰੀ ਸੰਤੁ ਨ ਮਿਲਿਓ ਵਤੈ ਆਪਣ ਭਾਣੀਆ ॥੬॥
त्याला कोणताही सत्यवादी आणि समाधानी संत सापडत नाही, म्हणून तो स्वतःच्या इच्छेनुसार वागतो. ॥६॥

ਮਉਲਾ ਖੇਲ ਕਰੇ ਸਭਿ ਆਪੇ ॥ ਇਕਿ ਕਢੇ ਇਕਿ ਲਹਰਿ ਵਿਆਪੇ ॥
अल्लाह मौला स्वतः सर्व खेळ खेळतो. तो काहींना मोक्ष देतो तर काहींना विश्वसागराच्या लाटांमध्ये अडकतो

ਜਿਉ ਨਚਾਏ ਤਿਉ ਤਿਉ ਨਚਨਿ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਕਿਰਤ ਵਿਹਾਣੀਆ ॥੭॥
तो त्यांना नाचवतो तसे ते नाचतात. प्रत्येक प्राण्याचे जीवन त्याच्या नशिबानुसार चालत असते. ॥७॥

ਮਿਹਰ ਕਰੇ ਤਾ ਖਸਮੁ ਧਿਆਈ ॥
जर परमेश्वर दया दाखवतो, तरच आत्मा ध्यान करतो आणि

ਸੰਤਾ ਸੰਗਤਿ ਨਰਕਿ ਨ ਪਾਈ ॥
संतांचा सहवास राखल्याने नरकात जावे लागत नाही.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮ ਦਾਨੁ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਣ ਗੀਤਾ ਨਿਤ ਵਖਾਣੀਆ ॥੮॥੨॥੮॥੧੨॥੨੦॥
नानक म्हणतात की हे देवा, जर मला नामरूपी अमृताचे दान मिळाले तर मी दररोज तुझ्या गुणांचे गीत गात राहीन. ॥८॥२॥८॥१२॥२०॥

ਮਾਰੂ ਸੋਲਹੇ ਮਹਲਾ ੧
मारु सोळा महाला १

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਸਾਚਾ ਸਚੁ ਸੋਈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥
फक्त देवच सत्य आहे, दुसरा कोणी नाही.

ਜਿਨਿ ਸਿਰਜੀ ਤਿਨ ਹੀ ਫੁਨਿ ਗੋਈ ॥
ज्याने हे जग निर्माण केले त्याने ते नष्टही केले आहे.

ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖਹੁ ਰਹਣਾ ਤੁਮ ਸਿਉ ਕਿਆ ਮੁਕਰਾਈ ਹੇ ॥੧॥
हे देवा! प्रत्येकाने तुला मान्य असेल तसे जगावे आणि तुझ्यासमोर कोणीही कोणतेही निमित्त काढू शकत नाही. ॥१॥

ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਆਪਿ ਖਪਾਏ ॥
तो स्वतः निर्माण करतो आणि स्वतःच नष्ट करतो

ਆਪੇ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਧੰਧੈ ਲਾਏ ॥
तो स्वतः प्राण्यांना विविध कार्यात गुंतवतो

ਆਪੇ ਵੀਚਾਰੀ ਗੁਣਕਾਰੀ ਆਪੇ ਮਾਰਗਿ ਲਾਈ ਹੇ ॥੨॥
तो गुणांचा सागर स्वतःहून विचार करतो आणि स्वतःहून योग्य मार्ग दाखवतो. ॥२॥

ਆਪੇ ਦਾਨਾ ਆਪੇ ਬੀਨਾ ॥
तो स्वतः ज्ञानी आहे आणि तो स्वतःच द्रष्टा आहे

ਆਪੇ ਆਪੁ ਉਪਾਇ ਪਤੀਨਾ ॥
तो स्वतः शुभ रूपे निर्माण करून प्रसन्न होतो

ਆਪੇ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ਹੇ ॥੩॥
तो स्वतः वारा, पाणी आणि अग्नी आहे आणि तो स्वतः त्यांना मिसळतो. ॥३॥

ਆਪੇ ਸਸਿ ਸੂਰਾ ਪੂਰੋ ਪੂਰਾ ॥
तो स्वतः चंद्र आणि सूर्य आहे आणि सर्व बाबतीत पूर्ण आहे

ਆਪੇ ਗਿਆਨਿ ਧਿਆਨਿ ਗੁਰੁ ਸੂਰਾ ॥
ज्ञान आणि ध्यानात मग्न असलेला शूर गुरु तोच असतो

ਕਾਲੁ ਜਾਲੁ ਜਮੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਸਾਚੇ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਈ ਹੇ ॥੪॥
ज्याने परम सत्याचे, देवाचे ध्यान केले आहे, त्याला मृत्यू आणि यमच्या पाशाचाही त्रास होत नाही. ॥४॥

ਆਪੇ ਪੁਰਖੁ ਆਪੇ ਹੀ ਨਾਰੀ ॥
तू पुरूष आणि स्त्री आहेस.

ਆਪੇ ਪਾਸਾ ਆਪੇ ਸਾਰੀ ॥
तो स्वतः चौपरचा खेळ आणि तुकडे स्वतःच आहेत

ਆਪੇ ਪਿੜ ਬਾਧੀ ਜਗੁ ਖੇਲੈ ਆਪੇ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ਹੇ ॥੫॥
स्वतः परमात्म्याने या पृथ्वीची निर्मिती एका अशा आखाड्याच्या रूपात केली आहे जिथे संपूर्ण जग खेळत आहे आणि तो स्वतः खेळाडूंना सत्कर्मांचे फळ सजीवांच्या रूपात देतो.॥५॥

ਆਪੇ ਭਵਰੁ ਫੁਲੁ ਫਲੁ ਤਰਵਰੁ ॥
बंबलबी म्हणजे फळ आणि फुलझाड आहे

ਆਪੇ ਜਲੁ ਥਲੁ ਸਾਗਰੁ ਸਰਵਰੁ ॥
पाणी, जमीन, समुद्र आणि सरोवर ही सर्व त्याची रूपे आहेत

ਆਪੇ ਮਛੁ ਕਛੁ ਕਰਣੀਕਰੁ ਤੇਰਾ ਰੂਪੁ ਨ ਲਖਣਾ ਜਾਈ ਹੇ ॥੬॥
हे परम देवा! तुझे रूप जाणता येत नाही. तू मत्स्य अवतार, कच्छपवतार आणि संपूर्ण सृष्टीचा निर्माता आहेस. ॥६॥

ਆਪੇ ਦਿਨਸੁ ਆਪੇ ਹੀ ਰੈਣੀ ॥
दिवस आणि रात्र सारखेच आहेत आणि.

ਆਪਿ ਪਤੀਜੈ ਗੁਰ ਕੀ ਬੈਣੀ ॥

तो स्वतः गुरुंच्या शब्दांनी, म्हणजेच वाणीने प्रसन्न होतो.

ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਅਨਾਹਦਿ ਅਨਦਿਨੁ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸਬਦੁ ਰਜਾਈ ਹੇ ॥੭॥

त्याच्या इच्छेने, युगानुयुगे, दिवसरात्र, त्याचे अनाहत शब्द प्रत्येक कणात प्रतिध्वनित होत आहे.॥७॥

ਆਪੇ ਰਤਨੁ ਅਨੂਪੁ ਅਮੋਲੋ ॥

तो स्वतःच नावाचा अतुलनीय आणि अमूल्य रत्न आहे

ਆਪੇ ਪਰਖੇ ਪੂਰਾ ਤੋਲੋ ॥

तो स्वतः सर्वकाही पूर्णपणे तपासतो आणि तोलतो. तो स्वतः सर्वकाही चांगले आणि वाईट तपासतो आणि तोलतो

ਆਪੇ ਕਿਸ ਹੀ ਕਸਿ ਬਖਸੇ ਆਪੇ ਦੇ ਲੈ ਭਾਈ ਹੇ ॥੮॥
तो स्वतः काही लोकांना त्यांच्या कृत्यांसाठी क्षमा करतो आणि इतरांना शिक्षा करतो. ॥८॥

ਆਪੇ ਧਨਖੁ ਆਪੇ ਸਰਬਾਣਾ ॥
तो स्वतः धनुष्यबाण चालवतो

ਆਪੇ ਸੁਘੜੁ ਸਰੂਪੁ ਸਿਆਣਾ ॥
तो खूप बुद्धिमान, देखणा आणि हुशार आहे

ਕਹਤਾ ਬਕਤਾ ਸੁਣਤਾ ਸੋਈ ਆਪੇ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ਹੇ ॥੯॥
तो स्वतः वक्ता आणि श्रोता आहे आणि सर्व काही त्याची निर्मिती आहे. ॥९॥

ਪਉਣੁ ਗੁਰੂ ਪਾਣੀ ਪਿਤ ਜਾਤਾ ॥
पौणु हा जगाचा गुरु आहे आणि तो पाणी पितो आणि

ਉਦਰ ਸੰਜੋਗੀ ਧਰਤੀ ਮਾਤਾ ॥
पोटाशी असलेल्या संबंधामुळे पृथ्वी ही जगाची जननी आहे

ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਦੁਇ ਦਾਈ ਦਾਇਆ ਜਗੁ ਖੇਲੈ ਖੇਲਾਈ ਹੇ ॥੧੦॥
रात्र आणि दिवस दोघेही परिचारिका आहेत आणि संपूर्ण जग त्यांच्या खेळांशी खेळत आहे. ॥१०॥

ਆਪੇ ਮਛੁਲੀ ਆਪੇ ਜਾਲਾ ॥
मासे आणि जाळे हे एकमेव देव आहेत

ਆਪੇ ਗਊ ਆਪੇ ਰਖਵਾਲਾ ॥
तो स्वतःच गाय आहे आणि तो स्वतःच काळजीवाहक आहे.

ਸਰਬ ਜੀਆ ਜਗਿ ਜੋਤਿ ਤੁਮਾਰੀ ਜੈਸੀ ਪ੍ਰਭਿ ਫੁਰਮਾਈ ਹੇ ॥੧੧॥
हे देवा! सर्व जीवांमध्ये तुझा प्रकाश आहे, जग तुझ्या आज्ञेप्रमाणे चालत आहे. ॥११॥

ਆਪੇ ਜੋਗੀ ਆਪੇ ਭੋਗੀ ॥

योगी स्वतःच भोक्ता आहे.

ਆਪੇ ਰਸੀਆ ਪਰਮ ਸੰਜੋਗੀ ॥

तो प्रेमी आणि परम संघवादी देखील आहे

ਆਪੇ ਵੇਬਾਣੀ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਨਿਰਭਉ ਤਾੜੀ ਲਾਈ ਹੇ ॥੧੨॥

निराकार, निर्भय देवाने स्वतः ध्यानात 'निराकारी' (निराकार, निर्भय देव) हा शब्द आणला आहे. ॥१२॥

ਖਾਣੀ ਬਾਣੀ ਤੁਝਹਿ ਸਮਾਣੀ ॥

हे सर्वेश्वरा! चारही स्रोत आणि चारही वाणी तुझ्यातच आहेत

ਜੋ ਦੀਸੈ ਸਭ ਆਵਣ ਜਾਣੀ ॥

जे काही दिसते ते नाशवंत आहे

ਸੇਈ ਸਾਹ ਸਚੇ ਵਾਪਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ਹੇ ॥੧੩॥

ज्यांना सद्गुरुंनी ज्ञान दिले आहे ते सत्याचे व्यापारी आणि सावकार आहेत. ॥ १३॥

ਸਬਦੁ ਬੁਝਾਏ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥

केवळ परिपूर्ण सतगुरुच शब्दाचे रहस्य सांगतात की

ਸਰਬ ਕਲਾ ਸਾਚੇ ਭਰਪੂਰਾ ॥

ईश्वर सर्वकला सम्पूर्ण है।

ਅਫਰਿਓ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਸਦਾ ਤੂ ਨਾ ਤਿਸੁ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਈ ਹੇ ॥੧੪॥

हे देवा! तू निश्चिंत आहेस आणि मन आणि वाणीच्या पलीकडे आहेस आणि तुला थोडासाही लोभ नाही. ॥१४॥

ਕਾਲੁ ਬਿਕਾਲੁ ਭਏ ਦੇਵਾਨੇ ॥

त्याला पाहून भयानक मृत्यूही पळून जातो

ਸਬਦੁ ਸਹਜ ਰਸੁ ਅੰਤਰਿ ਮਾਨੇ ॥

ज्या व्यक्तीला शब्दाचे सार सहजतेने आपल्या मनात येते

ਆਪੇ ਮੁਕਤਿ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਵਰਦਾਤਾ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਮਨਿ ਭਾਈ ਹੇ ॥੧੫॥
ज्याच्या मनाला देवाची भक्ती आवडली आहे, त्याला वरदान देणारा देव प्रसन्न झाला आहे आणि त्याने मोक्ष आणि समाधान दिले आहे. ॥ १५॥

ਆਪਿ ਨਿਰਾਲਮੁ ਗੁਰ ਗਮ ਗਿਆਨਾ ॥
हे परमात्मा! तू स्वतः अनासक्त राहतोस, पण तुझे ज्ञान केवळ गुरुंच्या सहवासानेच प्राप्त होते

ਜੋ ਦੀਸੈ ਤੁਝ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨਾ ॥
जे काही दृश्यमान आहे, ते तुमच्यात विलीन होते.

ਨਾਨਕੁ ਨੀਚੁ ਭਿਖਿਆ ਦਰਿ ਜਾਚੈ ਮੈ ਦੀਜੈ ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ਹੇ ॥੧੬॥੧॥
स्वतःला नीच समजत, नानक सत्याच्या दाराशी भिक्षा मागतो, जेणेकरून त्याला नामाचे महात्म्य मिळेल. ॥१६॥१॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥
मारु महाला १ ॥

ਆਪੇ ਧਰਤੀ ਧਉਲੁ ਅਕਾਸੰ ॥
पृथ्वी ही धर्माची गोरु आहे आणि आकाश स्वतः देव आहे

ਆਪੇ ਸਾਚੇ ਗੁਣ ਪਰਗਾਸੰ ॥
परम सत्याने स्वतःच त्याचे खरे गुण प्रकट केले आहेत

ਜਤੀ ਸਤੀ ਸੰਤੋਖੀ ਆਪੇ ਆਪੇ ਕਾਰ ਕਮਾਈ ਹੇ ॥੧॥
ब्रह्मचारी, सदाचारी आणि समाधानी तोच असतो जो स्वतःहून काम करतो. ॥१॥

ਜਿਸੁ ਕਰਣਾ ਸੋ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ॥
ज्याने हे जग निर्माण केले आहे, तो स्वतः त्याची काळजी घेतो

ਕੋਇ ਨ ਮੇਟੈ ਸਾਚੇ ਲੇਖੈ ॥
परम सत्याने लिहिलेले कर्म कोणीही पुसून टाकू शकत नाही.

ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ਆਪੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ਹੇ ॥੨॥

तो स्वतः सर्व काही करतो आणि प्राण्यांना ते करायला लावतो आणि तो स्वतः भक्तांची स्तुती करतो ॥२॥

ਪੰਚ ਚੋਰ ਚੰਚਲ ਚਿਤੁ ਚਾਲਹਿ ॥

वासना आणि क्रोधाच्या रूपातील पाच चोर माणसाचे मन अशांत करतात

ਪਰ ਘਰ ਜੋਹਹਿ ਘਰੁ ਨਹੀ ਭਾਲਹਿ ॥

तो इतर महिलांकडे पाहत राहतो पण स्वतःचे घर शोधत नाही

ਕਾਇਆ ਨਗਰੁ ਢਹੈ ਢਹਿ ਢੇਰੀ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਪਤਿ ਜਾਈ ਹੇ ॥੩॥

मानवी शरीराच्या रूपातील शहराचा अंत होतो आणि शब्दाच्या गुरुशिवाय अस्तित्व त्याची प्रतिष्ठा गमावते. ॥३॥

ਗੁਰ ਤੇ ਬੂਝੈ ਤ੍ਰਿਭਵਣੁ ਸੂਝੈ ॥

ज्याला गुरुकडून सत्याचे रहस्य समजते त्याला तिन्ही लोकांचे ज्ञान मिळते

ਮਨਸਾ ਮਾਰਿ ਮਨੈ ਸਿਉ ਲੂਝੈ ॥

तो त्याच्या इच्छेला मारतो आणि मनातच लढत राहतो

ਜੋ ਤੁਧੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਤੁਧ ਹੀ ਜੇਹੇ ਨਿਰਭਉ ਬਾਲ ਸਖਾਈ ਹੇ ॥੪॥

हे देवा! जे तुझी पूजा करतात, ते तुझेच रूप बनतात. तू निर्भय आणि माझा बालपणीचा साथीदार आहेस. ॥४॥

ਆਪੇ ਸੁਰਗੁ ਮਛੁ ਪਇਆਲਾ ॥

स्वर्ग, पृथ्वी आणि पाताळ ही सर्व परम सत्याची रूपे आहेत

ਆਪੇ ਜੋਤਿ ਸਰੂਪੀ ਬਾਲਾ ॥

तो स्वतः हलका आणि तरुण आहे

ਜਟਾ ਬਿਕਟ ਬਿਕਰਾਲ ਸਰੂਪੀ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖਿਆ ਕਾਈ ਹੇ ॥੫॥

त्याला स्वतःला भयानक कुंडले आहेत आणि त्याचे रूप भयानक आहे आणि त्याच्या रूपाची कोणतीही रूपरेषा नाही. ॥५॥

ਬੇਦ ਕਤੇਬੀ ਭੇਦੁ ਨ ਜਾਤਾ ॥
वेद आणि कुराण यांनाही देव आणि

ਨਾ ਤਿਸੁ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਭ੍ਰਾਤਾ ॥
त्याला आई, वडील, मुलगा किंवा भाऊ नाही.

ਸਗਲੇ ਸੈਲ ਉਪਾਇ ਸਮਾਏ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖਣਾ ਜਾਈ ਹੇ ॥੬॥
तो सर्व पर्वत निर्माण करतो आणि त्यांना स्वतःमध्ये विलीन करतो; की अलख दिसत नाही. ॥६॥

ਕਰਿ ਕਰਿ ਥਾਕੀ ਮੀਤ ਘਨੇਰੇ ॥
मी खूप मित्र बनवून थकलो आहे, पण

ਕੋਇ ਨ ਕਾਟੈ ਅਵਗੁਣ ਮੇਰੇ ॥
माझे दोष कोणीही दूर करू शकत नाही.

ਸੁਰਿ ਨਰ ਨਾਥੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਭਨਾ ਸਿਰਿ ਭਾਇ ਮਿਲੈ ਭਉ ਜਾਈ ਹੇ ॥੭॥
सर्व देवांचा, मानवांचा आणि योगींचा स्वामी फक्त देव आहे. तो फक्त भक्तीनेच सापडतो आणि मग भीती नाहीशी होते. ||७||

ਭੂਲੇ ਚੂਕੇ ਮਾਰਗਿ ਪਾਵਹਿ ॥
तो स्वतःच चुकलेल्या आत्म्याला योग्य मार्ग दाखवतो

ਆਪਿ ਭੁਲਾਇ ਤੂਹੈ ਸਮਝਾਵਹਿ ॥
तो स्वतःच माणसाला विसरायला लावतो आणि स्वतःच सत्याचे ज्ञान देतो

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਦੀਸੈ ਨਾਵਹੁ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਪਾਈ ਹੇ ॥੮॥
नावेशिवाय मला बोटीचा वेग मर्यादित दिसत नाही. तुझ्या नावाशिवाय मला कोणताही आधार दिसत नाही आणि तुझी गती आणि प्रतिष्ठा फक्त तुझ्या नावानेच प्राप्त होते. ॥८॥

ਗੰਗਾ ਜਮੁਨਾ ਕੇਲ ਕੇਦਾਰਾ ॥
गंगा यमुना वृंदावन केदारनाथ

ਕਾਸੀ ਕਾਂਤੀ ਪੁਰੀ ਦੁਆਰਾ ॥
काशी मथुरा द्वारका पुरी

ਗੰਗਾ ਸਾਗਰੁ ਬੇਣੀ ਸੰਗਮੁ ਅਠਸਠਿ ਅੰਕਿ ਸਮਾਈ ਹੇ ॥੯॥
गंगासागर आणि त्रिवेणी संगम इत्यादी अठ्ठासष्ट तीर्थक्षेत्रे भगवंताच्या रूपात लीन होतात. ||९||

ਆਪੇ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕੁ ਵੀਚਾਰੀ ॥
तो स्वतः एक परिपूर्ण साधक आणि विचारशील विद्वान आहे.

ਆਪੇ ਰਾਜਨੁ ਪੰਚਾ ਕਾਰੀ ॥
तो स्वतः पंचांच्या सभेत राजा आहे

ਤਖਤਿ ਬਹੈ ਅਦਲੀ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ਭਰਮੁ ਭੇਦੁ ਭਉ ਜਾਈ ਹੇ ॥੧੦॥
भगवान स्वतः न्यायाधीश बनून सिंहासनावर बसतात आणि त्यांच्या कृपेने गोंधळ, फरक आणि भीती दूर होते. ॥१०॥

ਆਪੇ ਕਾਜੀ ਆਪੇ ਮੁਲਾ ॥
तो स्वतः काझी आणि मुल्ला आहे

ਆਪਿ ਅਭੁਲੁ ਨ ਕਬਹੂ ਭੁਲਾ ॥
तो अविस्मरणीय आहे आणि कधीही विसरता येत नाही.

ਆਪੇ ਮਿਹਰ ਦਇਆਪਤਿ ਦਾਤਾ ਨਾ ਕਿਸੈ ਕੋ ਬੈਰਾਈ ਹੇ ॥੧੧॥
तो देणारा खूप दयाळू आणि दयाळू आहे आणि त्याचे कोणाशीही वैर नाही. ॥११॥

ਜਿਸੁ ਬਖਸੇ ਤਿਸੁ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥
तो ज्यांच्यावर त्याची कृपा करतो त्यांनाच तो प्रसिद्धी देतो

ਸਭਸੈ ਦਾਤਾ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਈ ॥
तो सर्वांचा दाता आहे, ज्याला थोड्याशाहीचाही लोभ नाही

ਭਰਪੁਰਿ ਧਾਰਿ ਰਹਿਆ ਨਿਹਕੇਵਲੁ ਗੁਪਤੁ ਪ੍ਰਗਟੁ ਸਭ ਠਾਈ ਹੇ ॥੧੨॥
तो सर्व ठिकाणी गुप्त आणि उघडपणे शुद्ध स्वरूपात सर्वव्यापी आहे. ॥१२॥

ਕਿਆ ਸਾਲਾਹੀ ਅਗਮ ਅਪਾਰੈ ॥
मी अगाध आणि अनंत देवाची स्तुती कशी करावी?

ਸਾਚੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਮੁਰਾਰੈ ॥
परम सत्य सृजनहार

ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਮੇਲੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲੈ ਮੇਲਾਈ ਹੇ ॥੧੩॥
तो ज्याच्याकडे करुणेने पाहतो, तोच त्याला त्याच्याशी जोडतो; तोच त्यांना एकत्र करतो. ॥ १३॥

ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸੁ ਦੁਆਰੈ ॥ ਊਭੇ ਸੇਵਹਿ ਅਲਖ ਅਪਾਰੈ ॥
ब्रह्मा, विष्णू आणि शिवशंकर हे देखील अलख-अपार देवाच्या दाराशी उभे आहेत आणि त्यांच्या सेवेत मग्न आहेत आणि

ਹੋਰ ਕੇਤੀ ਦਰਿ ਦੀਸੈ ਬਿਲਲਾਦੀ ਮੈ ਗਣਤ ਨ ਆਵੈ ਕਾਈ ਹੇ ॥੧੪॥
त्याच्या दाराशी इतक्या सर्व सृष्टी रडत आहेत, पण त्यांची गणना करणे शक्य नाही. ॥१४॥

ਸਾਚੀ ਕੀਰਤਿ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ॥
त्याचे शब्द आणि कीर्ती नेहमीच खरे असतात आणि

ਹੋਰ ਨ ਦੀਸੈ ਬੇਦ ਪੁਰਾਣੀ ॥
वेद आणि पुराणांमध्येही सत्याच्या स्तुतीशिवाय दुसरे काहीही दिसत नाही

ਪੂੰਜੀ ਸਾਚੁ ਸਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਮੈ ਧਰ ਹੋਰ ਨ ਕਾਈ ਹੇ ॥੧੫॥
देवाचे नाव हे माझ्या जीवनाचे धन आहे; मी त्याचे गुणगान गातो आणि त्याच्याशिवाय मला दुसरा कोणताही आधार नाही. ॥१५॥

ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਸਾਚਾ ਹੈ ਭੀ ਹੋਸੀ ॥
युगानुयुगे, अंतिम सत्य फक्त देव आहे. तो वर्तमानात उपस्थित आहे आणि भविष्यातही तो एकमेव असेल

ਕਉਣੁ ਨ ਮੁਆ ਕਉਣੁ ਨ ਮਰਸੀ ॥
असा कोण आहे जो मेला नाही आणि कोण मरणार नाही?

ਨਾਨਕੁ ਨੀਚੁ ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ ਦਰਿ ਦੇਖਹੁ ਲਿਵ ਲਾਈ ਹੇ ॥੧੬॥੨॥
गुरु नानक स्वतःला नीच समजत आहेत, ते देवावर लक्ष केंद्रित करून, त्याला हृदयातच पाहण्याची विनंती करतात. ॥१६॥२॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥
मारु महाला १ ॥

ਦੂਜੀ ਦੁਰਮਤਿ ਅੰਨੀ ਬੋਲੀ ॥
द्वैत आणि वाईट विचारसरणीमुळे, जिवंत प्राण्याच्या रूपातील स्त्री आंधळी आणि बहिरी झाली आहे

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਕੀ ਕਚੀ ਚੋਲੀ ॥
तिने वासना आणि क्रोधाचा कच्चा ब्लाउज घातला आहे.

ਘਰਿ ਵਰੁ ਸਹਜੁ ਨ ਜਾਣੈ ਛੋਹਰਿ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਨੀਦ ਨ ਪਾਈ ਹੇ ॥੧॥
त्या तरुणीला हे माहित नाही की तिचा पती, भगवान श्रीकृष्ण तिच्या घरात तिच्या हृदयात आहे; तिच्या पतीशिवाय तिला रात्री झोप येत नाही. ॥१॥

ਅੰਤਰਿ ਅਗਨਿ ਜਲੈ ਭੜਕਾਰੇ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਤਕੇ ਕੁੰਡਾ ਚਾਰੇ ॥
आतली आग सतत धगधगत राहते आणि मन सर्व दिशांना आशा देत राहते

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਸਾਚੇ ਹਾਥਿ ਵਡਾਈ ਹੇ ॥੨॥
सद्गुरुंची सेवा केल्याशिवाय आनंद कसा मिळवता येईल? हे मोठेपण खऱ्या देवाच्या हातात आहे. ॥२॥

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਨਿਵਾਰੇ ॥
जो वासना, क्रोध आणि अहंकाराला दूर करतो

ਤਸਕਰ ਪੰਚ ਸਬਦਿ ਸੰਘਾਰੇ ॥

शब्दाने कामादिक पाच चोरांना मारतो आणि

ਗਿਆਨ ਖੜਗੁ ਲੈ ਮਨ ਸਿਉ ਲੂਝੈ ਮਨਸਾ ਮਨਹਿ ਸਮਾਈ ਹੇ ॥੩॥

तो ज्ञानरूपी तलवारीने आपल्या मनाशी लढतो; त्याच्या सर्व इच्छा मनातच असतात. ॥३॥

ਮਾ ਕੀ ਰਕਤੁ ਪਿਤਾ ਬਿਦੁ ਧਾਰਾ ॥

तू आईच्या रक्त आणि वडिलांच्या वीर्यपासून बनलेला आहेस

ਮੂਰਤਿ ਸੂਰਤਿ ਕਰਿ ਆਪਾਰਾ ॥

त्याने मानवी शरीराच्या रूपात एक सुंदर मूर्ती तयार केली

ਜੋਤਿ ਦਾਤਿ ਜੇਤੀ ਸਭ ਤੇਰੀ ਤੂ ਕਰਤਾ ਸਭ ਠਾਈ ਹੇ ॥੪॥

तुझा जीवनप्रकाश प्रत्येक गोष्टीत उपस्थित आहे. तूच निर्माता आणि सर्वव्यापी आहेस. ॥४॥

ਤੁਝ ਹੀ ਕੀਆ ਜੰਮਣ ਮਰਣਾ ॥

तू जीवन आणि मृत्यु निर्माण केले आहेस

ਗੁਰ ਤੇ ਸਮਝ ਪੜੀ ਕਿਆ ਡਰਣਾ ॥

मला गुरुंकडून हे रहस्य कळले आहे, मग आता मी मृत्यूला का घाबरावे

ਤੂ ਦਇਆਲੁ ਦਇਆ ਕਰਿ ਦੇਖਹਿ ਦੁਖੁ ਦਰਦੁ ਸਰੀਰਹੁ ਜਾਈ ਹੇ ॥੫॥

तू खूप दयाळू आहेस; ज्याच्याकडे तू करुणेने पाहतोस, त्याच्या शरीरातून सर्व वेदना आणि दुःख नाहीसे होतात. ॥ ५ ॥

ਨਿਜ ਘਰਿ ਬੈਸਿ ਰਹੇ ਭਉ ਖਾਇਆ ॥

जे खऱ्या घरात राहतात त्यांनी मृत्यूचे भय गिळंकृत केले आहे

ਧਾਵਤ ਰਾਖੇ ਠਾਕਿ ਰਹਾਇਆ ॥

त्याने त्याच्या भटकंती मनावर नियंत्रण मिळवले आहे आणि त्याचे हृदय कमळासारखे फुलले आहे

ਕਮਲ ਬਿਗਾਸ ਹਰੇ ਸਰ ਸੁਭਰ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਸਖਾਈ ਹੇ ॥੬॥
त्याच्या इंद्रियांचे सरोवर नाभाच्या अमृताच्या पाण्याने भरले आहे आणि राम स्वतः त्याचा मित्र झाला आहे. ॥६॥

ਮਰਣੁ ਲਿਖਾਇ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਆਏ ॥
सर्व सजीव प्राणी त्यांच्या मृत्युची तारीख लिहून घेतल्यानंतर पृथ्वीवर येतात

ਕਿਉ ਰਹੀਐ ਚਲਣਾ ਪਰਥਾਏ ॥
जेव्हा मृत्यू अटळ असतो तेव्हा कोणीही कायमचे कसे जगू शकते? त्याला पुन्हा दुसऱ्या जगात जावे लागेल

ਸਚਾ ਅਮਰੁ ਸਚੇ ਅਮਰਾ ਪੁਰਿ ਸੋ ਸਚੁ ਮਿਲੈ ਵਡਾਈ ਹੇ ॥੭॥
देवाची आज्ञा अटल आहे. जे त्याच्या आज्ञा पाळतात ते सत्याच्या भूमीत पोहोचतात आणि त्यांना सत्याकडूनच प्रशंसा मिळते. ॥७॥

ਆਪਿ ਉਪਾਇਆ ਜਗਤੁ ਸਬਾਇਆ ॥
देवाने स्वतःहून संपूर्ण जग निर्माण केले आहे.

ਜਿਨਿ ਸਿਰਿਆ ਤਿਨਿ ਧੰਧੈ ਲਾਇਆ ॥
ज्याने हे जग पसरवले आहे त्याने स्वतः प्राण्यांना वेगवेगळ्या कामांमध्ये गुंतवले आहे

ਸਚੇ ਊਪਰਿ ਅਵਰ ਨ ਦੀਸੈ ਸਾਚੇ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ਹੇ ॥੮॥
सत्यापेक्षा श्रेष्ठ काहीही नाही; त्याने स्वतः सत्याचे वैभव जाणले आहे. ॥८॥

ਐਥੈ ਗੋਇਲੜਾ ਦਿਨ ਚਾਰੇ ॥
आत्मा इथे फक्त चार दिवसांसाठी येतो.

ਖੇਲੁ ਤਮਾਸਾ ਧੁੰਧੂਕਾਰੇ ॥
हे जग एक खेळ आणि तमाशा आहे आणि प्राणी अज्ञानाच्या खोल अंधारात राहतात

ਬਾਜੀ ਖੇਲਿ ਗਏ ਬਾਜੀਗਰ ਜਿਉ ਨਿਸਿ ਸੁਪਨੈ ਭਖਲਾਈ ਹੇ ॥੯॥
ज्याप्रमाणे कोणी स्वप्नात बडबडतो, त्याचप्रमाणे जिवंत प्राण्याच्या रूपात असलेला जादूगार आपल्या जीवनाचा खेळ खेळून निघून जातो. ||९||

ਤਿਨ ਕਉ ਤਖਤਿ ਮਿਲੀ ਵਡਿਆਈ ॥
सत्याच्या सिंहासनावर फक्त त्यांनाच मोठे वैभव मिळाले आहे.

ਨਿਰਭਉ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥
ज्यांनी देवाला आपल्या मनात ठेवले आहे आणि त्यांचे हृदय आणि आत्मा त्याच्यात ओतले आहेत

ਖੰਡੀ ਬ੍ਰਹਮੰਡੀ ਪਾਤਾਲੀ ਪੁਰੀਈ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਤਾੜੀ ਲਾਈ ਹੇ ॥੧੦॥
विश्वाच्या चौदा भागात, पाताळात आणि तिन्ही लोकांमध्ये राहणाऱ्या जीवांना सत्यात समाधी मिळाली आहे. ॥ १०॥

ਸਾਚੀ ਨਗਰੀ ਤਖਤੁ ਸਚਾਵਾ ॥
निरंकाराचे सचखंड नगरी खरे आहे, त्याचे सिंहासन नेहमीच अढळ आहे

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਮਿਲੈ ਸੁਖੁ ਪਾਵਾ ॥
जो गुरुद्वारे सत्य शोधतो त्याला आनंद मिळतो.

ਸਾਚੇ ਸਾਚੈ ਤਖਤਿ ਵਡਾਈ ਹਉਮੈ ਗਣਤ ਗਵਾਈ ਹੇ ॥੧੧॥
ज्याला सत्याच्या सिंहासनावर गौरव प्राप्त झाला आहे त्याने आपला अभिमान नष्ट केला आहे. ॥११॥

ਗਣਤ ਗਣੀਐ ਸਹਸਾ ਜੀਐ ॥
जो गणना करतो तो संशयात जगतो.

ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਦੂਐ ਤੀਐ ॥
द्वैत आणि भ्रमात आनंद कसा मिळवता येईल?

ਨਿਰਮਲੁ ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਦਾਤਾ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਤਿ ਪਾਈ ਹੇ ॥੧੨॥
भ्रमांच्या पलीकडे असलेला एकमेव शुद्ध दाता हा एकच देव आहे आणि केवळ परिपूर्ण गुरूंची सेवा करूनच शांती मिळू शकते. ॥ १२॥

ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਵਿਰਲੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ॥
युगानुयुग फक्त एका दुर्मिळ गुरुमुखानेच सत्याचे रहस्य जाणले आहे आणि

ਸਾਚਾ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥
हे मनही त्या परम सत्यात लीन झाले आहे

ਤਿਸ ਕੀ ਓਟ ਗਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੈਲੁ ਨ ਕਾਈ ਹੇ ॥੧੩॥
त्याचा आश्रय घेतल्याने मला आनंद मिळाला आहे; आता माझे मन आणि शरीर शुद्ध झाले आहे.॥ १३॥

ਜੀਭ ਰਸਾਇਣਿ ਸਾਚੈ ਰਾਤੀ ॥
ही जीभ सत्याच्या रसात बुडलेली राहते

ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੰਗੀ ਭਉ ਨ ਭਰਾਤੀ ॥
जर देव माझा सोबती असेल तर भीती किंवा अहंकार नाही

ਸ੍ਰਵਣ ਸ੍ਰੋਤ ਰਜੇ ਗੁਰਬਾਣੀ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ ਹੇ ॥੧੪॥
गुरुंचे शब्द ऐकून कान तृप्त झाले आहेत आणि हा प्रकाश परम प्रकाशात विलीन झाला आहे.॥१४॥

ਰਖਿ ਰਖਿ ਪੈਰ ਧਰੇ ਪਉ ਧਰਣਾ ॥
मी काळजीपूर्वक विचार करून आणि माझे पाय जमिनीवर ठेवून चालतो.

ਜਤ ਕਤ ਦੇਖਉ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾ ॥
हे देवा! जिथे जिथे मी तुझा आश्रय शोधतो

ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਦੇਹਿ ਤੂਹੈ ਮਨਿ ਭਾਵਹਿ ਤੁਝ ਹੀ ਸਿਉ ਬਣਿ ਆਈ ਹੇ ॥੧੫॥
तुम्ही मला दुःख द्या किंवा आनंद द्या, तुम्हीच माझ्या हृदयाला प्रिय आहात आणि तुमच्यावरील माझे प्रेम कायम आहे.॥१५॥

ਅੰਤ ਕਾਲਿ ਕੋ ਬੇਲੀ ਨਾਹੀ ॥
काळाच्या शेवटी कोणाचाही साथीदार नाही

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹੀ ॥
हे सत्य गुरूद्वारे समजल्यामुळे मी तुझी स्तुती करतो

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਨਿਜ ਘਰਿ ਤਾੜੀ ਲਾਈ ਹੇ ॥੧੬॥੩॥
हे नानक! जे खऱ्या नामात तल्लीन राहतात तेच खरे तपस्वी आहेत आणि त्यांना खऱ्या घरात समाधी मिळाली आहे. ॥१६॥३॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥
मारु महाला १ ॥

ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਅਪਰ ਅਪਾਰੇ ॥
जगाच्या आरंभापासून आणि युगानुयुगे, अनंत देव व्यापून आहे

ਆਦਿ ਨਿਰੰਜਨ ਖਸਮ ਹਮਾਰੇ ॥
तो भ्रमाच्या पलीकडे आहे, तो विश्वाचा उगम आहे आणि तो आपला स्वामी आहे

ਸਾਚੇ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਵੀਚਾਰੀ ਸਾਚੇ ਤਾੜੀ ਲਾਈ ਹੇ ॥੧॥
त्या परम सत्याने योगाच्या पद्धतीचा विचार केला आणि निर्गुण स्वरूपात समाधीत प्रवेश केला. ॥१॥

ਕੇਤੜਿਆ ਜੁਗ ਧੁੰਧੂਕਾਰੈ ॥ ਤਾੜੀ ਲਾਈ ਸਿਰਜਣਹਾਰੈ ॥
विश्वाच्या निर्मितीपूर्वी, अनेक युगे काळी अंधार होता, नंतर निर्माता ध्यानात गेला

ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ਸਾਚੈ ਤਖਤਿ ਵਡਾਈ ਹੇ ॥੨॥
त्याचे नाव नेहमीच खरे असते, त्याची स्तुती नेहमीच शाश्वत असते; ज्याची स्तुती मी करतो तो सत्याच्या सिंहासनावर विराजमान आहे. ॥२॥

ਸਤਜੁਗਿ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਸਰੀਰਾ ॥
जेव्हा सत्ययुग आले तेव्हा लोकांमध्ये सत्य आणि समाधान होते

ਸਤਿ ਸਤਿ ਵਰਤੈ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰਾ ॥
सत्य सर्वत्र पसरले होते

ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਪਰਖੈ ਸਾਚੈ ਹੁਕਮਿ ਚਲਾਈ ਹੇ ॥੩॥
खरा देव फक्त सत्याची परीक्षा घेतो आणि जग त्याच्या आदेशानुसार चालते. ॥३॥

ਸਤ ਸੰਤੋਖੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥
परिपूर्ण सत्गुरु समाधानी आणि सत्यवादी असतात.

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮਨੇ ਸੋ ਸੂਰਾ ॥
जो गुरुंच्या शब्दांवर विश्वास ठेवतो तो शूर असतो.

ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਸਾਚੁ ਨਿਵਾਸਾ ਮਾਨੈ ਹੁਕਮੁ ਰਜਾਈ ਹੇ ॥੪॥
जो परमात्म्याच्या आज्ञा आणि इच्छांचे पालन करतो तो सत्याच्या दरबारात राहतो. ॥ ४॥

ਸਤਜੁਗਿ ਸਾਚੁ ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥
सत्ययुगात सगळे खरे बोलत असत सत्ययुगात सगळे खरे बोलत असत आणि

ਸਚਿ ਵਰਤੈ ਸਾਚਾ ਸੋਈ ॥
जो सत्यात जगला तोच सत्यवादी होता.

ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਭਰਮ ਭਉ ਭੰਜਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਖਾਈ ਹੇ ॥੫॥
मन आणि तोंडातील सत्यामुळे, भ्रम आणि भीती नष्ट झाल्या आणि गुरुद्वारे, सत्य हा एकमेव साथीदार होता. ॥५॥

ਤ੍ਰੇਤੈ ਧਰਮ ਕਲਾ ਇਕ ਚੂਕੀ ॥
त्रेता युगात, धर्मवैलांचा एक टप्पा नष्ट झाला

ਤੀਨਿ ਚਰਣ ਇਕ ਦੁਬਿਧਾ ਸੂਕੀ ॥
धर्माचे तीन पाय राहिले आणि प्राण्यांच्या मनात गोंधळ निर्माण झाला

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਸਾਚੁ ਵਖਾਣੈ ਮਨਮੁਖਿ ਪਚੈ ਅਵਾਈ ਹੇ ॥੬॥
फक्त गुरुमुखच सत्य बोलतो पण स्वार्थी व्यक्ती चिंताग्रस्त आणि द्विधा मनस्थितीत राहते. ॥६॥

ਮਨਮੁਖਿ ਕਦੇ ਨ ਦਰਗਹ ਸੀਝੈ ॥
स्वार्थी व्यक्ती देवाच्या दरबारात कधीही स्वीकारला जात नाही

ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਕਿਉ ਅੰਤਰੁ ਰੀਝੈ ॥
ब्रह्मदेवाच्या वचनाशिवाय त्याचे अंतरात्म्य कसे समाधानी होऊ शकते?

ਬਾਧੇ ਆਵਹਿ ਬਾਧੇ ਜਾਵਹਿ ਸੋਝੀ ਬੂਝ ਨ ਕਾਈ ਹੇ ॥੭॥
म्हणून, स्वेच्छेने केलेल्या कर्मांच्या बंधनामुळे, स्वेच्छेने वागणारे जन्म आणि मृत्युच्या चक्रात अडकले आणि त्यांना सत्याचे ज्ञान नव्हते. ॥ ७ ॥

ਦਇਆ ਦੁਆਪੁਰਿ ਅਧੀ ਹੋਈ ॥
द्वापर युगात, करुणेची भावना अर्धी झाली होती आणि

ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਚੀਨੈ ਕੋਈ ॥
फक्त काही गुरुमुखीच ते रहस्य ओळखू शकले

ਦੁਇ ਪਗ ਧਰਮੁ ਧਰੇ ਧਰਣੀਧਰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਤਿਥਾਈ ਹੇ ॥੮॥
आता धर्माचा बैल, पृथ्वीला धरून, दोन पायांवर उभा राहिला आणि सत्य फक्त गुरुकडूनच मिळू शकले. ॥८॥

ਰਾਜੇ ਧਰਮੁ ਕਰਹਿ ਪਰਥਾਏ ॥
महान राजे त्यांच्या काही इच्छा पूर्ण करण्यासाठी धार्मिक कृत्ये करत होते

ਆਸਾ ਬੰਧੇ ਦਾਨੁ ਕਰਾਏ ॥
ते काही आशेवर आधारित दानधर्म करायचे

ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ਥਾਕੇ ਕਰਮ ਕਮਾਈ ਹੇ ॥੯॥
तो अनेक धार्मिक कृत्ये करून थकला, पण रामाच्या नावाशिवाय मोक्ष नाही. ॥९॥

ਕਰਮ ਧਰਮ ਕਰਿ ਮੁਕਤਿ ਮੰਗਾਹੀ ॥
लोक धार्मिक कृत्ये करून मोक्ष शोधत होते

ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੀ ॥
परंतु ब्रह्म या शब्दाची स्तुती केल्यानेच मोक्ष मिळतो

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ਪਰਪੰਚੁ ਕਰਿ ਭਰਮਾਈ ਹੇ ॥੧੦॥
लोक सांसारिक कारस्थानांमध्ये ध्येयहीनपणे भटकत होते, परंतु गुरुंच्या शब्दांशिवाय मोक्ष नाही. ॥१०॥

ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਛੋਡੀ ਨ ਜਾਈ ॥
जीवातून मातृप्रेम सोडता येत नव्हते

ਸੇ ਛੂਟੇ ਸਚੁ ਕਾਰ ਕਮਾਈ ॥
पण ज्यांनी सत्याची साधना केली, ते बंधनातून मुक्त झाले

ਅਹਿਨਿਸਿ ਭਗਤਿ ਰਤੇ ਵੀਚਾਰੀ ਠਾਕੁਰ ਸਿਉ ਬਣਿ ਆਈ ਹੇ ॥੧੧॥

तो महापुरुष रात्रंदिवस देवाच्या भक्तीत मग्न होता आणि त्याला भगवान ठाकूरांवर अतूट प्रेम होते. ॥ ११॥

ਇਕਿ ਜਪ ਤਪ ਕਰਿ ਕਰਿ ਤੀਰਥ ਨਾਵਹਿ ॥

काही जण मंत्र जप आणि तपश्चर्या करण्यात मग्न होते, तर काही जण पवित्र ठिकाणी स्नान करत होते

ਜਿਉ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਵਹਿ ॥

हे देवा! तू तुझ्या आवडीनुसार प्राण्यांवर नियंत्रण ठेवतोस.

ਹਠਿ ਨਿਗ੍ਰਹਿ ਅਪਤੀਜੁ ਨ ਭੀਜੈ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਰ ਕਿਨਿ ਪਤਿ ਪਾਈ ਹੇ ॥੧੨॥

जिद्दीने आणि इंद्रियांवर नियंत्रण ठेवून मन प्रसन्न होत नाही. गुरुचे ज्ञान आणि देवाची स्तुती केल्याशिवाय, सत्याच्या दरबारात कोणालाही कीर्ती मिळाली नाही. ॥१२॥

ਕਲੀ ਕਾਲ ਮਹਿ ਇਕ ਕਲ ਰਾਖੀ ॥

कलियुगात धर्माच्या बैलाचा फक्त एकच टप्पा शिल्लक होता

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕਿਨੈ ਨ ਭਾਖੀ ॥

परिपूर्ण गुरुशिवाय कोणीही सत्य बोलले नाही.

ਮਨਮੁਖਿ ਕੂੜੁ ਵਰਤੈ ਵਰਤਾਰਾ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭਰਮੁ ਨ ਜਾਈ ਹੇ ॥੧੩॥

स्वार्थी प्राण्यांच्या वर्तनामुळेच त्यांच्यात खोटेपणा पसरत आहे, परंतु सतगुरुशिवाय भ्रम दूर होत नाही. ॥१३॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਸਿਰੰਦਾ ॥

सतगुरु देव उदासीन आणि निर्माता आहे.

ਨਾ ਜਮ ਕਾਣਿ ਨ ਛੰਦਾ ਬੰਦਾ ॥

तो यमाला घाबरत नाही किंवा लोकांवर अवलंबून नाही

ਜੋ ਤਿਸੁ ਸੇਵੇ ਸੋ ਅਬਿਨਾਸੀ ਨਾ ਤਿਸੁ ਕਾਲੁ ਸੰਤਾਈ ਹੇ ॥੧੪॥

त्याची पूजा करणाऱ्याला काळही दुःख देत नाही. ॥१४॥

ਗੁਰ ਮਹਿ ਆਪੁ ਰਖਿਆ ਕਰਤਾਰੇ ॥
देवाने स्वतःला गुरुच्या हृदयात प्रकट केले आहे.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋਟਿ ਅਸੰਖ ਉਧਾਰੇ ॥
गुरुंच्या नाममंत्राने लाखो आत्म्यांचे तारण झाले आहे

ਸਰਬ ਜੀਆ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਨਿਰਭਉ ਮੈਲੁ ਨ ਕਾਈ ਹੇ ॥੧੫॥
देव हाच सर्व प्राण्यांना जीवन देणारा आहे; तो निर्भय आणि पवित्र आहे.॥१५॥

ਸਗਲੇ ਜਾਚਹਿ ਗੁਰ ਭੰਡਾਰੀ ॥
सर्व जीव गुरु भंडारी मागतात

ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਅਲਖ ਅਪਾਰੀ ॥
ते निरंजनु देखील अशक्य आहेत. तो स्वतः मायातींपेक्षा अतुलनीय आणि अतुलनीय आहे

ਨਾਨਕੁ ਸਾਚੁ ਕਹੈ ਪ੍ਰਭ ਜਾਚੈ ਮੈ ਦੀਜੈ ਸਾਚੁ ਰਜਾਈ ਹੇ ॥੧੬॥੪॥
नानक सत्य बोलतात आणि परमेश्वराला विनंती करतात की त्याने त्याला त्याच्या प्रसन्नतेत ठेवावे आणि त्याला सत्याचे दान द्यावे. ॥१६॥४॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥
मारु महाला १ ॥

ਸਾਚੈ ਮੇਲੇ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ ॥
गुरु या शब्दाद्वारे देवाने आपल्याला स्वतःशी जोडले आहे

ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ਸਹਜਿ ਸਮਾਏ ॥
जेव्हा त्याने ते स्वीकारले तेव्हा तो नैसर्गिक सत्यात विलीन झाला

ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਜੋਤਿ ਧਰੀ ਪਰਮੇਸਰਿ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਭਾਈ ਹੇ ॥੧॥
देवाने तिन्ही लोकांमध्ये आपला प्रकाश स्थापित केला आहे; त्याच्यापेक्षा मोठा कोणीही नाही. ॥१ ॥

ਜਿਸ ਕੇ ਚਾਕਰ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥
आपण ज्याचे सेवक आहोत त्याच्या भक्तीत मग्न राहतो

ਸਬਦਿ ਪਤੀਜੈ ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ ॥
अलाख अभेव' या शब्दाच्या स्तुतीनेच तो प्रसन्न होतो

ਭਗਤਾ ਕਾ ਗੁਣਕਾਰੀ ਕਰਤਾ ਬਖਸਿ ਲਏ ਵਡਿਆਈ ਹੇ ॥੨॥
तोच आपल्या भक्तांचे कल्याण करतो. त्याच्याकडे आश्रयासाठी येणाऱ्यांना तो क्षमा करतो ही त्याची महानता आहे. ॥२॥

ਦੇਦੇ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਸਾਚੇ ॥
सत्यवादी प्राणीमात्रांना दान करताना कधीही आपल्या घरात काहीही गमावत नाही

ਲੈ ਲੈ ਮੁਕਰਿ ਪਉਦੇ ਕਾਚੇ ॥
पण खोटे बोलणारे आणि कृतघ्न लोक ते घेतल्यानंतरही ते नाकारतात

ਮੂਲੁ ਨ ਬੂਝਹਿ ਸਾਚਿ ਨ ਰੀਝਹਿ ਦੂਜੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈ ਹੇ ॥੩॥
त्यांना त्यांचे मूळ माहित नाही; त्यांना सत्याबद्दल कोणतीही भक्ती नाही; म्हणून, ते आसुरी भावना आणि भ्रमामुळे भटकत राहतात ॥६॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਗਿ ਰਹੇ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ॥
गुरुमुख मायेने रात्रंदिवस जागृत आहे

ਸਾਚੇ ਕੀ ਲਿਵ ਗੁਰਮਤਿ ਜਾਤੀ ॥
त्यांना गुरुच्या निर्देशानुसार सत्याचे ध्यान करण्याची पद्धत समजते

ਮਨਮੁਖ ਸੋਇ ਰਹੇ ਸੇ ਲੂਟੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਬਤੁ ਭਾਈ ਹੇ ॥੪॥
परंतु जे आत्मे आपल्या मनाचे अनुसरण करतात ते अज्ञानाच्या झोपेत राहतात आणि म्हणूनच, वासना आणि इतर दुर्गुण त्यांचे चांगले गुण हिरावून घेतात. गुरुमुखी (जो आपल्या मनाचे अनुसरण करतो) त्याच्या सद्गुणांची संपत्ती जपतो. ॥४॥

ਕੂੜੇ ਆਵੈ ਕੂੜੇ ਜਾਵੈ ॥
खोटे बोलणारे लोक जन्म-मृत्यूच्या चक्रात अडकलेले राहतात

ਕੂੜੇ ਰਾਤੀ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵੈ ॥

ते खोटे बोलतात आणि खोटी कृत्ये करत राहतात

ਸਬਦਿ ਮਿਲੇ ਸੇ ਦਰਗਹ ਪੈਧੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਈ ਹੇ ॥੫॥

जे शब्दाच्या स्तुतीत मग्न राहतात, त्यांनाच खऱ्या दरबारात कृपा मिळते आणि गुरुद्वारे त्यांचे लक्ष सत्यावर केंद्रित राहते. ॥५॥

ਕੂੜਿ ਮੁਠੀ ਠਗੀ ਠਗਵਾੜੀ ॥ ਜਿਉ ਵਾੜੀ ਓਜਾੜਿ ਉਜਾੜੀ ॥

ज्याप्रमाणे प्राणी अरण्यात लावलेल्या बागेचा नाश करतात, त्याचप्रमाणे खोट्या गोष्टींमध्ये रमलेल्या स्त्रीच्या जीवनाची बाग वासनांध गुंडांनी उद्ध्वस्त केली आहे

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕਿਛੁ ਸਾਦਿ ਨ ਲਾਗੈ ਹਰਿ ਬਿਸਰਿਐ ਦੁਖੁ ਪਾਈ ਹੇ ॥੬॥

हरीच्या नावाशिवाय जीवनात काहीही चवदार नाही. देवाला विसरल्याने फक्त दुःखच मिळते. ॥६॥

ਭੋਜਨੁ ਸਾਚੁ ਮਿਲੈ ਆਘਾਈ ॥

जर खऱ्या नामाच्या रूपात अन्न मिळाले तर मन समाधानी होते

ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਸਾਚੀ ਵਡਿਆਈ ॥

नाम आणि खरे रत्न म्हणजे ज्याला अमूल्य नाम मिळते, त्यालाच कीर्ती मिळते

ਚੀਨੈ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਸੋਈ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ ਹੇ ॥੭॥

जो स्वतःचे खरे स्वरूप ओळखतो, तो सत्य ओळखतो आणि नंतर त्याचा प्रकाश परम प्रकाशात विलीन होतो. ॥७॥

ਨਾਵਹੁ ਭੁਲੀ ਚੋਟਾ ਖਾਏ ॥
जी स्त्री देवाला विसरते तिला खूप त्रास होतो आणि

ਬਹੁਤੁ ਸਿਆਣਪ ਭਰਮੁ ਨ ਜਾਏ ॥
अनेक हुशारीच्या युक्त्या वापरूनही त्याचा गोंधळ दूर होत नाही

ਪਚਿ ਪਚਿ ਮੁਏ ਅਚੇਤ ਨ ਚੇਤਹਿ ਅਜਗਰਿ ਭਾਰਿ ਲਦਾਈ ਹੇ ॥੮॥
मूर्ख लोक देवाचे स्मरण करत नाहीत आणि म्हणून ते दुःखी होतात आणि पापांचे ओझे वाहून नेतात. ॥८॥

ਬਿਨੁ ਬਾਦ ਬਿਰੋਧਹਿ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ॥
त्याशिवाय कोणीही विरोध करत नाही. कोणीही शत्रुत्वापासून मुक्त नाही

ਮੈ ਦੇਖਾਲਿਹੁ ਤਿਸੁ ਸਾਲਾਹੀ ॥
जर कोणी यातून वाचले असेल तर मला दाखवा आणि मी त्याची खूप स्तुती करेन

ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿ ਮਿਲੈ ਜਗਜੀਵਨੁ ਹਰਿ ਸਿਉ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ਹੇ ॥੯॥
मन आणि शरीर अर्पण केल्यानेच देव मिळतो आणि प्रेम देवासोबत राहते. ॥९॥

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕੋਇ ਨ ਪਾਵੈ ॥
प्रभूची गती आणि महिमा कोणीही जाणू शकत नाही.

ਜੇ ਕੋ ਵਡਾ ਕਹਾਇ ਵਡਾਈ ਖਾਵੈ ॥
जर कोणी म्हटले की मी सर्वात मोठा आहे, तर त्याचा स्वाभिमान त्याचा नाश करतो

ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਤੋਟਿ ਨ ਦਾਤੀ ਸਗਲੀ ਤਿਨਹਿ ਉਪਾਈ ਹੇ ॥੧੦॥
खऱ्या देवाच्या देणग्यांमध्ये कमतरता नाही, त्यानेच संपूर्ण जग निर्माण केले आहे. ॥१०॥

ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਵੇਪਰਵਾਹੇ ॥
त्या निश्चिंत माणसाचा महिमा खूप मोठा आहे

ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਦਾਨੁ ਸਮਾਹੇ ॥
तो स्वतः सजीवांना निर्माण करतो आणि त्यांना अन्न देतो

ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਦੂਰਿ ਨਹੀ ਦਾਤਾ ਮਿਲਿਆ ਸਹਜਿ ਰਜਾਈ ਹੇ ॥੧੧॥
दयाळू देणारा दूर नाही आणि तो स्वतःच्या इच्छेने मला सहज उपलब्ध आहे ॥११॥

ਇਕਿ ਸੋਗੀ ਇਕਿ ਰੋਗਿ ਵਿਆਪੇ ॥
या जगात कोणीतरी दुःखी आहे तर कोणीतरी आजारी आहे

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਸੁ ਆਪੇ ਆਪੇ ॥
जो कोणी करतो तो स्वेच्छेने करतो

ਭਗਤਿ ਭਾਉ ਗੁਰ ਕੀ ਮਤਿ ਪੂਰੀ ਅਨਹਦਿ ਸਬਦਿ ਲਖਾਈ ਹੇ ॥੧੨॥
जर कोणी गुरूंच्या शिकवणीनुसार देवाची उपासना केली तर त्याला अनाहती शब्दाचा अनुभव येतो. ॥ १२॥

ਇਕਿ ਨਾਗੇ ਭੂਖੇ ਭਵਹਿ ਭਵਾਏ ॥
काही नग्न लोक उपाशी इकडे तिकडे भटकतात

ਇਕਿ ਹਠੁ ਕਰਿ ਮਰਹਿ ਨ ਕੀਮਤਿ ਪਾਏ ॥
काही जण हट्टीपणाने आपले जीवन सोडून देतात आणि जन्माच्या मौल्यवानतेचे महत्त्व समजत नाहीत

ਗਤਿ ਅਵਿਗਤ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੈ ਬੂਝੈ ਸਬਦੁ ਕਮਾਈ ਹੇ ॥੧੩॥
त्यांना चांगल्या आणि वाईटाचे महत्त्व कळत नाही, परंतु जे वचनाचे आचरण करतात, त्यांनाच हे रहस्य समजते. ॥ १३॥

ਇਕਿ ਤੀਰਥਿ ਨਾਵਹਿ ਅੰਨੁ ਨ ਖਾਵਹਿ ॥
काही लोक पवित्र ठिकाणी स्नान करतात तर काही उपवास करतात

ਇਕਿ ਅਗਨਿ ਜਲਾਵਹਿ ਦੇਹ ਖਪਾਵਹਿ ॥
काही लोक धूप जाळून शरीराला त्रास देतात

ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਈ ਹੇ ॥੧੪॥
रामाच्या नावाशिवाय मुक्ती नाही. जर रामाच्या नावाशिवाय कोणाचीही मुक्ती शक्य नसेल, तर ती कोणत्या पद्धतीने मिळवता येईल? ॥१४॥

ਗੁਰਮਤਿ ਛੋਡਹਿ ਉਝੜਿ ਜਾਈ ॥
काही लोक गुरुमत सोडून भरकटतात

ਮਨਮੁਖਿ ਰਾਮੁ ਨ ਜਪੈ ਅਵਾਈ ॥
स्वार्थी व्यक्ती रामाचे नाव घेत नाही.

ਪਚਿ ਪਚਿ ਬੂਡਹਿ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵਹਿ ਕੂੜਿ ਕਾਲੁ ਬੈਰਾਈ ਹੇ ॥੧੫॥
तो खोटे बोलून दुःखात बुडतो आणि खोट्यामुळे यम देखील त्याचा शत्रू बनतो. ॥ १५॥

ਹੁਕਮੇ ਆਵੈ ਹੁਕਮੇ ਜਾਵੈ ॥
सजीवाचा जन्म आणि मृत्यू आज्ञेने होतो

ਬੂਝੈ ਹੁਕਮੁ ਸੋ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵੈ ॥
जो व्यवस्थेचे सार समजतो तो सत्यात विलीन होतो

ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ ਮਿਲੈ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਾਰ ਕਮਾਈ ਹੇ ॥੧੬॥੫॥
हे नानक! देवाचे खरे रूप फक्त त्यालाच सापडते जो त्याच्यावर हृदयात प्रेम करतो आणि गुरुमुख बनतो आणि नाम सिमरनाचे कर्म करतो. ॥ १६॥ ५॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥
मारु महाला १ ॥

ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥
देव स्वतः जगाचा निर्माता आहे

ਜਿਨਿ ਆਪੇ ਆਪਿ ਉਪਾਇ ਪਛਾਤਾ ॥
ज्याने स्वतः सजीवांना निर्माण केल्यानंतर त्यांची ओळख दिली आहे

ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਪੇ ਸੇਵਕੁ ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ਹੇ ॥੧॥
सतगुरु आणि सेवक हे देखील एकच आहेत आणि त्याने स्वतः विश्व निर्माण केले आहे. ॥१॥

ਆਪੇ ਨੇੜੈ ਨਾਹੀ ਦੂਰੇ ॥

तो आपल्या जवळ आहे, फार दूर नाही

ਬੂਝਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇ ਜਨ ਪੂਰੇ ॥

गुरुंच्या सान्निध्यात राहून ज्यांनी हे रहस्य समजून घेतले आहे ते परिपूर्ण पुरुष आहेत

ਤਿਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਅਹਿਨਿਸਿ ਲਾਹਾ ਗੁਰ ਸੰਗਤਿ ਏਹ ਵਡਾਈ ਹੇ ॥੨॥

गुरुंच्या सहवासाचा हाच महिमा आहे की त्यांच्या सहवासात राहिल्याने दररोज केवळ लाभच मिळतो. ॥२॥

ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਸੰਤ ਭਲੇ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ ॥

हे प्रिय प्रभू! तुझे संत युगानुयुगे चांगले आहेत

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਰਸਨ ਰਸੇਰੇ ॥

जे प्रेमाने तुझी स्तुती करतात

ਉਸਤਤਿ ਕਰਹਿ ਪਰਹਰਿ ਦੁਖੁ ਦਾਲਦੁ ਜਿਨ ਨਾਹੀ ਚਿੰਤ ਪਰਾਈ ਹੇ ॥੩॥

तुझी स्तुती करून ते दुःख आणि दुःखातून मुक्त होतात आणि त्यांना इतर कोणतीही चिंता नसते. ॥ ३॥

ਓਇ ਜਾਗਤ ਰਹਹਿ ਨ ਸੂਤੇ ਦੀਸਹਿ ॥

ते मोहमायेबद्दल नेहमीच सतर्क असतात आणि मोहाच्या झोपेत दिसत नाहीत

ਸੰਗਤਿ ਕੁਲ ਤਾਰੇ ਸਾਚੁ ਪਰੀਸਹਿ ॥

तो फक्त सत्यनामाचे वितरण करतो आणि त्याच्या साथीदारांना आणि त्याच्या संततीला मुक्त करतो

ਕਲਿਮਲ ਮੈਲੁ ਨਾਹੀ ਤੇ ਨਿਰਮਲ ਓਇ ਰਹਹਿ ਭਗਤਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ਹੇ ॥੪॥

तो नेहमीच पवित्र असतो; पापांची घाण त्याला स्पर्श करत नाही आणि तो देवाच्या भक्तीत समर्पित राहतो. ॥४॥

ਬੂਝਹੁ ਹਰਿ ਜਨ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਣੀ ॥

हे भक्तांनो, सद्गुरुंचे शब्द समजून घ्या

ਏਹੁ ਜੋਬਨੁ ਸਾਸੁ ਹੈ ਦੇਹ ਪੁਰਾਣੀ ॥
हे तरुण श्वास आणि शरीर जुने होत चालले आहे म्हणजेच ते नाशवंत आहेत

ਆਜੁ ਕਾਲਿ ਮਰਿ ਜਾਈਐ ਪ੍ਰਾਣੀ ਹਰਿ ਜਪੁ ਜਪਿ ਰਿਦੈ ਧਿਆਈ ਹੇ ॥੫॥
आज ना उद्या एक ना एक दिवस मरणारच आहे, म्हणून देवाचे नाव घ्या आणि हृदयात त्याचे ध्यान करा. ॥ ५॥

ਛੋਡਹੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ਕੂੜ ਕਬਾੜਾ ॥
हे जीवा! सर्व खोटे बोलणे सोडून दे, कारण मृत्यू खोट्याला पराभूत करतो आणि मारतो

ਕੂੜੁ ਮਾਰੇ ਕਾਲੁ ਉਛਾਹਾੜਾ ॥
जो माणूस देवापासून दूर जातो तो खोट्या गोष्टींमध्ये अडकतो आणि त्याचा नाश होतो

ਸਾਕਤ ਕੂੜਿ ਪਚਹਿ ਮਨਿ ਹਉਮੈ ਦੁਹੁ ਮਾਰਗਿ ਪਚੈ ਪਚਾਈ ਹੇ ॥੬॥
अहंकार त्याच्या मनात राहतो आणि तो राक्षसी मार्गाचा अवलंब करतो.॥६॥

ਛੋਡਿਹੁ ਨਿੰਦਾ ਤਾਤਿ ਪਰਾਈ ॥
इतरांवर टीका करणे आणि द्वेष करणे सोडून द्या ॥

ਪੜਿ ਪੜਿ ਦਝਹਿ ਸਾਤਿ ਨ ਆਈ ॥
जे लोक पवित्र शास्त्रांचा अभ्यास करूनही मत्सराच्या आगीत जळत राहतात, त्यांच्या मनाला शांती मिळत नाही

ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਹੁ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਸਖਾਈ ਹੇ ॥੭॥
चांगल्या लोकांच्या संगतीत राहा आणि रामाच्या नावाचे गुणगान गा, कारण शेवटी हेच तुम्हाला मदत करते. ॥ ७ ॥

ਛੋਡਹੁ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧੁ ਬੁਰਿਆਈ ॥
वासना, क्रोध आणि वाईट कृत्ये सोडून द्या.

ਹਉਮੈ ਧੰਧੁ ਛੋਡਹੁ ਲੰਪਟਾਈ ॥
अहंकार निर्माण करणारे व्यवसाय आणि व्यभिचार सोडून द्या.

ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਿ ਪਰਹੁ ਤਾ ਉਬਰਹੁ ਇਉ ਤਰੀਐ ਭਵਜਲੁ ਭਾਈ ਹੇ ॥੮॥
जर तुम्ही गुरुंच्या आश्रयाला राहिलात तर तुम्ही बंधनातून मुक्त व्हाल; अशा प्रकारे तुम्ही जीवनाचा महासागर पार करू शकाल. ॥ ८ ॥

ਆਗੈ ਬਿਮਲ ਨਦੀ ਅਗਨਿ ਬਿਖੁ ਝੇਲਾ ॥
यमपुरीत पुढे गेल्यावर, वैतरणी नावाची नदी ओलांडावी लागते जी शुद्ध अग्नीने भरलेली असते आणि जिथून विषाच्या ज्वाळा बाहेर पडतात

ਤਿਥੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਜੀਉ ਇਕੇਲਾ ॥
एकटा राहणारा कोणीही नाही. तिथे प्राणी एकटा आहे आणि त्याला कोणी साथीदार नाही

ਭੜ ਭੜ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰੁ ਦੇ ਲਹਰੀ ਪੜਿ ਦਝਹਿ ਮਨਮੁਖ ਤਾਈ ਹੇ ॥੯॥
त्या अग्नीच्या समुद्रात, उग्र लाटा निर्माण होतात, ज्यामध्ये जाणूनबुजून काम करणारे लोक पडतात आणि जळून राख होतात. ॥९॥

ਗੁਰ ਪਹਿ ਮੁਕਤਿ ਦਾਨੁ ਦੇ ਭਾਣੈ ॥
मुक्तीचे रहस्य स्वेच्छेने देणाऱ्या गुरुकडे आहे

ਜਿਨਿ ਪਾਇਆ ਸੋਈ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ॥
ज्यांना गुरुंकडून मोक्षाचे रहस्य मिळाले आहे, त्यांनाच त्याची पद्धत माहित आहे

ਜਿਨ ਪਾਇਆ ਤਿਨ ਪੂਛਹੁ ਭਾਈ ਸੁਖੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵ ਕਮਾਈ ਹੇ ॥੧੦॥
हे भावा! ज्यांना हे मिळाले आहे त्यांना जाऊन विचार. खरा आनंद खऱ्या गुरूंची सेवा केल्यानेच मिळतो. ॥१०॥

ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਉਰਝਿ ਮਰਹਿ ਬੇਕਾਰਾ ॥
गुरुशिवाय, प्राणी दुर्गुणांमध्ये अडकतात आणि मरतात

ਜਮੁ ਸਿਰਿ ਮਾਰੇ ਕਰੇ ਖੁਆਰਾ ॥
त्यानंतर यम त्याच्या डोक्यावर मारतो आणि त्याला खूप त्रास देतो

ਬਾਧੇ ਮੁਕਤਿ ਨਾਹੀ ਨਰ ਨਿੰਦਕ ਡੂਬਹਿ ਨਿੰਦ ਪਰਾਈ ਹੇ ॥੧੧॥
निंदेच्या बंधनात अडकलेल्या माणसाला मुक्ती मिळत नाही, तो इतरांची टीका करून बुडतो.॥११॥

ਬੋਲਹੁ ਸਾਚੁ ਪਛਾਣਹੁ ਅੰਦਰਿ ॥
नेहमी सत्य बोला आणि ते स्वतःमध्ये ओळखा

ਦੂਰਿ ਨਾਹੀ ਦੇਖਹੁ ਕਰਿ ਨੰਦਰਿ ॥
नंदर, दूर पाहू नकोस. स्वतःच्या मनात डोकाव, तो फार दूर नाही

ਬਿਘਨੁ ਨਾਹੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੁ ਤਾਰੀ ਇਉ ਭਵਜਲੁ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਈ ਹੇ ॥੧੨॥
नामरूपी नावेत बसून, गुरुमुख जीवनाचा महासागर पार करतो आणि त्याच्यासाठी कोणताही अडथळा येत नाही. ॥ १२॥

ਦੇਹੀ ਅੰਦਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਵਾਸੀ ॥
परमेश्वराचे नाव शरीरातच राहते

ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਹੈ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥
तो अविनाशी देव स्वतःच निर्माता आहे

ਨਾ ਜੀਉ ਮਰੈ ਨ ਮਾਰਿਆ ਜਾਈ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਸਬਦਿ ਰਜਾਈ ਹੇ ॥੧੩॥
आत्मा मरत नाही आणि मारलाही जाऊ शकत नाही. देव स्वतः तो निर्माण करतो आणि त्याच्या इच्छेनुसार त्याची काळजी घेतो. ॥१३॥

ਓਹੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੈ ਨਾਹੀ ਅੰਧਿਆਰਾ ॥
देव पवित्र आहे, त्याच्यामध्ये अंधार नाही

ਓਹੁ ਆਪੇ ਤਖਤਿ ਬਹੈ ਸਚਿਆਰਾ ॥
परम सत्य स्वतः त्याच्या सिंहासनावर बसतो

ਸਾਕਤ ਕੂੜੇ ਬੰਧਿ ਭਵਾਈਅਹਿ ਮਰਿ ਜਨਮਹਿ ਆਈ ਜਾਈ ਹੇ ॥੧੪॥
परमेश्वरापासून तुटलेले आत्मे बंधनात अडकतात आणि पुन्हा पुन्हा जन्म-मृत्यूच्या चक्रात भटकत राहतात. ॥१४॥

ਗੁਰ ਕੇ ਸੇਵਕ ਸਤਿਗੁਰ ਪਿਆਰੇ ॥
गुरुंच्या सेवेसाठी समर्पित असलेले सेवक सद्‌गुरुंना खूप प्रिय असतात

ਓਇ ਬੈਸਹਿ ਤਖਤਿ ਸੁ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੇ ॥
सत्याच्या सिंहासनावर बसून तो फक्त ब्रह्म या शब्दाचे चिंतन करतो

ਤਤੁ ਲਹਹਿ ਅੰਤਰਗਤਿ ਜਾਣਹਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਾਚੁ ਵਡਾਈ ਹੇ ॥੧੫॥
परम तत्वाची प्राप्ती झाल्यानंतर, त्यांना आंतरिक स्थितीची जाणीव होते आणि चांगल्या लोकांशी संगत करून आणि सत्याचे गुणगान करून ते महानता प्राप्त करतात. ॥१५॥

ਆਪਿ ਤਰੈ ਜਨੁ ਪਿਤਰਾ ਤਾਰੇ ॥
असे भक्त केवळ स्वतः समुद्र पार करत नाहीत तर त्यांच्या पूर्वजांच्या तारणासाठी देखील योगदान देतात

ਸੰਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਸੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੇ ॥
त्याच्या सहवासात आलेल्यांनाही मोक्ष मिळाला आणि ते तारणहार बनले

ਨਾਨਕੁ ਤਿਸ ਕਾ ਲਾਲਾ ਗੋਲਾ ਜਿਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ਹੇ ॥੧੬॥੬॥
ज्या गुरुमुखाने स्वतःला परमात्म्याला समर्पित केले आहे त्याचे सेवक आणि गुलाम नानक आहेत. ॥ १६॥ ६॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥
मारु महाला १ ॥

ਕੇਤੇ ਜੁਗ ਵਰਤੇ ਗੁਬਾਰੈ ॥
प्रलयाच्या अंधारात अनेक युगे गेली

ਤਾੜੀ ਲਾਈ ਅਪਰ ਅਪਾਰੈ ॥
जेव्हा अनंत देव ध्यानात आला होता

ਧੁੰਧੂਕਾਰਿ ਨਿਰਾਲਮੁ ਬੈਠਾ ਨਾ ਤਦਿ ਧੰਧੁ ਪਸਾਰਾ ਹੇ ॥੧॥
तो त्या दाट अंधारात एकटाच बसला होता, सर्व आसक्तीपासून अलिप्त. त्या वेळी जगाचा विस्तार नव्हता आणि कोणतेही काम होत नव्हते. ॥ १ ॥

ਜੁਗ ਛਤੀਹ ਤਿਨੈ ਵਰਤਾਏ ॥
त्याने छत्तीस युगांचा अभ्यास केला

ਜਿਉ ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ਤਿਵੈ ਚਲਾਏ ॥
तो त्याच्या मनाप्रमाणे गोष्टी चालवतो

ਤਿਸਹਿ ਸਰੀਕੁ ਨ ਦੀਸੈ ਕੋਈ ਆਪੇ ਅਪਰ ਅਪਾਰਾ ਹੇ ॥੨॥
त्याचा कोणीही दृश्यमान साथीदार नाही, तो स्वतः अमर्याद आहे. ॥२॥

ਗੁਪਤੇ ਬੂਝਹੁ ਜੁਗ ਚਤੁਆਰੇ ॥
हे समजून घ्या की तो चारही युगांमध्ये गुप्तपणे सक्रिय आहे

ਘਟਿ ਘਟਿ ਵਰਤੈ ਉਦਰ ਮਝਾਰੇ ॥
प्रत्येक सजीवाच्या हृदयात आणि पोटात ती असते.

ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕਾ ਏਕੀ ਵਰਤੈ ਕੋਈ ਬੂਝੈ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਾ ਹੇ ॥੩॥

वेळोवेळी फक्त देवच काम करत राहतो, परंतु गुरुच्या विचारांद्वारे हे सत्य फार कमी लोकांना समजते. ॥ ३॥

ਬਿੰਦੁ ਰਕਤੁ ਮਿਲਿ ਪਿੰਡੁ ਸਰੀਆ ॥

जेव्हा आईचे रक्त आणि वडिलांचे वीर्य एकत्रित होऊन मानवी शरीर तयार होते

ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਅਗਨੀ ਮਿਲਿ ਜੀਆ ॥

वारा, पाणी आणि अग्नी या पाच घटकांनी एकत्र येऊन त्यात जीवन भरून आत्म्याची निर्मिती केली

ਆਪੇ ਚੋਜ ਕਰੇ ਰੰਗ ਮਹਲੀ ਹੋਰ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਪਸਾਰਾ ਹੇ ॥੪॥

शरीराच्या रूपात रंगांच्या या महालात, देव स्वतः त्याचे नाटक करतो; बाकी सर्व काही फक्त मायेच्या भ्रमाचा विस्तार आहे. ॥४॥

ਗਰਭ ਕੁੰਡਲ ਮਹਿ ਉਰਧ ਧਿਆਨੀ ॥

आईच्या गर्भात उलटा पडलेला आत्मा देवाच्या ध्यानात लीन झाला होता

ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥

अंतरात्मा स्वतःला ते जाणतो

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੇ ਅੰਤਰਿ ਉਦਰ ਮਝਾਰਾ ਹੇ ॥੫॥

आईच्या गर्भातील आत्मा प्रत्येक श्वासाबरोबर खरे नाव आठवत होता. ॥५॥

ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਲੈ ਜਗਿ ਆਇਆ ॥
तो धर्म, अर्थ, काम आणि मोक्ष या चार गोष्टींच्या इच्छेने जगात आला

ਸਿਵ ਸਕਤੀ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਇਆ ॥
पण आत्म्याला मायेच्या सांसारिक घरात आश्रय मिळाला

ਏਕੁ ਵਿਸਾਰੇ ਤਾ ਪਿੜ ਹਾਰੇ ਅੰਧੁਲੈ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਾ ਹੇ ॥੬॥
जेव्हा कोणी देवाला विसरतो तेव्हा तो त्याच्या जीवनाचा खेळ हरतो. आंधळा प्राणी नाव विसरला आहे. ॥६॥

ਬਾਲਕੁ ਮਰੈ ਬਾਲਕ ਕੀ ਲੀਲਾ ॥
जेव्हा एखाद्या मुलाचे आयुष्य अचानक संपते तेव्हा कुटुंबातील सदस्यांना त्याच्या खोडकर कृत्यांची आठवण येते

ਕਹਿ ਕਹਿ ਰੋਵਹਿ ਬਾਲੁ ਰੰਗੀਲਾ ॥
ते रडतात की ते मूल खूप रंगीबेरंगी होते

ਜਿਸ ਕਾ ਸਾ ਸੋ ਤਿਨ ਹੀ ਲੀਆ ਭੂਲਾ ਰੋਵਣਹਾਰਾ ਹੇ ॥੭॥
पण जो रडतो तो चूक करतो की जो त्याचा होता त्यानेच त्याला हिरावून घेतले आहे हे सत्य तो समजत नाही. ॥ ७॥

ਭਰਿ ਜੋਬਨਿ ਮਰਿ ਜਾਹਿ ਕਿ ਕੀਜੈ ॥
जर एखाद्याचा लहान वयात मृत्यू झाला तर त्याच्या कुटुंबातील सदस्य काय करतात?

ਮੇਰਾ ਮੇਰਾ ਕਰਿ ਰੋਵੀਜੈ ॥
ते त्याला माझे, माझे म्हणत रडत राहतात. ते त्याला माझे, माझे म्हणत रडत राहतात

ਮਾਇਆ ਕਾਰਣਿ ਰੋਇ ਵਿਗੂਚਹਿ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਸੰਸਾਰਾ ਹੇ ॥੮॥
अशाप्रकारे, मायेमुळे, प्रत्येकजण रडतो आणि दुःखी होतो. या जगात असे जीवन निंदनीय आहे. ॥८॥

ਕਾਲੀ ਹੂ ਫੁਨਿ ਧਉਲੇ ਆਏ ॥
काळे केस पुन्हा पांढरे झाले आहेत, म्हणजे म्हातारपण आले आहे

ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਗਥੁ ਗਇਆ ਗਵਾਏ ॥
नावाशिवाय तो आपल्या आयुष्याची पुंजी वाया घालवतो आणि निघून जातो

ਦੁਰਮਤਿ ਅੰਧੁਲਾ ਬਿਨਸਿ ਬਿਨਾਸੈ ਮੂਠੇ ਰੋਇ ਪੂਕਾਰਾ ਹੇ ॥੯॥
चुकीची बुद्धी असलेला अज्ञानी माणूस खूप वाईट असतो आणि जेव्हा तो फसवला जातो तेव्हा तो रडतो आणि ओरडतो. ॥९॥

ਆਪੁ ਵੀਚਾਰਿ ਨ ਰੋਵੈ ਕੋਈ ॥
जो स्वतःबद्दल विचार करतो तो असे रडत नाही

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਸੋਝੀ ਹੋਈ ॥
जर तुम्हाला खरा गुरु भेटला तरच तुम्हाला ज्ञान मिळेल

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਬਜਰ ਕਪਾਟ ਨ ਖੂਲਹਿ ਸਬਦਿ ਮਿਲੈ ਨਿਸਤਾਰਾ ਹੇ ॥੧੦॥
गुरुशिवाय मेघगर्जनाचे दरवाजे उघडत नाहीत आणि केवळ शब्दांनीच मोक्ष मिळतो. ॥१०॥

ਬਿਰਧਿ ਭਇਆ ਤਨੁ ਛੀਜੈ ਦੇਹੀ ॥
माणूस म्हातारा झाला की त्याचे शरीरही कमकुवत होते

ਰਾਮੁ ਨ ਜਪਈ ਅੰਤਿ ਸਨੇਹੀ ॥
हरिचे नाव विसरणारा माणूस तिरस्काराने निघून जातो

ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਚਲੈ ਮੁਹਿ ਕਾਲੈ ਦਰਗਹ ਝੂਠੁ ਖੁਆਰਾ ਹੇ ॥੧੧॥
परमेश्वराच्या दरबारात त्याचे खोटे बोलणे त्याला प्रसिद्ध करते. ॥ ११॥

ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਚਲੈ ਕੂੜਿਆਰੋ ॥
नाव विसरल्याने, खोटे बोलणारा जगातून रिकाम्या हाताने जातो

ਆਵਤ ਜਾਤ ਪੜੈ ਸਿਰਿ ਛਾਰੋ ॥
परिणामी, त्याच्या डोक्यावर धूळ पडते, म्हणजेच तो अपमानित होतो आणि जन्म-मृत्यूच्या चक्रात पडतो

ਸਾਹੁਰੜੈ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ਨ ਪਾਏ ਪੇਈਅੜੈ ਸਿਰਿ ਮਾਰਾ ਹੇ ॥੧੨॥
जी स्त्री आत्मा तिच्या पितृगृहात म्हणजेच या जगात सतत यमाचे आघात सहन करते, तिला तिच्या सासरच्या घरात म्हणजेच पुढच्या जगात स्थान मिळत नाही. ॥१२॥

ਖਾਜੈ ਪੈਝੈ ਰਲੀ ਕਰੀਜੈ ॥
माणूस खातो, पितो, कपडे घालतो आणि मजा करतो, पण

ਬਿਨੁ ਅਭ ਭਗਤੀ ਬਾਦਿ ਮਰੀਜੈ ॥
मनापासून भक्ती नसल्यास, एखाद्याचे आयुष्य वाया जाते आणि तो मरतो

ਸਰ ਅਪਸਰ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੈ ਜਮੁ ਮਾਰੇ ਕਿਆ ਚਾਰਾ ਹੇ ॥੧੩॥
त्याला चांगल्या आणि वाईटाचे महत्त्व माहित नाही, पण जेव्हा यम त्याला मारतो तेव्हा त्याच्यासाठी कोणताही मार्ग उरत नाही. ॥१३॥

ਪਰਵਿਰਤੀ ਨਰਵਿਰਤਿ ਪਛਾਣੈ ॥
जो व्यक्ती कर्म आणि निवृत्ती ओळखतो

ਗੁਰ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਬਦਿ ਘਰੁ ਜਾਣੈ ॥
गुरुच्या सहवासात राहूनच शब्द शिकता येतो

ਕਿਸ ਹੀ ਮੰਦਾ ਆਖਿ ਨ ਚਲੈ ਸਚਿ ਖਰਾ ਸਚਿਆਰਾ ਹੇ ॥੧੪॥
धर्माच्या मार्गावर चालताना, तो कोणाबद्दलही वाईट बोलत नाही आणि सत्याचे रहस्य समजून घेतल्याने तो सत्यवादी मानला जातो. ॥१४॥

ਸਾਚ ਬਿਨਾ ਦਰਿ ਸਿਝੈ ਨ ਕੋਈ ॥
सत्याशिवाय कोणीही मार्ग समजू शकत नाही सत्याशिवाय कोणीही त्याच्या इच्छेत यशस्वी होऊ शकत नाही आणि

ਸਾਚ ਸਬਦਿ ਪੈਝੈ ਪਤਿ ਹੋਈ ॥
शब्द जाणून घेतल्याने माणूस सौंदर्य प्राप्त करतो

ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਲਏ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਹਉਮੈ ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰਾ ਹੇ ॥੧੫॥
जर देव प्रसन्न झाला तर तो स्वतः क्षमा करतो आणि अभिमान आणि अहंकार दूर करतो. ॥१५॥

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ॥
गुरुच्या कृपेने, आत्मा देवाची इच्छा ओळखतो आणि

ਜੁਗਹ ਜੁਗੰਤਰ ਕੀ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ॥
युगानुयुगे चालत आलेली परमेश्वराला भेटण्याची पद्धत त्याला माहीत आहे

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਤਰੁ ਤਾਰੀ ਸਚੁ ਤਾਰੇ ਤਾਰਣਹਾਰਾ ਹੇ ॥੧੬॥੧॥੭॥
हे नानक! जर तुम्ही देवाचे नाव जपत राहिलात, तरच तुम्ही या जगाच्या महासागरातून पार होऊ शकता आणि तो सर्वोच्च खरा देवच मोक्ष देणारा आहे. ॥ १६॥ १॥ ७॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥
मारु महाला १ ॥

ਹਰਿ ਸਾ ਮੀਤੁ ਨਾਹੀ ਮੈ ਕੋਈ ॥
देवासारखा माझा मित्र नाही

ਜਿਨਿ ਤਨੁ ਮਨੁ ਦੀਆ ਸੁਰਤਿ ਸਮੋਈ ॥
ज्याने मला शरीर आणि मन दिले आणि माझ्या आत सुरत ठेवली

ਸਰਬ ਜੀਆ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿ ਸਮਾਲੇ ਸੋ ਅੰਤਰਿ ਦਾਨਾ ਬੀਨਾ ਹੇ ॥੧॥
जो सर्व प्राण्यांची काळजी घेतो तो आपल्या आत राहतो. ॥ १ ॥

ਗੁਰੁ ਸਰਵਰੁ ਹਮ ਹੰਸ ਪਿਆਰੇ ॥
गुरु हे नामाच्या अमृताचे सरोवर आहेत आणि आपण त्यांचे लाडके हंस आहोत

ਸਾਗਰ ਮਹਿ ਰਤਨ ਲਾਲ ਬਹੁ ਸਾਰੇ ॥
गुरुच्या रूपात सद्गुणांच्या सागरात अनेक मौल्यवान रत्ने आणि रत्ने आहेत

ਮੋਤੀ ਮਾਣਕ ਹੀਰਾ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਵਤ ਮਨੁ ਤਨੁ ਭੀਨਾ ਹੇ ॥੨॥
परमेश्वराची स्तुती म्हणजे मोती, माणिक आणि हिरा ज्याने मन आणि शरीर ओले झाले आहे.॥२॥

ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗਾਹੁ ਅਗਾਧਿ ਨਿਰਾਲਾ ॥
देव दुर्गम, अगाध, अनंत आणि अतिशय अद्वितीय आहे. त्याचा शेवट सापडत नाही

ਹਰਿ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲਾ ॥
मुक्तिदाता खऱ्या गुरुच्या शिकवणीने मुक्ती देतो

ਸਤਿਗੁਰ ਮਤਿ ਤਾਰੇ ਤਾਰਣਹਾਰਾ ਮੇਲਿ ਲਏ ਰੰਗਿ ਲੀਨਾ ਹੇ ॥੩॥
ज्याच्याशी ते एकरूप होतात तो त्यांच्या प्रेमात लीन होतो. ॥३॥

ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਝਹੁ ਮੁਕਤਿ ਕਿਨੇਹੀ ॥
सद्गुरुशिवाय कोणीही मोक्ष मिळवू शकत नाही

ਓਹੁ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਰਾਮ ਸਨੇਹੀ ॥
तो काळाच्या सुरुवातीपासूनच देवाचा प्रिय मित्र आहे

ਦਰਗਹ ਮੁਕਤਿ ਕਰੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਬਖਸੇ ਅਵਗੁਣ ਕੀਨਾ ਹੇ ॥੪॥
दया दाखवून तो पापांची क्षमा करतो आणि देवाच्या दरबारात मोक्ष देतो ॥४॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਏ ॥
खरा गुरु दाता आहे आणि तोच आत्म्याला मोक्ष देतो

ਸਭਿ ਰੋਗ ਗਵਾਏ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪਾਏ ॥
नामाचे अमृत तोंडात घालून तो सर्व रोग दूर करतो

ਜਮੁ ਜਾਗਾਤਿ ਨਾਹੀ ਕਰੁ ਲਾਗੈ ਜਿਸੁ ਅਗਨਿ ਬੁਝੀ ਠਰੁ ਸੀਨਾ ਹੇ ॥੫॥
ज्याच्या तहानाची आग विझली आहे, ज्याचे हृदय थंड झाले आहे, त्याच्यावर यमाच्या रूपातील अधिकारी कोणताही कर लादत नाही, त्याला यमु मला जागे करत नाही. ॥ ५॥

ਕਾਇਆ ਹੰਸ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਹੁ ਧਾਰੀ ॥
आत्म्याच्या रूपातील हंस शरीरावर खूप प्रेम करतो

ਓਹੁ ਜੋਗੀ ਪੁਰਖੁ ਓਹ ਸੁੰਦਰਿ ਨਾਰੀ ॥
आत्मा योगी पुरूषासारखा आहे आणि हे शरीर सुंदर स्त्रीसारखे आहे

ਅਹਿਨਿਸਿ ਭੋਗੈ ਚੋਜ ਬਿਨੋਦੀ ਉਠਿ ਚਲਤੈ ਮਤਾ ਨ ਕੀਨਾ ਹੇ ॥੬॥
आत्म्याच्या रूपातील योगी रात्रंदिवस शरीराच्या रूपातील स्त्रीचा आनंद घेतो आणि तिच्यापेक्षाही जास्त आनंद घेतो, परंतु जेव्हा तो जग सोडून जातो तेव्हा तो तिचा सल्ला घेत नाही. ॥६॥

ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਇ ਰਹੇ ਪ੍ਰਭ ਛਾਜੈ ॥
विश्वाची निर्मिती केल्यानंतर, परमेश्वर त्यात व्यापून आहे आणि

ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਗਾਜੈ ॥
तो वारा पाणी आणि अग्नीच्या रूपात प्रकट होत आहे

ਮਨੂਆ ਡੋਲੈ ਦੂਤ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਸੋ ਪਾਏ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕੀਨਾ ਹੇ ॥੭॥
वासना इत्यादी दूतांच्या संगतीत आल्यावर माणसाचे मन सतत डळमळीत राहते आणि त्याला स्वतःच्या कर्मांचे फळ मिळते ॥ ७॥

ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਦੋਖ ਦੁਖ ਸਹੀਐ ॥
तो देवाचे नाव विसरतो आणि त्याच्या पापांचे दुःख सहन करत राहतो

ਹੁਕਮੁ ਭਇਆ ਚਲਣਾ ਕਿਉ ਰਹੀਐ ॥
जेव्हा ही देवाची आज्ञा आहे, तर मग प्राणी इथे चालण्यापासून कसे दूर राहू शकेल?

ਨਰਕ ਕੂਪ ਮਹਿ ਗੋਤੇ ਖਾਵੈ ਜਿਉ ਜਲ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਮੀਨਾ ਹੇ ॥੮॥
ज्याप्रमाणे माशाला पाण्याशिवाय त्रास होतो, त्याचप्रमाणे आत्मा यमपुरीला जातो आणि नरकात डुबकी मारतो. ॥८॥

ਚਉਰਾਸੀਹ ਨਰਕ ਸਾਕਤੁ ਭੋਗਾਈਐ ॥
एक माणूस ८४ लाख जन्मचक्रांचा नरक अनुभवतो

ਜੈਸਾ ਕੀਚੈ ਤੈਸੋ ਪਾਈਐ ॥
माणसाला त्याच्या कर्माचे फळ मिळते.

ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਝਹੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ਕਿਰਤਿ ਬਾਧਾ ਗ੍ਰਸਿ ਦੀਨਾ ਹੇ ॥੯॥
गुरुशिवाय त्याला मुक्ती मिळत नाही; कारण तो कर्मांमध्ये बांधलेला असतो, यम त्याला पकडतो. ॥९॥

ਖੰਡੇ ਧਾਰ ਗਲੀ ਅਤਿ ਭੀੜੀ ॥
यमराजाकडे जाताना त्याला तलवारीच्या धारइतक्या अरुंद आणि गर्दीच्या रस्त्यावरून जावे लागते

ਲੇਖਾ ਲੀਜੈ ਤਿਲ ਜਿਉ ਪੀੜੀ ॥
ज्याप्रमाणे तीळ गिरणीत दळले जातात, त्याचप्रमाणे कर्मांचा हिशोब घेतला जातो

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਕਲਤ੍ਰ ਸੁਤ ਬੇਲੀ ਨਾਹੀ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਰਸ ਮੁਕਤਿ ਨ ਕੀਨਾ ਹੇ ॥੧੦॥
तुझ्यासोबत आई, वडील, पत्नी, मुलगा किंवा मित्र नाही; हरिनामाचे अमृत प्यायल्याशिवाय मोक्ष नाही. ॥ १०॥

ਮੀਤ ਸਖੇ ਕੇਤੇ ਜਗ ਮਾਹੀ ॥
या जगात कितीही मित्र असले तरी

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪਰਮੇਸਰ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ॥
गुरु परमेश्वराशिवाय शेवटी मदत नाही

ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਮੁਕਤਿ ਪਰਾਇਣਿ ਅਨਦਿਨੁ ਕੀਰਤਨੁ ਕੀਨਾ ਹੇ ॥੧੧॥
गुरुची सेवा करणे हे मोक्ष मिळवण्याचे साधन आहे आणि ज्याने रात्रंदिवस देवाचे संकीर्तन केले आहे त्याच्यासोबत. ॥ ११॥

ਕੂੜੁ ਛੋਡਿ ਸਾਚੇ ਕਉ ਧਾਵਹੁ ॥
खोटेपणा सोडून सत्य मिळवण्याचा प्रयत्न करा आणि

ਜੋ ਇਛਹੁ ਸੋਈ ਫਲੁ ਪਾਵਹੁ ॥
अशा प्रकारे, तुम्हाला हवे असलेले फळ मिळेल

ਸਾਚ ਵਖਰ ਕੇ ਵਾਪਾਰੀ ਵਿਰਲੇ ਲੈ ਲਾਹਾ ਸਉਦਾ ਕੀਨਾ ਹੇ ॥੧੨॥
जगात असे फार कमी व्यापारी आहेत ज्यांनी नावाच्या स्वरूपात नफा मिळवून हा व्यवहार केला आहे. ॥ १२॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਖਰੁ ਲੈ ਚਲਹੁ ॥
हरिच्या नावाची भेट सोबत घे आणि

ਦਰਸਨੁ ਪਾਵਹੁ ਸਹਜਿ ਮਹਲਹੁ ॥
तुम्ही सत्याच्या निवासस्थानापर्यंत सहज पोहोचू शकता आणि देवाचे दर्शन घेऊ शकता

ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਜਿ ਲਹਹਿ ਜਨ ਪੂਰੇ ਇਉ ਸਮਦਰਸੀ ਚੀਨਾ ਹੇ ॥੧੩॥
गुरुमुखी असलेल्या परिपूर्ण पुरुषांनी परम सत्याचा शोध लावला आहे आणि निरांजनाला समान म्हणून ओळखले आहे. ॥ १३॥

ਪ੍ਰਭ ਬੇਅੰਤ ਗੁਰਮਤਿ ਕੋ ਪਾਵਹਿ ॥
गुरुच्या सल्ल्यानुसार केवळ दुर्मिळ व्यक्तीच अनंत परमात्म्याची प्राप्ती करते

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਨ ਕਉ ਸਮਝਾਵਹਿ ॥
ते गुरुच्या शब्दांनी मनाचे स्पष्टीकरण देतात

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਤਿ ਸਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨਹੁ ਇਉ ਆਤਮ ਰਾਮੈ ਲੀਨਾ ਹੇ ॥੧੪॥
सद्गुरुंचे शब्द खरे मानावेत; अशा प्रकारे माणूस देवात लीन होऊ शकतो. ॥१४॥

ਨਾਰਦ ਸਾਰਦ ਸੇਵਕ ਤੇਰੇ ॥
हे देवा! ऋषी नारद आणि ज्ञानदेवी सरस्वती हे तुमचे भक्त आहेत

ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਸੇਵਕ ਵਡਹੁ ਵਡੇਰੇ ॥
स्वर्ग, नरक आणि पृथ्वी या तिन्ही लोकांमध्ये, महान संत, महान आत्मे, देवता आणि देवता तुमच्या भक्तीत तल्लीन आहेत

ਸਭ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਤੂ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਦਾਤਾ ਸਭੁ ਤੇਰੋ ਕਾਰਣੁ ਕੀਨਾ ਹੇ ॥੧੫॥
ही सर्व प्रकृती तुझी निर्मिती आहे, तूच सर्वांचा दाता आहेस आणि तुझ्या इच्छेनेच सर्व काही घडत आहे. ॥ १५॥

ਇਕਿ ਦਰਿ ਸੇਵਹਿ ਦਰਦੁ ਵਞਾਏ ॥
तुमच्या दारात तुमची स्तुती करून अनेक प्राणी त्यांच्या वेदना आणि दुःखातून मुक्तता मिळवत आहेत

ਓਇ ਦਰਗਹ ਪੈਧੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਛਡਾਏ ॥
सद्गुरु त्यांना बंधनातून मुक्त करतात आणि सत्याच्या दरबारात त्यांचा सन्मान होतो

ਹਉਮੈ ਬੰਧਨ ਸਤਿਗੁਰਿ ਤੋੜੇ ਚਿਤੁ ਚੰਚਲੁ ਚਲਣਿ ਨ ਦੀਨਾ ਹੇ ॥੧੬॥
सद्गुरु त्यांच्या अहंकाराचे बंधन तोडतात आणि त्यांचे चंचल मन इकडे तिकडे भटकत नाही. ॥१६॥

ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਹੁ ਚੀਨਹੁ ਬਿਧਿ ਸਾਈ ॥
सद्गुरुंना भेटा आणि त्यांच्याकडून ही पद्धत शिका

ਜਿਤੁ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਵਹੁ ਗਣਤ ਨ ਕਾਈ ॥
ज्याद्वारे देवाची प्राप्ती होऊ शकते आणि सर्व कर्मांचा हिशोब मिटतो

ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਕਰਹੁ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਭੀਨਾ ਹੇ ॥੧੭॥੨॥੮॥
मला मार आणि गुरुची सेवा कर, नानक देवाच्या प्रेमाच्या रंगात भिजला आहे. ॥१७॥२॥८॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥
मारु महाला १ ॥

ਅਸੁਰ ਸਘਾਰਣ ਰਾਮੁ ਹਮਾਰਾ ॥
पापांच्या रूपात राक्षसांचा नाश करणारे देव आहेत ॥

ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਮਈਆ ਰਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ॥
तो प्रिय परमेश्वर सर्व जीवात आहे

ਨਾਲੇ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖੀਐ ਮੂਲੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਿਖੁ ਵੀਚਾਰਾ ਹੇ ॥੧॥
तो नेहमीच आपल्यासोबत अदृश्य स्वरूपात असतो, परंतु आपण त्याला अजिबात पाहू किंवा समजू शकत नाही, आणि तो केवळ गुरुंच्या सान्निध्यात ध्यान केल्यानेच प्राप्त होऊ शकतो. ॥१॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਧੂ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥
तुमच्या आश्रयाला आलेला संत गुरुमुखी आहे

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੀ ॥
हे प्रभू! तू कृपेने त्याच्या जगाला समुद्रापासून वाचवले आहेस

ਅਗਨਿ ਪਾਣੀ ਸਾਗਰੁ ਅਤਿ ਗਹਰਾ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਾ ਹੇ ॥੨॥
हे जग खूप खोल असलेल्या इच्छेच्या अग्नीच्या पाण्याने भरलेले आहे, परंतु गुरु आपल्याला ते पार करण्यास मदत करतात. ॥२॥

ਮਨਮੁਖ ਅੰਧੁਲੇ ਸੋਝੀ ਨਾਹੀ ॥
आंधळा माणूस हे समजू शकत नाही

ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ਮਰਹਿ ਮਰਿ ਜਾਹੀ ॥
म्हणून, तो या जगात येतो आणि जातो आणि मरतो आणि मेल्यानंतर, तो येथून निघून जातो

ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਲੇਖੁ ਨ ਮਿਟਈ ਜਮ ਦਰਿ ਅੰਧੁ ਖੁਆਰਾ ਹੇ ॥੩॥
आपल्या भूतकाळातील कर्मांनी लिहिलेले भाग्य कधीही पुसले जाऊ शकत नाही आणि जो स्वतःच्या मनाचे अनुसरण करतो त्याला यमाच्या दारात दुःख भोगावे लागते. ॥३॥

ਇਕਿ ਆਵਹਿ ਜਾਵਹਿ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ॥
अनेक प्राणी जन्म घेत राहतात आणि मरत राहतात पण त्यांना खऱ्या घरात आश्रय मिळत नाही आणि

ਕਿਰਤ ਕੇ ਬਾਧੇ ਪਾਪ ਕਮਾਵਹਿ ॥
कामाच्या बंधनात अडकून, माणूस पाप करत राहतो

ਅੰਧੁਲੇ ਸੋਝੀ ਬੂਝ ਨ ਕਾਈ ਲੋਭੁ ਬੁਰਾ ਅਹੰਕਾਰਾ ਹੇ ॥੪॥
अशा अज्ञानी व्यक्तीला हे समजत नाही की लोभ आणि अहंकार खूप वाईट आहेत. ॥४॥

ਪਿਰ ਬਿਨੁ ਕਿਆ ਤਿਸੁ ਧਨ ਸੀਗਾਰਾ ॥
तिच्या पतीशिवाय त्या स्त्रीचा अलंकार निरुपयोगी आहे

ਪਰ ਪਿਰ ਰਾਤੀ ਖਸਮੁ ਵਿਸਾਰਾ ॥
ती दुसऱ्या पुरुषावर प्रेम करते आणि तिच्या मालकाला विसरते

ਜਿਉ ਬੇਸੁਆ ਪੂਤ ਬਾਪੁ ਕੋ ਕਹੀਐ ਤਿਉ ਫੋਕਟ ਕਾਰ ਵਿਕਾਰਾ ਹੇ ॥੫॥
ज्याप्रमाणे वेश्येच्या मुलाचा बाप कोणाला म्हणता येईल, त्याचप्रमाणे मनाने केलेली सर्व कृत्ये निरुपयोगी आणि दुर्गुणांनी भरलेली असतात. ॥ ५॥

ਪ੍ਰੇਤ ਪਿੰਜਰ ਮਹਿ ਦੂਖ ਘਨੇਰੇ ॥
मनातल्या वाळूच्या पिंजऱ्यात खूप दुःख आहे.

ਨਰਕਿ ਪਚਹਿ ਅਗਿਆਨ ਅੰਧੇਰੇ ॥
अज्ञानाच्या अंधारामुळे तो नरकात दुःख भोगतो

ਧਰਮ ਰਾਇ ਕੀ ਬਾਕੀ ਲੀਜੈ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਾ ਹੇ ॥੬॥
जो देवाचे नाव विसरला आहे त्याला यमाची शिक्षा भोगावीच लागते. ॥६॥

ਸੂਰਜੁ ਤਪੈ ਅਗਨਿ ਬਿਖੁ ਝਾਲਾ ॥ ਅਪਤੁ ਪਸੂ ਮਨਮੁਖੁ ਬੇਤਾਲਾ ॥
नरकाच्या कुंडात सूर्य प्रचंड जळत आहे आणि त्यातून अग्नीच्या ज्वाळा बाहेर पडत आहेत. मनाच्या सूचनांनुसार वागणारा माणूस निर्लज्ज प्राणी किंवा भूतासारखा असतो

ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵਹਿ ਰੋਗੁ ਬੁਰਾ ਬੁਰਿਆਰਾ ਹੇ ॥੭॥
तो त्याच्या आशा आणि इच्छा पूर्ण करण्यासाठी खोट्याचा वापर करतो आणि वाईट करण्याच्या वाईट आजाराने ग्रस्त आहे. ॥७॥

ਮਸਤਕਿ ਭਾਰੁ ਕਲਰ ਸਿਰਿ ਭਾਰਾ ॥
ज्याने कपाळावर आणि डोक्यावर पापासारख्या मातीचा भार वाहिला आहे

ਕਿਉ ਕਰਿ ਭਵਜਲੁ ਲੰਘਸਿ ਪਾਰਾ ॥
तो जीवनाचा महासागर कसा पार करू शकेल?

ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੋਹਿਥੁ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ਹੇ ॥੮॥
सृष्टीच्या आरंभापासून आणि युगांच्या आरंभापासून, सत्गुरु हे रामाच्या नावाने पार होणारे जहाज आहे. ॥८॥

ਪੁਤੁ ਕਲਤੁ ਜਗਿ ਹੇਤੁ ਪਿਆਰਾ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਪਸਰਿਆ ਪਾਸਾਰਾ ॥
या जगात प्रत्येक पुरूषाला आपल्या मुलावर आणि पत्नीवर प्रेम असते आणि ते प्रेम आणि आपुलकी सर्वत्र पसरलेली असते

ਜਮ ਕੇ ਫਾਹੇ ਸਤਿਗੁਰਿ ਤੋੜੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਾ ਹੇ ॥੯॥
जो गुरुच्या सान्निध्यात परम तत्वाचे चिंतन करतो, सद्‌गुरु त्याच्या यमाच्या साखळ्या तोडतात.॥९॥

ਕੂੜਿ ਮੁਠੀ ਚਾਲੈ ਬਹੁ ਰਾਹੀ ॥
खोट्याने फसलेले जग अनेक मार्गांवर चालते आणि

ਮਨਮੁਖੁ ਦਾਝੈ ਪੜਿ ਪੜਿ ਭਾਹੀ ॥
इच्छेच्या आगीत पडल्यानंतर मन जळत राहते

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਗੁਰੂ ਵਡ ਦਾਣਾ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸੁਖ ਸਾਰਾ ਹੇ ॥੧੦॥
जो गुरुच्या नावाचे अमृत देतो तोच महान दाता आहे. परमात्म्याचे नाव जपत राहा, हेच खरे आनंद देणारे आहे. ॥१०॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੁਠਾ ਸਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥
सत्गुरु प्रसन्न होतात आणि सत्याचे रहस्य सिद्ध करतात

ਸਭਿ ਦੁਖ ਮੇਟੇ ਮਾਰਗਿ ਪਾਏ ॥
तो सर्व दुःख दूर करतो आणि आपल्याला योग्य मार्ग दाखवतो

ਕੰਡਾ ਪਾਇ ਨ ਗਡਈ ਮੂਲੇ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਰਾਖਣਹਾਰਾ ਹੇ ॥੧੧॥
ज्याचे सत्गुरू त्याचे रक्षक होतात, त्याच्या पायाला कधीही काटा टोचत नाही. ॥ ११ ॥

ਖੇਹੂ ਖੇਹ ਰਲੈ ਤਨੁ ਛੀਜੈ ॥
जेव्हा माणसाचे शरीर कमकुवत होते तेव्हा ते धुळीत रूपांतरित होते आणि धुळीत विलीन होते

ਮਨਮੁਖੁ ਪਾਥਰੁ ਸੈਲੁ ਨ ਭੀਜੈ ॥
मनाने चालणारा माणूस दगडासारखा असतो, ज्याचे मन भक्तीने भिजत नाही

ਕਰਣ ਪਲਾਵ ਕਰੇ ਬਹੁਤੇਰੇ ਨਰਕਿ ਸੁਰਗਿ ਅਵਤਾਰਾ ਹੇ ॥੧੨॥
तो कधी नरकात तर कधी स्वर्गात जन्म घेत राहतो. ॥१२॥

ਮਾਇਆ ਬਿਖੁ ਭੁਇਅੰਗਮ ਨਾਲੇ ॥
विषारी सर्प माया जीवांसोबत राहते आणि

ਇਨਿ ਦੁਬਿਧਾ ਘਰ ਬਹੁਤੇ ਗਾਲੇ ॥
या दुविधेने अनेक घरे उद्ध्वस्त केली आहेत

ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਝਹੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਉਪਜੈ ਭਗਤਿ ਰਤੇ ਪਤੀਆਰਾ ਹੇ ॥੧੩॥
खऱ्या गुरूशिवाय मनात प्रेम निर्माण होत नाही आणि जे भक्तीत मग्न असतात ते समाधानी राहतात ॥१३॥

ਸਾਕਤ ਮਾਇਆ ਕਉ ਬਹੁ ਧਾਵਹਿ ॥
सत्तेचा पुजारी मायेसाठी खूप धावतो पण

ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਕਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ॥
नाव विसरल्याने आनंद कसा मिळेल?

ਤ੍ਰਿਹੁ ਗੁਣ ਅੰਤਰਿ ਖਪਹਿ ਖਪਾਵਹਿ ਨਾਹੀ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਾ ਹੇ ॥੧੪॥
तो त्रिगुणरूपी मायेत व्यतीत होत राहतो आणि त्यामुळे त्याला मुक्ती मिळत नाही. ॥१४॥

ਕੂਕਰ ਸੂਕਰ ਕਹੀਅਹਿ ਕੂੜਿਆਰਾ ॥
खोटे बोलणाऱ्याला कुत्रा किंवा डुक्कर म्हणतात

ਭਉਕਿ ਮਰਹਿ ਭਉ ਭਉ ਭਉ ਹਾਰਾ ॥
तो कुत्र्यासारखा भुंकत राहतो आणि भुंकून पराभूत होतो

ਮਨਿ ਤਨਿ ਝੂਠੇ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵਹਿ ਦੁਰਮਤਿ ਦਰਗਹ ਹਾਰਾ ਹੇ ॥੧੫॥
तो मनाने आणि शरीराने खोटारडा आहे, खोटी कृत्ये करतो आणि वाईट विचारांमुळे तो आपला जीव गमावतो आणि प्रभूच्या दरबारात जातो. ॥ १५॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਮਨੂਆ ਟੇਕੈ ॥
जर एखाद्याला सद्‌गुरु सापडले तर मन स्थिर होते आणि आश्रयासाठी येणाऱ्याला रामाचे नाव देते.

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਦੇ ਸਰਣਿ ਪਰੇਕੈ ॥
तो हरि नावाची अमूल्य संपत्ती देतो

ਹਰਿ ਧਨੁ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਕੁ ਦੇਵੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਦਰਗਹ ਪਿਆਰਾ ਹੇ ॥੧੬॥
जो हरिची स्तुती करतो तो दरबारात परमेश्वराला प्रसन्न करतो. ॥१६॥

Page 1030

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸਾਧੁ ਸਰਣਾਈ ॥
संत आणि ऋषींचा आश्रय घेतल्यानेच रामाचे नाव मिळू शकते आणि

ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਪਾਈ ॥
सद्गुरुंच्या शब्दांद्वारे त्यांच्या गतीचे आणि व्याप्तीचे रहस्य प्राप्त होते

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਮੇਲੇ ਮੇਲਣਹਾਰਾ ਹੇ ॥੧੭॥੩॥੯॥
गुरु नानक म्हणतात, हे माझ्या मन, हरीचे नाव जप कारण हेच आपल्याला परम सत्याशी जोडेल. ॥ १७॥ ३॥ ९॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥
मारु महाला १ ॥

ਘਰਿ ਰਹੁ ਰੇ ਮਨ ਮੁਗਧ ਇਆਨੇ ॥
हे मूर्ख मन! घरीच राहा. हे मूर्ख हृदय, घरीच राहा

ਰਾਮੁ ਜਪਹੁ ਅੰਤਰਗਤਿ ਧਿਆਨੇ ॥
एकाग्रतेने रामनामाचा जप करा आणि अंतर्मनाकडे वळवा

ਲਾਲਚ ਛੋਡਿ ਰਚਹੁ ਅਪਰੰਪਰਿ ਇਉ ਪਾਵਹੁ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਾ ਹੇ ॥੧॥
लोभ सोडून देऊन अनंत देवात लीन राहिल्याने तुम्हाला मोक्ष मिळेल. ॥१॥

ਜਿਸੁ ਬਿਸਰਿਐ ਜਮੁ ਜੋਹਣਿ ਲਾਗੈ ॥
जर कोणी त्याला विसरला तर यम त्याला त्रास देऊ लागतो

ਸਭਿ ਸੁਖ ਜਾਹਿ ਦੁਖਾ ਫੁਨਿ ਆਗੈ ॥
सर्व सुखे निघून जातात आणि पुढच्या जगात पुन्हा दुःख भोगावे लागते

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੀਅੜੇ ਏਹੁ ਪਰਮ ਤਤੁ ਵੀਚਾਰਾ ਹੇ ॥੨॥
हे मना! गुरु बन आणि रामाचे नामस्मरण करत राहा, हेच परम सत्याचे चिंतन आहे. ॥२॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ॥
हरीचे नामस्मरण करा, हाच मधुर रस आहे

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਅੰਤਰਿ ਡੀਠਾ ॥
गुरुमुखाने स्वतःमध्ये हरीचे सार पाहिले आहे.

ਅਹਿਨਿਸਿ ਰਾਮ ਰਹਹੁ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਏਹੁ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਸਾਰਾ ਹੇ ॥੩॥
दररोज रामाच्या रंगात तल्लीन राहा. हा जप तप आणि संयमाचे सार आहे. ॥ ३॥

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਬੋਲਹੁ ॥
गुरुच्या शब्दांतून रामाचे नाव घ्या

ਸੰਤ ਸਭਾ ਮਹਿ ਇਹੁ ਰਸੁ ਟੋਲਹੁ ॥
संतांच्या सभेत या साराचा शोध घ्या

ਗੁਰਮਤਿ ਖੋਜਿ ਲਹਹੁ ਘਰੁ ਅਪਨਾ ਬਹੁੜਿ ਨ ਗਰਭ ਮਝਾਰਾ ਹੇ ॥੪॥
गुरुंच्या शिकवणीतून तुमचे खरे घर शोधा; अन्यथा तुम्ही पुन्हा गर्भाशयात येणार नाही. ॥४॥

ਸਚੁ ਤੀਰਥਿ ਨਾਵਹੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ॥
नाम आणि रूपाच्या खऱ्या तीर्थात स्नान करा

ਤਤੁ ਵੀਚਾਰਹੁ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਵਹੁ ॥
देवाचे गुणगान करा, परम तत्वाचे चिंतन करा आणि देवाचे ध्यान करा

ਅੰਤ ਕਾਲਿ ਜਮੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਹਰਿ ਬੋਲਹੁ ਰਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ਹੇ ॥੫॥
प्रिय प्रभूचे नाव जपत राहा; अशा प्रकारे यम तुम्हाला शेवटी प्रभावित करू शकणार नाही.॥५॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਦਾਤਾ ਵਡ ਦਾਣਾ ॥
खरा गुरु देणारा असतो आणि तो खूप हुशार असतो.

ਜਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਸਾਚੁ ਸੁ ਸਬਦਿ ਸਮਾਣਾ ॥
ज्याच्या अंतरात सत्य वास करते, तो ब्रह्मात विलीन होतो

ਜਿਸ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ਤਿਸੁ ਚੂਕਾ ਜਮ ਭੈ ਭਾਰਾ ਹੇ ॥੬॥
ज्याला सतगुरू परमदेवाशी जोडतात, त्याचे यमाबद्दलचे मोठे भय संपते. ॥६॥

ਪੰਚ ਤਤੁ ਮਿਲਿ ਕਾਇਆ ਕੀਨੀ ॥
हे शरीर पाच तत्वांनी बनलेले आहे आणि

ਤਿਸ ਮਹਿ ਰਾਮ ਰਤਨੁ ਲੈ ਚੀਨੀ ॥
त्यात असलेले राम नावाचे रत्न ओळखा.

ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਰਾਮੁ ਹੈ ਆਤਮ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਾ ਹੇ ॥੭॥
आत्मा आणि परमात्मा एकच आहेत आणि ही वस्तुस्थिती केवळ शब्दाचे चिंतन करूनच जाणता येते. ॥७॥

ਸਤ ਸੰਤੋਖਿ ਰਹਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ॥
हे भावा! सत्य आणि समाधानात राहा

ਖਿਮਾ ਗਹਹੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ॥
क्षमाशील वृत्ती बाळगा आणि गुरुचा आश्रय घ्या

ਆਤਮੁ ਚੀਨਿ ਪਰਾਤਮੁ ਚੀਨਹੁ ਗੁਰ ਸੰਗਤਿ ਇਹੁ ਨਿਸਤਾਰਾ ਹੇ ॥੮॥
आत्म्याला जाणून घेणे आणि परमात्म्याला ओळखणे, गुरुंच्या सहवासातच मोक्ष शक्य आहे.॥८॥

ਸਾਕਤ ਕੂੜ ਕਪਟ ਮਹਿ ਟੇਕਾ ॥
जो माणूस परमेश्वरापासून दूर जातो तो खोटेपणा आणि कपटात अडकतो आणि

ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਿੰਦਾ ਕਰਹਿ ਅਨੇਕਾ ॥
तो रात्रंदिवस अनेकांची निंदा करतो.

ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਆਵਹਿ ਫੁਨਿ ਜਾਵਹਿ ਗ੍ਰਭ ਜੋਨੀ ਨਰਕ ਮਝਾਰਾ ਹੇ ॥੯॥
परमात्म्याचे स्मरण न करता, तो पुन्हा पुन्हा जन्म घेतो, मरतो आणि गर्भाशयात पडतो जे नरक आहे. ॥९॥

ਸਾਕਤ ਜਮ ਕੀ ਕਾਣਿ ਨ ਚੂਕੈ ॥
भौतिकवादी माणसापासून मृत्यूचे भय काढून टाकता येत नाही

ਜਮ ਕਾ ਡੰਡੁ ਨ ਕਬਹੂ ਮੁਕੈ ॥
यम देवांची त्याची शिक्षा कधीच संपत नाही.

ਬਾਕੀ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕੀ ਲੀਜੈ ਸਿਰਿ ਅਫਰਿਓ ਭਾਰੁ ਅਫਾਰਾ ਹੇ ॥੧੦॥
पापांच्या रूपात अहंकाराचा भार त्या अहंकारी व्यक्तीच्या डोक्यावर असतो आणि धर्मराज त्याच्या कर्मांची काळजी घेतो. ॥१०॥

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਾਕਤੁ ਕਹਹੁ ਕੋ ਤਰਿਆ ॥
मला सांगा, असा कोणता भौतिकवादी माणूस आहे ज्याने गुरुशिवाय समुद्र पार केला आहे?

ਹਉਮੈ ਕਰਤਾ ਭਵਜਲਿ ਪਰਿਆ ॥
हा जीवनसागरात गर्विष्ठ होऊन पडून आहे.

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪਾਰੁ ਨ ਪਾਵੈ ਕੋਈ ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਾ ਹੇ ॥੧੧॥
गुरुशिवाय कोणीही पार जाऊ शकत नाही. देवाचा जप केल्यानेच मुक्ती मिळते. ॥११॥

ਗੁਰ ਕੀ ਦਾਤਿ ਨ ਮੇਟੈ ਕੋਈ ॥
गुरुंचे आशीर्वाद कोणीही पुसू शकत नाही

ਜਿਸੁ ਬਖਸੇ ਤਿਸੁ ਤਾਰੇ ਸੋਈ ॥
ज्याला तो आशीर्वादित करतो, तो वाचतो

ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ਮਨਿ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਰ ਅਪਾਰਾ ਹੇ ॥੧੨॥
जन्म आणि मृत्युचे दुःख त्याच्या जवळ येत नाही आणि त्याचे मन अनंत परमेश्वरात लीन राहते.॥१२॥

ਗੁਰ ਤੇ ਭੂਲੇ ਆਵਹੁ ਜਾਵਹੁ ॥
जर तुम्ही गुरुंना विसरलात तर तुम्ही जन्म-मृत्यूच्या चक्रात राहाल

ਜਨਮਿ ਮਰਹੁ ਫੁਨਿ ਪਾਪ ਕਮਾਵਹੁ ॥
तुम्ही पुन्हा जन्माला येत राहाल आणि मरत राहाल आणि पापी कृत्यांमध्ये गुंतलेले राहाल

ਸਾਕਤ ਮੂੜ ਅਚੇਤ ਨ ਚੇਤਹਿ ਦੁਖੁ ਲਾਗੈ ਤਾ ਰਾਮੁ ਪੁਕਾਰਾ ਹੇ ॥੧੩॥

मूर्ख आणि अज्ञानी व्यक्ती परमात्म्याचे स्मरण करत नाही, परंतु जेव्हा त्याला दुःख होते तेव्हा तो रामाला हाक मारतो. ॥१३॥

ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਪੁਰਬ ਜਨਮ ਕੇ ਕੀਏ ॥

सुख आणि दुःख हे मागील जन्मातील चांगल्या आणि वाईट कर्मांचे परिणाम आहेत

ਸੋ ਜਾਣੈ ਜਿਨਿ ਦਾਤੈ ਦੀਏ ॥

पण ज्याने ते दिले आहे त्यालाच हे रहस्य कळते

ਕਿਸ ਕਉ ਦੋਸੁ ਦੇਹਿ ਤੂ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸਹੁ ਅਪਣਾ ਕੀਆ ਕਰਾਰਾ ਹੇ ॥੧੪॥

हे जीवा! आता तुला तुझ्या कर्मांचे गंभीर परिणाम भोगावे लागतील, तू कोणाला दोष द्यायचास? ॥१४॥

ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਕਰਦਾ ਆਇਆ ॥
अभिमान आणि प्रेम करत तू जगात आली आहेस

ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਬੰਧਿ ਚਲਾਇਆ ॥
तुमच्या आशा आणि इच्छा तुम्हाला बांधून ठेवत आहेत आणि तुमचे नेतृत्व करत आहेत

ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਤ ਕਿਆ ਲੇ ਚਾਲੇ ਬਿਖੁ ਲਾਦੇ ਛਾਰ ਬਿਕਾਰਾ ਹੇ ॥੧੫॥
माझे' असे म्हणून तू इथे काय घेतले आहेस? तू मला मायेच्या रूपात दुर्गुणांची राख वाहून नेले आहेस. ॥१५॥

ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ॥
माझ्या भावा, देवाची पूजा कर.

ਅਕਥੁ ਕਥਹੁ ਮਨੁ ਮਨਹਿ ਸਮਾਈ ॥
परमेश्वराची अवर्णनीय कथा सांगा जेणेकरून अनुशासनहीन मन मनात लीन होईल

ਉਠਿ ਚਲਤਾ ਠਾਕਿ ਰਖਹੁ ਘਰਿ ਅਪੁਨੈ ਦੁਖੁ ਕਾਟੇ ਕਾਟਣਹਾਰਾ ਹੇ ॥੧੬॥
तुमचे भटकंती करणारे मन तुमच्या हृदयात स्थिर ठेवा, देवच तुमचे सर्व दुःख दूर करू शकतो. ॥१६॥

ਹਰਿ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਓਟ ਪਰਾਤੀ ॥
ज्याने पूर्ण गुरुचा आश्रय घेतला आहे

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤੀ ॥
गुरूच्या सान्निध्यात, तो देवाला समर्पित राहतो आणि मोक्षाची पद्धत शिकलेला असतो

ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਮਤਿ ਊਤਮ ਹਰਿ ਬਖਸੇ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਾ ਹੇ ॥੧੭॥੪॥੧੦॥
हे नानक! ज्याचे मन रामाच्या नावाने उन्नत होते, देव त्याला क्षमा करतो आणि मुक्त करतो. ॥१७॥४॥१०॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥
मारु महाला १ ॥

ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਗੁਰਦੇਵ ਤੁਮਾਰੀ ॥

हे गुरुदेव! आम्ही तुमच्या आश्रयाला आलो आहोत

ਤੂ ਸਮਰਥੁ ਦਇਆਲੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥

तू सर्वशक्तिमान आणि दयाळू आहेस

ਤੇਰੇ ਚੋਜ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਈ ਤੂ ਪੂਰਾ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ਹੇ ॥੧॥

तुमचे कर्म कोणीही जाणत नाही, तुम्ही पूर्ण मानवाचे निर्माते आहात. ॥१॥

ਤੂ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥

तू युगानुयुगे सर्वांना पोषण देत आहेस

ਘਟਿ ਘਟਿ ਰੂਪੁ ਅਨੂਪੁ ਦਇਆਲਾ ॥

हे अतुलनीय रूप असलेल्या परमेश्वरा, तू प्रत्येकात उपस्थित आहेस

ਜਿਉ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਵਹਿ ਸਭੁ ਤੇਰੋ ਕੀਆ ਕਮਾਤਾ ਹੇ ॥੨॥

तू प्राण्यांना तुझ्या इच्छेनुसार वागवतोस; सर्व काही तुझ्यासाठी घडत आहे. ॥२॥

ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਭਲੀ ਜਗਜੀਵਨ ॥

हे जगाच्या जीवनदात्या, तुझा प्रकाश प्रत्येकाच्या अंतरात आहे

ਸਭਿ ਘਟ ਭੋਗੈ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵਨ ॥

सर्व घाट हरि रसूंच्या पेयाचा आस्वाद घेतात. तुम्ही स्वतः सर्व शरीरांचा आस्वाद घ्या आणि आनंद घ्या

ਆਪੇ ਲੇਵੈ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਤਿਹੁ ਲੋਈ ਜਗਤ ਪਿਤ ਦਾਤਾ ਹੇ ॥੩॥

जगाचा पिता परमेश्वर, तिन्ही लोकांचा दाता आहे. तो स्वतः आशीर्वाद देतो आणि तो स्वतः ते परत घेतो. ॥३॥

ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇਆ ॥

जग निर्माण करून, त्याने एक खेळ निर्माण केला आहे आणि

ਪਵਣੈ ਪਾਣੀ ਅਗਨੀ ਜੀਉ ਪਾਇਆ ॥
त्याने वारा, पाणी आणि अग्नी या पंचमहाभूतांपासून शरीर निर्माण केले आणि त्याला जीवन दिले

ਦੇਹੀ ਨਗਰੀ ਨਉ ਦਰਵਾਜੇ ਸੋ ਦਸਵਾ ਗੁਪਤੁ ਰਹਾਤਾ ਹੇ ॥੪॥
त्याने देहाच्या नगरीत दोन डोळे, दोन कान, तोंड, नाक इत्यादी नऊ दरवाजे बसवले पण त्याने दहावा दरवाजा गुप्त ठेवला ॥४॥

ਚਾਰਿ ਨਦੀ ਅਗਨੀ ਅਸਰਾਲਾ ॥
शरीरात हिंसा, आसक्ती, लोभ आणि क्रोध या भयानक अग्नीच्या चार नद्या वाहतात आणि

ਕੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਸਬਦਿ ਨਿਰਾਲਾ ॥
केवळ दुर्मिळ गुरुमुखी (जो भ्रमापासून मुक्त आहे) शब्दाद्वारे हे रहस्य समजू शकते

ਸਾਕਤ ਦੁਰਮਤਿ ਡੂਬਹਿ ਦਾਝਹਿ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਹਰਿ ਲਿਵ ਰਾਤਾ ਹੇ ॥੫॥
वाईट विचारसरणीमुळे, भौतिकवादी व्यक्ती या नद्यांमध्ये बुडत आणि जळत राहते, परंतु गुरु स्वतः परमात्म्याच्या भक्तीत मग्न असलेल्याचे रक्षण करतात.॥५॥

ਅਪੁ ਤੇਜੁ ਵਾਇ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਆਕਾਸਾ ॥ ਤਿਨ ਮਹਿ ਪੰਚ ਤਤੁ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ॥
हे विश्व पाणी! अग्नी, वायू, पृथ्वी आणि आकाश या पाच तत्वांनी बनलेले आहे आणि आत्मा या पाच तत्वांनी बनलेल्या शरीरासारख्या घरात राहतो

ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਰਹਹਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਤਜਿ ਮਾਇਆ ਹਉਮੈ ਭ੍ਰਾਤਾ ਹੇ ॥੬॥
जो सद्गुरुंच्या वचनाद्वारे देवाच्या रंगात मग्न राहतो, तो भ्रम, अभिमान आणि भ्रम सोडून देतो. ॥६॥

ਇਹੁ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ਸਬਦਿ ਪਤੀਜੈ ॥
ब्रह्म शब्दात भिजूनच हे मन तृप्त होते

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕਿਆ ਟੇਕ ਟਿਕੀਜੈ ॥
नावाशिवाय कोणता आधार घेता येईल.

ਅੰਤਰਿ ਚੋਰੁ ਮੁਹੈ ਘਰੁ ਮੰਦਰੁ ਇਨਿ ਸਾਕਤਿ ਦੂਤੁ ਨ ਜਾਤਾ ਹੇ ॥੭॥
भौतिकवादी प्राण्यांना मायाच्या त्या दूतांची माहिती नाही जे चोर अहंकाराच्या रूपात हृदय, घर आणि शरीर, जे मंदिर आहे, लुटत आहेत. ॥७॥

ਦੁੰਦਰ ਦੂਤ ਭੂਤ ਭੀਹਾਲੇ ॥
कामदिकाचे भूतांच्या रूपातील भयानक दूतही शरीरात असतात

ਖਿੰਚੋਤਾਣਿ ਕਰਹਿ ਬੇਤਾਲੇ ॥
जे भुतासारखे ओढतात.

ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਬਿਨੁ ਆਵੈ ਜਾਵੈ ਪਤਿ ਖੋਈ ਆਵਤ ਜਾਤਾ ਹੇ ॥੮॥
शब्दाच्या सुरतीचा सराव न करता, आत्मा येतो आणि जातो आणि त्याची प्रतिष्ठा गमावतो आणि जन्म आणि मृत्यूच्या चक्रात अडकून राहतो. ॥८॥

ਕੂੜੁ ਕਲਰੁ ਤਨੁ ਭਸਮੈ ਢੇਰੀ ॥
हे शरीर नाशवंत आहे आणि वाळूसारखे राखेत बदलते

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕੈਸੀ ਪਤਿ ਤੇਰੀ ॥
भाऊ, तुझ्या नावाशिवाय तुला कसली प्रतिष्ठा?

ਬਾਧੇ ਮੁਕਤਿ ਨਾਹੀ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਜਮਕੰਕਰਿ ਕਾਲਿ ਪਰਾਤਾ ਹੇ ॥੯॥
जो बंधनात अडकलेला आहे त्याला चारही युगात मुक्ती मिळू शकत नाही, काल आणि यमाचे दूत हे चांगले ओळखतात. ॥९॥

ਜਮ ਦਰਿ ਬਾਧੇ ਮਿਲਹਿ ਸਜਾਈ ॥
ज्यांना यमाच्या दाराशी बांधले जाते त्यांना कठोर शिक्षा होते आणि

ਤਿਸੁ ਅਪਰਾਧੀ ਗਤਿ ਨਹੀ ਕਾਈ ॥
त्या गुन्हेगाराला नशीब नसते

ਕਰਣ ਪਲਾਵ ਕਰੇ ਬਿਲਲਾਵੈ ਜਿਉ ਕੁੰਡੀ ਮੀਨੁ ਪਰਾਤਾ ਹੇ ॥੧੦॥
तो गळ्यात अडकलेल्या माशासारखा वेदनेने रडतो आणि ओरडतो. ॥१०॥

ਸਾਕਤੁ ਫਾਸੀ ਪੜੈ ਇਕੇਲਾ ॥
भौतिकवादी जीवाला यम एकटेच फाशी देतो

ਜਮ ਵਸਿ ਕੀਆ ਅੰਧੁ ਦੁਹੇਲਾ ॥

यम त्याला आपल्या ताब्यात घेतो आणि आंधळा माणूस खूप दुःखी होतो

ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਸੂਝੈ ਆਜੁ ਕਾਲਿ ਪਚਿ ਜਾਤਾ ਹੇ ॥੧੧॥

रामाच्या नावाशिवाय, मोक्ष मिळवण्याचे कोणतेही साधन समजत नाही आणि आज किंवा उद्या त्याचा नाश होतो. ॥११॥

ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਝੁ ਨ ਬੇਲੀ ਕੋਈ ॥

खऱ्या गुरुशिवाय दुसरा सोबती नाही

ਐਥੈ ਓਥੈ ਰਾਖਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥

प्रभु आपले या जगात आणि परलोकातही रक्षण करतो

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਦੇਵੈ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਇਉ ਸਲਲੈ ਸਲਲ ਮਿਲਾਤਾ ਹੇ ॥੧੨॥

गुरु आपल्या कृपेने रामाचे नाव देतात आणि आपल्याला परमात्म्याशी जोडतात, जसे पाणी पाण्यात मिसळून एक होते. ॥१२॥

ਭੂਲੇ ਸਿਖ ਗੁਰੂ ਸਮਝਾਏ ॥
जर एखादा शिष्य चूक करतो तर गुरु त्याला समजावतात.

ਉਝੜਿ ਜਾਦੇ ਮਾਰਗਿ ਪਾਏ ॥
जर तो चुकीच्या मार्गावर गेला तर तो त्याला योग्य मार्ग दाखवतो

ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਸੰਗਿ ਸਖਾਤਾ ਹੇ ॥੧੩॥
मी नेहमीच त्या गुरुची सेवा करतो, जो सर्व दुःख दूर करतो आणि खरा साथीदार आणि हितचिंतक आहे. ॥१३॥

ਗੁਰ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਕਿਆ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥
एक सामान्य जीव गुरुंची पूजा कशी करू शकतो?

ਬ੍ਰਹਮੈ ਇੰਦ੍ਰਿ ਮਹੇਸਿ ਨ ਜਾਣੀ ॥
ब्रह्मा, विष्णू आणि शिवशंकर यांना फरक कळला नाही

ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਲਖੁ ਕਹਹੁ ਕਿਉ ਲਖੀਐ ਜਿਸੁ ਬਖਸੇ ਤਿਸਹਿ ਪਛਾਤਾ ਹੇ ॥੧੪॥
मला सांगा, जो सद्गुरु अदृश्य आहे, त्याला कसे ओळखता येईल, ज्याच्यावर तो कृपा करतो त्याने त्याला ओळखले आहे ॥१४॥

ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਦਰਸਨੁ ॥
ज्याच्या हृदयात प्रेम आहे त्याला दर्शन मिळते

ਗੁਰਬਾਣੀ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੁ ਪਰਸਨੁ ॥
ज्याला गुरुंचे शब्द आवडतात तोच त्यांचे चरणस्पर्श करू शकतो

ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ ਸਬਾਈ ਘਟਿ ਦੀਪਕੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਹੇ ॥੧੫॥
देवाचा शुद्ध प्रकाश रात्रंदिवस प्रत्येकामध्ये प्रकाशित होतो आणि गुरुमुखाने हा प्रकाश आपल्या हृदयात दिवा म्हणून स्वीकारला आहे. ॥ १५॥

ਭੋਜਨ ਗਿਆਨੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ॥
ज्ञानाचे अन्न खूप गोड असते.

ਜਿਨਿ ਚਾਖਿਆ ਤਿਨਿ ਦਰਸਨੁ ਡੀਠਾ ॥
ज्याने ते चाखले आहे त्याने ते पाहिले आहे.

ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਮਿਲੇ ਬੈਰਾਗੀ ਮਨੁ ਮਨਸਾ ਮਾਰਿ ਸਮਾਤਾ ਹੇ ॥੧੬॥
परमेश्वराला पाहिल्यानंतर, तपस्वी मनुष्य त्याला भेटतो आणि आपल्या इच्छा सोडून देऊन सत्यात विलीन होतो. ॥१६॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਪਰਧਾਨਾ ॥
जे सद्गुरुंची उपासना करतात तेच श्रेष्ठ असतात आणि

ਤਿਨ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਨਾ ॥
त्याने प्रत्येक हृदयात ब्रह्माला ओळखले आहे

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਸੁ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਦੀਜੈ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ਹੇ ॥੧੭॥੫॥੧੧॥
नानक म्हणतात की ज्यांनी सद्गुरु-देवाला ओळखले आहे, त्यांनी मला हरीची कीर्ती आणि त्या भक्तांचा सहवास द्यावा. ॥१७॥५॥११॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥
मारु महाला १ ॥

ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਸਿਰਜਣਹਾਰੇ ॥
अंतिम सत्य म्हणजे केवळ देव जो निर्माता आहे

ਜਿਨਿ ਧਰ ਚਕ੍ਰ ਧਰੇ ਵੀਚਾਰੇ ॥
जो विचार करून पृथ्वीला वर्तुळाकार धरतो.

ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਸਾਚਾ ਵੇਪਰਵਾਹਾ ਹੇ ॥੧॥
तो स्वतः सर्वकाही निर्माण करतो आणि त्याची काळजी घेतो, पण खरा परमेश्वर अजूनही निष्काळजी आहे. ॥१॥

ਵੇਕੀ ਵੇਕੀ ਜੰਤ ਉਪਾਏ ॥
त्याने विविध प्रकारचे प्राणी निर्माण केले आहेत

ਦੁਇ ਪੰਥੀ ਦੁਇ ਰਾਹ ਚਲਾਏ ॥
गुरुमुख आणि मनमुख असे दोन प्रकारचे प्राणी निर्माण करून, त्याने चांगले आणि वाईट असे दोन मार्ग सुरू केले आहेत

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਵਿਣੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਲਾਹਾ ਹੇ ॥੨॥
परिपूर्ण गुरुशिवाय कोणीही मोक्ष मिळवू शकत नाही, केवळ भगवंताचे नाव जपल्यानेच लाभ होऊ शकतो. ॥२॥

ਪੜਹਿ ਮਨਮੁਖ ਪਰੁ ਬਿਧਿ ਨਹੀ ਜਾਨਾ ॥
तो त्याच्या मनाप्रमाणे वाचतो पण पद्धत माहित नाही.

ਨਾਮੁ ਨ ਬੂਝਹਿ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਨਾ ॥
त्याला नावाचे गूढ समजत नाही, उलट तो गोंधळातच भटकतो

ਲੈ ਕੈ ਵਢੀ ਦੇਨਿ ਉਗਾਹੀ ਦੁਰਮਤਿ ਕਾ ਗਲਿ ਫਾਹਾ ਹੇ ॥੩॥
जे लाच घेतात आणि खोटी साक्ष देतात त्यांच्या गळ्यात दुष्टाईचा फास चढतो, म्हणजेच त्यांची बुद्धिमत्ता भ्रष्ट होते. ॥३॥

ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਪੜਹਿ ਪੁਰਾਣਾ ॥
काही लोक स्मृती, शास्त्रे, पुराणे वाचत असतात

ਵਾਦੁ ਵਖਾਣਹਿ ਤਤੁ ਨ ਜਾਣਾ ॥
ते वाद घालतात पण सत्य घटक समजत नाहीत

ਵਿਣੁ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤਤੁ ਨ ਪਾਈਐ ਸਚ ਸੂਚੇ ਸਚੁ ਰਾਹਾ ਹੇ ॥੪॥
परिपूर्ण गुरुशिवाय परम तत्वाची प्राप्ती होणार नाही. सत्यवादी सत्याच्या मार्गावर चालतात.॥४॥

ਸਭ ਸਾਲਾਹੇ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਆਖੈ ॥
सर्वजण त्याची स्तुती करतात आणि त्याचे ऐकल्यानंतर, ते त्याचे गुण सांगत राहतात

ਆਪੇ ਦਾਨਾ ਸਚੁ ਪਰਾਖੈ ॥
हुशार आणि सत्यवादी प्रभु स्वतः त्यांची परीक्षा घेतो

ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਸਲਾਹਾ ਹੇ ॥੫॥
ज्यांच्यावर प्रभु आपले आशीर्वाद वर्षावतो, ते गुरुच्या सान्निध्यात वचनाची स्तुती करत राहतात.॥५॥

ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਆਖੈ ਕੇਤੀ ਬਾਣੀ ॥
जग अनेक गोष्टी ऐकून बोलत राहते पण

ਸੁਣਿ ਕਹੀਐ ਕੋ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣੀ ॥
ऐकून किंवा बोलून कोणीही देवाचे रहस्य जाणून घेऊ शकत नव्हते

ਜਾ ਕਉ ਅਲਖੁ ਲਖਾਏ ਆਪੇ ਅਕਥ ਕਥਾ ਬੁਧਿ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੬॥
ज्याला अलखू देव स्वतःला प्रकट करतो त्यालाच अवर्णनीय कथा सांगण्याची बुद्धी मिळते.॥६॥

ਜਨਮੇ ਕਉ ਵਾਜਹਿ ਵਾਧਾਏ ॥
सजीवाचा जन्म झाल्यावर घरात आनंदाचे वातावरण असते

ਸੋਹਿਲੜੇ ਅਗਿਆਨੀ ਗਾਏ ॥
कुटुंबाला शुभेच्छा मिळतात आणि अज्ञानी नातेवाईक एकत्र येऊन शुभगीते गातात

ਜੋ ਜਨਮੈ ਤਿਸੁ ਸਰਪਰ ਮਰਣਾ ਕਿਰਤੁ ਪਇਆ ਸਿਰਿ ਸਾਹਾ ਹੇ ॥੭॥
जो जन्माला येतो, त्याचा मृत्यू निश्चित असतो. जसे कर्म असते, तसाच मृत्यूचा दिवस असतो.॥७॥

ਸੰਜੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਮੇਰੈ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਏ ॥
आत्म्याचे कुटुंबापासून मिलन आणि वेगळे होणे हे माझ्या प्रभूनेच निर्माण केले आहे आणि

ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਇ ਦੁਖਾ ਸੁਖ ਦੀਏ ॥
त्याने सृष्टी निर्माण करून दुःख आणि सुख देखील दिले आहे

ਦੁਖ ਸੁਖ ਹੀ ਤੇ ਭਏ ਨਿਰਾਲੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੀਲੁ ਸਨਾਹਾ ਹੇ ॥੮॥
सहनशीलतेचे कवच धारण केलेले गुरुमुखी दुःख आणि आनंदापासून अलिप्त राहतात. ॥८॥

ਨੀਕੇ ਸਾਚੇ ਕੇ ਵਾਪਾਰੀ ॥
फक्त सत्याचे व्यापारीच चांगले असतात

ਸਚੁ ਸਉਦਾ ਲੈ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰੀ ॥

ते गुरूंचा सल्ला घेतल्यानंतरच खरा सौदा खरेदी करतात

ਸਚਾ ਵਖਰੁ ਜਿਸੁ ਧਨੁ ਪਲੈ ਸਬਦਿ ਸਚੈ ਓਮਾਹਾ ਹੇ ॥੯॥

ज्याच्याकडे खरा सौदा आणि नामाची संपत्ती आहे, त्याच्या मनात खऱ्या शब्दांनी स्तुती गाऊन उत्साह निर्माण होतो. ॥९॥

ਕਾਚੀ ਸਉਦੀ ਤੋਟਾ ਆਵੈ ॥

खोटे बोलण्यात फक्त तोटा आहे

ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਣਜੁ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ॥

जे लोक गुरुच्या इच्छेनुसार खरा व्यवसाय करतात तेच परमेश्वराला आवडतात

ਪੂੰਜੀ ਸਾਬਤੁ ਰਾਸਿ ਸਲਾਮਤਿ ਚੂਕਾ ਜਮ ਕਾ ਫਾਹਾ ਹੇ ॥੧੦॥

त्याची राजधानी सुरक्षित राहते, त्याचा पैसाही सुरक्षित राहतो आणि त्याचा यमाचा फास कापला जातो. ॥१०॥

Page 1033

ਸਭੁ ਕੋ ਬੋਲੈ ਆਪਣ ਭਾਣੈ ॥
प्रत्येकजण आपल्या इच्छेनुसार बोलतो.

ਮਨਮੁਖੁ ਦੂਜੈ ਬੋਲਿ ਨ ਜਾਣੈ ॥
आणि त्याच्या स्वार्थी द्वैतामुळे त्याला कसे बोलावे हे माहित नाही

ਅੰਧੁਲੇ ਕੀ ਮਤਿ ਅੰਧਲੀ ਬੋਲੀ ਆਇ ਗਇਆ ਦੁਖੁ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੧੧॥
अंध माणसाची बुद्धी आणि वाणी अंध असते, म्हणूनच त्याला जन्म आणि मृत्यूचे दुःख सहन करावे लागते

ਦੁਖ ਮਹਿ ਜਨਮੈ ਦੁਖ ਮਹਿ ਮਰਣਾ ॥
तो दुःखात जन्मतो आणि दुःखातच मरतो

ਦੂਖੁ ਨ ਮਿਟੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾ ॥
गुरुच्या आश्रयाशिवाय त्याचे दुःख संपत नाही

ਦੂਖੀ ਉਪਜੈ ਦੂਖੀ ਬਿਨਸੈ ਕਿਆ ਲੈ ਆਇਆ ਕਿਆ ਲੈ ਜਾਹਾ ਹੇ ॥੧੨॥
तो दुःखात जन्माला येतो आणि दुःखातच नष्ट होतो. तो काय घेऊन आला आणि काय घेऊन जातो? ॥१२॥

ਸਚੀ ਕਰਣੀ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਰਕਾਰਾ ॥
गुरुंनी आत्म्याला दिलेले कार्य हेच खरे कार्य आहे

ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਨਹੀ ਜਮ ਧਾਰਾ ॥
यामुळे जन्म किंवा मृत्यु होत नाही, तसेच यमकाच्या नियमाचे कोणतेही कलम लागू होत नाही

ਡਾਲ ਛੋਡਿ ਤਤੁ ਮੂਲੁ ਪਰਾਤਾ ਮਨਿ ਸਾਚਾ ਓਮਾਹਾ ਹੇ ॥੧੩॥
जगाच्या वृक्षाच्या फांद्या सोडून, म्हणजेच देव-देवतांना सोडून, तो मूळ देवाच्या चरणी आला आहे आणि त्याच्या मनात त्याच्याशी एकरूप होण्याची खरी तळमळ निर्माण झाली आहे. ॥१३॥

ਹਰਿ ਕੇ ਲੋਗ ਨਹੀ ਜਮੁ ਮਾਰੈ ॥
यम देवाच्या भक्ताला मारत नाही आणि

ਨਾ ਦੁਖੁ ਦੇਖਹਿ ਪੰਥਿ ਕਰਾਰੈ ॥
किंवा त्याला भयंकर मार्गाचे दु:ख दिसत नाही

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਪੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਕਾਹਾ ਹੇ ॥੧੪॥
तो आपल्या हृदयात रामाचे नाव घेत राहतो आणि त्याला इतर कोणताही त्रास होत नाही.॥१४॥

ਓੜੁ ਨ ਕਥਨੈ ਸਿਫਤਿ ਸਜਾਈ ॥
देवा! तुझी स्तुती करण्यास अंत नाही

ਜਿਉ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਰਹਹਿ ਰਜਾਈ ॥
तुम्हाला जसे योग्य वाटेल, मी तुमच्या कम्फर्ट झोनमध्ये राहतो

ਦਰਗਹ ਪੈਧੇ ਜਾਨਿ ਸੁਹੇਲੇ ਹੁਕਮਿ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹਾ ਹੇ ॥੧੫॥
खऱ्या परमेश्वराच्या आज्ञेने दरबारात आनंद सहज अनुभवता येतो. ॥ १५॥

ਕਿਆ ਕਹੀਐ ਗੁਣ ਕਥਹਿ ਘਨੇਰੇ ॥
प्रत्येकजण गुणांचे वर्णन करतो पण देवाच्या गुणांबद्दल काय म्हणता येईल?

ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ਵਡੇ ਵਡੇਰੇ ॥
महान देवदेवतांनाही अंत सापडला नाही

ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ ਮਿਲੈ ਪਤਿ ਰਾਖਹੁ ਤੂ ਸਿਰਿ ਸਾਹਾ ਪਾਤਿਸਾਹਾ ਹੇ ॥੧੬॥੬॥੧੨॥
नानक प्रार्थना करतात, "हे देवा! आम्हाला सत्याशी जोडून आमचा सन्मान वाचव, तूच राजांचा राजा आहेस." ॥ १६॥ ६॥ १२॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ਦਖਣੀ ॥
मारु महाला १ दखनी ॥

ਕਾਇਆ ਨਗਰੁ ਨਗਰ ਗੜ ਅੰਦਰਿ ॥
मानवी शरीर देखील एक शहर आहे आणि

ਸਾਚਾ ਵਾਸਾ ਪੁਰਿ ਗਗਨੰਦਰਿ ॥
देवाचे खरे रूप गगनांतर पुरीमध्ये म्हणजेच दहाव्या दारात राहते

ਅਸਥਿਰੁ ਥਾਨੁ ਸਦਾ ਨਿਰਮਾਇਲੁ ਆਪੇ ਆਪੁ ਉਪਾਇਦਾ ॥੧॥
दहाव्या दाराच्या रूपातील हे स्थिर स्थान नेहमीच शुद्ध असते आणि ते स्वतः उत्पन्न करते. ॥१॥

ਅੰਦਰਿ ਕੋਟ ਛਜੇ ਹਟਨਾਲੇ ॥
या किल्ल्यात बाल्कनी आणि बाजारपेठा आहेत

ਆਪੇ ਲੇਵੈ ਵਸਤੁ ਸਮਾਲੇ ॥
तो स्वतः वस्तू घेतो आणि तिची काळजी घेतो

ਬਜਰ ਕਪਾਟ ਜੜੇ ਜੜਿ ਜਾਣੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਖੋਲਾਇਦਾ ॥੨॥
या किल्ल्याला मजबूत दरवाजे आहेत जे त्याला स्वतः दुरुस्त करायचे हे माहित आहे आणि तो हे दरवाजे केवळ शब्दांच्या गुरूद्वारेच उघडतो. ॥२॥

ਭੀਤਰਿ ਕੋਟ ਗੁਫਾ ਘਰ ਜਾਈ ॥
शरीराच्या किल्ल्याच्या आत दहाव्या दाराच्या स्वरूपात एक गुहा आहे जिथे परम सत्याचे घर आहे

ਨਉ ਘਰ ਥਾਪੇ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ॥
त्याच्या आज्ञेने त्याने देहाच्या नगरीत डोळे, नाक, कान इत्यादी नऊ घरे निर्माण केली आहेत

ਦਸਵੈ ਪੁਰਖੁ ਅਲੇਖੁ ਅਪਾਰੀ ਆਪੇ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਦਾ ॥੩॥
दहाव्या दारात अनंत, अदृश्य देव स्वतः राहतो आणि अदृश्य स्वतःला प्रकट करतो. ॥ ३॥

ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਅਗਨੀ ਇਕ ਵਾਸਾ ॥
वारा, पाणी, अग्नी इत्यादी पंचमहाभूतांपासून बनलेल्या शरीरात परमेश्वर स्वतः वास करतो आणि

ਆਪੇ ਕੀਤੋ ਖੇਲੁ ਤਮਾਸਾ ॥
त्याने स्वतः संपूर्ण खेळ आणि तमाशा निर्माण केला

ਬਲਦੀ ਜਲਿ ਨਿਵਰੈ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਆਪੇ ਜਲ ਨਿਧਿ ਪਾਇਦਾ ॥੪॥
पाण्याने विझवलेली जळती आग तो स्वतः समुद्रात टाकतो. ॥४॥

ਧਰਤਿ ਉਪਾਇ ਧਰੀ ਧਰਮ ਸਾਲਾ ॥

पृथ्वीची निर्मिती केल्यानंतर, त्याने ती प्राण्यांसाठी धर्माचे पालन करण्यासाठी धर्मशाळा बनवली आहे

ਉਤਪਤਿ ਪਰਲਉ ਆਪਿ ਨਿਰਾਲਾ ॥

जगाची निर्मिती आणि विनाश होत राहतो, पण ते स्वतःच अद्वितीय राहते

ਪਵਣੈ ਖੇਲੁ ਕੀਆ ਸਭ ਥਾਈ ਕਲਾ ਖਿੰਚਿ ਢਾਹਾਇਦਾ ॥੫॥

त्याने सर्वत्र वारा आणि जीवनाचा खेळ निर्माण केला आहे आणि स्वतःची शक्ती काढून घेऊन तो स्वतः जीवनाचा खेळ नष्ट करतो. ॥५॥

ਭਾਰ ਅਠਾਰਹ ਮਾਲਣਿ ਤੇਰੀ ॥

अरे देवा! हे अठरा वजनाचे रोप तुझे माळी आहे

ਚਉਰੁ ਢੁਲੈ ਪਵਣੈ ਲੈ ਫੇਰੀ ॥

वारा तुमचा पंखा तुमच्यावर फिरवत आहे

ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਦੁਇ ਦੀਪਕ ਰਾਖੇ ਸਸਿ ਘਰਿ ਸੂਰੁ ਸਮਾਇਦਾ ॥੬॥

सूर्य आणि चंद्राच्या रूपातील दोन दिवे प्रकाशित होतात आणि सूर्य चंद्राच्या घरात प्रवेश करतो, म्हणजेच चंद्राला सूर्यापासूनच प्रकाश मिळतो. ॥६॥

ਪੰਖੀ ਪੰਚ ਉਡਰਿ ਨਹੀ ਧਾਵਹਿ ॥

गुरुमुखाच्या झाडावरून इंद्रियांचे पक्षी उडून जात नाहीत

ਸਫਲਿਓ ਬਿਰਖੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲੁ ਪਾਵਹਿ ॥

शरीराचे झाड सुंदर नावाच्या फळांनी भरलेले आहे आणि पक्ष्यांना हे अमृतसारखे फळ मिळते

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਰਵੈ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚੋਗ ਚੁਗਾਇਦਾ ॥੭॥

गुरुमुखी सहजपणे स्तुती गाते आणि इंद्रियांच्या पक्ष्यांना हरीच्या नावाचा झगा घालत राहते.॥७॥

ਝਿਲਮਿਲਿ ਝਿਲਕੈ ਚੰਦੁ ਨ ਤਾਰਾ ॥

माझ्या मनात सत्याचा प्रकाश चमकत आहे

ਸੂਰਜ ਕਿਰਣਿ ਨ ਬਿਜੁਲਿ ਗੈਣਾਰਾ ॥
चंद्र नाही, तारे नाहीत, सूर्यकिरण नाहीत आणि वीज नाही

ਅਕਥੀ ਕਥਉ ਚਿਹਨੁ ਨਹੀ ਕੋਈ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਮਨਿ ਭਾਇਦਾ ॥੮॥
मी त्या अवर्णनीय अवस्थेबद्दल सांगत आहे जिच्यात कोणतेही वर्तुळ किंवा चिन्ह नाही आणि मन, परमेश्वराचे निवासस्थान प्रत्येक गोष्टीत उपस्थित आहे. ॥८॥

ਪਸਰੀ ਕਿਰਣਿ ਜੋਤਿ ਉਜਿਆਲਾ ॥
किरणांनी पसरताच सर्वत्र प्रकाश पसरला

ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਆਪਿ ਦਇਆਲਾ ॥
दयाळू देव स्वतः निर्माण करतो आणि पाहत राहतो

ਅਨਹਦ ਰੁਣ ਝੁਣਕਾਰੁ ਸਦਾ ਧੁਨਿ ਨਿਰਭਉ ਕੈ ਘਰਿ ਵਾਇਦਾ ॥੯॥
अनहद शब्दाचा मधुर आवाज नेहमीच निर्भय परमेश्वराच्या घरात त्याच्या दाराच्या रूपात गुंजत राहतो. ॥९॥

ਅਨਹਦੁ ਵਾਜੈ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਭਾਜੈ ॥
जेव्हा अनहदचा आवाज वाजतो तेव्हा मनातील सर्व भीती आणि गोंधळ नाहीसा होतो

ਸਗਲ ਬਿਆਪਿ ਰਹਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਛਾਜੈ ॥
परमेश्वर सर्व प्राण्यांमध्ये व्यापून आहे आणि त्या सर्वांवर त्याची सावली टाकत आहे

ਸਭ ਤੇਰੀ ਤੂ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਦਰਿ ਸੋਹੈ ਗੁਣ ਗਾਇਦਾ ॥੧੦॥
हे देवा! संपूर्ण जग तुमच्यामुळे निर्माण झाले आहे; तुम्हाला फक्त गुरुंद्वारेच ओळखले जाते आणि जे तुमच्या दाराशी तुमची स्तुती गातात तेच गौरवास पात्र होतात. ॥१०॥

ਆਦਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸੋਈ ॥
जगाचा मूळ निरंजन पवित्र आहे तोच आहे

ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣਾ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ॥
त्याच्याशिवाय मी दुसऱ्या कोणालाही मोठे मानत नाही

ਏਕੰਕਾਰੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ਹਉਮੈ ਗਰਬੁ ਗਵਾਇਦਾ ॥੧੧॥
जेव्हा 'अकार' मनात वास करतो तेव्हा ते मनाला आनंद देते आणि ते अभिमान आणि अहंकार दूर करते.॥११॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ॥
मी जे अमृत प्यायलो आहे ते मला सद्गुरुंनी दिले आहे.

ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣਾ ਦੂਆ ਤੀਆ ॥
आता मी इतर कोणालाही ओळखत नाही.

ਏਕੋ ਏਕੁ ਸੁ ਅਪਰ ਪਰੰਪਰੁ ਪਰਖਿ ਖਜਾਨੈ ਪਾਇਦਾ ॥੧੨॥
फक्त एकच देव आहे, जो सर्वश्रेष्ठ आणि अनंत आहे; तो स्वतः प्राण्यांची परीक्षा घेतो आणि त्यांना आपल्या खजिन्यात घेतो. ॥ १२॥

ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਸਚੁ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰਾ ॥
हे सत्याच्या मूर्त स्वरूपा, तू खोल आणि गंभीर आहेस, मला ज्ञान आणि ध्यान दे

ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੈ ਤੇਰਾ ਚੀਰਾ ॥

तुमचे गुपित कोणालाही माहित नाही

ਜੇਤੀ ਹੈ ਤੇਤੀ ਤੁਧੁ ਜਾਚੈ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਸੋ ਪਾਇਦਾ ॥੧੩॥

या जगात जे काही आहे ते फक्त तुमच्याकडूनच मागते, पण ज्याच्यावर तुम्ही तुमची कृपा करता त्यालाच ते मिळते. ॥१३॥

ਕਰਮੁ ਧਰਮੁ ਸਚੁ ਹਾਥਿ ਤੁਮਾਰੈ ॥

सर्व कर्म आणि धर्म तुमच्या हातात आहेत

ਵੇਪਰਵਾਹ ਅਖੁਟ ਭੰਡਾਰੈ ॥

तुम्ही काळजीमुक्त आहात आणि तुमचे भांडार कधीही कमी पडत नाही

ਤੂ ਦਇਆਲੁ ਕਿਰਪਾਲੁ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੧੪॥

हे प्रभू! तू खूप दयाळू, सदैव कृपाळू आणि स्वतःवर दया करणारा आहेस. ॥ १४॥

ਆਪੇ ਦੇਖਿ ਦਿਖਾਵੈ ਆਪੇ ॥

तो स्वतःला पाहतो आणि दाखवतो

ਆਪੇ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪੇ ਆਪੇ ॥

आणि तो स्वतः निर्माण करतो आणि नष्ट करतो.

ਆਪੇ ਜੋੜਿ ਵਿਛੋੜੇ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਇਦਾ ॥੧੫॥

देव स्वतःच एकत्रीकरण, वेगळेपणा आणि हत्या घडवून आणतो आणि जिवंत ठेवतो. ॥१५॥

ਜੇਤੀ ਹੈ ਤੇਤੀ ਤੁਧੁ ਅੰਦਰਿ ॥

या जगात जे काही आहे, ते तुमच्या विशाल शरीरात आहे.

ਦੇਖਹਿ ਆਪਿ ਬੈਸਿ ਬਿਜ ਮੰਦਰਿ ॥

तू स्वतः तुझ्या मंदिरात बसून सृष्टी पाहतोस

ਨਾਨਕੁ ਸਾਚੁ ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ ਹਰਿ ਦਰਸਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੧੬॥੧॥੧੩॥
ईश्वराला पाहिल्यानेच आनंद मिळतो हे सत्य नानक नम्रपणे सांगतात. ॥१६॥१॥१३॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥
मारु महाला १ ॥

ਦਰਸਨੁ ਪਾਵਾ ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵਾ ॥ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਸਾਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ॥
हे सदैव स्थिर प्रभू! जर तू मला आवडलास तरच मी तुला पाहू शकतो आणि तुझ्या प्रेमात, मी भक्तीभावाने तुझे गुणगान गाऊ शकतो

ਤੁਧੁ ਭਾਣੇ ਤੂ ਭਾਵਹਿ ਕਰਤੇ ਆਪੇ ਰਸਨ ਰਸਾਇਦਾ ॥੧॥
हे निर्माणकर्ता! फक्त तुझ्या इच्छेमुळे तू आम्हाला प्रसन्न करतोस आणि तूच आमच्या जिभेत गोडवा आणतोस. ॥१॥

ਸੋਹਨਿ ਭਗਤ ਪ੍ਰਭੂ ਦਰਬਾਰੇ ॥
भक्त फक्त प्रभूच्या दरबारातच सुंदर दिसतात

ਮੁਕਤੁ ਭਏ ਹਰਿ ਦਾਸ ਤੁਮਾਰੇ ॥
हे प्रभू! तुझा सेवक बंधनातून मुक्त झाला आहे

ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਤੇਰੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦਾ ॥੨॥
ते त्यांचा अहंकार गमावून बसतात आणि तुमच्या रंगात मग्न राहतात आणि दिवसरात्र तुमच्या नावाचे ध्यान करत राहतात. ॥ २॥

ਈਸਰੁ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇਵੀ ਦੇਵਾ ॥ ਇੰਦ੍ਰ ਤਪੇ ਮੁਨਿ ਤੇਰੀ ਸੇਵਾ ॥
इसारु, ब्रह्मा, देवी, देव इंद्र, तपस्वी आणि ऋषी हे सर्व तुझ्या भक्तीत मग्न आहेत

ਜਤੀ ਸਤੀ ਕੇਤੇ ਬਨਵਾਸੀ ਅੰਤੁ ਨ ਕੋਈ ਪਾਇਦਾ ॥੩॥
ब्रह्मचारी आणि साधू जंगलात राहतात, पण तुमचे रहस्य कोणीही उलगडू शकले नाही. ॥ ३॥

ਵਿਣੁ ਜਾਣਾਏ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੈ ॥
माहितीशिवाय कोणीही तुम्हाला ओळखू शकत नाही

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਸੁ ਆਪਣ ਭਾਣੈ ॥
तुम्ही जे काही करता ते तुमच्या स्वतःच्या इच्छेनुसार करता

ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਜੀਅ ਉਪਾਏ ਭਾਣੈ ਸਾਹ ਲਵਾਇਦਾ ॥੪॥
तू चौऱ्याऐंशी लाख प्रजातींचे सजीव प्राणी निर्माण केले आहेत, पण तू त्यांना तुझ्या इच्छेनुसार श्वास घेऊ देतोस. ॥४॥

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਨਿਹਚਉ ਹੋਵੈ ॥
त्याला जे मान्य आहे ते निश्चितच घडते

ਮਨਮੁਖੁ ਆਪੁ ਗਣਾਏ ਰੋਵੈ ॥
स्वार्थी व्यक्ती स्वतःला महान समजते आणि रडत राहते

ਨਾਵਹੁ ਭੁਲਾ ਠਉਰ ਨ ਪਾਏ ਆਇ ਜਾਇ ਦੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੫॥
जो नाव विसरतो त्याला कुठेही स्थान मिळत नाही आणि तो जन्म-मृत्यूच्या चक्रात दुःख भोगतो.॥५॥

ਨਿਰਮਲ ਕਾਇਆ ਊਜਲ ਹੰਸਾ ॥ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਅੰਸਾ ॥
हे शरीर पवित्र आहे! आत्मा तेजस्वी आहे आणि त्यात निरंजन नावाचा एक अंश आहे

ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਕਰਿ ਪੀਵੈ ਬਾਹੁੜਿ ਦੂਖੁ ਨ ਪਾਇਦਾ ॥੬॥
जो सर्व दुःखांना अमृत समजून पितो तो कधीही दुःखी होत नाही. ॥ ६ ॥

ਬਹੁ ਸਾਦਹੁ ਦੂਖੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ ॥
खूप जास्त चव घेतल्याने फक्त दुःखच मिळते आणि

ਭੋਗਹੁ ਰੋਗ ਸੁ ਅੰਤਿ ਵਿਗੋਵੈ ॥
जीवनातील सुखसोयींमध्ये रमल्याने अनेक रोग जन्माला येतात आणि शेवटी माणूस निराधार होतो

ਹਰਖਹੁ ਸੋਗੁ ਨ ਮਿਟਈ ਕਬਹੂ ਵਿਣੁ ਭਾਣੇ ਭਰਮਾਇਦਾ ॥੭॥
आनंदातून निर्माण होणारी चिंता कधीच दूर होत नाही आणि देवाची इच्छा न स्वीकारल्यामुळे आत्मा भटकत राहतो. ॥ ७॥

ਗਿਆਨ ਵਿਹੂਣੀ ਭਵੈ ਸਬਾਈ ॥
संपूर्ण जग ज्ञानाशिवाय भटकत आहे

ਸਾਚਾ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥
देव सर्वव्यापी आहे पण त्याचे ध्यान केल्यानेच हे समजू शकते

ਨਿਰਭਉ ਸਬਦੁ ਗੁਰੂ ਸਚੁ ਜਾਤਾ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੮॥
ज्याने निर्भयपणे वचन गुरुला सत्य म्हणून स्वीकारले आहे, त्याचा प्रकाश परम प्रकाशात विलीन झाला आहे. ॥ ८॥

ਅਟਲੁ ਅਡੋਲੁ ਅਤੋਲੁ ਮੁਰਾਰੇ ॥
देव स्थिर, अचल आणि अतुलनीय आहे

ਖਿਨ ਮਹਿ ਢਾਹੇ ਫੇਰਿ ਉਸਾਰੇ ॥
तो एका क्षणात सर्व काही नष्ट करतो आणि नंतर पुन्हा निर्माण करतो

ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖਿਆ ਮਿਤਿ ਨਹੀ ਕੀਮਤਿ ਸਬਦਿ ਭੇਦਿ ਪਤੀਆਇਦਾ ॥੯॥
त्याला कोणतेही रूप नाही, रूपरेषा नाही, तपशील नाही, त्याचे मूल्यांकन करता येत नाही आणि शब्दांद्वारे व्याख्या मिळाल्यावरच जीव समाधानी होतो. ॥९॥

ਹਮ ਦਾਸਨ ਕੇ ਦਾਸ ਪਿਆਰੇ ॥
आम्ही तुझ्या दासांचे गुलाम आहोत, हे प्रिये

ਸਾਧਿਕ ਸਾਚ ਭਲੇ ਵੀਚਾਰੇ ॥
फक्त तेच साधक सत्यवादी आणि चांगले असतात जे तुमच्याबद्दल विचार करतात.

ਮੰਨੇ ਨਾਉ ਸੋਈ ਜਿਣਿ ਜਾਸੀ ਆਪੇ ਸਾਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਦਾ ॥੧੦॥
जो भक्तीने नामाचे ध्यान करतो, तो जीवनाची लढाई जिंकतो आणि सत्यात स्थिर राहतो. ॥१०॥

ਪਲੈ ਸਾਚੁ ਸਚੇ ਸਚਿਆਰਾ ॥
ज्याच्याकडे सत्य आहे तोच खरा सत्यवादी आहे

ਸਾਚੇ ਭਾਵੈ ਸਬਦੁ ਪਿਆਰਾ ॥
जो शब्दावर प्रेम करतो तो खरा देव आवडतो

ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਸਾਚੁ ਕਲਾ ਧਰਿ ਥਾਪੀ ਸਾਚੇ ਹੀ ਪਤੀਆਇਦਾ ॥੧੧॥
तिन्ही लोकांमध्ये, देवाने सत्याला एक शक्ती म्हणून स्थापित केले आहे आणि तो फक्त सत्यवानांवरच प्रसन्न होतो. ॥ ११॥

ਵਡਾ ਵਡਾ ਆਖੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥
सर्वजण म्हणतात की देव महान आणि महान आहे, पण

ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਸੋਝੀ ਕਿਨੈ ਨ ਹੋਈ ॥
गुरुशिवाय, कोणीही काहीही समजू शकत नव्हते.

ਸਾਚਿ ਮਿਲੈ ਸੋ ਸਾਚੇ ਭਾਏ ਨਾ ਵੀਛੁੜਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੧੨॥
जे सत्याला भेटतात, ते खऱ्या परमेश्वराला आवडतात आणि नंतर त्याच्यापासून वेगळे होण्याचा त्रास सहन करत नाहीत. ॥१२॥

ਧੁਰਹੁ ਵਿਛੁੰਨੇ ਧਾਹੀ ਰੁੰਨੇ ॥
जे सुरुवातीपासून वेगळे झाले आहेत ते खूप रडतात

ਮਰਿ ਮਰਿ ਜਨਮਹਿ ਮੁਹਲਤਿ ਪੁੰਨੇ ॥
जेव्हा त्यांचे आयुष्य संपते तेव्हा ते मरत राहतात आणि जन्म घेत राहतात

ਜਿਸੁ ਬਖਸੇ ਤਿਸੁ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ਮੇਲਿ ਨ ਪਛੋਤਾਇਦਾ ॥੧੩॥
परंतु देव ज्याच्यावर त्याची कृपा करतो त्याचीच स्तुती करतो आणि त्याला दिल्याबद्दल त्याला पश्चात्ताप होत नाही. ॥१३॥

ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਭੁਗਤਾ ॥
कर्ता आणि भोगणारा

ਆਪੇ ਤ੍ਰਿਪਤਾ ਆਪੇ ਮੁਕਤਾ ॥
फक्त देवच समाधानी आणि मुक्त आहे.

ਆਪੇ ਮੁਕਤਿ ਦਾਨੁ ਮੁਕਤੀਸਰੁ ਮਮਤਾ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇਦਾ ॥੧੪॥
तो मुक्तेश्वर जो स्वतः मोक्ष देतो तो आसक्ती आणि प्रेम दूर करतो.॥१४॥

ਦਾਨਾ ਕੈ ਸਿਰਿ ਦਾਨੁ ਵੀਚਾਰਾ ॥
त्याने दिलेले दान हे सर्वोत्तम दान आहे

ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਅਪਾਰਾ ॥
तो अगणित गोष्टी घडवून आणण्यास सक्षम आहे.

ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਕੀਤਾ ਅਪਣਾ ਕਰਣੀ ਕਾਰ ਕਰਾਇਦਾ ॥੧੫॥
निर्मिती केल्यानंतर, तो त्याच्या निर्मितीवर लक्ष ठेवतो आणि कर्तव्यांनुसार काम करतो. ॥ १५॥

ਸੇ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸਾਚੇ ਭਾਵਹਿ ॥
हे खरे रूप, ज्यांना तुला आवडते तेच तुझे गुणगान गातात.

ਤੁਝ ਤੇ ਉਪਜਹਿ ਤੁਝ ਮਾਹਿ ਸਮਾਵਹਿ ॥
सर्व जीव तुझ्यापासून जन्माला येतात आणि तुझ्यात विलीन होतात.

ਨਾਨਕੁ ਸਾਚੁ ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ ਮਿਲਿ ਸਾਚੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੧੬॥੨॥੧੪॥
नानक नम्रपणे सत्य सांगतात की केवळ परम सत्य, देवाला भेटल्यानेच आनंद मिळतो.॥१६॥२॥१४॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥
मारु महाला १ ॥

ਅਰਬਦ ਨਰਬਦ ਧੁੰਧੂਕਾਰਾ ॥
विश्वाच्या निर्मितीपूर्वी अब्जावधी वर्षे धुक्याच्या स्वरूपात संपूर्ण अंधार होता

ਧਰਣਿ ਨ ਗਗਨਾ ਹੁਕਮੁ ਅਪਾਰਾ ॥
तेव्हा पृथ्वी नव्हती, आकाश नव्हते, परंतु केवळ देवाची आज्ञा सर्वव्यापी होती

ਨਾ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਨ ਚੰਦੁ ਨ ਸੂਰਜੁ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਇਦਾ ॥੧॥
दिवस आणि रात्र सूर्य किंवा चंद्र नव्हता, तेव्हा देव शून्य ध्यानात मग्न होता. ॥ १॥

ਖਾਣੀ ਨ ਬਾਣੀ ਪਉਣ ਨ ਪਾਣੀ ॥
त्या वेळी, सृष्टीचे चार स्रोत, अंडी घालणे, गर्भाशय-बीजाणू आणि वनस्पती अस्तित्वात नव्हते. अगदी वाणी, वारा आणि पाणी देखील अस्तित्वात नव्हते

ਓਪਤਿ ਖਪਤਿ ਨ ਆਵਣ ਜਾਣੀ ॥
तेव्हा कोणत्याही प्रकारची निर्मिती किंवा मृत्यू नव्हता; कोणीही जन्माला आले नाही किंवा मेले नाही

ਖੰਡ ਪਤਾਲ ਸਪਤ ਨਹੀ ਸਾਗਰ ਨਦੀ ਨ ਨੀਰੁ ਵਹਾਇਦਾ ॥੨॥
त्या वेळी, विश्वाचे कोणतेही भाग नव्हते, सात पाताळ नव्हते, किंवा असे कोणतेही महासागर किंवा नद्या नव्हते ज्यात पाणी वाहत असे. ॥२॥

ਨਾ ਤਦਿ ਸੁਰਗੁ ਮਛੁ ਪਇਆਲਾ ॥
तेव्हा स्वर्ग, मृत्यु किंवा नरक अस्तित्वात नव्हते

ਦੋਜਕੁ ਭਿਸਤੁ ਨਹੀ ਖੈ ਕਾਲਾ ॥
तेव्हा स्वर्ग किंवा नरक नव्हता आणि मारण्यासाठी मृत्यूही नव्हता

ਨਰਕੁ ਸੁਰਗੁ ਨਹੀ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣਾ ਨਾ ਕੋ ਆਇ ਨ ਜਾਇਦਾ ॥੩॥
स्वर्ग किंवा नरकात जन्म-मृत्यूचे चक्र नव्हते; कोणीही जन्मला नाही आणि कोणीही मेला नाही.॥३॥

ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸੁ ਨ ਕੋਈ ॥
तेव्हा ब्रह्मा विष्णू महेश त्रिदेवही नव्हते

ਅਵਰੁ ਨ ਦੀਸੈ ਏਕੋ ਸੋਈ ॥
एका देवाशिवाय दुसरे कोणीही दृश्यमान नव्हते.

ਨਾਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨਹੀ ਜਾਤਿ ਨ ਜਨਮਾ ਨਾ ਕੋ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੪॥
तेव्हा पुरुष किंवा महिला नव्हते, जाती किंवा जन्माचा कोणताही फरक नव्हता आणि कोणालाही सुख किंवा दुःखाचा अनुभव आला नाही.॥४॥

ਨਾ ਤਦਿ ਜਤੀ ਸਤੀ ਬਨਵਾਸੀ ॥
त्या वेळी ब्रह्मचारी भिक्षू किंवा वनवासी नव्हता

ਨਾ ਤਦਿ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਸੁਖਵਾਸੀ ॥
ना कोणी सिद्धीप्राप्त भक्त होता ना कोणी गृहस्थ आनंदाने राहत होता

ਜੋਗੀ ਜੰਗਮ ਭੇਖੁ ਨ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋ ਨਾਥੁ ਕਹਾਇਦਾ ॥੫॥
जंगम योगी नव्हता आणि कोणी स्वतःला नाथ म्हणत नव्हते. ॥५॥

ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਨਾ ਬ੍ਰਤ ਪੂਜਾ ॥
तू कोणताही जप, तप आणि संयम केला नाहीस, किंवा तू कोणताही उपवास किंवा पूजा केली नाहीस

ਨਾ ਕੋ ਆਖਿ ਵਖਾਣੈ ਦੂਜਾ ॥
द्वैताची भावना व्यक्त करण्यासाठी कोणीही नव्हते

ਆਪੇ ਆਪਿ ਉਪਾਇ ਵਿਗਸੈ ਆਪੇ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇਦਾ ॥੬॥
मग स्वयंभू देव स्वतःमध्ये आनंदी राहिला आणि तोच स्वतःचे खरे मूल्य ओळखू शकला. ॥६॥

ਨਾ ਸੁਚਿ ਸੰਜਮੁ ਤੁਲਸੀ ਮਾਲਾ ॥
मग तुळशीमाला आणि तुळशीमालाच्या पूजेमध्ये पवित्रता नव्हती.

ਗੋਪੀ ਕਾਨੁ ਨ ਗਊ ਗੁੋਆਲਾ ॥
गोपी कृष्ण कन्हैया गाय किंवा गुराखी नव्हता.

ਤੰਤੁ ਮੰਤੁ ਪਾਖੰਡੁ ਨ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋ ਵੰਸੁ ਵਜਾਇਦਾ ॥੭॥
तंत्र मंत्र जपणारे किंवा बासरी वाजवणारे कोणी नव्हते. ॥७॥

ਕਰਮ ਧਰਮ ਨਹੀ ਮਾਇਆ ਮਾਖੀ ॥
तेव्हा धर्म कर्म मायेची माशीही अस्तित्वात नव्हती आणि

ਜਾਤਿ ਜਨਮੁ ਨਹੀ ਦੀਸੈ ਆਖੀ ॥
मला कोणतीही जात किंवा जन्म दिसला नाही

ਮਮਤਾ ਜਾਲੁ ਕਾਲੁ ਨਹੀ ਮਾਥੈ ਨਾ ਕੋ ਕਿਸੈ ਧਿਆਇਦਾ ॥੮॥
तेव्हा ना आसक्तीचं जाळं होतं, ना डोक्यावर मृत्यु होता ना कोणी कोणाकडे लक्ष दिलं. ॥८॥

ਨਿੰਦੁ ਬਿੰਦੁ ਨਹੀ ਜੀਉ ਨ ਜਿੰਦੋ ॥
ना कोणी कोणाची टीका केली, ना कोणी अपमान केला, ना कोणी सजीव प्राणी किंवा आत्मा होते

ਨਾ ਤਦਿ ਗੋਰਖੁ ਨਾ ਮਾਛਿੰਦੋ ॥
तेव्हा गोरखनाथ आणि मच्छिंद्रनाथ नव्हते

ਨਾ ਤਦਿ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਕੁਲ ਓਪਤਿ ਨਾ ਕੋ ਗਣਤ ਗਣਾਇਦਾ ॥੯॥
तेव्हा ज्ञान, ध्यान, वंश किंवा कर्मांचे हिशेब नव्हते. ॥९॥

ਵਰਨ ਭੇਖ ਨਹੀ ਬ੍ਰਹਮਣ ਖਤ੍ਰੀ ॥
त्या वेळी ब्राह्मण किंवा क्षत्रिया सारखा कोणताही जात आणि पंथ नव्हता

ਦੇਉ ਨ ਦੇਹੁਰਾ ਗਊ ਗਾਇਤ੍ਰੀ ॥
तिथे कोणतेही मंदिर किंवा देवता, गाय किंवा गायत्री मंत्र नव्हता

ਹੋਮ ਜਗ ਨਹੀ ਤੀਰਥਿ ਨਾਵਣੁ ਨਾ ਕੋ ਪੂਜਾ ਲਾਇਦਾ ॥੧੦॥
त्या वेळी होम यज्ञ किंवा तीर्थस्नान नव्हते आणि कोणीही पूजा किंवा प्रार्थनेत गुंतलेले नव्हते. ॥१०॥

ਨਾ ਕੋ ਮੁਲਾ ਨਾ ਕੋ ਕਾਜੀ ॥
मग मुल्ला, मौलवी किंवा काझी नाही

ਨਾ ਕੋ ਸੇਖੁ ਮਸਾਇਕੁ ਹਾਜੀ ॥
तो शेख किंवा हाजीही नव्हता

ਰਈਅਤਿ ਰਾਉ ਨ ਹਉਮੈ ਦੁਨੀਆ ਨਾ ਕੋ ਕਹਣੁ ਕਹਾਇਦਾ ॥੧੧॥
राजा, प्रजेचा किंवा जगाचा अहंकार नव्हता, किंवा ते सांगणारा किंवा सांगायला लावणारा कोणी नव्हता. ॥ ११॥

ਭਾਉ ਨ ਭਗਤੀ ਨਾ ਸਿਵ ਸਕਤੀ ॥
श्रद्धा प्रेम भक्ती शिवशक्ती

ਸਾਜਨੁ ਮੀਤੁ ਬਿੰਦੁ ਨਹੀ ਰਕਤੀ ॥
प्रेम, मित्र, वीर्य, रक्त किंवा काहीही नव्हते

ਆਪੇ ਸਾਹੁ ਆਪੇ ਵਣਜਾਰਾ ਸਾਚੇ ਏਹੋ ਭਾਇਦਾ ॥੧੨॥
त्या वेळी परमात्मा स्वतः सावकार आणि व्यापारी होता आणि हा खऱ्या स्वरूपाचा स्वीकार होता. ॥१२॥

ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਨ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ॥
वेद, कुराण, स्मृती आणि धर्मग्रंथ हे देखील नव्हते

ਪਾਠ ਪੁਰਾਣ ਉਦੈ ਨਹੀ ਆਸਤ ॥
त्यानंतर ना पुराणांचे पठण झाले, ना सूर्योदय झाला ना मावळला

ਕਹਤਾ ਬਕਤਾ ਆਪਿ ਅਗੋਚਰੁ ਆਪੇ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਦਾ ॥੧੩॥
तो स्वतः म्हणतो, तो वक्ता आहे, तो अज्ञात आहे आणि तो स्वतः दाखवतो. ॥१३॥

ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ਤਾ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥
जेव्हा त्याने इच्छा केली तेव्हा त्याने जग निर्माण केले

ਬਾਝੁ ਕਲਾ ਆਡਾਣੁ ਰਹਾਇਆ ॥
त्याने कोणत्याही शक्तीशिवाय संपूर्ण सृष्टीला आधार दिला

ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸੁ ਉਪਾਏ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਵਧਾਇਦਾ ॥੧੪॥
ब्रह्मा, विष्णू, महेश आणि विनाशक विष्णू या तीन देवांची निर्मिती करून त्याने मायेचा मोह वाढवला. ॥१४॥

ਵਿਰਲੇ ਕਉ ਗੁਰਿ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇਆ ॥
गुरुंनी शब्द फार कमी लोकांना सांगितले आहेत.

ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਹੁਕਮੁ ਸਬਾਇਆ ॥
सजीव प्राण्यांची निर्मिती केल्यानंतर, तो त्या सर्वांची काळजी घेतो आणि त्याचे आदेश सर्वजण पाळतात

ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਪਾਤਾਲ ਅਰੰਭੇ ਗੁਪਤਹੁ ਪਰਗਟੀ ਆਇਦਾ ॥੧੫॥
त्याने विश्वाचे आणि पाताळाचे तुकडे निर्माण करण्यास सुरुवात केली आणि त्याच्या गुप्त निराकार स्वरूपातून भौतिक स्वरूपात प्रकट झाला. ॥१५॥

ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਈ ॥
त्याचे रहस्य कोणालाच माहित नाही आणि.

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਸੋਝੀ ਹੋਈ ॥
परिपूर्ण गुरुकडूनच अंतर्दृष्टी मिळते.

ਨਾਨਕ ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਬਿਸਮਾਦੀ ਬਿਸਮ ਭਏ ਗੁਣ ਗਾਇਦਾ ॥੧੬॥੩॥੧੫॥
हे नानक! सत्यात लीन झालेले लोक हे अद्‌भुत दिव्य नाटक ऐकून आश्चर्यचकित झाले आणि त्यांनी परमात्म्याची स्तुती गायली. ॥१६॥३॥१५॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥
मारु महाला १ ॥

ਆਪੇ ਆਪੁ ਉਪਾਇ ਨਿਰਾਲਾ ॥
त्याने स्वतः जग निर्माण केले आणि नंतर अलिप्त झाला

ਸਾਚਾ ਥਾਨੁ ਕੀਓ ਦਇਆਲਾ ॥
त्या दयाळू व्यक्तीने जगाला राहण्यासाठी एक खरे स्थान बनवले

ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਅਗਨੀ ਕਾ ਬੰਧਨੁ ਕਾਇਆ ਕੋਟੁ ਰਚਾਇਦਾ ॥੧॥
मग वारा, पाणी आणि अग्नी या पाच तत्वांना व्यवस्थित करून त्याने शरीराच्या रूपात एक किल्ला निर्माण केला. ॥१॥

ਨਉ ਘਰ ਥਾਪੇ ਥਾਪਣਹਾਰੈ ॥
निर्मात्याने शरीराच्या किल्ल्यात डोळे, कान, तोंड इत्यादी नऊ घरे निर्माण केली आणि

ਦਸਵੈ ਵਾਸਾ ਅਲਖ ਅਪਾਰੈ ॥
त्या अनंत अलखने दहाव्या दारात आपले निवासस्थान बनवले आहे

ਸਾਇਰ ਸਪਤ ਭਰੇ ਜਲਿ ਨਿਰਮਲਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਇਦਾ ॥੨॥
गुरुमुखाचे सात सरोवरे, पाच इंद्रिये, मन आणि बुद्धी हे नामकृताच्या पवित्र पाण्याने भरलेले आहेत, ज्याला कोणतीही घाण लागत नाही. ॥२॥

ਰਵਿ ਸਸਿ ਦੀਪਕ ਜੋਤਿ ਸਬਾਈ ॥
सूर्य आणि चंद्राच्या रूपातील दिव्यांमध्ये परमात्म्याचा प्रकाश सामावलेला आहे

ਆਪੇ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਵਡਿਆਈ ॥
तो स्वतः बनवून स्वतःचे मोठेपण पाहत राहतो

ਜੋਤਿ ਸਰੂਪ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸਚੇ ਸੋਭਾ ਪਾਇਦਾ ॥੩॥
प्रकाशरूपी देव नेहमीच आनंद देणारा असतो आणि सत्यवादी आत्मा सत्यात लीन होऊनच सौंदर्य प्राप्त करतो.॥३॥

ਗੜ ਮਹਿ ਹਾਟ ਪਟਣ ਵਾਪਾਰਾ ॥
देहाच्या किल्ल्यात अशी शहरे आणि बाजारपेठा आहेत जिथे नावाचा व्यवसाय चालतो

ਪੂਰੈ ਤੋਲਿ ਤੋਲੈ ਵਣਜਾਰਾ ॥
देवाच्या रूपातील व्यापारी नावाच्या रूपातील वस्तूचे पूर्ण वजन करून तोलतो

ਆਪੇ ਰਤਨੁ ਵਿਸਾਹੇ ਲੇਵੈ ਆਪੇ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇਦਾ ॥੪॥
तो स्वतः नावाचे रत्न खरेदी करतो आणि त्यांची खरी किंमत स्वतःच मोजतो.॥४॥

ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ਪਾਵਣਹਾਰੈ ॥
मूल्यांकन करणाऱ्या परमेश्वराने स्वतः नामाच्या रत्नाचे मूल्यांकन केले आहे

ਵੇਪਰਵਾਹ ਪੂਰੇ ਭੰਡਾਰੈ ॥
त्या निश्चिंत प्रभूची भांडारं भरली आहेत

ਸਰਬ ਕਲਾ ਲੇ ਆਪੇ ਰਹਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿਸੈ ਬੁਝਾਇਦਾ ॥੫॥
तो त्याच्या सर्व शक्तींसह सर्वांमध्ये उपस्थित आहे, परंतु केवळ गुरुमुखीच हे सत्य समजू शकतो. ॥५॥

ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਪੂਰਾ ਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ॥
जर त्याच्या कृपेने एखाद्यावर आशीर्वाद मिळाला तर तो परिपूर्ण गुरुची भेट घेतो आणि

ਜਮ ਜੰਦਾਰੁ ਨ ਮਾਰੈ ਫੇਟੈ ॥
निर्दयी यम देखील त्याला त्रास देत नाही

ਜਿਉ ਜਲ ਅੰਤਰਿ ਕਮਲੁ ਬਿਗਾਸੀ ਆਪੇ ਬਿਗਸਿ ਧਿਆਇਦਾ ॥੬॥
ज्याप्रमाणे कमळाचे फूल पाण्यात उमलते, तसेच ते स्वतःहून फुलते आणि ध्यान करत राहते.॥६॥

ਆਪੇ ਵਰਖੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰਾ ॥
तो स्वतः अमृताच्या धारा वर्षाव करतो आणि

ਰਤਨ ਜਵੇਹਰ ਲਾਲ ਅਪਾਰਾ ॥
त्यांचे अमर्याद नाव स्वतः रत्ने, रत्ने आणि लाल रंगासारखे आहे

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਪੂਰਾ ਪਾਈਐ ਪ੍ਰੇਮ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਦਾ ॥੭॥
जर तुम्हाला खरा गुरु सापडला, तर प्रेमाच्या परिणामी, तुम्ही पूर्ण परमेश्वराची प्राप्ती कराल.॥७॥

ਪ੍ਰੇਮ ਪਦਾਰਥੁ ਲਹੈ ਅਮੋਲੋ ॥
जो प्रेमाचा अमूल्य पदार्थ प्राप्त करतो, तो कधीही कमी होत नाही

ਕਬ ਹੀ ਨ ਘਾਟਸਿ ਪੂਰਾ ਤੋਲੋ ॥
जेव्हा तुम्ही त्याचे वजन करता तेव्हा ते पूर्ण होते

ਸਚੇ ਕਾ ਵਾਪਾਰੀ ਹੋਵੈ ਸਚੋ ਸਉਦਾ ਪਾਇਦਾ ॥੮॥
खरा व्यापारी हा खरा सौदागार असतो. तो सत्याचा व्यापारी असतो आणि फक्त खरा सौदा लादतो. ॥८॥

ਸਚਾ ਸਉਦਾ ਵਿਰਲਾ ਕੋ ਪਾਏ ॥
फक्त दुर्मिळ व्यक्तीलाच खरा सौदा मिळतो

ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਏ ॥
जर तुम्हाला परिपूर्ण सत्गुरू सापडला तर तो तुम्हाला एकत्र करतो

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਸੁ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ਮਾਨੈ ਹੁਕਮੁ ਸਮਾਇਦਾ ॥੯॥
जो गुरुमुखी आहे, तो देवाचे आदेश ओळखतो, त्यांचा स्वीकार करतो आणि त्याच्या आज्ञांमध्ये लीन होतो. ॥९॥

ਹੁਕਮੇ ਆਇਆ ਹੁਕਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥
प्रत्येक जीव देवाच्या आज्ञेने जन्माला येतो आणि त्याच्या आज्ञेने त्याच्यात विलीन होतो

ਹੁਕਮੇ ਦੀਸੈ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥
त्याच्या आज्ञेनेच संपूर्ण दृश्य जग अस्तित्वात आले आहे

ਹੁਕਮੇ ਸੁਰਗੁ ਮਛੁ ਪਇਆਲਾ ਹੁਕਮੇ ਕਲਾ ਰਹਾਇਦਾ ॥੧੦॥
त्याच्या आज्ञेने स्वर्ग, पृथ्वी आणि पाताळ निर्माण झाले आणि त्याच्या आज्ञेने त्याने त्यामध्ये शक्ती निर्माण केली. ॥१०॥

ਹੁਕਮੇ ਧਰਤੀ ਧਉਲ ਸਿਰਿ ਭਾਰੰ ॥
देवाच्या आज्ञेने धर्माच्या लताने पृथ्वीचे वजन डोक्यावर घेतले आहे

ਹੁਕਮੇ ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਗੈਣਾਰੰ ॥
त्याच्या आज्ञेने वारा आणि पाणी चालते

ਹੁਕਮੇ ਸਿਵ ਸਕਤੀ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਹੁਕਮੇ ਖੇਲ ਖੇਲਾਇਦਾ ॥੧੧॥
तिच्या आज्ञेने आत्मा शिव शक्ती मायेच्या घरात राहतो आणि तिच्या आज्ञेने जीवनाचा खेळ खेळतो. ॥११॥

ਹੁਕਮੇ ਆਡਾਣੇ ਆਗਾਸੀ ॥
आकाश क्रमाने पसरलेले आहे

ਹੁਕਮੇ ਜਲ ਥਲ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਵਾਸੀ ॥
त्याच्या आज्ञेनुसार तिन्ही लोकातील प्राणी भूमी आणि पाण्यात राहतात

ਹੁਕਮੇ ਸਾਸ ਗਿਰਾਸ ਸਦਾ ਫੁਨਿ ਹੁਕਮੇ ਦੇਖਿ ਦਿਖਾਇਦਾ ॥੧੨॥
त्याच्या आज्ञेने जीव अन्न आणि पेय ग्रहण करतो आणि पुन्हा त्याच्या आज्ञेने तो पाहतो आणि दाखवतो. ॥ १२॥

ਹੁਕਮਿ ਉਪਾਏ ਦਸ ਅਉਤਾਰਾ ॥
देवाच्या आदेशाने मच्छ, कच्छ, वराह, नरसिंह, वामन, राम, कृष्ण, परशुराम इत्यादी दहा अवतार जन्माला आले

ਦੇਵ ਦਾਨਵ ਅਗਣਤ ਅਪਾਰਾ ॥
फक्त आज्ञा देऊन, असंख्य देव आणि दानव निर्माण झाले

ਮਾਨੈ ਹੁਕਮੁ ਸੁ ਦਰਗਹ ਪੈਝੈ ਸਾਚਿ ਮਿਲਾਇ ਸਮਾਇਦਾ ॥੧੩॥
जो त्याच्या आज्ञांचे पालन करतो तो त्याच्या दरबारात शोभायात्रेस पात्र होतो आणि परम सत्यात विलीन होतो ॥ १३॥

ਹੁਕਮੇ ਜੁਗ ਛਤੀਹ ਗੁਦਾਰੇ ॥
केवळ त्यांच्या आज्ञेनुसार, देवाने छत्तीस युगे शून्य ध्यानात घालवली

ਹੁਕਮੇ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਵੀਚਾਰੇ ॥
त्यांच्या आज्ञेने चिंतनशील सिद्ध साधकांचा जन्म झाला

ਆਪਿ ਨਾਥੁ ਨਥੀਂ ਸਭ ਜਾ ਕੀ ਬਖਸੇ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਇਦਾ ॥੧੪॥
तो या विश्वाचा स्वामी आहे आणि सर्व काही त्याच्या नियंत्रणाखाली आहे. तो ज्यांच्यावर कृपा करतो त्यांना तो मुक्त करतो. ॥१४॥

ਕਾਇਆ ਕੋਟੁ ਗੜੈ ਮਹਿ ਰਾਜਾ ॥
मन हे शरीराच्या किल्ल्यातील राजा आहे.

ਨੇਬ ਖਵਾਸ ਭਲਾ ਦਰਵਾਜਾ ॥
कर्म आणि आकलन इंद्रिये तिचे अधीनस्थ आणि विशेष सेवक आहेत आणि तोंड त्याचे दार आहे

ਮਿਥਿਆ ਲੋਭੁ ਨਾਹੀ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਲਬਿ ਪਾਪਿ ਪਛੁਤਾਇਦਾ ॥੧੫॥
परंतु खोट्या लोभामुळे आत्म्याला खऱ्या घरात स्थान मिळत नाही आणि लोभाच्या पापामुळे तो पश्चात्ताप करतो. ॥ १५॥

ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਨਗਰ ਮਹਿ ਕਾਰੀ ॥
देहाच्या शहरात सत्य आणि समाधान देखील महत्त्वाचे आहे

ਜਤੁ ਸਤੁ ਸੰਜਮੁ ਸਰਣਿ ਮੁਰਾਰੀ ॥
जे तपस्वीपणा, सदाचार आणि आत्मसंयम याद्वारे मनाच्या राजाला देवाचा आश्रय घेण्यास प्रेरित करतात

ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਮਿਲੈ ਜਗਜੀਵਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਪਤਿ ਪਾਇਦਾ ॥੧੬॥੪॥੧੬॥
हे नानक! देव सहजपणे सापडतो आणि आदर फक्त गुरुच्या शब्दांनीच मिळतो. ॥१६॥४॥१६॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥
मारु महाला १ ॥

ਸੁੰਨ ਕਲਾ ਅਪਰੰਪਰਿ ਧਾਰੀ ॥
देवाने प्रथम शुन्य समाधी प्राप्त केली

ਆਪਿ ਨਿਰਾਲਮੁ ਅਪਰ ਅਪਾਰੀ ॥
तो अपारंपरिकपणे आत्ममग्न होता

ਆਪੇ ਕੁਦਰਤਿ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਸੁੰਨਹੁ ਸੁੰਨੁ ਉਪਾਇਦਾ ॥੧॥
तो स्वतः निसर्ग निर्माण करतो आणि त्याची निर्मिती करून तो पाहतो आणि शून्य समाधीमध्ये तो शून्यातून सर्वकाही निर्माण करतो. ॥१॥

ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਸੁੰਨੈ ਤੇ ਸਾਜੇ ॥
शून्यातून त्याने वारा आणि पाणी निर्माण केले

ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਇ ਕਾਇਆ ਗੜ ਰਾਜੇ ॥
विश्वाची निर्मिती केल्यानंतर, मनाच्या रूपातील राजा शरीराच्या किल्ल्यात जन्माला आला

ਅਗਨਿ ਪਾਣੀ ਜੀਉ ਜੋਤਿ ਤੁਮਾਰੀ ਸੁੰਨੇ ਕਲਾ ਰਹਾਇਦਾ ॥੨॥

हे देवा! तुझा प्रकाश अग्नी, पाणी आणि सजीव प्राण्यांमध्ये आहे आणि तुझी सर्व शक्ती शून्यात स्थिर आहे. ॥२॥

ਸੁੰਨਹੁ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸੁ ਉਪਾਏ ॥

शून्यापासून ब्रह्मा, विष्णू आणि महेश निर्माण झाले

ਸੁੰਨੇ ਵਰਤੇ ਜੁਗ ਸਬਾਏ ॥

सर्व युगे शून्यात गेली.

ਇਸੁ ਪਦ ਵੀਚਾਰੇ ਸੋ ਜਨੁ ਪੂਰਾ ਤਿਸੁ ਮਿਲੀਐ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਦਾ ॥੩॥

जो या श्लोकाचे चिंतन करतो त्याला पूर्ण ज्ञान असते आणि त्याला भेटल्यावर त्याचा गोंधळ दूर होतो. ॥३॥

ਸੁੰਨਹੁ ਸਪਤ ਸਰੋਵਰ ਥਾਪੇ ॥

शून्यातून, देवाने सात सरोवरे, पाच इंद्रिये, मन आणि बुद्धी निर्माण केली

ਜਿਨਿ ਸਾਜੇ ਵੀਚਾਰੇ ਆਪੇ ॥

ज्याने ते निर्माण केले तो स्वतः त्याबद्दल विचार करतो

ਤਿਤੁ ਸਤ ਸਰਿ ਮਨੂਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਵੈ ਫਿਰਿ ਬਾਹੁੜਿ ਜੋਨਿ ਨ ਪਾਇਦਾ ॥੪॥

ज्या गुरुमुखाचे मन या सात सरोवरांमध्ये स्नान करते तो पुन्हा जन्माच्या चक्रात पडत नाही.॥४॥

ਸੁੰਨਹੁ ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਗੈਣਾਰੇ ॥

शून्यातून त्याने चंद्र, सूर्य आणि आकाश निर्माण केले आणि

ਤਿਸ ਕੀ ਜੋਤਿ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸਾਰੇ ॥

त्याचा प्रकाश तिन्ही जगात पसरलेला आहे.

ਸੁੰਨੇ ਅਲਖ ਅਪਾਰ ਨਿਰਾਲਮੁ ਸੁੰਨੇ ਤਾੜੀ ਲਾਇਦਾ ॥੫॥

अनंत, अनासक्त देव स्वतः शून्यात लीन होतो आणि शून्यात ध्यान प्राप्त करतो. ॥५॥

ਸੁੰਨਹੁ ਧਰਤਿ ਅਕਾਸੁ ਉਪਾਏ ॥

शून्यातून पृथ्वी आणि आकाश निर्माण झाले आणि

ਬਿਨੁ ਥੰਮਾ ਰਾਖੇ ਸਚੁ ਕਲ ਪਾਏ ॥

कोणत्याही आधारस्तंभाशिवाय, मी माझ्या सत्याच्या सामर्थ्याने ते धरून राहू शकतो.

ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸਾਜਿ ਮੇਖੁਲੀ ਮਾਇਆ ਆਪਿ ਉਪਾਇ ਖਪਾਇਦਾ ॥੬॥

तिन्ही लोकांची निर्मिती करून, त्याने त्यांना मायेच्या दोरीने बांधले आहे. तो स्वतः त्यांना निर्माण करतो आणि त्यांचा नाशही करतो. ॥६॥

ਸੁੰਨਹੁ ਖਾਣੀ ਸੁੰਨਹੁ ਬਾਣੀ ॥

शून्यातून सजीवांच्या उत्पत्तीचे चारही स्रोत अस्तित्वात आले आणि शून्यातून चार प्रवचने निर्माण झाली

ਸੁੰਨਹੁ ਉਪਜੀ ਸੁੰਨਿ ਸਮਾਣੀ ॥

हे सर्व शून्यातून जन्माला आले आणि पुन्हा शून्यात विलीन झाले

ਉਤਭੁਜੁ ਚਲਤੁ ਕੀਆ ਸਿਰਿ ਕਰਤੈ ਬਿਸਮਾਦੁ ਸਬਦਿ ਦੇਖਾਇਦਾ ॥੭॥

आपल्या शब्दांनी वनस्पती निर्माण करून, निर्मात्याने एक अद्भुत चमत्कार केला आहे. ॥७॥

ਸੁੰਨਹੁ ਰਾਤਿ ਦਿਨਸੁ ਦੁਇ ਕੀਏ ॥

त्याने दिवस आणि रात्र दोन्ही शून्यातून निर्माण केले आणि

ਓਪਤਿ ਖਪਤਿ ਸੁਖਾ ਦੁਖ ਦੀਏ ॥

याद्वारे, जन्म आणि मृत्युद्वारे जीवांना सुख आणि दुःख दिले जाते

ਸੁਖ ਦੁਖ ਹੀ ਤੇ ਅਮਰੁ ਅਤੀਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਜ ਘਰੁ ਪਾਇਦਾ ॥੮॥

सुख आणि दुःखापासून मुक्त होऊन गुरुमुख अमर झाला आणि त्याला त्याच्या खऱ्या घरात स्थान मिळाले. ॥८॥

ਸਾਮ ਵੇਦੁ ਰਿਗੁ ਜੁਜਰੁ ਅਥਰਬਣੁ ॥
ऋग्वेद सामवेद यजुर्वेद आणि अथर्ववेद

ਬ੍ਰਹਮੇ ਮੁਖਿ ਮਾਇਆ ਹੈ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ॥
ब्रह्मदेवाच्या मुखातून निघालेले तीन गुण (भ्रम) मायेच्या स्वरूपात आहेत

ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋ ਤਿਉ ਬੋਲੇ ਜਿਉ ਬੋਲਾਇਦਾ ॥੯॥
त्याची किंमत कोण सांगू शकत नाही? परमेश्वराच्या गौरवाची खरी किंमत कोणीही देऊ शकत नाही. तो जसे बोलावतो तसे प्राणी बोलतो. ॥९॥

ਸੁੰਨਹੁ ਸਪਤ ਪਾਤਾਲ ਉਪਾਏ ॥
शून्यातून सात पाताळ निर्माण झाले ॥

ਸੁੰਨਹੁ ਭਵਣ ਰਖੇ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥
जग शून्यातून निर्माण झाले आहे आणि प्रत्येकजण देवावर लक्ष केंद्रित करतो

ਆਪੇ ਕਾਰਣੁ ਕੀਆ ਅਪਰੰਪਰਿ ਸਭੁ ਤੇਰੋ ਕੀਆ ਕਮਾਇਦਾ ॥੧੦॥
हे परमप्रभू! तू स्वतः हे विश्व निर्माण केले आहेस आणि सर्व प्राणी फक्त तेच करतात जे तू त्यांना करायला लावतोस. ॥१०॥

ਰਜ ਤਮ ਸਤ ਕਲ ਤੇਰੀ ਛਾਇਆ ॥
रजोगुण, तमोगुण आणि सत्वगुण या शक्ती तुझी सावली आहेत

ਜਨਮ ਮਰਣ ਹਉਮੈ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥
तू जीवात अभिमानाचे दुःख निर्माण केले आहेस, जे जन्म आणि मृत्यूचे कारण आहे

ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਹਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਣਿ ਚਉਥੈ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਇਦਾ ॥੧੧॥
ज्याच्यावर भगवंत गुरूंच्या सान्निध्यात चौथा गुण धारण करून कृपा करतात, त्याला मोक्ष मिळतो. ॥ ११॥

ਸੁੰਨਹੁ ਉਪਜੇ ਦਸ ਅਵਤਾਰਾ ॥
शून्यातून दहा अवतार जन्माला आले

ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਇ ਕੀਆ ਪਾਸਾਰਾ ॥
विश्वाची निर्मिती केल्यानंतर, त्याने ते पूर्णपणे पसरवले

ਦੇਵ ਦਾਨਵ ਗਣ ਗੰਧਰਬ ਸਾਜੇ ਸਭਿ ਲਿਖਿਆ ਕਰਮ ਕਮਾਇਦਾ ॥੧੨॥
त्याने देव, दानव आणि गंधर्व निर्माण केले आणि सर्व प्राणी त्यांच्या प्रारब्धानुसार त्यांचे कर्तव्य पार पाडतात. ॥ १२॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਮਝੈ ਰੋਗੁ ਨ ਹੋਈ ॥
जो गुरुंच्या सान्निध्यात हे सत्य समजतो त्याला कोणताही आजार होत नाही

ਇਹ ਗੁਰ ਕੀ ਪਉੜੀ ਜਾਣੈ ਜਨੁ ਕੋਈ ॥
गुरुचा मार्ग खूप कमी लोकांना माहित आहे.

ਜੁਗਹ ਜੁਗੰਤਰਿ ਮੁਕਤਿ ਪਰਾਇਣ ਸੋ ਮੁਕਤਿ ਭਇਆ ਪਤਿ ਪਾਇਦਾ ॥੧੩॥
हा मार्ग युगानुयुगे मोक्षप्राप्तीचे साधन आहे. ज्याला बंधनातून मुक्ती मिळाली आहे त्याला प्रभूच्या दारात कृपा मिळाली आहे. ॥१३॥

ਪੰਚ ਤਤੁ ਸੁੰਨਹੁ ਪਰਗਾਸਾ ॥
शून्यातून पाच महाभूतांचा प्रकाश निर्माण झाला आणि

ਦੇਹ ਸੰਜੋਗੀ ਕਰਮ ਅਭਿਆਸਾ ॥
या घटकांच्या संयोगाने, शरीर तयार होते आणि ते कर्तव्ये पार पाडते

ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਦੁਇ ਮਸਤਕਿ ਲੀਖੇ ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਬੀਜਾਇਦਾ ॥੧੪॥
चांगले आणि वाईट दोन्ही कर्म कपाळावर लिहिलेले असतात आणि जीव पाप आणि पुण्य पेरतो. ॥१४॥

ਊਤਮ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖ ਨਿਰਾਲੇ ॥
सतगुरु हा सर्वश्रेष्ठ पुरुष आणि अद्वितीय आहे

ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਹਰਿ ਰਸਿ ਮਤਵਾਲੇ ॥
जो शब्दांमध्ये मग्न राहतो आणि हरीच्या प्रेमात मद्यधुंद राहतो

ਰਿਧਿ ਬੁਧਿ ਸਿਧਿ ਗਿਆਨੁ ਗੁਰੂ ਤੇ ਪਾਈਐ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੧੫॥
रिद्धी, सिद्धी, बुद्धी आणि ज्ञान हे केवळ गुरूकडूनच मिळते आणि केवळ पूर्ण भाग्यानेच गुरूशी बोलता येते. ॥ १५॥

ਇਸੁ ਮਨ ਮਾਇਆ ਕਉ ਨੇਹੁ ਘਨੇਰਾ ॥
हे मन मायेवर खूप प्रेम करते.

ਕੋਈ ਬੂਝਹੁ ਗਿਆਨੀ ਕਰਹੁ ਨਿਬੇਰਾ ॥
तुम्ही काही ज्ञानी माणसांना विचारून मगच ही वस्तुस्थिती ठरवू शकता

ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਹਉਮੈ ਸਹਸਾ ਨਰੁ ਲੋਭੀ ਕੂੜੁ ਕਮਾਇਦਾ ॥੧੬॥
लोभी माणूस नेहमीच खोट्या गोष्टींमध्ये गुंतलेला असतो आणि आशा, इच्छा, अभिमान आणि शंका या आजारांनी ग्रस्त असतो. ॥ १६॥

ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪਾਏ ਵੀਚਾਰਾ ॥
ज्याला सद्गुरुंकडून ज्ञान मिळते तो

ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਸਚੇ ਘਰ ਬਾਰਾ ॥
तो शून्य समाधीद्वारे खऱ्या परमेश्वरात निवास प्राप्त करतो

ਨਾਨਕ ਨਿਰਮਲ ਨਾਦੁ ਸਬਦ ਧੁਨਿ ਸਚੁ ਰਾਮੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਦਾ ॥੧੭॥੫॥੧੭॥
हे नानक, मग शब्दांच्या आवाजातून मनाला एक शुद्ध ध्वनी ऐकू येतो आणि ते रामाच्या खऱ्या नावात लीन होते. ॥ १७॥ ५॥ १७॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥
मारु महाला १ ॥

ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥
मी जिथे जिथे पाहतो तिथे दीनदयाळ आहे

ਆਇ ਨ ਜਾਈ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥
दयाळू परमेश्वर येत नाही आणि जात नाही.

ਜੀਆ ਅੰਦਰਿ ਜੁਗਤਿ ਸਮਾਈ ਰਹਿਓ ਨਿਰਾਲਮੁ ਰਾਇਆ ॥੧॥
जीवन जगण्याची पद्धत सजीवांमध्ये असते पण देव अलिप्त राहतो. ॥१॥

ਜਗੁ ਤਿਸ ਕੀ ਛਾਇਆ ਜਿਸੁ ਬਾਪੁ ਨ ਮਾਇਆ ॥
हे जग म्हणजे स्वयंभू देवाची सावली आहे ज्याला वडील किंवा आई नाही

ਨਾ ਤਿਸੁ ਭੈਣ ਨ ਭਰਾਉ ਕਮਾਇਆ ॥
त्याला बहीण नाही, किंवा त्याने भाऊही बनवलेला नाही

ਨਾ ਤਿਸੁ ਓਪਤਿ ਖਪਤਿ ਕੁਲ ਜਾਤੀ ਓਹੁ ਅਜਰਾਵਰੁ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥੨॥
तो जन्माला येत नाही आणि मरत नाही, त्याला कुळ किंवा जात नाही, म्हणूनच फक्त तो अमर देव मनाला आवडतो. ॥२॥

ਤੂ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖੁ ਨਾਹੀ ਸਿਰਿ ਕਾਲਾ ॥
हे देवा! तू कालातीत आहेस आणि तुझ्या डोक्यावर मृत्युचे भय नाही

ਤੂ ਪੁਰਖੁ ਅਲੇਖ ਅਗੰਮ ਨਿਰਾਲਾ ॥
तू परमात्मा आहेस, कर्मांचा हिशेब नाही, प्राण्यांच्या आवाक्याबाहेर आहेस आणि जगापासून अद्वितीय आहेस

ਸਤ ਸੰਤੋਖਿ ਸਬਦਿ ਅਤਿ ਸੀਤਲੁ ਸਹਜ ਭਾਇ ਲਿਵ ਲਾਇਆ ॥੩॥
ज्याने शब्दांद्वारे भक्तीने ध्यान केले आहे त्याच्या मनात खरा समाधान आणि शांती निर्माण झाली आहे. ॥३॥

ਤ੍ਰੈ ਵਰਤਾਇ ਚਉਥੈ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ॥
जगात तीन गुण पसरवून तुम्ही तुरिया राज्यात राहता

ਕਾਲ ਬਿਕਾਲ ਕੀਏ ਇਕ ਗ੍ਰਾਸਾ ॥
तू भयानक काळ गिळंकृत केला आहेस

ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ ਸਰਬ ਜਗਜੀਵਨੁ ਗੁਰਿ ਅਨਹਦ ਸਬਦਿ ਦਿਖਾਇਆ ॥੪॥
हे जगाचे जीवनदाते! तुझा शुद्ध प्रकाश सर्वत्र व्यापून आहे आणि गुरुने तुला अनहद शब्दाद्वारे दाखवले आहे. ॥ ४॥

ਊਤਮ ਜਨ ਸੰਤ ਭਲੇ ਹਰਿ ਪਿਆਰੇ ॥

हे प्रभो! तुझे संत चांगले आणि चांगले आहेत.

ਹਰਿ ਰਸ ਮਾਤੇ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੇ ॥

हरिच्या सारात मात होऊन त्यांनी समुद्र पार केला आहे.

ਨਾਨਕ ਰੇਣ ਸੰਤ ਜਨ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਇਆ ॥੫॥

नानक त्या संतांच्या चरणांची धूळ बनले आहेत आणि गुरुंच्या कृपेने त्यांना त्यांच्या सहवासात देव मिळाला आहे. ॥५॥

ਤੂ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜੀਅ ਸਭਿ ਤੇਰੇ ॥

तू सर्वात अंतरंग प्राणी आहेस, सर्व प्राणी तुझी निर्मिती आहेत

Page 1039

ਤੂ ਦਾਤਾ ਹਮ ਸੇਵਕ ਤੇਰੇ ॥
तू आमचा दाता आहेस आणि आम्ही तुझे सेवक आहोत. तू आमचा दाता आहेस आणि आम्ही तुझे सेवक आहोत

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਦੀਜੈ ਗੁਰਿ ਗਿਆਨ ਰਤਨੁ ਦੀਪਾਇਆ ॥੬॥
कृपया मला नामाचे अमृत अर्पण करा, गुरुंनी ज्ञानरत्नाचा दिवा लावला आहे. ॥६॥

ਪੰਚ ਤਤੁ ਮਿਲਿ ਇਹੁ ਤਨੁ ਕੀਆ ॥
ते पाच तत्वांनी बनलेले आहे

ਆਤਮ ਰਾਮ ਪਾਏ ਸੁਖੁ ਥੀਆ ॥
त्याच्यात आत्म्याच्या वास्तव्यापासून आनंद निर्माण झाला आहे

ਕਰਮ ਕਰਤੂਤਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲੁ ਲਾਗਾ ਹਰਿ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਮਨਿ ਪਾਇਆ ॥੭॥
सत्कर्मांचे फळ म्हणून त्याला अमृतरूपी फळ मिळाले आहे आणि त्याच्या मनात हरिचे रत्नासारखे नाव सापडले आहे. ॥७॥

ਨਾ ਤਿਸੁ ਭੂਖ ਪਿਆਸ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥
ज्याचे मन हरीवर तृप्त आहे, त्याला कोणत्याही भूक किंवा तहानचा त्रास होत नाही

ਸਰਬ ਨਿਰੰਜਨੁ ਘਟਿ ਘਟਿ ਜਾਨਿਆ ॥
त्याने अशा देवाला ओळखले आहे जो भ्रमाच्या पलीकडे आहे आणि प्रत्येक कणात उपस्थित आहे

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸਿ ਰਾਤਾ ਕੇਵਲ ਬੈਰਾਗੀ ਗੁਰਮਤਿ ਭਾਇ ਸੁਭਾਇਆ ॥੮॥
तपस्वी असल्याने, तो केवळ अमृताच्या रसात मग्न राहतो आणि गुरूंच्या शिकवणींच्या सौंदर्याचा विषय बनला आहे. ॥८॥

ਅਧਿਆਤਮ ਕਰਮ ਕਰੇ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥
जो आध्यात्मिक ज्ञान मिळविण्यासाठी दिवसरात्र कष्ट करतो

ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਜਾਤੀ ॥
त्याने शुद्ध प्रकाश जाणला आहे

ਸਬਦੁ ਰਸਾਲੁ ਰਸਨ ਰਸਿ ਰਸਨਾ ਬੇਣੁ ਰਸਾਲੁ ਵਜਾਇਆ ॥੯॥
आध्यात्मिक तत्वात बुडालेल्या, त्यांनी जिभेतून गोड शब्दांनी मधुर बासरी वाजवली आहे. ॥९॥

ਬੇਣੁ ਰਸਾਲ ਵਜਾਵੈ ਸੋਈ ॥
तो एकटाच मधुर बासरी वाजवतो.

ਜਾ ਕੀ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸੋਝੀ ਹੋਈ ॥
जो तिन्ही जगाचे ज्ञान प्राप्त करतो.

ਨਾਨਕ ਬੂਝਹੁ ਇਹ ਬਿਧਿ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਇਆ ॥੧੦॥
हे नानक! गुरुंच्या सल्ल्यानुसार ही पद्धत समजून घ्या, कारण केवळ याद्वारेच रामाच्या नावावर लक्ष केंद्रित करता येते. ॥१०॥

ਐਸੇ ਜਨ ਵਿਰਲੇ ਸੰਸਾਰੇ ॥
असे लोक जगात दुर्मिळ आहेत

ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਹਿ ਰਹਹਿ ਨਿਰਾਰੇ ॥
जे गुरूंच्या वचनांचे चिंतन केल्यानंतरही अलिप्त राहतात

ਆਪਿ ਤਰਹਿ ਸੰਗਤਿ ਕੁਲ ਤਾਰਹਿ ਤਿਨ ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਜਗਿ ਆਇਆ ॥੧੧॥
तो केवळ स्वतःच पार होत नाही, तर त्याच्या सहवासात येणाऱ्यांना त्यांच्या वंशासह वाचवतो आणि त्यांचा या जगात जन्म यशस्वी होतो. ॥११॥

ਘਰੁ ਦਰੁ ਮੰਦਰੁ ਜਾਣੈ ਸੋਈ ॥
फक्त तोच घराच्या रूपात दहावा दरवाजा जाणतो आणि प्रभूच्या शरीराच्या रूपात मंदिर

ਜਿਸੁ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਸੋਝੀ ਹੋਈ ॥
ज्याला परिपूर्ण गुरूंकडून ज्ञान प्राप्त होते

ਕਾਇਆ ਗੜ ਮਹਲ ਮਹਲੀ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਸਚੁ ਸਾਚਾ ਤਖਤੁ ਰਚਾਇਆ ॥੧੨॥
राजवाड्याचा मालक शरीराच्या किल्ल्यात राहतो आणि त्या परम सत्याने हृदयाला खरे सिंहासन बनवले आहे. ॥ १२॥

ਚਤੁਰ ਦਸ ਹਾਟ ਦੀਵੇ ਦੁਇ ਸਾਖੀ ॥
सूर्य आणि चंद्राच्या रूपातील चौदा इमारती आणि दोन दिवे साक्षीदार आहेत की

ਸੇਵਕ ਪੰਚ ਨਾਹੀ ਬਿਖੁ ਚਾਖੀ ॥
पाच सेवकांनी भ्रमाचे विष चाखले नाही.

ਅੰਤਰਿ ਵਸਤੁ ਅਨੂਪ ਨਿਰਮੋਲਕ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਹਰਿ ਧਨੁ ਪਾਇਆ ॥੧੩॥
त्याच्या हृदयात एक अद्वितीय आणि अमूल्य वस्तू आहे आणि गुरुंना भेटून त्याला हरि नामाचे धन प्राप्त झाले आहे. ॥१३॥

ਤਖਤਿ ਬਹੈ ਤਖਤੈ ਕੀ ਲਾਇਕ ॥
हृदयाच्या आकाराच्या सिंहासनावर फक्त तोच बसतो जो योग्य आहे

ਪੰਚ ਸਮਾਏ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਇਕ ॥
गुरुचे हे सेवक पंचसत्यांमध्ये लीन राहतात

ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਹੈ ਭੀ ਹੋਸੀ ਸਹਸਾ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥੧੪॥
सुरुवातीपासूनच एकच देव आहे आणि तो आता अस्तित्वात आहे आणि भविष्यातही अस्तित्वात राहील. ज्याला हे रहस्य समजले आहे, त्याचा गोंधळ आणि शंका दूर झाल्या आहेत. ॥ १४॥

ਤਖਤਿ ਸਲਾਮੁ ਹੋਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥
माझ्या हृदयाच्या सिंहासनावर बसणाऱ्याला मी रात्रंदिवस नमन करतो

ਇਹੁ ਸਾਚੁ ਵਡਾਈ ਗੁਰਮਤਿ ਲਿਵ ਜਾਤੀ ॥
ही देवाची महानता आहे; त्याला फक्त गुरुंच्या शिकवणींवर ध्यान करूनच जाणता येते

ਨਾਨਕ ਰਾਮੁ ਜਪਹੁ ਤਰੁ ਤਾਰੀ ਹਰਿ ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ ਪਾਇਆ ॥੧੫॥੧॥੧੮॥
हे नानक! केवळ रामाचे नाव घेतल्यानेच जीवनसागर पार करता येतो आणि शेवटी तोच उपयुक्त साथीदार मिळतो. ॥१५॥१॥१८॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥
मारु महाला १ ॥

ਹਰਿ ਧਨੁ ਸੰਚਹੁ ਰੇ ਜਨ ਭਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿ ਰਹਹੁ ਸਰਣਾਈ ॥
हे माझ्या भक्त बंधूंनो, हरीच्या नावाची संपत्ती जमा करा, सद्गुरुंच्या सेवेत मग्न राहा आणि त्यांच्या शरणात राहा

ਤਸਕਰੁ ਚੋਰੁ ਨ ਲਾਗੈ ਤਾ ਕਉ ਧੁਨਿ ਉਪਜੈ ਸਬਦਿ ਜਗਾਇਆ ॥੧॥
कोणताही तस्कर किंवा चोर ही संपत्ती चोरू शकत नाही कारण शब्दांच्या आवाजाने मन सावध असते. ॥१॥

ਤੂ ਏਕੰਕਾਰੁ ਨਿਰਾਲਮੁ ਰਾਜਾ ॥
हे परमात्मा! तू एक आहेस आणि भ्रम आणि इच्छांपासून मुक्त आहेस

ਤੂ ਆਪਿ ਸਵਾਰਹਿ ਜਨ ਕੇ ਕਾਜਾ ॥
तुम्ही स्वतः तुमच्या भक्तांची कामे करता.

ਅਮਰੁ ਅਡੋਲੁ ਅਪਾਰੁ ਅਮੋਲਕੁ ਹਰਿ ਅਸਥਿਰ ਥਾਨਿ ਸੁਹਾਇਆ ॥੨॥
अमर, स्थिर, अनंत, अमूल्य देवाचे अचल स्थान देखील खूप सुंदर आहे ॥२॥

ਦੇਹੀ ਨਗਰੀ ਊਤਮ ਥਾਨਾ ॥
शरीराचे शहर हे सर्वोत्तम ठिकाण आहे

ਪੰਚ ਲੋਕ ਵਸਹਿ ਪਰਧਾਨਾ ॥
जिथे सत्य, समाधान, नम्रता इत्यादी पाच लोक राहतात

ਊਪਰਿ ਏਕੰਕਾਰੁ ਨਿਰਾਲਮੁ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਇਆ ॥੩॥
या सर्वांपेक्षा वर, एक ओंकार अलिप्त आणि शून्य ध्यानात बसलेला आहे. ॥३॥

ਦੇਹੀ ਨਗਰੀ ਨਉ ਦਰਵਾਜੇ ॥
डोळे, कान, नाक, तोंड इत्यादी शरीर शहरासारख्या शरीराचे नऊ दरवाजे आहेत

ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਕਰਣੈਹਾਰੈ ਸਾਜੇ ॥
निर्मात्याने सर्व काही निर्माण केले आहे

ਦਸਵੈ ਪੁਰਖੁ ਅਤੀਤੁ ਨਿਰਾਲਾ ਆਪੇ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ॥੪॥
सर्वात अद्वितीय आणि भ्रमाच्या पलीकडे असलेला परमेश्वर दहाव्या दारात राहतो आणि त्या परमात्म्याने स्वतः त्याचे अदृश्य रूप दाखवले आहे. ॥४॥

ਪੁਰਖੁ ਅਲੇਖੁ ਸਚੇ ਦੀਵਾਨਾ ॥
कर्मरहित परमात्म्याचा दरबार शाश्वत आहे

ਹੁਕਮਿ ਚਲਾਏ ਸਚੁ ਨੀਸਾਨਾ ॥
तो सर्वांवर राज्य करतो आणि त्याचा नावासारखा पतंग अढळ आहे

ਨਾਨਕ ਖੋਜਿ ਲਹਹੁ ਘਰੁ ਅਪਨਾ ਹਰਿ ਆਤਮ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਾਇਆ ॥੫॥
हे नानक! तुमच्या हृदयात देवाचा शोध घ्या कारण केवळ आत्म्यातच रामाचे नाव सापडू शकते.॥५॥

ਸਰਬ ਨਿਰੰਜਨ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਨਾ ॥
तो परमात्मा, निरंजन, खूप हुशार आणि सर्वव्यापी आहे

ਅਦਲੁ ਕਰੇ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਸਮਾਨਾ ॥
तो सर्व प्राण्यांचा न्याय करतो आणि त्याची प्राप्ती गुरुच्या ज्ञानाद्वारे शक्य आहे

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੈ ਗਰਦਨਿ ਮਾਰੇ ਹਉਮੈ ਲੋਭੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥੬॥
तो वासना आणि क्रोध यांना गळ्यात पकडून त्यांचा नाश करतो आणि अभिमान आणि लोभ नष्ट होतात. ॥६॥

ਸਚੈ ਥਾਨਿ ਵਸੈ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥
निराकार देव खऱ्या ठिकाणी राहतो आणि

ਆਪਿ ਪਛਾਣੈ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਾ ॥
जो शब्दांचे चिंतन करतो तो त्याचे खरे स्वरूप ओळखतो

ਸਚੈ ਮਹਲਿ ਨਿਵਾਸੁ ਨਿਰੰਤਰਿ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥੭॥
अशाप्रकारे आत्मा खऱ्या घरात राहतो आणि त्याचे येण्या-जाण्याचे चक्र संपते. ॥७॥

ਨਾ ਮਨੁ ਚਲੈ ਨ ਪਉਣੁ ਉਡਾਵੈ ॥
त्या योगीचे मन इकडे तिकडे भटकत नाही आणि इच्छेचा वाराही त्याला उडवून देत नाही.

ਜੋਗੀ ਸਬਦੁ ਅਨਾਹਦੁ ਵਾਵੈ ॥
जो योगी 'अनहद' शब्द मनात खेळवत राहतो

ਪੰਚ ਸਬਦ ਝੁਣਕਾਰੁ ਨਿਰਾਲਮੁ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪੇ ਵਾਇ ਸੁਣਾਇਆ ॥੮॥
त्याच्या मनात पाच प्रकारच्या अखंड ध्वनीचा एक अद्वितीय सूर आहे आणि स्वतः परमेश्वराने तो शब्द वाजवला आहे आणि कथन केला आहे. ॥८॥

ਭਉ ਬੈਰਾਗਾ ਸਹਜਿ ਸਮਾਤਾ ॥
ज्याच्या मनात भीती आणि श्रद्धा असते, तो एकांतवासी बनतो आणि सहज शांत राहतो

ਹਉਮੈ ਤਿਆਗੀ ਅਨਹਦਿ ਰਾਤਾ ॥
तो आपला अहंकार सोडून देतो आणि निःशब्द आवाजात मग्न राहतो

ਅੰਜਨੁ ਸਾਰਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਜਾਣੈ ਸਰਬ ਨਿਰੰਜਨੁ ਰਾਇਆ ॥੯॥
ज्ञानरूपी डोळ्यांना मलम लावल्याने, ज्ञान प्राप्त होते की परम भगवान निरंजन सर्वव्यापी आहेत. ॥ ९॥

ਦੁਖ ਭੈ ਭੰਜਨੁ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥
अविनाशी परमेश्वर सर्व भय आणि दुःख दूर करतो.

ਰੋਗ ਕਟੇ ਕਾਟੀ ਜਮ ਫਾਸੀ ॥
त्याने सर्व रोग आणि यमाचा फास कापून टाकला आहे

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋ ਭਉ ਭੰਜਨੁ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ॥੧੦॥
हे नानक! भय दूर करणारा परमेश्वर आणि तो फक्त गुरुंना भेटूनच सापडतो. ॥१०॥

ਕਾਲੈ ਕਵਲੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਜਾਣੈ ॥
जो निरंजनला ओळखतो तो काळाच्या भीतीवरही मात करतो.

ਬੂਝੈ ਕਰਮੁ ਸੁ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੈ ॥
जो प्रभूची कृपा समजतो तो शब्द ओळखतो.

ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਆਪਿ ਪਛਾਣੈ ਸਭੁ ਤਿਸ ਕਾ ਚੋਜੁ ਸਬਾਇਆ ॥੧੧॥
देव स्वतः सर्वकाही जाणतो आणि ओळखतो आणि सर्वकाही त्याचे खेळ आहे. ॥११॥

ਆਪੇ ਸਾਹੁ ਆਪੇ ਵਣਜਾਰਾ ॥
तो स्वतः सावकार आणि व्यापारी आहे

ਆਪੇ ਪਰਖੇ ਪਰਖਣਹਾਰਾ ॥
जो परीक्षक असतो, तो स्वतःची परीक्षा घेतो

ਆਪੇ ਕਸਿ ਕਸਵਟੀ ਲਾਏ ਆਪੇ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇਆ ॥੧੨॥
तो स्वतः चाचणी करतो आणि नंतर किंमत निश्चित करतो ॥१२॥

ਆਪਿ ਦਇਆਲਿ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭਿ ਧਾਰੀ ॥
दयाळू प्रभूने स्वतः सर्वांना दया दाखवली आहे

ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਬਨਵਾਰੀ ॥
तो प्रत्येक कणात उपस्थित आहे.

ਪੁਰਖੁ ਅਤੀਤੁ ਵਸੈ ਨਿਹਕੇਵਲੁ ਗੁਰ ਪੁਰਖੈ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਾਇਆ ॥੧੩॥
मायेच्या पलीकडे असलेला परमात्मा इच्छारहित आहे आणि केवळ महान गुरुच त्या परमात्माशी एकरूप होऊ शकतो. ॥१३॥

ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਨਾ ਬੀਨਾ ਗਰਬੁ ਗਵਾਏ ॥
हुशार प्रभु सर्व अभिमान दूर करतो आणि.

ਦੂਜਾ ਮੇਟੈ ਏਕੁ ਦਿਖਾਏ ॥
द्वैताची भावना दूर करून, तो आपल्याला त्याचे स्वतःचे रूप दाखवतो.

ਆਸਾ ਮਾਹਿ ਨਿਰਾਲਮੁ ਜੋਨੀ ਅਕੁਲ ਨਿਰੰਜਨੁ ਗਾਇਆ ॥੧੪॥
ज्या व्यक्तीने अकुल निरंजनाचे गुणगान गायले आहे तो आशेत जगत असतानाही अलिप्त राहतो. ॥१४॥

ਹਉਮੈ ਮੇਟਿ ਸਬਦਿ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥
अहंकाराचा नाश करून, शब्दाद्वारे परम आनंद प्राप्त होतो आणि

ਆਪੁ ਵੀਚਾਰੇ ਗਿਆਨੀ ਸੋਈ ॥
जो चिंतन करतो तो ज्ञानी असतो

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਸੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਲਾਹਾ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਚੁ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥੧੫॥੨॥੧੯॥
हे नानक! खरा लाभ फक्त देवाची स्तुती आणि गौरव गाण्यानेच मिळतो आणि खरे फळ फक्त चांगल्या संगतीतच मिळते. ॥१५॥२॥१९॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥
मारु महाला १ ॥

ਸਚੁ ਕਹਹੁ ਸਚੈ ਘਰਿ ਰਹਣਾ ॥
जर तुम्हाला खऱ्या घरात राहायचे असेल तर नेहमी खरे बोला

ਜੀਵਤ ਮਰਹੁ ਭਵਜਲੁ ਜਗੁ ਤਰਣਾ ॥
जर तुम्हाला जगाच्या रूपात मृत्युच्या महासागरातून पोहायचे असेल तर जिवंत मरा, म्हणजेच जीवनापासून मुक्त व्हा

ਗੁਰੁ ਬੋਹਿਥੁ ਗੁਰੁ ਬੇੜੀ ਤੁਲਹਾ ਮਨ ਹਰਿ ਜਪਿ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਇਆ ॥੧॥
गुरु म्हणजे जहाज आणि नाव, हे मन, देवाचे नाव जपून माणूस या जगाचा महासागर पार करू शकतो. ॥१॥

ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਲੋਭ ਬਿਨਾਸਨੁ ॥
जो अभिमान, आसक्ती आणि लोभ दूर करतो

ਨਉ ਦਰ ਮੁਕਤੇ ਦਸਵੈ ਆਸਨੁ ॥
शरीराच्या नऊ दारांपासून मुक्त होऊन, तो दहाव्या दारावर बसतो

ਊਪਰਿ ਪਰੈ ਪਰੈ ਅਪਰੰਪਰੁ ਜਿਨਿ ਆਪੇ ਆਪੁ ਉਪਾਇਆ ॥੨॥
सर्वांपेक्षा, सर्वांपेक्षा, देव सर्वोच्च आणि स्वयंअस्तित्वात आहे. ॥ २॥

ਗੁਰਮਤਿ ਲੇਵਹੁ ਹਰਿ ਲਿਵ ਤਰੀਐ ॥
गुरूची शिकवण घ्या, देवाला समर्पित राहूनच माणूस पार जाऊ शकतो

ਅਕਲੁ ਗਾਇ ਜਮ ਤੇ ਕਿਆ ਡਰੀਐ ॥
देवाचे गुणगान करून यमाला का घाबरावे?

ਜਤ ਜਤ ਦੇਖਉ ਤਤ ਤਤ ਤੁਮ ਹੀ ਅਵਰੁ ਨ ਦੁਤੀਆ ਗਾਇਆ ॥੩॥
हे परम देवा! मी जिथे जिथे पाहतो तिथे तू तिथे उपस्थित आहेस आणि मी तुझ्याशिवाय इतर कोणाचीही स्तुती केलेली नाही. ॥ ३ ॥

ਸਚੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਹੈ ਸਰਣਾ ॥
हरीचे नाव खरे आहे, त्याचा आश्रय शाश्वत आहे

ਸਚੁ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਜਿਤੈ ਲਗਿ ਤਰਣਾ ॥
गुरूंचे शब्दही खरे आहेत, त्यांना चिकटून राहिल्याने माणूस या जगाच्या महासागरातून पार होऊ शकतो

ਅਕਥੁ ਕਥੈ ਦੇਖੈ ਅਪਰੰਪਰੁ ਫੁਨਿ ਗਰਭਿ ਨ ਜੋਨੀ ਜਾਇਆ ॥੪॥
जो त्या अनंत परमेश्वराला पाहिल्यानंतर अवर्णनीय परमेश्वराचे वर्णन करतो, तो पुन्हा गर्भाशयात जात नाही. ॥ ४॥

ਸਚ ਬਿਨੁ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਨ ਪਾਵੈ ॥
खऱ्या नावाशिवाय सत्य आणि समाधान प्राप्त होत नाही.

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਆਵੈ ਜਾਵੈ ॥
गुरूशिवाय मोक्ष नाही आणि आत्मा जन्म-मृत्यूच्या चक्रात अडकलेला राहतो

ਮੂਲ ਮੰਤ੍ਰੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਸਾਇਣੁ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥੫॥
हे नानक! देवाचे नाव हे मूळ मंत्र आहे आणि सारांचे घर आहे आणि केवळ याद्वारेच पूर्ण देव सापडू शकतो. ॥५॥

ਸਚ ਬਿਨੁ ਭਵਜਲੁ ਜਾਇ ਨ ਤਰਿਆ ॥
सत्याशिवाय जीवनाचा महासागर ओलांडता येत नाही

ਏਹੁ ਸਮੁੰਦੁ ਅਥਾਹੁ ਮਹਾ ਬਿਖੁ ਭਰਿਆ ॥
हा एक अथांग महासागर आहे जो मोठ्या विषाने भरलेला आहे

ਰਹੈ ਅਤੀਤੁ ਗੁਰਮਤਿ ਲੇ ਊਪਰਿ ਹਰਿ ਨਿਰਭਉ ਕੈ ਘਰਿ ਪਾਇਆ ॥੬॥
गुरुंच्या शिकवणी ग्रहण केल्यानंतर जो इच्छांपासून अलिप्त राहतो, त्याला निर्भय प्रभूच्या घरात स्थान मिळते.॥६॥

ਝੂਠੀ ਜਗ ਹਿਤ ਕੀ ਚਤੁਰਾਈ ॥
जगाच्या आसक्तीची हुशारी खोटी आहे.

ਬਿਲਮ ਨ ਲਾਗੈ ਆਵੈ ਜਾਈ ॥
जन्म आणि मृत्युमध्ये विलंब नाही.

ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਚਲਹਿ ਅਭਿਮਾਨੀ ਉਪਜੈ ਬਿਨਸਿ ਖਪਾਇਆ ॥੭॥
अहंकारी लोक आपले नाव विसरतात आणि हे जग सोडून जातात, ज्यामुळे ते जन्म आणि मृत्युच्या चक्रात दुःख भोगतात. ॥७॥

ਉਪਜਹਿ ਬਿਨਸਹਿ ਬੰਧਨ ਬੰਧੇ ॥
ते जन्माला येतात आणि मरतात आणि बंधनात अडकलेले राहतात

ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ ਕੇ ਗਲਿ ਫੰਧੇ ॥
त्यांच्या गळ्यात अहंकार आणि भ्रमाचा पाश आहे

ਜਿਸੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨਾਹੀ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਸੋ ਜਮ ਪੁਰਿ ਬੰਧਿ ਚਲਾਇਆ ॥੮॥
ज्याने गुरुंच्या सल्ल्यानुसार रामाचे नाव घेतले नाही त्याला बांधून यमपुरीला पाठवण्यात आले आहे. ॥८॥

ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਮੋਖ ਮੁਕਤਿ ਕਿਉ ਪਾਈਐ ॥
गुरुशिवाय मोक्ष कसा मिळवता येईल आणि

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਕਿਉ ਧਿਆਈਐ ॥
गुरुशिवाय रामाच्या नावाचे ध्यान कसे करता येईल?

ਗੁਰਮਤਿ ਲੇਹੁ ਤਰਹੁ ਭਵ ਦੁਤਰੁ ਮੁਕਤਿ ਭਏ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੯॥
गुरुंचे मार्गदर्शन स्वीकारून, जीवनाचा कठीण महासागर पार करा. ज्यांना मोक्ष मिळाला आहे त्यांना आनंद मिळाला आहे. ॥९॥

ਗੁਰਮਤਿ ਕ੍ਰਿਸਨਿ ਗੋਵਰਧਨ ਧਾਰੇ ॥
गुरुंच्या मतानुसार, श्रीकृष्णाने गोवर्धन पर्वत आपल्या बोटावर धरला होता आणि

ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਇਰਿ ਪਾਹਣ ਤਾਰੇ ॥
श्री रामांनी दगडांना समुद्रावर तरंगायला लावले होते

ਗੁਰਮਤਿ ਲੇਹੁ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਈਐ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥੧੦॥
गुरुंचा सल्ला स्वीकारल्याने व्यक्ती सर्वोच्च स्थान प्राप्त करते. हे नानक, केवळ गुरुच हा गोंधळ दूर करू शकतात. ॥१०॥

ਗੁਰਮਤਿ ਲੇਹੁ ਤਰਹੁ ਸਚੁ ਤਾਰੀ ॥
गुरूची शिकवण स्वीकारा आणि सत्याद्वारे जीवनाचा महासागर पार करा

ਆਤਮ ਚੀਨਹੁ ਰਿਦੈ ਮੁਰਾਰੀ ॥
तुमच्या आत्म्यात आणि हृदयात देवाला ओळखा.

ਜਮ ਕੇ ਫਾਹੇ ਕਾਟਹਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਅਕੁਲ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਾਇਆ ॥੧੧॥
देवाच्या नावाचा जप केल्याने यमाचे सापळे कापले जातात आणि मायेच्या पलीकडे जग प्राप्त होते. ॥ ११॥

ਗੁਰਮਤਿ ਪੰਚ ਸਖੇ ਗੁਰ ਭਾਈ ॥
गुरुमतातूनच संत मित्र आणि गुरु बंधू यांचे नाते प्रस्थापित होते

ਗੁਰਮਤਿ ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰਿ ਸਮਾਈ ॥
गुरूचे मन तहानची आग शांत करते

ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਗਜੀਵਨ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ॥੧੨॥
मनाने आणि तोंडाने जीवन देणाऱ्या देवाचे नाव घ्या; अशा प्रकारे तुम्हाला तुमच्या हृदयात अदृश्य देव दिसेल.॥१२॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਸਬਦਿ ਪਤੀਜੈ ॥
गुरुमुखी ही वस्तुस्थिती समजते आणि नामाने तृप्त होते.

ਉਸਤਤਿ ਨਿੰਦਾ ਕਿਸ ਕੀ ਕੀਜੈ ॥
मग आपण कोणाची स्तुती आणि टीका करावी?

ਚੀਨਹੁ ਆਪੁ ਜਪਹੁ ਜਗਦੀਸਰੁ ਹਰਿ ਜਗੰਨਾਥੁ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥੧੩॥
स्वतःला ओळखा, जगाच्या स्वामी जगदीश्वराचे नाव घ्या, हरि हा मनाचा एकमेव भ्रम आहे.॥१३॥

ਜੋ ਬ੍ਰਹਮੰਡਿ ਖੰਡਿ ਸੋ ਜਾਣਹੁ ॥
विश्वात समाविष्ट असलेल्या भागाला जाणून घ्या

ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝਹੁ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣਹੁ ॥
गुरुंच्या उपस्थितीत सत्य समजून घ्या आणि शब्द ओळख

ਘਟਿ ਘਟਿ ਭੋਗੇ ਭੋਗਣਹਾਰਾ ਰਹੈ ਅਤੀਤੁ ਸਬਾਇਆ ॥੧੪॥
आनंद घेणारा देव प्रत्येक शरीरात उपस्थित आहे आणि सर्व गोष्टींचा आनंद घेत आहे परंतु तरीही तो सर्व गोष्टींपासून अलिप्त राहतो. ॥ १४॥

ਗੁਰਮਤਿ ਬੋਲਹੁ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੂਚਾ ॥
गुरुच्या सल्ल्यानुसार हरीचा शुद्ध महिमा सांगा

ਗੁਰਮਤਿ ਆਖੀ ਦੇਖਹੁ ਊਚਾ ॥
गुरुंच्या मतानुसार, तुमच्या डोळ्यांनी देवाला पहा

ਸ੍ਰਵਣੀ ਨਾਮੁ ਸੁਣੈ ਹਰਿ ਬਾਣੀ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰੰਗਾਇਆ ॥੧੫॥੩॥੨੦॥
हे नानक! जो कोणी हरीचे नाव आणि शब्द कानांनी ऐकतो, तो त्याच्या प्रेमाच्या रंगात रंगतो. ॥१५॥३॥२०॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥
मारु महाला १ ॥

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਪਰਹਰੁ ਪਰ ਨਿੰਦਾ ॥
हे मानवांनो! काम, क्रोध आणि इतरांची निंदा करणे सोडून द्या

ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਤਜਿ ਹੋਹੁ ਨਿਚਿੰਦਾ ॥
लोभ सोडून द्या आणि निश्चिंत व्हा.

ਭ੍ਰਮ ਕਾ ਸੰਗਲੁ ਤੋੜਿ ਨਿਰਾਲਾ ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ॥੧॥
ज्याने मोहाच्या साखळ्या तोडल्या आहेत आणि त्यात सहभागी झाला नाही त्याने आपल्या अंतरात हिरवा रस प्राप्त केला आहे. ॥१॥

ਨਿਸਿ ਦਾਮਨਿ ਜਿਉ ਚਮਕਿ ਚੰਦਾਇਣੁ ਦੇਖੈ ॥
रात्री जसा विजेच्या लखलखाटसारखा प्रकाश दिसतो

ਅਹਿਨਿਸਿ ਜੋਤਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਪੇਖੈ ॥
त्याचप्रमाणे, मी रात्रंदिवस सतत परमेश्वराचा प्रकाश पाहतो

ਆਨੰਦ ਰੂਪੁ ਅਨੂਪੁ ਸਰੂਪਾ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਦੇਖਾਇਆ ॥੨॥
परिपूर्ण गुरुंनी आपल्याला आनंदाचे स्वरूप आणि अतुलनीय स्वरूप असलेला परमेश्वर दाखवला आहे. ॥२॥

ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਹੁ ਆਪੇ ਪ੍ਰਭੁ ਤਾਰੇ ॥
सद्गुरुंना भेटल्यावर, प्रभु स्वतः तुम्हाला या जगाच्या महासागरातून पार घेऊन जातात

ਸਸਿ ਘਰਿ ਸੂਰੁ ਦੀਪਕੁ ਗੈਣਾਰੇ ॥
हृदयाचे घर आकाशात दिव्याच्या रूपात सूर्योदयासारखे प्रकाशित होते

ਦੇਖਿ ਅਦਿਸਟੁ ਰਹਹੁ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਸਭੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਸਬਾਇਆ ॥੩॥
त्या अदृश्य देवाला सर्वत्र पाहून, त्याच्यावर लक्ष केंद्रित करा; ब्रह्म तिन्ही लोकात पसरलेले आहे.॥३॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪਾਏ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭਉ ਜਾਏ ॥
हरिनामाचे अमृत प्राशन केल्याने तहान आणि भीती दूर होते

ਅਨਭਉ ਪਦੁ ਪਾਵੈ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥
जो अहंकाराचा नाश करतो त्याला मोक्ष मिळतो

ਊਚੀ ਪਦਵੀ ਊਚੋ ਊਚਾ ਨਿਰਮਲ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇਆ ॥੪॥
ज्याने शुद्ध शब्दाचे आचरण केले आहे त्याने सर्वोच्च स्थान प्राप्त केले आहे आणि तो सर्वोत्तम बनला आहे. ॥४॥

ਅਦ੍ਰਿਸਟ ਅਗੋਚਰੁ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰਾ ॥
देवाचे नाव अदृश्य आणि इंद्रियांच्या पलीकडे आहे आणि

ਅਤਿ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ॥
सुंदर नाव खूप गोड आहे

ਨਾਨਕ ਕਉ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਦੀਜੈ ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੫॥
हे हरि! युगानुयुगे नानकांना तुझा महिमा देत राहा. मी तुझा जप कधीच संपवू शकलो नाही.॥५॥

ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੀਰਾ ॥
हरि नावाच्या रूपातील हिरा फक्त मनात आढळतो आणि

ਹਰਿ ਜਪਤੇ ਮਨੁ ਮਨ ਤੇ ਧੀਰਾ ॥
मनात हरी नावाचा जप केल्याने मन धीर पावते.

ਦੁਘਟ ਘਟ ਭਉ ਭੰਜਨੁ ਪਾਈਐ ਬਾਹੁੜਿ ਜਨਮਿ ਨ ਜਾਇਆ ॥੬॥
जो माणूस कठीण मार्गावर चालतो आणि भय-नाश करणारा देव शोधतो तो पुन्हा जन्म-मृत्यूच्या चक्रात पडत नाही.॥६॥

ਭਗਤਿ ਹੇਤਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਤਰੰਗਾ ॥
गुरुंच्या शब्दांमुळे मनात भक्तीसाठी उत्साहाचे लाटा निर्माण होतात आणि

ਹਰਿ ਜਸੁ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਮੰਗਾ ॥
मी फक्त हरीची कीर्ती आणि नाव मागतो

ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਗੁਰ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ਹਰਿ ਤਾਰੇ ਜਗਤੁ ਸਬਾਇਆ ॥੭॥
जर देवाची इच्छा असेल तर तो आपल्याला गुरुशी जोडतो आणि तो संपूर्ण जगाचा तारणहार आहे. ॥७॥

ਜਿਨਿ ਜਪੁ ਜਪਿਓ ਸਤਿਗੁਰ ਮਤਿ ਵਾ ਕੇ ॥
ज्याने हरीचे नामस्मरण केले आहे त्याला गुरुंची शिकवण मिळाली आहे आणि

ਜਮਕੰਕਰ ਕਾਲੁ ਸੇਵਕ ਪਗ ਤਾ ਕੇ ॥
मृत्युचे आणि मृत्यूचे दूतही त्याची सेवा करतात

ਊਤਮ ਸੰਗਤਿ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਊਤਮ ਜਗੁ ਭਉਜਲੁ ਪਾਰਿ ਤਰਾਇਆ ॥੮॥
चांगल्या संगतीने या जीवनात मुक्ती मिळते आणि भयावह जगापासून वाचते. ॥८॥

ਇਹੁ ਭਵਜਲੁ ਜਗਤੁ ਸਬਦਿ ਗੁਰ ਤਰੀਐ ॥
गुरु शब्दानेच हा जगाचा महासागर ओलांडता येतो

ਅੰਤਰ ਕੀ ਦੁਬਿਧਾ ਅੰਤਰਿ ਜਰੀਐ ॥
मनाची कोंडी शब्दांद्वारे हृदयात जाळली जाते

ਪੰਚ ਬਾਣ ਲੇ ਜਮ ਕਉ ਮਾਰੈ ਗਗਨੰਤਰਿ ਧਣਖੁ ਚੜਾਇਆ ॥੯॥
सत्य, समाधान, दया, धर्म आणि संयम या पाच बाणांनीच यमाला मारता येते आणि दहाव्या दारावर धनुष्य बांधता येते. ॥९॥

ਸਾਕਤ ਨਰਿ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਕਿਉ ਪਾਈਐ ॥
एखाद्या भौतिकवादी व्यक्तीला वचनावर लक्ष केंद्रित न करता मोक्ष कसा मिळू शकेल?

ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਬਿਨੁ ਆਈਐ ਜਾਈਐ ॥
शब्दावर लक्ष केंद्रित न करता, येणे आणि जाणे चालू राहते

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਕਤਿ ਪਰਾਇਣੁ ਹਰਿ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੧੦॥
हे नानक! मोक्ष केवळ गुरुद्वारेच शक्य आहे आणि केवळ पूर्ण भाग्यानेच देव आपल्याला गुरुशी जोडतो. ॥१०॥

ਨਿਰਭਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੈ ਰਖਵਾਲਾ ॥
निर्भय सद्‌गुरु हे सर्व प्राणिमात्रांचे रक्षक आहेत आणि

ਭਗਤਿ ਪਰਾਪਤਿ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲਾ ॥
भक्ती ही गुरु ईश्वराकडूनच मिळते

ਧੁਨਿ ਅਨੰਦ ਅਨਾਹਦੁ ਵਾਜੈ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਾਇਆ ॥੧੧॥
देव फक्त गुरुच्या शब्दानेच सापडतो आणि अनाहत हा आनंददायी शब्द मनात सतत वाजत राहतो. ॥११॥

ਨਿਰਭਉ ਸੋ ਸਿਰਿ ਨਾਹੀ ਲੇਖਾ ॥
परमेश्वर निर्भय आहे, त्याच्या डोक्यावर त्याच्या कर्मांचा कोणताही हिशेब नाही

ਆਪਿ ਅਲੇਖੁ ਕੁਦਰਤਿ ਹੈ ਦੇਖਾ ॥
तो कर्मांपासून मुक्त आहे आणि त्याच्या स्वतःच्या स्वभावात दिसून येतो

ਆਪਿ ਅਤੀਤੁ ਅਜੋਨੀ ਸੰਭਉ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮਤਿ ਸੋ ਪਾਇਆ ॥੧੨॥
तो स्वतः आसक्तींपासून मुक्त आहे आणि स्वतः जन्मलेला आहे. हे नानक, तो केवळ गुरूंच्या शिकवणींचे पालन करूनच मिळू शकतो. ॥१२॥

ਅੰਤਰ ਕੀ ਗਤਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਾਣੈ ॥
फक्त सद्‌गुरूंनाच मनाची स्थिती कळते.

ਸੋ ਨਿਰਭਉ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੈ ॥
जो गुरूंचे शब्द ओळखतो तो निर्भय असतो.

ਅੰਤਰੁ ਦੇਖਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਬੂਝੈ ਅਨਤ ਨ ਮਨੁ ਡੋਲਾਇਆ ॥੧੩॥
तो स्वतःमध्ये पाहून परमेश्वराला समजतो आणि त्याचे मन इतरत्र डगमगत नाही. ॥१३॥

ਨਿਰਭਉ ਸੋ ਅਭ ਅੰਤਰਿ ਵਸਿਆ ॥
ज्याच्या अंतरात सत्य आहे तो निर्भय आहे आणि

ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਾਮਿ ਨਿਰੰਜਨ ਰਸਿਆ ॥
तो पवित्र नामात तल्लीन राहतो

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੰਗਤਿ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੧੪॥
हे नानक! केवळ हरीच्या सहवासातच वैभव प्राप्त होते आणि प्रभु सहजपणे त्याला त्याच्याशी जोडतो. ॥१४॥

ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣੈ ॥
जो परमेश्वराला आतून आणि बाहेरून जाणतो

ਰਹੈ ਅਲਿਪਤੁ ਚਲਤੇ ਘਰਿ ਆਣੈ ॥
अलिप्त राहून तो त्याच्या खऱ्या घरात स्थायिक होतो.

ਊਪਰਿ ਆਦਿ ਸਰਬ ਤਿਹੁ ਲੋਈ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ॥੧੫॥੪॥੨੧॥
तिन्ही लोकांपेक्षा वर, देव सर्वत्र अस्तित्वात आहे; हे नानक! तुम्हाला खऱ्या नावाचे अमृत मिळाले आहे. ॥१५॥४॥२१॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥
मारु महाला १ ॥

ਕੁਦਰਤਿ ਕਰਨੈਹਾਰ ਅਪਾਰਾ ॥
निसर्गाचा निर्माता अनंत आहे.

ਕੀਤੇ ਕਾ ਨਾਹੀ ਕਿਹੁ ਚਾਰਾ ॥
त्याने निर्माण केलेल्या प्राण्याला कोणतीही शक्ती असू शकत नाही.

ਜੀਅ ਉਪਾਇ ਰਿਜਕੁ ਦੇ ਆਪੇ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਹੁਕਮੁ ਚਲਾਇਆ ॥੧॥
सजीव प्राण्यांची निर्मिती केल्यानंतर, तो स्वतः त्यांना अन्न पुरवत आहे आणि सर्वांवर त्याचे आदेश लागू करत आहे. ॥१॥

ਹੁਕਮੁ ਚਲਾਇ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ॥
त्याचे आदेश देऊन तो सर्वांमध्ये लीन होत आहे

ਕਿਸੁ ਨੇੜੈ ਕਿਸੁ ਆਖਾਂ ਦੂਰੇ ॥
मग कोण जवळ आहे आणि कोण दूर आहे असे म्हणता येईल?

ਗੁਪਤ ਪ੍ਰਗਟ ਹਰਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਦੇਖਹੁ ਵਰਤੈ ਤਾਕੁ ਸਬਾਇਆ ॥੨॥
प्रत्येक शरीरात गुप्त आणि प्रकट देव पहा; तो प्रत्येक गोष्टीत उपस्थित आहे. ॥२॥

ਜਿਸ ਕਉ ਮੇਲੇ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਏ ॥
तो कोणत्याही प्राण्याशी जोडला तरी, त्याच्या प्रतिमेत तो लीन होतो

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥
असा जीव गुरूंच्या वचनाने हरिच्या नामाचे चिंतन करत राहतो

ਆਨਦ ਰੂਪ ਅਨੂਪ ਅਗੋਚਰ ਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਭਰਮੁ ਜਾਇਆ ॥੩॥
परमात्मा आनंदाच्या स्वरूपात आणि इंद्रियांच्या पलीकडे अतुलनीय आहे. गुरुंना भेटल्यावर सर्व गोंधळ दूर होतो. ॥३॥

ਮਨ ਤਨ ਧਨ ਤੇ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ॥
मन, शरीर आणि धनापेक्षा देवाचे नाव प्रिय आहे

ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ ਚਲਣਵਾਰਾ ॥
शेवटी, तोच एकमेव मदतगार आहे.

Page 1043

ਮੋਹ ਪਸਾਰ ਨਹੀ ਸੰਗਿ ਬੇਲੀ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਰ ਕਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥
आसक्ती जगभर पसरलेली नाही आणि कोणीही कोणाचा सोबती किंवा हितचिंतक नाही, मग गुरु आणि देवाशिवाय कोणाला आनंद मिळाला आहे? ॥ ४॥

ਜਿਸ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥
पूर्ण गुरु ज्याच्यावर आशीर्वाद वर्षाव करतात ॥

ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ ਗੁਰਮਤਿ ਸੂਰਾ ॥
शूर शब्दांना गुरुमताशी जोडतो

ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਸਰੇਵਹੁ ਜਿਨਿ ਭੂਲਾ ਮਾਰਗਿ ਪਾਇਆ ॥੫॥
हे नानक! हरवलेल्या आत्म्याला योग्य मार्ग दाखवणाऱ्या गुरूंच्या चरणांची पूजा करा. ॥५॥

ਸੰਤ ਜਨਾਂ ਹਰਿ ਧਨੁ ਜਸੁ ਪਿਆਰਾ ॥
संतांना हरीच्या कीर्तीची संपत्ती त्यांच्या प्राणांपेक्षाही प्रिय असते

ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਤੁਮਾਰਾ ॥
हे देवा! गुरुंच्या शिकवणीनुसार मला फक्त तुझे नाव मिळाले आहे

ਜਾਚਿਕੁ ਸੇਵ ਕਰੇ ਦਰਿ ਹਰਿ ਕੈ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਜਸੁ ਗਾਇਆ ॥੬॥
भिकारी हरीच्या दरबारात पूजा करतो आणि त्याने दरबारात परमेश्वराची स्तुती केली आहे.॥६॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਏ ॥
ज्याला खरा गुरु सापडतो, त्याला प्रभु त्याच्या राजवाड्यात बोलावतो.

ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਗਤਿ ਪਤਿ ਪਾਏ ॥
त्याला केवळ खऱ्या दरबारातच मोक्ष आणि वैभव प्राप्त होते.

ਸਾਕਤ ਠਉਰ ਨਾਹੀ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਜਨਮ ਮਰੈ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੭॥
भौतिकवादी जीवाला हरीच्या मंदिरात स्थान मिळत नाही आणि तो जन्म आणि मृत्यूमध्ये दुःख सहन करतो. ॥७॥

ਸੇਵਹੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਮੁੰਦੁ ਅਥਾਹਾ ॥
सद्गुरुंची सेवा करा, ते प्रेमाचा सागर आहेत आणि

ਪਾਵਹੁ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਧਨੁ ਲਾਹਾ ॥
त्याच्याकडून धनरूपी नामरत्न मिळवा आणि लाभ मिळवा

ਬਿਖਿਆ ਮਲੁ ਜਾਇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰਿ ਨਾਵਹੁ ਗੁਰ ਸਰ ਸੰਤੋਖੁ ਪਾਇਆ ॥੮॥
नामरूपी अमृतसरोवरात स्नान केल्याने, इंद्रिय इच्छांची घाण दूर होते आणि गुरुरूपी सरोवरातच समाधान मिळते. ॥८॥

ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਹੁ ਸੰਕ ਨ ਕੀਜੈ ॥
सद्गुरुंची सेवा करा, कोणताही संकोच करू नका आणि

ਆਸਾ ਮਾਹਿ ਨਿਰਾਸੁ ਰਹੀਜੈ ॥
आशेने भरलेले जीवन जगताना निराश राहा

ਸੰਸਾ ਦੂਖ ਬਿਨਾਸਨੁ ਸੇਵਹੁ ਫਿਰਿ ਬਾਹੁੜਿ ਰੋਗੁ ਨ ਲਾਇਆ ॥੯॥
जर तुम्ही शंका आणि दुःख दूर करणाऱ्याची सेवा केली तर तुम्हाला पुन्हा कोणत्याही आजाराचा त्रास होणार नाही. ॥९॥

ਸਾਚੇ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਵਡੀਆਏ ॥
जर खरे रूप त्याला मान्य असेल तर तोच त्याला कीर्ती देतो

ਕਉਨੁ ਸੁ ਦੂਜਾ ਤਿਸੁ ਸਮਝਾਏ ॥
त्याला समजावून सांगण्यास दुसरे कोणीही सक्षम नाही

ਹਰਿ ਗੁਰ ਮੂਰਤਿ ਏਕਾ ਵਰਤੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਰ ਭਾਇਆ ॥੧੦॥
देव आणि गुरु एकच आहेत आणि तोच सर्वव्यापी आहे. हे नानक, फक्त गुरु आणि देवच मनाला प्रसन्न करतात. ॥ १०॥

ਵਾਚਹਿ ਪੁਸਤਕ ਵੇਦ ਪੁਰਾਨਾਂ ॥
पंडित वेद आणि पुराणे वाचतात

ਇਕ ਬਹਿ ਸੁਨਹਿ ਸੁਨਾਵਹਿ ਕਾਨਾਂ ॥
काही जण बसून ऐकतात आणि कानांनी इतरांना सांगतात.

ਅਜਗਰ ਕਪਟੁ ਕਹਹੁ ਕਿਉ ਖੁਲ੍ਹੈ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਤਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੧੧॥
मला सांगा, अजगराइतका कठीण दरवाजा कसा उघडता येईल आणि गुरुशिवाय अंतिम सत्य कसे प्राप्त करता येणार नाही

ਕਰਹਿ ਬਿਭੂਤਿ ਲਗਾਵਹਿ ਭਸਮੈ ॥
काही लोक अंगावर राख लावून विभूती करतात, पण

ਅੰਤਰਿ ਕ੍ਰੋਧੁ ਚੰਡਾਲੁ ਸੁ ਹਉਮੈ ॥
त्याच्या मनात चांडाळाच्या रूपात फक्त क्रोध आणि अहंकार आहे

ਪਾਖੰਡ ਕੀਨੇ ਜੋਗੁ ਨ ਪਾਈਐ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਅਲਖੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੧੨॥
असा ढोंग करून योग प्राप्त होऊ शकत नाही आणि गुरुशिवाय देव प्राप्त होऊ शकत नाही. ॥१२॥

ਤੀਰਥ ਵਰਤ ਨੇਮ ਕਰਹਿ ਉਦਿਆਨਾ ॥
बरेच लोक स्नान, उपवास आणि पवित्र स्थळांना भेट देण्याच्या विधींचे पालन करतात आणि जंगलात देखील राहतात

ਜਤੁ ਸਤੁ ਸੰਜਮੁ ਕਥਹਿ ਗਿਆਨਾ ॥
अनेक ब्रह्मचारी त्याग, संयम आणि ज्ञान याविषयी बोलतात

ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭਰਮੁ ਨ ਜਾਇਆ ॥੧੩॥
पण रामाच्या नावाशिवाय आनंद कसा मिळेल? गुरुशिवाय गोंधळ दूर होत नाही. ॥१३ ॥

ਨਿਉਲੀ ਕਰਮ ਭੁਇਅੰਗਮ ਭਾਠੀ ॥
काही जण न्योलीचे कर्म करतात, तर काही जण कुंडलिनी शक्ती जागृत करतात

ਰੇਚਕ ਕੁੰਭਕ ਪੂਰਕ ਮਨ ਹਾਠੀ ॥
काही लोक जिद्दीमुळे प्राणायामाच्या रेचक, पुराक आणि कुंभक कृतींचा सराव करतात

ਪਾਖੰਡ ਧਰਮੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਹੀ ਹਰਿ ਸਉ ਗੁਰ ਸਬਦ ਮਹਾ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ॥੧੪॥
या सर्व धार्मिक कृती ढोंगीपणाशिवाय दुसरे काहीही नाहीत आणि त्या देवाबद्दल प्रेम निर्माण करत नाहीत. उलट, केवळ गुरुच्या शब्दांद्वारेच नामाचे महान अमृत प्राप्त होऊ शकते. ॥१४॥

ਕੁਦਰਤਿ ਦੇਖਿ ਰਹੇ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥
निसर्ग पाहून मन तृप्त होते

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਭੁ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਨਿਆ ॥
गुरुंच्या शब्दांद्वारे, प्रत्येक गोष्टीत उपस्थित असलेल्या ब्रह्माची ओळख पटते

ਨਾਨਕ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਸਬਾਇਆ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ॥੧੫॥੫॥੨੨॥
हे नानक! केवळ सतगुरुच आपल्याला आत्म्यामध्ये व्याप्त असलेल्या अदृश्य ईश्वराचे दर्शन घडवू शकतात. ॥ १५॥ ५॥ २२॥

ਮਾਰੂ ਸੋਲਹੇ ਮਹਲਾ ੩
मारु सोळा महाला ३

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्‌गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਹੁਕਮੀ ਸਹਜੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ॥
देवाने त्याच्या आज्ञेने नैसर्गिकरित्या विश्वाची निर्मिती केली आणि

ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਅਪਣੀ ਵਡਿਆਈ ॥
निर्माण करून तो स्वतः स्वतःची कीर्ती पाहत असतो

ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ਹੁਕਮੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ਹੇ ॥੧॥
तोच कामे करतो आणि करून घेतो आणि स्वतःच्या आज्ञांमध्ये मग्न राहतो ॥१॥

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਜਗਤੁ ਗੁਬਾਰਾ ॥
भ्रमाचा अंधार जगभर पसरलेला आहे, पण

ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਕੋ ਵੀਚਾਰਾ ॥
केवळ दुर्मिळ गुरुमुखच सत्य समजू शकतात

ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ਹੇ ॥੨॥
ज्याच्यावर देव आपले आशीर्वाद वर्षावतो, तो स्वतः त्याला प्राप्त करतो आणि तो स्वतः त्यांना त्याच्याशी जोडतो. ॥२॥

Page 1044

ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥
तो स्वतः सजीवांना एकत्र करून त्यांना महानता देतो आणि

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥
गुरुंच्या कृपेनेच खरी किंमत कळू शकते

ਮਨਮੁਖਿ ਬਹੁਤੁ ਫਿਰੈ ਬਿਲਲਾਦੀ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਈ ਹੇ ॥੩॥
ज्याच्या मागे त्याचे मन जाते तो खूप भटकतो, रडतो आणि ओरडतो आणि द्वैताच्या भावनेने त्रस्त असतो. ॥३॥

ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ ਵਿਚੇ ਪਾਈ ॥
अहंकार आणि भ्रमात बुडालेले

ਮਨਮੁਖ ਭੂਲੇ ਪਤਿ ਗਵਾਈ ॥
जो माणूस आपल्या मनाच्या मागे लागतो तो चुकीच्या मार्गाने जातो आणि त्याची प्रतिष्ठा गमावतो

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋ ਨਾਇ ਰਾਚੈ ਸਾਚੈ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ਹੇ ॥੪॥
जो गुरुमुखी होतो तो नामातच लीन राहतो आणि सत्यातच लीन राहतो ॥४॥

ਗੁਰ ਤੇ ਗਿਆਨੁ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਪਾਇਆ ॥
ज्याला गुरुकडून ज्ञान आणि नामाचे रत्न मिळाले आहे

ਮਨਸਾ ਮਾਰਿ ਮਨ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇਆ ॥
त्याच्या इच्छा नष्ट केल्यानंतर, तो त्याच्या मनात स्थिर राहतो

ਆਪੇ ਖੇਲ ਕਰੇ ਸਭਿ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਦੇਇ ਬੁਝਾਈ ਹੇ ॥੫॥
परमात्मा स्वतः सर्व नाटके करतो आणि तो स्वतः ज्ञान देतो. ॥५॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥
जो अहंकार नाहीसा करून सतगुरुंची सेवा करतो

ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਬਦਿ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥
प्रिय परमेश्वराला भेटून तो शब्दांद्वारे आनंद प्राप्त करतो.

ਅੰਤਰਿ ਪਿਆਰੁ ਭਗਤੀ ਰਾਤਾ ਸਹਜਿ ਮਤੇ ਬਣਿ ਆਈ ਹੇ ॥੬॥
त्याच्या हृदयात प्रेम असल्याने, तो भक्तीत मग्न राहतो आणि त्याचे परमेश्वरावरील प्रेम नैसर्गिकरित्या अबाधित राहते.॥६॥

ਦੂਖ ਨਿਵਾਰਣੁ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਤਾ ॥
दुःख दूर करणारा देव फक्त गुरुद्वारेच ओळखला जातो

ਆਪਿ ਮਿਲਿਆ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ॥
मग मी स्वतः जीवनदात्या परमेश्वराला भेटलो

ਜਿਸ ਨੋ ਲਾਏ ਸੋਈ ਬੂਝੈ ਭਉ ਭਰਮੁ ਸਰੀਰਹੁ ਜਾਈ ਹੇ ॥੭॥
जो स्वतःला भक्तीत रमवतो त्याला हे सत्य समजते आणि त्याचे शरीर सर्व भय आणि गोंधळापासून दूर होते. ॥ ७ ॥

ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ॥
तो स्वतः गुरुच्या सहवासात नाव देतो आणि

ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ॥
जीव खऱ्या शब्दाने सत्गुरुंची सेवा करतो

ਜਰਾ ਜਮੁ ਤਿਸੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਸਾਚੇ ਸਿਉ ਬਣਿ ਆਈ ਹੇ ॥੮॥
जो परमेश्वराच्या प्रेमात पडला आहे, त्याला म्हातारपण आणि मृत्यू अजिबात स्पर्श करत नाहीत.॥८॥

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਜਲੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥
जग तहानेच्या अग्नित जळत आहे आणि

ਜਲਿ ਜਲਿ ਖਪੈ ਬਹੁਤੁ ਵਿਕਾਰਾ ॥
बर्निंग अनेक विकारांनी ग्रस्त आहे

ਮਨਮੁਖੁ ਠਉਰ ਨ ਪਾਏ ਕਬਹੂ ਸਤਿਗੁਰ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ਹੇ ॥੯॥
सतगुरूंनी आपल्याला हे ज्ञान दिले आहे की स्वेच्छेने कधीही स्थान मिळत नाही. ॥९॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ॥
जे सद्‌गुरुंच्या सेवेत तल्लीन राहतात ते भाग्यवान असतात आणि

ਸਾਚੈ ਨਾਮਿ ਸਦਾ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥
तो नेहमीच खऱ्या नामाला समर्पित असतो.

ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਰਵਿਆ ਨਿਹਕੇਵਲੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਈ ਹੇ ॥੧੦॥
त्याच्या अंतरात, इच्छारहित नाम वास करते आणि शब्दाने त्याची तहान भागवली आहे. ॥ १०॥

ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਸਚੀ ਹੈ ਬਾਣੀ ॥
शब्द खरे आहेत आणि वाणीही खरी आहे.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੈ ਕਿਨੈ ਪਛਾਣੀ ॥
काही दुर्मिळ गुरुमुखांनी हे सत्य ओळखले आहे

ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਰਹਾਈ ਹੇ ॥੧੧॥
खरोखर, जे तपस्वी ब्रह्म शब्दात तल्लीन राहतात ते जन्म आणि मृत्युच्या चक्रातून मुक्त होतात. ॥११॥

ਸਬਦੁ ਬੁਝੈ ਸੋ ਮੈਲੁ ਚੁਕਾਏ ॥
ज्याला शब्दांचा अर्थ समजतो, त्याच्या मनातील मलिनता दूर होते आणि

ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਏ ॥
त्याच्या मनात शुद्ध नाव राहते

ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪਣਾ ਸਦ ਹੀ ਸੇਵਹਿ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਈ ਹੇ ॥੧੨॥
जे सदैव आपल्या सद्गुरूंची सेवा करतात, त्यांच्या मनातून अभिमान निघून जातो. ॥१२॥

ਗੁਰ ਤੇ ਬੂਝੈ ਤਾ ਦਰੁ ਸੂਝੈ ॥
जेव्हा एखाद्या व्यक्तीला त्याच्या गुरुकडून ज्ञान मिळते, तेव्हाच त्याला सत्याची समज येते, परंतु

ਨਾਮ ਵਿਹੂਣਾ ਕਥਿ ਕਥਿ ਲੂਝੈ ॥
निनावी व्यक्ती निरर्थक बोलण्यात अडकत राहते.

ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੂਖ ਗਵਾਈ ਹੇ ॥੧੩॥
सद्गुरुंच्या सेवेचे हे मोठेपण आहे की त्याने सर्व तहान आणि भूक दूर केली आहे. ॥१३॥

ਆਪੇ ਆਪਿ ਮਿਲੈ ਤਾ ਬੂਝੈ ॥
जर तुम्ही स्वतःला भेटलात तर तुम्ही विचाराल. जेव्हा देव स्वतः सापडतो तेव्हाच ज्ञानप्राप्ती होते

ਗਿਆਨ ਵਿਹੂਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਸੂਝੈ ॥
पण ज्ञानाशिवाय काहीही समजू शकत नाही.

ਗੁਰ ਕੀ ਦਾਤਿ ਸਦਾ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਬਾਣੀ ਸਬਦਿ ਵਜਾਈ ਹੇ ॥੧੪॥
ज्याच्या मनात गुरुचा आशीर्वाद असतो, तो त्याच्या शब्दांद्वारे गुरुचे नामस्मरण करत राहतो. ॥१४॥

ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੁ ਕਰਮ ਕਮਾਇਆ ॥
सुरुवातीपासून जे काही लिहिले आहे, तेच मी करतो

ਕੋਇ ਨ ਮੇਟੈ ਧੁਰਿ ਫੁਰਮਾਇਆ ॥
नशिब कोणीही टाळू शकत नाही

ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਤਿਨ ਹੀ ਵਾਸਾ ਜਿਨ ਕਉ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਈ ਹੇ ॥੧੫॥
ज्यांचे प्रारब्ध सत्यात वास करतात. ॥१५॥

ਅਪਣੀ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ॥
ज्याच्यावर तो त्याची कृपा वर्षाव करतो त्याला ते प्राप्त होते आणि

ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਤਾੜੀ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥
तो ध्यानात आपले मन फक्त खऱ्या शब्दांवर केंद्रित करतो

ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ ਭੀਖਿਆ ਨਾਮੁ ਦਰਿ ਪਾਈ ਹੇ ॥੧੬॥੧॥
दास नानक विनंती करतात की त्यांना प्रभूच्या दारातून नामरूपात भिक्षा मिळाली आहे. ॥१६॥१॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥
मारु महाला ३ ॥

ਏਕੋ ਏਕੁ ਵਰਤੈ ਸਭੁ ਸੋਈ ॥
अनंत शक्तीशाली देव सर्वव्यापी आहे

ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥
फक्त एक दुर्मिळ गुरुमुखच हे रहस्य समजू शकतो

ਏਕੋ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਭ ਅੰਤਰਿ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਹੇ ॥੧॥
सर्व प्राण्यांमध्ये तोच एकटा उपस्थित आहे; त्याच्याशिवाय दुसरा कोणी नाही. ॥१॥

ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਜੀਅ ਉਪਾਏ ॥
त्याने चौरासी कोटी जीव निर्माण केले आहेत

ਗਿਆਨੀ ਧਿਆਨੀ ਆਖਿ ਸੁਣਾਏ ॥
ज्ञानी आणि ध्यान करणारे देखील तेच म्हणतात.

ਸਭਨਾ ਰਿਜਕੁ ਸਮਾਹੇ ਆਪੇ ਕੀਮਤਿ ਹੋਰ ਨ ਹੋਈ ਹੇ ॥੨॥
तो सर्व प्राण्यांना अन्न देतो आणि स्वतःचे मोठेपण जाणतो; त्याचा महिमा इतर कोणीही सांगू शकत नाही. ॥ २॥

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਅੰਧੁ ਅੰਧਾਰਾ ॥
तिथे आसक्ती आणि भ्रमाचा खोल अंधार आहे.

ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਪਸਰਿਆ ਪਾਸਾਰਾ ॥
अभिमान आणि आपलेपणा सर्वत्र पसरलेला आहे.

ਅਨਦਿਨੁ ਜਲਤ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਸਾਂਤਿ ਨ ਹੋਈ ਹੇ ॥੩॥
लोक रात्रंदिवस इच्छेच्या अग्नीत जळत आहेत आणि गुरुशिवाय त्यांना शांती मिळत नाही. ॥ ३॥

ਆਪੇ ਜੋੜਿ ਵਿਛੋੜੇ ਆਪੇ ॥
तोच मिलन आणि वियोग निर्माण करतो आणि

ਆਪੇ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪੇ ਆਪੇ ॥
ते स्वतः निर्माण करते आणि नष्ट करते.

ਸਚਾ ਹੁਕਮੁ ਸਚਾ ਪਾਸਾਰਾ ਹੋਰਨਿ ਹੁਕਮੁ ਨ ਹੋਈ ਹੇ ॥੪॥
त्याची आज्ञा अचल आहे आणि जगभर त्याचा प्रसारही सत्य आहे; त्याच्याशिवाय दुसरा कोणीही आज्ञा देऊ शकत नाही. ॥ ४॥

ਆਪੇ ਲਾਇ ਲਏ ਸੋ ਲਾਗੈ ॥
फक्त ती व्यक्तीच भक्तीत रमते.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜਮ ਕਾ ਭਉ ਭਾਗੈ ॥
गुरुच्या कृपेने यमाचे भय निघून जाते.

ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ਹੇ ॥੫॥
शब्द अंतरात असतो, जो नेहमीच आनंद देतो, हे रहस्य फक्त गुरुमुखच समजू शकतो. ॥५॥

ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥
तो स्वतः गुरुशी एकरूप होतो."

ਪੁਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਸੋ ਮੇਟਣਾ ਨ ਜਾਏ ॥
आधीच लिहिलेले कर्म पुसले जाऊ शकत नाही.

ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਾ ਹੋਈ ਹੇ ॥੬॥
तो रात्रंदिवस पूजा करतो आणि सेवा फक्त गुरुंच्या उपस्थितीतच केली जाते.॥३॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਜਾਤਾ ॥
मी नेहमीच सद्‌गुरुंची सेवा करण्यात आनंद मानला आहे आणि

ਆਪੇ ਆਇ ਮਿਲਿਆ ਸਭਨਾ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥
सर्वस्व देणारा स्वतः आला आहे.

ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰੀ ਸਬਦੁ ਚੀਨਿ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ਹੇ ॥੭॥
अहंकाराचा नाश करून, वासनेची आग विझवली गेली आहे आणि शब्दांचे रहस्य समजून घेतल्याने, आनंद प्राप्त झाला आहे.॥७॥

ਕਾਇਆ ਕੁਟੰਬੁ ਮੋਹੁ ਨ ਬੂਝੈ ॥
कुटुंबाशी असलेल्या आसक्तीमुळे माणूस सत्य समजत नाही."

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਤ ਆਖੀ ਸੂਝੈ ॥
जर तो गुरुमुख झाला तर तो ज्ञानी होतो.

ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਰਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ਹੇ ॥੮॥
जो व्यक्ती रात्रंदिवस परमेश्वराचे नाव स्मरण करतो, तो केवळ त्याच्या प्रिय परमेश्वराला भेटूनच आनंद प्राप्त करतो. ॥८॥

ਮਨਮੁਖ ਧਾਤੁ ਦੂਜੈ ਹੈ ਲਾਗਾ ॥
मनाची जाणीव द्वैतात गुंतलेली राहते."

ਜਨਮਤ ਕੀ ਨ ਮੁਓ ਆਭਾਗਾ ॥
तो दुर्दैवी माणूस जन्मताच का मेला नाही?

ਆਵਤ ਜਾਤ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ਹੇ ॥੯॥
त्याने जन्म-मृत्यूच्या चक्रात आपले जीवन वाया घालवले आहे; गुरूशिवाय त्याला मोक्ष मिळू शकत नाही. ॥ ९॥

ਕਾਇਆ ਕੁਸੁਧ ਹਉਮੈ ਮਲੁ ਲਾਈ ॥
मन अहंकाराच्या घाणीने झाकले गेले, ज्यामुळे शरीर अशुद्ध झाले.

ਜੇ ਸਉ ਧੋਵਹਿ ਤਾ ਮੈਲੁ ਨ ਜਾਈ ॥
तुम्ही तुमचे शरीर शंभर वेळा धुतले तरी ही घाण जात नाही.

ਸਬਦਿ ਧੋਪੈ ਤਾ ਹਛੀ ਹੋਵੈ ਫਿਰਿ ਮੈਲੀ ਮੂਲਿ ਨ ਹੋਈ ਹੇ ॥੧੦॥
शरीर केवळ शब्दाने धुतल्याने शुद्ध होते आणि नंतर ते अजिबात घाणेरडे होत नाही. ॥१०॥

ਪੰਚ ਦੂਤ ਕਾਇਆ ਸੰਘਾਰਹਿ ॥
वासना, क्रोध, लोभ, आसक्ती आणि अहंकार हे पाच दूत शरीराचा नाश करतात.

ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਸਬਦੁ ਨ ਵੀਚਾਰਹਿ ॥
जीव शब्दावर चिंतन करत नाही, आणि म्हणूनच तो पुन्हा पुन्हा जन्म घेत राहतो आणि मरत राहतो."

ਅੰਤਰਿ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਗੁਬਾਰਾ ਜਿਉ ਸੁਪਨੈ ਸੁਧਿ ਨ ਹੋਈ ਹੇ ॥੧੧॥
स्वप्नात ज्याप्रमाणे माणूस भान हरपतो त्याप्रमाणे आसक्ती आणि भ्रमाचा अंधार त्याच्या अंतरात्म्याला व्यापून टाकतो. ॥ ११॥

ਇਕਿ ਪੰਚਾ ਮਾਰਿ ਸਬਦਿ ਹੈ ਲਾਗੇ ॥
काही लोक, कामाच्या पाच दूतांना मारून, वचनात गढून गेले आहेत."

ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਇ ਮਿਲਿਆ ਵਡਭਾਗੇ ॥
त्या भाग्यवान आत्म्यांना सद्‌गुरु मिळाले आहेत.

ਅੰਤਰਿ ਸਾਚੁ ਰਵਹਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ ਸੋਈ ਹੇ ॥੧੨॥
ज्यांच्या अंतरात सत्य वसते, जे त्याच्या प्रेमात तल्लीन होतात, ते त्यात सहज तल्लीन राहतात. ॥१२॥

ਗੁਰ ਕੀ ਚਾਲ ਗੁਰੂ ਤੇ ਜਾਪੈ ॥
गुरुंच्या भक्तीच्या पद्धतीचे ज्ञान फक्त गुरुकडूनच मिळते आणि

ਪੂਰਾ ਸੇਵਕੁ ਸਬਦਿ ਸਿਞਾਪੈ ॥
केवळ एक परिपूर्ण सेवकच शब्द ओळखतो.

ਸਦਾ ਸਬਦੁ ਰਵੈ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਰਸਨਾ ਰਸੁ ਚਾਖੈ ਸਚੁ ਸੋਈ ਹੇ ॥੧੩॥
शब्द नेहमीच त्याच्या हृदयात राहतो आणि तो त्याच्या जिभेने सत्याचा आस्वाद घेत राहतो. ॥१३॥

ਹਉਮੈ ਮਾਰੇ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਰੇ ॥
तो ब्रह्म या शब्दाने मनातील अहंकार काढून टाकतो आणि

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਰਖੈ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ॥
तो देवाचे नाव हृदयात ठेवतो.

ਏਕਸੁ ਬਿਨੁ ਹਉ ਹੋਰੁ ਨ ਜਾਣਾ ਸਹਜੇ ਹੋਇ ਸੁ ਹੋਈ ਹੇ ॥੧੪॥
एका देवाशिवाय कोणालाही काहीही कळत नाही आणि जे काही नैसर्गिकरित्या घडते ते बरोबर असते. ॥१४॥

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਹਜੁ ਕਿਨੈ ਨਹੀ ਪਾਇਆ ॥
सद्गुरुशिवाय कोणीही सहज अवस्था प्राप्त केलेली नाही.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥
ज्याला गुरुंच्या सान्निध्यात हे सत्य समजते, तो सत्यात विलीन होतो.

ਸਚਾ ਸੇਵਿ ਸਬਦਿ ਸਚ ਰਾਤੇ ਹਉਮੈ ਸਬਦੇ ਖੋਈ ਹੇ ॥੧੫॥
सत्याची पूजा करून, तो शब्दाद्वारे सत्यात लीन राहतो आणि शब्दाद्वारे आपला अहंकार दूर करतो. ॥ १५॥

ਆਪੇ ਗੁਣਦਾਤਾ ਬੀਚਾਰੀ ॥
गुण देणारा परमेश्वर स्वतः चिंतन करतो

ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਵਹਿ ਪਕੀ ਸਾਰੀ ॥
गुरुमुख खरे जीवन जगण्याची बुद्धी देतो.

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵਹਿ ਸਾਚੈ ਸਾਚੇ ਤੇ ਪਤਿ ਹੋਈ ਹੇ ॥੧੬॥੨॥
हे नानक, तो प्रभूच्या खऱ्या नावात लीन राहतो आणि खऱ्या नावाने गौरवित होतो. ॥१६॥२॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥
मारु महाला ३ ॥

ਜਗਜੀਵਨੁ ਸਾਚਾ ਏਕੋ ਦਾਤਾ ॥
जगाला जीवन देणारे शाश्वत रूप फक्त एकच (ईश्वर) आहे.

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥
गुरुची ओळख फक्त त्यांच्या सेवेने आणि शब्दांनी होते.

ਏਕੋ ਅਮਰੁ ਏਕਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਸਿਰਿ ਕਾਰ ਬਣਾਈ ਹੇ ॥੧॥
सर्वजण फक्त त्याचेच आदेश पाळतात; फक्त त्याचेच राज्य आहे आणि युगानुयुगे त्याच्या इच्छेने सर्व काही घडत आहे. ॥ १॥

ਸੋ ਜਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਜਿਨਿ ਆਪੁ ਪਛਾਤਾ ॥
ज्याने तुला ओळखले आहे तो पवित्र आहे आणि

ਆਪੇ ਆਇ ਮਿਲਿਆ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥
आनंद देणारा देव स्वतः त्याच्याकडे आला आहे.

ਰਸਨਾ ਸਬਦਿ ਰਤੀ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਪਤਿ ਪਾਈ ਹੇ ॥੨॥
तिची जीभ, शब्दांमध्ये तल्लीन होऊन, त्याचे गुणगान गात असते आणि सत्याच्या दाराशी सौंदर्य प्राप्त करते. ॥२॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ॥
गुरुमुखाला नाव लक्षात ठेवून मोठेपणा मिळतो पण

ਮਨਮੁਖਿ ਨਿੰਦਕਿ ਪਤਿ ਗਵਾਈ ॥
जो माणूस निंदा करणारा असतो आणि स्वतःच्या मनाचे अनुसरण करतो तो आपली प्रतिष्ठा गमावतो

ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਪਰਮ ਹੰਸ ਬੈਰਾਗੀ ਨਿਜ ਘਰਿ ਤਾੜੀ ਲਾਈ ਹੇ ॥੩॥
नामात तल्लीन झालेला तपस्वी परमहंस असतो आणि त्याला त्याच्या खऱ्या घरी समाधी प्राप्त झालेली असते. ॥३॥

ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪੂਰਾ ॥
जो शब्दांद्वारे आपला अहंकार नष्ट करतो तोच पूर्ण.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਏ ਸੂਰਾ ॥
शूर खरा गुरु सत्य सांगतो

ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰੁ ਸਾਚਾ ਮਨੁ ਪੀਵੈ ਭਾਇ ਸੁਭਾਈ ਹੇ ॥੪॥
शरीरात अमृताचे खरे सरोवर आहे आणि मन ते मोठ्या प्रेमाने आणि भक्तीने पिते. ॥४॥

ਪੜਿ ਪੰਡਿਤੁ ਅਵਰਾ ਸਮਝਾਏ ॥
पंडित धार्मिक शास्त्रांचा अभ्यास करून इतरांना समजावून सांगत राहतो, पण

ਘਰ ਜਲਤੇ ਕੀ ਖਬਰਿ ਨ ਪਾਏ ॥
त्याला त्याचे हृदय वासनेच्या अग्नीत जळत असल्याचे काहीच माहिती नाही

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਈਐ ਪੜਿ ਥਾਕੇ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਈ ਹੇ ॥੫॥
सद्गुरुंची सेवा केल्याशिवाय नामप्राप्ती होऊ शकत नाही. काही लोक शास्त्रांचा अभ्यास करून थकले आहेत, पण त्यांच्या मनाला शांती मिळालेली नाही. ॥५॥

ਇਕਿ ਭਸਮ ਲਗਾਇ ਫਿਰਹਿ ਭੇਖਧਾਰੀ ॥
काही वेशभूषा करणारे साधू त्यांच्या शरीरावर राख लावून फिरत राहतात.

ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਹਉਮੈ ਕਿਨਿ ਮਾਰੀ ॥
पण शब्दांशिवाय त्याचा अहंकार कोणी नष्ट केला आहे?

ਅਨਦਿਨੁ ਜਲਤ ਰਹਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਭਰਮਿ ਭੇਖਿ ਭਰਮਾਈ ਹੇ ॥੬॥
दिवसरात्र ते इच्छेच्या अग्नीत जळत राहतात आणि दिवसरात्र ते विविध वेषांमध्ये गोंधळात फिरत राहतात. ॥६॥

ਇਕਿ ਗ੍ਰਿਹ ਕੁਟੰਬ ਮਹਿ ਸਦਾ ਉਦਾਸੀ ॥
या घरात आणि कुटुंबात नेहमीच दुःख असते काही लोक त्यांच्या घरात आणि कुटुंबात राहूनही अलिप्त राहतात

ਸਬਦਿ ਮੁਏ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸੀ ॥
शब्दांद्वारे अभिमानाचा नाश करून, माणूस हरिच्या नावात राहतो

ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਰਹਹਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਭੈ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਚਿਤੁ ਲਾਈ ਹੇ ॥੭॥
तो रात्रंदिवस प्रभूच्या नावाचे स्मरण करण्यात मग्न राहतो आणि प्रभूच्या उपासनेत आणि भक्तीत आपले मन एकाग्र करतो. ॥७॥

ਮਨਮੁਖੁ ਨਿੰਦਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵਿਗੁਤਾ ॥
मनमुख इतरांवर टीका करण्यात वेळ घालवतो.

ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਭਉਕੈ ਜਿਸੁ ਕੁਤਾ ॥
लोभाचा कुत्रा मनात भुंकत राहतो

ਜਮਕਾਲੁ ਤਿਸੁ ਕਦੇ ਨ ਛੋਡੈ ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਈ ਹੇ ॥੮॥
यम त्याला कधीच सोडत नाही आणि शेवटी तो पश्चात्ताप करून या जगातून निघून जातो. ॥८॥

ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਚੀ ਪਤਿ ਹੋਈ ॥
खरे शब्द फक्त सत्यानेच मिळतात, पण

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਵੈ ਕੋਈ ॥
नामाशिवाय कोणीही मोक्ष मिळवू शकत नाही.

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੋ ਨਾਉ ਨ ਪਾਏ ਪ੍ਰਭਿ ਐਸੀ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ਹੇ ॥੯॥
प्रभूने असा मार्ग बनवला आहे की सद्गुरुशिवाय कोणीही नामप्राप्ती करू शकत नाही. ॥९॥

ਇਕਿ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਬਹੁਤੁ ਵੀਚਾਰੀ ॥
अनेक सिद्ध साधक आणि अनेक विचारवंत आहेत

ਇਕਿ ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ॥
अनेक दिवस रात्र निरंकार नामात लीन असते

ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ਸੋ ਬੂਝੈ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਭਉ ਜਾਈ ਹੇ ॥੧੦॥
पण जो स्वतःला एकरूप करतो, त्यालाच सत्य समजते आणि त्याचे भय भक्तीच्या भावनेने नाहीसे होते. ॥१०॥

ਇਸਨਾਨੁ ਦਾਨੁ ਕਰਹਿ ਨਹੀ ਬੂਝਹਿ ॥
काही लोक पवित्र ठिकाणी स्नान करतात आणि दान करतात पण त्यांना देवाचे रहस्य समजत नाही

ਇਕਿ ਮਨੂਆ ਮਾਰਿ ਮਨੈ ਸਿਉ ਲੂਝਹਿ ॥
असे अनेक व्यक्ती आहेत जे मनाला मारून गोंधळात टाकत राहतात

ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਇਕ ਰੰਗੀ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਈ ਹੇ ॥੧੧॥
परमात्म्याचे अनेक रंग आत्मसात राहतात आणि ते एकमेकांत मिसळतात. ॥११॥

ਆਪੇ ਸਿਰਜੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥
तो स्वतः जीवसृष्टी निर्माण करून महान आहे आणि

ਆਪੇ ਭਾਣੈ ਦੇਇ ਮਿਲਾਈ ॥
तो आपल्याला स्वेच्छेने एकत्र करतो

ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਮੇਰੈ ਪ੍ਰਭਿ ਇਉ ਫੁਰਮਾਈ ਹੇ ॥੧੨॥
तो स्वतः येतो आणि त्याच्या दयाळू नजरेने माझ्या हृदयात राहतो, माझ्या प्रभूने हे सांगितले आहे. ॥१२॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਜਨ ਸਾਚੇ ॥
जे खऱ्या गुरूंची सेवा करतात तेच खरे असतात.

ਮਨਮੁਖ ਸੇਵਿ ਨ ਜਾਣਨਿ ਕਾਚੇ ॥
त्यांना त्यांच्या मनाप्रमाणे सेवा करण्याचे महत्त्व माहित आहे, म्हणून ते अपरिपक्क आहेत

ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਲਾਈ ਹੇ ॥੧੩॥
देव स्वतः नाटक पाहत राहतो आणि त्याला आवडेल तसे जगाला लागू करतो. ॥१३॥

ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਸਾਚਾ ਏਕੋ ਦਾਤਾ ॥
युगानुयुगे एकमेव खरा दाता देव आहे.

ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਪਛਾਤਾ ॥
पूर्ण भाग्याने, तो फक्त गुरुच्या शब्दांनीच ओळखला जातो.

ਸਬਦਿ ਮਿਲੇ ਸੇ ਵਿਛੁੜੇ ਨਾਹੀ ਨਦਰੀ ਸਹਜਿ ਮਿਲਾਈ ਹੇ ॥੧੪॥
जो देवाला भेटतो तो कधीही वेगळा होत नाही आणि देवाच्या कृपेने त्याच्याशी मिलन सहज होते.॥१४॥

ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ ਮੈਲੁ ਕਮਾਇਆ ॥
अहंकार आणि भ्रमात बुडालेला तो फक्त वाईट कृत्ये करतो आणि

ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਦੂਜਾ ਭਾਇਆ ॥
आसुरी अवस्थेत तो मरत राहतो आणि पुन्हा पुन्हा जन्म घेत राहतो

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ਮਨਿ ਦੇਖਹੁ ਲਿਵ ਲਾਈ ਹੇ ॥੧੫॥
तुमच्या मनात पहा की सद्गुरुंची सेवा केल्याशिवाय मोक्ष नाही. ॥१५॥

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰਸੀ ॥
देवाला जे मान्य असेल ते तो करील

ਆਪਹੁ ਹੋਆ ਨਾ ਕਿਛੁ ਹੋਸੀ ॥
काहीही स्वतःहून घडले नाही आणि (भविष्यात) काहीही होणार नाही.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਪਤਿ ਪਾਈ ਹੇ ॥੧੬॥੩॥
हे नानक! केवळ प्रभूच्या नावाचे ध्यान केल्यानेच महानता प्राप्त होऊ शकते आणि खऱ्या दाराशी आदर मिळतो. ॥ १६॥ ३॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥
मारु महाला ३ ॥

ਜੋ ਆਇਆ ਸੋ ਸਭੁ ਕੋ ਜਾਸੀ ॥
जो कोणी आला आहे, सर्वांनाच शेवटी हे जग सोडून जावे लागेल."

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਬਾਧਾ ਜਮ ਫਾਸੀ ॥
(मृत्यू अटळ आहे) द्वैतामुळे आत्मा यमाच्या फासात अडकलेला राहतो.

ਸਤਿਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇ ਜਨ ਉਬਰੇ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਈ ਹੇ ॥੧॥
ज्यांना सद्गुरुंनी संरक्षण दिले आहे ते मुक्त झाले आहेत आणि परम सत्यात विलीन झाले आहेत. ॥१॥

ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ॥
देव स्वतः सजीव प्राणी निर्माण करतो आणि त्यांची काळजी घेतो.

ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋਈ ਜਨੁ ਲੇਖੈ ॥
ज्या व्यक्तीवर तो आपले आशीर्वाद देतो तो समृद्ध होतो.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਤਿਸੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੁਝੈ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧੁ ਕਮਾਈ ਹੇ ॥੨॥
गुरुमुख ज्ञानाद्वारे सर्वकाही समजतो, परंतु अज्ञानी व्यक्ती आंधळेपणाने वागतो. ॥ २॥

ਮਨਮੁਖ ਸਹਸਾ ਬੂਝ ਨ ਪਾਈ ॥
मनाचे मन संशयात राहते आणि त्याला कोणतेही ज्ञान मिळत नाही."

ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਜਨਮੁ ਗਵਾਈ ॥
म्हणूनच तो पुन्हा पुन्हा जन्म घेतो आणि आपले जीवन वाया घालवतो.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਹਜੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਈ ਹੇ ॥੩॥
गुरुमुख, जो प्रभूच्या नावात लीन होतो, तो आनंद प्राप्त करतो आणि सहजपणे सत्यात विलीन होतो. ॥३॥

ਧੰਧੈ ਧਾਵਤ ਮਨੁ ਭਇਆ ਮਨੂਰਾ ॥
जगाच्या व्यवहारात धावणारे मन लोखंडासारखे बनते."

ਫਿਰਿ ਹੋਵੈ ਕੰਚਨੁ ਭੇਟੈ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥
पण जर एखाद्याला परिपूर्ण गुरु भेटला तर ते पुन्हा सोने बनते.

ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਲਏ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਪੂਰੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਈ ਹੇ ॥੪॥
जेव्हा परमात्मा स्वतः आत्म्याला क्षमा करतो तेव्हाच तो आनंद प्राप्त करतो आणि वचनाद्वारे त्याच्याशी एकरूप होतो.॥४॥

ਦੁਰਮਤਿ ਝੂਠੀ ਬੁਰੀ ਬੁਰਿਆਰਿ ॥
चुकीची बुद्धी असलेली स्त्री खोटी आणि दुष्ट असते आणि ती वाईटातच रमलेली असते.

ਅਉਗਣਿਆਰੀ ਅਉਗਣਿਆਰਿ ॥
ती तिचे जीवन दुर्गुणांमध्ये आणि कोणत्याही सद्गुणांशिवाय जगते.

ਕਚੀ ਮਤਿ ਫੀਕਾ ਮੁਖਿ ਬੋਲੈ ਦੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਈ ਹੇ ॥੫॥
तिची बुद्धी कमकुवत आहे आणि ती फक्त मंद शब्द बोलते. म्हणून, कमकुवत बुद्धी असलेल्या स्त्रीला नामप्राप्ती होत नाही. ॥५॥

ਅਉਗਣਿਆਰੀ ਕੰਤ ਨ ਭਾਵੈ ॥
गुण नसलेली स्त्री तिच्या पतीला आवडत नाही.

ਮਨ ਕੀ ਜੂਠੀ ਜੂਠੁ ਕਮਾਵੈ ॥
ती फक्त मनाची अशुद्ध, अपवित्र कृत्ये करते.

ਪਿਰ ਕਾ ਸਾਉ ਨ ਜਾਣੈ ਮੂਰਖਿ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਬੂਝ ਨ ਪਾਈ ਹੇ ॥੬॥
अशा मूर्ख स्त्रीला तिच्या पती आणि प्रभू यांच्याशी एकरूप होण्याचा आनंद माहित नाही आणि गुरुशिवाय तिला ज्ञान मिळू शकत नाही. ॥ ६॥

ਦੁਰਮਤਿ ਖੋਟੀ ਖੋਟੁ ਕਮਾਵੈ ॥
खोटे मन असलेली स्त्री खोटी असते आणि ती फक्त कपटी वर्तन स्वीकारते."

ਸੀਗਾਰੁ ਕਰੇ ਪਿਰ ਖਸਮ ਨ ਭਾਵੈ ॥
ती खोटा मेकअप करते, म्हणून तिच्या नवऱ्याला ती आवडत नाही.

ਗੁਣਵੰਤੀ ਸਦਾ ਪਿਰੁ ਰਾਵੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ਹੇ ॥੭॥
पण एक सद्गुणी स्त्री नेहमीच तिच्या पतीचा, प्रभूचा सहवास अनुभवते आणि सद्गुरुंनीच तिला प्रभूशी जोडले आहे. ॥ ७॥

ਆਪੇ ਹੁਕਮੁ ਕਰੇ ਸਭੁ ਵੇਖੈ ॥
देव स्वतः आज्ञा देतो आणि सर्वकाही पाहतो.

ਇਕਨਾ ਬਖਸਿ ਲਏ ਧੁਰਿ ਲੇਖੈ ॥
तो एखाद्याला त्याच्या कर्मानुसार क्षमा करतो.

ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ਹੇ ॥੮॥
जे लोक सदैव हरीच्या नावात तल्लीन असतात त्यांनी सत्य प्राप्त केले आहे आणि स्वतःला त्याच्याशी एकरूप केले आहे. ॥८॥

ਹਉਮੈ ਧਾਤੁ ਮੋਹ ਰਸਿ ਲਾਈ ॥
माया प्राण्यांना अहंकार आणि आसक्ती यांच्या चवीमध्ये रमवते.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਿਵ ਸਾਚੀ ਸਹਜਿ ਸਮਾਈ ॥
परंतु गुरुमुख देवाचे ध्यान करून सहज अवस्थेत तल्लीन राहतो.

ਆਪੇ ਮੇਲੈ ਆਪੇ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਬੂਝ ਨ ਪਾਈ ਹੇ ॥੯॥
देव स्वतः जीवांना एकत्र करतो, तो स्वतः त्यांना निर्माण करतो आणि त्यांची काळजी घेतो, परंतु सद्गुरुशिवाय कोणालाही या रहस्याचे ज्ञान मिळाले नाही. ॥९॥

ਇਕਿ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ਸਦਾ ਜਨ ਜਾਗੇ ॥

ब्रह्म या शब्दाचा विचार करताना माणूस नेहमीच सतर्क असतो.

ਇਕਿ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਸੋਇ ਰਹੇ ਅਭਾਗੇ ॥

पण काही दुर्दैवी व्यक्ती आसक्ती आणि भ्रमात झोपलेली असते.

ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ਹੋਰੁ ਕਰਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਈ ਹੇ ॥੧੦॥

एकमेव सत्य म्हणजे देव स्वतः गोष्टी घडवून आणतो आणि दुसरे कोणीही काहीही करू शकत नाही. ॥ १०॥

ਕਾਲੁ ਮਾਰਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਰੇ ॥

जो गुरुच्या शब्दांनी मृत्यूला मारतो आणि दूर करतो."

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਰਖੈ ਉਰ ਧਾਰੇ ॥

तो देवाचे नाव हृदयात ठेवतो.

ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ ਹੇ ॥੧੧॥

सद्‌गुरुंची सेवा करून, त्याला परम आनंद प्राप्त होतो आणि तो देवाच्या नावात तल्लीन राहतो.॥ १ १॥

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਫਿਰੈ ਦੇਵਾਨੀ ॥

आत्मा आणि स्त्री द्वैतात वेडेपणाने भटकत असतात आणि

ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਦੁਖ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨੀ ॥

ती आसक्ती आणि भ्रमाच्या दु:खात अडकलेली राहते.

ਬਹੁਤੇ ਭੇਖ ਕਰੈ ਨਹ ਪਾਏ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਈ ਹੇ ॥੧੨॥

अनेक वेष धारण करून सत्य प्राप्त होऊ शकत नाही आणि खऱ्या गुरूशिवाय परम आनंद प्राप्त होऊ शकत नाही. ॥१२॥

ਕਿਸ ਨੋ ਕਹੀਐ ਜਾ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ॥

जेव्हा देव स्वतः सर्वकाही घडवून आणतो तेव्हा कोणाला दोष द्यायचा?

ਜਿਤੁ ਭਾਵੈ ਤਿਤੁ ਰਾਹਿ ਚਲਾਏ ॥

तो त्याच्या इच्छेनुसार प्राण्यांना मार्गावर नेतो.

ਆਪੇ ਮਿਹਰਵਾਨੁ ਸੁਖਦਾਤਾ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਈ ਹੇ ॥੧੩॥

तो स्वतः दयाळू आहे आणि आनंद देतो, आणि तो त्याच्या इच्छेनुसार प्राण्यांना मार्गदर्शन करतो. ॥ १३॥

ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਭੁਗਤਾ ॥

तो परमेश्वरच करतो आणि आनंद घेतो आणि

ਆਪੇ ਸੰਜਮੁ ਆਪੇ ਜੁਗਤਾ ॥

तो स्वतः संयम आणि ज्ञानी देखील आहे.

ਆਪੇ ਨਿਰਮਲੁ ਮਿਹਰਵਾਨੁ ਮਧੁਸੂਦਨੁ ਜਿਸ ਦਾ ਹੁਕਮੁ ਨ ਮੇਟਿਆ ਜਾਈ ਹੇ ॥੧੪॥

तो मधुसूदन स्वतः पवित्र आणि दयाळू आहे, ज्याची आज्ञा रद्द करता येत नाही. ॥१४॥

ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿਨੀ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ॥

ज्यांना देवाची जाणीव होते ते भाग्यवान असतात.

ਘਟਿ ਘਟਿ ਵਸਿ ਰਹਿਆ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ॥
जीवन देणारा प्रत्येक हृदयात वास करतो

ਇਕ ਥੈ ਗੁਪਤੁ ਪਰਗਟੁ ਹੈ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਜਾਈ ਹੇ ॥੧੫॥
काही ठिकाणी तो लपलेला असतो तर कुठेतरी तो त्याच्या दृश्य स्वरूपात दिसतो. गुरुमुखाचा गोंधळ आणि भीती दूर होते. ॥१५॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ॥
गुरुमुख फक्त एकाच देवाला जाणतो.

ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥
मन आपल्या मनातील नाम आणि शब्द ओळखते

ਜਿਸੁ ਤੂ ਦੇਹਿ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਵਡਾਈ ਹੇ ॥੧੬॥੪॥
नानक म्हणतात की हे देवा, ज्याला तू देतोस, त्याला नाव मिळते आणि केवळ नावानेच महानता मिळते. ॥१६॥४॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥
मारु महाला ३ ॥

ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੈ ॥
खऱ्या देवाची स्तुती करा जो खूप गंभीर आणि गहन आहे

ਸਭੁ ਜਗੁ ਹੈ ਤਿਸ ਹੀ ਕੈ ਚੀਰੈ ॥
संपूर्ण जग त्याच्या नियंत्रणात आहे

ਸਭਿ ਘਟ ਭੋਗਵੈ ਸਦਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਆਪੇ ਸੂਖ ਨਿਵਾਸੀ ਹੇ ॥੧॥
तो रात्रंदिवस सर्व शरीरांचा आनंद घेतो आणि स्वतः आनंदी राहतो. ॥१॥

ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੀ ਨਾਈ ॥
त्या खऱ्या स्वामीचे नाव नेहमीच खरे असते आणि

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ॥
गुरुच्या कृपेनेच तो मनात वास करतो

ਆਪੇ ਆਇ ਵਸਿਆ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਤੂਟੀ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ਹੇ ॥੨॥
ज्या हृदयामुळे यमाचा फास तुटला आहे त्या हृदयात तो स्वतः येऊन वास करतो आहे. ॥२॥

ਕਿਸੁ ਸੇਵੀ ਤੈ ਕਿਸੁ ਸਾਲਾਹੀ ॥
कोणाची सेवा आणि कोणाची स्तुती करावी?

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਸਬਦਿ ਸਾਲਾਹੀ ॥
सद्गुरुंची सेवा करा आणि ब्राह्मणाची स्तुती करा

ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਮਤਿ ਊਤਮ ਅੰਤਰਿ ਕਮਲੁ ਪ੍ਰਗਾਸੀ ਹੇ ॥੩॥
खऱ्या शब्दांनी बुद्धी नेहमीच चांगली राहते आणि हृदयाचे कमळ फुलते. ॥ ३॥

ਦੇਹੀ ਕਾਚੀ ਕਾਗਦ ਮਿਕਦਾਰਾ ॥
हे शरीर कागदाच्या तुकड्यासारखे नाशवंत आहे

ਬੂੰਦ ਪਵੈ ਬਿਨਸੈ ਢਹਤ ਨ ਲਾਗੈ ਬਾਰਾ ॥
ज्याप्रमाणे पाण्याचा थेंब कागदावर पडला की तो खराब होतो, त्याचप्रमाणे शरीराचा नाश होण्यास वेळ लागत नाही

ਕੰਚਨ ਕਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਜਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਵਾਸੀ ਹੇ ॥੪॥
ज्याच्या मनात नाम वास करते, तो गुरुमुखाद्वारे सत्याला समजतो आणि त्याचे शरीर सोन्यासारखे शुद्ध होते. ॥ ४ ॥

ਸਚਾ ਚਉਕਾ ਸੁਰਤਿ ਕੀ ਕਾਰਾ ॥
खरा चौक म्हणजे सुरतीचा तुरुंग. शुद्ध हृदय म्हणजे खरा चौक ज्याभोवती सुरतीची रांग असते जी हृदयाला कोणत्याही अशुद्धतेचा परिणाम होऊ देत नाही

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਭੋਜਨੁ ਸਚੁ ਆਧਾਰਾ ॥
देवाचे नाव हे मनाचे अन्न आहे आणि सत्य हा त्याचा आधार आहे

ਸਦਾ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਹੈ ਪਾਵਨੁ ਜਿਤੁ ਘਟਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਵਾਸੀ ਹੇ ॥੫॥
ज्या हृदयात परमात्माचे नाव असते ते हृदय शुद्ध, पवित्र आणि सदैव समाधानी असते. ॥५॥

ਹਉ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜੋ ਸਾਚੈ ਲਾਗੇ ॥
जे परमात्माच्या भक्तीत मग्न आहेत त्यांना मी शरण जातो.

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੇ ॥
ते रात्रंदिवस जागे राहून परमात्म्याचे गुणगान गात असतात

ਸਾਚਾ ਸੁਖੁ ਸਦਾ ਤਿਨ ਅੰਤਰਿ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸਿ ਰਾਸੀ ਹੇ ॥੬॥
खरा आनंद नेहमीच त्यांच्या मनात राहतो आणि त्यांचा आनंद हरीच्या रसात लीन होतो

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚੇਤਾ ਅਵਰੁ ਨ ਪੂਜਾ ॥
मी फक्त परमात्म्याचे नाव लक्षात ठेवतो आणि इतर कोणाचीही पूजा करत नाही

ਏਕੋ ਸੇਵੀ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ॥
मी फक्त त्याचीच पूजा करतो आणि इतर कोणाचीही नाही

ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਸਭੁ ਸਚੁ ਦਿਖਾਇਆ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸੀ ਹੇ ॥੭॥
परिपूर्ण गुरूंनी मला सर्वत्र सत्य दाखवले आहे आणि मी सत्यनामात लीन राहतो. ॥७॥

ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਜੋਨੀ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਇਆ ॥
पुन:पुन्हा गर्भात भटकणारा आत्मा आता मनुष्यजन्मात आला आहे

ਆਪਿ ਭੂਲਾ ਜਾ ਖਸਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥
जेव्हा मालक त्याला विसरला तेव्हा तो स्वतःहूनच चुकला

ਹਰਿ ਜੀਉ ਮਿਲੈ ਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਚੀਨੈ ਸਬਦੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਹੇ ॥੮॥
जेव्हा देव भेटतो तेव्हा गुरुमुख त्याला समजतो आणि नंतर अविनाशी शब्दाचे रहस्य ओळखतो.॥८॥

ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਭਰੇ ਹਮ ਅਪਰਾਧੀ ॥
अरे दीनदयाळ, आम्ही गुन्हेगार वासना आणि क्रोधाने भरलेले आहोत

ਕਿਆ ਮੁਹੁ ਲੈ ਬੋਲਹ ਨਾ ਹਮ ਗੁਣ ਨ ਸੇਵਾ ਸਾਧੀ ॥
मी कसे म्हणू की माझ्यात चांगले गुण नाहीत आणि मी तुझी पूजा केलेली नाही.

ਡੁਬਦੇ ਪਾਥਰ ਮੇਲਿ ਲੈਹੁ ਤੁਮ ਆਪੇ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਹੇ ॥੯॥
तू स्वतः बुडणाऱ्या दगडांना एकत्र करतोस, तुझे खरे नाव चिरंतन अमर आहे. ॥९॥

ਨਾ ਕੋਈ ਕਰੇ ਨ ਕਰਣੈ ਜੋਗਾ ॥
कोणीही काहीही करत नाही आणि करण्यासारखे काही नाही

ਆਪੇ ਕਰਹਿ ਕਰਾਵਹਿ ਸੁ ਹੋਇਗਾ ॥
तुम्ही जे काही कराल आणि सजीवांना करायला लावाल ते घडेल

ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਲੈਹਿ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਸਦ ਹੀ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸੀ ਹੇ ॥੧੦॥
ज्याला तुम्ही क्षमा करता, त्याला आनंद मिळतो आणि तो नेहमी नामस्मरणात मग्न राहतो.॥१०॥

ਇਹੁ ਤਨੁ ਧਰਤੀ ਸਬਦੁ ਬੀਜਿ ਅਪਾਰਾ ॥
हे शरीर पृथ्वी आहे, त्यात ब्रह्म शब्दाचे बीज पेरा

ਹਰਿ ਸਾਚੇ ਸੇਤੀ ਵਣਜੁ ਵਾਪਾਰਾ ॥
खऱ्या प्रभूच्या नावाने व्यापार करा

ਸਚੁ ਧਨੁ ਜੰਮਿਆ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਵਾਸੀ ਹੇ ॥੧੧॥
खऱ्या नावाच्या संपत्तीमुळे खऱ्या नावाचे कधीही नुकसान होत नाही आणि ते नाव मनात राहते

ਹਰਿ ਜੀਉ ਅਵਗਣਿਆਰੇ ਨੋ ਗੁਣੁ ਕੀਜੈ ॥
हे प्रभू! मला सद्‌गुण दे जो सद्‌गुणांपासून वंचित आहे आणि

ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਲੈਹਿ ਨਾਮੁ ਦੀਜੈ ॥
कृपया मला स्वतः क्षमा करा आणि मला नावाची भेट द्या

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋ ਪਤਿ ਪਾਏ ਇਕਤੁ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸੀ ਹੇ ॥੧੨॥
जो गुरुमुखी आहे त्याला आदर मिळतो आणि तो फक्त एकाच नावात लीन राहतो. ॥१२॥

ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸਮਝ ਨ ਹੋਈ ॥
हरि नामाची संपत्ती आत्म्यात आहे, परंतु ती त्याच्या ज्ञानापासून अज्ञानी आहे

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥
गुरुच्या कृपेने हे रहस्य फक्त काही जणांनाच समजते

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋ ਧਨੁ ਪਾਏ ਸਦ ਹੀ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸੀ ਹੇ ॥੧੩॥
जो गुरुमुखी होतो त्याला हे धन मिळते आणि तो नेहमी नामस्मरणात मग्न राहतो. ॥ १३॥

ਅਨਲ ਵਾਉ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈ ॥
तृष्णेच्या रूपातील अग्नि आणि वासनेच्या रूपातील वायु जीवाला भ्रमात भटकत ठेवतात आणि

Page 1049

ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਸੁਧਿ ਨ ਕਾਈ ॥
प्रेमाच्या भ्रमात हरवलेल्या माणसाला जाणीव नसते

ਮਨਮੁਖ ਅੰਧੇ ਕਿਛੂ ਨ ਸੂਝੈ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਗਾਸੀ ਹੇ ॥੧੪॥
जे आंधळे आहेत त्यांना काहीही समजत नाही, परंतु केवळ गुरुंच्या शिकवणीनेच हृदयात नामाचा प्रकाश पडतो. ॥ १४॥

ਮਨਮੁਖ ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ ਸੂਤੇ ॥
जे त्यांच्या मनाने मार्गदर्शन करतात ते अहंकार आणि भ्रमात झोपलेले राहतात

ਅਪਣਾ ਘਰੁ ਨ ਸਮਾਲਹਿ ਅੰਤਿ ਵਿਗੂਤੇ ॥
ते त्यांच्या हृदयाचे वासनेच्या दूतांपासून रक्षण करत नाहीत आणि शेवटी त्यांचा नाश होतो

ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਕਰਹਿ ਬਹੁ ਚਿੰਤਾ ਜਾਲੈ ਦੁਖੇ ਦੁਖਿ ਨਿਵਾਸੀ ਹੇ ॥੧੫॥
ते इतरांचा निषेध करतात, चिंता त्यांना खूप जाळतात आणि ते नेहमीच दुःखी असतात.॥१५॥

ਆਪੇ ਕਰਤੈ ਕਾਰ ਕਰਾਈ ॥
देव स्वतःच त्याच्या मनाने असे काम करून घेतो, पण

ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਇ ਬੁਝਾਈ ॥
तो गुरुमुखींना ज्ञान देतो

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸੀ ਹੇ ॥੧੬॥੫॥
हे नानक! नामात तल्लीन होऊन मन शुद्ध होते आणि आत्मा नामाद्वारे नामस्मरणात तल्लीन राहतो. ॥ १६॥ ५॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥
मारु महाला ३ ॥

ਏਕੋ ਸੇਵੀ ਸਦਾ ਥਿਰੁ ਸਾਚਾ ॥
मी फक्त एकाच देवाची पूजा करतो जो सदैव स्थिर आणि शाश्वत आहे

ਦੂਜੈ ਲਾਗਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਕਾਚਾ ॥
दुजै क्षेत्र सर्व जगु कच द्वैतात बुडालेले संपूर्ण जग नाशवंत आहे

ਗੁਰਮਤੀ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਾਚੇ ਹੀ ਸਾਚਿ ਪਤੀਜੈ ਹੇ ॥੧॥
गुरुंच्या शिकवणीनुसार, मी नेहमीच सत्याची स्तुती करतो आणि मन फक्त त्या अंतिम सत्यानेच समाधानी होते. ॥१॥

ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਬਹੁਤੇ ਮੈ ਏਕੁ ਨ ਜਾਤਾ ॥
हे गुणांच्या महासागर, तुमचे गुण अनंत आहेत पण मला तुमचा एकही गुण माहित नाही

ਆਪੇ ਲਾਇ ਲਏ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ॥
हे जगाला जीवन देणाऱ्या, तू स्वतः आम्हाला तुझ्या भक्तीत गुंतवून ठेव

ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ਗੁਰਮਤਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ਹੇ ॥੨॥
तो स्वतः क्षमा करतो आणि महानता प्रदान करतो आणि गुरुच्या सल्ल्यानेच हे मन देवाच्या प्रेमात भिजते. ॥२॥

ਮਾਇਆ ਲਹਰਿ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਰੀ ॥
शब्दाद्वारे मायेच्या लाटा दूर झाल्या आहेत आणि

ਇਹੁ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ॥
अभिमान दूर केल्याने हे मन शुद्ध झाले आहे

ਸਹਜੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਰਸਨਾ ਰਾਮੁ ਰਵੀਜੈ ਹੇ ॥੩॥
रामाच्या रंगात बुडलेली जीभ स्वाभाविकपणे त्याची स्तुती गात असते. ॥ ३ ॥

ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਤ ਵਿਹਾਣੀ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਨ ਬੂਝੈ ਫਿਰੈ ਇਆਣੀ ॥
संपूर्ण आयुष्य 'मी, माझे' असे म्हणत घालवले जाते. मनाच्या मागे लागलेल्या व्यक्तीला ज्ञान मिळत नाही आणि तो अज्ञानात भटकत राहतो

ਜਮਕਾਲੁ ਘੜੀ ਮੁਹਤੁ ਨਿਹਾਲੇ ਅਨਦਿਨੁ ਆਰਜਾ ਛੀਜੈ ਹੇ ॥੪॥
यम त्याला प्रत्येक क्षणी पाहतो आणि दररोज त्याचे आयुष्य कमी होत जाते. ॥४॥

ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਕਰੈ ਨਹੀ ਬੂਝੈ ॥
तो मनात लोभी आहे पण त्याचे परिणाम त्याला समजत नाहीत

ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਜਮਕਾਲੁ ਨ ਸੂਝੈ ॥
यम त्याच्या डोक्यावर उभा आहे पण त्याला काहीही दिसत नाही

ਐਥੈ ਕਮਾਣਾ ਸੁ ਅਗੈ ਆਇਆ ਅੰਤਕਾਲਿ ਕਿਆ ਕੀਜੈ ਹੇ ॥੫॥
माणसाने केलेली कृत्ये पुढच्या जगात तुमच्याकडे येतील, आता तो शेवटी काय करू शकतो? ॥५॥

ਜੋ ਸਚਿ ਲਾਗੇ ਤਿਨ ਸਾਚੀ ਸੋਇ ॥
जे सत्यात लीन होतात त्यांनाच खरे सौंदर्य असते

ਦੂਜੈ ਲਾਗੇ ਮਨਮੁਖਿ ਰੋਇ ॥
द्वैतात मग्न असलेले मनाला भिडणारे प्राणी रडतात

ਦੁਹਾ ਸਿਰਿਆ ਕਾ ਖਸਮੁ ਹੈ ਆਪੇ ਆਪੇ ਗੁਣ ਮਹਿ ਭੀਜੈ ਹੇ ॥੬॥
तो जगाचा आणि परलोकाचा स्वामी आहे आणि तो स्वतः सद्गुणांनी प्रसन्न आहे. ॥६॥

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਜਨੁ ਸੋਹੈ ॥
गुरुंच्या शब्दांमधून माणूस नेहमीच सुंदर दिसतो

ਨਾਮ ਰਸਾਇਣਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮੋਹੈ ॥
नामाचे अमृत पिल्याने मन मोहित होते

ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਮੈਲੁ ਪਤੰਗੁ ਨ ਲਾਗੈ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਭੀਜੈ ਹੇ ॥੭॥
मग आसक्ती आणि भ्रमाची घाण मला अजिबात चिकटत नाही आणि गुरुच्या सल्ल्यानुसार मन हरीच्या नावाने भिजते. ॥७॥

ਸਭਨਾ ਵਿਚਿ ਵਰਤੈ ਇਕੁ ਸੋਈ ॥
सर्व प्राण्यांमध्ये एकच देव व्यापलेला आहे आणि

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਰਗਟੁ ਹੋਈ ॥
गुरुच्या कृपेने तो प्रकट होतो

ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਨਾਇ ਸਾਚੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ ਹੇ ॥੮॥
अभिमानाचा नाश करून मनुष्याला शाश्वत आनंद मिळतो आणि सत्यनामात लीन राहून तो नामाचे अमृत पितो. ॥ ८॥

ਕਿਲਬਿਖ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥
सर्व पापे आणि दुःखे फक्त देवच दूर करू शकतो

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਿਆ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਾ ॥
गुरुमुखीने शब्दांचे चिंतन करून त्याची पूजा केली आहे

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਨੁ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ਹੇ ॥੯॥
तो स्वतः सर्वकाही करत असतो आणि नामस्मरणाने गुरुमुखीचे शरीर आणि मन भिजते. ॥ ९॥

ਮਾਇਆ ਅਗਨਿ ਜਲੈ ਸੰਸਾਰੇ ॥
मायेची आग संपूर्ण जगात जळत आहे

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਵਾਰੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੇ ॥
पण गुरु शब्दावर चिंतन करून हे दूर करतात

ਅੰਤਰਿ ਸਾਂਤਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਮੁ ਲੀਜੈ ਹੇ ॥੧੦॥
ज्याने गुरुंच्या शिकवणीनुसार नामस्मरण केले आहे, त्याच्या मनाला शांती मिळाली आहे आणि त्याला शाश्वत आनंद मिळाला आहे. ॥ १०॥

ਇੰਦ੍ਰ ਇੰਦ੍ਰਾਸਣਿ ਬੈਠੇ ਜਮ ਕਾ ਭਉ ਪਾਵਹਿ ॥
त्याच्या सिंहासनावर बसलेल्या स्वर्गाचा राजा इंद्रालाही यमाची भीती वाटते.

ਜਮੁ ਨ ਛੋਡੈ ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵਹਿ ॥
जरी कोणी अनेक धार्मिक कृत्ये केली तरी यम त्याला सोडत नाही

ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਤਾ ਮੁਕਤਿ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸਨਾ ਪੀਜੈ ਹੇ ॥੧੧॥
सतीगुरुंना भेटल्यावरच आत्मा मुक्ती प्राप्त करतो आणि आत्मा हरिनामाचा अमृत पितो. ॥११॥

ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਤਰਿ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥
मनाने प्रेरित असलेल्या व्यक्तीच्या मनात भक्ती निर्माण होत नाही

ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਸਾਂਤਿ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥
गुरुभक्तीमुळे शांती आणि आनंद निर्माण होतो

ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਾਵਨ ਸਦਾ ਹੈ ਬਾਣੀ ਗੁਰਮਤਿ ਅੰਤਰੁ ਭੀਜੈ ਹੇ ॥੧੨॥
शब्द नेहमीच शुद्ध आणि पवित्र असतात आणि हृदय गुरुंच्या शिकवणीत भिजते.॥१२॥

ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸੁ ਵੀਚਾਰੀ ॥
ब्रह्मा विष्णू महेश हे देखील मायेच्या तीन गुणांमध्ये बद्ध आहेत आणि

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਬਧਕ ਮੁਕਤਿ ਨਿਰਾਰੀ ॥
तीन गुणांमध्ये मुक्तता अद्वितीय आहे. त्यांच्यामध्ये मुक्तता अद्वितीय आहे

Page 1050

ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਏਕੋ ਹੈ ਜਾਤਾ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਰਵੀਜੈ ਹੇ ॥੧੩॥
गुरुचे ज्ञान फक्त परमात्मालाच जाणते आणि तो रात्रंदिवस त्याच्या नावात लीन राहतो. ॥ १३॥

ਬੇਦ ਪੜਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਬੂਝਹਿ ॥
जीव वेदांचे पठण करतो पण हरिनामाचे रहस्य समजत नाही.

ਮਾਇਆ ਕਾਰਣਿ ਪੜਿ ਪੜਿ ਲੂਝਹਿ ॥
अभ्यास करून तो मायेत अडकून राहतो.

ਅੰਤਰਿ ਮੈਲੁ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧਾ ਕਿਉ ਕਰਿ ਦੁਤਰੁ ਤਰੀਜੈ ਹੇ ॥੧੪॥
एक अज्ञानी आणि आंधळा माणूस, ज्याच्या मनात अशुद्धता आहे, तो जगाच्या कठीण महासागरातून कसा पार करू शकतो? ॥१४॥

ਬੇਦ ਬਾਦ ਸਭਿ ਆਖਿ ਵਖਾਣਹਿ ॥
विद्वान लोक वेदांना वादविवाद असे नाव देऊन त्यांचा अर्थ लावतात."

ਨ ਅੰਤਰੁ ਭੀਜੈ ਨ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣਹਿ ॥
पण यामुळे त्यांचे मन समाधानी होत नाही आणि ते शब्द ओळखू शकत नाहीत.

ਪੁੰਨੁ ਪਾਪੁ ਸਭੁ ਬੇਦਿ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ ਹੇ ॥੧੫॥
सर्व वेदांनी पाप आणि पुण्य काय आहे हे दृढपणे स्थापित केले आहे, परंतु गुरुमुख केवळ नामाचे अमृत पितो. ॥ १५॥

ਆਪੇ ਸਾਚਾ ਏਕੋ ਸੋਈ ॥
फक्त एकच देव सत्य आहे,

ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥
त्याच्याशिवाय दुसरे कोणी नाही.

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਮਨੁ ਸਾਚਾ ਸਚੋ ਸਚੁ ਰਵੀਜੈ ਹੇ ॥੧੬॥੬॥
हे नानक! जे लोक नामात लीन होतात त्यांचे मन खरे असते आणि ते फक्त एकाच सत्याचे चिंतन करतात. ॥ १६॥६॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥
मारु महाला ३ ॥

ਸਚੈ ਸਚਾ ਤਖਤੁ ਰਚਾਇਆ ॥
खऱ्या देवाने त्याचे खरे सिंहासन (निर्मिती) केले आहे,"

ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਸਿਆ ਤਿਥੈ ਮੋਹੁ ਨ ਮਾਇਆ ॥
तो स्वतःच्या घरात (दहावा दरवाजा) स्थायिक झाला आहे आणि तिथे आसक्ती आणि भ्रमाचा प्रभाव नाही.

ਸਦ ਹੀ ਸਾਚੁ ਵਸਿਆ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਣੀ ਸਾਰੀ ਹੇ ॥੧॥
ज्या गुरुमुखाच्या हृदयात सत्य नेहमीच राहते, त्याचे आचरण देखील उत्कृष्ट असते. ॥ १॥

ਸਚਾ ਸਉਦਾ ਸਚੁ ਵਾਪਾਰਾ ॥
जेव्हा खरा व्यवहार आणि खरा व्यवसाय (नावाच्या स्वरूपात) केला जातो,"

ਨ ਤਿਥੈ ਭਰਮੁ ਨ ਦੂਜਾ ਪਸਾਰਾ ॥
मग भ्रम आणि द्वैताचा प्रसार होत नाही.

ਸਚਾ ਧਨੁ ਖਟਿਆ ਕਦੇ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਬੂਝੈ ਕੋ ਵੀਚਾਰੀ ਹੇ ॥੨॥
खरी संपत्ती मिळवण्यात कोणतेही नुकसान नाही; फक्त काही विचारशील लोकच ही वस्तुस्थिती समजतात.॥२॥

ਸਚੈ ਲਾਏ ਸੇ ਜਨ ਲਾਗੇ ॥
ज्यांना खऱ्या प्रभूने या व्यवसायात गुंतवले आहे तेच यात गुंतलेले आहेत.

ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਮਸਤਕਿ ਵਡਭਾਗੇ ॥
ज्यांच्या डोक्यावर सौभाग्य असते, त्यांच्या मनात शब्द राहतात.

ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਵੀਚਾਰੀ ਹੇ ॥੩॥
खऱ्या शब्दांद्वारे ते फक्त देवाची स्तुती करतात आणि असे ज्ञानी लोक शब्दांमध्येच मग्न राहतात. ॥३॥

ਸਚੋ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ॥
मी फक्त सर्वोच्च सत्याची, सर्वोच्च परमेश्वराची, जो शाश्वत आहे, स्तुती करतो.

ਏਕੋ ਵੇਖਾ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ॥
मला फक्त तोच दिसतो आणि त्याच्याशिवाय दुसरे कोणीच नाही.

ਗੁਰਮਤਿ ਊਚੋ ਊਚੀ ਪਉੜੀ ਗਿਆਨਿ ਰਤਨਿ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ਹੇ ॥੪॥
गुरूची शिकवण ही सत्यापर्यंत पोहोचण्यासाठी सर्वोत्तम शिडी आहे आणि ज्ञानाचे रत्न अहंकाराचा नाश करू शकते.॥४॥

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇਆ ॥
ब्रह्म या शब्दाने आसक्तीचा भ्रम जाळून टाकला आहे.

ਸਚੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਇਆ ॥
हे देवा! जेव्हा तुला ते आवडले तेव्हा सत्य माझ्या मनात स्थिरावले.

ਸਚੇ ਕੀ ਸਭ ਸਚੀ ਕਰਣੀ ਹਉਮੈ ਤਿਖਾ ਨਿਵਾਰੀ ਹੇ ॥੫॥
खऱ्या परमेश्वराने केलेले सर्व काही खरे आहे आणि सदाचार स्वीकारल्याने अहंकार आणि लोभ दूर होऊ शकतो. ॥ ५॥

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਭੁ ਆਪੇ ਕੀਨਾ ॥
माया-मोह (भ्रम) आणि आसक्ती हे सर्व देवाने निर्माण केले आहे.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੈ ਕਿਨ ਹੀ ਚੀਨਾ ॥
एका दुर्मिळ गुरुमुखाने हे सत्य ओळखले आहे.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ਸਾਚੀ ਕਰਣੀ ਸਾਰੀ ਹੇ ॥੬॥
जो गुरुमुख होतो तो चांगले आचरण स्वीकारतो आणि खरे कर्म हे त्याचे सर्वोत्तम कर्म असते. ॥६॥

ਕਾਰ ਕਮਾਈ ਜੋ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਈ ॥
त्याने माझ्या प्रभूला जे आवडते ते केले आहे आणि

ਹਉਮੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਈ ॥
अहंकार आणि तहान यांची आग शब्दांद्वारे विझवली गेली आहे.

ਗੁਰਮਤਿ ਸਦ ਹੀ ਅੰਤਰੁ ਸੀਤਲੁ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਨਿਵਾਰੀ ਹੇ ॥੭॥
गुरुंच्या शिकवणीने मन शांत राहते आणि मनातून अभिमान नष्ट होतो आणि तो दूर होतो. ॥७॥

ਸਚਿ ਲਗੇ ਤਿਨ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਭਾਵੈ ॥
जे सत्यात मग्न असतात त्यांना सर्वकाही चांगले वाटते.

ਸਚੈ ਸਬਦੇ ਸਚਿ ਸੁਹਾਵੈ ॥
ते खऱ्या शब्दात मग्न राहतात आणि सत्यातून सौंदर्य प्राप्त करतात.

ਐਥੈ ਸਾਚੇ ਸੇ ਦਰਿ ਸਾਚੇ ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਸਵਾਰੀ ਹੇ ॥੮॥
जे या जगात सत्यवादी आहेत त्यांना प्रभूच्या दरबारातही सत्यवादी मानले जाते आणि दयाळू प्रभूने त्यांना आपल्या दयाळू दृष्टीने सजवले आहे. ॥८॥

ਬਿਨੁ ਸਾਚੇ ਜੋ ਦੂਜੈ ਲਾਇਆ ॥
सत्याशिवाय, जो आपले मन द्वैतावर स्थिर करतो,

ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਦੁਖ ਸਬਾਇਆ ॥
तो भ्रम आणि आसक्ती यांच्या वेदनांनी ग्रस्त राहतो.

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਜਾਪੈ ਨਾਹੀ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਦੁਖੁ ਭਾਰੀ ਹੇ ॥੯॥
गुरुशिवाय तो सुख आणि दुःख काय आहे हे समजू शकत नाही. आसक्ती आणि भ्रमाचे दुःख खूप जड आहे. ॥९॥

ਸਾਚਾ ਸਬਦੁ ਜਿਨਾ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥
ज्यांचे हृदय खऱ्या शब्दाने स्पर्शून गेले आहे,

ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨੀ ਕਮਾਇਆ ॥
त्याला त्याच्या भूतकाळातील कर्मांचे फळ मिळाले आहे.

ਸਚੋ ਸੇਵਹਿ ਸਚੁ ਧਿਆਵਹਿ ਸਚਿ ਰਤੇ ਵੀਚਾਰੀ ਹੇ ॥੧੦॥
ते ज्ञानी लोक सत्याची पूजा करतात, सत्याचे ध्यान करतात आणि सत्यात मग्न राहतात. ॥१०॥

ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਮੀਠੀ ਲਾਗੀ ॥
त्याला गुरुंची सेवा गोड वाटली आणि

ਅਨਦਿਨੁ ਸੁਖ ਸਹਜ ਸਮਾਧੀ ॥
ते रात्रंदिवस सहज समाधीचा सराव करून आनंदी राहतात.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਤਿਆ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਆ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵ ਪਿਆਰੀ ਹੇ ॥੧੧॥
देवाचे नाव जपल्याने त्याचे मन शुद्ध झाले आहे आणि त्याला गुरुची सेवा हेच त्याचे एकमेव प्रेम वाटले आहे. ॥ ११॥

ਸੇ ਜਨ ਸੁਖੀਏ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਚੇ ਲਾਏ ॥
सद्गुरुंनी देवाच्या उपासनेत रमलेले भक्तच आनंदी असतात.

ਆਪੇ ਭਾਣੇ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥
देवाने स्वतःच्या इच्छेने आपल्याला एकत्र केले आहे.

ਸਤਿਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇ ਜਨ ਉਬਰੇ ਹੋਰ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਖੁਆਰੀ ਹੇ ॥੧੨॥
ज्यांना सद्गुरूंनी संरक्षण दिले आहे ते बरे झाले आहेत, परंतु इतर भ्रम आणि भ्रमात अडकले आहेत. ॥१२॥

Page 1051

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਾ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥
गुरुमुखाने शब्दाद्वारे स्वयंभू देवाला ओळखले आहे

ਨਾ ਤਿਸੁ ਕੁਟੰਬੁ ਨਾ ਤਿਸੁ ਮਾਤਾ ॥
ज्याला कुटुंब नाही आणि आई नाही तो ॥

ਏਕੋ ਏਕੁ ਰਵਿਆ ਸਭ ਅੰਤਰਿ ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਕਾ ਆਧਾਰੀ ਹੇ ॥੧੩॥
फक्त तोच, एकच, प्रत्येकाच्या अंतरात राहतो आणि सर्व प्राण्यांचा आधार आहे. ॥१३॥

ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਦੂਜਾ ਭਾਇਆ ॥
माणसाला फक्त अहंकार, आसक्ती आणि द्वैत आवडते

ਕਿਛੁ ਨ ਚਲੈ ਧੁਰਿ ਖਸਮਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ॥
मालकाने सुरुवातीपासूनच लिहिले आहे की शेवटी काहीही एकत्र येत नाही

ਗੁਰ ਸਾਚੇ ਤੇ ਸਾਚੁ ਕਮਾਵਹਿ ਸਾਚੈ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰੀ ਹੇ ॥੧੪॥
जो खऱ्या गुरूंकडून दीक्षा घेतो आणि खरे आचरण स्वीकारतो, देव त्याचे सर्व दुःख दूर करतो.॥१४॥

ਜਾ ਤੂ ਦੇਹਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥
हे देवा! ज्याला तू देतोस त्याला शाश्वत आनंद मिळतो आणि

ਸਾਚੈ ਸਬਦੇ ਸਾਚੁ ਕਮਾਏ ॥
तो खरे बोलून खरे आचरण स्वीकारतो

ਅੰਦਰੁ ਸਾਚਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਾਚਾ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰੀ ਹੇ ॥੧੫॥
सत्य त्याच्या अंतरात राहते; त्याचे शरीर आणि मन खरे बनते आणि तो भक्तीचे भांडार भरतो.॥१५॥

ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਹੁਕਮਿ ਚਲਾਏ ॥
तो स्वतः सर्वांना पाहतो आणि त्यांच्यावर राज्य करतो आणि

ਅਪਣਾ ਭਾਣਾ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ॥
तो सजीवांना त्याच्या इच्छेनुसार करायला लावतो.

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਸਨਾ ਨਾਮਿ ਸਵਾਰੀ ਹੇ ॥੧੬॥੭॥
हे नानक! तपस्वी आत्मे केवळ नामातच मग्न राहतात आणि प्रभूच्या नामाने त्यांचे मन, शरीर आणि जीभ सुशोभित केली आहे. ॥१६॥७॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥
मारु महाला ३ ॥

ਆਪੇ ਆਪੁ ਉਪਾਇ ਉਪੰਨਾ ॥
तो स्वयंप्रकाशित आहे, स्वयंनिर्मित आहे आणि

ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ਏਕੁ ਪਰਛੰਨਾ ॥
तोच एक प्रच्छन्न स्वरूपात सर्वत्र व्यापून आहे

ਸਭਨਾ ਸਾਰ ਕਰੇ ਜਗਜੀਵਨੁ ਜਿਨਿ ਅਪਣਾ ਆਪੁ ਪਛਾਤਾ ਹੇ ॥੧॥
ज्याने स्वतःला ओळखले आहे, त्याला हे जाणवले आहे की जो जगाला जीवन देतो तो सर्वांची काळजी घेतो. ॥१॥

ਜਿਨਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸੁ ਉਪਾਏ ॥
जींनी ब्रह्मा, विष्णू आणि शिव यांना निर्माण केले आहे

ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਧੰਧੈ ਆਪੇ ਲਾਏ ॥
आपल्याला निर्माण केल्यानंतर, परमात्म्याने स्वतः आपल्याला त्याच्या स्वतःच्या कामाला लावले आहे

ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਜਿਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ਹੇ ॥੨॥
ज्याला तो आवडतो, तो स्वतः त्याला आवडणाऱ्याशी जोडतो, ज्याला गुरुच्या सान्निध्यात एका देवाचे रहस्य समजले आहे. ॥२॥

ਆਵਾ ਗਉਣੁ ਹੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥
हे जग जन्म आणि मृत्यूच्या चक्रात अडकले आहे

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਬਹੁ ਚਿਤੈ ਬਿਕਾਰਾ ॥
आसक्ती आणि भ्रमामुळे माणूस अनेक वाईट गोष्टींबद्दल विचार करत राहतो

ਥਿਰੁ ਸਾਚਾ ਸਾਲਾਹੀ ਸਦ ਹੀ ਜਿਨਿ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਪਛਾਤਾ ਹੇ ॥੩॥
ज्याने गुरुचे वचन ओळखले आहे तो नेहमीच अविनाशी परमेश्वराची स्तुती करतो. ॥३॥

ਇਕਿ ਮੂਲਿ ਲਗੇ ਓਨੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥
बरेच जण देवात रमले आहेत आणि त्यांना खरा आनंद मिळाला आहे

ਡਾਲੀ ਲਾਗੇ ਤਿਨੀ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥
जे देवतांच्या पूजेमध्ये मग्न झाले, त्यांनी आपले आयुष्य वाया घालवले

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲ ਤਿਨ ਜਨ ਕਉ ਲਾਗੇ ਜੋ ਬੋਲਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਤਾ ਹੇ ॥੪॥
जे गोड बोलतात त्यांना फळाचे अमृत मिळते. ॥४॥

ਹਮ ਗੁਣ ਨਾਹੀ ਕਿਆ ਬੋਲਹ ਬੋਲ ॥
हे परमपिता! आपण जीवांमध्ये काही गुण नाहीत, मग आपण काय म्हणावे?

ਤੂ ਸਭਨਾ ਦੇਖਹਿ ਤੋਲਹਿ ਤੋਲ ॥
तुम्ही सर्वांना पहाल आणि त्यांच्या कृतींचे वजन कराल

ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖਹਿ ਰਹਣਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ਹੇ ॥੫॥
तुमच्या आवडीप्रमाणे तुम्ही मला ठेवता, तसेच मला जगायचे आहे आणि तुम्हाला गुरुच्या सान्निध्यात जावे लागेल. ॥५॥

ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਣਾ ਤਾ ਸਚੀ ਕਾਰੈ ਲਾਏ ॥
जेव्हा तुम्ही ते स्वीकारता तेव्हा तुम्ही ते खरे काम करण्यासाठी वापरता

ਅਵਗਣ ਛੋਡਿ ਗੁਣ ਮਾਹਿ ਸਮਾਏ ॥
मग आत्मा दोष सोडून सद्गुणांमध्ये लीन होतो

ਗੁਣ ਮਹਿ ਏਕੋ ਨਿਰਮਲੁ ਸਾਚਾ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ਹੇ ॥੬॥
फक्त एकच शुद्ध परमेश्वर सद्गुणांमध्ये राहतो, जो केवळ गुरूंच्या शब्दांनीच ओळखता येतो.॥६॥

ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਏਕੋ ਸੋਈ ॥
मी जिथे जिथे पाहतो तिथे फक्त एकच आहे

ਦੂਜੀ ਦੁਰਮਤਿ ਸਬਦੇ ਖੋਈ ॥
शब्दांद्वारे द्वैत आणि वाईट विचार दूर केले गेले आहेत

ਏਕਸੁ ਮਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ਸਮਾਣਾ ਅਪਣੈ ਰੰਗਿ ਸਦ ਰਾਤਾ ਹੇ ॥੭॥
तो एकच परमेश्वर स्वतःमध्येच लीन राहतो आणि नेहमी त्याच्याच रंगात रंगलेला असतो. ॥७॥

ਕਾਇਆ ਕਮਲੁ ਹੈ ਕੁਮਲਾਣਾ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਸਬਦੁ ਨ ਬੁਝੈ ਇਆਣਾ ॥
कमळासारखे हे शरीर लवकरच कोमेजून जाणार आहे, परंतु अज्ञानी मन असलेल्यांना शब्दांचे रहस्य समजत नाही

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਕਾਇਆ ਖੋਜੇ ਪਾਏ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਹੇ ॥੮॥
जो कोणी गुरुच्या कृपेने आपल्या शरीराचा शोध घेतो, त्याला जगाला जीवन देणारा सापडतो.॥८॥

ਕੋਟ ਗਹੀ ਕੇ ਪਾਪ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਸਦਾ ਹਰਿ ਜੀਉ ਰਾਖੈ ਉਰ ਧਾਰੇ ॥
जो सदैव परमात्माला आपल्या हृदयात ठेवतो, तो शरीराच्या किल्ल्यातून सर्व पापे काढून टाकतो

ਜੋ ਇਛੇ ਸੋਈ ਫਲੁ ਪਾਏ ਜਿਉ ਰੰਗੁ ਮਜੀਠੈ ਰਾਤਾ ਹੇ ॥੯॥
त्याला इच्छित फळ मिळते आणि त्याचे मन वेड्याच्या रंगाप्रमाणे प्रभूच्या प्रेमात रंगते. ॥९॥

ਮਨਮੁਖੁ ਗਿਆਨੁ ਕਥੇ ਨ ਹੋਈ ॥
मनाच्या मागे जाणारा माणूस ज्ञानाबद्दल बोलतो पण त्याला स्वतःला काहीच ज्ञान नसते

ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਠਉਰ ਨ ਕੋਈ ॥
म्हणूनच तो पुन्हा पुन्हा जन्म घेत राहतो आणि त्याला आनंदासाठी जागा मिळत नाही

ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹੇ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ਹੇ ॥੧੦॥
गुरुमुखीकडे ज्ञान असते, तो नेहमीच परमात्म्याची स्तुती करतो आणि केवळ त्यालाच युगानुयुगे अचल मानतो. ॥१०॥

ਮਨਮੁਖੁ ਕਾਰ ਕਰੇ ਸਭਿ ਦੁਖ ਸਬਾਏ ॥
स्वतःच्या इच्छेनुसार एखादी व्यक्ती कोणतीही कृत्ये करते, ती केवळ दुःखाकडे घेऊन जातात

ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਨਾਹੀ ਕਿਉ ਦਰਿ ਜਾਏ ॥
जर त्याच्या मनात शब्दच नसतील तर तो परमेश्वराच्या दारात कसा जाऊ शकेल?

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਸਾਚਾ ਸਦ ਸੇਵੇ ਸੁਖਦਾਤਾ ਹੇ ॥੧੧॥
गुरुमुखाच्या मनात शब्द उपस्थित असतो आणि तो नेहमी आनंद देणाऱ्याची पूजा करतो. ॥११॥

ਜਹ ਦੇਖਾ ਤੂ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ॥
हे परमेश्वरा! मी जिथे जिथे पाहतो तिथे तू सर्वत्र उपस्थित आहेस.

ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਸਭ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥
परिपूर्ण गुरूकडून मला मिळालेले ज्ञान हे आहे:

ਨਾਮੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਸਦਾ ਸਦ ਇਹੁ ਮਨੁ ਨਾਮੇ ਰਾਤਾ ਹੇ ॥੧੨॥
नेहमी नामाचे ध्यान करा, कारण मन नामातच लीन होते.॥१२॥

ਨਾਮੇ ਰਾਤਾ ਪਵਿਤੁ ਸਰੀਰਾ ॥
परमेश्वराच्या नावाने लीन झालेले शरीर पवित्र आहे."

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਡੂਬਿ ਮੁਏ ਬਿਨੁ ਨੀਰਾ ॥
पण नाव नसलेले लोक पाण्याशिवाय बुडून मरतात.

ਆਵਹਿ ਜਾਵਹਿ ਨਾਮੁ ਨਹੀ ਬੂਝਹਿ ਇਕਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਪਛਾਤਾ ਹੇ ॥੧੩॥
त्याला नामाचे रहस्य कळत नाही आणि तो जन्म घेत राहतो आणि मरत राहतो. काही लोकांनी गुरुंच्या उपस्थितीत शब्द ओळखला आहे. ॥ १३॥

ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥
परिपूर्ण सद्‌गुरुंनी हे ज्ञान दिले आहे की

ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਮੁਕਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ॥
नावाशिवाय कोणीही काहीही साध्य केलेले नाही.

ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਸਹਜਿ ਰਹੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਹੇ ॥੧੪॥
परमात्म्याच्या नामस्मरणानेच, आत्मा या लोकात आणि परलोकात स्तुती प्राप्त करतो आणि स्वाभाविकपणे प्रभूच्या प्रेमात लीन होतो. ॥ १४॥

ਕਾਇਆ ਨਗਰੁ ਢਹੈ ਢਹਿ ਢੇਰੀ ॥
शरीराचे शहर शेवटी कोसळते आणि राखेचा ढीग बनते आणि

ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਚੂਕੈ ਨਹੀ ਫੇਰੀ ॥
शब्दांशिवाय, सजीव प्राणी हालचाल थांबवू शकत नाही.

ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵੈ ਜਿਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ਹੇ ॥੧੫॥
ज्याला गुरुंच्या सान्निध्यात एक परम सत्याची जाणीव झाली आहे, तो त्या परम सत्याचे गुणगान गातो आणि त्याच्यात विलीन होतो. ॥ १५॥

ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ॥ ਸਾਚਾ ਸਬਦੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਏ ॥
जो आशीर्वाद देतो त्यालाच ते प्राप्त होते आणि खरे वचन त्याच्या मनात राहते.

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਸਾਚੁ ਪਛਾਤਾ ਹੇ ॥੧੬॥੮॥
हे नानक! निरंजनाचे खरे भक्त तेच आहेत जे नामात तल्लीन राहतात, ज्यांनी सत्य ओळखले आहे, त्यांना खऱ्या दारात स्वीकारले जाते. ॥१६॥८॥

ਮਾਰੂ ਸੋਲਹੇ ੩ ॥
मारू सोळा ३ ॥

ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਜਿਸੁ ਕਰਣਾ ॥
हे देवा! तू स्वतःच कर्ता आहेस, तुलाच सर्वकाही करायचे आहे.

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾ ॥
सर्व प्राणीमात्र तुमच्या आश्रयाला आहेत.

ਆਪੇ ਗੁਪਤੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ਹੇ ॥੧॥
तू स्वतः प्रत्येकाच्या मनात गुप्त स्वरूपात उपस्थित आहेस आणि भक्तांनी तुला गुरुंच्या शब्दांद्वारे ओळखले आहे. ॥ १॥

ਹਰਿ ਕੇ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥
देवाची भांडारं भक्तीने भरलेली आहेत आणि

ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਾ ॥
तो शब्दाच्या चिंतनाद्वारे ते स्वतः देतो.

ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰਸਹਿ ਸਚੇ ਸਿਉ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਹੇ ॥੨॥
तुम्हाला जे मान्य असेल ते ते करतात आणि भक्तांचे मन सत्यात लीन राहते. ॥२॥

ਆਪੇ ਹੀਰਾ ਰਤਨੁ ਅਮੋਲੋ ॥
तुम्ही स्वतः एक अमूल्य हिरा आणि रत्न आहात.

ਆਪੇ ਨਦਰੀ ਤੋਲੇ ਤੋਲੋ ॥
तुम्ही स्वतः तुमच्या दयाळू नजरेने हिरे आणि रत्ने तपासून त्यांचे वजन करता.

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਆਪਿ ਪਛਾਤਾ ਹੇ ॥੩॥
सर्व प्राणी तुझ्या आश्रयाला आहेत आणि तू स्वतः तुझ्या कृपेने ओळखला जातोस. ॥ ३॥

ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਹੋਵੈ ਧੁਰਿ ਤੇਰੀ ॥
ज्याच्यावर तू दया करतोस."

ਮਰੈ ਨ ਜੰਮੈ ਚੂਕੈ ਫੇਰੀ ॥
तो जन्म-मृत्यूच्या चक्रातून मुक्त होतो.

ਸਾਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ਹੇ ॥੪॥
तो रात्रंदिवस खऱ्या परमेश्वराची स्तुती करतो आणि युगानुयुगे फक्त त्याच एका परमेश्वराच्या अस्तित्वावर विश्वास ठेवतो. ॥४॥

ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥
हे परमात्मा! तूच भ्रम आणि भ्रम आणि संपूर्ण विश्व निर्माण केले आहेस."

ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਦੇਵ ਸਬਾਇਆ ॥
ब्रह्मा, विष्णू आणि देवता निर्माण केल्या.

ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਣੇ ਸੇ ਨਾਮਿ ਲਾਗੇ ਗਿਆਨ ਮਤੀ ਪਛਾਤਾ ਹੇ ॥੫॥
ज्यांना तू आवडलास, ते तुझ्या नावात लीन झाले आणि त्यांनी त्यांच्या ज्ञानाने तुला ओळखले. ॥ ५॥

ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਵਰਤੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥
पाप आणि पुण्य जगभर पसरलेले आहे.

ਹਰਖੁ ਸੋਗੁ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਹੈ ਭਾਰਾ ॥
सुख आणि दुःख, सर्वच मोठे दुःख आहेत.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਜਿਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਛਾਤਾ ਹੇ ॥੬॥
जो गुरुमुख (गुरूंचा अनुयायी) आहे, ज्याने गुरुंच्या उपस्थितीत हरिचे नाव ओळखले आहे, त्यालाच आनंद मिळतो. ॥ ६॥

ਕਿਰਤੁ ਨ ਕੋਈ ਮੇਟਣਹਾਰਾ ॥
सजीवाच्या कृतींचे परिणाम कोणीही पुसून टाकू शकत नाही आणि

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦੇ ਮੋਖ ਦੁਆਰਾ ॥
गुरुंच्या शिकवणीतूनच मोक्षाचे दार सापडते.

ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਜਿਨਿ ਆਪੁ ਮਾਰਿ ਪਛਾਤਾ ਹੇ ॥੭॥
ज्या व्यक्तीने आपला अहंकार नष्ट केला आहे आणि सत्य ओळखले आहे, त्याला त्याच्या नशिबात आधीच लिहिलेले फळ मिळाले आहे. ॥ ७॥

ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਹਰਿ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥
भ्रम आणि आसक्तीमुळे माणसाचे मन देवावर केंद्रित होत नाही आणि

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਘਣਾ ਦੁਖੁ ਆਗੈ ॥
द्वैतामुळे त्याला प्रचंड वेदना होतात.

ਮਨਮੁਖ ਭਰਮਿ ਭੁਲੇ ਭੇਖਧਾਰੀ ਅੰਤ ਕਾਲਿ ਪਛੁਤਾਤਾ ਹੇ ॥੮॥
जो माणूस आपल्या मनाने वेडा झालेला असतो, तो स्वतःचे वेश बदलतो आणि शेवटी भ्रमात आणि पश्चात्तापात भटकतो. ॥८॥

ਹਰਿ ਕੈ ਭਾਣੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥
देवाच्या इच्छेने, जीव त्याची स्तुती करतो आणि

ਸਭਿ ਕਿਲਬਿਖ ਕਾਟੇ ਦੂਖ ਸਬਾਏ ॥
तो त्याची सर्व पापे आणि दुःखे दूर करतो.

ਹਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮਲ ਹੈ ਬਾਣੀ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਹੇ ॥੯॥
शुद्ध देवाचे शब्दही शुद्ध असतात आणि मन त्याच्यातच लीन राहते. ॥९॥

ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਪਾਏ ॥
ज्याच्यावर तो आपली कृपा करतो तो सद्‌गुणांचा साठा प्राप्त करतो आणि

ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ॥
तो त्याच्या मनातून अहंकार आणि स्वाभिमान काढून टाकतो.

ਗੁਣ ਅਵਗਣ ਕਾ ਏਕੋ ਦਾਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੀ ਜਾਤਾ ਹੇ ॥੧੦॥
गुण आणि दुर्गुणांचा दाता फक्त देवच आहे; हे सत्य फक्त दुर्मिळ गुरुमुखांनाच कळते. ॥ १०॥

ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰਮਲੁ ਅਤਿ ਅਪਾਰਾ ॥
माझा प्रभु शुद्ध आणि अनंत आहे आणि

ਆਪੇ ਮੇਲੈ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਾ ॥
गुरु या शब्दाचे चिंतन केल्याने, व्यक्ती स्वतःला एकरूप करते.

ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਸਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਾਚੈ ਰਾਤਾ ਹੇ ॥੧੧॥
स्वतःला क्षमा करून तो सत्याला बळकटी देतो आणि जीवाचे मन आणि शरीर सत्यात लीन होते. ॥११॥

ਮਨੁ ਤਨੁ ਮੈਲਾ ਵਿਚਿ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰਾ ॥
हे मन आणि शरीर विकारांमुळे मलिन आहे, परंतु देवाचा अनंत प्रकाश त्यात वास करतो.

ਗੁਰਮਤਿ ਬੂਝੈ ਕਰਿ ਵੀਚਾਰਾ ॥
गुरुंच्या मतानुसार विचार करूनच जीव हा फरक समजू शकतो.

ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਸਦਾ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਰਸਨਾ ਸੇਵਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ਹੇ ॥੧੨॥
अहंकाराचा नाश केल्याने, मन शुद्ध राहते आणि त्याच्या जिभेने ते केवळ आनंद देणाऱ्या परमात्म्याचीच पूजा करते. ॥ १२॥

ਗੜ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਬਹੁ ਹਟ ਬਾਜਾਰਾ ॥
शरीराच्या किल्ल्यात अनेक दुकाने आणि बाजारपेठा आहेत."

ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਅਤਿ ਅਪਾਰਾ ॥
ज्यामध्ये परमेश्वराच्या नावाचे अफाट काम होते.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਦਰਿ ਸੋਹੈ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਪਛਾਤਾ ਹੇ ॥੧੩॥
ज्याने गुरुच्या वाणीने आपला अहंकार नष्ट करून परमेश्वराला ओळखले आहे, त्याला नेहमीच त्याच्या दारात कृपा मिळते. ॥१३॥

ਰਤਨੁ ਅਮੋਲਕੁ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥
दुर्गम आणि अमर्याद असलेले हरि नाव एक अमूल्य रत्न आहे."

ਕੀਮਤਿ ਕਵਣੁ ਕਰੇ ਵੇਚਾਰਾ ॥
तो बिचारा प्राणी त्याची काय तुलना करू शकेल?

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦੇ ਤੋਲਿ ਤੋਲਾਏ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ਹੇ ॥੧੪॥
ज्याने आपल्या मनातील शब्द ओळखला आहे तो केवळ गुरुच्या शब्दानेच तोलला जाऊ शकतो. ॥ १४॥

ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬਹੁਤੁ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਪਸਰਿਆ ਪਾਸਾਰਾ ॥
स्मृती आणि धर्मग्रंथांमध्ये याचे सविस्तर स्पष्टीकरण आहे," जे केवळ भ्रमाचा व्यापक प्रसार आहे.

ਮੂਰਖ ਪੜਹਿ ਸਬਦੁ ਨ ਬੂਝਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੈ ਜਾਤਾ ਹੇ ॥੧੫॥
मूर्ख लोक त्यांचे पठण करतात पण शब्दांमधील फरक समजत नाहीत. केवळ दुर्मिळ गुरुमुखांनीच शब्दांमधील फरक ओळखला आहे. ॥ १५॥

ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ॥
देव स्वतः कर्ता आणि ते घडवून आणणारा आहे."

ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥
तो खऱ्या शब्दांद्वारे सत्याला बळकटी देतो.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ਹੇ ॥੧੬॥੯॥
हे नानक! ज्याने सर्व युगांमध्ये एकाच देवाचे अस्तित्व स्वीकारले आहे, त्याला नावानेच स्तुती मिळते. ॥ १६॥९॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥
मारु महाला ३ ॥

ਸੋ ਸਚੁ ਸੇਵਿਹੁ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ॥
तो एकमेव निर्माता आहे, म्हणून फक्त त्या सर्वोच्च सत्याचीच उपासना करा.

ਸਬਦੇ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥
तोच शब्दांद्वारे दुःख दूर करतो.

ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ਆਪੇ ਅਗਮ ਅਥਾਹਾ ਹੇ ॥੧॥
तो दुर्गम आहे, इंद्रियांच्या आकलनाच्या पलीकडे आहे, आणि कोणीही त्याचे खरे मूल्य खरोखर मोजलेले नाही; तो स्वतः दुर्गम आणि अगाध आहे. ॥१॥

ਆਪੇ ਸਚਾ ਸਚੁ ਵਰਤਾਏ ॥
तो खरा परमेश्वर स्वतः सत्याचा विस्तार करतो.

ਇਕਿ ਜਨ ਸਾਚੈ ਆਪੇ ਲਾਏ ॥
तो स्वतः काही सजीवांना सत्यात बुडवतो.

ਸਾਚੋ ਸੇਵਹਿ ਸਾਚੁ ਕਮਾਵਹਿ ਨਾਮੇ ਸਚਿ ਸਮਾਹਾ ਹੇ ॥੨॥
ते सत्याची पूजा करतात, खरे आचरण स्वीकारतात आणि सत्याच्या नावात विलीन होतात. ॥२॥

ਧੁਰਿ ਭਗਤਾ ਮੇਲੇ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥
भगवान स्वतः भक्तांना स्वतःशी जोडतात आणि

ਸਚੀ ਭਗਤੀ ਆਪੇ ਲਾਏ ॥
तो स्वतः त्यांना त्याच्या खऱ्या भक्तीत गुंतवून ठेवतो.

ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਇਸੁ ਜਨਮੈ ਕਾ ਲਾਹਾ ਹੇ ॥੩॥
ते नेहमी खऱ्या शब्दांनी देवाचे गुणगान करतात आणि हेच या मानव जन्माचे फळ आहे. ॥३॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਣਜੁ ਕਰਹਿ ਪਰੁ ਆਪੁ ਪਛਾਣਹਿ ॥
गुरुमुख नावाने व्यवसाय करतो आणि इतरांपासून स्वतःची ओळख करून देतो.

ਏਕਸ ਬਿਨੁ ਕੋ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣਹਿ ॥
ते एका देवाशिवाय कोणालाही ओळखत नाहीत.

ਸਚਾ ਸਾਹੁ ਸਚੇ ਵਣਜਾਰੇ ਪੂੰਜੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਹਾ ਹੇ ॥੪॥
देव हा खरा सावकार आहे, त्याचे भक्त खरे व्यापारी आहेत आणि ते फक्त नावाच्या स्वरूपात भांडवल खरेदी करतात. ॥४॥

ਆਪੇ ਸਾਜੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਏ ॥
तो स्वतः विश्वाची निर्मिती करतो आणि घडवतो आणि

ਵਿਰਲੇ ਕਉ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਬੁਝਾਏ ॥
हे रहस्य शब्द-गुरूद्वारे दुर्मिळ व्यक्तीला उलगडते.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਜਨ ਸਾਚੇ ਕਾਟੇ ਜਮ ਕਾ ਫਾਹਾ ਹੇ ॥੫॥
सद्गुरुंची सेवा करणारेच सत्यवादी असतात आणि यमाचा फास त्यांना कापतो. ॥ ५॥

ਭੰਨੈ ਘੜੇ ਸਵਾਰੇ ਸਾਜੇ ॥
देव स्वतः तोडतो, बनवतो, दुरुस्त करतो आणि निर्माण करतो.

ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਦੂਜੈ ਜੰਤ ਪਾਜੇ ॥
त्याने सजीवांना भ्रम, आसक्ती आणि द्वैताच्या स्वार्थात गुंतवून ठेवले आहे.

ਮਨਮੁਖ ਫਿਰਹਿ ਸਦਾ ਅੰਧੁ ਕਮਾਵਹਿ ਜਮ ਕਾ ਜੇਵੜਾ ਗਲਿ ਫਾਹਾ ਹੇ ॥੬॥
जे स्वतःच्या मनाच्या मागे लागतात ते नेहमीच अज्ञानी कृत्ये करत फिरतात आणि त्यांच्या गळ्यात मृत्युचा फास असतो. ॥ ६॥

ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਲਾਏ ॥
दयाळू प्रभु स्वतः क्षमा करतो आणि त्याला गुरुच्या सेवेत ठेवतो आणि

ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥
गुरूच्या मते, नाव मनात घर करते.

ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਸਾਚਾ ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਨਾਮੋ ਲਾਹਾ ਹੇ ॥੭॥
मग लोक रात्रंदिवस हरीच्या नावाचे ध्यान करतात आणि या जगात फक्त नावाचाच काही फायदा आहे. ॥ ७॥

ਆਪੇ ਸਚਾ ਸਚੀ ਨਾਈ ॥
देव सत्य आहे, त्याचे नाव देखील सत्य आहे.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਵੈ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ॥
गुरुद्वारेच तो आत्म्याला नाम देतो आणि ते नाम मनात स्थिर करतो.

ਜਿਨ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸੇ ਜਨ ਸੋਹਹਿ ਤਿਨ ਸਿਰਿ ਚੂਕਾ ਕਾਹਾ ਹੇ ॥੮॥
ज्यांचे मन नामाने भरलेले असते, त्यांच्या डोक्यावरून पापांचे ओझे उतरते आणि ते प्रभूच्या दरबारात सुंदर दिसतात. ॥८॥

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥
अगम्य, अदृश्य देवाचे मूल्यांकन करता येत नाही आणि

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ॥
ते केवळ गुरुच्या कृपेनेच मनात राहते.

ਸਦਾ ਸਬਦਿ ਸਾਲਾਹੀ ਗੁਣਦਾਤਾ ਲੇਖਾ ਕੋਇ ਨ ਮੰਗੈ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੯॥
जो सदैव शब्दांनी गुणदात्या परमेश्वराची स्तुती करतो त्याच्या कर्मांचा हिशोब कोणीही मागत नाही. ॥९॥

ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਰੁਦ੍ਰੁ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥
ब्रह्मा, विष्णू आणि शिवशंकर त्याची पूजा करतात पण

ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ ॥
त्यांना अदृश्य, अविभाज्य देवाचे अंतिम स्वरूप प्राप्त होत नाही.

ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰਹਿ ਤੂ ਅਪਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਹਾ ਹੇ ॥੧੦॥
हे परमप्रभू! गुरुद्वारे, तुम्ही ज्यांना तुमची दयाळू दृष्टी देता त्यांना तुमच्या अदृश्य स्वरूपाचे दर्शन देता. ॥१०॥

Page 1054

ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥
परिपूर्ण सद्‌गुरुंनी ही अंतर्दृष्टी दिली आहे की

ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ॥
एकाच देवाचे नाव मनात ठेवा."

ਨਾਮੁ ਜਪੀ ਤੈ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਮਹਲੁ ਪਾਇ ਗੁਣ ਗਾਹਾ ਹੇ ॥੧੧॥
नामाचा जप करा, नामाचे ध्यान करा आणि त्याचे गुणगान करा आणि तुमच्या ध्येयापर्यंत पोहोचा. ॥ ११॥

ਸੇਵਕ ਸੇਵਹਿ ਮੰਨਿ ਹੁਕਮੁ ਅਪਾਰਾ ॥
परमेश्वराच्या महान आज्ञेचे पालन करून, सेवक केवळ त्याचीच सेवा करतात.

ਮਨਮੁਖ ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਣਹਿ ਸਾਰਾ ॥
पण जे स्वार्थी आहेत त्यांना आदेशांचे महत्त्व माहित नाही.

ਹੁਕਮੇ ਮੰਨੇ ਹੁਕਮੇ ਵਡਿਆਈ ਹੁਕਮੇ ਵੇਪਰਵਾਹਾ ਹੇ ॥੧੨॥
जो त्याच्या आज्ञांचे पालन करतो, त्याला त्याच्या आज्ञांकडून प्रशंसा मिळते आणि तो त्याच्या आज्ञांपासून बेफिकीर होतो. ॥१२॥

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ॥
जो गुरूंच्या कृपेने आज्ञा ओळखतो."

ਧਾਵਤੁ ਰਾਖੈ ਇਕਤੁ ਘਰਿ ਆਣੈ ॥
तो भटकंती करणाऱ्या मनाला स्थिर आणि एकाग्रतेत आणतो.

ਨਾਮੇ ਰਾਤਾ ਸਦਾ ਬੈਰਾਗੀ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਮਨਿ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੧੩॥
जो नामात तल्लीन राहतो तो अनासक्त राहतो आणि नामाचे रत्न त्याच्या मनात स्थापित होते. ॥ १३॥

ਸਭ ਜਗ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ਏਕੋ ਸੋਈ ॥
संपूर्ण विश्वात फक्त एकच देव आहे आणि

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਰਗਟੁ ਹੋਈ ॥
ते केवळ गुरुच्या कृपेनेच प्रकट होते.

ਸਬਦੁ ਸਲਾਹਹਿ ਸੇ ਜਨ ਨਿਰਮਲ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੧੪॥
जे भक्त ब्रह्म शब्दाची स्तुती करतात ते शुद्ध असतात आणि ते त्यांच्या खऱ्या आत्म्यात राहतात. ॥१४॥

ਸਦਾ ਭਗਤ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥
हे प्रभू! भक्त नेहमीच तुमच्या आश्रयाला असतात."

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥
तुम्ही दुर्गम आहात, मन आणि वाणीच्या पलीकडे आहात, तुमचे मूल्यांकन करता येत नाही.

ਜਿਉ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਤਿਉ ਤੂ ਰਾਖਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਹਾ ਹੇ ॥੧੫॥
तू जीवांना तुझ्या इच्छेनुसार ठेवतोस आणि गुरुद्वारे तुझ्या नावाचे ध्यान केले जाते. ॥ १५॥

ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ॥ ਸਚੇ ਸਾਹਿਬ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਵਾ ॥
हे खऱ्या प्रभू! मी नेहमीच तुझे गुणगान गाईन जेणेकरून मी तुझ्या हृदयाला आनंद देईन.

ਨਾਨਕੁ ਸਾਚੁ ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ ਸਚੁ ਦੇਵਹੁ ਸਚਿ ਸਮਾਹਾ ਹੇ ॥੧੬॥੧॥੧੦॥
नानक कळकळीने प्रार्थना करतात, "मला खरे नाव द्या, जेणेकरून मी सत्यात विलीन होऊ शकेन." ॥ १६॥ १॥ १०॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥
मारु महाला ३ ॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ॥
जे सद्‌गुरुंची सेवा करतात ते भाग्यवान असतात आणि

ਅਨਦਿਨੁ ਸਾਚਿ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥
दिवसरात्र तो त्याच्या खऱ्या नावाशी एकनिष्ठ राहतो.

ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਰਵਿਆ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦਿ ਸਚੈ ਓਮਾਹਾ ਹੇ ॥੧॥
आनंद देणारा परमात्मा नेहमीच त्यांच्या हृदयात राहतो आणि खऱ्या शब्दाची इच्छा त्यांच्या मनात राहते. ॥ १॥

ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਏ ॥
जर तो दया दाखवतो तर तो आत्म्याला गुरुशी जोडतो आणि

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥
गुरु मनात देवाचे नाव बिंबवतात.

ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸਬਦੇ ਮਨਿ ਓਮਾਹਾ ਹੇ ॥੨॥
जेव्हा सदैव आनंदी देव मनात वास करतो, तेव्हाच शब्द (शब्द) मनात भक्तीसाठी उत्साह निर्माण करतो. ॥२॥

ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਤਾ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥
जर तो तुमच्याकडे दयाळूपणे पाहतो तर तो तुम्हाला गुरुशी जोडतो आणि स्वतःमध्ये विलीन करतो.

ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥
गुरु शब्दाद्वारे जीव अहंकार आणि आसक्ती जाळून टाकतो.

ਸਦਾ ਮੁਕਤੁ ਰਹੈ ਇਕ ਰੰਗੀ ਨਾਹੀ ਕਿਸੈ ਨਾਲਿ ਕਾਹਾ ਹੇ ॥੩॥
एका परमेश्वराच्या प्रेमात बुडालेला, तो नेहमीच आसक्ती आणि भ्रमापासून मुक्त असतो आणि त्याला कोणाशीही शत्रुत्व किंवा विरोध नाही. ॥ ३॥

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਘੋਰ ਅੰਧਾਰਾ ॥
सद्गुरुंच्या सेवेशिवाय, अज्ञानाचा खोल अंधार कायम राहतो आणि

ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਕੋਇ ਨ ਪਾਵੈ ਪਾਰਾ ॥
शब्दांशिवाय कोणीही जगाचा महासागर ओलांडू शकत नाही.

ਜੋ ਸਬਦਿ ਰਾਤੇ ਮਹਾ ਬੈਰਾਗੀ ਸੋ ਸਚੁ ਸਬਦੇ ਲਾਹਾ ਹੇ ॥੪॥
जे शब्दात तल्लीन राहतात ते महान तपस्वी असतात आणि शब्दाचा लाभ घेतात. ॥ ४॥

ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਕਰਤੈ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ॥
सुख आणि दुःख हे देवाने जन्मापूर्वीच नशिबात लिहिलेले असते.

ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਆਪਿ ਵਰਤਾਇਆ ॥
त्यानेच द्वैत पसरवले आहे.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਅਲਿਪਤੋ ਵਰਤੈ ਮਨਮੁਖ ਕਾ ਕਿਆ ਵੇਸਾਹਾ ਹੇ ॥੫॥
जो गुरूंचे अनुसरण करतो तो सांसारिक आसक्तीपासून मुक्त राहतो, परंतु जो स्वतःच्या मनाचे अनुसरण करतो त्याच्यावर थोडाही विश्वास ठेवता येत नाही. ॥ ५॥

ਸੇ ਮਨਮੁਖ ਜੋ ਸਬਦੁ ਨ ਪਛਾਣਹਿ ॥
ज्यांना मनाचे वेड असते ते शब्द आणि शब्दांमधील फरक ओळखत नाहीत.

ਗੁਰ ਕੇ ਭੈ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਹਿ ॥
गुरुंच्या भीतीचे महत्त्व माहित नाही.

ਭੈ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਨਿਰਭਉ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ਜਮੁ ਕਾਢਿ ਲਏਗਾ ਸਾਹਾ ਹੇ ॥੬॥
भीतीशिवाय निर्भय सत्य कसे शोधता येईल? जो स्वतःच्या मनाचे अनुसरण करतो त्याच्याकडून यम जीवनाचा श्वास हिरावून घेईल. ॥ ६॥

ਅਫਰਿਓ ਜਮੁ ਮਾਰਿਆ ਨ ਜਾਈ ॥
भयानक यमाला मारता येत नाही पण

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦੇ ਨੇੜਿ ਨ ਆਈ ॥
तो गुरुंच्या शब्दांद्वारे आत्म्याच्या जवळ येत नाही.

ਸਬਦੁ ਸੁਣੇ ਤਾ ਦੂਰਹੁ ਭਾਗੈ ਮਤੁ ਮਾਰੇ ਹਰਿ ਜੀਉ ਵੇਪਰਵਾਹਾ ਹੇ ॥੭॥
जेव्हा तो वचन ऐकतो तेव्हा तो दूरवरून पळून जातो, या आशेने की निष्काळजी देव त्याचा नाश करेल.॥७॥

ਹਰਿ ਜੀਉ ਕੀ ਹੈ ਸਭ ਸਿਰਕਾਰਾ ॥
संपूर्ण विश्वावर देवाचे राज्य आहे आणि त्याचे आदेश सर्वजण पाळतात.

ਏਹੁ ਜਮੁ ਕਿਆ ਕਰੇ ਵਿਚਾਰਾ ॥
मग हा बिचारा यम काय करू शकतो?

ਹੁਕਮੀ ਬੰਦਾ ਹੁਕਮੁ ਕਮਾਵੈ ਹੁਕਮੇ ਕਢਦਾ ਸਾਹਾ ਹੇ ॥੮॥
तो त्याचा सेवक आहे जो त्याच्या आज्ञांचे पालन करतो आणि त्याच्या आज्ञांद्वारेच सजीवाचा जीवन-श्वास वाहतो.॥८॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੈ ਕੀਆ ਅਕਾਰਾ ॥
गुरुमुखाला माहित आहे की खऱ्या देवाने विश्वाची निर्मिती केली आणि

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਸਰਿਆ ਸਭੁ ਪਾਸਾਰਾ ॥
संपूर्ण विश्व त्याचे आहे.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋ ਸਚੁ ਬੂਝੈ ਸਬਦਿ ਸਚੈ ਸੁਖੁ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੯॥
जो गुरूंचे अनुसरण करतो तो सत्य समजतो आणि खऱ्या शब्दांद्वारेच आनंद मिळवतो. ॥९॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਕਰਮਿ ਬਿਧਾਤਾ ॥
गुरुमुखाला हे समजते की निर्माणकर्ता कर्मांनुसार फळ देतो आणि.

Page 1055

ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥
त्याने चारही युगात गुरुंच्या शब्दांचे रहस्य ओळखले आहे

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਰੈ ਨ ਜਨਮੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਸਮਾਹਾ ਹੇ ॥੧੦॥
तो जन्म-मृत्यूच्या चक्रातून मुक्त होतो आणि शब्दातच मग्न राहतो. ॥१०॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਸਬਦਿ ਸਾਲਾਹੇ ॥
गुरुमुख नाम आणि शब्दाचीच स्तुती करतो

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਵੇਪਰਵਾਹੇ ॥
जो मन आणि वाणीच्या आवाक्याबाहेर आहे आणि निश्चिंत आहे

ਏਕ ਨਾਮਿ ਜੁਗ ਚਾਰਿ ਉਧਾਰੇ ਸਬਦੇ ਨਾਮ ਵਿਸਾਹਾ ਹੇ ॥੧੧॥
चारही युगातील सर्व प्राण्यांचा तारणारा हरिचा एकच नाव आहे आणि ते नाव केवळ शब्दांद्वारेच पसरलेले आहे. ॥११॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਂਤਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥
गुरुमुखी नेहमी शांती आणि आनंद मिळवते आणि

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ ॥
तो हरिचे नाव त्याच्या हृदयात वास करतो

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋ ਨਾਮੁ ਬੂਝੈ ਕਾਟੇ ਦੁਰਮਤਿ ਫਾਹਾ ਹੇ ॥੧੨॥
जो गुरुमुखी होतो त्याला नामाचे रहस्य कळते आणि त्याच्या दुष्ट विचारांचा पाश कापला जातो.॥१२॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਪਜੈ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵੈ ॥
गुरुमुखी सत्यापासून जन्माला येते आणि सत्यात विलीन होते

ਨਾ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਨ ਜੂਨੀ ਪਾਵੈ ॥
तो मरत नाही, जन्म घेत नाही, आणि जन्म-मृत्यूच्या चक्रातही अडकत नाही

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਰਹਹਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਅਨਦਿਨੁ ਲੈਦੇ ਲਾਹਾ ਹੇ ॥੧੩॥
गुरुमुख नेहमीच भगवंताच्या रंगात रमलेला राहतो आणि शाश्वत नामाचा लाभ प्राप्त करतो.॥१३॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤ ਸੋਹਹਿ ਦਰਬਾਰੇ ॥
गुरुमुखी भक्त प्रभूच्या दरबारात सुंदर दिसतो आणि

ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰੇ ॥
खरे शब्द त्यांचे जीवन सुधारतात.

ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਸਹਜ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਹਾ ਹੇ ॥੧੪॥
ते रात्रंदिवस देवाचे गुणगान गातात आणि सहजपणे त्यांच्या खऱ्या घरी पोहोचतात.॥१४॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ ॥
खरा गुरु पूर्ण शब्द कथन करतो परिपूर्ण खरा गुरु शब्द कथन करतो ॥

ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰਹੁ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥
तो उपदेश करतो की तुम्ही दररोज ध्यान करून देवाची उपासना करावी

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸਦ ਹੀ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲ ਗੁਣ ਪਾਤਿਸਾਹਾ ਹੇ ॥੧੫॥
जे परमेश्वराची स्तुती करतात ते नेहमीच पवित्र असतात आणि त्यांच्या शुद्ध गुणांमुळे ते राजे बनतात. ॥१५॥

ਗੁਣ ਕਾ ਦਾਤਾ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥
गुण देणारा फक्त खरा देव आहे

ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥
फक्त एक दुर्मिळ गुरुमुखच हे रहस्य समजू शकतो

ਨਾਨਕ ਜਨੁ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹੇ ਬਿਗਸੈ ਸੋ ਨਾਮੁ ਬੇਪਰਵਾਹਾ ਹੇ ॥੧੬॥੨॥੧੧॥
हे नानक! देवाचे नाव निष्काळजी आहे; तो फक्त त्याच्या नावाचे गुणगान गाऊन आनंदी राहतो.॥१६॥२॥११॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥
मारु महाला ३ ॥

ਹਰਿ ਜੀਉ ਸੇਵਿਹੁ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥
अगाध आणि अनंत देवाची उपासना करा

ਤਿਸ ਦਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਈਐ ਪਾਰਾਵਾਰਾ ॥
त्याला अंत नाही आणि त्याला ओलांडणेही सापडत नाही

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਰਵਿਆ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਤਿਤੁ ਘਟਿ ਮਤਿ ਅਗਾਹਾ ਹੇ ॥੧॥
गुरुच्या कृपेने, तो ज्याच्या हृदयात राहतो त्याच्या हृदयात तो वास करतो, त्या हृदयात अफाट ज्ञान निर्माण होते. ॥१॥

ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ਏਕੋ ਸੋਈ ॥
सर्व प्राण्यांमध्ये एकच देव व्यापलेला आहे आणि

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਰਗਟੁ ਹੋਈ ॥
गुरुच्या कृपेने तो प्रकट होतो

ਸਭਨਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਕਰੇ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦੇਦਾ ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾਹਾ ਹੇ ॥੨॥
जगाला जीवन देणारा परमात्मा सर्वांना पोषण देतो आणि सर्व सजीवांना अन्न देऊन त्यांची काळजी घेतो. ॥२॥

ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੂਝਿ ਬੁਝਾਇਆ ॥
परिपूर्ण सद्गुरुंनी हे समजून घेतल्यानंतर स्पष्ट केले आहे

ਹੁਕਮੇ ਹੀ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥
संपूर्ण जग देवाच्या आज्ञेने अस्तित्वात आले आहे

ਹੁਕਮੁ ਮੰਨੇ ਸੋਈ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਹੁਕਮੁ ਸਿਰਿ ਸਾਹਾ ਪਾਤਿਸਾਹਾ ਹੇ ॥੩॥
जो आज्ञा पाळतो त्यालाच आनंद मिळतो आणि त्याचे आदेश सर्वजण पाळतात, मग ते राजा असो वा सम्राट. ॥३॥

ਸਚਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਬਦੁ ਅਪਾਰਾ ॥
साचा सतगुरु सबदु अपरा खरा सतगुरुंचा शब्द अपार आहे

ਤਿਸ ਦੈ ਸਬਦਿ ਨਿਸਤਰੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥
त्याच्या शब्दांनी जग वाचले आहे

ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਦੇਦਾ ਸਾਸ ਗਿਰਾਹਾ ਹੇ ॥੪॥
निर्माणकर्ता स्वतः सजीवांना निर्माण करतो आणि त्यांची काळजी घेतो आणि त्यांना श्वास आणि अन्न देतो. ॥४॥

ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕਿਸਹਿ ਬੁਝਾਏ ॥
तो लाखोंपैकी फक्त दुर्मिळालाच ज्ञान देतो

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਰੰਗੁ ਲਾਏ ॥
असा व्यक्ती गुरुंच्या शब्दांद्वारे परमेश्वराच्या रंगात मग्न राहतो

ਹਰਿ ਸਾਲਾਹਹਿ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਹਰਿ ਬਖਸੇ ਭਗਤਿ ਸਲਾਹਾ ਹੇ ॥੫॥
ज्याला भक्तीने आशीर्वादित केले जाते आणि स्तुती गातो, तो नेहमी आनंद देणाऱ्या देवाची स्तुती करत राहतो. ॥५॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਜਨ ਸਾਚੇ ॥
जे लोक खऱ्या गुरूंची सेवा करतात तेच खरे असतात

ਜੋ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਕਾਚਨਿ ਕਾਚੇ ॥
जे जन्माला येतात आणि मरतात ते कच्चे असतात

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਵੇਪਰਵਾਹਾ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਅਥਾਹਾ ਹੇ ॥੬॥
देव मन आणि वाणीच्या पलीकडे आहे, निश्चिंत आहे, त्याच्या भक्तांवर प्रेम करतो आणि तो सद्गुणांचा अथांग महासागर आहे. ॥६॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਸਾਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥
परिपूर्ण सद्गुरुंनी ज्याला खऱ्या नावाने बळकटी दिली आहे तो.

ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥
तो नेहमी खऱ्या शब्दांनी परमेश्वराची स्तुती करतो

ਗੁਣਦਾਤਾ ਵਰਤੈ ਸਭ ਅੰਤਰਿ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਲਿਖਦਾ ਸਾਹਾ ਹੇ ॥੭॥
सद्गुणांचा दाता, सर्वोच्च देव, प्रत्येकाच्या अंतरंगात उपस्थित आहे आणि तो प्रत्येकाचे भाग्य आणि मृत्यूची वेळ प्रत्येकाच्या कपाळावर लिहितो. ॥७॥

ਸਦਾ ਹਦੂਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਪੈ ॥
गुरुमुखी आत्मा नेहमीच त्याला जवळ अनुभवतो

ਸਬਦੇ ਸੇਵੈ ਸੋ ਜਨੁ ਧ੍ਰਾਪੈ ॥
जो ब्रह्म शब्दाची पूजा करतो तो सदैव समाधानी राहतो

ਅਨਦਿਨੁ ਸੇਵਹਿ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸਬਦਿ ਸਚੈ ਓਮਾਹਾ ਹੇ ॥੮॥
जो माणूस नेहमी खऱ्या शब्दांनी, खऱ्या शब्दांनी देवाची सेवा करतो, त्याच्या मनात नेहमीच भक्तीचा उत्साह असतो. ॥८॥

ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧਾ ਬਹੁ ਕਰਮ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥
एक आंधळा अज्ञानी माणूस अनेक कृत्ये करतो आणि

ਮਨਹਠਿ ਕਰਮ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਪਾਏ ॥
मनाच्या हट्टीपणाने कर्म केल्याने, माणूस पुन्हा त्याच जन्मात पडतो

ਬਿਖਿਆ ਕਾਰਣਿ ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਕਮਾਵਹਿ ਦੁਰਮਤਿ ਕਾ ਦੋਰਾਹਾ ਹੇ ॥੯॥
इंद्रियसुखांच्या दुर्गुणांमुळे तो लोभ आणि लोभाचे वर्तन स्वीकारतो, ज्यामुळे तो वाईट विचारांच्या चौरस्त्यावर राहतो. ॥९॥

ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥
केवळ परिपूर्ण सत्गुरूच भक्तीला बळकटी देतात

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥
जो गुरुंच्या शिकवणीमुळे आपले मन हरिच्या नावावर केंद्रित करतो

ਮਨਿ ਤਨਿ ਹਰਿ ਰਵਿਆ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਮਨਿ ਭੀਨੈ ਭਗਤਿ ਸਲਾਹਾ ਹੇ ॥੧੦॥
परमेश्वर त्याच्या मन आणि शरीरात वास करतो आणि जीवाचे मन परमेश्वराच्या भक्ती आणि स्तुतीत भिजते. ॥१०॥

ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਅਸੁਰ ਸੰਘਾਰਣੁ ॥
माझा खरा प्रभुच दुर्गुणांच्या रूपातील दानवांचा नाश करणारा आहे

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਭਗਤਿ ਨਿਸਤਾਰਣੁ ॥
गुरूंच्या वचनांद्वारे उपासना केल्यानेच या जगाच्या महासागरातून मुक्तता मिळू शकते

ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਸਦ ਹੀ ਸਾਚਾ ਸਿਰਿ ਸਾਹਾ ਪਾਤਿਸਾਹਾ ਹੇ ॥੧੧॥
माझा प्रभु नेहमीच सत्य आहे, तोच अंतिम सत्य आहे आणि जगातील राजे आणि सम्राट देखील त्याच्या आज्ञेने राज्य करतात. ॥११॥

ਸੇ ਭਗਤ ਸਚੇ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਏ ॥
हे देवा! ज्या भक्तांनी तुझे मन प्रसन्न केले आहे तेच खरे आहेत

ਦਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਹਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਏ ॥
ते तुमच्या दारात स्तुती गातात आणि फक्त गुरु या शब्दामुळे ते सुंदर दिसतात

ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਅਨਦਿਨੁ ਗਾਵਹਿ ਨਿਰਧਨ ਕਾ ਨਾਮੁ ਵੇਸਾਹਾ ਹੇ ॥੧੨॥
ते दररोज तुमचे खरे शब्द गातात आणि तुमचे नाव त्या गरीब लोकांचे धन आहे. ॥१२॥

ਜਿਨ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਵਿਛੋੜਹਿ ਨਾਹੀ ॥
ज्यांना तुम्ही स्वतःशी एकरूप करता आणि त्यांना तुमच्यापासून वेगळे करत नाही

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹੀ ॥
गुरुंच्या शिकवणी नेहमीच तुमची स्तुती करतात

ਸਭਨਾ ਸਿਰਿ ਤੂ ਏਕੋ ਸਾਹਿਬੁ ਸਬਦੇ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਾ ਹੇ ॥੧੩॥
संपूर्ण विश्वात, तुम्हीच सर्वांचे स्वामी आहात आणि ते शब्द गुरुद्वारे तुमच्या नावाची स्तुती करतात. ॥ १३॥

ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਤੁਧੁਨੋ ਕੋਈ ਨ ਜਾਣੀ ॥
गुरुंच्या शब्दांशिवाय तुम्हाला कोणीही ओळखू शकत नाही

ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਕਥੀ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥
तू तुझी न सांगितलेली कहाणी स्वतः सांगितली आहेस

ਆਪੇ ਸਬਦੁ ਸਦਾ ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਸੰਬਾਹਾ ਹੇ ॥੧੪॥
तू स्वतःच शब्द आहेस, तूच नेहमीच नाव देणारा गुरु आहेस आणि तूच हरीचे नाव जपतोस आणि ते वितरित करतोस. ॥१४॥

ਤੂ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ॥
तू स्वतःच निर्माता आहेस

ਤੇਰਾ ਲਿਖਿਆ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟਣਹਾਰਾ ॥
तुम्ही जे लिहिले आहे ते कोणीही पुसू शकत नाही

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਦੇਵਹਿ ਤੂ ਆਪੇ ਸਹਸਾ ਗਣਤ ਨ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੧੫॥
तुम्ही स्वतः गुरुमुखी प्राण्यांना नाव देता आणि मग त्यांना कर्म देण्याचे भय राहत नाही. ॥१५॥

ਭਗਤ ਸਚੇ ਤੇਰੈ ਦਰਵਾਰੇ ॥
खरे भक्त तुमच्या दरबारात आहेत

ਸਬਦੇ ਸੇਵਨਿ ਭਾਇ ਪਿਆਰੇ ॥
आपण शब्दांची प्रेमाने आणि भक्तीने पूजा करतो

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਨਾਮੇ ਕਾਰਜੁ ਸੋਹਾ ਹੇ ॥੧੬॥੩॥੧੨॥
हे नानक! जे तपस्वी तुझ्या नावात तल्लीन राहतात आणि तुझ्या नावाने त्यांचे प्रत्येक कार्य सुंदर बनते. ॥१६॥३॥१२॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥
मारु महाला ३ ॥

ਮੇਰੈ ਪ੍ਰਭਿ ਸਾਚੈ ਇਕੁ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇਆ ॥
माझ्या खऱ्या प्रभूने एक अद्‌भुत खेळ निर्माण केला आहे आणि

ਕੋਇ ਨ ਕਿਸ ਹੀ ਜੇਹਾ ਉਪਾਇਆ ॥
कोणताही सजीव दुसऱ्यासारखा निर्माण होत नाही

ਆਪੇ ਫਰਕੁ ਕਰੇ ਵੇਖਿ ਵਿਗਸੈ ਸਭਿ ਰਸ ਦੇਹੀ ਮਾਹਾ ਹੇ ॥੧॥
तो स्वतः जीवांना त्यांच्या रंग, रूप आणि चेहऱ्यात फरक करून पाहून प्रसन्न होतो आणि सर्व रस केवळ मानवी शरीरातच असतात. ॥१॥

ਵਾਜੈ ਪਉਣੁ ਤੈ ਆਪਿ ਵਜਾਏ ॥
हे परम देवा! तू स्वतः शरीराला जीवन दिले आहेस

ਸਿਵ ਸਕਤੀ ਦੇਹੀ ਮਹਿ ਪਾਏ ॥
तू शिवाची आत्मिक शक्ती मायेच्या शरीरात घातली आहेस

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਉਲਟੀ ਹੋਵੈ ਗਿਆਨ ਰਤਨੁ ਸਬਦੁ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੨॥
जर गुरुच्या कृपेने जीवाचे मन मायेपासून अलिप्त झाले तर शब्दाच्या अमूल्य रत्नाचे ज्ञान प्राप्त होते. ॥२॥

ਅੰਧੇਰਾ ਚਾਨਣੁ ਆਪੇ ਕੀਆ ॥
तू स्वतः अंधार आणि प्रकाश निर्माण केला आहेस

ਏਕੋ ਵਰਤੈ ਅਵਰੁ ਨ ਬੀਆ ॥
त्यांच्यामध्ये फक्त तूच आहेस आणि तुझ्याशिवाय दुसरे कोणीही नाही

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਕਮਲੁ ਬਿਗਸੈ ਬੁਧਿ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੩॥
जो व्यक्ती गुरुंच्या कृपेने स्वतःला ओळखतो, त्याचे हृदय फुलते आणि त्याला सर्वोत्तम बुद्धी मिळते. ॥३॥

ਅਪਣੀ ਗਹਣ ਗਤਿ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ॥
तुम्हाला तुमची खोल गती मर्यादा माहित आहे

ਹੋਰੁ ਲੋਕੁ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਆਖਿ ਵਖਾਣੈ ॥
इतर लोक ऐकतात आणि समजावून सांगतात

ਗਿਆਨੀ ਹੋਵੈ ਸੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਸਾਚੀ ਸਿਫਤਿ ਸਲਾਹਾ ਹੇ ॥੪॥
जो ज्ञानी आहे, तो गुरुमुख होतो आणि हे रहस्य समजून घेतो आणि खऱ्या अर्थाने देवाची स्तुती करत राहतो. ॥४॥

ਦੇਹੀ ਅੰਦਰਿ ਵਸਤੁ ਅਪਾਰਾ ॥
मानवी शरीरात अनंत गोष्टी आहेत आणि

ਆਪੇ ਕਪਟ ਖੁਲਾਵਣਹਾਰਾ ॥
देव स्वतःच दार उघडतो

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਹਾ ਹੇ ॥੫॥
गुरुमुख नैसर्गिक अवस्थेत नामाचे अमृत पीतो आणि त्याची तहान भागते. ॥५॥

ਸਭਿ ਰਸ ਦੇਹੀ ਅੰਦਰਿ ਪਾਏ ॥
देवाने सर्व सार शरीरात ठेवले आहेत आणि

ਵਿਰਲੇ ਕਉ ਗੁਰੁ ਸਬਦੁ ਬੁਝਾਏ ॥
गुरुच्या शब्दांद्वारे तो ही वस्तुस्थिती केवळ दुर्मिळ व्यक्तीलाच समजावून सांगतो

ਅੰਦਰੁ ਖੋਜੇ ਸਬਦੁ ਸਾਲਾਹੇ ਬਾਹਰਿ ਕਾਹੇ ਜਾਹਾ ਹੇ ॥੬॥
जेव्हा एखादा माणूस स्वतःच्या आत शोध घेत असेल तेव्हा तो फक्त शब्दाचीच स्तुती करतो, तर तो बाहेर का जाईल? ॥ ६॥

ਵਿਣੁ ਚਾਖੇ ਸਾਦੁ ਕਿਸੈ ਨ ਆਇਆ ॥
नामाचे अमृत चाखल्याशिवाय कोणीही ते चाखू शकत नव्हते

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆਇਆ ॥
देवाने आपल्याला गुरुंच्या शब्दांद्वारे नामाचे अमृत पाजले आहे

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀ ਅਮਰਾ ਪਦੁ ਹੋਏ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਰਸੁ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੭॥
नामाचे अमृत पिऊन ते अमर झाले आहेत आणि त्यांना गुरुंच्या शब्दांमधून सार प्राप्त झाले आहे.॥७॥

ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਸੋ ਸਭਿ ਗੁਣ ਜਾਣੈ ॥
जो स्वतःला ओळखतो, त्याला सर्व गुण माहित असतात.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ॥
ते गुरुच्या शब्दांनी हरि नावाचे वर्णन करतात

ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮਿ ਰਤਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਹਾ ਹੇ ॥੮॥
तो रात्रंदिवस हरीच्या नावात तल्लीन राहतो आणि मायेचा मोह आणि आसक्ती नष्ट करतो. ॥८॥

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਾਏ ॥
गुरुची सेवा करून माणूस सर्वकाही साध्य करतो

ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥
तो त्याच्या मनातील अहंकार, आसक्ती आणि आत्म-संयम या भावना काढून टाकतो

ਆਪੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸੁਖਦਾਤਾ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦੇ ਸੋਹਾ ਹੇ ॥੯॥
आनंद देणारा परमेश्वर स्वतः दया दाखवतो आणि गुरुच्या शब्दांनीच जीव सौंदर्यास पात्र बनतो. ॥६॥

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹੈ ਬਾਣੀ ॥
गुरुचे शब्द अमृतासारखे आहेत

ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀ ॥
जो व्यक्ती दररोज देवाचे नामस्मरण करतो

ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਚਾ ਵਸੈ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸੋ ਘਟੁ ਨਿਰਮਲੁ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੧੦॥
खरा देव त्याच्या हृदयात राहतो आणि त्याचे हृदय शुद्ध होते. ॥१०॥

ਸੇਵਕ ਸੇਵਹਿ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹਹਿ ॥
भक्त नेहमीच परमेश्वराच्या भक्तीत मग्न असतो

ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ॥
ते रंगांमध्ये बुडून परमेश्वराचे गुणगान गातात

ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ ਪਰਮਲ ਵਾਸੁ ਮਨਿ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੧੧॥
तो स्वतः त्याच्या कृपेने त्यांना शब्दांमध्ये मिसळतो आणि चंदनाचा सुगंध त्यांच्या मनात राहू लागतो. ॥ ११॥

ਸਬਦੇ ਅਕਥੁ ਕਥੇ ਸਾਲਾਹੇ ॥
जो अव्यक्त कथा सांगतो आणि शब्दांद्वारे स्तुती करतो

ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਸਾਚੇ ਵੇਪਰਵਾਹੇ ॥
माझा प्रभु खरोखरच बेफिकीर आहे

ਆਪੇ ਗੁਣਦਾਤਾ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ ਸਬਦੈ ਕਾ ਰਸੁ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੧੨॥
गुण देणारा स्वतः शब्दाद्वारे शब्दांना स्वतःमध्ये मिसळतो आणि त्यालाच शब्दाची चव मिळते. ॥१२॥

ਮਨਮੁਖੁ ਭੂਲਾ ਠਉਰ ਨ ਪਾਏ ॥
ज्या व्यक्तीचे मन भरकटले जाते त्याला आनंदासाठी कुठेही जागा मिळत नाही

ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੁ ਕਰਮ ਕਮਾਏ ॥
निर्मात्याने त्याच्या नशिबात जे काही लिहिले आहे ते तो करतो

ਬਿਖਿਆ ਰਾਤੇ ਬਿਖਿਆ ਖੋਜੈ ਮਰਿ ਜਨਮੈ ਦੁਖੁ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੧੩॥
इंद्रिय इच्छांमध्ये मग्न राहून, तो फक्त त्या इच्छांचा शोध घेतो आणि परिणामी त्याला जन्म आणि मृत्यूचे दुःख भोगावे लागते. ॥ १३॥

ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਸਾਲਾਹੇ ॥
हे परमेश्वरा! साक्षात तू स्वतःची स्तुती करतोस

ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਪ੍ਰਭ ਤੁਝ ਹੀ ਮਾਹੇ ॥
तुझे गुण फक्त तुझ्यातच आहेत

ਤੂ ਆਪਿ ਸਚਾ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ ਸਚੀ ਆਪੇ ਅਲਖੁ ਅਥਾਹਾ ਹੇ ॥੧੪॥
तू स्वतः सत्य आहेस, तुझे शब्द खरे आहेत आणि तू स्वतः अनाकलनीय आणि अथांग आहेस.॥१४॥

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਦਾਤੇ ਕੋਇ ਨ ਪਾਏ ॥
गुरूशिवाय कोणीही देवाला प्राप्त करू शकत नाही

ਲਖ ਕੋਟੀ ਜੇ ਕਰਮ ਕਮਾਏ ॥
एखादा जीव लाखो आणि कोटी धार्मिक कृत्ये करत असला तरी.

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਵਸਿਆ ਸਬਦੇ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਾ ਹੇ ॥੧੫॥
ज्याच्या हृदयात देव राहतो, तो गुरुच्या कृपेने शब्दांद्वारे केवळ सत्याची स्तुती करतो. ॥ १५॥

ਸੇ ਜਨ ਮਿਲੇ ਧੁਰਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥
परमेश्वराला फक्त तेच लोक सापडले आहेत ज्यांना त्याने स्वतः सुरुवातीपासून लिहिलेल्या क्रमाशी जोडले आहे

ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਏ ॥
खरे बोलणे आणि शब्दांद्वारे ते सुंदर झाले आहेत

ਨਾਨਕ ਜਨੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਨਿਤ ਸਾਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵਹ ਗੁਣੀ ਸਮਾਹਾ ਹੇ ॥੧੬॥੪॥੧੩॥
नानक नेहमीच देवाच्या खऱ्या स्वरूपाचे गुण गातात आणि त्याची स्तुती केल्यानंतर ते त्या गुणांच्या खजिन्यात लीन होतात. ॥१६॥४॥१३॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥
मारु महाला ३ ॥

ਨਿਹਚਲੁ ਏਕੁ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥
फक्त देवच स्थिर आहे आणि तो नेहमीच शाश्वत आहे.

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਸੋਝੀ ਹੋਈ ॥
ही समज केवळ परिपूर्ण गुरुकडूनच मिळते

ਹਰਿ ਰਸਿ ਭੀਨੇ ਸਦਾ ਧਿਆਇਨਿ ਗੁਰਮਤਿ ਸੀਲੁ ਸੰਨਾਹਾ ਹੇ ॥੧॥
जे हरीच्या सारात भिजलेले असतात आणि नेहमी त्याचे चिंतन करत राहतात, गुरुच्या सल्ल्यानुसार चांगले आचरण त्यांचे ढाल बनते. ॥१॥

ਅੰਦਰਿ ਰੰਗੁ ਸਦਾ ਸਚਿਆਰਾ ॥
ज्याच्या मनात देवाचा रंग असतो तो नेहमीच सत्यवादी असतो

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਪਿਆਰਾ ॥
गुरुच्या वचनावरून त्याला हरिचे नाव प्रिय वाटते

ਨਉ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਛੋਡਿਆ ਮਾਇਆ ਕਾ ਲਾਹਾ ਹੇ ॥੨॥
नऊ खजिना देणारे हरि हे नाव त्याच्या हृदयात वसले आहे आणि त्याने त्याच्या मनातील मायेचा लोभ सोडून दिला आहे. ॥२॥

ਰਈਅਤਿ ਰਾਜੇ ਦੁਰਮਤਿ ਦੋਈ ॥
वाईट विचारसरणीमुळे राजा आणि त्याची प्रजा दुविधेत सापडतात

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਏਕੁ ਨ ਹੋਈ ॥
सद्‌गुरुंची सेवा केल्याशिवाय कोणीही परमेश्वराशी एकरूप होऊ शकत नाही

ਏਕੁ ਧਿਆਇਨਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਨਿ ਨਿਹਚਲੁ ਰਾਜੁ ਤਿਨਾਹਾ ਹੇ ॥੩॥
जे एकाच देवाचे ध्यान करतात ते नेहमीच आनंदी असतात आणि त्याचे राज्य स्थिर राहते. ॥३॥

ਆਵਣੁ ਜਾਣਾ ਰਖੇ ਨ ਕੋਈ ॥
येणं जाणं यापासून कोणीही सुटू शकत नाही.

ਜੰਮਣੁ ਮਰਣੁ ਤਿਸੈ ਤੇ ਹੋਈ ॥
यामुळे जन्म आणि मृत्यु होतो.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਾ ਸਦਾ ਧਿਆਵਹੁ ਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਤਿਸੈ ਤੇ ਪਾਹਾ ਹੇ ॥੪॥
गुरुच्या सान्निध्यात नेहमी देवाचे ध्यान करा, तरच तुम्हाला अंतिम मोक्ष मिळेल. ॥४॥

ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੁਆਰੈ ॥
सत्य आणि आत्मसंयम केवळ खऱ्या गुरूंद्वारेच प्राप्त होतात

ਹਉਮੈ ਕ੍ਰੋਧੁ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਰੈ ॥
अहंकार आणि राग फक्त शब्दांनीच नष्ट होतात

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਸੀਲੁ ਸੰਤੋਖੁ ਸਭੁ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੫॥
सत्गुरुंची सेवा केल्याने नेहमीच आनंद मिळतो आणि सद्‌गुण, आचरण आणि समाधान यासारखे शुभ गुण निर्माण होतात. ॥५॥

ਹਉਮੈ ਮੋਹੁ ਉਪਜੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥
जगाचा जन्म अभिमान आणि आसक्तीतून झाला आहे

ਸਭੁ ਜਗੁ ਬਿਨਸੈ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਾ ॥
परमेश्वराचे नाव विसरल्याने संपूर्ण जग नष्ट होते

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਈਐ ਨਾਮੁ ਸਚਾ ਜਗਿ ਲਾਹਾ ਹੇ ॥੬॥
सद्‌गुरुंच्या सेवेशिवाय नाम प्राप्त होत नाही आणि नाम हेच जगात खरे कल्याण आहे.॥६॥

ਸਚਾ ਅਮਰੁ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਇਆ ॥
ज्याला शब्दांद्वारे देवाची आज्ञा सुंदर वाटते तो

ਪੰਚ ਸਬਦ ਮਿਲਿ ਵਾਜਾ ਵਾਇਆ ॥
अनाहत ध्वनी असलेल्या पाच शब्दांनी एकत्रितपणे त्याच्या 'म' मध्ये संगीत वाजवले आहे

ਸਦਾ ਕਾਰਜੁ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਸੁਹੇਲਾ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਕਾਰਜੁ ਕੇਹਾ ਹੇ ॥੭॥
खऱ्या नामाचे कार्य नेहमीच आनंददायी असते आणि शब्दांशिवाय ते कार्य कसे पूर्ण होऊ शकते. ॥७॥

ਖਿਨ ਮਹਿ ਹਸੈ ਖਿਨ ਮਹਿ ਰੋਵੈ ॥
एखादी व्यक्ती एका क्षणात हसायला आणि रडायला लागते म्हणजेच त्याला आनंद आणि दुःख दोन्ही जाणवते

ਦੂਜੀ ਦੁਰਮਤਿ ਕਾਰਜੁ ਨ ਹੋਵੈ ॥
त्याचे काम द्वैत आणि दुष्टपणामुळे पूर्ण होत नाही

ਸੰਜੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਕਰਤੈ ਲਿਖਿ ਪਾਏ ਕਿਰਤੁ ਨ ਚਲੈ ਚਲਾਹਾ ਹੇ ॥੮॥
मिलन आणि वियोग देवाने आधीच लिहून ठेवले आहेत आणि नशीब बदलूनही ते बदलता येत नाहीत. ॥८॥

ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਕਮਾਏ ॥
जो गुरुंच्या वचनांनुसार वागतो, त्याला जीवनात मुक्ती मिळते

ਹਰਿ ਸਿਉ ਸਦ ਹੀ ਰਹੈ ਸਮਾਏ ॥
असा व्यक्ती सदैव देवात लीन असतो

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਨ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੯॥
गुरुच्या कृपेने त्याला या जगात आणि परलोकातही मोठेपणा मिळतो आणि त्याला अभिमानाचा आजार होत नाही. ॥९॥

ਰਸ ਕਸ ਖਾਏ ਪਿੰਡੁ ਵਧਾਏ ॥
जो माणूस गोड आणि खारट पदार्थ खातो, त्याचे शरीर वाढते

ਭੇਖ ਕਰੈ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਨ ਕਮਾਏ ॥
तो खूप दिखावा करतो पण त्याच्या गुरूंच्या म्हणण्याप्रमाणे वागत नाही

ਅੰਤਰਿ ਰੋਗੁ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਭਾਰੀ ਬਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹਾ ਹੇ ॥੧੦॥
तो आजाराने आणि आतल्या आत प्रचंड दुःखाने भरलेला असतो आणि शेवटी तो विष्ठेत कुजतो. ॥१०॥

ਬੇਦ ਪੜਹਿ ਪੜਿ ਬਾਦੁ ਵਖਾਣਹਿ ॥
जो व्यक्ती वेदांचा अभ्यास करतो आणि नंतर वादविवाद आणि चर्चांबद्दल बोलत राहतो

ਘਟ ਮਹਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਤਿਸੁ ਸਬਦਿ ਨ ਪਛਾਣਹਿ ॥
ब्रह्म हृदयात आहे, पण शब्दांनी त्याला ओळखता येत नाही

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਤਤੁ ਬਿਲੋਵੈ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੧੧॥
जो गुरुमुख असतो तो परम तत्वाचे मंथन करतो आणि त्याची रसना हरिनामाचा रस पीत राहते.॥११॥

ਘਰਿ ਵਥੁ ਛੋਡਹਿ ਬਾਹਰਿ ਧਾਵਹਿ ॥
जो हृदयात नाम आणि रूप या वस्तूला सोडून बाहेर भटकत राहतो

ਮਨਮੁਖ ਅੰਧੇ ਸਾਦੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ॥
मनाचे अनुसरण करणाऱ्या अशा व्यक्तीला नामाची चव मिळू शकत नाही

ਅਨ ਰਸ ਰਾਤੀ ਰਸਨਾ ਫੀਕੀ ਬੋਲੇ ਹਰਿ ਰਸੁ ਮੂਲਿ ਨ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੧੨॥
इतर रसांमध्ये बुडून त्याची जीभ कोरडी पडते आणि त्याला हरीच्या नामाच्या रसाची चव अजिबात मिळत नाही. ॥१२॥

ਮਨਮੁਖ ਦੇਹੀ ਭਰਮੁ ਭਤਾਰੋ ॥
जो आत्मा त्याच्या मनाने निर्देशित होतो तो भ्रामक असतो आणि

ਦੁਰਮਤਿ ਮਰੈ ਨਿਤ ਹੋਇ ਖੁਆਰੋ ॥
ती वाईटामुळे मरते आणि नेहमीच दुःखात असते

ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਮਨੁ ਦੂਜੈ ਲਾਇਆ ਸੁਪਨੈ ਸੁਖੁ ਨ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੧੩॥
ती आपले मन काम, क्रोध आणि द्वैत यात गुंतवून ठेवते ज्यामुळे तिला स्वप्नातही आनंद मिळत नाही. ॥१३॥

ਕੰਚਨ ਦੇਹੀ ਸਬਦੁ ਭਤਾਰੋ ॥
जो आत्मा सोन्यासारखा आहे, त्याचा स्वामी शब्द आहे

ਅਨਦਿਨੁ ਭੋਗ ਭੋਗੇ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪਿਆਰੋ ॥
प्रभूच्या प्रेमात बुडून, ती दररोज आनंदांचा आनंद घेते

ਮਹਲਾ ਅੰਦਰਿ ਗੈਰ ਮਹਲੁ ਪਾਏ ਭਾਣਾ ਬੁਝਿ ਸਮਾਹਾ ਹੇ ॥੧੪॥
जर एखाद्याला दुसऱ्या जीवाच्या शरीराच्या राजवाड्यात परमेश्वराच्या दहाव्या दाराची प्राप्ती झाली, तर ती देवाची इच्छा आहे हे समजून तो त्यात लीन होतो. ॥१४॥

ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਦੇਵਣਹਾਰਾ ॥
देणारा स्वतःच देत राहतो आणि

ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਨਹੀ ਕਿਸੈ ਕਾ ਚਾਰਾ ॥
त्याच्यापुढे कोणीही काहीही करू शकत नाही

ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ ਤਿਸ ਦਾ ਸਬਦੁ ਅਥਾਹਾ ਹੇ ॥੧੫॥
तो स्वतः त्याच्या शब्दाद्वारे प्राण्यांना क्षमा करतो आणि एकत्र करतो आणि त्याचे शब्द अढळ आहेत. ॥१५॥

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਹੈ ਤਿਸੁ ਕੇਰਾ ॥
हे जीवन आणि शरीर सर्व त्याने दिले आहे आणि

ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਠਾਕੁਰੁ ਮੇਰਾ ॥
खरे साहेब माझे स्वामी आहेत

ਨਾਨਕ ਗੁਰਬਾਣੀ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਜਪੁ ਜਾਪਿ ਸਮਾਹਾ ਹੇ ॥੧੬॥੫॥੧੪॥
हे नानक! मी गुरुंच्या शब्दांद्वारे देवाला प्राप्त केले आहे आणि त्यांचे नाव जपून मी त्यांच्यात लीन झालो आहे. ॥१६॥५॥१४॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥
मारु महाला ३ ॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਦ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰੁ ॥
गुरुमुखाचे वचन म्हणजे वेदांचे ज्ञान आणि चिंतन

ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਆਪਾਰੁ ॥
केवळ गुरुमुखालाच अपार ज्ञान आणि ध्यान प्राप्त होते

ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਾਰ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੂਰਾ ਪਾਇਦਾ ॥੧॥
तो जे काही काम करतो ते परमेश्वराला आवडते आणि फक्त गुरुमुखीच परिपूर्ण देवाला प्राप्त करू शकतो. ॥१॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੂਆ ਉਲਟਿ ਪਰਾਵੈ ॥
गुरु मनाला सांसारिक सवयींपासून मुक्त करतात

ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਾਣੀ ਨਾਦੁ ਵਜਾਵੈ ॥
गुरुमुख शब्दांचा नाद वाजवत राहतो आणि

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚਿ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਇਦਾ ॥੨॥
सत्यात तल्लीन राहून, तपस्वी बनून, तो खऱ्या घरात निवास प्राप्त करतो. ॥२॥

ਗੁਰ ਕੀ ਸਾਖੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਾਖੀ ॥
गुरुची शिकवण अमृतासारखी आहे आणि

ਸਚੈ ਸਬਦੇ ਸਚੁ ਸੁਭਾਖੀ ॥
खऱ्या शब्दांतून सत्य मांडले आहे

ਸਦਾ ਸਚਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਇਦਾ ॥੩॥
माझे मन नेहमीच सत्याच्या रंगात बुडलेले असते आणि परम सत्यात बुडलेले असते ॥३॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸਤ ਸਰਿ ਨਾਵੈ ॥
गुरुचे शुद्ध मन सत्याच्या तळ्यात न्हाऊन निघते

ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ਸਚਿ ਸਮਾਵੈ ॥
त्याला कोणत्याही अशुद्धतेचा परिणाम होत नाही आणि तो सत्यात लीन होतो

ਸਚੋ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ਸਦ ਹੀ ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਇਦਾ ॥੪॥
तो नेहमी सत्य कर्म करतो आणि त्याच्या मनात फक्त खरी भक्ती ठेवतो. ॥४॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਬੈਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਨੈਣੀ ॥
गुरु फक्त तोंडाने सत्य सांगतात आणि डोळ्यांनी फक्त सत्य पाहतात

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ਕਰਣੀ ॥
तो जीवनात सत्याचा मार्ग अवलंबतो

ਸਦ ਹੀ ਸਚੁ ਕਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਅਵਰਾ ਸਚੁ ਕਹਾਇਦਾ ॥੫॥
तो नेहमीच सत्य बोलतो आणि इतरांना सत्य बोलण्यास प्रेरित करतो. ॥५॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੀ ਊਤਮ ਬਾਣੀ ॥
तो खऱ्या आणि उत्कृष्ट शब्दांचे वाचन, बोलणे आणि गाणे करत राहतो आणि

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੋ ਸਚੁ ਵਖਾਣੀ ॥
तो केवळ अंतिम सत्याचे वर्णन करतो

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦ ਸੇਵਹਿ ਸਚੋ ਸਚਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇਦਾ ॥੬॥
तो नेहमीच परम सत्याची पूजा करतो आणि इतरांनाही वचन सांगत राहतो. ॥६॥

Page 1059

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਸੋਝੀ ਪਾਏ ॥
जो गुरुमुखी होतो (जो गुरु बनतो) त्याला ज्ञान प्राप्त होते

ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ ਭਰਮੁ ਗਵਾਏ ॥
तो मनातून अभिमान, भ्रम आणि भ्रम काढून टाकतो

ਗੁਰ ਕੀ ਪਉੜੀ ਊਤਮ ਊਚੀ ਦਰਿ ਸਚੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਦਾ ॥੭॥
गुरूची शिडी ही सर्वात उंच आणि सर्वोत्तम आहे आणि गुरू सत्याच्या दाराशी परमेश्वराची स्तुती करत राहतात. ॥७॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਕਰਣੀ ਸਾਰੁ ॥
गुरुमुख सत्य आणि संयमाचे जीवन स्वीकारते आणि

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥
तो मोक्षाचे द्वार प्राप्त करतो .

ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਸਮਾਇਦਾ ॥੮॥
भाऊ, नेहमी भक्तीच्या रंगात बुडून आणि अहंकाराचा नाश करून, सत्यात लीन होतो ॥८॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਮਨੁ ਖੋਜਿ ਸੁਣਾਏ ॥
जो गुरुमुखी आहे तो मनाचा शोध घेतो आणि इतरांना नामाबद्दल सांगतो

ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਸਦਾ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥
तो नेहमीच खऱ्या नामाला समर्पित राहतो

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰਸੀ ਜੋ ਸਚੇ ਮਨਿ ਭਾਇਦਾ ॥੯॥
तो तेच करतो जे देवाला मान्य आहे आणि जे खऱ्या माणसाच्या हृदयाला आनंद देते. ॥९॥

ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਿਲਾਏ ॥
जर तो ते स्वीकारतो, तर तो तुम्हाला सत्गुरूंशी जोडतो.

ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥
जर त्याला ते योग्य वाटले तर तो ते मनात घर करतो

ਆਪਣੈ ਭਾਣੈ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਭਾਣੈ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਦਾ ॥੧੦॥
तो नेहमी रात्रीच्या रंगात बुडलेला असतो आणि स्वेच्छेने मनात राहतो. ॥१०॥

ਮਨਹਠਿ ਕਰਮ ਕਰੇ ਸੋ ਛੀਜੈ ॥
जो जिद्दीने काम करतो, तो उद्ध्वस्त होतो

ਬਹੁਤੇ ਭੇਖ ਕਰੇ ਨਹੀ ਭੀਜੈ ॥
खूप दिखावा करूनही त्याचे मन परमेश्वराच्या रंगात भिजत नाही

ਬਿਖਿਆ ਰਾਤੇ ਦੁਖੁ ਕਮਾਵਹਿ ਦੁਖੇ ਦੁਖਿ ਸਮਾਇਦਾ ॥੧੧॥
तो इंद्रिय इच्छांमध्ये मग्न राहतो आणि फक्त दुःख अनुभवतो आणि फक्त दुःखातच मग्न राहतो. ॥ ११॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਸੁਖੁ ਕਮਾਏ ॥
जो गुरुमुखी आहे (जो गुरुमुखी आहे) त्याला फक्त आनंद मिळतो आणि

ਮਰਣ ਜੀਵਣ ਕੀ ਸੋਝੀ ਪਾਏ ॥
त्याला जीवन आणि मृत्यूचे ज्ञान मिळते

ਮਰਣੁ ਜੀਵਣੁ ਜੋ ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਣੈ ਸੋ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਇਦਾ ॥੧੨॥
जो जीवन आणि मृत्यू समान मानतो तो माझ्या प्रभूला प्रिय आहे. ॥१२॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਰਹਿ ਸੁ ਹਹਿ ਪਰਵਾਣੁ ॥
जो गुरुमुख म्हणून मरतो तोच देव बनून मोक्ष प्राप्त करतो

ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੁ ॥
तो जन्म आणि मृत्यूलाही देवाची आज्ञा मानतो

ਮਰੈ ਨ ਜੰਮੈ ਨਾ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ਮਨ ਹੀ ਮਨਹਿ ਸਮਾਇਦਾ ॥੧੩॥
तो मरत नाही, जन्म घेत नाही किंवा दुःख भोगत नाही तर त्याचा प्रकाश परम प्रकाशात विलीन होतो. ॥१३॥

ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥
ज्यांना खरा गुरु मिळाला आहे ते भाग्यवान आहेत

ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥
त्याने माझ्या मनातील अभिमान आणि आसक्ती काढून टाकली आहे

ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਫਿਰਿ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਇਦਾ ॥੧੪॥
त्यांचे मन शुद्ध होते, मग ते अहंकाराच्या घाणीने प्रभावित होत नाहीत आणि त्यांना केवळ खऱ्या दारावरच सौंदर्य प्राप्त होते. ॥ १४॥

ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ॥
जो करतो आणि करून घेतो तो स्वतः देव आहे

ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪੇ ॥
तो स्वतः सर्व गोष्टींची काळजी घेतो, निर्माण करतो आणि नष्टही करतो

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਾ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਸਚੁ ਸੁਣਿ ਲੇਖੈ ਪਾਇਦਾ ॥੧੫॥
माझ्या प्रभूला गुरुची सेवा आवडते आणि सत्य ऐकल्यावर तो ते स्वीकारतो. ॥ १५॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੋ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ॥
गुरुमुखी जीवनाचे खरे आचरण पाळते

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਰਮਲੁ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਵੈ ॥
तो शुद्ध राहतो आणि त्याचे मन कलंकित होत नाही

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਵੀਚਾਰੀ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਦਾ ॥੧੬॥੧॥੧੫॥
हे नानक! हरीच्या नावात रमणारा चिंतनशील परमेश्वराच्या नावात विलीन होतो.॥१६॥१॥१५॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥
मारु महाला ३ ॥

ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਹੁਕਮਿ ਸਭ ਸਾਜੀ ॥
देवाने स्वतःच्या आदेशाने संपूर्ण विश्व निर्माण केले आहे आणि

ਆਪੇ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ ਨਿਵਾਜੀ ॥
मी स्वतः सर्वकाही निर्माण केले आहे आणि नष्ट केले आहे

ਆਪੇ ਨਿਆਉ ਕਰੇ ਸਭੁ ਸਾਚਾ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੧॥
जो सत्याचे मूर्त स्वरूप आहे, तो सर्वांशी न्याय करतो आणि सत्यवादी लोकांना सत्याशी जोडतो.॥१॥

ਕਾਇਆ ਕੋਟੁ ਹੈ ਆਕਾਰਾ ॥
हे शरीर किल्ल्याच्या आकाराचे आहे

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਪਸਰਿਆ ਪਾਸਾਰਾ ॥
ज्यामध्ये मायेची आसक्ती पसरलेली असते

ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਭਸਮੈ ਕੀ ਢੇਰੀ ਖੇਹੂ ਖੇਹ ਰਲਾਇਦਾ ॥੨॥
शब्दांशिवाय ते राखेचा ढीग आहे आणि मातीत विलीन होईल. ॥२॥

ਕਾਇਆ ਕੰਚਨ ਕੋਟੁ ਅਪਾਰਾ ॥
हे सोनेरी शरीर एक प्रचंड किल्ला आहे

ਜਿਸੁ ਵਿਚਿ ਰਵਿਆ ਸਬਦੁ ਅਪਾਰਾ ॥
ज्यामध्ये अनंत ब्रह्मदेव आनंदित आहे

ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਵੈ ਸਦਾ ਗੁਣ ਸਾਚੇ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੩॥
गुरुमुख नेहमीच खऱ्या परमेश्वराची स्तुती गातो आणि त्याच्या प्रियकराला भेटून आनंद मिळवतो. ॥ ३॥

ਕਾਇਆ ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਹਰਿ ਆਪਿ ਸਵਾਰੇ ॥
हे शरीर देवाचे मंदिर आहे आणि तो स्वतः ते सुंदर बनवतो

ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਵਸੈ ਮੁਰਾਰੇ ॥
या मंदिरात देव स्वतः वास करतो

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵਣਜਨਿ ਵਾਪਾਰੀ ਨਦਰੀ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੪॥
नावाचे व्यापारी गुरूंच्या शब्दांद्वारे व्यवसाय करतात आणि प्रभु त्यांच्या कृपेने त्यांना एकत्र करतो. ॥४॥

ਸੋ ਸੂਚਾ ਜਿ ਕਰੋਧੁ ਨਿਵਾਰੇ ॥
जो आपला राग सोडून देतो तो पवित्र आहे.

ਸਬਦੇ ਬੂਝੈ ਆਪੁ ਸਵਾਰੇ ॥
तो शब्दांद्वारे स्वतःला समजून घेतो आणि स्वतःला सुंदर बनवतो.

ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਦਾ ॥੫॥
प्रत्यक्षात देव स्वतःच कामे करतो आणि तो स्वतःच नाव मनात वास करतो. ॥ ५॥

ਨਿਰਮਲ ਭਗਤਿ ਹੈ ਨਿਰਾਲੀ ॥
शुद्ध भक्तीचे अद्वितीय गुणधर्म आहेत

ਮਨੁ ਤਨੁ ਧੋਵਹਿ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥
शब्दांवर ध्यान केल्याने मन आणि शरीर शुद्ध होते

ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਰਹੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਭਗਤਿ ਕਰਾਇਦਾ ॥੬॥
भक्त नेहमीच भगवंताच्या प्रेमात बुडलेला असतो आणि भगवंत स्वतः त्याच्या कृपेने त्याची पूजा करतात. ॥६॥

ਇਸੁ ਮਨ ਮੰਦਰ ਮਹਿ ਮਨੂਆ ਧਾਵੈ ॥
मन या शरीरात भटकत राहते आणि

ਸੁਖੁ ਪਲਰਿ ਤਿਆਗਿ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥
गवताच्या निरुपयोगी भ्रमासाठी आध्यात्मिक आनंदाचा त्याग केल्याने, एखाद्याला मोठे दुःख मिळते

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਠਉਰ ਨ ਪਾਵੈ ਆਪੇ ਖੇਲੁ ਕਰਾਇਦਾ ॥੭॥
सद्गुरुंना भेटल्याशिवाय कोणालाही आनंदाचे ठिकाण सापडत नाही आणि परमात्मा स्वतः हे नाटक घडवून आणतो. ॥ ७॥

ਆਪਿ ਅਪਰੰਪਰੁ ਆਪਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥
देव स्वतः बिनशर्त आहे आणि स्वतः विचारशील आहे

ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਕਰਣੀ ਸਾਰੀ ॥
तो स्वतः प्राण्यांना सत्कर्म करायला लावतो आणि त्यांना स्वतःशी एकरूप करतो

ਕਿਆ ਕੋ ਕਾਰ ਕਰੇ ਵੇਚਾਰਾ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੮॥
हा बिचारा प्राणी काय करू शकतो? देव स्वतः त्याच्यावर दया करतो आणि त्याला स्वतःशी जोडतो. ॥८॥

ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਪੂਰਾ ॥
तो स्वतः आत्म्याला परिपूर्ण सद्गुरुंशी जोडतो आणि

ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਮਹਾਬਲ ਸੂਰਾ ॥
खरा शब्द त्याला पराक्रमी योद्धा बनवतो

ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ਸਚੇ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਦਾ ॥੯॥
तो स्वतः माझ्याशी एकरूप होऊन महानता प्रदान करतो आणि जीवाचे मन सत्यावर केंद्रित करतो. ॥९॥

ਘਰ ਹੀ ਅੰਦਰਿ ਸਾਚਾ ਸੋਈ ॥
अंतिम सत्य हृदयात असते घरात आणि

ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥
फक्त एक दुर्मिळ गुरुमुखीच हे रहस्य समजू शकतो

ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਵਸਿਆ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਰਸਨਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦਾ ॥੧੦॥
ज्याच्या हृदयात नामाचा खजिना आहे, त्याची जीभ फक्त नामाचे गुणगान करत राहते. ॥१०॥

ਦਿਸੰਤਰੁ ਭਵੈ ਅੰਤਰੁ ਨਹੀ ਭਾਲੇ ॥
सत्याच्या शोधात, माणूस देशोदेशी भटकतो पण स्वतःमध्ये शोधत नाही

ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਬਧਾ ਜਮਕਾਲੇ ॥
मायेच्या मोहजाळीत अडकून तो यमाच्या तावडीत सापडतो

ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ਕਬਹੂ ਨ ਤੂਟੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਭਰਮਾਇਦਾ ॥੧੧॥
तो द्वैतात भटकत राहतो आणि त्याचा यमाचा पाश कधीच तुटत नाही. ॥ ११॥

ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਹੋਰੁ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ॥
तोपर्यंत, जप, तपस्या आणि संयम आणि इतर कोणतेही साधन त्याचे कल्याण करू शकत नाही

ਜਬ ਲਗੁ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਨ ਕਮਾਹੀ ॥
जोपर्यंत कोणी गुरुंच्या शब्दांनुसार वागत नाही

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਿਆ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਇਦਾ ॥੧੨॥
ज्याला गुरुंच्या शब्दांद्वारे सत्य सापडले आहे तो परम सत्यात विलीन झाला आहे. ॥ १॥

ਕਾਮ ਕਰੋਧੁ ਸਬਲ ਸੰਸਾਰਾ ॥
या जगात वासना आणि क्रोध खूप प्रबळ आहेत

ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵਹਿ ਸਭੁ ਦੁਖ ਕਾ ਪਸਾਰਾ ॥
एक जीव अनेक धार्मिक कृत्ये करत राहतो, परंतु ही सर्व केवळ दुःख पसरवतात

ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੧੩॥
जे खऱ्या गुरूंची सेवा करतात त्यांना आनंद मिळतो आणि गुरु त्यांना खऱ्या शब्दांद्वारे देवाशी जोडतात.॥१३॥

ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਹੈ ਬੈਸੰਤਰੁ ॥
हे शरीर वारा, पाणी आणि अग्नीपासून बनलेले आहे आणि

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਅੰਤਰਿ ॥
मायेचा मोह सर्व प्राण्यांमध्ये कार्यरत आहे

ਜਿਨਿ ਕੀਤੇ ਜਾ ਤਿਸੈ ਪਛਾਣਹਿ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇਦਾ ॥੧੪॥
जेव्हा एखादा जीव पंचमहाभूतांपासून निर्माण करणाऱ्या निर्मात्याला ओळखतो, तेव्हा त्याचा भ्रम आणि आसक्ती नाहीशी होते. ॥ १४॥

ਇਕਿ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਗਰਬਿ ਵਿਆਪੇ ॥
मायेच्या मोहात अनेक प्राणी अहंकारी राहतात आणि

ਹਉਮੈ ਹੋਇ ਰਹੇ ਹੈ ਆਪੇ ॥
अहंकारामुळे, माणूस स्वतःसाठी सर्वकाही बनतो

ਜਮਕਾਲੈ ਕੀ ਖਬਰਿ ਨ ਪਾਈ ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਇਦਾ ॥੧੫॥
ज्या व्यक्तीला मृत्युची बातमी मिळाली नाही, तो आयुष्याच्या शेवटपर्यंत पश्चात्ताप करत राहतो. ॥ १५॥

ਜਿਨਿ ਉਪਾਏ ਸੋ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ॥
ज्याने ते निर्माण केले आहे, त्यालाच पद्धत माहित आहे

ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਵੈ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੈ ॥
ज्याला गुरु शब्द देतात तो त्यांना ओळखतो

ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇਦਾ ॥੧੬॥੨॥੧੬॥
दास नानक विनंती करतात की त्यांनी आपले मन फक्त सत्यनामावर केंद्रित करावे. ॥१६॥२॥१६॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥
मारु महाला ३ ॥

ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਦਇਆਪਤਿ ਦਾਤਾ ॥
सृष्टीच्या निर्मितीपूर्वी आणि युगांच्या सुरुवातीला, दयाळू दाता देव आहे

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥
परिपूर्ण गुरुंच्या शब्दांद्वारे ओळखू शकतात

ਤੁਧੁਨੋ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਤੁਝਹਿ ਸਮਾਵਹਿ ਤੂ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੧॥
हे देवा! जे तुझी उपासना करतात ते तुझ्यात विलीन होतात आणि तू स्वतः त्यांना स्वतःशी एकरूप करतोस. ॥ १॥

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥
तुम्ही सजीवांच्या आवाक्याबाहेर आणि इंद्रियांच्या पलीकडे आहात आणि कोणीही तुमचे मूल्य कधीच मोजलेले नाही

ਜੀਅ ਜੰਤ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥
सर्व प्राणी तुझ्या आश्रयाला आहेत

ਜਿਉ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਵਹਿ ਤੂ ਆਪੇ ਮਾਰਗਿ ਪਾਇਦਾ ॥੨॥
तू सजीवांना तुझ्या इच्छेनुसार हालवितोस आणि तू स्वतः त्यांना योग्य मार्ग दाखवतोस. ॥२॥

ਹੈ ਭੀ ਸਾਚਾ ਹੋਸੀ ਸੋਈ ॥
आजही अंतिम सत्य निरंजन आहे आणि भविष्यातही तो तसाच राहील

ਆਪੇ ਸਾਜੇ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥
तो स्वतः निर्माता आहे, दुसरा कोणीही सक्षम नाही

ਸਭਨਾ ਸਾਰ ਕਰੇ ਸੁਖਦਾਤਾ ਆਪੇ ਰਿਜਕੁ ਪਹੁਚਾਇਦਾ ॥੩॥
आनंद देणारा देव सर्वांची काळजी घेतो आणि स्वतःच पोषण करतो. ॥३॥

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਅਲਖ ਅਪਾਰਾ ॥
हे दुर्गम, अदृश्य, अनंत, अनंत

ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੈ ਤੇਰਾ ਪਰਵਾਰਾ ॥
तुम्हाला कोणीही पूर्णपणे ओळखत नाही

ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਪਛਾਣਹਿ ਆਪੇ ਗੁਰਮਤੀ ਆਪਿ ਬੁਝਾਇਦਾ ॥੪॥
तुम्ही स्वतःला ओळखता आणि गुरु तुम्हाला त्यांच्या शिकवणींद्वारे तुमच्याबद्दल ज्ञान देतात.॥४॥

ਪਾਤਾਲ ਪੁਰੀਆ ਲੋਅ ਆਕਾਰਾ ॥ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਵਰਤੈ ਹੁਕਮੁ ਕਰਾਰਾ ॥
हे निरंजन! तुझे कडक आज्ञा सर्व पाताळ, शहरे आणि जगतांमध्ये प्रचलित आहेत

Page 1061

ਹੁਕਮੇ ਸਾਜੇ ਹੁਕਮੇ ਢਾਹੇ ਹੁਕਮੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੫॥

तू तुझ्या आज्ञेने निर्माण करतोस आणि नष्ट करतोस, आणि तू तुझ्या आज्ञेने एक करतोस.॥५॥

ਹੁਕਮੈ ਬੂਝੈ ਸੁ ਹੁਕਮੁ ਸਲਾਹੇ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਵੇਪਰਵਾਹੇ ॥

जो तुमच्या आज्ञा समजतो तो तुमच्या आज्ञांचे कौतुक करत राहतो, तू अगम्य आहेस, मन आणि वाणीच्या पलीकडे आहेस आणि निश्चिंत आहेस

ਜੇਹੀ ਮਤਿ ਦੇਹਿ ਸੋ ਹੋਵੈ ਤੂ ਆਪੇ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਇਦਾ ॥੬॥

तुम्ही एखाद्या जीवाला जो काही सल्ला देता, तो त्याच्या बाबतीत घडतो आणि तुम्ही त्याला शब्दाचे रहस्य समजावून सांगता. ॥ ६॥

ਅਨਦਿਨੁ ਆਰਜਾ ਛਿਜਦੀ ਜਾਏ ॥ ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਦੁਇ ਸਾਖੀ ਆਏ ॥

दररोज इच्छा भंग पावते आणि दिवस आणि रात्र याचे साक्षीदार असतात. दररोज सजीवाचे आयुष्य कमी होत जाते

ਮਨਮੁਖੁ ਅੰਧੁ ਨ ਚੇਤੈ ਮੂੜਾ ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਕਾਲੁ ਰੂਆਇਦਾ ॥੭॥

यम त्याच्या डोक्यावर उभा आहे आणि त्याला रडवत आहे, परंतु त्याच्या मूर्खपणामुळे त्याच्या मनाच्या मागे लागलेल्या आंधळ्या व्यक्तीला त्याची आठवणच राहत नाही. ॥७॥

ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਲਾਗਾ ॥

जो गुरुंच्या चरणी पडला आहे, त्याचे मन आणि शरीर थंड झाले आहे

ਅੰਤਰਿ ਭਰਮੁ ਗਇਆ ਭਉ ਭਾਗਾ ॥

त्याच्या मनातील गोंधळ दूर झाला आणि मृत्यूची भीती पळून गेली

ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਸਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸਚੁ ਬਾਣੀ ਬੋਲਾਇਦਾ ॥੮॥

तो नेहमी आनंदाने परमेश्वराचे गुणगान गातो आणि प्रभु स्वतः त्याला सत्य बोलायला लावतो.॥८॥

ਜਿਨਿ ਤੂ ਜਾਤਾ ਕਰਮ ਬਿਧਾਤਾ ॥

हे कर्माच्या कर्त्या, तुला कोण ओळखतो.

ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥
पूर्ण भाग्याने त्याने गुरुंचे शब्द ओळखले आहेत

ਜਤਿ ਪਤਿ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੋਈ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੯॥
हा खरा परमेश्वर त्याची जात, वंश आणि सत्य आहे आणि सत्याचे हे खरे रूप त्याचा अभिमान नष्ट करते आणि त्याला त्याच्याशी एकरूप करते. ॥९॥

ਮਨੁ ਕਠੋਰੁ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਲਾਗਾ ॥
ज्याचे हृदय कठोर आहे तो द्वैतात बुडालेला राहतो.

ਭਰਮੇ ਭੂਲਾ ਫਿਰੈ ਅਭਾਗਾ ॥
असा दुर्दैवी आत्मा गोंधळात ध्येयहीनपणे भटकतो

ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸਹਜੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੧੦॥
जर प्रभू त्याच्यावर आशीर्वाद वर्षाव करतो, तर तो खऱ्या गुरूंची सेवा करतो आणि सहज आनंद मिळवतो. ॥१०॥

ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਆਪਿ ਉਪਾਏ ॥
स्वतः परमेश्वराने ८४ लाख प्रजातींचे सजीव प्राणी निर्माण केले आहेत आणि

ਮਾਨਸ ਜਨਮਿ ਗੁਰ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥
मानवी जन्मातच गुरु माणसाला गुरुची भक्ती करायला लावतो

ਬਿਨੁ ਭਗਤੀ ਬਿਸਟਾ ਵਿਚਿ ਵਾਸਾ ਬਿਸਟਾ ਵਿਚਿ ਫਿਰਿ ਪਾਇਦਾ ॥੧੧॥
भक्तीशिवाय आत्मा विष्ठेत राहतो आणि पुन्हा पुन्हा विष्ठेत पडतो. भक्तीशिवाय आत्मा विष्ठेत राहतो आणि पुन्हा पुन्हा त्यात पडतो.॥११॥

ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਗੁਰੁ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥
जर परमेश्वर कृपाळू असेल तर तो गुरुभक्ती करतो

ਵਿਣੁ ਕਰਮਾ ਕਿਉ ਪਾਇਆ ਜਾਏ ॥
नशिबाशिवाय ते कसे मिळू शकेल?

ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਇਦਾ ॥੧੨॥
सत्य हे आहे की देव स्वतः सर्वकाही करतो आणि प्राण्यांना योग्य वाटेल तसे करायला लावतो.॥१२॥

ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣੈ ॥
स्मृती आणि धर्मग्रंथांनाही देवाचे रहस्य माहित नाही

ਮੂਰਖੁ ਅੰਧਾ ਤਤੁ ਨ ਪਛਾਣੈ ॥
मूर्ख आणि आंधळा मनुष्य परम तत्वाला ओळखत नाही

ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਦਾ ॥੧੩॥
देव स्वतःच कामे करून घेतो आणि तो स्वतःच प्राण्यांना गोंधळात टाकतो. ॥१३॥

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ॥
तो सजीवांना स्वतःहून सर्वकाही करायला लावतो आणि

ਆਪੇ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਧੰਧੈ ਲਾਏ ॥
त्याने स्वतः त्यांना सांसारिक व्यवसायात गुंतवले

ਆਪੇ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪੇ ਵੇਖੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪਿ ਬੁਝਾਇਦਾ ॥੧੪॥
तो स्वतः निर्मिती आणि विनाश पाहत राहतो आणि गुरुमुखाला या वस्तुस्थितीचे ज्ञान देतो. ॥१४॥

ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰਾ ॥
खरा गुरु खूप गंभीर असतो

ਸਦਾ ਸਲਾਹੀ ਤਾ ਮਨੁ ਧੀਰਾ ॥
नेहमी त्याचे गुणगान केल्याने मनाला शांती मिळते

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਦਾ ॥੧੫॥
त्या दुर्गम आणि अदृश्य गोष्टीची किंमत कोणालाही माहित नाही आणि केवळ गुरुंच्या सान्निध्यातच ती मनात ठेवता येते. ॥ १५॥

ਆਪਿ ਨਿਰਾਲਮੁ ਹੋਰ ਧੰਧੈ ਲੋਈ ॥
संपूर्ण जग व्यवसायात गुंतलेले आहे, परंतु तो स्वतः अनासक्त आहे

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥
गुरुच्या कृपेने क्वचितच कोणी सत्य समजतो

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰਮਤੀ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੧੬॥੩॥੧੭॥
हे नानक! जेव्हा परमात्म्याचे नाव हृदयात वास करते, तेव्हा गुरुच्या सल्ल्यानुसार ते स्वतःशी एकरूप होते. ॥ १६॥३॥१७॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥
मारु महाला ३ ॥

ਜੁਗ ਛਤੀਹ ਕੀਓ ਗੁਬਾਰਾ ॥
छत्तीस युगांपर्यंत तीव्र अंधार होता

ਤੂ ਆਪੇ ਜਾਣਹਿ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ॥
हे निर्माणकर्ता, तू स्वतः हे रहस्य जाणतोस

ਹੋਰ ਕਿਆ ਕੋ ਕਹੈ ਕਿ ਆਖਿ ਵਖਾਣੈ ਤੂ ਆਪੇ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇਦਾ ॥੧॥
याबद्दल कोणी काय सांगू शकेल किंवा त्याचे वर्णन करण्यासाठी काय म्हणता येईल, तुम्हाला स्वतःला त्याचे महत्त्व माहित आहे. ॥१॥

ਓਅੰਕਾਰਿ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ॥
ओंकाराने संपूर्ण विश्वाची निर्मिती केली

ਸਭੁ ਖੇਲੁ ਤਮਾਸਾ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥
हे देवा! हा संपूर्ण खेळ आणि तमाशा तुझाच गौरव आहे

ਆਪੇ ਵੇਕ ਕਰੇ ਸਭਿ ਸਾਚਾ ਆਪੇ ਭੰਨਿ ਘੜਾਇਦਾ ॥੨॥
हे परम सत्य! तू स्वतःच सर्व काही वेगळे करतोस आणि तूच ते तोडतोस आणि निर्माण करतोस. ॥२॥

ਬਾਜੀਗਰਿ ਇਕ ਬਾਜੀ ਪਾਈ ॥
जादूगाराने देवाने एक नाटक रचले आहे

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਨਦਰੀ ਆਈ ॥
परिपूर्ण गुरुंकडून हा दिव्य खेळ ज्याने पाहिला आहे तो

ਸਦਾ ਅਲਿਪਤੁ ਰਹੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਾਚੇ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਦਾ ॥੩॥
तो नेहमीच अलिप्त राहतो आणि गुरुंच्या शिकवणींद्वारे त्याचे मन सत्यावर केंद्रित करतो.॥३॥

ਬਾਜਹਿ ਬਾਜੇ ਧੁਨਿ ਆਕਾਰਾ ॥
मानवी शरीरात वेगवेगळ्या आवाजांसह वाद्ये वाजत असतात आणि

ਆਪਿ ਵਜਾਏ ਵਜਾਵਣਹਾਰਾ ॥
वादक स्वतः वाद्य वाजवत आहे, स्वतः परमेश्वर

ਘਟਿ ਘਟਿ ਪਉਣੁ ਵਹੈ ਇਕ ਰੰਗੀ ਮਿਲਿ ਪਵਣੈ ਸਭ ਵਜਾਇਦਾ ॥੪॥
सर्व शरीरांमध्ये जीवनवायू वाहत आहे आणि परमेश्वर, जीवनवायूमध्ये मिसळून, ही सर्व वाद्ये वाजवत आहे. ॥४॥

Page 1062

ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁ ਨਿਹਚਉ ਹੋਵੈ ॥
देव जे काही करतो ते निश्चितच घडते.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦੇ ਹਉਮੈ ਖੋਵੈ ॥
गुरुंच्या शब्दांनी माणूस आपल्या हृदयातील अभिमान दूर करतो

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਕਿਸੈ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ਨਾਮੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦਾ ॥੫॥
ज्याची गुरूंच्या कृपेने स्तुती होते, तो फक्त हरीच्या नावाचेच ध्यान करतो. ॥५॥

ਗੁਰ ਸੇਵੇ ਜੇਵਡੁ ਹੋਰੁ ਲਾਹਾ ਨਾਹੀ ॥
गुरुची सेवा करण्यापेक्षा मोठा फायदा नाही

ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸੈ ਨਾਮੋ ਸਾਲਾਹੀ ॥
ज्याच्या मनात नाम वास करते, तो फक्त नामाची स्तुती करतो

ਨਾਮੋ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਨਾਮੋ ਲਾਹਾ ਪਾਇਦਾ ॥੬॥
फक्त नामच ते आहे जे नेहमी आनंद देते आणि त्याला नामाचा लाभ मिळतो. ॥६॥

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭ ਦੁਖੁ ਸੰਸਾਰਾ ॥
नावाशिवाय या जगात फक्त दुःख आहे. नावाशिवाय या जगात फक्त दुःख आहे

ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵਹਿ ਵਧਹਿ ਵਿਕਾਰਾ ॥
जो व्यक्ती अनेक धार्मिक कृत्ये करतो, त्याचे मानसिक विकार वाढतात

ਨਾਮੁ ਨ ਸੇਵਹਿ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੭॥
हरीच्या नावाची सेवा केल्याशिवाय सुख कसे मिळू शकते? नामाशिवाय दुःखच मिळते. ॥ ७॥

ਆਪਿ ਕਰੇ ਤੈ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ॥
देव स्वतः सर्वकाही करतो आणि प्राण्यांना काम करायला लावतो

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਕਿਸੈ ਬੁਝਾਏ ॥
गुरुंच्या कृपेने हे रहस्य काही मोजक्या लोकांनाच उलगडले जाते

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵਹਿ ਸੇ ਬੰਧਨ ਤੋੜਹਿ ਮੁਕਤੀ ਕੈ ਘਰਿ ਪਾਇਦਾ ॥੮॥
जो गुरुमुख बनतो तो सर्व बंधने तोडून मुक्तीचे घर प्राप्त करतो

ਗਣਤ ਗਣੈ ਸੋ ਜਲੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥
जो कर्मांचा हिशोब ठेवतो तो जगात जळत राहतो

ਸਹਸਾ ਮੂਲਿ ਨ ਚੁਕੈ ਵਿਕਾਰਾ ॥
त्याचे विकार आणि शंका अजिबात दूर होत नाहीत

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਗਣਤ ਚੁਕਾਏ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਇਦਾ ॥੯॥
जो गुरुमुखी होतो, त्याचे हिशेब संपतात आणि तो परम सत्यात विलीन होतो. ॥९॥

ਜੇ ਸਚੁ ਦੇਇ ਤ ਪਾਏ ਕੋਈ ॥
जर देवाने खरे नाव दिले तरच ते प्राप्त होते आणि

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਰਗਟੁ ਹੋਈ ॥
गुरुच्या कृपेने ते प्रकट होते.

ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਸਾਲਾਹੇ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੧੦॥
देवाच्या खऱ्या नावाची स्तुती करताना, साधक त्याच्या रंगात मग्न राहतो आणि गुरूंच्या कृपेने आनंद मिळवतो. ॥१०॥

ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ॥
देवाच्या प्रिय नावाचा जप करणे म्हणजे तप आणि आत्मसंयम आहे, आणि

ਕਿਲਵਿਖ ਕਾਟੇ ਕਾਟਣਹਾਰਾ ॥
तो सर्व पापांचा नाश करणारा आहे.

ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਆ ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਦਾ ॥੧੧॥
हरिच्या नावाने शरीर आणि मन थंड होते आणि तो सहजपणे चैतन्याच्या अवस्थेत विलीन होतो. ॥११॥

ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਮਨਿ ਮੈਲੈ ਮਲੁ ਲਾਏ ॥
ज्याच्या आत लोभ असतो तो त्याचे घाणेरडे मन आणखी अशुद्ध करतो

ਮੈਲੇ ਕਰਮ ਕਰੇ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ॥
जो वाईट कृत्ये करतो त्याला फक्त दुःखच मिळते.

ਕੂੜੋ ਕੂੜੁ ਕਰੇ ਵਾਪਾਰਾ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੧੨॥
तो खोटे बोलतो आणि खोटे बोलून दुःख मिळवतो. ॥ १२ ॥

ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ਕੋ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥
जो मनामध्ये शुद्ध शब्द ठेवतो तो.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਹਸਾ ਜਾਏ ॥
गुरुंच्या कृपेने त्याच्या शंका दूर होतात

ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਚਲੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਨਾਮੁ ਚੇਤਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੧੩॥
तो रात्रंदिवस गुरुंच्या इच्छेनुसार वागतो आणि त्यांचे नाव स्मरण करून आनंद प्राप्त करतो.॥१३॥

ਆਪਿ ਸਿਰੰਦਾ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥
तो स्वतः खरा देव आहे, निर्माता आहे आणि

ਆਪਿ ਉਪਾਇ ਖਪਾਏ ਸੋਈ ॥
तो स्वतःच निर्माण करणारा आणि नष्ट करणारा आहे

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਸਦਾ ਸਲਾਹੇ ਮਿਲਿ ਸਾਚੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੧੪॥
जो गुरुमुखी आहे तो नेहमी देवाचे ध्यान करतो आणि सत्य भेटून आनंद प्राप्त करतो. ॥ १४॥

ਅਨੇਕ ਜਤਨ ਕਰੇ ਇੰਦ੍ਰੀ ਵਸਿ ਨ ਹੋਈ ॥
जरी कोणी खूप प्रयत्न केले तरी त्याच्या लैंगिक इंद्रियांचे नियंत्रण होत नाही आणि

ਕਾਮਿ ਕਰੋਧਿ ਜਲੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥
प्रत्येक जीव वासना आणि क्रोधाने जळत आहे

ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਮਨੁ ਵਸਿ ਆਵੈ ਮਨ ਮਾਰੇ ਮਨਹਿ ਸਮਾਇਦਾ ॥੧੫॥
जर कोणी सद्गुरुंची सेवा केली तर फक्त मनच त्याच्या नियंत्रणाखाली येते आणि मनाला मारून आत्म्याचा प्रकाश परम प्रकाशात विलीन होतो. ॥ १५॥

ਮੇਰਾ ਤੇਰਾ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਕੀਆ ॥
हे देवा! तूच आहेस ज्याने सजीवांच्या मनात माझ्या आणि तुझ्या भावना निर्माण केल्या आहेत आणि

ਸਭਿ ਤੇਰੇ ਜੰਤ ਤੇਰੇ ਸਭਿ ਜੀਆ ॥
सर्व जीव तुझी निर्मिती आहेत

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ਸਦਾ ਤੂ ਗੁਰਮਤੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਦਾ ॥੧੬॥੪॥੧੮॥
हे नानक! नेहमी परमात्म्याचे नाव लक्षात ठेवा, गुरुच्या शिकवणीद्वारे, तो तुमच्या मनात राहतो.॥१६॥४॥१८॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥
मारु महाला ३ ॥

ਹਰਿ ਜੀਉ ਦਾਤਾ ਅਗਮ ਅਥਾਹਾ ॥
जगाचा दाता देव दुर्गम आणि अथांग आहे

ਓਸੁ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਇ ਵੇਪਰਵਾਹਾ ॥
तो निश्चिंत आहे आणि त्याला किंचितही लोभ नाही

ਤਿਸ ਨੋ ਅਪੜਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਈ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੧॥
कोणीही त्याच्यापर्यंत पोहोचू शकत नाही; तो स्वतः त्यांना स्वतःशी जोडतो ॥१॥

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੁ ਨਿਹਚਉ ਹੋਈ ॥
तो जे काही करतो ते निश्चितच घडते.

ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦਾਤਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥
त्याच्याशिवाय दुसरा कोणी प्रदाता नाही.

ਜਿਸ ਨੋ ਨਾਮ ਦਾਨੁ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮੇਲਾਇਦਾ ॥੨॥
जो नाम दान करतो, त्याला ते मिळते आणि तो गुरूद्वारे ते शब्दाशी जोडतो. ॥ २॥

ਚਉਦਹ ਭਵਣ ਤੇਰੇ ਹਟਨਾਲੇ ॥
हे परमेश्वरा! चौदा लोक तुझी बाजारपेठ आहेत आणि

ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਿਖਾਏ ਅੰਤਰਿ ਨਾਲੇ ॥
सद्गुरुंनी मला माझ्या हृदयातच हे दाखवले आहे

ਨਾਵੈ ਕਾ ਵਾਪਾਰੀ ਹੋਵੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਕੋ ਪਾਇਦਾ ॥੩॥
जो नामाचा व्यापार करतो, त्याला क्वचितच गुरुंच्या शब्दांद्वारे नाम प्राप्त होते. ॥३॥

ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੇਵਿਐ ਸਹਜ ਅਨੰਦਾ ॥
सद्‌गुरुंची सेवा केल्याने सहज आनंद मिळतो आणि

ਹਿਰਦੈ ਆਇ ਵੁਠਾ ਗੋਵਿੰਦਾ ॥
परमेश्वर येतो आणि माझ्या हृदयात राहतो

ਸਹਜੇ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਆਪੇ ਭਗਤਿ ਕਰਾਇਦਾ ॥੪॥
तो रात्रंदिवस सहजपणे भक्ती करतो. मग आत्मा स्वाभाविकच दिवसरात्र स्वतःला समर्पित करत राहतो आणि स्वतः प्रभु त्याला समर्पित करतो. ॥४॥

ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਵਿਛੁੜੇ ਤਿਨੀ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥
जे सद्‌गुरुंपासून वेगळे झाले आहेत त्यांनी फक्त दुःख अनुभवले आहे

ਅਨਦਿਨੁ ਮਾਰੀਅਹਿ ਦੁਖੁ ਸਬਾਇਆ ॥
त्यांना दररोज मारहाण होते आणि सर्व प्रकारच्या दुःखांनी त्यांना घेरले आहे

ਮਥੇ ਕਾਲੇ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ਦੁਖ ਹੀ ਵਿਚਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੫॥
त्यांचा तिरस्कार केला जातो, त्यांना त्यांचे खरे स्थान मिळत नाही आणि अशा व्यक्ती दुःखात अधिक दुःखी होतात. ॥५॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ॥
जे सत्गुरुंच्या सेवेत गुंतलेले असतात ते भाग्यवान असतात

ਸਹਜ ਭਾਇ ਸਚੀ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥
स्वाभाविकच, तो पूर्ण भक्तीने देवाला समर्पित असतो

ਸਚੋ ਸਚੁ ਕਮਾਵਹਿ ਸਦ ਹੀ ਸਚੈ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੬॥
ते नेहमी सत्याच्या मार्गाचे अनुसरण करतात आणि ते त्यांना देवाशी जोडते. ॥६॥

ਜਿਸ ਨੋ ਸਚਾ ਦੇਇ ਸੁ ਪਾਏ ॥
खरा परमेश्वर ज्याला खरे नाव देतो, तोच ते प्राप्त करतो.

ਅੰਤਰਿ ਸਾਚੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ॥
ज्याच्या मनात सत्य वास करते, त्याचे भ्रम दूर होतात

ਸਚੁ ਸਚੈ ਕਾ ਆਪੇ ਦਾਤਾ ਜਿਸੁ ਦੇਵੈ ਸੋ ਸਚੁ ਪਾਇਦਾ ॥੭॥
सत्याच्या नावाचा प्रदाता देव स्वतःच आहे; तो ज्याला देतो, त्याला सत्य प्राप्त होते. ॥ ७॥

ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੋਈ ॥
निर्माता, प्रभु स्वतः सर्वांचा स्वामी आहे

ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥
ज्याला तो स्वतः समज देतो त्यालाच फक्त दुर्मिळ व्यक्ती ही वस्तुस्थिती समजते

ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੮॥
तो स्वतः आपल्या कृपेने महानता प्रदान करतो आणि त्यांना स्वतःशी जोडतो. ॥८॥

ਹਉਮੈ ਕਰਦਿਆ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥
त्या प्राण्याने आपले संपूर्ण आयुष्य गर्विष्ठ आणि

ਆਗੈ ਮੋਹੁ ਨ ਚੂਕੈ ਮਾਇਆ ॥
त्याचा मायेवरील मोह कमी होत नाही

ਅਗੈ ਜਮਕਾਲੁ ਲੇਖਾ ਲੇਵੈ ਜਿਉ ਤਿਲ ਘਾਣੀ ਪੀੜਾਇਦਾ ॥੯॥
नंतरच्या जगात जेव्हा यमराज आपल्या कर्मांचा हिशोब घेतो, तेव्हा शिक्षा म्हणून तो त्यांना तेलगिरणीत दळतो जसे तेलवाला तीळ दळतो. ॥९॥

ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਹੋਈ ॥
पूर्ण प्रारब्धानेच गुरुची सेवा केली जाते

ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਸੇਵੇ ਕੋਈ ॥
जेव्हा परमेश्वर त्याची कृपा करतो तेव्हाच एखादी व्यक्ती सेवा करते

ਜਮਕਾਲੁ ਤਿਸੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ਮਹਲਿ ਸਚੈ ਸੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੧੦॥
यमराजही त्याच्या जवळ येत नाही आणि त्याला खरा आनंद मिळतो. ॥१०॥

ਤਿਨ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਏ ॥
अरे निरंजन, जे तुला प्रिय आहेत त्यांनाच आनंद मिळाला आहे

ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਲਾਏ ॥
शुद्ध नशिबाने तू त्यांना गुरुच्या सेवेत ठेवले आहेस

ਤੇਰੈ ਹਥਿ ਹੈ ਸਭ ਵਡਿਆਈ ਜਿਸੁ ਦੇਵਹਿ ਸੋ ਪਾਇਦਾ ॥੧੧॥
सर्व महानता तुमच्या हातात आहे; तुम्ही ज्याला ते द्याल त्याला ते मिळते. ॥ ११॥

ਅੰਦਰਿ ਪਰਗਾਸੁ ਗੁਰੂ ਤੇ ਪਾਏ ॥
मनातील ज्ञानाचा प्रकाश फक्त गुरुकडूनच मिळतो आणि

ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥
तो नाव आणि पदार्थ मनात वास करतो

ਗਿਆਨ ਰਤਨੁ ਸਦਾ ਘਟਿ ਚਾਨਣੁ ਅਗਿਆਨ ਅੰਧੇਰੁ ਗਵਾਇਦਾ ॥੧੨॥
ज्ञानाचे रत्न नेहमीच हृदयाला प्रकाशित करते आणि अज्ञानाचा अंधार दूर होतो. ॥ १२॥

ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧੇ ਦੂਜੈ ਲਾਗੇ ॥
अज्ञानी आंधळे द्वैतवादात मग्न राहतात

ਬਿਨੁ ਪਾਣੀ ਡੁਬਿ ਮੂਏ ਅਭਾਗੇ ॥
असे दुर्दैवी लोक पाण्याशिवाय बुडून मरतात

ਚਲਦਿਆ ਘਰੁ ਦਰੁ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵੈ ਜਮ ਦਰਿ ਬਾਧਾ ਦੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੧੩॥
हे जग सोडून जाताना त्यांना त्यांचे खरे घर दिसत नाही आणि ते यमाच्या दाराशी बांधले जातात आणि फक्त वेदना सहन करतात. ॥ १३॥

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥
सद्गुरुंची सेवा केल्याशिवाय कोणालाही मोक्ष मिळू शकत नाही.

ਗਿਆਨੀ ਧਿਆਨੀ ਪੂਛਹੁ ਕੋਈ ॥
तुम्ही या संदर्भात कोणत्याही ज्ञानी व्यक्तीला जाऊन विचारू शकता

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਇਦਾ ॥੧੪॥
जो खऱ्या गुरूंची सेवा करतो तोच खऱ्या दारावर कीर्ती मिळवतो आणि कृपेला पात्र होतो. ॥१४॥

ਸਤਿਗੁਰ ਨੋ ਸੇਵੇ ਤਿਸੁ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥
जो सद्गुरूंची सेवा करतो, देव स्वतः त्याला एकत्र करतो

ਮਮਤਾ ਕਾਟਿ ਸਚਿ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥
असा माणूस आसक्ती नष्ट करतो आणि स्वतःला फक्त सत्यासाठी समर्पित करतो

ਸਦਾ ਸਚੁ ਵਣਜਹਿ ਵਾਪਾਰੀ ਨਾਮੋ ਲਾਹਾ ਪਾਇਦਾ ॥੧੫॥
तो व्यापारी नेहमी सत्याने व्यवहार करतो आणि नावाच्या रूपात नफा मिळवतो. ॥१५॥

ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ॥
कर्ता, परमेश्वर, स्वतः करतो आणि ते पूर्ण करून देतो

ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਸੋਈ ਜਨੁ ਮੁਕਤਾ ॥
जो शब्दांच्या भ्रमात मरतो तो मुक्त होतो.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦਾ ॥੧੬॥੫॥੧੯॥
हे नानक! ज्याच्या मनात परमात्म्याचे नाव वास करते, तो नामाद्वारे नामाचे ध्यान करत राहतो. ॥१६॥५॥१९॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥
मारु महाला ३ ॥

ਜੋ ਤੁਧੁ ਕਰਣਾ ਸੋ ਕਰਿ ਪਾਇਆ ॥
तुम्हाला जे काही करायचे होते, ते तुमच्या नशिबात आहे

ਭਾਣੇ ਵਿਚਿ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਆਇਆ ॥
हे देवा! फक्त एका दुर्मिळ व्यक्तीनेच तुझ्या इच्छेचे पालन केले आहे

ਭਾਣਾ ਮੰਨੇ ਸੋ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਭਾਣੇ ਵਿਚਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੧॥
जो तुमच्या इच्छेवर विश्वास ठेवतो त्याला आनंद मिळतो. सत्य हे आहे की आनंद फक्त देवाच्या इच्छेतच मिळतो. ॥१॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ ਭਾਵੈ ॥
गुरुमुखीला फक्त तुमची इच्छा आवडते

ਸਹਜੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ॥
खरे आचरण अंगीकारून त्याला केवळ आनंद मिळतो

ਭਾਣੇ ਨੋ ਲੋਚੈ ਬਹੁਤੇਰੀ ਆਪਣਾ ਭਾਣਾ ਆਪਿ ਮਨਾਇਦਾ ॥੨॥
अनेक जिज्ञासू लोक तुमची इच्छा स्वीकारू इच्छितात, परंतु तुम्ही स्वतः त्यांना तुमची इच्छा स्वीकारायला लावता. ॥२॥

ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ ਮੰਨੇ ਸੁ ਮਿਲੈ ਤੁਧੁ ਆਏ ॥
जे लोक तुझी इच्छा आनंदाने स्वीकारतात, ते येतात आणि तुझ्यात विलीन होतात

ਜਿਸੁ ਭਾਣਾ ਭਾਵੈ ਸੋ ਤੁਝਹਿ ਸਮਾਏ ॥
जे तुझी इच्छा स्वीकारतात, ते तुझ्यात विलीन होतात

ਭਾਣੇ ਵਿਚਿ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਭਾਣਾ ਕਿਸਹਿ ਕਰਾਇਦਾ ॥੩॥
देवाच्या इच्छेमध्ये खूप मोठी महानता आहे, परंतु तुम्ही फक्त काही लोकांनाच तुमची इच्छा मान्य करता. ॥३॥

ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਏ ॥
जेव्हा देवाची इच्छा असेल तेव्हा तो तुम्हाला गुरुशी जोडतो

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਏ ॥
गुरुच्या उपस्थितीत नामरूप पदार्थ प्राप्त होतो

ਤੁਧੁ ਆਪਣੈ ਭਾਣੈ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ਜਿਸ ਨੋ ਭਾਣਾ ਦੇਹਿ ਤਿਸੁ ਭਾਇਦਾ ॥੪॥
हे परम देवा! तू तुझ्या इच्छेनुसार संपूर्ण विश्व निर्माण केले आहेस. ज्याला तू स्वतः त्याची इच्छा स्वीकारण्याची शक्ती देतोस तोच प्राणी आनंदाने तुझी इच्छा स्वीकारतो. ॥४॥

ਮਨਮੁਖੁ ਅੰਧੁ ਕਰੇ ਚਤੁਰਾਈ ॥
मनाच्या मागे जाणारा आंधळा माणूस हुशारी करतो

ਭਾਣਾ ਨ ਮੰਨੇ ਬਹੁਤੁ ਦੁਖੁ ਪਾਈ ॥
तो देवाच्या इच्छेवर विश्वास ठेवत नाही आणि म्हणून तो खूप दुःखी आहे

ਭਰਮੇ ਭੂਲਾ ਆਵੈ ਜਾਏ ਘਰੁ ਮਹਲੁ ਨ ਕਬਹੂ ਪਾਇਦਾ ॥੫॥
भ्रमात भटकत राहून, तो जगातून बाहेर पडत राहतो आणि कधीही त्याच्या खऱ्या घरी पोहोचत नाही.॥५॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥
खऱ्या गुरुची भेट झाली तरच खरा गुरु महानता देतो

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਧੁਰਿ ਫੁਰਮਾਈ ॥
सतीगुरांची सेवा करणे ही देवाच्या दरबाराची आज्ञा आहे

ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਤਾ ਨਾਮੁ ਪਾਏ ਨਾਮੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੬॥
जर कोणी खऱ्या गुरुंची सेवा केली तरच तो हरिचे नाव मिळवू शकतो आणि केवळ नावानेच आनंद मिळवू शकतो. ॥६॥

ਸਭ ਨਾਵਹੁ ਉਪਜੈ ਨਾਵਹੁ ਛੀਜੈ ॥
संपूर्ण विश्व नामानेच जन्माला येते आणि नामानेच नष्ट होते

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮਨੁ ਤਨੁ ਭੀਜੈ ॥
गुरुच्या कृपेने, मन आणि शरीर नामाच्या अमृतात भिजते

ਰਸਨਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਰਸਿ ਭੀਜੈ ਰਸ ਹੀ ਤੇ ਰਸੁ ਪਾਇਦਾ ॥੭॥
जेव्हा नामाचे गुणगान करून जीभ नामाच्या अमृतात भिजते, तेव्हा त्या अमृतातून हरिचे अमृत मिळते. ॥७॥

ਮਹਲੈ ਅੰਦਰਿ ਮਹਲੁ ਕੋ ਪਾਏ ॥
केवळ दुर्मिळ व्यक्तीलाच शरीराच्या घरात दहावा दरवाजा सापडतो आणि

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਚਿ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥
गुरुंच्या शब्दांद्वारे, व्यक्ती आपले मन सत्यावर केंद्रित करते

ਜਿਸ ਨੋ ਸਚੁ ਦੇਇ ਸੋਈ ਸਚੁ ਪਾਏ ਸਚੇ ਸਚਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੮॥
गुरु ज्याला सत्य म्हणतात, तोच तो सत्य प्राप्त करतो आणि सत्याद्वारेच तो त्याला परम सत्याशी जोडतो. ॥८॥

ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥
नाव विसरल्याने, त्या प्राण्याला मन आणि शरीरात फक्त वेदनाच मिळाल्या आहेत

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਭੁ ਰੋਗੁ ਕਮਾਇਆ ॥
माया आणि आसक्ती यांच्या भ्रमात अडकून मी सर्व आजार मिळवले आहेत

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹੈ ਕੁਸਟੀ ਨਰਕੇ ਵਾਸਾ ਪਾਇਦਾ ॥੯॥
नामाशिवाय त्याचे शरीर कुष्ठरोगी झाले आहे, म्हणून त्याला नरकात निवास मिळतो. ॥९॥

ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਤਿਨ ਨਿਰਮਲ ਦੇਹਾ ॥
जे प्रभूच्या नामात लीन होतात, त्यांचे शरीर पवित्र असते

ਨਿਰਮਲ ਹੰਸਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਨੇਹਾ ॥
त्याचा शुद्ध आत्मा देवाच्या प्रेमाने नेहमीच आनंदी असतो

ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਇਦਾ ॥੧੦॥
नामाचे गुणगान गाऊन, त्याला नेहमीच आनंद मिळाला आहे आणि त्याला त्याच्या खऱ्या घरात घर सापडले आहे

ਸਭੁ ਕੋ ਵਣਜੁ ਕਰੇ ਵਾਪਾਰਾ ॥
जगात प्रत्येक जीव वेगवेगळे व्यवसाय करतो, परंतु

ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਸਭੁ ਤੋਟਾ ਸੰਸਾਰਾ ॥
हरीच्या नावाशिवाय या जगात फक्त नुकसान आहे

ਨਾਗੋ ਆਇਆ ਨਾਗੋ ਜਾਸੀ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੧੧॥
प्रत्येक जीव नग्नावस्थेत आला आहे, म्हणजेच रिकाम्या हाताने, आणि नग्नावस्थेतच जाईल, म्हणजेच रिकाम्या हाताने. परमेश्वराच्या नावाशिवाय त्याला फक्त दुःखच मिळते. ॥११॥

ਜਿਸ ਨੋ ਨਾਮੁ ਦੇਇ ਸੋ ਪਾਏ ॥
ज्याला देव हे नाव देतो, तोच त्याला प्राप्त करतो

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥
गुरूच्या शब्दांद्वारे तो परमेश्वराला आपल्या मनात वास करायला लावतो

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦਾ ॥੧੨॥
गुरुच्या कृपेने, ज्याच्या हृदयात हरि नाव वास करते, तो आपल्या अंतरात नामाचे ध्यान करत राहतो. ॥ १२॥

ਨਾਵੈ ਨੋ ਲੋਚੈ ਜੇਤੀ ਸਭ ਆਈ ॥
निर्माण झालेल्या सर्व सृष्टी नामप्राप्तीची आकांक्षा बाळगतात.

ਨਾਉ ਤਿਨਾ ਮਿਲੈ ਧੁਰਿ ਪੁਰਬਿ ਕਮਾਈ ॥
पण ज्यांची मागच्या जन्मातील कर्मे चांगली होती त्यांनाच नाव मिळते

ਜਿਨੀ ਨਾਉ ਪਾਇਆ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੧੩॥
ज्यांना नाम प्राप्त झाले आहे ते भाग्यवान आहेत आणि देवाने त्यांना गुरुच्या वचनाद्वारे स्वतःशी जोडले आहे. ॥१३॥

ਕਾਇਆ ਕੋਟੁ ਅਤਿ ਅਪਾਰਾ ॥
मानवी शरीर हा एक खूप मोठा किल्ला आहे

ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਬਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰਾ ॥
परमेश्वर बसून चिंतन करतो

ਸਚਾ ਨਿਆਉ ਸਚੋ ਵਾਪਾਰਾ ਨਿਹਚਲੁ ਵਾਸਾ ਪਾਇਦਾ ॥੧੪॥
तो खरा न्याय आणि खरा व्यवसाय करतो आणि त्याला स्थिर घर मिळते. ॥१४॥

ਅੰਤਰ ਘਰ ਬੰਕੇ ਥਾਨੁ ਸੁਹਾਇਆ ॥
शरीराच्या किल्ल्यात मन, बुद्धी इत्यादी सुंदर घरे बांधली जातात आणि हे स्थान केवळ एका दुर्मिळ गुरुमुखालाच मिळाले आहे

ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੈ ਕਿਨੈ ਥਾਨੁ ਪਾਇਆ ॥
जो खऱ्या देवाची स्तुती करतो

ਇਤੁ ਸਾਥਿ ਨਿਬਹੈ ਸਾਲਾਹੇ ਸਚੇ ਹਰਿ ਸਚਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਦਾ ॥੧੫॥
तो त्या अंतिम सत्याला त्याच्या मनात स्थान देतो आणि अशा प्रकारे परमेश्वर शेवटपर्यंत त्याच्यासोबत राहतो. ॥१५॥

ਮੇਰੈ ਕਰਤੈ ਇਕ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥
माझ्या देवाने अशी रचना निर्माण केली आहे की

ਇਸੁ ਦੇਹੀ ਵਿਚਿ ਸਭ ਵਥੁ ਪਾਈ ॥
सर्व गोष्टी शरीरातच टाकल्या गेल्या आहेत.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਣਜਹਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਪਾਇਦਾ ॥੧੬॥੬॥੨੦॥

हे नानक! जे प्रभूच्या रंगात तल्लीन राहतात ते नामाचे काम करतात आणि केवळ गुरुमुखच नामाचे रहस्य प्राप्त करू शकतो. ॥१६॥६॥२०॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥

मारु महाला ३ ॥

ਕਾਇਆ ਕੰਚਨੁ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਾ ॥

शब्दाचे ध्यान केल्याने शरीर सोन्यासारखे शुद्ध होते आणि

ਤਿਥੈ ਹਰਿ ਵਸੈ ਜਿਸ ਦਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰਾ ॥

तिथे हरि राहतो, जिथे शेवट नाही. तिथे देव राहतो, जिथे शेवट नाही

ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਸੇਵਿਹੁ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੧॥

आणि नेहमी खऱ्या शब्दांनी हरीची सेवा करा, शब्दांद्वारे प्रभु आत्म्याला स्वतःशी जोडतो ॥१॥

ਹਰਿ ਚੇਤਹਿ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥
जे देवाचे स्मरण करतात त्यांच्यासाठी मी स्वतःचे बलिदान देतो

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਤਿਨ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਉ ॥
गुरू या शब्दातूनच त्यांची भेट झाली आहे

ਤਿਨ ਕੀ ਧੂਰਿ ਲਾਈ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਬਹਿ ਗੁਣ ਗਾਇਦਾ ॥੨॥
मी त्यांच्या चरणांची धूळ माझ्या चेहऱ्यावर आणि कपाळावर लावली आहे आणि चांगल्या संगतीत बसून मी देवाचे गुणगान गात राहतो. ॥२॥

ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਜੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਾ ॥
जर माझ्या प्रभूला हरि प्रसन्न वाटत असेल तर मी त्याचे गुणगान गातो.

ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵਾ ॥
हरीचे नाव माझ्या अंतरात बसले आहे आणि शब्दांमुळे माझे जीवन सुंदर झाले आहे

ਗੁਰਬਾਣੀ ਚਹੁ ਕੁੰਡੀ ਸੁਣੀਐ ਸਾਚੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਦਾ ॥੩॥
मला गुरुंच्या शब्दांची कीर्ती चारही दिशांना ऐकू येते आणि मी सत्यनामात लीन होतो. ॥ ३॥

ਸੋ ਜਨੁ ਸਾਚਾ ਜਿ ਅੰਤਰੁ ਭਾਲੇ ॥
जो स्वतःमध्ये सत्य शोधतो तोच खरा आहे.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੇ ॥
जो गुरुंचे वचन वाचतो, ऐकतो आणि गातो त्याला देव आपल्या कृपेने आशीर्वादित करतो

ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਪਾਏ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੪॥
जो गुरुच्या शब्दांद्वारे ज्ञानाचा कोहल डोळ्यात घालतो, दयाळू प्रभु त्याला माझ्याशी कृपापूर्वक जोडतो ॥४॥

ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਇਹੁ ਸਰੀਰੁ ਪਾਇਆ ॥
हे माझे मोठे भाग्य आहे की मला हे मानवी शरीर मिळाले आहे आणि

ਮਾਣਸ ਜਨਮਿ ਸਬਦਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥
या मानव जन्मात माझे मन फक्त शब्दांवर केंद्रित आहे

ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਸਭੁ ਅੰਧ ਅੰਧੇਰਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿਸਹਿ ਬੁਝਾਇਦਾ ॥੫॥
शब्दाशिवाय सर्वत्र अंधार आहे आणि केवळ काही गुरुमुखांनाच परमेश्वर हे रहस्य प्रकट करतो. ॥५॥

ਇਕਿ ਕਿਤੁ ਆਏ ਜਨਮੁ ਗਵਾਏ ॥
काही प्राण्यांनी त्यांचा जन्म वाया घालवला आहे, ते या जगात कोणत्या उद्देशाने आले आहेत?

ਮਨਮੁਖ ਲਾਗੇ ਦੂਜੈ ਭਾਏ ॥
मनाकडे झुकणारे द्वैतात मग्न असतात

ਏਹ ਵੇਲਾ ਫਿਰਿ ਹਾਥਿ ਨ ਆਵੈ ਪਗਿ ਖਿਸਿਐ ਪਛੁਤਾਇਦਾ ॥੬॥
लगेच ही सुवर्णसंधी पुन्हा हातात येत नाही, आणि जेव्हा पाय घसरतो तेव्हा माणूस पडतो आणि पश्चात्ताप करतो.॥६॥

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਸਰੀਰਾ ॥
गुरुच्या शब्दांनी ज्याचे शरीर शुद्ध होते

ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਵਸੈ ਸਚੁ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰਾ ॥
त्याच्यामध्ये सद्गुणांचा अथांग सागर, देव वास करतो

ਸਚੋ ਸਚੁ ਵੇਖੈ ਸਭ ਥਾਈ ਸਚੁ ਸੁਣਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਦਾ ॥੭॥
मग तो सर्वत्र परम सत्य पाहतो आणि सत्याचा महिमा ऐकल्यानंतर तो ते आपल्या मनात वास करतो. ॥७॥

ਹਉਮੈ ਗਣਤ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਰੇ ॥
तो गुरुंच्या शब्दांद्वारे अहंकार आणि कर्मांचा हिशोब दूर करतो.

ਹਰਿ ਜੀਉ ਹਿਰਦੈ ਰਖਹੁ ਉਰ ਧਾਰੇ ॥
देवाला हृदयात ठेवा.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹੇ ਮਿਲਿ ਸਾਚੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੮॥
जो नेहमी गुरुंच्या वचनांची स्तुती करतो, तो प्रभूला भेटतो आणि खरा आनंद प्राप्त करतो. ॥८॥

ਸੋ ਚੇਤੇ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਚੇਤਾਏ ॥
फक्त तेच देवाचे स्मरण करतात ज्याला तो स्वतः आठवण करून देतो आणि

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਏ ॥
गुरूच्या शब्दांद्वारे तो मनात येतो आणि स्थिरावतो

ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਆਪੇ ਬੂਝੈ ਆਪੇ ਆਪੁ ਸਮਾਇਦਾ ॥੯॥
तो स्वतःहून सर्वकाही पाहतो, स्वतःहून सर्वकाही समजतो आणि स्वतःमध्येच मग्न राहतो. ॥ ९॥

ਜਿਨਿ ਮਨ ਵਿਚਿ ਵਥੁ ਪਾਈ ਸੋਈ ਜਾਣੈ ॥
ज्याने वस्तू मनात नावाच्या स्वरूपात ठेवली आहे, फक्त त्यालाच त्याचे रहस्य कळते

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦੇ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ॥
गुरुच्या शब्दांद्वारे माणूस स्वतःला ओळखतो

ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਸੋਈ ਜਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਬਾਣੀ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇਦਾ ॥੧੦॥
जो स्वतःला ओळखतो तो पवित्र असतो आणि तो इतरांना गुरुंचे शब्द आणि वचने सांगतो.॥१०॥

ਏਹ ਕਾਇਆ ਪਵਿਤੁ ਹੈ ਸਰੀਰੁ ॥
हे शरीर स्वतः पवित्र आहे

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਚੇਤੈ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰੁ ॥
जर गुरु या शब्दाद्वारे कोणी सद्गुणांचा अथांग महासागर असलेल्या देवाचे स्मरण करतो

ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਗੁਣ ਕਹਿ ਗੁਣੀ ਸਮਾਇਦਾ ॥੧੧॥
तो दररोज प्रभूची स्तुती करण्यात मग्न राहतो आणि त्याच्या गुणांचे वर्णन केल्यानंतर, तो सद्गुणांच्या वासस्थानात लीन होतो. ॥११॥

ਏਹੁ ਸਰੀਰੁ ਸਭ ਮੂਲੁ ਹੈ ਮਾਇਆ ॥
हे संपूर्ण शरीर मूळ माया, रजोगुण, तमोगुण आणि सत्वगुण यांनी बनलेले आहे आणि

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥
विचारांच्या द्वैतामुळे तो गोंधळात हरवला आहे

ਹਰਿ ਨ ਚੇਤੈ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਚੇਤੇ ਦੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੧੨॥
तो देवाचे स्मरण करत नाही आणि म्हणूनच त्याला नेहमीच दुःख होते. खरं तर, देवाचे स्मरण न करता, फक्त दुःखच मिळते. ॥ १२॥

ਜਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ॥
जो व्यक्ती सद्गुरुंची सेवा करतो तो धन्य होतो

ਕਾਇਆ ਹੰਸੁ ਨਿਰਮਲੁ ਦਰਿ ਸਚੈ ਜਾਣੁ ॥
त्याचे शरीर आणि आत्मा शुद्ध होतात आणि खऱ्या देवाच्या दाराशी परिचित होतात

ਹਰਿ ਸੇਵੇ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ਸੋਹੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਦਾ ॥੧੩॥
तो देवाची पूजा करतो, देव त्याच्या मनात राहतो आणि त्याची स्तुती गाताना तो सुंदर दिसतो. ॥१३॥

ਬਿਨੁ ਭਾਗਾ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਨ ਜਾਇ ॥
नशिबाशिवाय, गुरूंची सेवा करता येत नाही आणि

ਮਨਮੁਖ ਭੂਲੇ ਮੁਏ ਬਿਲਲਾਇ ॥
ज्यांना त्यांचे मन विसरले आहे, ते रडत मरतात.

ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਹੋਵੈ ਗੁਰ ਕੇਰੀ ਹਰਿ ਜੀਉ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੧੪॥
ज्यांच्यावर गुरुची कृपा दिसते, त्यांना स्वतः प्रभु भेटतो. ॥१४॥

ਕਾਇਆ ਕੋਟੁ ਪਕੇ ਹਟਨਾਲੇ ॥
हे मानवी शरीर एक किल्ला आहे जिथे कायमस्वरूपी बाजारपेठा बांधल्या जातात

ਗੁਰਮੁਖਿ ਲੇਵੈ ਵਸਤੁ ਸਮਾਲੇ ॥
जिथून गुरुमुखी नामाच्या स्वरूपात वस्तू खरेदी करते आणि नामाचे स्मरण करते

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਊਤਮ ਪਦਵੀ ਪਾਇਦਾ ॥੧੫॥
तो रात्रंदिवस हरिचे नाव जपून तुर्यवस्थेचा उत्कृष्ट दर्जा प्राप्त करतो. ॥१५॥

ਆਪੇ ਸਚਾ ਹੈ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥
फक्त खरा देवच आनंद देणारा आहे आणि

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥
ते केवळ परिपूर्ण गुरुंच्या शब्दांनीच ओळखले जाते

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹੇ ਸਾਚਾ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਕੋ ਪਾਇਦਾ ॥੧੬॥੭॥੨੧॥
हे नानक! देवाच्या नावाचे गुणगान गाऊन, केवळ पूर्ण भाग्यवानच त्याला प्राप्त करतो. ॥१६॥७॥२१॥

Page 1066

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥
मारु महाला ३ ॥

ਨਿਰੰਕਾਰਿ ਆਕਾਰੁ ਉਪਾਇਆ ॥
निरंकाराने संपूर्ण विश्व निर्माण केले आणि

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਹੁਕਮਿ ਬਣਾਇਆ ॥
त्याच्या आज्ञेने त्याने माया आणि आसक्ती निर्माण केली आहे

ਆਪੇ ਖੇਲ ਕਰੇ ਸਭਿ ਕਰਤਾ ਸੁਣਿ ਸਾਚਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਦਾ ॥੧॥
निर्माता स्वतः त्याचे सर्व नाटक करतो आणि त्याचा महिमा ऐकल्यावर परम सत्य मनात वास करते. ॥१॥

ਮਾਇਆ ਮਾਈ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਪਰਸੂਤਿ ਜਮਾਇਆ ॥
मायेच्या रूपातील आईला गर्भवती करून, निर्मात्याने तमोगुण, सत्वगुण आणि रजोगुण या तीन गुणांनी बनलेले जग जन्माला घातले

ਚਾਰੇ ਬੇਦ ਬ੍ਰਹਮੇ ਨੋ ਫੁਰਮਾਇਆ ॥
त्याने ब्रह्मदेवाला चार वेद - ऋग्वेद, सामवेद, यजुर्वेद आणि अथर्ववेद रचण्याची आज्ञा दिली

ਵਰ੍ਹੇ ਮਾਹ ਵਾਰ ਥਿਤੀ ਕਰਿ ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਸੋਝੀ ਪਾਇਦਾ ॥੨॥
वर्षे आणि महिन्यांच्या तारखा तयार करून, जगाला वेळेचे ज्ञान देण्यात आले. ॥२॥

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਕਰਣੀ ਸਾਰ ॥
गुरुची सेवा करणे आणि नामस्मरण करणे हे सर्वोत्तम कर्म करा आणि

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਾਖਹੁ ਉਰਿ ਧਾਰ ॥
रामाचे नाव तुमच्या हृदयात ठेवा. रामाचे नाव तुमच्या हृदयात ठेवा

ਗੁਰਬਾਣੀ ਵਰਤੀ ਜਗ ਅੰਤਰਿ ਇਸੁ ਬਾਣੀ ਤੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਾਇਦਾ ॥੩॥
जगात गुरुचे शब्द वाचले, ऐकले आणि गायले जात आहेत आणि या शब्दाद्वारेच हरिचे नाव प्राप्त होऊ शकते. ॥३॥

ਵੇਦੁ ਪੜੈ ਅਨਦਿਨੁ ਵਾਦ ਸਮਾਲੇ ॥
पंडित वैदिक मंत्रांचा अभ्यास करतो पण दररोज वादविवाद आणि चर्चांमध्ये मग्न असतो

ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤੈ ਬਧਾ ਜਮਕਾਲੇ ॥
त्याला नाव आठवत नाही, म्हणून यमकालाने त्याला अडथळा आणला आहे

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਦਾ ॥੪॥
त्याला नेहमीच द्वैतवादी अवस्थेत दुःख मिळते आणि तीन गुणांमुळे तो भ्रमात भटकत राहतो.॥४॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕਸੁ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥
गुरुमुख हा एका भगवंताला समर्पित असतो आणि

ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਮਨਸਾ ਮਨਹਿ ਸਮਾਏ ॥
त्याच्या रजो, तमो आणि सत्व या तीन प्रकारच्या इच्छा मनातच नाहीशा होतात

ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਹੈ ਮੁਕਤਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇਦਾ ॥੫॥
सत्य बोलून तो नेहमीच बंधनांपासून मुक्त राहतो आणि त्याच्या मनातील भ्रम आणि आसक्ती दूर करतो. ॥५॥

ਜੋ ਧੁਰਿ ਰਾਤੇ ਸੇ ਹੁਣਿ ਰਾਤੇ ॥
जे सुरुवातीपासूनच देवात लीन आहेत ते अजूनही त्याच्या रंगात लीन आहेत

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਹਜੇ ਮਾਤੇ ॥
गुरुच्या कृपेने ते नैसर्गिक अवस्थेत मरतात

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਆਪੈ ਆਪੁ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੬॥
ज्याने सतीगुरुंची सेवा करून प्रभूला प्राप्त केले आहे त्याला स्वतः प्रभूनेच ते प्राप्त केले आहे.॥६॥

ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਭਰਮਿ ਨ ਪਾਏ ॥
माया, भ्रम आणि भ्रमाच्या जाळ्यात अडकलेला माणूस देव शोधू शकत नाही आणि

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਲਗਾ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ॥
द्वैतात मग्न राहिल्याने माणसाला फक्त दुःखच मिळते

ਸੂਹਾ ਰੰਗੁ ਦਿਨ ਥੋੜੇ ਹੋਵੈ ਇਸੁ ਜਾਦੇ ਬਿਲਮ ਨ ਲਾਇਦਾ ॥੭॥
आनंद आणि आनंदाचा लाल रंग फक्त काही दिवस टिकतो आणि तो संपण्यास जास्त वेळ लागत नाही. ॥७॥

ਏਹੁ ਮਨੁ ਭੈ ਭਾਇ ਰੰਗਾਏ ॥
जो माणूस मनाला देवाच्या भीतीने आणि प्रेमाने रंगवतो

ਇਤੁ ਰੰਗਿ ਸਾਚੇ ਮਾਹਿ ਸਮਾਏ ॥
या रंगाद्वारे तो परम सत्यात विलीन होतो

ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਕੋ ਇਹੁ ਰੰਗੁ ਪਾਏ ਗੁਰਮਤੀ ਰੰਗੁ ਚੜਾਇਦਾ ॥੮॥
केवळ पूर्णपणे भाग्यवान व्यक्तीलाच हा रंग मिळतो आणि गुरुचा सल्ला त्याच्यावर प्रेमाचा रंग लावतो. ॥८॥

ਮਨਮੁਖੁ ਬਹੁਤੁ ਕਰੇ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥
स्वार्थी व्यक्ती खूप गर्विष्ठ असते

ਦਰਗਹ ਕਬ ਹੀ ਨ ਪਾਵੈ ਮਾਨੁ ॥
पण प्रभूच्या दरबारात त्याला कधीच आदर मिळत नाही

ਦੂਜੈ ਲਾਗੇ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਦੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੯॥
द्वैतात बुडालेल्या, त्याने आपले जीवन व्यर्थ वाया घालवले आहे आणि सत्य न समजता, त्याला फक्त दुःखच मिळते. ॥९॥

ਮੇਰੈ ਪ੍ਰਭਿ ਅੰਦਰਿ ਆਪੁ ਲੁਕਾਇਆ ॥
माझा प्रभू माझ्या हृदयात लपला आहे आणि

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇਆ ॥
गुरुंच्या कृपेने आत्म्याला हरि प्राप्त झाले आहे

ਸਚਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਚਾ ਵਾਪਾਰਾ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਕੁ ਪਾਇਦਾ ॥੧੦॥
खरा प्रभू, खरा व्यापारी, त्याचे नाव अमूल्य आहे. परमेश्वर सत्य आहे, त्याचे नाव देखील सत्य आहे, आणि या व्यापाराने जीव अमूल्य नाव प्राप्त करतो. ॥१०॥

ਇਸੁ ਕਾਇਆ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ॥
या मानवी शरीराचे खरे मूल्य कोणीही शोधू शकत नाही

ਮੇਰੈ ਠਾਕੁਰਿ ਇਹ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥
माझ्या ठाकूरजींनी ही लीला रचली आहे

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਕਾਇਆ ਸੋਧੈ ਆਪਹਿ ਆਪੁ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੧੧॥
जो गुरुमुखी बनतो तो त्याच्या शरीरातील सर्व अशुद्धता काढून टाकतो आणि अशा प्रकारे देव स्वतः त्याला त्याच्याशी एकरूप करतो. ॥११॥

ਕਾਇਆ ਵਿਚਿ ਤੋਟਾ ਕਾਇਆ ਵਿਚਿ ਲਾਹਾ ॥
मानवी शरीरातच नफा आणि तोटा असतो

ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਜੇ ਵੇਪਰਵਾਹਾ ॥
गुरुमुखी त्याच्या हृदयातील निश्चिंत देवाचा शोध घेतो

ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਣਜਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੧੨॥
सत्यात वावरून गुरुमुख नेहमीच आनंद प्राप्त करतो आणि नैसर्गिक अवस्थेतच तो प्रभूमध्ये लीन होतो. ॥१२॥

ਸਚਾ ਮਹਲੁ ਸਚੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥
देवाचे निवासस्थान आणि भांडार दोन्ही खरे आहेत आणि

ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਦੇਵਣਹਾਰਾ ॥
देणारा स्वतः जीवांना देत राहतो

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਲਾਹੇ ਸੁਖਦਾਤੇ ਮਨਿ ਮੇਲੇ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇਦਾ ॥੧੩॥
गुरुमुख आनंद देणाऱ्या देवाचे गुणगान गातो आणि त्याच्याशी मन एकरूप करून तो खरी किंमत मोजतो. ॥ १३॥

ਕਾਇਆ ਵਿਚਿ ਵਸਤੁ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥
नामरूपी वस्तू मानवी शरीरातच आहे, पण मानवाला त्याचे महत्त्व समजू शकले नाही

ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥
देव स्वतः गुरुमुखाला मोठेपणा देतो

ਜਿਸ ਦਾ ਹਟੁ ਸੋਈ ਵਥੁ ਜਾਣੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਇ ਨ ਪਛੋਤਾਇਦਾ ॥੧੪॥
ज्याच्या दुकानात हे नाव आहे त्यालाच हे नाव माहित असते आणि ज्याला तो ते देतो त्यालाच त्याचा पश्चात्ताप होत नाही. ॥१४॥

ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥
देव सर्वांमध्ये उपस्थित आहे आणि

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਇਆ ਜਾਈ ॥
गुरुच्या कृपेनेच ती मिळू शकते

ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ਆਪੇ ਸਬਦੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਦਾ ॥੧੫॥
तो स्वतः गुरुशी एकरूप होतो आणि स्वतःशी एकरूप होतो आणि शब्दाद्वारे आत्मा सहजवर्तात लीन होतो. ॥१५॥

ਆਪੇ ਸਚਾ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ ॥
तो स्वतः खऱ्या शब्दांना गुरुशी जुळवतो आणि

ਸਬਦੇ ਵਿਚਹੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ॥
गुरुचे वचन मनातील अहंकार दूर करते

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਨਾਮੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੧੬॥੮॥੨੨॥
हे नानक! केवळ देवाच्या नावानेच मनुष्याला महानता मिळते आणि केवळ नावानेच मनुष्याला आनंद मिळतो. ॥१६॥ ८॥ २२॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥
मारु महाला ३ ॥

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਵੇਪਰਵਾਹੇ ॥
परमपिता देव शब्दांच्या पलीकडे आणि बेफिकीर आहे

ਆਪੇ ਮਿਹਰਵਾਨ ਅਗਮ ਅਥਾਹੇ ॥
तो स्वतः दयाळू, दुर्गम आणि अगाध आहे

ਅਪੜਿ ਕੋਇ ਨ ਸਕੈ ਤਿਸ ਨੋ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮੇਲਾਇਆ ॥੧॥
कोणीही त्याच्यापर्यंत पोहोचू शकत नाही, पण तो गुरूंकडून शब्द मिळवू शकतो. ॥१॥

ਤੁਧੁਨੋ ਸੇਵਹਿ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ॥
जे तुला आवडतात, ते तुझी पूजा करतात आणि

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦੇ ਸਚਿ ਸਮਾਵਹਿ ॥
गुरुंच्या शब्दांद्वारे माणूस सत्यात मग्न राहतो

ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਣ ਰਵਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਭਾਇਆ ॥੨॥
तो नेहमीच तुमचे गुणगान गातो आणि त्याच्या जिभेला हरीच्या नावाचे सार आवडते.॥२॥

ਸਬਦਿ ਮਰਹਿ ਸੇ ਮਰਣੁ ਸਵਾਰਹਿ ॥
शब्द गुरूंद्वारे अहंकाराचा नाश करतात.

ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਹਿਰਦੈ ਉਰ ਧਾਰਹਿ ॥
ते त्यांचे मृत्यु सुंदर बनवतात आणि परमेश्वराचे गुण त्यांच्या हृदयात ठेवतात

ਜਨਮੁ ਸਫਲੁ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਲਾਗੇ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਚੁਕਾਇਆ ॥੩॥
भगवंतांच्या चरणी समर्पित राहिल्याने त्याचा जन्म यशस्वी झाला आहे आणि द्वैताची भावना नाहीशी झाली आहे. ॥३॥

ਹਰਿ ਜੀਉ ਮੇਲੇ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥
देव स्वतः त्यांना स्वतःशी जोडतो.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦੇ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥
जो माणूस गुरुंच्या शब्दांनी आपला अहंकार दूर करतो

ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਰਾਤੇ ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਲਾਹਾ ਪਾਇਆ ॥੪॥
अशा व्यक्ती नेहमीच परमप्रभूच्या भक्तीत मग्न असतात आणि त्यांना या जगात लाभ प्राप्त होतात. ॥४॥

ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਕਹਾ ਮੈ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥
हे प्रभू! मला तुझ्या गुणांचे वर्णन करायचे आहे पण मी ते करू शकत नाही

ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥
तुम्हाला अंत नाही, मर्यादा नाही आणि कोणीही तुमची खरी किंमत मोजलेली नाही

ਆਪੇ ਦਇਆ ਕਰੇ ਸੁਖਦਾਤਾ ਗੁਣ ਮਹਿ ਗੁਣੀ ਸਮਾਇਆ ॥੫॥
जेव्हा आनंद देणारा देव स्वतः दया दाखवतो, तेव्हा आत्मा सद्गुणांच्या खजिन्याच्या गुणांमध्ये लीन होतो. ॥५॥

ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਮੋਹੁ ਹੈ ਪਾਸਾਰਾ ॥
या जगात, आसक्ती सर्वत्र पसरलेली आहे आणि

ਮਨਮੁਖੁ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧੁ ਅੰਧਾਰਾ ॥
अज्ञानी मनाने प्रेरित असलेला जीव अज्ञानाच्या अंधारात भटकत राहतो

ਧੰਧੈ ਧਾਵਤੁ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੬॥
संसारिक व्यवहारात धावत असताना, त्याने आपले जीवन व्यर्थ वाया घालवले आहे आणि त्याला नामाच्या नावाशिवाय फक्त दुःख मिळाले आहे. ॥६॥

ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਏ ॥
जर एखाद्यावर देवाची कृपा झाली तर तो सद्गुरु प्राप्त करतो आणि

ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥
गुरु या शब्दाद्वारे अहंकाराची घाण साफ होते

ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਗਿਆਨੁ ਰਤਨੁ ਚਾਨਣੁ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰੁ ਗਵਾਇਆ ॥੭॥
त्याचे मन शुद्ध होते ज्यामध्ये ज्ञानरत्नाचा प्रकाश पडतो आणि अज्ञानाचा अंधार नाहीसा होतो.॥७॥

ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਅਨੇਕ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥
तुमच्या नावाला अनेक नावे आहेत आणि त्यांची खरी किंमत कोणीही मोजलेली नाही.

ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਵਸਾਈ ॥
मी तुझे खरे नाव माझ्या हृदयात जपले आहे

ਕੀਮਤਿ ਕਉਣੁ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਤੂ ਆਪੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਆ ॥੮॥
हे प्रभू! तुझी किंमत कोण करू शकेल? तू स्वतः आनंदात बुडालेला आहेस. ॥८॥

ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਕੁ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥
तुझे अमूल्य नाव दुर्गम आणि अमर्याद आहे

ਨਾ ਕੋ ਹੋਆ ਤੋਲਣਹਾਰਾ ॥
तोलणारा कोणी नाही

ਆਪੇ ਤੋਲੇ ਤੋਲਿ ਤੋਲਾਏ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮੇਲਿ ਤੋਲਾਇਆ ॥੯॥
तू स्वतः ते तोलतोस आणि प्राण्यांकडून ते तोलवतोस. तू गुरुशी शब्द मिसळलास आणि त्यांच्याकडून नामाचे तोलवतोस. ॥९॥

ਸੇਵਕ ਸੇਵਹਿ ਕਰਹਿ ਅਰਦਾਸਿ ॥
सेवक तुमच्या सेवेत आणि भक्तीत मग्न आहेत आणि

ਤੂ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਬਹਾਲਹਿ ਪਾਸਿ ॥
तू त्यांना एकत्र करतोस आणि त्यांना तुझ्या जवळ बसवतोस

ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਕਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਪੂਰੈ ਕਰਮਿ ਧਿਆਇਆ ॥੧੦॥
सर्व प्राण्यांना आनंद देणारे तुम्ही एकमेव आहात आणि केवळ काही मोजक्या लोकांनीच पूर्ण भाग्याने तुमचे ध्यान केले आहे. ॥१०॥

ਜਤੁ ਸਤੁ ਸੰਜਮੁ ਜਿ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ॥
जर कोणी सत्याचे आचरण स्वीकारले तर त्याला तपस्या, सदाचार आणि संयम यासारख्या सत्कर्मांचे फळ मिळते

ਇਹੁ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਜਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥
जर कोणी देवाचे गुणगान गातो तर त्याचे मन शुद्ध होते आणि

ਇਸੁ ਬਿਖੁ ਮਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ ਹਰਿ ਜੀਉ ਮੇਰੇ ਭਾਇਆ ॥੧੧॥
मायेच्या विषात फिरत असताना त्याला नामाचे अमृत मिळते; माझ्या प्रभूला हेच आवडते. ॥११॥

ਜਿਸ ਨੋ ਬੁਝਾਏ ਸੋਈ ਬੂਝੈ ॥
ज्याला तो ज्ञान देतो, तोच ते समजतो.

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਅੰਦਰੁ ਸੂਝੈ ॥
तो परमात्म्याचे गौरव गातो आणि अशा प्रकारे त्याच्या मनात ज्ञान प्राप्त होते

ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ਸਹਜੇ ਹੀ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ॥੧੨॥
अहंकार आणि आसक्ती नियंत्रित करून, त्याने सहजपणे सत्य प्राप्त केले आहे. ॥१२॥

ਬਿਨੁ ਕਰਮਾ ਹੋਰ ਫਿਰੈ ਘਨੇਰੀ ॥
कितीतरी दुर्दैवी लोक भटकत राहतात

ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਚੁਕੈ ਨ ਫੇਰੀ ॥
ते पुन्हा पुन्हा मरत राहतात आणि जन्म घेत राहतात पण त्यांचे जन्म आणि मृत्यूचे चक्र कधीच संपत नाही

ਬਿਖੁ ਕਾ ਰਾਤਾ ਬਿਖੁ ਕਮਾਵੈ ਸੁਖੁ ਨ ਕਬਹੂ ਪਾਇਆ ॥੧੩॥
सांसारिक इच्छांमध्ये रमलेला जीव केवळ दुर्गुणांनीच वागतो आणि त्याला जीवनात कधीही आनंद मिळत नाही. ॥ १३॥

ਬਹੁਤੇ ਭੇਖ ਕਰੇ ਭੇਖਧਾਰੀ ॥
तोतयागिरी करणारा अनेक वेष धारण करत राहतो, पण

ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਹਉਮੈ ਕਿਨੈ ਨ ਮਾਰੀ ॥
गुरुंच्या शब्दांशिवाय कोणाचाही अहंकार नष्ट होऊ शकत नाही

ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਤਾ ਮੁਕਤਿ ਪਾਏ ਸਚੈ ਨਾਇ ਸਮਾਇਆ ॥੧੪॥
जर एखाद्या व्यक्तीला त्याच्या पापांमुळे जिवंतपणी मृत्यू आला तर तो मोक्ष प्राप्त करतो आणि खऱ्या नामात विलीन होतो. ॥ १४॥

ਅਗਿਆਨੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਇਸੁ ਤਨਹਿ ਜਲਾਏ ॥
अज्ञान आणि तहानेची आग या शरीराला जळत राहते

Page 1068

ਤਿਸ ਦੀ ਬੁਝੈ ਜਿ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਕਮਾਏ ॥
पण जो गुरूंचे आचरण स्वीकारतो, त्याची तहान शांत होते

ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਨਿਵਾਰੇ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧੫॥
त्याचे शरीर आणि मन थंड होते, तो आपला राग शांत करतो, आपला अहंकार मारून तो सत्यात लीन होतो. ॥ १५॥

ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ॥
देवाच्या खऱ्या स्वरूपाचा महिमाही खरा आहे आणि

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਵਿਰਲੈ ਪਾਈ ॥
गुरुंच्या कृपेने फार कमी लोकांना मोठेपणा मिळाला आहे

ਨਾਨਕੁ ਏਕ ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧੬॥੧॥੨੩॥
नामाद्वारे परमेश्वरात लीन राहण्याची फक्त विनंती आहे. ॥१६॥१॥२३॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥
मारु महाला ३ ॥

ਨਦਰੀ ਭਗਤਾ ਲੈਹੁ ਮਿਲਾਏ ॥
हे प्रिय भक्ता! कृपा करून भक्तांना तुझ्यात एक कर

ਭਗਤ ਸਲਾਹਨਿ ਸਦਾ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥
कारण भक्त नेहमीच भक्तीने तुमची स्तुती करत राहतात

ਤਉ ਸਰਣਾਈ ਉਬਰਹਿ ਕਰਤੇ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੧॥
हे निर्माणकर्त्या! ते तुझ्या आश्रयात वाचले आहेत आणि तू स्वतः त्यांना एकत्र केले आहेस. ॥१॥

ਪੂਰੈ ਸਬਦਿ ਭਗਤਿ ਸੁਹਾਈ ॥
केवळ परिपूर्ण गुरुंच्या शब्दांनी केलेली भक्ती तुम्हाला सुंदर वाटते

ਅੰਤਰਿ ਸੁਖੁ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਈ ॥
हेच तुमच्या मनाला आनंद देते आणि यामुळे त्यांना खरा आनंद मिळतो

ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਚੀ ਭਗਤੀ ਰਾਤਾ ਸਚੇ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥੨॥
ज्याने आपले मन खऱ्या देवाला समर्पित केले आहे, त्याचे मन आणि शरीर खऱ्या भक्तीत मग्न राहते. ॥२॥

ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਸਦ ਜਲੈ ਸਰੀਰਾ ॥
माणूस नेहमी अहंकाराच्या आगीत जळत असतो

ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਭੇਟੇ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥
पण जर देवाने तुम्हाला आशीर्वाद दिला तर तुम्हाला परिपूर्ण गुरु भेटतात

ਅੰਤਰਿ ਅਗਿਆਨੁ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਏ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੩॥
गुरुंचे शब्द मनातील अज्ञान दूर करतात आणि सद्गुरुंकडून आनंद मिळवतात. ॥ ३॥

ਮਨਮੁਖੁ ਅੰਧਾ ਅੰਧੁ ਕਮਾਏ ॥
मनाचे अनुसरण करणारा माणूस फक्त आंधळेपणाने कर्म करतो

ਬਹੁ ਸੰਕਟ ਜੋਨੀ ਭਰਮਾਏ ॥
परिणामी, तो जन्माच्या चक्रात भटकत असताना अनेक संकटे सहन करतो

ਜਮ ਕਾ ਜੇਵੜਾ ਕਦੇ ਨ ਕਾਟੈ ਅੰਤੇ ਬਹੁ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥
तो मृत्यूचा सापळा कधीही कापू शकत नाही आणि त्याला परलोकात खूप त्रास होतो ॥४॥

ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਰੇ ॥
जगाचे येणे आणि जाणे हे गुरु या शब्दाने सोडवले जाते

ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਰਖੈ ਉਰ ਧਾਰੇ ॥
जो आपल्या हृदयात खरे नाव ठेवतो तो ॥

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਮਨੁ ਮਾਰੇ ਹਉਮੈ ਜਾਇ ਸਮਾਇਆ ॥੫॥
गुरुच्या शब्दांनी मनाला मारून आणि त्याचा अहंकार नष्ट करून तो सत्यात विलीन होतो. ॥५॥

ਆਵਣ ਜਾਣੈ ਪਰਜ ਵਿਗੋਈ ॥
जन्म-मृत्यूच्या चक्रात अडकलेले जग वाया जात राहते

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਥਿਰੁ ਕੋਇ ਨ ਹੋਈ ॥
सद्गुरुशिवाय कोणीही स्थिर राहू शकत नाही.

ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਸਬਦਿ ਸੁਖੁ ਵਸਿਆ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੬॥
ज्याच्या अंतरात शब्द ब्रह्मदेवाचा प्रकाश वास करतो त्याला आनंद मिळाला आहे आणि त्याचा प्रकाश परम प्रकाशात विलीन झाला आहे. ॥६॥

ਪੰਚ ਦੂਤ ਚਿਤਵਹਿ ਵਿਕਾਰਾ ॥
पाच दूत वासना, क्रोध, लोभ, आसक्ती आणि अहंकार यासारख्या दुर्गुणांची काळजी घेतात

ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਕਾ ਏਹੁ ਪਸਾਰਾ ॥
हा सगळा भ्रमाचा प्रसार आहे

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਤਾ ਮੁਕਤੁ ਹੋਵੈ ਪੰਚ ਦੂਤ ਵਸਿ ਆਇਆ ॥੭॥
जर कोणी सद्गुरुंची सेवा केली तर तो या बंधनांपासून मुक्त होतो आणि पाच दूतांना वश करतो. ॥७॥

ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਹੈ ਮੋਹੁ ਗੁਬਾਰਾ ॥
गुरुशिवाय आसक्तीचा अंधार राहतो आणि

ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਡੁਬੈ ਵਾਰੋ ਵਾਰਾ ॥
आत्मा पुन्हा पुन्हा आसक्तीच्या सागरात बुडत राहतो

ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਸਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥੮॥
जर सद्गुरु भेटले तर ते सत्यात दृढ होतात आणि मग खरे नाव प्राण्याच्या मनाला आकर्षित करते. ॥८॥

ਸਾਚਾ ਦਰੁ ਸਾਚਾ ਦਰਵਾਰਾ ॥
देवाचे दार आणि दरबार दोन्ही खरे आहेत

ਸਚੇ ਸੇਵਹਿ ਸਬਦਿ ਪਿਆਰਾ ॥
ज्यांना शब्दांवर प्रेम आहे ते देवाची पूजा करतात

ਸਚੀ ਧੁਨਿ ਸਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਸਚੇ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇਆ ॥੯॥
खऱ्या देवाचे गुणगान गात असताना, खरा अखंड आवाज मनात घुमू लागतो आणि अशा प्रकारे आत्मा सत्यात विलीन होतो. ॥९॥

ਘਰੈ ਅੰਦਰਿ ਕੋ ਘਰੁ ਪਾਏ ॥
जर एखाद्याला शरीराच्या घरात दहाव्या दाराचे घर सापडले, तर

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦੇ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥
गुरुच्या शब्दांद्वारे तो नैसर्गिक अवस्थेत लीन होतो

ਓਥੈ ਸੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਨ ਵਿਆਪੈ ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧੦॥
त्याला कोणतेही दुःख किंवा वियोग होत नाही आणि तो सहजपणे नैसर्गिक अवस्थेत लीन राहतो. ॥१०॥

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਦੁਸਟਾ ਕਾ ਵਾਸਾ ॥
द्वैताच्या भावनेत, वाईट वास करते आणि

ਭਉਦੇ ਫਿਰਹਿ ਬਹੁ ਮੋਹ ਪਿਆਸਾ ॥
असे लोक आसक्तीच्या इच्छामध्ये भटकत राहतात

ਕੁਸੰਗਤਿ ਬਹਹਿ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਦੁਖੋ ਦੁਖੁ ਕਮਾਇਆ ॥੧੧॥
जे वाईट संगतीत बसतात त्यांना नेहमीच दुःख मिळते आणि ते दुःखांनी वेढलेले राहतात. ॥११॥

ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਝਹੁ ਸੰਗਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥
सद्‌गुरुंशिवाय संगत मिळू शकत नाही आणि

ਬਿਨੁ ਸਬਦੇ ਪਾਰੁ ਨ ਪਾਏ ਕੋਈ ॥
गुरुंच्या शब्दांशिवाय कोणीही या जगाचा महासागर ओलांडू शकत नाही

ਸਹਜੇ ਗੁਣ ਰਵਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੧੨॥
जो व्यक्ती नैसर्गिक अवस्थेत रात्रंदिवस देवाचे गुणगान करत राहतो, त्याचा प्रकाश परम प्रकाशात विलीन होतो. ॥ १२॥

ਕਾਇਆ ਬਿਰਖੁ ਪੰਖੀ ਵਿਚਿ ਵਾਸਾ ॥
हे मानवी शरीर एक झाड आहे ज्यामध्ये मनाचा पक्षी राहतो

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਚੁਗਹਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਸਾ ॥
तो नामाच्या अमृताचे कण चोखतो आणि गुरुच्या वचनात तल्लीन राहतो

ਉਡਹਿ ਨ ਮੂਲੇ ਨ ਆਵਹਿ ਨ ਜਾਹੀ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਇਆ ॥੧੩॥
आता तो इकडे तिकडे अजिबात उडत नाही आणि त्याच्या खऱ्या घरात त्याला घर सापडते.॥१३॥

ਕਾਇਆ ਸੋਧਹਿ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਹਿ ॥
जो आपले शरीर सर्व अशुद्धतेपासून शुद्ध करतो आणि वचनाचे चिंतन करतो

ਮੋਹ ਠਗਉਰੀ ਭਰਮੁ ਨਿਵਾਰਹਿ ॥
तो आसक्तीचं फसवं औषध घेत नाही आणि गोंधळ दूर करतो

ਆਪੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸੁਖਦਾਤਾ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੧੪॥
जो देव स्वतः आनंद देतो तो दया दाखवतो आणि आपल्याला एकत्र करतो. ॥१४॥

ਸਦ ਹੀ ਨੇੜੈ ਦੂਰਿ ਨ ਜਾਣਹੁ ॥
देव नेहमीच आपल्या जवळ असतो, तो कधीही दूर आहे असे समजू नका

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਨਜੀਕਿ ਪਛਾਣਹੁ ॥
गुरुंना त्यांच्या शब्दांमधून जवळून ओळखा

ਬਿਗਸੈ ਕਮਲੁ ਕਿਰਣਿ ਪਰਗਾਸੈ ਪਰਗਟੁ ਕਰਿ ਦੇਖਾਇਆ ॥੧੫॥
जेव्हा कमळाचे हृदय फुलले, तेव्हा गुरुंनी ज्ञानाच्या किरणांनी प्रकाशित करून मला परमेश्वराला त्यांच्या प्रकट स्वरूपात दाखवले. ॥१५॥

ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥
तो स्वतः खरा देव आहे जो कर्ता आहे

ਆਪੇ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਲੇ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥
मारणारा आणि जीवन देणारा त्याच्याशिवाय दुसरा कोणी नाही आणि त्याच्याशिवाय दुसरा कोणी नाही

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੧੬॥੨॥੨੪॥
हे नानक! देवाचे नाव स्मरण केल्याने या जगात कीर्ती मिळते आणि अहंकार दूर केल्यानेच खरा आनंद मिळू शकतो. ॥१६॥२॥२४॥

ਮਾਰੂ ਸੋਲਹੇ ਮਹਲਾ ੪
मारु सोळा महाला ४

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਸਚਾ ਆਪਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥
खरा देव स्वतः भक्तांना शोभतो

ਅਵਰ ਨ ਸੂਝਸਿ ਬੀਜੀ ਕਾਰਾ ॥
त्याचे स्मरण आणि भक्ती व्यतिरिक्त, ते इतर कोणत्याही कृतीचा विचार करू शकत नाहीत जी त्यांना त्याच्यापासून दूर नेईल

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਵਸੈ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਸਮਾਈ ਹੇ ॥੧॥
सत्य गुरुमुखाच्या आत्म्यात वास करते आणि ते स्वाभाविकपणे सत्यात विलीन होते. ॥१॥

ਸਭਨਾ ਸਚੁ ਵਸੈ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥
सत्य प्रत्येकाच्या मनात असते, पण

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਹਜਿ ਸਮਾਹੀ ॥
गुरुच्या कृपेने आत्मा नैसर्गिक अवस्थेत लीन होतो

ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰਤ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਈ ਹੇ ॥੨॥
गुरुच्या नावाचा जप करून मला नेहमीच आनंद मिळाला आहे, म्हणून मी माझे मन गुरुच्या चरणांवर स्थिर केले आहे ॥२॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੈ ਗਿਆਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੈ ਪੂਜਾ ॥
माझ्यासाठी खरा गुरु म्हणजे ज्ञान आणि पूजा

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ॥
म्हणून, मी फक्त सद्गुरूंचीच पूजा करतो आणि इतर कोणाचीही सेवा करत नाही

ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਨਾਮੁ ਰਤਨ ਧਨੁ ਪਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਭਾਈ ਹੇ ॥੩॥
सद्गुरुंकडूनच मला देवाच्या नामाची संपत्ती मिळाली आहे जी अमूल्य रत्नासारखी आहे आणि मला सद्गुरुंची सेवा आवडू लागली आहे. ॥३॥

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਜੋ ਦੂਜੈ ਲਾਗੇ ॥
जे सद्गुरुशिवाय द्वैतवादात गुंतलेले आहेत.

ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ਭ੍ਰਮਿ ਮਰਹਿ ਅਭਾਗੇ ॥
जन्म-मृत्यूच्या चक्रात अडकलेले असे दुर्दैवी प्राणी गोंधळात मरत राहतात

ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੀ ਫਿਰਿ ਗਤਿ ਹੋਵੈ ਜਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਹਹਿ ਸਰਣਾਈ ਹੇ ॥੪॥
हे नानक! जर ते गुरुच्या आश्रयाला राहिले तर त्यांनाही पुन्हा मोक्ष मिळेल. ॥४॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਦਾ ਹੈ ਸਾਚੀ ॥
गुरुवरील प्रेम नेहमीच खरे असते

ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਮਾਗਉ ਨਾਮੁ ਅਜਾਚੀ ॥
मी सत्गुरुंकडून फक्त अतुलनीय देवाचे नाव मागतो

ਹੋਹੁ ਦਇਆਲੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਰਖਿ ਲੇਵਹੁ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਹੇ ॥੫॥
हे प्रभू! कृपया दयाळू व्हा आणि मला गुरूंच्या संरक्षणाखाली ठेवा. ॥५॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਚੁਆਇਆ ॥
सद्गुरुंनी माझ्या मुखात हरिनामाचे अमृत ओतले आहे आणि

ਦਸਵੈ ਦੁਆਰਿ ਪ੍ਰਗਟੁ ਹੋਇ ਆਇਆ ॥
दहाव्या दारावर प्रभू प्रकट झाले आहेत

ਤਹ ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਵਜਹਿ ਧੁਨਿ ਬਾਣੀ ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਈ ਹੇ ॥੬॥
तिथे, दहाव्या दारात, अनाहत हा मधुर शब्द वाजतो आणि मी सहजपणे चेतनेच्या अवस्थेत लीन होतो. ॥६॥

ਜਿਨ ਕਉ ਕਰਤੈ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਈ ॥
ज्यांचे नशीब सुरुवातीपासूनच निर्मात्याने लिहिलेले आहे

ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰਤ ਵਿਹਾਈ ॥
त्यांचे आयुष्य रोज गुरु गुरु नामस्मरणात व्यतीत होते

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੋ ਸੀਝੈ ਨਾਹੀ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਈ ਹੇ ॥੭॥
सद्गुरुशिवाय कोणीही आपल्या इच्छा पूर्ण करू शकत नाही. म्हणून आपण आपले मन गुरुंच्या चरणी ठेवले आहे

ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਆਪੇ ਦੇਇ ॥
तो ज्याला आवडतो त्यालाच नाव देतो पण.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਲੇਇ ॥
गुरुच्या उपस्थितीतच जीवाला नावाचे महत्त्व कळते

ਆਪੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਨਾਮੁ ਦੇਵੈ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ ਹੇ ॥੮॥
हे नानक! ज्याला प्रभू आपल्या कृपेने नाम प्रदान करतात तो नामातच लीन राहतो. ॥८॥

ਗਿਆਨ ਰਤਨੁ ਮਨਿ ਪਰਗਟੁ ਭਇਆ ॥
ज्ञानाचे रत्न मनात प्रकट झाले आहे आणि

ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਸਹਜੇ ਲਇਆ ॥
नामाच्या रूपात मला पदार्थ सहज मिळाला आहे.

ਏਹ ਵਡਿਆਈ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਈ ਹੇ ॥੯॥
हे महात्म्य मलाही गुरुंकडून मिळाले आहे, म्हणून मी नेहमीच सत्गुरुंकडे जातो. ॥९॥

ਪ੍ਰਗਟਿਆ ਸੂਰੁ ਨਿਸਿ ਮਿਟਿਆ ਅੰਧਿਆਰਾ ॥
जसा सूर्य उगवल्यावर रात्रीचा अंधार नाहीसा होतो

ਅਗਿਆਨੁ ਮਿਟਿਆ ਗੁਰ ਰਤਨਿ ਅਪਾਰਾ ॥
त्याचप्रमाणे, गुरूंनी दिलेल्या ज्ञानाच्या अफाट रत्नाने अज्ञानाचे उच्चाटन झाले आहे

ਸਤਿਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਰਤਨੁ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ਹੇ ॥੧੦॥
सद्‌गुरुंचे ज्ञान रत्न खूप अमूल्य आहे; ज्याला ते पूर्ण भाग्याने मिळते त्याला आनंद मिळतो.॥१०॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਗਟੀ ਹੈ ਸੋਇ ॥
गुरुंच्या सान्निध्यात नाम प्रकट करतो

ਚਹੁ ਜੁਗਿ ਨਿਰਮਲੁ ਹਛਾ ਲੋਇ ॥
त्यांचा महिमा संपूर्ण विश्वात प्रकट झाला आहे आणि चारही युगात, त्यांना सर्व जगात पवित्र आणि सद्‌गुणी मानले जाते

ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਨਾਮਿ ਰਹਿਆ ਲਿਵ ਲਾਈ ਹੇ ॥੧੧॥
जो व्यक्ती केवळ नामात रमून राहतो त्याला आनंद मिळतो आणि तो केवळ नामावरच भक्ती ठेवतो. ॥११॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ ॥
जो गुरुच्या सान्निध्यात प्रभूचे नाम प्राप्त करतो

ਸਹਜੇ ਜਾਗੈ ਸਹਜੇ ਸੋਵੈ ॥
तो जागे होतो आणि सहजीवनात झोपतो

Page 1070

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ਸਮਾਵੈ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਹੇ ॥੧੨॥
गुरुमुख नामात लीन राहतो आणि परमात्म्यात विलीन होतो. हे नानक! तो परमात्म्याच्या नावाचे ध्यान करत राहतो. ॥१२॥

ਭਗਤਾ ਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹੈ ਬਾਣੀ ॥
भक्तांचे शब्द नेहमीच अमृतसारखे असतात.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀ ॥
गुरूंनी आपल्या मुखातून केवळ हरीचे नाव सांगितले आहे

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਤ ਸਦਾ ਮਨੁ ਬਿਗਸੈ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਮਨੁ ਲਾਈ ਹੇ ॥੧੩॥
देवाचे नाव घेतल्याने मन नेहमीच आनंदी राहते, म्हणून मन देवाच्या चरणांवर स्थिर होते.॥१३॥

ਹਮ ਮੂਰਖ ਅਗਿਆਨ ਗਿਆਨੁ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ॥
आपण मूर्ख आणि अज्ञानी आहोत आणि आपल्याला काहीही माहित नाही.

ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਸਮਝ ਪੜੀ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥
माझ्या मनाला आता सद्गुरुंकडून समजले आहे.

ਹੋਹੁ ਦਇਆਲੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਲਾਈ ਹੇ ॥੧੪॥
हे प्रभू! कृपया दयाळू व्हा आणि मला सद्गुरुंच्या सेवेत गुंतवून ठेवा. ॥ १४॥

ਜਿਨਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਾਤਾ ਤਿਨਿ ਏਕੁ ਪਛਾਤਾ ॥
ज्याने सद्गुरुंना ओळखले आहे त्याने एकाच देवालाही ओळखले आहे

ਸਰਬੇ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥
जीवांना आनंद देणारा देव सर्वव्यापी आहे

ਆਤਮੁ ਚੀਨਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਈ ਹੇ ॥੧੫॥
ज्या प्राण्याला त्याच्या आत्म-प्रकाशाची ओळख पटवून सर्वोच्च स्थान प्राप्त झाले आहे, त्याचे मन परमेश्वराच्या सेवेत मग्न राहते. ॥१५॥

ਜਿਨ ਕਉ ਆਦਿ ਮਿਲੀ ਵਡਿਆਈ ॥
ज्यांना सुरुवातीपासूनच महानता मिळाली आहे.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥
सद्गुरु त्यांच्या मनात राहतात आणि ते त्यांच्याप्रती समर्पित राहतात

ਆਪਿ ਮਿਲਿਆ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਨਾਨਕ ਅੰਕਿ ਸਮਾਈ ਹੇ ॥੧੬॥੧॥
हे नानक! जगाला जीवन देणारा निरंकार परमेश्वर स्वतः त्याला भेटला आहे आणि तो त्याच्या चरणी लीन राहतो. ॥१६॥१॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੪ ॥
मारु महाला ४ ॥

ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਸਦਾ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥
देव मन आणि वाणीच्या पलीकडे आहे, अमर आहे

ਸਰਬੇ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਘਟ ਵਾਸੀ ॥
सर्वव्यापी तो सर्वांमध्ये आनंद घेत आहे

ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਦਾਤਾ ਹਰਿ ਤਿਸਹਿ ਸਰੇਵਹੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ਹੇ ॥੧॥
त्याच्याशिवाय दुसरा कोणी दाता नाही, हे जीव! म्हणून अशा परमेश्वराची पूजा करत राहा.॥१॥

ਜਾ ਕਉ ਰਾਖੈ ਹਰਿ ਰਾਖਣਹਾਰਾ ॥ ਤਾ ਕਉ ਕੋਇ ਨ ਸਾਕਸਿ ਮਾਰਾ ॥
देव संपूर्ण विश्वाचा रक्षक आहे आणि म्हणूनच, तो ज्याचे रक्षण करतो त्याला कोणीही मारू शकत नाही

ਸੋ ਐਸਾ ਹਰਿ ਸੇਵਹੁ ਸੰਤਹੁ ਜਾ ਕੀ ਊਤਮ ਬਾਣੀ ਹੇ ॥੨॥
हे भक्तांनो! ज्यांचे शब्द सर्वोत्तम आहेत त्या देवाची उपासना करा. ॥२॥

ਜਾ ਜਾਪੈ ਕਿਛੁ ਕਿਥਾਊ ਨਾਹੀ ॥
जिथे कुठेही काहीही नसल्यासारखे वाटते

ਤਾ ਕਰਤਾ ਭਰਪੂਰਿ ਸਮਾਹੀ ॥
तिथे देव सर्वव्यापी आहे

ਸੁਕੇ ਤੇ ਫੁਨਿ ਹਰਿਆ ਕੀਤੋਨੁ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ਚੋਜ ਵਿਡਾਣੀ ਹੇ ॥੩॥
ज्याने कोरड्या जागेला पुन्हा हिरवेगार केले आहे, ज्याची लीला खूप अद्‌भुत आहे, म्हणून त्या देवाची पूजा करा. ॥३॥

ਜੋ ਜੀਆ ਕੀ ਵੇਦਨ ਜਾਣੈ ॥
सर्व सजीवांचे दुःख कोण जाणतो

ਤਿਸੁ ਸਾਹਿਬ ਕੈ ਹਉ ਕੁਰਬਾਣੈ ॥
मी फक्त त्या मालकावर बलिदान देतोय

ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਜਨ ਕਰਿ ਬੇਨੰਤੀ ਜੋ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਕਾ ਦਾਣੀ ਹੇ ॥੪॥
हे भक्तांनो! सर्व सुखांचा दाता असलेल्या त्याच्यासमोर प्रार्थना करा. ॥४॥

ਜੋ ਜੀਐ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੈ ॥
ज्याला हृदयाची बातमी माहित नाही

ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਕਿਛੁ ਨ ਕਹੀਐ ਅਜਾਣੈ ॥
त्या मूर्ख माणसाला काहीही बोलू नये

ਮੂਰਖ ਸਿਉ ਨਹ ਲੂਝੁ ਪਰਾਣੀ ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣੀ ਹੇ ॥੫॥
हे जीवा! कधीही मूर्ख माणसाशी भांडू नकोस, त्याऐवजी निर्वाणाकडे नेणाऱ्या देवाच्या नावाचा जप करत राहा. ॥५॥

ਨਾ ਕਰਿ ਚਿੰਤ ਚਿੰਤਾ ਹੈ ਕਰਤੇ ॥
हे मानवा! कशाचीही काळजी करू नकोस कारण देवाला सर्वांची काळजी आहे

ਹਰਿ ਦੇਵੈ ਜਲਿ ਥਲਿ ਜੰਤਾ ਸਭਤੈ ॥
हरि सर्व लोकांना पाणी देतो. समुद्र पृथ्वीवरील सर्व सजीवांना अन्न देतो

ਅਚਿੰਤ ਦਾਨੁ ਦੇਇ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਵਿਚਿ ਪਾਥਰ ਕੀਟ ਪਖਾਣੀ ਹੇ ॥੬॥
माझा प्रभु खडकांमध्ये राहणाऱ्या कीटकांनाही अन्न देतो. ॥६॥

ਨਾ ਕਰਿ ਆਸ ਮੀਤ ਸੁਤ ਭਾਈ ॥
तुमच्या मित्राकडून, मुलाकडून किंवा भावाकडून कोणत्याही अपेक्षा ठेवू नका आणि

ਨਾ ਕਰਿ ਆਸ ਕਿਸੈ ਸਾਹ ਬਿਉਹਾਰ ਕੀ ਪਰਾਈ ॥
तुमच्या व्यवसायासाठी सावकाराकडून किंवा इतर कोणाकडूनही काहीही अपेक्षा करू नका

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਵੈ ਕੋ ਬੇਲੀ ਨਾਹੀ ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਸਾਰਿੰਗਪਾਣੀ ਹੇ ॥੭॥
देवाच्या नावाशिवाय कोणीही तुमचा खरा साथीदार नाही, म्हणून तुम्ही त्याचे नाव जपत राहिले पाहिजे. ॥७॥

ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਬਨਵਾਰੀ ॥
दररोज देवाचे नाव जपत राहा

ਸਭ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਪੂਰੈ ਥਾਰੀ ॥
तो तुमच्या सर्व आशा आणि इच्छा पूर्ण करेल.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਭਵ ਖੰਡਨੁ ਸੁਖਿ ਸਹਜੇ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਣੀ ਹੇ ॥੮॥
हे नानक! जन्म आणि मृत्युच्या चक्राचा नाश करणाऱ्या परमेश्वराचे नाव जपत राहा; असे केल्याने तुमच्या आयुष्याची रात्र आनंदात आणि आनंदात जाईल. ॥८॥

ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥
ज्याने देवाची पूजा केली आहे त्याला आनंद मिळाला आहे आणि

ਸਹਜੇ ਹੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥
तो सहजपणे परमेश्वराच्या नावात विलीन झाला आहे

ਜੋ ਸਰਣਿ ਪਰੈ ਤਿਸ ਕੀ ਪਤਿ ਰਾਖੈ ਜਾਇ ਪੂਛਹੁ ਵੇਦ ਪੁਰਾਣੀ ਹੇ ॥੯॥
जो कोणी त्याला शरण जातो, त्याचा सन्मान परमेश्वराने रक्षण केला आहे. वेद आणि पुराणे देखील या सत्याशी सहमत आहेत. ॥९॥

ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਲਾਏ ਸੋਈ ਜਨੁ ਲਾਗੈ ॥
ज्याच्या भक्तीला देव रमतो, तो भाग्यवान त्याच्या भक्तीत लीन होतो

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਭਰਮ ਭਉ ਭਾਗੈ ॥
गुरुच्या शिकवणीने गोंधळ आणि भीती दूर होते

ਵਿਚੇ ਗ੍ਰਿਹ ਸਦਾ ਰਹੈ ਉਦਾਸੀ ਜਿਉ ਕਮਲੁ ਰਹੈ ਵਿਚਿ ਪਾਣੀ ਹੇ ॥੧੦॥
ज्याप्रमाणे कमळाचे फूल पाण्यात अविभाज्य राहते, त्याचप्रमाणे असा व्यक्ती घरातही भ्रमापासून अलिप्त राहतो. ॥१०॥

Page 1071

ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਸੇਵਾ ਥਾਇ ਨ ਪਾਏ ॥
अहंकाराच्या भावनेने केलेली सेवा साकार होत नाही

ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਏ ॥
असा प्राणी जीवन आणि मृत्युच्या चक्रात अडकलेला असतो

ਸੋ ਤਪੁ ਪੂਰਾ ਸਾਈ ਸੇਵਾ ਜੋ ਹਰਿ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਭਾਣੀ ਹੇ ॥੧੧॥
ज्या तपश्चर्या आणि सेवाने माझ्या देवाचे मन प्रसन्न केले आहे ते पूर्ण आहे. ॥११॥

ਹਉ ਕਿਆ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਆਖਾ ਸੁਆਮੀ ॥
हे प्रभू! मी तुझ्या गुणांचे वर्णन कसे करू?

ਤੂ ਸਰਬ ਜੀਆ ਕਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥
तू प्रत्येक जीवाच्या भावना जाणतोस

ਹਉ ਮਾਗਉ ਦਾਨੁ ਤੁਝੈ ਪਹਿ ਕਰਤੇ ਹਰਿ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀ ਹੇ ॥੧੨॥
हे निर्माणकर्त्या! मी तुला फक्त एवढेच वरदान मागतो की मी दररोज तुझ्या नावाची स्तुती करत राहावे. ॥ १२॥

ਕਿਸ ਹੀ ਜੋਰੁ ਅਹੰਕਾਰ ਬੋਲਣ ਕਾ ॥
काही लोकांना जास्त बोलण्याचा अहंकार असतो आणि त्यांना त्यांच्या ताकदीचा अभिमान असतो

ਕਿਸ ਹੀ ਜੋਰੁ ਦੀਬਾਨ ਮਾਇਆ ਕਾ ॥
काहींकडे दरबार आणि संपत्तीची सत्ता असते

ਮੈ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਟੇਕ ਧਰ ਅਵਰ ਨ ਕਾਈ ਤੂ ਕਰਤੇ ਰਾਖੁ ਮੈ ਨਿਮਾਣੀ ਹੇ ॥੧੩॥
पण देवाशिवाय मला दुसरा आधार नाही. हे निर्माणकर्ता! मी नम्र आहे, कृपया मला वाचव.॥१३॥

ਨਿਮਾਣੇ ਮਾਣੁ ਕਰਹਿ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ॥
तुम्ही अनादर करणाऱ्यांना तेव्हाच सन्मान देता जेव्हा ते तुम्हाला आवडेल

ਹੋਰ ਕੇਤੀ ਝਖਿ ਝਖਿ ਆਵੈ ਜਾਵੈ ॥
जगात बरेच जण जन्म आणि मृत्यूच्या चक्रात दुःखी आणि अडकलेले राहतात

ਜਿਨ ਕਾ ਪਖੁ ਕਰਹਿ ਤੂ ਸੁਆਮੀ ਤਿਨ ਕੀ ਊਪਰਿ ਗਲ ਤੁਧੁ ਆਣੀ ਹੇ ॥੧੪॥
ज्यांच्यावर तू आधार देतोस, हे परमेश्वरा, त्यांचे व्यवहार तू सर्वोच्च केले आहेस. ॥ १४॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਿਨੀ ਸਦਾ ਧਿਆਇਆ ॥
ज्यांनी नेहमी देवाच्या नावाचे ध्यान केले आहे

ਤਿਨੀ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥
गुरुच्या कृपेनेच त्याला मोक्ष मिळाला आहे

ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਬਿਨੁ ਸੇਵਾ ਪਛੋਤਾਣੀ ਹੇ ॥੧੫॥
ज्याने परमेश्वराची उपासना केली आहे त्याला आनंद मिळाला आहे. त्याची सेवा न करता जगाचा बराचसा भाग पश्चात्ताप करत आहे. ॥१५॥

ਤੂ ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤਹਿ ਹਰਿ ਜਗੰਨਾਥੁ ॥
हे जगाच्या स्वामी, तू सर्व प्राणिमात्रांमध्ये सक्रिय आहेस

ਸੋ ਹਰਿ ਜਪੈ ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਮਸਤਕਿ ਹਾਥੁ ॥
ज्याच्या कपाळावर गुरुचा आशीर्वाद असतो, तो प्रभूचे नाव जपतो

ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣਿ ਪਇਆ ਹਰਿ ਜਾਪੀ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸੁ ਦਸਾਣੀ ਹੇ ॥੧੬॥੨॥
जप फक्त परमेश्वराचा आश्रय घेऊनच केला जातो आणि नानक त्याच्या दासांचा दास आहे.॥१६॥२॥

ਮਾਰੂ ਸੋਲਹੇ ਮਹਲਾ ੫
मारु सोळा महाला ५

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਕਲਾ ਉਪਾਇ ਧਰੀ ਜਿਨਿ ਧਰਣਾ ॥
हे बंधू! ज्याने शक्ती निर्माण केली आहे आणि पृथ्वीला धरून ठेवले आहे

ਗਗਨੁ ਰਹਾਇਆ ਹੁਕਮੇ ਚਰਣਾ ॥
माझ्या आज्ञांच्या रूपात आकाश माझ्या पायाशी ठेवले आहे

ਅਗਨਿ ਉਪਾਇ ਈਧਨ ਮਹਿ ਬਾਧੀ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਖੈ ਭਾਈ ਹੇ ॥੧॥
ज्याने अग्नी निर्माण केला आहे आणि तो इंधनात बांधला आहे तोच सर्वांचे रक्षण करणारा परमेश्वर आहे. ॥१॥

ਜੀਅ ਜੰਤ ਕਉ ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾਹੇ ॥
जो सर्व प्राण्यांना पोषण देतो

ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥ ਆਪਾਹੇ ॥
तो स्वतः सर्वकाही करण्यास आणि पूर्ण करण्यास सक्षम आहे

ਖਿਨ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਨਹਾਰਾ ਸੋਈ ਤੇਰਾ ਸਹਾਈ ਹੇ ॥੨॥
जो क्षणात निर्माण आणि नाश करू शकतो, तोच परमेश्वर तुमचा सहाय्यक आहे. ॥ २ ॥

ਮਾਤ ਗਰਭ ਮਹਿ ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿਆ ॥
ज्याने तुला आईच्या गर्भात वाढवले ॥

ਸਾਸਿ ਗ੍ਰਾਸਿ ਹੋਇ ਸੰਗਿ ਸਮਾਲਿਆ ॥
प्रत्येक श्वासाने आणि तोंडातून मी तुमचा साथीदार झालो आहे आणि तुमचे रक्षण केले आहे

ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਪੀਐ ਸੋ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਵਡੀ ਜਿਸੁ ਵਡਿਆਈ ਹੇ ॥੩॥
ज्या प्रियकराची महानता सर्वात जास्त आहे त्याचे नाव नेहमी जपावे. ॥ ३॥

ਸੁਲਤਾਨ ਖਾਨ ਕਰੇ ਖਿਨ ਕੀਰੇ ॥
जर त्याची इच्छा असेल तर तो एका क्षणात सर्वात मोठ्या सुलतान आणि खानांना लहान किड्यांमध्ये, म्हणजे भिकारीमध्ये बदलू शकतो

ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜਿ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਮੀਰੇ ॥
प्रभू आपल्या कृपेने गरीब माणसालाही राजा बनवतो

ਗਰਬ ਨਿਵਾਰਣ ਸਰਬ ਸਧਾਰਣ ਕਿਛੁ ਕੀਮਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਈ ਹੇ ॥੪॥
जो देव अभिमान दूर करतो तो सर्व सामान्य लोकांचा आधार आहे आणि ज्याच्या गौरवाचे अजिबात मूल्यमापन करता येत नाही. ॥४॥

ਸੋ ਪਤਿਵੰਤਾ ਸੋ ਧਨਵੰਤਾ ॥
तो आदरणीय आहे आणि तो श्रीमंत आहे

ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਹਰਿ ਭਗਵੰਤਾ ॥
ज्याच्या मनात देवाची आठवण राहते ॥

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬੰਧਪ ਭਾਈ ਜਿਨਿ ਇਹ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ਹੇ ॥੫॥
या विश्वाची निर्मिती करणारा परम देव म्हणजे आपली आई, वडील, मुलगा, भाऊ आणि नातेवाईक. ॥५॥

ਪ੍ਰਭ ਆਏ ਸਰਣਾ ਭਉ ਨਹੀ ਕਰਣਾ ॥
जेव्हा तुम्ही देवाजवळ येता तेव्हा तुम्हाला भीती वाटत नाही

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਨਿਹਚਉ ਹੈ ਤਰਣਾ ॥
संतांच्या सहवासात माणूस हा अस्तित्वाचा महासागर नक्कीच पार करू शकतो

ਮਨ ਬਚ ਕਰਮ ਅਰਾਧੇ ਕਰਤਾ ਤਿਸੁ ਨਾਹੀ ਕਦੇ ਸਜਾਈ ਹੇ ॥੬॥
जो मनाने, शब्दांनी आणि कृतीने देवाची पूजा करतो त्याला कधीही शिक्षा होत नाही. ॥ ६॥

ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਮਨ ਤਨ ਮਹਿ ਰਵਿਆ ॥
ज्याच्या मनात आणि शरीरात सद्‌गुणांचे भांडार असलेल्या देवाचे स्मरण राहते

ਜਨਮ ਮਰਣ ਕੀ ਜੋਨਿ ਨ ਭਵਿਆ ॥
तो जन्म-मृत्यूच्या चक्रात भटकत नाही

ਦੂਖ ਬਿਨਾਸ ਕੀਆ ਸੁਖਿ ਡੇਰਾ ਜਾ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਰਹੇ ਆਘਾਈ ਹੇ ॥੭॥
जेव्हा मन समाधानी आणि आनंदी असते, तेव्हा सर्व दुःख नष्ट होतात आणि सर्व आनंद मनात वास करतो. ॥७॥

ਮੀਤੁ ਹਮਾਰਾ ਸੋਈ ਸੁਆਮੀ ॥
तो स्वामी आमचा मित्र आहे ॥

Page 1072

ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥
जो सर्वव्यापी आणि आंतरिक जाणणारा आहे

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਚਿੰਤਾ ਗਣਤ ਮਿਟਾਈ ਹੇ ॥੮॥
त्या परमदेवाचे स्मरण केल्याने माझ्या सर्व चिंता दूर झाल्या आहेत. ॥८॥

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਕੋਟਿ ਲਖ ਬਾਹਾ ॥
परमात्म्याच्या नावात लाखो आणि कोटी भुजांचे बळ आहे आणि

ਹਰਿ ਜਸੁ ਕੀਰਤਨੁ ਸੰਗਿ ਧਨੁ ਤਾਹਾ ॥
हरीचे कीर्तिगण हीच श्रेष्ठ संपत्ती आहे

ਗਿਆਨ ਖੜਗੁ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੀਨਾ ਦੂਤ ਮਾਰੇ ਕਰਿ ਧਾਈ ਹੇ ॥੯॥
परमेश्वराने कृपेने ज्ञानाची तलवार दिली आहे ज्याने त्याने काम आणि क्रोधाच्या पाच दूतांना मारले आणि हाकलून लावले आहे. ॥९॥

ਹਰਿ ਕਾ ਜਾਪੁ ਜਪਹੁ ਜਪੁ ਜਪਨੇ ॥
देवाचे नाव घ्या कारण तेच एकमेव जप करण्यासारखे आहे

ਜੀਤਿ ਆਵਹੁ ਵਸਹੁ ਘਰਿ ਅਪਨੇ ॥
तुमचे जीवन जिंकल्यानंतर, तुमच्या खऱ्या घरात येऊन स्थायिक व्हा

ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਨਰਕ ਨ ਦੇਖਹੁ ਰਸਕਿ ਰਸਕਿ ਗੁਣ ਗਾਈ ਹੇ ॥੧੦॥
प्रेमाने आणि आनंदाने, अशा प्रकारे देवाचे गुणगान गा. चौऱ्याऐंशी लाख प्रजातींचा नरक पाहू नकोस, म्हणजेच त्यात पडू नकोस. ॥१०॥

ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਉਧਾਰਣਹਾਰਾ ॥
देव हा लहान विश्वातील सजीवांचा तारणारा आहे

ਊਚ ਅਥਾਹ ਅਗੰਮ ਅਪਾਰਾ ॥
सर्व देवदेवतांपेक्षा उच्च, ज्ञानाचा तो अगाध महासागर जीवांच्या आवाक्याबाहेरचा आणि अमर्याद आहे

ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨੀ ਸੋ ਜਨੁ ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਈ ਹੇ ॥੧੧॥
ज्याच्यावर प्रभु दया करतो, तोच त्याचे ध्यान करतो. ॥११॥

ਬੰਧਨ ਤੋੜਿ ਲੀਏ ਪ੍ਰਭਿ ਮੋਲੇ ॥
सर्व बंधने तोडून परमेश्वराने मला विकत घेतले आहे आणि

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੇ ਘਰ ਗੋਲੇ ॥
त्याने मला त्याच्या घराचा नोकर बनवले आहे

ਅਨਹਦ ਰੁਣ ਝੁਣਕਾਰੁ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਸਾਚੀ ਕਾਰ ਕਮਾਈ ਹੇ ॥੧੨॥
आता मी देवाच्या नावाचा जप करण्याचे खरे काम केले आहे, तेव्हा माझ्या मनात अनाहत शब्दाच्या आनंददायी आवाजाचा मंद आणि गोड आवाज येत आहे. ॥१२॥

ਮਨਿ ਪਰਤੀਤਿ ਬਨੀ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ॥
हे परमेश्वरा! माझ्या हृदयात तुझ्यावर श्रद्धा निर्माण झाली आहे

ਬਿਨਸਿ ਗਈ ਹਉਮੈ ਮਤਿ ਮੇਰੀ ॥
ज्यामुळे माझा अहंकार आणि बुद्धी नष्ट झाली आहे

ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕੀਆ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨੈ ਜਗ ਮਹਿ ਸੋਭ ਸੁਹਾਈ ਹੇ ॥੧੩॥
माझ्या प्रभूने माझ्यावर कृपा केली आहे आणि मी संपूर्ण जगात सुंदर झालो आहे. ॥ १३॥

ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਜਪਹੁ ਜਗਦੀਸੈ ॥
जो जगदीश्वराची स्तुती करतो त्याचे नाव घ्या

ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਈ ਪ੍ਰਭ ਅਪੁਨੇ ਈਸੈ ॥
मी माझ्या देवासमोर स्वतःचे बलिदान देण्यास तयार आहे

ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਦੀਸੈ ਏਕਾ ਜਗਤਿ ਸਬਾਈ ਹੇ ॥੧੪॥
संपूर्ण विश्वात तो एकटाच अस्तित्वात आहे आणि त्याच्याशिवाय दुसरे काहीही दृश्यमान नाही.॥१४॥

ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ॥
मला कळले आहे की एकच देव हेच अंतिम सत्य आहे

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਸਦਾ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥
गुरुंच्या कृपेने माझे मन नेहमीच त्यांच्यात लीन होते

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਜੀਵਹਿ ਜਨ ਤੇਰੇ ਏਕੰਕਾਰਿ ਸਮਾਈ ਹੇ ॥੧੫॥
हे परम देवा! तुझे भक्त तुझे नाव स्मरण करून जगतात आणि ते ओंकाराच्या स्मृतीत तल्लीन राहतात. ॥ १५॥

ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਪਿਆਰਾ ॥
परमेश्वर भक्तांमध्ये सर्वात प्रिय आहे

ਸਭੈ ਉਧਾਰਣੁ ਖਸਮੁ ਹਮਾਰਾ ॥
आपला प्रभु सर्वांचा तारणारा आहे.

ਸਿਮਰਿ ਨਾਮੁ ਪੁੰਨੀ ਸਭ ਇਛਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪੈਜ ਰਖਾਈ ਹੇ ॥੧੬॥੧॥
हे नानक! देवाचे नाव स्मरण करून, आपल्या सर्व इच्छा पूर्ण झाल्या आहेत आणि त्याने आपला सन्मान वाचवला आहे.॥१६॥१॥

ਮਾਰੂ ਸੋਲਹੇ ਮਹਲਾ ੫
मारु सोळा महाला ५

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्‌गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਸੰਗੀ ਜੋਗੀ ਨਾਰਿ ਲਪਟਾਣੀ ॥
शरीराच्या रूपातील स्त्री योगीच्या रूपातील तिच्या सोबतीला चिकटून राहते

ਉਰਝਿ ਰਹੀ ਰੰਗ ਰਸ ਮਾਣੀ ॥
त्यात अडकून ती मजा आणि मौजमजा करते

ਕਿਰਤ ਸੰਜੋਗੀ ਭਏ ਇਕਤ੍ਰਾ ਕਰਤੇ ਭੋਗ ਬਿਲਾਸਾ ਹੇ ॥੧॥
कर्मांच्या संयोगाने ते एकत्र आले आहेत आणि विलासाचा आनंद घेत आहेत. ॥१॥

ਜੋ ਪਿਰੁ ਕਰੈ ਸੁ ਧਨ ਤਤੁ ਮਾਨੈ ॥
तिचा नवरा जे काही करतो ते पत्नी लगेच स्वीकारते

ਪਿਰੁ ਧਨਹਿ ਸੀਗਾਰਿ ਰਖੈ ਸੰਗਾਨੈ ॥
नवरा आपल्या पत्नीला सजवतो आणि तिला आपल्यासोबत ठेवतो

ਮਿਲਿ ਏਕਤ੍ਰ ਵਸਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਪ੍ਰਿਉ ਦੇ ਧਨਹਿ ਦਿਲਾਸਾ ਹੇ ॥੨॥
ते दोघेही रात्रंदिवस एकत्र राहतात आणि नवरा आपल्या पत्नीला सांत्वन देत राहतो. ॥२॥

ਧਨ ਮਾਗੈ ਪ੍ਰਿਉ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਧਾਵੈ ॥
जेव्हा पत्नी नवऱ्याकडून काही मागते तेव्हा तो अनेक प्रकारे इकडे तिकडे धाव घेतो

ਜੋ ਪਾਵੈ ਸੋ ਆਨਿ ਦਿਖਾਵੈ ॥
त्याला जे काही मिळते ते तो आणतो आणि त्याच्या पत्नीला दाखवतो

ਏਕ ਵਸਤੁ ਕਉ ਪਹੁਚਿ ਨ ਸਾਕੈ ਧਨ ਰਹਤੀ ਭੂਖ ਪਿਆਸਾ ਹੇ ॥੩॥
पण आत्म्याच्या रूपात असलेला पती हरिच्या नावाच्या एकाच वस्तूपर्यंत पोहोचू शकत नाही आणि या वस्तूशिवाय त्याची शरीराच्या रूपात असलेली पत्नी मायेची भुकेली आणि तहानलेली राहते. ॥३॥

ਧਨ ਕਰੈ ਬਿਨਉ ਦੋਊ ਕਰ ਜੋਰੈ ॥
ती स्त्री हात जोडून विनंती करत आहे की

ਪ੍ਰਿਅ ਪਰਦੇਸਿ ਨ ਜਾਹੁ ਵਸਹੁ ਘਰਿ ਮੋਰੈ ॥
हे माझ्या प्रिये! मला सोडून परक्या देशात जाऊ नकोस आणि माझ्या घरी राहू नकोस

ਐਸਾ ਬਣਜੁ ਕਰਹੁ ਗ੍ਰਿਹ ਭੀਤਰਿ ਜਿਤੁ ਉਤਰੈ ਭੂਖ ਪਿਆਸਾ ਹੇ ॥੪॥
घरी राहून असा व्यवसाय कर की माझी सर्व भूक आणि तहान भागेल. ॥४॥

ਸਗਲੇ ਕਰਮ ਧਰਮ ਜੁਗ ਸਾਧਾ ॥
आत्म्याच्या रूपात पती आणि शरीराच्या रूपात पत्नी यांनी युगातील सर्व धार्मिक कर्तव्ये पार पाडण्याचा प्रयत्न केला आहे

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਰਸ ਸੁਖੁ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਲਾਧਾ ॥
पण हरिच्या नावाच्या अमृताशिवाय त्याला थोडासाही आनंद मिळाला नाही

ਭਈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਾਨਕ ਸਤਸੰਗੇ ਤਉ ਧਨ ਪਿਰ ਅਨੰਦ ਉਲਾਸਾ ਹੇ ॥੫॥
हे नानक! जेव्हा सत्संगाद्वारे प्रभूची कृपा झाली, तेव्हा पत्नी आणि पती आनंदात आणि आनंदात बुडाले. ॥५॥

ਧਨ ਅੰਧੀ ਪਿਰੁ ਚਪਲੁ ਸਿਆਨਾ ॥
पत्नी अज्ञानी आहे पण नवरा हुशार आणि बुद्धिमान आहे

ਪੰਚ ਤਤੁ ਕਾ ਰਚਨੁ ਰਚਾਨਾ ॥
देवाने ही सृष्टी पाच तत्वांपासून निर्माण केली आहे

ਜਿਸੁ ਵਖਰ ਕਉ ਤੁਮ ਆਏ ਹਹੁ ਸੋ ਪਾਇਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਾ ਹੇ ॥੬॥
ज्या गोष्टीसाठी तुम्ही या जगात आला आहात, ती गोष्ट खऱ्या गुरूंकडून मिळू शकते. ॥६॥

ਧਨ ਕਹੈ ਤੂ ਵਸੁ ਮੈ ਨਾਲੇ ॥
ती स्त्री म्हणते, हे माझ्या स्वामी, तुम्ही नेहमीच माझ्यासोबत असावे

ਪ੍ਰਿਅ ਸੁਖਵਾਸੀ ਬਾਲ ਗੁਪਾਲੇ ॥
तुमच्यासोबत आनंदाने जगणे हेच माझे कुटुंब आहे

ਤੁਝੈ ਬਿਨਾ ਹਉ ਕਿਤ ਹੀ ਨ ਲੇਖੈ ਵਚਨੁ ਦੇਹਿ ਛੋਡਿ ਨ ਜਾਸਾ ਹੇ ॥੭॥
तुझ्याशिवाय माझे अस्तित्व नाही. मला वचन दे की तू मला कधीही सोडून जाणार नाहीस.॥७॥

ਪਿਰਿ ਕਹਿਆ ਹਉ ਹੁਕਮੀ ਬੰਦਾ ॥
आत्म्यासारखा पती शरीरासारखा पत्नीला सत्य सांगतो की तो देवाच्या आज्ञेचे पालन करणारा पुरुष आहे

ਓਹੁ ਭਾਰੋ ਠਾਕੁਰੁ ਜਿਸੁ ਕਾਣਿ ਨ ਛੰਦਾ ॥
तो संपूर्ण विश्वाचा स्वामी आहे ज्याला कशाचीही काळजी किंवा भीती नाही

ਜਿਚਰੁ ਰਾਖੈ ਤਿਚਰੁ ਤੁਮ ਸੰਗਿ ਰਹਣਾ ਜਾ ਸਦੇ ਤ ਊਠਿ ਸਿਧਾਸਾ ਹੇ ॥੮॥
जोपर्यंत परमेश्वर मला ठेवेल तोपर्यंत मी तुझ्यासोबत राहीन, जेव्हा तो मला बोलावेल तेव्हा मी येथून निघून जाईन. ॥८॥

ਜਉ ਪ੍ਰਿਅ ਬਚਨ ਕਹੇ ਧਨ ਸਾਚੇ ॥
जेव्हा पती आपल्या पत्नीला असे खरे शब्द बोलतो तेव्हा

ਧਨ ਕਛੂ ਨ ਸਮਝੈ ਚੰਚਲਿ ਕਾਚੇ ॥
क्षुल्लक मनाच्या त्या चंचल स्त्रीला काहीच समजले नाही

ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਪਿਰ ਹੀ ਸੰਗੁ ਮਾਗੈ ਓਹੁ ਬਾਤ ਜਾਨੈ ਕਰਿ ਹਾਸਾ ਹੇ ॥੯॥
तिने वारंवार तिच्या प्रेयसीचा सहवास मागितला आणि तिच्या पतीचे म्हणणे व्यंग्य समजले.॥९॥

ਆਈ ਆਗਿਆ ਪਿਰਹੁ ਬੁਲਾਇਆ ॥
प्रभूची आज्ञा आल्यावर पती निघून गेला

ਨਾ ਧਨ ਪੁਛੀ ਨ ਮਤਾ ਪਕਾਇਆ ॥
पतीने आपल्या पत्नीला विचारले नाही किंवा तिचा सल्ला घेतला नाही

ਊਠਿ ਸਿਧਾਇਓ ਛੂਟਰਿ ਮਾਟੀ ਦੇਖੁ ਨਾਨਕ ਮਿਥਨ ਮੋਹਾਸਾ ਹੇ ॥੧੦॥
नवरा उठला आणि निघून गेला आणि विधवा पत्नी माती झाली. हे नानक, हे सत्य पहा, मायेचा प्रसार फक्त खोटा आहे. ॥ १०॥

ਰੇ ਮਨ ਲੋਭੀ ਸੁਣਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥
अरे लोभी मन, काळजीपूर्वक ऐक

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਸਦੇਰੇ ॥
मी रात्रंदिवस खऱ्या गुरुची सेवा करतो.

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪਚਿ ਮੂਏ ਸਾਕਤ ਨਿਗੁਰੇ ਗਲਿ ਜਮ ਫਾਸਾ ਹੇ ॥੧੧॥
खऱ्या गुरूशिवाय, भौतिकवादी प्राणी कुजून मरून गेले आहेत आणि त्या अज्ञानी लोकांच्या गळ्यात फक्त यमाचा फास (मृत्यूने मृत्यू) आहे. ॥ ११॥

ਮਨਮੁਖਿ ਆਵੈ ਮਨਮੁਖਿ ਜਾਵੈ ॥
मनाच्या मागे येतो आणि मनाच्या मागे जातो.

ਮਨਮੁਖਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਚੋਟਾ ਖਾਵੈ ॥
जे आपल्या मनाच्या मागे लागतात ते जन्म घेत राहतात आणि मरत राहतात आणि त्यांना यमराजाकडून वारंवार दुखापत होत राहते

ਜਿਤਨੇ ਨਰਕ ਸੇ ਮਨਮੁਖਿ ਭੋਗੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲੇਪੁ ਨ ਮਾਸਾ ਹੇ ॥੧੨॥
कितीही नरक असले तरी, ज्यांच्या मनाचे अनुसरण होते त्यांना तेवढेच दुःख भोगावे लागते, परंतु गुरुमुखाला थोडेसेही दुःख भोगावे लागत नाही. ॥ १२॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਇ ਜਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਭਾਇਆ ॥
खरे तर गुरुमुखाने भगवंताला प्रसन्न केले आहे

ਤਿਸੁ ਕਉਣੁ ਮਿਟਾਵੈ ਜਿ ਪ੍ਰਭਿ ਪਹਿਰਾਇਆ ॥
ज्याला परमेश्वराने कीर्ती बहाल केली आहे त्याचे वैभव कोण पुसून टाकू शकेल?

ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਕਰੇ ਆਨੰਦੀ ਜਿਸੁ ਸਿਰਪਾਉ ਪਇਆ ਗਲਿ ਖਾਸਾ ਹੇ ॥੧੩॥
ज्याच्या गळ्यात देवाचा मान आहे, तो परम आनंदात मग्न राहतो. ॥ १३॥

ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ ॥
मी परिपूर्ण सत्गुरुवर बलिदान देतो

ਸਰਣਿ ਕੇ ਦਾਤੇ ਬਚਨ ਕੇ ਸੂਰੇ ॥
हे आश्रय आणि शूर शब्दांचे दाता सत्गुरु

ਐਸਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਿਆ ਸੁਖਦਾਤਾ ਵਿਛੁੜਿ ਨ ਕਤ ਹੀ ਜਾਸਾ ਹੇ ॥੧੪॥
तुझ्या कृपेने मला असा प्रभू मिळाला आहे जो सुख देतो, ज्याच्यापासून वियोगानंतर मी कुठेही जाऊ शकत नाही. ॥१४॥

ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਕਿਛੁ ਕੀਮ ਨ ਪਾਈ ॥
त्या परमात्म्याचा महिमा कोणत्याही किंमतीने मोजता येत नाही

ਘਟਿ ਘਟਿ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸਭ ਠਾਈ ॥
तो प्रत्येक कणात राहतो

ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਹਉ ਰੇਣ ਤੇਰੇ ਜੋ ਦਾਸਾ ਹੇ ॥੧੫॥੧॥੨॥
नानक, मी त्या देवाचा आश्रय घेतो जो दोघांचेही दुःख नष्ट करतो आणि प्रार्थना करतो की हे प्रभू, मी तुझ्या सेवकांच्या चरणांची धूळ राहू दे. ॥१५॥१॥२॥

ਮਾਰੂ ਸੋਲਹੇ ਮਹਲਾ ੫
मारु सोळा महाला ५

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਕਰੈ ਅਨੰਦੁ ਅਨੰਦੀ ਮੇਰਾ ॥
माझा आनंदी प्रभु मला नेहमीच आनंदी करतो

ਘਟਿ ਘਟਿ ਪੂਰਨੁ ਸਿਰ ਸਿਰਹਿ ਨਿਬੇਰਾ ॥
तो प्रत्येक कणात उपस्थित आहे आणि प्रत्येक सजीवाशी त्याच्या कर्मांनुसार व्यवहार करतो

ਸਿਰਿ ਸਾਹਾ ਕੈ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ਕੋ ਦੂਜਾ ਹੇ ॥੧॥
देवाचे ते खरे रूप सर्व राजांपेक्षा मोठा राजा आहे आणि त्याच्यापेक्षा मोठा कोणी नाही. ॥१॥

ਹਰਖਵੰਤ ਆਨੰਤ ਦਇਆਲਾ ॥
जो असीम आनंदी आणि असीम दयाळू आहे

ਪ੍ਰਗਟਿ ਰਹਿਓ ਪ੍ਰਭੁ ਸਰਬ ਉਜਾਲਾ ॥
प्रभूचा प्रकाश सर्वांमध्ये दिसतो.

ਰੂਪ ਕਰੇ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਵਿਗਸੈ ਆਪੇ ਹੀ ਆਪਿ ਪੂਜਾ ਹੇ ॥੨॥
स्वतःची अनेक रूपे निर्माण केल्यानंतर, तो त्यांना पाहून प्रसन्न होतो आणि स्वतःची पूजा पुजारी म्हणून करतो. ॥२॥

ਆਪੇ ਕੁਦਰਤਿ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰਾ ॥
तो स्वतः विचार करून निसर्ग निर्माण करतो आणि

ਆਪੇ ਹੀ ਸਚੁ ਕਰੇ ਪਸਾਰਾ ॥
तो स्वतः जग पसरवतो

ਆਪੇ ਖੇਲ ਖਿਲਾਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਆਪੇ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਭੀਜਾ ਹੇ ॥੩॥
तो स्वतः रात्रंदिवस प्राण्यांना खेळायला लावतो आणि स्वतःची कीर्ती ऐकून आनंदी होतो. ॥३॥

ਸਾਚਾ ਤਖਤੁ ਸਚੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥
त्याचे सिंहासन चिरंतन आहे आणि त्याचे राज्य सत्य आहे

ਸਚੁ ਖਜੀਨਾ ਸਾਚਾ ਸਾਹੀ ॥
त्याचा खजिना खरा आहे आणि तो खरा राजा आहे

ਆਪੇ ਸਚੁ ਧਾਰਿਓ ਸਭੁ ਸਾਚਾ ਸਚੇ ਸਚਿ ਵਰਤੀਜਾ ਹੇ ॥੪॥
त्याने स्वतः सत्य स्वीकारले आहे; त्याचे सत्य सर्वत्र पसरलेले आहे आणि तो अंतिम सत्य म्हणून कार्य करत आहे. ॥४॥

ਸਚੁ ਤਪਾਵਸੁ ਸਚੇ ਕੇਰਾ ॥
त्या परम सत्याचा न्याय देखील खरा आहे

ਸਾਚਾ ਥਾਨੁ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰਾ ॥
हे प्रभू! तुझे निवासस्थान देखील नेहमीच अढळ असते

ਸਚੀ ਕੁਦਰਤਿ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬ ਸੁਖੁ ਕੀਜਾ ਹੇ ॥੫॥
हे खरा स्वामी! तुमचा स्वभाव आणि शब्द दोन्ही खरे आहेत आणि तुम्हीच सर्वत्र आनंद निर्माण केला आहे. ॥५॥

ਏਕੋ ਆਪਿ ਤੂਹੈ ਵਡ ਰਾਜਾ ॥
तूच एकमेव महान राजा आहेस आणि

ਹੁਕਮਿ ਸਚੇ ਕੈ ਪੂਰੇ ਕਾਜਾ ॥
तुमच्या खऱ्या आज्ञेनेच सजीवांची सर्व कामे पूर्ण होतात

ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ਆਪੇ ਹੀ ਆਪਿ ਪਤੀਜਾ ਹੇ ॥੬॥
जगातील सजीवांच्या आत आणि बाहेर जे काही आहे ते तुम्ही जाणता आणि तुम्ही स्वतः आत आनंदी राहता. ॥६॥

ਤੂ ਵਡ ਰਸੀਆ ਤੂ ਵਡ ਭੋਗੀ ॥
तू एक महान प्रेमी आहेस आणि तू एक महान उपभोक्ता आहेस

ਤੂ ਨਿਰਬਾਣੁ ਤੂਹੈ ਹੀ ਜੋਗੀ ॥
तूच इच्छांपासून मुक्त आहेस आणि तूच महान योगी आहेस

ਸਰਬ ਸੂਖ ਸਹਜ ਘਰਿ ਤੇਰੈ ਅਮਿਉ ਤੇਰੀ ਦ੍ਰਿਸਟੀਜਾ ਹੇ ॥੭॥
निसर्गाच्या सर्व सुखांचा वर्षाव तुझ्या घरात आहे आणि तुझ्या दृष्टीतून अमृत वर्षाव होतो. ॥७॥

ਤੇਰੀ ਦਾਤਿ ਤੁਝੈ ਤੇ ਹੋਵੈ ॥
तुमची भेट फक्त तुमच्याकडूनच प्राप्त होते आणि

ਦੇਹਿ ਦਾਨੁ ਸਭਸੈ ਜੰਤ ਲੋਐ ॥
तू सर्व जगातील सर्व प्राण्यांचे दाता आहेस

ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਪੂਰ ਭੰਡਾਰੈ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਰਹੇ ਆਘੀਜਾ ਹੇ ॥੮॥
तुमचे भांडार कधीही न संपणारे भरलेले आहेत आणि सर्व प्राणी तृप्त आणि समाधानी राहतात.॥८॥

ਜਾਚਹਿ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਬਨਵਾਸੀ ॥
महान सिद्धीप्राप्त साधक आणि जंगलात राहणारे लोक तुम्हाला फक्त विचारतात

ਜਾਚਹਿ ਜਤੀ ਸਤੀ ਸੁਖਵਾਸੀ ॥
संत, सद्गुणी आणि रहिवासी देखील तुम्हाला प्रार्थना करतात

ਇਕੁ ਦਾਤਾਰੁ ਸਗਲ ਹੈ ਜਾਚਿਕ ਦੇਹਿ ਦਾਨੁ ਸ੍ਰਿਸਟੀਜਾ ਹੇ ॥੯॥
तूच फक्त दाता आहेस, इतर सर्व साधक आहेत आणि तूच संपूर्ण सृष्टीचा दाता आहेस. ॥९॥

ਕਰਹਿ ਭਗਤਿ ਅਰੁ ਰੰਗ ਅਪਾਰਾ ॥
असंख्य प्राणी तुझी पूजा करतात आणि तुला प्रेम करतात.

ਖਿਨ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਨਹਾਰਾ ॥
तूच क्षणात निर्माण करतो आणि नष्ट करतोस

ਭਾਰੋ ਤੋਲੁ ਬੇਅੰਤ ਸੁਆਮੀ ਹੁਕਮੁ ਮੰਨਿ ਭਗਤੀਜਾ ਹੇ ॥੧੦॥
हे अनंत प्रभू! तू सर्वशक्तिमान आहेस आणि जीव फक्त तुझ्या आज्ञा पाळूनच तुझी पूजा करतात. ॥१०॥

ਜਿਸੁ ਦੇਹਿ ਦਰਸੁ ਸੋਈ ਤੁਧੁ ਜਾਣੈ ॥
ज्याच्यासमोर तू दिसतोस तोच तुला ओळखतो

ਓਹੁ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਰੰਗ ਮਾਣੈ ॥
गुरूच्या वचनाने तो सदैव आनंदाने जगतो

ਚਤੁਰੁ ਸਰੂਪੁ ਸਿਆਣਾ ਸੋਈ ਜੋ ਮਨਿ ਤੇਰੈ ਭਾਵੀਜਾ ਹੇ ॥੧੧॥
जो तुमच्या मनाला आनंद देतो तो हुशार, सुंदर आणि बुद्धिमान असतो. ॥ ११॥

ਜਿਸੁ ਚੀਤਿ ਆਵਹਿ ਸੋ ਵੇਪਰਵਾਹਾ ॥
जो तुझी आठवण ठेवतो तो निश्चिंत आहे

ਜਿਸੁ ਚੀਤਿ ਆਵਹਿ ਸੋ ਸਾਚਾ ਸਾਹਾ ॥
जो तुमची आठवण करतो तोच खरा राजा

ਜਿਸੁ ਚੀਤਿ ਆਵਹਿ ਤਿਸੁ ਭਉ ਕੇਹਾ ਅਵਰੁ ਕਹਾ ਕਿਛੁ ਕੀਜਾ ਹੇ ॥੧੨॥
जो तुमचे स्मरण करतो त्याला भय नसते आणि कोणीही त्याचे नुकसान करू शकत नाही. ॥१२॥

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੂਝੀ ਅੰਤਰੁ ਠੰਢਾ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਲੈ ਤੂਟਾ ਗੰਢਾ ॥
गुरुंच्या उपस्थितीत त्याची तहान भागली आहे आणि त्याचे मन थंड झाले आहे. जो परिपूर्ण गुरुंच्या संपर्कात आला आहे, त्याचे तुटलेले हृदय देवाशी जोडले गेले आहे

ਸੁਰਤਿ ਸਬਦੁ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਜਾਗੀ ਅਮਿਉ ਝੋਲਿ ਝੋਲਿ ਪੀਜਾ ਹੇ ॥੧੩॥
त्याच्या हृदयात ब्रह्म शब्दाबद्दल प्रेम जागृत झाले आहे आणि तो आनंदाने नामाचे अमृत पितो. ॥१३॥

ਮਰੈ ਨਾਹੀ ਸਦ ਸਦ ਹੀ ਜੀਵੈ ॥
तो कधीही मरत नाही तर कायमचा जिवंत राहतो

ਅਮਰੁ ਭਇਆ ਅਬਿਨਾਸੀ ਥੀਵੈ ॥
तो अमर आणि अविनाशी झाला आहे

ਨਾ ਕੋ ਆਵੈ ਨਾ ਕੋ ਜਾਵੈ ਗੁਰਿ ਦੂਰਿ ਕੀਆ ਭਰਮੀਜਾ ਹੇ ॥੧੪॥
गुरुंनी माझा भ्रम दूर केला आहे की कोणी जन्माला येत नाही आणि कोणी मरत नाही. ॥१४॥

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਪੂਰੀ ਬਾਣੀ ॥
पूर्ण गुरुचे शब्द पूर्ण आहेत

ਪੂਰੈ ਲਾਗਾ ਪੂਰੇ ਮਾਹਿ ਸਮਾਣੀ ॥
जो परिपूर्ण गुरूशी संलग्न होतो तो परिपूर्ण देवात लीन होतो

ਚੜੈ ਸਵਾਇਆ ਨਿਤ ਨਿਤ ਰੰਗਾ ਘਟੈ ਨਾਹੀ ਤੋਲੀਜਾ ਹੇ ॥੧੫॥
देवाबरोबर अशा प्राण्याचा रंग दिवसेंदिवस वाढत राहतो आणि कधीही कमी होत नाही.॥१५॥

ਬਾਰਹਾ ਕੰਚਨੁ ਸੁਧੁ ਕਰਾਇਆ ॥
जेव्हा सोने १००% शुद्ध झाले

ਨਦਰਿ ਸਰਾਫ ਵੰਨੀ ਸਚੜਾਇਆ ॥
तो सोनाराच्या नजरेत खरा असल्याचे सिद्ध झाले आणि

ਪਰਖਿ ਖਜਾਨੈ ਪਾਇਆ ਸਰਾਫੀ ਫਿਰਿ ਨਾਹੀ ਤਾਈਜਾ ਹੇ ॥੧੬॥
सोने तपासल्यानंतर, गुरूंनी ते तिजोरीत ठेवले आणि ते सोने पुन्हा परीक्षेत टाकले जात नाही. म्हणजेच, जेव्हा गुरुच्या रूपात सोनाराच्या दृष्टीने आत्मा शुद्ध झाला, तेव्हा त्याची चाचणी केल्यानंतर, ते तिजोरीत टाकले गेले आणि त्याला पुन्हा परीक्षेतून जावे लागले नाही. ॥१६॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਤੁਮਾਰਾ ਸੁਆਮੀ ॥
हे परमेश्वरा! तुझे नाव अमृताइतके गोड आहे आणि

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਨੀ ॥
सेवक नानक तुमच्यासाठी स्वतःचे बलिदान देण्यास नेहमीच तयार असतो

ਸੰਤਸੰਗਿ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਦੇਖਿ ਦਰਸਨੁ ਇਹੁ ਮਨੁ ਭੀਜਾ ਹੇ ॥੧੭॥੧॥੩॥
संतांच्या सहवासात मला अपार आनंद मिळाला आहे आणि त्यांना पाहून माझे मन आनंदाने भरले आहे. ॥१७॥१॥३॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ਸੋਲਹੇ
मारू महाला ५ सोळा

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्‌गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਗੁਰੁ ਗੋਪਾਲੁ ਗੁਰੁ ਗੋਵਿੰਦਾ ॥
गुरू हा जगाचा रक्षणकर्ता, गुरूच गोविंद

ਗੁਰੁ ਦਇਆਲੁ ਸਦਾ ਬਖਸਿੰਦਾ ॥
दयेचा सागर गुरु नेहमीच क्षमाशील असतो

ਗੁਰੁ ਸਾਸਤ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਖਟੁ ਕਰਮਾ ਗੁਰੁ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਅਸਥਾਨਾ ਹੇ ॥੧॥
गुरु म्हणजे ज्याला शास्त्रांचे, स्मृतींचे आणि सहा कर्मांचे ज्ञान आहे; ते आपले पवित्र स्थान आहेत॥१॥

ਗੁਰੁ ਸਿਮਰਤ ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਨਾਸਹਿ ॥
गुरुंचे स्मरण केल्याने सर्व पापांचा नाश होतो.

ਗੁਰੁ ਸਿਮਰਤ ਜਮ ਸੰਗਿ ਨ ਫਾਸਹਿ ॥
गुरुंचे स्मरण केल्याने आत्मा यमाच्या पाशात अडकत नाही.

ਗੁਰੁ ਸਿਮਰਤ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ਗੁਰੁ ਕਾਟੇ ਅਪਮਾਨਾ ਹੇ ॥੨॥
गुरुंचे स्मरण केल्याने मन शुद्ध होते आणि ते व्यक्तीचा अभिमान दूर करते. ॥२॥

ਗੁਰ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਨਰਕਿ ਨ ਜਾਏ ॥
गुरुंची सेवा करणारा नरकात पडत नाही आणि

ਗੁਰ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਧਿਆਏ ॥
गुरुभक्त परम ब्रह्माचे ध्यान करण्यात मग्न राहतो

ਗੁਰ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਸਾਧਸੰਗੁ ਪਾਏ ਗੁਰੁ ਕਰਦਾ ਨਿਤ ਜੀਅ ਦਾਨਾ ਹੇ ॥੩॥
गुरुचा सेवक चांगला संगत प्राप्त करतो आणि गुरु नेहमीच संतांना नामाचे दान देत राहतो.॥३॥

ਗੁਰ ਦੁਆਰੈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸੁਣੀਐ ॥
गुरुच्या दाराशी देवाचे स्तोत्र आणि भक्तीगीते ऐकली पाहिजेत.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਮੁਖਿ ਭਣੀਐ ॥
सद्गुरुंना भेटल्यानंतर, मुखाने देवाचे गुणगान करावे.

ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਮਿਟਾਏ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਦੇਵੈ ਮਾਨਾਂ ਹੇ ॥੪॥
गुरु आपल्या भक्ताचे सर्व त्रास आणि समस्या दूर करतात आणि प्रभूच्या दरबारात अभिमानित करतात. ॥ ४॥

ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਗੁਰੂ ਦਿਖਾਇਆ ॥
गुरुंनी मला अगम्य आणि अदृश्य देव दाखवला आहे

ਭੂਲਾ ਮਾਰਗਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪਾਇਆ ॥
सद्गुरुंनी हरवलेल्या आत्म्याला योग्य मार्ग दाखवला आहे

ਗੁਰ ਸੇਵਕ ਕਉ ਬਿਘਨੁ ਨ ਭਗਤੀ ਹਰਿ ਪੂਰ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਗਿਆਨੰ ਹੇ ॥੫॥
गुरुच्या सेवकाच्या देवावरील भक्तीमुळे त्याला कोणताही अडथळा येत नाही आणि गुरुने त्याचे संपूर्ण ज्ञान बळकट केले आहे. ॥५॥

ਗੁਰਿ ਦ੍ਰਿਸਟਾਇਆ ਸਭਨੀ ਠਾਂਈ ॥
गुरुंनी त्यांना सर्वव्यापी असल्याचे दाखवून दिले आहे

ਜਲਿ ਥਲਿ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਗੋਸਾਈ ॥
देव समुद्र आणि पृथ्वीमध्ये देखील उपस्थित आहे

ਊਚ ਊਨ ਸਭ ਏਕ ਸਮਾਨੰ ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨਾ ਹੇ ॥੬॥
त्याच्यासाठी मोठे आणि लहान, उच्च आणि नीच, सर्व समान आहेत आणि इतक्या सहजपणे मन त्याच्यावर केंद्रित होते. ॥६॥

ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸਭ ਤ੍ਰਿਸਨ ਬੁਝਾਈ ॥
गुरूंच्या भेटीने सर्व तहान भागते

ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਨਹ ਜੋਹੈ ਮਾਈ ॥
गुरुंना भेटल्यामुळे माया देखील माझ्यावर परिणाम करत नाही

ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਦੀਆ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀ ਪਾਨੰ ਹੇ ॥੭॥
पूर्ण गुरुंनी खरा समाधान दिला आहे आणि त्यांच्या उपस्थितीत नामाचे अमृत प्यायले आहे. ॥७॥

ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਭ ਮਾਹਿ ਸਮਾਣੀ ॥
गुरुचे शब्द प्रत्येकाच्या हृदयात असतात.

ਆਪਿ ਸੁਣੀ ਤੈ ਆਪਿ ਵਖਾਣੀ ॥
त्याने स्वतः त्याचा महिमा ऐकला आहे आणि तो स्वतः कथन केला आहे.

ਜਿਨਿ ਜਿਨਿ ਜਪੀ ਤੇਈ ਸਭਿ ਨਿਸਤ੍ਰੇ ਤਿਨ ਪਾਇਆ ਨਿਹਚਲ ਥਾਨੰ ਹੇ ॥੮॥
ज्यांनी या शब्दाचा जप केला आहे त्यांनी जगाचा महासागर पार केला आहे आणि अचल स्थान प्राप्त केले आहे. ॥८॥

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਾਣੈ ॥
सद्गुरुंचा महिमा फक्त गुरुच जाणतो

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਸੁ ਆਪਨ ਭਾਣੈ ॥
तो जे काही करतो ते स्वतःच्या इच्छेनुसार करतो

ਸਾਧੂ ਧੂਰਿ ਜਾਚਹਿ ਜਨ ਤੇਰੇ ਨਾਨਕ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨਾਂ ਹੇ ॥੯॥੧॥੪॥
लोकांना फक्त संतांच्या चरणांची धूळ हवी आहे आणि ते तुमच्यासाठी स्वतःचे बलिदान देण्यास सदैव तयार आहेत. ॥ ९॥ १॥ ४॥

ਮਾਰੂ ਸੋਲਹੇ ਮਹਲਾ ੫
मारु सोळा महाला ५

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਆਦਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥
सृष्टीचा मूळ दिव्य, दिव्य, दिव्य परमेश्वर, जरी सर्वांमध्ये सक्रिय असला तरी, तो स्वतः अनासक्त राहतो

ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ਆਪਿ ਨਿਰਾਰਾ ॥
तो सर्व जगापासून मुक्त आहे. त्याला जात, वंश किंवा चिन्ह नाही

ਵਰਨੁ ਜਾਤਿ ਚਿਹਨੁ ਨਹੀ ਕੋਈ ਸਭ ਹੁਕਮੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਇਦਾ ॥੧॥
पण जातीचे कोणतेही चिन्ह नाही, तो केवळ त्याच्या आज्ञेने संपूर्ण विश्व निर्माण करतो. ॥१॥

ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਜੋਨਿ ਸਬਾਈ ॥
चौऱ्याऐंशी लाख प्रजातींपैकी

ਮਾਣਸ ਕਉ ਪ੍ਰਭਿ ਦੀਈ ਵਡਿਆਈ ॥
देवाने माणसाला गौरव दिला आहे

ਇਸੁ ਪਉੜੀ ਤੇ ਜੋ ਨਰੁ ਚੂਕੈ ਸੋ ਆਇ ਜਾਇ ਦੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੨॥
पण जो ही सुवर्णसंधी मिळाल्यानंतरही भक्ती ध्यान गमावतो त्याला जीवन आणि मृत्युच्या बंधनात अडकून फक्त दुःखच मिळते. ॥२॥

ਕੀਤਾ ਹੋਵੈ ਤਿਸੁ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ॥
देवाने निर्माण केलेल्या गोष्टीची काय स्तुती करता येईल?

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਲਹੀਐ ॥
नामरूपी पदार्थ गुरुद्वारे प्राप्त होतो

ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਭੁਲਾਏ ਸੋਈ ਭੂਲੈ ਸੋ ਬੂਝੈ ਜਿਸਹਿ ਬੁਝਾਇਦਾ ॥੩॥
फक्त तोच माणूस विसरतो ज्याला तो स्वतः विसरायला लावतो आणि फक्त तोच माणूस सत्य समजतो ज्याला तो स्वतः ज्ञान देतो. ॥ ३॥

ਹਰਖ ਸੋਗ ਕਾ ਨਗਰੁ ਇਹੁ ਕੀਆ ॥
परमात्म्याने हे शरीर आनंद आणि दुःखाचे शहर बनवले आहे

ਸੇ ਉਬਰੇ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣੀਆ ॥
ज्याने सद्गुरुंचा आश्रय घेतला आहे तो वाचला आहे

ਤ੍ਰਿਹਾ ਗੁਣਾ ਤੇ ਰਹੈ ਨਿਰਾਰਾ ਸੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਭਾ ਪਾਇਦਾ ॥੪॥
जो मायेच्या तीन गुणांपासून अलिप्त राहतो तो गुरूच्या सौंदर्याला पात्र होतो. ॥ ४ ॥

ਅਨਿਕ ਕਰਮ ਕੀਏ ਬਹੁਤੇਰੇ ॥
माणसाने अनेक प्रकारची कर्मे केली आहेत

ਜੋ ਕੀਜੈ ਸੋ ਬੰਧਨੁ ਪੈਰੇ ॥
पण तुम्ही जे काही कर्म कराल, तुमचे पाय बांधले जातील

ਕੁਰੁਤਾ ਬੀਜੁ ਬੀਜੇ ਨਹੀ ਜੰਮੈ ਸਭੁ ਲਾਹਾ ਮੂਲੁ ਗਵਾਇਦਾ ॥੫॥
जर कोणी हंगामापूर्वी बियाणे पेरले तर ते अंकुरित होत नाहीत आणि तो त्याचा सर्व मूळ नफा गमावतो. ॥ ५॥

ਕਲਜੁਗ ਮਹਿ ਕੀਰਤਨੁ ਪਰਧਾਨਾ ॥
कलियुगात, परमेश्वराची स्तुती करणे हे मुख्य कर्म आहे

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਪੀਐ ਲਾਇ ਧਿਆਨਾ ॥
म्हणून, गुरूच्या सान्निध्यात ध्यान करावे आणि त्यांचे नाव जपावे

ਆਪਿ ਤਰੈ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਤਾਰੇ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪਤਿ ਸਿਉ ਜਾਇਦਾ ॥੬॥
जो त्याचे नाव जपतो तो केवळ स्वतःलाच पार करत नाही तर त्याच्या संपूर्ण वंशाचे रक्षण करतो आणि आदराने प्रभूच्या दरबारात जातो. ॥६॥

ਖੰਡ ਪਤਾਲ ਦੀਪ ਸਭਿ ਲੋਆ ॥
हा विभाग म्हणजे पाताळ आणि सर्व जग

ਸਭਿ ਕਾਲੈ ਵਸਿ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਆ ॥
प्रभूने स्वतः सर्व काळ नियंत्रित केले आहेत

ਨਿਹਚਲੁ ਏਕੁ ਆਪਿ ਅਬਿਨਾਸੀ ਸੋ ਨਿਹਚਲੁ ਜੋ ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਇਦਾ ॥੭॥
एकच अचल परमेश्वर स्वतः अविनाशी आहे आणि जो त्याचे चिंतन करतो तो अचल आहे. ॥ ७॥

ਹਰਿ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਸੋ ਹਰਿ ਜੇਹਾ ॥
देवाचा भक्त हा देवाच्या रूपासारखा आहे

ਭੇਦੁ ਨ ਜਾਣਹੁ ਮਾਣਸ ਦੇਹਾ ॥
मानवी शरीर आणि देव यांच्यात फरक समजत नाही

ਜਿਉ ਜਲ ਤਰੰਗ ਉਠਹਿ ਬਹੁ ਭਾਤੀ ਫਿਰਿ ਸਲਲੈ ਸਲਲ ਸਮਾਇਦਾ ॥੮॥
ज्याप्रमाणे अनेक प्रकारच्या लाटा उठतात आणि पुन्हा पाण्यात विलीन होतात, त्याचप्रमाणे देवाचा उपासक पुन्हा पाण्यात विलीन होतो. ॥८॥

ਇਕੁ ਜਾਚਿਕੁ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ਦੁਆਰੈ ॥
एक विनम्र भगवान दाराशी भिक्षा मागतो

ਜਾ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਤਾ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੈ ॥
जर प्रभु तुम्हाला स्वीकारतो, तरच तो दया दाखवतो

ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਜਿਤੁ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨਿ ਮਨੁ ਠਹਰਾਇਦਾ ॥੯॥
कृपया मला तुमचे दर्शन द्या, जेणेकरून माझे मन समाधानी होईल आणि माझे मन हरि कीर्तनात स्थिर होईल. ॥९॥

ਰੂੜੋ ਠਾਕੁਰੁ ਕਿਤੈ ਵਸਿ ਨ ਆਵੈ ॥
सुंदर देव कोणत्याही प्रकारे मनुष्याच्या अधीन नाही

ਹਰਿ ਸੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਜਿ ਹਰਿ ਕਿਆ ਸੰਤਾ ਭਾਵੈ ॥
तो फक्त तेच करतो जे त्याचे संत आणि महापुरुष योग्य वाटतात

ਕੀਤਾ ਲੋੜਨਿ ਸੋਈ ਕਰਾਇਨਿ ਦਰਿ ਫੇਰੁ ਨ ਕੋਈ ਪਾਇਦਾ ॥੧੦॥
ते देवाला जे हवे ते करायला लावतात आणि ते जे म्हणतात ते नाकारले जात नाही.॥१०॥

ਜਿਥੈ ਅਉਘਟੁ ਆਇ ਬਨਤੁ ਹੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥
हे जीवा! जिथे जिथे संकट येते

ਤਿਥੈ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ਸਾਰਿੰਗਪਾਣੀ ॥
तिथे श्री हरीचे ध्यान करावे.

ਜਿਥੈ ਪੁਤ੍ਰੁ ਕਲਤ੍ਰੁ ਨ ਬੇਲੀ ਕੋਈ ਤਿਥੈ ਹਰਿ ਆਪਿ ਛਡਾਇਦਾ ॥੧੧॥
जिथे मुलगा, पत्नी किंवा कोणताही साथीदार नाही, तिथे देव स्वतःच तारणारा आहे.॥११॥

ਵਡਾ ਸਾਹਿਬੁ ਅਗਮ ਅਥਾਹਾ ॥
जगात एकमेव परमेश्वरच श्रेष्ठ, दुर्गम आणि अनंत आहे

ਕਿਉ ਮਿਲੀਐ ਪ੍ਰਭ ਵੇਪਰਵਾਹਾ ॥
आपण त्या निश्चिंत परमेश्वराला कसे भेटू शकतो?

ਕਾਟਿ ਸਿਲਕ ਜਿਸੁ ਮਾਰਗਿ ਪਾਏ ਸੋ ਵਿਚਿ ਸੰਗਤਿ ਵਾਸਾ ਪਾਇਦਾ ॥੧੨॥
जो साखळ्या तोडतो आणि खरा मार्ग दाखवतो, त्याला चांगल्या संगतीत जीवन मिळते.॥१२॥

ਹੁਕਮੁ ਬੂਝੈ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਕਹੀਐ ॥
जो त्याच्या आज्ञांचे रहस्य समजतो तोच खऱ्या अर्थाने सेवक म्हणण्यास पात्र आहे

ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਦੁਇ ਸਮਸਰਿ ਸਹੀਐ ॥
तो चांगल्या आणि वाईट दोघांनाही सारखेच मानतो.

ਹਉਮੈ ਜਾਇ ਤ ਏਕੋ ਬੂਝੈ ਸੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਦਾ ॥੧੩॥
जेव्हा अहंकार दूर होतो, तेव्हा व्यक्तीला एका देवाचे रहस्य समजते आणि गुरुमुख नैसर्गिक अवस्थेत सत्यात विलीन होतो. ॥१३॥

ਹਰਿ ਕੇ ਭਗਤ ਸਦਾ ਸੁਖਵਾਸੀ ॥
देवाचे भक्त नेहमीच आनंदी असतात.

ਬਾਲ ਸੁਭਾਇ ਅਤੀਤ ਉਦਾਸੀ ॥
ते स्वभावाने निष्पाप असतात आणि वासनेपासून अलिप्त राहतात

ਅਨਿਕ ਰੰਗ ਕਰਹਿ ਬਹੁ ਭਾਤੀ ਜਿਉ ਪਿਤਾ ਪੂਤੁ ਲਾਡਾਇਦਾ ॥੧੪॥
जसे वडील आपल्या मुलाला लाड करतात तसेच त्यांना अनेक वेगवेगळे रंग आवडतात.

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥
दुर्गम आणि अदृश्य देवाची खरी किंमत कोणीही कधीच मोजलेली नाही

ਤਾ ਮਿਲੀਐ ਜਾ ਲਏ ਮਿਲਾਈ ॥
जेव्हा तो स्वेच्छेने आपल्यात सामील होईल तेव्हाच आपण त्याला भेटू शकतो

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਗਟੁ ਭਇਆ ਤਿਨ ਜਨ ਕਉ ਜਿਨ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ਲਿਖਾਇਦਾ ॥੧੫॥
गुरुच्या सान्निध्यात, ज्या व्यक्तीच्या कपाळावर सुरुवातीपासूनच भाग्य लिहिलेले असते, त्याच्या हृदयात परमेश्वर प्रकट होतो. ॥ १५॥

ਤੂ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਾਰਣ ਕਰਣਾ ॥
हे देवा! तूच इतरांना करायला लावणारा आहेस

ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਇ ਧਰੀ ਸਭ ਧਰਣਾ ॥
तू संपूर्ण विश्व निर्माण केले आहेस आणि पृथ्वीची स्थापना केली आहेस

ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਸਰਣਿ ਪਇਆ ਹਰਿ ਦੁਆਰੈ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਲਾਜ ਰਖਾਇਦਾ ॥੧੬॥੧॥੫॥
नानक देवाच्या दाराशी आश्रय घेत आहे, जर तो त्याला स्वीकारतो तर तो स्वतः त्याच्या सेवकाच्या सन्मानाचे रक्षण करतो. ॥१६॥१॥५॥

ਮਾਰੂ ਸੋਲਹੇ ਮਹਲਾ ੫
मारु सोळा महाला ५

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਏਕੋ ਤੂਹੈ ॥
हे परमात्मा, जे काही दृश्यमान आहे ते फक्त तूच आहेस.

ਬਾਣੀ ਤੇਰੀ ਸ੍ਰਵਣਿ ਸੁਣੀਐ ॥
तुझा आवाज माझ्या कानांना ऐकू येत आहे.

ਦੂਜੀ ਅਵਰ ਨ ਜਾਪਸਿ ਕਾਈ ਸਗਲ ਤੁਮਾਰੀ ਧਾਰਣਾ ॥੧॥
मला तुझ्याशिवाय दुसरे काहीही माहित नाही, सिया, आणि हे संपूर्ण जग फक्त तुझ्या आधारावरच अस्तित्वात आहे ॥ १॥

ਆਪਿ ਚਿਤਾਰੇ ਅਪਣਾ ਕੀਆ ॥
तुम्ही स्वतः निर्माण केलेल्या जगाची काळजी घेता

ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਥੀਆ ॥
त्या परमेश्वराने स्वतःला प्रकाशित केले आहे

ਆਪਿ ਉਪਾਇ ਰਚਿਓਨੁ ਪਸਾਰਾ ਆਪੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸਾਰਣਾ ॥੨॥
त्याने स्वतःच आपले सगुण रूप निर्माण करून जग निर्माण केले आहे आणि तो स्वतः प्रत्येक हृदयात पसरलेला असल्याने सर्वांची काळजी घेतो. ॥२॥

ਇਕਿ ਉਪਾਏ ਵਡ ਦਰਵਾਰੀ ॥
त्याने महान दरबारी असलेले अनेक राजे निर्माण केले

ਇਕਿ ਉਦਾਸੀ ਇਕਿ ਘਰ ਬਾਰੀ ॥
अनेक साधू आणि अनेक गृहस्थ जन्माला आले

ਇਕਿ ਭੂਖੇ ਇਕਿ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਏ ਸਭਸੈ ਤੇਰਾ ਪਾਰਣਾ ॥੩॥
बरेच जण भुकेले राहतात आणि काही जण खाल्ल्यानंतरही तृप्त राहतात, परंतु सर्व प्राण्यांना फक्त तुमच्यावरच विश्वास आहे. ३

ਆਪੇ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਾਚਾ ॥
तो सत्यवादी देव स्वतः सत्य आहे

ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਭਗਤਨ ਸੰਗਿ ਰਾਚਾ ॥
तो आपल्या भक्तांच्या सहवासात कापडाप्रमाणे तल्लीन राहतो

ਆਪੇ ਗੁਪਤੁ ਆਪੇ ਹੈ ਪਰਗਟੁ ਅਪਣਾ ਆਪੁ ਪਸਾਰਣਾ ॥੪॥
तो स्वतः गुप्तपणे राहतो आणि त्याच्या भक्तांना दृश्यमान होतो. हे संपूर्ण जग त्याचे पसरलेले आहे. ॥ ४॥

ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦ ਹੋਵਣਹਾਰਾ ॥
देव नेहमीच तिथे राहणार आहे

ਊਚਾ ਅਗਮੁ ਅਥਾਹੁ ਅਪਾਰਾ ॥
तो सर्वोच्च, अगम्य, अथांग आणि अनंत आहे

ਊਣੇ ਭਰੇ ਭਰੇ ਭਰਿ ਊਣੇ ਏਹਿ ਚਲਤ ਸੁਆਮੀ ਕੇ ਕਾਰਣਾ ॥੫॥
हा माझ्या प्रभूचा अद्‌भुत चमत्कार आहे की तो रिकामा भांडाही भरतो आणि पूर्ण भांडाही रिकामा करतो. ॥५॥

ਮੁਖਿ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੇ ਸਾਹਾ ॥
हे खऱ्या स्वामी, मी माझ्या मुखाने तुझी स्तुती करतो

ਨੈਣੀ ਪੇਖਾ ਅਗਮ ਅਥਾਹਾ ॥
मी माझ्या डोळ्यांनी फक्त अगाध आणि अथांग परमेश्वर पाहतो

ਕਰਨੀ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿਆ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬ ਸਗਲ ਉਧਾਰਣਾ ॥੬॥
तुझ्या महिमा ऐकून माझे मन आणि शरीर आनंदी झाले आहे, हे प्रभू! तू सर्वांचा तारणहार आहेस.॥६॥

ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖਹਿ ਕੀਤਾ ਅਪਣਾ ॥
तो त्याच्या निर्मितीचे निरीक्षण करत राहतो आणि

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸੋਈ ਹੈ ਜਪਣਾ ॥
सर्व प्राणीमात्र फक्त देवाचे नाव घेत आहेत

ਅਪਣੀ ਕੁਦਰਤਿ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਣਾ ॥੭॥
तो स्वतःचा स्वभाव जाणतो आणि त्याच्या दयाळू नजरेने प्राण्यांना आनंदी करतो. ॥७॥

ਸੰਤ ਸਭਾ ਜਹ ਬੈਸਹਿ ਪ੍ਰਭ ਪਾਸੇ ॥
जिथे भक्त संतांच्या सभेत बसतात, तिथे प्रभू त्यांच्या जवळ बसतो.

ਅਨੰਦ ਮੰਗਲ ਹਰਿ ਚਲਤ ਤਮਾਸੇ ॥
तेथे परमात्म्याच्या अद्भुत दिव्य नाटकांचे आणि देखावांचे वर्णन केले जाते आणि मंगलमय गीते गायली जातात

ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਅਨਹਦ ਧੁਨਿ ਬਾਣੀ ਤਹ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਚਿਤਾਰਣਾ ॥੮॥
जेव्हा शब्दांद्वारे परमेश्वराची स्तुती केली जाते तेव्हा अनाहत ध्वनी सतत घुमत राहतो. दास नानक देखील परमात्म्याच्या स्मृतीत तल्लीन होतात. ॥ ८॥

ਆਵਣੁ ਜਾਣਾ ਸਭੁ ਚਲਤੁ ਤੁਮਾਰਾ ॥
हे प्रभू! जन्म आणि मृत्यू हे सर्व तुझे दिव्य खेळ आहेत

ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਖੇਲੁ ਅਪਾਰਾ ॥
तू तुझा हा अद्भुत खेळ वापरून पाहत आहेस

ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਉਪਾਵਣਹਾਰਾ ਅਪਣਾ ਕੀਆ ਪਾਲਣਾ ॥੯॥
हे निर्मात्या! तूच निर्माण करतोस आणि तूच स्वतः या जगाचे पोषण करतोस. ॥९॥

ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਜੀਵਾ ਸੋਇ ਤੁਮਾਰੀ ॥
तुझा महिमा ऐकून मला जीवन मिळत आहे आणि

ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਾਈ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥
मी नेहमीच तुला शरण जातो

ਦੁਇ ਕਰ ਜੋੜਿ ਸਿਮਰਉ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਅਗਮ ਅਪਾਰਣਾ ॥੧੦॥
हे माझ्या प्रभू! मी रात्रंदिवस हात जोडून तुझी पूजा करतो. ॥१०॥

ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜੇ ਕਿਸੁ ਸਾਲਾਹੀ ॥
तुझ्याशिवाय, मी दुसऱ्या कोणाची स्तुती कशी करू शकतो?

ਏਕੋ ਏਕੁ ਜਪੀ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥
मी माझ्या मनात फक्त तुझे नाव जपत राहतो

ਹੁਕਮੁ ਬੂਝਿ ਜਨ ਭਏ ਨਿਹਾਲਾ ਇਹ ਭਗਤਾ ਕੀ ਘਾਲਣਾ ॥੧੧॥
तुमच्या आज्ञेचे रहस्य समजल्यानंतर, भक्त आनंदित झाले आहेत आणि ही तुमच्या भक्तांची भक्ती आहे.

ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ ਜਪੀਐ ਮਨਿ ਸਾਚਾ ॥
गुरुच्या शिकवणीनुसार मनात देवाचे खरे नाव जपले पाहिजे.

ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ ਰਾਮ ਰੰਗਿ ਰਾਚਾ ॥
गुरुंच्या शिकवणीतून रामाच्या प्रेमात मग्न राहिले पाहिजे

ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ ਤੁਟਹਿ ਸਭਿ ਬੰਧਨ ਇਹੁ ਭਰਮੁ ਮੋਹੁ ਪਰਜਾਲਣਾ ॥੧੨॥
गुरुंच्या शिकवणीने सर्व बंधने तोडली जातात आणि मायेचा हा भ्रमही जळून जातो.॥१२॥

ਜਹ ਰਾਖੈ ਸੋਈ ਸੁਖ ਥਾਨਾ ॥
जिथे देव आपल्याला ठेवतो, ते आनंदाचे ठिकाण आहे

ਸਹਜੇ ਹੋਇ ਸੋਈ ਭਲ ਮਾਨਾ ॥
जे काही नैसर्गिक आहे ते चांगले मानले पाहिजे

ਬਿਨਸੇ ਬੈਰ ਨਾਹੀ ਕੋ ਬੈਰੀ ਸਭੁ ਏਕੋ ਹੈ ਭਾਲਣਾ ॥੧੩॥
जर मनातून शत्रुत्वाची भावना नष्ट झाली, तर कोणीही शत्रू राहत नाही आणि सर्वांमध्ये एकच देव आहे याचा शोध घेतला पाहिजे.॥१३॥

ਡਰ ਚੂਕੇ ਬਿਨਸੇ ਅੰਧਿਆਰੇ ॥
माझे सर्व भय नाहीसे झाले आहे आणि अज्ञानाचा अंधार नाहीसा झाला आहे

ਪ੍ਰਗਟ ਭਏ ਪ੍ਰਭ ਪੁਰਖ ਨਿਰਾਰੇ ॥
सर्वोच्च अस्तित्व आणि अद्वितीय परमेश्वर हृदयात प्रकट झाला आहे

ਆਪੁ ਛੋਡਿ ਪਏ ਸਰਣਾਈ ਜਿਸ ਕਾ ਸਾ ਤਿਸੁ ਘਾਲਣਾ ॥੧੪॥
मी माझा अहंकार सोडून दिला आहे आणि त्याला आश्रय दिला आहे आणि ज्याने मला निर्माण केले त्याची पूजा केली आहे. ॥ १४॥

ਐਸਾ ਕੋ ਵਡਭਾਗੀ ਆਇਆ ॥
असा भाग्यवान माणूस या जगात आला आहे

ਆਠ ਪਹਰ ਜਿਨਿ ਖਸਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥
ज्याने आठ तास प्रभूचे ध्यान केले आहे.

ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਰੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ਸੋ ਪਰਵਾਰ ਸਧਾਰਣਾ ॥੧੫॥
त्या महापुरुषाच्या संगतीने, प्रत्येकजण जगाचा समुद्र पार करतो आणि तो आपल्या कुटुंबाचे कल्याण देखील करतो. ॥१५॥

ਇਹ ਬਖਸੀਸ ਖਸਮ ਤੇ ਪਾਵਾ ॥
मी माझ्या स्वामीकडून हे वरदान मागतो की

ਆਠ ਪਹਰ ਕਰ ਜੋੜਿ ਧਿਆਵਾ ॥
मी आठ तास हात जोडून त्यांची प्रार्थना करत राहीन

ਨਾਮੁ ਜਪੀ ਨਾਮਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਾ ਨਾਮੁ ਨਾਨਕ ਮਿਲੈ ਉਚਾਰਣਾ ॥੧੬॥੧॥੬॥
नानक प्रार्थना करतात की हे प्रभू, जर मला तुझे नाव मिळाले तर मी ते उच्चारत राहावे आणि नामजप करून, मी नैसर्गिक अवस्थेतून नामात लीन व्हावे. ॥ १६॥१॥६॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥
मारु महाला ५ ॥

ਸੂਰਤਿ ਦੇਖਿ ਨ ਭੂਲੁ ਗਵਾਰਾ ॥
अरे मूर्ख माणसा, सुंदर चेहरा पाहून चूक करू नकोस

ਮਿਥਨ ਮੋਹਾਰਾ ਝੂਠੁ ਪਸਾਰਾ ॥
कारण मायेच्या आसक्तीचा सर्व प्रसार खोटा आणि नाशवंत आहे

ਜਗ ਮਹਿ ਕੋਈ ਰਹਣੁ ਨ ਪਾਏ ਨਿਹਚਲੁ ਏਕੁ ਨਾਰਾਇਣਾ ॥੧॥
मृत्यू अटळ आहे, म्हणून कोणीही या जगात कायमचे राहू शकत नाही. फक्त एकच देव अमर आहे. ॥१॥

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਪਉ ਸਰਣਾਈ ॥
परिपूर्ण गुरुंचा आश्रय घ्या

ਮੋਹੁ ਸੋਗੁ ਸਭੁ ਭਰਮੁ ਮਿਟਾਈ ॥

कारण तोच तुमचा आसक्ती, दुःख आणि सर्व गोंधळ दूर करेल

ਏਕੋ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਅਉਖਧੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦ ਗਾਇਣਾ ॥੨॥

औषधाच्या रूपात ते फक्त नाम-मंत्राला बळकटी देते आणि गुरुंचा सल्ला आहे की हृदयात खऱ्या नामाचे गुणगान करत राहा. ॥२॥

Page 1078

ਜਿਸੁ ਨਾਮੈ ਕਉ ਤਰਸਹਿ ਬਹੁ ਦੇਵਾ ॥
ज्याच्या नावाची अनेक देवदेवताही आतुर असतात

ਸਗਲ ਭਗਤ ਜਾ ਕੀ ਕਰਦੇ ਸੇਵਾ ॥
सर्व भक्त त्याची पूजा करतात

ਅਨਾਥਾ ਨਾਥੁ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਸੋ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਾਇਣਾ ॥੩॥
तो परमेश्वर, अनाथ आणि गरिबांच्या दुःखांचा नाश करणारा, केवळ परिपूर्ण गुरूंद्वारेच मिळू शकतो. ॥३॥

ਹੋਰੁ ਦੁਆਰਾ ਕੋਇ ਨ ਸੁਝੈ ॥
मला गुरुशिवाय दुसरा कोणताही दरवाजा दिसत नाही

ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਧਾਵੈ ਤਾ ਕਿਛੂ ਨ ਬੁਝੈ ॥
जरी एखादा आत्मा तिन्ही लोकात धावत असला तरी त्याला काहीही समजत नाही

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਹੁ ਭੰਡਾਰੁ ਨਾਮ ਜਿਸੁ ਇਹੁ ਰਤਨੁ ਤਿਸੈ ਤੇ ਪਾਇਣਾ ॥੪॥
फक्त सद्गुरुच असा सावकार आहे ज्याच्याकडे नामाचा खजिना आहे; नामरूपातील हे रत्न केवळ त्याच्याकडूनच मिळू शकते. ॥४॥

ਜਾ ਕੀ ਧੂਰਿ ਕਰੇ ਪੁਨੀਤਾ ॥
ज्याच्या पायांची धूळ सजीवांना पवित्र करते ॥

ਸੁਰਿ ਨਰ ਦੇਵ ਨ ਪਾਵਹਿ ਮੀਤਾ ॥
देव, मानव आणि तिन्ही देवांनाही तो सापडत नाही

ਸਤਿ ਪੁਰਖੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਜਿਸੁ ਭੇਟਤ ਪਾਰਿ ਪਰਾਇਣਾ ॥੫॥
खरा पुरुष सत्गुरु हेच ईश्वराचे रूप आहे, ज्यांच्या भेटीने जीव जगाचा सागर पार करतात. ॥५॥

ਪਾਰਜਾਤੁ ਲੋੜਹਿ ਮਨ ਪਿਆਰੇ ॥
हे प्रिय मन! जर तुला स्वर्गातील पारिजात वृक्ष मिळवायचा असेल जो सर्व इच्छा पूर्ण करतो

ਕਾਮਧੇਨੁ ਸੋਹੀ ਦਰਬਾਰੇ ॥
जर तुम्हाला वाटत असेल की सर्व इच्छा पूर्ण करणारी कामधेनु तुमच्या दारात वास करील, तर

ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਸੰਤੋਖੁ ਸੇਵਾ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਨਾਮੁ ਕਮਾਇ ਰਸਾਇਣਾ ॥੬॥
परिपूर्ण गुरूंच्या सेवेत मग्न राहा आणि नामाची साधना करा जी तुम्हाला समाधान आणि समाधान देईल. ॥६॥

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਰਹਿ ਪੰਚ ਧਾਤੂ ॥
गुरुचे शब्द काम, क्रोध इत्यादी पाच विकारांचा नाश करतात आणि

ਭੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਹੋਵਹਿ ਨਿਰਮਲਾ ਤੂ ॥
परब्रह्मावरील श्रद्धेच्या भीतीने आत्मा शुद्ध होतो

ਪਾਰਸੁ ਜਬ ਭੇਟੈ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਤਾ ਪਾਰਸੁ ਪਰਸਿ ਦਿਖਾਇਣਾ ॥੭॥
जेव्हा एखाद्याला पारसच्या रूपात परिपूर्ण गुरु सापडतो, तेव्हा त्याच्या चरणांना स्पर्श करून एक सामान्य माणूस देखील पारसचे रूप पाहू लागतो.॥७॥

ਕਈ ਬੈਕੁੰਠ ਨਾਹੀ ਲਵੈ ਲਾਗੇ ॥
वैकुंठातील अनेक सुखांचीही त्याच्याशी तुलना करता येत नाही.

ਮੁਕਤਿ ਬਪੁੜੀ ਭੀ ਗਿਆਨੀ ਤਿਆਗੇ ॥
ज्ञानी लोकही गरीब मुक्तीचा त्याग करतात, म्हणजेच त्यांना त्याची इच्छा नसते

ਏਕੰਕਾਰੁ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈਐ ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਗੁਰ ਦਰਸਾਇਣਾ ॥੮॥
एकच ईश्वर केवळ खऱ्या गुरुद्वारेच प्राप्त होऊ शकतो. ॥ ८ ॥

ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਈ ॥
गुरुची सेवा करण्याचे रहस्य कोणालाच माहित नाही

ਗੁਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਸੋਈ ॥
दिव्य परमात्मा हा गुरु आहे

ਜਿਸ ਨੋ ਲਾਇ ਲਏ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਜਿਸੁ ਵਡਭਾਗ ਮਥਾਇਣਾ ॥੯॥
ज्याला तो आपल्या भक्तीत घेतो आणि ज्याच्या कपाळावर सौभाग्य असते तो त्याचा सेवक असतो. ॥९॥

ਗੁਰ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਬੇਦ ਨ ਜਾਣਹਿ ॥
वेदांनाही गुरुंच्या महात्म्याचे रहस्य माहित नाही

ਤੁਛ ਮਾਤ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਵਖਾਣਹਿ ॥
ते ऐकून क्षुल्लक उपमा करतात

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਅਪਰੰਪਰ ਸਤਿਗੁਰ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਮਨੁ ਸੀਤਲਾਇਣਾ ॥੧੦॥
खरा गुरु हा अनंत परमात्मा आहे, ज्यांचे स्मरण केल्याने मन थंड होते. ॥१०॥

ਜਾ ਕੀ ਸੋਇ ਸੁਣੀ ਮਨੁ ਜੀਵੈ ॥
कोणाच्या महानतेबद्दल ऐकून मन जगते

ਰਿਦੈ ਵਸੈ ਤਾ ਠੰਢਾ ਥੀਵੈ ॥
त्याच्या हृदयात राहिल्याने शांती मिळते

ਗੁਰੁ ਮੁਖਹੁ ਅਲਾਏ ਤਾ ਸੋਭਾ ਪਾਏ ਤਿਸੁ ਜਮ ਕੈ ਪੰਥਿ ਨ ਪਾਇਣਾ ॥੧੧॥
जेव्हा माणूस मुखाने गुरुचे नामस्मरण करतो, तेव्हाच तो गौरवास पात्र बनतो आणि यममार्गावर जात नाही

ਸੰਤਨ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ਪੜਿਆ ॥
मी संतांचा आश्रय घेतला आहे आणि

ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਣ ਧਨੁ ਆਗੈ ਧਰਿਆ ॥
मी माझे जीवन, आत्मा आणि संपत्ती त्याला अर्पण केली आहे

ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ ਨ ਜਾਣਾ ਕਾਈ ਤੁਮ ਕਰਹੁ ਦਇਆ ਕਿਰਮਾਇਣਾ ॥੧੨॥
हे प्रभू! मला तुझी सेवा कशी करावी किंवा तुझे नाव कसे आठवावे हे माहित नाही, म्हणून माझ्यावर दया कर, त्या किड्यावर. ॥ १२॥

ਨਿਰਗੁਣ ਕਉ ਸੰਗਿ ਲੇਹੁ ਰਲਾਏ ॥
गुण नसलेल्या मला, तुझ्यासोबत घेऊन जा

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੋਹਿ ਟਹਲੈ ਲਾਏ ॥
कृपया मला तुमच्या सेवेत सहभागी करा

ਪਖਾ ਫੇਰਉ ਪੀਸਉ ਸੰਤ ਆਗੈ ਚਰਣ ਧੋਇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਣਾ ॥੧੩॥
मी तुमच्या संतांसमोर पीठ दळतो, आणि त्यांचे पाय धुतो आणि आनंद अनुभवतो. ॥१३॥

ਬਹੁਤੁ ਦੁਆਰੇ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਆਇਆ ॥
मी अनेक दारातून भटकून तुमच्याकडे आलो आहे

ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਤੁਮ ਸਰਣਾਇਆ ॥
तुमच्या कृपेने मी तुमच्या शरणात आलो आहे

ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੰਤਹ ਸੰਗਿ ਰਾਖਹੁ ਏਹੁ ਨਾਮ ਦਾਨੁ ਦੇਵਾਇਣਾ ॥੧੪॥
मला नेहमी संतांच्या संगतीत ठेवा आणि त्यांनी मला नामाचे दान द्यावे. ॥ १४॥

ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੁਸਾਈ ਮੇਰੇ ॥
जेव्हा माझा स्वामी दयाळू झाला तेव्हाच

ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ ॥
मला परिपूर्ण सतगुरूंचे दर्शन मिळाले

ਸੁਖ ਸਹਜ ਸਦਾ ਆਨੰਦਾ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਦਸਾਇਣਾ ॥੧੫॥੨॥੭॥
हे नानक! आता माझ्या मनात नेहमीच नैसर्गिक आनंद आणि आनंद असतो आणि मी देवाच्या सेवकांचा दास झालो आहे. ॥ १५॥ २॥ ७॥

ਮਾਰੂ ਸੋਲਹੇ ਮਹਲਾ ੫
मारु सोळा महाला ५

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਸਿਮਰੈ ਧਰਤੀ ਅਰੁ ਆਕਾਸਾ ॥
पृथ्वी आणि आकाश देवाचे स्मरण करतात

ਸਿਮਰਹਿ ਚੰਦ ਸੂਰਜ ਗੁਣਤਾਸਾ ॥
सूर्य आणि चंद्र देखील त्या सद्गुणांच्या खजिन्याची पूजा करत आहेत

ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰ ਸਿਮਰਹਿ ਸਿਮਰੈ ਸਗਲ ਉਪਾਰਜਨਾ ॥੧॥
वारा, पाणी आणि अग्नी देखील त्याची स्तुती करतात; खरं तर संपूर्ण सृष्टी त्याचे स्मरण करत आहे. ॥ १॥

Page 1079

ਸਿਮਰਹਿ ਖੰਡ ਦੀਪ ਸਭਿ ਲੋਆ ॥
सर्व खंड आणि जग त्याचे स्मरण करीत आहेत

ਸਿਮਰਹਿ ਪਾਤਾਲ ਪੁਰੀਆ ਸਚੁ ਸੋਆ ॥
पाताळातील शहरे देखील त्या परम सत्याचे ध्यान करण्यात मग्न आहेत

ਸਿਮਰਹਿ ਖਾਣੀ ਸਿਮਰਹਿ ਬਾਣੀ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲੇ ਹਰਿ ਜਨਾ ॥੨॥
चारही उत्पत्तीचे स्रोत आणि चारही वाणी त्याच्या स्मृतीत लीन होतात आणि हरीचे सर्व भक्त फक्त त्याचेच स्मरण करतात. ॥२॥

ਸਿਮਰਹਿ ਬ੍ਰਹਮੇ ਬਿਸਨ ਮਹੇਸਾ ॥
ब्रह्मा विष्णू आणि महेश यांनाही तो ओंकार आठवतो

ਸਿਮਰਹਿ ਦੇਵਤੇ ਕੋੜਿ ਤੇਤੀਸਾ ॥
तेहतीस कोटी देवही त्याचे स्मरण करतात

ਸਿਮਰਹਿ ਜਖ੍ਹ੍ਹ ਦੈਤ ਸਭਿ ਸਿਮਰਹਿ ਅਗਨਤੁ ਨ ਜਾਈ ਜਸੁ ਗਨਾ ॥੩॥
यक्ष, सर्व राक्षसही त्याचे स्मरण करतात. असंख्य प्राणी परमेश्वराची स्तुती करतात, ज्यांची गणना करता येत नाही.॥३॥

ਸਿਮਰਹਿ ਪਸੁ ਪੰਖੀ ਸਭਿ ਭੂਤਾ ॥
प्राणी आणि पक्षी सर्व घटक त्याला चुकवतात

ਸਿਮਰਹਿ ਬਨ ਪਰਬਤ ਅਉਧੂਤਾ ॥
जंगले, पर्वत आणि तपस्वी देखील त्याचे स्मरण करतात.

ਲਤਾ ਬਲੀ ਸਾਖ ਸਭ ਸਿਮਰਹਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸੁਆਮੀ ਸਭ ਮਨਾ ॥੪॥
लता, झाडे, फांद्या इत्यादी सर्व त्याची पूजा करतात. देव सर्व प्राण्यांच्या हृदयात वास करतो.॥४॥

ਸਿਮਰਹਿ ਥੂਲ ਸੂਖਮ ਸਭਿ ਜੰਤਾ ॥
सूक्ष्म आणि स्थूल शरीर असलेले सर्व प्राणी त्याचे स्मरण करतात

ਸਿਮਰਹਿ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਹਰਿ ਮੰਤਾ ॥
महान सिद्धीप्राप्त भक्त हरि नाम मंत्राचे ध्यान करत राहतात

ਗੁਪਤ ਪ੍ਰਗਟ ਸਿਮਰਹਿ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਸਗਲ ਭਵਨ ਕਾ ਪ੍ਰਭ ਧਨਾ ॥੫॥
गुप्त आणि प्रकट जीव फक्त माझ्या प्रभूचेच स्मरण करतात; तो आकाश, पाताळ, पृथ्वी इत्यादी सर्व जगांचा स्वामी आहे ॥५॥

ਸਿਮਰਹਿ ਨਰ ਨਾਰੀ ਆਸਰਮਾ ॥
ब्रह्मचर्य, गृहस्थ, वानप्रस्थ आणि सन्या या चार आश्रमातील स्त्री-पुरुषही परमात्म्याची पूजा करतात

ਸਿਮਰਹਿ ਜਾਤਿ ਜੋਤਿ ਸਭਿ ਵਰਨਾ ॥
सर्व जाती क्षत्रिय ब्राह्मण वैश्य आणि शूद्र या चार वर्गातील लोक

ਸਿਮਰਹਿ ਗੁਣੀ ਚਤੁਰ ਸਭਿ ਬੇਤੇ ਸਿਮਰਹਿ ਰੈਣੀ ਅਰੁ ਦਿਨਾ ॥੬॥
सूक्ष्म शरीरातील सर्व आत्मे त्याची पूजा करतात. सर्व बुद्धिमान, सद्गुणी आणि विद्वान लोक रात्रंदिवस देवाची पूजा करतात. ॥६॥

ਸਿਮਰਹਿ ਘੜੀ ਮੂਰਤ ਪਲ ਨਿਮਖਾ ॥
मी क्षणभर, क्षणभर आणि प्रत्येक डोळ्याच्या झटक्याने त्याचे स्मरण करत राहतो.

ਸਿਮਰੈ ਕਾਲੁ ਅਕਾਲੁ ਸੁਚਿ ਸੋਚਾ ॥
काळाच्या भीतीपासून मुक्त आणि शारीरिक शुद्धता राखणारे प्राणी देवाच्या स्मरणात तल्लीन राहतात

ਸਿਮਰਹਿ ਸਉਣ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸੰਜੋਗਾ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖੀਐ ਇਕੁ ਖਿਨਾ ॥੭॥
शकुन आणि योगायोग सांगणारे ज्योतिषी देखील त्याला आठवतात, परंतु तो अदृश्य देव क्षणभरही दिसत नाही. ॥७॥

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨਹਾਰ ਸੁਆਮੀ ॥
हे प्रभू! तू सर्वकाही पूर्ण करण्यास सक्षम आहेस.

ਸਗਲ ਘਟਾ ਕੇ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥
तो प्रत्येकाच्या हृदयातील भावना जाणतो

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਭਗਤੀ ਲਾਵਹੁ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਸੋ ਜਿਨਾ ॥੮॥
ज्याला तुम्ही दयाळूपणे भक्तीत रमवले आहे त्याने त्याचे जीवन जिंकले आहे. ॥ ८॥

ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵੂਠਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ॥
ज्याचे मन प्रभूच्या आठवणीने भरलेले आहे

ਪੂਰੈ ਕਰਮਿ ਗੁਰ ਕਾ ਜਪੁ ਜਪਨਾ ॥
पूर्ण भाग्याने तो गुरुंचे नामस्मरण करत राहतो आणि

ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ਬਹੁੜਿ ਨ ਜੋਨੀ ਭਰਮਿ ਰੁਨਾ ॥੯॥
त्याने परमेश्वराला सर्वव्यापी म्हणून स्वीकारले आहे आणि म्हणूनच तो पुन्हा जन्म-मृत्यूच्या चक्रात दुःखात भटकत नाही. ॥९॥

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਜਾ ਕੈ ॥
ज्याच्या मनात गुरुचे शब्द राहतात

ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਭ੍ਰਮੁ ਤਾ ਕਾ ਭਾਗੈ ॥
त्याचे दुःख, वेदना आणि गोंधळ निघून जातो

ਸੁਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਨਾਮ ਰਸੁ ਅਨਹਦ ਬਾਣੀ ਸਹਜ ਧੁਨਾ ॥੧੦॥
नामाचे अमृत प्यायल्यानंतर, माणूस नैसर्गिक आनंदात आणि आनंदात राहतो आणि मनातील अनाहत वाणीचा मधुर आवाज ऐकत राहतो. ॥१०॥

ਸੋ ਧਨਵੰਤਾ ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਇਆ ॥
ज्याने प्रभूचे ध्यान केले आहे तो श्रीमंत आहे

ਸੋ ਪਤਿਵੰਤਾ ਜਿਨਿ ਸਾਧਸੰਗੁ ਪਾਇਆ ॥
तो पतिवंत जिनी साधसांगु वाजवला तो प्रतिष्ठित आहे ज्याला साधना सापडली आहे

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵੂਠਾ ਸੋ ਪੂਰ ਕਰੰਮਾ ਨਾ ਛਿਨਾ ॥੧੧॥
ज्याच्या मनात परब्रह्म वास करतो तो पूर्णपणे भाग्यवान असतो आणि तो जगात लपून राहत नाही. ॥११॥

ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਸੁਆਮੀ ਸੋਈ ॥
परमेश्वर समुद्रात, भूमीत आणि आकाशात आहे

ਅਵਰੁ ਨ ਕਹੀਐ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ॥
त्याच्याशिवाय दुसऱ्या कोणाला म्हणता येत नाही

ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨਿ ਕਾਟਿਓ ਭ੍ਰਮੁ ਸਗਲਾ ਅਵਰੁ ਨ ਦੀਸੈ ਏਕ ਬਿਨਾ ॥੧੨॥
गुरुच्या ज्ञानाच्या कोहल्याने माझा सर्व गोंधळ दूर झाला आहे आणि आता एका देवाशिवाय दुसरे कोणीही दिसत नाही. ॥१२॥

ਊਚੇ ਤੇ ਊਚਾ ਦਰਬਾਰਾ ॥
देवाचे न्यायालय सर्वात सर्वोच्च आहे

ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾ ॥
त्याचे वर्णन करता येत नाही, त्याचा शेवट व्यक्त करता येत नाही.

ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ਅਥਾਹ ਸੁਆਮੀ ਅਤੁਲੁ ਨ ਜਾਈ ਕਿਆ ਮਿਨਾ ॥੧੩॥
तो सर्वांचा स्वामी आहे, खोल, गहन, अगाध आणि अतुलनीय; त्याचा महिमा कसा मोजता येईल? ॥१३॥

ਤੂ ਕਰਤਾ ਤੇਰਾ ਸਭੁ ਕੀਆ ॥
तूच निर्माता आहेस आणि हे संपूर्ण जग तुझ्यामुळेच निर्माण झाले आहे

ਤੁਝੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਬੀਆ ॥
तुझ्याशिवाय दुसरे कोणीच नाही

ਆਦਿ ਮਧਿ ਅੰਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਤੂਹੈ ਸਗਲ ਪਸਾਰਾ ਤੁਮ ਤਨਾ ॥੧੪॥
हे प्रभू! तूच विश्वाच्या आरंभी, मध्यात आणि अंतात आहेस आणि हे संपूर्ण विश्व तुझे शरीर आहे. ॥१४॥

ਜਮਦੂਤੁ ਤਿਸੁ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ॥
मृत्युचा दूत त्या व्यक्तीजवळही येत नाही

ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਵੈ ॥
॥ संतांच्या सहवासात देवाचे गुणगान गाणारा माणूस

ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਤਾ ਕੇ ਪੂਰਨ ਜੋ ਸ੍ਰਵਣੀ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਜਸੁ ਸੁਨਾ ॥੧੫॥
जो आपल्या कानांनी परमेश्वराचा महिमा ऐकतो, त्याच्या सर्व इच्छा पूर्ण होतात. ॥१५॥

ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸਭੁ ਕੋ ਤੇਰਾ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰਾ ॥
हे खरा प्रभू! तू खोल आणि गंभीर आहेस. तू सर्वांचा रक्षक आहेस आणि सर्वांना तुझा आधार आहे.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਜਨ ਊਤਮ ਜੋ ਭਾਵਹਿ ਸੁਆਮੀ ਤੁਮ ਮਨਾ ॥੧੬॥੧॥੮॥
नानक म्हणतात, हे प्रभू! जे लोक तुमचे मन प्रसन्न करतात तेच सर्वोत्तम आहेत. १६॥१॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥
मारु महाला ५ ॥

ਪ੍ਰਭ ਸਮਰਥ ਸਰਬ ਸੁਖ ਦਾਨਾ ॥
हे सर्वशक्तिमान परमेश्वरा! तू सर्व सुखांचा दाता आहेस

ਸਿਮਰਉ ਨਾਮੁ ਹੋਹੁ ਮਿਹਰਵਾਨਾ ॥
माझ्यावर दया करा जेणेकरून मी तुमचे नाव लक्षात ठेवू शकेन

ਹਰਿ ਦਾਤਾ ਜੀਅ ਜੰਤ ਭੇਖਾਰੀ ਜਨੁ ਬਾਂਛੈ ਜਾਚੰਗਨਾ ॥੧॥
हे हरि! तू दाता आहेस. सर्व प्राणी भिकारी आहेत. मी भिकारी म्हणून तुझ्याकडे भिक्षा मागतो.॥१॥

ਮਾਗਉ ਜਨ ਧੂਰਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵਉ ॥
मी भक्तांच्या चरणांची धूळ मागतो जेणेकरून मला परम मोक्ष मिळावा

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਮੈਲੁ ਮਿਟਾਵਉ ॥
हे अनेक जन्मांची घाण दूर करते

ਦੀਰਘ ਰੋਗ ਮਿਟਹਿ ਹਰਿ ਅਉਖਧਿ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲਿ ਰਾਪੈ ਮੰਗਨਾ ॥੨॥
हरीच्या नामाच्या औषधाने जुनाट आजारही बरे होतात. हे दान माझे मन हरीच्या शुद्ध प्रेमाच्या रंगात रंगावे अशी विनंती करते. ॥२॥

ਸ੍ਰਵਣੀ ਸੁਣਉ ਬਿਮਲ ਜਸੁ ਸੁਆਮੀ ॥
हे प्रभू! मला माझ्या कानांनी तुझा शुद्ध महिमा ऐकत राहू दे

ਏਕਾ ਓਟ ਤਜਉ ਬਿਖੁ ਕਾਮੀ ॥
मी विषारी वासना सोडून देईन आणि फक्त तुझ्यातच आश्रय घेईन

ਨਿਵਿ ਨਿਵਿ ਪਾਇ ਲਗਉ ਦਾਸ ਤੇਰੇ ਕਰਿ ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ਨਾਹੀ ਸੰਗਨਾ ॥੩॥
मी तुमच्या सेवकांच्या पायांना नतमस्तक होऊन स्पर्श करत राहावे आणि हे शुभ कार्य करण्यात अजिबात संकोच करू नये अशी प्रार्थना करतो. ॥३॥

ਰਸਨਾ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਹਰਿ ਤੇਰੇ ॥
हे देवा! माझी जीभ तुझी स्तुती गात राहते

ਮਿਟਹਿ ਕਮਾਤੇ ਅਵਗੁਣ ਮੇਰੇ ॥
जेणेकरून माझी भूतकाळातील वाईट कृत्ये पुसली जातील

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਮਨੁ ਜੀਵੈ ਪੰਚ ਦੂਤ ਤਜਿ ਤੰਗਨਾ ॥੪॥
दुःख देणाऱ्या पाच दुर्गुणांचा त्याग करून, माझे मन परमेश्वराच्या स्मरणात रमू दे. ॥४॥

ਚਰਨ ਕਮਲ ਜਪਿ ਬੋਹਿਥਿ ਚਰੀਐ ॥
तुमच्या नावाचा जप करून, तुम्ही तुमच्या चरणकमलांच्या नावात चढू शकता

ਸੰਤਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਸਾਗਰੁ ਤਰੀਐ ॥
संतांच्या संगतीने जगाचा महासागर पार करता येतो.

ਅਰਚਾ ਬੰਦਨ ਹਰਿ ਸਮਤ ਨਿਵਾਸੀ ਬਾਹੁੜਿ ਜੋਨਿ ਨ ਨੰਗਨਾ ॥੫॥
परमात्माला सर्वव्यापी मानणे म्हणजे त्याची पूजा करणे आणि प्रार्थना करणे आणि अशा प्रकारे आत्म्याला जन्माच्या चक्रात वारंवार अपमान सहन करावा लागत नाही. ॥५॥

ਦਾਸ ਦਾਸਨ ਕੋ ਕਰਿ ਲੇਹੁ ਗੋੁਪਾਲਾ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥
हे परमेश्वरा! मला तुझ्या सेवकांचा दास बनव, तू दयेचा साठा आहेस आणि गरिबांवर दयाळू आहेस

ਸਖਾ ਸਹਾਈ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਮਿਲੁ ਕਦੇ ਨ ਹੋਵੀ ਭੰਗਨਾ ॥੬॥
हे मित्र आणि मदतनीस, कृपया मला भेटायला या जेणेकरून तुझ्याशी असलेली माझी मैत्री कधीही तुटू नये. ॥६॥

ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿ ਧਰੀ ਹਰਿ ਆਗੈ ॥
मी माझे शरीर, मन आणि सर्वस्व देवाला अर्पण केले आहे आणि

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਸੋਇਆ ਜਾਗੈ ॥
अज्ञानात अनेक जन्म झोपलेले मन जागे झाले आहे

ਜਿਸ ਕਾ ਸਾ ਸੋਈ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕੁ ਹਤਿ ਤਿਆਗੀ ਹਉਮੈ ਹੰਤਨਾ ॥੭॥
जो आपला रक्षक आहे, तोच आपले पालनपोषण करेल. त्याने आपल्याला मारणारा अहंकार सोडून दिला आहे आणि त्याचा नाश केला आहे. ॥७॥

ਜਲਿ ਥਲਿ ਪੂਰਨ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥
सर्वज्ञ देव पाण्यात, पृथ्वीवर आणि सर्वत्र उपस्थित आहे

ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਵਿਆ ਅਛਲ ਸੁਆਮੀ ॥
तो प्रत्येक हृदयात राहतो आणि त्या परमेश्वराला फसवता किंवा फसवता येत नाही

ਭਰਮ ਭੀਤਿ ਖੋਈ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਏਕੁ ਰਵਿਆ ਸਰਬੰਗਨਾ ॥੮॥
परिपूर्ण गुरुने माझ्यातील अहंकाराची भिंत नष्ट केली आहे आणि आता मला सर्वांमध्ये फक्त एकच देव दिसतो. ॥८॥

ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਉ ਪ੍ਰਭ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ॥
मी जिथे जिथे पाहतो तिथे मला देव आनंदाचा सागर दिसतो

ਹਰਿ ਤੋਟਿ ਭੰਡਾਰ ਨਾਹੀ ਰਤਨਾਗਰ ॥
रत्नाकर हरी यांच्या तिजोरीत कधीही कमतरता भासत नाही

ਅਗਹ ਅਗਾਹ ਕਿਛੁ ਮਿਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈਐ ਸੋ ਬੂਝੈ ਜਿਸੁ ਕਿਰਪੰਗਨਾ ॥੯॥
तो अगाध आणि अमर्याद आहे आणि त्याची व्याप्ती सापडत नाही. ज्यांच्यावर तो आपली कृपा करतो त्यांची तहान तोच भागवतो. ॥९॥

ਛਾਤੀ ਸੀਤਲ ਮਨੁ ਤਨੁ ਠੰਢਾ ॥
माझी छाती थंड आहे आणि माझे मन आणि शरीर थंड आहे

ਜਨਮ ਮਰਣ ਕੀ ਮਿਟਵੀ ਡੰਝਾ ॥
जन्म आणि मृत्यूच्या चिंता नाहीशा झाल्या आहेत.

ਕਰੁ ਗਹਿ ਕਾਢਿ ਲੀਏ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੁਨੈ ਅਮਿਓ ਧਾਰਿ ਦ੍ਰਿਸਟੰਗਨਾ ॥੧੦॥
माझ्या प्रभूने माझा हात धरून माझे अमृतरूपी दृष्टी घेऊन मला जगाच्या सागरातून बाहेर काढले आहे. ॥१०॥

ਏਕੋ ਏਕੁ ਰਵਿਆ ਸਭ ਠਾਈ ॥
एकच देव सर्वत्र उपस्थित आहे.

ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ॥
त्याच्याशिवाय दुसरे कोणी नाही.

ਆਦਿ ਮਧਿ ਅੰਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਵਿਆ ਤ੍ਰਿਸਨ ਬੁਝੀ ਭਰਮੰਗਨਾ ॥੧੧॥
सृष्टीच्या आरंभी, मध्यात आणि अंतात परमेश्वर नेहमीच उपस्थित असतो. माझी तहान शमली आहे आणि माझा गोंधळ दूर झाला आहे. ॥११॥

ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦੁ ॥
गुरु हाच देव, गुरु हाच गोविंद.

ਗੁਰੁ ਕਰਤਾ ਗੁਰੁ ਸਦ ਬਖਸੰਦੁ ॥
गुरु हा निर्माता आहे तो नेहमीच क्षमाशील असतो

ਗੁਰ ਜਪੁ ਜਾਪਿ ਜਪਤ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਗਿਆਨ ਦੀਪਕੁ ਸੰਤ ਸੰਗਨਾ ॥੧੨॥
गुरुंच्या नावाचा जप करून मी इच्छित फळ मिळवले आहे आणि संतांच्या संगतीने मी ज्ञानाचा दिवा लावला आहे. ॥१२॥

ਜੋ ਪੇਖਾ ਸੋ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੁਆਮੀ ॥
मी जे काही पाहतो ते माझे स्वामी आहे

ਜੋ ਸੁਨਣਾ ਸੋ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਬਾਨੀ ॥
मी जे काही ऐकतो ते परमेश्वराचेच शब्द आहेत.

ਜੋ ਕੀਨੋ ਸੋ ਤੁਮਹਿ ਕਰਾਇਓ ਸਰਣਿ ਸਹਾਈ ਸੰਤਹ ਤਨਾ ॥੧੩॥
हे देवा! मी जे काही केले आहे, ते तू मला करायला लावले आहेस. जे संतांचा आश्रय घेतात त्यांनाच तू मदत करतोस. ॥१३॥

ਜਾਚਕੁ ਜਾਚੈ ਤੁਮਹਿ ਅਰਾਧੈ ॥
साधक फक्त तुझीच पूजा मागतो

ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭ ਸਾਧੈ ॥
हे परमप्रभू! तू पतितांना शुद्ध करतोस आणि त्यांचे जीवन चांगले बनवतोस

ਏਕੋ ਦਾਨੁ ਸਰਬ ਸੁਖ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਆਨ ਮੰਗਨ ਨਿਹਕਿੰਚਨਾ ॥੧੪॥
हे सर्व सुख देणाऱ्या! हे गुणांच्या भांडार, मी तुझ्याकडून फक्त एकच दान मागतो; दुसरे काहीही मागणे व्यर्थ आहे. ॥१४॥

ਕਾਇਆ ਪਾਤ੍ਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਣੈਹਾਰਾ ॥
फक्त परमेश्वरच या शरीराला भांडे बनवतो

ਲਗੀ ਲਾਗਿ ਸੰਤ ਸੰਗਾਰਾ ॥
संतांच्या सहवासात राहून मला देवाचे नाव स्मरण करण्याची आवड निर्माण झाली आहे

ਨਿਰਮਲ ਸੋਇ ਬਣੀ ਹਰਿ ਬਾਣੀ ਮਨੁ ਨਾਮਿ ਮਜੀਠੈ ਰੰਗਨਾ ॥੧੫॥
हरीच्या शब्दांनी मी खूप सुंदर झालो आहे आणि माझे मन नामरूपी वेड्याच्या रंगाने रंगले आहे. ॥ १५॥

ਸੋਲਹ ਕਲਾ ਸੰਪੂਰਨ ਫਲਿਆ ॥
देवाचे निराकार रूप पूर्ण भौतिक रूप बनले

ਅਨਤ ਕਲਾ ਹੋਇ ਠਾਕੁਰੁ ਚੜਿਆ ॥
विश्वाची निर्मिती केल्यानंतर, तो त्याच्या अनंत रूपांमध्ये प्रकट झाला

ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸੁਖ ਨਾਨਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਹਰਿ ਭੁੰਚਨਾ ॥੧੬॥੨॥੯॥
हे नानक! हरीचे नाव स्मरण करून, आनंद, आनंद आणि आनंद मिळवता येतो; म्हणून, हरीच्या नावाचेच अमृत प्यावे. ॥१६॥२॥६॥

ਮਾਰੂ ਸੋਲਹੇ ਮਹਲਾ ੫
मारु सोळा महाला ५

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਤੂ ਸਾਹਿਬੁ ਹਉ ਸੇਵਕੁ ਕੀਤਾ ॥
हे देवा! तू माझा स्वामी आहेस आणि मी तुझा सेवक आहे

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਦੀਤਾ ॥
हा आत्मा आणि शरीर हे सर्व तुम्ही दिले आहे.

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਸਭੁ ਤੂਹੈ ਤੂਹੈ ਹੈ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਅਸਾੜਾ ॥੧॥
या जगात तूच कामे करतोस आणि यात आमची कोणतीही मदत नाही. ॥१॥

ਤੁਮਹਿ ਪਠਾਏ ਤਾ ਜਗ ਮਹਿ ਆਏ ॥
तू मला पाठवले आणि मी या जगात आलो

ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਣਾ ਸੇ ਕਰਮ ਕਮਾਏ ॥
जे तुम्हाला जे मान्य आहे ते करतात तेही तसेच करतात

ਤੁਝ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕਿਛੂ ਨ ਹੋਆ ਤਾ ਭੀ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਕਾੜਾ ॥੨॥
तुझ्या आज्ञेशिवाय कधीही काहीही घडले नाही, तरी मला काळजी नाही ॥२॥

ਊਹਾ ਹੁਕਮੁ ਤੁਮਾਰਾ ਸੁਣੀਐ ॥
तिथे पुढच्या जगात तुमचे आदेश ऐकले जातात आणि

ਈਹਾ ਹਰਿ ਜਸੁ ਤੇਰਾ ਭਣੀਐ ॥
इथे तुझा हरि यश या जगात गायला जातो

ਆਪੇ ਲੇਖ ਅਲੇਖੈ ਆਪੇ ਤੁਮ ਸਿਉ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਝਾੜਾ ॥੩॥
तुम्ही स्वतः प्राण्यांच्या कर्मांचा हिशोब लिहिता आणि स्वतः तुमच्या इच्छेनुसार कर्मांचा हिशोब खोडून टाकता, म्हणून तुमच्याशी कोणताही वाद किंवा तक्रार नाही. ॥३॥

ਤੂ ਪਿਤਾ ਸਭਿ ਬਾਰਿਕ ਥਾਰੇ ॥
तुम्ही आमचे वडील आहात आणि आम्ही सर्व तुमची मुले आहोत

ਜਿਉ ਖੇਲਾਵਹਿ ਤਿਉ ਖੇਲਣਹਾਰੇ ॥
तू जसा खेळवतोस तसा मी खेळतोस.

ਉਝੜ ਮਾਰਗੁ ਸਭੁ ਤੁਮ ਹੀ ਕੀਨਾ ਚਲੈ ਨਾਹੀ ਕੋ ਵੇਪਾੜਾ ॥੪॥
सर्व वाईट मार्गांची निर्मिती तूच केली आहेस आणि कोणताही प्राणी स्वतःहून वाईट मार्गावर चालत नाही. ॥४॥

ਇਕਿ ਬੈਸਾਇ ਰਖੇ ਗ੍ਰਿਹ ਅੰਤਰਿ ॥
देवाने घरात कोणीतरी बसवले आहे ॥

ਇਕਿ ਪਠਾਏ ਦੇਸ ਦਿਸੰਤਰਿ ॥
मला अनेक देशांमध्ये आणि परदेशात पाठवण्यात आले आहे

ਇਕ ਹੀ ਕਉ ਘਾਸੁ ਇਕ ਹੀ ਕਉ ਰਾਜਾ ਇਨ ਮਹਿ ਕਹੀਐ ਕਿਆ ਕੂੜਾ ॥੫॥
त्याने एकाला गवत कापणारा आणि दुसऱ्याला राजा बनवले आहे, मग त्यापैकी कोणाला खोटे म्हणता येईल? ॥५॥

ਕਵਨ ਸੁ ਮੁਕਤੀ ਕਵਨ ਸੁ ਨਰਕਾ ॥
कोण मुक्त आहे कोणापासून नरक? कोण मोक्ष प्राप्त करतो जो नरक भोगतो

ਕਵਨੁ ਸੈਸਾਰੀ ਕਵਨੁ ਸੁ ਭਗਤਾ ॥
सांसारिक कर्मांमध्ये कोण मग्न आहे आणि कोण भक्त?

ਕਵਨ ਸੁ ਦਾਨਾ ਕਵਨੁ ਸੁ ਹੋਛਾ ਕਵਨ ਸੁ ਸੁਰਤਾ ਕਵਨੁ ਜੜਾ ॥੬॥
धान्य कोण, होच्छा कोण, स्मृती कोण, मूळ कोण? कोण हुशार आहे, कोण चांगला आहे, कोण शहाणा आहे, कोण ज्ञानी आहे? ॥६॥

ਹੁਕਮੇ ਮੁਕਤੀ ਹੁਕਮੇ ਨਰਕਾ ॥
प्रत्यक्षात, देवाच्या आज्ञेने, एखाद्याला मोक्ष मिळतो किंवा एखाद्याला नरक भोगावे लागते

ਹੁਕਮਿ ਸੈਸਾਰੀ ਹੁਕਮੇ ਭਗਤਾ ॥
त्याच्या आज्ञेने काही जण सांसारिक व्यवहारात मग्न होतात आणि आपल्या आज्ञेने काही जण भक्त बनतात आणि भक्तीत मग्न होतात

ਹੁਕਮੇ ਹੋਛਾ ਹੁਕਮੇ ਦਾਨਾ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਅਵਰੁ ਧੜਾ ॥੭॥
त्याच्या आज्ञेने काही चांगले होतात आणि काही हुशार होतात. तुमच्याशिवाय दुसरा कोणताही गट नाही. ॥७॥

ਸਾਗਰੁ ਕੀਨਾ ਅਤਿ ਤੁਮ ਭਾਰਾ ॥
तू जगाचा महासागर अत्यंत जड बनवला आहेस

ਇਕਿ ਖੜੇ ਰਸਾਤਲਿ ਕਰਿ ਮਨਮੁਖ ਗਾਵਾਰਾ ॥
काही स्वार्थी प्राण्यांना मूर्ख बनवून रसातळाला पाठवण्यात आले आहे

ਇਕਨਾ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਵਹਿ ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨ ਕਾ ਸਚੁ ਬੇੜਾ ॥੮॥
सतीगुरु जिनांचा खरा ताफा पार करतो. सतीगुरु, जे खरे जहाज बनले आहेत त्यांच्यासाठी तुम्ही जगाचा महासागर पार केला आहे.॥८॥

ਕਉਤਕੁ ਕਾਲੁ ਇਹੁ ਹੁਕਮਿ ਪਠਾਇਆ ॥
देवाने एक नाटक रचले आहे की त्याने स्वतःच्या आदेशाने काळला जगात पाठवले आहे

ਜੀਅ ਜੰਤ ਓਪਾਇ ਸਮਾਇਆ ॥
तो सजीव प्राणी निर्माण करतो आणि नंतर स्वतः त्यांचा नाश करतो

ਵੇਖੈ ਵਿਗਸੈ ਸਭਿ ਰੰਗ ਮਾਣੇ ਰਚਨੁ ਕੀਨਾ ਇਕੁ ਆਖਾੜਾ ॥੯॥
तो स्वतः सर्व रंग पाहतो, प्रसन्न होतो आणि त्यांचा आनंद घेतो; त्याने या जगाच्या निर्मितीला त्याच्यासाठी एक रिंगण बनवले आहे. ॥९॥

ਵਡਾ ਸਾਹਿਬੁ ਵਡੀ ਨਾਈ ॥
देव सर्वात महान आहे आणि त्याचे नाव देखील महान आहे

ਵਡ ਦਾਤਾਰੁ ਵਡੀ ਜਿਸੁ ਜਾਈ ॥
तो महान दाता आहे आणि त्याचे निवासस्थान देखील सर्वोत्तम आहे

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਬੇਅੰਤ ਅਤੋਲਾ ਹੈ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਆਹਾੜਾ ॥੧੦॥
तो सजीवांच्या आवाक्याबाहेर आहे, इंद्रियांच्या पलीकडे आहे, अनंत आणि अतुलनीय आहे आणि त्याचे कोणतेही प्रमाण मोजता येत नाही. ॥१०॥

ਕੀਮਤਿ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੈ ਦੂਜਾ ॥
त्याचे महत्त्व इतर कोणालाही माहित नाही

ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨ ਪੂਜਾ ॥
अंधाराच्या पलीकडे असलेला परमेश्वर स्वतःचीच पूजा करतो

ਆਪਿ ਸੁ ਗਿਆਨੀ ਆਪਿ ਧਿਆਨੀ ਆਪਿ ਸਤਵੰਤਾ ਅਤਿ ਗਾੜਾ ॥੧੧॥
तो स्वतः ज्ञानी आहे, तो स्वतः ध्यानी आहे आणि तो स्वतः खूप सत्यवादी आहे. ॥११॥

ਕੇਤੜਿਆ ਦਿਨ ਗੁਪਤੁ ਕਹਾਇਆ ॥
किती दिवस ते गुप्त ठेवले होते

ਕੇਤੜਿਆ ਦਿਨ ਸੁੰਨਿ ਸਮਾਇਆ ॥
तो किती दिवस शून्य समाधीत बुडाला होता?

ਕੇਤੜਿਆ ਦਿਨ ਧੁੰਧੂਕਾਰਾ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਪਰਗਟੜਾ ॥੧੨॥
त्याने अनेक दिवस अंधार तीव्र ठेवला आणि नंतर निर्माणकर्ता देव स्वतः जगाच्या रूपात प्रकट झाला. ॥१२॥

ਆਪੇ ਸਕਤੀ ਸਬਲੁ ਕਹਾਇਆ ॥
सर्वशक्तिमान देवालाच आदिशक्ती म्हणतात

ਆਪੇ ਸੂਰਾ ਅਮਰੁ ਚਲਾਇਆ ॥
पराक्रमी परमेश्वराने स्वतः जगभर आपली आज्ञा पसरवली आहे

ਆਪੇ ਸਿਵ ਵਰਤਾਈਅਨੁ ਅੰਤਰਿ ਆਪੇ ਸੀਤਲੁ ਠਾਰੁ ਗੜਾ ॥੧੩॥
त्याने स्वतःच त्याच्या अंतरात आनंद आणि शांती पसरवली आहे आणि तो स्वतःच बर्फासारखा थंड आहे. ॥१३॥

ਜਿਸਹਿ ਨਿਵਾਜੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਜੇ ॥
ज्याला गुरुच्या महिम्याने धन्यता मिळते, तो त्याला गुरुमुख बनवतो

ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਤਿਸੁ ਅਨਹਦ ਵਾਜੇ ॥
ज्याच्या मनात हरिचे नाव असते, त्याच्या अंतरात अनाहत नाद घुमत राहतात

ਤਿਸ ਹੀ ਸੁਖੁ ਤਿਸ ਹੀ ਠਕੁਰਾਈ ਤਿਸਹਿ ਨ ਆਵੈ ਜਮੁ ਨੇੜਾ ॥੧੪॥
फक्त त्यालाच आनंद मिळतो, फक्त त्यालाच जगात समृद्धी मिळते आणि यम देखील त्याच्या जवळ येत नाही.॥१४॥

ਕੀਮਤਿ ਕਾਗਦ ਕਹੀ ਨ ਜਾਈ ॥
कागदावर लिहूनही त्याचे मूल्य मोजता येत नाही

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਬੇਅੰਤ ਗੁਸਾਈ ॥
हे नानक! देव अनंत आहे

ਆਦਿ ਮਧਿ ਅੰਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ਹਾਥਿ ਤਿਸੈ ਕੈ ਨੇਬੇੜਾ ॥੧੫॥
सृष्टीच्या आरंभापासून, मध्यापासून आणि अंतापर्यंत, फक्त परमेश्वरच अस्तित्वात आहे आणि प्राण्यांच्या कर्मांचा निर्णय फक्त त्याच्याच हातात आहे. ॥ १५॥

ਤਿਸਹਿ ਸਰੀਕੁ ਨਾਹੀ ਰੇ ਕੋਈ ॥
त्याच्याशी तुलना करणारा कोणी नाही ॥

ਕਿਸ ਹੀ ਬੁਤੈ ਜਬਾਬੁ ਨ ਹੋਈ ॥
कोणत्याही सबबीवर त्याची आज्ञा नाकारता येत नाही

ਨਾਨਕ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ਆਪੇ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਚੋਜ ਖੜਾ ॥੧੬॥੧॥੧੦॥
नानकांचे स्वामी स्वतः हे अद्भुत नाटक पाहत आहेत. ॥१६॥१॥१०॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥
मारु महाला ५ ॥

ਅਚੁਤ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸੁਰ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥
सर्वव्यापी परम ब्रह्म स्थिर आणि अमर आहेत

ਮਧੁਸੂਦਨ ਦਾਮੋਦਰ ਸੁਆਮੀ ॥
मधु राक्षसाचा वध करणारे श्रीकृष्ण नाहीत, तर मधुसूदन दामोदर हे सर्वांचे स्वामी आहेत

ਰਿਖੀਕੇਸ ਗੋਵਰਧਨ ਧਾਰੀ ਮੁਰਲੀ ਮਨੋਹਰ ਹਰਿ ਰੰਗਾ ॥੧॥
हीच हृषीकेश गोवर्धन पर्वताची बासरी म्हणजे श्रीकृष्णाचे सुंदर रूप आहे. त्या हरीचा दिव्य वादन अमर्याद आहे. ॥१॥

ਮੋਹਨ ਮਾਧਵ ਕ੍ਰਿਸ੍ਨ ਮੁਰਾਰੇ ॥
तो प्रिय मोहन माधव कृष्ण मुरारी

ਜਗਦੀਸੁਰ ਹਰਿ ਜੀਉ ਅਸੁਰ ਸੰਘਾਰੇ ॥
जगदीश्वर श्री हरी यांनी स्वतः राक्षसांचा वध केला आहे

ਜਗਜੀਵਨ ਅਬਿਨਾਸੀ ਠਾਕੁਰ ਘਟ ਘਟ ਵਾਸੀ ਹੈ ਸੰਗਾ ॥੨॥
संपूर्ण विश्वाला जीवन देणारा अमर परमेश्वर आहे. तो परमेश्वर प्रत्येक हृदयात राहतो. ॥२॥

ਧਰਣੀਧਰ ਈਸ ਨਰਸਿੰਘ ਨਾਰਾਇਣ ॥
संपूर्ण पृथ्वीला आधार देणारा देव तोच नारायण आहे ज्याने नरसिंह अवतारात हिरण्यकशिपूचा वध केला

ਦਾੜਾ ਅਗ੍ਰੇ ਪ੍ਰਿਥਮਿ ਧਰਾਇਣ ॥
तो तोच वराह अवतार आहे जो पृथ्वीला त्याच्या पुढच्या दाढांवर उचलतो आणि समुद्रातून बाहेर काढतो

ਬਾਵਨ ਰੂਪੁ ਕੀਆ ਤੁਧੁ ਕਰਤੇ ਸਭ ਹੀ ਸੇਤੀ ਹੈ ਚੰਗਾ ॥੩॥
हे निर्माणकर्ता! तू स्वतः यमुनेचे रूप धारण केले आहेस, तूच सर्वांचे कल्याण करणारा आहेस.॥३॥

ਸ੍ਰੀ ਰਾਮਚੰਦ ਜਿਸੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖਿਆ ॥
ज्याला रूप, रंग किंवा चिन्ह नाही तो श्री रामचंद्रांचा अवतार आहे

ਬਨਵਾਲੀ ਚਕ੍ਰਪਾਣਿ ਦਰਸਿ ਅਨੂਪਿਆ ॥
त्या बनवारी चक्रपाणीचे दर्शन अतुलनीय आहे

ਸਹਸ ਨੇਤ੍ਰ ਮੂਰਤਿ ਹੈ ਸਹਸਾ ਇਕੁ ਦਾਤਾ ਸਭ ਹੈ ਮੰਗਾ ॥੪॥
त्याचे हजारो डोळे आणि हजारो रूपे आहेत; सर्वांना देणारा आणि प्रत्येकजण त्याच्याकडूनच मागणारा एकच देव आहे.॥ ४ ॥

ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਅਨਾਥਹ ਨਾਥੇ ॥
त्याच्या भक्तीमुळे तो अनाथांचा स्वामी आहे

ਗੋਪੀ ਨਾਥੁ ਸਗਲ ਹੈ ਸਾਥੇ ॥
गोपीनाथला सर्वांसोबत राहणारा असेही म्हणतात

ਬਾਸੁਦੇਵ ਨਿਰੰਜਨ ਦਾਤੇ ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਗੁਣ ਅੰਗਾ ॥੫॥
मायेच्या पलीकडे असलेल्या त्या वासुदेव निरंजन देणाऱ्याचे गुण वर्णन करता येत नाहीत. ॥५॥

ਮੁਕੰਦ ਮਨੋਹਰ ਲਖਮੀ ਨਾਰਾਇਣ ॥
मुकुंद मनोहर लखमी नारायण त्या मोक्षदाता मनोहर श्री लक्ष्मी नारायणाची संपूर्ण जगात पूजा केली जाते

ਦ੍ਰੋਪਤੀ ਲਜਾ ਨਿਵਾਰਿ ਉਧਾਰਣ ॥
तोच एकमेव आहे जो द्रौपदीचा सन्मान राखू शकतो आणि तिला वाचवू शकतो

ਕਮਲਾਕੰਤ ਕਰਹਿ ਕੰਤੂਹਲ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦੀ ਨਿਹਸੰਗਾ ॥੬॥
कमलाचा नवरा खूप खोड्या करत राहतो. जो मजा आणि मौजमजा करतो तो नेहमीच जगापासून अलिप्त राहतो. ॥६॥

ਅਮੋਘ ਦਰਸਨ ਆਜੂਨੀ ਸੰਭਉ ॥
तो जन्म-मृत्यूच्या चक्रातून मुक्त असल्याने तो कोणतेही रूप धारण करत नाही. तो स्वयंप्रकाशित आणि स्वयंनिर्मित आहे. त्याला पाहिल्याने निश्चितच शुभ परिणाम मिळतात

ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਜਿਸੁ ਕਦੇ ਨਾਹੀ ਖਉ ॥
ते काळ आणि मृत्युच्या पलीकडे आहे. अमर असल्याने ते कायमचे अस्तित्वात आहे आणि कधीही नष्ट होऊ शकत नाही

ਅਬਿਨਾਸੀ ਅਬਿਗਤ ਅਗੋਚਰ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੁਝ ਹੀ ਹੈ ਲਗਾ ॥੭॥
हे देवा! अविनाशी, अदृश्य, अदृश्य, ही सर्व विशेषणे फक्त तुलाच शोभतात. ॥७॥

ਸ੍ਰੀਰੰਗ ਬੈਕੁੰਠ ਕੇ ਵਾਸੀ ॥
श्रीरंगा वैकुंठामध्ये निवास करते

ਮਛੁ ਕਛੁ ਕੂਰਮੁ ਆਗਿਆ ਅਉਤਰਾਸੀ ॥
विष्णूने आज्ञेने मासे, कासव आणि कासवाच्या रूपात अवतार घेतला होता

ਕੇਸਵ ਚਲਤ ਕਰਹਿ ਨਿਰਾਲੇ ਕੀਤਾ ਲੋੜਹਿ ਸੋ ਹੋਇਗਾ ॥੮॥
केशव अद्‌भुत कृत्ये करत राहतो, तरी जगात त्याला जे हवे ते घडते. ॥८॥

ਨਿਰਾਹਾਰੀ ਨਿਰਵੈਰੁ ਸਮਾਇਆ ॥
तो अन्नपाण्यापासून रहित आहे, त्याचे कोणाशीही वैर नाही, तो संपूर्ण जगात उपस्थित आहे

ਧਾਰਿ ਖੇਲੁ ਚਤੁਰਭੁਜੁ ਕਹਾਇਆ ॥
त्याला चतुर्भुज (चतुर्भुज) असे म्हणतात कारण त्याने जगाच्या रूपात अद्‌भुत नाटक निर्माण केले

ਸਾਵਲ ਸੁੰਦਰ ਰੂਪ ਬਣਾਵਹਿ ਬੇਣੁ ਸੁਨਤ ਸਭ ਮੋਹੈਗਾ ॥੯॥
त्याने ते काळे सुंदर रूप निर्माण केले होते आणि त्याची सुमधुर बासरी ऐकून सर्वजण मंत्रमुग्ध झाले होते .॥९ ॥

ਬਨਮਾਲਾ ਬਿਭੂਖਨ ਕਮਲ ਨੈਨ ॥
त्या कमळाच्या डोळ्यांनी वैजयंतीची माळ आणि अद्वितीय अलंकार घातले होते

ਸੁੰਦਰ ਕੁੰਡਲ ਮੁਕਟ ਬੈਨ ॥
तो एकटाच सुंदर कानातले आणि कानात मुकुट घालतो आणि गोड बोलतो

ਸੰਖ ਚਕ੍ਰ ਗਦਾ ਹੈ ਧਾਰੀ ਮਹਾ ਸਾਰਥੀ ਸਤਸੰਗਾ ॥੧੦॥
तोच देव शंख, सुदर्शन चक्र आणि गदा धारण करतो आणि तोच अर्जुनाचा महान सारथी बनला.॥१०॥

ਪੀਤ ਪੀਤੰਬਰ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਧਣੀ ॥
जो पिवळे कपडे घालतो तो तिन्ही लोकांचा स्वामी आहे

ਜਗੰਨਾਥੁ ਗੋਪਾਲੁ ਮੁਖਿ ਭਣੀ ॥
त्याला तोंडाने जगन्नाथ आणि गोपाळ म्हणतात

ਸਾਰਿੰਗਧਰ ਭਗਵਾਨ ਬੀਠੁਲਾ ਮੈ ਗਣਤ ਨ ਆਵੈ ਸਰਬੰਗਾ ॥੧੧॥
त्यांची सारंगधर भगवान विठ्ठल इत्यादी अनेक नावे आहेत, त्यांचा महिमा वर्णन करता येत नाही.॥११॥

ਨਿਹਕੰਟਕੁ ਨਿਹਕੇਵਲੁ ਕਹੀਐ ॥
तो दुःख, वेदना आणि इच्छांपासून रहित असल्याचे म्हटले जाते

ਧਨੰਜੈ ਜਲਿ ਥਲਿ ਹੈ ਮਹੀਐ ॥
धनंजयचा महासागर पृथ्वी आणि आकाशात पसरलेला आहे

Page 1083

ਮਿਰਤ ਲੋਕ ਪਇਆਲ ਸਮੀਪਤ ਅਸਥਿਰ ਥਾਨੁ ਜਿਸੁ ਹੈ ਅਭਗਾ ॥੧੨॥
ज्याचे निवासस्थान नेहमीच स्थिर असते तो नश्वर जगात, पाताळात राहणाऱ्या प्राण्यांजवळ राहतो. ॥१२॥

ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਦੁਖ ਭੈ ਭੰਜਨੁ ॥
पतितांना शुद्ध करणारा तो सर्व भय आणि दुःखांचा नाश करतो

ਅਹੰਕਾਰ ਨਿਵਾਰਣੁ ਹੈ ਭਵ ਖੰਡਨੁ ॥
तोच अहंकार दूर करतो आणि जीवांच्या जन्म-मृत्यूच्या चक्राचा नाश करतो

ਭਗਤੀ ਤੋਖਿਤ ਦੀਨ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ਗੁਣੇ ਨ ਕਿਤ ਹੀ ਹੈ ਭਿਗਾ ॥੧੩॥
गरिबांवर दया करणारा परमेश्वर केवळ भक्तीनेच प्रसन्न होतो आणि इतर कोणत्याही गुणाने तो नियंत्रित होऊ शकत नाही.॥१३॥

ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਅਛਲ ਅਡੋਲੋ ॥
निराकाराला कोणत्याही प्रकारे फसवता येत नाही; तो नेहमीच अढळ असतो

ਜੋਤਿ ਸਰੂਪੀ ਸਭੁ ਜਗੁ ਮਉਲੋ ॥
संपूर्ण जग प्रकाशाने प्रकाशित झाले आहे.

ਸੋ ਮਿਲੈ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ਆਪਹੁ ਕੋਇ ਨ ਪਾਵੈਗਾ ॥੧੪॥
ज्याला तो स्वतः स्वतःशी जोडतो त्यालाच माणूस भेटू शकतो; कोणीही स्वतःहून त्याला मिळवू शकत नाही. ॥१४॥

ਆਪੇ ਗੋਪੀ ਆਪੇ ਕਾਨਾ ॥
राधा आणि कृष्ण कन्हैया हे स्वतः दिव्य आहेत आणि

ਆਪੇ ਗਊ ਚਰਾਵੈ ਬਾਨਾ ॥
वृंदावनात गायी चरणाराही तिथेच आहे

ਆਪਿ ਉਪਾਵਹਿ ਆਪਿ ਖਪਾਵਹਿ ਤੁਧੁ ਲੇਪੁ ਨਹੀ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਰੰਗਾ ॥੧੫॥
हे परमपिता! तू स्वतः विश्व आणि प्राण्यांची निर्मिती करतोस आणि तू स्वतः त्यांचा नाश करतोस. तुला जगाबद्दल किंचितही लोभ किंवा आसक्ती नाही. ॥१५॥

ਏਕ ਜੀਹ ਗੁਣ ਕਵਨ ਬਖਾਨੈ ॥
माझी एकच जीभ आहे, ती तुमच्या कोणत्या सर्व गुणांचे वर्णन करू शकते?

ਸਹਸ ਫਨੀ ਸੇਖ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਨੈ ॥
हजार फेटे घातलेल्या शेषनागालाही तुमचे रहस्य माहित नाही

ਨਵਤਨ ਨਾਮ ਜਪੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਇਕੁ ਗੁਣੁ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭ ਕਹਿ ਸੰਗਾ ॥੧੬॥
हे प्रभू! तो रात्रंदिवस तुझी नवी नावे जपत राहतो, पण तो तुझ्या एकाही गुणाचे वर्णन करू शकत नाही. ॥१६॥

ਓਟ ਗਹੀ ਜਗਤ ਪਿਤ ਸਰਣਾਇਆ ॥
हे जगाच्या पित्या! मी तुमच्यात आश्रय घेतला आहे आणि तुमच्या आश्रयाला आलो आहे

ਭੈ ਭਇਆਨਕ ਜਮਦੂਤ ਦੁਤਰ ਹੈ ਮਾਇਆ ॥
यमाचे भयानक दूत आपल्याला दररोज घाबरवतात. हा मायेचा इतका महासागर आहे की तो ओलांडणे खूप कठीण आहे

ਹੋਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਇਛਾ ਕਰਿ ਰਾਖਹੁ ਸਾਧ ਸੰਤਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸੰਗਾ ॥੧੭॥
दयाळू व्हा आणि जर तुमची इच्छा असेल तर मला संत आणि ऋषींच्या सहवासात ठेवा. ॥१७॥

ਦ੍ਰਿਸਟਿਮਾਨ ਹੈ ਸਗਲ ਮਿਥੇਨਾ ॥
संपूर्ण दृश्य जग खोटे आणि नाशवंत आहे

ਇਕੁ ਮਾਗਉ ਦਾਨੁ ਗੋਬਿਦ ਸੰਤ ਰੇਨਾ ॥
हे गोविंद! मी तुला संतांच्या चरणधूळीचे दान मागतो

ਮਸਤਕਿ ਲਾਇ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਵਉ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਸੋ ਪਾਵੈਗਾ ॥੧੮॥
जेणेकरून ते माझ्या कपाळावर लावल्याने मी परमपद प्राप्त करू शकेन, परंतु ज्याच्या कर्मात त्याची प्राप्ती लिहिलेली आहे त्यालाच ते प्राप्त होईल. ॥१८॥

ਜਿਨ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਸੁਖਦਾਤੇ ॥
ज्यांच्यावर आनंद देणाऱ्या देवाने आपली कृपा केली आहे

ਤਿਨ ਸਾਧੂ ਚਰਣ ਲੈ ਰਿਦੈ ਪਰਾਤੇ ॥
त्याने संतांच्या चरणांची धूळ घेतली आहे आणि ती आपल्या हृदयात ठेवली आहे

ਸਗਲ ਨਾਮ ਨਿਧਾਨੁ ਤਿਨ ਪਾਇਆ ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਮਨਿ ਵਾਜੰਗਾ ॥੧੯॥
त्याला परमेश्वराच्या नामाच्या आनंदाचा खजिना सापडला आहे आणि त्याच्या मनात अनहद शब्द घुमत आहे. ॥१९॥

ਕਿਰਤਮ ਨਾਮ ਕਥੇ ਤੇਰੇ ਜਿਹਬਾ ॥
ही जीभ तुमच्या कर्मांवर आधारित सुप्रसिद्ध नावे सांगते

ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਪਰਾ ਪੂਰਬਲਾ ॥
पण सृष्टीच्या निर्मितीपूर्वी खरे नाव तुमचे मूळ प्राचीन नाव आहे

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਪਏ ਸਰਣਾਈ ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਮਨਿ ਰੰਗੁ ਲਗਾ ॥੨੦॥
नानक म्हणतात, हे भक्त तुमच्याकडे आश्रयासाठी आले आहेत, कृपया त्यांना दर्शन द्या आणि त्यांना आनंदी करा कारण त्यांचे मन तुमच्या भक्तीत लीन झाले आहे. ॥२०॥

ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤੂਹੈ ਜਾਣਹਿ ॥
फक्त तुम्हालाच तुमचा वेग आणि व्याप्ती माहित आहे

ਤੂ ਆਪੇ ਕਥਹਿ ਤੈ ਆਪਿ ਵਖਾਣਹਿ ॥
तुम्ही स्वतः कथन करता आणि तुम्ही स्वतःच स्पष्टीकरण देता.

ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਦਾਸਨ ਕੋ ਕਰੀਅਹੁ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਦਾਸਾ ਰਾਖੁ ਸੰਗਾ ॥੨੧॥੨॥੧੧॥
नानकांची विनंती आहे की हे हरि! जर तू मला स्वीकारशील तर मला तुझ्या दासांचा दास बनव आणि मला त्यांच्यासोबत ठेव. ॥२१॥२॥११॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥
मारु महाला ५ ॥

ਅਲਹ ਅਗਮ ਖੁਦਾਈ ਬੰਦੇ ॥
अल्लाह दुर्गम आहे, हे देवाचे सेवक

ਛੋਡਿ ਖਿਆਲ ਦੁਨੀਆ ਕੇ ਧੰਧੇ ॥
सांसारिक व्यवहार बाजूला ठेवा.

ਹੋਇ ਪੈ ਖਾਕ ਫਕੀਰ ਮੁਸਾਫਰੁ ਇਹੁ ਦਰਵੇਸੁ ਕਬੂਲੁ ਦਰਾ ॥੧॥
फकीरांच्या पायाखालची धूळ बनून प्रवासी व्हा, अशा दरवेशाचाच देवाच्या दारात स्वीकार केला जातो. ॥१॥

ਸਚੁ ਨਿਵਾਜ ਯਕੀਨ ਮੁਸਲਾ ॥
सत्याला तुमची प्रार्थना आणि देवावरील श्रद्धेला तुमची प्रार्थना बनवा

ਮਨਸਾ ਮਾਰਿ ਨਿਵਾਰਿਹੁ ਆਸਾ ॥
तुमच्या इच्छांना मारून टाका आणि मनातून आशा काढून टाका

ਦੇਹ ਮਸੀਤਿ ਮਨੁ ਮਉਲਾਣਾ ਕਲਮ ਖੁਦਾਈ ਪਾਕੁ ਖਰਾ ॥੨॥
तुमच्या शरीराला मशीद आणि मनाला मौलवी बनवा. शुद्ध आणि पवित्र जीवनासाठी तुम्हाला देवाचा कलमा पठण करावे लागेल. ॥२॥

ਸਰਾ ਸਰੀਅਤਿ ਲੇ ਕੰਮਾਵਹੁ ॥
देवाचे नाव घेऊन सर्व काही कमवा आणि त्याची पूजा करा, हीच नवीन इस्लामिक शरीयत आहे, म्हणजेच कायदा आणि शरीयत, चांगली कृत्ये करण्यासाठी

ਤਰੀਕਤਿ ਤਰਕ ਖੋਜਿ ਟੋਲਾਵਹੁ ॥
तुमचा अभिमान बाजूला ठेवून, तुमच्या हृदयात देवाचा शोध घ्या, हा तुमच्यासाठी एकमेव मार्ग आहे

ਮਾਰਫਤਿ ਮਨੁ ਮਾਰਹੁ ਅਬਦਾਲਾ ਮਿਲਹੁ ਹਕੀਕਤਿ ਜਿਤੁ ਫਿਰਿ ਨ ਮਰਾ ॥੩॥
हे अब्दुल फकीर, मार्ग असा आहे की तुम्ही तुमचे मन मारून टाका, म्हणजेच ते तुमच्या नियंत्रणात आणा. देवाला भेटा, हीच ती वास्तविकता आहे, ज्यामुळे पुन्हा मृत्यू येत नाही. ॥३॥

ਕੁਰਾਣੁ ਕਤੇਬ ਦਿਲ ਮਾਹਿ ਕਮਾਹੀ ॥
कुराण, तोराह आणि जंबूर पठण करणे म्हणजे तुमच्या हृदयात देवाचे नाव कमवा

ਦਸ ਅਉਰਾਤ ਰਖਹੁ ਬਦ ਰਾਹੀ ॥
तुमच्या महिलांना, म्हणजेच तुमच्या इंद्रियांना, वाईट मार्गावर जाण्यापासून रोखा

ਪੰਚ ਮਰਦ ਸਿਦਕਿ ਲੇ ਬਾਧਹੁ ਖੈਰਿ ਸਬੂਰੀ ਕਬੂਲ ਪਰਾ ॥੪॥
काम, क्रोध, लोभ, आसक्ती आणि अहंकार या पाच पुरुषांना प्रामाणिकपणे संयमाने बांधा आणि समाधानी राहून आणि दान करून तुम्हाला मोक्ष मिळेल. ॥४॥

ਮਕਾ ਮਿਹਰ ਰੋਜਾ ਪੈ ਖਾਕਾ ॥
प्राण्यांवर दया करणे म्हणजे मक्केला हज करणे आणि दर्विशांच्या पायाची धूळ बनणे म्हणजे उपवास करणे

ਭਿਸਤੁ ਪੀਰ ਲਫਜ ਕਮਾਇ ਅੰਦਾਜਾ ॥
तुमच्या पीरांच्या शब्दांचे पूर्णपणे पालन करणे म्हणजे स्वर्गात जाणे होय

ਹੂਰ ਨੂਰ ਮੁਸਕੁ ਖੁਦਾਇਆ ਬੰਦਗੀ ਅਲਹ ਆਲਾ ਹੁਜਰਾ ॥੫॥
अल्लाहचे तेजस्वी रूप पाहणे म्हणजे परींचे सुख अनुभवणे, देवाची पूजा करणे म्हणजे शरीरावर सुगंधी द्रव्ये लावणे, देवाच्या घराच्या रूपातील हे जग उपासनेसाठी सर्वोत्तम स्थान आहे ॥५॥

ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ਸੋਈ ਕਾਜੀ ॥
जो सत्याचे आचरण करतो तोच खरा काझी

ਜੋ ਦਿਲੁ ਸੋਧੈ ਸੋਈ ਹਾਜੀ ॥
जो आपले हृदय शुद्ध करतो तोच खरा हाजी जो मक्केला हज करतो

ਸੋ ਮੁਲਾ ਮਲਊਨ ਨਿਵਾਰੈ ਸੋ ਦਰਵੇਸੁ ਜਿਸੁ ਸਿਫਤਿ ਧਰਾ ॥੬॥
तो मुल्ला आहे जो आपल्या मनातील अहंकाराची अशुद्धता काढून टाकतो आणि त्याला दरवेश म्हटले जाते जो अल्लाहच्या स्तुतीचा आधार घेतो. ॥६॥

ਸਭੇ ਵਖਤ ਸਭੇ ਕਰਿ ਵੇਲਾ ॥ ਖਾਲਕੁ ਯਾਦਿ ਦਿਲੈ ਮਹਿ ਮਉਲਾ ॥
प्रत्येक क्षणाला उपासनेचा वेळ बनवा. तुमच्या हृदयात जग निर्माण करणाऱ्या देवाचे स्मरण करा

ਤਸਬੀ ਯਾਦਿ ਕਰਹੁ ਦਸ ਮਰਦਨੁ ਸੁੰਨਤਿ ਸੀਲੁ ਬੰਧਾਨਿ ਬਰਾ ॥੭॥
देवाचे स्मरण करत राहा, अशा प्रकारे तुम्ही तस्बीह म्हणजेच जपमाळ जपली पाहिजे. दहा इंद्रियांना मारणे म्हणजे सुंता करण्यासारखे आहे आणि सर्वात मोठे नियंत्रण म्हणजे पवित्र स्वभाव. ॥७॥

ਦਿਲ ਮਹਿ ਜਾਨਹੁ ਸਭ ਫਿਲਹਾਲਾ ॥
तुमच्या हृदयात हे समजून घ्या की या जगात सर्वकाही थोड्या काळासाठी टिकणार आहे

ਖਿਲਖਾਨਾ ਬਿਰਾਦਰ ਹਮੂ ਜੰਜਾਲਾ ॥
माझा भाऊ, कुटुंब आणि घर एक गुंतागुंत आहे

ਮੀਰ ਮਲਕ ਉਮਰੇ ਫਾਨਾਇਆ ਏਕ ਮੁਕਾਮ ਖੁਦਾਇ ਦਰਾ ॥੮॥
एकमेव अशी जागा जी कायमची स्थिर राहील आणि राजा, मालक आणि नेता हे सर्व नष्ट होणार आहेत. ॥८॥

ਅਵਲਿ ਸਿਫਤਿ ਦੂਜੀ ਸਾਬੂਰੀ ॥
पहिला गुण म्हणजे संयम आणि दुसरा अल्लाहची स्तुती. पहिली प्रार्थना म्हणजे समाधान आणि दुसरी प्रार्थना

ਤੀਜੈ ਹਲੇਮੀ ਚਉਥੈ ਖੈਰੀ ॥
नम्र राहणे, तिसरी प्रार्थना करणे, गरजूंना दान करणे, चौथी प्रार्थना करणे आणि

ਪੰਜਵੈ ਪੰਜੇ ਇਕਤੁ ਮੁਕਾਮੈ ਏਹਿ ਪੰਜਿ ਵਖਤ ਤੇਰੇ ਅਪਰਪਰਾ ॥੯॥
पाचही इंद्रिये एकाच ठिकाणी स्थिर ठेवणे ही तुमची पाचवी प्रार्थना आहे. तुमच्या प्रार्थनेचे हे पाच वेळा सर्वोत्तम आहेत. ॥९॥

ਸਗਲੀ ਜਾਨਿ ਕਰਹੁ ਮਉਦੀਫਾ ॥
देव संपूर्ण जगात राहतो हे समजून घेऊन, या ज्ञानाला वजिफा बनवा, म्हणजेच तुमच्या इच्छा पूर्ण करण्यासाठी ते एक धडा बनवा आणि

ਬਦ ਅਮਲ ਛੋਡਿ ਕਰਹੁ ਹਥਿ ਕੂਜਾ ॥
पापी कृत्ये सोडून देण्यासाठी हातात धरण्याचे भांडे बना

ਖੁਦਾਇ ਏਕੁ ਬੁਝਿ ਦੇਵਹੁ ਬਾਂਗਾਂ ਬੁਰਗੂ ਬਰਖੁਰਦਾਰ ਖਰਾ ॥੧੦॥
देवाला एक मानून, मशिदीत नमाजासाठी अजान देणे आणि त्या देवाचे पुत्र बनणे म्हणजे रणशिंग फुंकणे. ॥१०॥

ਹਕੁ ਹਲਾਲੁ ਬਖੋਰਹੁ ਖਾਣਾ ॥
तुमच्या हक्काने मिळवलेले अन्नच खा

ਦਿਲ ਦਰੀਆਉ ਧੋਵਹੁ ਮੈਲਾਣਾ ॥
तुमचे हृदय नदीसारखे मोठे करा आणि तुमच्या मनातील घाण साफ करा

ਪੀਰੁ ਪਛਾਣੈ ਭਿਸਤੀ ਸੋਈ ਅਜਰਾਈਲੁ ਨ ਦੋਜ ਠਰਾ ॥੧੧॥
जो आपल्या पीराला ओळखतो आणि त्यांच्या सेवेत मग्न राहतो तोच स्वर्गात जाण्याचा हक्कदार आहे आणि मृत्युदूत यम त्याला नरकात पाठवत नाही. ॥ ११॥

ਕਾਇਆ ਕਿਰਦਾਰ ਅਉਰਤ ਯਕੀਨਾ ॥
ज्या शरीराद्वारे तुम्ही चांगले आणि वाईट कर्म करता, त्याला तुमची विश्वासू स्त्री बनवा आणि

ਰੰਗ ਤਮਾਸੇ ਮਾਣਿ ਹਕੀਨਾ ॥
मग त्याद्वारे मी देवाला भेटतो आणि रंगीत तमाशाचा आनंद घेतो

ਨਾਪਾਕ ਪਾਕੁ ਕਰਿ ਹਦੂਰਿ ਹਦੀਸਾ ਸਾਬਤ ਸੂਰਤਿ ਦਸਤਾਰ ਸਿਰਾ ॥੧੨॥
हे अशुद्ध माणसा, स्वतःला शुद्ध कर. देवाला दृश्यमान समजणे म्हणजे कुराणातील हदीस वाचणे. शुद्ध राहणे म्हणजे डोक्यावर फेटा बांधणे. ॥ १२॥

ਮੁਸਲਮਾਣੁ ਮੋਮ ਦਿਲਿ ਹੋਵੈ ॥
खरा मुस्लिम तो असतो ज्याचे हृदय मेणासारखे मऊ असते

ਅੰਤਰ ਕੀ ਮਲੁ ਦਿਲ ਤੇ ਧੋਵੈ ॥
तो त्याच्या अंतःकरणातील त्याच्या अंतर्मनाची घाण धुवून टाकतो

ਦੁਨੀਆ ਰੰਗ ਨ ਆਵੈ ਨੇੜੈ ਜਿਉ ਕੁਸਮ ਪਾਟੁ ਘਿਉ ਪਾਕੁ ਹਰਾ ॥੧੩॥
तो जगाच्या रंग आणि शोभेच्या जवळही येत नाही आणि फुलांसारखा पवित्र आहे, रेशीम, तूप आणि हरण अत्यंत पवित्र आहेत. ॥१३॥

ਜਾ ਕਉ ਮਿਹਰ ਮਿਹਰ ਮਿਹਰਵਾਨਾ ॥
ज्याला दयाळू अल्लाहने आशीर्वाद दिला आहे

ਸੋਈ ਮਰਦੁ ਮਰਦੁ ਮਰਦਾਨਾ ॥
खरं तर, तो माणसांमध्ये सर्वात धाडसी माणूस आहे

ਸੋਈ ਸੇਖੁ ਮਸਾਇਕੁ ਹਾਜੀ ਸੋ ਬੰਦਾ ਜਿਸੁ ਨਜਰਿ ਨਰਾ ॥੧੪॥
ज्याला देवाचा आशीर्वाद आहे तो शेख, शेखांचा पीर आणि देवाचा धार्मिक सेवक आहे.॥१४॥

ਕੁਦਰਤਿ ਕਾਦਰ ਕਰਣ ਕਰੀਮਾ ॥
हे दयाळू! करुणामय, खरा देवा, तूच निसर्गाचा निर्माता आहेस

ਸਿਫਤਿ ਮੁਹਬਤਿ ਅਥਾਹ ਰਹੀਮਾ ॥
तू सर्वांचा निर्माता आहेस; तुझी स्तुती आणि प्रेम अमर्याद आहे; तुझे आदेश देखील खरे आहेत.

ਹਕੁ ਹੁਕਮੁ ਸਚੁ ਖੁਦਾਇਆ ਬੁਝਿ ਨਾਨਕ ਬੰਦਿ ਖਲਾਸ ਤਰਾ ॥੧੫॥੩॥੧੨॥
हे नानक! जो मनुष्य त्या देवाचे रहस्य समजतो तो बंधनातून मुक्त होतो आणि जगाचा महासागर पार करतो. ॥१५॥३॥१२॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥
मारु महाला ५ ॥

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸਭ ਊਚ ਬਿਰਾਜੇ ॥
परब्रह्म सर्वोच्च ठिकाणी बसतो

ਆਪੇ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪੇ ਸਾਜੇ ॥
तूच संपूर्ण जगाची निर्मिती, नाश आणि पुनर्स्थापना करतोस

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਰਣਿ ਗਹਤ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਕਿਛੁ ਭਉ ਨ ਵਿਆਪੈ ਬਾਲ ਕਾ ॥੧॥
त्या परम शक्तीचा आश्रय घेतल्यानेच, मनुष्याला आनंद मिळतो आणि मृत्यू इत्यादींचे भय राहत नाही ॥१॥

ਗਰਭ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਜਿਨਹਿ ਉਬਾਰਿਆ ॥
ज्याने आपल्याला गर्भाच्या अग्नीपासून वाचवले

ਰਕਤ ਕਿਰਮ ਮਹਿ ਨਹੀ ਸੰਘਾਰਿਆ ॥
आईच्या रक्तात एक लहान किडा असूनही त्याला मरू दिले नाही

ਅਪਨਾ ਸਿਮਰਨੁ ਦੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿਆ ਓਹੁ ਸਗਲ ਘਟਾ ਕਾ ਮਾਲਕਾ ॥੨॥
ज्याने त्याचे स्मरण करून आपले पोषण केले आहे तो सर्व शरीरांचा स्वामी आहे. ॥२॥

ਚਰਣ ਕਮਲ ਸਰਣਾਈ ਆਇਆ ॥
मी प्रभूच्या कमळ चरणांचा आश्रय घेण्यासाठी आलो आहे

ਸਾਧਸੰਗਿ ਹੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਇਆ ॥
महान संतांच्या सहवासात मी देवाची स्तुती गायली आहे

ਜਨਮ ਮਰਣ ਸਭਿ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰੇ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਉ ਨਹੀ ਕਾਲ ਕਾ ॥੩॥
देवाचे नाव जपल्याने जन्म आणि मृत्यूचे सर्व दुःख तुटतात आणि मृत्यूचे भय राहत नाही.॥३॥

ਸਮਰਥ ਅਕਥ ਅਗੋਚਰ ਦੇਵਾ ॥
शक्तिशाली, अव्यक्त आणि अदृश्य देव, सर्वोच्च शक्ती, सर्वोच्च देव, सर्व कलांमध्ये सक्षम आहे, त्याची कर्मे अवर्णनीय आहेत, तो अदृश्य आहे

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥
विश्वातील सर्व जीव त्याची पूजा करतात

ਅੰਡਜ ਜੇਰਜ ਸੇਤਜ ਉਤਭੁਜ ਬਹੁ ਪਰਕਾਰੀ ਪਾਲਕਾ ॥੪॥
अंडज (ओवॉइड) जेराज (बीज आणि बीजांपासून जन्मलेला) बीज आणि बीजांपासून जन्मलेल्या सर्व सजीवांचे पोषण करत आहे. ॥४॥

ਤਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ਨਿਧਾਨਾ ॥
त्यालाच आनंदाचा खजिना प्राप्त होतो

ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਸੁ ਅੰਤਰਿ ਮਾਨਾ ॥

जो आपल्या अंतरात रामाचे नाव घेतो

ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੀਨੇ ਅੰਧ ਕੂਪ ਤੇ ਵਿਰਲੇ ਕੇਈ ਸਾਲਕਾ ॥੫॥

त्याने स्वतः माझा हात धरला आहे आणि मला जगाच्या अंधाऱ्या विहिरीतून बाहेर काढले आहे, परंतु असे साधक फार कमी आहेत. ॥५॥

ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਮਧਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥
परमेश्वर जगाचा आरंभ, मध्य आणि अंत आहे

ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਈ ॥
तो जे काही करतो ते घडते

ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਮਿਟਿਆ ਸਾਧਸੰਗ ਤੇ ਦਾਲਿਦ ਨ ਕੋਈ ਘਾਲਕਾ ॥੬॥
संतांच्या संगतीमुळे, सर्व भ्रम आणि भीती दूर झाल्या आहेत आणि आता गरिबीचाही मला त्रास होत नाही. ॥६॥

ਊਤਮ ਬਾਣੀ ਗਾਉ ਗੁੋਪਾਲਾ ॥
परमेश्वराचे उत्तम शब्द गात राहा

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੀ ਮੰਗਹੁ ਰਵਾਲਾ ॥
मी संतांच्या आणि महापुरुषांच्या चरणांची धूळ शोधतो ॥

ਬਾਸਨ ਮੇਟਿ ਨਿਬਾਸਨ ਹੋਈਐ ਕਲਮਲ ਸਗਲੇ ਜਾਲਕਾ ॥੭॥
जर कोणी इच्छा सोडून देऊन इच्छामुक्त झाला तर सर्व पापे जाळून नष्ट होतात. ॥७॥

ਸੰਤਾ ਕੀ ਇਹ ਰੀਤਿ ਨਿਰਾਲੀ ॥
संतांचा हा अनोखा मार्ग आहे की

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਕਰਿ ਦੇਖਹਿ ਨਾਲੀ ॥
त्यांना सदैव त्यांच्या अवतीभवती परब्रह्म दिसते

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਆਰਾਧਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਿਉ ਸਿਮਰਤ ਕੀਜੈ ਆਲਕਾ ॥੮॥
प्रत्येक हृदयाच्या ठोक्याने परमेश्वराची उपासना करा आणि त्याचे नाव स्मरण करण्यात कधीही आळशी होऊ नका ॥८॥

ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥
मी जिथे जिथे पाहतो तिथे अंतर्यामी (आतील जाणकार) असतो

ਨਿਮਖ ਨ ਵਿਸਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ॥
हे माझ्या प्रभू! मला थोड्या काळासाठीही विसरू नकोस.

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਜੀਵਹਿ ਤੇਰੇ ਦਾਸਾ ਬਨਿ ਜਲਿ ਪੂਰਨ ਥਾਲਕਾ ॥੯॥
तुझे भक्त तुझे स्मरण करून जीवन प्राप्त करत आहेत. तू वनात, पाण्यात, पृथ्वीवर इत्यादी ठिकाणी व्यापक आहेस.॥९॥

ਤਤੀ ਵਾਉ ਨ ਤਾ ਕਉ ਲਾਗੈ ॥
कोणत्याही प्रकारची वेदनादायक गरम हवा देखील त्याच्यावर परिणाम करत नाही

ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੈ ॥
जो दररोज देवाचे नाव स्मरण करून जागृत राहतो

ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਕਰੇ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਤਿਸੁ ਮਾਇਆ ਸੰਗਿ ਨ ਤਾਲਕਾ ॥੧੦॥
तो परमेश्वराचे स्मरण करून आनंद उपभोगत राहतो आणि त्याचा मायेशी काहीही संबंध नाही.॥१०॥

ਰੋਗ ਸੋਗ ਦੂਖ ਤਿਸੁ ਨਾਹੀ ॥
त्याला कोणताही आजार, दुःख किंवा वेदना होत नाहीत. त्याला कोणताही आजार, दुःख किंवा वेदना होत नाहीत

ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਹੀ ॥
जो संतांच्या सहवासात देवाचे गुणगान गातो

ਆਪਣਾ ਨਾਮੁ ਦੇਹਿ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਣਿ ਬੇਨੰਤੀ ਖਾਲਕਾ ॥੧੧॥
हे प्रिय प्रभू! माझी एक विनंती ऐक, मला तुझे नाव दे. ॥ ११॥

ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਤੇਰਾ ਹੈ ਪਿਆਰੇ ॥
हे प्रिय प्रभू! तुझे नाव एक अमूल्य रत्न आहे

ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਤੇਰੈ ਦਾਸ ਅਪਾਰੇ ॥
तुमचे भक्त तुमच्या प्रेमाच्या रंगात बुडालेले राहतात

ਤੇਰੈ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਤੁਧੁ ਜੇਹੇ ਵਿਰਲੇ ਕੇਈ ਭਾਲਕਾ ॥੧੨॥
जे तुमच्या रंगात रमून जातात ते तुमच्यासारखे होतात, पण असे लोक फार कमी आढळतात.॥१२॥

ਤਿਨ ਕੀ ਧੂੜਿ ਮਾਂਗੈ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ॥
माझे मन त्यांच्या चरणांची धूळ मागते

ਜਿਨ ਵਿਸਰਹਿ ਨਾਹੀ ਕਾਹੂ ਬੇਰਾ ॥
ज्यांना देव कधीही विसरत नाही

ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਈ ਸਦਾ ਸੰਗੀ ਹਰਿ ਨਾਲਕਾ ॥੧੩॥
त्यांच्यासोबत, हरि नलकाच्या सहचराला नेहमीच सर्वोच्च स्थान प्राप्त होते. त्यांच्या सहवासात सर्वोच्च स्थान मिळते आणि परमेश्वर नेहमीच त्यांच्यासोबत असतो.॥१३॥

ਸਾਜਨੁ ਮੀਤੁ ਪਿਆਰਾ ਸੋਈ ॥
तो प्रिय मित्र आणि सज्जन आहे

ਏਕੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਦੁਰਮਤਿ ਖੋਈ ॥
जो वाईट विचारांना दूर करतो आणि मनात परमेश्वराचे नाव दृढ करतो

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਤਜਾਏ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਉਪਦੇਸੁ ਨਿਰਮਾਲਕਾ ॥੧੪॥
जो वासना, क्रोध आणि अहंकाराचा त्याग करण्यास भाग पाडतो, त्या भक्ताची शिकवणही शुद्ध असते. ॥१४॥

ਤੁਧੁ ਵਿਣੁ ਨਾਹੀ ਕੋਈ ਮੇਰਾ ॥
हे परमेश्वरा! तुझ्याशिवाय मला कोणीच नाही

ਗੁਰਿ ਪਕੜਾਏ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਪੈਰਾ ॥
गुरुने मला प्रभूचे चरण धरायला लावले आहेत.

ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ ਜਿਨਿ ਖੰਡਿਆ ਭਰਮੁ ਅਨਾਲਕਾ ॥੧੫॥
ज्या खऱ्या सत्गुरूंनी माझा आसक्ती आणि भ्रमाचा भ्रम दूर केला आहे, त्यांना मी स्वतःला अर्पण करतो. ॥१५॥

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਸਰੈ ਨਾਹੀ ॥
प्रत्येक श्वासाबरोबर परमेश्वराचे स्मरण करा आणि त्याला कधीही विसरू नका

ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਉ ਧਿਆਈ ॥
आठ तास देवाची पूजा करा

ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਤੇਰੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਤੂ ਸਮਰਥੁ ਵਡਾਲਕਾ ॥੧੬॥੪॥੧੩॥
नानक प्रार्थना करतात, "हे प्रभू! तू सर्व कलांमध्ये सक्षम आहेस आणि श्रेष्ठ आहेस. संत तुझ्या प्रेमात तल्लीन राहतात." ॥१६॥४॥१३॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫
मारु महाला ५

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्‌गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਚਰਨ ਕਮਲ ਹਿਰਦੈ ਨਿਤ ਧਾਰੀ ॥
मी नेहमी माझ्या हृदयात देवाचे कमळ चरण ठेवतो

ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਨਮਸਕਾਰੀ ॥
मी प्रत्येक क्षणी परिपूर्ण गुरुंना नमन करतो

ਤਨੁ ਮਨੁ ਅਰਪਿ ਧਰੀ ਸਭੁ ਆਗੈ ਜਗ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਸੁਹਾਵਣਾ ॥੧॥
त्यांनी आपले मन, शरीर इत्यादी त्याला अर्पण केले आहेत. परमेश्वराचे नाव जगातील सर्वात सुंदर आहे.॥१॥

ਸੋ ਠਾਕੁਰੁ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੇ ॥
मी माझ्या मनातून त्या ठाकूरजींना कसे विसरू शकतो?

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਦੇ ਸਾਜਿ ਸਵਾਰੇ ॥
ज्याने शरीराला जीवन देऊन निर्माण केले आणि सजवले आहे तो

ਸਾਸਿ ਗਰਾਸਿ ਸਮਾਲੇ ਕਰਤਾ ਕੀਤਾ ਅਪਣਾ ਪਾਵਣਾ ॥੨॥
खाताना आणि पिताना देव नेहमीच आपले रक्षण करतो, परंतु तरीही प्रत्येक जीवाला त्याच्या कर्माचे फळ मिळते. ॥२॥

ਜਾ ਤੇ ਬਿਰਥਾ ਕੋਊ ਨਾਹੀ ॥
ज्याच्या दारातून कोणीही, तरुण असो वा वृद्ध, रिकाम्या हाताने परत येत नाही

ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਰਖੁ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥
म्हणून, त्या देवाचे स्मरण आठ तास तुमच्या मनात ठेवा

ਸਾਧਸੰਗਿ ਭਜੁ ਅਚੁਤ ਸੁਆਮੀ ਦਰਗਹ ਸੋਭਾ ਪਾਵਣਾ ॥੩॥
जर तुम्हाला प्रभूच्या दरबारात वैभव मिळवायचे असेल तर संतांसह स्थिर स्वामींची पूजा करा.॥३॥

ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਅਸਟ ਦਸਾ ਸਿਧਿ ॥
हरीच्या नावाचा खजिना म्हणजे इच्छा, धन, धर्म आणि मोक्ष या चार वस्तू आणि अठरा सिद्धी

ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸਹਜ ਸੁਖੁ ਨਉ ਨਿਧਿ ॥
तो नैसर्गिक सुखाचा आणि नऊ खजिन्यांचा दाता आहे

ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ਜੇ ਮਨ ਮਹਿ ਚਾਹਹਿ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸੁਆਮੀ ਰਾਵਣਾ ॥੪॥
जर तुम्हाला तुमच्या मनाचे सर्व कल्याण करायचे असेल तर संतांच्या संगतीत सामील व्हा आणि देवाचे ध्यान करा. ॥४॥

ਸਾਸਤ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਬੇਦ ਵਖਾਣੀ ॥
धर्मग्रंथ, स्मृती आणि वेद यांनीही हेच वर्णन केले आहे की

ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਜੀਤੁ ਪਰਾਣੀ ॥
हे जीवा! मानव जन्मावर विजय मिळव

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਨਿੰਦਾ ਪਰਹਰੀਐ ਹਰਿ ਰਸਨਾ ਨਾਨਕ ਗਾਵਣਾ ॥੫॥
हे नानक! माणसाने वासना, क्रोध आणि निंदा सोडून द्यावी आणि जिभेने देवाचे गुणगान करावे.॥५॥

ਜਿਸੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖਿਆ ਕੁਲੁ ਨਹੀ ਜਾਤੀ ॥
ज्याला रूप किंवा रेषा नाही, ज्याला कुळ किंवा जात नाही तो

ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥
तो दिवसरात्र सर्वव्यापी आहे

ਜੋ ਜੋ ਜਪੈ ਸੋਈ ਵਡਭਾਗੀ ਬਹੁੜਿ ਨ ਜੋਨੀ ਪਾਵਣਾ ॥੬॥
जो कोणी हे जपतो तो भाग्यवान असतो आणि पुन्हा जन्म-जन्माच्या चक्रात अडकत नाही.॥६॥

ਜਿਸ ਨੋ ਬਿਸਰੈ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥
ज्याला निर्माणकर्ता, सर्वोच्च अस्तित्व, विसरतो

ਜਲਤਾ ਫਿਰੈ ਰਹੈ ਨਿਤ ਤਾਤਾ ॥
तो दुःखाच्या आगीत जळत राहतो आणि नेहमीच वेदना सहन करतो

ਅਕਿਰਤਘਣੈ ਕਉ ਰਖੈ ਨ ਕੋਈ ਨਰਕ ਘੋਰ ਮਹਿ ਪਾਵਣਾ ॥੭॥
देवाचे आशीर्वाद विसरणाऱ्या आणि भयानक नरकात ढकलल्या जाणाऱ्या देशद्रोही व्यक्तीला कोणीही वाचवू शकत नाही. ॥७॥

ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਣ ਤਨੁ ਧਨੁ ਜਿਨਿ ਸਾਜਿਆ ॥
ज्याने जीवन निर्माण केले आहे, त्याने जीवन, शरीर आणि संपत्ती दिली आहे

ਮਾਤ ਗਰਭ ਮਹਿ ਰਾਖਿ ਨਿਵਾਜਿਆ ॥
माझ्या आईच्या गर्भात त्याने माझ्यावर उपकार केले आणि माझे रक्षण केले

ਤਿਸ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਛਾਡਿ ਅਨ ਰਾਤਾ ਕਾਹੂ ਸਿਰੈ ਨ ਲਾਵਣਾ ॥੮॥
त्याच्या प्रेमाला सोडून आत्मा इतर सांसारिक सुखांमध्ये मग्न राहतो; परमात्माशिवाय कोणीही त्याचे कल्याण करू शकत नाही.॥८॥

ਧਾਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ ॥
हे माझ्या प्रभू! माझ्यावर दया कर

ਘਟਿ ਘਟਿ ਵਸਹਿ ਸਭਨ ਕੈ ਨੇਰੇ ॥
प्रत्येक जीवाजवळ राहणारा तूच आहेस

ਹਾਥਿ ਹਮਾਰੈ ਕਛੂਐ ਨਾਹੀ ਜਿਸੁ ਜਣਾਇਹਿ ਤਿਸੈ ਜਣਾਵਣਾ ॥੯॥
माझ्या हातात काहीच नाही; फक्त ज्याचे रहस्य तू मला सांगतोस तेच मी स्वतः समजतो. ॥९॥

ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ॥
ज्याच्या कपाळावर सर्वोत्तम भाग्य आहे

ਤਿਸ ਹੀ ਪੁਰਖ ਨ ਵਿਆਪੈ ਮਾਇਆ ॥
त्या व्यक्तीवर मायेचा कोणताही परिणाम होत नाही

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਸਰਣਾਈ ਦੂਸਰ ਲਵੈ ਨ ਲਾਵਣਾ ॥੧੦॥
दास नानक नेहमीच देवाच्या आश्रयाला राहतात आणि इतर कोणावरही प्रेम करत नाहीत.

ਆਗਿਆ ਦੂਖ ਸੂਖ ਸਭਿ ਕੀਨੇ ॥
सर्व दुःख आणि सुख देवाच्या आज्ञेने निर्माण झाले आहेत

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਬਿਰਲੈ ਹੀ ਚੀਨੇ ॥
हरिनामाचे अमृत फक्त एका दुर्मिळ व्यक्तीनेच ओळखले आहे

ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ਜਤ ਕਤ ਓਹੀ ਸਮਾਵਣਾ ॥੧੧॥
त्याचे खरे मूल्य मोजता येत नाही, कारण तोच सर्वांमध्ये उपस्थित आहे. ॥ ११॥

ਸੋਈ ਭਗਤੁ ਸੋਈ ਵਡ ਦਾਤਾ ॥
प्रत्यक्षात, फक्त देवच भक्त आहे, तोच सर्वात मोठा देणारा आहे

ਸੋਈ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥
तो पूर्ण मानव निर्माणकर्ता आहे

ਬਾਲ ਸਹਾਈ ਸੋਈ ਤੇਰਾ ਜੋ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਵਣਾ ॥੧੨॥
तो तुमचा बालपणीचा साथीदार आहे जो तुमचे मन आनंदित करतो ॥१२॥

ਮਿਰਤੁ ਦੂਖ ਸੂਖ ਲਿਖਿ ਪਾਏ ॥
मृत्यू, दुःख आणि आनंद हे सर्व आपल्या नशिबात लिहिलेले आहे

ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਬਧਹਿ ਘਟਹਿ ਨ ਘਟਾਏ ॥
ते थोडेसेही वाढत नाहीत आणि वजाबाकी करूनही ते कमी करता येत नाहीत

ਸੋਈ ਹੋਇ ਜਿ ਕਰਤੇ ਭਾਵੈ ਕਹਿ ਕੈ ਆਪੁ ਵਞਾਵਣਾ ॥੧੩॥
जे घडते ते देवाला मान्य आहे. जर असे म्हटले जात असेल की मी माझे नशीब बदलू शकतो, तर ते फक्त स्वतःला त्रास देत आहे. ॥१३॥

ਅੰਧ ਕੂਪ ਤੇ ਸੇਈ ਕਾਢੇ ॥
तो निर्माता आहे जो आपल्याला मायेच्या अंधाऱ्या विहिरीतून बाहेर काढतो आणि

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਟੂਟੇ ਗਾਂਢੇ ॥
अनेक जन्मांपासून तुटलेले नाते ते दुरुस्त करते

ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਰਖੇ ਕਰਿ ਅਪੁਨੇ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਗੋਬਿੰਦੁ ਧਿਆਵਣਾ ॥੧੪॥
॥ संत गोविंदांची कृपा ठेवा आणि त्यांचे ध्यान करा. ते कृपेने ते स्वतःचे बनवतात. म्हणून, संतांसोबत गोविंदाचे ध्यान करावे. ॥१४॥

ਤੇਰੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥
अरे देवा! तुझे मूल्यांकन करता येत नाही

ਅਚਰਜ ਰੂਪੁ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ॥
तुझे रूप अद्भुत आहे आणि तुझी कीर्ती महान आहे

ਭਗਤਿ ਦਾਨੁ ਮੰਗੈ ਜਨੁ ਤੇਰਾ ਨਾਨਕ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਵਣਾ ॥ ੧੫॥ ੧॥ ੧੪॥ ੨੨॥ ੨੪॥ ੨॥ ੧੪॥੬੨॥
दास नानक तुमच्याकडे भक्तीचे दान मागतात आणि तुमच्यासाठी स्वतःचे बलिदान देतात.॥१५॥१॥१४॥२२॥२४॥२॥१४॥६२॥

ਮਾਰੂ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੩
मारु युद्ध राजवाडा ३

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥
श्लोक महला ॥१॥

ਵਿਣੁ ਗਾਹਕ ਗੁਣੁ ਵੇਚੀਐ ਤਉ ਗੁਣੁ ਸਹਘੋ ਜਾਇ ॥
जर ग्राहकाशिवाय दुसऱ्याला दर्जेदार वस्तू विकली गेली तर ती स्वस्तात विकली जाते

ਗੁਣ ਕਾ ਗਾਹਕੁ ਜੇ ਮਿਲੈ ਤਉ ਗੁਣੁ ਲਾਖ ਵਿਕਾਇ ॥
जर एखाद्याला गुणवत्तेसाठी खरेदीदार सापडला तर तो लाखोंना विकला जातो.

ਗੁਣ ਤੇ ਗੁਣ ਮਿਲਿ ਪਾਈਐ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥
जर कोणी सद्‌गुरुमध्ये लीन झाला तर त्या सद्‌गुरु व्यक्तीला भेटून त्याला सद्‌गुण प्राप्त होतात

ਮੁੋਲਿ ਅਮੁੋਲੁ ਨ ਪਾਈਐ ਵਣਜਿ ਨ ਲੀਜੈ ਹਾਟਿ ॥
अमूल्य गुण कोणत्याही किंमतीत मिळवता येत नाहीत आणि ते कोणत्याही दुकानातून खरेदी करता येत नाहीत

ਨਾਨਕ ਪੂਰਾ ਤੋਲੁ ਹੈ ਕਬਹੁ ਨ ਹੋਵੈ ਘਾਟਿ ॥੧॥
हे नानक! सद्‌गुणांचे वजन नेहमीच पूर्ण असते आणि ते कधीही कमी होत नाही म्हणजेच एखाद्याला सद्‌गुण दिल्याने ते कधीही कमी होत नाहीत. ॥ १॥

ਮਃ ੪ ॥
महाला ४ ॥

ਨਾਮ ਵਿਹੂਣੇ ਭਰਮਸਹਿ ਆਵਹਿ ਜਾਵਹਿ ਨੀਤ ॥
नावाशिवाय ते भटकतात आणि जन्म-मृत्यूच्या चक्रात कायमचे अडकतात

ਇਕਿ ਬਾਂਧੇ ਇਕਿ ਢੀਲਿਆ ਇਕਿ ਸੁਖੀਏ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥
काही बंधनात अडकले आहेत, काही सुटले आहेत आणि काही देवावर प्रेम करून आनंदी आहेत

ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਮੰਨਿ ਲੈ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਸਚੁ ਰੀਤਿ ॥੨॥
हे नानक! देवाचे ध्यान करा कारण हेच खरे कर्म आणि जीवनाचा खरा मार्ग आहे. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਗੁਰ ਤੇ ਗਿਆਨੁ ਪਾਇਆ ਅਤਿ ਖੜਗੁ ਕਰਾਰਾ ॥
गुरुकडून मला ज्ञानाच्या रूपात एक अतिशय शक्तिशाली तलवार मिळाली आहे.

ਦੂਜਾ ਭ੍ਰਮੁ ਗੜੁ ਕਟਿਆ ਮੋਹੁ ਲੋਭੁ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥
ज्याद्वारे लोभ, आसक्ती, अहंकार आणि द्वैताचा किल्ला तोडला गेला आहे

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਾ ॥
गुरु या शब्दाचे चिंतन केल्याने, देवाचे नाव मनात स्थिरावले आहे

ਸਚ ਸੰਜਮਿ ਮਤਿ ਊਤਮਾ ਹਰਿ ਲਗਾ ਪਿਆਰਾ ॥
खऱ्या आत्मसंयम आणि चांगल्या ज्ञानामुळे, आता मला फक्त देवच प्रिय वाटतो

ਸਭੁ ਸਚੋ ਸਚੁ ਵਰਤਦਾ ਸਚੁ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ॥੧॥
केवळ देवच निर्माता आहे आणि ते अंतिम सत्य सर्वत्र व्यापून आहे ॥१॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥
श्लोक महाला ३॥

ਕੇਦਾਰਾ ਰਾਗਾ ਵਿਚਿ ਜਾਣੀਐ ਭਾਈ ਸਬਦੇ ਕਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥
सर्व रागांमध्ये, केदार राग हा सर्वोत्तम मानला जातो जेव्हा त्याद्वारे एखाद्या व्यक्तीला ब्रह्म शब्द आवडतो

ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਿਉ ਮਿਲਦੋ ਰਹੈ ਸਚੇ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥
त्याने चांगल्या लोकांच्या संगतीत राहून खऱ्या देवावर प्रेम करावे.

ਵਿਚਹੁ ਮਲੁ ਕਟੇ ਆਪਣੀ ਕੁਲਾ ਕਾ ਕਰੇ ਉਧਾਰੁ ॥
त्याने आपल्या हृदयातील अभिमानाची घाण काढून टाकावी आणि आपल्या संततीचे रक्षण करावे

ਗੁਣਾ ਕੀ ਰਾਸਿ ਸੰਗ੍ਰਹੈ ਅਵਗਣ ਕਢੈ ਵਿਡਾਰਿ ॥
त्याने सद्गुणांची संख्या जमा करावी आणि त्याचे दोष मारून टाकावेत

ਨਾਨਕ ਮਿਲਿਆ ਸੋ ਜਾਣੀਐ ਗੁਰੂ ਨ ਛੋਡੈ ਆਪਣਾ ਦੂਜੈ ਨ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥੧॥
हे नानक! फक्त तोच गुरू भेटला असे मानले जाते जो आपल्या गुरूंना सोडत नाही किंवा इतर कोणावर प्रेम करत नाही. ॥ १॥

ਮਃ ੪ ॥
महाला ४ ॥

ਸਾਗਰੁ ਦੇਖਉ ਡਰਿ ਮਰਉ ਭੈ ਤੇਰੈ ਡਰੁ ਨਾਹਿ ॥

हे देवा! मला जगाचा सागर पाहून खूप भीती वाटते, पण तुझ्या भीतीमुळे मला त्याची भीती वाटत नाही

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੰਤੋਖੀਆ ਨਾਨਕ ਬਿਗਸਾ ਨਾਇ ॥੨॥

हे नानक! गुरुंच्या शब्दांनी मनाला समाधान मिळाले आहे आणि प्रभूच्या नामाने मन आनंदी राहते. ॥२॥

ਮਃ ੪ ॥

महाला ४ ॥

ਚੜਿ ਬੋਹਿਥੈ ਚਾਲਸਉ ਸਾਗਰੁ ਲਹਰੀ ਦੇਇ ॥

मी गुरुच्या नावाने जहाजावर चढलो आहे आणि माझ्या प्रवासाला निघालो आहे, निःसंशयपणे समुद्रातून लाटा उठत आहेत

ਠਾਕ ਨ ਸਚੈ ਬੋਹਿਥੈ ਜੇ ਗੁਰੁ ਧੀਰਕ ਦੇਇ ॥

जर गुरुंनी धीर दिला तर या खऱ्या जहाजाच्या मार्गात कोणताही अडथळा येत नाही

ਤਿਤੁ ਦਰਿ ਜਾਇ ਉਤਾਰੀਆ ਗੁਰੁ ਦਿਸੈ ਸਾਵਧਾਨੁ ॥

गुरु सावध आहेत आणि त्यांनी मला प्रभूच्या दाराशी आणले आहे

ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾਈਐ ਦਰਗਹ ਚਲੈ ਮਾਨੁ ॥੩॥

हे नानक! देवाच्या कृपेनेच आत्मा दर्ग्यात जातो आणि आदर प्राप्त करतो. ॥३॥

ਪਉੜੀ ॥

पउडी॥

ਨਿਹਕੰਟਕ ਰਾਜੁ ਭੁੰਚਿ ਤੂ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਕਮਾਈ ॥

तुम्ही गुरुच्या उपस्थितीत सत्य मिळवता आणि अशा प्रकारे आनंददायी राज्याचा आनंद घेता

ਸਚੈ ਤਖਤਿ ਬੈਠਾ ਨਿਆਉ ਕਰਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ॥

परमेश्वर त्याच्या खऱ्या सिंहासनावर बसून न्याय देतो आणि चांगल्या संगतीशी शांती करतो

ਸਚਾ ਉਪਦੇਸੁ ਹਰਿ ਜਾਪਣਾ ਹਰਿ ਸਿਉ ਬਣਿ ਆਈ ॥
जो व्यक्ती देवाच्या खऱ्या शिकवणीचा जप करतो तो त्याच्या प्रेमात पडतो

ਐਥੈ ਸੁਖਦਾਤਾ ਮਨਿ ਵਸੈ ਅੰਤਿ ਹੋਇ ਸਖਾਈ ॥
आनंद देणारा देव या जगातही त्याच्या मनात राहतो आणि शेवटी त्याला मदत करतो

ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਊਪਜੀ ਗੁਰਿ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥੨॥
गुरुकडून ज्ञान मिळाल्यानंतर माझ्या मनात देवाबद्दल प्रेम निर्माण झाले आहे. ॥२॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥
श्लोक महला ॥१॥

ਭੁਲੀ ਭੁਲੀ ਮੈ ਫਿਰੀ ਪਾਧਰੁ ਕਹੈ ਨ ਕੋਇ ॥
मी इकडे तिकडे भटकत राहिलो पण कोणीही मला रस्ता दाखवला नाही

ਪੁਛਹੁ ਜਾਇ ਸਿਆਣਿਆ ਦੁਖੁ ਕਾਟੈ ਮੇਰਾ ਕੋਇ ॥
मी जाऊन विद्वानांना विचारले की कोणी माझे दुःख कमी करू शकेल का?

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਚਾ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਾਜਨੁ ਉਤ ਹੀ ਠਾਇ ॥
जर खरा गुरु मनात वास करत असेल तर परमेश्वर फक्त त्याच ठिकाणी राहतो

ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੀਐ ਸਿਫਤੀ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥੧॥
हे नानक! देवाच्या खऱ्या नावाची स्तुती केल्याने मन तृप्त होते. ॥१॥

ਮਃ ੩ ॥
महाला ३ ॥

ਆਪੇ ਕਰਣੀ ਕਾਰ ਆਪਿ ਆਪੇ ਕਰੇ ਰਜਾਇ ॥
देव स्वतः काम करतो आणि सर्व काही त्याच्या स्वतःच्या इच्छेनुसार करतो

ਆਪੇ ਕਿਸ ਹੀ ਬਖਸਿ ਲਏ ਆਪੇ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥
तो स्वतः एखाद्याला क्षमा करतो आणि स्वतः कार्य यशस्वी करतो

ਨਾਨਕ ਚਾਨਣੁ ਗੁਰ ਮਿਲੇ ਦੁਖ ਬਿਖੁ ਜਾਲੀ ਨਾਇ ॥੨॥

हे नानक! जर एखाद्याला गुरुंच्या ज्ञानाचा प्रकाश मिळाला तर नामाच्या माध्यमातून दुर्गुणांचे दुःख जाळून टाकता येते. ॥ २॥

ਪਉੜੀ ॥

पउडी॥

ਮਾਇਆ ਵੇਖਿ ਨ ਭੁਲੁ ਤੂ ਮਨਮੁਖ ਮੂਰਖਾ ॥

हे मूर्खा! संपत्ती आणि संपत्ती पाहिल्यानंतर विसरू नकोस.

ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ਨ ਚਲਈ ਸਭੁ ਝੂਠੁ ਦਰਬੁ ਲਖਾ ॥

सर्व संपत्ती आणि वैभव खोटे आहे कारण ते या जगातून फिरताना आपल्यासोबत जात नाही

ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧੁ ਨ ਬੂਝਈ ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਜਮ ਖੜਗੁ ਕਲਖਾ ॥

अज्ञानी आंधळा व्यक्तीला हे समजत नाही की यमाची तलवार त्याच्या डोक्यावर लटकत आहे.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਉਬਰੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਖਾ ॥

ज्यांनी हरीच्या नामाचे अमृत चाखले आहे ते गुरुंच्या कृपेने बरे झाले आहेत

ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਕਰੇ ਆਪਿ ਆਪੇ ਹਰਿ ਰਖਾ ॥੩॥
देव स्वतः सर्वकाही करतो आणि सर्वांचा रक्षक आहे. ॥ ३ ॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥
श्लोक महाला ३॥

ਜਿਨਾ ਗੁਰੁ ਨਹੀ ਭੇਟਿਆ ਭੈ ਕੀ ਨਾਹੀ ਬਿੰਦ ॥
ज्यांना गुरु सापडला नाही त्यांना अजिबात भीती नाही.

ਆਵਣੁ ਜਾਵਣੁ ਦੁਖੁ ਘਣਾ ਕਦੇ ਨ ਚੂਕੈ ਚਿੰਦ ॥
ते येण्या-जाण्याचे मोठे दुःख सहन करतात आणि त्यांच्या चिंता कधीही कमी होत नाहीत

ਕਾਪੜ ਜਿਵੈ ਪਛੋੜੀਐ ਘੜੀ ਮੁਹਤ ਘੜੀਆਲੁ ॥
जसे घाणेरडे कपडे धुताना फेकले जातात आणि प्रत्येक शुभ मुहूर्तावर मगरीला मारहाण केली जाते, तसेच त्यांनाही मारहाण केली जाते

ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਸਿਰਹੁ ਨ ਚੁਕੈ ਜੰਜਾਲੁ ॥੧॥
हे नानक! खऱ्या नावाशिवाय डोक्यावरील गुंता दूर होणार नाहीत. ॥१॥

ਮਃ ੩ ॥
महला ३॥

ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਢੂਢੀ ਸਜਣਾ ਹਉਮੈ ਬੁਰੀ ਜਗਤਿ ॥
हे माझ्या प्रिये! मी तिन्ही लोकांमध्ये शोध घेतला आहे आणि मला आढळले आहे की अहंकार हा या जगात एक अतिशय वाईट आजार आहे.

ਨਾ ਝੁਰੁ ਹੀਅੜੇ ਸਚੁ ਚਉ ਨਾਨਕ ਸਚੋ ਸਚੁ ॥੨॥
नानक म्हणतात की तुमच्या हृदयात त्रास होण्याऐवजी सत्याचा जप करत राहा, सर्वत्र फक्त सत्यच आहे. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ ਬਖਸਿਓਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੇ ॥
स्वतः भगवंताने गुरुमुखीला क्षमा केली आहे आणि तो हरीच्या नावात तल्लीन राहतो

ਆਪੇ ਭਗਤੀ ਲਾਇਓਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਨੀਸਾਣੇ ॥
त्यांनी स्वतः त्यांना भक्तीत गुंतवले आहे आणि गुरुच्या वचनाद्वारे त्यांना प्रभूच्या दरबारात जाण्याचा परवाना मिळाला आहे

ਸਨਮੁਖ ਸਦਾ ਸੋਹਣੇ ਸਚੈ ਦਰਿ ਜਾਣੇ ॥
जे लोक देवाकडे लक्ष केंद्रित करतात ते नेहमीच सुंदर दिसतात आणि खऱ्या दारात प्रसिद्ध होतात

ਐਥੈ ਓਥੈ ਮੁਕਤਿ ਹੈ ਜਿਨ ਰਾਮ ਪਛਾਣੇ ॥
ज्यांनी रामाला ओळखले आहे, त्यांना येथे आणि तेथे मुक्ती मिळते

ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਸੇ ਜਨ ਜਿਨ ਹਰਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨ ਹਉ ਕੁਰਬਾਣੇ ॥੪॥
ज्या भक्तांनी परमात्म्याची उपासना केली आहे ते धन्य आहेत आणि मी त्यांच्यासाठी स्वतःचे बलिदान देतो. ॥४॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥
श्लोक महला १॥

ਮਹਲ ਕੁਚਜੀ ਮੜਵੜੀ ਕਾਲੀ ਮਨਹੁ ਕਸੁਧ ॥
मूर्ख आत्मा स्त्री देहाच्या महालात मादक राहतो; ती काळी आणि मनाने अशुद्ध असते

ਜੇ ਗੁਣ ਹੋਵਨਿ ਤਾ ਪਿਰੁ ਰਵੈ ਨਾਨਕ ਅਵਗੁਣ ਮੁੰਧ ॥੧॥
हे नानक! जर एखाद्यामध्ये चांगले गुण असतील तरच तो प्रिय प्रभूचा सहवास उपभोगू शकतो, परंतु स्त्रीमध्ये फक्त दोषच असतात. ॥१॥

ਮਃ ੧ ॥
महाला १॥

ਸਾਚੁ ਸੀਲ ਸਚੁ ਸੰਜਮੀ ਸਾ ਪੂਰੀ ਪਰਵਾਰਿ ॥
कुटुंबात फक्त तीच स्त्री पूर्णपणे सिद्ध होते जी सत्यवादी, विनम्र आणि संयमी स्वभावाची असते

ਨਾਨਕ ਅਹਿਨਿਸਿ ਸਦਾ ਭਲੀ ਪਿਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਪਿਆਰਿ ॥੨॥
हे नानक! प्रेयसीच्या प्रेमामुळे ती नेहमीच चांगली असते. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਪਛਾਣਿਆ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਪਾਇਆ ॥
जेव्हा मी स्वतःला ओळखले, तेव्हाच मला हरि नावाच्या रूपात आनंदाचा खजिना सापडला

ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕੈ ਆਪਣੀ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥
देवाने आपल्या कृपेने शब्दाला गुरुशी जोडले आहे

ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਨਿਰਮਲੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਆਇਆ ॥
गुरुंच्या शुद्ध वाणीने मला हरि नामाचे जप करायला लावले आहे

ਹਰਿ ਰਸੁ ਜਿਨੀ ਚਾਖਿਆ ਅਨ ਰਸ ਠਾਕਿ ਰਹਾਇਆ ॥
ज्यांनी हरीचे अमृत चाखले आहे त्यांनी इतर सर्व अमृतांचा त्याग केला आहे

ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀ ਸਦਾ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਭਏ ਫਿਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਗਵਾਇਆ ॥੫॥
हरिचे अमृत पिऊन तो कायमचा तृप्त झाला आणि मग त्याची तहान आणि भूक नाहीशी झाली.॥५॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥
श्लोक महाला ३॥

ਪਿਰ ਖੁਸੀਏ ਧਨ ਰਾਵੀਏ ਧਨ ਉਰਿ ਨਾਮੁ ਸੀਗਾਰੁ ॥
जी स्त्री आपले हृदय परमेश्वराच्या नावाने सजवते, तिचा पती तिच्यावर प्रसन्न होतो आणि तिच्यावर आनंद घेतो

ਨਾਨਕ ਧਨ ਆਗੈ ਖੜੀ ਸੋਭਾਵੰਤੀ ਨਾਰਿ ॥੧॥
हे नानक! जी स्त्री आपल्या पतीची सेवा करण्यास सदैव तत्पर असते ती एक सुंदर स्त्री असते.॥१॥

ਮਃ ੧ ॥
महाला १ ॥

ਸਸੁਰੈ ਪੇਈਐ ਕੰਤ ਕੀ ਕੰਤੁ ਅਗੰਮੁ ਅਥਾਹੁ ॥
या जगात आणि पुढच्या जगात, एक जिवंत स्त्री तिच्या पती देवाची दासी असते आणि तिचा पती देव अगम्य आणि अगाध आहे

ਨਾਨਕ ਧੰਨੁ ਸੋੁਹਾਗਣੀ ਜੋ ਭਾਵਹਿ ਵੇਪਰਵਾਹ ॥੨॥
हे नानक! धन्य आहे ती विवाहित स्त्री जिला तिचा निश्चिंत प्रभु आवडतो. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਤਖਤਿ ਰਾਜਾ ਸੋ ਬਹੈ ਜਿ ਤਖਤੈ ਲਾਇਕ ਹੋਈ ॥
फक्त जो राजा त्यास पात्र आहे तोच सिंहासनावर बसतो.

ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਪਛਾਣਿਆ ਸਚੁ ਰਾਜੇ ਸੇਈ ॥
खरा राजा तोच आहे ज्याने अंतिम सत्य ओळखले आहे.

ਏਹਿ ਭੂਪਤਿ ਰਾਜੇ ਨ ਆਖੀਅਹਿ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਦੁਖੁ ਹੋਈ ॥
जे राज्यकर्ते द्वैतात मग्न असतात आणि दुःख भोगतात त्यांना खरे राजे म्हणत नाहीत

ਕੀਤਾ ਕਿਆ ਸਾਲਾਹੀਐ ਜਿਸੁ ਜਾਦੇ ਬਿਲਮ ਨ ਹੋਈ ॥
देवाने निर्माण केलेल्या या सृष्टीला हे जग सोडून जाण्यास जास्त वेळ लागत नाही, त्याचे काय कौतुक करावे?

ਨਿਹਚਲੁ ਸਚਾ ਏਕੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਸੁ ਨਿਹਚਲੁ ਹੋਈ ॥੬॥
फक्त एकच देव नेहमीच अचल असतो. जो गुरुच्या सान्निध्यात हे सत्य समजतो तो देखील अचल होतो. ॥ ६॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥
श्लोक महाला ३॥

ਸਭਨਾ ਕਾ ਪਿਰੁ ਏਕੁ ਹੈ ਪਿਰ ਬਿਨੁ ਖਾਲੀ ਨਾਹਿ ॥
प्रत्येकाचा पती एक आहे आणि परमेश्वर एकच आहे आणि जीवाच्या रूपात असलेली कोणतीही स्त्री तिच्या पतीशिवाय नाही

ਨਾਨਕ ਸੇ ਸੋਹਾਗਣੀ ਜਿ ਸਤਿਗੁਰ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥੧॥
हे नानक! प्रत्यक्षात फक्त तीच विवाहित स्त्री खरी आहे जी सद्गुरुंमध्ये लीन राहते. ॥१॥

ਮਃ ੩ ॥
महाला ३ ॥

ਮਨ ਕੇ ਅਧਿਕ ਤਰੰਗ ਕਿਉ ਦਰਿ ਸਾਹਿਬ ਛੁਟੀਐ ॥
मनात आशेच्या अनेक लाटा उठत राहतात, देवाच्या दारातून ते कसे सुटेल

ਜੇ ਰਾਚੈ ਸਚ ਰੰਗਿ ਗੂੜੈ ਰੰਗਿ ਅਪਾਰ ਕੈ ॥
जर तो अनंत देवाच्या खोल प्रेमात आणि खऱ्या रंगात मग्न झाला, तर

ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਛੁਟੀਐ ਜੇ ਚਿਤੁ ਲਗੈ ਸਚਿ ॥੨॥
हे नानक! जर मन सत्याशी जोडले गेले तर ते गुरुच्या कृपेने मुक्त होते. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲੁ ਹੈ ਕਿਉ ਕੀਮਤਿ ਕੀਜੈ ॥
देवाचे नाव अमूल्य आहे, त्याचे मूल्य कसे ठरवता येईल?

ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਭ ਸਾਜੀਅਨੁ ਆਪੇ ਵਰਤੀਜੈ ॥
त्याने स्वतः संपूर्ण विश्व निर्माण केले आहे आणि तो स्वतः त्यात सक्रिय आहे

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਲਾਹੀਐ ਸਚੁ ਕੀਮਤਿ ਕੀਜੈ ॥
गुरुंच्या उपस्थितीत, नेहमी त्यांची स्तुती करा; अशा प्रकारे तुम्ही खरोखरच परम सत्याची प्रशंसा करू शकता

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਕਮਲੁ ਬਿਗਾਸਿਆ ਇਵ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥
माझ्या हृदयातील कमळ गुरुंच्या शब्दांनी फुलले आहे आणि म्हणून मी हरिचे नाव घेतले आहे.

ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਠਾਕਿਆ ਸੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਵੀਜੈ ॥੭॥
मी माझे येणे-जाणे संपवले आहे आणि माझ्या नैसर्गिक अवस्थेत आनंदाने जगत आहे. ॥७॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥
श्लोक महला ॥१॥

ਨਾ ਮੈਲਾ ਨਾ ਧੁੰਧਲਾ ਨਾ ਭਗਵਾ ਨਾ ਕਚੁ ॥
ना तो कधीही घाणेरडा, ना अस्पष्ट, ना भगवा, ना कच्चा

ਨਾਨਕ ਲਾਲੋ ਲਾਲੁ ਹੈ ਸਚੈ ਰਤਾ ਸਚੁ ॥੧॥
हे नानक! जो परमेश्वराच्या भक्तीत मग्न आहे तोच सत्यवादी आहे आणि त्याचे प्रेम लाल रंगाइतकेच प्रखर आहे. ॥१॥

ਮਃ ੩ ॥
महाला ३ ॥

ਸਹਜਿ ਵਣਸਪਤਿ ਫੁਲੁ ਫਲੁ ਭਵਰੁ ਵਸੈ ਭੈ ਖੰਡਿ ॥
केवळ परम आनंदातच वनस्पती, फुले आणि फळे मिळतात आणि भक्ताच्या रूपात जिज्ञासू भौंरा कोणत्याही भीतीशिवाय तिथे राहतो

ਨਾਨਕ ਤਰਵਰੁ ਏਕੁ ਹੈ ਏਕੋ ਫੁਲੁ ਭਿਰੰਗੁ ॥੨॥
हे नानक! देवाचे एकच झाड आहे आणि नावाचे फळ देखील एकच आहे आणि भक्ताची मधमाशी त्यातच रमून राहते. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਜੋ ਜਨ ਲੂਝਹਿ ਮਨੈ ਸਿਉ ਸੇ ਸੂਰੇ ਪਰਧਾਨਾ ॥
जो माणूस आपल्या मनाशी संघर्ष करतो तो खरोखरच एक महान योद्धा असतो

ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਸਦਾ ਮਿਲਿ ਰਹੇ ਜਿਨੀ ਆਪੁ ਪਛਾਨਾ ॥
ज्याने स्वतःला ओळखले आहे, तो नेहमीच देवाच्या सहवासात राहतो

ਗਿਆਨੀਆ ਕਾ ਇਹੁ ਮਹਤੁ ਹੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨਾ ॥
ज्ञानी पुरुषांचे हे मोठेपण आहे की ते त्यांच्या मनात तल्लीन राहतात

ਹਰਿ ਜੀਉ ਕਾ ਮਹਲੁ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਲਾਇ ਧਿਆਨਾ ॥
सत्याचे चिंतन करून त्यांना देवाचे घर सापडले आहे

ਜਿਨ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਨੁ ਜੀਤਿਆ ਜਗੁ ਤਿਨਹਿ ਜਿਤਾਨਾ ॥੮॥
गुरुकृपेने ज्याने मन जिंकले आहे त्याने संपूर्ण जग जिंकले आहे. ॥८॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥
श्लोक महाला ३॥

ਜੋਗੀ ਹੋਵਾ ਜਗਿ ਭਵਾ ਘਰਿ ਘਰਿ ਭੀਖਿਆ ਲੇਉ ॥
जर तुम्ही योगी झालात आणि या जगात घरोघरी भिक्षा मागत राहिलात आणि

ਦਰਗਹ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀਐ ਕਿਸੁ ਕਿਸੁ ਉਤਰੁ ਦੇਉ ॥
जेव्हा देवाच्या दरबारात हिशेब विचारला जाईल, तेव्हा तो कोणाच्या वतीने उत्तर देईल?

ਭਿਖਿਆ ਨਾਮੁ ਸੰਤੋਖੁ ਮੜੀ ਸਦਾ ਸਚੁ ਹੈ ਨਾਲਿ ॥
जो देवाच्या नावाने भिक्षा मागतो आणि समाधानाच्या मंदिरात राहतो, देव नेहमीच त्याच्यासोबत असतो

ਭੇਖੀ ਹਾਥ ਨ ਲਧੀਆ ਸਭ ਬਧੀ ਜਮਕਾਲਿ ॥

दिखावा करून काहीही मिळत नाही, संपूर्ण जग काळाच्या जाळ्यात अडकले आहे

ਨਾਨਕ ਗਲਾ ਝੂਠੀਆ ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥੧॥

हे नानक! इतर सर्व गोष्टी खोट्या आहेत, म्हणून फक्त सत्य नाव लक्षात ठेवा. ॥१॥

ਮਃ ੩ ॥

महाला ३॥

ਜਿਤੁ ਦਰਿ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀਐ ਸੋ ਦਰੁ ਸੇਵਿਹੁ ਨ ਕੋਇ ॥

तुमच्यावर विश्वास असूनही ज्या दारावरून तुम्हाला हिशेब मागितला जातो त्या दाराची सेवा करू नका

ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਲੋੜਿ ਲਹੁ ਜਿਸੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥

म्हणून, असा सत्गुरू शोधा जो इतर कोणाच्याही बरोबरीचा नाही

ਤਿਸੁ ਸਰਣਾਈ ਛੂਟੀਐ ਲੇਖਾ ਮੰਗੈ ਨ ਕੋਇ ॥

केवळ त्याच्या आश्रयानेच मोक्ष मिळू शकतो आणि कोणीही कोणताही हिशेब मागत नाही

ਸਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਸਚੁ ਦ੍ਰਿੜੁ ਸਚਾ ਓਹੁ ਸਬਦੁ ਦੇਇ ॥

सत्गुरु सत्यनामाचा जप करतात, इतरांना सत्यनाम जपायला लावतात आणि खरे वचन देतात

ਹਿਰਦੈ ਜਿਸ ਦੈ ਸਚੁ ਹੈ ਤਨੁ ਮਨੁ ਭੀ ਸਚਾ ਹੋਇ ॥

ज्याच्या हृदयात सत्य असते, त्याचे शरीर आणि मन देखील सत्यवादी बनतात

ਨਾਨਕ ਸਚੈ ਹੁਕਮਿ ਮੰਨਿਐ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ਦੇਇ ॥

हे नानक! खऱ्या देवाच्या आज्ञांचेच पालन केले पाहिजे, कारण तोच खरा महानता प्रदान करतो

ਸਚੇ ਮਾਹਿ ਸਮਾਵਸੀ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥੨॥

तो ज्याच्यावर कृपा करतो, तो सत्यात विलीन होतो. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਸੂਰੇ ਏਹਿ ਨ ਆਖੀਅਹਿ ਅਹੰਕਾਰਿ ਮਰਹਿ ਦੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ॥
जे अहंकारात मरतात आणि दुःख सहन करतात, ते शूर म्हणवून घेण्यास पात्र नाहीत

ਅੰਧੇ ਆਪੁ ਨ ਪਛਾਣਨੀ ਦੂਜੈ ਪਚਿ ਜਾਵਹਿ ॥
असे आंधळे लोक, म्हणजेच अज्ञानी, स्वतःला ओळखत नाहीत आणि द्वैतात मग्न राहून त्यांचा नाश होतो

ਅਤਿ ਕਰੋਧ ਸਿਉ ਲੂਝਦੇ ਅਗੈ ਪਿਛੈ ਦੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ॥
ते अति रागाच्या भरात इतरांशी भांडतात आणि उशिरा का होईना फक्त वेदनाच सहन करतात

ਹਰਿ ਜੀਉ ਅਹੰਕਾਰੁ ਨ ਭਾਵਈ ਵੇਦ ਕੂਕਿ ਸੁਣਾਵਹਿ ॥
वेद आपल्याला मोठ्याने सांगतात की देवाला अहंकार आवडत नाही

ਅਹੰਕਾਰਿ ਮੁਏ ਸੇ ਵਿਗਤੀ ਗਏ ਮਰਿ ਜਨਮਹਿ ਫਿਰਿ ਆਵਹਿ ॥੯॥
अहंकारात मरणारे पुढे जात नाहीत आणि म्हणूनच ते जन्म, मृत्यू आणि पुन्हा येण्याच्या चक्रात अडकलेले राहतात. ॥९॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥
श्लोक महाला ३॥

ਕਾਗਉ ਹੋਇ ਨ ਊਜਲਾ ਲੋਹੇ ਨਾਵ ਨ ਪਾਰੁ ॥
काळा कावळा पांढरा हंस बनत नाही आणि लोखंडी होडीतून कोणीही नदी ओलांडू शकत नाही

ਪਿਰਮ ਪਦਾਰਥੁ ਮੰਨਿ ਲੈ ਧੰਨੁ ਸਵਾਰਣਹਾਰੁ ॥
जीवनाला शोभणारा देव धन्य आहे. त्याचे प्रेम तुमच्या मनात ठेवा. जो व्यवस्थेचे रहस्य ओळखतो तोच प्रकाशमान होतो

ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ਊਜਲਾ ਸਿਰਿ ਕਾਸਟ ਲੋਹਾ ਪਾਰਿ ॥
ज्याप्रमाणे लोखंड लाकडी होडीशी संलग्न होऊन नदी ओलांडते, त्याचप्रमाणे पतित आत्मा नामाशी संलग्न होऊन जगाचा समुद्र ओलांडतो

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਛੋਡੈ ਭੈ ਵਸੈ ਨਾਨਕ ਕਰਣੀ ਸਾਰੁ ॥੧॥
हे नानक! माणसाने आपल्या इच्छा सोडून देवाच्या भीतीने जगावे हे सर्वोत्तम कर्म आहे. ॥१॥

ਮः ੩ ॥
महाला ३ ॥

ਮਾਰੂ ਮਾਰਣ ਜੋ ਗਏ ਮਾਰਿ ਨ ਸਕਹਿ ਗਵਾਰ ॥
जे लोक वाळवंटात, जंगलात किंवा तीर्थक्षेत्रात आपले मन मारण्यासाठी गेले होते, असे मूर्ख त्यांचे मन मारू शकले नाहीत

ਨਾਨਕ ਜੇ ਇਹੁ ਮਾਰੀਐ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰਿ ॥
हे नानक! जर हे मन मारायचे असेल तर ते फक्त गुरुंच्या शब्दांवर चिंतन करूनच मारले जाऊ शकते

ਏਹੁ ਮਨੁ ਮਾਰਿਆ ਨਾ ਮਰੈ ਜੇ ਲੋਚੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥
सर्वांना ते हवे असते पण हे मन दाबले तरी मरत नाही

ਨਾਨਕ ਮਨ ਹੀ ਕਉ ਮਨੁ ਮਾਰਸੀ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਸੋਇ ॥੨॥
हे नानक! जर एखाद्याला सत्गुरूंचे दर्शन झाले तर शुद्ध मन अशुद्ध मनाला मारते. ॥२॥

Page 1090

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਦੋਵੈ ਤਰਫਾ ਉਪਾਈਓਨੁ ਵਿਚਿ ਸਕਤਿ ਸਿਵ ਵਾਸਾ ॥
या जगाचे आणि दुसऱ्या जगाचे दोन्ही मार्ग निर्माण करून, जीवांच्या रूपात शिवाला शक्तीच्या रूपात मायेच्या रूपात राहण्यास भाग पाडले आहे

ਸਕਤੀ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਫਿਰਿ ਜਨਮਿ ਬਿਨਾਸਾ ॥
मायेच्या शक्तीने कोणीही सत्य प्राप्त केलेले नाही आणि तो पुन्हा जन्माला येतो आणि मरतो

ਗੁਰਿ ਸੇਵਿਐ ਸਾਤਿ ਪਾਈਐ ਜਪਿ ਸਾਸ ਗਿਰਾਸਾ ॥
प्रत्येक क्षणी गुरुची सेवा करून आणि त्यांचे नाव जप करून, तुम्हाला शांती मिळते

ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਸੋਧਿ ਦੇਖੁ ਊਤਮ ਹਰਿ ਦਾਸਾ ॥
मी शास्त्रे आणि स्मृतींचे विश्लेषण केले आहे आणि त्याचा परिणाम असा आहे की देवाचे सेवकच सर्वोत्तम आहेत

ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕੋ ਥਿਰੁ ਨਹੀ ਨਾਮੇ ਬਲਿ ਜਾਸਾ ॥੧੦॥
हे नानक! नामाशिवाय काहीही स्थिर नाही, म्हणून मी हरीच्या नावाने स्वतःचे बलिदान देतो. ॥१०॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥
श्लोक महाला ३॥

ਹੋਵਾ ਪੰਡਿਤੁ ਜੋਤਕੀ ਵੇਦ ਪੜਾ ਮੁਖਿ ਚਾਰਿ ॥
जर कोणी पंडित आणि ज्योतिषी बनला आणि तोंडाने चार वेदांचे पठण केले तर

ਨਵ ਖੰਡ ਮਧੇ ਪੂਜੀਆ ਅਪਣੈ ਚਜਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥
एखाद्या व्यक्तीच्या आचरण आणि विचारांमुळे तो पृथ्वीच्या नऊ भागात पूजनीय बनू शकतो

ਮਤੁ ਸਚਾ ਅਖਰੁ ਭੁਲਿ ਜਾਇ ਚਉਕੈ ਭਿਟੈ ਨ ਕੋਇ ॥
पण स्वयंपाकघराला स्पर्श केल्याने ते दूषित होत नाही हे सत्य कधीही विसरू नये

ਝੂਠੇ ਚਉਕੇ ਨਾਨਕਾ ਸਚਾ ਏਕੋ ਸੋਇ ॥੧॥
पण हे नानक! हे चौघेही खोटे आहेत, पण फक्त एकच देव खरा आहे. ॥१॥

ਮਃ ੩ ॥
महाला ३ ॥

ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਕਰੇ ਆਪਿ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥
तो स्वतः साधन निर्माण करतो, तो स्वतः कर्ता आहे आणि तो स्वतःच आपले आशीर्वाद देतो

ਆਪੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈਆ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥੨॥
हे नानक! खरा देव स्वतः महानता प्रदान करतो.॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਕੰਟਕੁ ਕਾਲੁ ਏਕੁ ਹੈ ਹੋਰੁ ਕੰਟਕੁ ਨ ਸੂਝੈ ॥
फक्त एकच वेदनादायक वेळ असते आणि त्याशिवाय, इतर कोणत्याही वेदनादायक गोष्टीचा विचार केला जाऊ शकत नाही

ਅਫਰਿਓ ਜਗ ਮਹਿ ਵਰਤਦਾ ਪਾਪੀ ਸਿਉ ਲੂਝੈ ॥
संपूर्ण विश्वात स्थिर राहून, ते सक्रिय आहे आणि पाप्यांना शिक्षा करते

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਭੇਦੀਐ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਬੂਝੈ ॥
जो गुरु या शब्दाने हरिमध्ये लीन होतो तो त्याच्या नामजपाने त्याला समजतो

ਸੋ ਹਰਿ ਸਰਣਾਈ ਛੁਟੀਐ ਜੋ ਮਨ ਸਿਉ ਜੂਝੈ ॥
जो आपल्या मनाशी संघर्ष करतो, तो देवाच्या आश्रयाला येतो आणि वाईटांपासून मुक्त होतो

ਮਨਿ ਵੀਚਾਰਿ ਹਰਿ ਜਪੁ ਕਰੇ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਸੀਝੈ ॥੧੧॥
जो मनाने चिंतन करून देवाचे नाव घेतो तो त्याच्या दरबारात स्वीकारला जातो.॥११॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥
श्लोक महला ॥१॥

ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਸਾਖਤੀ ਦਰਗਹ ਸਚੁ ਕਬੂਲੁ ॥
हे विश्व देवाच्या इच्छेने आणि आदेशाने निर्माण झाले आहे आणि त्याच्या दरबारात फक्त सत्यच स्वीकारले जाते

ਸਾਹਿਬੁ ਲੇਖਾ ਮੰਗਸੀ ਦੁਨੀਆ ਦੇਖਿ ਨ ਭੂਲੁ ॥
हे जीवा! जग पाहून मोहित होऊ नकोस, कारण परमेश्वर फक्त आपल्या कर्मांचा हिशोब मागतो

ਦਿਲ ਦਰਵਾਨੀ ਜੋ ਕਰੇ ਦਰਵੇਸੀ ਦਿਲੁ ਰਾਸਿ ॥
जो आपले हृदय दुर्गुणांकडे जाण्यापासून रोखतो आणि आपले हृदय नेहमी शुद्ध ठेवतो तो फकीर बनतो

ਇਸਕ ਮੁਹਬਤਿ ਨਾਨਕਾ ਲੇਖਾ ਕਰਤੇ ਪਾਸਿ ॥੧॥
हे नानक! परमात्म्यावरील प्रेमाचा हिशेब फक्त निर्माणकर्त्याकडे आहे. ॥१॥

ਮਃ ੧ ॥
महाला १ ॥

ਅਲਗਉ ਜੋਇ ਮਧੂਕੜਉ ਸਾਰੰਗਪਾਣਿ ਸਬਾਇ ॥
हे नानक! जेव्हा सजीवाच्या रूपातील मधमाशी अलिप्त होते आणि प्रत्येक गोष्टीत देव शोधते,

ਹੀਰੈ ਹੀਰਾ ਬੇਧਿਆ ਨਾਨਕ ਕੰਠਿ ਸੁਭਾਇ ॥੨॥
मग त्याचे हिऱ्यासारखे मन हिऱ्यासारखे देवाने छेदले जाते आणि नैसर्गिक देव त्याच्या मनात उपस्थित होतो. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਮਨਮੁਖ ਕਾਲੁ ਵਿਆਪਦਾ ਮੋਹਿ ਮਾਇਆ ਲਾਗੇ ॥
भ्रम आणि इच्छांमध्ये रमलेल्या व्यक्तीला काळ सतत त्रास देत राहतो

ਖਿਨ ਮਹਿ ਮਾਰਿ ਪਛਾੜਸੀ ਭਾਇ ਦੂਜੈ ਠਾਗੇ ॥
द्वैताने फसवलेल्या जीवाला काळ क्षणार्धात पराभूत करतो आणि नष्ट करतो

ਫਿਰਿ ਵੇਲਾ ਹਥਿ ਨ ਆਵਈ ਜਮ ਕਾ ਡੰਡੁ ਲਾਗੇ ॥
यमाची शिक्षा मिळाली की पुन्हा सुवर्णसंधी मिळत नाही

ਤਿਨ ਜਮ ਡੰਡੁ ਨ ਲਗਈ ਜੋ ਹਰਿ ਲਿਵ ਜਾਗੇ ॥
जे देवाचे ध्यान करून जागृत राहतात त्यांना यमाचा दंड स्पर्श करत नाही

ਸਭ ਤੇਰੀ ਤੁਧੁ ਛਡਾਵਣੀ ਸਭ ਤੁਧੈ ਲਾਗੇ ॥੧੨॥
हे देवा! संपूर्ण जग तू निर्माण केले आहेस; तुला ते मुक्त करायचे आहे आणि प्रत्येकजण तुझी स्तुती करण्यात मग्न आहे. ॥१२॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥
श्लोक महला ॥१॥

ਸਰਬੇ ਜੋਇ ਅਗਛਮੀ ਦੂਖੁ ਘਨੇਰੋ ਆਥਿ ॥
प्रत्येक गोष्टीत शाश्वत देव पहा. संपत्तीशी आसक्त झाल्याने फक्त दुःखच मिळते

ਕਾਲਰੁ ਲਾਦਸਿ ਸਰੁ ਲਾਘਣਉ ਲਾਭੁ ਨ ਪੂੰਜੀ ਸਾਥਿ ॥੧॥
हे मानवा! तुला हे जगाचे महासागर पार करायचे आहे, पण तू पापाचे ओझे निरुपयोगीपणे स्वतःवर लादले आहेस. पण हे भांडवल घेण्याचा काहीही फायदा नाही, फक्त नावाचे भांडवल.॥१॥

ਮਃ ੧ ॥
महाला १ ॥

ਪੂੰਜੀ ਸਾਚਉ ਨਾਮੁ ਤੂ ਅਖੁਟਉ ਦਰਬੁ ਅਪਾਰੁ ॥
हे मानवा! सत्याच्या नावाची भांडवल जमा कर, हीच शाश्वत आणि अनंत संपत्ती आहे

ਨਾਨਕ ਵਖਰੁ ਨਿਰਮਲਉ ਧੰਨੁ ਸਾਹੁ ਵਾਪਾਰੁ ॥੨॥
नानक म्हणतात की नामरूपातील हे पदार्थ पवित्र आहे आणि त्याचा व्यवहार करणारा सावकार देखील धन्य आहे. ॥२॥

ਮਃ ੧ ॥
महाला १ ॥

ਪੂਰਬ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਰਾਣਿ ਲੈ ਮੋਟਉ ਠਾਕੁਰੁ ਮਾਣਿ ॥
हे जीवा! तुमच्या मागील जन्मात देवावर असलेले प्रेम ओळखा आणि त्याच्या प्रेमाचा आनंद घ्या

ਮਾਥੈ ਊਭੈ ਜਮੁ ਮਾਰਸੀ ਨਾਨਕ ਮੇਲਣੁ ਨਾਮਿ ॥੩॥
नाहीतर, तुमच्या डोक्यावर उभा असलेला यम तुम्हाला त्रास देईल. हे नानक! देवाशी एकरूपता केवळ त्याच्या नावानेच शक्य आहे. ॥३॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਆਪੇ ਪਿੰਡੁ ਸਵਾਰਿਓਨੁ ਵਿਚਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ॥
देवाने स्वतः मानवी शरीर सुंदर बनवले आहे आणि त्यात नऊ खजिन्यांचे दान करणारे नाव स्थापित केले आहे

ਇਕਿ ਆਪੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਅਨੁ ਤਿਨ ਨਿਹਫਲ ਕਾਮੁ ॥
त्याने स्वतः कोणालातरी फसवले आहे आणि त्याची सर्व कामे व्यर्थ झाली आहेत

ਇਕਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝਿਆ ਹਰਿ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ॥
गुरुंच्या उपस्थितीत आत्म्यामध्ये असलेल्या देवाचे रहस्य कोणीतरी समजून घेतले आहे

ਇਕਨੀ ਸੁਣਿ ਕੈ ਮੰਨਿਆ ਹਰਿ ਊਤਮ ਕਾਮੁ ॥
देवाचा महिमा ऐकल्यानंतर, कोणीतरी त्याचे मनापासून ध्यान केले आहे, जे सर्वोत्तम कर्म आहे

ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਉਪਜਿਆ ਗਾਇਆ ਹਰਿ ਗੁਣ ਨਾਮੁ ॥੧੩॥
ज्याच्या हृदयात प्रेमाचा रंग उमटला आहे, त्याने केवळ परमात्म्याच्या नावाचे गुणगान गायले आहे. ॥ १३॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥
श्लोक महला ॥१॥

ਭੋਲਤਣਿ ਭੈ ਮਨਿ ਵਸੈ ਹੇਕੈ ਪਾਧਰ ਹੀਡੁ ॥
जर मनात निष्पापपणा आणि देवाचे भय असेल, तर देवाला भेटण्याचा एकमेव मार्ग म्हणजे हृदय

ਅਤਿ ਡਾਹਪਣਿ ਦੁਖੁ ਘਣੋ ਤੀਨੇ ਥਾਵ ਭਰੀਡੁ ॥੧॥
अति मत्सर आणि द्वेषामुळे माणसाला खूप त्रास सहन करावा लागतो आणि त्यामुळे मन, शरीर आणि वाणी भ्रष्ट होतात. ॥१॥

ਮਃ ੧ ॥
महाला १ ॥

ਮਾਂਦਲੁ ਬੇਦਿ ਸਿ ਬਾਜਣੋ ਘਣੋ ਧੜੀਐ ਜੋਇ ॥
जे पक्षपाती आहेत, त्यांना वेदांमध्येही अंध भक्तीचा ढोल वाजवला जात असल्याचे जाणवते

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ਤੂ ਬੀਜਉ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥੨॥
नानक म्हणतात! "हे मानवा, देवाचे नाव आठव, कारण दुसरे कोणी नाही ॥२॥

ਮਃ ੧ ॥
महाला १ ॥

ਸਾਗਰੁ ਗੁਣੀ ਅਥਾਹੁ ਕਿਨਿ ਹਾਥਾਲਾ ਦੇਖੀਐ ॥
तीन गुणांनी भरलेला जागतिक महासागर अथांग आहे, ज्याला त्याची खोली माहित आहे

ਵਡਾ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਪਾਰਿ ਪਵਾ ॥
जर मला खूप निश्चिंत सत्गुरू सापडला, तर मी हे पार करू शकतो

ਮਝ ਭਰਿ ਦੁਖ ਬਦੁਖ ॥
या जगाचा महासागर दुःखाने भरलेला आहे

ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕਿਸੈ ਨ ਲਥੀ ਭੁਖ ॥੩॥
हे नानक! खऱ्या नावाशिवाय कोणाचीही भूक भागली नाही. ॥३॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਜਿਨੀ ਅੰਦਰੁ ਭਾਲਿਆ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵੈ ॥
ज्यांना गुरुंच्या सुंदर शब्दांद्वारे त्यांच्या हृदयात सत्य सापडले आहे

ਜੋ ਇਛਨਿ ਸੋ ਪਾਇਦੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ॥
परमात्म्याच्या नावाचे ध्यान करून, त्याला इच्छित फळ प्राप्त झाले आहे

ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਸੋ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥
ज्याला देवाचा आशीर्वाद असतो त्याला गुरु मिळतो आणि तो परमेश्वराची स्तुती करत राहतो.

ਧਰਮ ਰਾਇ ਤਿਨ ਕਾ ਮਿਤੁ ਹੈ ਜਮ ਮਗਿ ਨ ਪਾਵੈ ॥
धर्मराज त्याचा मित्र बनतो आणि त्याला मृत्युच्या मार्गावर टाकत नाही.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈ ॥੧੪॥
तो रात्रंदिवस परमेश्वराच्या नावाचे ध्यान करतो आणि त्यातच मग्न होतो.॥१४॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥
श्लोक महला ॥१॥

ਸੁਣੀਐ ਏਕੁ ਵਖਾਣੀਐ ਸੁਰਗਿ ਮਿਰਤਿ ਪਇਆਲਿ ॥
स्वर्ग, पृथ्वी आणि पाताळात एकाच देवाचे नाव आणि कीर्ती ऐकली आणि वर्णन केली जाते

ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਈ ਮੇਟਿਆ ਜੋ ਲਿਖਿਆ ਸੋ ਨਾਲਿ ॥
त्याचा आदेश मिटवता येत नाही; त्याने एखाद्याच्या नशिबात जे लिहिले आहे ते अस्तित्वात राहते

ਕਉਣੁ ਮੂਆ ਕਉਣੁ ਮਾਰਸੀ ਕਉਣੁ ਆਵੈ ਕਉਣੁ ਜਾਇ ॥
या जगात कोण मेले आहे, कोण मारते, कोण जीवन-मृत्यूच्या चक्रात अडकते?

ਕਉਣੁ ਰਹਸੀ ਨਾਨਕਾ ਕਿਸ ਕੀ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥
हे नानक! कोण राहील? ज्याचा आत्मा परम सत्यात विलीन होईल.

ਮਃ ੧ ॥
महाला १ ॥

ਹਉ ਮੁਆ ਮੈ ਮਾਰਿਆ ਪਉਣੁ ਵਹੈ ਦਰੀਆਉ ॥
अहंकारामुळेच जीव मरतो; माझ्यावरील त्याच्या आसक्तीमुळे तो मारला जातो आणि त्याचे जीवन नदीसारखे वाहते, म्हणजेच जीवनामुळेच जीवन चालू राहते

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਥਕੀ ਨਾਨਕਾ ਜਾ ਮਨੁ ਰਤਾ ਨਾਇ ॥
हे नानक! जर मन प्रभूच्या नावात लीन झाले तर तहान भागते

ਲੋਇਣ ਰਤੇ ਲੋਇਣੀ ਕੰਨੀ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਇ ॥
डोळे परमेश्वराच्या दर्शनात लीन होतात आणि सुरती कानांद्वारे हरीच्या नावात लीन होते

ਜੀਭ ਰਸਾਇਣਿ ਚੂਨੜੀ ਰਤੀ ਲਾਲ ਲਵਾਇ ॥
जीभ हरीच्या नामाच्या रूपात औषध पित राहते आणि नामाचा जप करून प्रियकराच्या प्रेमात मग्न राहते

ਅੰਦਰੁ ਮੁਸਕਿ ਝਕੋਲਿਆ ਕੀਮਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥੨॥
त्याचे हृदय नामाने सुगंधित होते आणि त्याचे मूल्यमापन करता येत नाही. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਨਾਮੋ ਨਾਲਿ ਚਲੈ ॥
या जगात, देवाचे नाव हे सर्व सुखांचा खजिना आहे आणि फक्त नावच आपल्यासोबत जाते

ਏਹੁ ਅਖੁਟੁ ਕਦੇ ਨ ਨਿਖੁਟਈ ਖਾਇ ਖਰਚਿਉ ਪਲੈ ॥
हे नाम-भांडार अक्षय आहे आणि कधीही संपत नाही. आपण खाऊन खर्च केला तरी ते वाढतेच

ਹਰਿ ਜਨ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵਈ ਜਮਕੰਕਰ ਜਮਕਲੈ ॥
यमराजाचे दूतही भक्तांच्या जवळ येत नाहीत

ਸੇ ਸਾਹ ਸਚੇ ਵਣਜਾਰਿਆ ਜਿਨ ਹਰਿ ਧਨੁ ਪਲੈ ॥
ज्यांच्याकडे हरि नावाची संपत्ती आहे तेच खरे राजे आणि व्यापारी आहेत

ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਜਾ ਆਪਿ ਹਰਿ ਘਲੈ ॥੧੫॥
जर देव स्वतः प्रदान करत असेल तरच त्याच्या कृपेनेच तो प्राप्त होऊ शकतो. ॥१५॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥
श्लोक महाला ३॥

ਮਨਮੁਖ ਵਾਪਾਰੈ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਨੀ ਬਿਖੁ ਵਿਹਾਝਹਿ ਬਿਖੁ ਸੰਗ੍ਰਹਹਿ ਬਿਖ ਸਿਉ ਧਰਹਿ ਪਿਆਰੁ ॥
स्वार्थी लोकांना खऱ्या व्यवसायाचे महत्त्व माहित नसते; म्हणून ते फक्त विष विकत घेतात, विष साठवतात आणि फक्त विषावर प्रेम करतात

ਬਾਹਰਹੁ ਪੰਡਿਤ ਸਦਾਇਦੇ ਮਨਹੁ ਮੂਰਖ ਗਾਵਾਰ ॥
बाहेरून ते स्वतःला विद्वान म्हणवतात, पण मनाने ते मूर्ख आणि अज्ञानी आहेत

ਹਰਿ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਨ ਲਾਇਨੀ ਵਾਦੀ ਧਰਨਿ ਪਿਆਰੁ ॥
अशा व्यक्ती देवाच्या स्मरणावर लक्ष केंद्रित करत नाहीत, परंतु त्यांची आवड वादविवाद आणि भांडणातच राहते

ਵਾਦਾ ਕੀਆ ਕਰਨਿ ਕਹਾਣੀਆ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਕਰਹਿ ਆਹਾਰੁ ॥
वचने दिली जातात, कचऱ्यापासून कथा बनवल्या जातात, त्या खाल्ल्या जातात. ते नेहमीच भांडणे किंवा भांडणे आणि खोटे बोलणे याबद्दल बोलत असतात

ਜਗ ਮਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲਾ ਹੋਰੁ ਮੈਲਾ ਸਭੁ ਆਕਾਰੁ ॥
या जगात फक्त रामाचे नावच पवित्र आहे आणि इतर सर्व रूपे घाणेरडी आहेत

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਨੀ ਹੋਇ ਮੈਲੇ ਮਰਹਿ ਗਵਾਰ ॥੧॥
हे नानक! ज्यांना देवाचे नाव आठवत नाही, असे अज्ञानी लोक घाणेरडे होऊन मरतात

ਮਃ ੩ ॥
महाला ३ ॥

ਦੁਖੁ ਲਗਾ ਬਿਨੁ ਸੇਵਿਐ ਹੁਕਮੁ ਮੰਨੇ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥
देवाची पूजा केल्याशिवाय आपल्याला फक्त दुःखच मिळाले आहे, परंतु त्याच्या आज्ञा पाळल्याने दुःख आणि दुःख निघून जातात

ਆਪੇ ਦਾਤਾ ਸੁਖੈ ਦਾ ਆਪੇ ਦੇਇ ਸਜਾਇ ॥
तो स्वतः सुख देणारा आहे आणि तो स्वतःच प्राण्यांना त्यांच्या कर्मांनुसार शिक्षा देतो

ਨਾਨਕ ਏਵੈ ਜਾਣੀਐ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸੈ ਰਜਾਇ ॥੨॥
हे नानक! अशा प्रकारे समजून घ्या की सर्व काही त्याच्या आनंदात होत आहे. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਹਰਿ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਜਗਤੁ ਹੈ ਨਿਰਧਨੁ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨਾਹੀ ॥
भगवंताच्या नामाशिवाय सर्व जग गरीब आहे आणि नामाशिवाय समाधान नाही

ਦੂਜੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ਹਉਮੈ ਦੁਖੁ ਪਾਹੀ ॥
जो माणूस द्वैताच्या भ्रमात हरवला जातो, त्याला अहंकारामुळे फक्त दुःखच भोगावे लागते

ਬਿਨੁ ਕਰਮਾ ਕਿਛੂ ਨ ਪਾਈਐ ਜੇ ਬਹੁਤੁ ਲੋਚਾਹੀ ॥
खूप इच्छा असली तरी नशिबाशिवाय काहीही साध्य होत नाही

ਆਵੈ ਜਾਇ ਜੰਮੈ ਮਰੈ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਛੁਟਾਹੀ ॥
मनुष्य जन्म आणि मृत्यूच्या चक्रात जन्म घेत राहतो आणि मरत राहतो पण त्याला केवळ गुरुच्या वचनानेच मुक्तता मिळू शकते

ਆਪਿ ਕਰੈ ਕਿਸੁ ਆਖੀਐ ਦੂਜਾ ਕੋ ਨਾਹੀ ॥੧੬॥
तो स्वतःच करतो, दुसऱ्याला का विचारावे, त्याच्याशिवाय दुसरे कोणी नाही. ॥१६॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥
श्लोक महाला ३॥

ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਸੰਤੀ ਧਨੁ ਖਟਿਆ ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਆਇ ॥
या जगात फक्त संतांनीच नाव आणि प्रसिद्धीची संपत्ती मिळवली आहे, ज्यांना खरा गुरु मिळाला आहे, त्यांच्या मनात देवाची आठवण स्थिरावली आहे

ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਇਸੁ ਧਨ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥
सद्गुरुंनी सत्याला बळकटी दिली आहे आणि या संपत्तीची खरी किंमत मोजता येत नाही

ਇਤੁ ਧਨਿ ਪਾਇਐ ਭੁਖ ਲਥੀ ਸੁਖੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥
या संपत्तीमुळे सर्व भूक दूर होते आणि मन आनंदी होते

ਜਿੰਨ੍ਹਾ ਕਉ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨੀ ਪਾਇਆ ਆਇ ॥
ज्यांच्या नशिबात सुरुवातीपासूनच हे लिहिलेले असते, त्यांना या जगात आल्यानंतर ही संपत्ती मिळाली असते

ਮਨਮੁਖੁ ਜਗਤੁ ਨਿਰਧਨੁ ਹੈ ਮਾਇਆ ਨੋ ਬਿਲਲਾਇ ॥
स्वार्थी माणूस या जगात गरीब आहे जो रडतो आणि पैशासाठी आसुसतो

ਅਨਦਿਨੁ ਫਿਰਦਾ ਸਦਾ ਰਹੈ ਭੁਖ ਨ ਕਦੇ ਜਾਇ ॥
तो दररोज इकडे तिकडे भटकतो पण त्याची संपत्तीची भूक कधीच कमी होत नाही

ਸਾਂਤਿ ਨ ਕਦੇ ਆਵਈ ਨਹ ਸੁਖੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥
त्याला कधीही शांती मिळत नाही, किंवा त्याच्या मनात आनंद राहत नाही

ਸਦਾ ਚਿੰਤ ਚਿਤਵਦਾ ਰਹੈ ਸਹਸਾ ਕਦੇ ਨ ਜਾਇ ॥
तो नेहमीच चिंताग्रस्त आणि त्रस्त असतो आणि त्याच्या शंका कधीही दूर होत नाहीत

ਨਾਨਕ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮਤਿ ਭਵੀ ਸਤਿਗੁਰ ਨੋ ਮਿਲੈ ਤਾ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇ ॥
हे नानक! सद्‌गुरुंशिवाय त्याची बुद्धी भ्रष्ट झाली आहे; जर त्याला सद्‌गुरु सापडले तरच तो शब्द कमवू शकतो

ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੁਖ ਮਹਿ ਰਹੈ ਸਚੇ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥
अशाप्रकारे तो नेहमी आनंदी राहतो आणि सत्यात विलीन होतो ॥१॥

ਮਃ ੩ ॥
महाला ३ ॥

ਜਿਨਿ ਉਪਾਈ ਮੇਦਨੀ ਸੋਈ ਸਾਰ ਕਰੇਇ ॥
ज्याने ही पृथ्वी निर्माण केली, तोच तिची काळजी घेतो

ਏਕੋ ਸਿਮਰਹੁ ਭਾਇਰਹੁ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥
प्रिय बंधूंनो, फक्त एकाच देवाचे स्मरण करा कारण त्याच्याशिवाय दुसरा कोणी रक्षक नाही

ਖਾਣਾ ਸਬਦੁ ਚੰਗਿਆਈਆ ਜਿਤੁ ਖਾਧੈ ਸਦਾ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਹੋਇ ॥
शब्दांबद्दल विचार करा आणि चांगुलपणाला तुमचे अन्न बनवा; ते खाल्ल्याने तुमचे मन नेहमीच समाधानी राहते

ਪੈਨਣੁ ਸਿਫਤਿ ਸਨਾਇ ਹੈ ਸਦਾ ਸਦਾ ਓਹੁ ਊਜਲਾ ਮੈਲਾ ਕਦੇ ਨ ਹੋਇ ॥
देवाची स्तुती करणे आणि स्तोत्रे गाणे हे माणसाचे खरे कपडे आहेत आणि ते नेहमीच तेजस्वी राहतात आणि कधीही घाणेरडे होत नाहीत

ਸਹਜੇ ਸਚੁ ਧਨੁ ਖਟਿਆ ਥੋੜਾ ਕਦੇ ਨ ਹੋਇ ॥
ज्याने त्याच्या नैसर्गिक अवस्थेत खऱ्या नावाची संपत्ती मिळवली आहे, त्याची ती संपत्ती कधीही कमी होत नाही

ਦੇਹੀ ਨੋ ਸਬਦੁ ਸੀਗਾਰੁ ਹੈ ਜਿਤੁ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥
देवाचे नाव हे शरीराचे खरे अलंकार आहे जे नेहमीच आनंद देते

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝੀਐ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਵਿਖਾਲੇ ਸੋਇ ॥੨॥
हे नानक! ज्याला गुरु स्वतः आपले दर्शन दाखवतात, तो गुरुमुख बनतो आणि हे रहस्य समजतो.॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਅੰਤਰਿ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੋ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਜਾਪੈ ॥
मनातील जप, तप आणि आत्मसंयम यांचे ज्ञान केवळ गुरूंद्वारेच कळते

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਹਉਮੈ ਅਗਿਆਨੁ ਗਵਾਪੈ ॥
देवाच्या नावाचे ध्यान केल्याने अभिमान आणि अज्ञान दूर होते

ਅੰਦਰੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਭਰਪੂਰੁ ਹੈ ਚਾਖਿਆ ਸਾਦੁ ਜਾਪੈ ॥
मानवी मन नामाच्या अमृताने भरलेले असते, परंतु त्याची चव तेव्हाच कळते जेव्हा तो चाखतो

ਜਿਨ ਚਾਖਿਆ ਸੇ ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਸੇ ਹਰਿ ਰਸਿ ਧ੍ਰਾਪੈ ॥
ज्यांनी ते चाखले आहे ते निर्भय झाले आहेत आणि हरिनामाच्या अमृताने तृप्त झाले आहेत

ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਪੀਆਇਆ ਫਿਰਿ ਕਾਲੁ ਨ ਵਿਆਪੈ ॥੧੭॥
ज्याला देवाच्या कृपेने नामाचे अमृत पाजले आहे, त्याला पुन्हा कधीही मृत्यूचा त्रास होणार नाही.॥१७॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥
श्लोक महाला ३॥

ਲੋਕੁ ਅਵਗਣਾ ਕੀ ਬੰਨ੍ਹੈ ਗੰਠੜੀ ਗੁਣ ਨ ਵਿਹਾਝੈ ਕੋਇ ॥
लोक दोषांचा गठ्ठा बांधत राहतात पण सद्गुण कोणीही विकत घेत नाही

ਗੁਣ ਕਾ ਗਾਹਕੁ ਨਾਨਕਾ ਵਿਰਲਾ ਕੋਈ ਹੋਇ ॥
हे नानक! केवळ दुर्मिळ व्यक्तीच सद्गुणांचा खरेदीदार आहे

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਗੁਣ ਪਾਈਅਨ੍ਹਿ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥੧॥
ज्याच्यावर प्रभू कृपा करतात, तो गुरूंच्या आशीर्वादाने पुण्य प्राप्त करतो. ॥ १॥

ਮਃ ੩ ॥
महाला ३ ॥

ਗੁਣ ਅਵਗੁਣ ਸਮਾਨਿ ਹਹਿ ਜਿ ਆਪਿ ਕੀਤੇ ਕਰਤਾਰਿ ॥
सद्गुण आणि दुर्गुण सारखेच आहेत कारण देवाने त्यांना निर्माण केले आहे.

ਨਾਨਕ ਹੁਕਮਿ ਮੰਨਿਐ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰਿ ॥੨॥
हे नानक! गुरुंच्या शब्दांचे ध्यान करून आणि देवाच्या आज्ञांचे पालन करूनच आनंद मिळतो.॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਅੰਦਰਿ ਰਾਜਾ ਤਖਤੁ ਹੈ ਆਪੇ ਕਰੇ ਨਿਆਉ ॥
देवाच्या रूपातील राजा मनाच्या आत सिंहासनावर बसतो आणि स्वतः न्याय देतो

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਦਰੁ ਜਾਣੀਐ ਅੰਦਰਿ ਮਹਲੁ ਅਸਰਾਉ ॥
परमेश्वराचा दहावा दरवाजा हा अंतरात्म्याच्या आत असलेल्या जीवांचा आश्रय आहे आणि या दरवाजाचे स्वरूप केवळ गुरुच्या शब्दांद्वारेच समजू शकते

ਖਰੇ ਪਰਖਿ ਖਜਾਨੈ ਪਾਈਅਨਿ ਖੋਟਿਆ ਨਾਹੀ ਥਾਉ ॥
तो स्वतः चांगल्या लोकांची परीक्षा घेतो आणि त्यांना खजिन्यात ठेवतो, पण दुष्टांना कुठेही जागा मिळत नाही

ਸਭੁ ਸਚੋ ਸਚੁ ਵਰਤਦਾ ਸਦਾ ਸਚੁ ਨਿਆਉ ॥
अंतिम सत्य सर्वत्र व्यापलेले आहे आणि त्याचा न्याय देखील नेहमीच खरा असतो

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਾ ਰਸੁ ਆਇਆ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਨਾਉ ॥੧੮॥
ज्याच्या मनात परमेश्वराचे नाव स्थिर झाले आहे, त्यानेच नामाचे अमृत चाखले आहे. ॥ १८॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥
श्लोक महला ॥१॥

ਹਉ ਮੈ ਕਰੀ ਤਾਂ ਤੂ ਨਾਹੀ ਤੂ ਹੋਵਹਿ ਹਉ ਨਾਹਿ ॥
हे देवा! जेव्हा मला अभिमान वाटतो तेव्हा तू माझ्या मनात नसतोस, पण जेव्हा तू माझ्या मनात असतोस तेव्हा अभिमान नाहीसा होतो

ਬੂਝਹੁ ਗਿਆਨੀ ਬੂਝਣਾ ਏਹ ਅਕਥ ਕਥਾ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥
हे ज्ञानी लोकांनो! जर तुम्हाला समजून घ्यायचे असेल तर तुमच्या मनातली ही न सांगितलेली गोष्ट समजून घ्या

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਤਤੁ ਨ ਪਾਈਐ ਅਲਖੁ ਵਸੈ ਸਭ ਮਾਹਿ ॥
गुरुशिवाय अंतिम सत्य प्राप्त होऊ शकत नाही; तो प्रत्येकामध्ये अदृश्य स्वरूपात राहतो

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਜਾਣੀਐ ਜਾਂ ਸਬਦੁ ਵਸੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥
जर एखाद्याला सद्गुरु सापडला, तरच तो हे रहस्य जाणू शकतो आणि शब्द मनात स्थापित होतो

ਆਪੁ ਗਇਆ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਗਇਆ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖ ਜਾਹਿ ॥
अहंकार दूर झाला तेव्हा भ्रमाचे भय दूर झाले आणि जन्म-मृत्यूचे दुःखही नष्ट झाले

ਗੁਰਮਤਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਈਐ ਊਤਮ ਮਤਿ ਤਰਾਹਿ ॥
केवळ गुरूंच्या मार्गदर्शनानेच अदृश्य देवाचे दर्शन होऊ शकते आणि केवळ योग्य दिशेनेच अस्तित्वाचा हा महासागर पार करता येतो

ਨਾਨਕ ਸੋਹੰ ਹੰਸਾ ਜਪੁ ਜਾਪਹੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਤਿਸੈ ਸਮਾਹਿ ॥੧॥
हे नानक! मीच एक आहे; म्हणजेच, तुम्हाला परमात्म्यात विलीन करणारा मंत्र जप करा; तो तिन्ही लोकांमध्ये उपस्थित आहे. ॥१॥

ਮਃ ੩ ॥
महाला ३ ॥

ਮਨੁ ਮਾਣਕੁ ਜਿਨਿ ਪਰਖਿਆ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰਿ ॥
ज्यांनी गुरुंच्या वचनांचे चिंतन करून मनाच्या मौल्यवान रत्नाची परीक्षा घेतली आहे

ਸੇ ਜਨ ਵਿਰਲੇ ਜਾਣੀਅਹਿ ਕਲਜੁਗ ਵਿਚਿ ਸੰਸਾਰਿ ॥
या कलियुग जगात असे लोक क्वचितच ज्ञात आहेत

ਆਪੈ ਨੋ ਆਪੁ ਮਿਲਿ ਰਹਿਆ ਹਉਮੈ ਦੁਬਿਧਾ ਮਾਰਿ ॥
त्यांचा अहंकार आणि शंका नष्ट केल्यानंतर, ते त्यांच्या खऱ्या आत्म्याशी एकरूप राहतात

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਦੁਤਰੁ ਤਰੇ ਭਉਜਲੁ ਬਿਖਮੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥੨॥
हे नानक! जे देवाच्या नावात तल्लीन राहतात त्यांनीच या कठीण आणि भयानक जगाच्या महासागरातून पार केले आहे. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਮਨਮੁਖ ਅੰਦਰੁ ਨ ਭਾਲਨੀ ਮੁਠੇ ਅਹੰਮਤੇ ॥
स्वार्थी लोक स्वतःमध्ये शोध घेत नाहीत तर त्यांच्या अभिमानामुळे ते फसवले जातात

ਚਾਰੇ ਕੁੰਡਾਂ ਭਵਿ ਥਕੇ ਅੰਦਰਿ ਤਿਖ ਤਤੇ ॥
चारही दिशांना भटकंती करून तो थकतो आणि त्याच्या आत इच्छाशक्तीची आग सतत जळत राहते

ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਨ ਸੋਧਨੀ ਮਨਮੁਖ ਵਿਗੁਤੇ ॥
ते स्मृती आणि शास्त्रांचे विश्लेषण करत नाहीत, म्हणून स्वयंसेवकांना त्रास सहन करावा लागला आहे

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਸਤੇ ॥
गुरुशिवाय कोणालाही देवाचे अंतिम खरे नाव मिळू शकत नाही

ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ਵੀਚਾਰਿਆ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਗਤੇ ॥੧੯॥
ज्यांनी खऱ्या ज्ञानाचे चिंतन केले आहे, त्यांना देवाचे नाव जपून मोक्ष मिळाला आहे. ॥१६॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੨ ॥
श्लोक महला २॥

ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਕਰੇ ਆਪਿ ਆਪੇ ਆਣੈ ਰਾਸਿ ॥
देव स्वतः जाणतो, तो स्वतः कर्ता आहे, तो स्वतः बिघडलेली कामे दुरुस्त करतो

ਤਿਸੈ ਅਗੈ ਨਾਨਕਾ ਖਲਿਇ ਕੀਚੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥੧॥
हे नानक! फक्त त्या दयाळू व्यक्तीलाच प्रार्थना करा. ॥१॥

ਮਃ ੧ ॥
महाला १ ॥

ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਤਿਨਿ ਦੇਖਿਆ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਸੋਇ ॥
ज्याने जग निर्माण केले आणि त्याची काळजी घेतली तोच सर्वज्ञ आहे

ਕਿਸ ਨੋ ਕਹੀਐ ਨਾਨਕਾ ਜਾ ਘਰਿ ਵਰਤੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥੨॥
नानकांना मी कोणाला सांगू, जेव्हा सर्वजण हृदयाच्या घरी उपस्थित असतात, तेव्हा मी कोणाला सांगू? ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਸਭੇ ਥੋਕ ਵਿਸਾਰਿ ਇਕੋ ਮਿਤੁ ਕਰਿ ॥
हे जीवा! सर्व भौतिक गोष्टी विसरून देवाला आपला मित्र बनव

ਮਨੁ ਤਨੁ ਹੋਇ ਨਿਹਾਲੁ ਪਾਪਾ ਦਹੈ ਹਰਿ ॥
असे केल्याने मन आणि शरीर आनंदी होईल आणि प्रभु सर्व पापे नष्ट करतील

ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਚੁਕੈ ਜਨਮਿ ਨ ਜਾਹਿ ਮਰਿ ॥
जन्म-मृत्यूच्या चक्रातून तुम्ही मुक्त व्हाल

ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ਸੋਗਿ ਨ ਮੋਹਿ ਜਰਿ ॥
खरे नाव असा आधार आहे की माणसाला दुःख आणि आसक्ती यांच्या आगीत जळावे लागत नाही

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਮਨ ਮਹਿ ਸੰਜਿ ਧਰਿ ॥੨੦॥
हे नानक! परमात्म्याचे नाव आनंदाचा खजिना आहे, ते तुमच्या मनात सुरक्षित ठेवा.

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥
श्लोक महला ५ ॥

ਮਾਇਆ ਮਨਹੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਮਾਂਗੈ ਦੰਮਾ ਦੰਮ ॥
माणूस संपत्ती विसरत नाही तर अधिकाधिक संपत्तीची हाव करतो

ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਈ ਨਾਨਕ ਨਹੀ ਕਰੰਮ ॥੧॥
हे नानक! जर नशीब त्याच्या बाजूने नसेल तर तो देवाचे स्मरणही करत नाही. ॥१॥

ਮਃ ੫ ॥
महाला ५ ॥

ਮਾਇਆ ਸਾਥਿ ਨ ਚਲਈ ਕਿਆ ਲਪਟਾਵਹਿ ਅੰਧ ॥
अरे आंधळी माया कोणत्याही प्राण्यासोबत नसते, मग तू तिला का चिकटून आहेस?

ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਧਿਆਇ ਤੂ ਤੂਟਹਿ ਮਾਇਆ ਬੰਧ ॥੨॥
जर तुम्ही गुरुंच्या चरणांचे ध्यान केले तर तुमचे मायेचे बंधन तुटतील. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਭਾਣੈ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਇਓਨੁ ਭਾਣੈ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥
देवाने आपल्याला त्याच्या इच्छेनुसार त्याच्या आज्ञा पाळायला लावल्या आहेत आणि देवाच्या इच्छेमध्येच सजीवांना आनंद मिळाला आहे

ਭਾਣੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿਓਨੁ ਭਾਣੈ ਸਚੁ ਧਿਆਇਆ ॥
ज्याने सद्गुरुंच्या इच्छेने त्यांच्याशी एकरूपता साधली आहे त्याने त्यांच्या इच्छेनुसार परम सत्याचे ध्यान केले आहे

ਭਾਣੇ ਜੇਵਡ ਹੋਰ ਦਾਤਿ ਨਾਹੀ ਸਚੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਇਆ ॥
सद्गुरुंनी सत्य सांगितले आहे की देवाच्या इच्छेइतके श्रेष्ठ दुसरे कोणतेही दान नाही

ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨ ਸਚੁ ਕਮਾਇਆ ॥
ज्यांच्या नशिबात आधीच ते लिहिले आहे, त्यांनी सत्याचे आचरण केले आहे

ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਸਰਣਾਗਤੀ ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥੨੧॥
हे नानक! ज्याने हे जग निर्माण केले आहे त्याचा आश्रय घ्या. ॥२१॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥
श्लोक महाला ३॥

ਜਿਨ ਕਉ ਅੰਦਰਿ ਗਿਆਨੁ ਨਹੀ ਭੈ ਕੀ ਨਾਹੀ ਬਿੰਦ ॥
ज्यांच्या हृदयात ज्ञान नाही आणि त्यांना देवाचे थोडेसेही भय नाही

ਨਾਨਕ ਮੁਇਆ ਕਾ ਕਿਆ ਮਾਰਣਾ ਜਿ ਆਪਿ ਮਾਰੇ ਗੋਵਿੰਦ ॥੧॥
हे नानक! ज्या मृत मानवांना स्वतः परमेश्वराने मारले आहे त्यांना मारण्यासाठी आणखी काय आहे? ॥१॥

ਮਃ ੩ ॥

महाला ३ ॥

ਮਨ ਕੀ ਪਤ੍ਰੀ ਵਾਚਣੀ ਸੁਖੀ ਹੂ ਸੁਖੁ ਸਾਰੁ ॥

मनाचे अक्षर वाचणे हाच परम आनंद आहे

ਸੋ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਭਲਾ ਆਖੀਐ ਜਿ ਬੂਝੈ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥

जो ब्राह्मणाची कल्पना समजतो तो ब्राह्मण चांगला मानला पाहिजे

ਹਰਿ ਸਾਲਾਹੇ ਹਰਿ ਪੜੈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥

तो गुरूंच्या शिकवणींवर खोलवर चिंतन करतो आणि सर्वशक्तिमान देवाची स्तुती करत राहतो आणि त्याच्या गुणांचा अभ्यास करत राहतो

Page 1094

ਆਇਆ ਓਹੁ ਪਰਵਾਣੁ ਹੈ ਜਿ ਕੁਲ ਕਾ ਕਰੇ ਉਧਾਰੁ ॥
ज्याचे जीवन यशस्वी होते तोच जो आपल्या कुळाचे रक्षण करतो

ਅਗੈ ਜਾਤਿ ਨ ਪੁਛੀਐ ਕਰਣੀ ਸਬਦੁ ਹੈ ਸਾਰੁ ॥
पुढच्या जगात कोणाचीही जात विचारली जात नाही, परंतु चांगल्या कर्मांचा आणि शब्दांचा विचार करणे हे सर्वोत्तम मानले जाते

ਹੋਰੁ ਕੂੜੁ ਪੜਣਾ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵਣਾ ਬਿਖਿਆ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥
इतर सर्व वाचन आणि वर्तन खोटे आहे आणि इंद्रियसुखांवर प्रेम करणे हे फक्त खोटे आहे

ਅੰਦਰਿ ਸੁਖੁ ਨ ਹੋਵਈ ਮਨਮੁਖ ਜਨਮੁ ਖੁਆਰੁ ॥
इच्छाशक्तीने वागणाऱ्या माणसाच्या मनाला आनंद मिळत नाही आणि त्याचे आयुष्य व्यर्थ वाया जाते

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਅਪਾਰਿ ॥੨॥
हे नानक! गुरुंच्या अपार प्रेमाने, ज्यांनी हरीच्या नावात स्वतःला लीन केले आहे त्यांनी जगाच्या सागरावर विजय मिळवला आहे.॥ २॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਆਪੇ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖਦਾ ਆਪੇ ਸਭੁ ਸਚਾ ॥
देव स्वतः जग निर्माण करतो, तो स्वतः त्याची काळजी घेतो आणि तोच सत्य आहे

ਜੋ ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੂਝੈ ਖਸਮ ਕਾ ਸੋਈ ਨਰੁ ਕਚਾ ॥
जो आपल्या स्वामीचे आदेश समजत नाही तो अपरिपक्व असतो.

ਜਿਤੁ ਭਾਵੈ ਤਿਤੁ ਲਾਇਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸਚਾ ॥
जिथे योग्य वाटेल तिथे खरा देव त्याला तिथे ठेवतो

ਸਭਨਾ ਕਾ ਸਾਹਿਬੁ ਏਕੁ ਹੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਰਚਾ ॥
सर्वांचा स्वामी एक आहे आणि गुरूच्या शब्दाद्वारे त्याच्यामध्ये जीव निर्माण होतो

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਲਾਹੀਐ ਸਭਿ ਤਿਸ ਦੇ ਜਚਾ ॥
गुरुच्या उपस्थितीत, नेहमी त्यांची स्तुती करा, कारण सर्व प्राणी त्यांचे साधक आहेत

ਜਿਉ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਨਚਾਇਦਾ ਤਿਵ ਹੀ ਕੋ ਨਚਾ ॥੨੨॥੧॥ ਸੁਧੁ ॥
हे नानक! ज्याप्रमाणे परमात्मा जीवांना नाचवतो, तसेच ते देखील नाचतात. ॥२२॥१॥ शुद्ध ॥

ਮਾਰੂ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ਡਖਣੇ ਮਃ ੫
मारू वार महला ५ डखणे मः ५

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्‌गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਤੂ ਚਉ ਸਜਣ ਮੈਡਿਆ ਡੇਈ ਸਿਸੁ ਉਤਾਰਿ ॥
हे माझ्या पूज्य प्रभू! जर तुम्ही असे म्हणालात तर मी माझे डोके काढून तुम्हाला अर्पण करेन

ਨੈਣ ਮਹਿੰਜੇ ਤਰਸਦੇ ਕਦਿ ਪਸੀ ਦੀਦਾਰੁ ॥੧॥
माझे डोळे तुला पाहण्यासाठी आतुर आहेत. ॥१॥

ਮਃ ੫ ॥
महाला ५ ॥

ਨੀਹੁ ਮਹਿੰਜਾ ਤਊ ਨਾਲਿ ਬਿਆ ਨੇਹ ਕੂੜਾਵੇ ਡੇਖੁ ॥
मला फक्त तुझ्यावर प्रेम आहे; मी पाहिलेले इतर सर्व प्रेम खोटे आहेत

ਕਪੜ ਭੋਗ ਡਰਾਵਣੇ ਜਿਚਰੁ ਪਿਰੀ ਨ ਡੇਖੁ ॥੨॥
जोपर्यंत मी प्रिय परमेश्वराला पाहत नाही तोपर्यंत सर्व कपडे आणि भोग भयावह वाटतात. ॥२॥

ਮਃ ੫ ॥
महाला ५ ॥

ਉਠੀ ਝਾਲੂ ਕੰਤੜੇ ਹਉ ਪਸੀ ਤਉ ਦੀਦਾਰੁ ॥
हे परमेश्वरा, मी सकाळी उठतो जेणेकरून मी तुला पाहू शकेन

ਕਾਜਲੁ ਹਾਰੁ ਤਮੋਲ ਰਸੁ ਬਿਨੁ ਪਸੇ ਹਭਿ ਰਸ ਛਾਰੁ ॥੩॥
तुला न पाहता, हा काजळाचा हार, सुपारीचा रस आणि इतर सर्व काही माझ्यासाठी धुळीसारखे आहे.॥३॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਤੂ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਭੁ ਧਾਰਿਆ ॥
हे देवा! तूच खरा स्वामी आहेस; सर्व अंतिम सत्ये तुझ्यात आहेत

ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੀਤੋ ਥਾਟੁ ਸਿਰਜਿ ਸੰਸਾਰਿਆ ॥
हे जग निर्माण करून, तुम्ही गुरुमुखांना भक्ती आणि सिमरन करण्यासाठी एक जागा निर्माण केली आहे

ਹਰਿ ਆਗਿਆ ਹੋਏ ਬੇਦ ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਵੀਚਾਰਿਆ ॥
पाप आणि पुण्य यांचे चिंतन करणाऱ्या देवाच्या आज्ञेने वेद अस्तित्वात आले

ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸੁ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਬਿਸਥਾਰਿਆ ॥
त्याने ब्रह्मा, विष्णू आणि शिव निर्माण करून मायेच्या तीन गुणांचा विस्तार केला

ਨਵ ਖੰਡ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਸਾਜਿ ਹਰਿ ਰੰਗ ਸਵਾਰਿਆ ॥
पृथ्वीचे नऊ भाग निर्माण केल्यानंतर, देवाने तिला अनेक रंगांनी सुंदर बनवले

ਵੇਕੀ ਜੰਤ ਉਪਾਇ ਅੰਤਰਿ ਕਲ ਧਾਰਿਆ ॥
अनेक प्रकारचे जीव निर्माण करून, त्याने त्यांच्यात जीवनशक्ती स्थापित केली

ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ਸਚੁ ਸਿਰਜਣਹਾਰਿਆ ॥
हे खऱ्या निर्माणकर्त्या, तुझा अंत कोणालाच माहित नाही, रहस्ये

ਤੂ ਜਾਣਹਿ ਸਭ ਬਿਧਿ ਆਪਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਸਤਾਰਿਆ ॥੧॥
तुम्हाला सर्व पद्धती माहित आहेत आणि तुम्ही स्वतः गुरुमुखीचे रक्षण करता. ॥१॥

ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥
डखणे महला ५॥

ਜੇ ਤੂ ਮਿਤ੍ਰੁ ਅਸਾਡੜਾ ਹਿਕ ਭੋਰੀ ਨਾ ਵੇਛੋੜਿ ॥
हे प्रभू! जर तू आमचा मित्र आहेस तर आम्हाला थोड्या काळासाठीही तुझ्यापासून वेगळे करू नकोस.

ਜੀਉ ਮਹਿੰਜਾ ਤਉ ਮੋਹਿਆ ਕਦਿ ਪਸੀ ਜਾਨੀ ਤੋਹਿ ॥੧॥
तू माझे हृदय मोहित केले आहेस, हे माझ्या प्रिये! मी तुला कधी भेटेन? ॥१॥

ਮਃ ੫ ॥
महाला ५ ॥

ਦੁਰਜਨ ਤੂ ਜਲੁ ਭਾਹੜੀ ਵਿਛੋੜੇ ਮਰਿ ਜਾਹਿ ॥
अरे दुष्टा, वियोगाच्या धगधगत्या अग्नीत जाळून मर.

ਕੰਤਾ ਤੂ ਸਉ ਸੇਜੜੀ ਮੈਡਾ ਹਭੋ ਦੁਖੁ ਉਲਾਹਿ ॥੨॥
हे पती, प्रभू! माझ्या हृदयाच्या पलंगावर झोप आणि माझे सर्व दुःख आणि वेदना दूर कर. ॥२॥

ਮਃ ੫ ॥
महाला ५ ॥

ਦੁਰਜਨੁ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਹੈ ਵੇਛੋੜਾ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ॥
सत्य हे आहे की द्वैत हे वाईट आहे आणि अभिमानाचा आजार हे वेगळेपणाचे कारण आहे

ਸਜਣੁ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਜਿਸੁ ਮਿਲਿ ਕੀਚੈ ਭੋਗੁ ॥੩॥
खरा राजा, परमेश्वर हा एकमेव सज्जन आहे, ज्याच्या भेटीने आनंद मिळतो. ॥ ३॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਤੂ ਅਗਮ ਦਇਆਲੁ ਬੇਅੰਤੁ ਤੇਰੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹੈ ਕਉਣੁ ॥
हे देवा! तू अथांग, दयेचा सागर आहेस, अनंत आहेस; तुझी खरी किंमत कोण मोजू शकेल?

ਤੁਧੁ ਸਿਰਜਿਆ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰੁ ਤੂ ਨਾਇਕੁ ਸਗਲ ਭਉਣ ॥
तू संपूर्ण विश्व निर्माण केले आहेस, तू सर्व जगाचा स्वामी आहेस

ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੈ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਸਗਲ ਰਉਣ ॥
हे माझ्या विश्वरूप ठाकूर! तुझी शक्ती कोणालाही माहीत नाही

ਤੁਧੁ ਅਪੜਿ ਕੋਇ ਨ ਸਕੈ ਤੂ ਅਬਿਨਾਸੀ ਜਗ ਉਧਰਣ ॥
तू अमर आहेस, जगाचा तारणारा आहेस; कोणीही तुझ्यापर्यंत पोहोचू शकत नाही

ਤੁਧੁ ਥਾਪੇ ਚਾਰੇ ਜੁਗ ਤੂ ਕਰਤਾ ਸਗਲ ਧਰਣ ॥
तू सत्ययुग, त्रेतायुग, द्वापरयुग आणि कलियुगाची स्थापना केली आहेस; तू संपूर्ण पृथ्वीचा निर्माता आहेस

ਤੁਧੁ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਕੀਆ ਤੁਧੁ ਲੇਪੁ ਨ ਲਗੈ ਤ੍ਰਿਣ ॥
अर्थात तू सजीवांचा जन्म आणि मृत्यू निर्माण केला आहेस, पण तू एका तीळासाठीही दोष देत नाहीस

ਜਿਸੁ ਹੋਵਹਿ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਤਿਸੁ ਲਾਵਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣ ॥
ज्याच्यावर तुम्ही दया करता, त्याला तुम्ही गुरुच्या चरणी ठेवता

ਤੂ ਹੋਰਤੁ ਉਪਾਇ ਨ ਲਭਹੀ ਅਬਿਨਾਸੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰਣ ॥੨॥
हे शाश्वत निर्माणकर्त्या, गुरुशिवाय इतर कोणत्याही मार्गाने तुम्हाला प्राप्त करता येणार नाही.॥२॥

ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥
डखणे महला ५॥

ਜੇ ਤੂ ਵਤਹਿ ਅੰਙਣੇ ਹਭ ਧਰਤਿ ਸੁਹਾਵੀ ਹੋਇ ॥
देवा! जर तू माझ्या हृदयाच्या अंगणात आलास तर माझ्या शरीराची संपूर्ण पृथ्वी सुंदर होईल

ਹਿਕਸੁ ਕੰਤੈ ਬਾਹਰੀ ਮੈਡੀ ਵਾਤ ਨ ਪੁਛੈ ਕੋਇ ॥੧॥
माझ्या स्वामी आणि पतीशिवाय, कोणीही मला काहीही विचारत नाही. ॥१॥

ਮਃ ੫ ॥
महाला ५ ॥

ਹਭੇ ਟੋਲ ਸੁਹਾਵਣੇ ਸਹੁ ਬੈਠਾ ਅੰਙਣੁ ਮਲਿ ॥
माझा स्वामी, माझा पती, माझ्या हृदयाच्या अंगणात येऊन बसला आहे, म्हणून आता सर्व अलंकार मला सुंदर वाटतात

ਪਹੀ ਨ ਵੰਞੈ ਬਿਰਥੜਾ ਜੋ ਘਰਿ ਆਵੈ ਚਲਿ ॥੨॥
जो कोणी माझ्या घरी पायी येतो तो रिकाम्या हाताने जात नाही.॥२॥

ਮਃ ੫ ॥
महाला ५ ॥

ਸੇਜ ਵਿਛਾਈ ਕੰਤ ਕੂ ਕੀਆ ਹਭੁ ਸੀਗਾਰੁ ॥
मी माझ्या पतीसाठी माझ्या हृदयाचे पलंग तयार केले आहे आणि सर्व सजावट केली आहे

ਇਤੀ ਮੰਝਿ ਨ ਸਮਾਵਈ ਜੇ ਗਲਿ ਪਹਿਰਾ ਹਾਰੁ ॥੩॥
आता जरी मी गळ्यात हार घातला तरी मला ते थोडेसेही सहन होणार नाही कारण ते देवापासून माझे वेगळे होण्याचे कारण बनते. ॥३॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਤੂ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਜੋਨਿ ਨ ਆਵਹੀ ॥
हे परम ब्रह्मा! परम देवा, तू नेहमीच अमर आहेस आणि कोणत्याही स्वरूपात येत नाहीस

ਤੂ ਹੁਕਮੀ ਸਾਜਹਿ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਾਜਿ ਸਮਾਵਹੀ ॥
तुम्ही तुमच्या आज्ञेने विश्व निर्माण करता आणि ते निर्माण केल्यानंतर तुम्ही त्यातच मग्न राहता

ਤੇਰਾ ਰੂਪੁ ਨ ਜਾਈ ਲਖਿਆ ਕਿਉ ਤੁਝਹਿ ਧਿਆਵਹੀ ॥
तुझे रूप दिसत नाही, मग मी तुझे ध्यान कसे करू शकतो?

ਤੂ ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤਹਿ ਆਪਿ ਕੁਦਰਤਿ ਦੇਖਾਵਹੀ ॥
तू सर्व प्राण्यांमध्ये उपस्थित आहेस आणि स्वतःचे स्वरूप दाखवतोस.

ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵਹੀ ॥
तुमच्या भक्तीचे भांडार भरलेले आहेत आणि ते कधीही कमी पडत नाहीत.

ਏਹਿ ਰਤਨ ਜਵੇਹਰ ਲਾਲ ਕੀਮ ਨ ਪਾਵਹੀ ॥
ही भक्ती स्वतःच एक रत्न, हिरा, रत्ने आणि मोती आहे; त्याचे मूल्यमापन करता येत नाही

ਜਿਸੁ ਹੋਵਹਿ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਤਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਲਾਵਹੀ ॥
ज्याच्यावर तुम्ही दया करता, त्याला सद्गुरुंच्या सेवेत ठेवता. ज्याच्यावर तुम्ही दया करता, त्याला सद्गुरुंच्या सेवेत ठेवता

ਤਿਸੁ ਕਦੇ ਨ ਆਵੈ ਤੋਟਿ ਜੋ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹੀ ॥੩॥
हे हरि! जो तुझे गुणगान गातो त्याला कधीही कोणत्याही गोष्टीची कमतरता भासणार नाही. ॥३॥

ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥
डखणे महला ५॥

ਜਾ ਮੂ ਪਸੀ ਹਠ ਮੈ ਪਿਰੀ ਮਹਿਜੈ ਨਾਲਿ ॥
जेव्हा मी माझ्या हृदयात डोकावले तेव्हा मला माझ्यासोबत माझा प्रभू दिसला

ਹਭੇ ਡੁਖ ਉਲਾਹਿਅਮੁ ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥੧॥
हे नानक! त्याने त्याच्या करुणामय नजरेने मला आनंदित केले आहे आणि माझे सर्व दुःख आणि वेदना दूर केल्या आहेत. ॥ १॥

ਮਃ ੫ ॥
महाला ५ ॥

ਨਾਨਕ ਬੈਠਾ ਭਖੇ ਵਾਉ ਲੰਮੇ ਸੇਵਹਿ ਦਰੁ ਖੜਾ ॥
तो बराच वेळ त्याच्या दाराशी बसून ताजी हवेचा आनंद घेत आहे, म्हणजेच तिथेच आपले जीवन व्यतीत करत आहे

ਪਿਰੀਏ ਤੂ ਜਾਣੁ ਮਹਿਜਾ ਸਾਉ ਜੋਈ ਸਾਈ ਮੁਹੁ ਖੜਾ ॥੨॥
हे प्रिये! मी इथे का उभा आहे हे तुला माहिती आहे; तुला माझा उद्देश माहित आहे; मी इथे फक्त माझ्या प्रभूचे सुंदर मुख पाहण्यासाठी उभा आहे. ॥ २ ॥

ਮਃ ੫ ॥
महाला ५ ॥

ਕਿਆ ਗਾਲਾਇਓ ਭੂਛ ਪਰ ਵੇਲਿ ਨ ਜੋਹੇ ਕੰਤ ਤੂ ॥
अरे मूर्खा! तू किती निरर्थक गोष्टी बोलतोस. जर तू इतर स्त्रियांकडे पाहिले नाहीस तरच तू एक योग्य नवरा आहेस

ਨਾਨਕ ਫੁਲਾ ਸੰਦੀ ਵਾੜਿ ਖਿੜਿਆ ਹਭੁ ਸੰਸਾਰੁ ਜਿਉ ॥੩॥
हे नानक! हे संपूर्ण जग फुलांच्या बागेसारखे बहरले आहे. ॥३॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਸੁਘੜੁ ਸੁਜਾਣੁ ਸਰੂਪੁ ਤੂ ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤੰਤਾ ॥
हे प्रभू! तू खूप कुशल, बुद्धिमान आणि सुंदर आहेस. तू सर्वत्र उपस्थित आहेस

ਤੂ ਆਪੇ ਠਾਕੁਰੁ ਸੇਵਕੋ ਆਪੇ ਪੂਜੰਤਾ ॥
तुम्ही मालक आणि सेवक दोघेही आहात आणि तुम्ही स्वतःची पूजा करता

ਦਾਨਾ ਬੀਨਾ ਆਪਿ ਤੂ ਆਪੇ ਸਤਵੰਤਾ ॥
तू स्वतः सत्यवादी आहेस आणि तू स्वतः सर्वकाही जाणतोस आणि पाहतोस

ਜਤੀ ਸਤੀ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰਮਲਾ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਭਗਵੰਤਾ ॥
हे माझ्या हरि भगवंत! तूच एकमेव ब्रह्मचारी, सदाचारी आणि पवित्र आहेस

ਸਭੁ ਬ੍ਰਹਮ ਪਸਾਰੁ ਪਸਾਰਿਓ ਆਪੇ ਖੇਲੰਤਾ ॥
सर्व काही ब्रह्माचा प्रसार आहे आणि त्यात तो स्वतः त्याची लीला वाजवतो

ਇਹੁ ਆਵਾ ਗਵਣੁ ਰਚਾਇਓ ਕਰਿ ਚੋਜ ਦੇਖੰਤਾ ॥
सजीवांच्या जन्म-मृत्यूचे हे चक्र निर्माण करून, तो स्वतः स्वतःचा खेळ पाहत राहतो

ਤਿਸੁ ਬਾਹੁੜਿ ਗਰਭਿ ਨ ਪਾਵਹੀ ਜਿਸੁ ਦੇਵਹਿ ਗੁਰ ਮੰਤਾ ॥
तो ज्याला गुरुमंत्र देतो त्याला पुन्हा गर्भात ढकलत नाही

ਜਿਉ ਆਪਿ ਚਲਾਵਹਿ ਤਿਉ ਚਲਦੇ ਕਿਛੁ ਵਸਿ ਨ ਜੰਤਾ ॥੪॥
ज्याप्रमाणे तो सजीवांना हालचाल करण्यास भाग पाडतो, तसेच तेही हालचाल करतात; या सजीवांचे स्वतःवर नियंत्रण नाही. ॥४॥

ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥
डखणे महला ५॥

ਕੁਰੀਏ ਕੁਰੀਏ ਵੈਦਿਆ ਤਲਿ ਗਾੜਾ ਮਹਰੇਰੁ ॥
हे जगाच्या नदीकाठी वाटेवर चालणाऱ्या प्राण्या, तुझ्या खाली खोल चिखल आहे

ਵੇਖੇ ਛਿਟੜਿ ਥੀਵਦੋ ਜਾਮਿ ਖਿਸੰਦੋ ਪੇਰੁ ॥੧॥
बघ, जर तुझे पाय घसरले तर तू चिखलाच्या शिंपड्यांनी डाग पडशील. ॥१॥

ਮਃ ੫ ॥
महाला ५ ॥

ਸਚੁ ਜਾਣੈ ਕਚੁ ਵੈਦਿਓ ਤੂ ਆਘੁ ਆਘੇ ਸਲਵੇ ॥
हे सजीवाच्या रूपातील प्रवासी, तू काचेच्या रूपातील भ्रमाला सत्य मानतोस आणि ते मिळविण्यासाठी तू पुढे धावत राहतोस

ਨਾਨਕ ਆਤਸੜੀ ਮੰਝਿ ਨੈਣੂ ਬਿਆ ਢਲਿ ਪਬਣਿ ਜਿਉ ਜੁੰਮਿਓ ॥੨॥
हे नानक! ज्याप्रमाणे तूप आगीत जळते आणि पाणी सुकल्यावर दुसरे चार पानांचे निलोफर नष्ट होते, त्याचप्रमाणे तुमचे आयुष्य संपल्यावर तुम्ही नष्ट व्हाल. ॥२॥

ਮਃ ੫ ॥
महाला ५ ॥

ਭੋਰੇ ਭੋਰੇ ਰੂਹੜੇ ਸੇਵੇਦੇ ਆਲਕੁ ॥
अरे निष्पाप अज्ञानी माणसा, तो देवाची पूजा करण्यात आळशी का आहे?

ਮੁਦਤਿ ਪਈ ਚਿਰਾਣੀਆ ਫਿਰਿ ਕਡੂ ਆਵੈ ਰੁਤਿ ॥੩॥
आपण प्रभूपासून वेगळे होऊन खूप काळ लोटला आहे. प्रभूला भेटण्याचा हा ऋतू, म्हणजेच ही सुवर्णसंधी, पुन्हा कधी येईल? ॥३॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਤੁਧੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖਿਆ ਜਾਤਿ ਤੂ ਵਰਨਾ ਬਾਹਰਾ ॥
हे देवा! तुला कुठलेही रूप, आकार, जात नाही आणि तू ब्राह्मण, क्षत्रिय, वैश्य आणि शूद्र रहित आहेस

ਏ ਮਾਣਸ ਜਾਣਹਿ ਦੂਰਿ ਤੂ ਵਰਤਹਿ ਜਾਹਰਾ ॥
या मानवांना वाटते की तुम्ही खूप दूर आहात, पण तुम्ही दृश्य स्वरूपात उपस्थित आहात

ਤੂ ਸਭਿ ਘਟ ਭੋਗਹਿ ਆਪਿ ਤੁਧੁ ਲੇਪੁ ਨ ਲਾਹਰਾ ॥
तुम्ही स्वतः सर्व शरीरांचा आनंद घेता पण तुम्हाला कोणताही दोष सापडत नाही

ਤੂ ਪੁਰਖੁ ਅਨੰਦੀ ਅਨੰਤ ਸਭ ਜੋਤਿ ਸਮਾਹਰਾ ॥
तूच सर्वोच्च अस्तित्व आहेस, शाश्वत आणि आनंदी आहेस; तुझा प्रकाश प्रत्येक गोष्टीत आहे.

ਤੂ ਸਭ ਦੇਵਾ ਮਹਿ ਦੇਵ ਬਿਧਾਤੇ ਨਰਹਰਾ ॥
हे कर्ता! तूच सर्व देवांचे स्वामी आहेस

ਕਿਆ ਆਰਾਧੇ ਜਿਹਵਾ ਇਕ ਤੂ ਅਬਿਨਾਸੀ ਅਪਰਪਰਾ ॥
तू अविनाशी आणि अमर्याद आहेस, एखादी जीभ तुझी पूजा कशी करू शकते?

ਜਿਸੁ ਮੇਲਹਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਪਿ ਤਿਸ ਕੇ ਸਭਿ ਕੁਲ ਤਰਾ ॥
ज्याला सतगुरू भेटतात, त्याचा संपूर्ण वंश जतन होतो

ਸੇਵਕ ਸਭਿ ਕਰਦੇ ਸੇਵ ਦਰਿ ਨਾਨਕੁ ਜਨੁ ਤੇਰਾ ॥੫॥
सर्व भक्त तुमची पूजा करतात. दास नानक सुद्धा तुमचा आश्रय घेण्यासाठी तुमच्या दाराशी आले आहेत. ॥५॥

ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥
डखणे महला ५॥

ਗਹਡੜੜਾ ਤ੍ਰਿਣਿ ਛਾਇਆ ਗਾਫਲ ਜਲਿਓਹੁ ਭਾਹਿ ॥
निष्काळजीपणामुळे पापांच्या आगीत गवतापासून बनवलेले माणसाचे शरीर जाळले गेले आहे

ਜਿਨਾ ਭਾਗ ਮਥਾਹੜੈ ਤਿਨ ਉਸਤਾਦ ਪਨਾਹਿ ॥੧॥
ज्यांच्या कपाळावर सौभाग्य आहे त्यांना त्यांच्या गुरु, गुरु आणि पीर यांचे संरक्षण मिळाले आहे. ॥१॥

ਮਃ ੫ ॥
महाला ५ ॥

ਨਾਨਕ ਪੀਠਾ ਪਕਾ ਸਾਜਿਆ ਧਰਿਆ ਆਣਿ ਮਉਜੂਦੁ ॥
हे नानक! कोणीतरी पीठ मळले, चपाती भाजल्या आणि जेवण तयार केले आणि सर्व अन्न आणले आणि भक्तांसमोर ठेवले

ਬਾਝਹੁ ਸਤਿਗੁਰ ਆਪਣੇ ਬੈਠਾ ਝਾਕੁ ਦਰੂਦ ॥੨॥
पण गुरुंच्या प्रार्थना आणि आशीर्वादाशिवाय त्याची इच्छा पूर्ण झाली नाही. आता तो उदास बसून इकडे तिकडे पाहत आहे कारण गुरुंना प्रार्थना केल्याशिवाय त्याला अन्न कसे मिळेल? ॥२॥

ਮਃ ੫ ॥
महाला ५ ॥

ਨਾਨਕ ਭੁਸਰੀਆ ਪਕਾਈਆ ਪਾਈਆ ਥਾਲੈ ਮਾਹਿ ॥
हे नानक! कोणीतरी गुरूंसाठी गोड पोळ्या बनवल्या आणि त्या एका प्लेटमध्ये वाढल्या

ਜਿਨੀ ਗੁਰੂ ਮਨਾਇਆ ਰਜਿ ਰਜਿ ਸੇਈ ਖਾਹਿ ॥੩॥
ज्यांनी गुरु आणि पीर यांना प्रसन्न केले आहे, ते तृप्त होऊन भाकरी खातात. ॥ ३ ॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਤੁਧੁ ਜਗ ਮਹਿ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇਆ ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਪਾਈਆ ॥
हे देवा! तू या जगात एक खेळ निर्माण केला आहेस आणि सर्व प्राण्यांमध्ये अहंकार निर्माण केला आहेस

ਏਕੁ ਮੰਦਰੁ ਪੰਚ ਚੋਰ ਹਹਿ ਨਿਤ ਕਰਹਿ ਬੁਰਿਆਈਆ ॥
हे मानवी शरीर एक मंदिर आहे जिथे वासना, क्रोध, लोभ, आसक्ती आणि अहंकार या स्वरूपातले पाच चोर दररोज वाईट कृत्ये करतात

ਦਸ ਨਾਰੀ ਇਕੁ ਪੁਰਖੁ ਕਰਿ ਦਸੇ ਸਾਦਿ ਲੋਭਾਈਆ ॥
तू दहा महिलांना इंद्रियांच्या रूपात आणि एका पुरूषाला मनाच्या रूपात निर्माण केले आहेस आणि त्यांना शरीरात ठेवले आहेस. हे दहा इंद्रिय दुर्गुणांच्या चवीत मग्न राहतात

ਏਨਿ ਮਾਇਆ ਮੋਹਣੀ ਮੋਹੀਆ ਨਿਤ ਫਿਰਹਿ ਭਰਮਾਈਆ ॥
माया मोहिनीने तिला मोहित केले आहे आणि म्हणून ती सतत भटकत राहते

ਹਾਠਾ ਦੋਵੈ ਕੀਤੀਓ ਸਿਵ ਸਕਤਿ ਵਰਤਾਈਆ ॥
तू तुझ्या जगासारख्या खेळाचे दोन भाग निर्माण केले आहेत; तू सजीव प्राणी आणि भ्रम निर्माण केले आहेत

ਸਿਵ ਅਗੈ ਸਕਤੀ ਹਾਰਿਆ ਏਵੈ ਹਰਿ ਭਾਈਆ ॥
शिवाला फक्त मायेनेच पराभूत करता येते, देवाला असेच आवडते

ਇਕਿ ਵਿਚਹੁ ਹੀ ਤੁਧੁ ਰਖਿਆ ਜੋ ਸਤਸੰਗਿ ਮਿਲਾਈਆ ॥
संतांच्या संगतीत एकरूप झालेल्या अनेक आत्म्यांना तुम्ही वाचवले आहे

ਜਲ ਵਿਚਹੁ ਬਿੰਬੁ ਉਠਾਲਿਓ ਜਲ ਮਾਹਿ ਸਮਾਈਆ ॥੬॥
पाण्यापासून निर्माण झालेला बुडबुडा पाण्यातच विरघळतो. ॥६॥

ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥
डखणे महला ५॥

ਆਗਾਹਾ ਕੂ ਤ੍ਰਾਘਿ ਪਿਛਾ ਫੇਰਿ ਨ ਮੁਹਡੜਾ ॥
हे मानवा! परमेश्वराच्या चरणी पोहोचण्याची आकांक्षा बाळग आणि जगाकडे मागे वळून पाहू नको

ਨਾਨਕ ਸਿਝਿ ਇਵੇਹਾ ਵਾਰ ਬਹੁੜਿ ਨ ਹੋਵੀ ਜਨਮੜਾ ॥੧॥
हे नानक! या मानवी जन्मातच तुमचे जीवन यशस्वी करा, तुम्हाला पुन्हा जन्म मिळणार नाही.॥१॥

ਮਃ ੫ ॥
महाला ५ ॥

ਸਜਣੁ ਮੈਡਾ ਚਾਈਆ ਹਭ ਕਹੀ ਦਾ ਮਿਤੁ ॥
माझा प्रिय मित्र, प्रभू खूप रंगीबेरंगी आहे आणि तो सर्वांचा लाडका मित्र आहे

ਹਭੇ ਜਾਣਨਿ ਆਪਣਾ ਕਹੀ ਨ ਠਾਹੇ ਚਿਤੁ ॥੨॥
सर्व प्राणी त्याला आपले मानतात आणि तो कोणाचेही हृदय तोडत नाही. ॥२॥

ਮਃ ੫ ॥
महाला ५ ॥

ਗੁਝੜਾ ਲਧਮੁ ਲਾਲੁ ਮਥੈ ਹੀ ਪਰਗਟੁ ਥਿਆ ॥
मला रहस्यमय परमेश्वर सापडला आहे; तो माझ्यासमोर प्रकट झाला आहे.

ਸੋਈ ਸੁਹਾਵਾ ਥਾਨੁ ਜਿਥੈ ਪਿਰੀਏ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੂ ਵੁਠਿਆ ॥੩॥
नानक म्हणतात की हे प्रिय प्रभू, तू जिथे स्थायिक झाला आहेस तिथे हृदयाचे ते स्थान सुंदर झाले आहे. ॥ ३॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਜਾ ਤੂ ਮੇਰੈ ਵਲਿ ਹੈ ਤਾ ਕਿਆ ਮੁਹਛੰਦਾ ॥
हे देवा! जेव्हा तू माझ्यासोबत आहेस तेव्हा मला कोणावर अवलंबून राहण्याची काय गरज आहे?

ਤੁਧੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮੈਨੋ ਸਉਪਿਆ ਜਾ ਤੇਰਾ ਬੰਦਾ ॥
सत्य हे आहे की तू मला सर्वस्व दिले आहेस आणि मी तुझा एकमेव सेवक आहे

ਲਖਮੀ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵਈ ਖਾਇ ਖਰਚਿ ਰਹੰਦਾ ॥
मी खूप खातो आणि खर्च करतो पण संपत्तीची कमतरता नाही

ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਮੇਦਨੀ ਸਭ ਸੇਵ ਕਰੰਦਾ ॥
८४ लाख प्रजातींच्या सृष्टीतील सर्व प्राणी तुझी पूजा करतात

ਏਹ ਵੈਰੀ ਮਿਤ੍ਰ ਸਭਿ ਕੀਤਿਆ ਨਹ ਮੰਗਹਿ ਮੰਦਾ ॥
तू माझ्या सर्व शत्रूंना माझे मित्र बनवले आहेस आणि आता ते माझे कोणतेही नुकसान करू इच्छित नाहीत

ਲੇਖਾ ਕੋਇ ਨ ਪੁਛਈ ਜਾ ਹਰਿ ਬਖਸੰਦਾ ॥
जेव्हा देव क्षमाशील असतो, तेव्हा कोणीही कर्माचा हिशोब मागत नाही

ਅਨੰਦੁ ਭਇਆ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਮਿਲਿ ਗੁਰ ਗੋਵਿੰਦਾ ॥
गुरु गोविंदांना भेटून मला परम आनंद मिळाला आहे आणि माझे मन आनंदाने भरले आहे

ਸਭੇ ਕਾਜ ਸਵਾਰਿਐ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵੰਦਾ ॥੭॥
इच्छा असेल तर सर्व कामे पूर्ण होतील. ॥ ७ ॥

ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥
डखणे महला ५॥

ਡੇਖਣ ਕੂ ਮੁਸਤਾਕੁ ਮੁਖੁ ਕਿਜੇਹਾ ਤਉ ਧਣੀ ॥
हे प्रभू! मला तुला भेटण्याची इच्छा आहे; तुझा चेहरा कसा दिसतो हे मी कसे वर्णन करू?

ਫਿਰਦਾ ਕਿਤੈ ਹਾਲਿ ਜਾ ਡਿਠਮੁ ਤਾ ਮਨੁ ਧ੍ਰਾਪਿਆ ॥੧॥
मी कोणत्या अवस्थेत भटकत होतो, पण तुला पाहून माझे मन समाधानी झाले. ॥१॥

ਮਃ ੫ ॥
महाला ५ ॥

ਦੁਖੀਆ ਦਰਦ ਘਣੇ ਵੇਦਨ ਜਾਣੇ ਤੂ ਧਣੀ ॥
हे परमेश्वरा! तुला माझे दुःख माहित आहे आणि माझ्यासारख्या दुःखी व्यक्तीला किती वेदना होत आहेत हे तुला माहिती आहे

ਜਾਣਾ ਲਖ ਭਵੇ ਪਿਰੀ ਡਿਖੰਦੋ ਤਾ ਜੀਵਸਾ ॥੨॥
हे प्रिये! जरी मला लाखो उपाय माहित असले तरी मी तुझे दर्शन घेतल्यानंतरच जगू शकतो.॥२॥

ਮਃ ੫ ॥
महाला ५ ॥

ਢਹਦੀ ਜਾਇ ਕਰਾਰਿ ਵਹਣਿ ਵਹੰਦੇ ਮੈ ਡਿਠਿਆ ॥
जीवनाच्या नदीचे काठ कोसळत आहेत आणि मी या नदीच्या प्रवाहात लोकांना वाहून जाताना पाहिले आहे

ਸੇਈ ਰਹੇ ਅਮਾਣ ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ॥੩॥
ज्यांना खरा गुरु मिळाला आहे, ते यापासून सुरक्षित राहतात. ॥३॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਜਿਸੁ ਜਨ ਤੇਰੀ ਭੁਖ ਹੈ ਤਿਸੁ ਦੁਖੁ ਨ ਵਿਆਪੈ ॥
जो तुम्हाला प्राप्त करण्यासाठी आसुसलेला आहे, त्याला कोणतेही दुःख किंवा वेदना जाणवत नाहीत

ਜਿਨਿ ਜਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝਿਆ ਸੁ ਚਹੁ ਕੁੰਡੀ ਜਾਪੈ ॥
ज्याला गुरुच्या सान्निध्यात देव समजला आहे तो उत्तर, दक्षिण, पूर्व आणि पश्चिम या चारही दिशांमध्ये प्रसिद्ध झाला आहे

ਜੋ ਨਰੁ ਉਸ ਕੀ ਸਰਣੀ ਪਰੈ ਤਿਸੁ ਕੰਬਹਿ ਪਾਪੈ ॥
जो मनुष्य त्याच्या आश्रयाला येतो, त्याला पाहून पापेही थरथर कापतात

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਮਲੁ ਉਤਰੈ ਗੁਰ ਧੂੜੀ ਨਾਪੈ ॥
जो गुरुंच्या चरणांच्या धुळीत स्नान करतो, त्याची अनेक जन्मांची घाण दूर होते

ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਭਾਣਾ ਮੰਨਿਆ ਤਿਸੁ ਸੋਗੁ ਨ ਸੰਤਾਪੈ ॥
ज्याने देवाची इच्छा आनंदाने स्वीकारली आहे त्याला कोणतेही दुःख किंवा वेदना जाणवत नाहीत

ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਮਿਤੁ ਹੈ ਸਭਿ ਜਾਣਹਿ ਆਪੈ ॥
हे देवा! तू सर्व प्राण्यांचा मित्र आहेस आणि तू स्वतः सर्व काही जाणतोस

ਐਸੀ ਸੋਭਾ ਜਨੈ ਕੀ ਜੇਵਡੁ ਹਰਿ ਪਰਤਾਪੈ ॥
जगात देवाचे वैभव जितके असते तितकेच त्याच्या भक्तांचे सौंदर्यही असते

ਸਭ ਅੰਤਰਿ ਜਨ ਵਰਤਾਇਆ ਹਰਿ ਜਨ ਤੇ ਜਾਪੈ ॥੮॥
त्याने आपल्या भक्तांची कीर्ती जगभर पसरवली आहे आणि त्यांच्या कीर्तीमुळेच देवाची ओळख होते. ॥८॥

ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥
डखणे महला ५॥

ਜਿਨਾ ਪਿਛੈ ਹਉ ਗਈ ਸੇ ਮੈ ਪਿਛੈ ਭੀ ਰਵਿਆਸੁ ॥
ज्यांचे मी अनुसरण करत होतो, ते आता माझे अनुसरण करत आहेत

ਜਿਨਾ ਕੀ ਮੈ ਆਸੜੀ ਤਿਨਾ ਮਹਿਜੀ ਆਸ ॥੧॥
ज्यांच्यावर मी आशा ठेवली होती, त्यांनी माझी आशा धरली आहे ॥ १ ॥

ਮਃ ੫ ॥
महाला ५ ॥

ਗਿਲੀ ਗਿਲੀ ਰੋਡੜੀ ਭਉਦੀ ਭਵਿ ਭਵਿ ਆਇ ॥
ज्याप्रमाणे उडणारी माशी ओल्या गुळाच्या ढिगाऱ्याजवळ येऊन त्याला चिकटून मरते

ਜੋ ਬੈਠੇ ਸੇ ਫਾਥਿਆ ਉਬਰੇ ਭਾਗ ਮਥਾਇ ॥੨॥
जे मायेजवळ बसले आहेत ते मायेच्या जाळ्यात अडकले आहेत, परंतु भाग्यवान लोक त्यातून सुटू शकले आहेत. ॥२॥

ਮਃ ੫ ॥
महाला ५ ॥

ਡਿਠਾ ਹਭ ਮਝਾਹਿ ਖਾਲੀ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੀਐ ॥
मी प्रत्येकामध्ये देव पाहिला आहे आणि कोणीही त्याच्याशिवाय रिकामा नाही हे ज्ञात नाही

ਤੈ ਸਖੀ ਭਾਗ ਮਥਾਹਿ ਜਿਨੀ ਮੇਰਾ ਸਜਣੁ ਰਾਵਿਆ ॥੩॥
तो मित्र भाग्यवान आहे ज्याला माझ्या सज्जन प्रभूचा सहवास लाभला आहे. ॥३॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਹਉ ਢਾਢੀ ਦਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਦਾ ਜੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ॥
जर परमेश्वराची इच्छा असेल तर ही दाढी त्याचे गुणगान गाईल

ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਥਿਰ ਥਾਵਰੀ ਹੋਰ ਆਵੈ ਜਾਵੈ ॥
माझा प्रभू शाश्वत आणि शाश्वत आहे पण इतर सर्व जन्म आणि मृत्युच्या चक्रात अडकलेले आहेत

ਸੋ ਮੰਗਾ ਦਾਨੁ ਗੋੁਸਾਈਆ ਜਿਤੁ ਭੁਖ ਲਹਿ ਜਾਵੈ ॥
हे प्रभू! मी असे दान मागतो जे माझ्या सर्व इच्छा पूर्ण करेल

ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਦੇਵਹੁ ਦਰਸਨੁ ਆਪਣਾ ਜਿਤੁ ਢਾਢੀ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ ॥
हे प्रभू, कृपया मला तुमचे दर्शन द्या जेणेकरून ही दाढी तृप्त होईल

ਅਰਦਾਸਿ ਸੁਣੀ ਦਾਤਾਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਢਾਢੀ ਕਉ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਵੈ ॥
जेव्हा भगवान दातारांनी प्रार्थना ऐकली तेव्हा त्यांनी धाडीला त्यांच्या राजवाड्यात बोलावले

ਪ੍ਰਭ ਦੇਖਦਿਆ ਦੁਖ ਭੁਖ ਗਈ ਢਾਢੀ ਕਉ ਮੰਗਣੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ॥
प्रभूला पाहताच त्याचे दुःख आणि भूक नाहीशी झाली आणि आता दाढीवाल्या माणसाला काहीही मागण्याचे आठवत नाही

ਸਭੇ ਇਛਾ ਪੂਰੀਆ ਲਗਿ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਪਾਵੈ ॥
॥ प्रभूच्या चरणी समर्पित झाल्यामुळे माझ्या सर्व इच्छा पूर्ण झाल्या आहेत

ਹਉ ਨਿਰਗੁਣੁ ਢਾਢੀ ਬਖਸਿਓਨੁ ਪ੍ਰਭਿ ਪੁਰਖਿ ਵੇਦਾਵੈ ॥੯॥
त्या परमपुरुषाने, प्रभूने मला क्षमा केली आहे, जो कोणत्याही गुणांपासून वंचित आहे. ॥९॥

ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥
डखणे महला ५॥

ਜਾ ਛੁਟੇ ਤਾ ਖਾਕੁ ਤੂ ਸੁੰਞੀ ਕੰਤੁ ਨ ਜਾਣਹੀ ॥
हे मानवी शरीरा, जेव्हा आत्म्याचा मृत्यू होताच आत्म्याशी असलेला संबंध तुटतो, तेव्हा तुम्ही माती बनता. मग आत्म्याशिवाय, तुम्ही परमेश्वराला, पतीला जाणू शकत नाही

ਦੁਰਜਨ ਸੇਤੀ ਨੇਹੁ ਤੂ ਕੈ ਗੁਣਿ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਮਾਣਹੀ ॥੧॥
तुमचे प्रेम हे वासना इत्यादी वाईट दुर्गुणांपासून निर्माण होते. मग कोणत्या गुणामुळे तुम्ही देवाच्या प्रेमाचा आनंद घेऊ शकता? ॥१॥

ਮਃ ੫ ॥
महाला ५ ॥

ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਬਿਨੁ ਘੜੀ ਨ ਜੀਵਣਾ ਵਿਸਰੇ ਸਰੈ ਨ ਬਿੰਦ ॥
हे नानक! ज्यांच्याशिवाय माणूस एक क्षणही जगू शकत नाही, ज्यांना विसरून एक क्षणही जगू शकत नाही

ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਕਿਉ ਮਨ ਰੂਸੀਐ ਜਿਸਹਿ ਹਮਾਰੀ ਚਿੰਦ ॥੨॥
जो नेहमी माझ्याबद्दल काळजीत असतो त्याच्यावर मी का नाराज असावे? ॥२॥

ਮਃ ੫ ॥
महाला ५ ॥

ਰਤੇ ਰੰਗਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੈ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਤਿ ਗੁਲਾਲੁ ॥
जे परब्रह्माच्या रंगात लीन होतात, त्यांचे मन आणि शरीर गुलालासारखे लाल होतात

ਨਾਨਕ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਆਲੂਦਿਆ ਜਿਤੀ ਹੋਰੁ ਖਿਆਲੁ ॥੩॥
हे नानक! परमेश्वराच्या नावाशिवाय इतर सर्व विचार मनाला अशुद्ध करतात. ॥३॥

ਪਵੜੀ ॥
पावडी ॥

ਹਰਿ ਜੀਉ ਜਾ ਤੂ ਮੇਰਾ ਮਿਤ੍ਰੁ ਹੈ ਤਾ ਕਿਆ ਮੈ ਕਾੜਾ ॥
हे प्रभू! जर तू माझा मित्र आहेस तर मी कशाचीही काळजी करू?

ਜਿਨੀ ਠਗੀ ਜਗੁ ਠਗਿਆ ਸੇ ਤੁਧੁ ਮਾਰਿ ਨਿਵਾੜਾ ॥
ज्या चोरांनी वासना आणि क्रोधाच्या रूपात जगाला फसवले आहे, त्यांना तू मारून हाकलून लावले आहेस

ਗੁਰਿ ਭਉਜਲੁ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਇਆ ਜਿਤਾ ਪਾਵਾੜਾ ॥

गुरुंनी मला जगाचा हा भयानक महासागर पार करण्यास मदत केली आहे आणि मी सर्व सांसारिक संघर्ष जिंकले आहेत

ਗੁਰਮਤੀ ਸਭਿ ਰਸ ਭੋਗਦਾ ਵਡਾ ਆਖਾੜਾ ॥

गुरुंच्या शिकवणीनुसार, मी जगातील मोठ्या रिंगणात सर्व रसांचा आनंद घेत आहे

ਸਭਿ ਇੰਦ੍ਰੀਆ ਵਸਿ ਕਰਿ ਦਿਤੀਓ ਸਤਵੰਤਾ ਸਾੜਾ ॥

जेव्हा देव आपला झाला तेव्हा त्याने सर्व इंद्रियांना आपल्या नियंत्रणाखाली आणले

ਜਿਤੁ ਲਾਈਅਨਿ ਤਿਤੈ ਲਗਦੀਆ ਨਹ ਪਿੰਜੋਤਾੜਾ ॥
आता मी जिथे ठेवतो तिथे ते त्याच जागी चिकटून राहतात आणि माझे पाय ओढत नाहीत किंवा ओढत नाहीत

ਜੋ ਇਛੀ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਇਦਾ ਗੁਰਿ ਅੰਦਰਿ ਵਾੜਾ ॥
गुरुने माझे मन अंतर्मुख केले आहे आणि मी जे काही इच्छितो, ते फळ मला आतून मिळते

ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਤੁਠਾ ਭਾਇਰਹੁ ਹਰਿ ਵਸਦਾ ਨੇੜਾ ॥੧੦॥
हे बंधूंनो! गुरु नानक माझ्यावर प्रसन्न झाले आहेत आणि आता देव माझ्या जवळ राहतो. ॥१०॥

ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥
डखणे महला ५॥

ਜਾ ਮੂੰ ਆਵਹਿ ਚਿਤਿ ਤੂ ਤਾ ਹਭੇ ਸੁਖ ਲਹਾਉ ॥
जेव्हा मी तुझी आठवण करतो, हे देवा, तेव्हा मला सर्व आनंद मिळतो

ਨਾਨਕ ਮਨ ਹੀ ਮੰਝਿ ਰੰਗਾਵਲਾ ਪਿਰੀ ਤਹਿਜਾ ਨਾਉ ॥੧॥
नानक म्हणतात की हे माझ्या प्रिये, तुझे नाव माझ्या हृदयात खूप गोड आहे. ॥१॥

ਮਃ ੫ ॥
महाला ५ ॥

ਕਪੜ ਭੋਗ ਵਿਕਾਰ ਏ ਹਭੇ ਹੀ ਛਾਰ ॥
सुंदर कपडे, सुख आणि दुर्गुण हे सर्व धुळीसारखे आहेत

ਖਾਕੁ ਲੋੁੜੇਦਾ ਤੰਨਿ ਖੇ ਜੋ ਰਤੇ ਦੀਦਾਰ ॥੨॥
जे देवाच्या दर्शनात मग्न राहतात त्यांच्या चरणांची धूळ मला मिळवायची आहे. ॥२॥

ਮਃ ੫ ॥
महाला ५ ॥

ਕਿਆ ਤਕਹਿ ਬਿਆ ਪਾਸ ਕਰਿ ਹੀਅੜੇ ਹਿਕੁ ਅਧਾਰੁ ॥
हे माणसा! तू लोकांचा आधार का शोधत आहेस? तुझ्या हृदयात एकाच देवाचा आधार निर्माण कर

ਥੀਉ ਸੰਤਨ ਕੀ ਰੇਣੁ ਜਿਤੁ ਲਭੀ ਸੁਖ ਦਾਤਾਰੁ ॥੩॥
संत आणि महापुरुषांच्या चरणांची धूळ व्हा, ज्यामुळे तुम्हाला आनंद देणारा परमेश्वर मिळेल.॥३॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਵਿਣੁ ਕਰਮਾ ਹਰਿ ਜੀਉ ਨ ਪਾਈਐ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮਨੂਆ ਨ ਲਗੈ ॥
नशिबाशिवाय देव सापडत नाही आणि सद्‌गुरुशिवाय मन देवावर लक्ष केंद्रित करू शकत नाही

ਧਰਮੁ ਧੀਰਾ ਕਲਿ ਅੰਦਰੇ ਇਹੁ ਪਾਪੀ ਮੂਲਿ ਨ ਤਗੈ ॥
या कलियुगात फक्त धर्म हाच खंबीर आधार आहे, पण हे पापी मन अजिबात स्थिर नाही

ਅਹਿ ਕਰੁ ਕਰੇ ਸੁ ਅਹਿ ਕਰੁ ਪਾਏ ਇਕ ਘੜੀ ਮੁਹਤੁ ਨ ਲਗੈ ॥
माणूस एका हाताने पाप करतो आणि दुसऱ्या हाताने त्याचे फळ मिळतो. त्याच्या पापकर्मांचे फळ मिळण्यास एक क्षणही लागत नाही

ਚਾਰੇ ਜੁਗ ਮੈ ਸੋਧਿਆ ਵਿਣੁ ਸੰਗਤਿ ਅਹੰਕਾਰੁ ਨ ਭਗੈ ॥
मी चार युगांचे सखोल विश्लेषण केले आहे आणि पाहिले आहे की संगतीशिवाय अहंकार जात नाही

ਹਉਮੈ ਮੂਲਿ ਨ ਛੁਟਈ ਵਿਣੁ ਸਾਧੂ ਸਤਸੰਗੈ ॥
संतांच्या संगतीशिवाय अहंकारापासून मुक्तता मिळू शकत नाही

ਤਿਚਰੁ ਥਾਹ ਨ ਪਾਵਈ ਜਿਚਰੁ ਸਾਹਿਬ ਸਿਉ ਮਨ ਭੰਗੈ ॥
जोपर्यंत मन सद्‌गुरूपासून वेगळे राहते तोपर्यंत सत्याचे ज्ञान मिळू शकत नाही

ਜਿਨਿ ਜਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਸੁ ਘਰਿ ਦੀਬਾਣੁ ਅਭਗੈ ॥
ज्याने गुरुमुखी बनून देवाची उपासना केली आहे, त्याचे हृदय त्याच्या घरात एक अतूट आश्रय बनले आहे. ज्याने गुरुमुखी बनून देवाची उपासना केली आहे, त्याचे हृदय त्याच्या घरात एक अतूट आश्रय बनले आहे

ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣੀ ਲਗੈ ॥੧੧॥
देवाच्या कृपेने त्याला परम आनंद प्राप्त झाला आहे आणि तो गुरुच्या चरणी लीन राहतो. ॥११॥

ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥
डखणे महला ५॥

ਲੋੜੀਦੋ ਹਭ ਜਾਇ ਸੋ ਮੀਰਾ ਮੀਰੰਨ ਸਿਰਿ ॥
ज्याला मी सर्वत्र शोधत राहतो तो राजांचा राजा आहे

ਹਠ ਮੰਝਾਹੂ ਸੋ ਧਣੀ ਚਉਦੋ ਮੁਖਿ ਅਲਾਇ ॥੧॥
तो परमेश्वर माझ्या हृदयात राहतो आणि मी माझ्या मुखाने त्याचे नाव जपत राहतो. ॥१॥

ਮਃ ੫ ॥
महाला ५ ॥

ਮਾਣਿਕੂ ਮੋਹਿ ਮਾਉ ਡਿੰਨਾ ਧਣੀ ਅਪਾਹਿ ॥
अरे आई, परमेश्वराने स्वतः मला माणिक नावाच्या रूपात दिले आहे

ਹਿਆਉ ਮਹਿਜਾ ਠੰਢੜਾ ਮੁਖਹੁ ਸਚੁ ਅਲਾਇ ॥੨॥
म्हणून, भुकेले असताना त्या परम सत्याचे गुणगान करून माझे हृदय थंड झाले आहे ॥२॥

ਮਃ ੫ ॥
महाला ५ ॥

ਮੂ ਥੀਆਊ ਸੇਜ ਨੈਣਾ ਪਿਰੀ ਵਿਛਾਵਣਾ ॥
हे माझ्या प्रिये! माझे हृदय तुझ्यासाठी पलंग बनले आहे आणि माझे डोळे पलंग बनले आहेत

ਜੇ ਡੇਖੈ ਹਿਕ ਵਾਰ ਤਾ ਸੁਖ ਕੀਮਾ ਹੂ ਬਾਹਰੇ ॥੩॥
जर तू एकदा माझ्याकडे पाहशील तर मला अमूल्य आनंद मिळेल. ॥३॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਮਨੁ ਲੋਚੈ ਹਰਿ ਮਿਲਣ ਕਉ ਕਿਉ ਦਰਸਨੁ ਪਾਈਆ ॥
माझे मन परमेश्वराला भेटण्याची इच्छा बाळगते, मग मी त्याला कसे पाहू शकतो?

ਮੈ ਲਖ ਵਿੜਤੇ ਸਾਹਿਬਾ ਜੇ ਬਿੰਦ ਬੋੁਲਾਈਆ ॥
मी लाखो रुपये कमावले आहेत, हे माझ्या स्वामी, जर तुम्ही माझ्याशी क्षणभर बोललात तर मला समजेल की मी लाखो रुपये कमावले आहेत

ਮੈ ਚਾਰੇ ਕੁੰਡਾ ਭਾਲੀਆ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਨ ਸਾਈਆ ॥
हे परमेश्वरा! मी चारही दिशा शोधल्या आहेत, पण तुझ्यासारखा कोणी नाही

ਮੈ ਦਸਿਹੁ ਮਾਰਗੁ ਸੰਤਹੋ ਕਿਉ ਪ੍ਰਭੂ ਮਿਲਾਈਆ ॥
हे संतांनो! मला परमेश्वराला भेटण्याचा मार्ग दाखवा

ਮਨੁ ਅਰਪਿਹੁ ਹਉਮੈ ਤਜਹੁ ਇਤੁ ਪੰਥਿ ਜੁਲਾਈਆ ॥
संतांचे उत्तर आहे की तुमचे मन समर्पण करा, तुमचा अभिमान सोडून द्या आणि या मार्गावर चालत रहा

ਨਿਤ ਸੇਵਿਹੁ ਸਾਹਿਬੁ ਆਪਣਾ ਸਤਸੰਗਿ ਮਿਲਾਈਆ ॥
दररोज आपल्या प्रभूची पूजा केल्याने, सत्संगात प्रभूला भेटतो

ਸਭੇ ਆਸਾ ਪੂਰੀਆ ਗੁਰ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਈਆ ॥
गुरु परमेश्वरांनी मला त्यांच्या चरणी बोलावले आहे आणि म्हणूनच माझ्या सर्व इच्छा पूर्ण झाल्या आहेत

ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਹੋਰੁ ਨ ਸੁਝਈ ਮੇਰੇ ਮਿਤ੍ਰ ਗੁੋਸਾਈਆ ॥੧੨॥
अरे माझ्या मित्रा गुसैन! मी तुझ्यासारखा कोणाचाही विचार करू शकत नाही. ॥१२॥

ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥
डखणे महला ५॥

ਮੂ ਥੀਆਊ ਤਖਤੁ ਪਿਰੀ ਮਹਿੰਜੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ॥
जर माझे हृदय सिंहासन बनले आणि माझा प्रियकर त्यावर राजा म्हणून बसला

ਪਾਵ ਮਿਲਾਵੇ ਕੋਲਿ ਕਵਲ ਜਿਵੈ ਬਿਗਸਾਵਦੋ ॥੧॥
जेव्हा त्याचे चरण माझ्या हृदयाच्या कमळाला स्पर्श करतील तेव्हा ते कमळासारखे फुलेल.॥१॥

ਮਃ ੫ ॥
महाला ५ ॥

ਪਿਰੀਆ ਸੰਦੜੀ ਭੁਖ ਮੂ ਲਾਵਣ ਥੀ ਵਿਥਰਾ ॥
जर मी माझ्या प्रियकराची भूक भागविण्यासाठी एका सुंदर अन्नाच्या रूपात स्वतःला पसरवले तर

ਜਾਣੁ ਮਿਠਾਈ ਇਖ ਬੇਈ ਪੀੜੇ ਨਾ ਹੁਟੈ ॥੨॥
हे चांगले जाणून घ्या की मी उसाचा गोडवा आहे, तुम्ही मला वारंवार दाबले तरी मी गोडवा देणे थांबवणार नाही. ॥२॥

ਮਃ ੫ ॥
महाला ५ ॥

ਠਗਾ ਨੀਹੁ ਮਤ੍ਰੋੜਿ ਜਾਣੁ ਗੰਧ੍ਰਬਾ ਨਗਰੀ ॥
कामदीसारख्या गुंडांशी संबंध तोडून टाका आणि याला गंधर्व नगरीसारखी फसवणूक समजा

ਸੁਖ ਘਟਾਊ ਡੂਇ ਇਸੁ ਪੰਧਾਣੂ ਘਰ ਘਣੇ ॥੩॥
या दोन क्षणांच्या आनंदामुळे आत्म्याच्या रूपात प्रवासी अनेक घरांमध्ये म्हणजेच जन्मांमध्ये भटकत राहतो. ॥ ३॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਅਕਲ ਕਲਾ ਨਹ ਪਾਈਐ ਪ੍ਰਭੁ ਅਲਖ ਅਲੇਖੰ ॥
परमेश्वराला कोणीही शोधू शकत नाही; तो अदृश्य आहे आणि कर्मांचा हिशेब देत नाही

ਖਟੁ ਦਰਸਨ ਭ੍ਰਮਤੇ ਫਿਰਹਿ ਨਹ ਮਿਲੀਐ ਭੇਖੰ ॥
सहा तत्वज्ञान असलेले योगी, गतिमान बुद्धिजीवी, संन्यासी, तपस्वी आणि जैन भटकतात पण वेष धारण करून त्यांना देव सापडत नाही

ਵਰਤ ਕਰਹਿ ਚੰਦ੍ਰਾਇਣਾ ਸੇ ਕਿਤੈ ਨ ਲੇਖੰ ॥
काही लोक चांद्रयान उपवास करतात पण त्याचाही काही उपयोग नाही

ਬੇਦ ਪੜਹਿ ਸੰਪੂਰਨਾ ਤਤੁ ਸਾਰ ਨ ਪੇਖੰ ॥
काही विद्वान संपूर्ण वेदांचे पठण करतात पण त्यांनाही त्याचे सार दिसत नाही

ਤਿਲਕੁ ਕਢਹਿ ਇਸਨਾਨੁ ਕਰਿ ਅੰਤਰਿ ਕਾਲੇਖੰ ॥
जे लोक आंघोळ केल्यानंतर कपाळावर टिळक लावतात, त्यांचे मन पापाच्या अंधाराने भरलेले असते

ਭੇਖੀ ਪ੍ਰਭੂ ਨ ਲਭਈ ਵਿਣੁ ਸਚੀ ਸਿਖੰ ॥
खऱ्या शिक्षणाशिवाय, ढोंगीपणा किंवा ढोंग करून देव शोधता येत नाही

ਭੂਲਾ ਮਾਰਗਿ ਸੋ ਪਵੈ ਜਿਸੁ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੰ ॥
ज्याच्या कपाळावर भाग्य असते तो हरवलेला माणूस योग्य मार्ग शोधतो

ਤਿਨਿ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਿਆ ਆਪਣਾ ਜਿਨਿ ਗੁਰੁ ਅਖੀ ਦੇਖੰ ॥੧੩॥
ज्यांनी गुरुंना प्रत्यक्ष पाहिले आहे, त्यांचे जीवन सुधारले आहे. ॥१३॥

ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥
डखणे महला ५॥

ਸੋ ਨਿਵਾਹੂ ਗਡਿ ਜੋ ਚਲਾਊ ਨ ਥੀਐ ॥
जो तुझा मित्र आहे आणि जो तुला कधीही सोडणार नाही, त्या परमेश्वराला तुझ्या हृदयात राहू दे

ਕਾਰ ਕੂੜਾਵੀ ਛਡਿ ਸੰਮਲੁ ਸਚੁ ਧਣੀ ॥੧॥
खोटे कर्म सोडून खऱ्या सद्गुरूची पूजा करा. ॥१॥

ਮਃ ੫ ॥
महाला ॥

ਹਭ ਸਮਾਣੀ ਜੋਤਿ ਜਿਉ ਜਲ ਘਟਾਊ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ॥
ज्याप्रमाणे चंद्राची सावली पाण्याने भरलेल्या भांड्यांमध्ये असते, त्याचप्रमाणे सर्वशक्तिमान देवाचा प्रकाश प्रत्येक गोष्टीत असतो

ਪਰਗਟੁ ਥੀਆ ਆਪਿ ਨਾਨਕ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ॥੨॥
हे नानक! ज्या व्यक्तीच्या कपाळावर भाग्य लिहिलेले आहे त्याच्या हृदयात परमेश्वर स्वतः प्रकट झाला आहे. ॥२॥

ਮਃ ੫ ॥
महाला ५ ॥

ਮੁਖ ਸੁਹਾਵੇ ਨਾਮੁ ਚਉ ਆਠ ਪਹਰ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥
देवाचे नाव घेतल्याने चेहरा सुंदर होतो, म्हणून आठ तास देवाचे गुणगान करा

ਨਾਨਕ ਦਰਗਹ ਮੰਨੀਅਹਿ ਮਿਲੀ ਨਿਥਾਵੇ ਥਾਉ ॥੩॥
हे नानक! केवळ देवाच्या दरबारातच वैभव प्राप्त होऊ शकते आणि असहाय्यांनाही आधार मिळतो. ॥३॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਬਾਹਰ ਭੇਖਿ ਨ ਪਾਈਐ ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥
परमेश्वर सर्वज्ञ आहे आणि म्हणूनच बाह्य ढोंग किंवा ढोंगाने तो सापडू शकत नाही

ਇਕਸੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ਬਾਹਰੀ ਸਭ ਫਿਰੈ ਨਿਕਾਮੀ ॥
देवाशिवाय, सर्व लोक ध्येयविरहित भटकतात

ਮਨੁ ਰਤਾ ਕੁਟੰਬ ਸਿਉ ਨਿਤ ਗਰਬਿ ਫਿਰਾਮੀ ॥
ज्या लोकांचे मन त्यांच्या कुटुंबाच्या प्रेमात बुडालेले असते, ते नेहमी गर्विष्ठ लोकांसारखे फिरत राहतात

ਫਿਰਹਿ ਗੁਮਾਨੀ ਜਗ ਮਹਿ ਕਿਆ ਗਰਬਹਿ ਦਾਮੀ ॥
जगात गर्विष्ठपणे फिरणारे लोक आपल्या संपत्तीचा अभिमान का बाळगतात?

ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ਨ ਚਲਈ ਖਿਨ ਜਾਇ ਬਿਲਾਮੀ ॥
कारण जेव्हा आपण हे जग सोडून जातो तेव्हा ही संपत्ती कोणासोबत जात नाही आणि ती कोणत्याही विलंबाशिवाय दुसऱ्याकडे जाते

ਬਿਚਰਦੇ ਫਿਰਹਿ ਸੰਸਾਰ ਮਹਿ ਹਰਿ ਜੀ ਹੁਕਾਮੀ ॥
सत्य हे आहे की असे लोक देवाच्या आज्ञेनुसार या जगात भटकत राहतात

ਕਰਮੁ ਖੁਲਾ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਸੁਆਮੀ ॥
ज्याचे भाग्य उंचावले आहे त्याला गुरु मिळाला आहे आणि गुरुच्या सान्निध्यात त्याला भगवान स्वामी मिळाले आहेत

ਜੋ ਜਨੁ ਹਰਿ ਕਾ ਸੇਵਕੋ ਹਰਿ ਤਿਸ ਕੀ ਕਾਮੀ ॥੧੪॥
जो परमात्म्याचा भक्त आहे, तो त्याची सर्व कामे यशस्वी करतो. ॥ १४॥

ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥
डखणे महला ५॥

ਮੁਖਹੁ ਅਲਾਏ ਹਭ ਮਰਣੁ ਪਛਾਣੰਦੋ ਕੋਇ ॥
मृत्यूबद्दल सगळेच बोलतात पण त्यामागील रहस्य फार कमी लोकांना समजते

ਨਾਨਕ ਤਿਨਾ ਖਾਕੁ ਜਿਨਾ ਯਕੀਨਾ ਹਿਕ ਸਿਉ ॥੧॥
हे नानक! मी देवावर श्रद्धा ठेवणाऱ्यांच्या पायांची धूळ घालू इच्छितो.॥१॥

ਮਃ ੫ ॥
महाला ५ ॥

ਜਾਣੁ ਵਸੰਦੋ ਮੰਝਿ ਪਛਾਣੂ ਕੋ ਹੇਕੜੋ ॥
हे जाणून घ्या की देव प्रत्येकामध्ये आहे, परंतु फार कमी लोक त्याला ओळखतात

ਤੈ ਤਨਿ ਪੜਦਾ ਨਾਹਿ ਨਾਨਕ ਜੈ ਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ॥੨॥
हे नानक! ज्याला गुरु भेटले आहेत, त्याच्या शरीरात भ्रमाचा पडदा राहत नाही. ॥२॥

ਮਃ ੫ ॥
महाला ५ ॥

ਮਤੜੀ ਕਾਂਢਕੁ ਆਹ ਪਾਵ ਧੋਵੰਦੋ ਪੀਵਸਾ ॥
मी त्या महापुरुषाचे पाय धुईन आणि मनातील चुकीचे विचार काढून टाकणारे पाणी पिईन

ਮੁ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਅਥਾਹ ਪਸਣ ਕੂ ਸਚਾ ਧਣੀ ॥੩॥
विश्वाचा खरा मालक असलेल्या परमेश्वराला पाहण्यासाठी माझ्या हृदयात आणि शरीरात अपार प्रेम आहे. ॥३॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਨਿਰਭਉ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਨਾਲਿ ਮਾਇਆ ਰਚਾ ॥
जो निर्भय देवाचे नाव विसरला आहे आणि मायेत मग्न आहे

ਆਵੈ ਜਾਇ ਭਵਾਈਐ ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਨਚਾ ॥
जन्म-मृत्यूच्या चक्रात भटकत राहून तो अनेक जन्मांचा बळी बनतो

ਬਚਨੁ ਕਰੇ ਤੈ ਖਿਸਕਿ ਜਾਇ ਬੋਲੇ ਸਭੁ ਕਚਾ ॥
तो जे काही वचन देतो ते तो मोडतो आणि अशा प्रकारे तो फक्त खोटे बोलतो

ਅੰਦਰਹੁ ਥੋਥਾ ਕੂੜਿਆਰੁ ਕੂੜੀ ਸਭ ਖਚਾ ॥
असा खोटारडा मनाने पोकळ असतो आणि सर्व खोट्या कामांमध्ये मग्न असतो

ਵੈਰੁ ਕਰੇ ਨਿਰਵੈਰ ਨਾਲਿ ਝੂਠੇ ਲਾਲਚਾ ॥
खोट्या लोभात अडकून, तो निष्पाप लोकांशीही वैर करतो

ਮਾਰਿਆ ਸਚੈ ਪਾਤਿਸਾਹਿ ਵੇਖਿ ਧੁਰਿ ਕਰਮਚਾ ॥
त्याची वाईट कृत्ये पाहून, खऱ्या राजा, प्रभूने त्याला मारले आहे.

ਜਮਦੂਤੀ ਹੈ ਹੇਰਿਆ ਦੁਖ ਹੀ ਮਹਿ ਪਚਾ ॥
मृत्युचे दूत त्याला त्रास देतात आणि तो दुःखात बुडालेला राहतो

ਹੋਆ ਤਪਾਵਸੁ ਧਰਮ ਕਾ ਨਾਨਕ ਦਰਿ ਸਚਾ ॥੧੫॥
हे नानक! देवाच्या खऱ्या न्यायालयात फक्त धर्माचाच न्याय झाला आहे. ॥१५॥

ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥
डखणे महला ५॥

ਪਰਭਾਤੇ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਧਿਆਇ ॥
सकाळी उठून परमेश्वराचे नाव घ्या आणि गुरूंच्या चरणांवर ध्यान करा

ਜਨਮ ਮਰਣ ਮਲੁ ਉਤਰੈ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੧॥
परमेश्वराची स्तुती गाण्याने जन्म आणि मृत्यूची संपूर्ण अशुद्धता दूर होते ॥१॥

ਮਃ ੫ ॥

महाला ५ ॥

ਦੇਹ ਅੰਧਾਰੀ ਅੰਧੁ ਸੁੰਞੀ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣੀਆ ॥

परमात्म्याच्या नावाशिवाय मानवी शरीर अंधकारमय, गुणविरहित आणि ज्ञानहीन आहे

ਨਾਨਕ ਸਫਲ ਜਨੰਮੁ ਜੈ ਘਟਿ ਵੁਠਾ ਸਚੁ ਧਣੀ ॥੨॥

हे नानक! ज्याच्या हृदयात खऱ्या स्वामीचे स्मरण राहते त्याचा जन्म यशस्वी होतो. ॥२॥

ਮਃ ੫ ॥

महाला ५ ॥

ਲੋਇਣ ਲੋਈ ਡਿਠ ਪਿਆਸ ਨ ਬੁਝੈ ਮੂ ਘਣੀ ॥

मी या डोळ्यांनी परमेश्वराचा प्रकाश पाहिला आहे, पण तरीही मला त्याच्या दर्शनाची तीव्र तहान आहे जी शमत नाही.

ਨਾਨਕ ਸੇ ਅਖੜੀਆ ਬਿਅੰਨਿ ਜਿਨੀ ਡਿਸੰਦੋ ਮਾ ਪਿਰੀ ॥੩॥
हे नानक! ज्या डोळ्यांद्वारे प्रिय प्रभूला पाहता येते ते वेगळे आहेत. ॥३॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਜਿਨਿ ਜਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਸਭਿ ਸੁਖ ਪਾਈ ॥
गुरुमुख होऊन भगवंताची आराधना करणाऱ्याला सर्व सुख प्राप्त झाले आहे

ਓਹੁ ਆਪਿ ਤਰਿਆ ਕੁਟੰਬ ਸਿਉ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਤਰਾਈ ॥
त्याने आपल्या कुटुंबासह केवळ समुद्र पार केला नाही तर संपूर्ण जगाला वाचवले आहे

ਓਨਿ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਧਨੁ ਸੰਚਿਆ ਸਭ ਤਿਖਾ ਬੁਝਾਈ ॥
त्याने हरिनामाच्या रूपाने संपत्ती जमा करून सर्व तहान भागवली आहे

ਓਨਿ ਛਡੇ ਲਾਲਚ ਦੁਨੀ ਕੇ ਅੰਤਰਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥
जगाचा सर्व लोभ सोडून त्याने स्वतःला हृदयात देवाला समर्पित केले आहे

ਓਸੁ ਸਦਾ ਸਦਾ ਘਰਿ ਅਨੰਦੁ ਹੈ ਹਰਿ ਸਖਾ ਸਹਾਈ ॥
त्याच्या हृदयात आणि घरात नेहमीच आनंद असतो आणि देव त्याचा मदतनीस आणि हितचिंतक बनला आहे

ਓਨਿ ਵੈਰੀ ਮਿਤ੍ਰ ਸਮ ਕੀਤਿਆ ਸਭ ਨਾਲਿ ਸੁਭਾਈ ॥
तो मित्र आणि शत्रू दोघांनाही सारखाच वागवतो आणि सर्वांसोबत प्रेमाने राहतो

ਹੋਆ ਓਹੀ ਅਲੁ ਜਗ ਮਹਿ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਜਪਾਈ ॥
गुरुच्या ज्ञानाने नामजप करून तो संपूर्ण जगात प्रसिद्ध झाला आहे

ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਸਿਉ ਬਣਿ ਆਈ ॥੧੬॥
तो देवावर प्रेम करतो आणि त्याच्या मागील जन्मात केलेल्या सत्कर्मांचे फळ त्याला मिळाले आहे. ॥ १६॥

ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥
डखणे महला ५॥

ਸਚੁ ਸੁਹਾਵਾ ਕਾਢੀਐ ਕੂੜੈ ਕੂੜੀ ਸੋਇ ॥
फक्त सत्यच सुंदर असते असे म्हटले जाते, पण खोट्याचे सौंदर्य नेहमीच खोटे असते

ਨਾਨਕ ਵਿਰਲੇ ਜਾਣੀਅਹਿ ਜਿਨ ਸਚੁ ਪਲੈ ਹੋਇ ॥੧॥
हे नानक! सत्य असलेल्या व्यक्ती क्वचितच ओळखल्या जातात. ॥१॥

ਮਃ ੫ ॥
महाला ५ ॥

ਸਜਣ ਮੁਖੁ ਅਨੂਪੁ ਅਠੇ ਪਹਰ ਨਿਹਾਲਸਾ ॥
माझ्या प्रियकराचा चेहरा अतुलनीय आहे; मी सतत त्याच्याकडे पाहत राहीन

ਸੁਤੜੀ ਸੋ ਸਹੁ ਡਿਠੁ ਤੈ ਸੁਪਨੇ ਹਉ ਖੰਨੀਐ ॥੨॥
मी झोपेत असताना त्या परमेश्वराचे दर्शन घेतले आहे आणि स्वप्नातही मी त्याच्यासाठी स्वतःचे बलिदान देण्यास तयार आहे. ॥२॥

ਮਃ ੫ ॥
महाला ५ ॥

ਸਜਣ ਸਚੁ ਪਰਖਿ ਮੁਖਿ ਅਲਾਵਣੁ ਥੋਥਰਾ ॥
सज्जनांनो, तुमच्या हृदयातील परमेश्वराला ओळखा, तोंडाने बोलणे हे सर्व व्यर्थ आहे

ਮੰਨ ਮਝਾਹੂ ਲਖਿ ਤੁਧਹੁ ਦੂਰਿ ਨ ਸੁ ਪਿਰੀ ॥੩॥
तुमचा प्रियकर तुमच्यापासून दूर नाही, पण त्याला तुमच्या हृदयात पहा. ॥३॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਧਰਤਿ ਆਕਾਸੁ ਪਾਤਾਲੁ ਹੈ ਚੰਦੁ ਸੂਰੁ ਬਿਨਾਸੀ ॥
पृथ्वी आणि आकाश खोल आहेत आणि सुरुवात नष्ट करतात पृथ्वी, आकाश, पाताळ, चंद्र आणि सूर्य हे सर्व नाशवंत आहेत

ਬਾਦਿਸਾਹ ਸਾਹ ਉਮਰਾਵ ਖਾਨ ਢਾਹਿ ਡੇਰੇ ਜਾਸੀ ॥
मोठे राजे, सावकार, नवाब आणि सरदार मृत्युमुखी पडतील

ਰੰਗ ਤੁੰਗ ਗਰੀਬ ਮਸਤ ਸਭੁ ਲੋਕੁ ਸਿਧਾਸੀ ॥
सर्व गरीब, श्रीमंत आणि आनंदी लोक हे जग सोडून जातील

ਕਾਜੀ ਸੇਖ ਮਸਾਇਕਾ ਸਭੇ ਉਠਿ ਜਾਸੀ ॥
काझी शेख, सर्व श्रीमंत लोक हे जग सोडून जातील

ਪੀਰ ਪੈਕਾਬਰ ਅਉਲੀਏ ਕੋ ਥਿਰੁ ਨ ਰਹਾਸੀ ॥
पीर, पैगंबर आणि संतांनो, मृत्यू सर्वांसाठी निश्चित आहे

ਰੋਜਾ ਬਾਗ ਨਿਵਾਜ ਕਤੇਬ ਵਿਣੁ ਬੁਝੇ ਸਭ ਜਾਸੀ ॥
जे लोक उपवास ठेवतात, अजान देतात, नमाज अदा करतात, कुराण शरीफ वाचतात, ते सर्व सत्य न समजता नष्ट होतील

ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਮੇਦਨੀ ਸਭ ਆਵੈ ਜਾਸੀ ॥
सर्व चौऱ्याऐंशी लाख जग येतात आणि जातात. जगातील सर्व चौऱ्याऐंशी लाख जीव जन्म आणि मृत्यूच्या चक्रात आहेत

ਨਿਹਚਲੁ ਸਚੁ ਖੁਦਾਇ ਏਕੁ ਖੁਦਾਇ ਬੰਦਾ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥੧੭॥
सत्य हे आहे की फक्त एकच खरा देव नेहमीच स्थिर असतो आणि जो व्यक्ती एकाच देवाची उपासना करतो तोच अमर असतो. ॥१७॥

ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥
डखणे महला ५॥

ਡਿਠੀ ਹਭ ਢੰਢੋਲਿ ਹਿਕਸੁ ਬਾਝੁ ਨ ਕੋਇ ॥
मी संपूर्ण जग शोधले आहे पण देवाशिवाय कोणीही शुभचिंतक नाही

ਆਉ ਸਜਣ ਤੂ ਮੁਖਿ ਲਗੁ ਮੇਰਾ ਤਨੁ ਮਨੁ ਠੰਢਾ ਹੋਇ ॥੧॥
हे प्रिय मित्रा! माझ्याकडे ये आणि मला तुझे दर्शन दे, जेणेकरून माझे शरीर आणि मन थंड होईल. ॥१॥

ਮਃ ੫ ॥
महाला ५ ॥

ਆਸਕੁ ਆਸਾ ਬਾਹਰਾ ਮੂ ਮਨਿ ਵਡੀ ਆਸ ॥
खरा प्रियकर तो असतो ज्याच्या मनात आशा नसते, पण माझ्या मनात मोठ्या आशा असतात

ਆਸ ਨਿਰਾਸਾ ਹਿਕੁ ਤੂ ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਗਈਆਸ ॥੨॥
हे देवा! तूच एकमेव आहेस जो आशारहित आहे आणि मी पुन्हा पुन्हा तुझ्यासाठी स्वतःचे बलिदान देतो ॥२॥

ਮਃ ੫ ॥
महाला ५ ॥

ਵਿਛੋੜਾ ਸੁਣੇ ਡੁਖੁ ਵਿਣੁ ਡਿਠੇ ਮਰਿਓਦਿ ॥
जेव्हा एखाद्याला वियोगाबद्दल ऐकून खूप दुःख होते, तेव्हा प्रियकराला न पाहता तो मृतासारखा होतो

ਬਾਝੁ ਪਿਆਰੇ ਆਪਣੇ ਬਿਰਹੀ ਨਾ ਧੀਰੋਦਿ ॥੩॥
प्रियकरापासून विभक्त झालेल्या व्यक्तीला धीर नसतो. ॥३॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਤਟ ਤੀਰਥ ਦੇਵ ਦੇਵਾਲਿਆ ਕੇਦਾਰੁ ਮਥੁਰਾ ਕਾਸੀ ॥
बँक तीर्थ देव देवलिया केदारनाथ मथुरा काशी पवित्र तीर्थक्षेत्र, देवांचे मंदिर, केदारनाथ मथुरा काशी

ਕੋਟਿ ਤੇਤੀਸਾ ਦੇਵਤੇ ਸਣੁ ਇੰਦ੍ਰੈ ਜਾਸੀ ॥
देवराज इंद्रासह तेहतीस कोटी देवांचा नाश होईल

ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਚਾਰਿ ਖਟੁ ਦਰਸ ਸਮਾਸੀ ॥
स्मृती, धर्मग्रंथ, ऋग्वेद, यजुर्वेद, सामवेद, अथर्ववेद, सहा तत्वज्ञान या सर्वांचा समावेश असेल

ਪੋਥੀ ਪੰਡਿਤ ਗੀਤ ਕਵਿਤ ਕਵਤੇ ਭੀ ਜਾਸੀ ॥
मोठी पुस्तके, विद्वान, गाणी, कविता आणि कवीही येथून निघून जातील

ਜਤੀ ਸਤੀ ਸੰਨਿਆਸੀਆ ਸਭਿ ਕਾਲੈ ਵਾਸੀ ॥
सर्व महान ब्रह्मचारी, सदाचारी आणि तपस्वी संत काळाच्या नियंत्रणाखाली येतील

ਮੁਨਿ ਜੋਗੀ ਦਿਗੰਬਰਾ ਜਮੈ ਸਣੁ ਜਾਸੀ ॥
मुनी योगी दिगंबर देखील एक ना एक दिवस मरतील

ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਵਿਣਸਣਾ ਸਭ ਬਿਨਸਿ ਬਿਨਾਸੀ ॥
जे काही दृश्यमान आहे ते नष्ट होईल, सर्वकाही पूर्णपणे नष्ट होईल

ਥਿਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੋ ਸੇਵਕੁ ਥਿਰੁ ਹੋਸੀ ॥੧੮॥
परंतु सर्वोच्च देव नेहमीच स्थिर आणि अमर असतो आणि त्याचा सेवक देखील स्थिर राहील.॥१८॥

ਸਲੋਕ ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥
श्लोक देखणे महाला ५॥

ਸੈ ਨੰਗੇ ਨਹ ਨੰਗ ਭੁਖੇ ਲਖ ਨ ਭੁਖਿਆ ॥
शंभर नग्न पुरूषांनाही नग्नतेची पर्वा नाही; लाखो भुकेले लोकही उपासमारीने त्रस्त नाहीत

ਡੁਖੇ ਕੋੜਿ ਨ ਡੁਖ ਨਾਨਕ ਪਿਰੀ ਪਿਖੰਦੋ ਸੁਭ ਦਿਸਟਿ ॥੧॥
हे नानक! जर देवाचे आशीर्वाद त्यांच्यावर असतील, तर लाखो दुःखी लोकही दुःखाने त्रस्त होत नाहीत. ॥१॥

Page 1101

ਮਃ ੫ ॥
महाला ५ ॥

ਸੁਖ ਸਮੂਹਾ ਭੋਗ ਭੂਮਿ ਸਬਾਈ ਕੋ ਧਣੀ ॥
जर एखादा माणूस संपूर्ण पृथ्वीचा मालक झाला तर तो सर्व सुखांचा आनंद घेईल

ਨਾਨਕ ਹਭੋ ਰੋਗੁ ਮਿਰਤਕ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣਿਆ ॥੨॥
पण हे नानक, परमात्म्याच्या नावाशिवाय हे सर्व आजार आहेत आणि तो मृत माणसासारखा आहे. ॥२॥

ਮਃ ੫ ॥
महाला २ ॥

ਹਿਕਸ ਕੂੰ ਤੂ ਆਹਿ ਪਛਾਣੂ ਭੀ ਹਿਕੁ ਕਰਿ ॥
हे जीवा! तू फक्त देवावर प्रेम कर आणि त्यालाच तुझा हितचिंतक बनव

ਨਾਨਕ ਆਸੜੀ ਨਿਬਾਹਿ ਮਾਨੁਖ ਪਰਥਾਈ ਲਜੀਵਦੋ ॥੩॥
हे नानक! तो प्रत्येक आशेचा पूर्तता करणारा आहे; जर एखाद्याने एखाद्या मानवाकडून काही मागितले तर त्याला लाज वाटेल. ॥ ३॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਨਿਹਚਲੁ ਏਕੁ ਨਰਾਇਣੋ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗਾਧਾ ॥
फक्त देवच स्थिर, अगम्य आणि अनंत आहे

ਨਿਹਚਲੁ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਹਰਿ ਲਾਧਾ ॥
नामरूपातील आनंदाचा खजिना अचल आहे, ज्याचे स्मरण केल्याने देव मिळू शकतो

ਨਿਹਚਲੁ ਕੀਰਤਨੁ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਵਾਧਾ ॥
परमेश्वराची स्तुती शाश्वत आहे; गुरुमुख फक्त परमेश्वराची स्तुती गातो

ਸਚੁ ਧਰਮੁ ਤਪੁ ਨਿਹਚਲੋ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਅਰਾਧਾ ॥
खरा धर्म आणि तपश्चर्या कायम राहतील, रात्रंदिवस देवाची पूजा करा

ਦਇਆ ਧਰਮੁ ਤਪੁ ਨਿਹਚਲੋ ਜਿਸੁ ਕਰਮਿ ਲਿਖਾਧਾ ॥
ज्याच्या नशिबात दृढ दया, धर्म आणि तपश्चर्या लिहिलेली असते त्यालाच मिळते

ਨਿਹਚਲੁ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ਲਿਖਿਆ ਸੋ ਟਲੈ ਨ ਟਲਾਧਾ ॥
कपाळावर जे लिहिले आहे ते नेहमीच अपरिहार्य असते; ते टाळण्याचा प्रयत्न केला तरी ते टाळता येत नाही

ਨਿਹਚਲ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਜਨ ਬਚਨ ਨਿਹਚਲੁ ਗੁਰ ਸਾਧਾ ॥
संत आणि महापुरुषांचा सहवास आणि गुरु आणि संतांचे शब्द नेहमीच स्थिर असतात

ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨ ਸਦਾ ਸਦਾ ਆਰਾਧਾ ॥੧੯॥
ज्यांचे भाग्य सुरुवातीपासूनच लिहिलेले आहे, त्यांनी नेहमीच देवाची पूजा केली आहे. ॥१९॥

ਸਲੋਕ ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥
श्लोक देखणे महाला ५॥

ਜੋ ਡੁਬੰਦੋ ਆਪਿ ਸੋ ਤਰਾਏ ਕਿਨ੍ ਖੇ ॥
जो स्वतः बुडत आहे, तो दुसऱ्याला कसे पार करण्यास मदत करू शकतो?

ਤਾਰੇਦੜੋ ਭੀ ਤਾਰਿ ਨਾਨਕ ਪਿਰ ਸਿਉ ਰਤਿਆ ॥੧॥
हे नानक! जो देवाच्या स्मरणात तल्लीन राहतो तो केवळ स्वतःला जगाच्या वरचढ करत नाही तर इतरांनाही वाचवतो. ॥१॥

ਮਃ ੫ ॥
महाला ५ ॥

ਜਿਥੈ ਕੋਇ ਕਥੰਨਿ ਨਾਉ ਸੁਣੰਦੋ ਮਾ ਪਿਰੀ ॥
जिथे जिथे कोणी माझ्या प्रियकराचे नाव सांगते किंवा ऐकते तिथे मी जातो

ਮੂੰ ਜੁਲਾਊਂ ਤਥਿ ਨਾਨਕ ਪਿਰੀ ਪਸੰਦੋ ਹਰਿਓ ਥੀਓਸਿ ॥੨॥
हे नानक! मी माझ्या प्रिय प्रभूवर इतके प्रेम करतो की त्याला पाहूनच मी फुलासारखा फुलतो.॥२॥

ਮਃ ੫ ॥
महाला ५ ॥

ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਸਨੇਹ ॥
हे पुत्र आणि पत्नीच्या प्रेमात अडकलेल्या जीवा, तू असे का म्हणतोस की ही माझी पत्नी आहे, हा माझा मुलगा आहे?

ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣੀਆ ਨਿਮੁਣੀਆਦੀ ਦੇਹ ॥੩॥
नानक, देवाच्या नावाशिवाय शरीराला मजबूत पाया नाही, म्हणजेच ते कधीही नष्ट होऊ शकते.॥३॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਨੈਨੀ ਦੇਖਉ ਗੁਰ ਦਰਸਨੋ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਮਥਾ ॥
मी या डोळ्यांनी गुरुंना पाहतो आणि गुरुंच्या चरणी माझे डोके टेकवतो

ਪੈਰੀ ਮਾਰਗਿ ਗੁਰ ਚਲਦਾ ਪਖਾ ਫੇਰੀ ਹਥਾ ॥
मी माझ्या पायांनी गुरुंच्या मार्गावर चालतो आणि माझ्या हातांनी त्यांना पंखा लावतो

ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਰਿਦੈ ਧਿਆਇਦਾ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਜਪੰਥਾ ॥
मी माझ्या हृदयातील अमर देवाचे ध्यान करतो आणि दिवसरात्र त्याच्या नावाचा जप करण्यात मग्न असतो

ਮੈ ਛਡਿਆ ਸਗਲ ਅਪਾਇਣੋ ਭਰਵਾਸੈ ਗੁਰ ਸਮਰਥਾ ॥
मी सर्वशक्तिमान गुरुंच्या हाती माझे सर्व आसक्ती सोडून दिली आहे.

ਗੁਰਿ ਬਖਸਿਆ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸਭੋ ਦੁਖੁ ਲਥਾ ॥
गुरुंनी मला हरि नावाच्या रूपात आनंदाचा खजिना दिला आहे, ज्यामुळे माझे सर्व दुःख नाहीसे झाले आहे

ਭੋਗਹੁ ਭੁੰਚਹੁ ਭਾਈਹੋ ਪਲੈ ਨਾਮੁ ਅਗਥਾ ॥
हे माझ्या बंधूंनो, माझ्याकडे परमेश्वराचे अव्यक्त नाव आहे, तुम्हीही ते वापरावे आणि आनंद मिळवावा

ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ਦਿੜੁ ਸਦਾ ਕਰਹੁ ਗੁਰ ਕਥਾ ॥
नेहमी गुरूची कथा सांगा, नामदान आणि स्नान करा, ही शुभ कर्मे तुमच्या हृदयात ठेवा

ਸਹਜੁ ਭਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਜਮ ਕਾ ਭਉ ਲਥਾ ॥੨੦॥
परमेश्वराला मिळाल्यानंतर माझे मन आनंदाने भरले आहे आणि यमाचे भयही नाहीसे झाले आहे. ॥२०॥

ਸਲੋਕ ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥
श्लोक देखणे महाला ५॥

ਲਗੜੀਆ ਪਿਰੀਅੰਨਿ ਪੇਖੰਦੀਆ ਨਾ ਤਿਪੀਆ ॥
हे डोळे परमेश्वरावर स्थिर आहेत आणि त्यांना पाहून समाधान होत नाही

ਹਭ ਮਝਾਹੂ ਸੋ ਧਣੀ ਬਿਆ ਨ ਡਿਠੋ ਕੋਇ ॥੧॥
तो परमेश्वर सर्वांमध्ये उपस्थित आहे; त्याच्याशिवाय दुसरे कोणीही दिसत नाही. ॥१॥

ਮਃ ੫ ॥
महाला ५ ॥

ਕਥੜੀਆ ਸੰਤਾਹ ਤੇ ਸੁਖਾਊ ਪੰਧੀਆ ॥
संत आणि महापुरुषांच्या कथा सुखदायक मार्ग आहेत.

ਨਾਨਕ ਲਧੜੀਆ ਤਿੰਨਾਹ ਜਿਨਾ ਭਾਗੁ ਮਥਾਹੜੈ ॥੨॥
हे नानक! या उपदेशात्मक कथा फक्त भाग्यवानांनाच उपलब्ध आहेत. ॥२॥

ਮਃ ੫ ॥
महाला ५ ॥

ਡੂੰਗਰਿ ਜਲਾ ਥਲਾ ਭੂਮਿ ਬਨਾ ਫਲ ਕੰਦਰਾ ॥
पर्वत तलाव वाळवंट जमीन वन फळांची गुहा

ਪਾਤਾਲਾ ਆਕਾਸ ਪੂਰਨੁ ਹਭ ਘਟਾ ॥
पाताळ, आकाश आणि पाताळ हे सर्व देवाने व्यापलेले आहेत

ਨਾਨਕ ਪੇਖਿ ਜੀਓ ਇਕਤੁ ਸੂਤਿ ਪਰੋਤੀਆ ॥੩॥
हे नानक! आपण फक्त त्याला पाहून जगतो ज्याने सर्वांना एकाच धाग्यात बांधले आहे. ॥ ३॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਹਰਿ ਜੀ ਮਾਤਾ ਹਰਿ ਜੀ ਪਿਤਾ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ॥
देव आपली आई आणि आपला रक्षक आहे

ਹਰਿ ਜੀ ਮੇਰੀ ਸਾਰ ਕਰੇ ਹਮ ਹਰਿ ਕੇ ਬਾਲਕ ॥
तो माझी काळजी घेतो आणि आम्ही त्याची मुले आहोत

ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਖਿਲਾਇਦਾ ਨਹੀ ਕਰਦਾ ਆਲਕ ॥
तो जीवनाचा खेळ सहजतेने खेळतो आणि तो करण्यात कधीही आळशी नसतो

ਅਉਗਣੁ ਕੋ ਨ ਚਿਤਾਰਦਾ ਗਲ ਸੇਤੀ ਲਾਇਕ ॥
त्याला माझे कोणतेही दोष आठवत नाहीत, पण तो मला मिठी मारतो

ਮੁਹਿ ਮੰਗਾਂ ਸੋਈ ਦੇਵਦਾ ਹਰਿ ਪਿਤਾ ਸੁਖਦਾਇਕ ॥
मी जे काही मागतो ते तो मला देतो; माझे वडील हरी सर्व सुखांचे दाता आहेत

ਗਿਆਨੁ ਰਾਸਿ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਸਉਪਿਓਨੁ ਇਸੁ ਸਉਦੇ ਲਾਇਕ ॥
त्याने मला ज्ञान आणि नावाची संपत्ती बहाल केली आहे आणि मला या व्यवसायासाठी सक्षम बनवले आहे

ਸਾਝੀ ਗੁਰ ਨਾਲਿ ਬਹਾਲਿਆ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਇਕ ॥
त्यांनी मला गुरुंचा भागीदार बनवले आहे आणि मला सर्व सुखे मिळाली आहेत

ਮੈ ਨਾਲਹੁ ਕਦੇ ਨ ਵਿਛੁੜੈ ਹਰਿ ਪਿਤਾ ਸਭਨਾ ਗਲਾ ਲਾਇਕ ॥੨੧॥
सर्व कलांमध्ये सक्षम असलेले माझे वडील हरी, मी तुमच्यापासून कधीही वेगळे होणार नाही; माझी एकच इच्छा आहे की ते कधीही माझ्यापासून वेगळे होऊ नयेत. ॥ २१॥

ਸਲੋਕ ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥
श्लोक देखणे महाला ५॥

ਨਾਨਕ ਕਚੜਿਆ ਸਿਉ ਤੋੜਿ ਢੂਢਿ ਸਜਣ ਸੰਤ ਪਕਿਆ ॥
नानक म्हणतात की हे मानवा, खोट्या आणि ढोंगी लोकांशी असलेले संबंध तोड आणि खरे संत शोधा

ਓਇ ਜੀਵੰਦੇ ਵਿਛੁੜਹਿ ਓਇ ਮੁਇਆ ਨ ਜਾਹੀ ਛੋੜਿ ॥੧॥
कारण खोटे बोलणारे जिवंतपणी वेगळे होतात, परंतु सज्जन आणि संत मृत्यूनंतरही एकमेकांना सोडत नाहीत. ॥१॥

ਮਃ ੫ ॥
महाला ५ ॥

ਨਾਨਕ ਬਿਜੁਲੀਆ ਚਮਕੰਨਿ ਘੁਰਨਿ੍ ਘਟਾ ਅਤਿ ਕਾਲੀਆ ॥
हे नानक! वीज चमकते, काळे ढग गर्जना करतात, जरी ढग मुसळधार पाऊस पाडतात तरी

ਬਰਸਨਿ ਮੇਘ ਅਪਾਰ ਨਾਨਕ ਸੰਗਮਿ ਪਿਰੀ ਸੁਹੰਦੀਆ ॥੨॥
हे नानक! आत्मा आणि स्त्री केवळ परमेश्वराच्या मिलनातच सुंदर दिसतात ॥२॥

ਮਃ ੫ ॥
महाला ५ ॥

ਜਲ ਥਲ ਨੀਰਿ ਭਰੇ ਸੀਤਲ ਪਵਣ ਝੁਲਾਰਦੇ ॥
जरी पृथ्वीवरील तलाव आणि नद्या पाण्याने भरलेल्या आहेत आणि थंड वारा वाहतो

ਸੇਜੜੀਆ ਸੋਇੰਨ ਹੀਰੇ ਲਾਲ ਜੜੰਦੀਆ ॥
सोनेरी पलंग हिरे आणि मोत्यांनी जडवलेला आहे

ਸੁਭਰ ਕਪੜ ਭੋਗ ਨਾਨਕ ਪਿਰੀ ਵਿਹੂਣੀ ਤਤੀਆ ॥੩॥
जरी सुंदर कपडे आणि स्वादिष्ट अन्नपदार्थ असले तरी, हे नानक, त्यांच्या पतीशिवाय, सर्वकाही वेदनादायक वाटते. ॥३॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਕਾਰਣੁ ਕਰਤੈ ਜੋ ਕੀਆ ਸੋਈ ਹੈ ਕਰਣਾ ॥
देवाने कोणतेही कारण निर्माण केले असले तरी, माणसाला तेच करावे लागते

ਜੇ ਸਉ ਧਾਵਹਿ ਪ੍ਰਾਣੀਆ ਪਾਵਹਿ ਧੁਰਿ ਲਹਣਾ ॥
जरी माणूस खूप प्रयत्न करत राहिला आणि इकडे तिकडे धावत राहिला तरी त्याला फक्त तेच मिळते जे त्याच्या नशिबात लिहिले आहे

ਬਿਨੁ ਕਰਮਾ ਕਿਛੂ ਨ ਲਭਈ ਜੇ ਫਿਰਹਿ ਸਭ ਧਰਣਾ ॥
एखादा प्राणी जरी पृथ्वीभर फिरला तरी नशिबाशिवाय त्याला काहीही मिळणार नाही

ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਭਉ ਗੋਵਿੰਦ ਕਾ ਭੈ ਡਰੁ ਦੂਰਿ ਕਰਣਾ ॥
जो गुरुंना भेटून त्याच्या मनात देवाचे भय निर्माण करतो, त्याचे यमाचे भय नाहीसे होते

ਭੈ ਤੇ ਬੈਰਾਗੁ ਊਪਜੈ ਹਰਿ ਖੋਜਤ ਫਿਰਣਾ ॥
श्रद्धेच्या रूपात भीती आत्मसात केल्याने, परमेश्वराच्या भेटीसाठी अनासक्ती निर्माण होते आणि मग माणूस परमात्म्याचा शोध घेऊ लागतो

ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਸਹਜੁ ਉਪਜਿਆ ਫਿਰਿ ਜਨਮਿ ਨ ਮਰਣਾ ॥
देवाचा शोध घेताना, मनात आनंद जन्माला येतो आणि नंतर जन्म-मृत्यूचे चक्र सोडून दिले जाते

ਹਿਆਇ ਕਮਾਇ ਧਿਆਇਆ ਪਾਇਆ ਸਾਧ ਸਰਣਾ ॥
एका संताचा आश्रय घेतल्यानंतर त्याने हृदयात देवाचे ध्यान केले आहे

ਬੋਹਿਥੁ ਨਾਨਕ ਦੇਉ ਗੁਰੁ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਚੜਾਏ ਤਿਸੁ ਭਉਜਲੁ ਤਰਣਾ ॥੨੨॥
हे नानक! गुरु स्वतःच नावाचे जहाज आहेत; देव ज्याला त्यात बसवतो, तो त्याला जीवनाच्या महासागरातून वाचवतो. ॥२२॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥
श्लोक महला ५ ॥

ਪਹਿਲਾ ਮਰਣੁ ਕਬੂਲਿ ਜੀਵਣ ਕੀ ਛਡਿ ਆਸ ॥
प्रथम मृत्यू स्वीकारा आणि जगण्याची आशा सोडून द्या

ਹੋਹੁ ਸਭਨਾ ਕੀ ਰੇਣੁਕਾ ਤਉ ਆਉ ਹਮਾਰੈ ਪਾਸਿ ॥੧॥
हे मानवा! सर्वांच्या चरणांची धूळ हो, तरच माझ्याकडे ये ॥१॥

ਮਃ ੫ ॥
महाला ५ ॥

ਮੁਆ ਜੀਵੰਦਾ ਪੇਖੁ ਜੀਵੰਦੇ ਮਰਿ ਜਾਨਿ ॥
अहंकाराने मृताला जिवंत समजा आणि अभिमानाने जिवंताला मृत समजा

ਜਿਨ੍ਹਾ ਮੁਹਬਤਿ ਇਕ ਸਿਉ ਤੇ ਮਾਣਸ ਪਰਧਾਨ ॥੨॥
जे देवावर प्रेम करतात तेच सर्वोत्तम मानव असतात. ॥ २ ॥

ਮਃ ੫ ॥
महाला ५ ॥

ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ਪੀਰ ॥
ज्याच्या मनात परब्रह्म वास करतो, त्याच्या जवळ कोणतेही दुःख येत नाही

ਭੁਖ ਤਿਖ ਤਿਸੁ ਨ ਵਿਆਪਈ ਜਮੁ ਨਹੀ ਆਵੈ ਨੀਰ ॥੩॥
भूक आणि तहान त्याला अजिबात त्रास देत नाही आणि यम त्याच्या जवळही येत नाही. ॥३॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈਐ ਸਚੁ ਸਾਹ ਅਡੋਲੈ ॥
किंमत वर्णन करता येत नाही, हे खऱ्या प्रभू, तू नेहमीच स्थिर आहेस, तुझी किंमत मोजता येत नाही

ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਗਿਆਨੀ ਧਿਆਨੀਆ ਕਉਣੁ ਤੁਧੁਨੋ ਤੋਲੈ ॥
सिद्धीप्राप्त साधक, ज्ञानी आणि ध्यानस्थ यांच्यापैकी कोण तुमचा महिमा मोजू शकतो?

ਭੰਨਣ ਘੜਣ ਸਮਰਥੁ ਹੈ ਓਪਤਿ ਸਭ ਪਰਲੈ ॥
तू निर्माण करण्यास आणि नष्ट करण्यास सक्षम आहेस; जगाची निर्मिती आणि नाश हा सगळा तुझा खेळ आहे

ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਹੈ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸਭ ਬੋਲੈ ॥
तुम्ही सर्वकाही पूर्ण करण्यास सक्षम आहात आणि तुम्ही सर्व शरीरात बोलता

ਰਿਜਕੁ ਸਮਾਹੇ ਸਭਸੈ ਕਿਆ ਮਾਣਸੁ ਡੋਲੈ ॥
अरे देव सर्वांना अन्न देतो तेव्हा तू काळजी का करतोस?

ਗਹਿਰ ਗਭੀਰੁ ਅਥਾਹੁ ਤੂ ਗੁਣ ਗਿਆਨ ਅਮੋਲੈ ॥
हे देवा! तू खोल, गहन आणि अगाध आहेस, तुझे गुण आणि ज्ञान अमूल्य आहे

ਸੋਈ ਕੰਮੁ ਕਮਾਵਣਾ ਕੀਆ ਧੁਰਿ ਮਉਲੇ ॥
माणसाला फक्त तेच काम करायचे आहे जे देवाने त्याच्यासाठी ठरवले आहे

ਤੁਧਹੁ ਬਾਹਰਿ ਕਿਛੁ ਨਹੀ ਨਾਨਕੁ ਗੁਣ ਬੋਲੈ ॥੨੩॥੧॥੨॥
हे प्रभू! तुझ्या बाहेर काहीही नाही, नानक तुझी स्तुती गातो. ॥२३॥१॥२॥

ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਬਾਣੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੀ
कबीर यांच्या जीवनाची रागु मारु बाणी कबीर यांच्या जीवनाची रागु मारु बाणी

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਪਡੀਆ ਕਵਨ ਕੁਮਤਿ ਤੁਮ ਲਾਗੇ ॥
अरे पंडित, तुला कोणते वाईट विचार आले आहेत?

ਬੂਡਹੁਗੇ ਪਰਵਾਰ ਸਕਲ ਸਿਉ ਰਾਮੁ ਨ ਜਪਹੁ ਅਭਾਗੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
अरे दुर्दैवी, जर तू रामाचे नाव घेतले नाहीस, तर तू तुझ्या संपूर्ण कुटुंबासह बुडशील.॥१॥रहाउ॥

ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਪੜੇ ਕਾ ਕਿਆ ਗੁਨੁ ਖਰ ਚੰਦਨ ਜਸ ਭਾਰਾ ॥
वेद आणि पुराणे वाचून काय उपयोग? ते गाढवावर चंदनाचे ओझे लादण्याइतके निरुपयोगी आहे

Page 1103

ਰਾਮ ਨਾਮ ਕੀ ਗਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨੀ ਕੈਸੇ ਉਤਰਸਿ ਪਾਰਾ ॥੧॥
तुला रामाच्या नावाचे महत्त्व माहित नाही, मग तू तो कसा ओलांडू शकतोस. ॥ १ ॥

ਜੀਅ ਬਧਹੁ ਸੁ ਧਰਮੁ ਕਰਿ ਥਾਪਹੁ ਅਧਰਮੁ ਕਹਹੁ ਕਤ ਭਾਈ ॥
यज्ञात बलिदानासाठी होणाऱ्या हत्यांना तुम्ही धर्म म्हणता, अरे भाऊ मग मला सांगा अधर्म म्हणजे काय?

ਆਪਸ ਕਉ ਮੁਨਿਵਰ ਕਰਿ ਥਾਪਹੁ ਕਾ ਕਉ ਕਹਹੁ ਕਸਾਈ ॥੨॥
हे करूनही तुम्ही स्वतःला ऋषी म्हणवून घेता, तर तुम्ही कोणाला कसाई म्हणता? ॥२॥

ਮਨ ਕੇ ਅੰਧੇ ਆਪਿ ਨ ਬੂਝਹੁ ਕਾਹਿ ਬੁਝਾਵਹੁ ਭਾਈ ॥
अरे मनाने आंधळे, तुला स्वतःला काहीच समजत नाही, मग तू इतरांना काय ज्ञान देऊ शकतोस?

ਮਾਇਆ ਕਾਰਨ ਬਿਦਿਆ ਬੇਚਹੁ ਜਨਮੁ ਅਬਿਰਥਾ ਜਾਈ ॥੩॥
तुम्ही तुमचे ज्ञान संपत्तीसाठी विकता आणि त्यामुळे तुमचे आयुष्य वाया जाणार आहे. ॥३॥

ਨਾਰਦ ਬਚਨ ਬਿਆਸੁ ਕਹਤ ਹੈ ਸੁਕ ਕਉ ਪੂਛਹੁ ਜਾਈ ॥
नारदही तेच म्हणतात आणि व्यासही तेच म्हणतात आणि या संदर्भात शुकदेवांनाही विचारता येईल

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਰਾਮੈ ਰਮਿ ਛੂਟਹੁ ਨਾਹਿ ਤ ਬੂਡੇ ਭਾਈ ॥੪॥੧॥
हे बंधू! कबीर देखील हेच सत्य सांगतात की रामनामाचा जप करूनच तुला मोक्ष मिळू शकतो, अन्यथा तू जीवनसागरात बुडाशील. ॥४॥१॥

ਬਨਹਿ ਬਸੇ ਕਿਉ ਪਾਈਐ ਜਉ ਲਉ ਮਨਹੁ ਨ ਤਜਹਿ ਬਿਕਾਰ ॥
जोपर्यंत मनातील कामवासना सोडता येत नाहीत, तोपर्यंत जंगलात राहूनही देव कसा मिळेल?

ਜਿਹ ਘਰੁ ਬਨੁ ਸਮਸਰਿ ਕੀਆ ਤੇ ਪੂਰੇ ਸੰਸਾਰ ॥੧॥
ज्याने आपले घर आणि वन समान मानले आहे तोच जगाचा पूर्णपणे त्याग केलेला आहे. ॥ १ ॥

ਸਾਰ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਰਾਮਾ ॥
रामाच्या नामाचा जप केल्यानेच परम सुख मिळते

ਰੰਗਿ ਰਵਹੁ ਆਤਮੈ ਰਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
म्हणून तुमच्या हृदयात प्रेमाने रामनामाचा जप करत राहा. ॥१॥रहाउ॥

ਜਟਾ ਭਸਮ ਲੇਪਨ ਕੀਆ ਕਹਾ ਗੁਫਾ ਮਹਿ ਬਾਸੁ ॥
कोणीतरी लांब केस वाढवले आहेत आणि डोक्यावर राख लावली आहे आणि गुहेत राहायला गेले आहे, पण त्याचा काय फायदा?

ਮਨੁ ਜੀਤੇ ਜਗੁ ਜੀਤਿਆ ਜਾਂ ਤੇ ਬਿਖਿਆ ਤੇ ਹੋਇ ਉਦਾਸੁ ॥੨॥
ज्याने आपले मन जिंकले आहे, त्याने संपूर्ण जग जिंकले आहे आणि तो सांसारिक इच्छांपासून अलिप्त होतो. ॥२॥

ਅੰਜਨੁ ਦੇਇ ਸਭੈ ਕੋਈ ਟੁਕੁ ਚਾਹਨ ਮਾਹਿ ਬਿਡਾਨੁ ॥
प्रत्येकजण डोळ्यात कोहल घालतो पण प्रत्येकाच्या भावनांमध्ये थोडा फरक असतो. काही जण डोळ्यांचा प्रकाश वाढवण्यासाठी तर काही जण सुंदर दिसण्यासाठी डोळ्यात कोहल घालतात

ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਜਿਹ ਪਾਇਆ ਤੇ ਲੋਇਨ ਪਰਵਾਨੁ ॥੩॥
ज्याने ज्ञानाचा कोहल आपल्या डोळ्यांत लावला आहे, फक्त तेच डोळे खरोखर स्वीकार्य आहेत.॥ ३॥

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਅਬ ਜਾਨਿਆ ਗੁਰਿ ਗਿਆਨੁ ਦੀਆ ਸਮਝਾਇ ॥
हे कबीर! आता मला सत्य कळले आहे, गुरुंनी मला ज्ञान दिले आहे आणि ते मला समजावून सांगितले आहे

ਅੰਤਰਗਤਿ ਹਰਿ ਭੇਟਿਆ ਅਬ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਕਤਹੂ ਨ ਜਾਇ ॥੪॥੨॥
मला माझ्या आत देव सापडला आहे, म्हणून आता माझे मन कुठेही भटकत नाही. ॥४॥२॥

ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਜਾ ਕਉ ਫੁਰੀ ਤਬ ਕਾਹੂ ਸਿਉ ਕਿਆ ਕਾਜ ॥
जो रिद्धी आणि सिद्धी मिळवण्याचा प्रयत्न करतो, त्याला कोणाचीही काळजी कशी असू शकते?

ਤੇਰੇ ਕਹਨੇ ਕੀ ਗਤਿ ਕਿਆ ਕਹਉ ਮੈ ਬੋਲਤ ਹੀ ਬਡ ਲਾਜ ॥੧॥
तू ज्या गोष्टी बोलतोस त्याबद्दल मी काय सांगू, त्याबद्दल बोलतानाही मला खूप लाज वाटते.॥१॥

ਰਾਮੁ ਜਿਹ ਪਾਇਆ ਰਾਮ ॥
ज्याला राम सापडला आहे ॥

ਤੇ ਭਵਹਿ ਨ ਬਾਰੈ ਬਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
त्याला घरोघरी भटकावे लागत नाही. ॥१॥रहाउ॥

ਝੂਠਾ ਜਗੁ ਡਹਕੈ ਘਨਾ ਦਿਨ ਦੁਇ ਬਰਤਨ ਕੀ ਆਸ ॥
हे खोटे जग दोन दिवसांच्या कामाच्या आशेने इकडे तिकडे भटकत राहते

ਰਾਮ ਉਦਕੁ ਜਿਹ ਜਨ ਪੀਆ ਤਿਹਿ ਬਹੁਰਿ ਨ ਭਈ ਪਿਆਸ ॥੨॥
ज्याने रामनामाचे पाणी प्यायले आहे त्याला पुन्हा कधीही तहान लागत नाही. ॥२॥

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਿਹ ਬੂਝਿਆ ਆਸਾ ਤੇ ਭਇਆ ਨਿਰਾਸੁ ॥
ज्याला गुरुंच्या कृपेने हे रहस्य समजले आहे त्याने सर्व आशा सोडून दिल्या आहेत आणि तो अलिप्त झाला आहे

ਸਭੁ ਸਚੁ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ਜਉ ਆਤਮ ਭਇਆ ਉਦਾਸੁ ॥੩॥
आत्मा दुःखी झाला तेव्हा सर्व खऱ्या नद्या आल्या. जेव्हा अंतर्मन अलिप्त झाले तेव्हा त्याने सर्वत्र सत्य पाहिले.॥३॥

ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਹਰ ਤਾਰਿ ॥
ज्याने तारणहार देवाचे नाव घेतले आहे तो पार गेला आहे

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਕੰਚਨੁ ਭਇਆ ਭ੍ਰਮੁ ਗਇਆ ਸਮੁਦ੍ਰੈ ਪਾਰਿ ॥੪॥੩॥
हे कबीर! तो माणूस सोन्यासारखा झाला आहे, त्याचा भ्रम नष्ट झाला आहे आणि तो जगाचा महासागर पार करून गेला आहे. ॥४॥३॥

ਉਦਕ ਸਮੁੰਦ ਸਲਲ ਕੀ ਸਾਖਿਆ ਨਦੀ ਤਰੰਗ ਸਮਾਵਹਿਗੇ ॥
ज्याप्रमाणे समुद्राचे पाणी समुद्रात विरघळते आणि लाटा नदीत विरघळतात, त्याचप्रमाणे आपण परम सत्यात विरघळून जाऊ

ਸੁੰਨਹਿ ਸੁੰਨੁ ਮਿਲਿਆ ਸਮਦਰਸੀ ਪਵਨ ਰੂਪ ਹੋਇ ਜਾਵਹਿਗੇ ॥੧॥
जेव्हा शून्य आत्मा शून्य देवाला भेटतो, तेव्हा आपण समान वाऱ्यासारखे बनू. जेव्हा शून्य आत्मा शून्य देवाला भेटतो, तेव्हा आपण समान वाऱ्यासारखे बनू. ॥१॥

ਬਹੁਰਿ ਹਮ ਕਾਹੇ ਆਵਹਿਗੇ ॥
मी पुन्हा का येईन या जगात

ਆਵਨ ਜਾਨਾ ਹੁਕਮੁ ਤਿਸੈ ਕਾ ਹੁਕਮੈ ਬੁਝਿ ਸਮਾਵਹਿਗੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जन्म आणि मृत्यू हे देवाच्या आज्ञेनुसार होतात आणि त्याचा आदेश समजून घेतल्यानंतर आपण त्याच्यात विलीन होऊ. ॥१॥

ਜਬ ਚੂਕੈ ਪੰਚ ਧਾਤੁ ਕੀ ਰਚਨਾ ਐਸੇ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਵਹਿਗੇ ॥
जेव्हा पृथ्वी, आकाश, अग्नी, वायू आणि पाणी या पंचमहाभूतांची रचना नष्ट होईल, तेव्हा सर्व गोंधळ दूर होईल

ਦਰਸਨੁ ਛੋਡਿ ਭਏ ਸਮਦਰਸੀ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿਗੇ ॥੨॥
खोटे तत्वज्ञान आणि ढोंगीपणा सोडून, आपण समान दृष्टीने एकाच देवाच्या नावाचे ध्यान करत राहू. ॥२॥

ਜਿਤ ਹਮ ਲਾਏ ਤਿਤ ਹੀ ਲਾਗੇ ਤੈਸੇ ਕਰਮ ਕਮਾਵਹਿਗੇ ॥
देव आपल्याला जिथे ठेवेल तिथे आपण तिथेच राहू आणि तीच कर्म करत राहू

ਹਰਿ ਜੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਜਉ ਅਪਨੀ ਤੌ ਗੁਰ ਕੇ ਸਬਦਿ ਸਮਾਵਹਿਗੇ ॥੩॥
जर देवाने कृपेचा वर्षाव केला तर तुम्ही गुरूंच्या शब्दांमध्ये लीन व्हाल. जर देवाने कृपेचा वर्षाव केला तर तुम्ही गुरूंच्या शब्दांमध्ये लीन व्हाल. ॥३॥

ਜੀਵਤ ਮਰਹੁ ਮਰਹੁ ਫੁਨਿ ਜੀਵਹੁ ਪੁਨਰਪਿ ਜਨਮੁ ਨ ਹੋਈ ॥
जर तुम्ही जगण्याच्या इच्छेमुळे जिवंतपणी मेलात तर मेल्यानंतर तुम्ही पुन्हा जिवंत व्हाल. अशा प्रकारे तुम्हाला पुन्हा पुन्हा जन्म घ्यावा लागणार नाही

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜੋ ਨਾਮਿ ਸਮਾਨੇ ਸੁੰਨ ਰਹਿਆ ਲਿਵ ਸੋਈ ॥੪॥੪॥
कबीर म्हणतात, जो माणूस देवाच्या नावात मग्न राहतो, त्याची भक्ती शून्य ध्यानात मग्न राहते.॥४॥४॥

ਜਉ ਤੁਮ੍ ਮੋ ਕਉ ਦੂਰਿ ਕਰਤ ਹਉ ਤਉ ਤੁਮ ਮੁਕਤਿ ਬਤਾਵਹੁ ॥
हे रामा! जर तू मला तुझ्यापासून दूर ठेवशील तर कृपया मला सांग मुक्ती म्हणजे काय

ਏਕ ਅਨੇਕ ਹੋਇ ਰਹਿਓ ਸਗਲ ਮਹਿ ਅਬ ਕੈਸੇ ਭਰਮਾਵਹੁ ॥੧॥
तूच अनेक रूपे धारण केली आहेत आणि प्रत्येक गोष्टीत वास करतोस, आता कसा गोंधळ होऊ शकतो?॥१॥

ਰਾਮ ਮੋ ਕਉ ਤਾਰਿ ਕਹਾਂ ਲੈ ਜਈ ਹੈ ॥
हे रामा! समुद्र पार करण्यासाठी तू मला कुठे घेऊन जात आहेस?

ਸੋਧਉ ਮੁਕਤਿ ਕਹਾ ਦੇਉ ਕੈਸੀ ਕਰਿ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਮੋਹਿ ਪਾਈ ਹੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मोक्ष कसा आहे ते मला समजावून सांगा. तुम्ही मला मोक्ष कुठे घेऊन जाल? तुमच्या कृपेने मला आधीच मोक्ष मिळाला आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਤਾਰਨ ਤਰਨੁ ਤਬੈ ਲਗੁ ਕਹੀਐ ਜਬ ਲਗੁ ਤਤੁ ਨ ਜਾਨਿਆ ॥
जोपर्यंत एखाद्याला परम सत्याची जाणीव होत नाही, तोपर्यंत तो माणूस जगाच्या बंधनातून मुक्त होण्याबद्दल आणि मुक्त होण्याबद्दल बोलत राहतो

ਅਬ ਤਉ ਬਿਮਲ ਭਏ ਘਟ ਹੀ ਮਹਿ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੨॥੫॥
कबीरजी म्हणतात की आता आपल्या शरीरात परमेश्वराचे नाव जपल्याने आपण शुद्ध झालो आहोत आणि आपले मन समाधानी झाले आहे. ॥२॥ ॥५॥

ਜਿਨਿ ਗੜ ਕੋਟ ਕੀਏ ਕੰਚਨ ਕੇ ਛੋਡਿ ਗਇਆ ਸੋ ਰਾਵਨੁ ॥੧॥
ज्याने सोन्याचे किल्ले आणि किल्ले बांधले होते, तो रावणही त्यांना इथेच सोडून गेला आहे ॥ १॥

ਕਾਹੇ ਕੀਜਤੁ ਹੈ ਮਨਿ ਭਾਵਨੁ ॥
तू तुला जे हवे ते का करतोस?

ਜਬ ਜਮੁ ਆਇ ਕੇਸ ਤੇ ਪਕਰੈ ਤਹ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਛਡਾਵਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जेव्हा यम येतो आणि त्याला केसांपासून पकडतो तेव्हा देवाचे नाव त्याला त्याच्यापासून मुक्त करते. ॥१॥रहाउ॥

ਕਾਲੁ ਅਕਾਲੁ ਖਸਮ ਕਾ ਕੀਨ੍ਾ ਇਹੁ ਪਰਪੰਚੁ ਬਧਾਵਨੁ ॥
हा काळ देखील अकालपुरुषाने निर्माण केला आहे; त्यानेच या जगाला आणि जगाला बांधले आहे

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਤੇ ਅੰਤੇ ਮੁਕਤੇ ਜਿਨ੍ ਹਿਰਦੈ ਰਾਮ ਰਸਾਇਨੁ ॥੨॥੬॥
कबीर म्हणतात की ज्यांच्या हृदयात रामनामाचे अमृत आहे तेच शेवटी मुक्त होतात. ॥२॥६॥

ਦੇਹੀ ਗਾਵਾ ਜੀਉ ਧਰ ਮਹਤਉ ਬਸਹਿ ਪੰਚ ਕਿਰਸਾਨਾ ॥
हे शरीर एक गाव आहे आणि आत्मा या गावाच्या जमिनीचा मालक आहे आणि त्यात वासना आणि क्रोधाच्या रूपात पाच शेतकरी राहतात

ਨੈਨੂ ਨਕਟੂ ਸ੍ਰਵਨੂ ਰਸਪਤਿ ਇੰਦ੍ਰੀ ਕਹਿਆ ਨ ਮਾਨਾ ॥੧॥
हे डोळे! नाक, कान, जीभ आणि इंद्रिये कोणाचेही ऐकत नाहीत. ॥१॥

ਬਾਬਾ ਅਬ ਨ ਬਸਉ ਇਹ ਗਾਉ ॥
अरे बाबा, मला पुन्हा या गावात राहायचे नाही

ਘਰੀ ਘਰੀ ਕਾ ਲੇਖਾ ਮਾਗੈ ਕਾਇਥੁ ਚੇਤੂ ਨਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
कारण येथील लेखक, ज्याचे नाव चित्रगुप्त आहे, तो अधूनमधून हिशेब विचारतो. ॥१॥रहाउ॥

ਧਰਮ ਰਾਇ ਜਬ ਲੇਖਾ ਮਾਗੈ ਬਾਕੀ ਨਿਕਸੀ ਭਾਰੀ ॥
जेव्हा धर्मराजने हिशेब मागितले तेव्हा माझ्याकडून मोठी रक्कम थकलेली आढळली

ਪੰਚ ਕ੍ਰਿਸਾਨਵਾ ਭਾਗਿ ਗਏ ਲੈ ਬਾਧਿਓ ਜੀਉ ਦਰਬਾਰੀ ॥੨॥
वासना आणि क्रोधाच्या रूपात ते पाच शेतकरी पळून गेले, परंतु आत्म्याच्या रूपात असलेला स्वामी धर्मराजाच्या दरबारात बांधला गेला. ॥२॥

ਕਹੈ ਕਬੀਰੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸੰਤਹੁ ਖੇਤ ਹੀ ਕਰਹੁ ਨਿਬੇਰਾ ॥
कबीर म्हणतात की हे संतांनो, माझे लक्षपूर्वक ऐका, तुमच्या कर्मांचा हिशेब तुमच्या शेतातच चुकता करा

ਅਬ ਕੀ ਬਾਰ ਬਖਸਿ ਬੰਦੇ ਕਉ ਬਹੁਰਿ ਨ ਭਉਜਲਿ ਫੇਰਾ ॥੩॥੭॥
हे देवा! या वेळी माझ्या भक्ताला क्षमा कर आणि मला पुन्हा या जगाच्या महासागरात भटकायला लावू नकोस. ॥३॥७॥

ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਬਾਣੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੀ
कबीर यांच्या जीवनाची रागु मारु बाणी कबीर यांच्या जीवनाची रागु मारु बाणी

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਅਨਭਉ ਕਿਨੈ ਨ ਦੇਖਿਆ ਬੈਰਾਗੀਅੜੇ ॥
हे तपस्वी! भक्तीच्या भावनेशिवाय कोणीही देवाला पाहिले नाही

ਬਿਨੁ ਭੈ ਅਨਭਉ ਹੋਇ ਵਣਾਹੰਬੈ ॥੧॥
जेव्हा माणूस सांसारिक भीतीपासून मुक्त असतो तेव्हाच सत्याचे ज्ञान निर्माण होते. ॥१॥

ਸਹੁ ਹਦੂਰਿ ਦੇਖੈ ਤਾਂ ਭਉ ਪਵੈ ਬੈਰਾਗੀਅੜੇ ॥
जेव्हा माणूस परमेश्वराला प्रत्यक्ष पाहतो, तेव्हाच त्याच्या मनात प्रेम आणि भक्ती निर्माण होते

ਹੁਕਮੈ ਬੂਝੈ ਤ ਨਿਰਭਉ ਹੋਇ ਵਣਾਹੰਬੈ ॥੨॥
जेव्हा त्याला तिच्या आज्ञा समजतात तेव्हाच तो निर्भय असतो.॥२॥

ਹਰਿ ਪਾਖੰਡੁ ਨ ਕੀਜਈ ਬੈਰਾਗੀਅੜੇ ॥
जर तुम्हाला देव मिळवायचा असेल तर तुम्ही कोणत्याही ढोंगात अडकू नये

ਪਾਖੰਡਿ ਰਤਾ ਸਭੁ ਲੋਕੁ ਵਣਾਹੰਬੈ ॥੩॥
पण जगातील सर्व लोक ढोंगात मग्न आहेत. ॥३॥

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਪਾਸੁ ਨ ਛੋਡਈ ਬੈਰਾਗੀਅੜੇ ॥
लालसा कधीही साथ सोडत नाही

ਮਮਤਾ ਜਾਲਿਆ ਪਿੰਡੁ ਵਣਾਹੰਬੈ ॥੪॥
आसक्तीमुळे शरीरच जाळून टाकले आहे. ॥४॥

ਚਿੰਤਾ ਜਾਲਿ ਤਨੁ ਜਾਲਿਆ ਬੈਰਾਗੀਅੜੇ ॥ ਜੇ ਮਨੁ ਮਿਰਤਕੁ ਹੋਇ ਵਣਾਹੰਬੈ ॥੫॥
जर मन अहंकाराच्या भावनेने मृत झाले, तर काळजी सोडून देऊन, शरीरावरील आसक्ती केवळ साधनेद्वारेच नष्ट होऊ शकते. ॥ ५॥

ਸਤਿਗੁਰ ਬਿਨੁ ਬੈਰਾਗੁ ਨ ਹੋਵਈ ਬੈਰਾਗੀਅੜੇ ॥
अरे संन्यासी, जरी सर्वांना संन्यास घ्यायचा असेल तरी

ਜੇ ਲੋਚੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ਵਣਾਹੰਬੈ ॥੬॥
पण सद्गुरुशिवाय त्याग निर्माण होत नाही. ॥ ६ ॥

ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਬੈਰਾਗੀਅੜੇ ॥
जर एखादा भाग्यवान असेल तर त्याला खरा गुरु मिळू शकतो आणि

ਸਹਜੇ ਪਾਵੈ ਸੋਇ ਵਣਾਹੰਬੈ ॥੭॥
सत्याची प्राप्ती करणे सोपे आहे. ॥७॥

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਇਕ ਬੇਨਤੀ ਬੈਰਾਗੀਅੜੇ ॥
कबीर म्हणतात, माझी देवाकडे एकच विनंती आहे

ਮੋ ਕਉ ਭਉਜਲੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਿ ਵਣਾਹੰਬੈ ॥੮॥੧॥੮॥
कृपया मला जीवनाचा हा महासागर पार करून जा. ॥८॥१॥८॥

ਰਾਜਨ ਕਉਨੁ ਤੁਮਾਰੈ ਆਵੈ ॥
राजा, तुझ्या सुंदर घरात कोण आलं आहे?

ਐਸੋ ਭਾਉ ਬਿਦਰ ਕੋ ਦੇਖਿਓ ਓਹੁ ਗਰੀਬੁ ਮੋਹਿ ਭਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मी विदुराचे इतके प्रेम पाहिले आहे की तो गरीब आहे आणि मला चांगला वाटतो. ॥१॥रहाउ॥

ਹਸਤੀ ਦੇਖਿ ਭਰਮ ਤੇ ਭੂਲਾ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨੁ ਨ ਜਾਨਿਆ ॥
हत्ती आणि अशा इतर घटकांना पाहून तुम्ही भ्रमात हरवले होते पण परमेश्वराचा महिमा समजला नाही

ਤੁਮਰੋ ਦੂਧੁ ਬਿਦਰ ਕੋ ਪਾਨ੍ਹੋ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਕਰਿ ਮੈ ਮਾਨਿਆ ॥੧॥
तुझ्या दुधाच्या तुलनेत मी विदुराचे पाणी अमृत मानले आहे. ॥१॥

ਖੀਰ ਸਮਾਨਿ ਸਾਗੁ ਮੈ ਪਾਇਆ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਰੈਨਿ ਬਿਹਾਨੀ ॥
मला त्याची हिरवळ तुमच्या खीरइतकीच चविष्ट वाटली आणि मी रात्रभर देवाचे गुणगान करण्यात घालवली

ਕਬੀਰ ਕੋ ਠਾਕੁਰੁ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦੀ ਜਾਤਿ ਨ ਕਾਹੂ ਕੀ ਮਾਨੀ ॥੨॥੯॥
कबीरांचा स्वामी खूप आनंदी आहे आणि तो विचित्र कृत्ये करतो; तो कोणाचीही उच्च किंवा नीच जात ओळखत नाही. ॥२॥६॥

ਸਲੋਕ ਕਬੀਰ ॥
श्लोक कबीर

ਗਗਨ ਦਮਾਮਾ ਬਾਜਿਓ ਪਰਿਓ ਨੀਸਾਨੈ ਘਾਉ ॥
युद्धाचा बिगुल आकाशात वाजवण्यात आला आहे आणि ढोलही वाजवले गेले आहेत

ਖੇਤੁ ਜੁ ਮਾਂਡਿਓ ਸੂਰਮਾ ਅਬ ਜੂਝਨ ਕੋ ਦਾਉ ॥੧॥
शूर योद्ध्यांनी स्वतःला युद्धभूमीसाठी तयार केले आहे आणि आता शत्रूंशी लढण्याची वेळ आली आहे. ॥१॥

ਸੂਰਾ ਸੋ ਪਹਿਚਾਨੀਐ ਜੁ ਲਰੈ ਦੀਨ ਕੇ ਹੇਤ ॥
खरा योद्धा तोच असतो जो आपल्या धर्मासाठी आणि निष्पापांसाठी लढतो

ਪੁਰਜਾ ਪੁਰਜਾ ਕਟਿ ਮਰੈ ਕਬਹੂ ਨ ਛਾਡੈ ਖੇਤੁ ॥੨॥੨॥
धर्म आणि गरिबांसाठी जरी तो मेला तरी तो कधीही रणांगण सोडत नाही. ॥२॥२॥

ਕਬੀਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਬਾਣੀ ਨਾਮਦੇਉ ਜੀ ਕੀ
कबीरांचे शब्द नामदेवजींची रगु मारू बाणी कबीराचे शब्द नामदेवजींची रगु मारू बाणी

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਚਾਰਿ ਮੁਕਤਿ ਚਾਰੈ ਸਿਧਿ ਮਿਲਿ ਕੈ ਦੂਲਹ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਰਨਿ ਪਰਿਓ ॥
जेव्हा आम्ही आमच्या पतीचा आश्रय घेतला तेव्हा आम्हाला चारही मुक्ती आणि चार सिद्धी मिळाल्या

ਮੁਕਤਿ ਭਇਓ ਚਉਹੂੰ ਜੁਗ ਜਾਨਿਓ ਜਸੁ ਕੀਰਤਿ ਮਾਥੈ ਛਤ੍ਰੁ ਧਰਿਓ ॥੧॥
जेव्हा मला मोक्ष मिळाला, तेव्हा मी चारही युगात प्रसिद्ध झालो आणि देवाने माझ्या डोक्यावर कीर्ती आणि वैभवाचे छत्र ठेवले. ॥१॥

ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਜਪਤ ਕੋ ਕੋ ਨ ਤਰਿਓ ॥
ज्याने रामाचे नाव घेऊन मर्यादा ओलांडली नाही

ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ ਸਾਧ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਭਗਤੁ ਭਗਤੁ ਤਾ ਕੋ ਨਾਮੁ ਪਰਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ज्याने गुरुंची शिकवण ऐकली आहे आणि संतांचा सहवास राखला आहे त्याला भक्त म्हणतात. ॥१॥

ਸੰਖ ਚਕ੍ਰ ਮਾਲਾ ਤਿਲਕੁ ਬਿਰਾਜਿਤ ਦੇਖਿ ਪ੍ਰਤਾਪੁ ਜਮੁ ਡਰਿਓ ॥
शंख, चक्र, माला आणि तिलकांनी सजवलेल्या परमात्म्याचा महिमा पाहून यम देखील घाबरून पळून गेला

ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਰਾਮ ਬਲ ਗਰਜਿਤ ਜਨਮ ਮਰਨ ਸੰਤਾਪ ਹਿਰਿਓ ॥੨॥
रामाच्या शक्तीने आपण निर्भय झालो आहोत आणि जन्म-मृत्यूचे दुःख नाहीसे झाले आहे. ॥२॥

ਅੰਬਰੀਕ ਕਉ ਦੀਓ ਅਭੈ ਪਦੁ ਰਾਜੁ ਭਭੀਖਨ ਅਧਿਕ ਕਰਿਓ ॥
देवाने राजा अंबरीषाला संरक्षण दिले होते आणि देवाच्या आशीर्वादामुळे, विभीषणाने बहुतेक काळ लंकेवर राज्य केले

ਨਉ ਨਿਧਿ ਠਾਕੁਰਿ ਦਈ ਸੁਦਾਮੈ ਧ੍ਰੂਅ ਅਟਲੁ ਅਜਹੂ ਨ ਟਰਿਓ ॥੩॥
त्या ठाकूरजींनी गरीब सुदामाला नऊ खजिने दिले होते आणि भक्ताचा ध्रुव अढळ बनवला होता, जो अजूनही अबाधित आहे. ॥ ३॥

ਭਗਤ ਹੇਤਿ ਮਾਰਿਓ ਹਰਨਾਖਸੁ ਨਰਸਿੰਘ ਰੂਪ ਹੋਇ ਦੇਹ ਧਰਿਓ ॥
आपल्या भक्त प्रल्हादाच्या फायद्यासाठी त्याने नरसिंहाचे रूप धारण केले आणि दुष्ट हिरण्यकशिपूचा वध केला

ਨਾਮਾ ਕਹੈ ਭਗਤਿ ਬਸਿ ਕੇਸਵ ਅਜਹੂੰ ਬਲਿ ਕੇ ਦੁਆਰ ਖਰੋ ॥੪॥੧॥
नामदेव म्हणतात की देव भक्तीच्या नियंत्रणाखाली आहे आणि आजही तो राजा बळीच्या दाराशी उभा आहे.॥४॥१॥

ਮਾਰੂ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ॥
मी कबीरला मारीन ॥

ਦੀਨੁ ਬਿਸਾਰਿਓ ਰੇ ਦਿਵਾਨੇ ਦੀਨੁ ਬਿਸਾਰਿਓ ਰੇ ॥
अरे मूर्खा, तू तुझा धर्म विसरला आहेस

ਪੇਟੁ ਭਰਿਓ ਪਸੂਆ ਜਿਉ ਸੋਇਓ ਮਨੁਖੁ ਜਨਮੁ ਹੈ ਹਾਰਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
एखाद्या प्राण्याप्रमाणे तुम्ही पोट भरल्यानंतरही गाढ झोपेत राहता आणि तुमचे मानवी जीवन वाया घालवता.

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕਬਹੂ ਨਹੀ ਕੀਨੀ ਰਚਿਓ ਧੰਧੈ ਝੂਠ ॥
त्याने कधीही संतांचा सहवास राखला नाही, उलट तो जगाच्या खोट्या कामांमध्ये मग्न राहिला

ਸੁਆਨ ਸੂਕਰ ਬਾਇਸ ਜਿਵੈ ਭਟਕਤੁ ਚਾਲਿਓ ਊਠਿ ॥੧॥
कुत्रे, डुक्कर आणि कावळ्यांप्रमाणे, माणूस भटकत राहतो आणि शेवटी हे जग सोडून जातो.॥१॥

ਆਪਸ ਕਉ ਦੀਰਘੁ ਕਰਿ ਜਾਨੈ ਅਉਰਨ ਕਉ ਲਗ ਮਾਤ ॥
माणूस स्वतःला महान समजतो, पण इतरांना सर्वात लहान मानतो

ਮਨਸਾ ਬਾਚਾ ਕਰਮਨਾ ਮੈ ਦੇਖੇ ਦੋਜਕ ਜਾਤ ॥੨॥
जे लोक हे त्यांच्या मनाने, शब्दांनी आणि कृतीने करतात त्यांना मी फक्त नरकात जाताना पाहिले आहे. ॥२॥

ਕਾਮੀ ਕ੍ਰੋਧੀ ਚਾਤੁਰੀ ਬਾਜੀਗਰ ਬੇਕਾਮ ॥
कामुक, क्रोधी, धूर्त आणि कपटी हे सर्व निरुपयोगी आहेत. कामुक, क्रोधी, धूर्त आणि कपटी हे सर्व निरुपयोगी आहेत

ਨਿੰਦਾ ਕਰਤੇ ਜਨਮੁ ਸਿਰਾਨੋ ਕਬਹੂ ਨ ਸਿਮਰਿਓ ਰਾਮੁ ॥੩॥
त्यांनी कधीही रामाचे स्मरण केले नाही, उलट त्यांचे आयुष्य इतरांची टीका करण्यात घालवले.॥३॥

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਚੇਤੈ ਨਹੀ ਮੂਰਖੁ ਮੁਗਧੁ ਗਵਾਰੁ ॥
कबीर म्हणतात की मूर्ख आणि अज्ञानी अजिबात विचार करत नाहीत

ਰਾਮੁ ਨਾਮੁ ਜਾਨਿਓ ਨਹੀ ਕੈਸੇ ਉਤਰਸਿ ਪਾਰਿ ॥੪॥੧॥
मग रामाच्या नावाचे रहस्य जागृत केल्याशिवाय तो समुद्र कसा पार करू शकेल? ॥४॥ ॥१॥

Page 1106

ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਬਾਣੀ ਜੈਦੇਉ ਜੀਉ ਕੀ
रगु मारु बानी जयदेउ जिउचा रगु मारू बानी जयदेउ जिउचा

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਚੰਦ ਸਤ ਭੇਦਿਆ ਨਾਦ ਸਤ ਪੂਰਿਆ ਸੂਰ ਸਤ ਖੋੜਸਾ ਦਤੁ ਕੀਆ ॥
चंद्राच्या ध्वनीने काम पूर्ण केल्यानंतर, सातव्या चक्राला छेद देण्यात आला आणि सातव्या चक्रात अनाहत नाद वज देण्यात आला. त्यानंतर, सोळा वेळा ओमचा जप केल्यानंतर, सूर्याच्या ध्वनीने उच्छ्वास सोडण्यात आला

ਅਬਲ ਬਲੁ ਤੋੜਿਆ ਅਚਲ ਚਲੁ ਥਪਿਆ ਅਘੜੁ ਘੜਿਆ ਤਹਾ ਅਪਿਉ ਪੀਆ ॥੧॥
जेव्हा मनाची शक्ती खंडित झाली आणि ती शक्तीहीन झाली, भटकणारे मन स्थिर झाले आणि चंचल मन सुंदर झाले, तेव्हाच मनाने नामाचे अमृत प्यायले. ॥१॥

ਮਨ ਆਦਿ ਗੁਣ ਆਦਿ ਵਖਾਣਿਆ ॥
मन, जेव्हा विश्वाच्या उत्पत्तीच्या परमात्म्याच्या गुणांचे वर्णन केले गेले तेव्हा

ਤੇਰੀ ਦੁਬਿਧਾ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸੰਮਾਨਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तुझी द्विधा मनस्थिती दूर झाली आहे आणि तुझी दृष्टी समान झाली आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਅਰਧਿ ਕਉ ਅਰਧਿਆ ਸਰਧਿ ਕਉ ਸਰਧਿਆ ਸਲਲ ਕਉ ਸਲਲਿ ਸੰਮਾਨਿ ਆਇਆ ॥
जेव्हा मी पूजनीय परम देवाची पूजा केली आणि पूजनीय परमेश्वरावर श्रद्धा ठेवली, तेव्हा जसे पाणी पाण्यात विलीन होते, त्याचप्रमाणे मी परम सत्यात विलीन झालो

ਬਦਤਿ ਜੈਦੇਉ ਜੈਦੇਵ ਕਉ ਰੰਮਿਆ ਬ੍ਰਹਮੁ ਨਿਰਬਾਣੁ ਲਿਵ ਲੀਣੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥੧॥
जयदेव म्हणतात की ब्रह्माचे ध्यान केल्याने त्याला निर्वाणाची अवस्था प्राप्त झाली आहे आणि त्यात लीन होऊन तो निर्वाणाची अवस्था प्राप्त झाला आहे. ॥२॥१॥

ਕਬੀਰੁ ॥ ਮਾਰੂ ॥
कबीरू ॥ ठार करा ॥

ਰਾਮੁ ਸਿਮਰੁ ਪਛੁਤਾਹਿਗਾ ਮਨ ॥
हे मना! रामाच्या स्तोत्रांचे ध्यान कर, नाहीतर तुला पश्चाताप होईल

ਪਾਪੀ ਜੀਅਰਾ ਲੋਭੁ ਕਰਤੁ ਹੈ ਆਜੁ ਕਾਲਿ ਉਠਿ ਜਾਹਿਗਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
पापी मन लोभी राहते पण आज तो मरेल. ॥१॥रहाउ॥

ਲਾਲਚ ਲਾਗੇ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਮਾਇਆ ਭਰਮ ਭੁਲਾਹਿਗਾ ॥
लोभात अडकून तुम्ही तुमचे आयुष्य वाया घालवले आहे आणि मायेच्या मोहाने तुम्हाला दिशाभूल केले आहे

ਧਨ ਜੋਬਨ ਕਾ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੈ ਕਾਗਦ ਜਿਉ ਗਲਿ ਜਾਹਿਗਾ ॥੧॥
तुमच्या संपत्तीचा आणि तारुण्याचा अभिमान बाळगू नका, तुम्ही कागदासारखे वितळून जाल. ॥१॥

ਜਉ ਜਮੁ ਆਇ ਕੇਸ ਗਹਿ ਪਟਕੈ ਤਾ ਦਿਨ ਕਿਛੁ ਨ ਬਸਾਹਿਗਾ ॥
जेव्हा यम येऊन तुमचे केस धरून खाली फेकेल तेव्हा तुम्ही काहीही करू शकणार नाही

ਸਿਮਰਨੁ ਭਜਨੁ ਦਇਆ ਨਹੀ ਕੀਨੀ ਤਉ ਮੁਖਿ ਚੋਟਾ ਖਾਹਿਗਾ ॥੨॥
जर तुम्ही कधीही देवाची पूजा केली नसेल किंवा प्राण्यांवर दया केली नसेल, तर तुमच्या तोंडावर नक्कीच वार होतील. ॥२॥

ਧਰਮ ਰਾਇ ਜਬ ਲੇਖਾ ਮਾਗੈ ਕਿਆ ਮੁਖੁ ਲੈ ਕੈ ਜਾਹਿਗਾ ॥
जेव्हा धर्मराज तुमच्या कर्मांचा हिशोब मागतील, तेव्हा तुम्ही कोणत्या तोंडाने त्याच्याकडे जाल?

ਕਹਤੁ ਕਬੀਰੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸੰਤਹੁ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਤਰਿ ਜਾਂਹਿਗਾ ॥੩॥੧॥
कबीर म्हणतात, हे सज्जनांनो, काळजीपूर्वक ऐका, केवळ संतांच्या सहवासातच तुम्ही जगाचा महासागर पार करू शकाल. ॥३॥१॥

ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਬਾਣੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀਉ ਕੀ
रविदासांच्या जीवनाची रागु मारु बाणी रविदासांच्या जीवनाची रागु मारु बाणी

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਐਸੀ ਲਾਲ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਕਉਨੁ ਕਰੈ ॥
हे प्रिय प्रभू! तुझ्याशिवाय एवढं कृपा कोण करू शकेल?

ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜੁ ਗੁਸਈਆ ਮੇਰਾ ਮਾਥੈ ਛਤ੍ਰੁ ਧਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे गुसाई! तू गरिबांचा रक्षक आहेस आणि तू तुझी छत्री माझ्यावर ठेवली आहेस. ॥१॥रहाउ॥

ਜਾ ਕੀ ਛੋਤਿ ਜਗਤ ਕਉ ਲਾਗੈ ਤਾ ਪਰ ਤੁਹੀਂ ਢਰੈ ॥
जर जगाला स्पर्श झाला आहे असे वाटले तर तुम्ही पडता. तुम्हीच जगाला स्पर्श करता, म्हणजेच जग ज्याला अस्पृश्य मानते

ਨੀਚਹ ਊਚ ਕਰੈ ਮੇਰਾ ਗੋਬਿੰਦੁ ਕਾਹੂ ਤੇ ਨ ਡਰੈ ॥੧॥
माझा गोविंद नीचांनाही श्रेष्ठ बनवतो आणि तो कोणाला घाबरत नाही ॥ १ ॥

ਨਾਮਦੇਵ ਕਬੀਰੁ ਤਿਲੋਚਨੁ ਸਧਨਾ ਸੈਨੁ ਤਰੈ ॥
त्यांच्या कृपेने नामदेव कबीर त्रिलोचन साधना आणि सान इत्यादिंनीही ऐहिक समुद्र पार केला आहे

ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸੰਤਹੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੇ ਸਭੈ ਸਰੈ ॥੨॥੧॥
रविदास जी म्हणतात, हे सज्जनांनो, माझे शब्द काळजीपूर्वक ऐका. देवाच्या कृपेने सर्व इच्छा पूर्ण होऊ शकतात. ॥२॥१॥

ਮਾਰੂ ॥
मारू॥

ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਸੁਰਿਤਰੁ ਚਿੰਤਾਮਨਿ ਕਾਮਧੇਨ ਬਸਿ ਜਾ ਕੇ ਰੇ ॥
कल्पवृक्ष, चिंतामणी आणि कामधेनु हे सुखाचे सागर कोणाच्या नियंत्रणाखाली आहेत

ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਅਸਟ ਮਹਾ ਸਿਧਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ਕਰ ਤਲ ਤਾ ਕੈ ॥੧॥
धर्म, अर्थ, काम आणि मोक्ष या चार भौतिक गोष्टी, आठ महान सिद्धी आणि नऊ खजिना देखील त्या देवाच्या हातात आहेत. ॥१॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨ ਜਪਸਿ ਰਸਨਾ ॥ ਅਵਰ ਸਭ ਛਾਡਿ ਬਚਨ ਰਚਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे भाऊ! तू तुझ्या जिभेने देवाचे नाव जपत नाहीस. इतर सर्व शब्द आणि निरुपयोगी निर्मिती सोडून देवाची उपासना कर. ॥१॥

ਨਾਨਾ ਖਿਆਨ ਪੁਰਾਨ ਬੇਦ ਬਿਧਿ ਚਉਤੀਸ ਅਛਰ ਮਾਹੀ ॥
चौतीस अक्षरांमध्ये लिहिलेल्या अनेक कथा, पुराणे, वेद, विधी आणि धर्मग्रंथांवर चिंतन केल्यानंतर

ਬਿਆਸ ਬੀਚਾਰਿ ਕਹਿਓ ਪਰਮਾਰਥੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਰਿ ਨਾਹੀ ॥੨॥
व्यासांनी सांगितले आहे की रामाच्या नावासारखा परमार्थ नाही. ॥२॥

ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਉਪਾਧਿ ਰਹਤ ਹੋਇ ਬਡੇ ਭਾਗਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥
नैसर्गिक समाधीत लीन होऊन, तो दुःख आणि संकटांपासून मुक्त झाला आहे आणि मोठ्या भाग्याने तो देवाला समर्पित झाला आहे

ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਉਦਾਸ ਦਾਸ ਮਤਿ ਜਨਮ ਮਰਨ ਭੈ ਭਾਗੀ ॥੩॥੨॥੧੫॥
रविदासजी म्हणतात की दासाचे मन जगापासून अलिप्त झाले आहे, ज्यामुळे जन्म आणि मृत्यूचे भय नाहीसे झाले आहे. ॥३॥२॥ १५॥

ਤੁਖਾਰੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੧ ਬਾਰਹ ਮਾਹਾ
तुखारी छंत महला १ बारा महिने

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्‌गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਤੂ ਸੁਣਿ ਕਿਰਤ ਕਰੰਮਾ ਪੁਰਬਿ ਕਮਾਇਆ ॥
हे देवा! प्रत्येक जीवाच्या भूतकाळातील चांगल्या आणि वाईट कर्मांनुसार त्याच्या कर्मांचे ऐक

ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਸੁਖ ਸਹੰਮਾ ਦੇਹਿ ਸੁ ਤੂ ਭਲਾ ॥
तू मला जे सुख आणि दुःख देतोस ते सर्व चांगले आहे

ਹਰਿ ਰਚਨਾ ਤੇਰੀ ਕਿਆ ਗਤਿ ਮੇਰੀ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਘੜੀ ਨ ਜੀਵਾ ॥
जेव्हा सर्व सृष्टी तुझी असते, तेव्हा त्यात माझ्यासाठी कोणतीही हालचाल नसते, मला एक क्षणही जगणे अशक्य आहे

ਪ੍ਰਿਅ ਬਾਝੁ ਦੁਹੇਲੀ ਕੋਇ ਨ ਬੇਲੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਾਂ ॥
तिच्या प्रियकराशिवाय, स्त्री दुःखी असते; तिचा सोबती कोणीही नाही; केवळ गुरुद्वारेच ती अमृत पिऊ शकते

ਰਚਨਾ ਰਾਚਿ ਰਹੇ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਪ੍ਰਭ ਮਨਿ ਕਰਮ ਸੁਕਰਮਾ ॥
आपण सर्वजण निराकाराच्या निर्मितीत निर्माण झालो आहोत, देवाला आपल्या मनात ठेवणे हे एक सत्कर्म आहे

ਨਾਨਕ ਪੰਥੁ ਨਿਹਾਲੇ ਸਾ ਧਨ ਤੂ ਸੁਣਿ ਆਤਮ ਰਾਮਾ ॥੧॥
गुरु नानक म्हणतात की हे परमेश्वरा, स्त्री तुझा मार्ग पाहत आहे.॥१॥

ਬਾਬੀਹਾ ਪ੍ਰਿਉ ਬੋਲੇ ਕੋਕਿਲ ਬਾਣੀਆ ॥
मनाच्या रूपातील चातक प्रिय बोलतो आणि जिभेच्या रूपातील कोकिळ गोड बोलते

ਸਾ ਧਨ ਸਭਿ ਰਸ ਚੋਲੈ ਅੰਕਿ ਸਮਾਣੀਆ ॥
परमेश्वराला समर्पित स्त्रीला सर्व सुखे मिळतात

ਹਰਿ ਅੰਕਿ ਸਮਾਣੀ ਜਾ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣੀ ਸਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਨਾਰੇ ॥
जी स्त्री परमेश्वरावर प्रेम करते ती त्याला आवडते आणि ती विवाहित स्त्री आहे

ਨਵ ਘਰ ਥਾਪਿ ਮਹਲ ਘਰੁ ਊਚਉ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ਮੁਰਾਰੇ ॥
शरीराच्या उंच महालात नऊ दरवाजे बांधून, परमेश्वर दहाव्या दरवाज्यात राहतो

ਸਭ ਤੇਰੀ ਤੂ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ਰੰਗਿ ਰਾਵੈ ॥
हे प्रभू! सर्वस्व तुझे आहे, तू माझा प्रिय आहेस, मी रात्रंदिवस तुझ्या रंगात मग्न राहतो

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਚਵੈ ਬਬੀਹਾ ਕੋਕਿਲ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵੈ ॥੨॥
गुरु नानक म्हणतात की मनाच्या रूपात असलेला चातक प्रियकराची स्तुती गातो आणि जिभेच्या रूपात असलेली कोकिळ गोड शब्दात त्याची स्तुती गाते. ॥२॥

ਤੂ ਸੁਣਿ ਹਰਿ ਰਸ ਭਿੰਨੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਆਪਣੇ ॥
हे प्रभू! माझे ऐक, मी माझ्या प्रियकराच्या आनंदात मग्न आहे

ਮਨਿ ਤਨਿ ਰਵਤ ਰਵੰਨੇ ਘੜੀ ਨ ਬੀਸਰੈ ॥
मन आणि शरीरातील त्याच्या गुणांमध्ये रमलेली स्त्री त्याला क्षणभरही विसरत नाही

ਕਿਉ ਘੜੀ ਬਿਸਾਰੀ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਹਉ ਜੀਵਾ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥
मी तुला एका क्षणासाठीही कसे विसरू शकतो? मी तुझ्यावर स्वतःचे बलिदान देण्यास तयार आहे आणि तुझे गुणगान गाऊन जीवन मिळवत आहे

ਨਾ ਕੋਈ ਮੇਰਾ ਹਉ ਕਿਸੁ ਕੇਰਾ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਰਹਣੁ ਨ ਜਾਏ ॥
जीव प्रार्थना करतो की हे प्रभू, तुझ्याशिवाय माझे कोणी नाही; तुझ्याशिवाय माझा सहानुभूतीशील कोण आहे? मी तुझ्याशिवाय जगू शकत नाही

ਓਟ ਗਹੀ ਹਰਿ ਚਰਣ ਨਿਵਾਸੇ ਭਏ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸਰੀਰਾ ॥
प्रभूच्या चरणांचा आश्रय घेतल्याने माझे शरीर पवित्र झाले

ਨਾਨਕ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦੀਰਘ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮਨੁ ਧੀਰਾ ॥੩॥
गुरु नानक म्हणतात की त्यांच्या दीर्घदृष्टीने आनंद मिळतो आणि गुरुंच्या शिकवणीतून मनाला समाधान मिळते. ॥ ३॥

ਬਰਸੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰ ਬੂੰਦ ਸੁਹਾਵਣੀ ॥
अमृताचा धारा एका सुखद थेंबावर बरसत आहे

ਸਾਜਨ ਮਿਲੇ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਣੀ ॥
जर मी हरींवर प्रेम केले तर मला तो सौम्य प्रभू नैसर्गिक स्वभावाचा सापडला

ਹਰਿ ਮੰਦਰਿ ਆਵੈ ਜਾ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਧਨ ਊਭੀ ਗੁਣ ਸਾਰੀ ॥
जेव्हा परमेश्वराची इच्छा असते तेव्हा मन मंदिरात येऊन स्थिरावते आणि मग जीव त्याची स्तुती करण्यात मग्न राहतो

ਘਰਿ ਘਰਿ ਕੰਤੁ ਰਵੈ ਸੋਹਾਗਣਿ ਹਉ ਕਿਉ ਕੰਤਿ ਵਿਸਾਰੀ ॥
जर प्रत्येक विवाहित स्त्रीच्या हृदयात परमेश्वर आनंद घेत असेल, तर प्रियकर मला का विसरला?

ਉਨਵਿ ਘਨ ਛਾਏ ਬਰਸੁ ਸੁਭਾਏ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਸੁਖਾਵੈ ॥
ढगांनी आकाश व्यापले आहे आणि मुसळधार पाऊस पडत आहे, आणि माझे मन आणि शरीर परमेश्वराच्या आनंददायी आठवणी आणि प्रेम अनुभवत आहे

ਨਾਨਕ ਵਰਸੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਘਰਿ ਆਵੈ ॥੪॥
गुरु नानक म्हणतात की जेव्हा पती प्रभूच्या कृपेने हृदयगृहात स्थायिक होतो तेव्हा अमृताचा वर्षाव सुरू होतो. ॥४॥

ਚੇਤੁ ਬਸੰਤੁ ਭਲਾ ਭਵਰ ਸੁਹਾਵੜੇ ॥
चैत्र महिन्यात वसंत ऋतू पूर्ण बहरलेला असतो आणि फुलांवर घिरट्या घालणारे भुंगेरे आल्हाददायक दिसतात

ਬਨ ਫੂਲੇ ਮੰਝ ਬਾਰਿ ਮੈ ਪਿਰੁ ਘਰਿ ਬਾਹੁੜੈ ॥
जर प्रियकर घरी परतला तर हृदय अगदी तसेच फुलते जसे जंगलात आणि वाळवंटात फळे आणि फुले उमलतात

ਪਿਰੁ ਘਰਿ ਨਹੀ ਆਵੈ ਧਨ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਬਿਰਹਿ ਬਿਰੋਧ ਤਨੁ ਛੀਜੈ ॥
जर नवरा घरी आला नाही तर स्त्रीला आनंद कसा मिळेल? वियोगाच्या वेदनेमुळे शरीर तुटू लागते

ਕੋਕਿਲ ਅੰਬਿ ਸੁਹਾਵੀ ਬੋਲੈ ਕਿਉ ਦੁਖੁ ਅੰਕਿ ਸਹੀਜੈ ॥
आंब्याच्या झाडावर कोकिळ गोड बोलते; देवाशिवाय हृदयाचे दुःख अधिक असह्य होते

ਭਵਰੁ ਭਵੰਤਾ ਫੂਲੀ ਡਾਲੀ ਕਿਉ ਜੀਵਾ ਮਰੁ ਮਾਏ ॥
फुलपाखरू फुलांवर घिरट्या घालते. हे आई, परमेश्वराशिवाय जीवन हे मृत्यूसारखे आहे

ਨਾਨਕ ਚੇਤਿ ਸਹਜਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਜੇ ਹਰਿ ਵਰੁ ਘਰਿ ਧਨ ਪਾਏ ॥੫॥
गुरू नानक म्हणतात की जर पतीला परमेश्वर सापडला तर स्त्रीला चैत्र महिन्यात सहज आनंद मिळू शकतो. ॥५॥

ਵੈਸਾਖੁ ਭਲਾ ਸਾਖਾ ਵੇਸ ਕਰੇ ॥
वैशाख महिना चांगला आहे, निसर्ग सुंदर पोशाख धारण करतो

ਧਨ ਦੇਖੈ ਹਰਿ ਦੁਆਰਿ ਆਵਹੁ ਦਇਆ ਕਰੇ ॥
ती स्त्री दाराशी तिचा नवरा पाहते आणि त्याला घरी येण्याची विनंती करते

ਘਰਿ ਆਉ ਪਿਆਰੇ ਦੁਤਰ ਤਾਰੇ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਅਢੁ ਨ ਮੋਲੋ ॥
हे प्रिये! घरी ये. फक्त तूच जगाचा महासागर पार करू शकतोस आणि तुझ्याशिवाय माझी किंमत नाही

ਕੀਮਤਿ ਕਉਣ ਕਰੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵਾਂ ਦੇਖਿ ਦਿਖਾਵੈ ਢੋਲੋ ॥
हे प्रभो, जर तुला मी आवडला तर मी अमूल्य होईन, हे प्रिये, मला तुझे दर्शन दे

ਦੂਰਿ ਨ ਜਾਨਾ ਅੰਤਰਿ ਮਾਨਾ ਹਰਿ ਕਾ ਮਹਲੁ ਪਛਾਨਾ ॥
मी तुला माझ्यापासून दूर मानत नाही, तर तुला माझ्या आत अनुभवतो, मी तुझा महाल ओळखू शकतो

ਨਾਨਕ ਵੈਸਾਖੀਂ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਵੈ ਸੁਰਤਿ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਮਾਨਾ ॥੬॥
गुरु नानक म्हणतात की वैशाखीच्या दिवशीच ज्याचे मन गुरुच्या शब्दांवर लक्ष केंद्रित करून प्रसन्न झाले आहे तोच परमेश्वर शोधू शकतो. ॥ ६॥

ਮਾਹੁ ਜੇਠੁ ਭਲਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ॥
ज्येष्ठ महिना खूप चांगला असतो, या महिन्यात आपण आपल्या प्रिय व्यक्तीला कसे विसरू शकतो

ਥਲ ਤਾਪਹਿ ਸਰ ਭਾਰ ਸਾ ਧਨ ਬਿਨਉ ਕਰੈ ॥
भट्टीची जमीन तापू लागते. सजीवाच्या रूपातील स्त्री स्वतःला नम्र करते

ਧਨ ਬਿਨਉ ਕਰੇਦੀ ਗੁਣ ਸਾਰੇਦੀ ਗੁਣ ਸਾਰੀ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਾ ॥
ती स्तुती गाते जेणेकरून स्तुती गाताना परमेश्वर प्रसन्न होईल

ਸਾਚੈ ਮਹਲਿ ਰਹੈ ਬੈਰਾਗੀ ਆਵਣ ਦੇਹਿ ਤ ਆਵਾ ॥
अलिप्त परमेश्वर खऱ्या राजवाड्यात राहतो; जर तुम्ही मला येऊ दिले तर मी येईन

ਨਿਮਾਣੀ ਨਿਤਾਣੀ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਪਾਵੈ ਸੁਖ ਮਹਲੀ ॥
हे परमेश्वरा! तुझ्याशिवाय एका नम्र आणि असहाय्य स्त्रीला राजवाड्यात आनंद कसा मिळेल?

ਨਾਨਕ ਜੇਠਿ ਜਾਣੈ ਤਿਸੁ ਜੈਸੀ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਗੁਣ ਗਹਿਲੀ ॥੭॥
गुरु नानक म्हणतात की जर एखाद्याला ज्येष्ठ महिन्यात परमेश्वराचा आशीर्वाद मिळाला तर तो त्याच्यासारखा बनतो आणि शुभ गुणांनी परिपूर्ण होतो. ॥ ७॥

ਆਸਾੜੁ ਭਲਾ ਸੂਰਜੁ ਗਗਨਿ ਤਪੈ ॥
आषाढ महिना चांगला आहे, आकाशात सूर्य चमकतो

ਧਰਤੀ ਦੂਖ ਸਹੈ ਸੋਖੈ ਅਗਨਿ ਭਖੈ ॥
पृथ्वी दुःख सहन करते, आग शोषून घेते आणि जाळते. पृथ्वी इतकी उष्णता सहन करते की ती जळून जाते

ਅਗਨਿ ਰਸੁ ਸੋਖੈ ਮਰੀਐ ਧੋਖੈ ਭੀ ਸੋ ਕਿਰਤੁ ਨ ਹਾਰੇ ॥
आग पाणी सुकवते, स्वतःला जाळते पण आपले काम सोडत नाही

ਰਥੁ ਫਿਰੈ ਛਾਇਆ ਧਨ ਤਾਕੈ ਟੀਡੁ ਲਵੈ ਮੰਝਿ ਬਾਰੇ ॥
त्याचा रथ पुढे जात राहतो, मादी प्राणी त्याच्या उष्णतेपासून वाचण्यासाठी सावली शोधतात आणि नापीक जमिनीवर टोळ आवाज करत राहतात

ਅਵਗਣ ਬਾਧਿ ਚਲੀ ਦੁਖੁ ਆਗੈ ਸੁਖੁ ਤਿਸੁ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲੇ ॥
जो वाईट गोष्टींचा गठ्ठा घेऊन निघून जातो त्याला भविष्यात फक्त दुःखच मिळते पण जो अंतिम सत्याचा विचार करतो त्यालाच आनंद मिळतो

ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੋ ਇਹੁ ਮਨੁ ਦੀਆ ਮਰਣੁ ਜੀਵਣੁ ਪ੍ਰਭ ਨਾਲੇ ॥੮॥
गुरु नानक म्हणतात की ज्याला मी माझे मन दिले आहे, त्याचा जन्म आणि मृत्यू परमेश्वराजवळ आहे. ॥८॥

ਸਾਵਣਿ ਸਰਸ ਮਨਾ ਘਣ ਵਰਸਹਿ ਰੁਤਿ ਆਏ ॥
हे मन! सावन महिना सुंदर आहे, ढगांचा ऋतू येतो

ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸਹੁ ਭਾਵੈ ਪਿਰ ਪਰਦੇਸਿ ਸਿਧਾਏ ॥
माझे शरीर आणि मन परदेशात जाणाऱ्या माझ्या प्रिय प्रभूमुळेच परदेशात प्रसन्न आहेत

ਪਿਰੁ ਘਰਿ ਨਹੀ ਆਵੈ ਮਰੀਐ ਹਾਵੈ ਦਾਮਨਿ ਚਮਕਿ ਡਰਾਏ ॥
जर प्रियकर घरी आला नाही तर ते त्याच्याशिवाय मरण्यासारखे आहे आणि वीज घाबरवते

ਸੇਜ ਇਕੇਲੀ ਖਰੀ ਦੁਹੇਲੀ ਮਰਣੁ ਭਇਆ ਦੁਖੁ ਮਾਏ ॥
हे आई! ऋषी एकटी आहे, मी तिच्याशिवाय दुःखी आहे, आणि वियोगाचे दुःख मरण्यासारखे आहे

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਨੀਦ ਭੂਖ ਕਹੁ ਕੈਸੀ ਕਾਪੜੁ ਤਨਿ ਨ ਸੁਖਾਵਏ ॥
हे प्रभू! मी निद्रानाशात असताना मला भूक कशी लागू शकते? माझ्या शरीरावर कोणतेही कपडे चांगले वाटत नाहीत

ਨਾਨਕ ਸਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਕੰਤੀ ਪਿਰ ਕੈ ਅੰਕਿ ਸਮਾਵਏ ॥੯॥
गुरु नानक म्हणतात की वधूच तिच्या पतीमध्ये, परमेश्वरात लीन होते. ॥९॥

ਭਾਦਉ ਭਰਮਿ ਭੁਲੀ ਭਰਿ ਜੋਬਨਿ ਪਛੁਤਾਣੀ ॥
भादोन महिन्यात, भ्रमात हरवलेली आणि तारुण्यात मद्यधुंद झालेली एक स्त्री पश्चात्ताप करते

ਜਲ ਥਲ ਨੀਰਿ ਭਰੇ ਬਰਸ ਰੁਤੇ ਰੰਗੁ ਮਾਣੀ ॥
आनंदमय पावसाळ्यात जमीन आणि पाणी पाण्याने भरलेले असते

ਬਰਸੈ ਨਿਸਿ ਕਾਲੀ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਬਾਲੀ ਦਾਦਰ ਮੋਰ ਲਵੰਤੇ ॥
अंधारी रात्री पाऊस पडतो, बेडूक आणि मोर आवाज करतात, जिवंत प्राण्याच्या रूपात असलेली स्त्री कशी आनंदी असू शकते?

ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਚਵੈ ਬਬੀਹਾ ਬੋਲੇ ਭੁਇਅੰਗਮ ਫਿਰਹਿ ਡਸੰਤੇ ॥
कोकिळ प्रिये म्हणते आणि साप चावत राहतात

ਮਛਰ ਡੰਗ ਸਾਇਰ ਭਰ ਸੁਭਰ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥
डास चावत राहतात, तलाव पाण्याने भरतात, पण देवाशिवाय आनंद कसा मिळेल?

ਨਾਨਕ ਪੂਛਿ ਚਲਉ ਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਜਹ ਪ੍ਰਭੁ ਤਹ ਹੀ ਜਾਈਐ ॥੧੦॥
गुरु नानक म्हणतात की एखाद्याने आपल्या गुरूंना विचारले पाहिजे आणि परमेश्वर कोठे आहे. ॥१०॥

ਅਸੁਨਿ ਆਉ ਪਿਰਾ ਸਾ ਧਨ ਝੂਰਿ ਮੁਈ ॥
हे प्रिय देवा! कृपया अश्विन महिन्यात या कारण प्राणी आणि स्त्रिया काळजीने मरत आहेत

ਤਾ ਮਿਲੀਐ ਪ੍ਰਭ ਮੇਲੇ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਈ ॥
जर परमेश्वराने आपल्याला एकत्र केले तरच आपण भेटू शकतो, अन्यथा आपण द्वैताच्या भावनेत विचलित होतो

ਝੂਠਿ ਵਿਗੁਤੀ ਤਾ ਪਿਰ ਮੁਤੀ ਕੁਕਹ ਕਾਹ ਸਿ ਫੁਲੇ ॥
खोट्या गोष्टींमध्ये गुंतल्यामुळे, तिचा नाश झाला आहे आणि म्हणूनच तिच्या प्रियकराने तिला सोडून दिले आहे. आता तरूणपण संपले आहे आणि म्हातारपण आले आहे

ਆਗੈ ਘਾਮ ਪਿਛੈ ਰੁਤਿ ਜਾਡਾ ਦੇਖਿ ਚਲਤ ਮਨੁ ਡੋਲੇ ॥
उन्हाळा पुढे आणि हिवाळा मागे पाहून मन विचलित होते

ਦਹ ਦਿਸਿ ਸਾਖ ਹਰੀ ਹਰੀਆਵਲ ਸਹਜਿ ਪਕੈ ਸੋ ਮੀਠਾ ॥
दहाही दिशांना हिरवळ आहे आणि जे नैसर्गिकरित्या पिकते ते गोड असते

ਨਾਨਕ ਅਸੁਨਿ ਮਿਲਹੁ ਪਿਆਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਭਏ ਬਸੀਠਾ ॥੧੧॥
गुरु नानक म्हणतात की, अश्विन महिन्यात, हे प्रिये, तू मला भेटायला यावे कारण सद्गुरु मध्यस्थ झाले आहेत. ॥ ११॥

ਕਤਕਿ ਕਿਰਤੁ ਪਇਆ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਇਆ ॥
कार्तिक महिन्यात, जे काही परमेश्वराला प्रसन्न करते, ते फळ मिळते

ਦੀਪਕੁ ਸਹਜਿ ਬਲੈ ਤਤਿ ਜਲਾਇਆ ॥
ज्ञानाच्या तत्वाने प्रज्वलित झालेला दिवा सहज जळतो

ਦੀਪਕ ਰਸ ਤੇਲੋ ਧਨ ਪਿਰ ਮੇਲੋ ਧਨ ਓਮਾਹੈ ਸਰਸੀ ॥
अशा दिव्यात प्रेमाचे तेल असते. पती आणि देवाला भेटल्यानंतर पत्नीला आनंद आणि आनंद मिळतो

ਅਵਗਣ ਮਾਰੀ ਮਰੈ ਨ ਸੀਝੈ ਗੁਣਿ ਮਾਰੀ ਤਾ ਮਰਸੀ ॥
जो दुर्गुणांमुळे मरतो तो मुक्त होऊ शकत नाही, परंतु जो सद्गुणांमध्ये मग्न राहतो तो मुक्त होतो

ਨਾਮੁ ਭਗਤਿ ਦੇ ਨਿਜ ਘਰਿ ਬੈਠੇ ਅਜਹੁ ਤਿਨਾੜੀ ਆਸਾ ॥
ज्यांना परमेश्वर देवाच्या नावाची भक्ती देतो, त्यांना खऱ्या घरात स्थान मिळते आणि ते त्याच्या आशेत राहतात

ਨਾਨਕ ਮਿਲਹੁ ਕਪਟ ਦਰ ਖੋਲਹੁ ਏਕ ਘੜੀ ਖਟੁ ਮਾਸਾ ॥੧੨॥
गुरु नानक म्हणतात, हे देवा! दार उघड आणि मला भेट, नाहीतर तुझ्याशिवाय एक तासही सहा महिन्यांसारखा आहे. ॥ १२॥

ਮੰਘਰ ਮਾਹੁ ਭਲਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਅੰਕਿ ਸਮਾਵਏ ॥
मार्गशीर्ष महिना, आगहान महिना खूप चांगला आहे, यामध्ये देवाचे गुण अंतरात्म्यात वास करतात

ਗੁਣਵੰਤੀ ਗੁਣ ਰਵੈ ਮੈ ਪਿਰੁ ਨਿਹਚਲੁ ਭਾਵਏ ॥
सद्‌गुणी प्राणी, स्त्री, स्थिर पती, परमेश्वराची स्तुती गात राहतो

ਨਿਹਚਲੁ ਚਤੁਰੁ ਸੁਜਾਣੁ ਬਿਧਾਤਾ ਚੰਚਲੁ ਜਗਤੁ ਸਬਾਇਆ ॥
निर्माता बुद्धिमान, हुशार आणि शांत आहे; संपूर्ण जग चंचल आहे.

ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਗੁਣ ਅੰਕਿ ਸਮਾਣੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣੇ ਤਾ ਭਾਇਆ ॥
जर प्रभू प्रसन्न झाले तर ज्ञान आणि ध्यानाचे शुभ गुण हृदयात स्थिर होतात

ਗੀਤ ਨਾਦ ਕਵਿਤ ਕਵੇ ਸੁਣਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਦੁਖੁ ਭਾਗੈ ॥
कवींकडून भगवान रामाच्या नावाने गाणी, ध्वनी आणि कविता ऐकून दुःख दूर होते

ਨਾਨਕ ਸਾ ਧਨ ਨਾਹ ਪਿਆਰੀ ਅਭ ਭਗਤੀ ਪਿਰ ਆਗੈ ॥੧੩॥
गुरु नानक म्हणतात की केवळ तीच स्त्री आत्मा परमेश्वराला प्रिय असते जी मनापासून पूजा करते आणि सेवेसाठी नेहमीच तयार असते. ॥१३॥

ਪੋਖਿ ਤੁਖਾਰੁ ਪੜੈ ਵਣੁ ਤ੍ਰਿਣੁ ਰਸੁ ਸੋਖੈ ॥
पौष महिन्यात इतके दंव असते की जंगलातील सर्व गवत आणि वनस्पती सुकून जातात

ਆਵਤ ਕੀ ਨਾਹੀ ਮਨਿ ਤਨਿ ਵਸਹਿ ਮੁਖੇ ॥
हे देवा! तूच मन, शरीर आणि मुखात वास करतोस. तू आमच्याकडे का येत नाहीस?

ਮਨਿ ਤਨਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਜਗਜੀਵਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਰੰਗੁ ਮਾਣੀ ॥
देव मन, शरीर आणि गुरुच्या शब्दांमध्ये सर्वत्र उपस्थित आहे आणि गुरुच्या शब्दांनीच आनंद मिळतो

ਅੰਡਜ ਜੇਰਜ ਸੇਤਜ ਉਤਭੁਜ ਘਟਿ ਘਟਿ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ ॥
अंड्यात जन्मलेल्या बाळापासून, समुद्रात जन्मलेल्या बाळापासून, विश्वाच्या प्रत्येक कणात देवाचा प्रकाश पसरत आहे

ਦਰਸਨੁ ਦੇਹੁ ਦਇਆਪਤਿ ਦਾਤੇ ਗਤਿ ਪਾਵਉ ਮਤਿ ਦੇਹੋ ॥
हे दृष्टी देणाऱ्या दयाळू, मला सद्‌बुद्धी दे जेणेकरून मी गती प्राप्त करू शकेन

ਨਾਨਕ ਰੰਗਿ ਰਵੈ ਰਸਿ ਰਸੀਆ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਨੇਹੋ ॥੧੪॥
गुरु नानक म्हणतात की जो कोणी प्रभूच्या प्रेमात पडतो त्याला सर्व आनंदाची चव मिळते.॥१४॥

ਮਾਘਿ ਪੁਨੀਤ ਭਈ ਤੀਰਥੁ ਅੰਤਰਿ ਜਾਨਿਆ ॥
जर एखाद्याने अंतरात्म्यात ज्ञानाच्या पवित्र स्नानाचा विचार केला तर माघ महिना आत्म्यासाठी पवित्र बनतो

ਸਾਜਨ ਸਹਜਿ ਮਿਲੇ ਗੁਣ ਗਹਿ ਅੰਕਿ ਸਮਾਨਿਆ ॥
जेव्हा मन परमेश्वराची स्तुती करण्यात मग्न होते, तेव्हा मला तो गृहस्थ सहज आणि स्वाभाविकपणे सापडला

ਪ੍ਰੀਤਮ ਗੁਣ ਅੰਕੇ ਸੁਣਿ ਪ੍ਰਭ ਬੰਕੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵਾ ਸਰਿ ਨਾਵਾ ॥
माझ्या प्रियकराचे गुण अंगीकारून, मी त्याला आवडेन. जर तू मला स्वीकारलेस, हे प्रभू! तर मी माझ्या मनाच्या तळ्यात स्नान करेन

ਗੰਗ ਜਮੁਨ ਤਹ ਬੇਣੀ ਸੰਗਮ ਸਾਤ ਸਮੁੰਦ ਸਮਾਵਾ ॥
केवळ याद्वारेच मला गंगा, यमुना त्रिवेणी संगम आणि सात समुद्रांची पवित्रता प्राप्त होईल

ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਪੂਜਾ ਪਰਮੇਸੁਰ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ॥
दान, सत्कर्मे आणि उपासना, एकाच देवाचे अस्तित्व युगानुयुगे आहे असे मानले जाते

ਨਾਨਕ ਮਾਘਿ ਮਹਾ ਰਸੁ ਹਰਿ ਜਪਿ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਤਾ ॥੧੫॥
गुरु नानक म्हणतात की माघ महिन्यात परमेश्वराचा जप करणे खूप आनंददायी असते. ते अठ्ठासष्ट तीर्थस्थळांमध्ये स्नान करण्यासारखे आहे.॥१५॥

ਫਲਗੁਨਿ ਮਨਿ ਰਹਸੀ ਪ੍ਰੇਮੁ ਸੁਭਾਇਆ ॥
फाल्गुन महिन्यात, जेव्हा मी प्रभूच्या प्रेमात पडलो, तेव्हा माझे मन आनंदी झाले

ਅਨਦਿਨੁ ਰਹਸੁ ਭਇਆ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ॥
अहंकार सोडणे म्हणजे दैनंदिन आनंद देणे होय

ਮਨ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇਆ ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਇਆ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਘਰਿ ਆਓ ॥
जेव्हा परमेश्वर प्रसन्न झाला, तेव्हा माझ्या मनातील आसक्ती दूर झाली आणि तो दयाळूपणे माझ्या हृदयात आला

ਬਹੁਤੇ ਵੇਸ ਕਰੀ ਪਿਰ ਬਾਝਹੁ ਮਹਲੀ ਲਹਾ ਨ ਥਾਓ ॥
मी परमेश्वराशिवाय अनेक विधी केले पण त्यांच्या चरणी स्थान मिळाले नाही

ਹਾਰ ਡੋਰ ਰਸ ਪਾਟ ਪਟੰਬਰ ਪਿਰਿ ਲੋੜੀ ਸੀਗਾਰੀ ॥
जेव्हा परमेश्वराची इच्छा झाली, तेव्हा हार, दोरी, रस, बोर्ड, पातांबर हे सर्व सजवले गेले

ਨਾਨਕ ਮੇਲਿ ਲਈ ਗੁਰਿ ਅਪਣੈ ਘਰਿ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਨਾਰੀ ॥੧੬॥
गुरु नानक म्हणतात की गुरुंना भेटल्यानंतर तिला तिच्या हृदयात तिचा पती परमेश्वर सापडला. ॥१६॥

ਬੇ ਦਸ ਮਾਹ ਰੁਤੀ ਥਿਤੀ ਵਾਰ ਭਲੇ ॥
बारा महिने, ऋतू, तिथी आणि दिवस चांगले आहेत

ਘੜੀ ਮੂਰਤ ਪਲ ਸਾਚੇ ਆਏ ਸਹਜਿ ਮਿਲੇ ॥
क्षण, शुभ क्षण देखील स्तुत्य असतात आणि खरा देव सहज सापडतो

ਪ੍ਰਭ ਮਿਲੇ ਪਿਆਰੇ ਕਾਰਜ ਸਾਰੇ ਕਰਤਾ ਸਭ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ॥
सर्व कार्ये प्रिय परमेश्वर आणि कर्ता यांच्या भेटीने पूर्ण होतात, प्रभु सर्व पद्धती जाणतो

ਜਿਨਿ ਸੀਗਾਰੀ ਤਿਸਹਿ ਪਿਆਰੀ ਮੇਲੁ ਭਇਆ ਰੰਗੁ ਮਾਣੈ ॥
ज्याला परमेश्वर शुभ गुणांनी सजवतो तो त्याला प्रिय असतो आणि त्याला परमेश्वराच्या भेटीत आनंद मिळतो

ਘਰਿ ਸੇਜ ਸੁਹਾਵੀ ਜਾ ਪਿਰਿ ਰਾਵੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੋ ॥
जर परमेश्वराची कृपा असेल तर ज्याच्या डोक्यावर गुरुमुख आहे, त्याच्या घरासारख्या हृदयाचा पलंग सुंदर होतो

ਨਾਨਕ ਅਹਿਨਿਸਿ ਰਾਵੈ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਹਰਿ ਵਰੁ ਥਿਰੁ ਸੋਹਾਗੋ ॥੧੭॥੧॥
गुरु नानक म्हणतात की ती तिच्या प्रिय प्रभूच्या सहवासाचा दिवसरात्र आनंद घेते आणि प्रभूच्या रूपात तिचा वैवाहिक आनंद अढळ आहे.॥१७॥१॥

ਤੁਖਾਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥
तुखारी महाला १॥

ਪਹਿਲੈ ਪਹਰੈ ਨੈਣ ਸਲੋਨੜੀਏ ਰੈਣਿ ਅੰਧਿਆਰੀ ਰਾਮ ॥
हे सुंदर डोळ्यांच्या स्त्री, जीवनाच्या पहिल्या प्रहरात, अज्ञानाच्या रात्रीचा अंधार दूर होतो

ਵਖਰੁ ਰਾਖੁ ਮੁਈਏ ਆਵੈ ਵਾਰੀ ਰਾਮ ॥
जर तुम्ही जन्म घेतला असेल तर तुमची पाळी येईल तेव्हा तुम्ही शेवटी मरणारच. म्हणून नामाच्या रूपात व्यवहार सांभाळा, म्हणजेच हरिनाम जप करा

ਵਾਰੀ ਆਵੈ ਕਵਣੁ ਜਗਾਵੈ ਸੂਤੀ ਜਮ ਰਸੁ ਚੂਸਏ ॥
जेव्हा मृत्यूची पाळी येते तेव्हा कोण झोपलेल्या माणसाला उठवतो? यम झोपलेल्या माणसाचे सर्वस्व नष्ट करतो

ਰੈਣਿ ਅੰਧੇਰੀ ਕਿਆ ਪਤਿ ਤੇਰੀ ਚੋਰੁ ਪੜੈ ਘਰੁ ਮੂਸਏ ॥
अज्ञानाची रात्र काळोखी आहे, तुमची प्रतिष्ठा नाही, पाच दुर्गुण तुम्हाला लुटत राहतात

ਰਾਖਣਹਾਰਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ਸੁਣਿ ਬੇਨੰਤੀ ਮੇਰੀਆ ॥
हे अगाध आणि अनंत देवा, माझी विनंती ऐक, फक्त तोच माझे रक्षण करेल

ਨਾਨਕ ਮੂਰਖੁ ਕਬਹਿ ਨ ਚੇਤੈ ਕਿਆ ਸੂਝੈ ਰੈਣਿ ਅੰਧੇਰੀਆ ॥੧॥
गुरु नानक म्हणतात की मूर्ख आत्मा कधीही जागृत होत नाही आणि त्याला अज्ञानाच्या अंधाराचे ज्ञान मिळत नाही. ॥१॥

ਦੂਜਾ ਪਹਰੁ ਭਇਆ ਜਾਗੁ ਅਚੇਤੀ ਰਾਮ ॥
अरे मूर्ख, जागे हो, जीवनाची दुसरी लाट आली आहे

ਵਖਰੁ ਰਾਖੁ ਮੁਈਏ ਖਾਜੈ ਖੇਤੀ ਰਾਮ ॥
नावाचा सौदा वाचवा कारण गुणांचे पीक वासनांध लोक खाऊन टाकत आहेत

ਰਾਖਹੁ ਖੇਤੀ ਹਰਿ ਗੁਰ ਹੇਤੀ ਜਾਗਤ ਚੋਰੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥
परमेश्वरावर प्रेम करून आणि जागरूक राहून शेती वाचवा, वासनेसारखे प्राण्यांच्या रूपातील चोर तुमचे नुकसान करू शकत नाहीत

ਜਮ ਮਗਿ ਨ ਜਾਵਹੁ ਨਾ ਦੁਖੁ ਪਾਵਹੁ ਜਮ ਕਾ ਡਰੁ ਭਉ ਭਾਗੈ ॥
मृत्यूच्या मार्गावर जाऊ नका किंवा दुःख सहन करू नका; अशा प्रकारे यमाचे भय दूर होईल

ਰਵਿ ਸਸਿ ਦੀਪਕ ਗੁਰਮਤਿ ਦੁਆਰੈ ਮਨਿ ਸਾਚਾ ਮੁਖਿ ਧਿਆਵਏ ॥
गुरुंच्या शिकवणीद्वारे, सूर्य आणि चंद्राच्या रूपातील ज्ञानाचे दिवे उजळतील; म्हणून, मन आणि मुखाने खऱ्या देवाची उपासना करा

ਨਾਨਕ ਮੂਰਖੁ ਅਜਹੁ ਨ ਚੇਤੈ ਕਿਵ ਦੂਜੈ ਸੁਖੁ ਪਾਵਏ ॥੨॥
गुरु नानक म्हणतात की अरे मूर्ख, तू आतापर्यंत सावध झाला नाहीस, मग आयुष्याच्या पुढच्या भागात तुला आनंद कसा मिळेल. ॥२॥

ਤੀਜਾ ਪਹਰੁ ਭਇਆ ਨੀਦ ਵਿਆਪੀ ਰਾਮ ॥
आयुष्याच्या तिसऱ्या प्रहरात, आसक्तीची झोप कायम राहते

ਮਾਇਆ ਸੁਤ ਦਾਰਾ ਦੂਖਿ ਸੰਤਾਪੀ ਰਾਮ ॥
माया मुलगा आणि पत्नी यांच्याद्वारे दुःख आणि दुःख आणते

ਮਾਇਆ ਸੁਤ ਦਾਰਾ ਜਗਤ ਪਿਆਰਾ ਚੋਗ ਚੁਗੈ ਨਿਤ ਫਾਸੈ ॥
आई, मुलगा आणि पत्नीच्या प्रेमात, जीव दररोज अन्न खातो आणि भ्रमाच्या जाळ्यात अडकतो

ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ਤਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਗੁਰਮਤਿ ਕਾਲੁ ਨ ਗ੍ਰਾਸੈ ॥
जर हरिनामाची पूजा केली तर आनंद मिळू शकतो. जो गुरूंच्या शिकवणीनुसार आपले जीवन जगतो त्याला मृत्यू गिळंकृत करत नाही

ਜੰਮਣੁ ਮਰਣੁ ਕਾਲੁ ਨਹੀ ਛੋਡੈ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਸੰਤਾਪੀ ॥
हरीच्या नावाशिवाय, जीवाला दुःख आणि यातना सहन कराव्या लागतात; काळ त्याला सोडत नाही आणि तो जन्म-मृत्यूच्या चक्रात अडकून राहतो

ਨਾਨਕ ਤੀਜੈ ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਲੋਕਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਵਿਆਪੀ ॥੩॥
गुरु नानक म्हणतात की आयुष्याच्या तिसऱ्या तिमाहीत लोक त्रिगुणी मायेच्या भ्रमात बुडालेले असतात. ॥३॥

ਚਉਥਾ ਪਹਰੁ ਭਇਆ ਦਉਤੁ ਬਿਹਾਗੈ ਰਾਮ ॥
आयुष्याच्या चौथ्या प्रहरात सूर्य उगवला, म्हणजे म्हातारपण आले आणि आयुष्य संपले

ਤਿਨ ਘਰੁ ਰਾਖਿਅੜਾ ਜੁੋ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੈ ਰਾਮ ॥
जो दिवसरात्र जागृत राहिला, त्याने आपले घर वाचवले

ਗੁਰ ਪੂਛਿ ਜਾਗੇ ਨਾਮਿ ਲਾਗੇ ਤਿਨਾ ਰੈਣਿ ਸੁਹੇਲੀਆ ॥
जो कोणी गुरुंच्या सल्ल्यानुसार सावधगिरीने हरिनामाचे भजन जपतो, त्याची जीवनरूपी रात्र आनंदी होते

ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਕਮਾਵਹਿ ਜਨਮਿ ਨ ਆਵਹਿ ਤਿਨਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਬੇਲੀਆ ॥
जो गुरूंच्या वचनांनुसार वागतो तो जीवन आणि मृत्युच्या बंधनातून मुक्त होतो आणि प्रभु त्याचा खरा साथीदार बनतो

ਕਰ ਕੰਪਿ ਚਰਣ ਸਰੀਰੁ ਕੰਪੈ ਨੈਣ ਅੰਧੁਲੇ ਤਨੁ ਭਸਮ ਸੇ ॥
नाहीतर, या वयात हात आणि पाय थरथरायला लागतात, शरीर आणि पाय देखील थरथरायला लागतात, दृष्टी कमी होते आणि शेवटी शरीर राखेत जाते

ਨਾਨਕ ਦੁਖੀਆ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਬਿਨੁ ਨਾਮ ਹਰਿ ਕੇ ਮਨਿ ਵਸੇ ॥੪॥
नानक सर्व युगांमध्ये हरीच्या नावाशिवाय दुःख भोगत राहतात. गुरु नानक म्हणतात की मनात हरिनाम स्थापित केल्याशिवाय चार युगांमध्ये फक्त दुःखच मिळते.॥४॥

ਖੂਲੀ ਗੰਠਿ ਉਠੋ ਲਿਖਿਆ ਆਇਆ ਰਾਮ ॥
अशा प्रकारे मृत्युचा आवाज आला आणि कर्मांचा हिशोब चुकता झाला

ਰਸ ਕਸ ਸੁਖ ਠਾਕੇ ਬੰਧਿ ਚਲਾਇਆ ਰਾਮ ॥
चव आणि आनंद संपले आणि मृत्यूने मला बांधले आणि सोबत नेले

ਬੰਧਿ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਪ੍ਰਭ ਭਾਇਆ ਨਾ ਦੀਸੈ ਨਾ ਸੁਣੀਐ ॥
जेव्हा स्वामी आत्म्याला स्वीकारतात, तेव्हा तो बांधला जातो आणि काढून घेतला जातो; हा आदेश ऐकू किंवा दिसत नाही

ਆਪਣ ਵਾਰੀ ਸਭਸੈ ਆਵੈ ਪਕੀ ਖੇਤੀ ਲੁਣੀਐ ॥
प्रत्येक प्राणी जेव्हा त्याची पाळी येते तेव्हा येतो आणि त्याच्या चांगल्या आणि वाईट कर्मांचे फळ उपभोगतो

ਘੜੀ ਚਸੇ ਕਾ ਲੇਖਾ ਲੀਜੈ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਸਹੁ ਜੀਆ ॥
मग प्रत्येक क्षणाच्या कर्मांचा हिशोब घेतला जातो आणि सर्व प्राण्यांना चांगले आणि वाईट दोन्ही सहन करावे लागते

ਨਾਨਕ ਸੁਰਿ ਨਰ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ ਤਿਨਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕਾਰਣੁ ਕੀਆ ॥੫॥੨॥
गुरु नानक म्हणतात की शब्दाद्वारे, देवाने स्वतः संतांना आणि मानवांना स्वतःमध्ये विलीन केले आहे आणि परमेश्वराने स्वतः कारण निर्माण केले आहे. ॥५॥२॥

ਤੁਖਾਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥
तुखारी महाला १ ॥

ਤਾਰਾ ਚੜਿਆ ਲੰਮਾ ਕਿਉ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿਆ ਰਾਮ ॥
ज्याच्यावर देवाची कृपा असते, त्याच्या आयुष्यातील अंधारातही ज्ञानाचा उंच तारा चमकत राहतो

ਸੇਵਕ ਪੂਰ ਕਰੰਮਾ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਬਦਿ ਦਿਖਾਲਿਆ ਰਾਮ ॥
सद्गुरुंनी शब्दाद्वारे पूर्णपणे भाग्यवान सेवकाला ज्ञानाचा तारा दाखवला आहे

ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਦਿਖਾਲਿਆ ਸਚੁ ਸਮਾਲਿਆ ਅਹਿਨਿਸਿ ਦੇਖਿ ਬੀਚਾਰਿਆ ॥
जेव्हा गुरूंनी त्याला ज्ञानाचा तारा दाखवला तेव्हा त्याने सत्याची आठवण ठेवली आणि दिवसरात्र त्याचे ध्यान केले

ਧਾਵਤ ਪੰਚ ਰਹੇ ਘਰੁ ਜਾਣਿਆ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਬਿਖੁ ਮਾਰਿਆ ॥
त्याच्या हृदयातून पाच दुर्गुण मुक्त झाले आणि वासना आणि क्रोधाचे विष नष्ट झाले

ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਭਈ ਗੁਰ ਸਾਖੀ ਚੀਨੇ ਰਾਮ ਕਰੰਮਾ ॥
गुरूंच्या शिकवणीने, अंतरात्म्यात सत्याचा प्रकाश उजळला आणि त्याने परमेश्वराच्या दिव्य खेळाची ओळख पटवली

ਨਾਨਕ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਪਤੀਣੇ ਤਾਰਾ ਚੜਿਆ ਲੰਮਾ ॥੧॥
गुरुसाहेब म्हणतात की अहंकार नष्ट करून जो आनंदी होतो, त्याच्यासाठी एक लांब तारा उगवत राहतो. ॥१॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਗਿ ਰਹੇ ਚੂਕੀ ਅਭਿਮਾਨੀ ਰਾਮ ॥
गुरुमुखी जागृत राहिली, अभिमान नाहीसा करूनही जागृत राहिली.

ਅਨਦਿਨੁ ਭੋਰੁ ਭਇਆ ਸਾਚਿ ਸਮਾਨੀ ਰਾਮ ॥
सत्याचा उदय त्यांच्यासाठी कायम आहे आणि ते परम सत्यात विलीन होतात, प्रभु

ਸਾਚਿ ਸਮਾਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨਿ ਭਾਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਬਤੁ ਜਾਗੇ ॥
गुरुमुखी परम सत्यात तल्लीन राहतो आणि हेच त्याच्या मनाला आनंद देते आणि तो नेहमी जागृत राहतो

ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਹਰਿ ਚਰਨੀ ਲਿਵ ਲਾਗੇ ॥
गुरु त्यांना नामाचे खरे अमृत देतात आणि ते प्रभूच्या चरणी समर्पित राहतात

ਪ੍ਰਗਟੀ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਮਹਿ ਜਾਤਾ ਮਨਮੁਖਿ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣੀ ॥
त्यांच्या अंतरात्म्यात परम प्रकाश प्रकट होतो आणि त्यांना अंतिम सत्य समजते, परंतु जे मनाने प्रेरित असतात ते भ्रमातच हरवलेले राहतात

ਨਾਨਕ ਭੋਰੁ ਭਇਆ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਜਾਗਤ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਣੀ ॥੨॥
गुरु नानकांचे मत आहे की गुरुमुख लोकांसाठी सत्याची पहाट उजाडते, त्यांचे मन प्रसन्न होते आणि प्रभूच्या भक्तीत जागे होताच जीवनाची रात्र संपते. ॥२॥

ਅਉਗਣ ਵੀਸਰਿਆ ਗੁਣੀ ਘਰੁ ਕੀਆ ਰਾਮ ॥
ज्याच्या हृदयात सद्गुण राहतात, त्याचे दुर्गुण नाहीसे होतात

ਏਕੋ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਅਵਰੁ ਨ ਬੀਆ ਰਾਮ ॥
फक्त एकच देव सर्व गोष्टीत आनंदी आहे, त्याच्याशिवाय कोणीही नाही

ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸੋਈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਮਨ ਹੀ ਤੇ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥
प्रत्येक हृदयात फक्त देवच राहतो; दुसरे कोणीही नाही, आणि मनाला मनात आनंद मिळतो

ਜਿਨਿ ਜਲ ਥਲ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਘਟੁ ਘਟੁ ਥਾਪਿਆ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਨਿਆ ॥
ज्या परमेश्वराने पाणी, जमीन, तिन्ही लोक आणि प्रत्येक हृदय निर्माण केले आहे, तो परमेश्वर केवळ गुरूद्वारेच ओळखता येतो

ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥ ਅਪਾਰਾ ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਮੇਟਿ ਸਮਾਈ ॥
सर्वशक्तिमान देव सर्वकाही करण्यास सक्षम आहे आणि त्याने त्रिगुण (त्रिकुण) माया नष्ट केली आहे

ਨਾਨਕ ਅਵਗਣ ਗੁਣਹ ਸਮਾਣੇ ਐਸੀ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਈ ॥੩॥
गुरु नानक म्हणतात की त्यांना गुरुंकडून अशी शिकवण मिळाली आहे की दुर्गुण सद्‌गुणांमध्ये लीन झाले आहेत आणि निघून गेले आहेत. ॥३॥

ਆਵਣ ਜਾਣ ਰਹੇ ਚੂਕਾ ਭੋਲਾ ਰਾਮ ॥
येण्याचे आणि जाण्याचे चक्र संपले आहे आणि सर्व भ्रम दूर झाले आहेत

ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਮਿਲੇ ਸਾਚਾ ਚੋਲਾ ਰਾਮ ॥
अहंकार मिटवल्यानंतर, जेव्हा आपण भेटलो, तेव्हा शरीर यशस्वी झाले

ਹਉਮੈ ਗੁਰਿ ਖੋਈ ਪਰਗਟੁ ਹੋਈ ਚੂਕੇ ਸੋਗ ਸੰਤਾਪੈ ॥
जेव्हा गुरूंनी अहंकार दूर केला तेव्हा तो प्रकट झाला आणि दुःख आणि दुःख दूर झाले.

ਜੋਤੀ ਅੰਦਰਿ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ ਆਪੁ ਪਛਾਤਾ ਆਪੈ ॥
स्वतःला ओळखल्यानंतर, आत्म्याचा प्रकाश ब्रह्मप्रकाशात विलीन झाला.

ਪੇਈਅੜੈ ਘਰਿ ਸਬਦਿ ਪਤੀਣੀ ਸਾਹੁਰੜੈ ਪਿਰ ਭਾਣੀ ॥
या जगात आत्मा गुरूंच्या शिकवणींचे पालन करतो आणि पुढच्या जगात तो प्रभू, पतीसोबत राहतो

ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ਚੂਕੀ ਕਾਣਿ ਲੋਕਾਣੀ ॥੪॥੩॥
गुरु नानक म्हणतात की ज्याला सद्‌गुरूंनी प्रभूशी जोडले आहे, त्याचे जगावरील अवलंबित्व निघून गेले आहे. ॥४॥३॥

ਤੁਖਾਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥
तुखारी महाला १ ॥

ਭੋਲਾਵੜੈ ਭੁਲੀ ਭੁਲਿ ਭੁਲਿ ਪਛੋਤਾਣੀ ॥
ती स्त्री भ्रमात हरवलेली राहते आणि वारंवार चूक केल्याचा पश्चात्ताप करते

ਪਿਰਿ ਛੋਡਿਅੜੀ ਸੁਤੀ ਪਿਰ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੀ ॥
पतीला सोडून ती सांसारिक इच्छांमध्ये मग्न राहिली, पण तिला तिच्या पतीचे महत्त्व समजले नाही

ਪਿਰਿ ਛੋਡੀ ਸੁਤੀ ਅਵਗਣਿ ਮੁਤੀ ਤਿਸੁ ਧਨ ਵਿਧਣ ਰਾਤੇ ॥
तिच्या प्रियकराला सोडून ती दुर्गुणांमध्ये मग्न राहिली, परिणामी त्या महिलेचे आयुष्य विधवेसारखे राहिले

ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਅਹੰਕਾਰਿ ਵਿਗੁਤੀ ਹਉਮੈ ਲਗੀ ਤਾਤੇ ॥
ती वासना, क्रोध आणि अहंकाराने नष्ट झाली आणि अहंकारामुळे ती सतत दुःख सहन करत राहिली

ਉਡਰਿ ਹੰਸੁ ਚਲਿਆ ਫੁਰਮਾਇਆ ਭਸਮੈ ਭਸਮ ਸਮਾਣੀ ॥
जेव्हा मृत्यूची हाक आली तेव्हा आत्म्याच्या रूपातील हंस शरीरापासून उडून गेला आणि राखेच्या रूपातील शरीर राखेत विलीन झाले

ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣੀ ਭੁਲਿ ਭੁਲਿ ਪਛੋਤਾਣੀ ॥੧॥
गुरु नानक म्हणतात की भगवंताच्या नावाशिवाय राहणारी स्त्री चुकांबद्दल पश्चात्ताप करते. ॥ ॥

ਸੁਣਿ ਨਾਹ ਪਿਆਰੇ ਇਕ ਬੇਨੰਤੀ ਮੇਰੀ ॥
हे प्रिय प्रभू! माझी एक विनंती ऐक

ਤੂ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਸਿਅੜਾ ਹਉ ਰੁਲਿ ਭਸਮੈ ਢੇਰੀ ॥
तू तुझ्या घरात आनंदाने राहत आहेस, पण मी राखेच्या ढिगासारखा भटकत आहे

ਬਿਨੁ ਅਪਨੇ ਨਾਹੈ ਕੋਇ ਨ ਚਾਹੈ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ਕਿਆ ਕੀਜੈ ॥
काहीही संकोच न करता बोलता किंवा करता येते, परंतु माझ्या प्रियकराशिवाय कोणीही सहानुभूती दाखवणारा नाही

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਰਸਨ ਰਸੁ ਰਸਨਾ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥
हरिनाम हे अमृत रसांचे भांडार आहे, म्हणून गुरूंच्या उपदेशानुसार हा रस जिभेने प्या

ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਕੋ ਸੰਗਿ ਨ ਸਾਥੀ ਆਵੈ ਜਾਇ ਘਨੇਰੀ ॥
मित्राशिवाय हरिनाम, जगात किती लोक येतात आणि जातात

ਨਾਨਕ ਲਾਹਾ ਲੈ ਘਰਿ ਜਾਈਐ ਸਾਚੀ ਸਚੁ ਮਤਿ ਤੇਰੀ ॥੨॥
गुरु नानकांचे मत असे आहे की हरिनामाचा लाभ घेतल्यानंतर, खऱ्या घरी जावे कारण हे खरे प्रभू, हीच तुमची खरी शिकवण आहे. ॥ २॥

ਸਾਜਨ ਦੇਸਿ ਵਿਦੇਸੀਅੜੇ ਸਾਨੇਹੜੇ ਦੇਦੀ ॥
ती महिला परदेशात गेलेल्या गृहस्थाला निरोप पाठवते

ਸਾਰਿ ਸਮਾਲੇ ਤਿਨ ਸਜਣਾ ਮੁੰਧ ਨੈਣ ਭਰੇਦੀ ॥
डोळे बंद करून आणि डोळे अश्रूंनी भरून ती त्या गृहस्थाची आठवण काढते

ਮੁੰਧ ਨੈਣ ਭਰੇਦੀ ਗੁਣ ਸਾਰੇਦੀ ਕਿਉ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਾ ਪਿਆਰੇ ॥
तिच्या डोळ्यात अश्रू आले असताना, ती त्याच्या गुणांची आठवण करते आणि तिच्या प्रिय प्रभूला भेटण्याची इच्छा करते

ਮਾਰਗੁ ਪੰਥੁ ਨ ਜਾਣਉ ਵਿਖੜਾ ਕਿਉ ਪਾਈਐ ਪਿਰੁ ਪਾਰੇ ॥
मार्ग कठीण आहे, मी माझ्या प्रियकराला कसे शोधू?

ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮਿਲੈ ਵਿਛੁੰਨੀ ਤਨੁ ਮਨੁ ਆਗੈ ਰਾਖੈ ॥
जर एखाद्याने गुरुंच्या शिकवणीनुसार आपले शरीर आणि मन अर्पण केले तर विभक्त झालेला व्यक्ती परमेश्वराशी एकरूप होतो

ਨਾਨਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਿਰਖੁ ਮਹਾ ਰਸ ਫਲਿਆ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਰਸੁ ਚਾਖੈ ॥੩॥
गुरु नानक म्हणतात की अमृताने भरलेले (हरिनाम) झाड उत्तम रस आणि फळांनी भरलेले असते आणि प्रियकराला भेटूनच तो या रसाचा आस्वाद घेऊ शकतो. ॥ ३॥

ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਇੜੀਏ ਬਿਲਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ॥
हे प्रभू! मला तुझ्या चरणी बोलाव, विलंब करू नकोस

ਅਨਦਿਨੁ ਰਤੜੀਏ ਸਹਜਿ ਮਿਲੀਜੈ ॥
जो नेहमी देवाच्या प्रेमात मग्न असतो, तो त्याला सहजपणे प्राप्त करू शकतो

ਸੁਖਿ ਸਹਜਿ ਮਿਲੀਜੈ ਰੋਸੁ ਨ ਕੀਜੈ ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰਿ ਸਮਾਣੀ ॥
परम आनंद केवळ नैसर्गिक स्वभावाच्या लोकांना भेटूनच प्राप्त होतो, रागावू नका, तुमचा अहंकार काढून टाकून तुम्ही त्यात लीन होऊ शकता

ਸਾਚੈ ਰਾਤੀ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਈ ਮਨਮੁਖਿ ਆਵਣ ਜਾਣੀ ॥
गुरूद्वारे, सत्यात बुडलेला आत्मा स्त्रीशी एकरूप होतो, परंतु इच्छाशक्ती असलेला आत्मा जन्म-मृत्यूच्या चक्रात अडकलेला राहतो

ਜਬ ਨਾਚੀ ਤਬ ਘੂਘਟੁ ਕੈਸਾ ਮਟੁਕੀ ਫੋੜਿ ਨਿਰਾਰੀ ॥
जर ती जगाची लाज सोडून देवाच्या भक्तीत नाचू लागली तर बुरखा का

ਨਾਨਕ ਆਪੈ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੀ ॥੪॥੪॥
गुरु नानकांचे मत असे आहे की सार म्हणजे आत्म्याला गुरुद्वारे त्याचे खरे स्वरूप कळते. ॥४॥४॥

ਤੁਖਾਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥
तुखारी महाला १ ॥

ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਰੰਗੀਲੇ ਹਮ ਲਾਲਨ ਕੇ ਲਾਲੇ ॥
माझा प्रिय प्रभु रंगीबेरंगी आहे, आम्हीही त्याचे भक्त आहोत

ਗੁਰਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਭਾਲੇ ॥
जेव्हापासून गुरुंनी मला अदृश्य देव दाखवला आहे, तेव्हापासून मी त्याच्याशिवाय इतर कोणालाही शोधत नाही

ਗੁਰਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਇਆ ਜਾ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥
जेव्हा परमेश्वराची इच्छा झाली तेव्हा त्याने दया दाखवली आणि गुरुने अदृश्य देव दाखवला

ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ਸਹਜਿ ਮਿਲੇ ਬਨਵਾਰੀ ॥
जगाला जीवन देणारा, परम पुरुष, निर्माता, सहज सापडतो

ਨਦਰਿ ਕਰਹਿ ਤੂ ਤਾਰਹਿ ਤਰੀਐ ਸਚੁ ਦੇਵਹੁ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥
हे प्रभू! जेव्हा तू तुझी कृपा करतोस तेव्हा माणूस जगाच्या महासागरातून वाचतो, म्हणून मला खरे नाव दे

ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ਤੂ ਸਰਬ ਜੀਆ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥੧॥
प्रणवती नानक, आम्ही तुमच्या दासांचे दास आहोत आणि तुम्ही सर्व प्राण्यांचे पालनपोषण करणारे आहात ॥ १ ॥

ਭਰਿਪੁਰਿ ਧਾਰਿ ਰਹੇ ਅਤਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ਸਬਦੇ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਗੁਰ ਰੂਪਿ ਮੁਰਾਰੇ ॥
तो सर्वात प्रिय आणि सर्वात प्रिय गुरु पूर्ण ब्रह्मामध्ये उपस्थित आहे, गुरुच्या रूपात देव केवळ शब्दातच उपभोगत आहे

ਗੁਰ ਰੂਪ ਮੁਰਾਰੇ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਧਾਰੇ ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥
गुरु रूप मुरारे हे तिन्ही लोकांचे आधार आहेत, त्यांचे रहस्य सापडत नाही

ਰੰਗੀ ਜਿਨਸੀ ਜੰਤ ਉਪਾਏ ਨਿਤ ਦੇਵੈ ਚੜੈ ਸਵਾਇਆ ॥
त्याने अनेक रंगांचे आणि प्रकारचे प्राणी निर्माण केले आहेत आणि तो दररोज विपुल प्रमाणात देत राहतो

ਅਪਰੰਪਰੁ ਆਪੇ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਹੋਵੈ ॥
अनंत परमेश्वर स्वतः निर्माण करतो आणि नष्ट करतो आणि त्याला जे हवे ते घडते

ਨਾਨਕ ਹੀਰਾ ਹੀਰੈ ਬੇਧਿਆ ਗੁਣ ਕੈ ਹਾਰਿ ਪਰੋਵੈ ॥੨॥
गुरु नानक म्हणतात की गुणांच्या माळा घालून गुरु हिरा बनतो आणि हिऱ्यात विलीन होतो.॥2॥

ਗੁਣ ਗੁਣਹਿ ਸਮਾਣੇ ਮਸਤਕਿ ਨਾਮ ਨੀਸਾਣੋ ॥
सद्गुणांमध्ये बुडून, माझ्या कपाळावर परमेश्वराचे नाव लिहिले गेले

ਸਚੁ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇਆ ਚੂਕਾ ਆਵਣ ਜਾਣੋ ॥
जेव्हा माणूस परम सत्यात विलीन होतो, तेव्हा जन्म आणि मृत्युचे चक्र संपते.

ਸਚੁ ਸਾਚਿ ਪਛਾਤਾ ਸਾਚੇ ਰਾਤਾ ਸਾਚੁ ਮਿਲੈ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥
सत्यात लीन राहून, माणूस सत्याला ओळखतो. जर कोणी सत्याशी एकरूप झाला तर मनाला हेच चांगले वाटते

ਸਾਚੇ ਊਪਰਿ ਅਵਰੁ ਨ ਦੀਸੈ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵੈ ॥
त्या खऱ्या देवाशिवाय, दुसरे कोणीही दृश्यमान नाही. सत्यवादी राहून, माणूस सत्यात लीन होऊ शकतो

ਮੋਹਨਿ ਮੋਹਿ ਲੀਆ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ਬੰਧਨ ਖੋਲਿ ਨਿਰਾਰੇ ॥
परमेश्वराने माझे मन मोहित केले आहे आणि मी बंधनातून मुक्त झालो आहे

ਨਾਨਕ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ ਜਾ ਮਿਲਿਆ ਅਤਿ ਪਿਆਰੇ ॥੩॥
हे नानक! जेव्हा मी प्रिय प्रभूला भेटलो, तेव्हा आत्मप्रकाश परम प्रकाशात विलीन झाला. ॥ ३॥

ਸਚ ਘਰੁ ਖੋਜਿ ਲਹੇ ਸਾਚਾ ਗੁਰ ਥਾਨੋ ॥
खरा गुरु म्हणजे ते ठिकाण जिथून खऱ्या घरातील परमेश्वराचा शोध घेतला जातो

ਮਨਮੁਖਿ ਨਹ ਪਾਈਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੋ ॥
मनाचे अनुसरण करून ते मिळवता येत नाही, जर कोणी गुरुमुखी झाला तर त्याला ज्ञान मिळते

ਦੇਵੈ ਸਚੁ ਦਾਨੋ ਸੋ ਪਰਵਾਨੋ ਸਦ ਦਾਤਾ ਵਡ ਦਾਣਾ ॥
देव नेहमीच देणारा आहे, तो खूप प्रतिभावान आहे, तो फक्त सत्य देतो आणि फक्त तेच स्वीकारले जाते

ਅਮਰੁ ਅਜੋਨੀ ਅਸਥਿਰੁ ਜਾਪੈ ਸਾਚਾ ਮਹਲੁ ਚਿਰਾਣਾ ॥
तो अमर आहे आणि त्याचे खरे निवासस्थान शाश्वत आहे

ਦੋਤਿ ਉਚਾਪਤਿ ਲੇਖੁ ਨ ਲਿਖੀਐ ਪ੍ਰਗਟੀ ਜੋਤਿ ਮੁਰਾਰੀ ॥
जर आतल्या आत्म्यात देवाचा प्रकाश प्रकट झाला तर दैनंदिन कर्मांचा हिशोब लिहिला जात नाही

ਨਾਨਕ ਸਾਚਾ ਸਾਚੈ ਰਾਚਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੀਐ ਤਾਰੀ ॥੪॥੫॥
हे नानक! सत्यवादी आत्मा परम सत्य देवाच्या स्मरणात तल्लीन राहतो आणि असा गुरुमुख जीवनाचा सागर पार करतो. ॥४॥५॥

ਤੁਖਾਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥
तुखारी महाला १॥

ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਤੂ ਸਮਝੁ ਅਚੇਤ ਇਆਨਿਆ ਰਾਮ ॥
हे माझ्या मन! तू मूर्ख आणि बेशुद्ध का वागतो आहेस हे समजून घे

ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਛਡਿ ਅਵਗਣ ਗੁਣੀ ਸਮਾਣਿਆ ਰਾਮ ॥
दुर्गुण सोडून दे आणि सद्गुणांमध्ये लीन हो

ਬਹੁ ਸਾਦ ਲੁਭਾਣੇ ਕਿਰਤ ਕਮਾਣੇ ਵਿਛੁੜਿਆ ਨਹੀ ਮੇਲਾ ॥
तुम्ही अनेक सुखांच्या आमिषाखाली काम करत आहात आणि म्हणूनच वेगळे झालेले लोक अशा प्रकारे एकत्र येऊ शकत नाहीत

ਕਿਉ ਦੁਤਰੁ ਤਰੀਐ ਜਮ ਡਰਿ ਮਰੀਐ ਜਮ ਕਾ ਪੰਥੁ ਦੁਹੇਲਾ ॥
या कठीण जगाच्या महासागरातून कसे पार करता येईल? यमाचे भय माणसाला मारत राहते आणि यमाकडे जाण्याचा मार्ग वेदनादायक असतो

ਮਨਿ ਰਾਮੁ ਨਹੀ ਜਾਤਾ ਸਾਝ ਪ੍ਰਭਾਤਾ ਅਵਘਟਿ ਰੁਧਾ ਕਿਆ ਕਰੇ ॥
संध्याकाळी किंवा सकाळी रामनामाचा जप करण्याचे महत्त्व मनाला समजत नाही, यमराजाच्या मार्गात तुम्ही काय करू शकता

ਬੰਧਨਿ ਬਾਧਿਆ ਇਨ ਬਿਧਿ ਛੂਟੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵੈ ਨਰਹਰੇ ॥੧॥
जर कोणी गुरूद्वारे देवाची उपासना केली तर तो या कर्मबंधनातून मुक्त होऊ शकतो. ॥ १॥

ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਤੂ ਛੋਡਿ ਆਲ ਜੰਜਾਲਾ ਰਾਮ ॥
हे माझ्या हृदया! सर्व अडचणी सोड.

ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਹਰਿ ਸੇਵਹੁ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਾਲਾ ਰਾਮ ॥
परम पुरुषाची, अद्वितीय परमेश्वराची पूजा कर

ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਏਕੰਕਾਰੁ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਜਿੰਨਿ ਉਪਾਇਆ ॥
संपूर्ण विश्वाची निर्मिती करणाऱ्या ओंकाराच्या खऱ्या रूपाची पूजा करा

ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਅਗਨਿ ਬਾਧੇ ਗੁਰਿ ਖੇਲੁ ਜਗਤਿ ਦਿਖਾਇਆ ॥
त्या गुरुदेवाने वारा, पाणी, अग्नी इत्यादींवर नियंत्रण करून जगाला तमाशा दाखवला आहे

ਆਚਾਰਿ ਤੂ ਵੀਚਾਰਿ ਆਪੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੰਜਮ ਜਪ ਤਪੋ ॥
हे मन! हरिनामाचे चिंतन हीच तुझी पूजा, तप आणि संयम आहे, हाच तुझा धर्म आहे

ਸਖਾ ਸੈਨੁ ਪਿਆਰੁ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਕਾ ਜਪੁ ਜਪੋ ॥੨॥
हरिचे नाव घ्या कारण तो खरा सोबती, नातेवाईक आणि प्रिय आहे. ॥२॥

ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਤੂ ਥਿਰੁ ਰਹੁ ਚੋਟ ਨ ਖਾਵਹੀ ਰਾਮ ॥
हे माझ्या मन! स्थिर राहा, दुखवू नकोस.

ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਹੀ ਰਾਮ ॥
हे माझ्या मन! भगवान रामाचे गुणगान गाऊन, माणूस नैसर्गिक निसर्गात लीन होतो

ਗੁਣ ਗਾਇ ਰਾਮ ਰਸਾਇ ਰਸੀਅਹਿ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਸਾਰਹੇ ॥
परमेश्वराचे गुणगान करा आणि प्रेमात मग्न राहा, गुरुच्या ज्ञानाचा कोहल लावा

ਤ੍ਰੈ ਲੋਕ ਦੀਪਕੁ ਸਬਦਿ ਚਾਨਣੁ ਪੰਚ ਦੂਤ ਸੰਘਾਰਹੇ ॥
याद्वारे तुम्ही तिन्ही लोकांचा दिवा असलेल्या परमात्म्याचा प्रकाश प्राप्त कराल आणि त्याद्वारे तुम्ही काम इत्यादी पाच दूतांचा नाश कराल

ਭੈ ਕਾਟਿ ਨਿਰਭਉ ਤਰਹਿ ਦੁਤਰੁ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਕਾਰਜ ਸਾਰਏ ॥
गुरुंना भेटून सर्व कामे पूर्ण होतात. भीती दूर करून आणि निर्भय राहून, माणूस या कठीण जगाच्या महासागरातून पार होऊ शकतो

ਰੂਪੁ ਰੰਗੁ ਪਿਆਰੁ ਹਰਿ ਸਿਉ ਹਰਿ ਆਪਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਏ ॥੩॥
जर देव स्वतः दया दाखवत असेल, तर त्याचे प्रेम त्याच्यासारखेच स्वरूप आणि रंग प्राप्त करेल. ॥३॥

ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਤੂ ਕਿਆ ਲੈ ਆਇਆ ਕਿਆ ਲੈ ਜਾਇਸੀ ਰਾਮ ॥
हे माझ्या हृदया! तू काय घेऊन आलास, इथून काय घेऊन जाणार आहेस?

ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਤਾ ਛੁਟਸੀ ਜਾ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਸੀ ਰਾਮ ॥
जर हा भ्रम दूर झाला तर तुझी मुक्तता निश्चित आहे

ਧਨੁ ਸੰਚਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਵਖਰੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਭਾਉ ਪਛਾਣਹੇ ॥
हरीच्या नावाची संपत्ती जमा करा आणि गुरुच्या शब्दांद्वारे प्रेम ओळखा

ਮੈਲੁ ਪਰਹਰਿ ਸਬਦਿ ਨਿਰਮਲੁ ਮਹਲੁ ਘਰੁ ਸਚੁ ਜਾਣਹੇ ॥
शुद्ध शब्दांनी मनातील अशुद्धता दूर करून, खरे घर जाणता येते

ਪਤਿ ਨਾਮੁ ਪਾਵਹਿ ਘਰਿ ਸਿਧਾਵਹਿ ਝੋਲਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀ ਰਸੋ ॥
हरिनामाच्या रूपात कीर्ती मिळवल्यानंतर, तुम्ही तुमच्या खऱ्या घरी याल आणि मनापासून अमृत पिऊ शकाल

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਸਬਦਿ ਰਸੁ ਪਾਈਐ ਵਡਭਾਗਿ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਜਸੋ ॥੪॥
हरिचे नाव घ्या, शब्दांद्वारे आनंद मिळवा, सौभाग्याने परमेश्वराची स्तुती गायली जाऊ शकते.॥४॥

ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਬਿਨੁ ਪਉੜੀਆ ਮੰਦਰਿ ਕਿਉ ਚੜੈ ਰਾਮ ॥
हे माझ्या मन! पायऱ्यांशिवाय इमारतीत कसे चढता येईल?

ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਬਿਨੁ ਬੇੜੀ ਪਾਰਿ ਨ ਅੰਬੜੈ ਰਾਮ ॥
फेरीशिवाय नदी कशी ओलांडायची

ਪਾਰਿ ਸਾਜਨੁ ਅਪਾਰੁ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਗੁਰ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲੰਘਾਵਏ ॥
तो अत्यंत प्रिय प्रेयसी जगाच्या समुद्राच्या पलीकडे आहे; गुरुंच्या शब्दांचे स्मरण त्याला पार करण्यास मदत करेल

ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕਰਹਿ ਰਲੀਆ ਫਿਰਿ ਨ ਪਛੋਤਾਵਏ ॥
संतांच्या संगतीने, मनुष्याला आनंद मिळू शकतो आणि नंतर पश्चात्ताप करण्याची आवश्यकता नाही

ਕਰਿ ਦਇਆ ਦਾਨੁ ਦਇਆਲ ਸਾਚਾ ਹਰਿ ਨਾਮ ਸੰਗਤਿ ਪਾਵਓ ॥
हे दीनदयाळ! दया कर आणि आम्हाला हरिनामाचा सहवास दे

ਨਾਨਕੁ ਪਇਅੰਪੈ ਸੁਣਹੁ ਪ੍ਰੀਤਮ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਸਮਝਾਵਓ ॥੫॥੬॥
नानकची विनंती आहे: हे प्रिये! माझी विनंती ऐक, गुरुंच्या शब्दांद्वारे मनाला समजावून सांग.
॥५॥६॥

ਤੁਖਾਰੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੪
तुखारी छंत महाला ४

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਅੰਤਰਿ ਪਿਰੀ ਪਿਆਰੁ ਕਿਉ ਪਿਰ ਬਿਨੁ ਜੀਵੀਐ ਰਾਮ ॥
परमेश्वराचे प्रेम हृदयात राहते, मग त्याच्याशिवाय कसे जगता येईल

ਜਬ ਲਗੁ ਦਰਸੁ ਨ ਹੋਇ ਕਿਉ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੀਐ ਰਾਮ ॥
जोपर्यंत त्याचे दर्शन होत नाही तोपर्यंत तो अमृत कसा पिऊ शकतो?

ਕਿਉ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੀਐ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਜੀਵੀਐ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਰਹਨੁ ਨ ਜਾਏ ॥
मी देवाशिवाय नामाचे अमृत कसे पिऊ शकतो आणि कसे जगू शकतो? मी त्याच्याशिवाय आध्यात्मिकरित्या जगू शकत नाही

ਅਨਦਿਨੁ ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਕਰੇ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਪਿਰ ਬਿਨੁ ਪਿਆਸ ਨ ਜਾਏ ॥
दिवसरात्र मन आपल्या प्रियकराची आस धरते, दिवसरात्र; प्रियकराशिवाय तहान भागू शकत नाही

ਅਪਣੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਹਰਿ ਪਿਆਰੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਦ ਸਾਰਿਆ ॥
हे प्रिय प्रभू! मी नेहमीच तुझे नाव जपले आहे म्हणून मला आशीर्वाद दे

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਿਆ ਮੈ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਹਉ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਵਾਰਿਆ ॥੧॥
गुरुंच्या शब्दांद्वारे मला माझा प्रिय प्रभू सापडला आहे, म्हणून मी सतगुरूंना शरण गेलो आहे. ॥१॥

ਜਬ ਦੇਖਾਂ ਪਿਰੁ ਪਿਆਰਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਰਸਿ ਰਵਾ ਰਾਮ ॥
जेव्हा मी माझ्या प्रिय प्रभूला पाहतो तेव्हा मी प्रेमाने त्याचे गुणगान करण्यात मग्न होतो

ਮੇਰੈ ਅੰਤਰਿ ਹੋਇ ਵਿਗਾਸੁ ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਸਚੁ ਨਿਤ ਚਵਾ ਰਾਮ ॥
माझा अंतरात्मा आनंदी होवो आणि बाबीहाप्रमाणे, मी माझा प्रिय बनून दररोज हरीचे नाव जपत राहावे

ਪ੍ਰਿਉ ਚਵਾ ਪਿਆਰੇ ਸਬਦਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਆਵਏ ॥
मी 'प्रिया' हा शब्द उच्चारत राहीन, परमेश्वर मला वाचवेल, प्रियकराला पाहिल्याशिवाय मन समाधानी होत नाही

ਸਬਦਿ ਸੀਗਾਰੁ ਹੋਵੈ ਨਿਤ ਕਾਮਣਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਏ ॥
जर एखाद्या जीवाने स्वतःला शब्दांनी सजवले तर तो दररोज हरीच्या नावाचे ध्यान करेल

ਦਇਆ ਦਾਨੁ ਮੰਗਤ ਜਨ ਦੀਜੈ ਮੈ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਦੇਹੁ ਮਿਲਾਏ ॥
हे प्रिये! मला दयेचे वरदान दे आणि मला तुझ्याशी एकरूप कर

ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਰੁ ਗੋਪਾਲੁ ਧਿਆਈ ਹਮ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਘੁਮਾਏ ॥੨॥
आणि मी रात्रंदिवस गुरुदेवांची पूजा केली आहे, म्हणून मी सद्गुरुंसाठी बलिदान देत आहे.॥२॥

ਹਮ ਪਾਥਰ ਗੁਰੁ ਨਾਵ ਬਿਖੁ ਭਵਜਲੁ ਤਾਰੀਐ ਰਾਮ ॥
आपण दगड आहोत आणि गुरु ही अशी बोट आहे जी आपल्याला या जगाच्या या कठीण महासागरातून पार करून जाते.

ਗੁਰ ਦੇਵਹੁ ਸਬਦੁ ਸੁਭਾਇ ਮੈ ਮੂੜ ਨਿਸਤਾਰੀਐ ਰਾਮ ॥
हे गुरुजी! मला साधे शब्द सांगा जेणेकरून मी वाचू शकेन

ਹਮ ਮੂੜ ਮੁਗਧ ਕਿਛੁ ਮਿਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ਤੂ ਅਗੰਮੁ ਵਡ ਜਾਣਿਆ ॥
आम्ही मूर्ख लोक तुमचे रहस्य ओळखू शकलो नाही, तुम्हाला अगाध आणि महान मानले जाते.

ਤੂ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਦਇਆ ਕਰਿ ਮੇਲਹਿ ਹਮ ਨਿਰਗੁਣੀ ਨਿਮਾਣਿਆ ॥
हे दयेच्या घरा, तू स्वतः दयाळू आहेस, म्हणून दयाळू हो आणि मला तुझ्याशी जोड, मी कोणत्याही गुणांशिवाय आणि निरुपयोगी आहे

ਅਨੇਕ ਜਨਮ ਪਾਪ ਕਰਿ ਭਰਮੇ ਹੁਣਿ ਤਉ ਸਰਣਾਗਤਿ ਆਏ ॥
मी अनेक जन्मांपासून पापे करून भटकंती करत आहे, पण आता मी तुमच्या शरणात आलो आहे

ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਰਖਿ ਲੇਵਹੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ਹਮ ਲਾਗਹ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਏ ॥੩॥
हे प्रभू! मी सद्‌गुरुंच्या चरणी पडलो आहे, म्हणून कृपया दया करा आणि मला वाचवा. ॥३॥

ਗੁਰ ਪਾਰਸ ਹਮ ਲੋਹ ਮਿਲਿ ਕੰਚਨੁ ਹੋਇਆ ਰਾਮ ॥
गुरु हा पारस (स्पर्शशिला) आहे, ज्याच्या मदतीने आपण लोखंडासारखे बनलो आहोत आणि सोनेरी बनलो आहोत

ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ ਕਾਇਆ ਗੜੁ ਸੋਹਿਆ ਰਾਮ ॥
आत्म्याचा प्रकाश परम प्रकाशात मिसळला गेला आणि हे शरीर किल्ल्यासारखे सुंदर झाले

ਕਾਇਆ ਗੜੁ ਸੋਹਿਆ ਮੇਰੈ ਪ੍ਰਭਿ ਮੋਹਿਆ ਕਿਉ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਵਿਸਾਰੀਐ ॥
शरीराच्या रूपातील सुंदर किल्ल्याने परमेश्वराला मोहित केले आहे; तो त्यात राहतो, मग श्वासोच्छवासाने त्याला कसे विसरता येईल?

ਅਦ੍ਰਿਸਟੁ ਅਗੋਚਰੁ ਪਕੜਿਆ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਉ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰੀਐ ॥
गुरुंच्या वचनाद्वारे मला अदृश्य, अगोचर देव सापडला आहे, म्हणून मी अशा सद्‌गुरुंना स्वतःचे बलिदान देण्यास तयार आहे

ਸਤਿਗੁਰ ਆਗੈ ਸੀਸੁ ਭੇਟ ਦੇਉ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਚੇ ਭਾਵੈ ॥
जर खऱ्या सद्‌गुरुंची इच्छा असेल तर मी हे डोके देखील त्यांच्या चरणी अर्पण करेन

ਆਪੇ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤੇ ਨਾਨਕ ਅੰਕਿ ਸਮਾਵੈ ॥੪॥੧॥
नानकची विनंती आहे की, हे प्रभू! त्याच्यावर दया कर जेणेकरून तो तुझ्या मांडीवर लीन होईल. ॥४॥१॥

ਤੁਖਾਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥
तुखारी महाला ४ ॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਅਪਰੰਪਰ ਅਪਰਪਰਾ ॥
देव दुर्गम, अनंत, पलीकडे आहे

ਜੋ ਤੁਮ ਧਿਆਵਹਿ ਜਗਦੀਸ ਤੇ ਜਨ ਭਉ ਬਿਖਮੁ ਤਰਾ ॥
हे जगाच्या प्रभू! जे तुझे ध्यान करतात ते जीवनाच्या कठीण महासागरातून पार होतात

ਬਿਖਮ ਭਉ ਤਿਨ ਤਰਿਆ ਸੁਹੇਲਾ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥
ज्याने हरिनामाचे चिंतन केले आहे त्याने या विषम जगाचा महासागर पार केला आहे

ਗੁਰ ਵਾਕਿ ਸਤਿਗੁਰ ਜੋ ਭਾਇ ਚਲੇ ਤਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥
जो गुरूच्या शब्दांचे निष्ठेने पालन करतो, त्याला स्वतः परमेश्वराने स्वतःशी एकरूप केले आहे

ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਿ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਧਰਣੀਧਰਾ ॥
जेव्हा परमेश्वराने मला आशीर्वाद दिला, तेव्हा आत्म्याचा प्रकाश परम प्रकाशात विलीन झाला

ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਅਪਰੰਪਰ ਅਪਰਪਰਾ ॥੧॥
ती सर्वोच्च शक्ती, देव, दुर्गम, अगाध, अनंत आणि अमर्याद आहे. ॥१॥

ਤੁਮ ਸੁਆਮੀ ਅਗਮ ਅਥਾਹ ਤੂ ਘਟਿ ਘਟਿ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ॥
हे प्रभू! तू दुर्गम, अगाध आहेस आणि तू विश्वाच्या प्रत्येक कणात वास करतोस

ਤੂ ਅਲਖ ਅਭੇਉ ਅਗੰਮੁ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨਿ ਲਹਿਆ ॥
तुम्ही अदृश्य, रहस्यमय आणि दुर्गम आहात आणि फक्त गुरुंच्या शब्दांनीच तुम्हाला शोधता येते

ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਤੇ ਜਨ ਪੁਰਖ ਪੂਰੇ ਜਿਨ ਗੁਰ ਸੰਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਗੁਣ ਰਵੇ ॥
ते लोक धन्य आणि परिपूर्ण आहेत ज्यांनी गुरु संतांच्या सहवासात देवाचा महिमा गायला आहे

ਬਿਬੇਕ ਬੁਧਿ ਬੀਚਾਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਹਰਿ ਨਿਤ ਚਵੇ ॥
गुरुमुखाकडे ज्ञान, बुद्धिमत्ता आणि चिंतनाची शक्ती असते आणि म्हणूनच, गुरु या शब्दाद्वारे तो प्रत्येक क्षणी देवाचे ध्यान करतो

ਜਾ ਬਹਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬੋਲਹਿ ਜਾ ਖੜੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਹਿਆ ॥
जर गुरुमुख बसला तर तो परमेश्वराचे नाव बोलतो आणि उभे असतानाही परमेश्वराचे गुणगान गातो

ਤੁਮ ਸੁਆਮੀ ਅਗਮ ਅਥਾਹ ਤੂ ਘਟਿ ਘਟਿ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ॥੨॥
हे परमेश्वरा! तू अगाध, अमर्याद आहेस आणि तू विश्वाच्या प्रत्येक कणात उपस्थित आहेस. ॥२॥

ਸੇਵਕ ਜਨ ਸੇਵਹਿ ਤੇ ਪਰਵਾਣੁ ਜਿਨ ਸੇਵਿਆ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰੇ ॥
ज्यांनी गुरुंच्या निर्देशानुसार परमेश्वराची उपासना केली आहे, असे सेवक देवाची उपासना करून दरबारात स्वीकारले गेले आहेत

ਤਿਨ ਕੇ ਕੋਟਿ ਸਭਿ ਪਾਪ ਖਿਨੁ ਪਰਹਰਿ ਹਰਿ ਦੂਰਿ ਕਰੇ ॥
प्रभु त्यांचे लाखो पाप एका क्षणात दूर करतो

ਤਿਨ ਕੇ ਪਾਪ ਦੋਖ ਸਭਿ ਬਿਨਸੇ ਜਿਨ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਇਕੁ ਅਰਾਧਿਆ ॥
ज्यांनी एकाग्र मनाने देवाची उपासना केली आहे त्यांचे सर्व पाप आणि दोष नष्ट झाले आहेत

ਤਿਨ ਕਾ ਜਨਮੁ ਸਫਲਿਓ ਸਭੁ ਕੀਆ ਕਰਤੈ ਜਿਨ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਸਚੁ ਭਾਖਿਆ ॥
गुरुंच्या वचनांनुसार सत्य बोलणाऱ्यांचे संपूर्ण जीवन देवाने यशस्वी केले आहे

ਤੇ ਧੰਨੁ ਜਨ ਵਡ ਪੁਰਖ ਪੂਰੇ ਜੋ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਭਉ ਬਿਖਮੁ ਤਰੇ ॥
ते धन्य आणि महापुरुष आहेत ज्यांनी गुरुंच्या शिकवणीनुसार देवाचे नामस्मरण करून कठीण संसाराचा समुद्र पार केला आहे

ਸੇਵਕ ਜਨ ਸੇਵਹਿ ਤੇ ਪਰਵਾਣੁ ਜਿਨ ਸੇਵਿਆ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰੇ ॥੩॥
ज्यांनी गुरुंच्या आज्ञेनुसार देवाची उपासना केली आहे, असे सेवक, देवाची उपासना करून, परमेश्वराच्या दरबारात स्वीकारले गेले आहेत. ॥३॥

ਤੂ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਹਰਿ ਆਪਿ ਜਿਉ ਤੂ ਚਲਾਵਹਿ ਪਿਆਰੇ ਹਉ ਤਿਵੈ ਚਲਾ ॥
हे श्री हरि, तूच अंतरंग आहेस, जसे तू चालतोस, तसेच आम्हीही चालतो

ਹਮਰੈ ਹਾਥਿ ਕਿਛੁ ਨਾਹਿ ਜਾ ਤੂ ਮੇਲਹਿ ਤਾ ਹਉ ਆਇ ਮਿਲਾ ॥
आमचे हात काहीच नाहीत. जर तुम्ही आमच्यात सामील झालात तर आम्ही तुम्हाला भेटू

ਜਿਨ ਕਉ ਤੂ ਹਰਿ ਮੇਲਹਿ ਸੁਆਮੀ ਸਭੁ ਤਿਨ ਕਾ ਲੇਖਾ ਛੁਟਕਿ ਗਇਆ ॥
हे प्रभू! ज्यांना तू तुझ्याशी जोडतोस, त्यांचे हिशेब माफ होतात

ਤਿਨ ਕੀ ਗਣਤ ਨ ਕਰਿਅਹੁ ਕੋ ਭਾਈ ਜੋ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਲਇਆ ॥
हे भाऊ! गुरुंच्या शब्दांनी देवाशी एकरूप झालेल्यांची गणना करता येत नाही

ਨਾਨਕ ਦਇਆਲੁ ਹੋਆ ਤਿਨ ਊਪਰਿ ਜਿਨ ਗੁਰ ਕਾ ਭਾਣਾ ਮੰਨਿਆ ਭਲਾ ॥
नानक म्हणतात की ज्यांनी गुरुची इच्छा चांगली मानली आहे त्यांच्यावर देव दयाळू आहे

ਤੂ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਹਰਿ ਆਪਿ ਜਿਉ ਤੂ ਚਲਾਵਹਿ ਪਿਆਰੇ ਹਉ ਤਿਵੈ ਚਲਾ ॥੪॥੨॥
तूच आंतरजमी हरि आहेस, तूच आत्म्याला चालवणारा आहेस, तूच तो चालवणारा आहेस.॥४॥२॥

ਤੁਖਾਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥
तुखारी महाला ४ ॥

ਤੂ ਜਗਜੀਵਨੁ ਜਗਦੀਸੁ ਸਭ ਕਰਤਾ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਨਾਥੁ ॥
हे भगवान जगदीश्वर! तुम्ही जगातील सर्व जीवनाचे निर्माता आणि विश्वाचे स्वामी आहात

ਤਿਨ ਤੂ ਧਿਆਇਆ ਮੇਰਾ ਰਾਮੁ ਜਿਨ ਕੈ ਧੁਰਿ ਲੇਖੁ ਮਾਥੁ ॥
तिन तू धियाया मेरा रामू जिन कै धुरी लेखु माथु। ज्यांच्या कपाळावर सुरुवातीपासूनच भाग्य लिहिले गेले आहे, त्यांनीच तुझी पूजा केली आहे

ਜਿਨ ਕਉ ਧੁਰਿ ਹਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੁਆਮੀ ਤਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿਆ ॥
ज्यांच्या नशिबात सुरुवातीपासूनच हरी लिहिले आहे, त्यांनी हरिनामाची पूजा केली आहे

ਤਿਨ ਕੇ ਪਾਪ ਇਕ ਨਿਮਖ ਸਭਿ ਲਾਥੇ ਜਿਨ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਹਰਿ ਜਾਪਿਆ ॥
ज्यांनी गुरुंच्या माध्यमातून हरीच्या शब्दांचा जप केला, त्यांची पापे एका क्षणात नष्ट झाली

ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਤੇ ਜਨ ਜਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਤਿਨ ਦੇਖੇ ਹਉ ਭਇਆ ਸਨਾਥੁ ॥
धन्य आहेत ते भक्त ज्यांनी हरिनाम जपला आहे. त्यांना पाहून मी सनाथ झालो आहे

ਤੂ ਜਗਜੀਵਨੁ ਜਗਦੀਸੁ ਸਭ ਕਰਤਾ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਨਾਥੁ ॥੧॥
हे देवा! तू जगाच्या सर्व जीवनाचा निर्माता आणि विश्वाचा स्वामी आहेस. ॥१॥

ਤੂ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਭਰਪੂਰਿ ਸਭ ਊਪਰਿ ਸਾਚੁ ਧਣੀ ॥
हे देवा! तू जल, भूमी आणि पृथ्वीमध्ये उपस्थित आहेस आणि सर्वांपेक्षा श्रेष्ठ आहेस.

ਜਿਨ ਜਪਿਆ ਹਰਿ ਮਨਿ ਚੀਤਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਪਿ ਮੁਕਤੁ ਘਣੀ ॥
एकाग्रतेने हरीचे नामजप करणाऱ्या अनेक भक्तांना हरीचे नामजप करून मोक्ष मिळाला आहे

ਜਿਨ ਜਪਿਆ ਹਰਿ ਤੇ ਮੁਕਤ ਪ੍ਰਾਣੀ ਤਿਨ ਕੇ ਊਜਲ ਮੁਖ ਹਰਿ ਦੁਆਰਿ ॥
जे लोक हरीचे नाव जपतात ते जगाच्या बंधनातून मुक्त झाले आहेत आणि त्यांचे चेहरे प्रभूच्या दारात तेजस्वी झाले आहेत

ਓਇ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਜਨ ਭਏ ਸੁਹੇਲੇ ਹਰਿ ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਰਖਨਹਾਰਿ ॥
ते नंतरच्या जीवनात आनंदी आहेत आणि देव त्यांचा रक्षक आहे

ਹਰਿ ਸੰਤਸੰਗਤਿ ਜਨ ਸੁਣਹੁ ਭਾਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਬਣੀ ॥
ऐका बंधूंनो, देवाची उपासना केवळ गुरु आणि संतांच्या सहवासातच यशस्वी होते

ਤੂ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਭਰਪੂਰਿ ਸਭ ਊਪਰਿ ਸਾਚੁ ਧਣੀ ॥੨॥
हे प्रभू! तूच एकमेव महान आहेस; तूच सर्वत्र उपस्थित आहेस, जमीन, पाणी आणि आकाश.॥२॥

ਤੂ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਹਰਿ ਏਕੁ ਹਰਿ ਏਕੋ ਏਕੁ ਰਵਿਆ ॥
हे प्रभू! तूच सर्वव्यापी आहेस, फक्त तूच प्रत्येक कणात राहतोस

ਵਣਿ ਤ੍ਰਿਣਿ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚਵਿਆ ॥
वन, वनस्पती, तिन्ही जग, संपूर्ण सृष्टी हरिनामाचा जप करीत आहे

ਸਭਿ ਚਵਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤੇ ਅਸੰਖ ਅਗਣਤ ਹਰਿ ਧਿਆਵਏ ॥
सर्व प्राणी हरिच्या नावाचा जयजयकार करत आहेत. असंख्य प्राणी परमेश्वराच्या भक्तीत मग्न आहेत

ਸੋ ਧੰਨੁ ਧਨੁ ਹਰਿ ਸੰਤੁ ਸਾਧੁ ਜੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕਰਤੇ ਭਾਵਏ ॥
पण धन्य आहेत ते संत जे सर्व काही करणाऱ्या परमेश्वराला आवडतात

ਸੋ ਸਫਲੁ ਦਰਸਨੁ ਦੇਹੁ ਕਰਤੇ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਸਦ ਚਵਿਆ ॥
हे निर्माणकर्ता, ज्यांनी नेहमीच आपल्या हृदयात हरीचे नाव जपले आहे, त्या गुरु संताचे यशस्वी दर्शन मला दे

ਤੂ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਹਰਿ ਏਕੁ ਹਰਿ ਏਕੋ ਏਕੁ ਰਵਿਆ ॥੩॥
हे प्रभू! तूच सर्वत्र उपस्थित आहेस; विश्वाच्या प्रत्येक कणात फक्त तूच वास करत आहेस. ॥३॥

ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਅਸੰਖ ਜਿਸੁ ਤੂ ਦੇਵਹਿ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਤਿਸੁ ਮਿਲਹਿ ॥
हे माझ्या प्रभू! तुझ्या भक्तीचे खजिना असंख्य आहेत, पण तू ज्याला देतोस त्यालाच ते मिळते.

ਜਿਸ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਗੁਰ ਹਾਥੁ ਤਿਸੁ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਟਿਕਹਿ ॥
ज्याच्या डोक्यात गुरुचा हात असतो, त्याच्या हृदयात परमेश्वराचे गुण वास करतात

ਹਰਿ ਗੁਣ ਹਿਰਦੈ ਟਿਕਹਿ ਤਿਸ ਕੈ ਜਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਭਉ ਭਾਵਨੀ ਹੋਈ ॥
ज्याच्या अंतरात पूर्ण भक्ती असते त्याच्याच हृदयात देवाचे गुण राहतात

Page 1116

ਬਿਨੁ ਭੈ ਕਿਨੈ ਨ ਪ੍ਰੇਮੁ ਪਾਇਆ ਬਿਨੁ ਭੈ ਪਾਰਿ ਨ ਉਤਰਿਆ ਕੋਈ ॥
श्रद्धा आणि भीतीशिवाय कोणालाही प्रेम मिळाले नाही आणि श्रद्धा आणि भीतीशिवाय कोणीही समुद्र ओलांडला नाही

ਭਉ ਭਾਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਾਨਕ ਤਿਸਹਿ ਲਾਗੈ ਜਿਸੁ ਤੂ ਆਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹਿ ॥
गुरु नानक म्हणतात की हे परमेश्वरा, ज्यांच्यावर तू तुझी कृपा करतो त्यांच्या हृदयात भीती, श्रद्धा आणि प्रेम उत्पन्न होते

ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਅਸੰਖ ਜਿਸੁ ਤੂ ਦੇਵਹਿ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਤਿਸੁ ਮਿਲਹਿ ॥੪॥੩॥
हे माझ्या प्रभू! तुझ्या भक्तीचे खजिना अगणित आहेत, पण ज्याला तू ते देतोस त्यालाच ते मिळते. ॥४॥३॥

ਤੁਖਾਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥
तुखारी महाला ४ ॥

ਨਾਵਣੁ ਪੁਰਬੁ ਅਭੀਚੁ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਦਰਸੁ ਭਇਆ ॥
अभिजित नक्षत्रात कुरुक्षेत्र तीर्थ स्नानाचे पुण्य फळ मिळावे यासाठी गुरूंचे दर्शन आहे

ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਹਰੀ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰੁ ਗਇਆ ॥
यामुळे वाईट विचारांची घाण दूर झाली आहे आणि अज्ञानाचा अंधार नाहीसा झाला आहे

ਗੁਰ ਦਰਸੁ ਪਾਇਆ ਅਗਿਆਨੁ ਗਵਾਇਆ ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਗਾਸੀ ॥
गुरुंचे दर्शन मिळाल्याने माझे अज्ञान दूर झाले आहे आणि माझ्या अंतरात प्रकाश पडला आहे

ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਖਿਨ ਮਹਿ ਬਿਨਸੇ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥
यामुळे जन्म आणि मृत्यूचे दुःख एका क्षणात नष्ट झाले आहे आणि अविनाशी परमेश्वराची प्राप्ती झाली आहे

ਹਰਿ ਆਪਿ ਕਰਤੈ ਪੁਰਬੁ ਕੀਆ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੁਲਖੇਤਿ ਨਾਵਣਿ ਗਇਆ ॥
उत्सवाची ही सुवर्णसंधी देवाने स्वतः निर्माण केली आणि सतगुरु अमरदासजी पवित्र स्नानासाठी कुरुक्षेत्राला गेले

ਨਾਵਣੁ ਪੁਰਬੁ ਅਭੀਚੁ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਦਰਸੁ ਭਇਆ ॥੧॥
खरं तर, गुरुचे दर्शन हे अभिजित नक्षत्रात पवित्र ठिकाणी स्नान केल्याचे पवित्र फळ आहे. ॥१॥

ਮਾਰਗਿ ਪੰਥਿ ਚਲੇ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗਿ ਸਿਖਾ ॥
सतगुरु अमरदासजींसोबत त्यांचे शिष्यही मार्गावर निघाले

ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਬਣੀ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਨਿਮਖ ਵਿਖਾ ॥
वाटेत क्षणोक्षणी भक्ती ज्ञानाचा परिसंवाद होत होता

ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਬਣੀ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰੀ ਸਭੁ ਲੋਕੁ ਵੇਖਣਿ ਆਇਆ ॥
शिष्यांमध्ये प्रभूच्या भक्तीबद्दल चर्चा सुरू राहिली आणि सर्वजण त्याला भेटायला आले

ਜਿਨ ਦਰਸੁ ਸਤਿਗੁਰ ਗੁਰੂ ਕੀਆ ਤਿਨ ਆਪਿ ਹਰਿ ਮੇਲਾਇਆ ॥
ज्यांना सद्गुरूंचे दर्शन झाले, त्यांना स्वतः प्रभूने एकत्र केले.

ਤੀਰਥ ਉਦਮੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੀਆ ਸਭ ਲੋਕ ਉਧਰਣ ਅਰਥਾ ॥
सतगुरु अमरदासजी लोकांना वाचवण्यासाठी तीर्थयात्रा करत होते

ਮਾਰਗਿ ਪੰਥਿ ਚਲੇ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗਿ ਸਿਖਾ ॥੨॥
शिष्यही गुरुंसोबत मार्गावर निघाले. ॥ २॥

ਪ੍ਰਥਮ ਆਏ ਕੁਲਖੇਤਿ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਬੁ ਹੋਆ ॥
सत्गुरु अमरदासजी प्रथम कुरुक्षेत्र येथे आले जिथे त्यांच्या दर्शनाचा उत्सव साजरा केला जात होता

ਖਬਰਿ ਭਈ ਸੰਸਾਰਿ ਆਏ ਤ੍ਰੈ ਲੋਆ ॥
ही बातमी जगात पसरली आणि तिन्ही लोकांतील प्राणी ते पाहण्यासाठी आले

ਦੇਖਣਿ ਆਏ ਤੀਨਿ ਲੋਕ ਸੁਰਿ ਨਰ ਮੁਨਿ ਜਨ ਸਭਿ ਆਇਆ ॥
तिन्ही लोकांतील देव, मानव, ऋषी इत्यादी गुरुंना भेटण्यासाठी आले

ਜਿਨ ਪਰਸਿਆ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪੂਰਾ ਤਿਨ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਨਾਸ ਗਵਾਇਆ ॥
ज्यांनी खऱ्या गुरूंना पाहिले आणि खऱ्या गुरूंचे चरणस्पर्श केले, त्यांची सर्व पापे आणि अपराध नष्ट झाले

ਜੋਗੀ ਦਿਗੰਬਰ ਸੰਨਿਆਸੀ ਖਟੁ ਦਰਸਨ ਕਰਿ ਗਏ ਗੋਸਟਿ ਢੋਆ ॥
योगी दिगंबर आणि सहा प्रकारच्या संन्याशयांनी त्यांच्याशी चर्चा केली आणि गुरूंचा हरिनाम मंत्र स्वीकारला

ਪ੍ਰਥਮ ਆਏ ਕੁਲਖੇਤਿ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਬੁ ਹੋਆ ॥੩॥
सतगुरू अमरदासजी प्रथम कुरुक्षेत्र येथे आले जिथे त्यांचा दर्शन महोत्सव झाला. ॥३॥

ਦੁਤੀਆ ਜਮੁਨ ਗਏ ਗੁਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਨੁ ਕੀਆ ॥
त्यानंतर गुरु यमुनेला गेले जिथे त्यांनी हरिनाम जप केला

ਜਾਗਾਤੀ ਮਿਲੇ ਦੇ ਭੇਟ ਗੁਰ ਪਿਛੈ ਲੰਘਾਇ ਦੀਆ ॥
तिथे कर अधिकाऱ्याने गुरूंना भेटून भेटवस्तू दिल्या आणि गुरूंचे शिष्य असल्याचा दावा करणारे सर्वजण कोणताही कर न भरता पुढे गेले

ਸਭ ਛੁਟੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪਿਛੈ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥
ज्यांनी सद्‌गुरुंच्या सूचनांचे पालन केले आणि देवाची उपासना केली, त्यांना सर्व सांसारिक बंधनातून मुक्तता मिळाली

ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਮਾਰਗਿ ਜੋ ਪੰਥਿ ਚਾਲੇ ਤਿਨ ਜਮੁ ਜਾਗਾਤੀ ਨੇੜਿ ਨ ਆਇਆ ॥
जे गुरूंच्या शब्दांनी योग्य मार्गावर चालतात, त्यांना यमाच्या रूपातील कर अधिकारी देखील त्रास देण्यासाठी येत नाही. जे गुरूंच्या शब्दांनी योग्य मार्गावर चालतात

ਸਭ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਗਤੁ ਬੋਲੈ ਗੁਰ ਕੈ ਨਾਇ ਲਇਐ ਸਭਿ ਛੁਟਕਿ ਗਇਆ ॥
जगातील सर्व लोक गुरुचा महिमा गातात. गुरुच्या नावाचा जप करून सर्व मुक्त झाले

ਦੁਤੀਆ ਜਮੁਨ ਗਏ ਗੁਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਨੁ ਕੀਆ ॥੪॥
त्यानंतर गुरु यमुनेला गेले जिथे त्यांनी हरीचे नामस्मरण केले. ॥४॥

ਤ੍ਰਿਤੀਆ ਆਏ ਸੁਰਸਰੀ ਤਹ ਕਉਤਕੁ ਚਲਤੁ ਭਇਆ ॥
त्यानंतर तो गंगा नदीच्या काठावर हरिद्वारला आला आणि तिथे त्याने एक विचित्र कृत्य केले

ਸਭ ਮੋਹੀ ਦੇਖਿ ਦਰਸਨੁ ਗੁਰ ਸੰਤ ਕਿਨੈ ਆਢੁ ਨ ਦਾਮੁ ਲਇਆ ॥
गुरु संतांना पाहून सर्वजण मंत्रमुग्ध झाले आणि कोणीही एक पैसाही घेतला नाही

ਆਢੁ ਦਾਮੁ ਕਿਛੁ ਪਇਆ ਨ ਬੋਲਕ ਜਾਗਾਤੀਆ ਮੋਹਣ ਮੁੰਦਣਿ ਪਈ ॥
देणग्या घेणाऱ्या पुजाऱ्यांनी पंडितांच्या गोलकमध्ये काहीही ठेवले नाही आणि ते स्तब्ध झाले

ਭਾਈ ਹਮ ਕਰਹ ਕਿਆ ਕਿਸੁ ਪਾਸਿ ਮਾਂਗਹ ਸਭ ਭਾਗਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪਿਛੈ ਪਈ ॥
ते म्हणू लागले, हे भाऊ! आपण काय करावे, कोणाकडून मागण्याचा प्रयत्न करावा, प्रत्येकजण सतगुरूंच्या आश्रयाला जात आहे

ਜਾਗਾਤੀਆ ਉਪਾਵ ਸਿਆਣਪ ਕਰਿ ਵੀਚਾਰੁ ਡਿਠਾ ਭੰਨਿ ਬੋਲਕਾ ਸਭਿ ਉਠਿ ਗਇਆ ॥
देणगी घेणाऱ्या पुजाऱ्यांनी एक सुज्ञ पद्धत वापरली आणि सर्व गोलक्या उचलल्या

ਤ੍ਰਿਤੀਆ ਆਏ ਸੁਰਸਰੀ ਤਹ ਕਉਤਕੁ ਚਲਤੁ ਭਇਆ ॥੫॥
अशा प्रकारे तो गंगा हरिद्वारला आला आणि तिथे त्याने एक विचित्र लीला साकारली. ॥५॥

ਮਿਲਿ ਆਏ ਨਗਰ ਮਹਾ ਜਨਾ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਓਟ ਗਹੀ ॥
मग शहरातील प्रतिष्ठित लोक गुरुंना भेटण्यासाठी एकत्र आले आणि त्यांच्या खाली आश्रय घेतला

ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੋਵਿਦੁ ਪੁਛਿ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਕੀਤਾ ਸਹੀ ॥
जेव्हा त्याने भगवंताबद्दल उत्सुकता व्यक्त केली तेव्हा गुरूंनी त्याच्या स्मृतींच्या आधारे त्याचे समाधान केले

ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਭਨੀ ਸਹੀ ਕੀਤਾ ਸੁਕਿ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਿ ਸ੍ਰੀਰਾਮਿ ਕਰਿ ਗੁਰ ਗੋਵਿਦੁ ਧਿਆਇਆ ॥
स्मृती आणि शास्त्रांच्या आधारे, गुरुजींनी हे सत्य सांगितले की शुकदेव भक्त प्रल्हाद आणि श्री रामचंद्रजी यांनी देवाचे अस्तित्व कसे स्वीकारले आणि त्याचे ध्यान केले आणि

ਦੇਹੀ ਨਗਰਿ ਕੋਟਿ ਪੰਚ ਚੋਰ ਵਟਵਾਰੇ ਤਿਨ ਕਾ ਥਾਉ ਥੇਹੁ ਗਵਾਇਆ ॥
शरीरासारख्या नगर-किल्ल्यात कामदीसारख्या पाच चोरांचे तुकडे तुकडे झाले.

ਕੀਰਤਨ ਪੁਰਾਣ ਨਿਤ ਪੁੰਨ ਹੋਵਹਿ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਨਾਨਕਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਲਹੀ ॥
तिथे दररोज कीर्तन (देवाचे पठण), पुराणांच्या कथा आणि दानधर्म होत होते. नानक म्हणतात की त्यांना गुरुंच्या शब्दांनी देवाची भक्ती मिळाली

ਮਿਲਿ ਆਏ ਨਗਰ ਮਹਾ ਜਨਾ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਓਟ ਗਹੀ ॥੬॥੪॥੧੦॥
शहरातील प्रतिष्ठित पुरुष गुरुंच्या उपस्थितीत एकत्र जमले आणि त्यांच्या खाली आश्रय घेतला. ॥ ६॥ ४॥ १०॥ तुखारी महाला ४॥

ਤੁਖਾਰੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੫
तुखारी छंत महाला ५

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਈ ਲਾਲਨਾ ਗੁਰਿ ਮਨੁ ਦੀਨਾ ॥
हे स्वामी! मी तुमच्यावर लाखोंच्या संख्येने स्वतःचे बलिदान देण्यास तयार आहे. मी हे मन गुरुद्वारे तुम्हाला अर्पण केले आहे

ਸੁਣਿ ਸਬਦੁ ਤੁਮਾਰਾ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਭੀਨਾ ॥
तुमचे शब्द ऐकून माझे मन ओले झाले आहे

ਇਹੁ ਮਨੁ ਭੀਨਾ ਜਿਉ ਜਲ ਮੀਨਾ ਲਾਗਾ ਰੰਗੁ ਮੁਰਾਰਾ ॥
माशाला पाण्यावर प्रेम आहे तसे हे मन तुझ्या प्रेमात भिजले आहे

ਕੀਮਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਈ ਠਾਕੁਰ ਤੇਰਾ ਮਹਲੁ ਅਪਾਰਾ ॥
हे परमेश्वरा! तुझे घर अनंत आहे; त्याचे मूल्य मोजता येत नाही

ਸਗਲ ਗੁਣਾ ਕੇ ਦਾਤੇ ਸੁਆਮੀ ਬਿਨਉ ਸੁਨਹੁ ਇਕ ਦੀਨਾ ॥
हे सर्व गुण देणाऱ्या परमेश्वरा! एका गरिबाची विनंती ऐक.

ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜੀਅੜਾ ਬਲਿ ਬਲਿ ਕੀਨਾ ॥੧॥
नानक, मी तुमच्यासाठी स्वतःचे बलिदान करण्यास तयार आहे. कृपया मला तुमचे दर्शन द्या, हे जीवन देखील तुमच्यासाठी अर्पण केले आहे. ॥१॥

ਇਹੁ ਤਨੁ ਮਨੁ ਤੇਰਾ ਸਭਿ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥
हे शरीर! मन आणि सर्व गुण तुमची देणगी आहेत

ਖੰਨੀਐ ਵੰਞਾ ਦਰਸਨ ਤੇਰੇ ॥
तुमचे दर्शन घेण्यासाठी मी तुकडे तुकडे करायला तयार आहे

ਦਰਸਨ ਤੇਰੇ ਸੁਣਿ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਨਿਮਖ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਪੇਖਿ ਜੀਵਾ ॥
हे प्रभू! तुझे दर्शन ऐक, क्षणभर तुला पाहून माझ्या आत्म्याला जीवन मिळते.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸੁਨੀਜੈ ਤੇਰਾ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹਿ ਤ ਪੀਵਾ ॥
जर तुम्ही मला आशीर्वाद दिलात तर मीही ते पिऊ शकतो

ਆਸ ਪਿਆਸੀ ਪਿਰ ਕੈ ਤਾਈ ਜਿਉ ਚਾਤ੍ਰਿਕੁ ਬੂੰਦੇਰੇ ॥
ज्याप्रमाणे कोकिळेला स्वातीच्या थेंबाची तहान असते, त्याचप्रमाणे मादी प्राणी देवाच्या आशेने तहानलेला राहतो

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੀਅੜਾ ਬਲਿਹਾਰੀ ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ॥੨॥
नानक म्हणतात, हे माझ्या प्रभू! कृपया मला तुमचे दर्शन द्या, कारण हे जीवन देखील तुम्हाला समर्पित आहे. ॥ २ ॥

ਤੂ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਹੁ ਅਮਿਤਾ ॥
हे देवा! तूच परम सत्य आहेस, विश्वाचा स्वामी आहेस, अनंत व्यापारी आहेस

ਤੂ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਪਿਆਰਾ ਪ੍ਰਾਨ ਹਿਤ ਚਿਤਾ ॥
तू माझा सर्वात प्रिय आहेस आणि माझ्या हृदयापेक्षा आणि जीवापेक्षा मला प्रिय आहेस

ਪ੍ਰਾਨ ਸੁਖਦਾਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਸਗਲ ਰੰਗ ਬਨਿ ਆਏ ॥
आत्म्याला आनंद देणाऱ्या परमेश्वराची अनुभूती केवळ गुरुद्वारेच होते, सर्व रंग आणि चष्मे त्यांनीच निर्माण केले आहेत

ਸੋਈ ਕਰਮੁ ਕਮਾਵੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਜੇਹਾ ਤੂ ਫੁਰਮਾਏ ॥
जीव तुम्ही आज्ञा करता तशीच कर्मे करतो

ਜਾ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਜਗਦੀਸੁਰਿ ਤਿਨਿ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਨੁ ਜਿਤਾ ॥
ज्याच्यावर जगदीश्वरांनी आपली कृपा केली आहे त्याने संतांच्या सहवासात त्याचे मन जिंकले आहे

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੀਅੜਾ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਤਉ ਦਿਤਾ ॥੩॥
नानक म्हणतात की हे जीवन देखील तुमच्यासाठी अर्पण केले आहे, कारण हा आत्मा आणि शरीर हे सर्व तुमचे दान आहेत. ॥३॥

ਨਿਰਗੁਣੁ ਰਾਖਿ ਲੀਆ ਸੰਤਨ ਕਾ ਸਦਕਾ ॥
संतांच्या फायद्यासाठी, संतांमुळेच देवाने मला, जो गुणविरहित आहे, वाचवले आहे

ਸਤਿਗੁਰਿ ਢਾਕਿ ਲੀਆ ਮੋਹਿ ਪਾਪੀ ਪੜਦਾ ॥
माझ्यासारख्या पापीचा पडदा सद्गुरूंनी झाकला आहे

ਢਾਕਨਹਾਰੇ ਪ੍ਰਭੂ ਹਮਾਰੇ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਸੁਖਦਾਤੇ ॥
आपले जीवन आणि आत्मे व्यापणारा परमेश्वरच आपल्या आत्म्यांना आणि आत्म्यांना आनंद देतो

ਅਬਿਨਾਸੀ ਅਬਿਗਤ ਸੁਆਮੀ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ॥
तो अविनाशी, अव्यक्त, जगाचा स्वामी, पूर्ण परम अस्तित्व, निर्माता आहे

ਉਸਤਤਿ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਇ ਤੁਮਾਰੀ ਕਉਣੁ ਕਹੈ ਤੂ ਕਦ ਕਾ ॥

हे परमेश्वरा! तुझी स्तुती वर्णन करता येत नाही, म्हणजेच तुझ्या स्तुतीला अंत नाही, तू कुठे आहेस हे कोण सांगू शकेल

ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਤਾ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰੀ ਮਿਲੈ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਨਿਮਕਾ ॥੪॥੧॥੧੧॥

दास नानक हा त्या गुरूवरचा त्याग ज्याच्याद्वारे हरिनाम प्राप्त होते ॥४॥१॥११॥

ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧
केदारा राजवाडा ४ घर १

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਮੇਰੇ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮ ਨਿਤ ਗਾਵੀਐ ਰੇ ॥
हे माझ्या हृदया! नेहमी रामाच्या नावाचे स्तोत्र गा

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਨ ਜਾਈ ਹਰਿ ਲਖਿਆ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਮਿਲੈ ਲਖਾਵੀਐ ਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥
मन आणि शब्दांच्या पलीकडे परमेश्वर दिसत नाही, परंतु जर एखाद्याला पूर्ण गुरु मिळाला तर त्याचे दर्शन होऊ शकते. ॥रहाउ॥

ਜਿਸੁ ਆਪੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਵੀਐ ਰੇ ॥
जो कोणी माझ्यावर दया करतो, माझ्या स्वामी, तो त्या व्यक्तीला माझ्यासाठी जगवतो.

ਸਭੁ ਕੋ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਹਰਿ ਕੇਰੀ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥਾਇ ਪਾਵੀਐ ਰੇ ॥੧॥
जरी प्रत्येक व्यक्ती स्वतःला परमेश्वराला समर्पित करत असली तरी, तो परमेश्वराला प्रसन्न केल्यासच यशस्वी होतो. ॥१॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਕੁ ਹਰਿ ਪਹਿ ਹਰਿ ਦੇਵੈ ਤਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੀਐ ਰੇ ॥
हरिनाम अनमोल आहे. हे भांडार परमेश्वराकडे आहे. जर तो नाम प्रदान करतो तर त्याचे नाव चिंतन केले जाते

ਜਿਸ ਨੋ ਨਾਮੁ ਦੇਇ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਤਿਸੁ ਲੇਖਾ ਸਭੁ ਛਡਾਵੀਐ ਰੇ ॥੨॥
ज्याला माझ्या स्वामीने नाव दिले आहे, तो सर्व बंधनातून मुक्त होतो. ॥२॥

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਹਿ ਸੇ ਧੰਨੁ ਜਨ ਕਹੀਅਹਿ ਤਿਨ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਵੀਐ ਰੇ ॥
जो व्यक्ती हरीच्या नावाची पूजा करतो तो धन्य मानला जातो आणि त्याच्या कपाळावर सुरुवातीपासूनच सौभाग्य लिहिलेले असते

ਤਿਨ ਦੇਖੇ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਬਿਗਸੈ ਜਿਉ ਸੁਤੁ ਮਿਲਿ ਮਾਤ ਗਲਿ ਲਾਵੀਐ ਰੇ ॥੩॥
त्याला पाहून माझे हृदय आईसारखे फुलते जसे तिच्या मुलाला भेटल्यानंतर आणि त्याला मिठी मारल्यानंतर. ॥३॥

ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਹਰਿ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਮੋ ਕਉ ਦੇਹੁ ਮਤੀ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਪਾਵੀਐ ਰੇ ॥
आपण मुले आहोत आणि परमेश्वर आपला पिता आहे. हे परमेश्वरा, मला असा सल्ला दे की ज्याद्वारे मी तुला शोधू शकेन

ਜਿਉ ਬਛੁਰਾ ਦੇਖਿ ਗਊ ਸੁਖੁ ਮਾਨੈ ਤਿਉ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗਲਿ ਲਾਵੀਐ ਰੇ ॥੪॥੧॥
नानक म्हणतात, "हे देवा, ज्याप्रमाणे गाय वासरू पाहून आनंदी होते, त्याचप्रमाणे तिला आलिंगन दे आणि तिला परम आनंद दे." ॥ ४॥ १ ॥

ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧
केदारा राजवाडा ४ घर १

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਕਹੁ ਰੇ ॥
हे माझ्या हृदया! सर्वशक्तिमान देवाचे गुणगान गा

ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੇ ਚਰਨ ਧੋਇ ਧੋਇ ਪੂਜਹੁ ਇਨ ਬਿਧਿ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਲਹੁ ਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥
गुरुंचे पाय धुवा आणि अशा प्रकारे पूजा करा, तुम्हाला माझ्या प्रभूची प्राप्ती होईल. ॥रहाउ॥

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ਬਿਖੈ ਰਸ ਇਨ ਸੰਗਤਿ ਤੇ ਤੂ ਰਹੁ ਰੇ ॥
काम, क्रोध, लोभ, आसक्ती आणि अभिमान यासारख्या दुर्गुणांच्या संगतीपासून दूर राहा. संतांसोबत एकत्र या आणि देवाबद्दल चर्चा करा

ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਕੀਜੈ ਹਰਿ ਗੋਸਟਿ ਸਾਧੂ ਸਿਉ ਗੋਸਟਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸਾਇਣੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਸਾਇਣੁ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਾਮ ਰਮਹੁ ਰੇ ॥੧॥
संतांच्या संगतीत एकत्र येऊन प्रेमाचे अमृत प्राप्त होते. रामनामाचे अमृत प्या आणि रामनामाच्या स्तोत्रात तल्लीन राहा. ॥१॥

ਅੰਤਰ ਕਾ ਅਭਿਮਾਨੁ ਜੋਰੁ ਤੂ ਕਿਛੁ ਕਿਛੁ ਕਿਛੁ ਜਾਨਤਾ ਇਹੁ ਦੂਰਿ ਕਰਹੁ ਆਪਨ ਗਹੁ ਰੇ ॥
तुला जे माहित आहे त्याचा अभिमान काढून टाक आणि स्वतःला नियंत्रित ठेव

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਦਇਆਲ ਹੋਹੁ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਸੰਤਨ ਕੀ ਧੂਰਿ ਕਰਿ ਹਰੇ ॥੨॥੧॥੨॥
नानक प्रार्थना करतात: हे प्रभू! दयाळू व्हा आणि आम्हाला संतांच्या पायाखालील धूळ बनवा. ॥२॥१॥२॥

ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨
केदारा राजवाडा ५ घर २

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਮਾਈ ਸੰਤਸੰਗਿ ਜਾਗੀ ॥
हे आई! संतांच्या सहवासात मला जागृती मिळाली आहे

ਪ੍ਰਿਅ ਰੰਗ ਦੇਖੈ ਜਪਤੀ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥
माझ्या प्रियकराचा रंग पाहून मी आनंदाचा खजिना असलेल्या हरीचं नाव जपतो. ॥रहाउ॥

ਦਰਸਨ ਪਿਆਸ ਲੋਚਨ ਤਾਰ ਲਾਗੀ ॥
परमेश्वराला पाहण्याच्या इच्छेने माझे डोळे तिथेच स्थिर आहेत आणि

ਬਿਸਰੀ ਤਿਆਸ ਬਿਡਾਨੀ ॥੧॥
त्याने इतर गोष्टींची इच्छा सोडून दिली आहे. ॥१॥

ਅਬ ਗੁਰੁ ਪਾਇਓ ਹੈ ਸਹਜ ਸੁਖਦਾਇਕ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤ ਮਨੁ ਲਪਟਾਨੀ ॥
आता मला परम आनंद देणारे गुरु सापडले आहेत, त्यांना पाहून माझे मन त्यांच्यात लीन झाले आहे.

ਦੇਖਿ ਦਮੋਦਰ ਰਹਸੁ ਮਨਿ ਉਪਜਿਓ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਿਅ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਨੀ ॥੨॥੧॥
दामोदर आणि राहसू यांना पाहून माझे मन आनंदाने भरून गेले आहे आणि त्या प्रियकराच्या अमृतमय शब्दांनी मला ॥ २ ॥ १॥

ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩
केदारा राजवाडा ५ घर ३

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्‌गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਦੀਨ ਬਿਨਉ ਸੁਨੁ ਦਇਆਲ ॥
हे दयेच्या सागर! या गरीब माणसाची विनवणी ऐका

ਪੰਚ ਦਾਸ ਤੀਨਿ ਦੋਖੀ ਏਕ ਮਨੁ ਅਨਾਥ ਨਾਥ ॥
हे अनाथांच्या स्वामी! मन एकच आहे, पण वासनेच्या रूपात पाच दास आणि गुणांच्या रूपात तीन गुन्हेगार यातना देत आहेत

ਰਾਖੁ ਹੋ ਕਿਰਪਾਲ ॥ ਰਹਾਉ ॥
हे दयाळू! मला त्यांच्यापासून वाचव. ॥रहाउ॥

ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਗਵਨੁ ਕਰਉ ॥
मी तीर्थयात्रेसाठी खूप प्रयत्न करतो ॥

ਖਟੁ ਕਰਮ ਜੁਗਤਿ ਧਿਆਨੁ ਧਰਉ ॥
मी सहा कृतींच्या पद्धतीवर लक्ष केंद्रित करतो

ਉਪਾਵ ਸਗਲ ਕਰਿ ਹਾਰਿਓ ਨਹ ਨਹ ਹੁਟਹਿ ਬਿਕਰਾਲ ॥੧॥
मी सर्व उपाय करून पाहिले आहेत पण भयानक विकार जात नाही. ॥१॥

ਸਰਣਿ ਬੰਦਨ ਕਰੁਣਾ ਪਤੇ ॥
हे दयाळू! मी तुला शरण जातो, मी तुझ्या शरणात आलो आहे आणि तुझी पूजा करतो.

ਭਵ ਹਰਣ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ॥
हे प्रभू! सृष्टीच्या जन्म-मृत्यूच्या बंधनांना तोडणारा तूच आहेस

ਏਕ ਤੂਹੀ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ॥
गरीबांवर दया करणारा तूच एकमेव आहेस

ਪ੍ਰਭ ਚਰਨ ਨਾਨਕ ਆਸਰੋ ॥
नानक म्हणतात की हे प्रभू, मला फक्त तुमच्या चरणी आधार आहे

ਉਧਰੇ ਭ੍ਰਮ ਮੋਹ ਸਾਗਰ ॥
भ्रम आणि आसक्तीच्या महासागरातून माझा उद्धार

ਲਗਿ ਸੰਤਨਾ ਪਗ ਪਾਲ ॥੨॥੧॥੨॥
संतांच्या चरणांचे अनुसरण करून हे साध्य झाले आहे ॥२॥ १॥ २॥

ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪
केदारा राजवाडा ५ घर ४

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਸਰਨੀ ਆਇਓ ਨਾਥ ਨਿਧਾਨ ॥
हे प्रभू! मी तुझ्या आश्रयाला आलो आहे.

ਨਾਮ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਗੀ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਮਾਗਨ ਕਉ ਹਰਿ ਦਾਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मी माझ्या हृदयात तुझ्या नावाच्या प्रेमात पडलो आहे. मी तुला दान मागतो, हरिनाम.॥१॥रहाउ॥

ਸੁਖਦਾਈ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਾਖਹੁ ਮਾਨ ॥
हे आनंद देणाऱ्या देवा, माझ्यावर दया कर आणि माझा आदर कर

ਦੇਹੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਗੁਨ ਰਸਨ ਬਖਾਨ ॥੧॥
हे प्रभू! मला संतांवर प्रेम दे जेणेकरून मी माझ्या जिभेने तुझ्या गुणांची स्तुती करत राहू शकेन.॥१॥

ਗੋਪਾਲ ਦਇਆਲ ਗੋਬਿਦ ਦਮੋਦਰ ਨਿਰਮਲ ਕਥਾ ਗਿਆਨ ॥
हे गोविंद गोपाळ! दयाळू देवा, तुझी ज्ञानकहाणी खूप पवित्र आहे

ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਾਗਹੁ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸੰਗਿ ਧਿਆਨ ॥੨॥੧॥੩॥
नानकाला हरीच्या रंगात रंगवा जेणेकरून त्याचे लक्ष तुमच्या चरणकमलांमध्ये लीन राहील.॥२॥१॥३॥

ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
केदारा पॅलेस ५

ਹਰਿ ਕੇ ਦਰਸਨ ਕੋ ਮਨਿ ਚਾਉ ॥
माझ्या मनाला देव पाहण्याची इच्छा आहे ॥

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਤਸੰਗਿ ਮਿਲਾਵਹੁ ਤੁਮ ਦੇਵਹੁ ਅਪਨੋ ਨਾਉ ॥ ਰਹਾਉ ॥

हे देवा! तुझ्या कृपेने मला संतांच्या संगतीत जोड आणि तुझे नाव दे. ॥रहाउ॥

ਕਰਉ ਸੇਵਾ ਸਤ ਪੁਰਖ ਪਿਆਰੇ ਜਤ ਸੁਨੀਐ ਤਤ ਮਨਿ ਰਹਸਾਉ ॥

मी त्या प्रिय थोर माणसाच्या सेवेत मग्न राहतो; जेव्हा जेव्हा मी त्यांची कीर्ती ऐकतो तेव्हा माझे मन आनंदाने भरून जाते

ਵਾਰੀ ਫੇਰੀ ਸਦਾ ਘੁਮਾਈ ਕਵਨੁ ਅਨੂਪੁ ਤੇਰੋ ਠਾਉ ॥੧॥
हे प्रभू! मी नेहमीच तुला शरण जातो. तुझे अद्वितीय स्थान कसे आहे? ॥१॥

ਸਰਬ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਹਿ ਸਗਲ ਸਮਾਲਹਿ ਸਗਲਿਆ ਤੇਰੀ ਛਾਉ ॥
तू सर्व प्राण्यांचे पालनपोषण करणारा आहेस, तू त्या सर्वांची काळजी घेतोस आणि ते तुझ्यात आश्रय घेतात

ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਤੁਝਹਿ ਦਿਖਾਉ ॥੨॥੨॥੪॥
हे नानकच्या स्वामी! हे परमपिता, निर्माणकर्ता! मी तुला प्रत्येक हृदयात पाहत राहतो. ॥२॥२॥४॥

ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
केदारा पॅलेस ५ ॥

ਪ੍ਰਿਅ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੀ ॥
प्रियजनाचे प्रेम खूप प्रिय असते

ਮਗਨ ਮਨੈ ਮਹਿ ਚਿਤਵਉ ਆਸਾ ਨੈਨਹੁ ਤਾਰ ਤੁਹਾਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥
हे प्रभू! माझे मन तुझ्यात मग्न आहे आणि मी माझ्या आशा तुझ्यावर ठेवतो आणि माझ्या डोळ्यांना तुला पाहण्याची तीव्र इच्छा आहे. ॥रहाउ॥

ਓਇ ਦਿਨ ਪਹਰ ਮੂਰਤ ਪਲ ਕੈਸੇ ਓਇ ਪਲ ਘਰੀ ਕਿਹਾਰੀ ॥
त्या क्षणात तो दिवस, वेळ, शुभ क्षण कसा ठेवता येईल?

ਖੂਲੇ ਕਪਟ ਧਪਟ ਬੁਝਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜੀਵਉ ਪੇਖਿ ਦਰਸਾਰੀ ॥੧॥
जेव्हा फसवणुकीचे दरवाजे लगेच उघडतील, तेव्हा तुमची तहान भागेल आणि दर्शन मिळाल्यावर तुम्हाला जीवन मिळेल. ॥१॥

ਕਉਨੁ ਸੁ ਜਤਨੁ ਉਪਾਉ ਕਿਨੇਹਾ ਸੇਵਾ ਕਉਨ ਬੀਚਾਰੀ ॥
गुरु नानकांचे विधान आहे की कोणता प्रयत्न प्रभावी उपाय आहे, कोणत्या प्रकारची सेवा आहे आणि तो कोणता विचार आहे?

ਮਾਨੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ਮੋਹੁ ਤਜਿ ਨਾਨਕ ਸੰਤਹ ਸੰਗਿ ਉਧਾਰੀ ॥੨॥੩॥੫॥
संतांच्या सहवासात राहून अभिमान, अहंकार आणि आसक्ती सोडून देऊन मनुष्याचे तारण होऊ शकते. ॥२॥३॥५॥

ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
केदारा पॅलेस ५ ॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵਹੁ ॥
प्रत्येक क्षणी देवाचे गुणगान गा

ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਗੋਪਾਲ ਗੋਬਿਦੇ ਅਪਨਾ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵਹੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥
हे देवा! माझ्यावर दया कर आणि मला फक्त तुझे नाव जपायला लाव. ॥रहाउ॥

ਕਾਢਿ ਲੀਏ ਪ੍ਰਭ ਆਨ ਬਿਖੈ ਤੇ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਨੁ ਲਾਵਹੁ ॥
परमेश्वराने मला इतर सांसारिक विचलनांपासून मुक्त केले आहे आणि आता माझे मन संतांच्या संगतीत लीन झाले आहे

ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਮੋਹੁ ਕਟਿਓ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਅਪਨਾ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਵਹੁ ॥੧॥
गुरुच्या शब्दांनी गोंधळ, भीती आणि आसक्ती नाहीशी केली आहे, मला तुझी दृष्टी दाखव. ॥१॥

ਸਭ ਕੀ ਰੇਨ ਹੋਇ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ਅਹੰਬੁਧਿ ਤਜਾਵਹੁ ॥
माझे मन सर्वांच्या चरणांची धूळ होवो, म्हणून माझा अहंकार नष्ट कर

ਅਪਨੀ ਭਗਤਿ ਦੇਹਿ ਦਇਆਲਾ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪਾਵਹੁ ॥੨॥੪॥੬॥
नानक म्हणतात की हे दयाळू देवा, ज्याला तू तुझी भक्ती अर्पण करतोस, तोच भाग्यवान तुला प्राप्त करतो. ॥२॥४॥६॥

ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
केदारा पॅलेस ५ ॥

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਜਨਮੁ ਅਕਾਰਥ ਜਾਤ ॥
हे जीवा! सिमरनशिवाय माझे जीवन व्यर्थ जात आहे

ਤਜਿ ਗੋਪਾਲ ਆਨ ਰੰਗਿ ਰਾਚਤ ਮਿਥਿਆ ਪਹਿਰਤ ਖਾਤ ॥ ਰਹਾਉ ॥
देवाची पूजा सोडून देणे आणि इतर रंगांमध्ये मग्न होणे, तुमचे अन्न आणि तुमचे परिधान देखील खोटे आहे. ॥रहाउ॥

ਧਨੁ ਜੋਬਨੁ ਸੰਪੈ ਸੁਖ ਭੋਗਵੈ ਸੰਗਿ ਨ ਨਿਬਹਤ ਮਾਤ ॥
धनु: तुम्ही धन, तारुण्य, मालमत्ता इत्यादी सुखांचा आनंद घेत राहता पण शेवटी ते तुमच्यासोबत राहत नाहीत

ਮ੍ਰਿਗ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਦੇਖਿ ਰਚਿਓ ਬਾਵਰ ਦ੍ਰੁਮ ਛਾਇਆ ਰੰਗਿ ਰਾਤ ॥੧॥
अरे वेड्या! मृगजळ पाहून तू फक्त त्याच्याशीच आसक्त झालास. ज्या सर्व सुखसोयी आणि विलासांमध्ये तू रमतोस त्या झाडाच्या सावलीसारख्या क्षणिक आहेत. ॥ १॥

ਮਾਨ ਮੋਹ ਮਹਾ ਮਦ ਮੋਹਤ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਕੈ ਖਾਤ ॥
मी अभिमान, आसक्ती, प्रचंड अहंकाराने मोहित झालो आहे आणि वासना आणि क्रोधाच्या नदीत पडून आहे

ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੇਹੁ ਦਾਸ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਹੋਇ ਸਹਾਤ ॥੨॥੫॥੭॥
हे प्रभू! दास नानकचा हात धरा आणि त्यांना यातून बाहेर पडण्यास मदत करा. ॥२॥५॥७॥

ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
केदारा पॅलेस ५ ॥

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕੋਇ ਨ ਚਾਲਸਿ ਸਾਥ ॥
देवाशिवाय माझ्यासोबत कोणीही चालत नाही. माझ्या आयुष्याच्या शेवटपर्यंत कोणीही माझ्यासोबत राहत नाही

ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਕਰੁਣਾਪਤਿ ਸੁਆਮੀ ਅਨਾਥਾ ਕੇ ਨਾਥ ॥ ਰਹਾਉ ॥
हे दीनानाथ! तू सर्वांचा दयाळू स्वामी आणि अनाथांचा स्वामी आहेस. तू कायम राहोस. ॥रहाउ॥

ਸੁਤ ਸੰਪਤਿ ਬਿਖਿਆ ਰਸ ਭੋਗਵਤ ਨਹ ਨਿਬਹਤ ਜਮ ਕੈ ਪਾਥ ॥
दुर्गुणांचे सुख उपभोगल्यानंतर पुत्र आणि त्यांची संपत्ती यमाच्या मार्गावर त्यांची साथ देऊ शकत नाहीत.

ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਗਾਉ ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦ ਉਧਰੁ ਸਾਗਰ ਕੇ ਖਾਤ ॥੧॥
हरिनाम जप करा, त्या गोविंदाचे गुणगान करा, जो आनंदाचा खजिना आहे, आणि शेवटी हेच जगाच्या सागराच्या गंगेतून मुक्ती आणते. ॥१॥

ਸਰਨਿ ਸਮਰਥ ਅਕਥ ਅਗੋਚਰ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਦੁਖ ਲਾਥ ॥
आश्रय देणाऱ्या सर्वशक्तिमान, अव्यक्त आणि अदृश्य हरीचे स्मरण केल्याने सर्व दुःख आणि वेदना दूर होतात

ਨਾਨਕ ਦੀਨ ਧੂਰਿ ਜਨ ਬਾਂਛਤ ਮਿਲੈ ਲਿਖਤ ਧੁਰਿ ਮਾਥ ॥੨॥੬॥੮॥
नानक संतांच्या चरणांची धूळ इच्छितात, पण जर त्यांच्या कपाळावर भाग्य असेल तरच त्यांना ते मिळते. ॥ २॥ ६॥ ८॥

ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫
केदारा राजवाडा ५ घर ५

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्‌गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਬਿਸਰਤ ਨਾਹਿ ਮਨ ਤੇ ਹਰੀ ॥
मन देवाला कधीच विसरत नाही.

ਅਬ ਇਹ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਹਾ ਪ੍ਰਬਲ ਭਈ ਆਨ ਬਿਖੈ ਜਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥
हे प्रेम आता अतूट झाले आहे आणि इतर सर्व विकार दूर झाले आहेत. ॥रहाउ॥

ਬੂੰਦ ਕਹਾ ਤਿਆਗਿ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਮੀਨ ਰਹਤ ਨ ਘਰੀ ॥
ज्याप्रमाणे चातक थेंब सोडू शकत नाही, त्याचप्रमाणे मासा क्षणभरही पाण्याशिवाय राहू शकत नाही

ਗੁਨ ਗੋਪਾਲ ਉਚਾਰੁ ਰਸਨਾ ਟੇਵ ਏਹ ਪਰੀ ॥੧॥
त्याचप्रमाणे, जीभ भगवान गोपाळांच्या गुणांचे उच्चारण करण्यात गुंतलेली आहे. ॥१॥

ਮਹਾ ਨਾਦ ਕੁਰੰਕ ਮੋਹਿਓ ਬੇਧਿ ਤੀਖਨ ਸਰੀ ॥
ज्याप्रमाणे हरीण मधुर संगीताच्या सुरांनी मोहित होते आणि बाणांनी विंचरते

ਪ੍ਰਭ ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਸਾਲ ਨਾਨਕ ਗਾਠਿ ਬਾਧਿ ਧਰੀ ॥੨॥੧॥੯॥
त्याचप्रमाणे, नानकने प्रभूच्या कमळ चरणांच्या अमृताशी गाठ बांधली आहे ॥२॥१॥९॥

ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
केदारा पॅलेस ५ ॥

ਪ੍ਰੀਤਮ ਬਸਤ ਰਿਦ ਮਹਿ ਖੋਰ ॥
अरे माझ्या प्रिये! माझे हृदय दुर्गुणांनी भरलेले आहे

ਭਰਮ ਭੀਤਿ ਨਿਵਾਰਿ ਠਾਕੁਰ ਗਹਿ ਲੇਹੁ ਅਪਨੀ ਓਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे परमेश्वरा! भ्रमाची भिंत पाडून मला तुझ्याकडे वळव. ॥१॥रहाउ॥

ਅਧਿਕ ਗਰਤ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਕਰਿ ਦਇਆ ਚਾਰਹੁ ਧੋਰ ॥
जगाच्या महासागरात अनेक खोलवर आहेत, कृपया माझ्यावर दया करा आणि मला ते पार करण्यास मदत करा

ਸੰਤਸੰਗਿ ਹਰਿ ਚਰਨ ਬੋਹਿਥ ਉਧਰਤੇ ਲੈ ਮੋਰ ॥੧॥
संतांच्या सहवासात, हरीच्या चरणांच्या नावेतून मला वाचवा. संतांच्या सहवासात, हरीच्या चरणांच्या नावेतून मला वाचवा. ॥१॥

ਗਰਭ ਕੁੰਟ ਮਹਿ ਜਿਨਹਿ ਧਾਰਿਓ ਨਹੀ ਬਿਖੈ ਬਨ ਮਹਿ ਹੋਰ ॥
ज्याने मला गर्भाच्या गुहेतून वाचवले आहे, तो दुसरा कोणीही मला कामवासनेपासूनही वाचवू शकत नाही

ਹਰਿ ਸਕਤ ਸਰਨ ਸਮਰਥ ਨਾਨਕ ਆਨ ਨਹੀ ਨਿਹੋਰ ॥੨॥੨॥੧੦॥
नानक प्रामाणिक विश्वासाने म्हणतात की देवाचा आश्रय खूप बलवान आणि शक्तिशाली आहे आणि त्याच्याशिवाय इतर कोणाचाही आधार नाही. ॥२॥२॥१०॥

ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
केदारा पॅलेस ५ ॥

ਰਸਨਾ ਰਾਮ ਰਾਮ ਬਖਾਨੁ ॥
हे सज्जनांनो! तुमच्या जिभेने रामाचे नाव घ्या.

ਗੁਨ ਗੋੁਪਾਲ ਉਚਾਰੁ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਭਏ ਕਲਮਲ ਹਾਨ ॥ ਰਹਾਉ ॥
देवाचे गुणगान नेहमी केल्याने पापे आणि दोष नष्ट होतात. ॥रहाउ॥

ਤਿਆਗਿ ਚਲਨਾ ਸਗਲ ਸੰਪਤ ਕਾਲੁ ਸਿਰ ਪਰਿ ਜਾਨੁ ॥
माणसाला सर्व सांसारिक सुखे आणि संपत्ती नक्कीच सोडून द्यावी लागते, म्हणून मृत्यूला अपरिहार्य म्हणून स्वीकारा

ਮਿਥਨ ਮੋਹ ਦੁਰੰਤ ਆਸਾ ਝੂਠੁ ਸਰਪਰ ਮਾਨੁ ॥੧॥
खोटी आसक्ती आणि वाईट आशा खोटी समजावी ॥१॥

ਸਤਿ ਪੁਰਖ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਰਿਦੈ ਧਾਰਹੁ ਧਿਆਨੁ ॥
सत्यपुरुष अकालमूर्ती भगवंताचे हृदयात ध्यान करा

ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਲਾਭੁ ਨਾਨਕ ਬਸਤੁ ਇਹ ਪਰਵਾਨੁ ॥੨॥੩॥੧੧॥
नानक, आनंदाचा खजिना असलेल्या गोष्टीचा लाभ मिळवा, हरिनाम, हीच स्वीकार्य गोष्ट आहे.॥२॥३॥११॥

ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
केदारा पॅलेस ५ ॥

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੋ ਆਧਾਰੁ ॥
हरिचे नावच आमचा एकमेव आधार

ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਨ ਕਛੁ ਬਿਆਪੈ ਸੰਤਸੰਗਿ ਬਿਉਹਾਰੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥
संतांशी व्यवहार केल्याने त्यांना भांडणे आणि त्रास अजिबात होत नाहीत. ॥रहाउ॥

ਕਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਆਪਿ ਰਾਖਿਓ ਨਹ ਉਪਜਤਉ ਬੇਕਾਰੁ ॥
तुझ्या कृपेने तू माझे रक्षण करतोस आणि मी कोणत्याही दुःखाचा किंवा विकाराचा माझ्यावर परिणाम होऊ देत नाही.

ਜਿਸੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ਸਿਮਰੈ ਤਿਸੁ ਦਹਤ ਨਹ ਸੰਸਾਰੁ ॥੧॥
ज्याला देवाचे स्मरण प्राप्त होते त्याला जगाच्या मत्सर किंवा वेदनांचा त्रास होत नाही. ॥१॥

ਸੁਖ ਮੰਗਲ ਆਨੰਦ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਚਰਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਾਰੁ ॥
देव आनंदाचा खजिना आणि आनंदाचा स्रोत आहे आणि त्याचे चरण अमृतसारखे आहेत

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਰਨਾਗਤੀ ਤੇਰੇ ਸੰਤਨਾ ਕੀ ਛਾਰੁ ॥੨॥੪॥੧੨॥
हे प्रभू! दास नानकांनी तुमचा आश्रय घेतला आहे आणि तुमच्या संतांचे आशीर्वाद फक्त धूळ आहेत. ॥२॥४॥१२॥

ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
केदारा पॅलेस ५ ॥

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਸ੍ਰੋਤ ॥
हरीच्या नावाचा जप न ऐकता कान निंदेस पात्र आहेत

ਜੀਵਨ ਰੂਪ ਬਿਸਾਰਿ ਜੀਵਹਿ ਤਿਹ ਕਤ ਜੀਵਨ ਹੋਤ ॥ ਰਹਾਉ ॥
जीवनाचे स्वरूप असलेल्या देवाला विसरून जगणाऱ्या व्यक्तींचे जीवन काय असते? ॥रहाउ॥

ਖਾਤ ਪੀਤ ਅਨੇਕ ਬਿੰਜਨ ਜੈਸੇ ਭਾਰ ਬਾਹਕ ਖੋਤ ॥
ते गाढवे ओझे वाहून नेणाऱ्यांसारखे अनेक प्रकारचे स्वादिष्ट पदार्थ खातात आणि पितात

ਆਠ ਪਹਰ ਮਹਾ ਸ੍ਰਮੁ ਪਾਇਆ ਜੈਸੇ ਬਿਰਖ ਜੰਤੀ ਜੋਤ ॥੧॥
जोडलेल्या बैलाप्रमाणे, तो आठ तास तेलगिरणीत कठोर परिश्रम करतो. ॥१॥

ਤਜਿ ਗੋੁਪਾਲ ਜਿ ਆਨ ਲਾਗੇ ਸੇ ਬਹੁ ਪ੍ਰਕਾਰੀ ਰੋਤ ॥
जे देवाला सोडून कर्मकांडात मग्न होतात, ते अनेक प्रकारे रडतात

ਕਰ ਜੋਰਿ ਨਾਨਕ ਦਾਨੁ ਮਾਗੈ ਹਰਿ ਰਖਉ ਕੰਠਿ ਪਰੋਤ ॥੨॥੫॥੧੩॥
नानक हात जोडून हे वरदान मागतात: हे प्रभू! मला तुझ्या मिठीत ठेव. ॥२॥५॥१३॥

ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
केदारा पॅलेस ५ ॥

ਸੰਤਹ ਧੂਰਿ ਲੇ ਮੁਖਿ ਮਲੀ ॥
संतांच्या चरणांची धूळ चेहऱ्यावर लावल्यास

ਗੁਣਾ ਅਚੁਤ ਸਦਾ ਪੂਰਨ ਨਹ ਦੋਖ ਬਿਆਪਹਿ ਕਲੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥
जर परिपूर्ण आणि स्थिर ओंकाराची स्तुती नेहमीच गायली जात असेल, तर कलियुगातील दोष देखील तुम्हाला त्रास देत नाहीत. ॥रहाउ॥

ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਕਾਰਜ ਸਰਬ ਪੂਰਨ ਈਤ ਊਤ ਨ ਹਲੀ ॥
गुरुंच्या म्हणण्यानुसार, सर्व कामे पूर्ण होतात आणि मन इकडे तिकडे विचलित होत नाही

ਪ੍ਰਭ ਏਕ ਅਨਿਕ ਸਰਬਤ ਪੂਰਨ ਬਿਖੈ ਅਗਨਿ ਨ ਜਲੀ ॥੧॥
एकच परमेश्वर आहे आणि तो सर्व गोष्टींमध्ये परिपूर्ण आहे. त्याचे अस्तित्व स्वीकारल्याने दुर्गुणांची आग जळत नाही. ॥१॥

ਗਹਿ ਭੁਜਾ ਲੀਨੋ ਦਾਸੁ ਅਪਨੋ ਜੋਤਿ ਜੋਤੀ ਰਲੀ ॥
हे देवा! माझ्या दासाचा हात धर आणि त्याला स्वतःशी जोड आणि आत्म्याच्या प्रकाशाला परम प्रकाशात विलीन कर

ਪ੍ਰਭ ਚਰਨ ਸਰਨ ਅਨਾਥੁ ਆਇਓ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਚਲੀ ॥੨॥੬॥੧੪॥
नानक प्रार्थना करतात: हे प्रभू! हा अनाथ तुझ्या चरणी आश्रयासाठी आला आहे, कृपया त्याला तुझ्याशी एकरूप करा. ॥२॥ ६॥ १४॥

ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
केदारा पॅलेस ५ ॥

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਮਨ ਰੁਚੈ ॥
मनाला हरिचे नाव आवडते ॥

ਕੋਟਿ ਸਾਂਤਿ ਅਨੰਦ ਪੂਰਨ ਜਲਤ ਛਾਤੀ ਬੁਝੈ ॥ ਰਹਾਉ ॥
करोडो सुख, शांती आणि पूर्ण आनंद प्राप्त होतो आणि हृदयाची जळजळ विझते. ॥रहाउ॥

ਸੰਤ ਮਾਰਗਿ ਚਲਤ ਪ੍ਰਾਨੀ ਪਤਿਤ ਉਧਰੇ ਮੁਚੈ ॥
संतांच्या मार्गाचे अनुसरण केल्याने पतित प्राणी वाचतात

ਰੇਨੁ ਜਨ ਕੀ ਲਗੀ ਮਸਤਕਿ ਅਨਿਕ ਤੀਰਥ ਸੁਚੈ ॥੧॥
संतांच्या चरणांची धूळ डोक्याला लागली तर अनेक तीर्थक्षेत्रांमध्ये स्नान केल्याचा शुद्ध लाभ मिळतो. ॥१॥

ਚਰਨ ਕਮਲ ਧਿਆਨ ਭੀਤਰਿ ਘਟਿ ਘਟਹਿ ਸੁਆਮੀ ਸੁਝੈ ॥
मी माझ्या मनात प्रभूच्या चरणांवर केंद्रित आहे आणि प्रभू प्रत्येक हृदयात उपस्थित आहे

ਸਰਨਿ ਦੇਵ ਅਪਾਰ ਨਾਨਕ ਬਹੁਰਿ ਜਮੁ ਨਹੀ ਲੁਝੈ ॥੨॥੭॥੧੫॥
नानक म्हणतात की जर कोणी परमेश्वराचा, सर्वोच्च परमेश्वराचा आश्रय घेतला तर यम त्याला पुन्हा त्रास देत नाही. ॥२॥७॥१५॥

ਕੇਦਾਰਾ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੫
केदारा छंत महाला ५

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਮਿਲੁ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪਿਆਰਿਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥
हे माझ्या प्रिय आणि प्रिय प्रभू! मला भेटा. ॥रहाउ॥

ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਸਰਬਤ੍ਰ ਮੈ ਸੋ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥
तो आदिम पुरुष, निर्माता विश्वाच्या प्रत्येक कणात उपस्थित आहे

ਮਾਰਗੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਹਰਿ ਕੀਆ ਸੰਤਨ ਸੰਗਿ ਜਾਤਾ ॥
त्याने परमेश्वराच्या प्राप्तीसाठी स्वतःचा मार्ग तयार केला आहे आणि तो केवळ संतांच्या सहवासातच ओळखला जातो

ਸੰਤਨ ਸੰਗਿ ਜਾਤਾ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ਘਟਿ ਘਟਿ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿਆ ॥
संतांच्या सहवासात, परमात्मा (ईश्वर) ज्ञात होतो आणि तो प्रत्येक हृदयात दिसतो

ਜੋ ਸਰਨੀ ਆਵੈ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਭੰਨੈ ਘਾਲਿਆ ॥
जो आश्रयाला येतो त्याला सर्व सुख मिळते आणि त्याची सेवा व्यर्थ जात नाही

ਹਰਿ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਗਾਏ ਸਹਜ ਸੁਭਾਏ ਪ੍ਰੇਮ ਮਹਾ ਰਸ ਮਾਤਾ ॥
ज्याने नैसर्गिकरित्या देवाचे गुण गायले आहेत तो प्रेमाच्या महान अमृतात मग्न राहतो

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ਤੂ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥੧॥
हे देवाचे सेवक नानक! मी तुझा आश्रय घेतो, तूच एकमेव पूर्ण परम अस्तित्व, निर्माता आहेस. ॥१॥

ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਜਨ ਬੇਧਿਆ ਸੇ ਆਨ ਕਤ ਜਾਹੀ ॥
भक्त हा प्रभूच्या प्रेमाने आणि भक्तीने बांधलेला असतो, तो इतरत्र कसा जाऊ शकतो?

ਮੀਨੁ ਬਿਛੋਹਾ ਨਾ ਸਹੈ ਜਲ ਬਿਨੁ ਮਰਿ ਪਾਹੀ ॥
ज्याप्रमाणे मासे वेगळेपण सहन करू शकत नाहीत आणि पाण्याशिवाय मरतात

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਰਹੀਐ ਦੂਖ ਕਿਨਿ ਸਹੀਐ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਬੂੰਦ ਪਿਆਸਿਆ ॥
त्याचप्रमाणे, देवाशिवाय कसे जगता येईल, कसे दुःख सहन करता येईल, कोकिळा थेंबाशिवाय तहानेने मरते

ਕਬ ਰੈਨਿ ਬਿਹਾਵੈ ਚਕਵੀ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਸੂਰਜ ਕਿਰਣਿ ਪ੍ਰਗਾਸਿਆ ॥
रात्र कधी जाईल, सूर्यकिरणांच्या प्रकाशातून चकवीला परम आनंद मिळतो

ਹਰਿ ਦਰਸਿ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ਦਿਨਸੁ ਸਭਾਗਾ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਹੀ ॥
मन परमेश्वराच्या दर्शनाच्या इच्छेत मग्न असते. तो दिवस धन्य असतो जेव्हा मी रात्रंदिवस देवाचे गुणगान गातो

ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ ਕਤ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰਾਣ ਟਿਕਾਹੀ ॥੨॥
सेवक नानक विनंती करतो की जीवाशिवाय परमेश्वर कसा जगू शकेल? ॥२॥

ਸਾਸ ਬਿਨਾ ਜਿਉ ਦੇਹੁਰੀ ਕਤ ਸੋਭਾ ਪਾਵੈ ॥
जसा श्वासाशिवाय शरीराला पोषण मिळत नाही

ਦਰਸ ਬਿਹੂਨਾ ਸਾਧ ਜਨੁ ਖਿਨੁ ਟਿਕਣੁ ਨ ਆਵੈ ॥
त्याचप्रमाणे दर्शनाशिवाय संत क्षणभरही राहू शकत नाहीत

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਜੋ ਰਹਣਾ ਨਰਕੁ ਸੋ ਸਹਣਾ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ ॥
मन हे प्रभूच्या चरणांशी बांधलेले आहे, म्हणून प्रभूशिवाय जगणे म्हणजे नरक सहन करणे

ਹਰਿ ਰਸਿਕ ਬੈਰਾਗੀ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਕਤਹੁ ਨ ਜਾਇ ਨਿਖੇਧਿਆ ॥
देवाला भेटण्याचा आणि संतांच्या सहवासात राहण्याचा खरा आनंद हृदयात सामावून घेता येत नाही

ਹਰਿ ਸਿਉ ਜਾਇ ਮਿਲਣਾ ਸਾਧਸੰਗਿ ਰਹਣਾ ਸੋ ਸੁਖੁ ਅੰਕਿ ਨ ਮਾਵੈ ॥
देवाला भेटण्याचा आणि संतांच्या सहवासात राहण्याचा खरा आनंद स्वतःमध्येच सामावून घेता येत नाही.

ਹੋਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਨਾਨਕ ਕੇ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਚਰਨਹ ਸੰਗਿ ਸਮਾਵੈ ॥੩॥
हे नानकच्या स्वामी! दयाळू व्हा जेणेकरून मी तुमच्या चरणांमध्ये लीन राहू शकेन. ॥ ३॥

ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲੇ ਹਰਿ ਕਰੁਣਾ ਧਾਰੇ ॥
शोधत असताना मला दयाळू परमेश्वर भेटला

ਨਿਰਗੁਣੁ ਨੀਚੁ ਅਨਾਥੁ ਮੈ ਨਹੀ ਦੋਖ ਬੀਚਾਰੇ ॥
मी एक नीच आणि अनाथ आहे, माझ्यात कोणतेही गुण नाहीत, पण त्याने माझ्या दोषांकडे लक्ष दिले नाही

ਨਹੀ ਦੋਖ ਬੀਚਾਰੇ ਪੂਰਨ ਸੁਖ ਸਾਰੇ ਪਾਵਨ ਬਿਰਦੁ ਬਖਾਨਿਆ ॥
दोषांकडे लक्ष न देता, त्याने सर्व सुखसोयी प्रदान केल्या आहेत आणि शुद्धीकरण हा त्याचा धार्मिक स्वभाव मानला जातो

ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਸੁਨਿ ਅੰਚਲੋੁ ਗਹਿਆ ਘਟਿ ਘਟਿ ਪੂਰ ਸਮਾਨਿਆ ॥
तो त्याच्या भक्तांवर प्रेम करतो हे ऐकून मी त्याच्या आंचला धरले आहे. तो प्रत्येक हृदयात पूर्णपणे प्रवेश करत आहे

ਸੁਖ ਸਾਗਰੋੁ ਪਾਇਆ ਸਹਜ ਸੁਭਾਇਆ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖ ਹਾਰੇ ॥
मला आनंदाचा महासागर सापडला आहे, जो देव साधा स्वभावाचा आहे आणि जन्म आणि मृत्यूचे दुःख दूर करतो

ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੀਨੇ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਅਪਨੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਉਰਿ ਹਾਰੇ ॥੪॥੧॥
नानक म्हणतात की परमेश्वराने सेवकाला हात पुढे करून स्वतःशी एकरूप केले आहे; त्याने रामनामाची माळ त्याच्या हृदयात धारण केली आहे. ॥ ४॥ १॥

Page 1123

ਰਾਗੁ ਕੇਦਾਰਾ ਬਾਣੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੀ
कबीरांच्या जीवनाबद्दल रागु केदाराचे शब्द कबीरांच्या जीवनाबद्दल रागु केदाराचे शब्द

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਉਸਤਤਿ ਨਿੰਦਾ ਦੋਊ ਬਿਬਰਜਿਤ ਤਜਹੁ ਮਾਨੁ ਅਭਿਮਾਨਾ ॥
प्रशंसा आणि टीका दोन्ही सोडून द्यावेत, अभिमान आणि अहंकारही सोडून द्यावेत.

ਲੋਹਾ ਕੰਚਨੁ ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਨਹਿ ਤੇ ਮੂਰਤਿ ਭਗਵਾਨਾ ॥੧॥
जो लोखंड आणि सोने समान मानतो तो देवाची प्रतिमा आहे ॥१॥

ਤੇਰਾ ਜਨੁ ਏਕੁ ਆਧੁ ਕੋਈ ॥
हे परमपिता! तुमचा एकच भक्त आहे

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਬਿਬਰਜਿਤ ਹਰਿ ਪਦੁ ਚੀਨੈ ਸੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ज्याने काम, क्रोध, लोभ आणि आसक्ती पूर्णपणे सोडून दिली आहे, त्याला परमपद माहित आहे ॥१॥रहाउ॥

ਰਜ ਗੁਣ ਤਮ ਗੁਣ ਸਤ ਗੁਣ ਕਹੀਐ ਇਹ ਤੇਰੀ ਸਭ ਮਾਇਆ ॥
ज्याला रजोगुण, तमोगुण आणि सत्गुण म्हणतात, ही सर्व तुमची माया आहे.

ਚਉਥੇ ਪਦ ਕਉ ਜੋ ਨਰੁ ਚੀਨੈ ਤਿਨ੍ਹ ਹੀ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥
जो मनुष्य तीन गुणांपासून रहित आहे आणि तुरीय अवस्था ओळखतो, तोच अंतिम पायरी, मोक्ष प्राप्त करतो. ॥२॥

ਤੀਰਥ ਬਰਤ ਨੇਮ ਸੁਚਿ ਸੰਜਮ ਸਦਾ ਰਹੈ ਨਿਹਕਾਮਾ ॥
तीर्थयात्रा, उपवास, नियम, पवित्रता आणि आत्मसंयम इत्यादी फळांबद्दल तो नेहमीच निःस्वार्थ राहतो

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਰੁ ਮਾਇਆ ਭ੍ਰਮੁ ਚੂਕਾ ਚਿਤਵਤ ਆਤਮ ਰਾਮਾ ॥੩॥
त्याचा तृष्णा आणि मोहाचा भ्रम नाहीसा होतो आणि त्याच्या अंतरात परमेश्वराचे स्मरण राहते.॥३॥

ਜਿਹ ਮੰਦਰਿ ਦੀਪਕੁ ਪਰਗਾਸਿਆ ਅੰਧਕਾਰੁ ਤਹ ਨਾਸਾ ॥
जिथे दिवा असतो तिथे अंधार निघून जातो. जिथे दिवा असतो तिथे अंधार निघून जातो

ਨਿਰਭਉ ਪੂਰਿ ਰਹੇ ਭ੍ਰਮੁ ਭਾਗਾ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਜਨ ਦਾਸਾ ॥੪॥੧॥
कबीर म्हणतात की ज्या भक्ताच्या हृदयात निर्भय परमेश्वर असतो, त्याचा गोंधळ संपतो.॥४॥१॥

ਕਿਨਹੀ ਬਨਜਿਆ ਕਾਂਸੀ ਤਾਂਬਾ ਕਿਨਹੀ ਲਉਗ ਸੁਪਾਰੀ ॥
काही जण कांस्य आणि तांब्याचा व्यापार करत होते, तर काही जण लवंग आणि सुपारीचा व्यापार करत होते

ਸੰਤਹੁ ਬਨਜਿਆ ਨਾਮੁ ਗੋਬਿਦ ਕਾ ਐਸੀ ਖੇਪ ਹਮਾਰੀ ॥੧॥
संतांनो, आम्ही हरिनामाचा व्यवसाय केला आहे आणि हा आमचा व्यवहार आहे ॥१॥

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੇ ਬਿਆਪਾਰੀ ॥
आम्ही हरिच्या नावाचे व्यापारी

ਹੀਰਾ ਹਾਥਿ ਚੜਿਆ ਨਿਰਮੋਲਕੁ ਛੂਟਿ ਗਈ ਸੰਸਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मौल्यवान नावाच्या रूपातील हिरा आपल्या हातात आल्यापासून, आपले सांसारिक आसक्ती मुक्त झाले आहेत ॥१॥रहाउ॥

ਸਾਚੇ ਲਾਏ ਤਉ ਸਚ ਲਾਗੇ ਸਾਚੇ ਕੇ ਬਿਉਹਾਰੀ ॥
जेव्हा खऱ्या देवाने आपल्या खऱ्या नावाला ते लागू केले तेव्हा आपण सत्याचे व्यापारी बनलो

ਸਾਚੀ ਬਸਤੁ ਕੇ ਭਾਰ ਚਲਾਏ ਪਹੁਚੇ ਜਾਇ ਭੰਡਾਰੀ ॥੨॥
सत्य वस्तूचा भार वाहून आपण प्रभूच्या खजिन्यात पोहोचलो आहोत. ॥ २ ॥

ਆਪਹਿ ਰਤਨ ਜਵਾਹਰ ਮਾਨਿਕ ਆਪੈ ਹੈ ਪਾਸਾਰੀ ॥
प्रभु स्वतः रत्ने, रत्ने आणि माणके आहेस आणि तो स्वतःच त्यांचा प्रसार करणारा आहे

ਆਪੈ ਦਹ ਦਿਸ ਆਪ ਚਲਾਵੈ ਨਿਹਚਲੁ ਹੈ ਬਿਆਪਾਰੀ ॥੩॥
तो स्वतः दहा दिशा हलवतो आणि तो व्यापारीही शांत असतो. ॥ ३॥

ਮਨੁ ਕਰਿ ਬੈਲੁ ਸੁਰਤਿ ਕਰਿ ਪੈਡਾ ਗਿਆਨ ਗੋਨਿ ਭਰਿ ਡਾਰੀ ॥
परमेश्वराने मनाला बैल बनवले आहे आणि त्यावर ज्ञानाचा गठ्ठा भारला आहे आणि सुरतीला परमेश्वराच्या मार्गावर नेले आहे

ਕਹਤੁ ਕਬੀਰੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸੰਤਹੁ ਨਿਬਹੀ ਖੇਪ ਹਮਾਰੀ ॥੪॥੨॥
कबीर म्हणतात, ऐका हे संतांनो, आमचा करार असा झाला आहे. ॥४॥२॥

ਰੀ ਕਲਵਾਰਿ ਗਵਾਰਿ ਮੂਢ ਮਤਿ ਉਲਟੋ ਪਵਨੁ ਫਿਰਾਵਉ ॥
अरे मूर्ख कलवारी, सांसारिक गोष्टींपासून मन वळवा

ਮਨੁ ਮਤਵਾਰ ਮੇਰ ਸਰ ਭਾਠੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰ ਚੁਆਵਉ ॥੧॥
दहाव्या दाराच्या भट्टीतून अमृताचा प्रवाह पिऊन माझ्या मनाला मादक बनव. ॥१॥

ਬੋਲਹੁ ਭਈਆ ਰਾਮ ਕੀ ਦੁਹਾਈ ॥
हे भाऊ! मी भगवान रामाला आवाहन करतो

ਪੀਵਹੁ ਸੰਤ ਸਦਾ ਮਤਿ ਦੁਰਲਭ ਸਹਜੇ ਪਿਆਸ ਬੁਝਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
संत नेहमीच हे अमृत पिऊन दुर्लभ असतात आणि त्यांची तहान सहज भागवतात.॥१॥रहाउ॥

ਭੈ ਬਿਚਿ ਭਾਉ ਭਾਇ ਕੋਊ ਬੂਝਹਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਵੈ ਭਾਈ ॥
परमेश्वराच्या भीतीमध्येच प्रेमाची भावना निर्माण होते. जो हे सत्य समजतो तो हरि रास प्राप्त करतो

ਜੇਤੇ ਘਟ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਭ ਹੀ ਮਹਿ ਭਾਵੈ ਤਿਸਹਿ ਪੀਆਈ ॥੨॥
अमृत शरीरासारख्या सर्व भांड्यांमध्ये असते, परंतु तो ज्याला पाहिजे त्यालाच ते पाजतो.॥२॥

ਨਗਰੀ ਏਕੈ ਨਉ ਦਰਵਾਜੇ ਧਾਵਤੁ ਬਰਜਿ ਰਹਾਈ ॥
शहरासारखे शरीर असलेले डोळे, कान इत्यादी नऊ दरवाजे आहेत. तुझ्या चंचल मनावर नियंत्रण ठेव

ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਛੂਟੈ ਦਸਵਾ ਦਰੁ ਖੂਲ੍ਹੈ ਤਾ ਮਨੁ ਖੀਵਾ ਭਾਈ ॥੩॥
हे भावा! जेव्हा तीन गुण मागे राहतात, तेव्हा दहावा दार उघडतो आणि मन आनंदी होते. ॥३॥

ਅਭੈ ਪਦ ਪੂਰਿ ਤਾਪ ਤਹ ਨਾਸੇ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਬੀਚਾਰੀ ॥
कबीरजींना वाटते की अभयपद मिळाल्याने सर्व उष्णता नष्ट होते

ਉਬਟ ਚਲੰਤੇ ਇਹੁ ਮਦੁ ਪਾਇਆ ਜੈਸੇ ਖੋਂਦ ਖੁਮਾਰੀ ॥੪॥੩॥
ज्याप्रमाणे प्राणी खाल्ल्यानंतर आणि पिल्यानंतर नशेत राहतो, त्याचप्रमाणे मनाला मायेच्या मार्गापासून दूर करून, हे मद्य मिळते. ॥४॥३॥

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਕੇ ਲੀਨੇ ਗਤਿ ਨਹੀ ਏਕੈ ਜਾਨੀ ॥
वासना, क्रोध आणि इच्छा यात मग्न असलेल्यांना देवाचे वैभव समजलेले नाही

ਫੂਟੀ ਆਖੈ ਕਛੂ ਨ ਸੂਝੈ ਬੂਡਿ ਮੂਏ ਬਿਨੁ ਪਾਨੀ ॥੧॥
आंधळे डोळे असलेले असे अज्ञानी लोक काहीही पाहू शकत नाहीत आणि पाण्याशिवाय बुडून मरतात. ॥ १ ॥

ਚਲਤ ਕਤ ਟੇਢੇ ਟੇਢੇ ਟੇਢੇ ॥
ते वाकडे का चालतात?

ਅਸਤਿ ਚਰਮ ਬਿਸਟਾ ਕੇ ਮੂੰਦੇ ਦੁਰਗੰਧ ਹੀ ਕੇ ਬੇਢੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हाडं, कातडी आणि विष्ठेने बांधलेले आणि दुर्गंधीने गुंडाळलेले खोटेपणाचे टोकाचे खोटेपणा फक्त दुर्गंधीने झाकलेले आहेत. ॥१॥रहाउ॥

ਰਾਮ ਨ ਜਪਹੁ ਕਵਨ ਭ੍ਰਮ ਭੂਲੇ ਤੁਮ ਤੇ ਕਾਲੁ ਨ ਦੂਰੇ ॥
अरे भाऊ, तू रामाचा जप करत नाहीस, कोणत्या भ्रमात तू विसरलास की मृत्यू तुझ्यापासून दूर नाही?

ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਇਹੁ ਤਨੁ ਰਾਖਹੁ ਰਹੈ ਅਵਸਥਾ ਪੂਰੇ ॥੨॥
तू अनेक प्रयत्न करून या शरीराचे रक्षण करतोस, पण आयुष्याच्या शेवटी ते येथेच राहते ॥२॥

ਆਪਨ ਕੀਆ ਕਛੂ ਨ ਹੋਵੈ ਕਿਆ ਕੋ ਕਰੈ ਪਰਾਨੀ ॥
एखादी व्यक्ती संकोच न करता काहीही करू शकते, परंतु स्वतःहून ते केल्याने काहीही घडत नाही

ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਬਖਾਨੀ ॥੩॥
जेव्हा देवाची इच्छा असते तेव्हा सद्गुरुंना भेटतात आणि मग ते हरीच्या नावाचे गुणगान करतात. ॥३॥

ਬਲੂਆ ਕੇ ਘਰੂਆ ਮਹਿ ਬਸਤੇ ਫੁਲਵਤ ਦੇਹ ਅਇਆਨੇ ॥
वाळूच्या घरात राहणारा मूर्ख प्राणी आपल्या शरीराचा अनावश्यक अभिमान बाळगतो

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜਿਹ ਰਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ਬੂਡੇ ਬਹੁਤੁ ਸਿਆਨੇ ॥੪॥੪॥
कबीर जी म्हणतात की ज्या अनेक बुद्धिमान लोकांनी कधीही रामाचे स्मरण केले नाही ते बुडले आहेत. ॥४॥ ॥४॥

ਟੇਢੀ ਪਾਗ ਟੇਢੇ ਚਲੇ ਲਾਗੇ ਬੀਰੇ ਖਾਨ ॥
काही लोक वाकडे पगडी घालतात आणि वाकडे वाटेवरून चालतात आणि पान आणि बिडी खातात

ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਸਿਉ ਕਾਜੁ ਨ ਕਛੂਐ ਮੇਰੋ ਕਾਮੁ ਦੀਵਾਨ ॥੧॥
त्याचा विचार असा आहे की प्रेम आणि भक्तीचा त्याच्याशी काहीही संबंध नाही, तर आपले काम फक्त लोकांवर राज्य करणे आहे. ॥१॥

ਰਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿਓ ਹੈ ਅਭਿਮਾਨਿ ॥
असे अहंकारी लोक देवाला विसरले आहेत आणि

ਕਨਿਕ ਕਾਮਨੀ ਮਹਾ ਸੁੰਦਰੀ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਸਚੁ ਮਾਨਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
सोने, संपत्ती, मदिरा आणि सुंदर स्त्रिया पाहून त्यांनी त्यांचा स्वीकार केला आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਲਾਲਚ ਝੂਠ ਬਿਕਾਰ ਮਹਾ ਮਦ ਇਹ ਬਿਧਿ ਅਉਧ ਬਿਹਾਨਿ ॥
त्यांचे संपूर्ण आयुष्य लोभ, खोटेपणा आणि दुर्गुणांच्या नशेत जाते

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਅੰਤ ਕੀ ਬੇਰ ਆਇ ਲਾਗੋ ਕਾਲੁ ਨਿਦਾਨਿ ॥੨॥੫॥
कबीरजी म्हणतात की शेवटी मृत्यू त्यांना आपला शिकार बनवतो. ॥२॥ ५॥

ਚਾਰਿ ਦਿਨ ਅਪਨੀ ਨਉਬਤਿ ਚਲੇ ਬਜਾਇ ॥
चार दिवस एक माणूस तुतारी वाजवून निघून जातो आणि

ਇਤਨਕੁ ਖਟੀਆ ਗਠੀਆ ਮਟੀਆ ਸੰਗਿ ਨ ਕਛੁ ਲੈ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
अनेक प्रकारे कमावलेली संपत्ती, संपत्ती आणि मालमत्ता, त्यापैकी काहीही आपल्यासोबत जात नाही. ॥१॥रहाउ॥

ਦਿਹਰੀ ਬੈਠੀ ਮਿਹਰੀ ਰੋਵੈ ਦੁਆਰੈ ਲਉ ਸੰਗਿ ਮਾਇ ॥
उंबरठ्यावर बसलेली बायको रडते आणि आईही दारात अश्रू ढाळते

ਮਰਹਟ ਲਗਿ ਸਭੁ ਲੋਗੁ ਕੁਟੰਬੁ ਮਿਲਿ ਹੰਸੁ ਇਕੇਲਾ ਜਾਇ ॥੧॥
कुटुंबातील सदस्य आणि इतर नातेवाईक स्मशानात येतात, परंतु आत्म्याच्या रूपातील हंस एकटाच जातो. ॥१॥

ਵੈ ਸੁਤ ਵੈ ਬਿਤ ਵੈ ਪੁਰ ਪਾਟਨ ਬਹੁਰਿ ਨ ਦੇਖੈ ਆਇ ॥
ते पुत्र, संपत्ती, शहर आणि रस्ते पुन्हा दिसत नाहीत

ਕਹਤੁ ਕਬੀਰੁ ਰਾਮੁ ਕੀ ਨ ਸਿਮਰਹੁ ਜਨਮੁ ਅਕਾਰਥੁ ਜਾਇ ॥੨॥੬॥
कबीरजी लोकांना इशारा देतात आणि म्हणतात, मग तुम्ही रामाचे स्मरण का करत नाही, कारण तुमचे जीवन व्यर्थ जात आहे. ॥२॥६॥

ਰਾਗੁ ਕੇਦਾਰਾ ਬਾਣੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀਉ ਕੀ
रगु केदारा बानी रविदास जिउ की रगु केदारा बानी रविदास जिउ की

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਖਟੁ ਕਰਮ ਕੁਲ ਸੰਜੁਗਤੁ ਹੈ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਹਿਰਦੈ ਨਾਹਿ ॥
कोणी द्यायला वा घेणार असेल तर सहा कर्म भजन यजन अभ्यास शिकवण दानधर्म उच्च घराण्यातील आहे जर हृदयात हरिची भक्ती नसेल

ਚਰਨਾਰਬਿੰਦ ਨ ਕਥਾ ਭਾਵੈ ਸੁਪਚ ਤੁਲਿ ਸਮਾਨਿ ॥੧॥
जर त्याला प्रभूच्या चरणांची कथा आवडत नसेल तर तो चांडाळासारखा आहे. ॥१॥

ਰੇ ਚਿਤ ਚੇਤਿ ਚੇਤ ਅਚੇਤ ॥
हे मन! तुझे मन का बेशुद्ध आहे? शुद्धीवर ये

ਕਾਹੇ ਨ ਬਾਲਮੀਕਹਿ ਦੇਖ ॥
तू वाल्मीकीकडे का पाहत नाहीस

ਕਿਸੁ ਜਾਤਿ ਤੇ ਕਿਹ ਪਦਹਿ ਅਮਰਿਓ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਬਿਸੇਖ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ते कोणत्या जातीचे होते आणि रामाच्या भक्तीमुळे त्यांना विशेष अमर पद कसे प्राप्त झाले. ॥१॥रहाउ॥

ਸੁਆਨ ਸਤ੍ਰੁ ਅਜਾਤੁ ਸਭ ਤੇ ਕ੍ਰਿਸ੍ਨ ਲਾਵੈ ਹੇਤੁ ॥
तो कुत्र्यांना मारणारा आणि सर्वात हिंसक होता. तो भगवान श्रीकृष्णाच्या प्रेमात पडला

ਲੋਗੁ ਬਪੁਰਾ ਕਿਆ ਸਰਾਹੈ ਤੀਨਿ ਲੋਕ ਪ੍ਰਵੇਸ ॥੨॥
लोक त्या गरीब माणसाची स्तुती कशी करतील, त्याची कीर्ती तिन्ही लोकात पसरली आहे ॥२॥

ਅਜਾਮਲੁ ਪਿੰਗੁਲਾ ਲੁਭਤੁ ਕੁੰਚਰੁ ਗਏ ਹਰਿ ਕੈ ਪਾਸਿ ॥
अजामिल, पिंगला, शिकारी आणि वेश्येकडे गेलेला कुंचर हे जगाच्या बंधनातून मुक्त झाले आणि देवात विलीन झाले

ਐਸੇ ਦੁਰਮਤਿ ਨਿਸਤਰੇ ਤੂ ਕਿਉ ਨ ਤਰਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ॥੩॥੧॥
रविदास लोकांना उपदेश करतात की जेव्हा अशा दुष्ट मनाच्या लोकांना या जगातून मुक्तता मिळाली आहे, तेव्हा देवाचे स्मरण करून तू का पार होत नाहीस? ॥३॥ ॥१॥

ਰਾਗੁ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ
रागु भैरव महाल १ घर १ चतुर्थांश दिवस

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
तो अनंत शक्ती ओंकार स्वरूपात एकमेव आहे; त्याचे नाव सत्य आहे; तो पहिला पुरुष आहे, विश्वाचा निर्माता आहे; तो भयमुक्त आहे; तो शत्रुत्वहीन आहे; तो प्रेमाचे मूर्त स्वरूप आहे; तो कालातीत ब्रह्मरूप आहे; तो अमर आहे, जन्ममृत्यूपासून मुक्त आहे; तो स्वतः प्रकट झाला आहे आणि गुरुच्या कृपेने प्राप्त झाला आहे

ਤੁਝ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕਿਛੂ ਨ ਹੋਇ ॥
हे निर्माणकर्त्या! तुझ्या इच्छेबाहेर काहीही घडत नाही

ਤੂ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖਹਿ ਜਾਣਹਿ ਸੋਇ ॥੧॥
तू सर्वकाही करून पाहतोस आणि जाणतोस ॥१॥

ਕਿਆ ਕਹੀਐ ਕਿਛੁ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥
तुमच्या गूढतेबद्दल काय सांगता येईल, काहीच सांगता येत नाही

ਜੋ ਕਿਛੁ ਅਹੈ ਸਭ ਤੇਰੀ ਰਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
या जगात सर्वकाही तुझ्या मार्गाने चालत आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ ਸੁ ਤੇਰੈ ਪਾਸਿ ॥
मी काहीही करेन, मी तुझ्या जवळ आहे. मला काय करायचे आहे ते तुला सांगावेच लागेल

ਕਿਸੁ ਆਗੈ ਕੀਚੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥੨॥
मग मी कोणासमोर प्रार्थना करावी? ॥२॥

ਆਖਣੁ ਸੁਨਣਾ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ ॥
आम्ही जे बोलतो आणि जे ऐकतो ते तुझा आवाज आहे

ਤੂ ਆਪੇ ਜਾਣਹਿ ਸਰਬ ਵਿਡਾਣੀ ॥੩॥
हे सर्व कर्म करणाऱ्या, तू स्वतः सर्व काही जाणतोस. ॥३॥

ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਜਾਣੈ ਆਪਿ ॥
गुरु नानकांचा दृष्टिकोन असा आहे की जो करतो, बनवतो आणि जाणतो तो फक्त देव आहे

ਨਾਨਕ ਦੇਖੈ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ ॥੪॥੧॥
बनवल्यानंतर आणि तोडल्यानंतर, तोच ते पाहतो आणि त्याची काळजी घेतो. ॥४॥१॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਰਾਗੁ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨ ॥
रगु भैरौ महाला १ घर २ ॥

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਤਰੇ ਮੁਨਿ ਕੇਤੇ ਇੰਦ੍ਰਾਦਿਕ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿ ਤਰੇ ॥
इंद्र, ब्रह्मा इत्यादी अनेक ऋषी गुरूंच्या उपदेशाने पार पडले

ਸਨਕ ਸਨੰਦਨ ਤਪਸੀ ਜਨ ਕੇਤੇ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਰਿ ਪਰੇ ॥੧॥
सनक सनंदन सारख्या अनेक तपस्वींना गुरुच्या कृपेने मोक्ष मिळाला ॥१॥

ਭਵਜਲੁ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਕਿਉ ਤਰੀਐ ॥
गुरुंच्या शिकवणीशिवाय जगाचा महासागर कसा पार करता येईल?

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਜਗੁ ਰੋਗਿ ਬਿਆਪਿਆ ਦੁਬਿਧਾ ਡੁਬਿ ਡੁਬਿ ਮਰੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हरिनामाशिवाय, संपूर्ण जग आजारी आहे आणि मरणासन्न आहे, संशयात बुडाले आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਗੁਰੁ ਦੇਵਾ ਗੁਰੁ ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸੋਝੀ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥
गुरु हा एकमेव देव आहे; तो अदृश्य आणि रहस्यमय आहे; आणि गुरुची सेवा केल्याने, तिन्ही लोकांची समज प्राप्त होते

ਆਪੇ ਦਾਤਿ ਕਰੀ ਗੁਰਿ ਦਾਤੈ ਪਾਇਆ ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ ॥੨॥
गुरुंनी स्वतः ही देणगी दिली ज्यामुळे मला अदृश्य आणि रहस्यमय परम सत्याची प्राप्ती झाली. ॥२॥

ਮਨੁ ਰਾਜਾ ਮਨੁ ਮਨ ਤੇ ਮਾਨਿਆ ਮਨਸਾ ਮਨਹਿ ਸਮਾਈ ॥
मन हे राजा आहे. हे लक्षात आल्यानंतर, मन स्वतःवर प्रसन्न होते आणि त्याच्या इच्छा नाहीशा होतात

ਮਨੁ ਜੋਗੀ ਮਨੁ ਬਿਨਸਿ ਬਿਓਗੀ ਮਨੁ ਸਮਝੈ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥੩॥
मन हे योगी आहे आणि वेगळे झाल्यामुळे ते नष्ट होते. देवाचे गुणगान केल्याने त्याला ज्ञान मिळते. ॥३॥

ਗੁਰ ਤੇ ਮਨੁ ਮਾਰਿਆ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿਆ ਤੇ ਵਿਰਲੇ ਸੰਸਾਰਾ ॥
जगात असे फार कमी लोक आहेत ज्यांनी गुरुद्वारे आपले मन मारले आहे आणि वचनाचे ध्यान केले आहे

ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਭਰਿਪੁਰਿ ਲੀਣਾ ਸਾਚ ਸਬਦਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੪॥੧॥੨॥
गुरु नानक म्हणतात की देव प्रत्येक गोष्टीत उपस्थित आहे आणि केवळ खऱ्या शब्दाद्वारेच आत्म्याला मोक्ष मिळू शकतो. ॥४॥१॥२॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੧ ॥
भैरौ महाला १ ॥

ਨੈਨੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨਹੀ ਤਨੁ ਹੀਨਾ ਜਰਿ ਜੀਤਿਆ ਸਿਰਿ ਕਾਲੋ ॥
डोळ्यांत दृष्टी नाही, शरीर पूर्णपणे कमकुवत झाले आहे, म्हातारपण आले आहे आणि मृत्यू डोक्यावर उभा आहे

ਰੂਪੁ ਰੰਗੁ ਰਹਸੁ ਨਹੀ ਸਾਚਾ ਕਿਉ ਛੋਡੈ ਜਮ ਜਾਲੋ ॥੧॥
रूप आणि रंग शाश्वत नाहीत, मग मृत्यूच्या पाशातून कसे बाहेर पडता येईल? ॥१॥

ਪ੍ਰਾਣੀ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਨਮੁ ਗਇਓ ॥
हे जीवा! देवाचे नाव घे, हे जीवन संपले आहे

Page 1126

ਸਾਚ ਸਬਦ ਬਿਨੁ ਕਬਹੁ ਨ ਛੂਟਸਿ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਭਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
खऱ्या शब्दांशिवाय कधीही मुक्ती मिळू शकत नाही, हा मानवी जन्म व्यर्थ जात आहे.॥१॥रहाउ॥

ਤਨ ਮਹਿ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਹਉ ਮਮਤਾ ਕਠਿਨ ਪੀਰ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ॥
शरीरातील वासना, क्रोध, अहंकार आणि अहंकार हे अत्यंत जड वेदना देतात

ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮ ਜਪਹੁ ਰਸੁ ਰਸਨਾ ਇਨ ਬਿਧਿ ਤਰੁ ਤੂ ਤਾਰੀ ॥੨॥
गुरुच्या मदतीने आणि तुमच्या जिभेने देवाचे गुणगान करा. अशा प्रकारे तुम्ही या जगाच्या महासागरातून पार होऊ शकाल. ॥२॥

ਬਹਰੇ ਕਰਨ ਅਕਲਿ ਭਈ ਹੋਛੀ ਸਬਦ ਸਹਜੁ ਨਹੀ ਬੁਝਿਆ ॥
कान बधिर झाले आहेत, बुद्धी भ्रष्ट झाली आहे, मला शब्दांमधील फरक समजला नाही

ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਮਨਮੁਖਿ ਹਾਰਿਆ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਅੰਧੁ ਨ ਸੁਝਿਆ ॥੩॥
अशाप्रकारे, मनाच्या मागे लागलेल्या व्यक्तीने आपले मौल्यवान जीवन गमावले आहे आणि गुरुशिवाय, अज्ञानी आंधळा व्यक्ती कोणतीही समज प्राप्त करू शकत नाही. ॥३॥

ਰਹੈ ਉਦਾਸੁ ਆਸ ਨਿਰਾਸਾ ਸਹਜ ਧਿਆਨਿ ਬੈਰਾਗੀ ॥
जर एखाद्याने जीवनाच्या आशा सोडून दिल्या आणि अलिप्त होऊन एकांतवासी झाला आणि नैसर्गिक देवाचे ध्यान करत राहिला तर

ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਛੂਟਸਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥੪॥੨॥੩॥
गुरु नानकांची आज्ञा आहे की गुरुंच्या सान्निध्यात रामाच्या नावात स्वतःला समर्पित केल्याने, मनुष्य जगाच्या बंधनातून मुक्त होतो. ॥४॥२॥३॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੧ ॥
भैरौ महाला १ ॥

ਭੂੰਡੀ ਚਾਲ ਚਰਣ ਕਰ ਖਿਸਰੇ ਤੁਚਾ ਦੇਹ ਕੁਮਲਾਨੀ ॥
चालणे बिघडले आहे, हात आणि पाय कमकुवत झाले आहेत आणि शरीराची त्वचा देखील सुकली आहे

ਨੇਤ੍ਰੀ ਧੁੰਧਿ ਕਰਨ ਭਏ ਬਹਰੇ ਮਨਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਨ ਜਾਨੀ ॥੧॥
डोळे अंधुक दिसू लागले आहेत आणि कानही बहिरे झाले आहेत, पण मनाने प्रेरित असलेल्या व्यक्तीला परमेश्वराच्या नावाचे महत्त्व कळलेले नाही. ॥१॥

ਅੰਧੁਲੇ ਕਿਆ ਪਾਇਆ ਜਗਿ ਆਇ ॥
अरे आंधळ्या, या जगात येऊन तुला काय मिळाले?

ਰਾਮੁ ਰਿਦੈ ਨਹੀ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਚਾਲੇ ਮੂਲੁ ਗਵਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तुमच्या हृदयात रामाची आठवण नाही, गुरुची सेवा नाही. ॥१॥रहाउ॥

ਜਿਹਵਾ ਰੰਗਿ ਨਹੀ ਹਰਿ ਰਾਤੀ ਜਬ ਬੋਲੈ ਤਬ ਫੀਕੇ ॥
तुमची जीभ परमेश्वराच्या रंगात बुडलेली नाही, जेव्हा जेव्हा ती बोलते तेव्हा ती निर्विकारपणे बोलते

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਵਿਆਪਸਿ ਪਸੂ ਭਏ ਕਦੇ ਹੋਹਿ ਨ ਨੀਕੇ ॥੨॥
संतांची टीका करून तुम्ही प्राणी झाला आहात, पण तुम्ही कधीही चांगला माणूस होऊ शकत नाही. ॥२॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਾ ਰਸੁ ਵਿਰਲੀ ਪਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥
सद्गुरुंच्या संपर्कात येऊन काही मोजक्याच लोकांना हरिनामाचे अमृत सापडले आहे

ਜਬ ਲਗੁ ਸਬਦ ਭੇਦੁ ਨਹੀ ਆਇਆ ਤਬ ਲਗੁ ਕਾਲੁ ਸੰਤਾਏ ॥੩॥
जोपर्यंत शब्दांचा फरक कळत नाही तोपर्यंत काळ जीवाला त्रास देत राहतो. ॥३॥

ਅਨ ਕੋ ਦਰੁ ਘਰੁ ਕਬਹੂ ਨ ਜਾਨਸਿ ਏਕੋ ਦਰੁ ਸਚਿਆਰਾ ॥
ज्याची एकाच देवावर अढळ श्रद्धा आहे आणि ज्याने कधीही इतर कोणत्याही घरात म्हणजेच देवदेवतांवर विश्वास ठेवला नाही तोच खरा देव आहे

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਵਿਚਾਰਾ ॥੪॥੩॥੪॥
चिंतनानंतर म्हणतात की गुरुच्या कृपेने त्यांना सर्वोच्च स्थान प्राप्त झाले आहे.॥४॥३॥४॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੧ ॥
भैरौ महाला १ ॥

ਸਗਲੀ ਰੈਣਿ ਸੋਵਤ ਗਲਿ ਫਾਹੀ ਦਿਨਸੁ ਜੰਜਾਲਿ ਗਵਾਇਆ ॥
मी रात्रभर काळजीचा फास गळ्यात घालून झोपलो आणि दिवस अडचणीत घालवला

ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਘੜੀ ਨਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਨਿਆ ਜਿਨਿ ਇਹੁ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥੧॥
ज्या परमेश्वराने हे जग निर्माण केले आहे त्याला तुम्ही क्षणभरही आठवले नाही. ॥ १ ॥

ਮਨ ਰੇ ਕਿਉ ਛੂਟਸਿ ਦੁਖੁ ਭਾਰੀ ॥
हे मन! या जड दुःखांपासून तू कशी मुक्त होऊ शकतोस?

ਕਿਆ ਲੇ ਆਵਸਿ ਕਿਆ ਲੇ ਜਾਵਸਿ ਰਾਮ ਜਪਹੁ ਗੁਣਕਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
काय आणलेस आणि काय घेऊन जाणार आहेस, रामाची पूजा कर, हे हितकारक आहे.॥१॥रहाउ॥

ਊਂਧਉ ਕਵਲੁ ਮਨਮੁਖ ਮਤਿ ਹੋਛੀ ਮਨਿ ਅੰਧੈ ਸਿਰਿ ਧੰਧਾ ॥
हुकूमशहाचे हृदय उलटे पडलेले आहे, बुद्धी देखील वाईट झाली आहे आणि मन आंधळे झाले आहे आणि ते सांसारिक व्यवहारात गुंतलेले आहे

ਕਾਲੁ ਬਿਕਾਲੁ ਸਦਾ ਸਿਰਿ ਤੇਰੈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਗਲਿ ਫੰਧਾ ॥੨॥
भयंकर काळ नेहमीच तुमच्या डोक्यावर उभा असतो आणि हरीच्या नावाशिवाय तुमच्या गळ्यात फास येतो. ॥२॥

ਡਗਰੀ ਚਾਲ ਨੇਤ੍ਰ ਫੁਨਿ ਅੰਧੁਲੇ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਨਹੀ ਭਾਈ ॥
तुझी चाल विकृत झाली आहे, तुझे डोळेही आंधळे झाले आहेत, पण सुरतीला ते शब्द आवडत नाहीत, भाऊ

ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਹੈ ਮਾਇਆ ਅੰਧੁਲਉ ਧੰਧੁ ਕਮਾਈ ॥੩॥
शास्त्रे (शास्त्रे) वेदांचे तीन गुण भ्रामक आहेत, परंतु जीव आंधळे झाले आहेत आणि जगाच्या कार्यात गुंतले आहेत. ॥३॥

ਖੋਇਓ ਮੂਲੁ ਲਾਭੁ ਕਹ ਪਾਵਸਿ ਦੁਰਮਤਿ ਗਿਆਨ ਵਿਹੂਣੇ ॥
अरे मूर्ख माणसा, तू तुझा मुद्दल गमावला आहेस आणि मग तू नफा कसा मिळवू शकतोस?

ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਿ ਰਾਮ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ਨਾਨਕ ਸਾਚਿ ਪਤੀਣੇ ॥੪॥੪॥੫॥
गुरु नानकांचे मत असे आहे की ज्याने रामाचे सार शब्दाचे सखोल चिंतन करून अनुभवले आहे, तो सत्याने प्रसन्न झाला आहे. ॥४॥४॥५॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੧ ॥
भैरौ महाला १ ॥

ਗੁਰ ਕੈ ਸੰਗਿ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਰਾਮੁ ਰਸਨਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥
जो गुरुच्या सहवासात दिवसरात्र राहतो, ज्याचा आत्मा रामाच्या रंगात रमलेला असतो.

ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣਸਿ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣਸਿ ਅੰਤਰਿ ਜਾਣਿ ਪਛਾਤਾ ॥੧॥
परमेश्वराच्या वचनावर विश्वास ठेवून, तो इतर कोणावरही विश्वास ठेवत नाही आणि स्वतःमधील अंतिम सत्य ओळखतो. ॥१॥

ਸੋ ਜਨੁ ਐਸਾ ਮੈ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥
असा सज्जन मला आवडतो

ਆਪੁ ਮਾਰਿ ਅਪਰੰਪਰਿ ਰਾਤਾ ਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तो अहंकाराचा नाश करतो आणि प्रभूमध्ये लीन राहतो आणि गुरुची सेवा करतो. ॥१॥रहाउ॥

ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਆਦੇਸੋ ॥
परमात्मा, सर्वोच्च परमेश्वर, आत आणि बाहेर सर्वत्र उपस्थित आहे आणि आम्ही त्या आदिशक्ती पुरूषाला आपले नमस्कार करतो.

ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਚੁ ਵੇਸੋ ॥੨॥
खरे रूप सर्व शरीरात राहते. ॥२॥

ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਸਚੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਜਿਹਵਾ ਮਿਥਿਆ ਮੈਲੁ ਨ ਰਾਈ ॥
सत्यात रमलेल्या सेवकाच्या जिभेवर फक्त सत्याचे अमृत असते आणि त्याला कधीही खोट्याच्या घाणीचा त्रास होत नाही

ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥੩॥
त्याने शुद्ध नामाचे अमृत चाखले आहे आणि शब्दात लीन होऊन सौंदर्य प्राप्त केले आहे. ॥३॥

ਗੁਣੀ ਗੁਣੀ ਮਿਲਿ ਲਾਹਾ ਪਾਵਸਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਵਡਾਈ ॥
सद्गुणी व्यक्तीला केवळ परिपूर्ण सद्गुणी संत गुरु भेटल्यानेच फायदा होतो आणि तो गुरुमुख बनतो आणि प्रभूच्या नावाचा जप करून सुंदर बनतो

ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਮਿਟਹਿ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ॥੪॥੫॥੬॥
गुरु नानक म्हणतात की गुरुची सेवा केल्याने सर्व दुःख नाहीसे होतात आणि हरिनाम त्यांचे सहाय्यक आहे. ॥४॥३५॥३६॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੧ ॥
भैरौ महाला १ ॥

ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਸਰਬ ਧਨੁ ਧਾਰਣੁ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਈਐ ॥
गुरूंच्या कृपेने हृदयातील सर्वोच्च संपत्ती, परमेश्वराचे नाम प्राप्त होते

ਅਮਰ ਪਦਾਰਥ ਤੇ ਕਿਰਤਾਰਥ ਸਹਜ ਧਿਆਨਿ ਲਿਵ ਲਾਈਐ ॥੧॥
नैसर्गिक स्वरूपाचे ध्यान करून आणि देवाची भक्ती करून, आत्मा अमर गोष्टींनी तृप्त होतो.॥१॥

ਮਨ ਰੇ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਚਿਤੁ ਲਾਈਐ ॥
हे मन! भगवान रामाच्या भक्तीवर लक्ष केंद्रित कर. हे मन, देवाच्या भक्तीवर लक्ष केंद्रित कर

ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਹਿਰਦੈ ਸਹਜ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
गुरू बनून रामाचे नामस्मरण अंत:करणात केल्याने खऱ्या घरात सहज जाता येते. ॥१॥रहाउ॥

ਭਰਮੁ ਭੇਦੁ ਭਉ ਕਬਹੁ ਨ ਛੂਟਸਿ ਆਵਤ ਜਾਤ ਨ ਜਾਨੀ ॥
मी कधीही गोंधळ, भेदभाव आणि भीतीपासून मुक्त होऊ शकलो नाही, आणि जगात येण्या-जाण्याचे रहस्यही मला समजले नाही

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੋ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਵਸਿ ਡੂਬਿ ਮੁਏ ਬਿਨੁ ਪਾਨੀ ॥੨॥
खरं तर, हरिनामाशिवाय कोणीही मुक्ती मिळवू शकत नाही आणि नामहीन लोक पाण्याशिवाय बुडतात. ॥२॥

ਧੰਧਾ ਕਰਤ ਸਗਲੀ ਪਤਿ ਖੋਵਸਿ ਭਰਮੁ ਨ ਮਿਟਸਿ ਗਵਾਰਾ ॥
सांसारिक काम करताना, जीव आपली प्रतिष्ठा गमावतो, तरीही अशिक्षित जीवाचा भ्रम दूर होत नाही

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦ ਮੁਕਤਿ ਨਹੀ ਕਬ ਹੀ ਅੰਧੁਲੇ ਧੰਧੁ ਪਸਾਰਾ ॥੩॥
गुरुच्या शब्दांशिवाय मोक्ष नाही, अंध आत्म्याने केवळ सांसारिक कार्ये पसरवली आहेत. ॥३॥

ਅਕੁਲ ਨਿਰੰਜਨ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਮਨ ਹੀ ਤੇ ਮਨੁ ਮੂਆ ॥
जेव्हा मन भ्रमांच्या पलीकडे असलेल्या परमात्म्याचा स्वीकार करते, तेव्हा मनाचे विकार मनातूनच नाहीसे होतात

ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏਕੋ ਜਾਨਿਆ ਨਾਨਕ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਆ ॥੪॥੬॥੭॥
नानकांचे म्हणणे असे आहे की देव आत आणि बाहेर सर्व गोष्टींमध्ये ओळखला जातो; मला त्याच्याशिवाय इतर कोणामध्येही रस नाही. ॥४॥६॥७॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੧ ॥
भैरौ महाला १ ॥

ਜਗਨ ਹੋਮ ਪੁੰਨ ਤਪ ਪੂਜਾ ਦੇਹ ਦੁਖੀ ਨਿਤ ਦੂਖ ਸਹੈ ॥
यज्ञ, होम, दान, तप आणि उपासना केल्याने शरीर दुःखी होते आणि दररोज वेदना सहन करते

ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਵਸਿ ਮੁਕਤਿ ਨਾਮਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਹੈ ॥੧॥
रामाच्या नावाशिवाय आत्म्याला मुक्ती मिळत नाही आणि जगातून मुक्ती देणारे नाम केवळ गुरुकडूनच मिळते. ॥१॥

ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਬਿਰਥੇ ਜਗਿ ਜਨਮਾ ॥
रामाच्या नावाशिवाय या जगात जन्म व्यर्थ आहे रामाच्या नावाशिवाय या जगात जन्म व्यर्थ आहे

ਬਿਖੁ ਖਾਵੈ ਬਿਖੁ ਬੋਲੀ ਬੋਲੈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਨਿਹਫਲੁ ਮਰਿ ਭ੍ਰਮਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जीव विकाराच्या रूपात विष खातो, विषारी वाणी बोलतो आणि परमेश्वराच्या नावाने फलदायी न मरता भटकतो. ॥१॥रहाउ॥

ਪੁਸਤਕ ਪਾਠ ਬਿਆਕਰਣ ਵਖਾਣੈ ਸੰਧਿਆ ਕਰਮ ਤਿਕਾਲ ਕਰੈ ॥
काही जण पुस्तके वाचतात, व्याकरण समजावून सांगतात आणि सकाळी, दुपारी आणि संध्याकाळी प्रार्थना करतात

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦ ਮੁਕਤਿ ਕਹਾ ਪ੍ਰਾਣੀ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਉਰਝਿ ਮਰੈ ॥੨॥
पण गुरुच्या शब्दाशिवाय, असा जीव कसा मोक्ष मिळवू शकतो? रामाच्या नावाशिवाय, तो अनेक कामांमध्ये अडकतो आणि मरतो. ॥२॥

ਡੰਡ ਕਮੰਡਲ ਸਿਖਾ ਸੂਤੁ ਧੋਤੀ ਤੀਰਥਿ ਗਵਨੁ ਅਤਿ ਭ੍ਰਮਨੁ ਕਰੈ ॥
जर कोणी काठी, पाण्याचे भांडे, शिखा, पवित्र धागा आणि धोतर घालून तीर्थक्षेत्रांना वारंवार भेट देत असेल

ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਵੈ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁ ਪਾਰਿ ਪਰੈ ॥੩॥
पण रामाच्या नावाशिवाय त्याच्या मनाला शांती मिळत नाही. जो देवाचे नाव जपतो तो जगाचा समुद्र पार करतो. ॥३॥

ਜਟਾ ਮੁਕਟੁ ਤਨਿ ਭਸਮ ਲਗਾਈ ਬਸਤ੍ਰ ਛੋਡਿ ਤਨਿ ਨਗਨੁ ਭਇਆ ॥
जर कोणी योगी बनल्यानंतर, जर एखाद्याने केसांचा मुकुट बनवून, राख घालून कपडे सोडले तर शरीर नग्न होते.

ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਆਵੈ ਕਿਰਤ ਕੈ ਬਾਂਧੈ ਭੇਖੁ ਭਇਆ ॥੪॥
तरीही, रामाच्या नावाशिवाय समाधान मिळत नाही, हे कर्माचे फळ म्हणून वेढलेले आहे. ॥४॥

ਜੇਤੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਜਤ੍ਰ ਕਤ੍ਰ ਤੂ ਸਰਬ ਜੀਆ ॥
हे देवा! सर्व जीव, पाण्यात असोत, जमिनीवर असोत किंवा आकाशात असोत, तुम्ही सर्वत्र उपस्थित आहात.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਰਾਖਿ ਲੇ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਰਸੁ ਨਾਨਕ ਝੋਲਿ ਪੀਆ ॥੫॥੭॥੮॥
नानक विनंती करतात की गुरूंनी आपल्या कृपेने सेवकाचे रक्षण करावे. त्याने हरि नामाचा रस प्याला. ॥५॥७॥८॥

ਰਾਗੁ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧
रागु भैरव महाला ३ चार घरे १

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्‌गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਜਾਤਿ ਕਾ ਗਰਬੁ ਨ ਕਰੀਅਹੁ ਕੋਈ ॥
अरे सज्जनांनो, जातीचा अभिमान बाळगू नका

ਬ੍ਰਹਮੁ ਬਿੰਦੇ ਸੋ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਹੋਈ ॥੧॥
जो ब्रह्मावर विश्वास ठेवतो तोच प्रत्यक्षात ब्राह्मण आहे. ॥१॥

ਜਾਤਿ ਕਾ ਗਰਬੁ ਨ ਕਰਿ ਮੂਰਖ ਗਵਾਰਾ ॥
मूर्ख जातीचा अभिमान बाळगू नका

ਇਸੁ ਗਰਬ ਤੇ ਚਲਹਿ ਬਹੁਤੁ ਵਿਕਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
या अभिमानामुळे अनेक दुर्गुण वाढतात. ॥१॥रहाउ॥

ਚਾਰੇ ਵਰਨ ਆਖੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥
ब्राह्मण, क्षत्रिय, वैश्य आणि शूद्र असे चार वर्ण (जाती) आहेत असे सर्वजण म्हणतात

ਬ੍ਰਹਮੁ ਬਿੰਦ ਤੇ ਸਭ ਓਪਤਿ ਹੋਈ ॥੨॥
परंतु संपूर्ण विश्वाची उत्पत्ती एका ब्रह्मा बिंदूपासून झाली आहे, म्हणजेच सर्व एकाच पित्याची मुले आहेत. ॥२॥

ਮਾਟੀ ਏਕ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਭਾਂਡੇ ਘੜੈ ਕੁਮ੍ਹਾਰਾ ॥੩॥
संपूर्ण जग निर्माण करण्यासाठी एकाच मातीचा वापर केला गेला आहे. या मातीपासून देवाच्या रूपातील कुंभाराने सजीव प्राण्यांच्या रूपात अनेक प्रकारची भांडी बनवली आहेत. ॥३॥

ਪੰਚ ਤਤੁ ਮਿਲਿ ਦੇਹੀ ਕਾ ਆਕਾਰਾ ॥
शरीर हे पाच तत्वांनी बनलेले आहे

ਘਟਿ ਵਧਿ ਕੋ ਕਰੈ ਬੀਚਾਰਾ ॥੪॥
मग कोणी असे कसे म्हणू शकेल की एखाद्या गोष्टीत कमी-अधिक घटक आहे? ॥४॥

ਕਹਤੁ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਜੀਉ ਕਰਮ ਬੰਧੁ ਹੋਈ ॥
नानक म्हणतात की हा जीव कर्माच्या बंधनांनी बांधलेला आहे आणि

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥੫॥੧॥
सद्‌गुरुंना भेटल्याशिवाय मुक्ती नाही. सद्‌गुरुंना भेटल्याशिवाय मुक्ती नाही. ॥३५॥३१॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ॥
भैरौ महाला ३ ॥

ਜੋਗੀ ਗ੍ਰਿਹੀ ਪੰਡਿਤ ਭੇਖਧਾਰੀ ॥ ਏ ਸੂਤੇ ਅਪਣੈ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥੧॥
योगी, गृहस्थ, पंडित, वेशभूषित पुरुष, सर्वजण त्यांच्या अहंकारामुळे अज्ञानाच्या झोपेत आहेत. ॥१॥

ਮਾਇਆ ਮਦਿ ਮਾਤਾ ਰਹਿਆ ਸੋਇ ॥
आत्मा मायेच्या नशेत मग्न राहतो

ਜਾਗਤੁ ਰਹੈ ਨ ਮੂਸੈ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
पण जो जागे राहतो त्याला कोणीही लुटत नाही. ॥१॥रहाउ॥

ਸੋ ਜਾਗੈ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ॥
जो खरा गुरु भेटतो तो जागृत राहतो

ਪੰਚ ਦੂਤ ਓਹੁ ਵਸਗਤਿ ਕਰੈ ॥੨॥
तो पाच कामुक देवदूतांना वश करतो. ॥२॥

ਸੋ ਜਾਗੈ ਜੋ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੈ ॥
जो तत्वांचे चिंतन करतो तो जागृत होतो.

ਆਪਿ ਮਰੈ ਅਵਰਾ ਨਹ ਮਾਰੈ ॥੩॥
तो इतरांना मारत नाही, तर स्वतःचा अहंकार मारतो

ਸੋ ਜਾਗੈ ਜੋ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ॥ ਪਰਕਿਰਤਿ ਛੋਡੈ ਤਤੁ ਪਛਾਣੈ ॥੪॥
जो देवाला जाणतो तोच जागृत होतो. तो आपली मानसिक वृत्ती सोडून देतो आणि सार ओळखतो. ॥४॥

ਚਹੁ ਵਰਨਾ ਵਿਚਿ ਜਾਗੈ ਕੋਇ ॥
जो चार वर्णांपैकी कोणत्याही वर्णात जागृत होतो

ਜਮੈ ਕਾਲੈ ਤੇ ਛੂਟੈ ਸੋਇ ॥੫॥
तो यमकालातून मुक्त होतो. ॥५॥

ਕਹਤ ਨਾਨਕ ਜਨੁ ਜਾਗੈ ਸੋਇ ॥ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਜਾ ਕੀ ਨੇਤ੍ਰੀ ਹੋਇ ॥੬॥੨॥
नानक म्हणतात की ज्याच्या डोळ्यात ज्ञान हरवले आहे तोच माणूस जागृत आहे. ॥३६॥२॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ॥
भैरौ महाला ३ ॥

ਜਾ ਕਉ ਰਾਖੈ ਅਪਣੀ ਸਰਣਾਈ ॥
देव ज्याला आपल्या संरक्षणाखाली ठेवतो

ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਸਾਚਾ ਫਲੁ ਪਾਈ ॥੧॥
सत्यात रमून त्याला खरे फळ मिळते ॥१॥

ਰੇ ਜਨ ਕੈ ਸਿਉ ਕਰਹੁ ਪੁਕਾਰਾ ॥
हे माणसा! तू कोणाला हाक मारत आहेस?

ਹੁਕਮੇ ਹੋਆ ਹੁਕਮੇ ਵਰਤਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
सर्व काही त्याच्या आज्ञेने जन्माला आले आहे आणि त्याच्या आज्ञेने चालत आहे.॥१॥रहाउ॥

ਏਹੁ ਆਕਾਰੁ ਤੇਰਾ ਹੈ ਧਾਰਾ ॥
हे देवा! हे जग तुझे आहे आणि

ਖਿਨ ਮਹਿ ਬਿਨਸੈ ਕਰਤ ਨ ਲਾਗੈ ਬਾਰਾ ॥੨॥
तू ते एका क्षणात नष्ट करतोस आणि त्याला वेळ लागत नाही. ॥२॥

ਕਰਿ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਇਕੁ ਖੇਲੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥
देवाने कृपा करून मला एक विचित्र खेळ दाखवला आहे

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥੩॥
जर गुरुची कृपा असेल तर तो मोक्ष प्राप्त करू शकतो. ॥३॥

ਕਹਤ ਨਾਨਕੁ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਲੇ ਸੋਇ ॥
नानक म्हणतात की देवच मारतो आणि जीवन देतो

ਐਸਾ ਬੂਝਹੁ ਭਰਮਿ ਨ ਭੂਲਹੁ ਕੋਇ ॥੪॥੩॥
हे सत्य समजून घ्या आणि गोंधळात पडून ते विसरू नका. ॥४॥३॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ॥
भैरौ महाला ३ ॥

ਮੈ ਕਾਮਣਿ ਮੇਰਾ ਕੰਤੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥
देव माझा पती आहे आणि मी त्याची पत्नी आहे

ਜੇਹਾ ਕਰਾਏ ਤੇਹਾ ਕਰੀ ਸੀਗਾਰੁ ॥੧॥
मी त्याला हवे तसे स्वतःला सजवतो. ॥१॥

ਜਾਂ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਾਂ ਕਰੇ ਭੋਗੁ ॥
जेव्हा त्याला आवडते तेव्हा तो माझ्यासोबत उपभोगतो

ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਜੋਗੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे शरीर आणि मन खऱ्या स्वामींना पात्र आहेत. ॥१॥रहाउ॥

ਉਸਤਤਿ ਨਿੰਦਾ ਕਰੇ ਕਿਆ ਕੋਈ ॥ ਜਾਂ ਆਪੇ ਵਰਤੈ ਏਕੋ ਸੋਈ ॥੨॥
तो स्वतः सर्व गोष्टींमध्ये उपस्थित असताना कोणी त्याची स्तुती किंवा टीका का करावी? ॥२॥

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਿਰਮ ਕਸਾਈ ॥
गुरुच्या कृपेने मी माझ्या प्रियकराकडे आकर्षित झालो आहे आणि

ਮਿਲਉਗੀ ਦਇਆਲ ਪੰਚ ਸਬਦ ਵਜਾਈ ॥੩॥
सुखाचे नाद वाजवून मी दयाळू परमेश्वराला भेटेन ॥३॥

ਭਨਤਿ ਨਾਨਕੁ ਕਰੇ ਕਿਆ ਕੋਇ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਮਿਲਾਵੈ ਸੋਇ ॥੪॥੪॥
गुरु नानक म्हणतात की जो स्वतः त्यांना एकत्र करतो त्याच्यासाठी कोणी काय करू शकतो. ॥४॥४॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ॥
भैरौ महाला ३ ॥

ਸੋ ਮੁਨਿ ਜਿ ਮਨ ਕੀ ਦੁਬਿਧਾ ਮਾਰੇ ॥
मनातील शंका नष्ट करणारा तो ऋषी असतो आणि

ਦੁਬਿਧਾ ਮਾਰਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥੧॥
तो संशयाला मारून ब्रह्माचे चिंतन करतो. ॥१॥

ਇਸੁ ਮਨ ਕਉ ਕੋਈ ਖੋਜਹੁ ਭਾਈ ॥
हे भाऊ! कोणीतरी हे मन शोधून काढा.

ਮਨੁ ਖੋਜਤ ਨਾਮੁ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मनाचा शोध घेतल्याने, नामाच्या रूपात एक नवीन खजिना मिळतो. ॥१॥रहाउ॥

ਮੂਲੁ ਮੋਹੁ ਕਰਿ ਕਰਤੈ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥
आसक्ती या तत्वाचा परिचय करून देऊन, परमपित्याने जग निर्माण केले आणि

ਮਮਤਾ ਲਾਇ ਭਰਮਿ ਭੋੁਲਾਇਆ ॥੨॥
प्रेमाच्या भावनेत गुंतवून, त्याला विसरण्यास भाग पाडले आहे. ॥२॥

ਇਸੁ ਮਨ ਤੇ ਸਭ ਪਿੰਡ ਪਰਾਣਾ ॥
सर्व शरीरे आणि आत्मा या मनापासून आहेत आणि

ਮਨ ਕੈ ਵੀਚਾਰਿ ਹੁਕਮੁ ਬੁਝਿ ਸਮਾਣਾ ॥੩॥
मनाचे चिंतन करून, माणूस देवाचे आदेश समजून घेऊ शकतो आणि त्यात विलीन होऊ शकतो.॥३॥

ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਗੁਰੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ॥
जर एखाद्याचे भाग्य चांगले असेल तर गुरु आशीर्वाद देतात

ਇਹੁ ਮਨੁ ਜਾਗੈ ਇਸੁ ਮਨ ਕੀ ਦੁਬਿਧਾ ਮਰੈ ॥੪॥
हे मन जागृत होते आणि त्याची कोंडी संपते. ॥४॥

ਮਨ ਕਾ ਸੁਭਾਉ ਸਦਾ ਬੈਰਾਗੀ ॥
मनाचे स्वरूप नेहमीच अलिप्ततेने भरलेले असते आणि

ਸਭ ਮਹਿ ਵਸੈ ਅਤੀਤੁ ਅਨਰਾਗੀ ॥੫॥
भूतकाळातील आणि प्रिय देव सर्व गोष्टींमध्ये वास करतो. ॥५॥

ਕਹਤ ਨਾਨਕੁ ਜੋ ਜਾਣੈ ਭੇਉ ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ ॥੬॥੫॥
नानक म्हणतात की ज्याला हे रहस्य माहित आहे तो मूळ पुरुष निरंजनाचे रूप आहे. ॥६॥५॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ॥
भैरौ महाला ३ ॥

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਗਤ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥ ਭਵਜਲੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਣਹਾਰਾ ॥੧॥
रामाचे नाव जगाचा मुक्तिदाता आहे आणि तोच आपल्याला जगाचा महासागर पार करण्यास मदत करू शकतो. ॥१॥

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮ੍ਹ੍ਹਾਲਿ ॥ ਸਦ ਹੀ ਨਿਬਹੈ ਤੇਰੈ ਨਾਲਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
गुरुच्या कृपेने, हरिनामाचे स्मरण करा, हे भावा, तो नेहमीच तुमच्यासोबत आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਹਿ ਮਨਮੁਖ ਗਾਵਾਰਾ ॥
मुर्ख चित्ताने हरिनामाचे स्मरण केले नाही तर

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕੈਸੇ ਪਾਵਹਿ ਪਾਰਾ ॥੨॥
नामाशिवाय तो समुद्र कसा पार करू शकेल ॥२॥

ਆਪੇ ਦਾਤਿ ਕਰੇ ਦਾਤਾਰੁ ॥
खरं तर देव स्वतःच हरिनामाची दान देतो.

ਦੇਵਣਹਾਰੇ ਕਉ ਜੈਕਾਰੁ ॥੩॥
आपण त्या देणाऱ्याला नमस्कार करतो. ॥३॥

ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਿਲਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ ॥੪॥੬॥
जर प्रभू दया दाखवतात तर तो आपल्याला खऱ्या गुरुशी जोडतो. नानक म्हणतात की मग गुरु आपल्याला हृदयात वास करायला लावतात. ॥४॥६॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ॥
भैरौ महाला ३ ॥

ਨਾਮੇ ਉਧਰੇ ਸਭਿ ਜਿਤਨੇ ਲੋਅ ॥
सर्व जग फक्त हरीच्या नावानेच वाचले आहे.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨਾ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੧॥
सर्वांना गुरुकडून पवित्र नाम प्राप्त होते. ॥१॥

ਹਰਿ ਜੀਉ ਅਪਣੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇਇ ॥
देव त्याची कृपा दाखवतो आणि

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਵਡਿਆਈ ਦੇਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तो गुरुमुखाला त्याचे नाव देऊन महानता देतो. ॥१॥रहाउ॥

ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਜਿਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੁ ॥
ज्याचे प्रेम रामाच्या नावावर आहे

ਆਪਿ ਉਧਰੇ ਸਭਿ ਕੁਲ ਉਧਾਰਣਹਾਰੁ ॥੨॥
तो स्वतः वाचला आहे आणि त्याने संपूर्ण वंशही वाचला आहे. ॥२॥

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮਨਮੁਖ ਜਮ ਪੁਰਿ ਜਾਹਿ ॥
देवाची प्रार्थना न करता, मनाचे अनुसरण करणारा आत्मा यमपुरी नरकात जातो आणि

ਅਉਖੇ ਹੋਵਹਿ ਚੋਟਾ ਖਾਹਿ ॥੩॥
छळ झाल्यामुळे त्याला वेदना होतात ॥३॥

ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਦੇਵੈ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੪॥੭॥
नानक, जेव्हा देव स्वतः देतो तेव्हाच नाव प्राप्त होते. ॥४॥ ७॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ॥
भैरौ महाला ३ ॥

ਗੋਵਿੰਦ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਨਕਾਦਿਕ ਉਧਾਰੇ ॥
गोविंदावरील प्रेमामुळे सनका सनंदनचा उद्धार झाला

ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਬਦਿ ਬੀਚਾਰੇ ॥੧॥
त्याने रामाच्या नावाचे ध्यान केले ॥१॥

ਹਰਿ ਜੀਉ ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੁ ॥
जर देवाने आशीर्वादांचा वर्षाव केला तर

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੇ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
गुरुच्या नावाने प्रेम होते. ॥१॥रहाउ॥

ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਭਗਤਿ ਸਾਚੀ ਹੋਇ ॥
खरी भक्ती ही आतील प्रेमाचे परिणाम आहे

ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਮੇਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥੨॥
संपूर्ण गुरु मेळावा होईल. संपूर्ण गुरुशी एकरूप होतो. ॥२॥

ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਸੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੩॥
मग आत्मा स्वाभाविकपणे त्याच्या खऱ्या घरात स्थायिक होतो आणि गुरुद्वारे, हरिनाम येतो आणि मनात वास करतो. ॥३॥

ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਵੇਖਣਹਾਰੁ ॥
जो पाहतो तो स्वतःला पाहतो

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਰਖਹੁ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥੪॥੮॥
हे नानक! हरिचे नाव तुझ्या हृदयात ठेव. ॥४॥८॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ॥
भैरौ महाला ३ ॥

ਕਲਜੁਗ ਮਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਉਰ ਧਾਰੁ ॥
कलियुगात, रामाचे नाव तुमच्या हृदयात ठेवा.

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮਾਥੈ ਪਾਵੈ ਛਾਰੁ ॥੧॥
नामाशिवाय फक्त राख कपाळावर पडते ॥१॥

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਦੁਲਭੁ ਹੈ ਭਾਈ ॥
अरे भाऊ, रामाचे नाव दुर्मिळ आहे

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
म्हणून, गुरुच्या कृपेने, ते मनात येते आणि स्थिर होते. ॥१॥रहाउ॥

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਨ ਭਾਲਹਿ ਸੋਇ ॥
माणूस फक्त रामाचे नाव शोधतो

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੨॥
पण तो केवळ संपूर्ण गुरुकडूनच प्राप्त होतो. ॥२॥

ਹਰਿ ਕਾ ਭਾਣਾ ਮੰਨਹਿ ਸੇ ਜਨ ਪਰਵਾਣੁ ॥
जो व्यक्ती देवाच्या इच्छेवर विश्वास ठेवतो तो जीवनात यशस्वी होतो आणि

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਨਾਮ ਨੀਸਾਣੁ ॥੩॥
ज्याला गुरुची शिकवण मिळाली आहे तो प्रभूच्या नावातच लीन राहतो. ॥३॥

ਸੋ ਸੇਵਹੁ ਜੋ ਕਲ ਰਹਿਆ ਧਾਰਿ ॥
सर्व शक्ती असलेल्या देवाची उपासना करा

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਿ ॥੪॥੯॥
हे नानक! गुरुंच्या सान्निध्यात प्रभूच्या नावावरील प्रेम अबाधित राहते. ॥४॥६॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ॥
भैरौ महाला ३ ॥

ਕਲਜੁਗ ਮਹਿ ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਹਿ ॥
कलियुगात मनुष्य अनेक विधी करतो

ਨਾ ਰੁਤਿ ਨ ਕਰਮ ਥਾਇ ਪਾਹਿ ॥੧॥
पण ही वेळ विधी करण्याची नाही, त्यामुळे कोणतेही कर्म यशस्वी होऊ शकत नाही. ॥१॥

ਕਲਜੁਗ ਮਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹੈ ਸਾਰੁ ॥
कलियुगात फक्त रामाचे नावच उपयुक्त आहे

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਾ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
गुरुच्या सान्निध्यात, आत्मा प्रभूच्या प्रेमात पडतो. ॥१॥रहाउ॥

ਤਨੁ ਮਨੁ ਖੋਜਿ ਘਰੈ ਮਹਿ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥੨॥
शरीर आणि मनाचा शोध घेतल्यास ते फक्त हृदयातच सापडते आणि गुरुच्या सान्निध्यात मन रामाच्या नामावर केंद्रित राहते. ॥२॥

ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਹੋਇ ॥
ज्ञानाचा डोळा सद्गुरुंकडून मिळतो

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਤਿਹੁ ਲੋਇ ॥੩॥
तिन्ही लोकात फक्त रामाचे नावच आहे. ॥३॥

ਕਲਿਜੁਗ ਮਹਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਏਕੁ ਹੋਰ ਰੁਤਿ ਨ ਕਾਈ ॥
कलियुगात, परमेश्वराची स्तुती करण्याचा हा एकमेव वेळ आहे, दुसरा कोणताही योग्य वेळ नाही

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਿਰਦੈ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਲੇਹੁ ਜਮਾਈ ॥੪॥੧੦॥
नानक फुरमाते हैं कि हे भक्तजनो ! गुरु के सान्निध्य में राम नाम हृदय में अवस्थित कर लो ॥४॥१०॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੨
भैरौ महाला ३ घर २

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਦੁਬਿਧਾ ਮਨਮੁਖ ਰੋਗਿ ਵਿਆਪੇ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਲਹਿ ਅਧਿਕਾਈ ॥
स्वार्थी व्यक्ती दुविधेच्या आजाराने ग्रस्त असते आणि बहुतेकदा इच्छेच्या आगीत जळत असते

ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਠਉਰ ਨ ਪਾਵਹਿ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਈ ॥੧॥
तो पुन्हा पुन्हा जन्म घेतो आणि राहण्यासाठी जागा न मिळाल्याने मरतो आणि व्यर्थच आपले जीवन गमावतो. ॥१॥

ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੇਹੁ ਬੁਝਾਈ ॥
माझ्या प्रियकराने मला दयाळूपणे समजावून सांगितले आहे की

ਹਉਮੈ ਰੋਗੀ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਰੋਗੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जग अहंकाराच्या आजारात जन्माला आले आहे आणि शब्दांशिवाय रोग बरा होऊ शकत नाही. ॥१॥रहाउ॥

ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਪੜਹਿ ਮੁਨਿ ਕੇਤੇ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਸੁਰਤਿ ਨ ਪਾਈ ॥
ऋषीमुनींनी शास्त्रे आणि स्मृती वाचल्या पण शब्दांशिवाय त्यांना सुरती मिळू शकली नाही

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਸਭੇ ਰੋਗਿ ਵਿਆਪੇ ਮਮਤਾ ਸੁਰਤਿ ਗਵਾਈ ॥੨॥
मायेच्या तीन गुणांमुळे, सर्वजण आजारी पडले आणि आसक्तीमुळे त्यांनी आपली जाणीव गमावली. ॥२॥

ਇਕਿ ਆਪੇ ਕਾਢਿ ਲਏ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪੇ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਭਿ ਲਾਏ ॥
परंतु प्रभुने स्वतः एखाद्याला या आजारापासून वाचवले आणि त्याला गुरुच्या सेवेत मग्न केले

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੋ ਪਾਇਆ ਸੁਖੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਏ ॥੩॥
मग त्याला हरिच्या नावाच्या आणि त्याच्या मनात स्थिरावलेल्या आनंदाच्या रूपात आनंदाचा खजिना सापडला. ॥३॥

ਚਉਥੀ ਪਦਵੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਰਤਹਿ ਤਿਨ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਇਆ ॥
गुरूच्या सान्निध्यात त्याला तुरिया अवस्था मिळाली आणि खऱ्या घरात त्याला स्थान मिळाले

ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੀ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ॥੪॥
पूर्ण सद्गुरुंनी दया दाखवली आणि माझ्या अंतरात्म्यातून अहंकाराची भावना दूर केली. ॥ ४ ॥

ਏਕਸੁ ਕੀ ਸਿਰਿ ਕਾਰ ਏਕ ਜਿਨਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਰੁਦ੍ਰੁ ਉਪਾਇਆ ॥
ब्रह्मा, विष्णू आणि शिव यांची निर्मिती करणारा एकच देव संपूर्ण विश्वावर अधिकार राखतो

ਨਾਨਕ ਨਿਹਚਲੁ ਸਾਚਾ ਏਕੋ ਨਾ ਓਹੁ ਮਰੈ ਨ ਜਾਇਆ ॥੫॥੧॥੧੧॥
नानक म्हणतात की फक्त एकच खरा देव शाश्वत आहे आणि जन्म-मृत्यूपासून मुक्त आहे. ॥५॥१॥११॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ॥
भैरौ महाला ३ ॥

ਮਨਮੁਖਿ ਦੁਬਿਧਾ ਸਦਾ ਹੈ ਰੋਗੀ ਰੋਗੀ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰਾ ॥
ज्या व्यक्तीचे मन त्याच्या मागे लागते तो नेहमीच दुविधेने ग्रस्त असतो; संपूर्ण जग या आजाराने ग्रस्त आहे

ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝਹਿ ਰੋਗੁ ਗਵਾਵਹਿ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰਾ ॥੧॥
जो गुरुंच्या सान्निध्यात राहतो, तो हे सत्य समजून घेतल्यानंतर आजारातून बरा होतो आणि गुरुंच्या शब्दांवर चिंतन करतो. ॥१॥

ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮੇਲਾਇ ॥
संतांच्या संगतीत आपल्याला जोडणारा देवच आहे

ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਨੋ ਦੇਇ ਵਡਿਆਈ ਜੋ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे नानक! जो रामाच्या नावाचे ध्यान करतो, तोच कीर्ती देतो. ॥१॥रहाउ॥

ਮਮਤਾ ਕਾਲਿ ਸਭਿ ਰੋਗਿ ਵਿਆਪੇ ਤਿਨ ਜਮ ਕੀ ਹੈ ਸਿਰਿ ਕਾਰਾ ॥
आसक्तीमध्ये मग्न राहिल्याने, मृत्यू आणि सर्व रोग त्यांना त्रास देतात आणि यमाचे दुःख त्यांच्यावर राहते

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ਜਿਨ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਉਰਿ ਧਾਰਾ ॥੨॥
ज्याने आपल्या मनात देवाचे वास्तव्य केले आहे, त्याच्या गुरुमुखी व्यक्तीजवळ यम देखील येत नाही. ॥२॥

ਜਿਨ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਸੇ ਜਗ ਮਹਿ ਕਾਹੇ ਆਇਆ ॥
गुरुंच्या सान्निध्यात हरिनाम ज्याला समजला नाही तो या जगात का आला आहे?

ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਦੇ ਨ ਕੀਨੀ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥੩॥
मी कधीही गुरुची सेवा केली नाही, मी माझे आयुष्य व्यर्थ वाया घालवले. ॥ ३॥

ਨਾਨਕ ਸੇ ਪੂਰੇ ਵਡਭਾਗੀ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਲਾਏ ॥
नानक म्हणतात की जे सद्गुरुंच्या सेवेत मग्न राहतात तेच पूर्णपणे भाग्यवान आहेत

ਜੋ ਇਛਹਿ ਸੋਈ ਫਲੁ ਪਾਵਹਿ ਗੁਰਬਾਣੀ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥੪॥੨॥੧੨॥
ज्याची इच्छा असते, त्याच फळ मिळते आणि गुरूंच्या शब्दांपासून आनंद मिळतो. ॥४॥२॥१२॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ॥
भैरौ महाला ३ ॥

ਦੁਖ ਵਿਚਿ ਜੰਮੈ ਦੁਖਿ ਮਰੈ ਦੁਖ ਵਿਚਿ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥
जो माणूस आपल्या मनाप्रमाणे वागतो तो दुःखात जन्मतो, दुःखात मरतो आणि दुःखातच कर्म करतो

ਗਰਭ ਜੋਨੀ ਵਿਚਿ ਕਦੇ ਨ ਨਿਕਲੈ ਬਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥
तो गर्भ योनीतून कधीच मुक्त होत नाही आणि तो विष्ठेतच राहतो. ॥१॥

ਧ੍ਰਿਗੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਮਨਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥
अशा स्वार्थी माणसाला लाज वाटते; त्याने आपले आयुष्य व्यर्थ वाया घालवले आहे

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕੀਨੀ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨ ਭਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
त्याने कधीही संपूर्ण गुरुची सेवा केली नाही आणि त्याला देवाचे नाव आवडले नाही. ॥१॥रहाउ॥

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸਭਿ ਰੋਗ ਗਵਾਏ ਜਿਸ ਨੋ ਹਰਿ ਜੀਉ ਲਾਏ ॥
गुरूंचे शब्द देवाला समर्पित असलेल्याचे सर्व रोग दूर करतात.

ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਜਿਸ ਨੋ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥੨॥
जो माणूस परमेश्वराचे नाव मनात ठेवतो, तो केवळ नामानेच कीर्ती मिळवतो. ॥२॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਤਾ ਫਲੁ ਪਾਏ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਸੁਖ ਸਾਰੁ ॥
जर एखाद्याला सत्गुरु भेटले तर त्याला फळ मिळते आणि सत्कर्मे आनंदाचे स्रोत असतात.

ਸੇ ਜਨ ਨਿਰਮਲ ਜੋ ਹਰਿ ਲਾਗੇ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਧਰਹਿ ਪਿਆਰੁ ॥੩॥
जो मनुष्य प्रभूच्या भक्तीत समर्पित आहे आणि हरिच्या नावावर प्रेम करतो तो पवित्र आहे. ॥३॥

ਤਿਨ ਕੀ ਰੇਣੁ ਮਿਲੈ ਤਾਂ ਮਸਤਕਿ ਲਾਈ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਧਿਆਇਆ ॥
जर मला परिपूर्ण सद्‌गुरुंचे ध्यान करणाऱ्यांच्या चरणांची धूळ मिळाली तर मी ती माझ्या कपाळावर लावीन

ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੀ ਰੇਣੁ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਪਾਈਐ ਜਿਨੀ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥੪॥੩॥੧੩॥
नानक म्हणतात की राम नामात मन समर्पित करणाऱ्यांच्या पूर्ण भाग्यानेच त्यांच्या चरणांची धूळ मिळते. ॥४॥३३॥१३॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ॥
भैरौ महाला ३ ॥

ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੇ ਸੋ ਜਨੁ ਸਾਚਾ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਸਾਚਾ ਸੋਈ ॥
जो ब्रह्म शब्दाचे चिंतन करतो तो खरा पुरुष आहे आणि त्याच्याच हृदयात खरा देव आहे

ਸਾਚੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਤਾਂ ਤਨਿ ਦੂਖੁ ਨ ਹੋਈ ॥੧॥
तो रात्रंदिवस खरी भक्ती करतो, ज्यामुळे शरीराला त्रास होत नाही.॥१॥

ਭਗਤੁ ਭਗਤੁ ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥
प्रत्येकजण भक्तीबद्दल बोलतो

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਭਗਤਿ ਨ ਪਾਈਐ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
पण सद्‌गुरुंची सेवा केल्याशिवाय तुम्ही भक्ती प्राप्त करू शकत नाही आणि केवळ पूर्ण भाग्यानेच तुम्ही देवाला प्राप्त करू शकता. ॥१॥रहाउ॥

ਮਨਮੁਖ ਮੂਲੁ ਗਵਾਵਹਿ ਲਾਭੁ ਮਾਗਹਿ ਲਾਹਾ ਲਾਭੁ ਕਿਦੂ ਹੋਈ ॥
स्वार्थी व्यक्ती मुद्दल गमावते पण नफा मागते, मग त्याला नफा कसा मिळेल?

ਜਮਕਾਲੁ ਸਦਾ ਹੈ ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥੨॥
यमकाल नेहमीच त्याच्या डोक्यावर असतो आणि द्वैतामुळे तो त्याची प्रतिष्ठा गमावतो. ॥२॥

ਬਹਲੇ ਭੇਖ ਭਵਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਨ ਜਾਈ ॥
तो रात्रंदिवस वेश बदलतो पण त्याचा मुख्य आजार जात नाही

ਪੜਿ ਪੜਿ ਲੂਝਹਿ ਬਾਦੁ ਵਖਾਣਹਿ ਮਿਲਿ ਮਾਇਆ ਸੁਰਤਿ ਗਵਾਈ ॥੩॥
ज्ञान प्राप्त झाल्यानंतर, तो वादविवाद आणि स्पष्टीकरणात अडकतो आणि मायेत बुडून आपली स्मृती गमावतो. ॥३॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵਹਿ ਨਾਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ॥
सत्गुरुंच्या सेवेनेच आत्मा परमागती प्राप्त करतो आणि प्रभूच्या नावानेच त्याला गौरव प्राप्त होतो

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਿਨਾ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥੪॥੪॥੧੪॥
नानक म्हणतात की ज्याच्या मनात देवाचे नाव असते त्यालाच खऱ्या दारात आदर मिळतो. ॥४॥४॥१४॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ॥
भैरौ महाला ३ ॥

ਮਨਮੁਖ ਆਸਾ ਨਹੀ ਉਤਰੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਏ ॥
स्वार्थी माणसाची आशा कधीच संपत नाही आणि तो द्वैतात हरवून जातो

ਉਦਰੁ ਨੈ ਸਾਣੁ ਨ ਭਰੀਐ ਕਬਹੂ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਪਚਾਏ ॥੧॥
त्याचे नदीसारखे पोट कधीच भरत नाही आणि तो तहानेच्या आगीत तडफडतो. ॥१॥

ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਰਾਮ ਰਸਿ ਰਾਤੇ ॥
जे देवाच्या रंगात बुडलेले असतात ते नेहमीच आनंदी असतात

ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਦੁਬਿਧਾ ਮਨਿ ਭਾਗੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀ ਤ੍ਰਿਪਤਾਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
त्यांच्या अंतःकरणातील नामाच्या परिणामस्वरूप मनातील शंका दूर होतात आणि ते हरिनामाचे अमृत पिऊन तृप्त राहतात. ॥१॥रहाउ॥

ਆਪੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਜਿਨਿ ਸਾਜੀ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਧੰਧੈ ਲਾਏ ॥
परम ब्रह्मदेव स्वतः विश्व बनले आहेत आणि त्यांनी प्राण्यांना कामाला लावले आहे

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਕੀਆ ਜਿਨਿ ਆਪੇ ਆਪੇ ਦੂਜੈ ਲਾਏ ॥੨॥
मायेची आसक्ती निर्माण करून, मी स्वतः द्वैतवादी भावनेत अडकलो आहे. ॥२॥

ਤਿਸ ਨੋ ਕਿਹੁ ਕਹੀਐ ਜੇ ਦੂਜਾ ਹੋਵੈ ਸਭਿ ਤੁਧੈ ਮਾਹਿ ਸਮਾਏ ॥
हे निर्माणकर्त्या, जर दुसरा कोणी असेल तर तो म्हणता येईल, पण सर्व जीव तुमच्यात सामावलेले आहेत.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਾ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਏ ॥੩॥
गुरुंकडून मिळालेल्या ज्ञानाच्या साराचे चिंतन केल्याने, आत्म्याचा प्रकाश परम प्रकाशात लीन होतो. ॥३॥

ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਸਦ ਹੀ ਸਾਚਾ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਆਕਾਰਾ ॥
म्हणून तो परमेश्वर शाश्वत आहे, तो नेहमीच सत्य असतो आणि त्याची निर्मिती देखील सत्य असते

ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੪॥੫॥੧੫॥
नानक म्हणतात की सद्गुरुंकडून ज्ञानप्राप्ती करून, खऱ्या नावाने आत्मा मुक्त होतो.॥४॥५॥॥१५॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ॥
भैरौ महाला ३ ॥

ਕਲਿ ਮਹਿ ਪ੍ਰੇਤ ਜਿਨ੍ਹੀ ਰਾਮੁ ਨ ਪਛਾਤਾ ਸਤਜੁਗਿ ਪਰਮ ਹੰਸ ਬੀਚਾਰੀ ॥
ज्याने रामाला ओळखले नाही तो सत्ययुगातील भूतासारखा आहे. जो परम सत्याचे चिंतन करतो तो सत्ययुगातील परमहंस आहे.

ਦੁਆਪੁਰਿ ਤ੍ਰੇਤੈ ਮਾਣਸ ਵਰਤਹਿ ਵਿਰਲੈ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ॥੧॥
द्वापर आणि त्रेता युगात अहंकाराचे निर्मूलन करणारे फार कमी लोक होते. ॥१॥

ਕਲਿ ਮਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈ ॥
कलियुगात रामनामाचा जप केल्यानेच महानता प्राप्त होते

ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
युगानुयुग गुरूंनी फक्त एकच परम सत्य, देव, स्वीकारले आहे आणि परमेश्वराच्या नावाशिवाय मोक्ष मिळू शकत नाही. ॥१॥रहाउ॥

ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਲਖੈ ਜਨੁ ਸਾਚਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ॥
जो व्यक्ती आपल्या हृदयात परमेश्वराचे नाव पाहतो तो सत्यवादी असतो आणि अशा गुरुमुखाने त्याला आपल्या मनात वास करायला लावला आहे

ਆਪਿ ਤਰੇ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਤਾਰੇ ਜਿਨੀ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੨॥
ज्याने स्वतःला रामाच्या नावात समर्पित केले आहे त्याने केवळ समुद्र पार केला नाही तर त्याच्या संपूर्ण वंशालाही समुद्र पार करण्यास मदत केली आहे. ॥२॥

ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਹੈ ਗੁਣ ਕਾ ਦਾਤਾ ਅਵਗਣ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥
माझा प्रभु सद्‌गुणांचा दाता आहे; तो शब्दांद्वारे सर्व दोष जाळून टाकतो

ਜਿਨ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸੇ ਜਨ ਸੋਹੇ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ ॥੩॥
ज्याच्या मनात परमेश्वर राहतो तो सौंदर्यास पात्र असतो आणि त्याच्या हृदयात परमेश्वराच्या नावाचे स्मृती राहते. ॥३॥

ਘਰੁ ਦਰੁ ਮਹਲੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦਿਖਾਇਆ ਰੰਗ ਸਿਉ ਰਲੀਆ ਮਾਣੈ ॥
ज्याला सद्गुरूंनी खरे घर आणि राजवाडा दाखवला आहे, त्याला फक्त आनंद मिळतो

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਹੈ ਸੁ ਭਲਾ ਕਰਿ ਮਾਨੈ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ॥੪॥੬॥੧੬॥
हे नानक! तो जे काही बोलतो ते चांगले मानतो आणि प्रभूचे नाव घेत राहतो. ॥४॥६॥१६॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ॥
भैरौ महाला ३ ॥

ਮਨਸਾ ਮਨਹਿ ਸਮਾਇ ਲੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰ ॥
जो गुरूंच्या शिकवणीचे चिंतन करतो आणि आपल्या मनातील सर्व इच्छा काढून टाकतो

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਸੋਝੀ ਪਵੈ ਫਿਰਿ ਮਰੈ ਨ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥੧॥
परिपूर्ण गुरूंकडून अंतर्दृष्टी मिळाल्यानंतर, तो जन्म आणि मृत्युच्या चक्रातून मुक्त होतो ॥१॥

ਮਨ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ॥
हे माझ्या मन! रामाचे नाव हाच माझा एकमेव आधार आहे.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਸਭ ਇਛ ਪੁਜਾਵਣਹਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
गुरुच्या कृपेने मोक्ष मिळाला आहे आणि सर्व इच्छा पूर्ण झाल्या आहेत. ॥१॥रहाउ॥

ਸਭ ਮਹਿ ਏਕੋ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਬੂਝ ਨ ਪਾਇ ॥
सर्वांमध्ये एकच सूर्य वास करतो, परंतु गुरुशिवाय ही वस्तुस्थिती समजू शकत नाही

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਗਟੁ ਹੋਆ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੨॥
माझा प्रभू गुरुद्वारे माझ्या अंतरात प्रकट होतो आणि मग मी दररोज त्याची स्तुती करत राहतो ॥२॥

ਸੁਖਦਾਤਾ ਹਰਿ ਏਕੁ ਹੈ ਹੋਰ ਥੈ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਹਿ ॥
फक्त देवच आनंद देणारा आहे; इतरत्र कुठेही आनंद मिळू शकत नाही

ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨੀ ਨ ਸੇਵਿਆ ਦਾਤਾ ਸੇ ਅੰਤਿ ਗਏ ਪਛੁਤਾਹਿ ॥੩॥
ज्यांनी खऱ्या गुरुंची पूजा केली नाही, त्यांनी शेवटी पश्चात्ताप केला. ॥३॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਫਿਰਿ ਦੁਖੁ ਨ ਲਾਗੈ ਧਾਇ ॥
सद्गुरुंची सेवा केल्याने नेहमीच आनंद मिळतो आणि पुन्हा कधीही दुःखाचा सामना करावा लागत नाही.

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਈ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਇ ॥੪॥੭॥੧੭॥
हे नानक! हरीच्या भक्तीमुळे मनुष्याला प्रभूची भक्ती प्राप्त होते आणि आत्म्याचा प्रकाश परम प्रकाशात विलीन होतो. ॥४॥ ७॥ १७॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ॥
भैरौ महाला ३ ॥

ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਜਗਤੁ ਬਉਰਾਨਾ ਭੂਲਾ ਚੋਟਾ ਖਾਈ ॥
गुरुशिवाय जग वेडे झाले आहे आणि मार्ग चुकले आहे आणि म्हणून ते दुःखी आहे.

ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ਦਰ ਕੀ ਖਬਰਿ ਨ ਪਾਈ ॥੧॥
तो मरतो आणि पुन्हा पुन्हा जन्मतो, नेहमी दुःख भोगतो, पण खऱ्या दाराचे ज्ञान त्याला मिळत नाही. ॥१॥

ਮੇਰੇ ਮਨ ਸਦਾ ਰਹਹੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾ ॥
हे माझ्या मन! नेहमी गुरुंच्या शरणात राहा

ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੀਠਾ ਸਦ ਲਾਗਾ ਗੁਰ ਸਬਦੇ ਭਵਜਲੁ ਤਰਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मग परमेश्वराचे नाव हृदयात नेहमीच गोड वाटते आणि गुरुच्या शिकवणीद्वारे मनुष्य जगाच्या महासागरातून वाचतो. ॥१॥रहाउ॥

ਭੇਖ ਕਰੈ ਬਹੁਤੁ ਚਿਤੁ ਡੋਲੈ ਅੰਤਰਿ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥
जो माणूस खूप दिखावा करतो, त्याचे मन डळमळीत असते, त्याचे अंतर्मन वासना, क्रोध आणि अहंकाराने भरलेले असते

ਅੰਤਰਿ ਤਿਸਾ ਭੂਖ ਅਤਿ ਬਹੁਤੀ ਭਉਕਤ ਫਿਰੈ ਦਰ ਬਾਰੁ ॥੨॥
त्याचे मन तहानेने भुकेले आहे आणि मग तो खूप निरर्थक गोष्टी बोलतो.॥२॥

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਰਹਿ ਫਿਰਿ ਜੀਵਹਿ ਤਿਨ ਕਉ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਿ ॥
जर, गुरुच्या शिकवणीने, जीव आपले जीवन कामवासनेच्या विकारांसाठी मरत घालवतो, तर त्याला मुक्ती मिळते

ਅੰਤਰਿ ਸਾਂਤਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥੩॥
जो परमेश्वराला आपल्या मनात ठेवतो आणि नेहमी आनंदी राहतो त्याच्या मनात नेहमीच शांती असते. ॥३॥

ਜਿਉ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਵੈ ਕਰਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਈ ॥
देवाच्या इच्छेनुसार ते चालते आणि स्वतःहून आपण काहीही करू शकत नाही

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਸਮ੍ਾਲੇ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈ ॥੪॥੮॥੧੮॥
नानकांचे मत असे आहे की जो गुरुंच्या सान्निध्यात राहून वचनाचे ध्यान करतो, त्यालाच रामाच्या नावाने महानता प्राप्त होते. ॥४॥ ८॥ १८॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ॥
भैरौ महाला ३ ॥

ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਖੁਆਇਆ ਦੁਖੁ ਖਟੇ ਦੁਖ ਖਾਇ ॥
अहंकार आणि भ्रमात हरवलेला प्राणी दुःख मिळवतो आणि फक्त दुःखच अनुभवतो

ਅੰਤਰਿ ਲੋਭ ਹਲਕੁ ਦੁਖੁ ਭਾਰੀ ਬਿਨੁ ਬਿਬੇਕ ਭਰਮਾਇ ॥੧॥
हृदयातील लोभाचे वेडेपणा मोठे दुःख निर्माण करते आणि ज्ञानाच्या अभावामुळे माणूस दिशाभूल होतो. ॥१॥

ਮਨਮੁਖਿ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਸੈਸਾਰਿ ॥
जो माणूस स्वतःच्या मनाने प्रेरित असतो, त्याचे या जगातले जीवन निंदनीय असते

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸੁਪਨੈ ਨਹੀ ਚੇਤਿਆ ਹਰਿ ਸਿਉ ਕਦੇ ਨ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
त्याला स्वप्नातही रामाचे नाव आठवत नाही आणि तो कधीही परमेश्वरावर प्रेम करत नाही. ॥१॥रहाउ॥

ਪਸੂਆ ਕਰਮ ਕਰੈ ਨਹੀ ਬੂਝੈ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵੈ ਕੂੜੋ ਹੋਇ ॥
तो प्राण्यांसारखा वागतो पण वस्तुस्थिती समजत नाही आणि अशा प्रकारे खोटे बोलतो आणि खोटे सिद्ध होतो

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਉਲਟੀ ਹੋਵੈ ਖੋਜਿ ਲਹੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥੨॥
जर एखाद्याला सत्गुरू भेटले तर त्याचे जीवन वर्तन बदलते आणि त्याला देव मिळतो ॥२॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸਦ ਵਸਿਆ ਪਾਇਆ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ॥
ज्याच्या हृदयात हरीचे नाव सदैव राहते, त्याला सद्गुणांचे भांडार प्राप्त होते

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ਚੂਕਾ ਮਨ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥੩॥
गुरुच्या कृपेने पूर्ण परमेश्वराची प्राप्ती होते आणि मनाचा अभिमान नाहीसा होतो.

ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ਮਾਰਗਿ ਪਾਏ ॥
हे भाऊ! देव स्वतःच सर्वकाही घडवून आणणारा आहे आणि तो स्वतःच आपल्याला योग्य मार्ग दाखवतो

ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ॥੪॥੯॥੧੯॥
नानक म्हणतात की ते गुरुमुखालाच महानता देतात, अशा प्रकारे तो नामात लीन होतो. ॥४॥६॥१६॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ॥
भैरौ महाला ३ ॥

ਮੇਰੀ ਪਟੀਆ ਲਿਖਹੁ ਹਰਿ ਗੋਵਿੰਦ ਗੋਪਾਲਾ ॥
माझ्या कमरेवर हरिनाम लिहा

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਫਾਥੇ ਜਮ ਜਾਲਾ ॥
हरिशिवाय इतर कोणाशीही आसक्त असणे म्हणजे मृत्यूच्या जाळ्यात अडकल्यासारखे आहे

ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਰੇ ਮੇਰੀ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥
खरा गुरु माझे रक्षण करतो

ਹਰਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ਮੇਰੈ ਨਾਲਾ ॥੧॥
सुख देणारा तो देव माझ्यासोबत आहे ॥१॥

ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁ ਹਰਿ ਉਚਰੈ ॥
गुरुंच्या सल्ल्यानुसार प्रल्हादने हरिनाम उच्चारला आणि

ਸਾਸਨਾ ਤੇ ਬਾਲਕੁ ਗਮੁ ਨ ਕਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मुलाला शिक्षेची अजिबात भीती वाटत नाही. ॥१॥रहाउ॥

ਮਾਤਾ ਉਪਦੇਸੈ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਪਿਆਰੇ ॥
आईने प्रिय मुलाला प्रल्हादला सल्ला दिला

ਪੁਤ੍ਰ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਛੋਡਹੁ ਜੀਉ ਲੇਹੁ ਉਬਾਰੇ ॥
रामाचे नाव जपणे थांबवा आणि तुमचे जीवन वाचवा.

ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁ ਕਹੈ ਸੁਨਹੁ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ॥
प्रल्हाद निर्भयपणे म्हणाला, अरे माझ्या आई!

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨ ਛੋਡਾ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਬੁਝਾਇ ॥੨॥
गुरुंनी मला रहस्य सांगितले आहे; म्हणून मी रामनामाचा जप सोडू शकत नाही. ॥२॥

ਸੰਡਾ ਮਰਕਾ ਸਭਿ ਜਾਇ ਪੁਕਾਰੇ ॥
प्रल्हादाचे शिक्षक शांडा आणि अमरक यांनी राजाकडे तक्रार केली आणि आरोप केला की

ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁ ਆਪਿ ਵਿਗੜਿਆ ਸਭਿ ਚਾਟੜੇ ਵਿਗਾੜੇ ॥
प्रल्हाद स्वतः चुकला आहे आणि त्याने इतर सर्व विद्यार्थ्यांनाही बिघडवले आहे

ਦੁਸਟ ਸਭਾ ਮਹਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਪਕਾਇਆ ॥
दुष्ट राजाच्या दरबारात प्रल्हादाला मारण्याचा सल्ला देण्यात आला

ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਕਾ ਰਾਖਾ ਹੋਇ ਰਘੁਰਾਇਆ ॥੩॥
पण देव स्वतः प्रल्हादाचा रक्षक झाला ॥३॥

ਹਾਥਿ ਖੜਗੁ ਕਰਿ ਧਾਇਆ ਅਤਿ ਅਹੰਕਾਰਿ ॥
अहंकारी राजा हातात तलवार घेऊन प्रल्हादाकडे धावला आणि

ਹਰਿ ਤੇਰਾ ਕਹਾ ਤੁਝੁ ਲਏ ਉਬਾਰਿ ॥
तो रागाने म्हणाला, तुला वाचवणारा तुझा देव कुठे आहे?

ਖਿਨ ਮਹਿ ਭੈਆਨ ਰੂਪੁ ਨਿਕਸਿਆ ਥੰਮ੍ ਉਪਾੜਿ ॥
मग क्षणार्धात नरसिंहाचे एक भयानक रूप स्तंभ तोडून प्रकट झाले

ਹਰਣਾਖਸੁ ਨਖੀ ਬਿਦਾਰਿਆ ਪ੍ਰਹਲਾਦੁ ਲੀਆ ਉਬਾਰਿ ॥੪॥
दुष्ट हिरण्यकशिपूला तिच्या नखांनी फाडून तिने भक्त प्रल्हादाला वाचवले. ॥४॥

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੇ ਹਰਿ ਜੀਉ ਕਾਰਜ ਸਵਾਰੇ ॥
देव त्याच्या भक्तांच्या कामांना आशीर्वाद देतो आणि

ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਜਨ ਕੇ ਇਕੀਹ ਕੁਲ ਉਧਾਰੇ ॥
त्याने भक्त प्रल्हादच्या एकवीस कुटुंबांचे रक्षण केले

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਮਾਰੇ ॥
नानक म्हणतात की जर गुरुच्या शिकवणीने अहंकाराचे विष नष्ट झाले तर

ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਸੰਤ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੫॥੧੦॥੨੦॥
रामाचे नाव भक्तांना मुक्ती देते. ॥५॥ १०॥ २०॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ॥
भैरौ महाला ३ ॥

ਆਪੇ ਦੈਤ ਲਾਇ ਦਿਤੇ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕਉ ਆਪੇ ਰਾਖਾ ਸੋਈ ॥
देवाचा हा दिव्य खेळ आहे की तो स्वतः त्याच्या भक्तांमागे राक्षसांना पाठवतो आणि नंतर स्वतः त्यांचे रक्षण करतो

ਜੋ ਤੇਰੀ ਸਦਾ ਸਰਣਾਈ ਤਿਨ ਮਨਿ ਦੁਖੁ ਨ ਹੋਈ ॥੧॥
हे भक्तांच्या प्रेमी! जो नेहमी तुझ्या आश्रयाला राहतो, त्याचे मन कधीही कोणत्याही दुःखाने किंवा वेदनेने प्रभावित होणार नाही. ॥१॥

ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਭਗਤਾ ਕੀ ਰਖਦਾ ਆਇਆ ॥
देव युगानुयुगे आपल्या भक्तांचे रक्षण करत आला आहे

ਦੈਤ ਪੁਤ੍ਰੁ ਪ੍ਰਹਲਾਦੁ ਗਾਇਤ੍ਰੀ ਤਰਪਣੁ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਣੈ ਸਬਦੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
राक्षसपुत्र प्रल्हादला गायत्री तर्पण बद्दल काहीच माहिती नव्हते, परंतु तो वचनाच्या स्तुतीने प्रभूशी एकरूप झाला. ॥१॥रहाउ॥

ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ਦੁਬਿਧਾ ਸਬਦੇ ਖੋਈ ॥
जो रात्रंदिवस देवाची पूजा करतो, त्याचे शंका शब्दांद्वारे दूर होतात. जो रात्रंदिवस देवाची पूजा करतो, त्याचे शंका शब्दांद्वारे दूर होतात.

ਸਦਾ ਨਿਰਮਲ ਹੈ ਜੋ ਸਚਿ ਰਾਤੇ ਸਚੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਸੋਈ ॥੨॥
जो परमेश्वराच्या स्मरणात मग्न राहतो तो नेहमीच शुद्ध असतो आणि खरा परमेश्वर त्याच्या मनात राहतो. ॥२॥

ਮੂਰਖ ਦੁਬਿਧਾ ਪੜ੍ਹਹਿ ਮੂਲੁ ਨ ਪਛਾਣਹਿ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥
मूर्ख माणूस दुविधेत असतो आणि त्याला प्रकरणाचे मूळ कळत नाही, म्हणून त्याचे आयुष्य वाया जाते

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਹਿ ਦੁਸਟੁ ਦੈਤੁ ਚਿੜਾਇਆ ॥੩॥
ज्यांनी भक्तांची निंदा केली त्यांनी हिरण्यकशिपू राक्षसाला प्रल्हादाविरुद्ध भडकवले. ॥३॥

ਪ੍ਰਹਲਾਦੁ ਦੁਬਿਧਾ ਨ ਪੜੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਛੋਡੈ ਡਰੈ ਨ ਕਿਸੈ ਦਾ ਡਰਾਇਆ ॥
भक्त प्रल्हाद कोणत्याही दुविधेत पडला नाही; त्याने हरीचे नाव घेणे थांबवले नाही, किंवा कोणाच्या भीतीमुळे त्याला मृत्यूची भीती वाटली नाही

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕਾ ਹਰਿ ਜੀਉ ਰਾਖਾ ਦੈਤੈ ਕਾਲੁ ਨੇੜਾ ਆਇਆ ॥੪॥
भगवान हरि हे त्यांच्या भक्तांचे रक्षणकर्ते आहेत, म्हणूनच हिरण्यकशिपू राक्षसाचा मृत्यू जवळ आला आहे. ॥४॥

ਆਪਣੀ ਪੈਜ ਆਪੇ ਰਾਖੈ ਭਗਤਾਂ ਦੇਇ ਵਡਿਆਈ ॥
परमेश्वर स्वतः त्याच्या भक्तीचा सन्मान राखतो आणि त्याच्या भक्तांना कीर्ती देतो

ਨਾਨਕ ਹਰਣਾਖਸੁ ਨਖੀ ਬਿਦਾਰਿਆ ਅੰਧੈ ਦਰ ਕੀ ਖਬਰਿ ਨ ਪਾਈ ॥੫॥੧੧॥੨੧॥
हे नानक! त्याने दुष्ट हिरण्यकशिपूला त्याच्या नखांनी फाडून मारले, पण त्या आंधळ्याला खरा दरवाजा कळला नाही.॥५॥११॥२१॥

ਰਾਗੁ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੪ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧
रागु भैरौ महाला ४ चार घरे १

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਹਰਿ ਜਨ ਸੰਤ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਗਿ ਲਾਇਣੁ ॥
जर भक्त आणि संतांना आशीर्वाद मिळाला तर ते त्यांना प्रभूच्या चरणी अर्पण करतात

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਭਜੁ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਇਣੁ ॥੧॥
गुरुंची शिकवण, हरीची पूजा करा आणि प्रभूवर लक्ष केंद्रित करा ॥१॥

ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਭਜੁ ਨਾਮੁ ਨਰਾਇਣੁ ॥
हे माझ्या मन! नारायणाचे रूप असलेल्या हरिच्या नावाचे गुणगान गा

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸੁਖਦਾਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਵਜਲੁ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਤਰਾਇਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जर आनंद देणारा देव दया दाखवतो, तर गुरुच्या माध्यमातून त्याचे नाव या जगाच्या महासागरातून पार होण्यास मदत करते. ॥१॥रहाउ॥

ਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਮੇਲਿ ਹਰਿ ਗਾਇਣੁ ॥
संतांच्या सहवासात परमेश्वराची स्तुती गातो आणि

ਗੁਰਮਤੀ ਲੇ ਰਾਮ ਰਸਾਇਣੁ ॥੨॥
गुरुंच्या सूचनांचे पालन केल्यास राम नावाच्या स्वरूपात औषध मिळू शकते ॥२॥

ਗੁਰ ਸਾਧੂ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗਿਆਨ ਸਰਿ ਨਾਇਣੁ ॥
गुरु साधूंच्या ज्ञानाच्या अमृत सरोवरात स्नान करा

ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਗਏ ਗਾਵਾਇਣੁ ॥੩॥
असे केल्याने सर्व पापे आणि दोष नष्ट होतात. ॥३॥

ਤੂ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਧਰਾਇਣੁ ॥
हे प्रभू! तू विश्वाचा निर्माता आणि समर्थक आहेस

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਮੇਲਿ ਤੇਰਾ ਦਾਸ ਦਸਾਇਣੁ ॥੪॥੧॥
नानक विनंती करतात की तुम्ही त्याला तुमच्यासोबत सामील करा कारण तो तुमच्या गुलामांचा गुलाम आहे. ॥४॥१॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੪ ॥
भैरौ महाला ४ ॥

ਬੋਲਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਫਲ ਸਾ ਘਰੀ ॥
जेव्हा देवाचे नाव गायले जाते तेव्हा तो क्षण यशस्वी होतो

ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ ਸਭਿ ਦੁਖ ਪਰਹਰੀ ॥੧॥
गुरूंच्या उपदेशाने सर्व दुःख दूर होतात. ॥१॥

ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਭਜੁ ਨਾਮੁ ਨਰਹਰੀ ॥
हे माझ्या हृदया! भगवान हरीची पूजा कर आणि त्यांची पूजा कर.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਲਹੁ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸੰਗਿ ਸਿੰਧੁ ਭਉ ਤਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जर तो आपली कृपा दाखवतो तर त्याला परिपूर्ण गुरू भेटतात, आणि चांगल्या लोकांच्या सहवासात तो जगाच्या महासागरातून वाचतो. ॥१॥रहाउ॥

ਜਗਜੀਵਨੁ ਧਿਆਇ ਮਨਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰੀ ॥
हे मन! या जगाच्या स्वामीचे चिंतन कर.

ਕੋਟ ਕੋਟੰਤਰ ਤੇਰੇ ਪਾਪ ਪਰਹਰੀ ॥੨॥
तुमचे लाखो पाप दूर होतील ॥२॥

ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਧੂਰਿ ਮੁਖਿ ਪਰੀ ॥
जर एखाद्या संताच्या सहवासात त्याच्या चरणांची धूळ तुमच्या चेहऱ्याला आणि कपाळाला लागली तर

ਇਸਨਾਨੁ ਕੀਓ ਅਠਸਠਿ ਸੁਰਸਰੀ ॥੩॥
असे केल्याने अठ्ठासष्ट सुरसरीत स्नान करण्याचा लाभ मिळतो. ॥३॥

ਹਮ ਮੂਰਖ ਕਉ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀ ॥
नानक प्रार्थना करतात, हे प्रभू, माझ्यावर दया कर, मूर्ख.

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਤਾਰਿਓ ਤਾਰਣ ਹਰੀ ॥੪॥੨॥
मला या जगाच्या महासागरातून पार घेऊन जा ॥४॥२॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੪ ॥
भैरौ महाला ४ ॥

ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ਕਰਣੀ ਸਾਰੁ ਜਪਮਾਲੀ ॥
चांगली कृत्ये करणे म्हणजे जपमाळ जपण्यासारखे आहे

ਹਿਰਦੈ ਫੇਰਿ ਚਲੈ ਤੁਧੁ ਨਾਲੀ ॥੧॥
हृदयात ते फिरवत राहा, म्हणजेच सत्कर्म करा, याचे फळ तुम्हाला मिळेल ॥१॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਬਨਵਾਲੀ ॥
देवाचे नाव जप, हे बनवाली. देवाचे नाव जप

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਲਹੁ ਸਤਸੰਗਤਿ ਤੂਟਿ ਗਈ ਮਾਇਆ ਜਮ ਜਾਲੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जर तुम्ही मला खऱ्या संगतीत जोडले तर माया आणि यमाचे जाळे तुटले आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਾ ਘਾਲ ਜਿਨਿ ਘਾਲੀ ॥
ज्याने गुरूंची सेवा केली आहे

ਤਿਸੁ ਘੜੀਐ ਸਬਦੁ ਸਚੀ ਟਕਸਾਲੀ ॥੨॥
त्या खऱ्या अर्थाने घडलेल्या क्षणी त्याचे जीवन शब्दाच्या स्फोटाने सुधारले आहे. ॥२॥

ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਗੁਰਿ ਅਗਮ ਦਿਖਾਲੀ ॥
देव अगम्य आणि अदृश्य आहे आणि गुरुने आपल्याला त्याचे दर्शन घडवले आहे

ਵਿਚਿ ਕਾਇਆ ਨਗਰ ਲਧਾ ਹਰਿ ਭਾਲੀ ॥੩॥
अशाप्रकारे मला तो देहाच्या नगरीतच सापडला आहे. ॥ ३॥

ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਹਰਿ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੀ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਾਰਹੁ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੀ ॥੪॥੩॥
आपण देवाची मुले आहोत; तो आपल्याला पित्याप्रमाणे पोषण देतो. नानक म्हणतात की जर एखाद्याला परमेश्वराची करुणामय दृष्टी मिळाली तर तो आत्मा या जगाच्या महासागरातून पार होतो. ॥४॥३॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੪ ॥
भैरौ महाला ४ ॥

ਸਭਿ ਘਟ ਤੇਰੇ ਤੂ ਸਭਨਾ ਮਾਹਿ ॥
हे प्रभू! सर्व शरीरे तुझी आहेत. तू सर्वव्यापी आहेस आणि.

ਤੁਝ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ॥੧॥
तुझ्या बाहेर कोणी नाही ॥१॥

ਹਰਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਾਪੁ ॥
हे माझ्या हृदया! माझ्या हृदयाला आनंद देणाऱ्या सर्वोच्च देवाचे नाव जप.

ਹਉ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹੀ ਤੂ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਬਾਪੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे प्रभू! मी तुझी स्तुती करतो, तू माझा पिता आहेस. ॥१॥रहाउ॥

ਜਹ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥
मी जिथे जिथे पाहतो तिथे फक्त भगवानच असतात.

ਸਭ ਤੇਰੈ ਵਸਿ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥੨॥
सर्व तुझे रहिवासी आहेत, दुसरे कोणीही नाही. सर्व तुझ्या अधिकारात आहे, दुसरे कोणीही नाही. ॥२॥

ਜਿਸ ਕਉ ਤੁਮ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਭਾਵੈ ॥
ज्याचे तू रक्षण करतोस, हे प्रभू! ज्याचे तू स्वेच्छेने रक्षण करतोस.

ਤਿਸ ਕੈ ਨੇੜੈ ਕੋਇ ਨ ਜਾਵੈ ॥੩॥
कोणीही त्याच्या जवळ जात नाही. कोणताही दुष्ट आत्मा त्याच्या जवळ जात नाही

ਤੂ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਸਭ ਤੈ ਭਰਪੂਰਿ ॥
तू समुद्रात, भूमीत आणि आकाशात सर्वत्र उपस्थित आहेस

ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਾਜਰਾ ਹਜੂਰਿ ॥੪॥੪॥
नानक म्हणतात की हे हरी नामजप केल्याने तू प्रत्यक्ष प्रकट होतो. ४॥४॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨
भैरौ महाला ४ घर २

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਹਰਿ ਕਾ ਸੰਤੁ ਹਰਿ ਕੀ ਹਰਿ ਮੂਰਤਿ ਜਿਸੁ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰਿ ॥
देवाचा भक्त हा देवाच्या मूर्तीसारखा असतो ज्याच्या हृदयात फक्त हरिचे नाव असते

ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਹੋਵੈ ਜਿਸੁ ਲਿਖਿਆ ਸੋ ਗੁਰਮਤਿ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮ੍ਹਾਰਿ ॥੧॥
ज्याचे भाग्य चांगले असते, तो गुरुच्या सल्ल्यानुसार हरीचे नाव आठवतो. ॥१॥

ਮਧੁਸੂਦਨੁ ਜਪੀਐ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥
तुमच्या हृदयात देवाचे नाव जप करा.

ਦੇਹੀ ਨਗਰਿ ਤਸਕਰ ਪੰਚ ਧਾਤੂ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਕਾਢੇ ਮਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
देहाच्या नगरीत स्थित असलेल्या पाच वासनांध लुटारूंना गुरूच्या शिकवणीने मारता येते.॥१॥रहाउ॥

ਜਿਨ ਕਾ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਤਿਨ ਕਾਰਜ ਹਰਿ ਆਪਿ ਸਵਾਰਿ ॥
ज्यांचे मन भगवंतात लीन होते, त्यांची कर्म तो स्वतःच शोभून दाखवतो.

ਤਿਨ ਚੂਕੀ ਮੁਹਤਾਜੀ ਲੋਕਨ ਕੀ ਹਰਿ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕੀਆ ਕਰਤਾਰਿ ॥੨॥
ज्यांना परमप्रभूंनी स्वीकारले आहे, त्यांचे लोकांवरील अवलंबित्व संपले आहे. ॥२॥

ਮਤਾ ਮਸੂਰਤਿ ਤਾਂ ਕਿਛੁ ਕੀਜੈ ਜੇ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ ਹਰਿ ਬਾਹਰਿ ॥
जर काही परमेश्वराबाहेर असेल तर सल्लामसलत करावी

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਸੋਈ ਭਲ ਹੋਸੀ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰਿ ॥੩॥
रात्रंदिवस देवाचे ध्यान करा. तो जे काही करेल ते चांगल्यासाठीच होईल. ॥३॥

ਹਰਿ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਸੁ ਆਪੇ ਆਪੇ ਓਹੁ ਪੂਛਿ ਨ ਕਿਸੈ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰਿ ॥
स्वतःहून काही करणारा हरी मध्येच कोणाला विचारत नाही. देव जे करतो ते तो स्वेच्छेने करतो आणि कोणाचा सल्ला घेत नाही

ਨਾਨਕ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ਜਿਨਿ ਮੇਲਿਆ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥੪॥੧॥੫॥
हे नानक! ज्या प्रभूने तुम्हाला सद्गुरुंना भेटण्याची कृपा केली आहे त्याचे नेहमी ध्यान करा. ॥४॥१॥५॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੪ ॥
भैरौ महाला ४ ॥

ਤੇ ਸਾਧੂ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਸੁਆਮੀ ਜਿਨ ਜਪਿਆ ਗਤਿ ਹੋਇ ਹਮਾਰੀ ॥
हे स्वामी! ज्या संतांचा नामजप मला जगाच्या बंधनातून मुक्त करेल त्यांच्याशी मला ओळख करून द्या

ਤਿਨ ਕਾ ਦਰਸੁ ਦੇਖਿ ਮਨੁ ਬਿਗਸੈ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਤਿਨ ਕਉ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੧॥
त्यांना पाहून मन प्रसन्न होते आणि प्रत्येक क्षण मी त्यांच्यासाठी बलिदान देतो

ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥
तुमच्या हृदयात परमेश्वराचे नाव घ्या

ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਜਗਤ ਪਿਤ ਸੁਆਮੀ ਹਮ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸ ਕੀਜੈ ਪਨਿਹਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे जगाच्या पित्या! माझ्यावर दया करा आणि मला तुमच्या सेवकांच्या सेवकासाठी पाणी भरणारा सेवक बनवा. ॥१॥रहाउ॥

ਤਿਨ ਮਤਿ ਊਤਮ ਤਿਨ ਪਤਿ ਊਤਮ ਜਿਨ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਬਨਵਾਰੀ ॥
ज्यांच्या हृदयात देव राहतो, त्यांची बुद्धी आणि प्रतिष्ठा देखील खूप चांगली असते

ਤਿਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਲਾਇ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਤਿਨ ਸਿਮਰਤ ਗਤਿ ਹੋਇ ਹਮਾਰੀ ॥੨॥
हे प्रभू! त्याच्या सेवेत मग्न हो, कारण त्याचे स्मरण केल्याने आपण मोक्ष मिळवू शकतो. ॥२॥

ਜਿਨ ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਧੁ ਨ ਪਾਇਆ ਤੇ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਕਾਢੇ ਮਾਰੀ ॥
ज्यांना असा सत्गुरू सापडला नाही त्यांना प्रभूच्या दरबारातून बाहेर फेकण्यात आले आहे.

ਤੇ ਨਰ ਨਿੰਦਕ ਸੋਭ ਨ ਪਾਵਹਿ ਤਿਨ ਨਕ ਕਾਟੇ ਸਿਰਜਨਹਾਰੀ ॥੩॥
अशा निंदकांना सौंदर्य प्राप्त होत नाही, त्यांना निर्माणकर्त्याने तुच्छ मानले आहे. ॥ ३॥

ਹਰਿ ਆਪਿ ਬੁਲਾਵੈ ਆਪੇ ਬੋਲੈ ਹਰਿ ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਨਿਰਾਹਾਰੀ ॥
हरि स्वतः प्राण्यांना बोलावतो आणि त्यांच्याशी बोलतो, परंतु तरीही तो मायेच्या अंधारापासून मुक्त, निराकार आणि सांसारिक समाधानांपासून अलिप्त आहे

ਹਰਿ ਜਿਸੁ ਤੂ ਮੇਲਹਿ ਸੋ ਤੁਧੁ ਮਿਲਸੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਿਆ ਏਹਿ ਜੰਤ ਵਿਚਾਰੀ ॥੪॥੨॥੬॥
हरि, तू ज्याच्याशी एकरूप झालास तो तुझ्यातच विलीन राहतो, हा बिचारा आत्मा काहीही करण्यास असमर्थ आहे. ॥४॥२॥ ६॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੪ ॥
भैरौ महाला ४ ॥

ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਾਈ ਹਰਿ ਤੇਰੀ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਹਰਿ ਸੁਨਣੇ ॥
हे देवा! तूच सत्संगती आहेस जिथे भक्त हरि कीर्तन ऐकतात

ਜਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਣਿਆ ਮਨੁ ਭੀਨਾ ਤਿਨ ਹਮ ਸ੍ਰੇਵਹ ਨਿਤ ਚਰਣੇ ॥੧॥
ज्याने हरिच्या नावाचा जप ऐकला आहे, त्याचे मन आनंदाने भरलेले आहे आणि आपण नेहमीच त्याच्या चरणांची पूजा करतो. ॥१॥

ਜਗਜੀਵਨੁ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ਤਰਣੇ ॥
या जगात देवाची पूजा केल्याने मोक्ष मिळतो

ਅਨੇਕ ਅਸੰਖ ਨਾਮ ਹਰਿ ਤੇਰੇ ਨ ਜਾਹੀ ਜਿਹਵਾ ਇਤੁ ਗਨਣੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे परम देवा! तुझी इतकी नावे आहेत की ती जिभेने मोजता येत नाहीत. ॥१॥रहाउ॥

ਗੁਰਸਿਖ ਹਰਿ ਬੋਲਹੁ ਹਰਿ ਗਾਵਹੁ ਲੇ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਜਪਣੇ ॥
हे गुरु आणि शिष्यांनो! हरिनामाचा जप करा, हरीची स्तुती करा आणि गुरुंची शिकवण घ्या आणि हरीचे नाव घ्या

ਜੋ ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਣੇ ਗੁਰ ਕੇਰਾ ਸੋ ਜਨੁ ਪਾਵੈ ਹਰਿ ਸੁਖ ਘਣੇ ॥੨॥
जो गुरुंची शिकवण ऐकतो त्याला परम आनंद मिळतो ॥२॥

ਧੰਨੁ ਸੁ ਵੰਸੁ ਧੰਨੁ ਸੁ ਪਿਤਾ ਧੰਨੁ ਸੁ ਮਾਤਾ ਜਿਨਿ ਜਨ ਜਣੇ ॥
धन्य आहेत ते पालक ज्यांनी भक्ताला जन्म दिला आहे

ਜਿਨ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਧਿਆਇਆ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੇ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਹਰਿ ਜਨ ਬਣੇ ॥੩॥
ज्यांनी प्रत्येक श्वासाने माझ्या प्रभूचे ध्यान केले आहे, अशा भक्ताने खऱ्या दरबारात कीर्ती मिळवली आहे. ॥३॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਗਮ ਨਾਮ ਹਰਿ ਤੇਰੇ ਵਿਚਿ ਭਗਤਾ ਹਰਿ ਧਰਣੇ ॥
भगवंताचे नाव अगम्य आहे आणि त्यांनी स्वतः ते आपल्या भक्तांच्या हृदयात वसवले आहे.

ਨਾਨਕ ਜਨਿ ਪਾਇਆ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਾਰਿ ਪਵਣੇ ॥੪॥੩॥੭॥
गुरु नानक म्हणतात: ज्याने गुरुंच्या शिकवणीनुसार परमेश्वराची उपासना केली आहे त्याने जगाचा महासागर पार केला आहे. ॥४॥३॥ ७॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧
भैरौ महाला ५ घर १

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਸਗਲੀ ਥੀਤਿ ਪਾਸਿ ਡਾਰਿ ਰਾਖੀ ॥
पौर्णिमा, एकादशी इत्यादी सर्व तिथी लोकांनी दुर्लक्षित केल्या आणि

ਅਸਟਮ ਥੀਤਿ ਗੋਵਿੰਦ ਜਨਮਾ ਸੀ ॥੧॥
हिंदू कॅलेंडरच्या आठव्या दिवशी, भगवान कृष्ण जन्माष्टमी, लोक देवाचा जन्म झाला असे मानू लागले. ॥१॥

ਭਰਮਿ ਭੂਲੇ ਨਰ ਕਰਤ ਕਚਰਾਇਣ ॥
भ्रमात हरवलेले असे लोक फक्त निरर्थक गोष्टी बोलतात आणि

ਜਨਮ ਮਰਣ ਤੇ ਰਹਤ ਨਾਰਾਇਣ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
त्यांना माहित नाही की देव जन्म आणि मृत्युपासून रहित आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਕਰਿ ਪੰਜੀਰੁ ਖਵਾਇਓ ਚੋਰ ॥
जन्माष्टमीनिमित्त लोक पंजीरी बनवतात आणि कृष्णाच्या मूर्तीला अर्पण करतात

ਓਹੁ ਜਨਮਿ ਨ ਮਰੈ ਰੇ ਸਾਕਤ ਢੋਰ ॥੨॥
हे मायावी प्राण्या! देव अमर आहे, तो जन्म घेत नाही आणि मरत नाही. ॥२॥

ਸਗਲ ਪਰਾਧ ਦੇਹਿ ਲੋਰੋਨੀ ॥
तू मला सर्व लोरी देतोस, हेच सर्व गुन्ह्यांचे कारण आहे

ਸੋ ਮੁਖੁ ਜਲਉ ਜਿਤੁ ਕਹਹਿ ਠਾਕੁਰੁ ਜੋਨੀ ॥੩॥
ठाकुरजी जन्माला आले आहेत असे म्हणणाऱ्याचे तोंड जळले पाहिजे.

ਜਨਮਿ ਨ ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਨ ਜਾਇ ॥
हे जीवा! तो जन्माला येत नाही, मरत नाही, येत नाही आणि जात नाही

ਨਾਨਕ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਰਹਿਓ ਸਮਾਇ ॥੪॥੧॥
ईश्वर सर्वांमध्ये आहे असे नानकांचे मत आहे. ॥४॥१॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥
भैरौ महाला ५ ॥

ਊਠਤ ਸੁਖੀਆ ਬੈਠਤ ਸੁਖੀਆ ॥
उठताना आणि बसताना आनंद मिळतो आणि

ਭਉ ਨਹੀ ਲਾਗੈ ਜਾਂ ਐਸੇ ਬੁਝੀਆ ॥੧॥
जो देव अमर आहे आणि सर्वांचा रक्षक आहे हे समजून घेतो त्याला भीती वाटत नाही. ॥१॥

ਰਾਖਾ ਏਕੁ ਹਮਾਰਾ ਸੁਆਮੀ ॥
फक्त आपला प्रभुच आपले रक्षण करू शकतो

ਸਗਲ ਘਟਾ ਕਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तो सर्व मेघांना जाणणारा आहे.॥१॥रहाउ॥

ਸੋਇ ਅਚਿੰਤਾ ਜਾਗਿ ਅਚਿੰਤਾ ॥
झोपताना किंवा जागे असताना काळजी नसते

ਜਹਾ ਕਹਾਂ ਪ੍ਰਭੁ ਤੂੰ ਵਰਤੰਤਾ ॥੨॥
हे प्रभू! तू जिथे आहेस तिथे तू सक्रिय आहेस ॥२॥

ਘਰਿ ਸੁਖਿ ਵਸਿਆ ਬਾਹਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥
त्याला घराबाहेर आनंद सापडतो

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥੩॥੨॥
हे नानक! गुरुने या मंत्राला बळकटी दिली आहे.॥३॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥
भैरौ महाला ५ ॥

ਵਰਤ ਨ ਰਹਉ ਨ ਮਹ ਰਮਦਾਨਾ ॥
मी रमजान महिन्यात उपवास ठेवत नाही आणि रोजेही ठेवत नाही

ਤਿਸੁ ਸੇਵੀ ਜੋ ਰਖੈ ਨਿਦਾਨਾ ॥੧॥
मी फक्त त्या देवाची पूजा करतो जो जन्मापासून मृत्यूपर्यंत माझे रक्षण करतो ॥१॥

ਏਕੁ ਗੁਸਾਈ ਅਲਹੁ ਮੇਰਾ ॥
फक्त एकच प्रभु आणि फक्त एकच अल्लाह आहे

ਹਿੰਦੂ ਤੁਰਕ ਦੁਹਾਂ ਨੇਬੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हिंदूंनी दोन्ही मुस्लिमांशी असलेले संबंध तोडले आहेत. ॥१॥रहाउ॥

ਹਜ ਕਾਬੈ ਜਾਉ ਨ ਤੀਰਥ ਪੂਜਾ ॥
मी हज करण्यासाठी काबा किंवा तीर्थस्थळांना पूजेसाठी जात नाही

ਏਕੋ ਸੇਵੀ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ॥੨॥
मी एकाच देवाची पूजा करतो आणि दुसऱ्या कोणावरही विश्वास ठेवत नाही. ॥२॥

ਪੂਜਾ ਕਰਉ ਨ ਨਿਵਾਜ ਗੁਜਾਰਉ ॥
मी मंदिरात पूजा करत नाही, प्रार्थना करत नाही आणि मशिदीतही प्रार्थना करत नाही

ਏਕ ਨਿਰੰਕਾਰ ਲੇ ਰਿਦੈ ਨਮਸਕਾਰਉ ॥੩॥
मी माझ्या हृदयात फक्त निरंजनाचीच पूजा करतो. ॥३॥

ਨਾ ਹਮ ਹਿੰਦੂ ਨ ਮੁਸਲਮਾਨ ॥
आम्ही हिंदू नाही ना मुस्लिम

ਅਲਹ ਰਾਮ ਕੇ ਪਿੰਡੁ ਪਰਾਨ ॥੪॥
हे शरीर आणि आत्मा त्या अल्लाह रामाचे आहेत.॥४॥

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਇਹੁ ਕੀਆ ਵਖਾਨਾ ॥
नानक अर्जुन देवजींचे पाचवे गुरु (गुरू) कबीरच्या वतीने म्हणतात की आम्ही फक्त हेच वर्णन केले आहे

ਗੁਰ ਪੀਰ ਮਿਲਿ ਖੁਦਿ ਖਸਮੁ ਪਛਾਨਾ ॥੫॥੩॥
गुरु आणि समवयस्कांना भेटून मी स्वतः माझ्या सद्गुरूला ओळखले आहे. ॥५॥३॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥
भैरौ महाला ५ ॥

ਦਸ ਮਿਰਗੀ ਸਹਜੇ ਬੰਧਿ ਆਨੀ ॥
इंद्रियांच्या रूपातील दहा हरीणांना सहजपणे बांधले गेले आहे आणि

ਪਾਂਚ ਮਿਰਗ ਬੇਧੇ ਸਿਵ ਕੀ ਬਾਨੀ ॥੧॥
शिवाच्या बाणाने वासना आणि इतर दुर्गुणांचे प्रतीक असलेली पाच हरीण भोसकली. ॥१॥

ਸੰਤਸੰਗਿ ਲੇ ਚੜਿਓ ਸਿਕਾਰ ॥
जेव्हा मी सत्संगात शिकारीला गेलो

ਮ੍ਰਿਗ ਪਕਰੇ ਬਿਨੁ ਘੋਰ ਹਥੀਆਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
कोणत्याही शस्त्राशिवाय त्याने पाच हरीण पकडले. ॥१॥रहाउ॥

ਆਖੇਰ ਬਿਰਤਿ ਬਾਹਰਿ ਆਇਓ ਧਾਇ ॥
शेवटी शिकार करण्याची प्रवृत्ती जंगलाबाहेर धावत होती इ

ਅਹੇਰਾ ਪਾਇਓ ਘਰ ਕੈ ਗਾਂਇ ॥੨॥
पण मला माझ्या हृदयाच्या गावातच शिकार सापडली ॥२॥

ਮ੍ਰਿਗ ਪਕਰੇ ਘਰਿ ਆਣੇ ਹਾਟਿ ॥
जेव्हा हरीण पकडले जाते आणि घरी परतले जाते

ਚੁਖ ਚੁਖ ਲੇ ਗਏ ਬਾਂਢੇ ਬਾਟਿ ॥੩॥
त्याने भक्तांना थोडासा वाटाही दिला ॥३॥

ਏਹੁ ਅਹੇਰਾ ਕੀਨੋ ਦਾਨੁ ॥
ही शिकार दान करण्यात आली आहे

ਨਾਨਕ ਕੈ ਘਰਿ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ॥੪॥੪॥
पण नानकच्या हृदयात फक्त हरीचं नाव आहे.॥४॥४॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥
भैरौ महाला ५ ॥

ਜੇ ਸਉ ਲੋਚਿ ਲੋਚਿ ਖਾਵਾਇਆ ॥ ਸਾਕਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚੀਤਿ ਨ ਆਇਆ ॥੧॥
जरी त्याला शेकडो वेळा इच्छा पूर्ण झाली तरी तो कपटी प्राणी देवाचे स्मरण करत नाही. ॥१॥

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਲੇਹੁ ਮਤੇ ॥
हे जीवांनो! संतांच्या शिकवणी घ्या आणि

ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਾਵਹੁ ਪਰਮ ਗਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
संतांच्या सहवासात तुम्हाला परम मोक्ष मिळेल. ॥१॥रहाउ॥

ਪਾਥਰ ਕਉ ਬਹੁ ਨੀਰੁ ਪਵਾਇਆ ॥ ਨਹ ਭੀਗੈ ਅਧਿਕ ਸੂਕਾਇਆ ॥੨॥
जरी एखाद्या कणखर माणसावर खूप पाणी ओतले तरी तो दगड इतका कोरडा असतो की तो ओला होत नाही. ॥२॥

ਖਟੁ ਸਾਸਤ੍ਰ ਮੂਰਖੈ ਸੁਨਾਇਆ ॥
मूर्खाला सहा शास्त्रे सांगणे निरुपयोगी आहे

ਜੈਸੇ ਦਹ ਦਿਸ ਪਵਨੁ ਝੁਲਾਇਆ ॥੩॥
जसा वारा दहाही दिशांना वाहतो. ॥३॥

ਬਿਨੁ ਕਣ ਖਲਹਾਨੁ ਜੈਸੇ ਗਾਹਨ ਪਾਇਆ ॥
ज्याप्रमाणे धान्याशिवाय खळ्यातून काहीही मिळत नाही.

ਤਿਉ ਸਾਕਤ ਤੇ ਕੋ ਨ ਬਰਾਸਾਇਆ ॥੪॥
त्याचप्रमाणे, फसव्या व्यक्तीपासून कोणालाही फायदा होत नाही. ॥४॥

ਤਿਤ ਹੀ ਲਾਗਾ ਜਿਤੁ ਕੋ ਲਾਇਆ ॥
त्याने जिथे जिथे आत्म्याला चांगल्या किंवा वाईट कर्मांकडे निर्देशित केले आहे, तिथेच तो अडकून राहतो

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਿ ਬਣਤ ਬਣਾਇਆ ॥੫॥੫॥
नानकांचे मत असे आहे की परमेश्वराने असा कायदा बनवला आहे.॥५॥५॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥
भैरौ महाला ५ ॥

ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਣ ਜਿਨਿ ਰਚਿਓ ਸਰੀਰ ॥
ज्याने आत्म्याला जीवन देऊन शरीर निर्माण केले

ਜਿਨਹਿ ਉਪਾਏ ਤਿਸ ਕਉ ਪੀਰ ॥੧॥
ज्याने आपल्याला निर्माण केले, तोच आपली काळजी करतो. ॥१॥

ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦੁ ਜੀਅ ਕੈ ਕਾਮ ॥ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਜਾ ਕੀ ਸਦ ਛਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
फक्त गुरु देवच सजीवांसाठी उपयुक्त आहे आणि या जगात आणि पुढील जगात, माणसाला नेहमीच त्याच्यावर अवलंबून राहावे लागते. ॥१॥रहाउ॥

ਪ੍ਰਭੁ ਆਰਾਧਨ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥
परमेश्वराची उपासना करणे ही एक शुद्ध जीवनपद्धती आहे

ਸਾਧਸੰਗਿ ਬਿਨਸੀ ਬਿਪਰੀਤਿ ॥੨॥
संतांच्या संगतीत चुकीची बुद्धी नष्ट होते. ॥२॥

ਮੀਤ ਹੀਤ ਧਨੁ ਨਹ ਪਾਰਣਾ ॥ ਧੰਨਿ ਧੰਨਿ ਮੇਰੇ ਨਾਰਾਇਣਾ ॥੩॥
मित्र, हितचिंतक किंवा संपत्ती मला साथ देत नाहीत, परंतु शेवटपर्यंत मला साथ देणारा माझा देव धन्य आणि महान आहे. ॥३॥

ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ॥
नानक अमृत बोलतो आणि

ਏਕ ਬਿਨਾ ਦੂਜਾ ਨਹੀ ਜਾਣੀ ॥੪॥੬॥
मी एका देवाशिवाय दुसऱ्या कोणावरही विश्वास ठेवत नाही ॥४॥ ॥६॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥
भैरौ महाला ५ ॥

ਆਗੈ ਦਯੁ ਪਾਛੈ ਨਾਰਾਇਣ ॥
नारायणाच्या रूपातील देव पुढे आणि मागे आहे

ਮਧਿ ਭਾਗਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸਾਇਣ ॥੧॥
त्याचे प्रेम मध्यभागी देखील अमृत आहे. ॥१॥

ਪ੍ਰਭੂ ਹਮਾਰੈ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਉਣ ॥
परमेश्वर हा आपला शास्त्र किंवा शकुन आहे

ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਗ੍ਰਿਹ ਭਉਣ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तेच घर सहज आनंद आणि आनंद देते. ॥१॥रहाउ॥

ਰਸਨਾ ਨਾਮੁ ਕਰਨ ਸੁਣਿ ਜੀਵੇ ॥
हरिनामाचा जप केल्याने जिभेला जीवन मिळते आणि कानांना त्याचा महिमा ऐकल्याने जीवन मिळते

ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਅਮਰ ਥਿਰੁ ਥੀਵੇ ॥੨॥
परमेश्वराचे स्मरण केल्याने आपण दृढनिश्चयी झालो आहोत. ॥२॥

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰੇ ॥
देवाने अनेक जन्मांचे दुःख दूर केले.

ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਵਜੇ ਦਰਬਾਰੇ ॥੩॥
त्याच्या अंगणात तो अखंड आवाज गुंजत राहतो ॥३॥

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਲੀਏ ਮਿਲਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤਿ ਆਏ ॥੪॥੭॥
हे नानक! जेव्हा आपण प्रभूच्या शरणात आलो तेव्हा त्याने दया दाखवली आणि आपल्याला एकत्र केले. ॥४॥ ७॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥
भैरौ महाला ५ ॥

ਕੋਟਿ ਮਨੋਰਥ ਆਵਹਿ ਹਾਥ ॥
लाखो इच्छा पूर्ण होतात

ਜਮ ਮਾਰਗ ਕੈ ਸੰਗੀ ਪਾਂਥ ॥੧॥
मृत्युमार्गावरही फक्त हरिनामच आपली साथ देतो. ॥१॥

ਗੰਗਾ ਜਲੁ ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮ ॥
देवाचे नाव हे गंगेचे पाणी आहे

ਜੋ ਸਿਮਰੈ ਤਿਸ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਵੈ ਪੀਵਤ ਬਹੁੜਿ ਨ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जो स्मरण करतो त्याला मुक्ती मिळते आणि हे पिऊन त्याला पुन्हा जन्माच्या चक्रातून जावे लागत नाही. ॥१॥रहाउ॥

ਪੂਜਾ ਜਾਪ ਤਾਪ ਇਸਨਾਨ ॥
पूजा, वाचन, जप, तपस्या, तीर्थयात्रा, स्नान इ.

ਸਿਮਰਤ ਨਾਮ ਭਏ ਨਿਹਕਾਮ ॥੨॥
नामस्मरणाच्या आधीचे सर्व प्रयत्न निष्फळ ठरतात ॥२॥

ਰਾਜ ਮਾਲ ਸਾਦਨ ਦਰਬਾਰ ॥ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮ ਪੂਰਨ ਆਚਾਰ ॥੩॥
राज्य, राजवाडा किंवा कुटुंबात काहीही फायदा नाही; नावाचे स्मरण करणे हे पूर्ण आचरण आहे. ॥३॥

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਇਹੁ ਕੀਆ ਬੀਚਾਰੁ ॥
दास नानक यांनी असा विचार केला आहे

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਮਿਥਿਆ ਸਭ ਛਾਰੁ ॥੪॥੮॥
हरीचे नाव न आठवता, बाकी सर्व काही खोटे आणि केवळ धूळ आहे. ॥४॥८॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥
भैरौ महाला ५ ॥

ਲੇਪੁ ਨ ਲਾਗੋ ਤਿਲ ਕਾ ਮੂਲਿ ॥
विषाचा किंचितही परिणाम झाला नाही.

ਦੁਸਟੁ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਮੂਆ ਹੋਇ ਕੈ ਸੂਲ ॥੧॥
पण विष देणाऱ्या दुष्ट ब्राह्मणाचा पोटात दुखण्यामुळे मृत्यू झाला

ਹਰਿ ਜਨ ਰਾਖੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਆਪਿ ॥
परम ब्रह्मदेवाने स्वतः दासाचा उद्धार केला आहे आणि

ਪਾਪੀ ਮੂਆ ਗੁਰ ਪਰਤਾਪਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
गुरुच्या कृपेने, पापी मृत्युमुखी पडला. गुरुच्या कृपेने, पापी मृत्युच्या झोपेत गेला. ॥१॥रहाउ॥

ਅਪਣਾ ਖਸਮੁ ਜਨਿ ਆਪਿ ਧਿਆਇਆ ॥
गुलामाने फक्त त्याच्या मालकाचा विचार केला आहे आणि

ਇਆਣਾ ਪਾਪੀ ਓਹੁ ਆਪਿ ਪਚਾਇਆ ॥੨॥
हा पापी आणि मूर्ख ब्राह्मण स्वतः वेदनेने मरण पावला. ॥२॥

ਪ੍ਰਭ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਅਪਣੇ ਦਾਸ ਕਾ ਰਖਵਾਲਾ ॥
प्रभू आपले आई आणि वडील आहेत, तो त्यांच्या दासांचा रक्षक आहे आणि

ਨਿੰਦਕ ਕਾ ਮਾਥਾ ਈਹਾਂ ਊਹਾ ਕਾਲਾ ॥੩॥
टीकाकाराचे डोके इकडे तिकडे काळे असते. टीकाकाराचे तोंड इथे जगात आणि परलोकात काळे झाले आहे. ॥३॥

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪਰਮੇਸਰਿ ਸੁਣੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥
नानक म्हणतात की जेव्हा परमात्माने त्याच्या सेवकाची प्रार्थना ऐकली

ਮਲੇਛੁ ਪਾਪੀ ਪਚਿਆ ਭਇਆ ਨਿਰਾਸੁ ॥੪॥੯॥
हे उल्लेखनीय आहे की एकदा, पृथ्वीचंदच्या विनंतीवरून, एका ब्राह्मण सेवकाने गुरुपुत्र हरिगोविंद यांना विष दिले, परंतु परमात्म्याच्या कृपेने, विषाचा कोणताही परिणाम झाला नाही,

उलट, ब्राह्मण पोटदुखीमुळे या जगाचा निरोप घेतला. ॥४॥३९॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥
भैरौ महाला ५ ॥

ਖੂਬੁ ਖੂਬੁ ਖੂਬੁ ਖੂਬੁ ਖੂਬੁ ਤੇਰੋ ਨਾਮੁ ॥
अरे देवा! व्वा, व्वा, किती सुंदर आहे तुझे नाव.

ਝੂਠੁ ਝੂਠੁ ਝੂਠੁ ਝੂਠੁ ਦੁਨੀ ਗੁਮਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
या जगाचा अभिमान सर्व खोटा आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਨਗਜ ਤੇਰੇ ਬੰਦੇ ਦੀਦਾਰੁ ਅਪਾਰੁ ॥
तुमचे सेवक खूप चांगले आहेत आणि तुमची दृष्टीही अमर्याद आहे

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਸਭ ਦੁਨੀਆ ਛਾਰੁ ॥੧॥
परमेश्वराच्या नावाशिवाय संपूर्ण जग धुळीसारखे आहे.

ਅਚਰਜੁ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਤੇਰੇ ਕਦਮ ਸਲਾਹ ॥
तुम्ही निर्माण केलेली निसर्ग अद्‌भुत आहे आणि तुमचे उपकार देखील प्रशंसनीय आहेत

ਗਨੀਵ ਤੇਰੀ ਸਿਫਤਿ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ॥੨॥
हे खऱ्या राजा! तुझ्या स्तुतीला किंमत नाही. ॥२॥

ਨੀਧਰਿਆ ਧਰ ਪਨਹ ਖੁਦਾਇ ॥
हे देवा! तूच असहाय्यांचा एकमेव आधार आणि आश्रय आहेस.

ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜੁ ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਧਿਆਇ ॥੩॥
हे गरिबांच्या प्रभू! मी रात्रंदिवस तुझ्या ध्यानात मग्न राहतो. ॥३॥

ਨਾਨਕ ਕਉ ਖੁਦਿ ਖਸਮ ਮਿਹਰਵਾਨ ॥
नानक म्हणतात की प्रभु स्वतः त्यांच्यावर दयाळू आहे आणि.

ਅਲਹੁ ਨ ਵਿਸਰੈ ਦਿਲ ਜੀਅ ਪਰਾਨ ॥੪॥੧੦॥
तो त्याच्या हृदयातून आणि आत्म्याने अल्लाहला कधीही विसरत नाही. ॥४॥१०॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥
भैरौ महाला ५ ॥

ਸਾਚ ਪਦਾਰਥੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਹਹੁ ॥
गुरुकडून प्रभूच्या नावाच्या रूपात खरे तत्व मिळवा आणि

ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਭਾਣਾ ਸਤਿ ਕਰਿ ਸਹਹੁ ॥੧॥
प्रभूची इच्छा खरी मानून घ्या ॥१॥

ਜੀਵਤ ਜੀਵਤ ਜੀਵਤ ਰਹਹੁ ॥
जर तुम्हाला आध्यात्मिकरित्या जिवंत राहायचे असेल तर

ਰਾਮ ਰਸਾਇਣੁ ਨਿਤ ਉਠਿ ਪੀਵਹੁ ॥
दररोज उठल्यानंतर रामनामाच्या रूपात अमृत प्या

ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸਨਾ ਕਹਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
सज्जनांनो, नेहमी मनापासून देवाचे गुणगान करा. ॥१॥रहाउ॥

ਕਲਿਜੁਗ ਮਹਿ ਇਕ ਨਾਮਿ ਉਧਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰੁ ॥੨॥੧੧॥
कलियुगात, केवळ प्रभूचे नावच जगाच्या बंधनातून मुक्ती मिळवू शकते. नानक, ब्रह्मा असे विचार करतात. ॥२॥ ११॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥
भैरौ महाला ५ ॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਰਬ ਫਲ ਪਾਏ ॥
सद्गुरुंची सेवा केल्याने सर्व फळे मिळतात आणि

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਮੈਲੁ ਮਿਟਾਏ ॥੧॥
अनेक जन्मांची घाण दूर होते ॥१॥

ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੋ ਨਾਉ ॥
हे प्रभू! तुझे नाव पापी प्राण्यांना शुद्ध करते आणि

ਪੂਰਬਿ ਕਰਮ ਲਿਖੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तुझ्या भूतकाळातील कर्मांनुसार मी तुझे गुणगान गाईन. ॥१॥रहाउ॥

ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਹੋਵੈ ਉਧਾਰੁ ॥
संतांच्या संगतीत राहिल्याने मोक्ष मिळतो आणि

ਸੋਭਾ ਪਾਵੈ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਦੁਆਰ ॥੨॥
अशाप्रकारे, प्रभूच्या दारावर सौंदर्य मिळते ॥२॥

ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ਚਰਣ ਪ੍ਰਭ ਸੇਵਾ ॥
प्रभूच्या चरणांची सेवा केल्याने सर्वांचे कल्याण होते आणि

ਧੂਰਿ ਬਾਛਹਿ ਸਭਿ ਸੁਰਿ ਨਰ ਦੇਵਾ ॥੩॥
देव, देवी आणि मानव देखील त्याच्या चरणांची धूळ मिळविण्याची आकांक्षा बाळगतात. ॥३॥

ਨਾਨਕ ਪਾਇਆ ਨਾਮ ਨਿਧਾਨੁ ॥
नानक म्हणतात की आपल्यालाही हरिनामाच्या रूपात आनंदाचा खजिना मिळाला आहे

ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਪਿ ਉਧਰਿਆ ਸਗਲ ਜਹਾਨੁ ॥੪॥੧੨॥
त्याच्या नावाचा सतत जप केल्याने संपूर्ण जगाचे रक्षण झाले आहे. ॥४॥१२॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥
भैरौ महाला ५ ॥

ਅਪਣੇ ਦਾਸ ਕਉ ਕੰਠਿ ਲਗਾਵੈ ॥
देव त्याच्या दासाला आलिंगन देतो

ਨਿੰਦਕ ਕਉ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਪਾਵੈ ॥੧॥
पण निंदकाला दु:खाच्या आगीत टाकले जाते. ॥१॥

ਪਾਪੀ ਤੇ ਰਾਖੇ ਨਾਰਾਇਣ ॥
फक्त देवच आपल्याला पापी लोकांपासून वाचवतो

ਪਾਪੀ ਕੀ ਗਤਿ ਕਤਹੂ ਨਾਹੀ ਪਾਪੀ ਪਚਿਆ ਆਪ ਕਮਾਇਣ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
पाप्याला कुठेही हालचाल नसते आणि तो स्वतःच्या कर्मांचे फळ भोगतो. ॥१॥रहाउ॥

ਦਾਸ ਰਾਮ ਜੀਉ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥
सेवक परमेश्वराच्या प्रेमात आहे आणि

ਨਿੰਦਕ ਕੀ ਹੋਈ ਬਿਪਰੀਤਿ ॥੨॥
निंदकाची अवस्था खूप वाईट असते ॥२॥

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਅਪਣਾ ਬਿਰਦੁ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ॥
परम ब्रह्मदेवाने आपले विरदु प्रकट केले आहे आणि

ਦੋਖੀ ਅਪਣਾ ਕੀਤਾ ਪਾਇਆ ॥੩॥
गुन्हेगाराला त्याच्या स्वतःच्या कर्माची शिक्षा मिळाली आहे. ॥३॥

ਆਇ ਨ ਜਾਈ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ॥੪॥੧੩॥
देव येत नाही आणि जात नाही; तो प्रत्येक गोष्टीत उपस्थित असतो. दास नानक परमेश्वराच्या आश्रयाला राहतो. ॥४॥१३॥

ਰਾਗੁ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੨
रागु भैरौ महाला ५ चौथे घर २

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्‌गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਸ੍ਰੀਧਰ ਮੋਹਨ ਸਗਲ ਉਪਾਵਨ ਨਿਰੰਕਾਰ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥
सुख देणारे निरंजन ब्रह्मा हेच सर्वांना निर्माण करणारे आहेत.

ਐਸਾ ਪ੍ਰਭੁ ਛੋਡਿ ਕਰਹਿ ਅਨ ਸੇਵਾ ਕਵਨ ਬਿਖਿਆ ਰਸ ਮਾਤਾ ॥੧॥
अशा परमेश्वराला सोडून, इंद्रिय इच्छांमध्ये मग्न असलेला जीव इतरांची सेवा करतो. ॥१॥

ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੂ ਗੋਵਿਦ ਭਾਜੁ ॥
हे माझ्या हृदया! तू देवाचे गुणगान गातोस.

ਅਵਰ ਉਪਾਵ ਸਗਲ ਮੈ ਦੇਖੇ ਜੋ ਚਿਤਵੀਐ ਤਿਤੁ ਬਿਗਰਸਿ ਕਾਜੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मी इतर सर्व उपाय करून पाहिले आहेत पण जर आपण त्यांचा विचार केला तर सर्व काम बिघडते. ॥१॥रहाउ॥

ਠਾਕੁਰੁ ਛੋਡਿ ਦਾਸੀ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧ ਅਗਿਆਨਾ ॥
आंधळे अज्ञानी मन स्वामीला सोडून त्याची दासी माया आठवते

ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਤਿਨ ਨਿੰਦਹਿ ਨਿਗੁਰੇ ਪਸੂ ਸਮਾਨਾ ॥੨॥
तो परमेश्वराची पूजा करणाऱ्यांवर टीका करत राहतो, असा निर्लज्ज माणूस पशूसारखा असतो. ॥२॥

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਤਨੁ ਧਨੁ ਸਭੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸਾਕਤ ਕਹਤੇ ਮੇਰਾ ॥
हे आत्मा, शरीर, प्राण आणि संपत्ती हे सर्व परमेश्वराने दिले आहे, परंतु कपटी माणूस म्हणतो की ते त्याचे स्वतःचे आहेत

ਅਹੰਬੁਧਿ ਦੁਰਮਤਿ ਹੈ ਮੈਲੀ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭਵਜਲਿ ਫੇਰਾ ॥੩॥
अहंकाराने भरलेली बुद्धिमत्ता दूषित आहे. गुरुशिवाय जग समुद्राच्या वर्तुळात राहते. ॥३॥

ਹੋਮ ਜਗ ਜਪ ਤਪ ਸਭਿ ਸੰਜਮ ਤਟਿ ਤੀਰਥਿ ਨਹੀ ਪਾਇਆ ॥
गृहयज्ञ, जप तपश्चर्या आणि तीर्थयात्रेच्या सर्व किनाऱ्यांवर असलेल्या सर्व संयमाने देवाची प्राप्ती होत नाही.

ਮਿਟਿਆ ਆਪੁ ਪਏ ਸਰਣਾਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ਜਗਤੁ ਤਰਾਇਆ ॥੪॥੧॥੧੪॥
मी माझा अहंकार नष्ट करून गुरुचा आश्रय घेईन, मग मला जगातून मुक्ती मिळेल. ॥४॥१॥१४॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥
भैरौ महाला ५ ॥

ਬਨ ਮਹਿ ਪੇਖਿਓ ਤ੍ਰਿਣ ਮਹਿ ਪੇਖਿਓ ਗ੍ਰਿਹਿ ਪੇਖਿਓ ਉਦਾਸਾਏ ॥
मी जंगलात पाहिले, मी त्याला गवताकडे शोधले, मी त्याला घरात आणि दुःखात पाहिले.

ਦੰਡਧਾਰ ਜਟਧਾਰੈ ਪੇਖਿਓ ਵਰਤ ਨੇਮ ਤੀਰਥਾਏ ॥੧॥
दंडी, जड केसांचे योगी त्याला व्रत, नियम आणि तीर्थक्षेत्रांमध्ये शोधत होते ॥१॥

ਸੰਤਸੰਗਿ ਪੇਖਿਓ ਮਨ ਮਾਏਂ ॥
पण जेव्हा मला संतांचा सहवास मिळाला तेव्हा मी त्यांना माझ्या मनात पाहिले

ਊਭ ਪਇਆਲ ਸਰਬ ਮਹਿ ਪੂਰਨ ਰਸਿ ਮੰਗਲ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
आकाश आणि पाताळात पूर्णपणे उपस्थित असलेल्या देवाचे शुभ गुण गायले गेले आहेत. ॥१॥रहाउ॥

ਜੋਗ ਭੇਖ ਸੰਨਿਆਸੈ ਪੇਖਿਓ ਜਤਿ ਜੰਗਮ ਕਾਪੜਾਏ ॥
तो योगी, संन्यासी, ब्रह्मचारी, दिगंबर, कपड्याच्या वेशात दिसत होता

ਤਪੀ ਤਪੀਸੁਰ ਮੁਨਿ ਮਹਿ ਪੇਖਿਓ ਨਟ ਨਾਟਿਕ ਨਿਰਤਾਏ ॥੨॥
तपस्वी तपस्वी ऋषींनी त्याला नाटक आणि नृत्यात शोधले. ॥२॥

ਚਹੁ ਮਹਿ ਪੇਖਿਓ ਖਟ ਮਹਿ ਪੇਖਿਓ ਦਸ ਅਸਟੀ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਾਏ ॥
मी त्याला चार वेद, सहा शास्त्रे आणि अठरा पुराणांमध्ये शोधले.

ਸਭ ਮਿਲਿ ਏਕੋ ਏਕੁ ਵਖਾਨਹਿ ਤਉ ਕਿਸ ਤੇ ਕਹਉ ਦੁਰਾਏ ॥੩॥
सर्वांनी मिळून फक्त त्याच एकाचे वर्णन केले आहे, मग तो कोणापासून दूर आहे असे म्हणता येईल? ॥ ३॥

ਅਗਹ ਅਗਹ ਬੇਅੰਤ ਸੁਆਮੀ ਨਹ ਕੀਮ ਕੀਮ ਕੀਮਾਏ ॥
देव अगम्य आहे! अगम्य आहे, अनंत आहे; त्याची किंमत मोजता येत नाही

ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੈ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ਜਿਹ ਘਟਿ ਪਰਗਟੀਆਏ ॥੪॥੨॥੧੫॥
ज्याच्या हृदयात देव प्रकट झाला आहे त्याच्यासाठी मी स्वतःचे बलिदान देण्यास तयार आहे. ॥४॥२॥१५॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥
भैरौ महाला ५ ॥

ਨਿਕਟਿ ਬੁਝੈ ਸੋ ਬੁਰਾ ਕਿਉ ਕਰੈ ॥
देव जवळ आहे असे मानणारा कोणाचेही नुकसान कसे करू शकतो?

ਬਿਖੁ ਸੰਚੈ ਨਿਤ ਡਰਤਾ ਫਿਰੈ ॥
पण जो पापांचे विष गोळा करतो तो नेहमीच घाबरलेला असतो

ਹੈ ਨਿਕਟੇ ਅਰੁ ਭੇਦੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥
देव जवळ आहे पण त्याचे रहस्य सापडत नाही

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਭ ਮੋਹੀ ਮਾਇਆ ॥੧॥
प्रत्यक्षात, सद्गुरुंशिवाय, सर्व लोक मायेत मोहित राहतात. ॥१॥

ਨੇੜੈ ਨੇੜੈ ਸਭੁ ਕੋ ਕਹੈ ॥
प्रत्येक सामान्य माणूस म्हणतो की तो जवळ आहे

ਗੁਰਮੁਖਿ ਭੇਦੁ ਵਿਰਲਾ ਕੋ ਲਹੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
गुरुमुखी भेदू दुर्मिळ घेते. राहा. पण क्वचितच कोणी गुरुकडून हे रहस्य प्राप्त करतो. ॥१॥रहाउ॥

ਨਿਕਟਿ ਨ ਦੇਖੈ ਪਰ ਗ੍ਰਿਹਿ ਜਾਇ ॥
जे त्याला जवळून पाहत नाहीत ते अनोळखी लोकांच्या घरी जातात.

ਦਰਬੁ ਹਿਰੈ ਮਿਥਿਆ ਕਰਿ ਖਾਇ ॥
ते संपत्ती हिसकावून घेतात आणि खोटे जीवन जगतात

ਪਈ ਠਗਉਰੀ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਨਿਆ ॥
ते भ्रमाने फसले आहेत आणि देव त्यांच्याभोवती आहे असे मानत नाहीत आणि

ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਹੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਨਿਆ ॥੨॥
गुरुशिवाय आपण गोंधळात हरवलेले राहतो. ॥२॥

ਨਿਕਟਿ ਨ ਜਾਨੈ ਬੋਲੈ ਕੂੜੁ ॥
जो देव जवळ आहे असे मानत नाही, तो फक्त खोटे बोलतो

ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਮੂਠਾ ਹੈ ਮੂੜੁ ॥
खरं तर, मूर्ख मायेच्या प्रेमाने फसतो

ਅੰਤਰਿ ਵਸਤੁ ਦਿਸੰਤਰਿ ਜਾਇ ॥
खरी गोष्ट आत आहे, पण ती खूप दूर शोधली जाते

ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਹੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ॥੩॥
गुरुशिवाय तो गोंधळात हरवलेला असतो. ॥३॥

ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਕਰਮੁ ਲਿਖਿਆ ਲਿਲਾਟ ॥
ज्याच्या नशिबात लिहिले आहे तोच सद्गुरुंची सेवा करतो आणि

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਖੁਲ੍ਹੇ ਕਪਾਟ ॥
जेव्हा तो खऱ्या गुरुची सेवा करतो तेव्हा त्याच्या मनाचे दरवाजे उघडतात.

ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਨਿਕਟੇ ਸੋਇ ॥
बाहेर आणि जवळचा फरक म्हणजे देव.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਆਵੈ ਨ ਜਾਵੈ ਕੋਇ ॥੪॥੩॥੧੬॥
हे नानक! तो कुठेही येत नाही आणि जात नाही ॥४॥३॥१६॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥
भैरौ महाला ५ ॥

ਜਿਸੁ ਤੂ ਰਾਖਹਿ ਤਿਸੁ ਕਉਨੁ ਮਾਰੈ ॥
हे प्रभू! तू ज्याला वाचवणार आहेस त्याला कोण मारू शकेल?

ਸਭ ਤੁਝ ਹੀ ਅੰਤਰਿ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੈ ॥
संपूर्ण जग तुमच्या नियंत्रणाखाली आहे

ਕੋਟਿ ਉਪਾਵ ਚਿਤਵਤ ਹੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥
एक प्राणी अनेक उपायांचा विचार करत राहतो.

ਸੋ ਹੋਵੈ ਜਿ ਕਰੈ ਚੋਜ ਵਿਡਾਣੀ ॥੧॥
पण जे घडते तेच देव करतो. ॥१॥

ਰਾਖਹੁ ਰਾਖਹੁ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥
हे देवा! कृपया माझे रक्षण कर.

ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ਤੇਰੈ ਦਰਵਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
आम्ही तुझ्या दरबारात तुझ्या आश्रयाला आलो आहोत. ॥१॥रहाउ॥

ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਨਿਰਭਉ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥
सुख देणाऱ्या निर्भय परमेश्वराची कोणी पूजा केली आहे.

ਤਿਨਿ ਭਉ ਦੂਰਿ ਕੀਆ ਏਕੁ ਪਰਾਤਾ ॥
त्याचे भय नाहीसे झाले आहे आणि त्याने एक ब्रह्म ओळखले आहे.

ਜੋ ਤੂ ਕਰਹਿ ਸੋਈ ਫੁਨਿ ਹੋਇ ॥
हे परब्रह्मा! तू जे करशील ते घडते.

ਮਾਰੈ ਨ ਰਾਖੈ ਦੂਜਾ ਕੋਇ ॥੨॥
तुझ्याशिवाय दुसरा कोणी नाही जो मारू शकतो किंवा वाचवू शकतो. ॥२॥

ਕਿਆ ਤੂ ਸੋਚਹਿ ਮਾਣਸ ਬਾਣਿ ॥
हे मानवा! तुझ्या स्वभावाप्रमाणे तू काय विचार करतोस?

ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣੁ ॥
सर्वज्ञ परमेश्वर खूप बुद्धिमान आहे

ਏਕ ਟੇਕ ਏਕੋ ਆਧਾਰੁ ॥
तोच आपला आधार आहे आणि तोच सर्वांचा आधार आहे

ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ॥੩॥
निर्माणकर्त्याला सर्व काही माहित आहे ॥३॥

ਜਿਸੁ ਊਪਰਿ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਕਰਤਾਰੁ ॥
देव ज्यांच्यावर आशीर्वाद वर्षाव करतो.

ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੇ ਸਭਿ ਕਾਜ ਸਵਾਰਿ ॥
त्याची सर्व कामे पूर्ण होतात.

ਤਿਸ ਕਾ ਰਾਖਾ ਏਕੋ ਸੋਇ ॥
हे नानक! फक्त तोच, सर्वोच्च शक्ती, त्याचे रक्षण करू शकतो.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਅਪੜਿ ਨ ਸਾਕੈ ਕੋਇ ॥੪॥੪॥੧੭॥
ज्यापर्यंत कोणीही पोहोचू शकत नाही. ॥४॥४॥१७॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥
भैरौ महाला ५ ॥

ਤਉ ਕੜੀਐ ਜੇ ਹੋਵੈ ਬਾਹਰਿ ॥
आपल्याला फक्त तेव्हाच वेदना होतील जेव्हा देव आपल्या बाहेर कुठेतरी असेल किंवा

ਤਉ ਕੜੀਐ ਜੇ ਵਿਸਰੈ ਨਰਹਰਿ ॥
मग देव विसरला तरच आपल्याला दुःख होते

ਤਉ ਕੜੀਐ ਜੇ ਦੂਜਾ ਭਾਏ ॥
मग जर कोणी द्वैतात अडकला तर ते दुःख निर्माण करते

ਕਿਆ ਕੜੀਐ ਜਾਂ ਰਹਿਆ ਸਮਾਏ ॥੧॥
जेव्हा देव सर्वत्र उपस्थित असतो तेव्हा दुःख कसे असू शकते? ॥१॥

ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਕੜੇ ਕੜਿ ਪਚਿਆ ॥
प्रेमाच्या भ्रमात अडकल्याने, जीवाला फक्त दुःख मिळते आणि

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਖਪਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
परमेश्वराच्या नावाशिवाय तो गोंधळातच राहतो. ॥१॥रहाउ॥

ਤਉ ਕੜੀਐ ਜੇ ਦੂਜਾ ਕਰਤਾ ॥
जर कोणी दुसरेच ते करत असेल तरच माणूस दुःखी होतो

ਤਉ ਕੜੀਐ ਜੇ ਅਨਿਆਇ ਕੋ ਮਰਤਾ ॥
मग जर कोणी वाईट मृत्यूने मरण पावला तर ते खूप दुःखद असते

ਤਉ ਕੜੀਐ ਜੇ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ਨਾਹੀ ॥
जेव्हा तुम्हाला काहीच कळत नाही तेव्हा तुम्हाला दुःख होते

ਕਿਆ ਕੜੀਐ ਜਾਂ ਭਰਪੁਰਿ ਸਮਾਹੀ ॥੨॥
देव सर्वत्र पूर्णतेने उपस्थित आहे, मग काही त्रास कसा होऊ शकतो? ॥२॥

ਤਉ ਕੜੀਐ ਜੇ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ਪਿਛਾਣੈ ॥
काही दडपशाही किंवा बळजबरी झाली तर आपल्याला त्रास होतो

ਤਉ ਕੜੀਐ ਜੇ ਭੂਲਿ ਰੰਞਾਣੈ ॥
जर कोणी चुकून कोणाला त्रास दिला तर आपल्याला त्याचे दुःख जाणवते

ਗੁਰਿ ਕਹਿਆ ਜੋ ਹੋਇ ਸਭੁ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ॥
गुरुंनी हेच सत्य सांगितले आहे की जे काही घडते ते परमेश्वराच्या इच्छेने घडते.

ਤਬ ਕਾੜਾ ਛੋਡਿ ਅਚਿੰਤ ਹਮ ਸੋਤੇ ॥੩॥
मग सर्व वेदना आणि त्रास मागे सोडून आपण कोणत्याही काळजीशिवाय झोपतो. ॥३॥

ਪ੍ਰਭ ਤੂਹੈ ਠਾਕੁਰੁ ਸਭੁ ਕੋ ਤੇਰਾ ॥
हे प्रभू! तू सर्वांचा स्वामी आहेस आणि सर्व काही तुझ्याद्वारे निर्माण झाले आहे

ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਕਰਹਿ ਨਿਬੇਰਾ ॥
तुम्हाला जे योग्य वाटते ते तुम्ही करता.

ਦੁਤੀਆ ਨਾਸਤਿ ਇਕੁ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥
इतर कोणी नाही फक्त हे सर्वव्यापी आहे.

ਰਾਖਹੁ ਪੈਜ ਨਾਨਕ ਸਰਣਾਇ ॥੪॥੫॥੧੮॥
हे देवा! तुझ्याकडे आश्रयासाठी येणाऱ्यांचा मान राख अशी नानकची प्रार्थना आहे. ॥४॥५॥१८॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥
भैरौ महाला ५ ॥

ਬਿਨੁ ਬਾਜੇ ਕੈਸੋ ਨਿਰਤਿਕਾਰੀ ॥
संगीताशिवाय कोणी कसा नाचू शकतो आणि.

ਬਿਨੁ ਕੰਠੈ ਕੈਸੇ ਗਾਵਨਹਾਰੀ ॥
गळ्याशिवाय माणूस कसा गाऊ शकतो?

ਜੀਲ ਬਿਨਾ ਕੈਸੇ ਬਜੈ ਰਬਾਬ ॥
झिलशिवाय रबाब कसा वाजवता येणार नाही

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਬਿਰਥੇ ਸਭਿ ਕਾਜ ॥੧॥
त्याचप्रमाणे प्रभूचे नाव स्मरणाशिवाय सर्व कर्म व्यर्थ जातात ॥१॥

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕਹਹੁ ਕੋ ਤਰਿਆ ॥
नावाशिवाय कोणाचे तारण झाले आहे ते मला सांगा.

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈਸੇ ਪਾਰਿ ਪਰਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
खऱ्या गुरुशिवाय कोणीही जगाचा महासागर पार करू शकत नाही. ॥१॥रहाउ॥

ਬਿਨੁ ਜਿਹਵਾ ਕਹਾ ਕੋ ਬਕਤਾ ॥
जसे जिभेशिवाय बोलता येत नाही

ਬਿਨੁ ਸ੍ਰਵਨਾ ਕਹਾ ਕੋ ਸੁਨਤਾ ॥
कानांशिवाय कोणी कसे ऐकू शकेल? कानांशिवाय कोणी ऐकू शकत नाही

ਬਿਨੁ ਨੇਤ੍ਰਾ ਕਹਾ ਕੋ ਪੇਖੈ ॥
डोळ्यांशिवाय कोणीही पाहू शकत नाही.

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਨਰੁ ਕਹੀ ਨ ਲੇਖੈ ॥੨॥
त्याचप्रमाणे, देवाच्या नावाशिवाय माणसाचे अस्तित्वच नाही ॥२॥

ਬਿਨੁ ਬਿਦਿਆ ਕਹਾ ਕੋਈ ਪੰਡਿਤ ॥
शिक्षणाशिवाय कोणीही विद्वान किंवा विद्वान होत नाही

ਬਿਨੁ ਅਮਰੈ ਕੈਸੇ ਰਾਜ ਮੰਡਿਤ ॥
सत्ता किंवा अधिकाराशिवाय कोणी राज्य कसे करू शकेल?

ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਕਹਾ ਮਨੁ ਠਹਰਾਨਾ ॥
ज्ञानाशिवाय मन स्थिर राहू शकत नाही

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਬਉਰਾਨਾ ॥੩॥
परमेश्वराच्या नावाचे स्मरण न करता संपूर्ण जग वेडे होते. ॥३॥

ਬਿਨੁ ਬੈਰਾਗ ਕਹਾ ਬੈਰਾਗੀ ॥
अलिप्ततेशिवाय कोणालाही वैरागी म्हटले जात नाही आणि

ਬਿਨੁ ਹਉ ਤਿਆਗਿ ਕਹਾ ਕੋਊ ਤਿਆਗੀ ॥
अहंकाराचा त्याग न करता कोणी संन्यासी कसा बनू शकतो?

ਬਿਨੁ ਬਸਿ ਪੰਚ ਕਹਾ ਮਨ ਚੂਰੇ ॥
ज्याप्रमाणे पाच इंद्रियांना वश केल्याशिवाय मन स्थिर राहू शकत नाही

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਸਦ ਸਦ ਹੀ ਝੂਰੇ ॥੪॥
त्याचप्रमाणे, प्रभूच्या नावाचा विचार न करता माणूस नेहमीच दुःखी असतो. ॥४॥

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਦੀਖਿਆ ਕੈਸੇ ਗਿਆਨੁ ॥
गुरु दीक्षाशिवाय ज्ञान कसे शक्य आहे ?

ਬਿਨੁ ਪੇਖੇ ਕਹੁ ਕੈਸੋ ਧਿਆਨੁ ॥
न पाहता मी एकाग्रही होऊ शकत नाही.

ਬਿਨੁ ਭੈ ਕਥਨੀ ਸਰਬ ਬਿਕਾਰ ॥
भीतीशिवाय, सर्व शब्द विकृत होतात

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਦਰ ਕਾ ਬੀਚਾਰ ॥੫॥੬॥੧੯॥
हे नानक, म्हणून, खऱ्या दाराच्या परमेश्वराचे ध्यान करा. ॥५॥ ॥६॥ १६॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥
भैरौ महाला ५ ॥

ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਮਾਨੁਖ ਕਉ ਦੀਨਾ ॥
मी हा आजार माणसाला दिला आहे

ਕਾਮ ਰੋਗਿ ਮੈਗਲੁ ਬਸਿ ਲੀਨਾ ॥
वासनेच्या आजारामुळे हत्ती बंदिवासात अडकतो

ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਰੋਗਿ ਪਚਿ ਮੁਏ ਪਤੰਗਾ ॥
डोळ्यांच्या आजारामुळे, पतंग जळून मरतो.

ਨਾਦ ਰੋਗਿ ਖਪਿ ਗਏ ਕੁਰੰਗਾ ॥੧॥
संगीताच्या आवाजाच्या आजारामुळे हरीण दुःखी होते. ॥१॥

ਜੋ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਸੋ ਰੋਗੀ ॥
या जगात जे दृश्यमान आहे तेच धीर आहे

ਰੋਗ ਰਹਿਤ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੋਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ते तसेच राहोत. पण माझे योगी सद्गुरु सर्व आजारांपासून मुक्त आहेत. ॥१॥रहाउ॥

ਜਿਹਵਾ ਰੋਗਿ ਮੀਨੁ ਗ੍ਰਸਿਆਨੋ ॥
जिभेच्या आजारामुळे मासे जाळ्यात अडकतात

ਬਾਸਨ ਰੋਗਿ ਭਵਰੁ ਬਿਨਸਾਨੋ ॥
रोगामुळे सुगंधित भिव्रू नष्ट होतो

ਹੇਤ ਰੋਗ ਕਾ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰਾ ॥
संपूर्ण जग प्रेम आणि आसक्तीच्या आजाराने ग्रस्त आहे

ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਰੋਗ ਮਹਿ ਬਧੇ ਬਿਕਾਰਾ ॥੨॥
तीन गुणांच्या आजारांना बळी पडल्याने विकार आणखी वाढतात. ॥२॥

ਰੋਗੇ ਮਰਤਾ ਰੋਗੇ ਜਨਮੈ ॥
एक जीव रोगात मरतो आणि रोगात जन्माला येतो

ਰੋਗੇ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਭਰਮੈ ॥
रोगांमुळे आत्मा पुन्हा पुन्हा योनीच्या चक्रात फिरत राहतो

ਰੋਗ ਬੰਧ ਰਹਨੁ ਰਤੀ ਨ ਪਾਵੈ ॥
रोगांच्या बंधनात त्याला शांती मिळत नाही.

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਰੋਗੁ ਕਤਹਿ ਨ ਜਾਵੈ ॥੩॥
सद्‌गुरुंशिवाय त्याचे आजार कधीच दूर होत नाहीत.॥३॥

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਜਿਸੁ ਕੀਨੀ ਦਇਆ ॥
ज्याच्यावर परम ब्रह्मदेवाने दया केली आहे

ਬਾਹ ਪਕੜਿ ਰੋਗਹੁ ਕਢਿ ਲਇਆ ॥
त्याचा हात धरून मी त्याला आजारांपासून मुक्त केले आहे.

ਤੂਟੇ ਬੰਧਨ ਸਾਧਸੰਗੁ ਪਾਇਆ ॥
संतांचा सहवास मिळाल्याने सर्व बंधने तुटतात.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਰੋਗੁ ਮਿਟਾਇਆ ॥੪॥੭॥੨੦॥
हे नानक! गुरुने सर्व रोगांचे उच्चाटन केले आहे. ॥४॥७॥२०॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥
भैरौ महाला ५ ॥

ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਮਹਾ ਅਨੰਦ ॥
जर कोणी देवाचे स्मरण केले तर त्याला परम आनंद प्राप्त होतो

ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਸਭਿ ਦੁਖ ਭੰਜ ॥
जर तुम्ही देवाचे स्मरण केले तर तुमचे सर्व दुःख नष्ट होतात.

ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਸਰਧਾ ਪੂਰੀ ॥
जर परमेश्वराची आठवण मनात राहिली तर प्रत्येक भक्ती पूर्ण होते.

ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਕਬਹਿ ਨ ਝੂਰੀ ॥੧॥
मला त्याची आठवण ठेवून कधीही त्रास होणार नाही ॥१॥

ਅੰਤਰਿ ਰਾਮ ਰਾਇ ਪ੍ਰਗਟੇ ਆਇ ॥
देव माझ्यात प्रकट झाला.

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਦੀਓ ਰੰਗੁ ਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जेव्हा पूर्ण गुरुंनी स्वतःला देवाच्या भक्तीसाठी समर्पित केले. ॥१॥रहाउ॥

ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਸਰਬ ਕੋ ਰਾਜਾ ॥
जर एखाद्याने देवाचे स्मरण केले तर तो सर्वांचा राजा बनतो.

ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਪੂਰੇ ਕਾਜਾ ॥
जर तुम्ही देवाचे स्मरण करत राहिलात तर तुमची सर्व कामे पूर्ण होतात

ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਰੰਗਿ ਗੁਲਾਲ ॥
देव आठवला की प्रेमाचा रंग उगवतो

ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲ ॥੨॥
जर कोणी देवाचा विचार केला तर तो नेहमीच आनंदी राहतो. ॥२॥

ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਸਦ ਧਨਵੰਤਾ ॥
जर देवाचे स्मरण केले तर माणूस नेहमीच श्रीमंत राहतो

ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਸਦ ਨਿਭਰੰਤਾ ॥
जर देवाचे ध्यान असेल तर माणूस नेहमीच स्वावलंबी राहतो

ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਸਭਿ ਰੰਗ ਮਾਣੇ ॥
जर तुम्ही देवाचे स्मरण केले तर तुम्हाला सर्व आनंद मिळेल.

ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਚੂਕੀ ਕਾਣੇ ॥੩॥
जर तुम्ही देवाचे ध्यान केले तर तुम्हाला लोकांवर अवलंबून राहण्याची गरज नाही. ॥३॥

ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਸਹਜ ਘਰੁ ਪਾਇਆ ॥
जर तुम्ही देवाचे स्मरण केले तर तुम्हाला तुमचे खरे घर सहज सापडेल.

ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਸੁੰਨਿ ਸਮਾਇਆ ॥
जर त्याची आठवण राहिली तर माणूस शून्यतेच्या अवस्थेत लीन होतो

ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਸਦ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਤਾ ॥ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਨਾਨਕ ਭਗਵੰਤਾ ॥੪॥੮॥੨੧॥
जर परमेश्वराचे स्मरण केले तर आत्मा नेहमीच त्याचे कीर्तन करत राहतो. नानक म्हणतात की अशा प्रकारे देवात लीन राहिल्याने मन आनंदी होते. ॥ ४॥ ८॥ २१॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥
भैरौ महाला ५ ॥

ਬਾਪੁ ਹਮਾਰਾ ਸਦ ਚਰੰਜੀਵੀ ॥
आमचे देवपिता नेहमीच अमर असतात

ਭਾਈ ਹਮਾਰੇ ਸਦ ਹੀ ਜੀਵੀ ॥
आमचे भाऊ नेहमीच जिवंत असतात.

ਮੀਤ ਹਮਾਰੇ ਸਦਾ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥
आमचे मित्र कायमचे अमर झाले आहेत.

ਕੁਟੰਬੁ ਹਮਾਰਾ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸੀ ॥੧॥
आमचे संपूर्ण कुटुंब योग्य घरात राहत आहे. ॥१॥

ਹਮ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਤਾਂ ਸਭਹਿ ਸੁਹੇਲੇ ॥
जेव्हा मला परम आनंद मिळाला, तेव्हा सर्वजण आनंदी झाले.

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਪਿਤਾ ਸੰਗਿ ਮੇਲੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
परिपूर्ण गुरुने मला परमात्मा पित्याशी जोडले आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਮੰਦਰ ਮੇਰੇ ਸਭ ਤੇ ਊਚੇ ॥
माझे घर सर्वात उंच आहे.

ਦੇਸ ਮੇਰੇ ਬੇਅੰਤ ਅਪੂਛੇ ॥
माझा देश अनंत आहे, प्रश्नच नाही.

ਰਾਜੁ ਹਮਾਰਾ ਸਦ ਹੀ ਨਿਹਚਲੁ ॥
आमचे राज्य स्थापन झाले आहे आणि

ਮਾਲੁ ਹਮਾਰਾ ਅਖੂਟੁ ਅਬੇਚਲੁ ॥੨॥
आपली संपत्ती अखंड आणि अप्रभावित आहे. ॥२॥

ਸੋਭਾ ਮੇਰੀ ਸਭ ਜੁਗ ਅੰਤਰਿ ॥
माझे वैभव जगभर पसरले आहे.

ਬਾਜ ਹਮਾਰੀ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ॥
देशाच्या विविध भागात आमची प्रतिष्ठा प्रस्थापित झाली आहे

ਕੀਰਤਿ ਹਮਰੀ ਘਰਿ ਘਰਿ ਹੋਈ ॥
आमची कीर्ती प्रत्येक घरात पसरली आहे आणि

ਭਗਤਿ ਹਮਾਰੀ ਸਭਨੀ ਲੋਈ ॥੩॥
आमची भक्ती सर्व लोकांमध्ये पसरली आहे ॥३॥

ਪਿਤਾ ਹਮਾਰੇ ਪ੍ਰਗਟੇ ਮਾਝ ॥
प्रभु पिता आमच्या अंतरात प्रकट झाला आहे.

ਪਿਤਾ ਪੂਤ ਰਲਿ ਕੀਨੀ ਸਾਂਝ ॥
आता वडील आणि मुलाने गोष्ट एकत्र सांगितली आहे

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਉ ਪਿਤਾ ਪਤੀਨੇ ॥
नानक म्हणतात जर पिता प्रसन्न असेल तर

ਪਿਤਾ ਪੂਤ ਏਕੈ ਰੰਗਿ ਲੀਨੇ ॥੪॥੯॥੨੨॥
तो आपल्या मुलाला त्याच्याच रंगात लीन करतो. ॥४॥ ॥६॥ २२॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥
भैरौ महाला ५ ॥

ਨਿਰਵੈਰ ਪੁਰਖ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤੇ ॥
हे सतगुरु भगवान! तुम्ही परमपुरुष आणि प्रेमाचे दाता आहात.

ਹਮ ਅਪਰਾਧੀ ਤੁਮ੍ਹ ਬਖਸਾਤੇ ॥
आम्ही गुन्हेगार आहोत आणि फक्त तुम्हीच आम्हाला माफ करू शकता

ਜਿਸੁ ਪਾਪੀ ਕਉ ਮਿਲੈ ਨ ਢੋਈ ॥
ज्या पापीला कुठेही आश्रय मिळत नाही.

ਸਰਣਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਈ ॥੧॥
जर कोणी तुमच्या आश्रयाला आला तर तो पापांपासून मुक्त आणि पवित्र होतो. ॥ १ ॥

ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਨਾਇ ॥
खऱ्या गुरुंना प्रार्थना करून मला आनंद मिळाला आणि

ਸਭ ਫਲ ਪਾਏ ਗੁਰੂ ਧਿਆਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
गुरुचे ध्यान केल्याने सर्व फळे मिळतात. ॥१॥रहाउ॥

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸਤਿਗੁਰ ਆਦੇਸੁ ॥
हे परब्रह्म सतुगुरु! मी तुम्हाला वंदन करतो

ਮਨੁ ਤਨੁ ਤੇਰਾ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਦੇਸੁ ॥
हे मन आणि शरीर हे सर्व तुमचेच दान आहे.

ਚੁਕਾ ਪੜਦਾ ਤਾਂ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ॥
भ्रमाचा मार्ग दूर झाला तेव्हा मी तुला पाहिले

ਖਸਮੁ ਤੂਹੈ ਸਭਨਾ ਕੇ ਰਾਇਆ ॥੨॥
हे विश्वाच्या राजा! तू सर्वांचा स्वामी आहेस.॥२॥

ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ਸੂਕੇ ਕਾਸਟ ਹਰਿਆ ॥
जर त्याची इच्छा असेल तर वाळलेले लाकूड हिरवे होते

ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ਤਾਂ ਥਲ ਸਿਰਿ ਸਰਿਆ ॥
जर त्याची इच्छा असेल तर कोरडे तळे पाण्याने भरले जाते

ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ਤਾਂ ਸਭਿ ਫਲ ਪਾਏ ॥
जर त्याची इच्छा असेल तर सर्व फळे प्राप्त होतात

ਚਿੰਤ ਗਈ ਲਗਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਏ ॥੩॥
सद्गुरुंच्या पाया पडल्याने चिंता दूर होतात. ॥३॥

ਹਰਾਮਖੋਰ ਨਿਰਗੁਣ ਕਉ ਤੂਠਾ ॥
जर तो दुष्ट आणि सद्‌गुणी माणसावर प्रसन्न झाला तर

ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਮਨਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵੁਠਾ ॥
त्याचे मन आणि शरीर थंड होते आणि अमृत त्याच्या मनात स्थिरावते

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ॥
परम ब्रह्म गुरुंनी त्याच्यावर दया केली आहे

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਦੇਖਿ ਭਏ ਨਿਹਾਲਾ ॥੪॥੧੦॥੨੩॥
त्यांचे करुणामय रूप पाहून दास नानक आनंदित झाले.॥४॥१०॥२३॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥
भैरौ महाला ५ ॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਬੇਮੁਹਤਾਜੁ ॥
माझे सद्‌गुरु कोणावरही अवलंबून नाहीत

ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਰੇ ਸਚਾ ਸਾਜੁ ॥
त्याचे कामही खरे आहे

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਸਭਸ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥
माझे सद्‌गुरु सर्वांचे दाते आहेत आणि

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥੧॥
तो माझा निर्माता आहे ॥१॥

ਗੁਰ ਜੈਸਾ ਨਾਹੀ ਕੋ ਦੇਵ ॥
गुरुसारखा पूजनीय देव नाही.

ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਸੁ ਲਾਗਾ ਸੇਵ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ज्याच्या डोक्यावर प्रारब्ध आहे तो त्याच्या सेवेत मग्न आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਸਰਬ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ ॥
माझे खरे गुरु सर्वांचे पोषण करतात.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਲੈ ॥
तोच मला मारून जीवन देऊ शकतो.

ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਰੇ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥
माझ्या सद्‌गुरुंची कीर्ती.

ਪ੍ਰਗਟੁ ਭਈ ਹੈ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ॥੨॥
तो जगभर पसरला आहे. ॥२॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਤਾਣੁ ਨਿਤਾਣੁ ॥
माझे खरे गुरु दुर्बलांचे बळ आहेत आणि

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਘਰਿ ਦੀਬਾਣੁ ॥
तो माझे घर आणि आधार आहे.

ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਇਆ ॥
मी नेहमी सत्गुरुंकडे जातो .

ਪ੍ਰਗਟੁ ਮਾਰਗੁ ਜਿਨਿ ਕਰਿ ਦਿਖਲਾਇਆ ॥੩॥
जिनी दाखवते प्रगतु मारगु . ॥३॥

ਜਿਨਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਤਿਸੁ ਭਉ ਨ ਬਿਆਪੈ ॥
ज्याने गुरुची सेवा केली आहे, त्याला कोणतेही भय स्पर्श करत नाही

ਜਿਨਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਤਿਸੁ ਦੁਖੁ ਨ ਸੰਤਾਪੈ ॥
जो गुरूची पूजा करतो त्याला कोणत्याही दुःखाने किंवा वेदनांनी त्रास होत नाही

ਨਾਨਕ ਸੋਧੇ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਬੇਦ ॥
नानक म्हणतात की वेद आणि स्मृतींचे विश्लेषण केल्यानंतर असा निष्कर्ष निघतो की.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰ ਨਾਹੀ ਭੇਦ ॥੪॥੧੧॥੨੪॥
परब्रह्म आणि गुरू यात फरक नाही. ॥४॥११॥२४॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥
भैरौ महाला ५ ॥

ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਮਨੁ ਪਰਗਟੁ ਭਇਆ ॥
देवाचे नाव घेऊन तो मनात प्रकट झाला आहे.

ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਪਾਪੁ ਤਨ ਤੇ ਗਇਆ ॥
परमेश्वराच्या नावाचा जप केल्याने शरीरातील पापे दूर होतात.

ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਸਗਲ ਪੁਰਬਾਇਆ ॥
हरिनाम जप केल्याने सर्व सणांचे फळ मिळते

ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਅਠਸਠਿ ਮਜਨਾਇਆ ॥੧॥
परमेश्वराच्या नावाचा जप केल्याने अठ्ठासष्ट पवित्र ठिकाणी स्नान करता येते. ॥१॥

ਤੀਰਥੁ ਹਮਰਾ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ॥
परमेश्वराचे नाव घेणे हे आपले तीर्थ आहे आणि

ਗੁਰਿ ਉਪਦੇਸਿਆ ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
गुरुंनी शिकवणी देऊन हे आवश्यक ज्ञान दिले आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਦੁਖੁ ਦੂਰਿ ਪਰਾਨਾ ॥
हरिनाम जपल्याने सर्व दुःख दूर होतात

ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਅਤਿ ਮੂੜ ਸੁਗਿਆਨਾ ॥
परमेश्वराचे नाव घेतल्याने मूर्खही शहाणा होतो.

ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਪਰਗਟਿ ਉਜੀਆਰਾ ॥
नावाचे स्मरण केल्याने मन ज्ञानाने प्रकाशित होते.

ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਛੁਟੇ ਜੰਜਾਰਾ ॥੨॥
परमेश्वराचे नाव जपल्याने सर्व बंधनांपासून मुक्तता मिळते.॥२॥

ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ॥
नामस्मरणाने यमही जवळ येत नाही

ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਦਰਗਹ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥
हरिनामाचे स्मरण केल्याने प्रभूच्या दरबारात आनंद मिळतो

ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਪ੍ਰਭੁ ਕਹੈ ਸਾਬਾਸਿ ॥
परमेश्वर त्याच्या नावाचा जप करणाऱ्या भक्ताची स्तुती करतो

ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੀ ਸਾਚੀ ਰਾਸਿ ॥੩॥
म्हणून परमेश्वराचे नाव ही आपली खरी राशी आहे ॥३॥

ਗੁਰਿ ਉਪਦੇਸੁ ਕਹਿਓ ਇਹੁ ਸਾਰੁ ॥
सल्ला देऊन गुरुंनी हे सार सांगितले आहे की

ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਮਨ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥
हरिनामाचे कीर्ति गायन हे मनाचे आशेचे किरण आहे

ਨਾਨਕ ਉਧਰੇ ਨਾਮ ਪੁਨਹਚਾਰ ॥
हे नानक! परमेश्वराच्या नावाने पापांचे प्रायश्चित्त आहे

ਅਵਰਿ ਕਰਮ ਲੋਕਹ ਪਤੀਆਰ ॥੪॥੧੨॥੨੫॥
इतर विधी लोकांना प्रसन्न करण्यासाठी असतात. ॥४॥१२॥२५॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥
भैरौ महाला ५ ॥

ਨਮਸਕਾਰ ਤਾ ਕਉ ਲਖ ਬਾਰ ॥
मी देवाला लाखो वेळा नमन करतो

ਇਹੁ ਮਨੁ ਦੀਜੈ ਤਾ ਕਉ ਵਾਰਿ ॥
हे मनही त्याला अर्पण करावे

ਸਿਮਰਨਿ ਤਾ ਕੈ ਮਿਟਹਿ ਸੰਤਾਪ ॥
त्याचे स्मरण केल्याने सर्व दुःख दूर होतात

ਹੋਇ ਅਨੰਦੁ ਨ ਵਿਆਪਹਿ ਤਾਪ ॥੧॥
अशा प्रकारे दुःख दूर होते आणि आनंदाची प्राप्ती होते.॥१॥

ਐਸੋ ਹੀਰਾ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮ ॥
परमेश्वराचे शुद्ध नाव असा अमूल्य हिरा आहे.

ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਪੂਰਨ ਸਭਿ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ज्याच्या नावाचा जप केल्याने सर्व कामे पूर्ण होतात. ॥१॥रहाउ॥

ਜਾ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦੁਖ ਡੇਰਾ ਢਹੈ ॥
ज्याची करुणामय नजर दुःखाचा डोंगर नष्ट करते आणि

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸੀਤਲੁ ਮਨਿ ਗਹੈ ॥
मन अमृतसारखे थंड नाव घेते.

ਅਨਿਕ ਭਗਤ ਜਾ ਕੇ ਚਰਨ ਪੂਜਾਰੀ ॥
त्यांच्या चरणांची पूजा करणारे अनेक भक्त आहेत.

ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨਹਾਰੀ ॥੨॥
तो त्यांच्या सर्व इच्छा पूर्ण करणारा आहे ॥२॥

ਖਿਨ ਮਹਿ ਊਣੇ ਸੁਭਰ ਭਰਿਆ ॥
देवाचा खेळ इतका विचित्र आहे की तो रिकाम्या गोष्टी क्षणार्धात पूर्णपणे भरून टाकतो

ਖਿਨ ਮਹਿ ਸੂਕੇ ਕੀਨੇ ਹਰਿਆ ॥
क्षणार्धात ते कोरड्या जमिनीला हिरवेगार बनवते

ਖਿਨ ਮਹਿ ਨਿਥਾਵੇ ਕਉ ਦੀਨੋ ਥਾਨੁ ॥
तो असहाय्यांना क्षणात आधार देतो आणि

ਖਿਨ ਮਹਿ ਨਿਮਾਣੇ ਕਉ ਦੀਨੋ ਮਾਨੁ ॥੩॥
एका क्षणात तो अनादर करणाऱ्याला आदर देतो ॥३॥

ਸਭ ਮਹਿ ਏਕੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਾ ॥
फक्त एकच परम ब्रह्म सर्व गोष्टींमध्ये पूर्णपणे उपस्थित आहे.

ਸੋ ਜਾਪੈ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥
ज्याला परिपूर्ण सत्गुरू सापडला आहे तोच तो जप करू शकतो

ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਤਾ ਕੋ ਆਧਾਰੁ ॥
प्रभूचा जप हाच त्याचा एकमेव आधार बनतो

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਦਇਆਰੁ ॥੪॥੧੩॥੨੬॥
हे नानक! ज्याच्यावर प्रभु स्वतः दयाळू होतो. ॥४॥१३॥२६॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥
भैरौ महाला ५ ॥

ਮੋਹਿ ਦੁਹਾਗਨਿ ਆਪਿ ਸੀਗਾਰੀ ॥
स्वतः परमेश्वराने मला, माझ्या पत्नीला आणि

ਰੂਪ ਰੰਗ ਦੇ ਨਾਮਿ ਸਵਾਰੀ ॥
रूप आणि रंग देऊन मी स्वतःला नामाने सजवले आहे.

ਮਿਟਿਓ ਦੁਖੁ ਅਰੁ ਸਗਲ ਸੰਤਾਪ ॥
सर्व दु:ख आणि क्लेश नष्ट झाले

ਗੁਰ ਹੋਏ ਮੇਰੇ ਮਾਈ ਬਾਪ ॥੧॥
जेव्हा गुरु माझे आई वडील आणि रक्षक झाले. ॥१॥

ਸਖੀ ਸਹੇਰੀ ਮੇਰੈ ਗ੍ਰਸਤਿ ਅਨੰਦ ॥
अरे मित्रांनो! माझे हृदय आनंदाने भरले आहे कारण

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਭੇਟੇ ਮੋਹਿ ਕੰਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तुमच्या कृपेने मला पती मिळाला आहे, प्रभु. ॥१॥रहाउ॥

ਤਪਤਿ ਬੁਝੀ ਪੂਰਨ ਸਭ ਆਸਾ ॥
माझी जळजळ शांत झाली आहे, माझ्या सर्व आशा पूर्ण झाल्या आहेत

ਮਿਟੇ ਅੰਧੇਰ ਭਏ ਪਰਗਾਸਾ ॥
अंधार दूर झाला आहे आणि प्रकाश प्रकट झाला आहे.

ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਅਚਰਜ ਬਿਸਮਾਦ ॥
अनाहत वचन ऐकून अद्भुत व परमानंद झाला

ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪੂਰਾ ਪਰਸਾਦ ॥੨॥
पूर्ण गुरुच्या पूर्ण कृपेने ॥२॥

ਜਾ ਕਉ ਪ੍ਰਗਟ ਭਏ ਗੋਪਾਲ ॥ ਤਾ ਕੈ ਦਰਸਨਿ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲ ॥
ज्याच्या मनात देव प्रकट होतो, त्याला पाहून माणूस कायमचा आनंदी होतो.

ਸਰਬ ਗੁਣਾ ਤਾ ਕੈ ਬਹੁਤੁ ਨਿਧਾਨ ॥
ज्याला सद्गुरु प्रभूच्या नावाची देणगी देतात ॥

ਜਾ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਓ ਨਾਮੁ ॥੩॥
सर्व गुणांचे अनेक भांडार त्याच्याकडेच आहेत. ॥३॥

ਜਾ ਕਉ ਭੇਟਿਓ ਠਾਕੁਰੁ ਅਪਨਾ ॥
ज्याला देव सापडतो तो .

ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਨਾ ॥
परमेश्वराच्या नावाचा जप केल्याने त्याचे मन आणि शरीर थंड होते

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੋ ਜਨ ਪ੍ਰਭ ਭਾਏ ॥
हे नानक! ते संत जे परमेश्वराला आवडतात.

ਤਾ ਕੀ ਰੇਨੁ ਬਿਰਲਾ ਕੋ ਪਾਏ ॥੪॥੧੪॥੨੭॥
त्याच्या पायाची धूळ फार कमी लोकांना मिळते. ॥४॥ ॥ १४॥ २७॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥
भैरौ महाला ५ ॥

ਚਿਤਵਤ ਪਾਪ ਨ ਆਲਕੁ ਆਵੈ ॥
तो पाप करण्यात मंद होत नाही

ਬੇਸੁਆ ਭਜਤ ਕਿਛੁ ਨਹ ਸਰਮਾਵੈ ॥
वेश्येशी लैंगिक संबंध ठेवण्यात त्याला थोडीशीही लाज वाटत नाही

ਸਾਰੋ ਦਿਨਸੁ ਮਜੂਰੀ ਕਰੈ ॥
तो पैसे कमवण्यासाठी दिवसभर कष्ट करतो

ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ ਕੀ ਵੇਲਾ ਬਜਰ ਸਿਰਿ ਪਰੈ ॥੧॥
पण देवाचे स्मरण करताना डोक्यावर वीज पडते ॥१॥

ਮਾਇਆ ਲਗਿ ਭੂਲੋ ਸੰਸਾਰੁ ॥
मायेच्या मोहजाळेत बुडाल्यामुळे मी संपूर्ण जग विसरलो आहे

ਆਪਿ ਭੁਲਾਇਆ ਭੁਲਾਵਣਹਾਰੈ ਰਾਚਿ ਰਹਿਆ ਬਿਰਥਾ ਬਿਉਹਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
खरं तर, जो देव माणसाला विसरायला लावतो तो स्वतः त्याला विसरला आहे आणि तो या कामांमध्ये निरुपयोगीपणे गुंतला आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਪੇਖਤ ਮਾਇਆ ਰੰਗ ਬਿਹਾਇ ॥
संपूर्ण आयुष्य मायेचे रंग पाहण्यातच जाते

ਗੜਬੜ ਕਰੈ ਕਉਡੀ ਰੰਗੁ ਲਾਇ ॥
कौरीच्या कवचाशी संलग्न होऊन माणूस त्याच्या गणितात गोंधळून जातो

ਅੰਧ ਬਿਉਹਾਰ ਬੰਧ ਮਨੁ ਧਾਵੈ ॥
अंध वर्तनात अडकलेले मन धावत राहते

ਕਰਣੈਹਾਰੁ ਨ ਜੀਅ ਮਹਿ ਆਵੈ ॥੨॥
पण मी माझ्या हृदयात निर्माणकर्त्याला, देवाला आठवू शकत नाही ॥२॥

ਕਰਤ ਕਰਤ ਇਵ ਹੀ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥
असे केल्याने त्याला दुःख होते आणि

ਪੂਰਨ ਹੋਤ ਨ ਕਾਰਜ ਮਾਇਆ ॥
मायेच्या मोहजालीत अडकल्याने त्याचे काम पूर्ण होत नाही

ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਲੋਭਿ ਮਨੁ ਲੀਨਾ ॥
मन फक्त वासना, क्रोध आणि लोभ यांच्याशी जोडलेले असते, आणि

ਤੜਫਿ ਮੁਆ ਜਿਉ ਜਲ ਬਿਨੁ ਮੀਨਾ ॥੩॥
पाण्याशिवाय मासा जसा वेदनेने मरतो तसा जीवही मरतो ॥३॥

ਜਿਸ ਕੇ ਰਾਖੇ ਹੋਏ ਹਰਿ ਆਪਿ ॥
ज्याचा रक्षक स्वतः देव आहे

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਜਪੁ ਜਾਪਿ ॥
तो नेहमी परमेश्वराची पूजा करतो

ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥
ज्याने संतांच्या सहवासात देवाचे गुणगान गायले आहे

ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥੪॥੧੫॥੨੮॥
हे नानक! त्याला परिपूर्ण सद्‌गुरु सापडले आहेत. ॥४॥१५॥२८॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥
भैरौ महाला ५ ॥

ਅਪਣੀ ਦਇਆ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ॥
देव ज्याच्यावर दया करतो त्याला ते मिळते आणि

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥
त्याच्या मनात परमेश्वराचे नाव राहते

ਸਾਚ ਸਬਦੁ ਹਿਰਦੇ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥
ज्याच्या मनात खरे शब्द वसलेले असतात

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਜਾਹਿ ॥੧॥
त्याचे अनेक जन्मांची पापे नष्ट होतात.॥१॥

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜੀਅ ਕੋ ਆਧਾਰੁ ॥
रामाचे नाव आपल्या जीवनाचा आधार आहे.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਜਪਹੁ ਨਿਤ ਭਾਈ ਤਾਰਿ ਲਏ ਸਾਗਰ ਸੰਸਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे बंधू! गुरुच्या कृपेने, दररोज हरीचे नाव जप आणि जगाच्या सागरातून मुक्ती मिळवा. ॥१॥रहाउ॥

ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਖਿਆ ਹਰਿ ਏਹੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥
ज्यांच्या नशिबात लिहिले आहे की त्यांना हरी नावाचा खजिना मिळेल.

ਸੇ ਜਨ ਦਰਗਹ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥
फक्त त्या भक्तांनाच प्रभूच्या दरबारात कृपा मिळते

ਸੁਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥
आनंदी स्वभावाने देवाचे गुणगान गा.

ਆਗੈ ਮਿਲੈ ਨਿਥਾਵੇ ਥਾਉ ॥੨॥
पुढे, बेघरांनाही आश्रय मिळेल ॥२॥

ਜੁਗਹ ਜੁਗੰਤਰਿ ਇਹੁ ਤਤੁ ਸਾਰੁ ॥
हे गेल्या काळातील सार आहे की

ਹਰਿ ਸਿਮਰਣੁ ਸਾਚਾ ਬੀਚਾਰੁ ॥
देवाचे स्मरण करणे हाच खरा विचार आहे

ਜਿਸੁ ਲੜਿ ਲਾਇ ਲਏ ਸੋ ਲਾਗੈ ॥
देव ज्याला आपल्या भक्तीत घेतो, त्याला ते मिळते आणि

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਸੋਇਆ ਜਾਗੈ ॥੩॥
अनेक जन्मांपासून झोपलेले त्याचे मन जागे होते. ॥३॥

ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਭਗਤਨ ਕਾ ਆਪਿ ॥
देवा, तुझे भक्त तुझे आहेत आणि तू स्वतः तुझ्या भक्तांचा आहेस

ਅਪਣੀ ਮਹਿਮਾ ਆਪੇ ਜਾਪਿ ॥
तू स्वतः त्यांना तुझा महिमा गाण्यास भाग पाडतोस

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤੇਰੈ ਹਾਥਿ ॥
नानक म्हणतात की हे प्रभू, जगातील सर्व जीव तुझ्या ताब्यात आहेत आणि

ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਸਦ ਹੀ ਸਾਥਿ ॥੪॥੧੬॥੨੯॥
तुम्ही नेहमीच आमच्यासोबत आहात. ॥४॥१६॥२९॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥
भैरौ महाला ५ ॥

ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥
देवाचे नाव आपल्या हृदयातील भावना जाणते आणि.

ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਆਵੈ ਕਾਮੀ ॥
फक्त आपले नाव आपल्यासाठी उपयुक्त आहे.

ਰੋਮਿ ਰੋਮਿ ਰਵਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥
शरीराच्या प्रत्येक रंध्रामध्ये हरिनाम असतो आणि

ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੈ ਕੀਨੋ ਦਾਨੁ ॥੧॥
परिपूर्ण सद्‌गुरुंनी हे दान दिले आहे ॥१॥

ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਮੇਰੈ ਭੰਡਾਰ ॥
प्रभूच्या नावाच्या रूपातील रत्ने ही आपली संपत्ती आहेत

ਅਗਮ ਅਮੋਲਾ ਅਪਰ ਅਪਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ते दुर्गम, अमूल्य आणि अनंत आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਨਿਹਚਲ ਧਨੀ ॥
हरि नाव आमचे अचल स्वामी आहे आणि

ਨਾਮ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਸਭ ਮਹਿ ਬਨੀ ॥
नामाचा महिमा सर्वस्वात राहतो

ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਪੂਰਾ ਸਾਹੁ ॥
नमू आमचा पूर्ण राजा आहे आणि

ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਬੇਪਰਵਾਹੁ ॥੨॥
हे नावच आपल्यासाठी बेफिकीर आहे ॥२॥

ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਭੋਜਨ ਭਾਉ ॥
हरीचे नाव हेच आपले प्रेम आणि अन्न आहे

ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਮਨ ਕਾ ਸੁਆਉ ॥
हरि नाम आपल्या हृदयातील इच्छा पूर्ण करते

ਨਾਮੁ ਨ ਵਿਸਰੈ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
संतांच्या कृपेने हरिनाम कधीच विसरला जात नाही

ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਅਨਹਦ ਪੂਰੇ ਨਾਦ ॥੩॥
नामजप केल्याने संपूर्ण अनाहत ध्वनी ऐकण्याचा आनंद मिळतो. ॥३॥

ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨਾਮੁ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥
देवाच्या कृपेने मला नामाचे नऊ खजिने मिळाले आहेत आणि

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨਾਮ ਸਿਉ ਬਨਿ ਆਈ ॥
गुरुच्या कृपेने नावातच प्रेम टिकून राहते

ਧਨਵੰਤੇ ਸੇਈ ਪਰਧਾਨ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨ ॥੪॥੧੭॥੩੦॥
ज्याच्याकडे हरि नावाचा खजिना आहे, तो खरोखरच श्रीमंत आणि प्रमुख आहे.॥४॥१७॥३०॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥
भैरौ महाला ५ ॥

ਤੂ ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਤੂਹੈ ਮੇਰਾ ਮਾਤਾ ॥
हे देवा! तूच माझी आई आणि वडील आहेस

ਤੂ ਮੇਰੇ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥
माझ्या आत्म्याला आणि जीवनाला आनंद देणारा तूच आहेस.

ਤੂ ਮੇਰਾ ਠਾਕੁਰੁ ਹਉ ਦਾਸੁ ਤੇਰਾ ॥
तू माझा स्वामी आहेस आणि मी तुझा गुलाम आहे.

ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਕੋ ਮੇਰਾ ॥੧॥
तुझ्याशिवाय माझे कोणी नाही ॥१॥

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤਿ ॥
हे प्रभू! दयाळू हो आणि मला हे दान दे.

ਤੁਮ੍ਹ੍ਰੀ ਉਸਤਤਿ ਕਰਉ ਦਿਨ ਰਾਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मी रात्रंदिवस तुझी स्तुती करत राहीन. ॥१॥रहाउ॥

ਹਮ ਤੇਰੇ ਜੰਤ ਤੂ ਬਜਾਵਨਹਾਰਾ ॥
आम्ही तुमचे वाद्य आहोत आणि तुम्ही वादक आहात.

ਹਮ ਤੇਰੇ ਭਿਖਾਰੀ ਦਾਨੁ ਦੇਹਿ ਦਾਤਾਰਾ ॥
आम्ही तुमचे भिकारी आहोत आणि तुम्ही एकमेव दाता आहात.

ਤਉ ਪਰਸਾਦਿ ਰੰਗ ਰਸ ਮਾਣੇ ॥
तुझ्या कृपेने सर्व आनंदित आहेत आणि

ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਤੁਮਹਿ ਸਮਾਣੇ ॥੨॥
तू प्रत्येक कणात उपस्थित आहेस. ॥२॥

ਤੁਮ੍ਹ੍ਹੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਜਪੀਐ ਨਾਉ ॥
तुमच्या कृपेनेच मी हे नाव जपू शकतो आणि

ਸਾਧਸੰਗਿ ਤੁਮਰੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥
संतांच्या सहवासात मी तुझे गुणगान गातो

ਤੁਮ੍ਰੀ ਦਇਆ ਤੇ ਹੋਇ ਦਰਦ ਬਿਨਾਸੁ ॥
तुझ्या कृपेने दुःख नष्ट होते

ਤੁਮਰੀ ਮਇਆ ਤੇ ਕਮਲ ਬਿਗਾਸੁ ॥੩॥
तुझ्या करुणेमुळे माझे हृदय प्रेमाने भरले आहे. ॥३॥

ਹਉ ਬਲਿਹਾਰਿ ਜਾਉ ਗੁਰਦੇਵ ॥
हे गुरुदेव! मी तुझ्यावर अर्पण करतो.

ਸਫਲ ਦਰਸਨੁ ਜਾ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੇਵ ॥
तुमचे दर्शन फलदायी आहे आणि तुमची सेवा अत्यंत शुद्ध आहे.

ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ॥
नानकांची विनंती आहे की हे माझ्या प्रभू! माझ्यावर दया करा

ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਨਾਨਕੁ ਨਿਤ ਤੇਰੇ ॥੪॥੧੮॥੩੧॥
मी नेहमीच तुझी स्तुती गाऊ शकेन म्हणून ननकु तुझे गुण गातो. ॥१८॥१८॥३१॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥
भैरौ महाला ५ ॥

ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਜਾ ਕਾ ਦਰਬਾਰੁ ॥
ज्याचा दरबार सर्वोच्च आहे

ਸਦਾ ਸਦਾ ਤਾ ਕਉ ਜੋਹਾਰੁ ॥
मी त्या आकाराला नेहमीच वंदन करतो.

ਊਚੇ ਤੇ ਊਚਾ ਜਾ ਕਾ ਥਾਨ ॥
ज्याचे स्थान श्रेष्ठ आहे

ਕੋਟਿ ਅਘਾ ਮਿਟਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ॥੧॥
हरिच्या त्या नामाचा जप केल्याने कोट्यावधी पापे आणि अपराध नष्ट होतात. ॥१॥

ਤਿਸੁ ਸਰਣਾਈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥
त्याच्यात आश्रय घेतल्याने नेहमीच आनंद मिळतो.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਾ ਕਉ ਮੇਲੈ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ज्याच्यावर तो दया करतो, त्याला स्वतःशी एकरूप करतो. ॥१॥रहाउ॥

ਜਾ ਕੇ ਕਰਤਬ ਲਖੇ ਨ ਜਾਹਿ ॥
ज्याचे चमत्कार दिसत नाहीत ॥

ਜਾ ਕਾ ਭਰਵਾਸਾ ਸਭ ਘਟ ਮਾਹਿ ॥
प्रत्येकाचा अढळ विश्वास आहे.

ਪ੍ਰਗਟ ਭਇਆ ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥
संतांच्या संगतीत राहून तो प्रकट होतो.

ਭਗਤ ਅਰਾਧਹਿ ਅਨਦਿਨੁ ਰੰਗਿ ॥੨॥
भक्त रात्रंदिवस भक्तीने त्याची पूजा करतात. ॥२॥

ਦੇਦੇ ਤੋਟਿ ਨਹੀ ਭੰਡਾਰ ॥
तो कितीही देतो तरी त्याच्या खजिन्यात घट होत नाही.

ਖਿਨ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਨਹਾਰ ॥
तोच एका क्षणात निर्माण करू शकतो आणि नष्टही करू शकतो

ਜਾ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਨ ਮੇਟੈ ਕੋਇ ॥
ज्यांचे आदेश कोणीही दुर्लक्ष करू शकत नाही.

ਸਿਰਿ ਪਾਤਿਸਾਹਾ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥੩॥
तो खरा देव संपूर्ण विश्वाचा राजा आहे ॥३॥

ਜਿਸ ਕੀ ਓਟ ਤਿਸੈ ਕੀ ਆਸਾ ॥
ज्याच्या आश्रयामध्ये सर्वांना आधार मिळतो त्याच्यावर आपल्याला आशा आहे.

Page 1145

ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਹਮਰਾ ਤਿਸ ਹੀ ਪਾਸਾ ॥
आपले दुःख आणि आनंद सर्व त्याच्यासोबत आहेत.

ਰਾਖਿ ਲੀਨੋ ਸਭੁ ਜਨ ਕਾ ਪੜਦਾ ॥
सर्व भक्तांच्या मानाचे रक्षण करणारा ॥

ਨਾਨਕੁ ਤਿਸ ਕੀ ਉਸਤਤਿ ਕਰਦਾ ॥੪॥੧੯॥੩੨॥
नानक फक्त त्याची स्तुती करतात. ॥४॥१६॥ ३२॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥
भैरौ महाला ५ ॥

ਰੋਵਨਹਾਰੀ ਰੋਜੁ ਬਨਾਇਆ ॥
रडणाऱ्या व्यक्तीने रडण्याचा नियम बनवला आहे.

ਬਲਨ ਬਰਤਨ ਕਉ ਸਨਬੰਧੁ ਚਿਤਿ ਆਇਆ ॥
तो त्याच्या कामाचा, नफ्याचा आणि तोट्याचा विचार करतो

ਬੂਝਿ ਬੈਰਾਗੁ ਕਰੇ ਜੇ ਕੋਇ ॥
जर कोणी वैराग्य होऊन वस्तुस्थिती समजून घेतली तर

ਜਨਮ ਮਰਣ ਫਿਰਿ ਸੋਗੁ ਨ ਹੋਇ ॥੧॥
त्याला पुन्हा जन्म आणि मृत्यूबद्दल दुःख नाही ॥१॥

ਬਿਖਿਆ ਕਾ ਸਭੁ ਧੰਧੁ ਪਸਾਰੁ ॥
इंद्रियसुखांचा व्यवसाय जगभर पसरलेला आहे

ਵਿਰਲੈ ਕੀਨੋ ਨਾਮ ਅਧਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
पण फार कमी लोकांनी प्रभूच्या नावाला आपला आधार बनवला आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਮਾਇਆ ਰਹੀ ਬਿਆਪਿ ॥
तीन गुणांनी युक्त माया सर्वत्र आहे

ਜੋ ਲਪਟਾਨੋ ਤਿਸੁ ਦੂਖ ਸੰਤਾਪ ॥
जो त्याला चिकटून राहतो त्याला त्रास होतो

ਸੁਖੁ ਨਾਹੀ ਬਿਨੁ ਨਾਮ ਧਿਆਏ ॥
हरिच्या नावाचे ध्यान केल्याशिवाय आनंद नाही.

ਨਾਮ ਨਿਧਾਨੁ ਬਡਭਾਗੀ ਪਾਏ ॥੨॥
नामाचा खजिना फक्त भाग्यवानांनाच मिळतो ॥२॥

ਸ੍ਵਾਂਗੀ ਸਿਉ ਜੋ ਮਨੁ ਰੀਝਾਵੈ ॥
ज्याप्रमाणे माणूस ढोंग करून मनाला प्रसन्न करतो

ਸ੍ਵਾਗਿ ਉਤਾਰਿਐ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਵੈ ॥
जेव्हा ढोंग संपते, तेव्हा पुन्हा पश्चात्ताप होतो

ਮੇਘ ਕੀ ਛਾਇਆ ਜੈਸੇ ਬਰਤਨਹਾਰ ॥
ढगाच्या सावलीसारखी

ਤੈਸੋ ਪਰਪੰਚੁ ਮੋਹ ਬਿਕਾਰ ॥੩॥
त्याचप्रमाणे, आसक्ती आणि दुर्गुणांचे जग दुर्गुणांनी भरलेले आहे. ॥३॥

ਏਕ ਵਸਤੁ ਜੇ ਪਾਵੈ ਕੋਇ ॥
जर एखाद्याला प्रभूच्या नावाची वस्तू मिळाली तर

ਪੂਰਨ ਕਾਜੁ ਤਾਹੀ ਕਾ ਹੋਇ ॥
त्याचे काम पूर्ण झाले आहे

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਿਨਿ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ॥
हे नानक! ज्याला गुरुंच्या कृपेने प्रभूचे नाव प्राप्त झाले आहे

ਨਾਨਕ ਆਇਆ ਸੋ ਪਰਵਾਨੁ ॥੪॥੨੦॥੩੩॥
फक्त त्याचे जीवन यशस्वी झाले आहे. ॥४॥२०॥३३॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥
भैरौ महाला ५ ॥

ਸੰਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਜੋਨੀ ਭਵਨਾ ॥
संताची टीका केल्याने योनीच्या चक्रात पडते

ਸੰਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਰੋਗੀ ਕਰਨਾ ॥
संताची टीका केल्याने माणूस आजारी पडतो

ਸੰਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਦੂਖ ਸਹਾਮ ॥
जर संतांची टीका झाली तर दुःख सहन करावे लागते आणि

ਡਾਨੁ ਦੈਤ ਨਿੰਦਕ ਕਉ ਜਾਮ ॥੧॥
निंदा करणाऱ्याला यम कठोर शिक्षा देतो. ॥१॥

ਸੰਤਸੰਗਿ ਕਰਹਿ ਜੋ ਬਾਦੁ ॥
संतांशी भांडणारा .

ਤਿਨ ਨਿੰਦਕ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਸਾਦੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तीन टीकाकार हे काही शुद्ध नाहीत. थांबा. त्या निंदकाला शांती मिळत नाही. ॥१॥रहाउ॥

ਭਗਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕੰਧੁ ਛੇਦਾਵੈ ॥
भक्ताची टीका करणे शरीराला तोडते आणि

ਭਗਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਨਰਕੁ ਭੁੰਚਾਵੈ ॥
भक्ताची टीका केल्याने नरकात पाठवले जाते.

ਭਗਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਗਰਭ ਮਹਿ ਗਲੈ ॥
भक्ताची टीका गर्भाशयातही दुःखी करते.

ਭਗਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਰਾਜ ਤੇ ਟਲੈ ॥੨॥
भक्ताची टीका सरकारचे सर्व आनंद हिरावून घेते. ॥२॥

ਨਿੰਦਕ ਕੀ ਗਤਿ ਕਤਹੂ ਨਾਹਿ ॥
टीकाकार कधीच हालचाल करत नाही आणि

ਆਪਿ ਬੀਜਿ ਆਪੇ ਹੀ ਖਾਹਿ ॥
तो स्वतःच्या कर्माचे फळ स्वतःच घेतो

ਚੋਰ ਜਾਰ ਜੂਆਰ ਤੇ ਬੁਰਾ ॥
तो चोर आणि जुगारीपेक्षाही वाईट असतो.

ਅਣਹੋਦਾ ਭਾਰੁ ਨਿੰਦਕਿ ਸਿਰਿ ਧਰਾ ॥੩॥
जो अनावश्यक टीका करतो तो दुःखाचे ओझे स्वतःच्या डोक्यावर घेतो. ॥३॥

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਭਗਤ ਨਿਰਵੈਰ ॥
परब्रह्मभक्तांमध्ये प्रेमाचे स्वरूप आहे, त्यांना कोणाशीही वैर नाही

ਸੋ ਨਿਸਤਰੈ ਜੋ ਪੂਜੈ ਪੈਰ ॥
जो त्याच्या चरणांची पूजा करतो त्याला मोक्ष मिळतो

ਆਦਿ ਪੁਰਖਿ ਨਿੰਦਕੁ ਭੋਲਾਇਆ ॥
नानक म्हणतात की प्रत्यक्षात देव स्वतः निंदकांना विसरला आहे आणि

ਨਾਨਕ ਕਿਰਤੁ ਨ ਜਾਇ ਮਿਟਾਇਆ ॥੪॥੨੧॥੩੪॥
त्यांची कृत्ये टाळता येत नाहीत. ॥४॥२१॥३४॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥
भैरौ महाला ५ ॥

ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਬੇਦ ਅਰੁ ਨਾਦ ॥
आपल्यासाठी हरीच्या नावाचा जप हा वेद आणि मंत्र जप आहे

ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਪੂਰੇ ਕਾਜ ॥
नावानेच आपली कामे पूर्ण होतात.

ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਪੂਜਾ ਦੇਵ ॥
नामस्मरण ही आपली इष्ट पूजा आहे आणि.

ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵ ॥੧॥
नामाची पूजा हीच गुरुची सेवा आहे.॥१॥

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਦ੍ਰਿੜਿਓ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥
परिपूर्ण गुरुंनी आपल्या मनात हरीचे नाव दृढ केले आहे आणि

ਸਭ ਤੇ ਊਤਮੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਾਮੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हरीची उपासना हे श्रेष्ठ कर्म आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਮਜਨ ਇਸਨਾਨੁ ॥
देवाचे नाव स्मरण करणे हे आपल्यासाठी पवित्र स्नानासारखे आहे आणि

ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਪੂਰਨ ਦਾਨੁ ॥
नामाची उपासना करणे हे आपल्यासाठी पूर्ण दान आहे

ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਤੇ ਸਗਲ ਪਵੀਤ ॥
देवाचे नाव घेतल्याने प्रत्येकजण पवित्र होतो.

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਮੀਤ ॥੨॥
जे परम परमेश्वराचे नाव जपतात ते खरोखरच आपले भाऊ आणि जिवलग मित्र आहेत. ॥२॥

ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਸਉਣ ਸੰਜੋਗ ॥
आमच्यासाठी, शुभ योगायोग देखील हरिचे नाव आहे

ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਸੁਭੋਗ ॥
नावाचे स्मरण करणे म्हणजे पूर्ण समाधान आणि आनंदाचा आनंद

ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਸਗਲ ਆਚਾਰ ॥
नामाची पूजा ही आपली संपूर्ण आचरण आहे आणि

ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਨਿਰਮਲ ਬਿਉਹਾਰ ॥੩॥
नावाची पूजा करणे हेच आपले शुद्ध वर्तन आहे. ॥३॥

ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ॥
ज्याच्या हृदयात परमेश्वर राहतो

ਸਗਲ ਜਨਾ ਕੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਟੇਕ ॥
हीच सर्वांची आशा आहे

ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥
हे नानक! ज्याला संतांच्या सहवासात हे नाव दिले जाते

ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਿਸੁ ਦੇਵੈ ਨਾਉ ॥੪॥੨੨॥੩੫॥
तो मनाने आणि शरीराने परमेश्वराची स्तुती करत राहतो ॥४॥२२॥३५॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥
भैरौ महाला ५ ॥

ਨਿਰਧਨ ਕਉ ਤੁਮ ਦੇਵਹੁ ਧਨਾ ॥
हे परमेश्वरा! तू ज्याचे नाव घेतोस तो गरीबातून श्रीमंत होतो

ਅਨਿਕ ਪਾਪ ਜਾਹਿ ਨਿਰਮਲ ਮਨਾ ॥
त्याची अनेक पापे दूर होतात आणि त्याचे मन शुद्ध होते

ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨ ਕਾਮ ॥ ਭਗਤ ਅਪੁਨੇ ਕਉ ਦੇਵਹੁ ਨਾਮ ॥੧॥
त्याच्या सर्व इच्छा आणि कर्म पूर्ण होतात. म्हणून, तुमच्या भक्तालाही हे नाव द्या. ॥१॥

ਸਫਲ ਸੇਵਾ ਗੋਪਾਲ ਰਾਇ ॥
केवळ देवाची सेवाच फळ देते

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨਹਾਰ ਸੁਆਮੀ ਤਾ ਤੇ ਬਿਰਥਾ ਕੋਇ ਨ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तो परमेश्वर कामे पूर्ण करण्यास सक्षम आहे, त्याच्याकडून कोणीही रिकाम्या हाताने परत येत नाही. ॥१॥रहाउ॥

ਰੋਗੀ ਕਾ ਪ੍ਰਭ ਖੰਡਹੁ ਰੋਗੁ ॥
परमेश्वर इतका दयाळू आहे की तो रुग्णाच्या आजाराचा नाश करतो

ਦੁਖੀਏ ਕਾ ਮਿਟਾਵਹੁ ਪ੍ਰਭ ਸੋਗੁ ॥
तू दुःखी लोकांचे सर्व दुःख दूर करतोस.

ਨਿਥਾਵੇ ਕਉ ਤੁਮ੍ਹ ਥਾਨਿ ਬੈਠਾਵਹੁ ॥
हे परमेश्वरा! तूच बेघर व्यक्तीला घर देऊ शकतोस

ਦਾਸ ਅਪਨੇ ਕਉ ਭਗਤੀ ਲਾਵਹੁ ॥੨॥
म्हणून, तुझ्या दासाला भक्तीत रमवून ठेव. ॥२॥

ਨਿਮਾਣੇ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਦੇਤੋ ਮਾਨੁ ॥
तू, हे प्रभू! त्या खोडकर माणसाला सन्मान दे.

ਮੂੜ ਮੁਗਧੁ ਹੋਇ ਚਤੁਰ ਸੁਗਿਆਨੁ ॥
तुमच्या कृपेने मूर्ख आणि मूर्ख माणूसही हुशार आणि ज्ञानी बनतो

ਸਗਲ ਭਇਆਨ ਕਾ ਭਉ ਨਸੈ ॥ ਜਨ ਅਪਨੇ ਕੈ ਹਰਿ ਮਨਿ ਬਸੈ ॥੩॥
सर्व वाईट आपत्तींचे भय दूर होते. परमेश्वर त्यांच्या भक्तांच्या मनात वास करतो. ॥३॥

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ਸੁਖ ਨਿਧਾਨ ॥
परब्रह्म प्रभु सर्व सुखांचे निवासस्थान आहेत आणि

ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮ ॥
हरी नाम अमृत हे तत्वज्ञान आहे

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸੰਤ ਟਹਲੈ ਲਾਏ ॥
त्याच्या कृपेने, तो संतांना त्याच्या सेवेत गुंतवून ठेवतो

ਨਾਨਕ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਸਮਾਏ ॥੪॥੨੩॥੩੬॥
हे नानक! जे संतांच्या सहवासात परम सत्यात लीन राहतात. ॥४॥२३॥३६॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥
भैरौ महाला ५ ॥

ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ॥
संतांच्या सभेत, देव हृदयात राहतो

ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਦੁਰਤੁ ਸਭੁ ਨਸੈ ॥
संतांच्या सभेत सर्व पापे आणि वाईट गोष्टी दूर होतात

ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥
संतांच्या सहवासात शुद्ध आचरण पाळले जाते आणि

ਸੰਤਸੰਗਿ ਹੋਇ ਏਕ ਪਰੀਤਿ ॥੧॥
संतांच्या सहवासात, देवावर फक्त एकच अतूट प्रेम असते ॥१॥

ਸੰਤ ਮੰਡਲੁ ਤਹਾ ਕਾ ਨਾਉ ॥
संत मंडलू हे त्या पवित्र स्थानाचे नाव आहे

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇਵਲ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जिथे फक्त परब्रह्माचीच स्तुती केली जाते. ॥१॥रहाउ॥

ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਜਨਮ ਮਰਣੁ ਰਹੈ ॥
संतांच्या सहवासात जन्म आणि मृत्यु थांबतात आणि

ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਜਮੁ ਕਿਛੂ ਨ ਕਹੈ ॥
संतांच्या संगतीत यम देखील दुःख देत नाही

ਸੰਤਸੰਗਿ ਹੋਇ ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ॥
संतांच्या सहवासात शुद्ध वाणीचा वर्षाव होतो आणि

ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀ ॥੨॥
संतांच्या गटात फक्त देवाच्या नावाचीच चर्चा होते. ॥२॥

ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਕਾ ਨਿਹਚਲ ਆਸਨੁ ॥
संतांच्या गटाचे स्थान अचल आहे आणि

ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਪਾਪ ਬਿਨਾਸਨੁ ॥
संतांच्या संगतीत पापांचा नाश होतो

ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਨਿਰਮਲ ਕਥਾ ॥
संतांच्या सभेत पवित्र कथा सांगत राहतात

ਸੰਤਸੰਗਿ ਹਉਮੈ ਦੁਖ ਨਸਾ ॥੩॥
संतांचा सहवास अहंकार आणि दुःख दूर करतो. ॥३॥

ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਕਾ ਨਹੀ ਬਿਨਾਸੁ ॥
संतांचा समूह कधीही नष्ट होत नाही

ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਹਰਿ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥
संतांच्या सहवासात सद्गुणांचे भांडार असलेला देव राहतो

ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਠਾਕੁਰ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ॥
हे नानक! प्रत्यक्षात संत मंडळ हे देवाचे निवासस्थान आहे आणि

ਨਾਨਕ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਭਗਵਾਨੁ ॥੪॥੨੪॥੩੭॥
नानक तिथे कापडाच्या कापडाप्रमाणे राहतात. ॥४॥२४॥३७॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥
भैरौ महाला ५ ॥

ਰੋਗੁ ਕਵਨੁ ਜਾਂ ਰਾਖੈ ਆਪਿ ॥
जेव्हा देव स्वतःच रक्षक आहे, तर कोणताही आजार काय नुकसान करू शकतो?

ਤਿਸੁ ਜਨ ਹੋਇ ਨ ਦੂਖੁ ਸੰਤਾਪੁ ॥
त्या व्यक्तीला कोणतेही दुःख किंवा दुःख सहन करावे लागत नाही.

ਜਿਸੁ ਊਪਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ॥
देव ज्याच्यावर दया करतो

ਤਿਸੁ ਊਪਰ ਤੇ ਕਾਲੁ ਪਰਹਰੈ ॥੧॥
त्याच्या डोक्यातून मृत्यूही निघून जातो

ਸਦਾ ਸਖਾਈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥
परमेश्वराचे नाव नेहमीच मदत करते

ਜਿਸੁ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ਤਾ ਕੈ ਜਾਮੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जो नेहमी स्मरण करतो त्याला सुख प्राप्त होते आणि मृत्यू त्याच्या जवळ येत नाही. ॥१॥रहाउ॥

ਜਬ ਇਹੁ ਨ ਸੋ ਤਬ ਕਿਨਹਿ ਉਪਾਇਆ ॥
जेव्हा हे सजीव अस्तित्वात नव्हते तेव्हा ते कोणी निर्माण केले?

ਕਵਨ ਮੂਲ ਤੇ ਕਿਆ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ॥
त्याचा उगम काय होता आणि तो कोणापासून प्रकट झाला?

ਆਪਹਿ ਮਾਰਿ ਆਪਿ ਜੀਵਾਲੈ ॥
हे खरे आहे की फक्त देवच मारतो आणि जीवन देतो आणि

ਅਪਨੇ ਭਗਤ ਕਉ ਸਦਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ ॥੨॥
तो नेहमीच त्याच्या भक्तांचे पालनपोषण करतो. ॥२॥

ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣਹੁ ਤਿਸ ਕੈ ਹਾਥ ॥
मला असेही वाटते की सर्व काही त्याच्या हातात आहे

ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੋ ਅਨਾਥ ਕੋ ਨਾਥ ॥
माझा स्वामी अनाथांचा स्वामी आहे

ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਤਾ ਕਾ ਹੈ ਨਾਉ ॥
त्याचे नाव दुःखांचा नाश करणारे आहे आणि

ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ਤਿਸ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥੩॥
त्यांचे गुणगान गाऊन आनंद मिळतो. ॥३॥

ਸੁਣਿ ਸੁਆਮੀ ਸੰਤਨ ਅਰਦਾਸਿ ॥
हे स्वामी! संतांच्या प्रार्थना ऐका

ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਨ ਧਨੁ ਤੁਮ੍ਹਰੈ ਪਾਸਿ ॥
आमचे जीवन, आमचे प्राण आणि आमची संपत्ती सर्व काही तुमच्याकडे आहे

ਇਹੁ ਜਗੁ ਤੇਰਾ ਸਭ ਤੁਝਹਿ ਧਿਆਏ ॥
हे जग तुमचे आहे; प्रत्येकजण तुमचे ध्यान करतो.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥੪॥੨੫॥੩੮॥
नानक विनंती करतात, हे प्रभू! माझ्यावर दया करा, जेणेकरून मला सुखी होता येईल.॥४॥२५॥३८॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥
भैरौ महाला ५ ॥

ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਰਹਾ ਕਲਿ ਮਾਹਿ ॥
हे प्रभू! या भयानक कलियुगात, मी फक्त तुझ्यावर अवलंबून आहे आणि.

ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਹਿ ॥
मी तुझ्या आधाराने तुझी स्तुती गातो.

ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਨ ਪੋਹੈ ਕਾਲੁ ॥
मी तुला आधार दिला तरी मृत्यूही मला स्पर्श करत नाही

ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਬਿਨਸੈ ਜੰਜਾਲੁ ॥੧॥
तुझ्यात आश्रय घेतल्याने सर्व अडचणी नष्ट झाल्या आहेत. ॥१॥

ਦੀਨ ਦੁਨੀਆ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ॥
गरीब जग हे तुमचे एकमेव आश्रयस्थान आहे आणि

ਸਭ ਮਹਿ ਰਵਿਆ ਸਾਹਿਬੁ ਏਕ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
सर्वांमध्ये फक्त परमेश्वरच उपस्थित आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਕਰਉ ਆਨੰਦ ॥
तुझ्यावर अवलंबून राहण्यात मला आनंद मिळतो आणि

ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਜਪਉ ਗੁਰ ਮੰਤ ॥
मी फक्त तुमच्या पाठिंब्याने गुरुमंत्राचा जप करतो

ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਤਰੀਐ ਭਉ ਸਾਗਰੁ ॥
तुमच्या पाठिंब्यानेच मी हा जगाचा महासागर पार करू शकतो

ਰਾਖਣਹਾਰੁ ਪੂਰਾ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ॥੨॥
जगाचा रक्षक, देव हा पूर्ण आनंदाचा सागर आहे. ॥२॥

ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਨਾਹੀ ਭਉ ਕੋਇ ॥
तुझ्या आधाराने मला भीती नाही ॥

ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥
परम सत्य, देव, मनातील सर्व विचार जाणतो

ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਤੇਰਾ ਮਨਿ ਤਾਣੁ ॥
हे प्रभू! तुझा आधार माझ्या मनाची शक्ती आहे आणि

ਈਹਾਂ ਊਹਾਂ ਤੂ ਦੀਬਾਣੁ ॥੩॥
इथे या जगात आणि तिथे पुढच्या जगात, तूच आमचा एकमेव आधार आहेस. ॥३॥

ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਤੇਰਾ ਭਰਵਾਸਾ ॥
फक्त तुम्हीच माझा आधार आहात आणि फक्त तुम्हीच माझा विश्वास आहात

ਸਗਲ ਧਿਆਵਹਿ ਪ੍ਰਭ ਗੁਣਤਾਸਾ ॥
म्हणून, प्रत्येकजण सद्गुणांनी परिपूर्ण असलेल्या परमेश्वराचे ध्यान करतो

ਜਪਿ ਜਪਿ ਅਨਦੁ ਕਰਹਿ ਤੇਰੇ ਦਾਸਾ ॥
तुमचे भक्त तुमच्या नावाचा जप करण्यात आनंद घेत आहेत

ਸਿਮਰਿ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਗੁਣਤਾਸਾ ॥੪॥੨੬॥੩੯॥
नानक तुम्हाला खऱ्या सद्गुणांचे भांडार असलेल्या देवाचे स्मरण करण्याची विनंती करतात. ॥४॥२६॥३९॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥
भैरौ महाला ५ ॥

ਪ੍ਰਥਮੇ ਛੋਡੀ ਪਰਾਈ ਨਿੰਦਾ ॥
जर तुम्ही प्रथम इतरांवर टीका करणे सोडले तर

ਉਤਰਿ ਗਈ ਸਭ ਮਨ ਕੀ ਚਿੰਦਾ ॥
याने मनाच्या सर्व चिंता नाहीशा झाल्या

ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਸਭੁ ਕੀਨੋ ਦੂਰਿ ॥
अशा प्रकारे जर लोभ, आसक्ती इत्यादी दूर झाले तर

ਪਰਮ ਬੈਸਨੋ ਪ੍ਰਭ ਪੇਖਿ ਹਜੂਰਿ ॥੧॥
आपल्या सभोवतालच्या परमेश्वराला पाहून तो परम वैष्णव बनला. ॥१॥

ਐਸੋ ਤਿਆਗੀ ਵਿਰਲਾ ਕੋਇ ॥
जगात खूप कमी लोक असा त्याग करतात

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਜਨੁ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तोच व्यक्ती प्रभूचे नाव जपतो. ॥१॥रहाउ॥

ਅਹੰਬੁਧਿ ਕਾ ਛੋਡਿਆ ਸੰਗੁ ॥
जेव्हा मी अहंकारी बुद्धीचा सहवास सोडला

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਕਾ ਉਤਰਿਆ ਰੰਗੁ ॥
वासना आणि क्रोधाचा रंग गेला आहे

ਨਾਮ ਧਿਆਏ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ॥
हरिच्या नावाचे ध्यान करा .

ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਿਸਤਰੇ ॥੨॥
संतांच्या संगतीने तो मुक्त झाला ॥२॥

ਬੈਰੀ ਮੀਤ ਹੋਏ ਸੰਮਾਨ ॥
आता शत्रू आणि मित्र दोघेही समान झाले आहेत आणि

ਸਰਬ ਮਹਿ ਪੂਰਨ ਭਗਵਾਨ ॥
देव प्रत्येक गोष्टीत पूर्णपणे दृश्यमान आहे

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਆਗਿਆ ਮਾਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥
प्रभूच्या आज्ञेचे पालन केल्याने मला खरे सुख मिळाले आहे आणि

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥੩॥
परिपूर्ण गुरुंनी आपल्या मनात हरिनामाचा जप बळकट केला आहे. ॥३॥

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਰਾਖੈ ਆਪਿ ॥
तो स्वतः त्याच्या दयेने तुमचे रक्षण करतो ॥

ਸੋਈ ਭਗਤੁ ਜਪੈ ਨਾਮ ਜਾਪ ॥
फक्त तोच भक्त परमेश्वराचे नाव जपतो

ਮਨਿ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਗੁਰ ਤੇ ਮਤਿ ਲਈ ॥
हे नानक! गुरुकडून उपदेश मिळाल्यानंतर ज्याचे मन प्रबुद्ध झाले आहे

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਪੂਰੀ ਪਈ ॥੪॥੨੭॥੪੦॥
मी नानकांना सांगतो की फक्त त्यांचा जीवन प्रवास पूर्णपणे यशस्वी झाला आहे. ॥४॥२७॥४०॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥
भैरौ महाला ५ ॥

ਸੁਖੁ ਨਾਹੀ ਬਹੁਤੈ ਧਨਿ ਖਾਟੇ ॥
अधिकाधिक संपत्ती मिळवण्यातही आनंद नाही

ਸੁਖੁ ਨਾਹੀ ਪੇਖੇ ਨਿਰਤਿ ਨਾਟੇ ॥
नृत्य किंवा नाटक पाहण्यातही आनंद नाही

ਸੁਖੁ ਨਾਹੀ ਬਹੁ ਦੇਸ ਕਮਾਏ ॥
अनेक देश जिंकण्यातही आनंद नाही.

ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥੧॥
खरं तर, सर्व सुख केवळ परमेश्वराची स्तुती गाऊनच प्राप्त होते ॥१॥

ਸੁਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਲਹਹੁ ॥
परम आनंद आणि खरा आनंद शोधा

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਪਾਈਐ ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਹਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
संतांचा सहवास मिळणे भाग्यवान आहे. गुरुमुख व्हा आणि प्रभूच्या नावाचे गुणगान करा . ॥१॥रहाउ॥

ਬੰਧਨ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ॥
पालक आपल्या मुलाला किंवा पत्नीला बंधनात अडकवतात

ਬੰਧਨ ਕਰਮ ਧਰਮ ਹਉ ਕਰਤਾ ॥
अहंकाराने केलेले धार्मिक कर्म बंधनात बदलते

ਬੰਧਨ ਕਾਟਨਹਾਰੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ॥
सर्व बंधने तोडणारा देव मनात राहतो

ਤਉ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਨਿਜ ਘਰਿ ਬਸੈ ॥੨॥
तरच मनुष्याला आनंद मिळतो आणि आत्मा त्याच्या खऱ्या घरी, परमेश्वरात वास करतो. ॥२॥

ਸਭਿ ਜਾਚਿਕ ਪ੍ਰਭ ਦੇਵਨਹਾਰ ॥
देव हा एकमेव दाता आहे; इतर सर्व त्याचे भिकारी आहेत

ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਬੇਅੰਤ ਅਪਾਰ ॥
तो अनंत आहे आणि सद्‌गुणांचा भांडार आहे

ਜਿਸ ਨੋ ਕਰਮੁ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ॥
देव ज्याच्यावर आपली कृपा करतो

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਤਿਨੈ ਜਨਿ ਜਪਨਾ ॥੩॥
तो परमेश्वराचे नामस्मरण करतो.॥३॥

ਗੁਰ ਅਪਨੇ ਆਗੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥
आपल्या गुरुंना आमची प्रार्थना आहे की

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪੁਰਖ ਗੁਣਤਾਸਿ ॥
हे परमात्मा! सद्‌गुणांचे भांडार, दया कर

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤੁਮਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥
नानक म्हणतात की हे प्रभू, मी तुझ्या शरणात आलो आहे

ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਖਹੁ ਗੁਸਾਈ ॥੪॥੨੮॥੪੧॥
तुझ्या इच्छेनुसार मला ठेव. ॥४॥२८॥४१॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥
भैरौ महाला ५ ॥

ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਤਿਆਗਿਓ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ॥
गुरुंना भेटल्यानंतर मी द्वैताची भावना सोडून दिली आहे

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਪਿਓ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ॥
गुरुंच्या उपस्थितीत हरिचे नामस्मरण करा

ਬਿਸਰੀ ਚਿੰਤ ਨਾਮਿ ਰੰਗੁ ਲਾਗਾ ॥
परमेश्वराच्या नावाचा रंग असा आहे की सर्व चिंता विसरल्या जातात आणि

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਸੋਇਆ ਜਾਗਾ ॥੧॥
अनेक जन्मांपासून अज्ञानात झोपलेले मन जागे झाले आहे ॥१॥

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪਨੀ ਸੇਵਾ ਲਾਏ ॥
तुझ्या कृपेने तू मला तुझ्या सेवेत आणले आहेस

ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
संतांच्या सहवासात मला सर्व सुखसोयी मिळाल्या. ॥१॥रहाउ॥

ਰੋਗ ਦੋਖ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਰੇ ॥
सर्व रोग आणि दोष गुरुंच्या शब्दांनी बरे होतात आणि

ਨਾਮ ਅਉਖਧੁ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਸਾਰੇ ॥
हरिनामाच्या स्वरूपात असलेले औषध मनात असते

ਗੁਰ ਭੇਟਤ ਮਨਿ ਭਇਆ ਅਨੰਦ ॥
गुरुंना भेटल्यानंतर माझे मन आनंदाने भरून जाते.

ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਨਾਮ ਭਗਵੰਤ ॥੨॥
परमेश्वराचे नाव सर्व सुखांचे भांडार आहे.॥२॥

ਜਨਮ ਮਰਣ ਕੀ ਮਿਟੀ ਜਮ ਤ੍ਰਾਸ ॥
जन्म आणि मृत्युचे भय नाहीसे झाले आहे यमाच्या जन्म आणि मृत्युचे दुःख नाहीसे झाले आहे

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਊਂਧ ਕਮਲ ਬਿਗਾਸ ॥
संतांच्या सहवासात उलटे पडलेले हृदय फुलले आहे

ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਨਿਹਚਲੁ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥
देवाचे गुणगान करून मला शाश्वत शांती मिळाली आहे आणि

ਪੂਰਨ ਹੋਏ ਸਗਲੇ ਕਾਮ ॥੩॥
माझ्या सर्व इच्छा पूर्ण झाल्या आहेत.॥३॥

ਦੁਲਭ ਦੇਹ ਆਈ ਪਰਵਾਨੁ ॥
दुर्मिळ शरीराला या जगात येण्याची परवानगी देण्यात आली आहे

ਸਫਲ ਹੋਈ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥
देवाचे नामस्मरण केल्याने तुमचे जीवन यशस्वी झाले आहे.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀ ॥
नानक म्हणतात की परमेश्वराने आपल्याला अशा प्रकारे आशीर्वाद दिला आहे की.

ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਜਪਉ ਹਰਿ ਹਰੀ ॥੪॥੨੯॥੪੨॥
मी माझ्या श्वासाने आणि घासाने हरि हरीचा जप करत राहते. ॥४॥२९॥४२॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥
भैरौ महाला ५ ॥

ਸਭ ਤੇ ਊਚਾ ਜਾ ਕਾ ਨਾਉ ॥
ज्याचे नाव सर्वात सर्वोच्च आहे

ਸਦਾ ਸਦਾ ਤਾ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥
नेहमी त्याचे गुणगान करा

ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸਗਲਾ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥
त्याचे स्मरण केल्याने सर्व दुःख दूर होतात आणि

ਸਰਬ ਸੂਖ ਵਸਹਿ ਮਨਿ ਆਇ ॥੧॥
फक्त आनंद मनातच राहतो. ॥१॥

ਸਿਮਰਿ ਮਨਾ ਤੂ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥
हे मन! त्या परम सत्याचा देव लक्षात ठेव

ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਤੁਮਰੀ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
यामुळे तुम्ही या जगात आणि परलोकात प्रगती कराल. ॥१॥रहाउ॥

ਪੁਰਖ ਨਿਰੰਜਨ ਸਿਰਜਨਹਾਰ ॥
शुद्ध देव हा निर्माता आहे ॥

ਜੀਅ ਜੰਤ ਦੇਵੈ ਆਹਾਰ ॥
तो सजीवांना भाकर आणि लोणी देतो

ਕੋਟਿ ਖਤੇ ਖਿਨ ਬਖਸਨਹਾਰ ॥
तो इतका दयाळू आहे की तो एका क्षणात लाखो चुका माफ करू शकतो

ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਸਦਾ ਨਿਸਤਾਰ ॥੨॥
त्यांची पूजा केल्याने मोक्ष मिळतो ॥२॥

ਸਾਚਾ ਧਨੁ ਸਾਚੀ ਵਡਿਆਈ ॥
खरे धन हे परमेश्वराचे खरे नाव आहे आणि त्याची कीर्ती देखील शाश्वत आहे

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਨਿਹਚਲ ਮਤਿ ਪਾਈ ॥
परिपूर्ण गुरुंकडून मला मिळालेली ही अढळ शिकवण आहे

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਰਾਖਨਹਾਰਾ ॥
दया दाखवून देव त्याचे रक्षण करतो

ਤਾ ਕਾ ਸਗਲ ਮਿਟੈ ਅੰਧਿਆਰਾ ॥੩॥
त्याचा अज्ञानाचा संपूर्ण अंधार नाहीसा होतो. ॥३॥

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸਿਉ ਲਾਗੋ ਧਿਆਨ ॥
आपले लक्ष परम ब्रह्मावर केंद्रित आहे

ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਨਿਰਬਾਨ ॥
तो विश्वाच्या प्रत्येक कणात पूर्णपणे उपस्थित आहे

ਭ੍ਰਮ ਭਉ ਮੇਟਿ ਮਿਲੇ ਗੋਪਾਲ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰ ਭਏ ਦਇਆਲ ॥੪॥੩੦॥੪੩॥
गुरु नानकवर दयाळू आहेत आणि सर्व गोंधळ आणि भीती दूर करून त्यांना देव मिळाला आहे. ॥४॥३०॥४३॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥
भैरौ महाला ५ ॥

ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਮਨਿ ਹੋਇ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥
त्याचे स्मरण केल्याने मन प्रबुद्ध होते

ਮਿਟਹਿ ਕਲੇਸ ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥
दुःख आणि वेदना दूर होतात आणि परम आनंद टिकून राहतो

ਤਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਇ ॥
ज्याला प्रभु ते देतो त्याला हे प्राप्त होते

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਪਾਏ ਸੇਵ ॥੧॥
त्याला परिपूर्ण गुरुची सेवा मिळते ॥१॥

ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੋ ਨਾਉ ॥
हे परमेश्वरा! तुझे नाव सर्व आनंद प्रदान करते

ਆਠ ਪਹਰ ਮੇਰੇ ਮਨ ਗਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
म्हणून, माझे हृदय आठ तास तुझी स्तुती गाते. ॥१॥रहाउ॥

ਜੋ ਇਛੈ ਸੋਈ ਫਲੁ ਪਾਏ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥
जो परमेश्वराचे नाव मनात ठेवतो त्याला इच्छित फळ मिळते

ਆਵਣ ਜਾਣ ਰਹੇ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ॥ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੨॥
परमात्म्याची उपासना केल्याने जन्म-मृत्यूच्या चक्रातून मुक्तता मिळते आणि मनुष्य परमेश्वराच्या भक्तीवर केंद्रित राहतो. ॥२॥

ਬਿਨਸੇ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਅਹੰਕਾਰ ॥
काम, क्रोध आणि अहंकार नष्ट होतात आणि

ਤੂਟੇ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਪਿਆਰ ॥
माया आणि आसक्ती यांचे प्रेम तुटते

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਟੇਕ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥
प्रभूचा आधार रात्रंदिवस राहतो. तो रात्रंदिवस प्रभूवर अवलंबून राहतो

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਦਾਤਿ ॥੩॥
ज्यांना परम ब्रह्म भेटवस्तू देतात ॥३॥

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨਹਾਰ ਸੁਆਮੀ ॥
जगाचा स्वामी गोष्टी घडवून आणण्यास सक्षम आहे

ਸਗਲ ਘਟਾ ਕੇ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥
तो सर्व प्राण्यांच्या भावना जाणणारा आहे

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪਨੀ ਸੇਵਾ ਲਾਇ ॥
नानकांची विनंती आहे की हे प्रभू कृपया मला तुमच्या सेवेत नियुक्त करा

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਇ ॥੪॥੩੧॥੪੪॥
कारण हा सेवक तुमच्या आश्रयाला आला आहे. ॥४॥३१॥४४॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥
भैरौ महाला ५ ॥

ਲਾਜ ਮਰੈ ਜੋ ਨਾਮੁ ਨ ਲੇਵੈ ॥
जो देवाचे नाव घेत नाही त्याला लज्जेने मरावे लागेल

ਨਾਮ ਬਿਹੂਨ ਸੁਖੀ ਕਿਉ ਸੋਵੈ ॥
नावाशिवाय माणूस कसा आनंदी राहू शकतो?

ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਛਾਡਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਚਾਹੈ ॥
देवाचे स्मरण सोडून तो परम मोक्षाची आकांक्षा करतो

ਮੂਲ ਬਿਨਾ ਸਾਖਾ ਕਤ ਆਹੈ ॥੧॥
मुळाशिवाय फांदी कशी अस्तित्वात असू शकते? ॥१॥

ਗੁਰੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ਮੇਰੇ ਮਨ ਧਿਆਇ ॥
हे माझ्या मन! गुरु आणि देवाचे ध्यान कर

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਮੈਲੁ ਉਤਾਰੈ ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਮਿਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तो अनेक जन्मांची घाण काढून टाकतो आणि सर्व यातना कापून आपल्याला देवाशी जोडतो. ॥१॥रहाउ॥

ਤੀਰਥਿ ਨਾਇ ਕਹਾ ਸੁਚਿ ਸੈਲੁ ॥
पवित्र ठिकाणी स्नान करून दगडी हृदय कसे शुद्ध करता येईल?

ਮਨ ਕਉ ਵਿਆਪੈ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ॥
अहंकारामुळे मन नेहमीच घाणेरडे असते

ਕੋਟਿ ਕਰਮ ਬੰਧਨ ਕਾ ਮੂਲੁ ॥
लाखो कर्मकांड देखील बंधनाचे कारण आहेत

ਹਰਿ ਕੇ ਭਜਨ ਬਿਨੁ ਬਿਰਥਾ ਪੂਲੁ ॥੨॥
देवाच्या उपासनेशिवाय सर्व कर्म व्यर्थ आहेत. ॥२॥

ਬਿਨੁ ਖਾਏ ਬੂਝੈ ਨਹੀ ਭੂਖ ॥
काही अन्न वगैरे खाल्ल्याशिवाय भूक भागत नाही

ਰੋਗੁ ਜਾਇ ਤਾਂ ਉਤਰਹਿ ਦੂਖ ॥
जेव्हा एखादा आजार निघून जातो, तेव्हाच वेदना संपतात

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮੋਹਿ ਬਿਆਪਿਆ ॥
जीव फक्त काम, क्रोध, लोभ आणि आसक्तीमध्ये मग्न असतो

ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨਾ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਨਹੀ ਜਾਪਿਆ ॥੩॥
ज्याने त्याला निर्माण केले आहे, तो त्याला निर्माण करणाऱ्या परमेश्वराला ओळखत नाही. ॥३॥

ਧਨੁ ਧਨੁ ਸਾਧ ਧੰਨੁ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥
संतपुरुष आणि हरिचे नाम धन्य ।

ਆਠ ਪਹਰ ਕੀਰਤਨੁ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥
आठ तास देवाचे गुणगान करा

ਧਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਧਨੁ ਕਰਣੈਹਾਰ ॥
देवाची भक्ती धन्य आहे आणि भक्ती करणाराही धन्य आहे

ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਪੁਰਖ ਅਪਾਰ ॥੪॥੩੨॥੪੫॥
नानक अनंत परमेश्वराच्या शरणात आहे. ॥४॥३२॥ ४५॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥
भैरौ महाला ५ ॥

ਗੁਰ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਏ ਭਉ ਗਏ ॥
जर गुरु प्रसन्न असतील तर सर्व भीती नाहीशी होतात आणि

ਨਾਮ ਨਿਰੰਜਨ ਮਨ ਮਹਿ ਲਏ ॥
हरिचे पवित्र नाव मनात स्थित आहे

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਸਦਾ ਕਿਰਪਾਲ ॥
दयाळू परमेश्वर नेहमीच दयाळू असतो

ਬਿਨਸਿ ਗਏ ਸਗਲੇ ਜੰਜਾਲ ॥੧॥
ज्याने सर्व बंधने नष्ट होतात । ॥१॥

ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਘਨੇ ॥
नैसर्गिक आनंद आणि आनंद कायम आहे

ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਟੇ ਭੈ ਭਰਮਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸਨ ਭਨੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
संतांसोबत आत्म्याने हरिच्या अमृतरूपी नामाचा जप केल्याने सर्व भय आणि भ्रम नाहीसे होतात. ॥१॥रहाउ॥

ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਾਗੋ ਹੇਤੁ ॥
जर कोणी प्रभूच्या चरणांवर प्रेम करतो ॥

ਖਿਨ ਮਹਿ ਬਿਨਸਿਓ ਮਹਾ ਪਰੇਤੁ ॥
अभिमानाचे महाभूत क्षणात नष्ट होते

ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪੁ ਜਾਪਿ ॥
आठ तास देवाचे नाव जप करा

ਰਾਖਨਹਾਰ ਗੋਵਿਦ ਗੁਰ ਆਪਿ ॥੨॥
तो गुरु, देव स्वतःच रक्षक आहे. ॥२॥

ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਸਦਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰੈ ॥
तो नेहमीच त्याच्या सेवकांची काळजी घेतो आणि

ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੇ ਸਾਸ ਨਿਹਾਰੈ ॥
तो त्याच्या भक्तांची सर्व प्रकारे काळजी घेतो

ਮਾਨਸ ਕੀ ਕਹੁ ਕੇਤਕ ਬਾਤ ॥
माणसाची स्थिती काय आहे?

ਜਮ ਤੇ ਰਾਖੈ ਦੇ ਕਰਿ ਹਾਥ ॥੩॥
तो आपला हात देऊन यमापासून आपले रक्षण करतो ॥३॥

ਨਿਰਮਲ ਸੋਭਾ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥
मग सौंदर्य आणि आचरण शुद्ध होतात

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਆਇਆ ਮਨਿ ਚੀਤਿ ॥
जेव्हा मनाला परमब्रह्माचे स्मरण होते

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰਿ ਦੀਨੋ ਦਾਨੁ ॥
हे नानक! गुरुंनी दयाळूपणे दान दिले आहे आणि

ਨਾਨਕ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥੪॥੩੩॥੪੬॥
मला नामाच्या रूपात सुखांचा खजिना सापडला आहे. ॥४॥ ३३॥ ४६॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥
भैरौ महाला ५ ॥

ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ॥
माझे गुरु सर्वकाही घडवून आणण्यास सक्षम आहेत

ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਣ ਸੁਖਦਾਤਾ ਨੇਰਾ ॥
आत्मा हाच तो आहे जो आत्म्याला आनंद देतो

ਭੈ ਭੰਜਨ ਅਬਿਨਾਸੀ ਰਾਇ ॥
तो सर्व भीतींचा नाश करतो आणि अविनाशी आहे

ਦਰਸਨਿ ਦੇਖਿਐ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥੧॥
त्याला पाहून सर्व दुःख दूर होतात. ॥१॥

ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਉ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾ ॥
जिथे जिथे मी तुझा आश्रय शोधतो

ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਈ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मी सद्गुरुंच्या चरणी स्वतःचे बलिदान देण्यास तयार आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਪੂਰਨ ਕਾਮ ਮਿਲੇ ਗੁਰਦੇਵ ॥
गुरुदेवांना भेटून सर्व कामे पूर्ण झाली

ਸਭਿ ਫਲਦਾਤਾ ਨਿਰਮਲ ਸੇਵ ॥
तो सर्व फळे देणारा आहे आणि त्याची सेवा देखील शुद्ध आहे

ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੀਨੇ ਅਪੁਨੇ ਦਾਸ ॥
हात पुढे करून त्याने आपल्या दासाला वाचवले आहे आणि

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਿਦ ਦੀਓ ਨਿਵਾਸ ॥੨॥
रामाच्या नावाने मला तुझ्या हृदयात वास करायला लावले आहे. ॥२॥

ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਸੋਗੁ ॥
भक्तांच्या मनात नेहमीच आनंद असतो आणि कोणतेही दुःख नसते

ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਨਹ ਬਿਆਪੈ ਰੋਗੁ ॥
वेदना आणि आजारही त्यांना स्पर्श करत नाहीत

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੇਰਾ ਤੂ ਕਰਣੈਹਾਰੁ ॥
सर्व काही तुझे आहे आणि तूच ते करणार आहेस

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥੩॥
परम ब्रह्म, गुरू, अनाकलनीय आहे. ॥३॥

ਨਿਰਮਲ ਸੋਭਾ ਅਚਰਜ ਬਾਣੀ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ਮਨਿ ਭਾਣੀ ॥
तुझे सौंदर्य खूप पवित्र आहे आणि तुझे वाणी अद्भुत आहे. परम ब्रह्माच्या मनालाही तू आवडतोस

ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਰਵਿਆ ਸੋਇ ॥
तो पृथ्वी, आकाश आणि पाण्यात उपस्थित आहे

ਨਾਨਕ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਹੋਇ ॥੪॥੩੪॥੪੭॥
हे नानक! या जगात सर्व काही करणारा परमेश्वरच आहे. ॥४॥३४॥४७॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥
भैरौ महाला ५ ॥

ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਾਤਾ ਰਾਮ ਰੰਗਿ ਚਰਣੇ ॥
हे मन आणि शरीर परमेश्वराच्या चरणी लीन होतात

Page 1150

ਸਰਬ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨ ਕਰਣੇ ॥
तो सर्व इच्छा पूर्ण करणारा आहे

ਆਠ ਪਹਰ ਗਾਵਤ ਭਗਵੰਤੁ ॥
आठ तास देवाचे गुणगान करा

ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਨੋ ਪੂਰਾ ਮੰਤੁ ॥੧॥
सद्गुरुंनी हा संपूर्ण मंत्र दिला आहे. ॥१॥

ਸੋ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿਸੁ ਨਾਮਿ ਪਿਆਰੁ ॥
ज्याला परमेश्वराच्या नावावर अढळ प्रेम आहे तो भाग्यवान आहे

ਤਿਸ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਰੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
त्याच्याशी संगती केल्याने जगाचेही तारण होते. ॥१॥रहाउ॥

ਸੋਈ ਗਿਆਨੀ ਜਿ ਸਿਮਰੈ ਏਕ ॥
जो परमेश्वराचे स्मरण करतो तोच ज्ञानी आहे

ਸੋ ਧਨਵੰਤਾ ਜਿਸੁ ਬੁਧਿ ਬਿਬੇਕ ॥
ज्याच्याकडे ज्ञान आणि बुद्धिमत्ता आहे तो श्रीमंत आहे

ਸੋ ਕੁਲਵੰਤਾ ਜਿ ਸਿਮਰੈ ਸੁਆਮੀ ॥
जो परमेश्वराची उपासना करतो तो एक महान व्यक्ती आहे

ਸੋ ਪਤਿਵੰਤਾ ਜਿ ਆਪੁ ਪਛਾਨੀ ॥੨॥
जो स्वतःचे ज्ञान जाणतो तो आदरणीय असतो. ॥२॥

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥
गुरूच्या कृपेने ज्याला सर्वोच्च स्थान प्राप्त झाले आहे

ਗੁਣ ਗੁੋਪਾਲ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਧਿਆਇਆ ॥
तो परमेश्वराचे गुणगान गातो आणि रात्रंदिवस त्याच्या ध्यानात मग्न राहतो

ਤੂਟੇ ਬੰਧਨ ਪੂਰਨ ਆਸਾ ॥
त्याच्या आशा पूर्ण झाल्या आणि सर्व बंधने तुटली

ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਣ ਰਿਦ ਮਾਹਿ ਨਿਵਾਸਾ ॥੩॥
प्रभूचे चरण त्याच्या हृदयात राहतात. ॥३॥

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕੇ ਪੂਰਨ ਕਰਮਾ ॥
नानक म्हणतात की ज्याचे पूर्ण भाग्य आहे तो

ਸੋ ਜਨੁ ਆਇਆ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਰਨਾ ॥
तो व्यक्ती परमेश्वराच्या आश्रयाला येतो

ਆਪਿ ਪਵਿਤੁ ਪਾਵਨ ਸਭਿ ਕੀਨੇ ॥
तो स्वतः पवित्र आहे आणि सर्वांना शुद्ध करतो आणि

ਰਾਮ ਰਸਾਇਣੁ ਰਸਨਾ ਚੀਨ੍ੇ ॥੪॥੩੫॥੪੮॥
रामनामाचे औषध जीभ ओळखते.॥४॥ ३५॥४८॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥
भैरौ महाला ५ ॥

ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਕਿਛੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥
प्रभूचे नाव घेतल्याने कोणताही अडथळा येत नाही

ਨਾਮੁ ਸੁਣਤ ਜਮੁ ਦੂਰਹੁ ਭਾਗੈ ॥
हे नाव ऐकताच यम देखील दूरवरून पळू लागतो

ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਸਭ ਦੂਖਹ ਨਾਸੁ ॥
परमेश्वराच्या नावाच्या उपासनेने सर्व दुःखे नष्ट होतात

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਹਰਿ ਚਰਣ ਨਿਵਾਸੁ ॥੧॥
नामाचा जप केल्याने मनुष्य प्रभूच्या चरणी वास करतो. ॥१॥

ਨਿਰਬਿਘਨ ਭਗਤਿ ਭਜੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥
परमेश्वराची भक्ती प्रत्येक अडथळा दूर करते

ਰਸਕਿ ਰਸਕਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
आनंदाने परमेश्वराची स्तुती करा, परमेश्वराची स्तुती करा. ॥१॥रहाउ॥

ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਕਿਛੁ ਚਾਖੁ ਨ ਜੋਹੈ ॥
देवाचे स्मरण केल्याने कोणतीही वाईट नजर लागत नाही

ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਦੈਤ ਦੇਉ ਨ ਪੋਹੈ ॥
देवाचे स्मरण केल्याने, भूत आणि आत्मे आपल्याला त्रास देत नाहीत

ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਮੋਹੁ ਮਾਨੁ ਨ ਬਧੈ ॥
देवाचे स्मरण केल्याने अहंकार आणि आसक्ती बांधता येत नाहीत

ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਗਰਭ ਜੋਨਿ ਨ ਰੁਧੈ ॥੨॥
देवाचे ध्यान केल्याने गर्भ आणि योनीतून मुक्तता मिळते.॥२॥

ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ ਕੀ ਸਗਲੀ ਬੇਲਾ ॥
दिवस आणि रात्र किंवा सकाळ आणि संध्याकाळ हा देवाच्या आठवणीचा शुभ काळ आहे

ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਬਹੁ ਮਾਹਿ ਇਕੇਲਾ ॥
अनेक लोकांमध्ये, फक्त एकाच व्यक्तीला देव आठवतो

ਜਾਤਿ ਅਜਾਤਿ ਜਪੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥
कोणत्याही जातीचा असला तरी कोणीही देवाचे नाव जपू शकतो

ਜੋ ਜਾਪੈ ਤਿਸ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥੩॥
जो नामजप करतो त्याला मोक्ष मिळतो ॥३॥

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ਸਾਧਸੰਗਿ ॥
संतांसोबत प्रभूचे नामजप करावे

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕਾ ਪੂਰਨ ਰੰਗੁ ॥
यामुळे प्रभूच्या नावाचा पूर्ण रंग येतो

ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥
हे नानक! परमेश्वराने आपल्याला अशा वरदानाने आशीर्वादित केले आहे की

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਹਰਿ ਦੇਹੁ ਚਿਤਾਰਿ ॥੪॥੩੬॥੪੯॥
तो श्वासोच्छवासाने परमेश्वराचे स्मरण करतो. ॥४॥३६॥४९॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥
भैरौ महाला ५ ॥

ਆਪੇ ਸਾਸਤੁ ਆਪੇ ਬੇਦੁ ॥
तो स्वतः वेद आणि धर्मग्रंथ आहे आणि

ਆਪੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਜਾਣੈ ਭੇਦੁ ॥
तो स्वतः प्रत्येक कणाचे रहस्य जाणतो

ਜੋਤਿ ਸਰੂਪ ਜਾ ਕੀ ਸਭ ਵਥੁ ॥
तो प्रकाशाचे अवतार आहे; निर्मितीच्या स्वरूपात असलेल्या सर्व गोष्टी त्याच्या मालकीच्या आहेत

ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਪੂਰਨ ਸਮਰਥੁ ॥੧॥
तो सर्वकाही करण्यास पूर्णपणे सक्षम आहे ॥१॥

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਓਟ ਗਹਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥
हे माझ्या मन! परमेश्वराचा आश्रय घे.

ਚਰਨ ਕਮਲ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਰਾਧਹੁ ਦੁਸਮਨ ਦੂਖੁ ਨ ਆਵੈ ਨੇਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
गुरूच्या चरणकमलांची पूजा करा, यामुळे शत्रू आणि कोणतेही दुःख तुमच्या जवळ येणार नाही. ॥१॥रहाउ॥

ਆਪੇ ਵਣੁ ਤ੍ਰਿਣੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸਾਰੁ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸੂਤਿ ਪਰੋਇਆ ਸੰਸਾਰੁ ॥
तो स्वतः तिन्ही जगाचे सार आहे, जंगले, वनस्पती आणि संपूर्ण विश्व त्याच्या धाग्यात गुंतलेले आहे

ਆਪੇ ਸਿਵ ਸਕਤੀ ਸੰਜੋਗੀ ॥
तो स्वतः शिव आणि शक्तीचे मिलन घडवून आणतो

ਆਪਿ ਨਿਰਬਾਣੀ ਆਪੇ ਭੋਗੀ ॥੨॥
तो स्वतःच भोक्ता आहे आणि तो स्वतःच अनासक्त आहे. ॥२॥

ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਉ ਤਤ ਤਤ ਸੋਇ ॥
मी जिथे पाहतो तिथे तो असतो. मी जिथे पाहतो तिथे तो असतो

ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥
त्याच्याशिवाय दुसरे कोणीच नाही

ਸਾਗਰੁ ਤਰੀਐ ਨਾਮ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥
प्रभूच्या नामाच्या रंगात बुडून जगाचा महासागर पार करता येतो

ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਨਾਨਕੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ॥੩॥
म्हणून, नानक संत पुरुषांसोबत त्यांचे गुण गातात. ॥३॥

ਮੁਕਤਿ ਭੁਗਤਿ ਜੁਗਤਿ ਵਸਿ ਜਾ ਕੈ ॥
मोक्ष, भोग आणि पद्धत केवळ त्याच्याच नियंत्रणात आहे आणि

ਊਣਾ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਜਨ ਤਾ ਕੈ ॥
त्याच्या भक्ताला कशाचीही कमतरता नाही

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਹੋਇ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ॥
हे नानक जो प्रसन्न होतो त्याच्यावर दया कर ॥

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸੇਈ ਜਨ ਧੰਨ ॥੪॥੩੭॥੫੦॥
तो माणूस धन्य आहे. ॥४॥ ३७॥ ५०॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥
भैरौ महाला ५ ॥

ਭਗਤਾ ਮਨਿ ਆਨੰਦੁ ਗੋਬਿੰਦ ॥
भक्ताच्या हृदयात देव वास करतो म्हणून नेहमीच आनंद असतो

ਅਸਥਿਤਿ ਭਏ ਬਿਨਸੀ ਸਭ ਚਿੰਦ ॥
त्यांच्या सर्व चिंता नाहीशा होतात आणि ते त्यांच्या मनात स्थिर होतात

ਭੈ ਭ੍ਰਮ ਬਿਨਸਿ ਗਏ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ॥
त्यांचे भ्रम आणि भीती क्षणात नाहीशी होतात

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥੧॥
कारण परम ब्रह्म मनात वास करतो. ॥१॥

ਰਾਮ ਰਾਮ ਸੰਤ ਸਦਾ ਸਹਾਇ ॥
देव नेहमीच संतांना मदतगार असतो.

ਘਰਿ ਬਾਹਰਿ ਨਾਲੇ ਪਰਮੇਸਰੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਪੂਰਨ ਸਭ ਠਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
घरात, गटारांच्या बाहेर, देव सर्वत्र पूर्णपणे उपस्थित असतो. ॥१॥रहाउ॥

ਧਨੁ ਮਾਲੁ ਜੋਬਨੁ ਜੁਗਤਿ ਗੋਪਾਲ ॥
माझे धन, धन, तारुण्य आणि जीवनाची रणनीती हे सर्व देव आणि

ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਣ ਨਿਤ ਸੁਖ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥
माझ्या जीवनाचा आत्मा नेहमीच आनंदाने पोषित असतो.

ਅਪਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਦੇ ਰਾਖੈ ਹਾਥ ॥
तो त्याच्या गुलामाला हात देऊन त्याचे रक्षण करतो आणि.

ਨਿਮਖ ਨ ਛੋਡੈ ਸਦ ਹੀ ਸਾਥ ॥੨॥
तो मला एका क्षणासाठीही सोडत नाही, तो नेहमीच माझ्यासोबत असतो. ॥२॥

ਹਰਿ ਸਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥
परमात्मा सर्वात प्रिय आहे दुसरा कोणी नाही

ਸਾਰਿ ਸਮ੍ਹਾਲੇ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥
फक्त खरा परमेश्वरच आपली काळजी घेतो.

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬੰਧੁ ਨਰਾਇਣੁ ॥
आई, वडील, मुलगा आणि भाऊ हे देव आहेत.

ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਭਗਤ ਗੁਣ ਗਾਇਣੁ ॥੩॥
प्राचीन काळापासून भक्त त्याचे गुणगान गात आले आहेत. ॥३॥

ਤਿਸ ਕੀ ਧਰ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਮਨਿ ਜੋਰੁ ॥
आपल्याला फक्त त्याचा आधार आहे आणि केवळ परमेश्वरच आपली शक्ती आहे.

ਏਕ ਬਿਨਾ ਦੂਜਾ ਨਹੀ ਹੋਰੁ ॥
एकाशिवाय दुसरा असू शकत नाही

ਨਾਨਕ ਕੈ ਮਨਿ ਇਹੁ ਪੁਰਖਾਰਥੁ ॥
नानकच्या मनात ही शक्ती आहे

ਪ੍ਰਭੂ ਹਮਾਰਾ ਸਾਰੇ ਸੁਆਰਥੁ ॥੪॥੩੮॥੫੧॥
परमेश्वर आपल्या सर्व कामांवर आशीर्वाद देईल. ॥४॥३८॥५१॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥
भैरौ महाला ५ ॥

ਭੈ ਕਉ ਭਉ ਪੜਿਆ ਸਿਮਰਤ ਹਰਿ ਨਾਮ ॥
परमात्म्याचे नाव लक्षात ठेवल्याने भीतीही नाहीशी झाली आहे

ਸਗਲ ਬਿਆਧਿ ਮਿਟੀ ਤ੍ਰਿਹੁ ਗੁਣ ਕੀ ਦਾਸ ਕੇ ਹੋਏ ਪੂਰਨ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तिन्ही गुणांचे सर्व रोग नाहीसे झाले आहेत आणि दासांचे सर्व कार्य पूर्ण झाले आहेत.॥१॥रहाउ॥

ਹਰਿ ਕੇ ਲੋਕ ਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਤਿਨ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਪੂਰਨ ਧਾਮ ॥
परमात्माचे भक्त नेहमीच त्याची स्तुती करतात आणि त्यांनाच पूर्ण वैकुंठ धाम प्राप्त झाले आहे

ਜਨ ਕਾ ਦਰਸੁ ਬਾਂਛੈ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ਹੋਇ ਪੁਨੀਤ ਧਰਮ ਰਾਇ ਜਾਮ ॥੧॥
यमराज देखील रात्रंदिवस भक्तांना पाहण्याची इच्छा करतो आणि पवित्र होतो. ॥१॥

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮਦ ਨਿੰਦਾ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਟਿਆ ਅਭਿਮਾਨ ॥
संतांच्या संगतीत काम, क्रोध, लोभ, अहंकार, निंदा आणि अभिमान नष्ट होतात.

ਐਸੇ ਸੰਤ ਭੇਟਹਿ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨ ॥੨॥੩੯॥੫੨॥
ज्यांना अशा संतांना भेटणारे भाग्यवान असतात आणि नानक त्यांच्यासाठी स्वतःचे बलिदान देण्यास नेहमीच तयार असतात. ॥२॥३९॥५२॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥
भैरौ महाला ५ ॥

ਪੰਚ ਮਜਮੀ ਜੋ ਪੰਚਨ ਰਾਖੈ ॥
पंच मजमी तो आहे जो वासनेसारखे पाच दुर्गुण आपल्या मनात ठेवतो.

ਮਿਥਿਆ ਰਸਨਾ ਨਿਤ ਉਠਿ ਭਾਖੈ ॥
दररोज तो उठतो आणि खोटे बोलतो

ਚਕ੍ਰ ਬਣਾਇ ਕਰੈ ਪਾਖੰਡ ॥
तो कपाळावर टिळक घालतो आणि चक्र पुजारी असल्याचे भासवतो

ਝੁਰਿ ਝੁਰਿ ਪਚੈ ਜੈਸੇ ਤ੍ਰਿਅ ਰੰਡ ॥੧॥
पण तो विधवेसारखा पश्चात्ताप करत मरतो ॥१॥

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਸਭ ਝੂਠੁ ॥
प्रभूच्या नावाशिवाय सर्व काही खोटे आहे

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਈਐ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹਿ ਸਾਕਤ ਮੂਠੁ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
पूर्ण गुरुशिवाय मोक्ष मिळत नाही आणि कपटी आत्मा प्रभूच्या दरबारात लुटला जातो. ॥१॥रहाउ॥

ਸੋਈ ਕੁਚੀਲੁ ਕੁਦਰਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨੈ ॥
तो दुष्ट माणूस देवाचे स्वरूप जाणत नाही.

ਲੀਪਿਐ ਥਾਇ ਨ ਸੁਚਿ ਹਰਿ ਮਾਨੈ ॥
त्या जागेला प्लास्टर केल्यानंतरही देव ते पवित्र स्थान मानत नाही

ਅੰਤਰੁ ਮੈਲਾ ਬਾਹਰੁ ਨਿਤ ਧੋਵੈ ॥
ज्याचे अंतरात्म्य घाणेरडे आहे, तो दररोज आपले बाह्य शरीर धुतो.

ਸਾਚੀ ਦਰਗਹਿ ਅਪਨੀ ਪਤਿ ਖੋਵੈ ॥੨॥
खऱ्या न्यायालयात तो आपला आदर गमावतो. ॥२॥

ਮਾਇਆ ਕਾਰਣਿ ਕਰੈ ਉਪਾਉ ॥
तो पैसे कमविण्यासाठी अनेक उपाय करतो आणि

ਕਬਹਿ ਨ ਘਾਲੈ ਸੀਧਾ ਪਾਉ ॥
तो कधीही सरळ पाय ठेवत नाही पण वाईट गोष्टी करतो.

ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਤਿਸੁ ਚੀਤਿ ਨ ਆਣੈ ॥
ज्याने मला निर्माण केले ते मला आठवत नाही आणि

ਕੂੜੀ ਕੂੜੀ ਮੁਖਹੁ ਵਖਾਣੈ ॥੩॥
तो नेहमी तोंडाने खोटे बोलतो. ॥३॥

ਜਿਸ ਨੋ ਕਰਮੁ ਕਰੇ ਕਰਤਾਰੁ ॥
ज्याच्यावर देव आपले आशीर्वाद वर्षाव करतो.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਹੋਇ ਤਿਸੁ ਬਿਉਹਾਰੁ ॥
तो संतांशी जोडला जातो.

ਹਰਿ ਨਾਮ ਭਗਤਿ ਸਿਉ ਲਾਗਾ ਰੰਗੁ ॥
गुरु नानक म्हणतात की जो हरीच्या नावाच्या भक्तीने रंगला आहे तो.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਨਹੀ ਭੰਗੁ ॥੪॥੪੦॥੫੩॥
अशा व्यक्तीला कोणतीही अडचण येत नाही. ॥४॥॥ ४०॥ ॥ ५३॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥
भैरौ महाला ५ ॥

ਨਿੰਦਕ ਕਉ ਫਿਟਕੇ ਸੰਸਾਰੁ ॥
संपूर्ण जग निंदकांचा निषेध करते आणि त्यांची थट्टा करते.

ਨਿੰਦਕ ਕਾ ਝੂਠਾ ਬਿਉਹਾਰੁ ॥
निंदकांचे वर्तन नेहमीच खोटे असते आणि

ਨਿੰਦਕ ਕਾ ਮੈਲਾ ਆਚਾਰੁ ॥
त्याचे आचरणही घाणेरडे असते.

ਦਾਸ ਅਪੁਨੇ ਕਉ ਰਾਖਨਹਾਰੁ ॥੧॥
पण देव आपल्या दासाचे या निंदेपासून रक्षण करतो. ॥१॥

ਨਿੰਦਕੁ ਮੁਆ ਨਿੰਦਕ ਕੈ ਨਾਲਿ ॥
निंदक निंदकांच्या संगतीत मरतो.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸਰਿ ਜਨ ਰਾਖੇ ਨਿੰਦਕ ਕੈ ਸਿਰਿ ਕੜਕਿਓ ਕਾਲੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
परम ब्रह्मा आपल्या भक्तांचे रक्षण करतो आणि निंदकांच्या डोक्यावर मृत्युचा तडाखा बसतो.
॥१॥रहाउ॥

Page 1152

ਨਿੰਦਕ ਕਾ ਕਹਿਆ ਕੋਇ ਨ ਮਾਨੈ ॥
निंदक व्यक्ती काय म्हणते यावर कोणीही विश्वास ठेवत नाही आणि

ਨਿੰਦਕ ਝੂਠੁ ਬੋਲਿ ਪਛੁਤਾਨੇ ॥
खोटे बोलल्यानंतर निंदा करणारा पश्चात्ताप करतो

ਹਾਥ ਪਛੋਰਹਿ ਸਿਰੁ ਧਰਨਿ ਲਗਾਹਿ ॥
तो आपले हात मारतो आणि आपले डोके जमिनीवर ठेवतो, पण.

ਨਿੰਦਕ ਕਉ ਦਈ ਛੋਡੈ ਨਾਹਿ ॥੨॥
देव निंदकांना सोडत नाही. ॥२॥

ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਕਿਛੁ ਬੁਰਾ ਨ ਮਾਗੈ ॥
देवाचा भक्त कोणाचेही वाईट इच्छित नाही .

ਨਿੰਦਕ ਕਉ ਲਾਗੈ ਦੁਖ ਸਾਂਗੈ ॥
म्हणून, निंदक दु:खाच्या बाणांनी मारला जातो

ਬਗੁਲੇ ਜਿਉ ਰਹਿਆ ਪੰਖ ਪਸਾਰਿ ॥
तो बगळ्यासारखे पंख पसरून पांढरे वस्त्र परिधान करतो, पण

ਮੁਖ ਤੇ ਬੋਲਿਆ ਤਾਂ ਕਢਿਆ ਬੀਚਾਰਿ ॥੩॥
जर तो तोंडाने बोलला तर थोर लोक विचार करून त्याला सत्संगातून बाहेर काढतात. ॥३॥

ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਕਰਤਾ ਸੋਇ ॥
देव सर्वज्ञ आहे

ਹਰਿ ਜਨੁ ਕਰੈ ਸੁ ਨਿਹਚਲੁ ਹੋਇ ॥
भक्त म्हणती ते निश्चित .

ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਸਾਚਾ ਦਰਬਾਰਿ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥੪॥੪੧॥੫੪॥
परमेश्वराचा भक्त खऱ्या दरबारात चांगला दिसतो. सार विचारात घेतल्यानंतर नानक हे म्हणतात. ॥४॥४१॥५४॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥
भैरौ महाला ५ ॥

ਦੁਇ ਕਰ ਜੋਰਿ ਕਰਉ ਅਰਦਾਸਿ ॥
मी हात जोडून प्रार्थना करतो की

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਧਨੁ ਤਿਸ ਕੀ ਰਾਸਿ ॥
हे जीवन, शरीर, धन इत्यादी सर्व देवाची राजधानी आहे.

ਸੋਈ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ॥
तो माझा स्वामी आहे आणि तोच सर्व काही करतो.

ਕੋਟਿ ਬਾਰ ਜਾਈ ਬਲਿਹਾਰ ॥੧॥
मी त्याच्यासाठी लाखो वेळा स्वतःला बलिदान देतो ॥१॥

ਸਾਧੂ ਧੂਰਿ ਪੁਨੀਤ ਕਰੀ ॥
संतांच्या धूळाने मला शुद्ध केले आहे.

ਮਨ ਕੇ ਬਿਕਾਰ ਮਿਟਹਿ ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਤ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਮੈਲੁ ਹਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
परमेश्वराचे स्मरण केल्याने मनाचे विकार दूर होतात आणि अनेक जन्मांची घाण दूर होते. ॥१॥रहाउ॥

ਜਾ ਕੈ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਸਗਲ ਨਿਧਾਨ ॥
ज्याच्या घरात सर्व सुखसोयींचा खजिना आहे

ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਪਾਈਐ ਮਾਨੁ ॥
ज्याची सेवा तुम्हाला सन्मान देते

ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨਹਾਰ ॥
सर्व इच्छा पूर्ण करणारा देवच आहे

ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਭਗਤਨ ਆਧਾਰ ॥੨॥
भक्तांचे जीवन आणि आत्मा हेच आधार आहेत ॥२॥

ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਗਲ ਪ੍ਰਗਾਸ ॥
तो प्रत्येकाच्या अंतरात्माला प्रकाशित करतो.

ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵਹਿ ਭਗਤ ਗੁਣਤਾਸ ॥
भक्त केवळ सद्गुणांचे भांडार असलेल्या परम परमेश्वराच्या नावाचा जप करून जगतो

ਜਾ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਬਿਰਥੀ ਜਾਇ ॥
त्याची सेवा व्यर्थ जात नाही .

ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਏਕੁ ਧਿਆਇ ॥੩॥
म्हणून, तुमच्या मनातील आणि शरीरात फक्त एकाच देवाचे ध्यान करा. ॥३॥

ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ ਦਇਆ ਸੰਤੋਖੁ ॥
गुरुंच्या शिकवणीमुळे करुणा आणि समाधान यासारख्या शुभ गुणांची प्राप्ती होते

ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਇਹੁ ਥੋਕੁ ॥
हरिनामाचे भांडार अत्यंत पवित्र आहे

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੀਜੈ ਲੜਿ ਲਾਇ ॥
नानकांची विनंती आहे की हे देवा! कृपया मला तुमच्या संरक्षणाखाली घ्या

ਚਰਨ ਕਮਲ ਨਾਨਕ ਨਿਤ ਧਿਆਇ ॥੪॥੪੨॥੫੫॥
हे नानक! मी नेहमीच तुझ्या चरणांचे ध्यान करतो. ॥४॥ ४२॥ ५५॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥
भैरौ महाला ५ ॥

ਸਤਿਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਸੁਨੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥
सतगुरु झोपले तर आमची प्रार्थना

ਕਾਰਜੁ ਆਇਆ ਸਗਲਾ ਰਾਸਿ ॥
सर्व काम यशस्वीरित्या पूर्ण झाले

ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰਭੂ ਧਿਆਇਆ ॥
मी माझ्या मनाने आणि शरीरात फक्त परमेश्वराचे ध्यान केले

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਡਰੁ ਸਗਲ ਚੁਕਾਇਆ ॥੧॥
परिपूर्ण गुरुंनी आपले सर्व भय नाहीसे केले आहेत.

ਸਭ ਤੇ ਵਡ ਸਮਰਥ ਗੁਰਦੇਵ ॥
आमचे गुरुदेव सर्वांत श्रेष्ठ आहेत

ਸਭਿ ਸੁਖ ਪਾਈ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ॥ ਰਹਾਉ ॥
तो सर्व काही करण्यास सक्षम आहे आणि त्याची सेवा करून सर्व सुख मिळाले आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਜਾ ਕਾ ਕੀਆ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ॥
जो सर्व काही करतो.

ਤਿਸ ਕਾ ਅਮਰੁ ਨ ਮੇਟੈ ਕੋਇ ॥
त्याचे आदेश कोणीही टाळू शकत नाही.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਅਨੂਪੁ ॥
तो परम ब्रह्म अतुलनीय आहे.

ਸਫਲ ਮੂਰਤਿ ਗੁਰੁ ਤਿਸ ਕਾ ਰੂਪੁ ॥੨॥
त्याचे दर्शन फलदायी आहे आणि गुरु त्याचे रूप आहे. ॥२॥

ਜਾ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਬਸੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥
ज्याच्या हृदयात देवाचे नाव राहते

ਜੋ ਜੋ ਪੇਖੈ ਸੁ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੁ ॥
जो कोणी जे पाहतो, त्यात ब्रह्माचे ज्ञान आढळते

ਬੀਸ ਬਿਸੁਏ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਪਰਗਾਸੁ ॥
ज्याचे मन १००% प्रकाशाने भरलेले आहे

ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਨਿਵਾਸੁ ॥੩॥
त्या व्यक्तीच्या हृदयात परम ब्रह्म वास करतो. ॥३॥

ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਸਦ ਕਰੀ ਨਮਸਕਾਰ ॥
मी त्या गुरूला नेहमीच नमन करतो

ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਸਦ ਜਾਉ ਬਲਿਹਾਰ ॥
मी नेहमीच त्यावर बलिदान देतो

ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਧੋਇ ਧੋਇ ਪੀਵਾ ॥
हे नानक! मी खऱ्या गुरूंचे पाय धुतो आणि ते पितो

ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਜਪਿ ਸਦ ਜੀਵਾ ॥੪॥੪੩॥੫੬॥
गुरु नानक यांचे नाव जपून मी जगत आहे. ॥४॥४३॥५६॥

Page 1153

ਰਾਗੁ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ਪੜਤਾਲ ਘਰੁ ੩
रगु भैरौ महाला ५ तपास घर ३

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्‌गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਪਰਤਿਪਾਲ ਪ੍ਰਭ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕਵਨ ਗੁਨ ਗਨੀ ॥
हे प्रभो! तू दयाळू आहेस आणि आमचा रक्षक आहेस, तुझ्या कोणत्या गुणांबद्दल मी बोलू?

ਅਨਿਕ ਰੰਗ ਬਹੁ ਤਰੰਗ ਸਰਬ ਕੋ ਧਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तू सर्वांचा स्वामी आहेस, तुझ्याकडे अनेक रंग आहेत, मनाचे अनेक उत्साह आहेत. ॥१॥रहाउ॥

ਅਨਿਕ ਗਿਆਨ ਅਨਿਕ ਧਿਆਨ ਅਨਿਕ ਜਾਪ ਜਾਪ ਤਾਪ ॥
जगात अनेक ज्ञानी, ध्यानी, जप करणारे आणि तपस्वी

ਅਨਿਕ ਗੁਨਿਤ ਧੁਨਿਤ ਲਲਿਤ ਅਨਿਕ ਧਾਰ ਮੁਨੀ ॥੧॥
अनेक ऋषी असे आहेत जे गोड स्वरात तुमचे गुणगान करतात आणि अनेक ऋषी असे आहेत जे तुमच्या ध्यानात तल्लीन राहतात. ॥१॥

ਅਨਿਕ ਨਾਦ ਅਨਿਕ ਬਾਜ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਅਨਿਕ ਸ੍ਵਾਦ ਅਨਿਕ ਦੋਖ ਅਨਿਕ ਰੋਗ ਮਿਟਹਿ ਜਸ ਸੁਨੀ ॥
अनेक लोक तुमच्यासाठी गातात आणि प्रत्येक क्षणी वाद्ये वाजवतात; श्रेष्ठ लोक तुमचे नाव मोठ्या आनंदाने घेतात; तुमची कीर्ती ऐकून अनेक रोग आणि दोष बरे होतात.

ਨਾਨਕ ਸੇਵ ਅਪਾਰ ਦੇਵ ਤਟਹ ਖਟਹ ਬਰਤ ਪੂਜਾ ਗਵਨ ਭਵਨ ਜਾਤ੍ਰ ਕਰਨ ਸਗਲ ਫਲ ਪੁਨੀ ॥੨॥੧॥੫੭॥੮॥੨੧॥੭॥੫੭॥੯੩॥
हे नानक! केवळ देवाची उपासना केल्याने तीर्थयात्रा, सहा कर्म, उपासना, प्रार्थना, यात्रा इत्यादी सर्व पुण्यफळ मिळतात । ॥२॥१॥ ५७॥ ८॥ २१॥ ७॥ ५७॥ ६३॥

ਭੈਰਉ ਅਸਟਪਦੀਆ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨
भैरौ अष्टपदी महला १ घर २

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्‌गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਆਤਮ ਮਹਿ ਰਾਮੁ ਰਾਮ ਮਹਿ ਆਤਮੁ ਚੀਨਸਿ ਗੁਰ ਬੀਚਾਰਾ ॥
गुरुंच्या सद्विचारांद्वारे आपल्याला हे रहस्य कळते की परमात्मा स्वतःमध्ये आहे आणि स्वतः परमात्म्यात आहे

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੀ ਦੁਖ ਕਾਟੈ ਹਉ ਮਾਰਾ ॥੧॥
त्यांचे अमृतसारखे शब्द सर्व दुःख दूर करणारे आणि अहंकार नष्ट करणारे ज्ञानाचे स्रोत आहेत.

ਨਾਨਕ ਹਉਮੈ ਰੋਗ ਬੁਰੇ ॥
हे नानक! अहंकाराचा आजार खूप वाईट आहे.

ਜਹ ਦੇਖਾਂ ਤਹ ਏਕਾ ਬੇਦਨ ਆਪੇ ਬਖਸੈ ਸਬਦਿ ਧੁਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जिथे जिथे पाहतो तिथे एक वेदनाच असते. जर देवाने माफ केले तर त्यावर उपाय होऊ शकतो. ॥१॥रहाउ॥

ਆਪੇ ਪਰਖੇ ਪਰਖਣਹਾਰੈ ਬਹੁਰਿ ਸੂਲਾਕੁ ਨ ਹੋਈ ॥
जेव्हा परीक्षक स्वतः काय चांगले आणि काय वाईट हे ओळखतो, तेव्हा त्याला पुन्हा चाचणीसाठी सुई लावली जात नाही

ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਭਈ ਗੁਰਿ ਮੇਲੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣਾ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥੨॥
ज्यांच्यावर प्रभूची दृष्टी पडली, त्यांचा गुरुशी संपर्क झाला आणि प्रभूची इच्छा खरी ठरली ॥२॥

ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਰੋਗੀ ਰੋਗੀ ਧਰਤਿ ਸਭੋਗੀ ॥
वारा, पाणी आणि अग्नी आजारी आहेत आणि सुखांसह संपूर्ण पृथ्वी आजारी आहे

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਮਾਇਆ ਦੇਹ ਸਿ ਰੋਗੀ ਰੋਗੀ ਕੁਟੰਬ ਸੰਜੋਗੀ ॥੩॥
आईवडील आणि आई शरीरात आजारी आहेत आणि कुटुंबातील सदस्य आणि नातेवाईक देखील आजारी आहेत. ॥३॥

ਰੋਗੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਸਰੁਦ੍ਰਾ ਰੋਗੀ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰਾ ॥
ब्रह्मा, विष्णू आणि महेशसह संपूर्ण जग अहंकारी भावनांमुळे आजारी आहे

ਹਰਿ ਪਦੁ ਚੀਨਿ ਭਏ ਸੇ ਮੁਕਤੇ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਾ ॥੪॥
ज्यांनी गुरुंच्या वचनांचे चिंतन करून परम स्थान समजून घेतले आहे, ते जगापासून मुक्त झाले आहेत. ॥४॥

ਰੋਗੀ ਸਾਤ ਸਮੁੰਦ ਸਨਦੀਆ ਖੰਡ ਪਤਾਲ ਸਿ ਰੋਗਿ ਭਰੇ ॥
सात समुद्र, नद्या, अनेक खंड आणि पाताळ हे आजारांनी भरलेले आहेत.

ਹਰਿ ਕੇ ਲੋਕ ਸਿ ਸਾਚਿ ਸੁਹੇਲੇ ਸਰਬੀ ਥਾਈ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥੫॥
परंतु केवळ भगवंतांचे भक्तच खरोखर आनंदी असतात, कारण भगवंत सर्वत्र त्यांचे आशीर्वाद वर्षाव करतात. ॥५॥

ਰੋਗੀ ਖਟ ਦਰਸਨ ਭੇਖਧਾਰੀ ਨਾਨਾ ਹਠੀ ਅਨੇਕਾ ॥
सहा तत्वज्ञानावर विश्वास ठेवणारे अनेक हट्टी लोक देखील आजारांना बळी पडतात

ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਕਰਹਿ ਕਹ ਬਪੁਰੇ ਨਹ ਬੂਝਹਿ ਇਕ ਏਕਾ ॥੬॥
जेव्हा एका देवाचे रहस्य समजू शकत नाहीत तेव्हा बिचारे वेद आणि ग्रंथ काय करू शकतात? ॥६॥

ਮਿਠ ਰਸੁ ਖਾਇ ਸੁ ਰੋਗਿ ਭਰੀਜੈ ਕੰਦ ਮੂਲਿ ਸੁਖੁ ਨਾਹੀ ॥
गोड रस खाल्ल्याने आजारी पडतो आणि मुळे आणि कंद खाल्ल्याने सुख मिळत नाही.

ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਚਲਹਿ ਅਨ ਮਾਰਗਿ ਅੰਤ ਕਾਲਿ ਪਛੁਤਾਹੀ ॥੭॥
जे परमेश्वराचे नाव विसरतात आणि दुसऱ्या मार्गावर चालतात, त्यांना शेवटी पश्चात्ताप होतो. ॥७॥

ਤੀਰਥਿ ਭਰਮੈ ਰੋਗੁ ਨ ਛੂਟਸਿ ਪੜਿਆ ਬਾਦੁ ਬਿਬਾਦੁ ਭਇਆ ॥
तीर्थक्षेत्रांना भेट देऊन आजार बरे होत नाहीत, तर वादविवाद आणि चर्चेचा आजार अभ्यासाने होतो

ਦੁਬਿਧਾ ਰੋਗੁ ਸੁ ਅਧਿਕ ਵਡੇਰਾ ਮਾਇਆ ਕਾ ਮੁਹਤਾਜੁ ਭਇਆ ॥੮॥
दुविधेचा आजार सर्वात मोठा आहे आणि माणूस फक्त संपत्तीची गरजू राहतो. ॥८॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਾ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੈ ਮਨਿ ਸਾਚਾ ਤਿਸੁ ਰੋਗੁ ਗਇਆ ॥
जो गुरुंच्या उपस्थितीत मनापासून देवाची स्तुती करतो, त्याचा आजार बरा होतो

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਨ ਅਨਦਿਨੁ ਨਿਰਮਲ ਜਿਨ ਕਉ ਕਰਮਿ ਨੀਸਾਣੁ ਪਇਆ ॥੯॥੧॥
गुरु नानक म्हणतात की ज्या भक्तांवर देवाचा आशीर्वाद असतो ते सदैव पवित्र राहतात. ॥९॥१॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੨
भैरौ महाला ३ घर २

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਤਿਨਿ ਕਰਤੈ ਇਕੁ ਚਲਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥
देवाने एक दिव्य नाटक रचले आहे

ਅਨਹਦ ਬਾਣੀ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇਆ ॥
अप्रत्यक्ष भाषण शब्दांच्या स्वरूपात कथन केले आहे

ਮਨਮੁਖਿ ਭੂਲੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝਾਇਆ ॥
मनाचे अनुयायी ते ऐकूनही लक्ष देत नव्हते, जरी गुरुमुखींना हे समजले आहे की

ਕਾਰਣੁ ਕਰਤਾ ਕਰਦਾ ਆਇਆ ॥੧॥
परमेश्वर स्वतः कर्ता आहे आणि तो निर्माण करत आहे. ॥१॥

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮੇਰੈ ਅੰਤਰਿ ਧਿਆਨੁ ॥
गुरुंचे उपदेश माझ्या मनात नेहमीच असतात आणि

ਹਉ ਕਬਹੁ ਨ ਛੋਡਉ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हरीच्या नावाची आठवण मी कधीच सोडू शकत नाही. ॥१॥रहाउ॥

ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਹਲਾਦੁ ਪੜਣ ਪਠਾਇਆ ॥
वडील हिरण्यकशिपूने प्रल्हादला शिक्षणासाठी शाळेत पाठवले आणि

ਲੈ ਪਾਟੀ ਪਾਧੇ ਕੈ ਆਇਆ ॥
तो शिक्षिकेकडे पाटी घेऊन आला.

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਨਹ ਪੜਉ ਅਚਾਰ ॥
त्याने आग्रह धरला की तो प्रभूच्या नावाशिवाय काहीही वाचणार नाही

ਮੇਰੀ ਪਟੀਆ ਲਿਖਿ ਦੇਹੁ ਗੋਬਿੰਦ ਮੁਰਾਰਿ ॥੨॥
तर माझ्या पाटीवर देवाचे नाव लिहा ॥२॥

ਪੁਤ੍ਰ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਸਿਉ ਕਹਿਆ ਮਾਇ ॥
आई प्रल्हादला म्हणाली

ਪਰਵਿਰਤਿ ਨ ਪੜਹੁ ਰਹੀ ਸਮਝਾਇ ॥
इतर रीतिरिवाज आणि परंपरांमध्ये अडकू नका, तुमच्या गुरूंचे पालन करा

ਨਿਰਭਉ ਦਾਤਾ ਹਰਿ ਜੀਉ ਮੇਰੈ ਨਾਲਿ ॥
प्रल्हाद म्हणाला, "सर्वांना प्रेम देणारा देव माझ्यासोबत आहे

ਜੇ ਹਰਿ ਛੋਡਉ ਤਉ ਕੁਲਿ ਲਾਗੈ ਗਾਲਿ ॥੩॥
जर मी त्याला सोडले तर संपूर्ण कुटुंब कलंकित होईल. ॥३॥

ਪ੍ਰਹਲਾਦਿ ਸਭਿ ਚਾਟੜੇ ਵਿਗਾਰੇ ॥
शिक्षकांनी त्याच्या वडिलांकडे तक्रार केली की प्रल्हादने त्याच्या सर्व वर्गमित्रांना बिघडवले आहे आणि

ਹਮਾਰਾ ਕਹਿਆ ਨ ਸੁਣੈ ਆਪਣੇ ਕਾਰਜ ਸਵਾਰੇ ॥
तो माझे ऐकत नाही पण स्वतःचे काम करण्यात व्यस्त आहे.

ਸਭ ਨਗਰੀ ਮਹਿ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਈ ॥
तो संपूर्ण शहरात भक्तीबद्दल बोलत आहे आणि

ਦੁਸਟ ਸਭਾ ਕਾ ਕਿਛੁ ਨ ਵਸਾਈ ॥੪॥
दुष्टांच्या जमावाचा त्याच्यावर काहीही ताबा नाही.

ਸੰਡੈ ਮਰਕੈ ਕੀਈ ਪੂਕਾਰ ॥
शांड आणि अमरक या शिक्षकांनी राजा हिरण्यकशिपूकडे तक्रार केली की

ਸਭੇ ਦੈਤ ਰਹੇ ਝਖ ਮਾਰਿ ॥
सर्व राक्षस त्यांचा वेळ व्यर्थ वाया घालवत होते

ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੀ ਪਤਿ ਰਾਖੈ ਸੋਈ ॥
जेव्हा देव स्वतः भक्तांच्या जीवनाचे आणि प्रतिष्ठेचे रक्षण करतो, तेव्हा

ਕੀਤੇ ਕੈ ਕਹਿਐ ਕਿਆ ਹੋਈ ॥੫॥
त्याने निर्माण केलेल्या सजीवांवर कोणतीही शक्ती चालवता येत नाही. ॥५॥

ਕਿਰਤ ਸੰਜੋਗੀ ਦੈਤਿ ਰਾਜੁ ਚਲਾਇਆ ॥
कर्मांच्या संयोगामुळे, हिरण्यकश्यपू राक्षस राज्य करू लागला

ਹਰਿ ਨ ਬੂਝੈ ਤਿਨਿ ਆਪਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥
त्याला देवाचे रहस्य समजले नाही आणि देवानेच त्याला विसरायला लावले

ਪੁਤ੍ਰ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਸਿਉ ਵਾਦੁ ਰਚਾਇਆ ॥
तो त्याचा मुलगा प्रल्हाद याच्याशी भांडू लागला

ਅੰਧਾ ਨ ਬੂਝੈ ਕਾਲੁ ਨੇੜੈ ਆਇਆ ॥੬॥
पण आंधळ्या राक्षसाला हे समजले नाही की मृत्यू त्याच्या जवळ येत आहे. ॥६॥

ਪ੍ਰਹਲਾਦੁ ਕੋਠੇ ਵਿਚਿ ਰਾਖਿਆ ਬਾਰਿ ਦੀਆ ਤਾਲਾ ॥
नंतर प्रल्हादला खोलीत बंद केले आणि दार बंद केले.

ਨਿਰਭਉ ਬਾਲਕੁ ਮੂਲਿ ਨ ਡਰਈ ਮੇਰੈ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲਾ ॥
त्या निर्भय मुलाला विश्वास होता की देव त्याच्या आत आहे आणि म्हणून तो अजिबात घाबरला नाही

ਕੀਤਾ ਹੋਵੈ ਸਰੀਕੀ ਕਰੈ ਅਨਹੋਦਾ ਨਾਉ ਧਰਾਇਆ ॥
जर एखाद्या प्राण्याला देवाने निर्माण केले आणि तो देवाच्या बरोबरीचा होऊ लागला आणि त्याचे नाव खूप आदराने घेतले तर काय होईल?

ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੁੋ ਆਇ ਪਹੁਤਾ ਜਨ ਸਿਉ ਵਾਦੁ ਰਚਾਇਆ ॥੭॥
मनुष्याला त्याच्या कर्माचे फळ नक्कीच मिळेल, म्हणून हिरण्यकशिपूने भक्त प्रल्हादाशी भांडण सुरू केले. ॥७॥

ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਸਿਉ ਗੁਰਜ ਉਠਾਈ ॥
वडील प्रल्हादांनी आपल्या मुलाला मारण्यासाठी गदा उचलली आणि

ਕਹਾਂ ਤੁਮ੍ਹ੍ਹਾਰਾ ਜਗਦੀਸ ਗੁਸਾਈ ॥
तो ओरडला आणि म्हणाला तुमचा जगदीश कुठे आहे?

ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ ॥
जगाला जीवन देणारा शेवटपर्यंत माझा सहाय्यक आहे

ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥੮॥
मी जिथे जिथे पाहतो तिथे तो उपस्थित असतो. ॥८॥

ਥੰਮ੍ਹੁ ਉਪਾੜਿ ਹਰਿ ਆਪੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥
लगेचच, स्तंभ फाडून, देवाने स्वतःला नरसिंहाच्या रूपात प्रकट केले आणि

ਅਹੰਕਾਰੀ ਦੈਤੁ ਮਾਰਿ ਪਚਾਇਆ ॥
गर्विष्ठ राक्षस मारला गेला

ਭਗਤਾ ਮਨਿ ਆਨੰਦੁ ਵਜੀ ਵਧਾਈ ॥
अशा रीतीने भाविकांचे मन आनंदाने भरून गेले व

ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥੯॥
त्याने आपल्या सेवकाला महानता बहाल केली ॥९॥

ਜੰਮਣੁ ਮਰਣਾ ਮੋਹੁ ਉਪਾਇਆ ॥
जन्म आणि मृत्यूची ओढ ही सर्व देवाने निर्माण केली आहे आणि

ਆਵਣੁ ਜਾਣਾ ਕਰਤੈ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ॥
मी प्रवासावर एक लेख लिहिला आहे.

ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਕੈ ਕਾਰਜਿ ਹਰਿ ਆਪੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥
भक्त प्रल्हादाच्या कार्यासाठी, प्रभूने स्वतःला प्रकट केले आणि

ਭਗਤਾ ਕਾ ਬੋਲੁ ਆਗੈ ਆਇਆ ॥੧੦॥
भक्तांचे वचन पूर्ण झाले आहे ॥ १०॥

ਦੇਵ ਕੁਲੀ ਲਖਿਮੀ ਕਉ ਕਰਹਿ ਜੈਕਾਰੁ ॥
मग सर्व देवांनी लक्ष्मी देवीची प्रार्थना केली

ਮਾਤਾ ਨਰਸਿੰਘ ਕਾ ਰੂਪੁ ਨਿਵਾਰੁ ॥
हे आई! कृपया प्रभूला नरसिंह रूपाचा त्याग करण्याची विनंती करा

ਲਖਿਮੀ ਭਉ ਕਰੈ ਨ ਸਾਕੈ ਜਾਇ ॥
पण लक्ष्मीही घाबरली आणि त्याच्या जवळ जाऊ शकली नाही

ਪ੍ਰਹਲਾਦੁ ਜਨੁ ਚਰਣੀ ਲਾਗਾ ਆਇ ॥੧੧॥
त्यानंतर भक्त प्रल्हाद प्रभूच्या पाया पडला. ॥११॥

ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥
सतगुरुंनी हरिनामाच्या रूपाने सुखाचे भांडार निश्चित केले आहे

ਰਾਜੁ ਮਾਲੁ ਝੂਠੀ ਸਭ ਮਾਇਆ ॥
राजेशाही संपत्ती आणि सर्व भ्रम खोटे आहेत .

ਲੋਭੀ ਨਰ ਰਹੇ ਲਪਟਾਇ ॥
पण लोभी माणसे त्याला चिकटून राहतात.

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਦਰਗਹ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥੧੨॥
हरिचे नाव आठवल्याशिवाय, न्यायालयात फक्त शिक्षा मिळते. ॥१२॥

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਭੁ ਕੋ ਕਰੇ ਕਰਾਇਆ ॥
हे नानक! देवच सर्वकाही करतो आणि ते पूर्ण करून देतो.

ਸੇ ਪਰਵਾਣੁ ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥
ज्यांनी आपले मन देवावर केंद्रित केले आहे तेच लोक स्वीकार्य आहेत

ਭਗਤਾ ਕਾ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕਰਦਾ ਆਇਆ ॥
तो नेहमीच भक्तांसोबत राहिला आहे.

ਕਰਤੈ ਅਪਣਾ ਰੂਪੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥੧੩॥੧॥੨॥
म्हणून, भक्तांसाठी, कर्ता प्रभूने आपले रूप दाखवले आहे. ॥१३॥१॥२॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ॥
भैरौ महाला ३ ॥

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਹਉਮੈ ਤ੍ਰਿਸਨ ਬੁਝਾਈ ॥
गुरुची सेवा केल्याने फळाचे अमृत मिळू शकते आणि अहंकार आणि लोभ नष्ट होतात

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਹ੍ਰਿਦੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਮਨਸਾ ਮਨਹਿ ਸਮਾਈ ॥੧॥
जर परमेश्वराचे नाव हृदयात वास करत असेल तर मनातील इच्छा निघून जातात. ॥१॥

ਹਰਿ ਜੀਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ॥
हे प्रिय प्रभू! कृपया मला आशीर्वाद द्या

ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਦੀਨ ਜਨੁ ਮਾਂਗੈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਉਧਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
गरीब सेवकाला फक्त तुझे गुणगान गायचे आहे, कृपया गुरुच्या शिकवणीने त्याला वाचवा. ॥१॥रहाउ॥

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕਉ ਜਮੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਰਤੀ ਅੰਚ ਦੂਖ ਨ ਲਾਈ ॥
यम कधीच संतांच्या जवळ येत नाही आणि त्यांना कधी थोडेही दुःख होत नाही

ਆਪਿ ਤਰਹਿ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਤਾਰਹਿ ਜੋ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥੨॥
जे तुमच्यामध्ये आश्रय घेतात ते केवळ जगाच्या महासागरातून मुक्त होतात असे नाही तर त्यांचे संपूर्ण वंश देखील मुक्त होतात. ॥२॥

ਭਗਤਾ ਕੀ ਪੈਜ ਰਖਹਿ ਤੂ ਆਪੇ ਏਹ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥
तुम्ही स्वतः तुमच्या भक्तांच्या सन्मानाचे रक्षण करता ही तुमची महानता आहे.

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਦੁਖ ਕਾਟਹਿ ਦੁਬਿਧਾ ਰਤੀ ਨ ਰਾਈ ॥੩॥
तुम्ही अनेक जन्मांची पापे आणि वेदना दूर करता आणि त्यांच्यात एक राशीही शंका राहत नाही.॥३॥

ਹਮ ਮੂੜ ਮੁਗਧ ਕਿਛੁ ਬੂਝਹਿ ਨਾਹੀ ਤੂ ਆਪੇ ਦੇਹਿ ਬੁਝਾਈ ॥
आम्ही मूर्ख आणि भोळे आहोत पण काहीही समजत नाही, कृपया तुम्हीच आम्हाला ते समजावून सांगा

ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰਸੀ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਈ ॥੪॥
तुला जे हवे ते मी करतो आणि दुसरे काहीही करता येत नाही. ॥४॥

ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ ਤੁਧੁ ਧੰਧੈ ਲਾਇਆ ਭੂੰਡੀ ਕਾਰ ਕਮਾਈ ॥
जग निर्माण केल्यानंतर तुम्ही ते व्यवसायात लावता पण लोक वाईट गोष्टी करत राहतात

ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਜੂਐ ਹਾਰਿਆ ਸਬਦੈ ਸੁਰਤਿ ਨ ਪਾਈ ॥੫॥
लोकांनी जुगारात आपले मौल्यवान जीवन गमावले आणि त्यांनी शब्द आपल्या हृदयात ठेवला नाही. ॥५॥

ਮਨਮੁਖਿ ਮਰਹਿ ਤਿਨ ਕਿਛੂ ਨ ਸੂਝੈ ਦੁਰਮਤਿ ਅਗਿਆਨ ਅੰਧਾਰਾ ॥
जे स्वार्थी असतात ते अज्ञानाच्या अंधारामुळे आणि वाईट विचारसरणीमुळे मरतात आणि काहीही समजू शकत नाहीत

ਭਵਜਲੁ ਪਾਰਿ ਨ ਪਾਵਹਿ ਕਬ ਹੀ ਡੂਬਿ ਮੁਏ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਿਰਿ ਭਾਰਾ ॥੬॥
ते संसारसागर पार करत नाहीत आणि पापांचे ओझे घेऊन गुरूशिवाय बुडत नाहीत.॥६ ॥

ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਜਨ ਸਾਚੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥
खऱ्या शब्दांमध्ये मग्न असलेला माणूसच सत्यवादी असतो आणि प्रभु स्वतः त्यांना एकत्र करतो.

ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤੀ ਸਾਚਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥੭॥
गुरुंच्या शब्दांचे रहस्य समजून घेतल्यावर, ते सत्याला समर्पित राहतात. ॥७॥

ਤੂੰ ਆਪਿ ਨਿਰਮਲੁ ਤੇਰੇ ਜਨ ਹੈ ਨਿਰਮਲ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੇ ॥
तुम्ही स्वतः पवित्र आहात, तुमचे सेवक देखील पवित्र आहेत, मी गुरुंच्या शिकवणीतून याचा विचार केला आहे

ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ॥੮॥੨॥੩॥
ज्यांनी रामाचे नाव आपल्या हृदयात ठेवले आहे त्यांच्यासाठी नानक नेहमीच बलिदान दिले जातात. ॥८॥२॥३॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੨
भैरौ पॅलेस ५ अष्टपडिया घर २

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸੋਈ ਵਡ ਰਾਜਾ ॥
ज्याच्या हृदयात हरि नाव आहे तो सर्वात मोठा राजा आहे

ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤਿਸੁ ਪੂਰੇ ਕਾਜਾ ॥
ज्याच्या हृदयात नाव असते, त्याची सर्व कामे पूर्ण होतात.

ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤਿਨਿ ਕੋਟਿ ਧਨ ਪਾਏ ॥
ज्याच्या हृदयात रामाचे नाव आहे त्याला करोडो संपत्ती मिळते.

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਜਨਮੁ ਬਿਰਥਾ ਜਾਏ ॥੧॥
पण प्रभूच्या नामाशिवाय जीवन वाया जाते ॥१॥

ਤਿਸੁ ਸਾਲਾਹੀ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ॥
ज्याच्याकडे प्रभूच्या नावाची संपत्ती आहे, मी फक्त त्याचीच स्तुती करतो.

ਸੋ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਮਸਤਕਿ ਹਾਥੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ज्याच्या कपाळावर गुरुच्या हाताचा आशीर्वाद आहे तो भाग्यवान आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤਿਸੁ ਕੋਟ ਕਈ ਸੈਨਾ ॥
ज्याच्या हृदयात रामाचे नाव आहे त्याच्याकडे अनेक किल्ले आणि असंख्य सैन्ये आहेत

ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤਿਸੁ ਸਹਜ ਸੁਖੈਨਾ ॥
ज्याच्या हृदयात नाव आहे तो अत्यंत आनंदी असतो.

ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸੋ ਸੀਤਲੁ ਹੂਆ ॥
ज्याच्या हृदयात हरिचे नाव आहे त्याला थंड शांती मिळते.

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਮੂਆ ॥੨॥
हरिनामाच्या उपासनेशिवाय जगणे हे लाजिरवाणे आहे.॥२॥

ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸੋ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਾ ॥
ज्याच्या हृदयात भगवंताचे नाव वास करते, तो जीवनात मुक्त होतो.

ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤਿਸੁ ਸਭ ਹੀ ਜੁਗਤਾ ॥
ज्याच्या हृदयात हरिचे नाव आहे त्याच्याकडे सर्व उपाय आहेत.

ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤਿਨਿ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥
ज्याच्या हृदयात रामाचे नाव आहे त्यालाच नऊ खजिने प्राप्त होतात

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਭ੍ਰਮਿ ਆਵੈ ਜਾਈ ॥੩॥
परमेश्वराच्या नावाशिवाय, माणूस गोंधळात पडतो आणि सतत येत राहतो ॥३॥

ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸੋ ਵੇਪਰਵਾਹਾ ॥
ज्याच्या हृदयात हरि नाव आहे त्याला कशाचीही पर्वा नाही

ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤਿਸੁ ਸਦ ਹੀ ਲਾਹਾ ॥
जो हृदयात नाव ठेवतो त्याला नेहमीच कल्याण होते.

ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤਿਸੁ ਵਡ ਪਰਵਾਰਾ ॥
ज्याच्या हृदयात नाव असते, त्याच्या कुटुंबाला सुख आणि समृद्धी मिळते.

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਮਨਮੁਖ ਗਾਵਾਰਾ ॥੪॥
परमेश्वराच्या नावाशिवाय, माणूस स्वतःच्या मनाचे अनुसरण करणारा मानला जातो. ॥४॥

ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤਿਸੁ ਨਿਹਚਲ ਆਸਨੁ ॥
ज्याच्या हृदयात रामनाम आहे, त्याचे आसन अढळ आहे.

ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤਿਸੁ ਤਖਤਿ ਨਿਵਾਸਨੁ ॥
ज्याच्या हृदयात परमेश्वराचे नाव आहे तो सिंहासनावर विराजमान होतो.

ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸੋ ਸਾਚਾ ਸਾਹੁ ॥
ज्याच्या हृदयात देवाचे नाव असते तोच खरा सावकार असतो

ਨਾਮਹੀਣ ਨਾਹੀ ਪਤਿ ਵੇਸਾਹੁ ॥੫॥
ज्याचे नाव नाही त्याला आदर दिला जात नाही आणि त्याच्यावर विश्वास ठेवता येत नाही. ॥५॥

ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸੋ ਸਭ ਮਹਿ ਜਾਤਾ ॥
ज्याच्या हृदयात परमेश्वराचे नाव असते तो सर्वांमध्ये प्रसिद्ध होतो आणि

ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸੋ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥
तो परम आत्मा निर्माता आहे.

ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸੋ ਸਭ ਤੇ ਊਚਾ ॥
ज्याच्या हृदयात हरिचे नाव आहे तोच श्रेष्ठ आहे

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਭ੍ਰਮਿ ਜੋਨੀ ਮੂਚਾ ॥੬॥
परंतु नामविरहित असल्याने, प्राणी जन्माच्या चक्रात भटकत राहतो. ॥६॥

ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਗਟਿ ਪਹਾਰਾ ॥
ज्याच्या हृदयात देवाचे नाव आहे, तो जगात व्याप्त असलेल्या परमेश्वराला पाहतो आणि

ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤਿਸੁ ਮਿਟਿਆ ਅੰਧਾਰਾ ॥
त्याच्या अज्ञानाचा अंधार नाहीसा होतो.

ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸੋ ਪੁਰਖੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥
ज्याच्या हृदयात नाव आहे तो स्वीकारला जातो आणि

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਫਿਰਿ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ॥੭॥
हरीच्या नावाशिवाय माणूस पुन्हा पुन्हा जन्म-मृत्यूच्या चक्रात राहतो. ॥७॥

ਤਿਨਿ ਨਾਮੁ ਪਾਇਆ ਜਿਸੁ ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥
ज्याच्यावर तो दयाळू असतो त्यालाच देवाचे नाव मिळते.

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਲਖੇ ਗੋੁਪਾਲ ॥
तो संतांच्या सहवासात देव पाहतो

ਆਵਣ ਜਾਣ ਰਹੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥
त्याचे येणे आणि जाणे संपते आणि त्याला सर्व आनंद प्राप्त होतात

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਤੈ ਤਤੁ ਮਿਲਾਇਆ ॥੮॥੧॥੪॥
हे नानक! अशाप्रकारे आत्मा तत्व परम तत्वात विलीन होतो. ॥८॥१॥४॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥
भैरौ महाला ५ ॥

ਕੋਟਿ ਬਿਸਨ ਕੀਨੇ ਅਵਤਾਰ ॥
ज्या देवाने लाखो विष्णू अवतार निर्माण केले

ਕੋਟਿ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਜਾ ਕੇ ਧ੍ਰਮਸਾਲ ॥
धर्माचे पालन करण्यासाठी त्याने लाखो ब्रह्मांड निर्माण केले

ਕੋਟਿ ਮਹੇਸ ਉਪਾਇ ਸਮਾਏ ॥
लाखो शिवशंकर निर्माण करून, त्यांनी त्यांना स्वतःमध्ये विलीन केले आणि

ਕੋਟਿ ਬ੍ਰਹਮੇ ਜਗੁ ਸਾਜਣ ਲਾਏ ॥੧॥
करोडो ब्रह्मदेवांनी जगाची निर्मिती केली आहे. ॥१॥

ਐਸੋ ਧਣੀ ਗੁਵਿੰਦੁ ਹਮਾਰਾ ॥
आमचा प्रभु, देव असा आहे की.

ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਗੁਣ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मी त्याच्या गुणांचे तपशीलवार वर्णन करू शकत नाही. ॥१॥रहाउ॥

ਕੋਟਿ ਮਾਇਆ ਜਾ ਕੈ ਸੇਵਕਾਇ ॥
कोट्यावधी माया नेहमीच परमेश्वराच्या सेवेत मग्न असतात

ਕੋਟਿ ਜੀਅ ਜਾ ਕੀ ਸਿਹਜਾਇ ॥
तो लाखो जीवांचा सहवास उपभोगत आहे

ਕੋਟਿ ਉਪਾਰਜਨਾ ਤੇਰੈ ਅੰਗਿ ॥
हे स्वामी! तुमच्या शरीराच्या अवयवांमध्ये लाखो सृष्टी रमलेली आहे

ਕੋਟਿ ਭਗਤ ਬਸਤ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ॥੨॥
कोटी भक्त त्या देवासोबत राहतात. ॥२॥

ਕੋਟਿ ਛਤ੍ਰਪਤਿ ਕਰਤ ਨਮਸਕਾਰ ॥
कोटी छत्रपती तुला नमन करतात.

ਕੋਟਿ ਇੰਦ੍ਰ ਠਾਢੇ ਹੈ ਦੁਆਰ ॥
लाखो इंद्र तुमच्या दाराशी हात जोडून उभे आहेत.

ਕੋਟਿ ਬੈਕੁੰਠ ਜਾ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਮਾਹਿ ॥
कोटी वैकुंठ त्याच्या दृष्टीस आहेत

ਕੋਟਿ ਨਾਮ ਜਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾਹਿ ॥੩॥
ज्याची महिमा अमूल्य आहे अशी लाखो नावे आहेत. ॥३॥

ਕੋਟਿ ਪੂਰੀਅਤ ਹੈ ਜਾ ਕੈ ਨਾਦ ॥
ज्याचा आवाज लाखोंच्या संख्येने गुंजत राहतो

ਕੋਟਿ ਅਖਾਰੇ ਚਲਿਤ ਬਿਸਮਾਦ ॥
ज्यांचे चमत्कार लाखो कर्मभूमी (कामाची जागा) आणि लीला (वेळ) आहेत

ਕੋਟਿ ਸਕਤਿ ਸਿਵ ਆਗਿਆਕਾਰ ॥
लाखो शिवशक्ती त्यांच्या आज्ञा पाळतात

ਕੋਟਿ ਜੀਅ ਦੇਵੈ ਆਧਾਰ ॥੪॥
सर्वशक्तिमान देव लाखो जीवांना आश्रय देत आहे ॥४॥

ਕੋਟਿ ਤੀਰਥ ਜਾ ਕੇ ਚਰਨ ਮਝਾਰ ॥
लाखो तीर्थक्षेत्रे त्याच्या चरणी लीन होतात

ਕੋਟਿ ਪਵਿਤ੍ਰ ਜਪਤ ਨਾਮ ਚਾਰ ॥
कोटी लोक त्याचे पवित्र नाव जपतात.

ਕੋਟਿ ਪੂਜਾਰੀ ਕਰਤੇ ਪੂਜਾ ॥
लाखो पुजारी त्याची पूजा करतात.

ਕੋਟਿ ਬਿਸਥਾਰਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ॥੫॥
त्या भगवंताचे कोटी विस्तार आहेत, कोणी नाही ॥५॥

ਕੋਟਿ ਮਹਿਮਾ ਜਾ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਹੰਸ ॥
लाखो धर्मात्मा निरंकाराचे गुणगान गात आहेत

ਕੋਟਿ ਉਸਤਤਿ ਜਾ ਕੀ ਕਰਤ ਬ੍ਰਹਮੰਸ ॥
ब्रह्माचे लाखो अवयव त्याची स्तुती करतात

ਕੋਟਿ ਪਰਲਉ ਓਪਤਿ ਨਿਮਖ ਮਾਹਿ ॥
ते अखिलेशेश्वर इतके सर्वशक्तिमान आहे की ते एका क्षणात लाखो विनाश किंवा सृष्टी घडवू शकते

ਕੋਟਿ ਗੁਣਾ ਤੇਰੇ ਗਣੇ ਨ ਜਾਹਿ ॥੬॥
हे देवा! तुझे लाखो गुण मोजता येत नाहीत. ॥६॥

ਕੋਟਿ ਗਿਆਨੀ ਕਥਹਿ ਗਿਆਨੁ ॥
कोटी ज्ञानी लोक ज्ञानावर चर्चा करतात

ਕੋਟਿ ਧਿਆਨੀ ਧਰਤ ਧਿਆਨੁ ॥
कोटी ध्यानस्थ लोक त्याच्या ध्यानात मग्न आहेत

ਕੋਟਿ ਤਪੀਸਰ ਤਪ ਹੀ ਕਰਤੇ ॥
त्याला प्राप्त करण्याच्या आवेशात, लाखो तपस्वी तपश्चर्या करतात आणि

ਕੋਟਿ ਮੁਨੀਸਰ ਮੋੁਨਿ ਮਹਿ ਰਹਤੇ ॥੭॥
करोडो ऋषी मौन पाळतात. ॥७॥

ਅਵਿਗਤ ਨਾਥੁ ਅਗੋਚਰ ਸੁਆਮੀ ॥
अदृश्य नाथ हे इंद्रियांच्या पलीकडे असलेल्या सर्वांचे स्वामी आहेत

ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਘਟ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥
तो प्रत्येक शरीरात सर्वव्यापी आहे

ਜਤ ਕਤ ਦੇਖਉ ਤੇਰਾ ਵਾਸਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰਿ ਕੀਓ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ॥੮॥੨॥੫॥
मी जिथे जिथे पाहतो तिथे, हे प्रभू! तुझे निवासस्थान आहे. गुरुने नानकांना हे ज्ञानाचे जग दिले आहे. ॥८॥२॥५॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥
भैरौ महाला ५ ॥

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੋ ਕਉ ਕੀਨੋ ਦਾਨੁ ॥
सद्‌गुरुंनी मला दान दिले आहे

ਅਮੋਲ ਰਤਨੁ ਹਰਿ ਦੀਨੋ ਨਾਮੁ ॥
हरीने आपल्याला माझ्या नावाच्या रूपात अमूल्य रत्न बहाल केले आहे

ਸਹਜ ਬਿਨੋਦ ਚੋਜ ਆਨੰਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਿਓ ਅਚਿੰਤਾ ॥੧॥
साधे स्वभावाचे, आनंदाने आणि मौजमजेने भरलेले आणि अद्‌भुत लीला करणारे परमेश्वर नानकांना आपोआप सापडले आहेत ॥१॥

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕੀਰਤਿ ਹਰਿ ਸਾਚੀ ॥
हे नानक! देवाचा महिमा शाश्वत आहे

ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਤਿਸੁ ਸੰਗਿ ਮਨੁ ਰਾਚੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे मन सदैव त्याच्यासोबत लीन असते. ॥१॥रहाउ॥

ਅਚਿੰਤ ਹਮਾਰੈ ਭੋਜਨ ਭਾਉ ॥
स्वभावाने, आमचे प्रेम अन्न आहे

ਅਚਿੰਤ ਹਮਾਰੈ ਲੀਚੈ ਨਾਉ ॥
साहजिकच येथे भगवंताचे नामस्मरण केले जाते

ਅਚਿੰਤ ਹਮਾਰੈ ਸਬਦਿ ਉਧਾਰ ॥
आपले शब्द आपोआप उधार घेतले जातात आणि

ਅਚਿੰਤ ਹਮਾਰੈ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ॥੨॥
स्वाभाविकच आमची कोठारे नेहमीच भरलेली आहेत ॥२॥

ਅਚਿੰਤ ਹਮਾਰੈ ਕਾਰਜ ਪੂਰੇ ॥
आमची सर्व कामे नैसर्गिकरित्या पूर्ण होतात आणि

ਅਚਿੰਤ ਹਮਾਰੈ ਲਥੇ ਵਿਸੂਰੇ ॥
स्वाभाविकच, आमचे दुःख आणि वेदना नाहीशा झाल्या आहेत

ਅਚਿੰਤ ਹਮਾਰੈ ਬੈਰੀ ਮੀਤਾ ॥
स्वाभाविकच, आपले शत्रू देखील मित्र बनले आहेत आणि

ਅਚਿੰਤੋ ਹੀ ਇਹੁ ਮਨੁ ਵਸਿ ਕੀਤਾ ॥੩॥
माझ्या नैसर्गिक स्वभावाने मी हे मन नियंत्रित केले आहे. ॥३॥

ਅਚਿੰਤ ਪ੍ਰਭੂ ਹਮ ਕੀਆ ਦਿਲਾਸਾ ॥
स्वाभाविकच, प्रभूने आपल्याला सांत्वन दिले आहे आणि

ਅਚਿੰਤ ਹਮਾਰੀ ਪੂਰਨ ਆਸਾ ॥
आमच्या सर्व आशा आपोआप पूर्ण झाल्या आहेत

ਅਚਿੰਤ ਹਮ੍ਾ ਕਉ ਸਗਲ ਸਿਧਾਂਤੁ ॥
आपल्याला आपोआप ज्ञानाचे सार प्राप्त झाले आणि

ਅਚਿੰਤੁ ਹਮ ਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਨੋ ਮੰਤੁ ॥੪॥
स्वाभाविकच गुरुंनी आपल्याला मंत्र दिला आहे. ॥४॥

ਅਚਿੰਤ ਹਮਾਰੇ ਬਿਨਸੇ ਬੈਰ ॥
आपला नैसर्गिक द्वेष संपला आहे आणि

ਅਚਿੰਤ ਹਮਾਰੈ ਮਿਟੇ ਅੰਧੇਰ ॥
आपल्या अज्ञानाचा अंधार आपोआप नाहीसा झाला आहे

ਅਚਿੰਤੋ ਹੀ ਮਨਿ ਕੀਰਤਨੁ ਮੀਠਾ ॥
मनाला स्वभावतःच देवाच्या नावाचा जप आवडतो आणि

ਅਚਿੰਤੋ ਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਘਟਿ ਘਟਿ ਡੀਠਾ ॥੫॥
स्वाभाविकच, प्रत्येक कणात परमेश्वर दिसतो. ॥ ५ ॥

ਅਚਿੰਤ ਮਿਟਿਓ ਹੈ ਸਗਲੋ ਭਰਮਾ ॥
सर्व भ्रम आपोआप नाहीसे झाले आहेत आणि

ਅਚਿੰਤ ਵਸਿਓ ਮਨਿ ਸੁਖ ਬਿਸ੍ਰਾਮਾ ॥
साहजिकच मन प्रसन्न आणि शांत झाले आहे

ਅਚਿੰਤ ਹਮਾਰੈ ਅਨਹਤ ਵਾਜੈ ॥
स्वाभाविकच अनाहतचा आवाज मनात वाजत राहतो आणि

ਅਚਿੰਤ ਹਮਾਰੈ ਗੋਬਿੰਦੁ ਗਾਜੈ ॥੬॥
आपल्या अंतरात परमेश्वर आपोआपच प्रकट झाला आहे. ॥ ६ ॥

ਅਚਿੰਤ ਹਮਾਰੈ ਮਨੁ ਪਤੀਆਨਾ ॥
स्वाभाविकच आपले मन आनंदी झाले आहे आणि

ਨਿਹਚਲ ਧਨੀ ਅਚਿੰਤੁ ਪਛਾਨਾ ॥
त्याच्या नैसर्गिक स्वभावाने त्याने अचल स्वामीला ओळखले आहे

ਅਚਿੰਤੋ ਉਪਜਿਓ ਸਗਲ ਬਿਬੇਕਾ ॥
विवेक आपोआप निर्माण झाला आहे आणि

ਅਚਿੰਤ ਚਰੀ ਹਥਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਟੇਕਾ ॥੭॥
देवाला निसर्गाचा आश्रय मिळाला आहे.॥७॥

ਅਚਿੰਤ ਪ੍ਰਭੂ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਲੇਖੁ ॥
अचिंता स्वामी धुरी यांनी लिहिले आणि लिहिले परमेश्वराने निसर्गाने भाग्य लिहिले

ਅਚਿੰਤ ਮਿਲਿਓ ਪ੍ਰਭੁ ਠਾਕੁਰੁ ਏਕੁ ॥
याचा परिणाम म्हणून, मला त्या एका देवाशी भेट झाली

ਚਿੰਤ ਅਚਿੰਤਾ ਸਗਲੀ ਗਈ ॥
चिंता आणि चिंता नाहीशी झाली आहे आणि

ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਨਾਨਕ ਨਾਨਕ ਮਈ ॥੮॥੩॥੬॥
परमेश्वर नानक आहे आणि नानक परमेश्वराशी एकरूप झाला आहे. ॥८॥३॥६॥

ਭੈਰਉ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾ ਕੀ ॥ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਘਰੁ ੧
भैरवांचे शब्द भक्ताचे आहेत. ॥ कबीर घरात राहतात १

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्‌गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਇਹੁ ਧਨੁ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਉ ॥
देवाचे नाव माझे अक्षय्य धन आहे

ਗਾਂਠਿ ਨ ਬਾਧਉ ਬੇਚਿ ਨ ਖਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जे मी गाठीत बांधत नाही किंवा विकून खात नाही. ॥१॥रहाउ॥

ਨਾਉ ਮੇਰੇ ਖੇਤੀ ਨਾਉ ਮੇਰੇ ਬਾਰੀ ॥
नावच माझी शेती आहे

ਭਗਤਿ ਕਰਉ ਜਨੁ ਸਰਨਿ ਤੁਮ੍ਹਾਰੀ ॥੧॥
हे देवा! तुझ्या आश्रयात आल्यानंतरच मी तुझी पूजा करेन ॥१॥

ਨਾਉ ਮੇਰੇ ਮਾਇਆ ਨਾਉ ਮੇਰੇ ਪੂੰਜੀ ॥
परमेश्वराचे नाव माझे धन आणि मालमत्ता आहे. नावच माझे भांडवल आहे.

ਤੁਮਹਿ ਛੋਡਿ ਜਾਨਉ ਨਹੀ ਦੂਜੀ ॥੨॥
हे जगाच्या स्वामी! तुझ्याशिवाय मी दुसऱ्या कोणालाही ओळखत नाही. ॥२॥

ਨਾਉ ਮੇਰੇ ਬੰਧਿਪ ਨਾਉ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥
देवाचे नाव माझा मित्र आणि माझा भाऊ आहे आणि

ਨਾਉ ਮੇਰੇ ਸੰਗਿ ਅੰਤਿ ਹੋਇ ਸਖਾਈ ॥੩॥
नाम शेवटपर्यंत माझा सोबती आणि मदतगार राहील. ॥३॥

ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਜਿਸੁ ਰਖੈ ਉਦਾਸੁ ॥
प्रेमाच्या जगापासून तो मला अलिप्त ठेवतो

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਹਉ ਤਾ ਕੋ ਦਾਸੁ ॥੪॥੧॥
कबीर म्हणतात की मी फक्त त्यांचा गुलाम आहे. ॥४॥ ॥१॥

ਨਾਂਗੇ ਆਵਨੁ ਨਾਂਗੇ ਜਾਨਾ ॥
आत्म्याला नग्न होऊन जावे लागते

ਕੋਇ ਨ ਰਹਿਹੈ ਰਾਜਾ ਰਾਨਾ ॥੧॥
कोणताही राजा किंवा राणी कायमचे जिवंत राहत नाही. ॥१॥

ਰਾਮੁ ਰਾਜਾ ਨਉ ਨਿਧਿ ਮੇਰੈ ॥
प्रभु माझा नवा खजिना आहे.

ਸੰਪੈ ਹੇਤੁ ਕਲਤੁ ਧਨੁ ਤੇਰੈ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे धन, आसक्ती, प्रेम, स्त्री, धन इत्यादी सर्व तूच दिले आहेस. ॥१॥रहाउ॥

ਆਵਤ ਸੰਗ ਨ ਜਾਤ ਸੰਗਾਤੀ ॥
ते माझ्यासोबत येत नाही आणि माझ्यासोबत जात नाही.

ਕਹਾ ਭਇਓ ਦਰਿ ਬਾਂਧੇ ਹਾਥੀ ॥੨॥
मग दारावर हत्ती वगैरे बांधून काय उपयोग? ॥२॥

ਲੰਕਾ ਗਢੁ ਸੋਨੇ ਕਾ ਭਇਆ ॥
लंका सोन्याचा किल्ला होता

ਮੂਰਖੁ ਰਾਵਨੁ ਕਿਆ ਲੇ ਗਇਆ ॥੩॥
पण मूर्ख रावणाने येथून काय घेतले? ॥३॥

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਕਿਛੁ ਗੁਨੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥
कबीर म्हणतात की तुम्ही देवाच्या गुणांवर चिंतन केले पाहिजे, अन्यथा

ਚਲੇ ਜੁਆਰੀ ਦੁਇ ਹਥ ਝਾਰਿ ॥੪॥੨॥
जुगारीप्रमाणे, तुम्हीही दोन्ही हात हलवत निघून जाल ॥४॥२॥

ਮੈਲਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮੈਲਾ ਇੰਦੁ ॥
ब्रह्मा अपवित्र आहे आणि इंदू अपवित्र आहे कारण त्याने स्वतःच्या मुलीकडे कामवासनेने पाहिले. इंद्र देखील अपवित्र आहे कारण त्याने गौतम ऋषींची पत्नी अहल्या हिच्याशी कपटी संभोग केला होता

ਰਵਿ ਮੈਲਾ ਮੈਲਾ ਹੈ ਚੰਦੁ ॥੧॥
सूर्य आणि चंद्र दोघेही घाणेरडे आहेत ॥१॥

ਮੈਲਾ ਮਲਤਾ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥
हे संपूर्ण जग घाणेरडे होत राहते

ਇਕੁ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਜਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
फक्त हरिच शुद्ध आणि पवित्र आहे, ज्याला अंत किंवा अंत नाही. ॥१॥रहाउ॥

ਮੈਲੇ ਬ੍ਰਹਮੰਡਾਇ ਕੈ ਈਸ ॥
विश्वांचे सम्राटही त्यांच्या कर्मांमुळे घाणेरडे आहेत

ਮੈਲੇ ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ਦਿਨ ਤੀਸ ॥੨॥
दिवस रात्र आणि तीस दिवस देखील घाणेरडे आहेत. ॥२॥

ਮੈਲਾ ਮੋਤੀ ਮੈਲਾ ਹੀਰੁ ॥
हिरा आणि मोती घाणेरडे आहेत

ਮੈਲਾ ਪਉਨੁ ਪਾਵਕੁ ਅਰੁ ਨੀਰੁ ॥੩॥
हवा आग आणि पाणी देखील धूळ आहे. ॥३॥

ਮੈਲੇ ਸਿਵ ਸੰਕਰਾ ਮਹੇਸ ॥
शिव शंकर महेशा गलिच्छ आहेत

ਮੈਲੇ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਅਰੁ ਭੇਖ ॥੪॥
सिद्ध साधक आणि वेषांतर करणारे देखील घाणेरडे आहेत ॥४॥

ਮੈਲੇ ਜੋਗੀ ਜੰਗਮ ਜਟਾ ਸਹੇਤਿ ॥
हलणारे केस घाणेरडे आहेत.

ਮੈਲੀ ਕਾਇਆ ਹੰਸ ਸਮੇਤਿ ॥੫॥
शरीराबरोबर आत्माही घाणेरडा आहे. ॥५॥

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਤੇ ਜਨ ਪਰਵਾਨ ॥ ਨਿਰਮਲ ਤੇ ਜੋ ਰਾਮਹਿ ਜਾਨ ॥੬॥੩॥
कबीरजी म्हणतात की जे लोक देवाला जाणून घेतल्यानंतरही शुद्ध राहतात तेच लोक धन्य आहेत. ॥६॥३॥

ਮਨੁ ਕਰਿ ਮਕਾ ਕਿਬਲਾ ਕਰਿ ਦੇਹੀ ॥
तुमचे मन मक्का आणि तुमचे शरीर किब्ला बनवा

ਬੋਲਨਹਾਰੁ ਪਰਮ ਗੁਰੁ ਏਹੀ ॥੧॥
जो तुमच्या अंतरात्म्यात बोलतो तो तुमचा परम गुरु आहे ॥१॥

ਕਹੁ ਰੇ ਮੁਲਾਂ ਬਾਂਗ ਨਿਵਾਜ ॥ ਏਕ ਮਸੀਤਿ ਦਸੈ ਦਰਵਾਜ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे मुल्ला! दहा दरवाजे असलेल्या शरीरासारख्या मशिदीत अजान दे आणि नमाज पठण कर. ॥१॥रहाउ॥

ਮਿਸਿਮਿਲਿ ਤਾਮਸੁ ਭਰਮੁ ਕਦੂਰੀ ॥
बिस्मिल्लाह म्हणून राग आणि गोंधळ दूर करा आणि

ਭਾਖਿ ਲੇ ਪੰਚੇ ਹੋਇ ਸਬੂਰੀ ॥੨॥
पाच दुर्गुण गिळून तुम्ही समाधानी व्हाल ॥२॥

ਹਿੰਦੂ ਤੁਰਕ ਕਾ ਸਾਹਿਬੁ ਏਕ ॥
प्रत्यक्षात, हिंदू आणि मुस्लिमांचा स्वामी एकच देव आहे

ਕਹ ਕਰੈ ਮੁਲਾਂ ਕਹ ਕਰੈ ਸੇਖ ॥੩॥
मुल्ला-शेख काहीही म्हणतात आणि करतात. ॥३॥

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਹਉ ਭਇਆ ਦਿਵਾਨਾ ॥
कबीरजी म्हणतात की मी देवाबद्दल वेडा झालो आहे आणि

ਮੁਸਿ ਮੁਸਿ ਮਨੂਆ ਸਹਜਿ ਸਮਾਨਾ ॥੪॥੪॥
हळूहळू, माझे मन मारून टाकल्यानंतर, मी सहजपणे एका मनामध्ये विलीन झालो आहे. ॥४॥४॥

ਗੰਗਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਲਿਤਾ ਬਿਗਰੀ ॥ ਸੋ ਸਲਿਤਾ ਗੰਗਾ ਹੋਇ ਨਿਬਰੀ ॥੧॥
एक छोटी नदी गंगेत विलीन झाली आणि ती नदीही गंगा झाली. ॥१॥

ਬਿਗਰਿਓ ਕਬੀਰਾ ਰਾਮ ਦੁਹਾਈ ॥
भगवान रामाची प्रार्थना करून, कबीरही भगवान रामात विलीन झाले आणि

ਸਾਚੁ ਭਇਓ ਅਨ ਕਤਹਿ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तो सत्याचे रूप झाला आणि इतर कुठेही जात नाही. ॥१॥रहाउ॥

ਚੰਦਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਰਵਰੁ ਬਿਗਰਿਓ ॥
जेव्हा झाड चंदनाच्या सुगंधात लीन झाले

ਸੋ ਤਰਵਰੁ ਚੰਦਨੁ ਹੋਇ ਨਿਬਰਿਓ ॥੨॥
ते झाडही चंदन झाले ॥२॥

ਪਾਰਸ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਾਂਬਾ ਬਿਗਰਿਓ ॥
पारसच्या सहवासात तांबे देखील बदलले आहे

ਸੋ ਤਾਂਬਾ ਕੰਚਨੁ ਹੋਇ ਨਿਬਰਿਓ ॥੩॥
ते तांबे आणि लोखंड सोने झाले. ॥३॥

ਸੰਤਨ ਸੰਗਿ ਕਬੀਰਾ ਬਿਗਰਿਓ ॥
संतांच्या सहवासात कबीरही बदलले

ਸੋ ਕਬੀਰੁ ਰਾਮੈ ਹੋਇ ਨਿਬਰਿਓ ॥੪॥੫॥
आता कबीर देखील रामाचेच रूप झाले आहेत ॥४॥ ॥५॥

ਮਾਥੇ ਤਿਲਕੁ ਹਥਿ ਮਾਲਾ ਬਾਨਾਂ ॥
त्याने कपाळावर टिळक लावला आणि हातात जपमाळ धरली

ਲੋਗਨ ਰਾਮੁ ਖਿਲਉਨਾ ਜਾਨਾਂ ॥੧॥
अशा प्रकारे स्वतःचे वेश धारण करून, लोकांनी रामाला खेळण्यासारखे मानले आहे. ॥१॥

ਜਉ ਹਉ ਬਉਰਾ ਤਉ ਰਾਮ ਤੋਰਾ ॥
हे रामा! मी वेडा असलो तरी तुझाच आहे

ਲੋਗੁ ਮਰਮੁ ਕਹ ਜਾਨੈ ਮੋਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
आता लोकांना माझे रहस्य कसे कळेल. ॥१॥रहाउ॥

ਤੋਰਉ ਨ ਪਾਤੀ ਪੂਜਉ ਨ ਦੇਵਾ ॥
मी फुले आणि पाने तोडून कोणत्याही देवाची किंवा देवीची पूजा करत नाही

ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਬਿਨੁ ਨਿਹਫਲ ਸੇਵਾ ॥੨॥
खरं तर, रामभक्तीशिवाय इतर कोणतीही सेवा निष्फळ आहे ॥२॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਜਉ ਸਦਾ ਸਦਾ ਮਨਾਵਉ ॥
मी नेहमीच खऱ्या गुरुंची पूजा करतो आणि त्यांना प्रार्थना करतो

ਐਸੀ ਸੇਵ ਦਰਗਹ ਸੁਖੁ ਪਾਵਉ ॥੩॥
कारण अशा सेवेनेच दरबारात आनंद मिळतो. ॥३॥

ਲੋਗੁ ਕਹੈ ਕਬੀਰੁ ਬਉਰਾਨਾ ॥
संकोच न करता, लोक कबीरला वेडा म्हणतात

ਕਬੀਰ ਕਾ ਮਰਮੁ ਰਾਮ ਪਹਿਚਾਨਾਂ ॥੪॥੬॥
पण कबीराचे रहस्य फक्त रामानेच ओळखले आहे. ॥४॥६॥

ਉਲਟਿ ਜਾਤਿ ਕੁਲ ਦੋਊ ਬਿਸਾਰੀ ॥
सांसारिक इच्छांपासून अलिप्त होऊन, तो जात आणि कुटुंब दोन्ही विसरला आहे आणि

ਸੁੰਨ ਸਹਜ ਮਹਿ ਬੁਨਤ ਹਮਾਰੀ ॥੧॥
आपल्याला शून्य समाधीमध्ये नैसर्गिक आनंद मिळत आहे. ॥१॥

ਹਮਰਾ ਝਗਰਾ ਰਹਾ ਨ ਕੋਊ ॥
आमचे आता सांसारिक भांडण नाही

ਪੰਡਿਤ ਮੁਲਾਂ ਛਾਡੇ ਦੋਊ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
कारण मी पंडित आणि मुल्ला दोघांनाही सोडून दिले आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਬੁਨਿ ਬੁਨਿ ਆਪ ਆਪੁ ਪਹਿਰਾਵਉ ॥
तू ते विणून घालत आहेस

ਜਹ ਨਹੀ ਆਪੁ ਤਹਾ ਹੋਇ ਗਾਵਉ ॥੨॥
जिथे अहंकार नाही, तिथे मी फक्त त्याचीच स्तुती गातो. ॥२॥

ਪੰਡਿਤ ਮੁਲਾਂ ਜੋ ਲਿਖਿ ਦੀਆ ॥
पंडित आणि मुल्लांनी काय लिहिले आहे

ਛਾਡਿ ਚਲੇ ਹਮ ਕਛੂ ਨ ਲੀਆ ॥੩॥
ते मागे सोडून आम्ही पुढे गेलो आणि काहीही सोबत घेतले नाही. ॥३॥

ਰਿਦੈ ਇਖਲਾਸੁ ਨਿਰਖਿ ਲੇ ਮੀਰਾ ॥
कबीरजी म्हणतात की हे मित्रा, तुझे हृदय प्रेमाने भर आणि बघ

ਆਪੁ ਖੋਜਿ ਖੋਜਿ ਮਿਲੇ ਕਬੀਰਾ ॥੪॥੭॥
मनामध्ये शोध घेतल्यावर, परमेश्वराचा साक्षात्कार होतो. ॥४॥७॥

ਨਿਰਧਨ ਆਦਰੁ ਕੋਈ ਨ ਦੇਇ ॥
गरिबांना कोणी आदर देत नाही.

ਲਾਖ ਜਤਨ ਕਰੈ ਓਹੁ ਚਿਤਿ ਨ ਧਰੇਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
अर्थात, तो लाखो प्रयत्न करत असला तरी श्रीमंत त्याच्याकडे लक्ष देत नाहीत. ॥१॥रहाउ॥

ਜਉ ਨਿਰਧਨੁ ਸਰਧਨ ਕੈ ਜਾਇ ॥
गरीब श्रीमंतांकडे गेला तर

ਆਗੇ ਬੈਠਾ ਪੀਠਿ ਫਿਰਾਇ ॥੧॥
समोर बसलेला श्रीमंत माणूस तोंड फिरवतो. ॥१॥

ਜਉ ਸਰਧਨੁ ਨਿਰਧਨ ਕੈ ਜਾਇ ॥
श्रीमंत माणूस गरीबाच्या घरी गेला तर

ਦੀਆ ਆਦਰੁ ਲੀਆ ਬੁਲਾਇ ॥੨॥
मग तो माझे आदराने स्वागत करतो आणि मला हाक मारतो ॥२॥

ਨਿਰਧਨੁ ਸਰਧਨੁ ਦੋਨਉ ਭਾਈ ॥
खरे तर गरीब आणि श्रीमंत दोघेही भाऊ आहेत

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਕਲਾ ਨ ਮੇਟੀ ਜਾਈ ॥੩॥
म्हणून परमेश्वराची इच्छा टाळता येत नाही ॥३॥

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਨਿਰਧਨੁ ਹੈ ਸੋਈ ॥
कबीर म्हणतात की तो एकटाच खरोखर गरीब आहे

ਜਾ ਕੇ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਨ ਹੋਈ ॥੪॥੮॥
ज्याच्या हृदयात परमेश्वराचे नाव नाही ॥४॥८॥

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਭਗਤਿ ਕਮਾਈ ॥
गुरूंची सेवा आणि भक्ती करून

ਤਬ ਇਹ ਮਾਨਸ ਦੇਹੀ ਪਾਈ ॥
मला हे मानवी शरीर मिळाले.

ਇਸ ਦੇਹੀ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਦੇਵ ॥
देवांनाही हे अमूल्य शरीर प्राप्त करण्याची आकांक्षा असते

ਸੋ ਦੇਹੀ ਭਜੁ ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵ ॥੧॥
म्हणून या शरीरात, नेहमी परमात्म्याची पूजा करा आणि त्याची स्तुती करा. ॥ १ ॥

ਭਜਹੁ ਗੋੁਬਿੰਦ ਭੂਲਿ ਮਤ ਜਾਹੁ ॥
देवाची पूजा करा, लक्षात ठेवा, विसरू नका

ਮਾਨਸ ਜਨਮ ਕਾ ਏਹੀ ਲਾਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हा मानवी शरीराचा फायदा आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਜਬ ਲਗੁ ਜਰਾ ਰੋਗੁ ਨਹੀ ਆਇਆ ॥
जोपर्यंत मी आजारी आहे तोपर्यंत मी वृद्धत्व आणि आजाराला बळी पडणार नाही

ਜਬ ਲਗੁ ਕਾਲਿ ਗ੍ਰਸੀ ਨਹੀ ਕਾਇਆ ॥
जोपर्यंत मृत्यू शरीराचा नाश करत नाही.

ਜਬ ਲਗੁ ਬਿਕਲ ਭਈ ਨਹੀ ਬਾਨੀ ॥
जोपर्यंत माझे बोलणे कमकुवत होत नाही

ਭਜਿ ਲੇਹਿ ਰੇ ਮਨ ਸਾਰਿਗਪਾਨੀ ॥੨॥
तोपर्यंत, हे मन, देवाची पूजा कर. ॥२॥

ਅਬ ਨ ਭਜਸਿ ਭਜਸਿ ਕਬ ਭਾਈ ॥
अरे भाऊ, जर तू आता भजन केले नाहीस तर भजन कधी होईल?

ਆਵੈ ਅੰਤੁ ਨ ਭਜਿਆ ਜਾਈ ॥
जेव्हा शेवटचा क्षण येईल तेव्हा भजन शक्य होणार नाही

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਹਿ ਸੋਈ ਅਬ ਸਾਰੁ ॥
म्हणून आता जे करायचे आहे ते करा.

ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਹੁ ਨ ਪਾਵਹੁ ਪਾਰੁ ॥੩॥
अन्यथा पश्चात्तापाशिवाय तुम्हाला काहीही साध्य होणार नाही ॥३॥

ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਜੋ ਲਾਇਆ ਸੇਵ ॥
सेवक म्हणजे तो जो देवाची सेवा करतो

ਤਿਨ ਹੀ ਪਾਏ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਵ ॥
फक्त तोच देवाला प्राप्त करू शकतो

ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਤਾ ਕੇ ਖੁਲ੍ਹੇ ਕਪਾਟ ॥
गुरुंना भेटल्यावर मनाचे दरवाजे उघडतात आणि

ਬਹੁਰਿ ਨ ਆਵੈ ਜੋਨੀ ਬਾਟ ॥੪॥
पुन्हा काही हालचाल नाही. ॥४॥

ਇਹੀ ਤੇਰਾ ਅਉਸਰੁ ਇਹ ਤੇਰੀ ਬਾਰ ॥ ਘਟ ਭੀਤਰਿ ਤੂ ਦੇਖੁ ਬਿਚਾਰਿ ॥
हे माणसा! देवाला प्राप्त करण्याची ही तुझी सुवर्णसंधी आहे आणि ही तुझी शुभ वेळ आहे,
तुझ्या हृदयात विचार कर आणि सत्य समजून घे

ਕਹਤ ਕਬੀਰੁ ਜੀਤਿ ਕੈ ਹਾਰਿ ॥ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਕਹਿਓ ਪੁਕਾਰਿ ਪੁਕਾਰਿ ॥੫॥੧॥੯॥
हे माणसा! आता जीवनाचा खेळ जिंकायचा की हरायचा हे तुझ्यावर अवलंबून आहे. कबीर म्हणतात की मी तुला अनेक प्रकारे मोठ्याने सांगितले आहे. ॥५॥ ॥१॥ ॥९॥

ਸਿਵ ਕੀ ਪੁਰੀ ਬਸੈ ਬੁਧਿ ਸਾਰੁ ॥
हे आत्म्या! दहाव्या दारात सर्वोत्तम ज्ञान वास करते.

ਤਹ ਤੁਮ੍ ਮਿਲਿ ਕੈ ਕਰਹੁ ਬਿਚਾਰੁ ॥

मग त्याला भेटल्यानंतर तुम्ही त्याबद्दल विचार करावा.

ਈਤ ਊਤ ਕੀ ਸੋਝੀ ਪਰੈ ॥
परिणामी, एखाद्याला या जगाचे आणि दुसऱ्या जगाचे ज्ञान मिळेल

ਕਉਨੁ ਕਰਮ ਮੇਰਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਮਰੈ ॥੧॥
माझे कर्तव्य करून मरण्याचा काय फायदा? ॥१॥

ਨਿਜ ਪਦ ਊਪਰਿ ਲਾਗੋ ਧਿਆਨੁ ॥
माझे लक्ष खरे घर, स्वतःचे स्वरूप आणि

ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਮੋਰਾ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
रामाचे नाव माझे ब्रह्मज्ञान आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਮੂਲ ਦੁਆਰੈ ਬੰਧਿਆ ਬੰਧੁ ॥
माझा अंतरात्मा मूळ दाराशी परमेश्वराशी बांधलेला आहे

ਰਵਿ ਊਪਰਿ ਗਹਿ ਰਾਖਿਆ ਚੰਦੁ ॥
सतगुणी रूपातील चंद्र तमोगुणी रूपात सूर्यावर बसविला आहे

ਪਛਮ ਦੁਆਰੈ ਸੂਰਜੁ ਤਪੈ ॥
ज्ञानाचा सूर्य पश्चिमेला चमकत आहे ज्याला अज्ञान म्हणतात

ਮੇਰ ਡੰਡ ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਬਸੈ ॥੨॥
देवाचे ध्यान माझ्या अंतरात वास करत आहे ॥२॥

ਪਸਚਮ ਦੁਆਰੇ ਕੀ ਸਿਲ ਓੜ ॥
पश्चिमेकडील दारावर एक दगड आहे आणि

ਤਿਹ ਸਿਲ ਊਪਰਿ ਖਿੜਕੀ ਅਉਰ ॥
त्या दगडावर आणखी एक खिडकी आहे

ਖਿੜਕੀ ਊਪਰਿ ਦਸਵਾ ਦੁਆਰੁ ॥
त्या खिडकीवर दहावा दरवाजा आहे

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰੁ ॥੩॥੨॥੧੦॥
कबीरजी म्हणतात की त्याला अंत नाही. ॥३॥२॥ १०॥

ਸੋ ਮੁਲਾਂ ਜੋ ਮਨ ਸਿਉ ਲਰੈ ॥
खरा मुल्ला तो असतो जो आपल्या मनाशी लढतो आणि

ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ ਕਾਲ ਸਿਉ ਜੁਰੈ ॥
तो गुरुंच्या शिकवणींद्वारे काळाशी संघर्ष करतो.

ਕਾਲ ਪੁਰਖ ਕਾ ਮਰਦੈ ਮਾਨੁ ॥
जर यमराजाचा माणूस नाही

ਤਿਸੁ ਮੁਲਾ ਕਉ ਸਦਾ ਸਲਾਮੁ ॥੧॥
मी नेहमीच त्या मुल्लाला सलाम करतो ॥१॥

ਹੈ ਹਜੂਰਿ ਕਤ ਦੂਰਿ ਬਤਾਵਹੁ ॥
देव जवळ आहे, तू त्याला दूर का सांगतोस?

ਦੁੰਦਰ ਬਾਧਹੁ ਸੁੰਦਰ ਪਾਵਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
वासना इत्यादी संघर्षांवर नियंत्रण ठेवा आणि सुंदर देवाची प्राप्ती करा. ॥१॥रहाउ॥

ਕਾਜੀ ਸੋ ਜੁ ਕਾਇਆ ਬੀਚਾਰੈ ॥
काजी म्हणजे जो शरीरावर चिंतन करतो

ਕਾਇਆ ਕੀ ਅਗਨਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਜਾਰੈ ॥
शरीराचा अग्नि ब्रह्माला प्रज्वलित करतो आणि

ਸੁਪਨੈ ਬਿੰਦੁ ਨ ਦੇਈ ਝਰਨਾ ॥
तो स्वप्नातही वीर्यस्खलन करत नाही म्हणजेच तो स्वप्नातही कामवासना निर्माण होऊ देत नाही

ਤਿਸੁ ਕਾਜੀ ਕਉ ਜਰਾ ਨ ਮਰਨਾ ॥੨॥
त्या काझीवर वृद्धत्व किंवा मृत्यूचा परिणाम होत नाही. ॥२॥

ਸੋ ਸੁਰਤਾਨੁ ਜੁ ਦੁਇ ਸਰ ਤਾਨੈ ॥
तोच खरा सुलतान आहे जो ज्ञान आणि अनासक्तीचे दोन बाण हृदयाच्या दोरीवर बांधतो आणि

ਬਾਹਰਿ ਜਾਤਾ ਭੀਤਰਿ ਆਨੈ ॥
भटकणारे मन आत येते

ਗਗਨ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਲਸਕਰੁ ਕਰੈ ॥
दहाव्या दारावर सद्गुणांची सेना निर्माण करा ॥

ਸੋ ਸੁਰਤਾਨੁ ਛਤ੍ਰੁ ਸਿਰਿ ਧਰੈ ॥੩॥
फक्त अशा सुलतानालाच छत्री धरण्याचा अधिकार आहे. ॥३॥

ਜੋਗੀ ਗੋਰਖੁ ਗੋਰਖੁ ਕਰੈ ॥
योगी गोरख गोरख असे भगवंताचे नामस्मरण करतात

ਹਿੰਦੂ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਉਚਰੈ ॥
हिंदू रामाचे नाव जपतात आणि

ਮੁਸਲਮਾਨ ਕਾ ਏਕੁ ਖੁਦਾਇ ॥
मुसलमानाचा फक्त एकाच देवावर विश्वास असतो

ਕਬੀਰ ਕਾ ਸੁਆਮੀ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੪॥੩॥੧੧॥
पण कबीरांचा गुरु सर्वांमध्ये उपस्थित आहे. ॥४॥ ३॥ ११॥

ਮਹਲਾ ੫ ॥
महाला ५ ॥

ਜੋ ਪਾਥਰ ਕਉ ਕਹਤੇ ਦੇਵ ॥
दगडाच्या मूर्तीला देव मानणारे.

ਤਾ ਕੀ ਬਿਰਥਾ ਹੋਵੈ ਸੇਵ ॥
त्याची सेवा व्यर्थ जाते.

ਜੋ ਪਾਥਰ ਕੀ ਪਾਂਈ ਪਾਇ ॥
दगडाच्या मूर्तीला नमन करणारे.

ਤਿਸ ਕੀ ਘਾਲ ਅਜਾਂਈ ਜਾਇ ॥੧॥
त्याचे प्रयत्न व्यर्थ जातात ॥१॥

ਠਾਕੁਰੁ ਹਮਰਾ ਸਦ ਬੋਲੰਤਾ ॥
आमचे स्वामी शाश्वत आहेत आणि नेहमी बोलतात

ਸਰਬ ਜੀਆ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਨੁ ਦੇਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तो सर्व प्राण्यांना देत राहतो. ॥१॥रहाउ॥

ਅੰਤਰਿ ਦੇਉ ਨ ਜਾਨੈ ਅੰਧੁ ॥
देव आपल्या मनात असतो, पण आंधळा आणि अज्ञानी जीव मनात असलेल्या देवाला ओळखत नाही

ਭ੍ਰਮ ਕਾ ਮੋਹਿਆ ਪਾਵੈ ਫੰਧੁ ॥
म्हणूनच भ्रमात अडकणारा सापळ्यात अडकतो

ਨ ਪਾਥਰੁ ਬੋਲੈ ਨਾ ਕਿਛੁ ਦੇਇ ॥
हे जगाच्या लोकांनो, दगडाच्या मूर्ती बोलत नाहीत आणि काही देत नाहीत

ਫੋਕਟ ਕਰਮ ਨਿਹਫਲ ਹੈ ਸੇਵ ॥੨॥
म्हणून, मूर्तीच्या नावाखाली केलेले काम निरुपयोगी आहे आणि मूर्तीपूजेत कोणतेही फळ नाही॥२॥

ਜੇ ਮਿਰਤਕ ਕਉ ਚੰਦਨੁ ਚੜਾਵੈ ॥
जर मृत व्यक्तीच्या पुतळ्याला चंदन लावले तर

ਉਸ ਤੇ ਕਹਹੁ ਕਵਨ ਫਲ ਪਾਵੈ ॥
त्यापासून कोणता फळ मिळेल ते सांगा

ਜੇ ਮਿਰਤਕ ਕਉ ਬਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਰੁਲਾਈ ॥
जर मृत शरीर मातीत मिसळले तर रडणेही होत नाही

ਤਾਂ ਮਿਰਤਕ ਕਾ ਕਿਆ ਘਟਿ ਜਾਈ ॥੩॥
मृत व्यक्तीचे काय होऊ शकते? ॥३॥

ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਹਉ ਕਹਉ ਪੁਕਾਰਿ ॥
कबीरजी नम्रपणे म्हणतात की

ਸਮਝਿ ਦੇਖੁ ਸਾਕਤ ਗਾਵਾਰ ॥
काळजीपूर्वक विचार कर आणि काळजीपूर्वक पाहा

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਬਹੁਤੁ ਘਰ ਗਾਲੇ ॥
द्वैताच्या भावनेने अनेक लोकांना त्रास दिला आहे

ਰਾਮ ਭਗਤ ਹੈ ਸਦਾ ਸੁਖਾਲੇ ॥੪॥੪॥੧੨॥
जे फक्त रामाची पूजा करतात ते नेहमीच आनंदी असतात.॥४॥४॥१२॥

ਜਲ ਮਹਿ ਮੀਨ ਮਾਇਆ ਕੇ ਬੇਧੇ ॥
पाण्यातील मासाही मायेने बांधलेला आहे आणि

ਦੀਪਕ ਪਤੰਗ ਮਾਇਆ ਕੇ ਛੇਦੇ ॥
दिव्यावरून उडणारा पतंग देखील मायेत अडकलेला असतो

ਕਾਮ ਮਾਇਆ ਕੁੰਚਰ ਕਉ ਬਿਆਪੈ ॥
हत्तीला लैंगिक इच्छेच्या भ्रमात वेड लागले आहे आणि

ਭੁਇਅੰਗਮ ਭ੍ਰਿੰਗ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਖਾਪੇ ॥੧॥
साप आणि भुंग्या देखील मायेत रमलेले आहेत. ॥१॥

ਮਾਇਆ ਐਸੀ ਮੋਹਨੀ ਭਾਈ ॥
अरे भाऊ माया किती मोहक आहे

ਜੇਤੇ ਜੀਅ ਤੇਤੇ ਡਹਕਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
त्याने जगातील सर्व प्राण्यांना दिशाभूल केले आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਪੰਖੀ ਮ੍ਰਿਗ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਰਾਤੇ ॥
पक्षी, हरीण आणि पक्षी इत्यादी मायेत मग्न आहेत

ਸਾਕਰ ਮਾਖੀ ਅਧਿਕ ਸੰਤਾਪੇ ॥
साखर माशांना खूप त्रास देते.

ਤੁਰੇ ਉਸਟ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਭੇਲਾ ॥
घोडे आणि उंट मायेच्या भ्रमात अडकले आहेत

ਸਿਧ ਚਉਰਾਸੀਹ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਖੇਲਾ ॥੨॥
चौऱ्याऐंशी सिद्ध मायेत मग्न आहेत. ॥२॥

ਛਿਅ ਜਤੀ ਮਾਇਆ ਕੇ ਬੰਦਾ ॥
हनुमान, लक्ष्मण, भीम, भैरव आणि इतर सहा ब्रह्मचारी देखील मायेने बांधलेले आहेत

ਨਵੈ ਨਾਥ ਸੂਰਜ ਅਰੁ ਚੰਦਾ ॥
नऊ स्वामी, सूर्य आणि चंद्र

ਤਪੇ ਰਖੀਸਰ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਸੂਤਾ ॥
तपस्वी आणि ऋषी मायेत मग्न असतात

ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਕਾਲੁ ਅਰੁ ਪੰਚ ਦੂਤਾ ॥੩॥
काळ आणि इच्छा यांचे पाच दूत भ्रमापासून मुक्त नाहीत.

ਸੁਆਨ ਸਿਆਲ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਰਾਤਾ ॥
कुत्रे आणि लांडगे भ्रमात गुंतलेले आहेत

ਬੰਤਰ ਚੀਤੇ ਅਰੁ ਸਿੰਘਾਤਾ ॥
माकड, चित्ता आणि सिंह

ਮਾਂਜਾਰ ਗਾਡਰ ਅਰੁ ਲੂਬਰਾ ॥
मांजरी, मेंढ्या आणि लांडगे वगैरे

ਬਿਰਖ ਮੂਲ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਪਰਾ ॥੪॥
झाडांची फुलेही मायेच्या मोहात अडकली आहेत. ॥४॥

ਮਾਇਆ ਅੰਤਰਿ ਭੀਨੇ ਦੇਵ ॥
देव आणि देवता मायेत मग्न आहेत

ਸਾਗਰ ਇੰਦ੍ਰਾ ਅਰੁ ਧਰਤੇਵ ॥
इंद्र आणि पृथ्वीचा महासागर हा भ्रामक आहे

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਜਿਸੁ ਉਦਰੁ ਤਿਸੁ ਮਾਇਆ ॥
कबीर म्हणतात की ज्याचे पोट आहे तो मायेत बुडालेला असतो

ਤਬ ਛੂਟੇ ਜਬ ਸਾਧੂ ਪਾਇਆ ॥੫॥੫॥੧੩॥
जेव्हा संताची प्राप्ती होते तेव्हा आत्मा भ्रमाच्या जाळ्यातून मुक्त होतो. ॥५॥ ५॥ १३॥

ਜਬ ਲਗੁ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰੈ ॥
जोपर्यंत लोक गर्विष्ठ आहेत

ਤਬ ਲਗੁ ਕਾਜੁ ਏਕੁ ਨਹੀ ਸਰੈ ॥
तोपर्यंत, त्यांचे कोणतेही काम यशस्वी होत नाही

ਜਬ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਮਿਟਿ ਜਾਇ ॥
जेव्हा अहंकार नाहीसा होतो तेव्हा

ਤਬ ਪ੍ਰਭ ਕਾਜੁ ਸਵਾਰਹਿ ਆਇ ॥੧॥
परमेश्वर सर्व कार्ये पूर्ण करतो ॥१॥

ਐਸਾ ਗਿਆਨੁ ਬਿਚਾਰੁ ਮਨਾ ॥
हे मन! अशा ज्ञानाचा विचार कर.

ਹਰਿ ਕੀ ਨ ਸਿਮਰਹੁ ਦੁਖ ਭੰਜਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
दुःखाचा नाश करणाऱ्या देवाचे त्याला स्मरण का होत नाही? ॥१॥रहाउ॥

ਜਬ ਲਗੁ ਸਿੰਘੁ ਰਹੈ ਬਨ ਮਾਹਿ ॥
जोपर्यंत अहंकाराच्या रूपात सिंह शरीराच्या रूपात जंगलात राहतो तोपर्यंत

ਤਬ ਲਗੁ ਬਨੁ ਫੂਲੈ ਹੀ ਨਾਹਿ ॥
तोपर्यंत जंगलासारखे शरीर फुलत नाही

ਜਬ ਹੀ ਸਿਆਰੁ ਸਿੰਘ ਕਉ ਖਾਇ ॥
जेव्हा नम्रतेचा कोल्हा अहंकाराच्या सिंहाला खातो

ਫੂਲਿ ਰਹੀ ਸਗਲੀ ਬਨਰਾਇ ॥੨॥
संपूर्ण जंगल फुलले आहे. संपूर्ण वनस्पती फुलली आहे. ॥२॥

ਜੀਤੋ ਬੂਡੈ ਹਾਰੋ ਤਿਰੈ ॥
जे जग जिंकतात ते बुडतात आणि जे हरतात ते पोहतात.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਰਿ ਉਤਰੈ ॥
गुरुच्या कृपेने माणूस पार करतो.

ਦਾਸੁ ਕਬੀਰੁ ਕਹੈ ਸਮਝਾਇ ॥
कबीरजी स्पष्ट करतात सांगतात

ਕੇਵਲ ਰਾਮ ਰਹਹੁ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੩॥੬॥੧੪॥
फक्त देवाच्या ध्यानात मग्न राहा ॥३॥ ६॥ १४॥

ਸਤਰਿ ਸੈਇ ਸਲਾਰ ਹੈ ਜਾ ਕੇ ॥
सर्वशक्तिमान अल्लाहचे सात हजार देवदूत आहेत

ਸਵਾ ਲਾਖੁ ਪੈਕਾਬਰ ਤਾ ਕੇ ॥
आदमपासून मुहम्मद साहिबपर्यंत, त्याचे सव्वा लाख पैगंबर आहेत

ਸੇਖ ਜੁ ਕਹੀਅਹਿ ਕੋਟਿ ਅਠਾਸੀ ॥
अठ्ठ्याऐंशी कोटी शेख आहेत आणि

ਛਪਨ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੇ ਖੇਲ ਖਾਸੀ ॥੧॥
त्याचे छप्पन कोटी लोक त्याचे खास गुलाम आहेत. ॥१॥

ਮੋ ਗਰੀਬ ਕੀ ਕੋ ਗੁਜਰਾਵੈ ॥
माझी तक्रार त्याच्याकडे कोण नेईल?

ਮਜਲਸਿ ਦੂਰਿ ਮਹਲੁ ਕੋ ਪਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
त्याची सभा खूप दूर असल्याने, त्याचा राजवाडा कोण शोधू शकेल? ॥१॥रहाउ॥

ਤੇਤੀਸ ਕਰੋੜੀ ਹੈ ਖੇਲ ਖਾਨਾ ॥
तेहतीस कोटी देव-देवताही त्याची सेवा करतात

ਚਉਰਾਸੀ ਲਖ ਫਿਰੈ ਦਿਵਾਨਾਂ ॥
विविध प्रजातींचे चौऱ्याऐंशी लाख प्राणी त्याच्यासाठी वेडे होऊन जंगलात भटकत आहेत

ਬਾਬਾ ਆਦਮ ਕਉ ਕਿਛੁ ਨਦਰਿ ਦਿਖਾਈ ॥
जेव्हा बाबा आदमने आज्ञा मोडली तेव्हा अल्लाहने त्याला वाईट नजर दाखवली आणि

ਉਨਿ ਭੀ ਭਿਸਤਿ ਘਨੇਰੀ ਪਾਈ ॥੨॥
त्यालाही एक मोठे वरदान मिळाले आणि तो स्वर्गातून पृथ्वीवर आला. ॥२॥

ਦਿਲ ਖਲਹਲੁ ਜਾ ਕੈ ਜਰਦ ਰੂ ਬਾਨੀ ॥
ज्याचे हृदय द्वैतामुळे अशांत असते, त्याचा चेहरा फिकट राहतो

ਛੋਡਿ ਕਤੇਬ ਕਰੈ ਸੈਤਾਨੀ ॥
तो कुराणाचा उपदेश सोडून देतो आणि सैतानी गोष्टी करतो.

ਦੁਨੀਆ ਦੋਸੁ ਰੋਸੁ ਹੈ ਲੋਈ ॥
तो जगाला दोष देतो आणि लोकांवर रागावतो

ਅਪਨਾ ਕੀਆ ਪਾਵੈ ਸੋਈ ॥੩॥
पण त्याला स्वतःच्या कर्मांचेच फळ मिळते ॥३॥

ਤੁਮ ਦਾਤੇ ਹਮ ਸਦਾ ਭਿਖਾਰੀ ॥
हे देवा! तू देणारा आहेस आणि आम्ही नेहमीच तुझे भिकारी असतो.

ਦੇਉ ਜਬਾਬੁ ਹੋਇ ਬਜਗਾਰੀ ॥
देणगी घेऊनही जर मी उत्तर दिले तर मी गुन्हेगार बनतो

ਦਾਸੁ ਕਬੀਰੁ ਤੇਰੀ ਪਨਹ ਸਮਾਨਾਂ ॥
दास कबीर प्रार्थना करतात की हे दयाळू खऱ्या देवा, तुझा आश्रय स्वर्गासारखा आहे

ਭਿਸਤੁ ਨਜੀਕਿ ਰਾਖੁ ਰਹਮਾਨਾ ॥੪॥੭॥੧੫॥
म्हणून मला त्याच्या जवळ ठेवा. ॥४॥ ७॥ १५॥

ਸਭੁ ਕੋਈ ਚਲਨ ਕਹਤ ਹੈ ਊਹਾਂ ॥
सगळेच आपल्याला तिथे जायला सांगतात

ਨਾ ਜਾਨਉ ਬੈਕੁੰਠੁ ਹੈ ਕਹਾਂ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
पण वैकुंठ कुठे आहे हे मला माहित नाही. ॥१॥रहाउ॥

ਆਪ ਆਪ ਕਾ ਮਰਮੁ ਨ ਜਾਨਾਂ ॥
स्वतःचे वास्तव कोणालाही माहित नाही आणि

ਬਾਤਨ ਹੀ ਬੈਕੁੰਠੁ ਬਖਾਨਾਂ ॥੧॥
माझ्या भाषणात मी वैकुंठाचे वर्णन करतो. ॥१॥

ਜਬ ਲਗੁ ਮਨ ਬੈਕੁੰਠ ਕੀ ਆਸ ॥
जोपर्यंत मन वैकुंठाची आस धरते

ਤਬ ਲਗੁ ਨਾਹੀ ਚਰਨ ਨਿਵਾਸ ॥੨॥
तोपर्यंत मी देवाच्या चरणी राहू शकत नाही ॥२॥

ਖਾਈ ਕੋਟੁ ਨ ਪਰਲ ਪਗਾਰਾ ॥
तिथे खंदक नाही किंवा चांगले प्लास्टर केलेले किल्ला नाही

ਨਾ ਜਾਨਉ ਬੈਕੁੰਠ ਦੁਆਰਾ ॥੩॥
मला वैकुंठाचा दरवाजाही माहित नाही. ॥३॥

ਕਹਿ ਕਮੀਰ ਅਬ ਕਹੀਐ ਕਾਹਿ ॥
कबीरजी म्हणतात की आता यापेक्षा जास्त काय सांगता येईल

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਬੈਕੁੰਠੈ ਆਹਿ ॥੪॥੮॥੧੬॥
संतांचा संग वैकुंठासारखा असतो.॥४॥८॥१६॥

ਕਿਉ ਲੀਜੈ ਗਢੁ ਬੰਕਾ ਭਾਈ ॥
अरे भाऊ! आपण शरीराच्या मजबूत किल्ल्यावर कसा विजय मिळवू शकतो?

ਦੋਵਰ ਕੋਟ ਅਰੁ ਤੇਵਰ ਖਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
कारण यामध्ये चैत स्वरूपात एक भिंत आहे आणि तीन गुणांच्या स्वरूपात एक खंदक आहे.॥१॥रहाउ॥

ਪਾਂਚ ਪਚੀਸ ਮੋਹ ਮਦ ਮਤਸਰ ਆਡੀ ਪਰਬਲ ਮਾਇਆ ॥
शक्तिशाली मायेच्या मदतीने पाच महाभूते आणि पंचवीस स्वभाव आसक्ती, अहंकार आणि मत्सराच्या स्वरूपात प्रचलित आहेत

ਜਨ ਗਰੀਬ ਕੋ ਜੋਰੁ ਨ ਪਹੁਚੈ ਕਹਾ ਕਰਉ ਰਘੁਰਾਇਆ ॥੧॥
हे प्रभूच्या सेवका, त्या गरीब माणसाला काहीच शक्ती नाही, मग मी काय करावे? ॥१॥

ਕਾਮੁ ਕਿਵਾਰੀ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਦਰਵਾਨੀ ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਦਰਵਾਜਾ ॥
त्यावर वासनेची खिडकी आहे, दुःख आणि आनंद हे रक्षक आहेत आणि पाप आणि पुण्य हे दरवाजे आहेत

ਕ੍ਰੋਧੁ ਪ੍ਰਧਾਨੁ ਮਹਾ ਬਡ ਦੁੰਦਰ ਤਹ ਮਨੁ ਮਾਵਾਸੀ ਰਾਜਾ ॥੨॥
क्रोधु प्रधान हा एक महान योद्धा आहे आणि एक क्रांतिकारक राजा झाला आहे. ॥२॥

ਸ੍ਵਾਦ ਸਨਾਹ ਟੋਪੁ ਮਮਤਾ ਕੋ ਕੁਬੁਧਿ ਕਮਾਨ ਚਢਾਈ ॥
त्याने चवीची ढाल, प्रेमाची टोपी आणि वाईट ज्ञानाचे धनुष्य धारण केले आहे.

ਤਿਸਨਾ ਤੀਰ ਰਹੇ ਘਟ ਭੀਤਰਿ ਇਉ ਗਢੁ ਲੀਓ ਨ ਜਾਈ ॥੩॥
इच्छेचे बाण हृदयात धरलेले असतात; हा किल्ला अशा प्रकारे जिंकता येत नाही. ॥३॥

ਪ੍ਰੇਮ ਪਲੀਤਾ ਸੁਰਤਿ ਹਵਾਈ ਗੋਲਾ ਗਿਆਨੁ ਚਲਾਇਆ ॥
जर प्रेमाच्या अग्नीचे चेतना आणि ज्ञानाच्या गोळामध्ये रूपांतर केले गेले आणि ज्ञानाच्या गोळामध्ये रूपांतरित केले गेले आणि उडून गेले आणि

ਬ੍ਰਹਮ ਅਗਨਿ ਸਹਜੇ ਪਰਜਾਲੀ ਏਕਹਿ ਚੋਟ ਸਿਝਾਇਆ ॥੪॥
जर ब्रह्मअग्नि (ब्रह्माचा अग्नि) नैसर्गिकरित्या प्रज्वलित झाला तर हा किल्ला एकाच स्फोटाने जिंकता येईल. ॥४॥

ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਲੈ ਲਰਨੇ ਲਾਗਾ ਤੋਰੇ ਦੁਇ ਦਰਵਾਜਾ ॥
जर तुम्ही सत्य आणि समाधानाने लढलात तर दोन्ही दरवाजे तोडता येतात

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਅਰੁ ਗੁਰ ਕੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਪਕਰਿਓ ਗੜ ਕੋ ਰਾਜਾ ॥੫॥
संतांच्या संगतीने आणि गुरुंच्या कृपेने, या गडाचा राजा, मन, संतांच्या संगतीने आणि गुरुंच्या कृपेने पकडता येते. ॥५॥

ਭਗਵਤ ਭੀਰਿ ਸਕਤਿ ਸਿਮਰਨ ਕੀ ਕਟੀ ਕਾਲ ਭੈ ਫਾਸੀ ॥
भगवंतांच्या भक्तांशी चांगला संगत केल्याने आणि स्मरणशक्तीने मृत्युच्या भीतीचा फास कापला जातो

ਦਾਸੁ ਕਮੀਰੁ ਚੜ੍ਹਿਓ ਗੜ੍ਹ ਊਪਰਿ ਰਾਜੁ ਲੀਓ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥੬॥੯॥੧੭॥
हे कबीर! अशाप्रकारे, दास किल्ला चढतो आणि शाश्वत राज्य प्राप्त करतो. ॥६॥३९॥१७ ॥

ਗੰਗ ਗੁਸਾਇਨਿ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ॥ ਜੰਜੀਰ ਬਾਂਧਿ ਕਰਿ ਖਰੇ ਕਬੀਰ ॥੧॥
गंगा आई खूप खोल आणि गंभीर आहे. कबीरला साखळ्यांनी बांधून तिथेच उभे केले आणि दूर फेकले गेले. ॥१॥

ਮਨੁ ਨ ਡਿਗੈ ਤਨੁ ਕਾਹੇ ਕਉ ਡਰਾਇ ॥
जेव्हा मन हलत नाही, तेव्हा शरीर कसे घाबरू शकते

ਚਰਨ ਕਮਲ ਚਿਤੁ ਰਹਿਓ ਸਮਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥
कबीराचे मन भगवंताच्या कमळ चरणांमध्ये मग्न होते. ॥रहाउ॥

ਗੰਗਾ ਕੀ ਲਹਰਿ ਮੇਰੀ ਟੁਟੀ ਜੰਜੀਰ ॥
गंगेच्या लाटांनी माझ्या साखळ्या तोडल्या आणि

ਮ੍ਰਿਗਛਾਲਾ ਪਰ ਬੈਠੇ ਕਬੀਰ ॥੨॥
कबीर हरणाच्या कातडीवर बसला ॥२॥

ਕਹਿ ਕੰਬੀਰ ਕੋਊ ਸੰਗ ਨ ਸਾਥ ॥
कबीरजी म्हणतात की जिथे मला कोणी साथ देत नाही

ਜਲ ਥਲ ਰਾਖਨ ਹੈ ਰਘੁਨਾਥ ॥੩॥੧੦॥੧੮॥
जल आणि जमिनीत फक्त देवच रक्षण करतो ॥३॥ ॥ १०॥ १८॥ ही कबीरजींना सम्राट सिकंदर लोधीने गंगेत टाकले होते त्या काळाची कथा आहे

ਭੈਰਉ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਅਸਟਪਦੀ ਘਰੁ ੨
भैरू कबीर जी, अष्टपदी घरात राहा २

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਅਗਮ ਦ੍ਰੁਗਮ ਗੜਿ ਰਚਿਓ ਬਾਸ ॥
दुर्गम आणि दुर्गम असलेल्या दहाव्या दरवाजाच्या स्वरूपात किल्ला निर्माण करून, देवाने त्यात निवास केला आहे आणि

ਜਾ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਕਰੇ ਪਰਗਾਸ ॥
तिथे त्याच्या प्रकाशाचा प्रकाश आहे

ਬਿਜੁਲੀ ਚਮਕੈ ਹੋਇ ਅਨੰਦੁ ॥
तिथे ज्ञानाची वीज चमकते आणि आनंद राहतो

ਜਿਹ ਪਉੜ੍ਹੇ ਪ੍ਰਭ ਬਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ॥੧॥
भगवान गोविंद जिथे राहतात ते ठिकाण ॥१॥

ਇਹੁ ਜੀਉ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਿਵ ਲਾਗੈ ॥
जर आत्मा रामाच्या नावाला समर्पित झाला तर

ਜਰਾ ਮਰਨੁ ਛੂਟੈ ਭ੍ਰਮੁ ਭਾਗੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जन्म आणि मृत्यु शिल्लक राहिले तर भ्रम देखील निघून जातो. ॥रहाउ॥

ਅਬਰਨ ਬਰਨ ਸਿਉ ਮਨ ਹੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥
ज्याच्या हृदयात विविध जातींबद्दल प्रेम आहे तो.

ਹਉਮੈ ਗਾਵਨਿ ਗਾਵਹਿ ਗੀਤ ॥
तो अहंकारी भावनांची गाणी गात राहतो

ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਹੋਤ ਝੁਨਕਾਰ ॥ ਜਿਹ ਪਉੜ੍ਹੇ ਪ੍ਰਭ ਸ੍ਰੀ ਗੋਪਾਲ ॥੨॥
जिथे जिथे परमेश्वर उपस्थित असतो तिथे तिथे तिथे तिथेच तो अखंड आवाज घुमत राहतो. ॥२॥

ਖੰਡਲ ਮੰਡਲ ਮੰਡਲ ਮੰਡਾ ॥
देव हा विभाग आणि मंडळांचा निर्माता आहे

ਤ੍ਰਿਅ ਅਸਥਾਨ ਤੀਨਿ ਤ੍ਰਿਅ ਖੰਡਾ ॥
तो ब्रह्मा, विष्णू, शिव, त्रिदेव आणि तिन्ही गुणांचा नाश करणारा आहे

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਰਹਿਆ ਅਭ ਅੰਤ ॥
मन आणि वाणीच्या पलीकडे, देव आत अस्तित्वात आहे

ਪਾਰੁ ਨ ਪਾਵੈ ਕੋ ਧਰਨੀਧਰ ਮੰਤ ॥੩॥
त्या पृथ्वीच्या रक्षकाचे रहस्य कोणीही शोधू शकत नाही. ॥३॥

ਕਦਲੀ ਪੁਹਪ ਧੂਪ ਪਰਗਾਸ ॥
केळीच्या फुलाची अगरबत्ती, हा त्याचा प्रकाश आहे

ਰਜ ਪੰਕਜ ਮਹਿ ਲੀਓ ਨਿਵਾਸ ॥
तो कमळाच्या सुगंधातही राहतो

ਦੁਆਦਸ ਦਲ ਅਭ ਅੰਤਰਿ ਮੰਤ ॥ ਜਹ ਪਉੜੇ ਸ੍ਰੀ ਕਮਲਾ ਕੰਤ ॥੪॥
त्याचे महत्त्व बारा पाकळ्या असलेल्या हृदय कमळात आहे, लक्ष्मीपती नारायण सर्वत्र उपस्थित आहेत. ॥४॥

ਅਰਧ ਉਰਧ ਮੁਖਿ ਲਾਗੋ ਕਾਸੁ ॥
त्याचा प्रकाश चेहऱ्याच्या वरच्या आणि खालच्या भागांना प्रकाशित करत आहे

ਸੁੰਨ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਕਰਿ ਪਰਗਾਸੁ ॥
देवाचा प्रकाश शून्य वर्तुळाच्या दहाव्या दारात स्थित आहे

ਊਹਾਂ ਸੂਰਜ ਨਾਹੀ ਚੰਦ ॥
सूर्य किंवा चंद्र नाही .

ਆਦਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਕਰੈ ਅਨੰਦ ॥੫॥
तिथेही मूळ पुरुष, भ्रमाच्या पलीकडे असलेला परमेश्वर, आनंदित आहे ॥५॥

ਸੋ ਬ੍ਰਹਮੰਡਿ ਪਿੰਡਿ ਸੋ ਜਾਨੁ ॥
विश्वात जे काही आहे, ते शरीरात देखील आहे हे जाणून घ्या

ਮਾਨ ਸਰੋਵਰਿ ਕਰਿ ਇਸਨਾਨੁ ॥
प्रभूच्या नामाच्या मानसरोवरात स्नान करा

ਸੋਹੰ ਸੋ ਜਾ ਕਉ ਹੈ ਜਾਪ ॥
मी तोच सोहम आहे ज्याचा जप झाला आहे

ਜਾ ਕਉ ਲਿਪਤ ਨ ਹੋਇ ਪੁੰਨ ਅਰੁ ਪਾਪ ॥੬॥
ज्याच्यावर पाप आणि पुण्य बंधने नाहीत. ॥६॥

ਅਬਰਨ ਬਰਨ ਘਾਮ ਨਹੀ ਛਾਮ ॥
देव सूर्यप्रकाशाच्या किंवा सावलीच्या रंग आणि सावलीच्या पलीकडे आहे

ਅਵਰ ਨ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਕੀ ਸਾਮ ॥
गुरुंच्या आश्रयाशिवाय तो कुठेही सापडत नाही

ਟਾਰੀ ਨ ਟਰੈ ਆਵੈ ਨ ਜਾਇ ॥
त्यात गुंतलेले मन विचलित होऊ शकत नाही. यामुळे जीव जन्म आणि मृत्यूच्या चक्रातून मुक्त होतो

ਸੁੰਨ ਸਹਜ ਮਹਿ ਰਹਿਓ ਸਮਾਇ ॥੭॥
नैसर्गिक शून्य समाधीमध्ये तो प्रेमळ राहतो. ॥ ७॥

ਮਨ ਮਧੇ ਜਾਨੈ ਜੇ ਕੋਇ ॥
जर कोणी त्याला त्याच्या हृदयात ओळखतो

ਜੋ ਬੋਲੈ ਸੋ ਆਪੈ ਹੋਇ ॥
जे काही बोलते ते खरे ठरते

ਜੋਤਿ ਮੰਤ੍ਰਿ ਮਨਿ ਅਸਥਿਰੁ ਕਰੈ ॥
हे कबीर! जो मनुष्य प्रभूच्या प्रकाशाच्या मंत्राने आपले मन स्थिर करतो

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਸੋ ਪ੍ਰਾਨੀ ਤਰੈ ॥੮॥੧॥
तो या जगातून पार जातो. ॥ ८॥ १॥

ਕੋਟਿ ਸੂਰ ਜਾ ਕੈ ਪਰਗਾਸ ॥
ज्याचा प्रकाश लाखो सूर्यांइतका आहे

ਕੋਟਿ ਮਹਾਦੇਵ ਅਰੁ ਕਬਿਲਾਸ ॥
ज्यामध्ये लाखो महादेव आणि कैलास पर्वत पसरलेले आहेत

ਦੁਰਗਾ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੈ ਮਰਦਨੁ ਕਰੈ ॥
लाखो दुर्गा देवी त्यांच्या चरणांची सेवा करण्यात मग्न आहेत

ਬ੍ਰਹਮਾ ਕੋਟਿ ਬੇਦ ਉਚਰੈ ॥੧॥
त्याच्या स्तुतीत लाखो ब्रह्मा वेदांचे पठण करतात. ॥१॥

ਜਉ ਜਾਚਉ ਤਉ ਕੇਵਲ ਰਾਮ ॥
मला फक्त रामच हवा आहे

ਆਨ ਦੇਵ ਸਿਉ ਨਾਹੀ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
इतर कोणत्याही देवाचा त्याच्याशी काहीही संबंध नाही. ॥रहाउ॥

ਕੋਟਿ ਚੰਦ੍ਰਮੇ ਕਰਹਿ ਚਰਾਕ ॥
त्याच्या दारात लाखो चंद्र त्यांचे दिवे लावतात

Page 1163

ਸੁਰ ਤੇਤੀਸਉ ਜੇਵਹਿ ਪਾਕ ॥
सुर तेहतीस कोटी देव त्याच्या स्वयंपाकघरात स्वयंपाक करत आहेत

ਨਵ ਗ੍ਰਹ ਕੋਟਿ ਠਾਢੇ ਦਰਬਾਰ ॥
त्याच्या दरबारात नऊ कोटी ग्रह उपस्थित आहेत.

ਧਰਮ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੈ ਪ੍ਰਤਿਹਾਰ ॥੨॥
करोडो धर्मराज ज्यांचे द्वारपाल आहेत ? ॥२॥

ਪਵਨ ਕੋਟਿ ਚਉਬਾਰੇ ਫਿਰਹਿ ॥
अंगणाभोवती लाखो वारे फिरतात

ਬਾਸਕ ਕੋਟਿ ਸੇਜ ਬਿਸਥਰਹਿ ॥
त्याच्या पलंगावर लाखो किंग कोब्रा पसरलेले आहेत.

ਸਮੁੰਦ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੇ ਪਾਨੀਹਾਰ ॥
ज्याचे पाणी लाखो महासागरांनी भरलेले आहे आणि

ਰੋਮਾਵਲਿ ਕੋਟਿ ਅਠਾਰਹ ਭਾਰ ॥੩॥
त्याचे केस अठरा पट वजनाच्या कोट्यावधी वनस्पतींनी बनलेले आहेत. ॥३॥

ਕੋਟਿ ਕਮੇਰ ਭਰਹਿ ਭੰਡਾਰ ॥
संपत्तीचा देव कुबेर, त्याचे कोठार कोट्यावधी संपत्तीने भरतो

ਕੋਟਿਕ ਲਖਿਮੀ ਕਰੈ ਸੀਗਾਰ ॥
कोटी लक्ष्मी त्याच्यासाठी स्वतःला सजवतात

ਕੋਟਿਕ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਬਹੁ ਹਿਰਹਿ ॥
त्याच्या दर्शनाने लाखो पापेही नष्ट होतात

ਇੰਦ੍ਰ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੇ ਸੇਵਾ ਕਰਹਿ ॥੪॥
लाखो इंद्रही त्याची सेवा करण्यास तयार राहतात. ॥ ४ ॥

ਛਪਨ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੈ ਪ੍ਰਤਿਹਾਰ ॥
त्याचे ५६ कोटी द्वारपाल आहेत

ਨਗਰੀ ਨਗਰੀ ਖਿਅਤ ਅਪਾਰ ॥
प्रत्येक शहर त्याची कीर्ती पसरवत आहे

ਲਟ ਛੂਟੀ ਵਰਤੈ ਬਿਕਰਾਲ ॥
त्याचे जडलेले कप्पे उघडून, भयानक भूत, आत्मे, पिशाच इत्यादी केवळ त्याच्या आज्ञेखाली काम करतात

ਕੋਟਿ ਕਲਾ ਖੇਲੈ ਗੋਪਾਲ ॥੫॥
खरं तर, देव लाखो शक्तींच्या रूपात आपले दिव्य नाटक करत राहतो. ॥५॥

ਕੋਟਿ ਜਗ ਜਾ ਕੈ ਦਰਬਾਰ ॥
लाखो जग त्याच्या दरबारात आहेत

ਗੰਧ੍ਰਬ ਕੋਟਿ ਕਰਹਿ ਜੈਕਾਰ ॥
लाखो गंधर्व त्यांचे अभिनंदन करतात.

ਬਿਦਿਆ ਕੋਟਿ ਸਭੈ ਗੁਨ ਕਹੈ ॥
विद्याची देवी सरस्वती लाखो रूपांमध्ये त्यांचे गुणगान गात आहे

ਤਊ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਲਹੈ ॥੬॥
त्या परम ब्रह्माचे रहस्य कोणालाही माहिती नाही.॥६॥

ਬਾਵਨ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੈ ਰੋਮਾਵਲੀ ॥
ज्याची वानर सेना ५२ कोटी केसांइतकी होती

ਰਾਵਨ ਸੈਨਾ ਜਹ ਤੇ ਛਲੀ ॥
रावणाच्या सैन्याला फसवलेला राम

ਸਹਸ ਕੋਟਿ ਬਹੁ ਕਹਤ ਪੁਰਾਨ ॥ ਦੁਰਜੋਧਨ ਕਾ ਮਥਿਆ ਮਾਨੁ ॥੭॥
पुराणांमध्ये त्या एकमेव देवाबद्दल हजारो कथा आहेत. त्यानेच दुर्योधनाचा अभिमान मोडून काढला.॥७॥

ਕੰਦ੍ਰਪ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੈ ਲਵੈ ਨ ਧਰਹਿ ॥ ਅੰਤਰ ਅੰਤਰਿ ਮਨਸਾ ਹਰਹਿ ॥
लाखो कामदेवही त्याच्याशी तुलना करू शकत नाहीत, कारण तो हृदयातील वासनाच चोरतो

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਸੁਨਿ ਸਾਰਿਗਪਾਨ ॥
कबीरजी विनंती करतात की हे प्रभू ऐका

ਦੇਹਿ ਅਭੈ ਪਦੁ ਮਾਂਗਉ ਦਾਨ ॥੮॥੨॥੧੮॥੨੦॥
मला तुझ्याकडून हे दान हवे आहे, मला निर्भय स्थान आणि मोक्ष दे ॥८॥२॥ १८॥२०॥

ਭੈਰਉ ਬਾਣੀ ਨਾਮਦੇਉ ਜੀਉ ਕੀ ਘਰੁ ੧
भैरौ बाणी नामदेव हे जीवनाचे घर आहे १

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਰੇ ਜਿਹਬਾ ਕਰਉ ਸਤ ਖੰਡ ॥
हे जिभे! मी तुझी जीभ सात तुकडे करीन.

ਜਾਮਿ ਨ ਉਚਰਸਿ ਸ੍ਰੀ ਗੋਬਿੰਦ ॥੧॥
जर तुम्ही प्रभूचे नाव घेतले नसेल तर. ॥१॥

ਰੰਗੀ ਲੇ ਜਿਹਬਾ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ॥
हे मानवा! तुझी जीभ हरीच्या नावाने रंगव

ਸੁਰੰਗ ਰੰਗੀਲੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
देवाची पूजा करा आणि प्रेमाच्या रंगात रंगून जा. ॥१॥रहाउ॥

ਮਿਥਿਆ ਜਿਹਬਾ ਅਵਰੇਂ ਕਾਮ ॥
हे जिभे! तुझी इतर कामे खोटी आहेत.

ਨਿਰਬਾਣ ਪਦੁ ਇਕੁ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ॥੨॥
केवळ परमात्म्याचे स्मरण करूनच निर्वाणाची अवस्था प्राप्त करता येते ॥२॥

ਅਸੰਖ ਕੋਟਿ ਅਨ ਪੂਜਾ ਕਰੀ ॥
जर असंख्य कोटी इतर प्रकारची पूजा केली तर

ਏਕ ਨ ਪੂਜਸਿ ਨਾਮੈ ਹਰੀ ॥੩॥
परमेश्वराच्या बरोबरीचे एकही नाव नाही ॥३॥

ਪ੍ਰਣਵੈ ਨਾਮਦੇਉ ਇਹੁ ਕਰਣਾ ॥
नामदेव प्रार्थना करतात की हे जिभे! हे तू करायला योग्य आहेस.

ਅਨੰਤ ਰੂਪ ਤੇਰੇ ਨਾਰਾਇਣਾ ॥੪॥੧॥
मी अनंत रूपाचे नारायणाचे नामस्मरण करत राहिलो ॥४॥१॥

ਪਰ ਧਨ ਪਰ ਦਾਰਾ ਪਰਹਰੀ ॥
जो दुसऱ्याच्या संपत्तीचा आणि दुसऱ्याच्या स्त्रियांचा आसक्तिचा त्याग करतो

ਤਾ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਬਸੈ ਨਰਹਰੀ ॥੧॥
नरहरी त्याच्या जवळ राहतो. देव त्याच्या जवळ राहतो. ॥१॥

ਜੋ ਨ ਭਜੰਤੇ ਨਾਰਾਇਣਾ ॥
जे देवाची पूजा करत नाहीत

ਤਿਨ ਕਾ ਮੈ ਨ ਕਰਉ ਦਰਸਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मला ते दिसतही नाहीत. ॥१॥रहाउ॥

ਜਿਨ ਕੈ ਭੀਤਰਿ ਹੈ ਅੰਤਰਾ ॥
ज्यांच्यात आंतरिक भेदभाव आहे

ਜੈਸੇ ਪਸੁ ਤੈਸੇ ਓਇ ਨਰਾ ॥੨॥
ते लोक प्राण्यांसारखे आहेत. ॥२॥

ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਮਦੇਉ ਨਾਕਹਿ ਬਿਨਾ ॥ ਨਾ ਸੋਹੈ ਬਤੀਸ ਲਖਨਾ ॥੩॥੨॥
नामदेव विनंती करतात की नाकाशिवाय बत्तीस गुण असलेला माणूसही सुंदर दिसत नाही. ॥३॥२॥

ਦੂਧੁ ਕਟੋਰੈ ਗਡਵੈ ਪਾਨੀ ॥ ਕਪਲ ਗਾਇ ਨਾਮੈ ਦੁਹਿ ਆਨੀ ॥੧॥
एका भांड्यात पाणी घेऊन, नामदेवांनी कपिला गायीचे दूध काढले आणि एका भांड्यात दूध ओतून मंदिरात आणले. ॥१॥

ਦੂਧੁ ਪੀਉ ਗੋਬਿੰਦੇ ਰਾਇ ॥
त्याने प्रेमाने गोविंदाला दूध पिण्याची विनंती केली

ਦੂਧੁ ਪੀਉ ਮੇਰੋ ਮਨੁ ਪਤੀਆਇ ॥
पुन्हा मी प्रार्थना केली, कृपया दूध प्या, माझे मन आनंदी होईल

ਨਾਹੀ ਤ ਘਰ ਕੋ ਬਾਪੁ ਰਿਸਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जर तू दूध पीत नाहीस तर तुझे वडील माझ्यावर रागावतील. ॥१॥रहाउ॥

ਸੋੁਇਨ ਕਟੋਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਰੀ ॥ ਲੈ ਨਾਮੈ ਹਰਿ ਆਗੈ ਧਰੀ ॥੨॥
नामदेवांनी अमृतसारख्या दुधाने भरलेला सोन्याचा वाटी देवाच्या मूर्तीसमोर ठेवला ॥२॥

ਏਕੁ ਭਗਤੁ ਮੇਰੇ ਹਿਰਦੇ ਬਸੈ ॥ ਨਾਮੇ ਦੇਖਿ ਨਰਾਇਨੁ ਹਸੈ ॥੩॥
माझ्या हृदयात फक्त एकच भक्त राहतो. नामदेवांची भक्ती पाहून देव हसत म्हणाला. ॥३॥

ਦੂਧੁ ਪੀਆਇ ਭਗਤੁ ਘਰਿ ਗਇਆ ॥
अशाप्रकारे भक्त नामदेव भगवानांना दूध पाजून घरी परतला आणि

Page 1164

ਨਾਮੇ ਹਰਿ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਭਇਆ ॥੪॥੩॥
त्याला देवाचे दर्शन झाले. ॥४॥३॥

ਮੈ ਬਉਰੀ ਮੇਰਾ ਰਾਮੁ ਭਤਾਰੁ ॥
राम माझा नवरा आहे आणि मी त्याच्यासाठी वेडी आहे

ਰਚਿ ਰਚਿ ਤਾ ਕਉ ਕਰਉ ਸਿੰਗਾਰੁ ॥੧॥
मी त्याच्यासाठी सुंदर सजावट करतो ॥१॥

ਭਲੇ ਨਿੰਦਉ ਭਲੇ ਨਿੰਦਉ ਭਲੇ ਨਿੰਦਉ ਲੋਗੁ ॥
मी तुमची चांगली टीका करू शकतो, लोकहो, तुम्ही माझी जितकी टीका करायची तितकी टीका करू शकता

ਤਨੁ ਮਨੁ ਰਾਮ ਪਿਆਰੇ ਜੋਗੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे शरीर आणि मन पूर्णपणे प्रिय प्रभूला अर्पण केलेले आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਬਾਦੁ ਬਿਬਾਦੁ ਕਾਹੂ ਸਿਉ ਨ ਕੀਜੈ ॥
कोणाशीही वाद घालू नका आणि

ਰਸਨਾ ਰਾਮ ਰਸਾਇਨੁ ਪੀਜੈ ॥੨॥
रामनामाचे अमृत जिभेने प्या, म्हणजेच फक्त रामाचे गुणगान करा. ॥२॥

ਅਬ ਜੀਅ ਜਾਨਿ ਐਸੀ ਬਨਿ ਆਈ ॥
आता माझे आयुष्य असे झाले आहे की

ਮਿਲਉ ਗੁਪਾਲ ਨੀਸਾਨੁ ਬਜਾਈ ॥੩॥
आनंदाचे ढोल वाजवत मी परमेश्वराला भेटेन ॥३॥

ਉਸਤਤਿ ਨਿੰਦਾ ਕਰੈ ਨਰੁ ਕੋਈ ॥
एखादी व्यक्ती माझी स्तुती करते किंवा टीका करते

ਨਾਮੇ ਸ੍ਰੀਰੰਗੁ ਭੇਟਲ ਸੋਈ ॥੪॥੪॥
नामदेवांना देवाचे दर्शन झाले आहे. ॥४॥४॥

ਕਬਹੂ ਖੀਰਿ ਖਾਡ ਘੀਉ ਨ ਭਾਵੈ ॥
या जगात देवाचा खेळ सुरू असतो. कधीकधी माणसाला दूध, खीर, साखर आणि तूप आवडत नाही

ਕਬਹੂ ਘਰ ਘਰ ਟੂਕ ਮਗਾਵੈ ॥
कधीकधी तो त्याला गरीब बनवतो आणि घरोघरी अन्न मागायला लावतो

ਕਬਹੂ ਕੂਰਨੁ ਚਨੇ ਬਿਨਾਵੈ ॥੧॥
कधीकधी तो मला इतका असहाय्य करतो की मला कचऱ्यातून हरभरा खावा लागतो. ॥१॥

ਜਿਉ ਰਾਮੁ ਰਾਖੈ ਤਿਉ ਰਹੀਐ ਰੇ ਭਾਈ ॥
आपण ज्या पद्धतीने प्रभु आपले रक्षण करतो त्या पद्धतीने जगले पाहिजे

ਹਰਿ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਿਛੁ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
देवाचा महिमा वर्णन करता येत नाही. ॥१॥रहाउ॥

ਕਬਹੂ ਤੁਰੇ ਤੁਰੰਗ ਨਚਾਵੈ ॥
कधीकधी तो मला इतका श्रीमंत बनवतो की तो मला वेगवान घोड्यांवर नाचवतो

ਕਬਹੂ ਪਾਇ ਪਨਹੀਓ ਨ ਪਾਵੈ ॥੨॥
कधीकधी तो मला इतका गरीब करतो की मला माझ्या पायांना बूटही मिळत नाहीत. ॥२॥

ਕਬਹੂ ਖਾਟ ਸੁਪੇਦੀ ਸੁਵਾਵੈ ॥
कधीकधी तो मला पांढऱ्या चादरीच्या सुंदर पलंगावर झोपवतो.

ਕਬਹੂ ਭੂਮਿ ਪੈਆਰੁ ਨ ਪਾਵੈ ॥੩॥
पृथ्वीला कधीही अन्न मिळत नाही. ॥३॥

ਭਨਤਿ ਨਾਮਦੇਉ ਇਕੁ ਨਾਮੁ ਨਿਸਤਾਰੈ ॥
नामदेव म्हणतात की केवळ देवाचे नावच मोक्ष देते

ਜਿਹ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਿਹ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੈ ॥੪॥੫॥
जो कोणी गुरुला भेटतो, तो क्रूस खाली करतो. जो कोणी गुरुला भेटतो, तो त्याला जगाच्या समुद्रापार घेऊन जातो

ਹਸਤ ਖੇਲਤ ਤੇਰੇ ਦੇਹੁਰੇ ਆਇਆ ॥
देवा, आनंदाने नाचत मी तुझ्या मंदिरात दर्शनासाठी आलो

ਭਗਤਿ ਕਰਤ ਨਾਮਾ ਪਕਰਿ ਉਠਾਇਆ ॥੧॥
पण जेव्हा हे नामदेव भक्ती करायला बसले तेव्हा त्या ठिकाणच्या ब्राह्मण पुजाऱ्यांनी त्याला धरले आणि वर उचलले. ॥१॥

ਹੀਨੜੀ ਜਾਤਿ ਮੇਰੀ ਜਾਦਿਮ ਰਾਇਆ ॥
अरे गोविंद, माझ्यावर असे अत्याचार झाले आहेत, माझी जात नीच आहे

ਛੀਪੇ ਕੇ ਜਨਮਿ ਕਾਹੇ ਕਉ ਆਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मग मी गुप्त जातीत कसा जन्माला आलो? ॥१॥रहाउ॥

ਲੈ ਕਮਲੀ ਚਲਿਓ ਪਲਟਾਇ ॥
मी माझी चादर घेतली आणि परत गेलो आणि

ਦੇਹੁਰੈ ਪਾਛੈ ਬੈਠਾ ਜਾਇ ॥੨॥
मी भक्तीसाठी मंदिराच्या मागे जाऊन बसलो. ॥२॥

ਜਿਉ ਜਿਉ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਉਚਰੈ ॥
नामदेव जसे भगवंताचे सगुण म्हणू लागले

ਭਗਤ ਜਨਾਂ ਕਉ ਦੇਹੁਰਾ ਫਿਰੈ ॥੩॥੬॥
भक्तांचे मंदिर फिरले म्हणजेच मंदिराचा दरवाजा फिरला आणि त्यांच्या समोर आला ॥३॥६॥

ਭੈਰਉ ਨਾਮਦੇਉ ਜੀਉ ਘਰੁ ੨
भैरव नामदेउ जीव घरु २

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਜੈਸੀ ਭੂਖੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਅਨਾਜ ॥
जसे भुकेल्या माणसाला अन्न आवडते

ਤ੍ਰਿਖਾਵੰਤ ਜਲ ਸੇਤੀ ਕਾਜ ॥
तहानलेल्या माणसाला पाण्याची ओढ असते

ਜੈਸੀ ਮੂੜ ਕੁਟੰਬ ਪਰਾਇਣ ॥
जसा मूर्ख त्याच्या कुटुंबाशी जोडलेला असतो

ਐਸੀ ਨਾਮੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਰਾਇਣ ॥੧॥
त्याचप्रमाणे नामदेव नारायणाला प्रिय ॥१॥

ਨਾਮੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਾਰਾਇਣ ਲਾਗੀ ॥
जेव्हा नामदेव नारायणाच्या प्रेमात पडले

ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ਭਇਓ ਬੈਰਾਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
स्वाभाविक स्वभावाने तो तपस्वी झाला. ॥१॥रहाउ॥

ਜੈਸੀ ਪਰ ਪੁਰਖਾ ਰਤ ਨਾਰੀ ॥
जशी स्त्री दुसऱ्या पुरुषांमध्ये मग्न असते

ਲੋਭੀ ਨਰੁ ਧਨ ਕਾ ਹਿਤਕਾਰੀ ॥
लोभी माणूस संपत्तीचा हितचिंतक असतो

ਕਾਮੀ ਪੁਰਖ ਕਾਮਨੀ ਪਿਆਰੀ ॥
कामुक पुरूष आपल्या वासनेत स्त्रीवर प्रेम करतो

ਐਸੀ ਨਾਮੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮੁਰਾਰੀ ॥੨॥
नामदेवाचे देवावरचे प्रेम असेच आहे. ॥२॥

ਸਾਈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਜਿ ਆਪੇ ਲਾਏ ॥
खरे प्रेम तेच आहे जे देव स्वतः देतो

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਦੁਬਿਧਾ ਜਾਏ ॥
गुरुच्या कृपेने दुविधा दूर होते

ਕਬਹੁ ਨ ਤੂਟਸਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥
मग आत्मा परमेश्वराच्या प्रेमात लीन राहतो आणि हे प्रेम कधीही तुटत नाही

ਨਾਮੇ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ਸਚਿ ਨਾਇ ॥੩॥
म्हणून, नामदेवांनी आपले मन खऱ्या नामावर केंद्रित केले आहे. ॥३॥

ਜੈਸੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਾਰਿਕ ਅਰੁ ਮਾਤਾ ॥
आई आणि मुलामधील प्रेमासारखे.

ਐਸਾ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥
अशा प्रकारे मन देवात लीन झालेले असते

ਪ੍ਰਣਵੈ ਨਾਮਦੇਉ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥
नामदेव प्रार्थना करतो की तो माझ्यावर इतका प्रेमात पडला आहे की

ਗੋਬਿਦੁ ਬਸੈ ਹਮਾਰੈ ਚੀਤਿ ॥੪॥੧॥੭॥
गोविंद आपल्या हृदयात राहतो. ॥४॥ ॥१॥ ७॥

ਘਰ ਕੀ ਨਾਰਿ ਤਿਆਗੈ ਅੰਧਾ ॥
एक आंधळा माणूस आपल्या पत्नीला सोडून देतो

Page 1165

ਪਰ ਨਾਰੀ ਸਿਉ ਘਾਲੈ ਧੰਧਾ ॥
तो दुसऱ्यांच्या स्त्रियांच्या सहवासात गुंतलेला आहे.

ਜੈਸੇ ਸਿੰਬਲੁ ਦੇਖਿ ਸੂਆ ਬਿਗਸਾਨਾ ॥
जसा पोपट रेशमी कापसाचे झाड पाहून आनंदी होतो तसेच त्याच्या बाबतीत घडते.

ਅੰਤ ਕੀ ਬਾਰ ਮੂਆ ਲਪਟਾਨਾ ॥੧॥
शेवटी, दोरीभोवती गुंडाळून मृत्यू येतो. ॥१॥

ਪਾਪੀ ਕਾ ਘਰੁ ਅਗਨੇ ਮਾਹਿ ॥
पाप्याचे घर आगीत जळत राहते आणि

ਜਲਤ ਰਹੈ ਮਿਟਵੈ ਕਬ ਨਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
त्याचा मत्सर कधीच जात नाही. ॥१॥रहाउ॥

ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਨ ਦੇਖੈ ਜਾਇ ॥
तो देवाच्या भक्तीकडे लक्ष देत नाही आणि

ਮਾਰਗੁ ਛੋਡਿ ਅਮਾਰਗਿ ਪਾਇ ॥
योग्य मार्ग सोडला की, माणूस चुकीच्या मार्गावर पडतो

ਮੂਲਹੁ ਭੂਲਾ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥
मूळ देवाला विसरून तो जन्म-मृत्यूच्या चक्रात अडकतो

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਡਾਰਿ ਲਾਦਿ ਬਿਖੁ ਖਾਇ ॥੨॥
अमृताचे नाव सोडून तो पापांचे विष खात राहतो. ॥२॥

ਜਿਉ ਬੇਸ੍ਵਾ ਕੇ ਪਰੈ ਅਖਾਰਾ ॥
ज्याप्रमाणे वेश्येच्या ठिकाणी नृत्य पाहण्यासाठी लोकांची गर्दी असते

ਕਾਪਰੁ ਪਹਿਰਿ ਕਰਹਿ ਸੀਂਗਾਰਾ ॥
ती सुंदर कपडे घालते आणि भरपूर मेकअप करते

ਪੂਰੇ ਤਾਲ ਨਿਹਾਲੇ ਸਾਸ ॥
जेव्हा ती नाचते तेव्हा तिच्या तरुणपणाच्या सौंदर्याने पुरूष जागृत होतो

ਵਾ ਕੇ ਗਲੇ ਜਮ ਕਾ ਹੈ ਫਾਸ ॥੩॥
मग अशा माणसाच्या गळ्यात मृत्युचा फास असतो. ॥३॥

ਜਾ ਕੇ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਓ ਕਰਮਾ ॥
कोणाच्या नशिबात लिहिले आहे ते

ਸੋ ਭਜਿ ਪਰਿ ਹੈ ਗੁਰ ਕੀ ਸਰਨਾ ॥
तो गुरुचा आश्रय घेतो

ਕਹਤ ਨਾਮਦੇਉ ਇਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥
असे मत नामदेव व्यक्त करतात

ਇਨ ਬਿਧਿ ਸੰਤਹੁ ਉਤਰਹੁ ਪਾਰਿ ॥੪॥੨॥੮॥
हे सज्जनांनो! अशा प्रकारे मुक्ती मिळू शकते. ॥४॥२॥८॥

ਸੰਡਾ ਮਰਕਾ ਜਾਇ ਪੁਕਾਰੇ ॥
प्रल्हादाचे शिक्षक शांड आणि अमरक राक्षस राजा हिरण्यकशिपूकडे गेले आणि तक्रार केली की

ਪੜੈ ਨਹੀ ਹਮ ਹੀ ਪਚਿ ਹਾਰੇ ॥
प्रल्हाद अजिबात अभ्यास करत नाही, मी सर्व काही करून पाहिले आहे आणि हरलो आहे

ਰਾਮੁ ਕਹੈ ਕਰ ਤਾਲ ਬਜਾਵੈ ਚਟੀਆ ਸਭੈ ਬਿਗਾਰੇ ॥੧॥
तो ताल वाजवून रामाचे नाव जपत राहतो, अशा प्रकारे त्याने सर्व विद्यार्थ्यांना बिघडवले आहे. ॥१॥

ਰਾਮ ਨਾਮਾ ਜਪਿਬੋ ਕਰੈ ॥
तो सतत रामाचे नाव जपत राहतो आणि

ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਜੀ ਕੋ ਸਿਮਰਨੁ ਧਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तो हरिला हृदयात आठवतो. ॥१॥रहाउ॥

ਬਸੁਧਾ ਬਸਿ ਕੀਨੀ ਸਭ ਰਾਜੇ ਬਿਨਤੀ ਕਰੈ ਪਟਰਾਨੀ ॥
राणी आईने नम्रपणे सांगितले की राजा हिरण्यकशिपूने संपूर्ण पृथ्वीला वश केले आहे

ਪੂਤੁ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁ ਕਹਿਆ ਨਹੀ ਮਾਨੈ ਤਿਨਿ ਤਉ ਅਉਰੈ ਠਾਨੀ ॥੨॥
एक मुलगा प्रल्हाद माझ्या आज्ञा पाळत नाही आणि त्याने मनात काहीतरी वेगळेच ठरवले आहे. ॥२॥

ਦੁਸਟ ਸਭਾ ਮਿਲਿ ਮੰਤਰ ਉਪਾਇਆ ਕਰਸਹ ਅਉਧ ਘਨੇਰੀ ॥
दुष्टांच्या सभेत प्रल्हादाला मारण्याचा निर्णय झाला

ਗਿਰਿ ਤਰ ਜਲ ਜੁਆਲਾ ਭੈ ਰਾਖਿਓ ਰਾਜਾ ਰਾਮਿ ਮਾਇਆ ਫੇਰੀ ॥੩॥
त्याला पर्वतावरून खाली फेकण्यात आले, समुद्रात बुडवण्याचा प्रयत्न करण्यात आला, किंवा आगीत जाळण्यात आले, परंतु देवाच्या भ्रमाने भक्त प्रल्हादला वाचवले ॥३॥

ਕਾਢਿ ਖੜਗੁ ਕਾਲੁ ਭੈ ਕੋਪਿਓ ਮੋਹਿ ਬਤਾਉ ਜੁ ਤੁਹਿ ਰਾਖੈ ॥
तलवार काढत, हिरण्यकशिपू मृत्यूच्या रूपात क्रोधित झाला आणि म्हणाला, मला सांग तुझे रक्षण कोण करेल आणि तो कुठे आहे?

ਪੀਤ ਪੀਤਾਂਬਰ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਧਣੀ ਥੰਭ ਮਾਹਿ ਹਰਿ ਭਾਖੈ ॥੪॥
प्रल्हादाने उत्तर दिले की पिवळ्या रंगाचे तिन्ही लोकांचे स्वामी श्री हरी देखील या स्तंभात उपस्थित आहेत. ॥४॥

ਹਰਨਾਖਸੁ ਜਿਨਿ ਨਖਹ ਬਿਦਾਰਿਓ ਸੁਰਿ ਨਰ ਕੀਏ ਸਨਾਥਾ ॥
मग हरी स्तंभातून बाहेर आला आणि त्याने दुष्ट हिरण्यकशिपूला त्याच्या नखांनी फाडून टाकले आणि त्याला ठार मारले आणि देवांचे आणि मानवांचे रक्षण केले

ਕਹਿ ਨਾਮਦੇਉ ਹਮ ਨਰਹਰਿ ਧਿਆਵਹ ਰਾਮੁ ਅਭੈ ਪਦ ਦਾਤਾ ॥੫॥੩॥੯॥
नामदेवजी म्हणतात की आपण नृसिंह हरीचे ध्यान करतो आणि तोच आपल्याला अभय स्थान देतो. ॥५॥३॥९॥

ਸੁਲਤਾਨੁ ਪੂਛੈ ਸੁਨੁ ਬੇ ਨਾਮਾ ॥
सुलतान मुहम्मद बिन तुघलकाने विचारले, अरे नामदेव

ਦੇਖਉ ਰਾਮ ਤੁਮ੍ਹਾਰੇ ਕਾਮਾ ॥੧॥
मला बघायचंय तुझा राम काय चमत्कार करतोय ते. ॥१॥

ਨਾਮਾ ਸੁਲਤਾਨੇ ਬਾਧਿਲਾ ॥
मग सुलतानाने त्याच्या सैनिकांनी नामदेवला बांधले आणि म्हणाला

ਦੇਖਉ ਤੇਰਾ ਹਰਿ ਬੀਠੁਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तुझा देव काय चमत्कार करतो ते मला पहायचे आहे.॥१॥रहाउ॥

ਬਿਸਮਿਲਿ ਗਊ ਦੇਹੁ ਜੀਵਾਇ ॥
जर तुम्हाला स्वतःचे भले हवे असेल तर मेलेल्या गायीला पुन्हा जिवंत करा

ਨਾਤਰੁ ਗਰਦਨਿ ਮਾਰਉ ਠਾਂਇ ॥੨॥
नाहीतर, मी तुझी मान कापून तुला मारून टाकीन ॥२॥

ਬਾਦਿਸਾਹ ਐਸੀ ਕਿਉ ਹੋਇ ॥
नामदेव म्हणाले, हे राजा, हे कसे घडू शकते?

ਬਿਸਮਿਲਿ ਕੀਆ ਨ ਜੀਵੈ ਕੋਇ ॥੩॥
एकदा मेलेला कोणताही प्राणी पुन्हा जिवंत होत नाही ॥३॥

ਮੇਰਾ ਕੀਆ ਕਛੂ ਨ ਹੋਇ ॥
माझ्या कृतीने काहीही होऊ शकत नाही.

ਕਰਿ ਹੈ ਰਾਮੁ ਹੋਇ ਹੈ ਸੋਇ ॥੪॥
हो! राम जे काही करतो ते घडते आणि घडेल ॥४॥

ਬਾਦਿਸਾਹੁ ਚੜ੍ਹਿਓ ਅਹੰਕਾਰਿ ॥
हे ऐकून राजा संतापला आणि अहंकारी झाला

ਗਜ ਹਸਤੀ ਦੀਨੋ ਚਮਕਾਰਿ ॥੫॥
हत्ती नामदेवावर सोडला ॥५॥

ਰੁਦਨੁ ਕਰੈ ਨਾਮੇ ਕੀ ਮਾਇ ॥
मग नामदेवची आई रडू लागली आणि म्हणाली

ਛੋਡਿ ਰਾਮੁ ਕੀ ਨ ਭਜਹਿ ਖੁਦਾਇ ॥੬॥
तू रामाला सोडून देवाची पूजा का करत नाहीस? ॥६॥

ਨ ਹਉ ਤੇਰਾ ਪੂੰਗੜਾ ਨ ਤੂ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ॥
हे ऐकून नामदेव म्हणाले, "हे आई, मी तुझा मुलगा नाही आणि तू माझी आई नाहीस

ਪਿੰਡੁ ਪੜੈ ਤਉ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥੭॥
जरी माझे शरीर नष्ट झाले तरी मी देवाचे गुणगान गाईन. ॥७॥

ਕਰੈ ਗਜਿੰਦੁ ਸੁੰਡ ਕੀ ਚੋਟ ॥
मग हत्ती आपल्या सोंडेने नामदेवावर हल्ला करतो ॥

ਨਾਮਾ ਉਬਰੈ ਹਰਿ ਕੀ ਓਟ ॥੮॥
पण देवाने नामदेवाचे रक्षण केले ॥८॥

ਕਾਜੀ ਮੁਲਾਂ ਕਰਹਿ ਸਲਾਮੁ ॥
राजा आश्चर्यचकित झाला आणि म्हणाला, काझी आणि मुल्ला, ते सर्व मला नमस्कार करत आहेत

ਇਨਿ ਹਿੰਦੂ ਮੇਰਾ ਮਲਿਆ ਮਾਨੁ ॥੯॥
पण या हिंदूने माझा अभिमान मोडून काढला आहे ॥९॥

ਬਾਦਿਸਾਹ ਬੇਨਤੀ ਸੁਨੇਹੁ ॥
लोक म्हणाले, हे राजा, आम्ही तुम्हाला विनंती करतो की

ਨਾਮੇ ਸਰ ਭਰਿ ਸੋਨਾ ਲੇਹੁ ॥੧੦॥
नामदेवाच्या वजनाइतके सोने घ्या आणि त्याला जीवन द्या. ॥ १०॥

ਮਾਲੁ ਲੇਉ ਤਉ ਦੋਜਕਿ ਪਰਉ ॥
हे ऐकून राजा म्हणाला की जर मी लाच म्हणून पैसे घेतले तर मी नरकात जाईन

ਦੀਨੁ ਛੋਡਿ ਦੁਨੀਆ ਕਉ ਭਰਉ ॥੧੧॥
जो धर्माचा त्याग करतो त्याला जगात फक्त अपकीर्तीच मिळते. ॥११॥

ਪਾਵਹੁ ਬੇੜੀ ਹਾਥਹੁ ਤਾਲ ॥
नामदेवच्या पायात बेड्या होत्या, तरीही तो हातांनी लय धरू शकत होता

ਨਾਮਾ ਗਾਵੈ ਗੁਨ ਗੋਪਾਲ ॥੧੨॥
वाद्य वाजवत त्याने देवाचे गुणगान गायला सुरुवात केली ॥१२॥

ਗੰਗ ਜਮੁਨ ਜਉ ਉਲਟੀ ਬਹੈ ॥
नामदेव निर्भयपणे म्हणाले की जर गंगा आणि यमुना उलट दिशेने वाहू लागल्या तर

ਤਉ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਕਰਤਾ ਰਹੈ ॥੧੩॥
तरीही मी देवाची स्तुती करत राहीन ॥१३॥

ਸਾਤ ਘੜੀ ਜਬ ਬੀਤੀ ਸੁਣੀ ॥
जेव्हा मी सात तास उलटून जाण्याचा आवाज ऐकला

ਅਜਹੁ ਨ ਆਇਓ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਧਣੀ ॥੧੪॥
तिन्ही लोकांचा स्वामी अजून आलेला नाही. ॥१४॥

ਪਾਖੰਤਣ ਬਾਜ ਬਜਾਇਲਾ ॥ ਗਰੁੜ ਚੜ੍ਹੇ ਗੋਬਿੰਦ ਆਇਲਾ ॥੧੫॥
तेवढ्यात भगवान हरी गरुडावर स्वार होऊन आपल्या पंखांचे संगीत वाजवत पोहोचले. ॥१५॥

ਅਪਨੇ ਭਗਤ ਪਰਿ ਕੀ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥ ਗਰੁੜ ਚੜ੍ਹੇ ਆਏ ਗੋਪਾਲ ॥੧੬॥
त्याने आपल्या भक्ताचे रक्षण केले आणि भगवान गरुडावर स्वार होऊन आले. ॥१६॥

ਕਹਹਿ ਤ ਧਰਣਿ ਇਕੋਡੀ ਕਰਉ ॥
भगवान नामदेवांना म्हणाले की जर तू असं म्हणालास तर मी पृथ्वी उलटी करीन.

ਕਹਹਿ ਤ ਲੇ ਕਰਿ ਊਪਰਿ ਧਰਉ ॥੧੭॥
जर तू असं म्हणालास तर मी पृथ्वी उलटी लटकवीन. ॥१७॥

ਕਹਹਿ ਤ ਮੁਈ ਗਊ ਦੇਉ ਜੀਆਇ ॥
जर तू म्हणालास तर मी मेलेल्या गायीला पुन्हा जिवंत करीन

ਸਭੁ ਕੋਈ ਦੇਖੈ ਪਤੀਆਇ ॥੧੮॥
जेणेकरून सर्वांनी ते पहावे आणि विश्वास ठेवावा ॥१८॥

ਨਾਮਾ ਪ੍ਰਣਵੈ ਸੇਲ ਮਸੇਲ ॥
देवाने मृत गायीला जिवंत केले आणि भक्ताला वाचवले. नामदेवांनी गायीचे दूध काढण्यासाठी तिच्या पायांना दोरी बांधण्यास सांगितले

ਗਊ ਦੁਹਾਈ ਬਛਰਾ ਮੇਲਿ ॥੧੯॥
गाय दुध काढली जाते आणि वासरू मागे सोडले जाते. ॥१९॥

ਦੂਧਹਿ ਦੁਹਿ ਜਬ ਮਟੁਕੀ ਭਰੀ ॥
जेव्हा दूध दूध काढले जाते आणि भांडे भरले जाते

ਲੇ ਬਾਦਿਸਾਹ ਕੇ ਆਗੇ ਧਰੀ ॥੨੦॥
त्याने ते राजासमोर सादर केले. ॥ २०॥

ਬਾਦਿਸਾਹੁ ਮਹਲ ਮਹਿ ਜਾਇ ॥
हा चमत्कार पाहून राजा त्याच्या राजवाड्यात गेला आणि

ਅਉਘਟ ਕੀ ਘਟ ਲਾਗੀ ਆਇ ॥੨੧॥
त्याच क्षणी मी आजारी पडलो. ॥२१॥

ਕਾਜੀ ਮੁਲਾਂ ਬਿਨਤੀ ਫੁਰਮਾਇ ॥
बादशाह ने काजी एवं मुल्ला द्वारा विनती की

ਬਖਸੀ ਹਿੰਦੂ ਮੈ ਤੇਰੀ ਗਾਇ ॥੨੨॥
हे हिंदू! मी तुमची गाय आहे, कृपया मला माफ करा. ॥२२॥

ਨਾਮਾ ਕਹੈ ਸੁਨਹੁ ਬਾਦਿਸਾਹ ॥ ਇਹੁ ਕਿਛੁ ਪਤੀਆ ਮੁਝੈ ਦਿਖਾਇ ॥੨੩॥
नामदेव म्हणाले, हे राजा! मला काही आश्वासन द्या. ॥२३॥

ਇਸ ਪਤੀਆ ਕਾ ਇਹੈ ਪਰਵਾਨੁ ॥ ਸਾਚਿ ਸੀਲਿ ਚਾਲਹੁ ਸੁਲਿਤਾਨ ॥੨੪॥
हे सुलतान! या विश्वासाचा पुरावा म्हणजे तू तुझे काम सत्य आणि नम्रतेने करतोस. ॥२४॥

ਨਾਮਦੇਉ ਸਭ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ਮਿਲਿ ਹਿੰਦੂ ਸਭ ਨਾਮੇ ਪਹਿ ਜਾਹਿ ॥੨੫॥
सर्व लोकांच्या हृदयात नामदेव होते आणि सर्व हिंदू नामदेवांना भेटण्यासाठी एकत्र आले. ॥२५॥

ਜਉ ਅਬ ਕੀ ਬਾਰ ਨ ਜੀਵੈ ਗਾਇ ॥
लोक म्हणाले जर यावेळी गाय वाचली नाही तर

ਤ ਨਾਮਦੇਵ ਕਾ ਪਤੀਆ ਜਾਇ ॥੨੬॥
मग नामदेवांचा विश्वास उडाला.॥२६॥

ਨਾਮੇ ਕੀ ਕੀਰਤਿ ਰਹੀ ਸੰਸਾਰਿ ॥
नामदेवांची कीर्ती जगभर पसरली आणि

ਭਗਤ ਜਨਾਂ ਲੇ ਉਧਰਿਆ ਪਾਰਿ ॥੨੭॥
भक्तांसह त्याचे तारण झाले. ॥२७॥

ਸਗਲ ਕਲੇਸ ਨਿੰਦਕ ਭਇਆ ਖੇਦੁ ॥ ਨਾਮੇ ਨਾਰਾਇਨ ਨਾਹੀ ਭੇਦੁ ॥੨੮॥੧॥੧੦॥
नामदेवांशी भांडण करून, टीकाकारांना सर्व त्रास सहन करावा लागला आणि नामदेव आणि नारायण यांच्यात कोणताही फरक नसल्याने त्यांना खूप दुःख झाले. ॥२८॥१॥१०॥

ਘਰੁ ੨ ॥
घर २ ॥

ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤ ਮਿਲੈ ਮੁਰਾਰਿ ॥
जर गुरु दयाळू असेल तर देव मिळू शकतो

ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤ ਉਤਰੈ ਪਾਰਿ ॥
जर गुरु कृपाळू झाले तर आत्मा जगाचा महासागर पार करतो

ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤ ਬੈਕੁੰਠ ਤਰੈ ॥
जर तुम्हाला गुरुंचा आशीर्वाद मिळाला तर तुम्ही वैकुंठ देखील प्राप्त करू शकता.

ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤ ਜੀਵਤ ਮਰੈ ॥੧॥
जर आत्मा गुरुंच्या दयेच्या घरी आला तर तो जिवंतपणीच मुक्ती प्राप्त करतो. ॥१॥

ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਗੁਰਦੇਵ ॥
गुरु नेहमीच सत्य असतात, शाश्वत असतात त्यांची सेवा देखील सत्य असते आणि

ਝੂਠੁ ਝੂਠੁ ਝੂਠੁ ਝੂਠੁ ਆਨ ਸਭ ਸੇਵ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
इतर सर्व सेवा खोट्या आहेत. ॥१॥रहाउ॥

ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ ॥
जर एखाद्याला गुरु भेटले तर तो त्याला हरिनामची पूजा करायला लावतो

ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਨ ਦਹ ਦਿਸ ਧਾਵੈ ॥
जर तुम्ही गुरुंना भेटलात तर तुम्हाला दोन दिशेने धावण्याची गरज नाही.

ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਪੰਚ ਤੇ ਦੂਰਿ ॥
जर गुरु मिळाला तर जीव काम आणि क्रोध या पाच विकारांपासून मुक्त होतो

ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਨ ਮਰਿਬੋ ਝੂਰਿ ॥੨॥
जर कोणी गुरुंच्या सान्निध्यात राहिला तर त्याला चिंता आणि संकटात मरण्याची गरज नाही. ॥२॥

ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਨੀ ॥
जर गुरुदेवांनी एखाद्याला आशीर्वाद दिला तर त्याचे बोलणे अमृताइतके गोड होते.

ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤ ਅਕਥ ਕਹਾਨੀ ॥
जर गुरु प्रसन्न झाले तर त्याला अनकही कथांचे ज्ञान मिळते.

ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦੇਹ ॥
जर गुरु दयाळू असतील तर शरीर यशस्वी होते.

ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਲੇਹਿ ॥੩॥
जर तुम्ही गुरुंना भेटलात तर देवाचे नाव जपल्याने तुम्हाला सर्वकाही मिळते.

ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਭਵਨ ਤ੍ਰੈ ਸੂਝੈ ॥
जर गुरुंनी आशीर्वाद दिले तर तिन्ही लोकांचे ज्ञान मिळते

ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਊਚ ਪਦ ਬੂਝੈ ॥
जर गुरुचे डोळे करुणामय असतील तर मोक्षाचे रहस्य समजते

ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤ ਸੀਸੁ ਅਕਾਸਿ ॥
जर गुरुची कृपा असेल तर एक सामान्य माणूसही राजा होऊ शकतो

ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਸਦਾ ਸਾਬਾਸਿ ॥੪॥
जर गुरु दया दाखवतात तर नेहमीच प्रशंसा मिळते. ॥१४॥

ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਸਦਾ ਬੈਰਾਗੀ ॥
जर एखाद्याला गुरुशी भेट झाली तर तो जीव नेहमीच तपस्वी राहतो

ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਤਿਆਗੀ ॥
जर एखाद्याला गुरु सापडला तर तो इतरांवर टीका करणे सोडून देतो.

ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਏਕ ॥
जर एखाद्याला गुरु सापडला तर त्याला चांगले आणि वाईट सारखेच वाटते.

ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਲਿਲਾਟਹਿ ਲੇਖ ॥੫॥
जर गुरु प्रसन्न झाले तर भाग्यही चांगले होते. ॥५॥

ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਕੰਧੁ ਨਹੀ ਹਿਰੈ ॥
गुरुदेवांची इच्छा असेल तर शरीराचा नाश होत नाही

ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਦੇਹੁਰਾ ਫਿਰੈ ॥
जर गुरु प्रसन्न असतील तर मंदिरातही जाऊ शकते

ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤ ਛਾਪਰਿ ਛਾਈ ॥
जर गुरुची इच्छा असेल तर झोपडीही बांधता येते.

ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਸਿਹਜ ਨਿਕਸਾਈ ॥੬॥
जर गुरुंना परमात्मावर दया आली तर ते पाण्यातून कोरडे खाट बाहेर काढतात. ॥६॥

ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤ ਅਠਸਠਿ ਨਾਇਆ ॥
जर एखाद्याला गुरु भेटले तर तो अठ्ठासष्ट तीर्थक्षेत्रांमध्ये स्नान करण्यासारखा आहे

ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤਨਿ ਚਕ੍ਰ ਲਗਾਇਆ ॥
जर गुरु दयाळू असतील तर चक्रे (चाके) शरीराशी जोडले जातात. जर गुरु दयाळू असतील तर चक्रे शरीराशी जोडले जातात

ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤ ਦੁਆਦਸ ਸੇਵਾ ॥
जर तुम्ही तुमच्या गुरूंची सेवा केली तर बारा प्रकारच्या सेवा पूर्ण होतात

ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਸਭੈ ਬਿਖੁ ਮੇਵਾ ॥੭॥
जर गुरु प्रसन्न असतील तर सर्व प्रकारचे विष गोड फळांमध्ये बदलतात. ॥७॥

ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤ ਸੰਸਾ ਟੂਟੈ ॥
जर गुरु कृपाळू असतील तर शंका तुटतात.

ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤ ਜਮ ਤੇ ਛੂਟੈ ॥
जर तुम्हाला गुरुंचे आशीर्वाद असतील तर तुम्ही मृत्यूच्या बंधनातून मुक्त व्हाल.

ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤ ਭਉਜਲ ਤਰੈ ॥
जर एखाद्याला गुरुचा आशीर्वाद मिळाला तर तो जगाचा महासागर पार करतो

ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤ ਜਨਮਿ ਨ ਮਰੈ ॥੮॥
जर गुरु आशीर्वाद देत असतील तर जन्म-मृत्यूच्या चक्रातून मुक्तता होते. ॥८॥

ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਅਠਦਸ ਬਿਉਹਾਰ ॥
गुरुच्या आनंदात अठरा पुराणांचा वापर केला जातो

ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਅਠਾਰਹ ਭਾਰ ॥
जर गुरु प्रसन्न असतील तर अठरा भारी वनस्पतींची पूजा यशस्वी होते

ਬਿਨੁ ਗੁਰਦੇਉ ਅਵਰ ਨਹੀ ਜਾਈ ॥ ਨਾਮਦੇਉ ਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ॥੯॥੧॥੨॥੧੧॥
गुरुशिवाय, आधार देणारा किंवा उपासना करणारा दुसरा कोणी नाही, म्हणून नामदेवांनी एकमेव गुरुचा आश्रय घेतला आहे. ॥९॥१॥२॥११॥

ਭੈਰਉ ਬਾਣੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀਉ ਕੀ ਘਰੁ ੨
भैरौ बानी, रविदास जी २ चे घर

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्‌गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਉਪਜੈ ਨਹੀ ਆਸਾ ॥
जगातल्या गोष्टी पाहिल्याशिवाय मनात आशा निर्माण होत नाही

ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਹੋਇ ਬਿਨਾਸਾ ॥
जे दृश्यमान आहे ते नष्ट होणार आहे

ਬਰਨ ਸਹਿਤ ਜੋ ਜਾਪੈ ਨਾਮੁ ॥
जो पूर्ण भक्तीने देवाचे नाव जपतो

ਸੋ ਜੋਗੀ ਕੇਵਲ ਨਿਹਕਾਮੁ ॥੧॥
तो योगी फक्त इच्छारहित आहे ॥१॥

ਪਰਚੈ ਰਾਮੁ ਰਵੈ ਜਉ ਕੋਈ ॥
गुरूंकडून ज्ञान मिळवून जो देवाची पूजा करतो

ਪਾਰਸੁ ਪਰਸੈ ਦੁਬਿਧਾ ਨ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
गुरुरूपी पारसाच्या धन्य रूपाला स्पर्श करून तो संशयात पडत नाही. ॥१॥रहाउ॥

ਸੋ ਮੁਨਿ ਮਨ ਕੀ ਦੁਬਿਧਾ ਖਾਇ ॥
प्रत्यक्षात, ऋषी तो असतो जो मनातील शंका गिळंकृत करतो आणि

ਬਿਨੁ ਦੁਆਰੇ ਤ੍ਰੈ ਲੋਕ ਸਮਾਇ ॥
दार नसताना, तिन्ही जग आत्म्यात विलीन करा, म्हणजेच जगाच्या इच्छांचा अंत करा

ਮਨ ਕਾ ਸੁਭਾਉ ਸਭੁ ਕੋਈ ਕਰੈ ॥
प्रत्येकजण मनाच्या स्वभावाप्रमाणे काहीतरी करतो.

ਕਰਤਾ ਹੋਇ ਸੁ ਅਨਭੈ ਰਹੈ ॥੨॥
पण जो जगाचा निर्माता आहे तो निर्भय राहतो.॥२॥

ਫਲ ਕਾਰਨ ਫੂਲੀ ਬਨਰਾਇ ॥
संपूर्ण वनस्पती फळांसाठी फुलते.

ਫਲੁ ਲਾਗਾ ਤਬ ਫੂਲੁ ਬਿਲਾਇ ॥
फळे आल्यावर फुले आपोआप संपतात.

ਗਿਆਨੈ ਕਾਰਨ ਕਰਮ ਅਭਿਆਸੁ ॥
त्याचप्रमाणे, ज्ञान मिळविण्यासाठी, कर्म करावे लागते

ਗਿਆਨੁ ਭਇਆ ਤਹ ਕਰਮਹ ਨਾਸੁ ॥੩॥
ज्ञान प्राप्त झाल्यावर विधी संपतात. ॥३॥

ਘ੍ਰਿਤ ਕਾਰਨ ਦਧਿ ਮਥੈ ਸਇਆਨ ॥
ज्याप्रमाणे हुशार लोक तूप मिळविण्यासाठी दूध मळतात

ਜੀਵਤ ਮੁਕਤ ਸਦਾ ਨਿਰਬਾਨ ॥
त्याचप्रमाणे, मुक्त व्यक्ती निर्वाणाची स्थिती प्राप्त करते.

ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਪਰਮ ਬੈਰਾਗ ॥
परम अलिप्ततेबद्दल बोलताना, रविदासजी म्हणतात की.

ਰਿਦੈ ਰਾਮੁ ਕੀ ਨ ਜਪਸਿ ਅਭਾਗ ॥੪॥੧॥
अरे दुर्दैवी, तू तुझ्या हृदयात देवाचे नाव का जपत नाहीस? ॥४॥१॥

ਨਾਮਦੇਵ ॥
नामदेव ॥

ਆਉ ਕਲੰਦਰ ਕੇਸਵਾ ॥ ਕਰਿ ਅਬਦਾਲੀ ਭੇਸਵਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥
हे कलंदर! हे केशव प्रभू, फकीराच्या वेषात येऊन मला भेट. ॥रहाउ॥

ਜਿਨਿ ਆਕਾਸ ਕੁਲਹ ਸਿਰਿ ਕੀਨੀ ਕਉਸੈ ਸਪਤ ਪਯਾਲਾ ॥
तूच तो आहेस जो आकाशाला डोक्यावर टोपीसारखे घालतोस आणि सात पाताळ हे तुझे बूट आहेत

ਚਮਰ ਪੋਸ ਕਾ ਮੰਦਰੁ ਤੇਰਾ ਇਹ ਬਿਧਿ ਬਨੇ ਗੁਪਾਲਾ ॥੧॥
हे जगाच्या रक्षका! सर्व प्राणी तुमचे घर आहेत, अशा प्रकारे तुम्ही सुंदर झाला आहात. ॥१॥

ਛਪਨ ਕੋਟਿ ਕਾ ਪੇਹਨੁ ਤੇਰਾ ਸੋਲਹ ਸਹਸ ਇਜਾਰਾ ॥
तुमचा झगा छप्पन कोटी ढगांनी बनलेला आहे आणि तुमचे पायजमे सोळा हजार वजनाचे असतात

ਭਾਰ ਅਠਾਰਹ ਮੁਦਗਰੁ ਤੇਰਾ ਸਹਨਕ ਸਭ ਸੰਸਾਰਾ ॥੨॥
अठरा वजनाचे रोपे तुमचा हातोडा आहेत आणि संपूर्ण जग तुमची थाळी आहे ॥२॥

ਦੇਹੀ ਮਹਜਿਦਿ ਮਨੁ ਮਉਲਾਨਾ ਸਹਜ ਨਿਵਾਜ ਗੁਜਾਰੈ ॥
हे शरीर एक मशीद आहे आणि मौलानाच्या रूपात मन सहजपणे नमाज अदा करते

ਬੀਬੀ ਕਉਲਾ ਸਉ ਕਾਇਨੁ ਤੇਰਾ ਨਿਰੰਕਾਰ ਆਕਾਰੈ ॥੩॥
तुझे लग्न लक्ष्मी देवीशी झाले आहे जी तुझ्या निराकार रूपाला सगुण बनवते. ॥३॥

ਭਗਤਿ ਕਰਤ ਮੇਰੇ ਤਾਲ ਛਿਨਾਏ ਕਿਹ ਪਹਿ ਕਰਉ ਪੁਕਾਰਾ ॥
मी पूजा करत असताना माझ्या झांज माझ्यापासून हिसकावून घेतल्या गेल्या, मी तुझ्याशिवाय कोणाला हाक मारू?

ਨਾਮੇ ਕਾ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਫਿਰੇ ਸਗਲ ਬੇਦੇਸਵਾ ॥੪॥੧॥
नामदेवाचा स्वामी हृदयातील प्रत्येक भावना जाणतो; तो त्या सर्वांमध्ये आनंद घेत आहे. ॥४॥१॥

ਰਾਗੁ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ ਦੁਤੁਕੇ
रागु बसंतु महाला १ घरु १ चौपदे दुतुके

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
देव एक आहे, त्याचे नाव सत्य आहे, तो कर्ता आहे, तो सर्वशक्तिमान आहे, त्याला भय नाही, कारण त्याची सर्वांवर समान दृष्टी आहे तो निर्भय आहे, तो कालातीत ब्रह्ममूर्ती आहे, सदैव अमर आहे, तो जन्माच्या चक्रापासून रहित आहे, तो स्वयंभू आहे, तो गुरुच्या कृपेने प्राप्त होतो

ਮਾਹਾ ਮਾਹ ਮੁਮਾਰਖੀ ਚੜਿਆ ਸਦਾ ਬਸੰਤੁ ॥
सर्व महिन्यांतील सर्वात पवित्र महिना, वसंत ऋतू आला आहे; तो नेहमीच बहरलेला राहील

ਪਰਫੜੁ ਚਿਤ ਸਮਾਲਿ ਸੋਇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਗੋਬਿੰਦੁ ॥੧॥
हे मन! आनंदाने भरून राहा आणि नेहमी देवाचे स्मरण कर. ॥१॥

ਭੋਲਿਆ ਹਉਮੈ ਸੁਰਤਿ ਵਿਸਾਰਿ ॥
हे निष्पाप! तुझा अहंकार सोडून दे

ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਬੀਚਾਰਿ ਮਨ ਗੁਣ ਵਿਚਿ ਗੁਣੁ ਲੈ ਸਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तुमचा अहंकार नष्ट करा, मनात विचार करा आणि तुमच्या सर्वोत्तम गुणांची काळजी घ्या. ॥१॥रहाउ॥

ਕਰਮ ਪੇਡੁ ਸਾਖਾ ਹਰੀ ਧਰਮੁ ਫੁਲੁ ਫਲੁ ਗਿਆਨੁ ॥
संपूर्ण जग कर्माचे झाड आहे, हरीचे नाव त्याच्या फांद्या आहेत, धर्म करणे हे त्याचे फूल आहे आणि ज्ञानाची प्राप्ती हे त्याचे फळ आहे

ਪਤ ਪਰਾਪਤਿ ਛਾਵ ਘਣੀ ਚੂਕਾ ਮਨ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥੨॥
जेव्हा पानांच्या रूपात दाट सावली मिळते तेव्हा मनाचा अभिमान नाहीसा होतो. ॥२॥

ਅਖੀ ਕੁਦਰਤਿ ਕੰਨੀ ਬਾਣੀ ਮੁਖਿ ਆਖਣੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ॥
त्याचा सुंदर स्वभाव डोळ्यांना, गोड वाणी कानांना दिला जातो

ਪਤਿ ਕਾ ਧਨੁ ਪੂਰਾ ਹੋਆ ਲਾਗਾ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨੁ ॥੩॥
जर कोणी नैसर्गिक स्वरूपाच्या देवाचे ध्यान केले तर त्याला या जगात आणि परलोकात पूर्ण आदराची संपत्ती प्राप्त होते. ॥३॥

ਮਾਹਾ ਰੁਤੀ ਆਵਣਾ ਵੇਖਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥
हे भावा! महिने आणि ऋतू येतात आणि जातात, म्हणून नावाचे स्मरण करून खरे कर्म करण्याचा प्रयत्न करा

ਨਾਨਕ ਹਰੇ ਨ ਸੂਕਹੀ ਜਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਹੇ ਸਮਾਇ ॥੪॥੧॥
गुरु नानक साहेब म्हणतात की जे गुरुंच्या आज्ञेनुसार प्रभूच्या नामस्मरणात तल्लीन राहतात, ते कधीही सुकत नाहीत आणि सदैव हिरवेगार राहतात. ॥४॥१॥

ਮਹਲਾ ੧ ਬਸੰਤੁ ॥
महाला १ बसंतू ॥

ਰੁਤਿ ਆਈਲੇ ਸਰਸ ਬਸੰਤ ਮਾਹਿ ॥
रमणीय वसंत ऋतू महिना आला आहे

ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਰਵਹਿ ਸਿ ਤੇਰੈ ਚਾਇ ॥
हे प्रभू! जे तुझ्या रंगात बुडून राहतात, ते तुला प्राप्त करण्याच्या इच्छेने मादक राहतात

ਕਿਸੁ ਪੂਜ ਚੜਾਵਉ ਲਗਉ ਪਾਇ ॥੧॥
तुझ्याशिवाय मी कोणाच्या पायांना स्पर्श करू शकतो? ॥१॥

ਤੇਰਾ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ਕਹਉ ਰਾਇ ॥
हे परमेश्वरा! मला तुझ्या दासांचा दास म्हटले आहे

ਜਗਜੀਵਨ ਜੁਗਤਿ ਨ ਮਿਲੈ ਕਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे जगाच्या जीवना! भक्तीशिवाय तुला इतर कोणत्याही मार्गाने सापडणार नाही. ॥१॥रहाउ॥

ਤੇਰੀ ਮੂਰਤਿ ਏਕਾ ਬਹੁਤੁ ਰੂਪ ॥
तुमची प्रतिमा एक आहे पण तुमची अनेक रूपे आहेत

ਕਿਸੁ ਪੂਜ ਚੜਾਵਉ ਦੇਉ ਧੂਪ ॥
तुझ्याशिवाय मी कोणाची पूजा करावी? तुझ्याशिवाय मी कोणाला धूप जाळावा?

ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ਕਹਾ ਪਾਇ ॥
तुझे रहस्य कुठेही सापडत नाही

ਤੇਰਾ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ਕਹਉ ਰਾਇ ॥੨॥
हे प्रभू! मला तुझ्या दासांचा दास म्हणायचे आहे. ॥२॥ ॥

ਤੇਰੇ ਸਠਿ ਸੰਬਤ ਸਭਿ ਤੀਰਥਾ ॥
साठ वर्षांतील सर्व तीर्थयात्रा तुझी आहेत.

ਤੇਰਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਪਰਮੇਸਰਾ ॥
हे देवा! तुझे नाव शाश्वत आहे.

ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਅਵਿਗਤਿ ਨਹੀ ਜਾਣੀਐ ॥
तुमचा वेग ओळखता येत नाही आणि

ਅਣਜਾਣਤ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀਐ ॥੩॥
मला नकळत तुझे नाव उच्चारावे लागेल. ॥३॥

ਨਾਨਕੁ ਵੇਚਾਰਾ ਕਿਆ ਕਹੈ ॥
बिचारा नानक तुला काय स्तुती देऊ शकेल?

ਸਭੁ ਲੋਕੁ ਸਲਾਹੇ ਏਕਸੈ ॥
सर्व लोक तुझीच स्तुती करत आहेत

ਸਿਰੁ ਨਾਨਕ ਲੋਕਾ ਪਾਵ ਹੈ ॥
नानकांचे मस्तक त्या महापुरुषांच्या चरणी आहे

ਬਲਿਹਾਰੀ ਜਾਉ ਜੇਤੇ ਤੇਰੇ ਨਾਵ ਹੈ ॥੪॥੨॥
हे जगाच्या रक्षका! तुझ्या सर्व नावांसाठी मी स्वतःला अर्पण करतो. ॥४॥२॥

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥
बसंतू महाला १ ॥

ਸੁਇਨੇ ਕਾ ਚਉਕਾ ਕੰਚਨ ਕੁਆਰ ॥
जर कोणी सोनेरी स्वयंपाकघर तयार केले असेल तर तिथे सोनेरी भांडी वापरा

ਰੁਪੇ ਕੀਆ ਕਾਰਾ ਬਹੁਤੁ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥
दूरवर चांदीच्या रेषा काढा

ਗੰਗਾ ਕਾ ਉਦਕੁ ਕਰੰਤੇ ਕੀ ਆਗਿ ॥
अन्न शिजवण्यासाठी पवित्र गंगा आणि पवित्र अग्नीचे पाणी वापरा

ਗਰੁੜਾ ਖਾਣਾ ਦੁਧ ਸਿਉ ਗਾਡਿ ॥੧॥
गरुड दूध खातो आणि दुधात मिसळून अन्न शिजवतो. ॥१॥

ਰੇ ਮਨ ਲੇਖੈ ਕਬਹੂ ਨ ਪਾਇ ॥
हे मन! असा कोणताही विधी देवाला मान्य नाही

ਜਾਮਿ ਨ ਭੀਜੈ ਸਾਚ ਨਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जोपर्यंत माणूस परमेश्वराच्या खऱ्या नावात लीन होत नाही. ॥१॥रहाउ॥

ਦਸ ਅਠ ਲੀਖੇ ਹੋਵਹਿ ਪਾਸਿ ॥
जर अठरा पुराणे लिहून तुमच्याकडे ठेवली असतील

ਚਾਰੇ ਬੇਦ ਮੁਖਾਗਰ ਪਾਠਿ ॥
चार वेदांचे तोंडपाठ करावे. चार वेदांचे तोंडपाठ करावे

ਪੁਰਬੀ ਨਾਵੈ ਵਰਨਾਂ ਕੀ ਦਾਤਿ ॥
त्यांनी अनेक सणांना स्नान केले आहे आणि विविध जातींच्या लोकांना दान दिले आहे

ਵਰਤ ਨੇਮ ਕਰੇ ਦਿਨ ਰਾਤਿ ॥੨॥
मला दिवसरात्र उपवास आणि विधी पाळायला हवे होते. ॥२॥

ਕਾਜੀ ਮੁਲਾਂ ਹੋਵਹਿ ਸੇਖ ॥
अर्थात कोणताही काझी मुल्ला शेख बनू शकतो

ਜੋਗੀ ਜੰਗਮ ਭਗਵੇ ਭੇਖ ॥
कोणी योगी बनून भगवा पोशाख धारण करतो

ਕੋ ਗਿਰਹੀ ਕਰਮਾ ਕੀ ਸੰਧਿ ॥
कोणी गृहस्थ होऊन विधी करतो

ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਸਭ ਖੜੀਅਸਿ ਬੰਧਿ ॥੩॥
पण जोपर्यंत मनुष्य देवाच्या नावाचे महत्त्व समजत नाही तोपर्यंत सर्वांना बांधून गुन्हेगारांसारखे सादर केले जाते. ॥३॥

ਜੇਤੇ ਜੀਅ ਲਿਖੀ ਸਿਰਿ ਕਾਰ ॥
जगातील सर्व प्राण्यांचे भाग्य त्यांच्या नशिबात लिहिलेले आहे

ਕਰਣੀ ਉਪਰਿ ਹੋਵਗਿ ਸਾਰ ॥
देवाच्या दरबारात निर्णय त्यांच्या कृतींवर आधारित असेल

ਹੁਕਮੁ ਕਰਹਿ ਮੂਰਖ ਗਾਵਾਰ ॥
मूर्ख आणि अशिक्षित लोक व्यर्थ सांसारिक आज्ञा देत राहतात

ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਕੇ ਸਿਫਤਿ ਭੰਡਾਰ ॥੪॥੩॥
गुरु नानक म्हणतात की खऱ्या देवाच्या स्तुतीचे भांडार भरले आहेत. ॥४॥३॥

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ਤੀਜਾ ॥
बसंतू महाला तिसरा महिना बसंतू महाला तिसरा महिना

ਬਸਤ੍ਰ ਉਤਾਰਿ ਦਿਗੰਬਰੁ ਹੋਗੁ ॥
जर कोणी आपले कपडे काढून नागा साधू झाला तर

ਜਟਾਧਾਰਿ ਕਿਆ ਕਮਾਵੈ ਜੋਗੁ ॥
जर कोणी मॅट केलेले केस घालून योगाभ्यास करत असेल तर

ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਹੀ ਦਸਵੈ ਦੁਆਰ ॥
दहाव्या दारावर ध्यान केल्याने काही फायदा होत नाही.

ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਆਵੈ ਮੂੜ੍ਹਾ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥੧॥
मूर्ख माणूस या जगात वारंवार येत राहतो, या भ्रमात पडतो. ॥१॥

ਏਕੁ ਧਿਆਵਹੁ ਮੂੜ੍ ਮਨਾ ॥
अरे मूर्ख मन! फक्त देवाचा विचार कर

ਪਾਰਿ ਉਤਰਿ ਜਾਹਿ ਇਕ ਖਿਨਾਂ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
क्षणभरात मुक्त व्हाल ॥१॥रहाउ॥

ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਕਰਹਿ ਵਖਿਆਣ ॥
पंडित स्मृती आणि धर्मग्रंथांचे वर्णन करतात

ਨਾਦੀ ਬੇਦੀ ਪੜ੍ਹਹਿ ਪੁਰਾਣ ॥
कोणी नाद वाजवतात, कोणी वेद पाठ करतात, कोणी पुराण वाचतात

ਪਾਖੰਡ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਮਨਿ ਕਪਟੁ ਕਮਾਹਿ ॥
पण काही लोकांच्या डोळ्यात ढोंग भरलेले असते आणि काही लोकांच्या मनात कपटी असतात

ਤਿਨ ਕੈ ਰਮਈਆ ਨੇੜਿ ਨਾਹਿ ॥੨॥
अशा लोकांकडे देव अजिबात येत नाही. ॥२॥

ਜੇ ਕੋ ਐਸਾ ਸੰਜਮੀ ਹੋਇ ॥
जर असा शिस्तप्रिय माणूस असेल जो

ਕ੍ਰਿਆ ਵਿਸੇਖ ਪੂਜਾ ਕਰੇਇ ॥
तो काही विशेष विधी करतो किंवा दररोज पूजा करतो

ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਮਨੁ ਬਿਖਿਆ ਮਾਹਿ ॥
जर त्याचे अंतरंग लोभाने भरलेले असेल आणि त्याचे मन दुर्गुणांनी भरलेले असेल, तर

ਓਇ ਨਿਰੰਜਨੁ ਕੈਸੇ ਪਾਹਿ ॥੩॥
मग असा माणूस देव कसा सापडेल. ॥३॥

ਕੀਤਾ ਹੋਆ ਕਰੇ ਕਿਆ ਹੋਇ ॥
जर देवाने काही केले तर काय होऊ शकते?

ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਚਲਾਏ ਸੋਇ ॥
ज्याला स्वतः देव चालवतो, तो त्याच्या इच्छेने चालवला जातो, प्रत्यक्षात माणूस असहाय्य आहे, देव स्वतः त्याला सर्व काही करायला लावत आहे

ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾਂ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ॥
जर तो माझ्याकडे करुणेने पाहतो तर तो माझा भ्रम दूर करतो

ਹੁਕਮੈ ਬੂਝੈ ਤਾਂ ਸਾਚਾ ਪਾਏ ॥੪॥
जर एखाद्या माणसाला त्याच्या आज्ञा समजल्या तर तो देवाला प्राप्त करतो

ਜਿਸੁ ਜੀਉ ਅੰਤਰੁ ਮੈਲਾ ਹੋਇ ॥
ज्याचे मन मलिन आहे

ਤੀਰਥ ਭਵੈ ਦਿਸੰਤਰ ਲੋਇ ॥
तो कोणत्याही संकोचाशिवाय देशाच्या विविध भागातील तीर्थस्थळांना प्रवास करत राहतो पण ते सर्व व्यर्थ आहे

ਨਾਨਕ ਮਿਲੀਐ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗ ॥
गुरु नानक साहेबांचे मत आहे की जर कोणी गुरुशी समेट केला तर

ਤਉ ਭਵਜਲ ਕੇ ਤੂਟਸਿ ਬੰਧ ॥੫॥੪॥
परमेश्वराची प्राप्ती झाल्यावर, विश्वसागराचे सर्व बंधन तुटतात. ॥५॥४॥

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥
बसंतू महाला १ ॥

ਸਗਲ ਭਵਨ ਤੇਰੀ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ॥
हे जगाच्या प्रभू! तुझ्या मायेचा भ्रम सर्व इमारतींमध्ये पसरलेला आहे

ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਦੀਸੈ ਸਰਬ ਤੋਹ ॥
मी तुझ्याशिवाय दुसरे कोणीही पाहू शकत नाही, तू सर्व गोष्टींमध्ये आहेस

ਤੂ ਸੁਰਿ ਨਾਥਾ ਦੇਵਾ ਦੇਵ ॥
तूच देवांचा स्वामी, देवांचा देव आहेस

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਗੁਰ ਚਰਨ ਸੇਵ ॥੧॥
गुरुंच्या चरणांची सेवा केल्यानेच हरिनाम प्राप्त होतो. ॥१॥

ਮੇਰੇ ਸੁੰਦਰ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ਲਾਲ ॥
अरे माझा सुंदर, खोल आणि गंभीर मुलगा

ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਨ ਗਾਏ ਤੂ ਅਪਰੰਪਰੁ ਸਰਬ ਪਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
गुरुंनी आपल्या मुखाने रामाच्या नावाची स्तुती केली आहे. तू अतुलनीय आहेस, संपूर्ण जगाचा रक्षक आहेस. ॥१॥रहाउ॥

ਬਿਨੁ ਸਾਧ ਨ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਕਾ ਸੰਗੁ ॥
महान संतांशिवाय भगवं ताचा सहवास मिळू शकत नाही.

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮੈਲ ਮਲੀਨ ਅੰਗੁ ॥
गुरुशिवाय शरीराचा प्रत्येक भाग दुर्गुणांच्या घाणीमुळे अशुद्ध राहतो

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨ ਸੁਧੁ ਹੋਇ ॥
हरीच्या नावाची पूजा केल्याशिवाय माणूस शुद्ध होऊ शकत नाही

ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੇ ਸਾਚੁ ਸੋਇ ॥੨॥
जो गुरूंच्या शिकवणीद्वारे देवाची स्तुती करतो तोच सत्यवादी असतो. ॥२॥

ਜਾ ਕਉ ਤੂ ਰਾਖਹਿ ਰਖਨਹਾਰ ॥
जा, हे रक्षक, ज्याचे तू रक्षण करतोस.

ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਿਲਾਵਹਿ ਕਰਹਿ ਸਾਰ ॥
खरा गुरु आपल्याला खऱ्या गुरुशी जोडतो आणि त्यांची काळजी घेतो

ਬਿਖੁ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਪਰਹਰਾਇ ॥
त्याचा अहंकार विषासारखा आहे आणि त्याचे प्रेम प्रेमासारखे आहे ॥

ਸਭਿ ਦੂਖ ਬਿਨਾਸੇ ਰਾਮ ਰਾਇ ॥੩॥
तू सर्व दुःखांचा नाश करतोस. ॥३॥

ਉਤਮ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਸਰੀਰ ॥
शरीरात चांगले गुण असल्याने चांगले आचरण आणि स्थिती प्राप्त होते

ਗੁਰਮਤਿ ਪ੍ਰਗਟੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਹੀਰ ॥
गुरुच्या शिकवणीने रामाच्या नावाचा हिरा प्रकाशित होतो

ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਨਾਮਿ ਤਜਿ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ॥
द्वैताची भावना सोडून देऊन, मनुष्य त्याच्या नावाचे स्मरण करण्यात समर्पित राहतो

ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਗੁਰ ਮਿਲਾਉ ॥੪॥੫॥
नानक देवाला प्रार्थना करतात की त्यांना गुरुंना भेटता यावी कारण फक्त गुरुच त्यांना देवाशी जोडू शकतात. ॥४॥५॥

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥
बसंतू महाला १ ॥

ਮੇਰੀ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਸੁਨਹੁ ਭਾਇ ॥
अरे माझ्या प्रिय मित्रांनो, माझे प्रेमाने ऐका

ਮੇਰਾ ਪਿਰੁ ਰੀਸਾਲੂ ਸੰਗਿ ਸਾਇ ॥
माझा प्रिय प्रभू आपल्यासोबत राहतो

ਓਹੁ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖੀਐ ਕਹਹੁ ਕਾਇ ॥
तो अदृश्य आहे, तो दिसत नाही. आपण त्याला कसे भेटू शकतो ते सांगा

Page 1170

ਗੁਰਿ ਸੰਗਿ ਦਿਖਾਇਓ ਰਾਮ ਰਾਇ ॥੧॥
जर एखाद्याला गुरुचा सहवास मिळाला तर तो त्याला प्रभूचे दर्शन घडवतो. ॥१॥

ਮਿਲੁ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਹਰਿ ਗੁਨ ਬਨੇ ॥
अरे मित्रांनो, एकत्र येऊन देवाचे गुणगान करणे चांगले आहे

ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਸੰਗਿ ਖੇਲਹਿ ਵਰ ਕਾਮਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਜਤ ਮਨ ਮਨੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
स्त्री रूपातील जीव प्रभूच्या सहवासाचा आनंद घेतो आणि गुरुद्वारे त्याला शोधल्यानंतर तिचे मन आनंदी होते. ॥१॥रहाउ॥

ਮਨਮੁਖੀ ਦੁਹਾਗਣਿ ਨਾਹਿ ਭੇਉ ॥
स्वतःच्या इच्छेनुसार चालणाऱ्या दुर्दैवी महिलांना हे रहस्य माहित नाही की

ਓਹੁ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਾਵੈ ਸਰਬ ਪ੍ਰੇਉ ॥
तो सर्वांचा लाडका परमेश्वर आहे, प्रत्येक क्षणाचा आनंद घेत आहे

ਗੁਰਮੁਖਿ ਥਿਰੁ ਚੀਨੈ ਸੰਗਿ ਦੇਉ ॥
जे गुरूंच्या शिकवणींचे पालन करतात, त्यांना हे रहस्य समजते की देव नेहमीच आपल्या मनात असतो

ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਜਪੁ ਜਪੇਉ ॥੨॥
गुरुंनी त्यांच्या अंतरात्म्यात प्रभूचे नाव दृढपणे स्थापित केले आहे, म्हणून ते प्रभूचे नाव जपत राहतात. ॥२॥

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭਗਤਿ ਨ ਭਾਉ ਹੋਇ ॥
गुरूशिवाय भगवंताची भक्ती व चिंतन होत नाही.

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸੰਤ ਨ ਸੰਗੁ ਦੇਇ ॥
गुरूशिवाय संतांचा सहवास शक्य नाही गुरूशिवाय संतांचा सहवास देखील शक्य नाही

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਅੰਧੁਲੇ ਧੰਧੁ ਰੋਇ ॥
गुरुच्या आश्रयाशिवाय, आंधळे लोक सांसारिक कामात व्यस्त असतात आणि रडतात

ਮਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਰਮਲੁ ਮਲੁ ਸਬਦਿ ਖੋਇ ॥੩॥
गुरुचा आश्रय घेतल्याने मन शुद्ध होते आणि गुरुच्या शिकवणीमुळे दुर्गुणांची घाण धुऊन जाते. ॥३॥

ਗੁਰਿ ਮਨੁ ਮਾਰਿਓ ਕਰਿ ਸੰਜੋਗੁ ॥
गुरु एकता निर्माण करून मनाला मारतो.

ਅਹਿਨਿਸਿ ਰਾਵੇ ਭਗਤਿ ਜੋਗੁ ॥
त्यानंतर मन रात्रंदिवस परमेश्वराच्या भक्तीत मग्न राहते

ਗੁਰ ਸੰਤ ਸਭਾ ਦੁਖੁ ਮਿਟੈ ਰੋਗੁ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਵਰੁ ਸਹਜ ਜੋਗੁ ॥੪॥੬॥
गुरु आणि संतांच्या सहवासात राहिल्याने सर्व दुःखे आणि आजार नाहीसे होतात. गुरु नानकांचे मत आहे की प्रभूला भेटल्याने व्यक्तीला नैसर्गिक स्थिती प्राप्त होते.॥४॥६॥

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥
बसंतू महाला १ ॥

ਆਪੇ ਕੁਦਰਤਿ ਕਰੇ ਸਾਜਿ ॥
केवळ देवच संपूर्ण विश्व निर्माण करतो

ਸਚੁ ਆਪਿ ਨਿਬੇੜੇ ਰਾਜੁ ਰਾਜਿ ॥
तो स्वतः प्राण्यांच्या जीवनाचा न्याय त्यांच्या आज्ञांनुसार केलेल्या कर्मांच्या आधारे करतो

ਗੁਰਮਤਿ ਊਤਮ ਸੰਗਿ ਸਾਥਿ ॥
गुरुच्या शिकवणीने, व्यक्तीला सर्वोत्तम देवाचा अनुभव येतो आणि

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਸਾਇਣੁ ਸਹਜਿ ਆਥਿ ॥੧॥
हरि नामाचे धन सहज प्राप्त होते. ॥ १॥

ਮਤ ਬਿਸਰਸਿ ਰੇ ਮਨ ਰਾਮ ਬੋਲਿ ॥
हे मन! भगवान रामाचे गुणगान गाणे विसरू नकोस.

ਅਪਰੰਪਰੁ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਆਪਿ ਤੁਲਾਏ ਅਤੁਲੁ ਤੋਲਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तो अतुलनीय मन आणि वाणीच्या पलीकडे आहे आणि तो स्वतः गुरूंना आपल्या गौरवाची स्तुती करतो. ॥१॥रहाउ॥

ਗੁਰ ਚਰਨ ਸਰੇਵਹਿ ਗੁਰਸਿਖ ਤੋਰ ॥
गुरुचे शिष्य गुरुच्या चरणांची पूजा करतात

ਗੁਰ ਸੇਵ ਤਰੇ ਤਜਿ ਮੇਰ ਤੋਰ ॥
गुरुची सेवा करून ते आपला अहंकार सोडून देतात आणि जगाच्या सागरातून मुक्त होतात

ਨਰ ਨਿੰਦਕ ਲੋਭੀ ਮਨਿ ਕਠੋਰ ॥
इतरांवर टीका करणारे पुरुष नेहमीच लोभी असतात आणि त्यांचे हृदय देखील खूप कठोर असते

ਗੁਰ ਸੇਵ ਨ ਭਾਈ ਸਿ ਚੋਰ ਚੋਰ ॥੨॥
ज्यांना आपल्या गुरूची सेवा करायला आवडत नाही ते खरोखरच सर्वात मोठे चोर आहेत. ॥२॥

ਗੁਰੁ ਤੁਠਾ ਬਖਸੇ ਭਗਤਿ ਭਾਉ ॥
जर गुरु प्रसन्न असतील तर ते प्रेम आणि भक्ती देतात

ਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਮਹਲਿ ਠਾਉ ॥
गुरुच्या प्रसन्नतेनेच देवाचे घर प्राप्त होते

ਪਰਹਰਿ ਨਿੰਦਾ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਜਾਗੁ ॥
तो निंदा सोडून देवाच्या भक्तीत जागृत राहतो

ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਸੁਹਾਵੀ ਕਰਮਿ ਭਾਗੁ ॥੩॥
सौभाग्याने देवाची भक्ती सुंदर दिसते ॥३॥

ਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵੈ ਕਰੇ ਦਾਤਿ ॥
जो गुरूशी एकरूप होतो, त्याला त्याचे नाव स्मरण करण्याची देणगी मिळते

ਗੁਰਸਿਖ ਪਿਆਰੇ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ॥
गुरूचे प्रिय शिष्य दिवसरात्र हरीच्या नावाचा जप करण्यात मग्न राहतात

ਫਲੁ ਨਾਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਗੁਰੁ ਤੁਸਿ ਦੇਇ ॥
सुखाच्या घरी येणाऱ्या गुरुला फळ म्हणून नाव मिळते आणि

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪਾਵਹਿ ਵਿਰਲੇ ਕੇਇ ॥੪॥੭॥
गुरु नानकांचे मत असे आहे की नाम फार कमी लोकांना मिळते. ॥ ४ ॥ ७॥

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ਇਕ ਤੁਕਾ ॥
बसंतू महाला 3 इक तुका ॥

ਸਾਹਿਬ ਭਾਵੈ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰੈ ॥
नोकर फक्त मालकाच्या इच्छेनुसारच सेवा करतो

ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਸਭਿ ਕੁਲ ਉਧਰੈ ॥੧॥
सांसारिक इच्छांपासून अलिप्त राहून तो सर्व कुटुंबांना मुक्त करतो. ॥१॥

ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਨ ਛੋਡਉ ਕਿਆ ਕੋ ਹਸੈ ॥
हे प्रभू! कोणी माझ्यावर हसले तरी मी तुझी भक्ती सोडू शकत नाही

ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तुझे शाश्वत नाव माझ्या हृदयात राहते. तुझे शाश्वत नाव माझ्या हृदयात राहते. ॥१॥रहाउ॥

ਜੈਸੇ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਗਲਤੁ ਰਹੈ ॥
ज्याप्रमाणे प्राणी मायेच्या भ्रमात हरवलेले राहतात

ਤੈਸੇ ਸੰਤ ਜਨ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਵਤ ਰਹੈ ॥੨॥
त्याचप्रमाणे, भक्त प्रभूच्या भक्तीत मग्न राहतात. ॥२॥

ਮੈ ਮੂਰਖ ਮੁਗਧ ਊਪਰਿ ਕਰਹੁ ਦਇਆ ॥
हे दयेच्या सागर! माझ्यावर दया कर, मूर्ख आणि अज्ञानी

ਤਉ ਸਰਣਾਗਤਿ ਰਹਉ ਪਇਆ ॥੩॥
मग मी सदैव तुझ्या शरणात राहीन.॥३॥

ਕਹਤੁ ਨਾਨਕੁ ਸੰਸਾਰ ਕੇ ਨਿਹਫਲ ਕਾਮਾ ॥
नानक म्हणतात की सांसारिक क्रियाकलाप निरर्थक आहेत आणि

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੋ ਪਾਵੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮਾ ॥੪॥੮॥
गुरुच्या कृपेने हरि नामाचे अमृत प्राप्त होते. ॥४॥८॥

ਮਹਲਾ ੧ ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ ਘਰੁ ੨
राजवाडा १ वसंत ऋतूतील झुलता घर २

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਸਾਲ ਗ੍ਰਾਮ ਬਿਪ ਪੂਜਿ ਮਨਾਵਹੁ ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ਤੁਲਸੀ ਮਾਲਾ ॥
हे ब्राह्मण! तू शालिग्रामची पूजा कर, तो साजरा कर आणि तुळशीच्या माळेचे पठण एक शुभ प्रथा म्हणून कर

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਬੇੜਾ ਬਾਂਧਹੁ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਦਇਆਲਾ ॥੧॥
रामाचे नाव घ्या आणि जीवनसागर पार करण्यासाठी त्याला तराफा म्हणून तयार करा आणि ही खरी प्रार्थना करा की हे दयेच्या सागर, आमच्यावर दया करा. ॥१॥

ਕਾਹੇ ਕਲਰਾ ਸਿੰਚਹੁ ਜਨਮੁ ਗਵਾਵਹੁ ॥
अरे भाऊ, तुझे आयुष्य वाया जात आहे, तू नापीक जमिनीला का पाणी घालत आहेस?

ਕਾਚੀ ਢਹਗਿ ਦਿਵਾਲ ਕਾਹੇ ਗਚੁ ਲਾਵਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
शरीराची कच्ची भिंत नष्ट होईल, तुम्ही त्यावर धार्मिक कार्यक्रमासाठी चुना का लावत आहात? ॥१॥रहाउ॥

ਕਰ ਹਰਿਹਟ ਮਾਲ ਟਿੰਡ ਪਰੋਵਹੁ ਤਿਸੁ ਭੀਤਰਿ ਮਨੁ ਜੋਵਹੁ ॥
स्वतःच्या हातांनी, विहिरीतून सेवा काढा, पाण्याचे चक्र बनवा, त्याचे मणी बनवा आणि तुमचे मन बैलासारखे बनवा आणि ते नांगरणीला लावा

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਿੰਚਹੁ ਭਰਹੁ ਕਿਆਰੇ ਤਉ ਮਾਲੀ ਕੇ ਹੋਵਹੁ ॥੨॥
जर तुम्ही फुलांच्या बागेला नामाच्या अमृताने पाणी घातले तरच तुम्ही देवाचे माळी व्हाल. ॥२॥

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਦੁਇ ਕਰਹੁ ਬਸੋਲੇ ਗੋਡਹੁ ਧਰਤੀ ਭਾਈ ॥
हे भावा! वासना आणि क्रोधाचे दोन कुदळे बनव आणि त्यांचा वापर करून दुर्गुण दूर कर आणि सद्गुणांचा अवलंब कर आणि तुझ्या शरीराची जमीन नांगर

ਜਿਉ ਗੋਡਹੁ ਤਿਉ ਤੁਮ੍ ਸੁਖ ਪਾਵਹੁ ਕਿਰਤੁ ਨ ਮੇਟਿਆ ਜਾਈ ॥੩॥
जितके तुम्ही चांगले कर्म कराल आणि दुर्गुण आणि दोष दूर कराल तितके तुम्हाला आनंद मिळेल. अशा प्रकारे तुमचे कष्ट वाया जाणार नाहीत. ॥३॥

ਬਗੁਲੇ ਤੇ ਫੁਨਿ ਹੰਸੁਲਾ ਹੋਵੈ ਜੇ ਤੂ ਕਰਹਿ ਦਇਆਲਾ ॥
हे दयेच्या सागर, जर तुम्ही दया दाखवली तर प्राणी बगळ्यापासून हंसात बदलतो.

ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਦਇਆਲਾ ॥੪॥੧॥੯॥
स्वतःला गुलामांचा गुलाम मानून, नानक विनंती करतो, हे दयाळू देवा, माझ्यावर दया कर.॥४॥१॥९॥

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੧ ਹਿੰਡੋਲ ॥
बसंत महाला १ झूल ॥

ਸਾਹੁਰੜੀ ਵਥੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸਾਝੀ ਪੇਵਕੜੈ ਧਨ ਵਖੇ ॥
सासरच्या लोकांकडून मिळणाऱ्या सर्व गोष्टी सर्वांना समान असतात, पण एका जिवंत प्राण्याच्या रूपात असलेली स्त्री या जगात फरक करते

ਆਪਿ ਕੁਚਜੀ ਦੋਸੁ ਨ ਦੇਊ ਜਾਣਾ ਨਾਹੀ ਰਖੇ ॥੧॥
ती कोणतेही चांगले काम करत नाही, स्वतःला दोष देत नाही आणि वस्तू सुरक्षितपणे ठेवत नाही. ॥१॥

ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਹਉ ਆਪੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣੀ ॥
हे माझ्या स्वामी, मी स्वतः भ्रमात हरवले आहे

ਅਖਰ ਲਿਖੇ ਸੇਈ ਗਾਵਾ ਅਵਰ ਨ ਜਾਣਾ ਬਾਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
माझ्या नशिबात जे लिहिले आहे ते मी गात आहे, मला इतर आवाज कसे बोलावे हे माहित नाही. ॥१॥रहाउ॥

ਕਢਿ ਕਸੀਦਾ ਪਹਿਰਹਿ ਚੋਲੀ ਤਾਂ ਤੁਮ੍ ਜਾਣਹੁ ਨਾਰੀ ॥
अरे जीवाच्या रूपातील स्त्री, जर तुम्ही हरिनामाच्या रूपातील भरतकाम केलेले प्रेमाचे पोशाख घातले तरच तुम्हाला आदर मिळेल

ਜੇ ਘਰੁ ਰਾਖਹਿ ਬੁਰਾ ਨ ਚਾਖਹਿ ਹੋਵਹਿ ਕੰਤ ਪਿਆਰੀ ॥੨॥
जर तुम्ही या जगात चांगुलपणा ठेवला आणि वाईटापासून दूर राहिलात तरच तुम्ही परमेश्वराचे प्रिय व्हाल. ॥२॥

ਜੇ ਤੂੰ ਪੜਿਆ ਪੰਡਿਤੁ ਬੀਨਾ ਦੁਇ ਅਖਰ ਦੁਇ ਨਾਵਾ ॥
हे जीवा! जर तू सुशिक्षित, विद्वान आणि हुशार असशील तर तू हरीच्या नावाची फक्त दोन अक्षरे ओलांडणार आहेस

ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕੁ ਏਕੁ ਲੰਘਾਏ ਜੇ ਕਰਿ ਸਚਿ ਸਮਾਵਾਂ ॥੩॥੨॥੧੦॥
मला परम सत्याच्या स्तुतीत मग्न हो, तरच तो मला जगाचा हा महासागर पार करण्यास मदत करू शकेल अशी प्रार्थना नानक प्रार्थना करतात. ॥३॥२॥१०॥

ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ ਮਹਲਾ ੧ ॥
वसंत ऋतूतील झुलता महाल १ ॥

ਰਾਜਾ ਬਾਲਕੁ ਨਗਰੀ ਕਾਚੀ ਦੁਸਟਾ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੋ ॥
मुलाच्या रूपातील राजा लहान मुलाइतकाच निष्पाप आहे, त्याचे शहराच्या रूपातील शरीर देखील अपरिपक्व आहे आणि तो वासना, क्रोध आणि लोभाच्या रूपात दुष्ट लोकांवर प्रेम करतो

ਦੁਇ ਮਾਈ ਦੁਇ ਬਾਪਾ ਪੜੀਅਹਿ ਪੰਡਿਤ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੋ ॥੧॥
पंडित, दोन माता, दोन वडील, मध्यभागी काम करतात. असे म्हटले जाते की दोन माता आणि दोन वडील असतात. हे पंडितजी, या गोष्टीवर विचार करा

ਸੁਆਮੀ ਪੰਡਿਤਾ ਤੁਮ੍ ਦੇਹੁ ਮਤੀ ॥
हे स्वामी पंडित! कृपया मला ही शिकवण द्या की

ਕਿਨ ਬਿਧਿ ਪਾਵਉ ਪ੍ਰਾਨਪਤੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
कोणत्या पद्धतीने खऱ्या देवाची प्राप्ती होऊ शकते? ॥१॥रहाउ॥

ਭੀਤਰਿ ਅਗਨਿ ਬਨਾਸਪਤਿ ਮਉਲੀ ਸਾਗਰੁ ਪੰਡੈ ਪਾਇਆ ॥
वनस्पतीमध्ये अग्नीचे अस्तित्व असूनही, ते हिरवेगार राहते; आणि खूप मोठे असूनही, समुद्र त्याच्या मर्यादा ओलांडत नाही, जणू काही एक गठ्ठा बांधला गेला आहे

ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਦੁਇ ਘਰ ਹੀ ਭੀਤਰਿ ਐਸਾ ਗਿਆਨੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੨॥
शांतीच्या रूपात चंद्र आणि क्रोधाच्या रूपात सूर्य दोघेही एकाच घरात राहतात हे मला ज्ञान झाले नाही. ॥२॥

ਰਾਮ ਰਵੰਤਾ ਜਾਣੀਐ ਇਕ ਮਾਈ ਭੋਗੁ ਕਰੇਇ ॥
जो एका आईचा आनंद घेतो तो देवाचा भक्त मानला जातो

ਤਾ ਕੇ ਲਖਣ ਜਾਣੀਅਹਿ ਖਿਮਾ ਧਨੁ ਸੰਗ੍ਰਹੇਇ ॥੩॥
त्याचे लक्षण असे मानले जातात की तो क्षमेची संपत्ती गोळा करत आहे ॥३॥

ਕਹਿਆ ਸੁਣਹਿ ਨ ਖਾਇਆ ਮਾਨਹਿ ਤਿਨ੍ਾ ਹੀ ਸੇਤੀ ਵਾਸਾ ॥
माणसाचे असहाय्य मन या इंद्रियांसह जगते जे सल्ला देऊनही लक्ष देत नाहीत आणि त्यांना दिलेल्या समाधानाची कदर करत नाहीत

ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ਖਿਨੁ ਤੋਲਾ ਖਿਨੁ ਮਾਸਾ ॥੪॥੩॥੧੧॥
गुरु नानक स्वतःला गुलामांचा गुलाम मानून, मन क्षणात मोठे आणि क्षणात लहान व्हावे अशी प्रार्थना करतात. ॥४॥३॥११॥

ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ ਮਹਲਾ ੧ ॥
वसंत ऋतूतील झुलता महाल १ ॥

ਸਾਚਾ ਸਾਹੁ ਗੁਰੂ ਸੁਖਦਾਤਾ ਹਰਿ ਮੇਲੇ ਭੁਖ ਗਵਾਏ ॥
गुरु हा खरा राजा आहे आणि तो आनंद देतो. तो सर्व इच्छा दूर करतो आणि आपल्याला देवाशी जोडतो

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥੧॥
त्याच्या कृपेने, तो आपल्याला देवाची उपासना करायला लावतो आणि नेहमीच देवाचे गुणगान गात राहतो ॥१॥

ਮਤ ਭੂਲਹਿ ਰੇ ਮਨ ਚੇਤਿ ਹਰੀ ॥
हे मन! देवाचे स्मरण कर आणि त्याला विसरू नकोस.

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨਾਹੀ ਤ੍ਰੈ ਲੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਨਾਮੁ ਹਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
गुरुशिवाय तिन्ही लोकात मोक्ष नाही आणि देवाचे नाव केवळ गुरुकडूनच मिळते. ॥१॥रहाउ॥

ਬਿਨੁ ਭਗਤੀ ਨਹੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ਬਿਨੁ ਭਾਗਾ ਨਹੀ ਭਗਤਿ ਹਰੀ ॥
भक्तीशिवाय खऱ्या गुरुची प्राप्ती होऊ शकत नाही आणि नशिबाशिवाय देवाची उपासना करता येत नाही

ਬਿਨੁ ਭਾਗਾ ਸਤਸੰਗੁ ਨ ਪਾਈਐ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰੀ ॥੨॥
भाग्याशिवाय सत्संगही मिळू शकत नाही आणि देवाचे नाव केवळ प्रारब्धानेच मिळते. ॥२॥

ਘਟਿ ਘਟਿ ਗੁਪਤੁ ਉਪਾਏ ਵੇਖੈ ਪਰਗਟੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ॥
या जगाची निर्मिती आणि देखभाल करणारा परमेश्वर प्रत्येक हृदयात गुप्तपणे उपस्थित असतो आणि तो गुरुमुखी भक्तांसमोर प्रकट होतो

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਹਿ ਸੁ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਭੀਨੇ ਹਰਿ ਜਲੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਮਨਾ ॥੩॥
जे भगवंताचे भजन करतात ते त्याच्या रंगात मग्न राहतात आणि हरिनामाचे अमृत त्यांच्या मनात कायम असते. ॥३॥

Page 1172

ਜਿਨ ਕਉ ਤਖਤਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇ ਪਰਧਾਨ ਕੀਏ ॥
ज्यांना सिंहासनावर बसण्याचा मान आहे त्यांना तो प्रमुख बनवतो

ਪਾਰਸੁ ਭੇਟਿ ਭਏ ਸੇ ਪਾਰਸ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਰ ਸੰਗਿ ਥੀਏ ॥੪॥੪॥੧੨॥
गुरु नानक म्हणतात की गुरु पारसांना भेटून ते देखील सद्‌गुणी बनतात आणि गुरुंच्या संपर्कात राहतात.॥४॥४॥१२॥

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧ ਦੁਤੁਕੇ
बसंतू महाला ३ घरे १ दुतुके

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्‌गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਮਾਹਾ ਰੁਤੀ ਮਹਿ ਸਦ ਬਸੰਤੁ ॥
सर्व महिन्यांत आणि ऋतूंमध्ये वसंत ऋतू हा सदाहरित असतो

ਜਿਤੁ ਹਰਿਆ ਸਭੁ ਜੀਅ ਜੰਤੁ ॥
या ऋतूत सर्व प्राणी फुलतात

ਕਿਆ ਹਉ ਆਖਾ ਕਿਰਮ ਜੰਤੁ ॥
हे निर्माणकर्त्या! मी, हे लहान प्राणी, तुला काय सांगू?

ਤੇਰਾ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ਆਦਿ ਅੰਤੁ ॥੧॥
तुमच्या आरंभ आणि शेवटाचे रहस्य कोणीही शोधू शकले नाही ॥१॥

ਤੈ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਕਰਹਿ ਸੇਵ ॥
हे प्रभू! जो कोणी तुझी सेवा करतो

ਪਰਮ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ਆਤਮ ਦੇਵ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
त्याला परम आनंद मिळतो. ॥१॥रहाउ॥

ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਸੇਵਾ ਕਰੈ ॥
ज्याचे भाग्य चांगले आहे तोच परमेश्वराची सेवा करतो

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜੀਵਤ ਮਰੈ ॥
गुरूंच्या कृपेने, तो त्याच्या सर्व दुर्गुणांचा नाश करून आध्यात्मिक मार्गाने या जगात राहतो

ਅਨਦਿਨੁ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਉਚਰੈ ॥
तो प्रत्येक क्षणी परमेश्वराचे नाव घेतो

ਇਨ ਬਿਧਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਦੁਤਰੁ ਤਰੈ ॥੨॥
अशा प्रकारे प्राणी जगाच्या कठीण महासागरातून पार होतो ॥२॥

ਬਿਖੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਕਰਤਾਰਿ ਉਪਾਏ ॥
वाईटाच्या रूपात विष आणि चांगुलपणाच्या रूपात अमृत हे देवाने निर्माण केले आहे आणि

ਸੰਸਾਰ ਬਿਰਖ ਕਉ ਦੁਇ ਫਲ ਲਾਏ ॥
जगाच्या झाडाने दोन फळे आणली आहेत

ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ॥
देव स्वतः गोष्टी घडवून आणतो

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੈ ਖਵਾਏ ॥੩॥
त्याच्या इच्छेनुसार तो तुम्हाला तसे खायला देतो ॥३॥

ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥
हे नानक! ज्याच्यावर तो आशीर्वाद वर्षाव करतो

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਆਪੇ ਦੇਇ ॥
नावच त्याला अमृत देते

ਬਿਖਿਆ ਕੀ ਬਾਸਨਾ ਮਨਹਿ ਕਰੇਇ ॥
तो त्याच्या विकारांची इच्छा दूर करतो आणि

ਅਪਣਾ ਭਾਣਾ ਆਪਿ ਕਰੇਇ ॥੪॥੧॥
तो स्वतः हे स्वतःच्या इच्छेनुसार करतो. ॥४॥१॥

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥
बसंतू महाला ३ ॥

ਰਾਤੇ ਸਾਚਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਨਿਹਾਲਾ ॥
जे शाश्वत हरिनामात मग्न असतात ते नेहमीच आनंदी असतात

ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥
हे परमेश्वरा! तू गरिबांवर दयाळू आहेस, आमच्यावर दया कर.

ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਮੈ ਕੋਇ ॥
तुझ्याशिवाय माझा कोणीच मदतगार नाही

ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖੈ ਸੋਇ ॥੧॥
जशी तुझी इच्छा आहे, तशी तू ठेवतोस. ॥१॥

ਗੁਰ ਗੋਪਾਲ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਏ ॥
फक्त गुरु परमेश्वर माझ्या हृदयाला प्रिय आहेत

ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ਦਰਸਨ ਦੇਖੇ ਬਿਨੁ ਸਹਜਿ ਮਿਲਉ ਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
त्यांना पाहिल्याशिवाय माणूस अजिबात राहू शकत नाही. तो स्वभावाने सापडतो आणि गुरु स्वतः योगायोग घडवतात. ॥१॥रहाउ॥

ਇਹੁ ਮਨੁ ਲੋਭੀ ਲੋਭਿ ਲੁਭਾਨਾ ॥
हे लोभी मन फक्त लोभात अडकले आहे

ਰਾਮ ਬਿਸਾਰਿ ਬਹੁਰਿ ਪਛੁਤਾਨਾ ॥
त्यानंतर तो देवाला विसरल्याबद्दल खूप पश्चात्ताप करतो

ਬਿਛੁਰਤ ਮਿਲਾਇ ਗੁਰ ਸੇਵ ਰਾਂਗੇ ॥
गुरु देवापासून विभक्त झालेल्या आणि गुरुच्या सेवेत तल्लीन झालेल्या व्यक्तीला पुन्हा एकत्र करतात

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਓ ਮਸਤਕਿ ਵਡਭਾਗੇ ॥੨॥
भाग्यवानाला हरिचे नाव बहाल केले जाते. ॥२॥

ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਕੀ ਇਹ ਦੇਹ ਸਰੀਰਾ ॥
हे शरीर वारा! पाणी इत्यादी पाच तत्वांनी बनलेले आहे आणि

ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਕਠਿਨ ਤਨਿ ਪੀਰਾ ॥
अहंकाराच्या आजारामुळे या थराला खूप वेदना होतात

ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਦਾਰੂ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥
गुरुंनी म्हटले आहे की रामनामाचे गुणगान गाणे हाच या आजारावरचा एकमेव इलाज आहे

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰਿ ਰੋਗੁ ਗਵਾਇਆ ॥੩॥
दया दाखवून गुरु अहंकाराचा आजार दूर करतात ॥३॥

ਚਾਰਿ ਨਦੀਆ ਅਗਨੀ ਤਨਿ ਚਾਰੇ ॥
शरीरात क्रोध, लोभ, अहंकार आणि हिंसाचाराच्या चार नद्या वाहत राहतात आणि

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਲਤ ਜਲੇ ਅਹੰਕਾਰੇ ॥
माणूस तृष्णा आणि अहंकारात जळत आहे

ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਵਡਭਾਗੀ ਤਾਰੇ ॥
ज्याला गुरुचे रक्षण होते तो भाग्यवान या जगाचा समुद्र पार करतो

ਜਨ ਨਾਨਕ ਉਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਧਾਰੇ ॥੪॥੨॥
हे नानक! भक्त हरिच्या नावाचे अमृत आपल्या हृदयात ठेवतो. ॥४॥२॥

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥
बसंतू महाला ३ ॥

ਹਰਿ ਸੇਵੇ ਸੋ ਹਰਿ ਕਾ ਲੋਗੁ ॥
जो देवाची पूजा करतो तो प्रत्यक्षात देवाचा भक्त असतो

ਸਾਚੁ ਸਹਜੁ ਕਦੇ ਨ ਹੋਵੈ ਸੋਗੁ ॥
तो त्याच्या नैसर्गिक अवस्थेत आनंद शोधतो आणि कधीही दुःख आणि दुःख अनुभवत नाही

ਮਨਮੁਖ ਮੁਏ ਨਾਹੀ ਹਰਿ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥
दुर्दैवी लोकांना त्यांच्या मनात देव आठवत नाही

ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਭੀ ਮਰਿ ਜਾਹਿ ॥੧॥
अशा प्रकारे, ते मरतात आणि पुन्हा पुन्हा जन्म घेतात आणि जन्ममृत्यूच्या चक्रात राहतात. ॥१॥

ਸੇ ਜਨ ਜੀਵੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥
जे लोक देवाला मनात ठेवतात तेच लोक जगतात.

ਸਾਚੁ ਸਮ੍ਾਲਹਿ ਸਾਚਿ ਸਮਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ते परमेश्वराचे गुणगान गातात आणि परम सत्यात लीन होतात. ॥१॥रहाउ॥

ਹਰਿ ਨ ਸੇਵਹਿ ਤੇ ਹਰਿ ਤੇ ਦੂਰਿ ॥
देवाची पूजा न करणाऱ्यांपासून तो खूप दूर आहे.

ਦਿਸੰਤਰੁ ਭਵਹਿ ਸਿਰਿ ਪਾਵਹਿ ਧੂਰਿ ॥
ते एका ठिकाणाहून दुसऱ्या ठिकाणी भटकतात पण शेवटी त्यांच्या डोक्यावर धूळ असते

ਹਰਿ ਆਪੇ ਜਨ ਲੀਏ ਲਾਇ ॥
देव इतका दयाळू आहे की तो स्वतः जीवांना त्याच्यासाठी समर्पित करतो

ਤਿਨ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੈ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਇ ॥੨॥
तो नेहमीच आनंदी असतो आणि आनंदी असण्याइतपतही त्याला लोभ नसतो. ॥२॥

ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਚੂਕੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥
जर देवाने त्याच्या आशीर्वादांचा वर्षाव केला तर अभिमान नाहीसा होतो आणि

ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਪਾਵੈ ਮਾਨੁ ॥
खऱ्या दरबारातच कीर्ती मिळते.

ਹਰਿ ਜੀਉ ਵੇਖੈ ਸਦ ਹਜੂਰਿ ॥
भक्तांना नेहमीच देव जवळ दिसतो आणि

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥੩॥
गुरुच्या शब्दांद्वारे ते देवाला सर्वत्र व्यापलेले पाहू शकतात. ॥३॥

ਜੀਅ ਜੰਤ ਕੀ ਕਰੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥
देव जगातील सर्व सजीवांचे पोषण करतो ॥

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਦ ਸਮ੍ਹਾਲ ॥
गुरुंच्या कृपेने, त्यांचे नेहमी स्मरण करा

ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਪਤਿ ਸਿਉ ਘਰਿ ਜਾਇ ॥
अशाप्रकारे, आदराने खऱ्या घरी जा

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਵਡਾਈ ਪਾਇ ॥੪॥੩॥
नानक म्हणतात की केवळ परमेश्वराच्या नावानेच महानता प्राप्त होऊ शकते. ॥४॥३॥

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥
बसंतू महाला ३ ॥

ਅੰਤਰਿ ਪੂਜਾ ਮਨ ਤੇ ਹੋਇ ॥
देवाची खरी पूजा मनाने केली जाते आणि

ਏਕੋ ਵੇਖੈ ਅਉਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥
एका देवाशिवाय, सर्वत्र दुसरे कोणीही दिसत नाही

ਦੂਜੈ ਲੋਕੀ ਬਹੁਤੁ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥
या जगातील लोकांनी द्वैतात अडकून खूप त्रास सहन केला आहे

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੈਨੋ ਏਕੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥੧॥
पण सद्‌गुरुंनी मला परम शक्तीचे दर्शन घडवले आहे. ॥१॥

ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮਉਲਿਆ ਸਦ ਬਸੰਤੁ ॥
माझा प्रभू संपूर्ण जगात वसंत ऋतूसारखा नेहमीच बहरत असतो आणि

ਇਹੁ ਮਨੁ ਮਉਲਿਆ ਗਾਇ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
गोविंदाचे गुणगान गाऊन हे मन फुलले आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਗੁਰ ਪੂਛਹੁ ਤੁਮ੍ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥
गुरुंना विचारल्यानंतर तुम्ही चिंतन कराल

ਤਾਂ ਪ੍ਰਭ ਸਾਚੇ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥
तरच तुम्ही खऱ्या देवावर प्रेम कराल

ਆਪੁ ਛੋਡਿ ਹੋਹਿ ਦਾਸਤ ਭਾਇ ॥
जर तू अहंकार सोडून नम्र विचारांचा स्वीकार केलास तर तू गुलाम होशील, भाऊ

ਤਉ ਜਗਜੀਵਨੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੨॥
मग देव मनात वास करेल ॥२॥

ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਸਦ ਵੇਖੈ ਹਜੂਰਿ ॥
जो भक्ती करतो तो नेहमी परमेश्वराला आपल्या समोर पाहतो

ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥
माझा प्रभू सदैव सर्वव्यापी आहे

ਇਸੁ ਭਗਤੀ ਕਾ ਕੋਈ ਜਾਣੈ ਭੇਉ ॥
जो कोणी या भक्तीचे रहस्य समजतो

ਸਭੁ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਤਮ ਦੇਉ ॥੩॥
त्याला ज्ञान होते की परमेश्वर सर्व गोष्टीत वास करतो. ॥३॥

ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥
सतगुरु स्वतः योगायोग निर्माण करतात आणि त्यांना एकत्र आणतात

ਜਗਜੀਵਨ ਸਿਉ ਆਪਿ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥
मनाला भगवंताच्या भक्तीत एकाग्र करते

ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿਆ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥੪॥੪॥
हे नानक! त्याचे मन, शरीर आणि नैसर्गिक स्वभाव आनंदी राहतो आणि त्याची भक्ती परमेश्वराच्या नावावर स्थिर राहते. ॥४॥ ४॥

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥
बसंतू महाला ३ ॥

ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਹਰਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥
आपल्या भक्तांवर प्रेम करणारा हरि माझ्या मनात आहे

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ॥
गुरूंच्या कृपेने माणूस सुलभ होतो

ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਖੋਇ ॥
जर तुम्ही तुमचा अहंकार सोडून भक्ती केली तर तुम्ही स्वतःला गमावाल

ਤਦ ਹੀ ਸਾਚਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥੧॥
तरच सत्य एकरूप होईल. तरच ईश्वराची प्राप्ती होईल

ਭਗਤ ਸੋਹਹਿ ਸਦਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਦੁਆਰਿ ॥
भक्तांना नेहमीच प्रभूच्या दारात चांगले दिसते आणि

ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਸਾਚੈ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
प्रभूचे प्रेम गुरुप्रेमासोबतच राहते. ॥१॥रहाउ॥

ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਸੋ ਜਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥
जो भक्ती करतो तो पवित्र मानला जातो.

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵਿਚਹੁ ਹਉਮੈ ਖੋਇ ॥
जेव्हा गुरुंच्या शिकवणीद्वारे माणूस आपल्या मनातील अहंकार काढून टाकतो

ਹਰਿ ਜੀਉ ਆਪਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥
मग देव स्वतः येतो आणि मनात राहतो आणि

ਸਦਾ ਸਾਂਤਿ ਸੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇ ॥੨॥
स्वाभाविकच मनात नेहमीच शांती आणि आनंद असतो. ॥२॥

ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਤਿਨ ਸਦ ਬਸੰਤ ॥
जे देवाच्या भक्तीत तल्लीन असतात ते नेहमीच वसंत ऋतूसारखे बहरलेले असतात.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿਆ ਰਵਿ ਗੁਣ ਗੁਵਿੰਦ ॥
परमेश्वराची स्तुती केल्याने, मन आणि शरीर आनंदी राहतात

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸੂਕਾ ਸੰਸਾਰੁ ॥
हरीच्या उपासनेशिवाय संपूर्ण जग कोरडे आहे आणि

ਅਗਨਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਲੈ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥੩॥
तो पुन्हा पुन्हा इच्छेच्या अग्नीत जळतो. ॥३॥

ਸੋਈ ਕਰੇ ਜਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਭਾਵੈ ॥
जगाचा दोष काय, देवाची इच्छा काय, तो ते करतो

ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਸਰੀਰਿ ਭਾਣੈ ਚਿਤੁ ਲਾਵੈ ॥
जर एखाद्याने त्याच्या इच्छेनुसार नामावर आपले मन केंद्रित केले तर शरीर नेहमीच आनंदी राहते

ਅਪਣਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵੇ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥
तो स्वाभाविकपणे त्याच्या प्रभूची पूजा करतो आणि

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੪॥੫॥
नानक म्हणतात की नाम त्यांच्या मनात वास करते. ॥४॥५॥

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥
बसंतू महाला ३ ॥

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥
गुरुच्या शब्दांनी माया आणि आसक्ती जाळता येते आणि

ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿਆ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਏ ॥
सद्‌गुरुंच्या प्रेमाने आणि आनंदाने मन आणि शरीर फुलते

ਸਫਲਿਓ ਬਿਰਖੁ ਹਰਿ ਕੈ ਦੁਆਰਿ ॥
शरीराच्या रूपातील झाड जर परमेश्वराच्या दाराशी असेल तर ते यशस्वी होते

ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਨਾਮ ਪਿਆਰਿ ॥੧॥
त्याला फक्त खऱ्या शब्दांवर प्रेम आहे, प्रभूचे नाव ॥१॥

ਏ ਮਨ ਹਰਿਆ ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ॥
मनाचे हे झाड नैसर्गिकरित्या हिरवेगार आणि निसर्गाने परिपूर्ण झाले आहे

ਸਚ ਫਲੁ ਲਾਗੈ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
नावाच्या रूपातील सत्याचे फळ गुरुच्या प्रेमाने त्याच्याशी जोडलेले आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਆਪੇ ਨੇੜੈ ਆਪੇ ਦੂਰਿ ॥
देव स्वतः आपल्या जवळ आहे आणि तो स्वतः दूर आहे

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੇਖੈ ਸਦ ਹਜੂਰਿ ॥
पण गुरुंच्या शिकवणीमुळे ते नेहमीच आपल्यासमोर दिसतात

ਛਾਵ ਘਣੀ ਫੂਲੀ ਬਨਰਾਇ ॥
हिरव्यागार वनस्पतीची सावली खूप दाट आहे आणि

ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਿਗਸੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੨॥
गुरुचा चेहरा नैसर्गिकरित्या फुललेला आहे. ॥२॥

ਅਨਦਿਨੁ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਹਿ ਦਿਨ ਰਾਤਿ ॥
तो दिवसरात्र देवाचे गुणगान गातो आणि

ਸਤਿਗੁਰਿ ਗਵਾਈ ਵਿਚਹੁ ਜੂਠਿ ਭਰਾਂਤਿ ॥
सद्गुरु त्याच्या मनातील खोट्याचा भ्रम दूर करतात

Page 1174

ਪਰਪੰਚ ਵੇਖਿ ਰਹਿਆ ਵਿਸਮਾਦੁ ॥
सांसारिक व्यवहार पाहून तो आश्चर्यचकित होतो

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਨਾਮ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ॥੩॥
नामाचा आशीर्वाद फक्त गुरुकडूनच मिळतो. ॥३॥

ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਸਭਿ ਰਸ ਭੋਗ ॥
ज्या देवाने जग निर्माण केले तो स्वतः सर्व सुखांचा आनंद घेतो

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਸੋਈ ਪਰੁ ਹੋਗ ॥
तो जे काही करेल ते नक्कीच घडेल

ਵਡਾ ਦਾਤਾ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਇ ॥
तो एक महान दाता आहे, तो नेहमीच जगाला देत राहतो, त्याला थोडासाही लोभ नाही

ਨਾਨਕ ਮਿਲੀਐ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇ ॥੪॥੬॥
हे नानक! गुरुच्या वचनानुसार आचरण करूनच त्याला प्राप्त करता येते. ॥४॥६॥

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥
बसंतू महाला ३ ॥

ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਸਚੁ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ॥
पूर्णपणे भाग्यवान व्यक्ती भक्ती आणि धर्माची कामे करते

ਏਕੋ ਚੇਤੈ ਫਿਰਿ ਜੋਨਿ ਨ ਆਵੈ ॥
जो परब्रह्माचे स्मरण करतो तो दुसऱ्या जगात परत येत नाही

ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ ॥
या जगात त्याचा जन्म यशस्वी होतो आणि

ਸਾਚਿ ਨਾਮਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧॥
तो स्वाभाविकच देवाच्या नावात तल्लीन राहतो. ॥१॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਾਰ ਕਰਹੁ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥
गुरुंच्या आज्ञेनुसार करा आणि देवात लीन रहा

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੇਵਹੁ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तुमच्या मनातील अभिमान दूर करा आणि सर्वोच्च देवाची उपासना करा. ॥१॥रहाउ॥

ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਹੈ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ॥
ज्याचे शब्द शाश्वत आहेत तो भक्त

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਜਗ ਮਾਹਿ ਸਮਾਣੀ ॥
गुरुंचे उपदेश जगभर पसरले

ਚਹੁ ਜੁਗ ਪਸਰੀ ਸਾਚੀ ਸੋਇ ॥
त्याची कीर्ती चारही युगात पसरते

ਨਾਮਿ ਰਤਾ ਜਨੁ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥੨॥
देवाच्या भक्तीत मग्न असलेला असा भक्त सर्वत्र प्रसिद्ध होतो ॥२॥

ਇਕਿ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥
अनेक खरे शब्दात तल्लीन राहतात

ਸੇ ਜਨ ਸਾਚੇ ਸਾਚੈ ਭਾਇ ॥
असे सत्यवादी लोक परम सत्य देवाला आवडतात

ਸਾਚੁ ਧਿਆਇਨਿ ਦੇਖਿ ਹਜੂਰਿ ॥
देव त्यांच्याभोवती आहे असे मानून, ते त्याच्या ध्यानात मग्न राहतात आणि

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਪਗ ਪੰਕਜ ਧੂਰਿ ॥੩॥
आम्हाला फक्त संतांच्या चरणांची धूळ हवी आहे. ॥३॥

ਏਕੋ ਕਰਤਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥
संपूर्ण विश्व निर्माण करणारा एकच देव आहे आणि दुसरा कोणीही नाही

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮੇਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥
गुरुंच्या शिकवणींद्वारेच मनुष्य त्यांच्याशी एकरूप होऊ शकतो

ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ॥
ज्याने देवाची स्तुती केली आहे त्याला आनंद मिळाला आहे

ਨਾਨਕ ਸਹਜੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੪॥੭॥
नानक यांचे मत असे आहे की नैसर्गिक स्वरूप हे नावातच सामावलेले असते. ॥४॥७॥

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥
बसंतू महाला ३ ॥

ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਜਨ ਦੇਖਿ ਹਜੂਰਿ ॥
भक्त परमेश्वराला दृश्यमान मानून त्याची पूजा करतात आणि

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਪਗ ਪੰਕਜ ਧੂਰਿ ॥
केवळ संतांच्या चरणांची धूळ लावली जाते

ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਸਦ ਰਹਹਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥
ते नेहमीच देवाच्या भक्तीत मग्न असतात

ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਬੁਝਾਇ ॥੧॥
पूर्ण सद्‌गुरुंनी हा फरक स्पष्ट केला आहे. ॥१॥

ਦਾਸਾ ਕਾ ਦਾਸੁ ਵਿਰਲਾ ਕੋਈ ਹੋਇ ॥
फार क्वचितच कोणी गुलामाचा गुलाम बनतो आणि

ਊਤਮ ਪਦਵੀ ਪਾਵੈ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तो उत्कृष्ट पद प्राप्त करतो. ॥१॥रहाउ॥

ਏਕੋ ਸੇਵਹੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥
फक्त एकाच देवाची पूजा करा आणि इतर कोणत्याही देवाची किंवा देवीची पूजा करू नका

ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥
त्याची पूजा केल्याने नेहमीच आनंद मिळतो

ਨਾ ਓਹੁ ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥
तो अमर आहे, हालचाल रहित आहे

ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਸੇਵੀ ਕਿਉ ਮਾਇ ॥੨॥
हे आई! आपण त्याच्याशिवाय दुसऱ्या कोणाची सेवा का करावी? ॥२॥

ਸੇ ਜਨ ਸਾਚੇ ਜਿਨੀ ਸਾਚੁ ਪਛਾਣਿਆ ॥
फक्त तेच लोक सत्यवादी आहेत ज्यांनी अंतिम सत्य ओळखले आहे

ਆਪੁ ਮਾਰਿ ਸਹਜੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣਿਆ ॥
ते अहंकाराचा नाश करतात आणि स्वाभाविकपणे प्रभूच्या नामात लीन राहतात

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥
नाम गुरूकडूनच मिळते

ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮਲ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥੩॥
ज्याद्वारे मन शुद्ध होते आणि ते अंतिम सत्य सर्वांत शुद्ध असते. ॥३॥

ਜਿਨਿ ਗਿਆਨੁ ਕੀਆ ਤਿਸੁ ਹਰਿ ਤੂ ਜਾਣੁ ॥
ज्या परम देवाने तुम्हाला ज्ञान दिले आहे त्याला जाणून घ्या

ਸਾਚ ਸਬਦਿ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ਸਿਞਾਣੁ ॥
खऱ्या शब्दांनी एकाच परमेश्वराला ओळखावे.

ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖੈ ਤਾਂ ਸੁਧਿ ਹੋਇ ॥
नानकांचे असे मत आहे की हरीनामाचा रस चाखल्याने मन शुद्ध होते आणि

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥੪॥੮॥
हे नानक! जो नामात मग्न राहतो तोच सत्यवान आहे. ॥४॥८॥

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥
बसंतू महाला ३ ॥

ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਕੁਲਾਂ ਕਾ ਕਰਹਿ ਉਧਾਰੁ ॥
देवाच्या नावात मग्न असलेले भक्त, संतती वाचवतात

ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਨਾਮ ਪਿਆਰੁ ॥
त्याचे शब्द गोड आणि सत्य आहेत आणि त्याचे प्रेम त्याच्या नावाशीच जोडलेले आहे

ਮਨਮੁਖ ਭੂਲੇ ਕਾਹੇ ਆਏ ॥
हरवलेले मन या जगात का आले?

ਨਾਮਹੁ ਭੂਲੇ ਜਨਮੁ ਗਵਾਏ ॥੧॥
देवाचे नाव विसरल्याने त्यांनी आपले जीवन गमावले आहे. ॥१॥

ਜੀਵਤ ਮਰੈ ਮਰਿ ਮਰਣੁ ਸਵਾਰੈ ॥
जो जीवनात मरतो, तो दुर्गुणांच्या नावाखाली मरून, त्याचे मृत्यु चांगले बनवतो

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਾਚੁ ਉਰ ਧਾਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
गुरुच्या शिकवणीद्वारे तो सत्य आपल्या हृदयात ठेवतो. ॥१॥रहाउ॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਭੋਜਨੁ ਪਵਿਤੁ ਸਰੀਰਾ ॥
परम सत्याचे चिंतन हे गुरुमुखाचे अन्न आहे, जे त्याचे शरीर शुद्ध ठेवते

ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸਦ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰਾ ॥
सद्गुणांचा अथांग सागर असलेला परमेश्वर त्याच्या शुद्ध मनात वास करतो

ਜੰਮੈ ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥
तो जन्म-मृत्यूच्या चक्रातून मुक्त होतो, त्याचे येणे-जाण्याचे चक्र संपते आणि

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇ ॥੨॥
गुरुच्या कृपेने तो सत्यात लीन होतो. गुरुच्या कृपेने तो सत्यात लीन होतो.

ਸਾਚਾ ਸੇਵਹੁ ਸਾਚੁ ਪਛਾਣੈ ॥
अंतिम सत्य ओळखा आणि शाश्वत परमेश्वराची उपासना करा

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਦਰਿ ਨੀਸਾਣੈ ॥
गुरूच्या शिकवणीतूनच प्रभूच्या दारापर्यंतचा मार्ग सापडतो

ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਸਚੁ ਸੋਭਾ ਹੋਇ ॥
केवळ खऱ्या परमेश्वराच्या दरबारातच सौंदर्य आणि

ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਵੈ ਸੋਇ ॥੩॥
त्याच्या खऱ्या घरात फक्त त्यालाच स्थान मिळते ॥३॥

ਆਪਿ ਅਭੁਲੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥
देव चुका करत नाही, तो शाश्वत आहे

ਹੋਰਿ ਸਭਿ ਭੂਲਹਿ ਦੂਜੈ ਪਤਿ ਖੋਇ ॥
जगातील सर्व लोक चुका करत आहेत आणि द्वैतामुळे त्यांची प्रतिष्ठा गमावत आहेत

ਸਾਚਾ ਸੇਵਹੁ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ॥
शुद्ध शब्दांनी देवाची उपासना करा ॥

ਨਾਨਕ ਨਾਮੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਣੀ ॥੪॥੯॥
हे नानक! हे भाषण सत्याच्या स्तुतीत तल्लीन आहे. ॥४॥९॥

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥
बसंतू महाला ३ ॥

ਬਿਨੁ ਕਰਮਾ ਸਭ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈ ॥
देवाच्या कृपेशिवाय, सर्व लोक भ्रमात हरवलेले असतात आणि

ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਬਹੁਤੁ ਦੁਖੁ ਪਾਈ ॥
मायेच्या आसक्तीमुळे मला खूप त्रास झाला आहे

ਮਨਮੁਖ ਅੰਧੇ ਠਉਰ ਨ ਪਾਈ ॥
आंधळ्या स्वार्थी माणसाला कुठेही राहण्यासाठी जागा मिळत नाही

ਬਿਸਟਾ ਕਾ ਕੀੜਾ ਬਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਸਮਾਈ ॥੧॥
अशाप्रकारे विष्ठेचा किडा विष्ठेत मिसळून राहतो. ॥१॥

ਹੁਕਮੁ ਮੰਨੇ ਸੋ ਜਨੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥
जो आज्ञा पाळतो, त्याचे जीवन यशस्वी होते

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਨਾਮਿ ਨੀਸਾਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
गुरुच्या शब्दांनी त्याला नामाचे चिन्ह मिळते. ॥१॥रहाउ॥

ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ॥
ज्यांच्या नशिबात काहीतरी लिहिलेले असते, ते देवातच मग्न राहतात आणि

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥
परमेश्वराचे नाव नेहमीच त्याच्या मनाला प्रसन्न करते

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥
सत्गुरुंचे शब्द नेहमीच आनंद आणतात आणि

ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਏ ਸੋਇ ॥੨॥
आत्म्याच्या प्रकाशाला परम प्रकाशाशी जोडणारा तोच एकमेव आहे. ॥२॥

ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਤਾਰੇ ਸੰਸਾਰੁ ॥
केवळ देवाचे नावच जगाला मोक्ष देऊ शकते

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਨਾਮ ਪਿਆਰੁ ॥
गुरुच्या कृपेने, मनुष्याला नाम आवडते

ਬਿਨੁ ਨਾਮੈ ਮੁਕਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ॥
प्रभूच्या नावाशिवाय कोणालाही मोक्ष मिळाले नाही आणि

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਨਾਮੁ ਪਲੈ ਪਾਈ ॥੩॥
नाम फक्त पूर्ण गुरुकडूनच मिळू शकते. ॥३॥

ਸੋ ਬੂਝੈ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ॥
फक्त तोच समजतो ज्याला स्वतः परम ब्रह्मदेव समजावून सांगतात.

ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਾਏ ॥
सद्गुरुंची सेवा केल्याने परमेश्वराचे नाव बळकट होते

ਜਿਨ ਇਕੁ ਜਾਤਾ ਸੇ ਜਨ ਪਰਵਾਣੁ ॥
ज्याने देवाला ओळखले आहे, त्यालाच मोक्ष मिळाला आहे

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਦਰਿ ਨੀਸਾਣੁ ॥੪॥੧੦॥
हे नानक! प्रभूच्या नावात मग्न झालेल्या आत्म्यांना त्याचे दार सापडते. ॥४॥१०॥

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥
बसंतू महाला ३ ॥

ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਿਲਾਏ ॥
ज्याच्यावर देव दया करतो, तो त्याला खऱ्या गुरुशी जोडतो आणि

ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਏ ॥
ते स्वतःहून मनात येते आणि राहते

ਨਿਹਚਲ ਮਤਿ ਸਦਾ ਮਨ ਧੀਰ ॥
त्यानंतर, जीवाचे मन शांत होते आणि त्याचे मन नेहमीच शांत राहते

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰ ॥੧॥
मग तो सद्गुणी आणि सद्गुणी व्यक्ती प्रभूचे गुणगान गात राहतो ॥१॥

ਨਾਮਹੁ ਭੂਲੇ ਮਰਹਿ ਬਿਖੁ ਖਾਇ ॥
जे देवाचे नाव विसरतात ते पापांचे विष खाऊन मरतात आणि

ਬ੍ਰਿਥਾ ਜਨਮੁ ਫਿਰਿ ਆਵਹਿ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
पुन्हा पुन्हा आयुष्य वाया घालवल्यानंतर ते पुन्हा पुन्हा येतात आणि जातात. ॥१॥रहाउ॥

ਬਹੁ ਭੇਖ ਕਰਹਿ ਮਨਿ ਸਾਂਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥
अनेक वेष धारण करून मनाला शांती मिळत नाही आणि

ਬਹੁ ਅਭਿਮਾਨਿ ਅਪਣੀ ਪਤਿ ਖੋਇ ॥
जो खूप गर्विष्ठ आहे तो आपली प्रतिष्ठा गमावतो

ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿਨ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣਿਆ ॥
भाग्यवान आहेत ते ज्यांनी शब्दाचे रहस्य ओळखले आहे आणि

ਬਾਹਰਿ ਜਾਦਾ ਘਰ ਮਹਿ ਆਣਿਆ ॥੨॥
बाहेर जाणारे त्याचे मन खऱ्या घरी परत येते. ॥२॥

ਘਰ ਮਹਿ ਵਸਤੁ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥
हृदयाच्या घरातच अगम्य अफाट नावाची वस्तू अस्तित्वात आहे आणि

ਗੁਰਮਤਿ ਖੋਜਹਿ ਸਬਦਿ ਬੀਚਾਰਾ ॥
गुरूंच्या शिकवणीनुसार, शब्दाचे चिंतन करून ते शोधता येते

ਨਾਮੁ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ਘਰ ਹੀ ਮਾਹਿ ॥
ज्याच्या हृदयात नाम आणि रूपाचे नऊ खजिने आहेत

ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਸਚਿ ਸਮਾਹਿ ॥੩॥
तो नेहमी नामाच्या रंगात रमून जातो आणि सत्यात रमून जातो. ॥३॥

ਆਪਿ ਕਰੇ ਕਿਛੁ ਕਰਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥
माणूस काहीही करू शकत नाही, देव सर्वकाही करतो

ਆਪੇ ਭਾਵੈ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥
तो स्वतःहून त्यांना स्वेच्छेने मिसळतो

ਤਿਸ ਤੇ ਨੇੜੈ ਨਾਹੀ ਕੋ ਦੂਰਿ ॥
हे नानक! कोणताही प्राणी त्याच्या जवळ किंवा दूर नाही

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥੪॥੧੧॥
कारण परमात्मा सृष्टीच्या प्रत्येक कणात व्यापून आहे. ॥४॥११॥

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥
बसंतू महाला ३ ॥

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਚੇਤਿ ਸੁਭਾਇ ॥
गुरूंच्या शिकवणुकीतून निरंकाराचे स्वाभाविकपणे चिंतन करणारा

ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਸਿ ਰਹੈ ਅਘਾਇ ॥
रामनामाच्या स्तोत्रांनी तो तृप्त राहतो

ਕੋਟ ਕੋਟੰਤਰ ਕੇ ਪਾਪ ਜਲਿ ਜਾਹਿ ॥
त्याचे लाखो पाप जळून जातात आणि

ਜੀਵਤ ਮਰਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਹਿ ॥੧॥
सांसारिक कामे करत असताना, तो सांसारिक इच्छांपासून अलिप्त राहतो आणि परमेश्वराच्या नावात लीन होतो

ਹਰਿ ਕੀ ਦਾਤਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਜਾਣੈ ॥
फक्त देवालाच त्याच्या दानांची जाणीव आहे

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮਉਲਿਆ ਹਰਿ ਗੁਣਦਾਤਾ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे मन केवळ गुण देणाऱ्या परमेश्वराच्या नावाची चर्चा करते. ॥१॥रहाउ॥

ਭਗਵੈ ਵੇਸਿ ਭ੍ਰਮਿ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥
भगवे कपडे घालून फिरल्यानेही मोक्ष मिळत नाही आणि

ਬਹੁ ਸੰਜਮਿ ਸਾਂਤਿ ਨ ਪਾਵੈ ਕੋਇ ॥
खूप बंधने घालूनही कोणालाही गौरव मिळत नाही.

ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥
गुरुच्या शिकवणीने नाम प्राप्त होते आणि

ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਪਾਵੈ ਸੋਇ ॥੨॥
भाग्यवानच देव प्राप्त करतो ॥२॥

ਕਲਿ ਮਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈ ॥
कलियुगात फक्त रामाचे नाव प्रसिद्ध आहे.

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਾਇਆ ਜਾਈ ॥
जे फक्त पूर्ण गुरुकडूनच मिळू शकते

ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥
प्रभूच्या नावात तल्लीन होऊन, मनुष्याला नेहमीच आनंद मिळतो

ਬਿਨੁ ਨਾਮੈ ਹਉਮੈ ਜਲਿ ਜਾਈ ॥੩॥
पण नामाविना माणूस केवळ अहंकारात जळून जातो. ॥३॥

ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥
फक्त भाग्यवानच देवाच्या नावाचे चिंतन करतात

ਛੂਟੈ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਦੁਖੁ ਸਾਰਾ ॥
रामनामाचा जप केल्याने तो सर्व दुःखांपासून मुक्त होतो

ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਸੁ ਬਾਹਰਿ ਪਾਸਾਰਾ ॥
जे हृदयात असते ते बाहेरही पसरते

ਨਾਨਕ ਜਾਣੈ ਸਭੁ ਉਪਾਵਣਹਾਰਾ ॥੪॥੧੨॥
हे नानक! ज्या परमेश्वराने हे जग निर्माण केले तो सर्व चमत्कार जाणतो. ॥४॥१२॥

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ਇਕ ਤੁਕੇ ॥
बसंतू महालाचे तीन तुकडे आहेत.

ਤੇਰਾ ਕੀਆ ਕਿਰਮ ਜੰਤੁ ॥
हे परमपिता! मी तू निर्माण केलेला एक लहान प्राणी आहे.

ਦੇਹਿ ਤ ਜਾਪੀ ਆਦਿ ਮੰਤੁ ॥੧॥
जर तुम्ही मला ओंकार मूळ मंत्र दिला तर मी तो जप करत राहीन.

ਗੁਣ ਆਖਿ ਵੀਚਾਰੀ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ॥
आई, माझी एकच इच्छा आहे की मी परमेश्वराचे गुणगान करत राहावे आणि त्याचे चिंतन करत राहावे आणि

ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਕੈ ਲਗਉ ਪਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मी प्रभूचा जप करून त्याच्या चरणी राहतो. ॥१॥रहाउ॥

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਲਾਗੇ ਨਾਮ ਸੁਆਦਿ ॥
गुरुच्या कृपेने, भक्तांना प्रभूच्या नामाच्या स्तोत्रांचा आनंद मिळतो

ਕਾਹੇ ਜਨਮੁ ਗਵਾਵਹੁ ਵੈਰਿ ਵਾਦਿ ॥੨॥
शत्रुत्व, विरोध आणि भांडणात तुम्ही तुमचे जीवन का गमावता?॥२॥

ਗੁਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨ੍ਹੀ ਚੂਕਾ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥
ज्याच्यावर गुरुंनी आशीर्वाद दिले आहेत, त्याचा अभिमान नाहीसा झाला आहे

ਸਹਜ ਭਾਇ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥੩॥
त्याने प्रभूचे नाव, सहज स्वभाव प्राप्त केला आहे.॥३॥

ਊਤਮੁ ਊਚਾ ਸਬਦ ਕਾਮੁ ॥
शब्दाचे ध्यान हे सर्वोच्च आणि सर्वोत्तम काम आहे.

ਨਾਨਕੁ ਵਖਾਣੈ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ॥੪॥੧॥੧੩॥
म्हणून नानक केवळ परमेश्वराच्या शाश्वत नावाचे वर्णन करीत आहेत. ॥४॥१॥१३॥

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥
बसंतू महाला ३ ॥

ਬਨਸਪਤਿ ਮਉਲੀ ਚੜਿਆ ਬਸੰਤੁ ॥
वसंत ऋतूच्या आगमनाने सर्व वनस्पती फुलल्या आहेत

ਇਹੁ ਮਨੁ ਮਉਲਿਆ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੰਗਿ ॥੧॥
हे मनही खऱ्या गुरुंच्या सहवासात फुलले आहे. ॥१॥

ਤੁਮ੍ਹ ਸਾਚੁ ਧਿਆਵਹੁ ਮੁਗਧ ਮਨਾ ॥
हे माझ्या मूर्ख मन! खऱ्या देवाचे ध्यान कर

ਤਾਂ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹੁ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तरच माझ्या मनाला आनंद मिळेल. ॥१॥रहाउ॥

ਇਤੁ ਮਨਿ ਮਉਲਿਐ ਭਇਆ ਅਨੰਦੁ ॥
हे मन फुलले आहे, त्याला खूप आनंद मिळाला आहे

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਗੋਬਿੰਦ ॥੨॥
कारण त्याला गोविंद नावाचे अमृत फळ मिळाले आहे ॥२॥

ਏਕੋ ਏਕੁ ਸਭੁ ਆਖਿ ਵਖਾਣੈ ॥
सर्वजण सारखेच बोलत आहेत

ਹੁਕਮੁ ਬੂਝੈ ਤਾਂ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ॥੩॥
जो त्याचे आदेश समजतो, तो एकाच देवाला ओळखतो. ॥३॥

ਕਹਤ ਨਾਨਕੁ ਹਉਮੈ ਕਹੈ ਨ ਕੋਇ ॥
नानक म्हणतात की ते अहंकाराने काहीही बोलत नाहीत. त्यांना असे ज्ञान मिळते की

ਆਖਣੁ ਵੇਖਣੁ ਸਭੁ ਸਾਹਿਬ ਤੇ ਹੋਇ ॥੪॥੨॥੧੪॥
आपण जे काही बोलतो आणि पाहतो ते फक्त परमेश्वराच्या इच्छेनेच घडते. ॥४॥२॥१४॥

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥
बसंतू महाला ३ ॥

ਸਭਿ ਜੁਗ ਤੇਰੇ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ॥
हे जगाच्या प्रभू! सर्व युगे तूच निर्माण केली आहेत.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਮਤਿ ਬੁਧਿ ਹੋਏ ॥੧॥
ज्याला खऱ्या गुरुची भेट होते, त्याची बुद्धी भक्तीने भरून जाते ॥१॥

ਹਰਿ ਜੀਉ ਆਪੇ ਲੈਹੁ ਮਿਲਾਇ ॥
देव स्वतः आपल्याला एकत्र करतो ॥

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਚ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
गुरुच्या शिकवणीने आत्मा प्रभूच्या शाश्वत नावात लीन होतो. ॥१॥रहाउ॥

ਮਨਿ ਬਸੰਤੁ ਹਰੇ ਸਭਿ ਲੋਇ ॥
वसंत ऋतूच्या आगमनाने सर्व लोकांची मने फुलतात आणि

ਫਲਹਿ ਫੁਲੀਅਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੨॥
रामाच्या नावाने फळे आणि फुले लावल्याने आनंद मिळतो. ॥२॥

ਸਦਾ ਬਸੰਤੁ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੇ ॥
जो गुरुंच्या वचनांचे चिंतन करतो तो नेहमीच वसंत ऋतूसारखा बहरलेला राहतो आणि

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਾਖੈ ਉਰ ਧਾਰੇ ॥੩॥
तो रामाचे नाव हृदयात ठेवतो.॥३॥

ਮਨਿ ਬਸੰਤੁ ਤਨੁ ਮਨੁ ਹਰਿਆ ਹੋਇ ॥
ज्यांच्या हृदयात वसंत ऋतू आहे ते फुलतात

ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਤਨੁ ਬਿਰਖੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਫਲੁ ਪਾਏ ਸੋਇ ॥੪॥੩॥੧੫॥
हे नानक! हे शरीर एक झाड आहे आणि ते रामनामाचे फळ देते. ॥४॥३॥१५॥

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥
बसंतू महाला ३ ॥

ਤਿਨ੍ਹ ਬਸੰਤੁ ਜੋ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥
जे देवाचे गुणगान गातात, त्यांच्यासाठी आनंदाशिवाय दुसरे काहीही नाही

ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਕਰਾਇ ॥੧॥
पूर्ण भाग्यानेच देवाची पूजा करता येते ॥१॥

ਇਸੁ ਮਨ ਕਉ ਬਸੰਤ ਕੀ ਲਗੈ ਨ ਸੋਇ ॥
जेव्हा या मनाला आध्यात्मिक आनंदाचा अनुभव येत नाही

ਇਹੁ ਮਨੁ ਜਲਿਆ ਦੂਜੈ ਦੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
म्हणून हे मन द्वैतात जळते. ॥१॥रहाउ॥

ਇਹੁ ਮਨੁ ਧੰਧੈ ਬਾਂਧਾ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥
हे मन जगाच्या बंधनात अडकते आणि कर्म करते आणि

ਮਾਇਆ ਮੂਠਾ ਸਦਾ ਬਿਲਲਾਇ ॥੨॥
तो भ्रम आणि आसक्तीमुळे नेहमीच रडत असतो आणि ओरडत असतो ॥२॥

ਇਹੁ ਮਨੁ ਛੂਟੈ ਜਾਂ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ॥
जर एखाद्याला सद्गुरु भेटले तर हे मन बंधनांपासून मुक्त होते आणि

ਜਮਕਾਲ ਕੀ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਨ ਫੇਟੈ ॥੩॥
मनुष्याला पुन्हा मृत्युचे दुःख सहन होत नाही ॥३॥

ਇਹੁ ਮਨੁ ਛੂਟਾ ਗੁਰਿ ਲੀਆ ਛਡਾਇ ॥
हे नानक! शब्दाने मायेचा भ्रम जाळून, हे मन मुक्त होते आणि

ਨਾਨਕ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇ ॥੪॥੪॥੧੬॥
प्रत्यक्षात, फक्त गुरुच त्याला मुक्त करू शकतात. ॥४॥४॥१६॥

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥
बसंतू महाला ३ ॥

ਬਸੰਤੁ ਚੜਿਆ ਫੂਲੀ ਬਨਰਾਇ ॥
वसंत ऋतूच्या आगमनाने निसर्ग जसा बहरतो

ਏਹਿ ਜੀਅ ਜੰਤ ਫੂਲਹਿ ਹਰਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥੧॥
अशाप्रकारे, मन देवावर केंद्रित केल्याने, जीव फुलतात. ॥१॥

ਇਨ ਬਿਧਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਹਰਿਆ ਹੋਇ ॥
अशा प्रकारे मन हिरवे होते

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਉਮੈ ਕਢੈ ਧੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
रात्रंदिवस भगवंताचा जप केला तर गुरु अहंकाराची घाण पुसून टाकतात. ॥१॥रहाउ॥

ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਣੀ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ ॥
सद्गुरुंनी त्यांच्या वाणीतून शब्द सांगितले आहेत

ਇਹੁ ਜਗੁ ਹਰਿਆ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਏ ॥੨॥
सद्गुरुंच्या आज्ञेनुसार हे जग बहरले आहे. ॥२॥

ਫਲ ਫੂਲ ਲਾਗੇ ਜਾਂ ਆਪੇ ਲਾਏ ॥
सृष्टीच्या झाडाला फळे आणि फुले तेव्हाच येतात जेव्हा ते स्वतः लावले जातात

ਮੂਲਿ ਲਗੈ ਤਾਂ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਏ ॥੩॥
मूळ प्रभूवर प्रेम केल्यानेच सतगुरूची प्राप्ती होते.॥३॥

ਆਪਿ ਬਸੰਤੁ ਜਗਤੁ ਸਭੁ ਵਾੜੀ ॥
संपूर्ण जग एक बाग आहे आणि तो वसंत ऋतूच्या रूपात अस्तित्वात आहे

ਨਾਨਕ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਭਗਤਿ ਨਿਰਾਲੀ ॥੪॥੫॥੧੭॥
नानकांचे मत असे आहे की केवळ पूर्णपणे भाग्यवान लोकांनाच अद्वितीय भक्ती प्राप्त होते. ॥४॥५॥१७॥

ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੨
बसंतू हिंडोल महाला ३ घर २

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਵਿਟਹੁ ਵਾਰਿਆ ਭਾਈ ਗੁਰ ਸਬਦ ਵਿਟਹੁ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥
हे भाऊ! मी गुरुंच्या शिकवणीवर स्वतःचे बलिदान देण्यास तयार आहे

ਗੁਰੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਦ ਅਪਣਾ ਭਾਈ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਈ ॥੧॥
मी नेहमीच माझ्या गुरुंची स्तुती करतो आणि माझे हृदय गुरुंच्या चरणी ठेवतो. ॥१॥

ਮੇਰੇ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥
हे माझ्या हृदया! तुझे हृदय रामाच्या नावाला समर्पित कर

ਮਨੁ ਤਨੁ ਤੇਰਾ ਹਰਿਆ ਹੋਵੈ ਇਕੁ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਫਲੁ ਪਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तुमचे मन आणि शरीर हिरवे होईल आणि तुम्हाला हरीच्या नावाचे फळ मिळेल. ॥१॥रहाउ॥

ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਭਾਈ ਹਰਿ ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆਇ ॥
हे भावा! ज्यांना गुरुंनी रक्षण केले आहे ते वाचले आहेत आणि त्यांनी हरिनामाच्या अमृताचे रस प्यायले आहे

ਵਿਚਹੁ ਹਉਮੈ ਦੁਖੁ ਉਠਿ ਗਇਆ ਭਾਈ ਸੁਖੁ ਵੁਠਾ ਮਨਿ ਆਇ ॥੨॥
त्याच्या अंतरात्मातून अहंकाराचे दुःख निघून गेले आहे आणि त्याच्या मनात फक्त आनंदच स्थिरावला आहे. ॥२॥

ਧੁਰਿ ਆਪੇ ਜਿਨ੍ਹਾ ਨੋ ਬਖਸਿਓਨੁ ਭਾਈ ਸਬਦੇ ਲਇਅਨੁ ਮਿਲਾਇ ॥
हे भाऊ! ज्यांना सुरुवातीपासून देवाने आशीर्वाद दिला आहे, ते वचनाद्वारे त्याच्याशी एकरूप झाले आहेत.

ਧੂੜਿ ਤਿਨ੍ਹਾ ਕੀ ਅਘੁਲੀਐ ਭਾਈ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥੩॥
संतांचे पाय धुण्याने बंधनातून मुक्तता मिळते आणि संतांच्या संगतीत देवाशी एकरूपता येते. ॥३॥

ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਕਰੇ ਆਪਿ ਭਾਈ ਜਿਨਿ ਹਰਿਆ ਕੀਆ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥
ज्याने विश्वाची निर्मिती केली आहे आणि समृद्ध केली आहे, तो स्वतः परमेश्वरच ते पूर्ण करतो आणि तो स्वतःच ते करतो

ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸੁਖੁ ਸਦ ਵਸੈ ਭਾਈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥੪॥੧॥੧੮॥੧੨॥੧੮॥੩੦॥
नानक म्हणतात, हे बंधू! जो वचन-गुरूद्वारे परमात्म्याशी एकरूप होतो, त्याच्या मन आणि शरीरात नेहमीच आनंद असतो. ॥४॥१॥१८॥१२॥१८॥३०॥

ਰਾਗੁ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ਇਕ ਤੁਕੇ
रगु बसंतू महाला ४ घरे १ एक धून

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਜਿਉ ਪਸਰੀ ਸੂਰਜ ਕਿਰਣਿ ਜੋਤਿ ॥
ज्याप्रमाणे सूर्यकिरणांचा प्रकाश सर्वत्र पसरलेला असतो

ਤਿਉ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਮਈਆ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ॥੧॥
त्याचप्रमाणे, परमात्मा प्रत्येक शरीरात उपस्थित आहे. ॥१॥

ਏਕੋ ਹਰਿ ਰਵਿਆ ਸ੍ਰਬ ਥਾਇ ॥
एकमेव देव सर्वत्र उपस्थित आहे

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮਿਲੀਐ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे माझ्या आई! गुरुंच्या शिकवणींद्वारेच माणूस त्यांच्याशी जोडला जाऊ शकतो. ॥१॥रहाउ॥

ਘਟਿ ਘਟਿ ਅੰਤਰਿ ਏਕੋ ਹਰਿ ਸੋਇ ॥
प्रत्येक कणात एकच देव आहे आणि

ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਇਕੁ ਪ੍ਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥੨॥
गुरुंना भेटून तो प्रकट होतो. ॥२॥

ਏਕੋ ਏਕੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥
संपूर्ण जगात एकच देव आहे

ਸਾਕਤ ਨਰ ਲੋਭੀ ਜਾਣਹਿ ਦੂਰਿ ॥੩॥
पण देवाचा द्वेष करणारे लोभी लोक त्याला खूप दूर मानतात. ॥३॥

ਏਕੋ ਏਕੁ ਵਰਤੈ ਹਰਿ ਲੋਇ ॥
या जगात फक्त एकच देव कार्यरत आहे

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਏਕੋੁ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥੪॥੧॥
नानकांचे मत असे आहे की एकच देव जे काही करतो ते निश्चितच घडते. ॥४॥१॥

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥
बसंतू महाला ४ ॥

ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਦੁਇ ਸਦੇ ਪਏ ॥
दिवस आणि रात्र मृत्युला आमंत्रण देत आहेत

ਮਨ ਹਰਿ ਸਿਮਰਹੁ ਅੰਤਿ ਸਦਾ ਰਖਿ ਲਏ ॥੧॥
हे मन! नेहमी देवाचे ध्यान कर कारण शेवटी तोच तुला वाचवतो. ॥१॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਚੇਤਿ ਸਦਾ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥
हे माझ्या मन! नेहमी देवाचे ध्यान कर

ਸਭੁ ਆਲਸੁ ਦੂਖ ਭੰਜਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰਮਤਿ ਗਾਵਹੁ ਗੁਣ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
सर्व आळस आणि वेदना नष्ट करून मी प्रभूला प्राप्त केले आहे. गुरूच्या चांगल्या शिकवणीद्वारे प्रभूची स्तुती गाऊन, सर्व आळस आणि वेदना दूर होतील आणि तुम्ही प्रभूला प्राप्त कराल. ॥१॥रहाउ॥

ਮਨਮੁਖ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਹਉਮੈ ਮੁਏ ॥
जे लोक आपल्या मनाच्या मागे लागतात ते त्यांच्या अहंकारामुळे पुन्हा पुन्हा मरत राहतात

ਕਾਲਿ ਦੈਤਿ ਸੰਘਾਰੇ ਜਮ ਪੁਰਿ ਗਏ ॥੨॥
जेव्हा काळाच्या रूपातील राक्षस त्यांचा नाश करतो तेव्हा ते यमपुरी गाठतात. ॥२॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਗੇ ॥
गुरुमुखाची भक्ती भगवंत आणि

ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੋਊ ਦੁਖ ਭਾਗੇ ॥੩॥
जन्म आणि मृत्युचे दोन्ही दुःख दूर होतात. ॥३॥

ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਉ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥
देवाने त्याच्या भक्तांना आशीर्वाद दिला आहे

ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਤੁਠਾ ਮਿਲਿਆ ਬਨਵਾਰੀ ॥੪॥੨॥
गुरु नानकांच्या प्रसन्नतेने मला देव मिळाला आहे ॥४॥२॥

ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨
बसंतू हिंडोल महाला ४ घर २

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਤਨ ਕੋਠੜੀ ਗੜ ਮੰਦਰਿ ਏਕ ਲੁਕਾਨੀ ॥
राम नावाच्या रूपातील अमूल्य रत्न शरीराच्या किल्ल्याच्या मंदिरात गुप्तपणे वास करते

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਖੋਜੀਐ ਮਿਲਿ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਨੀ ॥੧॥
जर एखाद्याला खऱ्या गुरुची भेट झाली तरच तो त्याचा शोध घेऊ शकतो; त्यानंतर आत्म्याचा प्रकाश परम प्रकाशात विलीन होतो. ॥१॥

ਮਾਧੋ ਸਾਧੂ ਜਨ ਦੇਹੁ ਮਿਲਾਇ ॥
हे प्रभू, कृपया आम्हाला संतांशी जोडा.

ਦੇਖਤ ਦਰਸੁ ਪਾਪ ਸਭਿ ਨਾਸਹਿ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
कारण त्याचे दर्शन घेतल्याने सर्व पापे नष्ट होतात आणि मनुष्य पवित्र आणि परम स्थान प्राप्त करतो. ॥१॥रहाउ॥

ਪੰਚ ਚੋਰ ਮਿਲਿ ਲਾਗੇ ਨਗਰੀਆ ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਨੁ ਹਿਰਿਆ ॥
काम इत्यादी पाच चोर एकत्र देहाच्या नगरीत राहतात आणि रामाच्या नावाने संपत्ती चोरतात.

ਗੁਰਮਤਿ ਖੋਜ ਪਰੇ ਤਬ ਪਕਰੇ ਧਨੁ ਸਾਬਤੁ ਰਾਸਿ ਉਬਰਿਆ ॥੨॥
मी गुरुंच्या शिकवणींचा शोध घेतला तेव्हा मी त्यांना पकडले आणि राम नावाची संपूर्ण संपत्ती वाचवली. ॥२॥

ਪਾਖੰਡ ਭਰਮ ਉਪਾਵ ਕਰਿ ਥਾਕੇ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਮਾਇਆ ਮਾਇਆ ॥
धार्मिक विधींचे ढोंग करून आणि भ्रमांचा अवलंब करून जीव कंटाळतात, परंतु मायेचा प्रभाव त्यांच्या हृदयात राहतो

ਸਾਧੂ ਪੁਰਖੁ ਪੁਰਖਪਤਿ ਪਾਇਆ ਅਗਿਆਨ ਅੰਧੇਰੁ ਗਵਾਇਆ ॥੩॥
जेव्हा एखाद्या महान संताचा सहवास मिळतो तेव्हा अज्ञानाचा अंधार नाहीसा होतो. ॥३॥

ਜਗੰਨਾਥ ਜਗਦੀਸ ਗੁਸਾਈ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਾਧੁ ਮਿਲਾਵੈ ॥
जेव्हा जगन्नाथ जगदीश्वर एका संताला एका संताशी कृपापूर्वक जोडतात, तेव्हा

ਨਾਨਕ ਸਾਂਤਿ ਹੋਵੈ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਨਿਤ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥੪॥੧॥੩॥
नानक का मत है कि मन को शान्ति प्राप्त हो जाती है और वह नित्य ही हृदय में प्रभु के गुण गाता रहता है ॥४॥१॥३॥

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੪ ਹਿੰਡੋਲ ॥
बसंतू महाला ४ झूल ॥

ਤੁਮ੍ ਵਡ ਪੁਰਖ ਵਡ ਅਗਮ ਗੁਸਾਈ ਹਮ ਕੀਰੇ ਕਿਰਮ ਤੁਮਨਛੇ ॥
हे विश्वाच्या स्वामी! तू खूप महान, सर्वशक्तिमान आणि दुर्गम आहेस आणि आम्ही फक्त तुझे क्षुल्लक कीटक आहोत

ਹਰਿ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣ ਹਮ ਬਨਛੇ ॥੧॥
हे दयाळू! माझ्यावर दया कर, मला फक्त गुरुचे चरण हवे आहेत. ॥ १ ॥

ਗੋਬਿੰਦ ਜੀਉ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮੇਲਿ ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਛੇ ॥
हे गोविंद! कृपया मला चांगल्या लोकांच्या संगतीत एकत्र करा.

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਮਲੁ ਭਰਿਆ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਕਰਿ ਪ੍ਰਭ ਹਨਛੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
माझे मन अनेक जन्मांच्या पापांच्या घाणीने भरलेले आहे, म्हणून मला चांगल्या संगतीत मिसळून चांगले बनव. ॥१॥रहाउ॥

ਤੁਮ੍ਰਾ ਜਨੁ ਜਾਤਿ ਅਵਿਜਾਤਾ ਹਰਿ ਜਪਿਓ ਪਤਿਤ ਪਵੀਛੇ ॥
हे प्रभू! उच्च जातीतील किंवा नीच जातीतील कोणत्याही व्यक्तीने तुमचे नाव जपले आहे, तो सर्व दुर्गुणांपासून मुक्त झाला आहे आणि पवित्र झाला आहे

ਹਰਿ ਕੀਓ ਸਗਲ ਭਵਨ ਤੇ ਊਪਰਿ ਹਰਿ ਸੋਭਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਦਿਨਛੇ ॥੨॥
परमेश्वराने त्याला सर्व जगात श्रेष्ठ बनवले आहे आणि तो सर्वत्र सौंदर्य प्रदान करतो. ॥२॥

ਜਾਤਿ ਅਜਾਤਿ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭ ਧਿਆਵੈ ਸਭਿ ਪੂਰੇ ਮਾਨਸ ਤਿਨਛੇ ॥
जर उच्च किंवा नीच जातीचा कोणताही मनुष्य परमेश्वराचे ध्यान करतो तर त्याच्या सर्व इच्छा पूर्ण होतात

ਸੇ ਧੰਨਿ ਵਡੇ ਵਡ ਪੂਰੇ ਹਰਿ ਜਨ ਜਿਨ੍ ਹਰਿ ਧਾਰਿਓ ਹਰਿ ਉਰਛੇ ॥੩॥
ज्यांनी हरिला हृदयात स्वीकारले आहे ते भाग्यवान, धन्य आणि महान आहेत. ॥३॥

ਹਮ ਢੀਂਢੇ ਢੀਮ ਬਹੁਤੁ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ਹਰਿ ਧਾਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਛੇ ॥
हे प्रभू! आम्ही खूप नीच, मूर्ख आणि कठोर मनाचे आहोत, कृपया आम्हाला भेटा

ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਤੂਠੇ ਹਮ ਕੀਏ ਪਤਿਤ ਪਵੀਛੇ ॥੪॥੨॥੪॥
हे नानक! जेव्हा प्रभूला गुरु सापडला, तेव्हा तो प्रसन्न झाला आणि त्याने आपल्याला, पतित प्राण्यांना शुद्ध केले. ॥४॥२॥४॥

ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ ਮਹਲਾ ੪ ॥
बसंतू स्विंग पॅलेस ४

ਮੇਰਾ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਮਨੂਆ ਰਹਿ ਨ ਸਕੈ ਨਿਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਰਸਿ ਗੀਧੇ ॥
माझे मन क्षणभरही राहू शकत नाही आणि ते नेहमीच नित्य हरिनामाच्या स्तोत्रात मग्न असते.

ਜਿਉ ਬਾਰਿਕੁ ਰਸਕਿ ਪਰਿਓ ਥਨਿ ਮਾਤਾ ਥਨਿ ਕਾਢੇ ਬਿਲਲ ਬਿਲੀਧੇ ॥੧॥
जसे एखादे लहान मूल आईच्या स्तनातून दूध पिण्यात मग्न राहते आणि स्तनातून दूध काढल्यावर ते रडायला आणि ओरडायला लागते.॥१॥

ਗੋਬਿੰਦ ਜੀਉ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤਨ ਨਾਮ ਹਰਿ ਬੀਧੇ ॥
हे गोविंद! माझे मन आणि शरीरही नामाच्या अमृतात बुडलेले आहे

ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਵਿਚਿ ਕਾਇਆ ਨਗਰ ਹਰਿ ਸੀਧੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मला मोठ्या भाग्याने खरा गुरु मिळाला आणि मी माझ्या शरीराच्या नगरीत परमेश्वराची प्राप्ती केली. ॥१॥रहाउ॥

ਜਨ ਕੇ ਸਾਸ ਸਾਸ ਹੈ ਜੇਤੇ ਹਰਿ ਬਿਰਹਿ ਪ੍ਰਭੂ ਹਰਿ ਬੀਧੇ ॥
भक्ताच्या जीवनातील सर्व श्वास प्रभूच्या प्रेमापासूनच्या वियोगाने विव्हळलेले असतात

ਜਿਉ ਜਲ ਕਮਲ ਪ੍ਰੀਤਿ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ਬਿਨੁ ਜਲ ਦੇਖੇ ਸੁਕਲੀਧੇ ॥੨॥
ज्याप्रमाणे कमळाला पाण्यावर खूप प्रेम असते आणि पाणी न पाहताच ते कोमेजून जाते ॥२॥

ਜਨ ਜਪਿਓ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਨਰਹਰਿ ਉਪਦੇਸਿ ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਧੇ ॥
भक्तांनी फक्त परमेश्वराचे पवित्र नाव जपले आहे आणि गुरूंच्या शिकवणीमुळे त्यांना स्वतः परमेश्वराचे दर्शन झाले आहे

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਹਉਮੈ ਮਲੁ ਨਿਕਸੀ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਹਰਿ ਜਲਿ ਨੀਧੇ ॥੩॥
जेव्हा त्याला हरिनामाचे अमृत मिळाले, तेव्हा त्याच्या अनेक जन्मांच्या अहंकाराची घाण दूर झाली. ॥३॥

ਹਮਰੇ ਕਰਮ ਨ ਬਿਚਰਹੁ ਠਾਕੁਰ ਤੁਮ੍ ਪੈਜ ਰਖਹੁ ਅਪਨੀਧੇ ॥
हे ठाकूर! आमच्या कर्मांची काळजी करू नकोस; तू तुझ्या भक्ताचा मान वाचवतोस

ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਸੁਣਿ ਬਿਨਉ ਬੇਨਤੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਪਵੀਧੇ ॥੪॥੩॥੫॥
नानक नम्रपणे म्हणतात की हे प्रभो, तुझी इच्छा काहीही असो, आमची विनंती ऐक, मी तुझ्या आश्रयाला आहे.॥४॥३॥५॥

ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ ਮਹਲਾ ੪ ॥
बसंतू स्विंग पॅलेस ४ ॥

ਮਨੁ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਭਰਮਿ ਭਰਮਿ ਬਹੁ ਧਾਵੈ ਤਿਲੁ ਘਰਿ ਨਹੀ ਵਾਸਾ ਪਾਈਐ ॥
मन प्रत्येक क्षणी गोंधळात फिरत असते आणि क्षणभरही आपल्या घरात राहत नाही

ਗੁਰਿ ਅੰਕਸੁ ਸਬਦੁ ਦਾਰੂ ਸਿਰਿ ਧਾਰਿਓ ਘਰਿ ਮੰਦਰਿ ਆਣਿ ਵਸਾਈਐ ॥੧॥
जेव्हा गुरु शब्दांच्या रूपात औषधाने डोक्यावर नियंत्रण ठेवतात, तेव्हा ते त्याच्या घरी येते आणि तिथेच स्थिरावते. ॥१॥

ਗੋਬਿੰਦ ਜੀਉ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮੇਲਿ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ॥
हे गोविंद! मला चांगल्या लोकांच्या संगतीत जोड म्हणजे मी तुझी पूजा करत राहू शकेन

ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਗਇਆ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जेव्हा एखादी व्यक्ती स्वाभाविकपणे परमेश्वराचे ध्यान करते तेव्हा अहंकाराचा आजार दूर होतो आणि आनंद मिळतो. ॥१॥रहाउ॥

ਘਰਿ ਰਤਨ ਲਾਲ ਬਹੁ ਮਾਣਕ ਲਾਦੇ ਮਨੁ ਭ੍ਰਮਿਆ ਲਹਿ ਨ ਸਕਾਈਐ ॥
हृदय अनेक रत्ने, मोती आणि माणिकांनी भरलेले आहे, परंतु मन त्याच्या भटकंतीत हरवलेले आहे आणि ते मिळवू शकत नाही

ਜਿਉ ਓਡਾ ਕੂਪੁ ਗੁਹਜ ਖਿਨ ਕਾਢੈ ਤਿਉ ਸਤਿਗੁਰਿ ਵਸਤੁ ਲਹਾਈਐ ॥੨॥
ज्याप्रमाणे जमिनीतून पाणी मागणारा लगेच जमिनीतून विहीर काढतो, त्याचप्रमाणे सतगुरूंना नामरूपी वस्तू प्राप्त होते. ॥२॥

ਜਿਨ ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਧੁ ਨ ਪਾਇਆ ਤੇ ਧ੍ਰਿਗੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਨਰ ਜੀਵਾਈਐ ॥
ज्याला असा सतगुरु आणि साधुजन मिळाला नाही त्याला जगण्याचा शाप आहे

ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪੁੰਨਿ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਕਉਡੀ ਬਦਲੈ ਜਾਈਐ ॥੩॥
हा मानव जन्म सत्कर्मांचे फळ म्हणून मिळतो, पण नावाला काहीच किंमत नाही. ॥३॥

ਮਧੁਸੂਦਨ ਹਰਿ ਧਾਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਈਐ ॥
हे प्रभू, कृपया दयाळू व्हा आणि मला गुरुंची भेट घडवा

ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਿਰਬਾਣ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈਐ ॥੪॥੪॥੬॥
संताच्या सहवासात देवाचे गुणगान गायले तर निर्वाणाची अवस्था प्राप्त होते. ॥४॥४॥६ ॥

ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ ਮਹਲਾ ੪ ॥
बसंतू स्विंग पॅलेस ४

ਆਵਣ ਜਾਣੁ ਭਇਆ ਦੁਖੁ ਬਿਖਿਆ ਦੇਹ ਮਨਮੁਖ ਸੁੰਞੀ ਸੁੰਞੁ ॥
एकाधिकारशाही मनुष्य सांसारिक इच्छांमध्ये दुःखी राहतो. अशाप्रकारे, त्याचे नावहीन शरीर रिकामे राहते आणि म्हणूनच तो जन्म आणि मृत्यूच्या चक्रात बांधलेला राहतो

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਨਹੀ ਚੇਤਿਆ ਜਮਿ ਪਕਰੇ ਕਾਲਿ ਸਲੁੰਞੁ ॥੧॥
तो क्षणभरही रामाच्या नावाचे चिंतन करत नाही, परिणामी काळ त्याला पकडतो आणि घेऊन जातो. ॥१॥

ਗੋਬਿੰਦ ਜੀਉ ਬਿਖੁ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਮੁੰਞੁ ॥
गोविंदा जिउ बिखु ममता मध्ये जमले हे गोविंदा, अहंकाराच्या रूपातील विष आणि आसक्ती दूर कर

ਸਤਸੰਗਤਿ ਗੁਰ ਕੀ ਹਰਿ ਪਿਆਰੀ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਭੁੰਚੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
गुरुच्या सत्याने प्रभु प्रसन्न झाला आहे. संगतीत सामील व्हा आणि हरिनामाचा रस आस्वाद घ्या. ॥१॥रहाउ॥

ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਦਇਆ ਕਰਿ ਮੇਲਹੁ ਸਰਣਾਗਤਿ ਸਾਧੂ ਪੰਚੁ ॥
हे प्रभू! आम्हाला संतांच्या चांगल्या संगतीत एकत्र कर जेणेकरून आम्ही संतांच्या आश्रयाखाली राहू शकू

ਹਮ ਡੁਬਦੇ ਪਾਥਰ ਕਾਢਿ ਲੇਹੁ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ੍ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਦੁਖ ਭੰਚੁ ॥੨॥
आम्ही दुर्गुणांमध्ये बुडणाऱ्या दगडांसारखे आहोत, हे प्रभू! कृपया आम्हाला बाहेर काढा, तू दयाळू आणि दुःखांचा नाश करणारा आहेस. ॥२॥

ਹਰਿ ਉਸਤਤਿ ਧਾਰਹੁ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਸੁਆਮੀ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਬੁਧਿ ਲੰਚੁ ॥
हे स्वामी! तुमची स्तुती माझ्या हृदयात राहू दे, जेणेकरून चांगल्या संगतीने माझी बुद्धी तेजस्वी होईल

ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਹਮ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਨੀ ਹਮ ਹਰਿ ਵਿਟਹੁ ਘੁਮਿ ਵੰਚੁ ॥੩॥
आम्ही हरीच्या नावाला समर्पित आहोत आणि आम्ही प्रभूसाठी स्वतःचे बलिदान देण्यास तयार आहोत. ॥३॥

ਜਨ ਕੇ ਪੂਰਿ ਮਨੋਰਥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੇਵਹੁ ਹਰਿ ਲੰਚੁ ॥
प्रभू, तुझ्या भक्ताच्या सर्व इच्छा पूर्ण कर आणि मला फक्त नाम दे

ਜਨ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਤਨਿ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਹੈ ਗੁਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦੀਓ ਹਰਿ ਭੰਚੁ ॥੪॥੫॥੭॥੧੨॥੧੮॥੭॥੩੭॥
नानक म्हणतात की जेव्हा गुरूंनी हरिनाम मंत्राचा उच्चार केला तेव्हा मन आणि शरीरात आनंद निर्माण झाला. ॥४॥५॥७॥१२॥१८॥७॥३७॥

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ਦੁਤੁਕੇ
बसंतू महाला ५ घरे १ दुतुके

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਗੁਰੁ ਸੇਵਉ ਕਰਿ ਨਮਸਕਾਰ ॥
मी गुरुंना वंदन करतो आणि त्यांची पूजा करतो

ਆਜੁ ਹਮਾਰੈ ਮੰਗਲਚਾਰ ॥
आज आपल्या ठिकाणी आनंदाचा उत्सव साजरा केला जात आहे

ਆਜੁ ਹਮਾਰੈ ਮਹਾ ਅਨੰਦ ॥
आज आपल्या जागी आनंदाशिवाय दुसरे काहीही नाही

ਚਿੰਤ ਲਥੀ ਭੇਟੇ ਗੋਬਿੰਦ ॥੧॥
खरंच, मला असा देव सापडला आहे ज्याने माझ्या सर्व चिंता दूर केल्या आहेत. ॥१॥

ਆਜੁ ਹਮਾਰੈ ਗ੍ਰਿਹਿ ਬਸੰਤ ॥
आज आमच्या घरी वसंत ऋतू आला आहे

ਗੁਨ ਗਾਏ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ੍ਹ ਬੇਅੰਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मी तुझी स्तुती गातो, हे प्रभू तू अनंत आहेस, मी तुझी स्तुती गायली आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਆਜੁ ਹਮਾਰੈ ਬਨੇ ਫਾਗ ॥
आज आपल्याकडे होळीचा सण आहे

ਪ੍ਰਭ ਸੰਗੀ ਮਿਲਿ ਖੇਲਨ ਲਾਗ ॥
प्रभूने त्याच्या भक्तांसोबत होळी खेळायला सुरुवात केली आहे

ਹੋਲੀ ਕੀਨੀ ਸੰਤ ਸੇਵ ॥
संतांची सेवा करणे होळीच्या स्वरूपात साजरी केली जाते आणि

ਰੰਗੁ ਲਾਗਾ ਅਤਿ ਲਾਲ ਦੇਵ ॥੨॥
त्याच्या प्रेमाचा रंग खूप खोलवर लावला आहे ॥२॥

ਮਨੁ ਤਨੁ ਮਉਲਿਓ ਅਤਿ ਅਨੂਪ ॥
मन आणि शरीर एका अतिशय अनोख्या पद्धतीने फुलले आहेत

ਸੂਕੈ ਨਾਹੀ ਛਾਵ ਧੂਪ ॥
आता सुखाचा किंवा दुःखाचा सावली असो किंवा सूर्यप्रकाश असो, मन कोमेजत नाही

ਸਗਲੀ ਰੂਤੀ ਹਰਿਆ ਹੋਇ ॥
सर्व कपडे हिरवे झाले. सर्व ऋतू हिरवे झाले

ਸਦ ਬਸੰਤ ਗੁਰ ਮਿਲੇ ਦੇਵ ॥੩॥
गुरुदेवांना भेटून मी कायमचे आनंदी झालो आहे. ॥३॥

ਬਿਰਖੁ ਜਮਿਓ ਹੈ ਪਾਰਜਾਤ ॥
इच्छा पूर्ण करणारा पारिजात वृक्ष मनात वाढला आहे

ਫੂਲ ਲਗੇ ਫਲ ਰਤਨ ਭਾਂਤਿ ॥
ज्यावर विविध प्रकारची फळे आणि फुले रत्नांसारखी आहेत

ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਨੇ ਹਰਿ ਗੁਣਹ ਗਾਇ ॥
देवाचे गुणगान केल्याने मन तृप्त होते

ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ॥੪॥੧॥
म्हणून नानक नेहमी परमेश्वराची स्तुती करतात. ॥४॥१॥

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
बसंतू महाला ५ ॥

ਹਟਵਾਣੀ ਧਨ ਮਾਲ ਹਾਟੁ ਕੀਤੁ ॥
ज्याप्रमाणे एक दुकानदार भाज्या, हिरव्या भाज्या इत्यादी विविध प्रकारचे खाद्यपदार्थ विकतो

ਜੁਆਰੀ ਜੂਏ ਮਾਹਿ ਚੀਤੁ ॥
जुगारी माणसाचे मन नेहमीच जुगारात गुंतलेले असते

ਅਮਲੀ ਜੀਵੈ ਅਮਲੁ ਖਾਇ ॥
व्यसनी ड्रग्ज सेवन करून जगतो

ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨੁ ਜੀਵੈ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ॥੧॥
त्याचप्रमाणे, देवाचा भक्त केवळ परमेश्वराच्या भक्तीतच जगतो. ॥१॥

ਅਪਨੈ ਰੰਗਿ ਸਭੁ ਕੋ ਰਚੈ ॥
प्रत्येक व्यक्ती स्वतःच्या इच्छांमध्ये मग्न आहे

ਜਿਤੁ ਪ੍ਰਭਿ ਲਾਇਆ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਗੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जिथे जिथे परमेश्वराने त्यांना ठेवले आहे, तिथे तिथेच ते सर्व गुंतलेले आहेत. ॥१॥रहाउ॥

ਮੇਘ ਸਮੈ ਮੋਰ ਨਿਰਤਿਕਾਰ ॥
जसा ढगांना पाहून मोराला आनंद होतो

ਚੰਦ ਦੇਖਿ ਬਿਗਸਹਿ ਕਉਲਾਰ ॥
चंद्र पाहून पक्षी आनंदी होतो आणि

ਮਾਤਾ ਬਾਰਿਕ ਦੇਖਿ ਅਨੰਦ ॥
आईला तिच्या मुलाला पाहून आनंद होतो

ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨ ਜੀਵਹਿ ਜਪਿ ਗੋਬਿੰਦ ॥੨॥
तसेच, भगवंताचे नाव जपल्याने भक्तांना जीवन मिळते. ॥२॥

ਸਿੰਘ ਰੁਚੈ ਸਦ ਭੋਜਨੁ ਮਾਸ ॥
जसे सिंहाला मांस खायला आवडते

ਰਣੁ ਦੇਖਿ ਸੂਰੇ ਚਿਤ ਉਲਾਸ ॥
युद्ध पाहून शूरांची मने आनंदाने भरून जातात

ਕਿਰਪਨ ਕਉ ਅਤਿ ਧਨ ਪਿਆਰੁ ॥
कंजूषाला पैशाची खूप आवड असते.

ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਧਾਰੁ ॥੩॥
त्याचप्रमाणे, हरिच्या भक्तांसाठी, हरि हा त्यांचा आधार आहे. ॥३॥

ਸਰਬ ਰੰਗ ਇਕ ਰੰਗ ਮਾਹਿ ॥
सर्व रंग देवाच्या एकाच रंगात आहेत आणि

ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਸੁਖ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ॥
हरीच्या नावातच सर्व सुखांचे सुख आहे

ਤਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਇਹੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਜਿਸੁ ਕਰੇ ਦਾਨੁ ॥੪॥੨॥
हे नानक! फक्त त्यालाच हा आनंदाचा खजिना मिळतो. ॥४॥२॥

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
बसंतू महाला ५ ॥

ਤਿਸੁ ਬਸੰਤੁ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ॥
ज्याच्यावर परमेश्वर दयाळू असतो त्याच्यासाठी वसंत ऋतू आनंदाने भरलेला असतो

ਤਿਸੁ ਬਸੰਤੁ ਜਿਸੁ ਗੁਰੁ ਦਇਆਲੁ ॥
ज्याच्यावर गुरु दयाळू असतात त्याच्यासाठी वसंत ऋतू आनंदाचा असतो

ਮੰਗਲੁ ਤਿਸ ਕੈ ਜਿਸੁ ਏਕੁ ਕਾਮੁ ॥
ज्याचे एकमेव काम परमेश्वराची पूजा आहे, त्याच्यासाठी आनंद शुभ आहे

ਤਿਸੁ ਸਦ ਬਸੰਤੁ ਜਿਸੁ ਰਿਦੈ ਨਾਮੁ ॥੧॥
ज्याच्या हृदयात परमेश्वराचे नाव आहे, त्याच्यासाठी नेहमीच वसंत ऋतूचा आनंद असतो. ॥१॥

ਗ੍ਰਿਹਿ ਤਾ ਕੇ ਬਸੰਤੁ ਗਨੀ ॥
त्या घरात वसंत ऋतूचा आनंद आहे

ਜਾ ਕੈ ਕੀਰਤਨੁ ਹਰਿ ਧੁਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जिथे देवाचे संकीर्तन होत आहे.॥१॥रहाउ॥

ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਮਉਲਿ ਮਨਾ ॥
जेव्हा परम ब्रह्माबद्दल प्रेम निर्माण होते तेव्हा मन फुलते

ਗਿਆਨੁ ਕਮਾਈਐ ਪੂਛਿ ਜਨਾਂ ॥
भक्तांना विनंती करून ज्ञान मिळवता येते

ਸੋ ਤਪਸੀ ਜਿਸੁ ਸਾਧਸੰਗੁ ॥
तो एक तपस्वी आहे जो संतांचा संगतीत राहतो

ਸਦ ਧਿਆਨੀ ਜਿਸੁ ਗੁਰਹਿ ਰੰਗੁ ॥੨॥
ज्याच्या हृदयात गुरुवर प्रेम आहे तो ध्यानस्थ आहे. ॥२॥

ਸੇ ਨਿਰਭਉ ਜਿਨ੍ ਭਉ ਪਇਆ ॥
प्रत्यक्षात, ज्याला देवाचे भय आहे तोच निर्भय आहे

ਸੋ ਸੁਖੀਆ ਜਿਸੁ ਭ੍ਰਮੁ ਗਇਆ ॥
ज्याचा भ्रम दूर झाला आहे तो आनंदी आहे

ਸੋ ਇਕਾਂਤੀ ਜਿਸੁ ਰਿਦਾ ਥਾਇ ॥
हृदयात स्थान निर्माण करणारा तोच एकमेव आहे

ਸੋਈ ਨਿਹਚਲੁ ਸਾਚ ਠਾਇ ॥੩॥
प्रत्यक्षात, तेच खरे, अचल आणि शाश्वत स्थान आहे. ॥३॥

ਏਕਾ ਖੋਜੈ ਏਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥
एकाच देवाच्या प्रेमात मग्न होऊन, तो फक्त त्यालाच शोधतो आणि

ਦਰਸਨ ਪਰਸਨ ਹੀਤ ਚੀਤਿ ॥
परमेश्वराचे दर्शन घेण्याची इच्छा मनाला वाटते

ਹਰਿ ਰੰਗ ਰੰਗਾ ਸਹਜਿ ਮਾਣੁ ॥
त्याला सर्व रंगांमध्ये प्रभूच्या रंगाचा आनंद नैसर्गिकरित्या मिळतो

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥੪॥੩॥
त्या जिज्ञासू व्यक्तीसाठी दास नानक स्वतःचे बलिदान देण्यास तयार आहेत ॥४॥ ३॥

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
बसंतू महाला ५ ॥

ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਣ ਤੁਮ੍ ਪਿੰਡ ਦੀਨ੍ ॥
हे परमपिता! हे आत्मा आणि शरीर तुम्हीच दिले आहे

ਮੁਗਧ ਸੁੰਦਰ ਧਾਰਿ ਜੋਤਿ ਕੀਨ੍ ॥
तुझा प्रकाश स्थापित करून, तू मूर्खांना मला सुंदर बनवले आहेस

ਸਭਿ ਜਾਚਿਕ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ੍ ਦਇਆਲ ॥
हे प्रभू! तू दयेचा साठा आहेस आणि आपण सर्व साधक आहोत

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਹੋਵਤ ਨਿਹਾਲ ॥੧॥
तुझ्या नावाचा जप केल्याने आपण आनंदाने भरून जातो. ॥१॥

ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕਾਰਣ ਕਰਣ ਜੋਗ ॥
हे माझ्या प्रिये! तू गोष्टी घडवून आणण्यास सक्षम आहेस

ਹਉ ਪਾਵਉ ਤੁਮ ਤੇ ਸਗਲ ਥੋਕ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
आम्हाला तुमच्याकडून सर्व वस्तू मिळतात. ॥१॥रहाउ॥

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਹੋਵਤ ਉਧਾਰ ॥
हरिनाम जप केल्याने संसारातून मुक्ती मिळते

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖ ਸਹਜ ਸਾਰ ॥
हरिनामाचा जप केल्याने सहज आणि नैसर्गिक आनंद मिळतो

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਪਤਿ ਸੋਭਾ ਹੋਇ ॥
परमेश्वराच्या नावाचा जप केल्याने, मनुष्य जगात सौंदर्य आणि प्रतिष्ठा प्राप्त करतो

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਬਿਘਨੁ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥੨॥
देवाचे नाव जपल्याने कोणताही अडथळा येत नाही.

ਜਾ ਕਾਰਣਿ ਇਹ ਦੁਲਭ ਦੇਹ ॥
ज्याच्या पूजेमुळे हे दुर्लभ शरीर मिळते

ਸੋ ਬੋਲੁ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇਹਿ ॥
मला तेच वचन द्या, माझ्या प्रभू

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਇਹੁ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ॥
हे भगवान साधू! हे आनंदाचे ठिकाण देवाच्या सहवासात मिळो

ਸਦਾ ਰਿਦੈ ਜਪੀ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੋ ਨਾਮੁ ॥੩॥
माझ्या हृदयात तुझे नाव सदैव जपले जावो. ॥३॥

ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਕੋਇ ਨਾਹਿ ॥
तुझ्याशिवाय दुसरे कोणी नाही

ਸਭੁ ਤੇਰੋ ਖੇਲੁ ਤੁਝ ਮਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥
जगात तुमचे सर्व नाटक चालू आहेत आणि विश्वातील प्राणी तुमच्यात विलीन होतात

ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖਿ ਲੇ ॥
तुला पाहिजे तसे मला वाचव

ਸੁਖੁ ਨਾਨਕ ਪੂਰਾ ਗੁਰੁ ਮਿਲੇ ॥੪॥੪॥
नानकांचे मत असे आहे की खरे सुख केवळ परिपूर्ण गुरुकडूनच मिळू शकते. ॥४॥४॥

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
बसंतू महाला ५ ॥

ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮੇਰੈ ਸੰਗਿ ਰਾਇ ॥
हे आई! माझा प्रिय प्रभू माझ्यासोबत आहे.

ਜਿਸਹਿ ਦੇਖਿ ਹਉ ਜੀਵਾ ਮਾਇ ॥
मी कोणाला जगतो ते पाहून

ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਦੁਖੁ ਨ ਹੋਇ ॥
त्याचे स्मरण केल्याने दुःख तुमच्यावर परिणाम करत नाही

ਕਰਿ ਦਇਆ ਮਿਲਾਵਹੁ ਤਿਸਹਿ ਮੋਹਿ ॥੧॥
माझ्यावर दया कर आणि मला त्याची ओळख करून दे ॥१॥

ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ਮਨ ॥
हे माझ्या प्रिये! तू माझ्या हृदयाचा आणि आत्म्याचा आधार आहेस

ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਨ ਸਭੁ ਤੇਰੋ ਧਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हा आत्मा आणि जीवन ही सर्व तुझी संपत्ती आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਜਾ ਕਉ ਖੋਜਹਿ ਸੁਰਿ ਨਰ ਦੇਵ ॥
देव आणि मानव कोणाचा शोध घेत आहेत?

ਮੁਨਿ ਜਨ ਸੇਖ ਨ ਲਹਹਿ ਭੇਵ ॥
शेषनागासारखे ऋषीही हे रहस्य समजू शकले नाहीत

ਜਾ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥
ज्याचे वैभव आणि शक्ती वर्णन करता येत नाही ॥

ਘਟਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੨॥
सर्वशक्तिमान देव प्रत्येक कणात उपस्थित आहे. ॥२॥

ਜਾ ਕੇ ਭਗਤ ਆਨੰਦ ਮੈ ॥
ज्यांचे भक्त नेहमीच आनंदी असतात

ਜਾ ਕੇ ਭਗਤ ਕਉ ਨਾਹੀ ਖੈ ॥
ज्याच्या भक्तांना काहीही इजा होत नाही

ਜਾ ਕੇ ਭਗਤ ਕਉ ਨਾਹੀ ਭੈ ॥
ज्याच्या भक्तांना भीती नाही ॥

ਜਾ ਕੇ ਭਗਤ ਕਉ ਸਦਾ ਜੈ ॥੩॥
ज्यांच्या भक्तांची नेहमीच स्तुती केली जाते.

ਕਉਨ ਉਪਮਾ ਤੇਰੀ ਕਹੀ ਜਾਇ ॥
हे प्रभू! तुझी उपमा अवर्णनीय आहे

ਸੁਖਦਾਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਰਹਿਓ ਸਮਾਇ ॥
संपूर्ण जगाला आनंद देणारा तूच आहेस; तू सर्वव्यापी आहेस

ਨਾਨਕੁ ਜਾਚੈ ਏਕੁ ਦਾਨੁ ॥
नानक यांना फक्त हेच दान हवे आहे

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੋਹਿ ਦੇਹੁ ਨਾਮੁ ॥੪॥੫॥
माझ्यावर दया करा आणि मला हे नाव द्या ॥४॥५॥

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
बसंतू महाला ५ ॥

ਮਿਲਿ ਪਾਣੀ ਜਿਉ ਹਰੇ ਬੂਟ ॥
ज्याप्रमाणे पाणी मिळाल्यावर झाडे हिरवी होतात

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਤਿਉ ਹਉਮੈ ਛੂਟ ॥
त्याचप्रमाणे संतांचा सहवास राखल्याने अहंकार दूर होतो

ਜੈਸੀ ਦਾਸੇ ਧੀਰ ਮੀਰ ॥
जसा नोकर त्याच्या मालकावर अवलंबून असतो

ਤੈਸੇ ਉਧਾਰਨ ਗੁਰਹ ਪੀਰ ॥੧॥
त्याचप्रमाणे गुरुपीर आपल्या शिष्याला जगाच्या दुःखातून वाचवतात. ॥१॥

ਤੁਮ ਦਾਤੇ ਪ੍ਰਭ ਦੇਨਹਾਰ ॥
हे प्रभू! तूच एकमेव दाता आहेस, संपूर्ण जगाचा दाता आहेस

ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਤਿਸੁ ਨਮਸਕਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मी प्रत्येक क्षणी तुला नमस्कार करतो. ॥१॥रहाउ॥

ਜਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਸਾਧਸੰਗੁ ॥
जो संतांचा संग प्राप्त करतो

ਤਿਸੁ ਜਨ ਲਾਗਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਰੰਗੁ ॥
ती व्यक्ती परमात्म्याला प्रिय असते

ਤੇ ਬੰਧਨ ਤੇ ਭਏ ਮੁਕਤਿ ॥ ਭਗਤ ਅਰਾਧਹਿ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ॥੨॥
त्याला जगाच्या बंधनातून मुक्तता मिळते. असा भक्त देवाच्या उपासनेची योग पद्धत स्वीकारतो. ॥२॥

ਨੇਤ੍ਰ ਸੰਤੋਖੇ ਦਰਸੁ ਪੇਖਿ ॥
देवाला पाहून डोळे तृप्त होतात आणि

ਰਸਨਾ ਗਾਏ ਗੁਣ ਅਨੇਕ ॥
जीभ त्याच्या अनंत गुणांचे गाणे गाते

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੂਝੀ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
गुरुच्या कृपेने तहान भागली आहे गुरुच्या कृपेने तहान भागली आहे

ਮਨੁ ਆਘਾਨਾ ਹਰਿ ਰਸਹਿ ਸੁਆਦਿ ॥੩॥
प्रभूच्या स्तोत्राच्या आनंदाने मन तृप्त होते. ॥३॥

ਸੇਵਕੁ ਲਾਗੋ ਚਰਣ ਸੇਵ ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਅਪਰੰਪਰ ਦੇਵ ॥
जो अनंत देव आहे, आदिपुरुष आहे त्याच्या चरणांची सेवा करण्यात भक्त तल्लीन राहतो

ਸਗਲ ਉਧਾਰਣ ਤੇਰੋ ਨਾਮੁ ॥
हे सर्व देवांचे स्वामी! तुझे नाव सर्व जगाचे रक्षणकर्ता आहे आणि

ਨਾਨਕ ਪਾਇਓ ਇਹੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥੪॥੬॥
नानक यांना आनंदाचा हा खजिना सापडला आहे. ॥४॥ ॥६॥

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
बसंतू महाला ५ ॥

ਤੁਮ ਬਡ ਦਾਤੇ ਦੇ ਰਹੇ ॥
हे देवा! तूच सर्वश्रेष्ठ दाता आहेस, तू सर्वांना देत आहेस

ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਣ ਮਹਿ ਰਵਿ ਰਹੇ ॥
तू आत्मा आणि जीवनात उपस्थित आहेस

ਦੀਨੇ ਸਗਲੇ ਭੋਜਨ ਖਾਨ ॥
तो सर्वांना खायला अन्न देतोय

ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨ ਇਕੁ ਗੁਨੁ ਨ ਜਾਨ ॥੧॥
पण माझ्यासारखा, जो गुणविरहित आहे, तो तुमचा कोणताही उपकार समजू शकला नाही ॥१॥

ਹਉ ਕਛੂ ਨ ਜਾਨਉ ਤੇਰੀ ਸਾਰ ॥
मला तुमच्या साराबद्दल काहीही माहिती नाही. मला तुमची महानता अजिबात माहित नाही

ਤੂ ਕਰਿ ਗਤਿ ਮੇਰੀ ਪ੍ਰਭ ਦਇਆਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे दयाळू प्रभू! तूच मला वाचव. ॥१॥रहाउ॥

ਜਾਪ ਨ ਤਾਪ ਨ ਕਰਮ ਕੀਤਿ ॥
मी ना जप केला, ना तपस्या केली, ना कोणतेही सत्कर्म केले

ਆਵੈ ਨਾਹੀ ਕਛੂ ਰੀਤਿ ॥
आणि इतर कोणत्याही प्रथाही पाळल्या जात नाहीत

ਮਨ ਮਹਿ ਰਾਖਉ ਆਸ ਏਕ ॥
माझ्या मनात एकच आशा आहे की

ਨਾਮ ਤੇਰੇ ਕੀ ਤਰਉ ਟੇਕ ॥੨॥
तुझ्या नावाच्या मदतीने मी हे जगाचे महासागर पार करेन ॥२॥

ਸਰਬ ਕਲਾ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ੍ ਪ੍ਰਬੀਨ ॥
हे प्रभू! तू सर्व शक्तींमध्ये पारंगत आहेस आणि

ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ਜਲਹਿ ਮੀਨ ॥
पाण्यात राहणाऱ्या माशाप्रमाणे, आम्हाला तुमचे रहस्य सापडले नाही

ਅਗਮ ਅਗਮ ਊਚਹ ਤੇ ਊਚ ॥
तू अनंत, दुर्गम आणि सर्वांत श्रेष्ठ आहेस. तू महान आहेस

ਹਮ ਥੋਰੇ ਤੁਮ ਬਹੁਤ ਮੂਚ ॥੩॥
आम्ही क्षुल्लक आहोत आणि तू संपूर्ण जगात खूप मोठा आहेस. ॥३॥

ਜਿਨ ਤੂ ਧਿਆਇਆ ਸੇ ਗਨੀ ॥
ज्यांनी तुझे ध्यान केले आहे ते सर्वात तेजस्वी आहेत

ਜਿਨ ਤੂ ਪਾਇਆ ਸੇ ਧਨੀ ॥
ज्याला तुला सापडले तो खरोखर श्रीमंत आहे.

ਜਿਨਿ ਤੂ ਸੇਵਿਆ ਸੁਖੀ ਸੇ ॥
नानक म्हणतात की हे प्रभू, जे तुमची पूजा करतात ते

ਸੰਤ ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ਪਰੇ ॥੪॥੭॥
तोच एकटा आनंदी असतो आणि संतांच्या आश्रयाला राहतो. ॥४॥७॥

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
बसंतू महाला ५ ॥

ਤਿਸੁ ਤੂ ਸੇਵਿ ਜਿਨਿ ਤੂ ਕੀਆ ॥
हे मानवा! ज्याने तुला निर्माण केले त्याची उपासना कर

ਤਿਸੁ ਅਰਾਧਿ ਜਿਨਿ ਜੀਉ ਦੀਆ ॥
ज्याने तुम्हाला जीवन दिले त्याची उपासना करा

ਤਿਸ ਕਾ ਚਾਕਰੁ ਹੋਹਿ ਫਿਰਿ ਡਾਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥
जर तुम्ही त्याचे सेवक झालात तर तुम्हाला पुन्हा शिक्षा होणार नाही.

ਤਿਸ ਕੀ ਕਰਿ ਪੋਤਦਾਰੀ ਫਿਰਿ ਦੂਖੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥੧॥
जर तुम्ही स्वतःला त्याच्या कृपेचे खजिनदार मानले तर पुन्हा कोणतेही दुःख तुमच्या जवळ येणार नाही. ॥१॥

ਏਵਡ ਭਾਗ ਹੋਹਿ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥
जो जीव तो अभागी

ਸੋ ਪਾਏ ਇਹੁ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तोच या उच्च पदावर पोहोचतो. ॥१॥रहाउ॥

ਦੂਜੀ ਸੇਵਾ ਜੀਵਨੁ ਬਿਰਥਾ ॥
देवाशिवाय इतर कोणाचीही सेवा करून जीवन वाया जाते आणि

ਕਛੂ ਨ ਹੋਈ ਹੈ ਪੂਰਨ ਅਰਥਾ ॥
कोणतीही इच्छा किंवा गरज पूर्ण झाली नाही

ਮਾਣਸ ਸੇਵਾ ਖਰੀ ਦੁਹੇਲੀ ॥
मानवांची सेवा केल्याने फक्त दुःखच मिळते

ਸਾਧ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਦਾ ਸੁਹੇਲੀ ॥੨॥
परंतु संत आणि महापुरुषाची सेवा केल्याने नेहमीच आनंद मिळतो. ॥२॥

ਜੇ ਲੋੜਹਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਭਾਈ ॥
हे भावा! जर तुला कायमचे आनंदी राहायचे असेल तर

ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਗੁਰਹਿ ਬਤਾਈ ॥
संतांचा सहवास राखण्याचा योग्य मार्ग गुरुंनी दाखवला आहे

ਊਹਾ ਜਪੀਐ ਕੇਵਲ ਨਾਮ ॥
येथे फक्त देवाचे नाव जपले जाते आणि

ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਪਾਰਗਰਾਮ ॥੩॥
संतांच्या सहवासातच मोक्ष मिळू शकतो ॥३॥

ਸਗਲ ਤਤ ਮਹਿ ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ॥
ज्ञान तत्व सर्व तत्वांमध्ये श्रेष्ठ आहे

ਸਰਬ ਧਿਆਨ ਮਹਿ ਏਕੁ ਧਿਆਨੁ ॥
सर्व ध्यानांमध्ये, फक्त देवाचे ध्यानच फलदायी आहे

ਹਰਿ ਕੀਰਤਨ ਮਹਿ ਊਤਮ ਧੁਨਾ ॥
देवाच्या नामजपातून सर्वोत्तम ध्वनी निर्माण होतो

ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਗਾਇ ਗੁਨਾ ॥੪॥੮॥
नानक म्हणतात की गुरुंना भेटल्यानंतर देवाचे गुणगान करा. ॥४॥८॥

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
बसंतू महाला ५ ॥

ਜਿਸੁ ਬੋਲਤ ਮੁਖੁ ਪਵਿਤੁ ਹੋਇ ॥
ज्याच्या नावाचा जप केल्याने तोंड पवित्र होते

ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਨਿਰਮਲ ਹੈ ਸੋਇ ॥
ज्याचे स्मरण केल्याने मान आणि आदर मिळतो

ਜਿਸੁ ਅਰਾਧੇ ਜਮੁ ਕਿਛੁ ਨ ਕਹੈ ॥
ज्याची पूजा करून यम सुद्धा त्रास देत नाही

ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਲਹੈ ॥੧॥
त्याची पूजा केल्याने सर्वस्व मिळते ॥१॥

ਰਾਮ ਰਾਮ ਬੋਲਿ ਰਾਮ ਰਾਮ ॥
प्रेमाने राम राम म्हणत राहा आणि

ਤਿਆਗਹੁ ਮਨ ਕੇ ਸਗਲ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मनाच्या सर्व इच्छा सोडून दे. ॥१॥रहाउ॥

ਜਿਸ ਕੇ ਧਾਰੇ ਧਰਣਿ ਅਕਾਸੁ ॥
त्या अनंत शक्तीने देव पृथ्वी आणि आकाश धारण करतो

ਘਟਿ ਘਟਿ ਜਿਸ ਕਾ ਹੈ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥
त्या परमेश्वराचा प्रकाश प्रत्येक हृदयात आहे

ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਹੋਇ ॥
त्याचे स्मरण केल्याने पतितही पवित्र होतात

ਅੰਤ ਕਾਲਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਨ ਰੋਇ ॥੨॥
शेवटी पुन्हा पुन्हा पश्चात्ताप करावा लागत नाही ॥२॥

ਸਗਲ ਧਰਮ ਮਹਿ ਊਤਮ ਧਰਮ ॥
देवाची पूजा करणे हा सर्व धर्मांमध्ये सर्वोत्तम धर्म आहे.

ਕਰਮ ਕਰਤੂਤਿ ਕੈ ਊਪਰਿ ਕਰਮ ॥
देवाची सेवा करणे हे सर्व कर्मांमध्ये श्रेष्ठ कर्म आहे

ਜਿਸ ਕਉ ਚਾਹਹਿ ਸੁਰਿ ਨਰ ਦੇਵ ॥
ज्याला प्राप्त करण्याची आकांक्षा मानव आणि देवता देखील बाळगतात तो सर्वशक्तिमान

ਸੰਤ ਸਭਾ ਕੀ ਲਗਹੁ ਸੇਵ ॥੩॥
संतांच्या सभेत त्याच्या भक्तीत मग्न राहा ॥३॥

ਆਦਿ ਪੁਰਖਿ ਜਿਸੁ ਕੀਆ ਦਾਨੁ ॥
ज्याला पहिल्या माणसाने दान दिले आहे.

ਤਿਸ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਨਿਧਾਨੁ ॥
हरिनामाच्या रूपात आनंदाचा खजिना फक्त त्यालाच मिळाला आहे.

ਤਿਸ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥
नानक म्हणतात की त्याचा महिमा वर्णन करता येत नाही.

ਨਾਨਕ ਜਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ॥੪॥੯॥
म्हणून भगवंताच्या ध्यानात तल्लीन राहा ॥४॥९॥

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
बसंतू महाला ५ ॥

ਮਨ ਤਨ ਭੀਤਰਿ ਲਾਗੀ ਪਿਆਸ ॥
मन आणि शरीरात खोल तळमळ होती

ਗੁਰਿ ਦਇਆਲਿ ਪੂਰੀ ਮੇਰੀ ਆਸ ॥
दयाळू गुरुंनी माझी आशा पूर्ण केली आहे

ਕਿਲਵਿਖ ਕਾਟੇ ਸਾਧਸੰਗਿ ॥
संतांचा संग सर्व पापे दूर करतो.

ਨਾਮੁ ਜਪਿਓ ਹਰਿ ਨਾਮ ਰੰਗਿ ॥੧॥
आम्ही प्रेमाने हरिचे नाव जपले आहे. ॥१॥

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਬਸੰਤੁ ਬਨਾ ॥
गुरुच्या कृपेने वसंत ऋतू आला आहे

ਚਰਨ ਕਮਲ ਹਿਰਦੈ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मी परमेश्वराचे चरण माझ्या हृदयात ठेवले आहेत. मी प्रत्येक क्षणी देवाची स्तुती ऐकतो.
॥१॥रहाउ॥

ਸਮਰਥ ਸੁਆਮੀ ਕਾਰਣ ਕਰਣ ॥
हे प्रभू! तू सर्वशक्तिमान आहेस, संपूर्ण विश्वाचा स्वामी आहेस, सर्वांचा कर्ता आहेस

ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਸਰਣ ॥
मी अनाथ आहे, मी तुमच्या आश्रयाला आलो आहे

ਜੀਅ ਜੰਤ ਤੇਰੇ ਆਧਾਰਿ ॥
सर्व प्राणिमात्रांचे एकमेव आश्रयस्थान तूच आहेस

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਲੇਹਿ ਨਿਸਤਾਰਿ ॥੨॥
हे प्रभू! कृपया दया करा आणि मला या जगातून मुक्त करा ॥२॥

ਭਵ ਖੰਡਨ ਦੁਖ ਨਾਸ ਦੇਵ ॥
हे सर्व देवांच्या देवा! तूच जन्म आणि मृत्युच्या साखळ्या तोडणारा आणि सर्व दुःखांचा नाश करणारा आहेस.

ਸੁਰਿ ਨਰ ਮੁਨਿ ਜਨ ਤਾ ਕੀ ਸੇਵ ॥
मानव, देव आणि ऋषी तुमची पूजा करतात

ਧਰਣਿ ਅਕਾਸੁ ਜਾ ਕੀ ਕਲਾ ਮਾਹਿ ॥
तू तुझ्या शक्तीने पृथ्वी आणि आकाश धारण करतोस

ਤੇਰਾ ਦੀਆ ਸਭਿ ਜੰਤ ਖਾਹਿ ॥੩॥
सर्व जीव तुझ्या प्रकाशातून खात आहेत. ॥३॥

ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪ੍ਰਭ ਦਇਆਲ ॥
हे प्रभू! तू सर्वज्ञ आणि दयाळू आहेस.

ਅਪਣੇ ਦਾਸ ਕਉ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥
तुझ्या दासावर दया कर.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੋਹਿ ਦੇਹੁ ਦਾਨੁ ॥
नानक तुम्हाला विनंती करतात की कृपया मला हे दान द्या

ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਨਾਨਕੁ ਤੇਰੋ ਨਾਮੁ ॥੪॥੧੦॥
मी तुझे नाव जपून जगेन. ॥४॥ १०॥

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
बसंतू महाला ५ ॥

ਰਾਮ ਰੰਗਿ ਸਭ ਗਏ ਪਾਪ ॥
रामाच्या प्रेमात आणि भक्तीत बुडून गेल्याने सर्व पापे नष्ट होतात

ਰਾਮ ਜਪਤ ਕਛੁ ਨਹੀ ਸੰਤਾਪ ॥
रामाचे नामजप केल्याने कोणतेही दुःख होत नाही. रामाचे नामजप केल्याने कोणतेही दुःख होत नाही

ਗੋਬਿੰਦ ਜਪਤ ਸਭਿ ਮਿਟੇ ਅੰਧੇਰ ॥
देवाचे नाव घेतल्याने अज्ञानाचा सर्व अंधकार नाहीसा होतो आणि

ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਕਛੁ ਨਾਹਿ ਫੇਰ ॥੧॥
ते लक्षात ठेवल्याने जन्म-मृत्यूचे बंधन राहत नाही

ਬਸੰਤੁ ਹਮਾਰੈ ਰਾਮ ਰੰਗੁ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਸਿਉ ਸਦਾ ਸੰਗੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
देवाच्या भक्तीत मग्न राहणे हा आपला वसंत ऋतू आहे आणि आपण संतांसोबत राहतो. ॥१॥रहाउ॥

ਸੰਤ ਜਨੀ ਕੀਆ ਉਪਦੇਸੁ ॥
संतांनी उपदेश केला आहे की

ਜਹ ਗੋਬਿੰਦ ਭਗਤੁ ਸੋ ਧੰਨਿ ਦੇਸੁ ॥
जिथे धर्मनिष्ठ लोक राहतात ते शहर धन्य असते.

ਹਰਿ ਭਗਤਿਹੀਨ ਉਦਿਆਨ ਥਾਨੁ ॥
जिथे देवाची भक्ती नाही ती जागा जंगलासारखी असते आणि

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਪਛਾਨੁ ॥੨॥
गुरुच्या कृपेने, आपण प्रत्येक हृदयात ओळखले जातो.

ਹਰਿ ਕੀਰਤਨ ਰਸ ਭੋਗ ਰੰਗੁ ॥
देवाचे गुणगान करणे हे सर्व सुख आणि दुःखाचा आनंद घेण्याचे साधन आहे

ਮਨ ਪਾਪ ਕਰਤ ਤੂ ਸਦਾ ਸੰਗੁ ॥
हे मन! पाप करताना थोडासा संकोच कर कारण तो नेहमीच तुझ्यासोबत असतो

ਨਿਕਟਿ ਪੇਖੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਣਹਾਰ ॥
निर्माणकर्त्या, प्रभूला जवळून पहा.

ਈਤ ਊਤ ਪ੍ਰਭ ਕਾਰਜ ਸਾਰ ॥੩॥
या जगात आणि पुढच्या जगात सर्व कार्ये केवळ देवच पूर्ण करतो. ॥३॥

ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਗੋ ਧਿਆਨੁ ॥
आमचे लक्ष प्रभूच्या चरणकमलांवर केंद्रित आहे

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨੋ ਦਾਨੁ ॥
परमेश्वराने हे दान कृपापूर्वक केले आहे

ਤੇਰਿਆ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਬਾਛਉ ਧੂਰਿ ॥
नानकांची प्रार्थना आहे की हे माझ्या प्रभू, मला तुझ्या संतांच्या चरणांची धूळ हवी आहे आणि

ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਸੁਆਮੀ ਸਦ ਹਜੂਰਿ ॥੪॥੧੧॥
तुझ्या नावाचा जप करून, मी नेहमीच तुला प्रत्यक्ष उपस्थित मानतो. ॥४॥११॥

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
बसंतू महाला ५ ॥

ਸਚੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਨਿਤ ਨਵਾ ॥
देव हे शाश्वत रूप आणि अनंत आहे

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨਿਤ ਚਵਾ ॥
गुरुंच्या कृपेने मी सतत त्यांचे नाव जपतो

ਪ੍ਰਭ ਰਖਵਾਲੇ ਮਾਈ ਬਾਪ ॥
देव आपला रक्षक आहे आणि आपल्या पालकांप्रमाणे देव आपला रक्षक आहे आणि

ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਨਹੀ ਸੰਤਾਪ ॥੧॥
त्याचे स्मरण केल्याने कोणतेही संकट येत नाही ॥१॥

ਖਸਮੁ ਧਿਆਈ ਇਕ ਮਨਿ ਇਕ ਭਾਇ ॥
एकाग्रतेने परमेश्वराची उपासना करा

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਸਦਾ ਸਰਣਾਈ ਸਾਚੈ ਸਾਹਿਬਿ ਰਖਿਆ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मी तिथेच राहिलो आहे. पूर्ण गुरुच्या आश्रयामध्ये राहून, खऱ्या गुरुने मला आलिंगन दिले आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਅਪਣੇ ਜਨ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਰਖੇ ॥
प्रभु स्वतः त्याच्या भक्तांचे रक्षण करतो आणि

ਦੁਸਟ ਦੂਤ ਸਭਿ ਭ੍ਰਮਿ ਥਕੇ ॥
काम इत्यादी सर्व दुष्ट दूत भटकंती करून थकतात.

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਾਚੇ ਨਹੀ ਜਾਇ ॥
खऱ्या गुरुशिवाय त्याला इतरत्र आश्रय मिळत नाही.

ਦੁਖੁ ਦੇਸ ਦਿਸੰਤਰਿ ਰਹੇ ਧਾਇ ॥੨॥
देशादेशा भ्रमंती करणाऱ्या लोकांना फक्त दुःखच मिळते. ॥२॥

ਕਿਰਤੁ ਓਨ੍ਹਾ ਕਾ ਮਿਟਸਿ ਨਾਹਿ ॥
त्यांचे नशीब बदलता येत नाही

ਓਇ ਅਪਣਾ ਬੀਜਿਆ ਆਪਿ ਖਾਹਿ ॥
ते स्वतःच्या कर्माची फळे खातात

ਜਨ ਕਾ ਰਖਵਾਲਾ ਆਪਿ ਸੋਇ ॥
भक्ताचा रक्षक स्वतः देव आहे आणि

ਜਨ ਕਉ ਪਹੁਚਿ ਨ ਸਕਸਿ ਕੋਇ ॥੩॥
त्या भक्तापर्यंत कोणतेही वाईट संकट पोहोचू शकत नाही ॥३॥

ਪ੍ਰਭਿ ਦਾਸ ਰਖੇ ਕਰਿ ਜਤਨੁ ਆਪਿ ॥ ਅਖੰਡ ਪੂਰਨ ਜਾ ਕੋ ਪ੍ਰਤਾਪੁ ॥
परमेश्वर स्वतः त्याच्या दासाचे रक्षण करण्यासाठी प्रयत्न करतो आणि त्याची शक्ती अखंड आणि पूर्ण आहे

ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਨਿਤ ਰਸਨ ਗਾਇ ॥
हे सज्जनांनो! दररोज तुमच्या जिभेने परमेश्वराचे गुणगान करा

ਨਾਨਕੁ ਜੀਵੈ ਹਰਿ ਚਰਣ ਧਿਆਇ ॥੪॥੧੨॥
नानक फक्त हरीच्या चरणांच्या ध्यानातच जगतो. ॥४॥१२॥

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
बसंतू महाला ५ ॥

ਗੁਰ ਚਰਣ ਸਰੇਵਤ ਦੁਖੁ ਗਇਆ ॥
गुरुंच्या चरणांची पूजा केल्याने माझे सर्व दुःख नाहीसे झाले आहेत

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕਰੀ ਮਇਆ ॥
परमप्रभूंनी मला आशीर्वाद दिला आहे

ਸਰਬ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨ ਕਾਮ ॥
ज्याने सर्व इच्छा पूर्ण झाल्या आहेत

ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਨਾਨਕੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ॥੧॥
नानक रामाचे नाव जपून जगतात ॥१॥

ਸਾ ਰੁਤਿ ਸੁਹਾਵੀ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ॥
ज्या ऋतूमध्ये देवाचे स्मरण केले जाते तो ऋतू आनंददायी असतो.

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀਸੈ ਬਿਲਲਾਂਤੀ ਸਾਕਤੁ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
सद्गुरुंशिवाय संपूर्ण जग दुःखाने रडताना दिसते. देवापासून दूर गेलेला जीव पुन्हा पुन्हा जन्मतो आणि मरतो. ॥१॥रहाउ॥

Page 1184

ਸੇ ਧਨਵੰਤ ਜਿਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਸਿ ॥
तो श्रीमंत माणूस आहे ज्याच्याकडे परमेश्वराचे चिन्ह आहे

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਨਾਸਿ ॥
गुरुच्या शिकवणीने काम आणि क्रोध नष्ट होतात

ਭੈ ਬਿਨਸੇ ਨਿਰਭੈ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥
भीती नष्ट होते आणि व्यक्ती निर्भय स्थिती प्राप्त करते

ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਨਾਨਕਿ ਖਸਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥੨॥
हे नानक! गुरुंना भेटून मी प्रभूचे ध्यान केले आहे. ॥२॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਓ ਨਿਵਾਸ ॥
संतांच्या संगतीत परमेश्वराने आपले निवासस्थान बनवले आहे आणि

ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਪਿ ਹੋਈ ਪੂਰਨ ਆਸ ॥
परमेश्वराचे नाव घेतल्याने माझ्या सर्व आशा पूर्ण होतात

ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ॥
समुद्रात, पृथ्वीत आणि अवकाशात फक्त तोच अस्तित्वात आहे

ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਨਾਨਕਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਹਿਆ ॥੩॥
गुरुंना भेटून नानकांनी देवाचा महिमा उच्चारला आहे. ॥३॥

ਅਸਟ ਸਿਧਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ਏਹ ॥
परमेश्वराचे नाव अठरा सिद्धी आणि नऊ खजिना आहे

ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਦੇਹ ॥
नामही त्यालाच मिळते ज्याला प्रभूचा आशीर्वाद मिळतो

ਪ੍ਰਭ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵਹਿ ਤੇਰੇ ਦਾਸ ॥
हे प्रभू! तुझे सेवक तुझा जप करून जीवन मिळवत आहेत आणि

ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਨਾਨਕ ਕਮਲ ਪ੍ਰਗਾਸ ॥੪॥੧੩॥
गुरुंना भेटल्यानंतर नानकचे हृदय कमळासारखे फुलले आहे. ॥४॥१३॥

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ਇਕ ਤੁਕੇ
बसंत महाला ५ घरे १ एक तुकडा

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਸਗਲ ਇਛਾ ਜਪਿ ਪੁੰਨੀਆ ॥
देवाचे नाव घेतल्याने माझ्या सर्व इच्छा पूर्ण झाल्या आहेत

ਪ੍ਰਭਿ ਮੇਲੇ ਚਿਰੀ ਵਿਛੁੰਨਿਆ ॥੧॥
मी बराच काळ प्रभूपासून वेगळा होतो आणि आता मी प्रभूशी पुन्हा एकदा जोडले गेलो आहे

ਤੁਮ ਰਵਹੁ ਗੋਬਿੰਦੈ ਰਵਣ ਜੋਗੁ ॥
हे जीवांनो! तुम्ही देवाची उपासना करा, तो पूजनीय आहे

ਜਿਤੁ ਰਵਿਐ ਸੁਖ ਸਹਜ ਭੋਗੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
सूर्याची पूजा केल्याने परम आनंदाचा आनंद मिळतो. ॥१॥रहाउ॥

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿਆ ॥
परमेश्वराने त्याच्या कृपेने मला आनंदी केले आहे आणि

ਅਪਣਾ ਦਾਸੁ ਆਪਿ ਸਮ੍ਹਾਲਿਆ ॥੨॥
मी माझ्या गुलामाची काळजी स्वतः घेतली आहे. ॥२॥

ਸੇਜ ਸੁਹਾਵੀ ਰਸਿ ਬਨੀ ॥
हृदयाचा पलंग सुंदर झाला आहे ॥

ਆਇ ਮਿਲੇ ਪ੍ਰਭ ਸੁਖ ਧਨੀ ॥੩॥
सुखाचा स्वामी परमेश्वर आला आहे ॥३॥

ਮੇਰਾ ਗੁਣੁ ਅਵਗਣੁ ਨ ਬੀਚਾਰਿਆ ॥
त्याला माझ्या गुण-दोषांची अजिबात पर्वा नव्हती

ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਚਰਣ ਪੂਜਾਰਿਆ ॥੪॥੧॥੧੪॥
नानकांनी फक्त प्रभूच्या चरणांची पूजा केली आहे । ॥४ ॥१॥ १४ ॥

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
बसंतू महाला ५ ॥

ਕਿਲਬਿਖ ਬਿਨਸੇ ਗਾਇ ਗੁਨਾ ॥
सर्वशक्तिमान देवाची स्तुती केल्याने पापे नष्ट होतात आणि

ਅਨਦਿਨ ਉਪਜੀ ਸਹਜ ਧੁਨਾ ॥੧॥
प्रत्येक क्षणी मनात परम आनंदाचा आवाज उठतो ॥१॥

ਮਨੁ ਮਉਲਿਓ ਹਰਿ ਚਰਨ ਸੰਗਿ ॥
परमात्म्याच्या चरणांमध्ये लीन होऊन माझे मन फुलले आहे

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਾਧੂ ਜਨ ਭੇਟੇ ਨਿਤ ਰਾਤੌ ਹਰਿ ਨਾਮ ਰੰਗਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
देवाच्या कृपेने, मला संत भेटले आणि आता मी दररोज रात्री परमेश्वराच्या नावाची स्तुती करण्यात मग्न आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਗਟੇ ਗੋੁਪਾਲ ॥
दया दाखवून देव प्रकट झाला आहे

ਲੜਿ ਲਾਇ ਉਧਾਰੇ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ॥੨॥
दयाळू माणसाने मला त्याच्या चरणी ठेवून वाचवले आहे ॥२॥

ਇਹੁ ਮਨੁ ਹੋਆ ਸਾਧ ਧੂਰਿ ॥
आपले हे मन संतांच्या चरणांची धूळ बनले आहे आणि

ਨਿਤ ਦੇਖੈ ਸੁਆਮੀ ਹਜੂਰਿ ॥੩॥
तो नेहमीच त्याच्या स्वामीला त्याच्या जवळ पाहतो. ॥३॥

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਗਈ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਭਈ ॥੪॥੨॥੧੫॥
हे नानक! जेव्हा आपल्यावर प्रभूची कृपा झाली, तेव्हा वासना, क्रोध आणि इच्छा निघून गेल्या. ॥४॥२॥१५॥

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
बसंतू महाला ५ ॥

ਰੋਗ ਮਿਟਾਏ ਪ੍ਰਭੂ ਆਪਿ ॥
प्रभूने स्वतः रोग दूर केला आहे

ਬਾਲਕ ਰਾਖੇ ਅਪਨੇ ਕਰ ਥਾਪਿ ॥੧॥
त्याने बाळ हरि गोविंदाचे रक्षण केले त्याच्यावर हात ठेवून ॥१॥

ਸਾਂਤਿ ਸਹਜ ਗ੍ਰਿਹਿ ਸਦ ਬਸੰਤੁ ॥
घरात सुख, शांती आणि आनंद निर्माण झाला आहे

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਸਰਣੀ ਆਏ ਕਲਿਆਣ ਰੂਪ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੰਤੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
संपूर्ण गुरुंच्या आश्रयाला येऊन त्यांनी कल्याणाच्या स्वरूपात हरि हरि मंत्राचा जप केला आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਸੋਗ ਸੰਤਾਪ ਕਟੇ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ॥
प्रभूने सर्व दुःख आणि दु:ख दूर केले आहे

ਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਕਉ ਨਿਤ ਨਿਤ ਜਾਪਿ ॥੨॥
मी दररोज माझ्या गुरूंचे नाव जपतो.॥२॥

ਜੋ ਜਨੁ ਤੇਰਾ ਜਪੇ ਨਾਉ ॥
हे प्रभू! जो तुझे नाव जपतो.

ਸਭਿ ਫਲ ਪਾਏ ਨਿਹਚਲ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥੩॥
तुझी स्तुती गाऊन तो निश्चितच सर्व फळे प्राप्त करतो ॥३॥

ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਭਲੀ ਰੀਤਿ ॥
नानकांचा दृष्टिकोन असा आहे की भक्तांचे चांगले शिष्टाचार म्हणजे

ਸੁਖਦਾਤਾ ਜਪਦੇ ਨੀਤ ਨੀਤਿ ॥੪॥੩॥੧੯॥
ते सतत आनंद देणाऱ्या देवाचे नाव जपत राहतात. ॥४॥३॥१६॥

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
बसंतू महाला ५ ॥

ਹੁਕਮੁ ਕਰਿ ਕੀਨੑੇ ਨਿਹਾਲ ॥
आज्ञा देऊन परमेश्वराने मला आनंदी केले आहे आणि

ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਭਇਆ ਦਇਆਲੁ ॥੧॥
तो त्याच्या सेवकावर दयाळू झाला आहे ॥१॥

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਸਭੁ ਪੂਰਾ ਕੀਆ ॥
परिपूर्ण गुरुंनी प्रत्येक कार्य साध्य केले आहे

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਰਿਦ ਮਹਿ ਦੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मी माझ्या हृदयात नामाचे अमृत दिले आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਕਰਮੁ ਧਰਮੁ ਮੇਰਾ ਕਛੁ ਨ ਬੀਚਾਰਿਓ ॥
त्याला माझ्या कर्माची आणि धर्माची पर्वा नव्हती

ਬਾਹ ਪਕਰਿ ਭਵਜਲੁ ਨਿਸਤਾਰਿਓ ॥੨॥
त्याने मला हात धरून जगाच्या महासागरातून खाली आणले आहे.॥२॥

ਪ੍ਰਭਿ ਕਾਟਿ ਮੈਲੁ ਨਿਰਮਲ ਕਰੇ ॥
परमेश्वराने माझ्या दुष्टपणाची घाण काढून टाकली आहे आणि मला शुद्ध केले आहे.

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਸਰਣੀ ਪਰੇ ॥੩॥
आता मी परिपूर्ण गुरुच्या आश्रयाला राहतो.॥३॥

ਆਪਿ ਕਰਹਿ ਆਪਿ ਕਰਣੈਹਾਰੇ ॥
सर्व कर्ता स्वतः सर्वकाही करतो हा देवाचा खेळ आहे

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕ ਉਧਾਰੇ ॥੪॥੪॥੧੭॥
हे नानक! तो दया करतो आणि आपल्याला वाचवतो. हे नानक, तो दया करतो आणि आपल्याला वाचवतो.॥४॥४॥१७॥

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫
वसंतोत्सव ५

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਦੇਖੁ ਫੂਲ ਫੂਲ ਫੂਲੇ ॥
मला सर्व आनंदाची फुले उमलताना दिसतात

ਅਹੰ ਤਿਆਗਿ ਤਿਆਗੇ ॥
हे माणसा! अहंकार पूर्णपणे सोडून दे

ਚਰਨ ਕਮਲ ਪਾਗੇ ॥
कमळाच्या चरणात लीन होऊन

ਤੁਮ ਮਿਲਹੁ ਪ੍ਰਭ ਸਭਾਗੇ ॥
तू प्रभूला भेटू शकतोस

ਹਰਿ ਚੇਤਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥
म्हणून, हे माझ्या मन, देवाचे ध्यान कर.॥रहाउ॥

ਸਘਨ ਬਾਸੁ ਕੂਲੇ ॥
काही झाडे सावलीदार, सुगंधी आणि मऊ असतात पण

ਇਕਿ ਰਹੇ ਸੂਕਿ ਕਠੂਲੇ ॥
काही झाडांना कोरडे आणि कठीण लाकूड असते

ਬਸੰਤ ਰੁਤਿ ਆਈ ॥ ਪਰਫੂਲਤਾ ਰਹੇ ॥੧॥
वसंत ऋतूच्या आगमनाने संपूर्ण वनस्पती आनंदित होते ॥१॥

ਅਬ ਕਲੂ ਆਇਓ ਰੇ ॥
अगं आत्म्या, आता कलियुग आला आहे ॥

ਇਕੁ ਨਾਮੁ ਬੋਵਹੁ ਬੋਵਹੁ ॥
तुमच्या शरीराच्या शेतात परमेश्वराचे नाव पेरा

ਅਨ ਰੂਤਿ ਨਾਹੀ ਨਾਹੀ ॥
कदाचित ते जन्माच्या इतर कोणत्याही ऋतूत पेरता येणार नाही

ਮਤੁ ਭਰਮਿ ਭੂਲਹੁ ਭੂਲਹੁ ॥
म्हणून, परमेश्वराचे नाव घे. हे मन, कोणत्याही भ्रमात हरवू नकोस कारण

ਗੁਰ ਮਿਲੇ ਹਰਿ ਪਾਏ ॥ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਹੈ ਲੇਖਾ ॥
ज्याच्या डोक्यावर भाग्य आहे ॥ गुरु भेटल्यावरच देव प्राप्त होऊ शकतो, ज्याच्या डोक्यावर भाग्य आहे

ਮਨ ਰੁਤਿ ਨਾਮ ਰੇ ॥
हे मना! हा ऋतू म्हणजे मानव जन्म हा परमेश्वराचे नाव जपण्यासाठी आहे

ਗੁਨ ਕਹੇ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰਿ ਹਰੇ ॥੨॥੧੮॥
म्हणून नानकही देवाची स्तुती करत आहेत. ॥२॥ १८॥

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਹਿੰਡੋਲ
बसंतू महाला ५ घरे २ झूले

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਹੋਇ ਇਕਤ੍ਰ ਮਿਲਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਦੁਬਿਧਾ ਦੂਰਿ ਕਰਹੁ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥
माझ्या बंधूंनो, तुम्ही सर्वजण एकत्र या आणि धार्मिक मेळाव्यात भेटा आणि देवाचे ध्यान करून तुमची कोंडी दूर करा

ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਕੇ ਹੋਵਹੁ ਜੋੜੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੈਸਹੁ ਸਫਾ ਵਿਛਾਇ ॥੧॥
हरीच्या नावाचे गुणगान करणाऱ्यांसोबत जोडी बनवा आणि चौपरचा फलक पसरवून गुरुसमोर बसा. ॥१॥

ਇਨ੍ ਬਿਧਿ ਪਾਸਾ ਢਾਲਹੁ ਬੀਰ ॥
हे भावा! अशा पद्धतीने खेळ खेळ आणि चांगल्या कर्मांचे फासे टाक

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਅੰਤ ਕਾਲਿ ਨਹ ਲਾਗੈ ਪੀਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
गुरुसमोर रात्रंदिवस देवाचे नाव घ्या, शेवटी तुम्हाला कोणतेही दुःख होणार नाही. ॥१॥रहाउ॥

ਕਰਮ ਧਰਮ ਤੁਮ੍ ਚਉਪੜਿ ਸਾਜਹੁ ਸਤੁ ਕਰਹੁ ਤੁਮ੍ ਸਾਰੀ ॥
सत्कर्म आणि धर्माचा खेळ करा आणि सत्याचे तुकडे तयार करा

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਜੀਤਹੁ ਐਸੀ ਖੇਲ ਹਰਿ ਪਿਆਰੀ ॥੨॥
वासना, क्रोध, लोभ आणि आसक्तीवर विजय मिळवा, हा देवाला आवडणारा खेळ आहे. ॥२॥

ਉਠਿ ਇਸਨਾਨੁ ਕਰਹੁ ਪਰਭਾਤੇ ਸੋਏ ਹਰਿ ਆਰਾਧੇ ॥
सकाळी उठा, आंघोळ करा आणि देवाच्या भक्तीत मग्न व्हा

ਬਿਖੜੇ ਦਾਉ ਲੰਘਾਵੈ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੁਖ ਸਹਜ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਤੇ ॥੩॥
माझे खरे गुरु मला जीवनातील कठीण आव्हानांवर मात करण्यास मदत करतात आणि आत्मा आनंदाने त्याच्या खऱ्या घरी पोहोचतो. ॥३॥

ਹਰਿ ਆਪੇ ਖੇਲੈ ਆਪੇ ਦੇਖੈ ਹਰਿ ਆਪੇ ਰਚਨੁ ਰਚਾਇਆ ॥
देव स्वतः खेळ खेळतो, तो स्वतः पाहतो आणि त्यानेच हे विश्व निर्माण केले आहे.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋ ਨਰੁ ਖੇਲੈ ਸੋ ਜਿਣਿ ਬਾਜੀ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥੪॥੧॥੧੯॥
हे नानक! जो माणूस गुरुंच्या उपस्थितीत जीवनाचा खेळ खेळतो, तोच जीवनाचा खेळ जिंकतो आणि घरी येतो. ॥४॥१॥१९॥

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ਹਿੰਡੋਲ ॥
बसंतू महाला ५ झूल ॥

ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਤੂਹੈ ਜਾਣਹਿ ਅਉਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਜਾਣੈ ॥
हे निर्माणकर्त्या! तू तुझा स्वभाव जाणतोस, तो इतर कोणालाही माहीत नाही.

ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹਿ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸੋਈ ਤੁਝੈ ਪਛਾਣੈ ॥੧॥
हे माझ्या प्रिये! ज्याच्यावर तू दया करतोस, तोच तुला ओळखू शकतो ॥१॥

ਤੇਰਿਆ ਭਗਤਾ ਕਉ ਬਲਿਹਾਰਾ ॥
मी तुझ्या भक्तांसाठी स्वतःला अर्पण करतो

ਥਾਨੁ ਸੁਹਾਵਾ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰਾ ਰੰਗ ਤੇਰੇ ਆਪਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे प्रभू! तुझे स्थान खूप सुंदर आहे आणि तुझी कृत्ये विचित्र आहेत. ॥१॥रहाउ॥

ਤੇਰੀ ਸੇਵਾ ਤੁਝ ਤੇ ਹੋਵੈ ਅਉਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਕਰਤਾ ॥
तुमची सेवा आणि भक्ती फक्त तुमच्या प्रोत्साहनानेच होते; तुमच्या परवानगीशिवाय दुसरे कोणीही ते करू शकत नाही

ਭਗਤੁ ਤੇਰਾ ਸੋਈ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਜਿਸ ਨੋ ਤੂ ਰੰਗੁ ਧਰਤਾ ॥੨॥
तुला जो आवडतो तोच तुझा भक्त, ज्याला तू भक्तीच्या रंगाने रंगवतोस. ॥२॥

ਤੂ ਵਡ ਦਾਤਾ ਤੂ ਵਡ ਦਾਨਾ ਅਉਰੁ ਨਹੀ ਕੋ ਦੂਜਾ ॥
तू सर्वात मोठा दाता आहेस, तू खूप बुद्धिमान आहेस आणि तुझ्यासारखा दुसरा कोणी नाही

ਤੂ ਸਮਰਥੁ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰਾ ਹਉ ਕਿਆ ਜਾਣਾ ਤੇਰੀ ਪੂਜਾ ॥੩॥
हे माझ्या प्रभू! तू सर्वशक्तिमान आहेस; मग तुझी पूजा करण्याचे महत्त्व मी कसे समजू शकतो? ॥३॥

ਤੇਰਾ ਮਹਲੁ ਅਗੋਚਰੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਬਿਖਮੁ ਤੇਰਾ ਹੈ ਭਾਣਾ ॥
हे माझ्या प्रिये! तू जिथे राहतोस ते ठिकाण आमच्या आवाक्याबाहेर आहे आणि तुझ्या इच्छेनुसार वागणे आमच्यासाठी खूप कठीण आहे

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਢਹਿ ਪਇਆ ਦੁਆਰੈ ਰਖਿ ਲੇਵਹੁ ਮੁਗਧ ਅਜਾਣਾ ॥੪॥੨॥੨੦॥
नानक प्रार्थना करतात, "हे प्रभू! मी तुझ्या दाराशी नतमस्तक होतो; कृपया मला वाचव, मूर्ख आणि अज्ञानी." ॥४॥२॥२०॥

ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ ਮਹਲਾ ੫ ॥
बसंतू स्विंग पॅलेस ५

ਮੂਲੁ ਨ ਬੂਝੈ ਆਪੁ ਨ ਸੂਝੈ ਭਰਮਿ ਬਿਆਪੀ ਅਹੰ ਮਨੀ ॥੧॥
अहंकाराच्या भावनेमुळे गोंधळलेला, माणूस त्याचे मूळ, देव समजत नाही आणि तो स्वतःलाही समजत नाही. ॥१॥

ਪਿਤਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ਧਨੀ ॥
हे परम ब्रह्मा प्रभू! तुम्ही आमचे पिता आणि गुरु आहात

ਮੋਹਿ ਨਿਸਤਾਰਹੁ ਨਿਰਗੁਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मला, निर्गुणींना, जगाच्या बंधनातून मुक्त करा ॥१॥रहाउ॥

ਓਪਤਿ ਪਰਲਉ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਹੋਵੈ ਇਹ ਬੀਚਾਰੀ ਹਰਿ ਜਨੀ ॥੨॥
भक्तांचा असा विश्वास आहे की विश्वाची निर्मिती आणि विनाश परमेश्वराच्या इच्छेने होतो. ॥२॥

ਨਾਮ ਪ੍ਰਭੂ ਕੇ ਜੋ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਕਲਿ ਮਹਿ ਸੁਖੀਏ ਸੇ ਗਨੀ ॥੩॥
जे प्रभूच्या नावात मग्न राहतात ते कलियुगात सुखी मानले जातात. ॥३॥

ਅਵਰੁ ਉਪਾਉ ਨ ਕੋਈ ਸੂਝੈ ਨਾਨਕ ਤਰੀਐ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ॥੪॥੩॥੨੧॥
हे नानक! मला दुसरा कोणताही प्रभावी मार्ग सुचत नाही, फक्त गुरुच्या शब्दांनीच हा जगाचा महासागर पार करता येतो. ॥४॥३॥२१॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਰਾਗੁ ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ ਮਹਲਾ ੯ ॥
रागु बसंतु हिंडोल महाला ९ ॥

ਸਾਧੋ ਇਹੁ ਤਨੁ ਮਿਥਿਆ ਜਾਨਉ ॥
हे सज्जनांनो! या शरीराला नाशवंत समजा आणि

ਯਾ ਭੀਤਰਿ ਜੋ ਰਾਮੁ ਬਸਤੁ ਹੈ ਸਾਚੋ ਤਾਹਿ ਪਛਾਨੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जो देव आत राहतो, त्याला शाश्वत मान. ॥१॥रहाउ॥

ਇਹੁ ਜਗੁ ਹੈ ਸੰਪਤਿ ਸੁਪਨੇ ਕੀ ਦੇਖਿ ਕਹਾ ਐਡਾਨੋ ॥
हे जग स्वप्नात मिळणाऱ्या संपत्तीइतकेच आहे, हे पाहून तुम्ही अहंकारी का होता?

ਸੰਗਿ ਤਿਹਾਰੈ ਕਛੂ ਨ ਚਾਲੈ ਤਾਹਿ ਕਹਾ ਲਪਟਾਨੋ ॥੧॥
तुमच्यासोबत काहीही जाणार नाही, मग तुम्ही त्याला का चिकटून आहात? ॥१॥

ਉਸਤਤਿ ਨਿੰਦਾ ਦੋਊ ਪਰਹਰਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਉਰਿ ਆਨੋ ॥
स्तुती आणि टीका दोन्ही सोडून द्या आणि देवाची स्तुती तुमच्या मनात ठेवा

ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਭ ਹੀ ਮੈ ਪੂਰਨ ਏਕ ਪੁਰਖ ਭਗਵਾਨੋ ॥੨॥੧॥
हे नानक! सर्व लोकांमध्ये एकच एकमेव देव आहे. ॥२॥१॥

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੯ ॥
बसंतू महाला ९ ॥

ਪਾਪੀ ਹੀਐ ਮੈ ਕਾਮੁ ਬਸਾਇ ॥
पापी व्यक्तीच्या हृदयात वासना असते.

ਮਨੁ ਚੰਚਲੁ ਯਾ ਤੇ ਗਹਿਓ ਨ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
म्हणून, त्याचे चंचल मन नियंत्रित करता येत नाही. ॥१॥रहाउ॥

ਜੋਗੀ ਜੰਗਮ ਅਰੁ ਸੰਨਿਆਸ ॥
मोठे योगी, ब्रह्मचारी आणि संन्यासी इ

ਸਭ ਹੀ ਪਰਿ ਡਾਰੀ ਇਹ ਫਾਸ ॥੧॥
वासनेने सर्वांना पकडले आहे. ॥१॥

ਜਿਹਿ ਜਿਹਿ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਸਮ੍ਹਾਰਿ ॥
ज्याने देवाच्या नावाची पूजा केली आहे

ਤੇ ਭਵ ਸਾਗਰ ਉਤਰੇ ਪਾਰਿ ॥੨॥
त्यांनी जगाचा महासागर पार केला आहे. ॥२॥

ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਨਾਇ ॥
नानक विनवणी करतात की भक्त देवाच्या शरणात आहे

ਦੀਜੈ ਨਾਮੁ ਰਹੈ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥੩॥੨ ॥
त्याला असे नाव द्या की तो तुमचे गुणगान गात राहील. ॥३॥२॥

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੯ ॥
बसंतू महाला ९ ॥

ਮਾਈ ਮੈ ਧਨੁ ਪਾਇਓ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥
हे आई! मला हरि नावाची संपत्ती मिळाली आहे.

ਮਨੁ ਮੇਰੋ ਧਾਵਨ ਤੇ ਛੂਟਿਓ ਕਰਿ ਬੈਠੋ ਬਿਸਰਾਮੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ज्यामुळे माझे मन दुर्गुणांकडे धावण्यापासून दूर झाले आहे आणि नामस्मरणात आरामात स्थिर झाले आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਤਨ ਤੇ ਭਾਗੀ ਉਪਜਿਓ ਨਿਰਮਲ ਗਿਆਨੁ ॥
जेव्हा शरीरातून माया आणि आसक्ती निघून गेली, तेव्हा शुद्ध ज्ञानाचा जन्म झाला

ਲੋਭ ਮੋਹ ਏਹ ਪਰਸਿ ਨ ਸਾਕੈ ਗਹੀ ਭਗਤਿ ਭਗਵਾਨ ॥੧॥
देवाच्या भक्तीमुळे लोभ आणि भ्रम स्पर्श करत नाहीत. ॥१॥

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਸੰਸਾ ਚੂਕਾ ਰਤਨੁ ਨਾਮੁ ਜਬ ਪਾਇਆ ॥
हरि नावाचे रत्न मिळाल्यावर अनेक जन्मांचे शंका दूर झाल्या

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਸਕਲ ਬਿਨਾਸੀ ਮਨ ਤੇ ਨਿਜ ਸੁਖ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇਆ ॥੨॥
माझ्या मनातील सर्व इच्छा नष्ट झाल्या आहेत आणि मी परम आनंदात बुडलो आहे ॥२॥

ਜਾ ਕਉ ਹੋਤ ਦਇਆਲੁ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਸੋ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥
ज्या आत्म्यावर कृपानिधी दयाळू आहे तो देवाचे गुणगान गातो.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਇਹ ਬਿਧਿ ਕੀ ਸੰਪੈ ਕੋਊ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ॥੩॥੩॥
हे नानक! फक्त या प्रकारच्या संपत्तीनेच गुरुमुखी मिळू शकते ॥३॥३॥

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੯ ॥
बसंतू महाला ९ ॥

ਮਨ ਕਹਾ ਬਿਸਾਰਿਓ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ॥
अरे मन, तू देवाचे नाव का विसरलास?

ਤਨੁ ਬਿਨਸੈ ਜਮ ਸਿਉ ਪਰੈ ਕਾਮੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जेव्हा शरीराचा नाश होतो तेव्हा आपल्या कर्मांचा हिशोब घेण्यासाठी यमासमोर हजर व्हावे लागते. ॥१॥रहाउ॥

ਇਹੁ ਜਗੁ ਧੂਏ ਕਾ ਪਹਾਰ ॥
हे जग धुराचा डोंगर आहे

ਤੈ ਸਾਚਾ ਮਾਨਿਆ ਕਿਹ ਬਿਚਾਰਿ ॥੧॥
तू काय विचार करत आहेस आणि ते खरे मानत आहेस? ॥१॥

ਧਨੁ ਦਾਰਾ ਸੰਪਤਿ ਗ੍ਰੇਹ ॥
हे नीट समजून घ्या की धन, प्रेमळ पत्नी, मालमत्ता आणि सुंदर घर

ਕਛੂ ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲੈ ਸਮਝ ਲੇਹ ॥੨॥
तुमच्यासोबत काहीही जात नाही ॥२॥

ਇਕ ਭਗਤਿ ਨਾਰਾਇਨ ਹੋਇ ਸੰਗਿ ॥
फक्त देवाची भक्ती माझ्यासोबत राहते.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਜੁ ਤਿਹ ਏਕ ਰੰਗਿ ॥੩॥੪॥
म्हणून नानक म्हणतात की तुम्ही त्याच्यात मग्न राहा आणि त्याची पूजा करत राहा. ॥ ३॥ ४॥

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੯ ॥
बसंतू महाला ९ ॥

ਕਹਾ ਭੂਲਿਓ ਰੇ ਝੂਠੇ ਲੋਭ ਲਾਗ ॥
हे माणसा! जगाच्या खोट्या लोभात अडकून तू का विसरतोस?

ਕਛੁ ਬਿਗਰਿਓ ਨਾਹਿਨ ਅਜਹੁ ਜਾਗ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
अद्याप काहीही चुकीचे नाही, काळजी घ्या. ॥१॥रहाउ॥

ਸਮ ਸੁਪਨੈ ਕੈ ਇਹੁ ਜਗੁ ਜਾਨੁ ॥
या जगाला स्वप्नासारखे जाणून घ्या आणि

ਬਿਨਸੈ ਛਿਨ ਮੈ ਸਾਚੀ ਮਾਨੁ ॥੧॥
हे सत्य देखील स्वीकारा की ते एका क्षणात साध्य होते. ॥१॥

ਸੰਗਿ ਤੇਰੈ ਹਰਿ ਬਸਤ ਨੀਤ ॥
देव सदैव तुमच्या सोबत आहे

ਨਿਸ ਬਾਸੁਰ ਭਜੁ ਤਾਹਿ ਮੀਤ ॥੨॥
हे मित्रा! रात्रंदिवस त्याच्या उपासनेत मग्न राहा. ॥२॥

ਬਾਰ ਅੰਤ ਕੀ ਹੋਇ ਸਹਾਇ ॥
नानक म्हणतात की शेवटच्या क्षणी फक्त देवच मदत करतो

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਨ ਤਾ ਕੇ ਗਾਇ ॥੩॥੫॥
म्हणून, त्याचे गुणगान गात राहा. ॥३॥ ॥५॥

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੧ ਦੁਤੁਕੀਆ
वसंतोत्सव १ अष्टपाडिया घर १ दुतुकिया

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਜਗੁ ਕਊਆ ਨਾਮੁ ਨਹੀ ਚੀਤਿ ॥
हे जग कावळ्यासारखे आहे, त्याला देव आठवत नाही

ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ਗਿਰੈ ਦੇਖੁ ਭੀਤਿ ॥
परमेश्वराचे नाव विसरून तो वाईटाची भाकर खातो

ਮਨੂਆ ਡੋਲੈ ਚੀਤਿ ਅਨੀਤਿ ॥
मनुआचे मन सतत डळमळीत राहते कारण त्याचे हृदय वाईट आणि वाईट वर्तनाने भरलेले असते

ਜਗ ਸਿਉ ਤੂਟੀ ਝੂਠ ਪਰੀਤਿ ॥੧॥
हे पाहून! जगावरील आपले खोटे प्रेम तुटले आहे. ॥१॥

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਬਿਖੁ ਬਜਰੁ ਭਾਰੁ ॥
वासनायुक्त क्रोधाचे विष भारी ओझे आहे

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕੈਸੇ ਗੁਨ ਚਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मग चांगल्या प्रभूचे नाव घेतल्याशिवाय माणूस चांगला आचरण कसा करू शकतो? ॥१॥रहाउ॥

ਘਰੁ ਬਾਲੂ ਕਾ ਘੂਮਨ ਘੇਰਿ ॥
हे शरीर वाळूचे घर आहे

ਬਰਖਸਿ ਬਾਣੀ ਬੁਦਬੁਦਾ ਹੇਰਿ ॥
कोण सांसारिक भोवऱ्यात अडकले आहे आणि ज्याचे जीवन पावसात बुडबुड्यासारखे आहे

ਮਾਤ੍ਰ ਬੂੰਦ ਤੇ ਧਰਿ ਚਕੁ ਫੇਰਿ ॥
निर्मात्याने निसर्गाचे चक्र फिरवून केवळ एका थेंबापासून शरीर निर्माण केले आहे

ਸਰਬ ਜੋਤਿ ਨਾਮੈ ਕੀ ਚੇਰਿ ॥੨॥
त्याचा प्रकाश सर्व गोष्टींमध्ये आहे आणि आत्मा त्याच्या नावाचा सेवक आहे. ॥२॥

ਸਰਬ ਉਪਾਇ ਗੁਰੂ ਸਿਰਿ ਮੋਰੁ ॥
संपूर्ण विश्वाची निर्मिती करणारा देव माझा गुरु आहे

ਭਗਤਿ ਕਰਉ ਪਗ ਲਾਗਉ ਤੋਰ ॥
माझी एकच इच्छा आहे की तुझ्या चरणांमध्ये मग्न राहावे आणि तुझ्या भक्तीत तल्लीन राहावे

ਨਾਮਿ ਰਤੋ ਚਾਹਉ ਤੁਝ ਓਰੁ ॥
मी तुझ्या नावाच्या स्मरणात तल्लीन राहीन आणि तुझी इच्छा करत राहीन

ਨਾਮੁ ਦੁਰਾਇ ਚਲੈ ਸੋ ਚੋਰੁ ॥੩॥
जो माणूस देवाच्या नावाची पूजा करण्यापासून दूर राहतो तो चोरासारखा आहे. ॥३॥

ਪਤਿ ਖੋਈ ਬਿਖੁ ਅੰਚਲਿ ਪਾਇ ॥
तो इंद्रियसुखांमध्ये मग्न होऊन आपली प्रतिष्ठा गमावतो

ਸਾਚ ਨਾਮਿ ਰਤੋ ਪਤਿ ਸਿਉ ਘਰਿ ਜਾਇ ॥
पण जो देवाच्या खऱ्या नावात तल्लीन राहतो तो आदराने त्याच्या खऱ्या घरी जातो

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕੀਨ੍ਹਸਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਜਾਇ ॥
देव जे काही करतो ते तो स्वतःच्या इच्छेनुसार करतो

ਭੈ ਮਾਨੈ ਨਿਰਭਉ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ॥੪॥
हे माझ्या आई, जो त्याला घाबरतो तो निर्भय असतो. ॥४॥

ਕਾਮਨਿ ਚਾਹੈ ਸੁੰਦਰਿ ਭੋਗੁ ॥
सजीवाच्या रूपातील कामिनीला सुंदर गोष्टींचा आनंद घ्यायचा आहे.

ਪਾਨ ਫੂਲ ਮੀਠੇ ਰਸ ਰੋਗ ॥
पण सुपारीच्या फुलाचा गोड रस फक्त आजार निर्माण करतो

ਖੀਲੈ ਬਿਗਸੈ ਤੇਤੋ ਸੋਗ ॥
सांसारिक गोष्टींमध्ये रमून ती जितकी आनंदी होते तितकीच ती दुःखी होते

ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤਿ ਕੀਨ੍ਹਸਿ ਹੋਗ ॥੫॥
मनुष्याने परमेश्वराच्या आश्रयाला राहावे, तो जे काही करतो ते घडते. ॥५॥

ਕਾਪੜੁ ਪਹਿਰਸਿ ਅਧਿਕੁ ਸੀਗਾਰੁ ॥
सजीवाच्या रूपातील स्त्री सुंदर कपडे घालते आणि भरपूर शृंगार करते

ਮਾਟੀ ਫੂਲੀ ਰੂਪੁ ਬਿਕਾਰੁ ॥
तिचे सुंदर शरीर पाहून ती खूप आनंदी होते आणि तिचे रूप तिला दुर्गुणांकडे प्रोत्साहित करते

ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਬਾਂਧੋ ਬਾਰੁ ॥
जीवनातील इच्छा आणि आकांक्षांमुळे ती नकळत आपले घर बंद करते

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਸੂਨਾ ਘਰੁ ਬਾਰੁ ॥੬॥
पण प्रभूच्या नामाशिवाय त्याचे घर पूर्णपणे उजाड आहे ॥६॥

ਗਾਛਹੁ ਪੁਤ੍ਰੀ ਰਾਜ ਕੁਆਰਿ ॥
राजकन्यांनो, राजकन्यांनो, उठा

ਨਾਮੁ ਭਣਹੁ ਸਚੁ ਦੋਤੁ ਸਵਾਰਿ ॥
ब्रह्म मुहूर्ताच्या वेळी जाऊन भगवंताचे नामस्मरण करा

ਪ੍ਰਿਉ ਸੇਵਹੁ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੇਮ ਅਧਾਰਿ ॥
परमेश्वराच्या प्रेमाला तुमचा आधार बनवा आणि प्रियजनांची पूजा करा

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਬਿਖੁ ਤਿਆਸ ਨਿਵਾਰਿ ॥੭॥
गुरूच्या शिकवणीने, दुर्गुणांची तहान भागवा. ॥७॥

ਮੋਹਨਿ ਮੋਹਿ ਲੀਆ ਮਨੁ ਮੋਹਿ ॥
हे प्रिय प्रभू! तू हे मन मोहित केले आहेस आणि

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਨਾ ਤੋਹਿ ॥
मी गुरुंच्या शिकवणीतून त्यांना ओळखले आहे

ਨਾਨਕ ਠਾਢੇ ਚਾਹਹਿ ਪ੍ਰਭੂ ਦੁਆਰਿ ॥
गुरु नानक विनंती करतात: हे प्रभू, मी तुमच्या दाराशी उभा आहे आणि मला ते हवे आहे

ਤੇਰੇ ਨਾਮਿ ਸੰਤੋਖੇ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥੮॥੧॥
हे कृपेच्या धारका, तुझे नाव तृप्त झाले आहे. दया कर जेणेकरून तुझ्या नावाने समाधान मिळेल

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥
बसंतू महाला १ ॥

ਮਨੁ ਭੂਲਉ ਭਰਮਸਿ ਆਇ ਜਾਇ ॥
विसरलेले मन भटकते आणि येते आणि जाते

ਅਤਿ ਲੁਬਧ ਲੁਭਾਨਉ ਬਿਖਮ ਮਾਇ ॥
तो इतका लोभी होतो की तो इंद्रियसुखांच्या लोभात बुडातो

ਨਹ ਅਸਥਿਰੁ ਦੀਸੈ ਏਕ ਭਾਇ ॥
देवाच्या भक्तीत स्थिर असलेला मला कोणीही दिसत नाही

ਜਿਉ ਮੀਨ ਕੁੰਡਲੀਆ ਕੰਠਿ ਪਾਇ ॥੧॥
त्याची अवस्था माशाच्या घशात काटा अडकल्यासारखी आहे. ॥१॥

ਮਨੁ ਭੂਲਉ ਸਮਝਸਿ ਸਾਚ ਨਾਇ ॥
विसरलेले मन फक्त सत्यनामाचे स्मरण करूनच योग्य मार्ग समजते आणि

ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੇ ਸਹਜ ਭਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
सहज स्वभाव गुरु या शब्दाचे चिंतन करतो. ॥१॥रहाउ॥

ਮਨੁ ਭੂਲਉ ਭਰਮਸਿ ਭਵਰ ਤਾਰ ॥
विसरलेले मन मधमाशीसारखे भटकते आणि

ਬਿਲ ਬਿਰਥੇ ਚਾਹੈ ਬਹੁ ਬਿਕਾਰ ॥
तो व्यर्थ अनेक विकारांची इच्छा करतो

ਮੈਗਲ ਜਿਉ ਫਾਸਸਿ ਕਾਮਹਾਰ ॥
त्याची अवस्था कामवासनेत अडकलेल्या हत्तीसारखी आहे

ਕੜਿ ਬੰਧਨਿ ਬਾਧਿਓ ਸੀਸ ਮਾਰ ॥੨॥
साखळ्यांनी बांधलेला, त्याच्या डोक्यावर वार होतात ॥२॥

ਮਨੁ ਮੁਗਧੌ ਦਾਦਰੁ ਭਗਤਿਹੀਨੁ ॥
परमात्म्याची भक्ती नसलेले मूर्ख मन बेडकासारखे असते

ਦਰਿ ਭ੍ਰਸਟ ਸਰਾਪੀ ਨਾਮ ਬੀਨੁ ॥
ज्याला परमेश्वराच्या दारातून हाकलून लावले जाते तो शापित आणि नामरहित असतो

ਤਾ ਕੈ ਜਾਤਿ ਨ ਪਾਤੀ ਨਾਮ ਲੀਨ ॥
अशा व्यक्तीला जात किंवा वंश नसतो आणि कोणीही त्याचे नावही घेत नाही

ਸਭਿ ਦੂਖ ਸਖਾਈ ਗੁਣਹ ਬੀਨ ॥੩॥
गुणविरहित असल्याने, सर्व दुःखे त्याचे साथीदार बनतात. ॥३॥

ਮਨੁ ਚਲੈ ਨ ਜਾਈ ਠਾਕਿ ਰਾਖੁ ॥
मन खूप चंचल आहे, ते अजिबात टिकत नाही, ते नियंत्रित केले पाहिजे

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਰਸ ਰਾਤੇ ਪਤਿ ਨ ਸਾਖੁ ॥
देवाच्या भक्तीत मग्न झाल्याशिवाय त्याला प्रतिष्ठा नाही आणि कोणीही त्यावर विश्वास ठेवत नाही

ਤੂ ਆਪੇ ਸੁਰਤਾ ਆਪਿ ਰਾਖੁ ॥
हे प्रभू! तू स्वतः आमची काळजी घेणारा आहेस आणि तू स्वतःच आमचे रक्षण करतोस

ਧਰਿ ਧਾਰਣ ਦੇਖੈ ਜਾਣੈ ਆਪਿ ॥੪॥
जग निर्माण केल्यानंतर, तो स्वतः ते पाहतो आणि जाणतो. ॥४॥

ਆਪਿ ਭੁਲਾਏ ਕਿਸੁ ਕਹਉ ਜਾਇ ॥
जर देव स्वतः आपल्याला विसरायला लावत असेल तर आपण कोणाकडे तक्रार करावी?

ਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਬਿਰਥਾ ਕਹਉ ਮਾਇ ॥
हे आई! गुरुंना भेटल्यानंतर, त्याला हृदयातील वेदना सांगता येतात

ਅਵਗਣ ਛੋਡਉ ਗੁਣ ਕਮਾਇ ॥
दुर्गुण सोडून सद्‌गुण कमवा. दुर्गुण सोडून सद्‌गुण कमवा

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਰਾਤਾ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੫॥
गुरुंच्या शिकवणीत तल्लीन राहून सत्यात तल्लीन राहिले पाहिजे. ॥५॥

ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਮਤਿ ਊਤਮ ਹੋਇ ॥
जर तुम्हाला खरा गुरु सापडला तर तुमची बुद्धी उत्कृष्ट होते.

ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹਉਮੈ ਕਢੈ ਧੋਇ ॥
अहंकाराची घाण धुवून टाकल्याने मन शुद्ध होते

ਸਦਾ ਮੁਕਤੁ ਬੰਧਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ॥
आत्मा अनंतकाळासाठी मुक्त होतो आणि कोणतेही बंधन त्याला बांधू शकत नाही

ਸਦਾ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ਅਉਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥੬॥
तो नेहमी परमेश्वराचे नाव घेतो आणि इतर कोणाबद्दल बोलत नाही. ॥६॥

ਮਨੁ ਹਰਿ ਕੈ ਭਾਣੈ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥
मन हे देवाच्या प्रसन्नतेतून येते.

ਸਭ ਮਹਿ ਏਕੋ ਕਿਛੁ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥
सर्वांमध्ये एकच देव आहे आणि त्याच्या इच्छेला आक्षेप घेता येत नाही

ਸਭੁ ਹੁਕਮੋ ਵਰਤੈ ਹੁਕਮਿ ਸਮਾਇ ॥
सर्व बाबतीत त्याच्या आज्ञांचे पालन केले जात आहे आणि संपूर्ण जग त्याच्या आज्ञांमध्ये मग्न आहे

ਦੂਖ ਸੂਖ ਸਭ ਤਿਸੁ ਰਜਾਇ ॥੭॥
जगातील सर्व सुख आणि दुःख त्याच्या इच्छेने प्राप्त होतात. ॥७॥

ਤੂ ਅਭੁਲੁ ਨ ਭੂਲੌ ਕਦੇ ਨਾਹਿ ॥
हे देवा! तू चुकांपासून मुक्त आहेस आणि कधीही चुका करत नाहीस

ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ ਮਤਿ ਅਗਾਹਿ ॥
ज्याला गुरु आपली शिकवण देतात, त्याची बुद्धी तेजस्वी होते

ਤੂ ਮੋਟਉ ਠਾਕੁਰੁ ਸਬਦ ਮਾਹਿ ॥
हे निरंजन! तू महान स्वामी आहेस आणि शब्दात उपस्थित आहेस

ਮਨੁ ਨਾਨਕ ਮਾਨਿਆ ਸਚੁ ਸਲਾਹਿ ॥੮॥੨॥
गुरु नानक म्हणतात की खऱ्या देवाची स्तुती केल्याने मन आनंदी झाले आहे. ॥८॥२॥

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥
बसंतू महाला १ ॥

ਦਰਸਨ ਕੀ ਪਿਆਸ ਜਿਸੁ ਨਰ ਹੋਇ ॥
प्रभूला पाहण्याची तीव्र इच्छा असलेला मनुष्य

ਏਕਤੁ ਰਾਚੈ ਪਰਹਰਿ ਦੋਇ ॥
तो सर्व द्विधा मनस्थिती सोडून देतो आणि केवळ परमेश्वरातच लीन राहतो

ਦੂਰਿ ਦਰਦੁ ਮਥਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਖਾਇ ॥
तो नामाचे अमृत मंथन करतो आणि ते सेवन करतो, ज्यामुळे त्याचे दुःख आणि दुःख दूर होते

ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਏਕ ਸਮਾਇ ॥੧॥
गुरुकडून सत्य समजल्यानंतर, तो एकाच परमेश्वरात लीन राहतो. ॥१॥

ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ਕੇਤੀ ਬਿਲਲਾਇ ॥
अरे देवा, किती लोक तुला पाहण्यासाठी आतुर आहेत, पण

ਵਿਰਲਾ ਕੋ ਚੀਨਸਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
फार कमी लोक गुरुंना त्यांच्या शिकवणीत तल्लीन राहून ओळखतात. ॥१॥रहाउ॥

ਬੇਦ ਵਖਾਣਿ ਕਹਹਿ ਇਕੁ ਕਹੀਐ ॥
वेद स्पष्ट करतात आणि म्हणतात की एखाद्याने फक्त एकाच देवाची उपासना करावी

ਓਹੁ ਬੇਅੰਤੁ ਅੰਤੁ ਕਿਨਿ ਲਹੀਐ ॥
तो अनंत आहे आणि त्याचे रहस्य कोण शोधू शकतो

ਏਕੋ ਕਰਤਾ ਜਿਨਿ ਜਗੁ ਕੀਆ ॥
संपूर्ण विश्वाची निर्मिती करणारा एकच निर्माता आहे

ਬਾਝੁ ਕਲਾ ਧਰਿ ਗਗਨੁ ਧਰੀਆ ॥੨॥
त्याने कोणत्याही आधाराशिवाय पृथ्वी आणि आकाशाची स्थापना केली आहे. ॥२॥

ਏਕੋ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਧੁਨਿ ਬਾਣੀ ॥
दिव्य वाणीचा सूर हाच एकमेव ज्ञान आणि ध्यान आहे

ਏਕੁ ਨਿਰਾਲਮੁ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥
तो एकमेव असा आहे जो जगापासून अलिप्त आहे ज्याची कहाणी अवर्णनीय आहे

ਏਕੋ ਸਬਦੁ ਸਚਾ ਨੀਸਾਣੁ ॥
एक शब्दच देवाचे खरे चिन्ह आहे आणि

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਣੈ ਜਾਣੁ ॥੩॥
खऱ्या गुरूकडून मनुष्य हे जाणू शकतो. ॥३॥

ਏਕੋ ਧਰਮੁ ਦ੍ਰਿੜੈ ਸਚੁ ਕੋਈ ॥
जो भक्तीला खरा धर्म मानतो

ਗੁਰਮਤਿ ਪੂਰਾ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਸੋਈ ॥
जो गुरूच्या शिकवणीचे पालन करतो तो युगानुयुगे यशस्वी राहतो

ਅਨਹਦਿ ਰਾਤਾ ਏਕ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥
तो अनाहत नादात मग्न राहतो आणि देवावर लक्ष केंद्रित करतो

ਓਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਅਲਖ ਅਪਾਰ ॥੪॥
त्याला गुरूच्या द्वारे परमपुरुषत्वाची प्राप्ती होते. ॥४॥

ਏਕੋ ਤਖਤੁ ਏਕੋ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ॥
संपूर्ण विश्वाचा राजा एकच देव आहे आणि त्याचे सिंहासन स्थापित आहे

ਸਰਬੀ ਥਾਈ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥
तो निश्चिंत आहे आणि सर्वत्र व्यापून आहे

ਤਿਸ ਕਾ ਕੀਆ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸਾਰੁ ॥
तिन्ही लोकांचे सार देखील त्यानेच निर्माण केले आहे

ਓਹੁ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਏਕੰਕਾਰੁ ॥੫॥
तो एक ओंकार मन आणि वाणीच्या आवाक्याबाहेर आहे. ॥५॥

ਏਕਾ ਮੂਰਤਿ ਸਾਚਾ ਨਾਉ ॥
हे संपूर्ण विश्व त्याचे रूप आहे, त्याचे नाव शाश्वत आहे

ਤਿਥੈ ਨਿਬੜੈ ਸਾਚੁ ਨਿਆਉ ॥
तो त्याच्या दरबारातील प्रत्येक जीवाला खरा न्याय देतो

ਸਾਚੀ ਕਰਣੀ ਪਤਿ ਪਰਵਾਣੁ ॥
जो चांगले कर्म करतो त्याला आदर मिळतो

ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਪਾਵੈ ਮਾਣੁ ॥੬॥
अशा व्यक्तीला देवाच्या खऱ्या दरबारात आदर मिळतो ॥६॥

ਏਕਾ ਭਗਤਿ ਏਕੋ ਹੈ ਭਾਉ ॥
एका देवाची भक्ती आणि त्याचे प्रेम हेच मोक्षाचे एकमेव साधन आहे

ਬਿਨੁ ਭੈ ਭਗਤੀ ਆਵਉ ਜਾਉ ॥
परमेश्वराच्या भक्तीशिवाय रहदारी असते.

ਗੁਰ ਤੇ ਸਮਝਿ ਰਹੈ ਮਿਹਮਾਣੁ ॥
गुरूकडून नीट समजून घेतल्यानंतर, पाहुण्यासारखे राहावे आणि

ਹਰਿ ਰਸਿ ਰਾਤਾ ਜਨੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥੭॥
जो माणूस देवाच्या भक्तीत मग्न राहतो तो यशस्वी होतो ॥७॥

ਇਤ ਉਤ ਦੇਖਉ ਸਹਜੇ ਰਾਵਉ ॥
मी तुला इकडे तिकडे पाहतो आणि स्वाभाविकच तुझ्या भक्तीत मग्न होतो.

ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਠਾਕੁਰ ਕਿਸੈ ਨ ਭਾਵਉ ॥
मला तुझ्याशिवाय कोणी आवडत नाही

ਨਾਨਕ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇਆ ॥
गुरु नानक म्हणतात की जेव्हा जीव गुरुच्या शब्दांनी आपला अहंकार जाळतो तेव्हा

ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਾਚਾ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥੮॥੩॥
खऱ्या गुरूंनी त्याला खरा दृष्टिकोन दाखवला. खऱ्या गुरूंनी त्याला देवाचे दृष्टिकोन दाखवले.॥८॥३॥

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥
बसंतू महाला १ ॥

ਚੰਚਲੁ ਚੀਤੁ ਨ ਪਾਵੈ ਪਾਰਾ ॥
चंचल मन जगाचा महासागर ओलांडू शकत नाही आणि

ਆਵਤ ਜਾਤ ਨ ਲਾਗੈ ਬਾਰਾ ॥
येण्या-जाण्यास बारा लागत नाहीत. तो पुन्हा पुन्हा जगात येतो

ਦੂਖੁ ਘਣੋ ਮਰੀਐ ਕਰਤਾਰਾ ॥
देवा! आपल्याला खूप त्रास सहन करावा लागतो आणि

ਬਿਨੁ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕੋ ਕਰੈ ਨ ਸਾਰਾ ॥੧॥
माझ्या तुझ्याशिवाय कोणीही माझी काळजी घेऊ शकत नाही ॥१॥

ਸਭ ਊਤਮ ਕਿਸੁ ਆਖਉ ਹੀਨਾ ॥
जेव्हा सगळेच चांगले असतात तेव्हा मी कोणाला वाईट म्हणू शकतो?

ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਪਤੀਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जो कोणी स्वतःला देवाला समर्पित करतो आणि खऱ्या नामाच्या संकीर्तनात लीन होतो, त्याचे मन समाधानी होते. ॥१॥रहाउ॥

ਅਉਖਧ ਕਰਿ ਥਾਕੀ ਬਹੁਤੇਰੇ ॥
मी खूप औषधे घेऊन थकलो आहे

ਕਿਉ ਦੁਖੁ ਚੂਕੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮੇਰੇ ॥
पण गुरुशिवाय मी माझ्या दुःखांपासून मुक्त कसे होऊ शकतो?

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਦੂਖ ਘਣੇਰੇ ॥
देवाच्या भक्तीशिवाय आपल्याला खूप दुःख सहन करावे लागते, पण

ਦੁਖ ਸੁਖ ਦਾਤੇ ਠਾਕੁਰ ਮੇਰੇ ॥੨॥
माझा प्रभु मला सुख आणि दुःख दोन्ही देतो. ॥२॥

ਰੋਗੁ ਵਡੋ ਕਿਉ ਬਾਂਧਉ ਧੀਰਾ ॥
माझा आजार खूप गंभीर आहे, मग मी कसे धाडस करू शकतो?

ਰੋਗੁ ਬੁਝੈ ਸੋ ਕਾਟੈ ਪੀਰਾ ॥
देवाला माझा आजार माहित आहे; तोच माझे दुःख दूर करू शकतो

ਮੈ ਅਵਗਣ ਮਨ ਮਾਹਿ ਸਰੀਰਾ ॥
माझ्या मनात फक्त दोष आहेत

ਢੂਢਤ ਖੋਜਤ ਗੁਰਿ ਮੇਲੇ ਬੀਰਾ ॥੩॥
जर तुम्ही शोध घेताना गुरुशी संपर्क साधलात तर ते तुमचे दोष दूर करतील. ॥३॥

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਦਾਰੂ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥
या आजाराचा इलाज म्हणजे गुरु हरिनाम हा शब्द

ਜਿਉ ਤੂ ਰਾਖਹਿ ਤਿਵੈ ਰਹਾਉ ॥
जसे तू ठेवतोस, तसेच आपण जगले पाहिजे, हे प्रभू

ਜਗੁ ਰੋਗੀ ਕਹ ਦੇਖਿ ਦਿਖਾਉ ॥
जेव्हा सगळं जग आजारी असेल, तेव्हा मी माझा आजार कोणाला दाखवू?

ਹਰਿ ਨਿਰਮਾਇਲੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਉ ॥੪॥
फक्त देवच शुद्ध आणि पवित्र आहे, त्याचे नाव देखील शुद्ध आहे. ॥४॥

ਘਰ ਮਹਿ ਘਰੁ ਜੋ ਦੇਖਿ ਦਿਖਾਵੈ ॥
जो आपल्या हृदयात देव पाहतो आणि तो इतर साधकांना दाखवतो

ਗੁਰ ਮਹਲੀ ਸੋ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਵੈ ॥
गुरु त्या बाईला देवाच्या घरी बोलावतात

ਮਨ ਮਹਿ ਮਨੂਆ ਚਿਤ ਮਹਿ ਚੀਤਾ ॥
त्याचे मन स्थिर होते

ਐਸੇ ਹਰਿ ਕੇ ਲੋਗ ਅਤੀਤਾ ॥੫॥
अशा देवाचे उपासक सांसारिक इच्छांपासून मुक्त राहतात. ॥५॥

ਹਰਖ ਸੋਗ ਤੇ ਰਹਹਿ ਨਿਰਾਸਾ ॥
ते आनंद आणि दुःखापासून अलिप्त राहतात आणि

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਚਾਖਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸਾ ॥
ते भगवंताच्या नामाचे अमृत चाखतात आणि त्यात लीन राहतात

ਆਪੁ ਪਛਾਣਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਗਾ ॥
जे आत्मज्ञान प्राप्त केल्यानंतरही देवाला समर्पित राहतात

ਜਨਮੁ ਜੀਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਦੁਖੁ ਭਾਗਾ ॥੬॥
ते त्यांचे जीवन जिंकतात आणि गुरुच्या सल्ल्यानुसार त्यांचे दुःखही संपते. ॥६॥

ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਸਚੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਉ ॥
गुरूंनी दिलेले खरे भक्तीचे अमृत प्या

ਸਹਜਿ ਮਰਉ ਜੀਵਤ ਹੀ ਜੀਵਉ ॥
अशाप्रकारे, नैसर्गिक सांसारिक इच्छांना मरून जगा

ਅਪਣੋ ਕਰਿ ਰਾਖਹੁ ਗੁਰ ਭਾਵੈ ॥
जर गुरुंना मी योग्य वाटला तर ते मला स्वतःचेच ठेवतील

ਤੁਮਰੋ ਹੋਇ ਸੁ ਤੁਝਹਿ ਸਮਾਵੈ ॥੭॥
जो तुमचा भक्त होतो, तो तुमच्यात विलीन होतो. ॥७॥

ਭੋਗੀ ਕਉ ਦੁਖੁ ਰੋਗ ਵਿਆਪੈ ॥
सुखाचा शोध घेणारा माणूस दुःख आणि रोगाने त्रस्त असतो

ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਪੈ ॥
पण जो परमेश्वराची पूजा करतो, तो प्रत्येक गोष्टीत परमेश्वराला पाहतो

ਸੁਖ ਦੁਖ ਹੀ ਤੇ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਅਤੀਤਾ ॥
गुरुंच्या वचनांचे पालन करून, तो सांसारिक सुख-दुःखांपासून अलिप्त राहतो

ਨਾਨਕ ਰਾਮੁ ਰਵੈ ਹਿਤ ਚੀਤਾ ॥੮॥੪॥
गुरु नानक म्हणतात की ते प्रेम आणि भक्तीने देवाच्या भक्तीत तल्लीन राहतात. ॥८॥४॥

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੧ ਇਕ ਤੁਕੀਆ ॥
बसंतू महाला १ एक तुकिया ॥

ਮਤੁ ਭਸਮ ਅੰਧੂਲੇ ਗਰਬਿ ਜਾਹਿ ॥
अरे मूर्खा, अंगावर राख लावून गर्व करू नये

ਇਨ ਬਿਧਿ ਨਾਗੇ ਜੋਗੁ ਨਾਹਿ ॥੧॥
कारण नागा बनल्याने या पद्धतीने योगाभ्यास होत नाही. ॥१॥

ਮੂੜ੍ਹੇ ਕਾਹੇ ਬਿਸਾਰਿਓ ਤੈ ਰਾਮ ਨਾਮ ॥
अरे मूर्खा, तू देवाचे नाव का विसरलास?

ਅੰਤ ਕਾਲਿ ਤੇਰੈ ਆਵੈ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
कारण शेवटच्या वेळी हीच तुझी उपयुक्तता आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਗੁਰ ਪੂਛਿ ਤੁਮ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥
तुमच्या गुरूंना विचारा आणि मग चर्चा करा

ਜਹ ਦੇਖਉ ਤਹ ਸਾਰਿਗਪਾਣਿ ॥੨॥
तुमचे डोळे जिथे जिथे जातील तिथे देव उपस्थित आहे. ॥२॥

ਕਿਆ ਹਉ ਆਖਾ ਜਾਂ ਕਛੂ ਨਾਹਿ ॥
देवा, जेव्हा काहीही माझे नाही, तेव्हा मी ते माझे आहे असे कसे म्हणू शकतो

ਜਾਤਿ ਪਤਿ ਸਭ ਤੇਰੈ ਨਾਇ ॥੩॥
तुझे नाव माझी जात आणि प्रतिष्ठा आहे. ॥३॥

ਕਾਹੇ ਮਾਲੁ ਦਰਬੁ ਦੇਖਿ ਗਰਬਿ ਜਾਹਿ ॥
तू संपत्तीचा अभिमान का बाळगतोस?

ਚਲਤੀ ਬਾਰ ਤੇਰੋ ਕਛੂ ਨਾਹਿ ॥੪॥
कारण जेव्हा तुम्ही हे जग सोडून जाल तेव्हा तुमच्यासोबत काहीही जाणार नाही. ॥४॥

ਪੰਚ ਮਾਰਿ ਚਿਤੁ ਰਖਹੁ ਥਾਇ ॥
वासनासारख्या पाच दुर्गुणांना मारून टाका आणि तुमचे मन स्थिर ठेवा

ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਕੀ ਇਹੈ ਪਾਂਇ ॥੫॥
हा योग पद्धतीचा पाया आहे. ॥५॥

ਹਉਮੈ ਪੈਖੜੁ ਤੇਰੇ ਮਨੈ ਮਾਹਿ ॥
तुझे हृदय अभिमानाने बांधलेले आहे ॥

ਹਰਿ ਨ ਚੇਤਹਿ ਮੂੜੇ ਮੁਕਤਿ ਜਾਹਿ ॥੬॥
अरे मूर्खा! ज्याच्याद्वारे मुक्ती मिळवायची आहे त्या देवाचे तू चिंतन करत नाहीस का? ॥६॥

ਮਤ ਹਰਿ ਵਿਸਰਿਐ ਜਮ ਵਸਿ ਪਾਹਿ ॥ ਅੰਤ ਕਾਲਿ ਮੂੜੇ ਚੋਟ ਖਾਹਿ ॥੭॥
देवाला विसरू नकोस, नाहीतर यम तुला त्याच्या तावडीत पकडेल. अरे मूर्खा, शेवटी तू दुःख भोगतच राहशील. ॥७॥

ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਹਿ ਆਪੁ ਜਾਇ ॥
गुरूच्या उपदेशाचे चिंतन केल्याने अहंकार दूर होतो

ਸਾਚ ਜੋਗੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਆਇ ॥੮॥
खरा योग मनात राहतो. ॥८॥

ਜਿਨਿ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਦਿਤਾ ਤਿਸੁ ਚੇਤਹਿ ਨਾਹਿ ॥
अरे मूर्खा! ज्याने तुला शरीर आणि जीवन दिले त्याचा तू विचार करत नाहीस

ਮੜੀ ਮਸਾਣੀ ਮੂੜੇ ਜੋਗੁ ਨਾਹਿ ॥੯॥
स्मशानभूमीतही खरा योग नाही. ॥९॥

ਗੁਣ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ ਭਲੀ ਬਾਣਿ ॥
नानक हे कल्याणकारी आणि चांगले बोलतो की

ਤੁਮ ਹੋਹੁ ਸੁਜਾਖੇ ਲੇਹੁ ਪਛਾਣਿ ॥੧੦॥੫॥
तुम्ही ज्ञानी व्हा आणि सत्य ओळखा ॥१०॥५॥

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥
बसंतू महाला १ ॥

ਦੁਬਿਧਾ ਦੁਰਮਤਿ ਅਧੁਲੀ ਕਾਰ ॥
शंका आणि वाईट विचार माणसाला अज्ञानी आणि आंधळ्या कृतींकडे घेऊन जातात

ਮਨਮੁਖਿ ਭਰਮੈ ਮਝਿ ਗੁਬਾਰ ॥੧॥
इच्छाशक्ती असलेला माणूस गोंधळातच भटकतो ॥१॥

ਮਨੁ ਅੰਧੁਲਾ ਅੰਧੁਲੀ ਮਤਿ ਲਾਗੈ ॥
अज्ञानी मन आंधळ्या विचारात मग्न राहते आणि

ਗੁਰ ਕਰਣੀ ਬਿਨੁ ਭਰਮੁ ਨ ਭਾਗੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
गुरुंनी सांगितलेले काम केल्याशिवाय त्याचा गोंधळ दूर होत नाही. ॥१॥रहाउ॥

ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧੁਲੇ ਗੁਰਮਤਿ ਨ ਭਾਈ ॥
आंधळ्या हुकूमशहाला गुरुचा सल्ला आवडत नाही

ਪਸੂ ਭਏ ਅਭਿਮਾਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥੨॥
अशाप्रकारे तो प्राणी बनतो आणि त्याचा अभिमान जात नाही. ॥२॥

ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਜੰਤ ਉਪਾਏ ॥
देवाने ८४ लाख वेगवेगळ्या प्रजातींचे प्राणी निर्माण केले आहेत

ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਭਾਣੇ ਸਿਰਜਿ ਸਮਾਏ ॥੩॥
जेव्हा माझ्या प्रभूची इच्छा असते तेव्हा तो त्यांना निर्माण करतो आणि त्यानंतर ते त्याच्यात विलीन होतात. ॥३॥

ਸਗਲੀ ਭੂਲੈ ਨਹੀ ਸਬਦੁ ਅਚਾਰੁ ॥
ज्यांच्याकडे गुरु हा शब्द नाही आणि जीवनाचे योग्य आचरण नाही ते सर्व विसरले जातात

ਸੋ ਸਮਝੈ ਜਿਸੁ ਗੁਰੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥੪॥
ज्याचे गुरु देवाचे मार्गदर्शक आहेत त्यांनाच हे सत्य समजते. ॥४॥

ਗੁਰ ਕੇ ਚਾਕਰ ਠਾਕੁਰ ਭਾਣੇ ॥
गुरुचे सेवक देवाच्या इच्छेने आनंदी राहतात

ਬਖਸਿ ਲੀਏ ਨਾਹੀ ਜਮ ਕਾਣੇ ॥੫॥
परमप्रभू कृपापूर्वक त्यांना वाचवतात आणि ते यमाच्या तावडीत सापडत नाहीत. ॥५॥

ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਏਕੋ ਭਾਇਆ ॥
ज्यांच्या हृदयात देव आहे

ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥੬॥
तो स्वतः मला भेटतो आणि गोंधळ दूर करतो. ॥६॥

ਬੇਮੁਹਤਾਜੁ ਬੇਅੰਤੁ ਅਪਾਰਾ ॥
निर्माणकर्ता देव कोणावरही अवलंबून नाही, तो अनंत आणि अमर्याद आहे

ਸਚਿ ਪਤੀਜੈ ਕਰਣੈਹਾਰਾ ॥੭॥
तो कर्ता केवळ सत्य आणि स्तुतीनेच प्रसन्न होतो. ॥७॥

ਨਾਨਕ ਭੂਲੇ ਗੁਰੁ ਸਮਝਾਵੈ ॥
गुरु नानक म्हणतात की ज्याने चूक केली आहे त्यालाच गुरु समजावून सांगतात आणि योग्य मार्ग दाखवतात

ਏਕੁ ਦਿਖਾਵੈ ਸਾਚਿ ਟਿਕਾਵੈ ॥੮॥੬॥
तो एकमेव अंतिम सत्य दाखवतो आणि सत्यात स्थापित करतो. ॥८॥६॥

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥
बसंतू महाला १ ॥

ਆਪੇ ਭਵਰਾ ਫੂਲ ਬੇਲਿ ॥
देव स्वतः भव्रा फूल आणि वेल आहे आणि

ਆਪੇ ਸੰਗਤਿ ਮੀਤ ਮੇਲਿ ॥੧॥
तो स्वतःच आपल्याला सज्जनांशी जोडतो. ॥१॥

ਐਸੀ ਭਵਰਾ ਬਾਸੁ ਲੇ ॥
अशा भुंग्याचा सुगंध व्हा आणि तो सुगंध घ्या जो

ਤਰਵਰ ਫੂਲੇ ਬਨ ਹਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
झाडे, फळे, फुले आणि जंगल सर्व हिरवेगार दिसते. ॥१॥रहाउ॥

ਆਪੇ ਕਵਲਾ ਕੰਤੁ ਆਪਿ ॥
लक्ष्मी आणि लक्ष्मीपती नारायण हे मीच आहोत

ਆਪੇ ਰਾਵੇ ਸਬਦਿ ਥਾਪਿ ॥੨॥
तो शब्दांमध्ये स्थित आहे आणि तो स्वतः शब्दांचा आनंद घेत आहे. ॥२॥

ਆਪੇ ਬਛਰੂ ਗਊ ਖੀਰੁ ॥
तो स्वतः वासरू, गाय आणि दूध आहे

ਆਪੇ ਮੰਦਰੁ ਥੰਮ੍ਹੁ ਸਰੀਰੁ ॥੩॥
तो स्वतः शरीराच्या मंदिराला आधार देणारा आधारस्तंभ आहे

ਆਪੇ ਕਰਣੀ ਕਰਣਹਾਰੁ ॥
तो स्वतः कारण आणि कर्ता आहे, आणि

ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਿ ਬੀਚਾਰੁ ॥੪॥
तो स्वतः गुरुचे मुख बनतो आणि चिंतन करतो ॥४॥

ਤੂ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖਹਿ ਕਰਣਹਾਰੁ ॥
हे निर्माणकर्ता, तू सर्वशक्तिमान आहेस आणि तूच सृष्टी निर्माण करणारा आणि टिकवणारा आहेस

ਜੋਤਿ ਜੀਅ ਅਸੰਖ ਦੇਇ ਅਧਾਰੁ ॥੫॥
तू तुझ्या प्रकाशाद्वारे असंख्य जीवांना आश्रय देतोस. ॥५॥

ਤੂ ਸਰੁ ਸਾਗਰੁ ਗੁਣ ਗਹੀਰੁ ॥
तू सद्गुणांचा सरोवर आणि महासागर आहेस.

ਤੂ ਅਕੁਲ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਰਮ ਹੀਰੁ ॥੬॥
तू परम हिरा आहेस आणि परम हिरा आहेस. ॥६॥

ਤੂ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰਣ ਜੋਗੁ ॥
तूच निर्माता आहेस आणि सर्वकाही करण्यास समर्थ आहेस

ਨਿਹਕੇਵਲੁ ਰਾਜਨ ਸੁਖੀ ਲੋਗੁ ॥੭॥
तुम्ही एक स्वतंत्र राजा आहात आणि तुमची प्रजा आनंदी आहे.

ਨਾਨਕ ਧ੍ਰਾਪੇ ਹਰਿ ਨਾਮ ਸੁਆਦਿ ॥
हे नानक! देवाच्या नावाचा आस्वादच तृप्त करतो आणि

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰੀਤਮ ਜਨਮੁ ਬਾਦਿ ॥੮॥੭॥
प्रिय गुरु आणि देवाशिवाय जीवन निरुपयोगी आहे ॥८॥७॥

ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨
वसंतोत्सव हिंदू राजवाडा १ घर २

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਨਉ ਸਤ ਚਉਦਹ ਤੀਨਿ ਚਾਰਿ ਕਰਿ ਮਹਲਤਿ ਚਾਰਿ ਬਹਾਲੀ ॥
हे निर्माणकर्त्या, नऊ खंड, सात बेटे, चौदा इमारती, तीन लोक आणि चार युगे निर्माण करून तू संपूर्ण विश्वाची स्थापना केली आहेस

ਚਾਰੇ ਦੀਵੇ ਚਹੁ ਹਥਿ ਦੀਏ ਏਕਾ ਏਕਾ ਵਾਰੀ ॥੧॥
त्यांनी वेदांच्या रूपात चार दिवे दिले आणि सत्ययुग, त्रेतायुग, द्वापरयुग आणि कलियुग यांना प्रत्येकी एक संधी दिली ॥१॥

ਮਿਹਰਵਾਨ ਮਧੁਸੂਦਨ ਮਾਧੌ ਐਸੀ ਸਕਤਿ ਤੁਮ੍ਹਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे दयाळू देवा! अशीच तुझी शक्ती आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਘਰਿ ਘਰਿ ਲਸਕਰੁ ਪਾਵਕੁ ਤੇਰਾ ਧਰਮੁ ਕਰੇ ਸਿਕਦਾਰੀ ॥
तुमचा प्रकाश प्रत्येक जीवात आहे; हे तुमचे सैन्य आहे आणि धर्मराज त्यांचा शासक आहे

ਧਰਤੀ ਦੇਗ ਮਿਲੈ ਇਕ ਵੇਰਾ ਭਾਗੁ ਤੇਰਾ ਭੰਡਾਰੀ ॥੨॥
पृथ्वी ही एक खूप मोठी भांडी आहे जिथून एकाच वेळी सर्व काही मिळते आणि केलेल्या कर्मांच्या आधारे फळ मिळते. ॥२॥

ਨਾ ਸਾਬੂਰੁ ਹੋਵੈ ਫਿਰਿ ਮੰਗੈ ਨਾਰਦੁ ਕਰੇ ਖੁਆਰੀ ॥
मन तृप्त होत नाही, जीव पुन्हा पुन्हा इच्छा करतो आणि जो भांडतो तो दुःखी होतो

ਲਬੁ ਅਧੇਰਾ ਬੰਦੀਖਾਨਾ ਅਉਗਣ ਪੈਰਿ ਲੁਹਾਰੀ ॥੩॥
लोभ हा माणसासाठी अंधार आणि तुरुंगासारखा आहे आणि त्याचे पाय दुर्गुणांनी जखडलेले आहेत. ॥३॥

ਪੂੰਜੀ ਮਾਰ ਪਵੈ ਨਿਤ ਮੁਦਗਰ ਪਾਪੁ ਕਰੇ ਕੋੁਟਵਾਰੀ ॥
माणसाची संपत्ती अशी आहे की त्याला दररोज गद्याने मारहाण केली जात आहे आणि पाप पोलिस अधिकारी म्हणून काम करते

ਭਾਵੈ ਚੰਗਾ ਭਾਵੈ ਮੰਦਾ ਜੈਸੀ ਨਦਰਿ ਤੁਮ੍ਾਰੀ ॥੪॥
हे देवा! माणूस त्या माणसासारखाच बनतो ज्यावर तू तुझी कृपा करतोस. जर तुला तो आवडला तर तो चांगला माणूस बनतो आणि जर तुला तो आवडत नसेल तर तो वाईट माणूस बनतो.॥४॥

ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਕਉ ਅਲਹੁ ਕਹੀਐ ਸੇਖਾਂ ਆਈ ਵਾਰੀ ॥
आता या कलियुगात मुस्लिमांचे राज्य आले आहे आणि आदिम देवाला अल्लाह म्हटले जात आहे

ਦੇਵਲ ਦੇਵਤਿਆ ਕਰੁ ਲਾਗਾ ਐਸੀ ਕੀਰਤਿ ਚਾਲੀ ॥੫॥
देवांच्या मंदिरांवर कर लादण्याची अशी प्रथा अस्तित्वात आली आहे. ॥५॥

ਕੂਜਾ ਬਾਂਗ ਨਿਵਾਜ ਮੁਸਲਾ ਨੀਲ ਰੂਪ ਬਨਵਾਰੀ ॥
हे देवा! मुसलमानांनी कुजा हातात घेतला आहे, नमाजची अजान दिली जात आहे, नमाज पठण केले जात आहे, मुसल्ला दिसत आहे, लोकांनी निळे कपडे घातले आहेत आणि

ਘਰਿ ਘਰਿ ਮੀਆ ਸਭਨਾਂ ਜੀਆਂ ਬੋਲੀ ਅਵਰ ਤੁਮਾਰੀ ॥੬॥
सर्वत्र 'अल्लाह हू अकबर' म्हटले जात आहे; प्रत्येक घरात 'मियां जी मियां जी' म्हटले जात आहे आणि प्रत्येकाची भाषा उर्दूमध्ये बदलली आहे. ॥६॥

ਜੇ ਤੂ ਮੀਰ ਮਹੀਪਤਿ ਸਾਹਿਬੁ ਕੁਦਰਤਿ ਕਉਣ ਹਮਾਰੀ ॥
हे प्रभु! तू संपूर्ण जगाचा राजा आहेस, जर हे मुस्लिम राज्य तुझी इच्छा असेल तर आम्हा मानवांमध्ये काय धाडस आहे?

ਚਾਰੇ ਕੁੰਟ ਸਲਾਮੁ ਕਰਹਿਗੇ ਘਰਿ ਘਰਿ ਸਿਫਤਿ ਤੁਮ੍ਾਰੀ ॥੭॥
चारही दिशा तुम्हाला नमस्कार करतात आणि प्रत्येक घरात तुमची स्तुती गायली जात आहे. ॥७॥

ਤੀਰਥ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਕਿਛੁ ਲਾਹਾ ਮਿਲੈ ਦਿਹਾੜੀ ॥
तीर्थयात्रेच्या आठवणींचे पठण करून आणि दान केल्याने काही दिवसांसाठीच त्याचे फळ मिळते

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਮੇਕਾ ਘੜੀ ਸਮ੍ਹਾਲੀ ॥੮॥੧॥੮॥
पण गुरु नानक साहेब म्हणतात की जर कोणी क्षणभर देवाचे नाव घेतले तरच त्याला खरी महानता प्राप्त होते. ॥८॥१॥८॥

ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲੁ ਘਰੁ ੨ ਮਹਲਾ ੪
बसंतू हिंदुडोलू घर २ घर ४

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਕਾਂਇਆ ਨਗਰਿ ਇਕੁ ਬਾਲਕੁ ਵਸਿਆ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਥਿਰੁ ਨ ਰਹਾਈ ॥
शरीराच्या शहरात मनाच्या रूपात एक निष्पाप बालक राहतो जो क्षणभरही स्थिर राहत नाही

ਅਨਿਕ ਉਪਾਵ ਜਤਨ ਕਰਿ ਥਾਕੇ ਬਾਰੰ ਬਾਰ ਭਰਮਾਈ ॥੧॥
आपण त्यावर अनेक उपाय करून पाहिले आहेत पण पुन्हा पुन्हा तो गोंधळत राहतो ॥१॥

ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਬਾਲਕੁ ਇਕਤੁ ਘਰਿ ਆਣੁ ॥
हे प्रभू! फक्त तूच या मुलाला स्थिर ठेवू शकतोस

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਪੂਰਾ ਪਾਈਐ ਭਜੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जर तुम्हाला खरा गुरु भेटला तर तुम्हाला पूर्ण ईश्वराची प्राप्ती होईल. रामाचे नाव घ्या, हाच खरा मार्ग आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਇਹੁ ਮਿਰਤਕੁ ਮੜਾ ਸਰੀਰੁ ਹੈ ਸਭੁ ਜਗੁ ਜਿਤੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨਹੀ ਵਸਿਆ ॥
जर रामाचे नाव शरीरात नसेल, तर हे एक मृत शरीर आणि मातीचा ढीग आहे. संपूर्ण जग रामाच्या नावाशिवाय एका प्रेतासारखे आहे

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਗੁਰਿ ਉਦਕੁ ਚੁਆਇਆ ਫਿਰਿ ਹਰਿਆ ਹੋਆ ਰਸਿਆ ॥੨॥
जेव्हा गुरु रामनामाचे पाणी तोंडात घालतात तेव्हा ते पुन्हा हिरवे होते. ॥२॥

ਮੈ ਨਿਰਖਤ ਨਿਰਖਤ ਸਰੀਰੁ ਸਭੁ ਖੋਜਿਆ ਇਕੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਲਤੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥
मी संपूर्ण शरीराचे बारकाईने निरीक्षण करून शोध घेतला आहे आणि गुरुंनी मला एक चमत्कार दाखवला आहे की

ਬਾਹਰੁ ਖੋਜਿ ਮੁਏ ਸਭਿ ਸਾਕਤ ਹਰਿ ਗੁਰਮਤੀ ਘਰਿ ਪਾਇਆ ॥੩॥
सर्व भ्रामक प्राणी बाहेर शोधत शोधत मरण पावले आहेत, परंतु गुरूंच्या शिकवणींचे पालन करून, त्यांना त्यांच्या हृदयात परमेश्वर सापडला आहे. ॥३॥

ਦੀਨਾ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਭਏ ਹੈ ਜਿਉ ਕ੍ਰਿਸਨੁ ਬਿਦਰ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥
ज्याप्रमाणे श्रीकृष्ण विदुरच्या घरी आले होते, त्याचप्रमाणे देव गरिबांवर दयाळू आहे

ਮਿਲਿਓ ਸੁਦਾਮਾ ਭਾਵਨੀ ਧਾਰਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਗੈ ਦਾਲਦੁ ਭੰਜਿ ਸਮਾਇਆ ॥੪॥
जेव्हा सुदामा भक्तीने कृष्णाला भेटला, तेव्हा कृष्णाने सर्व वस्तू त्याच्या घरी पोहोचवल्या आणि सुदामाचे घर दारिद्र्य दूर केले. ॥४॥

ਰਾਮ ਨਾਮ ਕੀ ਪੈਜ ਵਡੇਰੀ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰਿ ਆਪਿ ਰਖਾਈ ॥
रामाच्या नावाची पूजा करणाऱ्याची प्रतिष्ठा खूप उच्च असते आणि माझ्या प्रभूने स्वतः त्याचे रक्षण केले आहे

ਜੇ ਸਭਿ ਸਾਕਤ ਕਰਹਿ ਬਖੀਲੀ ਇਕ ਰਤੀ ਤਿਲੁ ਨ ਘਟਾਈ ॥੫॥
जरी सर्व भ्रामक प्राणी गप्पा मारत राहिले आणि टीका करत राहिले तरी त्याचे सौंदर्य किंचितही कमी होत नाही. ॥५॥

ਜਨ ਕੀ ਉਸਤਤਿ ਹੈ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ਦਹ ਦਿਸਿ ਸੋਭਾ ਪਾਈ ॥
जो भक्त रामनामाचा जप करतो तो स्तुतीस पात्र असतो आणि जगभर त्याचा गौरव होतो

ਨਿੰਦਕੁ ਸਾਕਤੁ ਖਵਿ ਨ ਸਕੈ ਤਿਲੁ ਅਪਣੈ ਘਰਿ ਲੂਕੀ ਲਾਈ ॥੬॥
पण निंदा करणारा कपटी प्राणी भक्ताचे सौंदर्य सहन करू शकत नाही आणि तो वासनेच्या अग्नीत जळत राहतो. ॥६॥

ਜਨ ਕਉ ਜਨੁ ਮਿਲਿ ਸੋਭਾ ਪਾਵੈ ਗੁਣ ਮਹਿ ਗੁਣ ਪਰਗਾਸਾ ॥
देवाचा भक्त इतर भक्तांना भेटून चांगला दिसतो आणि त्याचे गुण आणखी वाढतात

ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਜਨ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪਿਆਰੇ ਜੋ ਹੋਵਹਿ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ॥੭॥
जे भक्त देवाच्या दासांचे दास होतात, ते माझ्या प्रभूला प्रिय आहेत. ॥७॥

ਆਪੇ ਜਲੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵੈ ॥
अनंत कर्ता स्वतः पाणी आहे आणि तो स्वतः गुरुंना एकत्र करतो

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਮਿਲਾਏ ਜਿਉ ਜਲੁ ਜਲਹਿ ਸਮਾਵੈ ॥੮॥੧॥੯॥
हे नानक! तो नैसर्गिकरित्या गुरुंमध्ये मिसळतो जसा पाणी पाण्यात विरघळते. ॥८॥१॥९॥

Page 1192

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ਦੁਤੁਕੀਆ
बसंतू महाला ५ घरे १ दुतुकिया

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਸੁਣਿ ਸਾਖੀ ਮਨ ਜਪਿ ਪਿਆਰ ॥
हे मना! प्रेमाने शिकवण ऐक आणि नामजप कर.

ਅਜਾਮਲੁ ਉਧਰਿਆ ਕਹਿ ਏਕ ਬਾਰ ॥
फक्त एकदा नारायणाचे नाव उच्चारल्याने अजमलचा उद्धार झाला

ਬਾਲਮੀਕੈ ਹੋਆ ਸਾਧਸੰਗੁ ॥
जेव्हा वाल्मिकींना संतांचा सहवास मिळाला तेव्हा त्यांनी समुद्र पार केला

ਧ੍ਰੂ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਨਿਸੰਗ ॥੧॥
भक्त ध्रुवाला दर्शन देऊन त्याने देवाची प्राप्ती केली ॥१॥

ਤੇਰਿਆ ਸੰਤਾ ਜਾਚਉ ਚਰਨ ਰੇਨ ॥
हे प्रभू! मी तुझ्या संतांच्या चरणांची धूळ मागतो

ਲੇ ਮਸਤਕਿ ਲਾਵਉ ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦੇਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मी ते घेते आणि माझ्या कपाळावर ठेवते. ॥१॥रहाउ॥

ਗਨਿਕਾ ਉਧਰੀ ਹਰਿ ਕਹੈ ਤੋਤ ॥
पोपटाला हरीचे नाव जपायला लावताना, वेश्येचा बचाव झाला

ਗਜਇੰਦ੍ਰ ਧਿਆਇਓ ਹਰਿ ਕੀਓ ਮੋਖ ॥
जेव्हा हत्तीने ध्यान केले तेव्हा देवाने त्याला मगरीपासून मुक्त केले

ਬਿਪ੍ਰ ਸੁਦਾਮੇ ਦਾਲਦੁ ਭੰਜ ॥
भगवान श्रीकृष्णाने ब्राह्मण सुदामाचे दारिद्र्य दूर केले

ਰੇ ਮਨ ਤੂ ਭੀ ਭਜੁ ਗੋਬਿੰਦ ॥੨॥
हे मन! तूही देवाची पूजा कर ॥२॥

ਬਧਿਕੁ ਉਧਾਰਿਓ ਖਮਿ ਪ੍ਰਹਾਰ ॥
भगवान श्रीकृष्णाच्या पायावर बाण मारणारा शिकारी वाचला

ਕੁਬਿਜਾ ਉਧਰੀ ਅੰਗੁਸਟ ਧਾਰ ॥
फक्त अंगठ्याच्या स्पर्शाने कुब्जा वाचला

ਬਿਦਰੁ ਉਧਾਰਿਓ ਦਾਸਤ ਭਾਇ ॥
त्याच्या सेवेमुळे त्याने विदुरावर मात केली.

ਰੇ ਮਨ ਤੂ ਭੀ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ॥੩॥
हे मन! तूही देवाचे ध्यान कर ॥३॥

ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਰਖੀ ਹਰਿ ਪੈਜ ਆਪ ॥
भगवंतांनी स्वतः आपल्या प्रिय भक्त प्रल्हादाच्या सन्मानाचे रक्षण केले

ਬਸਤ੍ਰ ਛੀਨਤ ਦ੍ਰੋਪਤੀ ਰਖੀ ਲਾਜ ॥
कौरवांच्या सभेत जेव्हा द्रौपदीचे कपडे हिसकावले जात होते, तेव्हा देवानेच तिची इज्जत वाचवली

ਜਿਨਿ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਅੰਤ ਬਾਰ ॥
ज्याने संकटाच्या वेळी देवाचे स्मरण केले, त्याला मोक्ष मिळाला

ਰੇ ਮਨ ਸੇਵਿ ਤੂ ਪਰਹਿ ਪਾਰ ॥੪॥
हे मन! जर तू देवाचे स्मरण केलेस तर तू जगाचा महासागर पार करशील. ॥४॥

ਧੰਨੈ ਸੇਵਿਆ ਬਾਲ ਬੁਧਿ ॥
बालबुद्धीने युक्त निष्पाप भक्त घननाने देवाची प्रार्थना केली आणि त्याला परमेश्वर मिळाला

ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਭਈ ਸਿਧਿ ॥
गुरुंना भेटून त्रिलोचनने यश मिळवले.

ਬੇਣੀ ਕਉ ਗੁਰਿ ਕੀਓ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥
गुरूंनी बेनीला सत्याचे ज्ञान दिले

ਰੇ ਮਨ ਤੂ ਭੀ ਹੋਹਿ ਦਾਸੁ ॥੫॥
हे मन! तूही देवाचा दास हो. ॥५॥

ਜੈਦੇਵ ਤਿਆਗਿਓ ਅਹੰਮੇਵ ॥
जयदेवाने अहंकार भावना सोडून दिली आणि

ਨਾਈ ਉਧਰਿਓ ਸੈਨੁ ਸੇਵ ॥
सैन न्हावीनेही देवाची सेवा करून जगाचा महासागर पार केला

ਮਨੁ ਡੀਗਿ ਨ ਡੋਲੈ ਕਹੂੰ ਜਾਇ ॥
भक्त सैनचे मन विचलित झाले नाही किंवा डळमळले नाही

ਮਨ ਤੂ ਭੀ ਤਰਸਹਿ ਸਰਣਿ ਪਾਇ ॥੬॥
हे मन! तूही देवाचा आश्रय घेण्यास उत्सुक आहेस ॥६॥

ਜਿਹ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਠਾਕੁਰਿ ਕੀਓ ਆਪਿ ॥
हे ठाकूर! ज्यांच्यावर तू दया केली आहेस

ਸੇ ਤੈਂ ਲੀਨੇ ਭਗਤ ਰਾਖਿ ॥
तू स्वतः त्या भक्तांना वाचवले आहेस

ਤਿਨ ਕਾ ਗੁਣੁ ਅਵਗਣੁ ਨ ਬੀਚਾਰਿਓ ਕੋਇ ॥
त्यांच्या गुणदोषांकडे कोणीही लक्ष दिले नाही

ਇਹ ਬਿਧਿ ਦੇਖਿ ਮਨੁ ਲਗਾ ਸੇਵ ॥੭॥
हे पाहून मनही देवाच्या भक्तीत रमले ॥७॥

ਕਬੀਰਿ ਧਿਆਇਓ ਏਕ ਰੰਗ ॥
भक्त कबीरने प्रेमाने देवाचे ध्यान केले आणि

ਨਾਮਦੇਵ ਹਰਿ ਜੀਉ ਬਸਹਿ ਸੰਗਿ ॥
देव नेहमीच नामदेवांसोबत राहत असे

ਰਵਿਦਾਸ ਧਿਆਏ ਪ੍ਰਭ ਅਨੂਪ ॥
रविदासांनीही प्रभूची पूजा केली

ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਗੋਵਿੰਦ ਰੂਪ ॥੮॥੧॥
नानक म्हणतात की हरिनामाची आवड असलेले आणि जगाचे कल्याण करणारे गुरु नानक देवजी परमात्माचे रूप बनले आहेत. ॥८॥ ॥१॥

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
बसंतू महाला ५ ॥

ਅਨਿਕ ਜਨਮ ਭ੍ਰਮੇ ਜੋਨਿ ਮਾਹਿ ॥
आपण आत्मे अनेक जन्मांमध्ये फिरतो

ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ ਬਿਨੁ ਨਰਕਿ ਪਾਹਿ ॥
देवाचे स्मरण न केल्यास नरक भोगावे लागते

ਭਗਤਿ ਬਿਹੂਨਾ ਖੰਡ ਖੰਡ ॥
देवाच्या भक्तीशिवाय, जीव दुःखात आणि यातनांमध्ये राहतो

ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਜਮੁ ਦੇਤ ਡੰਡ ॥੧॥
देवाला न समजता, यम त्याला शिक्षा करतो.

ਗੋਬਿੰਦ ਭਜਹੁ ਮੇਰੇ ਸਦਾ ਮੀਤ ॥
हे माझ्या मित्रा! नेहमी देवाची उपासना कर आणि

ਸਾਚ ਸਬਦ ਕਰਿ ਸਦਾ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
नेहमीच खऱ्या शब्दांवर प्रेम करा.॥१॥रहाउ॥

ਸੰਤੋਖੁ ਨ ਆਵਤ ਕਹੂੰ ਕਾਜ ॥
मी कोणत्याही कामात समाधानी नाही

ਧੂੰਮ ਬਾਦਰ ਸਭਿ ਮਾਇਆ ਸਾਜ ॥
ही मायाची चाल आहे, ढगांचा धूर

ਪਾਪ ਕਰੰਤੌ ਨਹ ਸੰਗਾਇ ॥
माणूस पाप करताना अजिबात संकोच करत नाही आणि

ਬਿਖੁ ਕਾ ਮਾਤਾ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥੨॥
वाईटाच्या विषात बुडालेला तो जन्म-मृत्यूच्या चक्रात राहतो ॥२॥

ਹਉ ਹਉ ਕਰਤ ਬਧੇ ਬਿਕਾਰ ॥
माणूस जितका गर्विष्ठ असतो तितके त्याचे दुर्गुण वाढत जातात

ਮੋਹ ਲੋਭ ਡੂਬੌ ਸੰਸਾਰ ॥
अशाप्रकारे संपूर्ण जग लोभ आणि आसक्तीमध्ये बुडत आहे

ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਮਨੁ ਵਸਿ ਕੀਆ ॥
वासना आणि रागाने मनावर कब्जा केला आहे

ਸੁਪਨੈ ਨਾਮੁ ਨ ਹਰਿ ਲੀਆ ॥੩॥
ज्यामुळे मनुष्य स्वप्नातही देवाचे नाव घेत नाही. ॥३॥

ਕਬ ਹੀ ਰਾਜਾ ਕਬ ਮੰਗਨਹਾਰੁ ॥
कधी माणूस श्रीमंत होतो तर कधी तो रस्त्यावर भिक्षा मागणारा भिकारी बनतो

ਦੂਖ ਸੂਖ ਬਾਧੌ ਸੰਸਾਰ ॥
अशाप्रकारे संपूर्ण जग दुःख आणि सुखात बांधलेले आहे

ਮਨ ਉਧਰਣ ਕਾ ਸਾਜੁ ਨਾਹਿ ॥
तो मनाच्या उद्धारासाठी काहीही करत नाही आणि

ਪਾਪ ਬੰਧਨ ਨਿਤ ਪਉਤ ਜਾਹਿ ॥੪॥
तो नेहमीच पापांच्या बंधनात अडकलेला असतो. ॥४॥

ਈਠ ਮੀਤ ਕੋਊ ਸਖਾ ਨਾਹਿ ॥
आयुष्याच्या शेवटी, जवळचा कोणीही मित्र तुमच्यासोबत राहत नाही आणि

ਆਪਿ ਬੀਜਿ ਆਪੇ ਹੀ ਖਾਂਹਿ ॥
माणूस स्वतःच्या चांगल्या आणि वाईट कर्मांचे फळ स्वतःच घेतो

ਜਾ ਕੈ ਕੀਨੈ ਹੋਤ ਬਿਕਾਰ ॥
धनसंचय करून पाप करतो ॥

ਸੇ ਛੋਡਿ ਚਲਿਆ ਖਿਨ ਮਹਿ ਗਵਾਰ ॥੫॥
मूर्ख माणूस क्षणात त्याला सोडून निघून जातो. ॥५॥

ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਬਹੁ ਭਰਮਿਆ ॥
भ्रमामुळे आत्मा भटकतो पण

ਕਿਰਤ ਰੇਖ ਕਰਿ ਕਰਮਿਆ ॥
तो कर्मरेषेवर आधारित आपली कर्तव्ये पार पाडतो

ਕਰਣੈਹਾਰੁ ਅਲਿਪਤੁ ਆਪਿ ॥
निर्माणकर्ता या सर्वांपासून अलिप्त आहे

ਨਹੀ ਲੇਪੁ ਪ੍ਰਭ ਪੁੰਨ ਪਾਪਿ ॥੬॥
आणि पापांचा आणि पुण्यांचा परमेश्वरावर काहीही परिणाम होत नाही ॥६॥

ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਗੋਬਿੰਦ ਦਇਆਲ ॥
हे दयाळू देवा! मला जगाच्या बंधनातून वाचव

ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ਪੂਰਨ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥
तू पूर्णपणे दयाळू आहेस, मी तुझ्या आश्रयाला आलो आहे

ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਨਹੀ ਠਾਉ ॥
तुझ्याशिवाय दुसरे स्थान नाही

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਦੇਹੁ ਨਾਉ ॥੭॥
हे प्रभू! कृपया मला माझे नाव द्या. ॥७॥

ਤੂ ਕਰਤਾ ਤੂ ਕਰਣਹਾਰੁ ॥
हे देवा! तूच जगाचा निर्माता आहेस, तूच सर्व काही करणारा आहेस

ਤੂ ਊਚਾ ਤੂ ਬਹੁ ਅਪਾਰੁ ॥
तू महान आणि अनंत आहेस.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੜਿ ਲੇਹੁ ਲਾਇ ॥
नानक तुम्हाला विनंती करतात की मला तुमच्या चरणी ठेवा

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਰਣਾਇ ॥੮॥੨॥
सेवक परमेश्वराच्या आश्रयाला आहे. ॥८॥२॥

ਬਸੰਤ ਕੀ ਵਾਰ ਮਹਲੁ ੫
वसंतोत्सव महालू ५

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਕੈ ਹੋਹੁ ਹਰਿਆ ਭਾਈ ॥
हे बंधू! देवाच्या नावाचे सखोल ध्यान केल्याने तुम्ही आनंदी व्हाल

ਕਰਮਿ ਲਿਖੰਤੈ ਪਾਈਐ ਇਹ ਰੁਤਿ ਸੁਹਾਈ ॥
कारण देवाचे चिंतन करण्याचा हा आनंददायी काळ, म्हणजेच मानव जन्माची संधी, सौभाग्याने प्राप्त होते

ਵਣੁ ਤ੍ਰਿਣੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣੁ ਮਉਲਿਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲੁ ਪਾਈ ॥
नामाचे अमृत लाभल्याने निसर्गाची तिन्ही जगे फुलली आहेत

ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸੁਖੁ ਊਪਜੈ ਲਥੀ ਸਭ ਛਾਈ ॥
संतांच्या भेटीने आनंद निर्माण होतो आणि दुःखांची सावली दूर होते

ਨਾਨਕੁ ਸਿਮਰੈ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਫਿਰਿ ਬਹੁੜਿ ਨ ਧਾਈ ॥੧॥
नानक एक आणि एकमेव देवाचे स्मरण करतात, जेणेकरून त्यांना पुन्हा जन्म आणि मृत्यूच्या चक्रातून जावे लागू नये. ॥१॥

ਪੰਜੇ ਬਧੇ ਮਹਾਬਲੀ ਕਰਿ ਸਚਾ ਢੋਆ ॥
ज्याने खऱ्या देवाचा आश्रय घेतला आहे त्याने वासनासारख्या पाच महाभयंकर विकारांना बांधले आहे

ਆਪਣੇ ਚਰਣ ਜਪਾਇਅਨੁ ਵਿਚਿ ਦਯੁ ਖੜੋਆ ॥
परमेश्वर आपल्याला सुखात आणि दुःखात आधार देतो आणि आपल्याला त्याच्या चरणांचे जप करायला लावतो

ਰੋਗ ਸੋਗ ਸਭਿ ਮਿਟਿ ਗਏ ਨਿਤ ਨਵਾ ਨਿਰੋਆ ॥
अशा व्यक्तीचे सर्व आजार आणि दुःख नाहीसे होतात आणि तो निरोगी राहतो

ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦਾ ਫਿਰਿ ਪਾਇ ਨ ਮੋਆ ॥
जो कोणी रात्रंदिवस परमेश्वराच्या नावाचे ध्यान करतो तो जन्म-मृत्यूच्या चक्रातून मुक्त होतो

ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜਿਆ ਨਾਨਕਾ ਸੋਈ ਫਿਰਿ ਹੋਆ ॥੨॥
हे नानक! असा भक्त ज्याच्यापासून तो जन्माला आला आहे त्या प्रभूचे रूप बनतो. ॥२॥

ਕਿਥਹੁ ਉਪਜੈ ਕਹ ਰਹੈ ਕਹ ਮਾਹਿ ਸਮਾਵੈ ॥
आत्मा कुठे जन्माला येतो, कुठे राहतो आणि कशात विलीन होतो?

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਖਸਮ ਕੇ ਕਉਣੁ ਕੀਮਤਿ ਪਾਵੈ ॥
सर्व सजीवांचे निर्माण परमेश्वराने केले आहे; कोणीही त्याचे महत्त्व मोजू शकत नाही

ਕਹਨਿ ਧਿਆਇਨਿ ਸੁਣਨਿ ਨਿਤ ਸੇ ਭਗਤ ਸੁਹਾਵੈ ॥
जे भगवंताचा महिमा गातात, त्याचे चिंतन करतात, रोज भजने ऐकतात, ते सुंदर भक्त आहेत

ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਸਾਹਿਬੋ ਦੂਸਰੁ ਲਵੈ ਨ ਲਾਵੈ ॥
जगाचा स्वामी मन आणि वाणीच्या पलीकडे आहे आणि दुर्गम आहे, त्याच्या गुणांची बरोबरी दुसरे कोणीही करू शकत नाही

ਸਚੁ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਉਪਦੇਸਿਆ ਨਾਨਕੁ ਸੁਣਾਵੈ ॥੩॥੧॥
नानक केवळ परिपूर्ण गुरूंची खरी शिकवण देत आहेत. ॥३॥१॥

ਬਸੰਤੁ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾਂ ਕੀ ॥
बसंतू बनी भगतन की ॥

ਕਬੀਰ ਜੀ ਘਰੁ ੧
कबीरजींचे घर १

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਮਉਲੀ ਧਰਤੀ ਮਉਲਿਆ ਅਕਾਸੁ ॥
संपूर्ण पृथ्वी आणि आकाश दिव्य प्रकाशाने व्यापलेले आहे

ਘਟਿ ਘਟਿ ਮਉਲਿਆ ਆਤਮ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥੧॥
प्रत्येक मनुष्यामध्ये परमात्मा असतो. ॥१॥

ਰਾਜਾ ਰਾਮੁ ਮਉਲਿਆ ਅਨਤ ਭਾਇ ॥
हे बंधू! परम देव अनेक प्रकारे तेजस्वी आहे

ਜਹ ਦੇਖਉ ਤਹ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
माझी नजर जिथे जाते तिथे देव व्यापक आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਦੁਤੀਆ ਮਉਲੇ ਚਾਰਿ ਬੇਦ ॥
दुसरा ऋग्वेद, सामवेद, यजुर्वेद आणि अथर्ववेद

ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਮਉਲੀ ਸਿਉ ਕਤੇਬ ॥੨॥
त्याच्या प्रकाशाने अठरा स्मृती आणि कुराण देखील प्रकाशित झाले आहेत. ॥२॥

ਸੰਕਰੁ ਮਉਲਿਓ ਜੋਗ ਧਿਆਨ ॥
योगात मग्न असलेले भगवान शिव देखील त्याच्या प्रकाशाने प्रकाशित होतात

ਕਬੀਰ ਕੋ ਸੁਆਮੀ ਸਭ ਸਮਾਨ ॥੩॥੧॥
कबीरांचा गुरु सर्वांमध्ये समानपणे उपस्थित आहे. ॥३॥१॥

ਪੰਡਿਤ ਜਨ ਮਾਤੇ ਪੜ੍ਹਿ ਪੁਰਾਨ ॥
पंडित पुराण पठणात मग्न असतात

ਜੋਗੀ ਮਾਤੇ ਜੋਗ ਧਿਆਨ ॥
योगी योगसाधनेच्या ध्यानात मग्न असतो

ਸੰਨਿਆਸੀ ਮਾਤੇ ਅਹੰਮੇਵ ॥
संन्यासी त्यांच्या अहंकारात रमले आहेत

ਤਪਸੀ ਮਾਤੇ ਤਪ ਕੈ ਭੇਵ ॥੧॥
तपस्वी त्याच्या तपश्चर्येच्या गूढतेत मग्न असतो. ॥ १॥

ਸਭ ਮਦ ਮਾਤੇ ਕੋਊ ਨ ਜਾਗ ॥
प्रत्येकजण आपापल्या कामात मग्न आहे पण कोणीही जागे नाही

ਸੰਗ ਹੀ ਚੋਰ ਘਰੁ ਮੁਸਨ ਲਾਗ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
यासोबतच काम इत्यादी चोर प्राण्यांची घरे लुटण्यात व्यस्त आहेत. ॥१॥रहाउ॥

ਜਾਗੈ ਸੁਕਦੇਉ ਅਰੁ ਅਕ੍ਰੂਰੁ॥
सुकदेव आणि भक्त अकुरु दुष्टांपासून जागृत राहिले

ਹਣਵੰਤੁ ਜਾਗੈ ਧਰਿ ਲੰਕੂਰੁ ॥
लांब शेपटीचा भक्त हनुमान भ्रमांपासून सावध राहिला

ਸੰਕਰੁ ਜਾਗੈ ਚਰਨ ਸੇਵ ॥
शिवशंकर देवाच्या चरणांची सेवा करण्यात जागृत आहे

ਕਲਿ ਜਾਗੇ ਨਾਮਾ ਜੈਦੇਵ ॥੨॥
कलियुगात भक्त नामदेव आणि भक्त जयदेव हे भगवंताच्या भक्तीत जागृत म्हणता येतील. ॥२॥

ਜਾਗਤ ਸੋਵਤ ਬਹੁ ਪ੍ਰਕਾਰ ॥
हे जागरण आणि झोपेचेही अनेक प्रकार आहेत

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਗੈ ਸੋਈ ਸਾਰੁ ॥
गुरुमुखी पुरुषांचे जागरण हे सर्वोत्तम आहे

ਇਸੁ ਦੇਹੀ ਕੇ ਅਧਿਕ ਕਾਮ ॥
या शरीरासाठी सर्वात फायदेशीर

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਭਜਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ॥੩॥੨॥
कबीरजी म्हणतात की फक्त रामाच्या नावाची पूजा करा ॥३॥२॥

ਜੋਇ ਖਸਮੁ ਹੈ ਜਾਇਆ ॥
मायेच्या रूपातील पत्नीने तिच्या पतीला जन्म दिला आहे

ਪੂਤਿ ਬਾਪੁ ਖੇਲਾਇਆ ॥
मनाच्या रूपात मुलगा आपल्या वडिलांच्या आत्म्याशी खेळत आहे आणि

ਬਿਨੁ ਸ੍ਰਵਣਾ ਖੀਰੁ ਪਿਲਾਇਆ ॥੧॥
स्तनांशिवाय आत्म्याला दूध पाजले जात आहे. ॥१॥

ਦੇਖਹੁ ਲੋਗਾ ਕਲਿ ਕੋ ਭਾਉ ॥
लोकहो, कलियुगाचा महिमा खूप अद्वितीय आहे

ਸੁਤਿ ਮੁਕਲਾਈ ਅਪਨੀ ਮਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मनाच्या रूपातील मुलाने मायेच्या रूपातील आईशी लग्न केले आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਪਗਾ ਬਿਨੁ ਹੁਰੀਆ ਮਾਰਤਾ ॥
तो पायांशिवाय उडी मारत आहे

ਬਦਨੈ ਬਿਨੁ ਖਿਰ ਖਿਰ ਹਾਸਤਾ ॥
तो तोंडाशिवाय मनापासून हसत आहे

ਨਿਦ੍ਰਾ ਬਿਨੁ ਨਰੁ ਪੈ ਸੋਵੈ ॥
झोपेशिवाय ते मानवी शरीरात झोपते आणि

ਬਿਨੁ ਬਾਸਨ ਖੀਰੁ ਬਿਲੋਵੈ ॥੨॥
तो कोणत्याही भांड्याशिवाय दूध मंथन करत आहे. ॥२॥

ਬਿਨੁ ਅਸਥਨ ਗਊ ਲਵੇਰੀ ॥
मायेच्या रूपातील गाय स्तनांशिवाय विकारांचे दूध देत आहे

ਪੈਡੇ ਬਿਨੁ ਬਾਟ ਘਨੇਰੀ ॥
सत्याचा मार्ग न सापडल्याने, जन्म आणि मृत्यूचा मार्ग माणसासाठी लांब झाला आहे

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਟ ਨ ਪਾਈ ॥
खऱ्या गुरूशिवाय खरा मार्ग सापडत नाही. खऱ्या गुरूशिवाय खरा मार्ग सापडत नाही

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਸਮਝਾਈ ॥੩॥੩॥
कबीरजी हेच स्पष्ट करतात ॥३॥३॥

ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਪਠਾਏ ਪੜਨ ਸਾਲ ॥
जेव्हा प्रल्हादला शिक्षणासाठी शाळेत पाठवण्यात आले

ਸੰਗਿ ਸਖਾ ਬਹੁ ਲੀਏ ਬਾਲ ॥
तिथे त्याने अनेक मुलांना आपले सोबती बनवले आणि त्यांना परमेश्वराच्या उपासनेत गुंतवले

ਮੋ ਕਉ ਕਹਾ ਪੜ੍ਹਾਵਸਿ ਆਲ ਜਾਲ ॥
एके दिवशी त्याने त्याच्या शिक्षकांना विचारले, "तुम्ही मला देवाशिवाय चुकीच्या गोष्टी का शिकवत आहात?

ਮੇਰੀ ਪਟੀਆ ਲਿਖਿ ਦੇਹੁ ਸ੍ਰੀ ਗੁੋਪਾਲ ॥੧॥
तुम्हाला विनंती आहे की माझ्या पाटीवर देवाचे नाव लिहा ॥१॥

ਨਹੀ ਛੋਡਉ ਰੇ ਬਾਬਾ ਰਾਮ ਨਾਮ ॥
बाबा, मी रामाचे नामस्मरण करणे कधीही सोडणार नाही.

ਮੇਰੋ ਅਉਰ ਪੜ੍ਹਨ ਸਿਉ ਨਹੀ ਕਾਮੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मला दुसरा कोणताही मजकूर वाचण्याची इच्छा नाही. ॥१॥रहाउ॥

ਸੰਡੈ ਮਰਕੈ ਕਹਿਓ ਜਾਇ ॥
त्यानंतर प्रल्हादाचे शिक्षक शांडा आणि अमरक यांनी जाऊन राजा हिरण्यकशिपूकडे तक्रार केली

ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਬੁਲਾਏ ਬੇਗਿ ਧਾਇ ॥
त्याने लगेच प्रल्हादला बोलावले

ਤੂ ਰਾਮ ਕਹਨ ਕੀ ਛੋਡੁ ਬਾਨਿ ॥
राजाने सांगितले की तुम्ही रामनामाचा जप करण्याची सवय सोडून द्यावी

ਤੁਝੁ ਤੁਰਤੁ ਛਡਾਊ ਮੇਰੋ ਕਹਿਓ ਮਾਨਿ ॥੨॥
जर तू माझी आज्ञा मानलीस तर मी तुला ताबडतोब मुक्त करीन ॥२॥

ਮੋ ਕਉ ਕਹਾ ਸਤਾਵਹੁ ਬਾਰ ਬਾਰ ॥
प्रल्हाद म्हणाला, "तू मला पुन्हा पुन्हा का त्रास देत आहेस?

ਪ੍ਰਭਿ ਜਲ ਥਲ ਗਿਰਿ ਕੀਏ ਪਹਾਰ ॥
परमेश्वराने समुद्र, पृथ्वी, पर्वत आणि टेकड्या निर्माण केल्या आहेत

ਇਕੁ ਰਾਮੁ ਨ ਛੋਡਉ ਗੁਰਹਿ ਗਾਰਿ ॥
मी कोणत्याही परिस्थितीत रामनामाचा जप सोडू शकत नाही. माझ्यासाठी असे करणे म्हणजे गुरुनामाचा जप करण्याचा अपमान आणि अनादर करण्यासारखे आहे

ਮੋ ਕਉ ਘਾਲਿ ਜਾਰਿ ਭਾਵੈ ਮਾਰਿ ਡਾਰਿ ॥੩॥
तू मला जिवंत जाळू शकतोस किंवा तुला आवडल्यास मला मारू शकतोस. ॥३॥

ਕਾਢਿ ਖੜਗੁ ਕੋਪਿਓ ਰਿਸਾਇ ॥
हे ऐकून हिरण्यकशिपूने रागाने आपली तलवार काढली आणि म्हणाला

ਤੁਝ ਰਾਖਨਹਾਰੋ ਮੋਹਿ ਬਤਾਇ ॥
सांग कोण तुझे रक्षण करेल

ਪ੍ਰਭ ਥੰਭ ਤੇ ਨਿਕਸੇ ਕੈ ਬਿਸਥਾਰ ॥
नंतर भगवान नरसिंहाचे भयानक रूप धारण करून स्तंभातून बाहेर आले आणि

ਹਰਨਾਖਸੁ ਛੇਦਿਓ ਨਖ ਬਿਦਾਰ ॥੪॥
त्याने दुष्ट हिरण्यकशीपूला त्याच्या नखांनी फाडून टाकले ॥४॥

ਓਇ ਪਰਮ ਪੁਰਖ ਦੇਵਾਧਿ ਦੇਵ ॥
भगवंताचे ते परमपुरुष

ਭਗਤਿ ਹੇਤਿ ਨਰਸਿੰਘ ਭੇਵ ॥
आपल्या भक्ताच्या भक्तीने प्रसन्न होऊन त्याने नरसिंहाचे रूप धारण केले

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਕੋ ਲਖੈ ਨ ਪਾਰ ॥
कबीर म्हणतात की त्या अनंत शक्तीचे रहस्य सापडत नाही आणि

ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਉਧਾਰੇ ਅਨਿਕ ਬਾਰ ॥੫॥੪॥
संकटाच्या वेळी परमेश्वराने आपल्या भक्त प्रल्हादाचे अनेक वेळा रक्षण केले. ॥५॥४॥

ਇਸੁ ਤਨ ਮਨ ਮਧੇ ਮਦਨ ਚੋਰ ॥
कामदेवासारखा चोर या शरीरात आणि मनात शिरला आहे

ਜਿਨਿ ਗਿਆਨ ਰਤਨੁ ਹਿਰਿ ਲੀਨ ਮੋਰ ॥
ज्याने माझ्या ज्ञानाचे रत्न चोरले आहे

ਮੈ ਅਨਾਥੁ ਪ੍ਰਭ ਕਹਉ ਕਾਹਿ ॥
हे प्रभू! माझ्यासारख्या असहाय्य माणसाला, मी माझी कहाणी कोणाला सांगू

ਕੋ ਕੋ ਨ ਬਿਗੂਤੋ ਮੈ ਕੋ ਆਹਿ ॥੧॥
ज्याला या कामामुळे दुःख झाले नाही, मग मी काय? ॥१॥

ਮਾਧਉ ਦਾਰੁਨ ਦੁਖੁ ਸਹਿਓ ਨ ਜਾਇ ॥
हे देवा! मी वासनेचे भयंकर दुःख सहन करू शकत नाही

ਮੇਰੋ ਚਪਲ ਬੁਧਿ ਸਿਉ ਕਹਾ ਬਸਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
माझी खेळकर बुद्धिमत्ता काय कामाची? ॥१॥रहाउ॥

ਸਨਕ ਸਨੰਦਨ ਸਿਵ ਸੁਕਾਦਿ ॥
सनका सनंदना शिव शुका इ

ਨਾਭਿ ਕਮਲ ਜਾਨੇ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿ ॥
नाभी कमळातून ब्रह्माची उत्पत्ती होते

ਕਬਿ ਜਨ ਜੋਗੀ ਜਟਾਧਾਰਿ ॥
कवी योगी आणि जटाधारी

ਸਭ ਆਪਨ ਅਉਸਰ ਚਲੇ ਸਾਰਿ ॥੨॥
सर्वांनी आपले आयुष्य घालवून निघून गेले ॥२॥

ਤੂ ਅਥਾਹੁ ਮੋਹਿ ਥਾਹ ਨਾਹਿ ॥
हे परमेश्वरा! तू अथांग आहेस, तुझ्याशिवाय मला किनारा नाही

ਪ੍ਰਭ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਦੁਖੁ ਕਹਉ ਕਾਹਿ ॥
हे भगवान दीनानाथ! तुमच्याशिवाय मी माझे दुःख कोणाला सांगू?

ਮੋਰੋ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖੁ ਆਥਿ ਧੀਰ ॥
माझे जन्म-मृत्यूचे दुःख दूर कर आणि मला शांती दे

ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਗੁਨ ਰਉ ਕਬੀਰ ॥੩॥੫॥
हे सुखाच्या सागर! कबीरजी म्हणतात, जेणेकरून मी तुझी स्तुती करण्यात मग्न राहीन.॥३॥५॥

ਨਾਇਕੁ ਏਕੁ ਬਨਜਾਰੇ ਪਾਚ ॥
आत्म्याच्या रूपातील एका नेत्याकडे इंद्रियांच्या रूपात पाच व्यापारी आहेत

ਬਰਧ ਪਚੀਸਕ ਸੰਗੁ ਕਾਚ ॥
बैलाच्या रूपात असे काही स्वभाव आहेत ज्यांचा आधार कच्चा आहे

ਨਉ ਬਹੀਆਂ ਦਸ ਗੋਨਿ ਆਹਿ ॥
गोळ्यांच्या स्वरूपात नऊ बहिणी आहेत, दहा इंद्रिये पोत्या आहेत आणि ती घट्ट करण्यासाठी

ਕਸਨਿ ਬਹਤਰਿ ਲਾਗੀ ਤਾਹਿ ॥੧॥

यासाठी अधिक नसा देखील जोडल्या जातात. ॥१॥

ਮੋਹਿ ਐਸੇ ਬਨਜ ਸਿਉ ਨਹੀਨ ਕਾਜੁ ॥

असा व्यवसाय करण्याचा माझा कोणताही व्यवसाय नाही

ਜਿਹ ਘਟੈ ਮੂਲੁ ਨਿਤ ਬਢੈ ਬਿਆਜੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥
असे केल्याने मुद्दल कमी होते आणि व्याज दररोज वाढते. ॥रहाउ॥

ਸਾਤ ਸੂਤ ਮਿਲਿ ਬਨਜੁ ਕੀਨ ॥
खरं तर या व्यापाऱ्यांनी मिळून अनेक प्रकारच्या धाग्यांचा व्यापार केला आहे आणि

ਕਰਮ ਭਾਵਨੀ ਸੰਗ ਲੀਨ ॥
मी माझी कर्मे माझ्यासोबत घेऊन गेलो आहे

ਤੀਨਿ ਜਗਾਤੀ ਕਰਤ ਰਾਰਿ ॥
तीन गुणही खूप गोंधळ घालतात

ਚਲੋ ਬਨਜਾਰਾ ਹਾਥ ਝਾਰਿ ॥੨॥
शेवटी, पाच व्यापारी हात धुऊन निघून जातात. ॥२॥

ਪੂੰਜੀ ਹਿਰਾਨੀ ਬਨਜੁ ਟੂਟ ॥
जेव्हा श्वासांची राजधानी हिसकावून घेतली जाते तेव्हा व्यवसाय मोडतो आणि

ਦਹ ਦਿਸ ਟਾਂਡੋ ਗਇਓ ਫੂਟਿ ॥
लोकांचा ताफा दहाही दिशांना विखुरला जातो

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਮਨ ਸਰਸੀ ਕਾਜ ॥
कबीर म्हणतात, हे मन! तुझे काम तेव्हाच पूर्ण होईल

ਸਹਜ ਸਮਾਨੋ ਤ ਭਰਮ ਭਾਜ ॥੩॥੬॥
जर तुम्ही नैसर्गिक अवस्थेत लीन झालात तर तुमचा गोंधळही दूर होईल. ॥३॥६॥

ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲੁ ਘਰੁ ੨
बसंतू हिंदोलू घर २

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਮਾਤਾ ਜੂਠੀ ਪਿਤਾ ਭੀ ਜੂਠਾ ਜੂਠੇ ਹੀ ਫਲ ਲਾਗੇ ॥
आता, आई अपवित्र असल्याने आणि वडील अपवित्र असल्याने, त्यांच्या पोटी जन्मलेली मुलेही अपवित्र असतील

ਆਵਹਿ ਜੂਠੇ ਜਾਹਿ ਭੀ ਜੂਠੇ ਜੂਠੇ ਮਰਹਿ ਅਭਾਗੇ ॥੧॥
जे जन्माला येतात ते खोटे असतात; जे वाईट कामात गुंतून मरतात तेही खोटे असतात; अशा दुर्दैवी प्राण्यांना उरलेल्या अवस्थेत पडून मृत्यू येतो. ॥१॥

ਕਹੁ ਪੰਡਿਤ ਸੂਚਾ ਕਵਨੁ ਠਾਉ ॥
अरे पंडित, मला सांगा कोणते ठिकाण पवित्र आहे. अरे पंडित, मला सांगा कोणते ठिकाण पवित्र आहे

ਜਹਾਂ ਬੈਸਿ ਹਉ ਭੋਜਨੁ ਖਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जिथे मी बसून जेवू शकेन तिथे. ॥१॥रहाउ॥

ਜਿਹਬਾ ਜੂਠੀ ਬੋਲਤ ਜੂਠਾ ਕਰਨ ਨੇਤ੍ਰ ਸਭਿ ਜੂਠੇ ॥
वाईट शब्द बोलल्यामुळे जीभ खोटे ठरते; गप्पा ऐकल्यामुळे कान खोटे ठरतात; दुसऱ्याचा चेहरा पाहिल्याने डोळे खोटे ठरतात

ਇੰਦ੍ਰੀ ਕੀ ਜੂਠਿ ਉਤਰਸਿ ਨਾਹੀ ਬ੍ਰਹਮ ਅਗਨਿ ਕੇ ਲੂਠੇ ॥੨॥
पंडित, इंद्रियांची घाण तुझ्यापासून जात नाही, तू ब्राह्मण असल्याचा अभिमान जळत आहेस, पण वासनेची घाण तुझ्यापासून जात नाही. ॥२॥

ਅਗਨਿ ਭੀ ਜੂਠੀ ਪਾਨੀ ਜੂਠਾ ਜੂਠੀ ਬੈਸਿ ਪਕਾਇਆ ॥
अग्नीही अपवित्र आहे, घाणीमुळे पाणीही अपवित्र आहे, अन्न शिजवणारी स्त्रीही अपवित्र आहे

ਜੂਠੀ ਕਰਛੀ ਪਰੋਸਨ ਲਾਗਾ ਜੂਠੇ ਹੀ ਬੈਠਿ ਖਾਇਆ ॥੩॥
बसून भाकरी खाणाराही अपवित्र आहे

ਗੋਬਰੁ ਜੂਠਾ ਚਉਕਾ ਜੂਠਾ ਜੂਠੀ ਦੀਨੀ ਕਾਰਾ ॥
शेण आणि स्वयंपाकघर अशुद्ध आहे आणि स्वयंपाकघरावर काढलेल्या रेषा घाणेरड्या आहेत

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਤੇਈ ਨਰ ਸੂਚੇ ਸਾਚੀ ਪਰੀ ਬਿਚਾਰਾ ॥੪॥੧॥੭॥
कबीर म्हणतात की प्रत्यक्षात ज्यांच्या मनात खरे विचार असतात तेच लोक शुद्ध असतात. ॥४॥१॥७॥

ਰਾਮਾਨੰਦ ਜੀ ਘਰੁ ੧
रामानंद जी घर १

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਕਤ ਜਾਈਐ ਰੇ ਘਰ ਲਾਗੋ ਰੰਗੁ ॥
अरे भाऊ! घरातच देवाच्या भक्तीत आनंद आणि आनंद असताना आपण इतरत्र का जावे?

ਮੇਰਾ ਚਿਤੁ ਨ ਚਲੈ ਮਨੁ ਭਇਓ ਪੰਗੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
माझे मन डळमळत नाही, आता ते स्थिर झाले आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਏਕ ਦਿਵਸ ਮਨ ਭਈ ਉਮੰਗ ॥
एके दिवशी माझे मन महत्त्वाकांक्षेने भरले होते

ਘਸਿ ਚੰਦਨ ਚੋਆ ਬਹੁ ਸੁਗੰਧ ॥
मग मी चंदन घासले आणि सुगंध आणि इतर सुगंधी पदार्थ घेतले

ਪੂਜਨ ਚਾਲੀ ਬ੍ਰਹਮ ਠਾਇ ॥
ती ठाकूरजींची पूजा करण्यासाठी मंदिराकडे चालू लागली

ਸੋ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬਤਾਇਓ ਗੁਰ ਮਨ ਹੀ ਮਾਹਿ ॥੧॥
पण गुरुंनी माझ्या मनातल्या देवाच्या दर्शनाबद्दल सांगितले ॥१॥

ਜਹਾ ਜਾਈਐ ਤਹ ਜਲ ਪਖਾਨ ॥
आपण तीर्थस्थळांना आणि मंदिरातील मूर्तींना जातो आणि असा विचार करतो की देव येथे उपस्थित आहे

ਤੂ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਹੈ ਸਭ ਸਮਾਨ ॥
पण हे देवा! तू सर्वांमध्ये समानपणे उपस्थित आहेस

ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਭ ਦੇਖੇ ਜੋਇ ॥
मी सर्व वेद आणि पुराणे यांचे विश्लेषण केले आहे

ਊਹਾਂ ਤਉ ਜਾਈਐ ਜਉ ਈਹਾਂ ਨ ਹੋਇ ॥੨॥
हा निष्कर्ष असा आहे की जर देव आपल्या अंतरात नसेल तरच पवित्र स्थळे आणि मंदिरांमध्ये जाणे आवश्यक आहे ॥२॥

ਸਤਿਗੁਰ ਮੈ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤੋਰ ॥
हे खऱ्या गुरु! मी तुला यज्ञ करतो

ਜਿਨਿ ਸਕਲ ਬਿਕਲ ਭ੍ਰਮ ਕਾਟੇ ਮੋਰ ॥
ज्याने माझे सर्व गोंधळ आणि अडचणी दूर केल्या आहेत

ਰਾਮਾਨੰਦ ਸੁਆਮੀ ਰਮਤ ਬ੍ਰਹਮ ॥
रामानंदजी म्हणतात की आपले भगवान परम ब्रह्मा सर्वव्यापी आहेत आणि

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਕਾਟੈ ਕੋਟਿ ਕਰਮ ॥੩॥੧॥
गुरुच्या शिकवणी लाखो कर्मांचा नाश करतात ॥३॥ ॥१॥

ਬਸੰਤੁ ਬਾਣੀ ਨਾਮਦੇਉ ਜੀ ਕੀ
नामदेव जी यांचे वसंत ऋतूतील शब्द नामदेव जी यांचे वसंत ऋतूतील शब्द

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्‌गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਸਾਹਿਬੁ ਸੰਕਟਵੈ ਸੇਵਕੁ ਭਜੈ ॥
जर मालक अडचणीत असेल आणि नोकर घाबरून पळून गेला तर

ਚਿਰੰਕਾਲ ਨ ਜੀਵੈ ਦੋਊ ਕੁਲ ਲਜੈ ॥੧॥
तो जास्त काळ जगत नाही आणि यामुळे सेवक आणि त्याच्या कुटुंबाला अपमान होतो. ॥१॥

ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਨ ਛੋਡਉ ਭਾਵੈ ਲੋਗੁ ਹਸੈ ॥
हे देवा! जगातील लोक माझ्यावर हसत राहिले तरी मी तुझी भक्ती कधीही सोडणार नाही

ਚਰਨ ਕਮਲ ਮੇਰੇ ਹੀਅਰੇ ਬਸੈਂ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तुझे चरणकमल माझ्या हृदयात राहोत. ॥१॥रहाउ॥

ਜੈਸੇ ਅਪਨੇ ਧਨਹਿ ਪ੍ਰਾਨੀ ਮਰਨੁ ਮਾਂਡੈ ॥
ज्याप्रमाणे एखादी व्यक्ती आपल्या संपत्तीचे किंवा पत्नीचे रक्षण करण्यासाठी मारण्यास किंवा मरण्यास तयार असते.

ਤੈਸੇ ਸੰਤ ਜਨਾਂ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨ ਛਾਡੈਂ ॥੨॥
त्याचप्रमाणे, संत कधीही रामनामाचा जप सोडत नाहीत ॥२॥

ਗੰਗਾ ਗਇਆ ਗੋਦਾਵਰੀ ਸੰਸਾਰ ਕੇ ਕਾਮਾ ॥
गंगा गया आणि गोदावरी सारख्या ठिकाणांची तीर्थयात्रा ही या जगाची केवळ धार्मिक विधी आहेत

ਨਾਰਾਇਣੁ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇ ਤ ਸੇਵਕੁ ਨਾਮਾ ॥੩॥੧॥
नामदेवजी म्हणतात की जर देव परम प्रसन्न असेल तरच सेवकाची सेवा यशस्वी होते. ॥३॥१॥

ਲੋਭ ਲਹਰਿ ਅਤਿ ਨੀਝਰ ਬਾਜੈ ॥
अरे देवा! लोभाच्या लाटा खूप उंच उड्या मारत आहेत आणि

ਕਾਇਆ ਡੂਬੈ ਕੇਸਵਾ ॥੧॥
हे शरीर त्यात बुडत आहे. ॥१॥

ਸੰਸਾਰੁ ਸਮੁੰਦੇ ਤਾਰਿ ਗੋੁਬਿੰਦੇ ॥
हे देवा! मला या जगाच्या महासागरातून पार करण्यास मदत कर

ਤਾਰਿ ਲੈ ਬਾਪ ਬੀਠੁਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे देवा! मला पार घेऊन जा. ॥१॥रहाउ॥

ਅਨਿਲ ਬੇੜਾ ਹਉ ਖੇਵਿ ਨ ਸਾਕਉ ॥
माझी ही बोट एका जोरदार वादळात अडकली आहे आणि माझी बोट ती पुढे नेऊ शकत नाही

ਤੇਰਾ ਪਾਰੁ ਨ ਪਾਇਆ ਬੀਠੁਲਾ ॥੨॥
हे प्रभू! तुझ्या कृपेशिवाय मी समुद्र पार करू शकत नाही ॥२॥

ਹੋਹੁ ਦਇਆਲੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਤੂ ਮੋ ਕਉ ॥ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੇ ਕੇਸਵਾ ॥੩॥
हे केशव, माझ्यावर दया कर आणि मला सद्गुरुंशी जोड आणि जीवनाचा महासागर पार करण्यास मदत कर. ॥३॥

ਨਾਮਾ ਕਹੈ ਹਉ ਤਰਿ ਭੀ ਨ ਜਾਨਉ ॥
नामदेवजी विनवणी करतात की मला पोहताही येत नाही

ਮੋ ਕਉ ਬਾਹ ਦੇਹਿ ਬਾਹ ਦੇਹਿ ਬੀਠੁਲਾ ॥੪॥੨॥
हे परमेश्वरा! मला तुझा हात दे आणि मला वाचव.

ਸਹਜ ਅਵਲਿ ਧੂੜਿ ਮਣੀ ਗਾਡੀ ਚਾਲਤੀ ॥
प्रथम, पापांच्या धुळीने भरलेला शरीराचा रथ हळूहळू पुढे सरकतो आणि

ਪੀਛੈ ਤਿਨਕਾ ਲੈ ਕਰਿ ਹਾਂਕਤੀ ॥੧॥
धोबी मागून काठीने गाडी चालवते ॥१॥

ਜੈਸੇ ਪਨਕਤ ਥ੍ਰੂਟਿਟਿ ਹਾਂਕਤੀ ॥
जसे धोबी गाडी धुण्याच्या जागेकडे चालवते

ਸਰਿ ਧੋਵਨ ਚਾਲੀ ਲਾਡੁਲੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ती घाणेरडे कपडे धुण्यासाठी डोक्यावर घेऊन जाते. त्याचप्रमाणे, एक स्त्री देखील तिचे पाप धुण्यासाठी सत्संगाला जाते. ॥१॥रहाउ॥

ਧੋਬੀ ਧੋਵੈ ਬਿਰਹ ਬਿਰਾਤਾ ॥
गुरुच्या रूपातील धोबी सत्संगासाठी येणाऱ्या महिलेचे मन प्रेमाने शुद्ध करतो

ਹਰਿ ਚਰਨ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥੨॥
माझे मनही देवाच्या चरणी लीन झाले आहे ॥२॥

ਭਣਤਿ ਨਾਮਦੇਉ ਰਮਿ ਰਹਿਆ ॥
नामदेवजी म्हणतात की देव सर्वांमध्ये वास करतो

ਅਪਨੇ ਭਗਤ ਪਰ ਕਰਿ ਦਇਆ ॥੩॥੩॥
तो नेहमीच आपल्या भक्तांवर दया करतो ॥३॥३॥

ਬਸੰਤੁ ਬਾਣੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ਕੀ
रविदास जीची बसंतु बानी रविदास जीची बसंतू बाणी

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਤੁਝਹਿ ਸੁਝੰਤਾ ਕਛੂ ਨਾਹਿ ॥
तुला काहीच कळत नाहीये

ਪਹਿਰਾਵਾ ਦੇਖੇ ਊਭਿ ਜਾਹਿ ॥
सुंदर कपडे पाहूनच तुम्हाला अभिमान वाटतो

ਗਰਬਵਤੀ ਕਾ ਨਾਹੀ ਠਾਉ ॥
गर्विष्ठांना कुठेही जागा नसते पण गर्विष्ठांना कुठेही राहण्यासाठी जागा मिळत नाही

ਤੇਰੀ ਗਰਦਨਿ ਊਪਰਿ ਲਵੈ ਕਾਉ ॥੧॥
मृत्युचा कोआ तुझ्या मानेवर घिरट्या घालत आहे.

ਤੂ ਕਾਂਇ ਗਰਬਹਿ ਬਾਵਲੀ ॥
अरे, तू अहंकार का करत आहेस?

ਜੈਸੇ ਭਾਦਉ ਖੂੰਬਰਾਜੁ ਤੂ ਤਿਸ ਤੇ ਖਰੀ ਉਤਾਵਲੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
भादोण महिन्यात कुत्रे वाढतात आणि नष्ट होतात त्याप्रमाणे तुम्ही त्याहूनही अधिक अधीर होत आहात.॥१॥रहाउ॥

ਜੈਸੇ ਕੁਰੰਕ ਨਹੀ ਪਾਇਓ ਭੇਦੁ ॥
ज्याप्रमाणे हरीण कस्तुरीचे रहस्य शोधू शकत नाही आणि

ਤਨਿ ਸੁਗੰਧ ਢੂਢੈ ਪ੍ਰਦੇਸੁ ॥
व्यक्ती बाहेर त्याच्या शरीरात असलेल्या सुगंधाचा शोध घेत राहते

ਅਪ ਤਨ ਕਾ ਜੋ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥
जो आपल्या शरीराच्या महत्त्वाचा विचार करतो

ਤਿਸੁ ਨਹੀ ਜਮਕੰਕਰੁ ਕਰੇ ਖੁਆਰੁ ॥੨॥
मृत्युच्या दूतांकडून त्याला त्रास होत नाही. ॥२॥

ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਕਾ ਕਰਹਿ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥
जीवाला त्याच्या प्रिय पुत्रांचा आणि पत्नीचा अभिमान आहे

ਠਾਕੁਰੁ ਲੇਖਾ ਮਗਨਹਾਰੁ ॥
पण त्याला असे वाटत नाही की स्वामी त्याच्या कर्मांचा हिशेब मागणार आहे

ਫੇੜੇ ਕਾ ਦੁਖੁ ਸਹੈ ਜੀਉ ॥
जीवाला त्याच्या कर्मांच्या परिणामांचे दुःख सहन करावे लागते

ਪਾਛੇ ਕਿਸਹਿ ਪੁਕਾਰਹਿ ਪੀਉ ਪੀਉ ॥੩॥
प्रिये, मृत्युनंतर कोणाला हाक मारावी? ॥३॥

ਸਾਧੂ ਕੀ ਜਉ ਲੇਹਿ ਓਟ ॥
जर तुम्ही संताचा आश्रय घेतला तर

ਤੇਰੇ ਮਿਟਹਿ ਪਾਪ ਸਭ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ॥
तुमची लाखो पापे पुसली जातील

ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਜੁੋ ਜਪੈ ਨਾਮੁ ॥
रविदास म्हणतात की जो देवाचे नाव जपतो

ਤਿਸੁ ਜਾਤਿ ਨ ਜਨਮੁ ਨ ਜੋਨਿ ਕਾਮੁ ॥੪॥੧॥
तो जाती, जन्म आणि मृत्युपासून मुक्त आहे आणि त्याचा गर्भाशी काहीही संबंध नाही. ॥४॥१॥

ਬਸੰਤੁ ਕਬੀਰ ਜੀਉ
बसंत कबीर जिंदाबाद बसंत शूर जिंदाबाद

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਸੁਰਹ ਕੀ ਜੈਸੀ ਤੇਰੀ ਚਾਲ ॥
कबीरजी घरात आलेल्या कुत्र्याला उद्देशून म्हणतात की तुझी चाल गायीसारखी आहे आणि

ਤੇਰੀ ਪੂੰਛਟ ਊਪਰਿ ਝਮਕ ਬਾਲ ॥੧॥
तुझ्या शेपटीवरचे केसही चमकत आहेत. ॥१॥

ਇਸ ਘਰ ਮਹਿ ਹੈ ਸੁ ਤੂ ਢੂੰਢਿ ਖਾਹਿ ॥
या घरात जे काही आहे ते तुम्ही शोधता आणि खाता

ਅਉਰ ਕਿਸ ਹੀ ਕੇ ਤੂ ਮਤਿ ਹੀ ਜਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
दुसऱ्याच्या घरी जाऊ नकोस. ॥१॥रहाउ॥

ਚਾਕੀ ਚਾਟਹਿ ਚੂਨੁ ਖਾਹਿ ॥
गिरणीतलं पीठ चाटून खा. गिरणीतलं पीठ चाटून खा

ਚਾਕੀ ਕਾ ਚੀਥਰਾ ਕਹਾਂ ਲੈ ਜਾਹਿ ॥੨॥
पण गिरणीचा हा चिंधी मला कुठे घेऊन जात आहे? ॥२॥

ਛੀਕੇ ਪਰ ਤੇਰੀ ਬਹੁਤੁ ਡੀਠਿ ॥
तू शिंकण्यावर बारकाईने लक्ष ठेवतोस

ਮਤੁ ਲਕਰੀ ਸੋਟਾ ਤੇਰੀ ਪਰੈ ਪੀਠਿ ॥੩॥
लाकडी काठी तुमच्या पाठीवर पडणार नाही याची काळजी घ्या. ॥३॥

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਭੋਗ ਭਲੇ ਕੀਨ ॥
कबीरजी म्हणतात की तू चांगले खाल्ले आहेस

ਮਤਿ ਕੋਊ ਮਾਰੈ ਈਂਟ ਢੇਮ ॥੪॥੧॥
शांतपणे निघून जा, नाहीतर कोणी तुमच्यावर विटा फेकेल ॥४॥ ॥१॥

ਰਾਗੁ ਸਾਰਗ ਚਉਪਦੇ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧
रागु सर्ग चौपदे महला १ घर १

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
तो, परमपिता, देव अद्वितीय आहे; त्याचे नाव सत्य आहे; तो, कर्ता, सर्वशक्तिमान आहे; तो निर्भय आहे; तो शत्रुत्वापासून मुक्त आहे; तो कालातीत, अमर आहे; तो जन्म आणि मृत्युपासून मुक्त आहे; तो स्वयंप्रकाशित आहे; तो गुरुच्या कृपेने प्राप्त होतो

ਅਪੁਨੇ ਠਾਕੁਰ ਕੀ ਹਉ ਚੇਰੀ ॥
मी माझ्या मालकाचा सेवक आहे

ਚਰਨ ਗਹੇ ਜਗਜੀਵਨ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਨਿਬੇਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मी जगाच्या जीवनदात्या परमेश्वराचे चरण धरले आहे आणि माझा अहंकार मारला आहे आणि नष्ट केला आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਪੂਰਨ ਪਰਮ ਜੋਤਿ ਪਰਮੇਸਰ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਾਨ ਹਮਾਰੇ ॥
पूर्ण परम प्रकाश देव आपल्या प्राणापेक्षा आपल्याला प्रिय आहे

ਮੋਹਨ ਮੋਹਿ ਲੀਆ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ਸਮਝਸਿ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥੧॥
त्या परमेश्वराने माझे मन मोहित केले आहे आणि तो शब्दांवर चिंतन करूनच समजू शकतो. ॥१॥

ਮਨਮੁਖ ਹੀਨ ਹੋਛੀ ਮਤਿ ਝੂਠੀ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪੀਰ ਸਰੀਰੇ ॥
जो माणूस स्वार्थी, नीच आणि खोटे मन असलेला असतो आणि त्याच्या मनात आणि शरीरात फक्त वेदना असतात.

ਜਬ ਕੀ ਰਾਮ ਰੰਗੀਲੈ ਰਾਤੀ ਰਾਮ ਜਪਤ ਮਨ ਧੀਰੇ ॥੨॥
रंगीबेरंगी परमेश्वराच्या भक्तीत मी मग्न झालो तेव्हापासून, त्याच्या नावाचा जप करून माझ्या मनाला शांती मिळाली आहे. ॥२॥

ਹਉਮੈ ਛੋਡਿ ਭਈ ਬੈਰਾਗਨਿ ਤਬ ਸਾਚੀ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਨੀ ॥
मी अहंकार सोडून वैराग्य झालो तेव्हापासून माझा आत्मा भगवंतात विलीन झाला आहे

ਅਕੁਲ ਨਿਰੰਜਨ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਬਿਸਰੀ ਲਾਜ ਲੁੋਕਾਨੀ ॥੩॥
कुळाच्या अंधाराच्या पलीकडे असलेल्या आणि जगाची लाज विसरलेल्या देवावर मन प्रसन्न झाले आहे. ॥३॥

ਭੂਤ ਭਵਿਖ ਨਾਹੀ ਤੁਮ ਜੈਸੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥
हे माझ्या प्रिये! तू माझ्या जीवनाचा आधार आहेस; भूतकाळात किंवा भविष्यात तुझ्यासारखा कोणी नाही

ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਰਤੀ ਸੋਹਾਗਨਿ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਭਤਾਰਾ ॥੪॥੧॥
गुरु नानक म्हणतात की, जिवंत प्राण्याच्या रूपातील विवाहित स्त्री प्रभूच्या नामस्मरणात मग्न असते आणि प्रभू स्वतः तिचा पती असतो. ॥४॥१॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੧ ॥
सारंग महाला १ ॥

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਰਹੀਐ ਦੁਖੁ ਬਿਆਪੈ ॥
देवाशिवाय कसे जगता येईल, सर्वत्र फक्त दुःखच आहे

ਜਿਹਵਾ ਸਾਦੁ ਨ ਫੀਕੀ ਰਸ ਬਿਨੁ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾਲੁ ਸੰਤਾਪੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
परमेश्वराच्या भक्तीच्या आनंदाशिवाय जिभेची चव मंद असते आणि देवाशिवाय काळही त्याला त्रास देतो. ॥१॥रहाउ॥

ਜਬ ਲਗੁ ਦਰਸੁ ਨ ਪਰਸੈ ਪ੍ਰੀਤਮ ਤਬ ਲਗੁ ਭੂਖ ਪਿਆਸੀ ॥
जोपर्यंत मला परमेश्वराचे दर्शन होत नाही तोपर्यंत मी भुकेलेला आणि तहानलेला राहतो

ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਤ ਹੀ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਜਲ ਰਸਿ ਕਮਲ ਬਿਗਾਸੀ ॥੧॥
परमेश्वराला पाहिल्यावर मन आनंदी होते जसे पाण्यात कमळ फुलते. ॥१॥

ਊਨਵਿ ਘਨਹਰੁ ਗਰਜੈ ਬਰਸੈ ਕੋਕਿਲ ਮੋਰ ਬੈਰਾਗੈ ॥
ढग वाकत आहेत, मेघगर्जना होत आहे आणि मोर आणि कोकिळे आनंदाने नाचत आहेत

ਤਰਵਰ ਬਿਰਖ ਬਿਹੰਗ ਭੁਇਅੰਗਮ ਘਰਿ ਪਿਰੁ ਧਨ ਸੋਹਾਗੈ ॥੨॥
ज्याप्रमाणे झाडे, झुडपे, पक्षी आणि साप पावसासोबत नाचतात, त्याचप्रमाणे विवाहित स्त्री तिच्या पतीच्या घरी असताना आनंदित होते. ॥२॥

ਕੁਚਿਲ ਕੁਰੂਪਿ ਕੁਨਾਰਿ ਕੁਲਖਨੀ ਪਿਰ ਕਾ ਸਹਜੁ ਨ ਜਾਨਿਆ ॥
ज्या स्त्रीला तिच्या पतीचा नैसर्गिक आनंद माहित नाही ती एक घाणेरडी, कुरूप, वाईट स्वभावाची स्त्री आहे

ਹਰਿ ਰਸ ਰੰਗਿ ਰਸਨ ਨਹੀ ਤ੍ਰਿਪਤੀ ਦੁਰਮਤਿ ਦੂਖ ਸਮਾਨਿਆ ॥੩॥
ज्याची जीभ हरीच्या प्रेमात तृप्त होत नाही, तो चुकीच्या बुद्धीमुळे दुःखात राहतो. ॥३॥

ਆਇ ਨ ਜਾਵੈ ਨਾ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ਨਾ ਦੁਖ ਦਰਦੁ ਸਰੀਰੇ ॥
तिचा प्रवास चुकला आणि ती दुःखी नाही आणि तिच्या शरीराचे दुःख आणि वेदना संपतात.

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਸਹਜ ਸੁਹੇਲੀ ਪ੍ਰਭ ਦੇਖਤ ਹੀ ਮਨੁ ਧੀਰੇ ॥੪॥੨॥
गुरु नानक म्हणतात की, ज्या स्त्रीला परमेश्वराकडून नैसर्गिक आनंद मिळतो त्या स्त्रीला पाहून मनाला शांती मिळते. ॥४॥२॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੧ ॥
सारग महाला १ ॥

ਦੂਰਿ ਨਾਹੀ ਮੇਰੋ ਪ੍ਰਭੁ ਪਿਆਰਾ ॥
माझा प्रिय प्रभू फार दूर नाही.

ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨਿ ਮੇਰੋ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਹਰਿ ਪਾਏ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
सद्‌गुरुंच्या शब्दांनी माझे मन तृप्त झाले आणि मी माझ्या जीवनाचा आधार असलेल्या प्रभूला प्राप्त केले. ॥१॥रहाउ॥

ਇਨ ਬਿਧਿ ਹਰਿ ਮਿਲੀਐ ਵਰ ਕਾਮਨਿ ਧਨ ਸੋਹਾਗੁ ਪਿਆਰੀ ॥
अशाप्रकारे, स्त्रीच्या रूपातील जीव हरीच्या रूपातील वराला स्वीकारतो आणि प्रेयसी तिच्या पतीला स्वीकारते

ਜਾਤਿ ਬਰਨ ਕੁਲ ਸਹਸਾ ਚੂਕਾ ਗੁਰਮਤਿ ਸਬਦਿ ਬੀਚਾਰੀ ॥੧॥
गुरू मत्तीच्या वचनाचे चिंतन केल्याने जात, जात, कुळ याविषयीची शंका दूर झाली आहे. ॥१॥

ਜਿਸੁ ਮਨੁ ਮਾਨੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ਨ ਤਾ ਕਉ ਹਿੰਸਾ ਲੋਭੁ ਵਿਸਾਰੇ ॥
ज्याचे मन समाधानी असते त्याला गर्व नसतो आणि तो हिंसा आणि लोभ विसरतो

ਸਹਜਿ ਰਵੈ ਵਰੁ ਕਾਮਣਿ ਪਿਰ ਕੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰੰਗਿ ਸਵਾਰੇ ॥੨॥
जीवाच्या रूपातील स्त्रीला स्वाभाविकच तिच्या पतीचा सहवास मिळतो आणि गुरुद्वारे तिचे प्रेम वाढते. ॥२॥

ਜਾਰਉ ਐਸੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕੁਟੰਬ ਸਨਬੰਧੀ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਪਸਾਰੀ ॥
कुटुंब आणि नातेवाईकांसोबत आसक्ती पसरवणारे असे प्रेम सोडून द्यावे

ਜਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰਾਮ ਰਸੁ ਨਾਹੀ ਦੁਬਿਧਾ ਕਰਮ ਬਿਕਾਰੀ ॥੩॥
ज्याच्या हृदयात देवाबद्दल प्रेम नाही, तो संशय आणि अव्यवस्थाने भरलेली कृत्ये करतो. ॥३॥

ਅੰਤਰਿ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਹਿਤ ਕੌ ਦੁਰੈ ਨ ਲਾਲ ਪਿਆਰੀ ॥
ज्याच्या हृदयात प्रेमाचे रत्न आहे तो जगापासून लपून राहत नाही

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਕੁ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਅੰਤਰਿ ਧਾਰੀ ॥੪॥੩॥
गुरु नानक म्हणतात की असा गुरुमुख युगानुयुगे परमेश्वराचे अमूल्य नाव आपल्या मनात ठेवतो. ॥४॥३॥

ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧
सारंग महाला ४ घर १

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਹਮ ਧੂਰਿ ॥
आपण केवळ देवाच्या भक्तांच्या चरणांची धूळ आहोत

ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
सत्संगाच्या संगतीने मी परमपद प्राप्त केले आहे आणि मला जाणवले आहे की देव सर्वत्र व्याप्त आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੰਤੁ ਮਿਲੈ ਸਾਂਤਿ ਪਾਈਐ ਕਿਲਵਿਖ ਦੁਖ ਕਾਟੇ ਸਭਿ ਦੂਰਿ ॥
जर एखाद्याला खरा गुरु आणि संत मिळाला तरच तो शांती मिळवू शकतो, जो सर्व पापे आणि दुःखे दूर करतो

ਆਤਮ ਜੋਤਿ ਭਈ ਪਰਫੂਲਿਤ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਦੇਖਿਆ ਹਜੂਰਿ ॥੧॥
जेव्हा मी प्रत्यक्ष देवाला पाहिले तेव्हा माझा अंतरात्मा आनंदित झाला. ॥१॥

ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਪਾਈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥
मी भाग्यवान आहे की मला संतांचा सहवास मिळाला, जिथे मला देव सर्वव्यापी आहे हे ज्ञान मिळाले

ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਮਜਨੁ ਕੀਆ ਸਤਸੰਗਤਿ ਪਗ ਨਾਏ ਧੂਰਿ ॥੨॥
संतांच्या चरणांच्या धुळीत स्नान करून आपल्याला अठ्ठासष्ट तीर्थस्थळांमध्ये स्नान करण्याचा लाभ मिळाला आहे. ॥२॥

ਦੁਰਮਤਿ ਬਿਕਾਰ ਮਲੀਨ ਮਤਿ ਹੋਛੀ ਹਿਰਦਾ ਕੁਸੁਧੁ ਲਾਗਾ ਮੋਹ ਕੂਰੁ ॥
वाईट विचार आणि दुर्गुणांमुळे आपली बुद्धी नीच आणि अपवित्र झाली आहे आणि आपले अपवित्र हृदय खोट्या आसक्तीमध्ये बुडाले आहे

ਬਿਨੁ ਕਰਮਾ ਕਿਉ ਸੰਗਤਿ ਪਾਈਐ ਹਉਮੈ ਬਿਆਪਿ ਰਹਿਆ ਮਨੁ ਝੂਰਿ ॥੩॥
शुभाशुभ नशिबाशिवाय संगत कशी मिळेल? अहंकारी भावनांमध्ये बुडालेले मन अस्वस्थ राहते. ॥३॥

ਹੋਹੁ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਹਰਿ ਜੀ ਮਾਗਉ ਸਤਸੰਗਤਿ ਪਗ ਧੂਰਿ ॥
हे प्रभू! दयाळू हो, दया दाखव, मला फक्त संतांच्या चरणांची धूळ हवी आहे

ਨਾਨਕ ਸੰਤੁ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਜਨੁ ਹਰਿ ਭੇਟਿਆ ਰਾਮੁ ਹਜੂਰਿ ॥੪॥੧॥
नानक यांचे मत असे आहे की जेव्हा कोणी संताला भेटतो तेव्हा तो देवाला प्राप्त करतो आणि तो त्याला थेट परम देवाशी जोडतो. ॥४॥१॥

ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੪ ॥
सारंग महाला ४ ॥

ਗੋਬਿੰਦ ਚਰਨਨ ਕਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥
मी देवाच्या चरणी स्वतःचे बलिदान देण्यास तयार आहे

ਭਵਜਲੁ ਜਗਤੁ ਨ ਜਾਈ ਤਰਣਾ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे जग समुद्रात पोहता येत नाही. देवाचा नामजप केला तर आडवेपणा कमी होतो. ॥१॥रहाउ॥

ਹਿਰਦੈ ਪ੍ਰਤੀਤਿ ਬਨੀ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰੀ ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ ਬੀਚਾਰੀ ॥
जेव्हा माझ्या हृदयात परमेश्वराप्रती भक्ती निर्माण झाली, तेव्हा मी त्याची सेवा करण्याचा विचार केला

ਅਨਦਿਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਹਿਰਦੈ ਸਰਬ ਕਲਾ ਗੁਣਕਾਰੀ ॥੧॥
देव सर्वशक्तिमान आहे आणि गुणांचा साठा आहे. दिवसरात्र त्याच्या नावाचा जप तुमच्या हृदयात करा. ॥१॥

ਪ੍ਰਭੁ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਰਵਿਆ ਸ੍ਰਬ ਠਾਈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਅਲਖ ਅਪਾਰੀ ॥
परमेश्वर मन आणि वाणीच्या आवाक्याबाहेर आहे आणि सर्वत्र आनंद घेत आहे आणि तेच अनंत अज्ञान मन आणि शरीरात देखील आहे

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾਲ ਭਏ ਤਬ ਪਾਇਆ ਹਿਰਦੈ ਅਲਖੁ ਲਖਾਰੀ ॥੨॥
जेव्हा गुरु दयाळू झाले, तेव्हा मला माझ्या हृदयात अदृश्य देवाचे दर्शन झाले. ॥२॥

ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਰਬ ਧਰਣੀਧਰ ਸਾਕਤ ਕਉ ਦੂਰਿ ਭਇਆ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥
संपूर्ण पृथ्वीला धारण करणारा देव आपल्या आत उपस्थित आहे, परंतु मायावी आणि अहंकारी व्यक्तीला तो खूप दूर वाटतो

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਲਤ ਨ ਕਬਹੂ ਬੂਝਹਿ ਜੂਐ ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ ॥੩॥
इच्छेच्या आगीत जळत राहून, तो कधीच समजत नाही आणि जुगारात आपला जीव गमावतो.॥३॥

ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵਹਿ ਗੁਰਿ ਕਿੰਚਤ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥
जेव्हा गुरुची थोडीशीही कृपा असते, तेव्हा उठताना आणि बसताना तो माणूस नेहमीच देवाचे गुणगान गातो

ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਭਈ ਹੈ ਤਿਨ ਕੀ ਪੈਜ ਸਵਾਰੀ ॥੪॥੨॥
हे नानक! ज्यांच्यावर देवाची कृपा झाली आहे त्यांचा मान त्याने वाचवला आहे. ॥४॥२॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੪ ॥
सारंग महाला ४ ॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਦੇਹੁ ਪਿਆਰੇ ॥
हे देवा! मला नामाचे अमृत दे.

ਜਿਨ ਊਪਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਤਿਨ ਕੇ ਕਾਜ ਸਵਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ज्यांचा गुरुवर पूर्ण विश्वास असतो, त्यांची सर्व कामे सिद्धीस जातात. ॥१॥रहाउ॥

ਜੋ ਜਨ ਦੀਨ ਭਏ ਗੁਰ ਆਗੈ ਤਿਨ ਕੇ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰੇ ॥
जे लोक नम्र भावनेने गुरुकडे येत असत, त्यांनी त्यांचे दुःख दूर केले

ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਗੁਰ ਆਗੈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰੇ ॥੧॥
ते रात्रंदिवस गुरुंची पूजा करतात आणि गुरुंच्या शिकवणीने त्यांचे जीवन सुधारते. ॥१॥

ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਰਸਨਾ ਰਸੁ ਗਾਵਹਿ ਰਸੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥
ज्यांच्या हृदयात हरि नामाचे अमृत आहे, ते आपल्या जिभेने हरि नामाचे गुणगान गातात आणि नामाच्या या अमृताचे चिंतन करतात

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਚੀਨ੍ਹਿਆ ਓਇ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੇ ॥੨॥
ज्यांना गुरुच्या कृपेने अमृत नावाचे महत्त्व कळते त्यांना मोक्ष मिळतो. ॥२॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਅਚਲੁ ਅਚਲਾ ਮਤਿ ਜਿਸੁ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੇ ॥
खरा गुरु दृढ असतो, त्याचे मतही अढळ असते आणि तो प्रभूच्या नामाच्या आधारावर दृढ राहतो

ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਜੀਉ ਦੇਵਉ ਅਪੁਨਾ ਹਉ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰੇ ॥੩॥
मी अशा सद्गुरुंना स्वतःला समर्पित करतो आणि माझे मन, शरीर, आत्मा इत्यादी सर्वस्व त्यांना अर्पण करतो ॥३॥

ਮਨਮੁਖ ਭ੍ਰਮਿ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਲਾਗੇ ਅੰਤਰਿ ਅਗਿਆਨ ਗੁਬਾਰੇ ॥
एक हुकूमशाही व्यक्ती द्वैताच्या भावनेमुळे भटकत राहते आणि त्याच्या अंतर्मनात अज्ञानाचा अंधार राहतो

ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵੈ ਨਾ ਉਰਵਾਰਿ ਨ ਪਾਰੇ ॥੪॥

असा आत्मा खऱ्या गुरुंना पाहू शकत नाही, परिणामी तो या जगात किंवा परलोकात राहत नाही. ॥४॥

ਸਰਬੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਵਿਆ ਸੁਆਮੀ ਸਰਬ ਕਲਾ ਕਲ ਧਾਰੇ ॥

परमेश्वर सर्व शरीरात उपस्थित आहे आणि सर्वशक्तिमान देवाकडे सर्व शक्ती आहेत.

ਨਾਨਕੁ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸੁ ਕਹਤ ਹੈ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੇਹੁ ਉਬਾਰੇ ॥੫॥੩॥

स्वतःला गुलामांचा दास मानून, नानक प्रार्थना करतात, हे देवा, कृपया दयाळू व्हा आणि मला जगाच्या महासागरातून वाचवा. ॥५॥३॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੪ ॥

सारंग महाला ४ ॥

ਗੋਬਿਦ ਕੀ ਐਸੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥

देवाचे अद्भुत चमत्कार असे आहेत

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਸੁ ਸਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਰਹਹੁ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

म्हणून, तो जे काही करतो ते सत्य म्हणून स्वीकारा आणि गुरुमुख व्हा आणि त्याच्या नावातच मग्न राहा. ॥१॥रहाउ॥

ਗੋਬਿਦ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਅਤਿ ਮੀਠੀ ਅਵਰ ਵਿਸਰਿ ਸਭ ਜਾਇ ॥

मी देवावर इतका प्रेम करतोय की मी बाकी सर्व काही विसरलो आहे. मी देवावर इतका प्रेम करतोय की मी बाकी सर्व काही विसरलो आहे

ਅਨਦਿਨੁ ਰਹਸੁ ਭਇਆ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ ॥੧॥

आता मनात दिवसरात्र आनंद निर्माण झाला आहे आणि आत्म्याचा प्रकाश परम प्रकाशात विलीन झाला आहे. ॥१॥

ਜਬ ਗੁਣ ਗਾਇ ਤਬ ਹੀ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤੈ ਸਾਂਤਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥

जेव्हा मी देवाची स्तुती केली तेव्हा माझे मन समाधानी झाले आणि माझ्या मनाला शांती मिळाली.

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾਲ ਭਏ ਤਬ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥੨॥
जेव्हा गुरु दयाळू असतात तेव्हा मन भगवंताच्या चरणांवर केंद्रित होते आणि मनुष्य त्याला प्राप्त करतो. ॥२॥

ਮਤਿ ਪ੍ਰਗਾਸ ਭਈ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਗਿਆਨਿ ਤਤਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥
देवाचे ध्यान केल्याने माझी बुद्धी प्रबुद्ध झाली आहे आणि मी ज्ञानाच्या तत्वात समर्पित झालो आहे

ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਗਟੀ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਹਰਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਇ ॥੩॥
ज्याचे मन समाधानी आहे, त्याच्या अंतरात ज्ञानाचा प्रकाश प्रकट झाला आहे आणि तो नैसर्गिकरित्या देवामध्ये समाधीमध्ये राहतो. ॥३॥

ਹਿਰਦੈ ਕਪਟੁ ਨਿਤ ਕਪਟੁ ਕਮਾਵਹਿ ਮੁਖਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੁਣਾਇ ॥
ज्याच्या हृदयात कपटी आहे, तो तोंडाने हरी हरी म्हणत असला तरी दररोज कपटी कृत्ये करतो.

ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਮਹਾ ਗੁਬਾਰਾ ਤੁਹ ਕੂਟੈ ਦੁਖ ਖਾਇ ॥੪॥
ज्याच्या मनात लोभ आणि अज्ञानाचा अंधार आहे, तो निरुपयोगी कामे करतो आणि फक्त दुःख भोगतो. ॥४॥

ਜਬ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚਾ ਲਾਇ ॥
जेव्हा परमेश्वर प्रसन्न होतो तेव्हा गुरुद्वारे सत्य जाणले जाते.

ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ॥੫॥੪॥
नानक म्हणतात की मग देवाचे नाव प्राप्त होते आणि त्याचे नाव जपल्याने आनंद मिळतो. ॥५॥४॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੪ ॥
सारग महाला ४ ॥

ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਮਾਨੀ ॥
माझे मन रामाच्या नावाने पूर्णपणे आनंदाने भरले आहे

ਮੇਰੈ ਹੀਅਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਈ ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਖਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
सतगुरुंनी माझ्या हृदयात असे प्रेम पेरले आहे की हरीची कथा मनाला आनंददायी वाटते.॥१॥रहाउ॥

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਹੋਵਹੁ ਜਨ ਊਪਰਿ ਜਨ ਦੇਵਹੁ ਅਕਥ ਕਹਾਨੀ ॥

हे दीनदयाळ! भक्तांवर दया कर आणि न सांगितलेल्या कथेचे रहस्य सांग

ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੀਠ ਲਗਾਨੀ ॥੧॥

भक्तांसोबत मिळून त्यांनी हरिनामाचा रस प्राप्त केला आहे आणि तो मनाला आणि शरीराला गोड वाटतो. ॥१॥

ਹਰਿ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਜਿਨ੍ਹ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਪਛਾਨੀ ॥

ज्यांनी गुरूंच्या शिकवणीद्वारे प्रभूचे नाव ओळखले आहे, ते अलिप्त होतात आणि प्रभूच्या रंगात लीन राहतात

ਪੁਰਖੈ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਿਆ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਭ ਚੂਕੀ ਆਵਣ ਜਾਨੀ ॥੨॥

परमात्म्याला भेटून मला आनंद मिळाला आहे आणि जन्म-मृत्यूचे चक्र संपले आहे. ॥ २॥

ਨੈਣੀ ਬਿਰਹੁ ਦੇਖਾ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਰਸਨਾ ਨਾਮੁ ਵਖਾਨੀ ॥

या डोळ्यांना परमेश्वराला पाहण्याची तीव्र इच्छा आहे आणि मी माझ्या जिभेने त्याचे नाव घेतो

ਸ੍ਰਵਣੀ ਕੀਰਤਨੁ ਸੁਨਉ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਾਨੀ ॥੩॥
दिवसरात्र मी माझ्या कानांनी परमेश्वराचे स्तोत्र आणि भक्तीगीते ऐकतो आणि माझे हृदय केवळ परमेश्वरासोबतच चांगले वाटते. ॥३॥

ਪੰਚ ਜਨਾ ਗੁਰਿ ਵਸਗਤਿ ਆਣੇ ਤਉ ਉਨਮਨਿ ਨਾਮਿ ਲਗਾਨੀ ॥
जेव्हा गुरुंनी वासनेच्या पाच विकारांना वश केले तेव्हा ते नामात लीन झाले

ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਹਰਿ ਰਾਮੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਨੀ ॥੪॥੫॥
हे नानक! जेव्हा देवाने मला आशीर्वाद दिला, तेव्हा मी रामनामाच्या ध्यानात आणि स्मरणात मग्न झालो. ॥४॥५॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੪ ॥
सारग महाला ४ ॥

ਜਪਿ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪੜ੍ਹੁ ਸਾਰੁ ॥
हे मना! रामाचे नामस्मरण आणि जप कर, हेच सार आहे

ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਥਿਰੁ ਨਹੀ ਕੋਈ ਹੋਰੁ ਨਿਹਫਲ ਸਭੁ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
रामाच्या नावाशिवाय काहीही स्थिर नाही, इतर सर्व विस्तार निष्फळ आहेत. ॥१॥रहाउ॥

ਕਿਆ ਲੀਜੈ ਕਿਆ ਤਜੀਐ ਬਉਰੇ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਛਾਰੁ ॥
अरे मूर्खा! या जगातून मी काय घ्यावे आणि काय सोडावे, जे काही दिसते ते सर्व धुळीसारखे आहे

ਜਿਸੁ ਬਿਖਿਆ ਕਉ ਤੁਮ੍ ਅਪੁਨੀ ਕਰਿ ਜਾਨਹੁ ਸਾ ਛਾਡਿ ਜਾਹੁ ਸਿਰਿ ਭਾਰੁ ॥੧॥
ज्या धनाला तू आपले मानतोस, त्या विषाला सोडून दे, कारण ते पापांचे ओझे आहे. ॥१॥

ਤਿਲੁ ਤਿਲੁ ਪਲੁ ਪਲੁ ਅਉਧ ਫੁਨਿ ਘਾਟੈ ਬੂਝਿ ਨ ਸਕੈ ਗਵਾਰੁ ॥
आयुर्मान प्रत्येक क्षणी कमी होत आहे पण अज्ञानी लोकांना हे समजत नाही.

ਸੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਜਿ ਸਾਥਿ ਨ ਚਾਲੈ ਇਹੁ ਸਾਕਤ ਕਾ ਆਚਾਰੁ ॥੨॥
भ्रमात असलेल्या माणसाचे हे वर्तन आहे की तो जे करतो ते बरोबर जात नाही. ॥२॥

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਲੁ ਬਉਰੇ ਤਉ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥
हे वेड्या! जर तू संतांच्या संगतीत राहिलास तरच तुला मोक्ष मिळेल.

ਬਿਨੁ ਸਤਸੰਗ ਸੁਖੁ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ਪੁਛਹੁ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰੁ ॥੩॥
अर्थात तुम्ही वेदांचे चिंतन करू शकता, ते देखील सहमत आहेत की सत्संगाशिवाय कोणालाही आनंद मिळाला नाही.॥३॥

ਰਾਣਾ ਰਾਉ ਸਭੈ ਕੋਊ ਚਾਲੈ ਝੂਠੁ ਛੋਡਿ ਜਾਇ ਪਾਸਾਰੁ ॥
राजे आणि महाराजांनो, सर्वजण खोटेपणाचा प्रसार सोडून पुढे जात आहेत

ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਸਦਾ ਥਿਰੁ ਨਿਹਚਲੁ ਜਿਨ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ॥੪॥੬॥
रामनामाचा आधार असलेले संत नेहमीच स्थिर असतात. ॥ ४ ॥ ६ ॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੩ ਦੁਪਦਾ
सारग महाला ४ घरे ३ दुपाडा

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਕਾਹੇ ਪੂਤ ਝਗਰਤ ਹਉ ਸੰਗਿ ਬਾਪ ॥
बेटा, तू तुझ्या वडिलांशी का भांडत आहेस?

ਜਿਨ ਕੇ ਜਣੇ ਬਡੀਰੇ ਤੁਮ ਹਉ ਤਿਨ ਸਿਉ ਝਗਰਤ ਪਾਪ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ज्यांनी तुम्हाला जन्म दिला आणि वाढवले त्यांच्याशी लढणे हे पाप आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਜਿਸੁ ਧਨ ਕਾ ਤੁਮ ਗਰਬੁ ਕਰਤ ਹਉ ਸੋ ਧਨੁ ਕਿਸਹਿ ਨ ਆਪ ॥
ज्या संपत्तीचा तुम्हाला अभिमान आहे ती कोणाचीही नाही

ਖਿਨ ਮਹਿ ਛੋਡਿ ਜਾਇ ਬਿਖਿਆ ਰਸੁ ਤਉ ਲਾਗੈ ਪਛੁਤਾਪ ॥੧॥
जर विषाच्या रूपातील ही संपत्ती क्षणातच राहिली तर नंतर पश्चाताप होतो. ॥१॥

ਜੋ ਤੁਮਰੇ ਪ੍ਰਭ ਹੋਤੇ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਤਿਨ ਕੇ ਜਾਪਹੁ ਜਾਪ ॥
तुमचा स्वामी असलेल्या परमेश्वराचे नाव घ्या

ਉਪਦੇਸੁ ਕਰਤ ਨਾਨਕ ਜਨ ਤੁਮ ਕਉ ਜਉ ਸੁਨਹੁ ਤਉ ਜਾਇ ਸੰਤਾਪ ॥੨॥੧॥੭॥
नानक तुम्हाला उपदेश देत आहेत, जर तुम्ही ते काळजीपूर्वक ऐकले तर तुमचे दुःख दूर होईल. ॥२॥१॥७॥ हे उल्लेखनीय आहे की बाबा पृथ्वी घन हे गुरु रामदासजींचे मोठे पुत्र होते. जेव्हा गुरुजींनी त्यांचे धाकटे पुत्र गुरु अर्जुन देवजी यांना गुरुपद सोपवले तेव्हा बाबा पृथ्वी घन यांनी त्याचा तीव्र विरोध केला होता

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੫ ਦੁਪਦੇ ਪੜਤਾਲ
सरग महाला ४ घरे ५ दुहेरी पँडिंग

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਜਪਿ ਮਨ ਜਗੰਨਾਥ ਜਗਦੀਸਰੋ ਜਗਜੀਵਨੋ ਮਨਮੋਹਨ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਗੀ ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਟੇਕ ਸਭ ਦਿਨਸੁ ਸਭ ਰਾਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जगन्नाथ, जगदिस्रो, जगाचे जीवनदाते, मनमोहन यांचे नाव मनात जप. मी त्या प्रिय प्रभूवर प्रेम करतो आणि मी दररोज आणि रात्री त्याच्यावर अवलंबून असतो. ॥१॥रहाउ॥

ਹਰਿ ਕੀ ਉਪਮਾ ਅਨਿਕ ਅਨਿਕ ਅਨਿਕ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਸੁਕ ਨਾਰਦ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕ ਤਵ ਗੁਨ ਸੁਆਮੀ ਗਨਿਨ ਨ ਜਾਤਿ॥
देवाचे अनेक महिमा आहेत. शुकदेव, नारद आणि ब्रह्मा इत्यादी त्याचे गुणगान करतात. हे प्रभो, तुझे कृपादान मोजता येत नाही

ਤੂ ਹਰਿ ਬੇਅੰਤੁ ਤੂ ਹਰਿ ਬੇਅੰਤੁ ਤੂ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਤੂ ਆਪੇ ਹੀ ਜਾਨਹਿ ਆਪਨੀ ਭਾਂਤਿ ॥੧॥
हे हरि! तू अनंत आहेस, अनंत आहेस. हे प्रभू! तू स्वतःचे खास गुण जाणतोस. ॥१॥

ਹਰਿ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨਿਕਟਿ ਹਰਿ ਨਿਕਟ ਹੀ ਬਸਤੇ ਤੇ ਹਰਿ ਕੇ ਜਨ ਸਾਧੂ ਹਰਿ ਭਗਾਤ ॥
हरिचे लोक हरिजवळ राहतात, हरिजवळ, हरिचे संत, हरिचे भक्त. जे देवाजवळ राहतात ते संत असतात जे देवाचे परम भक्त असतात

ਤੇ ਹਰਿ ਕੇ ਜਨ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਲਿ ਮਿਲੇ ਜੈਸੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਲਲੈ ਸਲਲ ਮਿਲਾਤਿ ॥੨॥੧॥੮॥
नानक म्हणतात की देवाचे भक्त पाणी पाण्यात मिसळते तसे देवात विलीन होतात. ॥२॥१॥८॥

ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੪ ॥
सारंग महाला ४ ॥

ਜਪਿ ਮਨ ਨਰਹਰੇ ਨਰਹਰ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਸਗਲ ਦੇਵ ਦੇਵਾ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮੋਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे मन! नारायणाचे नाव जप. ते श्री हरि आहेत, ज्याची सर्व देवांनी पूजा केली आहे. ते श्री राम माझे प्रिय आहेत. ॥१॥रहाउ॥

ਜਿਤੁ ਗ੍ਰਿਹਿ ਗੁਨ ਗਾਵਤੇ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵਤੇ ਰਾਮ ਗੁਨ ਗਾਵਤੇ ਤਿਤੁ ਗ੍ਰਿਹਿ ਵਾਜੇ ਪੰਚ ਸਬਦ ਵਡ ਭਾਗ ਮਥੋਰਾ ॥
ज्या घरात देवाची स्तुती केली जाते, भगवान रामाचा महिमा गायला जातो, ते घर असंख्य आनंदांनी भरलेले असते आणि सौभाग्य जागृत होते

ਤਿਨ੍ ਜਨ ਕੇ ਸਭਿ ਪਾਪ ਗਏ ਸਭਿ ਦੋਖ ਗਏ ਸਭਿ ਰੋਗ ਗਏ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ਗਏ ਤਿਨ੍ ਜਨ ਕੇ ਹਰਿ ਮਾਰਿ ਕਢੇ ਪੰਚ ਚੋਰਾ ॥੧॥
त्या भक्तांचे सर्व पाप, दोष, रोग, वासना, क्रोध, लोभ, आसक्ती आणि अभिमान दूर होतात. देव त्या भक्तांचे पाच दुर्गुण मारतो आणि दूर करतो. ॥१॥

ਹਰਿ ਰਾਮ ਬੋਲਹੁ ਹਰਿ ਸਾਧੂ ਹਰਿ ਕੇ ਜਨ ਸਾਧੂ ਜਗਦੀਸੁ ਜਪਹੁ ਮਨਿ ਬਚਨਿ ਕਰਮਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਰਾਧੂ ਹਰਿ ਕੇ ਜਨ ਸਾਧੂ ॥
देवाचे भक्त फक्त रामाचे नाव घेतात आणि त्या जगदीशाचे नाव घेतात. देवाचे भक्त मनाने, वाणीने आणि कर्माने हरीची पूजा करतात

ਹਰਿ ਰਾਮ ਬੋਲਿ ਹਰਿ ਰਾਮ ਬੋਲਿ ਸਭਿ ਪਾਪ ਗਵਾਧੂ ॥
रामाचे नामस्मरण करून ते सर्व पापे दूर करतात

ਨਿਤ ਨਿਤ ਜਾਗਰਣੁ ਕਰਹੁ ਸਦਾ ਸਦਾ ਆਨੰਦੁ ਜਪਿ ਜਗਦੀਸੁੋਰਾ ॥
ते नेहमी जागे राहतात आणि जगदीश्वराचे नाव जपण्यात आनंद मिळवतात

ਮਨ ਇਛੇ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ਸਭੈ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ਧਰਮੁ ਅਰਥੁ ਕਾਮ ਮੋਖੁ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਿਉ ਮਿਲੇ ਹਰਿ ਭਗਤ ਤੋਰਾ ॥੨॥੨॥੯॥
तुला तुझ्या इच्छेचे सर्व फळ मिळते, तुला धर्म, धन, काम आणि मोक्ष मिळतो, हे नानक, तू हरिला भेटला आहेस आणि तुझे भक्त आहेत ॥२॥॥२॥९॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੪ ॥
सारग महाला ४ ॥

ਜਪਿ ਮਨ ਮਾਧੋ ਮਧੁਸੂਦਨੋ ਹਰਿ ਸ੍ਰੀਰੰਗੋ ਪਰਮੇਸਰੋ ਸਤਿ ਪਰਮੇਸਰੋ ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥
हे मन माधव मधुसूदन श्री हरी श्रीरंगो परमेश्वर सती परमेश्वर अंतर्यामी, भगवंताच्या खऱ्या रूपाची पूजा कर

ਸਭ ਦੂਖਨ ਕੋ ਹੰਤਾ ਸਭ ਸੂਖਨ ਕੋ ਦਾਤਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਗੁਨ ਗਾਓੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तो सर्व दुःखांचा नाश करणारा आहे, सर्व सुखांचा दाता आहे, त्या प्रिय हरीची स्तुती करा.॥१॥रहाउ॥

ਹਰਿ ਘਟਿ ਘਟੇ ਘਟਿ ਬਸਤਾ ਹਰਿ ਜਲਿ ਥਲੇ ਹਰਿ ਬਸਤਾ ਹਰਿ ਥਾਨ ਥਾਨੰਤਰਿ ਬਸਤਾ ਮੈ ਹਰਿ ਦੇਖਨ ਕੋ ਚਾਓੁ ॥
हरी प्रत्येक कणात राहतो, हरी प्रत्येक ठिकाणी राहतो, हरी प्रत्येक ठिकाणी राहतो, मला हरीला पहायचे आहे. देव प्रत्येक गोष्टीत उपस्थित आहे, तो प्रत्येक शरीरात राहतो, तो समुद्रात आणि पृथ्वीवर राहतो, तो सर्व देशांत आणि रेखांशात राहतो. मला हरीला पहायचे आहे

ਕੋਈ ਆਵੈ ਸੰਤੋ ਹਰਿ ਕਾ ਜਨੁ ਸੰਤੋ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮ ਜਨੁ ਸੰਤੋ ਮੋਹਿ ਮਾਰਗੁ ਦਿਖਲਾਵੈ ॥
जर कोणताही संत, देवाचा भक्त, माझा प्रिय संत, माझ्याकडे आला आणि मला खरा मार्ग दाखवला

ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੇ ਹਉ ਮਲਿ ਮਲਿ ਧੋਵਾ ਪਾਉ ॥੧॥
मी त्या महापुरुषाचे पाय धुत राहीन त्याची माती घासून.॥१॥

ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਸਰਧਾ ਤੇ ਮਿਲਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ॥
देवाच्या भक्ताला पूर्ण श्रद्धेने देव सापडला आहे आणि गुरुच्या सान्निध्यात त्याला भेटण्याचा अनुभव आला आहे

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਆਨੰਦ ਭਏ ਮੈ ਦੇਖਿਆ ਹਰਿ ਰਾਓੁ ॥
जेव्हा मी देवाला पाहिले तेव्हा माझे मन आणि शरीर आनंदाने भरून गेले

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਭਈ ਹਰਿ ਕੀ ਕਿਰਪਾ ਭਈ ਜਗਦੀਸੁਰ ਕਿਰਪਾ ਭਈ ॥
नानक म्हणतात की जेव्हा जगदीश्वर श्रीहरीची कृपा माझ्यावर पडली

ਮੈ ਅਨਦਿਨੋ ਸਦ ਸਦ ਸਦਾ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਹਰਿ ਨਾਓੁ ॥੨॥੩॥੧੦॥
मी रात्रंदिवस हरिचे नाव जपले आहे. ॥२॥३॥१०॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੪ ॥
सारग महाला ४ ॥

ਜਪਿ ਮਨ ਨਿਰਭਉ ॥
हे मन! देवाची उपासना कर, तो निर्भय आहे

ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਦਾ ਸਤਿ ॥
हे सदैव शाश्वत रूप आहे

ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ॥
तो शत्रुत्वरहित आहे; तो कालातीत ब्रह्म आहे; अमर मूर्ती आहे

ਆਜੂਨੀ ਸੰਭਉ ॥
तो जन्म आणि मृत्यूच्या पलीकडे आहे. तो स्वयंप्रकाशित आहे

ਮੇਰੇ ਮਨ ਅਨਦਿਨੋੁ ਧਿਆਇ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਨਿਰਾਹਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ते अन्न पाण्याविरहित आहे. हे माझ्या मन! त्या अनंताचे नेहमी चिंतन कर. ॥१॥रहाउ॥

ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਕਉ ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਕਉ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਤੇਤੀਸ ਸਿਧ ਜਤੀ ਜੋਗੀ ਤਟ ਤੀਰਥ ਪਰਭਵਨ ਕਰਤ ਰਹਤ ਨਿਰਾਹਾਰੀ ॥
तेहतीस कोटी देवता हरिचे दर्शन घेण्यासाठी सिद्ध ब्रह्मचारी योगी तीर्थक्षेत्रांच्या काठावर जातात आणि उपवास करतात

ਤਿਨ ਜਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਥਾਇ ਪਈ ਜਿਨ੍ ਕਉ ਕਿਰਪਾਲ ਹੋਵਤੁ ਬਨਵਾਰੀ ॥੧॥
ज्यांच्यावर देव दयाळू आहे त्या भक्तांची सेवा यशस्वी होते. ॥१॥

ਹਰਿ ਕੇ ਹੋ ਸੰਤ ਭਲੇ ਤੇ ਊਤਮ ਭਗਤ ਭਲੇ ਜੋ ਭਾਵਤ ਹਰਿ ਰਾਮ ਮੁਰਾਰੀ ॥
ते संत आणि देवाचे सर्वोत्तम भक्त चांगले आहेत जे परमेश्वराला प्रिय आहेत

ਜਿਨ੍ ਕਾ ਅੰਗੁ ਕਰੈ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਤਿਨ੍ ਕੀ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪੈਜ ਸਵਾਰੀ ॥੨॥੪॥੧੧॥
हे नानक! माझा स्वामी ज्यांचे आधार देतो त्यांचाच सन्मान वाचवतो. ॥२॥४॥११॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੪ ਪੜਤਾਲ ॥
सारग महाला ४ तपास ॥

ਜਪਿ ਮਨ ਗੋਵਿੰਦੁ ਹਰਿ ਗੋਵਿੰਦੁ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਾ ਪ੍ਰਭੋ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਬੋਲਿ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे मन! गोविंदाची पूजा कर, तो गुणांचे भंडार आहे, तो संपूर्ण विश्वाचा स्वामी आहे, तो परम अस्तित्व आहे, अमर आहे, म्हणून त्याचे नाव जप. ॥१॥रहाउ॥

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ਸੋ ਪੀਐ ਜਿਸੁ ਰਾਮੁ ਪਿਆਸੀ ॥
हरि हे नाव अमृत आहे; जो ते पितो तोच प्यायला जातो ज्याला देव स्वतः अन्न देतो

ਹਰਿ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਦਇਆ ਕਰਿ ਮੇਲੈ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੋ ਜਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਚਖਾਸੀ ॥੧॥
दयाळू देव ज्याला दयाळूपणे सद्गुरुंना भेटवतो, तोच जिज्ञासू माणूस हरींच्या नामाचे अमृत चाखतो. ॥१॥

ਜੋ ਜਨ ਸੇਵਹਿ ਸਦ ਸਦਾ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਹਰੇ ਤਿਨ ਕਾ ਸਭੁ ਦੂਖੁ ਭਰਮੁ ਭਉ ਜਾਸੀ ॥
जे भक्त नेहमी माझ्या हरिची पूजा करतात, त्यांचे दुःख, भ्रम आणि भय सर्व दूर होतात

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਨਾਮੁ ਲਏ ਤਾਂ ਜੀਵੈ ਜਿਉ ਚਾਤ੍ਰਿਕੁ ਜਲਿ ਪੀਐ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੀ ॥੨॥੫॥੧੨॥
ज्याप्रमाणे नानकांना परमेश्वराचे नामस्मरण करून जीवन मिळते, त्याचप्रमाणे चातक स्वातीच्या थेंबाने तृप्त होतो ॥२॥५॥१२॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੪ ॥
सारग महाला ४ ॥

ਜਪਿ ਮਨ ਸਿਰੀ ਰਾਮੁ ॥ ਰਾਮ ਰਮਤ ਰਾਮੁ ॥ ਸਤਿ ਸਤਿ ਰਾਮੁ ॥
हे मन! श्री रामाचे नामजप कर. राम राम संपूर्ण विश्वात उपस्थित आहे. राम नेहमीच सत्य आहे आणि शाश्वत स्वरूप आहे

ਬੋਲਹੁ ਭਈਆ ਸਦ ਰਾਮ ਰਾਮੁ ਰਾਮੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਰਬਗੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे भाऊ! नेहमी राम, राम म्हणा; तो सर्वव्यापी आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਰਾਮੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪੇ ਸਭੁ ਕਰਤਾ ਰਾਮੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਸਭਤੁ ਜਗੇ ॥
फक्त रामच संपूर्ण विश्वाचा नियंत्रक आहे, तो सर्वशक्तिमान आहे, तो विश्वाचा निर्माता आहे, फक्त रामच विश्वाच्या प्रत्येक कणात उपस्थित आहे

ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਇ ਸੋ ਜਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਿਵ ਲਾਗੇ ॥੧॥
ज्याच्यावर माझा राम आशीर्वाद देतो, तो भक्त रामनामाच्या भक्तीला समर्पित असतो ॥१॥

ਰਾਮ ਨਾਮ ਕੀ ਉਪਮਾ ਦੇਖਹੁ ਹਰਿ ਸੰਤਹੁ ਜੋ ਭਗਤ ਜਨਾਂ ਕੀ ਪਤਿ ਰਾਖੈ ਵਿਚਿ ਕਲਿਜੁਗ ਅਗੇ ॥
हे सज्जनांनो! भयानक कलियुगातही भक्तांच्या प्रतिष्ठेचे रक्षण करणाऱ्या रामनामाचा महिमा पहा

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਾ ਅੰਗੁ ਕੀਆ ਮੇਰੈ ਰਾਮ ਰਾਇ ਦੁਸਮਨ ਦੂਖ ਗਏ ਸਭਿ ਭਗੇ ॥੨॥੬॥੧੩॥
नानक म्हणतात की माझ्या रामाने माझ्या सेवक नानकला आधार दिला आहे, ज्याच्यापासून सर्व शत्रू आणि दुःख पळून गेले आहेत. ॥२॥३६॥१३॥

ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧
सारंग महाला ५ चौरस घर १

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਸਤਿਗੁਰ ਮੂਰਤਿ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥
मी प्रेमाच्या मूर्तीसाठी स्वतःला बलिदान देतो

ਅੰਤਰਿ ਪਿਆਸ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਜਿਉ ਜਲ ਕੀ ਸਫਲ ਦਰਸਨੁ ਕਦਿ ਪਾਂਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ज्याप्रमाणे चातक स्वातीच्या पाण्यासाठी तहानलेला असतो, त्याचप्रमाणे माझ्या अंतरात्म्यात गुरुच्या दर्शनाची तीव्र तळमळ आहे. मला गुरुचे दर्शन कधी मिळेल? ॥१॥रहाउ॥

ਅਨਾਥਾ ਕੋ ਨਾਥੁ ਸਰਬ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕੁ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥
देव आपल्या भक्तांवर प्रेम करतो, तो असहाय्यांना आधार देतो आणि सर्वांचे पालनपोषण करतो

ਜਾ ਕਉ ਕੋਇ ਨ ਰਾਖੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਤਿਸੁ ਤੂ ਦੇਹਿ ਅਸਰਾਉ ॥੧॥
ज्या प्राण्याला कोणीही आश्रय देत नाही, त्याला तूच आश्रय देतोस. ॥१॥

ਨਿਧਰਿਆ ਧਰ ਨਿਗਤਿਆ ਗਤਿ ਨਿਥਾਵਿਆ ਤੂ ਥਾਉ ॥
हे देवा! तू असहाय्यांचा आधार आहेस, तू दुर्बलांचे बळ आहेस आणि बेघरांचे घर आहेस

ਦਹ ਦਿਸ ਜਾਂਉ ਤਹਾਂ ਤੂ ਸੰਗੇ ਤੇਰੀ ਕੀਰਤਿ ਕਰਮ ਕਮਾਉ ॥੨॥
मी दहाही दिशांना जिथे जिथे जातो तिथे तू माझ्यासोबत असतोस आणि मी नेहमीच तुझी स्तुती गातो. ॥२॥

ਏਕਸੁ ਤੇ ਲਾਖ ਲਾਖ ਤੇ ਏਕਾ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਹਿ ਨ ਸਕਾਉ ॥
एकापासून तुम्ही लाखो बनता आणि लाखोंपासून तुम्ही एक बनता; मी तुमची शक्ती आणि महत्त्व वर्णन करू शकत नाही

ਤੂ ਬੇਅੰਤੁ ਤੇਰੀ ਮਿਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈਐ ਸਭੁ ਤੇਰੋ ਖੇਲੁ ਦਿਖਾਉ ॥੩॥
तू अनंत आहेस, तुझे रहस्य सापडत नाही आणि संपूर्ण दृश्यमान जग हे तुझे खेळ आहे. ॥३॥

ਸਾਧਨ ਕਾ ਸੰਗੁ ਸਾਧ ਸਿਉ ਗੋਸਟਿ ਹਰਿ ਸਾਧਨ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਉ ॥
संतांचा सहवास, संतांची भेट आणि देवावरील प्रेम हे संतांच्या सहवासात टिकून राहते

ਜਨ ਨਾਨਕ ਪਾਇਆ ਹੈ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਮਨਿ ਚਾਉ ॥੪॥੧॥
मला गुरुंकडून शिकवण मिळाली आहे, हे प्रभू, मला तुझे दर्शन दे, ही माझ्या हृदयातील इच्छा आहे ॥४॥१॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सारग महाला ५ ॥

ਹਰਿ ਜੀਉ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜਾਨ ॥
देव सर्वज्ञ आहे आणि मनातील प्रत्येक विचार जाणतो

ਕਰਤ ਬੁਰਾਈ ਮਾਨੁਖ ਤੇ ਛਪਾਈ ਸਾਖੀ ਭੂਤ ਪਵਾਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
माणूस वाईट करत असतानाही ते लोकांपासून लपवू शकतो, पण हवेप्रमाणे देव सर्वत्र साक्षीदार असतो. ॥१॥रहाउ॥

ਬੈਸਨੌ ਨਾਮੁ ਕਰਤ ਖਟ ਕਰਮਾ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭ ਜੂਠਾਨ ॥
काही व्यक्ती स्वतःला वैष्णव म्हणवून घेतात आणि यज्ञ, अध्यापन, अभ्यास, दान इत्यादी विविध कर्मे करतात, तरीही लोभाचे अवशेष त्याच्या आत खोलवर राहतात

ਸੰਤ ਸਭਾ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਤੇ ਡੂਬੇ ਸਭ ਅਗਿਆਨ ॥੧॥
संतांच्या सभेची टीका करणारे सर्वजण अज्ञानात बुडालेले राहतात. ॥१॥

ਕਰਹਿ ਸੋਮ ਪਾਕੁ ਹਿਰਹਿ ਪਰ ਦਰਬਾ ਅੰਤਰਿ ਝੂਠ ਗੁਮਾਨ ॥
काही माणूस सोम पक यज्ञ करतो आणि दुसऱ्यांची संपत्ती हिसकावून घेतो आणि तरीही त्याच्या मनात खोटा अभिमान असतो

ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਕੀ ਬਿਧਿ ਨਹੀ ਜਾਣਹਿ ਬਿਆਪੇ ਮਨ ਕੈ ਮਾਨ ॥੨॥
त्याला शास्त्रे आणि वेदांची पद्धत माहित नाही आणि तो त्याच्या मनाच्या अभिमानाने विस्कळीत राहतो. ॥२॥

ਸੰਧਿਆ ਕਾਲ ਕਰਹਿ ਸਭਿ ਵਰਤਾ ਜਿਉ ਸਫਰੀ ਦੰਫਾਨ ॥
संध्याकाळी आरती करून आणि उपवास करून, तो ढोंगी असल्याचे सिद्ध होते

ਪ੍ਰਭੂ ਭੁਲਾਏ ਊਝੜਿ ਪਾਏ ਨਿਹਫਲ ਸਭਿ ਕਰਮਾਨ ॥੩॥
पण बिचारा आत्मा काय करू शकतो, कारण ज्याला परमेश्वर विसरला आहे तो चुकीच्या मार्गावर चालतो आणि केलेली सर्व कर्मे निष्फळ होतात. ॥३॥

ਸੋ ਗਿਆਨੀ ਸੋ ਬੈਸਨੌ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਿਸੁ ਕਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਭਗਵਾਨ ॥
प्रत्यक्षात, जो ज्ञानी आहे तोच वैष्णव आणि शिक्षित आहे आणि ज्याला देवाचे आशीर्वाद आहेत

ਉਨਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਉਧਰਿਆ ਸਗਲ ਬਿਸ੍ਵਾਨ ॥੪॥
सद्गुरुंची सेवा करून त्यांनी सर्वोच्च स्थान प्राप्त केले आहे आणि त्यांच्या मार्गदर्शनाचे पालन करून सर्व लोकांचे तारण झाले आहे. ॥४॥

ਕਿਆ ਹਮ ਕਥਹ ਕਿਛੁ ਕਥਿ ਨਹੀ ਜਾਣਹ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਬੋੁਲਾਨ ॥
मी काय बोलावे? मला काहीच कळत नाही, खरं तर मी परमेश्वराच्या इच्छेनुसार बोलतो

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੀ ਧੂਰਿ ਇਕ ਮਾਂਗਉ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪਇਓ ਸਰਾਨ ॥੫॥੨॥
नानक विनंती करतात की तो तुमच्या आश्रयाला आला आहे आणि त्याला फक्त संतांच्या चरणांची धूळ हवी आहे. ॥५॥२॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सारग महाला ५ ॥

ਅਬ ਮੋਰੋ ਨਾਚਨੋ ਰਹੋ ॥
आता माझा भटकंती संपला.

ਲਾਲੁ ਰਗੀਲਾ ਸਹਜੇ ਪਾਇਓ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨਿ ਲਹੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
गुरुंच्या शब्दांनी, मला नैसर्गिकरित्या रंगीबेरंगी परमेश्वर सापडला आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਕੁਆਰ ਕੰਨਿਆ ਜੈਸੇ ਸੰਗਿ ਸਹੇਰੀ ਪ੍ਰਿਅ ਬਚਨ ਉਪਹਾਸ ਕਹੋ ॥
ज्याप्रमाणे एक कुमारी मुलगी तिच्या प्रिय पतीबद्दल तिच्या मैत्रिणींसोबत हसते आणि विनोद करते

ਜਉ ਸੁਰਿਜਨੁ ਗ੍ਰਿਹ ਭੀਤਰਿ ਆਇਓ ਤਬ ਮੁਖੁ ਕਾਜਿ ਲਜੋ ॥੧॥
लग्नानंतर, जेव्हा नवरा घरात येतो तेव्हा ती स्त्री लाजेने तोंड झाकते. ॥१॥

ਜਿਉ ਕਨਿਕੋ ਕੋਠਾਰੀ ਚੜਿਓ ਕਬਰੋ ਹੋਤ ਫਿਰੋ ॥
क्रूसिबलमध्ये उड्या मारणाऱ्या सोन्यासारखे

ਜਬ ਤੇ ਸੁਧ ਭਏ ਹੈ ਬਾਰਹਿ ਤਬ ਤੇ ਥਾਨ ਥਿਰੋ ॥੨॥
जेव्हा तुम्ही शुद्ध होता, तेव्हा तुम्ही स्थिर होता. तसेच जीव आहे. ॥२॥

ਜਉ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਤਊ ਲਉ ਬਜਿਓ ਮੂਰਤ ਘਰੀ ਪਲੋ ॥
जोपर्यंत दिवस आणि रात्र असते, जोपर्यंत घड्याळ प्रत्येक तास, क्षण आणि शुभ क्षण वाजत असते, तोपर्यंत जीवन असेच चालू राहते

ਬਜਾਵਨਹਾਰੋ ਊਠਿ ਸਿਧਾਰਿਓ ਤਬ ਫਿਰਿ ਬਾਜੁ ਨ ਭਇਓ ॥੩॥
वादक उठून निघून जातो तेव्हा ही घंटा पुन्हा वाजत नाही. श्वास निघून गेला की जीवन संपते. ॥३॥

ਜੈਸੇ ਕੁੰਭ ਉਦਕ ਪੂਰਿ ਆਨਿਓ ਤਬ ਉਹੁ ਭਿੰਨ ਦ੍ਰਿਸਟੋ ॥
कुंभ उदक पूर्णपणे आला, तेव्हा तो वेगळ्या प्रकारे दिसू लागला. पाण्याने भरलेल्या घागराइतकाच तो वेगळा दिसतो

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕੁੰਭੁ ਜਲੈ ਮਹਿ ਡਾਰਿਓ ਅੰਭੈ ਅੰਭ ਮਿਲੋ ॥੪॥੩॥
कहू नानक, जेव्हा घागरीत भरलेले पाणी फक्त पाण्यात मिसळले जाते, तेव्हा ते पाणी आत्मा आणि परमात्म्यात विलीन होते आणि एक रूप बनते. ॥ ४ ॥ ३ ॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सारग महाला ५ ॥

ਅਬ ਪੂਛੇ ਕਿਆ ਕਹਾ ॥
आता जर मी विचारले तर मी काय बोलावे

ਲੈਨੋ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਨੀਕੋ ਬਾਵਰ ਬਿਖੁ ਸਿਉ ਗਹਿ ਰਹਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मी देवाच्या नावाचे गोड अमृत घेतले, पण तो वेडा माणूस इंद्रियसुखात मग्न राहिला. ॥१॥रहाउ॥

ਦੁਲਭ ਜਨਮੁ ਚਿਰੰਕਾਲ ਪਾਇਓ ਜਾਤਉ ਕਉਡੀ ਬਦਲਹਾ ॥
खूप दिवसांनी मला दुर्मिळ मानव जन्म मिळाला, पण थोड्याशा मोबदल्यात मी माझे आयुष्य वाया घालवले

ਕਾਥੂਰੀ ਕੋ ਗਾਹਕੁ ਆਇਓ ਲਾਦਿਓ ਕਾਲਰ ਬਿਰਖ ਜਿਵਹਾ ॥੧॥
तो प्रभूच्या भक्तीच्या कस्तुरीचा ग्राहक म्हणून आला होता, पण अरेरे, त्या मूर्ख बैलाने स्वतःवर चिखल लादला आहे. ॥१॥

ਆਇਓ ਲਾਭੁ ਲਾਭਨ ਕੈ ਤਾਈ ਮੋਹਨਿ ਠਾਗਉਰੀ ਸਿਉ ਉਲਝਿ ਪਹਾ ॥
हा माणूस जीवनाचे फायदे मिळवण्यासाठी आला होता पण मोहिनीच्या फसवणुकीत अडकलाच राहिला

ਕਾਚ ਬਾਦਰੈ ਲਾਲੁ ਖੋਈ ਹੈ ਫਿਰਿ ਇਹੁ ਅਉਸਰੁ ਕਦਿ ਲਹਾ ॥੨॥
काचेच्या बदल्यात मी अमूल्य लाल हिरा गमावला आहे, मला पुन्हा ही सुवर्णसंधी कधी मिळेल? ॥२॥

ਸਗਲ ਪਰਾਧ ਏਕੁ ਗੁਣੁ ਨਾਹੀ ਠਾਕੁਰੁ ਛੋਡਹ ਦਾਸਿ ਭਜਹਾ ॥
माणूस पापांनी भरलेला आहे आणि त्याच्यात काहीही चांगुलपणा नाही; तो त्याच्या मालकाला सोडून त्याच्या दासी मायेची स्तुती करतो

ਆਈ ਮਸਟਿ ਜੜਵਤ ਕੀ ਨਿਆਈ ਜਿਉ ਤਸਕਰੁ ਦਰਿ ਸਾਂਨ੍ਹਿਹਾ ॥੩॥
ज्याप्रमाणे चोर दारात अडकून बेशुद्ध पडतो, त्याचप्रमाणे भ्रमात अडकलेला माणूस शांत होतो आणि निष्क्रिय होतो. ॥३॥

ਆਨ ਉਪਾਉ ਨ ਕੋਊ ਸੂਝੈ ਹਰਿ ਦਾਸਾ ਸਰਣੀ ਪਰਿ ਰਹਾ ॥
मला दुसरा कोणताही उपाय सुचत नाही, म्हणून मी भगवंतांच्या भक्तांच्या आश्रयाला राहतो

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਬ ਹੀ ਮਨ ਛੁਟੀਐ ਜਉ ਸਗਲੇ ਅਉਗਨ ਮੇਟਿ ਧਰਹਾ ॥੪॥੪॥
हे नानक! जेव्हा सर्व दोष नष्ट होतात तेव्हाच मन बंधनातून मुक्त होते. ॥४॥४॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सारग महाला ५ ॥

ਮਾਈ ਧੀਰਿ ਰਹੀ ਪ੍ਰਿਅ ਬਹੁਤੁ ਬਿਰਾਗਿਓ ॥
हे आई! माझे धैर्य संपले आहे, मी माझ्या प्रिय प्रभूच्या प्रेमात त्यागी झालो आहे

ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਆਨੂਪ ਰੰਗ ਰੇ ਤਿਨ੍ ਸਿਉ ਰੁਚੈ ਨ ਲਾਗਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मला अनेक प्रकारचे अनोखे रंग आवडत नाहीत. ॥१॥रहाउ॥

ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰਿਅ ਮੁਖਿ ਟੇਰਉ ਨੀਂਦ ਪਲਕ ਨਹੀ ਜਾਗਿਓ ॥
मी माझ्या प्रिय व्यक्तीचे नाव रात्रंदिवस जपत राहतो. त्याच्याशिवाय मी झोपू शकत नाही आणि जागेही राहू शकत नाही

ਹਾਰ ਕਜਰ ਬਸਤ੍ਰ ਅਨਿਕ ਸੀਗਾਰ ਰੇ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਸਭੈ ਬਿਖੁ ਲਾਗਿਓ ॥੧॥
सुंदर हार, काजळ, कपडे आणि अनेक प्रकारचे अलंकार, हे सर्व परमेश्वराशिवाय विषारी वाटतात. ॥१॥

ਪੂਛਉ ਪੂਛਉ ਦੀਨ ਭਾਂਤਿ ਕਰਿ ਕੋਊ ਕਹੈ ਪ੍ਰਿਅ ਦੇਸਾਂਗਿਓ ॥
मी नम्रपणे कोणालातरी माझ्या प्रिय प्रभूचा देश सांगण्याची विनंती करतो

ਹੀਂਉ ਦੇਂਉ ਸਭੁ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਉ ਸੀਸੁ ਚਰਣ ਪਰਿ ਰਾਖਿਓ ॥੨॥
मी माझे शरीर, मन आणि सर्वस्व त्याला अर्पण करेन आणि माझे डोके त्याच्या चरणी ठेवीन. ॥२॥

ਚਰਣ ਬੰਦਨਾ ਅਮੋਲ ਦਾਸਰੋ ਦੇਂਉ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਅਰਦਾਗਿਓ ॥
त्यांच्या चरणांची पूजा करून, मी त्यांचा कोणताही खर्च न करता सेवक आहे आणि संतांच्या सहवासात मी प्रार्थना करतो की

ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਮੋਹਿ ਪ੍ਰਭੂ ਮਿਲਾਵਹੁ ਨਿਮਖ ਦਰਸੁ ਪੇਖਾਗਿਓ ॥੩॥
प्रभु, माझ्यावर दया करा आणि मला त्यांची भेट घडवू द्या जेणेकरून मला त्यांचे क्षणभर दर्शन घेता येईल ॥ ३ ॥

ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਭਈ ਤਬ ਭੀਤਰਿ ਆਇਓ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਅਨਦਿਨੁ ਸੀਤਲਾਗਿਓ ॥
जेव्हा मी देवाची कृपा पाहिली, तेव्हा तो माझ्या मनात आला आणि माझे मन कायमचे थंड झाले.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਰਸਿ ਮੰਗਲ ਗਾਏ ਸਬਦੁ ਅਨਾਹਦੁ ਬਾਜਿਓ ॥੪॥੫॥
हे नानक! मग आनंदाने त्याने मंगलगीते गायली आणि अनहद शब्द गायला. ॥४॥५॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सारग महाला ५ ॥

ਮਾਈ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਹਰਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਾਧਾ ॥
हे माता सच्चिदानंद, परम देव सत्य आहे, शाश्वत रूप आहे आणि संत पुरुष देखील सत्य आहेत

ਬਚਨੁ ਗੁਰੂ ਜੋ ਪੂਰੈ ਕਹਿਓ ਮੈ ਛੀਕਿ ਗਾਂਠਰੀ ਬਾਧਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
गुरुंनी जे काही शब्द सांगितले आहेत, ते मी एका गाठीत बांधले आहेत. ॥१॥रहाउ॥

ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ਨਖਿਅਤ੍ਰ ਬਿਨਾਸੀ ਰਵਿ ਸਸੀਅਰ ਬੇਨਾਧਾ ॥
दिवस आणि रात्र तारे नाशवंत आहेत; सूर्य आणि चंद्र देखील नष्ट होतील

ਗਿਰਿ ਬਸੁਧਾ ਜਲ ਪਵਨ ਜਾਇਗੋ ਇਕਿ ਸਾਧ ਬਚਨ ਅਟਲਾਧਾ ॥੧॥
पर्वत, पृथ्वी, पाणी, वारा इत्यादी नाहीसे होतील, फक्त संतांचे वचन दृढ आहे. ॥१॥

ਅੰਡ ਬਿਨਾਸੀ ਜੇਰ ਬਿਨਾਸੀ ਉਤਭੁਜ ਸੇਤ ਬਿਨਾਧਾ ॥
अंड्यापासून जन्मलेले, घामापासून जन्मलेले, वनस्पतींपासून जन्मलेले आणि आईच्या गर्भातून जन्मलेले हे सर्व नाशवंत आहेत

ਚਾਰਿ ਬਿਨਾਸੀ ਖਟਹਿ ਬਿਨਾਸੀ ਇਕਿ ਸਾਧ ਬਚਨ ਨਿਹਚਲਾਧਾ ॥੨॥
चार वेद आणि सहा शास्त्रेही नष्ट होणार आहेत, फक्त संतांचे शब्दच स्थिर आहेत. ॥२॥

ਰਾਜ ਬਿਨਾਸੀ ਤਾਮ ਬਿਨਾਸੀ ਸਾਤਕੁ ਭੀ ਬੇਨਾਧਾ ॥
रजोगुण, तमोगुण आणि सत्वगुण यांचाही नाश होणार आहे

ਦ੍ਰਿਸਟਿਮਾਨ ਹੈ ਸਗਲ ਬਿਨਾਸੀ ਇਕਿ ਸਾਧ ਬਚਨ ਆਗਾਧਾ ॥੩॥
डोळ्यांना जे दिसते ते नाशवंत आहे, फक्त संतांचे शब्द अथांग आणि अमर्याद आहेत. ॥३॥

ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪ ਹੀ ਆਪੇ ਸਭੁ ਆਪਨ ਖੇਲੁ ਦਿਖਾਧਾ ॥
देव स्वतः स्वतःमध्ये सर्वकाही आहे आणि तो त्याच्या लीलाद्वारे सर्वकाही दाखवत आहे

ਪਾਇਓ ਨ ਜਾਈ ਕਹੀ ਭਾਂਤਿ ਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਲਾਧਾ ॥੪॥੬॥
नानक म्हणतात की, हे भाऊ, कोणत्याही प्रकारे त्याला मिळवणे शक्य नाही, परंतु जर एखाद्याला गुरु मिळाला तर तो देवाला मिळवतो. ॥४॥ ६॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सारग महाला ५ ॥

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਬਾਸਿਬੋ ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ॥
माझ्या हृदयात फक्त गुरुदेवच वास करतात

ਜਹਾਂ ਸਿਮਰਨੁ ਭਇਓ ਹੈ ਠਾਕੁਰ ਤਹਾਂ ਨਗਰ ਸੁਖ ਆਨੰਦ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जिथे प्रभूचे स्मरण होते, तिथे आनंद आणि आनंद आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਜਹਾਂ ਬੀਸਰੈ ਠਾਕੁਰੁ ਪਿਆਰੋ ਤਹਾਂ ਦੂਖ ਸਭ ਆਪਦ ॥
जिथे प्रिय परमेश्वर विसरतो, तिथे दुःख आणि सर्व संकटे त्यांचे घर बनवतात

ਜਹ ਗੁਨ ਗਾਇ ਆਨੰਦ ਮੰਗਲ ਰੂਪ ਤਹਾਂ ਸਦਾ ਸੁਖ ਸੰਪਦ ॥੧॥
जिथे देवाच्या आनंदमय आणि शुभ स्वरूपाची स्तुती केली जाते, तिथे नेहमीच आनंद आणि समृद्धी असते. ॥१॥

ਜਹਾ ਸ੍ਰਵਨ ਹਰਿ ਕਥਾ ਨ ਸੁਨੀਐ ਤਹ ਮਹਾ ਭਇਆਨ ਉਦਿਆਨਦ ॥
जिथे श्रेष्ठींच्या सहवासात हरि कथा ऐकू येत नाही, तिथे आनंद, फळे आणि फुले कायम राहतात. ॥१॥

ਜਹਾਂ ਕੀਰਤਨੁ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਰਸੁ ਤਹ ਸਘਨ ਬਾਸ ਫਲਾਂਨਦ ॥੨॥
जिथे हरि कथा कानांनी ऐकू येत नाही, तिथे भयानक उजाडपणाचा वास येतो. ॥२॥

ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਕੋਟਿ ਬਰਖ ਜੀਵੈ ਸਗਲੀ ਅਉਧ ਬ੍ਰਿਥਾਨਦ ॥
देवाचे स्मरण न करता, लाखो वर्षे जगणे निरुपयोगी आहे आणि संपूर्ण जीवन वाया जाते

ਏਕ ਨਿਮਖ ਗੋਬਿੰਦ ਭਜਨੁ ਕਰਿ ਤਉ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜੀਵਾਨਦ ॥੩॥
जर एखाद्याने क्षणभरही गोविंदाची पूजा केली तर त्याचे जीवन कायमचे आनंदी होते. ॥३॥

ਸਰਨਿ ਸਰਨਿ ਸਰਨਿ ਪ੍ਰਭ ਪਾਵਉ ਦੀਜੈ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕਿਰਪਾਨਦ ॥
मला प्रभूमध्ये आश्रय मिळावा म्हणून कृपया मला कुलीन पुरुषांचा सहवास प्रदान करा

ਨਾਨਕ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਹੈ ਸਰਬ ਮੈ ਸਗਲ ਗੁਣਾ ਬਿਧਿ ਜਾਂਨਦ ॥੪॥੭॥
नानक म्हणतात की सर्वशक्तिमान, सर्व गुणांचे भांडार, देव प्रत्येकामध्ये पूर्णपणे उपस्थित आहे. ॥४॥७॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सारग महाला ५ ॥

ਅਬ ਮੋਹਿ ਰਾਮ ਭਰੋਸਉ ਪਾਏ ॥
आता मला रामाचा विश्वास मिळाला आहे

ਜੋ ਜੋ ਸਰਣਿ ਪਰਿਓ ਕਰੁਣਾਨਿਧਿ ਤੇ ਤੇ ਭਵਹਿ ਤਰਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ज्याने करुणेचे भांडार असलेल्या देवाचा आश्रय घेतला आहे, त्याने या जगाचा महासागर ओलांडला आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਸੁਖਿ ਸੋਇਓ ਅਰੁ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਓ ਸਹਸਾ ਗੁਰਹਿ ਗਵਾਏ ॥
मी आनंदी आहे आणि परम आनंदात बुडालो आहे. गुरुंनी माझ्या सर्व शंका दूर केल्या आहेत

ਜੋ ਚਾਹਤ ਸੋਈ ਹਰਿ ਕੀਓ ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਫਲ ਪਾਏ ॥੧॥
मला जे हवे होते, देवाने ते पूर्ण केले आहे आणि मला इच्छित फळ मिळाले आहे. ॥१॥

ਹਿਰਦੈ ਜਪਉ ਨੇਤ੍ਰ ਧਿਆਨੁ ਲਾਵਉ ਸ੍ਰਵਨੀ ਕਥਾ ਸੁਨਾਏ ॥
मी माझ्या हृदयात परमेश्वराचे नाव जपतो, माझे डोळे त्याच्या ध्यानात मग्न असतात आणि मी माझ्या कानांनी हरि कथा ऐकतो

ਚਰਣੀ ਚਲਉ ਮਾਰਗਿ ਠਾਕੁਰ ਕੈ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥੨॥
मी माझ्या पायांनी परमेश्वराच्या मार्गावर चालतो आणि माझ्या जिभेने परमेश्वराचे गुणगान गातो.

ਦੇਖਿਓ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਰਬ ਮੰਗਲ ਰੂਪ ਉਲਟੀ ਸੰਤ ਕਰਾਏ ॥
मी सर्व शुभ रूपे माझ्या स्वतःच्या डोळ्यांनी पाहतो, संतांनी माझे जीवन बदलले आहे

ਪਾਇਓ ਲਾਲੁ ਅਮੋਲੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਛੋਡਿ ਨ ਕਤਹੂ ਜਾਏ ॥੩॥
मला हरिनामाच्या रूपात एक अमूल्य रत्न सापडले आहे जे मी आता अजिबात सोडू शकत नाही. ॥३॥

ਕਵਨ ਉਪਮਾ ਕਉਨ ਬਡਾਈ ਕਿਆ ਗੁਨ ਕਹਉ ਰੀਝਾਏ ॥
देवाला प्रसन्न करण्यासाठी मी त्याचे कोणते रूपक, कोणते गौरव आणि कोणते गुण गाऊन वर्णन करावे?

ਹੋਤ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦੀਨ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭ ਜਨ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਦਸਾਏ ॥੪॥੮॥
हे नानक! गरिबांवर दयाळू असलेला परमेश्वर त्याच्या सेवकांवर नेहमीच दयाळू असतो. ॥४॥८॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सारग महाला ५ ॥

ਓੁਇ ਸੁਖ ਕਾ ਸਿਉ ਬਰਨਿ ਸੁਨਾਵਤ ॥
कसा सांगू तुला तो आनंद

ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਪੇਖਿ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਨ ਮਨਿ ਮੰਗਲ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
आनंदाने आणि मनोरंजनाने परमेश्वराचे दर्शन घेतल्याने मन त्याचे गुणगान गात राहते. ॥१॥रहाउ॥

ਬਿਸਮ ਭਈ ਪੇਖਿ ਬਿਸਮਾਦੀ ਪੂਰਿ ਰਹੇ ਕਿਰਪਾਵਤ ॥
दयाळू प्रभूची अद्भुत कृत्ये पाहून मी थक्क झालो आहे

ਪੀਓ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਕ ਜਿਉ ਚਾਖਿ ਗੂੰਗਾ ਮੁਸਕਾਵਤ ॥੧॥
ज्याप्रमाणे मूर्ख माणूस गोड खाल्ल्यानंतर आनंद व्यक्त करतो, त्याचप्रमाणे मी नामाचे अमूल्य अमृत प्यायले आहे. ॥१॥

ਜੈਸੇ ਪਵਨੁ ਬੰਧ ਕਰਿ ਰਾਖਿਓ ਬੂਝ ਨ ਆਵਤ ਜਾਵਤ ॥
ज्याप्रमाणे जीवनाचा श्वास शरीरात बांधलेला असतो आणि आपल्याला त्याचे येणे आणि जाणे माहित नसते

ਜਾ ਕਉ ਰਿਦੈ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਭਇਓ ਹਰਿ ਉਆ ਕੀ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ਕਹਾਵਤ ॥੨॥
त्याचप्रमाणे, ज्याच्या हृदयात परम सत्याचा प्रकाश आहे त्याची कीर्ती वर्णन करता येत नाही.॥२॥

ਆਨ ਉਪਾਵ ਜੇਤੇ ਕਿਛੁ ਕਹੀਅਹਿ ਤੇਤੇ ਸੀਖੇ ਪਾਵਤ ॥
इतर उपाय जे सांगितले आहे त्यावरून शिकता येतात. मी इतर सर्व उपाय वापरले आहेत

ਅਚਿੰਤ ਲਾਲੁ ਗ੍ਰਿਹ ਭੀਤਰਿ ਪ੍ਰਗਟਿਓ ਅਗਮ ਜੈਸੇ ਪਰਖਾਵਤ ॥੩॥
माझे स्वाभाविक हृदय, माझ्या प्रभू, घरात प्रकट झाला आहे, जणू काही मला अगम्य गोष्टी जाणून घेण्याची शक्ती मिळाली आहे. ॥ ३॥

ਨਿਰਗੁਣ ਨਿਰੰਕਾਰ ਅਬਿਨਾਸੀ ਅਤੁਲੋ ਤੁਲਿਓ ਨ ਜਾਵਤ ॥
तो निराकार, अविनाशी, अतुलनीय आहे आणि त्याच्या वैभवाची तुलना होऊ शकत नाही

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਅਜਰੁ ਜਿਨਿ ਜਰਿਆ ਤਿਸ ਹੀ ਕਉ ਬਨਿ ਆਵਤ ॥੪॥੯॥
नानक म्हणतात, ज्याला वय नाहीसे झाले आहे, त्यानेच यश मिळवले आहे. ॥४॥९॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सारग महाला ५ ॥

ਬਿਖਈ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਇਵ ਹੀ ਗੁਦਾਰੈ ॥
एक विलासी माणूस आपला दिवस आणि रात्र वाया घालवतो

ਗੋਬਿੰਦੁ ਨ ਭਜੈ ਅਹੰਬੁਧਿ ਮਾਤਾ ਜਨਮੁ ਜੂਐ ਜਿਉ ਹਾਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तो गोविंदाची पूजा करत नाही आणि अहंकारात बुडालेला असल्याने, जुगारात आपले जीवन गमावतो. ॥१॥रहाउ॥

ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਾ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਤਿਸ ਸਿਉ ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਹਿਤਕਾਰੈ ॥
त्याला परमेश्वराचे अमूल्य नाव आवडत नाही आणि तो इतरांची टीका करणे हितकारक मानतो

ਛਾਪਰੁ ਬਾਂਧਿ ਸਵਾਰੈ ਤ੍ਰਿਣ ਕੋ ਦੁਆਰੈ ਪਾਵਕੁ ਜਾਰੈ ॥੧॥
तो पेंढ्यांची व्यवस्था करतो आणि झोपडी तयार करतो आणि दारावर मायेचा अग्नी पेटवतो. ॥१॥

ਕਾਲਰ ਪੋਟ ਉਠਾਵੈ ਮੂੰਡਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮਨ ਤੇ ਡਾਰੈ ॥
तो डोक्यावरील मातीचे भांडे उचलतो आणि त्याच्या मनातील अमृत काढून टाकतो.

ਓਢੈ ਬਸਤ੍ਰ ਕਾਜਰ ਮਹਿ ਪਰਿਆ ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਫਿਰਿ ਝਾਰੈ ॥੨॥
तो काजळाने झाकलेले कपडे घालतो आणि पुन्हा पुन्हा झटकतो. ॥२॥

ਕਾਟੈ ਪੇਡੁ ਡਾਲ ਪਰਿ ਠਾਢੌ ਖਾਇ ਖਾਇ ਮੁਸਕਾਰੈ ॥
तो ज्या झाडावर उभा आहे त्याची फांदी तोडतो आणि कामुक सुखांमध्ये रमल्यानंतर हसतो

ਗਿਰਿਓ ਜਾਇ ਰਸਾਤਲਿ ਪਰਿਓ ਛਿਟੀ ਛਿਟੀ ਸਿਰ ਭਾਰੈ ॥੩॥
तो डोकं वर करून अथांग डोहात पडतो आणि त्याच्या डोक्यावरील भार विखुरतो. ॥३॥

ਨਿਰਵੈਰੈ ਸੰਗਿ ਵੈਰੁ ਰਚਾਏ ਪਹੁਚਿ ਨ ਸਕੈ ਗਵਾਰੈ ॥
तो श्रेष्ठींशी वैर करतो पण मूर्ख त्याच्या प्रयत्नांमध्ये यशस्वी होत नाही

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੰਤਨ ਕਾ ਰਾਖਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਿਰੰਕਾਰੈ ॥੪॥੧੦॥
हे नानक! निराकार सर्वश्रेष्ठ ब्रह्मा नेहमीच भक्तांचे रक्षण करतात. ॥४॥१०॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सारग महाला ५ ॥

ਅਵਰਿ ਸਭਿ ਭੂਲੇ ਭ੍ਰਮਤ ਨ ਜਾਨਿਆ ॥
इतर सर्वजण भ्रमात हरवलेले आहेत आणि त्यांना सत्य माहित नाही

ਏਕੁ ਸੁਧਾਖਰੁ ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਤਿਨਿ ਬੇਦਹਿ ਤਤੁ ਪਛਾਨਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ज्याने आपल्या हृदयात शुद्ध अक्षर आकार स्थायिक केला आहे त्याने वेदांचे सार ओळखले आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਪਰਵਿਰਤਿ ਮਾਰਗੁ ਜੇਤਾ ਕਿਛੁ ਹੋਈਐ ਤੇਤਾ ਲੋਗ ਪਚਾਰਾ ॥
बदलाचा मार्ग कोणताही असो, तो सार्वजनिक प्रथा आहे.

ਜਉ ਲਉ ਰਿਦੈ ਨਹੀ ਪਰਗਾਸਾ ਤਉ ਲਉ ਅੰਧ ਅੰਧਾਰਾ ॥੧॥
जर तुम्ही परगासावर स्वार झाला नाही तर तुम्ही आंधळे आणि अंधार आहात. जर हृदयात सत्याचा प्रकाश नसेल तर ज्ञानाचा अंधारच राहील. ॥१॥

ਜੈਸੇ ਧਰਤੀ ਸਾਧੈ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਬਿਨੁ ਬੀਜੈ ਨਹੀ ਜਾਂਮੈ ॥
ज्याप्रमाणे पृथ्वीला अनेक प्रकारे पाणी दिले जाऊ शकते परंतु बियाणे पेरल्याशिवाय पिके वाढू शकत नाहीत

ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ਹੈ ਤੁਟੈ ਨਾਹੀ ਅਭਿਮਾਨੈ ॥੨॥
त्याचप्रमाणे रामाचे नाव घेतल्याशिवाय मोक्ष नाही आणि अभिमानही नाही. ॥२॥

ਨੀਰੁ ਬਿਲੋਵੈ ਅਤਿ ਸ੍ਰਮੁ ਪਾਵੈ ਨੈਨੂ ਕੈਸੇ ਰੀਸੈ ॥
जरी एखाद्याने खूप प्रयत्न करून पाणी मंथन केले तरी त्याला लोणी मिळू शकत नाही

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਕਾਹੂ ਮਿਲਤ ਨਹੀ ਜਗਦੀਸੈ ॥੩॥
त्याचप्रमाणे गुरु भेटल्याशिवाय मोक्ष मिळू शकत नाही आणि देवही मिळू शकत नाही. ॥३॥

ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਇਹੈ ਬੀਚਾਰਿਓ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥
शोध आणि शोध घेतल्यानंतर मी या निष्कर्षावर पोहोचलो आहे की केवळ देवाचे नावच सर्व आनंद प्रदान करते

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਭਇਓ ਪਰਾਪਤਿ ਜਾ ਕੈ ਲੇਖੁ ਮਥਾਮਾ ॥੪॥੧੧॥
हे नानक! हे फक्त ज्याच्याकडे सौभाग्य आहे त्यालाच प्राप्त होते. ॥४॥११॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सारग महाला ५ ॥

ਅਨਦਿਨੁ ਰਾਮ ਕੇ ਗੁਣ ਕਹੀਐ ॥
प्रत्येक क्षणी देवाची स्तुती करावी

ਸਗਲ ਪਦਾਰਥ ਸਰਬ ਸੂਖ ਸਿਧਿ ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਫਲ ਲਹੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
याद्वारे मनुष्याला सर्व भौतिक गोष्टी, सर्व आनंद, यश आणि इच्छित फळ मिळते. ॥१॥रहाउ॥

ਆਵਹੁ ਸੰਤ ਪ੍ਰਾਨ ਸੁਖਦਾਤੇ ਸਿਮਰਹ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥
हे सज्जनांनो! आत्म्याला आनंद देणाऱ्या अविनाशी परमेश्वराची आपण पूजा करूया.

ਅਨਾਥਹ ਨਾਥੁ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਘਟ ਵਾਸੀ ॥੧॥
अनाथांचा प्रभु, गरिबांचे आणि दुःखींचे दुःख नष्ट करणारा, आपल्या हृदयात राहतो. ॥१॥

ਗਾਵਤ ਸੁਨਤ ਸੁਨਾਵਤ ਸਰਧਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀ ਵਡਭਾਗੇ ॥
भाग्यवान पुरुष परमेश्वराची स्तुती गातो, त्याचे गौरव ऐकतो आणि वर्णन करतो आणि भक्तीने हरीचे अमृत पितो

ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਮਿਟੇ ਸਭਿ ਤਨ ਤੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਿਵ ਜਾਗੇ ॥੨॥
रामाच्या नामाचे ध्यान केल्यास शरीरातील सर्व त्रास आणि त्रास दूर होतात. ॥२॥

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਝੂਠੁ ਤਜਿ ਨਿੰਦਾ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਬੰਧਨ ਤੂਟੇ ॥
काम, क्रोध, खोटेपणा आणि निंदा सोडून देवाचे स्मरण केल्याने, मनुष्य सर्व बंधनांपासून मुक्त होतो

ਮੋਹ ਮਗਨ ਅਹੰ ਅੰਧ ਮਮਤਾ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਛੂਟੇ ॥੩॥
गुरूच्या कृपेने, अहंकारात बुडालेला आणि प्रेमाने आंधळा झालेला जीव आसक्ती इत्यादी सर्व बंधनांपासून मुक्त होतो. ॥३॥

ਤੂ ਸਮਰਥੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੁਆਮੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਨੁ ਤੇਰਾ ॥
हे परम ब्रह्मस्वामी! तुम्ही सर्वशक्तिमान आहात, तुमच्या भक्तावर दया करा.

ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸਰਬ ਮਹਿ ਠਾਕੁਰੁ ਨਾਨਕ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਨੇਰਾ ॥੪॥੧੨॥
नानक म्हणतात की स्वामी सर्वांमध्ये उपस्थित आहेत आणि देव आपल्या खूप जवळ आहे.॥४॥१२॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सारग महाला ५ ॥

ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰਦੇਵ ਚਰਨ ॥
गुरुदेवांच्या चरणी मी स्वतःला अर्पण करतो

ਜਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਧਿਆਈਐ ਉਪਦੇਸੁ ਹਮਾਰੀ ਗਤਿ ਕਰਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
परब्रह्माबरोबर जा, आपल्या शिकवणींचे ध्यान करा, आपली गती करा. ॥१॥रहाउ॥

ਦੂਖ ਰੋਗ ਭੈ ਸਗਲ ਬਿਨਾਸੇ ਜੋ ਆਵੈ ਹਰਿ ਸੰਤ ਸਰਨ ॥
जो संतांचा आश्रय घेतो, त्याचे दुःख, रोग आणि भीती सर्व नष्ट होतात

ਆਪਿ ਜਪੈ ਅਵਰਹ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ਵਡ ਸਮਰਥ ਤਾਰਨ ਤਰਨ ॥੧॥
तो स्वतः देवाचे नाव घेतो आणि इतरांनाही त्याचे नाव जपायला लावतो. ॥१॥

ਜਾ ਕੋ ਮੰਤ੍ਰੁ ਉਤਾਰੈ ਸਹਸਾ ਊਣੇ ਕਉ ਸੁਭਰ ਭਰਨ ॥
तो इतका शक्तिशाली आहे की तो आत्म्याला या जगाच्या महासागरातून पार करण्यास मदत करतो. ॥१॥

ਹਰਿ ਦਾਸਨ ਕੀ ਆਗਿਆ ਮਾਨਤ ਤੇ ਨਾਹੀ ਫੁਨਿ ਗਰਭ ਪਰਨ ॥੨॥
ज्या मंत्राने सर्व शंका दूर होतात आणि पोकळी पूर्णपणे भरून निघते अशा देवाच्या भक्तांच्या आज्ञेचे पालन केल्याने, मनुष्याला पुन्हा गर्भाशयात यावे लागत नाही. ॥२॥

ਭਗਤਨ ਕੀ ਟਹਲ ਕਮਾਵਤ ਗਾਵਤ ਦੁਖ ਕਾਟੇ ਤਾ ਕੇ ਜਨਮ ਮਰਨ ॥
जे भक्तांची सेवा करतात आणि त्यांचे गुणगान गातात, त्यांचे जन्म आणि मृत्यूचे दुःख दूर होते.

ਜਾ ਕਉ ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਬੀਠੁਲਾ ਤਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਜਰ ਜਰਨ ॥੩॥
ज्यांच्यावर देव दयाळू असतो, असे लोक परमेश्वराचे गुणगान गाऊन अमर होतात. ॥३॥

ਹਰਿ ਰਸਹਿ ਅਘਾਨੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਨੇ ਮੁਖ ਤੇ ਨਾਹੀ ਜਾਤ ਬਰਨ ॥
जे हरीच्या अमृताने तृप्त होतात आणि नैसर्गिक अवस्थेत तल्लीन राहतात त्यांचा महिमा शब्दात वर्णन करता येत नाही.

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਸੰਤੋਖੇ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭੂ ਜਪਿ ਜਪਿ ਉਧਰਨ ॥੪॥੧੩॥
हे नानक! गुरुंच्या कृपेने, मी प्रभूचे नाव स्मरण करून आणि प्रभूच्या नावाचा सतत जप करून समाधानी झालो आहे, मला मोक्ष मिळाला आहे. ॥४॥ १३॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सारग महाला ५ ॥

ਗਾਇਓ ਰੀ ਮੈ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਮੰਗਲ ਗਾਇਓ ॥
गा, माझ्या मित्रा, मी गुणांचे भांडार असलेल्या निरंजनाचे गुणगान गायले आहे

ਭਲੇ ਸੰਜੋਗ ਭਲੇ ਦਿਨ ਅਉਸਰ ਜਉ ਗੋਪਾਲੁ ਰੀਝਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जेव्हा परमेश्वर प्रसन्न असतो तेव्हा ते योगायोग, दिवस आणि प्रसंग सर्व चांगले असतात.॥१॥रहाउ॥

ਸੰਤਹ ਚਰਨ ਮੋਰਲੋ ਮਾਥਾ ॥
संतांच्या चरणी मी माझे डोके टेकतो.

ਹਮਰੇ ਮਸਤਕਿ ਸੰਤ ਧਰੇ ਹਾਥਾ ॥੧॥
संतांनी त्यांचे आशीर्वादित हात माझ्या कपाळावर ठेवले आहेत. ॥१॥

ਸਾਧਹ ਮੰਤ੍ਰੁ ਮੋਰਲੋ ਮਨੂਆ ॥
जेव्हापासून मी ऋषींच्या मंत्रोपदेशाचा सराव केला आहे

ਤਾ ਤੇ ਗਤੁ ਹੋਏ ਤ੍ਰੈ ਗੁਨੀਆ ॥੨॥
असे केल्याने आपण तीन गुणांपासून मुक्त झालो आहोत. ॥२॥

ਭਗਤਹ ਦਰਸੁ ਦੇਖਿ ਨੈਨ ਰੰਗਾ ॥
भक्तांचे दर्शन पाहून आपले डोळे प्रभूने रंगवले आहेत आणि.

ਲੋਭ ਮੋਹ ਤੂਟੇ ਭ੍ਰਮ ਸੰਗਾ ॥੩॥
लोभ, आसक्ती आणि भ्रम संपले आहेत. ॥३॥

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਸਹਜ ਅਨੰਦਾ ॥
हे नानक! आता मला नैसर्गिक आनंद आणि आनंद मिळाला आहे.

ਖੋਲ੍ਹਿ ਭੀਤਿ ਮਿਲੇ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥੪॥੧੪॥
अज्ञानाची भिंत उघडून मला परम आनंद मिळाला. ॥४॥१४॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨
सारग महाला ५ घर २

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਕੈਸੇ ਕਹਉ ਮੋਹਿ ਜੀਅ ਬੇਦਨਾਈ ॥
माझ्या हृदयातील वेदना मी तुला कसे सांगू?

ਦਰਸਨ ਪਿਆਸ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਨੋਹਰ ਮਨੁ ਨ ਰਹੈ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਉਮਕਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
प्रिय प्रभूच्या दर्शनाची तीव्र तळमळ आणि प्रेम असते आणि मन अनेक प्रकारे महत्त्वाकांक्षी असते. ॥१॥रहाउ॥

ਚਿਤਵਨਿ ਚਿਤਵਉ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬੈਰਾਗੀ ਕਦਿ ਪਾਵਉ ਹਰਿ ਦਰਸਾਈ ॥
प्रेयसीच्या प्रेमात, तपस्वी मन फक्त हरीचं दर्शन कधी मिळेल याचाच विचार करते

ਜਤਨ ਕਰਉ ਇਹੁ ਮਨੁ ਨਹੀ ਧੀਰੈ ਕੋਊ ਹੈ ਰੇ ਸੰਤੁ ਮਿਲਾਈ ॥੧॥
अनेक प्रयत्न करूनही, या मनाला धीर नाही, फक्त एक संतच मला देवाशी जोडू शकतो ॥१॥

ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਪੁੰਨ ਸਭਿ ਹੋਮਉ ਤਿਸੁ ਅਰਪਉ ਸਭਿ ਸੁਖ ਜਾਂਈ ॥
मी माझे जप, तप, संयम आणि पुण्य इत्यादींचा त्याग करेन आणि माझ्या सर्व सुखसोयी त्याला अर्पण करेन

ਏਕ ਨਿਮਖ ਪ੍ਰਿਅ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਵੈ ਤਿਸੁ ਸੰਤਨ ਕੈ ਬਲਿ ਜਾਂਈ ॥੨॥
जर तो मला एका क्षणासाठीही प्रभूचे दर्शन देऊ शकला, तर मी त्या संतासाठी स्वतःचे बलिदान देईन. ॥२॥

ਕਰਉ ਨਿਹੋਰਾ ਬਹੁਤੁ ਬੇਨਤੀ ਸੇਵਉ ਦਿਨੁ ਰੈਨਾਈ ॥
मी तुम्हाला खूप प्रार्थना करतो आणि विनंती करतो आणि दिवसरात्र तुमची सेवा करण्यात मग्न राहतो.

ਮਾਨੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ਹਉ ਸਗਲ ਤਿਆਗਉ ਜੋ ਪ੍ਰਿਅ ਬਾਤ ਸੁਨਾਈ ॥੩॥
जो मला माझ्या प्रियकराचे शब्द सांगतो त्याच्यासाठी मी माझा अभिमान आणि स्वाभिमान सोडून देईन. ॥३॥

ਦੇਖਿ ਚਰਿਤ੍ਰ ਭਈ ਹਉ ਬਿਸਮਨਿ ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੁਰਖਿ ਮਿਲਾਈ ॥
जेव्हा गुरु सतगुरुंनी समेट केला तेव्हा तिचे पात्र पाहून ती आश्चर्यचकित झाली

ਪ੍ਰਭ ਰੰਗ ਦਇਆਲ ਮੋਹਿ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਪਤਿ ਬੁਝਾਈ ॥੪॥੧॥੧੫॥
हे नानक! माझ्या हृदयातील दयाळू परमेश्वराला शोधून, माझी सर्व जळजळ शांत झाली आहे. ॥४॥१॥१५॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सारग महाला ५ ॥

ਰੇ ਮੂੜ੍ਹੇ ਤੂ ਕਿਉ ਸਿਮਰਤ ਅਬ ਨਾਹੀ ॥
अरे मूर्खा! तुला आता देवाची आठवण का येत नाही?

ਨਰਕ ਘੋਰ ਮਹਿ ਉਰਧ ਤਪੁ ਕਰਤਾ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਗੁਣ ਗਾਂਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
गर्भाच्या भयानक नरकात उलटे पडून तो प्रत्येक क्षणी तपश्चर्या करत असे आणि स्तुती गात असे. ॥१॥रहाउ॥

ਅਨਿਕ ਜਨਮ ਭ੍ਰਮਤੌ ਹੀ ਆਇਓ ਮਾਨਸ ਜਨਮੁ ਦੁਲਭਾਹੀ ॥
अनेक जन्मांमध्ये भटकंती केल्यानंतर, मला आता दुर्लभ मानव जन्म मिळाला आहे

ਗਰਭ ਜੋਨਿ ਛੋਡਿ ਜਉ ਨਿਕਸਿਓ ਤਉ ਲਾਗੋ ਅਨ ਠਾਂਹੀ ॥੧॥
तू गर्भातून बाहेर पडताच, तू जगात लीन झालास ॥१॥

ਕਰਹਿ ਬੁਰਾਈ ਠਗਾਈ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਨਿਹਫਲ ਕਰਮ ਕਮਾਹੀ ॥
तुम्ही रात्रंदिवस वाईट आणि फसवणूक करता आणि तुम्ही निरुपयोगी कृत्ये करण्याशिवाय दुसरे काहीही करत नाही

ਕਣੁ ਨਾਹੀ ਤੁਹ ਗਾਹਣ ਲਾਗੇ ਧਾਇ ਧਾਇ ਦੁਖ ਪਾਂਹੀ ॥੨॥
तू धान्य नसलेली शेती मळणी करण्यात गुंतलेला आहेस आणि त्रास सहन करत आहेस. ॥२॥

ਮਿਥਿਆ ਸੰਗਿ ਕੂੜਿ ਲਪਟਾਇਓ ਉਰਝਿ ਪਰਿਓ ਕੁਸਮਾਂਹੀ ॥
खोटे बोलून तुम्ही खोट्याशी जोडले जाता आणि तात्पुरत्या गोष्टींमध्ये अडकता

ਧਰਮ ਰਾਇ ਜਬ ਪਕਰਸਿ ਬਵਰੇ ਤਉ ਕਾਲ ਮੁਖਾ ਉਠਿ ਜਾਹੀ ॥੩॥
अरे वेड्या, जेव्हा धर्मराज तुला पकडून घेऊन जाईल, तेव्हा तू तुझा चेहरा काळवंडून झाल्यावरच उठशील. ॥३॥

ਸੋ ਮਿਲਿਆ ਜੋ ਪ੍ਰਭੂ ਮਿਲਾਇਆ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ਲਿਖਾਂਹੀ ॥
तो अशा व्यक्तीला भेटला आहे ज्याची ओळख त्याने स्वतः करून दिली आहे आणि ज्याच्या कपाळावर भाग्य आहे

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਨ੍ ਜਨ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜੋ ਅਲਿਪ ਰਹੇ ਮਨ ਮਾਂਹੀ ॥੪॥੨॥੧੬॥
नानक म्हणतात, जे त्यांच्या मनात अलिप्त राहतात त्यांच्यासाठी मी स्वतःचे बलिदान देण्यास तयार आहे.॥४॥२॥१६॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सारग महाला ५ ॥

ਕਿਉ ਜੀਵਨੁ ਪ੍ਰੀਤਮ ਬਿਨੁ ਮਾਈ ॥
अरे आई! प्रिय प्रभूशिवाय माणूस कसा जगू शकेल?

ਜਾ ਕੇ ਬਿਛੁਰਤ ਹੋਤ ਮਿਰਤਕਾ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਰਹਨੁ ਨ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ज्याच्या वियोगाने शरीर प्रेतासारखे होते आणि मृतदेह घरात राहू शकत नाही ॥१॥रहाउ॥

ਜੀਅ ਹੀਂਅ ਪ੍ਰਾਨ ਕੋ ਦਾਤਾ ਜਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸੁਹਾਈ ॥
जो परमेश्वर आपल्याला आत्मा, हृदय आणि जीवन देतो त्याच्यासोबतच जगणे आनंददायी आहे.

ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸੰਤਹੁ ਮੋਹਿ ਅਪੁਨੀ ਪ੍ਰਭ ਮੰਗਲ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥੧॥
हे भक्तांनो! कृपया माझ्यावर दया करा जेणेकरून मी माझ्या प्रभूचे गुणगान गात राहू शकेन. ॥१॥

ਚਰਨ ਸੰਤਨ ਕੇ ਮਾਥੇ ਮੇਰੇ ਊਪਰਿ ਨੈਨਹੁ ਧੂਰਿ ਬਾਂਛਾਈਂ ॥
संतांचे चरण माझ्या कपाळावर राहतात आणि माझे डोळे त्यांच्या चरणांची धूळ मिळविण्यासाठी आसुसलेले असतात

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਿਲੀਐ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਬਲਿ ਬਲਿ ਤਾ ਕੈ ਹਉ ਜਾਈ ॥੨॥੩॥੧੭॥
हे नानक! ज्याच्या कृपेने मला प्रभूची भेट मिळते त्याच्यासाठी मी पुन्हा पुन्हा स्वतःचे बलिदान देण्यास तयार आहे. ॥२॥३॥१७॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सारग महाला ५ ॥

ਉਆ ਅਉਸਰ ਕੈ ਹਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥
त्या प्रसंगी मी बलिदान देतो ॥

ਆਠ ਪਹਰ ਅਪਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਨੁ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਪਾਂਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जेव्हा मी माझ्या प्रभूचे आठ तास ध्यान करतो आणि मला तो सापडला याचे भाग्यवान आहे.॥१॥रहाउ॥

ਭਲੋ ਕਬੀਰੁ ਦਾਸੁ ਦਾਸਨ ਕੋ ਊਤਮੁ ਸੈਨੁ ਜਨੁ ਨਾਈ ॥
गुलामांचा दास कबीर चांगला आहे आणि सैन्याचा भक्त महान आहे.

ਊਚ ਤੇ ਊਚ ਨਾਮਦੇਉ ਸਮਦਰਸੀ ਰਵਿਦਾਸ ਠਾਕੁਰ ਬਣਿ ਆਈ ॥੧॥
भक्त नामदेव महान असून समरूप पाहणारे रविदास भगवंताच्या प्रेमात राहिले. ॥१॥

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਤਨੁ ਧਨੁ ਸਾਧਨ ਕਾ ਇਹੁ ਮਨੁ ਸੰਤ ਰੇਨਾਈ ॥
हे शरीर! आत्मा, शरीर, संपत्ती इत्यादी सर्व संतांना अर्पण केलेले आहे आणि हे मन संतांच्या चरणांच्या धुळीसारखे आहे

ਸੰਤ ਪ੍ਰਤਾਪਿ ਭਰਮ ਸਭਿ ਨਾਸੇ ਨਾਨਕ ਮਿਲੇ ਗੁਸਾਈ ॥੨॥੪॥੧੮॥

गुरु नानक म्हणतात की संतांच्या सामर्थ्याने सर्व गोंधळ दूर झाले आहेत आणि गुरु सापडला आहे. ॥२॥४॥१८॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥

सारग महाला ५ ॥

ਮਨੋਰਥ ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਆਪਿ॥

माझ्या सद्‌गुरुंनी माझ्या इच्छा पूर्ण केल्या आहेत.

ਸਗਲ ਪਦਾਰਥ ਸਿਮਰਨਿ ਜਾ ਕੈ ਆਠ ਪਹਰ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਾਪਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे माझ्या मन! ज्याचे स्मरण करून सर्व गोष्टी प्राप्त होतात, त्याचे आठ तास नामजप कर. ॥१॥रहाउ॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸੁਆਮੀ ਤੇਰਾ ਜੋ ਪੀਵੈ ਤਿਸ ਹੀ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸ ॥
हे स्वामी! जो कोणी तुमचे नाम-अमृत पितो तो तृप्त होतो

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਨਾਸਹਿ ਆਗੈ ਦਰਗਹ ਹੋਇ ਖਲਾਸ ॥੧॥
अनेक जन्मांची पापे नष्ट होतात आणि त्याला प्रभूच्या दरबारात मोक्ष मिळतो. ॥१॥

ਸਰਨਿ ਤੁਮਾਰੀ ਆਇਓ ਕਰਤੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ਅਬਿਨਾਸ ॥
हे पूर्ण! अविनाशी परम ब्रह्मा, मी तुमच्या आश्रयाला आलो आहे.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇਰੇ ਚਰਨ ਧਿਆਵਉ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਤਨਿ ਦਰਸ ਪਿਆਸ॥੨॥੫॥੧੯॥
तुझ्या चरणांचे ध्यान करू दे, माझे मन आणि शरीर तुला पाहण्याची तीव्र इच्छा आहे. ॥२॥५॥१९॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩
सारग महाला ५ घर ३

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਮਨ ਕਹਾ ਲੁਭਾਈਐ ਆਨ ਕਉ ॥
हे मन! तू जगाच्या गोष्टींकडे का आकर्षित होतोस?

ਈਤ ਊਤ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਸਹਾਈ ਜੀਅ ਸੰਗਿ ਤੇਰੇ ਕਾਮ ਕਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
या जगात आणि पुढच्या जगात, परमेश्वर नेहमीच तुमचा सहाय्यक आहे. तो तुमच्यासाठी उपयुक्त असलेल्या आत्म्यांचा साथीदार आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਨੋਹਰ ਇਹੈ ਅਘਾਵਨ ਪਾਂਨ ਕਉ ॥
प्रेयसीचे नाव अमृतसारखे असते; त्याचे सुंदर प्रेमच त्याला तृप्त करते

ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਹੈ ਸਾਧ ਸੰਤਨ ਕੀ ਠਾਹਰ ਨੀਕੀ ਧਿਆਨ ਕਉ ॥੧॥
ब्रह्मदेवाच्या त्या कालातीत प्रतिमेचे ध्यान करण्यासाठी ऋषी आणि संतांचा सहवास हा सर्वोत्तम स्थान आहे. ॥१॥

ਬਾਣੀ ਮੰਤ੍ਰੁ ਮਹਾ ਪੁਰਖਨ ਕੀ ਮਨਹਿ ਉਤਾਰਨ ਮਾਂਨ ਕਉ ॥
महापुरुषांचे शब्द हे मनातील अभिमान दूर करणारे एक महान मंत्र आहेत

ਖੋਜਿ ਲਹਿਓ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਥਾਨਾਂ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ਕਉ ॥੨॥੧॥੨੦॥
नानक म्हणतात की परमेश्वराचे नाव शांती देते, म्हणून हे आनंदाचे ठिकाण शोधा. ॥२॥१॥२०॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सारग महाला ५ ॥

ਮਨ ਸਦਾ ਮੰਗਲ ਗੋਬਿੰਦ ਗਾਇ ॥
हे मन! नेहमी देवाचे मंगलगीते गा

ਰੋਗ ਸੋਗ ਤੇਰੇ ਮਿਟਹਿ ਸਗਲ ਅਘ ਨਿਮਖ ਹੀਐ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जर तुम्ही क्षणभरही तुमच्या हृदयात हरीच्या नावाचे ध्यान केले तर तुमचे सर्व पाप, रोग आणि दुःख नाहीसे होतील. ॥१॥रहाउ॥

ਛੋਡਿ ਸਿਆਨਪ ਬਹੁ ਚਤੁਰਾਈ ਸਾਧੂ ਸਰਣੀ ਜਾਇ ਪਾਇ ॥
तुमची बुद्धिमत्ता आणि हुशारी बाजूला ठेवा आणि ऋषींचा आश्रय घ्या

ਜਉ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਜਮ ਤੇ ਹੋਵੈ ਧਰਮ ਰਾਇ ॥੧॥
जेव्हा गरिबांचे दुःख नष्ट करणारा परमेश्वर दयाळू असतो, तेव्हा यम देखील धर्मराजासारखा वागतो. ॥१॥

ਏਕਸ ਬਿਨੁ ਨਾਹੀ ਕੋ ਦੂਜਾ ਆਨ ਨ ਬੀਓ ਲਵੈ ਲਾਇ ॥
एका देवाशिवाय दुसरा कोणी नाही आणि त्याच्या बरोबरीचा कोणीही असू शकत नाही.

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਭਾਈ ਨਾਨਕ ਕੋ ਸੁਖਦਾਤਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਾਨ ਸਾਇ ॥੨॥੨॥੨੧॥
नानक यांचे मत असे आहे की आईवडील आणि भाऊ यांच्यासारख्या जीवनाचा स्वामी, फक्त देवच आनंद देणारा आहे. ॥२॥२॥२१॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सारग महाला ५ ॥

ਹਰਿ ਜਨ ਸਗਲ ਉਧਾਰੇ ਸੰਗ ਕੇ ॥
देवाचे भक्तही आपल्या साथीदारांचे रक्षण करतात

ਭਏ ਪੁਨੀਤ ਪਵਿਤ੍ਰ ਮਨ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਦੁਖ ਹਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
त्यांचे मन शुद्ध आहे आणि ते अनेक जन्मांचे दुःख दूर करतात. ॥१॥रहाउ॥

ਮਾਰਗਿ ਚਲੇ ਤਿਨ੍ਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜਿਨ੍ਹ ਸਿਉ ਗੋਸਟਿ ਸੇ ਤਰੇ ॥
ज्यांनी योग्य मार्गाचा अवलंब केला त्यांना आनंद मिळाला आहे आणि ज्यांनी त्यांचे प्रवचन ऐकले त्यांनी जगाचा महासागरही पार केला आहे

ਬੂਡਤ ਘੋਰ ਅੰਧ ਕੂਪ ਮਹਿ ਤੇ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਪਾਰਿ ਪਰੇ ॥੧॥
जे अज्ञानाच्या अंधारात अडकले होते, त्यांनी संतांच्या सहवासात ते पार केले आहे. ॥१॥

ਜਿਨ੍ਹ ਕੇ ਭਾਗ ਬਡੇ ਹੈ ਭਾਈ ਤਿਨ੍ਹ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਮੁਖ ਜੁਰੇ ॥
हे बंधू! ज्यांचे भाग्य चांगले आहे ते संतांच्या संगतीत राहतात

ਤਿਨ੍ਹ ਕੀ ਧੂਰਿ ਬਾਂਛੈ ਨਿਤ ਨਾਨਕੁ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ॥੨॥੩॥੨੨॥
नानक म्हणतात की मलाही त्यांच्या चरणांची धूळ हवी असते, जर माझा प्रभू मला आशीर्वाद देईल तर मला ती मिळेल. ॥२॥३॥२२॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सारग महाला ५ ॥

ਹਰਿ ਜਨ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਧਿਆਂਏ ॥
भक्त भगवंताच्या गहन चिंतनात तल्लीन राहतात

ਏਕ ਪਲਕ ਸੁਖ ਸਾਧ ਸਮਾਗਮ ਕੋਟਿ ਬੈਕੁੰਠਹ ਪਾਂਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
एका क्षणासाठीही संतांच्या सहवासात राहिल्याने लाखो स्वर्गांचे सुख मिळते. ॥१॥रहाउ॥

ਦੁਲਭ ਦੇਹ ਜਪਿ ਹੋਤ ਪੁਨੀਤਾ ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਨਿਵਾਰੈ ॥
परमात्म्याच्या नावाचा जप केल्याने दुर्लभ शरीर शुद्ध होते आणि यमाचे दुःख दूर होते

ਮਹਾ ਪਤਿਤ ਕੇ ਪਾਤਿਕ ਉਤਰਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਉਰਿ ਧਾਰੈ ॥੧॥
हरिचे नाव हृदयात ठेवल्याने, सर्वात मोठ्या पाप्यांची पापे देखील धुऊन जातात. ॥१॥

ਜੋ ਜੋ ਸੁਨੈ ਰਾਮ ਜਸੁ ਨਿਰਮਲ ਤਾ ਕਾ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਨਾਸਾ ॥
जो कोणी भगवान रामाचा शुद्ध महिमा ऐकतो, त्याचे जन्म आणि मृत्यूचे दुःख नष्ट होते.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪਾਈਐ ਵਡਭਾਗੀਂ ਮਨ ਤਨ ਹੋਇ ਬਿਗਾਸਾ ॥੨॥੪॥੨੩॥
नानक म्हणतात की सौभाग्याने (हरीची कीर्ती) प्राप्त होते आणि मन आणि शरीर फुलते.॥२॥४॥२३॥

Page 1209

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ ਘਰੁ ੪
सराग महाला ५ दुपडे घर ४

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਮੋਹਨ ਘਰਿ ਆਵਹੁ ਕਰਉ ਜੋਦਰੀਆ ॥
मोहन, कृपया घरी या, हे प्रभू, मी हात जोडून प्रार्थना करतो, कृपया घरी या

ਮਾਨੁ ਕਰਉ ਅਭਿਮਾਨੈ ਬੋਲਉ ਭੂਲ ਚੂਕ ਤੇਰੀ ਪ੍ਰਿਅ ਚਿਰੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जरी मी माझी चूक मान्य करतो आणि अभिमानाने म्हणतो की या चुका असूनही, मी तुमचा गुलाम आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਨਿਕਟਿ ਸੁਨਉ ਅਰੁ ਪੇਖਉ ਨਾਹੀ ਭਰਮਿ ਭਰਮਿ ਦੁਖ ਭਰੀਆ ॥
मी ऐकले आहे की तू जवळ आहेस, पण मी तुला पाहू शकत नाही; भ्रमामुळे मी दुःखाने भरले आहे

ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੁਰ ਲਾਹਿ ਪਾਰਦੋ ਮਿਲਉ ਲਾਲ ਮਨੁ ਹਰੀਆ ॥੧॥
जेव्हा गुरु कृपाळू असतात आणि अज्ञानाचा पडदा दूर करतात तेव्हा मन प्रभूला भेटून फुलते.॥१॥

ਏਕ ਨਿਮਖ ਜੇ ਬਿਸਰੈ ਸੁਆਮੀ ਜਾਨਉ ਕੋਟਿ ਦਿਨਸ ਲਖ ਬਰੀਆ ॥
जर स्वामी एका क्षणासाठीही विसरला तर मी तो काळ कोट्यावधी दिवस आणि लाखो वर्षे मानतो.

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੀ ਭੀਰ ਜਉ ਪਾਈ ਤਉ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਮਿਰੀਆ ॥੨॥੧॥੨੪॥
हे नानक! जेव्हा मला संतांचा सहवास मिळाला, तेव्हा मला माझा प्रभू मिळाला. ॥२॥१॥२४॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सारग महाला ५ ॥

ਅਬ ਕਿਆ ਸੋਚਉ ਸੋਚ ਬਿਸਾਰੀ ॥
आता मी काय विचार करू, मी माझ्या सर्व चिंता विसरलो आहे.

ਕਰਣਾ ਸਾ ਸੋਈ ਕਰਿ ਰਹਿਆ ਦੇਹਿ ਨਾਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
देवाला जे करायचे आहे ते करणे. हे जगदीश्वरा, मला एक नाम दे, मी तुझ्यावर यज्ञ आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਚਹੁ ਦਿਸ ਫੂਲਿ ਰਹੀ ਬਿਖਿਆ ਬਿਖੁ ਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰੂ ਮੂਖਿ ਗਰੁੜਾਰੀ ॥
भ्रमाचे विष चारही दिशांना पसरलेले आहे आणि गुरुचा मंत्र गरुड आहे जो या विषाचा नाश करू शकतो

ਹਾਥ ਦੇਇ ਰਾਖਿਓ ਕਰਿ ਅਪੁਨਾ ਜਿਉ ਜਲ ਕਮਲਾ ਅਲਿਪਾਰੀ ॥੧॥
मला त्याचा सेवक मानून देवाने माझा हात देऊन माझे रक्षण केले आहे, ज्याप्रमाणे कमळ पाण्यात अस्पृश्य राहते. ॥१॥

ਹਉ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਮੈ ਕਿਆ ਹੋਸਾ ਸਭ ਤੁਮ ਹੀ ਕਲ ਧਾਰੀ ॥
नानक, पळून जा, हरी तुझ्या मागे येत आहे, हे नानक, मी देवाच्या भक्तीत मग्न झालो आहे आणि संतांच्या आशीर्वादाने माझे तारण झाले आहे. ॥२॥२॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सारग महाला ५ ॥

ਅਬ ਮੋਹਿ ਸਰਬ ਉਪਾਵ ਬਿਰਕਾਤੇ ॥
आता मी सर्व पद्धती पूर्णपणे सोडून दिल्या आहेत.

ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਏਕਸੁ ਤੇ ਮੇਰੀ ਗਾਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
भगवान हरि सर्वकाही करण्यास सक्षम आहेत आणि तेच मला मुक्त करू शकतात. ॥१॥रहाउ॥

ਦੇਖੇ ਨਾਨਾ ਰੂਪ ਬਹੁ ਰੰਗਾ ਅਨ ਨਾਹੀ ਤੁਮ ਭਾਂਤੇ ॥
मी अनेक रूपे आणि रंग पाहिले आहेत, पण तुझ्यासारखा कोणी नाही.

ਦੇਂਹਿ ਅਧਾਰੁ ਸਰਬ ਕਉ ਠਾਕੁਰ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਸੁਖਦਾਤੇ ॥੧॥
हे प्रभो! तू सर्वांचा स्वामी आहेस, आश्रय देणारा आहेस आणि तू आत्म्यांना आनंद देणारा आहेस.

ਭ੍ਰਮਤੌ ਭ੍ਰਮਤੌ ਹਾਰਿ ਜਉ ਪਰਿਓ ਤਉ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਚਰਨ ਪਰਾਤੇ ॥
भटकंती करताना मी पराभूत झालो तेव्हा मी गुरुंना भेटलो आणि त्यांच्या पाया पडलो.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੈ ਸਰਬ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਇਹ ਸੁਖਿ ਬਿਹਾਨੀ ਰਾਤੇ ॥੨॥੩॥੨੬॥
नानक म्हणतात की अशा प्रकारे मला सर्व सुख मिळाले आहे आणि आता मी माझ्या आयुष्याची रात्र आनंदाने घालवत आहे. ॥२॥३॥२६॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सारग महाला ५ ॥

ਅਬ ਮੋਹਿ ਲਬਧਿਓ ਹੈ ਹਰਿ ਟੇਕਾ ॥
आता मला देवाचा आश्रय मिळाला आहे

ਗੁਰ ਦਇਆਲ ਭਏ ਸੁਖਦਾਈ ਅੰਧੁਲੈ ਮਾਣਿਕੁ ਦੇਖਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जेव्हा आनंद देणारे गुरु माझ्यावर दयाळू झाले, तेव्हा या अंध माणसाला नावाच्या रूपात माणिक दिसले. ॥१॥रहाउ॥

ਕਾਟੇ ਅਗਿਆਨ ਤਿਮਰ ਨਿਰਮਲੀਆ ਬੁਧਿ ਬਿਗਾਸ ਬਿਬੇਕਾ ॥
मला शुद्ध बुद्धी आणि ज्ञान देऊन, त्याने माझ्या अज्ञानाचा अंधार दूर केला आहे

ਜਿਉ ਜਲ ਤਰੰਗ ਫੇਨੁ ਜਲ ਹੋਈ ਹੈ ਸੇਵਕ ਠਾਕੁਰ ਭਏ ਏਕਾ ॥੧॥
ज्याप्रमाणे पाण्याच्या आणि पाण्याच्या लाटा एक आहेत, त्याचप्रमाणे हा सेवक आणि त्याचा मालक एक झाले आहेत. ॥१॥

ਜਹ ਤੇ ਉਠਿਓ ਤਹ ਹੀ ਆਇਓ ਸਭ ਹੀ ਏਕੈ ਏਕਾ ॥
जिथून ते उत्पन्न झाले, तिथेच ते विलीन झाले आणि सर्व काही एक झाले

ਨਾਨਕ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਆਇਓ ਸ੍ਰਬ ਠਾਈ ਪ੍ਰਾਣਪਤੀ ਹਰਿ ਸਮਕਾ ॥੨॥੪॥੨੭॥
नानक सांगतात की प्राणपती हरी सर्वत्र सारखाच दिसतो. ॥२॥४॥२७॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सारग महाला ५ ॥

ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਏਕੈ ਹੀ ਪ੍ਰਿਅ ਮਾਂਗੈ ॥
माझ्या मनाला फक्त प्रिय परमेश्वर हवा आहे

ਪੇਖਿ ਆਇਓ ਸਰਬ ਥਾਨ ਦੇਸ ਪ੍ਰਿਅ ਰੋਮ ਨ ਸਮਸਰਿ ਲਾਗੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मी सर्व ठिकाणे आणि देश पाहिले आहेत, पण माझ्या प्रियकराच्या केसांइतकेही नाही. ॥१॥रहाउ॥

ਮੈ ਨੀਰੇ ਅਨਿਕ ਭੋਜਨ ਬਹੁ ਬਿੰਜਨ ਤਿਨ ਸਿਉ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨ ਕਰੈ ਰੁਚਾਂਗੈ ॥
मला अनेक प्रकारचे चविष्ट पदार्थ आणि चविष्ट पदार्थ देण्यात आले, पण मला त्यात रस नव्हता

ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਹੈ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰਿਅ ਮੁਖਿ ਟੇਰੈ ਜਿਉ ਅਲਿ ਕਮਲਾ ਲੋਭਾਂਗੈ ॥੧॥
मला फक्त हरिचे अमृत हवे आहे; मी माझ्या तोंडाने प्रिय-प्रिय म्हणतो जसे मधमाशी कमळासाठी लोभी असते. ॥१॥

ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਮਨਮੋਹਨ ਲਾਲਨ ਸੁਖਦਾਈ ਸਰਬਾਂਗੈ ॥
गुणांचे भांडार असलेले प्रिय परमेश्वर आनंद देतात आणि सर्वव्यापी आहेत

ਗੁਰਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਪਾਹਿ ਪਠਾਇਓ ਮਿਲਹੁ ਸਖਾ ਗਲਿ ਲਾਗੈ ॥੨॥੫॥੨੮॥
नानक सांगतात की गुरूनी मला त्या मित्राला आलिंगन देण्यासाठी परमेश्वराकडे पाठवले आहे. ॥२॥५॥२८॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सारग महाला ५ ॥

ਅਬ ਮੋਰੋ ਠਾਕੁਰ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਾਂ ॥
आता माझ्या मनाला ठाकूरजींवर पूर्ण विश्वास आहे

ਸਾਧ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆਲ ਭਏ ਹੈ ਇਹੁ ਛੇਦਿਓ ਦੁਸਟੁ ਬਿਗਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
संत आपल्यावर दयाळू आणि दयाळू राहिले आहेत आणि आपले द्वैत नष्ट केले आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਤੁਮ ਹੀ ਸੁੰਦਰ ਤੁਮਹਿ ਸਿਆਨੇ ਤੁਮ ਹੀ ਸੁਘਰ ਸੁਜਾਨਾ ॥
हे प्रभू, तू सुंदर आहेस, तू ज्ञानी आहेस आणि तू हुशार आहेस

ਸਗਲ ਜੋਗ ਅਰੁ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਇਕ ਨਿਮਖ ਨ ਕੀਮਤਿ ਜਾਨਾਂ ॥੧॥
सर्व योग, ज्ञान आणि ध्यान देखील हरिनामाचे महत्त्व समजू शकले नाहीत. ॥१॥

ਤੁਮ ਹੀ ਨਾਇਕ ਤੁਮ੍ਹ੍ਹਹਿ ਛਤ੍ਰਪਤਿ ਤੁਮ ਪੂਰਿ ਰਹੇ ਭਗਵਾਨਾ ॥
तू नायक आहेस! तू छत्रपती आहेस, हे प्रभू, तू विश्वाच्या प्रत्येक कणात उपस्थित आहेस.

ਪਾਵਉ ਦਾਨੁ ਸੰਤ ਸੇਵਾ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨਾਂ ॥੨॥੬॥੨੯॥
हरि नानक! संतांची सेवा करण्याचे दान मला मिळाले आहे आणि मी तुमच्यासाठी स्वतःचे बलिदान देण्यास सदैव तयार आहे. ॥२॥ ६॥ २६॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सारग महाला ५ ॥

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਚੀਤਿ ਆਏ ਪ੍ਰਿਅ ਰੰਗਾ ॥
माझ्या प्रिय प्रभूचे प्रेम माझ्या हृदयात स्थिरावले आहे

ਬਿਸਰਿਓ ਧੰਧੁ ਬੰਧੁ ਮਾਇਆ ਕੋ ਰਜਨਿ ਸਬਾਈ ਜੰਗਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
यामुळे मायेचे बंधन आणि सांसारिक कर्तव्ये विसरली गेली आहेत आणि आयुष्याच्या रात्री विकारांशी झुंजण्यात घालवल्या जात आहेत. ॥१॥रहाउ॥

ਹਰਿ ਸੇਵਉ ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਬਸਾਵਉ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਸਤਸੰਗਾ ॥
मी देवाची पूजा करतो, मी त्याला माझ्या हृदयात वास करतो आणि मला सत्संगात देव सापडला आहे

ਐਸੋ ਮਿਲਿਓ ਮਨੋਹਰੁ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਸੁਖ ਪਾਏ ਮੁਖ ਮੰਗਾ ॥੧॥
मला असा प्रिय परमेश्वर मिळाला आहे ज्याच्याकडून मला इच्छित आनंद मिळाला आहे ॥१॥

ਪ੍ਰਿਉ ਅਪਨਾ ਗੁਰਿ ਬਸਿ ਕਰਿ ਦੀਨਾ ਭੋਗਉ ਭੋਗ ਨਿਸੰਗਾ ॥
गुरुंनी माझ्या प्रिय प्रभूला माझ्या नियंत्रणाखाली ठेवले आहे आणि मी कोणत्याही काळजीशिवाय त्यांचा आनंद घेतो

ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਨਾਨਕ ਭਉ ਮਿਟਿਆ ਹਰਿ ਪਾਇਓ ਪਾਠੰਗਾ ॥੨॥੭॥੩੦॥
हे नानक! परमेश्वराला मिळाल्यानंतर मी निर्भय झालो आहे आणि माझे सर्व भय नाहीसे झाले आहेत. ॥२॥७॥३०॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सारग महाला ५ ॥

ਹਰਿ ਜੀਉ ਕੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ਕੁਰਬਾਨੀ ॥
श्री हरीच्या दर्शनासाठी मी स्वतःला बलिदान देतो.

ਬਚਨ ਨਾਦ ਮੇਰੇ ਸ੍ਰਵਨਹੁ ਪੂਰੇ ਦੇਹਾ ਪ੍ਰਿਅ ਅੰਕਿ ਸਮਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
त्याच्या शब्दांचा मधुर आवाज माझ्या कानात घुमत आहे आणि हे शरीर माझ्या प्रियकराच्या चरणांमध्ये लीन झाले आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਛੂਟਰਿ ਤੇ ਗੁਰਿ ਕੀਈ ਸੋੁਹਾਗਨਿ ਹਰਿ ਪਾਇਓ ਸੁਘੜ ਸੁਜਾਨੀ ॥
एका परित्यक्त स्त्रीपासून गुरुंनी मला विवाहित स्त्री बनवले आहे आणि मला ज्ञानी देवाची प्राप्ती झाली आहे

ਜਿਹ ਘਰ ਮਹਿ ਬੈਸਨੁ ਨਹੀ ਪਾਵਤ ਸੋ ਥਾਨੁ ਮਿਲਿਓ ਬਾਸਾਨੀ ॥੧॥
ज्या घरात मला बसण्याचे भाग्यही मिळाले नाही, तिथे आता मला राहण्यासाठी जागा मिळाली आहे ॥१॥

ਉਨ੍ ਕੈ ਬਸਿ ਆਇਓ ਭਗਤਿ ਬਛਲੁ ਜਿਨਿ ਰਾਖੀ ਆਨ ਸੰਤਾਨੀ ॥
ज्याने संतांचा मान आणि प्रतिष्ठा जपली आहे, तो त्यांच्या भक्तांवर प्रेम करणाऱ्या भक्तांच्या ताब्यात आला आहे.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਸਭ ਚੂਕੀ ਕਾਣਿ ਲੋਕਾਨੀ ॥੨॥੮॥੩੧॥
हे नानक! माझे मन श्री हरीच्या सहवासात समाधानी झाले आहे आणि मी जगावरील माझे सर्व अवलंबित्व गमावले आहे. ॥२॥८॥३१॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सारग महाला ५ ॥

ਅਬ ਮੇਰੋ ਪੰਚਾ ਤੇ ਸੰਗੁ ਤੂਟਾ ॥
आता माझा पाच विकारांशी असलेला संबंध तुटला आहे

ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਭਏ ਮਨਿ ਆਨਦ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਛੂਟਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
गुरुच्या कृपेने मी मुक्त झालो आहे आणि माझ्या मनाला हरीच्या दर्शनाने आनंद मिळाला आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਬਿਖਮ ਥਾਨ ਬਹੁਤ ਬਹੁ ਧਰੀਆ ਅਨਿਕ ਰਾਖ ਸੂਰੂਟਾ ॥
मानवी शरीर हे ओलांडण्यासाठी खूप कठीण ठिकाण आहे आणि ते वासना, क्रोध, लोभ, आसक्ती आणि अहंकार यांसारख्या योद्ध्यांनी संरक्षित केले आहे

ਬਿਖਮ ਗਾਰ੍ਹ ਕਰੁ ਪਹੁਚੈ ਨਾਹੀ ਸੰਤ ਸਾਨਥ ਭਏ ਲੂਟਾ ॥੧॥
त्याच्या सभोवताली एक खोल खंदक आहे जिथे हात पोहोचू शकत नाही. पण जेव्हा संत मदत करतात तेव्हा ते नष्ट होतात. ॥१॥

ਬਹੁਤੁ ਖਜਾਨੇ ਮੇਰੈ ਪਾਲੈ ਪਰਿਆ ਅਮੋਲ ਲਾਲ ਆਖੂਟਾ ॥
माझ्याकडे अनेक खजिना आहेत, माझ्याकडे नावाच्या रूपात अमूल्य रत्ने आहेत आणि आनंदाचे अक्षय भांडार आहे

ਜਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਤਉ ਮਨ ਮਹਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਘੂਟਾ ॥੨॥੯॥੩੨॥
हे नानक! जेव्हा परमेश्वराची कृपा झाली तेव्हा मी मनातल्या मनात हरिनामाचा रस प्यायलो.॥२॥९॥३२॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सारग महाला ५ ॥

ਅਬ ਮੇਰੋ ਠਾਕੁਰ ਸਿਉ ਮਨੁ ਲੀਨਾ ॥
आता माझे मन माझ्या प्रभूच्या भक्तीत मग्न झाले आहे.

ਪ੍ਰਾਨ ਦਾਨੁ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਦੀਆ ਉਰਝਾਇਓ ਜਿਉ ਜਲ ਮੀਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
पूर्ण गुरुंनी माझे जीवनदान केले आहे आणि मी पाण्यात माशाप्रमाणे त्यात बुडून गेलो आहे.
॥१॥रहाउ॥

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮਦ ਮਤਸਰ ਇਹ ਅਰਪਿ ਸਗਲ ਦਾਨੁ ਕੀਨਾ ॥
मी काम, क्रोध, लोभ, अभिमान आणि मत्सर सोडून दिला आहे. मी हे सर्व सोडून दिले आहे.

ਮੰਤ੍ਰੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ਹਰਿ ਅਉਖਧੁ ਗੁਰਿ ਦੀਓ ਤਉ ਮਿਲਿਓ ਸਗਲ ਪ੍ਰਬੀਨਾ ॥੧॥
जेव्हा गुरुंनी हरिनामाच्या रूपात मंत्र आणि औषध दिले, तेव्हा मला अनुभवी परमेश्वर मिळाला.
॥१॥

ਗ੍ਰਿਹੁ ਤੇਰਾ ਤੂ ਠਾਕੁਰੁ ਮੇਰਾ ਗੁਰਿ ਹਉ ਖੋਈ ਪ੍ਰਭੁ ਦੀਨਾ ॥
हे घर तुझे आहे, तू माझा स्वामी आहेस. गुरुने मला माझा अहंकार सोडून परमेश्वराशी एकरूप होण्यास भाग पाडले आहे

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੈ ਸਹਜ ਘਰੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਖਜੀਨਾ ॥੨॥੧੦॥੩੩॥
हे नानक! मला नैसर्गिक नैसर्गिक हृदयात हरिच्या भक्तीचे भांडार सापडले आहे. ॥२॥१०॥३३॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सारग महाला ५ ॥

ਮੋਹਨ ਸਭਿ ਜੀਅ ਤੇਰੇ ਤੂ ਤਾਰਹਿ ॥
हे प्रभू! सर्व जीव तुझे आहेत आणि तूच मुक्तिदाता आहेस.

ਛੁਟਹਿ ਸੰਘਾਰ ਨਿਮਖ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਕੋਟਿ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਉਧਾਰਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तुमच्या थोड्याशा कृपेने, नरसंहार संपतो आणि लाखो ब्रह्मांड वाचतात. ॥१॥रहाउ॥

ਕਰਹਿ ਅਰਦਾਸਿ ਬਹੁਤੁ ਬੇਨੰਤੀ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਸਾਮ੍ਹ੍ਹਾਰਹਿ ॥
आम्ही तुम्हाला प्रार्थना करतो आणि विनंती करतो; आम्ही प्रत्येक क्षणी तुमच्या आठवणीत मग्न राहतो

ਹੋਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਹਾਥ ਦੇਇ ਨਿਸਤਾਰਹਿ ॥੧॥
हे गरिबांच्या दुःखांचे नाश करणारे, दयाळू व्हा आणि त्यांना त्यापासून मुक्त करण्यासाठी मदतीचा हात द्या. ॥१॥

ਕਿਆ ਏ ਭੂਪਤਿ ਬਪੁਰੇ ਕਹੀਅਹਿ ਕਹੁ ਏ ਕਿਸ ਨੋ ਮਾਰਹਿ ॥
या राजाबद्दल काय म्हणता येईल? मला सांगा, तो कोणाला मारू शकतो?

ਰਾਖੁ ਰਾਖੁ ਰਾਖੁ ਸੁਖਦਾਤੇ ਸਭੁ ਨਾਨਕ ਜਗਤੁ ਤੁਮ੍ਹ੍ਹਾਰਹਿ ॥੨॥੧੧॥੩੪॥
नानक विनंती करतात, हे सुख देणाऱ्या, हे संपूर्ण जग तुझे आहे, कृपया त्याचे रक्षण कर.॥२॥११॥३४॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सारग महाला ५ ॥

ਅਬ ਮੋਹਿ ਧਨੁ ਪਾਇਓ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥
आता मला हरिनामाची संपत्ती मिळाली आहे

ਭਏ ਅਚਿੰਤ ਤ੍ਰਿਸਨ ਸਭ ਬੁਝੀ ਹੈ ਇਹੁ ਲਿਖਿਓ ਲੇਖੁ ਮਥਾਮਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
आता आपण निश्चिंत झालो आहोत, सर्व तहान भागली आहे आणि हे आपल्या नशिबात लिहिलेले आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਭਇਓ ਬੈਰਾਗੀ ਫਿਰਿ ਆਇਓ ਦੇਹ ਗਿਰਾਮਾ ॥
शोधत असताना मी एकांती झालो आणि नंतर देहाच्या गावात भटकत राहिलो

ਗੁਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲਿ ਸਉਦਾ ਇਹੁ ਜੋਰਿਓ ਹਥਿ ਚਰਿਓ ਲਾਲੁ ਅਗਾਮਾ ॥੧॥
गुरुच्या कृपेने त्याने हा सौदा केला आणि त्याला एका मौल्यवान नावाच्या रूपात एक हिरा मिळाला. ॥१॥

ਆਨ ਬਾਪਾਰ ਬਨਜ ਜੋ ਕਰੀਅਹਿ ਤੇਤੇ ਦੂਖ ਸਹਾਮਾ ॥
माणूस इतर कोणताही व्यवसाय किंवा व्यवसाय करतो, त्यातून त्याला तितकेच दुःख मिळते

ਗੋਬਿਦ ਭਜਨ ਕੇ ਨਿਰਭੈ ਵਾਪਾਰੀ ਹਰਿ ਰਾਸਿ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ॥੨॥੧੨॥੩੫॥
गोविंदाच्या स्तुतीचा व्यापार करणारे निर्भय आहेत आणि रामाचे जीवन आहे असे नानकांचे मत आहे. ॥२॥१२॥३५॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सारग महाला ५ ॥

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਮਿਸਟ ਲਗੇ ਪ੍ਰਿਅ ਬੋਲਾ ॥
माझ्या प्रियकराचे शब्द माझ्या हृदयाला गोड वाटतात

ਗੁਰਿ ਬਾਹ ਪਕਰਿ ਪ੍ਰਭ ਸੇਵਾ ਲਾਏ ਸਦ ਦਇਆਲੁ ਹਰਿ ਢੋਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
गुरुने माझा हात धरला आहे आणि मला प्रभूच्या सेवेत गुंतवले आहे. तो माझा पती आहे, प्रभू नेहमीच दयाळू आहे ॥१॥रहाउ॥

ਪ੍ਰਭ ਤੂ ਠਾਕੁਰੁ ਸਰਬ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕੁ ਮੋਹਿ ਕਲਤ੍ਰ ਸਹਿਤ ਸਭਿ ਗੋਲਾ ॥
हे प्रभू! तू सर्वांचा स्वामी आणि रक्षक आहेस; मी तुझी पत्नी आहे आणि इतर सर्व तुझ्या दासी आहेत

ਮਾਣੁ ਤਾਣੁ ਸਭੁ ਤੂਹੈ ਤੂਹੈ ਇਕੁ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਮੈ ਓਲ੍ਹਾ ॥੧॥
तुम्ही आमचा मान, आदर आणि शक्ती आहात आणि तुमचे नावच माझा एकमेव आधार आहे. ॥१॥

ਜੇ ਤਖਤਿ ਬੈਸਾਲਹਿ ਤਉ ਦਾਸ ਤੁਮ੍ਹਾਰੇ ਘਾਸੁ ਬਢਾਵਹਿ ਕੇਤਕ ਬੋਲਾ ॥
जर तुम्ही मला सिंहासनावर बसवले तरी मी तुमचा गुलामच राहीन आणि जर तुम्ही मला गवत कापायला लावले तरी मी काहीही बोलू शकत नाही.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਅਗਹ ਅਤੋਲਾ ॥੨॥੧੩॥੩੬॥
निर्माता हा माझा स्वामी असीम आणि अतुलनीय आहे. निर्माता हा माझा स्वामी असीम आणि अतुलनीय आहे.॥२॥१३॥३६॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सारग महाला ५ ॥

ਰਸਨਾ ਰਾਮ ਕਹਤ ਗੁਣ ਸੋਹੰ ॥
परमात्म्याची स्तुती गात जीभ सुंदर दिसते

ਏਕ ਨਿਮਖ ਓਪਾਇ ਸਮਾਵੈ ਦੇਖਿ ਚਰਿਤ ਮਨ ਮੋਹੰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तो क्षणात बनवतो आणि बिघडवतो. त्याची लीला पाहून मन मोहित होते. ॥१॥रहाउ॥

ਜਿਸੁ ਸੁਣਿਐ ਮਨਿ ਹੋਇ ਰਹਸੁ ਅਤਿ ਰਿਦੈ ਮਾਨ ਦੁਖ ਜੋਹੰ ॥
हरिनाम ऐकून मन फुलते आणि हृदयातील अभिमान आणि दुःख नष्ट होते

ਸੁਖੁ ਪਾਇਓ ਦੁਖੁ ਦੂਰਿ ਪਰਾਇਓ ਬਣਿ ਆਈ ਪ੍ਰਭ ਤੋਹੰ ॥੧॥
हे प्रभू! मी तुझ्या प्रेमात पडलो आहे, मला सुख मिळाले आणि दुःख गेले. ॥१॥

ਕਿਲਵਿਖ ਗਏ ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਹੋਈ ਹੈ ਗੁਰਿ ਕਾਢੇ ਮਾਇਆ ਦ੍ਰੋਹੰ ॥
गुरुंनी अंतरात्मातील मायेचा द्वेष काढून टाकला आहे, ज्यामुळे सर्व पापे दूर झाली आहेत आणि मन शुद्ध झाले आहे

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੈ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੋਹੰ ॥੨॥੧੪॥੩੭॥
हे नानक! मला तो परमेश्वर सापडला आहे जो सर्वशक्तिमान निर्माता आहे.॥२॥१४॥३७॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सारग महाला ५ ॥

ਨੈਨਹੁ ਦੇਖਿਓ ਚਲਤੁ ਤਮਾਸਾ ॥
माझ्या डोळ्यांनीही मी हे अद्भुत दृश्य पाहिले आहे

ਸਭ ਹੂ ਦੂਰਿ ਸਭ ਹੂ ਤੇ ਨੇਰੈ ਅਗਮ ਅਗਮ ਘਟ ਵਾਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
देव सर्वांपासून दूर आहे आणि सर्वांच्या जवळही आहे; तो दुर्गम, अनंत आहे आणि प्रत्येक हृदयात राहतो. ॥१॥रहाउ॥

ਅਭੁਲੁ ਨ ਭੁਲੈ ਲਿਖਿਓ ਨ ਚਲਾਵੈ ਮਤਾ ਨ ਕਰੈ ਪਚਾਸਾ ॥
तो कोणतीही चूक करत नाही, तो लेखी आदेश देत नाही, किंवा तो पन्नास सल्लागारांशी सल्लामसलत करत नाही

ਖਿਨ ਮਹਿ ਸਾਜਿ ਸਵਾਰਿ ਬਿਨਾਹੈ ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਗੁਣਤਾਸਾ ॥੧॥
तो क्षणात निर्माण करतो आणि तोडतो; त्याला भक्ती आवडते आणि सद्गुणांचा भांडार आहे ॥१॥

ਅੰਧ ਕੂਪ ਮਹਿ ਦੀਪਕੁ ਬਲਿਓ ਗੁਰਿ ਰਿਦੈ ਕੀਓ ਪਰਗਾਸਾ ॥
जेव्हा गुरु हृदय प्रकाशित करतात तेव्हाच मनाच्या अंधाऱ्या विहिरीत ज्ञानाचा दिवा पेटतो

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਦਰਸੁ ਪੇਖਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਭ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਆਸਾ ॥੨॥੧੫॥੩੮॥
नानक म्हणतात की प्रभूचे दर्शन घेऊन मला आनंद मिळाला आहे आणि माझ्या सर्व इच्छा पूर्ण झाल्या आहेत. ॥२॥१५॥३८॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सारग महाला ५ ॥

ਚਰਨਹ ਗੋਬਿੰਦ ਮਾਰਗੁ ਸੁਹਾਵਾ ॥
देवाचा मार्ग पायांसाठी आनंददायी आहे

ਆਨ ਮਾਰਗ ਜੇਤਾ ਕਿਛੁ ਧਾਈਐ ਤੇਤੋ ਹੀ ਦੁਖੁ ਹਾਵਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
कारण इतर मार्गांवर, तुम्ही कितीही धावलात तरी तितकेच दुःख तुम्हाला भोगावे लागेल. ॥१॥रहाउ॥

ਨੇਤ੍ਰ ਪੁਨੀਤ ਭਏ ਦਰਸੁ ਪੇਖੇ ਹਸਤ ਪੁਨੀਤ ਟਹਲਾਵਾ ॥
त्याला पाहून डोळे पवित्र होतात आणि त्याची सेवा केल्याने हात पवित्र होतात

ਰਿਦਾ ਪੁਨੀਤ ਰਿਦੈ ਹਰਿ ਬਸਿਓ ਮਸਤ ਪੁਨੀਤ ਸੰਤ ਧੂਰਾਵਾ ॥੧॥
देवाच्या उपस्थितीने हृदय शुद्ध होते आणि संतांच्या चरणांची धूळ मस्तक शुद्ध करते. ॥१॥

ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਨਾਮਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕੈ ਜਿਸੁ ਕਰਮਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨਿ ਪਾਵਾ ॥
परमेश्वराचे नाव सर्व सुखांचे भांडार आहे, परंतु ज्याच्या नशिबात लिहिलेले आहे त्यालाच ते मिळते

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟਿਓ ਸੁਖਿ ਸਹਜੇ ਅਨਦ ਬਿਹਾਵਾ ॥੨॥੧੬॥੩੯॥
नानक यांना परिपूर्ण गुरु भेटले आहेत, ज्यामुळे त्यांचे जीवन स्वाभाविकपणे आनंदाने आणि आनंदाने जात आहे. ॥२॥१६॥३९॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सारग महाला ५ ॥

ਧਿਆਇਓ ਅੰਤਿ ਬਾਰ ਨਾਮੁ ਸਖਾ ॥
हरिनामाचे ध्यान कर, तेच एकमेव आहे जे शेवटपर्यंत तुझ्यासोबत राहील

ਜਹ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਭਾਈ ਨ ਪਹੁਚੈ ਤਹਾ ਤਹਾ ਤੂ ਰਖਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जिथे आई, वडील, मुलगा आणि भाऊ पोहोचत नाहीत, तिथे फक्त परमेश्वरच रक्षण करतो. ॥१॥रहाउ॥

ਅੰਧ ਕੂਪ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਤਿਨਿ ਸਿਮਰਿਓ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ਲਿਖਾ ॥
ज्याच्या कपाळावर त्याचे नशीब लिहिले आहे, त्यानेच त्याच्या हृदयाच्या आंधळ्या विहिरीत देवाचे स्मरण केले आहे

ਖੂਲੇ ਬੰਧਨ ਮੁਕਤਿ ਗੁਰਿ ਕੀਨੀ ਸਭ ਤੂਹੈ ਤੁਹੀ ਦਿਖਾ ॥੧॥
त्याचे सर्व बंधने उघडली आहेत, गुरुने त्याला मुक्ती दिली आहे आणि तूच त्याला सर्वत्र दाखवले आहेस ॥१॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਪੀਆ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਿਆ ਆਘਾਏ ਰਸਨ ਚਖਾ ॥
हरि नामाचे अमृत पिऊन मन तृप्त झाले आणि त्याचा आस्वाद घेऊन जीभ प्रसन्न झाली.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਸਹਜੁ ਮੈ ਪਾਇਆ ਗੁਰਿ ਲਾਹੀ ਸਗਲ ਤਿਖਾ ॥੨॥੧੭॥੪੦॥
हे नानक! अशा प्रकारे मला नैसर्गिक आनंद मिळाला आणि गुरुंनी माझी तहान भागवली. ॥२॥१७॥४०॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सारग महाला ५ ॥

ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਐਸੇ ਪ੍ਰਭੂ ਧਿਆਇਆ ॥
जेव्हा तुम्ही गुरुंना भेटता आणि अशा प्रकारे प्रभूचे चिंतन करता

ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਦਇਆਲੁ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਲਗੈ ਨ ਤਾਤੀ ਬਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
दुःखाचा नाश करणारा आपल्यावर दयाळू आणि करुणामय झाला आहे, ज्यामुळे आता कोणतेही दुःख किंवा दुःख आपल्यावर परिणाम करत नाही. ॥१॥रहाउ॥

ਜੇਤੇ ਸਾਸ ਸਾਸ ਹਮ ਲੇਤੇ ਤੇਤੇ ਹੀ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥
आपण जितक्या वेळा प्राण श्वास घेतो तितक्या वेळा हरींचे गुणगान करतो

ਨਿਮਖ ਨ ਬਿਛੁਰੈ ਘਰੀ ਨ ਬਿਸਰੈ ਸਦ ਸੰਗੇ ਜਤ ਜਾਇਆ ॥੧॥
तो मला एका क्षणासाठीही विसरत नाही; मी जिथे जातो तिथे तो नेहमीच माझ्यासोबत असतो. ॥१॥

ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਚਰਨ ਕਮਲ ਕਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਗੁਰ ਦਰਸਾਇਆ ॥
ज्या गुरुंनी मला दाखवले आहे त्यांच्या चरणकमलांसाठी मी स्वतःला बलिदान देतो,

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਾਹੂ ਪਰਵਾਹਾ ਜਉ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਮੈ ਪਾਇਆ ॥੨॥੧੮॥੪੧॥
हे नानक! आता मला आनंदाचा सागर असलेल्या परमेश्वराला सापडल्यानंतर मला काळजी नाही. ॥२॥१८॥४१॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सारग महाला ५ ॥

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਸਬਦੁ ਲਗੋ ਗੁਰ ਮੀਠਾ ॥
गुरुंची शिकवण माझ्या मनाला गोड वाटते

ਖੁਲ੍ਹਿਓ ਕਰਮੁ ਭਇਓ ਪਰਗਾਸਾ ਘਟਿ ਘਟਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਡੀਠਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
आपले भाग्य उघडले आहे, आपल्या हृदयात प्रकाश आहे आणि प्रत्येक क्षणात देव दिसतो. ॥१॥रहाउ॥

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਆਜੋਨੀ ਸੰਭਉ ਸਰਬ ਥਾਨ ਘਟ ਬੀਠਾ ॥
परम ब्रह्मदेव जन्म आणि मृत्युपासून मुक्त आहेत, स्वयंभू आहेत आणि संपूर्ण विश्वात पसरलेले आहेत

ਭਇਓ ਪਰਾਪਤਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮਾ ਬਲਿ ਬਲਿ ਪ੍ਰਭ ਚਰਣੀਠਾ ॥੧॥
आम्हाला परमेश्वराचे अमृतसमान नाम मिळाले आहे आणि आम्ही परमेश्वराच्या चरणी अर्पण झालो आहोत. ॥१॥

ਸਤਸੰਗਤਿ ਕੀ ਰੇਣੁ ਮੁਖਿ ਲਾਗੀ ਕੀਏ ਸਗਲ ਤੀਰਥ ਮਜਨੀਠਾ ॥
सर्व तीर्थक्षेत्रांमध्ये स्नान केल्यामुळे मिळणारी सत्संगाच्या चरणांची धूळ मी माझ्या चेहऱ्यावर लावली आहे

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਰੰਗਿ ਚਲੂਲ ਭਏ ਹੈ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਨ ਲਹੈ ਮਜੀਠਾ ॥੨॥੧੯॥੪੨॥
देवाच्या प्रेमाच्या रंगात तू लाल झाला आहेस आणि हा कायमचा रंग कधीही फिका पडत नाही. ॥२॥१९॥४२॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सारग महाला ५ ॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਓ ਗੁਰਿ ਸਾਥੇ ॥
गुरुंनी मला देवाचे नाव दिले आहे

ਨਿਮਖ ਬਚਨੁ ਪ੍ਰਭ ਹੀਅਰੈ ਬਸਿਓ ਸਗਲ ਭੂਖ ਮੇਰੀ ਲਾਥੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
त्याच्या क्षणिक शब्दाने परमेश्वर माझ्या हृदयात वास करतो आणि माझी सर्व भूक दूर करतो. ॥१॥रहाउ॥

ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਗੁਣ ਨਾਇਕ ਠਾਕੁਰ ਸੁਖ ਸਮੂਹ ਸਭ ਨਾਥੇ ॥
हे प्रभू! तू दयेचे भांडार आहेस, गुणांचे स्वामी आहेस आणि सर्व सुखांचे स्वामी आहेस

ਏਕ ਆਸ ਮੋਹਿ ਤੇਰੀ ਸੁਆਮੀ ਅਉਰ ਦੁਤੀਆ ਆਸ ਬਿਰਾਥੇ ॥੧॥
माझ्या स्वामी, मला तुमच्यासाठी फक्त एकच आशा आहे; इतर सर्व आशा व्यर्थ आहेत. ॥१॥

ਨੈਣ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇ ਦੇਖਿ ਦਰਸਾਵਾ ਗੁਰਿ ਕਰ ਧਾਰੇ ਮੇਰੈ ਮਾਥੇ ॥
गुरुंनी माझ्या कपाळावर हात ठेवला आणि त्रिपिटकाच्या दर्शनाने माझे डोळे तृप्त झाले

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੈ ਅਤੁਲ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜਨਮ ਮਰਣ ਭੈ ਲਾਥੇ ॥੨॥੨੦॥੪੩॥
हे नानक! मला अनंत आनंद मिळाला आहे आणि जन्म आणि मृत्यूचे भय नाहीसे झाले आहे. ॥२॥२०॥४३॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सारग महाला ५ ॥

ਰੇ ਮੂੜ੍ਹੇ ਆਨ ਕਾਹੇ ਕਤ ਜਾਈ ॥
अरे मूर्खा! तू दुसरीकडे का जात आहेस?

ਸੰਗਿ ਮਨੋਹਰੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੈ ਰੇ ਭੂਲਿ ਭੂਲਿ ਬਿਖੁ ਖਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मनोहर अमृत तुझ्या पाठीशी आहे, तरीही विसरुन विष खातोय. ॥१॥रहाउ॥

ਪ੍ਰਭ ਸੁੰਦਰ ਚਤੁਰ ਅਨੂਪ ਬਿਧਾਤੇ ਤਿਸ ਸਿਉ ਰੁਚ ਨਹੀ ਰਾਈ ॥
प्रभु सुंदर, हुशार, अद्वितीय आणि निर्माता आहे, तुम्हाला त्याच्यात काही रस नाही.

ਮੋਹਨਿ ਸਿਉ ਬਾਵਰ ਮਨੁ ਮੋਹਿਓ ਝੂਠਿ ਠਗਉਰੀ ਪਾਈ ॥੧॥
हे वेड्या! माया मोहिनीने तुझ्या मनाला मोहित केले आहे आणि तिला खोटी फसवणूक मिळाली आहे. ॥१॥

ਭਇਓ ਦਇਆਲੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਦੁਖ ਹਰਤਾ ਸੰਤਨ ਸਿਉ ਬਨਿ ਆਈ ॥
जेव्हा सर्व दुःख दूर करणारा दयाळू देव दयाळू असतो, तेव्हा संतांबद्दलचे प्रेम त्याच्यासोबत राहते

ਸਗਲ ਨਿਧਾਨ ਘਰੈ ਮਹਿ ਪਾਏ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੋਤਿ ਸਮਾਈ ॥੨॥੨੧॥੪੪॥
हे नानक! अशाप्रकारे सर्व आनंदाचे भांडार घरातच सापडते आणि आत्म्याचा प्रकाश परम प्रकाशात विलीन होतो. ॥२॥२१॥४४॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सारग महाला ५ ॥

ਓਅੰ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਿ ਚੀਤਿ ਪਹਿਲਰੀਆ ॥
ओमचे प्रेम हृदयात आधीच आहे

ਜੋ ਤਉ ਬਚਨੁ ਦੀਓ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਤਉ ਮੈ ਸਾਜ ਸੀਗਰੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे माझ्या खऱ्या गुरु! तुम्ही वचन दिल्यापासून मी स्वतःला भक्तीने सजवले आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਹਮ ਭੂਲਹ ਤੁਮ ਸਦਾ ਅਭੂਲਾ ਹਮ ਪਤਿਤ ਤੁਮ ਪਤਿਤ ਉਧਰੀਆ ॥
आपण पतित आहोत आणि तुम्ही पतितांचे तारणहार आहात.

ਹਮ ਨੀਚ ਬਿਰਖ ਤੁਮ ਮੈਲਾਗਰ ਲਾਜ ਸੰਗਿ ਸੰਗਿ ਬਸਰੀਆ ॥੧॥
आम्ही क्षुल्लक झाडे आहोत, पण तुम्ही मलयगिरीसारखे सुगंधित आहात, आम्ही फक्त तुमच्यासोबत राहतो, कृपया तुमचा मान राखा ॥१॥

ਤੁਮ ਗੰਭੀਰ ਧੀਰ ਉਪਕਾਰੀ ਹਮ ਕਿਆ ਬਪੁਰੇ ਜੰਤਰੀਆ ॥
तुम्ही गंभीर, सहनशील आणि दयाळू आहात पण आम्ही, हे गरीब प्राणी, तुमच्यासमोर काहीच नाही

ਗੁਰ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਮੇਲਿਓ ਤਉ ਮੇਰੀ ਸੂਖਿ ਸੇਜਰੀਆ ॥੨॥੨੨॥੪੫॥
नानक म्हणतात की जेव्हा गुरु दयाळू झाले आणि त्यांनी मला प्रभूशी जोडले, तेव्हा माझा पलंग आरामदायी झाला. ॥२॥२२॥४५॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सारग महाला ५ ॥

ਮਨ ਓਇ ਦਿਨਸ ਧੰਨਿ ਪਰਵਾਨਾਂ ॥
हे मन! तो दिवस धन्य आणि शुभ आहे.

ਸਫਲ ਤੇ ਘਰੀ ਸੰਜੋਗ ਸੁਹਾਵੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗਿ ਗਿਆਨਾਂ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जेव्हा सद्गुरुंसोबत ज्ञान आणि ध्यान प्राप्त होते तेव्हा तो क्षण यशस्वी होतो आणि योगायोग आनंददायी असतो. ॥१॥रहाउ॥

ਧੰਨਿ ਸੁਭਾਗ ਧੰਨਿ ਸੋਹਾਗਾ ਧੰਨਿ ਦੇਤ ਜਿਨਿ ਮਾਨਾਂ ॥
धन्य आहे माझे भाग्य, धन्य आहे माझा नवरा, धन्य आहे तो जो मला आदर आणि सन्मान देतो.

ਇਹੁ ਤਨੁ ਤੁਮ੍ਹ੍ਹਾ ਸਭੁ ਗ੍ਰਿਹੁ ਧਨੁ ਤੁਮ੍ਹ੍ਹਾ ਹੀਂਉ ਕੀਓ ਕੁਰਬਾਨਾਂ ॥੧॥
हे शरीर! घर, संपत्ती, सर्वस्व तुझे आहे आणि मी माझे हृदय तुझ्यासाठी अर्पण केले आहे. ॥१॥

ਕੋਟਿ ਲਾਖ ਰਾਜ ਸੁਖ ਪਾਏ ਇਕ ਨਿਮਖ ਪੇਖਿ ਦ੍ਰਿਸਟਾਨਾਂ ॥
फक्त एका क्षणासाठी त्याला पाहून लाखो राजेशाही सुखे मिळतात.

ਜਉ ਕਹਹੁ ਮੁਖਹੁ ਸੇਵਕ ਇਹ ਬੈਸੀਐ ਸੁਖ ਨਾਨਕ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਨਾਂ ॥੨॥੨੩॥੪੬॥
जर तुम्ही तोंडाने सांगितले की सेवक इथे बसायचा आहे, तर या आनंदाचा शेवट कळणार नाही. ॥२॥२३॥४६॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सारग महाला ५ ॥

ਅਬ ਮੋਰੋ ਸਹਸਾ ਦੂਖੁ ਗਇਆ ॥
आता माझे शंका आणि दुःख गेले आहे कारण

ਅਉਰ ਉਪਾਵ ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ਛੋਡੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਿ ਪਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
इतर सर्व उपाय सोडून मी सद्गुरुंचा आश्रय घेतला आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਸਰਬ ਸਿਧਿ ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਸਵਰੇ ਅਹੰ ਰੋਗ ਸਗਲ ਹੀ ਖਇਆ ॥
सर्व सिद्धी साध्य झाल्या आहेत, सर्व कार्ये पूर्ण झाली आहेत आणि अहंकाराचा आजार नाहीसा झाला आहे.

ਕੋਟਿ ਪਰਾਧ ਖਿਨ ਮਹਿ ਖਉ ਭਈ ਹੈ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਹਿਆ ॥੧॥
गुरूसोबत हरिनामाचा जप केला तर करोडो अपराध क्षणार्धात नष्ट होतात. ॥१॥

ਪੰਚ ਦਾਸ ਗੁਰਿ ਵਸਗਤਿ ਕੀਨੇ ਮਨ ਨਿਹਚਲ ਨਿਰਭਇਆ ॥
गुरुने काम इत्यादी पाच दासांना नियंत्रणात आणले आहे ज्यामुळे मन शांत आणि निर्भय झाले आहे

ਆਇ ਨ ਜਾਵੈ ਨ ਕਤ ਹੀ ਡੋਲੈ ਥਿਰੁ ਨਾਨਕ ਰਾਜਇਆ ॥੨॥੨੪॥੪੭॥
तो आता येत नाही आणि जात नाही किंवा विचलित होत नाही. नानक म्हणतात की आता तो स्थिर राहतो. ॥२॥२४॥४७॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सारग महाला ५ ॥

ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੋ ਇਤ ਉਤ ਸਦਾ ਸਹਾਈ ॥
माझा प्रभु या जगात आणि परलोकात नेहमीच मला मदत करत असतो

ਮਨਮੋਹਨੁ ਮੇਰੇ ਜੀਅ ਕੋ ਪਿਆਰੋ ਕਵਨ ਕਹਾ ਗੁਨ ਗਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तो मनमोहन माझ्या आत्म्याला प्रिय आहे, मी त्याची कितीही स्तुती केली तरी ती कमीच आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਖੇਲਿ ਖਿਲਾਇ ਲਾਡ ਲਾਡਾਵੈ ਸਦਾ ਸਦਾ ਅਨਦਾਈ ॥
तो खेळतो, लाड करतो आणि नेहमी आनंद देतो

ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ ਬਾਰਿਕ ਕੀ ਨਿਆਈ ਜੈਸੇ ਮਾਤ ਪਿਤਾਈ ॥੧॥
तो मुलाला पालकांसारखे वाढवतो, त्याला मूल मानतो. ॥१॥

ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਨਿਮਖ ਨਹੀ ਰਹਿ ਸਕੀਐ ਬਿਸਰਿ ਨ ਕਬਹੂ ਜਾਈ ॥
मी त्याच्याशिवाय एक क्षणही जगू शकत नाही, म्हणून मी त्याला कधीही विसरू शकत नाही

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮਿਲਿ ਸੰਤਸੰਗਤਿ ਤੇ ਮਗਨ ਭਏ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੨॥੨੫॥੪੮॥
हे नानक! संतांच्या संगतीत मी परमेश्वराच्या ध्यानात मग्न राहतो. ॥२॥२५॥४८॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सारग महाला ५ ॥

ਅਪਨਾ ਮੀਤੁ ਸੁਆਮੀ ਗਾਈਐ ॥
तुमच्या मित्र स्वामींचे गुणगान गा

ਆਸ ਨ ਅਵਰ ਕਾਹੂ ਕੀ ਕੀਜੈ ਸੁਖਦਾਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
दुसऱ्या कोणाची आशा करू नका, आनंद देणाऱ्या परमेश्वराचे ध्यान करा ॥१॥रहाउ॥

ਸੂਖ ਮੰਗਲ ਕਲਿਆਣ ਜਿਸਹਿ ਘਰਿ ਤਿਸ ਹੀ ਸਰਣੀ ਪਾਈਐ ॥
ज्याच्या घरात फक्त आनंद, मंगल आणि कल्याण आहे त्याच्या आश्रयाला या.

ਤਿਸਹਿ ਤਿਆਗਿ ਮਾਨੁਖੁ ਜੇ ਸੇਵਹੁ ਤਉ ਲਾਜ ਲੋਨੁ ਹੋਇ ਜਾਈਐ ॥੧॥
जर तुम्ही त्याला सोडून एखाद्या मानवाची सेवा केली तर तुम्ही लज्जेने मराल. ॥१॥

ਏਕ ਓਟ ਪਕਰੀ ਠਾਕੁਰ ਕੀ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਮਤਿ ਬੁਧਿ ਪਾਈਐ ॥
एका गुरूचा आश्रय घेऊन आणि गुरूंना भेटून, तुम्हाला उत्कृष्ट ज्ञान मिळाले आहे

ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਿਆ ਸਗਲ ਚੁਕੀ ਮੁਹਤਾਈਐ ॥੨॥੨੬॥੪੯॥
हे नानक! मला तो परमेश्वर सापडला आहे, जो सद्गुणांचा खजिना आहे, ज्यामुळे लोकांची गरज संपली आहे. ॥२॥२६॥४९॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सारग महाला ५ ॥

ਓਟ ਸਤਾਣੀ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਮੇਰੈ ॥
माझ्या प्रभूचा आश्रय खूप मजबूत आहे

ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨ ਲਿਆਵਉ ਅਵਰ ਕਾਹੂ ਕਉ ਮਾਣਿ ਮਹਤਿ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे परमेश्वरा! मी दुसऱ्या कोणालाही माझ्या दृष्टीसमोर आणत नाही. ॥१॥रहाउ॥

ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕੀਓ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੁਨੈ ਕਾਢਿ ਲੀਆ ਬਿਖੁ ਘੇਰੈ ॥
मला आधार देऊन, प्रभूने मला दुर्गुणांच्या वर्तुळातून बाहेर काढले आहे.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਅਉਖਧੁ ਮੁਖਿ ਦੀਨੋ ਜਾਇ ਪਇਆ ਗੁਰ ਪੈਰੈ ॥੧॥
जेव्हा तो गुरुंच्या पाया पडला तेव्हा त्याने त्याला तोंडात हरि नामाचे औषध दिले. ॥१॥

ਕਵਨ ਉਪਮਾ ਕਹਉ ਏਕ ਮੁਖ ਨਿਰਗੁਣ ਕੇ ਦਾਤੇਰੈ ॥
निर्गुण देणाऱ्या, एका तोंडाने मी तुझे काय गौरव गाऊ?

ਕਾਟਿ ਸਿਲਕ ਜਉ ਅਪੁਨਾ ਕੀਨੋ ਨਾਨਕ ਸੂਖ ਘਨੇਰੈ ॥੨॥੨੭॥੫੦॥
नानकांची विनंती आहे की जर तू बंधने तोडून मला आपले केलेस तर तुला अनेक सुख मिळतील. ॥२॥२७॥५०॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सारग महाला ५ ॥

ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਤ ਦੂਖ ਬਿਨਾਸੀ ॥
परमेश्वराचे स्मरण केल्याने सर्व दुःख दूर होतात. परमेश्वराचे स्मरण केल्याने सर्व दुःख दूर होतात

ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਜੀਅ ਸੁਖਦਾਤਾ ਹੋਈ ਸਗਲ ਖਲਾਸੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जेव्हा जीवांना आनंद देणारा दयाळू असतो, तेव्हा सर्व बंधनांपासून मुक्तता मिळते. ॥१॥रहाउ॥

ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਊ ਸੂਝੈ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨੁ ਕਹੁ ਕੋ ਕਿਸੁ ਪਹਿ ਜਾਸੀ ॥
मी परमेश्वराशिवाय दुसऱ्या कोणाचाही विचार करू शकत नाही, मग मी माझी प्रार्थना कोणाकडे करू शकतो

ਜਿਉ ਜਾਣਹੁ ਤਿਉ ਰਾਖਹੁ ਠਾਕੁਰ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੁਮ ਹੀ ਪਾਸੀ ॥੧॥
हे प्रभू! तू आम्हाला जसे योग्य समजतोस तसेच ठेव, आमचे सर्वस्व तुझ्याजवळ आहे. ॥१॥

ਹਾਥ ਦੇਇ ਰਾਖੇ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੁਨੇ ਸਦ ਜੀਵਨ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥
अविनाशी परमेश्वराने आपला हात देऊन आपले रक्षण केले आहे; तो जीवनाचा शाश्वत दाता आहे.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਹੈ ਕਾਟੀ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ॥੨॥੨੮॥੫੧॥
नानक म्हणतात की त्याने यमाचा फास कापला आहे आणि माझ्या मनात आनंद निर्माण झाला आहे. ॥२॥२८॥५१॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सारग महाला ५ ॥

ਮੇਰੋ ਮਨੁ ਜਤ ਕਤ ਤੁਝਹਿ ਸਮ੍ਾਰੈ ॥
माझे मन तुला नेहमीच आठवते.

ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਦੀਨ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਜਿਉ ਜਾਨਹਿ ਤਿਉ ਪਾਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
आम्ही गरीब मुले आहोत, हे माझ्या पित्या, प्रभू! आम्ही गरीब मुले आहोत, कृपया तुम्हाला योग्य वाटेल तसे आम्हाला पलीकडे घेऊन जा. ॥१॥रहाउ॥

ਜਬ ਭੁਖੌ ਤਬ ਭੋਜਨੁ ਮਾਂਗੈ ਅਘਾਏ ਸੂਖ ਸਘਾਰੈ ॥
जेव्हा आपण भुकेले असतो तेव्हा आपण अन्न मागतो आणि आपण आम्हाला तृप्त करता आणि आनंदाशिवाय दुसरे काहीही देत नाही

ਤਬ ਅਰੋਗ ਜਬ ਤੁਮ ਸੰਗਿ ਬਸਤੌ ਛੁਟਕਤ ਹੋਇ ਰਵਾਰੈ ॥੧॥
जेव्हा मी तुझ्यासोबत राहतो तेव्हा मी निरोगी असतो, पण जेव्हा मी तुझा सहवास सोडतो तेव्हा मी धूळ होतो. ॥१॥

ਕਵਨ ਬਸੇਰੋ ਦਾਸ ਦਾਸਨ ਕੋ ਥਾਪਿਉ ਥਾਪਨਹਾਰੈ ॥
हे निर्माणकर्त्या! तू आम्हाला निर्माण केले आहेस; तुझ्या गुलामांचे गुलाम तुझ्याशिवाय कुठे राहतील?

ਨਾਮੁ ਨ ਬਿਸਰੈ ਤਬ ਜੀਵਨੁ ਪਾਈਐ ਬਿਨਤੀ ਨਾਨਕ ਇਹ ਸਾਰੈ ॥੨॥੨੯॥੫੨॥
हे माझे आवाहन आहे. हे प्रभू, आम्ही तुझे नाव विसरु नये हे आमच्यासाठी हितकारक आहे, फक्त यामुळेच आम्हाला जीवन प्राप्त होईल. ॥२॥२६॥५२॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सारग महाला ५ ॥

ਮਨ ਤੇ ਭੈ ਭਉ ਦੂਰਿ ਪਰਾਇਓ ॥
मनातून भीतीचे संकट दूर झाले आहे

ਲਾਲ ਦਇਆਲ ਗੁਲਾਲ ਲਾਡਿਲੇ ਸਹਜਿ ਸਹਜਿ ਗੁਨ ਗਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
प्यारे, लाडले, दयालु परमेश्वर का ही यशोगान किया है।॥१॥रहाउ॥

ਗੁਰ ਬਚਨਾਤਿ ਕਮਾਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਬਹੁਰਿ ਨ ਕਤਹੂ ਧਾਇਓ ॥
मी गुरुंच्या वचनांनुसार जीवनाचे आचरण स्वीकारले आहे आणि त्यांच्या कृपेने मी इतर कुठेही धावत नाही

ਰਹਤ ਉਪਾਧਿ ਸਮਾਧਿ ਸੁਖ ਆਸਨ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਗ੍ਰਿਹਿ ਪਾਇਓ ॥੧॥

यामुळे मी सर्व पदव्यांपासून रहित झालो आहे, मी आनंद आणि ध्यानात मग्न झालो आहे आणि मला माझ्या हृदयात भक्त-प्रेमळ परमेश्वर सापडला आहे. ॥१॥

ਨਾਦ ਬਿਨੋਦ ਕੋਡ ਆਨੰਦਾ ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਓ ॥

मी नैसर्गिक आनंदाच्या आणि शांत आनंदाच्या अवस्थेत बुडून गेलो आहे

ਕਰਨਾ ਆਪਿ ਕਰਾਵਨ ਆਪੇ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਆਪਾਇਓ ॥੨॥੩੦॥੫੩॥

हे नानक! तो स्वतः सर्व काही करतो, तो स्वतः ते करतो आणि तो स्वतः ते करून घेतो.॥२॥३०॥५३॥

Page 1215

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सारग महाला ५ ॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਮਨਹਿ ਆਧਾਰੋ ॥
देवाच्या नावाचे अमृत हे मनाचा आधार आहे

ਜਿਨ ਦੀਆ ਤਿਸ ਕੈ ਕੁਰਬਾਨੈ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਨਮਸਕਾਰੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ज्याने मला हे दिले आहे त्याच्यासाठी मी बलिदान देतो आणि मी परिपूर्ण गुरुंना नमन करतो. ॥१॥रहाउ॥

ਬੂਝੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਸਹਜਿ ਸੁਹੇਲਾ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਬਿਖੁ ਜਾਰੋ ॥
नैसर्गिक आनंद प्राप्त झाला आहे, सर्व इच्छा शमल्या आहेत आणि वासना आणि क्रोधाचे विष जाळून टाकले आहे

ਆਇ ਨ ਜਾਇ ਬਸੈ ਇਹ ਠਾਹਰ ਜਹ ਆਸਨੁ ਨਿਰੰਕਾਰੋ ॥੧॥
आता मी येत नाही किंवा जात नाही, मी त्या ठिकाणी स्थायिक झालो आहे जिथे निरंजन आहे.॥१॥

ਏਕੈ ਪਰਗਟੁ ਏਕੈ ਗੁਪਤਾ ਏਕੈ ਧੁੰਧੂਕਾਰੋ ॥
केवळ आकार हा प्रकट स्वरूपात उपस्थित आहे; तोच केवळ गुप्त स्वरूपात अस्तित्वात आहे आणि तोच केवळ धुक्याच्या स्वरूपात, अलिप्तपणे अस्तित्वात आहे

ਆਦਿ ਮਧਿ ਅੰਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ ਬੀਚਾਰੋ ॥੨॥੩੧॥੫੪॥
फक्त तोच परमेश्वर अस्तित्वात आहे असा नानकांचा खरा विश्वास आहे. ॥२॥३१॥५४॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सारग महाला ५ ॥

ਬਿਨੁ ਪ੍ਰਭ ਰਹਨੁ ਨ ਜਾਇ ਘਰੀ ॥
देवाशिवाय मी एक क्षणही जगू शकत नाही

ਸਰਬ ਸੂਖ ਤਾਹੂ ਕੈ ਪੂਰਨ ਜਾ ਕੈ ਸੁਖੁ ਹੈ ਹਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ज्याला भगवंताचे परम सुख समजले आहे, त्याचे सर्व सुख पूर्ण होते. ॥१॥रहाउ॥

ਮੰਗਲ ਰੂਪ ਪ੍ਰਾਨ ਜੀਵਨ ਧਨ ਸਿਮਰਤ ਅਨਦ ਘਨਾ ॥
शुभ, जीवन आणि संपत्तीचे रूप असलेल्या परमेश्वराचे स्मरण केल्याने केवळ आनंद मिळतो.

ਵਡ ਸਮਰਥੁ ਸਦਾ ਸਦ ਸੰਗੇ ਗੁਨ ਰਸਨਾ ਕਵਨ ਭਨਾ ॥੧॥
तोच एकमेव महान आणि सर्वशक्तिमान आहे आणि तो नेहमीच माझ्यासोबत असतो. या जिभेने मी त्याच्या कोणत्या गुणांचे गाणे गाईन? ॥१॥

ਥਾਨ ਪਵਿਤ੍ਰਾ ਮਾਨ ਪਵਿਤ੍ਰਾ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸੁਨਨ ਕਹਨਹਾਰੇ ॥
ते स्थान पवित्र आहे, सन्मान आणि आदर पवित्र आहे, जे तुमचे गुणगान ऐकतात आणि गातात ते देखील पवित्र आहेत

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤੇ ਭਵਨ ਪਵਿਤ੍ਰਾ ਜਾ ਮਹਿ ਸੰਤ ਤੁਮ੍ਾਰੇ ॥੨॥੩੨॥੫੫॥
नानक म्हणतात, हे प्रभू! तुमचे संत जिथे राहतात ते घरही शुद्ध आणि पवित्र आहे. ॥२॥३२॥५५॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सारग महाला ५ ॥

ਰਸਨਾ ਜਪਤੀ ਤੂਹੀ ਤੂਹੀ ॥
हे प्रभू! ही जीभ फक्त तुझीच कीर्तन करते

ਮਾਤ ਗਰਭ ਤੁਮ ਹੀ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ਮ੍ਰਿਤ ਮੰਡਲ ਇਕ ਤੁਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तू मला फक्त आईच्या गर्भात वाढवलेस आणि या नश्वर जगातही तूच माझा रक्षक आहेस. तूच फक्त राहतोस. ॥१॥रहाउ॥

ਤੁਮਹਿ ਪਿਤਾ ਤੁਮ ਹੀ ਫੁਨਿ ਮਾਤਾ ਤੁਮਹਿ ਮੀਤ ਹਿਤ ਭ੍ਰਾਤਾ ॥
तुम्ही आमचे वडील आहात, तुम्ही आमची आई आहात आणि तुम्ही आमचे हितचिंतक भाऊ आहात

ਤੁਮ ਪਰਵਾਰ ਤੁਮਹਿ ਆਧਾਰਾ ਤੁਮਹਿ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨਦਾਤਾ ॥੧॥
तूच माझा परिवार आहेस, तूच माझा आधार आहेस आणि तूच जीवन देणारा आहेस. ॥१॥

ਤੁਮਹਿ ਖਜੀਨਾ ਤੁਮਹਿ ਜਰੀਨਾ ਤੁਮ ਹੀ ਮਾਣਿਕ ਲਾਲਾ ॥
तूच आनंदाचे भांडार आहेस, तूच रत्न आहेस, तूच अमूल्य लाल माणिक आहेस.

ਤੁਮਹਿ ਪਾਰਜਾਤ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਏ ਤਉ ਨਾਨਕ ਭਏ ਨਿਹਾਲਾ ॥੨॥੩੩॥੫੬॥
नानक म्हणतात की तू परजात आहेस जी गुरूंपासून प्राप्त होते, मग आपण निहाल होतो. ॥२॥३३॥५६॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सारग महाला ५ ॥

ਜਾਹੂ ਕਾਹੂ ਅਪੁਨੋ ਹੀ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ॥
आपण कुठेही गेलो तरी आपल्याला फक्त आपले हितचिंतक आठवतात. आपण आनंदात असो वा दुःखात, आपल्याला फक्त आपले हितचिंतक आठवतात

ਜੋ ਕਾਹੂ ਕੋ ਚੇਰੋ ਹੋਵਤ ਠਾਕੁਰ ਹੀ ਪਹਿ ਜਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जो कोणाचा शिष्य असतो तो स्वतः गुरुकडे जातो. ॥१॥रहाउ॥

ਅਪਨੇ ਪਹਿ ਦੂਖ ਅਪਨੇ ਪਹਿ ਸੂਖਾ ਅਪੁਨੇ ਹੀ ਪਹਿ ਬਿਰਥਾ ॥
दुःख असो वा आनंद, ते फक्त स्वतःच्या हितचिंतकालाच व्यक्त केले जाते. हृदयाची स्थिती काहीही असो, ते फक्त स्वतःलाच सांगितले जाते.

ਅਪੁਨੇ ਪਹਿ ਮਾਨੁ ਅਪੁਨੇ ਪਹਿ ਤਾਨਾ ਅਪਨੇ ਹੀ ਪਹਿ ਅਰਥਾ ॥੧॥
एखाद्याला स्वतःचा अभिमान असतो; तो स्वतःच्या ताकदीचा विचार करतो. जर काही गरज असेल तर तो स्वतःच्याच जवळ येतो. ॥१॥

ਕਿਨ ਹੀ ਰਾਜ ਜੋਬਨੁ ਧਨ ਮਿਲਖਾ ਕਿਨ ਹੀ ਬਾਪ ਮਹਤਾਰੀ ॥
काहींनी राज्य, तारुण्य, संपत्ती आणि मालमत्ता ही त्यांची गरज म्हणून स्वीकारली आहे तर काही जण त्यांच्या पालकांवर अवलंबून आहेत.

ਸਰਬ ਥੋਕ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪਾਏ ਪੂਰਨ ਆਸ ਹਮਾਰੀ ॥੨॥੩੪॥੫੭॥
हे नानक! मला गुरुंकडून सर्व काही मिळाले आहे आणि माझ्या सर्व इच्छा पूर्ण झाल्या आहेत. ॥२॥३४॥५७॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सारग महाला ५ ॥

ਝੂਠੋ ਮਾਇਆ ਕੋ ਮਦ ਮਾਨੁ ॥
संपत्तीचा अभिमान खोटा आहे

ਧ੍ਰੋਹ ਮੋਹ ਦੂਰਿ ਕਰਿ ਬਪੁਰੇ ਸੰਗਿ ਗੋਪਾਲਹਿ ਜਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे गरीब माणसा, तुझा मत्सर, द्वेष आणि आसक्ती काढून टाक आणि देव माझ्यासोबत आहे हे स्वीकार. ॥१॥रहाउ॥

ਮਿਥਿਆ ਰਾਜ ਜੋਬਨ ਅਰੁ ਉਮਰੇ ਮੀਰ ਮਲਕ ਅਰੁ ਖਾਨ ॥
मीर मलिक आणि खान यांचे राज्य, तारुण्य आणि वय हे सर्व खोटे आहे.

ਮਿਥਿਆ ਕਾਪਰ ਸੁਗੰਧ ਚਤੁਰਾਈ ਮਿਥਿਆ ਭੋਜਨ ਪਾਨ ॥੧॥
सुंदर कपडे, सुगंध, हुशारी, अन्न आणि पेय देखील खोटे आहेत. ॥१॥

ਦੀਨ ਬੰਧਰੋ ਦਾਸ ਦਾਸਰੋ ਸੰਤਹ ਕੀ ਸਾਰਨ ॥
हे गरिबांच्या मित्रा! मी तुझ्या दासांचा दास आहे आणि संतांच्या आश्रयाखाली राहतो

ਮਾਂਗਨਿ ਮਾਂਗਉ ਹੋਇ ਅਚਿੰਤਾ ਮਿਲੁ ਨਾਨਕ ਕੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਾਨ ॥੨॥੩੫॥੫੮॥
मी तुला विचारतो, मला फक्त तुझी भक्ती हवी आहे, कोणतीही चिंता न करता. हे प्रभू, नानकचे जीवन, कृपया मला दे ॥२॥३५॥५८॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सारग महाला ५ ॥

ਅਪੁਨੀ ਇਤਨੀ ਕਛੂ ਨ ਸਾਰੀ ॥
माणसाने स्वतःसाठी काहीही काळजी घेतली नाही

ਅਨਿਕ ਕਾਜ ਅਨਿਕ ਧਾਵਰਤਾ ਉਰਝਿਓ ਆਨ ਜੰਜਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मी अनेक कामे करत इकडे तिकडे धावत होतो आणि इतर अडचणींमध्ये अडकत होतो. ॥१॥रहाउ॥

ਦਿਉਸ ਚਾਰਿ ਕੇ ਦੀਸਹਿ ਸੰਗੀ ਊਹਾਂ ਨਾਹੀ ਜਹ ਭਾਰੀ ॥
जे सोबती सुखाच्या वेळी चार दिवस भेटतात, ते मोठ्या संकटाच्या वेळी आपल्याला साथ देत नाहीत

Page 1216

ਤਿਨ ਸਿਉ ਰਾਚਿ ਮਾਚਿ ਹਿਤੁ ਲਾਇਓ ਜੋ ਕਾਮਿ ਨਹੀ ਗਾਵਾਰੀ ॥੧॥
जे मूर्ख आहेत त्यांच्यावर माणूस प्रेम करतो आणि त्यांच्या जवळ राहतो. ॥१॥

ਹਉ ਨਾਹੀ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਮੇਰਾ ਨਾ ਹਮਰੋ ਬਸੁ ਚਾਰੀ ॥
मी काहीही नाही आणि माझ्याकडे काहीही नाही आणि मी कोणालाही नियंत्रित करू शकत नाही

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਸੰਤਨ ਸੰਗਿ ਉਧਾਰੀ ॥੨॥੩੬॥੫੯॥
हे नानकांचे स्वामी! तूच सर्वकाही घडवून आणणारा आहेस आणि संतांच्या सहवासातच मोक्ष मिळतो. ॥२॥३६॥५६॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सारग महाला ५ ॥

ਮੋਹਨੀ ਮੋਹਤ ਰਹੈ ਨ ਹੋਰੀ ॥
मोहिनीचा भ्रम संपूर्ण जगाला मोहित करतो आणि कोणी तिला थांबवण्याचा प्रयत्न केला तरी तो थांबत नाही

ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਸਗਲ ਕੀ ਪਿਆਰੀ ਤੁਟੈ ਨ ਕਾਹੂ ਤੋਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
सर्व साधकांचे आणि सिद्धांचे जीवन त्यांना प्रिय असते आणि कोणी ते तोडण्याचा प्रयत्न केला तरी ते तुटत नाही. ॥१॥रहाउ॥

ਖਟੁ ਸਾਸਤ੍ਰ ਉਚਰਤ ਰਸਨਾਗਰ ਤੀਰਥ ਗਵਨ ਨ ਥੋਰੀ ॥
जरी कोणी जिभेने सहा शास्त्रांचे उच्चार केले किंवा तीर्थयात्रेला गेले तरी त्याचा प्रभाव कमी होत नाही

ਪੂਜਾ ਚਕ੍ਰ ਬਰਤ ਨੇਮ ਤਪੀਆ ਊਹਾ ਗੈਲਿ ਨ ਛੋਰੀ ॥੧॥
ती पूजा करणाऱ्यांना, कपाळावर टिळक लावणाऱ्यांना, व्रत आणि नियम पाळणाऱ्यांना आणि अगदी तपस्वींनाही सोडत नाही. ॥१॥

ਅੰਧ ਕੂਪ ਮਹਿ ਪਤਿਤ ਹੋਤ ਜਗੁ ਸੰਤਹੁ ਕਰਹੁ ਪਰਮ ਗਤਿ ਮੋਰੀ ॥
हे जग अज्ञानाच्या आंधळ्या विहिरीत कोसळत आहे आणि त्यात पडत आहे. हे संतांनो, मला परम मोक्ष द्या

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਨਾਨਕੁ ਭਇਓ ਮੁਕਤਾ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤ ਭੋਰੀ ॥੨॥੩੭॥੬੦॥
खऱ्या संतांचा सहवास पाहून नानक निष्पाप होतात. ॥२॥३७॥६०॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सारग महाला ५ ॥

ਕਹਾ ਕਰਹਿ ਰੇ ਖਾਟਿ ਖਾਟੁਲੀ ॥
हे जीवा! तू संपत्ती कमवून काय करतोस?

ਪਵਨਿ ਅਫਾਰ ਤੋਰ ਚਾਮਰੋ ਅਤਿ ਜਜਰੀ ਤੇਰੀ ਰੇ ਮਾਟੁਲੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हवेने भरल्यानंतर तुमचे शरीर सुजले आहे आणि तुमचे भांड्यासारखे शरीर खूप जुने झाले आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਊਹੀ ਤੇ ਹਰਿਓ ਊਹਾ ਲੇ ਧਰਿਓ ਜੈਸੇ ਬਾਸਾ ਮਾਸ ਦੇਤ ਝਾਟੁਲੀ ॥
हरियो तिथून आहे आणि जसे बाज मांस हिसकावून घेतो, त्याचप्रमाणे तुम्ही संपत्ती हिसकावून दुसरीकडे कुठेतरी ठेवता

ਦੇਵਨਹਾਰੁ ਬਿਸਾਰਿਓ ਅੰਧੁਲੇ ਜਿਉ ਸਫਰੀ ਉਦਰੁ ਭਰੈ ਬਹਿ ਹਾਟੁਲੀ ॥੧॥
अरे आंधळ्या माणसा, ज्याप्रमाणे एखादा प्रवासी दुकानात बसून पोट भरतो पण अन्न देणाऱ्याला विसरतो, तसाच तू तुला देणाऱ्या देवाला विसरलास. ॥१॥

ਸਾਦ ਬਿਕਾਰ ਬਿਕਾਰ ਝੂਠ ਰਸ ਜਹ ਜਾਨੋ ਤਹ ਭੀਰ ਬਾਟੁਲੀ ॥
तुम्ही दुर्गुणांच्या आणि खोट्या रसांच्या चवीत मग्न आहात; तुम्हाला ज्या मार्गावर जायचे आहे तो मार्ग खूप कठीण आहे

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਮਝੁ ਰੇ ਇਆਨੇ ਆਜੁ ਕਾਲਿ ਖੁਲੈ ਤੇਰੀ ਗਾਂਠੁਲੀ ॥੨॥੩੮॥੬੧॥
हे सत्य समजून घे की आज ना उद्या तुझा मृत्यू निश्चित आहे. ॥२॥३८॥६१॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सारग महाला ५ ॥

ਗੁਰ ਜੀਉ ਸੰਗਿ ਤੁਹਾਰੈ ਜਾਨਿਓ ॥
हे गुरुजी! तुमच्या सहवासात अंतिम सत्य जाणून घ्यायचे आहे

ਕੋਟਿ ਜੋਧ ਉਆ ਕੀ ਬਾਤ ਨ ਪੁਛੀਐ ਤਾਂ ਦਰਗਹ ਭੀ ਮਾਨਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
लाखो योद्धे फिरत आहेत पण त्यांच्याबद्दल कोणी विचारत नाही, मग तुम्हीच मला प्रभूच्या दरबारात कीर्ती दिली आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਕਵਨ ਮੂਲੁ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਾ ਕਹੀਐ ਕਵਨ ਰੂਪੁ ਦ੍ਰਿਸਟਾਨਿਓ ॥
सजीव प्राण्याचे मूळ काय आहे आणि ते कोणत्या स्वरूपात दिसते हे कसे स्पष्ट करता येईल?

ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਗਾਸ ਭਈ ਮਾਟੀ ਸੰਗਿ ਦੁਲਭ ਦੇਹ ਬਖਾਨਿਓ ॥੧॥
मातीपासून बनवलेल्या शरीरात जेव्हा जीवनाचा प्रकाश दिसू लागला, तेव्हा ते दुर्मिळ शरीर म्हणून ओळखले जाऊ लागले ॥१॥

ਤੁਮ ਤੇ ਸੇਵ ਤੁਮ ਤੇ ਜਪ ਤਾਪਾ ਤੁਮ ਤੇ ਤਤੁ ਪਛਾਨਿਓ ॥
हे सद्‌गुरु! तुमच्याकडून मला सेवा, जप, तप आणि सार यांचे सार समजले आहे

ਕਰੁ ਮਸਤਕਿ ਧਰਿ ਕਟੀ ਜੇਵਰੀ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਦਸਾਨਿਓ ॥੨॥੩੯॥੬੨॥
माझ्या दासाच्या दासाच्या डोक्यावर हात ठेवून तू मृत्युच्या साखळ्या तोडल्या आहेतस. ॥२॥३९॥६२॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सारग महाला ५ ॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਦੀਓ ਸੇਵਕ ਕਉ ਨਾਮ ॥
देवाने सेवकाला नामाचे स्मरण दिले आहे

ਮਾਨਸੁ ਕਾ ਕੋ ਬਪੁਰੋ ਭਾਈ ਜਾ ਕੋ ਰਾਖਾ ਰਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे भाऊ! जो वाचवतो तो स्वतः देव आहे, मग माणूस त्याचे काय नुकसान करू शकतो. ॥१॥रहाउ॥

ਆਪਿ ਮਹਾ ਜਨੁ ਆਪੇ ਪੰਚਾ ਆਪਿ ਸੇਵਕ ਕੈ ਕਾਮ ॥
तो स्वतः प्रमुख आहे, तो स्वतः पंच आहे आणि तो स्वतः सेवकाची कामे पूर्ण करतो.

ਆਪੇ ਸਗਲੇ ਦੂਤ ਬਿਦਾਰੇ ਠਾਕੁਰ ਅੰਤਰਜਾਮ ॥੧॥
त्या सर्वज्ञ परमेश्वराने स्वतः सर्व दुष्टांचा नाश केला आहे ॥१॥

ਆਪੇ ਪਤਿ ਰਾਖੀ ਸੇਵਕ ਕੀ ਆਪਿ ਕੀਓ ਬੰਧਾਨ ॥
तिने स्वतः तिच्या सेवकाची प्रतिष्ठा जपली आहे आणि स्वतःच तिला स्थिरता प्रदान केली आहे

ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਸੇਵਕ ਕੀ ਰਾਖੈ ਨਾਨਕ ਕੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਨ ॥੨॥੪੦॥੬੩॥
हे नानक! हे जाणून घ्या की परमेश्वर युगानुयुगे आपल्या भक्तांचे रक्षण करत आला आहे.॥२॥४०॥६३॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सारग महाला ५ ॥

ਤੂ ਮੇਰੇ ਮੀਤ ਸਖਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਾਨ ॥
हे पित्या! देवा, तू माझा मित्र, माझा हितचिंतक आणि माझे जीवन आहेस

ਮਨੁ ਧਨੁ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੁਮਰਾ ਇਹੁ ਤਨੁ ਸੀਤੋ ਤੁਮਰੈ ਧਾਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हा आत्मा, शरीर, मन आणि संपत्ती सर्व तुझे आहे आणि तू हे शरीर निर्माण करून मला दिले आहेस. ॥१॥रहाउ॥

ਤੁਮ ਹੀ ਦੀਏ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ਤੁਮ ਹੀ ਦੀਏ ਮਾਨ ॥
तू अनेक प्रकारच्या गोष्टी दिल्या आहेत, तू सन्मान आणि प्रतिष्ठा दिली आहेस.

ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੁਮ ਹੀ ਪਤਿ ਰਾਖਹੁ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜਾਨ ॥੧॥
हे सर्वज्ञ! तू नेहमीच माझ्या सन्मानाचे रक्षण करतोस. ॥१॥

ਜਿਨ ਸੰਤਨ ਜਾਨਿਆ ਤੂ ਠਾਕੁਰ ਤੇ ਆਏ ਪਰਵਾਨ ॥
अरे ठाकूर! तुला ओळखणारे सज्जन, त्यांचे जीवन यशस्वी झाले आहे

ਜਨ ਕਾ ਸੰਗੁ ਪਾਈਐ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਨਕ ਸੰਤਨ ਕੈ ਕੁਰਬਾਨ ॥੨॥੪੧॥੬੪॥
नानक म्हणतात की संतांचा सहवास केवळ सौभाग्यानेच मिळतो आणि मी संतांसाठी स्वतःला अर्पण करतो ॥२॥४१॥६४॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सारग महाला ५ ॥

ਕਰਹੁ ਗਤਿ ਦਇਆਲ ਸੰਤਹੁ ਮੋਰੀ ॥
हे दयाळू संतांनो! कृपया मला मुक्त करा

ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਕਾਰਨ ਕਰਨਾ ਤੂਟੀ ਤੁਮ ਹੀ ਜੋਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
गोष्टी पूर्ण करण्यात तूच शक्तिशाली आहेस आणि माझ्या तुटलेल्या प्रेमाला दुरुस्त करणारा तूच आहेस. ॥१॥रहाउ॥

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਬਿਖਈ ਤੁਮ ਤਾਰੇ ਸੁਮਤਿ ਸੰਗਿ ਤੁਮਾਰੈ ਪਾਈ ॥
जन्मापासून जन्मापर्यंत दुष्कर्मांनी ग्रस्त असलेल्या आत्म्यांना तुम्ही जगाच्या सागरातून वाचवले आहे आणि तुमच्या सहवासात त्यांना सद्बुद्धी प्राप्त झाली आहे

ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਤੇ ਪ੍ਰਭ ਬਿਸਰਤ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਹਰਿ ਗਾਈ ॥੧॥
जे परमेश्वराला विसरुन अनेक योनात भटकत होते ते आता श्वासाने हरि श्वासाचा जप करत आहेत.

ਜੋ ਜੋ ਸੰਗਿ ਮਿਲੇ ਸਾਧੂ ਕੈ ਤੇ ਤੇ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤਾ ॥
जे संतांच्या संगतीत सामील झाले, ते पापापासून शुद्ध झाले. जे संतांच्या संगतीत सामील झाले, ते पापापासून शुद्ध झाले.॥१॥

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕੇ ਵਡਭਾਗਾ ਤਿਨਿ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਜੀਤਾ ॥੨॥੪੨॥੬੫॥
हे नानक! जो भाग्यवान आहे त्याने मानवी जन्म जिंकला आहे. ॥२॥४२॥६५॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सारग महाला ५ ॥

ਠਾਕੁਰ ਬਿਨਤੀ ਕਰਨ ਜਨੁ ਆਇਓ ॥
अरे ठाकूर! माझा सेवक तुम्हाला विनंती करायला आला आहे

ਸਰਬ ਸੂਖ ਆਨੰਦ ਸਹਜ ਰਸ ਸੁਨਤ ਤੁਹਾਰੋ ਨਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तुझ्या नावाचा जप ऐकून सर्व सुख, आनंद आणि नैसर्गिक आनंद मिळतो. ॥१॥रहाउ॥

ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਸੂਖ ਕੇ ਸਾਗਰ ਜਸੁ ਸਭ ਮਹਿ ਜਾ ਕੋ ਛਾਇਓ ॥
हे दयेचे भांडार! तू आनंदाचा सागर आहेस, तुझी कीर्ती जगभर पसरलेली आहे

ਸੰਤਸੰਗਿ ਰੰਗ ਤੁਮ ਕੀਏ ਅਪਨਾ ਆਪੁ ਦ੍ਰਿਸਟਾਇਓ ॥੧॥
तुम्ही स्वतः संतांच्या सहवासात आनंदित होता आणि स्वतःला प्रकट करता ॥१॥

ਨੈਨਹੁ ਸੰਗਿ ਸੰਤਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਚਰਨ ਝਾਰੀ ਕੇਸਾਇਓ ॥
या डोळ्यांनी मी संतांच्या सेवेत मग्न आहे आणि माझ्या केसांनी त्यांचे पाय पुसतो

ਆਠ ਪਹਰ ਦਰਸਨੁ ਸੰਤਨ ਕਾ ਸੁਖੁ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਪਾਇਓ ॥੨॥੪੩॥੬੬॥
हे नानक! आठ तास संतांना पाहण्याचा हा परम आनंद आहे. ॥२॥४३॥६६॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सारग महाला ५ ॥

ਜਾ ਕੀ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥
जो देवाच्या नावाला समर्पित आहे

ਸਜਨੁ ਸੁਰਿਦਾ ਸੁਹੇਲਾ ਸਹਜੇ ਸੋ ਕਹੀਐ ਬਡਭਾਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
खरं तर, तो सज्जन साथीदार नैसर्गिकरित्या आनंदी आणि भाग्यवान मानला जातो ॥१॥रहाउ॥

ਰਹਿਤ ਬਿਕਾਰ ਅਲਪ ਮਾਇਆ ਤੇ ਅਹੰਬੁਧਿ ਬਿਖੁ ਤਿਆਗੀ ॥
तो दुर्गुणांपासून मुक्त राहतो आणि भ्रमापासून अलिप्त राहतो आणि अहंकाराचे विष सोडून देतो

ਦਰਸ ਪਿਆਸ ਆਸ ਏਕਹਿ ਕੀ ਟੇਕ ਹੀਐਂ ਪ੍ਰਿਅ ਪਾਗੀ ॥੧॥
माझे हृदय माझ्या प्रियकराच्या प्रेमात बुडाले आहे आणि त्याला फक्त त्याचा आश्रय हवा आहे आणि त्याला पाहण्याची तहान हीच माझी एकमेव आशा आहे. ॥१॥

ਅਚਿੰਤ ਸੋਇ ਜਾਗਨੁ ਉਠਿ ਬੈਸਨੁ ਅਚਿੰਤ ਹਸਤ ਬੈਰਾਗੀ ॥
आता कोणतीही काळजी न करता उठणे, बसणे आणि उठणे ही भूतकाळाची गोष्ट झाली आहे आणि तो एकांतवासात हसताना आणि खेळताना निश्चिंत राहतो

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਠਗਾਨਾ ਸੁ ਮਾਇਆ ਹਰਿ ਜਨ ਠਾਗੀ ॥੨॥੪੪॥੬੭॥
हे नानक! ज्या मायाने संपूर्ण जगाला फसवले आहे, तिला हरीच्या भक्तांनी फसवले आहे. ॥२॥४४॥६७॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सारग महाला ५ ॥

ਅਬ ਜਨ ਊਪਰਿ ਕੋ ਨ ਪੁਕਾਰੈ ॥
आता कोणीही या सेवकावर आरोप किंवा तक्रार करत नाही

ਪੂਕਾਰਨ ਕਉ ਜੋ ਉਦਮੁ ਕਰਤਾ ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਤਾ ਕਉ ਮਾਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जो कोणी तक्रार करण्याचा प्रयत्न करतो, गुरु परमेश्वर त्याला शिक्षा करतात. ॥१॥रहाउ॥

ਨਿਰਵੈਰੈ ਸੰਗਿ ਵੈਰੁ ਰਚਾਵੈ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਓਹੁ ਹਾਰੈ ॥
जो सज्जनांशी वैर करतो तो देवाच्या दरबारात हरतो

ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਜਨ ਕੀ ਪੈਜ ਸਵਾਰੈ ॥੧॥
युगानुयुगे परमेश्वराची कीर्ती अशी आहे की तो त्याच्या भक्तांच्या सन्मानाचे रक्षण करत आहे॥१॥

ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਸਗਲ ਭਉ ਮਿਟਿਆ ਚਰਨ ਕਮਲ ਆਧਾਰੈ ॥
सर्व भीती नाहीशी झाली आहेत, आपण निर्भय झालो आहोत आणि प्रभूचे चरणकमल हाच आपला एकमेव आधार आहे

ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਜਪਿਓ ਨਾਉ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਗਟ ਭਇਓ ਸੰਸਾਰੈ ॥੨॥੪੫॥੬੮॥
नानक म्हणतात की त्यांनी गुरुंच्या शब्दांच्या आधारे नामस्मरण केले आहे आणि त्यांचे नाव जगात प्रसिद्ध झाले आहे. ॥२॥४५॥६८॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सारग महाला ५ ॥

ਹਰਿ ਜਨ ਛੋਡਿਆ ਸਗਲਾ ਆਪੁ ॥
देवाच्या भक्ताने अहंकार पूर्णपणे सोडून दिला आहे

ਜਿਉ ਜਾਨਹੁ ਤਿਉ ਰਖਹੁ ਗੁਸਾਈ ਪੇਖਿ ਜੀਵਾਂ ਪਰਤਾਪੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे प्रभू! तू मला योग्य वाटेल तसे ठेव. तुझा महिमा पाहूनच मला जीवन मिळत आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ ਸਾਧ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਬਿਨਸਿਓ ਸਗਲ ਸੰਤਾਪੁ ॥
गुरूंच्या शिकवणीने आणि संतांच्या संगतीने सर्व दुःखे आणि वेदना संपल्या आहेत

ਮਿਤ੍ਰ ਸਤ੍ਰ ਪੇਖਿ ਸਮਤੁ ਬੀਚਾਰਿਓ ਸਗਲ ਸੰਭਾਖਨ ਜਾਪੁ ॥੧॥
मित्र आणि शत्रू यांना समान मानून, आपण सज्जनांशी संभाषण करणे हेच नामजप आहे असे मानले आहे. ॥१॥

ਤਪਤਿ ਬੁਝੀ ਸੀਤਲ ਆਘਾਨੇ ਸੁਨਿ ਅਨਹਦ ਬਿਸਮ ਭਏ ਬਿਸਮਾਦ ॥
माझी जळजळ शांत झाली आहे, माझे मन थंड आणि समाधानी झाले आहे, अनाहद आवाज ऐकून मी थक्क झालो आहे

ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਸਾਚਾ ਪੂਰਨ ਪੂਰੇ ਨਾਦ ॥੨॥੪੬॥੬੯॥
हे नानक! पूर्ण नाव ऐकताच मन खरे आणि आनंदी झाले आहे. ॥२॥४६॥६६॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सारग महाला ५ ॥

ਮੇਰੈ ਗੁਰਿ ਮੋਰੋ ਸਹਸਾ ਉਤਾਰਿਆ ॥
माझ्या गुरुंनी माझ्या शंका आणि भीती दूर केल्या आहेत

ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕੈ ਜਾਈਐ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਉ ਵਾਰਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
अशा गुरुसाठी मी स्वतःचे बलिदान देण्यास सदैव तयार आहे; मी नेहमीच त्यांना समर्पित आहे ॥१॥रहाउ॥

ਗੁਰ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਿਓ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਮਨਿ ਧਾਰਿਆ ॥
मी रात्रंदिवस गुरुंचे नाव जपतो आणि गुरुंचे चरण माझ्या मनात ठेवले आहेत

ਗੁਰ ਕੀ ਧੂਰਿ ਕਰਉ ਨਿਤ ਮਜਨੁ ਕਿਲਵਿਖ ਮੈਲੁ ਉਤਾਰਿਆ ॥੧॥
मी दररोज गुरुंच्या चरणांच्या धुळीत स्नान करतो; अशा प्रकारे मी माझ्या पापांची घाण काढून टाकली आहे. ॥१॥

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਕਰਉ ਨਿਤ ਸੇਵਾ ਗੁਰੁ ਅਪਨਾ ਨਮਸਕਾਰਿਆ ॥
मी दररोज पूर्ण गुरुची सेवा करतो आणि फक्त माझ्या गुरुचीच पूजा करतो

ਸਰਬ ਫਲਾ ਦੀਨ੍ਹੇ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਨਿਸਤਾਰਿਆ ॥੨॥੪੭॥੭੦॥
नानक म्हणतात की परिपूर्ण गुरुंनी मला सर्व इच्छित फळे दिली आहेत आणि मला सांसारिक बंधनातून मुक्त केले आहे. ॥२॥४७॥ ७०॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सारग महाला ५ ॥

ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਾਨ ਗਤਿ ਪਾਵੈ ॥
देवाचे नाव स्मरण केल्याने जीवनाला मोक्ष मिळतो.

ਮਿਟਹਿ ਕਲੇਸ ਤ੍ਰਾਸ ਸਭ ਨਾਸੈ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਿਤੁ ਲਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जर कोणी संतांवर प्रेम केले तर सर्व भांडणे, वेदना आणि दुःख दूर होतात. ॥१॥रहाउ॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਆਰਾਧੇ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਵੈ ॥
माझे मन आत्म्याची पूजा करते आणि माझे शरीर तिची स्तुती करते

ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧੁ ਨਿੰਦਾ ਬਾਸੁਦੇਵ ਰੰਗੁ ਲਾਵੈ ॥੧॥
अभिमान, काम, क्रोध आणि निंदा सोडून देऊन, मी फक्त देवावर प्रेम केले आहे. ॥१॥

ਦਾਮੋਦਰ ਦਇਆਲ ਆਰਾਧਹੁ ਗੋਬਿੰਦ ਕਰਤ ਸੋੁਹਾਵੈ ॥
एखादा प्राणी तेव्हाच सुंदर दिसतो जेव्हा तो दयाळू देवाची पूजा करतो आणि त्याची स्तुती करतो

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਭ ਕੀ ਹੋਇ ਰੇਨਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਰਸਿ ਸਮਾਵੈ ॥੨॥੪੮॥੭੧॥
नानकांचे मत असे आहे की जो सर्वांच्या चरणांची धूळ बनतो, तो देवाच्या दर्शनात तल्लीन राहतो.॥२॥४८॥७१॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सारग महाला ५ ॥

ਅਪੁਨੇ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਬਲਿਹਾਰੈ ॥
मी माझ्या परिपूर्ण गुरुंना स्वतःला समर्पित करतो

ਪ੍ਰਗਟ ਪ੍ਰਤਾਪੁ ਕੀਓ ਨਾਮ ਕੋ ਰਾਖੇ ਰਾਖਨਹਾਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
त्याने हरिनामाची कीर्ती जगभर पसरवली आहे. त्या तारणकर्त्याने मला वाचवले आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਨਿਰਭਉ ਕੀਏ ਸੇਵਕ ਦਾਸ ਅਪਨੇ ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਬਿਦਾਰੈ ॥
त्याने त्याच्या सेवकांचे सर्व दुःख दूर करून त्यांना निर्भय बनवले आहे

ਆਨ ਉਪਾਵ ਤਿਆਗਿ ਜਨ ਸਗਲੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਿਦ ਧਾਰੈ ॥੧॥
जीवनाचा आधार, मित्र आणि प्रियकर, देव एकच आहे. फक्त एकच अद्वितीय देव जीवनाचा आधार आहे, तो आपला मित्र आणि प्रियकर आहे.॥१॥

ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਠਾਕੁਰੁ ਨਾਨਕ ਕਾ ਬਾਰ ਬਾਰ ਨਮਸਕਾਰੈ ॥੨॥੪੯॥੭੨॥
नानकांचे स्वामी सर्वात श्रेष्ठ आहेत आणि आम्ही त्यांची वारंवार पूजा करतो. ॥२॥४९॥७२॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सारग महाला ५ ॥

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਹੈ ਕੋ ਕਹਾ ਬਤਾਵਹੁ ॥
देवाशिवाय दुसरा कोणी निर्माता आहे का ते मला सांगा

ਸੁਖ ਸਮੂਹ ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਕਰਤਾ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਸਦਾ ਧਿਆਵਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जो दयाळू आणि निर्माता आहे, अशा परमेश्वराचे गुणगान करा जो सर्व आनंदाचा स्रोत आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਜਾ ਕੈ ਸੂਤਿ ਪਰੋਏ ਜੰਤਾ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਜਸੁ ਗਾਵਹੁ ॥
सर्व जीव त्याच्या धाग्यात गुंतलेले आहेत, म्हणून अशा परमेश्वराचे गुणगान करा.

ਸਿਮਰਿ ਠਾਕੁਰੁ ਜਿਨਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਦੀਨਾ ਆਨ ਕਹਾ ਪਹਿ ਜਾਵਹੁ ॥੧॥
ज्या परमेश्वराने सर्वस्व दिले आहे त्याला आठवा, तुम्ही पूजेसाठी दुसरीकडे का जाता? ॥१॥

ਸਫਲ ਸੇਵਾ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ ਕੀ ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥
माझ्या प्रभूची सेवाच यशस्वी आहे, तुमच्या हृदयातील तुमच्या इच्छेनुसार फळ तुम्हाला मिळेल

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਲਾਭੁ ਲਾਹਾ ਲੈ ਚਾਲਹੁ ਸੁਖ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਵਹੁ ॥੨॥੫੦॥੭੩॥
हे नानक! परमेश्वराच्या सेवेचे फायदे सोबत घेऊन जा आणि आनंदाने घरी परत जा.॥२॥५०॥७३॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सारग महाला ५ ॥

ਠਾਕੁਰ ਤੁਮ੍ਹ ਸਰਣਾਈ ਆਇਆ ॥
हे ठाकूर! मी तुमच्या आश्रयाला आलो आहे

ਉਤਰਿ ਗਇਓ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕਾ ਸੰਸਾ ਜਬ ਤੇ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तुला पाहिल्यापासून माझ्या मनातील शंका दूर झाल्या आहेत. ॥१॥रहाउ॥

ਅਨਬੋਲਤ ਮੇਰੀ ਬਿਰਥਾ ਜਾਨੀ ਅਪਨਾ ਨਾਮੁ ਜਪਾਇਆ ॥
काहीही न बोलता तू माझे दुःख समजून घेतलेस आणि मला तुझे नाव जपायला लावलेस

ਦੁਖ ਨਾਠੇ ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਸਮਾਏ ਅਨਦ ਅਨਦ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥੧॥
माझे सर्व दुःख दूर झाले आहेत, मी परम आनंदात बुडून गेलो आहे आणि आनंदाने तुझी स्तुती गायली आहे ॥१॥

ਬਾਹ ਪਕਰਿ ਕਢਿ ਲੀਨੇ ਅਪੁਨੇ ਗ੍ਰਿਹ ਅੰਧ ਕੂਪ ਤੇ ਮਾਇਆ ॥
माझा हात धरून तू मला मायेच्या आंधळ्या विहिरीतून बाहेर काढलेस आणि तुझ्या घरी घेऊन गेलास

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਬੰਧਨ ਕਾਟੇ ਬਿਛੁਰਤ ਆਨਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੨॥੫੧॥੭੪॥

नानक म्हणतात की गुरुने जगातील सर्व बंधने तोडली आहेत आणि विभक्त झालेल्यांना एकत्र केले आहे. ॥२॥५१॥७४॥

Page 1219

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सारग महाला ५ ॥

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਗਤਿ ਠਾਂਢੀ ॥
हरि नामाचा जप केल्याने मनाला नेहमीच शांती मिळते

ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਧੂ ਜਨ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਕਾਢੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
वेद, पुराणे आणि स्मृती इत्यादींचे विश्लेषण केल्यानंतर, ऋषीमुनी या निष्कर्षावर आले आहेत. ॥१॥रहाउ॥

ਸਿਵ ਬਿਰੰਚ ਅਰੁ ਇੰਦ੍ਰ ਲੋਕ ਤਾ ਮਹਿ ਜਲਤੌ ਫਿਰਿਆ ॥
तमोगुणात शिव, ब्रह्मा आणि इंद्र यांचे जग जळत राहिले

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਭਏ ਸੀਤਲ ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਭ੍ਰਮੁ ਹਿਰਿਆ ॥੧॥
पण देवाचे स्मरण केल्याने तो थंड झाला आणि त्याचे दुःख, वेदना आणि गोंधळ दूर झाला. ॥१॥

ਜੋ ਜੋ ਤਰਿਓ ਪੁਰਾਤਨੁ ਨਵਤਨੁ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਹਰਿ ਦੇਵਾ ॥
प्राचीन युग असो किंवा आधुनिक युग, ज्याने जगाचा हा महासागर पार केला आहे त्याने तो केवळ परमात्म्याच्या भक्तीनेच पार केला आहे

ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਮਿਲੈ ਸੰਤ ਜਨ ਸੇਵਾ ॥੨॥੫੨॥੭੫॥
संतांची सेवा करूनच देव सापडू शकतो ही नानकांची विनंती आहे. ॥२॥५२॥७५॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सारग महाला ५ ॥

ਜਿਹਵੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗੁਣ ਹਰਿ ਗਾਉ ॥
तुमच्या जिभेने हरींचे अमृत गुण गा

ਹਰਿ ਹਰਿ ਬੋਲਿ ਕਥਾ ਸੁਨਿ ਹਰਿ ਕੀ ਉਚਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਕੋ ਨਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हरि हरि हरिची कहाणी ऐका हरिनाम उच्चार करा ॥१॥रहाउ॥

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਤਨ ਧਨੁ ਸੰਚਹੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਲਾਵਹੁ ਭਾਉ ॥
रामाचे नाव एक अमूल्य रत्न आहे, हे धन गोळा कर आणि ते तुझ्या मनाने आणि शरीराने प्रेम कर

ਆਨ ਬਿਭੂਤ ਮਿਥਿਆ ਕਰਿ ਮਾਨਹੁ ਸਾਚਾ ਇਹੈ ਸੁਆਉ ॥੧॥
इतर सर्व शक्ती खोट्या समजा आणि फक्त रामाचे नावच खरे कल्याण आहे. ॥१॥

ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਮੁਕਤਿ ਕੋ ਦਾਤਾ ਏਕਸ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਉ ॥
केवळ देवच आत्मे आणि आत्म्यांना वाचवू शकतो, म्हणून त्याच्यामध्ये परिश्रम घ्या

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ਦੇਤ ਸਗਲ ਅਪਿਆਉ ॥੨॥੫੩॥੭੬॥
हे नानक! सर्वांना उपजीविका देणाऱ्याच्या आश्रयाला या. ॥२॥५३॥७६॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सारग महाला ५ ॥

ਹੋਤੀ ਨਹੀ ਕਵਨ ਕਛੁ ਕਰਣੀ ॥
मी कोणतेही चांगले काम करू शकत नाही

ਇਹੈ ਓਟ ਪਾਈ ਮਿਲਿ ਸੰਤਹ ਗੋਪਾਲ ਏਕ ਕੀ ਸਰਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
संतांना भेटून आणि देवाच्या आश्रयाखाली येण्याचे संरक्षण मिळाल्याने मला हा आश्रय मिळाला आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਪੰਚ ਦੋਖ ਛਿਦ੍ਰ ਇਆ ਤਨ ਮਹਿ ਬਿਖੈ ਬਿਆਧਿ ਕੀ ਕਰਣੀ ॥
या शरीरात वासना इत्यादी पाच दोषांचे दोष आहेत आणि इंद्रिय विकारांच्या कृती शरीरात रोग निर्माण करतात

ਆਸ ਅਪਾਰ ਦਿਨਸ ਗਣਿ ਰਾਖੇ ਗ੍ਰਸਤ ਜਾਤ ਬਲੁ ਜਰਣੀ ॥੧॥
माझ्या आशा अनंत आहेत, आयुष्याचे दिवस कमी आहेत आणि म्हातारपण शारीरिक शक्ती खाऊन टाकत आहे ॥१॥

ਅਨਾਥਹ ਨਾਥ ਦਇਆਲ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਸਰਬ ਦੋਖ ਭੈ ਹਰਣੀ ॥
अनाथांचा स्वामी, आनंदाचा सागर, दयाळू देव सर्व पापे आणि भीती दूर करतो

ਮਨਿ ਬਾਂਛਤ ਚਿਤਵਤ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਪੇਖਿ ਜੀਵਾ ਪ੍ਰਭ ਚਰਣੀ ॥੨॥੫੪॥੭੭॥
हे प्रभू! नानकच्या सेवकाची ही एकमेव इच्छा आहे की मी तुमचे चरण पाहून जगावे.॥२॥५४॥७७॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सारग महाला ५ ॥

ਫੀਕੇ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਸਾਦ ॥
हरिच्या नावाशिवाय सर्व चव बेरंग आहेत

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਕੀਰਤਨੁ ਹਰਿ ਗਾਈਐ ਅਹਿਨਿਸਿ ਪੂਰਨ ਨਾਦ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हरि कीर्तन हा अमृत रस आहे. हरि जप केल्याने दिवसरात्र आनंद राहतो. ॥१॥रहाउ॥

ਸਿਮਰਤ ਸਾਂਤਿ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਮਿਟਿ ਜਾਹਿ ਸਗਲ ਬਿਖਾਦ ॥
देवाचे स्मरण केल्याने माणसाला खूप आनंद आणि शांती मिळते आणि सर्व दुःख आणि दुःख दूर होतात

ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਾਭੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਾਈਐ ਘਰਿ ਲੈ ਆਵਹੁ ਲਾਦਿ ॥੧॥
हरिच्या उपासनेचा लाभ संतांच्या सहवासातच मिळतो, तो घरी आणा. ॥१॥

ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਊਚ ਤੇ ਊਚੋ ਅੰਤੁ ਨਹੀ ਮਰਜਾਦ ॥
देव महान आहे, सर्वोच्चापेक्षा श्रेष्ठ आहे, त्याच्या श्रेष्ठतेचे रहस्य सापडत नाही

ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਨਾਨਕ ਮਹਿਮਾ ਪੇਖਿ ਰਹੇ ਬਿਸਮਾਦ ॥੨॥੫੫॥੭੮॥
नानक म्हणतात की देवाचा महिमा वर्णन करता येत नाही; ते पाहून मी आश्चर्यचकित झालो आहे. ॥ २॥ ५५॥ ७८॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सारग महाला ५ ॥

ਆਇਓ ਸੁਨਨ ਪੜਨ ਕਉ ਬਾਣੀ ॥
मानव या जगात हरीचे शब्द ऐकण्यासाठी आणि वाचण्यासाठी आला आहे

ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਲਗਹਿ ਅਨ ਲਾਲਚਿ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਪਰਾਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
पण हरिचे नाव विसरून इतर इच्छांमध्ये गुंतून तो आपले आयुष्य वाया घालवत आहे.॥१॥रहाउ॥

ਸਮਝੁ ਅਚੇਤ ਚੇਤਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਕਥੀ ਸੰਤਨ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥
हे माझ्या मन! जागे हो आणि जागृत हो, संतांनी आणि महापुरुषांनी सांगितलेली अनकही कथा समजून घे

ਲਾਭੁ ਲੈਹੁ ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਅਰਾਧਹੁ ਛੁਟਕੈ ਆਵਣ ਜਾਣੀ ॥੧॥
तुमच्या हृदयात देवाची पूजा करण्याचा लाभ मिळाल्याने तुम्ही जन्म-मृत्यूच्या चक्रातून मुक्त व्हाल. ॥१॥

ਉਦਮੁ ਸਕਤਿ ਸਿਆਣਪ ਤੁਮ੍ਹ੍ਹਰੀ ਦੇਹਿ ਤ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀ ॥
हे हरी! जर तू मला उद्यमशक्ती आणि बुद्धी प्रदान केलीस तर मी तुझ्या नावाचा उल्लेख करत राहीन

ਸੇਈ ਭਗਤ ਭਗਤਿ ਸੇ ਲਾਗੇ ਨਾਨਕ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣੀ ॥੨॥੫੬॥੭੯॥
ज्या भक्तांना परमेश्वर आवडतो ते भक्तीत मग्न होतात । ॥२॥५६॥ ७९॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सारग महाला ५ ॥

ਧਨਵੰਤ ਨਾਮ ਕੇ ਵਣਜਾਰੇ ॥
खरं तर, हरिनामाचे व्यापारीच श्रीमंत असतात

ਸਾਂਝੀ ਕਰਹੁ ਨਾਮ ਧਨੁ ਖਾਟਹੁ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
त्यांच्याशी मैत्री करा आणि गुरुंच्या शिकवणीवर चिंतन करताना हरिनामाची संपत्ती वाटून घ्या. ॥१॥रहाउ॥

ਛੋਡਹੁ ਕਪਟੁ ਹੋਇ ਨਿਰਵੈਰਾ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸੰਗਿ ਨਿਹਾਰੇ ॥
जो कपट सोडून देतो आणि निर्भय सज्जन राहतो तो आपल्या सभोवतालच्या परमेश्वराला पाहतो

ਸਚੁ ਧਨੁ ਵਣਜਹੁ ਸਚੁ ਧਨੁ ਸੰਚਹੁ ਕਬਹੂ ਨ ਆਵਹੁ ਹਾਰੇ ॥੧॥
तो खऱ्या नावाने पैशाचा व्यवहार करतो आणि फक्त खरी संपत्ती जमा करतो आणि त्यामुळे त्याला कधीही पराभवाचा सामना करावा लागत नाही. ॥१॥

ਖਾਤ ਖਰਚਤ ਕਿਛੁ ਨਿਖੁਟਤ ਨਾਹੀ ਅਗਨਤ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰੇ ॥
हरिनामाच्या खजिन्यात कधीही कमतरता नसते; खाण्यापिण्याने किंवा खर्च केल्याने कधीही कमतरता नसते

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੋਭਾ ਸੰਗਿ ਜਾਵਹੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੈ ਦੁਆਰੇ ॥੨॥੫੭॥੮੦॥
हे नानक! अशा प्रकारे, परमात्म्याच्या दाराकडे कृपापूर्वक पुढे जा. ॥२॥५७॥८०॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सारग महाला ५ ॥

ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਮੋਹਿ ਕਵਨੁ ਅਨਾਥੁ ਬਿਚਾਰਾ ॥
हे परमेश्वरा! या गरीब अनाथा, तुला माझ्यासाठी काय हवे आहे?

ਕਵਨ ਮੂਲ ਤੇ ਮਾਨੁਖੁ ਕਰਿਆ ਇਹੁ ਪਰਤਾਪੁ ਤੁਹਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तू मनुष्याला कोणत्या आधारावर निर्माण केलेस, ही सर्व तुझी शक्ती आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਣ ਸਰਬ ਕੇ ਦਾਤੇ ਗੁਣ ਕਹੇ ਨ ਜਾਹਿ ਅਪਾਰਾ ॥
तू जीवन आणि श्वास देणारा आहेस, तुझे अनंत गुण अवर्णनीय आहेत.

ਸਭ ਕੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸ੍ਰਬ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ਸਰਬ ਘਟਾਂ ਆਧਾਰਾ ॥੧॥
तू सर्वांचा लाडका आहेस, संपूर्ण जगाचा रक्षक आहेस, सर्वांच्या हृदयाचा आधार आहेस. तू सर्वांचा लाडका आहेस॥१॥

ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੈ ਤੁਮਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਆਪਹਿ ਏਕ ਪਸਾਰਾ ॥
तुम्हीच एकमेव आहात जे जग पसरवतात. तुमचा महिमा आणि शक्ती कोणालाही माहिती नाही.

ਸਾਧ ਨਾਵ ਬੈਠਾਵਹੁ ਨਾਨਕ ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਾ ॥੨॥੫੮॥੮੧॥
नानक म्हणतात की संतांच्या नावेत बसून, माणूस जगाचा महासागर पार करू शकतो. ॥२॥५८॥८१॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सारग महाला ५ ॥

ਆਵੈ ਰਾਮ ਸਰਣਿ ਵਡਭਾਗੀ ॥
भाग्यवानच देवाच्या आश्रयाला येतात

ਏਕਸ ਬਿਨੁ ਕਿਛੁ ਹੋਰੁ ਨ ਜਾਣੈ ਅਵਰਿ ਉਪਾਵ ਤਿਆਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तो परमेश्वराशिवाय इतर कोणावरही विश्वास ठेवत नाही आणि त्याने इतर सर्व मार्गांचा त्याग केला आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ ਆਰਾਧੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਾਧਸੰਗਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥
तो मनाने, शब्दांनी आणि कृतीने देवाची पूजा करतो आणि संतांच्या सहवासात त्याला आनंद मिळतो

ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਅਕਥ ਕਥਾ ਰਸੁ ਸਾਚੈ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧॥
तो अनकही कथांचा आनंद आणि मनोरंजनाचा आनंद घेतो आणि नैसर्गिकरित्या परम सत्यात मग्न राहतो. ॥१॥

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜੋ ਅਪੁਨਾ ਕੀਨੋ ਤਾ ਕੀ ਊਤਮ ਬਾਣੀ ॥
ज्याला देवाने कृपेने आपले बनवले आहे, त्याचे शब्द उत्कृष्ट आहेत

ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਨਿਸਤਰੀਐ ਜੋ ਰਾਤੇ ਪ੍ਰਭ ਨਿਰਬਾਣੀ ॥੨॥੫੯॥੮੨॥
नानक म्हणतात की जे संतांच्या सहवासात परमेश्वराच्या भक्तीत मग्न राहतात, ते जगाच्या सागरातून मुक्त होतात. ॥२॥ ५६॥ ८२॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सारग महाला ५ ॥

ਜਾ ਤੇ ਸਾਧੂ ਸਰਣਿ ਗਹੀ ॥
जेव्हापासून मी महान ऋषींचा आश्रय घेतला आहे

ਸਾਂਤਿ ਸਹਜੁ ਮਨਿ ਭਇਓ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ਬਿਰਥਾ ਕਛੁ ਨ ਰਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
परम आनंद आणि शांतीचा प्रकाश मनात निर्माण झाला आहे आणि कोणतेही दुःख किंवा वेदना नाहीत. ॥१॥रहाउ॥

ਹੋਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਨਾਮੁ ਦੇਹੁ ਅਪੁਨਾ ਬਿਨਤੀ ਏਹ ਕਹੀ ॥
हे प्रभू! आम्ही फक्त अशी विनंती केली आहे की तू दयाळू हो आणि तुझे नाव मला दे

ਆਨ ਬਿਉਹਾਰ ਬਿਸਰੇ ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਤ ਪਾਇਓ ਲਾਭੁ ਸਹੀ ॥੧॥
परमेश्वराचे स्मरण केल्याने मी इतर सर्व कामे विसरलो आहे आणि हाच मला खरा लाभ झाला आहे. ॥१॥

ਜਹ ਤੇ ਉਪਜਿਓ ਤਹੀ ਸਮਾਨੋ ਸਾਈ ਬਸਤੁ ਅਹੀ ॥
तुम्ही जिथे जन्माला आलात तिथे तुम्ही साईबास्तुसारखे आहात. ते जिथे जन्माला आले तिथेच स्थायिक होत आहेत

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਰਮੁ ਗੁਰਿ ਖੋਇਓ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਹੀ ॥੨॥੬੦॥੮੩॥
नानक म्हणतात, गुरुने माझा गोंधळ दूर केला आहे आणि आत्मा प्रकाश परम प्रकाशात विलीन झाला आहे. ॥२॥६०॥८३॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सारग महाला ५ ॥

ਰਸਨਾ ਰਾਮ ਕੋ ਜਸੁ ਗਾਉ ॥
हे सज्जनांनो! तुमच्या जिभेने रामाचे गुणगान करा

ਆਨ ਸੁਆਦ ਬਿਸਾਰਿ ਸਗਲੇ ਭਲੋ ਨਾਮ ਸੁਆਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हरिनाम भजनाचा आस्वाद सर्वोत्तम असल्याने सर्व सांसारिक सुखे विसरून जा. ॥१॥रहाउ॥

ਚਰਨ ਕਮਲ ਬਸਾਇ ਹਿਰਦੈ ਏਕ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਉ ॥
हरीचे चरणकमल तुमच्या हृदयात ठेवा आणि फक्त त्यांच्यावर लक्ष केंद्रित करा

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਹੋਹਿ ਨਿਰਮਲੁ ਬਹੁੜਿ ਜੋਨਿ ਨ ਆਉ ॥੧॥
संतांच्या संगतीत मन शुद्ध होते आणि त्याला योनीचक्रात परत जावे लागत नाही. ॥१॥

ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੁ ਤੇਰਾ ਤੂ ਨਿਥਾਵੇ ਥਾਉ ॥
हे प्रभू! आत्मा आणि जीवन यांना फक्त तूच आधार आहेस. तू बेघरांचा आश्रय आहेस

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਮ੍ਹਾਲਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥੨॥੬੧॥੮੪॥
नानक म्हणतात की मी प्रत्येक श्वासाबरोबर परमेश्वराचे स्मरण करतो आणि त्याच्यासाठी नेहमीच स्वतःचे बलिदान देतो. ॥२॥६१॥८४॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सारग महाला ५ ॥

ਬੈਕੁੰਠ ਗੋਬਿੰਦ ਚਰਨ ਨਿਤ ਧਿਆਉ ॥
भगवान गोविंदांच्या चरणांचे दररोज ध्यान करणे म्हणजे वैकुंठ होय

ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
संतांच्या संगतीने मोक्षाचे अमृत, हरिचे नाव मिळते. ॥१॥रहाउ॥

ਊਤਮ ਕਥਾ ਸੁਣੀਜੈ ਸ੍ਰਵਣੀ ਮਇਆ ਕਰਹੁ ਭਗਵਾਨ ॥
हे प्रभू! मला आशीर्वाद दे की मी माझ्या कानांनी उत्तम कथा ऐकत राहू शकेन

ਆਵਤ ਜਾਤ ਦੋਊ ਪਖ ਪੂਰਨ ਪਾਈਐ ਸੁਖ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥੧॥
यामुळे जीवन आणि मृत्यूचे दोन्ही पैलू पूर्ण होतात आणि माणसाला आनंद आणि शांती मिळते.॥१॥

ਸੋਧਤ ਸੋਧਤ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਿਓ ਭਗਤਿ ਸਰੇਸਟ ਪੂਰੀ ॥
शोध घेतल्यानंतर, हे सार समोर आले आहे की भक्ती ही सर्वोत्तम आणि पूर्ण आहे.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਇਕ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਅਵਰ ਸਗਲ ਬਿਧਿ ਊਰੀ ॥੨॥੬੨॥੮੫॥
हे नानक! रामाच्या नावाशिवाय इतर सर्व पद्धती अपूर्ण आणि अयशस्वी आहेत. ॥२॥६२॥८५॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सारग महाला ५ ॥

ਸਾਚੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦਾਤਾਰਾ ॥
खरा सद्गुरु सर्वांना दाता असतो.

ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਸਗਲ ਦੁਖ ਨਾਸਹਿ ਚਰਨ ਕਮਲ ਬਲਿਹਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
त्याला पाहून सर्व दुःख दूर होतात, मी त्याच्या कमळ चरणी स्वतःचे बलिदान देण्यास तयार आहे.॥१॥रहाउ॥

ਸਤਿ ਪਰਮੇਸਰੁ ਸਤਿ ਸਾਧ ਜਨ ਨਿਹਚਲੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ॥
देव सत्य आहे, संत सत्य आहेत आणि हरिचे नाव अपरिवर्तनीय आहे.

ਭਗਤਿ ਭਾਵਨੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਅਬਿਨਾਸੀ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥੧॥
हे सज्जनांनो! परब्रह्माची पूजा करा, त्या अविनाशी परमात्म्याचे गुणगान करा.

ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਮਿਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈਐ ਸਗਲ ਘਟਾ ਆਧਾਰੁ ॥
तो दुर्गम आहे, मन आणि वाणीच्या पलीकडे आहे, त्याच्या शक्तीचे रहस्य शोधता येत नाही, तो सर्वांचा आधार आहे.

ਨਾਨਕ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਹੁ ਤਾ ਕਉ ਜਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰੁ ॥੨॥੬੩॥੮੬॥
नानक म्हणतात की ज्या देवाला अंत किंवा मर्यादा नाही त्याची स्तुती करा. ॥२॥६३॥८६॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सारग महाला ५ ॥

ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਬਸੇ ਮਨ ਮੇਰੈ ॥
गुरुचे चरण माझ्या मनात स्थिरावले आहेत.

ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਠਾਕੁਰੁ ਸਭ ਥਾਈ ਨਿਕਟਿ ਬਸੈ ਸਭ ਨੇਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
परमेश्वर सर्वत्र उपस्थित आहे, तो जवळ राहतो, तो सर्वांच्या जवळ आहे.॥१॥रहाउ॥

ਬੰਧਨ ਤੋਰਿ ਰਾਮ ਲਿਵ ਲਾਈ ਸੰਤਸੰਗਿ ਬਨਿ ਆਈ ॥
जेव्हा आपण संतांच्या प्रेमात पडलो, तेव्हा आपण आपले सर्व बंधने तोडून स्वतःला देवाला समर्पित केले.

ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਭਇਓ ਪੁਨੀਤਾ ਇਛਾ ਸਗਲ ਪੁਜਾਈ ॥੧॥
आमचा जन्म पवित्र झाला आणि आमच्या सर्व इच्छा पूर्ण झाल्या. ॥१॥

ਜਾ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਸੋ ਹਰਿ ਕਾ ਜਸੁ ਗਾਵੈ ॥
ज्याच्यावर माझा प्रभु कृपा करतो, तो त्याची स्तुती करतो.

ਆਠ ਪਹਰ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਵੈ ॥੨॥੬੪॥੮੭॥
हे नानक! तो आठ तास गोविंदाचे गुणगान गातो, मी नेहमीच त्याला समर्पित असतो. ॥२॥६४॥८७॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सारग महाला ५ ॥

ਜੀਵਨੁ ਤਉ ਗਨੀਐ ਹਰਿ ਪੇਖਾ ॥
जर एखाद्याला देवाचे दर्शन झाले तरच जीवन यशस्वी मानले जाऊ शकते.

ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮਨਮੋਹਨ ਫੋਰਿ ਭਰਮ ਕੀ ਰੇਖਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे प्रिय प्रभू! कृपया ही गोंधळाची ओढ तोडून टाका.॥१॥रहाउ॥

ਕਹਤ ਸੁਨਤ ਕਿਛੁ ਸਾਂਤਿ ਨ ਉਪਜਤ ਬਿਨੁ ਬਿਸਾਸ ਕਿਆ ਸੇਖਾਂ ॥
बोलून किंवा ऐकून शांती मिळू शकत नाही आणि श्रद्धेशिवाय माणूस काय शिकू शकतो.

ਪ੍ਰਭੂ ਤਿਆਗਿ ਆਨ ਜੋ ਚਾਹਤ ਤਾ ਕੈ ਮੁਖਿ ਲਾਗੈ ਕਾਲੇਖਾ ॥੧॥
जो परमेश्वराला सोडून दुसऱ्यावर प्रेम करतो, त्याच्या चेहऱ्यावर फक्त काळेपणा येतो. १.

ਜਾ ਕੈ ਰਾਸਿ ਸਰਬ ਸੁਖ ਸੁਆਮੀ ਆਨ ਨ ਮਾਨਤ ਭੇਖਾ ॥
ज्याच्याकडे सर्व सुख देणारा देव आहे, तो कोणत्याही पंथावर, देवावर किंवा देवतेवर विश्वास ठेवत नाही.

ਨਾਨਕ ਦਰਸ ਮਗਨ ਮਨੁ ਮੋਹਿਓ ਪੂਰਨ ਅਰਥ ਬਿਸੇਖਾ ॥੨॥੬੫॥੮੮॥
हे नानक! देवाच्या दर्शनात मग्न झालेले मन मोहित होते आणि सर्व इच्छा पूर्ण होतात. ॥२॥६५॥८८॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सारग महाला ५ ॥

ਸਿਮਰਨ ਰਾਮ ਕੋ ਇਕੁ ਨਾਮ ॥
फक्त रामाचे नाव घ्या."

ਕਲਮਲ ਦਗਧ ਹੋਹਿ ਖਿਨ ਅੰਤਰਿ ਕੋਟਿ ਦਾਨ ਇਸਨਾਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
यामुळे सर्व पापे आणि गुन्हे एका क्षणात जळून जातात आणि कोट्यावधी दान आणि स्नानाचा लाभ मिळतो.॥१॥रहाउ॥

ਆਨ ਜੰਜਾਰ ਬ੍ਰਿਥਾ ਸ੍ਰਮੁ ਘਾਲਤ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਫੋਕਟ ਗਿਆਨ ॥
इतर अडचणींमध्ये कष्ट करणे निरुपयोगी आहे आणि परमेश्वराशिवाय सर्व ज्ञान निरुपयोगी आहे.

ਜਨਮ ਮਰਨ ਸੰਕਟ ਤੇ ਛੂਟੈ ਜਗਦੀਸ ਭਜਨ ਸੁਖ ਧਿਆਨ ॥੧॥
विश्वाच्या स्वामीची उपासना केल्याने जन्म-मृत्यूच्या त्रासातून मुक्तता मिळते आणि त्याच्या ध्यानात मग्न राहिल्याने आनंद मिळतो. ॥१॥

ਤੇਰੀ ਸਰਨਿ ਪੂਰਨ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੇਵਹੁ ਦਾਨ ॥
हे आनंदाच्या सागर! मी तुझ्या आश्रयाला आलो आहे, कृपया मला भक्तीचे दान दे.

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਜੀਵੈ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਅਭਿਮਾਨ ॥੨॥੬੬॥੮੯॥
नानक प्रार्थना करतात, हे प्रभू! मी फक्त तुझे स्मरण करून जगतो आणि यामुळे माझा अभिमान नष्ट होतो.॥२॥६६॥८९॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सारग महाला ५ ॥

ਧੂਰਤੁ ਸੋਈ ਜਿ ਧੁਰ ਕਉ ਲਾਗੈ ॥
खरा धूर्त माणूस तोच असतो जो अधिकाराबद्दल विचार करण्यात मग्न असतो.

ਸੋਈ ਧੁਰੰਧਰੁ ਸੋਈ ਬਸੁੰਧਰੁ ਹਰਿ ਏਕ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਪਾਗੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तोच सर्वोत्तम आहे, तोच सर्वात श्रीमंत आहे, जो देवाच्या प्रेमात बुडलेला आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਬਲਬੰਚ ਕਰੈ ਨ ਜਾਨੈ ਲਾਭੈ ਸੋ ਧੂਰਤੁ ਨਹੀ ਮੂੜ੍ਹਾ ॥
जो फसवणूक करतो पण त्याचे फायदे माहित नसतो, तो धूर्त नसून प्रत्यक्षात मूर्ख असतो.

ਸੁਆਰਥੁ ਤਿਆਗਿ ਅਸਾਰਥਿ ਰਚਿਓ ਨਹ ਸਿਮਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਰੂੜਾ ॥੧॥
तो फायदेशीर कामे बाजूला ठेवून तोट्याच्या कामात गुंतलेला राहतो आणि सुंदर परमेश्वराची पूजा करत नाही. ॥१॥

ਸੋਈ ਚਤੁਰੁ ਸਿਆਣਾ ਪੰਡਿਤੁ ਸੋ ਸੂਰਾ ਸੋ ਦਾਨਾਂ ॥
प्रत्यक्षात, तो हुशार, बुद्धिमान, विद्वान, शूर आणि उदार आहे.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਿਓ ਨਾਨਕ ਸੋ ਪਰਵਾਨਾ ॥੨॥੬੭॥੯੦॥
नानक म्हणतात की ज्याने संतांच्या सहवासात देवाचे नाव घेतले आहे, त्यालाच देवाचे ज्ञान प्राप्त होते. ॥२॥ ६७॥९०॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सारग महाला ५ ॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਜੀਵਨਿ ॥
देव हा भक्तांचा जीव आहे.

ਬਿਖੈ ਰਸ ਭੋਗ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਸੁ ਪੀਵਨਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ते सुखाच्या सागरातील रामनामाचे अमृत पितात आणि याच अमृताचा आनंद घेतात. ॥१॥रहाउ॥

ਸੰਚਨਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਨੁ ਰਤਨਾ ਮਨ ਤਨ ਭੀਤਰਿ ਸੀਵਨਿ ॥
ते रामनामाची संपत्ती जमा करतात आणि मन आणि शरीराने त्यातच मग्न राहतात.

ਹਰਿ ਰੰਗ ਰਾਂਗ ਭਏ ਮਨ ਲਾਲਾ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਸ ਖੀਵਨਿ ॥੧॥
त्यांचे मन परमेश्वराच्या रंगाने लाल राहते आणि ते फक्त रामनामाचे अमृत अनुभवतात. ॥१॥

ਜਿਉ ਮੀਨਾ ਜਲ ਸਿਉ ਉਰਝਾਨੋ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਲੀਵਨਿ ॥
ज्याप्रमाणे मासा पाण्यात अडकून राहतो, त्याचप्रमाणे तो रामनामात मग्न राहतो.

ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਕੀ ਨਿਆਈ ਹਰਿ ਬੂੰਦ ਪਾਨ ਸੁਖ ਥੀਵਨਿ ॥੨॥੬੮॥੯੧॥
हे नानक! संत, चातक पक्ष्याप्रमाणे, हरीचे थेंब पिऊन आनंद मिळवतात. ॥२॥६८॥९१॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सारग महाला ५ ॥

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮਹੀਨ ਬੇਤਾਲ ॥
देवाचे नाव नसलेला माणूस भुतासारखा असतो.

ਜੇਤਾ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਤੇਤਾ ਸਭਿ ਬੰਧਨ ਜੰਜਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तो जितके जास्त (विधी) करतो आणि ते पूर्ण करतो तितकेच सर्व बंधने त्याच्यासाठी गुंतागुंत बनतात. ॥१॥रहाउ॥

ਬਿਨੁ ਪ੍ਰਭ ਸੇਵ ਕਰਤ ਅਨ ਸੇਵਾ ਬਿਰਥਾ ਕਾਟੈ ਕਾਲ ॥
तो परमेश्वराची सेवा करण्याऐवजी इतर देवांची सेवा करण्यात आपला वेळ वाया घालवतो.

ਜਬ ਜਮੁ ਆਇ ਸੰਘਾਰੈ ਪ੍ਰਾਨੀ ਤਬ ਤੁਮਰੋ ਕਉਨੁ ਹਵਾਲ ॥੧॥
हे जीवा! जेव्हा यम येऊन तुला मारेल, तेव्हा तुझी काळजी कोण घेईल?॥१॥

ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਦਾਸ ਅਪੁਨੇ ਕਉ ਸਦਾ ਸਦਾ ਕਿਰਪਾਲ ॥
हे परमेश्वरा!तुझ्या सेवकाचे रक्षण कर, तू नेहमीच दयाळू आहेस.

ਸੁਖ ਨਿਧਾਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਸਾਧਸੰਗਿ ਧਨ ਮਾਲ ॥੨॥੬੯॥੯੨॥
नानक म्हणतात की माझा प्रभू आनंदाचे निवासस्थान आहे आणि संत आणि महापुरुषांचा सहवास ही माझी संपत्ती आहे. ॥२॥६९॥९२॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सारग महाला ५ ॥

ਮਨਿ ਤਨਿ ਰਾਮ ਕੋ ਬਿਉਹਾਰੁ ॥
मन आणि शरीराने रामाचे स्मरण करण्याची सवय लावली पाहिजे.

ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਗੁਨ ਗਾਵਨ ਗੀਧੇ ਪੋਹਤ ਨਹ ਸੰਸਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तो केवळ प्रेम, भक्ती आणि स्तुतीनेच प्रसन्न होतो आणि जगाच्या बंधनांचा त्याच्यावर परिणाम होत नाही.॥१॥रहाउ॥

ਸ੍ਰਵਣੀ ਕੀਰਤਨੁ ਸਿਮਰਨੁ ਸੁਆਮੀ ਇਹੁ ਸਾਧ ਕੋ ਆਚਾਰੁ ॥
परमेश्वराचे संकीर्तन ऐकणे आणि कानांनी भजन गाणे हे संतांचे जीवन आचरण आहे.

ਚਰਨ ਕਮਲ ਅਸਥਿਤਿ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਪੂਜਾ ਪ੍ਰਾਨ ਕੋ ਆਧਾਰੁ ॥੧॥
त्यांचे हृदय प्रभूच्या चरणांवर स्थिर असते आणि प्रभूची पूजा हाच त्यांच्या जीवनाचा एकमेव आधार असतो. ॥१॥

ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਸੁਨਹੁ ਬੇਨੰਤੀ ਕਿਰਪਾ ਅਪਨੀ ਧਾਰੁ ॥
हे दयाळू परमेश्वरा! माझी विनंती ऐक; मला तुझी दया दाखव.

ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਉਚਰਉ ਨਿਤ ਰਸਨਾ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੁ ॥੨॥੭੦॥੯੩॥
जेणेकरून मी माझ्या जिभेने शाश्वत आनंदाचा खजिना असलेले नाव उच्चारू शकेन, नानक, मी नेहमीच तुला शरण जातो. ॥२॥७०॥९३॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सारग महाला ५ ॥

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮਹੀਨ ਮਤਿ ਥੋਰੀ ॥
देवाचे नाव नसलेल्या माणसाला मंदबुद्धी म्हणतात.

ਸਿਮਰਤ ਨਾਹਿ ਸਿਰੀਧਰ ਠਾਕੁਰ ਮਿਲਤ ਅੰਧ ਦੁਖ ਘੋਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तो श्रीधर ठाकूरजींना आठवत नाही आणि त्याला फक्त मोठे दुःख होते.॥१॥रहाउ॥

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਲਾਗੀ ਅਨਿਕ ਭੇਖ ਬਹੁ ਜੋਰੀ ॥
त्याला देवाचे नाव आवडत नाही आणि तो अनेक वेष धारण करतो.

ਤੂਟਤ ਬਾਰ ਨ ਲਾਗੈ ਤਾ ਕਉ ਜਿਉ ਗਾਗਰਿ ਜਲ ਫੋਰੀ ॥੧॥
ज्याप्रमाणे पाणी तुटलेल्या भांड्यात राहत नाही, त्याचप्रमाणे असे प्रेम तुटण्यास वेळ लागत नाही.॥१॥

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਭਗਤਿ ਰਸੁ ਦੀਜੈ ਮਨੁ ਖਚਿਤ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਖੋਰੀ ॥
जर देवाने कृपेने भक्तीचे सार दिले तर मन प्रेमाच्या सारात मग्न राहील.

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨੁ ਆਨ ਨ ਹੋਰੀ ॥੨॥੭੧॥੯੪॥
हे प्रभू! माझा सेवक नानक तुझ्या आश्रयाला आला आहे आणि तुझ्याशिवाय माझे कोणी नाही. ॥२॥७१॥९४॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सारग महाला ५ ॥

ਚਿਤਵਉ ਵਾ ਅਉਸਰ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥
मी माझ्या मनात त्या शुभ प्रसंगाचा विचार करतो की

ਹੋਇ ਇਕਤ੍ਰ ਮਿਲਹੁ ਸੰਤ ਸਾਜਨ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਨਿਤ ਗਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
आपण महान संतांसोबत देवाचे गुणगान गाऊ या.॥१॥रहाउ॥

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਜਨ ਜੇਤੇ ਕਾਮ ਕਰੀਅਹਿ ਤੇਤੇ ਬਿਰਥੇ ਜਾਂਹਿ ॥
देवाची पूजा न करता आपण जे काही काम करतो ते सर्व व्यर्थ जाते.

ਪੂਰਨ ਪਰਮਾਨੰਦ ਮਨਿ ਮੀਠੋ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਸਰ ਨਾਹਿ ॥੧॥
केवळ पूर्ण आनंदच मनाला गोड वाटतो, त्याशिवाय दुसरे काही नाही. ॥१॥

ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਕਰਮ ਸੁਖ ਸਾਧਨ ਤੁਲਿ ਨ ਕਛੂਐ ਲਾਹਿ ॥
मंत्रांचा जप, तप, संयम, कर्म आणि आनंदाची सर्व साधने देवाच्या भक्तीच्या तुलनेत काहीच नाहीत.

ਚਰਨ ਕਮਲ ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਬੇਧਿਓ ਚਰਨਹ ਸੰਗਿ ਸਮਾਹਿ ॥੨॥੭੨॥੯੫॥
नानक म्हणतात की मन हे प्रभूच्या कमळ चरणांवर स्थिर आहे आणि चरणांमध्ये विलीन होते. ॥२॥७२॥९५॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सारग महाला ५ ॥

ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੰਗੇ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥
माझा आतील प्रभु नेहमीच माझ्यासोबत असतो.

ਆਗੈ ਕੁਸਲ ਪਾਛੈ ਖੇਮ ਸੂਖਾ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਸੁਆਮੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
परमेश्वराचे नाव स्मरण केल्याने मनुष्याला नेहमीच कल्याण आणि आनंद मिळतो. ॥१॥रहाउ॥

ਸਾਜਨ ਮੀਤ ਸਖਾ ਹਰਿ ਮੇਰੈ ਗੁਨ ਗੁੋਪਾਲ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥
देव माझा सज्जन, मित्र आणि हितचिंतक आहे आणि मी त्याचे गुणगान गातो.

ਬਿਸਰਿ ਨ ਜਾਈ ਨਿਮਖ ਹਿਰਦੈ ਤੇ ਪੂਰੈ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਇਆ ॥੧॥
तो क्षणभरही माझ्या हृदयातून विसरला जाऊ नये म्हणून, परिपूर्ण गुरूंनी मला त्याच्याशी जोडले आहे. ॥१॥

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਾਖੇ ਦਾਸ ਅਪਨੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਵਸਿ ਜਾ ਕੈ ॥
तो त्याच्या सेवकाचे कृपापूर्वक रक्षण करतो; सर्व प्राणी त्याच्या नियंत्रणाखाली आहेत.

ਏਕਾ ਲਿਵ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਭਉ ਨਹੀ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ॥੨॥੭੩॥੯੬॥
हे नानक! तो केवळ सर्वोच्च देवाला समर्पित आहे आणि त्याला कोणतेही भय नाही. ॥२॥७३॥९६॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सारग महाला ५ ॥

ਜਾ ਕੈ ਰਾਮ ਕੋ ਬਲੁ ਹੋਇ ॥
ज्याची शक्ती देव आहे,

ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨ ਤਾਹੂ ਕੇ ਦੂਖੁ ਨ ਬਿਆਪੈ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
त्याच्या सर्व इच्छा पूर्ण होतात आणि त्याला कोणतेही दुःख होत नाही.॥१॥रहाउ॥

ਜੋ ਜਨੁ ਭਗਤੁ ਦਾਸੁ ਨਿਜੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸੁਣਿ ਜੀਵਾਂ ਤਿਸੁ ਸੋਇ ॥
मी त्या व्यक्तीची कीर्ती ऐकून जगत आहे जो परमेश्वराचा भक्त आणि सेवक आहे.

ਉਦਮੁ ਕਰਉ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਨ ਕੌ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੧॥
मी त्याला पाहण्याचा प्रयत्न करतो, पण ते फक्त नशिबानेच शक्य आहे. ॥१॥

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨਿਹਾਰਉ ਦੂਸਰ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥
गुरुंच्या कृपेने, मी माझ्या डोळ्यांनी परमेश्वराकडे पाहतो, इतर कोणीही नाही.

ਦਾਨੁ ਦੇਹਿ ਨਾਨਕ ਅਪਨੇ ਕਉ ਚਰਨ ਜੀਵਾਂ ਸੰਤ ਧੋਇ ॥੨॥੭੪॥੯੭॥
नानक विनंती करतात की तुम्ही तुमच्या सेवकाला ही भेट द्यावी जेणेकरून मी संतांचे पाय धुवून जगू शकेन. ॥२॥७४॥९७॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सारग महाला ५ ॥

ਜੀਵਤੁ ਰਾਮ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥
मी रामाचे गुणगान गाऊन जगतो.

ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਗੋਪਾਲ ਬੀਠੁਲੇ ਬਿਸਰਿ ਨ ਕਬ ਹੀ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे देवा! मला आशीर्वाद दे, मला कधीही विसरू नकोस.॥१॥रहाउ॥

ਮਨੁ ਤਨੁ ਧਨੁ ਸਭੁ ਤੁਮਰਾ ਸੁਆਮੀ ਆਨ ਨ ਦੂਜੀ ਜਾਇ ॥
हे प्रभू! माझे मन, शरीर आणि धन हे सर्व तूच दिले आहेस; मी तुझ्याशिवाय इतर कोणावरही विश्वास ठेवत नाही.

ਜਿਉ ਤੂ ਰਾਖਹਿ ਤਿਵ ਹੀ ਰਹਣਾ ਤੁਮ੍ਹਰਾ ਪੈਨੈ ਖਾਇ ॥੧॥
तू मला ठेवतोस तसेच मला जगावे लागेल आणि तू मला जे काही देतोस ते खावे आणि घालावे लागेल. ॥१॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਈ ਬਹੁੜਿ ਨ ਜਨਮਾ ਧਾਇ ॥
मी संतांसाठी स्वतःचे बलिदान देतो; त्यांच्या सहवासात मला जन्म-मृत्यूच्या चक्रातून मुक्तता मिळते.

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਇ ॥੨॥੭੫॥੯੮॥
हे प्रभू! माझा सेवक नानक तुझ्या आश्रयात आहे; मला तुझ्या इच्छेनुसार मार्गदर्शन कर.॥२॥७५॥९८॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सारग महाला ५ ॥

ਮਨ ਰੇ ਨਾਮ ਕੋ ਸੁਖ ਸਾਰ ॥
हे मना! हरिनाम हे सर्व आनंदाचे सार आहे आणि

ਆਨ ਕਾਮ ਬਿਕਾਰ ਮਾਇਆ ਸਗਲ ਦੀਸਹਿ ਛਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
इतर कामे म्हणजे मायेचे विकृत रूप, जे सर्व धूळ असल्याचे दिसून येते. ॥१॥रहाउ॥

ਗ੍ਰਿਹਿ ਅੰਧ ਕੂਪ ਪਤਿਤ ਪ੍ਰਾਣੀ ਨਰਕ ਘੋਰ ਗੁਬਾਰ ॥
पडलेला प्राणी एका आंधळ्या विहिरीत पडतो आणि नरकाच्या अंधारात बुडतो.

ਅਨਿਕ ਜੋਨੀ ਭ੍ਰਮਤ ਹਾਰਿਓ ਭ੍ਰਮਤ ਬਾਰੰ ਬਾਰ ॥੧॥
तो अनेक जन्मांतून पुन्हा पुन्हा भटकत राहतो. ॥१॥

ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਭਗਤਿ ਬਛਲ ਦੀਨ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰ ॥
हे परम देवा! तू पतितांचे शुद्धीकरण करणारा आहेस, तू तुझ्या भक्तांवर दयाळू आहेस, तू दोघांवर दया करणारा आहेस.

ਕਰ ਜੋੜਿ ਨਾਨਕੁ ਦਾਨੁ ਮਾਂਗੈ ਸਾਧਸੰਗਿ ਉਧਾਰ ॥੨॥੭੬॥੯੯॥
नानक हात जोडून प्रार्थना करतात की तुम्ही संतांच्या सहवासात आम्हाला वाचवावे. ॥२॥७६॥९९॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सारग महाला ५ ॥

ਬਿਰਾਜਿਤ ਰਾਮ ਕੋ ਪਰਤਾਪ ॥
देवाचा महिमा सर्वत्र पसरलेला आहे,

ਆਧਿ ਬਿਆਧਿ ਉਪਾਧਿ ਸਭ ਨਾਸੀ ਬਿਨਸੇ ਤੀਨੈ ਤਾਪ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
यामुळे, आदि, व्याधी, उपाधि हे तीन प्रकारचे रोग नष्ट होतात. ॥१॥रहाउ॥

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁਝੀ ਪੂਰਨ ਸਭ ਆਸਾ ਚੂਕੇ ਸੋਗ ਸੰਤਾਪ ॥
आमची तहान भागली आहे, आमच्या सर्व इच्छा पूर्ण झाल्या आहेत आणि आमचे दुःख आणि कष्ट संपले आहेत.

ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਅਚੁਤ ਅਬਿਨਾਸੀ ਮਨ ਤਨ ਆਤਮ ਧ੍ਰਾਪ ॥੧॥
अविनाशी निराकाराचे गुणगान करून मन, शरीर आणि आत्मा यांना समाधान मिळाले आहे. ॥१॥

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮਦ ਮਤਸਰ ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ਖਾਪ ॥
संत आणि ऋषींच्या सहवासात माणसाची वासना, क्रोध, लोभ, मत्सर आणि द्वेष संपतात.

ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਭੈ ਕਾਟਨਹਾਰੇ ਨਾਨਕ ਕੇ ਮਾਈ ਬਾਪ ॥੨॥੭੭॥੧੦੦॥
नानकांचे आईवडील निरंजन हे भक्तांवर प्रेम करणारे आहेत आणि सर्व भीती दूर करतात. ॥२॥७७॥१००॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सारग महाला ५ ॥

ਆਤੁਰੁ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਸੰਸਾਰ ॥
देवाच्या नावाशिवाय संपूर्ण जग अस्वस्थ आहे.

ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਹੋਵਤ ਕੂਕਰੀ ਆਸਾ ਇਤੁ ਲਾਗੋ ਬਿਖਿਆ ਛਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ही कुत्री आशेने समाधानी नाही आणि दुर्गुणांच्या धुळीने झाकलेली राहते.॥१॥रहाउ॥

ਪਾਇ ਠਗਉਰੀ ਆਪਿ ਭੁਲਾਇਓ ਜਨਮਤ ਬਾਰੋ ਬਾਰ ॥
परमात्म्याने माणसाला स्वतःला विसरण्यास फसवले आहे आणि म्हणूनच तो पुन्हा पुन्हा जन्मतो आणि मरतो.

ਹਰਿ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਨਿਮਖ ਨ ਸਿਮਰਿਓ ਜਮਕੰਕਰ ਕਰਤ ਖੁਆਰ ॥੧॥
तो क्षणभरही देवाची पूजा करत नाही, म्हणून यमाचा दूत त्याला त्रास देतो. ॥१॥

ਹੋਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਤੇਰਿਆ ਸੰਤਹ ਕੀ ਰਾਵਾਰ ॥
हे दयेच्या सागर! तू गरिबांच्या दुःखांचा नाश करणारा आहेस, आम्हाला आशीर्वाद दे, आम्ही तुझ्या संतांची धूळ आहोत.

ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਦਰਸੁ ਪ੍ਰਭ ਜਾਚੈ ਮਨ ਤਨ ਕੋ ਆਧਾਰ ॥੨॥੭੮॥੧੦੧॥
दास नानक फक्त परमेश्वराला पाहू इच्छितात, तोच मनाचा आणि शरीराचा आधार आहे. ॥२॥७८॥१०१॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सारग महाला ५ ॥

ਮੈਲਾ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਜੀਉ ॥
देवाच्या नावाशिवाय जीवन घाणेरडे आहे.

ਤਿਨਿ ਪ੍ਰਭਿ ਸਾਚੈ ਆਪਿ ਭੁਲਾਇਆ ਬਿਖੈ ਠਗਉਰੀ ਪੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
खरं तर, आपल्याला दुर्गुणांची फसवणूक देऊन, खऱ्या परमेश्वराने स्वतः आपल्याला ते विसरायला लावले आहे.॥१॥रहाउ॥

ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਭ੍ਰਮਤੌ ਬਹੁ ਭਾਂਤੀ ਥਿਤਿ ਨਹੀ ਕਤਹੂ ਪਾਈ ॥
तो लाखो जन्मांपर्यंत अनेक मार्गांनी भटकतो आणि त्याला कुठेही स्थिरता मिळत नाही.

ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਹਜਿ ਨ ਭੇਟਿਆ ਸਾਕਤੁ ਆਵੈ ਜਾਈ ॥੧॥
तो परिपूर्ण सत्गुरूंना भेटत नाही, त्यामुळे शाक्त आत्मा येतो आणि जातो. ॥१॥

ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਪ੍ਰਭ ਸੰਮ੍ਰਿਥ ਦਾਤੇ ਤੁਮ ਪ੍ਰਭ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥
हे प्रभू! तू सर्वशक्तिमान, दाता, अगम्य, अनंत आहेस; कृपया मला वाचव.

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ਭਵਜਲੁ ਉਤਰਿਓ ਪਾਰ ॥੨॥੭੯॥੧੦੨॥
सेवक नानक तुमच्या आश्रयाने जगाचा महासागर पार केला आहे.॥२॥७९॥१०२॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सारग महाला ५ ॥

ਰਮਣ ਕਉ ਰਾਮ ਕੇ ਗੁਣ ਬਾਦ ॥
देवाचे गुणगान करणे हे उपासनेसाठी चांगले आहे.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਧਿਆਈਐ ਪਰਮੇਸਰੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਾ ਕੇ ਸੁਆਦ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
संतांसोबत देवाची पूजा करा, त्याची चव अमृतसारखी आहे.॥१॥रहाउ॥

ਸਿਮਰਤ ਏਕੁ ਅਚੁਤ ਅਬਿਨਾਸੀ ਬਿਨਸੇ ਮਾਇਆ ਮਾਦ ॥
शाश्वत आणि अविनाशी परमेश्वराचे स्मरण केल्याने मायेचा अभिमान संपतो.

ਸਹਜ ਅਨਦ ਅਨਹਦ ਧੁਨਿ ਬਾਣੀ ਬਹੁਰਿ ਨ ਭਏ ਬਿਖਾਦ ॥੧॥
अनाहद वाणीच्या नादात परम आनंद प्राप्त होतो आणि त्याला पुन्हा दुःख आणि दुःख सहन करावे लागत नाही. ॥१॥

ਸਨਕਾਦਿਕ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕ ਗਾਵਤ ਗਾਵਤ ਸੁਕ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ॥
सनक-सनंदन, ब्रह्मा, शुकदेव, प्रल्हाद इत्यादी सर्व भगवंताची स्तुती करतात.

ਪੀਵਤ ਅਮਿਉ ਮਨੋਹਰ ਹਰਿ ਰਸੁ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਬਿਸਮਾਦ ॥੨॥੮੦॥੧੦੩॥
हे नानक ! अद्‌भुत हरि रासाचे अमृत पिऊन परम आनंद प्राप्त होतो. ॥ २॥ ८०॥ १०३॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सारग महाला ५ ॥

ਕੀਨੑੇ ਪਾਪ ਕੇ ਬਹੁ ਕੋਟ ॥
माणसाने पापांचा एक मोठा किल्ला बांधला आहे.

ਦਿਨਸੁ ਰੈਨੀ ਥਕਤ ਨਾਹੀ ਕਤਹਿ ਨਾਹੀ ਛੋਟ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तो दिवसरात्र हे करून थकत नाही आणि त्याला पापांपासून कधीही मुक्ती मिळत नाही.॥१॥रहाउ॥

ਮਹਾ ਬਜਰ ਬਿਖ ਬਿਆਧੀ ਸਿਰਿ ਉਠਾਈ ਪੋਟ ॥
अशाप्रकारे, माणसाने आपल्या डोक्यावर रोगांचा मोठा भार वाहून नेला आहे.

ਉਘਰਿ ਗਈਆਂ ਖਿਨਹਿ ਭੀਤਰਿ ਜਮਹਿ ਗ੍ਰਾਸੇ ਝੋਟ ॥੧॥
ते क्षणात उघडते आणि मृत्यू त्याला आपला शिकार बनवतो. ॥१॥

ਪਸੁ ਪਰੇਤ ਉਸਟ ਗਰਧਭ ਅਨਿਕ ਜੋਨੀ ਲੇਟ ॥
त्यानंतर माणूस प्राणी, भूत, उंट, गाढव इत्यादी अनेक रूपांमध्ये येतो.

ਭਜੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਨਕ ਕਛੁ ਨ ਲਾਗੈ ਫੇਟ ॥੨॥੮੧॥੧੦੪॥
नानक विनंती करतात, "हे मानवा! संतांसोबत देवाची उपासना कर, मग तुला कोणतेही नुकसान होणार नाही." ॥२॥८१॥१०४॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सारग महाला ५ ॥

ਅੰਧੇ ਖਾਵਹਿ ਬਿਸੂ ਕੇ ਗਟਾਕ ॥
आंधळे लोक पापांचे विष खातात.

ਨੈਨ ਸ੍ਰਵਨ ਸਰੀਰੁ ਸਭੁ ਹੁਟਿਓ ਸਾਸੁ ਗਇਓ ਤਤ ਘਾਟ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
त्याचे डोळे, कान, शरीर सर्व कमकुवत झाले आहे आणि श्वसनाचे तत्व देखील कमी झाले आहे.॥१॥रहाउ॥

ਅਨਾਥ ਰਵਾਣਿ ਉਦਰੁ ਲੇ ਪੋਖਹਿ ਮਾਇਆ ਗਈਆ ਹਾਟਿ ॥
ते गरिबांवर अत्याचार करून आपले पोट भरतात, पण अशी संपत्तीही अखेर त्यांना सोडून जाते.

ਕਿਲਬਿਖ ਕਰਤ ਕਰਤ ਪਛੁਤਾਵਹਿ ਕਬਹੁ ਨ ਸਾਕਹਿ ਛਾਂਟਿ ॥੧॥
अशाप्रकारे, आपण आयुष्यभर पाप केल्यानंतर पश्चात्ताप करतो, परंतु पापी संपत्ती कधीही सोडत नाही.

ਨਿੰਦਕੁ ਜਮਦੂਤੀ ਆਇ ਸੰਘਾਰਿਓ ਦੇਵਹਿ ਮੂੰਡ ਉਪਰਿ ਮਟਾਕ ॥
यमाचा दूत येतो आणि निंदकाच्या डोक्यावर मारून त्याला मारतो.

ਨਾਨਕ ਆਪਨ ਕਟਾਰੀ ਆਪਸ ਕਉ ਲਾਈ ਮਨੁ ਅਪਨਾ ਕੀਨੋ ਫਾਟ ॥੨॥੮੨॥੧੦੫॥
हे नानक! माणूस स्वतःच्या पापांच्या खंजीराने स्वतःवर वार करतो आणि स्वतःच्या मनावर घाव घालतो. ॥२॥८२॥१०५॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सारग महाला ५ ॥

ਟੂਟੀ ਨਿੰਦਕ ਕੀ ਅਧ ਬੀਚ ॥
निंदकांच्या आयुष्याचा धागा मध्येच तुटतो.

ਜਨ ਕਾ ਰਾਖਾ ਆਪਿ ਸੁਆਮੀ ਬੇਮੁਖ ਕਉ ਆਇ ਪਹੂਚੀ ਮੀਚ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
भक्तांना वाचवणारा स्वतः परमेश्वर आहे, पण जो पाठ फिरवतो त्याला मृत्यू येतो.॥१॥रहाउ॥

ਉਸ ਕਾ ਕਹਿਆ ਕੋਇ ਨ ਸੁਣਈ ਕਹੀ ਨ ਬੈਸਣੁ ਪਾਵੈ ॥
त्याची विनवणी कोणीही ऐकत नाही आणि त्याला कुठेही आश्रय मिळत नाही.

ਈਹਾਂ ਦੁਖੁ ਆਗੈ ਨਰਕੁ ਭੁੰਚੈ ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਭਰਮਾਵੈ ॥੧॥
तो येथे दुःखी राहतो, नंतर नरकात दुःख भोगतो आणि अशा प्रकारे अनेक जन्म भटकतो. ॥१॥

ਪ੍ਰਗਟੁ ਭਇਆ ਖੰਡੀ ਬ੍ਰਹਮੰਡੀ ਕੀਤਾ ਅਪਣਾ ਪਾਇਆ ॥
असा माणूस जगभर प्रसिद्ध होतो आणि त्याला त्याच्या कर्माचे फळ मिळते.

ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਨਿਰਭਉ ਕਰਤੇ ਕੀ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥੨॥੮੩॥੧੦੬॥
हे नानक! कोणत्याही भीतीशिवाय, निर्मात्याचा आश्रय घ्या आणि आनंदाने आणि मंगलमयतेने त्याची स्तुती करा. ॥२॥८३॥१०६॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सारग महाला ५ ॥

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਚਲਤ ਬਹੁ ਪਰਕਾਰਿ ॥
वासना अनेक प्रकारे धावतात,

ਪੂਰਨ ਹੋਤ ਨ ਕਤਹੁ ਬਾਤਹਿ ਅੰਤਿ ਪਰਤੀ ਹਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
पण हे कधीच पूर्ण होत नाही आणि शेवटी प्राणी हरतो.॥१॥रहाउ॥

ਸਾਂਤਿ ਸੂਖ ਨ ਸਹਜੁ ਉਪਜੈ ਇਹੈ ਇਸੁ ਬਿਉਹਾਰਿ ॥
खरं तर, त्याचे वर्तन असे आहे की ते मनात आनंद, शांती आणि आनंद निर्माण करत नाही.

ਆਪ ਪਰ ਕਾ ਕਛੁ ਨ ਜਾਨੈ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧਹਿ ਜਾਰਿ ॥੧॥
माणूस वासना आणि क्रोधाच्या आगीत जळत राहतो आणि त्याला स्वतःचे किंवा इतरांचेही भान राहत नाही. ॥१॥

ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰੁ ਦੁਖਿ ਬਿਆਪਿਓ ਦਾਸ ਲੇਵਹੁ ਤਾਰਿ ॥
हे प्रभू! सांसारिक समुद्राच्या दुःखात बुडालेल्या तुझ्या या सेवकाला ते पार घेऊन जा.

ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਰਣਾਇ ਨਾਨਕ ਸਦ ਸਦਾ ਬਲਿਹਾਰਿ ॥੨॥੮੪॥੧੦੭॥
नानक तुमच्या कमळ चरणांच्या आश्रयाला आहे आणि नेहमीच तुम्हाला शरण जातो. ॥२॥८४॥१०७॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सारग महाला ५ ॥

ਰੇ ਪਾਪੀ ਤੈ ਕਵਨ ਕੀ ਮਤਿ ਲੀਨ ॥
अरे पापी, तू कोणाची शिकवण घेतली आहेस?

ਨਿਮਖ ਘਰੀ ਨ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਜਿਨਿ ਦੀਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ज्या परमेश्वराने आपले जीवन आणि शरीर दिले आहे त्याची क्षणभरही पूजा करू नका.॥१॥रहाउ॥

ਖਾਤ ਪੀਵਤ ਸਵੰਤ ਸੁਖੀਆ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਤ ਖੀਨ ॥
तुम्ही खाणे, पिणे आणि झोपणे हे आनंददायी बनवले आहे, परंतु देवाचे नाव लक्षात ठेवणे तुम्हाला कठीण वाटते.

ਗਰਭ ਉਦਰ ਬਿਲਲਾਟ ਕਰਤਾ ਤਹਾਂ ਹੋਵਤ ਦੀਨ ॥੧॥
तू तुझ्या आईच्या गर्भात प्रार्थना करायची आणि तिथे नम्र राहायची. ॥१॥

ਮਹਾ ਮਾਦ ਬਿਕਾਰ ਬਾਧਾ ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮੀਨ ॥
आसक्ती आणि भ्रमाच्या नशेत आणि विकारांमध्ये अडकलेला आत्मा अनेक प्रजातींमध्ये भटकत राहतो.

ਗੋਬਿੰਦ ਬਿਸਰੇ ਕਵਨ ਦੁਖ ਗਨੀਅਹਿ ਸੁਖੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪਦ ਚੀਨ੍ ॥੨॥੮੫॥੧੦੮॥
हे नानक! देवाला विसरण्याचे दुःख मोजणे अशक्य आहे! देवाचे चरण जाणून घेतल्याने परम आनंद मिळतो. ॥२॥८५॥१०८॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सारग महाला ५ ॥

ਮਾਈ ਰੀ ਚਰਨਹ ਓਟ ਗਹੀ ॥
हे आई! मी हरीच्या चरणांचा आश्रय घेतला आहे.

ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਮੋਹਿਓ ਦੁਰਮਤਿ ਜਾਤ ਬਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
त्याला पाहून माझे मन मोहित झाले आहे आणि माझे चुकीचे विचार नाहीसे झाले आहेत.॥१॥रहाउ॥

ਅਗਹ ਅਗਾਧਿ ਊਚ ਅਬਿਨਾਸੀ ਕੀਮਤਿ ਜਾਤ ਨ ਕਹੀ ॥
तो दुर्गम, अनंत, सर्वोच्च आणि अमर आहे; त्याचे मूल्यांकन करता येत नाही.

ਜਲਿ ਥਲਿ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਮਨੁ ਬਿਗਸਿਓ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸ੍ਰਬ ਮਹੀ ॥੧॥
हरिला पाण्यात आणि जमिनीवर पाहून मन फुलते, तो सर्व गोष्टींमध्ये पूर्णपणे उपस्थित असतो. ॥१॥

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮਨਮੋਹਨ ਮਿਲਿ ਸਾਧਹ ਕੀਨੋ ਸਹੀ ॥
दयाळू आणि प्रिय देव संत पुरुषांमध्ये अनुभवला जातो.

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਜੀਵਤ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਜਮ ਕੀ ਭੀਰ ਨ ਫਹੀ ॥੨॥੮੬॥੧੦੯॥
हे नानक! देवाचे स्मरण केल्याने जीवन मिळते; त्यामुळे मृत्यूचे दुःख सहन करावे लागत नाही.

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सारग महाला ५ ॥

ਮਾਈ ਰੀ ਮਨੁ ਮੇਰੋ ਮਤਵਾਰੋ ॥
हे आई! माझे मन नशा चढले आहे.

ਪੇਖਿ ਦਇਆਲ ਅਨਦ ਸੁਖ ਪੂਰਨ ਹਰਿ ਰਸਿ ਰਪਿਓ ਖੁਮਾਰੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
दयाळू हरीला पाहून मला आनंद आणि आनंद मिळाला आहे आणि मी हरिनामाच्या अमृताने मातलो आहे.॥१॥रहाउ॥

ਨਿਰਮਲ ਭਏ ਊਜਲ ਜਸੁ ਗਾਵਤ ਬਹੁਰਿ ਨ ਹੋਵਤ ਕਾਰੋ ॥
देवाचे पवित्र गुणगान केल्याने मन शुद्ध झाले आहे आणि ते पुन्हा अशुद्ध होणार नाही.

ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਡੋਰੀ ਰਾਚੀ ਭੇਟਿਓ ਪੁਰਖੁ ਅਪਾਰੋ ॥੧॥
त्याच्या कमळाच्या चरणांना दोरी बांधलेली आहे आणि मला त्या परमात्म्याचे दर्शन झाले आहे. ॥१॥

ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੀਨੇ ਸਰਬਸੁ ਦੀਨੇ ਦੀਪਕ ਭਇਓ ਉਜਾਰੋ ॥
त्याने आपला हात धरला आहे, आपल्याला सर्वस्व दिले आहे आणि ज्ञानाच्या दिव्याने आपल्याला प्रकाशित केले आहे.

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਸਿਕ ਬੈਰਾਗੀ ਕੁਲਹ ਸਮੂਹਾਂ ਤਾਰੋ ॥੨॥੮੭॥੧੧੦॥
नानक म्हणतात की जो माणूस हरीच्या नावाच्या सारापासून अलिप्त असतो तो त्याच्या संपूर्ण वंशाच्या पलीकडे जातो. ॥२॥८७॥११०॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सारग महाला ५ ॥

ਮਾਈ ਰੀ ਆਨ ਸਿਮਰਿ ਮਰਿ ਜਾਂਹਿ ॥
हे आई! परमेश्वराशिवाय इतर कोणाचेही स्मरण करणे म्हणजे मृत्यूसारखे आहे.

ਤਿਆਗਿ ਗੋਬਿਦੁ ਜੀਅਨ ਕੋ ਦਾਤਾ ਮਾਇਆ ਸੰਗਿ ਲਪਟਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
सर्व प्राण्यांना जीवन देणाऱ्या परमात्म्याला सोडून देऊन, मनुष्य मायेत अडकून राहतो.॥१॥रहाउ॥

ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ਚਲਹਿ ਅਨ ਮਾਰਗਿ ਨਰਕ ਘੋਰ ਮਹਿ ਪਾਹਿ ॥
तो परमेश्वराचे नाव विसरतो आणि चुकीच्या मार्गावर चालतो, शेवटी एका भयानक नरकात पडतो.

ਅਨਿਕ ਸਜਾਂਈ ਗਣਤ ਨ ਆਵੈ ਗਰਭੈ ਗਰਭਿ ਭ੍ਰਮਾਹਿ ॥੧॥
त्याला इतकी शिक्षा होते की ती मोजता येत नाही आणि तो गर्भात आणि जन्मात भटकत राहतो. ॥१॥

ਸੇ ਧਨਵੰਤੇ ਸੇ ਪਤਿਵੰਤੇ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣਿ ਸਮਾਹਿ ॥
जो देवाचा आश्रय घेतो तोच श्रीमंत आणि आदरणीय असतो.

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਜਗੁ ਜੀਤਿਓ ਬਹੁਰਿ ਨ ਆਵਹਿ ਜਾਂਹਿ ॥੨॥੯੮॥੧੨੧॥
हे नानक! गुरुंच्या कृपेने तो जग जिंकतो आणि जन्म-मृत्यूच्या चक्रातून मुक्त होतो. ॥२॥८८॥१११॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सारग महाला ५ ॥

ਹਰਿ ਕਾਟੀ ਕੁਟਿਲਤਾ ਕੁਠਾਰਿ ॥
देवाने कुऱ्हाडीने आमची दुष्टता कापून टाकली आहे.

ਭ੍ਰਮ ਬਨ ਦਹਨ ਭਏ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਪਰਹਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
आपण भ्रमाच्या जंगलात जळत होतो, जे रामाच्या नावाने क्षणात थंड झाले आहे. १. इथेच थांबा.॥१॥रहाउ॥

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਨਿੰਦਾ ਪਰਹਰੀਆ ਕਾਢੇ ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਾਰਿ ॥
संतांच्या सहवासात, वासना, क्रोध आणि टीका मारून टाकली गेली आहे आणि बाहेर काढली गेली आहे.

ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੀਤਿਆ ਬਹੁਰਿ ਨ ਜੂਐ ਹਾਰਿ ॥੧॥
गुरुच्या उपस्थितीत, मनुष्याने मानवी जीवन जिंकले आहे आणि तो पुन्हा जुगारात हरत नाही. ॥१॥

ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵਹ ਪੂਰਨ ਸਬਦਿ ਬੀਚਾਰਿ ॥
मी परिपूर्ण वचनाचे ध्यान करून आठ तास परमेश्वराची स्तुती करतो.

ਨਾਨਕ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸੁ ਜਨੁ ਤੇਰਾ ਪੁਨਹ ਪੁਨਹ ਨਮਸਕਾਰਿ ॥੨॥੮੯॥੧੧੨॥
हे प्रभू! नानक तुमच्या दासांचा दास आहे आणि मी तुम्हाला पुन्हा पुन्हा नमस्कार करतो. ॥२॥८९॥११२॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सारग महाला ५ ॥

ਪੋਥੀ ਪਰਮੇਸਰ ਕਾ ਥਾਨੁ ॥
पवित्र आदि ग्रंथात फक्त देवच राहतो.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਗਾਵਹਿ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
संत आणि ऋषी एकत्रितपणे परमेश्वराची स्तुती करतात आणि ब्रह्माचे पूर्ण ज्ञान प्राप्त करतात. ॥१॥रहाउ॥

ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਸਗਲ ਮੁਨਿ ਲੋਚਹਿ ਬਿਰਲੇ ਲਾਗੈ ਧਿਆਨੁ ॥
सर्व साधक, सिद्ध आणि ऋषी आकांक्षा बाळगतात, परंतु फक्त काही जण ध्यान करू शकतात.

ਜਿਸਹਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਹੋਇ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਪੂਰਨ ਤਾ ਕੋ ਕਾਮੁ ॥੧॥
माझा प्रभु ज्याच्यावर दया करतो, त्याच्या सर्व इच्छा पूर्ण होतात. ॥१॥

ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਵਸੈ ਭੈ ਭੰਜਨੁ ਤਿਸੁ ਜਾਨੈ ਸਗਲ ਜਹਾਨੁ ॥
ज्याच्या हृदयात भयभीत करणारा देव राहतो त्याला संपूर्ण जग ओळखते.

ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਬਿਸਰੁ ਨਹੀ ਮੇਰੇ ਕਰਤੇ ਇਹੁ ਨਾਨਕੁ ਮਾਂਗੈ ਦਾਨੁ ॥੨॥੯੦॥੧੧੩॥
हे माझ्या प्रभू! नानक हे वरदान इच्छितात की तुम्ही क्षणभरही विसरू नका. ॥२॥९०॥११३॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सारग महाला ५ ॥

ਵੂਠਾ ਸਰਬ ਥਾਈ ਮੇਹੁ ॥
सर्वत्र कृपेचा वर्षाव झाला आहे.

ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਗਾਉ ਹਰਿ ਜਸੁ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਗਟਿਓ ਨੇਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
आनंदाने आणि आनंदाने हरीचे गुणगान करा, त्याचे प्रेम सर्वत्र प्रकट झाले आहे.॥१॥रहाउ॥

ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਦਹ ਦਿਸਿ ਜਲ ਨਿਧਿ ਊਨ ਥਾਉ ਨ ਕੇਹੁ ॥
देव, प्रेमाचा सागर, पूर्व-पश्चिम, उत्तर-दक्षिण या सर्व दहा दिशांमध्ये उपस्थित आहे;
त्याच्याशिवाय कुठेही स्थान नाही.

ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਗੋਬਿੰਦ ਪੂਰਨ ਜੀਅ ਦਾਨੁ ਸਭ ਦੇਹੁ ॥੧॥
दयाळू देव सर्वांना देत राहतो. ॥१॥

ਸਤਿ ਸਤਿ ਹਰਿ ਸਤਿ ਸੁਆਮੀ ਸਤਿ ਸਾਧਸੰਗੇਹੁ ॥
देव सत्य आहे, शाश्वत आहे आणि संतांचा संग देखील सत्य आहे.

ਸਤਿ ਤੇ ਜਨ ਜਿਨ ਪਰਤੀਤਿ ਉਪਜੀ ਨਾਨਕ ਨਹ ਭਰਮੇਹੁ ॥੨॥੯੧॥੧੧੪॥
हे नानक! ज्यांच्या हृदयात सत्यावर पूर्ण विश्वास आहे ते कधीही भरकटत नाहीत.
॥२॥९१॥११४॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सारग महाला ५ ॥

ਗੋਬਿਦ ਜੀਉ ਤੂ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ॥
हे गोविंदा! तू माझ्या जीवनाचा आश्रय आहेस.

ਸਾਜਨ ਮੀਤ ਸਹਾਈ ਤੁਮ ਹੀ ਤੂ ਮੇਰੋ ਪਰਵਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तू माझा प्रियकर! मित्र आणि मदतनीस आहेस आणि तू माझा कुटुंब आहेस.॥१॥रहाउ॥

ਕਰੁ ਮਸਤਕਿ ਧਾਰਿਓ ਮੇਰੈ ਮਾਥੈ ਸਾਧਸੰਗਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥
जेव्हा तू माझ्या कपाळावर हात ठेवलास तेव्हा मी संतांसोबत तुझी स्तुती केली.

ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਸਭ ਫਲ ਪਾਏ ਰਸਕਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਿਆਏ ॥੧॥
तुझ्या कृपेने मला सर्व फळे मिळाली आहेत आणि मी आनंदाने तुझ्या नावाची पूजा केली आहे. ॥१॥

ਅਬਿਚਲ ਨੀਵ ਧਰਾਈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਕਬਹੂ ਡੋਲਤ ਨਾਹੀ ॥
खऱ्या गुरूंनी भक्तीचा भक्कम पाया घातला आहे, आता मन कधीही डळमळत नाही.

ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਜਬ ਭਏ ਦਇਆਰਾ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਨਿਧਿ ਪਾਂਹੀ ॥੨॥੯੨॥੧੧੫॥
हे नानक! जेव्हा गुरु दयाळू झाले, तेव्हा तुम्हाला सर्व आनंदाचा खजिना मिळाला. ॥२॥९२॥११५॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सारग महाला ५ ॥

ਨਿਬਹੀ ਨਾਮ ਕੀ ਸਚੁ ਖੇਪ ॥
देवाच्या नावाने केलेला खरा व्यवसायच साध्य होईल.

ਲਾਭੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਨਿਧਿ ਧਨੁ ਬਿਖੈ ਮਾਹਿ ਅਲੇਪ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
परमेश्वराची स्तुती केल्याने आनंद मिळतो आणि तो दुर्गुणांपासून मुक्त राहतो.॥१॥रहाउ॥

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਗਲ ਸੰਤੋਖੇ ਆਪਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਇ ॥
सर्व प्राण्यांनी त्यांच्या प्रभूची पूजा करून समाधान प्राप्त केले आहे.

ਰਤਨ ਜਨਮੁ ਅਪਾਰ ਜੀਤਿਓ ਬਹੁੜਿ ਜੋਨਿ ਨ ਪਾਇ ॥੧॥
त्याने आपले मौल्यवान जीवन जिंकले आहे आणि जन्म आणि मृत्युच्या चक्रातून मुक्तता मिळवली आहे. ॥१॥

ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆਲ ਗੋਬਿਦ ਭਇਆ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ॥
जेव्हा दयाळू परमेश्वर दया दाखवतो तेव्हा संतांचा संग मिळतो.

ਹਰਿ ਚਰਨ ਰਾਸਿ ਨਾਨਕ ਪਾਈ ਲਗਾ ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ ਰੰਗੁ ॥੨॥੯੩॥੧੧੬॥
हे नानक! मग माणूस हरीच्या चरणांचा खजिना प्राप्त करतो आणि केवळ प्रभूमध्ये रंगलेला राहतो. ॥२॥९३॥११६॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सारग महाला ५ ॥

ਮਾਈ ਰੀ ਪੇਖਿ ਰਹੀ ਬਿਸਮਾਦ ॥
हे आई! परमेश्वराचे चमत्कार पाहून मी थक्क झालो आहे.

ਅਨਹਦ ਧੁਨੀ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਮੋਹਿਓ ਅਚਰਜ ਤਾ ਕੇ ਸ੍ਵਾਦ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
त्या अखंड सुराने माझे मन मोहित झाले आहे आणि त्याचा आनंद अद्भुत आहे.॥१॥रहाउ॥

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬੰਧਪ ਹੈ ਸੋਈ ਮਨਿ ਹਰਿ ਕੋ ਅਹਿਲਾਦ ॥
देव माझी आई, वडील आणि भाऊ आहे आणि माझ्या हृदयात त्याच्यावर अढळ प्रेम आहे.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਗਾਏ ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦ ਬਿਨਸਿਓ ਸਭੁ ਪਰਮਾਦ ॥੧॥
संतांसोबत मी गोविंदाचे गुणगान गायले आहे, ज्यामुळे सर्व चुका नष्ट झाल्या आहेत. ॥१॥

ਡੋਰੀ ਲਪਟਿ ਰਹੀ ਚਰਨਹ ਸੰਗਿ ਭ੍ਰਮ ਭੈ ਸਗਲੇ ਖਾਦ ॥
माझा दोर त्याच्या पायाभोवती गुंडाळला गेला आहे आणि सर्व गोंधळ आणि भीती दूर झाली आहे.

ਏਕੁ ਅਧਾਰੁ ਨਾਨਕ ਜਨ ਕੀਆ ਬਹੁਰਿ ਨ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਾਦ ॥੨॥੯੪॥੧੧੭॥
हे नानक! सेवकाने एकाच देवाचा आश्रय घेतला आहे आणि आता तो पुन्हा जन्माच्या चक्रातून मुक्त झाला आहे. ॥२॥९४॥११७॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सारग महाला ५ ॥

ਮਾਈ ਰੀ ਮਾਤੀ ਚਰਣ ਸਮੂਹ ॥
हे आई! मी प्रभूच्या चरणी तल्लीन झालो आहे.

ਏਕਸੁ ਬਿਨੁ ਹਉ ਆਨ ਨ ਜਾਨਉ ਦੁਤੀਆ ਭਾਉ ਸਭ ਲੂਹ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
एका परमेश्वराशिवाय, मी इतर कोणालाही ओळखत नाही आणि सर्व द्वैत नाहीसे झाले आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਤਿਆਗਿ ਗੁੋਪਾਲ ਅਵਰ ਜੋ ਕਰਣਾ ਤੇ ਬਿਖਿਆ ਕੇ ਖੂਹ ॥
देवाची पूजा सोडून इतरांची पूजा करणे म्हणजे इंद्रिय इच्छांच्या विहिरीत पडणे होय.

ਦਰਸ ਪਿਆਸ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਮੋਹਿਓ ਕਾਢੀ ਨਰਕ ਤੇ ਧੂਹ ॥੧॥
त्याच्या दर्शनाच्या तृष्णेने माझे मन मोहित केले आहे आणि मला भयानक नरकातून बाहेर काढले आहे. ॥१॥

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਿਲਿਓ ਸੁਖਦਾਤਾ ਬਿਨਸੀ ਹਉਮੈ ਹੂਹ ॥
संतांच्या कृपेने मला आनंद देणारा परमेश्वर मिळाला आहे आणि अहंकार नष्ट झाला आहे.

ਰਾਮ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਦਾਸ ਨਾਨਕ ਮਉਲਿਓ ਮਨੁ ਤਨੁ ਜੂਹ ॥੨॥੯੫॥੧੧੮॥
प्रभूच्या प्रेमात बुडालेल्या दास नानक यांचे मन आणि शरीर फुलले आहे.॥२॥९५॥११८॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सारग महाला ५ ॥

ਬਿਨਸੇ ਕਾਚ ਕੇ ਬਿਉਹਾਰ ॥
अरे भावा, कच्च्या चालीरीती आणि परंपरा सर्व नाशवंत आहेत.

ਰਾਮ ਭਜੁ ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਇਹੈ ਜਗ ਮਹਿ ਸਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
संत आणि ऋषींच्या सहवासात देवाची उपासना करा; ही जगातील सर्वोत्तम गोष्ट आहे.॥१॥रहाउ॥

ਈਤ ਊਤ ਨ ਡੋਲਿ ਕਤਹੂ ਨਾਮੁ ਹਿਰਦੈ ਧਾਰਿ ॥
परमेश्वराचे नाव तुमच्या हृदयात ठेवा, तुम्ही कधीही डळमळू शकणार नाही.

ਗੁਰ ਚਰਨ ਬੋਹਿਥ ਮਿਲਿਓ ਭਾਗੀ ਉਤਰਿਓ ਸੰਸਾਰ ॥੧॥
ज्याला गुरुच्या चरणांचे जहाज मिळते तो भाग्यवान जगाचा महासागर पार करतो. ॥१॥

ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸਰਬ ਨਾਥ ਅਪਾਰ ॥
सर्व गोष्टींचा मालक पाणी, पृथ्वी आणि आकाशात उपस्थित आहे.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਉ ਨਾਨਕ ਆਨ ਰਸ ਸਭਿ ਖਾਰ ॥੨॥੯੬॥੧੧੯॥
नानक विनंती करतात, हे बंधू! हरिनामाचे अमृत प्या, कारण इतर सर्व रस बेस्वाद आहेत. ॥२॥९६॥११९॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सारग महाला ५ ॥

ਤਾ ਤੇ ਕਰਣ ਪਲਾਹ ਕਰੇ ॥
फक्त माणूसच रडतो आणि रडतो कारण

ਮਹਾ ਬਿਕਾਰ ਮੋਹ ਮਦ ਮਾਤੌ ਸਿਮਰਤ ਨਾਹਿ ਹਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तो मोठ्या दुर्गुणांनी आणि आसक्तीने मातलेला राहतो आणि देवाची पूजा करत नाही.॥१॥रहाउ॥

ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਪਤੇ ਨਾਰਾਇਣ ਤਿਨ ਕੇ ਦੋਖ ਜਰੇ ॥
जे संतांसोबत देवाचे नाव जपतात, त्यांची पापे आणि दोष दूर होतात.

ਸਫਲ ਦੇਹ ਧੰਨਿ ਓਇ ਜਨਮੇ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸੰਗਿ ਰਲੇ ॥੧॥
जे परमेश्वराशी एकरूप राहतात, त्यांचे शरीर आणि जन्म यशस्वी आणि धन्य असतात. ॥१॥

ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਅਸਟ ਦਸਾ ਸਿਧਿ ਸਭ ਊਪਰਿ ਸਾਧ ਭਲੇ ॥
चांगले संत वासना, क्रोध, संपत्ती, धर्म, मोक्ष आणि अगदी अठरा सिद्धींपासूनही वरचे असतात.

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਧੂਰਿ ਜਨ ਬਾਂਛੈ ਉਧਰਹਿ ਲਾਗਿ ਪਲੇ ॥੨॥੯੭॥੧੨੦॥
सेवक नानक त्यांच्या चरणांची धूळ मिळवण्याची आकांक्षा बाळगतो आणि त्यांच्या उपस्थितीत मोक्षाची इच्छा करतो. ॥ २॥ ९७॥ १२०॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सारग महाला ५ ॥

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੇ ਜਨ ਕਾਂਖੀ ॥
हरिभक्तांना हरिनाम हवा असतो.

ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਚਨਿ ਏਹੀ ਸੁਖੁ ਚਾਹਤ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸੁ ਦੇਖਹਿ ਕਬ ਆਖੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मनाने, शरीराने आणि शब्दांनी त्यांना फक्त हाच आनंद हवा असतो की त्यांना परमेश्वराचे दर्शन कधी मिळेल.॥१॥रहाउ॥

ਤੂ ਬੇਅੰਤੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੁਆਮੀ ਗਤਿ ਤੇਰੀ ਜਾਇ ਨ ਲਾਖੀ ॥
हे परमप्रभू! तू अनंत आहेस, तुझा महिमा वर्णन करता येत नाही.

ਚਰਨ ਕਮਲ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ ਕਰਿ ਸਰਬਸੁ ਅੰਤਰਿ ਰਾਖੀ ॥੧॥
तुझ्या चरणांच्या प्रेमाने माझे मन मोहित झाले आहे आणि मी ते माझे सर्वस्व मानून माझ्या हृदयात ठेवतो. ॥१॥

ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਧੂ ਜਨ ਇਹ ਬਾਣੀ ਰਸਨਾ ਭਾਖੀ ॥
वेद, पुराणे, स्मृती आणि संतांनी त्यांच्या जिभेने सांगितले आहे की रामनामाचा जप केल्याने मोक्ष मिळू शकतो.

ਜਪਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨਾਨਕ ਨਿਸਤਰੀਐ ਹੋਰੁ ਦੁਤੀਆ ਬਿਰਥੀ ਸਾਖੀ ॥੨॥੯੮॥੧੨੧॥
नानक म्हणतात की याशिवाय इतर सर्व गोष्टी निरुपयोगी आहेत. ॥२॥९८॥१२१॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सारग महाला ५ ॥

ਮਾਖੀ ਰਾਮ ਕੀ ਤੂ ਮਾਖੀ ॥
हे माया! तू प्रत्यक्षात देवाची माशी आहेस.

ਜਹ ਦੁਰਗੰਧ ਤਹਾ ਤੂ ਬੈਸਹਿ ਮਹਾ ਬਿਖਿਆ ਮਦ ਚਾਖੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जिथे जिथे दुर्गंधी असेल तिथे तिथे बसा आणि महान दुर्गुणांचा आस्वाद घेत राहा. ॥१॥रहाउ॥

ਕਿਤਹਿ ਅਸਥਾਨਿ ਤੂ ਟਿਕਨੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ਇਹ ਬਿਧਿ ਦੇਖੀ ਆਖੀ ॥
या डोळ्यांनी मी पाहिले आहे की तुम्ही कोणत्याही ठिकाणी राहू शकत नाही.

ਸੰਤਾ ਬਿਨੁ ਤੈ ਕੋਇ ਨ ਛਾਡਿਆ ਸੰਤ ਪਰੇ ਗੋਬਿਦ ਕੀ ਪਾਖੀ ॥੧॥
तू संतांशिवाय कोणालाही सोडले नाहीस; संत गोविंदाच्या भक्तीत मग्न राहतात. ॥१॥

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਗਲੇ ਤੈ ਮੋਹੇ ਬਿਨੁ ਸੰਤਾ ਕਿਨੈ ਨ ਲਾਖੀ ॥
तू जगातील सर्व प्राण्यांना मोहित केले आहेस आणि संतांशिवाय कोणीही तुझे रहस्य समजू शकलेले नाही.

ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨਿ ਰਾਤਾ ਸਬਦੁ ਸੁਰਤਿ ਸਚੁ ਸਾਖੀ ॥੨॥੯੯॥੧੨੨॥
दास नानक हे प्रभूच्या नामजपात मग्न आहेत आणि त्यांच्या सुरतीमध्ये शब्द निश्चित करून, त्यांना थेट परम सत्याची प्राप्ती झाली आहे. ॥२॥९९॥१२२॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सारग महाला ५ ॥

ਮਾਈ ਰੀ ਕਾਟੀ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸ ॥
हे आई! मी मृत्युचा फास कापला आहे.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਤ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਏ ਬੀਚੇ ਗ੍ਰਸਤ ਉਦਾਸ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
कौटुंबिक जीवनापासून अलिप्त राहून आणि देवाचे नाव जप करून, मला सर्व सुख प्राप्त झाले आहे.॥१॥रहाउ॥

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੀਨੇ ਕਰਿ ਅਪੁਨੇ ਉਪਜੀ ਦਰਸ ਪਿਆਸ ॥
देवाने मला स्वतःचे म्हणून स्वीकारले आहे, म्हणून माझ्या हृदयात त्याला पाहण्याची तहान निर्माण झाली आहे.

ਸੰਤਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ਬਿਨਸੀ ਦੁਤੀਆ ਆਸ ॥੧॥
संतांच्या सहवासात मी देवाचे गुणगान गायले, ज्यामुळे इतर सर्व आशा नष्ट झाल्या. ॥१॥

ਮਹਾ ਉਦਿਆਨ ਅਟਵੀ ਤੇ ਕਾਢੇ ਮਾਰਗੁ ਸੰਤ ਕਹਿਓ ॥
संतांनी आपल्याला जगाच्या भयानक उजाडपणातून बाहेर काढले आहे आणि खरा मार्ग दाखवला आहे.

ਦੇਖਤ ਦਰਸੁ ਪਾਪ ਸਭਿ ਨਾਸੇ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਰਤਨੁ ਲਹਿਓ ॥੨॥੧੦੦॥੧੨੩॥
नानक म्हणतात की संतांच्या दर्शनाने सर्व पापे नष्ट झाली आहेत आणि देवाचे रत्न प्राप्त झाले आहे. ॥२॥१००॥१२३॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सारग महाला ५ ॥

ਮਾਈ ਰੀ ਅਰਿਓ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ਖੋਰਿ ॥
हे आई! माझे हृदय प्रेमाच्या नशेत बुडाले आहे.

ਦਰਸਨ ਰੁਚਿਤ ਪਿਆਸ ਮਨਿ ਸੁੰਦਰ ਸਕਤ ਨ ਕੋਈ ਤੋਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मनाला सुंदर परमेश्वराला पाहण्याची तीव्र इच्छा असते, जी कोणीही तोडू शकत नाही.॥१॥रहाउ॥

ਪ੍ਰਾਨ ਮਾਨ ਪਤਿ ਪਿਤ ਸੁਤ ਬੰਧਪ ਹਰਿ ਸਰਬਸੁ ਧਨ ਮੋਰ ॥
देव माझे सर्वस्व आहे, तो माझे जीवन, मान, प्रतिष्ठा, वडील, मुलगा, भाऊ इत्यादी सर्व संपत्ती आहे.

ਧ੍ਰਿਗੁ ਸਰੀਰੁ ਅਸਤ ਬਿਸਟਾ ਕ੍ਰਿਮ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਜਾਨਤ ਹੋਰ ॥੧॥
जो देवाशिवाय इतर कोणत्याही गोष्टीवर विश्वास ठेवतो, त्याचे शरीर हाडे, विष्ठा आणि जंतांनी भरलेले असते आणि तो निंदेस पात्र असतो. ॥१॥

ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਪਰਾ ਪੂਰਬਲਾ ਜੋਰ ॥
जो गरिबांचे दुःख दूर करतो तो आपल्या मागील जन्मातील कर्मांच्या फळांमुळे आपल्यावर

दयाळू झाला आहे.

ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਸਾਗਰ ਬਿਨਸਿਓ ਆਨ ਨਿਹੋਰ ॥੨॥੧੦੧॥੧੨੪॥
नानक म्हणतात की मी दया आणि प्रेमाच्या सागर असलेल्या परमेश्वराचा आश्रय घेतला आहे, ज्यामुळे माझे लोकांवरील अवलंबित्व संपले आहे. ॥२॥१०१॥१२४॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सारग महाला ५ ॥

ਨੀਕੀ ਰਾਮ ਕੀ ਧੁਨਿ ਸੋਇ ॥
राम भजनाचा मधुर आवाज चांगला आहे.

ਚਰਨ ਕਮਲ ਅਨੂਪ ਸੁਆਮੀ ਜਪਤ ਸਾਧੂ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
भगवंताच्या अतुलनीय चरणांचे जप केल्याने व्यक्तीला संत म्हटले जाते. ॥१॥रहाउ॥

ਚਿਤਵਤਾ ਗੋਪਾਲ ਦਰਸਨ ਕਲਮਲਾ ਕਢੁ ਧੋਇ ॥
देवाच्या दर्शनाचे चिंतन करून तो आपली पापे धुवून टाकतो.

ਜਨਮ ਮਰਨ ਬਿਕਾਰ ਅੰਕੁਰ ਹਰਿ ਕਾਟਿ ਛਾਡੇ ਖੋਇ ॥੧॥
तो जन्म, मृत्यु आणि विकारांचे बीज तोडतो. ॥१॥

ਪਰਾ ਪੂਰਬਿ ਜਿਸਹਿ ਲਿਖਿਆ ਬਿਰਲਾ ਪਾਏ ਕੋਇ ॥
ज्यांचे नशीब आधीच लिहिलेले असते, त्यांनाच देव सापडतो.

ਰਵਣ ਗੁਣ ਗੋਪਾਲ ਕਰਤੇ ਨਾਨਕਾ ਸਚੁ ਜੋਇ ॥੨॥੧੦੨॥੧੨੫॥
हे नानक! ते फक्त त्या अंतिम सत्याचा शोध घेत आहेत, निर्माणकर्त्या देवाची स्तुती गात आहेत. ॥२॥१०२॥१२५॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सारग महाला ५ ॥

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਮਤਿ ਸਾਰ ॥
हरीचे नामस्मरण करणाऱ्या साधकाची बुद्धी उत्कृष्ट असते.

ਹਰਿ ਬਿਸਾਰਿ ਜੁ ਆਨ ਰਾਚਹਿ ਮਿਥਨ ਸਭ ਬਿਸਥਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जो हरीला विसरतो आणि इतर कर्मकांडात मग्न होतो, त्याची सर्व कृत्ये खोटी असतात.॥१॥रहाउ॥

ਸਾਧਸੰਗਮਿ ਭਜੁ ਸੁਆਮੀ ਪਾਪ ਹੋਵਤ ਖਾਰ ॥
संतांच्या सभेत देवाची पूजा करा, सर्व पापे नष्ट होतात.

ਚਰਨਾਰਬਿੰਦ ਬਸਾਇ ਹਿਰਦੈ ਬਹੁਰਿ ਜਨਮ ਨ ਮਾਰ ॥੧॥
प्रभूचे चरण हृदयात ठेवून जन्म-मृत्यूपासून मुक्तता मिळते. ॥१॥

ਕਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹ ਰਾਖਿ ਲੀਨੇ ਏਕ ਨਾਮ ਅਧਾਰ ॥
केवळ त्याच्या नावाच्या जपाच्या आधारावर परमेश्वराने कृपेने आपल्याला वाचवले आहे.

ਦਿਨ ਰੈਨਿ ਸਿਮਰਤ ਸਦਾ ਨਾਨਕ ਮੁਖ ਊਜਲ ਦਰਬਾਰਿ ॥੨॥੧੦੩॥੧੨੬॥
नानक म्हणतात की रात्रंदिवस देवाचे स्मरण करा, यामुळे तुम्हाला देवाच्या दरबारात मान मिळतो. ॥ २॥ १०३॥ १२६॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सारग महाला ५ ॥

ਮਾਨੀ ਤੂੰ ਰਾਮ ਕੈ ਦਰਿ ਮਾਨੀ ॥
हे आत्म-स्त्री! तुला देवाच्या दरबारात सन्मान आणि आदर मिळाला आहे.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਏ ਬਿਨਸੀ ਸਭ ਅਭਿਮਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
संतांसोबत मिळून त्याने देवाचे गुणगान गायले, ज्यामुळे त्याचा अभिमान संपला.

ਧਾਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਅਪੁਨੀ ਕਰਿ ਲੀਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੂਰ ਗਿਆਨੀ ॥
प्रभूने कृपेने त्याला आपले म्हणून स्वीकारले आणि त्याला गुरूंकडून पूर्ण ज्ञान प्राप्त झाले.॥१॥रहाउ॥

ਸਰਬ ਸੂਖ ਆਨੰਦ ਘਨੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਦਰਸ ਧਿਆਨੀ ॥੧॥
ठाकूरजींचे दर्शन आणि ध्यान केल्याने सर्व सुख आणि आनंद प्राप्त होतो. ॥१॥

ਨਿਕਟਿ ਵਰਤਨਿ ਸਾ ਸਦਾ ਸੁਹਾਗਨਿ ਦਹ ਦਿਸ ਸਾਈ ਜਾਨੀ ॥
तिला नेहमीच एक विवाहित स्त्री म्हटले जाते जी परमेश्वराभोवती राहते आणि दहाही दिशांना प्रसिद्ध आहे.

ਪ੍ਰਿਅ ਰੰਗ ਰੰਗਿ ਰਤੀ ਨਾਰਾਇਨ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਕੁਰਬਾਨੀ ॥੨॥੧੦੪॥੧੨੭॥
तिच्या प्रिय नारायणाच्या प्रेमात तल्लीन असलेल्या त्या जिवंत स्त्रीसाठी नानक स्वतःचे बलिदान देतात. ॥२॥१०४॥१२७॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सारग महाला ५ ॥

ਤੁਅ ਚਰਨ ਆਸਰੋ ਈਸ ॥
हे देवा! मी तुझ्या चरणांचा आश्रय घेतो.

ਤੁਮਹਿ ਪਛਾਨੂ ਸਾਕੁ ਤੁਮਹਿ ਸੰਗਿ ਰਾਖਨਹਾਰ ਤੁਮੈ ਜਗਦੀਸ ॥ ਰਹਾਉ ॥
मी तुला माझा ओळखीचा, नातेवाईक आणि साथीदार मानतो, तू माझा रक्षक आहेस, तू जगाचा देव आहेस.॥१॥रहाउ॥

ਤੂ ਹਮਰੋ ਹਮ ਤੁਮਰੇ ਕਹੀਐ ਇਤ ਉਤ ਤੁਮ ਹੀ ਰਾਖੇ ॥
तुम्ही आमचे आहात, आम्हाला तुमचे म्हटले जाते, तुम्हीच या जगात आणि परलोकात आमचे रक्षण करता.

ਤੂ ਬੇਅੰਤੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਸੁਆਮੀ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਕੋਈ ਲਾਖੈ ॥੧॥
तू अनंत आहेस, तू अमर्याद आहेस, तुला फक्त गुरुच्या कृपेनेच समजता येते. ॥१॥

ਬਿਨੁ ਬਕਨੇ ਬਿਨੁ ਕਹਨ ਕਹਾਵਨ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜਾਨੈ ॥
हे सर्वज्ञ! आपण न बोलता किंवा न बोलता मनातील प्रत्येक भावना तुम्हाला कळते.

ਜਾ ਕਉ ਮੇਲਿ ਲਏ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਨਕੁ ਸੇ ਜਨ ਦਰਗਹ ਮਾਨੇ ॥੨॥੧੦੫॥੧੨੮॥
नानक म्हणतात की ज्याला प्रभु आपल्या चरणी घेतो त्यालाच त्याच्या दरबारात आदर मिळतो. ॥२॥१०५॥१२८॥

ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੫
सारंग महाला ५ चौपदे घरु ५

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਹਰਿ ਭਜਿ ਆਨ ਕਰਮ ਬਿਕਾਰ ॥
लोकहो, परमेश्वराची उपासना करा, कारण इतर कर्म भ्रष्ट आणि निरुपयोगी आहेत.

ਮਾਨ ਮੋਹੁ ਨ ਬੁਝਤ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਕਾਲ ਗ੍ਰਸ ਸੰਸਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
अभिमान आणि आसक्ती यांची तहान कधीच शमत नाही आणि वेळ जगाला खाऊन टाकतो.॥१॥रहाउ॥

ਖਾਤ ਪੀਵਤ ਹਸਤ ਸੋਵਤ ਅਉਧ ਬਿਤੀ ਅਸਾਰ ॥
संपूर्ण आयुष्य खाणे, पिणे, हसणे आणि झोपणे यासारख्या निरुपयोगी कामांमध्ये जाते.

ਨਰਕ ਉਦਰਿ ਭ੍ਰਮੰਤ ਜਲਤੋ ਜਮਹਿ ਕੀਨੀ ਸਾਰ ॥੧॥
नरकाच्या पोटात धावत फिरत, माणूस वेदनेने जळत असतो आणि शेवटी यम त्याला शिक्षा करतो. ॥१॥

ਪਰ ਦ੍ਰੋਹ ਕਰਤ ਬਿਕਾਰ ਨਿੰਦਾ ਪਾਪ ਰਤ ਕਰ ਝਾਰ ॥
माणूस इतरांचा द्वेष करून, त्यांचा विश्वासघात करून, दुष्कर्म करून आणि निंदा आणि पाप करून आपले हात धुवून घेतो.

ਬਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰ ਬੂਝ ਨਾਹੀ ਤਮ ਮੋਹ ਮਹਾਂ ਅੰਧਾਰ ॥੨॥
खऱ्या गुरूशिवाय ज्ञान नसते आणि माणूस आसक्तीच्या महाअंधारात अडकून राहतो. ॥२॥

ਬਿਖੁ ਠਗਉਰੀ ਖਾਇ ਮੂਠੋ ਚਿਤਿ ਨ ਸਿਰਜਨਹਾਰ ॥
मनुष्याला सांसारिक इच्छांच्या फसवणुकीतून फसवले जाते पण तो निर्माणकर्त्याला आठवत नाही.

ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਪਤ ਹੋਇ ਰਹਿਓ ਨਿਆਰੋ ਮਾਤੰਗ ਮਤਿ ਅਹੰਕਾਰ ॥੩॥
हत्तीप्रमाणे तो आपल्या बुद्धीच्या अभिमानाने मातलेला असतो पण त्याच्या अंतरात लपलेल्या देवाला ओळखत नाही. ॥३॥

ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਭ ਸੰਤ ਰਾਖੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਅਧਾਰ ॥
परमेश्वराने आपल्या कमळाच्या चरणी आश्रय देऊन सज्जनांना कृपापूर्वक वाचवले आहे.

ਕਰ ਜੋਰਿ ਨਾਨਕੁ ਸਰਨਿ ਆਇਓ ਗੁੋਪਾਲ ਪੁਰਖ ਅਪਾਰ ॥੪॥੧॥੧੨੯॥
नानक हात जोडून परमात्माच्या, देवाच्या आश्रयाला आले आहेत. ॥४॥१॥१२९॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੬ ਪੜਤਾਲ
सरग महाला ५ घरे ६ तपास

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਸੁਭ ਬਚਨ ਬੋਲਿ ਗੁਨ ਅਮੋਲ ॥
प्रत्येक क्षणी चांगले शब्द बोला, हा एक अमूल्य गुण आहे.

ਕਿੰਕਰੀ ਬਿਕਾਰ ॥
वाईट गोष्टी करू नका.

ਦੇਖੁ ਰੀ ਬੀਚਾਰ ॥
हे जिवंत स्त्री! नीट विचार कर,

ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਧਿਆਇ ਮਹਲੁ ਪਾਇ ॥
शब्द-गुरूंचे ध्यान केल्याने मनुष्याला गंतव्यस्थान (ईश्वर) प्राप्त होते.

ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰੰਗ ਕਰਤੀ ਮਹਾ ਕੇਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तिथे तुम्ही आनंद घ्याल आणि प्रभूसोबत खेळाल.॥१॥रहाउ॥

ਸੁਪਨ ਰੀ ਸੰਸਾਰੁ ॥
हे जग एक स्वप्न आहे,

ਮਿਥਨੀ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥
इतर सर्व तपशील खोटे आहेत.

ਸਖੀ ਕਾਇ ਮੋਹਿ ਮੋਹਿਲੀ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰਿਦੈ ਮੇਲ ॥੧॥
अरे मित्रा! प्रेमाच्या भ्रमात तू का मोहित होतोस? तुझ्या प्रियकराचे प्रेम तुझ्या हृदयात राहू दे.

ਸਰਬ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੁ ॥
परमेश्वर सर्वांना प्रेम करतो,

ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਕੀ ਦਇਆਰੁ ॥
तो नेहमीच दयाळू असतो,

ਕਾਂਏਂ ਆਨ ਆਨ ਰੁਚੀਐ ॥
मग तुम्हाला इतर गोष्टींमध्ये रस का आहे?

ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਸੰਗਿ ਖਚੀਐ ॥
परमेश्वराच्या प्रेमात आणि भक्तीत मग्न राहा.

ਜਉ ਸਾਧਸੰਗ ਪਾਏ ॥
हे नानक! जेव्हा कोणी संतांच्या सहवासात असतो तेव्हाच

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਧਿਆਏ ॥
आत्मा देवाचे ध्यान करतो,

ਅਬ ਰਹੇ ਜਮਹਿ ਮੇਲ ॥੨॥੧॥੧੩੦॥
मग यमाच्या दूतांशी भेट होत नाही.॥२॥१॥१३०॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सारग महाला ५ ॥

ਕੰਚਨਾ ਬਹੁ ਦਤ ਕਰਾ ॥
भरपूर सोने दान करणे,

ਭੂਮਿ ਦਾਨੁ ਅਰਪਿ ਧਰਾ ॥
जमीन दान करणे.

ਮਨ ਅਨਿਕ ਸੋਚ ਪਵਿਤ੍ਰ ਕਰਤ ॥
विविध शुद्धता स्वीकारून मन शुद्ध करणे,

ਨਾਹੀ ਰੇ ਨਾਮ ਤੁਲਿ ਮਨ ਚਰਨ ਕਮਲ ਲਾਗੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे सर्व असूनही! या कर्मांची तुलना हरिनामाशी करता येत नाही, म्हणून मनाने प्रभूच्या चरणी लीन व्हावे. ॥१॥रहाउ॥

ਚਾਰਿ ਬੇਦ ਜਿਹਵ ਭਨੇ ॥
जिभेने चार वेदांचे पठण करणे,

ਦਸ ਅਸਟ ਖਸਟ ਸ੍ਰਵਨ ਸੁਨੇ ॥
कानांनी अठरा पुराणे आणि सहा शास्त्रे ऐकणे,

ਨਹੀ ਤੁਲਿ ਗੋਬਿਦ ਨਾਮ ਧੁਨੇ ॥
हे देखील गोविंदाच्या नावाच्या जपाच्या आवाजासारखे नाही.

ਮਨ ਚਰਨ ਕਮਲ ਲਾਗੇ ॥੧॥
मन कमळाच्या चरणांमध्ये लीन व्हावे. ॥१॥

ਬਰਤ ਸੰਧਿ ਸੋਚ ਚਾਰ ॥
उपवास, संध्याकाळची प्रार्थना, चार प्रकारचे शुद्धीकरण,

ਕ੍ਰਿਆ ਕੁੰਟਿ ਨਿਰਾਹਾਰ ॥
तीर्थयात्रेत उपवास करणे आणि अशुद्ध अन्न खाणे,

ਅਪਰਸ ਕਰਤ ਪਾਕਸਾਰ ॥
निउली कर्माचा खूप विस्तार,

ਨਿਵਲੀ ਕਰਮ ਬਹੁ ਬਿਸਥਾਰ ॥
धूप आणि दिवे देखील देवाच्या नावाशी तुलना करता येत नाहीत.

ਧੂਪ ਦੀਪ ਕਰਤੇ ਹਰਿ ਨਾਮ ਤੁਲਿ ਨ ਲਾਗੇ ॥
हे दयाळू रामा! गरिबांची विनवणी ऐक;

ਰਾਮ ਦਇਆਰ ਸੁਨਿ ਦੀਨ ਬੇਨਤੀ ॥
कृपया मला तुमचे दर्शन दाखवा, मला तुम्हाला माझ्या डोळ्यांनी पहायचे आहे.

ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਨੈਨ ਪੇਖਉ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਮਿਸਟ ਲਾਗੇ ॥੨॥੨॥੧੩੧॥
तुझे नावच सेवक नानकला गोड आहे. ॥२॥२॥१३१॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सारग महाला ५ ॥

ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਜਾਪਿ ਰਮਤ ਰਾਮ ਸਹਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
रामाचे नाव घ्या, शेवटी फक्त रामच तुम्हाला मदत करेल.॥१॥रहाउ॥

ਸੰਤਨ ਕੈ ਚਰਨ ਲਾਗੇ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਤਿਆਗੇ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਲਬਧਿ ਅਪਨੀ ਪਾਈ ॥੧॥
संतांच्या चरणी येऊन काम, क्रोध आणि लोभ यांचा त्याग होतो आणि गुरुदेवांच्या कृपेने इच्छा पूर्ण होतात. ॥१॥

ਬਿਨਸੇ ਭ੍ਰਮ ਮੋਹ ਅੰਧ ਟੂਟੇ ਮਾਇਆ ਕੇ ਬੰਧ ਪੂਰਨ ਸਰਬਤ੍ਰ ਠਾਕੁਰ ਨਹ ਕੋਊ ਬੈਰਾਈ ॥
भ्रम नष्ट होतो, आसक्तीचा अंधार नाहीसा होतो आणि भ्रमाचे सर्व बंधन तुटतात. मग परमेश्वर सर्वत्र उपस्थित असल्याचे दिसून येते आणि कोणतेही शत्रू नसतात.

ਸੁਆਮੀ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੋਖ ਗਏ ਸੰਤਨ ਕੈ ਚਰਨ ਲਾਗਿ ਨਾਨਕ ਗੁਨ ਗਾਈ ॥੨॥੩॥੧੩੨॥
जेव्हा परमेश्वर प्रसन्न होतो तेव्हा जन्म आणि मृत्यूचे पाप दूर होतात. हे नानक! संतांच्या चरणी नतमस्तक होऊन, मनुष्य देवाचे गुणगान गातो. ॥२॥३॥१३२॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सारग महाला ५ ॥

ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰਿ ਮੁਖਹੁ ਬੋਲਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ਮਨਿ ਧਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तुमच्या मुखातून हरि-हरि नावाचा जप करा, हरिला तुमच्या मनात ठेवा.॥१॥रहाउ॥

ਸ੍ਰਵਨ ਸੁਨਨ ਭਗਤਿ ਕਰਨ ਅਨਿਕ ਪਾਤਿਕ ਪੁਨਹਚਰਨ ॥
कानांनी हरि संकीर्तन ऐकणे आणि हरिभक्ती करणे हे अनेक पापांचे प्रायश्चित्त आहे.

ਸਰਨ ਪਰਨ ਸਾਧੂ ਆਨ ਬਾਨਿ ਬਿਸਾਰੇ ॥੧॥
इतर सर्व गोष्टी विसरून, संतांचा आश्रय घ्यावा. ॥१॥

ਹਰਿ ਚਰਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨੀਤ ਨੀਤਿ ਪਾਵਨਾ ਮਹਿ ਮਹਾ ਪੁਨੀਤ ॥
हरीच्या चरणांवर नेहमीच प्रेम समर्पित करणे ही पवित्र गोष्टींपैकी सर्वात पवित्र गोष्ट आहे.

ਸੇਵਕ ਭੈ ਦੂਰਿ ਕਰਨ ਕਲਿਮਲ ਦੋਖ ਜਾਰੇ ॥
ते भक्तांचे भय दूर करते आणि सर्व पापे आणि दोष जाळून टाकते.

ਕਹਤ ਮੁਕਤ ਸੁਨਤ ਮੁਕਤ ਰਹਤ ਜਨਮ ਰਹਤੇ ॥
जे हरिनाम जपतात आणि हरि भजन ऐकतात ते जगाच्या बंधनातून मुक्त होतात आणि जन्म-मृत्यूच्या चक्रातून मुक्त होतात.

ਰਾਮ ਰਾਮ ਸਾਰ ਭੂਤ ਨਾਨਕ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥੨॥੪॥੧੩੩॥
नानक रामाचे नाव जगाचे सार आहे यावर चिंतन करतात. ॥२॥४॥१३३॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सारग महाला ५ ॥

ਨਾਮ ਭਗਤਿ ਮਾਗੁ ਸੰਤ ਤਿਆਗਿ ਸਗਲ ਕਾਮੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे भक्तांनो! सर्व इच्छा बाजूला ठेवून, फक्त नामाची भक्ती मागा.॥१॥रहाउ॥

ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਇ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ਗੁਨ ਗੋੁਬਿੰਦ ਸਦਾ ਗਾਇ ॥
प्रेमाने देवाचे ध्यान करा, नेहमी गोविंदाचे गुणगान करा, हरि भक्तांच्या चरणांची धूळ घ्या, परमेश्वर सर्वस्वाचा दाता आहे. ॥१॥

ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਰੇਨ ਬਾਂਛੁ ਦੈਨਹਾਰ ਸੁਆਮੀ ॥੧॥
हरिनाम सर्व कल्याण, आनंद आणि आनंद प्रदान करतो.

ਸਰਬ ਕੁਸਲ ਸੁਖ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ਆਨਦਾ ਆਨੰਦ ਨਾਮ ਜਮ ਕੀ ਕਛੁ ਨਾਹਿ ਤ੍ਰਾਸ ਸਿਮਰਿ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥
सर्वज्ञ परमेश्वराची पूजा केल्याने, यमाचे दुःख देखील एखाद्याला प्रभावित करत नाही.

ਏਕ ਸਰਨ ਗੋਬਿੰਦ ਚਰਨ ਸੰਸਾਰ ਸਗਲ ਤਾਪ ਹਰਨ ॥
देवाच्या चरणांचा आश्रय घेतल्याने जगातील दुःखे आणि आजार दूर होतात.

ਨਾਵ ਰੂਪ ਸਾਧਸੰਗ ਨਾਨਕ ਪਾਰਗਰਾਮੀ ॥੨॥੫॥੧੩੪॥
नानक म्हणतात की संतांचा संग, जे होड्यांसारखे आहेत, ते एखाद्याला जगाच्या समुद्रातून पार घेऊन जातील. ॥२॥५॥१३४॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सारग महाला ५ ॥

ਗੁਨ ਲਾਲ ਗਾਵਉ ਗੁਰ ਦੇਖੇ ॥
गुरुंना पाहून मी देवाचे गुणगान गातो.

ਪੰਚਾ ਤੇ ਏਕੁ ਛੂਟਾ ਜਉ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਗ ਰਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जेव्हा तो संत पुरुषांच्या संपर्कात आला तेव्हा तो वासना इत्यादी पाच दुर्गुणांपासून मुक्त झाला.॥१॥रहाउ॥

ਦ੍ਰਿਸਟਉ ਕਛੂ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਇ ਮਾਨੁ ਤਿਆਗਿ ਮੋਹਾ ॥
जे काही दिसतंय ते तुमच्यासोबत जात नाही, म्हणून आसक्ती आणि अभिमान सोडून द्या.

ਏਕੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਇ ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੰਗਿ ਸੋਹਾ ॥੧॥
फक्त देवावर प्रेम करा आणि संतांच्या संगतीत कृपा मिळवा. ॥१॥

ਪਾਇਓ ਹੈ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨੁ ਸਗਲ ਆਸ ਪੂਰੀ ॥
जेव्हा मला सद्‌गुणांचा खजिना असलेला देव सापडला, तेव्हा माझ्या सर्व आशा पूर्ण झाल्या.

ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਅਨੰਦ ਭਏ ਗੁਰਿ ਬਿਖਮ ਗਾਰ੍ਹ ਤੋਰੀ ॥੨॥੬॥੧੩੫॥
नानक म्हणतात की गुरूंनी वाईटाचा जड किल्ला तोडला आहे, त्यामुळे मनात फक्त आनंद आहे.॥२॥६॥१३५॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सारग महाला ५ ॥

ਮਨਿ ਬਿਰਾਗੈਗੀ ॥ ਖੋਜਤੀ ਦਰਸਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
एकांती मन फक्त हरीच्या दर्शनाचा शोध घेते.॥१॥रहाउ॥

ਸਾਧੂ ਸੰਤਨ ਸੇਵਿ ਕੈ ਪ੍ਰਿਉ ਹੀਅਰੈ ਧਿਆਇਓ ॥
संतांच्या सेवेत मग्न होऊन, तो आपल्या हृदयात आपल्या प्रिय प्रभूचे ध्यान करत आहे.

ਆਨੰਦ ਰੂਪੀ ਪੇਖਿ ਕੈ ਹਉ ਮਹਲੁ ਪਾਵਉਗੀ ॥੧॥
परमेश्वराला आनंदाच्या रूपात पाहिल्यानंतर, मला त्याचा महाल सापडेल. ॥१॥

ਕਾਮ ਕਰੀ ਸਭ ਤਿਆਗਿ ਕੈ ਹਉ ਸਰਣਿ ਪਰਉਗੀ ॥
मी माझ्या सर्व इच्छा सोडून देईन आणि त्याच्या आश्रयाला राहीन.

ਨਾਨਕ ਸੁਆਮੀ ਗਰਿ ਮਿਲੇ ਹਉ ਗੁਰ ਮਨਾਵਉਗੀ ॥੨॥੭॥੧੩੬॥
हे नानक! मी गुरुंना मला गुरुशी जोडण्यासाठी राजी करेन. ॥२॥७॥१३६॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सारग महाला ५ ॥

ਐਸੀ ਹੋਇ ਪਰੀ ॥
मी असा झालो आहे,

ਜਾਨਤੇ ਦਇਆਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
दीनदयाळला हे माहित आहे.॥१॥रहाउ॥

ਮਾਤਰ ਪਿਤਰ ਤਿਆਗਿ ਕੈ ਮਨੁ ਸੰਤਨ ਪਾਹਿ ਬੇਚਾਇਓ ॥
माझ्या आईवडिलांना सोडून देऊन, मी माझा आत्मा संतांना विकला आहे.

ਜਾਤਿ ਜਨਮ ਕੁਲ ਖੋਈਐ ਹਉ ਗਾਵਉ ਹਰਿ ਹਰੀ ॥੧॥
जात, जन्म, वंश इत्यादी सर्व गमावून मी देवाचे गुणगान गातो. ॥१॥

ਲੋਕ ਕੁਟੰਬ ਤੇ ਟੂਟੀਐ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਤਿ ਕਿਰਤਿ ਕਰੀ ॥
सार्वजनिक लाज आणि कुटुंबाशी असलेले संबंध तोडून देवाने मला यशस्वी केले आहे.

ਗੁਰਿ ਮੋ ਕਉ ਉਪਦੇਸਿਆ ਨਾਨਕ ਸੇਵਿ ਏਕ ਹਰੀ ॥੨॥੮॥੧੩੭॥
नानक म्हणतात की गुरूंनी मला फक्त देवाची पूजा करण्याची शिकवण दिली आहे.॥२॥३८॥१३७॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सारग महाला ५ ॥

ਲਾਲ ਲਾਲ ਮੋਹਨ ਗੋਪਾਲ ਤੂ ॥
हे प्रिय प्रभू! तू सर्वांचा रक्षक आहेस.

ਕੀਟ ਹਸਤਿ ਪਾਖਾਣ ਜੰਤ ਸਰਬ ਮੈ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਤੂ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तुम्ही सर्व कीटक, हत्ती, दगड आणि प्राणी इत्यादींचे पालनपोषण करता.॥१॥रहाउ॥

ਨਹ ਦੂਰਿ ਪੂਰਿ ਹਜੂਰਿ ਸੰਗੇ ॥
तू फार दूर नाहीस, तू आमच्या आजूबाजूला आहेस.

ਸੁੰਦਰ ਰਸਾਲ ਤੂ ॥੧॥
तू सुंदर आणि रसाळ आहेस.

ਨਹ ਬਰਨ ਬਰਨ ਨਹ ਕੁਲਹ ਕੁਲ ॥
नानक म्हणतात, हे प्रभू! तू जाती, वंश आणि वंशावळीपासून रहित आहेस.

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾਲ ਤੂ ॥੨॥੯॥੧੩੮॥
तू खूप दयाळू आहेस. ॥२॥९॥१३८॥

ਸਾਰਗ ਮਃ ੫ ॥
सारग महाला ५ ॥

ਕਰਤ ਕੇਲ ਬਿਖੈ ਮੇਲ ਚੰਦ੍ਰ ਸੂਰ ਮੋਹੇ ॥
आपल्याला वस्तूंशी जोडणारा भ्रम आपला खेळ खेळतो; त्याने सूर्य आणि चंद्रालाही मोहित केले आहे.

ਉਪਜਤਾ ਬਿਕਾਰ ਦੁੰਦਰ ਨਉਪਰੀ ਝੁਨੰਤਕਾਰ ਸੁੰਦਰ ਅਨਿਗ ਭਾਉ ਕਰਤ ਫਿਰਤ ਬਿਨੁ ਗੋਪਾਲ ਧੋਹੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥
त्याच्या पायजमांचा सुंदर आवाज गोंधळ निर्माण करतो, तो अनेक प्रकारचे हावभाव दाखवतो आणि देवाशिवाय सर्वांना फसवतो.॥१॥रहाउ॥

ਤੀਨਿ ਭਉਨੇ ਲਪਟਾਇ ਰਹੀ ਕਾਚ ਕਰਮਿ ਨ ਜਾਤ ਸਹੀ ਉਨਮਤ ਅੰਧ ਧੰਧ ਰਚਿਤ ਜੈਸੇ ਮਹਾ ਸਾਗਰ ਹੋਹੇ ॥੧॥
तिन्ही जग भ्रमात गुंतलेले आहेत आणि कर्मकांडांपासून सुटका नाही. या जगातील लोक अंध प्रयत्नांमध्ये गुंतलेले आहेत आणि समुद्रातील लाटांसारखे इकडे तिकडे उडत आहेत. ॥१॥

ਉਧਰੇ ਹਰਿ ਸੰਤ ਦਾਸ ਕਾਟਿ ਦੀਨੀ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਨਾਮੁ ਜਾ ਕੋ ਸਿਮਰਿ ਨਾਨਕ ਓਹੇ ॥੨॥੧੦॥੧੩੯॥੩॥੧੩॥੧੫੫॥

देवाच्या भक्तांना मुक्ती मिळाली आहे आणि त्यांचा यमाचा फास कापला गेला आहे. हे नानक! ज्याच्या नावाने पतितांना शुद्ध केले जाते त्याची उपासना करा. ॥ २ ॥ १० ॥ १३९ ॥ ३ ॥ १३ ॥ १५५ ॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्‌गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਰਾਗੁ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੯ ॥

रागु सारंग महाला ९ ॥

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਤੇਰੋ ਕੋ ਨ ਸਹਾਈ ॥

हे मानवा! देवाशिवाय तुला कोणी मदत करणारा नाही.

ਕਾਂ ਕੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ਕੋ ਕਾਹੂ ਕੋ ਭਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

कोण नेहमीच कोणाचे आईवडील, मुलगा, पत्नी, भाऊ होते? ॥१॥रहाउ॥

ਧਨੁ ਧਰਨੀ ਅਰੁ ਸੰਪਤਿ ਸਗਰੀ ਜੋ ਮਾਨਿਓ ਅਪਨਾਈ ॥

तुम्ही ज्या संपत्ती, मालमत्ता आणि मालमत्तांना आपले मानता.

ਤਨ ਛੂਟੈ ਕਛੁ ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲੈ ਕਹਾ ਤਾਹਿ ਲਪਟਾਈ ॥੧॥

एकदा शरीर सोडले की, यापैकी काहीही तुमच्यासोबत जात नाही, मग तुम्ही त्यांना का चिकटून राहता? ॥१॥

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਸਦਾ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਤਾ ਸਿਉ ਰੁਚਿ ਨ ਬਢਾਈ ॥

देव दयाळू आहे आणि तो नेहमीच दुःख दूर करतो, पण मला त्याच्यामध्ये रस निर्माण झाला नाही.

ਨਾਨਕ ਕਹਤ ਜਗਤ ਸਭ ਮਿਥਿਆ ਜਿਉ ਸੁਪਨਾ ਰੈਨਾਈ ॥੨॥੧॥

नानक म्हणतात की ज्याप्रमाणे रात्रीचे स्वप्न खोटे असते, त्याचप्रमाणे संपूर्ण जग खोटे असते. ॥२॥१॥

ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੯ ॥

रागु सारंग महाला ९ ॥

ਕਹਾ ਮਨ ਬਿਖਿਆ ਸਿਉ ਲਪਟਾਹੀ ॥
हे मन! तू सांसारिक इच्छांना का चिकटून आहेस?

ਯਾ ਜਗ ਮਹਿ ਕੋਊ ਰਹਨੁ ਨ ਪਾਵੈ ਇਕਿ ਆਵਹਿ ਇਕਿ ਜਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
या जगात कोणीही कायमचे राहत नाही, (मृत्यू अटळ आहे, म्हणून) काही येतात आणि काही जातात. ॥१॥रहाउ॥

ਕਾਂ ਕੋ ਤਨੁ ਧਨੁ ਸੰਪਤਿ ਕਾਂ ਕੀ ਕਾ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ਲਗਾਹੀ ॥
हे शरीर! संपत्ती आणि मालमत्ता कोणाची होती? मग तुम्ही त्याच्या प्रेमात का पडत आहात?

ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਸਗਲ ਬਿਨਾਸੈ ਜਿਉ ਬਾਦਰ ਕੀ ਛਾਹੀ ॥੧॥
जे काही दृश्यमान आहे ते ढगांच्या सावलीसारखे नाशवंत आहे. ॥१॥

ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਸਰਣਿ ਸੰਤਨ ਗਹੁ ਮੁਕਤਿ ਹੋਹਿ ਛਿਨ ਮਾਹੀ ॥
तुमचा अभिमान सोडून संतांचा आश्रय घ्या, तुम्हाला क्षणातच मोक्ष मिळेल.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਭਗਵੰਤ ਭਜਨ ਬਿਨੁ ਸੁਖੁ ਸੁਪਨੈ ਭੀ ਨਾਹੀ ॥੨॥੨॥
नानक म्हणतात की देवाची पूजा केल्याशिवाय स्वप्नातही आनंद मिळत नाही. ॥२॥२॥

ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੯ ॥
रागु सारंग महाला ९ ॥

ਕਹਾ ਨਰ ਅਪਨੋ ਜਨਮੁ ਗਵਾਵੈ ॥
अरे माणसा, तू तुझे आयुष्य का वाया घालवत आहेस?

ਮਾਇਆ ਮਦਿ ਬਿਖਿਆ ਰਸਿ ਰਚਿਓ ਰਾਮ ਸਰਨਿ ਨਹੀ ਆਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तू मायेच्या नशेत आणि संसारिक सुखांच्या मोहात मग्न आहेस, तू देवाचा आश्रय का घेत नाहीस? ॥१॥रहाउ॥

ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਸਗਲ ਹੈ ਸੁਪਨੋ ਦੇਖਿ ਕਹਾ ਲੋਭਾਵੈ ॥
हे सगळं जग स्वप्नासारखं आहे, मग ते पाहून तुम्ही का मोहित होता?

ਜੋ ਉਪਜੈ ਸੋ ਸਗਲ ਬਿਨਾਸੈ ਰਹਨੁ ਨ ਕੋਊ ਪਾਵੈ ॥੧॥
जे काही जन्माला येते ते सर्व नष्ट होते, कोणीही येथे कायमचे राहत नाही. ॥१॥

ਮਿਥਿਆ ਤਨੁ ਸਾਚੋ ਕਰਿ ਮਾਨਿਓ ਇਹ ਬਿਧਿ ਆਪੁ ਬੰਧਾਵੈ ॥
तू या खोट्या शरीराला खरे मानलेस, अशा प्रकारे तू स्वतः खोट्यात अडकलास.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੋਊ ਜਨੁ ਮੁਕਤਾ ਰਾਮ ਭਜਨ ਚਿਤੁ ਲਾਵੈ ॥੨॥੩॥
नानक म्हणतात की जो माणूस आपले मन देवाच्या उपासनेसाठी समर्पित करतो तोच जगाच्या बंधनातून मुक्त होतो.॥२॥३॥

ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੯ ॥
रागु सारंग महाला ९ ॥

ਮਨ ਕਰਿ ਕਬਹੂ ਨ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇਓ ॥
अरे माणसा, तू कधीच मनापासून देवाची स्तुती केली नाहीस.

ਬਿਖਿਆਸਕਤ ਰਹਿਓ ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ਕੀਨੋ ਅਪਨੋ ਭਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
रात्रंदिवस सांसारिक सुखांमध्ये मग्न राहा आणि तुम्हाला हवे तसे करा.॥१॥रहाउ॥

ਗੁਰ ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਨਿਓ ਨਹਿ ਕਾਨਨਿ ਪਰ ਦਾਰਾ ਲਪਟਾਇਓ ॥
त्याने गुरुंच्या शिकवणीकडे लक्ष दिले नाही आणि दुसऱ्या स्त्रीमध्ये मग्न राहिला.

ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਕਾਰਨਿ ਬਹੁ ਧਾਵਤ ਸਮਝਿਓ ਨਹ ਸਮਝਾਇਓ ॥੧॥
इतरांच्या टीकेमुळे तो खूप धावपळ करत असे पण चांगल्या गोष्टी समजावून सांगूनही तो समजू शकत नव्हता.

ਕਹਾ ਕਹਉ ਮੈ ਅਪੁਨੀ ਕਰਨੀ ਜਿਹ ਬਿਧਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਓ ॥
मी माझ्या कर्मांचे आणि हे आयुष्य कसे वाया घालवले याचे स्पष्टीकरण कसे देऊ?

ਕਹਿ ਨਾਨਕ ਸਭ ਅਉਗਨ ਮੋ ਮਹਿ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਸਰਨਾਇਓ ॥੨॥੪॥੩॥੧੩॥੧੩੯॥੪॥੧੫੯॥
नानक म्हणतात, "हे देवा! मी दोषांनी भरलेला आहे; मला तुझ्या आश्रयाला घेऊन
वाचव."॥२॥४॥३॥१३९॥४॥१३५९॥

ਰਾਗੁ ਸਾਰਗ ਅਸਟਪਦੀਆ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧
रागु सर्ग अष्टपद्या महाला १ घरु १

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਜੀਵਾ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥
हे आई! देवाशिवाय जगणे मला शक्य नाही.

ਜੈ ਜਗਦੀਸ ਤੇਰਾ ਜਸੁ ਜਾਚਉ ਮੈ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਰਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे विश्वाच्या स्वामी! तुमचा विजय असो. मला फक्त तुमचा गौरव हवा आहे, मी तुमच्याशिवाय जगू शकत नाही.॥१॥रहाउ॥

ਹਰਿ ਕੀ ਪਿਆਸ ਪਿਆਸੀ ਕਾਮਨਿ ਦੇਖਉ ਰੈਨਿ ਸਬਾਈ ॥
मी, तहानलेली स्त्री, रात्रभर परमेश्वराला भेटण्याच्या तहानेत त्याची वाट पाहत असते.

ਸ੍ਰੀਧਰ ਨਾਥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਲੀਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਨੈ ਪੀਰ ਪਰਾਈ ॥੧॥
त्या परमेश्वराने माझ्या मनावर ताबा मिळवला आहे आणि फक्त तोच परमेश्वर माझ्या हृदयाचे दु:ख जाणतो. ॥१॥

ਗਣਤ ਸਰੀਰਿ ਪੀਰ ਹੈ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਪਾਂਈ ॥
देवाशिवाय हे शरीर दुःखाने भरलेले आहे आणि गुरूंच्या शिकवणीनेच देवाची प्राप्ती होऊ शकते.

ਹੋਹੁ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹਾਂ ਸਮਾਈ ॥੨॥
हे परमेश्वरा! दयाळू हो आणि माझ्यावर दया कर, म्हणजे मी तुझ्यात विलीन होईन.

ਐਸੀ ਰਵਤ ਰਵਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਈ ॥
हे माझ्या मन! तुझे मन देवाच्या चरणांवर स्थिर राहावे म्हणून हे कर.

ਬਿਸਮ ਭਏ ਗੁਣ ਗਾਇ ਮਨੋਹਰ ਨਿਰਭਉ ਸਹਜਿ ਸਮਾਈ ॥੩॥
त्याचे सुंदर गुणगान गात आम्ही आनंदाने चकित झालो आणि स्वाभाविकपणे प्रभूमध्ये विलीन झालो. ॥३॥

ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਧੁਨਿ ਨਿਹਚਲ ਘਟੈ ਨ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥
हरिनामाचा मूक आवाज या हृदयात नेहमीच गुंजत राहतो, जो कमी होत नाही आणि त्याचे महत्त्व अवर्णनीय नाही.

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ਨਿਰਧਨੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥੪॥
खऱ्या गुरूंनी हे रहस्य उलगडले आहे की हरीच्या नावाशिवाय प्रत्येक व्यक्ती गरीब आहे. ॥४॥

ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਾਨ ਭਏ ਸੁਨਿ ਸਜਨੀ ਦੂਤ ਮੁਏ ਬਿਖੁ ਖਾਈ ॥
हे माझ्या प्रिये! ऐक: माझा प्रियकर माझे जीवन बनला आहे, आणि विष सेवन केल्याने वासना आणि इतर वासना नष्ट झाल्या आहेत.

ਜਬ ਕੀ ਉਪਜੀ ਤਬ ਕੀ ਤੈਸੀ ਰੰਗੁਲ ਭਈ ਮਨਿ ਭਾਈ ॥੫॥
प्रेम निर्माण झाल्यापासून ते तसेच आहे आणि माझे मन त्याच्या प्रेमात मग्न आहे. ॥५॥

ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਸਦਾ ਲਿਵ ਹਰਿ ਸਿਉ ਜੀਵਾਂ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਈ ॥
मी नैसर्गिकरित्या देवाशी जोडलेला आहे आणि मी माझे जीवन त्याचे गुणगान गाऊन जगतो.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਰਤਾ ਬੈਰਾਗੀ ਨਿਜ ਘਰਿ ਤਾੜੀ ਲਾਈ ॥੬॥
माझ्या गुरूंच्या शिकवणीत मग्न होऊन, मी अलिप्त झालो आहे आणि खऱ्या घरात ध्यान करत

आहे. ॥६॥

ਸੁਧ ਰਸ ਨਾਮੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ਨਿਜ ਘਰਿ ਤਤੁ ਗੁਸਾਂਈਂ ॥
हरिचे अमृतरूपी नाव मला गोड अमृतासारखे वाटले आहे आणि मी माझ्या अंतरातच परमेश्वराला शोधले आहे.

ਤਹ ਹੀ ਮਨੁ ਜਹ ਹੀ ਤੈ ਰਾਖਿਆ ਐਸੀ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਈ ॥੭॥
माझ्या गुरूकडून मला असे शिक्षण मिळाले की माझे मन जिथे स्थिर होते तिथेच स्थिर राहिले. ॥७॥

ਸਨਕ ਸਨਾਦਿ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿ ਇੰਦ੍ਰਾਦਿਕ ਭਗਤਿ ਰਤੇ ਬਨਿ ਆਈ ॥
सनक-संदन, ब्रह्मा, इंद्र इत्यादी देवाच्या भक्तीत तल्लीन राहून यशस्वी झाले.

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਘਰੀ ਨ ਜੀਵਾਂ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ॥੮॥੧॥
गुरु नानक म्हणतात की देवाशिवाय क्षणभरही जगणे कठीण आहे, कारण सर्व स्तुती देवाच्या नावातच आहे. ॥८॥१॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੧ ॥
सारग महाला १ ॥

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਧੀਰੈ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ॥
देवाशिवाय माझे मन कसे धीर धरू शकेल?

ਕੋਟਿ ਕਲਪ ਕੇ ਦੂਖ ਬਿਨਾਸਨ ਸਾਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ਨਿਬੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तोच लाखो कल्पांचे दुःख दूर करतो आणि सत्यावर विश्वास ठेवल्यानंतरच निर्णय घेतो.॥१॥रहाउ॥

ਕ੍ਰੋਧੁ ਨਿਵਾਰਿ ਜਲੇ ਹਉ ਮਮਤਾ ਪ੍ਰੇਮੁ ਸਦਾ ਨਉ ਰੰਗੀ ॥
जेव्हा राग शांत झाला, तेव्हा अहंकार आणि आसक्ती जळून खाक झाली आणि नऊ रंगांचे प्रेम मनात स्थिरावले.

ਅਨਭਉ ਬਿਸਰਿ ਗਏ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਚਿਆ ਹਰਿ ਨਿਰਮਾਇਲੁ ਸੰਗੀ ॥੧॥
जेव्हा मी परमेश्वराची प्रार्थना केली तेव्हा माझे सर्व भय नाहीसे झाले. आता शुद्ध परमेश्वर माझ्यासोबत आहे. ॥१॥

ਚੰਚਲ ਮਤਿ ਤਿਆਗਿ ਭਉ ਭੰਜਨੁ ਪਾਇਆ ਏਕ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥
एका शब्दावर लक्ष केंद्रित करून, चंचल मन मागे टाकले आणि अशा प्रकारे भीतीचा नाश

करणाऱ्या परमेश्वराची प्राप्ती झाली.

ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿ ਤ੍ਰਿਖਾ ਨਿਵਾਰੀ ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਲਏ ਬਡਭਾਗੀ ॥੨॥
हरीच्या नामाचे अमृत चाखून त्याने आपली तहान भागवली आणि मोठ्या भाग्याने तो देवाला भेटला. ॥२॥

ਅਭਰਤ ਸਿੰਚਿ ਭਏ ਸੁਭਰ ਸਰ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਚੁ ਨਿਹਾਲਾ ॥
गुरुंच्या शिकवणीतून परम सत्याचे दर्शन घेतल्यानंतर मनाचे रिकामे तळे पूर्णपणे भरले आहे आणि ते आनंदित झाले आहे.

ਮਨ ਰਤਿ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਨਿਹਕੇਵਲ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਦਇਆਲਾ ॥੩॥
मन देवाच्या नावात लीन होते, तो युगानुयुगे दयाळू आहे. ॥३॥

ਮੋਹਨਿ ਮੋਹਿ ਲੀਆ ਮਨੁ ਮੋਰਾ ਬਡੈ ਭਾਗ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥
प्रिय परमेश्वराने माझे हृदय मोहित केले आहे आणि मोठ्या भाग्याने मी त्याला समर्पित आहे.

ਸਾਚੁ ਬੀਚਾਰਿ ਕਿਲਵਿਖ ਦੁਖ ਕਾਟੇ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਅਨਰਾਗੀ ॥੪॥
जर कोणी परम सत्याचे चिंतन केले तर पापे आणि दुःखे दूर होतात आणि मन शुद्ध होते आणि त्याच्या प्रेमात मग्न होते. ॥४॥

ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ਸਾਗਰ ਰਤਨਾਗਰ ਅਵਰ ਨਹੀ ਅਨ ਪੂਜਾ ॥
देव महान आहे, तो अगाध आहे, तो गुणांचा सागर आहे आणि रत्नांचा भांडार आहे, त्याच्याशिवाय दुसरा कोणीही उपासनेस पात्र नाही.

ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਿ ਭਰਮ ਭਉ ਭੰਜਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨਿਆ ਦੂਜਾ ॥੫॥
शब्द-गुरूचे ध्यान केल्याने, केवळ गोंधळ आणि भीतीचा नाश करणारा परम ब्रह्माच स्वीकारला गेला आहे; त्यांच्याशिवाय इतर कोणीही स्वीकारला गेला नाही. ॥५॥

ਮਨੂਆ ਮਾਰਿ ਨਿਰਮਲ ਪਦੁ ਚੀਨਿਆ ਹਰਿ ਰਸ ਰਤੇ ਅਧਿਕਾਈ ॥
मनाच्या इच्छांना मारून, मी शुद्ध स्थिती प्राप्त केली आहे आणि बहुतेकदा हरिनामाच्या अमृतात मग्न आहे.

ਏਕਸ ਬਿਨੁ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨਾਂ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥੬॥
खऱ्या गुरूंनी रहस्य उलगडले आहे, म्हणून मी एकाच देवाशिवाय इतर कोणावरही विश्वास ठेवत नाही. ॥६॥

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਅਨਾਥੁ ਅਜੋਨੀ ਗੁਰਮਤਿ ਏਕੋ ਜਾਨਿਆ ॥
गुरूच्या मते, जगाचा स्वामी, मन आणि वाणीच्या पलीकडे असलेल्या, अप्राप्य देवाचे रहस्य जाणून घेतले पाहिजे.

ਸੁਭਰ ਭਰੇ ਨਾਹੀ ਚਿਤੁ ਡੋਲੈ ਮਨ ਹੀ ਤੇ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੭॥
मनाचे तळे भरले आहे, आता मन विचलित झालेले नाही आणि मन स्वतःमध्ये पूर्णपणे आत्मविश्वासू झाले आहे. ॥७॥

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਅਕਥਉ ਕਥੀਐ ਕਹਉ ਕਹਾਵੈ ਸੋਈ ॥
गुरुंच्या कृपेने, मी अव्यक्त (देव) बद्दल बोलत आहे, मी फक्त तेच बोलतो जे प्रभु मला सांगतात.

ਨਾਨਕ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਹਮਾਰੇ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨਿਆ ਕੋਈ ॥੮॥੨॥
गुरु नानक म्हणतात - तो दयाळू देव आपले सर्वस्व आहे, आपण त्याच्याशिवाय इतर कोणावरही विश्वास ठेवत नाही. ॥८॥२॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੩ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੧
सारग महाला 3 अष्टपद्या घरु १

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਵਡਾਈ ॥
अरे माझ्या मन, संपूर्ण विश्वात फक्त देवाचे नाव प्रसिद्ध आहे.

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣਾ ਕੋਈ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਮੁਕਤਿ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मी देवाशिवाय इतर कोणावरही विश्वास ठेवत नाही आणि देवाच्या नावानेच मोक्ष मिळतो.॥१॥रहाउ॥

ਸਬਦਿ ਭਉ ਭੰਜਨੁ ਜਮਕਾਲ ਨਿਖੰਜਨੁ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥
मी स्वतःला त्या देवाला समर्पित केले आहे जो शब्दांद्वारे भीतीचा नाश करतो आणि मृत्यूचा काळ नष्ट करतो.

ਹਰਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਸਹਜੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥੧॥
गुरुच्या उपस्थितीत, मला आनंद देणाऱ्या परमेश्वराला जाणून घ्यावे लागते आणि स्वाभाविकच मी त्याच्यात लीन होतो. ॥१॥

ਭਗਤਾਂ ਕਾ ਭੋਜਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪੈਨ੍ਣੁ ਭਗਤਿ ਬਡਾਈ ॥
हरिनामाचा जप करणे हे भक्तांचे अन्न आहे आणि भक्ती आणि संकीर्तन हे त्यांचे जीवनपद्धतीचे वेशभूषा आहे.

ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਸੇਵਨਿ ਹਰਿ ਦਰਿ ਸੋਭਾ ਪਾਈ ॥੨॥
हरीच्या भक्तीत नेहमीच तल्लीन झालेले भक्त त्यांच्या खऱ्या घरात स्थिर राहतात आणि परमेश्वर त्यांच्या दाराशी उपस्थित असतो. ॥२॥

ਮਨਮੁਖ ਬੁਧਿ ਕਾਚੀ ਮਨੂਆ ਡੋਲੈ ਅਕਥੁ ਨ ਕਥੈ ਕਹਾਨੀ ॥
जो माणूस आपल्या मनानुसार वागतो त्याची बुद्धी मंद असते, त्याचे मन विचलित होते आणि तो न सांगितलेली गोष्ट सांगण्यास असमर्थ असतो.

ਗੁਰਮਤਿ ਨਿਹਚਲੁ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਾਚੀ ਬਾਨੀ ॥੩॥
गुरुंच्या अढळ मार्गदर्शनामुळे, परमेश्वर मनात वास करतो आणि त्याचे शब्दही अमृतसारखे होतात. ॥३॥

ਮਨ ਕੇ ਤਰੰਗ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਰੇ ਰਸਨਾ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਈ ॥
मनाच्या लाटा शब्दांनी थांबवल्या आहेत आणि जीभ स्वाभाविकपणे आनंदी झाली आहे.

ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿ ਰਹੀਐ ਸਦ ਅਪੁਨੇ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੪॥
ज्या सत्गुरूंनी आपल्याला देवाला समर्पित केले आहे त्यांच्याशी आपण संपर्कात राहिले पाहिजे. ॥४॥

ਮਨੁ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਤਾ ਮੁਕਤੋ ਹੋਵੈ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਈ ॥
जेव्हा आपण शब्दांद्वारे (दुर्गुणांपासून) आपले मन मारतो आणि आपले मन भगवंताच्या चरणांवर केंद्रित करतो, तेव्हा आपल्याला मुक्ती मिळते.

ਹਰਿ ਸਰੁ ਸਾਗਰੁ ਸਦਾ ਜਲੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਵੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਈ ॥੫॥
देव हा असा तलाव किंवा महासागर आहे ज्याचे नावाच्या रूपातील पाणी नेहमीच शुद्ध असते. जो नैसर्गिकरित्या त्यात स्नान करतो त्यालाच शांती मिळते. ॥५॥

ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਹਉਮੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਾਰੀ ॥
शब्दाचे चिंतन करून, मी नेहमीच त्याच्या रंगात लीन होतो आणि याद्वारे मी अहंकार आणि इच्छा नष्ट केल्या आहेत.

ਅੰਤਰਿ ਨਿਹਕੇਵਲੁ ਹਰਿ ਰਵਿਆ ਸਭੁ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥੬॥
देव अंतरात राहतो, देव प्रत्येक गोष्टीत उपस्थित असतो.॥६॥

ਸੇਵਕ ਸੇਵਿ ਰਹੇ ਸਚਿ ਰਾਤੇ ਜੋ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਣੇ ॥
हे प्रभू! जे भक्त तुझ्या हृदयाला आनंद देतात तेच सत्यात बुडून तुझी उपासना करतात.

ਦੁਬਿਧਾ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਵੈ ਜਗਿ ਝੂਠੀ ਗੁਣ ਅਵਗਣ ਨ ਪਛਾਣੇ ॥੭॥
जिवंत स्त्री तिच्या पतीला, प्रभूला भेटत नाही, ती सद्गुण आणि दुर्गुण ओळखत नाही आणि तिला जगात लबाड म्हटले जाते. ॥७॥

ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ਅਕਥੁ ਕਥੀਐ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਸਚੁ ਬਾਣੀ ॥
देव स्वतः जीवाला एकत्र करतो, त्याच्या इच्छेनेच न सांगितलेली गोष्ट सांगितली जाते, ती फक्त खऱ्या शब्दांनी आणि खऱ्या वाणीने घडते.

ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਣੇ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀ ॥੮॥੧॥
गुरु नानक म्हणतात की जे हरीचे नाव घेतात ते त्या परम सत्यात विलीन होतात. ॥८॥१॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੩ ॥
सारग महाला ३ ॥

ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅਤਿ ਮੀਠਾ ॥
अरे माझ्या मन, देवाचे नाव खूप गोड आहे.

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਭਉ ਭੰਜਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੋ ਡੀਠਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ते अनेक जन्मांच्या पापांचा आणि भीतींचा नाश करते आणि गुरुद्वारे ते दिसून येते. ॥१॥रहाउ॥

ਕੋਟਿ ਕੋਟੰਤਰ ਕੇ ਪਾਪ ਬਿਨਾਸਨ ਹਰਿ ਸਾਚਾ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥
लाखो जन्मांच्या पापांचा नाश करणारा खरा परमेश्वरच माझ्या हृदयाला आनंद देतो.

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਸੂਝੈ ਦੂਜਾ ਸਤਿਗੁਰਿ ਏਕੁ ਬੁਝਾਇਆ ॥੧॥
खऱ्या गुरुंनी एक रहस्य प्रकट केले आहे, जे भगवंतांशिवाय इतर कोणीही समजू शकत नाही. ॥१॥

ਪ੍ਰੇਮ ਪਦਾਰਥੁ ਜਿਨ ਘਟਿ ਵਸਿਆ ਸਹਜੇ ਰਹੇ ਸਮਾਈ ॥
ज्यांच्या हृदयात प्रेम असते ते आनंद आणि शांतीत बुडालेले राहतात.

ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਸੇ ਰੰਗਿ ਚਲੂਲੇ ਰਾਤੇ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਈ ॥੨॥
जे देवाच्या वचनात तल्लीन होतात ते प्रेमाने भरलेले असतात आणि स्वाभाविकपणे त्यात तल्लीन राहतात. ॥२॥

ਰਸਨਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ਰਸਿ ਰਾਤੀ ਲਾਲ ਭਈ ਰੰਗੁ ਲਾਈ ॥
माझी जीभ त्या शब्दाचा विचार करू लागली आणि त्याच्या रसाने लाल झाली.

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨਿਹਕੇਵਲੁ ਜਾਣਿਆ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਿਆ ਸਾਂਤਿ ਆਈ ॥੩॥
रामनामाचे रहस्य जाणून मन समाधानी झाले आहे आणि शांती मिळाली आहे. ॥३॥

ਪੰਡਿਤ ਪੜ੍ਹਿ ਪੜ੍ਹਿ ਮੋਨੀ ਸਭਿ ਥਾਕੇ ਭ੍ਰਮਿ ਭੇਖ ਥਕੇ ਭੇਖਧਾਰੀ ॥
विद्वान पुरुष शास्त्रांचे पठण करून थकले आहेत आणि ब्रह्मचारी मौन पाळून थकले आहेत. दिखाऊ पुरुष वेश परिधान करून थकले आहेत.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਾਇਆ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥੪॥
तो निराकार केवळ गुरुच्या कृपेने आणि खऱ्या शब्दांवर चिंतन करूनच प्राप्त होऊ शकतो. ॥४॥

ਆਵਾ ਗਉਣੁ ਨਿਵਾਰਿ ਸਚਿ ਰਾਤੇ ਸਾਚ ਸਬਦੁ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥
ज्यांच्या मनाला सत्य हा शब्द आवडला आहे, त्यांनी जन्म-मृत्यूच्या चक्रातून मुक्तता मिळवली आहे आणि ते सत्यात विलीन झाले आहेत.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਜਿਨਿ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ॥੫॥
ज्यांनी आपला अहंकार दूर करून खऱ्या गुरूंची सेवा केली आहे, त्यांना नेहमीच आनंद मिळाला आहे. ॥५॥

ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਉਪਜੈ ਮਨਿ ਸਾਚੈ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥
खरे शब्द मनात एक आवाज निर्माण करतात, जो माणसाला देवाला समर्पित करतो.

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ॥੬॥
दुर्गम, मन आणि वाणीच्या पलीकडे असलेले गुरु पवित्र हरिनामाला मनात वास करतात.॥६॥

ਏਕਸ ਮਹਿ ਸਭੁ ਜਗਤੋ ਵਰਤੈ ਵਿਰਲਾ ਏਕੁ ਪਛਾਣੈ ॥
संपूर्ण विश्वात फक्त एकच देव कार्यरत आहे हे रहस्य फार कमी लोकांना माहिती आहे.

ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੂਝੈ ਅਨਦਿਨੁ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ॥੭॥
शब्दांद्वारे मनाच्या इच्छांना मारून, मनुष्याला पूर्ण ज्ञान प्राप्त होते आणि तो एका देवाच्या अस्तित्वावर विश्वास ठेवतो. ॥७॥

ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋਈ ਜਨੁ ਬੂਝੈ ਹੋਰੁ ਕਹਣਾ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥
ज्याच्यावर तो आपली कृपा करतो त्यालाच तो समजतो; दुसरे कोणीही काहीही सांगू शकत नाही.

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਬੈਰਾਗੀ ਏਕ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੮॥੨॥
गुरु नानकांचे मत असे आहे की जे हरिनामात तल्लीन राहतात ते नेहमीच तपस्वी राहतात आणि त्यांची भक्ती केवळ देवाच्या वचनावरच राहते. ॥८॥२॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੩ ॥
सारग महाला ३ ॥

ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਕੀ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥
अरे माझ्या मन, हरीची कहाणी अवर्णनीय आहे.

ਹਰਿ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੈ ਜਾਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ज्या भक्तावर देवाची कृपा होते त्यालाच गुरुद्वारे या कथेचे रहस्य कळते.॥१॥रहाउ॥

ਹਰਿ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੁ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰੁ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਨਿਆ ॥
गुरूंच्या शिकवणीतून मी शिकलो आहे की देव खोल आणि गहन आहे आणि तो सद्गुणांचा भांडार आहे.

ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਕਰਮ ਕਰਹਿ ਭਾਇ ਦੂਜੈ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਬਉਰਾਨਿਆ ॥੧॥
ज्यांना शब्दांमधील फरक कळत नाही, ते वेड्यासारखे द्वैतभावाने विविध प्रकारची कर्मे करत फिरतात. ॥१॥

ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਨਾਵੈ ਸੋਈ ਜਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਫਿਰਿ ਮੈਲਾ ਮੂਲਿ ਨ ਹੋਈ ॥
हरिनामाने स्नान करणारा माणूस पवित्र असतो आणि त्याला पुन्हा कोणतीही घाण चिकटत नाही.

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਹੈ ਮੈਲਾ ਦੂਜੈ ਭਰਮਿ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥੨॥
हरीच्या नावाशिवाय संपूर्ण जग अपवित्र आहे आणि द्वैतात त्याचा आदर गमावत आहे. ॥२॥

ਕਿਆ ਦ੍ਰਿੜਾਂ ਕਿਆ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਤਿਆਗੀ ਮੈ ਤਾ ਬੂਝ ਨ ਪਾਈ ॥
मी काय मजबूत करावे, मी काय गोळा करावे, मी काय सोडून द्यावे, मला काहीही समजत नाही.

ਹੋਹਿ ਦਇਆਲੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਨਾਮੋ ਹੋਇ ਸਖਾਈ ॥੩॥
हे प्रभू! माझ्यावर दयाळू आणि दयाळू राहा; शेवटी फक्त तुझे नावच मदतगार आहे. ॥३॥

ਸਚਾ ਸਚੁ ਦਾਤਾ ਕਰਮ ਬਿਧਾਤਾ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਨਾਇ ਲਾਏ ॥
देव शाश्वत आहे, जगाचा देणारा आहे, जगाचा निर्माता आहे, तो ज्याला इच्छितो त्याला त्याच्या नावाच्या स्मरणात गुंतवून ठेवतो.

ਗੁਰੂ ਦੁਆਰੈ ਸੋਈ ਬੂਝੈ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ॥੪॥
ज्या गुरुला ज्ञानाची शक्ती स्वतः दिली आहे, केवळ तोच गुरुद्वारे रहस्य समजतो. ॥४॥

ਦੇਖਿ ਬਿਸਮਾਦੁ ਇਹੁ ਮਨੁ ਨਹੀ ਚੇਤੇ ਆਵਾ ਗਉਣੁ ਸੰਸਾਰਾ ॥
अद्भुत खेळ आणि कार्यक्रम पाहून मनाला हे कळत नाही की हे जग हालचालींचे चक्र आहे.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸੋਈ ਬੂਝੈ ਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰਾ ॥੫॥
जो सद्गुरुंची सेवा करतो तो हे रहस्य समजतो आणि मोक्ष प्राप्त करतो. ५.

ਜਿਨ੍ਹ ਦਰੁ ਸੂਝੈ ਸੇ ਕਦੇ ਨ ਵਿਗਾੜਹਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥
सद्गुरुंनी हे रहस्य उलगडले आहे की जे प्रभूचे द्वार समजून घेतात ते कधीही त्यांचे नाते बिघडवत नाहीत.

ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਕਰਣੀ ਕਿਰਤਿ ਕਮਾਵਹਿ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ਰਹਾਈ ॥੬॥
ते सत्य आणि संयमाचे आचरण स्वीकारत आपले कर्तव्य पार पाडतात आणि त्यांचे जन्म-मृत्यूचे चक्र संपते. ॥६॥

ਸੇ ਦਰਿ ਸਾਚੇ ਸਾਚੁ ਕਮਾਵਹਿ ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਅਧਾਰਾ ॥
ज्यांना गुरुंनी सत्याच्या नावाखाली आश्रय दिला आहे, ते सत्यवादी आहेत आणि फक्त चांगली कर्मे करतात.

ਮਨਮੁਖ ਦੂਜੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਏ ਨਾ ਬੂਝਹਿ ਵੀਚਾਰਾ ॥੭॥
जे लोक आपल्या मनाच्या आदेशानुसार चालतात, द्वैतात अडकून, भ्रमात हरवलेले राहतात आणि सत्य समजत नाहीत. ॥७॥

ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਆਪੇ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ॥
देव गुरु आहे, तो स्वतः दाता आहे आणि तो स्वतः जगाचा खेळ करतो.

ਨਾਨਕ ਸੇ ਜਨ ਥਾਇ ਪਏ ਹੈ ਜਿਨ ਕੀ ਪਤਿ ਪਾਵੈ ਲੇਖੈ ॥੮॥੩॥
नानक म्हणतात की फक्त तेच लोक यशस्वी होतात ज्यांना या जगात आणि परलोकात आदर मिळतो. ॥ ८॥३॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੧
सारग महाला ५ अष्टपद्या घरु १

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਗੁਸਾਈਂ ਪਰਤਾਪੁ ਤੁਹਾਰੋ ਡੀਠਾ ॥
हे परमेश्वरा! मी तुझे वैभव पाहिले आहे.

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਉਪਾਇ ਸਮਾਵਨ ਸਗਲ ਛਤ੍ਰਪਤਿ ਬੀਠਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तू सर्वशक्तिमान आहेस, सर्व प्राण्यांचा निर्माता आणि संहारकर्ता आहेस, सर्वशक्तिमान आहेस आणि तू संपूर्ण विश्वात राजासारखा राहतोस.॥१॥रहाउ॥

ਰਾਣਾ ਰਾਉ ਰਾਜ ਭਏ ਰੰਕਾ ਉਨਿ ਝੂਠੇ ਕਹਣੁ ਕਹਾਇਓ ॥
सांसारिक राणे, राव आणि राजे एका क्षणात गरीब होतात आणि त्यांचे दावेही खोटे ठरतात.

ਹਮਰਾ ਰਾਜਨੁ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ਤਾ ਕੋ ਸਗਲ ਘਟਾ ਜਸੁ ਗਾਇਓ ॥੧॥
पण आपला राजा शाश्वत आहे, संपूर्ण जग त्याचे गुणगान गात आहे. ॥१॥

ਉਪਮਾ ਸੁਨਹੁ ਰਾਜਨ ਕੀ ਸੰਤਹੁ ਕਹਤ ਜੇਤ ਪਾਹੂਚਾ ॥
हे भक्तांनो! माझ्या राजा, परमेश्वराचा महिमा ऐका, मी माझ्या क्षमतेनुसार त्याचे वर्णन करेन.

ਬੇਸੁਮਾਰ ਵਡ ਸਾਹ ਦਾਤਾਰਾ ਊਚੇ ਹੀ ਤੇ ਊਚਾ ॥੨॥
तो असंख्य आहे, सर्वात महान राजा आहे, देणारा आहे आणि सर्वोच्च आहे. ॥२॥

ਪਵਨਿ ਪਰੋਇਓ ਸਗਲ ਅਕਾਰਾ ਪਾਵਕ ਕਾਸਟ ਸੰਗੇ ॥
त्याने संपूर्ण रूपाला जीवनाच्या हवेने गुंतवले आहे आणि लाकडात अग्नी ठेवला आहे.

ਨੀਰੁ ਧਰਣਿ ਕਰਿ ਰਾਖੇ ਏਕਤ ਕੋਇ ਨ ਕਿਸ ਹੀ ਸੰਗੇ ॥੩॥
पाणी आणि पृथ्वी एकाच ठिकाणी ठेवलेले आहेत, तरीही कोणीही दुसऱ्या ठिकाणी नाही, म्हणजेच पाणी आणि पृथ्वी वेगळे आहेत. ॥३॥

ਘਟਿ ਘਟਿ ਕਥਾ ਰਾਜਨ ਕੀ ਚਾਲੈ ਘਰਿ ਘਰਿ ਤੁਝਹਿ ਉਮਾਹਾ ॥
माझ्या राजा प्रभूची कथा प्रत्येक घरात सुरू आहे आणि प्रत्येक हृदयात त्यांना प्राप्त करण्याची इच्छा आहे.

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਪਾਛੈ ਕਰਿਆ ਪ੍ਰਥਮੇ ਰਿਜਕੁ ਸਮਾਹਾ ॥੪॥
(वाह! किती अद्भुत आहे ते) तो सजीव प्राण्यांना निर्माण करण्यापूर्वीच त्यांच्या उपजीविकेची व्यवस्था करतो. ॥४॥

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ ਸੁ ਆਪੇ ਕਰਣਾ ਮਸਲਤਿ ਕਾਹੂ ਦੀਨ੍ਹੀ ॥
तो जे काही करतो ते स्वतःच्या मर्जीने करतो आणि त्याला कोणीही सल्ला देत नाही.

ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਕਰਹ ਦਿਖਾਏ ਸਾਚੀ ਸਾਖੀ ਚੀਨ੍ਹੀ ॥੫॥
आपण दिखावा करण्यासाठी खूप प्रयत्न करतो, पण खरे शिक्षण आपल्याला वस्तुस्थिती समजून घेण्यास मदत करते. ॥५॥

ਹਰਿ ਭਗਤਾ ਕਰਿ ਰਾਖੇ ਅਪਨੇ ਦੀਨੀ ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ॥
हरीने नेहमीच आपल्या भक्तांचे रक्षण केले आहे आणि त्यांना नाव देऊन कीर्ती दिली आहे.

ਜਿਨਿ ਜਿਨਿ ਕਰੀ ਅਵਗਿਆ ਜਨ ਕੀ ਤੇ ਤੈਂ ਦੀਏ ਰੁੜ੍ਹਾਈ ॥੬॥
ज्यांनी भक्तांचा अपमान केला आहे, हे हरि, तू त्यांचा नाश केला आहेस. ॥६॥

ਮੁਕਤਿ ਭਏ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕਰਿ ਤਿਨ ਕੇ ਅਵਗਨ ਸਭਿ ਪਰਹਰਿਆ ॥
संतांच्या सहवासात ज्यांना मोक्ष मिळाला, त्यांचे सर्व दुर्गुण दूर झाले.

ਤਿਨ ਕਉ ਦੇਖਿ ਭਏ ਕਿਰਪਾਲਾ ਤਿਨ ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਤਰਿਆ ॥੭॥
त्यांना पाहून तू दयाळू झालास आणि त्यांना जगाच्या समुद्रापार घेऊन गेलास.॥७॥

ਹਮ ਨਾਨ੍ਹੇ ਨੀਚ ਤੁਮ੍ਹੇ ਬਡ ਸਾਹਿਬ ਕੁਦਰਤਿ ਕਉਣ ਬੀਚਾਰਾ ॥
आम्ही खूप नीच आणि नीच आहोत, हे परमेश्वरा! तू महान आहेस, आम्ही तुझ्या सामर्थ्याचा

विचार करण्याइतकेही पात्र नाही.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਗੁਰ ਦਰਸ ਦੇਖੇ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰਾ ॥੮॥੧॥
नानक म्हणतात की गुरुंना पाहिल्यानंतर मन आणि शरीर थंड झाले आहे आणि हरिचे नाव हेच आपले एकमेव आश्रयस्थान आहे. ॥८॥१॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੧
सारग महाला ५ अष्टपदी घरु ६

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्‌गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਸੁਨਹੁ ਜਨ ਕਥਾ ॥
हे जिज्ञासूंनो! ही अनाकलनीय, अनंत कथा ऐका;

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਅਚਰਜ ਸਭਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
सृष्टीच्या स्वरूपात परमात्म्याचे एकत्रीकरण अद्‌भुत आहे.॥१॥रहाउ॥

ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਤਿਗੁਰ ਨਮਸਕਾਰ ॥
आम्ही सद्‌गुरुंना नेहमीच आदरांजली वाहतो.

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਗੁਨ ਗਾਇ ਅਪਾਰ ॥
कारण गुरुंच्या कृपेने मी देवाची स्तुती केली आहे.

ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਹੋਵੈ ਪਰਗਾਸੁ ॥
यामुळे मनाला प्रकाश मिळतो आणि

ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਅਗਿਆਨ ਬਿਨਾਸੁ ॥੧॥
ज्ञानाचा कोहल लावल्याने अज्ञान नष्ट होते. ॥१॥

ਮਿਤਿ ਨਾਹੀ ਜਾ ਕਾ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥
त्याच्या प्रसाराला मर्यादा नाही.

ਸੋਭਾ ਤਾ ਕੀ ਅਪਰ ਅਪਾਰ ॥
त्याचे सौंदर्य अफाट आहे.

ਅਨਿਕ ਰੰਗ ਜਾ ਕੇ ਗਨੇ ਨ ਜਾਹਿ ॥
त्यात अनेक रंग आहेत, जे मोजता येत नाहीत.

ਸੋਗ ਹਰਖ ਦੁਹਹੂ ਮਹਿ ਨਾਹਿ ॥੨॥
तो सुख आणि दुःख दोन्हीपासून मुक्त आहे. ॥२॥

ਅਨਿਕ ਬ੍ਰਹਮੇ ਜਾ ਕੇ ਬੇਦ ਧੁਨਿ ਕਰਹਿ ॥
वेदांच्या नादात अनेक ब्रह्मा त्याची स्तुती गात आहेत.

ਅਨਿਕ ਮਹੇਸ ਬੈਸਿ ਧਿਆਨੁ ਧਰਹਿ ॥
अनेक शिवशंकर बसून त्यांच्या ध्यानात मग्न आहेत.

ਅਨਿਕ ਪੁਰਖ ਅੰਸਾ ਅਵਤਾਰ ॥
अनेक पुरुष त्याचे आंशिक अवतार आहेत.

ਅਨਿਕ ਇੰਦ੍ਰ ਊਭੇ ਦਰਬਾਰ ॥੩॥
त्याच्या आज्ञेचे पालन करण्यासाठी त्याच्या दरबारात अनेक इंद्र उभे आहेत. ॥३॥

ਅਨਿਕ ਪਵਨ ਪਾਵਕ ਅਰੁ ਨੀਰ ॥
विविध प्रकारचे वायू, अग्नी आणि पाणी कार्यरत आहेत,

ਅਨਿਕ ਰਤਨ ਸਾਗਰ ਦਧਿ ਖੀਰ ॥
अनेक प्रकारची रत्ने आणि दूध आणि दह्याचा समुद्र हे त्याचे मूळ आहे.

ਅਨਿਕ ਸੂਰ ਸਸੀਅਰ ਨਖਿਆਤਿ ॥
अनेक सूर्य, चंद्र आणि तारे आहेत,

ਅਨਿਕ ਦੇਵੀ ਦੇਵਾ ਬਹੁ ਭਾਂਤਿ ॥੪॥
देवदेवतांचे अनेक प्रकार आहेत. ॥४॥

ਅਨਿਕ ਬਸੁਧਾ ਅਨਿਕ ਕਾਮਧੇਨ ॥
अनेक पृथ्वी आणि अनेक कामधेनु आहेत,

ਅਨਿਕ ਪਾਰਜਾਤ ਅਨਿਕ ਮੁਖਿ ਬੇਨ ॥
त्याच्याकडे अनेक पारिजात आणि अनेक बासरीवादक मोहन आहेत.

ਅਨਿਕ ਅਕਾਸ ਅਨਿਕ ਪਾਤਾਲ ॥
अनेक आकाश आणि अनेक पाताळ आहेत.

ਅਨਿਕ ਮੁਖੀ ਜਪੀਐ ਗੋਪਾਲ ॥੫॥
असे अनेक भक्त आहेत जे तोंडाने देवाचे नाव जपत आहेत. ॥५॥

ਅਨਿਕ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਪੁਰਾਨ ॥ ਅਨਿਕ ਜੁਗਤਿ ਹੋਵਤ ਬਖਿਆਨ ॥
असंख्य धर्मग्रंथ, स्मृती आणि पुराणे आहेत आणि देवाची चर्चा अनेक प्रकारे केली जाते.

ਅਨਿਕ ਸਰੋਤੇ ਸੁਨਹਿ ਨਿਧਾਨ ॥ ਸਰਬ ਜੀਅ ਪੂਰਨ ਭਗਵਾਨ ॥੬॥
आनंदाचे भांडार असलेल्या परमात्म्याचे गौरव ऐकणारे बरेच लोक आहेत. परंतु सर्व प्राण्यांचे रक्षणकर्ता केवळ परमेश्वरच आहे. ॥६॥

ਅਨਿਕ ਧਰਮ ਅਨਿਕ ਕੁਮੇਰ ॥
मृत्यूचा प्रशासक धर्मराज आणि संपत्तीचा देव कुबेर असे अनेक आहेत.

ਅਨਿਕ ਬਰਨ ਅਨਿਕ ਕਨਿਕ ਸੁਮੇਰ ॥
वरुण आणि सुवर्ण सुमेर पर्वत असे अनेक देव आहेत.

ਅਨਿਕ ਸੇਖ ਨਵਤਨ ਨਾਮੁ ਲੇਹਿ ॥
असे अनेक शेषनाग आहेत जे सतत देवाचे नवीन नाव घेतात.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਤੇਹਿ ॥੭॥
पण तरीही ते परमात्म्याचे रहस्य जाणू शकत नाहीत.॥ ७॥

ਅਨਿਕ ਪੁਰੀਆ ਅਨਿਕ ਤਹ ਖੰਡ ॥ ਅਨਿਕ ਰੂਪ ਰੰਗ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ॥
तसेच असंख्य शहरे आणि प्रदेश आहेत. या विश्वालाही अनेक रूपे आणि रंग आहेत.

ਅਨਿਕ ਬਨਾ ਅਨਿਕ ਫਲ ਮੂਲ ॥
येथे बरीच जंगले, फळे आणि फुले देखील आहेत.

ਆਪਹਿ ਸੂਖਮ ਆਪਹਿ ਅਸਥੂਲ ॥੮॥
सर्वोच्च देव स्वतः सूक्ष्म आणि स्थूल आहे. ॥८॥

ਅਨਿਕ ਜੁਗਾਦਿ ਦਿਨਸ ਅਰੁ ਰਾਤਿ ॥
अनेक युगे, दिवस आणि रात्री आहेत.

ਅਨਿਕ ਪਰਲਉ ਅਨਿਕ ਉਤਪਾਤਿ ॥
विश्वाची निर्मिती आणि विनाश देखील अनेक वेळा घडले.

ਅਨਿਕ ਜੀਅ ਜਾ ਕੇ ਗ੍ਰਿਹ ਮਾਹਿ ॥ ਰਮਤ ਰਾਮ ਪੂਰਨ ਸ੍ਰਬ ਠਾਂਇ ॥੯॥
त्याच्या घरात अनेक जीव आहेत, तो परिपूर्ण देव विश्वात सर्वव्यापी आहे. ॥९॥

ਅਨਿਕ ਮਾਇਆ ਜਾ ਕੀ ਲਖੀ ਨ ਜਾਇ ॥
त्याचे अनेक प्रकारचे भ्रम समजू शकत नाहीत.

ਅਨਿਕ ਕਲਾ ਖੇਲੈ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥
संपूर्ण जगाचा तो सम्राट अनेक शक्तींशी खेळत आहे.

ਅਨਿਕ ਧੁਨਿਤ ਲਲਿਤ ਸੰਗੀਤ ॥
मधुर संगीत अनेक प्रकारच्या आवाजात प्रतिध्वनीत होत आहे.

ਅਨਿਕ ਗੁਪਤ ਪ੍ਰਗਟੇ ਤਹ ਚੀਤ ॥੧੦॥
तिथे अनेक लपलेल्या शक्ती आहेत. ॥१०॥

ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਭਗਤ ਜਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਗੁਨ ਗਾਵਹਿ ਰੰਗਿ ॥
ज्याच्यासोबत देव राहतो तो परम भक्त असतो; तो आठ तास देवाचे गुणगान करतो.

ਅਨਿਕ ਅਨਾਹਦ ਆਨੰਦ ਝੁਨਕਾਰ ॥
विविध प्रकारच्या अनाहत ध्वनींचा आनंददायी गुंजन ऐकू येतो आणि

ਉਆ ਰਸ ਕਾ ਕਛੁ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰ ॥੧੧॥
त्या साराला अंत किंवा मर्यादा नाही. ॥ ११॥

ਸਤਿ ਪੁਰਖੁ ਸਤਿ ਅਸਥਾਨੁ ॥
तो परमात्मा शाश्वत आहे, त्याचे स्थान देखील अढळ आहे.

ਊਚ ਤੇ ਊਚ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਬਾਨੁ ॥
तो सर्वोच्च, शुद्ध, पवित्र आणि जगापासून अलिप्त आहे.

ਅਪੁਨਾ ਕੀਆ ਜਾਨਹਿ ਆਪਿ ॥
त्या अनंत शक्तीला स्वतः देवाला त्याच्या कृतींचे रहस्य माहित आहे आणि

ਆਪੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਹਿਓ ਬਿਆਪਿ ॥
तो स्वतः प्रत्येक कणात उपस्थित आहे.

ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਨਾਨਕ ਦਇਆਲ ॥
नानक म्हणतात - तो दयाळू आहे आणि सर्वांवर दया करतो.

ਜਿਨਿ ਜਪਿਆ ਨਾਨਕ ਤੇ ਭਏ ਨਿਹਾਲ ॥੧੨॥੧॥੨॥੨॥੩॥੭॥
नानक म्हणतात की ज्याने देवाचे नाव घेतले आहे तो आनंदी झाला आहे. ॥ १२ ॥ १ ॥ २ ॥ २ ॥ ३ ॥ ७ ॥

ਸਾਰਗ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੫
सारग छंत महाला ५

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्‌गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਸਭ ਦੇਖੀਐ ਅਨਭੈ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥
प्रत्येक गोष्टीत निर्भय, मुक्त करणारा देव पहा.

ਘਟਿ ਘਟਿ ਪੂਰਨ ਹੈ ਅਲਿਪਾਤਾ ॥
तो प्रत्येक हृदयात उपस्थित आहे, तरीही जगापासून अलिप्त आहे.

ਘਟਿ ਘਟਿ ਪੂਰਨੁ ਕਰਿ ਬਿਸਥੀਰਨੁ ਜਲ ਤਰੰਗ ਜਿਉ ਰਚਨੁ ਕੀਆ ॥
तो प्रत्येक कणात पसरलेला आहे आणि जणू काही तो पाणी आणि लाटांनी निर्माण केलेला आहे अशा प्रकारे उपस्थित आहे.

ਹਭਿ ਰਸ ਮਾਣੇ ਭੋਗ ਘਟਾਣੇ ਆਨ ਨ ਬੀਆ ਕੋ ਥੀਆ ॥
तो सर्व शरीरात उपस्थित आहे आणि सर्व सुखांचा आनंद घेत आहे, त्याच्याशिवाय दुसरे कोणीही नाही.

ਹਰਿ ਰੰਗੀ ਇਕ ਰੰਗੀ ਠਾਕੁਰੁ ਸੰਤਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ॥
तो गुरु अनेक रंगांमध्ये एक आहे आणि त्याचे रहस्य संतांच्या सहवासात कळते.

ਨਾਨਕ ਦਰਸਿ ਲੀਨਾ ਜਿਉ ਜਲ ਮੀਨਾ ਸਭ ਦੇਖੀਐ ਅਨਭੈ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥੧॥
हे नानक, पाण्यात माशाप्रमाणे, आपण त्याला पाहण्याची तळमळ करतो; सर्वांमध्ये मुक्तिदाता, परम परमेश्वराला पहा. ॥१॥

ਕਉਨ ਉਪਮਾ ਦੇਉ ਕਵਨ ਵਡਾਈ ॥
त्या अनंत शक्तीची मी काय तुलना करू शकतो, मी तिची स्तुती कशी करू शकतो?

ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸ੍ਰਬ ਠਾਈ ॥
तो संपूर्ण विश्वात पसरलेला आहे, सर्वत्र उपस्थित आहे.

ਪੂਰਨ ਮਨਮੋਹਨ ਘਟ ਘਟ ਸੋਹਨ ਜਬ ਖਿੰਚੈ ਤਬ ਛਾਈ ॥
तो मोहक आत्मा प्रत्येक कणात असतो; जेव्हा तो जीवनशक्ती काढून घेतो तेव्हा शरीर धूळ बनते.

ਕਿਉ ਨ ਅਰਾਧਹੁ ਮਿਲਿ ਕਰਿ ਸਾਧਹੁ ਘਰੀ ਮੁਹਤਕ ਬੇਲਾ ਆਈ ॥
आपल्या आयुष्यात फक्त एक क्षण उरला आहे, मृत्यू निश्चित आहे, मग संतांसोबत देवाची पूजा का करू नये.

ਅਰਥੁ ਦਰਬੁ ਸਭੁ ਜੋ ਕਿਛੁ ਦੀਸੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਛਹੂ ਜਾਈ ॥
कितीही धनदौलत आणि वैभव दिसत असले तरी (मृत्यूनंतर) आपल्यासोबत काहीही जात नाही.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਰਾਧਹੁ ਕਵਨ ਉਪਮਾ ਦੇਉ ਕਵਨ ਬਡਾਈ ॥੨॥
नानक म्हणतात की त्या अखिलेशेश्वराची मी काय तुलना करू, त्याची स्तुती कशी करू, आपण नेहमी हरीची पूजा केली पाहिजे. ॥२॥

ਪੂਛਉ ਸੰਤ ਮੇਰੋ ਠਾਕੁਰੁ ਕੈਸਾ ॥
मी संतांना विचारतो की माझे स्वामी कसे आहेत.

ਹੀਉ ਅਰਾਪਉਂ ਦੇਹੁ ਸਦੇਸਾ ॥
मला त्याचा संदेश द्या, मी माझे हृदय, आत्मा आणि सर्वस्व त्याला अर्पण करेन.

ਦੇਹੁ ਸਦੇਸਾ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਕੈਸਾ ਕਹ ਮੋਹਨ ਪਰਵੇਸਾ ॥
मला काही संदेश द्या, माझा प्रभु कसा आहे, तो कुठे राहतो.

ਅੰਗ ਅੰਗ ਸੁਖਦਾਈ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮਾਈ ਥਾਨ ਥਾਨੰਤਰ ਦੇਸਾ ॥
ते पूर्ण ब्रह्म सर्वत्र आहे, सुखदायक आहे, प्रत्येक देशात आणि प्रदेशात उपस्थित आहे.

ਬੰਧਨ ਤੇ ਮੁਕਤਾ ਘਟਿ ਘਟਿ ਜੁਗਤਾ ਕਹਿ ਨ ਸਕਉ ਹਰਿ ਜੈਸਾ ॥
तो बंधनांपासून मुक्त आहे, तो प्रत्येक हृदयात उपस्थित आहे, तो देवासारखा आहे, मी त्याचा महिमा वर्णन करू शकत नाही.

ਦੇਖਿ ਚਰਿਤ ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਮੋਹਿਓ ਪੂਛੈ ਦੀਨੁ ਮੇਰੋ ਠਾਕੁਰੁ ਕੈਸਾ ॥੩॥
नानक म्हणतात की त्यांचे नाटक पाहून माझे मन मोहित झाले आहे आणि मी नम्रपणे विचारतो की माझे स्वामी कसे आहेत. ॥३॥

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨੇ ਪਹਿ ਆਇਆ ॥
तो दयाळूपणे अंतरात येतो.

ਧੰਨਿ ਸੁ ਰਿਦਾ ਜਿਹ ਚਰਨ ਬਸਾਇਆ ॥
धन्य आहे ते हृदय जे त्याच्या चरणी प्रेम ठेवते.

ਚਰਨ ਬਸਾਇਆ ਸੰਤ ਸੰਗਾਇਆ ਅਗਿਆਨ ਅੰਧੇਰੁ ਗਵਾਇਆ ॥
संतांच्या सहवासातच देवाचे चरणकमल प्राप्त होतात आणि अज्ञानाचा अंधकार दूर होतो.

ਭਇਆ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਰਿਦੈ ਉਲਾਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਲੋੜੀਦਾ ਪਾਇਆ ॥
परमेश्वराला भेटल्यानंतर, हृदयात प्रकाश आणि आनंद निर्माण झाला आहे आणि सर्व इच्छा पूर्ण झाल्या आहेत.

ਦੁਖੁ ਨਾਠਾ ਸੁਖੁ ਘਰ ਮਹਿ ਵੂਠਾ ਮਹਾ ਅਨੰਦ ਸਹਜਾਇਆ ॥
दुःख दूर झाले आहे, आनंद मिळाला आहे आणि हृदयात एक नैसर्गिक आणि महान आनंद निर्माण झाला आहे.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੈ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨੇ ਪਹਿ ਆਇਆ ॥੪॥੧॥
हे नानक, मला परम देव सापडला आहे, आणि तो माझ्या अंतरात कृपेने आला आहे. ॥४॥१॥

ਸਾਰੰਗ ਕੀ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੪ ਰਾਇ ਮਹਮੇ ਹਸਨੇ ਕੀ ਧੁਨਿ
सारंग की युद्ध महाला ४ राय महमे हसने की धुनी

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੨ ॥
श्लोक महाला २ ॥

ਗੁਰੁ ਕੁੰਜੀ ਪਾਹੂ ਨਿਵਲੁ ਮਨੁ ਕੋਠਾ ਤਨੁ ਛਤਿ ॥
मनाचे घर, ज्याचे छत हे शरीर आहे, ते मायेच्या कुलूपाने बंद आहे आणि त्या कुलूपाची चावी गुरुकडे आहे.

ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਮਨ ਕਾ ਤਾਕੁ ਨ ਉਘੜੈ ਅਵਰ ਨ ਕੁੰਜੀ ਹਥਿ ॥੧॥
नानक म्हणतात की गुरुशिवाय मनाचे दार उघडत नाही, खरं तर गुरुशिवाय ही किल्ली इतर कोणाकडेही नाही. ॥१॥

ਮਹਲਾ ੧ ॥
महाला १ ॥

ਨ ਭੀਜੈ ਰਾਗੀ ਨਾਦੀ ਬੇਦਿ ॥
देव संगीत आणि वैदिक मंत्रांच्या जपाने प्रसन्न होत नाही.

ਨ ਭੀਜੈ ਸੁਰਤੀ ਗਿਆਨੀ ਜੋਗਿ ॥
तो ज्ञान आणि योगाभ्यासानेही समाधानी नाही.

ਨ ਭੀਜੈ ਸੋਗੀ ਕੀਤੈ ਰੋਜਿ ॥
दररोज दुःखी राहूनही त्याला आनंदी करता येत नाही.

ਨ ਭੀਜੈ ਰੂਪੀਂ ਮਾਲੀਂ ਰੰਗਿ ॥
उत्सव साजरा केल्यानंतरही सौंदर्य आणि मजा आवडत नाही.

ਨ ਭੀਜੈ ਤੀਰਥਿ ਭਵਿਐ ਨੰਗਿ ॥
नग्न तीर्थयात्रा आणि

ਨ ਭੀਜੈ ਦਾਤੀਂ ਕੀਤੈ ਪੁੰਨਿ ॥
दानधर्म करूनही देव प्रसन्न होत नाही.

ਨ ਭੀਜੈ ਬਾਹਰਿ ਬੈਠਿਆ ਸੁੰਨਿ ॥
ध्यानात बसूनही शून्यता प्रसन्न होत नाही आणि

ਨ ਭੀਜੈ ਭੇੜਿ ਮਰਹਿ ਭਿੜਿ ਸੂਰ ॥
योद्धा बनून युद्धभूमीवर शहीद झाल्यानंतरही तो आनंदी नाही.

ਨ ਭੀਜੈ ਕੇਤੇ ਹੋਵਹਿ ਧੂੜ ॥
अंगावर राख लावूनही तो आनंदी नाही.

ਲੇਖਾ ਲਿਖੀਐ ਮਨ ਕੈ ਭਾਇ ॥
आपल्या मनाच्या स्थितीनुसार आपल्या कृतींचा हिशोब नोंदवला जातो.

ਨਾਨਕ ਭੀਜੈ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥੨॥
गुरु नानक म्हणतात की खऱ्या नावाचा जप केल्यानेच देव प्रसन्न होतो. ॥२॥

ਮਹਲਾ ੧ ॥
महाला १ ॥

ਨਵ ਛਿਅ ਖਟ ਕਾ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥
कोणीतरी नऊ व्याकरणांचा, सहा शास्त्रांचा सराव करतो,

ਨਿਸਿ ਦਿਨ ਉਚਰੈ ਭਾਰ ਅਠਾਰ ॥
तो रात्रंदिवस महाभारताचे अठरा अध्याय पठण करतो.

ਤਿਨਿ ਭੀ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ਤੋਹਿ ॥
हे देवा! हे सर्व असूनही त्याला तुझे रहस्य कळत नाही.

ਨਾਮ ਬਿਹੂਣ ਮੁਕਤਿ ਕਿਉ ਹੋਇ ॥
हरीच्या नावाशिवाय मोक्ष कसा मिळू शकेल?

ਨਾਭਿ ਵਸਤ ਬ੍ਰਹਮੈ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣਿਆ ॥
कमळाच्या नाभीत वास करणारे ब्रह्मदेव देखील देवाचे रहस्य प्राप्त करू शकले नाहीत.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਛਾਣਿਆ ॥੩॥
हे नानक! गुरुंच्या उपस्थितीत, हरिचे नाव ओळखले जाते. ॥३॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨਾ ਜਿਨਿ ਆਪੁ ਉਪਾਇਆ ॥
देव स्वयंभू, सर्वशक्तिमान आणि आसक्ती आणि भ्रमाच्या अंधारापासून मुक्त आहे.

ਆਪੇ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇਓਨੁ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਸਬਾਇਆ ॥
संपूर्ण जग निर्माण करून, त्याने स्वतःचा खेळ निर्माण केला आहे.

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਆਪਿ ਸਿਰਜਿਅਨੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਵਧਾਇਆ ॥
तीन गुण निर्माण करून, त्याने आसक्ती आणि भ्रम वाढवले आहेत.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਉਬਰੇ ਜਿਨ ਭਾਣਾ ਭਾਇਆ ॥
ज्याला देवाची इच्छा आवडली आहे, तो गुरुच्या कृपेने वाचला आहे.

ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਵਰਤਦਾ ਸਭ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧॥
हे नानक! परम सत्य कार्यरत आहे आणि सर्व काही सत्यात विलीन झाले आहे. ॥१॥

Page 1238

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੨ ॥
श्लोक महाला २ ॥

ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਨਾਨਕਾ ਆਪੇ ਰਖੈ ਵੇਕ ॥
हे नानक! देव सर्वांना निर्माण करतो आणि तो स्वतः त्यांना वेगळे ठेवतो.

ਮੰਦਾ ਕਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ਜਾਂ ਸਭਨਾ ਸਾਹਿਬੁ ਏਕੁ ॥
जेव्हा सर्वांचा स्वामी एकच असतो तेव्हा कोणाला वाईट म्हणता येईल?

ਸਭਨਾ ਸਾਹਿਬੁ ਏਕੁ ਹੈ ਵੇਖੈ ਧੰਧੈ ਲਾਇ ॥
सर्वांचा स्वामी एकच देव आहे, तो सर्वांना वेगवेगळ्या कामात गुंतवून ठेवतो.

ਕਿਸੈ ਥੋੜਾ ਕਿਸੈ ਅਗਲਾ ਖਾਲੀ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ॥
त्याने काही प्राण्यांना थोडे दिले आहे, काहींना खूप, पण कोणीही रिकामे नाही.

ਆਵਹਿ ਨੰਗੇ ਜਾਹਿ ਨੰਗੇ ਵਿਚੇ ਕਰਹਿ ਵਿਥਾਰ ॥
सर्व प्राणी नग्न येतात आणि नग्न जातात, म्हणजेच ते रिकाम्या हाताने येतात आणि जातात, पण तरीही ते जगात आपलेपणा दाखवतात.

ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਣੀਐ ਅਗੈ ਕਾਈ ਕਾਰ ॥੧॥
हे नानक! त्याची आज्ञा जाणता येत नाही, कारण भविष्यात तो आपल्याला कशासाठी वापरेल याचे काहीच ज्ञान नाही. ॥१॥

ਮਹਲਾ ੧ ॥
महाला १ ॥

ਜਿਨਸਿ ਥਾਪਿ ਜੀਆਂ ਕਉ ਭੇਜੈ ਜਿਨਸਿ ਥਾਪਿ ਲੈ ਜਾਵੈ ॥
तो जगात अनेक प्रकारचे प्राणी पाठवतो आणि जगातून अनेक प्रकारचे प्राणी घेऊन जातो.

ਆਪੇ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪੈ ਆਪੇ ਏਤੇ ਵੇਸ ਕਰਾਵੈ ॥
तो स्वतः निर्माण करतो आणि नष्ट करतो आणि आपल्याला अनेक प्रकारचे वेष धारण करायला लावतो.

ਜੇਤੇ ਜੀਅ ਫਿਰਹਿ ਅਉਧੂਤੀ ਆਪੇ ਭਿਖਿਆ ਪਾਵੈ ॥
तो स्वतः संत आणि फकीर म्हणून फिरणाऱ्या सर्व लोकांना दान देतो.

ਲੇਖੈ ਬੋਲਣੁ ਲੇਖੈ ਚਲਣੁ ਕਾਇਤੁ ਕੀਚਹਿ ਦਾਵੇ ॥
आपले बोलणे आणि कृती हे सर्व नशिबाने ठरवलेले असते, म्हणून खोटे दावे करून काही फायदा नाही.

ਮੂਲੁ ਮਤਿ ਪਰਵਾਣਾ ਏਹੋ ਨਾਨਕੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਏ ॥
नानक जे सांगत आहेत तेच एकमेव सत्य स्वीकारार्ह आहे.

ਕਰਣੀ ਉਪਰਿ ਹੋਇ ਤਪਾਵਸੁ ਜੇ ਕੋ ਕਹੈ ਕਹਾਏ ॥੨॥
कोणी काहीही बोलो किंवा करो, न्याय फक्त कृतींच्या आधारेच होतो. २.

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਲਤੁ ਰਚਾਇਓਨੁ ਗੁਣ ਪਰਗਟੀ ਆਇਆ ॥
गुरूंनी एक नाटक रचले आहे, ज्याद्वारे सर्व गुण प्रकट झाले आहेत.

ਗੁਰਬਾਣੀ ਸਦ ਉਚਰੈ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥
तो नेहमी गुरूंचे शब्द उच्चारतो आणि त्याच्या मनात परमेश्वर असतो.

ਸਕਤਿ ਗਈ ਭ੍ਰਮੁ ਕਟਿਆ ਸਿਵ ਜੋਤਿ ਜਗਾਇਆ ॥
मायेचा भ्रम दूर झाला आहे, गोंधळ दूर झाला आहे आणि ज्ञानाचा दिवा पेटला आहे.

ਜਿਨ ਕੈ ਪੋਤੈ ਪੁੰਨੁ ਹੈ ਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਾਇਆ ॥
ज्यांच्याकडे सद्गुण आहेत, त्यांना गुरुने देवाशी जोडले आहे.

ਨਾਨਕ ਸਹਜੇ ਮਿਲਿ ਰਹੇ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੨॥
हे नानक! ते स्वाभाविकच प्रभूच्या नावात मग्न राहतात. ॥२॥

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੨ ॥
श्लोक महाला २ ॥

ਸਾਹ ਚਲੇ ਵਣਜਾਰਿਆ ਲਿਖਿਆ ਦੇਵੈ ਨਾਲਿ ॥
प्राण्यांच्या रूपातील व्यापारी देवाच्या रूपातील राजाकडे जाऊ लागतात आणि तो त्यांना त्यांच्या कर्माच्या नोंदी देतो.

ਲਿਖੇ ਉਪਰਿ ਹੁਕਮੁ ਹੋਇ ਲਈਐ ਵਸਤੁ ਸਮ੍ਹ੍ਹਾਲਿ ॥
त्या लेखनावर आधारित ऑर्डर असते आणि त्यानुसार वस्तू प्राप्त होते.

ਵਸਤੁ ਲਈ ਵਣਜਾਰਈ ਵਖਰੁ ਬਧਾ ਪਾਇ ॥
अशाप्रकारे, व्यापाऱ्यांच्या रूपात असलेले सजीव वस्तू खरेदी करतात आणि वस्तू लोड करतात.

ਕੇਈ ਲਾਹਾ ਲੈ ਚਲੇ ਇਕਿ ਚਲੇ ਮੂਲੁ ਗਵਾਇ ॥
काही जण नफा कमवतात आणि ते सोबत घेऊन जातात पण काही जण मूळ रक्कमही गमावतात.

ਥੋੜਾ ਕਿਨੈ ਨ ਮੰਗਿਓ ਕਿਸੁ ਕਹੀਐ ਸਾਬਾਸਿ ॥
या दोघांपैकी कोणीही काहीही मागितले नाही, मग कोणाचे कौतुक करावे?

ਨਦਰਿ ਤਿਨਾ ਕਉ ਨਾਨਕਾ ਜਿ ਸਾਬਤੁ ਲਾਏ ਰਾਸਿ ॥੧॥
नानक म्हणतात की देवाची कृपा केवळ त्यांच्यावरच होते जे त्यांच्या आयुष्यातील संपूर्ण रक्कम वाचवतात. ॥१॥

ਮਹਲਾ ੧ ॥
महाला १ ॥

ਜੁੜਿ ਜੁੜਿ ਵਿਛੁੜੇ ਵਿਛੁੜਿ ਜੁੜੇ ॥
प्राणी किती वेळा भेटतात आणि वेगळे होतात आणि वेगळे झाल्यानंतर ते पुन्हा भेटतात.

ਜੀਵਿ ਜੀਵਿ ਮੁਏ ਮੁਏ ਜੀਵੇ ॥
जन्म घेतल्यानंतर आपण मरतो आणि मेल्यानंतर आपण पुन्हा जन्म घेतो. अशाप्रकारे जन्म आणि मृत्यूचे चक्र चालू राहते.

ਕੇਤਿਆ ਕੇ ਬਾਪ ਕੇਤਿਆ ਕੇ ਬੇਟੇ ਕੇਤੇ ਗੁਰ ਚੇਲੇ ਹੂਏ ॥
कधी कोणी कोणाचा पिता, कोणाचा मुलगा, कोणाचा गुरु तर कधी शिष्य बनतो.

ਆਗੈ ਪਾਛੈ ਗਣਤ ਨ ਆਵੈ ਕਿਆ ਜਾਤੀ ਕਿਆ ਹੁਣਿ ਹੂਏ ॥
आपण भूतकाळात काय होतो आणि वर्तमानात काय झालो आहोत याची गणना करणे शक्य नाही.

ਸਭੁ ਕਰਣਾ ਕਿਰਤੁ ਕਰਿ ਲਿਖੀਐ ਕਰਿ ਕਰਿ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਕਰੇ ॥
सर्व काही कर्मानुसार घडत आहे, जीव त्याच्या नशिबाप्रमाणे करत आहे, अशा प्रकारे निर्माणकर्ता गोष्टी घडवून आणत राहतो.

ਮਨਮੁਖਿ ਮਰੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੀਐ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥੨॥
गुरु नानक म्हणतात की स्वार्थी लोक मृत्युच्या चक्रात अडकलेले राहतात, परंतु जो गुरुंच्या शिकवणींचे पालन करतो तो मुक्त होतो आणि त्याला देवासारखी कृपा प्राप्त होते. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਮਨਮੁਖਿ ਦੂਜਾ ਭਰਮੁ ਹੈ ਦੂਜੈ ਲੋਭਾਇਆ ॥
जो मनाच्या इच्छेनुसार वागतो तो दुविधा आणि गोंधळात बुडालेला राहतो आणि द्वैत आणि लोभात अडकलेला राहतो.

ਕੂੜੁ ਕਪਟੁ ਕਮਾਵਦੇ ਕੂੜੋ ਆਲਾਇਆ ॥
तो खोटेपणा आणि कपटाचे वर्तन स्वीकारतो आणि खोटे बोलतो.

ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰੁ ਮੋਹੁ ਹੇਤੁ ਹੈ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਸਬਾਇਆ ॥
त्याला त्याच्या मुलाबद्दल आणि पत्नीबद्दल अजूनही प्रेम आणि ओढ आहे, कारण हे सर्व दुःखाचे कारण आहेत.

ਜਮ ਦਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਹਿ ਭਰਮਹਿ ਭਰਮਾਇਆ ॥
तो यमाच्या दारात शिक्षा भोगतो आणि अशा प्रकारे गोंधळात भटकतो.

ਮਨਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਾਇਆ ॥੩॥
हे नानक! स्वार्थी माणूस आपला जीव गमावतो; कदाचित हेच देवाला मान्य असेल. ॥३॥

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੨ ॥
श्लोक महाला २ ॥

ਜਿਨ ਵਡਿਆਈ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਕੀ ਤੇ ਰਤੇ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥
ज्यांना हरीच्या नावाची कीर्ती आहे ते मनातल्या मनात नामस्मरण करण्यात मग्न राहतात.

ਨਾਨਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਏਕੁ ਹੈ ਦੂਜਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਹਿ ॥
हे नानक! हरिचे नाव हेच एकमेव अमृत आहे, दुसरे कोणतेही अमृत नाही.

ਨਾਨਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮਨੈ ਮਾਹਿ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ॥
नानक म्हणतात की गुरुच्या कृपेने मनाला अमृत प्राप्त होते.

ਤਿਨ੍ਹ੍ਹੀ ਪੀਤਾ ਰੰਗ ਸਿਉ ਜਿਨ੍ਹ੍ਹ ਕਉ ਲਿਖਿਆ ਆਦਿ ॥੧॥
ज्यांचे भाग्य आधीच लिहिलेले आहे, त्यांनी प्रेमाने नामाचे अमृत प्यायले आहे. ॥१॥

Page 1239

ਮਹਲਾ ੨ ॥
महाला २॥

ਕੀਤਾ ਕਿਆ ਸਾਲਾਹੀਐ ਕਰੇ ਸੋਇ ਸਾਲਾਹਿ ॥
जगाची स्तुती का करायची? ज्याने ते निर्माण केले त्याची, देवाची, स्तुती करायची.

ਨਾਨਕ ਏਕੀ ਬਾਹਰਾ ਦੂਜਾ ਦਾਤਾ ਨਾਹਿ ॥
हे नानक! एका देवाशिवाय कोणी देणारा नाही.

ਕਰਤਾ ਸੋ ਸਾਲਾਹੀਐ ਜਿਨਿ ਕੀਤਾ ਆਕਾਰੁ ॥
विश्व निर्माण करणाऱ्या निर्मात्याची स्तुती करा.

ਦਾਤਾ ਸੋ ਸਾਲਾਹੀਐ ਜਿ ਸਭਸੈ ਦੇ ਆਧਾਰੁ ॥
सर्वांना आश्रय देणाऱ्या दात्याची स्तुती करा.

ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਸਦੀਵ ਹੈ ਪੂਰਾ ਜਿਸੁ ਭੰਡਾਰੁ ॥
नानक म्हणतात की तो शाश्वत आहे, त्याचे भांडार भरलेले आहेत.

ਵਡਾ ਕਰਿ ਸਾਲਾਹੀਐ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥੨॥
म्हणून, त्याला सर्वश्रेष्ठ मानून, ज्याला अंत किंवा सीमा नाही त्याची स्तुती करा. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਸੇਵਿਐ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥
देवाचे नाव हे आनंदाचे भांडार आहे, त्याच्या भक्तीने आनंद मिळतो.

ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਉਚਰਾਂ ਪਤਿ ਸਿਉ ਘਰਿ ਜਾਂਈ ॥
हरीच्या पवित्र नावाचा जप करून, माणूस आदराने त्याच्या खऱ्या घरी जातो.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਾਣੀ ਨਾਮੁ ਹੈ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਵਸਾਈ ॥
गुरुचे शब्द म्हणजे नाम, ते नाव हृदयात ठेवले पाहिजे.

ਮਤਿ ਪੰਖੇਰੂ ਵਸਿ ਹੋਇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਧਿਆਈਂ ॥
सद्गुरुंचे ध्यान केल्याने मनाचा पक्षी नियंत्रणात येतो.

ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਹੋਇ ਨਾਮੇ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੪॥
हे नानक! ज्याच्यावर प्रभु दयाळू आहे तो नामजपात तल्लीन राहतो. ॥४॥

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੨ ॥
श्लोक महाला २ ॥

ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਕੈਸਾ ਬੋਲਣਾ ਜਿ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਜਾਣੁ ॥
जो अंतरात्मा जाणतो त्याच्यासमोर कोणी काय म्हणू शकेल?

ਚੀਰੀ ਜਾ ਕੀ ਨਾ ਫਿਰੈ ਸਾਹਿਬੁ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ॥
खरं तर, ज्याच्या आज्ञांचे उल्लंघन करता येत नाही तोच स्वामी मानला जातो.

ਚੀਰੀ ਜਿਸ ਕੀ ਚਲਣਾ ਮੀਰ ਮਲਕ ਸਲਾਰ ॥
तो नेता, शासक आणि सेनापती आहे, ज्याच्या आदेशानुसार सर्वजण त्याचे पालन करतात.

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਨਾਨਕਾ ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਰ ॥
नानक म्हणतात की जे काही देवाला आवडते ते काम चांगले असते.

ਜਿਨ੍ਹਾ ਚੀਰੀ ਚਲਣਾ ਹਥਿ ਤਿਨ੍ਹਾ ਕਿਛੁ ਨਾਹਿ ॥
ज्यांना हे जग सोडून जाण्याचा आदेश दिला जातो त्यांच्या हातात काहीही नसते.

ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਫੁਰਮਾਣੁ ਹੋਇ ਉਠੀ ਕਰਲੈ ਪਾਹਿ ॥
स्वामींचा आदेश येताच ते उठतात आणि चालायला लागतात.

ਜੇਹਾ ਚੀਰੀ ਲਿਖਿਆ ਤੇਹਾ ਹੁਕਮੁ ਕਮਾਹਿ ॥
ज्याप्रमाणे मृत्युपत्र लिहिले जाते, त्याचप्रमाणे त्याचे आदेश पाळावे लागतात.

ਘਲੇ ਆਵਹਿ ਨਾਨਕਾ ਸਦੇ ਉਠੀ ਜਾਹਿ ॥੧॥
हे नानक, देव जेव्हा त्यांना पाठवतो तेव्हा आत्मे जन्माला येतात आणि मृत्यू जेव्हा बोलावतो तेव्हा ते त्यांचे शरीर सोडून जातात. ॥१॥

ਮਹਲਾ ੨ ॥
महाला २.

ਸਿਫਤਿ ਜਿਨਾ ਕਉ ਬਖਸੀਐ ਸੇਈ ਪੋਤੇਦਾਰ ॥
ज्यांना देवाची स्तुती करण्याची देणगी मिळाली आहे ते भांडवलदार आहेत.

ਕੁੰਜੀ ਜਿਨ ਕਉ ਦਿਤੀਆ ਤਿਨ੍ਹਾ ਮਿਲੇ ਭੰਡਾਰ ॥
ज्यांना चावी मिळते त्यांनाच खजिना मिळतो.

ਜਹ ਭੰਡਾਰੀ ਹੂ ਗੁਣ ਨਿਕਲਹਿ ਤੇ ਕੀਅਹਿ ਪਰਵਾਣੁ ॥
ज्या खजिनदारात चांगले गुण असतात त्यालाच न्यायालयात स्वीकारले जाते.

ਨਦਰਿ ਤਿਨ੍ਹਾ ਕਉ ਨਾਨਕਾ ਨਾਮੁ ਜਿਨ੍ਹਾ ਨੀਸਾਣੁ ॥੨॥
हे नानक, ज्यांच्यावर हरिनामाचे चिन्ह आहे त्यांनाच त्याची कृपा प्राप्त होते. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਨਿਰਮਲਾ ਸੁਣਿਐ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥
पवित्र हरिनामाचा जप ऐकल्याने आनंद मिळतो.

ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈਐ ਬੂਝੈ ਜਨੁ ਕੋਈ ॥
हरिनाम ऐकून मनात साठवले पाहिजे, जे फार कमी लोकांना समजते.

ਬਹਦਿਆ ਉਠਦਿਆ ਨ ਵਿਸਰੈ ਸਾਚਾ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥
उठताना किंवा बसताना खरे हरिनाम विसरू नये.

ਭਗਤਾ ਕਉ ਨਾਮ ਅਧਾਰੁ ਹੈ ਨਾਮੇ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥
भक्तांचे एकमेव आश्रयस्थान म्हणजे हरिनाम आणि ते केवळ नामस्मरणातच आनंदी राहतात.

ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਤਨਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸੋਈ ॥੫॥
हे नानक, देव गुरुमुखांच्या मनात आणि शरीरात राहतो. ॥५॥

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੧ ॥
श्लोक महाला १ ॥

ਨਾਨਕ ਤੁਲੀਅਹਿ ਤੋਲ ਜੇ ਜੀਉ ਪਿਛੈ ਪਾਈਐ ॥
गुरु नानक म्हणतात की जर हृदयातील भावना तराजूत ठेवल्या तरच वजन दुरुस्त होते (केवळ पूजा आणि प्रार्थनेने तोलणे शक्य नाही).

ਇਕਸੁ ਨ ਪੁਜਹਿ ਬੋਲ ਜੇ ਪੂਰੇ ਪੂਰਾ ਕਰਿ ਮਿਲੈ ॥
ईश्वराच्या प्रामाणिक उपासनेशिवाय, कोणताही जप, तप किंवा मंत्र त्याच्या बरोबरीचा नाही. केवळ नामाचा प्रामाणिक जप आणि उपासना करूनच ईश्वराची प्राप्ती होऊ शकते.

ਵਡਾ ਆਖਣੁ ਭਾਰਾ ਤੋਲੁ ॥
देवाला महान मानणे किंवा त्याची स्तुती करणे हे एक जड ओझे आहे.

ਹੋਰ ਹਉਲੀ ਮਤੀ ਹਉਲੇ ਬੋਲ ॥
इतर बोलणे आणि हुशारी हलकी असल्याचे सिद्ध होते.

ਧਰਤੀ ਪਾਣੀ ਪਰਬਤ ਭਾਰੁ ॥
देवाची स्तुती पृथ्वी, पाणी आणि पर्वतांपेक्षा जड आहे.

ਕਿਉ ਕੰਡੈ ਤੋਲੈ ਸੁਨਿਆਰੁ ॥
सोनाराच्या तराजूतही ते तोलता येत नाही.

ਤੋਲਾ ਮਾਸਾ ਰਤਕ ਪਾਇ ॥
खरंतर, सद्‌गुणांच्या फळांबद्दल बोलून स्पष्ट करण्याचा प्रयत्न करताना,

ਨਾਨਕ ਪੁਛਿਆ ਦੇਇ ਪੁਜਾਇ ॥
नानक म्हणतात की विधी असे असतात.

ਮੂਰਖ ਅੰਧਿਆ ਅੰਧੀ ਧਾਤੁ ॥
मूर्ख अज्ञानी माणसाचे शब्दही आंधळे असतात.

ਕਹਿ ਕਹਿ ਕਹਣੁ ਕਹਾਇਨਿ ਆਪੁ ॥੧॥
असे बोलून तो स्वतःची स्तुती सिद्ध करतो. ॥१॥

ਮਹਲਾ ੧ ॥
महाला १ ॥

ਆਖਣਿ ਅਉਖਾ ਸੁਨਣਿ ਅਉਖਾ ਆਖਿ ਨ ਜਾਪੀ ਆਖਿ ॥
देवाचे गौरव सांगणे किंवा ऐकणे कठीण आहे; त्याचे रहस्य त्याची स्तुती करून अनुभवता येत नाही.

ਇਕਿ ਆਖਿ ਆਖਹਿ ਸਬਦੁ ਭਾਖਹਿ ਅਰਧ ਉਰਧ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥
काही लोक रात्रंदिवस एकच शब्द पुन्हा पुन्हा बोलत राहतात, उलटे किंवा सरळ.

ਜੇ ਕਿਹੁ ਹੋਇ ਤ ਕਿਹੁ ਦਿਸੈ ਜਾਪੈ ਰੂਪੁ ਨ ਜਾਤਿ ॥
जर त्याला रूप असेल तर काहीतरी पाहता येते, त्याला रूप किंवा प्रजाती नसते.

ਸਭਿ ਕਾਰਣ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਘਟ ਅਉਘਟ ਘਟ ਥਾਪਿ ॥
देव सर्वकाही करतो, तो लहान असो वा मोठे, प्रत्येक गोष्टीचा निर्माता आहे; तो सर्वशक्तिमान आहे.

ਆਖਣਿ ਅਉਖਾ ਨਾਨਕਾ ਆਖਿ ਨ ਜਾਪੈ ਆਖਿ ॥੨॥
गुरु नानक म्हणतात की देवाच्या महिमा वर्णन करणे खूप कठीण आहे, त्याचे रहस्य केवळ वर्णन करून अनुभवता येत नाही. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਨਾਇ ਸੁਣਿਐ ਮਨੁ ਰਹਸੀਐ ਨਾਮੇ ਸਾਂਤਿ ਆਈ ॥
हरीच्या नामाचा जप ऐकल्याने मन प्रसन्न होते आणि मनाला शांती मिळते.

ਨਾਇ ਸੁਣਿਐ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤੀਐ ਸਭ ਦੁਖ ਗਵਾਈ ॥
हरीच्या नावाचा महिमा ऐकल्याने मन समाधानी होते आणि सर्व दुःख दूर होतात.

ਨਾਇ ਸੁਣਿਐ ਨਾਉ ਊਪਜੈ ਨਾਮੇ ਵਡਿਆਈ ॥
हरिनामाचा महिमा ऐकल्याने माणूस जगात प्रसिद्ध होतो, हरिनामाचा महिमा संपूर्ण विश्वात होतो.

ਨਾਮੇ ਹੀ ਸਭ ਜਾਤਿ ਪਤਿ ਨਾਮੇ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥
हरिनाम हे जातीचे प्रतिष्ठा आहे आणि याद्वारेच मोक्ष मिळतो.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਨਾਨਕ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੬॥
गुरु नानकांचे मत असे आहे की गुरुमुख बनून, हरीच्या नावाचे ध्यान करा, फक्त नावावर लक्ष केंद्रित करा. ॥६॥

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੧ ॥
श्लोक महाला १ ॥

ਜੁਠਿ ਨ ਰਾਗੀਂ ਜੁਠਿ ਨ ਵੇਦੀਂ ॥
गाणी आणि संगीतात काही उरलेले नाही, तसेच वेदांच्या मोठ्याने पठणातही काही उरलेले नाही.

ਜੁਠਿ ਨ ਚੰਦ ਸੂਰਜ ਕੀ ਭੇਦੀ ॥
सूर्य आणि चंद्रामुळे होणाऱ्या हवामान बदलाच्या वेळी (अमावस्या, पौर्णिमा इत्यादी मासिक सण) काहीही शिल्लक राहू नये.

ਜੂਠਿ ਨ ਅੰਨੀ ਜੂਠਿ ਨ ਨਾਈ ॥
धान्य आणि पवित्र स्नानात कोणतीही अशुद्धता नसते.

ਜੂਠਿ ਨ ਮੀਹੁ ਵਰ੍ਹਿਐ ਸਭ ਥਾਈ ॥
सर्वत्र पाऊस पडतो, त्यात काहीच शिल्लक राहत नाही.

ਜੂਠਿ ਨ ਧਰਤੀ ਜੂਠਿ ਨ ਪਾਣੀ ॥
जमिनीवर किंवा पाण्यातही अन्न उरलेले नाही.

ਜੂਠਿ ਨ ਪਉਣੈ ਮਾਹਿ ਸਮਾਣੀ ॥
सर्वत्र पसरलेल्या हवेतही अशुद्धता नाही.

ਨਾਨਕ ਨਿਗੁਰਿਆ ਗੁਣੁ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥
गुरु नानक म्हणतात की ज्या व्यक्तीमध्ये कोणतेही गुण नाहीत त्याच्याकडे कोणतेही गुण नसतात.

ਮੁਹਿ ਫੇਰਿਐ ਮੁਹੁ ਜੂਠਾ ਹੋਇ ॥੧॥
गुरुपासून दूर राहिल्याने तोंड अशुद्ध राहते. ॥१॥

ਮਹਲਾ ੧ ॥
महाला १ ॥

ਨਾਨਕ ਚੁਲੀਆ ਸੁਚੀਆ ਜੇ ਭਰਿ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥
गुरु नानक उपदेश करतात की जर एखाद्याला आपले हात कसे भरायचे हे माहित असेल (म्हणजे, आपले कर्तव्य आणि संकल्प कसे पूर्ण करायचे हे माहित असेल) तरच तो शुद्ध आणि उपयुक्त आहे.

ਸੁਰਤੇ ਚੁਲੀ ਗਿਆਨ ਕੀ ਜੋਗੀ ਕਾ ਜਤੁ ਹੋਇ ॥
विद्वानाचा संकल्प ज्ञान देणे हा असतो आणि योगीचे कर्तव्य ब्रह्मचर्य आहे.

ਬ੍ਰਹਮਣ ਚੁਲੀ ਸੰਤੋਖ ਕੀ ਗਿਰਹੀ ਕਾ ਸਤੁ ਦਾਨੁ ॥
ब्राह्मणाचे कर्तव्य समाधान आहे आणि गृहस्थांचे कर्तव्य सत्यता आणि दान आहे.

ਰਾਜੇ ਚੁਲੀ ਨਿਆਵ ਕੀ ਪੜਿਆ ਸਚੁ ਧਿਆਨੁ ॥
राजाचे कर्तव्य खरा न्याय देणे आहे आणि शिक्षितांचे कर्तव्य सत्य आणि ध्यान आचरणात आणणे आहे.

ਪਾਣੀ ਚਿਤੁ ਨ ਧੋਪਈ ਮੁਖਿ ਪੀਤੈ ਤਿਖ ਜਾਇ ॥
पाणी मन शुद्ध करत नाही, पाणी पिल्याने फक्त तहान भागते.

ਪਾਣੀ ਪਿਤਾ ਜਗਤ ਕਾ ਫਿਰਿ ਪਾਣੀ ਸਭੁ ਖਾਇ ॥੨॥
पाण्याला विश्वाचा जनक मानले जाते आणि ते मृत्युचे कारण देखील आहे.

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਨਾਇ ਸੁਣਿਐ ਸਭ ਸਿਧਿ ਹੈ ਰਿਧਿ ਪਿਛੈ ਆਵੈ ॥
देवाचे नाव ऐकल्याने सर्व शक्ती आणि सिद्धी प्राप्त होतात.

ਨਾਇ ਸੁਣਿਐ ਨਉ ਨਿਧਿ ਮਿਲੈ ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਪਾਵੈ ॥
हरिनाम ऐकल्याने नऊ खजिने मिळतात आणि मनाच्या सर्व इच्छा पूर्ण होतात.

ਨਾਇ ਸੁਣਿਐ ਸੰਤੋਖੁ ਹੋਇ ਕਵਲਾ ਚਰਨ ਧਿਆਵੈ ॥
परमेश्वराचे नाव ऐकल्याने समाधान मिळते आणि संपत्ती आणि समृद्धीचा ढीग मिळतो.

ਨਾਇ ਸੁਣਿਐ ਸਹਜੁ ਊਪਜੈ ਸਹਜੇ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥
हरिनाम ऐकल्याने नैसर्गिक शांती निर्माण होते आणि आनंद मिळतो.

ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਉ ਪਾਈਐ ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥੭॥
हरीचे नाव केवळ गुरूंच्या शिकवणीनेच प्राप्त होते; नानक हरीच्या नावाचे गुणगान गात आहेत. ॥७ ॥

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੧ ॥
श्लोक महाला १ ॥

ਦੁਖ ਵਿਚਿ ਜੰਮਣੁ ਦੁਖਿ ਮਰਣੁ ਦੁਖਿ ਵਰਤਣੁ ਸੰਸਾਰਿ ॥
जन्म दुःखात होतो आणि मृत्यू दुःखात होतो.

ਦੁਖੁ ਦੁਖੁ ਅਗੈ ਆਖੀਐ ਪੜ੍ਹਿ ਪੜ੍ਹਿ ਕਰਹਿ ਪੁਕਾਰ ॥
जन्म आणि मृत्यू हे दुःखाशिवाय दुसरे काही नाही, म्हणून जगाचे वर्तन दुःखाने भरलेले आहे.

ਦੁਖ ਕੀਆ ਪੰਡਾ ਖੁਲ੍ਹੀਆ ਸੁਖੁ ਨ ਨਿਕਲਿਓ ਕੋਇ ॥
वाचल्यानंतर प्रत्येकजण त्याच्या दुःखांबद्दल आणि तक्रारींबद्दल सांगत आहे.

ਦੁਖ ਵਿਚਿ ਜੀਉ ਜਲਾਇਆ ਦੁਖੀਆ ਚਲਿਆ ਰੋਇ ॥
सर्वत्र दुःखाचे गठ्ठे उघडे आहेत आणि आनंद दिसत नाही.

ਨਾਨਕ ਸਿਫਤੀ ਰਤਿਆ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿਆ ਹੋਇ ॥
तो प्राणी दुःखाने जळत आहे आणि त्या दुःखी व्यक्तीच्या मृत्यूवर रडत आहे.

ਦੁਖ ਕੀਆ ਅਗੀ ਮਾਰੀਅਹਿ ਭੀ ਦੁਖੁ ਦਾਰੂ ਹੋਇ ॥੧॥
गुरु नानक म्हणतात की देवाच्या स्तुतीत तल्लीन होऊन मन आणि शरीर फुलते आणि दुःखाच्या अग्नीत जळणाऱ्या लोकांसाठी दुःख हेच औषध आहे. ॥१॥

ਮਹਲਾ ੧ ॥
महाला १॥

ਨਾਨਕ ਦੁਨੀਆ ਭਸੁ ਰੰਗੁ ਭਸੂ ਹੂ ਭਸੁ ਖੇਹ ॥
गुरु नानक म्हणतात की हे जग फक्त धूळ आहे, त्याचे खेळ, मनोरंजन आणि आनंद फक्त धूळ आहेत.

ਭਸੋ ਭਸੁ ਕਮਾਵਣੀ ਭੀ ਭਸੁ ਭਰੀਐ ਦੇਹ ॥
सांसारिक कमाई देखील धुळीसारखी असते, हे शरीर देखील शेवटी धुळीत बदलते.

ਜਾ ਜੀਉ ਵਿਚਹੁ ਕਢੀਐ ਭਸੂ ਭਰਿਆ ਜਾਇ ॥
जर आत्मा शरीरातून बाहेर काढला तर तो धूळ आणि घाण बनतो.

ਅਗੈ ਲੇਖੈ ਮੰਗਿਐ ਹੋਰ ਦਸੂਣੀ ਪਾਇ ॥੨॥
जेव्हा कर्मांचा हिशोब मागितला जातो तेव्हा दहापट जास्त धूळ मिळते. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਨਾਇ ਸੁਣਿਐ ਸੁਚਿ ਸੰਜਮੋ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ॥
हरिनाम ऐकल्याने पवित्रता आणि संयम प्राप्त होतो आणि यम देखील जवळ येत नाही.

ਨਾਇ ਸੁਣਿਐ ਘਟਿ ਚਾਨਣਾ ਆਨ੍ਹੇਰੁ ਗਵਾਵੈ ॥
परमेश्वराचे नाव ऐकल्याने हृदयात ज्ञानाचा प्रकाश पडतो आणि अज्ञानाचा अंधार नाहीसा होतो.

ਨਾਇ ਸੁਣਿਐ ਆਪੁ ਬੁਝੀਐ ਲਾਹਾ ਨਾਉ ਪਾਵੈ ॥
देवाचे नाव ऐकल्याने आत्मज्ञान प्राप्त होते आणि नामापासूनच त्याचे फायदे होतात.

ਨਾਇ ਸੁਣਿਐ ਪਾਪ ਕਟੀਅਹਿ ਨਿਰਮਲ ਸਚੁ ਪਾਵੈ ॥
देवाचे नाव ऐकल्याने सर्व पापे धुऊन जातात आणि शुद्ध जीवनाची प्राप्ती होते.

ਨਾਨਕ ਨਾਇ ਸੁਣਿਐ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਨਾਉ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਿਆਵੈ ॥੮॥
गुरु नानक म्हणतात की प्रभूचे नाव ऐकल्याने आदर आणि प्रतिष्ठा मिळते, जो गुरुच्या सल्ल्याचे पालन करतो तो प्रभूच्या नावाचे ध्यान करतो. ॥८॥

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੧ ॥
श्लोक महाला १ ॥

ਘਰਿ ਨਾਰਾਇਣੁ ਸਭਾ ਨਾਲਿ ॥
पुजारी आपल्या घरात किंवा मंदिरात इतर देवी-देवतांसह नारायणाची मूर्ती ठेवतो.

ਪੂਜ ਕਰੇ ਰਖੈ ਨਾਵਾਲਿ ॥
तो दररोज त्यांची पूजा करतो आणि त्यांना आंघोळही घालतो

ਕੁੰਗੂ ਚੰਨਣੁ ਫੁਲ ਚੜਾਏ ॥
तो केशर, चंदन आणि फुले अर्पण करतो आणि

ਪੈਰੀ ਪੈ ਪੈ ਬਹੁਤੁ ਮਨਾਏ ॥
तो त्याच्या पाया पडून त्याला पटवून देण्याचा सर्वतोपरी प्रयत्न करतो.

ਮਾਣੂਆ ਮੰਗਿ ਮੰਗਿ ਪੈਨ੍ਹੈ ਖਾਇ ॥
(समाजाची ही एक विचित्र विडंबना आहे की) तो लोकांकडून (देणग्या इत्यादींसाठी) भिक्षा मागून जेवतो आणि कपडे घालतो.

ਅੰਧੀ ਕੰਮੀ ਅੰਧ ਸਜਾਇ ॥
अशाप्रकारे, अज्ञानी कृत्यांसाठी आंधळी शिक्षा मिळते.

ਭੁਖਿਆ ਦੇਇ ਨ ਮਰਦਿਆ ਰਖੈ ॥
दगडी मूर्ती भुकेल्या लोकांना अन्न देऊ शकत नाहीत किंवा त्यांना मृत्यूपासून वाचवू शकत नाहीत.

ਅੰਧਾ ਝਗੜਾ ਅੰਧੀ ਸਥੈ ॥੧॥
मग अंध लोकांच्या गटात आंधळेपणाचे भांडण का व्हावे? ॥१॥

ਮਹਲਾ ੧ ॥
महाला १ ॥

ਸਭੇ ਸੁਰਤੀ ਜੋਗ ਸਭਿ ਸਭੇ ਬੇਦ ਪੁਰਾਣ ॥
सर्व चिंतन, योगाभ्यास, सर्व वेद आणि पुराणांचे वाचन आणि अभ्यास,

ਸਭੇ ਕਰਣੇ ਤਪ ਸਭਿ ਸਭੇ ਗੀਤ ਗਿਆਨ ॥
सर्व कर्म, तपस्या, गाणी, ज्ञान,

ਸਭੇ ਬੁਧੀ ਸੁਧਿ ਸਭਿ ਸਭਿ ਤੀਰਥ ਸਭਿ ਥਾਨ ॥
सर्व ज्ञान, पवित्रता, सर्व तीर्थयात्रा, पवित्र स्थळे,

ਸਭਿ ਪਾਤਿਸਾਹੀਆ ਅਮਰ ਸਭਿ ਸਭਿ ਖੁਸੀਆ ਸਭਿ ਖਾਨ ॥
सर्व सरकारे, सर्व कायदे, सर्व सुख, सर्व अन्न,

ਸਭੇ ਮਾਣਸ ਦੇਵ ਸਭਿ ਸਭੇ ਜੋਗ ਧਿਆਨ ॥
सर्व मानव, देव, योगी, ध्यान करणारे,

ਸਭੇ ਪੁਰੀਆ ਖੰਡ ਸਭਿ ਸਭੇ ਜੀਅ ਜਹਾਨ ॥
जगातील सर्व शहरांना, प्रदेशांना आणि सर्व सजीवांना

ਹੁਕਮਿ ਚਲਾਏ ਆਪਣੈ ਕਰਮੀ ਵਹੈ ਕਲਾਮ ॥
देव त्याच्या आज्ञेनुसार चालत आहे आणि कर्मांनुसार फळ देत आहे.

ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਸਚਿ ਨਾਇ ਸਚੁ ਸਭਾ ਦੀਬਾਨੁ ॥੨॥
गुरु नानक म्हणतात की देव सत्य आहे, त्याचे नाव शाश्वत आहे, त्याचा न्याय देखील अपरिवर्तनीय आहे. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਸੁਖੁ ਊਪਜੈ ਨਾਮੇ ਗਤਿ ਹੋਈ ॥
हरीच्या नामाचे ध्यान केल्यानेच आनंद मिळतो आणि नामानेच मुक्ती मिळते.

ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਪਤਿ ਪਾਈਐ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਸੋਈ ॥
नामाचे चिंतन केल्याने जगात आदर मिळतो आणि देव हृदयात राहतो.

ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਭਵਜਲੁ ਲੰਘੀਐ ਫਿਰਿ ਬਿਘਨੁ ਨ ਹੋਈ ॥
जर हरिनामाचे ध्यान केले तर माणूस जगत सागर पार करू शकतो आणि पुन्हा कोणत्याही संकटाचा सामना करावा लागत नाही.

ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਪੰਥੁ ਪਰਗਟਾ ਨਾਮੇ ਸਭ ਲੋਈ ॥
परमेश्वराच्या नामाचे ध्यान केल्याने खरा मार्ग मिळतो आणि नाव जगात कीर्ती आणते.

ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਨਾਉ ਮੰਨੀਐ ਜਿਨ ਦੇਵੈ ਸੋਈ ॥੯॥
हे नानक! जेव्हा खरा गुरु मिळतो तेव्हाच हरिनामाचे ध्यान करता येते; तो ज्याला तो देतो, त्यालाच तो तो प्राप्त करतो.

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥
श्लोक महाला १ ॥

ਪੁਰੀਆ ਖੰਡਾ ਸਿਰਿ ਕਰੇ ਇਕ ਪੈਰਿ ਧਿਆਏ ॥
मोठी शहरे आणि प्रदेश जिंकले पाहिजेत, एका पायावर उभे राहून तपस्या केली पाहिजे.

ਪਉਣੁ ਮਾਰਿ ਮਨਿ ਜਪੁ ਕਰੇ ਸਿਰੁ ਮੁੰਡੀ ਤਲੈ ਦੇਇ ॥
प्राणायाम आणि शीर्षासन केल्यानंतर जप करावा.

ਕਿਸੁ ਉਪਰਿ ਓਹੁ ਟਿਕ ਟਿਕੈ ਕਿਸ ਨੋ ਜੋਰੁ ਕਰੇਇ ॥
प्राणी कोणतीही पद्धत स्वीकारू शकतो, कोणतीही शक्ती स्वीकारू शकतो.

ਕਿਸ ਨੋ ਕਹੀਐ ਨਾਨਕਾ ਕਿਸ ਨੋ ਕਰਤਾ ਦੇਇ ॥
हे नानक! देव ज्याला आनंदाने देतो त्याला हे म्हणता येत नाही.

ਹੁਕਮਿ ਰਹਾਏ ਆਪਣੈ ਮੂਰਖੁ ਆਪੁ ਗਣੇਇ ॥੧॥
सर्व काही देवाच्या आज्ञेने घडत आहे, परंतु मूर्ख असा विश्वास करतो की हे त्याच्या शक्तीचे परिणाम आहे. ॥१॥

ਮਃ ੧ ॥
महाला १ ॥

ਹੈ ਹੈ ਆਖਾਂ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਕੋਟੀ ਹੂ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ॥
मी देवाच्या अस्तित्वाबद्दल, अनंत शक्तीबद्दल, सर्वव्यापीपणाबद्दल, अधिकाराबद्दल आणि वैभवाबद्दल लाखो वेळा बोलत राहू शकतो.

ਆਖੂੰ ਆਖਾਂ ਸਦਾ ਸਦਾ ਕਹਣਿ ਨ ਆਵੈ ਤੋਟਿ ॥
मी नेहमीच म्हणेन की तो शाश्वत, शाश्वत आणि अटल आहे आणि माझ्या म्हणण्यात कोणतीही चूक होता कामा नये.

ਨਾ ਹਉ ਥਕਾਂ ਨ ਠਾਕੀਆ ਏਵਡ ਰਖਹਿ ਜੋਤਿ ॥
तो मला इतका आधार देवो की मी हे सांगताना कधीही थकणार नाही आणि माझ्या मार्गात कोणताही अडथळा येणार नाही.

ਨਾਨਕ ਚਸਿਅਹੁ ਚੁਖ ਬਿੰਦ ਉਪਰਿ ਆਖਣੁ ਦੋਸੁ ॥੨॥
गुरु नानक म्हणतात की हे सर्व असूनही, मी सर्वशक्तिमान देवाबद्दल जे काही बोलतो ते खूपच कमी आहे आणि त्याची स्तुती करण्यासाठी ते पुरेसे नाही. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਕੁਲੁ ਉਧਰੈ ਸਭੁ ਕੁਟੰਬੁ ਸਬਾਇਆ ॥
हरिनामाचे ध्यान केल्याने संपूर्ण कुटुंब आणि कुलाला मोक्ष मिळतो.

ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਸੰਗਤਿ ਉਧਰੈ ਜਿਨ ਰਿਦੈ ਵਸਾਇਆ ॥
ज्याच्या हृदयात देव वास करतो त्याच्या सहवासात नामाचे ध्यान केल्याने मोक्ष मिळतो.

ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਸੁਣਿ ਉਧਰੇ ਜਿਨ ਰਸਨ ਰਸਾਇਆ ॥
जो आपल्या जिभेने हरीची पूजा करतो तोच हरिनाम ध्यान आणि श्रवण करून वाचतो.

ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਦੁਖ ਭੁਖ ਗਈ ਜਿਨ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥
हरिनामाचे ध्यान केल्याने, ज्याने आपले मन नामावर केंद्रित केले आहे त्याचे दुःख आणि भूक देखील दूर होते.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਤਿਨੀ ਸਾਲਾਹਿਆ ਜਿਨ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਇਆ ॥੧੦॥
गुरु नानक म्हणतात की ज्यांना गुरुचे दर्शन झाले आहे त्यांनीच देवाचे गुणगान गायले आहे. ॥१०॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥
श्लोक महाला १ ॥

ਸਭੇ ਰਾਤੀ ਸਭਿ ਦਿਹ ਸਭਿ ਥਿਤੀ ਸਭਿ ਵਾਰ ॥
सर्व दिवस आणि रात्री, सर्व तारखा आणि दिवस,

ਸਭੇ ਰੁਤੀ ਮਾਹ ਸਭਿ ਸਭਿ ਧਰਤੀਂ ਸਭਿ ਭਾਰ ॥
ऋतू, महिने, संपूर्ण पृथ्वी, पर्वत,

ਸਭੇ ਪਾਣੀ ਪਉਣ ਸਭਿ ਸਭਿ ਅਗਨੀ ਪਾਤਾਲ ॥
हवा, पाणी, अग्नी, पाताळ,

ਸਭੇ ਪੁਰੀਆ ਖੰਡ ਸਭਿ ਸਭਿ ਲੋਅ ਲੋਅ ਆਕਾਰ ॥
सर्व राज्ये, शहरे, चौदा जग, जग खूप मोठे आहे.

ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਪੀ ਕੇਤੜਾ ਕਹਿ ਨ ਸਕੀਜੈ ਕਾਰ ॥
देवाच्या आज्ञेचे रहस्य मिळू शकत नाही, तसेच त्याचे वैभव, कर्तृत्व आणि चमत्कार यांचे वर्णनही करता येत नाही.

ਆਖਹਿ ਥਕਹਿ ਆਖਿ ਆਖਿ ਕਰਿ ਸਿਫਤੀਂ ਵੀਚਾਰ ॥
जे त्याची स्तुती करतात ते त्याची स्तुती गाऊन गाऊन थकले आहेत.

ਤ੍ਰਿਣੁ ਨ ਪਾਇਓ ਬਪੁੜੀ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਗਵਾਰ ॥੧॥
हे नानक! त्या मूर्खांना गुपिताचा थोडासाही अर्थ कळला नाही.

ਮਃ ੧ ॥
महाला १ ॥

ਅਖੀਂ ਪਰਣੈ ਜੇ ਫਿਰਾਂ ਦੇਖਾਂ ਸਭੁ ਆਕਾਰੁ ॥
जर आपण उघड्या डोळ्यांनी जगाकडे पाहिले तर.

ਪੁਛਾ ਗਿਆਨੀ ਪੰਡਿਤਾਂ ਪੁਛਾ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰ ॥
ज्ञानी लोकांनी विद्वानांकडून सत्य विचारावे, वेदांचे चिंतन करावे आणि रहस्ये विचारावीत,

ਪੁਛਾ ਦੇਵਾਂ ਮਾਣਸਾਂ ਜੋਧ ਕਰਹਿ ਅਵਤਾਰ ॥
देव, मानव, योद्धे आणि अवतार यांना तथ्य विचारा.

ਸਿਧ ਸਮਾਧੀ ਸਭਿ ਸੁਣੀ ਜਾਇ ਦੇਖਾਂ ਦਰਬਾਰੁ ॥
मी सिद्धांच्या समाधीमध्ये देवाचा महिमा ऐकला पाहिजे आणि त्यांच्या दरबाराचे वैभव पाहिले पाहिजे.

ਅਗੈ ਸਚਾ ਸਚਿ ਨਾਇ ਨਿਰਭਉ ਭੈ ਵਿਣੁ ਸਾਰੁ ॥
त्यानंतर जे काही येते ते म्हणजे अंतिम सत्य, निर्भय परमेश्वराचे खरे नाव.

ਹੋਰ ਕਚੀ ਮਤੀ ਕਚੁ ਪਿਚੁ ਅੰਧਿਆ ਅੰਧੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥
बाकी सर्व काही कच्ची बुद्धी, निरुपयोगी आणि अज्ञानी आंधळे विचार आहेत.

ਨਾਨਕ ਕਰਮੀ ਬੰਦਗੀ ਨਦਰਿ ਲੰਘਾਏ ਪਾਰਿ ॥੨॥
गुरु नानक म्हणतात की उपासना केवळ देवाच्या कृपेनेच शक्य आहे, जर एखाद्यावर दयाळू नजर पडली तर ती जगाचा महासागर पार करण्यास मदत करते. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਦੁਰਮਤਿ ਗਈ ਮਤਿ ਪਰਗਟੀ ਆਇਆ ॥
देवाच्या नावाचे ध्यान केल्याने वाईट विचार दूर होतात आणि सद्बुद्धी प्रकट होते.

ਨਾਉ ਮੰਨਿਐ ਹਉਮੈ ਗਈ ਸਭਿ ਰੋਗ ਗਵਾਇਆ ॥
जर देवाचे नाव घेतले तर अहंकार आणि सर्व आजार दूर होतात.

ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਨਾਮੁ ਊਪਜੈ ਸਹਜੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥
परमेश्वराच्या नामाचे ध्यान केल्याने हरिनामाचा जप होतो आणि नैसर्गिक सुख आणि शांती प्राप्त होते.

ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਸਾਂਤਿ ਊਪਜੈ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥
नामाचे चिंतन केल्याने मनात शांती निर्माण होते आणि मनात देवाचा वास येतो.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਰਤੰਨੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥੧੧॥
हे नानक! हरिचे नाव एक अमूल्य रत्न आहे; गुरुंनी परमात्म्याचे गुणगान गायले आहे. ॥११॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥
श्लोक महाला १ ॥

ਹੋਰੁ ਸਰੀਕੁ ਹੋਵੈ ਕੋਈ ਤੇਰਾ ਤਿਸੁ ਅਗੈ ਤੁਧੁ ਆਖਾਂ ॥
हे निर्माणकर्त्या! जर दुसरा कोणी तुझा साथीदार असेल तर मी त्याच्यासमोर तुझे गुणगान गाईन.

ਤੁਧੁ ਅਗੈ ਤੁਧੈ ਸਾਲਾਹੀ ਮੈ ਅੰਧੇ ਨਾਉ ਸੁਜਾਖਾ ॥
मी तुमच्यासमोर तुमची स्तुती करत आहे, मी कदाचित आंधळा असेन, पण मला दूरदर्शी म्हणून नाव देण्यात आले आहे.

ਜੇਤਾ ਆਖਣੁ ਸਾਹੀ ਸਬਦੀ ਭਾਖਿਆ ਭਾਇ ਸੁਭਾਈ ॥
मी जे काही बोलतो ते सर्व शब्दांत असते आणि ते म्हणणे देखील माझ्या स्वभावाप्रमाणे असते.

ਨਾਨਕ ਬਹੁਤਾ ਏਹੋ ਆਖਣੁ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥੧॥
गुरु नानक म्हणतात की मला सर्वात जास्त सांगायचे आहे की सर्वकाही तुमचा महिमा आहे. ॥१॥

ਮਃ ੧ ॥
महाला १॥

ਜਾਂ ਨ ਸਿਆ ਕਿਆ ਚਾਕਰੀ ਜਾਂ ਜੰਮੇ ਕਿਆ ਕਾਰ ॥
जेव्हा तो प्राणी अस्तित्वात नव्हता तेव्हा त्याचे काय काम होते? आता तो जन्माला आला आहे, तर तो कोणत्या प्रकारचे काम करत आहे?

ਸਭਿ ਕਾਰਣ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਦੇਖੈ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥
देवच सर्वकाही घडवून आणतो आणि पुन्हा पुन्हा त्याचे निरीक्षण करतो.

ਜੇ ਚੁਪੈ ਜੇ ਮੰਗਿਐ ਦਾਤਿ ਕਰੇ ਦਾਤਾਰੁ ॥
जर कोणी गप्प राहिला किंवा त्याच्याकडून काही मागितले गेले तर देणारा स्वेच्छेने देतो.

ਇਕੁ ਦਾਤਾ ਸਭਿ ਮੰਗਤੇ ਫਿਰਿ ਦੇਖਹਿ ਆਕਾਰੁ ॥
जरी आपण जगभर प्रवास केला आणि त्याचे निरीक्षण केले तरी आपल्याला आढळेल की फक्त देवच देणारा आहे आणि इतर सर्व लोक भिकारी आहेत.

ਨਾਨਕ ਏਵੈ ਜਾਣੀਐ ਜੀਵੈ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥੨॥
हे नानक! एखाद्याने असा विश्वास ठेवला पाहिजे की परमात्मा शाश्वत आहे.2.

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਸੁਰਤਿ ਊਪਜੈ ਨਾਮੇ ਮਤਿ ਹੋਈ ॥
ज्ञान आणि बुद्धी ही देवाच्या नामाचे चिंतन केल्याने निर्माण होते.

ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਗੁਣ ਉਚਰੈ ਨਾਮੇ ਸੁਖਿ ਸੋਈ ॥
हरिनामावर विश्वास ठेवल्याने सद्‌गुणांचा उच्चार होतो आणि आनंद मिळतो.

ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਭ੍ਰਮੁ ਕਟੀਐ ਫਿਰਿ ਦੁਖੁ ਨ ਹੋਈ ॥
नामाचे ध्यान केल्याने सर्व भ्रम दूर होतात आणि पुन्हा कोणतेही दुःख आपल्यावर परिणाम करत नाही.

ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਸਾਲਾਹੀਐ ਪਾਪਾਂ ਮਤਿ ਧੋਈ ॥
नामाचे ध्यान केल्याने पापी विचार धुऊन जातात आणि देवाची स्तुती होते.

ਨਾਨਕ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਨਾਉ ਮੰਨੀਐ ਜਿਨ ਦੇਵੈ ਸੋਈ ॥੧੨॥
हे नानक! हरीच्या नावाचे ध्यान केवळ परिपूर्ण गुरुच करू शकतात, ज्यांना स्वतः अशी शक्ती दिली आहे. ॥१२॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥
श्लोक महाला १ ॥

ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਪੁਰਾਣ ਪੜ੍ਹੰਤਾ ॥
पंडित धर्मग्रंथ, वेद आणि पुराणे वाचतो.

ਪੂਕਾਰੰਤਾ ਅਜਾਣੰਤਾ ॥
तो ते लोकांना मोठ्याने ऐकवतो.

ਜਾਂ ਬੂਝੈ ਤਾਂ ਸੂਝੈ ਸੋਈ ॥
जेव्हा ज्ञान असते तेव्हाच वस्तुस्थिती समजू शकते.

ਨਾਨਕੁ ਆਖੈ ਕੂਕ ਨ ਹੋਈ ॥੧॥
हे नानक, ओरडू नकोस आणि पुन्हा लोकांना सांगू नकोस.॥१ ॥

ਮਃ ੧ ॥
महाला १ ॥

ਜਾਂ ਹਉ ਤੇਰਾ ਤਾਂ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮੇਰਾ ਹਉ ਨਾਹੀ ਤੂ ਹੋਵਹਿ ॥
जेव्हा मी तुझा असतो तेव्हा सर्व काही माझे असते; जरी मी नसलो तरी तू तिथेच असतोस.

ਆਪੇ ਸਕਤਾ ਆਪੇ ਸੁਰਤਾ ਸਕਤੀ ਜਗਤੁ ਪਰੋਵਹਿ ॥
तू सर्वशक्तिमान आहेस, स्वतःमध्ये ज्ञानी आहेस आणि तुझ्या सामर्थ्याने तू जगाला एकत्र ठेवले आहेस.

ਆਪੇ ਭੇਜੇ ਆਪੇ ਸਦੇ ਰਚਨਾ ਰਚਿ ਰਚਿ ਵੇਖੈ ॥
परमेश्वर स्वतः विश्वाची निर्मिती पाठवतो, स्वतः बोलावतो आणि पाहतो.

ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਸਚੀ ਨਾਂਈ ਸਚੁ ਪਵੈ ਧੁਰਿ ਲੇਖੈ ॥੨॥
हे नानक! केवळ खऱ्या नावानेच माणूस सत्यवादी बनतो आणि केवळ सत्यवादीच प्रभूच्या दरबारात स्वीकारले जातात. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਅਲਖੁ ਹੈ ਕਿਉ ਲਖਿਆ ਜਾਈ ॥
निरंजन हे नाव अदृश्य आहे, ते कसे दिसू शकते?

ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਨਾਲਿ ਹੈ ਕਿਉ ਪਾਈਐ ਭਾਈ ॥
देवाचे पवित्र नाव आपल्यासोबत आहे, ते कसे शोधता येईल?

ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਵਰਤਦਾ ਰਵਿਆ ਸਭ ਠਾਂਈ ॥
निरंजन हे नाव संपूर्ण विश्वात कार्यरत आहे.

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਾਈਐ ਹਿਰਦੈ ਦੇਇ ਦਿਖਾਈ ॥
ते केवळ परिपूर्ण गुरूंकडूनच प्राप्त होते आणि ते केवळ हृदयातच दिसून येते.

ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਕਰਮੁ ਹੋਇ ਗੁਰ ਮਿਲੀਐ ਭਾਈ ॥੧੩॥
नानक म्हणतात, "हे भाऊ! गुरु देखील देवाच्या कृपेनेच प्राप्त होतो." ॥१३॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥

श्लोक महाला १ ॥

ਕਲਿ ਹੋਈ ਕੁਤੇ ਮੁਹੀ ਖਾਜੁ ਹੋਆ ਮੁਰਦਾਰੁ ॥

कलियुगातील लोक कुत्र्यांसारखे लोभी झाले आहेत आणि लाचखोरी आणि भ्रष्टाचार हे त्यांचे अन्न आहे.

ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਬੋਲਿ ਭਉਕਣਾ ਚੂਕਾ ਧਰਮੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥

ते खोटे बोलत राहतात आणि धर्म आणि कर्तव्याची चर्चा आता संपली आहे.

ਜਿਨ ਜੀਵੰਦਿਆ ਪਤਿ ਨਹੀ ਮੁਇਆ ਮੰਦੀ ਸੋਇ ॥

ज्यांना जिवंतपणी आदर दिला जात नाही, त्यांची मृत्यूनंतरही बदनामी होते.

ਲਿਖਿਆ ਹੋਵੈ ਨਾਨਕਾ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥੧॥
नानक म्हणतात की जे काही घडते ते नशिबानुसार असू शकते, परंतु देवाची इच्छा असेल ते घडते. ॥१॥

ਮਃ ੧ ॥
महाला १॥

ਰੰਨਾ ਹੋਈਆ ਬੋਧੀਆ ਪੁਰਸ ਹੋਏ ਸਈਆਦ ॥
निष्पाप स्त्रिया कमकुवत झाल्या आहेत आणि हुशार पुरुष अत्याचारी बनले आहेत (ते पुरुषांचे अत्याचार आणि वासना सहन करत आहेत).

ਸੀਲੁ ਸੰਜਮੁ ਸੁਚ ਭੰਨੀ ਖਾਣਾ ਖਾਜੁ ਅਹਾਜੁ ॥
नम्रता, संयम आणि पवित्रता गेली आहे आणि कायदेशीर आणि बेकायदेशीर सर्वकाही भस्मसात होत आहे.

ਸਰਮੁ ਗਇਆ ਘਰਿ ਆਪਣੈ ਪਤਿ ਉਠਿ ਚਲੀ ਨਾਲਿ ॥
(बलात्कार आणि वासनेमुळे) घरातून केवळ लाजच नाहीशी झाली आहे, तर (सूनेचा आणि मुलींचा) आदरही गेला आहे.

ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਏਕੁ ਹੈ ਅਉਰੁ ਨ ਸਚਾ ਭਾਲਿ ॥੨॥
गुरु नानक म्हणतात की फक्त देवच खरा आहे, दुसऱ्या कोणामध्येही सत्य शोधू नका. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਬਾਹਰਿ ਭਸਮ ਲੇਪਨ ਕਰੇ ਅੰਤਰਿ ਗੁਬਾਰੀ ॥
माणूस त्याच्या बाह्य शरीरावर राख लावतो, परंतु त्याचे अंतरंग अभिमानाने भरलेले असते.

ਖਿੰਥਾ ਝੋਲੀ ਬਹੁ ਭੇਖ ਕਰੇ ਦੁਰਮਤਿ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥
वाईट विचारांमुळे, तो चिंधी आणि पिशवी घेऊन अहंकारी योगीसारखा देखावा करतो.

ਸਾਹਿਬ ਸਬਦੁ ਨ ਊਚਰੈ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਪਸਾਰੀ ॥
तो परमेश्वराचे नाव उच्चारत नाही आणि भ्रम आणि भ्रमात मग्न राहतो.

ਅੰਤਰਿ ਲਾਲਚੁ ਭਰਮੁ ਹੈ ਭਰਮੈ ਗਾਵਾਰੀ ॥
मनात फक्त लोभ आणि भ्रम असतो आणि तो मूर्खासारखा भटकत राहतो.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਈ ਜੂਐ ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ ॥੧੪॥
हे नानक! तो देवाचे ध्यान करत नाही आणि जुगारात आपला जीव गमावतो. ॥१४॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥
श्लोक महाला १ ॥

ਲਖ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੋਵੈ ਲਖ ਜੀਵਣੁ ਕਿਆ ਖੁਸੀਆ ਕਿਆ ਚਾਉ ॥
जरी आपण लाखो लोकांवर प्रेम केले आणि लाखो वर्षे जगलो तरी अशा आनंदाचा आणि उत्कटतेचा काय उपयोग?

ਵਿਛੁੜਿਆ ਵਿਸੁ ਹੋਇ ਵਿਛੋੜਾ ਏਕ ਘੜੀ ਮਹਿ ਜਾਇ ॥
कारण वेगळे होणे एका क्षणात होते आणि त्यांचे वेगळे होणे हे दुःखाने भरलेले विष आहे.

ਜੇ ਸਉ ਵਰ੍ਹਿਆ ਮਿਠਾ ਖਾਜੈ ਭੀ ਫਿਰਿ ਕਉੜਾ ਖਾਇ ॥
जरी कोणी शंभर वर्षे आनंदाने भरलेले गोड पदार्थ खात राहिला तरी शेवटी त्याला दुःखाचे कडू अन्न खावेच लागते.

ਮਿਠਾ ਖਾਧਾ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਕਉੜਤਣੁ ਧਾਇ ਜਾਇ ॥
मला गोड खाल्ल्याचे आठवत नाही पण मला नेहमीच कडू (दुःख) आठवते.

ਮਿਠਾ ਕਉੜਾ ਦੋਵੈ ਰੋਗ ॥
गोड (आनंद) आणि कडू (दुःख) दोन्ही आजार आहेत.

ਨਾਨਕ ਅੰਤਿ ਵਿਗੁਤੇ ਭੋਗ ॥
हे नानक! गोड आणि कडू गोष्टी अनुभवल्याने माणूस त्रासतो.

ਝਖਿ ਝਖਿ ਝਖਣਾ ਝਗੜਾ ਝਾਖ ॥
हे सर्व निरुपयोगी! निष्फळ काम, व्यर्थ वर्तन आणि अनावश्यक भांडणे आहेत.

ਝਖਿ ਝਖਿ ਜਾਹਿ ਝਖਹਿ ਤਿਨ੍ਹ ਪਾਸਿ ॥੧॥
तरीही, जगातील लोक या दुर्गुणांकडे धावतात आणि जीव त्यांना आपल्या जवळ ठेवतात. ॥१॥

ਮਃ ੧ ॥
महाला १ ॥

ਕਾਪੜੁ ਕਾਠੁ ਰੰਗਾਇਆ ਰਾਂਗਿ ॥
लोक कपडे आणि लाकडी वस्तू वेगवेगळ्या रंगात रंगवतात.

ਘਰ ਗਚ ਕੀਤੇ ਬਾਗੇ ਬਾਗ ॥
तुमचे घर पांढरे करून सुंदर बनवा.

ਸਾਦ ਸਹਜ ਕਰਿ ਮਨੁ ਖੇਲਾਇਆ ॥
या आनंदात आणि आनंदात मन रमवा आणि

ਤੈ ਸਹ ਪਾਸਹੁ ਕਹਣੁ ਕਹਾਇਆ ॥
तुम्हाला तुमच्या बॉसकडून फटकारले जाते.

ਮਿਠਾ ਕਰਿ ਕੈ ਕਉੜਾ ਖਾਇਆ ॥
लोक विकारांचा कटुता गोड म्हणून खातात आणि

ਤਿਨਿ ਕਉੜੈ ਤਨਿ ਰੋਗੁ ਜਮਾਇਆ ॥
या कटुतेमुळे त्यांच्या शरीरात आजार निर्माण होतात.

ਜੇ ਫਿਰਿ ਮਿਠਾ ਪੇੜੈ ਪਾਇ ॥
हे आई! जर माणूस पुन्हा गोड (हरि-नाम) मध्ये रस घेऊ लागला तर

ਤਉ ਕਉੜਤਣੁ ਚੂਕਸਿ ਮਾਇ ॥
मग (मायेचा) कटुता निघून जातो.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਸੋਇ ॥
गुरु नानक म्हणतात, "तोच गुरुकडून सत्य प्राप्त करतो."

ਜਿਸ ਨੋ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇ ॥੨॥
ज्याचे प्रारब्ध ते प्राप्त करणे आहे. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਮੈਲੁ ਕਪਟੁ ਹੈ ਬਾਹਰੁ ਧੋਵਾਇਆ ॥
ज्यांच्या हृदयात घाण आणि कपट असते, ते बाहेरूनच स्वच्छ दिसतात.

ਕੂੜੁ ਕਪਟੁ ਕਮਾਵਦੇ ਕੂੜੁ ਪਰਗਟੀ ਆਇਆ ॥
ते खोटेपणा आणि कपटाचे वर्तन स्वीकारतात पण त्यांचे खोटेपणा नेहमीच उघड होतो.

ਅੰਦਰਿ ਹੋਇ ਸੁ ਨਿਕਲੈ ਨਹ ਛਪੈ ਛਪਾਇਆ ॥
माणसाच्या आत जे काही असते ते बाहेर येते आणि लपून राहत नाही.

ਕੂੜੇ ਲਾਲਚਿ ਲਗਿਆ ਫਿਰਿ ਜੂਨੀ ਪਾਇਆ ॥
जे खोटेपणा आणि लोभात रमतात ते पुन्हा दुसऱ्या जन्मात पडतात.

ਨਾਨਕ ਜੋ ਬੀਜੈ ਸੋ ਖਾਵਣਾ ਕਰਤੈ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ॥੧੫॥
हे नानक!हा निर्माणकर्त्याचा नियम आहे की माणसाला त्याच्या कर्मांसारखेच फळ मिळते. ॥ १५॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੨ ॥
श्लोक महाला २ ॥

ਕਥਾ ਕਹਾਣੀ ਬੇਦੀਂ ਆਣੀ ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥
वेदांमध्ये ज्या कथांचा उल्लेख आहे त्या पाप आणि पुण्य याबद्दल सांगतात.

ਦੇ ਦੇ ਲੈਣਾ ਲੈ ਲੈ ਦੇਣਾ ਨਰਕਿ ਸੁਰਗਿ ਅਵਤਾਰ ॥
(वेद म्हणतात-) जे काही दिले जाते (सुख किंवा दुःख) ते घ्यावेच लागते आणि घेतल्यानंतर तेच द्यावेच लागते, त्यामुळे (परिणाम) नरकात किंवा स्वर्गात जन्म होतो.

ਉਤਮ ਮਧਿਮ ਜਾਤੀਂ ਜਿਨਸੀ ਭਰਮਿ ਭਵੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥
वेदांनुसार, असे म्हटले जाते की उच्च किंवा नीच जातीचे लोक गोंधळामुळे जगात भटकतात.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਤਤੁ ਵਖਾਣੀ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਵਿਚਿ ਆਈ ॥
दुसरीकडे, गुरूंच्या अमृतवाणीत साराची चर्चा केली आहे, खरं तर हे ज्ञान ध्यानाच्या अवस्थेत आले आहे.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਖੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤੀ ਸੁਰਤੀਂ ਕਰਮਿ ਧਿਆਈ ॥
फक्त गुरुंनाच त्यांनी सांगितलेल्या गोष्टींचे सत्य समजले आहे आणि ज्ञानी व्यक्तीने देवाच्या कृपेने त्यावर ध्यान केले आहे.

ਹੁਕਮੁ ਸਾਜਿ ਹੁਕਮੈ ਵਿਚਿ ਰਖੈ ਹੁਕਮੈ ਅੰਦਰਿ ਵੇਖੈ ॥
देवाची आज्ञा सर्वोच्च आहे; तो त्याच्या आज्ञेने जग निर्माण करतो, लोकांना त्याच्या आज्ञेत ठेवतो आणि त्यांना त्याची आज्ञा पाळायला लावतो.

ਨਾਨਕ ਅਗਹੁ ਹਉਮੈ ਤੁਟੈ ਤਾਂ ਕੋ ਲਿਖੀਐ ਲੇਖੈ ॥੧॥
हे नानक! जेव्हा अहंकार प्रथम नष्ट होतो तेव्हाच कर्माचा नवीन हिशेब लिहिता येतो. ॥ १॥

ਮਃ ੧ ॥
महाला १॥

ਬੇਦੁ ਪੁਕਾਰੇ ਪੁੰਨੁ ਪਾਪੁ ਸੁਰਗ ਨਰਕ ਕਾ ਬੀਉ ॥
वेद हे मान्य करतात की स्वर्ग आणि नरकाचे मूळ कारण पाप आणि पुण्य आहे.

ਜੋ ਬੀਜੈ ਸੋ ਉਗਵੈ ਖਾਂਦਾ ਜਾਣੈ ਜੀਉ ॥
एखादा प्राणी जे काही पेरतो (चांगले किंवा वाईट), तेच तो उत्पन्न करतो आणि त्याला तेच फळ मिळते.

ਗਿਆਨੁ ਸਲਾਹੇ ਵਡਾ ਕਰਿ ਸਚੋ ਸਚਾ ਨਾਉ ॥
गुरूचे ज्ञान देवाला महान मानते आणि तोच खरा आणि शाश्वत स्वरूप आहे याची स्तुती करते.

ਸਚੁ ਬੀਜੈ ਸਚੁ ਉਗਵੈ ਦਰਗਹ ਪਾਈਐ ਥਾਉ ॥
सत्य पेरल्याने सत्य निर्माण होते आणि देवाच्या दरबारात मान मिळतो.

ਬੇਦੁ ਵਪਾਰੀ ਗਿਆਨੁ ਰਾਸਿ ਕਰਮੀ ਪਲੈ ਹੋਇ ॥
वेद व्यापारी असे आहेत जे ज्ञानाचा वापर भांडवल म्हणून करतात परंतु ज्ञान हे देवाच्या कृपेनेच मिळते

ਨਾਨਕ ਰਾਸੀ ਬਾਹਰਾ ਲਦਿ ਨ ਚਲਿਆ ਕੋਇ ॥੨॥
हे नानक! ज्ञानाच्या संपत्तीशिवाय कोणीही नफा मिळवून जात नाही ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਨਿੰਮੁ ਬਿਰਖੁ ਬਹੁ ਸੰਚੀਐ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ॥
कडुलिंबाच्या झाडाला अमृत पाजले तरी ते कडूच राहते

ਬਿਸੀਅਰੁ ਮੰਤ੍ਰਿ ਵਿਸਾਹੀਐ ਬਹੁ ਦੂਧੁ ਪੀਆਇਆ ॥
जरी तुम्ही सापावर विश्वास ठेवला आणि मंत्रांच्या मदतीने त्याला भरपूर दूध पाजले तरी तो त्याची सवय सोडत नाही

ਮਨਮੁਖੁ ਅਭਿੰਨੁ ਨ ਭਿਜਈ ਪਥਰੁ ਨਾਵਾਇਆ ॥
ज्याप्रमाणे आंघोळ केल्यानंतरही दगड ओला होत नाही, त्याचप्रमाणे मनाच्या मागे जाणारा माणूस त्याच्या स्वभावाप्रमाणे राहतो

ਬਿਖੁ ਮਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਿੰਚੀਐ ਬਿਖੁ ਕਾ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥
जर विषात अमृत ओतले तर ते फळ विषारी असते

ਨਾਨਕ ਸੰਗਤਿ ਮੇਲਿ ਹਰਿ ਸਭ ਬਿਖੁ ਲਹਿ ਜਾਇਆ ॥੧੬॥
हे नानक! जर परमेश्वराने तुम्हाला चांगल्या संगतीत एकत्र केले तर सर्व विष निघून जाईल. ॥१६॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥
श्लोक महला १॥

ਮਰਣਿ ਨ ਮੂਰਤੁ ਪੁਛਿਆ ਪੁਛੀ ਥਿਤਿ ਨ ਵਾਰੁ ॥
मृत्यू कोणत्याही शुभ वेळेबद्दल विचारत नाही किंवा कोणत्याही दिवसाची किंवा तारखेची वाट पाहत नाही

ਇਕਨ੍ਹੀ ਲਦਿਆ ਇਕਿ ਲਦਿ ਚਲੇ ਇਕਨ੍ਹੀ ਬਧੇ ਭਾਰ ॥
अनेक जण मृत्युच्या झोपेत पडले आहेत, काही जण मृत्युच्या मिठीत गेले आहेत आणि काही जण असे आहेत जे आपल्या पापांचे ओझे वाहून चालण्यास तयार आहेत

ਇਕਨ੍ਹਾ ਹੋਈ ਸਾਖਤੀ ਇਕਨ੍ਹਾ ਹੋਈ ਸਾਰ ॥
कोणीतरी घोडा तयार केला आहे आणि तो जाण्यास तयार आहे आणि कोणीतरी त्याची काळजी घेत आहे

ਲਸਕਰ ਸਣੈ ਦਮਾਮਿਆ ਛੁਟੇ ਬੰਕ ਦੁਆਰ ॥
अखेरीस, दमामच्या मोठ्या सैन्यालाही त्यांची सुंदर घरे सोडावी लागतात

ਨਾਨਕ ਢੇਰੀ ਛਾਰੁ ਕੀ ਭੀ ਫਿਰਿ ਹੋਈ ਛਾਰ ॥੧॥
गुरु नानक साहेब इशारा देतात की शरीर एकेकाळी माती होते आणि ते पुन्हा माती बनते

ਮਃ ੧ ॥
महाला १ ॥

ਨਾਨਕ ਢੇਰੀ ਢਹਿ ਪਈ ਮਿਟੀ ਸੰਦਾ ਕੋਟੁ ॥
मातीच्या शरीराचा किल्ला कोसळतो आणि मातीचा ढीग बनतो

ਭੀਤਰਿ ਚੋਰੁ ਬਹਾਲਿਆ ਖੋਟੁ ਵੇ ਜੀਆ ਖੋਟੁ ॥੨॥
त्याच्या आत एक चोर बसला होता, हे जीवा, अशा प्रकारे सर्व काही दोषांनी भरलेले आहे. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਜਿਨ ਅੰਦਰਿ ਨਿੰਦਾ ਦੁਸਟੁ ਹੈ ਨਕ ਵਢੇ ਨਕ ਵਢਾਇਆ ॥
ज्यांच्या आत निंदा असते, त्यांची प्रतिष्ठा वाढते. ज्यांच्या आत निंदा असते, असे लोक दुष्ट आणि निर्लज्ज असतात आणि इतरांनाही त्यांची निंदा करायला लावतात

ਮਹਾ ਕਰੂਪ ਦੁਖੀਏ ਸਦਾ ਕਾਲੇ ਮੁਹ ਮਾਇਆ ॥
भ्रमात बुडालेले, ते नेहमीच दुःखी आणि कुरूप असतात आणि त्यांचे चेहरे काळे होतात

ਭਲਕੇ ਉਠਿ ਨਿਤ ਪਰ ਦਰਬੁ ਹਿਰਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚੁਰਾਇਆ ॥
दररोज सकाळी ते उठतात आणि इतरांची संपत्ती चोरतात आणि हरिच्या नावाचा जप करण्यापासून मन चोरतात

ਹਰਿ ਜੀਉ ਤਿਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਮਤ ਕਰਹੁ ਰਖਿ ਲੇਹੁ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥
हे परमेश्वरा! मला अशा लोकांपासून वाचव आणि मला कधीही त्यांच्या संगतीत ठेवू नको

ਨਾਨਕ ਪਇਐ ਕਿਰਤਿ ਕਮਾਵਦੇ ਮਨਮੁਖਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੧੭॥
नानक म्हणतात की स्वार्थी लोक त्यांच्या कर्मानुसार वागतात आणि दुःखी होतात. ॥१७॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥
श्लोक महला ४ ॥

ਸਭੁ ਕੋਈ ਹੈ ਖਸਮ ਕਾ ਖਸਮਹੁ ਸਭੁ ਕੋ ਹੋਇ ॥
सर्व काही परमेश्वराचे आहे आणि संपूर्ण सृष्टी त्याच्यापासून निर्माण झाली आहे

ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ਖਸਮ ਕਾ ਤਾ ਸਚੁ ਪਾਵੈ ਕੋਇ ॥
जो आपल्या स्वामीच्या आज्ञांचे पालन करतो त्यालाच सत्य सापडू शकते

ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਪਛਾਣੀਐ ਬੁਰਾ ਨ ਦੀਸੈ ਕੋਇ ॥
गुरुद्वारे स्वतःला ओळखल्याने, कोणीही वाईट दिसत नाही

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਸਹਿਲਾ ਆਇਆ ਸੋਇ ॥੧॥
हे नानक! गुरुद्वारे हरिच्या नावाचे ध्यान केल्याने जीवन यशस्वी होते. ॥१॥

ਮਃ ੪ ॥
महाला ४ ॥

ਸਭਨਾ ਦਾਤਾ ਆਪਿ ਹੈ ਆਪੇ ਮੇਲਣਹਾਰੁ ॥
सर्वांना देणारा देवच आहे, सर्वांना एकत्र करणारा तोच आहे

ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਮਿਲੇ ਨ ਵਿਛੁੜਹਿ ਜਿਨਾ ਸੇਵਿਆ ਹਰਿ ਦਾਤਾਰੁ ॥੨॥
नानक म्हणतात की जो देवाची, वचन गुरुद्वारे उपासना करतो तो कधीही त्याच्यापासून वेगळा होत नाही. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਿਰਦੈ ਸਾਂਤਿ ਹੈ ਨਾਉ ਉਗਵਿ ਆਇਆ ॥
गुरुमुखाच्या अंतरंगात नामाचे (नाम सुमिरण) स्मरण निर्माण होते, ज्यामुळे त्याच्या हृदयात नेहमीच शांती राहते

ਜਪ ਤਪ ਤੀਰਥ ਸੰਜਮ ਕਰੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਇਆ ॥
त्याचे जप, तप, तीर्थयात्रा आणि संयम माझ्या प्रभूसाठी योग्य आहेत

ਹਿਰਦਾ ਸੁਧੁ ਹਰਿ ਸੇਵਦੇ ਸੋਹਹਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥
तो शुद्ध अंतःकरणाने परमेश्वराची उपासना करतो आणि त्याचे गुणगान गाताना तो सुंदर दिसतो

ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਜੀਉ ਏਵੈ ਭਾਵਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰਾਇਆ ॥
माझ्या प्रभूला हे आवडते; तो गुरुमुखीला जगाचा हा महासागर पार करण्यास मदत करतो

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਿਅਨੁ ਹਰਿ ਦਰਿ ਸੋਹਾਇਆ ॥੧੮॥
हे नानक! परमेश्वर गुरुमुखाशी एकरूप होतो आणि तो त्याच्या दाराशी सुंदर दिसतो. ॥१८॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥
श्लोक महला १ ॥

ਧਨਵੰਤਾ ਇਵ ਹੀ ਕਹੈ ਅਵਰੀ ਧਨ ਕਉ ਜਾਉ ॥
श्रीमंत माणूस म्हणतो की आणखी संपत्ती जमा करावी

ਨਾਨਕੁ ਨਿਰਧਨੁ ਤਿਤੁ ਦਿਨਿ ਜਿਤੁ ਦਿਨਿ ਵਿਸਰੈ ਨਾਉ ॥੧॥
पण नानक ज्या दिवशी देवाचे नाव विसरतो त्या दिवशी तो स्वतःला गरीब समजतो. ॥१॥

ਮਃ ੧ ॥
महाला १ ॥

ਸੂਰਜੁ ਚੜੈ ਵਿਜੋਗਿ ਸਭਸੈ ਘਟੈ ਆਰਜਾ ॥
सूर्य उगवतो आणि मावळतो तसतसे वय दररोज कमी होत जाते

ਤਨੁ ਮਨੁ ਰਤਾ ਭੋਗਿ ਕੋਈ ਹਾਰੈ ਕੋ ਜਿਣੈ ॥
माणसाचे शरीर आणि मन सांसारिक सुखांमध्ये रमलेले असते; कोणीतरी आपले जीवन गमावतो, तर कोणी जिंकतो

ਸਭੁ ਕੋ ਭਰਿਆ ਫੂਕਿ ਆਖਣਿ ਕਹਣਿ ਨ ਥੰਮ੍ੀਐ ॥
प्रत्येकजण अभिमानाने भरलेला असतो आणि स्पष्टीकरण देऊनही ऐकत नाही

ਨਾਨਕ ਵੇਖੈ ਆਪਿ ਫੂਕ ਕਢਾਏ ਢਹਿ ਪਵੈ ॥੨॥
नानक स्वतःला उडताना आणि कोसळताना पाहतात. गुरु नानक म्हणतात की देव सर्वकाही पाहतो आणि आत्मा नष्ट होताच मनुष्याचा नाश होतो

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਸਤਸੰਗਤਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਜਿਥਹੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥
संतांचा सहवास हे हरिनामाच्या रूपात आनंदाचे घर आहे, जिथे देवाला शोधता येते

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਘਟਿ ਚਾਨਣਾ ਆਨ੍ਹੇਰੁ ਗਵਾਇਆ ॥
गुरूच्या प्रसन्नतेमुळे हृदयात प्रकाश येतो आणि अज्ञानाचा अंधार दूर होतो.

ਲੋਹਾ ਪਾਰਸਿ ਭੇਟੀਐ ਕੰਚਨੁ ਹੋਇ ਆਇਆ ॥
लोखंड (माणसाच्या रूपात) पारस (गुरूच्या रूपात) मध्ये मिसळल्यावर सोने बनते.

ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਨਾਉ ਪਾਈਐ ਮਿਲਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥
हे नानक! सद्गुरुंना भेटूनच हरिचे नाव मिळू शकते आणि मगच देवाच्या नावाचे ध्यान करता येते.

ਜਿਨ੍ ਕੈ ਪੋਤੈ ਪੁੰਨੁ ਹੈ ਤਿਨ੍ੀ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ॥੧੯॥
ज्यांच्या नशिबात पुण्य आहे त्यांनाच हरीचे दर्शन मिळते. ॥१९॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥
श्लोक महाला १ ॥

ਧ੍ਰਿਗੁ ਤਿਨਾ ਕਾ ਜੀਵਿਆ ਜਿ ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਵੇਚਹਿ ਨਾਉ ॥
(अरेरे! अरेरे!!) नावे लिहून विकणाऱ्या अशा लोकांचे जीवन लज्जास्पद आहे.

ਖੇਤੀ ਜਿਨ ਕੀ ਉਜੜੈ ਖਲਵਾੜੇ ਕਿਆ ਥਾਉ ॥
शेती नष्ट होत आहे, मळणीच्या वेळी काय उरेल? (जर नाममात्र नफा विकला तर काय परिणाम होईल?)

ਸਚੈ ਸਰਮੈ ਬਾਹਰੇ ਅਗੈ ਲਹਹਿ ਨ ਦਾਦਿ ॥
सत्य आणि कठोर परिश्रमाशिवाय, देवाकडून श्रेय मिळत नाही.

ਅਕਲਿ ਏਹ ਨ ਆਖੀਐ ਅਕਲਿ ਗਵਾਈਐ ਬਾਦਿ ॥
जर वाद आणि मारामारीत बुद्धिमत्ता वाया गेली तर त्याला शहाणपण म्हणता येत नाही.

ਅਕਲੀ ਸਾਹਿਬੁ ਸੇਵੀਐ ਅਕਲੀ ਪਾਈਐ ਮਾਨੁ ॥
क्षमता आणि बुद्धिमत्तेने देवाची उपासना करा, केवळ या बुद्धिमत्तेनेच आदर आणि प्रतिष्ठा मिळू शकते.

ਅਕਲੀ ਪੜ੍ਹਿ ਕੈ ਬੁਝੀਐ ਅਕਲੀ ਕੀਚੈ ਦਾਨੁ ॥
तुम्ही बुद्धिमत्तेने वाचले पाहिजे आणि समजून घेतले पाहिजे आणि इतरांनाही बुद्धिमत्ता दिली पाहिजे.

ਨਾਨਕੁ ਆਖੈ ਰਾਹੁ ਏਹੁ ਹੋਰਿ ਗਲਾਂ ਸੈਤਾਨੁ ॥੧॥
गुरु नानक म्हणतात की हाच एकमेव खरा मार्ग आहे, बाकी सर्व काही राक्षसांचे काम आहे. ॥१॥

ਮਃ ੨ ॥
महाला २ ॥

ਜੈਸਾ ਕਰੈ ਕਹਾਵੈ ਤੈਸਾ ਐਸੀ ਬਨੀ ਜਰੂਰਤਿ ॥
गरज अशी आहे की एखाद्या व्यक्तीने स्वतःला त्याच्या आचरणानुसार (चांगले किंवा वाईट) म्हणू शकाल.

ਹੋਵਹਿ ਲਿੰਙ ਝਿੰਙ ਨਹ ਹੋਵਹਿ ਐਸੀ ਕਹੀਐ ਸੂਰਤਿ ॥
असा प्राणी सुंदर असतो, ज्याच्या शरीराचे अवयव सद्गुणांनी परिपूर्ण असतात असे म्हटले जाते आणि तो कुरूप आणि वाईट गोष्टींनी भरलेला नसावा.

ਜੋ ਓਸੁ ਇਛੇ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਏ ਤਾਂ ਨਾਨਕ ਕਹੀਐ ਮੂਰਤਿ ॥੨॥
हे नानक! जो देवाची उपासना करतो तोच आदरणीय मानला जातो आणि जो इच्छा करतो त्यालाच ते फळ मिळते.

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਿਰਖੁ ਹੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸਿ ਫਲਿਆ ॥
सतगुरु म्हणजे अमृताचे झाड, जे अमृताचे फळ देते.

ਜਿਸੁ ਪਰਾਪਤਿ ਸੋ ਲਹੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮਿਲਿਆ ॥
ज्याला ते मिळते त्यालाच फळ मिळते आणि तेही केवळ गुरूंच्या शिकवणीने.

ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੋ ਚਲੈ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਰਲਿਆ ॥
जो सद्गुरुंच्या इच्छेनुसार वागतो तो देवात विलीन होतो.

ਜਮਕਾਲੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਕਈ ਘਟਿ ਚਾਨਣੁ ਬਲਿਆ ॥
त्याच्या हृदयात ज्ञानाचा प्रकाश आहे आणि यमाचे दूत त्याला त्रास देत नाहीत.

ਨਾਨਕ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇਅਨੁ ਫਿਰਿ ਗਰਭਿ ਨ ਗਲਿਆ ॥੨੦॥
हे नानक! देव कृपेने त्याला स्वतःशी एक करतो आणि त्याला पुन्हा गर्भाशयात त्रास होत नाही.॥२०॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥
श्लोक महाला १ ॥

ਸਚੁ ਵਰਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਤੀਰਥੁ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ॥
ज्याचे सत्य उपवास आहे, समाधान तीर्थयात्रा आहे आणि ज्ञान ध्यान स्नान आहे तोच माणूस महत्त्वाचा आहे.

ਦਇਆ ਦੇਵਤਾ ਖਿਮਾ ਜਪਮਾਲੀ ਤੇ ਮਾਣਸ ਪਰਧਾਨ ॥
तो दया ही देवता मानतो आणि क्षमा ही जपमाळ मानतो.

ਜੁਗਤਿ ਧੋਤੀ ਸੁਰਤਿ ਚਉਕਾ ਤਿਲਕੁ ਕਰਣੀ ਹੋਇ ॥
त्यांची खरी जीवनशैली धोतर आहे, सुरती म्हणजे स्वयंपाकघर आहे आणि सत्कर्म म्हणजे टिळक आहे.

ਭਾਉ ਭੋਜਨੁ ਨਾਨਕਾ ਵਿਰਲਾ ਤ ਕੋਈ ਕੋਇ ॥੧॥
गुरु नानक म्हणतात की, लोकांना प्रेम करणे हे अन्नासारखे आहे, असा माणूस दुर्मिळ आहे. ॥१॥

ਮਹਲਾ ੩ ॥
महाला ३ ॥

ਨਉਮੀ ਨੇਮੁ ਸਚੁ ਜੇ ਕਰੈ ॥
जर सत्याला नियम बनवले तर ते नवमीं आहे.

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਉਚਰੈ ॥
काम, क्रोध आणि लोभ यांचा त्याग केला पाहिजे.

ਦਸਮੀ ਦਸੇ ਦੁਆਰ ਜੇ ਠਾਕੈ ਏਕਾਦਸੀ ਏਕੁ ਕਰਿ ਜਾਣੈ ॥
जर दहा इंद्रिये नियंत्रित केली तर ती दशमी आहे. एका देवाचे अस्तित्व स्वीकारणे म्हणजे एकादशी.

ਦੁਆਦਸੀ ਪੰਚ ਵਸਗਤਿ ਕਰਿ ਰਾਖੈ ਤਉ ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਮਾਨੈ ॥
जर पाच दुर्गुणांवर नियंत्रण ठेवले तर ती द्वादशी आहे, गुरु नानक म्हणतात की अशा प्रकारे मन आनंदी होऊ शकते.

ਐਸਾ ਵਰਤੁ ਰਹੀਜੈ ਪਾਡੇ ਹੋਰ ਬਹੁਤੁ ਸਿਖ ਕਿਆ ਦੀਜੈ ॥੨॥
हे विद्वान माणसा! असे व्रत पाळले पाहिजे; अधिक शिक्षण देऊन काय उपयोग?

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਭੂਪਤਿ ਰਾਜੇ ਰੰਗ ਰਾਇ ਸੰਚਹਿ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ॥
सम्राट, राजा आणि भिकारी संपत्ती जमा करण्यात व्यस्त आहेत.

ਕਰਿ ਕਰਿ ਹੇਤੁ ਵਧਾਇਦੇ ਪਰ ਦਰਬੁ ਚੁਰਾਇਆ ॥
ते जितके जास्त संपत्ती जमा करतात तितके त्यांचे प्रेम वाढत जाते आणि ते दुसऱ्यांची संपत्ती चोरू लागतात.

ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਨ ਵਿਸਹਹਿ ਬਹੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਇਆ ॥
त्याला पैशाचे इतके प्रेम आहे की तो त्याच्या मुलावर आणि पत्नीवरही विश्वास ठेवत नाही.

ਵੇਖਦਿਆ ਹੀ ਮਾਇਆ ਧੁਹਿ ਗਈ ਪਛੁਤਹਿ ਪਛੁਤਾਇਆ ॥
काही वेळातच, संपत्ती हिसकावून घेतली जाते आणि नंतर पश्चात्ताप होतो.

ਜਮ ਦਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਹਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਾਇਆ ॥੨੧॥
हे नानक! अशा लोकांना यमाच्या दारात शिक्षा मिळते; देवाला हेच मान्य आहे. ॥ २१॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥
श्लोक माहुला १ ॥

ਗਿਆਨ ਵਿਹੂਣਾ ਗਾਵੈ ਗੀਤ ॥
अज्ञानी पुजारी देवाची गाणी गातो.

ਭੁਖੇ ਮੁਲਾਂ ਘਰੇ ਮਸੀਤਿ ॥
पैशाचा लोभी मुल्ला त्याच्या घराचे मशिदीत रूपांतर करतो आणि त्याला आपले साधन बनवतो.

ਮਖਟੂ ਹੋਇ ਕੈ ਕੰਨ ਪੜਾਏ ॥
एक माणूस आळशी होतो आणि त्याचे कान टोचतो आणि योगी बनतो आणि

ਫਕਰੁ ਕਰੇ ਹੋਰੁ ਜਾਤਿ ਗਵਾਏ ॥
फकीर बनून तो त्याची जात गमावतो.

ਗੁਰੁ ਪੀਰੁ ਸਦਾਏ ਮੰਗਣ ਜਾਇ ॥
काही जण स्वतःला गुरु-पीर म्हणवून भिक्षा मागायला जातात.

ਤਾ ਕੈ ਮੂਲਿ ਨ ਲਗੀਐ ਪਾਇ ॥
अशा लोकांच्या पायांना अजिबात स्पर्श करू नये.

ਘਾਲਿ ਖਾਇ ਕਿਛੁ ਹਥਹੁ ਦੇਇ ॥
जो कठोर परिश्रम करून आपला उदरनिर्वाह करतो, इतरांना मदत करतो किंवा दान करतो,

ਨਾਨਕ ਰਾਹੁ ਪਛਾਣਹਿ ਸੇਇ ॥੧॥
हे नानक! फक्त असाच माणूस जीवनाचा खरा मार्ग ओळखू शकतो. ॥१॥

ਮਃ ੧ ॥
महाला १ ॥

ਮਨਹੁ ਜਿ ਅੰਧੇ ਕੂਪ ਕਹਿਆ ਬਿਰਦੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ॥
जे लोक मनाने आंधळे आहेत ते विहिरीसारखे असतात; ते त्यांचे वचन पाळत नाहीत

ਮਨਿ ਅੰਧੈ ਊਂਧੈ ਕਵਲਿ ਦਿਸਨਿ੍ ਖਰੇ ਕਰੂਪ ॥
मनाने आंधळे असलेले लोक अज्ञानी असतात आणि त्यांचे हृदय उलटे असते आणि ते उभे राहिल्यावर कुरूप दिसतात

ਇਕਿ ਕਹਿ ਜਾਣਹਿ ਕਹਿਆ ਬੁਝਹਿ ਤੇ ਨਰ ਸੁਘੜ ਸਰੂਪ ॥
काही लोकांची बोलण्याची पद्धत असते आणि ते बोललेल्या शब्दांचा अर्थ समजतात. खरं तर, फक्त असे लोकच बुद्धिमान आणि सुंदर असतात

ਇਕਨਾ ਨਾਦ ਨ ਬੇਦ ਨ ਗੀਅ ਰਸੁ ਰਸ ਕਸ ਨ ਜਾਣੰਤਿ ॥
कोणालाही गाणी, संगीत आणि वेदांचे ज्ञान नाही, तसेच त्याला चांगले आणि वाईटही कळत नाही

ਇਕਨਾ ਸੁਧਿ ਨ ਬੁਧਿ ਨ ਅਕਲਿ ਸਰ ਅਖਰ ਕਾ ਭੇਉ ਨ ਲਹੰਤਿ ॥
एखाद्याला अक्कल नाही, बुद्धी नाही, शहाणपण नाही आणि शिवाय त्याला अक्षरांच्या ज्ञानाचे रहस्यही माहित नाही

ਨਾਨਕ ਸੇ ਨਰ ਅਸਲਿ ਖਰ ਜਿ ਬਿਨੁ ਗੁਣ ਗਰਬੁ ਕਰੰਤਿ ॥੨॥
गुरु नानक म्हणतात की जे कोणतेही गुण नसतानाही अहंकारी असतात ते खरे तर गाढव असतात. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਭ ਪਵਿਤੁ ਹੈ ਧਨੁ ਸੰਪੈ ਮਾਇਆ ॥
गुरुमुखांसाठी धन, संपत्ती, पैसा इत्यादी सर्व पवित्र आहेत

ਹਰਿ ਅਰਥਿ ਜੋ ਖਰਚਦੇ ਦੇਂਦੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥
जे प्रभूच्या सेवेत खर्च करतात त्यांना देण्यात आनंद मिळतो

ਜੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦੇ ਤਿਨ ਤੋਟਿ ਨ ਆਇਆ ॥
जे हरीच्या नावाचे ध्यान करतात, त्यांना कधीही कमतरता भासणार नाही.

ਗੁਰਮੁਖਾਂ ਨਦਰੀ ਆਵਦਾ ਮਾਇਆ ਸੁਟਿ ਪਾਇਆ ॥
गुरुमुखांना सर्वत्र देव दिसतो आणि म्हणून ते माया फेकून देतात

ਨਾਨਕ ਭਗਤਾਂ ਹੋਰੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਈ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੨੨॥
हे नानक! भक्तांना दुसरे काहीही आठवत नाही, ते हरीच्या नामाच्या चिंतनात मग्न राहतात.॥२२॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥
श्लोक महला ४ ॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ॥
जे सद्गुरुंची सेवा करतात ते भाग्यवान असतात

ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਜਿਨ੍ਹਾ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥
जे खरे शब्द गाण्यास समर्पित आहेत

ਗਿਰਹ ਕੁਟੰਬ ਮਹਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਧੀ ॥
ते त्यांच्या घरगुती कुटुंबात आनंदाने प्रभूच्या ध्यानात मग्न राहतात

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੇ ਸਚੇ ਬੈਰਾਗੀ ॥੧॥
हे नानक! जे हरीच्या नावात मग्न राहतात तेच खरे तपस्वी आहेत. ॥१॥

ਮਃ ੪ ॥
महाला ४ ॥

ਗਣਤੈ ਸੇਵ ਨ ਹੋਵਈ ਕੀਤਾ ਥਾਇ ਨ ਪਾਇ ॥
नफा मोजून केलेली सेवा यशस्वी होत नाही, सर्व काही निष्फळ आहे

ਸਬਦੈ ਸਾਦੁ ਨ ਆਇਓ ਸਚਿ ਨ ਲਗੋ ਭਾਉ ॥
ना कुणाला शब्द गाण्यात आनंद मिळतो, ना कुणाला सत्यावर प्रेम

ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਿਆਰਾ ਨ ਲਗਈ ਮਨਹਠਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥
तो खऱ्या गुरूंवर प्रेम करत नाही, तो त्याच्या हट्टीपणामुळे गोष्टी करत येतो आणि जातो

ਜੇ ਇਕ ਵਿਖ ਅਗਾਹਾ ਭਰੇ ਤਾਂ ਦਸ ਵਿਖਾਂ ਪਿਛਾਹਾ ਜਾਇ ॥
जर तो एक पाऊल पुढे टाकला तर तो दहा पावले मागे जातो.

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਚਾਕਰੀ ਜੇ ਚਲਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥
सतीगुरांची सेवा तेव्हाच यशस्वी आणि फलदायी ठरते जेव्हा ती सेवा गुरूंच्या समाधानात केली जाते

ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨੋ ਮਿਲੈ ਸਹਜੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥
अहंकार सोडून सतीगुरूंकडून मिळणारा आनंद शांतीत लीन होतो

ਨਾਨਕ ਤਿਨ੍ਹਾ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਸਚੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥੨॥
हे नानक! असा माणूस कधीही देवाचे नाव विसरत नाही आणि तो खऱ्या परमेश्वराशी एकरूप राहतो. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਖਾਨ ਮਲੂਕ ਕਹਾਇਦੇ ਕੋ ਰਹਣੁ ਨ ਪਾਈ ॥
महान राजे आणि खान म्हणवणारेही कायमचे जगू शकत नाहीत

ਗੜ੍ਹ ਮੰਦਰ ਗਚ ਗੀਰੀਆ ਕਿਛੁ ਸਾਥਿ ਨ ਜਾਈ ॥
भव्य राजवाडा आणि घर इत्यादी काहीही आमच्यासोबत जात नाही

ਸੋਇਨ ਸਾਖਤਿ ਪਉਣ ਵੇਗ ਧ੍ਰਿਗੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਚਤੁਰਾਈ ॥
जर कोणी घोड्यावर सोन्याचे खोगीर घालून त्याला वाऱ्याच्या वेगाने धावायला लावले तर त्याच्या हुशारीची लाज वाटावी

ਛਤੀਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਰਕਾਰ ਕਰਹਿ ਬਹੁ ਮੈਲੁ ਵਧਾਈ ॥
छत्तीस प्रकारचे स्वादिष्ट पदार्थ खाणारा माणूस त्याची घाण आणखी वाढवतो

ਨਾਨਕ ਜੋ ਦੇਵੈ ਤਿਸਹਿ ਨ ਜਾਣਨ੍ਹੀ ਮਨਮੁਖਿ ਦੁਖੁ ਪਾਈ ॥੨੩॥
हे नानक! मला देणाऱ्या देवावर मी विश्वास ठेवत नाही, अशा स्वार्थी व्यक्तीला फक्त दुःखच मिळते.॥२३॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥
श्लोक महाला ३ ॥

ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ ਮੋੁਨੀ ਥਕੇ ਦੇਸੰਤਰ ਭਵਿ ਥਕੇ ਭੇਖਧਾਰੀ ॥
पंडितांना वेद वाचून कंटाळा आला आहे आणि मौनींना गप्प राहून कंटाळा आला आहे. वेशात असलेले ऋषी देखील देशभर फिरून कंटाळले आहेत.

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਨਾਉ ਕਦੇ ਨ ਪਾਇਨਿ ਦੁਖੁ ਲਾਗਾ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ॥
द्वैताच्या स्थितीत, व्यक्ती कधीही नामप्राप्ती करू शकत नाही आणि फक्त मोठे दुःखच राहतात

ਮੂਰਖ ਅੰਧੇ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਸੇਵਹਿ ਮਾਇਆ ਕੈ ਬਿਉਹਾਰੀ ॥
मायेचे व्यापारी मूर्ख आणि आंधळे आहेत जे तीन गुणांमध्ये मग्न राहतात.

ਅੰਦਰਿ ਕਪਟੁ ਉਦਰੁ ਭਰਣ ਕੈ ਤਾਈ ਪਾਠ ਪੜਹਿ ਗਾਵਾਰੀ ॥
त्यांच्या हृदयात कपट आहे; असे अशिक्षित लोक पोट भरण्यासाठी कर्मकांड करतात

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸੋ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਜਿਨ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਮਾਰੀ ॥
जे लोक अहंकार सोडून खऱ्या गुरूची सेवा करतात त्यांना आनंद मिळतो

ਨਾਨਕ ਪੜਣਾ ਗੁਨਣਾ ਇਕੁ ਨਾਉ ਹੈ ਬੂਝੈ ਕੋ ਬੀਚਾਰੀ ॥੧॥
हे नानक! कोणताही चिंतनशील माणूस हे सत्य समजतो की केवळ हरिनामाचे पठण आणि स्तुती करणेच यशस्वी होते. ॥१॥

ਮਃ ੩ ॥
महाला ३ ॥

ਨਾਂਗੇ ਆਵਣਾ ਨਾਂਗੇ ਜਾਣਾ ਹਰਿ ਹੁਕਮੁ ਪਾਇਆ ਕਿਆ ਕੀਜੈ ॥
जर या जगात रिकाम्या हाताने यावे लागते आणि रिकाम्या हाताने जावे लागते हा देवाचा नियम असेल, तर कोणी आक्षेप कसा घेऊ शकेल?

ਜਿਸ ਕੀ ਵਸਤੁ ਸੋਈ ਲੈ ਜਾਇਗਾ ਰੋਸੁ ਕਿਸੈ ਸਿਉ ਕੀਜੈ ॥
स्वतःच्या मृत्यूवर कोणावरही रागावणे योग्य नाही कारण ज्याची मालमत्ता आहे तोच ती काढून घेतो

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਭਾਣਾ ਮੰਨੇ ਸਹਜੇ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥
जो गुरुमुखी आहे तो देवाच्या इच्छेवर विश्वास ठेवतो आणि स्वाभाविकपणे हरी नाव पितो.

ਨਾਨਕ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸਦਾ ਸਲਾਹਿਹੁ ਰਸਨਾ ਰਾਮੁ ਰਵੀਜੈ ॥੨॥
हे नानक! नेहमी आनंद देणाऱ्याची स्तुती करा आणि आपल्या मुखाने परमेश्वराच्या भक्तीत तल्लीन राहा. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਗੜ੍ਹਿ ਕਾਇਆ ਸੀਗਾਰ ਬਹੁ ਭਾਂਤਿ ਬਣਾਈ ॥
शरीरासारखा दिसणारा किल्ला अनेक प्रकारे सजवला गेला आहे.

ਰੰਗ ਪਰੰਗ ਕਤੀਫਿਆ ਪਹਿਰਹਿ ਧਰ ਮਾਈ ॥
जीव त्यावर रंगीबेरंगी कपडे घालतो

ਲਾਲ ਸੁਪੇਦ ਦੁਲੀਚਿਆ ਬਹੁ ਸਭਾ ਬਣਾਈ ॥
तो लाल आणि पांढऱ्या गाद्या आणि बेडस्प्रेडने खोली सजवतो

ਦੁਖੁ ਖਾਣਾ ਦੁਖੁ ਭੋਗਣਾ ਗਰਬੈ ਗਰਬਾਈ ॥
अभिमानामुळे, माणूस जेवतो आणि फक्त दुःखच भोगतो

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ਅੰਤਿ ਲਏ ਛਡਾਈ ॥੨੪॥
हे नानक! पण शेवटच्या क्षणी त्याला मुक्त करणारा हरीचा नाव आठवत नाही. ॥२४॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥
श्लोक महाला ३ ॥

ਸਹਜੇ ਸੁਖਿ ਸੁਤੀ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ॥
शब्दांमध्ये रमून जाण्यात मला स्वाभाविकच आनंद आहे

ਆਪੇ ਪ੍ਰਭਿ ਮੇਲਿ ਲਈ ਗਲਿ ਲਾਇ ॥
परमेश्वराने स्वतः मला आलिंगन दिले आहे आणि एकत्र आणले आहे.

ਦੁਬਿਧਾ ਚੂਕੀ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥
निसर्गाची कोंडी नैसर्गिकरित्या दूर झाली आहे, आणि

ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥
हरि हे नाव माझ्या मनात येऊन बसले आहे

ਸੇ ਕੰਠਿ ਲਾਏ ਜਿ ਭੰਨਿ ਘੜਾਇ ॥
जो आपले अंतरात्म्य तोडून नवीन बनवतो त्याला देव आलिंगन देतो

ਨਾਨਕ ਜੋ ਧੁਰਿ ਮਿਲੇ ਸੇ ਗੁਣਿ ਆਣਿ ਮਿਲਾਇ ॥੧॥
हे नानक! ज्यांना सुरुवातीपासून भेटायचे होते, ते आता येऊन भेटले आहेत. ॥१॥

ਮः ੩ ॥
महाला ३॥

ਜਿਨ੍ਹੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਕਿਆ ਜਪੁ ਜਾਪਹਿ ਹੋਰਿ ॥
ज्यांना हरीचे नाव विसरले आहे त्यांच्यासाठी इतर कोणतीही प्रार्थना किंवा उपासना निरुपयोगी आहे

ਬਿਸਟਾ ਅੰਦਰਿ ਕੀਟ ਸੇ ਮੁਠੇ ਧੰਧੈ ਚੋਰਿ ॥
सांसारिक कार्यात गुंतलेले लोक विष्ठेतील कीटकांसारखे असतात

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਝੂਠੇ ਲਾਲਚ ਹੋਰਿ ॥੨॥
हे नानक! इतर लोभ खोटे आहेत म्हणून आपण देवाचे नाव विसरू नये. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਨਿ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਅਸਥਿਰੁ ਜਗਿ ਸੋਈ ॥
जे हरीच्या नावाची स्तुती करतात आणि नामाचे ध्यान करतात तेच या जगात स्थिर आहेत

ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚਿਤਵੈ ਦੂਜਾ ਨਹੀ ਕੋਈ ॥
त्याच्या हृदयात तो नेहमी देवाचे स्मरण करतो आणि इतर कोणाचेही नाही

ਰੋਮਿ ਰੋਮਿ ਹਰਿ ਉਚਰੈ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਹਰਿ ਸੋਈ ॥
ते त्यांच्या शरीराच्या प्रत्येक रंध्राने सर्वशक्तिमान देवाचे नाव जपतात आणि प्रत्येक क्षणी तेच राहते

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਸਕਾਰਥਾ ਨਿਰਮਲੁ ਮਲੁ ਖੋਈ ॥
अशा गुरुमुखींचा जन्म यशस्वी होतो आणि त्यांच्या मनातील घाण काढून टाकून ते शुद्ध राहतात

ਨਾਨਕ ਜੀਵਦਾ ਪੁਰਖੁ ਧਿਆਇਆ ਅਮਰਾ ਪਦੁ ਹੋਈ ॥੨੫॥
हे नानक! जे जिवंतपणी देवाचे ध्यान करतात ते मोक्षाचे पात्र आहेत. ॥२५॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥
श्लोक महाला ३ ॥

ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵਹਿ ਹੋਰਿ ॥
जे देवाचे नाव विसरतात आणि इतर कर्मकांडात मग्न राहतात

ਨਾਨਕ ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਹਿ ਜਿਉ ਸੰਨ੍ਹੀ ਉਪਰਿ ਚੋਰ ॥੧॥
नानक म्हणतात की अशा लोकांना यमपुरीत चोरी करणाऱ्या चोरासारखे मारले जाते. ॥१॥

ਮਃ ੫ ॥
महाला ५ ॥

ਧਰਤਿ ਸੁਹਾਵੜੀ ਆਕਾਸੁ ਸੁਹੰਦਾ ਜਪੰਦਿਆ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥
जे देवाची पूजा करण्यास उत्सुक आहेत त्यांच्यासाठी पृथ्वी आनंददायी आहे आणि आकाश देखील सुंदर दिसते.

ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣਿਆ ਤਿਨ੍ ਤਨ ਖਾਵਹਿ ਕਾਉ ॥੨॥
हे नानक! नाम नसलेल्यांचे शरीर फक्त कावळेच खातात. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਨਿ ਭਾਉ ਕਰਿ ਨਿਜ ਮਹਲੀ ਵਾਸਾ ॥
जे प्रेमाने हरीच्या नावाची स्तुती करतात ते त्यांच्या खऱ्या घरी राहतात

ਓਇ ਬਾਹੁੜਿ ਜੋਨਿ ਨ ਆਵਨੀ ਫਿਰਿ ਹੋਹਿ ਨ ਬਿਨਾਸਾ ॥
अशा व्यक्ती योनियांकडे परत येत नाहीत आणि त्यांचा अंतही नाही

ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਰੰਗਿ ਰਵਿ ਰਹੇ ਸਭ ਸਾਸ ਗਿਰਾਸਾ ॥
ते देवाच्या रंगात रमून श्वास घेतात आणि अन्न खातात

ਹਰਿ ਕਾ ਰੰਗੁ ਕਦੇ ਨ ਉਤਰੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਾਸਾ ॥
या गुरुमुखांच्या मनात प्रकाश असतो आणि देवाप्रती असलेल्या भक्तीचा रंग कधीही फिका पडत नाही

ਓਇ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕੈ ਮੇਲਿਅਨੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪਾਸਾ ॥੨੬॥
हे नानक! देव, त्याच्या कृपेने, त्यांना एकत्र करतो. ॥२६॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥
श्लोक महाला ३ ॥

ਜਿਚਰੁ ਇਹੁ ਮਨੁ ਲਹਰੀ ਵਿਚਿ ਹੈ ਹਉਮੈ ਬਹੁਤੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥
जोपर्यंत हे मन जगाच्या लाटांमध्ये बुडालेले असते, तोपर्यंत ते अहंकाराने ग्रस्त राहते

ਸਬਦੈ ਸਾਦੁ ਨ ਆਵਈ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥
त्याला शब्दांचा आनंद मिळत नाही, आणि त्याला हरिचे नावही आवडत नाही

ਸੇਵਾ ਥਾਇ ਨ ਪਵਈ ਤਿਸ ਕੀ ਖਪਿ ਖਪਿ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥
त्याची सेवा यशस्वी होत नाही आणि वाया जाते

ਨਾਨਕ ਸੇਵਕੁ ਸੋਈ ਆਖੀਐ ਜੋ ਸਿਰੁ ਧਰੇ ਉਤਾਰਿ ॥
नानक, फक्त त्यालाच सेवक म्हणतात जो सर्वस्व इतरांना समर्पित करतो

ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਭਾਣਾ ਮੰਨਿ ਲਏ ਸਬਦੁ ਰਖੈ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥੧॥
खऱ्या गुरूची इच्छा ठेवून तो शब्द हृदयात ठेवतो. ॥१॥

ਮਃ ੩ ॥
महाला ३ ॥

ਸੋ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੇਵਾ ਚਾਕਰੀ ਜੋ ਖਸਮੈ ਭਾਵੈ ॥
प्रत्यक्षात, तो जप, तपस्या, सेवा आणि सेवा हेच स्वामींना आवडते

ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ਆਪਤੁ ਗਵਾਵੈ ॥
जर अहंकार दूर झाला तर प्रभु स्वतः आपल्या कृपेने आपल्याला एकत्र करतो

ਮਿਲਿਆ ਕਦੇ ਨ ਵੀਛੁੜੈ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਵੈ ॥
जेव्हा ते भेटतात तेव्हा ते कधीही वेगळे होत नाहीत आणि त्यांचा प्रकाश परम प्रकाशात विलीन होतो

ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸੋ ਬੁਝਸੀ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਵੈ ॥੨॥
हे नानक! गुरुंच्या कृपेने, तो जे स्पष्ट करतो तेच सत्य समजते. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਸਭੁ ਕੋ ਲੇਖੇ ਵਿਚਿ ਹੈ ਮਨਮੁਖੁ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥
गर्विष्ठ आणि स्वार्थी व्यक्तीच्या प्रत्येक कृतीचा हिशोब दिला जातो

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਦੇ ਨ ਚੇਤਈ ਜਮਕਾਲੁ ਸਿਰਿ ਮਾਰੀ ॥
तो कधीही परमात्म्याचा विचार करत नाही आणि मृत्युदूतांच्या हातून शिक्षा भोगतो

ਪਾਪ ਬਿਕਾਰ ਮਨੂਰ ਸਭਿ ਲਦੇ ਬਹੁ ਭਾਰੀ ॥
तो पाप आणि दुर्गुणांच्या कुजलेल्या लोखंडाचे जड ओझे वाहून फिरत असतो

ਮਾਰਗੁ ਬਿਖਮੁ ਡਰਾਵਣਾ ਕਿਉ ਤਰੀਐ ਤਾਰੀ ॥
जागतिक महासागराचा मार्ग खूप धोकादायक आणि कठीण आहे, तो कसा ओलांडता येईल?

ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਉਧਾਰੀ ॥੨੭॥
गुरु नानक म्हणतात की परमेश्वराचे नावच तारणहार आहे आणि ज्याचे तारण गुरु करतात तोच तारला जातो. ॥२७॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥
श्लोक महाला ३ ॥

ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਸੁਖੁ ਨਹੀ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥
खऱ्या गुरूची सेवा केल्याशिवाय आनंद मिळत नाही आणि आत्मा पुन्हा पुन्हा जन्म आणि मृत्यूच्या चक्रात अडकतो

ਮੋਹ ਠਗਉਲੀ ਪਾਈਅਨੁ ਬਹੁ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਵਿਕਾਰ ॥
आसक्तीच्या फसवणुकीचा वापर करून, माणूस द्वैत आणि विकारांमध्ये अडकतो

ਇਕਿ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਉਬਰੇ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਕਰਹਿ ਸਭਿ ਨਮਸਕਾਰ ॥
जर कोणी गुरुच्या कृपेने बरा झाला तर सर्वजण त्याला वंदन करतात

ਨਾਨਕ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਤੂ ਅੰਤਰਿ ਜਿਤੁ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰ ॥੧॥
नानक म्हणतात की, हे बंधू! तू दररोज हृदयात हरीच्या नावाचे ध्यान करावे, ज्यामुळे तू मोक्षाचे द्वार प्राप्त करशील. ॥१॥

ਮਃ ੩ ॥
महाला ३ ॥

ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਵਿਸਾਰਿਆ ਸਚੁ ਮਰਣਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥
मायेच्या आसक्तीमध्ये लोक हरिचे खरे नाव आणि मृत्यू देखील विसरले आहेत

ਧੰਧਾ ਕਰਤਿਆ ਜਨਮੁ ਗਇਆ ਅੰਦਰਿ ਦੁਖੁ ਸਹਾਮੁ ॥
त्यांचे आयुष्य सांसारिक काम करण्यात जाते आणि त्यांना आतून वेदना होतात

ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜਿਨੑ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਕਰਾਮੁ ॥੨॥
हे नानक! ज्याचे भाग्य आधीच लिहिलेले आहे, त्याला सद्‌गुरुंची सेवा करून फक्त आनंद मिळतो. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਲੇਖਾ ਪੜੀਐ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਫਿਰਿ ਲੇਖੁ ਨ ਹੋਈ ॥
हरीच्या नावाचे ध्यान केल्याने कर्मांचा हिशेब पुन्हा ठेवला जात नाही.

ਪੁਛਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ਹਰਿ ਦਰਿ ਸਦ ਢੋਈ ॥
मग कोणतीही चौकशी होत नाही आणि मनुष्याला नेहमीच परमेश्वराच्या घरात आश्रय मिळतो

ਜਮਕਾਲੁ ਮਿਲੈ ਦੇ ਭੇਟ ਸੇਵਕੁ ਨਿਤ ਹੋਈ ॥
मग यमराजही त्याला आदराने भेटतो आणि त्याची दररोज सेवा केली जाते

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਮਹਲੁ ਪਾਇਆ ਪਤਿ ਪਰਗਟੁ ਲੋਈ ॥
केवळ परिपूर्ण गुरूकडूनच व्यक्ती आपले ध्येय गाठू शकते आणि जगात त्याची प्रतिष्ठा पसरते

ਨਾਨਕ ਅਨਹਦ ਧੁਨੀ ਦਰਿ ਵਜਦੇ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਸੋਈ ॥੨੮॥
हे नानक! त्याच्या घरात अखंड संगीत घुमते आणि तो परमेश्वराला शोधतो. ॥२८॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥
श्लोक महाला ३ ॥

ਗੁਰ ਕਾ ਕਹਿਆ ਜੇ ਕਰੇ ਸੁਖੀ ਹੂ ਸੁਖੁ ਸਾਰੁ ॥
जर कोणी गुरूच्या शिकवणीनुसार वागला तर त्याला फक्त आनंद मिळतो

ਗੁਰ ਕੀ ਕਰਣੀ ਭਉ ਕਟੀਐ ਨਾਨਕ ਪਾਵਹਿ ਪਾਰੁ ॥੧॥
नानक म्हणतात की गुरूच्या आज्ञेनुसार जीवनाचे आचरण स्वीकारल्याने जगाच्या सागराचे भय दूर होते आणि मोक्ष मिळतो. ॥१॥

ਮਃ ੩ ॥
महाला ३ ॥

ਸਚੁ ਪੁਰਾਣਾ ਨਾ ਥੀਐ ਨਾਮੁ ਨ ਮੈਲਾ ਹੋਇ ॥
सत्य कधीही जुने होत नाही आणि हरिचे नावही कधीही मलिन होत नाही

ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੇ ਚਲੈ ਬਹੁੜਿ ਨ ਆਵਣੁ ਹੋਇ ॥
जो गुरुच्या इच्छेनुसार चालतो त्याला पुन्हा परत यावे लागत नाही.

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਵਿਸਾਰਿਐ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਦੋਇ ॥੨॥
हे नानक! हरिचे नाव विसरल्याने, या जगात जन्म आणि मृत्यू दोन्ही चालू राहतात. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਮੰਗਤ ਜਨੁ ਜਾਚੈ ਦਾਨੁ ਹਰਿ ਦੇਹੁ ਸੁਭਾਇ ॥
हे देवा! हा भिकारी तुमच्याकडे भिक्षा मागत आहे; कृपया त्याला प्रेमाने भिक्षा द्या

ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਕੀ ਪਿਆਸ ਹੈ ਦਰਸਨਿ ਤ੍ਰਿਪਤਾਇ ॥
मला हरीच्या दर्शनाची तहान लागली आहे आणि माझे दर्शन मला तृप्त करते

ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਘੜੀ ਨ ਜੀਵਊ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਮਰਾਂ ਮਾਇ ॥
हे आई! परमेश्वराला पाहिल्याशिवाय एक क्षण किंवा एक तासही जगणे अशक्य आहे, त्याच्याशिवाय मी मरतो

ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਲਿ ਦਿਖਾਲਿਆ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਭ ਥਾਇ ॥
सतगुरूंनी त्याला जवळ दाखवले आहे, तो सर्वत्र उपस्थित आहे

ਸੁਤਿਆ ਆਪਿ ਉਠਾਲਿ ਦੇਇ ਨਾਨਕ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੨੯॥
हे नानक! तो झोपलेल्या लोकांना जागे करतो आणि त्यांना भक्तीत गुंतवतो. ॥२९॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥
श्लोक महाला ३ ॥

ਮਨਮੁਖ ਬੋਲਿ ਨ ਜਾਣਨੀ ਓਨਾ ਅੰਦਰਿ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥
जे स्वार्थी असतात त्यांना नीट कसे बोलावे हे माहित नसते; ते वासना, क्रोध आणि अहंकाराने भरलेले असतात

ਥਾਉ ਕੁਥਾਉ ਨ ਜਾਣਨੀ ਸਦਾ ਚਿਤਵਹਿ ਬਿਕਾਰ ॥
त्यांना चांगले की वाईट हे कळत नाही आणि ते नेहमी वाईटाचा विचार करत राहतात

ਦਰਗਹ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀਐ ਓਥੈ ਹੋਹਿ ਕੂੜਿਆਰ ॥
जेव्हा देवाच्या दरबारात जाब विचारला जातो तेव्हा तो खोटा असल्याचे सिद्ध होते.

ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਈਅਨੁ ਆਪਿ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥
देव स्वतः विश्वाचा निर्माता आहे आणि तो स्वतः त्याबद्दल विचार करतो

ਨਾਨਕ ਕਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ਸਭੁ ਵਰਤੈ ਆਪਿ ਸਚਿਆਰੁ ॥੧॥
हे नानक! त्याच्याशिवाय आपण कोणाची प्रार्थना करावी? ॥१॥

ਮਃ ੩ ॥
महाला ३ ॥

ਹਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਿਨ੍ੀ ਅਰਾਧਿਆ ਜਿਨ੍ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥
ज्यांच्या नशिबात साध्यता असते, तेच गुरुमुखी सर्वशक्तिमान देवाची पूजा करतात

ਨਾਨਕ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ੍ ਕਉ ਜਿਨ੍ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸੋਇ ॥੨॥
हे नानक! ज्यांनी देवाला आपल्या मनात वास केला आहे त्यांना मी शरण जातो. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਆਸ ਕਰੇ ਸਭੁ ਲੋਕੁ ਬਹੁ ਜੀਵਣੁ ਜਾਣਿਆ ॥
आयुष्य दीर्घ आहे हे समजून प्रत्येकाच्या अनेक आशा असतात

ਨਿਤ ਜੀਵਣ ਕਉ ਚਿਤੁ ਗੜ੍ ਮੰਡਪ ਸਵਾਰਿਆ ॥
कायमचे जगण्याच्या विचाराने आपण आपली घरे सुंदर बनवतो

ਵਲਵੰਚ ਕਰਿ ਉਪਾਵ ਮਾਇਆ ਹਿਰਿ ਆਣਿਆ ॥
ते संपत्ती चोरण्यासाठी फसवणूक आणि युक्तीचा वापर करतात

ਜਮਕਾਲੁ ਨਿਹਾਲੇ ਸਾਸ ਆਵ ਘਟੈ ਬੇਤਾਲਿਆ ॥
यमराज या लोकांचे श्वास मोजत राहतो आणि त्या भूतग्रस्त व्यक्तीचे आयुष्य कमी होत राहते

ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਉਬਰੇ ਹਰਿ ਗੁਰ ਰਖਵਾਲਿਆ ॥੩੦॥
हे नानक! गुरु, देव रक्षक आहे आणि गुरुचा आश्रय घेतल्याने बंधनातून मुक्तता मिळते. ॥३०॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥
श्लोक महाला ३ ॥

ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ ਵਾਦੁ ਵਖਾਣਦੇ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਸੁਆਇ ॥
धर्मग्रंथ वाचल्यानंतर, पंडित वादविवाद करतात आणि तर्क करतात आणि जगाच्या भ्रमात अडकून राहतात

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਮਨ ਮੂਰਖ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥
द्वैतात बुडालेले ते देवाला विसरतात आणि अशा मूर्खांना शिक्षा होते

ਜਿਨ੍ਹਿ ਕੀਤੇ ਤਿਸੈ ਨ ਸੇਵਨ੍ਹੀ ਦੇਦਾ ਰਿਜਕੁ ਸਮਾਇ ॥
ज्याने त्यांना जन्म दिला आहे त्याची ते सेवा करत नाहीत

ਜਮ ਕਾ ਫਾਹਾ ਗਲਹੁ ਨ ਕਟੀਐ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵਹਿ ਜਾਇ ॥
ज्यांच्या गळ्यातील मृत्युचा फास कापला जात नाही आणि ते पुन्हा पुन्हा जन्म घेत आणि मरत राहतात

ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਤਿਨ ਆਇ ॥
ज्यांचे नशीब भूतकाळात लिहिलेले आहे त्यांनाच खऱ्या गुरुंची भेट होईल

ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦੇ ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥
हे नानक! ते दररोज हरिनामाचे ध्यान करतात आणि परम सत्यात लीन होतात. ॥१॥

ਮਃ ੩ ॥
महाला ३ ॥

ਸਚੁ ਵਣਜਹਿ ਸਚੁ ਸੇਵਦੇ ਜਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੈਰੀ ਪਾਹਿ ॥
जे गुरूंच्या चरणी येतात ते सत्याचा व्यवहार करतात आणि परम सत्याची पूजा करतात

ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੇ ਚਲਹਿ ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਸਮਾਹਿ ॥੨॥
हे नानक! जे गुरूंच्या इच्छेनुसार चालतात ते स्वाभाविकपणे सत्यात विलीन होतात. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਆਸਾ ਵਿਚਿ ਅਤਿ ਦੁਖੁ ਘਣਾ ਮਨਮੁਖਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥
अनेक आशांमध्ये माणसाला फक्त अत्यंत दुःख मिळते, परंतु स्वार्थी व्यक्ती त्यावरच आपले मन लावते

ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਏ ਨਿਰਾਸ ਪਰਮ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥
गुरुमुखी सर्व आशा सोडून देते आणि परम आनंद प्राप्त करते

ਵਿਚੇ ਗਿਰਹ ਉਦਾਸ ਅਲਿਪਤ ਲਿਵ ਲਾਇਆ ॥
तो घरगुती जीवनापासून अलिप्त राहतो आणि स्वतःला देवाला समर्पित करतो

ਓਨਾ ਸੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਨ ਵਿਆਪਈ ਹਰਿ ਭਾਣਾ ਭਾਇਆ ॥
त्याला कोणतेही दुःख किंवा वेगळेपणा प्रभावित करत नाही आणि तो देवाच्या इच्छेनुसार आनंदी राहतो

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਸਦਾ ਰਵਿ ਰਹੇ ਧੁਰਿ ਲਏ ਮਿਲਾਇਆ ॥੩੧॥
हे नानक! असा भक्त देवाच्या भक्तीत मग्न राहतो आणि त्याच्यात विलीन होतो. ॥ ३१॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥
श्लोक महाला ३ ॥

ਪਰਾਈ ਅਮਾਣ ਕਿਉ ਰਖੀਐ ਦਿਤੀ ਹੀ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥
दुसऱ्याचा विश्वास का ठेवावा, तो परत करूनच आनंद मिळू शकतो

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਗੁਰ ਥੈ ਟਿਕੈ ਹੋਰ ਥੈ ਪਰਗਟੁ ਨ ਹੋਇ ॥
गुरुचे शब्द गुरुमध्येच राहतात आणि इतर कोणत्याही मानवाला प्रकट होत नाहीत.

ਅੰਨ੍ਹੇ ਵਸਿ ਮਾਣਕੁ ਪਇਆ ਘਰਿ ਘਰਿ ਵੇਚਣ ਜਾਇ ॥
जर एखाद्या आंधळ्याला माणिक सापडले तर तो घरोघरी जाऊन ते विकतो.

ਓਨਾ ਪਰਖ ਨ ਆਵਈ ਅਢੁ ਨ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥
या लोकांना स्वतःची कोणतीही परीक्षा नाही आणि त्यांना एक पैसाही मिळत नाही.

ਜੇ ਆਪਿ ਪਰਖ ਨ ਆਵਈ ਤਾਂ ਪਾਰਖੀਆ ਥਾਵਹੁ ਲਇਓੁ ਪਰਖਾਇ ॥
जर तुम्हाला ते स्वतः कसे तपासायचे हे माहित नसेल तर तुम्ही एखाद्या जाणकाराकडून त्याची चाचणी करून त्याचे मूल्य निश्चित करू शकता.

ਜੇ ਓਸੁ ਨਾਲਿ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ਤਾਂ ਵਥੁ ਲਹੈ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥
जर एखाद्याने आपले मन देवावर केंद्रित केले तर त्याला नऊ खजिने मिळतात

ਘਰਿ ਹੋਦੈ ਧਨਿ ਜਗੁ ਭੁਖਾ ਮੁਆ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੋਝੀ ਨ ਹੋਇ ॥
जरी नामाची संपत्ती हृदयात असली तरी जग उपाशी मरते आणि खऱ्या गुरूशिवाय ते समजू शकत नाही

ਸਬਦੁ ਸੀਤਲੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਵਸੈ ਤਿਥੈ ਸੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਨ ਕੋਇ ॥
जर देवाचे शीतल शब्द मन आणि शरीरात वास करत असतील तर कोणतेही दुःख किंवा वेगळेपणा आपल्यावर परिणाम करत नाही

ਵਸਤੁ ਪਰਾਈ ਆਪਿ ਗਰਬੁ ਕਰੇ ਮੂਰਖੁ ਆਪੁ ਗਣਾਏ ॥
मूर्ख माणूस दुसऱ्याची मालमत्ता स्वतःची मानतो आणि गर्विष्ठ बनतो आणि आपला अहंकार दाखवतो

ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਏ ॥੧॥
हे नानक! सत्य समजून घेतल्याशिवाय कोणालाही देव सापडला नाही आणि माणूस पुन्हा पुन्हा येत राहतो.

ਮਃ ੩ ॥
महाला ३ ॥

ਮਨਿ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਸਰਸੇ ਸਜਣ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ॥
प्रिय प्रभूंना भेटल्यानंतर मन आनंदाने भरून जाते आणि प्रिय संत आणि सज्जन आनंदाने फुलून जातात

ਜੋ ਧੁਰਿ ਮਿਲੇ ਨ ਵਿਛੁੜਹਿ ਕਬਹੂ ਜਿ ਆਪਿ ਮੇਲੇ ਕਰਤਾਰੇ ॥
जर देव स्वतः त्यांना एकत्र करतो तर ते भेटल्यानंतर कधीही वेगळे होणार नाहीत

ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਰਵਿਆ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰੇ ॥
गुरु मिळाल्यानंतर, ब्रह्म शब्द एखाद्याच्या अंतरात्म्यात वास करतो आणि सर्व दुःख दूर होतात.

ਹਰਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸਦਾ ਸਲਾਹੀ ਅੰਤਰਿ ਰਖਾਂ ਉਰ ਧਾਰੇ ॥
ते नेहमी आनंद देणाऱ्या सर्वोच्च देवाची स्तुती करतात आणि त्यांना त्यांच्या हृदयात ठेवतात

ਮਨਮੁਖੁ ਤਿਨ ਕੀ ਬਖੀਲੀ ਕਿ ਕਰੇ ਜਿ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰੇ ॥
खऱ्या शब्दांनी उन्नत झालेल्यांवर कोणी माणूस कसा टीका करू शकतो?

ਓਨਾ ਦੀ ਆਪਿ ਪਤਿ ਰਖਸੀ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਸਰਣਾਗਤਿ ਪਏ ਗੁਰ ਦੁਆਰੇ ॥
माझे प्रिय प्रभू स्वतः गुरुचा आश्रय घेणाऱ्यांचा आदर करतात

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇ ਸੁਹੇਲੇ ਭਏ ਮੁਖ ਊਜਲ ਦਰਬਾਰੇ ॥੨॥
हे नानक! असे लोक गुरुंच्या सान्निध्यात आनंदी राहतात आणि त्यांचे चेहरे प्रभूच्या दरबारात उजळतात. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਇਸਤਰੀ ਪੁਰਖੈ ਬਹੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਿਲਿ ਮੋਹੁ ਵਧਾਇਆ ॥
स्त्री आणि पुरूष यांच्यात खूप प्रेम असते आणि त्यांच्या भेटीमुळे ओढ वाढते

ਪੁਤ੍ਰੁ ਕਲਤ੍ਰੁ ਨਿਤ ਵੇਖੈ ਵਿਗਸੈ ਮੋਹਿ ਮਾਇਆ ॥
आसक्ती आणि भ्रमामुळे, माणूस आपल्या लाडक्या मुलाला आणि पत्नीला पाहून दररोज आनंदी होतो

ਦੇਸਿ ਪਰਦੇਸਿ ਧਨੁ ਚੋਰਾਇ ਆਣਿ ਮੁਹਿ ਪਾਇਆ ॥
त्यांच्यासाठी, तो वेगवेगळ्या देशांतून आणि राज्यांतून पैसे चोरतो

ਅੰਤਿ ਹੋਵੈ ਵੈਰ ਵਿਰੋਧੁ ਕੋ ਸਕੈ ਨ ਛਡਾਇਆ ॥
शेवटी, पैसा शत्रुत्व आणि संघर्षाला जन्म देतो आणि कोणीही त्यातून सुटू शकत नाही.

ਨਾਨਕ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਧ੍ਰਿਗੁ ਮੋਹੁ ਜਿਤੁ ਲਗਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੩੨॥
हे नानक! परमेश्वराच्या नावाशिवाय अशा आसक्तीची लाज वाटते, जी केवळ दुःखच आणते. ॥३२॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥
श्लोक महाला ३ ॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਹੈ ਜਿਤੁ ਖਾਧੈ ਸਭ ਭੁਖ ਜਾਇ ॥
गुरुमुखांसाठी, हरि-नाम अमृतसारखे आहे, जे सर्व भूक दूर करते.

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮੂਲਿ ਨ ਹੋਵਈ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥
जेव्हा नाव मनात घर करते तेव्हा अजिबात इच्छा नसते.

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜਿ ਹੋਰੁ ਖਾਣਾ ਤਿਤੁ ਰੋਗੁ ਲਗੈ ਤਨਿ ਧਾਇ ॥
हरिनामाचा जप न करता काहीही खाल्ल्याने शरीरात आजार होतात.

ਨਾਨਕ ਰਸ ਕਸ ਸਬਦੁ ਸਲਾਹਣਾ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੧॥
हे नानक! जर वचनाची स्तुती ही एक स्वादिष्ट पदार्थ मानली जात असेल, तर प्रभु स्वतः त्यात मिसळतो. ॥१॥

ਮਃ ੩ ॥
महाला ३ ॥

ਜੀਆ ਅੰਦਰਿ ਜੀਉ ਸਬਦੁ ਹੈ ਜਿਤੁ ਸਹ ਮੇਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥
सर्व सजीवांमध्ये, शब्द ही जीवनशक्ती असते ज्याद्वारे माणूस गुरुला भेटतो.

ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਜਗਿ ਆਨ੍ਹੇਰੁ ਹੈ ਸਬਦੇ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥
शब्दांशिवाय जगात अंधार आहे आणि केवळ शब्दांद्वारेच अंतिम सत्य प्रकट होते.

ਪੰਡਿਤ ਮੋਨੀ ਪੜਿ ਪੜਿ ਥਕੇ ਭੇਖ ਥਕੇ ਤਨੁ ਧੋਇ ॥
पंडितांना धर्मग्रंथ वाचून कंटाळा आला आहे आणि मौनींना मौन पाळून कंटाळा आला आहे. पोशाख घातलेले भिक्षू पवित्र ठिकाणी आपले शरीर धुऊन कंटाळले आहेत.

ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਦੁਖੀਏ ਚਲੇ ਰੋਇ ॥
शब्दांशिवाय कोणालाही देव सापडला नाही आणि दुःखी लोक रडत जग सोडून गेले आहेत.

ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾਈਐ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੨॥
हे नानक! देवाची प्राप्ती केवळ त्याच्या कृपेनेच होऊ शकते. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਇਸਤ੍ਰੀ ਪੁਰਖੈ ਅਤਿ ਨੇਹੁ ਬਹਿ ਮੰਦੁ ਪਕਾਇਆ ॥
पुरुष आणि स्त्रीमध्ये अपार प्रेम असते आणि ते एकत्रितपणे लैंगिक विकारांच्या मुद्द्यांवर सल्लामसलत करतात.

ਦਿਸਦਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਚਲਸੀ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਇਆ ॥
हे संपूर्ण दृश्यमान जग नष्ट होणार आहे आणि माझ्या प्रभूला हेच मान्य आहे.

ਕਿਉ ਰਹੀਐ ਥਿਰੁ ਜਗਿ ਕੋ ਕਢਹੁ ਉਪਾਇਆ ॥
या जगात स्थिर राहण्याचा मार्ग शोधा.

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਚਾਕਰੀ ਥਿਰੁ ਕੰਧੁ ਸਬਾਇਆ ॥
जर गुरुची पूर्णपणे सेवा केली तर जीवनात स्थिर राहता येते.

ਨਾਨਕ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇਅਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੩੩॥
हे नानक! जेव्हा तो कृपेने त्यांना एकत्र करतो तेव्हा आत्मा हरीच्या नावात विलीन होतो. ॥३३॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥
श्लोक महाला ३ ॥

ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਵਿਸਾਰਿਆ ਗੁਰ ਕਾ ਭਉ ਹੇਤੁ ਅਪਾਰੁ ॥
मायेच्या आसक्तीमुळे माणूस गुरुप्रेम विसरला आहे.

ਲੋਭਿ ਲਹਰਿ ਸੁਧਿ ਮਤਿ ਗਈ ਸਚਿ ਨ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥
लोभाच्या लाटेने त्याची बुद्धी भ्रष्ट झाली आहे आणि त्याला सत्य आवडत नाही.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨਾ ਸਬਦੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਦਰਗਹ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥
ज्याच्या मनात गुरुद्वारे वचन स्थिर होते, त्याला देवाच्या दरबारात मोक्ष मिळतो.

ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ਆਪੇ ਬਖਸਣਹਾਰੁ ॥੧॥
हे नानक! तो दयाळू प्रभु स्वतः तुम्हाला स्वतःशी जोडतो. ॥१॥

ਮਃ ੪ ॥
महाला ४ ॥

ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਬਿਨੁ ਘੜੀ ਨ ਜੀਵਣਾ ਵਿਸਰੇ ਸਰੈ ਨ ਬਿੰਦ ॥
हे नानक! ज्यांच्याशिवाय क्षणभरही जगणे कठीण आहे, ज्यांना विसरून जगणे अशक्य आहे.

ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਕਿਉ ਮਨ ਰੂਸੀਐ ਜਿਸਹਿ ਹਮਾਰੀ ਚਿੰਦ ॥੨॥
आपली काळजी करणाऱ्या परमेश्वरावर आपण का रागावावे? ॥२॥

ਮਃ ੪ ॥
महाला ४ ॥

ਸਾਵਣੁ ਆਇਆ ਝਿਮਝਿਮਾ ਹਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥
हळूहळू सावन महिना आला आहे, गुरुमुखी हरि-नाम भजन गाण्याचा आनंद घेत आहेत.

ਦੁਖ ਭੁਖ ਕਾੜਾ ਸਭੁ ਚੁਕਾਇਸੀ ਮੀਹੁ ਵੁਠਾ ਛਹਬਰ ਲਾਇ ॥
मुसळधार पावसामुळे सर्व दुःख, भूक आणि चिंता दूर झाल्या आहेत.

ਸਭ ਧਰਤਿ ਭਈ ਹਰੀਆਵਲੀ ਅੰਨੁ ਜੰਮਿਆ ਬੋਹਲ ਲਾਇ ॥
संपूर्ण पृथ्वी हिरवीगार झाली आहे आणि मोठ्या प्रमाणात धान्य उत्पादन झाले आहे.

ਹਰਿ ਅਚਿੰਤੁ ਬੁਲਾਵੈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਹਰਿ ਆਪੇ ਪਾਵੈ ਥਾਇ ॥
देव स्वाभाविकच त्याच्या कृपेने आपल्याला बोलावतो आणि आपली सेवा यशस्वी करतो.

ਹਰਿ ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਵਹੁ ਸੰਤ ਜਨਹੁ ਜੁ ਅੰਤੇ ਲਏ ਛਡਾਇ ॥
हे भक्तांनो! परमपिता, परमप्रभू यांचे ध्यान करा; शेवटी तोच तुम्हाला वाचवेल.

ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਭਗਤਿ ਅਨੰਦੁ ਹੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥
देवाची भक्ती आणि स्तुती करण्यातच आनंद असतो आणि आनंद नेहमीच मनात राहतो.

ਜਿਨ੍ਹਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿਆ ਤਿਨਾ ਦੁਖ ਭੁਖ ਲਹਿ ਜਾਇ ॥
जे लोक गुरुंच्या सान्निध्यात हरिनामाची पूजा करतात, त्यांचे दुःख आणि भूक दूर होते.

ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਤ੍ਰਿਪਤੈ ਗਾਇ ਗੁਣ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਦੇਹੁ ਸੁਭਾਇ ॥੩॥
हे नानक! केवळ प्रभूची स्तुती गाऊनच समाधान मिळते आणि तो स्वाभाविकपणे त्याचे दर्शन देतो. ॥३॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਦਾਤਿ ਨਿਤ ਦੇਵੈ ਚੜੈ ਸਵਾਈਆ ॥
परिपूर्ण गुरूंचे आशीर्वाद दिवसेंदिवस वाढतच राहतात.

ਤੁਸਿ ਦੇਵੈ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਨ ਛਪੈ ਛਪਾਈਆ ॥
तो दयेचे घर आनंदाने देत राहतो आणि ते लपवून लपवता येत नाही.

ਹਿਰਦੈ ਕਵਲੁ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਉਨਮਨਿ ਲਿਵ ਲਾਈਆ ॥
हृदयाचे कमळ फुलते आणि साधक एकाग्र राहतो आणि देवाच्या ध्यानात मग्न राहतो.

ਜੇ ਕੋ ਕਰੇ ਉਸ ਦੀ ਰੀਸ ਸਿਰਿ ਛਾਈ ਪਾਈਆ ॥
जर कोणी त्याचा हेवा केला तर त्याचा अपमान होतो.

ਨਾਨਕ ਅਪੜਿ ਕੋਇ ਨ ਸਕਈ ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਵਡਿਆਈਆ ॥੩੪॥
हे नानक! परिपूर्ण सद्गुरुंच्या महिमापर्यंत कोणीही पोहोचू शकत नाही. ॥३४॥

Page 1251

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥
श्लोक महाला ३ ॥

ਅਮਰੁ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਹੈ ਤਿਸੁ ਨਾਲਿ ਸਿਆਣਪ ਨ ਚਲਈ ਨ ਹੁਜਤਿ ਕਰਣੀ ਜਾਇ ॥
सर्वोच्च शक्ती, देवाचा आदेश अटल आहे; त्याच्यासोबत कोणतीही हुशारी काम करू शकत नाही किंवा कोणताही आक्षेप उपस्थित करता येत नाही

ਆਪੁ ਛੋਡਿ ਸਰਣਾਇ ਪਵੈ ਮੰਨਿ ਲਏ ਰਜਾਇ ॥
जो आपला अहंकार सोडून माझ्याकडे शरण येतो तो माझी इच्छा स्वीकारतो

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਮ ਡੰਡੁ ਨ ਲਗਈ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥
त्या गुरुमुखाला यमाची शिक्षा मिळत नाही आणि त्याचा अभिमान नष्ट होतो

ਨਾਨਕ ਸੇਵਕੁ ਸੋਈ ਆਖੀਐ ਜਿ ਸਚਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੧॥
हे नानक! खरे तर सेवक त्याला म्हणतात जो भगवंताच्या ध्यानात लीन असतो

ਮਃ ੩ ॥
महाला ३ ॥

ਦਾਤਿ ਜੋਤਿ ਸਭ ਸੂਰਤਿ ਤੇਰੀ ॥
हे प्रभू! हे जीवन, देणगी आणि सौंदर्य सर्व तुझे आहे

ਬਹੁਤੁ ਸਿਆਣਪ ਹਉਮੈ ਮੇਰੀ ॥
माझ्याकडे फक्त अभिमान आणि हुशारी आहे

ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵਹਿ ਲੋਭਿ ਮੋਹਿ ਵਿਆਪੇ ਹਉਮੈ ਕਦੇ ਨ ਚੂਕੈ ਫੇਰੀ ॥
आपण अनेक कर्मे करतो आणि लोभात बुडालेले राहतो, पण अहंकार कधीच जात नाही

ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸਾਈ ਗਲ ਚੰਗੇਰੀ ॥੨॥
नानक म्हणतात की देवच कामे करून देतो; त्यांना जे योग्य वाटते ते चांगलेच असते. ॥२॥

ਪਉੜੀ ਮਃ ੫ ॥
पउडी महाला 5 ॥

ਸਚੁ ਖਾਣਾ ਸਚੁ ਪੈਨਣਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥
खाणे आणि घालणे म्हणजे संपूर्ण जीवनाचे वर्तन सत्यावर आधारित आहे आणि खरे नाव हाच आपला एकमेव आधार आहे

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਮੇਲਾਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥
केवळ परिपूर्ण गुरुच आपल्याला देणाऱ्या परमेश्वराशी जोडू शकतात

ਭਾਗੁ ਪੂਰਾ ਤਿਨ ਜਾਗਿਆ ਜਪਿਆ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥
ज्यांनी निरंकाराचे नाव घेतले आहे, त्यांचे पूर्ण भाग्य जागृत झाले आहे

ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਲਗਿਆ ਤਰਿਆ ਸੰਸਾਰੁ ॥
संतांचा सहवास राखून माणूस हा जगाचा महासागर पार करू शकतो

ਨਾਨਕ ਸਿਫਤਿ ਸਲਾਹ ਕਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਜੈਕਾਰੁ ॥੩੫॥
हे नानक! परमेश्वराची स्तुती करा आणि फक्त त्याचीच स्तुती करा. ॥३५॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥
श्लोक महला ५ ॥

ਸਭੇ ਜੀਅ ਸਮਾਲਿ ਅਪਣੀ ਮਿਹਰ ਕਰੁ ॥
देव त्याच्या दयेने सर्व प्राण्यांचे पोषण करतो

ਅੰਨੁ ਪਾਣੀ ਮੁਚੁ ਉਪਾਇ ਦੁਖ ਦਾਲਦੁ ਭੰਨਿ ਤਰੁ ॥
तो भरपूर अन्न आणि पाणी निर्माण करतो आणि लोकांचे दुःख आणि कष्ट दूर करतो आणि त्यांना त्यावर मात करण्यास मदत करतो

ਅਰਦਾਸਿ ਸੁਣੀ ਦਾਤਾਰਿ ਹੋਈ ਸਿਸਟਿ ਠਰੁ ॥
दात्याने प्रार्थना ऐकली आणि संपूर्ण सृष्टीला शांत केले

ਲੇਵਹੁ ਕੰਠਿ ਲਗਾਇ ਅਪਦਾ ਸਭ ਹਰੁ ॥
तो गरिबांना आलिंगन देतो आणि त्यांचे सर्व त्रास दूर करतो

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸਫਲੁ ਘਰੁ ॥੧॥
हे नानक! परमेश्वराच्या नावाचे ध्यान करा, त्याचे घर फलदायी होईल.

ਮਃ ੫ ॥
महाला ५ ॥

ਵੁਠੇ ਮੇਘ ਸੁਹਾਵਣੇ ਹੁਕਮੁ ਕੀਤਾ ਕਰਤਾਰਿ ॥
जेव्हा देवाने आज्ञा दिली तेव्हा सुंदर ढगांनी पाऊस पाडण्यास सुरुवात केली

ਰਿਜਕੁ ਉਪਾਇਓਨੁ ਅਗਲਾ ਠਾਂਢਿ ਪਈ ਸੰਸਾਰਿ ॥
धान्याचे उत्पादन मोठ्या प्रमाणात झाले आहे आणि संपूर्ण जगाला शांती मिळाली आहे

ਤਨੁ ਮਨੁ ਹਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸਿਮਰਤ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥
परमेश्वराचे स्मरण करून माझे शरीर आणि मन फुलले आहे

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਆਪਣੀ ਸਚੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ॥
जगाच्या निर्मात्या खऱ्या परमेश्वराने आमच्यावर दया केली आहे

ਕੀਤਾ ਲੋੜਹਿ ਸੋ ਕਰਹਿ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰ ॥੨॥
हे प्रभू! नानक जे काही तुला हवे ते करतो, मी नेहमीच तुला अर्पण करतो

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਵਡਾ ਆਪਿ ਅਗੰਮੁ ਹੈ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ॥
परमेश्वर स्वतः महान आहे आणि त्याची कीर्ती देखील खूप महान आहे

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੇਖਿ ਵਿਗਸਿਆ ਅੰਤਰਿ ਸਾਂਤਿ ਆਈ ॥
गुरुंच्या शिकवणी पाहून माझे मन फुलले आहे आणि मला शांती मिळाली आहे

ਸਭੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਆਪੇ ਹੈ ਭਾਈ ॥
तो स्वतःहून प्रत्येक गोष्टीत सक्रिय असतो आणि स्वतःहून सर्वकाही असतो

ਆਪਿ ਨਾਥੁ ਸਭ ਨਥੀਅਨੁ ਸਭ ਹੁਕਮਿ ਚਲਾਈ ॥
तो जगाचा स्वामी आहे; त्याने सर्वांना नियंत्रित केले आहे आणि प्रत्येकजण त्याच्या आज्ञा पाळत आहे

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਰੇ ਸਭ ਚਲੈ ਰਜਾਈ ॥੩੬॥੧॥ ਸੁਧੁ ॥
नानक म्हणतात की देव जे इच्छितो ते करतो आणि सर्व लोक त्याच्या इच्छेनुसार वागतात. ॥३६॥१॥

ਰਾਗੁ ਸਾਰੰਗ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾਂ ਕੀ ॥
रागु सारंग हे भक्तांचे वचन आहे ॥

ਕਬੀਰ ਜੀ ॥
कबीर जी ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्‌गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਕਹਾ ਨਰ ਗਰਬਸਿ ਥੋਰੀ ਬਾਤ ॥
अरे माणसा, तू छोट्याशा गोष्टीचाही इतका अभिमान का बाळगतोस?

ਮਨ ਦਸ ਨਾਜੁ ਟਕਾ ਚਾਰਿ ਗਾਂਠੀ ਐਂਡੌ ਟੇਢੌ ਜਾਤੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तुझ्याकडे दहा माने धान्य आणि चार पैसे आहेत, तरीही तू गर्वाने वाकडे का चालतोस?॥१॥रहाउ॥

ਬਹੁਤੁ ਪ੍ਰਤਾਪੁ ਗਾਂਉ ਸਉ ਪਾਏ ਦੁਇ ਲਖ ਟਕਾ ਬਰਾਤ ॥
शंभर गावे किंवा दोन लाख रुपयांची मालमत्ता मिळवल्याने लोकांमध्ये वैभव पसरते

ਦਿਵਸ ਚਾਰਿ ਕੀ ਕਰਹੁ ਸਾਹਿਬੀ ਜੈਸੇ ਬਨ ਹਰ ਪਾਤ ॥੧॥
ज्याप्रमाणे जंगलाची पाने हिरवी असतात, त्याचप्रमाणे तुमचे राज्य चार दिवस असेल. ॥१॥

ਨਾ ਕੋਊ ਲੈ ਆਇਓ ਇਹੁ ਧਨੁ ਨਾ ਕੋਊ ਲੈ ਜਾਤੁ ॥
ना कोणी संपत्ती आणलेली आहे आणि ना कोणी ते घेऊन जात आहे

ਰਾਵਨ ਹੂੰ ਤੇ ਅਧਿਕ ਛਤ੍ਰਪਤਿ ਖਿਨ ਮਹਿ ਗਏ ਬਿਲਾਤ ॥੨॥
रावण सारखे अनेक महान छत्रपती देखील एका क्षणात नष्ट झाले आहेत. ॥२॥

ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਸਦਾ ਥਿਰੁ ਪੂਜਹੁ ਜੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਤ ॥
देवाचे भक्त नेहमीच स्थिर असतात, जे देवाचे नाव जपत राहतात.

ਜਿਨ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਤ ਹੈ ਗੋਬਿਦੁ ਤੇ ਸਤਸੰਗਿ ਮਿਲਾਤ ॥੩॥
ज्यांच्यावर गोविंद आशीर्वाद देतो तेच सत्संगात आढळतात. ॥३॥

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਨਿਤਾ ਸੁਤ ਸੰਪਤਿ ਅੰਤਿ ਨ ਚਲਤ ਸੰਗਾਤ ॥
शेवटी, तुमच्यासोबत काहीही जात नाही - आईवडील, पत्नी, मुलगा आणि मालमत्ता.

ਕਹਤ ਕਬੀਰੁ ਰਾਮ ਭਜੁ ਬਉਰੇ ਜਨਮੁ ਅਕਾਰਥ ਜਾਤ ॥੪॥੧॥
कबीर म्हणतात, "अरे मूर्ख! देवाची उपासना कर; हे जीवन व्यर्थ जात आहे." ॥४॥१॥

ਰਾਜਾਸ੍ਰਮ ਮਿਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨੀ ਤੇਰੀ ॥
हे निर्माणकर्त्या! तुझ्या शक्तीची मर्यादा अगणित आहे.

ਤੇਰੇ ਸੰਤਨ ਕੀ ਹਉ ਚੇਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मी फक्त तुमच्या संतांचा सेवक आहे.॥१॥रहाउ॥

ਹਸਤੋ ਜਾਇ ਸੁ ਰੋਵਤੁ ਆਵੈ ਰੋਵਤੁ ਜਾਇ ਸੁ ਹਸੈ ॥
जे लोक सांसारिक सुखांमध्ये रडत तुमच्याकडे येतात. जे रडतात, म्हणजेच सर्वस्वाचा त्याग करतात, तेच खरोखर आनंदी असतात.

ਬਸਤੋ ਹੋਇ ਹੋਇ ਸੁੋ ਊਜਰੁ ਊਜਰੁ ਹੋਇ ਸੁ ਬਸੈ ॥੧॥
जो कायमचा स्थायिक होऊ इच्छितो, तो उद्ध्वस्त होतो आणि जो उद्ध्वस्त होतो, म्हणजेच अलिप्त होतो, तोच आनंदाने जगतो. ॥१॥

ਜਲ ਤੇ ਥਲ ਕਰਿ ਥਲ ਤੇ ਕੂਆ ਕੂਪ ਤੇ ਮੇਰੁ ਕਰਾਵੈ ॥
जर देवाची इच्छा असेल तर तो पाण्याचे कोरड्या जमिनीत रूपांतर करू शकतो. तो कोरड्या जमिनीचे विहिरीत रूपांतर करू शकतो. जर त्याची इच्छा असेल तर तो विहिरीवर डोंगरही निर्माण करू शकतो.

ਧਰਤੀ ਤੇ ਆਕਾਸਿ ਚਢਾਵੈ ਚਢੇ ਅਕਾਸਿ ਗਿਰਾਵੈ ॥੨॥
तो लहान माणसाला मोठ्या उंचीवर नेतो आणि मोठ्या उंचीवर पोहोचलेल्याला खाली आणतो. ॥२॥

ਭੇਖਾਰੀ ਤੇ ਰਾਜੁ ਕਰਾਵੈ ਰਾਜਾ ਤੇ ਭੇਖਾਰੀ ॥
जर त्याची इच्छा असेल तर तो भिकाऱ्याला श्रीमंत आणि श्रीमंताला गरीब बनवतो.

ਖਲ ਮੂਰਖ ਤੇ ਪੰਡਿਤੁ ਕਰਿਬੋ ਪੰਡਿਤ ਤੇ ਮੁਗਧਾਰੀ ॥੩॥
जर तो इच्छितो तर तो मूर्खाला विद्वान बनवू शकतो आणि विद्वानाला मूर्ख बनवू शकतो. ॥३॥

ਨਾਰੀ ਤੇ ਜੋ ਪੁਰਖੁ ਕਰਾਵੈ ਪੁਰਖਨ ਤੇ ਜੋ ਨਾਰੀ ॥
तो पुरुषांना स्त्रियांपासून आणि स्त्रिया पुरुषांपासून जन्माला घालतो.

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਸਾਧੂ ਕੋ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਤਿਸੁ ਮੂਰਤਿ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੪॥੨॥
कबीरजी म्हणतात की तो अनंत शक्तीचा देव संतांचा प्रिय आहे, आपण त्या दयेच्या अवताराला बलिदान देतो. ॥४॥२॥

ਸਾਰੰਗ ਬਾਣੀ ਨਾਮਦੇਉ ਜੀ ਕੀ ॥
नामदेवजींची सारंग बाणी.

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्‌गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਕਾਏਂ ਰੇ ਮਨ ਬਿਖਿਆ ਬਨ ਜਾਇ ॥
हे मना!तू इंद्रिय इच्छांच्या जंगलात का जातोस?

ਭੂਲੌ ਰੇ ਠਗਮੂਰੀ ਖਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तू ठुगमुरी खाऊन चूक करत आहेस.॥१॥रहाउ॥

ਜੈਸੇ ਮੀਨੁ ਪਾਨੀ ਮਹਿ ਰਹੈ ॥
जसा मासा पाण्यात राहतो,

ਕਾਲ ਜਾਲ ਕੀ ਸੁਧਿ ਨਹੀ ਲਹੈ ॥
पण त्याला मृत्यूच्या सापळ्याची जाणीव नाही.

ਜਿਹਬਾ ਸੁਆਦੀ ਲੀਲਿਤ ਲੋਹ ॥
तिच्या जिभेवरील चवीमुळे ती लोखंड गिळते,

ਐਸੇ ਕਨਿਕ ਕਾਮਨੀ ਬਾਧਿਓ ਮੋਹ ॥੧॥
त्याचप्रमाणे, पुरूष देखील सोन्याच्या किंवा सुंदर स्त्रियांच्या आकर्षणात अडकलेला असतो.॥१॥

ਜਿਉ ਮਧੁ ਮਾਖੀ ਸੰਚੈ ਅਪਾਰ ॥
ज्याप्रमाणे मधमाशी भरपूर मध गोळा करते, पण

ਮਧੁ ਲੀਨੋ ਮੁਖਿ ਦੀਨੀ ਛਾਰੁ ॥
माणूस मध घेतो आणि काहीही मिळवत नाही.

ਗਊ ਬਾਛ ਕਉ ਸੰਚੈ ਖੀਰੁ ॥
गाय आपल्या वासरासाठी दूध साठवते पण

ਗਲਾ ਬਾਂਧਿ ਦੁਹਿ ਲੇਇ ਅਹੀਰੁ ॥੨॥
दूधवाला दोरी बांधतो आणि सर्व दूध काढतो.

ਮਾਇਆ ਕਾਰਨਿ ਸ੍ਰਮੁ ਅਤਿ ਕਰੈ ॥
माणूस पैशासाठी खूप कष्ट करतो,

ਸੋ ਮਾਇਆ ਲੈ ਗਾਡੈ ਧਰੈ ॥
तो पैसे आणतो आणि जमिनीत गाडतो.

ਅਤਿ ਸੰਚੈ ਸਮਝੈ ਨਹੀ ਮੂੜ੍ਹ ॥
प्रचंड संपत्ती जमा केल्यानंतर, मूर्खाला हे समजत नाही की

ਧਨੁ ਧਰਤੀ ਤਨੁ ਹੋਇ ਗਇਓ ਧੂੜਿ ॥੩॥
जमिनीत पुरलेल्या खजिन्याप्रमाणे हे शरीरही मातीत बदलते. ॥३॥

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਤਿ ਜਰੈ ॥
तो वासना, क्रोध आणि वासनेने जळतो, पण

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕਬਹੂ ਨਹੀ ਕਰੈ ॥
तो कधीही संत पुरुषांची संगत धरत नाही.

ਕਹਤ ਨਾਮਦੇਉ ਤਾ ਚੀ ਆਣਿ ॥ ਨਿਰਭੈ ਹੋਇ ਭਜੀਐ ਭਗਵਾਨ ॥੪॥੧॥
नामदेवजी म्हणतात की त्यांच्या आश्रयाला या आणि कोणत्याही भीतीशिवाय देवाची उपासना करा. ॥४॥१॥

ਬਦਹੁ ਕੀ ਨ ਹੋਡ ਮਾਧਉ ਮੋ ਸਿਉ ॥
हे देवा! तू माझ्याशी नक्कीच पैज लावू शकतोस, जर आम्ही आमचे सेवक नाही, तर तुला आमचा मालक कसा मानता येईल?

ਠਾਕੁਰ ਤੇ ਜਨੁ ਜਨ ਤੇ ਠਾਕੁਰੁ ਖੇਲੁ ਪਰਿਓ ਹੈ ਤੋ ਸਿਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
खरंतर, जर मालक असेल तरच सेवक असतो आणि जर सेवक असेल तरच स्वामी अस्तित्वात असतो (म्हणजेच आपले नाते वेगळे करता येत नाही) म्हणून मालक आणि सेवक एकमेकांशी एकच खेळ खेळत आहेत. ॥१॥रहाउ॥

ਆਪਨ ਦੇਉ ਦੇਹੁਰਾ ਆਪਨ ਆਪ ਲਗਾਵੈ ਪੂਜਾ ॥
तुम्ही देव आहात, मंदिरही तुमचे आहे आणि तुम्ही स्वतः ते तुमच्या पूजेसाठी वापरता.

ਜਲ ਤੇ ਤਰੰਗ ਤਰੰਗ ਤੇ ਹੈ ਜਲੁ ਕਹਨ ਸੁਨਨ ਕਉ ਦੂਜਾ ॥੧॥
लाटा पाण्यापासून असतात आणि पाणी लाटांपासून असते, हे फक्त सांगितले आणि ऐकले तर वेगळे असते. ॥१॥

ਆਪਹਿ ਗਾਵੈ ਆਪਹਿ ਨਾਚੈ ਆਪਿ ਬਜਾਵੈ ਤੂਰਾ ॥
तो स्वतः गात आहे, स्वतः नाचत आहे आणि स्वतः शहनाई वाजवत आहे.

ਕਹਤ ਨਾਮਦੇਉ ਤੂੰ ਮੇਰੋ ਠਾਕੁਰੁ ਜਨੁ ਊਰਾ ਤੂ ਪੂਰਾ ॥੨॥੨॥
नामदेवजी म्हणतात की तुम्ही माझे स्वामी आहात, मी अपूर्ण आहे आणि तुम्ही पूर्ण आहात. ॥२॥२॥

ਦਾਸ ਅਨਿੰਨ ਮੇਰੋ ਨਿਜ ਰੂਪ ॥
नामदेवजी देवाच्या वतीने संबोधित करतात की माझा अनन्य भक्त हाच माझा रूप आहे.

ਦਰਸਨ ਨਿਮਖ ਤਾਪ ਤ੍ਰਈ ਮੋਚਨ ਪਰਸਤ ਮੁਕਤਿ ਕਰਤ ਗ੍ਰਿਹ ਕੂਪ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
त्याला पाहून तिन्ही संकटे दूर होतात आणि त्याच्या स्पर्शाने गृहस्थ जीवनाच्या विहिरीतून मुक्तता मिळते.॥१॥रहाउ॥

ਮੇਰੀ ਬਾਂਧੀ ਭਗਤੁ ਛਡਾਵੈ ਬਾਂਧੈ ਭਗਤੁ ਨ ਛੂਟੈ ਮੋਹਿ ॥
एक भक्त मला माझ्या बंधनातून मुक्त करू शकतो, परंतु जर एखादा भक्त मला बंधनात टाकतो तर मी त्याला मुक्त करत नाही.

ਏਕ ਸਮੈ ਮੋ ਕਉ ਗਹਿ ਬਾਂਧੈ ਤਉ ਫੁਨਿ ਮੋ ਪੈ ਜਬਾਬੁ ਨ ਹੋਇ ॥੧॥
जर एखाद्या भक्ताने मला एकदा प्रेम आणि भक्तीने बांधले तर मी पुन्हा उत्तर देऊ शकणार नाही. ॥१॥

ਮੈ ਗੁਨ ਬੰਧ ਸਗਲ ਕੀ ਜੀਵਨਿ ਮੇਰੀ ਜੀਵਨਿ ਮੇਰੇ ਦਾਸ ॥
मी सर्वांचे जीवन आहे, सद्गुणांनी आकर्षित होतो, पण माझे भक्त माझे जीवन आहेत

ਨਾਮਦੇਵ ਜਾ ਕੇ ਜੀਅ ਐਸੀ ਤੈਸੋ ਤਾ ਕੈ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਗਾਸ ॥੨॥੩॥
नामदेवजी म्हणतात की ही गोष्ट जितकी जास्त माणसाच्या हृदयात स्थान मिळवते तितके जास्त प्रेम तेजस्वी होते ॥२॥ ३॥

ਸਾਰੰਗ ॥
सारंग ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਤੈ ਨਰ ਕਿਆ ਪੁਰਾਨੁ ਸੁਨਿ ਕੀਨਾ ॥
अरे माणसा, पुराणातील कथा ऐकूनही तू काय केलेस?

ਅਨਪਾਵਨੀ ਭਗਤਿ ਨਹੀ ਉਪਜੀ ਭੂਖੈ ਦਾਨੁ ਨ ਦੀਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
माझ्या मनात भक्तीची भावना निर्माण झाली नाही किंवा कोणत्याही भुकेल्यांना अन्न दिले नाही. ॥१॥रहाउ॥

ਕਾਮੁ ਨ ਬਿਸਰਿਓ ਕ੍ਰੋਧੁ ਨ ਬਿਸਰਿਓ ਲੋਭੁ ਨ ਛੂਟਿਓ ਦੇਵਾ ॥
मी माझ्या इच्छा विसरू शकलो नाही, तुझा क्रोध संपलेला नाही, आणि तू लोभापासून मुक्त झाला नाहीस

ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਮੁਖ ਤੇ ਨਹੀ ਛੂਟੀ ਨਿਫਲ ਭਈ ਸਭ ਸੇਵਾ ॥੧॥
तुम्ही इतरांची टीका करणे थांबवू शकला नाहीत, त्यामुळे तुमची सर्व सेवा निष्फळ झाली. ॥१॥

ਬਾਟ ਪਾਰਿ ਘਰੁ ਮੂਸਿ ਬਿਰਾਨੋ ਪੇਟੁ ਭਰੈ ਅਪ੍ਰਾਧੀ ॥
वाटेत तो लोकांच्या घरातून चोरी करून आणि लुटून आपले पोट भरत असे. त्याने किती गुन्हे केले कोणास ठाऊक

ਜਿਹਿ ਪਰਲੋਕ ਜਾਇ ਅਪਕੀਰਤਿ ਸੋਈ ਅਬਿਦਿਆ ਸਾਧੀ ॥੨॥
खोटे बोलणारा तोच पुढच्या जगात अपमानित होतो. ॥२॥

ਹਿੰਸਾ ਤਉ ਮਨ ਤੇ ਨਹੀ ਛੂਟੀ ਜੀਅ ਦਇਆ ਨਹੀ ਪਾਲੀ ॥
तुमच्या मनातून हिंसा सोडता येत नाही, किंवा सजीव प्राण्यांबद्दल करुणेची भावना जन्माला येऊ शकत नाही

ਪਰਮਾਨੰਦ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਕਥਾ ਪੁਨੀਤ ਨ ਚਾਲੀ ॥੩॥੧॥੬॥
परमानंदजी म्हणतात की त्यांनी संत आणि महान लोकांच्या सहवासात कधीही पवित्र कथा ऐकली नाही. ॥३॥१॥६॥

ਛਾਡਿ ਮਨ ਹਰਿ ਬਿਮੁਖਨ ਕੋ ਸੰਗੁ ॥
हे मन! देवाचा द्वेष करणाऱ्यांचा सहवास सोडून दे. वरील ओळ भक्त सूरदासजींची आहे परंतु खालील ओळींमध्ये फरक असल्याने, फक्त एक ओळ उरली आणि गुरु अर्जुन देवजींनी संपूर्ण श्लोक लिहिला

ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਸੂਰਦਾਸ ॥
सारंग महाला ५ सूरदास ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਗ ਬਸੇ ਹਰਿ ਲੋਕ ॥
देवाचे भक्त देवाच्या भक्तीत मग्न राहतात

ਤਨੁ ਮਨੁ ਅਰਪਿ ਸਰਬਸੁ ਸਭੁ ਅਰਪਿਓ ਅਨਦ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਝੋਕ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तो शरीर, मन इत्यादी सर्वस्व अर्पण करून आनंदाने आनंद साजरा करतो ॥१॥रहाउ॥

ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਿ ਭਏ ਨਿਰਬਿਖਈ ਪਾਏ ਹੈ ਸਗਲੇ ਥੋਕ ॥
त्याला पाहिल्यानंतर ते सर्व इच्छांपासून मुक्त होतात आणि त्यांच्या सर्व इच्छा पूर्ण होतात

ਆਨ ਬਸਤੁ ਸਿਉ ਕਾਜੁ ਨ ਕਛੂਐ ਸੁੰਦਰ ਬਦਨ ਅਲੋਕ ॥੧॥
प्रभूचे सुंदर मुख पाहून त्याला इतर कोणत्याही गोष्टींची इच्छा होत नाही. ॥१॥

ਸਿਆਮ ਸੁੰਦਰ ਤਜਿ ਆਨ ਜੁ ਚਾਹਤ ਜਿਉ ਕੁਸਟੀ ਤਨਿ ਜੋਕ ॥
भगवान श्याम सुंदरचा त्याग करून दुसऱ्या कोणाचीही इच्छा करणे हे कुष्ठरोग्याच्या शरीरावर विनोद करण्यासारखे आहे.

ਸੁਰਦਾਸ ਮਨੁ ਪ੍ਰਭਿ ਹਥਿ ਲੀਨੋ ਦੀਨੋ ਇਹੁ ਪਰਲੋਕ ॥੨॥੧॥੮॥
पाचवे नानक सूरदासांना उद्धृत करतात आणि म्हणतात - हे सूरदास! प्रभूने मन आपल्या हातात घेतले आहे आणि तुम्हाला वैकुंठाचे सुख दिले आहे. ॥२॥१॥८॥

ਸਾਰੰਗ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ॥
सारंग कबीर राहतात

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕਉਨੁ ਸਹਾਈ ਮਨ ਕਾ ॥
देवाशिवाय मनाला कोण मदत करणार आहे?

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਭਾਈ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ਹਿਤੁ ਲਾਗੋ ਸਭ ਫਨ ਕਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
कारण आईवडील, भाऊ, मुलगा आणि पत्नी यांच्यावरील प्रेम खोटे आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਆਗੇ ਕਉ ਕਿਛੁ ਤੁਲਹਾ ਬਾਂਧਹੁ ਕਿਆ ਭਰਵਾਸਾ ਧਨ ਕਾ ॥
नदी पार करण्यासाठी तराफा तयार कर, या संपत्तीची कोणतीही हमी नाही.

ਕਹਾ ਬਿਸਾਸਾ ਇਸ ਭਾਂਡੇ ਕਾ ਇਤਨਕੁ ਲਾਗੈ ਠਨਕਾ ॥੧॥
या शरीराच्या पात्रावर विश्वास नाही, ते फक्त थोड्याशा अडखळण्याने तुटते. ॥१॥

ਸਗਲ ਧਰਮ ਪੁੰਨ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ਧੂਰਿ ਬਾਂਛਹੁ ਸਭ ਜਨ ਕਾ ॥
सर्व धर्म आणि सद्गुणांच्या फळांमध्ये मला फक्त भक्तांच्या चरणांची धूळ हवी आहे

ਕਹੈ ਕਬੀਰੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸੰਤਹੁ ਇਹੁ ਮਨੁ ਉਡਨ ਪੰਖੇਰੂ ਬਨ ਕਾ ॥੨॥੧॥੯॥
कबीर म्हणतात, हे सज्जनांनो, माझे ऐका, हे मन जंगलात उडणारा पक्षी आहे, ते कधी आणि कुठे उडेल हे कोणालाही माहिती नाही. ॥२॥१॥९॥

ਰਾਗੁ ਮਲਾਰ ਚਉਪਦੇ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧
रागु मलार चौपडे महाला १ घरु १

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
तो परमपिता देव एकच आहे, त्याचे नाव सत्य आहे, तो संपूर्ण विश्वाचा निर्माता आहे, तो सर्वशक्तिमान आहे, त्याला भय नाही, तो शत्रुत्वरहित आहे, तो कालातीत ब्रह्ममूर्ती आहे, अमर आहे, तो जन्माच्या चक्रातून मुक्त आहे, तो स्वयंभू आहे, तो गुरुच्या कृपेने प्राप्त होतो.

ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ ਹਸਣਾ ਸਉਣਾ ਵਿਸਰਿ ਗਇਆ ਹੈ ਮਰਣਾ ॥
खाणे, पिणे, हसणे आणि झोपणे यातही मृत्यू विसरला गेला आहे.

ਖਸਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਖੁਆਰੀ ਕੀਨੀ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਨਹੀ ਰਹਣਾ ॥੧॥
परमेश्वराला विसरुन तू खूप मोठी चूक केली आहेस; असे जीवन लज्जास्पद आहे, कारण कोणीही कायमचे जगत नाही, मृत्यू निश्चित आहे. ॥१॥

ਪ੍ਰਾਣੀ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ॥
हे जीवा! एकाच देवाच्या नावाचे ध्यान कर आणि

ਅਪਨੀ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਵਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
सन्मानाने तुमच्या खऱ्या घरी जा.॥१॥रहाउ॥

ਤੁਧਨੋ ਸੇਵਹਿ ਤੁਝੁ ਕਿਆ ਦੇਵਹਿ ਮਾਂਗਹਿ ਲੇਵਹਿ ਰਹਹਿ ਨਹੀ ॥
हे प्रभू! जे तुझी उपासना करतात ते तुला काय देतात? ते मागण्यास मागेपुढे पाहत नाहीत आणि जे टिकत नाही ते घेत राहतात.

ਤੂ ਦਾਤਾ ਜੀਆ ਸਭਨਾ ਕਾ ਜੀਆ ਅੰਦਰਿ ਜੀਉ ਤੁਹੀ ॥੨॥
तू सर्व प्राण्यांना देणारा आहेस आणि तू सर्व प्राण्यांमध्ये जीवन आणि आत्मा आहेस. ॥२॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਿਆਵਹਿ ਸਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਵਹਿ ਸੇਈ ਸੂਚੇ ਹੋਹੀ ॥
गुरुमुखी देवाच्या ध्यानात मग्न राहतात, नामाचे अमृत प्राप्त करतात आणि तेच शुद्ध होतात.

ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਮੈਲੇ ਹਛੇ ਹੋਹੀ ॥੩॥
हे जीवांनो! रात्रंदिवस देवाचे नाव घ्या, पापांची घाण धुऊन जाईल. ॥३॥

ਜੇਹੀ ਰੁਤਿ ਕਾਇਆ ਸੁਖੁ ਤੇਹਾ ਤੇਹੋ ਜੇਹੀ ਦੇਹੀ ॥
शरीराला हवामानासारखाच आनंद मिळतो आणि शरीरही तसेच बनते.

ਨਾਨਕ ਰੁਤਿ ਸੁਹਾਵੀ ਸਾਈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਰੁਤਿ ਕੇਹੀ ॥੪॥੧॥
गुरु नानक म्हणतात की जेव्हा परमेश्वराचे नाव जपले जाते तेव्हाच हवामान आल्हाददायक असते, परमेश्वराच्या नावाचे ध्यान केल्याशिवाय हवामान निरुपयोगी आहे. ॥४॥१॥

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੧ ॥
मलार महाला १ ॥

ਕਰਉ ਬਿਨਉ ਗੁਰ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਹਰਿ ਵਰੁ ਆਣਿ ਮਿਲਾਵੈ ॥
मी माझ्या गुरूंना विनंती करतो की त्यांनी मला माझ्या प्रिय प्रभूशी एकरूप करावे.

ਸੁਣਿ ਘਨ ਘੋਰ ਸੀਤਲੁ ਮਨੁ ਮੋਰਾ ਲਾਲ ਰਤੀ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥੧॥
गुरुंच्या शिकवणी ऐकून, माझे मन ढगासारखे थंड झाले आहे आणि माझ्या प्रियकराच्या प्रेमात बुडून गेले आहे, मी त्यांची स्तुती गातो. ॥१॥

ਬਰਸੁ ਘਨਾ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਭੀਨਾ ॥
गुरुंच्या शिकवणीच्या पावसाने माझे हृदय भिजले आहे.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬੂੰਦ ਸੁਹਾਨੀ ਹੀਅਰੈ ਗੁਰਿ ਮੋਹੀ ਮਨੁ ਹਰਿ ਰਸਿ ਲੀਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
त्यांच्या अमृताचा थेंब माझ्या हृदयात आनंददायी झाला आहे आणि गुरुंनी माझे मन हरीच्या अमृतात बुडवले आहे.॥१॥रहाउ॥

ਸਹਜਿ ਸੁਖੀ ਵਰ ਕਾਮਣਿ ਪਿਆਰੀ ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥
ज्या प्रिय आत्म-स्त्रीचे मन गुरुंच्या वचनांनी तृप्त होते ती तिच्या पती-प्रभूवर आनंदी असते.

ਹਰਿ ਵਰਿ ਨਾਰਿ ਭਈ ਸੋਹਾਗਣਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਸੁਖਾਨਿਆ ॥੨॥
जीवाच्या रूपातील स्त्री देवाच्या रूपात पती मिळाल्यानंतर विवाहित झाली आहे आणि देवाचे प्रेम तिच्या मनाला आणि शरीरात आनंद देत आहे. ॥२॥

ਅਵਗਣ ਤਿਆਗਿ ਭਈ ਬੈਰਾਗਨਿ ਅਸਥਿਰੁ ਵਰੁ ਸੋਹਾਗੁ ਹਰੀ ॥
तिचा स्थिर पती, प्रभु, सापडल्यानंतर, ती अलिप्त झाली आहे आणि तिने तिच्या दुर्गुणांचा त्याग केला आहे.

ਸੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਤਿਸੁ ਕਦੇ ਨ ਵਿਆਪੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀ ॥੩॥
ज्याच्यावर प्रभूची कृपा असते त्याला कधीही दुःख किंवा वियोग होत नाही. ॥३॥

ਆਵਣ ਜਾਣੁ ਨਹੀ ਮਨੁ ਨਿਹਚਲੁ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਓਟ ਗਹੀ ॥
ज्याने परिपूर्ण गुरूंचा आश्रय घेतला आहे, त्याचे मन केवळ शांत झाले नाही तर जन्म-मृत्यूचे चक्र देखील संपले आहे.

ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਨੁ ਸੋਹਾਗਣਿ ਸਚੁ ਸਹੀ ॥੪॥੨॥
गुरु नानक म्हणतात की जी विवाहित स्त्री गुरुद्वारे रामनामाचा जप करते ती धन्य आणि सत्यवान असते. ॥४॥२॥

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੧ ॥
मलार महाला १ ॥

ਸਾਚੀ ਸੁਰਤਿ ਨਾਮਿ ਨਹੀ ਤ੍ਰਿਪਤੇ ਹਉਮੈ ਕਰਤ ਗਵਾਇਆ ॥
देवाचे स्मरण करून आणि त्याचे नाव जप करून माणसाचे मन समाधानी होत नाही आणि अहंकारी होऊन तो आपले जीवन गमावतो.

ਪਰ ਧਨ ਪਰ ਨਾਰੀ ਰਤੁ ਨਿੰਦਾ ਬਿਖੁ ਖਾਈ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥
दुसऱ्यांच्या संपत्तीत आणि दुसऱ्यांच्या स्त्रियांमध्ये मग्न राहून आणि टीकेचे विष पिऊन त्याला फक्त दुःखच मिळते.

ਸਬਦੁ ਚੀਨਿ ਭੈ ਕਪਟ ਨ ਛੂਟੇ ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਮਾਇਆ ਮਾਇਆ ॥
शब्द जाणून घेतल्यानंतरही त्याचे भय आणि कपट जात नाही आणि मनाने आणि तोंडाने तो फक्त अफाट संपत्तीची इच्छा करतो.

ਅਜਗਰਿ ਭਾਰਿ ਲਦੇ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ਮਰਿ ਜਨਮੇ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥੧॥
असा स्वार्थी माणूस पापांच्या जड ओझ्याखाली दबलेला असतो आणि जन्म-मृत्यूच्या चक्रात आपले जीवन वाया घालवतो. ॥१॥

ਮਨਿ ਭਾਵੈ ਸਬਦੁ ਸੁਹਾਇਆ ॥
ज्याच्या मनाला गुरु हा शब्द आवडतो तो सुंदर असतो.

ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਜੋਨਿ ਭੇਖ ਬਹੁ ਕੀਨ੍ਹੇ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
काही जण जन्म-मृत्यूच्या चक्रात भटकत राहतात आणि अनेक रूपे धारण करतात, परंतु ज्याला गुरुने वाचवले आहे त्यालाच सत्य सापडते.॥१॥रहाउ॥

ਤੀਰਥਿ ਤੇਜੁ ਨਿਵਾਰਿ ਨ ਨ੍ਹਾਤੇ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨ ਭਾਇਆ ॥
ज्याच्या मनात इच्छाशक्ती असते तो आपला राग शांत केल्यानंतर पवित्र ठिकाणी स्नान करत नाही आणि त्याला परमेश्वराचे नावही आवडत नाही.

ਰਤਨ ਪਦਾਰਥੁ ਪਰਹਰਿ ਤਿਆਗਿਆ ਜਤ ਕੋ ਤਤ ਹੀ ਆਇਆ ॥
तो नावाचे रत्न सोडून येतो आणि आला तसाच रिकाम्या हाताने निघून जातो.

ਬਿਸਟਾ ਕੀਟ ਭਏ ਉਤ ਹੀ ਤੇ ਉਤ ਹੀ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇਆ ॥
या कारणास्तव, विष्ठेतील जंत विष्ठेत शोषले जातात.

ਅਧਿਕ ਸੁਆਦ ਰੋਗ ਅਧਿਕਾਈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਹਜੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੨॥
जीवनातील अधिक सुखांचा आनंद घेतल्याने, अधिक रोग होतात आणि गुरुशिवाय शांती मिळू शकत नाही. ॥२॥

ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ ਰਹਸਿ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥
काही जण सेवेत मग्न होऊन प्रेमाने देवाचे गुणगान गातात आणि गुरूंकडून ज्ञान प्राप्त करून सत्याचे चिंतन करतात.

ਖੋਜੀ ਉਪਜੈ ਬਾਦੀ ਬਿਨਸੈ ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਗੁਰ ਕਰਤਾਰਾ ॥
जो सत्याचा शोध घेतो तो जगात प्रसिद्धी मिळवतो, तर जो त्याचा विरोध करतो तो दुःखाने मरतो. मी माझ्या गुरु-देवाला स्वतःला अर्पण करतो.

ਹਮ ਨੀਚ ਹੋੁਤੇ ਹੀਣਮਤਿ ਝੂਠੇ ਤੂ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥
हे परमेश्वरा! आम्ही नीच, तुच्छ, मंदबुद्धीचे आणि खोटे बोलणारे आहोत, आणि तूच आम्हाला शिकवून आमचे जीवन सुधारतोस.

ਆਤਮ ਚੀਨਿ ਤਹਾ ਤੂ ਤਾਰਣ ਸਚੁ ਤਾਰੇ ਤਾਰਣਹਾਰਾ ॥੩॥
जिथे जिथे आत्मज्ञान आहे तिथे तिथे तू आहेस, तूच तारणहार आहेस, मुक्तिदाता आहेस. ॥३॥

ਬੈਸਿ ਸੁਥਾਨਿ ਕਹਾਂ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਕਿਆ ਕਿਆ ਕਥਉ ਅਪਾਰਾ ॥
संतांच्या पवित्र ठिकाणी बसूनच मी तुझी स्तुती करू शकतो, पण तुझे कोणते गुण मी गाईन, तू अनंत आहेस.

ਅਲਖੁ ਨ ਲਖੀਐ ਅਗਮੁ ਅਜੋਨੀ ਤੂੰ ਨਾਥਾਂ ਨਾਥਣਹਾਰਾ ॥
हे प्रभू! तू अदृश्य आहेस, तुला पाहिले जाऊ शकत नाहीस, तू दुर्गम आहेस, तू जन्म-मृत्यूपासून मुक्त आहेस, तू सर्वांचा स्वामी आहेस, सर्व जीव तुझ्या नियंत्रणाखाली आहेत.

ਕਿਸੁ ਪਹਿ ਦੇਖਿ ਕਹਉ ਤੂ ਕੈਸਾ ਸਭਿ ਜਾਚਕ ਤੂ ਦਾਤਾਰਾ ॥
तुला पाहिल्यानंतर मी कोणाला सांगू तू कसा आहेस? आपण सर्व भिकारी आहोत, तूच देणारा आहेस.

ਭਗਤਿਹੀਣੁ ਨਾਨਕੁ ਦਰਿ ਦੇਖਹੁ ਇਕੁ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਉਰਿ ਧਾਰਾ ॥੪॥੩॥
नानक म्हणतात की मी भक्तीशिवाय तुझ्या दाराकडे पाहत आहे, जर मला तुझे नाव मिळाले तर मी ते माझ्या हृदयात ठेवीन. ॥४॥३॥

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੧ ॥
मलार महाला १ ॥

ਜਿਨਿ ਧਨ ਪਿਰ ਕਾ ਸਾਦੁ ਨ ਜਾਨਿਆ ਸਾ ਬਿਲਖ ਬਦਨ ਕੁਮਲਾਨੀ ॥
ज्या स्त्रीने आपल्या पती-प्रभूच्या प्रेमाचा आस्वाद घेतला नाही, तिचे शरीर दुःखाने रडत कोमेजून गेले आहे.

ਭਈ ਨਿਰਾਸੀ ਕਰਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਨੀ ॥੧॥
कर्माच्या बंधनात अडकलेली, ती निराश झाली आहे आणि गुरुशिवाय गोंधळात भटकत आहे. ॥१॥

ਬਰਸੁ ਘਨਾ ਮੇਰਾ ਪਿਰੁ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥
हे ढगांनो! कृपया पाऊस पाडा, माझा पती, प्रभू, घरी परतला आहे.

ਬਲਿ ਜਾਵਾਂ ਗੁਰ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਆਣਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मी माझ्या प्रिय गुरूंना समर्पित करतो, ज्यांनी मला परमेश्वराशी जोडले आहे.॥१॥रहाउ॥

ਨਉਤਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਦਾ ਠਾਕੁਰ ਸਿਉ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਸੁਹਾਵੀ ॥
ठाकूरजींबद्दल नेहमीच नवीन प्रेम असलेल्या व्यक्तीची भक्ती आवडते.

ਮੁਕਤਿ ਭਏ ਗੁਰਿ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਇਆ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਭਗਤਿ ਸੁਭਾਵੀ ॥੨॥
जेव्हा गुरुंनी त्याला देवाचे दर्शन घडवले तेव्हा तो त्याच्या बंधनातून मुक्त झाला; म्हणूनच, देवाची भक्ती युगानुयुगे गौरवशाली आहे.॥२॥

ਹਮ ਥਾਰੇ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਜਗੁ ਤੁਮਰਾ ਤੂ ਮੇਰਾ ਹਉ ਤੇਰਾ ॥
हे प्रभू! मी तुझा आहे, तिन्ही लोक आणि संपूर्ण विश्व तुझे आहे, तू माझा स्वामी आहेस आणि मी तुझा सेवक आहे.

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਾਇਆ ਬਹੁਰਿ ਨ ਭਵਜਲਿ ਫੇਰਾ ॥੩॥
सद्गुरुंना भेटल्यानंतर, मला देवाची प्राप्ती झाली आहे आणि आता मी पुन्हा जगाच्या सागरातून सायकल चालवू शकणार नाही. ॥३॥

ਅਪੁਨੇ ਪਿਰ ਹਰਿ ਦੇਖਿ ਵਿਗਾਸੀ ਤਉ ਧਨ ਸਾਚੁ ਸੀਗਾਰੋ ॥
जेव्हा एखादी स्त्री तिच्या पतीला पाहून फुलते तेव्हाच ती खऱ्या अर्थाने सुशोभित होते.

ਅਕੁਲ ਨਿਰੰਜਨ ਸਿਉ ਸਚਿ ਸਾਚੀ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੋ ॥੪॥
प्रभूशी एकरूप होऊन ती सत्यवादी झाली आहे आणि गुरूंच्या शिकवणीमुळे हरिचे नाव तिचा एकमेव आधार बनले आहे. ॥४॥

ਮੁਕਤਿ ਭਈ ਬੰਧਨ ਗੁਰਿ ਖੋਲ੍ਹੇ ਸਬਦਿ ਸੁਰਤਿ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥
जेव्हा गुरूंनी बंधने उघडली तेव्हा शब्द-गुरूकडून मुक्तता आणि प्रतिष्ठा प्राप्त झाली.

ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ॥੫॥੪॥
हे नानक! जेव्हा त्याने रामाचे नाव हृदयात ठेवले तेव्हा गुरूंनी त्याला देवाशी एकरूप केले. ॥५॥४॥

ਮਹਲਾ ੧ ਮਲਾਰ ॥
महाला १ मलार ॥

ਪਰ ਦਾਰਾ ਪਰ ਧਨੁ ਪਰ ਲੋਭਾ ਹਉਮੈ ਬਿਖੈ ਬਿਕਾਰ ॥
हे माणसा! दुसऱ्याच्या स्त्रिया, दुसऱ्याची संपत्ती, लोभ, अहंकार इत्यादी सांसारिक इच्छा सोडून दे.

ਦੁਸਟ ਭਾਉ ਤਜਿ ਨਿੰਦ ਪਰਾਈ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਚੰਡਾਰ ॥੧॥
चांडाळांप्रमाणे वाईट स्वभाव, निंदा, काम आणि क्रोध सोडून द्या. ॥१॥

ਮਹਲ ਮਹਿ ਬੈਠੇ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥
देव शरीराच्या महालात उपस्थित आहे.

ਭੀਤਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਵੈ ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਰਤਨੁ ਆਚਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
परंतु यातून अमृत फक्त त्या व्यक्तीलाच मिळते, जो गुरूंच्या शिकवणीच्या रत्नाचे जीवन आचरण स्वीकारतो.॥१॥रहाउ॥

ਦੁਖ ਸੁਖ ਦੋਊ ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਨੈ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਸੰਸਾਰ ॥
तो सुख आणि दुःख दोन्ही समान मानतो आणि जगातल्या चांगल्या आणि वाईट गोष्टींकडे एकाच दृष्टिकोनातून पाहतो.

ਸੁਧਿ ਬੁਧਿ ਸੁਰਤਿ ਨਾਮਿ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਸਤਸੰਗਤਿ ਗੁਰ ਪਿਆਰ ॥੨॥
केवळ गुरुप्रेम आणि चांगल्या संगतीनेच ज्ञान, बुद्धी, विवेक आणि हरिनाम प्राप्त होऊ शकते. ॥२॥

ਅਹਿਨਿਸਿ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥
ज्याला गुरु नाम देतात, त्याला रात्रंदिवस हरीच्या नामाची प्राप्ती होण्याचा लाभ मिळतो.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਿਖ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਕਰਤਾਰੁ ॥੩॥
ज्याच्यावर देवाची कृपा असते, त्यालाच गुरूकडून शिक्षण मिळते. ॥३॥

ਕਾਇਆ ਮਹਲੁ ਮੰਦਰੁ ਘਰੁ ਹਰਿ ਕਾ ਤਿਸੁ ਮਹਿ ਰਾਖੀ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰ ॥
शरीराचा महाल हे देवाचे घर आहे, जिथे त्याचा प्रकाश राहतो.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਈਐ ਹਰਿ ਮੇਲੇ ਮੇਲਣਹਾਰ ॥੪॥੫॥
गुरु नानक म्हणतात की देव आपल्याला गुरुद्वारे त्याच्या राजवाड्यात बोलावतो आणि आपल्याला एकत्र करणारा परमेश्वर स्वतः आपल्याला एकत्र करतो. ॥४॥५॥

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨
मलार महला १ घरु २

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਪਵਣੈ ਪਾਣੀ ਜਾਣੈ ਜਾਤਿ ॥
वारा, पाणी इत्यादी पाच घटकांपासून त्याची उत्पत्ती झाल्याचे मानले जाते.

ਕਾਇਆਂ ਅਗਨਿ ਕਰੇ ਨਿਭਰਾਂਤਿ ॥
अर्थात, गर्भाशयातील अग्नि देखील शरीराच्या निर्मितीमध्ये भूमिका बजावते.

ਜੰਮਹਿ ਜੀਅ ਜਾਣੈ ਜੇ ਥਾਉ ॥
जर एखाद्या व्यक्तीला मूळ स्थान (देव) माहित असेल जिथे तो प्राणी जन्माला येतो.

ਸੁਰਤਾ ਪੰਡਿਤੁ ਤਾ ਕਾ ਨਾਉ ॥੧॥
जो ज्ञानी आहे त्यालाच विद्वान म्हणता येईल. ॥१॥

ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਨ ਜਾਣੀਅਹਿ ਮਾਇ ॥
हे आई, देवाचे गुण जाणता येत नाहीत आणि

ਅਣਡੀਠਾ ਕਿਛੁ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥
त्याला पाहिल्याशिवाय काहीही सांगता येत नाही.

ਕਿਆ ਕਰਿ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀਐ ਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
त्याच्या गुणांची चर्चा कशी करता येईल? १. चला पुढे चालू ठेवूया.॥१॥रहाउ॥

ਊਪਰਿ ਦਰਿ ਅਸਮਾਨਿ ਪਇਆਲਿ ॥
वर स्वर्गात, खाली पाताळात आणि पृथ्वीच्या मध्यभागी फक्त देवच आहे.

ਕਿਉ ਕਰਿ ਕਹੀਐ ਦੇਹੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥
ते कसे म्हणायचे, कृपया विचार करा.

ਬਿਨੁ ਜਿਹਵਾ ਜੋ ਜਪੈ ਹਿਆਇ ॥
जो जिभेशिवाय हृदयात जप करतो,

ਕੋਈ ਜਾਣੈ ਕੈਸਾ ਨਾਉ ॥੨॥
तो नाव कसे जपतो हे कोणाला माहिती आहे का? ॥२॥

ਕਥਨੀ ਬਦਨੀ ਰਹੈ ਨਿਭਰਾਂਤਿ ॥
ते शब्दांच्या पलीकडे जाते.

ਸੋ ਬੂਝੈ ਹੋਵੈ ਜਿਸੁ ਦਾਤਿ ॥
ज्याच्यावर तो दया करतो त्यालाच समजते.

ਅਹਿਨਿਸਿ ਅੰਤਰਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥
तो रात्रंदिवस देवाच्या ध्यानात मग्न राहतो.

ਸੋਈ ਪੁਰਖੁ ਜਿ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੩॥
तो सर्वोत्तम पुरुष आहे आणि तो सत्यात विलीन होतो. ॥३॥

ਜਾਤਿ ਕੁਲੀਨੁ ਸੇਵਕੁ ਜੇ ਹੋਇ ॥
जर कोणी उच्च जातीतील देवाचा सेवक बनला,

ਤਾ ਕਾ ਕਹਣਾ ਕਹਹੁ ਨ ਕੋਇ ॥
पण जर तुम्ही देवाची स्तुती केली नाही तर जीवन निरुपयोगी आहे.

ਵਿਚਿ ਸਨਾਤੀਂ ਸੇਵਕੁ ਹੋਇ ॥
हे नानक, जर कोणी नीच जातीचा असेल तर देवाचा सेवक,

ਨਾਨਕ ਪਣ੍ਹੀਆ ਪਹਿਰੈ ਸੋਇ ॥੪॥੧॥੬॥
आमचे चामड्याचे बूटही त्याच्या पायात घालण्यासाठी तयार आहेत. ॥४॥१॥६॥

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੧ ॥
मलार महाला १ ॥

ਦੁਖੁ ਵੇਛੋੜਾ ਇਕੁ ਦੁਖੁ ਭੂਖ ॥
एक दुःख एखाद्यापासून वेगळे होण्याचे असते, तर एक दुःख भुकेचे असते.

ਇਕੁ ਦੁਖੁ ਸਕਤਵਾਰ ਜਮਦੂਤ ॥
एक दुःख म्हणजे मृत्यूच्या शक्तिशाली दूतांचे, जे आत्म्याला सोबत घेऊन जातात.

ਇਕੁ ਦੁਖੁ ਰੋਗੁ ਲਗੈ ਤਨਿ ਧਾਇ ॥
जेव्हा शरीर आजारी पडते तेव्हा हे देखील एक दुःख असते.

ਵੈਦ ਨ ਭੋਲੇ ਦਾਰੂ ਲਾਇ ॥੧॥
अरे निष्पाप डॉक्टर! कोणतेही औषध लावू नकोस.

ਵੈਦ ਨ ਭੋਲੇ ਦਾਰੂ ਲਾਇ ॥
अरे निष्पाप डॉक्टर, तुझे औषध आमच्यासाठी वापरू नकोस.

ਦਰਦੁ ਹੋਵੈ ਦੁਖੁ ਰਹੈ ਸਰੀਰ ॥
कारण जर वेदना असतील तर शरीरात नेहमीच वेदना असतात.

ਐਸਾ ਦਾਰੂ ਲਗੈ ਨ ਬੀਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
भाऊ, अशा औषधाचा आपल्यावर काहीही परिणाम होणार नाही.॥१॥रहाउ॥

ਖਸਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਕੀਏ ਰਸ ਭੋਗ ॥
जेव्हा आपण स्वामीला विसरतो तेव्हा आपल्याला सुख आणि उपभोग मिळतात.

ਤਾਂ ਤਨਿ ਉਠਿ ਖਲੋਏ ਰੋਗ ॥
त्यामुळे शरीरात आजार दिसू लागले.

ਮਨ ਅੰਧੇ ਕਉ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥
म्हणूनच आंधळ्या मनाला शिक्षा होते.

ਵੈਦ ਨ ਭੋਲੇ ਦਾਰੂ ਲਾਇ ॥੨॥
अरे निष्पाप डॉक्टर, कोणतेही औषध लावू नकोस.॥२॥

ਚੰਦਨ ਕਾ ਫਲੁ ਚੰਦਨ ਵਾਸੁ ॥
चंदनाचे महत्त्व त्याच्या सुगंधात आहे आणि

ਮਾਣਸ ਕਾ ਫਲੁ ਘਟ ਮਹਿ ਸਾਸੁ ॥
माणसाचे फळ म्हणजे शरीरात वाहणारा श्वास.

ਸਾਸਿ ਗਇਐ ਕਾਇਆ ਢਲਿ ਪਾਇ ॥
जेव्हा श्वास निघून जातो तेव्हा शरीर धुळीत बदलते.

ਤਾ ਕੈ ਪਾਛੈ ਕੋਇ ਨ ਖਾਇ ॥੩॥
त्यानंतर कोणीही अन्न घेत नाही. ॥३॥

ਕੰਚਨ ਕਾਇਆ ਨਿਰਮਲ ਹੰਸੁ ॥
सोन्यासारख्या शरीरात हंससारखा आत्मा असतो,

ਜਿਸੁ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਅੰਸੁ ॥
ज्यामध्ये देवाच्या नावाचा एक भाग आहे.

ਦੂਖ ਰੋਗ ਸਭਿ ਗਇਆ ਗਵਾਇ ॥
देवाच्या नावाने सर्व दुःखे आणि आजार दूर होतात.

ਨਾਨਕ ਛੂਟਸਿ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥੪॥੨॥੭॥
गुरु नानक म्हणतात की फक्त खरे नावच दुःख आणि आजारांपासून मुक्ती देते. ॥४॥२॥७॥

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੧ ॥
मलार महाला १ ॥

ਦੁਖ ਮਹੁਰਾ ਮਾਰਣ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥
दुःख हे इतके विष आहे की फक्त हरिनामाचा जपच ते मारू शकतो.

ਸਿਲਾ ਸੰਤੋਖ ਪੀਸਣੁ ਹਥਿ ਦਾਨੁ ॥
ते समाधानाच्या दगडावर कुचले जाते आणि हाताने दान म्हणून दिले जाते.

ਨਿਤ ਨਿਤ ਲੇਹੁ ਨ ਛੀਜੈ ਦੇਹ ॥
असे औषध दररोज घ्या, तुमचे शरीर नष्ट होणार नाही,

ਅੰਤ ਕਾਲਿ ਜਮੁ ਮਾਰੈ ਠੇਹ ॥੧॥
नाहीतर यम शेवटच्या क्षणी तुला मारेल. ॥१॥

ਐਸਾ ਦਾਰੂ ਖਾਹਿ ਗਵਾਰ ॥
अरे मूर्खा! असं औषध घे.

ਜਿਤੁ ਖਾਧੈ ਤੇਰੇ ਜਾਹਿ ਵਿਕਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ज्याचे सेवन केल्याने तुमचे विकार दूर होतील. ॥१॥रहाउ॥

ਰਾਜੁ ਮਾਲੁ ਜੋਬਨੁ ਸਭੁ ਛਾਂਵ ॥
राज्य, संपत्ती आणि तारुण्य हे सर्व सावलीसारखे आहेत आणि

ਰਥਿ ਫਿਰੰਦੈ ਦੀਸਹਿ ਥਾਵ ॥
सूर्याचे चाक फिरते तेव्हा सर्व काही दृश्यमान होते.

ਦੇਹ ਨ ਨਾਉ ਨ ਹੋਵੈ ਜਾਤਿ ॥
हे शरीर! नाव आणि जात, काहीही आपल्यासोबत जात नाही.

ਓਥੈ ਦਿਹੁ ਐਥੈ ਸਭ ਰਾਤਿ ॥੨॥
तिथे (पुढच्या जगात) दिवस असेल आणि इथे (या जगात) रात्र असेल. ॥२॥

ਸਾਦ ਕਰਿ ਸਮਧਾਂ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਘਿਉ ਤੇਲੁ ॥
चवीसाठी लाकूड आणि तृष्णेसाठी तूप."

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਗਨੀ ਸਿਉ ਮੇਲੁ ॥
वासना आणि क्रोधाला तेलात रूपांतरित करा आणि ते ज्ञानाच्या अग्नीत मिसळा.

ਹੋਮ ਜਗ ਅਰੁ ਪਾਠ ਪੁਰਾਣ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਪਰਵਾਣ ॥੩॥
या आहुती यज्ञात आणि पुराण पठणात जे काही केले जाते, तेच परमेश्वराला योग्य वाटते ते स्वीकारले जाते. ॥३॥

ਤਪੁ ਕਾਗਦੁ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਨੀਸਾਨੁ ॥
तपश्चर्येच्या कागदावर, तुमचे नाव लक्षात ठेवणे हीच एकमेव परवानगी आहे."

ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਖਿਆ ਏਹੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥
ज्याच्या नशिबात ते लिहिलेले असते, त्याला नावाचा खजिना मिळतो.

ਸੇ ਧਨਵੰਤ ਦਿਸਹਿ ਘਰਿ ਜਾਇ ॥
असे श्रीमंत लोक खऱ्या घरी जाताना दिसतात.

ਨਾਨਕ ਜਨਨੀ ਧੰਨੀ ਮਾਇ ॥੪॥੩॥੮॥
हे नानक! धन्य ती आई जिने त्याला जन्म दिला. ॥४॥३॥८॥

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੧ ॥
मलार महाला १ ॥

ਬਾਗੇ ਕਾਪੜ ਬੋਲੈ ਬੈਣ ॥
तुझे कपडे पांढरे आहेत, तुझे शब्द गोड आहेत,

ਲੰਮਾ ਨਕੁ ਕਾਲੇ ਤੇਰੇ ਨੈਣ ॥
तुझे नाक लांब आहे आणि डोळे काळे आहेत.

ਕਬਹੂੰ ਸਾਹਿਬੁ ਦੇਖਿਆ ਭੈਣ ॥੧॥
अरे बहिणी, तू कधी गुरुला पाहिले आहेस का?॥१॥

ਊਡਾਂ ਊਡਿ ਚੜਾਂ ਅਸਮਾਨਿ ॥ ਸਾਹਿਬ ਸੰਮ੍ਰਿਥ ਤੇਰੈ ਤਾਣਿ ॥
हे सर्वशक्तिमान परमेश्वरा, जर मी आकाशात उडलो तर ते सर्व तुझ्या शक्तीमुळे आहे.

ਜਲਿ ਥਲਿ ਡੂੰਗਰਿ ਦੇਖਾਂ ਤੀਰ ॥ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਸਾਹਿਬੁ ਬੀਰ ॥੨॥
मी जिथे जिथे पाहतो, पाणी असो, जमीन असो, पर्वत असो किंवा नदीकाठ असो, परमेश्वर सर्वत्र उपस्थित आहे. ॥२॥

ਜਿਨਿ ਤਨੁ ਸਾਜਿ ਦੀਏ ਨਾਲਿ ਖੰਭ ॥
ज्याने शरीर निर्माण केले आणि त्याला श्वासाच्या स्वरूपात पंख दिले,

ਅਤਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਉਡਣੈ ਕੀ ਡੰਝ ॥
प्रचंड तहान लागल्यामुळे उडण्याची इच्छा होते.

ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾਂ ਬੰਧਾਂ ਧੀਰ ॥
जर देवाने आशीर्वाद दिला तर धीर धरा.

ਜਿਉ ਵੇਖਾਲੇ ਤਿਉ ਵੇਖਾਂ ਬੀਰ ॥੩॥
अरे भावा, सद्‌गुरु जसे दाखवतील तसेच मी पाहीन.॥३॥

ਨ ਇਹੁ ਤਨੁ ਜਾਇਗਾ ਨ ਜਾਹਿਗੇ ਖੰਭ ॥
हे शरीर किंवा श्वास माझ्यासोबत जाणार नाही.

ਪਉਣੈ ਪਾਣੀ ਅਗਨੀ ਕਾ ਸਨਬੰਧ ॥
हे फक्त वारा, पाणी आणि अग्नी यांच्यातील संबंध होते.

ਨਾਨਕ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਜਪੀਐ ਕਰਿ ਗੁਰੁ ਪੀਰੁ ॥
हे नानक! जर कोणी चांगले कर्म केले तर गुरु-पीरांचा स्वीकार करून, तो देवाचे नाव घेतो आणि

ਸਚਿ ਸਮਾਵੈ ਏਹੁ ਸਰੀਰੁ ॥੪॥੪॥੯॥
हे शरीर सत्यात विलीन होते. ॥४॥४॥९॥

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧
मलार महाला 3 चौपदे घरु 1

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्‌गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਆਕਾਰੁ ਹੈ ਆਪੇ ਆਪੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਏ ॥
निरंकाराने स्वतः जग निर्माण केले आहे आणि लोकांना दिशाभूल केली आहे.

ਕਰਿ ਕਰਿ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਜਿਤੁ ਭਾਵੈ ਤਿਤੁ ਲਾਏ ॥
निर्माणकर्ता, निर्मिती केल्यानंतर, त्याची स्वतः काळजी घेतो आणि त्याला पाहिजे तिथे ठेवतो.

ਸੇਵਕ ਕਉ ਏਹਾ ਵਡਿਆਈ ਜਾ ਕਉ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਏ ॥੧॥
त्याच्या आज्ञा पाळणे ही सेवकाची महानता आहे.॥१॥

ਆਪਣਾ ਭਾਣਾ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਲਹੀਐ ॥
त्याला स्वतःची इच्छा माहित असते आणि ती केवळ गुरुच्या कृपेनेच समजते.

ਏਹਾ ਸਕਤਿ ਸਿਵੈ ਘਰਿ ਆਵੈ ਜੀਵਦਿਆ ਮਰਿ ਰਹੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जर एखाद्याने या भ्रमाच्या शक्तीपासून दूर जाऊन खऱ्या घरी पोहोचले तर तो आयुष्यभर दुर्गुणांपासून मुक्त राहतो.॥१॥रहाउ॥

ਵੇਦ ਪੜੈ ਪੜਿ ਵਾਦੁ ਵਖਾਣੈ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸਾ ॥
वेद पठण केल्यानंतर, विद्वान त्रिमूर्तीबद्दल वादविवाद करतात (ते म्हणतात) की ब्रह्मा (निर्माता), विष्णू (जगाचे पालनपोषणकर्ता) आणि महेश (विनाशक) आहेत.

ਏਹ ਤ੍ਰਿਗੁਣ ਮਾਇਆ ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਭੁਲਾਇਆ ਜਨਮ ਮਰਣ ਕਾ ਸਹਸਾ ॥
ही माया त्रिगुण आहे, ज्याने संपूर्ण जगाला विसरभोळे केले आहे, ज्यामुळे जन्म आणि मृत्यूचा संशय कायम आहे.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ਚੂਕੈ ਮਨਹੁ ਅੰਦੇਸਾ ॥੨॥
जेव्हा गुरुच्या कृपेने देवाची जाणीव होते तेव्हा मनातील शंका दूर होतात. ॥२॥

ਹਮ ਦੀਨ ਮੂਰਖ ਅਵੀਚਾਰੀ ਤੁਮ ਚਿੰਤਾ ਕਰਹੁ ਹਮਾਰੀ ॥
हे परमेश्वरा! आम्ही गरीब, मूर्ख आणि अज्ञानी आहोत, फक्त तूच आमची काळजी घेतली पाहिजे.

ਹੋਹੁ ਦਇਆਲ ਕਰਿ ਦਾਸੁ ਦਾਸਾ ਕਾ ਸੇਵਾ ਕਰੀ ਤੁਮਾਰੀ ॥
दयाळू व्हा आणि मला तुमच्या गुलामांचा गुलाम बनवा, जेणेकरून ते तुमच्या सेवेत मग्न राहतील.

ਏਕੁ ਨਿਧਾਨੁ ਦੇਹਿ ਤੂ ਅਪਣਾ ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀ ॥੩॥
तू मला तुझ्या नावाचा खजिना प्रदान करतोस, जेणेकरून मी रात्रंदिवस तुझ्या नावाचे चिंतन करण्यात मग्न राहतो. ॥३॥

ਕਹਤ ਨਾਨਕੁ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬੂਝਹੁ ਕੋਈ ਐਸਾ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰਾ ॥
गुरु नानक म्हणतात की गुरुच्या कृपेनेच हे रहस्य समजू शकते आणि त्यावर मनन करता येते.

ਜਿਉ ਜਲ ਊਪਰਿ ਫੇਨੁ ਬੁਦਬੁਦਾ ਤੈਸਾ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰਾ ॥
हे जग पाण्यावरील बुडबुड्यासारखे आहे.

ਜਿਸ ਤੇ ਹੋਆ ਤਿਸਹਿ ਸਮਾਣਾ ਚੂਕਿ ਗਇਆ ਪਾਸਾਰਾ ॥੪॥੧॥
ज्याच्यापासून तो जन्माला येतो, त्याच्यात विलीन होतो आणि सर्व विस्तार संपतो. ॥४॥१॥

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ॥
मलार महाला 3 ॥

ਜਿਨੀ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣਿਆ ਸੇ ਮੇਲੇ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇ ॥
ज्याने सद्गुरूंची आज्ञा ओळखली आहे, त्याने शब्दाद्वारे आपला अहंकार जाळून टाकला आहे आणि सत्यात विलीन झाला आहे

ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਸਚਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥
तो रात्रंदिवस खरी भक्ती करतो आणि परम सत्य परमेश्वराच्या ध्यानात मग्न राहतो

ਸਦਾ ਸਚੁ ਹਰਿ ਵੇਖਦੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਇ ॥੧॥
गुरुच्या शिकवणीने तो स्वाभाविकच नेहमीच सर्वत्र खरा देव पाहतो. ॥१॥

ਮਨ ਰੇ ਹੁਕਮੁ ਮੰਨਿ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥
हे मन! देवाच्या आज्ञा पाळल्यानेच आनंद मिळतो.

ਪ੍ਰਭ ਭਾਣਾ ਅਪਣਾ ਭਾਵਦਾ ਜਿਸੁ ਬਖਸੇ ਤਿਸੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ईश्वर फक्त त्यांच्यावरच प्रेम करतो जे त्याच्या इच्छेचे पालन करतात. ज्याच्यावर तो शक्तीची कृपा करतो त्याला कोणत्याही अडचणी येत नाहीत. ॥१॥रहाउ॥

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਸਭਾ ਧਾਤੁ ਹੈ ਨਾ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਨ ਭਾਇ ॥
तीन गुणांमध्ये फक्त भटकंती आहे, त्यामुळे ना देवाची भक्ती आहे ना प्रेम

ਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਕਦੇ ਨ ਹੋਵਈ ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਹਿ ॥
अस्तित्व अहंकाराने कार्य करते आणि कधीही मुक्ती प्राप्त करत नाही

ਸਾਹਿਬ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀਐ ਪਇਐ ਕਿਰਤਿ ਫਿਰਾਹਿ ॥੨॥
परमेश्वराला जे आवडते ते घडते आणि दिशाभूल झालेला आत्मा कर्मांच्या बंधनात अडकून राहतो. ॥२॥

ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟਿਐ ਮਨੁ ਮਰਿ ਰਹੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥
सत्गुरुंच्या संपर्कात आल्यावर मनातील इच्छा दूर होतात आणि परमेश्वराचे नाव मनात स्थापित होते

ਤਿਸ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਕਹਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥
त्याचे महत्त्व वर्णन करता येत नाही, त्याची कीर्तीही सांगता येत नाही

ਚਉਥੈ ਪਦਿ ਵਾਸਾ ਹੋਇਆ ਸਚੈ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੩॥
तो तुरिया अवस्थेत असतानाही परम सत्यात मग्न राहतो. ॥३॥

ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਹੈ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥
माझा प्रभू शब्दांच्या पलीकडे आहे आणि त्याचा महिमा वर्णन करता येत नाही

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬੁਝੀਐ ਸਬਦੇ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥
जर कोणी गुरुच्या कृपेने वचनाचे आचरण केले तर त्याचे रहस्य समजू शकते

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਤੂ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਰਿ ਸੋਭਾ ਪਾਇ ॥੪॥੨॥
गुरू नानक म्हणतात की, हरिनामाची स्तुती केल्याने खऱ्या दारात सौंदर्याची प्राप्ती होते.॥४॥२॥

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ॥
मलार महाला ३॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋਈ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥
फक्त एक दुर्मिळ गुरुमुखच सत्य समजतो, ज्याच्यावर देव आपले आशीर्वाद देतो

ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਦਾਤਾ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਬਖਸੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥
गुरुशिवाय कोणी देणारा नाही आणि तोच त्याच्या कृपेने नाम देतो

ਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਸਾਂਤਿ ਊਪਜੈ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਲਏਇ ॥੧॥
गुरुंना भेटल्याने शांती निर्माण होते आणि आत्मा दररोज हरीचे नाव जपत राहतो. ॥१॥

ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥
हे माझ्या मन! हरीच्या नावाच्या अमृताचे ध्यान कर

ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲੈ ਨਾਉ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਸਦਾ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
खऱ्या गुरूला भेटल्यावरच हरिनामाची प्राप्ती होते आणि आत्मा हरिनामात विलीन राहतो. ॥१॥रहाउ॥

ਮਨਮੁਖ ਸਦਾ ਵਿਛੁੜੇ ਫਿਰਹਿ ਕੋਇ ਨ ਕਿਸ ਹੀ ਨਾਲਿ ॥
जो मनाने चालतो, परमात्मापासून वेगळा होतो, तो जन्म-मृत्यूच्या चक्रात भटकतो; त्याच्याकडे ना कोणतेही पुण्य असते ना कोणीही त्याच्यासोबत असते

ਹਉਮੈ ਵਡਾ ਰੋਗੁ ਹੈ ਸਿਰਿ ਮਾਰੇ ਜਮਕਾਲਿ ॥
अहंकार हा खूप मोठा आजार आहे आणि यमराज आपल्याला खाली फेकून मारतो

ਗੁਰਮਤਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਨ ਵਿਛੁੜਹਿ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਸਮ੍ਹਾਲਿ ॥੨॥
जो गुरूच्या शिकवणीचे पालन करतो, चांगल्या संगतीत राहतो आणि दररोज हरीचे नाव घेतो, तो देवापासून वेगळा होत नाही. ॥२॥

ਸਭਨਾ ਕਰਤਾ ਏਕੁ ਤੂ ਨਿਤ ਕਰਿ ਦੇਖਹਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥
हे देवा! तूच सर्वांचा निर्माता आहेस आणि दररोज आमची काळजी घेतोस

ਇਕਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਆ ਬਖਸੇ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ॥
गुरुमुखाला भक्तीचा खजिना देऊन, तो स्वतः त्याला स्वतःशी एकरूप करतो

ਤੂ ਆਪੇ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣਦਾ ਕਿਸੁ ਆਗੈ ਕਰੀ ਪੂਕਾਰ ॥੩॥
तुलाच सगळं जाणतेस; तुझ्याशिवाय मी कोणाची प्रार्थना करू? ॥३॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੈ ਨਦਰੀ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥
हरि हरीचे नाव अमृतसारखे आहे आणि त्याच्या करुणामय दृष्टीने ते प्राप्त करता येते

ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਉਚਰੈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥
जिज्ञासू गुरूच्या शांत स्वभावात दिवसरात्र हरीचे नामस्मरण केले जाते.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਨਾਮੇ ਹੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥੪॥੩॥
हे नानक! हरीचे नाव सर्व सुखांचा खजिना आहे, म्हणून मनाला नामस्मरणावर केंद्रित करावे.॥४॥३॥

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ॥
मलार महाला 3 ॥

ਗੁਰੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਰਾਇਣੁ ਸੋਈ ॥
गुरुची स्तुती करा, ते नेहमीच आनंद देणारे आहेत आणि ते नारायणाच्या रूपातील देव आहेत

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਹੋਈ ॥
ज्याला गुरुच्या कृपेने मोक्ष मिळाला आहे त्याने जगात खूप कीर्ती मिळवली आहे

ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਨਿਤ ਸਾਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਵੈ ਸੋਈ ॥੧॥
जो दररोज परमेश्वराची स्तुती गातो तो सत्यात लीन होतो ॥१॥

ਮਨ ਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਿਦੈ ਵੀਚਾਰਿ ॥
हे मन! तुझ्या हृदयातील गुरुंचे चिंतन कर.

ਤਜਿ ਕੂੜੁ ਕੁਟੰਬੁ ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਚਲਣੁ ਰਿਦੈ ਸਮ੍ਾਲਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
खोटे कुटुंब, लोभ आणि अहंकार यांचे विष सोडून द्या आणि लक्षात ठेवा की मृत्यू अटळ आहे.
॥१॥रहाउ॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਰਾਮ ਨਾਮ ਕਾ ਹੋਰੁ ਦਾਤਾ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ॥
राम नावाचा दाता फक्त खरा गुरु आहे, दुसरा कोणी दाता नाही.

ਜੀਅ ਦਾਨੁ ਦੇਇ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਹੀ ॥
त्याने आपल्याला जीवन देऊन समाधानी केले आहे, म्हणून आपण खऱ्या नामात लीन राहतो.

ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਰਵਿਆ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਹੀ ॥੨॥
ज्यांच्या हृदयात देव नेहमीच लीन असतो, त्यांना सहज समाधी मिळते. ॥२॥

ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦੀ ਇਹੁ ਮਨੁ ਭੇਦਿਆ ਹਿਰਦੈ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ॥
खऱ्या गुरूच्या शिकवणीने हे मन देवात सामावून घेतले आहे आणि हृदयात फक्त शुद्ध वाणी आहे.

ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਲਖੁ ਨ ਜਾਈ ਲਖਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥
माझा प्रभू अदृश्य आहे, तो दिसत नाही, त्याची नकळत कहाणी गुरुंनी सांगितली आहे.

ਆਪੇ ਦਇਆ ਕਰੇ ਸੁਖਦਾਤਾ ਜਪੀਐ ਸਾਰਿੰਗਪਾਣੀ ॥੩॥
जेव्हा तो आनंद देणारा दया दाखवतो तेव्हा परमेश्वराचे नाव जपले जाते. ॥३॥

ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਬਹੁੜਿ ਨ ਹੋਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਧਿਆਇਆ ॥
गुरुद्वारे, व्यक्ती स्वाभाविकपणे देवाचे ध्यान करते आणि पुनर्जन्म होत नाही.

ਮਨ ਹੀ ਤੇ ਮਨੁ ਮਿਲਿਆ ਸੁਆਮੀ ਮਨ ਹੀ ਮੰਨੁ ਸਮਾਇਆ ॥
मनाच्या माध्यमातूनच मन परमेश्वरात विलीन होते आणि मन परमेश्वरात लीन होते.

ਸਾਚੇ ਹੀ ਸਚੁ ਸਾਚਿ ਪਤੀਜੈ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ॥੪॥
अहंकाराची भावना काढून टाकून, सत्यवादी सत्यावर विश्वास ठेवतात. ॥४॥

ਏਕੋ ਏਕੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਸੁਆਮੀ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥
मनात फक्त एकच परमेश्वर राहतो, दुसरा कोणीही नाही.

ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੈ ਮੀਠਾ ਜਗਿ ਨਿਰਮਲ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥
फक्त हरिनामच अमृताइतके गोड आहे आणि हेच जगातील एकमेव शुद्ध सत्य आहे.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭੂ ਤੇ ਪਾਈਐ ਜਿਨ ਕਉ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਹੋਈ ॥੫॥੪॥
हे नानक! ज्याच्या नशिबात लिहिले आहे, त्या परमेश्वराचे नाव फक्त त्यालाच मिळते. ॥५॥४॥

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ॥
मलार महाला ३ ॥

ਗਣ ਗੰਧਰਬ ਨਾਮੇ ਸਭਿ ਉਧਰੇ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥
गुरूच्या शिकवणीचे ध्यान करून आणि हरीच्या नावाचा जप करून, सर्व गंधर्वांचे तारण झाले.

ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਸਦ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥
अहंकाराचा नाश करून त्याने देवाला कायमचे आपल्या मनात वास करायला लावले आहे.

ਜਿਸਹਿ ਬੁਝਾਏ ਸੋਈ ਬੂਝੈ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥
ज्याला तो सत्य समजावून सांगतो त्यालाच ते समजते आणि तो स्वतः त्याच्याशी एकरूप होतो.

ਅਨਦਿਨੁ ਬਾਣੀ ਸਬਦੇ ਗਾਂਵੈ ਸਾਚਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੧॥
तो रात्रंदिवस परमेश्वराचे शब्द गातो आणि खऱ्याच्या भक्तीत मग्न राहतो. ॥१॥

ਮਨ ਮੇਰੇ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਨਾਮੁ ਸਮ੍ਾਲਿ ॥
हे माझ्या मन! प्रत्येक क्षणी हरीचे नाव आठव.

ਗੁਰ ਕੀ ਦਾਤਿ ਸਬਦ ਸੁਖੁ ਅੰਤਰਿ ਸਦਾ ਨਿਬਹੈ ਤੇਰੈ ਨਾਲਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
गुरूनी दिलेले शब्द मनाला नेहमीच आनंद देतात आणि ते नेहमीच तुमच्यासोबत राहतात.॥१॥रहाउ॥

ਮਨਮੁਖ ਪਾਖੰਡੁ ਕਦੇ ਨ ਚੂਕੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ॥
हुकूमशहाचा ढोंगीपणा कधीच जात नाही आणि त्याला फक्त द्वैतातच दुःख आढळते.

ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਬਿਖਿਆ ਮਨਿ ਰਾਤੇ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਏ ॥
त्याचे मन देवाचे नाव विसरते आणि सांसारिक सुखांमध्ये मग्न राहते, ज्यामुळे तो आपले जीवन वाया घालवतो.

ਇਹ ਵੇਲਾ ਫਿਰਿ ਹਥਿ ਨ ਆਵੈ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਪਛੁਤਾਏ ॥
परमेश्वराचे स्मरण करून हे जीवन परत मिळू शकत नाही आणि त्याचा नेहमीच पश्चाताप होतो.

ਮਰਿ ਮਰਿ ਜਨਮੈ ਕਦੇ ਨ ਬੂਝੈ ਵਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਸਮਾਏ ॥੨॥
तो पुन्हा पुन्हा जन्म घेतो, कधीही सत्य समजत नाही आणि विष्ठेतच गढून जातो. ॥२॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੇ ਉਧਰੇ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥
गुरुंच्या शिकवणीचे ध्यान करून, गुरुमुख हरीच्या नावात लीन राहतो आणि मोक्ष प्राप्त करतो.

ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥
ते देवाला मनात ठेवून त्याचे ध्यान करतात आणि जीवनात मुक्त होतात.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮਲ ਮਤਿ ਊਤਮ ਊਤਮ ਬਾਣੀ ਹੋਈ ॥
त्यांचे मन आणि शरीर शुद्ध होते, त्यांची बुद्धी देखील शुद्ध होते आणि ते फक्त चांगले शब्द बोलतात.

ਏਕੋ ਪੁਰਖੁ ਏਕੁ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥੩॥
ते फक्त एकाच परमात्माला, परमेश्वराला जाणतात, आणि दुसरे कोणीही जाणत नाहीत. ॥३॥

ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥
परमेश्वर स्वतः ते करतो आणि ते पूर्ण करतो आणि स्वतः त्याची कृपा करतो.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਾਤਾ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ ਸਮੇਇ ॥
त्याचे मन आणि शरीर गुरुंच्या शब्दांमध्ये मग्न राहते आणि त्याची चेतना सेवेवर केंद्रित राहते.

ਅੰਤਰਿ ਵਸਿਆ ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਲਖਾਇ ॥
तो अदृश्य आणि रहस्यमय परमेश्वर मनात राहतो, परंतु तो त्याचे दर्शन फक्त गुरुमुख असलेल्यालाच देतो.

ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਇ ॥੪॥੫॥
नानक म्हणतात की देव स्वतः ज्याला योग्य वाटेल त्याला (नाम-दर्शन) देतो आणि त्याच्या इच्छेनुसार सर्वांना नियंत्रित करतो. ॥४॥५॥

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ਦੁਤੁਕੇ ॥
मलार महाला ३ दुतुके ॥

ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪਾਵੈ ਘਰੁ ਦਰੁ ਮਹਲੁ ਸੁ ਥਾਨੁ ॥
केवळ खऱ्या गुरूकडूनच देवाचे घर, राजवाडा आणि सुंदर जागा मिळू शकते.

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਚੂਕੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥੧॥
अभिमान गुरूंच्या शिकवणीने संपतो. ॥१॥

ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਲਾਟਿ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਨਾਮੁ ॥
ज्याच्या नशिबात निर्मात्याच्या नियमानुसार हरि हे नाव लिहिलेले आहे,

ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸਦਾ ਧਿਆਵਹਿ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तो नेहमी देवाची पूजा करतो आणि खऱ्या दरबारात त्याला आदर मिळतो.॥१॥रहाउ॥

ਮਨ ਕੀ ਬਿਧਿ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਜਾਣੈ ਅਨਦਿਨੁ ਲਾਗੈ ਸਦ ਹਰਿ ਸਿਉ ਧਿਆਨੁ ॥
जेव्हा एखादी व्यक्ती खऱ्या गुरूकडून आपल्या मनावर नियंत्रण ठेवण्याची पद्धत शिकते तेव्हा तो देवाच्या ध्यानात मग्न राहतो.

ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਬੈਰਾਗੀ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਸਾਚੀ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥੨॥
गुरुंच्या वचनात तल्लीन राहून, आत्मा नेहमीच अलिप्त राहतो आणि प्रभूच्या खऱ्या दरबारात कीर्ती प्राप्त करतो. ॥२॥

ਇਹੁ ਮਨੁ ਖੇਲੈ ਹੁਕਮ ਕਾ ਬਾਧਾ ਇਕ ਖਿਨ ਮਹਿ ਦਹ ਦਿਸ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ॥
आदेशांनी बांधलेले हे मन अनेक खेळ खेळते आणि एका क्षणात दहाही दिशांना फिरते

ਜਾਂ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਤਾਂ ਇਹੁ ਮਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਤਕਾਲ ਵਸਿ ਆਵੈ ॥੩॥
जेव्हा खरा परमेश्वर स्वतः त्याच्याकडे करुणेने पाहतो, तेव्हा हे मन गुरुंच्या सान्निध्यात लगेच नियंत्रणात येते. ॥३॥

ਇਸੁ ਮਨ ਕੀ ਬਿਧਿ ਮਨ ਹੂ ਜਾਣੈ ਬੂਝੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥
शब्दांवर चिंतन केल्याने आपल्याला समजते की मनाला कसे वश करायचे हे फक्त मनालाच माहीत असते

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਸਦਾ ਤੂ ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਜਿਤੁ ਪਾਵਹਿ ਪਾਰਿ ॥੪॥੬॥
नानक म्हणतात की, हे बंधू! मृत्युसागर पार करणाऱ्या हरीच्या नावाचे नेहमी ध्यान कर.॥४॥६॥

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ॥
मलार महाला 3 ॥

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਪ੍ਰਾਣ ਸਭਿ ਤਿਸ ਕੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥
हे शरीर! आत्मा आणि जीव ही सर्व ईश्वराची निर्मिती आहे आणि त्यातच सामावलेली आहे

ਏਕਸੁ ਬਿਨੁ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣਾ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਬੁਝਾਈ ॥੧॥
खऱ्या गुरूंनी मला हे रहस्य सांगितले आहे आणि म्हणून मी एकाच देवाशिवाय इतर कोणावरही विश्वास ठेवत नाही. ॥१॥

ਮਨ ਮੇਰੇ ਨਾਮਿ ਰਹਉ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥
हे माझ्या मन! हरीच्या नावात समर्पित राहा. शब्दांच्या पलीकडे असलेले ते अदृश्य मन अनंत कर्ता आहे

ਅਦਿਸਟੁ ਅਗੋਚਰੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਕਰਤਾ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਧਿਆਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
गुरूच्या शिकवणीनुसार देवाची उपासना करा. ॥१॥रहाउ॥

ਮਨੁ ਤਨੁ ਭੀਜੈ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੈ ਸਹਜੇ ਰਹੇ ਸਮਾਈ ॥
जेव्हा एखादी व्यक्ती परमेश्वराच्या भक्तीत समर्पित असते, तेव्हा मन आणि शरीर भिजते आणि स्वाभाविकच ती त्यातच मग्न राहते

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗੈ ਏਕ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੨॥
गुरूच्या कृपेने भ्रम आणि भय दूर होतात आणि माणूस भगवंताशी एकनिष्ठ राहतो. ॥२॥

ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਸਚੁ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ਗਤਿ ਮਤਿ ਤਬ ਹੀ ਪਾਈ ॥
जो गुरूच्या वचनांचे पालन करून खरी भक्ती करतो त्याला ज्ञान प्राप्त होते

ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕਿਸਹਿ ਬੁਝਾਏ ਤਿਨਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੩॥
लाखोंपैकी फक्त एकच दुर्मिळ व्यक्ती गुरुद्वारे समजावून सांगितली जाते आणि त्याची भक्ती रामाच्या नावावर स्थिर राहते. ॥३॥

ਜਹ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਏਕੋ ਸੋਈ ਇਹ ਗੁਰਮਤਿ ਬੁਧਿ ਪਾਈ ॥
मला हे ज्ञान मिळाले आहे की मी जिथे जिथे पाहतो तिथे एकच देव आहे

ਮਨੁ ਤਨੁ ਪ੍ਰਾਨ ਧਰੀਂ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਨਾਨਕ ਆਪੁ ਗਵਾਈ ॥੪॥੭॥
हे नानक! अहंकाराची भावना दूर करून, मी हे मन, शरीर, आत्मा आणि सर्वस्व परमेश्वराला अर्पण करतो. ॥४॥७॥

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ॥
मलार महाला 3 ॥

ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰਣੁ ਸਬਦੇ ਪਾਇਆ ਜਾਈ ॥
माझा खरा प्रभू सर्व दुःखांचे निवारण करणारा आहे, जे केवळ गुरुच्या शब्दांनीच प्राप्त होऊ शकते

ਭਗਤੀ ਰਾਤੇ ਸਦ ਬੈਰਾਗੀ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥੧॥
जो देवाच्या भक्तीत मग्न असतो तो नेहमीच अलिप्त राहतो आणि खऱ्या पतीच्या दरबारात त्याला आदर मिळतो ॥१॥

ਮਨ ਰੇ ਮਨ ਸਿਉ ਰਹਉ ਸਮਾਈ ॥
हे मन! देवाच्या भक्तीत मग्न राहा

ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
गुरुद्वारे रामाचे नाव स्मरण केल्याने मन आनंदी होते आणि प्रभूवर केंद्रित राहते. ॥१॥रहाउ॥

ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਤਿ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਗੁਰਮਤਿ ਦੇਇ ਬੁਝਾਈ ॥
माझा प्रभू आवाक्याबाहेर आहे, मन आणि वाणीच्या पलीकडे आहे, गुरुंच्या शिकवणी हे रहस्य उलगडतात

ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਕਰਣੀ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੨॥
खरा आत्मसंयम बाळगा, सत्कर्मे करा, देवाचे गुणगान करा आणि त्याच्या भक्तीत तल्लीन राहा. ॥२॥

ਆਪੇ ਸਬਦੁ ਸਚੁ ਸਾਖੀ ਆਪੇ ਜਿਨ੍ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ ॥
देव हा शब्द आहे, खरा साक्षीदार आहे, ज्याने आपला प्रकाश आपल्या प्रकाशात विलीन केला आहे

ਦੇਹੀ ਕਾਚੀ ਪਉਣੁ ਵਜਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਈ ॥੩॥
हे शरीर नाशवंत आहे पण त्यात जीवन अजूनही वाहत आहे आणि केवळ गुरुकडूनच नामाचे अमृत मिळते. ॥३॥

ਆਪੇ ਸਾਜੇ ਸਭ ਕਾਰੈ ਲਾਏ ਸੋ ਸਚੁ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥
देव स्वतः जग निर्माण करतो आणि लोकांना कामाला लावतो आणि ते परम सत्य सर्वव्यापी आहे

ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕੋਈ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਨਾਮੇ ਦੇਇ ਵਡਾਈ ॥੪॥੮॥
हे नानक! हरिच्या नावाशिवाय दुसरे काहीही नाही आणि नावाचे स्मरण केल्याने आत्म्याला मोठेपणा मिळतो. ॥४॥८॥

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ॥
मलार महला ३ ॥

ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਮਨੁ ਮੋਹਿਆ ਲਦਿਆ ਅਜਗਰ ਭਾਰੀ ॥
अहंकाराच्या विषाने मनाला वेढले होते आणि ते अजगरासारखे पापांचे जड ओझे वाहून नेत होते

ਗਰੁੜੁ ਸਬਦੁ ਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਹਰਿ ਮਾਰੀ ॥੧॥
जेव्हा गुरुंनी गरुड मंत्रासारखे शब्द त्यांच्या तोंडात घातले तेव्हा देवाने अहंकाराचे विष नष्ट केले. ॥१॥

ਮਨ ਰੇ ਹਉਮੈ ਮੋਹੁ ਦੁਖੁ ਭਾਰੀ ॥
हे मन! अहंकार आणि आसक्ती यांचे दुःख खूप जड आहे

ਇਹੁ ਭਵਜਲੁ ਜਗਤੁ ਨ ਜਾਈ ਤਰਣਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੁ ਹਰਿ ਤਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
या जगाचा सागर ओलांडू शकत नाही पण गुरु त्याला पार करून देतात. ॥१॥रहाउ॥

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਪਸਾਰਾ ਸਭ ਵਰਤੈ ਆਕਾਰੀ ॥
त्रिगुण मायेची आसक्ती जगभर पसरलेली आहे

ਤੁਰੀਆ ਗੁਣੁ ਸਤਸੰਗਤਿ ਪਾਈਐ ਨਦਰੀ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੀ ॥੨॥
तुरीय अवस्था चांगल्या संगतीत प्राप्त होते आणि तिच्या कृपेने आत्मा जगताचा महासागर पार करतो. ॥२॥

ਚੰਦਨ ਗੰਧ ਸੁਗੰਧ ਹੈ ਬਹੁ ਬਾਸਨਾ ਬਹਕਾਰਿ ॥
चंदनाचा सुगंध उत्कृष्ट आहे, तो त्याचा सुगंध सर्वत्र पसरवतो

Page 1261

ਹਰਿ ਜਨ ਕਰਣੀ ਊਤਮ ਹੈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਜਗਿ ਬਿਸਥਾਰਿ ॥੩॥
त्याचप्रमाणे, ज्यांनी हरिची कीर्ती जगभर पसरवली, त्यांचे आचरणही उत्तम आहे. ॥३॥

ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਠਾਕੁਰ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥
हे माझ्या ठाकूर! माझ्यावर दया कर जेणेकरून मी माझ्या हृदयात हरि नभ धारण करू शकेन।

ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ਮਨਿ ਜਪਿਆ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰਿ ॥੪॥੯॥
गुरु नानक म्हणतात की परिपूर्ण सत्गुरू मिळाल्यानंतर, मी माझ्या मनात देवाचे नाव जपत राहतो. ॥४॥९॥

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੨
मलार महाला ३ घर २

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਇਹੁ ਮਨੁ ਗਿਰਹੀ ਕਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਉਦਾਸੀ ॥
हे मन गृहस्थ आहे की हे दुःख आहे?

ਕਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਅਵਰਨੁ ਸਦਾ ਅਵਿਨਾਸੀ ॥
जाती-वंशांपासून रहित हे मन नेहमीच अविनाशी असते का?

ਕਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਚੰਚਲੁ ਕਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਬੈਰਾਗੀ ॥
मन चंचल आहे की अलिप्त आहे? मन चंचल आहे की अलिप्त?

ਇਸੁ ਮਨ ਕਉ ਮਮਤਾ ਕਿਥਹੁ ਲਾਗੀ ॥੧॥
मला सांगा, या मनाने ही आपुलकीची भावना कुठून निर्माण केली? ॥१॥

ਪੰਡਿਤ ਇਸੁ ਮਨ ਕਾ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥
पंडितजी, या मनाचा विचार करून, मला सत्य सांगा आणि

ਅਵਰੁ ਕਿ ਬਹੁਤਾ ਪੜਹਿ ਉਠਾਵਹਿ ਭਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
इतरांचे खूप वाचन करण्याचे ओझे वाहू नको. ॥१॥रहाउ॥

`

ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਕਰਤੈ ਲਾਈ ॥
हे प्रेम आणि आपुलकी विश्वाच्या निर्मात्यानेच निर्माण केली आहे आणि

ਏਹੁ ਹੁਕਮੁ ਕਰਿ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ॥
हा आदेश देऊन त्याने संपूर्ण विश्व निर्माण केले

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬੂਝਹੁ ਭਾਈ ॥
हे भाऊ! गुरुच्या कृपेने हे रहस्य समजून घे आणि

ਸਦਾ ਰਹਹੁ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ॥੨॥
देवाच्या आश्रयाला सदैव राहा ॥२॥

ਸੋ ਪੰਡਿਤੁ ਜੋ ਤਿਹਾਂ ਗੁਣਾ ਕੀ ਪੰਡ ਉਤਾਰੈ ॥
म्हणून विद्वान तो असतो जो आपल्या डोक्यावरून तीन गुणांचे ओझे काढून टाकतो आणि

ਅਨਦਿਨੁ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ॥
तो रात्रंदिवस एकाच देवाच्या नावाची चर्चा करतो

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਓਹੁ ਦੀਖਿਆ ਲੇਇ ॥
तो खऱ्या गुरूंकडून दीक्षा घेतो आणि

ਸਤਿਗੁਰ ਆਗੈ ਸੀਸੁ ਧਰੇਇ ॥
तो सत्गुरूंसमोरच आपले डोके वाहतो

ਸਦਾ ਅਲਗੁ ਰਹੈ ਨਿਰਬਾਣੁ ॥
तो नेहमीच जगापासून अलिप्त राहतो

ਸੋ ਪੰਡਿਤੁ ਦਰਗਹ ਪਰਵਾਣੁ ॥੩॥
देवाच्या दरबारात फक्त असाच विद्वान स्वीकारला जातो ॥३॥

ਸਭਨਾਂ ਮਹਿ ਏਕੋ ਏਕੁ ਵਖਾਣੈ ॥
तो सर्व लोकांमध्ये असलेल्या एकाच देवाची स्तुती करतो

ਜਾਂ ਏਕੋ ਵੇਖੈ ਤਾਂ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ॥
तो फक्त अद्वैत परमेश्वरालाच पाहतो आणि एकावर विश्वास ठेवतो

ਜਾ ਕਉ ਬਖਸੇ ਮੇਲੇ ਸੋਇ ॥
ज्याच्यावर तो आपले आशीर्वाद देतो, त्याला तो आपल्यासोबत घेऊन जातो

ਐਥੈ ਓਥੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੪॥
असा माणूस या जगात आणि परलोकात नेहमीच आनंदी राहतो. ॥४॥

ਕਹਤ ਨਾਨਕੁ ਕਵਨ ਬਿਧਿ ਕਰੇ ਕਿਆ ਕੋਇ ॥
गुरु नानक म्हणतात की मुक्तीसाठी कोणता मार्ग अवलंबावा

ਸੋਈ ਮੁਕਤਿ ਜਾ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਹੋਇ ॥
खरं तर, ज्याच्यावर देवाची कृपा असते त्यालाच मोक्ष मिळतो

ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸੋਇ ॥
तो रात्रंदिवस देवाचे गुणगान गातो

ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਕੀ ਫਿਰਿ ਕੂਕ ਨ ਹੋਇ ॥੫॥੧॥੧੦॥
मी पुन्हा शास्त्रे आणि वेदांबद्दल बोलत नाही. ॥५॥१॥१०॥

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ॥
मलार महाला 3 ॥

ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਜੋਨਿ ਮਨਮੁਖ ਭਰਮਾਈ ॥
चुका आणि भ्रमात अडकून, तो विविध अनियंत्रित प्रजातींमध्ये भटकतो

ਜਮਕਾਲੁ ਮਾਰੇ ਨਿਤ ਪਤਿ ਗਵਾਈ ॥
यमराज तिला मारहाण करत राहतो आणि ती तिचा मान गमावते

ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਜਮ ਕੀ ਕਾਣਿ ਚੁਕਾਈ ॥
खऱ्या गुरूंची सेवा केल्याने मृत्यूचे भय नाहीसे होते आणि

ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਿਆ ਮਹਲੁ ਘਰੁ ਪਾਈ ॥੧॥
प्रभु तुझ्या हृदयात आणि घरात आढळतो. ॥१॥

ਪ੍ਰਾਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥
हे जीवा! गुरूंद्वारे हरीच्या नावाचे ध्यान कर

`

ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਦੁਬਿਧਾ ਖੋਇਆ ਕਉਡੀ ਬਦਲੈ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे जीवन तुम्ही संशयात हरवत आहात जे पैशाच्या किंमतीला जात आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥
हे देवा! कृपया मला गुरुद्वारे आशीर्वाद द्या आणि मला तुमच्यावर प्रेम करू द्या.

ਅੰਤਰਿ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰੁ ॥
मनात देवाची भक्ती धरा.

ਭਵਜਲੁ ਸਬਦਿ ਲੰਘਾਵਣਹਾਰੁ ॥
केवळ गुरु हा शब्दच आपल्याला जगाचा महासागर पार करण्यास मदत करू शकतो.

ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਦਿਸੈ ਸਚਿਆਰੁ ॥੨॥
खऱ्या दाराशी सत्यवादी जीव दिसतो ॥२॥

ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਰੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਹੀ ਪਾਇਆ ॥
मनुष्य अनेक कर्मकांड करतो पण त्याला सद्गुरु मिळत नाहीत आणि

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭਰਮਿ ਭੂਲੇ ਬਹੁ ਮਾਇਆ ॥
गुरुशिवाय माणूस संपत्तीच्या भ्रमात हरवलेला राहतो

ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਬਹੁ ਮੋਹੁ ਵਧਾਇਆ ॥
तो त्याचा अहंकार, प्रेम आणि आसक्ती वाढवतो

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਮਨਮੁਖਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੩॥
या कारणास्तव, स्वार्थी व्यक्तीला द्वैतवादी अवस्थेत फक्त दुःखच मिळते. ॥३॥

ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਅਗਮ ਅਥਾਹਾ ॥
देव कर्ता आहे, तो दुर्गम आणि अगाध आहे

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਜਪੀਐ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ॥
गुरूंच्या शिकवणीनुसार प्रभूच्या नावाचा जप केल्याने खरा लाभ होतो

ਹਾਜਰੁ ਹਜੂਰਿ ਹਰਿ ਵੇਪਰਵਾਹਾ ॥
देव निश्चिंत आहे आणि आपल्या जवळ आहे

`

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਹਾ ॥੪॥੨॥੧੧॥
गुरु नानक म्हणतात गुरुमुख नामातच राहतो ॥४॥२॥११॥

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ॥
मलार महाला ३ ॥

ਜੀਵਤ ਮੁਕਤ ਗੁਰਮਤੀ ਲਾਗੇ ॥
जे गुरूंच्या शिकवणींचे पालन करतात त्यांना जगताना मुक्ती मिळाली आहे

ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦ ਜਾਗੇ ॥
ते रात्रंदिवस परमेश्वराची पूजा करतात आणि

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥
अहंकार बाजूला ठेवून, तो खऱ्या गुरूंच्या सेवेत मग्न राहतो

ਹਉ ਤਿਨ ਜਨ ਕੇ ਸਦ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ॥੧॥
अशा लोकांच्या चरणी मी नेहमीच राहतो ॥१॥

ਹਉ ਜੀਵਾਂ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥
देवाची स्तुती करणे हेच आपले जीवन आहे

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਮੁਕਤਿ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
गुरुंचे उपदेश मला महारासांसारखे गोड वाटतात आणि देवाचे नाव स्मरण केल्याने मुक्ती मिळते. ॥१॥रहाउ॥

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਅਗਿਆਨੁ ਗੁਬਾਰੁ ॥
जगात भ्रम, आसक्ती आणि अज्ञानाचा अंधार पसरलेला आहे.

ਮਨਮੁਖ ਮੋਹੇ ਮੁਗਧ ਗਵਾਰ ॥
स्वतःच्या मागे जाणारे मूर्ख आणि अज्ञानी यामुळे मंत्रमुग्ध होतील.

ਅਨਦਿਨੁ ਧੰਧਾ ਕਰਤ ਵਿਹਾਇ ॥
त्यांचे आयुष्य रात्रंदिवस संसाराचे काम करण्यात घालवतात

ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥੨॥
अशाप्रकारे, पुन्हा पुन्हा मृत्युनंतर ते जन्माला येतात आणि यमाकडून शिक्षा मिळवतात. ॥२॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥
गुरुमुख राम नामाचा भक्त राहतो

ਕੂੜੈ ਲਾਲਚਿ ਨਾ ਲਪਟਾਈ ॥
मी खोट्या लोभाला बळी पडत नाही

ਜੋ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥
जगात जे काही घडते ते नैसर्गिकरित्या घडते

ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵੈ ਰਸਨ ਰਸਾਇ ॥੩॥
ते रसीय नावाच्या हिरव्या पानांमध्ये लीन राहतात

ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕਿਸਹਿ ਬੁਝਾਈ ॥
लाखो लोकांमध्ये फक्त एकच आहे ज्याला रहस्य समजावून सांगितले जाते आणि

ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥
तो मला कृपेने कीर्ती देतो

ਜੋ ਧੁਰਿ ਮਿਲਿਆ ਸੁ ਵਿਛੁੜਿ ਨ ਜਾਈ ॥
जो परमात्म्याला भेटतो तो कधीही त्याच्यापासून वेगळा होऊ शकत नाही

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ ॥੪॥੩॥੧੨॥
हे नानक! त्यानंतर तो देवाच्या नावात मग्न राहतो. ॥४॥३॥१२॥

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ॥
मलार महाला ३॥

ਰਸਨਾ ਨਾਮੁ ਸਭੁ ਕੋਈ ਕਹੈ ॥
प्रत्येकजण आपल्या जिभेने हरिचे नाव घेतो

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਤਾ ਨਾਮੁ ਲਹੈ ॥
पण खऱ्या गुरूची सेवा केल्यानेच हरिनामाचे फळ मिळते

ਬੰਧਨ ਤੋੜੇ ਮੁਕਤਿ ਘਰਿ ਰਹੈ ॥
मग, जगाचे बंधन तोडून तो मोक्षाच्या घरात राहतो आणि

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਅਸਥਿਰੁ ਘਰਿ ਬਹੈ ॥੧॥
गुरूंच्या शिकवणीने खरा माणूस घरात स्थिर राहतो.

ਮੇਰੇ ਮਨ ਕਾਹੇ ਰੋਸੁ ਕਰੀਜੈ ॥
अरे माझ्या मन, तुला कशाचा राग येतोय?

ਲਾਹਾ ਕਲਜੁਗਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹੈ ਗੁਰਮਤਿ ਅਨਦਿਨੁ ਹਿਰਦੈ ਰਵੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
कारण कलियुगात फक्त रामाच्या नावाचाच फायदा आहे, म्हणून गुरुंच्या सल्ल्यानुसार, दररोज तुमच्या हृदयात रामाच्या नावाचे ध्यान करा. ॥१॥रहाउ॥

ਬਾਬੀਹਾ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਬਿਲਲਾਇ ॥
उत्सुक कोकिळा प्रत्येक क्षणी तळमळत असते आणि

ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਦੇਖੇ ਨੀਂਦ ਨ ਪਾਇ ॥
प्रेयसीला पाहिल्याशिवाय तो झोपू शकत नाही

ਇਹੁ ਵੇਛੋੜਾ ਸਹਿਆ ਨ ਜਾਇ ॥
तो हे वेगळेपण सहन करू शकत नाही

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਾਂ ਮਿਲੈ ਸੁਭਾਇ ॥੨॥
जेव्हा एखाद्याला खरा गुरु सापडतो, तेव्हा जिज्ञासू पोपटाला नैसर्गिकरित्या देव सापडतो.

ਨਾਮਹੀਣੁ ਬਿਨਸੈ ਦੁਖੁ ਪਾਇ ॥
हरि नाव नसलेला प्राणी खूप त्रास सहन करतो

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਲਿਆ ਭੂਖ ਨ ਜਾਇ ॥
तो तहानेने जळतो त्याची भूक भागत नाही

ਵਿਣੁ ਭਾਗਾ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥
भाग्याशिवाय कोणीही हरिनाम प्राप्त करू शकत नाही

ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਥਾਕਾ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥੩॥
जीव अनेक प्रकारे विधी करून थकतो. ॥३॥

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਬਾਣੀ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰੁ ॥
तो त्रिविध वैदिक वाणीचे चिंतन करतो

ਬਿਖਿਆ ਮੈਲੁ ਬਿਖਿਆ ਵਾਪਾਰੁ ॥
तो इंद्रिय इच्छांच्या अशुद्धतेचा व्यवहार करतो

ਮਰਿ ਜਨਮਹਿ ਫਿਰਿ ਹੋਹਿ ਖੁਆਰੁ ॥
ज्यामुळे तो पुन्हा जन्म-मृत्यूच्या चक्रात बळी पडतो

ਗੁਰਮੁਖਿ ਤੁਰੀਆ ਗੁਣੁ ਉਰਿ ਧਾਰੁ ॥੪॥
पण गुरुमुखी आत्मा तुरियावर्तात पोहोचतो आणि परमेश्वराला आपल्या हृदयात धारण करतो. ॥४॥

ਗੁਰੁ ਮਾਨੈ ਮਾਨੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥
तो शिक्षकाचा आदर करतो, सर्वजण त्याचा आदर करतात

ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਇ ॥
गुरुंच्या शब्दांनी मन थंड होते

ਚਹੁ ਜੁਗਿ ਸੋਭਾ ਨਿਰਮਲ ਜਨੁ ਸੋਇ ॥
असा व्यक्ती पवित्र असतो आणि चारही युगात सुंदर दिसतो

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਕੋਇ ॥੫॥੪॥੧੩॥੯॥੧੩॥੨੨॥
हे नानक! असा गुरुमुख दुर्लभ आहे. ॥५॥४॥१३॥९॥१३॥२२॥

ਰਾਗੁ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ
रगु मलार महाला ४ घरु १ चौपडे

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्‌गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਓ ਹਿਰਦੈ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਦੂਖ ਵਿਸਾਰੀ ॥
मी नेहमीच माझ्या हृदयात देवाचे ध्यान केले आहे. गुरुंच्या शिकवणीने माझे दुःख कमी केले आहे

ਸਭ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਬੰਧਨ ਤੂਟੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥੧॥
जर प्रभूने दया दाखवली असेल तर सर्व आशा आणि बंधने तुटली आहेत. ॥१॥

ਨੈਨੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਾਗੀ ਤਾਰੀ ॥
हे डोळे देवाच्या भक्तीने भरलेले आहेत

ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇਖਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਬਿਗਸਿਓ ਜਨੁ ਹਰਿ ਭੇਟਿਓ ਬਨਵਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
सतीगुरुंना पाहून माझे मन फुलले आहे आणि मला भगवंताची अनुभूती झाली आहे.
॥१॥रहाउ॥

ਜਿਨਿ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤਿਸ ਕੈ ਕੁਲਿ ਲਾਗੀ ਗਾਰੀ ॥
जो कोणी माझ्या प्रभूचे नाव विसरला आहे, त्याचे वंशज कलंकित आहेत.

ਹਰਿ ਤਿਸ ਕੈ ਕੁਲਿ ਪਰਸੂਤਿ ਨ ਕਰੀਅਹੁ ਤਿਸੁ ਬਿਧਵਾ ਕਰਿ ਮਹਤਾਰੀ ॥੨॥
हे हरि! त्या कुटुंबात मूल जन्माला येऊ नये. तिथे जन्म देणारी आई विधवा असते, म्हणून ती मुलाला जन्म देऊ शकत नाही ॥२॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਨਿ ਮਿਲਾਵਹੁ ਗੁਰੁ ਸਾਧੂ ਜਿਸੁ ਅਹਿਨਿਸਿ ਹਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰੀ ॥
हे देवा! ज्याने हृदयात तुझ्या नावाचे ध्यान केले आहे अशा खऱ्या गुरूशी मला भेटा

ਗੁਰਿ ਡੀਠੈ ਗੁਰ ਕਾ ਸਿਖੁ ਬਿਗਸੈ ਜਿਉ ਬਾਰਿਕੁ ਦੇਖਿ ਮਹਤਾਰੀ ॥੩॥
गुरुंना पाहून, गुरुचा शिष्य आनंदी होतो जसा आईला पाहून मूल आनंदाने फुलते.॥३॥

ਧਨ ਪਿਰ ਕਾ ਇਕ ਹੀ ਸੰਗਿ ਵਾਸਾ ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਭੀਤਿ ਕਰਾਰੀ ॥
धन पीराचा एकमेव साथीदार भिंतीत राहतो. स्त्री आणि पती, परमेश्वर एकत्र राहतात, परंतु त्यांच्यामध्ये अहंकाराची एक कठीण भिंत आहे

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਉਮੈ ਭੀਤਿ ਤੋਰੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਮਿਲੇ ਬਨਵਾਰੀ ॥੪॥੧॥
हे नानक! जेव्हा परिपूर्ण गुरु अहंकाराची भिंत तोडतात, तेव्हा मनुष्य प्रभूशी एकरूप होतो. ॥४॥१॥

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੪ ॥
मलार महाला ४ ॥

ਗੰਗਾ ਜਮੁਨਾ ਗੋਦਾਵਰੀ ਸਰਸੁਤੀ ਤੇ ਕਰਹਿ ਉਦਮੁ ਧੂਰਿ ਸਾਧੂ ਕੀ ਤਾਈ ॥
गंगा, यमुना, गोदावरी आणि सरस्वती सारख्या पवित्र नद्या देखील ऋषींच्या चरणांची धूळ मिळविण्याचा प्रयत्न करतात

ਕਿਲਵਿਖ ਮੈਲੁ ਭਰੇ ਪਰੇ ਹਮਰੈ ਵਿਚਿ ਹਮਰੀ ਮੈਲੁ ਸਾਧੂ ਕੀ ਧੂਰਿ ਗਵਾਈ ॥੧॥
खरं तर ते असे म्हणत आहेत की आपल्या आत पापांच्या धुळीने भरलेले लोक स्नान करतात आणि आपली घाण केवळ संतांच्या चरणांच्या धुळीनेच दूर होते ॥१॥

ਤੀਰਥਿ ਅਠਸਠਿ ਮਜਨੁ ਨਾਈ ॥
हरिनाम म्हणजे अठ्ठासष्ट तीर्थक्षेत्रांमध्ये स्नान करण्याचे फळ आहे

ਸਤਸੰਗਤਿ ਕੀ ਧੂਰਿ ਪਰੀ ਉਡਿ ਨੇਤ੍ਰੀ ਸਭ ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਗਵਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
सत्याची धूळ उडून डोळ्यांत पडली की, वाईटाची सर्व घाण निघून जाते. ॥१॥रहाउ॥

ਜਾਹਰਨਵੀ ਤਪੈ ਭਾਗੀਰਥਿ ਆਣੀ ਕੇਦਾਰੁ ਥਾਪਿਓ ਮਹਸਾਈ ॥
भागीरथाने कठोर तपश्चर्या करून गंगा पृथ्वीवर आणली आणि नंतर भगवान शिव यांनी केदारनाथची स्थापना केली

ਕਾਂਸੀ ਕ੍ਰਿਸਨੁ ਚਰਾਵਤ ਗਾਊ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਜਨ ਸੋਭਾ ਪਾਈ ॥੨॥
काशी आणि वृंदावन, जिथे श्रीकृष्ण गायी चरत असत, ही सर्व ठिकाणे हरिभक्तांमुळे सुंदर झाली आहेत ॥२॥

ਜਿਤਨੇ ਤੀਰਥ ਦੇਵੀ ਥਾਪੇ ਸਭਿ ਤਿਤਨੇ ਲੋਚਹਿ ਧੂਰਿ ਸਾਧੂ ਕੀ ਤਾਈ ॥
देवतांनी स्थापन केलेली सर्व तीर्थस्थळे संतांच्या चरणांची धूळ मिळविण्याची आकांक्षा बाळगतात.

ਹਰਿ ਕਾ ਸੰਤੁ ਮਿਲੈ ਗੁਰ ਸਾਧੂ ਲੈ ਤਿਸ ਕੀ ਧੂਰਿ ਮੁਖਿ ਲਾਈ ॥੩॥
हे तीर्थक्षेत्र म्हणतात की जर आपल्याला देवाला समर्पित संत आणि शिक्षक भेटले तर आपण त्यांच्या चरणांची धूळ आपल्या तोंडावर लावावी. ॥३॥

ਜਿਤਨੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਤੁਮਰੀ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਸਭ ਤਿਤਨੀ ਲੋਚੈ ਧੂਰਿ ਸਾਧੂ ਕੀ ਤਾਈ ॥
हे माझ्या स्वामी! तुझी निर्मिती काहीही असो, जगातील सर्व लोकांना फक्त संतांच्या चरणांची धूळ हवी आहे

ਨਾਨਕ ਲਿਲਾਟਿ ਹੋਵੈ ਜਿਸੁ ਲਿਖਿਆ ਤਿਸੁ ਸਾਧੂ ਧੂਰਿ ਦੇ ਹਰਿ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਈ ॥੪॥੨॥
नानक म्हणतात की ज्याच्या कपाळावर त्याचे भाग्य लिहिलेले असते, त्याला देव संताच्या चरणांची धूळ देऊन जगाच्या सागरातून मुक्त करतो. ॥४॥२॥

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੪ ॥
मलार महाला ४ ॥

ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਮੀਠ ਲਗਾਨਾ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੈ ॥
ज्याच्यावर देव आपली कृपा दाखवतो तो त्याच्यावर प्रसन्न होतो

ਤਿਸ ਕੀ ਭੂਖ ਦੂਖ ਸਭਿ ਉਤਰੈ ਜੋ ਹਰਿ ਗੁਣ ਹਰਿ ਉਚਰੈ ॥੧॥
जो परमात्म्याची स्तुती करतो आणि त्याचे नाव घेतो, त्याची सर्व भूक आणि दुःख दूर होतात. ॥१॥

ਜਪਿ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਿਸਤਰੈ ॥
हे मन! देवाचे नाव जपल्याने मुक्ती मिळते

ਗੁਰ ਕੇ ਬਚਨ ਕਰਨ ਸੁਨਿ ਧਿਆਵੈ ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਪਾਰਿ ਪਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

जो गुरुंच्या शब्दांचे ध्यान करतो तो जगाचा समुद्र पार करतो. ॥१॥रहाउ॥

ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੇ ਹਮ ਹਾਟਿ ਬਿਹਾਝੇ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੈ ॥

ज्या भक्तावर देवाने आपले आशीर्वाद दिले आहेत त्याच्यासाठी आपण बाजारात स्वतःला विकण्यास तयार आहोत

ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਮਿਲਿਆਂ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਸਭ ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਹਰੈ ॥੨॥

हरिभक्ताला भेटून, मनुष्याला परम आनंद मिळतो आणि तो वाईट विचारांच्या सर्व अशुद्धी दूर करतो. ॥२॥

ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਭੂਖ ਲਗਾਨੀ ਜਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤੈ ਜਾ ਹਰਿ ਗੁਨ ਬਿਚਰੈ ॥

हरिचा भक्त हरिच्या भक्तीसाठी आतुर असतो. हरीचे कीर्तिगान जप केल्यावर तो तृप्त होतो

ਹਰਿ ਕਾ ਜਨੁ ਹਰਿ ਜਲ ਕਾ ਮੀਨਾ ਹਰਿ ਬਿਸਰਤ ਫੂਟਿ ਮਰੈ ॥੩॥

हरी भक्त हा हरी नामाच्या पाण्यात माशासारखा असतो आणि हरी विसरल्यावर तो पाण्याशिवाय माशासारखा मरतो. ॥३॥

ਜਿਨਿ ਏਹ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਈ ਸੋ ਜਾਨੈ ਕੈ ਜਾਨੈ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਧਰੈ ॥

ज्याने हे प्रेम विकसित केले आहे त्यालाच ते कळते किंवा ज्याच्या हृदयात ते रुजले आहे त्यालाच ते कळते

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਦੇਖਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਸਭ ਤਨ ਕੀ ਭੂਖ ਟਰੈ ॥੪॥੩॥

हे नानक! अशा व्यक्तीला देवाचे दर्शन घेऊन आनंद मिळतो आणि त्याची सर्व शारीरिक भूक भागते. ॥४॥॥३॥

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੪ ॥

मलार महाला ४ ॥

ਜਿਤਨੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨੇ ਤਿਤਨੇ ਸਿਰਿ ਕਾਰ ਲਿਖਾਵੈ ॥

परमेश्वराने निर्माण केलेले सर्व प्राणी त्यांचे कर्म लिहून झाल्यावर जगात येतात

ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਦੀਨ੍ਹ੍ਹ ਵਡਾਈ ਹਰਿ ਜਨੁ ਹਰਿ ਕਾਰੈ ਲਾਵੈ ॥੧॥

देवाने त्याच्या भक्तांना कीर्ती बहाल केली आहे. भक्त भक्तीत मग्न राहतात आणि इतर सर्वांना भक्तीत गुंतवून ठेवतात. ॥१॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ ॥

खरे गुरु हरीच्या नावाचा जप करून त्याची स्मृती बळकट करतात

ਹਰਿ ਬੋਲਹੁ ਗੁਰ ਕੇ ਸਿਖ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਹਰਿ ਭਉਜਲੁ ਜਗਤੁ ਤਰਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे माझ्या बंधूंनो! गुरूंच्या शिष्यांनो, हरिचे नामस्मरण करा, हे भयंकर जग सागरातून तरंगते. ॥१॥रहाउ॥

ਜੋ ਗੁਰ ਕਉ ਜਨੁ ਪੂਜੇ ਸੇਵੇ ਸੋ ਜਨੁ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ॥
जो व्यक्ती गुरूंची पूजा करतो आणि त्यांची सेवा करतो तो माझ्या प्रभूला प्रिय आहे

ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਜਹੁ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਆਪਿ ਤਰਾਵੈ ॥੨॥
हरिच्या सतीगुरूंची कृपा करून पूजा करा. प्रथम देवाची पूजा करा, खऱ्या गुरूची पूजा करू नका, तो स्वतः त्याच्या कृपेने जगाचा सागर पार करतो. ॥२॥

ਭਰਮਿ ਭੂਲੇ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧੁਲੇ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਫੂਲ ਤੋਰਾਵੈ ॥
भ्रमात हरवलेला अंध अज्ञानी माणूस मूर्तींना फुले अर्पण करतो

ਨਿਰਜੀਉ ਪੂਜਹਿ ਮੜਾ ਸਰੇਵਹਿ ਸਭ ਬਿਰਥੀ ਘਾਲ ਗਵਾਵੈ ॥੩॥
तो दगडी मूर्तींची पूजा करतो, थडग्यांवर डोके टेकवतो आणि आपले प्रयत्न वाया घालवतो. ॥३॥

ਬ੍ਰਹਮੁ ਬਿੰਦੇ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਹੀਐ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣਾਵੈ ॥
जो ब्रह्माला जाणतो त्याला खरा गुरु म्हणतात आणि तो हरीची कथा सांगतो.

ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਛਾਦਨ ਭੋਜਨ ਪਾਟ ਪਟੰਬਰ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਸਤਿ ਕਰਿ ਮੁਖਿ ਸੰਚਹੁ ਤਿਸੁ ਪੁੰਨ ਕੀ ਫਿਰਿ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ॥੪॥
त्या गुरूला विविध प्रकारचे अन्न, सुंदर कपडे इत्यादी सर्व काही अर्पण करा; त्यांना सत्य मानून त्यांची शिकवण स्वीकारा; त्या गुणाने पुन्हा कधीही नुकसान होणार नाही. ॥४॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇਉ ਪਰਤਖਿ ਹਰਿ ਮੂਰਤਿ ਜੋ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ਸੁਣਾਵੈ ॥
खरा गुरु म्हणजे जिज्ञासूंना अमृत सांगणारा स्वतः देवाची मूर्ती

ਨਾਨਕ ਭਾਗ ਭਲੇ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੇ ਜੋ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਵੈ ॥੫॥੪॥
हे नानक! फक्त तोच भाग्यवान आहे जो आपले मन देवाच्या चरणांवर केंद्रित करतो. ॥५॥४॥

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੪ ॥
मलार महाला ४ ॥

ਜਿਨ੍ ਕੈ ਹੀਅਰੈ ਬਸਿਓ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੇ ਸੰਤ ਭਲੇ ਭਲ ਭਾਂਤਿ ॥
ज्या संतांच्या हृदयात माझे सद्‌गुरु राहतात ते सर्व प्रकारे उत्कृष्ट आणि चांगले आहेत

ਤਿਨ੍ ਦੇਖੇ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਬਿਗਸੈ ਹਉ ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਂਤ ॥੧॥
त्यांना पाहून माझे हृदय फुलते आणि मी या महापुरुषांसाठी स्वतःचे बलिदान देण्यास तयार आहे ॥१॥

ਗਿਆਨੀ ਹਰਿ ਬੋਲਹੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥
ज्ञानी लोकांसोबत रात्रंदिवस हरिचे नामस्मरण करा

ਤਿਨ੍ ਕੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੂਖ ਸਭ ਉਤਰੀ ਜੋ ਗੁਰਮਤਿ ਰਾਮ ਰਸੁ ਖਾਂਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जे गुरुच्या उपदेशाद्वारे रामनामाचे अमृत चाखतात, त्यांची तहान आणि भूक सर्व शमते. ॥१॥रहाउ॥

ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸ ਸਾਧ ਸਖਾ ਜਨ ਜਿਨ ਮਿਲਿਆ ਲਹਿ ਜਾਇ ਭਰਾਂਤਿ ॥
संत, देवाचे भक्त, खरे मित्र असतात, त्यांच्या भेटीने सर्व गोंधळ आणि भ्रम दूर होतात

ਜਿਉ ਜਲ ਦੁਧ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਕਾਢੈ ਚੁਣਿ ਹੰਸੁਲਾ ਤਿਉ ਦੇਹੀ ਤੇ ਚੁਣਿ ਕਾਢੈ ਸਾਧੂ ਹਉਮੈ ਤਾਤਿ ॥੨॥
ज्याप्रमाणे हंस दूध पाण्यापासून वेगळे करतो, त्याचप्रमाणे संत आणि महापुरुष आपल्या शरीरातील अभिमानाचे दुःख दूर करतात. ॥२॥

ਜਿਨ ਕੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਾਹੀ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਤੇ ਕਪਟੀ ਨਰ ਨਿਤ ਕਪਟੁ ਕਮਾਂਤਿ ॥
ज्यांच्या हृदयात देवाचे प्रेम नाही असे ढोंगी दररोज ढोंगीपणा करतात

ਤਿਨ ਕਉ ਕਿਆ ਕੋਈ ਦੇਇ ਖਵਾਲੈ ਓਇ ਆਪਿ ਬੀਜਿ ਆਪੇ ਹੀ ਖਾਂਤਿ ॥੩॥
अशा लोकांना कोणी काय म्हणेल आणि काय देईल, ते त्यांना काय खायला देईल? ते जे काही चांगले किंवा वाईट पेरतात ते तेच खातात. ॥३॥

ਹਰਿ ਕਾ ਚਿਹਨੁ ਸੋਈ ਹਰਿ ਜਨ ਕਾ ਹਰਿ ਆਪੇ ਜਨ ਮਹਿ ਆਪੁ ਰਖਾਂਤਿ ॥
हरिचे प्रतीक म्हणजे हरि, जो भक्तांमध्ये राहतो. देवाचे गुण त्याच्या भक्तांमध्ये असतात आणि देव स्वतःला त्याच्या भक्तांमध्येच स्थिर ठेवतो.

ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕੁ ਸਮਦਰਸੀ ਜਿਨਿ ਨਿੰਦਾ ਉਸਤਤਿ ਤਰੀ ਤਰਾਂਤਿ ॥੪॥੫॥
समान मनाचे गुरु नानक धन्य आणि स्तुतीस पात्र आहेत ज्यांनी स्वतःला निंदा आणि स्तुतीपासून मुक्त केले आहे आणि इतरांच्या पलीकडे गेले आहेत. ॥४॥३५॥

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੪ ॥
मलार महाला ४ ॥

ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਊਤਮੁ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਜਪਿ ਲਇਆ ॥
देवाचे नाव हे सर्वोत्तम आहे आणि मन आणि वाणीच्या पलीकडे आहे आणि त्याच्या कृपेनेच मी हे नाव जपले आहे

ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਪਾਈ ਵਡਭਾਗੀ ਸੰਗਿ ਸਾਧੂ ਪਾਰਿ ਪਇਆ ॥੧॥
मी भाग्यवान आहे की मला एका खऱ्या संताचा सहवास मिळाला आहे; संताच्या सहवासात मी जगाचा महासागर पार केला आहे. ॥१॥

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਅਨਦਿਨੁ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ॥
माझे हृदय आनंदाने भरले आहे

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕਾ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਗਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
गुरुंच्या कृपेने त्याने हरिनाम जपला, ज्यामुळे मनातील गोंधळ आणि भीती दूर झाली. ॥१॥रहाउ॥

ਜਿਨ ਹਰਿ ਗਾਇਆ ਜਿਨ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਤਿਨ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਕਰਿ ਮਇਆ ॥
ज्यांनी देवाची स्तुती केली आहे त्यांनी हरिनाम जपला आहे, हे प्रभू, त्यांच्यावर दया कर आणि त्यांना त्यांच्या सहवासात सामील कर.

ਤਿਨ ਕਾ ਦਰਸੁ ਦੇਖਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਦੁਖੁ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਗਇਆ ॥੨॥
त्याला पाहिल्याने परम सुख प्राप्त होते आणि अहंकार आणि दुःखाचे आजार दूर होतात. ॥२॥

ਜੋ ਅਨਦਿਨੁ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ਸਭੁ ਜਨਮੁ ਤਿਨਾ ਕਾ ਸਫਲੁ ਭਇਆ ॥
जो दिवसरात्र आपल्या हृदयात हरिनामाचे ध्यान करतो त्याचा जन्म यशस्वी होतो.

ਓਇ ਆਪਿ ਤਰੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਭ ਤਾਰੀ ਸਭੁ ਕੁਲੁ ਭੀ ਪਾਰਿ ਪਇਆ ॥੩॥
तो स्वतः संपूर्ण सृष्टी ओलांडतो आणि संपूर्ण जगाला ते ओलांडण्यास मदत करतो, आणि इतकेच नाही तर त्याचा संपूर्ण वंश देखील या जगाच्या महासागरातून पार करतो. ॥३॥

ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਉਪਾਇਆ ਸਭੁ ਜਗੁ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਵਸਿ ਕਰਿ ਲਇਆ ॥
हे सर्वेश्वरा! तू स्वतः संपूर्ण जग निर्माण केले आहेस आणि ते तुझ्या नियंत्रणाखाली आणले आहेस

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਬਿਖੁ ਡੁਬਦਾ ਕਾਢਿ ਲਇਆ ॥੪॥੬॥
परमेश्वराने नानकवर कृपा केली आहे आणि कामवासनेत बुडणाऱ्याला बाहेर काढले आहे. ॥४॥६॥

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੪ ॥
मलार महाला ४ ॥

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਹੀ ਪੀਆ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੂਖ ਨ ਜਾਈ ॥
जे गुरुकृपेचे अमृत पीत नाहीत, त्यांची तहान आणि भूक भागत नाही

ਮਨਮੁਖ ਮੂੜ੍ ਜਲਤ ਅਹੰਕਾਰੀ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਦੁਖੁ ਪਾਈ ॥
जे हट्टी आणि मूर्ख लोक त्यांच्या मनाच्या मागे लागतात ते अहंकाराने जळतात आणि त्यांच्या अहंकारामुळे त्यांना फक्त दुःखच मिळते

ਆਵਤ ਜਾਤ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਦੁਖਿ ਲਾਗੈ ਪਛੁਤਾਈ ॥
त्यांचे आयुष्य ये-जा करण्यात वाया जाते आणि दुःखात बुडाल्यानंतर ते पश्चात्ताप करतात

ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜੇ ਤਿਸਹਿ ਨ ਚੇਤਹਿ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਖਾਈ ॥੧॥
ज्या देवापासून ते जन्माला आले आहेत त्याचे स्मरण न करणाऱ्यांना आणि त्यांच्या जीवनाची आणि अन्नाची लाज वाटावी. ॥१॥

ਪ੍ਰਾਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥
हे जीव! गुरुमुखी होऊन हरिनामाची पूजा कर

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जेव्हा प्रभू कृपा करतात तेव्हा ते त्यांना गुरुशी जोडतात, तेव्हा आत्मा लगेचच हरिनामाच्या स्मरणात मग्न राहतो. ॥१॥रहाउ॥

ਮਨਮੁਖ ਜਨਮੁ ਭਇਆ ਹੈ ਬਿਰਥਾ ਆਵਤ ਜਾਤ ਲਜਾਈ ॥
स्वयंसेवकाचे जीवन वाया जाते आणि जन्म-मृत्यूच्या चक्रात तो लज्जित होतो

ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਡੂਬੇ ਅਭਿਮਾਨੀ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਜਲਿ ਜਾਈ ॥
अहंकारी होऊन तो वासना, क्रोधात बुडतो आणि अहंकारात जळत राहतो

ਤਿਨ ਸਿਧਿ ਨ ਬੁਧਿ ਭਈ ਮਤਿ ਮਧਿਮ ਲੋਭ ਲਹਰਿ ਦੁਖੁ ਪਾਈ ॥
त्याच्याकडे समृद्धी नाही आणि त्याला चांगली बुद्धीही नाही. तो आळशीपणामुळे लोभाच्या लाटेत अडकतो आणि दुःख भोगतो

ਗੁਰ ਬਿਹੂਨ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜਮ ਪਕਰੇ ਬਿਲਲਾਈ ॥੨॥
गुरुविरहित असल्याने त्यांना खूप त्रास होतो. जेव्हा मृत्यू त्यांना पकडतो तेव्हा ते ओरडतात. ॥२॥

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਈ ॥
गुरूच्या सौम्य आणि शांत स्वभावातून देवाचे अदृश्य नाव प्राप्त होते

ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਵਸਿਆ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥
त्यानंतर, हरिनामाच्या रूपातील आनंदाचे भांडार अंतरात्म्यात स्थित होते आणि जीभ परमेश्वराची स्तुती गात असते

ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਏਕ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥
तो प्रभूच्या एकाच शब्दाच्या भक्तीत दिवसरात्र आनंदी राहतो

ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਸਹਜੇ ਪਾਇਆ ਇਹ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥੩॥
हरिनामाच्या रूपातील पदार्थ नैसर्गिकरित्या प्राप्त होतो हे खऱ्या गुरूचे मोठेपण आहे. ॥३॥

ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥
सद्‌गुरुंद्वारे देव माझ्या मनात उपस्थित आहे, म्हणून मी नेहमीच सद्‌गुरुंसाठी स्वतःचे बलिदान देतो

ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿ ਰਖਉ ਸਭੁ ਆਗੈ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਈ ॥
मी माझे मन, शरीर आणि सर्वस्व त्यांच्यासमोर अर्पण करतो आणि माझे हृदय गुरुंच्या चरणी अर्पण करतो

ਅਪਣੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਆਪੇ ਲੈਹੁ ਮਿਲਾਈ ॥
त्यांच्या कृपेने परिपूर्ण गुरु स्वतः आपल्याला एकत्र करतात

ਹਮ ਲੋਹ ਗੁਰ ਨਾਵ ਬੋਹਿਥਾ ਨਾਨਕ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਈ ॥੪॥੭॥
हे नानक! आपण लोखंडासारखे आहोत. गुरु ही एक नाव आणि जहाज आहे ज्याच्या सहाय्याने आपण जगाचा महासागर पार करतो. ॥४॥७॥

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੪ ਪੜਤਾਲ ਘਰੁ ੩
मलार महाला ४ प्रभारी घर ३

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्‌गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਹਰਿ ਜਨ ਬੋਲਤ ਸ੍ਰੀਰਾਮ ਨਾਮਾ ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਤੋਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
भक्त श्रीरामाचे नाव जपतात. संतांच्या सहवासात बसून ते प्रभूचे गुणगान करतात. ॥१॥रहाउ॥

ਹਰਿ ਧਨੁ ਬਨਜਹੁ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸੰਚਹੁ ਜਿਸੁ ਲਾਗਤ ਹੈ ਨਹੀ ਚੋਰ ॥੧॥
हरिच्या नावाच्या संपत्तीचा व्यापार करा, ही संपत्ती वाचवा, चोरही ही संपत्ती चोरत नाहीत.॥१॥

ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਮੋਰ ਬੋਲਤ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਸੁਨਿ ਘਨਿਹਰ ਕੀ ਘੋਰ ॥੨॥
ढगांचा प्रतिध्वनी ऐकून मोर आणि चातक दिवसरात्र हाक मारतात. ॥२॥

ਜੋ ਬੋਲਤ ਹੈ ਮ੍ਰਿਗ ਮੀਨ ਪੰਖੇਰੂ ਸੁ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਜਾਪਤ ਹੈ ਨਹੀ ਹੋਰ ॥੩॥
त्याचप्रमाणे, जे हरीण, मासे आणि पक्षी बोलतात, ते देखील परमेश्वराशिवाय इतर कोणाचेही नाव घेत नाहीत. ॥३॥

ਨਾਨਕ ਜਨ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਗਾਈ ਛੂਟਿ ਗਇਓ ਜਮ ਕਾ ਸਭ ਸੋਰ ॥੪॥੧॥੮॥
नानक म्हणतात की ज्या भक्तांनी देवाची कीर्ती गायली आहे त्यांचे यमाचे भय निघून गेले आहे. ॥४॥१॥८॥

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੪ ॥
मलार महाला ४ ॥

ਰਾਮ ਰਾਮ ਬੋਲਿ ਬੋਲਿ ਖੋਜਤੇ ਬਡਭਾਗੀ ॥
भाग्यवान लोक राम रामाचा जप करून त्याचा शोध घेतात भाग्यवान लोक राम रामाचा जप करून त्याचा शोध घेतात

ਹਰਿ ਕਾ ਪੰਥੁ ਕੋਊ ਬਤਾਵੈ ਹਉ ਤਾ ਕੈ ਪਾਇ ਲਾਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जर कोणी मला देवाचा मार्ग सांगितला तर मी त्याच्या चरणी राहतो. ॥१॥रहाउ॥

ਹਰਿ ਹਮਾਰੋ ਮੀਤੁ ਸਖਾਈ ਹਮ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਗੀ ॥
देव आमचा मित्र आणि शुभचिंतक आहे आणि आम्ही त्याच्यावर प्रेम करतो

ਹਰਿ ਹਮ ਗਾਵਹਿ ਹਰਿ ਹਮ ਬੋਲਹਿ ਅਉਰੁ ਦੁਤੀਆ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਮ ਤਿਆਗੀ ॥੧॥
हरि आपण हरि गातो, आपण बोलतो आणि आपण दुतीयाचे प्रेम सोडून देतो. आपण देवाचे गुण गातो, त्याचे नाव उच्चारतो आणि द्वैताचे प्रेम सोडून देतो. ॥१॥

ਮਨਮੋਹਨ ਮੋਰੋ ਪ੍ਰੀਤਮ ਰਾਮੁ ਹਰਿ ਪਰਮਾਨੰਦੁ ਬੈਰਾਗੀ ॥
मनमोहन माझा प्रिय आहे, रामू हरि परम आनंदी आहे आणि तोच माझा प्रिय आहे आणि आनंदी आणि अनासक्त आहे.

ਹਰਿ ਦੇਖੇ ਜੀਵਤ ਹੈ ਨਾਨਕੁ ਇਕ ਨਿਮਖ ਪਲੋ ਮੁਖਿ ਲਾਗੀ ॥੨॥੨॥੯॥੯॥੧੩॥੯॥੩੧॥
हे नानक! देवाचे दर्शन हेच आपले जीवन आहे. ते दर्शन एखाद्याला मिळावे.॥२॥२॥९॥९॥१३॥९॥३१॥

ਰਾਗੁ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧
रगु मलार महाला ५ चौपडे घरु १

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਕਿਆ ਤੂ ਸੋਚਹਿ ਕਿਆ ਤੂ ਚਿਤਵਹਿ ਕਿਆ ਤੂੰ ਕਰਹਿ ਉਪਾਏ ॥
हे आत्म्या! तुला काय वाटते, तुला काय आठवते, तू कोणता उपाय करत आहेस?

ਤਾ ਕਉ ਕਹਹੁ ਪਰਵਾਹ ਕਾਹੂ ਕੀ ਜਿਹ ਗੋਪਾਲ ਸਹਾਏ ॥੧॥
देव ज्याला मदत करतो, त्याला कोणाचीही काळजी नाही ॥१॥

ਬਰਸੈ ਮੇਘੁ ਸਖੀ ਘਰਿ ਪਾਹੁਨ ਆਏ ॥
हे सत्संगी मित्रा! आनंदाचे ढग बरसत आहेत, प्रभु, माझा पती घरी आला आहे

ਮੋਹਿ ਦੀਨ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਠਾਕੁਰ ਨਵ ਨਿਧਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मी दयेचे भांडार आणि नऊ खजिन्यांचा दाता असलेल्या परमेश्वराच्या नावात मग्न आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਭੋਜਨ ਬਹੁ ਕੀਏ ਬਹੁ ਬਿੰਜਨ ਮਿਸਟਾਏ ॥
आम्ही अनेक प्रकारचे जेवण, विविध पदार्थ आणि मिठाई तयार केल्या आहेत

ਕਰੀ ਪਾਕਸਾਲ ਸੋਚ ਪਵਿਤ੍ਰਾ ਹੁਣਿ ਲਾਵਹੁ ਭੋਗੁ ਹਰਿ ਰਾਏ ॥੨॥
स्वयंपाकघर शुद्ध आणि पवित्र झाले आहे, हे प्रभू, कृपया अर्पण स्वीकारा. ॥२॥

ਦੁਸਟ ਬਿਦਾਰੇ ਸਾਜਨ ਰਹਸੇ ਇਹਿ ਮੰਦਿਰ ਘਰ ਅਪਨਾਏ ॥
जेव्हा परमेश्वराने या हृदयाला आपले घर म्हणून स्वीकारले, तेव्हा सर्व वाईट वासना नष्ट झाल्या आणि सद्गुणी सज्जन आनंदाने फुलले

ਜਉ ਗ੍ਰਿਹਿ ਲਾਲੁ ਰੰਗੀਓ ਆਇਆ ਤਉ ਮੈ ਸਭਿ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥੩॥
जेव्हा रंगीबेरंगी प्रभू माझ्या हृदयाच्या घरी आला तेव्हा मला सर्व आनंद मिळाला. ॥३॥

ਸੰਤ ਸਭਾ ਓਟ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ਲਿਖਾਏ ॥
माझ्या भाग्यात निर्मात्याने ते लिहिले होते, म्हणूनच मला संतांच्या सभेचा आणि परिपूर्ण गुरुंचा आश्रय मिळाला

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੰਤੁ ਰੰਗੀਲਾ ਪਾਇਆ ਫਿਰਿ ਦੂਖੁ ਨ ਲਾਗੈ ਆਏ ॥੪॥੧॥
नानक का कथन है कि रंगीले प्रभु को पाकर अब पुनः कोई दुख-दर्द नहीं लगता ॥४॥१॥

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥
मलार महाला ५ ॥

ਖੀਰ ਅਧਾਰਿ ਬਾਰਿਕੁ ਜਬ ਹੋਤਾ ਬਿਨੁ ਖੀਰੈ ਰਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥
जेव्हा लहान मूल दुधावर अवलंबून असते तेव्हा तो दुधाशिवाय अजिबात राहत नाही.

ਸਾਰਿ ਸਮ੍ਹਾਲਿ ਮਾਤਾ ਮੁਖਿ ਨੀਰੈ ਤਬ ਓਹੁ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਈ ॥੧॥
बाळाची काळजी घेणारी आई जेव्हा तोंडात दूध पाजते तेव्हा बाळ तृप्त होते. ॥१॥

ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਤਾ ॥
हे प्रभू! आम्ही तुझी मुले आहोत आणि तू आमचा पिता आहेस

ਭੂਲਹਿ ਬਾਰਿਕ ਅਨਿਕ ਲਖ ਬਰੀਆ ਅਨ ਠਉਰ ਨਾਹੀ ਜਹ ਜਾਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जर एखाद्या मुलाने लाखो वेळा चूक केली तर त्याच्यासाठी त्याच्या वडिलांशिवाय दुसरे कोणतेही स्थान नाही. ॥१॥रहाउ॥

ਚੰਚਲ ਮਤਿ ਬਾਰਿਕ ਬਪੁਰੇ ਕੀ ਸਰਪ ਅਗਨਿ ਕਰ ਮੇਲੈ ॥
त्या बिचाऱ्या मुलाचे मन इतके चंचल असते की तो साप आणि अग्नी दोघांनाही स्पर्श करतो

ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਰਾਖੈ ਅਨਦ ਸਹਜਿ ਤਬ ਖੇਲੈ ॥੨॥
जेव्हा पालक त्याला मिठी मारतात तेव्हा तो आनंदात आणि आनंदात खेळतो. ॥२॥

ਜਿਸ ਕਾ ਪਿਤਾ ਤੂ ਹੈ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਤਿਸੁ ਬਾਰਿਕ ਭੂਖ ਕੈਸੀ ॥
हे माझ्या प्रभू! ज्याचे वडील तू आहेस तो मुलगा कसा उपाशी राहू शकतो?

ਨਵ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਗ੍ਰਿਹਿ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਬਾਂਛੈ ਸੋ ਲੈਸੀ ॥੩॥
तुझ्या घरात नऊ खजिना आणि सुखांचे भांडार आहे. तुला जे हवे आहे ते तुला मिळते. ॥३॥

ਪਿਤਾ ਕ੍ਰਿਪਾਲਿ ਆਗਿਆ ਇਹ ਦੀਨੀ ਬਾਰਿਕੁ ਮੁਖਿ ਮਾਂਗੈ ਸੋ ਦੇਨਾ ॥
दयाळू वडिलांनी मुलाला जे काही मागेल ते देण्याचा आदेश दिला आहे

ਨਾਨਕ ਬਾਰਿਕੁ ਦਰਸੁ ਪ੍ਰਭ ਚਾਹੈ ਮੋਹਿ ਹ੍ਰਿਦੈ ਬਸਹਿ ਨਿਤ ਚਰਨਾ ॥੪॥੨॥
हे नानक! या मुलाला फक्त परमेश्वराचे दर्शन हवे आहे आणि त्याची इच्छा आहे की परमेश्वराचे चरण नेहमी माझ्या हृदयात राहावेत. ॥४॥२॥

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥
मलार महाला ५ ॥

ਸਗਲ ਬਿਧੀ ਜੁਰਿ ਆਹਰੁ ਕਰਿਆ ਤਜਿਓ ਸਗਲ ਅੰਦੇਸਾ ॥
सर्व पद्धतींचा विचार करून आपण सर्व भ्रम सोडून देण्याचे काम केले आहे

ਕਾਰਜੁ ਸਗਲ ਅਰੰਭਿਓ ਘਰ ਕਾ ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਭਾਰੋਸਾ ॥੧॥
मी माझ्या घरात परमेश्वरावर विश्वास ठेवून भक्तीचे काम सुरू केले आहे. ॥१॥

ਸੁਨੀਐ ਬਾਜੈ ਬਾਜ ਸੁਹਾਵੀ ॥
संगीताचे आल्हाददायक आवाज ऐकू येतात

ਭੋਰੁ ਭਇਆ ਮੈ ਪ੍ਰਿਅ ਮੁਖ ਪੇਖੇ ਗ੍ਰਿਹਿ ਮੰਗਲ ਸੁਹਲਾਵੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ज्ञान की सुबह हो गई है, मुझे प्रभु के दर्शन प्राप्त हुए हैं और घर में खुशियों का मंगलगान हो रहा है.॥१॥रहाउ॥

ਮਨੂਆ ਲਾਇ ਸਵਾਰੇ ਥਾਨਾਂ ਪੂਛਉ ਸੰਤਾ ਜਾਏ ॥
मी माझ्या मनापासून सर्व ठिकाणे सुंदर केली आहेत आणि मी संतांना जाऊन विचारतो की परमेश्वर कुठे आहे

ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਮੈ ਪਾਹੁਨ ਮਿਲਿਓ ਭਗਤਿ ਕਰਉ ਨਿਵਿ ਪਾਏ ॥੨॥
शोधत असताना मला माझा प्रभू सापडला आणि मी त्याच्या पायाशी नतमस्तक होऊन त्याची पूजा करतो. ॥२॥

ਜਬ ਪ੍ਰਿਅ ਆਇ ਬਸੇ ਗ੍ਰਿਹਿ ਆਸਨਿ ਤਬ ਹਮ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ॥
जेव्हा प्रियकराने हृदयात स्थान घेतले, तेव्हा आम्ही त्याचे शुभगीत गायलो

ਮੀਤ ਸਾਜਨ ਮੇਰੇ ਭਏ ਸੁਹੇਲੇ ਪ੍ਰਭੁ ਪੂਰਾ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਇਆ ॥੩॥
जेव्हा देवाने मला परिपूर्ण गुरु भेटवले, तेव्हा माझे सर्व मित्र आणि सज्जन आनंदी झाले. ॥३॥

ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਭਏ ਅਨੰਦਾ ਗੁਰਿ ਕਾਰਜ ਹਮਰੇ ਪੂਰੇ ॥
परिपूर्ण गुरुंनी आपली सर्व कामे पूर्ण केली आहेत, ज्यामुळे सत्संगी सखी आणि मित्र आनंदी झाले आहेत

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਵਰੁ ਮਿਲਿਆ ਸੁਖਦਾਤਾ ਛੋਡਿ ਨ ਜਾਈ ਦੂਰੇ ॥੪॥੩॥
हे नानक! मला आनंद देणारा देव सापडला आहे; आता मी त्याला सोडून फार दूर जाणार नाही. ॥४॥३॥

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥
मलार महाला ५ ॥

ਰਾਜ ਤੇ ਕੀਟ ਕੀਟ ਤੇ ਸੁਰਪਤਿ ਕਰਿ ਦੋਖ ਜਠਰ ਕਉ ਭਰਤੇ ॥
राजांपासून ते कीटकांपर्यंत आणि कीटकांपासून ते स्वर्गाचे स्वामी, भगवान इंद्रापर्यंत, सर्वजण त्यांच्या पापांमुळे जन्म आणि मृत्यूचे चक्र भोगतात

ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਛੋਡਿ ਆਨ ਕਉ ਪੂਜਹਿ ਆਤਮ ਘਾਤੀ ਹਰਤੇ ॥੧॥
जो कोणी दयेच्या खजिन्याशिवाय इतर कोणाचीही पूजा करतो तो आत्महत्या करणारा आणि लुटारू आहे ॥१॥

ਹਰਿ ਬਿਸਰਤ ਤੇ ਦੁਖਿ ਦੁਖਿ ਮਰਤੇ ॥
देवाला विसरल्याने सर्वजण दुःखात मरतात

ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਭ੍ਰਮਹਿ ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਟੇਕ ਨ ਕਾਹੂ ਧਰਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ते अनेक वेळा विविध रूपात भटकतात पण त्यांना कुठेही आश्रय मिळत नाही. ॥१॥रहाउ॥

ਤਿਆਗਿ ਸੁਆਮੀ ਆਨ ਕਉ ਚਿਤਵਤ ਮੂੜ ਮੁਗਧ ਖਲ ਖਰ ਤੇ ॥
जे आपल्या मालकाला सोडून दुसऱ्याची आठवण ठेवतात ते मूर्ख, मूर्ख आणि गाढव असतात

ਕਾਗਰ ਨਾਵ ਲੰਘਹਿ ਕਤ ਸਾਗਰੁ ਬ੍ਰਿਥਾ ਕਥਤ ਹਮ ਤਰਤੇ ॥੨॥
कागदी होडीतून समुद्र कसा पार करता येईल? लोक निरुपयोगीपणे म्हणतात की त्यांनी पोहले आहे. ॥२॥

ਸਿਵ ਬਿਰੰਚਿ ਅਸੁਰ ਸੁਰ ਜੇਤੇ ਕਾਲ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਜਰਤੇ ॥
शिवशंकर, ब्रह्मा, दानव, देव इत्यादी काळाच्या आगीत जळत आहेत

ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਚਰਨ ਕਮਲਨ ਕੀ ਤੁਮ੍ ਨ ਡਾਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਕਰਤੇ ॥੩॥੪॥
नानक प्रार्थना करतात, "हे निर्माणकर्ता देवा! आम्ही तुमच्या कमळ चरणांच्या आश्रयाला आहोत; आम्हाला हाकलून लावू नकोस." ॥३॥४॥

ਰਾਗੁ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ ਘਰੁ ੧
रगु मलार महाला ५ दुपदे घरु १

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्‌गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਓਇ ਬੈਰਾਗੀ ਤਿਆਗੀ ॥
माझ्या प्रभूचा तपस्वी आणि संन्यासी कोण आहे?

ਹਉ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਮਾਰੀ ਲਾਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
आमचे प्रेम त्यांच्याशी जोडलेले आहे आणि आम्ही त्यांच्याशिवाय क्षणभरही राहू शकत नाही. ॥१॥रहाउ॥

ਉਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੋਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੋਹਿ ਜਾਗੀ ॥
त्यांच्या सहवासात मी परमेश्वराचे स्मरण करतो आणि संतांच्या कृपेने मी जागे झालो आहे

ਸੁਨਿ ਉਪਦੇਸੁ ਭਏ ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਗੁਨ ਗਾਏ ਰੰਗਿ ਰਾਂਗੀ ॥੧॥
त्यांचे उपदेश ऐकून माझे मन पवित्र झाले आहे आणि प्रेमाच्या रंगात रंगले आहे, मी प्रभूचे गुणगान गातो ॥१॥

ਇਹੁ ਮਨੁ ਦੇਇ ਕੀਏ ਸੰਤ ਮੀਤਾ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਭਏ ਬਡਭਾਗੀਂ ॥
संतांना हे मन समर्पित करून मी त्यांना माझे मित्र बनवले आहे. त्यांच्या आशीर्वादाने मी धन्य झालो हे माझे भाग्य आहे

ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਰੇਨੁ ਨਾਨਕ ਜਨ ਪਾਗੀ ॥੨॥੧॥੫॥
नानक म्हणतात की त्यांना संतांच्या चरणांच्या धुळीने मोठे सुख मिळाले आहे जे वर्णन करता येत नाही. ॥२॥१॥५॥

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥
मलार महाला ५ ॥

ਮਾਈ ਮੋਹਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਦੇਹੁ ਮਿਲਾਈ ॥
हे आई! मला माझ्या प्रियकराशी जोड

ਸਗਲ ਸਹੇਲੀ ਸੁਖ ਭਰਿ ਸੂਤੀ ਜਿਹ ਘਰਿ ਲਾਲੁ ਬਸਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
सर्व मित्र आनंदाने भरलेले आहेत, त्यांच्या घरी परमेश्वर वास करतो. तुम्ही आनंदाने जगू शकाल. ॥१॥रहाउ॥

ਮੋਹਿ ਅਵਗਨ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਦਇਆਲਾ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨਿ ਕਿਆ ਚਤੁਰਾਈ ॥
माझ्यात फक्त दोष आहेत. माझा प्रभु नेहमीच दयाळू असतो, मी, गुण नसलेला माणूस, हुशार कसा असू शकतो?

ਕਰਉ ਬਰਾਬਰਿ ਜੋ ਪ੍ਰਿਅ ਸੰਗਿ ਰਾਤੀਂ ਇਹ ਹਉਮੈ ਕੀ ਢੀਠਾਈ ॥੧॥
जर मी स्वतःची तुलना माझ्या प्रियकराशी करण्याचा प्रयत्न केला जो प्रभूमध्ये लीन आहे, तर ती माझ्या अहंकाराची निर्लज्जता असेल. ॥१॥

ਭਈ ਨਿਮਾਣੀ ਸਰਨਿ ਇਕ ਤਾਕੀ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖ ਸੁਖਦਾਈ ॥
मी नम्रपणे आनंद देणाऱ्या गुरुचा आश्रय घेतला आहे

ਏਕ ਨਿਮਖ ਮਹਿ ਮੇਰਾ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਕਾਟਿਆ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਰੈਨਿ ਬਿਹਾਈ ॥੨॥੨॥੬॥
हे नानक! एका क्षणात, त्याने माझे सर्व दुःख दूर केले आहेत आणि माझे जीवन आनंदी रात्रींमध्ये जात आहे. ॥२॥२॥६॥

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥
मलार महाला ५ ॥

ਬਰਸੁ ਮੇਘ ਜੀ ਤਿਲੁ ਬਿਲਮੁ ਨ ਲਾਉ ॥
हे मेघ! तुझ्या प्रेमाचा आणि सद्गुरुंच्या ज्ञानाचा वर्षाव कर, उशीर करू नकोस

ਬਰਸੁ ਪਿਆਰੇ ਮਨਹਿ ਸਧਾਰੇ ਹੋਇ ਅਨਦੁ ਸਦਾ ਮਨਿ ਚਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे प्रिये! मनावर आनंदाचा वर्षाव कर. तुझी एकमेव आशा आहे की पाऊस मनाला आनंद देईल. ही मनाची इच्छा आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਹਮ ਤੇਰੀ ਧਰ ਸੁਆਮੀਆ ਮੇਰੇ ਤੂ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਬਿਸਾਰੇ ॥
हे माझ्या स्वामी! मी तुझा एकमेव आधार आहे, तू मला तुझ्या हृदयातून का विसरलास?

ਇਸਤ੍ਰੀ ਰੂਪ ਚੇਰੀ ਕੀ ਨਿਆਈ ਸੋਭ ਨਹੀ ਬਿਨੁ ਭਰਤਾਰੇ ॥੧॥
एका सौम्य स्वभावाच्या दासीप्रमाणे, स्त्री तिच्या पतीशिवाय चांगले दिसत नाही ॥१॥

ਬਿਨਉ ਸੁਨਿਓ ਜਬ ਠਾਕੁਰ ਮੇਰੈ ਬੇਗਿ ਆਇਓ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੇ ॥
माझी विनंती ऐका, जेव्हा ठाकूरजींनी माझी विनंती ऐकली तेव्हा ते दयाळूपणे आले

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੇਰੋ ਬਨਿਓ ਸੁਹਾਗੋ ਪਤਿ ਸੋਭਾ ਭਲੇ ਅਚਾਰੇ ॥੨॥੩॥੭॥
हे नानक! माझ्या नवरा, परमेश्वर माझे वैवाहिक जीवन बनले आहे, आता माझे सौंदर्य, आचरण, प्रतिष्ठा, सर्व काही चांगले आहे. ॥२॥३॥७॥

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥
मलार महाला ५ ॥

ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥
मी फक्त माझ्या प्रिय प्रभूच्या खऱ्या नावाचे ध्यान केले आहे

ਦੂਖ ਦਰਦ ਬਿਨਸੈ ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਗੁਰ ਕੀ ਮੂਰਤਿ ਰਿਦੈ ਬਸਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जेव्हा मी गुरुची प्रतिमा मनात ठेवली, तेव्हा जगाच्या महासागरातील दुःख आणि वेदना नष्ट झाल्या. ॥१॥रहाउ॥

ਦੁਸਮਨ ਹਤੇ ਦੋਖੀ ਸਭਿ ਵਿਆਪੇ ਹਰਿ ਸਰਣਾਈ ਆਇਆ ॥
जेव्हा मी परमेश्वराचा आश्रय घेतला तेव्हा माझे शत्रू नष्ट झाले आणि सर्व पापी दुःखात बुडाले

ਰਾਖਨਹਾਰੈ ਹਾਥ ਦੇ ਰਾਖਿਓ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਆ ॥੧॥
मला वाचवणाऱ्या परमेश्वराने आपला हात देऊन मला वाचवले आहे आणि मला नामाचे धन मिळाले आहे. ॥१॥

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਿਲਵਿਖ ਸਭਿ ਕਾਟੇ ਨਾਮੁ ਨਿਰਮਲੁ ਮਨਿ ਦੀਆ ॥
त्याच्या कृपेने त्याने माझे सर्व पाप दूर केले आहेत आणि मला शुद्ध नाव दिले आहे

ਗੁਣ ਨਿਧਾਨੁ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਬਾਹੁੜਿ ਦੂਖ ਨ ਥੀਆ ॥੨॥੪॥੮॥
नानक, सद्गुणांचा खजिना प्रभूच्या मनात आहे, म्हणून त्याला पुन्हा कोणतेही दुःख त्रास देत नाही. ॥२॥४॥८॥

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥
मलार महाला ५ ॥

ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਾਨ ਪਿਆਰੇ ॥
हे प्रभू! तू माझ्या प्राणापेक्षाही प्रिय आहेस

ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਅਪਨੋ ਨਾਮੁ ਦੀਜੈ ਦਇਆਲ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਧਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
दयाळू आणि दयाळू हो आणि मला तुझे प्रेम, भक्ती आणि तुझे नाव दे.॥१॥रहाउ॥

ਸਿਮਰਉ ਚਰਨ ਤੁਹਾਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਰਿਦੈ ਤੁਹਾਰੀ ਆਸਾ ॥
प्रिये! मला तुझे चरण आठवतात आणि माझ्या हृदयात तुझ्यामध्ये आशा आहे.

ਸੰਤ ਜਨਾ ਪਹਿ ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ਮਨਿ ਦਰਸਨ ਕੀ ਪਿਆਸਾ ॥੧॥
मी संतांना विनंती करतो की माझ्या हृदयात त्यांचे दर्शन घेण्याची तीव्र इच्छा आहे. ॥१॥

ਬਿਛੁਰਤ ਮਰਨੁ ਜੀਵਨੁ ਹਰਿ ਮਿਲਤੇ ਜਨ ਕਉ ਦਰਸਨੁ ਦੀਜੈ ॥
हे प्रभू! तुझ्यापासून वियोग हे मृत्युसारखे आहे आणि तुला भेटणे हेच एकमेव जीवन आहे, कृपया तुझ्या भक्ताला दर्शन दे.

ਨਾਮ ਅਧਾਰੁ ਜੀਵਨ ਧਨੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ॥੨॥੫॥੯॥
नानक प्रार्थना करतात की हे प्रभू! तुझे नाव माझ्या जीवनाचा आधार आणि संपत्ती आहे, माझ्यावर दया कर ॥२॥५॥६॥

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥
मलार महाला ५ ॥

ਅਬ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿਉ ਬਨਿ ਆਈ ॥
आता मी माझ्या प्रिय प्रभूच्या प्रेमात आहे

ਰਾਜਾ ਰਾਮੁ ਰਮਤ ਸੁਖੁ ਪਾਇਓ ਬਰਸੁ ਮੇਘ ਸੁਖਦਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
राजा रामाचे ध्यान केल्याने परम आनंद प्राप्त झाला आहे आणि गुरुंनी आनंदाचा वर्षाव केला आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਇਕੁ ਪਲੁ ਬਿਸਰਤ ਨਹੀ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਨਾਮੁ ਨਵੈ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥
आनंदाचा सागर, देव क्षणभरही विसरत नाही आणि त्याचे नाव जपल्याने नवीन खजिना प्राप्त झाला आहे.

ਉਦੌਤੁ ਭਇਓ ਪੂਰਨ ਭਾਵੀ ਕੋ ਭੇਟੇ ਸੰਤ ਸਹਾਈ ॥੧॥
जेव्हा आमचे भाग्य उंचावले, तेव्हा आम्हाला मदतगार संत भेटले. ॥१॥

ਸੁਖ ਉਪਜੇ ਦੁਖ ਸਗਲ ਬਿਨਾਸੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥
जर तुम्ही स्वतःला परब्रह्माला समर्पित केले तर आनंद निर्माण होतो आणि सर्व दुःखांचा अंत होतो

ਤਰਿਓ ਸੰਸਾਰੁ ਕਠਿਨ ਭੈ ਸਾਗਰੁ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਚਰਨ ਧਿਆਈ ॥੨॥੬॥੧੦॥
हे नानक! जर तुम्ही हरीच्या चरणी ध्यान केले तर तुम्ही कठीण आणि भयानक जगाचा महासागर पार कराल. ॥२॥३६॥१०॥

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥
मलार महाला ५ ॥

ਘਨਿਹਰ ਬਰਸਿ ਸਗਲ ਜਗੁ ਛਾਇਆ ॥
गुरूंनी ज्ञान आणि शिकवणींचा वर्षाव करून संपूर्ण जगाला सावली दिली आहे

ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जेव्हा माझे प्रिय प्रभु दयाळू झाले, तेव्हा मला आनंद आणि आनंद मिळाला.॥१॥रहाउ॥

ਮਿਟੇ ਕਲੇਸ ਤ੍ਰਿਸਨ ਸਭ ਬੂਝੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਮਨਿ ਧਿਆਇਆ ॥
मनातील परम ब्रह्माचे ध्यान केल्याने सर्व दुःख दूर झाले आहेत आणि इच्छा शमल्या आहेत

ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਨਮ ਮਰਨ ਨਿਵਾਰੇ ਬਹੁਰਿ ਨ ਕਤਹੂ ਧਾਇਆ ॥੧॥
संतांच्या सहवासात, जन्म-मृत्यूचे चक्र संपले आहे; आता मी इकडे तिकडे भटकत नाही. ॥१॥

ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਾਮਿ ਨਿਰੰਜਨਿ ਰਾਤਉ ਚਰਨ ਕਮਲ ਲਿਵ ਲਾਇਆ ॥
हे मन आणि शरीर देवाच्या पवित्र नावात लीन झाले आहे आणि त्याच्या कमळ चरणांना समर्पित झाले आहे

ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕੀਓ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨੈ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਰਣਾਇਆ ॥੨॥੭॥੧੧॥
नानक म्हणतात की परमेश्वराने या दासाला स्वतःशी एक करून आपल्या संरक्षणाखाली घेतले आहे. ॥२॥७॥११॥

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥
मलार महाला ५ ॥

ਬਿਛੁਰਤ ਕਿਉ ਜੀਵੇ ਓਇ ਜੀਵਨ ॥
हे परमब्रह्मा! तुझ्यापासून वेगळे होऊन मी हे जीवन कसे जगू शकतो

ਚਿਤਹਿ ਉਲਾਸ ਆਸ ਮਿਲਬੇ ਕੀ ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਸ ਪੀਵਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

तुला भेटण्याच्या आशेने माझ्या मनात उत्साह आहे आणि मला तुझ्या चरणकमलांचे अमृत पिण्याची इच्छा आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਜਿਨ ਕਉ ਪਿਆਸ ਤੁਮਾਰੀ ਪ੍ਰੀਤਮ ਤਿਨ ਕਉ ਅੰਤਰੁ ਨਾਹੀ ॥

हे माझ्या प्रिये! ज्यांना तुला पाहण्याची तीव्र इच्छा आहे त्यांच्यासाठी कोणताही भेदभाव नाही

ਜਿਨ ਕਉ ਬਿਸਰੈ ਮੇਰੋ ਰਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ਸੇ ਮੂਏ ਮਰਿ ਜਾਂਹੀਂ ॥੧॥

ज्यांना माझ्या प्रिय रामाने विसरले आहे, ते मरत राहतात. ॥१॥

Page 1269

ਮਨਿ ਤਨਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਜਗਦੀਸੁਰ ਪੇਖਤ ਸਦਾ ਹਜੂਰੇ ॥
जगदीश्वर माझ्या मनात आणि शरीरात राहतो आणि मी त्याला नेहमी माझ्याभोवती पाहतो

ਨਾਨਕ ਰਵਿ ਰਹਿਓ ਸਭ ਅੰਤਰਿ ਸਰਬ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ॥੨॥੮॥੧੨॥
हे नानक! देव सर्वांच्या आत राहतो; तो सर्वव्यापी आहे. ॥२॥८॥१२॥

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥
मलार महाला ५ ॥

ਹਰਿ ਕੈ ਭਜਨਿ ਕਉਨ ਕਉਨ ਨ ਤਾਰੇ ॥
देवाच्या स्तोत्रांनी कोण मुक्त झाले नाही?

ਖਗ ਤਨ ਮੀਨ ਤਨ ਮ੍ਰਿਗ ਤਨ ਬਰਾਹ ਤਨ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਉਧਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
पक्ष्याचे शरीर धारण करणारा जटायू, माशाचे शरीर धारण करणारा मत्स्य अवतार, हरणाचे शरीर धारण करणारा मारिची ऋषी, वराह अवतार ज्याने वराहाचे रूप धारण केले, इत्यादी सर्व महापुरुषांच्या सहवासात वाचले. ॥१॥रहाउ॥

ਦੇਵ ਕੁਲ ਦੈਤ ਕੁਲ ਜਖ੍ਯ ਕਿੰਨਰ ਨਰ ਸਾਗਰ ਉਤਰੇ ਪਾਰੇ ॥
देव, राक्षस, यक्ष, किन्नर आणि मानव हे सर्व जगाचा समुद्र पार केले

ਜੋ ਜੋ ਭਜਨੁ ਕਰੈ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਤਾ ਕੇ ਦੂਖ ਬਿਦਾਰੇ ॥੧॥
जे संत आणि महापुरुषांच्या सहवासात देवाची भक्ती करतात, त्यांचे दुःख दूर होते. ॥१॥

ਕਾਮ ਕਰੋਧ ਮਹਾ ਬਿਖਿਆ ਰਸ ਇਨ ਤੇ ਭਏ ਨਿਰਾਰੇ ॥
एक संत व्यक्ती वासना, क्रोध आणि इतर महादुष्कृत्यांपासून अलिप्त राहते

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਜਪਹਿ ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੇ ॥੨॥੯॥੧੩॥
ते दयाळू देवाचे नाव जपतात आणि नानक त्याच्यासाठी स्वतःचे बलिदान देण्यास नेहमीच तयार असतात. ॥२॥९॥१३॥

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥
मलार महाला ५ ॥

ਆਜੁ ਮੈ ਬੈਸਿਓ ਹਰਿ ਹਾਟ ॥
आज मी देवाच्या बाजारात म्हणजेच संतांच्या आणि

ਨਾਮੁ ਰਾਸਿ ਸਾਝੀ ਕਰਿ ਜਨ ਸਿਉ ਜਾਂਉ ਨ ਜਮ ਕੈ ਘਾਟ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मी भक्तांसोबत हरिनामाचे चिन्ह शेअर केले आहे, म्हणूनच मी यमाच्या मार्गावर जाणार नाही. ॥१॥रहाउ॥

ਧਾਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਰਾਖੇ ਭ੍ਰਮ ਕੇ ਖੁਲ੍ਹੇ ਕਪਾਟ ॥
परम ब्रह्मदेवाने कृपापूर्वक आपले रक्षण केले आहे आणि भ्रमाचे दरवाजे उघडले आहेत

ਬੇਸੁਮਾਰ ਸਾਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਲਾਹਾ ਚਰਨ ਨਿਧਿ ਖਾਟ ॥੧॥
मला सद्‌गुणांचे अनंत भांडार असलेला परमेश्वर सापडला आहे आणि आनंदी चरणांचा लाभ मिळाला आहे. ॥१॥

ਸਰਨਿ ਗਹੀ ਅਚੁਤ ਅਬਿਨਾਸੀ ਕਿਲਬਿਖ ਕਾਢੇ ਹੈ ਛਾਂਟਿ ॥
मी स्थिर आणि अविनाशी देवाचा आश्रय घेतला आहे आणि त्याने पापे दूर केली आहेत

ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਮਿਟੇ ਦਾਸ ਨਾਨਕ ਬਹੁਰਿ ਨ ਜੋਨੀ ਮਾਟ ॥੨॥੧੦॥੧੪॥
दास नानक यांचे सर्व दुःख आणि क्लेश दूर झाले आहेत आणि त्यांना जन्म-मृत्यूच्या चक्रातून मुक्तता मिळाली आहे. ॥२॥१०॥१४॥

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥
मलार महाला ५ ॥

ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਹਿਰਾਨੋ ॥
माया आणि आसक्ती माणसाला अनेक प्रकारे फसवत आहेत

ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕੋਊ ਬਿਰਲਾ ਸੇਵਕੁ ਪੂਰਨ ਭਗਤੁ ਚਿਰਾਨੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
लाखो लोकांमध्ये असा एक दुर्मिळ सेवक आहे जो अनंतकाळापासून देवाचा पूर्ण भक्त मानला जातो. ॥१॥रहाउ॥

ਇਤ ਉਤ ਡੋਲਿ ਡੋਲਿ ਸ੍ਰਮੁ ਪਾਇਓ ਤਨੁ ਧਨੁ ਹੋਤ ਬਿਰਾਨੋ ॥
इकडे तिकडे धावून, माणूस खूप कष्ट करतो आणि शेवटी त्याचे शरीर आणि मन एकमेकांपासून दूर जाते

ਲੋਗ ਦੁਰਾਇ ਕਰਤ ਠਗਿਆਈ ਹੋਤੌ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਨੋ ॥੧॥
फसवणूक करणाऱ्या मित्राला लोक ओळखत नाहीत. तो लोकांपासून लपून संपत्ती जमा करतो, पण जवळ असलेल्या देवाचे ध्यान करत नाही. ॥१॥

ਮ੍ਰਿਗ ਪੰਖੀ ਮੀਨ ਦੀਨ ਨੀਚ ਇਹ ਸੰਕਟ ਫਿਰਿ ਆਨੋ ॥
जेव्हा एखाद्याच्या कर्मांचा हिशेब चुकता केला जातो तेव्हा त्याला पुन्हा हरीण, पक्षी, मासे आणि गरीब आणि नीच प्रजातींच्या संकटांना सामोरे जावे लागते

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪਾਹਨ ਪ੍ਰਭ ਤਾਰਹੁ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਸੁਖ ਮਾਨੋ ॥੨॥੧੧॥੧੫॥
नानक प्रार्थना करतात, "हे प्रभू! माझ्यासारख्या दगडाला, मला संसाराचा महासागर पार करण्यास मदत कर, जेणेकरून मला संतांच्या सहवासात आनंद मिळेल." ॥२॥११॥१५॥

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥
मलार महाला ५ ॥

ਦੁਸਟ ਮੁਏ ਬਿਖੁ ਖਾਈ ਰੀ ਮਾਈ ॥
हे साई! दुष्ट, पापी आणि दुष्ट लोकांनी विष खाऊन मृत्यूची झोप घेतली आहे

ਜਿਸ ਕੇ ਜੀਅ ਤਿਨ ਹੀ ਰਖਿ ਲੀਨੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਆਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ज्याचा जीव होता, त्याने तो वाचवला आहे, माझ्या प्रभूने दया केली आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ਤਾਂ ਭਉ ਕੈਸਾ ਭਾਈ ॥
जर सर्वज्ञ देव सर्वांमध्ये उपस्थित असेल तर भय कसे असू शकते

ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਛੋਡਿ ਨ ਜਾਈ ਪ੍ਰਭੁ ਦੀਸੈ ਸਭਨੀ ਠਾਈਂ ॥੧॥
जो आपल्याला मदत करतो तो नेहमीच आपल्यासोबत असतो आणि आपल्याला कधीही सोडत नाही; माझा प्रभु सर्वत्र दिसतो. ॥१॥

ਅਨਾਥਾ ਨਾਥੁ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਆਪਿ ਲੀਏ ਲੜਿ ਲਾਈ ॥
तो गरिबांचा मसीहा आहे; तो दलितांचे दुःख नष्ट करतो आणि तो स्वतः त्यांना आलिंगन देतो

ਹਰਿ ਕੀ ਓਟ ਜੀਵਹਿ ਦਾਸ ਤੇਰੇ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਈ ॥੨॥੧੨॥੧੬॥
नानक म्हणतात की हे प्रभू! भक्त तुमच्या आधारावर जगतात आणि तुमच्या आश्रयाला राहतात. २॥१२॥१६॥

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥
मलार महाला ५ ॥

ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਰਵੀਜੈ ॥
माझे मन भगवान रामाच्या चरणी लीन झाले आहे

ਦਰਸ ਪਿਆਸ ਮੇਰੋ ਮਨੁ ਮੋਹਿਓ ਹਰਿ ਪੰਖ ਲਗਾਇ ਮਿਲੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
त्याला पाहण्याच्या तीव्र इच्छेने माझे मन मोहित झाले आहे. हे प्रभू! मला माझे पंख पसरून तुला भेटायचे आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਮਾਰਗੁ ਪਾਇਓ ਸਾਧੂ ਸੇਵ ਕਰੀਜੈ ॥
शोधल्यानंतर मला संत आणि महापुरुषांची सेवा करण्याचा मार्ग सापडला आहे.

ਧਾਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ ਨਾਮੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥੧॥
हे माझ्या प्रभू! अशी दया दाखव की मी तुझ्या नावाचे महान अमृत पिऊ शकेन. ॥१॥

ਤ੍ਰਾਹਿ ਤ੍ਰਾਹਿ ਕਰਿ ਸਰਨੀ ਆਏ ਜਲਤਉ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ॥
मला वाचवा, माझे रक्षण कर, असे म्हणत मी तुझ्या आश्रयाला आलो आहे, माझ्या जळत्या हृदयावर दया कर

ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੇਹੁ ਦਾਸ ਅਪੁਨੇ ਕਉ ਨਾਨਕ ਅਪੁਨੋ ਕੀਜੈ ॥੨॥੧੩॥੧੭॥
नानक तुम्हाला विनंती करतात की तुम्ही तुमच्या सेवकाचा हात धरा आणि त्याला तुमचा बनवा. ॥२॥१३॥१७॥

ਮਲਾਰ ਮਃ ੫ ॥
मलार महाला ५ ॥

ਪ੍ਰਭ ਕੋ ਭਗਤਿ ਬਛਲੁ ਬਿਰਦਾਇਓ ॥
भक्तांवर प्रेम करणे हा प्रभूचा स्वभाव आहे

ਨਿੰਦਕ ਮਾਰਿ ਚਰਨ ਤਲ ਦੀਨੇ ਅਪੁਨੋ ਜਸੁ ਵਰਤਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
म्हणून तो निंदकांना मारून त्यांना आपल्या पायाखाली दाबतो आणि अशा प्रकारे त्याची कीर्ती जगभर पसरवतो. ॥१॥रहाउ॥

ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਕੀਨੋ ਸਭ ਜਗ ਮਹਿ ਦਇਆ ਜੀਅਨ ਮਹਿ ਪਾਇਓ ॥
जय जय करू (ज्याने जगात हे सर्व केले आहे) संपूर्ण जगात त्याची स्तुती होत आहे; तो सजीवांवर नेहमीच दयाळू असतो

ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਅਪੁਨੋ ਦਾਸੁ ਰਾਖਿਓ ਤਾਤੀ ਵਾਉ ਨ ਲਾਇਓ ॥੧॥
तो त्याच्या भक्तांना त्याच्या मिठीत ठेवतो आणि त्यांना कोणत्याही उष्ण हवेचा, म्हणजेच दुःखाचा किंवा वेदनाचा स्पर्श होऊ देत नाही. ॥१॥

ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕੀਓ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਮੇਟਿ ਸੁਖਾਇਓ ॥
माझ्या स्वामी प्रभूंनी मला मदत केली आणि भीती आणि गोंधळ दूर केला आणि मला आनंद दिला

ਮਹਾ ਅਨੰਦ ਕਰਹੁ ਦਾਸ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਨਕ ਬਿਸ੍ਵਾਸੁ ਮਨਿ ਆਇਓ ॥੨॥੧੪॥੧੮॥
हे हरीच्या भक्तांनो! तुम्हाला खूप आनंद मिळो. नानकांच्या मनात देवावर पूर्ण श्रद्धा आहे. ॥२॥१४॥१८॥

ਰਾਗੁ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੨
रगु मलार महाला ५ चौपडे घरू २

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੀਸੈ ਬ੍ਰਹਮ ਪਸਾਰੁ ॥
गुरुला संपूर्ण जग त्याच्या तोंडात पसरलेले ब्रह्मासारखे दिसते.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣੀਆਂ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥
तिन्ही गुणांचा विस्तार सर्वत्र दिसून येतो

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਦ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰੁ ॥
गुरूंचे वचन म्हणजे वैदिक मंत्रांचे चिंतन आणि

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਘੋਰ ਅੰਧਾਰੁ ॥੧॥
परिपूर्ण गुरुशिवाय पूर्ण अंधार आहे ॥१॥

ਮੇਰੇ ਮਨ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰਤ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥
हे माझ्या मन! गुरुंचे नाव जपल्याने नेहमीच आनंद मिळतो.

ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਓ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਅਪਣਾ ਖਸਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
गुरुंच्या शिकवणीने, देव हृदयात राहतो, म्हणून प्रत्येक श्वासाने आणि श्वासाने तुमच्या गुरुचे चिंतन करा. ॥१॥रहाउ॥

ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਵਿਟਹੁ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥
मनुष्याने गुरुच्या चरणी स्वतःचे बलिदान द्यावे

ਗੁਰ ਕੇ ਗੁਣ ਅਨਦਿਨੁ ਨਿਤ ਗਾਉ ॥
दररोज गुरुंचे गुणगान करा

ਗੁਰ ਕੀ ਧੂੜਿ ਕਰਉ ਇਸਨਾਨੁ ॥
गुरुंच्या चरणांच्या धुळीत स्नान करा आणि

ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਪਾਈਐ ਮਾਨੁ ॥੨॥
खऱ्या दरबारात मान मिळवा.॥२॥

ਗੁਰੁ ਬੋਹਿਥੁ ਭਵਜਲ ਤਾਰਣਹਾਰੁ ॥
गुरु हे आपल्याला जगाच्या भयानक महासागरातून पार करणारे जहाज आहे

ਗੁਰਿ ਭੇਟਿਐ ਨ ਹੋਇ ਜੋਨਿ ਅਉਤਾਰੁ ॥
जर एखाद्याला गुरु भेटले तर तो जन्म-मृत्यूच्या फेऱ्यातून सुटतो

ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਜਨੁ ਪਾਏ ॥
जो गुरुची सेवा करतो त्यालाच ज्ञान मिळू शकते

ਜਾ ਕਉ ਕਰਮਿ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਆਏ ॥੩॥
ज्याचे भाग्य निर्मात्याने लिहिले आहे. ॥३॥

ਗੁਰੁ ਮੇਰੀ ਜੀਵਨਿ ਗੁਰੁ ਆਧਾਰੁ ॥
गुरु माझे जीवन आहेत, ते माझे एकमेव आधार आहेत

ਗੁਰੁ ਮੇਰੀ ਵਰਤਣਿ ਗੁਰੁ ਪਰਵਾਰੁ ॥
माझे गुरु माझे जीवन आणि आचरण आहेत

ਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਖਸਮੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ॥
गुरु माझे स्वामी आहेत आणि म्हणून मी खऱ्या गुरूंच्या आश्रयाला राहतो

ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਾ ਕੀ ਕੀਮ ਨ ਪਾਈ ॥੪॥੧॥੧੯॥
नानक म्हणतात की गुरु हे सर्वोच्च आहेत, त्यांची महानता अवर्णनीय आहे. ॥४॥१॥१९॥

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥
मलार महाला ५ ॥

ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਹਿਰਦੈ ਵਸਾਏ ॥
जेव्हा गुरुचे चरण हृदयात राहतात

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥
दया दाखवून, प्रभु स्वतः आपल्याला एकत्र करतो

ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਲਏ ਪ੍ਰਭੁ ਲਾਇ ॥
प्रभु आपल्या सेवकाला भक्तीत गुंतवतो ॥

ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥੧॥
त्याची महानता व्यक्त करता येत नाही ॥१॥

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪੂਰਨ ਸੁਖਦਾਤੇ ॥
हे पूर्ण आनंद देणाऱ्या, दया कर

ਤੁਮ੍ਹ੍ਹਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਤੂੰ ਚਿਤਿ ਆਵਹਿ ਆਠ ਪਹਰ ਤੇਰੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तुझ्या कृपेनेच मी तुझे स्मरण करतो आणि आठ प्रहार तुझ्या भक्तीत तल्लीन होतात. ॥१॥रहाउ॥

ਗਾਵਣੁ ਸੁਨਣੁ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ ॥
हे निर्माणकर्त्या! तुझी स्तुती गाणे आणि ऐकणे हीच तुझी इच्छा आहे

ਹੁਕਮੁ ਬੂਝੈ ਸੋ ਸਾਚਿ ਸਮਾਣਾ ॥
जो आज्ञा पाळतो तो सत्यात लीन होतो

ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵਹਿ ਤੇਰਾ ਨਾਂਉ ॥
आम्ही तुझ्या नावाचा जप करून जगतो आणि

ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਥਾਉ ॥੨॥
तुझ्याशिवाय दुसरे कोणतेही निवासस्थान नाही. ॥२॥

ਦੁਖ ਸੁਖ ਕਰਤੇ ਹੁਕਮੁ ਰਜਾਇ ॥
सुख आणि दुःख हे देवाच्या आज्ञेत आणि इच्छेत आहेत. सुख आणि दुःख हे देवाच्या आज्ञेत आणि इच्छेत आहेत

ਭਾਣੈ ਬਖਸ ਭਾਣੈ ਦੇਇ ਸਜਾਇ ॥
तो एखाद्याला क्षमा करतो आणि त्याच्या इच्छेनुसार एखाद्याला शिक्षा करतो

ਦੁਹਾਂ ਸਿਰਿਆਂ ਕਾ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ॥
या जगाचा आणि दुसऱ्या जगाचा निर्माता स्वतः देव आहे

ਕੁਰਬਾਣੁ ਜਾਂਈ ਤੇਰੇ ਪਰਤਾਪ ॥੩॥
हे निर्माणकर्त्या! तुझ्या गौरवासाठी मी स्वतःचे बलिदान देण्यास तयार आहे. ॥३॥

ਤੇਰੀ ਕੀਮਤਿ ਤੂਹੈ ਜਾਣਹਿ ॥
फक्त तुम्हालाच तुमची महिमा कळते

ਤੂ ਆਪੇ ਬੂਝਹਿ ਸੁਣਿ ਆਪਿ ਵਖਾਣਹਿ ॥
तुम्ही स्वतः समजून घेता आणि ऐकता आणि तुम्ही स्वतःच कथन करता.

ਸੇਈ ਭਗਤ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਣੇ ॥
तेच अनन्य भक्त जे तुम्हाला आवडतात

ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੇ ॥੪॥੨॥੨੦॥
नानक उद्धारतात की आपण त्यांच्यावर नेहमीच बलिदान दिलेले आहोत.॥४॥२॥२०॥

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥
मलार महाला ५ ॥

ਪਰਮੇਸਰੁ ਹੋਆ ਦਇਆਲੁ ॥
देव दयाळू आहे .

ਮੇਘੁ ਵਰਸੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰ ॥
अमृताचा वर्षाव झाला आहे.

ਸਗਲੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇ ॥
सर्व जीव तृप्त आहेत आणि.

ਕਾਰਜ ਆਏ ਪੂਰੇ ਰਾਸੇ ॥੧॥
सर्व कामे पूर्ण झाली आहेत. ॥१॥

ਸਦਾ ਸਦਾ ਮਨ ਨਾਮੁ ਸਮ੍ਹ੍ਹਾਲਿ ॥
हे मन! नेहमी हरिनामाची पूजा कर

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਸੇਵਾ ਪਾਇਆ ਐਥੈ ਓਥੈ ਨਿਬਹੈ ਨਾਲਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे केवळ परिपूर्ण गुरुंच्या सेवेनेच प्राप्त होते आणि जग आणि परलोकातील सहवास पूर्ण करते. ॥१॥रहाउ॥

ਦੁਖੁ ਭੰਨਾ ਭੈ ਭੰਜਨਹਾਰ ॥
सर्व भीतींचा नाश करणाऱ्या देवाने सर्व दुःखांचा नाश केला आहे आणि

ਆਪਣਿਆ ਜੀਆ ਕੀ ਕੀਤੀ ਸਾਰ ॥
तू तुझ्या जीवनाचे सार केले आहेस

ਰਾਖਨਹਾਰ ਸਦਾ ਮਿਹਰਵਾਨ ॥
तो जगाचा रक्षक आहे आणि नेहमीच दयाळू असतो

ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਾਈਐ ਕੁਰਬਾਨ ॥੨॥
आपण नेहमीच त्याच्यासाठी स्वतःचे बलिदान देतो. ॥२॥

ਕਾਲੁ ਗਵਾਇਆ ਕਰਤੈ ਆਪਿ ॥
कर्त्याने मृत्युलाही हाकलून लावले आहे ॥

ਸਦਾ ਸਦਾ ਮਨ ਤਿਸ ਨੋ ਜਾਪਿ ॥
नेहमी मनात जप करा

ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਧਾਰਿ ਰਾਖੇ ਸਭਿ ਜੰਤ ॥
तो आपल्या कृपेच्या दृष्टीने सर्व प्राण्यांचे रक्षण करतो

ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਨਿਤ ਨਿਤ ਭਗਵੰਤ ॥੩॥
मी दररोज परमेश्वराची स्तुती गायली पाहिजे. ॥३॥

ਏਕੋ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਆਪ ॥
फक्त देवच कर्ता आहे

ਹਰਿ ਕੇ ਭਗਤ ਜਾਣਹਿ ਪਰਤਾਪ ॥
देवाच्या भक्तांना त्याचा महिमा माहित आहे

ਨਾਵੈ ਕੀ ਪੈਜ ਰਖਦਾ ਆਇਆ ॥
देव अनादि काळापासून त्याच्या नावाचा मान राखत आहे आणि

ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ ਤਿਸ ਕਾ ਬੋਲਾਇਆ ॥੪॥੩॥੨੧॥
नानक फक्त तेच बोलत आहेत जे ते त्यांना बोलायला लावत आहेत.॥४॥३॥२१॥

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥
मलार महाला ५ ॥

ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਸਗਲ ਨਿਧਾਨ ॥
गुरुच्या आश्रयामध्ये आनंदाचे सर्व खजिना सापडतात

ਸਾਚੀ ਦਰਗਹਿ ਪਾਈਐ ਮਾਨੁ ॥
खऱ्या दरबारात तुला मान आणि सन्मान मिळेल

ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਸਭੁ ਜਾਇ ॥
भ्रम, भीती, दु:ख, वेदना, सर्व निघून जातात.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਸਦ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੧॥
संत आणि महापुरुषांसोबत देवाचे गुणगान गा.॥१॥

ਮਨ ਮੇਰੇ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਸਾਲਾਹਿ ॥
हे माझ्या मन! परिपूर्ण गुरूंची स्तुती कर. हे माझ्या मन, परिपूर्ण गुरूंची स्तुती कर

ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਜਪਹੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਮਨ ਚਿੰਦੇ ਫਲ ਪਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
रात्रंदिवस आनंदाचे भांडार असलेल्या हरीचे नाव जप करा आणि इच्छित फळ मिळवा. ॥१॥रहाउ॥

ਸਤਿਗੁਰ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥
सतगुरुसारखा कोणी नाही

ਗੁਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਸੋਇ ॥
गुरु म्हणजे परम ब्रह्म, परम देव

ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੂਖ ਤੇ ਰਾਖੈ ॥
तोच आपल्याला जन्म आणि मृत्यूच्या वेदनांपासून वाचवतो.

ਮਾਇਆ ਬਿਖੁ ਫਿਰਿ ਬਹੁੜਿ ਨ ਚਾਖੈ ॥੨॥
आईपासून वेगळे झाल्यानंतर, मला पुन्हा मायेचे विष चाखावे लागणार नाही. ॥२॥

ਗੁਰ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਇ ॥
गुरुंचा महिमा अवर्णनीय आहे

ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥
जे खऱ्या नावाचे चिंतन करतात त्यांच्यासाठी गुरु हेच परमप्रभू आहेत

ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਕਰਣੀ ਸਭੁ ਸਾਚੀ ॥
त्याचे जीवन आचरण संयम आहे आणि सर्व काही सत्य आहे

ਸੋ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਜੋ ਗੁਰ ਸੰਗਿ ਰਾਚੀ ॥੩॥
ते मन शुद्ध असते जे गुरूंसोबत लीन असते. ॥३॥

ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਈਐ ਵਡ ਭਾਗਿ ॥
फक्त भाग्यवानांनाच परिपूर्ण गुरु मिळतो आणि

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮਨ ਤੇ ਤਿਆਗਿ ॥
मनातून काम, क्रोध आणि लोभ सोडून दिले जातात

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰ ਚਰਣ ਨਿਵਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਸਚੁ ਅਰਦਾਸਿ ॥੪॥੪॥੨੨॥
कृपया मला गुरुच्या चरणी ठेवा.ही नानकांची देवाला खरी प्रार्थना आहे ॥४॥४॥२२॥

ਰਾਗੁ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ਪੜਤਾਲ ਘਰੁ ੩
रगु मलार महाला ५ निरीक्षण गृह ३

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਗੁਰ ਮਨਾਰਿ ਪ੍ਰਿਅ ਦਇਆਰ ਸਿਉ ਰੰਗੁ ਕੀਆ ॥
हे सत्संगी मित्रा! गुरुंना पटवून देऊन, मी दयाळू प्रियकराचा सहवास अनुभवला आहे

ਕੀਨੋ ਰੀ ਸਗਲ ਸੀਂਗਾਰ ॥
शुभ गुणांचे सर्व अलंकार झाले आहेत

ਤਜਿਓ ਰੀ ਸਗਲ ਬਿਕਾਰ ॥
मी माझे सर्व दुर्गुण सोडून दिले आहेत आणि

ਧਾਵਤੋ ਅਸਥਿਰੁ ਥੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
अस्वस्थ मन स्थिर झाले आहे.॥१॥रहाउ॥

ਐਸੇ ਰੇ ਮਨ ਪਾਇ ਕੈ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਕੈ ਕਰਿ ਸਾਧਨ ਸਿਉ ਸੰਗੁ ॥
हे मना, अहंकार सोडून दे आणि संतांचा सहवास राख; अशा प्रकारे, देवाला मिळाल्यानंतर तुला आनंद मिळाला आहे

ਬਾਜੇ ਬਜਹਿ ਮ੍ਰਿਦੰਗ ਅਨਾਹਦ ਕੋਕਿਲ ਰੀ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਬੋਲੈ ਮਧੁਰ ਬੈਨ ਅਤਿ ਸੁਹੀਆ ॥੧॥
आनंदाची वाद्ये वाजत आहेत, संतांच्या जिभा रामाचे नाव घेत आहेत, कोकिळाप्रमाणे, गोड आणि अतिशय सुंदर शब्द उच्चारत आहेत ॥१॥

ਐਸੀ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਕੀ ਸੋਭ ਅਤਿ ਅਪਾਰ ਪ੍ਰਿਅ ਅਮੋਘ ਤੈਸੇ ਹੀ ਸੰਗਿ ਸੰਤ ਬਨੇ ॥
हे प्रिये! तुझ्या दर्शनाचे सौंदर्य इतके अनंत आहे, तसेच संतांच्या हृदयांना तुला पाहण्याची इच्छा असते.

ਭਵ ਉਤਾਰ ਨਾਮ ਭਨੇ ॥
ते जगाचा समुद्र पार करण्यासाठी रामाचे नाव घेतात आणि

ਰਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਮਾਲ ॥
रामाच्या नावाचा मंत्र म्हणजे त्याची जपमाळ

ਮਨਿ ਫੇਰਤੇ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਸੰਗੀਆ ॥
जे देवाच्या सहकाऱ्यांसह हरीचे नामस्मरण करतात

ਜਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਥੀਆ ॥੨॥੧॥੨੩॥
हे नानक! प्रिय परमेश्वर त्यांना त्यांच्या प्राणांपेक्षाही प्रिय आहे. ॥२॥१॥२३॥

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥
मलार महाला ५ ॥

ਮਨੁ ਘਨੈ ਭ੍ਰਮੈ ਬਨੈ ॥
हे मन घनदाट जंगलात भटकत राहते

ਉਮਕਿ ਤਰਸਿ ਚਾਲੈ॥ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਬੇ ਕੀ ਚਾਹ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तो उत्साहाने चालतो. त्याला परमेश्वराला भेटण्याची इच्छा आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਤ੍ਰੈ ਗੁਨ ਮਾਈ ਮੋਹਿ ਆਈ ਕਹੰਉ ਬੇਦਨ ਕਾਹਿ ॥੧॥
तीन गुण असलेली माया मला मोहित करत आहे. मी माझे दुःख कोणाला सांगू?

ਆਨ ਉਪਾਵ ਸਗਰ ਕੀਏ ਨਹਿ ਦੂਖ ਸਾਕਹਿ ਲਾਹਿ ॥
मी इतर सर्व उपाय करून पाहिले पण माझा त्रास कमी झाला नाही

ਭਜੁ ਸਰਨਿ ਸਾਧੂ ਨਾਨਕਾ ਮਿਲੁ ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦਹਿ ਗਾਹਿ ॥੨॥੨॥੨੪॥
हे नानक! संत आणि महापुरुषांचा आश्रय घ्या आणि देवाचे गुणगान गा. ॥२॥२॥२४॥

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥
मलार महाला ५ ॥

ਪ੍ਰਿਅ ਕੀ ਸੋਭ ਸੁਹਾਵਨੀ ਨੀਕੀ ॥
प्रियजनाचे सौंदर्य सुंदर आणि चांगले आहे

ਹਾਹਾ ਹੂਹੂ ਗੰਧ੍ਰਬ ਅਪਸਰਾ ਅਨੰਦ ਮੰਗਲ ਰਸ ਗਾਵਨੀ ਨੀਕੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हाहा हूहू गंधर्व आणि स्वर्गीय अप्सरा परमेश्वराची गोड स्तुती गात आहेत. ॥१॥रहाउ॥

ਧੁਨਿਤ ਲਲਿਤ ਗੁਨਗ੍ਯ ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਰੂਪ ਦਿਖਾਵਨੀ ਨੀਕੀ ॥੧॥
सुंदर आणि ऋषी तिच्या सौंदर्याचे अनेक प्रकारे कौतुक करत आहेत आणि त्यांचे स्वतःचे सुंदर रूप दाखवत आहेत. ॥१॥

ਗਿਰਿ ਤਰ ਥਲ ਜਲ ਭਵਨ ਭਰਪੁਰਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਲਾਲਨ ਛਾਵਨੀ ਨੀਕੀ ॥
पर्वत, झाडे, पृथ्वी, पाणी आणि इमारती प्रत्येक हृदयात उपस्थित आहेत

ਸਾਧਸੰਗਿ ਰਾਮਈਆ ਰਸੁ ਪਾਇਓ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕੈ ਭਾਵਨੀ ਨੀਕੀ ॥੨॥੩॥੨੫॥
हे नानक! ज्यांच्या हृदयात पूर्ण भक्ती आहे ते संत आणि महापुरुषांसह देवाची स्तुती करीत आहेत. ॥२॥३॥२५॥

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥
मलार महाला ५ ॥

ਗੁਰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਧਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मी माझ्या प्रिय गुरूंचे चरणकमल माझ्या मनात ठेवले आहेत. ॥१॥रहाउ॥

ਦਰਸੁ ਸਫਲਿਓ ਦਰਸੁ ਪੇਖਿਓ ਗਏ ਕਿਲਬਿਖ ਗਏ ॥
दृष्टी फलदायी आहे; गुरुंच्या दर्शनाने सर्व पापे नष्ट होतात आणि मन शुद्ध आणि तेजस्वी होते. ॥१॥

ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਉਜੀਆਰੇ ॥੧॥
हे अद्भुत दिव्य खेळ पाहून. ॥१॥

ਬਿਸਮ ਬਿਸਮੈ ਬਿਸਮ ਭਈ ॥
हे मोठे आश्चर्य आहे की

ਅਘ ਕੋਟਿ ਹਰਤੇ ਨਾਮ ਲਈ ॥
देवाचे नाव घेतल्याने लाखो पापे नष्ट होतात

ਗੁਰ ਚਰਨ ਮਸਤਕੁ ਡਾਰਿ ਪਹੀ ॥
मी माझे डोके गुरुंच्या चरणी ठेवले आहे

ਪ੍ਰਭ ਏਕ ਤੂੰਹੀ ਏਕ ਤੁਹੀ ॥
हे प्रभू! तूच आमचा एकमेव रक्षक आहेस, तूच आमचा एकमेव आधार आहेस

ਭਗਤ ਟੇਕ ਤੁਹਾਰੇ ॥
भक्त तुमच्या शरणात आहेत

ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਦੁਆਰੇ ॥੨॥੪॥੨੬॥
नानक म्हणतात की आम्ही तुमच्या दाराशी आश्रय घेण्यासाठी आलो आहोत. ॥२॥४॥२६॥

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥
मलार महाला ५ ॥

ਬਰਸੁ ਸਰਸੁ ਆਗਿਆ ॥
हे गुरुरूपी मेघ! देवाच्या आज्ञेने नामाचा वर्षाव कर

ਹੋਹਿ ਆਨੰਦ ਸਗਲ ਭਾਗ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
सर्वांचे भाग्य जागृत होवो आणि फक्त आनंदच राहो. ॥१॥रहाउ॥

ਸੰਤ ਸੰਗੇ ਮਨੁ ਪਰਫੜੈ ਮਿਲਿ ਮੇਘ ਧਰ ਸੁਹਾਗ ॥੧॥
संतांच्या संगतीत मन फुलते जसे ढगांना पाहून पृथ्वी आनंदी होते. ॥१॥

ਘਨਘੋਰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮੋਰ ॥
ढगांचा आवाज ऐकून मोरात ज्याप्रमाणे प्रेम निर्माण होते

ਚਿਤੁ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਬੂੰਦ ਓਰ ॥
स्वाती थेंबांनी कोकिळेचे मन आनंदाने भरले आहे

ਐਸੋ ਹਰਿ ਸੰਗੇ ਮਨ ਮੋਹ ॥
त्याचप्रमाणे मन भगवंतावर मोहित होते

ਤਿਆਗਿ ਮਾਇਆ ਧੋਹ ॥
हे नानक! मी भ्रम, मत्सर आणि द्वेषाचा त्याग केला आहे आणि

ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਨਾਨਕ ਜਾਗਿਆ ॥੨॥੫॥੨੭॥
संतांना भेटून मी सावध झालो आहे ॥२॥५॥२७॥

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥
मलार महाला ५ ॥

ਗੁਨ ਗੋੁਪਾਲ ਗਾਉ ਨੀਤ ॥
हे सज्जनांनो! नेहमी परमेश्वराचे गुणगान करा

ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਾਰਿ ਚੀਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मनात रामाचे नाव ठेवा. ॥१॥रहाउ॥

ਛੋਡਿ ਮਾਨੁ ਤਜਿ ਗੁਮਾਨੁ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂਆ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥
अभिमान आणि अहंकार सोडून संतांच्या संगतीत राहा

ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਏਕ ਰੰਗਿ ਮਿਟਿ ਜਾਂਹਿ ਦੋਖ ਮੀਤ ॥੧॥
हे मित्रा! एकाग्र होऊन देवाचे स्मरण कर आणि तुझी सर्व पाप आणि दोष नष्ट होतील. ॥१॥

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਭਏ ਦਇਆਲ ॥
जेव्हा परब्रह्म दयाळू असतात

ਬਿਨਸਿ ਗਏ ਬਿਖੈ ਜੰਜਾਲ ॥
इंद्रिय इच्छांचे गुंता नष्ट होतात

ਸਾਧ ਜਨਾਂ ਕੈ ਚਰਨ ਲਾਗਿ ॥
अरे नानक, संतांच्या चरणांना स्पर्श करणे

ਨਾਨਕ ਗਾਵੈ ਗੋਬਿੰਦ ਨੀਤ ॥੨॥੬॥੨੮॥
देवाची सदैव स्तुती करा ॥२॥६॥२८॥

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥
मलार महाला ५ ॥

ਘਨੁ ਗਰਜਤ ਗੋਬਿੰਦ ਰੂਪ ॥
गुरुच्या रूपातील ढग देवाचे गुणगान गात आहे

ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਸੁਖ ਚੈਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
गुरुच्या आश्रयाला देवाची स्तुती गाण्याने सुख आणि शांती मिळते. ॥१॥रहाउ॥

ਹਰਿ ਚਰਨ ਸਰਨ ਤਰਨ ਸਾਗਰ ਧੁਨਿ ਅਨਹਤਾ ਰਸ ਬੈਨ ॥੧॥
देवाच्या चरणांचे आश्रय जगाचा महासागर पार करण्यास मदत करेल, गोड शब्दांमधून अनाहत ध्वनी प्रतिध्वनीत होत आहे. ॥१॥

ਪਥਿਕ ਪਿਆਸ ਚਿਤ ਸਰੋਵਰ ਆਤਮ ਜਲੁ ਲੈਨ ॥
जेव्हा साधकाला देवाला भेटण्याची तहान लागते तेव्हा तो आपले मन पाण्याच्या सरोवरात बुडवतो

ਹਰਿ ਦਰਸ ਪ੍ਰੇਮ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਦੈਨ ॥੨॥੭॥੨੯॥
भक्तांना देवाचे दर्शन आवडते. नानक म्हणतात की परमेश्वर केवळ त्याच्या कृपेनेच दर्शन देतो. ॥२॥७॥२९॥

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥
मलार महाला ५ ॥

ਹੇ ਗੋਬਿੰਦ ਹੇ ਗੋਪਾਲ ਹੇ ਦਇਆਲ ਲਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे गोविंद! हे जगाचे रक्षक, हे गरिबांवर दयाळू. ॥१॥रहाउ॥

ਪ੍ਰਾਨ ਨਾਥ ਅਨਾਥ ਸਖੇ ਦੀਨ ਦਰਦ ਨਿਵਾਰ ॥੧॥
हे प्राणनाथ (जीवनाचे स्वामी), हे गरिबांचे मित्र, तूच गरिबांचे दुःख दूर करतोस. ॥१॥

ਹੇ ਸਮ੍ਰਥ ਅਗਮ ਪੂਰਨ ਮੋਹਿ ਮਇਆ ਧਾਰਿ ॥੨॥
हे सर्वशक्तिमान! दुर्गम आणि पूर्ण देवा, कृपया माझ्यावर दया करा ॥२॥

ਅੰਧ ਕੂਪ ਮਹਾ ਭਇਆਨ ਨਾਨਕ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰ ॥੩॥੮॥੩੦॥
नानक तुम्हाला विनंती करतात की मला जगातील ही मोठी आंधळी विहीर ओलांडण्यास मदत करा. ॥३॥८॥३०॥

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੧
मलार महाला १ अष्टपडिया घर १

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਚਕਵੀ ਨੈਨ ਨੀਦ ਨਹਿ ਚਾਹੈ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਨੀਂਦ ਨ ਪਾਈ ॥
प्रियकरापासून वियोग झाल्यामुळे चकवीच्या डोळ्यांना झोप येत नाही; प्रियकराविना ती जागी राहते

ਸੂਰੁ ਚਰ੍ਹੈ ਪ੍ਰਿਉ ਦੇਖੈ ਨੈਨੀ ਨਿਵਿ ਨਿਵਿ ਲਾਗੈ ਪਾਂਈ ॥੧॥
सूर्य उगवल्यावर ती आपल्या प्रियकराला डोळ्यांनी पाहते आणि नतमस्तक होते. ॥१॥

ਪਿਰ ਭਾਵੈ ਪ੍ਰੇਮੁ ਸਖਾਈ ॥
फक्त प्रेयसीचे प्रेम आवडते

ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਘੜੀ ਨਹੀ ਜਗਿ ਜੀਵਾ ਐਸੀ ਪਿਆਸ ਤਿਸਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
त्याच्या दर्शनाची मला इतकी तहान लागली आहे की या जगात त्याच्याशिवाय क्षणभरही जगणे माझ्यासाठी कठीण झाले आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਸਰਵਰਿ ਕਮਲੁ ਕਿਰਣਿ ਆਕਾਸੀ ਬਿਗਸੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਈ ॥
कमळ सरोवरात राहते; सूर्याची किरणे आकाशात असतात; नैसर्गिक किरणांपासून कमळ फुलते

ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਨੀ ਅਭ ਐਸੀ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ ॥੨॥
मी माझ्या प्रिय प्रभूवर अशा प्रेमात पडलो आहे जसे प्रकाश प्रकाशात विलीन होतो. ॥२॥

ਚਾਤ੍ਰਿਕੁ ਜਲ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਟੇਰੈ ਬਿਲਪ ਕਰੈ ਬਿਲਲਾਈ ॥
पाण्याशिवाय चातक आपल्या प्रियकरासाठी रडत राहतो.

ਘਨਹਰ ਘੋਰ ਦਸੌ ਦਿਸਿ ਬਰਸੈ ਬਿਨੁ ਜਲ ਪਿਆਸ ਨ ਜਾਈ ॥੩॥
ढग दहाही दिशांना जोरदार पाऊस पाडतात आणि ज्याप्रमाणे स्वातीच्या थेंबाशिवाय चातकची तहान भागत नाही. त्याचप्रमाणे ज्या भक्तांची तहान फक्त हरिनामाच्या पाण्याने भागते त्यांची स्थितीही अशीच असते. ॥३॥

ਮੀਨ ਨਿਵਾਸ ਉਪਜੈ ਜਲ ਹੀ ਤੇ ਸੁਖ ਦੁਖ ਪੁਰਬਿ ਕਮਾਈ ॥
मासे पाण्यात राहतात, तिथेच जन्म घेतात आणि पूर्व कर्मामुळे सुख-दुःख मिळवतात

ਖਿਨੁ ਤਿਲੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕੈ ਪਲੁ ਜਲ ਬਿਨੁ ਮਰਨੁ ਜੀਵਨੁ ਤਿਸੁ ਤਾਂਈ ॥੪॥
ती पाण्याशिवाय क्षणभरही जगू शकत नाही. पाणी हे तिचे जीवन आहे आणि पाण्याशिवाय ती मरते. त्याचप्रमाणे, देवाची भक्ती हा भक्तांच्या जीवनाचा आधार आहे. ॥४॥

ਧਨ ਵਾਂਢੀ ਪਿਰੁ ਦੇਸ ਨਿਵਾਸੀ ਸਚੇ ਗੁਰ ਪਹਿ ਸਬਦੁ ਪਠਾਈਂ ॥
परक्या देशात राहणारा आत्मा खऱ्या गुरूंद्वारे देशात राहणाऱ्या प्रिय परमेश्वराला संदेश पाठवतो

ਗੁਣ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਿਦੈ ਨਿਵਾਸੀ ਭਗਤਿ ਰਤੀ ਹਰਖਾਈ ॥੫॥
सद्गुण गोळा करून, ती प्रभूला तिच्या हृदयात वास करते आणि त्याच्या भक्तीत मग्न होऊन आनंदी होते. ॥५॥

ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਕਰੈ ਸਭੈ ਹੈ ਜੇਤੀ ਗੁਰ ਭਾਵੈ ਪ੍ਰਿਉ ਪਾਈਂ ॥
सर्व प्राणीमात्रांना त्यांच्या प्रियकराला मिळवायचे असते; जेव्हा गुरुंना ते योग्य वाटते तेव्हा त्यांना त्यांच्या प्रियकराची प्राप्ती होते

ਪ੍ਰਿਉ ਨਾਲੇ ਸਦ ਹੀ ਸਚਿ ਸੰਗੇ ਨਦਰੀ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ॥੬॥
गुरुच्या कृपेने आपण प्रभूशी कायमचे एकरूप झालो आहोत ॥६॥

ਸਭ ਮਹਿ ਜੀਉ ਜੀਉ ਹੈ ਸੋਈ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥
जीवनाचा प्रकाश प्रत्येकामध्ये उपस्थित आहे; परमेश्वर स्वतः प्रत्येक हृदयात उपस्थित आहे

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਘਰ ਹੀ ਪਰਗਾਸਿਆ ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਈ ॥੭॥
गुरुंच्या कृपेने, माझ्या हृदयात सत्याचा प्रकाश पसरला आहे आणि मी सहजपणे प्रभूमध्ये विलीन झालो आहे. ॥७॥

ਅਪਨਾ ਕਾਜੁ ਸਵਾਰਹੁ ਆਪੇ ਸੁਖਦਾਤੇ ਗੋਸਾਂਈਂ ॥
जो स्वामी स्वतः आनंद देतो तो आपले कार्य पूर्ण करतो

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਘਰ ਹੀ ਪਿਰੁ ਪਾਇਆ ਤਉ ਨਾਨਕ ਤਪਤਿ ਬੁਝਾਈ ॥੮॥੧॥
गुरु नानक म्हणतात की जेव्हा गुरुंच्या कृपेने मला माझ्या हृदयात परमेश्वर सापडला तेव्हा मला शांती मिळाली. ॥८॥१॥

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੧ ॥
मलार महाला १ ॥

ਜਾਗਤੁ ਜਾਗਿ ਰਹੈ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਮੈ ਕੋ ਨਾਹੀ ॥
गुरुच्या सेवेत, जागरूक सेवकाला कळते की देवाशिवाय माझा कोणताही आधार नाही

ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਰਹਣੁ ਨ ਪਾਵੈ ਆਚੁ ਕਾਚੁ ਢਰਿ ਪਾਂਹੀ ॥੧॥
ज्याप्रमाणे काच आगीत वितळतो, त्याचप्रमाणे, अनेक प्रयत्न करूनही, शरीर सारखे राहत नाही आणि वितळून जाते. ॥१॥

ਇਸੁ ਤਨ ਧਨ ਕਾ ਕਹਹੁ ਗਰਬੁ ਕੈਸਾ ॥
हे भाऊ! मला सांग, मला या शरीराचा आणि संपत्तीचा अभिमान का आहे?

ਬਿਨਸਤ ਬਾਰ ਨ ਲਾਗੈ ਬਵਰੇ ਹਉਮੈ ਗਰਬਿ ਖਪੈ ਜਗੁ ਐਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे वेड्यांनो! त्याचा नाश होण्यास विलंब नाही. अशाप्रकारे अभिमानाने संपूर्ण जग नष्ट होत आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਜੈ ਜਗਦੀਸ ਪ੍ਰਭੂ ਰਖਵਾਰੇ ਰਾਖੈ ਪਰਖੈ ਸੋਈ ॥
संपूर्ण विश्वात जगदीशची स्तुती होत आहे, तो रक्षक आहे आणि तो फक्त आपली परीक्षा घेतो

ਜੇਤੀ ਹੈ ਤੇਤੀ ਤੁਝ ਹੀ ਤੇ ਤੁਮ੍ਹ ਸਰਿ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥੨॥
तुझ्यासारखा कोणी नाही ज्याच्यापासून सर्व जगाचा जन्म झाला आहे. ॥२॥

ਜੀਅ ਉਪਾਇ ਜੁਗਤਿ ਵਸਿ ਕੀਨੀ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਜਨੁ ॥
सर्व सजीव प्राण्यांची निर्मिती केल्यानंतर, सर्वशक्तिमान देवाने जीवनपद्धती आपल्या नियंत्रणात ठेवली आहे आणि ते स्वतः ज्ञानाचे अमृत देणारे गुरु आहेत

ਅਮਰੁ ਅਨਾਥ ਸਰਬ ਸਿਰਿ ਮੋਰਾ ਕਾਲ ਬਿਕਾਲ ਭਰਮ ਭੈ ਖੰਜਨੁ ॥੩॥
तो अमर आहे, स्वयंभू आहे, सर्वशक्तिमान आहे, तो काळाचा काळ आहे आणि तो गोंधळ आणि भीतीचा नाश करणारा आहे. ॥३॥

ਕਾਗਦ ਕੋਟੁ ਇਹੁ ਜਗੁ ਹੈ ਬਪੁਰੋ ਰੰਗਨਿ ਚਿਹਨ ਚਤੁਰਾਈ ॥
हे जग कागदापासून बनलेला किल्ला आहे, त्याचे रंग आणि खुणा हुशारी आहेत

ਨਾਨ੍ਹ੍ਹੀ ਸੀ ਬੂੰਦ ਪਵਨੁ ਪਤਿ ਖੋਵੈ ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਖਿਨੁ ਤਾਈਂ ॥੪॥
एक लहानसा थेंब आणि वाहणारा वारा त्यांचे सौंदर्य गमावून बसतो आणि क्षणार्धात जीवन मृत्युत रूपांतरित होते. ॥४॥

ਨਦੀ ਉਪਕੰਠਿ ਜੈਸੇ ਘਰੁ ਤਰਵਰੁ ਸਰਪਨਿ ਘਰੁ ਘਰ ਮਾਹੀ ॥
जर नदीच्या काठावर घर किंवा झाड असेल आणि त्या घरात साप राहत असेल

ਉਲਟੀ ਨਦੀ ਕਹਾਂ ਘਰੁ ਤਰਵਰੁ ਸਰਪਨਿ ਡਸੈ ਦੂਜਾ ਮਨ ਮਾਂਹੀ ॥੫॥
नदी उलटी वाहताच, घरे आणि झाडे नष्ट होतात आणि घरातून उपटून काढलेला साप द्वैतवादी भावनेने लोकांना चावू लागतो. ॥५॥

ਗਾਰੁੜ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਬਿਖਿਆ ਗੁਰਮਤਿ ਜਾਰੀ ॥
गरुडी मंत्राच्या स्वरूपात गुरूंचे ज्ञान, ध्यान, शब्द आणि शिकवण विष नष्ट करतात

ਮਨ ਤਨ ਹੇਂਵ ਭਏ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਨਿਰਾਰੀ ॥੬॥
मन आणि शरीर शांत होतात आणि देवाची खरी आणि अद्वितीय भक्ती प्राप्त होते. ॥६॥

ਜੇਤੀ ਹੈ ਤੇਤੀ ਤੁਧੁ ਜਾਚੈ ਤੂ ਸਰਬ ਜੀਆਂ ਦਇਆਲਾ ॥
हे देवा! जग तुला कितीही मागते तरी तू सर्व प्राण्यांवर दया करतोस

ਤੁਮ੍ਹ੍ਹਰੀ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਪਤਿ ਰਾਖਹੁ ਸਾਚੁ ਮਿਲੈ ਗੋਪਾਲਾ ॥੭॥
मी तुमच्या आश्रयाला आलो आहे, कृपया माझा मान राखा, मला तुम्हाला सत्यात भेटायचे आहे ॥७॥

ਬਾਧੀ ਧੰਧਿ ਅੰਧ ਨਹੀ ਸੂਝੈ ਬਧਿਕ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ॥
आपल्या कामात व्यस्त असलेले लोक अज्ञानी आणि आंधळे असतात, त्यांना काहीच समज नसते आणि म्हणूनच ते खून आणि अत्याचार करतात

ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲੈ ਤ ਸੂਝਸਿ ਬੂਝਸਿ ਸਚ ਮਨਿ ਗਿਆਨੁ ਸਮਾਵੈ ॥੮॥
सतीगुरू सापडले तर मनाचे आणि ज्ञानाचे सत्य कळते. खरा गुरु सापडला की चांगल्या आणि वाईटाची समज येते आणि मनात सत्य आणि ज्ञानाचा प्रकाश पडतो. ॥८॥

ਨਿਰਗੁਣ ਦੇਹ ਸਾਚ ਬਿਨੁ ਕਾਚੀ ਮੈ ਪੂਛਉ ਗੁਰੁ ਅਪਨਾ ॥
मी माझ्या गुरूंना विचारले तेव्हा त्यांनी मला सांगितले की हे गुणहीन शरीर सत्याशिवाय नाशवंत आहे

ਨਾਨਕ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਪ੍ਰਭੂ ਦਿਖਾਵੈ ਬਿਨੁ ਸਾਚੇ ਜਗੁ ਸੁਪਨਾ ॥੯॥੨॥
हे नानक! फक्त गुरुच आपल्याला परमेश्वर दाखवू शकतात, सत्याशिवाय संपूर्ण जग स्वप्न आहे ॥९॥॥२॥

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੧ ॥
मलार महाला १ ॥

ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਮੀਨ ਜਲ ਹੀ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਸਾਰਿੰਗ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਈ ॥੧॥
चातक आणि माशांना फक्त पाण्यानेच आनंद मिळतो आणि हरणांना संगीताचा आवाज आवडतो. ॥१॥

ਰੈਨਿ ਬਬੀਹਾ ਬੋਲਿਓ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे माझ्या आई, उत्सुक कोकिळा रात्रभर हाक मारते. ॥१॥रहाउ॥

ਪ੍ਰਿਅ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਉਲਟੈ ਕਬਹੂ ਜੋ ਤੈ ਭਾਵੈ ਸਾਈ ॥੨॥
प्रिय परमेश्वरावरील प्रेम कधीच संपत नाही. परमेश्वराला जे आवडते तेच प्रेम आहे. ॥२॥

ਨੀਦ ਗਈ ਹਉਮੈ ਤਨਿ ਥਾਕੀ ਸਚ ਮਤਿ ਰਿਦੈ ਸਮਾਈ ॥੩॥
देवाच्या प्रेमात, झोप गेली आहे, शरीरातून अभिमान गेला आहे आणि खऱ्या शिकवणी माझ्या हृदयात प्रवेश केल्या आहेत. ॥३॥

ਰੂਖੀਂ ਬਿਰਖੀਂ ਊਡਉ ਭੂਖਾ ਪੀਵਾ ਨਾਮੁ ਸੁਭਾਈ ॥੪॥
जरी मी पक्ष्यासारखा झाडांवर उडत असलो तरी मला भूक लागते. नामाचे नैसर्गिक अमृत पिऊन मी तृप्त होतो. ॥४॥

ਲੋਚਨ ਤਾਰ ਲਲਤਾ ਬਿਲਲਾਤੀ ਦਰਸਨ ਪਿਆਸ ਰਜਾਈ ॥੫॥
तुला पाहण्याच्या तहानेने डोळे तळमळत आहेत आणि जीभ सुकत आहे ॥५॥

ਪ੍ਰਿਅ ਬਿਨੁ ਸੀਗਾਰੁ ਕਰੀ ਤੇਤਾ ਤਨੁ ਤਾਪੈ ਕਾਪਰੁ ਅੰਗਿ ਨ ਸੁਹਾਈ ॥੬॥
माझ्या प्रियकराशिवाय, मी माझे शरीर जितके सजवतो तितके ते जास्त जळते आणि माझे कपडेही सुंदर दिसत नाहीत. ॥६॥

ਅਪਨੇ ਪਿਆਰੇ ਬਿਨੁ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕੰਉ ਬਿਨ ਮਿਲੇ ਨੀਂਦ ਨ ਪਾਈ ॥੭॥
माझ्या प्रियकराशिवाय मी एक क्षणही जगू शकत नाही आणि त्याला भेटल्याशिवाय मी झोपू शकत नाही.॥७॥

ਪਿਰੁ ਨਜੀਕਿ ਨ ਬੂਝੈ ਬਪੁੜੀ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਦਿਖਾਈ ॥੮॥
माझा प्रिय प्रभू माझ्या जवळ होता, पण मी, बिचारा, समजू शकलो नाही. पण खऱ्या गुरुंनी मला त्यांचे दर्शन दाखवले आहे. ॥८॥

ਸਹਜਿ ਮਿਲਿਆ ਤਬ ਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਈ ॥੯॥
जेव्हा मी प्रभूला नैसर्गिकरित्या भेटलो तेव्हा मला परम आनंद मिळाला आणि त्याच्या शब्दांनी माझी सर्व तहान भागली. ॥९॥

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤੁਝ ਤੇ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਕੀਮਤਿ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧੦॥੩॥
नानक म्हणतात, हे देवा! माझे मन तुझ्यावर समाधानी आहे, त्याचे मूल्यांकन करता येत नाही.॥१०॥३॥

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੨
मलार महाला १ अष्टपडिया घर २

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਅਖਲੀ ਊਂਡੀ ਜਲੁ ਭਰ ਨਾਲਿ ॥
पाण्याच्या वजनाखाली पृथ्वी वाकलेली आहे

ਡੂਗਰੁ ਊਚਉ ਗੜੁ ਪਾਤਾਲਿ ॥
पर्वत उंच आहेत आणि खंदक पाताळापर्यंत पसरलेले आहेत

ਸਾਗਰੁ ਸੀਤਲੁ ਗੁਰ ਸਬਦ ਵੀਚਾਰਿ ॥
गुरूच्या शिकवणीचे ध्यान केल्याने जगाचा सागर थंड होतो

ਮਾਰਗੁ ਮੁਕਤਾ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ॥੧॥
अहंकाराला मारल्याने मुक्तीचा मार्ग सोपा होतो. अहंकाराला मारल्याने मुक्तीचा मार्ग सोपा होतो.॥१॥

ਮੈ ਅੰਧੁਲੇ ਨਾਵੈ ਕੀ ਜੋਤਿ ॥
मी एक आंधळा आहे, माझ्याकडे देवाच्या नावाचा प्रकाश आहे आणि

ਨਾਮ ਅਧਾਰਿ ਚਲਾ ਗੁਰ ਕੈ ਭੈ ਭੇਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
गुरुच्या प्रेमळ आणि शांत स्वभावामुळे, माणूस नावाच्या आधारावर पुढे जातो. ॥१॥रहाउ॥

ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦੀ ਪਾਧਰੁ ਜਾਣਿ ॥
केवळ गुरुंच्या शिकवणीनेच मार्ग जाणता येतो आणि

ਗੁਰ ਕੇ ਤਕੀਐ ਸਾਚੈ ਤਾਣਿ ॥
गुरुच्या मदतीने खरी शक्ती मिळते

ਨਾਮੁ ਸਮ੍ਾਲਸਿ ਰੂੜ੍ੀ ਬਾਣਿ ॥
तो सुंदर शब्दांनी नाव आठवतो आणि

ਥੈਂ ਭਾਵੈ ਦਰੁ ਲਹਸਿ ਪਿਰਾਣਿ ॥੨॥
जर तू तयार असशील तर मी तुझे दार ओळखतो ॥२॥

ਊਡਾਂ ਬੈਸਾ ਏਕ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥
मी चालतो किंवा बसतो, मी एकाच देवावर लक्ष केंद्रित करतो

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਨਾਮ ਆਧਾਰ ॥
गुरुच्या शिकवणीमुळे ज्याला नामाचा आधार आहे तो ॥

ਨਾ ਜਲੁ ਡੂੰਗਰੁ ਨ ਊਚੀ ਧਾਰ ॥
पर्वत आणि उच्च प्रवाह देखील त्याच्यावर परिणाम करत नाहीत.

ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਤਹ ਮਗੁ ਨ ਚਾਲਣਹਾਰ ॥੩॥
त्याला खऱ्या घरात स्थान मिळते आणि त्याला कोणत्याही कठीण मार्गावर चालावे लागत नाही. ॥३॥

ਜਿਤੁ ਘਰਿ ਵਸਹਿ ਤੂਹੈ ਬਿਧਿ ਜਾਣਹਿ ਬੀਜਉ ਮਹਲੁ ਨ ਜਾਪੈ ॥
तुम्ही राहता त्या घरात तुम्हाला कायदा माहीत आहे, इतर कोणालाही माहीत नाही.

ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਝਹੁ ਸਮਝ ਨ ਹੋਵੀ ਸਭੁ ਜਗੁ ਦਬਿਆ ਛਾਪੈ ॥
सद्गुरुशिवाय समज नाही आणि संपूर्ण जग अज्ञानाच्या कचऱ्यात गाडले गेले आहे.

ਕਰਣ ਪਲਾਵ ਕਰੈ ਬਿਲਲਾਤਉ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਨਾਮੁ ਨ ਜਾਪੈ ॥
तो रडतो आणि ओरडतो पण गुरुशिवाय त्याला हरिचे नाव आठवत नाही

ਪਲ ਪੰਕਜ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਛਡਾਏ ਜੇ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਸਿਞਾਪੈ ॥੪॥
जर एखाद्याने गुरुंच्या शिकवणी ओळखल्या तर क्षणार्धात तो प्रभूच्या नावाने बंधनातून मुक्त होतो. ॥४॥

ਇਕਿ ਮੂਰਖ ਅੰਧੇ ਮੁਗਧ ਗਵਾਰ ॥
काही आंधळे, मूर्ख आणि अज्ञानी लोक आहेत

ਇਕਿ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭੈ ਨਾਮ ਅਧਾਰ ॥
असे अनेक लोक आहेत जे सद्‌गुरुंच्या प्रेमात राहतात आणि त्यांच्या नावाचे स्मरण करण्यावर अवलंबून असतात

ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਮੀਠੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰ ॥
गुरुचे शब्द शुद्ध, गोड आणि अमृताच्या प्रवाहासारखे असतात

ਜਿਨਿ ਪੀਤੀ ਤਿਸੁ ਮੋਖ ਦੁਆਰ ॥੫॥
ज्याने हे प्यायले आहे त्याला मोक्ष मिळाला आहे ॥५॥

ਨਾਮੁ ਭੈ ਭਾਇ ਰਿਦੈ ਵਸਾਹੀ ਗੁਰ ਕਰਣੀ ਸਚੁ ਬਾਣੀ ॥
भक्तीने, परमेश्वराचे नाव तुमच्या हृदयात ठेवा आणि गुरुच्या शब्दांद्वारे खरे कार्य करा

ਇੰਦੁ ਵਰਸੈ ਧਰਤਿ ਸੁਹਾਵੀ ਘਟਿ ਘਟਿ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ ॥
पाऊस पडला की पृथ्वी सुंदर होते. देवाचा प्रकाश प्रत्येक भांड्यात झिरपतो

ਕਾਲਰਿ ਬੀਜਸਿ ਦੁਰਮਤਿ ਐਸੀ ਨਿਗੁਰੇ ਕੀ ਨੀਸਾਣੀ ॥
ज्याप्रमाणे नापीक जमिनीवर बियाणे पेरून काही फायदा होत नाही, त्याचप्रमाणे, हे वाईट मनाच्या मूर्खाचे लक्षण आहे की त्याला कितीही सल्ला दिला तरी त्याचा त्याच्यावर काहीही परिणाम होत नाही

ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਝਹੁ ਘੋਰ ਅੰਧਾਰਾ ਡੂਬਿ ਮੁਏ ਬਿਨੁ ਪਾਣੀ ॥੬॥
गुरुशिवाय घोर अंधार असतो आणि प्राणी पाण्याशिवाय बुडतो.॥६॥

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕੀਨੋ ਸੁ ਪ੍ਰਭੂ ਰਜਾਇ ॥
जे काही घडते ते परमेश्वराच्या इच्छेनुसार असते

ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੁ ਮੇਟਣਾ ਨ ਜਾਇ ॥
जे निर्माणकर्त्याने लिहिले आहे ते बदलता येत नाही

ਹੁਕਮੇ ਬਾਧਾ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥
जीव त्याच्याच आज्ञेनुसार कार्य करतो

ਏਕ ਸਬਦਿ ਰਾਚੈ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੭॥
एका शब्दात तल्लीन झालेला माणूस सत्यात तल्लीन होतो. ॥७॥

ਚਹੁ ਦਿਸਿ ਹੁਕਮੁ ਵਰਤੈ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰਾ ਚਹੁ ਦਿਸਿ ਨਾਮ ਪਤਾਲੰ ॥
हे प्रभू! तुझे आदेश चारही दिशांना पाळले जातात; तुझे नाव सर्व दिशांना आणि पाताळात पसरले आहे

ਸਭ ਮਹਿ ਸਬਦੁ ਵਰਤੈ ਪ੍ਰਭ ਸਾਚਾ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਬੈਆਲੰ ॥
शब्द प्रत्येक गोष्टीत उपस्थित आहे आणि खरा देव केवळ कृतीतूनच सापडू शकतो

ਜਾਂਮਣੁ ਮਰਣਾ ਦੀਸੈ ਸਿਰਿ ਊਭੌ ਖੁਧਿਆ ਨਿਦ੍ਰਾ ਕਾਲੰ ॥
जन्म, मृत्यू, भूक, झोप आणि काळ आपल्या डोक्यावर उभे असलेले दृश्यमान आहेत

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ਸਾਚੀ ਨਦਰਿ ਰਸਾਲੰ ॥੮॥੧॥੪॥
हे नानक, जर एखाद्याला देवाची करुणामय दृष्टी मिळाली, तर त्याला मनाला आनंद देणारे नाव मिळते. ॥८॥१॥४॥

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੧ ॥
मलार महाला १ ॥

ਮਰਣ ਮੁਕਤਿ ਗਤਿ ਸਾਰ ਨ ਜਾਨੈ ॥
लोकांना मृत्यू आणि मुक्तीचे सार माहित नाही

ਕੰਠੇ ਬੈਠੀ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਪਛਾਨੈ ॥੧॥
किनाऱ्यावर बसलेली स्त्री आत्माच गुरुंच्या शिकवणीतून समजू शकते ॥१॥

ਤੂ ਕੈਸੇ ਆੜਿ ਫਾਥੀ ਜਾਲਿ ॥
अरे, सजीव प्राण्याच्या रूपातील पक्षी, तू जाळ्यात कसा अडकलास?

ਅਲਖੁ ਨ ਜਾਚਹਿ ਰਿਦੈ ਸਮ੍ਹਾਲਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मला अदृश्य दिसत नाही, मी माझ्या हृदयात देवाचे चिंतन करत राहतो. ॥१॥रहाउ॥

ਏਕ ਜੀਅ ਕੈ ਜੀਆ ਖਾਹੀ ॥
तुम्ही पोट भरण्यासाठी अनेक प्राणी खाता

ਜਲਿ ਤਰਤੀ ਬੂਡੀ ਜਲ ਮਾਹੀ ॥੨॥
पाण्यात बुडताना तू मरतोस. ॥२॥

ਸਰਬ ਜੀਅ ਕੀਏ ਪ੍ਰਤਪਾਨੀ ॥
तू सर्व प्राण्यांना दुःखी केले आहेस

ਜਬ ਪਕੜੀ ਤਬ ਹੀ ਪਛੁਤਾਨੀ ॥੩॥
जेव्हा मी पकडला गेलो तेव्हा मला पश्चात्ताप करावा लागला. ॥३॥

ਜਬ ਗਲਿ ਫਾਸ ਪੜੀ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ॥
जेव्हा मृत्युचा फास गळ्यात पडतो

ਊਡਿ ਨ ਸਾਕੈ ਪੰਖ ਪਸਾਰੀ ॥੪॥
पंख पसरून ती उडू शकत नाही. ॥४॥

ਰਸਿ ਚੂਗਹਿ ਮਨਮੁਖਿ ਗਾਵਾਰਿ ॥
मूर्ख स्वयंसेवक सुखाचे धान्य चघळत राहतो पण

ਫਾਥੀ ਛੂਟਹਿ ਗੁਣ ਗਿਆਨ ਬੀਚਾਰਿ ॥੫॥
सद्‌गुण आणि ज्ञान यांचे चिंतन केल्याने बंधनांच्या पाशातून मुक्तता मिळते. ॥५॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਤੂਟੈ ਜਮਕਾਲੁ ॥
सद्‌गुरुंची सेवा केल्याने यमकालाचे भय नष्ट होते आणि

ਹਿਰਦੈ ਸਾਚਾ ਸਬਦੁ ਸਮ੍ਹਾਲੁ ॥੬॥
तो आपल्या हृदयात खऱ्या शिकवणींचे ध्यान करतो. ॥६॥

ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਚੀ ਸਬਦੁ ਹੈ ਸਾਰੁ ॥
गुरुची शिकवण शाश्वत आहे आणि फक्त त्यांचे शब्दच उपयुक्त आहेत

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਰਖੈ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥੭॥
तरच देवाचे नाव हृदयात राहते ॥७॥

ਸੇ ਦੁਖ ਆਗੈ ਜਿ ਭੋਗ ਬਿਲਾਸੇ ॥
जे लोक सुखाच्या सोयींमध्ये रमतात त्यांना दुःखाशिवाय काहीही मिळत नाही

ਨਾਨਕ ਮੁਕਤਿ ਨਹੀ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਾਚੇ ॥੮॥੨॥੫॥
गुरु नानकांचे मत असे आहे की खरे नाव आठवल्याशिवाय मोक्ष शक्य नाही. ॥८॥२॥५॥

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੧ ॥
मलार महाला ३ अष्टपडिया घर १

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्‌गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ਵਿਣੁ ਕਰਮੈ ਪਾਇਆ ਨ ਜਾਇ ॥
जर देवाची कृपा असेल तर खऱ्या गुरूची प्राप्ती होऊ शकते आणि त्यांच्या कृपेशिवाय ते प्राप्त होऊ शकत नाही

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਐ ਕੰਚਨੁ ਹੋਈਐ ਜਾਂ ਹਰਿ ਕੀ ਹੋਇ ਰਜਾਇ ॥੧॥
जेव्हा देवाची इच्छा असते तेव्हा खऱ्या गुरुंना भेटल्यावर आत्मा सोन्यासारखा शुद्ध होतो. ॥१॥

ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥
हे माझ्या मन! देवाच्या नावाचे ध्यान कर.

ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਸਾਚਾ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
खऱ्या गुरूकडूनच देवाची प्राप्ती होते आणि आत्मा सत्यरूपात परमेश्वरात विलीन होतो. ॥१॥रहाउ॥

ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਗਿਆਨੁ ਊਪਜੈ ਤਾਂ ਇਹ ਸੰਸਾ ਜਾਇ ॥
जेव्हा खऱ्या गुरूंच्या शिकवणीतून ज्ञान निर्माण होते, तेव्हा सर्व शंका दूर होतात

ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਹਰਿ ਬੁਝੀਐ ਗਰਭ ਜੋਨੀ ਨਹ ਪਾਇ ॥੨॥
सत्गुरुंकडूनच देवाचे रहस्य प्राप्त होते आणि गर्भ आणि गर्भातून मुक्तता मिळते.॥२॥

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜੀਵਤ ਮਰੈ ਮਰਿ ਜੀਵੈ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇ ॥
गुरूंच्या कृपेने, जो जिवंतपणी दुर्गुणांना बळी पडतो आणि शब्दांनुसार कर्म करतो, तो जिवंतपणी मुक्त होतो

ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਾ ਸੋਈ ਪਾਏ ਜਿ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥੩॥
जे आपल्या मनातून अहंकार काढून टाकतात त्यांना मुक्ती मिळते. ॥३॥

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਿਵ ਘਰਿ ਜੰਮੈ ਵਿਚਹੁ ਸਕਤਿ ਗਵਾਇ ॥
गुरुच्या कृपेने, जेव्हा आत्मा चेतनेच्या घरात जन्म घेतो तेव्हा तो मायेची शक्ती काढून टाकतो

ਅਚਰੁ ਚਰੈ ਬਿਬੇਕ ਬੁਧਿ ਪਾਏ ਪੁਰਖੈ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਾਇ ॥੪॥
संयम अंगीकारल्याने त्याला ज्ञान प्राप्त होते आणि महान गुरुंच्या संपर्कात राहून तो प्रभूला भेटतो. ॥४॥

ਧਾਤੁਰ ਬਾਜੀ ਸੰਸਾਰੁ ਅਚੇਤੁ ਹੈ ਚਲੈ ਮੂਲੁ ਗਵਾਇ ॥
मूर्ख जग जादूचा खेळ खेळते आणि त्याचे मूळ गमावून निघून जाते

ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਪਾਈਐ ਕਰਮੀ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥੫॥
जर कोणी संतांच्या सहवासात हरीचे गुणगान केले तरच त्याला लाभ होतो, परंतु हे देखील केवळ मोठ्या भाग्यानेच प्राप्त होते. ॥५॥

ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਣੁ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ਮਨਿ ਵੇਖਹੁ ਰਿਦੈ ਬੀਚਾਰਿ ॥
विचार करा आणि पहा की सद्गुरुशिवाय कोणीही देवाला प्राप्त करू शकले नाही.

ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਭਵਜਲੁ ਉਤਰੇ ਪਾਰਿ ॥੬॥
ज्यांना गुरु मिळण्याचे भाग्य आहे, ते जीवनाचा महासागर पार करतात. ॥६॥

ਹਰਿ ਨਾਮਾਂ ਹਰਿ ਟੇਕ ਹੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥
हरिनाम हे आपले अवलंबन आहे आणि हरिनाम ही आपली आशा आहे

ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਗੁਰੁ ਮੇਲਹੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪਾਵਉ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥੭॥
हे देवा! मला गुरुशी जोड, जेणेकरून मी मोक्षाचे द्वार प्राप्त करू शकेन. ॥७॥

ਮਸਤਕਿ ਲਿਲਾਟਿ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਠਾਕੁਰਿ ਮੇਟਣਾ ਨ ਜਾਇ ॥
देवाने सुरुवातीपासूनच आपल्या कपाळावर लिहिलेले भाग्य टाळता येत नाही

ਨਾਨਕ ਸੇ ਜਨ ਪੂਰਨ ਹੋਏ ਜਿਨ ਹਰਿ ਭਾਣਾ ਭਾਇ ॥੮॥੧॥
नानक म्हणतात की जे देवाच्या इच्छेने प्रसन्न आहेत त्यांनाच परिपूर्ण मानले जाते. ॥८॥१॥

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ॥
मलार महाला ३॥

ਬੇਦ ਬਾਣੀ ਜਗੁ ਵਰਤਦਾ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥
संपूर्ण जग वेदांच्या वचनांनुसार कार्य करते आणि तीन गुणांचे चिंतन करते

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜਮ ਡੰਡੁ ਸਹੈ ਮਰਿ ਜਨਮੈ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥
हरिनामाचे चिंतन न करता तो यमराजाकडून शिक्षा भोगतो आणि मरतो आणि पुन:पुन्हा जन्म घेतो

ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਮੁਕਤਿ ਹੋਇ ਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥੧॥
जो सद्‌गुरुंना भेटतो तो मोक्ष प्राप्त करतो आणि मोक्षाच्या दारात प्रवेश करतो. ॥१॥

ਮਨ ਰੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਮਾਇ ॥
हे मना! खऱ्या गुरूंच्या सेवेत मग्न हो

ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
कारण परम दैवानेच परिपूर्ण गुरू प्राप्त होतो, मग हरिनामाचे ध्यान केले जाते. ॥१॥रहाउ॥

ਹਰਿ ਆਪਣੈ ਭਾਣੈ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ਹਰਿ ਆਪੇ ਦੇਇ ਅਧਾਰੁ ॥
देव आपल्या इच्छेने संपूर्ण सृष्टी निर्माण करतो आणि उपजीविका देऊन पोषण करतो

ਹਰਿ ਆਪਣੈ ਭਾਣੈ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਕੀਆ ਹਰਿ ਸਿਉ ਲਾਗਾ ਪਿਆਰੁ ॥
देवाच्या इच्छेने मन शुद्ध होते आणि परम देवाबद्दल प्रेम निर्माण होते

ਹਰਿ ਕੈ ਭਾਣੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਸਭੁ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਣਹਾਰੁ ॥੨॥
सर्वशक्तिमान देवाच्या इच्छेने, सत्गुरूंना भेटतात आणि ते आपले जीवन यशस्वी करतात. ॥२॥

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਬਾਣੀ ਸਤਿ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਕੋਇ ॥
वहू वहू बानी सत है, केवळ गुरुमुखीद्वारेच हे रहस्य समजू शकते की देवाचे शब्द खरे आणि स्तुतीयोग्य आहेत

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਲਾਹੀਐ ਤਿਸੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥
वाहू वाहू करी प्रभू सलाहे तिसु जेवदु अवरु न कोई । तो परमेश्वराची स्तुती करतो कारण त्याच्यासारखा मोठा दुसरा कोणी नाही

ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੩॥
स्वतःच्या कृपेने तो आपल्याला स्वतःशी जोडतो आणि केवळ सौभाग्यानेच तो आपल्याला प्राप्त करतो. ॥३॥

ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਮਾਹਰੋ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਦਿਖਾਇ ॥
खरा परमेश्वर सर्वशक्तिमान आहे; गुरुने आपल्याला त्याचे दर्शन घडवले आहे

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵਰਸੈ ਮਨੁ ਸੰਤੋਖੀਐ ਸਚਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥
जेव्हा नामाचे अमृत वर्षाव होते तेव्हा मन समाधानी होते आणि मन परमेश्वरावर केंद्रित राहते

ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ਸਦਾ ਹਰੀਆਵਲੀ ਫਿਰਿ ਸੁਕੈ ਨਾ ਕੁਮਲਾਇ ॥੪॥
देवाचे नाव स्मरण केल्याने मन नेहमीच हिरवेगार राहते आणि ते कोरडे होत नाही आणि कोमेजत नाही. ॥४॥

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਮਨਿ ਵੇਖਹੁ ਕੋ ਪਤੀਆਇ ॥
तुमच्या मनात चांगले ध्यान करा आणि पहा की सद्गुरुशिवाय कोणालाही देव सापडला नाही

ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ਭੇਟੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥
देवाच्या कृपेने सद्गुरु मिळतात आणि त्यांची भेट होणे स्वाभाविक आहे

ਮਨਮੁਖ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ਬਿਨੁ ਭਾਗਾ ਹਰਿ ਧਨੁ ਨ ਪਾਇ ॥੫॥
स्वार्थी व्यक्ती भ्रमात हरवून राहते आणि भाग्याशिवाय त्याला हरि नामाचे धन मिळू शकत नाही. ॥५॥

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਸਭਾ ਧਾਤੁ ਹੈ ਪੜਿ ਪੜਿ ਕਰਹਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥
ते तीन गुण फक्त माया आहेत आणि पंडित वाचतात आणि ध्यान करतात

ਮੁਕਤਿ ਕਦੇ ਨ ਹੋਵਈ ਨਹੁ ਪਾਇਨ੍ਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥
त्याच्यापासून कधीही मुक्ती मिळू शकत नाही, आणि मोक्षाचे दारही सापडत नाही

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਬੰਧਨ ਨ ਤੁਟਹੀ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥੬॥
सद्गुरुशिवाय जगाचे बंधन तुटत नाही आणि हरीच्या नावावर प्रेम करता येत नाही. ॥६॥

ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ ਮੋਨੀ ਥਕੇ ਬੇਦਾਂ ਕਾ ਅਭਿਆਸੁ ॥
पंडित आणि मौनी यांनाही वेद पठणाचा सराव करून कंटाळा आला आहे

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਈ ਨਹ ਨਿਜ ਘਰਿ ਹੋਵੈ ਵਾਸੁ ॥
यामुळे देवाच्या नावाचे स्मरण होत नाही किंवा खऱ्या घरात निवास होत नाही

ਜਮਕਾਲੁ ਸਿਰਹੁ ਨ ਉਤਰੈ ਅੰਤਰਿ ਕਪਟ ਵਿਣਾਸੁ ॥੭॥
मृत्यूचे भय डोक्यातून जात नाही आणि आतील विवेकाच्या कपटाचा नाश करते. ॥७॥

ਹਰਿ ਨਾਵੈ ਨੋ ਸਭੁ ਕੋ ਪਰਤਾਪਦਾ ਵਿਣੁ ਭਾਗਾਂ ਪਾਇਆ ਨ ਜਾਇ ॥
निःसंशयपणे प्रत्येकाला हरिनाम हवा असतो, पण नशिबाशिवाय ते मिळू शकत नाही.

ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਗੁਰੁ ਭੇਟੀਐ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥
देवाच्या कृपेने, जेव्हा गुरु भेटतात तेव्हा हरिनाम मनात वास करतो

ਨਾਨਕ ਨਾਮੇ ਹੀ ਪਤਿ ਊਪਜੈ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹਾਂ ਸਮਾਇ ॥੮॥੨॥
हे नानक! हरिच्या नावाने, माणसाला जगात कीर्ती मिळते आणि आत्मा हरिमध्ये लीन राहतो. ॥८॥२॥

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ਅਸਟਪਦੀ ਘਰੁ ੨ ॥
मलार महाला ३ अष्टपदी घर २ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰੈ ਲਾਏ ॥
ज्याच्यावर देव आपले आशीर्वाद वर्षाव करतो, त्याला तो गुरुच्या सेवेत ठेवतो

ਦੁਖੁ ਪਲ੍ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ ॥
तो त्याचे दुःख दूर करतो आणि त्याला देवाच्या नावाचे स्मरण करण्यात मग्न करतो

ਸਾਚੀ ਗਤਿ ਸਾਚੈ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥
जर एखाद्याने खऱ्या देवाचे ध्यान केले तर खरा मोक्ष मिळतो

ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਬਦਿ ਸੁਣਾਏ ॥੧॥
गुरुचे शब्द शब्द सांगतात ॥१॥

ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੇਵਿ ਨਿਧਾਨੁ ॥
हे माझ्या मन! देवाची पूजा ही सर्व सुखांचे भांडार आहे आणि

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਧਨੁ ਪਾਈਐ ਅਨਦਿਨੁ ਲਾਗੈ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
गुरुच्या कृपेनेच हरिनाम धन प्राप्त होते आणि लगेचच नैसर्गिक देवाचे ध्यान होते. ॥१॥रहाउ॥

ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਕਾਮਣਿ ਕਰੇ ਸੀਂਗਾਰੁ ॥
पतीशिवाय स्वतःला सजवणारी स्त्री

ਦੁਹਚਾਰਣੀ ਕਹੀਐ ਨਿਤ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥
तिला अशुभ म्हटले जाते आणि ती दररोज दुःखी असते

ਮਨਮੁਖ ਕਾ ਇਹੁ ਬਾਦਿ ਆਚਾਰੁ ॥
एका हुकूमशहा माणसाचेही असे वाईट वर्तन असते

ਬਹੁ ਕਰਮ ਦ੍ਰਿੜਾਵਹਿ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ॥੨॥
तो देवाचे नाव विसरतो आणि अनेक विधी करतो. ॥२॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਾਮਣਿ ਬਣਿਆ ਸੀਗਾਰੁ ॥
केवळ गुरुमुखी स्त्रीच स्वतःला चांगले सजवू शकते

ਸਬਦੇ ਪਿਰੁ ਰਾਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥
गुरूंच्या शिकवणीद्वारे ती प्रिय प्रभूला तिच्या हृदयात ठेवते

ਏਕੁ ਪਛਾਣੈ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ॥
ती तिचा अहंकार नष्ट करते आणि एकाच देवाला ओळखते

ਸੋਭਾਵੰਤੀ ਕਹੀਐ ਨਾਰਿ ॥੩॥
अशा स्त्रीला सुंदर म्हणतात. ॥३॥

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਦਾਤੇ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ॥
गुरुशिवाय कोणीही दात्याला प्राप्त करू शकत नव्हते आणि

ਮਨਮੁਖ ਲੋਭਿ ਦੂਜੈ ਲੋਭਾਇਆ ॥
स्वार्थी माणूस नेहमीच लोभ आणि द्वैतात मग्न असतो.

ਐਸੇ ਗਿਆਨੀ ਬੂਝਹੁ ਕੋਇ ॥
केवळ ज्ञानी माणूसच हे सत्य समजू शकतो की

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥੪॥
गुरु भेटल्याशिवाय मुक्ती मिळत नाही. ॥४॥

ਕਹਿ ਕਹਿ ਕਹਣੁ ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥
प्रत्येकजण बोलून भक्ती करतो

ਬਿਨੁ ਮਨ ਮੂਏ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥
पण मनाला मारल्याशिवाय भक्ती नाही.

ਗਿਆਨ ਮਤੀ ਕਮਲ ਪਰਗਾਸੁ ॥
ज्ञान आणि बुद्धीच्या मदतीनेच हृदयाचे कमळ फुलते

ਤਿਤੁ ਘਟਿ ਨਾਮੈ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥੫॥
ज्याच्या हृदयात नाम असते तो प्रभूच्या नामात लीन राहतो. ॥५॥

ਹਉਮੈ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥
लोक अहंकाराने पूजा करतात

ਨਾ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ਨਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥
मनाला ओले होत नाही आणि आनंद मिळत नाही.

ਕਹਿ ਕਹਿ ਕਹਣੁ ਆਪੁ ਜਾਣਾਏ ॥
या गोष्टी बोलून ते त्यांचा अहंकार सिद्ध करतात

ਬਿਰਥੀ ਭਗਤਿ ਸਭੁ ਜਨਮੁ ਗਵਾਏ ॥੬॥
अशी भक्ती व्यर्थ जाते आणि ते त्यांचे संपूर्ण आयुष्य गमावतात. ॥६॥

ਸੇ ਭਗਤ ਸਤਿਗੁਰ ਮਨਿ ਭਾਏ ॥
जे भक्त सत्गुरुंचे मन प्रसन्न करतात

ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥
तो रात्रंदिवस नामस्मरणात मग्न राहतो

ਸਦ ਹੀ ਨਾਮੁ ਵੇਖਹਿ ਹਜੂਰਿ ॥
ते नेहमी परमेश्वराला प्रत्यक्ष पाहतात आणि

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥੭॥
गुरुंच्या शिकवणीतून मी देवाच्या भक्तीत मग्न राहतो. ॥७॥

ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਦੇਇ ਪਿਆਰੁ ॥
परमेश्वर दया दाखवतो आणि त्याचे प्रेम देतो

ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਵਡਾ ਸੰਸਾਰਿ ॥
गर्व हा या जगात एक खूप मोठा आजार आहे आणि

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਏਹੁ ਰੋਗੁ ਜਾਇ ॥
गुरुच्या कृपेनेच हा आजार दूर होतो

ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇ ॥੮॥੧॥੩॥੫॥੮॥
हे नानक! आत्मा सत्यवादी राहून सत्यात लीन राहतो. ॥८॥१॥३॥५॥८॥

ਰਾਗੁ ਮਲਾਰ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੫ ॥
रागु मलार छंता महाला ५ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਕੇ ਦਾਤੇ ॥
देव प्रेम आणि भक्तीचा दाता आहे

ਅਪਨੇ ਜਨ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ॥
तो आपल्या भक्तांमध्ये मग्न राहतो

ਜਨ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤੇ ਇਕ ਨਿਮਖ ਮਨਹੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ॥
तो रात्रंदिवस आपल्या भक्तांच्या प्रेमात मग्न राहतो आणि आपल्या मनातून क्षणभरही त्यांना विसरत नाही

ਗੋਪਾਲ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਸਦਾ ਸੰਗੇ ਸਰਬ ਗੁਣ ਜਗਦੀਸਰੈ ॥
गोपाळ हा सद्गुणांचा खजिना आहे, तो सदैव आपल्यासोबत आहे, तो सर्व सद्गुणांचा स्वामी आहे

ਮਨੁ ਮੋਹਿ ਲੀਨਾ ਚਰਨ ਸੰਗੇ ਨਾਮ ਰਸਿ ਜਨ ਮਾਤੇ ॥
त्यांच्या चरणांच्या संगतीने माझे मन मोहित झाले आहे; भक्त हरीच्या नामाच्या आनंदात मग्न राहतात

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸਦਹੂੰ ਕਿਨੈ ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਜਾਤੇ ॥੧॥
हे नानक! तो प्रिय परमेश्वर दयेचा आश्रय आहे. लाखो लोकांपैकी फक्त काही जणांनाच त्याचा महिमा माहित आहे. ॥१॥

ਪ੍ਰੀਤਮ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥
हे प्रिय प्रभू! तुझा महिमा अनाकलनीय आहे

ਮਹਾ ਪਤਿਤ ਤੁਮ੍ ਤਾਰੇ ॥
तुम्ही सर्वात पतित प्राण्यांनाही जगाचा महासागर पार करण्यास मदत केली आहे

ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧੁ ਸੁਆਮੀਆ ॥
हे स्वामी! तुम्ही पाप्यांना शुद्ध करणारे, भक्तांचे प्रेमी आणि दयेचे सागर आहात

ਸੰਤਸੰਗੇ ਭਜੁ ਨਿਸੰਗੇ ਰੰਉ ਸਦਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀਆ ॥
हे सर्वज्ञ! संतांच्या सहवासात मी कोणत्याही संकोचाशिवाय तुझ्या भक्तीत मग्न राहतो

ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਭ੍ਰਮੰਤ ਜੋਨੀ ਤੇ ਨਾਮ ਸਿਮਰਤ ਤਾਰੇ ॥
जे लाखो जन्मांपासून गर्भाशयात भटकत होते, त्यांनाही नामस्मरणाने मुक्ती मिळाली आहे

ਨਾਨਕ ਦਰਸ ਪਿਆਸ ਹਰਿ ਜੀਉ ਆਪਿ ਲੇਹੁ ਸਮ੍ਾਰੇ ॥੨॥
नानक विनंती करतात की हे श्री हरि, स्वतःची काळजी घ्या, मला तुमच्या दर्शनाची तीव्र इच्छा आहे. ॥२॥

ਹਰਿ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨੁ ਲੀਨਾ ॥
माझे मन देवाच्या कमळ चरणांमध्ये लीन झाले आहे

ਪ੍ਰਭ ਜਲ ਜਨ ਤੇਰੇ ਮੀਨਾ ॥
हे प्रभू! तू पाण्यासारखा आहेस आणि तुझे भक्त तुझे मासे आहेत

ਜਲ ਮੀਨ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਏਕ ਤੂਹੈ ਭਿੰਨ ਆਨ ਨ ਜਾਨੀਐ ॥
पाणी आणि मासे, तू एक आहेस; तुला वेगळे मानले जाऊ शकत नाही

ਗਹਿ ਭੁਜਾ ਲੇਵਹੁ ਨਾਮੁ ਦੇਵਹੁ ਤਉ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਮਾਨੀਐ ॥
जर तू माझा हात धरलास आणि माझे नाव दिलेस तरच मी तुझी कृपा स्वीकारेन

ਭਜੁ ਸਾਧਸੰਗੇ ਏਕ ਰੰਗੇ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੋਬਿਦ ਦੀਨਾ ॥
संतांच्या सहवासात एकाग्रतेने दयाळू देवाची उपासना करा

ਅਨਾਥ ਨੀਚ ਸਰਣਾਇ ਨਾਨਕ ਕਰਿ ਮਇਆ ਅਪੁਨਾ ਕੀਨਾ ॥੩॥
नानकची विनंती आहे: हे परमपिता, आम्ही अनाथ आणि गरीब तुझ्या आश्रयाला आले आहोत, कृपया आमच्यावर दया करा आणि आम्हाला आपले बनवा. ॥ ३॥

ਆਪਸ ਕਉ ਆਪੁ ਮਿਲਾਇਆ ॥
देवाने स्वतःला एकत्र केले आहे आणि

ਭ੍ਰਮ ਭੰਜਨ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥
तो भगवान हरी सर्व भ्रमांचा नाश करणारा आहे

ਆਚਰਜ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਮਿਲੇ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਪਿਆਰਿਆ ॥
त्या प्रभूचे दैवी कृत्य अद्भुत आहेत; ते सर्वज्ञ, गुणांचे भांडार, प्रिय, केवळ त्याच्या कृपेनेच मिळू शकते

ਮਹਾ ਮੰਗਲ ਸੂਖ ਉਪਜੇ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਣ ਨਿਤ ਸਾਰਿਆ ॥
हे प्रभू! सतत तुझी स्तुती केल्याने महान कल्याण आणि आनंद निर्माण होतो

ਮਿਲਿ ਸੰਗਿ ਸੋਹੇ ਦੇਖਿ ਮੋਹੇ ਪੁਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇਆ ॥
फक्त तुला भेटूनच जीव सुंदर दिसतो, तुझे दर्शन मनाला मोहित करते आणि ते केवळ सौभाग्यानेच प्राप्त होते

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਤਿਨ ਕੀ ਜਿਨ੍ਹੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥੪॥੧॥
ज्यांनी देवाचे ध्यान केले आहे त्यांचा आपण आश्रय घ्यावा अशी नानक विनंती करतात. ॥४॥१॥

ਵਾਰ ਮਲਾਰ ਕੀ ਮਹਲਾ ੧ ਰਾਣੇ ਕੈਲਾਸ ਤਥਾ ਮਾਲਦੇ ਕੀ ਧੁਨਿ ॥
मलारच्या राजवाड्यातून दररोज राणे कैलास आणि मालदेचा आवाज येतो.

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੩ ॥
पद्य राजवाडा ३ ॥

ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਮਨੁ ਰਹਸੀਐ ਜਿਉ ਵੁਠੈ ਧਰਣਿ ਸੀਗਾਰੁ ॥
गुरुंना भेटल्यावर मन असे फुलते जसे पावसामुळे पृथ्वीचे पोषण होते

ਸਭ ਦਿਸੈ ਹਰੀਆਵਲੀ ਸਰ ਭਰੇ ਸੁਭਰ ਤਾਲ ॥
सर्वत्र हिरवळ दिसते आणि तलाव आणि तलाव पाण्याने भरलेले आहेत.

ਅੰਦਰੁ ਰਚੈ ਸਚ ਰੰਗਿ ਜਿਉ ਮੰਜੀਠੈ ਲਾਲੁ ॥
नृत्याच्या रंगात बुडून गेल्यावर चंद्र अधिकच लाल होतो

ਕਮਲੁ ਵਿਗਸੈ ਸਚੁ ਮਨਿ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਨਿਹਾਲੁ ॥
खरं तर, मन कमळासारखे फुलते आणि गुरूंच्या शिकवणीने आनंदी होते

ਮਨਮੁਖ ਦੂਜੀ ਤਰਫ ਹੈ ਵੇਖਹੁ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥
नीट पहा, स्वार्थी नेहमीच विरुद्ध दिशेने फिरतात

ਫਾਹੀ ਫਾਥੇ ਮਿਰਗ ਜਿਉ ਸਿਰਿ ਦੀਸੈ ਜਮਕਾਲੁ ॥
पाशात अडकलेल्या हरीणाप्रमाणे, डोक्यावर मृत्यू दिसतो

ਖੁਧਿਆ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਨਿੰਦਾ ਬੁਰੀ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਵਿਕਰਾਲੁ ॥
भूक, तहान आणि निंदा हे खूप वाईट आहेत आणि वासना, क्रोध हे भयानक चांडाळासारखे आहे

ਏਨੀ ਅਖੀ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵਈ ਜਿਚਰੁ ਸਬਦਿ ਨ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥
जोपर्यंत तो शब्दावर चिंतन करत नाही तोपर्यंत तो त्याच्या डोळ्यांनी काहीही पाहू शकत नाही

ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੰਤੋਖੀਆਂ ਚੂਕੈ ਆਲ ਜੰਜਾਲੁ ॥
हे निर्माणकर्त्या! जेव्हा तुम्हाला एखादी गोष्ट योग्य वाटते तेव्हा मन समाधानी होते आणि अनावश्यक अडचणी दूर होतात

ਮੂਲੁ ਰਹੈ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਗੁਰ ਪਉੜੀ ਬੋਹਿਥੁ ॥
गुरुची सेवा केल्यानेच माणसाची मुळे मजबूत होतात. गुरु म्हणजे आपल्याला आपल्या ध्येयापर्यंत पोहोचवणारी शिडी. गुरु म्हणजे आपल्याला या जगाच्या महासागरातून पार करून जाणारे जहाज

ਨਾਨਕ ਲਗੀ ਤਤੁ ਲੈ ਤੂੰ ਸਚਾ ਮਨਿ ਸਚੁ ॥੧॥
हे नानक! जेव्हा एखादा समर्पित असतो तेव्हा मन सत्यवादी बनते आणि सत्यात लीन राहते. ॥१॥

ਮਹਲਾ ੧ ॥
महाला १ ॥

ਹੇਕੋ ਪਾਧਰੁ ਹੇਕੁ ਦਰੁ ਗੁਰ ਪਉੜੀ ਨਿਜ ਥਾਨੁ ॥
गंतव्य एक आहे आणि दार देखील एक आहे, फक्त देव आहे. त्या ठिकाणी पोहोचण्यासाठी गुरु ही शिडी आहे

ਰੂੜਉ ਠਾਕੁਰੁ ਨਾਨਕਾ ਸਭਿ ਸੁਖ ਸਾਚਉ ਨਾਮੁ ॥੨॥
हे नानक! देव सर्वात सुंदर आहे आणि सर्व आनंद खऱ्या नावाचे स्मरण करण्यात आहे. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਆਪੀਨੑੈ ਆਪੁ ਸਾਜਿ ਆਪੁ ਪਛਾਣਿਆ ॥
देव स्वतः तेजस्वी झाला आणि जग निर्माण केल्यानंतर त्याने स्वतः आपल्याला ओळख दिली

ਅੰਬਰੁ ਧਰਤਿ ਵਿਛੋੜਿ ਚੰਦੋਆ ਤਾਣਿਆ ॥
आकाश पृथ्वीपासून वेगळे झाले आणि एक प्रचंड चंद्र स्थापित झाला

ਵਿਣੁ ਥੰਮੑਾ ਗਗਨੁ ਰਹਾਇ ਸਬਦੁ ਨੀਸਾਣਿਆ ॥
तुमच्या आज्ञेने आकाश कोणत्याही खांबाशिवाय आधारलेले आहे

ਸੂਰਜੁ ਚੰਦੁ ਉਪਾਇ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣਿਆ ॥
सूर्य आणि चंद्र निर्माण करून त्याने जगाला प्रकाश दिला

ਕੀਏ ਰਾਤਿ ਦਿਨੰਤੁ ਚੋਜ ਵਿਡਾਣਿਆ ॥
त्याने दिवसरात्र निर्मिती करून एक अद्भुत नाटक सादर केले आहे

ਤੀਰਥ ਧਰਮ ਵੀਚਾਰ ਨਾਵਣ ਪੁਰਬਾਣਿਆ ॥
धर्माचा विचार करताना, त्यांनी तीर्थस्थळांवर स्नान करण्यासाठी उत्सव निर्माण केले

ਤੁਧੁ ਸਰਿ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਕਿ ਆਖਿ ਵਖਾਣਿਆ ॥
हे निर्माणकर्ता! मी काय बोलू? तुझ्यासारखा कोणी नाही

ਸਚੈ ਤਖਤਿ ਨਿਵਾਸੁ ਹੋਰ ਆਵਣ ਜਾਣਿਆ ॥੧॥
खऱ्या सिंहासनावर फक्त तूच अचल स्वरूपात राहतोस; इतर लोक जन्म आणि मृत्यूच्या चक्रात अडकलेले आहेत. ॥१॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥
श्लोक महला ॥१॥

ਨਾਨਕ ਸਾਵਣਿ ਜੇ ਵਸੈ ਚਹੁ ਓਮਾਹਾ ਹੋਇ ॥
गुरु नानक म्हणतात की सावन ऋतूत जेव्हा पाऊस येतो तेव्हा या चौघांना खूप आनंद मिळतो

ਨਾਗਾਂ ਮਿਰਗਾਂ ਮਛੀਆਂ ਰਸੀਆਂ ਘਰਿ ਧਨੁ ਹੋਇ ॥੧॥
सापांना लहान प्राण्यांच्या रूपात अन्न मिळते, प्राण्यांना उष्णतेपासून आराम मिळतो, माशांना भरपूर पाणी मिळते आणि श्रीमंतांना संपत्तीच्या साधनांमुळे आनंद मिळतो. ॥१॥

ਮਃ ੧ ॥
महाला १ ॥

ਨਾਨਕ ਸਾਵਣਿ ਜੇ ਵਸੈ ਚਹੁ ਵੇਛੋੜਾ ਹੋਇ ॥
गुरु नानक म्हणतात की सावन हंगामात मुसळधार पावसामुळे चौघांनाही त्रास सहन करावा लागतो

ਗਾਈ ਪੁਤਾ ਨਿਰਧਨਾ ਪੰਥੀ ਚਾਕਰੁ ਹੋਇ ॥੨॥
गायी त्यांच्या वासरांपासून वेगळ्या होतात आणि चरायला लागतात आणि बैल नांगरणी करायला लागतात. गरीबांना काम मिळत नाही. पुरामुळे प्रवाशांना अडचणी येतात आणि नोकरांना पावसात खूप काम करावे लागते. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਤੂ ਸਚਾ ਸਚਿਆਰੁ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਵਰਤਾਇਆ ॥
हे देवा! तू शाश्वत आहेस, तू सत्य आहेस, तू खरा न्याय करून सत्यात काम करतोस

ਬੈਠਾ ਤਾੜੀ ਲਾਇ ਕਵਲੁ ਛਪਾਇਆ ॥
तो त्याच्या हृदयाच्या कमळात गुप्तपणे ध्यान करत आहे

ਬ੍ਰਹਮੈ ਵਡਾ ਕਹਾਇ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥
ब्रह्मा स्वतःला महान म्हणतो पण त्यालाही रहस्य सापडले नाही

ਨਾ ਤਿਸੁ ਬਾਪੁ ਨ ਮਾਇ ਕਿਨਿ ਤੂ ਜਾਇਆ ॥
त्याला ना वडील ना आई. तो कसा जन्माला आला, याचे गूढ कोणीही शोधू शकत नाही.

ਨਾ ਤਿਸੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖ ਵਰਨ ਸਬਾਇਆ ॥
तो कोणत्याही रूप, चिन्ह किंवा रंगापासून रहित आहे

ਨਾ ਤਿਸੁ ਭੁਖ ਪਿਆਸ ਰਜਾ ਧਾਇਆ ॥
त्याला भूक किंवा तहान लागत नाही; तो पूर्णपणे तृप्त असतो

ਗੁਰ ਮਹਿ ਆਪੁ ਸਮੋਇ ਸਬਦੁ ਵਰਤਾਇਆ ॥
तो स्वतःला गुरुमध्ये विसर्जित करतो आणि शिकवणी वितरित करतो

ਸਚੇ ਹੀ ਪਤੀਆਇ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥੨॥
तो केवळ सत्यावरच प्रसन्न असतो आणि केवळ सत्यातच लीन असतो. ॥२॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥
श्लोक महला ॥१॥

ਵੈਦੁ ਬੁਲਾਇਆ ਵੈਦਗੀ ਪਕੜਿ ਢੰਢੋਲੇ ਬਾਂਹ ॥
डॉक्टरांना रुग्ण मानून बोलावण्यात आले आणि त्यांनी त्यांचा हात धरला आणि नाडी जाणवू लागली

ਭੋਲਾ ਵੈਦੁ ਨ ਜਾਣਈ ਕਰਕ ਕਲੇਜੇ ਮਾਹਿ ॥੧॥
पण भोला वैदूला हृदयातील वेदना काय आहेत हे माहित नाही ॥१॥

ਮਃ ੨ ॥
महाला २ ॥

ਵੈਦਾ ਵੈਦੁ ਸੁਵੈਦੁ ਤੂ ਪਹਿਲਾਂ ਰੋਗੁ ਪਛਾਣੁ ॥
वैद्यजी, तुम्ही एक कुशल डॉक्टर आहात हे मी मान्य करतो, आधी आजार ओळखा

ਐਸਾ ਦਾਰੂ ਲੋੜਿ ਲਹੁ ਜਿਤੁ ਵੰਞੈ ਰੋਗਾ ਘਾਣਿ ॥
असे औषध शोधा जे रोग पूर्णपणे नष्ट करेल

ਜਿਤੁ ਦਾਰੂ ਰੋਗ ਉਠਿਅਹਿ ਤਨਿ ਸੁਖੁ ਵਸੈ ਆਇ ॥
असे औषध जे रोग बरे करते आणि शरीरात आनंद आणते

ਰੋਗੁ ਗਵਾਇਹਿ ਆਪਣਾ ਤ ਨਾਨਕ ਵੈਦੁ ਸਦਾਇ ॥੨॥
नानक म्हणतात की जर आजार बरा झाला तरच डॉक्टर स्वीकारला पाहिजे. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸੁ ਦੇਵ ਉਪਾਇਆ ॥
निर्मात्याने ब्रह्मा, विष्णू, महेश इत्यादी देवांना जन्म दिला

ਬ੍ਰਹਮੇ ਦਿਤੇ ਬੇਦ ਪੂਜਾ ਲਾਇਆ ॥
त्याने ब्रह्मदेवाला वेद दिले आणि त्यांना उपासनेत गुंतवले

ਦਸ ਅਵਤਾਰੀ ਰਾਮੁ ਰਾਜਾ ਆਇਆ ॥
भगवान विष्णूचे दहा अवतार, दशरथपुत्र राजा राम यांचाही जन्म झाला

ਦੈਤਾ ਮਾਰੇ ਧਾਇ ਹੁਕਮਿ ਸਬਾਇਆ ॥
ज्याने देवाच्या आज्ञेने राक्षसांना मारले

ਈਸ ਮਹੇਸੁਰੁ ਸੇਵ ਤਿਨ੍ਹੀ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥
भगवान महेश्वर आणि रुद्र यांनाही त्यांची पूजा करून परमात्म्याचा शेवट सापडला नाही

ਸਚੀ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇ ਤਖਤੁ ਰਚਾਇਆ ॥
खरे सिंहासन बनवून देवाने आपले महत्त्व दिले आहे. ॥

ਦੁਨੀਆ ਧੰਧੈ ਲਾਇ ਆਪੁ ਛਪਾਇਆ ॥
जगाला वेगवेगळ्या कामांमध्ये गुंतवून त्याने स्वतःला लपवून ठेवले आहे

ਧਰਮੁ ਕਰਾਏ ਕਰਮ ਧੁਰਹੁ ਫੁਰਮਾਇਆ ॥੩॥
निर्माता केवळ कर्मानुसारच खरा न्याय देतो. ॥३॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੨ ॥
श्लोक महला 2 ॥

ਸਾਵਣੁ ਆਇਆ ਹੇ ਸਖੀ ਕੰਤੈ ਚਿਤਿ ਕਰੇਹੁ ॥
हे मित्रा! सावनचा आनंददायी काळ आला आहे, तुझ्या पतीची आठवण ठेव, प्रभू

ਨਾਨਕ ਝੂਰਿ ਮਰਹਿ ਦੋਹਾਗਣੀ ਜਿਨ੍ ਅਵਰੀ ਲਾਗਾ ਨੇਹੁ ॥੧॥
नानक म्हणतात की ज्या दुर्दैवी स्त्रिया आपल्या पतीशिवाय दुसऱ्या कोणावर प्रेम करतात, त्या फक्त दुःखांनी वेढलेल्या राहतात. ॥१॥

ਮਃ ੨ ॥
महाला २ ॥

ਸਾਵਣੁ ਆਇਆ ਹੇ ਸਖੀ ਜਲਹਰੁ ਬਰਸਨਹਾਰੁ ॥
अरे सखी! सावन महिना आला आहे, ढग मुसळधार पाऊस पाडत आहेत

ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਸਵਨੁ ਸੋਹਾਗਣੀ ਜਿਨ੍ ਸਹ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥੨॥
नानक म्हणतात की ज्या विवाहित स्त्रिया परमेश्वराला समर्पित असतात त्या आनंदात बुडून जातात. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਆਪੇ ਛਿੰਝ ਪਵਾਇ ਮਲਾਖਾੜਾ ਰਚਿਆ ॥
देवाने स्वतः जीवन संघर्षात टाकून जगाला कुस्तीचे मैदान म्हणून निर्माण केले आहे

ਲਥੇ ਭੜਥੂ ਪਾਇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਚਿਆ ॥
गुरुमुखी कठोर लढते आणि आत्मा कठोर लढतो पण गुरुमुखी आनंदी राहते

ਮਨਮੁਖ ਮਾਰੇ ਪਛਾੜਿ ਮੂਰਖ ਕਚਿਆ ॥
जीवनाच्या लढाईत मूर्ख आणि अपरिपक्व लोक पराभूत होतात

ਆਪਿ ਭਿੜੈ ਮਾਰੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਕਾਰਜੁ ਰਚਿਆ ॥
सर्व काही देवाचे खेळ आहे; तो स्वतः लढतो, तो स्वतःच मारतो आणि तो स्वतःच कार्य निर्माण करतो

ਸਭਨਾ ਖਸਮੁ ਏਕੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣੀਐ ॥
गुरुकडून आपल्याला जे सत्य कळते ते म्हणजे प्रत्येकाचा एकच गुरु असतो

ਹੁਕਮੀ ਲਿਖੈ ਸਿਰਿ ਲੇਖੁ ਵਿਣੁ ਕਲਮ ਮਸਵਾਣੀਐ ॥
पेन आणि शाईशिवाय, निर्माता त्याच्या आदेशाने प्रत्येकाचे भाग्य लिहितो

ਸਤਸੰਗਤਿ ਮੇਲਾਪੁ ਜਿਥੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਦਾ ਵਖਾਣੀਐ ॥
सत्संग म्हणजे अशी बैठक जिथे सर्वशक्तिमान देवाचे गुण नेहमीच वर्णन केले जातात.

ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਸਲਾਹਿ ਸਚੁ ਪਛਾਣੀਐ ॥੪॥
हे नानक! खऱ्या देवाची स्तुती केल्याने सत्य ओळखता येते. ॥४॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥
श्लोक महाला ३ ॥

ਊਂਨਵਿ ਊਂਨਵਿ ਆਇਆ ਅਵਰਿ ਕਰੇਂਦਾ ਵੰਨ ॥
खाली वाकून परमेश्वर मेघाच्या रूपात आला आहे; तो अनेक प्रकारच्या रंगांचा आहे

ਕਿਆ ਜਾਣਾ ਤਿਸੁ ਸਾਹ ਸਿਉ ਕੇਵ ਰਹਸੀ ਰੰਗੁ ॥
मला हे देखील माहित नाही की मी परमेश्वरावर कसे प्रेम करेन

ਰੰਗੁ ਰਹਿਆ ਤਿਨ੍ ਕਾਮਣੀ ਜਿਨ੍ ਮਨਿ ਭਉ ਭਾਉ ਹੋਇ ॥
ज्याच्या हृदयात श्रद्धा आणि प्रेम आहे, तो फक्त त्या स्त्रीवरच जीवाच्या रूपात प्रेम करतो

ਨਾਨਕ ਭੈ ਭਾਇ ਬਾਹਰੀ ਤਿਨ ਤਨਿ ਸੁਖੁ ਨ ਹੋਇ ॥੧॥
हे नानक! प्रेम आणि श्रद्धेशिवाय शरीराला कधीही आनंद मिळू शकत नाही ॥१॥

ਮਃ ੩ ॥
महाला ३ ॥

ਊਂਨਵਿ ਊਂਨਵਿ ਆਇਆ ਵਰਸੈ ਨੀਰੁ ਨਿਪੰਗੁ ॥
ढगाच्या रूपात खाली वाकून, प्रभु स्वतः आले आहेत आणि प्रेमाच्या पाण्याचा वर्षाव करत आहेत

ਨਾਨਕ ਦੁਖੁ ਲਾਗਾ ਤਿਨ੍ ਕਾਮਣੀ ਜਿਨ੍ ਕੰਤੈ ਸਿਉ ਮਨਿ ਭੰਗੁ ॥੨॥
हे नानक! ज्याचे हृदय परमेश्वरापासून तुटलेले आहे, तो स्त्रीच्या रूपातील जीव दुःखी राहतो. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਦੋਵੈ ਤਰਫਾ ਉਪਾਇ ਇਕੁ ਵਰਤਿਆ ॥
तोच एकमेव आहे जो गृहस्थ जीवन आणि त्याग या दोन मार्गांची निर्मिती करून सक्रिय आहे

ਬੇਦ ਬਾਣੀ ਵਰਤਾਇ ਅੰਦਰਿ ਵਾਦੁ ਘਤਿਆ ॥
वेदांच्या वचनांचा प्रचार करून, त्यात वाद निर्माण झाला

ਪਰਵਿਰਤਿ ਨਿਰਵਿਰਤਿ ਹਾਠਾ ਦੋਵੈ ਵਿਚਿ ਧਰਮੁ ਫਿਰੈ ਰੈਬਾਰਿਆ ॥
सहज गृहस्थ जीवन आणि संसाराचा त्याग यांच्यामध्ये धर्म वकील राहतो

ਮਨਮੁਖ ਕਚੇ ਕੂੜਿਆਰ ਤਿਨ੍ੀ ਨਿਹਚਉ ਦਰਗਹ ਹਾਰਿਆ ॥
स्वार्थी प्राणी खोटे असल्याचे सिद्ध होते आणि ते परमेश्वराच्या दरबारात निश्चितच हरतात

ਗੁਰਮਤੀ ਸਬਦਿ ਸੂਰ ਹੈ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਜਿਨ੍ੀ ਮਾਰਿਆ ॥
गुरूच्या मतानुसार, जे शब्दाचे पालन करतात ते वासना आणि क्रोधाचा नाश करणारे योद्धे असतात

ਸਚੇ ਅੰਦਰਿ ਮਹਲਿ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰਿਆ ॥
जे सत्यात बुडालेले असतात, ते शब्दांद्वारे आपले जीवन सुधारतात

ਸੇ ਭਗਤ ਤੁਧੁ ਭਾਵਦੇ ਸਚੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰਿਆ ॥
हे प्रभू! तुला फक्त तेच भक्त आवडतात जे खऱ्या नावावर प्रेम करतात

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਆਪਣਾ ਤਿਨ੍ਾ ਵਿਟਹੁ ਹਉ ਵਾਰਿਆ ॥੫॥
जे त्यांच्या सद्गुरुंची सेवा करतात त्यांच्यासाठी मी स्वतःला बलिदान देतो. ॥५॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥
श्लोक महाला ३ ॥

ਉੁੰਨਵਿ ਉੁੰਨਵਿ ਆਇਆ ਵਰਸੈ ਲਾਇ ਝੜੀ ॥
ढग आले आहेत आणि मुसळधार पाऊस पडत आहे

ਨਾਨਕ ਭਾਣੈ ਚਲੈ ਕੰਤ ਕੈ ਸੁ ਮਾਣੇ ਸਦਾ ਰਲੀ ॥੧॥
हे नानक! जे भगवंताच्या आनंदात चालतात ते नेहमी आनंदित असतात. ॥१॥

ਮਃ ੩ ॥
महाला ३ ॥

ਕਿਆ ਉਠਿ ਉਠਿ ਦੇਖਹੁ ਬਪੁੜੇਂ ਇਸੁ ਮੇਘੈ ਹਥਿ ਕਿਛੁ ਨਾਹਿ ॥
हे जीवा! उठून तू काय पाहत आहेस, या ढगाच्या हातात काहीच नाही

ਜਿਨਿ ਏਹੁ ਮੇਘੁ ਪਠਾਇਆ ਤਿਸੁ ਰਾਖਹੁ ਮਨ ਮਾਂਹਿ ॥
ज्या परमेश्वराने हे ढग पाठवले आहे त्याला तुमच्या मनात ठेवा.

ਤਿਸ ਨੋ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਸੀ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥
खरं तर, ज्यावर तो आपली कृपा करतो, तोच त्याला आपल्या मनात वास करतो

ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਬਾਹਰੀ ਸਭ ਕਰਣ ਪਲਾਹ ਕਰੇਇ ॥੨॥
हे नानक! देवाच्या कृपेच्या नजरेशिवाय सर्व लोक करुणेने विलाप करतात. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਸੋ ਹਰਿ ਸਦਾ ਸਰੇਵੀਐ ਜਿਸੁ ਕਰਤ ਨ ਲਾਗੈ ਵਾਰ ॥
नेहमी त्या देवाची पूजा करा जो निर्मिती करण्यासाठी वेळ घेत नाही

ਆਡਾਣੇ ਆਕਾਸ ਕਰਿ ਖਿਨ ਮਹਿ ਢਾਹਿ ਉਸਾਰਣਹਾਰ ॥
तो सर्वशक्तिमान निर्माता आहे जो आकाशाला तंबूसारखे स्थापित करू शकतो आणि क्षणात खाली आणू शकतो

ਆਪੇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ ਕੈ ਕੁਦਰਤਿ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰ ॥
तो जगतू निर्माण करून निसर्गाचे चिंतन करतो

ਮਨਮੁਖ ਅਗੈ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀਐ ਬਹੁਤੀ ਹੋਵੈ ਮਾਰ ॥
जेव्हा स्वयंसेवकाच्या कर्माचा हिशेब घेतला जातो तेव्हा त्याला कठोर दंड भोगावा लागतो

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਤਿ ਸਿਉ ਲੇਖਾ ਨਿਬੜੈ ਬਖਸੇ ਸਿਫਤਿ ਭੰਡਾਰ ॥
गुरुमुखाचा हिशेब आदराने चुकता केला जातो आणि त्याला स्तुतीचे भांडार दिले जाते

ਓਥੈ ਹਥੁ ਨ ਅਪੜੈ ਕੂਕ ਨ ਸੁਣੀਐ ਪੁਕਾਰ ॥
पुढच्या जगात कोणताही प्रयत्न केला जात नाही, किंवा कोणतीही तक्रार ऐकू येत नाही

ਓਥੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੇਲੀ ਹੋਵੈ ਕਢਿ ਲਏ ਅੰਤੀ ਵਾਰ ॥
तिथे फक्त खरा गुरुच शेवटच्या क्षणी मदत करतो आणि वाचवतो

ਏਨਾ ਜੰਤਾ ਨੋ ਹੋਰ ਸੇਵਾ ਨਹੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਰਿ ਕਰਤਾਰ ॥੬॥
ज्या प्राण्यांचे सद्‌गुरु त्यांचे रक्षक आहेत त्यांना इतर कोणत्याही सेवेची आवश्यकता नाही. ॥६॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥
श्लोक महाला ३ ॥

ਬਾਬੀਹਾ ਜਿਸ ਨੋ ਤੂ ਪੂਕਾਰਦਾ ਤਿਸ ਨੋ ਲੋਚੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥
अरे, जिवंत प्राण्याच्या रूपातील हृदय, प्रत्येकाला तू ज्याला हाक मारत आहेस त्याला मिळवायचे आहे

ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕੈ ਵਸਸੀ ਵਣੁ ਤ੍ਰਿਣੁ ਹਰਿਆ ਹੋਇ ॥
तो त्याच्या कृपेने पाऊस पाडतो ज्यामुळे संपूर्ण निसर्ग हिरवागार होतो

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਈਐ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਇ ॥
गुरूंच्या कृपेनेच तो मिळतो हे खूप कमी लोकांना समजते

ਬਹਦਿਆ ਉਠਦਿਆ ਨਿਤ ਧਿਆਈਐ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥
उठताना आणि बसताना त्याच्या ध्यानात मग्न राहिल्याने, मनुष्याला सतत आनंद मिळतो

ਨਾਨਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਦ ਹੀ ਵਰਸਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਵੈ ਹਰਿ ਸੋਇ ॥੧॥
हे नानक! हे अमृत नेहमीच वर्षावते आणि गुरुच पवित्र नावाचे स्मरण करण्याचे अमृत देतात. ॥१॥

ਮਃ ੩ ॥
महाला ३ ॥

ਕਲਮਲਿ ਹੋਈ ਮੇਦਨੀ ਅਰਦਾਸਿ ਕਰੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥
दुःख आणि पापांमुळे अस्वस्थ असल्याने, पृथ्वीने ध्यान आणि प्रार्थना केली

ਸਚੈ ਸੁਣਿਆ ਕੰਨੁ ਦੇ ਧੀਰਕ ਦੇਵੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥
जेव्हा देवाने प्रार्थना लक्षपूर्वक ऐकली तेव्हा त्याने स्वाभाविकपणे त्याला धैर्य दिले

ਇੰਦ੍ਰੈ ਨੋ ਫੁਰਮਾਇਆ ਵੁਠਾ ਛਹਬਰ ਲਾਇ ॥
इंद्राला मुसळधार पाऊस पाडण्याची आज्ञा देण्यात आली

ਅਨੁ ਧਨੁ ਉਪਜੈ ਬਹੁ ਘਣਾ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥
इतके धान्य उत्पादित होते की त्याचे मूल्य मोजता येत नाही

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਤੂ ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਦੇਦਾ ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾਹਿ ॥
नानक म्हणतात की भगवंताची स्तुती करा, तो सर्व प्राणिमात्रांचे पालनपोषण करत आहे

ਜਿਤੁ ਖਾਧੈ ਸੁਖੁ ਊਪਜੈ ਫਿਰਿ ਦੂਖੁ ਨ ਲਾਗੈ ਆਇ ॥੨॥
जे दिले जाते ते खाल्ल्याने आनंद निर्माण होतो आणि पुन्हा दुःख होत नाही. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੂ ਸਚੇ ਲੈਹਿ ਮਿਲਾਇ ॥
हे परमेश्वरा! तू शाश्वत आहेस आणि जे सत्यवादी आहेत त्यांच्याशी तू एकरूप होतोस

ਦੂਜੈ ਦੂਜੀ ਤਰਫ ਹੈ ਕੂੜਿ ਮਿਲੈ ਨ ਮਿਲਿਆ ਜਾਇ ॥
जे द्वैतात मग्न राहतात ते सत्याच्या विरुद्ध दिशेने जातात, असे खोटे बोलणारे कधीही सत्याला भेटू शकत नाहीत

ਆਪੇ ਜੋੜਿ ਵਿਛੋੜਿਐ ਆਪੇ ਕੁਦਰਤਿ ਦੇਇ ਦਿਖਾਇ ॥
तो स्वतःच जोडतो आणि वेगळे करतो आणि त्याचे स्वरूप दाखवत आहे

ਮੋਹੁ ਸੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਹੈ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਕਮਾਇ ॥
भ्रम, गोंद आणि पृथक्करण इत्यादी सर्व मागील कर्मांची फळे आहेत.

ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਜੋ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥
जे देवाच्या चरणी तल्लीन राहतात त्यांचा मी नेहमीच आभारी असतो

ਜਿਉ ਜਲ ਮਹਿ ਕਮਲੁ ਅਲਿਪਤੁ ਹੈ ਐਸੀ ਬਣਤ ਬਣਾਇ ॥
ज्याप्रमाणे कमळ पाण्यात अस्पृश्य राहते, त्याचप्रमाणे माणसानेही आपले जीवन तसेच आचरणात आणले पाहिजे

ਸੇ ਸੁਖੀਏ ਸਦਾ ਸੋਹਣੇ ਜਿਨ੍ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥
जे लोक मनातून अहंकार काढून टाकतात ते खरोखर आनंदी आणि सुंदर असतात

ਤਿਨ੍ ਸੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਕਦੇ ਨਹੀ ਜੋ ਹਰਿ ਕੈ ਅੰਕਿ ਸਮਾਇ ॥੭॥
जे देवाच्या भक्तीत मग्न राहतात, त्यांना कोणतेही दुःख किंवा वियोग प्रभावित करत नाही ॥७॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥
श्लोक महाला ३ ॥

ਨਾਨਕ ਸੋ ਸਾਲਾਹੀਐ ਜਿਸੁ ਵਸਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ॥
नानक आपल्याला त्या देवाची स्तुती करण्याची विनंती करतात ज्याच्या नियंत्रणाखाली सर्व काही घडत आहे

ਤਿਸੈ ਸਰੇਵਿਹੁ ਪ੍ਰਾਣੀਹੋ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥
हे जीवांनो! फक्त त्याचीच उपासना करा; त्याच्याशिवाय दुसरे कोणीही नाही

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਾਂ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥
जेव्हा देव गुरूद्वारे मनात वास करतो तेव्हा नेहमीच आनंद असतो

ਸਹਸਾ ਮੂਲਿ ਨ ਹੋਵਈ ਸਭ ਚਿੰਤਾ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥
यात अजिबात शंका नाही आणि सर्व चिंता मनातून निघून जातात

ਜੋ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ਸੁ ਸਹਜੇ ਹੋਇ ਕਹਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥
नैसर्गिकरित्या काय घडते याबद्दल काहीही सांगता येत नाही

ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਾਂ ਮਨਿ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਇ ॥
जेव्हा खरा स्वामी मनात वास करतो तेव्हा इच्छित परिणाम प्राप्त होतो.

ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕਾ ਆਖਿਆ ਆਪਿ ਸੁਣੇ ਜਿ ਲਇਅਨੁ ਪੰਨੈ ਪਾਇ ॥੧॥
हे नानक! ज्यांना प्रभु आपले मानतो त्यांच्या प्रार्थना तो स्वतः ऐकतो आणि त्यांची प्रत्येक इच्छा पूर्ण करतो. ॥१॥

ਮਃ ੩ ॥
महाला ३ ॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਦਾ ਵਰਸਦਾ ਬੂਝਨਿ ਬੂਝਣਹਾਰ ॥
हरिनामाचे अमृत नेहमीच वर्षाव होते हे फक्त ज्ञानी व्यक्तीच समजू शकते

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨ੍ਹੀ ਬੁਝਿਆ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਖਿਆ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥
ज्याला गुरुंकडून हे सत्य समजले आहे, तो हरींचे अमृत आपल्या हृदयात ठेवतो

ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਹਿ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਹਉਮੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਾਰਿ ॥
अहंकार आणि इच्छा नष्ट करून, तो फक्त हरीचे अमृत पितो आणि त्याच्या रंगात कायमचा बुडून राहतो

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਹੈ ਵਰਸੈ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥
अमृत हे हरीचे नाव आहे आणि त्याच्या कृपेने पाऊस पडतो

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ਹਰਿ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਮੁਰਾਰਿ ॥੨॥
नानक म्हणतात की गुरूंच्या कृपेने भगवंत अंतरात्मामध्ये वास करतात. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਅਤੁਲੁ ਕਿਉ ਤੋਲੀਐ ਵਿਣੁ ਤੋਲੇ ਪਾਇਆ ਨ ਜਾਇ ॥
देव अतुलनीय आहे, मग त्याचे वजन कसे करता येईल? त्याच्या गुणांचे वजन केल्याशिवाय तो सापडत नाही

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀਐ ਗੁਣ ਮਹਿ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥
गुरुंच्या शिकवणींचे चिंतन करावे आणि त्यांच्या सद्‌गुणांमध्ये तल्लीन राहावे

ਅਪਣਾ ਆਪੁ ਆਪਿ ਤੋਲਸੀ ਆਪੇ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇ ॥
तो स्वतः स्वतःचे वैभव तोलतो आणि ते स्वतः मिसळतो.

ਤਿਸ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਕਹਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥
तो महान आहे, त्याचे मूल्यांकन करता येत नाही, त्याची कीर्ती वर्णन करता येत नाही

ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਜਿਨਿ ਸਚੀ ਬੂਝ ਦਿਤੀ ਬੁਝਾਇ ॥
ज्यांनी मला सत्य सांगितले त्या माझ्या शिक्षकासाठी मी स्वतःला अर्पण करतो

ਜਗਤੁ ਮੁਸੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਲੁਟੀਐ ਮਨਮੁਖ ਬੂਝ ਨ ਪਾਇ ॥
जग फसवले जात आहे, नावाचे अमृत लुटले पाहिजे, परंतु हुकूमशहा हे सत्य समजण्यास असमर्थ आहेत

ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਨਾਲਿ ਨ ਚਲਸੀ ਜਾਸੀ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ॥
परमात्म्याच्या नावाशिवाय काहीही तुमच्यासोबत जात नाही आणि माणूस आपला जीव गमावतो

ਗੁਰਮਤੀ ਜਾਗੇ ਤਿਨ੍ਹੀ ਘਰੁ ਰਖਿਆ ਦੂਤਾ ਕਾ ਕਿਛੁ ਨ ਵਸਾਇ ॥੮॥
जे गुरूंच्या शिकवणीचे पालन करतात ते आपले घर वाचवण्यासाठी काळजी घेतात, अन्यथा यमच्या दूतांवर विश्वास राहत नाही. ॥८॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥
श्लोक महाला ३ ॥

ਬਾਬੀਹਾ ਨਾ ਬਿਲਲਾਇ ਨਾ ਤਰਸਾਇ ਏਹੁ ਮਨੁ ਖਸਮ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਮੰਨਿ ॥
अरे पोपटाच्या रूपातील माझ्या हृदया, रडणे आणि दुःखी होणे थांबव, तुला तुझ्या स्वामीच्या आज्ञा पाळल्या पाहिजेत

ਨਾਨਕ ਹੁਕਮਿ ਮੰਨਿਐ ਤਿਖ ਉਤਰੈ ਚੜੈ ਚਵਗਲਿ ਵੰਨੁ ॥੧॥
नानक म्हणतात की त्यांच्या आज्ञेचे पालन केल्याने सर्व तहान भागते आणि आनंदाचे चौपट रंग उगवू लागतात.॥१॥

ਮਃ ੩ ॥
महाला ३ ॥

ਬਾਬੀਹਾ ਜਲ ਮਹਿ ਤੇਰਾ ਵਾਸੁ ਹੈ ਜਲ ਹੀ ਮਾਹਿ ਫਿਰਾਹਿ ॥
अरे कोकिळा, तुझे निवासस्थान पाण्यात आहे आणि तू फक्त पाण्यातच फिरतोस

ਜਲ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਹੀ ਤਾਂ ਤੂੰ ਕੂਕਣ ਪਾਹਿ ॥
तुम्हाला पाण्याचे मूल्य माहित नाही, म्हणूनच तुम्ही रडता आणि ओरडता

ਜਲ ਥਲ ਚਹੁ ਦਿਸਿ ਵਰਸਦਾ ਖਾਲੀ ਕੋ ਥਾਉ ਨਾਹਿ ॥
ईश्वराच्या रूपातील पाणी सर्वव्यापी आहे; एकही जागा रिकामी नाही

ਏਤੈ ਜਲਿ ਵਰਸਦੈ ਤਿਖ ਮਰਹਿ ਭਾਗ ਤਿਨਾ ਕੇ ਨਾਹਿ ॥
इतके पाणी पिऊनही तहानेने मरणारे लोक खूप दुर्दैवी आहेत

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਿਨ ਸੋਝੀ ਪਈ ਜਿਨ ਵਸਿਆ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥੨॥
नानक म्हणतात की ज्यांना गुरुकडून अंतर्दृष्टी मिळते, त्यांच्या मनात देव वास करतो. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਨਾਥ ਜਤੀ ਸਿਧ ਪੀਰ ਕਿਨੈ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥
महान नाथ, संन्यासी, सिद्ध आणि पीर यांच्यापैकी कोणीही देवाचे रहस्य शोधू शकले नाही

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਤੁਝੈ ਸਮਾਇਆ ॥
जे गुरूंच्या नावाचे ध्यान करतात ते तुमच्यात विलीन झाले आहेत

ਜੁਗ ਛਤੀਹ ਗੁਬਾਰੁ ਤਿਸ ਹੀ ਭਾਇਆ ॥
छत्तीस युगांसाठी तीव्र अंधार होता, ती देवाची इच्छा होती

ਜਲਾ ਬਿੰਬੁ ਅਸਰਾਲੁ ਤਿਨੈ ਵਰਤਾਇਆ ॥
जगाच्या निर्मितीपूर्वी सर्वत्र पाणी होते

ਨੀਲੁ ਅਨੀਲੁ ਅਗੰਮੁ ਸਰਜੀਤੁ ਸਬਾਇਆ ॥
तो सृष्टिकर्ता शाश्वत रूप आहे, शाश्वत, अनंत आणि अगम्य आहे

ਅਗਨਿ ਉਪਾਈ ਵਾਦੁ ਭੁਖ ਤਿਹਾਇਆ ॥
त्यानेच अग्नि, लोभ, भूक आणि तहान निर्माण केली आहे आणि

ਦੁਨੀਆ ਕੈ ਸਿਰਿ ਕਾਲੁ ਦੂਜਾ ਭਾਇਆ ॥
द्वैतामुळे जगाच्या डोक्यावर मृत्यु आला आहे

ਰਖੈ ਰਖਣਹਾਰੁ ਜਿਨਿ ਸਬਦੁ ਬੁਝਾਇਆ ॥੯॥
जगाच्या रक्षकाने फक्त त्यांनाच रक्षण केले आहे ज्यांना गुरुद्वारे शब्द समजले आहेत. ॥९॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥
श्लोक महाला ३ ॥

ਇਹੁ ਜਲੁ ਸਭ ਤੈ ਵਰਸਦਾ ਵਰਸੈ ਭਾਇ ਸੁਭਾਇ ॥
देवाच्या रूपातील पाणी सर्वत्र वर्षाव करते आणि प्रेमाचे स्वरूप सतत वर्षाव करते

ਸੇ ਬਿਰਖਾ ਹਰੀਆਵਲੇ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਹੇ ਸਮਾਇ ॥
पण फक्त तेच सजीव प्राणी हिरवे असतात जे गुरुच्या शिकवणीत तल्लीन राहतात.

ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਏਨਾ ਜੰਤਾ ਕਾ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥੧॥
हे नानक! जेव्हा त्याची कृपा असते तेव्हाच आनंद निर्माण होतो आणि प्राण्यांचे दुःख दूर होते. ॥१॥

ਮਃ ੩ ॥
महाला ३ ॥

ਭਿੰਨੀ ਰੈਣਿ ਚਮਕਿਆ ਵੁਠਾ ਛਹਬਰ ਲਾਇ ॥
सुंदर रात्र विजांनी चमकते आणि मग मुसळधार पाऊस सुरू होतो

ਜਿਤੁ ਵੁਠੈ ਅਨੁ ਧਨੁ ਬਹੁਤੁ ਊਪਜੈ ਜਾਂ ਸਹੁ ਕਰੇ ਰਜਾਇ ॥
जेव्हा मालक प्रसन्न होतो तेव्हा हा पाऊस मोठ्या प्रमाणात अन्न आणि संपत्ती उत्पन्न करतो

ਜਿਤੁ ਖਾਧੈ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤੀਐ ਜੀਆਂ ਜੁਗਤਿ ਸਮਾਇ ॥
नामजप केल्याने मन समाधानी होते आणि प्राणिमात्रांची जीवननीती त्यात लीन होते

ਇਹੁ ਧਨੁ ਕਰਤੇ ਕਾ ਖੇਲੁ ਹੈ ਕਦੇ ਆਵੈ ਕਦੇ ਜਾਇ ॥
ही संपत्ती देवाचा खेळ आहे, कधी येते आणि कधी जाते

ਗਿਆਨੀਆ ਕਾ ਧਨੁ ਨਾਮੁ ਹੈ ਸਦ ਹੀ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥
परमेश्वराचे नाव हे ज्ञानी लोकांचे खरे धन आहे आणि ते नेहमी परमेश्वराचे नाव स्मरण करण्यात मग्न राहतात

ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾਂ ਇਹੁ ਧਨੁ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥੨॥
हे नानक! ज्याच्यावर तो आपली कृपा करतो, त्यालाच नामाचे धन मिळते. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਕਰੇ ਆਪਿ ਹਉ ਕੈ ਸਿਉ ਕਰੀ ਪੁਕਾਰ ॥
जेव्हा कामे करून देणारा स्वतः देव असतो, तर मी त्याच्याशिवाय इतर कोणाकडे तक्रार करावी.

ਆਪੇ ਲੇਖਾ ਮੰਗਸੀ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਕਾਰ ॥
त्याचे दैवी खेळ अद्भुत आहे; तो स्वतः काम पूर्ण करतो आणि स्वतः कर्मांचा हिशेब मागतो.

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀਐ ਹੁਕਮੁ ਕਰੇ ਗਾਵਾਰੁ ॥
मूर्ख माणूस व्यर्थ आज्ञा देत राहतो, प्रत्यक्षात देवाच्या इच्छेनुसारच ते घडते.

ਆਪਿ ਛਡਾਏ ਛੁਟੀਐ ਆਪੇ ਬਖਸਣਹਾਰੁ ॥
तो क्षमाशील आहे आणि जेव्हा तो एखाद्याला मुक्त करतो तेव्हाच त्याला मोक्ष मिळतो

ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਸੁਣੇ ਆਪਿ ਸਭਸੈ ਦੇ ਆਧਾਰੁ ॥
तो सर्वांना पाहतो, ऐकतो आणि आधार देतो.

ਸਭ ਮਹਿ ਏਕੁ ਵਰਤਦਾ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥
सर्व प्राण्यांमध्ये एकच देव आहे आणि तोच विचार करतो.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਵੀਚਾਰੀਐ ਲਗੈ ਸਚਿ ਪਿਆਰੁ ॥
जे गुरुद्वारे स्वतःचे चिंतन करतात त्यांनाच खऱ्या देवावर प्रेम असते

ਨਾਨਕ ਕਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ਆਪੇ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥੧੦॥
हे नानक! जेव्हा देव स्वतः सर्वस्वाचा दाता आहे, तर मग कोणाला दाता कसे म्हणता येईल? ॥१०॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥
श्लोक महाला ३ ॥

ਬਾਬੀਹਾ ਏਹੁ ਜਗਤੁ ਹੈ ਮਤ ਕੋ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ॥
हे बाबीहा! हे जग आहे, कोणत्याही भ्रमात हरवू नकोस.

ਇਹੁ ਬਾਬੀਂਹਾ ਪਸੂ ਹੈ ਇਸ ਨੋ ਬੂਝਣੁ ਨਾਹਿ ॥
हा प्राणी एखाद्या प्राण्यासारखा आहे, त्याला काहीही समजत नाही.

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਹੈ ਜਿਤੁ ਪੀਤੈ ਤਿਖ ਜਾਇ ॥
परमात्म्याचे नाव अमृत आहे; ते पिल्याने तहान भागते.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨ੍ਹ੍ਹ ਪੀਆ ਤਿਨ੍ਹ੍ਹ ਬਹੁੜਿ ਨ ਲਾਗੀ ਆਇ ॥੧॥
नानक म्हणतात की ज्याने गुरूद्वारे अमृत प्यायले आहे त्याला पुन्हा तहान लागत नाही.॥१॥

ਮਃ ੩ ॥
महाला ३ ॥

ਮਲਾਰੁ ਸੀਤਲ ਰਾਗੁ ਹੈ ਹਰਿ ਧਿਆਇਐ ਸਾਂਤਿ ਹੋਇ ॥
मलार हा एक थंड राग आहे यात शंका नाही पण या रागातून परमेश्वराची उपासना केल्यानेच शांती मिळते

ਹਰਿ ਜੀਉ ਅਪਣੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਤਾਂ ਵਰਤੈ ਸਭ ਲੋਇ ॥
जेव्हा देव त्याची दया दाखवतो तेव्हा संपूर्ण जगाला आनंद आणि शांती मिळते

ਵੁਠੈ ਜੀਆ ਜੁਗਤਿ ਹੋਇ ਧਰਣੀ ਨੋ ਸੀਗਾਰੁ ਹੋਇ ॥
त्याच्या पावसाने जगण्याचे साधन मिळते आणि संपूर्ण पृथ्वी सुशोभित होते

ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਜਗਤੁ ਸਭੁ ਜਲੁ ਹੈ ਜਲ ਹੀ ਤੇ ਸਭ ਕੋਇ ॥
हे नानक! हे जग पूर्णपणे पाणी आहे आणि सर्व काही पाण्यापासून घडते.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਸੋ ਜਨੁ ਮੁਕਤੁ ਸਦਾ ਹੋਇ ॥੨॥
गुरुच्या कृपेने सत्य समजते आणि त्याला कायमचे मुक्ती मिळते ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਸਚਾ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਇਕੋ ਤੂ ਧਣੀ ॥
हे देवा! तूच सर्वांचा स्वामी आहेस आणि सर्व अधिकार तुझ्याकडे आहेत

ਤੂ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਦੂਜੇ ਕਿਸੁ ਗਣੀ ॥
तू सर्वशक्तिमान आहेस; तुझ्यापेक्षा कोणीही श्रेष्ठ मानता येत नाही

ਮਾਣਸ ਕੂੜਾ ਗਰਬੁ ਸਚੀ ਤੁਧੁ ਮਣੀ ॥
माणसाचा अहंकार खोटा आहे; फक्त तुमचा गौरव खरा आहे

ਆਵਾ ਗਉਣੁ ਰਚਾਇ ਉਪਾਈ ਮੇਦਨੀ ॥
जग निर्माण केल्यानंतर, तू जन्म आणि मृत्यू निर्माण केलास

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਆਪਣਾ ਆਇਆ ਤਿਸੁ ਗਣੀ ॥
जो सद्गुरुंची सेवा करतो त्याचे जीवन धन्य मानले जाते

ਜੇ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ਤ ਕੇਹੀ ਗਣਤ ਗਣੀ ॥
जेव्हा मनातून अहंकार काढून टाकला जातो, तेव्हा लहान-मोठ्या गोष्टींचा विचार करण्याची गोष्ट संपते

ਮਨਮੁਖ ਮੋਹਿ ਗੁਬਾਰਿ ਜਿਉ ਭੁਲਾ ਮੰਝਿ ਵਣੀ ॥
स्वार्थ आणि अभिमानात मग्न असलेल्या व्यक्तीची अवस्था जंगलात हरवलेल्या व्यक्तीसारखीच असते

ਕਟੇ ਪਾਪ ਅਸੰਖ ਨਾਵੈ ਇਕ ਕਣੀ ॥੧੧॥
जर एखाद्याने परमेश्वराचे नाव आठवले तर असंख्य पापे धुऊन जातात ॥ ११॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥
श्लोक महाला ३ ॥

ਬਾਬੀਹਾ ਖਸਮੈ ਕਾ ਮਹਲੁ ਨ ਜਾਣਹੀ ਮਹਲੁ ਦੇਖਿ ਅਰਦਾਸਿ ਪਾਇ ॥
बाबीला त्याच्या मालकाचा ठावठिकाणा माहित नाही, जर तो प्रार्थना करतो तर तो ठावठिकाणा पाहू शकतो

ਆਪਣੈ ਭਾਣੈ ਬਹੁਤਾ ਬੋਲਹਿ ਬੋਲਿਆ ਥਾਇ ਨ ਪਾਇ ॥
तो स्वतःच्या मर्जीने खूप बोलतो पण तसे करणे मान्य नाही

ਖਸਮੁ ਵਡਾ ਦਾਤਾਰੁ ਹੈ ਜੋ ਇਛੇ ਸੋ ਫਲ ਪਾਇ ॥
फक्त परमेश्वरच महान दाता आहे, तुम्ही जे काही इच्छिता ते फळ तुम्हाला मिळेल

ਬਾਬੀਹਾ ਕਿਆ ਬਪੁੜਾ ਜਗਤੈ ਕੀ ਤਿਖ ਜਾਇ ॥੧॥
कोकिळेच्या रूपातील बिचारा प्राणी सर्व जगाची तहान भागवू शकतो का? ॥१॥

ਮਃ ੩ ॥
महाला ३ ॥

ਬਾਬੀਹਾ ਭਿੰਨੀ ਰੈਣਿ ਬੋਲਿਆ ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਸੁਭਾਇ ॥
जिवंत पोपट साहजिकच एका सुखद रात्री म्हणाला

ਇਹੁ ਜਲੁ ਮੇਰਾ ਜੀਉ ਹੈ ਜਲ ਬਿਨੁ ਰਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥
देवाच्या रूपातील पाणी माझे जीवन आहे, त्याशिवाय मी जगू शकत नाही

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਜਲੁ ਪਾਈਐ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥
जर मनातून अहंकार काढून टाकला तर गुरुच्या शिकवणीद्वारे देवाच्या रूपात पाणी मिळू शकते

ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਬਿਨੁ ਚਸਾ ਨ ਜੀਵਦੀ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਮਿਲਾਇ ॥੨॥
हे नानक! ज्यांच्याशिवाय क्षणभरही जगणे कठीण आहे, फक्त खरे गुरुच आपल्याला त्यांच्याशी जोडू शकतात. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਖੰਡ ਪਤਾਲ ਅਸੰਖ ਮੈ ਗਣਤ ਨ ਹੋਈ ॥
या जगात नरकाचे असंख्य भाग आहेत आणि मी ते मोजू शकत नाही

ਤੂ ਕਰਤਾ ਗੋਵਿੰਦੁ ਤੁਧੁ ਸਿਰਜੀ ਤੁਧੈ ਗੋਈ ॥
हे देवा! तूच कर्ता आहेस, तूच जग निर्माण केले आहेस आणि तूच त्याचा नाश केला आहेस

ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਮੇਦਨੀ ਤੁਝ ਹੀ ਤੇ ਹੋਈ ॥
चौऱ्याऐंशी लाख प्राण्यांसह पृथ्वीची उत्पत्ती तुझ्यापासून झाली आहे

ਇਕਿ ਰਾਜੇ ਖਾਨ ਮਲੂਕ ਕਹਹਿ ਕਹਾਵਹਿ ਕੋਈ ॥
काही जण स्वत:ला राजा खान आणि बादशाह म्हणवतात.

ਇਕਿ ਸਾਹ ਸਦਾਵਹਿ ਸੰਚਿ ਧਨੁ ਦੂਜੈ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥
कोणीतरी संपत्ती जमा केल्यानंतर शहांना हाक मारत आहे आणि द्वैतात आपला आदर गमावत आहे

ਇਕਿ ਦਾਤੇ ਇਕ ਮੰਗਤੇ ਸਭਨਾ ਸਿਰਿ ਸੋਈ ॥
काही लोक देणगीदार बनले आहेत, काही घरोघरी भीक मागत आहेत, पण प्रत्येकाचा स्वामी एकच आहे

ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਬਾਜਾਰੀਆ ਭੀਹਾਵਲਿ ਹੋਈ ॥
परमेश्वराच्या नावाशिवाय, सर्वजण व्यवसाय करण्यात व्यस्त आहेत आणि मृत्यूचे भय कायम आहे

ਕੂੜ ਨਿਖੁਟੇ ਨਾਨਕਾ ਸਚੁ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਈ ॥੧੨॥
गुरु नानक म्हणतात की खोट्याला नेहमीच अंत असतो आणि देव जे करतो तेच घडते. ॥१२॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥
श्लोक महाला ३ ॥

ਬਾਬੀਹਾ ਗੁਣਵੰਤੀ ਮਹਲੁ ਪਾਇਆ ਅਉਗਣਵੰਤੀ ਦੂਰਿ ॥
अरे कोकिळा, फक्त सद्गुणी लोकच देवाचे निवासस्थान मिळवतात, पण ज्याच्यात दोष आहेत तो देवापासून दूर राहतो

ਅੰਤਰਿ ਤੇਰੈ ਹਰਿ ਵਸੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ ॥
देव तुमच्या मनात राहतो आणि गुरुद्वारे तो तुमच्या जवळ नेहमीच दिसतो

ਕੂਕ ਪੁਕਾਰ ਨ ਹੋਵਈ ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲ ॥
जास्त आवाज करून आणि ओरडून काहीही होत नाही तर तिच्या दयाळू नजरेनेच आनंद मिळतो

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਹਜੇ ਮਿਲੇ ਸਬਦਿ ਗੁਰੂ ਕੈ ਘਾਲ ॥੧॥
हे नानक! जे गुरु शब्दाच्या आचरणाने नामात तल्लीन राहतात, त्यांना सहज सापडते. ॥१॥

ਮਃ ੩ ॥
महाला ३ ॥

ਬਾਬੀਹਾ ਬੇਨਤੀ ਕਰੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੇਹੁ ਜੀਅ ਦਾਨ ॥
साधक प्रार्थना करतो की तू मला जीवन दे

ਜਲ ਬਿਨੁ ਪਿਆਸ ਨ ਊਤਰੈ ਛੁਟਕਿ ਜਾਂਹਿ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ॥
परमेश्वराच्या नावाच्या पाण्याशिवाय माझी तहान भागत नाही, मी माझा जीवही गमावू शकतो.

ਤੂ ਸੁਖਦਾਤਾ ਬੇਅੰਤੁ ਹੈ ਗੁਣਦਾਤਾ ਨੇਧਾਨੁ ॥
हे परम देवा! तूच सर्व सुख देणारा, अनंत आणि गुण देणारा आणि शांतीचा भांडार आहेस

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਖਸਿ ਲਏ ਅੰਤਿ ਬੇਲੀ ਹੋਇ ਭਗਵਾਨੁ ॥੨॥
नानक, हे प्रभू! गुरुद्वारे मला क्षमा कर, शेवटच्या क्षणी मला मदत करणारा तूच एकमेव आहेस.॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਆਪੇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ ਕੈ ਗੁਣ ਅਉਗਣ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥
जग निर्माण केल्यानंतर, देव स्वतः त्याचे गुण आणि दोष विचारात घेतो

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਸਰਬ ਜੰਜਾਲੁ ਹੈ ਨਾਮਿ ਨ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥
मायेचे तीन गुण हे सर्व अडचणी आणि त्रास आहेत ज्यामुळे प्राणी परमेश्वराचे नाव प्रेम करत नाही

ਗੁਣ ਛੋਡਿ ਅਉਗਣ ਕਮਾਵਦੇ ਦਰਗਹ ਹੋਹਿ ਖੁਆਰੁ ॥
जे सद्गुणांचा त्याग करतात आणि दुर्गुणांचा अवलंब करतात ते परमेश्वराच्या दरबारात नेहमीच दुःखी असतात

ਜੂਐ ਜਨਮੁ ਤਿਨੀ ਹਾਰਿਆ ਕਿਤੁ ਆਏ ਸੰਸਾਰਿ ॥
ते जुगारात आपले प्राण गमावतात पण ते या जगात का आले?

ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਮਾਰਿਆ ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਾਮਿ ਪਿਆਰਿ ॥
खऱ्या शिकवणीने मनाला मारता येते आणि मग माणूस नेहमीच परमेश्वराच्या नावावर प्रेम करतो

ਜਿਨੀ ਪੁਰਖੀ ਉਰਿ ਧਾਰਿਆ ਸਚਾ ਅਲਖ ਅਪਾਰੁ ॥
ज्यांनी आपल्या हृदयात देवाचे अनंत, खरे, अदृश्य रूप धारण केले आहे

ਤੂ ਗੁਣਦਾਤਾ ਨਿਧਾਨੁ ਹਹਿ ਅਸੀ ਅਵਗਣਿਆਰ ॥
त्यांचा असा विश्वास आहे की तुम्ही सद्‌गुणांचे दाता आणि आनंदाचे भांडार आहात तर आपण दुर्गुणांनी भरलेले आहोत

ਜਿਸੁ ਬਖਸੇ ਸੋ ਪਾਇਸੀ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰੁ ॥੧੩॥
ज्याच्यावर गुरु त्यांच्या शिकवणींवर चिंतन करून कृपा करतात, तो त्याला प्राप्त करतो. ॥१३॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥
श्लोक महला ५ ॥

ਰਾਤਿ ਨ ਵਿਹਾਵੀ ਸਾਕਤਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾ ਵਿਸਰੈ ਨਾਉ ॥
जे देवाचे नाव विसरतात, अशा नास्तिक लोकांचे आयुष्य जात नाही.

ਰਾਤੀ ਦਿਨਸ ਸੁਹੇਲੀਆ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਂਉ ॥੧॥
हे नानक! देवाचे गुणगान करणाऱ्या भक्तांसाठी दिवस आणि रात्र दोन्ही आनंददायी असतात. ॥१॥

ਮਃ ੫ ॥
महाला ५ ॥

ਰਤਨ ਜਵੇਹਰ ਮਾਣਕਾ ਹਭੇ ਮਣੀ ਮਥੰਨਿ ॥
रत्ने, रत्ने, मणी इत्यादी उपलब्ध आहेत पण

ਨਾਨਕ ਜੋ ਪ੍ਰਭਿ ਭਾਣਿਆ ਸਚੈ ਦਰਿ ਸੋਹੰਨਿ ॥੨॥
हे नानक! जे परमेश्वराला आवडतात, ते फक्त खऱ्या दरबारातच सुंदर दिसतात. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਸਚਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਚੁ ਸਮ੍ਾਲਿਆ ॥
खऱ्या सत्गुरुंच्या सेवेत तल्लीन होऊन देवाची उपासना करावी

ਅੰਤਿ ਖਲੋਆ ਆਇ ਜਿ ਸਤਿਗੁਰ ਅਗੈ ਘਾਲਿਆ ॥
शेवटच्या क्षणी सद्गुरूंची सेवा केल्याने, ती सेवा फळांच्या रूपात मदत करते

ਪੋਹਿ ਨ ਸਕੈ ਜਮਕਾਲੁ ਸਚਾ ਰਖਵਾਲਿਆ ॥
जेव्हा खरा परमेश्वर रक्षक बनतो तेव्हा यमराजही जवळ येत नाही

ਗੁਰ ਸਾਖੀ ਜੋਤਿ ਜਗਾਇ ਦੀਵਾ ਬਾਲਿਆ ॥
मनुष्य आपल्या अंतरात गुरुच्या शिकवणीचा दिवा लावतो

ਮਨਮੁਖ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਕੂੜਿਆਰ ਫਿਰਹਿ ਬੇਤਾਲਿਆ ॥
जे स्वार्थी आहेत आणि प्रभूच्या नावाशिवाय भुतासारखे भटकतात, ते खोटे सिद्ध झाले आहेत आणि भुतासारखे भटकतात

ਪਸੂ ਮਾਣਸ ਚੰਮਿ ਪਲੇਟੇ ਅੰਦਰਹੁ ਕਾਲਿਆ ॥
मानवी त्वचेतील असे लोक असे प्राणी आहेत ज्यांचे मन काळे आहे

ਸਭੋ ਵਰਤੈ ਸਚੁ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਨਿਹਾਲਿਆ ॥
गुरूंच्या खऱ्या शिकवणींवरून आपल्याला जाणवते की देवाचे खरे रूप प्रत्येकामध्ये आहे

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਦੇਖਾਲਿਆ ॥੧੪॥
हे नानक! परिपूर्ण गुरूंनी दाखवून दिले आहे की देवाचे नाव सर्व आनंदाचा खजिना आहे. ॥१४॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥
श्लोक महाला ३ ॥

ਬਾਬੀਹੈ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣਿਆ ਗੁਰ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥
पोपटाच्या रूपातील पक्ष्याला गुरुंच्या सौम्य आणि शांत स्वभावामुळे देवाचे आदेश समजले आहेत

ਮੇਘੁ ਵਰਸੈ ਦਇਆ ਕਰਿ ਗੂੜੀ ਛਹਬਰ ਲਾਇ ॥
देवाच्या कृपेने ढगांनी मुसळधार पाऊस आणला आहे

ਬਾਬੀਹੇ ਕੂਕ ਪੁਕਾਰ ਰਹਿ ਗਈ ਸੁਖੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥
कोकिळेची हाक गेली आहे आणि आनंद माझ्या मनात स्थिरावला आहे.

ਨਾਨਕ ਸੋ ਸਾਲਾਹੀਐ ਜਿ ਦੇਂਦਾ ਸਭਨਾਂ ਜੀਆ ਰਿਜਕੁ ਸਮਾਇ ॥੧॥
हे नानक! सर्व प्राण्यांना त्यांची रोजची भाकर देऊन पोषण देणाऱ्या परम देवाची स्तुती करा. ॥१॥

ਮਃ ੩ ॥
महाला ३ ॥

ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਤੂ ਨ ਜਾਣਹੀ ਕਿਆ ਤੁਧੁ ਵਿਚਿ ਤਿਖਾ ਹੈ ਕਿਤੁ ਪੀਤੈ ਤਿਖ ਜਾਇ ॥
हे चातक! तुला काय तहान लागली आहे आणि ते पिऊन तुझी तहान काय भागवू शकते हे तुला माहित नाही

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਭਰੰਮਿਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਲੁ ਪਲੈ ਨ ਪਾਇ ॥
द्वैतात भटकल्याने नामरूपी अमृतजल मिळू शकत नाही

ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜੇ ਆਪਣੀ ਤਾਂ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਸੁਭਾਇ ॥
जेव्हा कोणी दया दाखवतो तेव्हा त्याला नैसर्गिकरित्या खरा गुरु मिळतो

ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਲੁ ਪਾਇਆ ਸਹਜੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੨॥
हे नानक! खऱ्या गुरूंकडूनच पाण्याचे अमृत मिळू शकते आणि आत्मा नैसर्गिक आनंदात मग्न राहतो. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਇਕਿ ਵਣ ਖੰਡਿ ਬੈਸਹਿ ਜਾਇ ਸਦੁ ਨ ਦੇਵਹੀ ॥
काही लोक जंगलात जातात आणि शांतपणे बसतात आणि कोणाशीही बोलत नाहीत

ਇਕਿ ਪਾਲਾ ਕਕਰੁ ਭੰਨਿ ਸੀਤਲੁ ਜਲੁ ਹੇਂਵਹੀ ॥
काहींना कडक थंडीची पर्वा नाही आणि ते थंड पाण्यातच राहतात

ਇਕਿ ਭਸਮ ਚੜ੍ਹਾਵਹਿ ਅੰਗਿ ਮੈਲੁ ਨ ਧੋਵਹੀ ॥
बरेच लोक त्यांच्या शरीराच्या अवयवांवर लावलेली घाण धुवत नाहीत

ਇਕਿ ਜਟਾ ਬਿਕਟ ਬਿਕਰਾਲ ਕੁਲੁ ਘਰੁ ਖੋਵਹੀ ॥
काही जण असे आहेत जे भयानक ड्रेडलॉक घालतात आणि त्यांचे कुळ आणि कुटुंब सोडून देतात

ਇਕਿ ਨਗਨ ਫਿਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਨੀਂਦ ਨ ਸੋਵਹੀ ॥
त्याचे नग्नता दिवसा आणि रात्री परत येईल, झोप झोपणार नाही. बरेच लोक नग्न फिरतात आणि दिवसा आणि रात्री झोपतही नाहीत

ਇਕਿ ਅਗਨਿ ਜਲਾਵਹਿ ਅੰਗੁ ਆਪੁ ਵਿਗੋਵਹੀ ॥
काही लोक आग लावून त्यांच्या शरीराचे अवयव खराब करतात

ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਤਨੁ ਛਾਰੁ ਕਿਆ ਕਹਿ ਰੋਵਹੀ ॥
परमेश्वराच्या नावाशिवाय शरीर राखेत बदलते; एखाद्याच्या मृत्युवर रडण्याचा काय उपयोग?

ਸੋਹਨਿ ਖਸਮ ਦੁਆਰਿ ਜਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹੀ ॥੧੫॥
जे सतीगुरुंची सेवा करतात तेच सद्गुरूच्या दारात शोभा देतात. ॥१५॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥
श्लोक महाला ३ ॥

ਬਾਬੀਹਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੈ ਬੋਲਿਆ ਤਾਂ ਦਰਿ ਸੁਣੀ ਪੁਕਾਰ ॥
जेव्हा पहाटे कोकिळे ओरडली तेव्हा प्रभूच्या दरबारात ती आवाज ऐकू आली.

ਮੇਘੈ ਨੋ ਫੁਰਮਾਨੁ ਹੋਆ ਵਰਸਹੁ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥
ढगांना दयाळूपणे पाऊस पाडण्याचा आदेश देण्यात आला

ਹਉ ਤਿਨ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਰਖਿਆ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥
ज्यांनी भगवंताला आपल्या अंतःकरणात वसवले आहे त्यांच्यावर मी त्याग करतो.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੇ ਸਭ ਹਰੀਆਵਲੀ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥੧॥
हे नानक! गुरूच्या शिकवणीचे ध्यान करा; प्रभूच्या नावाने सर्व काही हिरवे होते. ॥१॥

ਮਃ ੩ ॥
महाला ३ ॥

ਬਾਬੀਹਾ ਇਵ ਤੇਰੀ ਤਿਖਾ ਨ ਉਤਰੈ ਜੇ ਸਉ ਕਰਹਿ ਪੁਕਾਰ ॥
अरे कोकिळा, शंभर वेळा विनवणी केली तरी तुझी तहान भागणार नाही.

ਨਦਰੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ਨਦਰੀ ਉਪਜੈ ਪਿਆਰੁ ॥
देवाच्या कृपेने खऱ्या गुरूची प्राप्ती होते आणि त्यांच्या कृपेने प्रेमाचा जन्म होतो.

ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਹਿ ਵਿਕਾਰ ॥੨॥
हे नानक! जेव्हा परमेश्वर मनात वास करतो तेव्हा सर्व विकार दूर होतात. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਇਕਿ ਜੈਨੀ ਉਝੜ ਪਾਇ ਧੁਰਹੁ ਖੁਆਇਆ ॥
काही जैन लोक दिशाभूल झाले आहेत, निर्माणकर्त्याने सुरुवातीपासूनच त्यांचे भाग्य असे बनवले आहे

ਤਿਨ ਮੁਖਿ ਨਾਹੀ ਨਾਮੁ ਨ ਤੀਰਥਿ ਨ੍ਹਾਇਆ ॥
ते तोंडाने परमेश्वराचे नाव घेत नाहीत, किंवा पवित्र ठिकाणी स्नान करत नाहीत

ਹਥੀ ਸਿਰ ਖੋਹਾਇ ਨ ਭਦੁ ਕਰਾਇਆ ॥
ते आपले डोके मुंडत नाहीत; त्याऐवजी ते हातांनी केस उपटतात

ਕੁਚਿਲ ਰਹਹਿ ਦਿਨ ਰਾਤਿ ਸਬਦੁ ਨ ਭਾਇਆ ॥
ते रात्रंदिवस अस्वस्थ राहतात आणि देवाचे वचन त्यांना आवडत नाही

ਤਿਨ ਜਾਤਿ ਨ ਪਤਿ ਨ ਕਰਮੁ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥
त्यांना ना जात आहे, ना प्रतिष्ठा आहे, ना कोणतेही काम आहे; अशा प्रकारे ते आपले जीवन वाया घालवतात

ਮਨਿ ਜੂਠੈ ਵੇਜਾਤਿ ਜੂਠਾ ਖਾਇਆ ॥
अशा लोकांच्या मनात फक्त उरलेलेच असते आणि ते फक्त उरलेलेच खातात

ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਆਚਾਰੁ ਨ ਕਿਨ ਹੀ ਪਾਇਆ ॥
वचन गुरूच्या आचरणाशिवाय कोणीही देवाला प्राप्त करू शकले नाही

ਗੁਰਮੁਖਿ ਓਅੰਕਾਰਿ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧੬॥
जो गुरुमुख बनतो तो ओंकारात लीन राहतो.॥१६॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥
श्लोक महाला ३ ॥

ਸਾਵਣਿ ਸਰਸੀ ਕਾਮਣੀ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰਿ ॥
श्रावण महिन्यात, जो प्राणी गुरुंच्या शिकवणीवर चिंतन करतो तोच आनंदी होतो

ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਸੁਹਾਗਣੀ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਅਪਾਰਿ ॥੧॥
हे नानक! गुरुंच्या प्रेमामुळे ती नेहमीच विवाहित स्त्री राहते. ॥१॥

ਮਃ ੩ ॥
महाला ३ ॥

ਸਾਵਣਿ ਦਝੈ ਗੁਣ ਬਾਹਰੀ ਜਿਸੁ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥
द्वैताने प्रेम करणारी, कोणतेही गुण नसलेली स्त्री, पावसाळ्यातही दुःखात जळते

ਨਾਨਕ ਪਿਰ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਈ ਸਭੁ ਸੀਗਾਰੁ ਖੁਆਰੁ ॥੨॥
हे नानक! तिला तिच्या पतीची किंमत कळत नाही आणि तिचे सर्व अलंकार व्यर्थ ठरतात. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਸਚਾ ਅਲਖ ਅਭੇਉ ਹਠਿ ਨ ਪਤੀਜਈ ॥
तो खरा अदृश्य अभेद्य देव हट्टी कृतीने प्रसन्न होत नाही

ਇਕਿ ਗਾਵਹਿ ਰਾਗ ਪਰੀਆ ਰਾਗਿ ਨ ਭੀਜਈ ॥
कोणी राग-रागिणी गायली तरी तो आनंदी होत नाही

ਇਕਿ ਨਚਿ ਨਚਿ ਪੂਰਹਿ ਤਾਲ ਭਗਤਿ ਨ ਕੀਜਈ ॥
काही अनेक तालांवर नाचतात पण भक्ती करत नाहीत

ਇਕਿ ਅੰਨੁ ਨ ਖਾਹਿ ਮੂਰਖ ਤਿਨਾ ਕਿਆ ਕੀਜਈ ॥
काही लोक अन्न खाणे बंद करतात, या मूर्खांचे काय करावे?

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਹੋਈ ਬਹੁਤੁ ਕਿਵੈ ਨ ਧੀਜਈ ॥
मनात खूप तहान लागते आणि अजिबात धीर राहत नाही

ਕਰਮ ਵਧਹਿ ਕੈ ਲੋਅ ਖਪਿ ਮਰੀਜਈ ॥
अनेक लोक कर्मकांडात अडकून मरतात

ਲਾਹਾ ਨਾਮੁ ਸੰਸਾਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜਈ ॥
या जगात फक्त हरिनामाचे अमृत पिणेच फायदेशीर आहे

ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਅਸਨੇਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਘੀਜਈ ॥੧੭॥
गुरूद्वारे देवाच्या भक्तीबद्दलची ओढ निर्माण होते. ॥१७॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥
श्लोक महाला ३ ॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਲਾਰ ਰਾਗੁ ਜੋ ਕਰਹਿ ਤਿਨ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਇ ॥
जो कोणी गुरुंच्या सूचनेनुसार मलार राग गातो, त्याच्या मनाला आणि शरीराला शांती मिळते.

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਏਕੁ ਪਛਾਣਿਆ ਏਕੋ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥
गुरूच्या शिकवणींद्वारे आपण एकच देव ओळखतो आणि तोच खरा देव आहे

ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਮਨਿ ਸਚੇ ਸਚੀ ਸੋਇ ॥
ज्याच्या मनात खरा देव राहतो, त्याचे मनच खरे असते आणि तो खऱ्या देवाच्या भक्तीत मग्न राहतो

ਅੰਦਰਿ ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਹੈ ਸਹਜੇ ਹੀ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥
ज्याच्या आत खरी भक्ती असते त्याला स्वाभाविकच आदर मिळतो

ਕਲਿਜੁਗ ਮਹਿ ਘੋਰ ਅੰਧਾਰੁ ਹੈ ਮਨਮੁਖ ਰਾਹੁ ਨ ਕੋਇ ॥
कलियुगात अज्ञानाचा खोल अंधार आहे आणि स्वार्थी लोकांना त्यातून बाहेर पडण्याचा मार्ग सापडत नाही

ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥੧॥
हे नानक! ज्यांच्यामध्ये गुरुद्वारे प्रभु प्रकट होतो ते भाग्यवान आहेत. ॥१॥

ਮਃ ੩ ॥
महाला ३ ॥

ਇੰਦੁ ਵਰਸੈ ਕਰਿ ਦਇਆ ਲੋਕਾਂ ਮਨਿ ਉਪਜੈ ਚਾਉ ॥
जेव्हा भगवान इंद्र दयाळूपणे पाऊस पाडतात तेव्हा ते लोकांच्या मनात प्रेम निर्माण करते.

ਜਿਸ ਕੈ ਹੁਕਮਿ ਇੰਦੁ ਵਰਸਦਾ ਤਿਸ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਂਉ ॥
ज्याच्या आज्ञेने देव इंद्र पाऊस पाडतो त्या देवाला मी नेहमीच स्वतःला समर्पित करतो.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਸਮ੍ਾਲੀਐ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥
गुरुद्वारे शब्दांची काळजी घ्या आणि देवाचे गुणगान गा

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਜਨ ਨਿਰਮਲੇ ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਸਮਾਉ ॥੨॥
हे नानक! फक्त तेच लोक शुद्ध आहेत जे प्रभूच्या नावात मग्न राहतात आणि ते स्वाभाविकपणे सत्यात लीन होतात. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥
परिपूर्ण गुरूची सेवा करूनच परिपूर्ण देवाची प्राप्ती होऊ शकते

ਪੂਰੈ ਕਰਮਿ ਧਿਆਇ ਪੂਰਾ ਸਬਦੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥
पूर्ण कृतीने त्याचे ध्यान होते आणि केवळ पूर्ण शब्दाने तो मनात वास करतो

ਪੂਰੈ ਗਿਆਨਿ ਧਿਆਨਿ ਮੈਲੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥
केवळ पूर्ण ज्ञान ध्यानानेच मनातील अशुद्धता दूर होतात

ਹਰਿ ਸਰਿ ਤੀਰਥਿ ਜਾਣਿ ਮਨੂਆ ਨਾਇਆ ॥
हरिनामासारख्या तीर्थक्षेत्राला जाणून घेतल्यावर मन त्यात स्नान करते

ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਮਨੁ ਮਾਰਿ ਧੰਨੁ ਜਣੇਦੀ ਮਾਇਆ ॥
धन्य ती आई जी शब्द आणि गुरु यांच्याद्वारे मनाला मारणाऱ्याला जन्म देते

ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚਿਆਰੁ ਸਚਾ ਆਇਆ ॥
फक्त एक सत्यवादी व्यक्तीच खऱ्या परमेश्वराच्या दाराशी येतो आणि त्याला खरा मानले जाते

ਪੁਛਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ਜਾਂ ਖਸਮੈ ਭਾਇਆ ॥
देवाने स्वीकारलेल्या गोष्टीत कोणीही हस्तक्षेप करू शकत नाही.

ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਲਾਹਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇਆ ॥੧੮॥
हे नानक! खऱ्या देवाचे गुणगान गा आणि त्याचे फळ मिळव. ॥१८॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥
श्लोक महला १॥

ਕੁਲਹਾਂ ਦੇਂਦੇ ਬਾਵਲੇ ਲੈਂਦੇ ਵਡੇ ਨਿਲਜ ॥
असे अहंकारी गुरु आणि पीर प्रत्यक्षात मूर्ख आहेत जे त्यांच्या शिष्यांना साळी टोप्या देऊन त्यांचे उत्तराधिकारी म्हणून नियुक्त करतात आणि मुर्शिदांचे शिष्य जे या टोप्या स्वीकारतात ते देखील खूप निर्लज्ज आहेत

ਚੂਹਾ ਖਡ ਨ ਮਾਵਈ ਤਿਕਲਿ ਬੰਨ੍ਹੈ ਛਜ ॥
त्यांची अवस्था उंदराच्यासारखी आहे जो स्वतःहून त्याच्या भोकात जाऊ शकत नाही आणि तरीही तो त्याच्या कमरेभोवती छत बांधतो

ਦੇਨ੍ਹਿ ਦੁਆਈ ਸੇ ਮਰਹਿ ਜਿਨ ਕਉ ਦੇਨਿ ਸਿ ਜਾਹਿ ॥
असे ढोंगी लोक जे लोकांना आशीर्वाद देतात, ते केवळ स्वतःच मरत नाहीत तर त्यांच्याकडून आशीर्वाद घेणारे देखील मरतात.

ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਪਈ ਕਿਥੈ ਜਾਇ ਸਮਾਹਿ ॥
हे नानक! त्यांना देवाचे आदेश माहित नाहीत, ते शेवटी कुठे जातात?

ਫਸਲਿ ਅਹਾੜੀ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਸਾਵਣੀ ਸਚੁ ਨਾਉ ॥
फक्त देवाचे नाव हे आषाढचे पीक आहे आणि खरे नाव हे सावनचे पीक आहे

ਮੈ ਮਹਦੂਦੁ ਲਿਖਾਇਆ ਖਸਮੈ ਕੈ ਦਰਿ ਜਾਇ ॥
नाव माझ्या जीवनाचा खजिना आहे. माझ्याकडे एक पट्टा लिहिलेला आहे जो स्वामीच्या दारापर्यंत जातो

ਦੁਨੀਆ ਕੇ ਦਰ ਕੇਤੜੇ ਕੇਤੇ ਆਵਹਿ ਜਾਂਹਿ ॥
जगातील संत आणि शिष्यांचे इतके दरवाजे आहेत आणि तिथे बरेच लोक येतात आणि जातात

ਕੇਤੇ ਮੰਗਹਿ ਮੰਗਤੇ ਕੇਤੇ ਮੰਗਿ ਮੰਗਿ ਜਾਹਿ ॥੧॥
अनेक भिकारी त्याच्याकडे मागतात आणि काहीतरी मागितल्यानंतर ते निघून जातात. ॥१॥

ਮਃ ੧ ॥
महाला १ ॥

ਸਉ ਮਨੁ ਹਸਤੀ ਘਿਉ ਗੁੜੁ ਖਾਵੈ ਪੰਜਿ ਸੈ ਦਾਣਾ ਖਾਇ ॥
हत्ती एक चतुर्थांश मण तूप, गूळ आणि पाच पाऊण मण धान्य खातो

ਡਕੈ ਫੂਕੈ ਖੇਹ ਉਡਾਵੈ ਸਾਹਿ ਗਇਐ ਪਛੁਤਾਇ ॥
तो खातो, पितो, थुंकतो, वर फेकतो आणि धूळ उडवतो. जेव्हा तो श्वास सोडतो तेव्हा त्याला पश्चात्ताप होतो

ਅੰਧੀ ਫੂਕਿ ਮੁਈ ਦੇਵਾਨੀ ॥
अहंकाराने आंधळे आणि वेडे झालेले जग हत्तीसारखे फुसफुसते

ਖਸਮਿ ਮਿਟੀ ਫਿਰਿ ਭਾਨੀ ॥
जेव्हा अहंकार दूर होतो तेव्हा फक्त परमेश्वरालाच ते आवडते

ਅਧੁ ਗੁਲ੍ਹਾ ਚਿੜੀ ਕਾ ਚੁਗਣੁ ਗੈਣਿ ਚੜੀ ਬਿਲਲਾਇ ॥
पक्ष्याचा चौक अर्धा धान्यांनी बनलेला असतो; धान्य खाल्ल्यानंतर तो आकाशात किलबिलाट करत उडतो

ਖਸਮੈ ਭਾਵੈ ਓਹਾ ਚੰਗੀ ਜਿ ਕਰੇ ਖੁਦਾਇ ਖੁਦਾਇ ॥
खरं तर, परमेश्वराला फक्त तेच आवडते जे 'खुदा, खुदा' म्हणत राहते.

ਸਕਤਾ ਸੀਹੁ ਮਾਰੇ ਸੈ ਮਿਰਿਆ ਸਭ ਪਿਛੈ ਪੈ ਖਾਇ ॥
एक शक्तिशाली सिंह शेकडो प्राण्यांना मारतो आणि नंतर अनेक प्राण्यांना खातो

ਹੋਇ ਸਤਾਣਾ ਘੁਰੈ ਨ ਮਾਵੈ ਸਾਹਿ ਗਇਐ ਪਛੁਤਾਇ ॥
पराक्रमी सिंह त्याच्या गुहेत अडकत नाही आणि श्वास सोडताना पश्चात्ताप करतो

ਅੰਧਾ ਕਿਸ ਨੋ ਬੁਕਿ ਸੁਣਾਵੈ ॥
आंधळा माणूस ओरडून कोणाचे ऐकवतो?

ਖਸਮੈ ਮੂਲਿ ਨ ਭਾਵੈ ॥
मालकाला हे अजिबात आवडत नाही

ਅਕ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰੇ ਅਕ ਤਿਡਾ ਅਕ ਡਾਲੀ ਬਹਿ ਖਾਇ ॥
आकच्या टोळाला फक्त आक आवडते आणि त्याच्या फांदीवर बसून जेवतो.

ਖਸਮੈ ਭਾਵੈ ਓਹੋ ਚੰਗਾ ਜਿ ਕਰੇ ਖੁਦਾਇ ਖੁਦਾਇ ॥
परमेश्वराला फक्त तेच आवडतात जे परमेश्वराचे नाव जपतात

ਨਾਨਕ ਦੁਨੀਆ ਚਾਰਿ ਦਿਹਾੜੇ ਸੁਖਿ ਕੀਤੈ ਦੁਖੁ ਹੋਈ ॥
हे नानक! हे जग चार दिवसांचा मेळा आहे. सुखसोयी आणि सुखसोयींनंतर फक्त दुःखच मिळते

ਗਲਾ ਵਾਲੇ ਹੈਨਿ ਘਣੇਰੇ ਛਡਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਈ ॥
गप्पा मारणारे बरेच लोक आहेत पण कोणीही संपत्ती आणि सुखे सोडू शकत नाही

ਮਖੀਂ ਮਿਠੈ ਮਰਣਾ ॥
माश्या फक्त गोड पदार्थांवर मरतात. माश्या फक्त गोड पदार्थांवर मरतात

ਜਿਨ ਤੂ ਰਖਹਿ ਤਿਨ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ਤਿਨ ਭਉ ਸਾਗਰੁ ਤਰਣਾ ॥੨॥
हे देवा! ज्यांचे तू रक्षण करतोस, त्यांच्याजवळही भ्रम येत नाही आणि ते जगाचा समुद्र पार करतात. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਤੂ ਧਣੀ ਸਚਾ ਅਲਖ ਅਪਾਰੁ ॥
हे निर्मात्या! तूच स्वामी आहेस. अगम्य मन हे शाश्वत स्वरूप आहे आणि वाणीच्या पलीकडे अदृश्य आहे

ਤੂ ਦਾਤਾ ਸਭਿ ਮੰਗਤੇ ਇਕੋ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥
सर्व भिकारी असूनही, तूच देणारा आहेस, जगाला देणारा तूच एकमेव आहेस

ਜਿਨੀ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰਮਤੀ ਵੀਚਾਰੁ ॥
गुरुंच्या मते, मला असे वाटते की ज्याने तुमची पूजा केली, त्याला आनंद मिळाला आहे

ਇਕਨਾ ਨੋ ਤੁਧੁ ਏਵੈ ਭਾਵਦਾ ਮਾਇਆ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥
काही लोकांचे धनावरचे प्रेम असेच राहावे ही तुमची इच्छा आहे

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੀਐ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰੁ ॥
तुमच्या हृदयात प्रेमाने देवाची उपासना करा आणि गुरुंच्या शिकवणीने त्याची स्तुती करा

ਵਿਣੁ ਪ੍ਰੀਤੀ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਨ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥
प्रेमाशिवाय भक्ती नाही आणि खऱ्या गुरूशिवाय प्रेम नाही

ਤੂ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭਿ ਤੁਧੁ ਸੇਵਦੇ ਇਕ ਢਾਢੀ ਕਰੇ ਪੁਕਾਰ ॥
एक गायक ओरडत आहे, "हे प्रभू, तू महान आहेस. सर्वजण तुझी पूजा करतात

ਦੇਹਿ ਦਾਨੁ ਸੰਤੋਖੀਆ ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਆਧਾਰੁ ॥੧੯॥
तुझ्या खऱ्या नावाचा आधार मला नेहमीच मिळावा म्हणून समाधानाने मला हे दान दे. ॥१९॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥
श्लोक महला १॥

ਰਾਤੀ ਕਾਲੁ ਘਟੈ ਦਿਨਿ ਕਾਲੁ ॥
रात्र आणि दिवस जातात आणि

ਛਿਜੈ ਕਾਇਆ ਹੋਇ ਪਰਾਲੁ ॥
शरीर नष्ट होते

ਵਰਤਣਿ ਵਰਤਿਆ ਸਰਬ ਜੰਜਾਲੁ ॥
माणसाचे जीवन सांसारिक गोष्टींमध्ये गुंतलेले असते आणि

ਭੁਲਿਆ ਚੁਕਿ ਗਇਆ ਤਪ ਤਾਲੁ ॥
तो देवाची भक्ती आणि स्मरण विसरतो आणि चुकतो

ਅੰਧਾ ਝਖਿ ਝਖਿ ਪਇਆ ਝੇਰਿ ॥
आंधळा आणि अज्ञानी माणूस निरुपयोगी कामात अडकतो

ਪਿਛੈ ਰੋਵਹਿ ਲਿਆਵਹਿ ਫੇਰਿ ॥
मृत्यूनंतर नातेवाईक रडतात आणि देवाला त्याला जीवन देण्यासाठी प्रार्थना करतात

ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਕਿਛੁ ਸੁਝੈ ਨਾਹੀ ॥
पण सत्य समजल्याशिवाय काहीच समजत नाही

ਮੋਇਆ ਰੋਂਹਿ ਰੋਂਦੇ ਮਰਿ ਜਾਂਹੀਂ ॥
मरणाऱ्यांसाठी रडताना ते स्वतः मरतात

ਨਾਨਕ ਖਸਮੈ ਏਵੈ ਭਾਵੈ ॥
हे नानक! खरोखरच परमेश्वराची इच्छा हीच आहे

ਸੇਈ ਮੁਏ ਜਿਨ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ॥੧॥
प्रत्यक्षात, जे मरतात तेच देव आठवत नाहीत. ॥१॥

ਮਃ ੧ ॥
महाला १ ॥

ਮੁਆ ਪਿਆਰੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮੁਈ ਮੁਆ ਵੈਰੁ ਵਾਦੀ ॥
मृत्यूसोबत माणसाचे सर्व प्रेम आणि आपुलकी संपते. मृत्यूच्या कुशीत प्रवेश करताच, सर्व शत्रुत्व आणि भांडणे देखील संपतात

ਵੰਨੁ ਗਇਆ ਰੂਪੁ ਵਿਣਸਿਆ ਦੁਖੀ ਦੇਹ ਰੁਲੀ ॥
सुंदर रूप आणि रंगही नष्ट होतात आणि दुःखी शरीर धुळीत विलीन होते

ਕਿਥਹੁ ਆਇਆ ਕਹ ਗਇਆ ਕਿਹੁ ਨ ਸੀਓ ਕਿਹੁ ਸੀ ॥
मृत्यूनंतर लोक आत्मा कुठून आला आणि कुठे गेला, काय होता आणि काय घडले याबद्दल बोलतात

ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਗਲਾ ਗੋਈਆ ਕੀਤਾ ਚਾਉ ਰਲੀ ॥
मन आणि तोंड एकमेकांशी संवाद साधतात आणि व्यक्ती जीवनाच्या मौजमजेत आणि मौजमजेत मग्न राहते

ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਸਿਰ ਖੁਰ ਪਤਿ ਪਾਟੀ ॥੨॥
हे नानक! खऱ्या नावाशिवाय डोक्यापासून पायापर्यंतचा सर्व आदर नष्ट होतो. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਅੰਤੇ ਹੋਇ ਸਖਾਈ ॥
देवाचे नाव अमृतसारखे आहे; ते नेहमीच आनंद देते आणि शेवटी मदत करते

ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਜਗਤੁ ਬਉਰਾਨਾ ਨਾਵੈ ਸਾਰ ਨ ਪਾਈ ॥
गुरुशिवाय जग वेडे राहते आणि हरीच्या नावाला महत्त्व देत नाही

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਪਰਵਾਣੁ ਜਿਨ੍ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ ॥
जे लोक आपल्या आत्म्याला सर्वशक्तिमान देवाशी जोडतात, फक्त तोच भक्त जो सद्गुरुंच्या सेवेत मग्न राहतो तोच स्वीकारला जातो

ਸੋ ਸਾਹਿਬੁ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਤੇਹਾ ਜਿਸੁ ਭਾਣਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ॥
जो सेवक देवाची इच्छा आपल्या मनात ठेवतो, तो सेवक त्याच्या स्वामीचे, प्रभूचे रूप बनतो

ਆਪਣੈ ਭਾਣੈ ਕਹੁ ਕਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਅੰਧਾ ਅੰਧੁ ਕਮਾਈ ॥
मला सांगा की जो माणूस जे इच्छितो ते करतो त्याला आनंद मिळाला आहे. अज्ञानी आंधळा माणूस फक्त कुटिल कृत्ये करतो

ਬਿਖਿਆ ਕਦੇ ਹੀ ਰਜੈ ਨਾਹੀ ਮੂਰਖ ਭੁਖ ਨ ਜਾਈ ॥
भौतिक गोष्टी तुम्हाला कधीच समाधान देत नाहीत आणि मूर्खाची भूक कधीच भागत नाही

ਦੂਜੈ ਸਭੁ ਕੋ ਲਗਿ ਵਿਗੁਤਾ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਬੂਝ ਨ ਪਾਈ ॥
द्वैतात रमलेले सर्व लोक त्रासलेले आहेत आणि सद्‌गुरुंशिवाय ज्ञान प्राप्त होऊ शकत नाही

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸੋ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਰਜਾਈ ॥੨੦॥
पण ज्याच्यावर देव त्याच्या इच्छेने दया करतो, त्यालाच खऱ्या गुरूंची सेवा करून आनंद मिळतो. ॥२०॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥
श्लोक महला ॥१॥

ਸਰਮੁ ਧਰਮੁ ਦੁਇ ਨਾਨਕਾ ਜੇ ਧਨੁ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥
गुरू नानक म्हणतात की ज्यांच्याकडे हरिनामाच्या रूपात संपत्ती आहे त्यांच्याकडे शील आणि धर्म दोन्ही आहे

ਸੋ ਧਨੁ ਮਿਤ੍ਰੁ ਨ ਕਾਂਢੀਐ ਜਿਤੁ ਸਿਰਿ ਚੋਟਾਂ ਖਾਇ ॥
ज्या संपत्तीमुळे त्रास आणि शिक्षा भोगाव्या लागतात त्या संपत्तीला मित्र मानू नये

ਜਿਨ ਕੈ ਪਲੈ ਧਨੁ ਵਸੈ ਤਿਨ ਕਾ ਨਾਉ ਫਕੀਰ ॥
ज्यांच्याकडे भरपूर संपत्ती असते त्यांना भिकारी (भिकारी) म्हटले पाहिजे कारण संपत्ती असूनही ते पैसे मागत राहतात

ਜਿਨ੍ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਤੂ ਵਸਹਿ ਤੇ ਨਰ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰ ॥੧॥
हे देवा! ज्यांच्या हृदयात तू राहतोस, फक्त असेच लोक सद्‌गुणी असतात

ਮਃ ੧ ॥
महाला १ ॥

ਦੁਖੀ ਦੁਨੀ ਸਹੇੜੀਐ ਜਾਇ ਤ ਲਗਹਿ ਦੁਖ ॥
जग दुःखानेच संपत्ती जमा करते. जेव्हा संपत्ती निघून जाते तेव्हा ती आणखी दुःखी होते

ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕਿਸੈ ਨ ਲਥੀ ਭੁਖ ॥
हे नानक! परमात्म्याच्या भक्तीशिवाय कोणाचीही भूक भागत नाही

ਰੁਪੀ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੈ ਜਾਂ ਦੇਖਾਂ ਤਾਂ ਭੁਖ ॥
कितीही सुंदर चेहरा दिसला तरी इच्छा जात नाही. मी जिथे पाहतो तिथे मला सौंदर्य आणि संपत्तीची इच्छा असते

ਜੇਤੇ ਰਸ ਸਰੀਰ ਕੇ ਤੇਤੇ ਲਗਹਿ ਦੁਖ ॥੨॥
शरीरात जितके द्रव असतात तितके वेदना जाणवतात. ॥२॥

ਮਃ ੧ ॥
महाला १ ॥

ਅੰਧੀ ਕੰਮੀ ਅੰਧੁ ਮਨੁ ਮਨਿ ਅੰਧੈ ਤਨੁ ਅੰਧੁ ॥
वाईट कृत्ये केल्याने मनही वाईट होते. अज्ञानामुळे मन वाईट झाले तर शरीरही वाईट होते

ਚਿਕੜਿ ਲਾਇਐ ਕਿਆ ਥੀਐ ਜਾਂ ਤੁਟੈ ਪਥਰ ਬੰਧੁ ॥
जिथे दगडी बांधही फुटतो, तिथे चुन्याचा वापर करून काही उपयोग नाही

ਬੰਧੁ ਤੁਟਾ ਬੇੜੀ ਨਹੀ ਨਾ ਤੁਲਹਾ ਨਾ ਹਾਥ ॥
जेव्हा बांध तुटतो तेव्हा साखळी देखील वाकत नाही, जर ती वाकली नाही तर पार करण्याचे भाग्यही मिळत नाही

ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਵਿਣੁ ਕੇਤੇ ਡੁਬੇ ਸਾਥ ॥੩॥
हे नानक! परमात्म्याच्या आठवणीशिवाय, माणूस अनेक सोबत्यांना सोबत घेऊन बुडतो. ॥३॥

ਮਃ ੧ ॥
महाला १ ॥

ਲਖ ਮਣ ਸੁਇਨਾ ਲਖ ਮਣ ਰੁਪਾ ਲਖ ਸਾਹਾ ਸਿਰਿ ਸਾਹ ॥
जर लाखो मण सोने आणि लाखो मण चांदी असेल तर तो लाखो राजांपैकी सर्वात मोठा राजा आहे

ਲਖ ਲਸਕਰ ਲਖ ਵਾਜੇ ਨੇਜੇ ਲਖੀ ਘੋੜੀ ਪਾਤਿਸਾਹ ॥
तो लाखो सैन्य, शस्त्रे, घोडे इत्यादींचा लाखोंच्या संख्येने मालक आहे

ਜਿਥੈ ਸਾਇਰੁ ਲੰਘਣਾ ਅਗਨਿ ਪਾਣੀ ਅਸਗਾਹ ॥
पण जिथे मला जगाचा महासागर ओलांडायचा आहे तिथे अमर्याद अग्नी आणि पाणी आहे

ਕੰਧੀ ਦਿਸਿ ਨ ਆਵਈ ਧਾਹੀ ਪਵੈ ਕਹਾਹ ॥
खांद्याची दिशा येत नाही धाही पावई कहाह. दृष्टीस पडत नाही आणि फक्त किंकाळ्या ऐकू येतात

ਨਾਨਕ ਓਥੈ ਜਾਣੀਅਹਿ ਸਾਹ ਕੇਈ ਪਾਤਿਸਾਹ ॥੪॥
हे नानक! फक्त तिथेच हे कळते की राजा कोण आहे आणि शाह कोण आहे. ॥४॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਇਕਨ੍ਹਾ ਗਲੀਂ ਜੰਜੀਰ ਬੰਦਿ ਰਬਾਣੀਐ ॥
कुणाच्या गळ्यात बंधनाच्या साखळ्या घालल्या आहेत

ਬਧੇ ਛੁਟਹਿ ਸਚਿ ਸਚੁ ਪਛਾਣੀਐ ॥
परम सत्य स्वीकारल्याने तो जगाच्या बंधनातून मुक्त होतो

ਲਿਖਿਆ ਪਲੈ ਪਾਇ ਸੋ ਸਚੁ ਜਾਣੀਐ ॥
खरं तर, आपण हे सत्य स्वीकारले पाहिजे की आपल्या भूतकाळातील कर्मांचे फळ आपल्याला भोगावेच लागते

ਹੁਕਮੀ ਹੋਇ ਨਿਬੇੜੁ ਗਇਆ ਜਾਣੀਐ ॥
त्याच्या अधिपत्याखाली केलेली कृत्ये ठरवली जातात

ਭਉਜਲ ਤਾਰਣਹਾਰੁ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੀਐ ॥
हे देखील जाणून घ्या की केवळ शब्द गुरुच तुम्हाला या भयानक जगाच्या महासागरातून पार करण्यास मदत करू शकतात

ਚੋਰ ਜਾਰ ਜੂਆਰ ਪੀੜੇ ਘਾਣੀਐ ॥
चोर, जुगारी आणि वाईट लोक गिरणीत चिरडले जातात

ਨਿੰਦਕ ਲਾਇਤਬਾਰ ਮਿਲੇ ਹੜ੍ਵਾਣੀਐ ॥
निंदकांना कठोर शिक्षा मिळते

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ਸੁ ਦਰਗਹ ਜਾਣੀਐ ॥੨੧॥
जे गुरुद्वारे सत्यात मग्न राहतात त्यांनाच देवाच्या दरबारात आदर मिळण्यास पात्र ठरते ॥२१॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੨ ॥
श्लोक महला २॥

ਨਾਉ ਫਕੀਰੈ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਮੂਰਖ ਪੰਡਿਤੁ ਨਾਉ ॥
कलियुगात सगळं उलटं चाललं आहे कारण धनाची पूजा करणाऱ्याला राजा मानलं जात आहे आणि मूर्ख माणूस विद्वान म्हणून प्रसिद्ध होत आहे

ਅੰਧੇ ਕਾ ਨਾਉ ਪਾਰਖੂ ਏਵੈ ਕਰੇ ਗੁਆਉ ॥
अंधाला पारखी मानले जात आहे, अशा गोष्टी घडत आहेत

ਇਲਤਿ ਕਾ ਨਾਉ ਚਉਧਰੀ ਕੂੜੀ ਪੂਰੇ ਥਾਉ ॥
त्या दुष्कर्म करणाऱ्याचे नाव चौधरी आहे आणि खोटेपणा आणि कपट सर्वत्र पसरलेले आहे

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣੀਐ ਕਲਿ ਕਾ ਏਹੁ ਨਿਆਉ ॥੧॥
हे नानक गुरु! हे सत्य उघड झाले आहे की कलियुगात हे न्यायाच्या विरुद्ध आहे.॥१॥

ਮਃ ੧ ॥
महाला १ ॥

ਹਰਣਾਂ ਬਾਜਾਂ ਤੈ ਸਿਕਦਾਰਾਂ ਏਨ੍ਾ ਪੜ੍ਆ ਨਾਉ ॥
हरीणाप्रमाणे, जेव्हा एखादी व्यक्ती एखाद्या कुटिल कृत्यात अडकते तेव्हा तो त्याच्या इतर साथीदारांनाही त्याच दलदलीत अडकवतो. बाजासारखे फसवे लोक फक्त त्यांच्याच लोकांना लुटतात, तर सरकारी कर्मचारी त्यांच्याच लोकांना लाच देतात आणि अत्याचार करतात

ਫਾਂਧੀ ਲਗੀ ਜਾਤਿ ਫਹਾਇਨਿ ਅਗੈ ਨਾਹੀ ਥਾਉ ॥
ज्या फासात माणूस अडकतो तो त्याच्या स्वतःच्या नातेवाईकांनाही अडकवतो आणि त्यातून बाहेर पडण्याचा कोणताही मार्ग नसतो

ਸੋ ਪੜਿਆ ਸੋ ਪੰਡਿਤੁ ਬੀਨਾ ਜਿਨ੍ੀ ਕਮਾਣਾ ਨਾਉ ॥
खरं तर, फक्त तोच सुशिक्षित विद्वान मानला जातो जो परमेश्वराची उपासना करतो.

ਪਹਿਲੋ ਦੇ ਜੜ ਅੰਦਰਿ ਜੰਮੈ ਤਾ ਉਪਰਿ ਹੋਵੈ ਛਾਂਉ ॥
प्रथम वनस्पतीचे मूळ जमिनीत लावले जाते आणि नंतर ते झाड बनते आणि सावली देते

ਰਾਜੇ ਸੀਹ ਮੁਕਦਮ ਕੁਤੇ ॥
राजे सिंहासारखे आहेत आणि सिंहासारखे अत्याचार करून जनतेचे रक्त सांडत आहेत आणि

ਜਾਇ ਜਗਾਇਨ੍ਿ ਬੈਠੇ ਸੁਤੇ ॥
सरकारी कर्मचारी कुत्र्यांसारखे कुठेही जाऊन चांगल्या लोकांना त्रास देत आहेत

ਚਾਕਰ ਨਹਦਾ ਪਾਇਨ੍ਿ ਘਾਉ ॥
नोकर नखांसारखे लोकांना जखमा देतात आणि

ਰਤੁ ਪਿਤੁ ਕੁਤਿਹੋ ਚਟਿ ਜਾਹੁ ॥
ते कुत्र्यांसारखे लोकांवर अत्याचार करत आहेत आणि त्यांचे रक्त शोषत आहेत

ਜਿਥੈ ਜੀਆਂ ਹੋਸੀ ਸਾਰ ॥
जिथे केलेल्या कर्मांचा हिशोब परमेश्वराच्या दरबारात होईल

ਨਕੀਂ ਵਢੀਂ ਲਾਇਤਬਾਰ ॥੨॥
अशा वाईट लोकांचे नाक कापले जाईल. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਮੇਦਨੀ ਆਪੇ ਕਰਦਾ ਸਾਰ ॥
निराकार स्वतः जग निर्माण करतो आणि स्वतःच जगाचे पोषण करतो आणि त्याला उपजीविका पुरवतो

ਭੈ ਬਿਨੁ ਭਰਮੁ ਨ ਕਟੀਐ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥
परमेश्वराच्या भीतीशिवाय, गोंधळ दूर होत नाही आणि परमेश्वराच्या नावाने प्रेम निर्माण होत नाही

ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਭਉ ਊਪਜੈ ਪਾਈਐ ਮੋਖ ਦੁਆਰ ॥
केवळ सद्गुरुंद्वारेच व्यक्ती परमात्म्याप्रती भक्ती विकसित करू शकते आणि मोक्षाचे द्वार गाठू शकते

ਭੈ ਤੇ ਸਹਜੁ ਪਾਈਐ ਮਿਲਿ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰ ॥
केवळ देवाचे भय बाळगल्यानेच शांती मिळते आणि आत्म्याचा प्रकाश परम प्रकाशात विलीन होतो

ਭੈ ਤੇ ਭੈਜਲੁ ਲੰਘੀਐ ਗੁਰਮਤੀ ਵੀਚਾਰੁ ॥
गुरूच्या शिकवणीचे मनन करून आणि देवाचे भय बाळगून, माणूस या भयावह जगाच्या महासागरातून पार होऊ शकतो

ਭੈ ਤੇ ਨਿਰਭਉ ਪਾਈਐ ਜਿਸ ਦਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥
भीतीद्वारे माणूस अशा निर्भय परमेश्वराची प्राप्ती करतो ज्याला अंत आणि सीमा नाही

ਮਨਮੁਖ ਭੈ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਨੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਲਤੇ ਕਰਹਿ ਪੁਕਾਰ ॥
स्वार्थी परमेश्वराला भीतीचे महत्त्व कळत नाही आणि तो तहानेत जळत असताना हाक मारत राहतो

ਨਾਨਕ ਨਾਵੈ ਹੀ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰਮਤੀ ਉਰਿ ਧਾਰ ॥੨੨॥
हे नानक! गुरुंच्या शिकवणीनुसार, देवाचे नाव हृदयात ठेवूनच परम आनंद मिळतो. ॥२२॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥
श्लोक महला १॥

ਰੁਪੈ ਕਾਮੈ ਦੋਸਤੀ ਭੁਖੈ ਸਾਦੈ ਗੰਢੁ ॥
सौंदर्य म्हणजे तारुण्याची वासनेशी असलेली मैत्री आणि भूक ही चवीशी संबंधित आहे

ਲਬੈ ਮਾਲੈ ਘੁਲਿ ਮਿਲਿ ਮਿਚਲਿ ਊਂਘੈ ਸਉੜਿ ਪਲੰਘੁ ॥
लोभी माणूस संपत्तीत मिसळतो आणि झोपलेल्या माणसासाठी एक छोटीशी जागाही पलंग बनते

ਭੰਉਕੈ ਕੋਪੁ ਖੁਆਰੁ ਹੋਇ ਫਕੜੁ ਪਿਟੇ ਅੰਧੁ ॥
राग कुत्र्यासारखा भुंकतो, क्रोधित होतो आणि आंधळ्यासारखा व्यर्थ ओरडतो

ਚੁਪੈ ਚੰਗਾ ਨਾਨਕਾ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਮੁਹਿ ਗੰਧੁ ॥੧॥
हे नानक! गप्प राहणेच बरे, नाहीतर हरिनामाशिवाय तोंडातून घाण बाहेर पडते. ॥१॥

ਮਃ ੧ ॥
महाला १ ॥

ਰਾਜੁ ਮਾਲੁ ਰੂਪੁ ਜਾਤਿ ਜੋਬਨੁ ਪੰਜੇ ਠਗ ॥
राज, संपत्ती, सौंदर्य, जात, नोकरी आणि लिंग हे पाचही गुंड आहेत

ਏਨੀ ਠਗੀਂ ਜਗੁ ਠਗਿਆ ਕਿਨੈ ਨ ਰਖੀ ਲਜ ॥
या चोरांनी संपूर्ण जगाला फसवले आहे आणि त्यांना लाज नाही.

ਏਨਾ ਠਗਨ੍ਹਿ ਠਗ ਸੇ ਜਿ ਗੁਰ ਕੀ ਪੈਰੀ ਪਾਹਿ ॥
जे गुरुंच्या चरणी लीन झाले आहेत, त्यांना या फसवणुकांनी फसवले आहे

ਨਾਨਕ ਕਰਮਾ ਬਾਹਰੇ ਹੋਰਿ ਕੇਤੇ ਮੁਠੇ ਜਾਹਿ ॥੨॥
हे नानक! कितीतरी दुर्दैवी लोक लुटले जात आहेत. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਪੜਿਆ ਲੇਖੇਦਾਰੁ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀਐ ॥
जर एखाद्या अकाउंटंटला त्याचे हिशेब देण्यास सांगितले तर तो जबाबदार बनतो

ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਕੂੜਿਆਰੁ ਅਉਖਾ ਤੰਗੀਐ ॥
देवाचे नाव नसलेली व्यक्ती खोटारडे असल्याचे सिद्ध होते आणि त्याला अडचणी आणि संकटांना तोंड द्यावे लागते

ਅਉਘਟ ਰੁਧੇ ਰਾਹ ਗਲੀਆਂ ਰੋਕੀਆਂ ॥
त्याच्यासाठी सर्व रस्ते कठीण आहेत आणि गल्ल्या अडथळ्यांनी भरलेल्या आहेत

ਸਚਾ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਸਬਦਿ ਸੰਤੋਖੀਆਂ ॥
खरोखरच निश्चिंत व्यक्तीला परमेश्वराच्या वचनावर चिंतन करून समाधान मिळते.

ਗਹਿਰ ਗਭੀਰ ਅਥਾਹੁ ਹਾਥ ਨ ਲਭਈ ॥
तो खोल, गहन आणि अगाध आहे, त्याच्यापर्यंत पोहोचणे शक्य नाही

ਮੁਹੇ ਮੁਹਿ ਚੋਟਾ ਖਾਹੁ ਵਿਣੁ ਗੁਰ ਕੋਇ ਨ ਛੁਟਸੀ ॥
जो देवापासून दूर जातो त्याला दुःख, संकटे आणि समस्या येतात आणि गुरुशिवाय कोणीही मुक्त होत नाही

ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਹੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀਐ ॥
परमेश्वराचे नाव घेतल्यानंतर, आदराने तुमच्या खऱ्या घरी जा

ਹੁਕਮੀ ਸਾਹ ਗਿਰਾਹ ਦੇਂਦਾ ਜਾਣੀਐ ॥੨੩॥
हे सत्य जाणून घ्या की देव त्याच्या आज्ञेने जीवन, श्वास आणि पोषण देतो. ॥२३॥

Page 1289

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥
श्लोक महला ॥१॥

ਪਉਣੈ ਪਾਣੀ ਅਗਨੀ ਜੀਉ ਤਿਨ ਕਿਆ ਖੁਸੀਆ ਕਿਆ ਪੀੜ ॥
हवा, पाणी, अग्नी इत्यादी पंचमहाभूतांचे आणि जीवनाचे संवर्धन करून जीवाची निर्मिती होते. त्याला अनेक सुख-दुःखही मिळतात

ਧਰਤੀ ਪਾਤਾਲੀ ਆਕਾਸੀ ਇਕਿ ਦਰਿ ਰਹਨਿ ਵਜੀਰ ॥
काही जण पृथ्वीवर, आकाशात, पाताळात राहतात तर काही जण कुठल्यातरी दारावर सेवक म्हणून आनंदाने राहतात

ਇਕਨਾ ਵਡੀ ਆਰਜਾ ਇਕਿ ਮਰਿ ਹੋਹਿ ਜਹੀਰ ॥
कोणी दीर्घायुष्य मिळवतो, तर कोणी मरून दुःख भोगतो

ਇਕਿ ਦੇ ਖਾਹਿ ਨਿਖੁਟੈ ਨਾਹੀ ਇਕਿ ਸਦਾ ਫਿਰਹਿ ਫਕੀਰ ॥
काही इतके श्रीमंत असतात की त्यांनी कितीही वापरले तरी त्यांना कधीही कमतरता भासत नाही, तर काही भिकारी बनून घरोघरी फिरतात

ਹੁਕਮੀ ਸਾਜੇ ਹੁਕਮੀ ਢਾਹੇ ਏਕ ਚਸੇ ਮਹਿ ਲਖ ॥
देव त्याच्या आज्ञेनुसार एका क्षणात लाखो निर्माण करतो आणि त्यांचा नाश देखील करतो

ਸਭੁ ਕੋ ਨਥੈ ਨਥਿਆ ਬਖਸੇ ਤੋੜੇ ਨਥ ॥
परमेश्वराने संपूर्ण जगाला आपल्या नियंत्रणाखाली ठेवले आहे. तो त्याच्या इच्छेनुसार आज्ञा देऊन काटे तोडू शकतो

ਵਰਨਾ ਚਿਹਨਾ ਬਾਹਰਾ ਲੇਖੇ ਬਾਝੁ ਅਲਖੁ ॥
तो रूप, रंग, जात यापासून रहित आहे आणि त्याच्या कर्मांच्या दोषांपासूनही रहित आहे

ਕਿਉ ਕਥੀਐ ਕਿਉ ਆਖੀਐ ਜਾਪੈ ਸਚੋ ਸਚੁ ॥
त्याच्याबद्दल काय म्हणता येईल, त्याच्या कृपेचे वर्णनही करता येत नाही, तोच खरा रूप आहे, जो सर्वस्व आहे

ਕਰਣਾ ਕਥਨਾ ਕਾਰ ਸਭ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਅਕਥੁ ॥
करणे, म्हणणे आणि करणे ही सर्व त्याची कर्मे आहेत. हे नानक, तो स्वतः अव्यक्त आहे

ਅਕਥ ਕੀ ਕਥਾ ਸੁਣੇਇ ॥
जो न सांगितलेल्या गोष्टी ऐकतो तो

ਰਿਧਿ ਬੁਧਿ ਸਿਧਿ ਗਿਆਨੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੧॥
त्याला सर्व संपत्ती, ज्ञान, सिद्धी, ज्ञान आणि आनंदाचे घर प्राप्त होते. ॥१॥

ਮਃ ੧ ॥
महाला १ ॥

ਅਜਰੁ ਜਰੈ ਤ ਨਉ ਕੁਲ ਬੰਧੁ ॥
जो असह्य गोष्टी सहन करतो, त्याचे नऊ दरवाजे दबले जातात

ਪੂਜੈ ਪ੍ਰਾਣ ਹੋਵੈ ਥਿਰੁ ਕੰਧੁ ॥
जर एखाद्याने जिवंत असेपर्यंत परमात्म्याची उपासना केली तर त्याचे शरीर स्थिर होते

ਕਹਾਂ ਤੇ ਆਇਆ ਕਹਾਂ ਏਹੁ ਜਾਣੁ ॥
कुठून आलास? कुठे जाणार आहेस?

ਜੀਵਤ ਮਰਤ ਰਹੈ ਪਰਵਾਣੁ ॥
जो जन्म-मृत्यूपासून मुक्त आहे तो स्वीकारला जातो

ਹੁਕਮੈ ਬੂਝੈ ਤਤੁ ਪਛਾਣੈ ॥
जो त्याचे आदेश पाळतो, तो सार ओळखतो

ਇਹੁ ਪਰਸਾਦੁ ਗੁਰੂ ਤੇ ਜਾਣੈ ॥
हा प्रसाद फक्त गुरूंकडूनच मिळतो.

ਹੋਂਦਾ ਫੜੀਅਗੁ ਨਾਨਕ ਜਾਣੁ ॥
हे नानक अनेकदा अहंकारी पकडले जातात

ਨਾ ਹਉ ਨਾ ਮੈ ਜੂਨੀ ਪਾਣੁ ॥੨॥
जर अहंकार नसेल तर माणूस जन्मजात पडत नाही. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਪੜੀਐ ਨਾਮੁ ਸਾਲਾਹ ਹੋਰਿ ਬੁਧੀਂ ਮਿਥਿਆ ॥
हरीचे नाव घ्या आणि त्याची स्तुती करा, कारण इतर गोष्टी करण्यात बुद्धी खोटी ठरते

ਬਿਨੁ ਸਚੇ ਵਾਪਾਰ ਜਨਮੁ ਬਿਰਥਿਆ ॥
हरिनामासारख्या खऱ्या व्यवसायाशिवाय जीवन निरुपयोगी आहे

ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ਨ ਕਿਨ ਹੀ ਪਾਇਆ ॥
देवाचे रहस्य कोणालाही सापडले नाही

ਸਭੁ ਜਗੁ ਗਰਬਿ ਗੁਬਾਰੁ ਤਿਨ ਸਚੁ ਨ ਭਾਇਆ ॥
संपूर्ण जग अहंकारात बुडालेले आहे आणि त्याला सत्य आवडत नाही

ਚਲੇ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਤਾਵਣਿ ਤਤਿਆ ॥
जे देवाचे नाव विसरतात ते गरम तव्यावर जाळले जातात

ਬਲਦੀ ਅੰਦਰਿ ਤੇਲੁ ਦੁਬਿਧਾ ਘਤਿਆ ॥
असे लोक जळत्या तव्यात दुविधेचे तेल ओततात

ਆਇਆ ਉਠੀ ਖੇਲੁ ਫਿਰੈ ਉਵਤਿਆ ॥
जीवनाचा खेळ खेळून माणूस हे जग सोडून जातो

ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਮੇਲੁ ਸਚੈ ਰਤਿਆ ॥੨੪॥
गुरु नानक म्हणतात की जे परम सत्यात विलीन होतात, ते त्याच्यातच लीन राहतात. ॥२४॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥
श्लोक महला १॥

ਪਹਿਲਾਂ ਮਾਸਹੁ ਨਿੰਮਿਆ ਮਾਸੈ ਅੰਦਰਿ ਵਾਸੁ ॥
सर्वप्रथम, देह पित्याच्या वीर्यापासून तयार होतो आणि नऊ महिने पोटाच्या मांसात राहतो

ਜੀਉ ਪਾਇ ਮਾਸੁ ਮੁਹਿ ਮਿਲਿਆ ਹਡੁ ਚੰਮੁ ਤਨੁ ਮਾਸੁ ॥
जेव्हा जीवन वाहते तेव्हा आपल्याला वेळेनुसार फक्त मांस, चेहरा, हाडे, त्वचा आणि शरीर मिळते

ਮਾਸਹੁ ਬਾਹਰਿ ਕਢਿਆ ਮੰਮਾ ਮਾਸੁ ਗਿਰਾਸੁ ॥
जेव्हा बाळ गर्भाशयातून बाहेर येते आणि जन्माला येते तेव्हा त्याला आईच्या दुधाच्या स्वरूपात पोषण मिळते

ਮੁਹੁ ਮਾਸੈ ਕਾ ਜੀਭ ਮਾਸੈ ਕੀ ਮਾਸੈ ਅੰਦਰਿ ਸਾਸੁ ॥
त्याचे तोंड आणि जीभ देखील मांसापासून बनलेली आहे आणि तो मांसाचा श्वास घेतो

ਵਡਾ ਹੋਆ ਵੀਆਹਿਆ ਘਰਿ ਲੈ ਆਇਆ ਮਾਸੁ ॥
मोठा झाल्यावर तो लग्न करतो आणि स्त्रीच्या रूपात घरी मांस आणतो

ਮਾਸਹੁ ਹੀ ਮਾਸੁ ਊਪਜੈ ਮਾਸਹੁ ਸਭੋ ਸਾਕੁ ॥
देहाशी संभोग केल्याने, देह मुलांचे रूप घेऊन देह निर्माण करतो आणि देहापासूनच भाऊ, बहिणी, आई, वडील इत्यादी सर्व नातेसंबंध तयार होतात

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਹੁਕਮੁ ਬੁਝੀਐ ਤਾਂ ਕੋ ਆਵੈ ਰਾਸਿ ॥
जर एखाद्याला खरा गुरु मिळाला आणि त्याने देवाची इच्छा समजून घेतली तरच त्याचे जीवन यशस्वी होते

ਆਪਿ ਛੁਟੇ ਨਹ ਛੂਟੀਐ ਨਾਨਕ ਬਚਨਿ ਬਿਨਾਸੁ ॥੧॥
नानक, तू स्वतःहून मुक्त होऊ शकत नाहीस, आणि निरुपयोगी शब्द फक्त नुकसानच करतात. ॥१॥

ਮਃ ੧ ॥
महाला १ ॥

ਮਾਸੁ ਮਾਸੁ ਕਰਿ ਮੂਰਖੁ ਝਗੜੇ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਨਹੀ ਜਾਣੈ ॥
काही मूर्ख लोक, मांस खाणे सोडून दिलेले, मांस खाण्यावरून भांडतात, परंतु त्यांना ज्ञान आणि ध्यान माहित नसते

ਕਉਣੁ ਮਾਸੁ ਕਉਣੁ ਸਾਗੁ ਕਹਾਵੈ ਕਿਸੁ ਮਹਿ ਪਾਪ ਸਮਾਣੇ ॥
मांस म्हणजे काय, भाजी म्हणजे काय, पाप म्हणजे काय, हे आपल्याला माहित नाही

ਗੈਂਡਾ ਮਾਰਿ ਹੋਮ ਜਗ ਕੀਏ ਦੇਵਤਿਆ ਕੀ ਬਾਣੇ ॥
असे मानले जाते की देवता नैसर्गिकरित्या मांसाने प्रसन्न होतात, म्हणून देवतांना प्रसन्न करण्यासाठी होम यज्ञ करून गेंड्यांची बलिदान देण्यात आली

ਮਾਸੁ ਛੋਡਿ ਬੈਸਿ ਨਕੁ ਪਕੜਹਿ ਰਾਤੀ ਮਾਣਸ ਖਾਣੇ ॥
काही लोक मांस खाणे सोडून दिलेले असतात, ते मांसाचा दुर्गंध वास घेऊनही नाक दाबून ठेवतात, परंतु रात्री ते वासनेचा बळी बनतात आणि फक्त मांस खातात

ਫੜੁ ਕਰਿ ਲੋਕਾਂ ਨੋ ਦਿਖਲਾਵਹਿ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਨਹੀ ਸੁਝੈ ॥
ते नाक दाबून लोकांना दाखवण्याचा प्रयत्न करतात पण त्यांना ज्ञान आणि ध्यान समजत नाही

ਨਾਨਕ ਅੰਧੇ ਸਿਉ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ਕਹੈ ਨ ਕਹਿਆ ਬੂਝੈ ॥
हे नानक! आंधळ्याला काय म्हणता येईल, ते सत्य सांगितले तरी त्याला समजत नाही

ਅੰਧਾ ਸੋਇ ਜਿ ਅੰਧੁ ਕਮਾਵੈ ਤਿਸੁ ਰਿਦੈ ਸਿ ਲੋਚਨ ਨਾਹੀ ॥
आंधळा तो आहे जो वाकडे कृत्ये करतो, त्याला हृदय असते पण ज्ञानाचे डोळे नसतात

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਕੀ ਰਕਤੁ ਨਿਪੰਨੇ ਮਛੀ ਮਾਸੁ ਨ ਖਾਂਹੀ ॥
आपण आपल्या पालकांच्या रक्त आणि वीर्यातून जन्माला आलो आहोत पण आपण मांस किंवा मासे खात नाही

ਇਸਤ੍ਰੀ ਪੁਰਖੈ ਜਾਂ ਨਿਸਿ ਮੇਲਾ ਓਥੈ ਮੰਧੁ ਕਮਾਹੀ ॥
जेव्हा एक पुरूष आणि एक स्त्री रात्री एकत्र येतात तेव्हा ते फक्त देहानेच लैंगिक संबंध ठेवतात

ਮਾਸਹੁ ਨਿੰਮੇ ਮਾਸਹੁ ਜੰਮੇ ਹਮ ਮਾਸੈ ਕੇ ਭਾਂਡੇ ॥
आपण देहापासून बनलेले आहोत, आपण देहापासून जन्माला आलो आहोत आणि आपले शरीर देहापासून बनलेले आहे

ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਕਛੁ ਸੂਝੈ ਨਾਹੀ ਚਤੁਰੁ ਕਹਾਵੈ ਪਾਂਡੇ ॥
पंडितजी, तुम्ही स्वतःला हुशार म्हणवत आहात पण तुम्हाला ज्ञान आणि ध्यानाची काहीच समज नाही

ਬਾਹਰ ਕਾ ਮਾਸੁ ਮੰਦਾ ਸੁਆਮੀ ਘਰ ਕਾ ਮਾਸੁ ਚੰਗੇਰਾ ॥
बाहेरून येणारे मांस प्राण्यांसाठी वाईट मानले जाते पण घरातून येणारे मांस पत्नी आणि मुलांना आवडते

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਮਾਸਹੁ ਹੋਏ ਜੀਇ ਲਇਆ ਵਾਸੇਰਾ ॥
सर्व सजीव प्राणी देहापासून जन्माला येतात आणि जीवन देखील देहातच राहते

ਅਭਖੁ ਭਖਹਿ ਭਖੁ ਤਜਿ ਛੋਡਹਿ ਅੰਧੁ ਗੁਰੂ ਜਿਨ ਕੇਰਾ ॥
ज्यांचे शिक्षक आंधळे आहेत ते कष्टाऐवजी हराम खातात

ਮਾਸਹੁ ਨਿੰਮੇ ਮਾਸਹੁ ਜੰਮੇ ਹਮ ਮਾਸੈ ਕੇ ਭਾਂਡੇ ॥
आपण मांसाचे भांडे आहोत, मांस हे वडिलांच्या वीर्यापासून बनलेले आहे आणि आपण आईच्या गर्भातून जन्माला आलो आहोत

ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਕਛੁ ਸੂਝੈ ਨਾਹੀ ਚਤੁਰੁ ਕਹਾਵੈ ਪਾਂਡੇ ॥
पंडितजी, तुम्ही स्वतःला हुशार म्हणवत आहात पण तुम्हाला ज्ञान आणि ध्यान याबद्दल काहीही समजत नाही

ਮਾਸੁ ਪੁਰਾਣੀ ਮਾਸੁ ਕਤੇਬੀਂ ਚਹੁ ਜੁਗਿ ਮਾਸੁ ਕਮਾਣਾ ॥
पुराण आणि कुराणातही मांसाचा उल्लेख आहे आणि चारही युगात मांस ही प्रथा आहे

ਜਜਿ ਕਾਜਿ ਵੀਆਹਿ ਸੁਹਾਵੈ ਓਥੈ ਮਾਸੁ ਸਮਾਣਾ ॥
यज्ञ आणि लग्न समारंभातही मांस असते, कारण यज्ञात नैवेद्य दाखवले जातात आणि लग्नात मुलगी आणली जाते

ਇਸਤ੍ਰੀ ਪੁਰਖ ਨਿਪਜਹਿ ਮਾਸਹੁ ਪਾਤਿਸਾਹ ਸੁਲਤਾਨਾਂ ॥
किती स्त्री-पुरुष, राजे-सुलतान वगैरे देहाने जन्माला येतात

ਜੇ ਓਇ ਦਿਸਹਿ ਨਰਕਿ ਜਾਂਦੇ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹ ਕਾ ਦਾਨੁ ਨ ਲੈਣਾ ॥
जर तुम्हाला असे लोक नरकात जाताना दिसले तर तुम्ही त्यांचे दान स्वीकारू नये

ਦੇਂਦਾ ਨਰਕਿ ਸੁਰਗਿ ਲੈਦੇ ਦੇਖਹੁ ਏਹੁ ਧਿਙਾਣਾ ॥
दान देणारा नरकात जातो आणि दान घेणारा पंडित ब्राह्मण स्वर्गाचा हक्कदार होतो हा निव्वळ अन्याय आहे

ਆਪਿ ਨ ਬੂਝੈ ਲੋਕ ਬੁਝਾਏ ਪਾਂਡੇ ਖਰਾ ਸਿਆਣਾ ॥
व्वा पंडितजी, व्वा, तुम्ही इतके हुशार आणि चांगले वागत आहात, तुम्ही स्वतःला समजत नाही पण लोकांना उपदेश देत आहात

ਪਾਂਡੇ ਤੂ ਜਾਣੈ ਹੀ ਨਾਹੀ ਕਿਥਹੁ ਮਾਸੁ ਉਪੰਨਾ ॥
अरे पंडित, तुला मांस कुठून येते हे माहित नाही

ਤੋਇਅਹੁ ਅੰਨੁ ਕਮਾਦੁ ਕਪਾਹਾਂ ਤੋਇਅਹੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣੁ ਗੰਨਾ ॥
अन्न, ऊस आणि कापूस हे पाण्यापासून तयार होतात आणि तिन्ही लोकांची निर्मितीही पाण्यापासून झाली आहे

ਤੋਆ ਆਖੈ ਹਉ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਹਛਾ ਤੋਐ ਬਹੁਤੁ ਬਿਕਾਰਾ ॥
जर असे म्हटले जाते की पाणी अनेक प्रकारे चांगले आहे, तर पाण्यातही अनेक अशुद्धता असतात आणि ते त्याचे स्वरूप बदलून अनेक प्रकारचे रस बनते

ਏਤੇ ਰਸ ਛੋਡਿ ਹੋਵੈ ਸੰਨਿਆਸੀ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਵਿਚਾਰਾ ॥੨॥
सर्व भौतिक गोष्टींचा त्याग करून, पंडित, वैष्णव किंवा संन्यासी म्हणवून घेण्यास पात्र ठरू शकते. नानक सर्व ढोंग आणि ढोंग सोडून देऊन हेच सांगतात. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਹਉ ਕਿਆ ਆਖਾ ਇਕ ਜੀਭ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਕਿਨ ਹੀ ਪਾਇਆ ॥
हे निर्माणकर्त्या! मी तुझा महिमा कसा वर्णन करू, खरंच माझी एकच जीभ आहे, तुझे रहस्य कोणीही शोधू शकले नाही

ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ਸੇ ਤੁਝ ਹੀ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇਆ ॥
ज्याने खऱ्या शब्दाचे ध्यान केले आहे तो तुमच्यात लीन झाला आहे.

ਇਕਿ ਭਗਵਾ ਵੇਸੁ ਕਰਿ ਭਰਮਦੇ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ॥
बरेच लोक भगवे वस्त्र घालून फिरतात, पण खऱ्या गुरूशिवाय कोणालाही देव सापडलेला नाही.

ਦੇਸ ਦਿਸੰਤਰ ਭਵਿ ਥਕੇ ਤੁਧੁ ਅੰਦਰਿ ਆਪੁ ਲੁਕਾਇਆ ॥
ते देशोदेशी फिरून थकले आहेत, पण त्यांना हे माहित नाही की तुम्ही त्यांच्या आत गुप्तपणे उपस्थित आहात.

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਰਤੰਨੁ ਹੈ ਕਰਿ ਚਾਨਣੁ ਆਪਿ ਦਿਖਾਇਆ ॥
गुरुचे शब्द हे अमूल्य रत्न आहेत, त्यांनी स्वतः त्यांना प्रकाशित करून दाखवले आहे

ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਪਛਾਣਿਆ ਗੁਰਮਤੀ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥
कोणीतरी गुरुंच्या शिकवणीनुसार आत्मज्ञान ओळखले आहे आणि सत्यात विलीन झाले आहे

ਆਵਾ ਗਉਣੁ ਬਜਾਰੀਆ ਬਾਜਾਰੁ ਜਿਨੀ ਰਚਾਇਆ ॥
बरेच लोक दिखावा आणि दिखावा करतात आणि परिणामी जन्म-मृत्यूच्या चक्रात अडकतात

ਇਕੁ ਥਿਰੁ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹਣਾ ਜਿਨ ਮਨਿ ਸਚਾ ਭਾਇਆ ॥੨੫॥
ज्यांचे मन परमात्म्याला आवडते, ते एकाग्र होऊन खऱ्या परमेश्वराची स्तुती करतात. ॥२५॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥
श्लोक महला १॥

ਨਾਨਕ ਮਾਇਆ ਕਰਮ ਬਿਰਖੁ ਫਲ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲ ਵਿਸੁ ॥
गुरु नानक म्हणतात की माया हे कर्माचे एकमेव झाड आहे जे सुखाच्या स्वरूपात अमृताचे फळ देते आणि दुःखाच्या स्वरूपात विष देते

ਸਭ ਕਾਰਣ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਖਵਾਲੇ ਤਿਸੁ ॥੧॥
देव सर्वशक्तिमान आहे; तो आपल्याला जे काही फळ देतो, तेच आपल्याला खावे लागते. ॥१॥

ਮਃ ੨ ॥
महाला २ ॥

ਨਾਨਕ ਦੁਨੀਆ ਕੀਆਂ ਵਡਿਆਈਆਂ ਅਗੀ ਸੇਤੀ ਜਾਲਿ ॥
हे नानक! लोकांची स्तुती आगीत जाळली पाहिजे. हे नानक, लोकांची स्तुती आगीत जाळली पाहिजे.

ਏਨੀ ਜਲੀਈਂ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਇਕ ਨ ਚਲੀਆ ਨਾਲਿ ॥੨॥
हा दुर्दैवी माणूस देवाचे नाव विसरला आहे आणि यापैकी एकही त्याच्यासोबत राहत नाही. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਹੋਇ ਨਿਬੇੜੁ ਹੁਕਮਿ ਚਲਾਇਆ ॥
जग देवाच्या आज्ञेनुसार चालते. प्रत्येक व्यक्तीचा न्याय त्याच्या कर्मांनुसार केला जातो

ਤੇਰੈ ਹਥਿ ਨਿਬੇੜੁ ਤੂਹੈ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥
हे प्रभू! आमच्या कर्मांचा निर्णय तुझ्या हातात आहे.

ਕਾਲੁ ਚਲਾਏ ਬੰਨਿ ਕੋਇ ਨ ਰਖਸੀ ॥
मृत्यू सर्वांना सोबत घेऊन जातो, कोणीही वाचणार नाही.

ਜਰੁ ਜਰਵਾਣਾ ਕੰਨ੍ਹਿ ਚੜਿਆ ਨਚਸੀ ॥
क्रूर म्हातारपण माझ्या खांद्यावर नाचत आहे.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੋਹਿਥੁ ਬੇੜੁ ਸਚਾ ਰਖਸੀ ॥
खरा गुरु म्हणजे पार नेणारे जहाज आणि सत्याच्या मार्गावर चालणाऱ्यांचे देव रक्षण करतो

ਅਗਨਿ ਭਖੈ ਭੜਹਾੜੁ ਅਨਦਿਨੁ ਭਖਸੀ ॥
दुर्गुणांची आग जळत आहे आणि दररोज मानवांना जाळण्यात गुंतलेली आहे

ਫਾਥਾ ਚੁਗੈ ਚੋਗ ਹੁਕਮੀ ਛੁਟਸੀ ॥
कर्माच्या बंधनात अडकलेला माणूस त्याचे फळ भोगत आहे आणि त्याला मुक्त करणारा देवच आहे

ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਗੁ ਕੂੜੁ ਨਿਖੁਟਸੀ ॥੨੬॥
देव जे काही करेल ते निश्चितच घडेल. खोटेपणाचा नेहमीच अंत होतो. ॥२६॥

Page 1291

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥
श्लोक महला १॥

ਘਰ ਮਹਿ ਘਰੁ ਦੇਖਾਇ ਦੇਇ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣੁ ॥
हृदयाच्या घरात देवाचे घर दाखवणारा तेजस्वी सतीगुरुच असतो.

ਪੰਚ ਸਬਦ ਧੁਨਿਕਾਰ ਧੁਨਿ ਤਹ ਬਾਜੈ ਸਬਦੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥
पाच अक्षरांचा आणि शब्दाचा गोड आवाज तिथेच प्रतिध्वनित होतो

ਦੀਪ ਲੋਅ ਪਾਤਾਲ ਤਹ ਖੰਡ ਮੰਡਲ ਹੈਰਾਨੁ ॥
हे बेट पाताळ आणि खंड मंडळालाही मोहित करते

ਤਾਰ ਘੋਰ ਬਾਜਿੰਤ੍ਰ ਤਹ ਸਾਚਿ ਤਖਤਿ ਸੁਲਤਾਨੁ ॥
तिथे विश्वाचा राजा, स्वतः देव, खऱ्या सिंहासनावर विराजमान आहे; तिथे अनाहत सूर वाजतो

ਸੁਖਮਨ ਕੈ ਘਰਿ ਰਾਗੁ ਸੁਨਿ ਸੁੰਨਿ ਮੰਡਲਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥
सुषुम्ना घरात, आत्मा रागात लीन होतो आणि शून्यात ध्यान करतो

ਅਕਥ ਕਥਾ ਬੀਚਾਰੀਐ ਮਨਸਾ ਮਨਹਿ ਸਮਾਇ ॥
मनातील इच्छा दूर झाल्यावरच अवर्णनीय कथेचे चिंतन होते

ਉਲਟਿ ਕਮਲੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਭਰਿਆ ਇਹੁ ਮਨੁ ਕਤਹੁ ਨ ਜਾਇ ॥
हृदय-कमळ भ्रमापासून दूर जाते आणि अमृताने भरले जाते आणि हे मन अस्थिर होत नाही

ਅਜਪਾ ਜਾਪੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਸਮਾਇ ॥
आतील विवेक अजपा जप विसरत नाही आणि देव युगानुयुगे तिथे उपस्थित आहे

ਸਭਿ ਸਖੀਆ ਪੰਚੇ ਮਿਲੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ॥
सर्व मित्रांना दया, धर्म, समाधान इत्यादी पाच शुभ गुण मिळतात आणि गुरुद्वारे मनाला खऱ्या घरात वास मिळतो

ਸਬਦੁ ਖੋਜਿ ਇਹੁ ਘਰੁ ਲਹੈ ਨਾਨਕੁ ਤਾ ਕਾ ਦਾਸੁ ॥੧॥
जे शब्द शोधतात आणि हे घर शोधतात, नानक त्यांचा गुलाम आहे ॥१॥

ਮਃ ੧ ॥
महाला १ ॥

ਚਿਲਿਮਿਲਿ ਬਿਸੀਆਰ ਦੁਨੀਆ ਫਾਨੀ ॥
जगाची रंगीबेरंगी झलक आता नष्ट होणार आहे

ਕਾਲੂਬਿ ਅਕਲ ਮਨ ਗੋਰ ਨ ਮਾਨੀ ॥
असे असूनही, खोटे मन मृत्यू स्वीकारत नाही

ਮਨ ਕਮੀਨ ਕਮਤਰੀਨ ਤੂ ਦਰੀਆਉ ਖੁਦਾਇਆ ॥
हे मन नीच आणि नीच आहे, हे देवा, तू उदार आहेस

ਏਕੁ ਚੀਜੁ ਮੁਝੈ ਦੇਹਿ ਅਵਰ ਜਹਰ ਚੀਜ ਨ ਭਾਇਆ ॥
मला फक्त एकच गोष्ट दे, तुझी भक्ती, इतर गोष्टी विषासारख्या आहेत ज्या मला आवडत नाहीत

ਪੁਰਾਬ ਖਾਮ ਕੂਜੈ ਹਿਕਮਤਿ ਖੁਦਾਇਆ ॥
हे शरीर म्हणजे पाण्याने भरलेला न भाजलेला पेला आहे, देवा, ही सुद्धा तुझी विचित्र कला आहे

ਮਨ ਤੁਆਨਾ ਤੂ ਕੁਦਰਤੀ ਆਇਆ ॥
तू शक्तिशाली आहेस आणि तुझ्या सामर्थ्यानेच मी या जगात आलो आहे

ਸਗ ਨਾਨਕ ਦੀਬਾਨ ਮਸਤਾਨਾ ਨਿਤ ਚੜੈ ਸਵਾਇਆ ॥
नानक दिबान मस्तानासह, तो नेहमीच तुमच्या निष्ठेत मग्न राहतो. तुमच्या दयेचा आनंद नेहमीच वाढत राहो

ਆਤਸ ਦੁਨੀਆ ਖੁਨਕ ਨਾਮੁ ਖੁਦਾਇਆ ॥੨॥
हे देवा! हे जग अग्नी आहे आणि तुझे नाव शांती देणारे आहे.

ਪਉੜੀ ਨਵੀ ਮਃ ੫ ॥
पौडी नवी महाला ५ ॥

ਸਭੋ ਵਰਤੈ ਚਲਤੁ ਚਲਤੁ ਵਖਾਣਿਆ ॥
हे सर्व देवाचे नाटक आहे आणि फक्त त्याच्याच खेळाचे वर्णन केले जात आहे

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣਿਆ ॥
गुरुद्वारे परम ब्रह्म जाणले पाहिजे

ਲਥੇ ਸਭਿ ਵਿਕਾਰ ਸਬਦਿ ਨੀਸਾਣਿਆ ॥
शब्दाच्या आवाजाने सर्व विकार दूर झाले आहेत ॥

ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਉਧਾਰੁ ਭਏ ਨਿਕਾਣਿਆ ॥
संतांच्या संगतीने निर्दोष लोकांचे उद्धार होते.

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਦਾਤਾਰੁ ਸਭਿ ਰੰਗ ਮਾਣਿਆ ॥
आपल्याला सर्वस्व देणाऱ्या देवाची पूजा केल्याने आपल्याला फक्त आनंद मिळतो

ਪਰਗਟੁ ਭਇਆ ਸੰਸਾਰਿ ਮਿਹਰ ਛਾਵਾਣਿਆ ॥
त्याची कृपा जगभर पसरली आहे.

ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਏ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣਿਆ ॥
तो स्वतः माझ्या सर्व शक्तीने मला कृपेने एकत्र करतो; मी त्याच्यासाठी स्वतःचे बलिदान देण्यास नेहमीच तयार असतो

ਨਾਨਕ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ਖਸਮੈ ਭਾਣਿਆ ॥੨੭॥
हे नानक! जेव्हा परमेश्वराला ते योग्य वाटते तेव्हा तो आत्म्याला त्याच्याशी एकरूप करतो. ॥२७॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥
श्लोक महला १॥

ਧੰਨੁ ਸੁ ਕਾਗਦੁ ਕਲਮ ਧੰਨੁ ਧਨੁ ਭਾਂਡਾ ਧਨੁ ਮਸੁ ॥
तो कागद आणि पेन धन्य आहेत, ती शाई आणि शाईची भांडी देखील धन्य आहेत

ਧਨੁ ਲੇਖਾਰੀ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨਿ ਨਾਮੁ ਲਿਖਾਇਆ ਸਚੁ ॥੧॥
गुरु नानक म्हणतात की जो लिहितो तो धन्य आणि भाग्यवान देखील आहे ज्याने खऱ्या परमेश्वराची कीर्ती लिहिली आहे. ॥१॥

ਮਃ ੧ ॥
महाला १ ॥

ਆਪੇ ਪਟੀ ਕਲਮ ਆਪਿ ਉਪਰਿ ਲੇਖੁ ਭਿ ਤੂੰ ॥
हे प्रभू! तूच पट्टीवरील लेखणी आहेस. ती पट्टी आणि लेखणी स्वतः परमेश्वर आहेत

ਏਕੋ ਕਹੀਐ ਨਾਨਕਾ ਦੂਜਾ ਕਾਹੇ ਕੂ ॥੨॥
गुरु नानक आज्ञा देतात की फक्त एकच परमपिता, परमेश्वर, याचीच स्तुती केली पाहिजे; दुसऱ्या कोणाला मोठे कसे म्हणता येईल? ॥ २॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਤੂੰ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਆਪਿ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥
हे परमपिता! तू सर्वव्यापी आहेस आणि तू स्वतः संपूर्ण विश्व निर्माण केले आहेस

ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਕੋ ਨਹੀ ਤੂ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥
तुझ्याशिवाय दुसरे कोणी नाही; तू विश्वाच्या प्रत्येक कणात उपस्थित आहेस

ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤੂਹੈ ਜਾਣਦਾ ਤੁਧੁ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥
फक्त तुम्हालाच तुमची अफाट महानता माहित आहे; फक्त तुम्हीच त्याचे खरे महत्त्व ठरवू शकता

ਤੂ ਅਲਖ ਅਗੋਚਰੁ ਅਗਮੁ ਹੈ ਗੁਰਮਤਿ ਦਿਖਾਈ ॥
तुम्ही अदृश्य आहात, इंद्रियांच्या पलीकडे आहात, अनंत आहात आणि गुरुंच्या शिकवणींद्वारे तुम्ही पाहू शकता

ਅੰਤਰਿ ਅਗਿਆਨੁ ਦੁਖੁ ਭਰਮੁ ਹੈ ਗੁਰ ਗਿਆਨਿ ਗਵਾਈ ॥
अज्ञान, दुःख आणि गोंधळ मनात मूळ धरले आहे जे केवळ गुरुच्या ज्ञानानेच नष्ट होऊ शकते

ਜਿਸੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹਿ ਤਿਸੁ ਮੇਲਿ ਲੈਹਿ ਸੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥
जो एखाद्यावर दया करतो, तो त्याला त्याच्याशी जोडतो आणि तोच देवाची उपासना करणारा असतो

ਤੂ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਅਗੰਮੁ ਹੈ ਰਵਿਆ ਸਭ ਠਾਈ ॥
तू विश्वाचा निर्माता आहेस, तू सर्वशक्तिमान आहेस, तू दुर्गम आहेस आणि तू सर्वत्र उपस्थित आहेस

ਜਿਤੁ ਤੂ ਲਾਇਹਿ ਸਚਿਆ ਤਿਤੁ ਕੋ ਲਗੈ ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥੨੮॥੧॥ ਸੁਧੁ
तू माणसाला जिकडे निर्देशित करतोस, तो त्या दिशेने वळतो. हे देवाचे खरे रूप, नानक नेहमीच तुझे गुणगान गातो. ॥२८॥१॥ शुद्ध

Page 1292

ਰਾਗੁ ਮਲਾਰ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀਉ ਕੀ ॥
रागु मलार बाणी हा भक्त नामदेवांचा शब्द आहे

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਸੇਵੀਲੇ ਗੋਪਾਲ ਰਾਇ ਅਕੁਲ ਨਿਰੰਜਨ ॥
विश्वाच्या रक्षक, मायेच्या अंधारापासून मुक्त असलेल्या परमेश्वराची उपासना करा

ਭਗਤਿ ਦਾਨੁ ਦੀਜੈ ਜਾਚਹਿ ਸੰਤ ਜਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
भक्तांना भक्तीचे दान हवे आहे. हे भक्तप्रेमी, मला तुमची भक्ती द्या. ॥१॥रहाउ॥

ਜਾਂ ਚੈ ਘਰਿ ਦਿਗ ਦਿਸੈ ਸਰਾਇਚਾ ਬੈਕੁੰਠ ਭਵਨ ਚਿਤ੍ਰਸਾਲਾ ਸਪਤ ਲੋਕ ਸਾਮਾਨਿ ਪੂਰੀਅਲੇ ॥
त्याच्या घरात दहा दिशांना पसरलेला छत आहे; संपूर्ण वैकुंठ हे त्याचे कलादालन आहे आणि तो जगभर तितकाच पसरलेला आहे

ਜਾਂ ਚੈ ਘਰਿ ਲਛਿਮੀ ਕੁਆਰੀ ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਦੀਵੜੇ ਕਉਤਕੁ ਕਾਲੁ ਬਪੁੜਾ ਕੋਟਵਾਲੁ ਸੁ ਕਰਾ ਸਿਰੀ॥
त्याच्या घरात एक तरुण लक्ष्मी राहते. चंद्र आणि सूर्य हे जगाला प्रकाश देणारे दिवे आहेत. मृत्यूच्या रूपात असलेला तो पोलीस अधिकारी, ज्याला सर्वजण घाबरतात, त्याच्यासमोर काहीच नाही

ਸੁ ਐਸਾ ਰਾਜਾ ਸ੍ਰੀ ਨਰਹਰੀ ॥੧॥
म्हणून संपूर्ण विश्वाचा राजा, श्री हरी, पूजनीय आणि आदरास पात्र आहे. ॥१॥

ਜਾਂ ਚੈ ਘਰਿ ਕੁਲਾਲੁ ਬ੍ਰਹਮਾ ਚਤੁਰ ਮੁਖੁ ਡਾਂਵੜਾ ਜਿਨਿ ਬਿਸ੍ਵ ਸੰਸਾਰੁ ਰਾਚੀਲੇ ॥
त्याच्या घरात चारमुखी ब्रह्मा आहे, जो संपूर्ण जगाचा आणि लोकांचा निर्माता आहे

ਜਾਂ ਕੈ ਘਰਿ ਈਸਰੁ ਬਾਵਲਾ ਜਗਤ ਗੁਰੂ ਤਤ ਸਾਰਖਾ ਗਿਆਨੁ ਭਾਖੀਲੇ ॥
त्याच्या घरात मृत्युचे ज्ञान देणारे जगद्गुरू शिवशंकर आहेत

ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਜਾਂ ਚੈ ਡਾਂਗੀਆ ਦੁਆਰੈ ਚਿਤ੍ਰ ਗੁਪਤੁ ਲੇਖੀਆ ॥
त्याच्या दाराशी चित्रगुप्त बसलेला आहे, एक छोटासा हिशेब ठेवणारा जो चांगल्या आणि वाईट कर्मांचा हिशेब ठेवतो आणि

ਧਰਮ ਰਾਇ ਪਰੁਲੀ ਪ੍ਰਤਿਹਾਰੁ ॥
यमराजाच्या रूपात एक द्वारपाल देखील आहे जो मृत्यू आणतो

ਸੁ ਐਸਾ ਰਾਜਾ ਸ੍ਰੀ ਗੋਪਾਲੁ ॥੨॥
तर असा राजा जगाचा रक्षक आहे आणि तो पूजनीय आहे. ॥२॥

ਜਾਂ ਚੈ ਘਰਿ ਗਣ ਗੰਧਰਬ ਰਿਖੀ ਬਪੁੜੇ ਢਾਢੀਆ ਗਾਵੰਤ ਆਛੈ ॥
त्या घरात गंधर्व समुदाय, ऋषी आणि संगीतकार देवाचे गुणगान गात आहेत

ਸਰਬ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬਹੁ ਰੂਪੀਆ ਅਨਗਰੂਆ ਆਖਾੜਾ ਮੰਡਲੀਕ ਬੋਲ ਬੋਲਹਿ ਕਾਛੇ ॥
शास्त्रातील सर्व लोक खूप अभिनय करत आहेत म्हणजेच लोक शास्त्रांनुसार विधी करत आहेत. जग हे एक लहान रंगभूमी आहे आणि जगातील लोक त्याचे गुणगान गात आहेत

ਚਉਰ ਢੂਲ ਜਾਂ ਚੈ ਹੈ ਪਵਣੁ ॥
त्याच्या घरात पंख्याच्या स्वरूपात वारा वाहत आहे

ਚੇਰੀ ਸਕਤਿ ਜੀਤਿ ਲੇ ਭਵਣੁ ॥
तिच्या दास मायेने संपूर्ण जग जिंकले आहे

ਅੰਡ ਟੂਕ ਜਾ ਚੈ ਭਸਮਤੀ ॥
पृथ्वी आणि आकाश हे त्याचे स्टोव्ह आहेत

ਸੁ ਐਸਾ ਰਾਜਾ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਪਤੀ ॥੩॥
म्हणून तिन्ही लोकांचा स्वामी असलेला परमेश्वर महान आहे.॥३॥

ਜਾਂ ਚੈ ਘਰਿ ਕੁਰਮਾ ਪਾਲੁ ਸਹਸ੍ਰ ਫਨੀ ਬਾਸਕੁ ਸੇਜ ਵਾਲੂਆ ॥
त्याच्या घरात, विष्णुवतार कुर्म हे एका पलंगासारखे आहे आणि हजार फणा असलेला शेषनाग हा पलंगाचे दोरे आहे

ਅਠਾਰਹ ਭਾਰ ਬਨਾਸਪਤੀ ਮਾਲਣੀ ਛਿਨਵੈ ਕਰੋੜੀ ਮੇਘ ਮਾਲਾ ਪਾਣੀਹਾਰੀਆ ॥
अठरा वजनाची वनस्पती ही माळी आहे आणि ९६ कोटी ढग तिच्या पाण्यात भरणार आहेत

ਨਖ ਪ੍ਰਸੇਵ ਜਾ ਚੈ ਸੁਰਸਰੀ ॥
गंगा ही फक्त त्याच्या नखांचे रक्त आहे

ਸਪਤ ਸਮੁੰਦ ਜਾਂ ਚੈ ਘੜਥਲੀ ॥
महासागरात सात महासागर आहेत

ਏਤੇ ਜੀਅ ਜਾਂ ਚੈ ਵਰਤਣੀ ॥
हे जीवनाचे दान आहेत. जगातील सर्व प्राणी त्याचे पात्र आहेत

ਸੁੋ ਐਸਾ ਰਾਜਾ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਧਣੀ ॥੪॥
तर तो राजा, स्वामी, महान आहे. ॥४॥

ਜਾਂ ਚੈ ਘਰਿ ਨਿਕਟ ਵਰਤੀ ਅਰਜਨੁ ਧ੍ਰੂ ਪ੍ਰਹਲਾਦੁ ਅੰਬਰੀਕੁ ਨਾਰਦੁ ਨੇਜੈ ਸਿਧ ਬੁਧ ਗਣ ਗੰਧਰਬ ਬਾਨਵੈ ਹੇਲਾ ॥
अर्जुनाचे भक्त ध्रुव, प्रल्हाद, अंबरिक, नारद, सिद्ध बुद्ध आणि गंधर्व हे त्याचे सेवक आहेत.

ਏਤੇ ਜੀਅ ਜਾਂ ਚੈ ਹਹਿ ਘਰੀ ॥
त्याच्या घरात असंख्य प्राणी आहेत

ਸਰਬ ਬਿਆਪਿਕ ਅੰਤਰ ਹਰੀ ॥
तो हरि सर्वव्यापी आहे

ਪ੍ਰਣਵੈ ਨਾਮਦੇਉ ਤਾਂ ਚੀ ਆਣਿ ॥
नामदेव प्रार्थना करतात की आपण त्या परम देवाच्या आश्रयाला आलो आहोत आणि

ਸਗਲ ਭਗਤ ਜਾ ਚੈ ਨੀਸਾਣਿ ॥੫॥੧॥
सर्व भक्त त्याच्या कीर्तीचे संकेत आहेत. ॥५॥१॥

ਮਲਾਰ ॥
मलार ॥

ਮੋ ਕਉ ਤੂੰ ਨ ਬਿਸਾਰਿ ਤੂ ਨ ਬਿਸਾਰਿ ॥ ਤੂ ਨ ਬਿਸਾਰੇ ਰਾਮਈਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे देवा! विसरू नकोस मला, विसरू नकोस मला.मला अजिबात विसरू नकोस. ॥१॥रहाउ॥

ਆਲਾਵੰਤੀ ਇਹੁ ਭ੍ਰਮੁ ਜੋ ਹੈ ਮੁਝ ਊਪਰਿ ਸਭ ਕੋਪਿਲਾ ॥
हे पंडित त्यांच्या उच्च जातीच्या भ्रमात आहेत आणि म्हणूनच ते सर्व माझ्यावर रागावले आहेत.

ਸੂਦੁ ਸੂਦੁ ਕਰਿ ਮਾਰਿ ਉਠਾਇਓ ਕਹਾ ਕਰਉ ਬਾਪ ਬੀਠੁਲਾ ॥੧॥
मला शूद्र, शूद्र म्हणत त्यांनी मला मारहाण केली आणि मंदिराबाहेर हाकलून लावले. हे माझ्या पित्या, प्रभू, मी त्यांच्याविरुद्ध एकटा काय करू शकतो? ॥१॥

ਮੂਏ ਹੂਏ ਜਉ ਮੁਕਤਿ ਦੇਹੁਗੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇਲਾ ॥
जर तुम्ही माझ्या मृत्यूनंतर मला मोक्ष दिला तर तुम्ही दिलेल्या मोक्षाबद्दल कोणालाही माहिती नसावी

ਏ ਪੰਡੀਆ ਮੋ ਕਉ ਢੇਢ ਕਹਤ ਤੇਰੀ ਪੈਜ ਪਿਛੰਉਡੀ ਹੋਇਲਾ ॥੨॥
हे पंडित मला नीच म्हणत आहेत, त्यामुळे तुझी स्वतःची प्रतिष्ठा कमी होत आहे. तुझी पूजा करणारा कोणी नीच राहू शकतो का? ॥ २॥

ਤੂ ਜੁ ਦਇਆਲੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਕਹੀਅਤੁ ਹੈਂ ਅਤਿਭੁਜ ਭਇਓ ਅਪਾਰਲਾ ॥
तुला सर्वांची दया म्हटले जाते आणि दयेचे घर म्हटले जाते. तू शक्तिशाली आणि सर्वशक्तिमान आहेस

ਫੇਰਿ ਦੀਆ ਦੇਹੁਰਾ ਨਾਮੇ ਕਉ ਪੰਡੀਅਨ ਕਉ ਪਿਛਵਾਰਲਾ ॥੩॥੨॥
भक्त नामदेवांची प्रार्थना ऐकून देवाने मंदिराचे तोंड त्याच्याकडे वळवले आणि पंडितांकडे पाठ फिरवली. ॥३॥२॥

ਮਲਾਰ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ਕੀ
भक्त रविदास जीची मलार बाणी भक्त रविदास जीची मलार बाणी

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਨਾਗਰ ਜਨਾਂ ਮੇਰੀ ਜਾਤਿ ਬਿਖਿਆਤ ਚੰਮਾਰੰ ॥
अरे शहरातील लोकांनो, माझी जात चामार आहे हे सर्वज्ञात आहे, ज्याला तुम्ही कनिष्ठ मानता पण

ਰਿਦੈ ਰਾਮ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਨ ਸਾਰੰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
माझ्या हृदयात फक्त देवच राहतो; मी त्याची स्तुती गातो. ॥१॥रहाउ॥

ਸੁਰਸਰੀ ਸਲਲ ਕ੍ਰਿਤ ਬਾਰੁਨੀ ਰੇ ਸੰਤ ਜਨ ਕਰਤ ਨਹੀ ਪਾਨੰ ॥
गंगाजलापासून तयार केलेली दारू भाविक पीत नाहीत

ਸੁਰਾ ਅਪਵਿਤ੍ਰ ਨਤ ਅਵਰ ਜਲ ਰੇ ਸੁਰਸਰੀ ਮਿਲਤ ਨਹਿ ਹੋਇ ਆਨੰ ॥੧॥
अशुद्ध मद्य आणि पाणी, जरी ते दूषित असले तरी, गंगेत मिसळल्यानंतर वेगळे होत नाहीत; उलट, ते स्वतः गंगा बनतात. ॥१॥

ਤਰ ਤਾਰਿ ਅਪਵਿਤ੍ਰ ਕਰਿ ਮਾਨੀਐ ਰੇ ਜੈਸੇ ਕਾਗਰਾ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰੰ ॥
ताडाचे झाड अपवित्र मानले जाते आणि त्याच झाडापासून कागद बनवला जातो

ਭਗਤਿ ਭਾਗਉਤੁ ਲਿਖੀਐ ਤਿਹ ਊਪਰੇ ਪੂਜੀਐ ਕਰਿ ਨਮਸਕਾਰੰ ॥੨॥
जेव्हा त्यावर देवाच्या भक्तीची स्तुती लिहिली जाते, तेव्हा ते पूजनीय बनते आणि लोक त्याच्यापुढे आपले डोके टेकवतात. ॥२॥

ਮੇਰੀ ਜਾਤਿ ਕੁਟ ਬਾਂਢਲਾ ਢੋਰ ਢੋਵੰਤਾ ਨਿਤਹਿ ਬਾਨਾਰਸੀ ਆਸ ਪਾਸਾ ॥
माझ्या जातीचे लोक अजूनही दररोज बनारसमध्ये मृत प्राणी घेऊन फिरतात

ਅਬ ਬਿਪ੍ਰ ਪਰਧਾਨ ਤਿਹਿ ਕਰਹਿ ਡੰਡਉਤਿ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਸਰਣਾਇ ਰਵਿਦਾਸੁ ਦਾਸਾ ॥੩॥੧॥
रविदास म्हणतात की हे देवा, तुझ्या नावामुळे आणि आश्रयामुळे आता महान ब्राह्मण मला नमस्कार करीत आहेत. ॥३॥१॥

ਮਲਾਰ ॥
मलार ॥

ਹਰਿ ਜਪਤ ਤੇਊ ਜਨਾ ਪਦਮ ਕਵਲਾਸ ਪਤਿ ਤਾਸ ਸਮ ਤੁਲਿ ਨਹੀ ਆਨ ਕੋਊ ॥
जे श्री हरीचे नाव जपतात आणि त्यांच्या चरणांची पूजा करतात, त्यांच्यासारखा दुसरा भक्त नाही

ਏਕ ਹੀ ਏਕ ਅਨੇਕ ਹੋਇ ਬਿਸਥਰਿਓ ਆਨ ਰੇ ਆਨ ਭਰਪੂਰਿ ਸੋਊ ॥ ਰਹਾਉ ॥
तो एकच आहे आणि तोच अनेक रूपांमध्ये पसरलेला आहे. हृदयात राहा. ॥रहाउ॥

ਜਾ ਕੈ ਭਾਗਵਤੁ ਲੇਖੀਐ ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਪੇਖੀਐ ਤਾਸ ਕੀ ਜਾਤਿ ਆਛੋਪ ਛੀਪਾ ॥
ज्याच्या घरी देवाचे भजन आहे, दुसरे काहीही दिसत नाही, नामदेवाची जात अस्पृश्य आहे.

ਬਿਆਸ ਮਹਿ ਲੇਖੀਐ ਸਨਕ ਮਹਿ ਪੇਖੀਐ ਨਾਮ ਕੀ ਨਾਮਨਾ ਸਪਤ ਦੀਪਾ ॥੧॥
व्यास आणि सनक यांच्या रचनांमध्ये हरिनामाची कीर्ती आहे जी सर्व सात बेटांवर पसरलेली आहे. ॥१॥

ਜਾ ਕੈ ਈਦਿ ਬਕਰੀਦਿ ਕੁਲ ਗਊ ਰੇ ਬਧੁ ਕਰਹਿ ਮਾਨੀਅਹਿ ਸੇਖ ਸਹੀਦ ਪੀਰਾ ॥
ईद आणि बकरी ईदच्या दिवशी जिथे गायींची कत्तल केली जात असे, तिथे शेख आणि पीरांची पूजा केली जात असे

ਜਾ ਕੈ ਬਾਪ ਵੈਸੀ ਕਰੀ ਪੂਤ ਐਸੀ ਸਰੀ ਤਿਹੂ ਰੇ ਲੋਕ ਪਰਸਿਧ ਕਬੀਰਾ ॥੨॥
ज्याच्या वडिलांनी हे सर्व केले, त्याच्या मुलाने असे केले ज्यामुळे कबीर जगभर प्रसिद्ध झाला॥२॥

ਜਾ ਕੇ ਕੁਟੰਬ ਕੇ ਢੇਢ ਸਭ ਢੋਰ ਢੋਵੰਤ ਫਿਰਹਿ ਅਜਹੁ ਬੰਨਾਰਸੀ ਆਸ ਪਾਸਾ ॥
त्याच्या कुटुंबाचे वंशज अजूनही बनारसभोवती गुरे चरतात.

ਆਚਾਰ ਸਹਿਤ ਬਿਪ੍ਰ ਕਰਹਿ ਡੰਡਉਤਿ ਤਿਨ ਤਨੈ ਰਵਿਦਾਸ ਦਾਸਾਨ ਦਾਸਾ ॥੩॥੨॥
गुलामांचा सेवक रविदास यांना ब्राह्मण समाज आदरपूर्वक नमन करतो. ॥३॥॥२॥

ਮਲਾਰ
मलार

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्‌गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਮਿਲਤ ਪਿਆਰੋ ਪ੍ਰਾਨ ਨਾਥੁ ਕਵਨ ਭਗਤਿ ਤੇ ॥
कोणत्या भक्तीने जीवापेक्षाही प्रिय असलेल्या परमेश्वराला शोधता येईल?

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਪਾਈ ਪਰਮ ਗਤੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥
संतांच्या सहवासात परम मोक्ष शक्य आहे. ॥रहाउ॥

ਮੈਲੇ ਕਪਰੇ ਕਹਾ ਲਉ ਧੋਵਉ ॥
इतरांवर टीका करून मी माझे घाणेरडे कपडे किती काळ धुवू?

ਆਵੈਗੀ ਨੀਦ ਕਹਾ ਲਗੁ ਸੋਵਉ ॥੧॥
जर मी झोपलो तर मी कुठे झोपू शकेन? ॥१॥

ਜੋਈ ਜੋਈ ਜੋਰਿਓ ਸੋਈ ਸੋਈ ਫਾਟਿਓ ॥
जे काही विकृत केले आहे ते फाडून टाकले जाईल. वाईट कृत्ये करून जे काही हिशेब गोळा केले गेले आहेत, ते फाडून टाकले गेले आहे

ਝੂਠੈ ਬਨਜਿ ਉਠਿ ਹੀ ਗਈ ਹਾਟਿਓ ॥੨॥
खोट्या व्यवसायाचे दुकान बंद करण्यात आले आहे. ॥२॥

ਕਹੁ ਰਵਿਦਾਸ ਭਇਓ ਜਬ ਲੇਖੋ ॥
रविदासजी म्हणतात की जेव्हा कर्मांचा हिशोब चुकता होतो तेव्हा

ਜੋਈ ਜੋਈ ਕੀਨੋ ਸੋਈ ਸੋਈ ਦੇਖਿਓ ॥੩॥੧॥੩॥
जो-जो शुभाशुभ कर्म किया होता है, वही दिखाई देता है ॥३॥१॥३॥

ਰਾਗੁ ਕਾਨੜਾ ਚਉਪਦੇ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧
रागु कानडा चौपडे महाला ४ घरु १

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
तो अनंत शक्ती आहे, परमात्मा आहे, त्याचे नाव सत्य आहे. तो विश्वाचा निर्माता आहे. तो सर्वशक्तिमान आहे. तो निर्भय आहे. तो शत्रुत्वापासून रहित आहे. तो कालातीत ब्रह्ममूर्ती आहे, सदैव अमर आहे. तो जन्म आणि मृत्युच्या चक्रातून मुक्त आहे. तो स्वयंभू आहे. तो गुरुच्या कृपेने प्राप्त होतो

ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਸਾਧ ਜਨਾਂ ਮਿਲਿ ਹਰਿਆ ॥
संतांना भेटून माझे मन आनंदी झाले आहे.

ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਸਾਧ ਜਨਾਂ ਕਉ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਪਾਰਿ ਉਤਰਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
म्हणून मी संतांचा यज्ञ झालो. खरं तर, त्यांच्या सहवासात जग समुद्रातून पार होते. ॥१॥रहाउ॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੀ ਹਮ ਸਾਧ ਜਨਾਂ ਪਗ ਪਰਿਆ ॥
हे प्रभू! कृपया आमच्यावर दया करा, आम्ही संतांच्या पाया पडत आहोत

ਧਨੁ ਧਨੁ ਸਾਧ ਜਿਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਨਿਆ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਪਤਿਤ ਉਧਰਿਆ ॥੧॥
धन्य आहेत ते संत ज्यांनी परमेश्वराचा महिमा जाणला आहे. संतांना भेटल्याने पापी लोकांचे तारण होते. ॥१॥

ਮਨੂਆ ਚਲੈ ਚਲੈ ਬਹੁ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਵਸਗਤਿ ਕਰਿਆ ॥
अस्वस्थ मन अनेक प्रकारे डळमळीत होते परंतु संतांना भेटल्यानंतर ते नियंत्रणात येते

ਜਿਉਂ ਜਲ ਤੰਤੁ ਪਸਾਰਿਓ ਬਧਕਿ ਗ੍ਰਸਿ ਮੀਨਾ ਵਸਗਤਿ ਖਰਿਆ ॥੨॥
हे असे आहे जसे शिकारी पाण्यात जाळे पसरून माशाला अडकवतो. ॥२॥

ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਸੰਤ ਭਲ ਨੀਕੇ ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਲੁ ਲਹੀਆ ॥
देवाचे संत चांगले आणि उदात्त आहेत, या संतांना भेटल्याने पापांची घाण दूर होते

ਹਉਮੈ ਦੁਰਤੁ ਗਇਆ ਸਭੁ ਨੀਕਰਿ ਜਿਉ ਸਾਬੁਨਿ ਕਾਪਰੁ ਕਰਿਆ ॥੩॥
मी खूप दूर गेलो आहे, जसे कपडे साबणाने स्वच्छ केले जातात, त्याचप्रमाणे अहंकार आणि द्वैत सर्व निघून गेले आहेत. ॥३॥

ਮਸਤਕਿ ਲਿਲਾਟਿ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਠਾਕੁਰਿ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਨ ਉਰ ਧਰਿਆ ॥
माझ्या वडिलांनी सुरुवातीपासूनच कपाळावर आपले नशीब लिहिले होते

ਸਭੁ ਦਾਲਦੁ ਦੂਖ ਭੰਜ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਉਧਰਿਆ ॥੪॥੧॥
हे नानक! सर्व दारिद्य आणि दुःख दूर करणारा परमेश्वर मला सापडला आहे, हरीच्या नावाने मी वाचलो आहे. ॥४॥१॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥
कानडा महाला ४ ॥

ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਸੰਤ ਜਨਾ ਪਗ ਰੇਨ ॥
माझे मन संतांच्या पायाखालील धुळीसारखे आहे.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਨੀ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਮਨੁ ਕੋਰਾ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਭੇਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जेव्हा मी चांगल्या संगतीत हरि कथा ऐकत असे, तेव्हा माझे रिकामे मन देवाच्या प्रेमात भिजत असे.॥१॥रहाउ॥

ਹਮ ਅਚਿਤ ਅਚੇਤ ਨ ਜਾਨਹਿ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਗੁਰਿ ਕੀਏ ਸੁਚਿਤ ਚਿਤੇਨ ॥
आपण मूर्ख आणि बुद्धिमान लोकांना देवाचे महात्म्य माहित नाही, परंतु गुरुने आपल्याला बुद्धिमान आणि ज्ञानी बनवले आहे.

ਪ੍ਰਭਿ ਦੀਨ ਦਇਆਲਿ ਕੀਓ ਅੰਗੀਕ੍ਰਿਤੁ ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੇਨ ॥੧॥
प्रभूने मला स्वीकारले आहे आणि माझे मन प्रभूचे नाव जपत आहे. ॥१॥

ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਮਿਲਹਿ ਮਨ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕਟਿ ਦੇਵਉ ਹੀਅਰਾ ਤੇਨ ॥
जर मला परमेश्वराच्या प्रिय भक्तांना भेटता आले तर मी माझे हृदय कापून त्याला सोपवीन

ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਮਿਲੇ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਹਮ ਕੀਏ ਪਤਿਤ ਪਵੇਨ ॥੨॥
प्रभूच्या भक्तांना भेटून आपल्याला प्रभू मिळाला आहे, आपल्यासारखे पापीही शुद्ध झाले आहेत. ॥२॥

ਹਰਿ ਕੇ ਜਨ ਊਤਮ ਜਗਿ ਕਹੀਅਹਿ ਜਿਨ ਮਿਲਿਆ ਪਾਥਰ ਸੇਨ ॥
जे सर्वशक्तिमान देवाची उपासना करतात त्यांना जगातील सर्वोत्तम म्हटले जाते; त्यांना भेटून दगडाचे मन असलेले लोकही मऊ होतात

ਜਨ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਓਇ ਊਤਮ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕੇਨ ॥੩॥
मी भक्तांचा महिमा वर्णन करू शकत नाही कारण देवाने त्यांना उत्कृष्ट बनवले आहे. ॥३॥

ਤੁਮ੍ ਹਰਿ ਸਾਹ ਵਡੇ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਹਮ ਵਣਜਾਰੇ ਰਾਸਿ ਦੇਨ ॥
हे प्रभू! तूच एकटा महान व्यापारी आहेस आणि तूच आम्हा व्यापाऱ्यांना पैसे देतोस

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭ ਧਾਰਹੁ ਲਦਿ ਵਾਖਰੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲੇਨ ॥੪॥੨॥
नानक विनंती करतात की हे प्रभू! आमच्यावर दया करा आणि नामाचा सौदा दूर करा. ॥४॥२॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥
कानडा महाला ४ ॥

ਜਪਿ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮ ਪਰਗਾਸ ॥
हे मना! प्रकाशाचे स्वरूप असलेल्या रामाचे नामस्मरण कर.

ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਨੀ ਵਿਚੇ ਗਿਰਹ ਉਦਾਸ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
परमेश्वराच्या भक्तांना भेटा आणि एकमेकांवर प्रेम निर्माण करा आणि गृहस्थ जीवनात सांसारिक आसक्तींपासून अलिप्त रहा. ॥१॥रहाउ॥

ਹਮ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਜਪਿਓ ਨਾਮੁ ਨਰਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਕਿਰਪਾਸ ॥
आम्ही आमच्या हृदयात भगवान हरीचे नाव जपले आणि दयाळू प्रभूने आमच्यावर आशीर्वादांचा वर्षाव केला

ਅਨਦਿਨੁ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਮਨੁ ਬਿਗਸਿਆ ਉਦਮ ਭਏ ਮਿਲਨ ਕੀ ਆਸ ॥੧॥
प्रत्येक दिवस आनंद आणि उल्हासात बदलला आहे. मन फुलले आहे. आता मला परमेश्वराला भेटण्याची तीव्र इच्छा आहे. ॥१॥

ਹਮ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਈ ਜਿਤਨੇ ਸਾਸ ਲੀਏ ਹਮ ਗ੍ਰਾਸ ॥
आम्ही श्वास घेतला आणि अन्न खाल्ले तितकेच आम्हाला भगवान हरी (भगवान विष्णू) आवडत होते. आम्ही श्वास घेतला आणि अन्न खाल्ले तितकेच आम्हाला परमेश्वरावर प्रेम होते

ਕਿਲਬਿਖ ਦਹਨ ਭਏ ਖਿਨ ਅੰਤਰਿ ਤੂਟਿ ਗਏ ਮਾਇਆ ਕੇ ਫਾਸ ॥੨॥
एका क्षणात सर्व पापे नष्ट झाली आणि मायेचा फास तुटला. ॥२॥

ਕਿਆ ਹਮ ਕਿਰਮ ਕਿਆ ਕਰਮ ਕਮਾਵਹਿ ਮੂਰਖ ਮੁਗਧ ਰਖੇ ਪ੍ਰਭ ਤਾਸ ॥
आपण कोणती कर्मे करतो, कोणती कर्मे करतो, तरीही परमेश्वर आपले, मूर्ख आणि अज्ञानी लोकांचे रक्षण करतो

ਅਵਗਨੀਆਰੇ ਪਾਥਰ ਭਾਰੇ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਤਰੇ ਤਰਾਸ ॥੩॥
आपण वाईटांनी भरलेल्या जड दगडांसारखे आहोत जे चांगल्या लोकांच्या सहवासात राहूनच जगाच्या महासागरातून तरंगू शकतात. ॥३॥

ਜੇਤੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰੀ ਜਗਦੀਸਰਿ ਤੇ ਸਭਿ ਊਚ ਹਮ ਨੀਚ ਬਿਖਿਆਸ ॥
भगवान जगदीश्वरांनी बनवलेल्या सर्व निर्मिती उच्च आहेत आणि आपण इंद्रियसुखांकडे नीच कल आहोत

ਹਮਰੇ ਅਵਗੁਨ ਸੰਗਿ ਗੁਰ ਮੇਟੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਮੇਲਿ ਲੀਏ ਪ੍ਰਭ ਪਾਸ ॥੪॥੩॥
हे नानक! जेव्हा आपण गुरुंना भेटतो तेव्हा आपले सर्व दोष नष्ट होतात आणि तो आपल्याला प्रभूशी एकरूप करतो. ॥४॥३॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥
कानडा महाला ४ ॥

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿਓ ਗੁਰ ਵਾਕ ॥
हे माझ्या मन! मी गुरुंच्या सल्ल्यानुसार रामनामाचा जप केला आहे

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਜਗਦੀਸਰਿ ਦੁਰਮਤਿ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਗਇਓ ਸਭ ਝਾਕ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जगदीश्वर हरीने माझ्यावर कृपा केली आहे ज्याने सर्व वाईट आणि द्वैत दूर झाले आहेत. ॥१॥रहाउ॥

ਨਾਨਾ ਰੂਪ ਰੰਗ ਹਰਿ ਕੇਰੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਾਮੁ ਰਵਿਓ ਗੁਪਲਾਕ ॥
देवाचे अनेक रूपे आणि रंग आहेत; तो प्रत्येक शरीरात अदृश्य स्वरूपात उपस्थित आहे

ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਮਿਲੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਗਟੇ ਉਘਰਿ ਗਏ ਬਿਖਿਆ ਕੇ ਤਾਕ ॥੧॥
जर कोणी देवाच्या भक्तांना भेटला तर परमेश्वर प्रकट होतो आणि इंद्रिय इच्छांचे दरवाजे उघडतात. ॥१॥

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਬਹੁਤੁ ਬਹੁ ਸੋਭਾ ਜਿਨ ਉਰਿ ਧਾਰਿਓ ਹਰਿ ਰਸਿਕ ਰਸਾਕ ॥
भक्त खूप सुंदर आहेत ज्यांनी प्रेमाने परमेश्वराला आपल्या हृदयात ठेवले आहे

ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਮਿਲੇ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਜੈਸੇ ਗਊ ਦੇਖਿ ਬਛਰਾਕ ॥੨॥
ज्याप्रमाणे गाय वासरू पाहते, त्याचप्रमाणे देवाच्या भक्तांना भेटून देवाला भेटते. ॥२॥

ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤੇ ਜਨ ਊਤਮ ਜਨਕ ਜਨਾਕ ॥
परमेश्वर भक्तांमध्ये राहतो आणि त्याचे भक्त सर्व लोकांमध्ये सर्वोत्तम आणि श्रेष्ठ असतात

ਤਿਨ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਬਾਸੁ ਬਸਾਨੀ ਛੂਟਿ ਗਈ ਮੁਸਕੀ ਮੁਸਕਾਕ ॥੩॥
त्यांच्या हृदयात असा सुगंध आहे की सर्व वाईट वास दूर होतात. ॥३॥

ਤੁਮਰੇ ਜਨ ਤੁਮ੍ ਹੀ ਪ੍ਰਭ ਕੀਏ ਹਰਿ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਆਪਨ ਅਪਨਾਕ ॥
हे प्रभू! आम्ही तुझे सेवक आहोत, तू आम्हाला आपलेच बनवले आहेस, आम्हाला वाचव

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਸਖਾ ਹਰਿ ਭਾਈ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬੰਧਪ ਹਰਿ ਸਾਕ ॥੪॥੪॥
दास नानक म्हणतात की, भगवान स्वतः आमचे मित्र, भाऊ, आई, वडील, मित्र आणि नातेवाईक आहेत.॥४॥४॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥
कानडा महाला ४ ॥

ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਚੀਤਿ ॥
हे माझ्या मन! देवाच्या नावाचे एकाग्र होऊन ध्यान कर

ਹਰਿ ਹਰਿ ਵਸਤੁ ਮਾਇਆ ਗੜ੍ਹਿ ਵੇੜ੍ਹੀ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਲੀਓ ਗੜੁ ਜੀਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हरिनामाच्या रूपातील वस्तू मायेच्या किल्ल्यात आहे. गुरुंच्या शिकवणीने हा किल्ला जिंका. ॥१॥रहाउ॥

ਮਿਥਿਆ ਭਰਮਿ ਭਰਮਿ ਬਹੁ ਭ੍ਰਮਿਆ ਲੁਬਧੋ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਮੋਹ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥
मी खोट्या भ्रमात भटकत राहिलो आणि माझ्या मुलाच्या आणि पत्नीच्या प्रेमात आणि आसक्तीमध्ये मग्न राहिलो

ਜੈਸੇ ਤਰਵਰ ਕੀ ਤੁਛ ਛਾਇਆ ਖਿਨ ਮਹਿ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਦੇਹ ਭੀਤਿ ॥੧॥
ज्याप्रमाणे झाडाची तुच्छ सावली संपते, त्याचप्रमाणे शरीरासारखी भिंत क्षणार्धात नष्ट होते. ॥१॥

ਹਮਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਪ੍ਰੀਤਮ ਜਨ ਊਤਮ ਜਿਨ ਮਿਲਿਆ ਮਨਿ ਹੋਇ ਪ੍ਰਤੀਤਿ ॥
असे महान भक्त आपल्याला आपल्या जीवापेक्षाही प्रिय असतात; त्यांना भेटल्यावर आपल्या मनात भक्ती निर्माण होते

ਪਰਚੈ ਰਾਮੁ ਰਵਿਆ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਅਸਥਿਰੁ ਰਾਮੁ ਰਵਿਆ ਰੰਗਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥੨॥
परमेश्वर आपल्या अंतरात असतो; त्याच्या सहवासात आपले परमेश्वरावरील प्रेम दृढ होते. ॥२॥

ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਸੰਤ ਜਨ ਨੀਕੇ ਜਿਨ ਮਿਲਿਆਂ ਮਨੁ ਰੰਗਿ ਰੰਗੀਤਿ ॥
देवाचे भक्त चांगले असतात, ज्यांना भेटल्याने मन परमेश्वराच्या रंगात रंगते

ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਲਹੈ ਨ ਉਤਰੈ ਕਬਹੂ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਾਇ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥੩॥
असा परमेश्वर रंग कधी उतरत नाही आणि आत्मा परमेश्वराच्या प्रेमात विलीन होतो.॥३॥

ਹਮ ਬਹੁ ਪਾਪ ਕੀਏ ਅਪਰਾਧੀ ਗੁਰਿ ਕਾਟੇ ਕਟਿਤ ਕਟੀਤਿ ॥
आमच्यासारख्या गुन्हेगारांनी अनेक पापे केली आहेत पण गुरुंनी सर्व पापे दूर केली आहेत

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਓ ਮੁਖਿ ਅਉਖਧੁ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤਿ ॥੪॥੫॥
हे नानक! पतितांना शुद्ध करण्यासाठी, गुरु फक्त हरिनामाच्या स्वरूपात औषध देतात. ॥४॥५॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥
कानडा महाला ४ ॥

ਜਪਿ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮ ਜਗੰਨਾਥ ॥
हे मन! जगाच्या स्वामीची पूजा कर.

ਘੂਮਨ ਘੇਰ ਪਰੇ ਬਿਖੁ ਬਿਖਿਆ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾਢਿ ਲੀਏ ਦੇ ਹਾਥ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
आपण इंद्रिय इच्छांच्या भोवऱ्यात अडकलो होतो, पण सद्‌गुरुंनी आपला हात देऊन आपल्याला बाहेर काढले आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਸੁਆਮੀ ਅਭੈ ਨਿਰੰਜਨ ਨਰਹਰਿ ਤੁਮ੍ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਹਮ ਪਾਪੀ ਪਾਥ ॥
हे नारायण! तू आमचा स्वामी आहेस, तू निर्भय आहेस आणि आसक्ती आणि भ्रमाच्या अंधाराच्या पलीकडे आहेस, कृपया आम्हाला, पापी दगडांना वाचव

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਖਿਆ ਲੋਭਿ ਲੁਭਤੇ ਕਾਸਟ ਲੋਹ ਤਰੇ ਸੰਗਿ ਸਾਥ ॥੧॥
आम्ही काम, क्रोध, कामवासना आणि लोभ यात मग्न होतो. जसे लोखंड लाकडातून जाते, तसेच आम्हाला नदी ओलांडण्यास मदत करा. ॥१॥

ਤੁਮ੍ ਵਡ ਪੁਰਖ ਬਡ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਹਮ ਢੂਢਿ ਰਹੇ ਪਾਈ ਨਹੀ ਹਾਥ ॥
हे हरि, तू महान आहेस, सर्वशक्तिमान आहेस, इंद्रियांच्या पलीकडे आहेस, आम्ही तुला शोधत होतो पण तुला सापडले नाही.

ਤੂ ਪਰੈ ਪਰੈ ਅਪਰੰਪਰੁ ਸੁਆਮੀ ਤੂ ਆਪਨ ਜਾਨਹਿ ਆਪਿ ਜਗੰਨਾਥ ॥੨॥
तू पलीकडच्या पलीकडे आहेस, तू अनंत आहेस, तू आमचा स्वामी आहेस, तू संपूर्ण विश्वाचा स्वामी आहेस, तू स्वतःची महानता जाणतोस. ॥२॥

ਅਦ੍ਰਿਸਟੁ ਅਗੋਚਰ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਪਾਥ ॥
जेव्हा मी अदृश्य मनाला शब्दांच्या पलीकडे समजून नामाचे ध्यान केले, तेव्हा मला चांगल्या लोकांच्या सहवासात योग्य मार्ग सापडला

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਨੀ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਿਓ ਅਕਥ ਕਥ ਕਾਥ ॥੩॥
खऱ्या सहवासात मी हरीची कथा ऐकली, अगम्य कथेचा आनंद घेतला आणि हरिचे भजन केले. ॥६॥

ਹਮਰੇ ਪ੍ਰਭ ਜਗਦੀਸ ਗੁਸਾਈ ਹਮ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਜਗੰਨਾਥ ॥
हे भगवान जगदीश! आमचे रक्षण करा. हे भगवान जगन्नाथ, आमचे रक्षण करा

ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸੁ ਦਾਸ ਦਾਸਨ ਕੋ ਪ੍ਰਭ ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਰਾਖਹੁ ਜਨ ਸਾਥ ॥੪॥੬॥
नानक हा सेवकांच्या सेवकांचा सेवक आहे, हे प्रभू! त्याच्यावर दया कर आणि त्याला तुझ्या भक्तांसोबत ठेव. ॥४॥६॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ਪੜਤਾਲ ਘਰੁ ੫ ॥
कानडा महाला ४ तपास गृह ५ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਮਨ ਜਾਪਹੁ ਰਾਮ ਗੁਪਾਲ ॥
हे मन! देवाचे नाव जप.

ਹਰਿ ਰਤਨ ਜਵੇਹਰ ਲਾਲ ॥
हरिनाम म्हणजे रत्न, रत्न आणि माणिक

ਹਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਘੜਿ ਟਕਸਾਲ ॥
गुरूंच्या टांकसाळीत हरिनाम तयार होतो.

ਹਰਿ ਹੋ ਹੋ ਕਿਰਪਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जेव्हा तो दयाळू असतो तेव्हा तो प्राप्त होतो. ॥१॥रहाउ॥

ਤੁਮਰੇ ਗੁਨ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਏਕ ਜੀਹ ਕਿਆ ਕਥੈ ਬਿਚਾਰੀ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਲਾਲ ॥
हे प्रभू! तुमचे गुण अंतहीन आहेत आणि इंद्रियांच्या आवाक्याबाहेर आहेत, एक गरीब जीभ

त्यांचे वर्णन कसे करू शकते

ਤੁਮਰੀ ਜੀ ਅਕਥ ਕਥਾ ਤੂ ਤੂ ਤੂ ਹੀ ਜਾਨਹਿ ਹਉ ਹਰਿ ਜਪਿ ਭਈ ਨਿਹਾਲ ਨਿਹਾਲ ਨਿਹਾਲ ॥੧॥
तुझी कहाणी अवर्णनीय आहे, जी फक्त तुलाच माहिती आहे. हरिचे नाव जपून मी आनंदी झालो आहे. ॥१॥

ਹਮਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਾਨ ਸਖਾ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਮੀਤਾ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਤਨਿ ਜੀਹ ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਨੁ ਮਾਲ ॥
देव आमचा जीवन मित्र आहे, तो आमचा स्वामी आणि परम मित्र आहे. तो माझ्या मन, शरीर आणि जिभेत आहे आणि मी सतत त्याचे नाव जपतो. तो आमची संपत्ती आहे

ਜਾ ਕੋ ਭਾਗੁ ਤਿਨਿ ਲੀਓ ਰੀ ਸੁਹਾਗੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰੇ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ਗੁਰਮਤਿ ਹਉ ਬਲਿ ਬਲੇ ਹਉ ਬਲਿ ਬਲੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਪਿ ਭਈ ਨਿਹਾਲ ਨਿਹਾਲ ਨਿਹਾਲ ॥੨॥੧॥੭॥
ज्याचे भाग्य चांगले असते, तिला तिचा पती मिळतो आणि गुरूंच्या शिकवणीनुसार ती देवाचे गुणगान करते. हे नानक, मी त्याच्यासाठी स्वतःचे बलिदान देण्यास तयार आहे आणि देवाचे नाव जपून मी आनंदी झालो आहे ॥२॥१॥७॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥
कानडा महाला ४ ॥

ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵਹੁ ਜਗਦੀਸ ॥
हे जगदीश! देवाचे गुणगान गा

ਏਕਾ ਜੀਹ ਕੀਚੈ ਲਖ ਬੀਸ ॥
एका जिभेचे वीस लाख करून

ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਬਦਿ ਜਪੀਸ ॥
देवाचे नाव घ्या, हेच एकमेव शब्द जपण्यासारखे आहेत

ਹਰਿ ਹੋ ਹੋ ਕਿਰਪੀਸ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
प्रभूची कृपा सदैव राहील. ॥१॥रहाउ॥

ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਸੁਆਮੀ ਹਮ ਲਾਇ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਪੇ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਪੇ ਜਪੁ ਜਾਪਉ ਜਗਦੀਸ ॥
हरि कृपा करी सुमी हम लै हरि सेवा हरि जपी जपे हरि जपी जपे जपौ जगदीस. देवाने कृपा करून आपल्याला त्याच्या सेवेत गुंतवून ठेवले आहे आणि आता आपण सतत त्याचे नाव जपण्याचा आनंद घेत आहोत

ਤੁਮਰੇ ਜਨ ਰਾਮੁ ਜਪਹਿ ਤੇ ਊਤਮ ਤਿਨ ਕਉ ਹਉ ਘੁਮਿ ਘੁਮੇ ਘੁਮਿ ਘੁਮਿ ਜੀਸ ॥੧॥
हे रामा! जे तुझे नाव जपतात, मी त्या महान लोकांसाठी स्वतःचे बलिदान देण्यास सदैव तयार.॥ १ ॥

Page 1297

ਹਰਿ ਤੁਮ ਵਡ ਵਡੇ ਵਡੇ ਵਡ ਊਚੇ ਸੋ ਕਰਹਿ ਜਿ ਤੁਧੁ ਭਾਵੀਸ ॥
हे प्रभू तू महान आहेस, खूप महान आहेस, तुला जे योग्य वाटते ते तू करतोस

ਜਨ ਨਾਨਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ ਗੁਰਮਤੀ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ ਸਾਬੀਸ ॥੨॥੨॥੮॥
नानक म्हणतात की ज्याने गुरूंच्या उपदेशातून हरिनामाचे अमृत प्यायले आहे तो धन्य, पूजेला आणि स्तुतीला पात्र आहे. ॥२॥२॥८॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥
कानडा महाला ४ ॥

ਭਜੁ ਰਾਮੋ ਮਨਿ ਰਾਮ ॥
हे मन! रामाची पूजा कर.

ਜਿਸੁ ਰੂਪ ਨ ਰੇਖ ਵਡਾਮ ॥
त्याला कोणतेही रूप किंवा आकार नाही, तो सर्वात महान आहे

ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲੁ ਭਜੁ ਰਾਮ ॥
चांगल्या लोकांच्या संगतीत जा आणि भगवान रामाची पूजा करा.

ਬਡ ਹੋ ਹੋ ਭਾਗ ਮਥਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तू भाग्यवान होवो.॥१॥रहाउ॥

ਜਿਤੁ ਗ੍ਰਿਹਿ ਮੰਦਰਿ ਹਰਿ ਹੋਤੁ ਜਾਸੁ ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਆਨਦੋ ਆਨੰਦੁ ਭਜੁ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ॥
ज्या घरात देवाची स्तुती केली जाते, त्या घरात परमानंद राहतो

ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਨ ਗਾਵਹੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਉਪਦੇਸਿ ਗੁਰੂ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰਾ ਸੁਖੁ ਹੋਤੁ ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰੇ ਭਜੁ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ॥੧॥
गुरूंच्या शिकवणीने प्रिय परमेश्वराचे गुणगान करा, तुम्हाला फक्त आनंद मिळेल, म्हणून देवाची भक्ती करत राहा. ॥१॥

ਸਭ ਸਿਸਟਿ ਧਾਰ ਹਰਿ ਤੁਮ ਕਿਰਪਾਲ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਤੂ ਤੂ ਤੂ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ॥
हे हरि तूच सर्व विश्वाचा निर्माता आहेस, तूच दयेचे घर आहेस, हे राम तूच सर्वस्व आहेस

ਜਨ ਨਾਨਕੋ ਸਰਣਾਗਤੀ ਦੇਹੁ ਗੁਰਮਤੀ ਭਜੁ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ॥੨॥੩॥੯॥
नानक प्रार्थना करतात, हे प्रभू! मला आश्रय दे, जेणेकरून मी गुरुंच्या सल्ल्यानुसार रामनामाचा जप करत राहू शकेन. ॥२॥३॥९॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥
कानडा महाला ४ ॥

ਸਤਿਗੁਰ ਚਾਟਉ ਪਗ ਚਾਟ ॥
मी गुरुंच्या चरणांचे चुंबन घेतो

ਜਿਤੁ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਪਾਧਰ ਬਾਟ ॥
ज्याद्वारे आपण देवाला भेटण्याचा मार्ग प्राप्त करतो

ਭਜੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਰਸ ਹਰਿ ਗਾਟ ॥
देवाची उपासना मोठ्या आनंदाने करा

ਹਰਿ ਹੋ ਹੋ ਲਿਖੇ ਲਿਲਾਟ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जर तुमच्या नशिबात ते लिहिले असेल तर प्रेमाने प्रभूचे गुणगान करा. ॥१॥रहाउ॥

ਖਟ ਕਰਮ ਕਿਰਿਆ ਕਰਿ ਬਹੁ ਬਹੁ ਬਿਸਥਾਰ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਜੋਗੀਆ ਕਰਿ ਜਟ ਜਟਾ ਜਟ ਜਾਟ ॥
योगींच्या कुशल साधकांनी सहा कर्म आणि इतर अनेक विधींचा विस्तार केला आहे आणि त्यांनी त्यांचे केस वाढवले आहेत. कोणत्याही वेशाने देवाची प्राप्ती होऊ शकत नाही

ਕਰਿ ਭੇਖ ਨ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਬ੍ਰਹਮ ਜੋਗੁ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਸਤਸੰਗਤੀ ਉਪਦੇਸਿ ਗੁਰੂ ਗੁਰ ਸੰਤ ਜਨਾ ਖੋਲਿ ਖੋਲਿ ਕਪਾਟ ॥੧॥
ईश्वराची प्राप्ती केवळ सत्संग आणि गुरुंच्या शिकवणीतूनच होते, कारण गुरु संतांच्या मनाचे दरवाजे उघडतात आणि ब्रह्माचे रहस्य उलगडतात. ॥१॥

ਤੂ ਅਪਰੰਪਰੁ ਸੁਆਮੀ ਅਤਿ ਅਗਾਹੁ ਤੂ ਭਰਪੁਰਿ ਰਹਿਆ ਜਲ ਥਲੇ ਹਰਿ ਇਕੁ ਇਕੋ ਇਕ ਏਕੈ ਹਰਿ ਥਾਟ ॥
हे प्रभू! तू अनंत आहेस, अमर्याद आहेस, तू सर्व गोष्टींमध्ये परिपूर्ण आहेस. फक्त एकच देव सर्वत्र, भूमीत आणि पाण्यात उपस्थित आहे.

ਤੂ ਜਾਣਹਿ ਸਭ ਬਿਧਿ ਬੂਝਹਿ ਆਪੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਘਟਿ ਘਟੇ ਘਟਿ ਘਟੇ ਘਟਿ ਹਰਿ ਘਾਟ ॥੨॥੪॥੧੦॥
तू सर्वज्ञ आहेस, सर्वज्ञ आहेस. सेवक नानकचा प्रभु प्रत्येक जीवात उपस्थित आहे. ॥२॥४॥१०॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥
कानडा महाला ४ ॥

ਜਪਿ ਮਨ ਗੋਬਿਦ ਮਾਧੋ ॥
हे मन! देवाचे गुणगान गा

ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗਾਧੋ ॥
तो दुर्गम, अगाध आहे.

ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਲਾਧੋ ॥
गुरूच्या उपदेशाने भगवंताची प्राप्ती होते

ਧੁਰਿ ਹੋ ਹੋ ਲਿਖੇ ਲਿਲਾਧੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
सुरुवातीपासूनच निर्मात्याने नशिब असे लिहिले आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਸੰਚਿ ਬਹੁ ਚਿਤੈ ਬਿਕਾਰ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਭਜੁ ਸੰਤ ਸੰਤ ਸੰਗਤੀ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰੂ ਗੁਰੁ ਸਾਧੋ ॥
मनुष्य धनाचे विष साठवण्यासाठी अनेक वाईट विचार करतो, परंतु संतांच्या सहवासात देवाची पूजा केल्यानेच अंतिम आनंद मिळतो, म्हणून गुरुची पूजा करावी

ਜਿਉ ਛੁਹਿ ਪਾਰਸ ਮਨੂਰ ਭਏ ਕੰਚਨ ਤਿਉ ਪਤਿਤ ਜਨ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤੀ ਸੁਧ ਹੋਵਤ ਗੁਰਮਤੀ ਸੁਧ ਹਾਧੋ ॥੧॥
ज्याप्रमाणे पारसांना स्पर्श केल्याने लोखंड सोने बनते, त्याचप्रमाणे पापीही चांगल्या संगतीत पवित्र होतात.॥१॥

ਜਿਉ ਕਾਸਟ ਸੰਗਿ ਲੋਹਾ ਬਹੁ ਤਰਤਾ ਤਿਉ ਪਾਪੀ ਸੰਗਿ ਤਰੇ ਸਾਧ ਸਾਧ ਸੰਗਤੀ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰੂ ਗੁਰ ਸਾਧੋ ॥
ज्याप्रमाणे लोखंड लाकडाशी जुळते, त्याचप्रमाणे संतांच्या सहवासात पापी लोक जुळतात, म्हणून गुरुची सेवा करा

ਚਾਰਿ ਬਰਨ ਚਾਰਿ ਆਸ੍ਰਮ ਹੈ ਕੋਈ ਮਿਲੈ ਗੁਰੂ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਸੋ ਆਪਿ ਤਰੈ ਕੁਲ ਸਗਲ ਤਰਾਧੋ ॥੨॥੫॥੧੧॥
चार जाती आणि चार आश्रम आहेत; जो कोणी गुरुंना भेटतो, गुरु नानकांचे वचन आहे की जो कोणी चार जातींचा किंवा चार आश्रमांचा असतो, तो केवळ स्वतः जीवनाचा महासागर पार करत नाही तर त्याच्या वंशालाही तो पार करण्यास मदत करतो. ॥२॥५॥११॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥
कानडा महाला ४ ॥

ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਵਹੁ ਭਗਵਾਨ ॥
हे भक्तांनो! भगवंताचे गुणगान गा

ਜਸੁ ਗਾਵਤ ਪਾਪ ਲਹਾਨ ॥
हरीची स्तुती केल्याने पापांचा नाश होतो.

ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਸੁਨਿ ਜਸੁ ਕਾਨ ॥
गुरुंच्या सल्ल्यानुसार कानांनी हरीचा महिमा ऐका

ਹਰਿ ਹੋ ਹੋ ਕਿਰਪਾਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हरि कृपा करणारा आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਤੇਰੇ ਜਨ ਧਿਆਵਹਿ ਇਕ ਮਨਿ ਇਕ ਚਿਤਿ ਤੇ ਸਾਧੂ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨ ॥
हे प्रभो! भक्त एकाग्रतेने तुझे ध्यान करतात. देवाचे नाव हे आनंदाचे घर आहे. अशाप्रकारे, संत आणि महात्मे लोकांचे नाव जपून आनंद मिळवतात.

ਉਸਤਤਿ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀਆ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸਾਧ ਜਨਾ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰੂ ਭਗਵਾਨ ॥੧॥
हे प्रभू! गुरु आणि सद्गुरुंसह संत तुमची स्तुती करतात. ॥१॥

ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਤੂ ਸੁਆਮੀ ਤੇ ਸੁਖ ਫਲ ਪਾਵਹਿ ਤੇ ਤਰੇ ਭਵ ਸਿੰਧੁ ਤੇ ਭਗਤ ਹਰਿ ਜਾਨ ॥
हे स्वामी! ज्यांच्या हृदयात तुम्ही वास करता, त्यांना सर्व सुख आणि फळे मिळतात आणि त्यांच्या भक्तांसह जगाचा समुद्र पार होतो

ਤਿਨ ਸੇਵਾ ਹਮ ਲਾਇ ਹਰੇ ਹਮ ਲਾਇ ਹਰੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਹਰਿ ਤੂ ਤੂ ਤੂ ਤੂ ਤੂ ਭਗਵਾਨ ॥੨॥੬॥੧੨॥
हे नानकच्या स्वामी! आम्हाला त्याच्या सेवेत गुंतवून ठेवा! तूच आमचे सर्वस्व आहेस. ॥२॥६॥१२॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨
कानडा महाला ५ घर २

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਗਾਈਐ ਗੁਣ ਗੋਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ॥
दयाळू देवाची स्तुती करा.

ਦੁਖ ਬਿਦਾਰਨ ਸੁਖਦਾਤੇ ਸਤਿਗੁਰ ਜਾ ਕਉ ਭੇਟਤ ਹੋਇ ਸਗਲ ਸਿਧਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तो सर्व दुःखांचा नाश करणारा, सुख देणारा, खरा गुरु आहे ज्याच्याद्वारे सर्व परिपूर्णता प्राप्त होताच प्राप्त होतात. ॥१॥रहाउ॥

ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਮਨਹਿ ਸਾਧਾਰੈ ॥
परमेश्वराचे नामस्मरण केल्याने मनाला शांती मिळते

ਕੋਟਿ ਪਰਾਧੀ ਖਿਨ ਮਹਿ ਤਾਰੈ ॥੧॥
त्याचे नाव स्मरण केल्याने कोट्यावधी गुन्हेगार एका क्षणात वाचले आहेत. ॥१॥

ਜਾ ਕਉ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਗੁਰੁ ਅਪਨਾ ॥
जो आपल्या गुरुचे स्मरण करतो

ਤਾ ਕਉ ਦੂਖੁ ਨਹੀ ਤਿਲੁ ਸੁਪਨਾ ॥੨॥
स्वप्नातही त्याला दुःख स्पर्श करत नाही. ॥२॥

ਜਾ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪਨਾ ਰਾਖੈ ॥
खरा गुरु ज्याचे रक्षण करतो

ਸੋ ਜਨੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਰਸਨਾ ਚਾਖੈ ॥੩॥
तो भक्त आपल्या जिभेने देवाचे नाव जपतो. ॥३॥

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਕੀਨੀ ਮਇਆ ॥
नानक म्हणतात की गुरुंनी मला आशीर्वाद दिला आहे

ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਮੁਖ ਊਜਲ ਭਇਆ ॥੪॥੧॥
या जगात आणि पुढच्या जगात चेहरा तेजस्वी झाला आहे ॥४॥१॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
कानडा महाला ५ ॥

ਆਰਾਧਉ ਤੁਝਹਿ ਸੁਆਮੀ ਅਪਨੇ ॥
हे प्रभू! मी फक्त तुझीच पूजा करतो.

ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਸੋਵਤ ਜਾਗਤ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਹਰਿ ਜਪਨੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मी उठतो, बसतो, झोपतो, उठतो, प्रत्येक श्वासात हरीचा जप करतो. ॥१॥ तुझे नाव जपत राहा. ॥१॥रहाउ॥

ਤਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਬਸਿਓ ਨਾਮੁ ॥
हरिनाम त्याच्या हृदयात राहतो

ਜਾ ਕਉ ਸੁਆਮੀ ਕੀਨੋ ਦਾਨੁ ॥੧॥
ज्यांना स्वामी दान देतात. ॥१॥

ਤਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਆਈ ਸਾਂਤਿ ॥
त्याच्या हृदयाला शांती मिळाली.

ਠਾਕੁਰ ਭੇਟੇ ਗੁਰ ਬਚਨਾਂਤਿ ॥੨॥
जो गुरुंच्या शब्दांद्वारे ठाकूरजींना भेटतो. ॥२॥

ਸਰਬ ਕਲਾ ਸੋਈ ਪਰਬੀਨ ॥
तोच सर्व कलांमध्ये पारंगत आहे

ਨਾਮ ਮੰਤ੍ਰੁ ਜਾ ਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਨ ॥੩॥
गुरु ज्याला हरिनाम मंत्र देतात ॥३॥

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥
हे नानक मी त्यावर आहुती आहे

ਕਲਿਜੁਗ ਮਹਿ ਪਾਇਆ ਜਿਨਿ ਨਾਉ ॥੪॥੨॥
ज्याला कलियुगात हरिचे नाव सापडले आहे ॥४॥२॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
कानडा महाला ५ ॥

ਕੀਰਤਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਗਾਉ ਮੇਰੀ ਰਸਨਾਂ ॥
हे माझ्या जिभे, परमेश्वराचा गौरव गा.

ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਕਰਿ ਬੰਦਨ ਸੰਤਨ ਊਹਾਂ ਚਰਨ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਕੇ ਬਸਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
येथे भगवंतांचे चरण आहेत म्हणून संतांची पुष्कळदा पूजा करा. ॥१॥रहाउ॥

ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਕਰਿ ਦੁਆਰੁ ਨ ਪਾਵਉ ॥
अनेक प्रयत्न करूनही मला दार सापडत नाही

ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਵਉ ॥੧॥
जेव्हा तो कृपाळू होतो तेव्हा तो देवाचे ध्यान करू लागतो. ॥१॥

ਕੋਟਿ ਕਰਮ ਕਰਿ ਦੇਹ ਨ ਸੋਧਾ ॥
लाखो कर्मकांड करूनही शरीर शुद्ध होत नाही

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਮਨੁ ਪਰਬੋਧਾ ॥੨॥
पण संतांच्या सहवासात मनाला ज्ञान प्राप्त होते ॥२॥

ਤ੍ਰਿਸਨ ਨ ਬੂਝੀ ਬਹੁ ਰੰਗ ਮਾਇਆ ॥
मायेच्या अनेक रंगांमध्ये तहान भागवता येत नाही

ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥੩॥
परमेश्वराचे नाव घेतल्याने सर्व सुखे मिळतात. ॥३॥

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਜਬ ਭਏ ਦਇਆਲ ॥
हे नानक! जेव्हा परमात्मा दयाळू असतो.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਉ ਛੂਟੇ ਜੰਜਾਲ ॥੪॥੩॥
जर तू नानकांना हे सांगितलेस तर तू जगातील संकटांपासून मुक्त होशील. ॥४॥३॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
कानडा महाला ५ ॥

ਐਸੀ ਮਾਂਗੁ ਗੋਬਿਦ ਤੇ ॥
देवाकडून ही आमची इच्छा आहे की.

ਟਹਲ ਸੰਤਨ ਕੀ ਸੰਗੁ ਸਾਧੂ ਕਾ ਹਰਿ ਨਾਮਾਂ ਜਪਿ ਪਰਮ ਗਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मी संतांच्या सेवेत मग्न राहीन आणि हरीचे नामस्मरण करत राहीन आणि अशा प्रकारे परम मोक्ष प्राप्त करेन.॥१॥रहाउ॥

ਪੂਜਾ ਚਰਨਾ ਠਾਕੁਰ ਸਰਨਾ ॥
मी ठाकूरजींच्या चरणी पूजा करत राहीन

ਸੋਈ ਕੁਸਲੁ ਜੁ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਕਰਨਾ ॥੧॥
प्रभु जे काही करतो ते चांगलेच असते. ॥१॥

ਸਫਲ ਹੋਤ ਇਹ ਦੁਰਲਭ ਦੇਹੀ ॥
त्याचे दुर्मिळ शरीर यशस्वी होते ॥

ਜਾ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਇਆ ਕਰੇਹੀ ॥੨॥
ज्यांच्यावर सद्‌गुरु दया करतात ॥२॥

ਅਗਿਆਨ ਭਰਮੁ ਬਿਨਸੈ ਦੁਖ ਡੇਰਾ ॥
जो अज्ञान, भ्रम आणि दुःखांपासून मुक्त आहे त्याचाच नाश होतो

ਜਾ ਕੈ ਹ੍ਰਿਦੈ ਬਸਹਿ ਗੁਰ ਪੈਰਾ ॥੩॥
ज्याच्या हृदयात गुरुचे चरण राहतात. ॥३॥

ਸਾਧਸੰਗਿ ਰੰਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਇਆ ॥
गुरु नानक म्हणतात की जो संतांच्या सहवासात पूर्ण लक्ष देऊन परमेश्वराचे ध्यान करतो तो

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਨਿ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥੪॥੪॥
केवळ तोच परम देवाला प्राप्त करतो. ॥४॥४॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
कानडा महाला ५ ॥

ਭਗਤਿ ਭਗਤਨ ਹੂੰ ਬਨਿ ਆਈ ॥
भक्ती केवळ भक्तांनाच लाभते

ਤਨ ਮਨ ਗਲਤ ਭਏ ਠਾਕੁਰ ਸਿਉ ਆਪਨ ਲੀਏ ਮਿਲਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
त्यांचे शरीर आणि मन देवात मग्न राहतात आणि ते त्याच्यात लीन होतात. ॥१॥रहाउ॥

ਗਾਵਨਹਾਰੀ ਗਾਵੈ ਗੀਤ ॥
खरं तर संपूर्ण जग देवाची गाणी गाते

ਤੇ ਉਧਰੇ ਬਸੇ ਜਿਹ ਚੀਤ ॥੧॥
पण ज्यांच्या मनात तो राहतो तेच लोक वाचतात.॥१॥

ਪੇਖੇ ਬਿੰਜਨ ਪਰੋਸਨਹਾਰੈ ॥
अर्थात, सर्वर अनेक पदार्थ पाहतो.

ਜਿਹ ਭੋਜਨੁ ਕੀਨੋ ਤੇ ਤ੍ਰਿਪਤਾਰੈ ॥੨॥
पण जो अन्न खातो तोच तृप्त होतो. ॥२॥

ਅਨਿਕ ਸ੍ਵਾਂਗ ਕਾਢੇ ਭੇਖਧਾਰੀ ॥
वेश धारण करणारा अनेक तोतयागिरी करतो

ਜੈਸੋ ਸਾ ਤੈਸੋ ਦ੍ਰਿਸਟਾਰੀ ॥੩॥
पण जे प्रत्यक्षात घडते तेच दृश्यमान असते ॥३॥

ਕਹਨ ਕਹਾਵਨ ਸਗਲ ਜੰਜਾਰ ॥
बोलणे किंवा कामे पूर्ण करणे हा सगळा गोंधळ आहे

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਸਾਰ ॥੪॥੫॥
दास नानक विनंती करतात की सत्कर्म हेच सार आहे. ॥४॥५॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
कानडा महाला ५ ॥

ਤੇਰੋ ਜਨੁ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਨਤ ਉਮਾਹਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे प्रभू! तुझी कीर्ती ऐकून भक्त आनंदाने फुलला आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਮਨਹਿ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਪੇਖਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸੋਭਾ ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਉ ਆਹਿਓ ॥੧॥
परमेश्वराचे सौंदर्य पाहून माझे मन प्रकाशित होते; मी जिथे जिथे पाहतो तिथे मला तो दिसतो. ॥१॥

ਸਭ ਤੇ ਪਰੈ ਪਰੈ ਤੇ ਊਚਾ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ਅਥਾਹਿਓ ॥੨॥
तू सर्वांच्या पलीकडे, महान, गहन, गहन आणि अगाध आहेस.॥२॥

ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਮਿਲਿਓ ਭਗਤਨ ਕਉ ਜਨ ਸਿਉ ਪਰਦਾ ਲਾਹਿਓ ॥੩॥
तो आपल्या भक्तांशी समुद्रासारखा एकरूप राहतो आणि आपल्या दासावरील पडदा दूर करतो. ॥३॥

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਗਾਵੈ ਗੁਣ ਨਾਨਕ ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਸਮਾਹਿਓ ॥੪॥੬॥
हे नानक! गुरुच्या कृपेने तो देवाचे गुणगान गातो आणि नैसर्गिक समाधीत लीन राहतो. ॥४॥६॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
कानडा महाला ५ ॥

ਸੰਤਨ ਪਹਿ ਆਪਿ ਉਧਾਰਨ ਆਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जगाला वाचवण्यासाठी देव स्वतः संत आणि महापुरुषांकडे येतो. ॥१॥रहाउ॥

ਦਰਸਨ ਭੇਟਤ ਹੋਤ ਪੁਨੀਤਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਓ ॥੧॥
त्यांचे दर्शन घेतल्याने मनुष्य शुद्ध होतो आणि हरिनाम मंत्र बळकट होतो. ॥१॥

ਕਾਟੇ ਰੋਗ ਭਏ ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਉਖਧੁ ਖਾਇਓ ॥੨॥
हरिनाम औषध घेतल्याने सर्व रोग बरे होतात आणि मन शुद्ध होते. ॥२॥

ਅਸਥਿਤ ਭਏ ਬਸੇ ਸੁਖ ਥਾਨਾ ਬਹੁਰਿ ਨ ਕਤਹੂ ਧਾਇਓ ॥੩॥
त्यानंतर तो जीव निश्चिंत राहतो आणि आनंदाने जगतो आणि पुन्हा इकडे तिकडे धावत नाही. ॥३॥

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਰੇ ਕੁਲ ਲੋਗਾ ਨਾਨਕ ਲਿਪਤ ਨ ਮਾਇਓ ॥੪॥੭॥
हे नानक! संतांच्या कृपेने लोक मुक्त होतात आणि ते सांसारिक इच्छांमध्ये अडकत नाहीत. ॥४॥॥७॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
कानडा महाला ५ ॥

ਬਿਸਰਿ ਗਈ ਸਭ ਤਾਤਿ ਪਰਾਈ ॥
मी लोकांबद्दलचा माझा सर्व मत्सर आणि द्वेष विसरलो आहे

ਜਬ ਤੇ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮੋਹਿ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मला संतांचा सहवास मिळाला आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਨਾ ਕੋ ਬੈਰੀ ਨਹੀ ਬਿਗਾਨਾ ਸਗਲ ਸੰਗਿ ਹਮ ਕਉ ਬਨਿ ਆਈ ॥੧॥
कोणीही शत्रू नाही किंवा कोणी अनोळखी नाही, माझे प्रेम सर्वांसोबत झाले आहे. ॥१॥

ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਕੀਨੋ ਸੋ ਭਲ ਮਾਨਿਓ ਏਹ ਸੁਮਤਿ ਸਾਧੂ ਤੇ ਪਾਈ ॥੨॥
परमेश्वर जे काही करतो ते चांगले समजा; हे ज्ञान मला एका संताकडून मिळाले आहे. ॥२॥

ਸਭ ਮਹਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੈ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਨਾਨਕ ਬਿਗਸਾਈ ॥੩॥੮॥
परमेश्वर सर्वांमध्ये उपस्थित आहे; हे नानक, हे पाहून माझे हृदय फुलले आहे. ॥३॥८॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
कानडा महाला ५ ॥

ਠਾਕੁਰ ਜੀਉ ਤੁਹਾਰੋ ਪਰਨਾ ॥
अरे ठाकूरजी, मला फक्त तुमचाच आधार आहे

ਮਾਨੁ ਮਹਤੁ ਤੁਮ੍ਾਰੈ ਊਪਰਿ ਤੁਮ੍ਰੀ ਓਟ ਤੁਮ੍ਾਰੀ ਸਰਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
माझा मान आणि महत्त्व तुझ्यावर अवलंबून आहे, मी तुझा एकमेव आधार आहे, मी तुझ्या आश्रयाला आलो आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਤੁਮ੍ਰੀ ਆਸ ਭਰੋਸਾ ਤੁਮ੍ਰਾ ਤੁਮਰਾ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਲੈ ਧਰਨਾ ॥
मी तुझ्यावर आशा ठेवतो, मी तुझ्यावर विश्वास ठेवतो आणि मी तुझे नाव माझ्या हृदयात धारण करतो.

ਤੁਮਰੋ ਬਲੁ ਤੁਮ ਸੰਗਿ ਸੁਹੇਲੇ ਜੋ ਜੋ ਕਹਹੁ ਸੋਈ ਸੋਈ ਕਰਨਾ ॥੧॥
तू माझी शक्ती आहेस, मी तुझ्यावर खूश आहे, तू जे काही बोलतोस ते मी करतो. ॥१॥

ਤੁਮਰੀ ਦਇਆ ਮਇਆ ਸੁਖੁ ਪਾਵਉ ਹੋਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਤ ਭਉਜਲੁ ਤਰਨਾ ॥
तुमच्या कृपेनेच मला आनंद मिळतो; जर तुम्ही दयाळू झालात तर मी या जगाच्या महासागरातून पार होऊ शकतो

ਅਭੈ ਦਾਨੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਪਾਇਓ ਸਿਰੁ ਡਾਰਿਓ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਚਰਨਾ ॥੨॥੯॥
नानक म्हणतात की जेव्हा मी संतांच्या चरणी नतमस्तक झालो तेव्हा मला हरिचे निर्भय नाव प्राप्त झाले. ॥२॥९॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
कानडा महाला ५ ॥

ਸਾਧ ਸਰਨਿ ਚਰਨ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥
मी माझे मन त्या महान संताच्या कमळ चरणांवर स्थिर केले आहे.

ਸੁਪਨ ਕੀ ਬਾਤ ਸੁਨੀ ਪੇਖੀ ਸੁਪਨਾ ਨਾਮ ਮੰਤ੍ਰੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मी ऐकले होते की जग हे एक स्वप्न आहे, आता खऱ्या गुरूंनी दीक्षा दिली आहे आणि ते फक्त एक स्वप्न आहे हे मी सत्य पाहिले आहे.॥१॥रहाउ॥

ਨਹ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨੋ ਰਾਜ ਜੋਬਨਿ ਧਨਿ ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਫਿਰਿ ਧਾਇਆ ॥
माणूस राज्य, तारुण्य, संपत्ती इत्यादींनी समाधानी नसतो आणि वारंवार अधिकाधिक मिळविण्याची इच्छा बाळगतो

ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਸਭ ਬੁਝੀ ਹੈ ਸਾਂਤਿ ਪਾਈ ਗੁਨ ਗਾਇਆ ॥੧॥
देवाचे गुणगान केल्याने शांती मिळते, सर्व इच्छा पूर्ण होतात आणि केवळ आनंद मिळतो. ॥१॥

ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਪਸੂ ਕੀ ਨਿਆਈ ਭ੍ਰਮਿ ਮੋਹਿ ਬਿਆਪਿਓ ਮਾਇਆ ॥
सत्य समजून घेतल्याशिवाय, प्राणी प्राण्यासारखा असतो आणि भ्रम, आसक्ती आणि मायेने वेढलेला राहतो.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਮ ਜੇਵਰੀ ਕਾਟੀ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਆ ॥੨॥੧੦॥
हे नानक! संतांच्या सहवासात, माझ्या मृत्युच्या साखळ्या कापल्या गेल्या आहेत आणि मी स्वाभाविकपणे सत्यात लीन झालो आहे. ॥२॥१०॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
कानडा महाला ५ ॥

ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਹਿਰਦੈ ਗਾਇ ॥
हरींच्या चरणांचे गुणगान हृदयात गा

ਸੀਤਲਾ ਸੁਖ ਸਾਂਤਿ ਮੂਰਤਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਿਤ ਧਿਆਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
शीतल सुख आणि शांतीचे मूर्त स्वरूप असलेल्या परमेश्वराचे नेहमी स्मरण करा. ॥१॥रहाउ॥

ਸਗਲ ਆਸ ਹੋਤ ਪੂਰਨ ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥੧॥
यामुळे सर्व आशा पूर्ण होतात आणि लाखो जन्मांचे दुःख दूर होते. ॥१॥

ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਅਨੇਕ ਕਿਰਿਆ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਸਮਾਇ ॥
संतांच्या सहवासात केलेले दान हे अनेक सत्कर्मांचे आणि अनेक सत्कर्मांचे फळ आहे

ਤਾਪ ਸੰਤਾਪ ਮਿਟੇ ਨਾਨਕ ਬਾਹੁੜਿ ਕਾਲੁ ਨ ਖਾਇ ॥੨॥੧੧॥
हे नानक! अशाप्रकारे सर्व दुःख आणि त्रास दूर होतात आणि मृत्यू देखील तुम्हाला पुन्हा गिळंकृत करत नाही. ॥२॥११॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩
कानडा महाला ५ घर ३

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਕਥੀਐ ਸੰਤਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਗਿਆਨੁ ॥
संत आणि महापुरुषांच्या सहवासात परमेश्वराचे ज्ञान कथन करावे

ਪੂਰਨ ਪਰਮ ਜੋਤਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਸਿਮਰਤ ਪਾਈਐ ਮਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
पूर्ण परम प्रकाश, देवाचे स्मरण केल्याने, आदर आणि सन्मान मिळतो. ॥१॥रहाउ॥

ਆਵਤ ਜਾਤ ਰਹੇ ਸ੍ਰਮ ਨਾਸੇ ਸਿਮਰਤ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ॥
संतांच्या सहवासात देवाचे स्मरण केल्याने जगाचे येणे-जाणे दूर होते आणि सर्व संकटे नष्ट होतात

ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਹੋਹਿ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥੧॥
परम ब्रह्माच्या रंगात बुडून गेलेले पापी देखील एका क्षणात शुद्ध होतात. ॥१॥

ਜੋ ਜੋ ਕਥੈ ਸੁਨੈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਤਾ ਕੀ ਦੁਰਮਤਿ ਨਾਸੁ ॥
जो कोणी हरि कीर्तन ऐकतो किंवा कथन करतो, त्याचे दुष्ट मन नष्ट होते.

ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪਾਵੈ ਨਾਨਕ ਪੂਰਨ ਹੋਵੈ ਆਸ ॥੨॥੧॥੧੨॥
हे नानक! तो त्याच्या सर्व इच्छा पूर्ण करतो आणि त्याची प्रत्येक आशा पूर्ण होते. ॥२॥१॥१२॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
कानडा महाला ५ ॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਨਿਧਿ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮ ॥
हरिचे नाव संतांच्या संगतीत आनंदाचा खजिना आहे

ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਜੀਅ ਕੈ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हाच खरा साथीदार आणि मदतगार आहे जो सजीवांना उपयुक्त आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਸੰਤ ਰੇਨੁ ਨਿਤਿ ਮਜਨੁ ਕਰੈ ॥
संतांच्या चरणांच्या धुळीत दररोज स्नान करावे

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਹਰੈ ॥੧॥
हे अनेक जन्मांचे पाप नष्ट करते. ॥१॥

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਊਚੀ ਬਾਨੀ ॥
संतांचा आवाज खूप उंच आहे

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਤਰੇ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥੨॥੨॥੧੩॥
हे नानक! जो जीव त्याचे स्मरण करतो तो जगाचा महासागर पार करतो. ॥२॥२॥१३॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
कानडा महाला ५ ॥

ਸਾਧੂ ਹਰਿ ਹਰੇ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥
हे संतांनो! भगवंताचे गुणगान गा

ਮਾਨ ਤਨੁ ਧਨੁ ਪ੍ਰਾਨ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸਿਮਰਤ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मान, मान, शरीर, धन, व्रत हे सर्व आहे आणि परमेश्वराच्या स्मरणाने सर्व दुःख दूर होतात. ॥१॥रहाउ॥

ਈਤ ਊਤ ਕਹਾ ਲੋਭਾਵਹਿ ਏਕ ਸਿਉ ਮਨੁ ਲਾਇ ॥੧॥
इकडे तिकडे लोभी कुठे आहेस, एका देवावर मन केंद्रित कर ॥१॥

ਮਹਾ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸੰਤ ਆਸਨੁ ਮਿਲਿ ਸੰਗਿ ਗੋਬਿਦੁ ਧਿਆਇ ॥੨॥
संतांचे स्थान खूप पवित्र आहे, त्यांच्यासोबत देवाचे ध्यान करा. ॥२॥

ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ਸਰਨਿ ਆਇਓ ਨਾਨਕ ਲੇਹੁ ਮਿਲਾਇ ॥੩॥੩॥੧੪॥
नानकची विनंती आहे की मी सर्वस्व सोडून तुमच्या आश्रयाला आलो आहे, कृपया माझ्यात सामील व्हा ॥३॥३॥१४॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
कानडा महाला ५ ॥

ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਬਿਗਸਾਉ ਸਾਜਨ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਨਾ ਇਕਾਂਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
माझ्या प्रिय प्रभूला पाहून मी आनंदी राहतो. ॥१॥रहाउ॥

ਆਨਦਾ ਸੁਖ ਸਹਜ ਮੂਰਤਿ ਤਿਸੁ ਆਨ ਨਾਹੀ ਭਾਂਤਿ ॥੧॥
तो आनंद आणि परम आनंदाचे स्वरूप आहे; त्याच्याशिवाय दुसरे काहीही चवदार नाही. ॥१॥

ਸਿਮਰਤ ਇਕ ਬਾਰ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਿਟਿ ਕੋਟਿ ਕਸਮਲ ਜਾਂਤਿ ॥੨॥
एकदा देवाचे स्मरण केल्याने लाखो पापे नष्ट होतात. ॥२॥

Page 1301

ਗੁਣ ਰਮੰਤ ਦੂਖ ਨਾਸਹਿ ਰਿਦ ਭਇਅੰਤ ਸਾਂਤਿ ॥੩॥
त्याची स्तुती गाण्याने दुःख नष्ट होतात आणि हृदयाला शांती मिळते. ॥३॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਰਸੁ ਪੀਉ ਰਸਨਾ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤ ॥੪॥੪॥੧੫॥
नानकांची विनंती आहे की देवाच्या रंगात लीन झाल्यानंतर, तुमच्या जिभेने हरिनाम स्वरूपाचे अमृत प्या. ॥४॥४॥१५॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
कानडा महाला ५ ॥

ਸਾਜਨਾ ਸੰਤ ਆਉ ਮੇਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे सज्जनांनो! संतांनो, माझ्याकडे या.॥१॥रहाउ॥

ਆਨਦਾ ਗੁਨ ਗਾਇ ਮੰਗਲ ਕਸਮਲਾ ਮਿਟਿ ਜਾਹਿ ਪਰੇਰੈ ॥੧॥
संतांच्या सहवासात देवाचे गुणगान केल्याने आनंद आणि आनंद मिळतो आणि सर्व पापे आणि दोष नष्ट होतात. ॥१॥

ਸੰਤ ਚਰਨ ਧਰਉ ਮਾਥੈ ਚਾਂਦਨਾ ਗ੍ਰਿਹਿ ਹੋਇ ਅੰਧੇਰੈ ॥੨॥
संतांच्या चरणी नतमस्तक झाल्याने, अंधारी घर प्रकाशित होते. ॥२॥

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਮਲੁ ਬਿਗਸੈ ਗੋਬਿੰਦ ਭਜਉ ਪੇਖਿ ਨੇਰੈ ॥੩॥
संतांच्या कृपेने हृदयाचे कमळ फुलते आणि देवाला जवळ मानून त्याची पूजा केली जाते. ॥३॥

ਪ੍ਰਭ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਸੰਤ ਪਾਏ ਵਾਰਿ ਵਾਰਿ ਨਾਨਕ ਉਹ ਬੇਰੈ ॥੪॥੫॥੧੬॥
हे नानक! देवाच्या कृपेने, त्या शुभ वेळी मला संत मिळाले, मी स्वतःचे बलिदान देण्यास तयार आहे. ॥४॥ ५॥ १६॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
कानडा महाला ५ ॥

ਚਰਨ ਸਰਨ ਗੋਪਾਲ ਤੇਰੀ ॥
हे देवा! मी तुझ्या चरणांचा आश्रय घेतला आहे

ਮੋਹ ਮਾਨ ਧੋਹ ਭਰਮ ਰਾਖਿ ਲੀਜੈ ਕਾਟਿ ਬੇਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
आसक्ती, अभिमान, कपट आणि भ्रमाच्या साखळ्या तोडून मला वाचवा .॥१॥रहाउ॥

ਬੁਡਤ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ॥
मी जगाच्या महासागरात बुडत होतो, पण

ਉਧਰੇ ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਰਤਨਾਗਰ ॥੧॥
देवाचे स्मरण करून मी जगाचा सागर पार केला आहे ॥१॥

ਸੀਤਲਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ॥
हे देवा! तुझे नाव मनाला शीतलता प्रदान करते

ਪੂਰਨੋ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ॥੨॥
तू माझा पूर्ण स्वामी आहेस ॥२॥

ਦੀਨ ਦਰਦ ਨਿਵਾਰਿ ਤਾਰਨ ॥
गरिबांचे दुःख दूर करणारे आणि त्यांना पार करण्यास मदत करणारे तुम्हीच आहात

ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਨ ॥੩॥
देव दयेचा खजिना आणि पतितांचा तारणारा आहे ॥३॥

ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਦੂਖ ਕਰਿ ਪਾਇਓ ॥
लाखो जन्मांत मला वेदना सहन कराव्या लागल्या

ਸੁਖੀ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਓ ॥੪॥੬॥੧੭॥
नानक म्हणतात की जेव्हापासून गुरुने हरीचे नाव बळकट केले आहे, तेव्हापासून मी आनंदी आहे. ॥४॥६॥१७॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
कानडा महाला ५ ॥

ਧਨਿ ਉਹ ਪ੍ਰੀਤਿ ਚਰਨ ਸੰਗਿ ਲਾਗੀ ॥
देवाच्या चरणांवरील प्रेम धन्य आहे

ਕੋਟਿ ਜਾਪ ਤਾਪ ਸੁਖ ਪਾਏ ਆਇ ਮਿਲੇ ਪੂਰਨ ਬਡਭਾਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मला कोट्यावधी जप आणि तपस्येचे सुख आणि फळ मिळाले आहे आणि मी पूर्णपणे भाग्यवान आहे की मला प्रभू भेटले आहेत. ॥१॥रहाउ॥

ਮੋਹਿ ਅਨਾਥੁ ਦਾਸੁ ਜਨੁ ਤੇਰਾ ਅਵਰ ਓਟ ਸਗਲੀ ਮੋਹਿ ਤਿਆਗੀ ॥
हे परमेश्वरा! मी तुझा सेवक अनाथ आहे; मी इतर सर्व आधार सोडून दिले आहेत

ਭੋਰ ਭਰਮ ਕਾਟੇ ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਤ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨ ਮਿਲਿ ਸੋਵਤ ਜਾਗੀ ॥੧॥
परमेश्वराचे स्मरण केल्याने एक छोटासा गोंधळही दूर झाला आहे आणि ज्ञानरूपी डोळ्याचे मलम लावल्याने मी आसक्ती आणि भ्रमाच्या झोपेतून जागा झालो आहे. ॥१॥

ਤੂ ਅਥਾਹੁ ਅਤਿ ਬਡੋ ਸੁਆਮੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧੁ ਪੂਰਨ ਰਤਨਾਗੀ ॥
तू अनंत महान स्वामी आहेस, दयेचा सागर आणि रत्नांची खाण आहेस.

ਨਾਨਕੁ ਜਾਚਕੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਾਂਗੈ ਮਸਤਕੁ ਆਨਿ ਧਰਿਓ ਪ੍ਰਭ ਪਾਗੀ ॥੨॥੭॥੧੮॥
नानक विनंती करतात, हे प्रभू, भिकारी म्हणून मी फक्त हरीचे नाव मागतो आणि माझे डोकेही तुझ्या चरणी ठेवतो ॥२॥ ७॥१८॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
कानडा महाला ५ ॥

ਕੁਚਿਲ ਕਠੋਰ ਕਪਟ ਕਾਮੀ ॥
मी घाणेरडा, कठोर मनाचा, कपटी आणि कामुक आहे

ਜਿਉ ਜਾਨਹਿ ਤਿਉ ਤਾਰਿ ਸੁਆਮੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे प्रभू! तुला योग्य वाटेल त्या मार्गाने मला या जगाच्या महासागरातून मुक्त कर. ॥१॥रहाउ॥

ਤੂ ਸਮਰਥੁ ਸਰਨਿ ਜੋਗੁ ਤੂ ਰਾਖਹਿ ਅਪਨੀ ਕਲ ਧਾਰਿ ॥੧॥
तू शक्तिशाली आहेस आणि आश्रय देण्यास पात्र आहेस, तुझ्या सामर्थ्याने मला वाचव

ਜਾਪ ਤਾਪ ਨੇਮ ਸੁਚਿ ਸੰਜਮ ਨਾਹੀ ਇਨ ਬਿਧੇ ਛੁਟਕਾਰ ॥
जप, तप, नियम, पवित्रता आणि संयम इत्यादींद्वारे मोक्ष नाही.

ਗਰਤ ਘੋਰ ਅੰਧ ਤੇ ਕਾਢਹੁ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਰਿ ॥੨॥੮॥੧੯॥
नानक प्रार्थना करतात: हे भगवान, मी मायेच्या खोल अंधारात हरवले आहे, कृपया माझ्यावर दया करा आणि मला त्यातून बाहेर काढा. ॥२॥८॥१९॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪
कानडा महाला ५ घरे ४

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਨਾਰਾਇਨ ਨਰਪਤਿ ਨਮਸਕਾਰੈ ॥
जो नारायणाच्या रूपात परम परमेश्वराला नमन करतो

ਐਸੇ ਗੁਰ ਕਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ਆਪਿ ਮੁਕਤੁ ਮੋਹਿ ਤਾਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मी स्वतःला अशा गुरुला अर्पण करतो जो स्वतः जगाच्या बंधनातून मुक्त आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਕਵਨ ਕਵਨ ਕਵਨ ਗੁਨ ਕਹੀਐ ਅੰਤੁ ਨਹੀ ਕਛੁ ਪਾਰੈ ॥
ज्याच्या सर्व गुणांचे वर्णन केले पाहिजे, त्याला कोणताही अंत किंवा मर्यादा नाही

ਲਾਖ ਲਾਖ ਲਾਖ ਕਈ ਕੋਰੈ ਕੋ ਹੈ ਐਸੋ ਬੀਚਾਰੈ ॥੧॥
लाखो करोडो मध्ये, असा कोण आहे जो सर्वांचा विचार करतो? ॥१॥

ਬਿਸਮ ਬਿਸਮ ਬਿਸਮ ਹੀ ਭਈ ਹੈ ਲਾਲ ਗੁਲਾਲ ਰੰਗਾਰੈ ॥
त्याच्या प्रेमाच्या लाल रंगाने जग आश्चर्यचकित झाले आहे

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੰਤਨ ਰਸੁ ਆਈ ਹੈ ਜਿਉ ਚਾਖਿ ਗੂੰਗਾ ਮੁਸਕਾਰੈ ॥੨॥੧॥੨੦॥
हे नानक! संतांना असा आनंद मिळतो जसा मुका माणूस गोड खाल्ल्यानंतर हास्य व्यक्त करतो. ॥२॥१॥२०॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
कानडा महाला ५ ॥

ਨ ਜਾਨੀ ਸੰਤਨ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨੁ ਆਨ ॥
भक्तांना देवाशिवाय इतर कोणालाही माहित नाही

ਊਚ ਨੀਚ ਸਭ ਪੇਖਿ ਸਮਾਨੋ ਮੁਖਿ ਬਕਨੋ ਮਨਿ ਮਾਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
कोणी उच्च असो वा नीच, तो सर्वांना समान मानतो. तो आपल्या मुखाने परमेश्वराचे गुणगान गातो आणि मनात त्याचे ध्यान करतो.॥१॥रहाउ॥

ਘਟਿ ਘਟਿ ਪੂਰਿ ਰਹੇ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਭੈ ਭੰਜਨ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ॥
आनंदाचा सागर असलेला देव, प्रत्येक हृदयात उपस्थित आहे, तो सर्व भीतींचा नाश करतो, तो माझे जीवन आहे

ਮਨਹਿ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਭਇਓ ਭ੍ਰਮੁ ਨਾਸਿਓ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦੀਓ ਗੁਰ ਕਾਨ ॥੧॥
गुरुंनी मला असा मंत्र दिला आहे की माझे मन प्रबुद्ध झाले आहे आणि माझा गोंधळ नष्ट झाला आहे. ॥१॥

ਕਰਤ ਰਹੇ ਕ੍ਰਤਗ੍ਯ ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਗ੍ਯਾਨ ॥
करुणामय ज्ञानाचा महासागर, अंतरात्मा, आपल्यावर उपकार करत राहतो.

ਆਠ ਪਹਰ ਨਾਨਕ ਜਸੁ ਗਾਵੈ ਮਾਂਗਨ ਕਉ ਹਰਿ ਦਾਨ ॥੨॥੨॥੨੧॥
गुरु नानक म्हणतात की देवाकडून भक्ती मागण्यासाठी ते त्याचे आठ प्रहर करतात.॥२॥२॥२१॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
कानडा महाला ५ ॥

ਕਹਨ ਕਹਾਵਨ ਕਉ ਕਈ ਕੇਤੈ ॥
मला माहित नाही असे किती लोक आहेत जे बोलू इच्छितात आणि काहीतरी बोलून दाखवतात

ਐਸੋ ਜਨੁ ਬਿਰਲੋ ਹੈ ਸੇਵਕੁ ਜੋ ਤਤ ਜੋਗ ਕਉ ਬੇਤੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जणू काही एक दुर्मिळ सेवक आहे ज्याला तत्वज्ञानी म्हणतात. ॥१॥रहाउ॥

ਦੁਖੁ ਨਾਹੀ ਸਭੁ ਸੁਖੁ ਹੀ ਹੈ ਰੇ ਏਕੈ ਏਕੀ ਨੇਤੈ ॥
असे भक्त त्यांच्या डोळ्यात फक्त एकच देव ठेवतात, त्यांच्यासाठी कोणतेही दुःख नाही, उलट ते सर्वकाही फक्त आनंद मानतात

ਬੁਰਾ ਨਹੀ ਸਭੁ ਭਲਾ ਹੀ ਹੈ ਰੇ ਹਾਰ ਨਹੀ ਸਭ ਜੇਤੈ ॥੧॥
त्यांच्यासाठी काहीही वाईट नाही, सर्व काही चांगले आहे, ते नेहमीच जिंकतात आणि आयुष्यात कधीही पराभव स्वीकारत नाहीत ॥१॥

ਸੋਗੁ ਨਾਹੀ ਸਦਾ ਹਰਖੀ ਹੈ ਰੇ ਛੋਡਿ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਲੇਤੈ ॥
त्यांच्यासाठी कोणतेही दुःख नाही, नेहमीच आनंद असतो आणि ते भक्तीच्या आनंदाशिवाय काहीही घेत नाहीत.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹੈ ਕਤ ਆਵੈ ਕਤ ਰਮਤੈ ॥੨॥੩॥੨੨॥
हे नानक! हरीचा भक्त हरीच्या भक्तीत मग्न होतो, तो कुठे येतो आणि कुठे भटकतो, म्हणजेच तो हालचालीपासून मुक्त होतो? ॥२॥३॥२२॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
कानडा महाला ५ ॥

ਹੀਏ ਕੋ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਬਿਸਰਿ ਨ ਜਾਇ ॥
माझ्या प्रिय प्रभू! मला माझ्या हृदयातून विसरू नकोस.

ਤਨ ਮਨ ਗਲਤ ਭਏ ਤਿਹ ਸੰਗੇ ਮੋਹਨੀ ਮੋਹਿ ਰਹੀ ਮੋਰੀ ਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
माझे शरीर आणि मन त्यात रमलेले आहे, पण मोहिनी माया देखील मला मोहित करत आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਜੈ ਜੈ ਪਹਿ ਕਹਉ ਬ੍ਰਿਥਾ ਹਉ ਅਪੁਨੀ ਤੇਊ ਤੇਊ ਗਹੇ ਰਹੇ ਅਟਕਾਇ ॥
मी ज्याला माझे दुःख सांगतो, तोच व्यक्ती मायेने अडकला आहे

ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਕੀ ਏਕੈ ਜਾਲੀ ਤਾ ਕੀ ਗੰਠਿ ਨਹੀ ਛੋਰਾਇ ॥੧॥
हे अनेक प्रकारचे जाळे आहे आणि त्याची गाठ सोडता येत नाही. ॥१॥

ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਆਇਓ ਸੰਤਨ ਹੀ ਸਰਨਾਇ ॥
भटकंती करत दास नानक संतांच्या आश्रयाला आले आहेत.

ਕਾਟੇ ਅਗਿਆਨ ਭਰਮ ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਲੀਓ ਕੰਠਿ ਲਗਾਇ ॥੨॥੪॥੨੩॥
त्याने माझे अज्ञान, भ्रम, आसक्ती आणि मायेचे जाळे तोडून मला आलिंगन दिले आहे ॥२॥४॥२३॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
कानडा महाला ५ ॥

ਆਨਦ ਰੰਗ ਬਿਨੋਦ ਹਮਾਰੈ ॥
येथे, आनंद आनंद आणि उल्लास बनला आहे

ਨਾਮੋ ਗਾਵਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਨੁ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
आपण हरिनामाचे गुण गातो, नामाचे चिंतन करतो आणि हरिनाम हा आपल्या जीवनाचा आधार आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਨਾਮੋ ਗਿਆਨੁ ਨਾਮੁ ਇਸਨਾਨਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੇ ਕਾਰਜ ਸਵਾਰੈ ॥
हरिनाम हे आपले ज्ञान आणि स्नान आहे; हरिनामाचे ध्यान केल्याने आपली सर्व कामे पूर्ण होतात

ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਸੋਭਾ ਨਾਮੁ ਬਡਾਈ ਭਉਜਲੁ ਬਿਖਮੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਤਾਰੈ॥੧॥
हरिच्या नावानेच आपल्याला सौंदर्य आणि कीर्ती मिळते. हरिचे नाव आपल्याला जगाच्या भयानक समुद्रातून वाचवते. ॥१॥

ਅਗਮ ਪਦਾਰਥ ਲਾਲ ਅਮੋਲਾ ਭਇਓ ਪਰਾਪਤਿ ਗੁਰ ਚਰਨਾਰੈ ॥
हरिनामाच्या रूपातील ही दुर्गम, अमूल्य संपत्ती गुरुंच्या चरणी प्राप्त झाली आहे

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ਮਗਨ ਭਏ ਹੀਅਰੈ ਦਰਸਾਰੈ ॥੨॥੫॥੨੪॥
हे नानक! जेव्हा प्रभूने मला आशीर्वाद दिला, तेव्हा मी त्याला माझ्या हृदयात पाहिले आणि माझे अंतरात्म्य त्याच्यात मग्न झाले. ॥२॥५॥२४॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
कानडा महाला ५ ॥

ਸਾਜਨ ਮੀਤ ਸੁਆਮੀ ਨੇਰੋ ॥
आमचे परममित्र स्वामी जवळ आहेत

ਪੇਖਤ ਸੁਨਤ ਸਭਨ ਕੈ ਸੰਗੇ ਥੋਰੈ ਕਾਜ ਬੁਰੋ ਕਹ ਫੇਰੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तो सर्वांसोबत राहतो आणि पाहतो आणि ऐकतो. मग तुम्ही लहानशा आयुष्यात चांगले आणि वाईट काम का करता? ॥१॥रहाउ॥

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਜੇਤੋ ਲਪਟਾਇਓ ਕਛੂ ਨਹੀ ਨਾਹੀ ਕਛੂ ਤੇਰੋ ॥
हरीचे नाव आठवल्याशिवाय, तुम्ही जगाच्या रंगांमध्ये कितीही गुंतलात तरी त्यातील काहीही तुमचे नाही

ਆਗੈ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਆਵਤ ਸਭ ਪਰਗਟ ਈਹਾ ਮੋਹਿਓ ਭਰਮ ਅੰਧੇਰੋ ॥੧॥
पुढच्या जगात केलेली सर्व कर्मे प्रकट होतात, तू इथे भ्रमाच्या अंधारात का हरवला आहेस?॥१॥

ਅਟਕਿਓ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ਸੰਗ ਮਾਇਆ ਦੇਵਨਹਾਰੁ ਦਾਤਾਰੁ ਬਿਸੇਰੋ ॥
जीव आपल्या मुलात, पत्नीत आणि संपत्तीत अडकला आहे आणि देणाऱ्याला विसरला आहे

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਏਕੈ ਭਾਰੋਸਉ ਬੰਧਨ ਕਾਟਨਹਾਰੁ ਗੁਰੁ ਮੇਰੋ ॥੨॥੬॥੨੫॥
हे नानक! माझा फक्त माझ्या गुरुवरच विश्वास आहे जो सर्व बंधने तोडू शकतो. ॥२॥६॥२५॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
कानडा महाला ५ ॥

ਬਿਖੈ ਦਲੁ ਸੰਤਨਿ ਤੁਮ੍ਰੈ ਗਾਹਿਓ ॥
तुमच्या भक्तांच्या मदतीने मी कामुक इच्छांचा समूह चिरडून टाकला आहे

ਤੁਮਰੀ ਟੇਕ ਭਰੋਸਾ ਠਾਕੁਰ ਸਰਨਿ ਤੁਮ੍ਾਰੀ ਆਹਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे ठाकूर! मला फक्त तुमचा आधार आणि विश्वास आहे, मी तुमच्या आश्रयाला आलो आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਮਹਾ ਪਰਾਛਤ ਦਰਸਨੁ ਭੇਟਿ ਮਿਟਾਹਿਓ ॥
तुला पाहून अनेक जन्मांची महापापे नष्ट झाली आहेत.

ਭਇਓ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਅਨਦ ਉਜੀਆਰਾ ਸਹਜਿ ਸਮਾਧਿ ਸਮਾਹਿਓ ॥੧॥
माझे मन आनंदाच्या प्रकाशाने उजळले आहे आणि मी नैसर्गिक समाधीत मग्न झालो आहे.॥१॥

ਕਉਨੁ ਕਹੈ ਤੁਮ ਤੇ ਕਛੁ ਨਾਹੀ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਅਥਾਹਿਓ ॥
तू सर्वशक्तिमान आणि अनंत आहेस. मग कोण म्हणतं की तू काहीही करू शकत नाहीस?

ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਰੰਗ ਰੂਪ ਰਸ ਨਾਮੁ ਨਾਨਕ ਲੈ ਲਾਹਿਓ ॥੨॥੭॥੨੬॥
हे दयेच्या खजिन्या!तुझ्या नावाने मला सर्व रंग, रूप, सार इत्यादी प्राप्त झाले आहेत. ॥२॥७॥२६॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
कानडा महाला ५ ॥

ਬੂਡਤ ਪ੍ਰਾਨੀ ਹਰਿ ਜਪਿ ਧੀਰੈ ॥
बुडणाऱ्या प्राण्याला देवाचे नाव घेतल्यानेच धीर मिळतो

ਬਿਨਸੈ ਮੋਹੁ ਭਰਮੁ ਦੁਖੁ ਪੀਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मग भ्रम, आसक्ती आणि त्याच्या दु:खाचे दुःख संपते. ॥१॥रहाउ॥

ਸਿਮਰਉ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨਾ ॥
मला रात्रंदिवस गुरुंचे चरण आठवतात.

ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਉ ਤੁਮਰੀ ਸਰਨਾ ॥੧॥
मी जिथे जिथे पाहतो तिथे मला तुझा आश्रय मिळतो ॥१॥

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਇਆ ॥
संतांच्या कृपेने मी देवाची स्तुती केली आहे

ਗੁਰ ਭੇਟਤ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥੮॥੨੭॥
हे नानक! गुरुंना भेटून मला आनंद मिळाला आहे ॥२॥८॥२७॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
कानडा महाला ५ ॥

ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਮਨਹਿ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥
देवाचे नाव स्मरणाने मनाला आनंद मिळतो.

ਸਾਧ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
म्हणून, संत आणि महात्मांसोबत मिळून देवाचा महिमा गायला हवा. ॥१॥रहाउ॥

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਰਿਦੈ ਬਸੇਰੋ ॥
हे प्रभू! माझ्या हृदयात कृपा करून राहा.

ਚਰਨ ਸੰਤਨ ਕੈ ਮਾਥਾ ਮੇਰੋ ॥੧॥
माझे डोके संतांच्या चरणी आहे. ॥१॥

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਉ ਸਿਮਰਹੁ ਮਨਾਂ ॥
तुमच्या मनात परम ब्रह्माचे ध्यान करा

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਨਾਂ ॥੨॥੯॥੨੮॥
नानक म्हणतात की गुरुकडून देवाचा महिमा ऐका ॥२॥९॥२८॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
कानडा महाला ५ ॥

ਮੇਰੇ ਮਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਚਰਨ ਪ੍ਰਭ ਪਰਸਨ ॥
माझ्या हृदयाला प्रभूच्या चरणांचा स्पर्श आवडतो.

ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭੋਜਨਿ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨੀ ਅਖੀਅਨ ਕਉ ਸੰਤੋਖੁ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हरिनाम खाऊन ही जीभ तृप्त झाली आहे आणि परमेश्वराचे दर्शन घेऊन डोळे तृप्त झाले आहेत. ॥१॥रहाउ॥

ਕਰਨਨਿ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਜਸੁ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕਲਮਲ ਦੋਖ ਸਗਲ ਮਲ ਹਰਸਨ ॥
माझ्या कानात प्रिय परमेश्वराची स्तुती घुमत आहे, ज्यामुळे सर्व पापे आणि दोष दूर झाले आहेत

ਪਾਵਨ ਧਾਵਨ ਸੁਆਮੀ ਸੁਖ ਪੰਥਾ ਅੰਗ ਸੰਗ ਕਾਇਆ ਸੰਤ ਸਰਸਨ ॥੧॥
हे पाय आनंदाचा मार्ग असलेल्या परमेश्वराकडे धावतात आणि हे शरीर संतांच्या सहवासात पोषित राहते. ॥१॥

ਸਰਨਿ ਗਹੀ ਪੂਰਨ ਅਬਿਨਾਸੀ ਆਨ ਉਪਾਵ ਥਕਿਤ ਨਹੀ ਕਰਸਨ ॥
इतर पद्धतींना कंटाळून, मी इतर सर्व पद्धती सोडून दिल्या आहेत आणि पूर्ण आणि अविनाशी परमेश्वराचा आश्रय घेतला आहे

ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੀਏ ਨਾਨਕ ਜਨ ਅਪਨੇ ਅੰਧ ਘੋਰ ਸਾਗਰ ਨਹੀ ਮਰਸਨ ॥੨॥੧੦॥੨੯॥
हे नानक! देवाने त्याच्या भक्ताचा हात धरून त्याला वाचवले आहे आणि आता तो जगाच्या या भयानक महासागरात बुडत नाही. ॥२॥१०॥२९॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
कानडा महाला ५ ॥

ਕੁਹਕਤ ਕਪਟ ਖਪਟ ਖਲ ਗਰਜਤ ਮਰਜਤ ਮੀਚੁ ਅਨਿਕ ਬਰੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ज्यांच्या विवेकात विनाशकारी कपट ओरडते, वासना इत्यादी वाईट गोष्टी गर्जना करतात, अशा लोकांना अनेक वेळा मृत्यूला सामोरे जावे लागते.॥१॥रहाउ॥

ਅਹੰ ਮਤ ਅਨ ਰਤ ਕੁਮਿਤ ਹਿਤ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪੇਖਤ ਭ੍ਰਮਤ ਲਾਖ ਗਰੀਆ ॥੧॥
मी अभिमान आणि इतर वासनांमध्ये बुडालो आहे. मी दुष्टांवर प्रेम केले आहे. हे प्रिय प्रभू! मी लाखो रस्त्यांवर भटकत आहे हे तू पाहू शकतोस.॥१॥

ਅਨਿਤ ਬਿਉਹਾਰ ਅਚਾਰ ਬਿਧਿ ਹੀਨਤ ਮਮ ਮਦ ਮਾਤ ਕੋਪ ਜਰੀਆ ॥
माझे वर्तन वाईट आहे; मी अनियमित जीवन जगतो आणि प्रेमाच्या नशेत असल्याने, मी रागाच्या आगीत जळत राहतो

ਕਰੁਣ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੋੁਪਾਲ ਦੀਨ ਬੰਧੁ ਨਾਨਕ ਉਧਰੁ ਸਰਨਿ ਪਰੀਆ ॥੨॥੧੧॥੩੦॥
हे देवा! तू दयाळू, दयाळू आणि गरिबांबद्दल सहानुभूतीशील आहेस. नानक तुझा आश्रय घेत आहे; कृपया त्याला वाचव. ॥२॥११॥३०॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
कानडा महाला ५ ॥

ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਮਾਨ ਦਾਤਾ ॥ ਹਰਿ ਬਿਸਰਤੇ ਹੀ ਹਾਨਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
देवच आपल्याला जीवन आणि सन्मान देतो.त्या देणाऱ्या परमेश्वराला विसरल्याने तोटा होतो ॥१॥रहाउ॥

ਗੋਬਿੰਦ ਤਿਆਗਿ ਆਨ ਲਾਗਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੋ ਡਾਰਿ ਭੂਮਿ ਪਾਗਹਿ ॥
जे देवाचा त्याग करून इतर भौतिक गोष्टींमध्ये गुंततात, ते अमृत फेकून देतात आणि धूळ चाटतात

ਬਿਖੈ ਰਸ ਸਿਉ ਆਸਕਤ ਮੂੜੇ ਕਾਹੇ ਸੁਖ ਮਾਨਿ ॥੧॥
मूर्ख लोक इंद्रियसुखांच्या सुखातच आसक्त राहतात, मग त्यांना आनंद कसा मिळेल? ॥१॥

ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਲੋਭਿ ਬਿਆਪਿਓ ਜਨਮ ਹੀ ਕੀ ਖਾਨਿ ॥
काम, क्रोध आणि लोभ यात मग्न राहणे हे जन्म आणि मृत्यूचे मूळ कारण आहे

ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਸਰਨਿ ਆਇਓ ਉਧਰੁ ਨਾਨਕ ਜਾਨਿ ॥੨॥੧੨॥੩੧॥
नानक तुम्हाला विनंती करतात की तुम्ही समजून घ्या की पाप्यांना शुद्ध करणाऱ्या देवाच्या आश्रयाला येऊन मोक्ष मिळतो. ॥२॥१२॥३१॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
कानडा महाला ५ ॥

ਅਵਿਲੋਕਉ ਰਾਮ ਕੋ ਮੁਖਾਰਬਿੰਦ ॥
मी परमात्माच्या चेहऱ्याकडे पाहतो

ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਰਤਨੁ ਪਾਇਓ ਬਿਸਰੀ ਸਭ ਚਿੰਦ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
शोधत असताना मला हरिनामाचा रत्न सापडला, ज्याने माझ्या सर्व चिंता दूर केल्या आहेत. ॥१॥रहाउ॥

ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਿਦੈ ਧਾਰਿ ॥
जेव्हापासून मी माझ्या हृदयात देवाचे चरणकमल धारण केले आहे

ਉਤਰਿਆ ਦੁਖੁ ਮੰਦ ॥੧॥
दुःख आणि दुःख निघून गेले ॥१॥

ਰਾਜ ਧਨੁ ਪਰਵਾਰੁ ਮੇਰੈ ਸਰਬਸੋ ਗੋਬਿੰਦ ॥
माझे राज्य, कुटुंब इत्यादी सर्व काही देव आहे

ਸਾਧਸੰਗਮਿ ਲਾਭੁ ਪਾਇਓ ਨਾਨਕ ਫਿਰਿ ਨ ਮਰੰਦ ॥੨॥੧੩॥੩੨॥
हे नानक! संतांच्या सहवासात मला असा लाभ झाला आहे की मी जन्म-मृत्यूच्या चक्रातून मुक्त झालो आहे. ॥२॥१३॥३२॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫
कानडा महाला ५ घर ५

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਪ੍ਰਭ ਪੂਜਹੋ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿ ॥
प्रभूची पूजा करा, हरीच्या नावाची पूजा करा

ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਨੀ ਲਾਗਿ ॥
गुरुच्या चरणी लीन राहा

ਹਰਿ ਪਾਵਹੁ ਮਨੁ ਅਗਾਧਿ ॥
भक्तीने मनात देव शोधा

ਜਗੁ ਜੀਤੋ ਹੋ ਹੋ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾਧਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
गुरुच्या कृपेने तू जग जिंकतोस. ॥१॥रहाउ॥

ਅਨਿਕ ਪੂਜਾ ਮੈ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਖੋਜੀ ਸਾ ਪੂਜਾ ਜਿ ਹਰਿ ਭਾਵਾਸਿ ॥
मी अनेक प्रकारे उपासना केली आहे परंतु उपासना हीच आहे जी देवाला प्रसन्न करते.

ਮਾਟੀ ਕੀ ਇਹ ਪੁਤਰੀ ਜੋਰੀ ਕਿਆ ਏਹ ਕਰਮ ਕਮਾਸਿ ॥
मातीपासून बनवलेल्या या मानवी बाहुलीत अशी कोणती शक्ती आहे की ती कोणतेही काम करू शकते?

ਪ੍ਰਭ ਬਾਹ ਪਕਰਿ ਜਿਸੁ ਮਾਰਗਿ ਪਾਵਹੁ ਸੋ ਤੁਧੁ ਜੰਤ ਮਿਲਾਸਿ ॥੧॥
ज्या मार्गाने प्रभु हात धरून त्याला ठेवतो, तो त्या आत्म्यामध्ये विलीन होतो. ॥१॥

ਅਵਰ ਓਟ ਮੈ ਕੋਇ ਨ ਸੂਝੈ ਇਕ ਹਰਿ ਕੀ ਓਟ ਮੈ ਆਸ ॥
मी दुसऱ्या कोणत्याही आश्रयाचा विचार करू शकत नाही, फक्त देवाचा आश्रय हीच माझी आशा आहे.

ਕਿਆ ਦੀਨੁ ਕਰੇ ਅਰਦਾਸਿ ॥
या बिचाऱ्याने काय प्रार्थना करावी?

ਜਉ ਸਭ ਘਟਿ ਪ੍ਰਭੂ ਨਿਵਾਸ ॥
जेव्हा परमेश्वर प्रत्येक गोष्टीत उपस्थित असतो

ਪ੍ਰਭ ਚਰਨਨ ਕੀ ਮਨਿ ਪਿਆਸ ॥
माझे हृदय प्रभूच्या चरणांसाठी तहानलेले आहे

ਜਨ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਕਹੀਅਤੁ ਹੈ ਤੁਮ੍ਰਾ ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਸ ॥੨॥੧॥੩੩॥
नानक म्हणतात की हे प्रभू! मी तुझा सेवक म्हटलेला आहे आणि मी नेहमीच तुला बलिदान देतो.॥२॥१॥३३॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੬
कानडा महाला ५ घरे ६

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਜਗਤ ਉਧਾਰਨ ਨਾਮ ਪ੍ਰਿਅ ਤੇਰੈ ॥
हे प्रभू! तुझ्या नावाने जगाचे तारण झाले आहे.

ਨਵ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹਰਿ ਕੇਰੈ ॥
हरीचे नाव नवनिधी आणि सुखाचे भांडार आहे.

ਹਰਿ ਰੰਗ ਰੰਗ ਰੰਗ ਅਨੂਪੇਰੈ ॥
अनेक रंगांनी रंगवलेला परमेश्वर अद्वितीय आहे

ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਮੋਹਿ ਮਗਨੇਰੈ ॥
अरे माझ्या मन, माझे मन प्रेमाच्या भ्रमात का गुंतले आहे?

ਨੈਨਹੁ ਦੇਖੁ ਸਾਧ ਦਰਸੇਰੈ ॥
तुमच्या डोळ्यांनी संतांना पहा. तुमच्या डोळ्यांनी संतांना पहा

ਸੋ ਪਾਵੈ ਜਿਸੁ ਲਿਖਤੁ ਲਿਲੇਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ज्याच्या नशिबात ते लिहिले आहे, त्याला प्रभू मिळतो. ॥१॥रहाउ॥

ਸੇਵਉ ਸਾਧ ਸੰਤ ਚਰਨੇਰੈ ॥
मी ऋषी आणि संतांच्या चरणांची सेवा करतो

ਬਾਂਛਉ ਧੂਰਿ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਕਰੇਰੈ ॥
मला त्याच्या चरणांची धूळ हवी आहे जी मला शुद्ध करते

ਅਠਸਠਿ ਮਜਨੁ ਮੈਲੁ ਕਟੇਰੈ ॥
हे पापांची घाण धुवून टाकणाऱ्या अठ्ठासष्ट पवित्र स्थळांमध्ये स्नान करण्यासारखे आहे

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਧਿਆਵਹੁ ਮੁਖੁ ਨਹੀ ਮੋਰੈ ॥
मी प्रत्येक श्वासाबरोबर देवाचे ध्यान करतो आणि त्याच्यापासून दूर जात नाही

ਕਿਛੁ ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲੈ ਲਾਖ ਕਰੋਰੈ ॥
लाखो कोटी रुपये माझ्यासोबत काहीही जात नाही

ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਕੋ ਨਾਮੁ ਅੰਤਿ ਪੁਕਰੋਰੈ ॥੧॥
शेवटी फक्त परमेश्वराचे नावच मदत करते. ॥१॥

ਮਨਸਾ ਮਾਨਿ ਏਕ ਨਿਰੰਕੇਰੈ ॥
तुमच्या मनात फक्त निरंजनचा विचार करा आणि

ਸਗਲ ਤਿਆਗਹੁ ਭਾਉ ਦੂਜੇਰੈ ॥
द्वैताच्या सर्व भावना सोडून द्या

ਕਵਨ ਕਹਾਂ ਹਉ ਗੁਨ ਪ੍ਰਿਅ ਤੇਰੈ ॥
हे प्रभू! मी तुझे कोणते गुण वर्णन करू?

ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਏਕ ਟੁਲੇਰੈ ॥
मी तुमच्या एकाही गुणाचे वर्णन करू शकत नाही

ਦਰਸਨ ਪਿਆਸ ਬਹੁਤੁ ਮਨਿ ਮੇਰੈ ॥
माझ्या मनाला तुला पाहण्याची तीव्र इच्छा आहे.

ਮਿਲੁ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜਗਤ ਗੁਰ ਕੇਰੈ ॥੨॥੧॥੩੪॥
हे विश्वगुरू! या आणि नानकांना भेटा. ॥२॥१॥३४॥

Page 1305

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
कानडा महाला ५ ॥

ਐਸੀ ਕਉਨ ਬਿਧੇ ਦਰਸਨ ਪਰਸਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
देवाला पाहण्याचा मार्ग कोणता? ॥१॥रहाउ॥

ਆਸ ਪਿਆਸ ਸਫਲ ਮੂਰਤਿ ਉਮਗਿ ਹੀਉ ਤਰਸਨਾ ॥੧॥
सर्व इच्छा पूर्ण करणाऱ्या परमेश्वराची मला तीव्र इच्छा आहे आणि माझे मन त्याला पाहण्यासाठी तळमळत आहे. ॥१॥

ਦੀਨ ਲੀਨ ਪਿਆਸ ਮੀਨ ਸੰਤਨਾ ਹਰਿ ਸੰਤਨਾ ॥
मी नम्रपणे भक्तांच्या शरणात आलो आहे. मी माशासारखा प्रभूच्या तहानासाठी तळमळत आहे आणि

ਹਰਿ ਸੰਤਨਾ ਕੀ ਰੇਨ ॥ ਹੀਉ ਅਰਪਿ ਦੇਨ ॥
मला हरीच्या भक्तांच्या चरणांची धूळ हवी आहे. मी माझे हृदयही अर्पण केले आहे

ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਹੈ ਕਿਰਪੇਨ ॥
प्रभु माझ्यावर दयाळू आहे

ਮਾਨੁ ਮੋਹੁ ਤਿਆਗਿ ਛੋਡਿਓ ਤਉ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜੀਉ ਭੇਟਨਾ ॥੨॥੨॥੩੫॥
हे नानक! अभिमान आणि भ्रांति सोडली तर भगवंत भेटतो. ॥२॥२॥३५॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
कानडा महाला ५ ॥

ਰੰਗਾ ਰੰਗ ਰੰਗਨ ਕੇ ਰੰਗਾ ॥
अरे जिज्ञासूंनो, या जगाच्या तमाशात, देव विविध रंगांमध्ये अस्तित्वात आहे

ਕੀਟ ਹਸਤ ਪੂਰਨ ਸਭ ਸੰਗਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
कीटकांपासून ते हत्तींपर्यंत सर्व गोष्टींमध्ये तो उपस्थित आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਬਰਤ ਨੇਮ ਤੀਰਥ ਸਹਿਤ ਗੰਗਾ ॥
काही जण उपवास करतात, काही नियमांचे पालन करतात तर काही जण गंगा नदीसह अनेक तीर्थस्थळांमध्ये स्नान करतात

ਜਲੁ ਹੇਵਤ ਭੂਖ ਅਰੁ ਨੰਗਾ ॥
काही जण पाणी आणि बर्फ सहन करतात, काही उपाशी राहतात आणि काही जण नग्न राहतात

ਪੂਜਾਚਾਰ ਕਰਤ ਮੇਲੰਗਾ ॥
काही लोक कमळाच्या स्थितीत बसून पूजा करतात

ਚਕ੍ਰ ਕਰਮ ਤਿਲਕ ਖਾਟੰਗਾ ॥
अनेकजण चक्रकर्म आणि शतांग टिळक करतात

ਦਰਸਨੁ ਭੇਟੇ ਬਿਨੁ ਸਤਸੰਗਾ ॥੧॥
हे सर्व असूनही सत्संगाशिवाय देवाचे दर्शन होऊ शकत नाही ॥१॥

ਹਠਿ ਨਿਗ੍ਰਹਿ ਅਤਿ ਰਹਤ ਬਿਟੰਗਾ ॥
कोणी जिद्दीने इंद्रियांना आवरते आणि शिरासन घालते

ਹਉ ਰੋਗੁ ਬਿਆਪੈ ਚੁਕੈ ਨ ਭੰਗਾ ॥
अहंकाराचा हा आजार मनात राहतो आणि इच्छा जात नाहीत

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਅਤਿ ਤ੍ਰਿਸਨ ਜਰੰਗਾ ॥
वासना, क्रोध आणि तृष्णेच्या आगीत माणूस जळतो

ਸੋ ਮੁਕਤੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਚੰਗਾ ॥੨॥੩॥੩੬॥
गुरु नानक म्हणतात की ज्याला खरा गुरु मिळतो तो जगाच्या बंधनातून मुक्त होतो. ॥२॥३॥३६॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੭
कानडा महाला ५ घर ७

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਤਿਖ ਬੂਝਿ ਗਈ ਗਈ ਮਿਲਿ ਸਾਧ ਜਨਾ ॥
भिक्षुंच्या भेटीने सर्व तहान शमली आहे

ਪੰਚ ਭਾਗੇ ਚੋਰ ਸਹਜੇ ਸੁਖੈਨੋ ਹਰੇ ਗੁਨ ਗਾਵਤੀ ਗਾਵਤੀ ਗਾਵਤੀ ਦਰਸ ਪਿਆਰਿ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
परमात्म्याचे गुणगान गात असताना, काम इत्यादी पाच चोर पळून गेले आहेत, त्यांना नैसर्गिक आनंद मिळाला आहे आणि त्यांचे प्रेम प्रभूला पाहून टिकून राहिले आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਜੈਸੀ ਕਰੀ ਪ੍ਰਭ ਮੋ ਸਿਉ ਮੋ ਸਿਉ ਐਸੀ ਹਉ ਕੈਸੇ ਕਰਉ ॥
हे प्रभू! तू माझ्यावर केलेल्या दयाळूपणाची परतफेड मी कशी करू शकतो?

ਹੀਉ ਤੁਮ੍ਾਰੇ ਬਲਿ ਬਲੇ ਬਲਿ ਬਲੇ ਬਲਿ ਗਈ ॥੧॥
मी माझ्या मनापासून तुझ्यासाठी स्वतःचे बलिदान देण्यास तयार आहे. ॥१॥

ਪਹਿਲੇ ਪੈ ਸੰਤ ਪਾਇ ਧਿਆਇ ਧਿਆਇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਇ ॥
प्रथम मी संतांच्या पाया पडलो आणि प्रेमाने तुझे ध्यान केले.

ਪ੍ਰਭ ਥਾਨੁ ਤੇਰੋ ਕੇਹਰੋ ਜਿਤੁ ਜੰਤਨ ਕਰਿ ਬੀਚਾਰੁ ॥
हे प्रभू! तुझे असे कोणते स्थान आहे जिथे तू बसून प्राण्यांच्या पोषणाचा विचार करतोस?

ਅਨਿਕ ਦਾਸ ਕੀਰਤਿ ਕਰਹਿ ਤੁਹਾਰੀ ॥
अनेक भक्त तुझी स्तुती करतात

ਸੋਈ ਮਿਲਿਓ ਜੋ ਭਾਵਤੋ ਜਨ ਨਾਨਕ ਠਾਕੁਰ ਰਹਿਓ ਸਮਾਇ ॥
नानक म्हणतात की मला जे हवे आहे ते मला मिळाले आहे आणि मी ठाकूरजींमध्ये लीन आहे

ਏਕ ਤੂਹੀ ਤੂਹੀ ਤੂਹੀ ॥੨॥੧॥੩੭॥
हे देवा! तूच एकमेव देणारा आहेस, तूच एकमेव पूजनीय आहेस, तूच सर्वस्व आहेस ॥२॥१॥३७॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੮
कानडा महाला ५ घरे ८

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਤਿਆਗੀਐ ਗੁਮਾਨੁ ਮਾਨੁ ਪੇਖਤਾ ਦਇਆਲ ਲਾਲ ਹਾਂ ਹਾਂ ਮਨ ਚਰਨ ਰੇਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
गर्व आणि अहंकार सोडून दे, दयाळू प्रभु सर्व काही पाहत आहे. हे मन, परमेश्वराच्या पायाखालील धूळ हो. ॥१॥रहाउ॥

ਹਰਿ ਸੰਤ ਮੰਤ ਗੁਪਾਲ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ॥੧॥
संतांचा मंत्र म्हणजे देवाचे ध्यान करणे, हेच खरे ज्ञान आहे.॥१॥

ਹਿਰਦੈ ਗੋਬਿੰਦ ਗਾਇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਇ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਮੋਹਨਾ ॥
तुमच्या हृदयातून परमेश्वराचे गुणगान करा, त्याच्या चरणांवर प्रेम करा; तो गरिबांवर दयाळू आहे

ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆ ਮਇਆ ਧਾਰਿ ॥
हे दयेचे भांडार! दया कर

ਨਾਨਕੁ ਮਾਗੈ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ॥ ਤਜਿ ਮੋਹੁ ਭਰਮੁ ਸਗਲ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥੨॥੧॥੩੮॥
नानक हरिनाम दान आणि.सर्व आसक्ती, मोह आणि अभिमानाचा त्याग करण्याची मागणी करतो. ॥२॥१॥३८॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
कानडा महाला ५ ॥

ਪ੍ਰਭ ਕਹਨ ਮਲਨ ਦਹਨ ਲਹਨ ਗੁਰ ਮਿਲੇ ਆਨ ਨਹੀ ਉਪਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
परमेश्वराची उपासना पापांची घाण जाळून टाकते आणि ती केवळ गुरुंना भेटूनच मिळू शकते, याशिवाय दुसरा कोणताही प्रभावी मार्ग नाही. ॥१॥रहाउ॥

ਤਟਨ ਖਟਨ ਜਟਨ ਹੋਮਨ ਨਾਹੀ ਡੰਡਧਾਰ ਸੁਆਉ ॥੧॥
पवित्र स्थळांवर स्नान करणे, अभ्यास करणे, शिकवणे, दान देणे किंवा घेणे - ही सहा कर्मे, लांब केस बांधणे, होमयज्ञ करणे आणि योगीसारखे काठी घेऊन फिरणे यांचा काहीही फायदा नाही. ॥१॥

ਜਤਨ ਭਾਂਤਨ ਤਪਨ ਭ੍ਰਮਨ ਅਨਿਕ ਕਥਨ ਕਥਤੇ ਨਹੀ ਥਾਹ ਪਾਈ ਠਾਉ ॥
अनेक प्रकारचे प्रयत्न, तपश्चर्या, देशभ्रमंती, अनेक गोष्टी बोलण्यात काही फायदा किंवा स्थान नाही

ਸੋਧਿ ਸਗਰ ਸੋਧਨਾ ਸੁਖੁ ਨਾਨਕਾ ਭਜੁ ਨਾਉ ॥੨॥੨॥੩੯॥
हे नानक! सखोल विश्लेषणानंतर असे मानले जाते की खरा आनंद केवळ देवाच्या भक्तीनेच मिळतो. ॥२॥२॥३९॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੯
कानडा महाला ५ घर ९

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਪਤਿਤ ਪਾਵਨੁ ਭਗਤਿ ਬਛਲੁ ਭੈ ਹਰਨ ਤਾਰਨ ਤਰਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे जिज्ञासूंनो! देव पतित आणि पापी लोकांचे शुध्दीकरण करणारा आहे, तो सर्व भय दूर करतो आणि मोक्ष देणारा आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਨੈਨ ਤਿਪਤੇ ਦਰਸੁ ਪੇਖਿ ਜਸੁ ਤੋਖਿ ਸੁਨਤ ਕਰਨ ॥੧॥
त्याला पाहून डोळे तृप्त होतात आणि त्याची कीर्ती ऐकून कान प्रसन्न होतात. ॥१॥

ਪ੍ਰਾਨ ਨਾਥ ਅਨਾਥ ਦਾਤੇ ਦੀਨ ਗੋਬਿਦ ਸਰਨ ॥
तो आपल्या जीवनाचा स्वामी आहे, गरीब आणि अनाथांना दाता आहे आणि आश्रय देणारा आहे

ਆਸ ਪੂਰਨ ਦੁਖ ਬਿਨਾਸਨ ਗਹੀ ਓਟ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਚਰਨ ॥੨॥੧॥੪੦॥
गुरु नानक म्हणतात की देव सर्व आशा पूर्ण करणारा आणि सर्व दुःख आणि वेदनांचा नाश करणारा आहे. म्हणून मी त्याच्या चरणी आश्रय घेतला आहे. ॥२॥१॥४०॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
कानडा महाला ५ ॥

ਚਰਨ ਸਰਨ ਦਇਆਲ ਠਾਕੁਰ ਆਨ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥
मी दयाळू प्रभूच्या चरणांच्या आश्रयाला राहतो आणि म्हणून मी इतर कुठेही जात नाही

ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਬਿਰਦੁ ਸੁਆਮੀ ਉਧਰਤੇ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
पतितांना पवित्र करणे हा परमेश्वराचा स्वभाव आहे. जे परमात्म्याच्या ध्यानात तल्लीन राहतात ते मुक्त होतात. ॥१॥रहाउ॥

ਸੈਸਾਰ ਗਾਰ ਬਿਕਾਰ ਸਾਗਰ ਪਤਿਤ ਮੋਹ ਮਾਨ ਅੰਧ॥
हे जग दुर्गुणांच्या चिखलाने भरलेले आहे. माझ्यासारखे पतित लोक आसक्ती आणि अभिमानाने आंधळे झाले आहेत आणि मायेच्या कार्यात अडकले आहेत

ਬਿਕਲ ਮਾਇਆ ਸੰਗਿ ਧੰਧ ॥
माझी आई खूप वेदनांनी ग्रस्त आहे.

ਕਰੁ ਗਹੇ ਪ੍ਰਭ ਆਪਿ ਕਾਢਹੁ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਗੋਬਿੰਦ ਰਾਇ ॥੧॥
माझा हात धरून प्रभु स्वतः मला बाहेर काढणार आहे. हे गोविंद, मला वाचव. ॥१॥

ਅਨਾਥ ਨਾਥ ਸਨਾਥ ਸੰਤਨ ਕੋਟਿ ਪਾਪ ਬਿਨਾਸ ॥
अनाथांचा आणि भक्तांचा स्वामी तोच आहे जो लाखो पापे दूर करतो

ਮਨਿ ਦਰਸਨੈ ਕੀ ਪਿਆਸ ॥
त्यांच्या दर्शनासाठी माझ्या हृदयात तहान आहे

ਪ੍ਰਭ ਪੂਰਨ ਗੁਨਤਾਸ ॥
तो दयेचा सागर आहे आणि सदैव दयाळू आणि जगाचा रक्षक आहे

ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆਲ ਗੁਪਾਲ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰਸਨਾ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥੨॥੨॥੪੧॥
म्हणून, नानक नेहमी आपल्या जिभेने देवाचे गुणगान गातात. ॥२॥२॥४१॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
कानडा महाला ५॥

ਵਾਰਿ ਵਾਰਉ ਅਨਿਕ ਡਾਰਉ ॥ ਸੁਖੁ ਪ੍ਰਿਅ ਸੁਹਾਗ ਪਲਕ ਰਾਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मी अनेक सुखांचा त्याग करेन. तुझ्या पतीच्या एका छोट्या रात्रीसाठी तुला वैवाहिक आनंदाचा आनंद मिळो, प्रभु. ॥१॥रहाउ॥

ਕਨਿਕ ਮੰਦਰ ਪਾਟ ਸੇਜ ਸਖੀ ਮੋਹਿ ਨਾਹਿ ਇਨ ਸਿਉ ਤਾਤ ॥੧॥
हे सत्संगी मित्रा! मला सोने, रेशमी कपडे, आरामदायी पलंग इत्यादी सुंदर घरांमध्ये रस नाही. ॥१॥

ਮੁਕਤ ਲਾਲ ਅਨਿਕ ਭੋਗ ਬਿਨੁ ਨਾਮ ਨਾਨਕ ਹਾਤ ॥
नानक म्हणतात की देवाच्या नावाशिवाय अनेक सुखे आणि हिरे आणि मोती हे सर्व नाशवंत आहेत

ਰੂਖੋ ਭੋਜਨੁ ਭੂਮਿ ਸੈਨ ਸਖੀ ਪ੍ਰਿਅ ਸੰਗਿ ਸੂਖਿ ਬਿਹਾਤ ॥੨॥੩॥੪੨॥
हे मित्रा! पती आणि प्रभूसोबत कोरडे अन्न खाणे आणि जमिनीवर झोपणे इत्यादी आनंद आहे. ॥२॥३॥४२॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
कानडा महाला ५॥

ਅਹੰ ਤੋਰੋ ਮੁਖੁ ਜੋਰੋ ॥
तुमचा अभिमान सोडून द्या आणि परमेश्वराच्या भक्तीत स्वतःला समर्पित करा

ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰਤ ਮਨੁ ਲੋਰੋ ॥
गुरु गुरुचा जप तुमच्या मनाची आकांक्षा बनवा

ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੋ ਮੋਰੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
माझ्यावर प्रेम करत राहा. ॥१॥रहाउ॥

ਗ੍ਰਿਹਿ ਸੇਜ ਸੁਹਾਵੀ ਆਗਨਿ ਚੈਨਾ ਤੋਰੋ ਰੀ ਤੋਰੋ ਪੰਚ ਦੂਤਨ ਸਿਉ ਸੰਗੁ ਤੋਰੋ ॥੧॥
काम इत्यादी पाच दुष्टांशी असलेले संबंध तोडून टाका. असे केल्याने तुमचे हृदय एक सुंदर पलंग बनेल आणि मनाच्या अंगणात आनंद आणि शांती असेल. ॥१॥

ਆਇ ਨ ਜਾਇ ਬਸੇ ਨਿਜ ਆਸਨਿ ਊਂਧ ਕਮਲ ਬਿਗਸੋਰੋ ॥
येण्या-जाण्याचे चक्र संपेल, मूळ घरात निवास स्थापन होईल आणि हृदयाच्या रूपात अर्धकमळ फुलेल

ਛੁਟਕੀ ਹਉਮੈ ਸੋਰੋ ॥
तुझ्या अहंकाराचा आवाज संपेल

ਗਾਇਓ ਰੀ ਗਾਇਓ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਗੁਨੀ ਗਹੇਰੋ ॥੨॥੪॥੪੩॥
नानक म्हणतात की हे सत्संगी सखी, आम्ही सद्‌गुणांचा अथांग सागर असलेल्या परमेश्वराची स्तुती केली आहे. ॥२॥४॥४३॥

ਕਾਨੜਾ ਮਃ ੫ ਘਰੁ ੯ ॥
कानडा महाला ५ घर ९

ਤਾਂ ਤੇ ਜਾਪਿ ਮਨਾ ਹਰਿ ਜਾਪਿ ॥
हे मन! देवाचे नाव जप

ਜੋ ਸੰਤ ਬੇਦ ਕਹਤ ਪੰਥੁ ਗਾਖਰੋ ਮੋਹ ਮਗਨ ਅਹੰ ਤਾਪ ॥ ਰਹਾਉ ॥
संत, महात्मा आणि वेद म्हणतात की जीवनाचा मार्ग खूप कठीण आहे । आत्मा भ्रम आणि अभिमानाच्या उष्णतेत बुडालेला आहे. ॥रहाउ॥

ਜੋ ਰਾਤੇ ਮਾਤੇ ਸੰਗਿ ਬਪੁਰੀ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਸੰਤਾਪ ॥੧॥
जे मायेच्या आसक्तीमध्ये रमलेले राहतात, ते दुःखी राहतात. ॥१॥

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੋਊ ਜਨੁ ਉਧਰੈ ਜਿਸਹਿ ਉਧਾਰਹੁ ਆਪ ॥
देवाचे नाव घेतल्याने, ज्याला तो स्वतः वाचवतो त्यालाच मोक्ष मिळतो

ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਮੋਹ ਭੈ ਭਰਮਾ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਪ੍ਰਤਾਪ ॥੨॥੫॥੪੪॥
हे नानक! संतांच्या सामर्थ्याने सर्व आसक्ती, भय आणि गोंधळ नष्ट होतात. ॥२॥५॥४४॥

Page 1307

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੦
कानडा राजवाडा ५ घर १०

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਐਸੋ ਦਾਨੁ ਦੇਹੁ ਜੀ ਸੰਤਹੁ ਜਾਤ ਜੀਉ ਬਲਿਹਾਰਿ ॥
हे संतांनो! आम्हाला असे दान द्या की आम्ही त्यासाठी आपले प्राणही अर्पण करण्यास तयार असू

ਮਾਨ ਮੋਹੀ ਪੰਚ ਦੋਹੀ ਉਰਝਿ ਨਿਕਟਿ ਬਸਿਓ ਤਾਕੀ ਸਰਨਿ ਸਾਧੂਆ ਦੂਤ ਸੰਗੁ ਨਿਵਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मी अहंकारात बुडालो होतो आणि काम इत्यादी पाच दुष्टांमध्ये अडकलो होतो. मी त्यांच्यासोबत राहायचो. या दुष्टांपासून मुक्त होण्यासाठी मी ऋषींचा आश्रय घेतला आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਿਓ ਹਾਰਿ ਪਰਿਓ ਦੁਆਰਿ ॥੧॥
लाखो जन्म आणि प्रजातींमध्ये भटकंती केल्यानंतर, मी पराभूत होऊन परमेश्वराच्या दाराशी आलो आहे. ॥१॥

ਕਿਰਪਾ ਗੋਬਿੰਦ ਭਈ ਮਿਲਿਓ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥
देवाच्या कृपेने मला हरिनामाचा आश्रय मिळाला आहे

ਦੁਲਭ ਜਨਮੁ ਸਫਲੁ ਨਾਨਕ ਭਵ ਉਤਾਰਿ ਪਾਰਿ ॥੨॥੧॥੪੫॥
हे नानक! केवळ हरीच्या नावानेच दुर्लभ मानव जन्म यशस्वी होतो आणि आत्मा जगताच्या महासागरातून पार होतो. ॥२॥१॥४५॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੧
कानडा महाला ५ घर ११

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਸਹਜ ਸੁਭਾਏ ਆਪਨ ਆਏ ॥
देव नैसर्गिकरित्या आणि सहजतेने सापडला आहे

ਕਛੂ ਨ ਜਾਨੈਂ ਕਛੂ ਦਿਖਾਏ ॥
मला काहीच कळत नाही, मी काहीच दाखवत नाही. हा चमत्कार कसा घडला हे मला कळत नाही.

ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਿਓ ਸੁਖ ਬਾਲੇ ਭੋਲੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मी निष्पापपणाने परमेश्वराला भेटलो आहे आणि मला परम आनंद मिळाला आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਸੰਜੋਗਿ ਮਿਲਾਏ ਸਾਧ ਸੰਗਾਏ ॥
योगायोगाने मला संतांचा सहवास मिळाला आहे.

ਕਤਹੂ ਨ ਜਾਏ ਘਰਹਿ ਬਸਾਏ ॥
मन भटकत नाही आणि स्थिर राहते.

ਗੁਨ ਨਿਧਾਨੁ ਪ੍ਰਗਟਿਓ ਇਹ ਚੋਲੈ ॥੧॥
या जन्मात तो गुणांचा खजिना प्रकट झाला आहे. ॥१॥

ਚਰਨ ਲੁਭਾਏ ਆਨ ਤਜਾਏ ॥
मी सर्व काही सोडून प्रभूच्या चरणांवर समर्पित झालो आहे.

ਥਾਨ ਥਨਾਏ ਸਰਬ ਸਮਾਏ ॥
तो विश्वातील प्रत्येक ठिकाणी उपस्थित आहे.

ਰਸਕਿ ਰਸਕਿ ਨਾਨਕੁ ਗੁਨ ਬੋਲੈ ॥੨॥੧॥੪੬॥
नानक मोठ्या आनंदाने त्याचे गुणगान गातात. ॥२॥१॥४६॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
कानडा महाला ५॥

ਗੋਬਿੰਦ ਠਾਕੁਰ ਮਿਲਨ ਦੁਰਾਈਂ ॥
जगाच्या स्वामी ठाकूरांना भेटणे खूप कठीण आहे

ਪਰਮਿਤਿ ਰੂਪੁ ਅਗੰਮ ਅਗੋਚਰ ਰਹਿਓ ਸਰਬ ਸਮਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मन, इंद्रिये आणि अंदाज यांच्या पलीकडे तो आहे, सुंदर रूपाने तो सर्वव्यापी आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਕਹਨਿ ਭਵਨਿ ਨਾਹੀ ਪਾਇਓ ਪਾਇਓ ਅਨਿਕ ਉਕਤਿ ਚਤੁਰਾਈ ॥੧॥
तो बोलून किंवा तीर्थयात्रे करून मिळवता येत नाही; तो कोणत्याही हुशारीने किंवा अनेक बोलूनही मिळवता येत नाही. ॥१॥

ਜਤਨ ਜਤਨ ਅਨਿਕ ਉਪਾਵ ਰੇ ਤਉ ਮਿਲਿਓ ਜਉ ਕਿਰਪਾਈ ॥
आपण कितीही प्रयत्न केले किंवा अनेक प्रकारे प्रयत्न केले तरी आपल्याला तो केवळ तेव्हाच मिळेल जेव्हा तो त्याची कृपा दाखवेल

ਪ੍ਰਭੂ ਦਇਆਰ ਕ੍ਰਿਪਾਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਰੇਨਾਈ ॥੨॥੨॥੪੭॥
प्रभु दयाळू, करुणामय आणि दयेचे घर आहे आणि सेवक नानक हे केवळ संतांची धूळ आहे ॥२॥२॥ ४७॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
कानडा महाला ५ ॥

ਮਾਈ ਸਿਮਰਤ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ॥
हे आई! रामाचे स्मरण करत राहा

ਪ੍ਰਭ ਬਿਨਾ ਨਾਹੀ ਹੋਰੁ ॥
देवाशिवाय दुसरा कोणी मदतगार नाही

ਚਿਤਵਉ ਚਰਨਾਰਬਿੰਦ ਸਾਸਨ ਨਿਸਿ ਭੋਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
सकाळ संध्याकाळ, प्रत्येक श्वासाबरोबर, त्याच्या चरणांचे ध्यान करा. ॥१॥रहाउ॥

ਲਾਇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕੀਨ ਆਪਨ ਤੂਟਤ ਨਹੀ ਜੋਰੁ ॥
जर तुम्ही तिच्यावर प्रेम करत असाल तर तिला तुमचे बनवा; प्रेमाचे हे बंधन कधीही तुटत नाही

ਪ੍ਰਾਨ ਮਨੁ ਧਨੁ ਸਰਬਸੋੁ ਹਰਿ ਗੁਨ ਨਿਧੇ ਸੁਖ ਮੋਰ ॥੧॥
सद्गुणांचे भांडार, देव माझे जीवन, मन, संपत्ती आणि सर्वकाही आहे.॥१॥

ਈਤ ਊਤ ਰਾਮ ਪੂਰਨੁ ਨਿਰਖਤ ਰਿਦ ਖੋਰਿ ॥
देव या जगात आणि दुसऱ्या जगात सर्वत्र उपस्थित आहे, मी माझ्या हृदयात डोकावून पाहिले आहे

ਸੰਤ ਸਰਨ ਤਰਨ ਨਾਨਕ ਬਿਨਸਿਓ ਦੁਖੁ ਘੋਰ ॥੨॥੩॥੪੮॥
हे नानक! संतांचा आश्रय घेतल्याने मोक्ष मिळतो आणि गंभीर दुःखे देखील नष्ट होतात. ॥२॥३॥४८॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
कानडा महाला ५ ॥

ਜਨ ਕੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸੰਗੇ ਅਸਨੇਹੁ ॥
भक्तांना फक्त परमेश्वरावरच प्रेम असते.

ਸਾਜਨੋ ਤੂ ਮੀਤੁ ਮੇਰਾ ਗ੍ਰਿਹਿ ਤੇਰੈ ਸਭੁ ਕੇਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे प्रिये, प्रभू! तू माझा एकमेव मित्र आहेस; तुझ्या घरात सर्व काही आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਮਾਨੁ ਮਾਂਗਉ ਤਾਨੁ ਮਾਂਗਉ ਧਨੁ ਲਖਮੀ ਸੁਤ ਦੇਹ ॥੧॥
मी तुला मान, प्रतिष्ठा, संपत्ती, पुत्र आणि आरोग्य इत्यादी मागतो ॥१॥

ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ ਭੁਗਤਿ ਪੂਰਨ ਪਰਮਾਨੰਦ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ॥
तो पूर्ण आनंद आणि आनंदाचे घर आहे. तो मुक्तीचा मार्ग आहे आणि सर्व इच्छा पूर्ण करतो

Page 1308

ਭੈ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਨਿਹਾਲ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਨ ॥੨॥੪॥੪੯॥
नानक म्हणतात की आपण त्याच्या भक्तीने धन्य आहोत आणि त्याच्यासाठी स्वतःचे बलिदान देण्यास सदैव तयार आहोत ॥२॥४॥४९॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
कानडा महाला ५ ॥

ਕਰਤ ਕਰਤ ਚਰਚ ਚਰਚ ਚਰਚਰੀ ॥
लोक देवाबद्दल बोलत राहतात

ਜੋਗ ਧਿਆਨ ਭੇਖ ਗਿਆਨ ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਧਰਤ ਧਰਤ ਧਰਚਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जे योगाभ्यास करतात, ध्यानस्थ आहेत, पारंपारिक पोशाख परिधान केलेले आहेत आणि ज्ञानी आहेत, भटकंती करतात आणि पृथ्वीवर राहतात, ते सर्वजण असेच राहू दे. ॥१॥रहाउ॥

ਅਹੰ ਅਹੰ ਅਹੈ ਅਵਰ ਮੂੜ ਮੂੜ ਮੂੜ ਬਵਰਈ ॥
बरेच लोक गर्वात बुडालेले असतात आणि बरेच जण मूर्ख आणि वेड्यासारखे फिरतात

ਜਤਿ ਜਾਤ ਜਾਤ ਜਾਤ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਕਾਲ ਹਈ ॥੧॥
ते कुठेही गेले तरी मृत्यू कायमच राहतो.॥१॥

ਮਾਨੁ ਮਾਨੁ ਮਾਨੁ ਤਿਆਗਿ ਮਿਰਤੁ ਮਿਰਤੁ ਨਿਕਟਿ ਨਿਕਟਿ ਸਦਾ ਹਈ ॥
तुमचा अभिमान आणि अहंकार सोडून द्या, मृत्यू नेहमीच जवळ आहे

ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰੇ ਭਾਜੁ ਕਹਤੁ ਨਾਨਕੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਮੂੜ ਬਿਨੁ ਭਜਨ ਭਜਨ ਭਜਨ ਅਹਿਲਾ ਜਨਮੁ ਗਈ ॥੨॥੫॥੫੦॥੧੨॥੬੨॥
पण आत्म्याची पूजा कर. नानक म्हणतात, मूर्ख, माझे ऐक, देवाच्या भक्तीशिवाय जीवन व्यर्थ जात आहे. ॥२॥५॥५०॥१२॥६२॥

ਕਾਨੜਾ ਅਸਟਪਦੀਆ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧
कानडा अष्टपडिया महाल ४ घर १

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਜਪਿ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈਗੋ ॥
हे मन! रामाचे नामस्मरण कर, यामुळे तुला आनंद मिळेल.

ਜਿਉ ਜਿਉ ਜਪੈ ਤਿਵੈ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਮਾਵੈਗੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जितके तुम्ही नामजप कराल तितके तुम्हाला परम आनंद मिळेल आणि तुम्ही सद्‌गुरुंच्या सेवेत मग्न राहाल. ॥१॥रहाउ॥

ਭਗਤ ਜਨਾਂ ਕੀ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਲੋਚਾ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈਗੋ ॥
भक्तांना प्रत्येक क्षणी हरीचे नाव घेण्याची इच्छा असते आणि यामुळे त्यांना आनंद मिळतो

ਅਨ ਰਸ ਸਾਦ ਗਏ ਸਭ ਨੀਕਰਿ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕਿਛੁ ਨ ਸੁਖਾਵੈਗੋ ॥੧॥
तो इतर रसांची चव विसरतो आणि त्याच्या नावाशिवाय काहीही चांगले लागत नाही. ॥१॥

ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੀਠਾ ਲਾਗਾ ਗੁਰੁ ਮੀਠੇ ਬਚਨ ਕਢਾਵੈਗੋ ॥
गुरुंच्या शिकवणीमुळे हरिनाम गोड वाटला आहे आणि गुरु फक्त गोड शब्द बोलतात.

ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਣੀ ਪੁਰਖੁ ਪੁਰਖੋਤਮ ਬਾਣੀ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਵੈਗੋ ॥੨॥
सत्गुरुंच्या वाणीतून परम पुरुषोत्तम भगवंताचे ज्ञान मिळते, म्हणून गुरुंच्या वाणीवर लक्ष केंद्रित करा.॥२॥

ਗੁਰਬਾਣੀ ਸੁਨਤ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਦ੍ਰਵਿਆ ਮਨੁ ਭੀਨਾ ਨਿਜ ਘਰਿ ਆਵੈਗੋ ॥
गुरुंचे शब्द ऐकून माझे मन वितळले आहे, माझे ओले मन त्याच्या खऱ्या स्वरूपात परत येईल.

ਤਹ ਅਨਹਤ ਧੁਨੀ ਬਾਜਹਿ ਨਿਤ ਬਾਜੇ ਨੀਝਰ ਧਾਰ ਚੁਆਵੈਗੋ ॥੩॥
तिथे अनाहतचा आवाज प्रतिध्वनीत होतो आणि अमृताचा धारा वाहतो. ॥३॥

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਇਕੁ ਤਿਲ ਤਿਲ ਗਾਵੈ ਮਨੁ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈਗੋ ॥
जो क्षणभरही रामाचे नामस्मरण करतो, त्याचे मन गुरुंच्या शिकवणीमुळे रामनामात रमते

ਨਾਮੁ ਸੁਣੈ ਨਾਮੋ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ਨਾਮੇ ਹੀ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈਗੋ ॥੪॥
असा साधक रामनामाचा जप ऐकतो, नामानेच त्याचे मन प्रसन्न होते आणि तो केवळ नामानेच तृप्त होतो. ॥४॥

ਕਨਿਕ ਕਨਿਕ ਪਹਿਰੇ ਬਹੁ ਕੰਗਨਾ ਕਾਪਰੁ ਭਾਂਤਿ ਬਨਾਵੈਗੋ ॥
अर्थातच सोन्याचे दागिने, बांगड्या आणि सुंदर कपडे घाला.

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਸਭਿ ਫੀਕ ਫਿਕਾਨੇ ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਫਿਰਿ ਆਵੈਗੋ ॥੫॥
हरीच्या नावाशिवाय सर्व काही व्यर्थ आहे आणि जन्म-मृत्यूचे चक्र चालूच राहते. ॥५॥

ਮਾਇਆ ਪਟਲ ਪਟਲ ਹੈ ਭਾਰੀ ਘਰੁ ਘੂਮਨਿ ਘੇਰਿ ਘੁਲਾਵੈਗੋ ॥
मायेचा पडदा खूप जड आहे आणि तो माणसाला चक्रव्यूहात अडकवून नष्ट करतो

ਪਾਪ ਬਿਕਾਰ ਮਨੂਰ ਸਭਿ ਭਾਰੇ ਬਿਖੁ ਦੁਤਰੁ ਤਰਿਓ ਨ ਜਾਵੈਗੋ ॥੬॥
पाप आणि दुर्गुणांनी मला लोखंडासारखे जड केले आहे, आणि मी हा कठीण महासागर ओलांडू शकत नाही. ॥६॥

ਭਉ ਬੈਰਾਗੁ ਭਇਆ ਹੈ ਬੋਹਿਥੁ ਗੁਰੁ ਖੇਵਟੁ ਸਬਦਿ ਤਰਾਵੈਗੋ ॥
देवाच्या प्रेमाला आणि अलिप्ततेला तुमचे जहाज बनवा, गुरु नाविक तुम्हाला त्याच्या शब्दांनी या जगाच्या महासागरातून पार करण्यास मदत करतील

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਭੇਟੀਐ ਹਰਿ ਰਾਮੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈਗੋ ॥੭॥
रामाच्या नामाचे ध्यान केल्याने तुम्हाला परमेश्वराशी भेट होऊ शकते आणि तुम्ही रामाच्या नामात लीन व्हाल. ॥७॥

ਅਗਿਆਨਿ ਲਾਇ ਸਵਾਲਿਆ ਗੁਰ ਗਿਆਨੈ ਲਾਇ ਜਗਾਵੈਗੋ ॥
परमेश्वर माणसाला अज्ञानाच्या झोपेत घालतो; फक्त गुरूंचे ज्ञानच त्याला त्यातून जागे करू शकते

ਨਾਨਕ ਭਾਣੈ ਆਪਣੈ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਵੈਗੋ ॥੮॥੧॥
नानक म्हणतात की देवाची इच्छा आपल्याला मान्य आहे; तो त्याला योग्य वाटेल तसे जग चालवतो. ॥८॥ १॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥
कानडा महाला ४ ॥

ਜਪਿ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਤਰਾਵੈਗੋ ॥
हे मना! हरिनामाचा जप कर आणि तू जगताच्या समुद्रातून पोहून जाशील

ਜੋ ਜੋ ਜਪੈ ਸੋਈ ਗਤਿ ਪਾਵੈ ਜਿਉ ਧ੍ਰੂ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁ ਸਮਾਵੈਗੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जो कोणी नामजप करतो त्याला मोक्ष मिळतो, ज्याप्रमाणे भक्त ध्रुव आणि भक्त प्रल्हाद हरीमध्ये लीन झाले. ॥१॥रहाउ॥

Page 1309

ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਮਿ ਲਗਾਵੈਗੋ ॥
हे श्री हरी! कृपया दयाळू व्हा आणि माझे नाव स्मरण करण्यात मग्न व्हा

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਿਲਾਵਹੁ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈਗੋ ॥੧॥
तुझ्या कृपेने मला खऱ्या गुरुशी जोड; गुरुंना भेटून हरीच्या नावाचे ध्यान करता येते. ॥१॥

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਹਉਮੈ ਮਲੁ ਲਾਗੀ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਮਲੁ ਲਹਿ ਜਾਵੈਗੋ ॥
अनेक जन्मांपासून साचलेला अहंकाराचा घाण, चांगल्या संगतीने दूर होतो

ਜਿਉ ਲੋਹਾ ਤਰਿਓ ਸੰਗਿ ਕਾਸਟ ਲਗਿ ਸਬਦਿ ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਪਾਵੈਗੋ ॥੨॥
ज्याप्रमाणे लोखंड लाकडाला चिकटून तरंगते, त्याचप्रमाणे शब्दांच्या गुरुद्वारे देवाची प्राप्ती होते.॥२॥

ਸੰਗਤਿ ਸੰਤ ਮਿਲਹੁ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਆਵੈਗੋ ॥
संतांच्या सहवासात राहावे कारण संतांच्या सहवासात हरिनामाचे सार मिळते

ਬਿਨੁ ਸੰਗਤਿ ਕਰਮ ਕਰੈ ਅਭਿਮਾਨੀ ਕਢਿ ਪਾਣੀ ਚੀਕੜੁ ਪਾਵੈਗੋ ॥੩॥
काही अहंकारी लोक संतांच्या संगतीशिवाय कर्म करतात, ज्यामुळे ते सद्गुणांचे पाणी सोडून फक्त चिखल मिळवतात. ॥ ३॥

ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੇ ਹਰਿ ਰਖਵਾਰੇ ਜਨ ਹਰਿ ਰਸੁ ਮੀਠ ਲਗਾਵੈਗੋ ॥
देव भक्तांचा रक्षक आहे आणि भक्तांना फक्त हरीची भजने (गीते) गोड वाटतात

ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਨਾਮੁ ਦੇਇ ਵਡਿਆਈ ਸਤਿਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ ਸਮਾਵੈਗੋ ॥੪॥
ते क्षणोक्षणी नामाची कीर्ती देतात आणि खऱ्या गुरुच्या उपदेशाने आत्मा त्यातच लीन राहतो.॥४॥

ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਉ ਸਦਾ ਨਿਵਿ ਰਹੀਐ ਜਨ ਨਿਵਹਿ ਤਾ ਫਲ ਗੁਨ ਪਾਵੈਗੋ ॥
भक्तांसमोर नेहमी नम्र राहिले पाहिजे. नम्र राहिल्याने सर्व गुण आणि फळे प्राप्त होतात

ਜੋ ਨਿੰਦਾ ਦੁਸਟ ਕਰਹਿ ਭਗਤਾ ਕੀ ਹਰਨਾਖਸ ਜਿਉ ਪਚਿ ਜਾਵੈਗੋ ॥੫॥
जे दुष्ट लोक भक्तांची निंदा करतात ते हिरण्यकशिपूसारखे नष्ट होतील. ॥५॥

ਬ੍ਰਹਮ ਕਮਲ ਪੁਤੁ ਮੀਨ ਬਿਆਸਾ ਤਪੁ ਤਾਪਨ ਪੂਜ ਕਰਾਵੈਗੋ ॥
नाभी कमळात बसणारे कमळपुत्र ब्रह्मा आणि मत्स्य कुटुंबात जन्मलेले मछोदरीचे पुत्र ऋषी व्यास यांनी तपश्चर्या करून त्यांची पूजा केली आहे.

ਜੋ ਜੋ ਭਗਤੁ ਹੋਇ ਸੋ ਪੂਜਹੁ ਭਰਮਨ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਵੈਗੋ ॥੬॥
जो भक्ती करतो तो पूजनीय बनतो आणि सर्वात मोठे गैरसमज देखील दूर होतात. ॥ ६॥

ਜਾਤ ਨਜਾਤਿ ਦੇਖਿ ਮਤ ਭਰਮਹੁ ਸੁਕ ਜਨਕ ਪਗੀਂ ਲਗਿ ਧਿਆਵੈਗੋ ॥
उच्च किंवा नीच जाती पाहून गोंधळून जाऊ नका, शुकदेवाने राजा जनकाच्या पायांना स्पर्श करून ध्यान केले

ਜੂਠਨ ਜੂਠਿ ਪਈ ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਖਿਨੁ ਮਨੂਆ ਤਿਲੁ ਨ ਡੁਲਾਵੈਗੋ ॥੭॥
यज्ञाच्या वेळी तो दीक्षा घेण्यासाठी आला तेव्हा राजा जनकाने त्याला वाट पाहण्यास सांगितले. उरलेले तुकडे त्याच्या डोक्यावर पडले पण त्याचे मन अजिबात डळमळले नाही. ॥ ७ ॥

ਜਨਕ ਜਨਕ ਬੈਠੇ ਸਿੰਘਾਸਨਿ ਨਉ ਮੁਨੀ ਧੂਰਿ ਲੈ ਲਾਵੈਗੋ ॥
सिंहासनावर बसून, राजा जनकने भृगु, वसिष्ठ, अत्रि, मारिची, पुलस्त्य इत्यादी नऊ ऋषींच्या चरणधूळ आपल्या चेहऱ्यावर लावली

ਨਾਨਕ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਠਾਕੁਰ ਮੈ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸ ਕਰਾਵੈਗੋ ॥੮॥੨॥
नानक प्रार्थना करतात, "हे प्रभू, मला गुलामांचा गुलाम बनव." ॥८॥२॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥
कानडा महाला ४ ॥

ਮਨੁ ਗੁਰਮਤਿ ਰਸਿ ਗੁਨ ਗਾਵੈਗੋ ॥
हे मन! गुरूनुसार भगवंताची स्तुती कर.

ਜਿਹਵਾ ਏਕ ਹੋਇ ਲਖ ਕੋਟੀ ਲਖ ਕੋਟੀ ਕੋਟਿ ਧਿਆਵੈਗੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जर एकच जीभ लाखो आणि अब्ज झाली, तर त्याची कोट्यावधी वेळा पूजा करा. ॥१॥रहाउ॥

ਸਹਸ ਫਨੀ ਜਪਿਓ ਸੇਖਨਾਗੈ ਹਰਿ ਜਪਤਿਆ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਵੈਗੋ ॥
शेषनागाने हजारो हुडांनी हरीचा जप केला पण जप करूनही तो रहस्य शोधू शकला नाही

ਤੂ ਅਥਾਹੁ ਅਤਿ ਅਗਮੁ ਅਗਮੁ ਹੈ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਮਨੁ ਠਹਰਾਵੈਗੋ ॥੧॥
हे देवा! तू अमर्याद आहेस, इंद्रियांच्या पलीकडे आहेस. गुरुंच्या शिकवणीमुळे मन स्थिर आहे. ॥१॥

ਜਿਨ ਤੂ ਜਪਿਓ ਤੇਈ ਜਨ ਨੀਕੇ ਹਰਿ ਜਪਤਿਅਹੁ ਕਉ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈਗੋ ॥
जे तुझा जप करतात तेच सर्वोत्तम लोक आहेत, देवाचे नाव जपल्यानेच आनंद मिळतो

ਬਿਦਰ ਦਾਸੀ ਸੁਤੁ ਛੋਕ ਛੋਹਰਾ ਕ੍ਰਿਸਨੁ ਅੰਕਿ ਗਲਿ ਲਾਵੈਗੋ ॥੨॥
एका दासीचा मुलगा विदुर हा अस्पृश्य मानला जात होता, परंतु त्याच्या भक्तीमुळे भगवान श्रीकृष्णाने त्याला आलिंगन दिले. ॥२॥

ਜਲ ਤੇ ਓਪਤਿ ਭਈ ਹੈ ਕਾਸਟ ਕਾਸਟ ਅੰਗਿ ਤਰਾਵੈਗੋ ॥
लाकूड पाण्यातून बाहेर पडले आहे आणि ते फक्त पाण्यातच तरंगते

ਰਾਮ ਜਨਾ ਹਰਿ ਆਪਿ ਸਵਾਰੇ ਅਪਨਾ ਬਿਰਦੁ ਰਖਾਵੈਗੋ ॥੩॥
हरि स्वतः आपल्या भक्तांना सांभाळतो आणि त्यांच्या सद्‌गुणांच्या सन्मानाचे नेहमीच रक्षण करतो. ॥३॥

ਹਮ ਪਾਥਰ ਲੋਹ ਲੋਹ ਬਡ ਪਾਥਰ ਗੁਰ ਸੰਗਤਿ ਨਾਵ ਤਰਾਵੈਗੋ ॥
आपण मोठे दगड आणि लोखंडासारखे आहोत आणि केवळ गुरुच्या सहवासातच आपण या जगाच्या महासागरात तरंगू शकतो

ਜਿਉ ਸਤਸੰਗਤਿ ਤਰਿਓ ਜੁਲਾਹੋ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਨਿ ਭਾਵੈਗੋ ॥੪॥
ज्याप्रमाणे विणकर कबीर संतांच्या खऱ्या सहवासात जगाचा समुद्र पार केला, त्याचप्रमाणे संतांचे मन सत्कर्मांनी प्रसन्न होऊ शकते. ॥ ४॥

ਖਰੇ ਖਰੋਏ ਬੈਠਤ ਊਠਤ ਮਾਰਗਿ ਪੰਥਿ ਧਿਆਵੈਗੋ ॥
उभे राहून, बसून, उठून किंवा रस्त्यावरून चालताना, देवाचे ध्यान करता येते

ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨ ਬਚਨ ਹੈ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਧਰੁ ਮੁਕਤਿ ਜਨਾਵੈਗੋ ॥੫॥
सद्‌गुरूंचे शब्द हेच खरे गुरु असतात, म्हणजेच गुरु किंवा त्यांच्या शब्दांमध्ये कोणताही फरक नसतो, फक्त तोच मोक्षाचा मार्ग दाखवतो. ॥ ५॥

ਸਾਸਨਿ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਬਲੁ ਪਾਈ ਹੈ ਨਿਹਸਾਸਨਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈਗੋ ॥
प्रत्येक श्वासाबरोबर परमेश्वराचे स्मरण केल्याने, मनुष्याला शक्ती मिळते; श्वास न घेताही तो नामाचे ध्यान करू शकतो

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਉਮੈ ਬੂਝੈ ਤੌ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈਗੋ ॥੬॥
जर गुरुकृपेने अहंकार दूर झाला तर गुरुच्या शिकवणीनुसार आत्मा हरिनामात लीन होतो. ॥ ६॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਜੀਅ ਜੀਅਨ ਕੋ ਭਾਗਹੀਨ ਨਹੀ ਭਾਵੈਗੋ ॥
खरा गुरु सर्व प्राण्यांना जीवनदाता असतो, पण दुर्दैवी लोकांना तो आवडत नाही.

ਫਿਰਿ ਏਹ ਵੇਲਾ ਹਾਥਿ ਨ ਆਵੈ ਪਰਤਾਪੈ ਪਛੁਤਾਵੈਗੋ ॥੭॥
मानवी जीवनातील ही सुवर्णसंधी पुन्हा येत नाही आणि माणूस दुःखी होतो आणि पश्चात्ताप करतो.॥७॥

ਜੇ ਕੋ ਭਲਾ ਲੋੜੈ ਭਲ ਅਪਨਾ ਗੁਰ ਆਗੈ ਢਹਿ ਢਹਿ ਪਾਵੈਗੋ ॥
जर तुम्हाला स्वतःचे भले हवे असेल तर तुमच्या गुरूंसमोर नतमस्तक व्हा

ਨਾਨਕ ਦਇਆ ਦਇਆ ਕਰਿ ਠਾਕੁਰ ਮੈ ਸਤਿਗੁਰ ਭਸਮ ਲਗਾਵੈਗੋ ॥੮॥੩
नानक प्रार्थना करतात, "हे देवा! माझ्यावर दया करा; मला गुरुंच्या चरणांची धूळ माझ्या कपाळावर लावायची आहे." ॥८॥३॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥
कानडा महाला ४ ॥

ਮਨੁ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਗਾਵੈਗੋ ॥
हे मन! देवाच्या रंगात लीन हो आणि त्याची स्तुती गा.

ਭੈ ਭੈ ਤ੍ਰਾਸ ਭਏ ਹੈ ਨਿਰਮਲ ਗੁਰਮਤਿ ਲਾਗਿ ਲਗਾਵੈਗੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
यामुळे सर्व भय आणि चिंता दूर होतात. गुरुंच्या शिकवणीने शुद्ध मन प्रभूच्या भक्तीत तल्लीन राहते. ॥१॥रहाउ॥

ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਸਦ ਬੈਰਾਗੀ ਹਰਿ ਨਿਕਟਿ ਤਿਨਾ ਘਰਿ ਆਵੈਗੋ ॥
देवाच्या रंगात रमलेला माणूस नेहमीच अलिप्त राहतो आणि परमात्मा त्याच्या हृदयात राहतो

ਤਿਨ ਕੀ ਪੰਕ ਮਿਲੈ ਤਾਂ ਜੀਵਾ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਆਪਿ ਦਿਵਾਵੈਗੋ ॥੧॥
जर एखाद्याला अशा भक्तांच्या चरणांची धूळ मिळाली तर जीवन अबाधित राहते आणि प्रभू स्वतः त्याला ते देतात. ॥१॥

ਦੁਬਿਧਾ ਲੋਭਿ ਲਗੇ ਹੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਮਨਿ ਕੋਰੈ ਰੰਗੁ ਨ ਆਵੈਗੋ ॥
शंका आणि लोभात बुडालेल्या व्यक्तीचे मन रिकामे राहते आणि त्याला देवाचा रंग मिळत नाही

ਫਿਰਿ ਉਲਟਿਓ ਜਨਮੁ ਹੋਵੈ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲੈ ਰੰਗੁ ਲਾਵੈਗੋ ॥੨॥
जेव्हा कोणी गुरुला भेटतो तेव्हा मन बदलते आणि गुरुच्या शब्दांनी आत्मा नवीन जन्म घेतो आणि मग तो देवाच्या भक्तीने रंगतो. ॥२॥

ਇੰਦ੍ਰੀ ਦਸੇ ਦਸੇ ਫੁਨਿ ਧਾਵਤ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣੀਆ ਖਿਨੁ ਨ ਟਿਕਾਵੈਗੋ ॥
दहा इंद्रिये दहा दिशांना धावतात आणि तीन गुणांमुळे ते एक क्षणही राहू शकत नाहीत

ਸਤਿਗੁਰ ਪਰਚੈ ਵਸਗਤਿ ਆਵੈ ਮੋਖ ਮੁਕਤਿ ਸੋ ਪਾਵੈਗੋ ॥੩॥
जेव्हा एखादी व्यक्ती सत्गुरूंना भेटते तेव्हा तो नियंत्रणात येतो आणि मोक्ष प्राप्त करतो. ॥३॥

ਓਅੰਕਾਰਿ ਏਕੋ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਭੁ ਏਕਸ ਮਾਹਿ ਸਮਾਵੈਗੋ ॥
संपूर्ण विश्वात फक्त ओंकारच आहे आणि प्रत्येकाला त्यात विलीन व्हावे लागते

ਏਕੋ ਰੂਪੁ ਏਕੋ ਬਹੁ ਰੰਗੀ ਸਭੁ ਏਕਤੁ ਬਚਨਿ ਚਲਾਵੈਗੋ ॥੪॥
त्याचे एकच रूप आहे आणि तो अनेक रंगांमध्ये अस्तित्वात आहे; संपूर्ण जग त्या एकाच व्यक्तीच्या शब्दांनी चालते. ॥४॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੋ ਏਕੁ ਪਛਾਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਲਖਾਵੈਗੋ ॥
गुरु फक्त त्या एकाच अनंत शक्तीवर विश्वास ठेवतात आणि त्यांनाच त्याचे रहस्य माहित असते

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਇ ਮਿਲੈ ਨਿਜ ਮਹਲੀ ਅਨਹਦ ਸਬਦੁ ਬਜਾਵੈਗੋ ॥੫॥
गुरुद्वारे, आत्मा त्याच्या खऱ्या आत्म्याला भेटतो आणि अनहद शब्द त्याच्या अंतरात गुंजत राहतो. ॥५॥

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭ ਸਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਭਾ ਪਾਵੈਗੋ ॥
संपूर्ण विश्वाची निर्मिती करून, देवाने गुरुला सौंदर्य बहाल केले आहे

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਕੋ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਵੈ ਆਇ ਜਾਇ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈਗੋ ॥੬॥
गुरुंना भेटल्याशिवाय देवाची प्राप्ती होऊ शकत नाही, अन्यथा आत्मा जन्म आणि मृत्युच्या चक्रात दुःख भोगतो. ॥६॥

ਅਨੇਕ ਜਨਮ ਵਿਛੁੜੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਵੈਗੋ ॥
हे माझ्या प्रिये! आपण अनेक जन्मांपासून वेगळे आहोत, कृपया दयाळू व्हा आणि आम्हाला गुरुशी पुन्हा जोडा

ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਤ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਮਤਿ ਮਲੀਨ ਬਿਗਸਾਵੈਗੋ ॥੭॥
सच्च्या गुरुंना भेटल्याने परम आनंद मिळतो आणि अशुद्ध बुद्धी देखील फुलते. ॥७॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਜਗਜੀਵਨ ਮੈ ਸਰਧਾ ਨਾਮਿ ਲਗਾਵੈਗੋ ॥
हे प्रभू! माझ्यावर कृपा कर आणि मला त्याच्या नावाचा जप भक्तीने करायला लाव

ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਹੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਰਨਿ ਮਿਲਾਵੈਗੋ ॥੮॥੪॥
नानक म्हणतात की गुरु हेच देव आहेत. गुरु, देव हे एक रूप आहे आणि मी त्यांना खऱ्या गुरुच्या आश्रयाला शोधले आहे. ॥८॥४॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥
कानडा महाला ४ ॥

ਮਨ ਗੁਰਮਤਿ ਚਾਲ ਚਲਾਵੈਗੋ ॥
हे मना! तू गुरूंच्या शिकवणींचे पालन केले पाहिजे.

ਜਿਉ ਮੈਗਲੁ ਮਸਤੁ ਦੀਜੈ ਤਲਿ ਕੁੰਡੇ ਗੁਰ ਅੰਕਸੁ ਸਬਦੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈਗੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ज्याप्रमाणे वेडा हत्ती आरीच्या जोरावर नियंत्रित केला जातो, त्याचप्रमाणे गुरु त्याच्या शब्दांच्या जोरावर तो नियंत्रित करतो. ॥१॥रहाउ॥

ਚਲਤੌ ਚਲੈ ਚਲੈ ਦਹ ਦਹ ਦਿਸਿ ਗੁਰੁ ਰਾਖੈ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਵੈਗੋ ॥
मन दहाही दिशांना दोलायमान होते, पण गुरु ते थांबवतात आणि त्याला देवावर लक्ष केंद्रित करायला लावतात

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਬਦੁ ਦੇਇ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਚੁਆਵੈਗੋ ॥੧॥
सद्गुरु हृदयात वचन देतात आणि मुखात हरिनामाचे अमृत ओततात. ॥१॥

ਬਿਸੀਅਰ ਬਿਸੁ ਭਰੇ ਹੈ ਪੂਰਨ ਗੁਰੁ ਗਰੁੜ ਸਬਦੁ ਮੁਖਿ ਪਾਵੈਗੋ ॥
मायेचा साप इच्छांच्या विषाने भरलेला असतो आणि परिपूर्ण गुरु शब्दांच्या रूपात गरुड मंत्र तोंडात ठेवतात.

ਮਾਇਆ ਭੁਇਅੰਗ ਤਿਸੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ਬਿਖੁ ਝਾਰਿ ਝਾਰਿ ਲਿਵ ਲਾਵੈਗੋ ॥੨॥
त्यानंतर मायेचा साप त्याच्या जवळ येत नाही आणि वासनेचे विष निघून जाते आणि तो देवात लीन होतो.॥२॥

ਸੁਆਨੁ ਲੋਭੁ ਨਗਰ ਮਹਿ ਸਬਲਾ ਗੁਰੁ ਖਿਨ ਮਹਿ ਮਾਰਿ ਕਢਾਵੈਗੋ ॥
लोभाचा कुत्रा देहाच्या शहरात शक्तिशाली असतो, पण गुरु त्याला मारून क्षणार्धात बाहेर फेकून देतात.

ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਧਰਮੁ ਆਨਿ ਰਾਖੇ ਹਰਿ ਨਗਰੀ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵੈਗੋ ॥੩॥
ईश्वराच्या नगरीत सत्य, समाधान, धार्मिकता आणि इतर शुभ गुण स्थापित होतात आणि तेथे परमात्म्याची स्तुती गायली जाते. ॥३॥

ਪੰਕਜ ਮੋਹ ਨਿਘਰਤੁ ਹੈ ਪ੍ਰਾਨੀ ਗੁਰੁ ਨਿਘਰਤ ਕਾਢਿ ਕਢਾਵੈਗੋ ॥
जेव्हा एखादा प्राणी आसक्ती च्या दलदलीत पडतो तेव्हा गुरु त्याला बाहेर काढतात

ਤ੍ਰਾਹਿ ਤ੍ਰਾਹਿ ਸਰਨਿ ਜਨ ਆਏ ਗੁਰੁ ਹਾਥੀ ਦੇ ਨਿਕਲਾਵੈਗੋ ॥੪॥
आत्मे मदतीसाठी ओरडत आश्रयाला येतात आणि गुरु त्यांचा हात पुढे करून त्यांना वाचवतात. ॥४॥

ਸੁਪਨੰਤਰੁ ਸੰਸਾਰੁ ਸਭੁ ਬਾਜੀ ਸਭੁ ਬਾਜੀ ਖੇਲੁ ਖਿਲਾਵੈਗੋ ॥
संपूर्ण जग स्वप्नांचा खेळ आहे आणि देवच आपल्याला जीवनाचा खेळ खेळायला लावतो

ਲਾਹਾ ਨਾਮੁ ਗੁਰਮਤਿ ਲੈ ਚਾਲਹੁ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪੈਧਾ ਜਾਵੈਗੋ ॥੫॥
गुरुंच्या सूचनेनुसार हरिनाम संकीर्तनाचा लाभ घ्या आणि आदराने प्रभूच्या दरबारात जा. ॥५॥

ਹਉਮੈ ਕਰੈ ਕਰਾਵੈ ਹਉਮੈ ਪਾਪ ਕੋਇਲੇ ਆਨਿ ਜਮਾਵੈਗੋ ॥
माणूस अभिमानाने सर्वकाही करतो आणि इतरांना ते करायला लावतो आणि पापांचा कोळसा गोळा करतो

ਆਇਆ ਕਾਲੁ ਦੁਖਦਾਈ ਹੋਏ ਜੋ ਬੀਜੇ ਸੋ ਖਵਲਾਵੈਗੋ ॥੬॥
जेव्हा दुःखद काळ येतो तेव्हा एखाद्याला जे पेरले आहे त्याचे फळ खावे लागते. ॥६॥

ਸੰਤਹੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਸੰਚਹੁ ਲੈ ਖਰਚੁ ਚਲੇ ਪਤਿ ਪਾਵੈਗੋ ॥
हे संतांनो, रामाच्या नावाच्या रूपात संपत्ती गोळा करा; त्याचा वापर करून तुम्हाला आदर मिळेल

ਖਾਇ ਖਰਚਿ ਦੇਵਹਿ ਬਹੁਤੇਰਾ ਹਰਿ ਦੇਦੇ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈਗੋ ॥੭॥
नामाच्या संपत्तीचा तुम्ही जितका जास्त वापर आणि खर्च कराल तितकेच देव तुम्हाला देत राहील आणि तुम्हाला कधीही कशाचीही कमतरता भासणार नाही. ॥ ७॥

ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਨੁ ਹੈ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਧਨੁ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਪਾਵੈਗੋ ॥
रामाच्या नावाची संपत्ती हृदयातच आहे, आणि ही संपत्ती केवळ गुरुच्या शरणातच मिळू शकते

ਨਾਨਕ ਦਇਆ ਦਇਆ ਕਰਿ ਦੀਨੀ ਦੁਖੁ ਦਾਲਦੁ ਭੰਜਿ ਸਮਾਵੈਗੋ ॥੮॥੫॥
देवावर दया दाखवून सर्व दुःख आणि दारिद्र्य दूर झाले आहे. ॥८॥५॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥
कानडा महाला ४ ॥

ਮਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਨਿ ਧਿਆਵੈਗੋ ॥
हे मना! खऱ्या गुरूचा आश्रय घे

ਲੋਹਾ ਹਿਰਨੁ ਹੋਵੈ ਸੰਗਿ ਪਾਰਸ ਗੁਨੁ ਪਾਰਸ ਕੋ ਹੋਇ ਆਵੈਗੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ज्याप्रमाणे तत्वज्ञानाच्या दगडाच्या स्पर्शाने लोखंडाचे सोने होते, त्याचप्रमाणे तत्वज्ञानाच्या दगडाला गुरुच्या रूपात तेच गुण प्राप्त होतात. ॥१॥रहाउ॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਹਾ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਪਾਰਸੁ ਜੋ ਲਾਗੈ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਵੈਗੋ ॥
महान गुरु असा पारस (तत्वज्ञानाचा दगड) आहे की जर कोणी त्यांच्या पायांना स्पर्श केला तर इच्छित परिणाम प्राप्त होतात.

ਜਿਉ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ ਤਰੇ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਾ ਗੁਰੁ ਸੇਵਕ ਪੈਜ ਰਖਾਵੈਗੋ ॥੧॥
ज्याप्रमाणे भक्त प्रल्हाद गुरुंच्या शिकवणीने जगाचा समुद्र पार करतो, त्याचप्रमाणे गुरु आपल्या शिष्यांच्या सन्मानाचे रक्षण करतो. ॥१॥

ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨੁ ਬਚਨੁ ਹੈ ਨੀਕੋ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਵੈਗੋ ॥
सद्‌गुरुंचे शब्द चांगले असतात आणि गुरुंच्या शब्दांपासून अमृत मिळते.

ਜਿਉ ਅੰਬਰੀਕਿ ਅਮਰਾ ਪਦ ਪਾਏ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਖ ਬਚਨ ਧਿਆਵੈਗੋ ॥੨॥
ज्याप्रमाणे अंबरषींनी सद्‌गुरुंच्या वचनांचे ध्यान करून अमर स्थान प्राप्त केले, त्याचप्रमाणे आपणही गुरुंच्या वचनांचे ध्यान करून अमर स्थान प्राप्त करू. ॥२॥

ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਨਿ ਸਰਨਿ ਮਨਿ ਭਾਈ ਸੁਧਾ ਸੁਧਾ ਕਰਿ ਧਿਆਵੈਗੋ ॥
ज्याला सतीगुरुंच्या आश्रयाला राहणे आवडते तो हरिनाम अमृताचे ध्यान करतो.

ਦਇਆਲ ਦੀਨ ਭਏ ਹੈ ਸਤਿਗੁਰ ਹਰਿ ਮਾਰਗੁ ਪੰਥੁ ਦਿਖਾਵੈਗੋ ॥੩॥
सद्‌गुरु गरिबांवर दयाळू असतात आणि त्यांना प्रभूच्या भेटीसाठी मार्गदर्शन करतात. ॥३॥

ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਨਿ ਪਏ ਸੇ ਥਾਪੇ ਤਿਨ ਰਾਖਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਆਵੈਗੋ ॥
जे सद्‌गुरुंचा आश्रय घेतात ते स्थिर असतात आणि प्रभू त्यांचे रक्षण करण्यासाठी येतात.

ਜੇ ਕੋ ਸਰੁ ਸੰਧੈ ਜਨ ਊਪਰਿ ਫਿਰਿ ਉਲਟੋ ਤਿਸੈ ਲਗਾਵੈਗੋ ॥੪॥
जर कोणी भक्तांवर निंदेचा बाण सोडला तर तो त्याच्यावरच उलटा पडेल. ॥४॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਰੁ ਸੇਵਹਿ ਤਿਨ ਦਰਗਹ ਮਾਨੁ ਦਿਵਾਵੈਗੋ ॥
खऱ्या दरबारात देवाची पूजा करणाऱ्यांनाच आदर मिळतो.

ਗੁਰਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਧਿਆਵਹਿ ਹਰਿ ਗਲਿ ਮਿਲਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵੈਗੋ ॥੫॥
जो गुरूच्या उपदेशानुसार भगवंताचे चिंतन करतो तो त्याला आलिंगन देतो. ॥५॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਦੁ ਬੇਦੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਰ ਪਰਚੈ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈਗੋ ॥
गुरूच्या मुखातून निघणारे शब्द म्हणजे वेद आहेत आणि गुरूच्या प्रसन्नतेसाठी, मनुष्य नामाचे ध्यान करतो

ਹਰਿ ਹਰਿ ਰੂਪੁ ਹਰਿ ਰੂਪੋ ਹੋਵੈ ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਪੂਜ ਕਰਾਵੈਗੋ ॥੬॥
हरिची पूजा केल्याने भक्त हरिचे रूप बनतात. हरिची पूजा केल्याने भक्त हरिचे रूप बनतात. ॥६॥

ਸਾਕਤ ਨਰ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਹੀ ਕੀਆ ਤੇ ਬੇਮੁਖ ਹਰਿ ਭਰਮਾਵੈਗੋ ॥
नास्तिक व्यक्ती गुरु स्वीकारत नाही, अशा दिशाभूल झालेल्या व्यक्तीला देव चक्रव्यूहात अडकवून ठेवतो.

ਲੋਭ ਲਹਰਿ ਸੁਆਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਕਰੰਗਿ ਲਗਾਵੈਗੋ ॥੭॥
लोभी कुत्र्याची संगत ठेवून, माया माणसाला मृत प्राण्यासारखे सांगाडा बनवते. ॥७॥

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸਭ ਜਗ ਕਾ ਤਾਰਕੁ ਲਗਿ ਸੰਗਤਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈਗੋ ॥
परमेश्वराचे नाव संपूर्ण जगाचे तारणहार आहे; म्हणून, चांगल्या संगतीत परमेश्वराच्या नावाची पूजा करा.

ਨਾਨਕ ਰਾਖੁ ਰਾਖੁ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਸਤਸੰਗਤਿ ਰਾਖਿ ਸਮਾਵੈਗੋ ॥੮॥੬॥ ਛਕਾ ੧ ॥
नानक प्रार्थना करतात, "हे माझ्या प्रभू! मला संतांच्या संगतीत ठेव." ॥ ८॥ ६॥ सहा शब्दांची बेरीज १॥

Page 1312

ਕਾਨੜਾ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੫
कन्नड छंत महाला ५

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਸੇ ਉਧਰੇ ਜਿਨ ਰਾਮ ਧਿਆਏ ॥
ज्यांनी देवाचे ध्यान केले आहे, ते संसारापासून मुक्त होतात

ਜਤਨ ਮਾਇਆ ਕੇ ਕਾਮਿ ਨ ਆਏ ॥
मायाचे प्रयत्न व्यर्थ

ਰਾਮ ਧਿਆਏ ਸਭਿ ਫਲ ਪਾਏ ਧਨਿ ਧੰਨਿ ਤੇ ਬਡਭਾਗੀਆ ॥
जे देवाचे ध्यान करतात त्यांना सर्व फळे मिळतात; असे लोक धन्य आणि भाग्यवान असतात

ਸਤਸੰਗਿ ਜਾਗੇ ਨਾਮਿ ਲਾਗੇ ਏਕ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਗੀਆ ॥
ते सत्संगात लक्षपूर्वक राहतात आणि नामजपात गुंतलेले राहतात आणि त्यांची भक्ती केवळ एकाच देवावर केंद्रित असते

ਤਜਿ ਮਾਨ ਮੋਹ ਬਿਕਾਰ ਸਾਧੂ ਲਗਿ ਤਰਉ ਤਿਨ ਕੈ ਪਾਏ ॥
अभिमान, आसक्ती आणि दुर्गुणांचा त्याग करून, संतांच्या चरणी सामील व्हा आणि मोक्ष मिळवा

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਸੁਆਮੀ ਬਡਭਾਗਿ ਦਰਸਨੁ ਪਾਏ ॥੧॥
नानक प्रार्थना करतात की फक्त भाग्यवानांनाच तुमच्या आश्रयाला भेटता येईल, हे प्रभू. ॥१॥

ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਨਿਤ ਭਜਹ ਨਾਰਾਇਣ ॥
संतांमध्ये सामील व्हा आणि दररोज परमेश्वराची पूजा करा

ਰਸਕਿ ਰਸਕਿ ਸੁਆਮੀ ਗੁਣ ਗਾਇਣ ॥
मोठ्या आनंदाने आणि आनंदाने परमेश्वराची स्तुती करा

ਗੁਣ ਗਾਇ ਜੀਵਹ ਹਰਿ ਅਮਿਉ ਪੀਵਹ ਜਨਮ ਮਰਣਾ ਭਾਗਏ ॥
हरीची स्तुती गाऊन आणि त्याच्या नावाचे अमृत पिऊन, जीवन मिळवा आणि अशा प्रकारे जन्म-मृत्यूच्या चक्रातून मुक्त व्हा

ਸਤਸੰਗਿ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ਬਹੁੜਿ ਦੂਖੁ ਨ ਲਾਗਏ ॥
सत्संगात असताना भगवंताचे चिंतन केल्याने दुःख होत नाही

ਕਰਿ ਦਇਆ ਦਾਤੇ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ਸੰਤ ਸੇਵ ਕਮਾਇਣ ॥
हे दाता! सर्वोच्च देवा, दया कर आणि मला संतांच्या सेवेत मग्न ठेव

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਜਨ ਧੂਰਿ ਬਾਂਛਹਿ ਹਰਿ ਦਰਸਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਣ ॥੨॥
नानक प्रार्थना करतात की हे प्रभू! मला फक्त भक्तांच्या चरणांची धूळ हवी आहे आणि तुला पाहून मी एका नैसर्गिक अवस्थेत लीन होतो.॥२॥

ਸਗਲੇ ਜੰਤ ਭਜਹੁ ਗੋਪਾਲੈ ॥
सर्व प्राणी परमेश्वराची पूजा करतात.

ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਪੂਰਨ ਘਾਲੈ ॥
यामुळे जप, तप, संयम इत्यादी सर्व कर्मे पूर्ण होतात

ਨਿਤ ਭਜਹੁ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਸਬਾਇਆ ॥
म्हणून, सर्वज्ञ परमेश्वराची दररोज पूजा करा, तरच तुमचे जीवन यशस्वी होईल

ਗੋਬਿਦੁ ਗਾਈਐ ਨਿਤ ਧਿਆਈਐ ਪਰਵਾਣੁ ਸੋਈ ਆਇਆ ॥
जे लोक देवाचे गुणगान गातात आणि त्याच्या विचारांमध्ये मग्न राहतात, अशा लोकांचा जन्म यशस्वी होतो.

ਜਪ ਤਾਪ ਸੰਜਮ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਿਰੰਜਨ ਗੋਬਿੰਦ ਧਨੁ ਸੰਗਿ ਚਾਲੈ ॥
जप, तप आणि संयम हे भ्रमाच्या पलीकडे असलेले देव आहेत आणि केवळ परमेश्वराच्या नामाचे धन आपल्यासोबत जाते

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਕਰਿ ਦਇਆ ਦੀਜੈ ਹਰਿ ਰਤਨੁ ਬਾਧਉ ਪਾਲੈ ॥੩॥
नानक विनंती करतात, हे प्रभू, कृपया माझ्यासोबत नामाचे रत्न बांधा. ॥३॥

ਮੰਗਲਚਾਰ ਚੋਜ ਆਨੰਦਾ ॥
आनंदाची गाणी गायली जात आहेत

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮਿਲੇ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥
ते आनंद आणि आश्चर्य बनले आहे; तुमच्या कृपेने मला परम आनंद मिळाला आहे, प्रभु.

ਪ੍ਰਭ ਮਿਲੇ ਸੁਆਮੀ ਸੁਖਹਗਾਮੀ ਇਛ ਮਨ ਕੀ ਪੁੰਨੀਆ ॥
मला आनंद देणारा परमेश्वर सापडला आहे, माझ्या मनाची इच्छा पूर्ण झाली आहे

ਬਜੀ ਬਧਾਈ ਸਹਜੇ ਸਮਾਈ ਬਹੁੜਿ ਦੂਖਿ ਨ ਰੁੰਨੀਆ ॥
आता सर्वत्र आनंद आहे, मला नैसर्गिक आनंद मिळाला आहे आणि मला आता कोणतेही दुःख वाटत नाही.

ਲੇ ਕੰਠਿ ਲਾਏ ਸੁਖ ਦਿਖਾਏ ਬਿਕਾਰ ਬਿਨਸੇ ਮੰਦਾ ॥
जेव्हा कोणी मला मिठी मारतो आणि मला भेटतो तेव्हाच आनंद मिळतो आणि सर्व वाईट आणि पापे दूर होतात.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਮਿਲੇ ਸੁਆਮੀ ਪੁਰਖ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥੪॥੧॥
नानक प्रार्थना करतात की त्यांना परम आनंदी स्वामी सापडला आहे. ॥४॥१॥

ਕਾਨੜੇ ਕੀ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੪ ਮੂਸੇ ਕੀ ਵਾਰ ਕੀ ਧੁਨੀ
कन्नडचे युद्ध महाला ४ मुसेजचे युद्ध धुनी

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥
श्लोक महला ४ ॥

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹਰਿ ਗੁਰਮਤਿ ਰਖੁ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥
परमेश्वराचे नाव हे आनंदाचे निवासस्थान आहे. गुरूंच्या शिकवणीनुसार ते तुमच्या हृदयात ठेवा.

ਦਾਸਨ ਦਾਸਾ ਹੋਇ ਰਹੁ ਹਉਮੈ ਬਿਖਿਆ ਮਾਰਿ ॥
जो अहंकार आणि सांसारिक इच्छांना मारतो आणि गुलामांचा गुलाम म्हणून जगतो.

ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਜੀਤਿਆ ਕਦੇ ਨ ਆਵੈ ਹਾਰਿ ॥
जो जन्मावर विजय मिळवतो आणि कधीही पराभूत होत नाही.

ਧਨੁ ਧਨੁ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਸਾਰਿ ॥੧॥
हे नानक! जे गुरूंच्या शिकवणीनुसार देवाचे ध्यान करतात ते भाग्यवान आहेत. ॥१॥

ਮਃ ੪ ॥
महाला ४॥

ਗੋਵਿੰਦੁ ਗੋਵਿਦੁ ਗੋਵਿਦੁ ਹਰਿ ਗੋਵਿਦੁ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ॥
देव जगाचा रक्षक आहे, तो सद्गुणांचा भांडार आहे, त्याचे गुणगान करा.

ਗੋਵਿਦੁ ਗੋਵਿਦੁ ਗੁਰਮਤਿ ਧਿਆਈਐ ਤਾਂ ਦਰਗਹ ਪਾਈਐ ਮਾਨੁ ॥
जर तुम्ही गुरूंच्या शिकवणीनुसार देवाची पूजा केली तरच तुम्हाला दरबारात आदर मिळू शकेल

Page 1313

ਗੋਵਿਦੁ ਗੋਵਿਦੁ ਗੋਵਿਦੁ ਜਪਿ ਮੁਖੁ ਊਜਲਾ ਪਰਧਾਨੁ ॥
देवाचे नाव घेतल्याने चेहरा तेजस्वी होतो आणि तो सर्वात महत्वाचा मानला जातो

ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ਹਰਿ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ॥੨॥
हे नानक! गुरु हे देवाचे रूप आहेत, ज्यांच्या भेटीने हरिनाम प्राप्त होतो. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਤੂੰ ਆਪੇ ਹੀ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕੋ ਤੂ ਆਪੇ ਹੀ ਜੁਗ ਜੋਗੀਆ ॥
हे परमप्रभू! तुम्ही स्वतः सिद्ध आणि साधक आहात आणि तुम्ही स्वतः योगाचा अभ्यास करणारा योगी आहात.

ਤੂ ਆਪੇ ਹੀ ਰਸ ਰਸੀਅੜਾ ਤੂ ਆਪੇ ਹੀ ਭੋਗ ਭੋਗੀਆ ॥
तू स्वतः रसाचा पारखी आहेस आणि तू स्वतःच भोक्ता आहेस.

ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਤੂ ਆਪੇ ਕਰਹਿ ਸੁ ਹੋਗੀਆ ॥
तुम्ही स्वतः सक्रिय आहात आणि तुम्ही जे काही करता ते घडते

ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਤਿਗੁਰ ਧੰਨੁ ਧਨੋੁ ਧੰਨ ਧੰਨ ਧਨੋ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਬੁਲਗ ਬੁਲੋਗੀਆ ॥
धन्य आहे सद्गुरुंचा खरा सहवास जिथे जिज्ञासू लोक एकत्र येतात आणि सर्वशक्तिमान देवाची स्तुती करतात

ਸਭਿ ਕਹਹੁ ਮੁਖਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰਿ ਬੋਲਤ ਸਭਿ ਪਾਪ ਲਹੋਗੀਆ ॥੧॥
सर्वांनी मुखाने हरी हरे हरी हरे हरे हरी म्हणा सर्व पापे दूर होतील. सर्वांनी मुखाने हरी हरी म्हणा, हरीची स्तुती करा, सर्व पापे दूर होतील. ॥१॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥
श्लोक महला ४ ॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਕੋਇ ॥
देवाचे नाव मोजक्याच लोकांना सापडते

ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਨਾਸੁ ਹੋਇ ਦੁਰਮਤਿ ਕਢੈ ਧੋਇ ॥
हे अहंकार आणि आसक्ती नष्ट करते आणि वाईट विचारांना शुद्ध करते

ਨਾਨਕ ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਣ ਉਚਰੈ ਜਿਨ ਕਉ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇ ॥੧॥
हे नानक! ज्यांच्या नशिबात ते लिहिले आहे, ते दिवसरात्र देवाचे गुणगान गातात. ॥१॥

ਮਃ ੪ ॥
महाला ४ ॥

ਹਰਿ ਆਪੇ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਹਰਿ ਆਪੇ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥
देव स्वतः दयेचे निवासस्थान आहे; या जगात जे काही घडते ते त्याच्या इच्छेनुसार घडते

ਹਰਿ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਹਰਿ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥
तो स्वतः प्रत्येक गोष्टीत सक्रिय आहे आणि त्याच्यासारखा दुसरा कोणी नाही

ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀਐ ਜੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥
परमेश्वर जे इच्छितो ते घडते आणि परमेश्वर जे करतो ते या जगात घडते

ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈਆ ਬੇਅੰਤੁ ਪ੍ਰਭੂ ਹਰਿ ਸੋਇ ॥
भगवान अनंत आहेत आणि कोणीही त्यांची किंमत करू शकत नाही

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸਾਲਾਹਿਆ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਇ ॥੨॥
हे नानक! गुरुद्वारे देवाची स्तुती करा, आणि शरीर आणि मन थंड होतात. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਸਭ ਜੋਤਿ ਤੇਰੀ ਜਗਜੀਵਨਾ ਤੂ ਘਟਿ ਘਟਿ ਹਰਿ ਰੰਗ ਰੰਗਨਾ ॥
हे जगाच्या जीवना! तुझा प्रकाश सर्वांमध्ये आहे. तू प्रत्येक हृदयात आहेस आणि तूच प्रत्येक रंगात रंग भरणारा आहेस.

ਸਭਿ ਧਿਆਵਹਿ ਤੁਧੁ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮਾ ਤੂ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪੁਰਖ ਨਿਰੰਜਨਾ ॥
सर्वजण तुझे ध्यान करतात, हे माझ्या प्रिये! तू शाश्वत रूप आहेस आणि मायेच्या अंधारापासून मुक्त आहेस.

ਇਕੁ ਦਾਤਾ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਭਿਖਾਰੀਆ ਹਰਿ ਜਾਚਹਿ ਸਭ ਮੰਗ ਮੰਗਨਾ ॥
तूच एकमेव देणारा आहेस. संपूर्ण जग भिकारी आहे. प्रत्येकजण तुलाच मागत राहतो.

ਸੇਵਕੁ ਠਾਕੁਰੁ ਸਭੁ ਤੂਹੈ ਤੂਹੈ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਚੰਗ ਚੰਗਨਾ ॥
तुम्ही स्वामी आणि सेवक आहात, आणि तुम्हीच आहात जो गुरूंच्या शिकवणीमुळे चांगला दिसतो.

ਸਭਿ ਕਹਹੁ ਮੁਖਹੁ ਰਿਖੀਕੇਸੁ ਹਰੇ ਰਿਖੀਕੇਸੁ ਹਰੇ ਜਿਤੁ ਪਾਵਹਿ ਸਭ ਫਲ ਫਲਨਾ ॥੨॥
सर्व मुखांना सांगा की रिखिकेसु हरे रिखिकेसु हरे आहे; ज्याच्याकडून तुम्हाला सर्व फळे मिळतील. ॥२॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥
श्लोक महला ४ ॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਮਨ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥
हे मना! परमात्म्याचे ध्यान कर, असे केल्याने तुला प्रभूच्या दरबारात आदर मिळतो

ਜੋ ਇਛਹਿ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਇਸੀ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਲਗੈ ਧਿਆਨੁ ॥
जेव्हा एखादी व्यक्ती गुरुंच्या शब्दांवर लक्ष केंद्रित करते, तेव्हा त्याला जे काही हवे असते तेच फळ मिळते

ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਸਭਿ ਕਟੀਅਹਿ ਹਉਮੈ ਚੁਕੈ ਗੁਮਾਨੁ ॥
किल्वीची सर्व पापे कापली जातात आणि अहंकाराचा अभिमान दूर होतो

ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਮਲੁ ਵਿਗਸਿਆ ਸਭੁ ਆਤਮ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਨੁ ॥
हृदयाचे कमळ गुरुद्वारे फुलते आणि आतून ब्रह्मत्वाची ओळख होते

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਪ੍ਰਭ ਜਨ ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥੧॥
नानकांची विनंती आहे, हे परमेश्वरा! तुझ्या भक्तांवर कृपा कर म्हणजे ते तुझे नामस्मरण करीत राहोत ॥१॥

ਮਃ ੪ ॥
महाला ४ ॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਵਿਤੁ ਹੈ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥
परमात्माचे नाव पवित्र आहे आणि त्याच्या नावाचा जप केल्याने सर्व दुःख दूर होतात

ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਆਇ ॥
ज्यांच्यासाठी ते त्यांच्या नशिबात लिहिले आहे, त्यांच्या हृदयात ते येऊन स्थायिक झाले आहे.

ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੋ ਚਲੈ ਤਿਨ ਦਾਲਦੁ ਦੁਖੁ ਲਹਿ ਜਾਇ ॥
जे सतिगुरुंच्या प्रसन्नतेचे पालन करतात ते दुःख आणि दारिद्र्यातून मुक्त होतात

ਆਪਣੈ ਭਾਣੈ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਜਨ ਵੇਖਹੁ ਮਨਿ ਪਤੀਆਇ ॥
हे जगाच्या लोकांनो, तुमच्या मनात विचार करा आणि चिंतन करा, कोणीही स्वतःच्या इच्छेने देवाला शोधू शकत नाही

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸਨ ਦਾਸੁ ਹੈ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਲਾਗੇ ਪਾਇ ॥੨॥
नानक हा सत्गुरूंच्या चरणी तल्लीन झालेल्या दासांचा दास आहे. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਤੂੰ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਭਰਪੂਰੁ ਹਹਿ ਕਰਤੇ ਸਭ ਤੇਰੀ ਬਣਤ ਬਣਾਵਣੀ ॥
हे देवा! तू सर्वत्र उपस्थित आहेस, हे संपूर्ण जग तुझ्यामुळे निर्माण झाले आहे

ਰੰਗ ਪਰੰਗ ਸਿਸਟਿ ਸਭ ਸਾਜੀ ਬਹੁ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਭਾਂਤਿ ਉਪਾਵਣੀ ॥
तू जगाला अनेक रंगांनी निर्माण केले आहेस आणि अनेक प्रकारच्या प्राण्यांना जन्म दिला आहेस

ਸਭ ਤੇਰੀ ਜੋਤਿ ਜੋਤੀ ਵਿਚਿ ਵਰਤਹਿ ਗੁਰਮਤੀ ਤੁਧੈ ਲਾਵਣੀ ॥
तुमचा प्रकाश सर्वांमध्ये कार्यरत आहे आणि तुम्ही गुरूच्या शिकवणीनुसार जीवांचे विसर्जन करता

ਜਿਨ ਹੋਹਿ ਦਇਆਲੁ ਤਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਹਿ ਮੁਖਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸਮਝਾਵਣੀ ॥
तो ज्यांच्यावर सद्गुरुंची कृपा आहे त्यांना एकत्र करतो आणि गुरुद्वारे त्यांना परम सत्याचे रहस्य समजावून सांगतो

ਸਭਿ ਬੋਲਹੁ ਰਾਮ ਰਮੋ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਰਮੋ ਜਿਤੁ ਦਾਲਦੁ ਦੁਖ ਭੁਖ ਸਭ ਲਹਿ ਜਾਵਣੀ ॥੩॥
सर्वांनी रामाची पूजा करावी, असे केल्याने सर्व दुःख, भूक आणि दारिद्र्य दूर होईल. ॥ ३॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥
श्लोक महला ४ ॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮ ਰਸੁ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥
परमात्म्याचे नाव हे अमृतसमान आणि मधुर रस आहे, हरिनाम अमृत हृदयात ठेवा

ਵਿਚਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਵਰਤਦਾ ਬੁਝਹੁ ਸਬਦ ਵੀਚਾਰਿ ॥
शब्दांवर चिंतन केल्याने, परमेश्वर देवाच्या सहवासात सक्रिय आहे हे समजते

ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਬਿਖੁ ਹਉਮੈ ਕਢੀ ਮਾਰਿ ॥
जर मनात देवाचे नाम ध्यान केले तर अहंकाराचे विष निघून जाते

ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ਤਿਨ ਜੂਐ ਜਨਮੁ ਸਭੁ ਹਾਰਿ ॥
जो हरीच्या नावाचे ध्यान करत नाही तो आपले संपूर्ण आयुष्य जुगारात गमावतो

ਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਹਰਿ ਚੇਤਾਇਆ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥
गुरूच्या प्रसन्नतेने भगवंताचे चिंतन होते आणि हृदयात हरिनामाची स्थापना होते

ਜਨ ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਤਿਤੁ ਸਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥੧॥
नानक म्हणतात की खऱ्या दरबारात फक्त तेच चेहरे तेजस्वी आहेत. ॥१॥

ਮਃ ੪ ॥
महाला ४ ॥

ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਉਤਮੁ ਨਾਮੁ ਹੈ ਵਿਚਿ ਕਲਿਜੁਗ ਕਰਣੀ ਸਾਰੁ ॥
कलियुगात, देवाचे गुणगान करणे हे सर्वोत्तम कर्म आहे

ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਕੀਰਤਿ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਉਰਿ ਹਾਰੁ ॥
गुरूंच्या शिकवणीचे पालन केल्याने हरिच्या नावाची स्तुती होते आणि परमेश्वर हृदयात वास करतो

ਵਡਭਾਗੀ ਜਿਨ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ ਸਉਪਿਆ ਹਰਿ ਭੰਡਾਰੁ ॥
ज्यांनी परमात्म्याचे ध्यान केले आहे ते भाग्यवान आहेत; त्यांना हरीच्या भक्तीचा खजिना सोपवण्यात आला आहे

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜਿ ਕਰਮ ਕਮਾਵਣੇ ਨਿਤ ਹਉਮੈ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥
प्रभूचे नाव न घेता केलेल्या कर्मांमुळे दररोज अहंकाराचा नाश होतो

ਜਲਿ ਹਸਤੀ ਮਲਿ ਨਾਵਾਲੀਐ ਸਿਰਿ ਭੀ ਫਿਰਿ ਪਾਵੈ ਛਾਰੁ ॥
हे म्हणजे हत्तीला पाण्यात आंघोळ घातल्यासारखे आहे, तरीही तो त्याच्या डोक्यावर धूळ ठेवतो

ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਇਆ ਕਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਏਕੰਕਾਰੁ ॥
हे देवा! माझ्या मनाचा ओंकार माझ्या मनात स्थिरावण्यासाठी मला सतगुरूंशी जोडून दे

ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਣਿ ਹਰਿ ਮੰਨਿਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਜੈਕਾਰੁ ॥੨॥
ज्यांनी गुरूंकडून देवाच्या नामाचा जप ऐकला आहे आणि त्याचे ध्यान केले आहे, त्यांची स्तुती केली जाते. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਵਖਰੁ ਹੈ ਊਤਮੁ ਹਰਿ ਨਾਇਕੁ ਪੁਰਖੁ ਹਮਾਰਾ ॥
रामाचे नाव हे सर्वोत्तम आहे आणि संपूर्ण विश्वाचा नायक, देव आपला स्वामी आहे

ਹਰਿ ਖੇਲੁ ਕੀਆ ਹਰਿ ਆਪੇ ਵਰਤੈ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਕੀਆ ਵਣਜਾਰਾ ॥
हे जग म्हणजे देवाने निर्माण केलेला एक देखावा आहे; तो स्वतः सक्रिय आहे आणि त्याने संपूर्ण जगाला व्यापारी बनवले आहे

ਸਭ ਜੋਤਿ ਤੇਰੀ ਜੋਤੀ ਵਿਚਿ ਕਰਤੇ ਸਭੁ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਪਾਸਾਰਾ ॥
हे कर्ता पुरूष! तुझा प्रकाश सर्वांमध्ये आहे आणि तुझे खरे स्वरूप सर्वत्र पसरलेले आहे

ਸਭਿ ਧਿਆਵਹਿ ਤੁਧੁ ਸਫਲ ਸੇ ਗਾਵਹਿ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥
हे निराकार! सर्वजण तुमचे ध्यान करतात, गुरु, आणि तुमच्या मतानुसार तुमच्या गुणांचे भाषांतर करून त्यांचे जीवन यशस्वी करा.

ਸਭਿ ਚਵਹੁ ਮੁਖਹੁ ਜਗੰਨਾਥੁ ਜਗੰਨਾਥੁ ਜਗਜੀਵਨੋ ਜਿਤੁ ਭਵਜਲ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਾ ॥੪॥
हे भक्तांनो! तुमच्या सर्व मुखाने देवाची स्तुती करा. तो जगाचा स्वामी आहे, जगाचा जीवन आहे, तोच जगाचा सागर पार करू शकतो. ॥४॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥
श्लोक महला ४॥

ਹਮਰੀ ਜਿਹਬਾ ਏਕ ਪ੍ਰਭ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਅਗਮ ਅਥਾਹ ॥
हे प्रभू! आमची जीभ एकच आहे पण तुझे गुण दुर्गम आणि अनंत आहेत

ਹਮ ਕਿਉ ਕਰਿ ਜਪਹ ਇਆਣਿਆ ਹਰਿ ਤੁਮ ਵਡ ਅਗਮ ਅਗਾਹ ॥
आपण अज्ञानी लोक तुझे नाव कसे जपू शकतो, तू महान, दुर्गम आणि अनंत आहेस

ਹਰਿ ਦੇਹੁ ਪ੍ਰਭੂ ਮਤਿ ਊਤਮਾ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਪਗਿ ਪਾਹ ॥
हे प्रभू! आम्हाला चांगली बुद्धी दे आणि आम्हाला गुरुंच्या चरणी ठेव

ਸਤਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਪ੍ਰਭ ਹਮ ਪਾਪੀ ਸੰਗਿ ਤਰਾਹ ॥
धार्मिक संगतीत सामील व्हा आणि पाप्यांना संगतीने मार्ग दाखवूया

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਬਖਸਿ ਲੈਹੁ ਹਰਿ ਤੁਠੈ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਹ ॥
हे प्रभू! माझ्या सेवक नानकला क्षमा कर; मी तुला तुझ्या प्रसन्नतेत एकत्रित करीन

ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਸੁਣਿ ਬੇਨਤੀ ਹਮ ਪਾਪੀ ਕਿਰਮ ਤਰਾਹ ॥੧॥
हे हरि! आमची विनंती ऐक; पापी कीटकांनो, आम्हाला समुद्र पार करण्यास मदत करा. ॥१॥

ਮਃ ੪ ॥
महाला ४. ॥

ਹਰਿ ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਗਜੀਵਨਾ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਦਇਆਲੁ ॥
हे श्रीहरी! कृपया मला गुरूंशी जोडून टाका

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਹਰਿ ਹਮ ਭਾਈਆ ਹਰਿ ਹੋਆ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾਲੁ ॥
गुरुची सेवा करणे ही हरीची सेवा आहे, आपण भाऊ आहोत, हरीने आपल्यावर दया केली आहे.

ਸਭ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਵਿਸਰੀ ਮਨਿ ਚੂਕਾ ਆਲ ਜੰਜਾਲੁ ॥
ज्याद्वारे सर्व आशा आणि इच्छा विसरल्या गेल्या आहेत आणि मन जगाच्या बंधनातून मुक्त झाले आहे

ਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਹਮ ਕੀਏ ਸਬਦਿ ਨਿਹਾਲੁ ॥
गुरुवर प्रसन्न होऊन, हरीच्या नावाने मला बळ दिले आणि शब्दांद्वारे मला आनंद दिला

ਜਨ ਨਾਨਕਿ ਅਤੁਟੁ ਧਨੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਧਨੁ ਮਾਲੁ ॥੨॥
दास नानक यांनी हरि नावाची शाश्वत संपत्ती प्राप्त केली आहे. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਹਰਿ ਤੁਮ੍ ਵਡ ਵਡੇ ਵਡੇ ਵਡ ਊਚੇ ਸਭ ਊਪਰਿ ਵਡੇ ਵਡੌਨਾ ॥
हे हरी! तू फार महान, श्रेष्ठ, श्रेष्ठ, श्रेष्ठ आणि श्रेष्ठ आहेस

ਜੋ ਧਿਆਵਹਿ ਹਰਿ ਅਪਰੰਪਰੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ਹਰੇ ਤੇ ਹੋਨਾ ॥
जे अतुलनीय हरीचे चिंतन करतात ते त्याचे ध्यान करून त्याचे रूप बनतात

ਜੋ ਗਾਵਹਿ ਸੁਣਹਿ ਤੇਰਾ ਜਸੁ ਸੁਆਮੀ ਤਿਨ ਕਾਟੇ ਪਾਪ ਕਟੋਨਾ ॥
हे प्रभो! जे लोक तुझी स्तुती गातात किंवा ऐकतात, त्यांची सर्व पापे नष्ट होतात

ਤੁਮ ਜੈਸੇ ਹਰਿ ਪੁਰਖ ਜਾਨੇ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਮੁਖਿ ਵਡ ਵਡ ਭਾਗ ਵਡੋਨਾ ॥
ज्याने गुरुंच्या शिकवणीद्वारे हरीप्रमाणे हरिभक्ती स्वीकारली आहे तो महान आणि भाग्यवान आहे

ਸਭਿ ਧਿਆਵਹੁ ਆਦਿ ਸਤੇ ਜੁਗਾਦਿ ਸਤੇ ਪਰਤਖਿ ਸਤੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਤੇ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸੁ ਦਸੋਨਾ ॥੫॥
प्रत्येकजण हरीचे ध्यान करतो, तोच सत्याचे खरे रूप आहे, तोच प्रत्येक युगात सत्य आहे, तोच आता सत्य आहे आणि नेहमीच सत्य राहील. दास नानक हे त्यांच्या दासांचे दास आहेत. ॥५॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥
श्लोक महला ४ ॥

ਹਮਰੇ ਹਰਿ ਜਗਜੀਵਨਾ ਹਰਿ ਜਪਿਓ ਹਰਿ ਗੁਰ ਮੰਤ ॥
हरि हे जगाचे जीवन आहे, हरि हा गुरुंचा हरिनाम मंत्र आहे, म्हणून आम्ही तोच जप केला

ਹਰਿ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਅਗਮੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਆਇ ਅਚਿੰਤ ॥
तो मन, वाणी आणि इंद्रियांच्या पलीकडे आहे आणि तो नैसर्गिकरित्या आढळतो

ਹਰਿ ਆਪੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਵਰਤਦਾ ਹਰਿ ਆਪੇ ਆਪਿ ਬਿਅੰਤ ॥
तो सर्व शरीरात उपस्थित आहे आणि तो अनंत आहे

ਹਰਿ ਆਪੇ ਸਭ ਰਸ ਭੋਗਦਾ ਹਰਿ ਆਪੇ ਕਵਲਾ ਕੰਤ ॥
तो कमलापती सर्व चवींचा आस्वाद घेतो.

ਹਰਿ ਆਪੇ ਭਿਖਿਆ ਪਾਇਦਾ ਸਭ ਸਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ਜੀਅ ਜੰਤ ॥
तो संपूर्ण सृष्टीची उत्पत्ती करून सर्व प्राणिमात्रांचे पालनपोषण करतो.

ਹਰਿ ਦੇਵਹੁ ਦਾਨੁ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭ ਹਰਿ ਮਾਂਗਹਿ ਹਰਿ ਜਨ ਸੰਤ ॥
हे दयाळू परमेश्वरा, मला भक्तांचे नाव दे

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਆਇ ਮਿਲੁ ਹਮ ਗਾਵਹ ਹਰਿ ਗੁਣ ਛੰਤ ॥੧॥
हे नानकच्या स्वामी! मला तुझे दर्शन दे, मी फक्त तुझेच स्तुती गातो ॥१॥

ਮਃ ੪ ॥
महाला ४ ॥

ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਜਣੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮੁ ਸਰੀਰਿ ॥
हे पूज्य प्रभू! तुझे नाव माझ्या हृदयात आणि शरीरात स्थायिक झाले आहे

ਸਭਿ ਆਸਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੂਰੀਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੁਣਿ ਹਰਿ ਧੀਰ ॥੨॥
गुरुंनी सर्व आशा पूर्ण केल्या आहेत आणि हरीचा महिमा ऐकून नानक धीर धरला आहे. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਹਰਿ ਊਤਮੁ ਹਰਿਆ ਨਾਮੁ ਹੈ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਮਉਲਾ ॥
हरिनाम सर्वश्रेष्ठ आहे तो परम दिव्य आणि नित्य नवीन आहे.

ਜੋ ਜਪਦੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ਤਿਨ ਸੇਵੇ ਚਰਨ ਨਿਤ ਕਉਲਾ ॥
जो कोणी रात्रंदिवस हरीचा जप करतो, माया दररोज त्यांच्या चरणांची सेवा करते.

ਨਿਤ ਸਾਰਿ ਸਮਾਲ੍ਹੇ ਸਭ ਜੀਅ ਜੰਤ ਹਰਿ ਵਸੈ ਨਿਕਟਿ ਸਭ ਜਉਲਾ ॥
देव दररोज सर्व प्राण्यांची काळजी घेतो आणि तो त्या सर्वांजवळ राहतो

ਸੋ ਬੂਝੈ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਇਸੀ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸਉਲਾ ॥
त्याचे रहस्य ज्याला तो स्वतः समजावून सांगतो आणि ज्याच्यावर सद्‌गुरूंचे आशीर्वाद असतात त्यालाच ते समजते

ਸਭਿ ਗਾਵਹੁ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਹਰੇ ਗੋਵਿੰਦ ਹਰੇ ਗੋਵਿੰਦ ਹਰੇ ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਗੁਣੀ ਸਮਉਲਾ ॥੬॥
सर्वजण गोविंदाचे गुण गातात, हरे गोविंद, हरे गोविंद, हरे, सद्‌गुणी समौलाचे गुण गातात. देवाचे सर्व गुण गा आणि त्याचे गुणगान करून सद्‌गुणी बना. ॥६॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥
श्लोक महला ४ ॥

ਸੁਤਿਆ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਚੇਤਿ ਮਨਿ ਹਰਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਧਿ ਸਮਾਇ ॥
हे अज्ञानी मन! परमेश्वराचे ध्यान कर आणि नैसर्गिक ध्यानात मग्न राहा

ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚਾਉ ਮਨਿ ਗੁਰੁ ਤੁਠਾ ਮੇਲੇ ਮਾਇ ॥੧॥
नानकांना परमेश्वराला भेटण्याची इच्छा आहे आणि गुरु त्यांना त्यांच्याशी जोडण्यास प्रसन्न आहेत. ॥ १ ॥

ਮਃ ੪ ॥
महाला ४ ॥

ਹਰਿ ਇਕਸੁ ਸੇਤੀ ਪਿਰਹੜੀ ਹਰਿ ਇਕੋ ਮੇਰੈ ਚਿਤਿ ॥
मी फक्त परमेश्वरावर प्रेम करतो; तोच माझ्या हृदयात राहतो

ਜਨ ਨਾਨਕ ਇਕੁ ਅਧਾਰੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਇਕਸ ਤੇ ਗਤਿ ਪਤਿ ॥੨॥
नानक म्हणतात की परमेश्वर हाच एकमेव आश्रय आहे ज्यापासून मुक्ती, सन्मान आणि प्रतिष्ठा प्राप्त होते. ॥ २॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਪੰਚੇ ਸਬਦ ਵਜੇ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਵਡਭਾਗੀ ਅਨਹਦੁ ਵਜਿਆ ॥
गुरूंच्या शिकवणीतून आलेले पाच शब्द, अनाहत ध्वनी सौभाग्याचा प्रतिध्वनी करत होते

ਆਨਦ ਮੂਲੁ ਰਾਮੁ ਸਭੁ ਦੇਖਿਆ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਗੋਵਿਦੁ ਗਜਿਆ ॥
आनंदाचे मूळ, देव, सर्वत्र दिसतो आणि तो गुरुंच्या शब्दांनी प्रकट झाला आहे

ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਵੇਸੁ ਹਰਿ ਏਕੋ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਭਜਿਆ ॥
प्रत्येक युगात, तो एकटाच असतो आणि गुरूंच्या शिकवणीनुसार त्याने परमेश्वराची उपासना केली आहे

ਹਰਿ ਦੇਵਹੁ ਦਾਨੁ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭ ਜਨ ਰਾਖਹੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਲਜਿਆ ॥
हे प्रभू! दयाळू हो आणि नामाचे दान दे आणि भक्तांचा मान राख

ਸਭਿ ਧੰਨੁ ਕਹਹੁ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਪੜਦਾ ਕਜਿਆ ॥੭॥
सर्वजण म्हणतात, धन्य आहेत गुरु, धन्य आहेत सद्गुरु, त्यांना भेटून आमचे दोष झाकले गेले आहेत. ॥ ७॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ॥
श्लोक महला ४ ॥

ਭਗਤਿ ਸਰੋਵਰੁ ਉਛਲੈ ਸੁਭਰ ਭਰੇ ਵਹੰਨਿ ॥
भक्तीचा तळागाळ उड्या मारत आहे आणि भक्त पूर्ण तळ्यात वाहत आहेत

ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੰਨਿਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਵਡ ਭਾਗ ਲਹੰਨਿ ॥੧॥
हे नानक! ज्यांनी सद्गुरुंचे ध्यान केले आहे ते भाग्यवान आहेत. ॥१॥

ਮਃ ੪ ॥
महाला ४ ॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਅਸੰਖ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਹਿ ॥
देवाची नावे असंख्य आहेत; त्याचे गुण वर्णन करता येत नाहीत.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਗਮੁ ਅਗਾਧਿ ਹਰਿ ਜਨ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਮਿਲਹਿ ਮਿਲਾਹਿ ॥
तो दुर्गम आणि अनंत आहे आणि कोणत्या मार्गाने कोणी परमेश्वराशी एकरूप होऊ शकतो?

ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਜਪਤ ਜਪੰਤ ਜਨ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇ ॥
जे लोक देवाचे गुणगान करतात ते त्याचे महत्त्व थोडेसेही मोजू शकत नाहीत

ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਅਗਮ ਪ੍ਰਭ ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਲੈਹੁ ਲੜਿ ਲਾਇ ॥੨॥
नानक म्हणतात की प्रभु स्वतः त्यांच्या भक्तांना त्यांच्या चरणांजवळ जोडतात. ॥ २॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਹਰਿ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਅਗਮੁ ਹਰਿ ਕਿਉ ਕਰਿ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਪਿਖਾ ॥
देव मन आणि वाणीच्या आवाक्याबाहेर आहे, आपण त्याला कसे पाहू शकतो?

ਕਿਛੁ ਵਖਰੁ ਹੋਇ ਸੁ ਵਰਨੀਐ ਤਿਸੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰਿਖਾ ॥
जर काही असेल तर त्याचे वर्णन करता येईल पण त्याचे स्वरूप आणि आकार नाही

ਜਿਸੁ ਬੁਝਾਏ ਆਪਿ ਬੁਝਾਇ ਦੇਇ ਸੋਈ ਜਨੁ ਦਿਖਾ ॥
तो व्यक्ती त्याला दृष्टी दाखवतो, ज्याला तो स्वतः समजावून सांगतो

ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਤਿਗੁਰ ਚਟਸਾਲ ਹੈ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਿਖਾ ॥
सत्संगती ही गुरूंची शाळा आहे जिथे देवाचे गुण शिकले जातात

ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਸੁ ਰਸਨਾ ਧੰਨੁ ਕਰ ਧੰਨੁ ਸੁ ਪਾਧਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਲੇਖਾ ਲਿਖਾ ॥੮॥
धन्य ती जीभ, धन्य ते हात, धन्य तो गुरु आणि गुरुही, जिथे प्रभूचे गुण एकत्रितपणे लिहिलेले आहेत. ॥८॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥
श्लोक महला ४ ॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੈ ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥
भगवंताचे नाव अमृताचा सागर आहे. गुरुच्या प्रेमात त्याचा नामजप करा

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਵਿਤੁ ਹੈ ਹਰਿ ਜਪਤ ਸੁਨਤ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥
हरिनाम पवित्र आहे, त्याचा जप करून त्याची कीर्ती श्रवण केल्याने सर्व दु:ख व वेदना दूर होतात

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਤਿਨੀ ਆਰਾਧਿਆ ਜਿਨ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥
ज्यांच्या कपाळावर सुरुवातीपासूनच भाग्य लिहिलेले आहे तेच देवाचे नाव पूजतात

ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਜਨ ਪੈਨਾਈਅਨਿ ਜਿਨ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਆਇ ॥
ज्या भक्तांच्या हृदयात तो राहतो, तेच भक्त प्रभूच्या दरबारात सुंदर दिसतात

ਜਨ ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਸੁਣਿਆ ਮਨਿ ਭਾਇ ॥੧॥
हे नानक! जे मनाने देवाचे स्तोत्र ऐकतात त्यांचे चेहरे तेजस्वी असतात.॥१॥

ਮਃ ੪ ॥
महाला ४ ॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥
देवाचे नाम हे आनंदाचे घर आहे जे केवळ गुरुद्वारेच प्राप्त होते

ਜਿਨ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਆਇ ॥
ज्यांच्या डोक्यावर आधीच लिहिलेले असते त्यांनाच सतीगुरू मिळतात.

ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਇਆ ਸਾਂਤਿ ਵਸੀ ਮਨਿ ਆਇ ॥
शरीर आणि मन थंड होते आणि मनात शांती निर्माण होते.

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚਉਦਿਆ ਸਭੁ ਦਾਲਦੁ ਦੁਖੁ ਲਹਿ ਜਾਇ ॥੨॥
हे नानक! भगवंताची स्तुती केल्याने सर्व दुःख आणि दुःख दूर होतात. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਹਉ ਵਾਰਿਆ ਤਿਨ ਕਉ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਦੇਖਿਆ ॥
हे भाऊ! ज्यांनी माझ्या प्रिय गुरूंना नेहमीच पाहिले आहे त्यांचा मी नेहमीच आभारी आहे.

ਤਿਨ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜਿਨ ਕਉ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖਿਆ ॥
माझे सतीगुरू फक्त त्यांनाच सापडतात ज्यांच्या कपाळावर नशिबाने लिहिलेले असते.

ਹਰਿ ਅਗਮੁ ਧਿਆਇਆ ਗੁਰਮਤੀ ਤਿਸੁ ਰੂਪੁ ਨਹੀ ਪ੍ਰਭ ਰੇਖਿਆ ॥
गुरूंच्या शिकवणीनुसार मी देवाचे ध्यान केले आहे; त्याला कोणतेही रूप, आकार किंवा चिन्ह नाही.

ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਧਿਆਇਆ ਜਿਨਾ ਅਗਮੁ ਹਰਿ ਤੇ ਠਾਕੁਰ ਸੇਵਕ ਰਲਿ ਏਕਿਆ ॥
ज्यांनी गुरु, सेवक आणि स्वामी यांच्या शब्दांद्वारे देवाचे ध्यान केले आहे ते एक झाले आहेत

ਸਭਿ ਕਹਹੁ ਮੁਖਹੁ ਨਰ ਨਰਹਰੇ ਨਰ ਨਰਹਰੇ ਨਰ ਨਰਹਰੇ ਹਰਿ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਵਿਸੇਖਿਆ ॥੯॥
सर्व मुखाने नारायणाचे नामस्मरण करा. हरिच्या भक्तीने विशेष लाभ मिळतात.॥९॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥
श्लोक महाला ४॥

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਮੁ ਰਵਿ ਰਹੇ ਰਮੁ ਰਾਮੋ ਰਾਮੁ ਰਮੀਤਿ ॥
सर्वव्यापी असलेल्या भगवंताच्या नामाची स्तुती करा

ਘਟਿ ਘਟਿ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਹੈ ਪ੍ਰਭਿ ਖੇਲੁ ਕੀਓ ਰੰਗਿ ਰੀਤਿ ॥
तो प्रत्येक हृदयात उपस्थित आहे, प्रभूने जगाचे हे नाटक निर्माण केले आहे

ਹਰਿ ਨਿਕਟਿ ਵਸੈ ਜਗਜੀਵਨਾ ਪਰਗਾਸੁ ਕੀਓ ਗੁਰ ਮੀਤਿ ॥
तो आपल्या जवळ राहतो, तो जगाचे जीवन आहे, हे गुरुच्या शिकवणीने दिलेले ज्ञान आहे

ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਤਿਨ ਮਿਲੇ ਜਿਨ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥
जगाचा स्वामी फक्त भाग्यवानांनाच मिळतो

ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਜਪਿਓ ਮਨਿ ਚੀਤਿ ॥੧॥
हे नानक! मी गुरुंच्या शब्दांद्वारे परमात्म्याच्या नावाचे ध्यान केले आहे आणि माझ्या मनात त्याचा जप केला आहे. ॥१॥

ਮਃ ੪ ॥
महाला ४ ॥

ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਜਣੁ ਲੋੜਿ ਲਹੁ ਭਾਗਿ ਵਸੈ ਵਡਭਾਗਿ ॥
जर तुम्हाला परमेश्वर मिळण्याचे भाग्य लाभले तर तो तुमच्या मनात राहतो

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਦੇਖਾਲਿਆ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਗਿ ॥੨॥
नानक म्हणतात की परिपूर्ण गुरुंनी मला देवाचे दर्शन घडवले आहे; आता मी त्यांना समर्पित आहे. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਧਨੁ ਧਨੁ ਸੁਹਾਵੀ ਸਫਲ ਘੜੀ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਮਨਿ ਭਾਣੀ ॥
जीवनाचा तो क्षण यशस्वी, आनंददायी आणि धन्य असतो जेव्हा देवाची सेवा केल्याने मनाला आनंद होतो

ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣਾਵਹੁ ਮੇਰੇ ਗੁਰਸਿਖਹੁ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥
माझ्या गुरूंच्या शिष्यांनो, मला हरि कथा सांगा, त्या प्रभूची कथा अवर्णनीय आहे

ਕਿਉ ਪਾਈਐ ਕਿਉ ਦੇਖੀਐ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਘੜੁ ਸੁਜਾਣੀ ॥
मी माझ्या हुशार भगवानला कसे शोधू आणि पाहू शकतो, मी त्याला कसे पाहू शकतो?

ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਦਿਖਾਏ ਆਪਿ ਹਰਿ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੀ ॥
तो स्वतः आपल्याला एकत्र करतो, स्वतः आपल्याला दृष्टी दाखवतो आणि गुरुच्या शब्दांद्वारे आत्मा परमेश्वरात विलीन होतो

ਤਿਨ ਵਿਟਹੁ ਨਾਨਕੁ ਵਾਰਿਆ ਜੋ ਜਪਦੇ ਹਰਿ ਨਿਰਬਾਣੀ ॥੧੦॥
हे नानक! जे देवाचे नाव जपतात त्यांच्यासाठी मी स्वतःचे बलिदान देण्यास तयार आहे. ॥१०॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥
श्लोक महला ४ ॥

ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਰਤੇ ਲੋਇਣਾ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਗੁਰੁ ਦੇਇ ॥
जेव्हा गुरुंनी या डोळ्यांना ज्ञानाचा कोहल दिला तेव्हा हे डोळे परमेश्वरात लीन झाले

ਮੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸਜਣੁ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਮਿਲੇਇ ॥੧॥
अशाप्रकारे, हे नानक, मला तो थोर परमेश्वर सहज सापडला आहे. ॥१॥

ਮਃ ੪ ॥
महाला ४ ॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਤਰਿ ਸਾਂਤਿ ਹੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥
गुरुमुखाच्या अंतरंगात सुख आणि शांती वसते. हरिनाम त्याच्या मनात आणि शरीरात वास करतो

ਨਾਮੁ ਚਿਤਵੈ ਨਾਮੋ ਪੜੈ ਨਾਮਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥
तो नामाचे चिंतन करतो, हरिनाम जपतो आणि नामातच मग्न राहतो

ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈਐ ਚਿੰਤਾ ਗਈ ਬਿਲਾਇ ॥
हरिनाम नावाच्या वस्तू प्राप्त केल्याने सर्व चिंता दूर होतात

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਨਾਮੁ ਊਪਜੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਸਭ ਜਾਇ ॥
जर सद्गुरु भेटले तरच हरिनाम निर्माण होतो आणि सर्व तहान आणि भूक दूर होते.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੇ ਰਤਿਆ ਨਾਮੋ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥੨॥
हे नानक! जो हरीच्या नावात मग्न राहतो त्यालाच नाम प्राप्त होते.॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ ਕੈ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਵਸਗਤਿ ਕੀਤਾ ॥
हे परमेश्वरा! तू जग निर्माण केले आहेस आणि ते तुझ्या नियंत्रणाखाली आणले आहेस

ਇਕਿ ਮਨਮੁਖ ਕਰਿ ਹਾਰਾਇਅਨੁ ਇਕਨਾ ਮੇਲਿ ਗੁਰੂ ਤਿਨਾ ਜੀਤਾ ॥
एखाद्याला स्वार्थी बनवून, तो जीवनात पराभूत झाला आहे आणि एखाद्याला गुरुशी जोडून, त्याला जीवनाच्या खेळात जिंकण्याचा अधिकार मिळवून दिला आहे

ਹਰਿ ਊਤਮੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮੁ ਹੈ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਸਭਾਗੈ ਲੀਤਾ ॥
परमेश्वराचे नाव महान आहे आणि केवळ भाग्यवानच ते गुरुंच्या शब्दांमधून घेतात

ਦੁਖੁ ਦਾਲਦੁ ਸਭੋ ਲਹਿ ਗਇਆ ਜਾਂ ਨਾਉ ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਦੀਤਾ ॥
जेव्हा गुरूंनी हरिचे नाव घेतले तेव्हा सर्व दुःख आणि दारिद्य दूर झाले

ਸਭਿ ਸੇਵਹੁ ਮੋਹਨੋ ਮਨਮੋਹਨੋ ਜਗਮੋਹਨੋ ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ ਸਭੋ ਵਸਿ ਕੀਤਾ ॥੧੧॥
सर्व मनांना आणि जगाला मोहित करणाऱ्या, जग निर्माण करणाऱ्या आणि सर्व प्राण्यांना नियंत्रित करणाऱ्या परमेश्वराचे स्मरण करा. ॥ ११॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥
श्लोक महला ४ ॥

ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਹੈ ਭ੍ਰਮਿ ਭੂਲੇ ਮਨਮੁਖ ਦੁਰਜਨਾ ॥
मन अहंकाराच्या आजाराने ग्रस्त आहे, ज्यामुळे दुष्ट आणि स्वैराचार करणारे लोक मार्गभ्रष्ट होतात

ਨਾਨਕ ਰੋਗੁ ਵਞਾਇ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਧੂ ਸਜਨਾ ॥੧॥
नानक म्हणतात की जेव्हा सत्गुरु, सज्जन आणि संत आढळतात तेव्हा हा आजार दूर होतो.॥१॥

ਮਃ ੪ ॥
महाला ४ ॥

ਮਨੁ ਤਨੁ ਤਾਮਿ ਸਗਾਰਵਾ ਜਾਂ ਦੇਖਾ ਹਰਿ ਨੈਣੇ ॥
जेव्हा मी माझ्या डोळ्यांनी परमेश्वराला पाहिले तेव्हा माझे मन आणि शरीर सुंदर झाले

ਨਾਨਕ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਮੈ ਮਿਲੈ ਹਉ ਜੀਵਾ ਸਦੁ ਸੁਣੇ ॥੨॥
हे नानक! ज्याची स्तुती ऐकून मी जगतो तो परमेश्वर मला सापडला आहे.॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਜਗੰਨਾਥ ਜਗਦੀਸਰ ਕਰਤੇ ਅਪਰੰਪਰ ਪੁਰਖੁ ਅਤੋਲੁ ॥
देव हा संपूर्ण विश्वाचा स्वामी आहे. तो निसर्गाचा निर्माता आहे, पलीकडे असलेला सर्वोच्च अस्तित्व आहे आणि त्याची तुलना करता येत नाही

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਮੇਰੇ ਗੁਰਸਿਖਹੁ ਹਰਿ ਊਤਮੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲੁ ॥
माझ्या गुरूंच्या शिष्यांनो, हरिनामाचे ध्यान करा; ते सर्वोत्तम आणि अमूल्य आहे.

ਜਿਨ ਧਿਆਇਆ ਹਿਰਦੈ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ਤੇ ਮਿਲੇ ਨਹੀ ਹਰਿ ਰੋਲੁ ॥
ज्यांनी रात्रंदिवस आपल्या हृदयात ध्यान केले आहे ते परमेश्वरात विलीन झाले आहेत आणि ते मार्गभ्रष्ट झालेले नाहीत

ਵਡਭਾਗੀ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲੈ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰਾ ਬੋਲੁ ॥
भाग्यवानाला खऱ्या गुरूंच्या सहवासात परिपूर्ण गुरूंचे शब्द मिळतात

ਸਭਿ ਧਿਆਵਹੁ ਨਰ ਨਾਰਾਇਣੋ ਨਾਰਾਇਣੋ ਜਿਤੁ ਚੂਕਾ ਜਮ ਝਗੜੁ ਝਗੋਲੁ ॥੧੨॥
हे भक्तांनो! सर्वांनी भगवान नारायणाची पूजा करावी, ज्यामुळे यमाचा युद्ध संपतो. ॥१२॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥
श्लोक महला ४ ॥

ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚਉਦਿਆ ਸਰੁ ਸੰਧਿਆ ਗਾਵਾਰ ॥
काही मुर्खांचे बाणाचे लक्ष्य चुकले तर हरिभक्त हरिभजनात तल्लीन राहतो

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਲਿਵ ਉਬਰੇ ਜਿਨ ਸੰਧਿਆ ਤਿਸੁ ਫਿਰਿ ਮਾਰ ॥੧॥
नानक म्हणतात की हरीच्या भक्तीत मग्न असलेला भक्त यातून सुटतो, परंतु जो स्वतः लक्ष्यावर लक्ष ठेवतो तो मृत्यूच्या तावडीत सापडतो. ॥१॥

ਮਃ ੪ ॥
महाला ४ ॥

ਅਖੀ ਪ੍ਰੇਮਿ ਕਸਾਈਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਖੰਨ੍ਹ੍ਹਿ ॥
हे डोळे हरीच्या प्रेमात तल्लीन आहेत आणि परमेश्वराकडे पाहत राहतात

ਜੇ ਕਰਿ ਦੂਜਾ ਦੇਖਦੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਢਿ ਦਿਚੰਨ੍ਹ੍ਹਿ ॥੨॥
हे नानक! जर डोळे परमेश्वराशिवाय इतर कोणाकडे पाहत असतील तर असे डोळे काढून टाकले पाहिजेत. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰਨੋ ਅਪਰੰਪਰੁ ਸੋਈ ॥
पाण्यात, पृथ्वीत, आकाशात आणि सर्वत्र देव उपस्थित आहे

ਜੀਅ ਜੰਤ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਦਾ ਜੋ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਈ ॥
तो जीव सर्वांचे पोषण करतो आणि तो जे काही करतो ते घडते.

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਭ੍ਰਾਤ ਮੀਤ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਨਹੀ ਕੋਈ ॥
तो आपला आई, वडील, मुलगा, भाऊ आणि मित्र आहे; त्याच्याशिवाय दुसरे कोणी नाही

ਘਟਿ ਘਟਿ ਅੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਜਪਿਅਹੁ ਜਨ ਕੋਈ ॥
तो प्रत्येक हृदयात राहतो आणि केवळ दुर्मिळ भक्तच त्याचे नाव जपतो

ਸਗਲ ਜਪਹੁ ਗੋਪਾਲ ਗੁਨ ਪਰਗਟੁ ਸਭ ਲੋਈ ॥੧੩॥
तुम्ही सर्वांनी परम देवाचे गुणगान गा, तो सर्व जगात उपस्थित आहे. ॥१३॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥
श्लोक महला ४ ॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੇ ਸਿ ਸਜਣਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਪਾਇਆ ਰੰਗੁ ॥
ज्याला एक महान गुरु मिळतो त्यालाच देवाचे प्रेम मिळते

ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਤੂ ਲੁਡਿ ਲੁਡਿ ਦਰਗਹਿ ਵੰਞੁ ॥੧॥
नानक म्हणतात की सर्वशक्तिमान देवाची स्तुती करा आणि आनंदाने प्रभूच्या दरबारात जा.॥१॥

ਮਃ ੪ ॥
महाला ४ ॥

ਹਰਿ ਤੁਹੈ ਦਾਤਾ ਸਭਸ ਦਾ ਸਭਿ ਜੀਅ ਤੁਮ੍ਹਾਰੇ ॥
हे देवा! तूच सर्वांचा दाता आहेस; सर्व जीव तुझे आहेत

ਸਭਿ ਤੁਧੈ ਨੋ ਆਰਾਧਦੇ ਦਾਨੁ ਦੇਹਿ ਪਿਆਰੇ ॥
हे माझ्या प्रिये! सर्वजण तुझी पूजा करतात; तूच एकमेव दाता आहेस

ਹਰਿ ਦਾਤੈ ਦਾਤਾਰਿ ਹਥੁ ਕਢਿਆ ਮੀਹੁ ਵੁਠਾ ਸੈਸਾਰੇ ॥
जेव्हा भगवान हरीने दान करण्यासाठी हात पुढे केला तेव्हा जगात पाऊस पडू लागला

ਅੰਨੁ ਜੰਮਿਆ ਖੇਤੀ ਭਾਉ ਕਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮ੍ਹਾਰੇ ॥
प्रेम जोपासणाऱ्यांच्या हृदयात धान्य पिकले होते आणि प्रत्येकजण परमेश्वराचे नाव आठवत होता

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ਪ੍ਰਭ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੇ ॥੨॥
नानक म्हणतात की मी हरिनामाचा आश्रय घेतो. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਇਛਾ ਮਨ ਕੀ ਪੂਰੀਐ ਜਪੀਐ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ॥
आनंदाचा सागर असलेल्या देवाचे नाव घेण्याने मनाची प्रत्येक इच्छा पूर्ण होते.

ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਅਰਾਧੀਅਹਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਰਤਨਾਗਰੁ ॥
देवाच्या चरणांची पूजा करा, गुरुचे शब्द रत्नांचा खजिना आहेत

ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਉਧਾਰੁ ਹੋਇ ਫਾਟੈ ਜਮ ਕਾਗਰੁ ॥
संतांच्या संगतीत मोक्ष मिळतो आणि यमराजाचा हिशेब संपतो

ਜਨਮ ਪਦਾਰਥੁ ਜੀਤੀਐ ਜਪਿ ਹਰਿ ਬੈਰਾਗਰੁ ॥
प्रेमाचे स्वरूप असलेल्या देवाची उपासना केल्याने जीवन अर्थपूर्ण बनते

ਸਭਿ ਪਵਹੁ ਸਰਨਿ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੀ ਬਿਨਸੈ ਦੁਖ ਦਾਗਰੁ ॥੧੪॥
सर्वांनी खऱ्या गुरूंचा आश्रय घ्यावा, यामुळे सर्व दुःखे आणि संकटे नष्ट होतात. ॥ १४॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥
श्लोक महला ४ ॥

ਹਉ ਢੂੰਢੇਂਦੀ ਸਜਣਾ ਸਜਣੁ ਮੈਡੈ ਨਾਲਿ ॥
मी प्रिय प्रभूचा शोध घेत राहतो, पण तो प्रिय सज्जन माझ्या आजूबाजूलाच आहे

ਜਨ ਨਾਨਕ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਹਿ ਦਿਖਾਲਿ ॥੧॥
हे नानक! तो अदृश्य आहे, दिसत नाही आणि फक्त गुरुच आपल्याला त्याचे दर्शन घडवू शकतात. ॥१॥

ਮਃ ੪ ॥
महाला ४ ॥

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਈ ਤਿਨਿ ਸਚੈ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਰਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥
नानक म्हणतात की तो खऱ्या परमेश्वरावर इतका प्रेम करतो की तो त्याच्याशिवाय राहू शकत नाही.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਪੂਰਾ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਰਸਿ ਰਸਨ ਰਸਾਈ ॥੨॥
जर तुम्हाला खऱ्या गुरुंचे दर्शन झाले तर तुम्ही पूर्ण परमात्मा प्राप्त करता आणि तुमची जीभ हरीची स्तुती करण्यात मग्न राहते. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਕੋਈ ਗਾਵੈ ਕੋ ਸੁਣੈ ਕੋ ਉਚਰਿ ਸੁਨਾਵੈ ॥
काही गातात तर काही ऐकतात आणि काही साधकांना ते सांगतात. काही साधक हरीची स्तुती गातात, काही भक्त हरि संकीर्तन ऐकतात आणि काही परम भक्त साधकांना त्याचे नाव जपून ते सांगतात.

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਮਲੁ ਉਤਰੈ ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਪਾਵੈ ॥
यामुळे, अनेक जन्मांची पापांची मलिनता दूर होते आणि इच्छित फळ प्राप्त होते.

ਆਵਣੁ ਜਾਣਾ ਮੇਟੀਐ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥
परमात्म्याची स्तुती केल्याने जन्म आणि मृत्युचे चक्र संपते

ਆਪਿ ਤਰਹਿ ਸੰਗੀ ਤਰਾਹਿ ਸਭ ਕੁਟੰਬੁ ਤਰਾਵੈ ॥
हरि भक्त स्वतः जगाच्या सागरातून पोहून आपल्या मित्रांना आणि संपूर्ण कुटुंबाला पार करतो.

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜੋ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ॥੧੫॥੧॥ ਸੁਧੁ ॥
गुरु नानक म्हणतात की मी नेहमीच माझ्या प्रभूला जे आवडते त्यासाठी स्वतःचे बलिदान देतो. ॥१५॥१॥ शुद्ध म्हणजे मूळशी एकरूप होणे.

ਰਾਗੁ ਕਾਨੜਾ ਬਾਣੀ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀਉ ਕੀ
नामदेवांच्या जीवनातील रगु कन्नड बाणी नामदेवांच्या जीवनातील रगु कन्नड बाणी

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਐਸੋ ਰਾਮ ਰਾਇ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥
सर्वज्ञ देव असे दृश्यमान आहे

ਜੈਸੇ ਦਰਪਨ ਮਾਹਿ ਬਦਨ ਪਰਵਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
आरशात स्वतःचा चेहरा स्पष्ट दिसतो तसा. ॥१॥रहाउ॥

ਬਸੈ ਘਟਾ ਘਟ ਲੀਪ ਨ ਛੀਪੈ ॥
तो सर्व ढगांमध्ये उपस्थित आहे आणि त्याला कोणत्याही भ्रमाचा किंवा आसक्तीचा दोष नाही.

ਬੰਧਨ ਮੁਕਤਾ ਜਾਤੁ ਨ ਦੀਸੈ ॥੧॥
तो जगाच्या बंधनांपासून मुक्त आहे आणि शाश्वत आहे. ॥ १॥

ਪਾਨੀ ਮਾਹਿ ਦੇਖੁ ਮੁਖੁ ਜੈਸਾ ॥
जसा चेहरा पाण्यात स्पष्ट दिसतो

ਨਾਮੇ ਕੋ ਸੁਆਮੀ ਬੀਠਲੁ ਐਸਾ ॥੨॥੧॥
नामदेवांचा स्वामी, परमेश्वरही अशाच प्रकारे प्रत्यक्ष दिसतो ॥२॥१॥

ਰਾਗੁ ਕਲਿਆਨ ਮਹਲਾ ੪
रगु कालियन महाला ४

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
तो अद्वितीय देव फक्त एकाच स्वरूपात आहे, त्याचे नाव सत्य आहे, तो जगाचा निर्माता आहे, तो सर्वशक्तिमान आहे, तो निर्भय आहे, त्याचे कोणाशीही वैर नाही, तो कालातीत ब्रह्ममूर्ती आहे, तो सदैव अमर आहे, तो जन्म-मृत्यूच्या चक्रातून मुक्त आहे, तो स्वयंप्रकाशित आहे, स्वयंनिर्मित आहे, तो गुरुच्या कृपेने प्राप्त होतो

ਰਾਮਾ ਰਮ ਰਾਮੈ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥
देव सर्वव्यापी आहे, त्याचे रहस्य कोणीही शोधू शकले नाही

ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰੇ ਤੁਮਰੇ ਤੂ ਬਡ ਪੁਰਖੁ ਪਿਤਾ ਮੇਰਾ ਮਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे निर्माणकर्ता! तुम्हीच आमच्या मुलांचे पालनपोषण करणारे आहात, तुम्ही महान आहात, तुम्हीच आमचे आई आणि वडील आहात. ॥१॥रहाउ॥

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਅਸੰਖ ਅਗਮ ਹਹਿ ਅਗਮ ਅਗਮ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥
देवाची असंख्य नावे आहेत, तो दुर्गम, अमर्याद आणि दुर्गम आहे.

ਗੁਣੀ ਗਿਆਨੀ ਸੁਰਤਿ ਬਹੁ ਕੀਨੀ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇਆ ॥੧॥
सद्गुणी आणि ज्ञानी लोकांनी खूप ध्यान केले आहे पण त्यांना थोडेसेही रहस्य सापडले नाही. ॥१॥

ਗੋਬਿਦ ਗੁਣ ਗੋਬਿਦ ਸਦ ਗਾਵਹਿ ਗੁਣ ਗੋਬਿਦ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥
ते नेहमी देवाचे गुणगान करतात पण त्याच्या गुणांचे रहस्य त्यांना समजू शकत नाही

ਤੂ ਅਮਿਤਿ ਅਤੋਲੁ ਅਪਰੰਪਰ ਸੁਆਮੀ ਬਹੁ ਜਪੀਐ ਥਾਹ ਨ ਪਾਇਆ ॥੨॥
हे स्वामी! तू अनंत, अतुलनीय आणि पलीकडचा आहेस. कोणी कितीही तुझी खोली जपली तरी तुला जाणता येत नाही. ॥२॥

ਉਸਤਤਿ ਕਰਹਿ ਤੁਮਰੀ ਜਨ ਮਾਧੌ ਗੁਨ ਗਾਵਹਿ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥
हे माधव! भक्त तुझी स्तुती करतात आणि तुझी स्तुती करतात

ਤੁਮ੍ ਜਲ ਨਿਧਿ ਹਮ ਮੀਨੇ ਤੁਮਰੇ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਕਤਹੂ ਪਾਇਆ ॥੩॥
तू समुद्र आहेस आणि आम्ही तुझे मासे आहोत, आम्हाला तुझे रहस्य कधीच सापडले नाही. ॥३॥

ਜਨ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਮਧਸੂਦਨ ਹਰਿ ਦੇਵਹੁ ਨਾਮੁ ਜਪਾਇਆ ॥
हे दुष्ट-नाश करणाऱ्या! कृपया तुझ्या भक्तावर दया कर आणि त्याला तुझे नाव जपण्याची शक्ती दे

ਮੈ ਮੂਰਖ ਅੰਧੁਲੇ ਨਾਮੁ ਟੇਕ ਹੈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ॥੪॥੧॥
नानक म्हणतात की माझ्यासारख्या मूर्ख आणि अज्ञानी व्यक्तीसाठी, एकमेव आधार म्हणजे हरीचे नाव, जे मला गुरुंकडून मिळाले आहे. ॥ ४॥ १॥

ਕਲਿਆਨੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥
कालियानु महाला ४ ॥

ਹਰਿ ਜਨੁ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਹਸਿਆ ॥
हरीचा भक्त केवळ हरीची स्तुती गाऊनच आपला आनंद व्यक्त करतो

ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਬਨੀ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਪ੍ਰਭਿ ਲਿਖਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
गुरुंच्या शिकवणीमुळे मला हरीच्या भक्तीची आवड निर्माण झाली आणि खरं तर, ते माझ्या नशिबात अगदी सुरुवातीपासूनच लिहिलेले होते. ॥१॥

ਗੁਰ ਕੇ ਪਗ ਸਿਮਰਉ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬਸਿਆ ॥
गुरुंचे चरण मी रात्रंदिवस आठवतो, त्यामुळे देव माझ्या मनात स्थिरावला आहे.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਜਗਿ ਸਾਰੀ ਘਸਿ ਚੰਦਨੁ ਜਸੁ ਘਸਿਆ ॥੧॥
ज्याप्रमाणे चंदनाचा सुगंध घासल्याने पसरतो, त्याचप्रमाणे परमेश्वराची कीर्ती जगभर पसरते.॥१॥

ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ਸਭਿ ਸਾਕਤ ਖੋਜਿ ਪਇਆ ॥
हरीचा भक्त हरिचा भक्त झाला की नास्तिकांचा मत्सर किंवा विरोध होऊ लागला

ਜਿਉ ਕਿਰਤ ਸੰਜੋਗਿ ਚਲਿਓ ਨਰ ਨਿੰਦਕੁ ਪਗੁ ਨਾਗਨਿ ਛੁਹਿ ਜਲਿਆ ॥੨॥
ज्याप्रमाणे निंदक आपल्या कर्मानुसार आपले जीवन जगतो, त्याचप्रमाणे तो मत्सराच्या आगीत जळत राहतो, ज्याप्रमाणे एखाद्याचा मृत्यू सर्पाच्या दंशाने होतो. ॥२॥

ਜਨ ਕੇ ਤੁਮ੍ ਹਰਿ ਰਾਖੇ ਸੁਆਮੀ ਤੁਮ੍ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਜਨ ਰਖਿਆ ॥
हे भगवान हरि! तू तुझ्या भक्तांचे रक्षक आहेस; तू युगानुयुगे त्यांचे रक्षण करत आहेस.

ਕਹਾ ਭਇਆ ਦੈਤਿ ਕਰੀ ਬਖੀਲੀ ਸਭ ਕਰਿ ਕਰਿ ਝਰਿ ਪਰਿਆ ॥੩॥
भाऊ म्हणाला, राक्षस हिरण्यकशिपूने सर्व प्रयत्नांना हो म्हटले पण तो काय नुकसान करू शकतो? सर्व प्रयत्न करूनही, शेवटी तो मृत्युची झोप घेतो. ॥ ३॥

ਜੇਤੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਏ ਸਭਿ ਕਾਲੈ ਮੁਖਿ ਗ੍ਰਸਿਆ ॥
देवाने निर्माण केलेले सर्व सजीव प्राणी मरणार आहेत. देवाने निर्माण केलेले सर्व सजीव प्राणी मरणार आहेत

ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਰਾਖੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਪਇਆ ॥੪॥੨॥
नानक म्हणतात की देवाने नेहमी आपल्या भक्तांचे रक्षण केले आहे आणि भक्त त्याच्या संरक्षणाखाली आहेत. ॥४॥2॥

ਕਲਿਆਨ ਮਹਲਾ ੪ ॥
कालियानु महाला ४ ॥

Page 1320

ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪੁ ਜਪਿ ਜਗੰਨਾਥੇ ॥
हे माझ्या मन! विश्वाच्या स्वामीची उपासना कर

ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਓ ਸਭਿ ਕਿਲਬਿਖ ਦੁਖ ਲਾਥੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जर कोणी गुरुच्या शिकवणीने देवाचे ध्यान केले तर सर्व पापे आणि दुःखे दूर होतात. ॥१॥रहाउ॥

ਰਸਨਾ ਏਕ ਜਸੁ ਗਾਇ ਨ ਸਾਕੈ ਬਹੁ ਕੀਜੈ ਬਹੁ ਰਸੁਨਥੇ ॥
हे परमेश्वरा! माझी एक जीभ तुझी स्तुती गाऊ शकत नाही, म्हणून मला अनेक भाषांनी बनव.

ਬਾਰ ਬਾਰ ਖਿਨੁ ਪਲ ਸਭਿ ਗਾਵਹਿ ਗੁਨ ਕਹਿ ਨ ਸਕਹਿ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਨਥੇ ॥੧॥
जरी ते सर्वजण प्रत्येक क्षणी तुमचे गुणगान पुन्हा पुन्हा करत असले तरी ते तुमच्या गुणांचे वर्णन करू शकत नाहीत. ॥१॥

ਹਮ ਬਹੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਹਮ ਲੋਚਹ ਪ੍ਰਭੁ ਦਿਖਨਥੇ ॥
हे प्रभू! मी तुझ्या प्रेमात पडलो आहे, आता मला फक्त तुलाच पहायचे आहे

ਤੁਮ ਬਡ ਦਾਤੇ ਜੀਅ ਜੀਅਨ ਕੇ ਤੁਮ ਜਾਨਹੁ ਹਮ ਬਿਰਥੇ ॥੨॥
तूच सर्व प्राण्यांचे महान दाते आहेस; फक्त तुलाच आमचे दुःख माहित आहे. ॥२॥

ਕੋਈ ਮਾਰਗੁ ਪੰਥੁ ਬਤਾਵੈ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਕਹੁ ਤਿਨ ਕਉ ਕਿਆ ਦਿਨਥੇ ॥
जर कोणी मला परमेश्वराकडे जाण्याचा मार्ग दाखवला तर मी त्याला काय देऊ शकतो?

ਸਭੁ ਤਨੁ ਮਨੁ ਅਰਪਉ ਅਰਪਿ ਅਰਾਪਉ ਕੋਈ ਮੇਲੈ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਥੇ ॥੩॥
जर कोणी मला परमेश्वराशी जोडू शकले तर मी माझे शरीर, मन आणि सर्वस्व त्याला अर्पण करेन. ॥३॥

ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਬਹੁਤ ਬਹੁਤ ਬਹੁ ਸੋਭਾ ਹਮ ਤੁਛ ਕਰਿ ਕਰਿ ਬਰਨਥੇ ॥
देवाचे गुण अनंत आहेत, त्याचे सौंदर्य अगणित आहे, आपण त्याचे वर्णन फक्त क्षुल्लक स्वरूपात करतो.

ਹਮਰੀ ਮਤਿ ਵਸਗਤਿ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਰੈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਸਮਰਥੇ ॥੪॥੩॥
हे नानकच्या सर्वशक्तिमान प्रभू! आमची संपूर्ण बुद्धि तुझ्या नियंत्रणात आहे. ॥४॥३॥

ਕਲਿਆਨ ਮਹਲਾ ੪ ॥
कालियानु महाला ४ ॥

ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਅਕਥ ਸੁਨਥਈ ॥
हे माझ्या मन! देवाचे गुणगान कर, त्याचे गुण अवर्णनीयपणे ऐकू येतात

ਧਰਮੁ ਅਰਥੁ ਸਭੁ ਕਾਮੁ ਮੋਖੁ ਹੈ ਜਨ ਪੀਛੈ ਲਗਿ ਫਿਰਥਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
धर्म, अर्थ, काम आणि मोक्ष इत्यादी सर्व भक्तांचे अनुसरण करत रहा. ॥१॥रहाउ॥

ਸੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ਹਰਿ ਜਨੁ ਜਿਸੁ ਬਡਭਾਗ ਮਥਈ ॥
तो भक्त ज्याच्या कपाळावर सौभाग्य आहे अशा देवाचे ध्यान करतो

ਜਹ ਦਰਗਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਲੇਖਾ ਮਾਗੈ ਤਹ ਛੁਟੈ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਥਈ ॥੧॥
जिथे प्रभूच्या दरबारात कर्मांचा हिशोब मागितला जातो, तिथे हरिनामाचे ध्यान करणारा मुक्त होतो. ॥ १॥

ਹਮਰੇ ਦੋਖ ਬਹੁ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਦੁਖੁ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਲਗਥਈ ॥
आपण अनेक पापे केली आहेत आणि अनेक जन्मांच्या दुःखांच्या आणि अहंकाराच्या घाणीने आपण झाकलेले आहोत

ਗੁਰਿ ਧਾਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਹਰਿ ਜਲਿ ਨਾਵਾਏ ਸਭ ਕਿਲਬਿਖ ਪਾਪ ਗਥਈ ॥੨॥
जेव्हा गुरुंनी मला हरिनामाच्या पाण्यात स्नान करायला लावले तेव्हा माझी सर्व पापे धुऊन गेली. ॥२॥

ਜਨ ਕੈ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਆਮੀ ਜਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਭਜਥਈ ॥
परमेश्वर भक्ताच्या हृदयात वास करतो, म्हणून तो हरीच्या स्तुतीत मग्न राहतो

ਜਹ ਅੰਤੀ ਅਉਸਰੁ ਆਇ ਬਨਤੁ ਹੈ ਤਹ ਰਾਖੈ ਨਾਮੁ ਸਾਥਈ ॥੩॥
जेव्हा जीवनाचा शेवटचा काळ येतो तेव्हा परमेश्वराचे नाव आपले रक्षण करते. ॥३॥

ਜਨ ਤੇਰਾ ਜਸੁ ਗਾਵਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਹਰਿ ਜਪਿਓ ਜਗੰਨਥਈ ॥
हे प्रभो! सेवक सदैव तुझा महिमा गातो आणि जगाच्या स्वामीची स्तुती करतो.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖੇ ਸੁਆਮੀ ਹਮ ਪਾਥਰ ਰਖੁ ਬੁਡਥਈ ॥੪॥੪॥
हे नानकच्या स्वामी! तूच रक्षक आहेस; आम्हाला बुडण्यापासून दगडांना वाचवा. ॥४॥४॥

ਕਲਿਆਨ ਮਹਲਾ ੪ ॥
कालियानु महाला ४ ॥

ਹਮਰੀ ਚਿਤਵਨੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਨੈ ॥
भगवान आपल्या भावना खूप चांगल्या प्रकारे जाणतात.

ਅਉਰੁ ਕੋਈ ਨਿੰਦ ਕਰੈ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਪ੍ਰਭੁ ਤਾ ਕਾ ਕਹਿਆ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਮਾਨੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जर कोणी भक्ताची निंदा केली तर प्रभू त्याचे अजिबात पालन करत नाही. ॥१॥रहाउ॥

ਅਉਰ ਸਭ ਤਿਆਗਿ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਅਚੁਤ ਜੋ ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਠਾਕੁਰੁ ਭਗਵਾਨੈ ॥
इतर सर्व विधी बाजूला ठेवून, सर्वात महान स्वामी असलेल्या परमात्म्याची उपासना करा.

ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਤੇ ਕਾਲੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਚਰਨੀ ਆਇ ਪਵੈ ਹਰਿ ਜਾਨੈ ॥੧॥
देवाची पूजा केल्याने काळ देखील वाईट नजर टाकत नाही, उलट तो भक्ताच्या पाया पडतो. ॥१॥

ਜਾ ਕਉ ਰਾਖਿ ਲੇਇ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਤਾ ਕਉ ਸੁਮਤਿ ਦੇਇ ਪੈ ਕਾਨੈ ॥
माझे स्वामी ज्याला वाचवतात, त्याच्या कानात तो सल्ला देतो.

ਤਾ ਕਉ ਕੋਈ ਅਪਰਿ ਨ ਸਾਕੈ ਜਾ ਕੀ ਭਗਤਿ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮਾਨੈ ॥੨॥
ज्याची भक्ती माझ्या प्रभूने स्वीकारली आहे त्याला कोणीही हानी पोहोचवू शकत नाही ॥२॥

ਹਰਿ ਕੇ ਚੋਜ ਵਿਡਾਨ ਦੇਖੁ ਜਨ ਜੋ ਖੋਟਾ ਖਰਾ ਇਕ ਨਿਮਖ ਪਛਾਨੈ ॥
हरिचे ज्ञान पहा, लोकांनो, देवाचे अद्‌भुत खेळ पहा, जो एका क्षणात चांगले आणि वाईट ओळखतो

ਤਾ ਤੇ ਜਨ ਕਉ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਹੈ ਰਿਦ ਸੁਧ ਮਿਲੇ ਖੋਟੇ ਪਛੁਤਾਨੈ ॥੩॥
म्हणूनच भक्त आनंदी झाला आहे, प्रत्यक्षात शुद्ध अंतःकरणाचे लोक देवाला भेटतात आणि वाईट लोक पश्चात्ताप करत राहतात. ॥३॥

ਤੁਮ ਹਰਿ ਦਾਤੇ ਸਮਰਥ ਸੁਆਮੀ ਇਕੁ ਮਾਗਉ ਤੁਝ ਪਾਸਹੁ ਹਰਿ ਦਾਨੈ ॥
हे देवा! तूच एकमेव दाता, सर्वशक्तिमान आणि जगाचा स्वामी आहेस, मी तुझ्या नावाचे दान मागतो.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਦੀਜੈ ਸਦ ਬਸਹਿ ਰਿਦੈ ਮੋਹਿ ਹਰਿ ਚਰਾਨੈ ॥੪॥੫॥
हे नानक! कृपया मला तुमचे चरण द्या जेणेकरून तुमचे चरण माझ्या हृदयात सदैव राहतील. ॥४॥५॥

Page 1321

ਕਲਿਆਨ ਮਹਲਾ ੪ ॥
कालियानु महाला ४ ॥

ਪ੍ਰਭ ਕੀਜੈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਹਮ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵਹਗੇ ॥
हे परमेश्वरा, दयेच्या घरा, आमच्यावर दया कर जेणेकरून आम्ही तुझी स्तुती गाऊ शकू.

ਹਉ ਤੁਮਰੀ ਕਰਉ ਨਿਤ ਆਸ ਪ੍ਰਭ ਮੋਹਿ ਕਬ ਗਲਿ ਲਾਵਹਿਗੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मी नेहमीच तुझी वाट पाहतो, तू मला कधी मिठी मारशील? ॥१॥रहाउ॥

ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਮੁਗਧ ਇਆਨ ਪਿਤਾ ਸਮਝਾਵਹਿਗੇ ॥
आपण मूर्ख आणि अज्ञानी मुले आहोत, फक्त प्रभु पिताच आपल्याला ते समजावून सांगू शकतात

ਸੁਤੁ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਭੂਲਿ ਬਿਗਾਰਿ ਜਗਤ ਪਿਤ ਭਾਵਹਿਗੇ ॥੧॥
मुलगा प्रत्येक क्षणी चुका करतो आणि काम बिघडवतो, असे वाटते की जगाच्या बापाला हे आवडते. ॥१॥

ਜੋ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਤੁਮ ਦੇਹੁ ਸੋਈ ਹਮ ਪਾਵਹਗੇ ॥
हे भगवान! तू मला जे काही देशील ते मला मिळेल.

ਮੋਹਿ ਦੂਜੀ ਨਾਹੀ ਠਉਰ ਜਿਸੁ ਪਹਿ ਹਮ ਜਾਵਹਗੇ ॥੨॥
माझ्याकडे दुसरे कोणतेही ठिकाण नाही, आपण येशूसमोर जाऊ. आपल्याला दुसरे कोणतेही ठिकाण नाही जिथे आपण जाऊ शकतो. ॥२॥

ਜੋ ਹਰਿ ਭਾਵਹਿ ਭਗਤ ਤਿਨਾ ਹਰਿ ਭਾਵਹਿਗੇ ॥
जे भक्त देवाला प्रिय असतात, ते देखील देवाला त्यांच्या प्राणापेक्षा जास्त प्रेम करतात

ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ ਜੋਤਿ ਰਲਿ ਜਾਵਹਗੇ ॥੩॥
आत्म्याचा प्रकाश देवाच्या सर्वोच्च प्रकाशात विलीन होतो आणि एक होतो. ॥ ३ ॥

ਹਰਿ ਆਪੇ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਆਪਿ ਲਿਵ ਲਾਵਹਿਗੇ ॥
देव स्वतः दयाळू आहे आणि आपल्याला भक्तीत रमवतो

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਸਰਨਿ ਦੁਆਰਿ ਹਰਿ ਲਾਜ ਰਖਾਵਹਿਗੇ ॥੪॥੬॥ ਛਕਾ ੧ ॥
नानक म्हणतात की जो देवाचा आश्रय घेतो तो त्याची लाज राखतो. ॥४॥6॥छक्का १॥

ਕਲਿਆਨੁ ਭੋਪਾਲੀ ਮਹਲਾ ੪
कालियानु भोपाली बाई ४

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्‌गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸੁਰੁ ਸੁਆਮੀ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰਣੁ ਨਾਰਾਇਣੇ ॥
ते परम ब्रह्म, भगवान नारायण हे दुःखांचे निवारण करणारे आहेत

ਸਗਲ ਭਗਤ ਜਾਚਹਿ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਭਵ ਨਿਧਿ ਤਰਣ ਹਰਿ ਚਿੰਤਾਮਣੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
सर्व भक्त सुखाच्या सागरातून शोध घेतात तोच त्यांना जगाच्या सागरातून पार करून जाणारा आणि प्रत्येक इच्छा पूर्ण करणारा जहाज आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਜਗਦੀਸ ਦਮੋਦਰ ਹਰਿ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਗੋਬਿੰਦੇ ॥
जगाचा स्वामी नेहमीच गरीब आणि दुःखी लोकांवर दया करतो. तो संतांचा सहानुभूतीशील आहे आणि हृदयातील भावना समजतो

ਤੇ ਨਿਰਭਉ ਜਿਨ ਸ੍ਰੀਰਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਗੁਰਮਤਿ ਮੁਰਾਰਿ ਹਰਿ ਮੁਕੰਦੇ ॥੧॥
प्रत्यक्षात, ज्यांनी श्रीरामाचे ध्यान केले आहे आणि गुरुंच्या शिकवणीनुसार प्रभूची उपासना केली आहे तेच निर्भय आहेत. ॥ १॥

ਜਗਦੀਸੁਰ ਚਰਨ ਸਰਨ ਜੋ ਆਏ ਤੇ ਜਨ ਭਵ ਨਿਧਿ ਪਾਰਿ ਪਰੇ ॥
ज्यांनी जगदीश्वराच्या चरणी आश्रय घेतला आहे त्यांनी जगाचा महासागर पार केला आहे.

ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੀ ਪੈਜ ਹਰਿ ਰਾਖੈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ॥੨॥੧॥੭॥
गुरु नानकांचे विश्वासू वचन आहे की देव स्वतः आपल्या कृपेने भक्तांची लाज वाचवतो. ॥२॥१॥७॥

ਰਾਗੁ ਕਲਿਆਨੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧
रागु कालियानु महाला ५ घर १

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्‌गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਹਮਾਰੈ ਏਹ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ॥
हे दयाळू देवा! आमच्यावर ही कृपा कर

ਅਲਿ ਮਕਰੰਦ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਮਨੁ ਫੇਰਿ ਫੇਰਿ ਰੀਝੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जसे फुलपाखरू अमृताशी जोडलेले राहते, तसेच हे मन पुन्हा पुन्हा तुमच्या कमळाच्या चरणांवर टेकते. ॥१॥रहाउ॥

ਆਨ ਜਲਾ ਸਿਉ ਕਾਜੁ ਨ ਕਛੂਐ ਹਰਿ ਬੂੰਦ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਕਉ ਦੀਜੈ ॥੧॥
मला इतर कोणत्याही पाण्यात रस नाही, मला हरणाच्या रूपातील थेंब कोकिळेला दे. ॥१॥

ਬਿਨੁ ਮਿਲਬੇ ਨਾਹੀ ਸੰਤੋਖਾ ਪੇਖਿ ਦਰਸਨੁ ਨਾਨਕੁ ਜੀਜੈ ॥੨॥੧॥
तुला भेटल्याशिवाय समाधान नाही, नानक फक्त तुला पाहून जगतो.॥२॥१॥

ਕਲਿਆਨ ਮਹਲਾ ੫ ॥
कालियन महाला ५ ॥

ਜਾਚਿਕੁ ਨਾਮੁ ਜਾਚੈ ਜਾਚੈ ॥
हे प्रभू! हा साधक वारंवार तुझे नाव मागतो

ਸਰਬ ਧਾਰ ਸਰਬ ਕੇ ਨਾਇਕ ਸੁਖ ਸਮੂਹ ਕੇ ਦਾਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तू सर्वांचा धारक, सर्वांचा स्वामी आणि सर्व सुखांचा दाता आहेस. ॥१॥रहाउ॥

ਕੇਤੀ ਕੇਤੀ ਮਾਂਗਨਿ ਮਾਗੈ ਭਾਵਨੀਆ ਸੋ ਪਾਈਐ ॥੧॥
या जगात माणूस खूप काही मागतो आणि त्याला जे हवे ते मिळते. ॥१॥

ਸਫਲ ਸਫਲ ਸਫਲ ਦਰਸੁ ਰੇ ਪਰਸਿ ਪਰਸਿ ਗੁਨ ਗਾਈਐ ॥
तुझ्या दर्शनाने माझे जीवन यशस्वी होईल, तुझ्या चरणी राहून मी तुझे गुणगान गात राहीन

ਨਾਨਕ ਤਤ ਤਤ ਸਿਉ ਮਿਲੀਐ ਹੀਰੈ ਹੀਰੁ ਬਿਧਾਈਐ ॥੨॥੨॥
हे नानक! ज्याप्रमाणे जलतत्व जलतत्वात मिसळते, त्याचप्रमाणे मनाचा हिरा देवाच्या हिऱ्यात मिसळला पाहिजे. ॥२॥२॥

ਕਲਿਆਨ ਮਹਲਾ ੫ ॥
कालियन महाला ५ ॥

ਮੇਰੇ ਲਾਲਨ ਕੀ ਸੋਭਾ ॥
माझ्या प्रभूचे सौंदर्य ॥

ਸਦ ਨਵਤਨ ਮਨ ਰੰਗੀ ਸੋਭਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
नेहमीच नवीन आणि मनाला रंग देणारे. ॥१॥रहाउ॥

ਬ੍ਰਹਮ ਮਹੇਸ ਸਿਧ ਮੁਨਿ ਇੰਦ੍ਰਾ ਭਗਤਿ ਦਾਨੁ ਜਸੁ ਮੰਗੀ ॥੧॥
ब्रह्मा, शिव, शंकर, सिद्ध मुनी आणि इंद्र इत्यादी फक्त भक्ती आणि कीर्ती मागतात. ॥ १ ॥

ਜੋਗ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਸੇਖਨਾਗੈ ਸਗਲ ਜਪਹਿ ਤਰੰਗੀ ॥
सर्व महान योगी, ज्ञानी पुरुष आणि शेषनाग इत्यादी सर्वजण परमात्म्याच्या नावाचा जप करतात

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੰਤਨ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸਦ ਸੰਗੀ ॥੨॥੩॥
नानक म्हणतात की मी त्या संतांना शरण जातो जे प्रभूच्या भक्तीत रमून जातात आणि त्यांच्यासोबत सदैव राहतात. ॥२॥३॥

ਕਲਿਆਨ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨
कालियन महाला ५ घर २

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਤੇਰੈ ਮਾਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਾਨਿ ॥
हे देवा! तुझा महिमा गाण्याने सन्मान आणि आदर मिळतो

ਨੈਨ ਬੈਨ ਸ੍ਰਵਨ ਸੁਨੀਐ ਅੰਗ ਅੰਗੇ ਸੁਖ ਪ੍ਰਾਨਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
डोळ्यांनी पाहिल्याने, जिभेने नामस्मरण केल्याने आणि कानांनी कीर्तन ऐकल्याने सर्व अवयव आणि आत्मा आनंद प्राप्त करतात. ॥१॥रहाउ॥

ਇਤ ਉਤ ਦਹ ਦਿਸਿ ਰਵਿਓ ਮੇਰ ਤਿਨਹਿ ਸਮਾਨਿ ॥੧॥
इकडे तिकडे दहाही दिशांना, सूर्य आणि गवत, देव त्यांच्यात सारखाच उपस्थित आहे. ॥ १॥

ਜਤ ਕਤਾ ਤਤ ਪੇਖੀਐ ਹਰਿ ਪੁਰਖ ਪਤਿ ਪਰਧਾਨ ॥
आपण जिथे जिथे पाहतो तिथे फक्त परमेश्वरच दिसतो; तो सर्वोच्च अस्तित्व विश्वाचा स्वामी आणि प्रमुख आहे

ਸਾਧਸੰਗਿ ਭ੍ਰਮ ਭੈ ਮਿਟੇ ਕਥੇ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ॥੨॥੧॥੪॥
नानक हे ब्रह्मज्ञान सांगतात की संतांच्या सहवासात सर्व गोंधळ आणि भीती दूर होतात. ॥२॥१॥४॥

ਕਲਿਆਨ ਮਹਲਾ ੫ ॥
कालियन महाला ५ ॥

ਗੁਨ ਨਾਦ ਧੁਨਿ ਅਨੰਦ ਬੇਦ ॥
देवाची स्तुती करणाऱ्या शब्दांचा आवाज म्हणजे ज्ञानाचा आनंददायी वेद आहे.

ਕਥਤ ਸੁਨਤ ਮੁਨਿ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਮੰਡਲੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ऋषी संतांच्या समूहात जमतात आणि बोलतात आणि ऐकतात. ॥१॥रहाउ॥

ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਮਾਨ ਦਾਨ ਮਨ ਰਸਿਕ ਰਸਨ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਤਹ ਪਾਪ ਖੰਡਲੀ ॥੧॥
ते ज्ञानाची चर्चा करतात, ध्यानस्थ राहतात, सांसारिक इच्छांचा त्याग करण्यास प्रेरित करतात, त्यांच्या मनात प्रेमाने देवाचे नाव जपतात आणि त्यांच्या पापांचा नाश करतात. ॥१॥

ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਗਿਆਨ ਭੁਗਤਿ ਸੁਰਤਿ ਸਬਦ ਤਤ ਬੇਤੇ ਜਪੁ ਤਪੁ ਅਖੰਡਲੀ ॥
ते योग, पद्धत, ज्ञान, भोग या शब्दांवर चिंतन करतात आणि तपश्चर्या करतात

ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਮਿਲਿ ਜੋਤਿ ਨਾਨਕ ਕਛੂ ਦੁਖੁ ਨ ਡੰਡਲੀ ॥੨॥੨॥੫॥
नानक म्हणतात की तो परम प्रकाशात पूर्णपणे विलीन होतो आणि त्याला कोणतेही दुःख होत नाही. ॥२॥२॥५॥

ਕਲਿਆਨੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
कालियन महाला ५ ॥

ਕਉਨੁ ਬਿਧਿ ਤਾ ਕੀ ਕਹਾ ਕਰਉ ॥
देवाला भेटण्याचा मार्ग कोणता आहे आणि त्यासाठी मी काय करावे?

ਧਰਤ ਧਿਆਨੁ ਗਿਆਨੁ ਸਸਤ੍ਰਗਿਆ ਅਜਰ ਪਦੁ ਕੈਸੇ ਜਰਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
बरेच लोक ध्यान करतात, विद्वान ज्ञानावर चर्चा करतात, पण मी ही असह्य स्थिती कशी सहन करू शकतो? ॥१॥रहाउ॥

ਬਿਸਨ ਮਹੇਸ ਸਿਧ ਮੁਨਿ ਇੰਦ੍ਰਾ ਕੈ ਦਰਿ ਸਰਨਿ ਪਰਉ ॥੧॥
मी विष्णू महेश सिद्ध मुनींच्या दारावर आश्रय घ्यावा की इंद्र? ॥ १॥

ਕਾਹੂ ਪਹਿ ਰਾਜੁ ਕਾਹੂ ਪਹਿ ਸੁਰਗਾ ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਮੁਕਤਿ ਕਹਉ ॥
काही जण राजा देतात, काही जण स्वर्ग देतात, पण मोक्ष लाखोंपैकी फक्त काही जणांनाच मिळतो.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਰਸੁ ਪਾਈਐ ਸਾਧੂ ਚਰਨ ਗਹਉ ॥੨॥੩॥੬॥
नानक म्हणतात की संतांच्या चरणी येऊनच हरिनामाचे सार प्राप्त होऊ शकते.॥२॥३॥६॥

ਕਲਿਆਨ ਮਹਲਾ ੫ ॥
कालियन महाला ५ ॥

ਪ੍ਰਾਨਪਤਿ ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਭ ਸਖੇ ॥
हे प्रभू! तूच माझ्या जीवनाचा स्वामी आहेस; तूच दयेचा सागर, परम पुरुष आणि खरा साथीदार आहेस

ਗਰਭ ਜੋਨਿ ਕਲਿ ਕਾਲ ਜਾਲ ਦੁਖ ਬਿਨਾਸਨੁ ਹਰਿ ਰਖੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तूच एकमेव आहेस जो आम्हाला गर्भातून मुक्त करू शकतो आणि मृत्यू आणि दुःखांचे जाळे नष्ट करून आम्हाला वाचवू शकतोस. ॥१॥रहाउ॥

ਨਾਮ ਧਾਰੀ ਸਰਨਿ ਤੇਰੀ ॥
देवाचे नाव घेऊन मी तुला आश्रय घेतला आहे

ਪ੍ਰਭ ਦਇਆਲ ਟੇਕ ਮੇਰੀ ॥੧॥
हे दयाळू प्रभू! तूच माझा एकमेव आधार आहेस. ॥१॥

ਅਨਾਥ ਦੀਨ ਆਸਵੰਤ ॥
माझ्यासारख्या अनाथ आणि गरीब लोकांना फक्त तूच आशा आहेस

ਨਾਮੁ ਸੁਆਮੀ ਮਨਹਿ ਮੰਤ ॥੨॥
हे स्वामी! तुझे नाव माझ्या मनातील मंत्र आहे. ॥२॥

ਤੁਝ ਬਿਨਾ ਪ੍ਰਭ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਨੂ ॥
हे प्रभू! तुझ्याशिवाय मी कशावरही विश्वास ठेवत नाही.

ਸਰਬ ਜੁਗ ਮਹਿ ਤੁਮ ਪਛਾਨੂ ॥੩॥
संपूर्ण विश्वात मी तुला ओळखतो. ॥३॥

ਹਰਿ ਮਨਿ ਬਸੇ ਨਿਸਿ ਬਾਸਰੋ ॥
देव माझ्या मनात दिवसरात्र राहतो

ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਨਕ ਆਸਰੋ ॥੪॥੪॥੭॥
नानक म्हणतात की तो माझा एकमेव आधार आहे. ॥४॥४॥७॥

ਕਲਿਆਨ ਮਹਲਾ ੫ ॥
कालियन महाला ५ ॥

ਮਨਿ ਤਨਿ ਜਾਪੀਐ ਭਗਵਾਨ ॥
मनाने आणि शरीराने देवाचे नाव जपावे

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਸਦਾ ਸੂਖ ਕਲਿਆਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जेव्हा परिपूर्ण गुरु प्रसन्न असतात तेव्हा माणसाला नेहमीच आनंद आणि कल्याण मिळते. ॥१॥रहाउ॥

ਸਰਬ ਕਾਰਜ ਸਿਧਿ ਭਏ ਗਾਇ ਗੁਨ ਗੁਪਾਲ ॥
सर्व कार्ये देवाची स्तुती गाऊन पूर्ण झाली आहेत

ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਪ੍ਰਭੂ ਸਿਮਰੇ ਨਾਠਿਆ ਦੁਖ ਕਾਲ ॥੧॥
जेव्हा मी संतांच्या सहवासात गेलो आणि प्रभूचे स्मरण केले, तेव्हा माझे दुःख आणि काळ निघून गेला. ॥१॥

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰਿਆ ਕਰਉ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਸੇਵ ॥
हे प्रभू! माझ्यावर दया कर जेणेकरून मी रात्रंदिवस तुझ्या सेवेत मग्न राहू शकेन.

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਰਣਾਗਤੀ ਹਰਿ ਪੁਰਖ ਪੂਰਨ ਦੇਵ ॥੨॥੫॥੮॥
दास नानक परम देवाच्या संरक्षणाखाली आले आहेत. ॥२॥५॥८॥

ਕਲਿਆਨੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
कालियन महाला ५ ॥

ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜਾਣੁ ॥
माझा प्रभु! सर्व गोष्टींचा जाणकार, सर्व गोष्टींचा जाणकार आहे

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸਰ ਨਿਹਚਲੁ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
दया दाखव हे परम देवा, तू शाश्वत आहेस, दया कर, खरा शब्द पतंग आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਆਨ ਨ ਕੋਈ ਸਮਰਥੁ ਤੇਰੀ ਆਸ ਤੇਰਾ ਮਨਿ ਤਾਣੁ ॥
हरिशिवाय कोणीही शक्तिशाली नाही; मला तुझ्यावर आशा आहे आणि तूच माझ्या मनातील एकमेव शक्ती आहेस.

ਸਰਬ ਘਟਾ ਕੇ ਦਾਤੇ ਸੁਆਮੀ ਦੇਹਿ ਸੁ ਪਹਿਰਣੁ ਖਾਣੁ ॥੧॥
हे सर्व शरीरे देणाऱ्या परमेश्वरा! तू मला जे काही देतोस, तेच मी खातो आणि घालतो. ॥१॥

ਸੁਰਤਿ ਮਤਿ ਚਤੁਰਾਈ ਸੋਭਾ ਰੂਪੁ ਰੰਗੁ ਧਨੁ ਮਾਣੁ ॥
आदर, बुद्धी, हुशारी, सौंदर्य, रूप, रंग, संपत्ती, मान, आदर, सर्व सुख आणि आनंद तोच देतो

ਸਰਬ ਸੂਖ ਆਨੰਦ ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਕਲਿਆਣੁ ॥੨॥੬॥੯॥
नानक तुम्हाला रामाचे नाव जपण्याचा आग्रह करतात, कारण यातच कल्याण आहे. ॥२॥६॥९॥

ਕਲਿਆਨੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
कालियन महाला ५ ॥

ਹਰਿ ਚਰਨ ਸਰਨ ਕਲਿਆਨ ਕਰਨ ॥
परमेश्वराच्या चरणी आश्रय घेणे हितकारक आहे

ਪ੍ਰਭ ਨਾਮੁ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
परमेश्वराचे नाव पतितांना शुद्ध करते. ॥१॥रहाउ॥

ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਪਿ ਨਿਸੰਗ ਜਮਕਾਲੁ ਤਿਸੁ ਨ ਖਾਵਨੋ ॥੧॥
जे संतांच्या सहवासात देवाची उपासना करतात, त्यांना मृत्यू गिळंकृत करत नाही. ॥१॥

ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ ਅਨਿਕ ਸੂਖ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਲਵੈ ਨ ਲਾਵਨੋ ॥
मुक्ती आणि अनेक सुखेसुद्धा भगवंताच्या भक्तीप्रमाणे पोहोचत नाहीत

ਪ੍ਰਭ ਦਰਸ ਲੁਬਧ ਦਾਸ ਨਾਨਕ ਬਹੁੜਿ ਜੋਨਿ ਨ ਧਾਵਨੋ ॥੨॥੭॥੧੦॥
सेवक नानक प्रभूच्या दर्शनाशी संलग्न असतो जेणेकरून त्याला पुन्हा गर्भाच्या चक्रात भटकावे लागू नये.॥२॥७॥१०॥

ਕਲਿਆਨ ਮਹਲਾ ੪ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥
कालियन महाला ४ अष्टपदी ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਰਾਮਾ ਰਮ ਰਾਮੋ ਸੁਨਿ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ॥
राम विश्वाच्या प्रत्येक कणात आहे. रामाचे नाव ऐकून मन आनंदी होते

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ਗੁਰਮਤਿ ਸਹਜੇ ਪੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
परमात्म्याचे नाव अमृताइतके गोड आहे आणि गुरुच्या शिकवणीने ते सहजतेने प्या. ॥१॥रहाउ॥

ਕਾਸਟ ਮਹਿ ਜਿਉ ਹੈ ਬੈਸੰਤਰੁ ਮਥਿ ਸੰਜਮਿ ਕਾਢਿ ਕਢੀਜੈ ॥
ज्याप्रमाणे लाकडात आग असते आणि ती संयमाने विझवता येते

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹੈ ਜੋਤਿ ਸਬਾਈ ਤਤੁ ਗੁਰਮਤਿ ਕਾਢਿ ਲਈਜੈ ॥੧॥
त्याचप्रमाणे, रामाचे नाव सर्वत्र व्यापक आहे आणि ते गुरुंच्या शिकवणीनुसार प्राप्त होते. ॥१॥

ਨਉ ਦਰਵਾਜ ਨਵੇ ਦਰ ਫੀਕੇ ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਦਸਵੇ ਚੁਈਜੈ ॥
डोळे, नाक, कान इत्यादी शरीराचे नऊ दरवाजे निरुपयोगी आहेत, परंतु हरिनामाच्या अमृताचा प्रवाह फक्त दहाव्या दरवाज्यातूनच वाहतो

ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਪਿਆਰੇ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥੨॥
हे प्रिय! गुरूंच्या उपदेशाने मला हरिनामाचे अमृत पाज. ॥२॥

ਕਾਇਆ ਨਗਰੁ ਨਗਰੁ ਹੈ ਨੀਕੋ ਵਿਚਿ ਸਉਦਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਕੀਜੈ ॥
शरीर हे एक उत्कृष्ट आहे ज्यामध्ये हरिनामाचा व्यवहार केला जातो.

ਰਤਨ ਲਾਲ ਅਮੋਲ ਅਮੋਲਕ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਲੀਜੈ ॥੩॥
जर तुम्ही गुरुची सेवा केली तर तुम्हाला हरिनामाच्या रूपात अमूल्य रत्न मिळेल. ॥३॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਗਮੁ ਅਗਮੁ ਹੈ ਠਾਕੁਰੁ ਭਰਿ ਸਾਗਰ ਭਗਤਿ ਕਰੀਜੈ ॥
सतगुरु अगम्य आहेत, ते प्रेमाचे सागर आहेत, त्यांची पूजा करावी.

ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਦੀਨ ਹਮ ਸਾਰਿੰਗ ਇਕ ਬੂੰਦ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਦੀਜੈ ॥੪॥
हे हरि! माझ्यासारख्या पोपटाच्या तोंडात तुझ्या नावाचा एक थेंब टाक. ॥४॥

ਲਾਲਨੁ ਲਾਲੁ ਲਾਲੁ ਹੈ ਰੰਗਨੁ ਮਨੁ ਰੰਗਨ ਕਉ ਗੁਰ ਦੀਜੈ ॥
मन रंगीत आहे, प्रेमाच्या रंगाने रंगविण्यासाठी तुमचे मन गुरुंना अर्पण करा.

ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਰਸ ਰਸਿਕ ਗਟਕ ਨਿਤ ਪੀਜੈ ॥੫॥
प्रभूच्या रंगात मग्न राहा आणि मोठ्या आनंदाने हरिनाम पिओ. ॥५॥

ਬਸੁਧਾ ਸਪਤ ਦੀਪ ਹੈ ਸਾਗਰ ਕਢਿ ਕੰਚਨੁ ਕਾਢਿ ਧਰੀਜੈ ॥
जर पृथ्वीवरील सात बेटे आणि महासागरांमधून सोने काढून भक्तांना दिले तर

ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਜਨ ਇਨਹੁ ਨ ਬਾਛਹਿ ਹਰਿ ਮਾਗਹਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਦੀਜੈ ॥੬॥
माझ्या प्रभूच्या भक्तांना या गोष्टींची इच्छा नाही, तर त्यांना फक्त हरिची भक्ती आणि त्याच्या नावाचे अमृत हवे आहे. ॥ ६॥

ਸਾਕਤ ਨਰ ਪ੍ਰਾਨੀ ਸਦ ਭੂਖੇ ਨਿਤ ਭੂਖਨ ਭੂਖ ਕਰੀਜੈ ॥
कपटी प्राणी नेहमीच लोभी असतात; त्यांची संपत्तीची भूक कधीच भागत नाही

ਧਾਵਤੁ ਧਾਇ ਧਾਵਹਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਾਇਆ ਲਖ ਕੋਸਨ ਕਉ ਬਿਥਿ ਦੀਜੈ ॥੭॥
त्याला मायावर इतका प्रेम आहे की तो तिला मिळवण्यासाठी लाखो मैलांचा प्रवास करतो.॥७॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਨ ਊਤਮ ਕਿਆ ਉਪਮਾ ਤਿਨ੍ ਦੀਜੈ ॥
देवाचे भक्तच सर्वोत्तम असतात, त्यांची तुलना काय करता येईल

ਰਾਮ ਨਾਮ ਤੁਲਿ ਅਉਰੁ ਨ ਉਪਮਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀਜੈ ॥੮॥੧॥
देवाच्या नावाची दुसरी कोणतीही तुलना नाही, नानकवर त्याचा आशीर्वाद असो. ॥८॥१॥

ਕਲਿਆਨ ਮਹਲਾ ੪ ॥
कालियन महाला ४ ॥

ਰਾਮ ਗੁਰੁ ਪਾਰਸੁ ਪਰਸੁ ਕਰੀਜੈ ॥
हे प्रभू! आपण गुरुच्या रूपात पारसांना स्पर्श करूया

ਹਮ ਨਿਰਗੁਣੀ ਮਨੂਰ ਅਤਿ ਫੀਕੇ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਰਸੁ ਕੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
आपण सद्गुणी आहोत आणि लोखंडाइतकेच वाईट आहोत. गुरुंच्या पारांना भेटून आपणही सद्गुणी बनू. ॥१॥रहाउ॥

ਸੁਰਗ ਮੁਕਤਿ ਬੈਕੁੰਠ ਸਭਿ ਬਾਂਛਹਿ ਨਿਤਿ ਆਸਾ ਆਸ ਕਰੀਜੈ ॥
जगातील सर्व लोक नेहमीच स्वर्ग, मुक्ती आणि वैकुंठाची आशा करतात

ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਕੇ ਜਨ ਮੁਕਤਿ ਨ ਮਾਂਗਹਿ ਮਿਲਿ ਦਰਸਨ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਮਨੁ ਧੀਜੈ ॥੧॥
परंतु ज्यांना परमात्मा पाहण्याची इच्छा आहे ते मुक्तीची आकांक्षा बाळगत नाहीत, तर त्यांचे मन केवळ परमेश्वराच्या दर्शनानेच तृप्त होते. ॥१॥

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਬਲੁ ਹੈ ਭਾਰੀ ਮੋਹੁ ਕਾਲਖ ਦਾਗ ਲਗੀਜੈ ॥
मायेची आसक्ती ही प्रबळ आहे; ती आपल्यावर पापांचा डाग सोडते

ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਜਨ ਅਲਿਪਤ ਹੈ ਮੁਕਤੇ ਜਿਉ ਮੁਰਗਾਈ ਪੰਕੁ ਨ ਭੀਜੈ ॥੨॥
माझ्या प्रभूचे भक्त सांसारिक इच्छांपासून अलिप्त आणि मुक्त असतात जसे कबुतराचे पंख पाण्यात पोहताना ओले होत नाहीत. ॥२॥

ਚੰਦਨ ਵਾਸੁ ਭੁਇਅੰਗਮ ਵੇੜੀ ਕਿਵ ਮਿਲੀਐ ਚੰਦਨੁ ਲੀਜੈ ॥
चंदनाचा सुगंध सापांभोवती असतो, चंदन कसे मिळेल

ਕਾਢਿ ਖੜਗੁ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਕਰਾਰਾ ਬਿਖੁ ਛੇਦਿ ਛੇਦਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥੩॥
गुरु ज्ञानाची जड तलवार हाती घेऊन, मनुष्य इंद्रिय इच्छांचा नाश करू शकतो आणि हरिनामाचे अमृत पिऊ शकतो. ॥ ३॥

ਆਨਿ ਆਨਿ ਸਮਧਾ ਬਹੁ ਕੀਨੀ ਪਲੁ ਬੈਸੰਤਰ ਭਸਮ ਕਰੀਜੈ ॥
अनेक प्रकारची लाकडे गोळा केली गेली पण आगीमुळे ती क्षणार्धात राख झाली

ਮਹਾ ਉਗ੍ਰ ਪਾਪ ਸਾਕਤ ਨਰ ਕੀਨੇ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਲੂਕੀ ਦੀਜੈ ॥੪॥
फसवे लोक गंभीर पापे करतात. संतांना भेटून आणि ज्ञानाच्या ठिणगीने ही पापे जाळली जाऊ शकतात. ॥४॥

ਸਾਧੂ ਸਾਧ ਸਾਧ ਜਨ ਨੀਕੇ ਜਿਨ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਧਰੀਜੈ ॥
संत हे चांगले आणि उत्तम लोक असतात ज्यांच्या अंतःकरणात हरिनाम वास करतो.

ਪਰਸ ਨਿਪਰਸੁ ਭਏ ਸਾਧੂ ਜਨ ਜਨੁ ਹਰਿ ਭਗਵਾਨੁ ਦਿਖੀਜੈ ॥੫॥
संतांना भेटणे म्हणजे भगवंताचे दर्शन घेण्यासारखे असते. ॥५॥

ਸਾਕਤ ਸੂਤੁ ਬਹੁ ਗੁਰਝੀ ਭਰਿਆ ਕਿਉ ਕਰਿ ਤਾਨੁ ਤਨੀਜੈ ॥
एका मायावी माणसाचे आयुष्य अनेक अडचणींनी भरलेले असते, तो ते कसे वाढवू शकेल?

ਤੰਤੁ ਸੂਤੁ ਕਿਛੁ ਨਿਕਸੈ ਨਾਹੀ ਸਾਕਤ ਸੰਗੁ ਨ ਕੀਜੈ ॥੬॥
अशा गुंतागुतींनी भरलेला जीवनाचा धागा सोडवता येत नाही, म्हणून फसव्या लोकांशी संगत करू नये. ॥६॥

ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਹੈ ਨੀਕੀ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਰਾਮੁ ਰਵੀਜੈ ॥
सद्‌गुरुंचा सहवास सर्वोत्तम असतो, गुरुंच्या सहवासात रामाचे स्मरण नेहमीच होते

ਅੰਤਰਿ ਰਤਨ ਜਵੇਹਰ ਮਾਣਕ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਲੀਜੈ ॥੭॥
हरिनामाच्या रूपातील अमूल्य रत्ने आणि मौल्यवान रत्ने व्यक्तीच्या हृदयात असतात, जी गुरुच्या कृपेने मिळू शकतात. ॥७॥

ਮੇਰਾ ਠਾਕੁਰੁ ਵਡਾ ਵਡਾ ਹੈ ਸੁਆਮੀ ਹਮ ਕਿਉ ਕਰਿ ਮਿਲਹ ਮਿਲੀਜੈ ॥
माझा ठाकूर खूप महान आहे, माझ्या स्वामी, मी त्यांना कसे भेटू शकतो?

ਨਾਨਕ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਜਨ ਕਉ ਪੂਰਨੁ ਦੀਜੈ ॥੮॥੨॥
नानक, केवळ परिपूर्ण गुरुच त्याच्या भक्ताला देवाशी जोडतात आणि त्याला परिपूर्णता देतात. ॥८॥२॥

ਕਲਿਆਨੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥
कालियन महाला ४ ॥

ਰਾਮਾ ਰਮ ਰਾਮੋ ਰਾਮੁ ਰਵੀਜੈ ॥
विश्वाच्या प्रत्येक कणात ईश्वर आहे, फक्त त्याचीच पूजा करा

ਸਾਧੂ ਸਾਧ ਸਾਧ ਜਨ ਨੀਕੇ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਕੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
संत चांगले आणि थोर आहेत, संतांसोबत सामील व्हा आणि देवाचे गुणगान करा. ॥१॥रहाउ॥

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭੁ ਜਗੁ ਹੈ ਜੇਤਾ ਮਨੁ ਡੋਲਤ ਡੋਲ ਕਰੀਜੈ ॥
संपूर्ण जगातील सर्व प्राणी, त्यांचे मन डोलत राहते

ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਸਾਧੁ ਮਿਲਾਵਹੁ ਜਗੁ ਥੰਮਨ ਕਉ ਥੰਮੁ ਦੀਜੈ ॥੧॥
हे प्रभू! मला अशा संतांची भेट घडवून दे जे संपूर्ण जगाला आश्रय देतील. ॥१॥

ਬਸੁਧਾ ਤਲੈ ਤਲੈ ਸਭ ਊਪਰਿ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਚਰਨ ਰੁਲੀਜੈ ॥
पृथ्वी सर्वांच्या खाली राहते आणि महापुरुषांचे चरण धुळीपेक्षा श्रेष्ठ होतात.

ਅਤਿ ਊਤਮ ਅਤਿ ਊਤਮ ਹੋਵਹੁ ਸਭ ਸਿਸਟਿ ਚਰਨ ਤਲ ਦੀਜੈ ॥੨॥
सर्वांत श्रेष्ठ बना आणि संपूर्ण विश्वाला आपल्या पायाखाली आणा. ॥२॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋਤਿ ਭਲੀ ਸਿਵ ਨੀਕੀ ਆਨਿ ਪਾਨੀ ਸਕਤਿ ਭਰੀਜੈ ॥
गुरुच्या मुखावर हरीच्या नावाचा प्रकाश स्थापित होतो आणि माया देखील त्यांची सेवा करण्यात मग्न राहते

ਮੈਨਦੰਤ ਨਿਕਸੇ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਸਾਰੁ ਚਬਿ ਚਬਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥੩॥
गुरुंच्या शब्दांमुळे मेणाचे दात निर्माण होतात, जे चावून खाल्ले जातात आणि हरिनाम हे पेय आहे. ॥३॥

ਰਾਮ ਨਾਮ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਬਹੁ ਕੀਆ ਗੁਰ ਸਾਧੂ ਪੁਰਖ ਮਿਲੀਜੈ ॥
देवाच्या कृपेने मी संत व्यक्ती आणि गुरु यांच्याशी एकरूप झालो

ਗੁਨ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਸਥੀਰਨ ਕੀਏ ਹਰਿ ਸਗਲ ਭਵਨ ਜਸੁ ਦੀਜੈ ॥੪॥
गुरुने परमात्म्याचे गुण पसरवले आहेत आणि सर्व जगात परमात्म्याची कीर्ती दिली आहे. ॥४॥

ਸਾਧੂ ਸਾਧ ਸਾਧ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਰਹਿ ਨ ਸਕੀਜੈ ॥
संतांचे मन प्रियजनांमध्ये रमलेले असते आणि ते त्याला पाहिल्याशिवाय राहू शकत नाहीत

ਜਿਉ ਜਲ ਮੀਨ ਜਲੰ ਜਲ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੈ ਖਿਨੁ ਜਲ ਬਿਨੁ ਫੂਟਿ ਮਰੀਜੈ ॥੫॥
ज्याप्रमाणे पाण्यात राहणारा मासा पाण्यावर प्रेम करतो, पण पाण्याशिवाय तो आपले जीवन सोडून देतो. ॥५॥

ਮਹਾ ਅਭਾਗ ਅਭਾਗ ਹੈ ਜਿਨ ਕੇ ਤਿਨ ਸਾਧੂ ਧੂਰਿ ਨ ਪੀਜੈ ॥
जे अत्यंत दुर्दैवी असतात त्यांना संतांच्या चरणांची धूळ मिळत नाही

ਤਿਨਾ ਤਿਸਨਾ ਜਲਤ ਜਲਤ ਨਹੀ ਬੂਝਹਿ ਡੰਡੁ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕਾ ਦੀਜੈ ॥੬॥
ते तहानेने जळतात, त्यांची तहान भागत नाही आणि ते यमकडून शिक्षेचे भागीदार होतात. ॥६॥

ਸਭਿ ਤੀਰਥ ਬਰਤ ਜਗ੍ ਪੁੰਨ ਕੀਏ ਹਿਵੈ ਗਾਲਿ ਗਾਲਿ ਤਨੁ ਛੀਜੈ ॥
लोक तीर्थयात्रेला जातात, उपवास करतात, यज्ञ करतात आणि दान करतात आणि बर्फ वितळवून त्यांच्या शरीरावर वेदना देतात

ਅਤੁਲਾ ਤੋਲੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹੈ ਗੁਰਮਤਿ ਕੋ ਪੁਜੈ ਨ ਤੋਲ ਤੁਲੀਜੈ ॥੭॥
परमेश्वराचे नाव अतुलनीय आहे. ही कर्मे धार्मिक गुरूंच्या शिकवणींशी जुळू शकत नाहीत, आणि त्यांची तुलना त्यांच्या नावाशीही होऊ शकत नाही. ॥७॥

ਤਵ ਗੁਨ ਬ੍ਰਹਮ ਬ੍ਰਹਮ ਤੂ ਜਾਨਹਿ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਪਰੀਜੈ ॥
हे ब्रह्मा! तुझे गुण अनंत आहेत, फक्त तूच त्यांना जाणतोस. दास नानक तुझ्या आश्रयाला आहे

ਤੂ ਜਲ ਨਿਧਿ ਮੀਨ ਹਮ ਤੇਰੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸੰਗਿ ਰਖੀਜੈ ॥੮॥੩॥
तू समुद्र आहेस आणि आम्ही तुझे मासे आहोत. कृपया आम्हाला तुझ्याजवळ ठेवा. ॥८॥३॥

ਕਲਿਆਨ ਮਹਲਾ ੪ ॥
कालियन महाला ४ ॥

ਰਾਮਾ ਰਮ ਰਾਮੋ ਪੂਜ ਕਰੀਜੈ ॥
हे सज्जनांनो! राम सर्वत्र उपस्थित आहे, म्हणून फक्त रामाचीच पूजा करा.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿ ਧਰਉ ਸਭੁ ਆਗੈ ਰਸੁ ਗੁਰਮਤਿ ਗਿਆਨੁ ਦ੍ਰਿੜੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तुमचे मन, शरीर आणि सर्वस्व त्याच्यासमोर समर्पण करा. ॥१॥रहाउ॥

ਬ੍ਰਹਮ ਨਾਮ ਗੁਣ ਸਾਖ ਤਰੋਵਰ ਨਿਤ ਚੁਨਿ ਚੁਨਿ ਪੂਜ ਕਰੀਜੈ ॥
ब्रह्माचे नाव एक असे झाड आहे ज्याला अनंत गुण आणि फांद्या आहेत, म्हणून त्याची दररोज पूजा करा.

ਆਤਮ ਦੇਉ ਦੇਉ ਹੈ ਆਤਮੁ ਰਸਿ ਲਾਗੈ ਪੂਜ ਕਰੀਜੈ ॥੧॥
आत्मा हाच देव आहे आणि ज्याची पूजा करायची आहे तो आत्मा आहे, त्याची प्रेमाने पूजा करा॥१॥

ਬਿਬੇਕ ਬੁਧਿ ਸਭ ਜਗ ਮਹਿ ਨਿਰਮਲ ਬਿਚਰਿ ਬਿਚਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥
संपूर्ण जगात बुद्धी आणि बुद्धी पवित्र आहेत, त्यांचे ध्यान करा आणि त्यांच्या नावाचे अमृत प्या.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ ਇਹੁ ਮਨੁ ਦੀਜੈ ॥੨॥
गुरुंच्या कृपेने तुम्हाला नाव आणि इतर गोष्टी मिळाल्या आहेत, म्हणून हे मन सद्‌गुरुंना अर्पण करा.॥२॥

ਨਿਰਮੋਲਕੁ ਅਤਿ ਹੀਰੋ ਨੀਕੋ ਹੀਰੈ ਹੀਰੁ ਬਿਧੀਜੈ ॥
परमेश्वराच्या नावाच्या रूपातील हिरा अमूल्य आणि सर्वोत्तम आहे, तुमच्या मनाच्या रूपातील हिऱ्याला नामाच्या हिऱ्याने छेद द्या

ਮਨੁ ਮੋਤੀ ਸਾਲੁ ਹੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਜਿਤੁ ਹੀਰਾ ਪਰਖਿ ਲਈਜੈ ॥੩॥
नामरूप हिऱ्याची परीक्षा घेणाऱ्या गुरुच्या शब्दांनी मनरूप मोती रत्नजडित होतो. ॥३॥

ਸੰਗਤਿ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਲਗਿ ਊਚੇ ਜਿਉ ਪੀਪ ਪਲਾਸ ਖਾਇ ਲੀਜੈ ॥
ज्याप्रमाणे पिंपळाचे झाड पळसाच्या झाडाला स्वतःमध्ये सामावून घेते, त्याचप्रमाणे संतांच्या सहवासात एक सामान्य माणूस महान बनतो

ਸਭ ਨਰ ਮਹਿ ਪ੍ਰਾਨੀ ਊਤਮੁ ਹੋਵੈ ਰਾਮ ਨਾਮੈ ਬਾਸੁ ਬਸੀਜੈ ॥੪॥
सर्व प्राण्यांमध्ये मनुष्य सर्वोत्तम आहे; तो रामनामाचा सुगंध पसरवतो. ॥४॥

ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲ ਕਰਮ ਬਹੁ ਕੀਨੇ ਨਿਤ ਸਾਖਾ ਹਰੀ ਜੜੀਜੈ ॥
तो अनेक शुद्ध कृत्ये करतो आणि म्हणूनच त्याच्या सत्कर्मांच्या फांद्या हिरव्या राहतात

ਧਰਮੁ ਫੁਲੁ ਫਲੁ ਗੁਰਿ ਗਿਆਨੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਬਹਕਾਰ ਬਾਸੁ ਜਗਿ ਦੀਜੈ ॥੫॥
धर्म हे फळ आणि फूल आहे, म्हणून त्याचा सुगंध जगात पसरवा, हे ज्ञान देऊन गुरुंनी स्पष्ट केले आहे. ॥ ५॥

ਏਕ ਜੋਤਿ ਏਕੋ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸਭ ਬ੍ਰਹਮ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਇਕੁ ਕੀਜੈ ॥
मनात एकच परम प्रकाश असतो; प्रत्येक गोष्टीत फक्त एकच ब्रह्म दिसतो

ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਸਭ ਏਕੈ ਹੈ ਪਸਰੇ ਸਭ ਚਰਨ ਤਲੇ ਸਿਰੁ ਦੀਜੈ ॥੬॥
आत्मा आणि परमात्मा अविभाज्य आहेत; तो सर्वांमध्ये उपस्थित आहे, म्हणून आपण सर्वांच्या चरणी आपले डोके टेकवले पाहिजे. ॥ ६॥

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਨਕਟੇ ਨਰ ਦੇਖਹੁ ਤਿਨ ਘਸਿ ਘਸਿ ਨਾਕ ਵਢੀਜੈ ॥
हरीच्या नावाशिवाय, माणसे निर्लज्ज आहेत; त्यांनी स्वतःचे नाक स्वतः कापले आहे

ਸਾਕਤ ਨਰ ਅਹੰਕਾਰੀ ਕਹੀਅਹਿ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵੀਜੈ ॥੭॥
नास्तिकांना अहंकारी म्हणतात. हरीच्या नावाशिवाय त्यांचे जीवन लज्जास्पद आहे. ॥७॥

ਜਬ ਲਗੁ ਸਾਸੁ ਸਾਸੁ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਤਤੁ ਬੇਗਲ ਸਰਨਿ ਪਰੀਜੈ ॥
जोपर्यंत तुमच्यात जीवन आणि श्वास आहे तोपर्यंत ताबडतोब परमेश्वराचा आश्रय घ्या

ਨਾਨਕ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਧਾਰਹੁ ਮੈ ਸਾਧੂ ਚਰਨ ਪਖੀਜੈ ॥੮॥੪॥
नानक प्रार्थना करतात, हे देवा! माझ्यावर दया कर, जेणेकरून मी संतांचे पाय धुत राहू शकेन.॥८॥४॥

ਕਲਿਆਨ ਮਹਲਾ ੪ ॥
कालियन महाला ४ ॥

ਰਾਮਾ ਮੈ ਸਾਧੂ ਚਰਨ ਧੁਵੀਜੈ ॥
हे रामा! मला संतांचे पाय धुवायचे आहेत.

ਕਿਲਬਿਖ ਦਹਨ ਹੋਹਿ ਖਿਨ ਅੰਤਰਿ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे माझ्या ठाकूर! अशी दया दाखव की पापे आणि दोष एका क्षणात नष्ट होतील. ॥१॥रहाउ॥

ਮੰਗਤ ਜਨ ਦੀਨ ਖਰੇ ਦਰਿ ਠਾਢੇ ਅਤਿ ਤਰਸਨ ਕਉ ਦਾਨੁ ਦੀਜੈ ॥
भिकारी तुमच्या दारात असहाय्यपणे उभे आहेत, त्यांना भिक्षा द्या

ਤ੍ਰਾਹਿ ਤ੍ਰਾਹਿ ਸਰਨਿ ਪ੍ਰਭ ਆਏ ਮੋ ਕਉ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜੀਜੈ ॥੧॥
हे प्रभू! मी तुझ्या आश्रयाला आलो आहे, कृपया मला वाचव आणि गुरुच्या शिकवणीद्वारे नामाला बळकटी दे. ॥१॥

ਕਾਮ ਕਰੋਧੁ ਨਗਰ ਮਹਿ ਸਬਲਾ ਨਿਤ ਉਠਿ ਉਠਿ ਜੂਝੁ ਕਰੀਜੈ ॥
या देहाच्या शहरात, वासना आणि क्रोध प्रबळ आहेत आणि ते दररोज भांडत राहतात

ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕਰਹੁ ਰਖਿ ਲੇਵਹੁ ਗੁਰ ਪੂਰਾ ਕਾਢਿ ਕਢੀਜੈ ॥੨॥
हे परिपूर्ण गुरु! मला आपले बनवा आणि मला वाचव आणि या दुष्टांना हाकलून लावा. ॥२॥

ਅੰਤਰਿ ਅਗਨਿ ਸਬਲ ਅਤਿ ਬਿਖਿਆ ਹਿਵ ਸੀਤਲੁ ਸਬਦੁ ਗੁਰ ਦੀਜੈ ॥
अंतरात्म्यामध्ये वस्तू विकारांची प्रचंड अग्नी शक्तिशाली आहे, म्हणून बर्फाच्छादित शब्द गुरु द्या

ਤਨਿ ਮਨਿ ਸਾਂਤਿ ਹੋਇ ਅਧਿਕਾਈ ਰੋਗੁ ਕਾਟੈ ਸੂਖਿ ਸਵੀਜੈ ॥੩॥
यामुळे शरीर आणि मन शांती प्राप्त करतील, बहुतेक रोग बरे होतील आणि आनंद प्राप्त होईल. ॥ ३॥

ਜਿਉ ਸੂਰਜੁ ਕਿਰਣਿ ਰਵਿਆ ਸਰਬ ਠਾਈ ਸਭ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਾਮੁ ਰਵੀਜੈ ॥
ज्याप्रमाणे सूर्याची किरणे सर्वत्र पोहोचतात, त्याचप्रमाणे देव प्रत्येक हृदयात उपस्थित असतो.

ਸਾਧੂ ਸਾਧ ਮਿਲੇ ਰਸੁ ਪਾਵੈ ਤਤੁ ਨਿਜ ਘਰਿ ਬੈਠਿਆ ਪੀਜੈ ॥੪॥
संत रस भेटतात आणि स्वतःच्या घरी बसून पितात. जेव्हा ते संत करतात तेव्हा ते हरिनाम रसाचे पेय असते. ॥४॥

ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਗੁਰ ਸੇਤੀ ਜਿਉ ਚਕਵੀ ਦੇਖਿ ਸੂਰੀਜੈ ॥
सूर्याला पाहिल्यानंतर चकवी (पक्षी) ज्याप्रमाणे आपले प्रेम व्यक्त करतो त्याप्रमाणे भक्ताला त्याच्या गुरुबद्दल प्रेम निर्माण झाले आहे.

ਨਿਰਖਤ ਨਿਰਖਤ ਰੈਨਿ ਸਭ ਨਿਰਖੀ ਮੁਖੁ ਕਾਢੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ ॥੫॥
ती रात्रभर सूर्याचे मुख दाखवून दृष्टीचे अमृत पिते तेव्हा पाहते. ॥५॥

ਸਾਕਤ ਸੁਆਨ ਕਹੀਅਹਿ ਬਹੁ ਲੋਭੀ ਬਹੁ ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਭਰੀਜੈ ॥
फसव्या व्यक्तीला कुत्र्यासारखे लोभी आणि वाईट विचारांच्या घाणीने भरलेले म्हटले जाते

ਆਪਨ ਸੁਆਇ ਕਰਹਿ ਬਹੁ ਬਾਤਾ ਤਿਨਾ ਕਾ ਵਿਸਾਹੁ ਕਿਆ ਕੀਜੈ ॥੬॥
तो स्वतःच्या स्वार्थासाठी खूप बोलतो पण अशा व्यक्तीवर विश्वास कसा ठेवता येईल? ॥६॥

ਸਾਧੂ ਸਾਧ ਸਰਨਿ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਕਾਢਿ ਕਢੀਜੈ ॥
संतांच्या आश्रयाला येऊन त्यांच्या सहवासात राहावे, ज्याद्वारे हरिनामाचे सार प्राप्त करता येईल

ਪਰਉਪਕਾਰ ਬੋਲਹਿ ਬਹੁ ਗੁਣੀਆ ਮੁਖਿ ਸੰਤ ਭਗਤ ਹਰਿ ਦੀਜੈ ॥੭॥
सद्गुणी लोक दानधर्माबद्दल बोलतात, म्हणून संत आणि भक्तांच्या सान्निध्यात राहिले पाहिजे.॥७॥

ਤੂ ਅਗਮ ਦਇਆਲ ਦਇਆ ਪਤਿ ਦਾਤਾ ਸਭ ਦਇਆ ਧਾਰਿ ਰਖਿ ਲੀਜੈ ॥
हे देवा! तू अगाध दयाळू आहेस, दयेचा खजिना आहेस आणि सर्वांना दाता आहेस, कृपया आमच्यावर दया कर आणि आम्हाला वाचव.

ਸਰਬ ਜੀਅ ਜਗਜੀਵਨੁ ਏਕੋ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਕਰੀਜੈ ॥੮॥੫॥
सर्व प्राण्यांचे एकमेव जीवनदाते तूच आहेस आणि तूच त्या सर्वांना पोषण देतोस. ॥८॥५॥

ਕਲਿਆਨੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥
कालियन महाला ४ ॥

ਰਾਮਾ ਹਮ ਦਾਸਨ ਦਾਸ ਕਰੀਜੈ ॥
हे प्रभू! मला गुलामांचा गुलाम बनव.

ਜਬ ਲਗਿ ਸਾਸੁ ਹੋਇ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਸਾਧੂ ਧੂਰਿ ਪਿਵੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जोपर्यंत जीवनाचा रस अंतरंगात वाहत आहे तोपर्यंत संतांच्या चरणांची धूळ पित राहा.
॥१॥रहाउ॥

ਸੰਕਰੁ ਨਾਰਦੁ ਸੇਖਨਾਗ ਮੁਨਿ ਧੂਰਿ ਸਾਧੂ ਕੀ ਲੋਚੀਜੈ ॥
शिवशंकर देवर्षी नारद शेषनाग आणि ऋषींनाही ऋषींच्या चरणांची धूळ हवी असते

ਭਵਨ ਭਵਨ ਪਵਿਤੁ ਹੋਹਿ ਸਭਿ ਜਹ ਸਾਧੂ ਚਰਨ ਧਰੀਜੈ ॥੧॥
जिथे संत पाय ठेवतात तिथे सर्व ठिकाणे पवित्र होतात. जिथे संत पाय ठेवतात तिथे सर्व ठिकाणे पवित्र होतात. ॥१॥

ਤਜਿ ਲਾਜ ਅਹੰਕਾਰੁ ਸਭੁ ਤਜੀਐ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਰਹੀਜੈ ॥
लज्जा आणि अहंकार सोडून संतांच्या संगतीत राहिले पाहिजे.

ਧਰਮ ਰਾਇ ਕੀ ਕਾਨਿ ਚੁਕਾਵੈ ਬਿਖੁ ਡੁਬਦਾ ਕਾਢਿ ਕਢੀਜੈ ॥੨॥
संत धर्मराजाचे भय दूर करतात आणि दुर्गुणांच्या सागरात बुडण्यापासून वाचवतात. ॥ २॥

ਭਰਮਿ ਸੁਕੇ ਬਹੁ ਉਭਿ ਸੁਕ ਕਹੀਅਹਿ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਹਰੀਜੈ ॥
जे भ्रमात भटकतात आणि सुकतात ते उभे राहतात आणि सुकतात, संतांच्या सहवासात राहून पुन्हा हिरवे होतात

ਤਾ ਤੇ ਬਿਲਮੁ ਪਲੁ ਢਿਲ ਨ ਕੀਜੈ ਜਾਇ ਸਾਧੂ ਚਰਨਿ ਲਗੀਜੈ ॥੩॥
म्हणून, क्षणभरही विलंब न करता, संतांच्या पाया पडावे. ॥३॥

ਰਾਮ ਨਾਮ ਕੀਰਤਨ ਰਤਨ ਵਥੁ ਹਰਿ ਸਾਧੂ ਪਾਸਿ ਰਖੀਜੈ ॥
संतांमध्ये परमेश्वराच्या नामस्मरणाच्या रूपातील अमूल्य रत्न उपस्थित आहे

ਜੋ ਬਚਨੁ ਗੁਰ ਸਤਿ ਸਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨੈ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਕਾਢਿ ਧਰੀਜੈ ॥੪॥
जो कोणी गुरुंचे शब्द खरे मानतो, गुरु त्याच्यासमोर नामाचे रत्न ठेवतो. ॥४॥

ਸੰਤਹੁ ਸੁਨਹੁ ਸੁਨਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ਗੁਰਿ ਕਾਢੀ ਬਾਹ ਕੁਕੀਜੈ ॥
हे सज्जनांनो, माझ्या बंधूंनो, माझे लक्षपूर्वक ऐका, गुरु आपले हात वर करून हाक मारत आहेत

ਜੇ ਆਤਮ ਕਉ ਸੁਖੁ ਸੁਖੁ ਨਿਤ ਲੋੜਹੁ ਤਾਂ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਨਿ ਪਵੀਜੈ ॥੫॥
जर तुम्हाला आत्म्यासाठी शाश्वत सुख हवे असेल तर सतगुरूंचा आश्रय घ्या. ॥५॥

ਜੇ ਵਡ ਭਾਗੁ ਹੋਇ ਅਤਿ ਨੀਕਾ ਤਾਂ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜੀਜੈ ॥
सौभाग्य लाभले तर गुरुच्या उपदेशाने हरिनामाचे स्मरण होते

ਸਭੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਬਿਖਮੁ ਜਗੁ ਤਰੀਐ ਸਹਜੇ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥੬॥
मग माया आणि मोहाचे विचित्र जग समुद्राने ओलांडले जाते आणि स्वाभाविकच हरिनाम रसाचे पेय प्यायले जाते ॥६॥

ਮਾਇਆ ਮਾਇਆ ਕੇ ਜੋ ਅਧਿਕਾਈ ਵਿਚਿ ਮਾਇਆ ਪਚੈ ਪਚੀਜੈ ॥
ज्यांना संपत्तीची इच्छा असते, ते पैशात मरतात

ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰੁ ਮਹਾ ਪੰਥੁ ਬਿਖੜਾ ਅਹੰਕਾਰਿ ਭਾਰਿ ਲਦਿ ਲੀਜੈ ॥੭॥
अज्ञानाच्या अंधाराचा मार्ग खूप कठीण आहे, परंतु माणूस त्यावर अहंकाराचे ओझे वाहून नेतो. ॥७॥

ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਰਮ ਰਮੁ ਰਮ ਰਮ ਰਾਮੈ ਤੇ ਗਤਿ ਕੀਜੈ ॥
गुरू नानकांची आज्ञा आहे राम राम जपत राहा. राम नामाने मोक्ष मिळतो

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਾ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਰਾਮ ਨਾਮੈ ਰਲੈ ਮਿਲੀਜੈ ॥੮॥੬॥ ਛਕਾ ੧ ॥
जेव्हा खरा गुरु मिळतो तेव्हा तो रामाचे नामस्मरण करायला लावतो आणि त्यानंतर आत्मा रामाच्या नावात विलीन होतो. ॥ ८॥ ६॥ च हे आठ शब्दांचे मिश्रण आहे १॥

Page 1327

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ती अनंत शक्ती, सर्वोच्च देव फक्त एकच आहे; त्याचे नाव सत्य आहे; तो संपूर्ण विश्वाचा निर्माता आहे; तो सर्वशक्तिमान आहे; तो भयमुक्त आहे; त्याला कोणाशीही शत्रुत्व नाही; खरं तर, त्याला सर्वांबद्दल समान दृष्टी असल्याने, तो प्रेमाचे मूर्त स्वरूप आहे; तो कालातीत ब्रह्मदेवाची मूर्ती आहे; तो नेहमीच अमर आहे; तो जन्म आणि मृत्युच्या चक्राच्या पलीकडे आहे; तो अजन्मा आहे; तो स्वयंप्रकाशी आहे आणि गुरूंच्या कृपेने प्राप्त होतो

ਰਾਗੁ ਪਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ ਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧ ॥
महान रागु विभास महाला १ चौथे घर १ ॥

ਨਾਇ ਤੇਰੈ ਤਰਣਾ ਨਾਇ ਪਤਿ ਪੂਜ ॥
हे परमपिता! तुझे नाव स्मरण करून माणूस या जगाच्या महासागरातून पोहू शकतो. तुझ्या नावाचा जप केल्याने माणूस आदरणीय बनतो आणि तो पूजनीय बनतो

ਨਾਉ ਤੇਰਾ ਗਹਣਾ ਮਤਿ ਮਕਸੂਦੁ ॥
तुमचे नावच वैभव आहे आणि याद्वारेच उद्देश साध्य होतो

ਨਾਇ ਤੇਰੈ ਨਾਉ ਮੰਨੇ ਸਭ ਕੋਇ ॥
तुझे नाव सर्वव्यापी आहे; संपूर्ण जग फक्त तुझ्या नावावर विश्वास ठेवते

ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਪਤਿ ਕਬਹੁ ਨ ਹੋਇ ॥੧॥
परमात्माच्या नावाशिवाय कधीही आदर मिळू शकत नाही.

ਅਵਰ ਸਿਆਣਪ ਸਗਲੀ ਪਾਜੁ ॥
इतर सर्व हुशारी हा फक्त दिखावा आहे

ਜੈ ਬਖਸੇ ਤੈ ਪੂਰਾ ਕਾਜੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ज्याच्यावर निरंकार आशीर्वाद देतो, त्याचे काम पूर्ण होते. ॥१॥रहाउ॥

ਨਾਉ ਤੇਰਾ ਤਾਣੁ ਨਾਉ ਦੀਬਾਣੁ ॥
तुझे नाव माझे बल आहे आणि तुझे नाव माझा आधार आहे

ਨਾਉ ਤੇਰਾ ਲਸਕਰੁ ਨਾਉ ਸੁਲਤਾਨੁ ॥
तुझे नाव सेना आहे आणि तुझे नाव राजा आहे

ਨਾਇ ਤੇਰੈ ਮਾਨੁ ਮਹਤ ਪਰਵਾਨੁ ॥
मला फक्त तुझ्या नावानेच आदर आणि सन्मान मिळतो

ਤੇਰੀ ਨਦਰੀ ਕਰਮਿ ਪਵੈ ਨੀਸਾਣੁ ॥੨॥
तुझ्या दयाळू नजरेने जीवन यशस्वी होते. ॥२॥

ਨਾਇ ਤੇਰੈ ਸਹਜੁ ਨਾਇ ਸਾਲਾਹ ॥
तुझ्या नावानेच आपल्याला शांती मिळते आणि तुझ्या नावानेच आपल्याला स्तुती मिळते

ਨਾਉ ਤੇਰਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਿਖੁ ਉਠਿ ਜਾਇ ॥
तुझे नाव अमृतसारख्या सुखांचे निवासस्थान आहे जे दुःखाचे विष नाहीसे करते

ਨਾਇ ਤੇਰੈ ਸਭਿ ਸੁਖ ਵਸਹਿ ਮਨਿ ਆਇ ॥
तुझ्या नावाचे ध्यान केल्याने मनामध्ये सर्व आनंद निर्माण होतो आणि

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਬਾਧੀ ਜਮ ਪੁਰਿ ਜਾਇ ॥੩॥
नाव न घेता यमपुरीला जावे लागते. ॥३॥

ਨਾਰੀ ਬੇਰੀ ਘਰ ਦਰ ਦੇਸ ॥ ਮਨ ਕੀਆ ਖੁਸੀਆ ਕੀਚਹਿ ਵੇਸ ॥
सुंदर घरात आणि देशात पुरूष स्त्रीच्या प्रेमात मग्न आहे.मनाला आनंदी करण्यासाठी तो अनेक गोष्टी करतो

ਜਾਂ ਸਦੇ ਤਾਂ ਢਿਲ ਨ ਪਾਇ ॥
पण जेव्हा निर्मात्याचा आवाज येतो तेव्हा विलंब होत नाही

ਨਾਨਕ ਕੂੜੁ ਕੂੜੋ ਹੋਇ ਜਾਇ ॥੪॥੧॥
गुरु नानकांचा आदेश आहे की सांसारिक मौजमजा, जत्रा, भौतिक गोष्टी सर्व खोट्या आहेत; मृत्यूनंतर आपल्यासोबत काहीही जात नाही, म्हणून सर्व काही खोटे असल्याचे सिद्ध होते. ॥ ४॥ ॥१॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥
सकाळचा राजवाडा १ ॥

ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਕਰਮੁ ਚਾਨਣੁ ਸੁਰਤਿ ਤਿਥੈ ਲੋਇ ॥
हे प्रभू! जिथे तुझे नाव रत्न आहे, जिथे तुझी कृपा प्रकाश आहे, तिथे ज्ञानाचा प्रकाश आहे.

ਅੰਧੇਰੁ ਅੰਧੀ ਵਾਪਰੈ ਸਗਲ ਲੀਜੈ ਖੋਇ ॥੧॥
या अज्ञानी जगात फक्त अंधार आहे ज्यामुळे माणूस सर्वस्व गमावत आहे. ॥१॥

ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਸਗਲ ਬਿਕਾਰੁ ॥
हे जग पापांनी आणि दुर्गुणांनी भरलेले आहे

ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਦਾਰੂ ਅਵਰੁ ਨਾਸਤਿ ਕਰਣਹਾਰੁ ਅਪਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे निर्माणकर्त्या! फक्त तुझे नावच औषध आहे, दुसरे काही नाही.॥१॥रहाउ॥

ਪਾਤਾਲ ਪੁਰੀਆ ਏਕ ਭਾਰ ਹੋਵਹਿ ਲਾਖ ਕਰੋੜਿ ॥
जर सर्व पाताळातील शहरे, शहरे इत्यादींना एका बाजूला ठेवले, जरी लाखो कोटी असले तरी, ते देखील

ਤੇਰੇ ਲਾਲ ਕੀਮਤਿ ਤਾ ਪਵੈ ਜਾਂ ਸਿਰੈ ਹੋਵਹਿ ਹੋਰਿ ॥੨॥
जोपर्यंत इतर समान गोष्टी वजनात समाविष्ट केल्या जात नाहीत तोपर्यंत योग्य मूल्यांकन करता येत नाही. ॥२॥

ਦੂਖਾ ਤੇ ਸੁਖ ਊਪਜਹਿ ਸੂਖੀ ਹੋਵਹਿ ਦੂਖ ॥
दुःखातून सुख निर्माण होते आणि जेव्हा दुःख सुकते तेव्हा सुख येते.

ਜਿਤੁ ਮੁਖਿ ਤੂ ਸਾਲਾਹੀਅਹਿ ਤਿਤੁ ਮੁਖਿ ਕੈਸੀ ਭੂਖ ॥੩॥
ज्या तोंडाने तुमची स्तुती केली जाते, त्या तोंडाला भूक नसते. ॥३॥

ਨਾਨਕ ਮੂਰਖੁ ਏਕੁ ਤੂ ਅਵਰੁ ਭਲਾ ਸੈਸਾਰੁ ॥
गुरु नानक म्हणतात की फक्त मीच मूर्ख आहे, बाकीचे जग चांगले आहे

ਜਿਤੁ ਤਨਿ ਨਾਮੁ ਨ ਊਪਜੈ ਸੇ ਤਨ ਹੋਹਿ ਖੁਆਰ ॥੪॥੨॥
पण ज्या शरीरात देवाचे नाव जन्माला येत नाही ते शरीर वांझ होते. ॥४॥२॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥
सकाळचा राजवाडा १ ॥

ਜੈ ਕਾਰਣਿ ਬੇਦ ਬ੍ਰਹਮੈ ਉਚਰੇ ਸੰਕਰਿ ਛੋਡੀ ਮਾਇਆ ॥
परम ईश्वर प्राप्त करण्यासाठी ब्रह्मदेवाने वेद उच्चारले आणि भगवान शिवाने माया सोडली

ਜੈ ਕਾਰਣਿ ਸਿਧ ਭਏ ਉਦਾਸੀ ਦੇਵੀ ਮਰਮੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੧॥
ज्यामुळे सिद्ध संन्यासी झाला आणि देवदेवतांनाही ते रहस्य मिळू शकले नाही ॥ १॥

ਬਾਬਾ ਮਨਿ ਸਾਚਾ ਮੁਖਿ ਸਾਚਾ ਕਹੀਐ ਤਰੀਐ ਸਾਚਾ ਹੋਈ ॥
हे बाबा! तुमच्या मनातील खऱ्या स्वरूपाचे ध्यान करा आणि तुमच्या मुखाने खऱ्या देवाची पूजा करा कारण मोक्ष फक्त खऱ्या देवाकडूनच मिळतो

ਦੁਸਮਨੁ ਦੂਖੁ ਨ ਆਵੈ ਨੇੜੈ ਹਰਿ ਮਤਿ ਪਾਵੈ ਕੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जर एखाद्याला देवाची जाणीव झाली तर शत्रू आणि दुःखही त्याच्या जवळ येत नाहीत. ॥१॥रहाउ॥

ਅਗਨਿ ਬਿੰਬ ਪਵਣੈ ਕੀ ਬਾਣੀ ਤੀਨਿ ਨਾਮ ਕੇ ਦਾਸਾ ॥
हे विश्व अग्नी! पाणी आणि वारा यांनी बनलेले आहे आणि तिघेही हरिनामाचे सेवक आहेत

ਤੇ ਤਸਕਰ ਜੋ ਨਾਮੁ ਨ ਲੇਵਹਿ ਵਾਸਹਿ ਕੋਟ ਪੰਚਾਸਾ ॥੨॥
जो देवाचे नाव घेत नाही तो प्रत्यक्षात चोर आहे आणि पन्नासावा किल्ल्यात राहतो. ॥२॥

ਜੇ ਕੋ ਏਕ ਕਰੈ ਚੰਗਿਆਈ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਬਹੁਤੁ ਬਫਾਵੈ ॥
जर एखाद्या व्यक्तीने एकही चांगले काम केले तर त्याला त्याच्या मनात खूप कृतज्ञता वाटते.

ਏਤੇ ਗੁਣ ਏਤੀਆ ਚੰਗਿਆਈਆ ਦੇਇ ਨ ਪਛੋਤਾਵੈ ॥੩॥
इतके सद्गुण, इतके चांगुलपणा की तो लोकांना देत राहतो. देवाकडून आशीर्वाद मिळाल्यानंतरही सांसारिक प्राणी त्याची कृपा मान्य करत नाहीत, पण देणारा देव दिल्यानंतर त्या कृपेचा विचार करत नाही. ॥ ३॥

ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹਨਿ ਤਿਨ ਧਨੁ ਪਲੈ ਨਾਨਕ ਕਾ ਧਨੁ ਸੋਈ ॥
गुरु नानक म्हणतात की, हे प्रभू! जे तुझी स्तुती करतात त्यांनाच समृद्धी मिळते आणि तू माझी संपत्ती आहेस.

ਜੇ ਕੋ ਜੀਉ ਕਹੈ ਓਨਾ ਕਉ ਜਮ ਕੀ ਤਲਬ ਨ ਹੋਈ ॥੪॥੩॥
ज्याला जिउ म्हटले जाते त्याला जामची तहान लागणार नाही. जर कोणी त्यांचा आदर केला तर त्याला यमाला हिशोब द्यावा लागत नाही. ॥४॥३॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥
सकाळचा राजवाडा १॥

ਜਾ ਕੈ ਰੂਪੁ ਨਾਹੀ ਜਾਤਿ ਨਾਹੀ ਨਾਹੀ ਮੁਖੁ ਮਾਸਾ ॥
ज्याचे रूप नाही, उच्च जात नाही, सुंदर चेहरा किंवा शरीर नाही

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲੇ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਾਇਆ ਤੇਰੈ ਨਾਮਿ ਹੈ ਨਿਵਾਸਾ ॥੧॥
जेव्हा माणूस सद्गुरुंना भेटतो तेव्हा तो देवाला प्राप्त करतो आणि हरीच्या नावात लीन राहतो. ॥१॥

ਅਉਧੂ ਸਹਜੇ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥
हे अवधूत योगी! सहज तत्वाचे चिंतन कर.

ਜਾ ਤੇ ਫਿਰਿ ਨ ਆਵਹੁ ਸੈਸਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जेणेकरून तुला पुन्हा या जगात येऊ नये. ॥१॥रहाउ॥

ਜਾ ਕੈ ਕਰਮੁ ਨਾਹੀ ਧਰਮੁ ਨਾਹੀ ਨਾਹੀ ਸੁਚਿ ਮਾਲਾ ॥
ज्याला कर्म नाही, धर्म नाही, जप नाही.

ਸਿਵ ਜੋਤਿ ਕੰਨਹੁ ਬੁਧਿ ਪਾਈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਖਵਾਲਾ ॥੨॥
जेव्हा सद्गुरु रक्षक बनतात, तेव्हा त्यांना शुभ प्रकाशातून विवेकबुद्धी मिळते. ॥२॥

ਜਾ ਕੈ ਬਰਤੁ ਨਾਹੀ ਨੇਮੁ ਨਾਹੀ ਨਾਹੀ ਬਕਬਾਈ ॥
जो कोणताही उपवास करत नाही किंवा कोणतेही नियम पाळत नाही, जो शास्त्रांनुसार हुशारीने बोलत नाही

ਗਤਿ ਅਵਗਤਿ ਕੀ ਚਿੰਤ ਨਾਹੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਫੁਰਮਾਈ ॥੩॥
सतीगुरुंचा आदेश आहे की ते चांगल्या किंवा वाईटाची चिंता करत नाहीत. ॥३॥

ਜਾ ਕੈ ਆਸ ਨਾਹੀ ਨਿਰਾਸ ਨਾਹੀ ਚਿਤਿ ਸੁਰਤਿ ਸਮਝਾਈ ॥
ज्याला आशा नाही तो आशाविरहित आहे तो मनाला समजावून सांगतो.

ਤੰਤ ਕਉ ਪਰਮ ਤੰਤੁ ਮਿਲਿਆ ਨਾਨਕਾ ਬੁਧਿ ਪਾਈ ॥੪॥੪॥
हे नानक! विवेक प्राप्त झाल्यानंतर, त्याचा आत्मा परमात्म्यात विलीन होतो. ॥४॥४॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥
सकाळचा राजवाडा १ ॥

ਤਾ ਕਾ ਕਹਿਆ ਦਰਿ ਪਰਵਾਣੁ ॥
त्या महापुरुषाने जे सांगितले आहे ते परमेश्वराच्या दरबारात मान्य होते

ਬਿਖੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਦੁਇ ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਣੁ ॥੧॥
जो सुख आणि दुःखाला समान मानतो ॥ १ ॥

ਕਿਆ ਕਹੀਐ ਸਰਬੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥
त्याच्या वैभवाबद्दल काय म्हणता येईल, तो जगभर उपस्थित आहे

ਜੋ ਕਿਛੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਤੇਰੀ ਰਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे देवा! जे काही घडत आहे ते तुझ्या इच्छेने घडत आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਪ੍ਰਗਟੀ ਜੋਤਿ ਚੂਕਾ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥
मग माझ्या मनात ज्ञानाचा प्रकाश पडला आणि माझा अभिमान नाहीसा झाला.

ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ॥੨॥
जेव्हा सतगुरुंनी हरिनामाचा अमृत दिला. ॥२॥

ਕਲਿ ਮਹਿ ਆਇਆ ਸੋ ਜਨੁ ਜਾਣੁ ॥
कलियुगात फक्त त्या व्यक्तीचे जीवन यशस्वी मानले जाते

ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਪਾਵੈ ਮਾਣੁ ॥੩॥
ज्याला खऱ्या दरबारात मान मिळतो ॥ ३॥

ਕਹਣਾ ਸੁਨਣਾ ਅਕਥ ਘਰਿ ਜਾਇ ॥
त्याचे अव्यक्त गोष्टी सांगणे आणि ऐकणे हे परमेश्वराच्या घरात स्वीकार्य आहे

ਕਥਨੀ ਬਦਨੀ ਨਾਨਕ ਜਲਿ ਜਾਇ ॥੪॥੫॥
गुरु नानक म्हणतात की निरुपयोगी बोलणे हे जाळण्यासारखे आहे. ॥४॥५॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥
सकाळचा राजवाडा १ ॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨੀਰੁ ਗਿਆਨਿ ਮਨ ਮਜਨੁ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਸੰਗਿ ਗਹੇ ॥
गुरुच्या ज्ञानाद्वारे, मन अमृत पाण्याने स्नान करते आणि अठ्ठासष्ट तीर्थक्षेत्रांचे फळ प्राप्त करते

ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ ਜਵਾਹਰ ਮਾਣਕ ਸੇਵੇ ਸਿਖੁ ਸੁੋ ਖੋਜਿ ਲਹੈ ॥੧॥
गुरुंचे शिक्षण हे अनमोल मोती आणि माणिक आहेत जे शिष्याला मिळू शकतात. ॥१॥

ਗੁਰ ਸਮਾਨਿ ਤੀਰਥੁ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥
गुरुसारखे देवस्थान नाही

ਸਰੁ ਸੰਤੋਖੁ ਤਾਸੁ ਗੁਰੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
खरे तर गुरु हेच समाधानाचे साधन आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਗੁਰੁ ਦਰੀਆਉ ਸਦਾ ਜਲੁ ਨਿਰਮਲੁ ਮਿਲਿਆ ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਹਰੈ ॥
गुरु ही अशी नदी आहे ज्याचे पाणी नेहमीच शुद्ध असते आणि त्यांना भेटल्यावर वाईट विचारांची घाण निघून जाते.

ਸਤਿਗੁਰਿ ਪਾਇਐ ਪੂਰਾ ਨਾਵਣੁ ਪਸੂ ਪਰੇਤਹੁ ਦੇਵ ਕਰੈ ॥੨॥
खऱ्या गुरुंना भेटल्यावर, पवित्र ठिकाणी स्नान करणे पूर्ण होते आणि ते प्राण्यांना आणि आत्म्यांनाही देव बनवतात. ॥२॥

ਰਤਾ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਤਲ ਹੀਅਲੁ ਸੋ ਗੁਰੁ ਪਰਮਲੁ ਕਹੀਐ ॥
सत्यनामामध्ये हृदयाच्या खोलापर्यंत लीन झालेल्या गुरुला चंदन म्हणावे.

ਜਾ ਕੀ ਵਾਸੁ ਬਨਾਸਪਤਿ ਸਉਰੈ ਤਾਸੁ ਚਰਣ ਲਿਵ ਰਹੀਐ ॥੩॥
ज्याच्या सुगंधाने आजूबाजूची वनस्पती सुगंधित होते, म्हणून त्याच्या चरणांमध्ये तल्लीन राहावे.॥ ३॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਉਪਜਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਿਵ ਘਰਿ ਜਾਈਐ ॥
गुरुपासून जीवनशक्ती येते आणि गुरुपासून शांती येते

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਸਮਾਈਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਜ ਪਦੁ ਪਾਈਐ ॥੪॥੬॥
गुरु नानक आज्ञा देतात की केवळ गुरूंद्वारेच सत्यात लीन होऊ शकते आणि गुरूंद्वारेच आत्म्याचे खरे स्वरूप प्राप्त होते. ॥ ४ ॥ ६॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥
सकाळचा राजवाडा १॥

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਵਿਦਿਆ ਵੀਚਾਰੈ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪਾਵੈ ਮਾਨੁ ॥
गुरुच्या कृपेने माणूस ज्ञान प्राप्त करतो आणि अभ्यास करून त्याला कीर्ती मिळते

ਆਪਾ ਮਧੇ ਆਪੁ ਪਰਗਾਸਿਆ ਪਾਇਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ॥੧॥
नामाचे अमृत प्राप्त झाल्यावर, तो त्याच्या अंतरात प्रकाश अनुभवतो. ॥१॥

ਕਰਤਾ ਤੂ ਮੇਰਾ ਜਜਮਾਨੁ ॥
हे निर्माणकर्ता! तू माझा स्वामी आहेस

ਇਕ ਦਖਿਣਾ ਹਉ ਤੈ ਪਹਿ ਮਾਗਉ ਦੇਹਿ ਆਪਣਾ ਨਾਮੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तू मला तुझे नाव दे अशी दक्षिणा मी मागतो. ॥१॥रहाउ॥

ਪੰਚ ਤਸਕਰ ਧਾਵਤ ਰਾਖੇ ਚੂਕਾ ਮਨਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥
तू मला काम, क्रोध इत्यादी पाच लुटारूंपासून वाचवले आहेस आणि माझ्या मनाचा अभिमान नाहीसा झाला आहे.

ਦਿਸਟਿ ਬਿਕਾਰੀ ਦੁਰਮਤਿ ਭਾਗੀ ਐਸਾ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੁ ॥੨॥
तुम्ही असे ब्रह्मज्ञान दिले आहे की विकृत दृष्टी आणि चुकीची बुद्धी नाहीशी झाली आहे. ॥२॥

ਜਤੁ ਸਤੁ ਚਾਵਲ ਦਇਆ ਕਣਕ ਕਰਿ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਪਾਤੀ ਧਾਨੁ ॥
तपस्वीपणाचा तांदूळ, दयाळूपणाचा गहू आणि सत्याचा तांदूळ ठेवून, मला लहान देणग्या मिळवायच्या आहेत.

ਦੂਧੁ ਕਰਮੁ ਸੰਤੋਖੁ ਘੀਉ ਕਰਿ ਐਸਾ ਮਾਂਗਉ ਦਾਨੁ ॥੩॥
मी असे दान मागतो ज्यामध्ये तुझ्या कृपेचे दूध आणि समाधानाचे तूप असेल. ॥३॥

ਖਿਮਾ ਧੀਰਜੁ ਕਰਿ ਗਊ ਲਵੇਰੀ ਸਹਜੇ ਬਛਰਾ ਖੀਰੁ ਪੀਐ ॥
क्षमा आणि संयमाची दुभती गाय द्या जिचे वासरू सहज दूध पिते

ਸਿਫਤਿ ਸਰਮ ਕਾ ਕਪੜਾ ਮਾਂਗਉ ਹਰਿ ਗੁਣ ਨਾਨਕ ਰਵਤੁ ਰਹੈ ॥੪॥੭॥
नानक विनंती करतात की मी तुमच्या स्तुतीसाठी लज्जेचे वस्त्र मागतो जेणेकरून मी तुमचे गुणगान गाण्यात तल्लीन राहू शकेन. ॥ ४॥ ७॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥
सकाळचा राजवाडा १ ॥

ਆਵਤੁ ਕਿਨੈ ਨ ਰਾਖਿਆ ਜਾਵਤੁ ਕਿਉ ਰਾਖਿਆ ਜਾਇ ॥
जेव्हा जन्म घेण्यापासून कोणीही रोखू शकत नव्हते, तर मृत्यूच्या मुखात जाण्यापासून कसे वाचवता येईल?

ਜਿਸ ਤੇ ਹੋਆ ਸੋਈ ਪਰੁ ਜਾਣੈ ਜਾਂ ਉਸ ਹੀ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥
ज्याच्यापासून ते जन्माला येते त्याला ते चांगले कळते आणि आत्मा त्यातच लीन होतो. ॥१॥

ਤੂਹੈ ਹੈ ਵਾਹੁ ਤੇਰੀ ਰਜਾਇ ॥
देवा, तू वाह आहेस, तुझी इच्छा सर्वोच्च आहे

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਹਿ ਸੋਈ ਪਰੁ ਹੋਇਬਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तुम्ही जे कराल ते निश्चित आहे, इतर कोणीही काहीही करू शकत नाही. ॥१॥रहाउ॥

ਜੈਸੇ ਹਰਹਟ ਕੀ ਮਾਲਾ ਟਿੰਡ ਲਗਤ ਹੈ ਇਕ ਸਖਨੀ ਹੋਰ ਫੇਰ ਭਰੀਅਤ ਹੈ ॥
ज्याप्रमाणे पाणचक्कीच्या विहिरीच्या माळेतील भांडे फिरते, त्याचप्रमाणे एक रिकामे होते आणि दुसरे भरले जाते

ਤੈਸੋ ਹੀ ਇਹੁ ਖੇਲੁ ਖਸਮ ਕਾ ਜਿਉ ਉਸ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥੨॥
त्याचप्रमाणे, हा परमेश्वराचा खेळ आहे; मृत्यूनंतर, तो पुन्हा जन्म घेतो; हा त्याचा महिमा आहे. ॥२॥

ਸੁਰਤੀ ਕੈ ਮਾਰਗਿ ਚਲਿ ਕੈ ਉਲਟੀ ਨਦਰਿ ਪ੍ਰਗਾਸੀ ॥
ज्ञानमार्गाचे अनुसरण करून, दृष्टी जगापासून दूर गेली आहे आणि प्रकाशमान झाली आहे

ਮਨਿ ਵੀਚਾਰਿ ਦੇਖੁ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਉਨੁ ਗਿਰਹੀ ਕਉਨੁ ਉਦਾਸੀ ॥੩॥
हे ब्रह्मा जाणणाऱ्या, मनात चिंतन करा आणि पहा की कोण गृहस्थ आहे आणि कोण संन्यासी आहे. ॥ ३॥

ਜਿਸ ਕੀ ਆਸਾ ਤਿਸ ਹੀ ਸਉਪਿ ਕੈ ਏਹੁ ਰਹਿਆ ਨਿਰਬਾਣੁ ॥
ज्याने आशा निर्माण केल्या आहेत त्याला शरण गेल्याने, जीव निर्वाण प्राप्त करतो.

ਜਿਸ ਤੇ ਹੋਆ ਸੋਈ ਕਰਿ ਮਾਨਿਆ ਨਾਨਕ ਗਿਰਹੀ ਉਦਾਸੀ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ॥੪॥੮॥
गुरु नानकांचा आदेश असा आहे की ज्याच्यापासून तो जन्माला आला आहे त्यानेच गृहस्थ किंवा संन्यासी कोण आहे यावर विश्वास ठेवावा. ॥४॥८॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥
सकाळचा राजवाडा १ ॥

ਦਿਸਟਿ ਬਿਕਾਰੀ ਬੰਧਨਿ ਬਾਂਧੈ ਹਉ ਤਿਸ ਕੈ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥
जो विकार दृष्टी नियंत्रणात ठेवतो त्याच्यावर मी त्याग करतो

ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੈ ਭੂਲਾ ਫਿਰੈ ਅਜਾਈ ॥੧॥
ज्याला पाप आणि पुण्य यांचे महत्त्व माहित नाही तो ध्येयहीनपणे भटकतो. ॥१॥

ਬੋਲਹੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾਰ ॥
जो देवाच्या नावाची पूजा करतो

ਫੁਨਿ ਬਹੁੜਿ ਨ ਆਵਣ ਵਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तो पुन्हा या जगात येत नाही.॥१॥रहाउ॥

ਊਚਾ ਤੇ ਫੁਨਿ ਨੀਚੁ ਕਰਤੁ ਹੈ ਨੀਚ ਕਰੈ ਸੁਲਤਾਨੁ ॥
जो उंचावरून खालच्या पातळीवर जातो तो सुलतानालाही खाली खेचतो. देवाची इच्छा असेल तर तो श्रीमंत माणसाला भिकारी बनवतो आणि भिकाऱ्याला राजा बनवतो

ਜਿਨੀ ਜਾਣੁ ਸੁਜਾਣਿਆ ਜਗਿ ਤੇ ਪੂਰੇ ਪਰਵਾਣੁ ॥੨॥
ज्यांनी देवाचा महिमा स्वीकारला आहे, तेच लोक या जगात पूर्णपणे यशस्वी होतात. ॥२॥

ਤਾ ਕਉ ਸਮਝਾਵਣ ਜਾਈਐ ਜੇ ਕੋ ਭੂਲਾ ਹੋਈ ॥
जर त्याने चूक केली तर त्यालाच समजावून सांगितले पाहिजे

ਆਪੇ ਖੇਲ ਕਰੇ ਸਭ ਕਰਤਾ ਐਸਾ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥੩॥
हे सत्य समजून घ्या की देव स्वतःच त्याचे खेळ करतो. ॥३॥

ਨਾਉ ਪ੍ਰਭਾਤੈ ਸਬਦਿ ਧਿਆਈਐ ਛੋਡਹੁ ਦੁਨੀ ਪਰੀਤਾ ॥
सांसारिक आसक्ती आणि प्रेम सोडून सकाळी ब्रह्म शब्दाचे ध्यान करा

ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ਜਗਿ ਹਾਰਿਆ ਤਿਨਿ ਜੀਤਾ ॥੪॥੯॥
गुरु नानक विनंती करतात की देवाचा सेवक जिंकला आहे आणि जग त्यांच्यासमोर हरले आहे. ॥४॥९॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥
सकाळचा राजवाडा १ ॥

ਮਨੁ ਮਾਇਆ ਮਨੁ ਧਾਇਆ ਮਨੁ ਪੰਖੀ ਆਕਾਸਿ ॥
मन भ्रामक, चंचल आहे आणि आकाशात पक्ष्यासारखे उडते

ਤਸਕਰ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਰਿਆ ਨਗਰੁ ਵੁਠਾ ਸਾਬਾਸਿ ॥
जेव्हा एखादा जीव शब्दांद्वारे वासना इत्यादी लुटारूंना रोखतो, तेव्हा तो देहाच्या नगरीचा एक चांगला नागरिक बनतो

ਜਾ ਤੂ ਰਾਖਹਿ ਰਾਖਿ ਲੈਹਿ ਸਾਬਤੁ ਹੋਵੈ ਰਾਸਿ ॥੧॥
हे देवा! ज्याला तू भ्रम आणि भ्रमापासून वाचवतोस त्याचे नाव अर्थपूर्ण आहे. ॥१॥

ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਨਿਧਿ ਮੇਰੈ ॥
माझ्याकडे हरिनामाच्या रूपात रत्नांचा असा खजिना आहे. माझ्याकडे आनंदाचा खजिना आहे.

ਗੁਰਮਤਿ ਦੇਹਿ ਲਗਉ ਪਗਿ ਤੇਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तुझ्या चरणांमध्ये लीन राहायला गुरुंनी मला शिकवले आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਮਨੁ ਜੋਗੀ ਮਨੁ ਭੋਗੀਆ ਮਨੁ ਮੂਰਖੁ ਗਾਵਾਰੁ ॥
मन हे योगी आणि सुख शोधणारे आहे, आणि ते मूर्ख आणि अशिक्षित देखील आहे

ਮਨੁ ਦਾਤਾ ਮਨੁ ਮੰਗਤਾ ਮਨ ਸਿਰਿ ਗੁਰੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥
हे मन दाता आणि भिकारी दोन्ही आहे. गुरु आणि परमात्मा हे मनाचे नियंत्रक आहेत

ਪੰਚ ਮਾਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਐਸਾ ਬ੍ਰਹਮੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥੨॥
ब्रह्माचे ध्यान केल्याने, काम इत्यादी पाच दुष्टांना मारूनच सुख मिळते. ॥ २॥

ਘਟਿ ਘਟਿ ਏਕੁ ਵਖਾਣੀਐ ਕਹਉ ਨ ਦੇਖਿਆ ਜਾਇ ॥
असे म्हटले जाते की प्रत्येक कणात एकच देव आहे, पण तो फक्त बोलून दिसत नाही

ਖੋਟੋ ਪੂਠੋ ਰਾਲੀਐ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪਤਿ ਜਾਇ ॥
खोट्या लोकांना उलटे टांगले जाते आणि गर्भाच्या दुःखात ढकलले जाते आणि परमेश्वराच्या नावाशिवाय आदर उरत नाही

ਜਾ ਤੂ ਮੇਲਹਿ ਤਾ ਮਿਲਿ ਰਹਾਂ ਜਾਂ ਤੇਰੀ ਹੋਇ ਰਜਾਇ ॥੩॥
हे देवा! जेव्हा तुला आवडेल तेव्हा तू स्वतः ते मिसळून टाक.॥३॥

ਜਾਤਿ ਜਨਮੁ ਨਹ ਪੂਛੀਐ ਸਚ ਘਰੁ ਲੇਹੁ ਬਤਾਇ ॥
देवाच्या घरात जाती किंवा धर्माचा प्रश्नच नाही.

ਸਾ ਜਾਤਿ ਸਾ ਪਤਿ ਹੈ ਜੇਹੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥
माणूस जसा कर्म करतो, तसा तो जाती आणि प्रतिष्ठेचा हक्कदार बनतो

ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖੁ ਕਾਟੀਐ ਨਾਨਕ ਛੂਟਸਿ ਨਾਇ ॥੪॥੧੦॥
गुरु नानक म्हणतात की देवाचे नाव स्मरण केल्याने मोक्ष मिळतो आणि जन्म-मृत्यूचे सर्व दुःख दूर होतात. ॥४॥१०॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥
सकाळचा राजवाडा १ ॥

ਜਾਗਤੁ ਬਿਗਸੈ ਮੂਠੋ ਅੰਧਾ ॥
अज्ञानाने आंधळा झालेला माणूस स्वतःला जागृत समजतो आणि आनंदी वाटतो

ਗਲਿ ਫਾਹੀ ਸਿਰਿ ਮਾਰੇ ਧੰਧਾ ॥
कामात मग्न राहिल्याने, तो त्याच्या गळ्यात असलेल्या भ्रम आणि आसक्तींच्या फासात अडकतो

ਆਸਾ ਆਵੈ ਮਨਸਾ ਜਾਇ ॥
तो अनेक आशा घेऊन येतो आणि त्या फक्त मनात घेऊन या जगातून निघून जातो

ਉਰਝੀ ਤਾਣੀ ਕਿਛੁ ਨ ਬਸਾਇ ॥੧॥
त्याचा जीवनाचा धागा गुंतलेला राहतो आणि कोणीही त्यावर नियंत्रण ठेवू शकत नाही

ਜਾਗਸਿ ਜੀਵਣ ਜਾਗਣਹਾਰਾ ॥
हे जीवनदात्या! तूच एकमेव जागृत आहेस

ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭੰਡਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तू आनंदाचा सागर आहेस आणि तुझ्या नामामृताचे भांडार भरलेले आहेत. ॥१॥रहाउ॥

ਕਹਿਓ ਨ ਬੂਝੈ ਅੰਧੁ ਨ ਸੂਝੈ ਭੋਂਡੀ ਕਾਰ ਕਮਾਈ ॥
आंधळा माणूस कोणताही उपदेश समजत नाही, तो जाणीवपूर्वक नसतो आणि फक्त कुटिल कृत्ये करतो

ਆਪੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪਰਮੇਸੁਰੁ ਕਰਮੀ ਮਿਲੈ ਵਡਾਈ ॥੨॥
देव स्वतः प्रेम आणि भक्ती देतो आणि त्याच्या कृपेनेच आपल्याला सौंदर्य मिळते. ॥२॥

ਦਿਨੁ ਦਿਨੁ ਆਵੈ ਤਿਲੁ ਤਿਲੁ ਛੀਜੈ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਘਟਾਈ ॥
आयुष्याचे दिवस येतात आणि जातात, वय कमी होते, पण तरीही मायेचा मोह कमी होत नाही.

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਬੂਡੋ ਠਉਰ ਨ ਪਾਵੈ ਜਬ ਲਗ ਦੂਜੀ ਰਾਈ ॥੩॥
जोपर्यंत द्वैताची भावना टिकून राहते तोपर्यंत गुरुशिवाय आत्मा बुडतो आणि त्याला राहण्यासाठी जागा मिळत नाही. ॥३॥

ਅਹਿਨਿਸਿ ਜੀਆ ਦੇਖਿ ਸਮ੍ਹਾਲੈ ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਪੁਰਬਿ ਕਮਾਈ ॥
देव रात्रंदिवस जीवसृष्टी देऊन प्राण्यांचे पोषण करतो आणि त्यांच्या कर्मानुसार त्यांना सुख-दुःख देतो

ਕਰਮਹੀਣੁ ਸਚੁ ਭੀਖਿਆ ਮਾਂਗੈ ਨਾਨਕ ਮਿਲੈ ਵਡਾਈ ॥੪॥੧੧॥
नानक प्रार्थना करतात: हे देवा, मी एक दुर्दैवी व्यक्ती आहे, पण मी खऱ्या नावाने भिक्षा मागतो, जेणेकरून मला मोठेपणा मिळेल. ॥ ४॥ ११॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥
सकाळचा राजवाडा १ ॥

ਮਸਟਿ ਕਰਉ ਮੂਰਖੁ ਜਗਿ ਕਹੀਆ ॥
जर मी गप्प राहिलो तर जग मला मूर्ख म्हणेल.

ਅਧਿਕ ਬਕਉ ਤੇਰੀ ਲਿਵ ਰਹੀਆ ॥
पण जास्त बोलल्याने तुमचे लक्ष विचलित होते.

ਭੂਲ ਚੂਕ ਤੇਰੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥
जर मी चूक केली तर तुझ्या दरबारात मला क्षमा केली जाईल

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕੈਸੇ ਆਚਾਰ ॥੧॥
नामस्मरण न करता कोणतेही आचरण योग्य कसे मानले जाऊ शकते? ॥१॥

ਐਸੇ ਝੂਠਿ ਮੁਠੇ ਸੰਸਾਰਾ ॥
जग खोट्या गोष्टींमध्ये लुटले जात आहे

ਨਿੰਦਕੁ ਨਿੰਦੈ ਮੁਝੈ ਪਿਆਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ज्याची निंदा करणारा टीका करतो तो मला प्रिय आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਜਿਸੁ ਨਿੰਦਹਿ ਸੋਈ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ॥
जो टीका करतो, त्यालाच जीवनाचा मार्ग माहित असतो.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦੇ ਦਰਿ ਨੀਸਾਣੈ ॥
गुरुचे शब्द प्रभूच्या दारात स्वीकारले जातात.

ਕਾਰਣ ਨਾਮੁ ਅੰਤਰਗਤਿ ਜਾਣੈ ॥
तो त्याच्या अंतरात्म्यात देवावर विश्वास ठेवतो

ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋਈ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ॥੨॥
जो देवाची दया पाहतो, त्यालाच जीवनाचे तर्क समजतात. ॥२॥

ਮੈ ਮੈਲੌ ਊਜਲੁ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥
मी पापांनी दूषित आहे आणि फक्त देवच शुद्ध आहे.

ਊਤਮੁ ਆਖਿ ਨ ਊਚਾ ਹੋਇ ॥
उत्तम' (सर्वोत्तम) म्हणण्याने कोणीही महान होत नाही.

ਮਨਮੁਖੁ ਖੂਲਿ੍ ਮਹਾ ਬਿਖੁ ਖਾਇ ॥
मनमुख खुळी महा बिखु खाई मनमानी घेते विकारांचे विष.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਸੁ ਰਾਚੈ ਨਾਇ ॥੩॥
जो गुरुमुखी होतो तो परमनामाच्या स्मरणात तल्लीन राहतो. ॥३॥

ਅੰਧੌ ਬੋਲੌ ਮੁਗਧੁ ਗਵਾਰੁ ॥
मूर्ख आणि अज्ञानी माणूस फक्त वाईट शब्द बोलतो

ਹੀਣੌ ਨੀਚੁ ਬੁਰੌ ਬੁਰਿਆਰੁ ॥
एक कनिष्ठ आणि नीच व्यक्ती सर्वात वाईटापेक्षाही वाईट असते

ਨੀਧਨ ਕੌ ਧਨੁ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰੁ ॥
गरिबांना फक्त हरि नावाची संपत्ती आवडते

ਇਹੁ ਧਨੁ ਸਾਰੁ ਹੋਰੁ ਬਿਖਿਆ ਛਾਰੁ ॥੪॥
ही संपत्ती सार आहे; बाकी सर्व काही केवळ दुर्गुणांची धूळ आहे. ॥ ४॥

ਉਸਤਤਿ ਨਿੰਦਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਜੋ ਦੇਵੈ ਤਿਸ ਕਉ ਜੈਕਾਰੁ ॥
परमेश्वर काही लोकांना स्तुती करण्याची, काहींना निंदा करण्याची आणि काहींना चिंतन करण्याची क्षमता देतो. जो देतो त्याला आपण नमस्कार करतो

ਤੂ ਬਖਸਹਿ ਜਾਤਿ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥
ज्याच्यावर तू कृपा करतोस त्यालाच सन्मान आणि आदर मिळतो

ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਕਹਾਵੈ ਸੋਇ ॥੫॥੧੨॥
गुरु नानक म्हणतात की ते स्वतःच सर्व काही कर्ता आहेत. ॥५॥१२॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥
सकाळचा राजवाडा १ ॥

ਖਾਇਆ ਮੈਲੁ ਵਧਾਇਆ ਪੈਧੈ ਘਰ ਕੀ ਹਾਣਿ ॥
खाण्यापिण्याने, एखादा प्राणी आपल्या शरीरातील घाण वाढवतो आणि चांगले कपडे घालून घराचे नुकसान करतो.

ਬਕਿ ਬਕਿ ਵਾਦੁ ਚਲਾਇਆ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਬਿਖੁ ਜਾਣਿ ॥੧॥
कटु बोलून तो भांडणे आणि भांडणे निर्माण करतो. अशा प्रकारे, परमेश्वराच्या नावाशिवाय तो फक्त विष आहे.॥१॥

ਬਾਬਾ ਐਸਾ ਬਿਖਮ ਜਾਲਿ ਮਨੁ ਵਾਸਿਆ ॥
अरे बाबा, मन या जगाच्या कठीण जाळ्यात अडकले आहे

ਬਿਬਲੁ ਝਾਗਿ ਸਹਜਿ ਪਰਗਾਸਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
परमेश्वराच्या नावाचा साबण पाण्याने धुऊन स्वच्छ होतो. ॥१॥रहाउ॥

ਬਿਖੁ ਖਾਣਾ ਬਿਖੁ ਬੋਲਣਾ ਬਿਖੁ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥
माणूस विष खातो, कटू शब्द बोलतो आणि विषासारखी वाईट कृत्ये करतो

ਜਮ ਦਰਿ ਬਾਧੇ ਮਾਰੀਅਹਿ ਛੂਟਸਿ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥੨॥
या कारणास्तव तो यमाच्या दारात शिक्षा भोगतो पण देवाचे नाव जपून मुक्ती मिळवू शकतो. ॥२॥

ਜਿਵ ਆਇਆ ਤਿਵ ਜਾਇਸੀ ਕੀਆ ਲਿਖਿ ਲੈ ਜਾਇ ॥
माणूस रिकाम्या हाताने येताच निघून जातो आणि आपल्या कर्मांचा हिशोब सोबत घेऊन जातो.

ਮਨਮੁਖਿ ਮੂਲੁ ਗਵਾਇਆ ਦਰਗਹ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥੩॥
स्वार्थी व्यक्ती आपल्या पुण्यसंपत्तीला गमावते आणि त्याला प्रभूच्या दरबारात शिक्षा होते. ॥३॥

ਜਗੁ ਖੋਟੌ ਸਚੁ ਨਿਰਮਲੌ ਗੁਰ ਸਬਦੀਂ ਵੀਚਾਰਿ ॥
गुरुंच्या शब्दांवर चिंतन केल्याने आपल्याला हे जाणवले आहे की हे जग दोषांनी भरलेले आहे; फक्त खरा देवच पवित्र आहे

ਤੇ ਨਰ ਵਿਰਲੇ ਜਾਣੀਅਹਿ ਜਿਨ ਅੰਤਰਿ ਗਿਆਨੁ ਮੁਰਾਰਿ ॥੪॥
ज्यांच्या मनात देवाचे ज्ञान आहे असे पुरुष दुर्मिळ मानले जातात. ॥४॥

ਅਜਰੁ ਜਰੈ ਨੀਝਰੁ ਝਰੈ ਅਮਰ ਅਨੰਦ ਸਰੂਪ ॥
जर असह्य सहन केले तर शाश्वत आनंदाचा प्रवाह वाहू लागतो

ਨਾਨਕੁ ਜਲ ਕੌ ਮੀਨੁ ਸੈ ਥੇ ਭਾਵੈ ਰਾਖਹੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥੫॥੧੩॥
गुरु नानक प्रार्थना करतात की हे प्रभू! माशाला जसे पाणी आवडते, तसेच माझे तुझ्यावरचे प्रेम कायम आहे. ॥५॥१३॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥
सकाळचा राजवाडा १॥

ਗੀਤ ਨਾਦ ਹਰਖ ਚਤੁਰਾਈ ॥
गाणे, संगीत, आनंद, हुशारी

ਰਹਸ ਰੰਗ ਫੁਰਮਾਇਸਿ ਕਾਈ ॥
गूढ रंग, मी ऑर्डर केले आहेत.

ਪੈਨ੍ਹਣੁ ਖਾਣਾ ਚੀਤਿ ਨ ਪਾਈ ॥
माझ्या मनाला काहीही खायला किंवा घालायला आवडत नाही

ਸਾਚੁ ਸਹਜੁ ਸੁਖੁ ਨਾਮਿ ਵਸਾਈ ॥੧॥
खरं तर, देवाच्या नावानेच नैसर्गिक परम आनंद मिळतो.॥१॥

ਕਿਆ ਜਾਨਾਂ ਕਿਆ ਕਰੈ ਕਰਾਵੈ ॥
देव काय करतो आणि इतरांना काय करायला लावतो हे मला माहित नाही

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਤਨਿ ਕਿਛੁ ਨ ਸੁਖਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हरिनामोचरणशिवाय शरीराला काहीही सुखद वाटत नाही. ॥१॥रहाउ॥

ਜੋਗ ਬਿਨੋਦ ਸ੍ਵਾਦ ਆਨੰਦਾ ॥
हाच योगाचा आनंद आणि आनंद आहे

ਮਤਿ ਸਤ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਗੋਬਿੰਦਾ ॥
खऱ्या प्रेमाच्या परिणामी, मनात देवाची भक्ती टिकून राहते

ਕੀਰਤਿ ਕਰਮ ਕਾਰ ਨਿਜ ਸੰਦਾ ॥
देवाचे गुणगान गाणे हे माझे काम आहे

ਅੰਤਰਿ ਰਵਤੌ ਰਾਜ ਰਵਿੰਦਾ ॥੨॥
भगवान सूर्य आणि चंद्राप्रमाणे हृदयात आनंद घेत आहेत.॥२॥

ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰੇਮਿ ਉਰ ਧਾਰੀ ॥
मी माझ्या प्रिय प्रभूचे प्रेम माझ्या हृदयात घेतले आहे.

ਦੀਨਾ ਨਾਥੁ ਪੀਉ ਬਨਵਾਰੀ ॥
तो गरिबांचा आणि दुःखींचा सहानुभूतीशील आहे.

ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਬ੍ਰਤਕਾਰੀ ॥
मी दररोज त्याच्या नावाने उपवास करतो.

ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਤਰੰਗ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੀ ॥੩॥
परम सत्याचे चिंतन केल्याने मनाला समाधान मिळते.॥३॥

ਅਕਥੌ ਕਥਉ ਕਿਆ ਮੈ ਜੋਰੁ ॥
परमेश्वराच्या अवर्णनीय गुणांचे वर्णन करण्याची क्षमता माझ्यात नाही.

ਭਗਤਿ ਕਰੀ ਕਰਾਇਹਿ ਮੋਰ ॥
जर तो मला ते करायला लावला तरच मी त्याची पूजा करू शकेन.

ਅੰਤਰਿ ਵਸੈ ਚੁਕੈ ਮੈ ਮੋਰ ॥
अहंकार दूर झाला तरच तो हृदयात राहतो.

ਕਿਸੁ ਸੇਵੀ ਦੂਜਾ ਨਹੀ ਹੋਰੁ ॥੪॥
हे देवा! तुझ्याशिवाय मी कोणाची पूजा करावी, कारण तुझ्यापेक्षा श्रेष्ठ कोणी नाही. ॥४॥

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ॥
गुरूंचे शब्द खूप गोड असतात गुरूंचे उपदेश खूप गोड असतात

ਐਸਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਅੰਤਰਿ ਡੀਠਾ ॥
मी माझ्या मनात हे अमृत पाहिले आहे

ਜਿਨਿ ਚਾਖਿਆ ਪੂਰਾ ਪਦੁ ਹੋਇ ॥
ज्याने ते चाखले आहे त्याने परिपूर्ण स्थिती प्राप्त केली आहे

ਨਾਨਕ ਧ੍ਰਾਪਿਓ ਤਨਿ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੫॥੧੪॥
हे नानक! तो तृप्त झाला आहे आणि त्याच्या शरीराला आनंद मिळाला आहे. ॥५॥१४॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥
सकाळचा राजवाडा १ ॥

ਅੰਤਰਿ ਦੇਖਿ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਅਵਰੁ ਨ ਰਾਂਗਨਹਾਰਾ ॥
माझ्या हृदयात देवाचे शब्द पाहून माझे मन आनंदी झाले आहे. माझ्या हृदयात अशी श्रद्धा आहे की त्या देणाऱ्याशिवाय मला प्रेम आणि भक्तीने रंगवणारा दुसरा कोणीही नाही

ਅਹਿਨਿਸਿ ਜੀਆ ਦੇਖਿ ਸਮਾਲੇ ਤਿਸ ਹੀ ਕੀ ਸਰਕਾਰਾ ॥੧॥
तो सजीव प्राण्यांचे सदैव पोषण करतो; केवळ त्याच्याकडेच वैश्विकता आहे. ॥१॥

ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਂਗਿ ਘਣੌ ਅਤਿ ਰੂੜੌ ॥
माझ्या प्रभूच्या प्रेमाचा रंग खूप खोल आहे आणि तो अत्यंत सुंदर आहे.

ਦੀਨ ਦਇਆਲੁ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮਨਮੋਹਨੁ ਅਤਿ ਰਸ ਲਾਲ ਸਗੂੜੌ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

तो गरीब आणि गरजूंवर नेहमीच दयाळू असतो, तो सर्वात प्रिय असतो जो मनाला मोहित करतो, त्याचे प्रेम अत्यंत खोल असते. ॥१॥रहाउ॥

ਊਪਰਿ ਕੂਪੁ ਗਗਨ ਪਨਿਹਾਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਣਹਾਰਾ ॥

आकाशाच्या दहाव्या दारात एक विहीर आहे, बुद्धीच पाणी भरते आणि मन त्या विहिरीचे अमृत पिते

ਜਿਸ ਕੀ ਰਚਨਾ ਸੋ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਵੀਚਾਰਾ ॥੨॥

गुरुच्या ज्ञानाने चिंतन करून, मला असे आढळले आहे की ज्याने ते निर्माण केले, त्यालाच पद्धत माहित आहे. ॥२॥

ਪਸਰੀ ਕਿਰਣਿ ਰਸਿ ਕਮਲ ਬਿਗਾਸੇ ਸਸਿ ਘਰਿ ਸੂਰੁ ਸਮਾਇਆ ॥
ज्ञानाच्या किरणांच्या प्रसाराने हृदयाचे कमळ फुलले आहे आणि अंतरात्मा ज्ञानाने उजळला आहे

ਕਾਲੁ ਬਿਧੁੰਸਿ ਮਨਸਾ ਮਨਿ ਮਾਰੀ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ॥੩॥
काळाचा नाश करून, मनातील इच्छा दूर झाल्या आहेत आणि गुरुच्या कृपेने मला देवाची प्राप्ती झाली आहे. ॥३॥

ਅਤਿ ਰਸਿ ਰੰਗਿ ਚਲੂਲੈ ਰਾਤੀ ਦੂਜਾ ਰੰਗੁ ਨ ਕੋਈ ॥
मी प्रेमाच्या रंगात खोलवर बुडलो आहे आणि दुसरा कोणताही रंग मला आवडत नाही

ਨਾਨਕ ਰਸਨਿ ਰਸਾਏ ਰਾਤੇ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥੪॥੧੫॥
हे नानक! ही जीभ हरिनामात लीन आहे, तो परमेश्वर सर्वव्यापी आहे. ॥४॥१५॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥
सकाळचा राजवाडा १ ॥

ਬਾਰਹ ਮਹਿ ਰਾਵਲ ਖਪਿ ਜਾਵਹਿ ਚਹੁ ਛਿਅ ਮਹਿ ਸੰਨਿਆਸੀ ॥
बारा पंथांमध्ये विभागलेले योगी आणि दहा पंथांमध्ये विभागलेले संत फक्त मृत्युलाच पोहोचतात

ਜੋਗੀ ਕਾਪੜੀਆ ਸਿਰਖੂਥੇ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਗਲਿ ਫਾਸੀ ॥੧॥
कपाडिया आणि मुंडण केलेले अनेक योगी देवाच्या वचनाशिवाय त्यांच्या गळ्यात मृत्युचा फास बांधतात. ॥ १॥

ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਪੂਰੇ ਬੈਰਾਗੀ ॥
जे प्रभूच्या वचनात तल्लीन राहतात तेच पूर्ण तपस्वी असतात

ਅਉਹਠਿ ਹਸਤ ਮਹਿ ਭੀਖਿਆ ਜਾਚੀ ਏਕ ਭਾਇ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ते त्यांच्या हातात भिक्षा घेतात आणि त्यांच्या देवात मग्न असतात. ॥१॥रहाउ॥

ਬ੍ਰਹਮਣ ਵਾਦੁ ਪੜਹਿ ਕਰਿ ਕਿਰਿਆ ਕਰਣੀ ਕਰਮ ਕਰਾਏ ॥
ब्राह्मण ग्रंथांचे पठण करतात आणि विविध विधी करतात

ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਕਿਛੁ ਸੂਝੈ ਨਾਹੀ ਮਨਮੁਖੁ ਵਿਛੁੜਿ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ॥੨॥
सत्य जाणून घेतल्याशिवाय त्यांना काहीही समजत नाही आणि मनाच्या निर्देशांचे पालन करून ते देवापासून वेगळे होऊन दुःखी होतात. ॥२॥

ਸਬਦਿ ਮਿਲੇ ਸੇ ਸੁਚਾਚਾਰੀ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਮਾਨੇ ॥
ज्याला देवाचे वचन मिळते तो सत्यवादी असतो आणि त्याला देवाच्या दरबारात आदर मिळतो

ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮਿ ਰਤਨਿ ਲਿਵ ਲਾਗੇ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਸਾਚਿ ਸਮਾਨੇ ॥੩॥
जे लोक रात्रंदिवस हरीच्या नावात भक्त राहतात, ते युगानुयुगे सत्यात मग्न राहतात. ॥३॥

ਸਗਲੇ ਕਰਮ ਧਰਮ ਸੁਚਿ ਸੰਜਮ ਜਪ ਤਪ ਤੀਰਥ ਸਬਦਿ ਵਸੇ ॥
सर्व कर्म, धर्म, संयम, जप आणि तपस्या केवळ देवाच्या वचनातच राहतात.

ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇਆ ਦੂਖ ਪਰਾਛਤ ਕਾਲ ਨਸੇ ॥੪॥੧੬॥
गुरु नानक म्हणतात की जेव्हा सतगुरु भेटतात तेव्हा पाप, दुःख आणि मृत्युचे भय नष्ट होते.॥४॥१६॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥
सकाळचा राजवाडा १ ॥

ਸੰਤਾ ਕੀ ਰੇਣੁ ਸਾਧ ਜਨ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਤਰੁ ਤਾਰੀ ॥
लोकहो, संतांच्या चरणांची धूळ घ्या, संतांच्या सहवासात देवाचे गुणगान करा आणि अशा प्रकारे जगाच्या बंधनातून मुक्त व्हा

ਕਹਾ ਕਰੈ ਬਪੁਰਾ ਜਮੁ ਡਰਪੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਿਦੈ ਮੁਰਾਰੀ ॥੧॥
ज्या गुरुमुखाच्या हृदयात देव आहे, तर बिचारा यमराजही भीतीपोटी त्याचे काय नुकसान करू शकतो? ॥१॥

ਜਲਿ ਜਾਉ ਜੀਵਨੁ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ॥
देवाच्या नावाशिवाय जगणे म्हणजे आगीत जळण्यासारखे आहे.

ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਾਪੁ ਜਪਉ ਜਪਮਾਲੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਵੈ ਸਾਦੁ ਮਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
गुरूच्या माध्यमातून भगवंताचे भजन करा, हरिनामाची माला फिरवत राहा, मनाला आनंद प्राप्त होतो. ॥१॥रहाउ॥

ਗੁਰ ਉਪਦੇਸ ਸਾਚੁ ਸੁਖੁ ਜਾ ਕਉ ਕਿਆ ਤਿਸੁ ਉਪਮਾ ਕਹੀਐ ॥
गुरुंच्या शिकवणीनुसार ज्याला खरा आनंद मिळतो त्याची तुलना कशाशी करता येईल?

ਲਾਲ ਜਵੇਹਰ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਖੋਜਤ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਹੀਐ ॥੨॥
पवित्र नामाच्या मौल्यवान रत्नाचा शोध घेत असताना, ते केवळ गुरुद्वारेच मिळू शकते. ॥ २ ॥

ਚੀਨੈ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਧਨੁ ਸਾਚੌਂ ਏਕ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਵੈ ॥
केवळ ज्ञानी आणि ध्यानस्थ व्यक्तीच हरिनामाची खरी संपत्ती ओळखू शकते आणि केवळ परमेश्वराच्या वचनातच मग्न राहते

ਨਿਰਾਲੰਬੁ ਨਿਰਹਾਰੁ ਨਿਹਕੇਵਲੁ ਨਿਰਭਉ ਤਾੜੀ ਲਾਵੈ ॥੩॥
ज्याच्याकडे अन्न आणि पाण्याचा अभाव आहे, तो सर्व इच्छा आणि भीतीच्या पलीकडे आहे, तो परमात्म्याचे ध्यान प्राप्त करतो. ॥३॥

ਸਾਇਰ ਸਪਤ ਭਰੇ ਜਲ ਨਿਰਮਲਿ ਉਲਟੀ ਨਾਵ ਤਰਾਵੈ ॥
त्याचे मन, बुद्धी आणि पाचही इंद्रिये शुद्ध पाण्याने भरली जातात आणि सांसारिक इच्छांपासून दूर राहून तो जीवनाची नौका चालवतो.

ਬਾਹਰਿ ਜਾਤੌਂ ਠਾਕਿ ਰਹਾਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ ॥੪॥
तो जगाच्या भ्रमांपासून मनावर नियंत्रण ठेवतो आणि सहज आणि नैसर्गिकरित्या सत्यात विलीन होतो. ॥४॥

ਸੋ ਗਿਰਹੀ ਸੋ ਦਾਸੁ ਉਦਾਸੀ ਜਿਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਪਛਾਨਿਆ ॥
प्रत्यक्षात, तो गृहस्थ, सेवक आणि संन्यासी आहे ज्याला गुरुद्वारे आत्मज्ञान प्राप्त झाले आहे.

ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਦੂਜਾ ਸਾਚ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੫॥੧੭॥
नानक म्हणतात की जेव्हा मनाला खऱ्या परमेश्वरावर विश्वास बसतो, तेव्हा दुसरे काहीही नसते.॥५॥१७॥

ਰਾਗੁ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੩ ਚਉਪਦੇ
रागु प्रभाती महाला ३ चौपदे

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਕੋਈ ਬੂਝੈ ਸਬਦੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥
प्रत्येक कणात देव आहे हे गुरुंकडून मिळालेले रहस्य केवळ दुर्मिळ व्यक्तीच समजते

ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਸਾਚਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੧॥
जो हरीच्या नावात तल्लीन राहतो त्याला शाश्वत आनंद मिळतो आणि तो प्रभूच्या भक्तीत तल्लीन राहतो. ॥१॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ॥
हे भावा! हरिनाम जप कर

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਨੁ ਅਸਥਿਰੁ ਹੋਵੈ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਰਸਿ ਰਹਿਆ ਅਘਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
गुरूंच्या कृपेने मन स्थिर होते आणि रोज हरीच्या भजनाने तृप्त होते. ॥१॥रहाउ॥

ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰਹੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਇਸੁ ਜੁਗ ਕਾ ਲਾਹਾ ਭਾਈ ॥
हे भावा! रात्रंदिवस देवाची पूजा कर. हेच या जीवनाचे कल्याण आहे

ਸਦਾ ਜਨ ਨਿਰਮਲ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਈ ॥੨॥
जो माणूस आपले मन देवावर केंद्रित करतो तो सदैव पवित्र राहतो आणि पापांच्या घाणीने कधीही प्रभावित होत नाही. ॥२॥

ਸੁਖੁ ਸੀਗਾਰੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦਿਖਾਇਆ ਨਾਮਿ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ॥
हरिनामाचा महिमा महान आहे; खऱ्या गुरूंनी आनंदाचे अलंकार दाखवले आहेत

ਅਖੁਟ ਭੰਡਾਰ ਭਰੇ ਕਦੇ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਸਦਾ ਹਰਿ ਸੇਵਹੁ ਭਾਈ ॥੩॥
हे बंधू! हरीच्या नावाचा भांडार अक्षय आहे, तो कधीही कमी पडत नाही, म्हणून देवाची उपासना करा ॥ ३ ॥

ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਜਿਸ ਨੋ ਦੇਵੈ ਤਿਸੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥
ज्याला निर्माणकर्ता देव स्वतःला देतो त्याच्या मनात हे नाव राहते

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਸਦਾ ਤੂ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਦਿਖਾਈ ॥੪॥੧॥
नानक विनंती करतात की सद्गुरुंनी तुम्हाला प्रभूचे दर्शन दिले आहे, म्हणून हरिनामाचे ध्यान करा. ॥४॥१॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥
प्रभाती महाला ३ ॥

ਨਿਰਗੁਣੀਆਰੇ ਕਉ ਬਖਸਿ ਲੈ ਸੁਆਮੀ ਆਪੇ ਲੈਹੁ ਮਿਲਾਈ ॥
हे प्रभू! माझ्यासारख्या गुणविरहित असलेल्या मला क्षमा कर आणि मला तुझ्याशी एकरूप कर

ਤੂ ਬਿਅੰਤੁ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ਸਬਦੇ ਦੇਹੁ ਬੁਝਾਈ ॥੧॥
तू अनंत आहेस, तुझे रहस्य सापडत नाही, म्हणून मला सल्ला देऊन सत्य समजावून सांग. ॥१॥

ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੁਧੁ ਵਿਟਹੁ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥
हे परमेश्वरा! मी तुला अर्पण करतो.

ਤਨੁ ਮਨੁ ਅਰਪੀ ਤੁਧੁ ਆਗੈ ਰਾਖਉ ਸਦਾ ਰਹਾਂ ਸਰਣਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
माझे शरीर! मन आणि सर्वकाही सोपवून मी तुझ्या संरक्षणाखाली राहू इच्छितो. ॥१॥रहाउ॥

ਆਪਣੇ ਭਾਣੇ ਵਿਚਿ ਸਦਾ ਰਖੁ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਦੇਹਿ ਵਡਿਆਈ ॥
हे स्वामी! मला नेहमी तुमच्या प्रसन्नतेत ठेवा आणि मला हरिनामाचा महिमा द्या

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਭਾਣਾ ਜਾਪੈ ਅਨਦਿਨੁ ਸਹਜਿ ਸਮਾਈ ॥੨॥
केवळ परिपूर्ण गुरुकडूनच तुमचे उपवास कळतात. अशा प्रकारे, मन रात्रंदिवस सहजस्थेत मग्न राहते. ॥२॥

ਤੇਰੈ ਭਾਣੈ ਭਗਤਿ ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਈ ॥
भक्ती तुमच्या इच्छेने केली जाते आणि जेव्हा तुम्हाला ती योग्य वाटेल तेव्हा तुम्ही स्वतः मलाही तीच भक्ती द्या

ਤੇਰੈ ਭਾਣੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਈ ॥੩॥
तुझ्या इच्छेने मला नेहमीच आनंद मिळाला आहे आणि गुरुंनी तहान भागवली आहे. ॥३॥

ਜੋ ਤੂ ਕਰਹਿ ਸੁ ਹੋਵੈ ਕਰਤੇ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਈ ॥
हे देवा! तू जे करतोस ते निश्चित आहे, तुझ्याशिवाय दुसरे कोणीही ते करू शकत नाही

ਨਾਨਕ ਨਾਵੈ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦਾਤਾ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ॥੪॥੨॥
गुरु नानक म्हणतात की हरिनामासारखा दुसरा कोणी दाता नाही आणि तो केवळ परिपूर्ण गुरुकडूनच मिळतो. ॥४॥२॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥
सकाळचा राजवाडा ३॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸਾਲਾਹਿਆ ਜਿੰਨਾ ਤਿਨ ਸਲਾਹਿ ਹਰਿ ਜਾਤਾ ॥
ज्यांनी गुरूद्वारे देवाची स्तुती केली आहे त्यांना देवाची स्तुती करण्याचा अर्थ समजला आहे

ਵਿਚਹੁ ਭਰਮੁ ਗਇਆ ਹੈ ਦੂਜਾ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥੧॥
गुरुंच्या शिकवणीमुळे त्याच्या मनातून द्वैताचा भ्रम दूर झाला आहे. ॥१॥

ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੂ ਮੇਰਾ ਇਕੁ ਸੋਈ ॥
हे प्रभू! तूच माझे सर्वस्व आहेस

ਤੁਧੁ ਜਪੀ ਤੁਧੈ ਸਾਲਾਹੀ ਗਤਿ ਮਤਿ ਤੁਝ ਤੇ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मी तुझे नाव जपतो, तुझी स्तुती गातो आणि फक्त तुझ्याद्वारेच मला मोक्ष मिळतो. ॥१॥रहाउ॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਲਾਹਨਿ ਸੇ ਸਾਦੁ ਪਾਇਨਿ ਮੀਠਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਾਰੁ ॥
गुरूद्वारे भगवंताची स्तुती करणाऱ्यांना नामकृत्याची गोडी लागते

ਸਦਾ ਮੀਠਾ ਕਦੇ ਨ ਫੀਕਾ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰੁ ॥੨॥
गुरुंच्या शिकवणीवरून तुम्ही निश्चितच त्याबद्दल विचार करू शकता, ते नेहमीच गोड असते, ते कधीही बेचव होत नाही ॥२॥

ਜਿਨਿ ਮੀਠਾ ਲਾਇਆ ਸੋਈ ਜਾਣੈ ਤਿਸੁ ਵਿਟਹੁ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥
ज्याला हरिनामृताचा गोड स्वाद मिळाला आहे त्याला ते माहित आहे आणि मी त्यावर अर्पण करतो

ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੀ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਈ ॥੩॥
मनातून अहंकार काढून टाका आणि आनंद देणाऱ्या देवाची नेहमी स्तुती करा. ॥३॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਸਦਾ ਹੈ ਦਾਤਾ ਜੋ ਇਛੈ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਏ ॥
माझे खरे गुरु नेहमीच देणारे असतात, तुम्ही जे काही इच्छिता तेच फळ तुम्हाला मिळते.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਚੁ ਪਾਏ ॥੪॥੩॥
हे नानक! हरीच्या नावाचा जप केल्याने कीर्ती मिळते आणि सत्य केवळ गुरुच्या शिकवणीनेच प्राप्त होते. ॥४॥३॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥
सकाळचा राजवाडा ३॥

ਜੋ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤਿਨ ਤੂ ਰਾਖਨ ਜੋਗੁ ॥
हे परमेश्वरा! जे तुझ्यात आश्रय घेतात त्यांना वाचवण्यास तू समर्थ आहेस

ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਸੂਝੈ ਨਾ ਕੋ ਹੋਆ ਨ ਹੋਗੁ ॥੧॥
मी तुझ्यासारखा दुसरा कोणी विचार करू शकत नाही; या जगात कोणी नव्हते आणि कधीच होणार नाही. ॥ १॥

ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਦਾ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥
म्हणून, हे प्रभू, मी नेहमीच तुमच्या आश्रयात आहे

ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖਹੁ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਏਹ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे माझ्या महाराज! तुला जसं योग्य वाटतं तसं मला ठेव, हे तुझे मोठेपण आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਜੋ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤਿਨ ਕੀ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥
जे तुमच्यात आश्रय घेतात त्यांचे तुम्ही रक्षण करता

ਆਪਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਰਾਖਹੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪੋਹਿ ਨ ਸਕੈ ਜਮਕਾਲੁ ॥੨॥
हे प्रभू!तू तुझ्या कृपेने वाचवतोस, आणि यमही त्याच्या जवळ येत नाही. ॥२॥

ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ਸਚੀ ਹਰਿ ਜੀਉ ਨਾ ਓਹ ਘਟੈ ਨ ਜਾਇ ॥
हे श्रीहरि! तुझा आश्रय शाश्वत आहे, तो कमी होत नाही किंवा नष्टही होत नाही

ਜੋ ਹਰਿ ਛੋਡਿ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਲਾਗੈ ਓਹੁ ਜੰਮੈ ਤੈ ਮਰਿ ਜਾਇ ॥੩॥
जे देवाला सोडून द्वैत करतात ते जन्म आणि मृत्युच्या बंधनात राहतात. ॥३॥

ਜੋ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤਿਨਾ ਦੂਖ ਭੂਖ ਕਿਛੁ ਨਾਹਿ ॥
हे देवा! जे लोक तुझा आश्रय घेतात ते संसाराच्या दु:खापासून किंवा वासनांपासून मुक्त होतात

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਸਦਾ ਤੂ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਹਿ ॥੪॥੪॥
नानक आग्रह करतात, "हे जगाच्या लोकांनो! नेहमी देवाचे गुणगान करा. गुरूच्या खऱ्या शिकवणींद्वारे तुम्ही त्याच्यात विलीन व्हाल." ॥४॥४॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥
प्रभाती महाला ३ ॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਦਾ ਧਿਆਵਹੁ ਜਬ ਲਗੁ ਜੀਅ ਪਰਾਨ ॥
हे मानवा! जोपर्यंत जीवन जीवन आहे तोपर्यंत गुरुद्वारे देवाचे ध्यान कर

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਆ ਚੂਕਾ ਮਨਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥
गुरुंच्या शिकवणीने मन शुद्ध होते आणि त्याचा अभिमान नाहीसा होतो

ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕੇਰਾ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਨ ॥੧॥
जो जीव देवाच्या नावात लीन होतो त्याचे जीवन यशस्वी होते. ॥१॥

ਮੇਰੇ ਮਨ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸੁਣੀਜੈ ॥
हे माझ्या मन! गुरुंच्या शिकवणी ऐक.

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸਹਜੇ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
देवाचे नाव नेहमीच आनंदी असते, म्हणून नैसर्गिक हरिनाम रस प्या. ॥१॥रहाउ॥

ਮੂਲੁ ਪਛਾਣਨਿ ਤਿਨ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਸਹਜੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥
जे त्यांच्या मूळ देवावर विश्वास ठेवतात, तेच त्यांच्या खऱ्या स्वरूपात राहतात आणि स्वाभाविकपणे आनंदी असतात

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਕਮਲੁ ਪਰਗਾਸਿਆ ਹਉਮੈ ਦੁਰਮਤਿ ਖੋਈ ॥
गुरुच्या शिकवणीने हृदय फुलते आणि अहंकार आणि वाईट विचार नाहीसे होतात

ਸਭਨਾ ਮਹਿ ਏਕੋ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥੨॥
सर्वांमध्ये एकच देव आहे हे सत्य फक्त दुर्मिळ व्यक्तीलाच कळते. ॥२॥

ਗੁਰਮਤੀ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤਤੁ ਵਖਾਨੈ ॥
गुरुच्या शिकवणीनेच मन शुद्ध होते आणि तो अमृतरूप हरिनामाचा जप करतो

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਵਿਚਿ ਮਨ ਹੀ ਮਨੁ ਮਾਨੈ ॥
देवाचे नाव नेहमीच त्याच्या मनात राहते आणि त्याला त्यावर श्रद्धा असते

ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਵਿਟਹੁ ਜਿਤੁ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪਛਾਨੈ ॥੩॥
ज्या गुरुंनी मला देवाचे ज्ञान दिले आहे त्यांच्यासाठी मी स्वतःचे बलिदान देण्यास सदैव तयार आहे. ॥३॥

ਮਾਨਸ ਜਨਮਿ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨ ਸੇਵਿਆ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥
जर एखाद्याने मानवी जन्मात खऱ्या गुरूंची सेवा केली नाही तर त्याचे जीवन वाया जाते

ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾਂ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਆ ॥
जेव्हा देव तुम्हाला आशीर्वाद देतो तेव्हा तुम्ही खऱ्या गुरूंच्या संपर्कात येतो आणि तुम्हाला नैसर्गिकरित्या सहज अवस्था प्राप्त होते

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਧਿਆਇਆ ॥੪॥੫॥
हे नानक! कीर्ती केवळ परमात्म्याच्या नावानेच मिळते आणि केवळ पूर्ण भाग्यानेच परमेश्वराचे ध्यान करता येते. ॥ ४॥ ५॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥
सकाळचा राजवाडा ३ ॥

ਆਪੇ ਭਾਂਤਿ ਬਣਾਏ ਬਹੁ ਰੰਗੀ ਸਿਸਟਿ ਉਪਾਇ ਪ੍ਰਭਿ ਖੇਲੁ ਕੀਆ ॥
परमेश्वराने स्वतः अनेक प्रकारचे प्राणी, प्राणी, पक्षी इत्यादी निर्माण करून जगाचे सौंदर्य निर्माण केले आहे

ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਸਰਬ ਜੀਆ ਨੋ ਰਿਜਕੁ ਦੀਆ ॥੧॥
तो सर्वांना निर्माण करतो, त्यांचे पोषण करतो आणि सर्व सजीवांना पोषण देतो. ॥१॥

ਕਲੀ ਕਾਲ ਮਹਿ ਰਵਿਆ ਰਾਮੁ ॥
कलियुगात देव असतो.

ਘਟਿ ਘਟਿ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਟੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तो प्रत्येक कणात उपस्थित आहे आणि गुरूद्वारे हरिनामाच्या जपातून प्रकट होतो. ॥१॥रहाउ॥

ਗੁਪਤਾ ਨਾਮੁ ਵਰਤੈ ਵਿਚਿ ਕਲਜੁਗਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਹਰਿ ਭਰਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ॥
कलियुगात, परमात्मा गुप्त स्वरूपात व्यापून राहतात आणि प्रत्येक शरीरात उपस्थित असतात

ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਤਿਨਾ ਹਿਰਦੈ ਪ੍ਰਗਟਿਆ ਜੋ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਭਜਿ ਪਇਆ ॥੨॥
जो गुरूचा आश्रय घेतो, त्याच्या हृदयात हरिनामाचे रत्न प्रकट होते. ॥२॥

ਇੰਦ੍ਰੀ ਪੰਚ ਪੰਚੇ ਵਸਿ ਆਣੈ ਖਿਮਾ ਸੰਤੋਖੁ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਵੈ ॥
गुरूकडून शिकवण घेऊन, तो पाच इंद्रियांवर नियंत्रण ठेवतो आणि क्षमा आणि समाधानाची भावना स्वीकारतो

ਸੋ ਧਨੁ ਧਨੁ ਹਰਿ ਜਨੁ ਵਡ ਪੂਰਾ ਜੋ ਭੈ ਬੈਰਾਗਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥੩॥
जो हरिभक्त प्रेमाने प्रभूचे गुणगान गातो तो भाग्यवान आणि धन्य आहे. ॥३॥

ਗੁਰ ਤੇ ਮੁਹੁ ਫੇਰੇ ਜੇ ਕੋਈ ਗੁਰ ਕਾ ਕਹਿਆ ਨ ਚਿਤਿ ਧਰੈ ॥
जर कोणी गुरूपासून दूर जातो तर तो गुरूचे शब्द मनात ठेवत नाही.

ਕਰਿ ਆਚਾਰ ਬਹੁ ਸੰਪਉ ਸੰਚੈ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੁ ਨਰਕਿ ਪਰੈ ॥੪॥
जो कर्मकांड करून प्रचंड संपत्ती जमा करतो, तो काहीही करत असला तरी, तो नरकात जातो. ॥४॥

ਏਕੋ ਸਬਦੁ ਏਕੋ ਪ੍ਰਭੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਏਕਸੁ ਤੇ ਉਤਪਤਿ ਚਲੈ ॥
फक्त हा शब्दच व्यापक आहे, की देव सर्वव्यापी आहे, फक्त त्याची आज्ञा या जगात प्रचलित आहे आणि फक्त एकाच देवापासून संपूर्ण जगाची उत्पत्ती झाली आहे

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਾਇ ਰਲੈ ॥੫॥੬॥
हे नानक! जेव्हा माणूस गुरुद्वारे देवाशी एकरूप होतो, तेव्हा तो त्याच्यात लीन होतो. ॥ ५॥ ६॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥
प्रभाती महाला ३ ॥

ਮੇਰੇ ਮਨ ਗੁਰੁ ਅਪਣਾ ਸਾਲਾਹਿ ॥
हे माझ्या मन! तुझ्या गुरुची स्तुती कर.

ਪੂਰਾ ਭਾਗੁ ਹੋਵੈ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जो पूर्णपणे भाग्यवान आहे तो नेहमीच देवाचे गुणगान गातो. ॥१॥रहाउ॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਭੋਜਨੁ ਹਰਿ ਦੇਇ ॥
देव नामाच्या अमृताच्या रूपात अन्न देतो.

ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕੋਈ ਵਿਰਲਾ ਲੇਇ ॥
लाखो लोकांमध्ये फक्त दुर्मिळ व्यक्तीलाच ते मिळते आणि.

ਜਿਸ ਨੋ ਅਪਣੀ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥੧॥
ज्याच्यावर तो आपले आशीर्वाद वर्षाव करतो ॥१॥

ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਮਨ ਮਾਹਿ ਵਸਾਇ ॥
गुरुचे चरण मनात ठेवून

ਦੁਖੁ ਅਨ੍ਹੇਰਾ ਅੰਦਰਹੁ ਜਾਇ ॥
दुःखाचा अंधार दूर होतो आणि

ਆਪੇ ਸਾਚਾ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੨॥
देव स्वतः आपल्याला स्वतःशी जोडतो. ॥२॥

ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਿਉ ਲਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥
मला गुरुंचे शब्द आवडतात

ਐਥੈ ਓਥੈ ਏਹੁ ਅਧਾਰੁ ॥
हीच लोकांची परलोकातील आशा आहे आणि

ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਸਿਰਜਨਹਾਰੁ ॥੩॥
निर्माणकर्ता स्वतः प्रेम देतो. ॥३॥

ਸਚਾ ਮਨਾਏ ਅਪਣਾ ਭਾਣਾ ॥
देव आपल्याला त्याची इच्छा मान्य करायला लावतो

ਸੋਈ ਭਗਤੁ ਸੁਘੜੁ ਸੋੁਜਾਣਾ ॥
जो भक्त त्याच्या इच्छेचे पालन करतो तो बुद्धिमान आणि ज्ञानी असतो आणि

ਨਾਨਕੁ ਤਿਸ ਕੈ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣਾ ॥੪॥੭॥੧੭॥੭॥੨੪॥
नानक नेहमीच त्याच्यासाठी स्वतःचे बलिदान देण्यास तयार असतात. ॥४॥७॥१७॥७॥२४॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੪ ਬਿਭਾਸ
सकाळचा राजवाडा ४ बिभास

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਰਸਕਿ ਰਸਕਿ ਗੁਨ ਗਾਵਹ ਗੁਰਮਤਿ ਲਿਵ ਉਨਮਨਿ ਨਾਮਿ ਲਗਾਨ ॥
मी गुरुंच्या शिकवणीतून मोठ्या आनंदाने देवाचे गुणगान गातो आणि नैसर्गिक अवस्थेत मी पूर्णपणे हरिनामाला समर्पित आहे

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਸੁ ਪੀਆ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਮ ਨਾਮ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਨ ॥੧॥
गुरुंच्या शिकवणीतून मी हरिनामाच्या अमृताचे पाणी प्यायलो आहे आणि हरिनामासाठी स्वतःचे बलिदान देण्यास मी तयार आहे. ॥ १॥

ਹਮਰੇ ਜਗਜੀਵਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਾਨ ॥
हरि आपले जीवन आणि जगाचे जीवन आहे.

ਹਰਿ ਊਤਮੁ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਭਾਇਓ ਗੁਰਿ ਮੰਤੁ ਦੀਓ ਹਰਿ ਕਾਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हरि माझ्या हृदयात आहे, भाऊ; जेव्हा गुरुंनी माझ्या कानात मंत्र दिला, तेव्हा देव माझ्या हृदयाला प्रिय वाटू लागला. ॥१॥रहाउ॥

ਆਵਹੁ ਸੰਤ ਮਿਲਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਨ ॥
हे माझ्या संतांनो! आपण एकत्र येऊन हरिच्या नावाची स्तुती करूया

ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਕਿਉ ਪਾਈਐ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਮੋ ਕਉ ਕਰਹੁ ਉਪਦੇਸੁ ਹਰਿ ਦਾਨ ॥੨॥
मी माझ्या प्रभूला कसे मिळवू शकतो याबद्दल कृपया मला सल्ला द्या. ॥२॥

ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਵਸਿਆ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਜਾਨ ॥
देव संतांच्या संगतीत राहतो, म्हणून त्यांच्या संगतीत सामील होऊन देवाचे गुण समजून घ्या.

ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਪਾਈ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਰਸਿ ਭਗਵਾਨ ॥੩॥
मोठ्या भाग्याने गुरूंचा सहवास मिळतो आणि गुरूंच्या चरणांना स्पर्श करून देवाशी एकरूप होतो. ॥ ३॥

ਗੁਨ ਗਾਵਹ ਪ੍ਰਭ ਅਗਮ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਇ ਰਹੇ ਹੈਰਾਨ ॥
आपण परमेश्वराचे गुणगान गातो आणि त्या स्वामीचे गुणगान गाऊन आश्चर्यचकित होतो

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਓ ਖਿਨ ਦਾਨ ॥੪॥੧॥
नानक म्हणतात की गुरूंनी कृपेने आपल्याला हरिनाम भजनाची देणगी दिली आहे. ॥४॥१॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥
सकाळचा राजवाडा ४ ॥

ਉਗਵੈ ਸੂਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਬੋਲਹਿ ਸਭ ਰੈਨਿ ਸਮ੍ਹਾਲਹਿ ਹਰਿ ਗਾਲ ॥
सकाळ उजाडताच गुरुमुखी (गुरूचा चेहरा) देवाचे गुणगान गात असते आणि रात्रीही देवाच्या स्मरणात मग्न राहते

ਹਮਰੈ ਪ੍ਰਭਿ ਹਮ ਲੋਚ ਲਗਾਈ ਹਮ ਕਰਹ ਪ੍ਰਭੂ ਹਰਿ ਭਾਲ ॥੧॥
प्रभूने आपल्या अंतरात अशी इच्छा निर्माण केली आहे की आपण त्याचा शोध घेत राहतो. ॥१॥

ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਸਾਧੂ ਧੂਰਿ ਰਵਾਲ ॥
माझे मन फक्त संतांच्या चरणांची धूळ मागते.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਓ ਗੁਰਿ ਮੀਠਾ ਗੁਰ ਪਗ ਝਾਰਹ ਹਮ ਬਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
गुरूंनी मला हरिनाम म्हणायला लावले आणि मी केसांनी गुरूंचे पाय स्वच्छ करतो. ॥१॥रहाउ॥

ਸਾਕਤ ਕਉ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਅੰਧਾਰੀ ਮੋਹਿ ਫਾਥੇ ਮਾਇਆ ਜਾਲ ॥
नास्तिक व्यक्ती रात्रंदिवस आसक्ती आणि भ्रमाच्या जाळ्यात अडकलेला असतो

ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਿਦੈ ਨ ਵਸਿਓ ਰਿਨਿ ਬਾਧੇ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਬਾਲ ॥੨॥
परमेश्वर क्षणभरही त्याच्या हृदयात राहत नाही, त्याची मुले ऋणात बुडालेली असतात. ॥२॥

ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਮਤਿ ਬੁਧਿ ਪਾਈ ਹਉ ਛੂਟੇ ਮਮਤਾ ਜਾਲ ॥
चांगल्या संगतीने माणसाला चांगले ज्ञान मिळते आणि तो आसक्ती आणि प्रेमाच्या पाशातून मुक्त होतो

ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਮੀਠ ਲਗਾਨਾ ਗੁਰਿ ਕੀਏ ਸਬਦਿ ਨਿਹਾਲ ॥੩॥
माझ्यासाठी हरिचे नाव गोड आहे आणि गुरुंनी मला उपदेश देऊन आनंदित केले आहे. ॥३॥

ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਗੁਰ ਅਗਮ ਗੁਸਾਈ ਗੁਰ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥
आपण मुले आहोत; गुरु हा जगाचा स्वामी आहे आणि तो आपल्या दयाळूपणाने आपले पालनपोषण करतो

ਬਿਖੁ ਭਉਜਲ ਡੁਬਦੇ ਕਾਢਿ ਲੇਹੁ ਪ੍ਰਭ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਬਾਲ ਗੁਪਾਲ ॥੪॥੨॥
नानक प्रार्थना करतात, हे गुरु, सर्वोच्च देवा, कृपया आम्हाला जगाच्या या गुंतागुंतीच्या महासागरात बुडण्यापासून वाचवा. ॥ ४ ॥ २॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥
सकाळचा राजवाडा ४ ॥

ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਗੁਨ ਗਾਏ ਰਸਕ ਰਸੀਕ ॥
जेव्हा प्रभूने क्षणभर आपली कृपा दाखवली, तेव्हा आम्ही प्रेमाने त्याचे गुणगान गाऊ लागलो

ਗਾਵਤ ਸੁਨਤ ਦੋਊ ਭਏ ਮੁਕਤੇ ਜਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖਿਨੁ ਹਰਿ ਪੀਕ ॥੧॥
ज्याने क्षणभरही गुरूकडून हरिनामाचे अमृत प्याले, त्याचे गायक आणि श्रोते दोघेही मुक्त होतात. ॥ १॥

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਸੁ ਟੀਕ ॥
हे माझ्या मन! देवाच्या भक्तीत मग्न राहा

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸੀਤਲ ਜਲੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪੀਆ ਰਸੁ ਝੀਕ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
गुरूकडून आपण हरिनामाच्या रूपात थंड पाणी घेतले आहे आणि आनंदाने हरिनाम रस प्यायलो आहोत. ॥१॥रहाउ॥

ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਨੀ ਤਿਨਾ ਮਸਤਕਿ ਊਜਲ ਟੀਕ ॥
ज्यांनी आपल्या हृदयात देवाबद्दल प्रेम निर्माण केले आहे, त्यांचे जीवन यशस्वी झाले आहे.

ਹਰਿ ਜਨ ਸੋਭਾ ਸਭ ਜਗ ਊਪਰਿ ਜਿਉ ਵਿਚਿ ਉਡਵਾ ਸਸਿ ਕੀਕ ॥੨॥
हरी भक्त संपूर्ण जगात सुंदर दिसतात जसे चंद्र ताऱ्यांमध्ये सुंदर दिसतो. ॥२॥

ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਨ ਵਸਿਓ ਤਿਨ ਸਭਿ ਕਾਰਜ ਫੀਕ ॥
ज्यांच्या हृदयात देवाचे नाव नाही, त्यांची सर्व कामे व्यर्थ आहेत.

ਜੈਸੇ ਸੀਗਾਰੁ ਕਰੈ ਦੇਹ ਮਾਨੁਖ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਨਕਟੇ ਨਕ ਕੀਕ ॥੩॥
ज्याप्रमाणे नाव नसलेला माणूस स्वतःला सजवूनही नाक कापून टाकतो आणि त्याला टक्कल पडलेला माणूस म्हणतात. ॥३॥

ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਮਈਆ ਰਮਤ ਰਾਮ ਰਾਇ ਸਭ ਵਰਤੈ ਸਭ ਮਹਿ ਈਕ ॥
सर्वांमध्ये फक्त एकच देव उपस्थित आहे; तो प्रत्येक कणात उपस्थित आहे

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਗੁਰ ਬਚਨ ਧਿਆਇਓ ਘਰੀ ਮੀਕ ॥੪॥੩॥
देवाने दास नानक यांना आशीर्वाद दिला आहे आणि गुरूंच्या शिकवणीमुळे ते हरिनामाच्या ध्यानात तल्लीन राहतात. ॥४॥ ३॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥
सकाळचा राजवाडा ४ ॥

ਅਗਮ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਧਾਰੀ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮ ਕਹੇ ॥
मन आणि वाणीच्या पलीकडे असलेल्या दयाळू प्रभूने माझ्यावर दया केली आणि मी हरिनामाचे गुणगान गाऊ लागलो.

ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਓ ਸਭਿ ਕਿਲਬਿਖ ਪਾਪ ਲਹੇ ॥੧॥
हरिनाम पाप्यांना शुद्ध करणारा आहे; त्याचे ध्यान केल्याने सर्व पापे आणि अपराध दूर होतात. ॥ १॥

ਜਪਿ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਵਿ ਰਹੇ ॥
हे मन! देवाचे नाव जप

ਦੀਨ ਦਇਆਲੁ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਗਾਇਓ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਲਹੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तो सर्वव्यापी आहे, तो गरिबांवर दयाळू आहे आणि दुःखांचा नाश करणारा आहे, म्हणून त्याचे गुणगान करा. ॥१॥रहाउ॥

ਕਾਇਆ ਨਗਰਿ ਨਗਰਿ ਹਰਿ ਬਸਿਓ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਹੇ ॥
हरि कोणत्या शहरात राहतो? गुरुंच्या शिकवणीने हरिनाम पदार्थाची प्राप्ती होते. ॥ १॥

ਸਰੀਰਿ ਸਰੋਵਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਗਟਿਓ ਘਰਿ ਮੰਦਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਲਹੇ ॥੨॥
देव केवळ शरीरात राहतो आणि तो गुरुच्या शिकवणीतून दिसून येतो. ॥२॥

ਜੋ ਨਰ ਭਰਮਿ ਭਰਮਿ ਉਦਿਆਨੇ ਤੇ ਸਾਕਤ ਮੂੜ ਮੁਹੇ ॥
जो माणूस भ्रमात हरवतो, तो त्याचे खरे रंग गमावून बसतो.

ਜਿਉ ਮ੍ਰਿਗ ਨਾਭਿ ਬਸੈ ਬਾਸੁ ਬਸਨਾ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿਓ ਝਾਰ ਗਹੇ ॥੩॥
ज्याप्रमाणे हरणाच्या आत सुगंध असतो पण तो झुडुपात भटकत राहतो. ॥३॥

ਤੁਮ ਵਡ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਬੋਧਿ ਪ੍ਰਭ ਮਤਿ ਦੇਵਹੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਲਹੇ ॥
हे प्रभू! तू खूप महान, अगाध, अनंत आणि ज्ञानी आहेस, मला असा सल्ला दे की मी तुला प्राप्त करू शकेन.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰਿ ਹਾਥੁ ਸਿਰਿ ਧਰਿਓ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਰਵਿ ਰਹੇ ॥੪॥੪॥
जेव्हा सेवक नानक यांना गुरुंचे आशीर्वाद मिळाले तेव्हा ते हरीच्या नावात लीन झाले. ॥४॥४॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥
सकाळचा राजवाडा ४ ॥

ਮਨਿ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਿਓ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਵਡਫਾ ॥
जेव्हा माझे मन हरिच्या नावाच्या प्रेमात पडले, तेव्हा मी सच्चिदानंद सर्वेश्वर प्रभूचे नाव घेतले

ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨ ਸੁਖਾਨੇ ਹੀਅਰੈ ਹਰਿ ਧਾਰੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕ੍ਰਿਪਫਾ ॥੧॥
जर आपल्याला देवाची कृपा मिळाली तर सद्गुरुंचे शब्द आपल्या हृदयाला आनंद देऊ लागले. ॥ १॥

ਮੇਰੇ ਮਨ ਭਜੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਹਰਿ ਨਿਮਖਫਾ ॥
हे माझ्या मन! क्षणभर भगवान राम आणि हरीच्या नावाची पूजा कर

ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਾਨੁ ਦੀਓ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਸਫਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
पूर्णगुरूंनी हरिनामाची देणगी बहाल केली आहे आणि ती मन आणि शरीरात स्थापित झाली आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਕਾਇਆ ਨਗਰਿ ਵਸਿਓ ਘਰਿ ਮੰਦਰਿ ਜਪਿ ਸੋਭਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਪਫਾ ॥
देव शरीराच्या नगरात आणि हृदयाच्या घरात राहतो आणि गुरुद्वारे नामजप करून त्याचा महिमा जाणता येतो

ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਜਨ ਭਏ ਸੁਹੇਲੇ ਮੁਖ ਊਜਲ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰਫਾ ॥੨॥
गुरुंद्वारे कीर्ती प्राप्त होते आणि आत्म्याला या जगात आणि परलोकात आनंद मिळतो. ॥२॥

ਅਨਭਉ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਹਰਿ ਉਰ ਧਾਰਿਓ ਗੁਰਿ ਨਿਮਖਫਾ ॥
गुरुच्या कृपेने आपल्या मनात परमेश्वराला धारण करण्यास सुरुवात झाली आहे

ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਕੇ ਦੋਖ ਸਭ ਜਨ ਕੇ ਹਰਿ ਦੂਰਿ ਕੀਏ ਇਕ ਪਲਫਾ ॥੩॥
दयेचे स्वरूप असलेल्या देवाने एका क्षणात त्याच्या भक्तांचे लाखो पाप आणि दोष दूर केले आहेत. ॥ ३॥

ਤੁਮਰੇ ਜਨ ਤੁਮ ਹੀ ਤੇ ਜਾਨੇ ਪ੍ਰਭ ਜਾਨਿਓ ਜਨ ਤੇ ਮੁਖਫਾ ॥
हे प्रभू! तुझे भक्त तुझ्यावरील भक्तीमुळे प्रसिद्ध होतात आणि तुझी कीर्तीही तुझ्या भक्तांमुळेच होते

ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਪੁ ਧਰਿਓ ਹਰਿ ਜਨ ਮਹਿ ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਇਕਫਾ ॥੪॥੫॥
नानक म्हणतात की हरिभक्त हे भगवंताचे रूप आहे आणि भक्त आणि देव हे अभिन्न आहेत. ॥४॥५॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥
सकाळचा राजवाडा ४ ॥

ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਓ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਮ ਮੁਏ ਜੀਵੇ ਹਰਿ ਜਪਿਭਾ ॥
गुरुने आपल्याला हरिनाम जप करायला लावला आहे. हरिनाम जप करून मृत प्राणी देखील पुन्हा जिवंत झाले आहेत

ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਬਿਖੁ ਡੁਬਦੇ ਬਾਹ ਦੇਇ ਕਢਿਭਾ ॥੧॥
तो परिपूर्ण गुरु महान आहे, तो धन्य आहे, त्याने आपला हात देऊन आपल्याला गुंतागुंतीच्या जगाच्या महासागरात बुडण्यापासून वाचवले आहे. ॥१॥

ਜਪਿ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਅਰਧਾਂਭਾ ॥
हे मन! देवाची उपासना कर, फक्त तोच उपासनेला पात्र आहे

ਉਪਜੰਪਿ ਉਪਾਇ ਨ ਪਾਈਐ ਕਤਹੂ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਲਾਭਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
अर्थात तुम्ही अनेक मार्गांनी प्रयत्न कराल पण तुम्हाला त्याची प्राप्ती होणार नाही. खरं तर, ईश्वर प्राप्ती केवळ परिपूर्ण गुरूंद्वारेच होऊ शकते. ॥१॥रहाउ॥

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਸੁ ਰਾਮ ਰਸਾਇਣੁ ਰਸੁ ਪੀਆ ਗੁਰਮਤਿ ਰਸਭਾ ॥
रामनाम हे सर्व प्रकारच्या रसांचे घर आहे. गुरुंच्या शिकवणीनुसार राम रसायणाचा रस प्या

ਲੋਹ ਮਨੂਰ ਕੰਚਨੁ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਉਰ ਧਾਰਿਓ ਗੁਰਿ ਹਰਿਭਾ ॥੨॥
चांगल्या लोकांच्या संगतीत सामील होऊन लोखंडासारखा बलवान माणूसही सोन्यासारखा चांगला होतो आणि गुरुच्या कृपेने मनुष्य हरिला आपल्या हृदयात ठेवतो. ॥ २॥

ਹਉਮੈ ਬਿਖਿਆ ਨਿਤ ਲੋਭਿ ਲੁਭਾਨੇ ਪੁਤ ਕਲਤ ਮੋਹਿ ਲੁਭਿਭਾ ॥
दररोज तो माणूस अहंकार आणि कामुक इच्छांनी मोहित होतो. तो आपल्या मुलाच्या आणि पत्नीच्या प्रेमात अडकलेला राहतो

ਤਿਨ ਪਗ ਸੰਤ ਨ ਸੇਵੇ ਕਬਹੂ ਤੇ ਮਨਮੁਖ ਭੂੰਭਰ ਭਰਭਾ ॥੩॥
तो कधीही संतांच्या चरणांची सेवा करत नाही आणि मनाच्या निर्देशांचे पालन करत राहतो. ॥३॥

ਤੁਮਰੇ ਗੁਨ ਤੁਮ ਹੀ ਪ੍ਰਭ ਜਾਨਹੁ ਹਮ ਪਰੇ ਹਾਰਿ ਤੁਮ ਸਰਨਭਾ ॥
हे प्रभू! तूच तुझे गुण जाणतोस; मी पराभूत झालो आहे आणि तुझ्यात आश्रय घेतला आहे

ਜਿਉ ਜਾਨਹੁ ਤਿਉ ਰਾਖਹੁ ਸੁਆਮੀ ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸੁ ਤੁਮਨਭਾ ॥੪॥੬॥ ਛਕਾ ੧ ॥
जोपर्यंत तुला माहिती आहे, तू मला योग्य वाटतोस त्या मार्गाने ठेव, दास नानक नेहमीच तुझ्या सेवेत मग्न असतो. ॥ ४ ॥ ६ ॥ छका १ ॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ ਪੜਤਾਲ ਮਹਲਾ ੪
सकाळ विभास तपास महिना ४

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਜਪਿ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨ ॥
हे मना! देवाचे नाव हे आनंदाचे घर आहे, म्हणून फक्त तेच जप कर

ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨ ॥
यामुळे, प्रभूच्या दरबारात आदर मिळतो

ਜਿਨਿ ਜਪਿਆ ਤੇ ਪਾਰਿ ਪਰਾਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ज्याने देवाचे नाव घेतले आहे तो जगाच्या सागरातून मुक्त झाला आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਸੁਨਿ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਰਿ ਧਿਆਨੁ ॥
हे मना! देवाचे नाव ऐक आणि ध्यान कर

ਸੁਨਿ ਮਨ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਅਠਸਠਿ ਮਜਾਨੁ ॥
देवाची स्तुती गाणे हे अठ्ठासष्ट तीर्थस्थळांना भेट देण्याच्या पुण्यइतकेच आहे

ਸੁਨਿ ਮਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥੧॥
गुरुंची स्तुती गाऊन मान आणि आदर मिळतो. ॥ १ ॥

ਜਪਿ ਮਨ ਪਰਮੇਸੁਰੁ ਪਰਧਾਨੁ ॥
हे मन! देव या जगात सर्वोच्च आहे

ਖਿਨ ਖੋਵੈ ਪਾਪ ਕੋਟਾਨ ॥
म्हणून त्याची उपासना करा, तो एका क्षणात लाखो पापांचा नाश करतो

ਮਿਲੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਗਵਾਨ ॥੨॥੧॥੭॥
नानक प्रार्थना करतात की नामजप करून आत्मा परमेश्वरात विलीन व्हावा. ॥२॥१॥७॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ਬਿਭਾਸ
सकाळचा राजवाडा ५ बिभास

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਮਨੁ ਹਰਿ ਕੀਆ ਤਨੁ ਸਭੁ ਸਾਜਿਆ ॥
हे मन! शरीर आणि सर्वकाही देवाने निर्माण केले आहे

ਪੰਚ ਤਤ ਰਚਿ ਜੋਤਿ ਨਿਵਾਜਿਆ ॥
पाच तत्वांना एकत्रित करून त्यांनी प्राणज्योतीची स्थापना केली आहे

ਸਿਹਜਾ ਧਰਤਿ ਬਰਤਨ ਕਉ ਪਾਨੀ ॥
सिहजा मातीचा पलंग बनवला जातो आणि वापरासाठी पाणी दिले जाते

ਨਿਮਖ ਨ ਵਿਸਾਰਹੁ ਸੇਵਹੁ ਸਾਰਿਗਪਾਨੀ ॥੧॥
म्हणून, ज्या परमेश्वराने तुम्हाला निर्माण केले त्याला कधीही विसरू नका; त्याच्या भक्तीत मग्न राहा. ॥ १॥

ਮਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਹੋਇ ਪਰਮ ਗਤੇ ॥
हे मन! सतगुरुंची सेवा परिपूर्णतेकडे घेऊन जाते.

ਹਰਖ ਸੋਗ ਤੇ ਰਹਹਿ ਨਿਰਾਰਾ ਤਾਂ ਤੂ ਪਾਵਹਿ ਪ੍ਰਾਨਪਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जर कोणी सुख आणि दुःखापासून अलिप्त राहिला तरच तो परमेश्वराला प्राप्त करू शकतो. ॥१॥रहाउ॥

ਕਾਪੜ ਭੋਗ ਰਸ ਅਨਿਕ ਭੁੰਚਾਏ ॥
देवाने आपल्याला सुंदर कपडे आणि अनेक प्रकारच्या सुखांनी आशीर्वादित केले आहे.

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਕੁਟੰਬ ਸਗਲ ਬਨਾਏ ॥
आई, वडील आणि संपूर्ण कुटुंब निर्माण झाले आहे.

ਰਿਜਕੁ ਸਮਾਹੇ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮੀਤ ॥
तो आपल्याला अन्न, पाणी, जमीन, सर्वत्र देऊन आपली काळजी घेतो, तो एका मित्राप्रमाणे आपली काळजी घेतो.

ਸੋ ਹਰਿ ਸੇਵਹੁ ਨੀਤਾ ਨੀਤ ॥੨॥
म्हणून अशा देवाची प्रत्येक क्षणी पूजा करा. ॥२॥

ਤਹਾ ਸਖਾਈ ਜਹ ਕੋਇ ਨ ਹੋਵੈ ॥
जिथे मदत करायला कोणी नसते तिथे मदत करणाराच असतो

ਕੋਟਿ ਅਪ੍ਰਾਧ ਇਕ ਖਿਨ ਮਹਿ ਧੋਵੈ ॥
तो एका क्षणात लाखो पापे धुवून टाकतो

ਦਾਤਿ ਕਰੈ ਨਹੀ ਪਛੁੋਤਾਵੈ ॥
तो देत राहतो पण दिल्याबद्दल त्याला पश्चात्ताप होत नाही

ਏਕਾ ਬਖਸ ਫਿਰਿ ਬਹੁਰਿ ਨ ਬੁਲਾਵੈ ॥੩॥
तो इतका दयाळू आहे की तो एकाच वेळी सर्व काही देतो आणि पुन्हा आपल्याला काहीही मागण्यासाठी बोलावत नाही. ॥ ३॥

ਕਿਰਤ ਸੰਜੋਗੀ ਪਾਇਆ ਭਾਲਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਬਸੇ ਗੁਪਾਲ ॥
तो केवळ सत्कर्मांच्या संयोगानेच प्राप्त होतो.रक्षक संतांच्या संगतीत राहतो

ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਆਏ ਤੁਮਰੈ ਦੁਆਰ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਦਰਸਨੁ ਦੇਹੁ ਮੁਰਾਰਿ ॥੪॥੧॥
गुरुंना भेटल्यानंतर मी तुमच्या दाराशी आलो आहे. "नानक प्रार्थना करतात, हे प्रभू! कृपया मला तुमचे दर्शन द्या." ॥४॥१॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सकाळचा राजवाडा ५ ॥

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸੇਵਾ ਜਨ ਕੀ ਸੋਭਾ ॥
भक्त केवळ प्रभूवरील भक्तीनेच सुंदर दिसतात.

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਿਟੇ ਤਿਸੁ ਲੋਭਾ ॥
त्याची वासना, क्रोध, लोभ इत्यादी नष्ट होतात.

ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਜਨ ਕੈ ਭੰਡਾਰਿ ॥
हे प्रभू! तुझे नाव भक्तांचा खजिना आहे

ਗੁਨ ਗਾਵਹਿ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸ ਪਿਆਰਿ ॥੧॥
तुला पाहण्याच्या इच्छेने ते तुझे गुणगान गातात. ॥१॥

ਤੁਮਰੀ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਹਿ ਜਨਾਈ ॥
हे प्रभू! तू तुझ्या भक्तीचा मार्ग स्पष्ट केला आहेस आणि

ਕਾਟਿ ਜੇਵਰੀ ਜਨ ਲੀਏ ਛਡਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
त्यांनी भक्तांचे बंधन तोडून त्यांना मुक्त केले आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਜੋ ਜਨੁ ਰਾਤਾ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥
जो भक्त प्रभूच्या रंगात रमून राहतो

ਤਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥
त्याला प्रभूच्या सहवासात आनंद मिळतो

ਜਿਸੁ ਰਸੁ ਆਇਆ ਸੋਈ ਜਾਨੈ ॥
ज्याने आनंद अनुभवला आहे त्यालाच ते कळते आणि

ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਮਨ ਮਹਿ ਹੈਰਾਨੈ ॥੨॥
हे पाहून मन थक्क होते ॥२॥

ਸੋ ਸੁਖੀਆ ਸਭ ਤੇ ਊਤਮੁ ਸੋਇ ॥
खरं तर, तोच सर्वात आनंदी आणि सर्वोत्तम आहे

ਜਾ ਕੈ ਹ੍ਰਿਦੈ ਵਸਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥
ज्याच्या हृदयात परमेश्वर राहतो

ਸੋਈ ਨਿਹਚਲੁ ਆਵੈ ਨ ਜਾਇ ॥
जो स्थिर आहे तो जन्म आणि मृत्यूपासून मुक्त आहे

ਅਨਦਿਨੁ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੩॥
जो रात्रंदिवस परमेश्वराची स्तुती गातो ॥३॥

ਤਾ ਕਉ ਕਰਹੁ ਸਗਲ ਨਮਸਕਾਰੁ ॥
सर्वांनी त्याला नमन करावे

ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਪੂਰਨੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥
ज्याच्या मनात परमात्मा वास करतो

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੋਹਿ ਠਾਕੁਰ ਦੇਵਾ ॥
नानक प्रार्थना करतात: हे ठाकूर! माझ्यावर दया करा ॥

ਨਾਨਕੁ ਉਧਰੈ ਜਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥੪॥੨॥
कारण तुझ्या भक्तीनेच दासाचे तारण शक्य आहे ॥४॥२॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
प्रभाती महाला ५ ॥

ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਮਨਿ ਹੋਇ ਅਨੰਦ ॥
जर आपण देवाचे गुणगान केले तर मनाला अपार आनंद मिळतो

ਆਠ ਪਹਰ ਸਿਮਰਉ ਭਗਵੰਤ ॥
म्हणून, मनुष्याने आठ तास परमेश्वराची उपासना करावी

ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਲਮਲ ਜਾਹਿ ॥
जसका सिमरन केल्याने पाप दूर होतात

ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕੀ ਹਮ ਚਰਨੀ ਪਾਹਿ ॥੧॥
आपण त्या गुरुच्या चरणी पडलो आहोत ॥ १ ॥

ਸੁਮਤਿ ਦੇਵਹੁ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ॥
हे प्रिय संतांनो! आम्हाला ज्ञान द्या.

ਸਿਮਰਉ ਨਾਮੁ ਮੋਹਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जेणेकरून प्रभूचे नाव स्मरण करून मला मोक्ष मिळेल.॥१॥रहाउ॥

ਜਿਨਿ ਗੁਰਿ ਕਹਿਆ ਮਾਰਗੁ ਸੀਧਾ ॥
योग्य मार्ग दाखविणारा गुरु

ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ਨਾਮਿ ਹਰਿ ਗੀਧਾ ॥
त्याने सर्वस्व सोडून हरिनामात स्वतःला लीन केले आहे.

ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕੈ ਸਦਾ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ॥
त्या गुरूसाठी नेहमी त्याग करावा

ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈਐ ॥੨॥
ज्याद्वारे हरिचे स्मरण करता येते ॥२॥

ਬੂਡਤ ਪ੍ਰਾਨੀ ਜਿਨਿ ਗੁਰਹਿ ਤਰਾਇਆ ॥
बुडणाऱ्या प्राण्यांना पार करण्यास मदत करणारा गुरु

ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੋਹੈ ਨਹੀ ਮਾਇਆ ॥
ज्याच्या कृपेने आसक्ती आणि मोह प्रभावित होत नाहीत

ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਜਿਨਿ ਗੁਰਹਿ ਸਵਾਰਿਆ ॥
ज्या गुरूने हे जग आणि दुसरे जग सुंदर बनवले आहे

ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਊਪਰਿ ਸਦਾ ਹਉ ਵਾਰਿਆ ॥੩॥
त्या गुरूसाठी मी नेहमीच स्वतःला बलिदान देतो ॥ ३ ॥

ਮਹਾ ਮੁਗਧ ਤੇ ਕੀਆ ਗਿਆਨੀ ॥
ज्याने आपल्याला मूर्खातून ज्ञानी बनवले आहे.

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਅਕਥ ਕਹਾਨੀ ॥
त्या परिपूर्ण गुरुची कहाणी अवर्णनीय आहे.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਨਾਨਕ ਗੁਰਦੇਵ ॥ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਸੇਵ ॥੪॥੩॥
गुरु नानक स्पष्टपणे सांगतात की, वास्तवात परम ब्रह्म हेच गुरुदेव आहेत.जो मोठ्या भाग्याने हरीची सेवा करून प्राप्त होतो. ॥४॥३॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सकाळचा राजवाडा ५ ॥

ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਮਿਟੇ ਸੁਖ ਦੀਏ ਅਪਨਾ ਨਾਮੁ ਜਪਾਇਆ ॥
त्या सच्चिदानंद जगदीशने आमचे सर्व दुःख दूर केले आहे आणि आम्हाला आनंद दिला आहे आणि आम्हाला त्याचे नाव जपायला लावले आहे

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪਨੀ ਸੇਵਾ ਲਾਏ ਸਗਲਾ ਦੁਰਤੁ ਮਿਟਾਇਆ ॥੧॥
आपल्यावर दया करून आणि आपल्याला त्याच्या सेवेत गुंतवून, त्याने आपले सर्व दोष दूर केले आहेत. ॥ १ ॥

ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਸਰਨਿ ਪ੍ਰਭ ਦਇਆਲ ॥
जेव्हा आम्ही निष्पाप मुलांनी दयाळू प्रभूचा आश्रय घेतला

ਅਵਗਣ ਕਾਟਿ ਕੀਏ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੁਨੇ ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਮੇਰੈ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
माझे दोष दूर करून, प्रभुने मला आपले बनवले आहे आणि माझ्या गुरु देवाने मला वाचवले आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਤਾਪ ਪਾਪ ਬਿਨਸੇ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੁਸਾਈ ॥
प्रभूच्या कृपेने सर्व पापे आणि दुःखे क्षणात नष्ट झाली

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਅਰਾਧੀ ਅਪੁਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥੨॥
मी प्रत्येक श्वासाने परम ब्रह्माची पूजा करतो आणि माझ्या सद्गुरुंसाठी स्वतःचे बलिदान देतो.॥२॥

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਬਿਅੰਤੁ ਸੁਆਮੀ ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਈਐ ॥
ते मन, वाणी आणि इंद्रियांच्या आवाक्याबाहेर आहे, ते अंतहीन आहे, त्याचे गूढ शोधता येत नाही

ਲਾਹਾ ਖਾਟਿ ਹੋਈਐ ਧਨਵੰਤਾ ਅਪੁਨਾ ਪ੍ਰਭੂ ਧਿਆਈਐ ॥੩॥
तुझ्या प्रभूचे ध्यान कर, तू यातून नफा मिळवू शकतोस आणि श्रीमंत होऊ शकतोस. ॥३॥

ਆਠ ਪਹਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਧਿਆਈ ਸਦਾ ਸਦਾ ਗੁਨ ਗਾਇਆ ॥
मी आठ तास परब्रह्माचे ध्यान केले आहे आणि नेहमीच त्यांची स्तुती करत राहतो

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੇਰੇ ਪੂਰੇ ਮਨੋਰਥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥੪॥
नानक म्हणतात, परम ब्रह्म गुरुंना शोधून माझ्या इच्छा पूर्ण झाल्या आहेत. ॥४॥४॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सकाळचा राजवाडा ५ ॥

ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਕਿਲਬਿਖ ਸਭਿ ਨਾਸੇ ॥
देवाचे स्मरण केल्याने सर्व पापे नष्ट होतात

ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਗੁਰਿ ਦੀਨੀ ਰਾਸੇ ॥
गुरुंनी खऱ्या नामाची संपत्ती बहाल केली आहे

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਦਰਗਹ ਸੋਭਾਵੰਤੇ ॥
भक्त प्रभूच्या दरबारात सौंदर्यास पात्र होतात आणि

ਸੇਵਕ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੋਹੰਤੇ ॥੧॥
भक्ती केल्याने माणूस नेहमीच सुंदर दिसतो ॥१॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥
हे माझ्या भावा! देवाचे नाव घे

ਸਗਲੇ ਰੋਗ ਦੋਖ ਸਭਿ ਬਿਨਸਹਿ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ਮਨ ਤੇ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
याने सर्व रोग आणि दोष नष्ट होतात आणि मनातील अज्ञानाचा अंधार दूर होतो. ॥१॥रहाउ॥

ਜਨਮ ਮਰਨ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਮੀਤ ॥
माझ्या मित्र गुरुने मला जन्म-मृत्यूच्या चक्रातून वाचवले आहे

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਸਿਉ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥
मी आपल्या देवाच्या नावावर प्रेमात पडलो आहे

ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੇ ਗਏ ਕਲੇਸ ॥
यामुळे लाखो जन्मांचे दुःख आणि कष्ट नाहीसे झाले आहेत

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਭਲ ਹੋਸ ॥੨॥
जे त्याला मान्य आहे ते चांगल्यासाठीच होते. ॥२॥

ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਹਉ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥
त्या गुरूसाठी मी स्वतःला बलिदान देण्यास सदैव तयार आहे.

ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥
ज्याच्या कृपेने मी त्या परमात्म्याचे ध्यान केले आहे

ਐਸਾ ਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ਵਡਭਾਗੀ ॥
फक्त भाग्यवान व्यक्तीलाच असा गुरु मिळतो.

ਜਿਸੁ ਮਿਲਤੇ ਰਾਮ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥੩॥
रामाला भेटल्यावर, माणूस देवाला समर्पित होतो ॥३॥

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੁਆਮੀ ॥ ਸਗਲ ਘਟਾ ਕੇ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥
हे परम ब्रह्मस्वामी! माझ्यावर दया करा. तू सर्वांच्या हृदयात काय आहे ते जाणतोस.

ਆਠ ਪਹਰ ਅਪੁਨੀ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਰਨਾਇ ॥੪॥੫॥
आठ तास भक्तीत घालवा. हे प्रभूचे सेवक नानक तुझ्या शरणात आहे. ॥ ४॥ ५॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सकाळचा राजवाडा ५ ॥

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨੇ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਏ ॥
परमेश्वराने मला कृपेने स्वतःचे म्हणून स्वीकारले आहे आणि

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਨ ਕਉ ਦੀਏ ॥
मला हरिचे नाव जपण्याची संधी मिळाली आहे

ਆਠ ਪਹਰ ਗੁਨ ਗਾਇ ਗੁਬਿੰਦ ॥
आता मी आठ तास देवाचे गुणगान गात राहतो

ਭੈ ਬਿਨਸੇ ਉਤਰੀ ਸਭ ਚਿੰਦ ॥੧॥
ज्याने माझे सर्व भय नष्ट झाले आहेत आणि माझ्या सर्व चिंता नाहीशा झाल्या आहेत. ॥ १॥

ਉਬਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਨੀ ਲਾਗਿ ॥
गुरुंच्या चरणांना स्पर्श करून आपण सर्व बंधनातून मुक्त झालो आहोत

ਜੋ ਗੁਰੁ ਕਹੈ ਸੋਈ ਭਲ ਮੀਠਾ ਮਨ ਕੀ ਮਤਿ ਤਿਆਗਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
गुरु जे सांगतात ते चांगले असते आणि आपण आपल्या मनाची हुशारी सोडून दिली आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਮਨਿ ਤਨਿ ਵਸਿਆ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥
आपल्या मन आणि शरीरात फक्त भगवानच राहतात

ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਕਿਛੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਹੋਈ ॥
ज्यामुळे, कोणताही संघर्ष, वेदना किंवा अडथळा येत नाही

ਸਦਾ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀਅ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥
परमेश्वर सदैव जीवाबरोबर असतो आणि

ਉਤਰੀ ਮੈਲੁ ਨਾਮ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥੨॥
परमेश्वराच्या नावात लीन झाल्यामुळे पापांची घाण दूर होते. ॥२॥

ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਾਗੋ ਪਿਆਰੁ ॥
मला प्रभूचे चरणकमल आवडतात.

ਬਿਨਸੇ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਅਹੰਕਾਰ ॥
ज्याच्यामुळे वासना, क्रोध आणि अहंकार सर्व नष्ट झाले आहेत

ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਨ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਜਾਨਾਂ ॥
मला परमेश्वराला भेटण्याचा मार्ग माहित असावा आणि.

ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਾਂ ॥੩॥
देवाच्या भक्तीने मन तृप्त होते. ॥३॥

ਸੁਣਿ ਸਜਣ ਸੰਤ ਮੀਤ ਸੁਹੇਲੇ ॥
ऐका सज्जनांनो, संतांनो आणि आनंदी मित्रांनो

ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਹਰਿ ਅਗਹ ਅਤੋਲੇ ॥
हरीच्या नावाचे रत्न अनंत आहे; त्याची तुलना होऊ शकत नाही

ਸਦਾ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭੁ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਗਾਈਐ ॥
सद्‌गुणांचा खजिना असलेल्या परमेश्वराची स्तुती नेहमी गा.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥੪॥੬॥
फक्त भाग्यवानांनाच ते मिळते असे नानक म्हणतात. ॥ ४॥ ६॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सकाळचा राजवाडा ५ ॥

ਸੇ ਧਨਵੰਤ ਸੇਈ ਸਚੁ ਸਾਹਾ ॥
जे श्रीमंत आहेत त्यांना परमेश्वराच्या दरबारात खरे सावकार मानले जाते

ਹਰਿ ਕੀ ਦਰਗਹ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਹਾ ॥੧॥
ज्यांची हरीच्या नावावर पूर्ण श्रद्धा आहे. ॥१॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੀਤ ॥
हे माझ्या मित्रा! हरीचे नाव घे.

ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਈਐ ਵਡਭਾਗੀ ਨਿਰਮਲ ਪੂਰਨ ਰੀਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
परिपूर्ण गुरु केवळ सौभाग्यानेच प्राप्त होतो, ज्याचे हृदय पूर्णपणे शुद्ध आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਪਾਇਆ ਲਾਭੁ ਵਜੀ ਵਾਧਾਈ ॥
मग तुम्हाला लाभ आणि शुभेच्छा मिळतात

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਈ ॥੨॥
जेव्हा संतांच्या कृपेने देवाचे गुणगान गायले जाते ॥२॥

ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਜੀਵਨ ਪਰਵਾਣੁ ॥
मग जन्म यशस्वी होतो आणि मग जीवन वैध होते.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਮਾਣੁ ॥੩॥
जेव्हा गुरुच्या कृपेने देवाच्या भक्तीचा आनंद मिळतो. ॥३॥

ਬਿਨਸੇ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਅਹੰਕਾਰ ॥
नानक म्हणतात की माणसाची वासना, क्रोध आणि अहंकार सर्व नष्ट होतात आणि.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਤਰਹਿ ਪਾਰਿ ॥੪॥੭॥
गुरुच्या मदतीने तो जगाचा महासागर पार करतो. ॥४॥७॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सकाळचा राजवाडा ५॥

ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪੂਰੀ ਤਾ ਕੀ ਕਲਾ ॥
परिपूर्ण गुरुची शक्ती देखील पूर्ण आहे.

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸਦਾ ਸਦ ਅਟਲਾ ॥
गुरुचे शब्द नेहमीच अचल असतात

ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ॥ ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਸਭੁ ਤਾ ਕਾ ਨਸੈ ॥੧॥
ज्याच्या मनात गुरुचे शब्द राहतात, त्याचे सर्व दुःख आणि वेदना दूर होतात. ॥१॥

ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਮਨੁ ਰਾਮ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥
परमात्म्याच्या रंगात रमलेले मन त्याचे गुणगान गात असते

ਮੁਕਤੋੁ ਸਾਧੂ ਧੂਰੀ ਨਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जो संतांच्या चरणांच्या धुळीत स्नान करतो तो सर्व बंधनांपासून मुक्त होतो. ॥१॥रहाउ॥

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਉਤਰੇ ਪਾਰਿ ॥
गुरुच्या कृपेने आत्मा जगाचा महासागर पार करतो आणि

ਭਉ ਭਰਮੁ ਬਿਨਸੇ ਬਿਕਾਰ ॥
त्याचे भ्रम, भीती आणि विकार नष्ट होतात

ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਬਸੇ ਗੁਰ ਚਰਨਾ ॥
ज्याच्या मनात आणि शरीरात गुरुचे चरण राहतात

ਨਿਰਭੈ ਸਾਧ ਪਰੇ ਹਰਿ ਸਰਨਾ ॥੨॥
तो निर्भयपणे परमेश्वराचा आश्रय घेतो. ॥२॥

ਅਨਦ ਸਹਜ ਰਸ ਸੂਖ ਘਨੇਰੇ ॥ ਦੁਸਮਨੁ ਦੂਖੁ ਨ ਆਵੈ ਨੇਰੇ ॥
त्याला नैसर्गिक आनंद आणि अनेक सुखे मिळतात.त्याच्या जवळ कोणताही शत्रू किंवा दुःख येऊ शकत नाही.

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਅਪੁਨੇ ਕਰਿ ਰਾਖੇ ॥
परिपूर्ण गुरु त्याला आपले बनवतात आणि त्याचे रक्षण करतात

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਕਿਲਬਿਖ ਸਭਿ ਲਾਥੇ ॥੩॥
देवाचे नाव घेतल्याने त्याचे सर्व पाप आणि दोष नष्ट होतात. ॥३॥

ਸੰਤ ਸਾਜਨ ਸਿਖ ਭਏ ਸੁਹੇਲੇ ॥
खरं तर, फक्त संत आणि सज्जन आणि शिष्यच आनंदी आहेत

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ ਲੈ ਮੇਲੇ ॥
परिपूर्ण गुरु त्यांना परमेश्वराशी जोडतात

ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖ ਫਾਹਾ ਕਾਟਿਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਪੜਦਾ ਢਾਕਿਆ ॥੪॥੮॥
हे नानक! जन्म आणि मृत्युच्या दुःखांचा फास कापला जातो आणि. गुरु आपला बुरखा झाकतात असे नानक म्हणतात. ॥४॥८॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सकाळचा राजवाडा ५ ॥

ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ॥
पूर्ण सतगुरुंनी हरिनाम दिला आहे.

ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਕਲਿਆਣ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਕਾਰਜੁ ਸਗਲਾ ਰਾਸਿ ਥੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ज्याद्वारे आपण नेहमीच आनंद, आनंद, कल्याण आणि आनंद प्राप्त केला आहे आणि आपली सर्व कामे पूर्ण झाली आहेत. ॥१॥रहाउ॥

ਚਰਨ ਕਮਲ ਗੁਰ ਕੇ ਮਨਿ ਵੂਠੇ ॥
गुरुंचे चरणकमल माझ्या हृदयात स्थिरावले आहेत.

ਦੂਖ ਦਰਦ ਭ੍ਰਮ ਬਿਨਸੇ ਝੂਠੇ ॥੧॥
असे केल्याने, वेदना, दुःख आणि खोटा भ्रम नष्ट झाला आहे. ॥१॥

ਨਿਤ ਉਠਿ ਗਾਵਹੁ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਸਿਮਰਹੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥੨॥
दररोज सकाळी उठा आणि प्रभूचे शब्द गा. हे जीवा! आठ तास देवाचे स्मरण कर. ॥२॥

ਘਰਿ ਬਾਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ॥
परमेश्वर घराच्या बाहेर सर्वत्र उपस्थित आहे

ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਜਹ ਹਉ ਜਾਈ ॥੩॥
तो आपल्यासोबत असतो आणि आपल्याला मदत करतो ॥३॥

ਦੁਇ ਕਰ ਜੋੜਿ ਕਰੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥
नानक हात जोडून प्रार्थना करतात की

ਸਦਾ ਜਪੇ ਨਾਨਕੁ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥੪॥੯॥
सद्‌गुणांचे घर असलेल्या देवाचे नाव नेहमी जप करा. ॥४॥६॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सकाळचा राजवाडा ५ ॥

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਘੜ ਸੁਜਾਣੁ ॥
परम परमेश्वर सर्वशक्तिमान आणि ज्ञानी आहे

ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਈਐ ਵਡਭਾਗੀ ਦਰਸਨ ਕਉ ਜਾਈਐ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
केवळ मोठ्या भाग्यानेच परिपूर्ण गुरु मिळू शकतो; त्यांचे दर्शन घेण्यासाठी मी स्वतःचे बलिदान देण्यास तयार आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਕਿਲਬਿਖ ਮੇਟੇ ਸਬਦਿ ਸੰਤੋਖੁ ॥
गुरुंच्या शब्दांनी सर्व पापांचे निर्मूलन झाले आहे आणि मनाला समाधान मिळाले आहे

ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਨ ਹੋਆ ਜੋਗੁ ॥
भगवंताचे नाम पूजेस पात्र आहे

ਸਾਧਸੰਗਿ ਹੋਆ ਪਰਗਾਸੁ ॥
संतांच्या सहवासात ज्ञानप्राप्ती होते आणि

ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨ ਮਾਹਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥੧॥
परमेश्वराचे चरणकमल मनात राहतात.॥१॥

ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਤਿਨਿ ਲੀਆ ਰਾਖਿ ॥
ज्या परमेश्वराने आपल्याला निर्माण केले त्याने आपल्याला वाचवले आहे.

ਪ੍ਰਭੁ ਪੂਰਾ ਅਨਾਥ ਕਾ ਨਾਥੁ ॥
परमेश्वर सर्व अनाथांचा स्वामी आहे

ਜਿਸਹਿ ਨਿਵਾਜੇ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥
तो त्याच्यावर आशीर्वादांचा वर्षाव करतो

ਪੂਰਨ ਕਰਮ ਤਾ ਕੇ ਆਚਾਰ ॥੨॥
त्याचे कर्म आणि कृती पूर्ण होतात. ॥२॥

ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਨਿਤ ਨਵੇ ॥
तो दररोज देवाचे गुणगान गातो आणि

ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਜੋਨਿ ਨ ਭਵੇ ॥
८४ लाख जन्मांच्या चक्रातून व्यक्ती मुक्त होते

ਈਹਾਂ ਊਹਾਂ ਚਰਣ ਪੂਜਾਰੇ ॥
त्याचे चरण या जगात आणि परलोकात पूजले जातात

ਮੁਖੁ ਊਜਲੁ ਸਾਚੇ ਦਰਬਾਰੇ ॥੩॥
खऱ्या दरबारात फक्त त्याचा चेहरा तेजस्वी आहे. ॥३॥

ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਗੁਰਿ ਧਰਿਆ ਹਾਥੁ ॥
गुरु कोणाच्या डोक्यावर हात ठेवतात.

ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਦਾਸੁ ॥
लाखो लोकांमध्ये असा दुर्मिळ गुलाम आढळतो.

ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੇਖੈ ਭਰਪੂਰਿ ॥
तो समुद्र, पृथ्वी आणि आकाशात सर्वव्यापी देव पाहतो.

ਨਾਨਕ ਉਧਰਸਿ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਧੂਰਿ ॥੪॥੧੦॥
नानक म्हणतात की त्या भक्ताच्या चरणांच्या धुळीने मोक्ष मिळतो. ॥४॥१०॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सकाळचा राजवाडा ५ ॥

ਕੁਰਬਾਣੁ ਜਾਈ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਅਪਨੇ ॥
मी माझ्या परिपूर्ण गुरुसाठी स्वतःचे बलिदान देण्यास तयार आहे

ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪੁ ਜਪਨੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ज्याच्या कृपेने मी भगवंताचा नामजप केला आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਸੁਣਤ ਨਿਹਾਲ ॥
त्याचे अमृतसारखे शब्द ऐकून मन आनंदाने भरून जाते

ਬਿਨਸਿ ਗਏ ਬਿਖਿਆ ਜੰਜਾਲ ॥੧॥
दुर्गुणांचे गुंता नष्ट झाले आहेत. ॥ १॥

ਸਾਚ ਸਬਦ ਸਿਉ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥
जर मी खऱ्या शब्दांच्या प्रेमात पडलो

ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਆਇਆ ਚੀਤਿ ॥੨॥
मला माझ्या प्रभूची आठवण आली. ॥२॥

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਹੋਆ ਪਰਗਾਸੁ ॥
हरिनामाचा जप केल्याने ज्ञानाचा प्रकाश मिळतो आणि

ਗੁਰ ਸਬਦੇ ਕੀਨਾ ਰਿਦੈ ਨਿਵਾਸੁ ॥੩॥
गुरुंची शिकवण हृदयात स्थिरावली आहे. ॥ ३॥

ਗੁਰ ਸਮਰਥ ਸਦਾ ਦਇਆਲ ॥
गुरु सर्वशक्तिमान आणि नेहमीच दयाळू असतात

ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਭਏ ਨਿਹਾਲ ॥੪॥੧੧॥
नानक म्हणतात की देवाचे नाव जपून ते आनंदी झाले आहेत. ॥४॥११॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सकाळचा राजवाडा ५ ॥

ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰਤ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥
गुरुगुरु जप करून मला नेहमीच आनंद मिळाला आहे.

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਭਏ ਕਿਰਪਾਲਾ ਅਪਣਾ ਨਾਮੁ ਆਪਿ ਜਪਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मला स्वतः त्याचे नाव जपायला लावले आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਸੰਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਭਇਆ ਪ੍ਰਗਾਸ ॥
संतांच्या संगतीने मला ज्ञानाचा प्रकाश मिळाला आहे आणि.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਤ ਪੂਰਨ ਭਈ ਆਸ ॥੧॥
देवाच्या नावाचा जप केल्याने आपल्या सर्व आशा पूर्ण झाल्या आहेत ॥१॥

ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ਸੁਖ ਮਨਿ ਵੂਠੇ ॥
सर्व कल्याण आणि आनंद प्राप्त झाला आहे आणि मन आनंदी झाले आहे

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਤੂਠੇ ॥੨॥੧੨॥
हे नानक! मी गुरुच्या प्रसन्नतेतून देवाचे गुणगान गायले आहे. ॥२॥१२॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਬਿਭਾਸ
सकाळचा राजवाडा ५ घर २ बिभास

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਠਾਉ ॥ ਨਾਹੀ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥
दुसरे कोणतेही स्थान नाही. देवाचें नाम न्हाय.

ਸਰਬ ਸਿਧਿ ਕਲਿਆਨ ॥ ਪੂਰਨ ਹੋਹਿ ਸਗਲ ਕਾਮ ॥੧॥
सर्व सिद्धी आणि कल्याण याने प्राप्त होतात आणि. सर्व कार्य पूर्ण होतील. ॥१॥

ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ਨੀਤ ॥
दररोज देवाचे नामस्मरण करावे.

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਅਹੰਕਾਰੁ ਬਿਨਸੈ ਲਗੈ ਏਕੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
यामुळे वासना, क्रोध आणि अहंकार नष्ट होतात आणि फक्त परमेश्वरावरील प्रेम उरते. ॥१॥रहाउ॥

ਨਾਮਿ ਲਾਗੈ ਦੂਖੁ ਭਾਗੈ ਸਰਨਿ ਪਾਲਨ ਜੋਗੁ ॥
परमात्म्याच्या नावात लीन झाल्यामुळे सर्व दुःख दूर होतात आणि तोच आश्रय देण्यास आणि संरक्षण करण्यास सक्षम आहे

ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਜਮੁ ਨ ਤੇਟੈ ਜਿਸੁ ਧੁਰਿ ਹੋਵੈ ਸੰਜੋਗੁ ॥੨॥
जो भाग्यवान आहे तो सतगुरुंना भेटतो आणि यम त्याला त्रास देत नाही. ॥२॥

ਰੈਨਿ ਦਿਨਸੁ ਧਿਆਇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤਜਹੁ ਮਨ ਕੇ ਭਰਮ ॥
मनाचा भ्रम सोडून देवाची रात्रंदिवस प्रार्थना करा.

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਮਿਲੈ ਜਿਸਹਿ ਪੂਰਨ ਕਰਮ ॥੩॥
ज्याला पूर्ण कृपेने आशीर्वादित केले जाते त्याला संतांच्या सहवासात देव सापडतो. ॥३॥

ਜਨਮ ਜਨਮ ਬਿਖਾਦ ਬਿਨਸੇ ਰਾਖਿ ਲੀਨੇ ਆਪਿ ॥
आमच्या जन्मांच्या दुःखांपासून आणि दुःखांचा नाश झाला आहे. स्वतः परमेश्वरानेच आपल्याला वाचवले आहे.

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਮੀਤ ਭਾਈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਾਪਿ ॥੪॥੧॥੧੩॥
नानक म्हणतात की देव हा आपला आई, वडील, मित्र आणि भाऊ आहे, म्हणून फक्त त्याचेच नाव जप करा. ॥४॥१॥१३॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ਬਿਭਾਸ ਪੜਤਾਲ
मॉर्निंग पॅलेस ५ बिभास तपास

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਰਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਜਾਪ ॥
राम राम राम राम जप करत राहा.

ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਲੋਭ ਮੋਹ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਅਹੰ ਤਾਪ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
यामुळे भांडणे, दुःख, लोभ, आसक्ती, अहंकार आणि दुःख सर्व नष्ट होतात. ॥१॥रहाउ॥

ਆਪੁ ਤਿਆਗਿ ਸੰਤ ਚਰਨ ਲਾਗਿ ਮਨੁ ਪਵਿਤੁ ਜਾਹਿ ਪਾਪ ॥੧॥
अभिमान सोडून संतांच्या चरणी जोडले गेल्याने मन शुद्ध होते आणि पापांचा नाश होतो. ॥१॥

ਨਾਨਕੁ ਬਾਰਿਕੁ ਕਛੂ ਨ ਜਾਨੈ ਰਾਖਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਮਾਈ ਬਾਪ ॥੨॥੧॥੧੪॥
नानक म्हणतात की निष्पाप मुलाला काहीही कळत नाही, फक्त परमेश्वरच त्याची पालकांसारखी काळजी घेतो. ॥२॥१॥१४॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सकाळचा राजवाडा ५ ॥

ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਰਨਿ ਟੇਕ ॥
आपल्याला फक्त देवाच्या कमळ चरणांमध्येच आश्रय आहे

ਊਚ ਮੂਚ ਬੇਅੰਤੁ ਠਾਕੁਰੁ ਸਰਬ ਊਪਰਿ ਤੁਹੀ ਏਕ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे प्रभू! तू महान आणि अनंत आहेस, फक्त तूच महान आहेस. ॥१॥रहाउ॥

ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ਦੁਖ ਬਿਦਾਰ ਦੈਨਹਾਰ ਬੁਧਿ ਬਿਬੇਕ ॥੧॥
तोच जीवनाचा एकमेव आधार आहे; तोच सर्व दुःख दूर करतो आणि ज्ञान आणि विवेक देतो. ॥१॥

ਨਮਸਕਾਰ ਰਖਨਹਾਰ ਮਨਿ ਅਰਾਧਿ ਪ੍ਰਭੂ ਮੇਕ ॥
हे सर्वांचे रक्षणकर्ते, आम्ही तुम्हाला नमस्कार करतो. आम्ही आमच्या मनात परमेश्वराची पूजा करत राहतो.

ਸੰਤ ਰੇਨੁ ਕਰਉ ਮਜਨੁ ਨਾਨਕ ਪਾਵੈ ਸੁਖ ਅਨੇਕ ॥੨॥੨॥੧੫॥
नानक म्हणतात की संतांच्या चरणांच्या धुळीत स्नान केल्याने असंख्य सुखे मिळतात.॥२॥२॥१५॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਅਸਟਪਦੀਆ ਮਹਲਾ ੧ ਬਿਭਾਸ
सकाळचा अस्तपाडिया पॅलेस १ बिभास

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਦੁਬਿਧਾ ਬਉਰੀ ਮਨੁ ਬਉਰਾਇਆ ॥
या दुविधेने हे मनही वेडे बनवले आहे.

ਝੂਠੈ ਲਾਲਚਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥
खोट्या लोभात अडकून मी माझे मौल्यवान जीवन गमावले आहे

ਲਪਟਿ ਰਹੀ ਫੁਨਿ ਬੰਧੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥
ते अशा प्रकारे जीवाला वेढत आहे की त्याला आवर घालता येत नाही.

ਸਤਿਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥੧॥
केवळ खरे गुरुच आपल्याला परमेश्वराचे नाव जपायला लावून यातून वाचवतात. ॥१॥

ਨਾ ਮਨੁ ਮਰੈ ਨ ਮਾਇਆ ਮਰੈ ॥
ना मनाच्या इच्छा संपतात ना मायेची आसक्ती संपते.

ਜਿਨਿ ਕਿਛੁ ਕੀਆ ਸੋਈ ਜਾਣੈ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ਭਉ ਸਾਗਰੁ ਤਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ज्याला काही प्राप्त झाले आहे त्याला माहित आहे की शब्दाच्या चिंतनाने तो भयानक विश्वसागर ओलांडतो. ॥१॥रहाउ॥

ਮਾਇਆ ਸੰਚਿ ਰਾਜੇ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥
संपत्ती जमा करून राजे गर्विष्ठ होतात.

ਮਾਇਆ ਸਾਥਿ ਨ ਚਲੈ ਪਿਆਰੀ ॥
पण प्रिय माया त्याच्यात सामील होत नाही.

ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਹੈ ਬਹੁ ਰੰਗੀ ॥
आईचे प्रेम अनेक रंग दाखवते.

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕੋ ਸਾਥਿ ਨ ਸੰਗੀ ॥੨॥
पण देवाच्या नावाशिवाय मला कोणीही आधार देत नाही. ॥२॥

ਜਿਉ ਮਨੁ ਦੇਖਹਿ ਪਰ ਮਨੁ ਤੈਸਾ ॥
मन एखाद्याला ज्या पद्धतीने पाहते, दुसऱ्या व्यक्तीलाही तसेच वाटते

ਜੈਸੀ ਮਨਸਾ ਤੈਸੀ ਦਸਾ ॥
जशी इच्छा, तशीच स्थिती

ਜੈਸਾ ਕਰਮੁ ਤੈਸੀ ਲਿਵ ਲਾਵੈ ॥
तो कोणतेही काम करतो, त्याच्या मनात त्याबद्दल भक्ती निर्माण होते

ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਛਿ ਸਹਜ ਘਰੁ ਪਾਵੈ ॥੩॥
गुरुंच्या शिकवणींचे पालन करून, माणूस सहज स्थिती प्राप्त करू शकतो. ॥ ३॥

ਰਾਗਿ ਨਾਦਿ ਮਨੁ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥
संगीतात रमलेले मन द्वैतात बुडालेले राहते

ਅੰਤਰਿ ਕਪਟੁ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਪਾਇ ॥
मनातील कपट आणि कपटामुळे माणसाला खूप दुःख होते

ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥
सत्गुरुंना भेटल्यावरच ज्ञान मिळते

ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੪॥
मग तो देवाच्या नावाने ध्यान करतो ॥४॥

ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ॥
तो गुरुंच्या खऱ्या शिकवणींचे पालन करून सत्य मिळवतो आणि

ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥
तो शुद्ध वाणीने देवाची स्तुती करतो

ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ਅਮਰ ਪਦੁ ਪਾਵੈ ॥
त्याच्या खऱ्या घरात राहून तो अमरत्व प्राप्त करतो

ਤਾ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਵੈ ॥੫॥
अशा प्रकारे प्रभूच्या दारात सौंदर्य प्राप्त होते. ॥५॥

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਬਿਨੁ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥
गुरुची सेवा केल्याशिवाय भक्ती नाही.

ਅਨੇਕ ਜਤਨ ਕਰੈ ਜੇ ਕੋਈ ॥
अर्थातच माणूस अनेक प्रयत्न करू शकतो.

ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਸਬਦੇ ਖੋਈ ॥
जेव्हा गुरुचे शब्द अहंकार दूर करतात

ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਸੋਈ ॥੬॥
शुद्ध नाव मनात राहते. ॥६॥

ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਸਬਦੁ ਕਰਣੀ ਹੈ ਸਾਰੁ ॥
या जगात ब्रह्म हा शब्दच सर्वात मोठा साध्य आहे.

ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਹੋਰੁ ਮੋਹੁ ਗੁਬਾਰੁ ॥
प्रभूच्या वचनाशिवाय सर्व काही अंधकार आणि भ्रम आहे.

ਸਬਦੇ ਨਾਮੁ ਰਖੈ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥
शब्दानेच नाव हृदयात साठवले जाते.

ਸਬਦੇ ਗਤਿ ਮਤਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥੭॥
शब्द इतके महत्त्वाचे आहेत की ते मोक्ष मिळविण्यास मदत करतात. ॥७॥

ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ਕਰਿ ਦੇਖਣਹਾਰੋ ॥
देवाशिवाय दुसरा कोणीही निर्माण आणि पालनपोषण करू शकत नाही

ਸਾਚਾ ਆਪਿ ਅਨੂਪੁ ਅਪਾਰੋ ॥
खरे स्वरूप अद्वितीय आणि अमर्याद आहे

ਰਾਮ ਨਾਮ ਊਤਮ ਗਤਿ ਹੋਈ ॥
गुरु नानक उपदेश करतात की रामाचे नाव स्मरण केल्याने सर्वोच्च मोक्ष मिळतो

ਨਾਨਕ ਖੋਜਿ ਲਹੈ ਜਨੁ ਕੋਈ ॥੮॥੧॥
कोणताही जिज्ञासू व्यक्ती शोधून ते शोधू शकतो. ॥८॥१॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥
सकाळचा राजवाडा १ ॥

ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਸਗਲ ਜਗੁ ਛਾਇਆ ॥
मायेची आसक्ती जगभर पसरलेली आहे

ਕਾਮਣਿ ਦੇਖਿ ਕਾਮਿ ਲੋਭਾਇਆ ॥
एका सुंदर कन्याला पाहून, कामुक पुरूष तिच्याकडे आकर्षित होतो

ਸੁਤ ਕੰਚਨ ਸਿਉ ਹੇਤੁ ਵਧਾਇਆ ॥
आत्मा आपल्या पुत्रावर आणि संपत्तीवर प्रेम करतो

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਅਪਨਾ ਇਕੁ ਰਾਮੁ ਪਰਾਇਆ ॥੧॥
तो सर्वकाही स्वतःचे मानतो, परंतु एक देव त्याच्यासाठी परका राहतो. ॥१॥

ਐਸਾ ਜਾਪੁ ਜਪਉ ਜਪਮਾਲੀ ॥
जपमाळ घेऊन असा जप करा की

ਦੁਖ ਸੁਖ ਪਰਹਰਿ ਭਗਤਿ ਨਿਰਾਲੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
सुख-दुःखापासून मुक्त व्हा आणि भक्तीत मग्न व्हा. ॥१॥रहाउ॥

ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥
अरे गुणांचा खजिना, तुमचे रहस्य कोणीही शोधू शकत नाही

ਸਾਚ ਸਬਦਿ ਤੁਝ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇਆ ॥
फक्त खऱ्या शब्दांद्वारेच आत्मा तुमच्यात लीन होऊ शकतो

ਆਵਾ ਗਉਣੁ ਤੁਧੁ ਆਪਿ ਰਚਾਇਆ ॥
जन्म आणि मृत्यू तू स्वतः निर्माण केले आहेस

ਸੇਈ ਭਗਤ ਜਿਨ ਸਚਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥੨॥
ज्याने आपले मन परमात्म्यावर केंद्रित केले आहे तो परम भक्त आहे. ॥२॥

ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਨਰਹਰਿ ਨਿਰਬਾਣੀ ॥
भगवंताच्या ज्ञानाचे ध्यान करणे.

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੀ ॥
सत्गुरूंना भेटल्याशिवाय कोणीही जाणू शकत नाही.

ਸਗਲ ਸਰੋਵਰ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ ॥
त्याचा प्रकाश सर्वांच्या अंतरात्म्यात पसरलेला आहे.

ਆਨਦ ਰੂਪ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੀ ॥੩॥
त्या आनंदी प्रभूसाठी मी स्वतःचे बलिदान देण्यास नेहमीच तयार आहे. ॥३॥

ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਗੁਰਮਤੀ ਪਾਏ ॥
गुरूंच्या शिकवणीनेच भाव प्राप्त होतो आणि.

ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥
शब्द मनाचा अहंकार जाळून टाकतात

Page 1343

ਧਾਵਤੁ ਰਾਖੈ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ॥
यामुळे तुमचे अस्वस्थ मन नियंत्रणात येते आणि

ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥੪॥
खरे नाव मनात राहते.॥४॥

ਬਿਸਮ ਬਿਨੋਦ ਰਹੇ ਪਰਮਾਦੀ ॥
निष्काळजीपणा निर्माण करणारे खेळ आणि शो संपतात.

ਗੁਰਮਤਿ ਮਾਨਿਆ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥
गुरुंच्या शिकवणीवर विश्वास ठेवून, व्यक्ती एकाच देवावर केंद्रित राहते.

ਦੇਖਿ ਨਿਵਾਰਿਆ ਜਲ ਮਹਿ ਆਗੀ ॥
हे पाहून! प्राणी नामाच्या पाण्याने तहानची आग विझवतो.

ਸੋ ਬੂਝੈ ਹੋਵੈ ਵਡਭਾਗੀ ॥੫॥
जो हे रहस्य समजतो तो खूप भाग्यवान मानला जातो. ॥५॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ॥
जर एखाद्या व्यक्तीने खऱ्या गुरूची सेवा केली तर त्याचे सर्व गैरसमज दूर होतात.

ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੈ ਸਚਿ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥
तो रात्रंदिवस जागृत राहतो आणि देवाच्या ध्यानात मग्न राहतो

ਏਕੋ ਜਾਣੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸੇਵੇ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥੬॥
तो एका सर्वोच्च शक्तीशिवाय इतर कोणावरही विश्वास ठेवत नाही आणि.आनंद देणाऱ्या परमेश्वराची पूजा केल्याने माणूस पवित्र होतो. ॥६॥

ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥
जेव्हा मन शब्दावर चिंतन करून सेवेवर केंद्रित होते, तेव्हा

ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ॥
अहंकार नाहीसा होतो; हाच खरा जप, तप आणि आत्मसंयम आहे

ਜੀਵਨ ਮੁਕਤੁ ਜਾ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ ॥
जो शब्द ऐकतो तो जीवनात मुक्त होतो आणि.

ਸਚੀ ਰਹਤ ਸਚਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥੭॥
सत्कर्मांनी खरा आनंद मिळतो ॥७॥

ਸੁਖਦਾਤਾ ਦੁਖੁ ਮੇਟਣਹਾਰਾ ॥
देव आनंद देणारा आणि सर्व दुःख दूर करणारा आहे

ਅਵਰੁ ਨ ਸੂਝਸਿ ਬੀਜੀ ਕਾਰਾ ॥
त्याच्या भक्तीशिवाय इतर सर्व कर्म व्यर्थ आहेत

ਤਨੁ ਮਨੁ ਧਨੁ ਹਰਿ ਆਗੈ ਰਾਖਿਆ ॥
नानक म्हणतात, जो साधक आपले शरीर, मन, संपत्ती सर्वस्व अर्पण करतो

ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਮਹਾ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ॥੮॥੨॥
फक्त त्यालाच महान अमृत मिळते. ॥८॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥
सकाळचा राजवाडा १॥

ਨਿਵਲੀ ਕਰਮ ਭੁਅੰਗਮ ਭਾਠੀ ਰੇਚਕ ਪੂਰਕ ਕੁੰਭ ਕਰੈ ॥
मनुष्य न्योली कर्म करतो आणि कुंडलिनीचा उपयोग श्वास घेण्यास, धरून ठेवण्यासाठी आणि श्वास सोडण्यासाठी करतो

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਛੁ ਸੋਝੀ ਨਾਹੀ ਭਰਮੇ ਭੂਲਾ ਬੂਡਿ ਮਰੈ ॥
पण खऱ्या गुरूशिवाय ज्ञान नसते आणि माणूस भ्रमात बुडतो आणि चुका करतो आणि मरतो

ਅੰਧਾ ਭਰਿਆ ਭਰਿ ਭਰਿ ਧੋਵੈ ਅੰਤਰ ਕੀ ਮਲੁ ਕਦੇ ਨ ਲਹੈ ॥
एक अज्ञानी व्यक्ती आपले शरीर पूर्णपणे स्वच्छ करतो, परंतु त्याच्या मनातील घाण कधीही दूर होत नाही.

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਫੋਕਟ ਸਭਿ ਕਰਮਾ ਜਿਉ ਬਾਜੀਗਰੁ ਭਰਮਿ ਭੁਲੈ ॥੧॥
परमेश्वराच्या नावाशिवाय सर्व कृत्ये व्यर्थ आहेत, ज्याप्रमाणे एक जादूटोणा करणारा लोकांना गोंधळात टाकतो. ॥१॥

ਖਟੁ ਕਰਮ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਈ ॥
देवाचे पवित्र नाव म्हणजे सहा कर्म

ਤੂ ਗੁਣ ਸਾਗਰੁ ਅਵਗੁਣ ਮੋਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे प्रभू! तू सद्‌गुणांचा सागर आहेस, पण मी फक्त दोषांनी भरलेला आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਮਾਇਆ ਧੰਧਾ ਧਾਵਣੀ ਦੁਰਮਤਿ ਕਾਰ ਬਿਕਾਰ ॥
माणूस मायेच्या कर्मांमध्ये धावतो आणि चुकीच्या बुद्धीमुळे विकृत कृत्ये करतो

ਮੂਰਖੁ ਆਪੁ ਗਣਾਇਦਾ ਬੂਝਿ ਨ ਸਕੈ ਕਾਰ ॥
मूर्ख माणूस गर्विष्ठ असल्यामुळे स्वतःला महान समजतो पण खरे कार्य त्याला समजत नाही

ਮਨਸਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹਣੀ ਮਨਮੁਖ ਬੋਲ ਖੁਆਰ ॥
मायेने मोहित होऊन तो इच्छांमध्ये अडकतो; असा स्वेच्छेने वागणारा माणूस फक्त कठोर शब्द बोलतो

ਮਜਨੁ ਝੂਠਾ ਚੰਡਾਲ ਕਾ ਫੋਕਟ ਚਾਰ ਸੀਂਗਾਰ ॥੨॥
त्या चांडाळाचे स्नानही खोटे आहे आणि चार प्रकारच्या रंगांनी त्याची अलंकारही निरुपयोगी आहे ॥२॥

ਝੂਠੀ ਮਨ ਕੀ ਮਤਿ ਹੈ ਕਰਣੀ ਬਾਦਿ ਬਿਬਾਦੁ ॥
त्याच्या मनातील विचार खोटे आहेत आणि त्याचे जीवन वादविवाद आणि वादविवादांनी भरलेले आहे

ਝੂਠੇ ਵਿਚਿ ਅਹੰਕਰਣੁ ਹੈ ਖਸਮ ਨ ਪਾਵੈ ਸਾਦੁ ॥
असा अहंकारी माणूस खोट्या गोष्टींमध्ये अडकून राहतो आणि त्याच्या मालकाचा सहवास उपभोगू शकत नाही

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਹੋਰੁ ਕਮਾਵਣਾ ਫਿਕਾ ਆਵੈ ਸਾਦੁ ॥
हरीचे नाव घेतल्याशिवाय, इतर कोणतेही काम करून आनंद मिळू शकत नाही

ਦੁਸਟੀ ਸਭਾ ਵਿਗੁਚੀਐ ਬਿਖੁ ਵਾਤੀ ਜੀਵਣ ਬਾਦਿ ॥੩॥
वाईट लोकांच्या संगतीत राहिल्याने फक्त दुःखच मिळते आणि विष सेवन केल्याने फक्त जीवनच संपते. ॥३॥

ਏ ਭ੍ਰਮਿ ਭੂਲੇ ਮਰਹੁ ਨ ਕੋਈ ॥
अरे भ्रमात असलेल्या लोकांनो, कोणत्याही चुकीत पडू नका

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥
खऱ्या गुरूंच्या सेवेत मग्न राहून नेहमीच आनंद मिळवता येतो.

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ॥
सद्‌गुरुशिवाय कोणालाही मोक्ष मिळाला नाही.

ਆਵਹਿ ਜਾਂਹਿ ਮਰਹਿ ਮਰਿ ਜਾਈ ॥੪॥
अन्यथा, जन्म आणि मृत्यूच्या चक्रात, आत्मा पुन्हा पुन्हा जन्म घेतो आणि मरतो. ॥४॥

ਏਹੁ ਸਰੀਰੁ ਹੈ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਧਾਤੁ ॥
हे शरीर तीन गुणांनी बनलेले आहे आणि

ਇਸ ਨੋ ਵਿਆਪੇ ਸੋਗ ਸੰਤਾਪੁ ॥
तो नेहमीच दुःख आणि वेदनांनी पीडित असतो.

ਸੋ ਸੇਵਹੁ ਜਿਸੁ ਮਾਈ ਨ ਬਾਪੁ ॥
ज्याला आई किंवा वडील नाहीत अशा परमात्म्याची पूजा करा.

ਵਿਚਹੁ ਚੂਕੈ ਤਿਸਨਾ ਅਰੁ ਆਪੁ ॥੫॥
मनातून तहान आणि अहंकार काढून टाका. ॥५॥

ਜਹ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਤਹ ਸੋਈ ॥
मी जिथे जिथे पाहतो तिथे देव उपस्थित असतो

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥
पण सद्‌गुरुंना भेटल्याशिवाय मोक्ष नाही.

ਹਿਰਦੈ ਸਚੁ ਏਹ ਕਰਣੀ ਸਾਰੁ ॥
सत्याला हृदयात ठेवणे हे सर्वोत्तम कर्म आहे.

ਹੋਰੁ ਸਭੁ ਪਾਖੰਡੁ ਪੂਜ ਖੁਆਰੁ ॥੬॥
इतर सर्व उपासना ढोंगी आहेत. ॥६॥

ਦੁਬਿਧਾ ਚੂਕੈ ਤਾਂ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੁ ॥
जेव्हा कोंडी दूर होते तेव्हा शब्द ओळखला जातो.

ਘਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏਕੋ ਕਰਿ ਜਾਣੁ ॥
मग तो जीव घराच्या आत आणि बाहेर एकाच देवावर विश्वास ठेवतो.

ਏਹਾ ਮਤਿ ਸਬਦੁ ਹੈ ਸਾਰੁ ॥
शब्दावर विश्वास ठेवणे हे सर्वोत्तम ज्ञान आहे.

ਵਿਚਿ ਦੁਬਿਧਾ ਮਾਥੈ ਪਵੈ ਛਾਰੁ ॥੭॥
दुविधेत फक्त अपमानच मिळतो ॥७॥

ਕਰਣੀ ਕੀਰਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਰੁ ॥
गुरूंचे सर्वोत्तम तत्व म्हणजे चांगली कृत्ये करणे म्हणजे देवाचे गुणगान करणे

ਸੰਤ ਸਭਾ ਗੁਣ ਗਿਆਨੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥
संतांच्या सहवासात, मनुष्य परमेश्वराच्या गुणांवर आणि ज्ञानावर चिंतन करतो

ਮਨੁ ਮਾਰੇ ਜੀਵਤ ਮਰਿ ਜਾਣੁ ॥
जो मनाच्या इच्छांना मारतो तो जीवनात मुक्त मानला जातो

ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਪਛਾਣੁ ॥੮॥੩॥
हे नानक! ते फक्त देवाच्या कृपेनेच ओळखता येते. ॥८॥३॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ਦਖਣੀ ॥
सकाळचा राजवाडा १ दक्षिण ॥

ਗੋਤਮੁ ਤਪਾ ਅਹਿਲਿਆ ਇਸਤ੍ਰੀ ਤਿਸੁ ਦੇਖਿ ਇੰਦ੍ਰੁ ਲੁਭਾਇਆ ॥
तपस्वी गौतमची सुंदर पत्नी पाहून भगवान इंद्र तिच्यावर मोहित झाले.

ਸਹਸ ਸਰੀਰ ਚਿਹਨ ਭਗ ਹੂਏ ਤਾ ਮਨਿ ਪਛੋਤਾਇਆ ॥੧॥
म्हणून त्याने कपटाने तिच्याशी संभोग केला. गौतमाने त्याला शाप दिला तेव्हा तिच्या शरीरावर हजारो भागांचे ठसे दिसू लागले. त्यानंतर, त्याने आपल्या चुकीबद्दल मनात खूप पश्चात्ताप केला. ॥१॥

ਕੋਈ ਜਾਣਿ ਨ ਭੂਲੈ ਭਾਈ ॥
हे भाऊ! जाणूनबुजून कोणतीही चूक करू नकोस

ਸੋ ਭੂਲੈ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਭੁਲਾਏ ਬੂਝੈ ਜਿਸੈ ਬੁਝਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
खरं तर, तो त्याच चुका करतो ज्या देव स्वतः विसरतो आणि तो जे स्पष्ट करतो ते समजतो. ॥१॥रहाउ॥

ਤਿਨਿ ਹਰੀ ਚੰਦਿ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਪਤਿ ਰਾਜੈ ਕਾਗਦਿ ਕੀਮ ਨ ਪਾਈ ॥
पृथ्वीचा राजा हरिश्चंद्राला त्याचे भाग्य समजले नाही.

ਅਉਗਣੁ ਜਾਣੈ ਤ ਪੁੰਨ ਕਰੇ ਕਿਉ ਕਿਉ ਨੇਖਾਸਿ ਬਿਕਾਈ ॥੨॥
जर तो त्याच्या चांगल्या कृत्यांना दोष मानत असेल तर तो गुलाम बाजारात का विकला जाईल? ॥२॥

ਕਰਉ ਅਢਾਈ ਧਰਤੀ ਮਾਂਗੀ ਬਾਵਨ ਰੂਪਿ ਬਹਾਨੈ ॥
वामन रूप धारण करून, भगवानांनी राजा बलीकडून अडीच पावले जमीन मागितली

ਕਿਉ ਪਇਆਲਿ ਜਾਇ ਕਿਉ ਛਲੀਐ ਜੇ ਬਲਿ ਰੂਪੁ ਪਛਾਨੈ ॥੩॥
राजा बळीला जर त्याने वामनाचे रूप ओळखले असते तर तो फसला नसता आणि पाताळातही गेला नसता, तर तो का फसला असता? ॥ ३॥

ਰਾਜਾ ਜਨਮੇਜਾ ਦੇ ਮਤੀਂ ਬਰਜਿ ਬਿਆਸਿ ਪੜ੍ਹਾਇਆ ॥
व्यास ऋषींनी राजा जन्मेजयला सुंदर मुलीशी लग्न करू नका किंवा यज्ञ करू नका असा सल्ला दिला पण त्यांनी तो सल्ला पाळला नाही

ਤਿਨਿ੍ ਕਰਿ ਜਗ ਅਠਾਰਹ ਘਾਏ ਕਿਰਤੁ ਨ ਚਲੈ ਚਲਾਇਆ ॥੪॥
पत्नीच्या आग्रहास्तव त्याने अठरा ब्राह्मणांना मारले. परिणामी तो कुष्ठरोगाचा बळी ठरला. खरं तर, नशीब कधीही बदलता येत नाही.॥४॥

ਗਣਤ ਨ ਗਣੀਂ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣਾ ਬੋਲੀ ਭਾਇ ਸੁਭਾਈ ॥
इतके लोक आहेत की मी त्यांची गणना करू शकत नाही. मी देवाच्या आदेशाचे पालन करून नैसर्गिकरित्या बोलत आहे.

ਜੋ ਕਿਛੁ ਵਰਤੈ ਤੁਧੈ ਸਲਾਹੀਂ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥੫॥
हे प्रभू! जे काही घडत आहे ते तुझी स्तुती आहे, सर्व तुझी महानता आहे. ॥५॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਲਿਪਤੁ ਲੇਪੁ ਕਦੇ ਨ ਲਾਗੈ ਸਦਾ ਰਹੈ ਸਰਣਾਈ ॥
गुरुमुखी अलिप्त राहतो, त्याला कधीही पापांच्या घाणीचा त्रास होत नाही आणि तो नेहमी देवाच्या आश्रयाला राहतो.

ਮਨਮੁਖੁ ਮੁਗਧੁ ਆਗੈ ਚੇਤੈ ਨਾਹੀ ਦੁਖਿ ਲਾਗੈ ਪਛੁਤਾਈ ॥੬॥
स्वार्थी मूर्ख सत्याकडे लक्ष देत नाही आणि दुःख भोगल्यानंतर पश्चात्ताप करतो.॥६॥

ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ਜਿਨਿ ਏਹ ਰਚਨਾ ਰਚੀਐ ॥
ज्याने हे जग निर्माण केले आहे, तो निर्माणकर्ता देव स्वतः सर्वकाही करतो आणि ते पूर्ण करून देतो

ਹਰਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਨ ਜਾਈ ਜੀਅਹੁ ਅਭਿਮਾਨੇ ਪੈ ਪਚੀਐ ॥੭॥
माणसाच्या हृदयातून अभिमान जात नाही आणि तो अभिमानाने जळत राहतो. ॥७॥

ਭੁਲਣ ਵਿਚਿ ਕੀਆ ਸਭੁ ਕੋਈ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਨ ਭੁਲੈ ॥
निर्माणकर्त्या देवाने संपूर्ण जगाला चुका करण्यास सक्षम बनवले आहे, परंतु तो स्वतः कोणतीही चूक करत नाही.

ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ਕੋ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਅਘੁਲੈ ॥੮॥੪॥
गुरु नानक म्हणतात की जो गुरुच्या कृपेने देवाचे स्मरण करतो त्यालाच बंधनातून मुक्तता मिळते. ॥८॥४॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥
सकाळचा राजवाडा १ ॥

ਆਖਣਾ ਸੁਨਣਾ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥
देवाचे गुणगान करणे आणि त्याचे कीर्तन ऐकणे हाच आपला एकमेव आधार बनला आहे आणि

ਧੰਧਾ ਛੁਟਕਿ ਗਇਆ ਵੇਕਾਰੁ ॥
आपण इतर निरुपयोगी कामांपासून मुक्त झालो आहोत.

ਜਿਉ ਮਨਮੁਖਿ ਦੂਜੈ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥
ज्याप्रमाणे स्वार्थी व्यक्ती द्वैतवादी भावनांमध्ये आपला स्वाभिमान गमावते पण तिला सोडत नाही.

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥੧॥
त्याचप्रमाणे, मी परमात्म्याच्या नावाशिवाय इतर कोणावरही विश्वास ठेवत नाही. ॥१॥

ਸੁਣਿ ਮਨ ਅੰਧੇ ਮੂਰਖ ਗਵਾਰ ॥
ऐक, हे आंधळे! मूर्ख आणि अज्ञानी मन.

ਆਵਤ ਜਾਤ ਲਾਜ ਨਹੀ ਲਾਗੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਬੂਡੈ ਬਾਰੋ ਬਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तुला पुन्हा पुन्हा जन्म आणि मृत्यूच्या चक्रातून जाण्यात लाज नाही. गुरुशिवाय तू पुन्हा पुन्हा बुडत आहेस. ॥१॥रहाउ॥

ਇਸੁ ਮਨ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਬਿਨਾਸੁ ॥
हे मन भ्रम आणि आसक्तीमुळे नष्ट होते

ਧੁਰਿ ਹੁਕਮੁ ਲਿਖਿਆ ਤਾਂ ਕਹੀਐ ਕਾਸੁ ॥
जर माझ्या नशिबात सुरुवातीपासूनच लिहिलेले असेल तर मी ते कसे म्हणू शकतो

ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਚੀਨੈ ਕੋਈ ॥
गुरुमुखी कडून ही वस्तुस्थिती फक्त दुर्मिळ व्यक्तीलाच कळते की.

ਨਾਮ ਬਿਹੂਨਾ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥੨॥
परमेश्वराच्या नावाशिवाय मोक्ष नाही ॥२॥

ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਡੋਲੈ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀ ॥
माणूस ८४ लाख जन्मांच्या चक्रात फिरत राहतो आणि

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਬੂਝੇ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ॥
गुरुशिवाय मला मृत्यूचा फास समजत नाही.

ਇਹੁ ਮਨੂਆ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਊਭਿ ਪਇਆਲਿ ॥
हे मन प्रत्येक क्षणी मोठ्या गोष्टींबद्दल बोलते आणि कधीकधी ते कमी दर्जाचे होते

ਗੁਰਮੁਖਿ ਛੂਟੈ ਨਾਮੁ ਸਮ੍ਹਾਲਿ ॥੩॥
पण गुरुद्वारे हरिचे नाव स्मरण केल्यानेच बंधनातून मुक्तता होते. ॥३॥

ਆਪੇ ਸਦੇ ਢਿਲ ਨ ਹੋਇ ॥
देव स्वतः मृत्यूला बोलावतो आणि विलंब होत नाही

ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਸਹਿਲਾ ਜੀਵੈ ਸੋਇ ॥
जो देवाच्या वचनाप्रती स्वतःचे समर्पण करतो तोच आनंदी जीवन जगतो

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸੋਝੀ ਕਿਸੈ ਨ ਹੋਇ ॥
गुरुशिवाय कोणीही ज्ञान मिळवू शकत नाही गुरुशिवाय कोणीही ज्ञान मिळवू शकत नाही

ਆਪੇ ਕਰੈ ਕਰਾਵੈ ਸੋਇ ॥੪॥
या जगात देव स्वतः कामे करून घेतो ॥४॥

ਝਗੜੁ ਚੁਕਾਵੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥
जो देवाचे गुणगान गातो, त्याचे सर्व भांडण संपतात

ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ ॥
परिपूर्ण सद्गुरु त्याला सहजतेच्या अवस्थेत विलीन करतात आणि

ਇਹੁ ਮਨੁ ਡੋਲਤ ਤਉ ਠਹਰਾਵੈ ॥
हे मन लवचिक होण्याचे थांबते.

ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਕਰਿ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ॥੫॥
अशाप्रकारे तो सत्कर्म करतो. ॥५॥

ਅੰਤਰਿ ਜੂਠਾ ਕਿਉ ਸੁਚਿ ਹੋਇ ॥
ज्याचे अंतरंग खोट्याने भरलेले आहे तो शुद्ध कसा असू शकतो?

ਸਬਦੀ ਧੋਵੈ ਵਿਰਲਾ ਕੋਇ ॥
गुरुंच्या शिकवणीने खूप कमी लोक त्यांचे शब्द शुद्ध करतात

ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋਈ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ॥
फक्त गुरुमुखीच सत्कर्म करतो

ਆਵਣੁ ਜਾਣਾ ਠਾਕਿ ਰਹਾਵੈ ॥੬॥
त्याचे येणे आणि जाणेचे चक्र संपते. ॥ ६॥

ਭਉ ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ ਸੁਖੁ ਸਾਰੁ ॥
देवाच्या भीतीने जगणे म्हणजे खाणे, पिणे आणि आनंद

ਹਰਿ ਜਨ ਸੰਗਤਿ ਪਾਵੈ ਪਾਰੁ ॥
हरी भक्त सत्संगात संसार सागरातून मुक्त होतो.

ਸਚੁ ਬੋਲੈ ਬੋਲਾਵੈ ਪਿਆਰੁ ॥
तो सत्य बोलतो आणि नेहमीच प्रेमाची भाषा बोलतो

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਕਰਣੀ ਹੈ ਸਾਰੁ ॥੭॥
गुरुची शिकवण ही त्याच्यासाठी सर्वोत्तम कृत्ये आहेत. ॥७॥

ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਰਮੁ ਧਰਮੁ ਪਤਿ ਪੂਜਾ ॥
जो व्यक्ती देवाची स्तुती करणे हे आपले कर्म, धर्म, पूजा आणि प्रतिष्ठा मानतो

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਅਗਨੀ ਮਹਿ ਭੂੰਜਾ ॥
तो ज्ञानाच्या अग्नीत वासना आणि क्रोध जाळतो

ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ਤਉ ਮਨੁ ਭੀਜਾ ॥
हरिनामाच्या अमृताने मन आनंदित होते आणि.

ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ॥੮॥੫॥
गुरु नानक म्हणतात की कोणीही राहत नाही. ॥8॥५॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥
सकाळचा राजवाडा १॥

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਅੰਤਰਿ ਪੂਜਾ ॥
अंतःकरणात पूर्ण एकाग्रतेने देवाचे नाव घेणे हीच खरी पूजा आहे

ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਦੂਜਾ ॥੧॥
गुरुंच्या शिकवणींचा विचार करा आणि पहा की एका देवाशिवाय मी दुसऱ्या कोणाचाही विचार करत नाही. ॥१॥

ਏਕੋ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਭ ਠਾਈ ॥
सर्वत्र एकच देव आहे.

ਅਵਰੁ ਨ ਦੀਸੈ ਕਿਸੁ ਪੂਜ ਚੜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
त्याच्याशिवाय मी इतर कोणालाही पाहू शकत नाही. ॥१॥रहाउ॥

ਮਨੁ ਤਨੁ ਆਗੈ ਜੀਅੜਾ ਤੁਝ ਪਾਸਿ ॥
हे परमपिता! माझे मन, शरीर आणि आत्मा हे सर्व तुला समर्पित आहे.

ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਖਹੁ ਅਰਦਾਸਿ ॥੨॥
माझी प्रार्थना आहे की तू मला असेच ठेव. ॥२॥

ਸਚੁ ਜਿਹਵਾ ਹਰਿ ਰਸਨ ਰਸਾਈ ॥
ही जीभ हरीच्या नामाच्या अमृतात तल्लीन झाली आहे

ਗੁਰਮਤਿ ਛੂਟਸਿ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਈ ॥੩॥
गुरुंच्या शिकवणींचे पालन करून आणि देवाचा आश्रय घेतल्यानेच मोक्ष मिळतो. ॥३॥

ਕਰਮ ਧਰਮ ਪ੍ਰਭਿ ਮੇਰੈ ਕੀਏ ॥
माझ्या प्रभूने कर्म धर्म बनवला आहे पण

ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ਸਿਰਿ ਕਰਮਾਂ ਕੀਏ ॥੪॥
हरीच्या नावाची स्तुती करणे हे सर्वोत्तम कर्म बनले आहे. ॥४॥

ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਵਸਿ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ॥
काम, अर्थ, धर्म आणि मोक्ष हे सतगुरूंच्या अधिपत्याखाली आहेत

ਤੀਨਿ ਸਮਾਏ ਏਕ ਕ੍ਰਿਤਾਰਥ ॥੫॥
तीन येथे सामावलेले आहेत आणि चौथा मोक्ष देतो. ॥५॥

ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਏ ਮੁਕਤਿ ਧਿਆਨਾਂ ॥
सद्गुरु आत्म्याला मोक्ष देतात आणि त्याला देवाचे ध्यान करायला लावतात

ਹਰਿ ਪਦੁ ਚੀਨ੍ਹਿ ਭਏ ਪਰਧਾਨਾ ॥੬॥
अशाप्रकारे, हरिराचे चरण जाणून घेतल्याने, जीव आदर प्राप्त करतात. ॥६॥

ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਗੁਰਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥
गुरुच्या सल्ल्याने मन आणि शरीर शांत होते

ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਵਾਜੇ ਕਿਨਿ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥੭॥
ज्यांना परमेश्वर आशीर्वाद देतो त्यांचे मोठेपण कोण प्राप्त करू शकते? ॥७॥

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥
गुरु नानक म्हणतात की शिकवण देताना गुरुंनी स्पष्ट केले आहे की

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਗਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ॥੮॥੬॥
हरिच्या नावाशिवाय कोणालाही मोक्ष मिळाला नाही. ॥८॥६॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥
सकाळचा राजवाडा १॥

ਇਕਿ ਧੁਰਿ ਬਖਸਿ ਲਏ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਸਚੀ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥
पूर्णगुरूंनी अशी प्रथा केली आहे की काही लोक सुरुवातीपासूनच कृपेने वाचले आहेत.

ਹਰਿ ਰੰਗ ਰਾਤੇ ਸਦਾ ਰੰਗੁ ਸਾਚਾ ਦੁਖ ਬਿਸਰੇ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥੧॥
ते नेहमीच देवाच्या भक्तीत मग्न असतात. त्यांचे दुःख आणि वेदना संपतात आणि त्यांना आदर मिळतो. ॥१॥

ਝੂਠੀ ਦੁਰਮਤਿ ਕੀ ਚਤੁਰਾਈ ॥
मूर्खांची हुशारी खोटी असते

ਬਿਨਸਤ ਬਾਰ ਨ ਲਾਗੈ ਕਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
नष्ट होण्यास वेळ लागत नाही. ॥१॥रहाउ॥

ਮਨਮੁਖ ਕਉ ਦੁਖੁ ਦਰਦੁ ਵਿਆਪਸਿ ਮਨਮੁਖਿ ਦੁਖੁ ਨ ਜਾਈ ॥
स्वार्थी व्यक्तीला वेदना आणि दुःखाने ग्रासले जाते; त्याचे दुःख कधीच संपत नाही

ਸੁਖ ਦੁਖ ਦਾਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਮੇਲਿ ਲਏ ਸਰਣਾਈ ॥੨॥
जेव्हा एखादा आत्मा गुरुद्वारे सुख आणि दुःख देणाऱ्या स्वामीला ओळखतो, तेव्हा तो त्याला आपल्या संरक्षणाखाली घेतो आणि त्याच्याशी एकरूप होतो. ॥ २ ॥

ਮਨਮੁਖ ਤੇ ਅਭ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵਸਿ ਹਉਮੈ ਪਚਹਿ ਦਿਵਾਨੇ ॥
स्वार्थी व्यक्ती देवाची पूजा करू शकत नाही; तो अहंकारात मग्न राहतो आणि वेडा राहतो

ਇਹੁ ਮਨੂਆ ਖਿਨੁ ਊਭਿ ਪਇਆਲੀ ਜਬ ਲਗਿ ਸਬਦ ਨ ਜਾਨੇ ॥੩॥
जोपर्यंत हे मन देवाचे वचन समजत नाही तोपर्यंत ते स्वर्ग आणि पाताळात भटकत राहते. ॥३॥

ਭੂਖ ਪਿਆਸਾ ਜਗੁ ਭਇਆ ਤਿਪਤਿ ਨਹੀ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਏ ॥
जग भूकेने आणि तहानेने ग्रस्त आहे आणि खऱ्या गुरूशिवाय ते तृप्त होऊ शकत नाही

ਸਹਜੈ ਸਹਜੁ ਮਿਲੈ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਦਰਗਹ ਪੈਧਾ ਜਾਏ ॥੪॥
ज्याला सहज नैसर्गिक शांती मिळते, त्याला आनंद मिळतो आणि तो देवाच्या दरबारात आदरास पात्र बनतो. ॥४॥

ਦਰਗਹ ਦਾਨਾ ਬੀਨਾ ਇਕੁ ਆਪੇ ਨਿਰਮਲ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥
गुरुंच्या शुद्ध शब्दांमधून आपल्याला हे ज्ञान मिळते की केवळ सर्वशक्तिमान देवच बुद्धिमान आहे

ਆਪੇ ਸੁਰਤਾ ਸਚੁ ਵੀਚਾਰਸਿ ਆਪੇ ਬੂਝੈ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣੀ ॥੫॥
तो स्वतः एक लक्षपूर्वक श्रोता आणि चिंतनशील आहे आणि तो स्वतः निर्वाणाची अवस्था समजतो. ॥५॥

ਜਲੁ ਤਰੰਗ ਅਗਨੀ ਪਵਨੈ ਫੁਨਿ ਤ੍ਰੈ ਮਿਲਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥
पाण्याच्या लाटा, अग्नी आणि वारा यांचे मिश्रण करून त्याने जग निर्माण केले आहे.

ਐਸਾ ਬਲੁ ਛਲੁ ਤਿਨ ਕਉ ਦੀਆ ਹੁਕਮੀ ਠਾਕਿ ਰਹਾਇਆ ॥੬॥
त्याने जगातील गोष्टींना इतकी शक्ती आणि कपट दिले आहे की प्रत्येकजण त्याच्या आदेशांनी बांधलेला आहे. ॥६॥

ਐਸੇ ਜਨ ਵਿਰਲੇ ਜਗ ਅੰਦਰਿ ਪਰਖਿ ਖਜਾਨੈ ਪਾਇਆ ॥
जगात असे लोक खूप कमी असतात आणि त्यांची परीक्षा घेतल्यानंतर त्यांना तिजोरीत टाकले जाते.

ਜਾਤਿ ਵਰਨ ਤੇ ਭਏ ਅਤੀਤਾ ਮਮਤਾ ਲੋਭੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥੭॥
जे जात, पंथ, वासना, आसक्ती, आसक्ती आणि लोभ यापासून दूर राहतात. ॥७॥

ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਤੀਰਥ ਸੇ ਨਿਰਮਲ ਦੁਖੁ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥
जे लोक परमेश्वराच्या नावाच्या पवित्र ठिकाणी स्नान करतात ते पवित्र होतात; त्यांचे दुःख, अभिमान आणि पापांची घाण दूर होते

ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਕੇ ਚਰਨ ਪਖਾਲੈ ਜਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਾ ਭਾਇਆ ॥੮॥੭॥
गुरु नानक म्हणतात की देवाला प्रिय असलेल्या महापुरुषांचे पाय धुणे हे आपले सौभाग्य आहे. ॥८॥७॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੩ ਬਿਭਾਸ
सकाळचा राजवाडा ३ बिभास

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਵੇਖੁ ਤੂ ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਤੇਰੈ ਨਾਲਿ ॥
हे जिज्ञासू! गुरुच्या कृपेने, तुला दिसते की देवाचे घर तुझ्याजवळ आहे

ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਸਬਦੇ ਖੋਜੀਐ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਲੇਹੁ ਸਮ੍ਹਾਲਿ ॥੧॥
ते केवळ गुरुंच्या शब्दांद्वारेच शोधले जाते; म्हणून हरीच्या नावाची पूजा करा. ॥१॥

ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਬਦਿ ਰਪੈ ਰੰਗੁ ਹੋਇ ॥
हे माझ्या मन! शब्दांमध्ये बुडून गेल्यानेच ते रंगीत होते

ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਸਚਾ ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਪ੍ਰਗਟੀ ਸਾਚੀ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
खऱ्या भक्तीने हरी मंदिर प्रकट होते आणि खरे सौंदर्य प्राप्त होते. ॥१॥रहाउ॥

ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਏਹੁ ਸਰੀਰੁ ਹੈ ਗਿਆਨਿ ਰਤਨਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥
या शरीरात भगवंताचा वास आहे जो केवळ ज्ञानाच्या प्रकाशाने प्रकट होतो

ਮਨਮੁਖ ਮੂਲੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ਮਾਣਸਿ ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਨ ਹੋਇ ॥੨॥
जे लोक स्वतःच्या इच्छेनुसार वागतात ते त्यांना निर्माण करणाऱ्या देवावर विश्वास ठेवत नाहीत आणि ते असा विश्वास ठेवतात की कुठेही देव नाही. ॥२॥

ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਾਜਿਆ ਰਖਿਆ ਹੁਕਮਿ ਸਵਾਰਿ ॥
देवाने स्वतः हरिमंदिराची निर्मिती केली आहे आणि त्याच्या आज्ञेने ते सुशोभित केले आहे

ਧੁਰਿ ਲੇਖੁ ਲਿਖਿਆ ਸੁ ਕਮਾਵਣਾ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟਣਹਾਰੁ ॥੩॥
एखाद्याच्या नशिबात जे लिहिले आहे ते करावेच लागेल, ते कोणीही बदलू शकत नाही. ॥३॥

ਸਬਦੁ ਚੀਨਿ੍ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਚੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰ ॥
जर एखाद्याला खरे नाव आवडले आणि शब्दांमधील फरक ओळखला तर तो आनंद मिळवू शकतो

ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਸਬਦੇ ਸੋਹਣਾ ਕੰਚਨੁ ਕੋਟੁ ਅਪਾਰ ॥੪॥
हरी मंदिर हे हरिमंदिर या शब्दाने सुंदर आहे जे सोन्याने बनवलेल्या किल्ल्याच्या स्वरूपात आहे. ॥४॥

ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਏਹੁ ਜਗਤੁ ਹੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਘੋਰੰਧਾਰ ॥
हे जग हरी मंदिर म्हणजेच भगवंताच्या जगात आहे आणि गुरूशिवाय सर्वत्र अंधार आहे

ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਕਰਿ ਪੂਜਦੇ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧ ਗਵਾਰ ॥੫॥
जे द्वैत भावनेने पूजा करतात ते त्यांच्या मनात आंधळे आणि मूर्ख असतात. ॥५॥

ਜਿਥੈ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀਐ ਤਿਥੈ ਦੇਹ ਜਾਤਿ ਨ ਜਾਇ ॥
जिथे कर्माचा हिशेब मागितला जातो तिथे शरीर किंवा जात जात नाही.

ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਦੁਖੀਏ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥੬॥
जे परमात्म्यात मग्न राहतात त्यांचे तारण होते, परंतु जे द्वैतात मग्न राहतात त्यांना दुःख होते. ॥६॥

ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਨਾ ਬੂਝਹਿ ਮੁਗਧ ਗਵਾਰ ॥
हरि मंदिरातच नामाच्या रूपात सुखांचा खजिना आहे, परंतु मूर्ख आणि अज्ञानी मनुष्य हे समजत नाही.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਚੀਨ੍ਹਿਆ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥੭॥
गुरूच्या कृपेने ज्याला वस्तुस्थिती कळते तो आपल्या मनात भगवंताची स्थापना करतो. ॥७॥

ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਤੀ ਜਿ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਰੰਗੁ ਲਾਇ ॥
जेव्हा एखादी व्यक्ती शब्दांमध्ये रमून जाते आणि प्रेमाने रंगते, तेव्हा त्याला गुरुंच्या शब्दांमधून ज्ञान मिळते.

ਪਵਿਤੁ ਪਾਵਨ ਸੇ ਜਨ ਨਿਰਮਲ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੮॥
जे परमात्म्याच्या नावात लीन होतात ते शुद्ध, पवित्र आणि शुद्ध होतात. ॥८॥

ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਹਰਿ ਕਾ ਹਾਟੁ ਹੈ ਰਖਿਆ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰਿ ॥
हरिचे दुकान शरीराच्या स्वरूपात हरि मंदिरात आहे, जिथे शब्द व्यवस्थित राखले जातात.

ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਸਉਦਾ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲੈਨਿ ਸਵਾਰਿ ॥੯॥
नावाचाच सौदा असतो आणि गुरुमुख हा सौदा करून जीवन यशस्वी करतो. ॥९॥

ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਮਹਿ ਮਨੁ ਲੋਹਟੁ ਹੈ ਮੋਹਿਆ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥
परमेश्वराच्या घरात लोखंडासारखे मन आहे जे द्वैतात मग्न आहे

ਪਾਰਸਿ ਭੇਟਿਐ ਕੰਚਨੁ ਭਇਆ ਕੀਮਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥੧੦॥
गुरु पारस भेटल्यावर तो सोन्यासारखा पुण्यवान होतो ज्याची किंमत वर्णन करता येत नाही.॥१०॥

ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਮਹਿ ਹਰਿ ਵਸੈ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਸੋਇ ॥
हरि मंदिरात फक्त देवच शरीराच्या रूपात वास करतो; तो सर्वव्यापी आहे.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਣਜੀਐ ਸਚਾ ਸਉਦਾ ਹੋਇ ॥੧੧॥੧॥
नानक फर्मान काढतात की जर कोणी गुरुमुख बनला आणि हरिनामाचा व्यापार केला तरच खरा व्यवहार होऊ शकतो. ॥११॥१॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥
सकाळचा राजवाडा ३॥

ਭੈ ਭਾਇ ਜਾਗੇ ਸੇ ਜਨ ਜਾਗ੍ਰਣ ਕਰਹਿ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਉਤਾਰਿ ॥
जो देवाच्या प्रेमात आणि श्रद्धेत जागृत होतो तोच अभिमानाची घाण काढून जागृत होतो

ਸਦਾ ਜਾਗਹਿ ਘਰੁ ਅਪਣਾ ਰਾਖਹਿ ਪੰਚ ਤਸਕਰ ਕਾਢਹਿ ਮਾਰਿ ॥੧॥
तो नेहमी जागरूक राहतो आणि आपल्या घराचे रक्षण करतो आणि वासना आणि क्रोधाच्या रूपात पाच दरोडेखोरांना मारतो आणि बाहेर काढतो. ॥१॥

ਮਨ ਮੇਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥
हे माझ्या मन! गुरूद्वारे देवाचे ध्यान कर

ਜਿਤੁ ਮਾਰਗਿ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਮਨ ਸੇਈ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ज्याने भगवंताची प्राप्ती होते तीच कृती करावी. ॥१॥रहाउ॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਊਪਜੈ ਦੁਖੁ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥
गुरुद्वारे आनंद आणि शांतीचा आवाज निर्माण होतो आणि मनातून अभिमान आणि दुःख दूर होते

ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਹਜੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੨॥
हरिनामाचे चिंतन केल्याने भगवंताची मनात स्थापना होते आणि त्याची स्तुती होणे स्वाभाविक आहे. ॥२॥

ਗੁਰਮਤੀ ਮੁਖ ਸੋਹਣੇ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥
गुरूंच्या शिकवणीद्वारे, देव मनात वास करतो आणि आत्म्याला आदर मिळतो

ਐਥੈ ਓਥੈ ਸੁਖੁ ਘਣਾ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਉਤਰੇ ਪਾਰਿ ॥੩॥
या जगात आणि परलोकातही अपार आनंद मिळतो. देवाचे नाव जपल्याने माणूस या जगाच्या महासागरातून पार होतो. ॥३॥

ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਜਾਗ੍ਰਣੁ ਨ ਹੋਵਈ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਨ ਪਵਈ ਥਾਇ ॥
अभिमानात बुडून राहिल्याने व्यक्ती जागृत होत नाही आणि देवाची भक्ती यशस्वी होत नाही

ਮਨਮੁਖ ਦਰਿ ਢੋਈ ਨਾ ਲਹਹਿ ਭਾਇ ਦੂਜੈ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥੪॥
जो स्वतःच्या इच्छेनुसार चालतो तो द्वैतवादी पद्धतीने कर्म करत राहतो, ज्यामुळे त्याला कुठेही आश्रय मिळत नाही. ॥४॥

ਧ੍ਰਿਗੁ ਖਾਣਾ ਧ੍ਰਿਗੁ ਪੈਨ੍ਣਾ ਜਿਨ੍ਾ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥
द्रुगु खाना द्रुगु फेंहाना जिन्ह दुजै भाई पियारु द्वैताने प्रेम करणाऱ्यांचे अन्न परिधान करणे हे सर्व निंदनीय आहे

ਬਿਸਟਾ ਕੇ ਕੀੜੇ ਬਿਸਟਾ ਰਾਤੇ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਹੋਹਿ ਖੁਆਰੁ ॥੫॥
विष्ठेतील जंत विष्ठेतच शोषले जातात आणि जन्म-मृत्यूच्या चक्रात ग्रस्त राहतात. ॥५॥

ਜਿਨ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਤਿਨਾ ਵਿਟਹੁ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥
ज्यांना सत्गुरू सापडले आहेत त्यांच्यासाठी मी स्वतःला बलिदान देतो.

ਤਿਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਰਹਾਂ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਉ ॥੬॥
त्याच्या सहवासात राहून माणूस देवात लीन होतो. ॥६॥

ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ਉਪਾਇ ਕਿਤੈ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥
जर कोणी पूर्णपणे भाग्यवान असेल तर त्याला गुरुची प्राप्ती होते आणि तो इतर कोणत्याही मार्गाने प्राप्त होऊ शकत नाही.

ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਸਹਜੁ ਊਪਜੈ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇ ॥੭॥
फक्त खरा गुरुच मनात आनंद आणि शांती निर्माण करतो आणि त्याच्या शब्दांद्वारे अभिमान जाळून टाकतो. ॥ ७॥

ਹਰਿ ਸਰਣਾਈ ਭਜੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਣੈ ਜੋਗੁ ॥
हे माझ्या मन! देवाचा आश्रय घे, त्याचीच पूजा कर, तो सर्वकाही करण्यास समर्थ आहे

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੁ ਹੋਗੁ ॥੮॥੨॥੭॥੨॥੯॥
गुरु नानकांची आज्ञा आहे की देवाचे नाव विसरता कामा नये, तो जे काही करतो ते निश्चित आहे. ॥८॥२॥७॥२॥९॥

ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ਅਸਟਪਦੀਆ
बिभास सकाळचा राजवाडा ५ अस्तपाडिया

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਭਾਈ ਸੁਤੁ ਬਨਿਤਾ ॥
आई, वडील, भाऊ, मुलगा आणि पत्नी इत्यादी कुटुंबातील सदस्य एकत्र

ਚੂਗਹਿ ਚੋਗ ਅਨੰਦ ਸਿਉ ਜੁਗਤਾ ॥
ते जीवनातील सुखांचा आनंद आनंदाने घेत आहेत

ਉਰਝਿ ਪਰਿਓ ਮਨ ਮੀਠ ਮੋੁਹਾਰਾ ॥
माझे मन गोड प्रेमात अडकले आहे

ਗੁਨ ਗਾਹਕ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥੧॥
पण गुणांचा खरेदीदार निरंजन माझ्या जीवनाचा आधार आहे ॥१॥

ਏਕੁ ਹਮਾਰਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥
आपल्या हृदयातील भावना फक्त देवालाच कळतात, मला फक्त त्याच्यावरच अवलंबून राहावे लागते

ਧਰ ਏਕਾ ਮੈ ਟਿਕ ਏਕਸੁ ਕੀ ਸਿਰਿ ਸਾਹਾ ਵਡ ਪੁਰਖੁ ਸੁਆਮੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तो राजांमध्ये श्रेष्ठ आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਛਲ ਨਾਗਨਿ ਸਿਉ ਮੇਰੀ ਟੂਟਨਿ ਹੋਈ ॥
मायेच्या कपटी नागाशी माझे संबंध तुटले आहेत

ਗੁਰਿ ਕਹਿਆ ਇਹ ਝੂਠੀ ਧੋਹੀ ॥
खरंतर माझ्या गुरूंनी मला सांगितलं आहे की ती खोटारडी आणि फसवी आहे

ਮੁਖਿ ਮੀਠੀ ਖਾਈ ਕਉਰਾਇ ॥
तोंडाला गोड लागते, पण खाल्ल्यावर कडू होते

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਰਹਿਆ ਅਘਾਇ ॥੨॥
मन केवळ हरि नामाच्या अमृतानेच पूर्ण तृप्त होते. ॥२॥

ਲੋਭ ਮੋਹ ਸਿਉ ਗਈ ਵਿਖੋਟਿ ॥
लोभ आणि आसक्तीमुळे नुकसान होत आहे.

ਗੁਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲਿ ਮੋਹਿ ਕੀਨੀ ਛੋਟਿ ॥
पण गुरु दयाळू आहेत आणि त्यांनी मला यातून मुक्त केले आहे

ਇਹ ਠਗਵਾਰੀ ਬਹੁਤੁ ਘਰ ਗਾਲੇ ॥
या फसवणुकीने अनेक घरे उद्ध्वस्त झाली आहेत.

ਹਮ ਗੁਰਿ ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਕਿਰਪਾਲੇ ॥੩॥
पण गुरुंनी मला यातून वाचवले आहे. ॥३॥

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਸਿਉ ਠਾਟੁ ਨ ਬਨਿਆ ॥
मी माझ्या कानांनी गुरुंची शिकवण ऐकली आहे.

ਗੁਰ ਉਪਦੇਸੁ ਮੋਹਿ ਕਾਨੀ ਸੁਨਿਆ ॥
त्यामुळे, मी काम आणि क्रोधाशी कोणताही संबंध स्थापित करू शकलो नाही

ਜਹ ਦੇਖਉ ਤਹ ਮਹਾ ਚੰਡਾਲ ॥
मी जिथे जिथे पाहतो तिथे मला हा महान चांडाळ, वासना आणि क्रोध दिसतो

ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਅਪੁਨੈ ਗੁਰਿ ਗੋਪਾਲ ॥੪॥
पण गुरु परमेश्वरांनी मला त्यांच्यापासून वाचवले आहे. ॥४॥

ਦਸ ਨਾਰੀ ਮੈ ਕਰੀ ਦੁਹਾਗਨਿ ॥
मी माझ्या दहा इंद्रियांचा त्याग करून त्यांना विधवा बनवले आहे.

ਗੁਰਿ ਕਹਿਆ ਏਹ ਰਸਹਿ ਬਿਖਾਗਨਿ ॥
कारण गुरुंनी मला सांगितले की त्यांचा रस हा विषय विकारांचा अग्नि आहे

ਇਨ ਸਨਬੰਧੀ ਰਸਾਤਲਿ ਜਾਇ ॥
त्यांच्याशी संबंध राखून माणसाला अथांग डोहात जावे लागते.

ਹਮ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੫॥
देवाचे ध्यान करून गुरुंनी मला वाचवले आहे. ॥५॥

ਅਹੰਮੇਵ ਸਿਉ ਮਸਲਤਿ ਛੋਡੀ ॥
अभिमानामुळे आम्ही बोलणे सोडून दिले आहे

ਗੁਰਿ ਕਹਿਆ ਇਹੁ ਮੂਰਖੁ ਹੋਡੀ ॥
कारण गुरुने मला सांगितले होते की तो खूप मूर्ख आणि हट्टी आहे

ਇਹੁ ਨੀਘਰੁ ਘਰੁ ਕਹੀ ਨ ਪਾਏ ॥
घराबाहेर टाकलेल्या बेघर अभिमानाला कुठेही घर मिळत नाही

ਹਮ ਗੁਰਿ ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥੬॥
देवाचे ध्यान केल्यामुळे गुरुंनी आपले रक्षण केले आहे. ॥६॥

ਇਨ ਲੋਗਨ ਸਿਉ ਹਮ ਭਏ ਬੈਰਾਈ ॥
आपण या लोकांचे शत्रू झालो आहोत. आपण या लोकांच्या लोभ, आसक्ती, वासना आणि इंद्रियांशी अनोळखी झालो आहोत

ਏਕ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਦੁਇ ਨ ਖਟਾਂਈ ॥
कारण एकाच घरात दोन लोक राहू शकत नाहीत

ਆਏ ਪ੍ਰਭ ਪਹਿ ਅੰਚਰਿ ਲਾਗਿ ॥
आपण प्रभूचा आश्रय घेतला आहे.

ਕਰਹੁ ਤਪਾਵਸੁ ਪ੍ਰਭ ਸਰਬਾਗਿ ॥੭॥
हे प्रभू! आता फक्त तुम्हीच आमचा न्याय करू शकता ॥७॥

ਪ੍ਰਭ ਹਸਿ ਬੋਲੇ ਕੀਏ ਨਿਆਂਏਂ ॥
प्रभू हसले आणि म्हणाले की आम्ही न्याय केला आहे

ਸਗਲ ਦੂਤ ਮੇਰੀ ਸੇਵਾ ਲਾਏ ॥
काम इत्यादी सर्व शत्रूंना माझ्या सेवेत ठेवून न्याय केला आहे

ਤੂੰ ਠਾਕੁਰੁ ਇਹੁ ਗ੍ਰਿਹੁ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਕੀਆ ਨਿਬੇਰਾ ॥੮॥੧॥
नानक म्हणतात की गुरुंनी ठरवले आहे की. हे घर तुझे आहे! आता तूच त्याचे मालक आहेस. ॥८॥१॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सकाळचा राजवाडा ५ ॥

Page 1348

ਮਨ ਮਹਿ ਕ੍ਰੋਧੁ ਮਹਾ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥
ज्या व्यक्तीचे मन क्रोधाने आणि अहंकाराने भरलेले असते

ਪੂਜਾ ਕਰਹਿ ਬਹੁਤੁ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥
तो अनेक प्रकारे पूजा करत असेल, घंटा वाजवत असेल, फुले अर्पण करत असेल, इत्यादी

ਕਰਿ ਇਸਨਾਨੁ ਤਨਿ ਚਕ੍ਰ ਬਣਾਏ ॥
रोज आंघोळ करून तिलक लावला पण

ਅੰਤਰ ਕੀ ਮਲੁ ਕਬ ਹੀ ਨ ਜਾਏ ॥੧॥
त्याच्या मनाची घाण कधीच जात नाही ॥१॥

ਇਤੁ ਸੰਜਮਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਨ ਹੀ ਨ ਪਾਇਆ ॥
या पद्धतींनी कोणीही परमेश्वराला प्राप्त करू शकत नाही

ਭਗਉਤੀ ਮੁਦ੍ਰਾ ਮਨੁ ਮੋਹਿਆ ਮਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
फक्त दाखवण्यासाठी, आपण भगवतीची प्रतीके ठेवली आहेत, पण मन मायेत गुंतलेले राहते.॥१॥रहाउ॥

ਪਾਪ ਕਰਹਿ ਪੰਚਾਂ ਕੇ ਬਸਿ ਰੇ ॥
प्रथम, वासना इत्यादी पाच दुर्गुणांच्या प्रभावाखाली माणूस अनेक पापे करतो

ਤੀਰਥਿ ਨਾਇ ਕਹਹਿ ਸਭਿ ਉਤਰੇ ॥
तीर्थस्नानाने सर्व पापे धुतली गेली असे तदंतर सांगतात

ਬਹੁਰਿ ਕਮਾਵਹਿ ਹੋਇ ਨਿਸੰਕ ॥
तो पुन्हा निर्भय होतो आणि पापकर्म करू लागतो

ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਾਂਧਿ ਖਰੇ ਕਾਲੰਕ ॥੨॥
कलंकित झाल्यानंतर, अशा व्यक्तीला यमपुरीत ढकलले जाते. ॥२॥

ਘੂਘਰ ਬਾਧਿ ਬਜਾਵਹਿ ਤਾਲਾ ॥
काही लोक पायांना घुंगरू बांधतात आणि ताल वाजवत राहतात.

ਅੰਤਰਿ ਕਪਟੁ ਫਿਰਹਿ ਬੇਤਾਲਾ ॥
त्यांच्या मनात कपट आहे आणि ते सतत भटकत राहतात

ਵਰਮੀ ਮਾਰੀ ਸਾਪੁ ਨ ਮੂਆ ॥
सापाचे आमिष मारले जाते पण साप मरत नाही

ਪ੍ਰਭੁ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਨੈ ਜਿਨਿ ਤੁ ਕੀਆ ॥੩॥
हे मानवा! ज्या परमेश्वराने तुला निर्माण केले आहे तो तुझी सर्व कृत्ये जाणतो. ॥३॥

ਪੂੰਅਰ ਤਾਪ ਗੇਰੀ ਕੇ ਬਸਤ੍ਰਾ ॥
कोणीतरी आग तापवू लागतो आणि भगवे कपडे घालतो

ਅਪਦਾ ਕਾ ਮਾਰਿਆ ਗ੍ਰਿਹ ਤੇ ਨਸਤਾ ॥
ज्याला संकटे येतात तो घरातून पळून जातो

ਦੇਸੁ ਛੋਡਿ ਪਰਦੇਸਹਿ ਧਾਇਆ ॥
तो आपला देश सोडून परक्या देशात जातो

ਪੰਚ ਚੰਡਾਲ ਨਾਲੇ ਲੈ ਆਇਆ ॥੪॥
हे सर्व असूनही! तो वासना आणि क्रोधाच्या रूपात पाच चांडाळांना सोबत घेऊन जातो. ॥४॥

ਕਾਨ ਫਰਾਇ ਹਿਰਾਏ ਟੂਕਾ ॥
काही व्यक्ती कान टोचून तपस्वी बनते आणि लोकांकडून अन्न मागू लागते

ਘਰਿ ਘਰਿ ਮਾਂਗੈ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵਨ ਤੇ ਚੂਕਾ ॥
तो घरोघरी भीक मागतो पण समाधानी नाही

ਬਨਿਤਾ ਛੋਡਿ ਬਦ ਨਦਰਿ ਪਰ ਨਾਰੀ ॥
तो आपल्या पत्नीला सोडून दुसऱ्या स्त्रीवर वाईट नजर टाकतो

ਵੇਸਿ ਨ ਪਾਈਐ ਮਹਾ ਦੁਖਿਆਰੀ ॥੫॥
असा संन्यासी झाल्यानंतरही, माणसाला देव सापडत नाही, उलट तो अत्यंत दुःखी होतो. ॥५॥

ਬੋਲੈ ਨਾਹੀ ਹੋਇ ਬੈਠਾ ਮੋਨੀ ॥
कोणीतरी शांत बसून राहतो आणि कोणाशीही बोलत नाही

ਅੰਤਰਿ ਕਲਪ ਭਵਾਈਐ ਜੋਨੀ ॥
पण मनातील वासनेमुळे तो जन्मांनुवर्षे भटकत राहतो.

ਅੰਨ ਤੇ ਰਹਤਾ ਦੁਖੁ ਦੇਹੀ ਸਹਤਾ ॥
अन्न वर्ज्य केल्याने कोणीतरी शरीराला वेदना देतो

ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੂਝੈ ਵਿਆਪਿਆ ਮਮਤਾ ॥੬॥
भ्रम आणि आसक्तीमध्ये मग्न असल्याने, त्याला गुरुचे आदेश समजत नाहीत. ॥६॥

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ਪਰਮ ਗਤੇ ॥
सद्‌गुरुशिवाय कोणालाही परम मोक्ष मिळाला नाही.

ਪੂਛਹੁ ਸਗਲ ਬੇਦ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤੇ ॥
वेद आणि स्मृती देखील या विषयावर सहमत आहेत

ਮਨਮੁਖ ਕਰਮ ਕਰੈ ਅਜਾਈ ॥
जो माणूस आपल्या इच्छेनुसार वागतो तो केवळ निरुपयोगी कृत्ये करतो

ਜਿਉ ਬਾਲੂ ਘਰ ਠਉਰ ਨ ਠਾਈ ॥੭॥
ज्याप्रमाणे वाळूचे घर टिकत नाही ॥ ७॥

ਜਿਸ ਨੋ ਭਏ ਗੋੁਬਿੰਦ ਦਇਆਲਾ ॥
ज्याच्यावर देव दयाळू होतो.

ਗੁਰ ਕਾ ਬਚਨੁ ਤਿਨਿ ਬਾਧਿਓ ਪਾਲਾ ॥
तो गुरुंच्या शब्दांचे पालन करतो.

ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕੋਈ ਸੰਤੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥
लाखो लोकांमध्ये एक संत फार क्वचितच दिसतो.

ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਰਾਇਆ ॥੮॥
नानक आज्ञा करतात की ज्याच्या सहवासात मुक्ती मिळते. ॥८॥

ਜੇ ਹੋਵੈ ਭਾਗੁ ਤਾ ਦਰਸਨੁ ਪਾਈਐ ॥
जर कोणी भाग्यवान असेल तरच त्याचे दर्शन होऊ शकते

ਆਪਿ ਤਰੈ ਸਭੁ ਕੁਟੰਬੁ ਤਰਾਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੨॥
तो केवळ स्वतःलाच ओलांडत नाही तर त्याच्या संपूर्ण कुटुंबालाही जगाच्या महासागरातून पार घेऊन जातो.॥१॥रहाउ दुसरा॥२॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सकाळचा राजवाडा ५ ॥

ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਕਿਲਬਿਖ ਸਭਿ ਕਾਟੇ ॥
परमेश्वराचे स्मरण केल्याने सर्व पापे आणि अपराध नष्ट होतात आणि.

ਧਰਮ ਰਾਇ ਕੇ ਕਾਗਰ ਫਾਟੇ ॥
धर्मराजांनी ठेवलेला चांगल्या आणि वाईट कर्मांचा हिशोब फाडला आहे.

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ॥
संतांचा आणि महापुरुषांचा संगतीने हरिनामाचे अमृत मिळते.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਰਿਦ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧॥
परब्रह्म हृदयात लीन आहे.॥१॥

ਰਾਮ ਰਮਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਤੇਰੇ ਦਾਸ ਚਰਨ ਸਰਨਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
खरा आनंद भगवंताच्या आराधनेने प्राप्त होतो. हे हरि! तुझे भक्त तुझ्या चरणी आश्रय घेण्यासाठी आले आहेत. ॥१॥रहाउ॥

ਚੂਕਾ ਗਉਣੁ ਮਿਟਿਆ ਅੰਧਿਆਰੁ ॥
माझा प्रवास संपला आहे आणि अज्ञानाचा अंधार दूर झाला आहे

ਗੁਰਿ ਦਿਖਲਾਇਆ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰੁ ॥
गुरुंनी मला मोक्षाचे दार दाखवले आहे

ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਦ ਰਾਤਾ ॥
हे मन आणि शरीर नेहमीच देवाच्या प्रेमात आणि भक्तीत बुडलेले असते

ਪ੍ਰਭੂ ਜਨਾਇਆ ਤਬ ਹੀ ਜਾਤਾ ॥੨॥
जेव्हा परमेश्वराने मला ज्ञान दिले तेव्हाच मला समजले. ॥२॥

ਘਟਿ ਘਟਿ ਅੰਤਰਿ ਰਵਿਆ ਸੋਇ ॥
विश्वाच्या प्रत्येक कणात देव आहे.

ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਬੀਜੋ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥
त्याच्यापेक्षा दुसरा कोणीही मोठा नाही.

ਬੈਰ ਬਿਰੋਧ ਛੇਦੇ ਭੈ ਭਰਮਾਂ ॥
आमचे भय, गोंधळ, शत्रुत्व आणि विरोध सर्व नष्ट झाले आहेत.

ਪ੍ਰਭਿ ਪੁੰਨਿ ਆਤਮੈ ਕੀਨੇ ਧਰਮਾ ॥੩॥
सद्‌गुणी परमेश्वराने त्याच्या धर्माचे पालन केले आहे. ॥३॥

ਮਹਾ ਤਰੰਗ ਤੇ ਕਾਂਢੈ ਲਾਗਾ ॥
परमेश्वराने आपल्याला विश्व महासागराच्या मोठ्या लाटांमधून पार नेले आहे आणि

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਟੂਟਾ ਗਾਂਢਾ ॥
अनेक जन्मांपासून तुटलेले नाते पुन्हा जुळले आहे

ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਨਾਮੁ ਸਮ੍ਹ੍ਹਾਲਿਆ ॥ ਅਪੁਨੈ ਠਾਕੁਰਿ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿਆ ॥੪॥
देवाचे सिमरन जप तप आणि संयम झाले आहे. माझ्या प्रभूने माझ्यावर कृपा केली आहे. ॥४॥

ਮੰਗਲ ਸੂਖ ਕਲਿਆਣ ਤਿਥਾਈਂ ॥
तिथे आनंद आणि कल्याणाचे वातावरण असते

Page 1349

ਜਹ ਸੇਵਕ ਗੋਪਾਲ ਗੁਸਾਈ ॥
जिथे भक्त देवाची पूजा करतात.

ਪ੍ਰਭ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਗੋਪਾਲ ॥
परमेश्वर प्रसन्न झाल्यामुळे.

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਮਿਟੇ ਬਿਤਾਲ ॥੫॥
अनेक जन्मांच्या वेदना दूर होतात. ॥ ५॥

ਹੋਮ ਜਗ ਉਰਧ ਤਪ ਪੂਜਾ ॥
लोक होम यज्ञ उलटे लटकवून तपश्चर्या करतात.

ਕੋਟਿ ਤੀਰਥ ਇਸਨਾਨੁ ਕਰੀਜਾ ॥
लाखो पवित्र स्थळांची पूजा आणि स्नान करा.

ਚਰਨ ਕਮਲ ਨਿਮਖ ਰਿਦੈ ਧਾਰੇ ॥
पण जो देवाचे चरणकमल क्षणभरही हृदयात धारण करतो

ਗੋਬਿੰਦ ਜਪਤ ਸਭਿ ਕਾਰਜ ਸਾਰੇ ॥੬॥
जो देवाचे नाव घेतो त्याची सर्व कामे पूर्ण होतात. ॥ ६॥

ਊਚੇ ਤੇ ਊਚਾ ਪ੍ਰਭ ਥਾਨੁ ॥
प्रभूचे स्थान सर्वांत उच्च आहे

ਹਰਿ ਜਨ ਲਾਵਹਿ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨੁ ॥
हरीचे भक्त स्वाभाविकच त्यांच्यावर लक्ष केंद्रित करतात

ਦਾਸ ਦਾਸਨ ਕੀ ਬਾਂਛਉ ਧੂਰਿ ॥
मला माझ्या भक्तांच्या चरणांची धूळ हवी आहे

ਸਰਬ ਕਲਾ ਪ੍ਰੀਤਮ ਭਰਪੂਰਿ ॥੭॥
सर्वशक्तिमान, प्रिय परमेश्वर प्रत्येकामध्ये उपस्थित आहे. ॥७॥

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਨੇਰਾ ॥
हे प्रिय प्रभू! तू आमच्या आईवडिलांप्रमाणे आमच्या जवळचा आहेस

ਮੀਤ ਸਾਜਨ ਭਰਵਾਸਾ ਤੇਰਾ ॥
अरे माझ्या मित्रा प्रिये! माझा फक्त तुझ्यावर विश्वास आहे

ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੀਨੇ ਅਪੁਨੇ ਦਾਸ ॥
त्यांचे हात धरून, त्याने भक्तांना आपले बनवले आहे

ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਨਾਨਕੁ ਗੁਣਤਾਸ ॥੮॥੩॥੨॥੭॥੧੨॥
सद्गुणांचे भांडार असलेल्या देवाची स्तुती करून आपण जगू शकतो. ॥८॥३॥२॥७॥१२॥

ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ
भक्त कबीर जी यांचे बिभास सकाळचे प्रवचन भक्त कबीर जी यांचे बिभास सकाळचे प्रवचन.

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਮਰਨ ਜੀਵਨ ਕੀ ਸੰਕਾ ਨਾਸੀ ॥
जीवन आणि मृत्यूबद्दलच्या माझ्या शंका दूर झाल्या आहेत.

ਆਪਨ ਰੰਗਿ ਸਹਜ ਪਰਗਾਸੀ ॥੧॥
जेव्हा देव स्वतःच्या रंगाने नैसर्गिकरित्या चमकला. ॥१॥

ਪ੍ਰਗਟੀ ਜੋਤਿ ਮਿਟਿਆ ਅੰਧਿਆਰਾ ॥
आंतरिक विवेकात ज्ञानाचा प्रकाश प्रकट झाला आणि अज्ञानाचा अंधार दूर झाला.

ਰਾਮ ਰਤਨੁ ਪਾਇਆ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ध्यान करून मला देवाचे रत्न सापडले. ॥१॥रहाउ॥

ਜਹ ਅਨੰਦੁ ਦੁਖੁ ਦੂਰਿ ਪਇਆਨਾ ॥
जिथे आनंद असतो तिथे दुःख निघून जाते.

ਮਨੁ ਮਾਨਕੁ ਲਿਵ ਤਤੁ ਲੁਕਾਨਾ ॥੨॥
मनाचे माणिक प्रभूच्या प्रेमात लीन झाले आहे ॥२॥

ਜੋ ਕਿਛੁ ਹੋਆ ਸੁ ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ ॥
जे काही घडते ते तुमची इच्छा असते

ਜੋ ਇਵ ਬੂਝੈ ਸੁ ਸਹਜਿ ਸਮਾਣਾ ॥੩॥
ज्याला हे सत्य समजते, तो त्यात नैसर्गिकरित्या लीन होतो ॥३॥

ਕਹਤੁ ਕਬੀਰੁ ਕਿਲਬਿਖ ਗਏ ਖੀਣਾ ॥
कबीर म्हणतात की सर्व पापे नष्ट झाली आहेत.

ਮਨੁ ਭਇਆ ਜਗਜੀਵਨ ਲੀਣਾ ॥੪॥੧॥
कारण मन परमात्म्यात लीन झाले आहे. ॥४॥१॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ॥
सकाळ ॥

ਅਲਹੁ ਏਕੁ ਮਸੀਤਿ ਬਸਤੁ ਹੈ ਅਵਰੁ ਮੁਲਖੁ ਕਿਸੁ ਕੇਰਾ ॥
जर अल्लाह फक्त मशिदीत राहतो, तर मला सांगा की उर्वरित देश कोणाचा आहे?

ਹਿੰਦੂ ਮੂਰਤਿ ਨਾਮ ਨਿਵਾਸੀ ਦੁਹ ਮਹਿ ਤਤੁ ਨ ਹੇਰਾ ॥੧॥
हिंदूंचा असा विश्वास आहे की देव मूर्तीमध्ये राहतो, परंतु त्यांच्यापैकी कोणालाही हे सत्य माहित नाही की देव सर्वव्यापी आहे आणि प्रत्येक हृदयात राहतो. ॥१॥

ਅਲਹ ਰਾਮ ਜੀਵਉ ਤੇਰੇ ਨਾਈ ॥
हे अल्लाह! तू महान आहेस, हे राम! मी माझे आयुष्य फक्त तुझ्या नावाच्या आधारावर घालवत आहे

ਤੂ ਕਰਿ ਮਿਹਰਾਮਤਿ ਸਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
माझ्यावर तुझे आशीर्वाद वर्षाव करत राहा. ॥१॥रहाउ॥

ਦਖਨ ਦੇਸਿ ਹਰੀ ਕਾ ਬਾਸਾ ਪਛਿਮਿ ਅਲਹ ਮੁਕਾਮਾ ॥
हिंदूंच्या मते, भगवान हरीचे निवासस्थान जगन्नाथ पुरीच्या दक्षिणेकडील भागात आहे आणि मुस्लिमांचा असा विश्वास आहे की पश्चिमेकडील मक्का हे अल्लाहचे घर आहे

ਦਿਲ ਮਹਿ ਖੋਜਿ ਦਿਲੈ ਦਿਲਿ ਖੋਜਹੁ ਏਹੀ ਠਉਰ ਮੁਕਾਮਾ ॥੨॥
हे माझ्या भावा! तुझ्या हृदयात शोधा, फक्त तुझ्या हृदयात शोधा, हे ते हृदय आहे जिथे देव राहतो. ॥२॥

ਬ੍ਰਹਮਨ ਗਿਆਸ ਕਰਹਿ ਚਉਬੀਸਾ ਕਾਜੀ ਮਹ ਰਮਜਾਨਾ ॥
ब्राह्मण चोवीस एकादशीच्या दिवशी उपवास करतात आणि काझी रमजान महिन्यात उपवास करतात.

ਗਿਆਰਹ ਮਾਸ ਪਾਸ ਕੈ ਰਾਖੇ ਏਕੈ ਮਾਹਿ ਨਿਧਾਨਾ ॥੩॥
ते अकरा महिने त्यांच्याकडे ठेवतात, आणि रमजान महिन्यात त्यांना फक्त एकच खजिना सापडतो. ॥ ३॥

ਕਹਾ ਉਡੀਸੇ ਮਜਨੁ ਕੀਆ ਕਿਆ ਮਸੀਤਿ ਸਿਰੁ ਨਾਂਏਂ ॥
ओरिसातील जगन्नाथ मंदिरात स्नान करून मशिदीत डोके टेकवण्याचा काय फायदा आहे?

ਦਿਲ ਮਹਿ ਕਪਟੁ ਨਿਵਾਜ ਗੁਜਾਰੈ ਕਿਆ ਹਜ ਕਾਬੈ ਜਾਂਏਂ ॥੪॥
जर हृदय कपटाने भरलेले असेल तर नमाज अदा करण्याचा किंवा हजसाठी काबा येथे जाण्याचा काही उपयोग नाही. ॥ ४॥

ਏਤੇ ਅਉਰਤ ਮਰਦਾ ਸਾਜੇ ਏ ਸਭ ਰੂਪ ਤੁਮ੍ਹ੍ਹਾਰੇ ॥
हे परमेश्वरा! तू निर्माण केलेले सर्व पुरुष आणि स्त्रिया तुझेच रूप आहेत

ਕਬੀਰੁ ਪੂੰਗਰਾ ਰਾਮ ਅਲਹ ਕਾ ਸਭ ਗੁਰ ਪੀਰ ਹਮਾਰੇ ॥੫॥
कबीर हा राम आणि अल्लाहचा पुत्र आहे आणि त्याच्या मते सर्व गुरु आणि पीर आपले आहेत. ॥५॥

ਕਹਤੁ ਕਬੀਰੁ ਸੁਨਹੁ ਨਰ ਨਰਵੈ ਪਰਹੁ ਏਕ ਕੀ ਸਰਨਾ ॥
कबीर म्हणतात, ऐका, पुरुषांनो आणि स्त्रियांनो, माझे लक्षपूर्वक ऐका, धार्मिक कट्टरता सोडून द्या आणि एकाच देवाचा आश्रय घ्या

ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਰੇ ਪ੍ਰਾਨੀ ਤਬ ਹੀ ਨਿਹਚੈ ਤਰਨਾ ॥੬॥੨॥
हे जीवांनो! फक्त परमेश्वराचे नाव घ्या, मग तुम्ही निश्चितच या जगाच्या महासागरातून पार व्हाल. ॥६॥२॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ॥
सकाळ ॥

ਅਵਲਿ ਅਲਹ ਨੂਰੁ ਉਪਾਇਆ ਕੁਦਰਤਿ ਕੇ ਸਭ ਬੰਦੇ ॥
प्रथम अल्लाहने आपला प्रकाश निर्माण केला आणि नंतर त्याच्या नैसर्गिक शक्तीपासून सर्व लोक जन्माला आले

ਏਕ ਨੂਰ ਤੇ ਸਭੁ ਜਗੁ ਉਪਜਿਆ ਕਉਨ ਭਲੇ ਕੋ ਮੰਦੇ ॥੧॥
जेव्हा संपूर्ण जग एकाच प्रकाशापासून जन्माला आले आहे, तेव्हा कोण चांगले असू शकते आणि कोणाला वाईट म्हणता येईल? ॥१॥

ਲੋਗਾ ਭਰਮਿ ਨ ਭੂਲਹੁ ਭਾਈ ॥
लोकहो, माझ्या बंधूंनो, कोणत्याही भ्रमात हरवू नका

ਖਾਲਿਕੁ ਖਲਕ ਖਲਕ ਮਹਿ ਖਾਲਿਕੁ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸ੍ਰਬ ਠਾਂਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ही सृष्टी निर्माणकर्त्याने निर्माण केली आहे आणि निर्माणकर्ता त्याच्या स्वतःच्या सृष्टीत आहे. तो सृष्टीच्या प्रत्येक ठिकाणी उपस्थित आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਮਾਟੀ ਏਕ ਅਨੇਕ ਭਾਂਤਿ ਕਰਿ ਸਾਜੀ ਸਾਜਨਹਾਰੈ ॥
निर्मात्याने एकाच मातीपासून अनेक प्रकारचे प्राणी निर्माण केले आहेत

ਨਾ ਕਛੁ ਪੋਚ ਮਾਟੀ ਕੇ ਭਾਂਡੇ ਨਾ ਕਛੁ ਪੋਚ ਕੁੰਭਾਰੈ ॥੨॥
मातीची भांडी माणसाचा दोष नाही आणि बनवणाऱ्याचाही दोष नाही. ॥२॥

ਸਭ ਮਹਿ ਸਚਾ ਏਕੋ ਸੋਈ ਤਿਸ ਕਾ ਕੀਆ ਸਭੁ ਕਛੁ ਹੋਈ ॥
सर्वांमध्ये एकच देव उपस्थित आहे; त्याचे कार्यच सर्वकाही घडवून आणते

ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਨੈ ਸੁ ਏਕੋ ਜਾਨੈ ਬੰਦਾ ਕਹੀਐ ਸੋਈ ॥੩॥
जो त्याचे आदेश समजून घेतो आणि केवळ त्याच्याशीच एकनिष्ठ राहतो त्याला चांगला माणूस म्हणतात. ॥ ३॥

ਅਲਹੁ ਅਲਖੁ ਨ ਜਾਈ ਲਖਿਆ ਗੁਰਿ ਗੁੜੁ ਦੀਨਾ ਮੀਠਾ ॥
अल्लाह अदृश्य आहे, तो दिसत नाही. गुरुंनी मला त्या गुळाची गोडी दिली आहे.

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਮੇਰੀ ਸੰਕਾ ਨਾਸੀ ਸਰਬ ਨਿਰੰਜਨੁ ਡੀਠਾ ॥੪॥੩॥
कबीर जी म्हणतात की माझ्या सर्व शंका दूर झाल्या आहेत, मला प्रत्येक गोष्टीत देव दिसतो.॥४॥३॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ॥
सकाळ ॥

ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਕਹਹੁ ਮਤ ਝੂਠੇ ਝੂਠਾ ਜੋ ਨ ਬਿਚਾਰੈ ॥
वेद आणि कुराण खोटे म्हणू नका, खरं तर जो त्यांचा विचार करत नाही तो खोटा आहे.

ਜਉ ਸਭ ਮਹਿ ਏਕੁ ਖੁਦਾਇ ਕਹਤ ਹਉ ਤਉ ਕਿਉ ਮੁਰਗੀ ਮਾਰੈ ॥੧॥
तुम्ही म्हणता की प्रत्येक गोष्टीत एकच देव आहे तर तुम्ही कोंबडी का मारत आहात? ॥१॥

ਮੁਲਾਂ ਕਹਹੁ ਨਿਆਉ ਖੁਦਾਈ ॥
अरे मुल्ला, मला सांग हा देवाचा न्याय आहे का?

ਤੇਰੇ ਮਨ ਕਾ ਭਰਮੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तुझ्या मनातील गोंधळ अजून दूर झालेला नाही. ॥१॥रहाउ॥

ਪਕਰਿ ਜੀਉ ਆਨਿਆ ਦੇਹ ਬਿਨਾਸੀ ਮਾਟੀ ਕਉ ਬਿਸਮਿਲਿ ਕੀਆ ॥
सजीवाने कोंबडी पकडून आणली, तिचे शरीर नष्ट केले आणि तिची माती नष्ट केली.

ਜੋਤਿ ਸਰੂਪ ਅਨਾਹਤ ਲਾਗੀ ਕਹੁ ਹਲਾਲੁ ਕਿਆ ਕੀਆ ॥੨॥
आत्म्याचा प्रकाश फक्त देवातच विलीन होतो, मग हलालचा काय उपयोग? ॥१॥

ਕਿਆ ਉਜੂ ਪਾਕੁ ਕੀਆ ਮੁਹੁ ਧੋਇਆ ਕਿਆ ਮਸੀਤਿ ਸਿਰੁ ਲਾਇਆ ॥
मी उजू (पूजा) केली, चेहरा आणि हात धुतले आणि स्वतःला शुद्ध केले आणि मशिदीत डोके टेकवले

ਜਉ ਦਿਲ ਮਹਿ ਕਪਟੁ ਨਿਵਾਜ ਗੁਜਾਰਹੁ ਕਿਆ ਹਜ ਕਾਬੈ ਜਾਇਆ ॥੩॥
जेव्हा हृदयात कपट असेल, तेव्हा नमाज अदा करून किंवा हजसाठी काबा येथे जाऊन काही फायदा नाही, तेव्हा या सगळ्याचा काय उपयोग? ॥ ३॥

ਤੂੰ ਨਾਪਾਕੁ ਪਾਕੁ ਨਹੀ ਸੂਝਿਆ ਤਿਸ ਕਾ ਮਰਮੁ ਨ ਜਾਨਿਆ ॥
तू मनाने अशुद्ध आहेस, तुला पवित्र देव समजलेला नाही, किंवा तुला त्याचे रहस्य कळलेले नाही.

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਭਿਸਤਿ ਤੇ ਚੂਕਾ ਦੋਜਕ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੪॥੪॥
कबीर जी म्हणतात की अशा प्रकारे तुला स्वर्गापासून वंचित ठेवण्यात आले आहे आणि तुझे मन नरकात जाण्यास तयार झाले आहे. ॥४॥४॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ॥
सकाळ ॥

ਸੁੰਨ ਸੰਧਿਆ ਤੇਰੀ ਦੇਵ ਦੇਵਾਕਰ ਅਧਪਤਿ ਆਦਿ ਸਮਾਈ ॥
हे विश्वाच्या स्वामी! हे सर्वोच्च देवा, हे प्रथम मानवा, हा करार ऐक, शून्यात तल्लीन होणे म्हणजे तुझी सकाळ, दुपार आणि संध्याकाळची प्रार्थना

ਸਿਧ ਸਮਾਧਿ ਅੰਤੁ ਨਹੀ ਪਾਇਆ ਲਾਗਿ ਰਹੇ ਸਰਨਾਈ ॥੧॥
समाधी प्राप्त केल्यानंतरही सिद्धांना तुमचे रहस्य कळले नाही आणि ते तुमच्या शरणातच लीन राहतात. ॥१॥

ਲੇਹੁ ਆਰਤੀ ਹੋ ਪੁਰਖ ਨਿਰੰਜਨ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਜਹੁ ਭਾਈ ॥
हे भावा! भ्रमाच्या पलीकडे असलेल्या देवाची आरती कर, त्या सद्गुरुची पूजा कर

ਠਾਢਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨਿਗਮ ਬੀਚਾਰੈ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖਿਆ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ब्रह्मदेवाने वेदांचे चिंतन केले पण अदृश्य देवाचे रहस्य त्यांना समजले नाही. ॥१॥रहाउ॥

ਤਤੁ ਤੇਲੁ ਨਾਮੁ ਕੀਆ ਬਾਤੀ ਦੀਪਕੁ ਦੇਹ ਉਜ੍ਯ਼ਾਰਾ ॥
जेव्हा ज्ञानाचे तेल ओतून परमेश्वराच्या नावाच्या वातीने दिवा लावला जातो तेव्हा शरीर प्रकाशित होते

ਜੋਤਿ ਲਾਇ ਜਗਦੀਸ ਜਗਾਇਆ ਬੂਝੈ ਬੂਝਨਹਾਰਾ ॥੨॥
यातून देवाच्या नावाचा प्रकाश पडतो, जो फक्त ज्ञानी लोकच समजू शकतात. ॥२॥

ਪੰਚੇ ਸਬਦ ਅਨਾਹਦ ਬਾਜੇ ਸੰਗੇ ਸਾਰਿੰਗਪਾਨੀ ॥
पाच शब्द आणि अनाहत ध्वनी परमेश्वराच्या दर्शनाशी प्रतिध्वनीत होतात

ਕਬੀਰ ਦਾਸ ਤੇਰੀ ਆਰਤੀ ਕੀਨੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਿਰਬਾਨੀ ॥੩॥੫॥
कबीर दास म्हणतात की हे निराकार, ही तुझी आरती आहे. ॥३॥५॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ ਕੀ
भगत नामदेव जी यांचे सकाळचे भाषण भगत नामदेव जी यांचे सकाळचे भाषण

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਮਨ ਕੀ ਬਿਰਥਾ ਮਨੁ ਹੀ ਜਾਨੈ ਕੈ ਬੂਝਲ ਆਗੈ ਕਹੀਐ ॥
मनाचे दुःख फक्त मनालाच कळते किंवा ते समजणाऱ्या देवाला सांगता येते.

ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਰਾਮੁ ਰਵਾਂਈ ਮੈ ਡਰੁ ਕੈਸੇ ਚਹੀਐ ॥੧॥
मी सर्वज्ञ भगवानाच्या भक्तीत मग्न आहे, मग मी कसे घाबरू शकतो? ॥१॥

ਬੇਧੀਅਲੇ ਗੋਪਾਲ ਗੋੁਸਾਈ ॥
देवाने मला छेदले आहे.

ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਰਵਿਆ ਸਰਬੇ ਠਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
माझा प्रभु सर्वत्र उपस्थित आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਮਾਨੈ ਹਾਟੁ ਮਾਨੈ ਪਾਟੁ ਮਾਨੈ ਹੈ ਪਾਸਾਰੀ ॥
हे मन दुकान आणि शहर आहे आणि मनाचा विस्तार आहे

ਮਾਨੈ ਬਾਸੈ ਨਾਨਾ ਭੇਦੀ ਭਰਮਤੁ ਹੈ ਸੰਸਾਰੀ ॥੨॥
मन अनेक रंगांमध्ये राहते आणि मन स्वतः जगात भटकत राहते. ॥२॥

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਏਹੁ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਦੁਬਿਧਾ ਸਹਜਿ ਸਮਾਣੀ ॥
जेव्हा मन गुरुंच्या शिकवणीत मग्न होते, तेव्हा समस्या नैसर्गिकरित्या सुटतात

ਸਭੋ ਹੁਕਮੁ ਹੁਕਮੁ ਹੈ ਆਪੇ ਨਿਰਭਉ ਸਮਤੁ ਬੀਚਾਰੀ ॥੩॥
देवाचे आदेश सर्वत्र पसरलेले आहेत; तो निर्भय देवाला फक्त एकच रूप मानतो. ॥३॥

ਜੋ ਜਨ ਜਾਨਿ ਭਜਹਿ ਪੁਰਖੋਤਮੁ ਤਾ ਚੀ ਅਬਿਗਤੁ ਬਾਣੀ ॥
जे पुरुषोत्तम परम देवाची उपासना करतात, त्यांचे शब्द अढळ असतात

ਨਾਮਾ ਕਹੈ ਜਗਜੀਵਨੁ ਪਾਇਆ ਹਿਰਦੈ ਅਲਖ ਬਿਡਾਣੀ ॥੪॥੧॥
नामदेव म्हणतात की त्यांना त्यांच्या हृदयात रहस्यमय देव, जगाचे जीवन, सापडले आहे. ॥४॥१॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ॥
सकाळ ॥

ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਜੁਗੋ ਜੁਗੁ ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਨਿਆ ॥
सृष्टीच्या निर्मितीपूर्वी, अनंतकाळापासून, सतयुग, त्रैत, द्वापर, कलियुग, युग, युग, देव उपस्थित आहे

ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਰਾਮੁ ਰਹਿਆ ਰਵਿ ਐਸਾ ਰੂਪੁ ਬਖਾਨਿਆ ॥੧॥
त्याच्या स्वरूपाचे वर्णन असे केले आहे की केवळ देवच सर्वांमध्ये सतत उपस्थित आहे. ॥१॥

ਗੋਬਿਦੁ ਗਾਜੈ ਸਬਦੁ ਬਾਜੈ ॥ ਆਨਦ ਰੂਪੀ ਮੇਰੋ ਰਾਮਈਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तो शब्दांच्या आवाजातून प्रकट होत आहे. माझा प्रभु आनंदाचे रूप आहे. ॥१॥रहाउ॥

ਬਾਵਨ ਬੀਖੂ ਬਾਨੈ ਬੀਖੇ ਬਾਸੁ ਤੇ ਸੁਖ ਲਾਗਿਲਾ ॥
ज्याप्रमाणे चंदनाचे झाड जंगलात आढळते आणि प्रत्येकजण त्याचा सुगंध घेतो.

ਸਰਬੇ ਆਦਿ ਪਰਮਲਾਦਿ ਕਾਸਟ ਚੰਦਨੁ ਭੈਇਲਾ ॥੨॥
त्याचप्रमाणे, देव सर्व प्राण्यांचे मूळ आहे आणि सर्व गुणांच्या सुगंधाचे स्रोत आहे, ज्यामुळे काठ्यांच्या रूपातील जीव चंदनात बदलतात. ॥ २॥

ਤੁਮ੍ ਚੇ ਪਾਰਸੁ ਹਮ ਚੇ ਲੋਹਾ ਸੰਗੇ ਕੰਚਨੁ ਭੈਇਲਾ ॥
हे प्रभू! तू पारस (तत्वज्ञानाचा दगड) आहेस आणि मी लोखंड आहे, पण तुझ्या सहवासात मी सोने झालो आहे

ਤੂ ਦਇਆਲੁ ਰਤਨੁ ਲਾਲੁ ਨਾਮਾ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇਲਾ ॥੩॥੨॥
तू दयाळू रतनु लालू आहेस, सत्याचे नाव सामावलेले आहे. दोन दयाळूपणाचा सागर एक अमूल्य रत्न आहे. नामदेव नेहमीच सत्य स्वरूपाच्या भक्तीत मग्न असतो. ॥३॥२॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ॥
सकाळ ॥

ਅਕੁਲ ਪੁਰਖ ਇਕੁ ਚਲਿਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥
कुप्रसिद्ध सर्वोच्च शक्ती देवाने एक जिज्ञासू आणि.

ਘਟਿ ਘਟਿ ਅੰਤਰਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਲੁਕਾਇਆ ॥੧॥
ते ब्रह्मदेव प्रत्येक शरीरात एका छुप्या स्वरूपात व्यापून राहिले. ॥१॥

ਜੀਅ ਕੀ ਜੋਤਿ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਈ ॥
सजीवांमध्ये व्यापून राहिलेला परम प्रकाश कोणालाच माहित नाही.

ਤੈ ਮੈ ਕੀਆ ਸੁ ਮਾਲੂਮੁ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
पण आपण काय करतो ते त्याला माहीत आहे, चांगले आणि वाईट. ॥१॥रहाउ॥

ਜਿਉ ਪ੍ਰਗਾਸਿਆ ਮਾਟੀ ਕੁੰਭੇਉ ॥
ज्याप्रमाणे भांडे मातीपासून बनवले जाते

ਆਪ ਹੀ ਕਰਤਾ ਬੀਠੁਲੁ ਦੇਉ ॥੨॥
त्याचप्रमाणे, देव सर्वांचा निर्माता आहे. ॥२॥

ਜੀਅ ਕਾ ਬੰਧਨੁ ਕਰਮੁ ਬਿਆਪੈ ॥
सजीवांची कर्मे त्यांचे बंधन बनतात.

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕੀਆ ਸੁ ਆਪੈ ਆਪੈ ॥੩॥
जीव असहाय्य आहे, त्याच्या नियंत्रणात काहीही नाही, खरं तर तो स्वतः देव आहे जो सर्वांना चांगले आणि वाईट सर्वकाही करायला लावतो. ॥ ३॥

ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਮਦੇਉ ਇਹੁ ਜੀਉ ਚਿਤਵੈ ਸੁ ਲਹੈ ॥
नामदेव प्रार्थना करतात की आत्म्याला त्याच्या इच्छेनुसार फळ मिळावे

ਅਮਰੁ ਹੋਇ ਸਦ ਆਕੁਲ ਰਹੈ ॥੪॥੩॥
जर कोणी देवाच्या भक्तीत मग्न राहिला तर तो जन्म-मृत्यूच्या चक्रातून मुक्त होतो ॥४॥३॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ ਕੀ
सकाळ भगत बेनी जीची सकाळ भगत बेनी जीची

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਤਨਿ ਚੰਦਨੁ ਮਸਤਕਿ ਪਾਤੀ ॥
अंगावर चंदन आणि कपाळावर तुळशीची पाने लावली

ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਕਰ ਤਲ ਕਾਤੀ ॥
पण माझ्या हृदयात असे वाटते की मी माझ्या हातात चाकू धरला आहे. ॥

ਠਗ ਦਿਸਟਿ ਬਗਾ ਲਿਵ ਲਾਗਾ ॥
गुंडाचे दर्शन फसवण्यासाठी असते आणि तो बगळ्यासारखा समाधिस्थ असतो

ਦੇਖਿ ਬੈਸਨੋ ਪ੍ਰਾਨ ਮੁਖ ਭਾਗਾ ॥੧॥
त्याला पाहून तोंडातून जीव पळून गेला. ॥१॥

ਕਲਿ ਭਗਵਤ ਬੰਦ ਚਿਰਾਂਮੰ ॥
हा भक्त बराच वेळ प्रार्थना करत राहतो

ਕ੍ਰੂਰ ਦਿਸਟਿ ਰਤਾ ਨਿਸਿ ਬਾਦੰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
पण त्याचे डोळे वाईट आहेत आणि तो दररोज भांडणात गुंतलेला राहतो. ॥१॥रहाउ॥

ਨਿਤਪ੍ਰਤਿ ਇਸਨਾਨੁ ਸਰੀਰੰ ॥
तो रोज शरीराला आंघोळ घालतो.

ਦੁਇ ਧੋਤੀ ਕਰਮ ਮੁਖਿ ਖੀਰੰ ॥
तो दोन धोतर घालतो आणि दूध पितो.

ਰਿਦੈ ਛੁਰੀ ਸੰਧਿਆਨੀ ॥
त्याच्या हृदयात एक चाकू आहे आणि.

ਪਰ ਦਰਬੁ ਹਿਰਨ ਕੀ ਬਾਨੀ ॥੨॥
त्याला दुसऱ्यांची संपत्ती हिसकावून घेण्याची जुनी सवय आहे ॥२॥

ਸਿਲ ਪੂਜਸਿ ਚਕ੍ਰ ਗਣੇਸੰ ॥
तो मूर्तीची पूजा करतो आणि गणेशाचे प्रतीक वापरतो

ਨਿਸਿ ਜਾਗਸਿ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਵੇਸੰ ॥
तो रात्री जागून भक्ती करतो

ਪਗ ਨਾਚਸਿ ਚਿਤੁ ਅਕਰਮੰ ॥
तो पायांनी डोलतो पण त्याचे मन वाईट कर्मांमध्ये गुंतलेले राहते

ਏ ਲੰਪਟ ਨਾਚ ਅਧਰਮੰ ॥੩॥
हे लोभी माणसा! हे किती वाईट कृत्य आहे. ॥३॥

ਮ੍ਰਿਗ ਆਸਣੁ ਤੁਲਸੀ ਮਾਲਾ ॥
मी हरणांच्या गोठ्यावर बसलो आणि तुळशीची माळ घेतली

ਕਰ ਊਜਲ ਤਿਲਕੁ ਕਪਾਲਾ ॥
माझ्या तेजस्वी हातांनी मी टिळक लावला

ਰਿਦੈ ਕੂੜੁ ਕੰਠਿ ਰੁਦ੍ਰਾਖੰ ॥
त्याचे हृदय खोट्याने भरलेले आहे आणि त्याने गळ्यात रुद्राक्ष घातला आहे

ਰੇ ਲੰਪਟ ਕ੍ਰਿਸਨੁ ਅਭਾਖੰ ॥੪॥
अरे मूर्ख! तू खोटेपणाने कृष्ण कृष्ण जप करण्याचे नाटक करत आहेस ॥४॥

ਜਿਨਿ ਆਤਮ ਤਤੁ ਨ ਚੀਨ੍ਹ੍ਹਿਆ ॥
ज्याने आत्मतत्व ओळखले नाही

ਸਭ ਫੋਕਟ ਧਰਮ ਅਬੀਨਿਆ ॥
त्याची सर्व धार्मिक कृत्ये व्यर्थ आहेत

ਕਹੁ ਬੇਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਿਆਵੈ ॥
बेनीजी म्हणतात की जो गुरुमुख बनतो आणि भगवंताचे ध्यान करतो

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਟ ਨ ਪਾਵੈ ॥੫॥੧॥
तो सत्य प्राप्त करतो, अन्यथा गुरुशिवाय कोणीही योग्य मार्ग प्राप्त केला नसता. ॥५॥१॥

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ती अनंत शक्ती, परमपिता एकच आहे; त्याचे नाव सत्य आहे; तो या विश्वाचा निर्माता आहे, तो सर्वशक्तिमान आहे. तो भयमुक्त आहे; त्याचे कोणाशीही वैर नाही; खरं तर, सर्व प्राण्यांबद्दल त्याची समान दृष्टी आहे. तो कालातीत आहे, भूत, वर्तमान आणि भविष्यापासून मुक्त आहे. तो जन्म आणि मृत्युच्या चक्रातून मुक्त आहे; तो स्वयंप्रकाशित आहे आणि गुरुच्या कृपेने प्राप्त होतो

ਰਾਗੁ ਜੈਜਾਵੰਤੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥
रागु जयजवंती महाला ९ ॥

ਰਾਮੁ ਸਿਮਰਿ ਰਾਮੁ ਸਿਮਰਿ ਇਹੈ ਤੇਰੈ ਕਾਜਿ ਹੈ ॥
हे मानवा! देवाचे भजन कर आणि रामाचे भजन कर. हे तुझे योग्य कर्तव्य आहे

ਮਾਇਆ ਕੋ ਸੰਗੁ ਤਿਆਗੁ ਪ੍ਰਭ ਜੂ ਕੀ ਸਰਨਿ ਲਾਗੁ ॥
माय्या ने संगु तियागु दिले आणि प्रभा जू ला सरणी लावली माया सोडून प्रभूच्या शरणात या.

ਜਗਤ ਸੁਖ ਮਾਨੁ ਮਿਥਿਆ ਝੂਠੋ ਸਭ ਸਾਜੁ ਹੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
सांसारिक सुख आणि सन्मान खोटे आहेत आणि इतर सर्व गोष्टी खोट्या आहेत. ॥१॥रहाउ॥

ਸੁਪਨੇ ਜਿਉ ਧਨੁ ਪਛਾਨੁ ਕਾਹੇ ਪਰਿ ਕਰਤ ਮਾਨੁ ॥
हे धन स्वप्नासारखे आहे हे ओळखा, मग तुम्हाला कशाचा अभिमान आहे?

ਬਾਰੂ ਕੀ ਭੀਤਿ ਜੈਸੇ ਬਸੁਧਾ ਕੋ ਰਾਜੁ ਹੈ ॥੧॥
जगाचे राज्य वाळूच्या भिंतीसारखे नाशवंत आहे. ॥१॥

ਨਾਨਕੁ ਜਨੁ ਕਹਤੁ ਬਾਤ ਬਿਨਸਿ ਜੈਹੈ ਤੇਰੋ ਗਾਤੁ ॥
गुरु नानकही तेच म्हणतात की तुमचे शरीर नष्ट होईल

ਛਿਨੁ ਛਿਨੁ ਕਰਿ ਗਇਓ ਕਾਲੁ ਤੈਸੇ ਜਾਤੁ ਆਜੁ ਹੈ ॥੨॥੧॥
जसा क्षणाक्षणाला काळ निघून गेला, तसेच वर्तमानही निघून जात आहे, भगवान रामाचे गुणगान करा ॥२॥१॥

ਜੈਜਾਵੰਤੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥
जयजवंती महाला ९॥

ਰਾਮੁ ਭਜੁ ਰਾਮੁ ਭਜੁ ਜਨਮੁ ਸਿਰਾਤੁ ਹੈ ॥
परमेश्वराची पूजा करा, मी तुम्हाला पुन्हा एकदा हरींची पूजा करण्याचा आग्रह करतो, कारण तुमचे आयुष्य पुढे जात आहे.

ਕਹਉ ਕਹਾ ਬਾਰ ਬਾਰ ਸਮਝਤ ਨਹ ਕਿਉ ਗਵਾਰ ॥
मी हे पुन्हा पुन्हा सांगत आहे, अरे मूर्खा, तू का समजत नाहीस?

ਬਿਨਸਤ ਨਹ ਲਗੈ ਬਾਰ ਓਰੇ ਸਮ ਗਾਤੁ ਹੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हे शरीर नष्ट होण्यास जास्त वेळ लागत नाही. गारांसारखे ते लवकर वितळते. ॥१॥रहाउ॥

ਸਗਲ ਭਰਮ ਡਾਰਿ ਦੇਹਿ ਗੋਬਿੰਦ ਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਹਿ ॥
सर्व भ्रम सोडून देवाचे नाव घ्या. सर्व भ्रम सोडून देवाचे नाव घ्या

ਅੰਤਿ ਬਾਰ ਸੰਗਿ ਤੇਰੈ ਇਹੈ ਏਕੁ ਜਾਤੁ ਹੈ ॥੧॥
कारण ती तुमच्यासोबत जाणारी शेवटची वेळ आहे. ॥१॥

ਬਿਖਿਆ ਬਿਖੁ ਜਿਉ ਬਿਸਾਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕੌ ਜਸੁ ਹੀਏ ਧਾਰਿ ॥
सर्व सांसारिक इच्छा विसरून, परमेश्वराचा महिमा तुमच्या मनात ठेवा.

ਨਾਨਕ ਜਨ ਕਹਿ ਪੁਕਾਰਿ ਅਉਸਰੁ ਬਿਹਾਤੁ ਹੈ ॥੨॥੨॥
नानक हाक मारत आहेत की जीवनाची ही सुवर्णसंधी निघून जात आहे. ॥२॥२॥

ਜੈਜਾਵੰਤੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥
जयजवंती महाला ९॥

ਰੇ ਮਨ ਕਉਨ ਗਤਿ ਹੋਇ ਹੈ ਤੇਰੀ ॥
म्हातारपणी मृत्यु जवळ येत आहे, हे मन, तुला काय झाले आहे?

ਇਹ ਜਗ ਮਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸੋ ਤਉ ਨਹੀ ਸੁਨਿਓ ਕਾਨਿ ॥
या जगात तुम्हाला मोक्ष कसा मिळेल? तुम्ही रामनामाचा जप ऐकला नाही, किंवा तुम्ही त्याकडे लक्ष दिले नाही

ਬਿਖਿਅਨ ਸਿਉ ਅਤਿ ਲੁਭਾਨਿ ਮਤਿ ਨਾਹਿਨ ਫੇਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मी आयुष्यभर इंद्रियसुखांमध्ये गुंतलो राहिलो आणि माझे मन त्यांच्यापासून अजिबात वळवले नाही. ॥१॥रहाउ॥

ਮਾਨਸ ਕੋ ਜਨਮੁ ਲੀਨੁ ਸਿਮਰਨੁ ਨਹ ਨਿਮਖ ਕੀਨੁ ॥
मी मानव म्हणून जन्माला आलो पण क्षणभरही देवाची आठवण आली नाही

ਦਾਰਾ ਸੁਖ ਭਇਓ ਦੀਨੁ ਪਗਹੁ ਪਰੀ ਬੇਰੀ ॥੧॥
आपल्या मुलाच्या आणि पत्नीच्या सुखासाठी तो गुलाम बनला आणि त्याचे पाय बेड्या घालून ठेवले गेले. ॥१॥

ਨਾਨਕ ਜਨ ਕਹਿ ਪੁਕਾਰਿ ਸੁਪਨੈ ਜਿਉ ਜਗ ਪਸਾਰੁ ॥
नानक मोठ्याने म्हणतात की जगाचा विस्तार स्वप्नासारखा आहे.

ਸਿਮਰਤ ਨਹ ਕਿਉ ਮੁਰਾਰਿ ਮਾਇਆ ਜਾ ਕੀ ਚੇਰੀ ॥੨॥੩॥
ज्या देवाची मायाही तुझी दास आहे, तो देव तुला का आठवला नाही? ॥२॥३॥

ਜੈਜਾਵੰਤੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥
जयजवंती महाला ९ ॥

ਬੀਤ ਜੈਹੈ ਬੀਤ ਜੈਹੈ ਜਨਮੁ ਅਕਾਜੁ ਰੇ ॥
अरे जीवा! हे जीवन व्यर्थ जात आहे

ਨਿਸਿ ਦਿਨੁ ਸੁਨਿ ਕੈ ਪੁਰਾਨ ਸਮਝਤ ਨਹ ਰੇ ਅਜਾਨ ॥
हे मूर्खा! रात्रंदिवस पुराणांच्या कथा ऐकूनही तुला समजत नाही.

ਕਾਲੁ ਤਉ ਪਹੂਚਿਓ ਆਨਿ ਕਹਾ ਜੈਹੈ ਭਾਜਿ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
मृत्यु तुमच्या समोर आला आहे, मग तुम्ही त्यापासून कुठे पळून जाणार? ॥१॥रहाउ॥

ਅਸਥਿਰੁ ਜੋ ਮਾਨਿਓ ਦੇਹ ਸੋ ਤਉ ਤੇਰਉ ਹੋਇ ਹੈ ਖੇਹ ॥
ज्या शरीराला तुम्ही स्थिर मानता ते मातीत बदलेल.

ਕਿਉ ਨ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਹਿ ਮੂਰਖ ਨਿਲਾਜ ਰੇ ॥੧॥
अरे निर्लज्ज मूर्खा, तू देवाचे नाव का घेत नाहीस? अरे निर्लज्ज मूर्खा, तू देवाचे नाव का घेत नाहीस? ॥१॥

ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਹੀਏ ਆਨਿ ਛਾਡਿ ਦੇ ਤੈ ਮਨ ਕੋ ਮਾਨੁ ॥
भगवान रामाची भक्ती तुमच्या हृदयात राहू द्या आणि तुमच्या मनातील अभिमान सोडून द्या.

ਨਾਨਕ ਜਨ ਇਹ ਬਖਾਨਿ ਜਗ ਮਹਿ ਬਿਰਾਜੁ ਰੇ ॥੨॥੪॥
नानक म्हणतात की भक्ती केल्याने या जगात चांगले जीवन जगता येते. ॥२॥४॥

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
एकच आहे, त्याचे नाव सत्य आहे, तो जगाचा निर्माता आहे, तो सर्वशक्तिमान आहे, तो भयमुक्त आहे, तो शत्रुत्वाच्या पलीकडे आहे, तो कालातीत ब्रह्ममूर्ती आहे, तो अमर आहे, तो जन्म-मृत्यूच्या चक्रातून मुक्त आहे, तो स्वयं-प्रकट आहे, तो गुरुच्या कृपेने प्राप्त होतो.

ਸਲੋਕ ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥
सलोक सहसंस्कृती महाला १ ॥

ਪੜ੍ਹਿ ਪੁਸ੍ਤਕ ਸੰਧਿਆ ਬਾਦੰ ॥
पंडित धार्मिक शास्त्रांचे पठण करतात आणि संध्याकाळची प्रार्थना आणि आरती करतात

ਸਿਲ ਪੂਜਸਿ ਬਗੁਲ ਸਮਾਧੰ ॥
ते दगडाच्या मूर्तीची देव म्हणून पूजा करतात आणि बगळ्यांसारखे ध्यान करतात.

ਮੁਖਿ ਝੂਠੁ ਬਿਭੂਖਨ ਸਾਰੰ ॥
तोंडाने खोटे बोलून ते लोखंडाला सोन्याचे दागिनेही म्हणतात.

ਤ੍ਰੈਪਾਲ ਤਿਹਾਲ ਬਿਚਾਰੰ ॥
तो दिवसातून तीन वेळा गायत्री मंत्राचा जप करतो.

ਗਲਿ ਮਾਲਾ ਤਿਲਕ ਲਿਲਾਟੰ ॥
तो गळ्यात माळ घालतो आणि कपाळावर टिळक घालतो.

ਦੁਇ ਧੋਤੀ ਬਸਤ੍ਰ ਕਪਾਟੰ ॥
तो दुहेरी धोती आणि कपडे घालतो.

ਜੋ ਜਾਨਸਿ ਬ੍ਰਹਮੰ ਕਰਮੰ ॥
पण जो माणूस देवाची भक्ती सर्वोत्तम कर्म मानतो.

ਸਭ ਫੋਕਟ ਨਿਸਚੈ ਕਰਮੰ ॥
त्यांच्यासाठी इतर सर्व कर्म व्यर्थ आहेत हे निश्चितपणे जाणून घ्या.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਨਿਸਚੌ ਧ੍ਯਾਵੈ ॥
गुरु नानक म्हणतात की निश्चितपणे देवाचे ध्यान करणे योग्य आहे.

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਟ ਨ ਪਾਵੈ ॥੧॥
पण खऱ्या गुरूशिवाय हा मार्ग मिळू शकत नाही ॥१॥

ਨਿਹਫਲੰ ਤਸ੍ਯ ਜਨਮਸ੍ਯ ਜਾਵਦ ਬ੍ਰਹਮ ਨ ਬਿੰਦਤੇ ॥
जोपर्यंत माणूस परमात्म्यावर विश्वास ठेवत नाही आणि त्याची पूजा करत नाही तोपर्यंत त्याचा जन्म निष्फळ असतो.

ਸਾਗਰੰ ਸੰਸਾਰਸ੍ਯ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਤਰਹਿ ਕੇ ॥
गुरुच्या कृपेनेच माणूस हा जगाचा महासागर पार करू शकतो.

ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਹੈ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਬੀਚਾਰਿ ॥
नानकांचा दृष्टिकोन असा आहे की तो सर्वकाही पूर्ण करण्यास पूर्णपणे सक्षम आहे.

ਕਾਰਣੁ ਕਰਤੇ ਵਸਿ ਹੈ ਜਿਨਿ ਕਲ ਰਖੀ ਧਾਰਿ ॥੨॥
संपूर्ण जग सर्व शक्तींनी परिपूर्ण असलेल्या निर्मात्याच्या नियंत्रणाखाली आहे. ॥२॥

ਜੋਗ ਸਬਦੰ ਗਿਆਨ ਸਬਦੰ ਬੇਦ ਸਬਦੰ ਤ ਬ੍ਰਾਹਮਣਹ ॥
योग्यांचा धर्म ज्ञान प्राप्त करणे आहे आणि ब्राह्मणांचा धर्म वेदांचा अभ्यास करणे आहे.

ਖਤ੍ਰੀ ਸਬਦੰ ਸੂਰ ਸਬਦੰ ਸੂਦ੍ਰ ਸਬਦੰ ਪਰਾ ਕ੍ਰਿਤਹ ॥
क्षत्रियांचे कर्तव्य शौर्य दाखवणे आहे आणि शूद्रांचे कर्तव्य लोकांची सेवा करणे आहे.

ਸਰਬ ਸਬਦੰ ਤ ਏਕ ਸਬਦੰ ਜੇ ਕੋ ਜਾਨਸਿ ਭੇਉ ॥
परंतु सर्वोत्तम धर्म म्हणजे फक्त देवाची उपासना करणे.

ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੋ ਦਾਸੁ ਹੈ ਸੋਈ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ ॥੩॥
ज्याला हे रहस्य माहित आहे त्याला गुरु नानक म्हणतात, आम्ही त्याची गुलामगिरी स्वीकारतो आणि प्रत्यक्षात तो देवाचे रूप आहे. ॥३॥

ਏਕ ਕ੍ਰਿਸ੍ਨੰ ਤ ਸਰਬ ਦੇਵਾ ਦੇਵ ਦੇਵਾ ਤ ਆਤਮਹ ॥
विश्वाचा निर्माता, पालनपोषण करणारा आणि संहार करणारा, एकच देव सर्व देवांचा देव आणि देवांचा आत्मा आहे.

ਆਤਮੰ ਸ੍ਰੀ ਬਾਸ੍ਵਦੇਵਸ੍ਯ ਜੇ ਕੋਈ ਜਾਨਸਿ ਭੇਵ ॥
जर कोणाला हे रहस्य माहित असेल.

ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੋ ਦਾਸੁ ਹੈ ਸੋਈ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਵ ॥੪॥
गुरु नानक म्हणतात की आपण त्याचे दास होण्यास तयार आहोत, तो देवाचे रूप आहे. ॥४॥

ਸਲੋਕ ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ ਮਹਲਾ ੫
सलोक सहसंस्कृती महाला ५

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
तो अद्वैत देव 'ओ' स्वरूपात फक्त एकच आहे; त्याचे नाव सत्य आहे. तो विश्वाचा निर्माता आणि सर्वशक्तिमान आहे. तो भयमुक्त आहे; तो शत्रुत्वहीन आहे. तो भूतकाळ, भविष्यकाळ, वर्तमानकाळाच्या पलीकडे आहे, कालातीत ब्रह्मदेवाची मूर्ती स्थिर आहे. तो जन्म आणि मृत्युच्या चक्रातून मुक्त आहे. तो स्वयंप्रकाशित आहे आणि गुरुच्या कृपेने तो प्राप्त होऊ शकतो

ਕਤੰਚ ਮਾਤਾ ਕਤੰਚ ਪਿਤਾ ਕਤੰਚ ਬਨਿਤਾ ਬਿਨੋਦ ਸੁਤਹ ॥
कोण कोणाचे आई आणि वडील? मुलगा आणि पत्नीवरील प्रेम आणि आपुलकी कधीही एकमेकांना आधार देत नाही.

ਕਤੰਚ ਭ੍ਰਾਤ ਮੀਤ ਹਿਤ ਬੰਧਵ ਕਤੰਚ ਮੋਹ ਕੁਟੰਬ੍ਯ੍ਯਤੇ ॥
भाऊ, मित्र, हितचिंतक, नातेवाईक आणि कुटुंब यांच्याशी असलेली ओढ कधीच आपल्यासोबत राहत नाही

ਕਤੰਚ ਚਪਲ ਮੋਹਨੀ ਰੂਪੰ ਪੇਖੰਤੇ ਤਿਆਗੰ ਕਰੋਤਿ ॥
चंचल माया आपल्याला मोहित करत राहते पण क्षणार्धात सोडून जाते

ਰਹੰਤ ਸੰਗ ਭਗਵਾਨ ਸਿਮਰਣ ਨਾਨਕ ਲਬਧ੍ਯ੍ਯੰ ਅਚੁਤ ਤਨਹ ॥੧॥
गुरु नानकांचे म्हणणे आहे की केवळ देवाचे स्मरण आपल्यासोबत राहते, जे केवळ महात्मा आणि भक्तांकडूनच मिळू शकते. ॥१॥

ਧ੍ਰਿਗੰਤ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸਨੇਹੰ ਧ੍ਰਿਗ ਸਨੇਹੰ ਭ੍ਰਾਤ ਬਾਂਧਵਹ ॥
आईवडिलांवरील खोटे प्रेम निंदनीय आहे; भाऊ आणि नातेवाईकांवरील प्रेम देखील निंदनीय आहे

ਧ੍ਰਿਗ ਸ੍ਨੇਹੰ ਬਨਿਤਾ ਬਿਲਾਸ ਸੁਤਹ ॥
पत्नीवरील प्रेम आणि मुलासह आनंद हे देखील निंदनीय आहे

ਧ੍ਰਿਗ ਸ੍ਨੇਹੰ ਗ੍ਰਿਹਾਰਥ ਕਹ ॥
घरच्यांशी असलेले प्रेम हे लाजिरवाणे आहे

ਸਾਧਸੰਗ ਸ੍ਨੇਹ ਸਤ੍ਯਿੰ ਸੁਖਯੰ ਬਸੰਤਿ ਨਾਨਕਹ ॥੨॥
नानक स्पष्ट करतात की संतांसोबत खरा स्नेह निर्माण केल्याने व्यक्तीचे जीवन आनंदी राहते. ॥२॥

ਮਿਥ੍ਯੰਤ ਦੇਹੰ ਖੀਣੰਤ ਬਲਨੰ ॥
हे शरीर नाशवंत आहे आणि त्याची शक्ती हळूहळू कमी होत जाते

ਬਰਧੰਤਿ ਜਰੂਆ ਹਿਤ੍ਯੰਤ ਮਾਇਆ ॥
वय वाढत जाते तसतसे मायेची ओढ वाढत जाते

ਅਤ੍ਯੰਤ ਆਸਾ ਆਥਿਤ੍ਯ ਭਵਨੰ ॥
माणूस या जगात पाहुण्यासारखा आहे, पण त्याच्या अपेक्षा सतत वाढत राहतात

ਗਨੰਤ ਸ੍ਵਾਸਾ ਭੈਯਾਨ ਧਰਮੰ ॥
भयंकर यमराज आयुष्याचे श्वास मोजत राहतात

ਪਤੰਤਿ ਮੋਹ ਕੂਪ ਦੁਰਲਭ੍ਯ ਦੇਹੰ ਤਤ ਆਸ੍ਰਯੰ ਨਾਨਕ ॥
हे दुर्मिळ शरीर आसक्तीच्य विहिरीत पडते. गुरु नानक म्हणतात, तिथेही आपल्याला फक्त देवावर अवलंबून राहावे लागते.

ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ॥੩॥
हे प्रभू! हे जन्मदाते, हे पालनपोषण करणारे, तुझे आशीर्वाद आमच्यावर ठेव ॥३॥

ਕਾਚ ਕੋਟੰ ਰਚੰਤਿ ਤੋਯੰ ਲੇਪਨੰ ਰਕਤ ਚਰਮਣਹ ॥
शरीराचा हा कच्चा किल्ला पाण्याच्या स्वरूपात वीर्यापासून बनलेला आहे ज्यावर रक्त आणि त्वचा लेपित केलेली आहे

ਨਵੰਤ ਦੁਆਰੰ ਭੀਤ ਰਹਿਤੰ ਬਾਇ ਰੂਪੰ ਅਸਥੰਭਨਹ ॥
त्याला नऊ दरवाजे आहेत, डोळे, तोंड, कान इत्यादी, ज्यांना भिंती नाहीत आणि जीवन-वायूचा एक स्तंभ आहे

ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮੰ ਨਹ ਸਿਮਰੰਤਿ ਅਗਿਆਨੀ ਜਾਨੰਤਿ ਅਸਥਿਰੰ ॥
अज्ञानी लोक देवाचे स्मरण करत नाहीत आणि शरीराला शाश्वत मानतात.

ਦੁਰਲਭ ਦੇਹ ਉਧਰੰਤ ਸਾਧ ਸਰਣ ਨਾਨਕ ॥
गुरु नानक म्हणतात की दुर्मिळ शरीर फक्त वाचवता येते

ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ਜਪੰਤਿ ॥੪॥
जेव्हा ते संतांच्या आश्रयाने परम परमेश्वराचे नामस्मरण करतात. ॥४॥

ਸੁਭੰਤ ਤੁਯੰ ਅਚੁਤ ਗੁਣਗ੍ਯ੍ਯੰ ਪੂਰਨੰ ਬਹੁਲੋ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥
हे परम देवा! तू संपूर्ण विश्वात गौरवशाली आहेस, तू स्थिर आहेस, तू गुणांचा सागर आहेस, सर्वव्यापी आहेस आणि दयेचे निवासस्थान आहेस.

ਗੰਭੀਰੰ ਊਚੈ ਸਰਬਗਿ ਅਪਾਰਾ ॥
तू सर्वात गहन, सर्वात ज्ञानी आणि अनंत आहेस

ਭ੍ਰਿਤਿਆ ਪ੍ਰਿਅੰ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ਚਰਣੰ ॥
तू तुझ्या भक्तांचा लाडका आहेस; त्यांना फक्त तुझ्या चरणी आनंद मिळतो.

ਅਨਾਥ ਨਾਥੇ ਨਾਨਕ ਸਰਣੰ ॥੫॥
नानक प्रार्थना करतात: हे अनाथांच्या स्वामी, आम्हीही तुमच्या आश्रयाला आलो आहोत. ॥५॥

ਮ੍ਰਿਗੀ ਪੇਖੰਤ ਬਧਿਕ ਪ੍ਰਹਾਰੇਣ ਲਖ੍ਯ੍ਯ ਆਵਧਹ ॥
हरण दिसल्यावर शिकारी त्याच्या शस्त्राने हल्ला करतो

ਅਹੋ ਜਸ੍ਯ੍ਯ ਰਖੇਣ ਗੋਪਾਲਹ ਨਾਨਕ ਰੋਮ ਨ ਛੇਦ੍ਯ੍ਯਤੇ ॥੬॥
हे नानक! ज्याचे रक्षण देव करतो, त्याच्या केसालाही इजा होऊ शकत नाही. ॥६॥

ਬਹੁ ਜਤਨ ਕਰਤਾ ਬਲਵੰਤ ਕਾਰੀ ਸੇਵੰਤ ਸੂਰਾ ਚਤੁਰ ਦਿਸਹ ॥
जर एखादा माणूस खूप धाडसी आणि बलवान असेल तर चारही दिशांमधील शूर योद्धे देखील त्याचे रक्षण करतात

ਬਿਖਮ ਥਾਨ ਬਸੰਤ ਊਚਹ ਨਹ ਸਿਮਰੰਤ ਮਰਣੰ ਕਦਾਂਚਹ ॥
जरी तो खूप उंच ठिकाणी राहत असला तरी त्याला मृत्यूची भीती नाही

ਹੋਵੰਤਿ ਆਗਿਆ ਭਗਵਾਨ ਪੁਰਖਹ ਨਾਨਕ ਕੀਟੀ ਸਾਸ ਅਕਰਖਤੇ ॥੭॥
गुरु नानक आज्ञा देतात की जेव्हा देव आज्ञा करतो तेव्हा एक लहान मुंगी देखील त्याचा जीव घेऊ शकते. ॥७॥

ਸਬਦੰ ਰਤੰ ਹਿਤੰ ਮਇਆ ਕੀਰਤੰ ਕਲੀ ਕਰਮ ਕ੍ਰਿਤੁਆ ॥
कलियुगात, देवाच्या वचनात तल्लीन राहणे हे सर्वोत्तम कर्म आहे

ਮਿਟੰਤਿ ਤਤ੍ਰਾਗਤ ਭਰਮ ਮੋਹੰ ॥
लोकांवर प्रेम करा आणि दया करा आणि दररोज देवाची स्तुती करा.

ਭਗਵਾਨ ਰਮਣੰ ਸਰਬਤ੍ਰ ਥਾਨ੍ਹ੍ਹਿੰ ॥
यामुळे सर्व भ्रम आणि आसक्ती दूर होतात आणि सर्वत्र फक्त देवच दिसतो.

ਦ੍ਰਿਸਟ ਤੁਯੰ ਅਮੋਘ ਦਰਸਨੰ ਬਸੰਤ ਸਾਧ ਰਸਨਾ ॥
हे परम देवा! तू सर्वांवर दयाळू आहेस; तुझी दृष्टी शुभ आहे आणि तू संतांच्या जिभेवर राहतोस

ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਿਅੰ ਜਾਪੁ ਜਪਨਾ ॥੮॥
गुरु नानक म्हणतात की ते फक्त आपल्या प्रिय हरिनामाचा जप करत राहतात. ॥८॥

ਘਟੰਤ ਰੂਪੰ ਘਟੰਤ ਦੀਪੰ ਘਟੰਤ ਰਵਿ ਸਸੀਅਰ ਨਖ੍ਯ੍ਯਤ੍ਰ ਗਗਨੰ ॥
सुंदर रूप नष्ट होत आहे. बेट, सूर्य, चंद्र, तारे, आकाश देखील संपत आहे.

ਘਟੰਤ ਬਸੁਧਾ ਗਿਰਿ ਤਰ ਸਿਖੰਡੰ ॥
पृथ्वी, पर्वत, झाडे आणि शिखरे देखील नष्ट होतात.

ਘਟੰਤ ਲਲਨਾ ਸੁਤ ਭ੍ਰਾਤ ਹੀਤੰ ॥
प्रिय मुलगा, पत्नी, भाऊ, शुभचिंतक सर्वांचा नाश होतो.

ਘਟੰਤ ਕਨਿਕ ਮਾਨਿਕ ਮਾਇਆ ਸ੍ਵਰੂਪੰ ॥
सोने, चांदी, संपत्ती, ऐश्वर्य, सुंदर रूपेही नाहीशी होतात.

ਨਹ ਘਟੰਤ ਕੇਵਲ ਗੋਪਾਲ ਅਚੁਤ ॥
फक्त देवच अपरिवर्तनीय आहे, जो कधीही संपत नाही.

ਅਸਥਿਰੰ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਜਨ ॥੯॥
हे नानक! संतही कायमचे आहेत. ॥९॥

ਨਹ ਬਿਲੰਬ ਧਰਮੰ ਬਿਲੰਬ ਪਾਪੰ ॥
हे मानवा! धर्म करण्यात विलंब करू नकोस, पाप करू नकोस

ਦ੍ਰਿੜੰਤ ਨਾਮੰ ਤਜੰਤ ਲੋਭੰ ॥
लोभ सोडून द्या आणि हरीच्या नावात मग्न राहा.

ਸਰਣਿ ਸੰਤੰ ਕਿਲਬਿਖ ਨਾਸੰ ਪ੍ਰਾਪਤੰ ਧਰਮ ਲਖ੍ਯਿਣ ॥
संत आणि महापुरुषांच्या आश्रयाने सर्व पापे नष्ट होतात.

ਨਾਨਕ ਜਿਹ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਮਾਧਵਹ ॥੧੦॥
गुरु नानक आज्ञा देतात की जो देवावर प्रसन्न आहे तोच धर्माचे गुण प्राप्त करतो. ॥ १०॥

ਮਿਰਤ ਮੋਹੰ ਅਲਪ ਬੁਧੰ੍ ਰਚੰਤਿ ਬਨਿਤਾ ਬਿਨੋਦ ਸਾਹੰ ॥
मंदबुद्धीचा प्राणी भ्रमात बुडालेला असतो आणि आपल्या पत्नीच्या प्रेमात आणि सुखात मग्न असतो.

ਜੌਬਨ ਬਹਿਕ੍ਰਮ ਕਨਿਕ ਕੁੰਡਲਹ ॥
या तरुणाला सोन्याच्या दागिन्यांची आस आहे.

ਬਚਿਤ੍ਰ ਮੰਦਿਰ ਸੋਭੰਤਿ ਬਸਤ੍ਰਾ ਇਤ੍ਯੰਤ ਮਾਇਆ ਬ੍ਯਾਪਿਤੰ ॥
माया त्याच्यावर इतकी प्रभाव पाडते की तो सुंदर घरे आणि सुंदर कपड्यांमध्ये मग्न राहतो.

ਹੇ ਅਚੁਤ ਸਰਣਿ ਸੰਤ ਨਾਨਕ ਭੋ ਭਗਵਾਨਏ ਨਮਹ ॥੧੧॥
नानक म्हणतात की हे अच्युत, भक्तांना आश्रय देणारा तूच एकमेव आहेस. हे देवा, आम्ही तुला लाखो वेळा वंदन करतो. ॥ ११॥

ਜਨਮੰ ਤ ਮਰਣੰ ਹਰਖੰ ਤ ਸੋਗੰ ਭੋਗੰ ਤ ਰੋਗੰ ॥
जिथे जन्म आहे तिथे मृत्यूही निश्चित आहे. जर सुख असेल तर दुःखही असेल. जर तुम्ही अनेक भौतिक गोष्टींचा आनंद घेत असाल तर आजारही निर्माण होतील.

ਊਚੰ ਤ ਨੀਚੰ ਨਾਨ੍ਹਾ ਸੁ ਮੂਚੰ ॥
जर कोणी उच्च असेल तर तो नीच देखील होतो; जर तो थोडा असेल तर तो खूप जास्त देखील होतो.

Page 1355

ਰਾਜੰ ਤ ਮਾਨੰ ਅਭਿਮਾਨੰ ਤ ਹੀਨੰ ॥
राज्य मिळाल्यावर सन्मानही मिळतो. अभिमानामुळे अनादरही होतो.

ਪ੍ਰਵਿਰਤਿ ਮਾਰਗੰ ਵਰਤੰਤਿ ਬਿਨਾਸਨੰ ॥
खरं तर, या सांसारिक जीवनात सर्वकाही नाशवंत आहे

ਗੋਬਿੰਦ ਭਜਨ ਸਾਧ ਸੰਗੇਣ ਅਸਥਿਰੰ ਨਾਨਕ ਭਗਵੰਤ ਭਜਨਾਸਨੰ ॥੧੨॥
संतांसोबत केवळ देवाची पूजाच कायम आहे, म्हणून नानकांचा आदेश आहे की देवाच्या भक्तीत तल्लीन राहा ॥१२॥

ਕਿਰਪੰਤ ਹਰੀਅੰ ਮਤਿ ਤਤੁ ਗਿਆਨੰ ॥
जेव्हा देव त्याची कृपा करतो तेव्हा माणसाला खरे ज्ञान प्राप्त होते

ਬਿਗਸੀਧ੍ਯਿ ਬੁਧਾ ਕੁਸਲ ਥਾਨੰ ॥
बुद्धिमत्ता विकसित होते आणि आनंद आणि शांती यांची जागा घेतली जाते.

ਬਸ੍ਯਿੰਤ ਰਿਖਿਅੰ ਤਿਆਗਿ ਮਾਨੰ ॥
इंद्रिये नियंत्रणात येतात आणि अभिमानाचा त्याग होतो.

ਸੀਤਲੰਤ ਰਿਦਯੰ ਦ੍ਰਿੜੁ ਸੰਤ ਗਿਆਨੰ ॥
संत आणि महापुरुषांकडून ज्ञान मिळवल्याने हृदय थंड होते आणि.

ਰਹੰਤ ਜਨਮੰ ਹਰਿ ਦਰਸ ਲੀਣਾ ॥
हरीच्या दर्शनात लीन होऊन, जन्म आणि मृत्युच्या चक्रातून मुक्तता मिळते.

ਬਾਜੰਤ ਨਾਨਕ ਸਬਦ ਬੀਣਾਂ ॥੧੩॥
गुरु नानक म्हणतात, शब्दांची वीणा अंतरात्म्यात वाजत राहते. ॥१३॥

ਕਹੰਤ ਬੇਦਾ ਗੁਣੰਤ ਗੁਨੀਆ ਸੁਣੰਤ ਬਾਲਾ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ॥
सद्गुणी पुरुष वेदांचे स्पष्टीकरण करतात जे जिज्ञासू अनेक प्रकारे ऐकतात

ਦ੍ਰਿੜੰਤ ਸੁਬਿਦਿਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥
परंतु ज्याच्यावर देवाचा आशीर्वाद असतो त्यालाच सर्वोत्तम शिक्षण मिळते.

ਨਾਮ ਦਾਨੁ ਜਾਚੰਤ ਨਾਨਕ ਦੈਨਹਾਰ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲਾ ॥੧੪॥
हे नानक! त्यांना नामाची देणगी हवी आहे जी फक्त सर्वोच्च गुरुच देऊ शकतात. ॥१४॥

ਨਹ ਚਿੰਤਾ ਮਾਤ ਪਿਤ ਭ੍ਰਾਤਹ ਨਹ ਚਿੰਤਾ ਕਛੁ ਲੋਕ ਕਹ ॥
तुमच्या आईवडिलांची, भावांची किंवा इतर नातेवाईकांची काळजी करू नका

ਨਹ ਚਿੰਤਾ ਬਨਿਤਾ ਸੁਤ ਮੀਤਹ ਪ੍ਰਵਿਰਤਿ ਮਾਇਆ ਸਨਬੰਧਨਹ ॥
पत्नी, मुलगा आणि मित्रांबद्दल काळजी करण्याची गरज नाही, कारण हे सांसारिक संबंध केवळ मायेमुळे आहेत

ਦਇਆਲ ਏਕ ਭਗਵਾਨ ਪੁਰਖਹ ਨਾਨਕ ਸਰਬ ਜੀਅ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕਹ ॥੧੫॥
नानक म्हणतात की देव इतका दयाळू आहे की तो सर्व प्राण्यांना त्यांची उपजीविका देऊन त्यांचे पोषण करत आहे. ॥१५॥

ਅਨਿਤ੍ ਵਿਤੰ ਅਨਿਤ੍ ਚਿਤੰ ਅਨਿਤ੍ ਆਸਾ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਪ੍ਰਕਾਰੰ ॥
संपत्ती कायमची टिकत नाही. मनाच्या इच्छा क्षणिक असतात आणि अनेक प्रकारच्या इच्छा देखील अल्पायुषी असतात.

ਅਨਿਤ੍ ਹੇਤੰ ਅਹੰ ਬੰਧੰ ਭਰਮ ਮਾਇਆ ਮਲਨੰ ਬਿਕਾਰੰ ॥
अहंकाराच्या बंधनात, मायेच्या मोहात आणि अशुद्ध विकारांमध्ये केलेले प्रेम नाशवंत असते.

ਫਿਰੰਤ ਜੋਨਿ ਅਨੇਕ ਜਠਰਾਗਨਿ ਨਹ ਸਿਮਰੰਤ ਮਲੀਣ ਬੁਧੰ ॥
पोटाच्या आगीत पडल्यानंतर वाईट बुद्धीचा माणूस अनेक रूपांमध्ये फिरतो पण देवाचे स्मरण करत नाही.

ਹੇ ਗੋਬਿੰਦ ਕਰਤ ਮਇਆ ਨਾਨਕ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਣ ਸਾਧ ਸੰਗਮਹ ॥੧੬॥
नानक प्रार्थना करतात, हे गोविंद! संतांच्या सहवासात पतित आणि पापी आत्म्यांचे रक्षण कर. ॥१६॥

ਗਿਰੰਤ ਗਿਰਿ ਪਤਿਤ ਪਾਤਾਲੰ ਜਲੰਤ ਦੇਦੀਪ੍ ਬੈਸ੍ਵਾਂਤਰਹ ॥
जरी एखादा माणूस डोंगरावरून पडून पाताळात गेला तरी तो धगधगत्या अग्नीत जळत राहतो

ਬਹੰਤਿ ਅਗਾਹ ਤੋਯੰ ਤਰੰਗੰ ਦੁਖੰਤ ਗ੍ਰਹ ਚਿੰਤਾ ਜਨਮੰ ਤ ਮਰਣਹ ॥
पाण्याच्या लाटांमध्ये तरंगताना तो कितीही दुःखी असला तरी, घराची चिंता ही सर्वात वेदनादायक असते; ती जन्म आणि मृत्यूचे कारण असते.

ਅਨਿਕ ਸਾਧਨੰ ਨ ਸਿਧ੍ਯ੍ਤੇ ਨਾਨਕ ਅਸਥੰਭੰ ਅਸਥੰਭੰ ਅਸਥੰਭੰ ਸਬਦ ਸਾਧ ਸ੍ਵਜਨਹ ॥੧੭॥
अनेक साधनांचा वापर केला तरी घरातील संकटे दूर होत नाहीत. म्हणूनच, नानकांचा जनतेला

संदेश असा आहे की संत आणि महापुरुषांचे वचन, परमेश्वराचे नाव, हेच एकमेव आश्रयस्थान आहे.॥१७॥

ਘੋਰ ਦੁਖੵੰ ਅਨਿਕ ਹਤੵੰ ਜਨਮ ਦਾਰਿਦ੍ਰੰ ਮਹਾ ਬਿਖੵਾਦੰ ॥
जरी एखादी व्यक्ती खूप दुःखाने आणि संकटांनी ग्रस्त असेल, किंवा त्याने अनेक गुन्हे केले असतील, किंवा जन्मापासून जन्मापर्यंत गरिबी, पापे आणि संकटांनी वेढलेली असेल

ਮਿਟੰਤ ਸਗਲ ਸਿਮਰੰਤ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨਾਨਕ ਜੈਸੇ ਪਾਵਕ ਕਾਸਟ ਭਸਮੰ ਕਰੋਤਿ ॥੧੮॥
गुरु नानक आज्ञा देतात की देवाच्या स्तुतीचे स्मरण केल्याने, हे सर्व नष्ट होते, जसे आग लाकडाला जाळून राख करते. ॥१८॥

ਅੰਧਕਾਰ ਸਿਮਰਤ ਪ੍ਰਕਾਸੰ ਗੁਣ ਰਮੰਤ ਅਘ ਖੰਡਨਹ ॥
देवाचे स्मरण केल्याने अंधारही उजळतो, पापांचा नाश होतो आणि माणूस पुण्यवान बनतो

ਰਿਦ ਬਸੰਤਿ ਭੈ ਭੀਤ ਦੂਤਹ ਕਰਮ ਕਰਤ ਮਹਾ ਨਿਰਮਲਹ ॥
जेव्हा देव हृदयात राहतो तेव्हा मृत्यूचे दूतही घाबरतात. चांगले कर्म केल्याने मन शुद्ध होते

ਜਨਮ ਮਰਣ ਰਹੰਤ ਸ੍ਰੋਤਾ ਸੁਖ ਸਮੂਹ ਅਮੋਘ ਦਰਸਨਹ ॥
हरि कीर्तन ऐकल्याने आत्मा जन्म-मृत्यूच्या बंधनातून मुक्त होतो. भगवंताचे अचुक दर्शन घेतल्याने सर्व प्रकारचे सुख प्राप्त होते.

ਸਰਣਿ ਜੋਗੰ ਸੰਤ ਪ੍ਰਿਅ ਨਾਨਕ ਸੋ ਭਗਵਾਨ ਖੇਮੰ ਕਰੋਤਿ ॥੧੯॥
भक्तांचा प्रिय परमेश्वर आश्रय देण्यास सक्षम आहे. गुरु नानक म्हणतात की देव प्रत्येक सुखाचा आणि कल्याणाचा दाता आहे. ॥१९॥

ਪਾਛੰ ਕਰੋਤਿ ਅਗ੍ਰਣੀਵਹ ਨਿਰਾਸੰ ਆਸ ਪੂਰਨਹ ॥
निर्माता मागे पडलेल्या अयशस्वी लोकांना यशाच्या शिखरावर घेऊन जातो आणि निराश लोकांच्या प्रत्येक आशा पूर्ण करतो.

ਨਿਰਧਨ ਭਯੰ ਧਨਵੰਤਹ ਰੋਗੀਅੰ ਰੋਗ ਖੰਡਨਹ ॥
जर तो प्रसन्न असेल तर तो गरिबांना श्रीमंत करतो आणि आजारी लोकांचे असाध्य आजारही बरे करतो

ਭਗਤੵੰ ਭਗਤਿ ਦਾਨੰ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਣ ਕੀਰਤਨਹ ॥
तो त्याच्या भक्तांना भक्ती देतो आणि अशा प्रकारे भक्त रामाच्या नावाचे गुणगान आणि स्तुती करण्यात मग्न राहतात

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੁਰਖ ਦਾਤਾਰਹ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਕਿੰ ਨ ਲਭ੍ਯਤੇ ॥੨੦॥
गुरु नानक म्हणतात की जर सर्वोच्च देव इतका महान दाता असेल तर त्या गुरुची सेवा करून काय साध्य होणार नाही? ॥२०॥

ਅਧਰੰ ਧਰੰ ਧਾਰਣਹ ਨਿਰਧਨੰ ਧਨ ਨਾਮ ਨਰਹਰਹ ॥
नारायणाचे नाव असहाय्यांना आधार देते आणि हरिनाम हे गरिबांसाठी धन आहे

ਅਨਾਥ ਨਾਥ ਗੋਬਿੰਦਹ ਬਲਹੀਣ ਬਲ ਕੇਸਵਹ ॥
गोविंद अनाथांचा स्वामी आहे आणि केशव दुर्बलांचे बल आहे

ਸਰਬ ਭੂਤ ਦਯਾਲ ਅਚੁਤ ਦੀਨ ਬਾਂਧਵ ਦਾਮੋਦਰਹ ॥
तो संपूर्ण जगासाठी सर्वात दयाळू आणि दयाळू आहे आणि तो गरिबांचा मसीहा आहे

ਸਰਬਗ੍ਯ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਭਗਵਾਨਹ ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਕਰੁਣਾ ਮਯਹ ॥
तो परम आत्मा सर्वज्ञ आहे, तो देव त्याच्या भक्तांवर प्रेम करतो आणि करुणेने परिपूर्ण आहे

ਘਟਿ ਘਟਿ ਬਸੰਤ ਬਾਸੁਦੇਵਹ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸੁਰਹ ॥
तो परम ब्रह्मदेव प्रत्येक हृदयात वास करतो

ਜਾਚੰਤਿ ਨਾਨਕ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਪ੍ਰਸਾਦੰ ਨਹ ਬਿਸਰੰਤਿ ਨਹ ਬਿਸਰੰਤਿ ਨਾਰਾਇਣਹ ॥੨੧॥
नानक विचारत आहेत, हे दयाळू नारायण! आम्हाला असे आशीर्वाद दे की आम्ही तुला कधीही विसरू नये ॥२१॥

ਨਹ ਸਮਰਥੰ ਨਹ ਸੇਵਕੰ ਨਹ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਰਮ ਪੁਰਖੋਤਮੰ ॥
हे परम पुरुषोत्तम! माझ्यात काही क्षमता नाही, मी तुझी पूजा केलेली नाही, आणि मी तुला प्रेमही करत नाही.

ਤਵ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਿਮਰਤੇ ਨਾਮੰ ਨਾਨਕ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਰੰ ॥੨੨॥
नानक प्रार्थना करतात, हे देवा! तुझ्या कृपेनेच आम्हाला तुझे नाव आठवते, तूच दयेचे घर आहेस. ॥२२॥

ਭਰਣ ਪੋਖਣ ਕਰੰਤ ਜੀਆ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ਛਾਦਨ ਦੇਵੰਤ ਦਾਨੰ ॥
देव, निर्माणकर्ता, सर्व सजीव प्राण्यांची काळजी घेतो. तो आपल्याला राहण्यासाठी घर, कपडे इत्यादी अनेक सुविधा देतो.

ਸ੍ਰਿਜੰਤ ਰਤਨ ਜਨਮ ਚਤੁਰ ਚੇਤਨਹ ॥
मौल्यवान मानवी जन्म देऊन, त्याने आपल्याला हुशार आणि बुद्धिमान बनवले आहे.

ਵਰਤੰਤਿ ਸੁਖ ਆਨੰਦ ਪ੍ਰਸਾਦਹ ॥
त्याच्या कृपेने आपण आनंदी आणि आनंदी राहतो

ਸਿਮਰੰਤ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ॥
गुरू नानक म्हणतात की जे देवाचे स्मरण करतात.

ਅਨਿਤ੍ਯ ਰਚਨਾ ਨਿਰਮੋਹ ਤੇ ॥੨੩॥
ते नाशवंत सृष्टीच्या आसक्तीपासून मुक्त राहतात. ॥२३॥

ਦਾਨੰ ਪਰਾ ਪੂਰਬੇਣ ਭੁੰਚੰਤੇ ਮਹੀਪਤੇ ॥
महान शासकांना मागील जन्मात केलेल्या पुण्यकर्मांचे फळ मिळते

ਬਿਪਰੀਤ ਬੁਧੰ੍ਯ ਮਾਰਤ ਲੋਕਹ ਨਾਨਕ ਚਿਰੰਕਾਲ ਦੁਖ ਭੋਗਤੇ ॥੨੪॥
हे नानक! नश्वर जगात, विरुद्ध बुद्धीचे लोक दीर्घकाळ दुःख भोगतात. ॥२४॥

ਬ੍ਰਿਥਾ ਅਨੁਗ੍ਰਹੰ ਗੋਬਿੰਦਹ ਜਸ੍ਯ ਸਿਮਰਣ ਰਿਦੰਤਰਹ ॥
ज्यांच्या हृदयात देवाची स्तुती आहे ते त्यांच्या हृदयातील वेदनांनाही त्याची कृपा मानतात

ਆਰੋਗੵੰ ਮਹਾ ਰੋਗੵੰ ਬਿਸਿਮ੍ਰਿਤੇ ਕਰੁਣਾ ਮਯਹ ॥੨੫॥
पण दयाळू देव ज्यांना विसरतो ते निरोगी असूनही खूप आजारी असतात.॥२५॥

ਰਮਣੰ ਕੇਵਲੰ ਕੀਰਤਨੰ ਸੁਧਰਮੰ ਦੇਹ ਧਾਰਣਹ ॥
माणसाचा धर्म फक्त देवाचे गौरव करणे आहे.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਨਾਰਾਇਣ ਨਾਨਕ ਪੀਵਤੰ ਸੰਤ ਨ ਤ੍ਰਿਪ੍ਯਤੇ ॥੨੬॥
हे नानक! संतांनी नारायणाचे अमृतयुक्त नाम कितीही पिणे चालू ठेवले तरी ते कधीही समाधानी होत नाहीत. ॥२६॥

ਸਹਣ ਸੀਲ ਸੰਤੰ ਸਮ ਮਿਤ੍ਰਸ੍ਯ ਦੁਰਜਨਹ ॥
संत सहिष्णु असतात आणि ते मित्र आणि शत्रूंना सारखेच वागवतात

ਨਾਨਕ ਭੋਜਨ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰੇਣ ਨਿੰਦਕ ਆਵਧ ਹੋਇ ਉਪਤਿਸਟਤੇ ॥੨੭॥
हे नानक! जरी कोणी अनेक प्रकारचे अन्न आणले, कोणी त्याची टीका केली, किंवा कोणी त्याला मारायला आले, तरी तो सर्वांना सारखाच पाहतो. ॥२७॥

ਤਿਰਸਕਾਰ ਨਹ ਭਵੰਤਿ ਨਹ ਭਵੰਤਿ ਮਾਨ ਭੰਗਨਹ ॥
त्याचा कधीही तिरस्कार केला जात नाही किंवा त्याचे उल्लंघन केले जात नाही.

ਸੋਭਾ ਹੀਨ ਨਹ ਭਵੰਤਿ ਨਹ ਪੋਹੰਤਿ ਸੰਸਾਰ ਦੁਖਨਹ ॥
ना ते सौंदर्याशिवाय आहेत, ना जगाचे दुःख त्यांच्यावर परिणाम करत आहेत

ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮ ਜਪੰਤਿ ਮਿਲਿ ਸਾਧ ਸੰਗਹ ਨਾਨਕ ਸੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸੁਖ ਬਾਸਨਹ ॥੨੮॥
नानक म्हणतात की जे संतांच्या सहवासात देवाचे नाव जपतात ते सदैव आनंदी राहतात.॥२८॥

ਸੈਨਾ ਸਾਧ ਸਮੂਹ ਸੂਰ ਅਜਿਤੰ ਸੰਨਾਹੰ ਤਨਿ ਨਿੰਮ੍ਰਤਾਹ ॥
संतांचा समूह म्हणजे अजिंक्य योद्ध्यांची सेना आहे ज्यांनी आपल्या शरीरावर नम्रतेचे कवच धारण केले आहे.

ਆਵਧਹ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਰਮਣੰ ਓਟ ਗੁਰ ਸਬਦ ਕਰ ਚਰਮਣਹ ॥
देवाचे गुणगान करणे हे त्याचे शस्त्र आहे आणि गुरुचे शब्द त्याच्या हातात ढाल आहेत

ਆਰੂੜਤੇ ਅਸ੍ਵ ਰਥ ਨਾਗਹ ਬੁਝੰਤੇ ਪ੍ਰਭ ਮਾਰਗਹ ॥
त्यांच्यासाठी, हत्ती, घोडे आणि रथांवर स्वार होणे म्हणजे परमेश्वराच्या मार्गाची ओळख आहे

ਬਿਚਰਤੇ ਨਿਰਭਯੰ ਸਤ੍ਰੁ ਸੈਨਾ ਧਾਯੰਤੇ ਗੋੁਪਾਲ ਕੀਰਤਨਹ ॥
ते निर्भयपणे जगतात आणि देवाची स्तुती करत काम इत्यादी शत्रू सैन्यांवर हल्ला करतात

ਜਿਤਤੇ ਬਿਸ੍ਵ ਸੰਸਾਰਹ ਨਾਨਕ ਵਸੵੰ ਕਰੋਤਿ ਪੰਚ ਤਸਕਰਹ ॥੨੯॥
हे नानक! असा महान योद्धा वासना आणि क्रोधाच्या पाच लुटारूंना वश करून संपूर्ण जग जिंकतो. ॥ २६॥

ਮ੍ਰਿਗ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਗੰਧਰਬ ਨਗਰੰ ਦ੍ਰੁਮ ਛਾਯਾ ਰਚਿ ਦੁਰਮਤਿਹ ॥
दुष्ट बुद्धिमत्तेचा माणूस हरणाच्या लालसेने गंधर्व शहर आणि झाडाच्या सावलीसारखे जीवन निर्माण करतो

ਤਤਹ ਕੁਟੰਬ ਮੋਹ ਮਿਥੵਾ ਸਿਮਰੰਤਿ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਰਾਮ ਨਾਮਹ ॥੩੦॥
त्याचप्रमाणे, कुटुंबाशी असलेली ओढ देखील खोटी आहे, म्हणून नानकांचा सल्ला आहे की रामाचे नाव सतत आठवत राहा. ॥ ३०॥

ਨਚ ਬਿਦਿਆ ਨਿਧਾਨ ਨਿਗਮੰ ਨਚ ਗੁਣਗੵ ਨਾਮ ਕੀਰਤਨਹ ॥
एखाद्या व्यक्तीकडे वैदिक ज्ञानाचा भांडार नाही, तो सद्‌गुणी व्यक्ती नाही किंवा तो नाम संकीर्तनात मग्न नाही.

ਨਚ ਰਾਗ ਰਤਨ ਕੰਠੰ ਨਹ ਚੰਚਲ ਚਤੁਰ ਚਾਤੁਰਹ ॥
त्याचा गळा संगीतासाठी योग्य नाही किंवा तो हुशार किंवा बुद्धिमान मानला जात नाही.

ਭਾਗ ਉਦਿਮ ਲਬਧੵੰ ਮਾਇਆ ਨਾਨਕ ਸਾਧਸੰਗਿ ਖਲ ਪੰਡਿਤਹ ॥੩੧॥
हे नानक! या सर्व साध्यता केवळ सौभाग्यानेच शक्य आहेत आणि संतांच्या सहवासात मूर्ख माणूसही विद्वान बनतो. ॥ ३१॥

ਕੰਠ ਰਮਣੀਯ ਰਾਮ ਰਾਮ ਮਾਲਾ ਹਸਤ ਊਚ ਪ੍ਰੇਮ ਧਾਰਣੀ ॥
ज्याच्या गळ्यात रामनामाची सुंदर माळ आहे, तो प्रेमाने धारण केलेला आहे तो गोमुखीसारखा आहे

ਜੀਹ ਭਣਿ ਜੋ ਉਤਮ ਸਲੋਕ ਉਧਰਣੰ ਨੈਨ ਨੰਦਨੀ ॥੩੨॥
जो व्यक्ती आपल्या जिभेने उत्कृष्ट श्लोकांचे पठण करतो तो डोळ्यांना आनंद देणाऱ्या माया (भ्रमा) पासून मुक्त होतो. ॥३२॥

ਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰ ਹੀਣਸ੍ਯ ਜੋ ਪ੍ਰਾਣੀ ਧ੍ਰਿਗੰਤ ਜਨਮ ਭ੍ਰਸਟਣਹ ॥
जे गुरुमंत्रापासून वंचित आहेत, त्यांचा जन्म निंदनीय आणि भ्रष्ट आहे

ਕੂਕਰਹ ਸੂਕਰਹ ਗਰਧਭਹ ਕਾਕਹ ਸਰਪਨਹ ਤੁਲਿ ਖਲਹ ॥੩੩॥
असे मूर्ख प्रत्यक्षात कुत्रे, डुक्कर, गाढवे, कावळे आणि सापासारखे असतात. ॥३३॥

ਚਰਣਾਰਬਿੰਦ ਭਜਨੰ ਰਿਦਯੰ ਨਾਮ ਧਾਰਣਹ ॥
हे सज्जनांनो! देवाच्या चरणांची पूजा करा आणि तुमच्या हृदयात हरिनाम ठेवा

ਕੀਰਤਨੰ ਸਾਧਸੰਗੇਣ ਨਾਨਕ ਨਹ ਦ੍ਰਿਸਟੰਤਿ ਜਮਦੂਤਨਹ ॥੩੪॥
नानक म्हणतात की जर तुम्ही संतांसोबत देवाचे गुणगान केले तर यमाचे दूत तुमच्याकडे पाहतही नाहीत. ॥३४॥

ਨਚ ਦੁਰਲਭੰ ਧਨੰ ਰੂਪੰ ਨਚ ਦੁਰਲਭੰ ਸ੍ਵਰਗ ਰਾਜਨਹ ॥
ना संपत्ती दुर्मिळ आहे, ना सौंदर्य दुर्मिळ आहे आणि स्वर्गाचे राज्य दुर्मिळ नाही.

ਨਚ ਦੁਰਲਭੰ ਭੋਜਨੰ ਬਿੰਜਨੰ ਨਚ ਦੁਰਲਭੰ ਸ੍ਵਛ ਅੰਬਰਹ ॥
वेगवेगळ्या पदार्थांसह अन्न दुर्मिळ नाही आणि स्वच्छ कपडे दुर्मिळ नाहीत.

ਨਚ ਦੁਰਲਭੰ ਸੁਤ ਮਿਤ੍ਰ ਭ੍ਰਾਤ ਬਾਂਧਵ ਨਚ ਦੁਰਲਭੰ ਬਨਿਤਾ ਬਿਲਾਸਹ ॥
मुलगा, मित्र, भाऊ आणि नातेवाईक हे दुर्मिळ नाहीत आणि पत्नीसह जीवनातील सुखसोयीही दुर्मिळ नाहीत.

ਨਚ ਦੁਰਲਭੰ ਬਿਦਿਆ ਪ੍ਰਬੀਣੰ ਨਚ ਦੁਰਲਭੰ ਚਤੁਰ ਚੰਚਲਹ ॥
ज्ञानात प्रवीण असणे देखील दुर्मिळ नाही. जर एखाद्याला हुशार आणि धूर्त म्हटले जात असेल तर ते देखील दुर्मिळ नाही

ਦੁਰਲਭੰ ਏਕ ਭਗਵਾਨ ਨਾਮਹ ਨਾਨਕ ਲਬਧਿੵੰ ਸਾਧਸੰਗਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਭੰ ॥੩੫॥
गुरु नानक म्हणतात की केवळ परमेश्वराचे नाव जपणे दुर्मिळ आहे आणि संतांच्या सहवासात देवाच्या कृपेनेच हे नाव प्राप्त होऊ शकते. ॥ ३५॥

ਜਤ ਕਤਹ ਤਤਹ ਦ੍ਰਿਸਟੰ ਸ੍ਵਰਗ ਮਰਤ ਪਯਾਲ ਲੋਕਹ ॥
जिथे डोळे जातात तिथे मला स्वर्ग दिसतो, पाताळ, पाताळ, फक्त देवच दिसतो

ਸਰਬਤ੍ਰ ਰਮਣੰ ਗੋਬਿੰਦਹ ਨਾਨਕ ਲੇਪ ਛੇਪ ਨ ਲਿਪੵਤੇ ॥੩੬॥
नानक म्हणतात की देव सर्वव्यापी आहे आणि तो दोष, पाप आणि कर्मांच्या पुण्यांपासून मुक्त आहे. ॥३६॥

ਬਿਖਯਾ ਭਯੰਤਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੰ ਦ੍ਰੁਸਟਾਂ ਸਖਾ ਸ੍ਵਜਨਹ ॥
जर देवाने आशीर्वाद दिला तर विष देखील अमृत बनते; वाईट शत्रू देखील चांगला मित्र बनतो

ਦੁਖੰ ਭਯੰਤਿ ਸੁਖੵੰ ਭੈ ਭੀਤੰ ਤ ਨਿਰਭਯਹ ॥
दुःखाचे रूपांतर आनंदात होते आणि भित्रा माणूसही निर्भय होतो

ਥਾਨ ਬਿਹੂਨ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ਨਾਮੰ ਨਾਨਕ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਰਹ ॥੩੭॥
स्थानहीन व्यक्तीला आनंदाचे स्थान मिळते. हे नानक! आत्म्याच्या कृपेने, परमेश्वराच्या नावाचा जप केल्याने सर्व सुखे प्राप्त होतात.॥३७॥

ਸਰਬ ਸੀਲ ਮਮੰ ਸੀਲੰ ਸਰਬ ਪਾਵਨ ਮਮ ਪਾਵਨਹ ॥
फक्त सर्वशुद्ध देवच मला पवित्र करतो.

ਸਰਬ ਕਰਤਬ ਮਮੰ ਕਰਤਾ ਨਾਨਕ ਲੇਪ ਛੇਪ ਨ ਲਿਪ੍ਯਤੇ ॥੩੮॥
जो सर्व कामे करतो तो माझा कर्ता आहे. हे नानक! तो नेहमीच पाप आणि दोषांपासून मुक्त असतो. ॥३८॥

ਨਹ ਸੀਤਲੰ ਚੰਦ੍ਰ ਦੇਵਹ ਨਹ ਸੀਤਲੰ ਬਾਵਨ ਚੰਦਨਹ ॥
चंद्र देव इतका थंड नाही आणि ५२ चंदनाची झाडेही थंड नाहीत.

ਨਹ ਸੀਤਲੰ ਸੀਤ ਰੁਤੇਣ ਨਾਨਕ ਸੀਤਲੰ ਸਾਧ ਸ੍ਵਜਨਹ ॥੩੯॥
हे नानक! शरद ऋतू देखील संत आणि ऋषींइतका थंड नसतो. ॥३९॥

ਮੰਤ੍ਰੰ ਰਾਮ ਰਾਮ ਨਾਮੰ ਧ੍ਯਾਨੰ ਸਰਬਤ੍ਰ ਪੂਰਨਹ ॥
ऋषी आणि महापुरुषांचा मंत्र म्हणजे रामाचे नाव घेणे; त्यांचे लक्ष हे आहे की देव विश्वाच्या प्रत्येक कणात उपस्थित आहे

ਗ੍ਯਾਨੰ ਸਮ ਦੁਖ ਸੁਖੰ ਜੁਗਤਿ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਵੈਰਣਹ ॥
सुख आणि दुःख यांना समान मानणे हे त्याचे ज्ञान आहे आणि त्याची जीवनशैली म्हणजे संपूर्ण जगावर प्रेम करणे

ਦਯਾਲੰ ਸਰਬਤ੍ਰ ਜੀਆ ਪੰਚ ਦੋਖ ਬਿਵਰਜਿਤਹ ॥
तो सर्व प्राण्यांवर दयाळू आहे आणि वासना इत्यादी पाच दोषांपासून दूर राहतो

ਭੋਜਨੰ ਗੋਪਾਲ ਕੀਰਤਨੰ ਅਲਪ ਮਾਯਾ ਜਲ ਕਮਲ ਰਹਤਹ ॥
परमेश्वराची स्तुती गाणे आणि गाणे हेच त्याचे अन्न आहे आणि तो मायेपासून अलिप्त राहतो जसे कमळ पाण्यात राहते

ਉਪਦੇਸੰ ਸਮ ਮਿਤ੍ਰ ਸਤ੍ਰਹ ਭਗਵੰਤ ਭਗਤਿ ਭਾਵਨੀ ॥
तो मित्र असो वा शत्रू, तो सर्वांना समान सल्ला देतो आणि त्याला फक्त देवाची भक्ती आवडते

ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਨਹ ਸ੍ਰੋਤਿ ਸ੍ਰਵਣੰ ਆਪੁ ਤ੍ਯਾਗਿ ਸਗਲ ਰੇਣੁਕਹ ॥
तो इतरांची निंदा कानांनी ऐकत नाही आणि अहंकार सोडून तो सर्वांच्या चरणी राहतो.

ਖਟ ਲਖ੍ਯ੍ਣ ਪੂਰਨੰ ਪੁਰਖਹ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਸਾਧ ਸ੍ਵਜਨਹ ॥੪੦॥
गुरु नानक आज्ञा देतात की हे सहा गुण परिपूर्ण पुरुषांमध्ये असतात आणि त्यांना साधू महापुरुष म्हणतात. ॥४०॥

ਅਜਾ ਭੋਗੰਤ ਕੰਦ ਮੂਲੰ ਬਸੰਤੇ ਸਮੀਪਿ ਕੇਹਰਹ ॥
जरी शेळी मुळे आणि कंद खाणाऱ्या सिंहाजवळ राहते, तरीही तिला मृत्यूची भीती असते

ਤਤ੍ਰ ਗਤੇ ਸੰਸਾਰਹ ਨਾਨਕ ਸੋਗ ਹਰਖੰ ਬਿਆਪਤੇ ॥੪੧॥
गुरु नानक म्हणतात की जगातील लोकांची हीच अवस्था आहे ज्यांना सुखासोबत दुःखही मिळते. ॥४१॥

ਛਲੰ ਛਿਦ੍ਰੰ ਕੋਟਿ ਬਿਘਨੰ ਅਪਰਾਧੰ ਕਿਲਬਿਖ ਮਲੰ ॥
माणूस इतरांना फसवतो, लाखो अडथळे निर्माण करतो आणि पापांच्या आणि गुन्ह्यांच्या घाणीत अडकतो.

ਭਰਮ ਮੋਹੰ ਮਾਨ ਅਪਮਾਨੰ ਮਦੰ ਮਾਯਾ ਬਿਆਪਿਤੰ ॥
तो भ्रम, आसक्ती, अभिमान, अपमान आणि मायेच्या नशेत बुडालेला राहतो.

ਮ੍ਰਿਤ੍ਯ੍ਯ ਜਨਮ ਭ੍ਰਮੰਤਿ ਨਰਕਹ ਅਨਿਕ ਉਪਾਵੰ ਨ ਸਿਧ੍ਯ੍ਯਤੇ ॥
जीवन मृत्युच्या चक्रात नरक भोगते पण अनेक मार्गांनीही बंधनातून मुक्त होत नाही.

ਨਿਰਮਲੰ ਸਾਧ ਸੰਗਹ ਜਪੰਤਿ ਨਾਨਕ ਗੋਪਾਲ ਨਾਮੰ ॥
हे नानक! संतांसोबत देवाचे नाव जपल्यानेच जीवन शुद्ध होते

ਰਮੰਤਿ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤਹ ॥੪੨॥
म्हणून दररोज देवाची स्तुती करा. ॥४२॥

ਤਰਣ ਸਰਣ ਸੁਆਮੀ ਰਮਣ ਸੀਲ ਪਰਮੇਸੁਰਹ ॥
भगवंताच्या आश्रयाने मोक्ष शक्य आहे, तो सदाचारी आहे आणि लीला करतो.

ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥਹ ਦਾਨੁ ਦੇਤ ਪ੍ਰਭੁ ਪੂਰਨਹ ॥
तो सर्वकाही करण्यास सक्षम आहे आणि पूर्ण परमेश्वर सर्वांना देणारा आहे.

ਨਿਰਾਸ ਆਸ ਕਰਣੰ ਸਗਲ ਅਰਥ ਆਲਯਹ ॥
तो निराश लोकांच्या आशा पूर्ण करतो आणि सर्व सुखसोयींचे घर आहे.

ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਸਿਮਰੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਗਲ ਜਾਚੰਤ ਜਾਚਿਕਹ ॥੪੩॥
हे नानक! जग त्या सद्गुणांच्या खजिन्याचे स्मरण करते आणि प्रत्येकजण नम्रपणे त्याच्याकडे मागतो. ॥ ४३॥

ਦੁਰਗਮ ਸਥਾਨ ਸੁਗਮੰ ਮਹਾ ਦੂਖ ਸਰਬ ਸੂਖਣਹ ॥
कठीण ठिकाणेही सोपी होतात आणि सर्वात मोठे दुःखही आनंदात बदलते.

ਦੁਰਬਚਨ ਭੇਦ ਭਰਮੰ ਸਾਕਤ ਪਿਸਨੰ ਤ ਸੁਰਜਨਹ ॥
वाईट शब्द, भेदभावपूर्ण मते आणि गप्पा मारणारे देखील सभ्य आणि सज्जन बनतात

ਅਸਥਿਤੰ ਸੋਗ ਹਰਖੰ ਭੈ ਖੀਣੰ ਤ ਨਿਰਭਵਹ ॥
दुःखाचे रूपांतर आनंदात होते आणि भित्रा माणूस निर्भय होतो.

ਭੈ ਅਟਵੀਅੰ ਮਹਾ ਨਗਰ ਬਾਸੰ ਧਰਮ ਲਖੵਣ ਪ੍ਰਭ ਮਇਆ ॥
भयानक जंगलासारखा परिसरही एका मोठ्या शहरात बदलतो. धर्माचे असे संकेत देवाच्या कृपेने प्राप्त होतात

ਸਾਧ ਸੰਗਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਮਣੰ ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਯਾਲ ਚਰਣੰ ॥੪੪॥
संतांच्या आश्रयाला जाऊन राम राम हा मंत्र जपला पाहिजे. हे नानक, दयाळू प्रभूच्या चरणी सर्व काही शक्य आहे.॥४४॥

ਹੇ ਅਜਿਤ ਸੂਰ ਸੰਗ੍ਰਾਮੰ ਅਤਿ ਬਲਨਾ ਬਹੁ ਮਰਦਨਹ ॥
हे अजिंक्य योद्धा! तू इतका शक्तिशाली आहेस की तू अनेक महान योद्ध्यांना मारले आहेस

ਗਣ ਗੰਧਰਬ ਦੇਵ ਮਾਨੁਖੵੰ ਪਸੁ ਪੰਖੀ ਬਿਮੋਹਨਹ ॥
गंधर्व देवतेने मानवांना, प्राण्यांना आणि पक्ष्यांनाही मोहित केले आहे

ਹਰਿ ਕਰਣਹਾਰੰ ਨਮਸਕਾਰੰ ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ਜਗਦੀਸ੍ਵਰਹ ॥੪੫॥
नानक म्हणतात की आम्ही सर्व निर्माण करणाऱ्या देवाला लाखो वेळा नमस्कार करतो आणि आम्ही त्या जगदीश्वराच्या संरक्षणाखाली आहोत. ॥ ४५॥

ਹੇ ਕਾਮੰ ਨਰਕ ਬਿਸ੍ਰਾਮੰ ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਭ੍ਰਮਾਵਣਹ ॥
हे इच्छा! तू प्राण्यांना नरकात घेऊन जातोस आणि त्यांना अनेक प्रजातींमध्ये भटकायला लावतोस

ਚਿਤ ਹਰਣੰ ਤ੍ਰੈ ਲੋਕ ਗੰਮੵੰ ਜਪ ਤਪ ਸੀਲ ਬਿਦਾਰਣਹ ॥
तूच लोकांची मने चोरतोस, तूच तिन्ही लोकात जात आहेस, तूच जप, तप आणि पवित्रता नष्ट करतोस

ਅਲਪ ਸੁਖ ਅਵਿਤ ਚੰਚਲ ਊਚ ਨੀਚ ਸਮਾਵਣਹ ॥
तुम्ही थोडे आनंद देता, तुम्ही चंचल असता आणि तुम्ही लहान असो वा मोठे, प्रत्येक गोष्टीत गढून जाता

ਤਵ ਭੈ ਬਿਮੁੰਚਿਤ ਸਾਧ ਸੰਗਮ ਓਟ ਨਾਨਕ ਨਾਰਾਇਣਹ ॥੪੬॥
नानक म्हणतात की तुमच्या भीतीपासून सुटका मिळवण्यासाठी मी संतांचा सहवास आणि देवाचा आश्रय घेतला आहे. ॥ ४६॥

ਹੇ ਕਲਿ ਮੂਲ ਕ੍ਰੋਧੰ ਕਦੰਚ ਕਰੁਣਾ ਨ ਉਪਰਜਤੇ ॥
हे क्रोधा, तू सर्व संघर्षांचे आणि संकटांचे मूळ आहेस; तू कधीही दया दाखवत नाहीस

ਬਿਖਯੰਤ ਜੀਵੰ ਵਸੵੰ ਕਰੋਤਿ ਨਿਰਤੵੰ ਕਰੋਤਿ ਜਥਾ ਮਰਕਟਹ ॥
तुम्ही इंद्रियांना तुमच्या नियंत्रणाखाली आणता आणि त्यामुळे ते माकडांसारखे नाचतात

ਅਨਿਕ ਸਾਸਨ ਤਾੜੰਤਿ ਜਮਦੂਤਹ ਤਵ ਸੰਗੇ ਅਧਮੰ ਨਰਹ ॥
तुमच्या सहवासात आल्याने चांगले लोकही वाईट होतात आणि यमदूत त्यांना आज्ञा देऊन शिक्षा करतात

ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਦਯਾਲ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਨਕ ਸਰਬ ਜੀਅ ਰਖੵਾ ਕਰੋਤਿ ॥੪੭॥
नानक म्हणतात की दोघांचेही दुःख नष्ट करणारा दयाळू परमेश्वरच सर्व प्राण्यांचे क्रोधापासून रक्षण करतो. ॥४७॥

ਹੇ ਲੋਭਾ ਲੰਪਟ ਸੰਗ ਸਿਰਮੋਰਹ ਅਨਿਕ ਲਹਰੀ ਕਲੋਲਤੇ ॥
हे लोभी! तू राजे आणि श्रीमंतांना कैद केले आहेस आणि ते तुझ्या लाटांमध्ये अडकून अनेक देखावे करतात.

ਧਾਵੰਤ ਜੀਆ ਬਹੁ ਪ੍ਰਕਾਰੰ ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਬਹੁ ਡੋਲਤੇ ॥
तुमच्या नियंत्रणाखाली, प्राणी अनेक प्रकारे धावतात आणि अनेक प्रकारे डोलतात.

ਨਚ ਮਿਤ੍ੰ ਨਚ ਇਸਟੰ ਨਚ ਬਾਧਵ ਨਚ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਤਵ ਲਜਯਾ ॥
मी मित्र नाही, मित्र नाही, नातेवाईक नाही, आई नाही, वडील नाही, कारण मला तुमची लाज वाटते. तुम्हाला मित्रांची, प्रिय नातेवाईकांची, पालकांची लाज वाटत नाही.

ਅਕਰਣੰ ਕਰੋਤਿ ਅਖਾਦੵਿ ਖਾਦੵੰ ਅਸਾਜੵੰ ਸਾਜਿ ਸਮਜਯਾ ॥
तुम्ही लोकांना असे काम करायला लावता जे करायला लायक नाही, तुम्ही त्यांना खाण्यायोग्य गोष्टीही खायला देत नाही, जे समाजात येण्याच्या लायक नाहीत त्यांनाही तुम्ही स्वतःचे बनवता

ਤ੍ਰਾਹਿ ਤ੍ਰਾਹਿ ਸਰਣਿ ਸੁਆਮੀ ਬਿਗੵਾਪੵਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਰਹਰਹ ॥੪੮॥
नानक प्रार्थना करतात, हे नारायण, मी तुमच्या शरण आलो आहे; कृपया मला या लोभापासून वाचवा. ॥ ४८॥

ਹੇ ਜਨਮ ਮਰਣ ਮੂਲੰ ਅਹੰਕਾਰੰ ਪਾਪਾਤਮਾ ॥
हे पापी अहंकार, तूच जन्म आणि मृत्युचे मूळ आहेस.

ਮਿਤ੍ੰ ਤਜੰਤਿ ਸਤ੍ੰ ਦ੍ਰਿੜੰਤਿ ਅਨਿਕ ਮਾਯਾ ਬਿਸੵੀਰਨਹ ॥
तुम्ही मित्रांपासून दूर जाता आणि शत्रूंशी संबंध प्रस्थापित करता आणि मायेचा भ्रम अनेक प्रकारे पसरवता

ਆਵੰਤ ਜਾਵੰਤ ਥਕੰਤ ਜੀਆ ਦੁਖ ਸੁਖ ਬਹੁ ਭੋਗਣਹ ॥
तुमच्यामुळे प्राणी ये-जा करून थकतात आणि अनेक सुख-दुःख अनुभवतात

ਭ੍ਰਮ ਭਯਾਨ ਉਦਿਆਨ ਰਮਣੰ ਮਹਾ ਬਿਕਟ ਅਸਾਧ ਰੋਗਣਹ ॥
ते भ्रमाच्या भयानक जंगलात राहतात आणि अतिशय भयानक आणि असाध्य आजारांना बळी पडतात

ਬੈਦ੍ਯੰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸ੍ਵਰ ਆਰਾਧਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ॥੪੯॥
नानक म्हणतात की या आजारांना बरे करणारा एकमेव वैद्य म्हणजे परमात्मा, म्हणून त्यांची उपासना करा.॥४९॥

ਹੇ ਪ੍ਰਾਣ ਨਾਥ ਗੋਬਿੰਦਹ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਜਗਦ ਗੁਰੋ ॥
हे प्राणनाथ! हे गोविंदा !हे कृपेचे! घर हे जगद्गुरु!

ਹੇ ਸੰਸਾਰ ਤਾਪ ਹਰਣਹ ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਸਭ ਦੁਖ ਹਰੋ ॥
हे जगाचे दुःख दूर करणारे, हे दयाळू, सर्व दुःख दूर करणारे

ਹੇ ਸਰਣਿ ਜੋਗ ਦਯਾਲਹ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਮਯਾ ਕਰੋ ॥
हे आश्रय देण्यास पात्र, हे दयाळू दीनानाथ, माझ्यावर दया करा.

ਸਰੀਰ ਸ੍ਵਸਥ ਖੀਣ ਸਮਏ ਸਿਮਰੰਤਿ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਦਾਮੋਦਰ ਮਾਧਵਹ ॥੫੦॥
नानक विनंती करतात की, हे प्रभू! शरीर निरोगी असो वा आजारी, दोन्ही वेळी तुझे स्मरण करत राहा. ॥५०॥

ਚਰਣ ਕਮਲ ਸਰਣੰ ਰਮਣੰ ਗੋਪਾਲ ਕੀਰਤਨਹ ॥
हे देवा! तुझ्या कमळ चरणांच्या आश्रयाने आपण तुझे नाव जपत राहू या.

ਸਾਧ ਸੰਗੇਣ ਤਰਣੰ ਨਾਨਕ ਮਹਾ ਸਾਗਰ ਭੈ ਦੁਤਰਹ ॥੫੧॥
नानक म्हणतात की जर कोणी संतांचा सहवास राखला तर तो या भयानक आणि कठीण महासागरातून पार होऊ शकतो. ॥ ५१॥

ਸਿਰ ਮਸ੍ਤਕ ਰਖ੍ਯਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੰ ਹਸ੍ਤ ਕਾਯਾ ਰਖ੍ਯਾ ਪਰਮੇਸ੍ਵਰਹ ॥
हे प्रभू, या हातांचे आणि शरीराचे रक्षण कर जेणेकरून आम्ही कोणतेही वाईट कृत्य करू नये.

ਆਤਮ ਰਖ੍ਯਾ ਗੋਪਾਲ ਸੁਆਮੀ ਧਨ ਚਰਣ ਰਖ੍ਯਾ ਜਗਦੀਸ੍ਵਰਹ ॥
गोपाळ, आमच्या आत्म्याचे, धनाचे आणि चरणांचे रक्षण कर, हे जगदीश्वर, तूच आम्हाला वाचवू शकतोस

ਸਰਬ ਰਖ੍ਯ੍ਯਾ ਗੁਰ ਦਯਾਲਹ ਭੈ ਦੂਖ ਬਿਨਾਸਨਹ ॥
हे दयाळू गुरु! सर्वांचे रक्षण कर आणि सर्व भीती आणि दुःखांचा नाश कर

ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਅਨਾਥ ਨਾਥੇ ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ਪੁਰਖ ਅਚੁਤਹ ॥੫੨॥
आणि आपल्या भक्तांवर प्रेम करणाऱ्या अनाथांना, हे दृढ प्रभू, आम्हाला तुझ्या संरक्षणाखाली ठेव. ॥५२॥

ਜੇਨ ਕਲਾ ਧਾਰਿਓ ਆਕਾਸੰ ਬੈਸੰਤਰੰ ਕਾਸਟ ਬੇਸਟੰ ॥
ज्या ओंकाराने आपल्या शक्तीने आकाशाला धरले आहे आणि लाकडात अग्नी ठेवला आहे

ਜੇਨ ਕਲਾ ਸਸਿ ਸੂਰ ਨਖ੍ਯ੍ਯਤ੍ਰ ਜੋਤ੍ਯ੍ਯਿੰ ਸਾਸੰ ਸਰੀਰ ਧਾਰਣੰ ॥
ज्याच्या शक्तीने सूर्य, चंद्र आणि तारे प्रकाशित होत आहेत आणि ज्याच्या जीवनशक्तीने शरीर परिभ्रमण होत आहे

ਜੇਨ ਕਲਾ ਮਾਤ ਗਰਭ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੰ ਨਹ ਛੇਦੰਤ ਜਠਰ ਰੋਗਣਹ ॥
ज्याच्या शक्तीने आईचे गर्भाशयात पालनपोषण होते आणि पोटाचे आजार कोणत्याही प्रकारचा त्रास देत नाहीत.

ਤੇਨ ਕਲਾ ਅਸਥੰਭੰ ਸਰੋਵਰੰ ਨਾਨਕ ਨਹ ਛਿਜੰਤਿ ਤਰੰਗ ਤੋਯਣਹ ॥੫੩॥
नानक म्हणतात की त्या परमात्म्याच्या शक्तीनेच या जगाचा महासागर अस्तित्वात आहे आणि त्या महासागराच्या पाण्याच्या लाटा आपल्याला हानी पोहोचवत नाहीत. ॥५३॥

ਗੁਸਾਂਈ ਗਰਿਸ੍ਟ ਰੂਪੇਣ ਸਿਮਰਣੰ ਸਰਬਤ੍ਰ ਜੀਵਣਹ ॥
देव महान आणि भक्तीला पात्र आहे आणि त्याचे स्मरण करणे हे प्रत्येकाचे जीवन आहे

ਲਬਧੰ ਸੰਤ ਸੰਗੇਣ ਨਾਨਕ ਸ੍ਵਛ ਮਾਰਗ ਹਰਿ ਭਗਤਣਹ ॥੫੪॥
नानकांचा लोकांना आदेश आहे की संतांचा सहवास ठेवा आणि हरीच्या भक्तीचा शुद्ध मार्ग अनुसरण करा, तरच तुम्हाला तो मिळेल. ॥५४॥

ਮਸਕੰ ਭਗਨੰਤ ਸੈਲੰ ਕਰਦਮੰ ਤਰੰਤ ਪਪੀਲਕਹ ॥
डासासारखा कमकुवत माणूस दगड फोडून बाजूला ठेवू शकतो, जसा एक लहान मुंगी चिखलातून पोहून नदी ओलांडू शकते

ਸਾਗਰੰ ਲੰਘੰਤਿ ਪਿੰਗੰ ਤਮ ਪਰਗਾਸ ਅੰਧਕਹ ॥
एक लंगडा माणूस समुद्र पार करू शकतो आणि एक आंधळा माणूस पुन्हा दृष्टी मिळवू शकतो

ਸਾਧ ਸੰਗੇਣਿ ਸਿਮਰੰਤਿ ਗੋਬਿੰਦ ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ॥੫੫॥
संतांच्या सहवासात देवाचे स्मरण केल्यानेच हे शक्य आहे, म्हणून नानकांचा आदेश आहे की हरीच्या भक्तीत तल्लीन राहा. ॥ ५५॥

ਤਿਲਕ ਹੀਣੰ ਜਥਾ ਬਿਪ੍ਰਾ ਅਮਰ ਹੀਣੰ ਜਥਾ ਰਾਜਨਹ ॥
ज्याप्रमाणे ब्राह्मणाचा टिळकाशिवाय आदर होत नाही, त्याचप्रमाणे राजाला त्याच्या अधिकाराशिवाय आदर मिळत नाही

ਆਵਧ ਹੀਣੰ ਜਥਾ ਸੂਰਾ ਨਾਨਕ ਧਰਮ ਹੀਣੰ ਤਥਾ ਬੈਸ੍ਨਵਹ ॥੫੬॥
गुरु नानक म्हणतात, ज्याप्रमाणे शस्त्राशिवाय योद्धा आदरास पात्र नाही, त्याचप्रमाणे धर्माशिवाय वैष्णव निरुपयोगी आहे. ॥ ५६॥

ਨ ਸੰਖੰ ਨ ਚਕ੍ਰੰ ਨ ਗਦਾ ਨ ਸਿਆਮੰ ॥
तो शंख, चक्र, गदा यांमध्ये नाही आणि त्याचा रंगही गडद नाही

ਅਸੁਰਜ ਰੂਪੰ ਰਹੰਤ ਜਨਮੰ ॥
त्याचे स्वरूप आश्चर्यकारक आहे; तो अजन्मा आहे

ਨੇਤ ਨੇਤ ਕਥੰਤਿ ਬੇਦਾ ॥
वेद त्याला नेति नेति म्हणतात

ਊਚ ਮੂਚ ਅਪਾਰ ਗੋਬਿੰਦਹ ॥
अनंत देव खूप महान आहे

ਬਸੰਤਿ ਸਾਧ ਰਿਦਯੰ ਅਚੁਤ ਬੁਝੰਤਿ ਨਾਨਕ ਬਡਭਾਗੀਅਹ ॥੫੭॥
तो फक्त संतांच्या हृदयात राहतो; हे नानक, फक्त भाग्यवान लोकच ही वस्तुस्थिती लक्षात घेतात. ॥५७॥

ਉਦਿਆਨ ਬਸਨੰ ਸੰਸਾਰੰ ਸਨਬੰਧੀ ਸ੍ਵਾਨ ਸਿਆਲ ਖਰਹ ॥
माणूस जंगलासारख्या जगात राहतो, जिथे लोभ, सैतान, मूर्ख कुत्रे, लांडगे आणि गाढवे हे त्याचे नातेवाईक आहेत

ਬਿਖਮ ਸਥਾਨ ਮਨ ਮੋਹ ਮਦਿਰੰ ਮਹਾਂ ਅਸਾਧ ਪੰਚ ਤਸਕਰਹ ॥
हे एक भयानक ठिकाण आहे, मन आसक्तीमध्ये मातलेले आहे, जिथे वासना आणि क्रोधाच्या रूपात पाच महान असाध्य तस्कर बसलेले आहेत

ਹੀਤ ਮੋਹ ਭੈ ਭਰਮ ਭ੍ਰਮਣੰ ਅਹੰ ਫਾਂਸ ਤੀਖ੍ਯਣ ਕਠਿਨਹ ॥
लोक आसक्ती, प्रेम आणि भीतीच्या भ्रमात भटकत असतात आणि अहंकाराच्या फासाला पकडणे खूप कठीण असते

ਪਾਵਕ ਤੋਅ ਅਸਾਧ ਘੋਰੰ ਅਗਮ ਤੀਰ ਨਹ ਲੰਘਨਹ ॥
इच्छा आणि वासनेचे पाणी खूप उड्या मारत आहे, त्याचा किनारा ओलांडणे खूप कठीण आहे

ਭਜੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਗੁੋਪਾਲ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਚਰਣ ਸਰਣ ਉਧਰਣ ਕ੍ਰਿਪਾ ॥੫੮॥
या जगाच्या महासागरातून पार जाण्यासाठी संतांच्या सहवासात देवाची उपासना करणे चांगले. गुरु नानक म्हणतात, परमेश्वराच्या चरणांचा आश्रय घ्या, त्याच्या कृपेतच मोक्ष आहे. ॥ ५८॥

ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੰਤ ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਪਾਲਹ ਸਗਲੵੰ ਰੋਗ ਖੰਡਣਹ ॥
जेव्हा देव दया दाखवतो तेव्हा सर्व रोग नष्ट होतात

ਸਾਧ ਸੰਗੇਣਿ ਗੁਣ ਰਮਤ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰਹ ॥੫੯॥
नानकांची आज्ञा आहे की संतांच्या सहवासात देवाचे गुणगान गा आणि त्या परम देवाचा आश्रय घ्या. ॥५९॥

ਸਿਆਮਲੰ ਮਧੁਰ ਮਾਨੁਖੵੰ ਰਿਦਯੰ ਭੂਮਿ ਵੈਰਣਹ ॥
माणूस सुंदर आणि गोड बोलणारा असू शकतो, तो संकोच न करता बोलू शकतो, परंतु जर त्याच्या मनात शत्रुत्व असेल तर त्याची नम्रता खोटी आहे.

ਨਿਵੰਤਿ ਹੋਵੰਤਿ ਮਿਥਿਆ ਚੇਤਨੰ ਸੰਤ ਸ੍ਵਜਨਹ ॥੬੦॥
म्हणून, हे सज्जनांनो, अशा लोकांपासून सावध राहा. ॥ ६०॥

ਅਚੇਤ ਮੂੜਾ ਨ ਜਾਣੰਤ ਘਟੰਤ ਸਾਸਾ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤੇ ॥
मूर्ख आणि अज्ञानी व्यक्तीला हे माहित नसते की जीवनाचे श्वास दररोज कमी होत आहेत.

ਛਿਜੰਤ ਮਹਾ ਸੁੰਦਰੀ ਕਾਂਇਆ ਕਾਲ ਕੰਨਿਆ ਗ੍ਰਾਸਤੇ ॥
अत्यंत सुंदर शरीर तुटत आहे आणि काळाच्या कन्येच्या रूपात वृद्धत्व ते गिळंकृत करत आहे.

ਰਚੰਤਿ ਪੁਰਖਹ ਕੁਟੰਬ ਲੀਲਾ ਅਨਿਤ ਆਸਾ ਬਿਖਿਆ ਬਿਨੋਦ ॥
तरीही माणूस कुटुंबाच्या खेळात मग्न असतो, त्याच्या आशा वाढत राहतात आणि तो खेळ आणि मनोरंजनात मग्न असतो.

ਭ੍ਰਮੰਤਿ ਭ੍ਰਮੰਤਿ ਬਹੁ ਜਨਮ ਹਾਰਿਓ ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ਕਰੁਣਾ ਮਯਹ ॥੬੧॥
नानक विनंती करतात की अनेक जन्म भटकंती करून मी पराभूत झालो आहे, आता दयाळू परमेश्वराचा आश्रय घ्या. ॥६१॥

ਹੇ ਜਿਹਬੇ ਹੇ ਰਸਗੇ ਮਧੁਰ ਪ੍ਰਿਅ ਤੁਯੰ ॥
हे जिभे! हे रसाळ, तुला गोड गोष्टी खूप आवडतात.

ਸਤ ਹਤੰ ਪਰਮ ਬਾਦੰ ਅਵਰਤ ਏਥਹ ਸੁਧ ਅਛਰਣਹ ॥
तू सत्य बोलणे सोडून दिले आहेस आणि भांडणात गुंतला आहेस

ਗੋਬਿੰਦ ਦਾਮੋਦਰ ਮਾਧਵੇ ॥੬੨॥
शुद्ध अक्षर गोविंद दामोदर माधवेचा जप करणे योग्य आहे. ॥६२॥

ਗਰਬੰਤਿ ਨਾਰੀ ਮਦੋਨ ਮਤੰ ॥
एका सुंदर स्त्रीच्या आकर्षणाने पुरूष गर्विष्ठ होतो

ਬਲਵੰਤ ਬਲਾਤ ਕਾਰਣਹ ॥
बलवान माणूस त्याच्या ताकदीमुळे गर्विष्ठ असतो

ਚਰਨ ਕਮਲ ਨਹ ਭਜੰਤ ਤ੍ਰਿਣ ਸਮਾਨਿ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜਨਮਨਹ ॥
जर कोणी देवाच्या कमळ चरणांची पूजा करत नसेल तर तो गवतासारखा आहे आणि त्याचे जीवन लज्जास्पद आहे.

ਹੇ ਪਪੀਲਕਾ ਗ੍ਰਸਟੇ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿਮਰਣ ਤੁਯੰ ਧਨੇ ॥
हे नम्र मुंगी! तू खूप बलवान आहेस कारण तुझ्याकडे गोविंद सिमरनची संपत्ती आहे.

ਨਾਨਕ ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਨਮੋ ਨਮਹ ॥੬੩॥
नानक तुला अनेक वेळा नमन करतो. ॥६३॥

ਤ੍ਰਿਣੰ ਤ ਮੇਰੰ ਸਹਕੰ ਤ ਹਰੀਅੰ ॥
एक गवत देखील डोंगर बनते आणि कोरडी जागा हिरवीगार होते.

ਬੂਡੰ ਤ ਤਰੀਅੰ ਊਣੰ ਤ ਭਰੀਅੰ ॥
बुडणारा माणूसही तरंगतो आणि भरून जातो

ਅੰਧਕਾਰ ਕੋਟਿ ਸੂਰ ਉਜਾਰੰ ॥
अंधारात, लाखो सूर्यांचा प्रकाश निर्माण होतो

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਰ ਦਯਾਰੰ ॥੬੪॥
नानक प्रार्थना करतात की जेव्हा गुरु देव दयाळू होतात. ॥६४॥

ਬ੍ਰਹਮਣਹ ਸੰਗਿ ਉਧਰਣੰ ਬ੍ਰਹਮ ਕਰਮ ਜਿ ਪੂਰਣਹ ॥
ब्रह्मदेवाच्या कर्तव्यात पूर्ण असलेल्या ब्राह्मणाच्या संगतीतच मोक्ष मिळू शकतो.

ਆਤਮ ਰਤੰ ਸੰਸਾਰ ਗਹੰ ਤੇ ਨਰ ਨਾਨਕ ਨਿਹਫਲਹ ॥੬੫॥
हे नानक! ज्याचे मन जगात रमलेले असते तो निष्फळ ठरतो. ॥६५॥

ਪਰ ਦਰਬ ਹਿਰਣੰ ਬਹੁ ਵਿਘਨ ਕਰਣੰ ਉਚਰਣੰ ਸਰਬ ਜੀਅ ਕਹ ॥
जे लोक दुसऱ्यांची संपत्ती हिसकावून घेतात ते अनेक अडथळे निर्माण करतात आणि स्वतःच्या अस्तित्वासाठी ते शिकवतात की मी हे घ्यावे.

ਲਉ ਲਈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਤਿਪਤਿ ਮਨ ਮਾਏ ਕਰਮ ਕਰਤ ਸਿ ਸੂਕਰਹ ॥੬੬॥
ज्यांच्या इच्छा संपत नाहीत, ज्यांचे मन भ्रमात गुंतलेले राहते, ते डुकरांसारखे आहेत. ॥६६॥

ਮਤੇ ਸਮੇਵ ਚਰਣੰ ਉਧਰਣੰ ਭੈ ਦੁਤਰਹ ॥
जे देवाच्या चरणी तल्लीन राहतात ते जगाच्या भयानक आणि कठीण महासागरातून पार होतात.

ਅਨੇਕ ਪਾਤਿਕ ਹਰਣੰ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਸੰਗਮ ਨ ਸੰਸਯਹ ॥੬੭॥੪॥
गुरु नानक म्हणतात, संतांच्या सहवासात अनेक पापे आणि दोष दूर होतात यात काही शंका नाही. ॥६७॥४॥

ਮਹਲਾ ੫ ਗਾਥਾ
महाला ५ गाथा

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਕਰਪੂਰ ਪੁਹਪ ਸੁਗੰਧਾ ਪਰਸ ਮਾਨੁਖ੍ ਦੇਹੰ ਮਲੀਣੰ ॥
कापूर फुले आणि इतर सुगंध मानवी शरीराला स्पर्श करून घाणेरडे होतात.

ਮਜਾ ਰੁਧਿਰ ਦ੍ਰੁਗੰਧਾ ਨਾਨਕ ਅਥਿ ਗਰਬੇਣ ਅਗ੍ਯਾਨਣੋ ॥੧॥
गुरु नानक म्हणतात की शरीर मज्जा, रक्त आणि दुर्गंधीने भरलेले आहे, तरीही अज्ञानी मनुष्य त्याचा अभिमान बाळगतो. ॥ १॥

ਪਰਮਾਣੋ ਪਰਜੰਤ ਆਕਾਸਹ ਦੀਪ ਲੋਅ ਸਿਖੰਡਣਹ ॥
आकाशाचा प्रकाश हा सर्व ज्ञानाचा स्रोत आहे. तलवार किंवा ओझ्याशिवाय संत सिद्ध होत नाही.

ਗੜ੍ਹੇਣ ਨੈਣ ਭ੍ਰਾਰੇਣ ਨਾਨਕ ਬਿਨਾ ਸਾਧੂ ਨ ਸਿਧ੍ਯ੍ਯਤੇ ॥੨॥
जरी एखादा माणूस अणूसारखा अणू बनून सर्व बेटे, जग आणि खंडांमधून एका क्षणात आकाशात प्रवास करण्यास सक्षम असला तरी, संतांच्या संगतीशिवाय त्याचा उद्धार होऊ शकत नाही, हे नानक.॥२॥

ਜਾਣੋ ਸਤਿ ਹੋਵੰਤੋ ਮਰਣੋ ਦ੍ਰਿਸਟੇਣ ਮਿਥਿਆ ॥
हे जगाच्या लोकांनो! हे सत्य स्वीकारा की मृत्यू निश्चित आहे, जे काही दिसते ते सर्व खोटे आहे

ਕੀਰਤਿ ਸਾਥਿ ਚਲੰਥੋ ਭਣੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਸੰਗੇਣ ॥੩॥
नानक प्रार्थना करतात की देवाची स्तुतीही चालते. ॥३॥

ਮਾਯਾ ਚਿਤ ਭਰਮੇਣ ਇਸਟ ਮਿਤ੍ਰੇਖੁ ਬਾਂਧਵਹ ॥
मायाने मनाला प्रिय मित्र आणि नातेवाईकांमध्ये भटकत ठेवले आहे.

ਲਬਧ੍ਯ੍ਯੰ ਸਾਧ ਸੰਗੇਣ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਅਸਥਾਨੰ ਗੋਪਾਲ ਭਜਣੰ ॥੪॥
हे नानक! संतांच्या सहवासात देवाची पूजा केल्यानेच आनंदाचे स्थान मिळू शकते. ॥४॥

ਮੈਲਾਗਰ ਸੰਗੇਣ ਨਿੰਮੁ ਬਿਰਖ ਸਿ ਚੰਦਨਹ ॥
चंदनाच्या संगतीत राहिल्याने कडुलिंबाचे झाडही चंदनाइतकेच सुगंधित होते.

ਨਿਕਟਿ ਬਸੰਤੋ ਬਾਂਸੋ ਨਾਨਕ ਅਹੰ ਬੁਧਿ ਨ ਬੋਹਤੇ ॥੫॥
हे नानक! उलट, जवळ राहणारा बांबू अहंकारामुळे सुगंध देत नाही. ॥५॥

ਗਾਥਾ ਗੂੰਫ ਗੋਪਾਲ ਕਥੰ ਮਥੰ ਮਾਨ ਮਰਦਨਹ ॥
ही गाथा देवाच्या स्तुतीने भरलेली आहे. तिचे ध्यान केल्याने सर्व अभिमान आणि अहंकार नष्ट होतात.

ਹਤੰ ਪੰਚ ਸਤ੍ਰੇਣ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਬਾਣੇ ਪ੍ਰਹਾਰਣਹ ॥੬॥
पाच यज्ञांनी मारले गेले हे नानक हरि मला बाणाने मार हे नानक! हरिनामाच्या रूपातील बाणाच्या प्रहाराने, वासनासारखे पाच शत्रू संपतात. ॥६॥

ਬਚਨ ਸਾਧ ਸੁਖ ਪੰਥਾ ਲਹੰਥਾ ਬਡ ਕਰਮਣਹ ॥
संतांच्या वचनातूनच भाग्यवान लोकांना आनंदाचा मार्ग सापडतो.

ਰਹੰਤਾ ਜਨਮ ਮਰਣੇਨ ਰਮਣੰ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨਹ ॥੭॥
हे नानक! हरीची स्तुती केल्याने, जन्म आणि मृत्युच्या चक्रातून मुक्तता मिळते. ॥७॥

ਪਤ੍ਰ ਭੁਰਿਜੇਣ ਝੜੀਯੰ ਨਹ ਜੜੀਅੰ ਪੇਡ ਸੰਪਤਾ ॥
ज्याप्रमाणे झाडाची पाने तुटतात आणि पडतात आणि पुन्हा झाडाच्या फांद्यांना चिकटत नाहीत.

ਨਾਮ ਬਿਹੂਣ ਬਿਖਮਤਾ ਨਾਨਕ ਬਹੰਤਿ ਜੋਨਿ ਬਾਸਰੋ ਰੈਣੀ ॥੮॥
त्याचप्रमाणे, हे नानक, हरि नावापासून वंचित असलेले लोक फक्त दुःख सहन करतात आणि दिवसरात्र जन्म-मृत्यूच्या चक्रातून जातात. ॥८॥

ਭਾਵਨੀ ਸਾਧ ਸੰਗੇਣ ਲਭੰਤੰ ਬਡ ਭਾਗਣਹ ॥
संतांच्या सहवासात राहिल्याने देवाची भक्ती होते.

ਹਰਿ ਨਾਮ ਗੁਣ ਰਮਣੰ ਨਾਨਕ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਨਹ ਬਿਆਪਣਹ ॥੯॥
हे नानक! देवाच्या गुणांची स्तुती केल्याने, जगाच्या सागराचे दुःख तुम्हाला प्रभावित करत नाही. ॥९॥

ਗਾਥਾ ਗੂੜ ਅਪਾਰੰ ਸਮਝਣੰ ਬਿਰਲਾ ਜਨਹ ॥
ही खोल आणि अनंत कहाणी फक्त एक दुर्मिळ व्यक्तीच समजू शकते.

ਸੰਸਾਰ ਕਾਮ ਤਜਣੰ ਨਾਨਕ ਗੋਬਿੰਦ ਰਮਣੰ ਸਾਧ ਸੰਗਮਹ ॥੧੦॥
हे नानक! सांसारिक इच्छा सोडून देऊन, तो संतांच्या सहवासात देवाच्या उपासनेत मग्न राहतो. ॥१०॥

ਸੁਮੰਤ੍ਰ ਸਾਧ ਬਚਨਾ ਕੋਟਿ ਦੋਖ ਬਿਨਾਸਨਹ ॥
संतांचे शब्द हे सर्वोत्तम मंत्र आहेत जे लाखो दोषांचा नाश करतात

ਹਰਿ ਚਰਣ ਕਮਲ ਧ੍ਯਾਨੰ ਨਾਨਕ ਕੁਲ ਸਮੂਹ ਉਧਾਰਣਹ ॥੧੧॥
हे नानक! परमात्म्याच्या कमळ चरणांचे ध्यान संपूर्ण वंशाला मुक्त करते. ॥११॥

ਸੁੰਦਰ ਮੰਦਰ ਸੈਣਹ ਜੇਣ ਮਧ੍ਯ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨਹ ॥
ज्या घरात देवाची स्तुती गायली जाते ते खरोखरच एक सुंदर घर असते.

ਮੁਕਤੇ ਰਮਣ ਗੋਬਿੰਦਹ ਨਾਨਕ ਲਬਧ੍ਯੰ ਬਡ ਭਾਗਣਹ ॥੧੨॥
हे नानक! जे परमेश्वराची उपासना करतात ते मुक्त होतात, फक्त भाग्यवानच परमेश्वराची उपासना प्राप्त करतात. ॥१२॥

ਹਰਿ ਲਬਧੋ ਮਿਤ੍ਰ ਸੁਮਿਤੋ ॥
आम्हाला परम मित्र, देव सापडला आहे.

ਬਿਦਾਰਣ ਕਦੇ ਨ ਚਿਤੋ ॥
तो कधीही आपले हृदय तोडत नाही.

ਜਾ ਕਾ ਅਸਥਲੁ ਤੋਲੁ ਅਮਿਤੋ ॥
ज्याचे स्थान अतुलनीय आणि अमिट आहे.

ਸੁੋਈ ਨਾਨਕ ਸਖਾ ਜੀਅ ਸੰਗਿ ਕਿਤੋ ॥੧੩॥
हे नानक! मी त्याला माझ्या हृदयाचा साथीदार बनवले आहे. ॥१३॥

ਅਪਜਸੰ ਮਿਟੰਤ ਸਤ ਪੁਤ੍ਰਹ ॥
ज्याप्रमाणे चांगल्या मुलामुळे बदनामी नाहीशी होते.

ਸਿਮਰਤਬ੍ਯ ਰਿਦੈ ਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰਣਹ ॥
त्याचप्रमाणे, गुरूंच्या शिकवणीनुसार हृदयात देवाचे स्मरण केल्याने सुख आणि समृद्धी प्राप्त होते

ਪ੍ਰੀਤਮ ਭਗਵਾਨ ਅਚੁਤ ॥ ਨਾਨਕ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਤਾਰਣਹ ॥੧੪॥
गुरु नानक म्हणतात की जीवनापेक्षा प्रिय देव शाश्वत आहे, नानक तोच एकमेव आहे जो आपल्याला या जगाच्या महासागरातून पार नेऊ शकतो. ॥१४॥

ਮਰਣੰ ਬਿਸਰਣੰ ਗੋਬਿੰਦਹ ॥
देवाला विसरणे म्हणजे मरण्यासारखे आहे

ਜੀਵਣੰ ਹਰਿ ਨਾਮ ਧ੍ਯਾਵਣਹ ॥
हरीच्या नावाचे ध्यान केल्यानेच जीवन शक्य आहे

ਲਭਣੰ ਸਾਧ ਸੰਗੇਣ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਣਹ ॥੧੫॥
संतांच्या सहवासात.हे नानक! केवळ पूर्व-लिखित प्रारब्धानेच मनुष्याला यश मिळू शकते. ॥१५॥

ਦਸਨ ਬਿਹੂਨ ਭੁਯੰਗੰ ਮੰਤ੍ਰੰ ਗਾਰੁੜੀ ਨਿਵਾਰੰ ॥
ज्याप्रमाणे गरुडी मंत्र सापाचे विष काढून टाकतो आणि दातहीन करतो

ਬ੍ਯਾਧਿ ਉਪਾੜਣ ਸੰਤੰ ॥
त्याचप्रमाणे, संतच सर्व दुःखे आणि रोग दूर करतात.

ਨਾਨਕ ਲਬਧ ਕਰਮਣਹ ॥੧੬॥
हे नानक! संतांचा सहवास केवळ भाग्यानेच मिळतो. ॥१६॥

ਜਥ ਕਥ ਰਮਣੰ ਸਰਣੰ ਸਰਬਤ੍ਰ ਜੀਅਣਹ ॥
जिथे जिथे देव असतो तिथे तो सर्व प्राण्यांना आश्रय देतो.

ਤਥ ਲਗਣੰ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਨਕ ॥
मग माणूस प्रभूच्या प्रेमात पडतो.

ਪਰਸਾਦੰ ਗੁਰ ਦਰਸਨਹ ॥੧੭॥
गुरु नानक म्हणतात जेव्हा एखाद्याला गुरुंचे दर्शन आणि आशीर्वाद प्राप्त होतात. ॥१७॥

ਚਰਣਾਰਬਿੰਦ ਮਨ ਬਿਧ੍ਯੰ ॥
मन देवाच्या चरणी अडकलेले असते आणि.

ਸਿਧੰ ਸਰਬ ਕੁਸਲਣਹ ॥
सर्व कार्यक्षम कल्याण साधले गेले आहे.

ਗਾਥਾ ਗਾਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਭਬੰ ਪਰਾ ਪੂਰਬਣਹ ॥੧੮॥
गुरु नानक म्हणतात की प्राचीन काळापासून भक्त त्यांची कथा गात आहेत. ॥१८॥

ਸੁਭ ਬਚਨ ਰਮਣੰ ਗਵਣੰ ਸਾਧ ਸੰਗੇਣ ਉਧਰਣਹ ॥
चांगले शब्द, देवाची पूजा आणि संतांच्या सहवासात देवाचे गुणगान करणे यामुळे मनुष्याला मोक्ष मिळतो

ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰੰ ਨਾਨਕ ਪੁਨਰਪਿ ਜਨਮ ਨ ਲਭ੍ਯ੍ਯਤੇ ॥੧੯॥
हे जग एक महासागर आहे, आणि पुन्हा जन्म घेता येत नाही. हे नानक, अशा प्रकारे जगाच्या महासागरात पुनर्जन्म होत नाही. ॥१९॥

ਬੇਦ ਪੁਰਾਣ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੀਚਾਰੰ ॥
चार वेद, अठरा पुराणे आणि धर्मग्रंथ यांचे एकच मत आहे की

ਏਕੰਕਾਰ ਨਾਮ ਉਰ ਧਾਰੰ ॥
ओमचे नाव तुमच्या हृदयात ठेवा.

ਕੁਲਹ ਸਮੂਹ ਸਗਲ ਉਧਾਰੰ ॥ ਬਡਭਾਗੀ ਨਾਨਕ ਕੋ ਤਾਰੰ ॥੨੦॥
याद्वारे संपूर्ण वंशाची पूर्तता होते. हे नानक! फक्त भाग्यवानच समुद्र पार करू शकतात.॥२०॥

ਸਿਮਰਣੰ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮੰ ਉਧਰਣੰ ਕੁਲ ਸਮੂਹਣਹ ॥
देवाचे नाव घेतल्याने संपूर्ण वंशाचे रक्षण होते.

ਲਬਧਿਅੰ ਸਾਧ ਸੰਗੇਣ ਨਾਨਕ ਵਡਭਾਗੀ ਭੇਟੰਤਿ ਦਰਸਨਹ ॥੨੧॥
गुरु नानक म्हणतात की केवळ सौभाग्यानेच संतांचा सहवास मिळतो; अशा भाग्यवानांनाच हरीचे दर्शन मिळते. ॥ २१॥

ਸਰਬ ਦੋਖ ਪਰੰਤਿਆਗੀ ਸਰਬ ਧਰਮ ਦ੍ਰਿੜੰਤਣਃ ॥
जे सर्व पापे आणि दोष सोडून सर्व धर्मांचे पालन करतात

ਲਬਧੇਣਿ ਸਾਧ ਸੰਗੇਣਿ ਨਾਨਕ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖ੍ਯ੍ਯਣਃ ॥੨੨॥
हे नानक! ज्यांच्या नशिबात असे लिहिले आहे की त्यांना संतांच्या सहवासात देव मिळेल. ॥२२॥

ਹੋਯੋ ਹੈ ਹੋਵੰਤੋ ਹਰਣ ਭਰਣ ਸੰਪੂਰਣਃ ॥
विश्वाचा संहारक आणि पालनपोषण करणारा ओंकार संपूर्ण विश्वात पसरलेला आहे. तो विश्वाच्या निर्मितीपूर्वीही अस्तित्वात होता आणि नेहमीच अस्तित्वात राहील.

ਸਾਧੂ ਸਤਮ ਜਾਣੋ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਾਰਣੰ ॥੨੩॥
गुरु नानक म्हणतात, हे सत्य स्वीकारा की त्यांच्यावर प्रेम फक्त संतांमुळेच होते. ॥२३॥

ਸੁਖੇਣ ਬੈਣ ਰਤਨੰ ਰਚਨੰ ਕਸੁੰਭ ਰੰਗਣਃ ॥
जगाच्या सुखांच्या, गोड शब्दांच्या आणि मायेच्या रंगात निर्माण झालेला माणूस

ਰੋਗ ਸੋਗ ਬਿਓਗੰ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਨ ਸੁਪਨਹ ॥੨੪॥
हे नानक, आजारी व्यक्ती दुःखात आणि वियोगात राहते आणि त्याला स्वप्नातही आनंद मिळत नाही. ॥२४॥

ਫੁਨਹੇ ਮਹਲਾ ੫
फूने महाला ५

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਹਾਥਿ ਕਲੰਮ ਅਗੰਮ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖਾਵਤੀ ॥
हे देवा! तुझ्या हातात एक लेखणी आहे ज्याने तू प्रत्येकाचे भाग्य त्यांच्या कपाळावर लिहित आहेस.

ਉਰਝਿ ਰਹਿਓ ਸਭ ਸੰਗਿ ਅਨੂਪ ਰੂਪਾਵਤੀ ॥
तू अद्वितीय आणि देखणा आहेस, सर्वांमध्ये लीन झालेला आहेस.

ਉਸਤਤਿ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਇ ਮੁਖਹੁ ਤੁਹਾਰੀਆ ॥
माझ्या तोंडाने तुझी स्तुती करण्यास मी सक्षम नाही.

ਮੋਹੀ ਦੇਖਿ ਦਰਸੁ ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰੀਆ ॥੧॥
गुरु नानक म्हणतात, हे सच्चिदानंद, मी तुमच्या दर्शनाने मोहित झालो आहे आणि तुमच्यासाठी स्वतःचे बलिदान देण्यास मी नेहमीच तयार आहे.॥१॥

ਸੰਤ ਸਭਾ ਮਹਿ ਬੈਸਿ ਕਿ ਕੀਰਤਿ ਮੈ ਕਹਾਂ ॥
संतांच्या सभेत बसून मी निरंजनाचे गुणगान गातो

ਅਰਪੀ ਸਭੁ ਸੀਗਾਰੁ ਏਹੁ ਜੀਉ ਸਭੁ ਦਿਵਾ ॥
मी माझे सर्व अलंकार त्याला अर्पण करतो आणि माझे जीवन आणि सर्वस्व त्याला समर्पित करतो.

ਆਸ ਪਿਆਸੀ ਸੇਜ ਸੁ ਕੰਤਿ ਵਿਛਾਈਐ ॥
त्या पतीच्या, प्रभूच्या आशेने पलंग मांडला आहे.

ਹਰਿਹਾਂ ਮਸਤਕਿ ਹੋਵੈ ਭਾਗੁ ਤ ਸਾਜਨੁ ਪਾਈਐ ॥੨॥
जर तुम्ही हरिहनच्या कपाळावर भाग्यवान असाल तर तुम्ही सज्जनाला प्राप्त करू शकता.॥२॥

ਸਖੀ ਕਾਜਲ ਹਾਰ ਤੰਬੋਲ ਸਭੈ ਕਿਛੁ ਸਾਜਿਆ ॥
अरे मित्रा! मी सगळं केलंय - डोळ्यात काजळ, गळ्यात हार, ओठांवर लिपस्टिक वगैरे.

ਸੋਲਹ ਕੀਏ ਸੀਗਾਰ ਕਿ ਅੰਜਨੁ ਪਾਜਿਆ ॥
मी अंजना लावून सोळा अलंकार केले आहेत

ਜੇ ਘਰਿ ਆਵੈ ਕੰਤੁ ਤ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਾਈਐ ॥
जर घरात प्रभु, पती आला तर सर्वकाही यशस्वी होते

ਹਰਿਹਾਂ ਕੰਤੈ ਬਾਝੁ ਸੀਗਾਰੁ ਸਭੁ ਬਿਰਥਾ ਜਾਈਐ ॥੩॥
भगवान हरिशिवाय सर्व अलंकार व्यर्थ जातात. भगवान हरिशिवाय सर्व अलंकार व्यर्थ जातात. ॥३॥

ਜਿਸੁ ਘਰਿ ਵਸਿਆ ਕੰਤੁ ਸਾ ਵਡਭਾਗਣੇ ॥
ज्याच्या हृदयात परमेश्वर राहतो तो भाग्यवान आहे

ਤਿਸੁ ਬਣਿਆ ਹਭੁ ਸੀਗਾਰੁ ਸਾਈ ਸੋਹਾਗਣੇ ॥
तिचा अलंकार यशस्वी झाला आहे, ती एकमेव विवाहित स्त्री आहे.

ਹਉ ਸੁਤੀ ਹੋਇ ਅਚਿੰਤ ਮਨਿ ਆਸ ਪੁਰਾਈਆ ॥
मी कोणतीही काळजी न करता झोपलो आहे, माझ्या मनाची आशा पूर्ण झाली आहे.

ਹਰਿਹਾਂ ਜਾ ਘਰਿ ਆਇਆ ਕੰਤੁ ਤ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਾਈਆ ॥੪॥
हरिहन, जेव्हा भगवान, पती, घरी आले, तेव्हा त्याला सर्वस्व प्राप्त झाले. ॥४॥

ਆਸਾ ਇਤੀ ਆਸ ਕਿ ਆਸ ਪੁਰਾਈਐ ॥
हे प्रभू! तुला भेटण्याची माझी आशा खूप मोठी आहे की कृपया ती पूर्ण कर

ਸਤਿਗੁਰ ਭਏ ਦਇਆਲ ਤ ਪੂਰਾ ਪਾਈਐ ॥
जेव्हा सद्गुरु दया दाखवतात तेव्हा तुमच्या आशा पूर्ण होतात

ਮੈ ਤਨਿ ਅਵਗਣ ਬਹੁਤੁ ਕਿ ਅਵਗਣ ਛਾਇਆ ॥
माझे शरीर इतके दोषांनी भरलेले आहे की मी सर्व दोषांनी भरलेले आहे.

ਹਰਿਹਾਂ ਸਤਿਗੁਰ ਭਏ ਦਇਆਲ ਤ ਮਨੁ ਠਹਰਾਇਆ ॥੫॥
सतगुरुंनी हरीवर दया केली तेव्हा माझे मन स्थिर झाले. ॥५॥

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਬੇਅੰਤੁ ਬੇਅੰਤੁ ਧਿਆਇਆ ॥
गुरु नानक म्हणतात की ज्याने परम ब्रह्माच्या असीम शक्तीचे ध्यान केले आहे

ਦੁਤਰੁ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਤਰਾਇਆ ॥
सद्गुरुंनी त्याला जगाचा हा कठीण महासागर पार करण्यास मदत केली आहे.

ਮਿਟਿਆ ਆਵਾ ਗਉਣੁ ਜਾਂ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥
जेव्हा एखाद्याला पूर्ण परमेश्वराची प्राप्ती होते तेव्हा जन्म आणि मृत्यूचे चक्र संपते

ਹਰਿਹਾਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥੬॥
हरिचे नाव अमृतसारखे आहे जे सद्गुरुंकडून मिळते. ॥६॥

ਮੇਰੈ ਹਾਥਿ ਪਦਮੁ ਆਗਨਿ ਸੁਖ ਬਾਸਨਾ ॥
माझ्या हातात कमळाचे चिन्ह आहे आणि माझे अंगण आनंदाने भरलेले आहे

ਸਖੀ ਮੋਰੈ ਕੰਠਿ ਰਤੰਨੁ ਪੇਖਿ ਦੁਖੁ ਨਾਸਨਾ ॥
हे मित्रा! माझ्या गळ्यात हरिनामाच्या रूपात एक रत्न आहे, ज्याला पाहून माझे सर्व दुःख दूर झाले आहेत.

ਬਾਸਉ ਸੰਗਿ ਗੁਪਾਲ ਸਗਲ ਸੁਖ ਰਾਸਿ ਹਰਿ ॥
सर्व सुखांचे घर कोण आहे मी त्या हरिसोबत राहतो.

ਹਰਿਹਾਂ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ਬਸਹਿ ਜਿਸੁ ਸਦਾ ਕਰਿ ॥੭॥
सर्व संपत्ती, समृद्धी आणि नऊ खजिना नेहमीच भगवान हरीच्या हाती राहतात. ॥७॥

ਪਰ ਤ੍ਰਿਅ ਰਾਵਣਿ ਜਾਹਿ ਸੇਈ ਤਾ ਲਾਜੀਅਹਿ ॥
जे दुसऱ्यांच्या स्त्रियांसोबत लैंगिक सुखात रमतात ते खरोखरच लज्जास्पद आहेत.

ਨਿਤਪ੍ਰਤਿ ਹਿਰਹਿ ਪਰ ਦਰਬੁ ਛਿਦ੍ਰ ਕਤ ਢਾਕੀਅਹਿ ॥
जे लोक दररोज दुसऱ्यांची संपत्ती चोरण्यात गुंतलेले आहेत त्यांचे दोष कसे लपवता येतील?

ਹਰਿ ਗੁਣ ਰਮਤ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸਗਲ ਕੁਲ ਤਾਰਈ ॥
देवाचे गुणगान केल्याने मन शुद्ध होते आणि संपूर्ण कुल मुक्त होते

ਹਰਿਹਾਂ ਸੁਨਤੇ ਭਏ ਪੁਨੀਤ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਬੀਚਾਰਈ ॥੮॥
जे परम ब्रह्माचे चिंतन करतात आणि त्यांची स्तुती ऐकतात ते शुद्ध होतात. ॥८॥

ਊਪਰਿ ਬਨੈ ਅਕਾਸੁ ਤਲੈ ਧਰ ਸੋਹਤੀ ॥
आकाश वर विसावलेले असते आणि खाली हिरवी आणि सुंदर पृथ्वी

ਦਹ ਦਿਸ ਚਮਕੈ ਬੀਜੁਲਿ ਮੁਖ ਕਉ ਜੋਹਤੀ ॥
दहाही दिशांना चमकणारी वीज त्याच्या चेहऱ्याकडे पाहते. दहाही दिशांना चमकणारी वीज त्याच्या चेहऱ्याकडे पाहते

ਖੋਜਤ ਫਿਰਉ ਬਿਦੇਸਿ ਪੀਉ ਕਤ ਪਾਈਐ ॥
मी परमेश्वराला कसे शोधायचे याचा शोध घेत देशभर फिरत आहे

ਹਰਿਹਾਂ ਜੇ ਮਸਤਕਿ ਹੋਵੈ ਭਾਗੁ ਤ ਦਰਸਿ ਸਮਾਈਐ ॥੯॥
जर तुमच्या कपाळावर हरिहन असण्याचे भाग्य असेल तर तुम्हाला त्याचे दर्शन मिळू शकते.॥९॥

ਡਿਠੇ ਸਭੇ ਥਾਵ ਨਹੀ ਤੁਧੁ ਜੇਹਿਆ ॥
येथे गुरुजींनी गुरु रामदासांचे शहर अमृतसरची स्तुती केली आहे. हे गुरुजींचे शहर, मी सर्व ठिकाणे पाहिली आहेत पण तुमच्यासारखे शहर नाही.

ਬਧੋਹੁ ਪੁਰਖਿ ਬਿਧਾਤੈ ਤਾਂ ਤੂ ਸੋਹਿਆ ॥
खरं तर, स्वतः निर्मात्याने तुला निर्माण केले आहे आणि तेव्हाच तू इतका सुंदर दिसतोस.

ਵਸਦੀ ਸਘਨ ਅਪਾਰ ਅਨੂਪ ਰਾਮਦਾਸ ਪੁਰ ॥
अमृतसरच्या अद्वितीय रामदासपूरमध्ये अनेक लोक राहतात.

ਹਰਿਹਾਂ ਨਾਨਕ ਕਸਮਲ ਜਾਹਿ ਨਾਇਐ ਰਾਮਦਾਸ ਸਰ ॥੧੦॥
नानक म्हणतात की येथील रामदास सरोवरात स्नान केल्याने सर्व पापे धुऊन जातात. ॥१०॥

ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਚਿਤ ਸੁਚਿਤ ਸੁ ਸਾਜਨੁ ਚਾਹੀਐ ॥
चातकांप्रमाणे, एखाद्याने एकाग्रतेने परमेश्वरावर प्रेम केले पाहिजे.

ਜਿਸੁ ਸੰਗਿ ਲਾਗੇ ਪ੍ਰਾਣ ਤਿਸੈ ਕਉ ਆਹੀਐ ॥
ज्याच्यावर मी माझ्या जीवापेक्षा जास्त प्रेम करतो, त्याच्यावर मी प्रेम केले पाहिजे.

ਬਨੁ ਬਨੁ ਫਿਰਤ ਉਦਾਸ ਬੂੰਦ ਜਲ ਕਾਰਣੇ ॥
ज्याप्रमाणे स्वाती कोकिळ पाण्याच्या थेंबाच्या शोधात एका जंगलातून दुसऱ्या जंगलात भटकते, त्याचप्रमाणे हरिभक्ताला हरीचे नाव हवे असते

ਹਰਿਹਾਂ ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨੁ ਮਾਂਗੈ ਨਾਮੁ ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰਣੇ ॥੧੧॥
नानक उद्गारतात, "आम्ही जिज्ञासूंना अर्पण करतो. ॥११॥

ਮਿਤ ਕਾ ਚਿਤੁ ਅਨੂਪੁ ਮਰੰਮੁ ਨ ਜਾਨੀਐ ॥
परमेश्वराचे हृदय अद्वितीय आहे, त्याचे रहस्य कोणालाही माहिती नाही.

ਗਾਹਕ ਗੁਨੀ ਅਪਾਰ ਸੁ ਤਤੁ ਪਛਾਨੀਐ ॥
गुणांचे ग्राहक हे ओळखतात की.

ਚਿਤਹਿ ਚਿਤੁ ਸਮਾਇ ਤ ਹੋਵੈ ਰੰਗੁ ਘਨਾ ॥
जर हृदय परमेश्वरात लीन झाले तर अपार आनंद प्राप्त होतो.

ਹਰਿਹਾਂ ਚੰਚਲ ਚੋਰਹਿ ਮਾਰਿ ਤ ਪਾਵਹਿ ਸਚੁ ਧਨਾ ॥੧੨॥
हरिहन, जर काम इत्यादी चंचल चोरांना मारले गेले तर खरे धन प्रभूला प्राप्त होते. ॥ १२॥

ਸੁਪਨੈ ਊਭੀ ਭਈ ਗਹਿਓ ਕੀ ਨ ਅੰਚਲਾ ॥
स्वप्नात परमेश्वराला पाहून मी उठलो आणि बसलो, पण मी त्याची आंचल का धरली नाही?

ਸੁੰਦਰ ਪੁਰਖ ਬਿਰਾਜਿਤ ਪੇਖਿ ਮਨੁ ਬੰਚਲਾ ॥
सुंदर मोठा भाऊ तिथे बसलेला पाहून मन मोहित झाले आणि म्हणून मी लक्ष दिले नाही

ਖੋਜਉ ਤਾ ਕੇ ਚਰਣ ਕਹਹੁ ਕਤ ਪਾਈਐ ॥
मी त्याचे पाय शोधत आहे; मला ते कसे शोधायचे ते सांगा.

ਹਰਿਹਾਂ ਸੋਈ ਜਤੰਨੁ ਬਤਾਇ ਸਖੀ ਪ੍ਰਿਉ ਪਾਈਐ ॥੧੩॥
हे मित्रा! मला माझ्या प्रिय प्रभूला कसे मिळवता येईल ते सांग. ॥१३॥

ਨੈਣ ਨ ਦੇਖਹਿ ਸਾਧ ਸਿ ਨੈਣ ਬਿਹਾਲਿਆ ॥
जे डोळे संतांना पाहू शकत नाहीत ते दुःखी होतात.

ਕਰਨ ਨ ਸੁਨਹੀ ਨਾਦੁ ਕਰਨ ਮੁੰਦਿ ਘਾਲਿਆ ॥
जे कान देवाचे स्तोत्र ऐकत नाहीत ते बंद केले पाहिजेत

ਰਸਨਾ ਜਪੈ ਨ ਨਾਮੁ ਤਿਲੁ ਤਿਲੁ ਕਰਿ ਕਟੀਐ ॥
जी जीभ हरीचे नाव घेत नाही तिचे तुकडे करावेत. जी जीभ हरीचे नाव घेत नाही तिचे तुकडे करावेत

ਹਰਿਹਾਂ ਜਬ ਬਿਸਰੈ ਗੋਬਿਦ ਰਾਇ ਦਿਨੋ ਦਿਨੁ ਘਟੀਐ ॥੧੪॥
जेव्हा हरिह देवाला विसरतो तेव्हा जीवन दररोज संपते. ॥१४॥

ਪੰਕਜ ਫਾਥੇ ਪੰਕ ਮਹਾ ਮਦ ਗੁੰਫਿਆ ॥
कमळाच्या फुलाच्या सुगंधाने मादक झालेल्या मधमाशीचे पंख त्यात अडकतात

ਅੰਗ ਸੰਗ ਉਰਝਾਇ ਬਿਸਰਤੇ ਸੁੰਫਿਆ ॥
मग पाकळ्यांशी अडकून, ते उडायला विसरते.

ਹੈ ਕੋਊ ਐਸਾ ਮੀਤੁ ਜਿ ਤੋਰੈ ਬਿਖਮ ਗਾਂਠਿ ॥
या जगाची गाठ तोडू शकेल असा कोणी मित्र आहे का?

ਨਾਨਕ ਇਕੁ ਸ੍ਰੀਧਰ ਨਾਥੁ ਜਿ ਟੂਟੇ ਲੇਇ ਸਾਂਠਿ ॥੧੫॥
गुरु नानक म्हणतात की फक्त एकच स्वामी आहे, देव, जो तुटलेल्यांना जोडतो. ॥१५॥

ਧਾਵਉ ਦਸਾ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਭ ਕਾਰਣੇ ॥
देवाच्या प्रेमाखातर मी अनेक दिशांना धावत आहे

ਪੰਚ ਸਤਾਵਹਿ ਦੂਤ ਕਵਨ ਬਿਧਿ ਮਾਰਣੇ ॥
वासना आणि क्रोधाच्या रूपात पाच वाईट प्राणी मला त्रास देत आहेत. मी त्यांना कसे मारू शकतो?

ਤੀਖਣ ਬਾਣ ਚਲਾਇ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ ਧੵਾਈਐ ॥
उत्तर: प्रभूच्या नावाचे ध्यान करा, हा तीक्ष्ण बाण आहे.

ਹਰਿਹਾਂ ਮਹਾਂ ਬਿਖਾਦੀ ਘਾਤ ਪੂਰਨ ਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ॥੧੬॥
परिपूर्ण गुरु प्राप्त झाल्याने, अत्यंत वेदनादायक विकारांचा अंत होतो. ॥१६॥

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀਨੀ ਦਾਤਿ ਮੂਲਿ ਨ ਨਿਖੁਟਈ ॥
सद्‌गुरुंनी आपल्याला हरिनामाच्या रूपात अशी देणगी दिली आहे जी कधीही संपत नाही.

ਖਾਵਹੁ ਭੁੰਚਹੁ ਸਭਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਛੁਟਈ ॥
या सर्वांचा अर्थ हरि भजन (देवाची पूजा) करणे, गुरुंच्या सान्निध्यात जगाच्या बंधनातून मुक्तता मिळते.

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਦਿਤਾ ਤੁਸਿ ਹਰਿ ॥
देवाने आम्हाला आनंदाचे घर असलेल्या हरिनामाचे अमृत देण्यास प्रसन्न झाले आहे.

ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਅਰਾਧਿ ਕਦੇ ਨ ਜਾਂਹਿ ਮਰਿ ॥੧੭॥
नानक प्रार्थना करतात: हे सज्जनांनो, नेहमी हरीची पूजा करा आणि तुम्ही जन्म-मृत्यूच्या चक्रातून सुटाल. ॥१७॥

ਜਿਥੈ ਜਾਏ ਭਗਤੁ ਸੁ ਥਾਨੁ ਸੁਹਾਵਣਾ ॥
भक्त जिथे जातो तिथे ते ठिकाण आनंदी होते.

ਸਗਲੇ ਹੋਏ ਸੁਖ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਣਾ ॥
हरिच्या नावाचे ध्यान केल्याने सर्वत्र सुख प्राप्त होते.

ਜੀਅ ਕਰਨਿ ਜੈਕਾਰੁ ਨਿੰਦਕ ਮੁਏ ਪਚਿ ॥
सर्व प्राणी भक्ताची स्तुती करतात, पण टीकाकार दुःखाने जळतात

ਸਾਜਨ ਮਨਿ ਆਨੰਦੁ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ॥੧੮॥
गुरु नानक म्हणतात की हरीच्या नावाचा जप केल्याने सज्जनांचे मन आनंदी राहते. ॥१८॥

ਪਾਵਨ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਕਤਹ ਨਹੀ ਸੇਵੀਐ ॥
पतितांना शुद्ध करणाऱ्या देवाच्या त्या शुद्ध स्वरूपाची आपण कधीही पूजा करत नाही.

ਝੂਠੈ ਰੰਗਿ ਖੁਆਰੁ ਕਹਾਂ ਲਗੁ ਖੇਵੀਐ ॥
जर आपल्याला जगाच्या खोट्या रंगांनी त्रास दिला तर आपण असे किती काळ जगू शकतो?

ਹਰਿਚੰਦਉਰੀ ਪੇਖਿ ਕਾਹੇ ਸੁਖੁ ਮਾਨਿਆ ॥
हरिश्चंद्राच्या शहरासारखे जग पाहून तुम्हाला आनंद का वाटतो?

ਹਰਿਹਾਂ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿੰਨ ਜਿ ਦਰਗਹਿ ਜਾਨਿਆ ॥੧੯॥
हरिहन, मी त्या भक्तांसाठी स्वतःचे बलिदान देतो जे प्रभूच्या दरबारात आदरास पात्र ठरले आहेत. ॥१९॥

ਕੀਨੇ ਕਰਮ ਅਨੇਕ ਗਵਾਰ ਬਿਕਾਰ ਘਨ ॥
मूर्ख माणूस अनेक पापी आणि अव्यवस्थित कृत्ये करतो

ਮਹਾ ਦ੍ਰੁਗੰਧਤ ਵਾਸੁ ਸਠ ਕਾ ਛਾਰੁ ਤਨ ॥
तो खूप दुर्गंधीयुक्त ठिकाणी राहतो आणि अशा प्रकारे मूर्ख व्यक्तीचे शरीर मातीत बदलते.

ਫਿਰਤਉ ਗਰਬ ਗੁਬਾਰਿ ਮਰਣੁ ਨਹ ਜਾਨਈ ॥
तो नेहमीच अहंकारात बुडालेला असतो आणि मृत्यूलाही विसरतो.

ਹਰਿਹਾਂ ਹਰਿਚੰਦਉਰੀ ਪੇਖਿ ਕਾਹੇ ਸਚੁ ਮਾਨਈ ॥੨੦॥
नाशवंत जग पाहून हरिहन त्याला सत्य मानतो. ॥२०॥

ਜਿਸ ਕੀ ਪੂਜੈ ਅਉਧ ਤਿਸੈ ਕਉਣੁ ਰਾਖਈ ॥
ज्याचे आयुष्य संपले आहे, त्याला मृत्युच्या जबड्यातून कोण वाचवू शकेल?

ਬੈਦਕ ਅਨਿਕ ਉਪਾਵ ਕਹਾਂ ਲਉ ਭਾਖਈ ॥
डॉक्टर वेगवेगळे उपाय, औषधे, संयम आणि सूचना देत राहतील पण ते सर्व निरुपयोगी आहे.

ਏਕੋ ਚੇਤਿ ਗਵਾਰ ਕਾਜਿ ਤੇਰੈ ਆਵਈ ॥
अरे अज्ञानी, फक्त देवाचे चिंतन कर, तेच तुला उपयोगी आहे.

ਹਰਿਹਾਂ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਤਨੁ ਛਾਰੁ ਬ੍ਰਿਥਾ ਸਭੁ ਜਾਵਈ ॥੨੧॥
हरिहन हरिनामाच्या स्मरणाशिवाय शरीर धुळीसारखे होते आणि सर्व काही वाया जाते. ॥२१॥

ਅਉਖਧੁ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰੁ ਅਮੋਲਕੁ ਪੀਜਈ ॥
हरिनाम हे एक अमूल्य आणि अनंत औषध आहे; ते प्यायलाच हवे

ਮਿਲਿ ਮਿਲਿ ਖਾਵਹਿ ਸੰਤ ਸਗਲ ਕਉ ਦੀਜਈ ॥
संत ते एकत्र खातात आणि इतर साधकांनाही देतात.

ਜਿਸੈ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ਤਿਸੈ ਹੀ ਪਾਵਣੇ ॥
ज्याला संतांचा सहवास मिळतो त्यालाच हे औषध मिळू शकते.

ਹਰਿਹਾਂ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿੰਨ੍ ਜਿ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਰਾਵਣੇ ॥੨੨॥
येथे आपण त्या जिज्ञासूंना बलिदान देतो जे देवाच्या रंगात लीन होतात. ॥२२॥

ਵੈਦਾ ਸੰਦਾ ਸੰਗੁ ਇਕਠਾ ਹੋਇਆ ॥
संतांचा समूह वैद्याच्या रूपात जमतो.

ਅਉਖਦ ਆਏ ਰਾਸਿ ਵਿਚਿ ਆਪਿ ਖਲੋਇਆ ॥
मग हरिनामाच्या स्वरूपात असलेले औषध त्याचा पूर्ण परिणाम दाखवते कारण त्यात स्वतः देव राहतो.

ਜੋ ਜੋ ਓਨਾ ਕਰਮ ਸੁਕਰਮ ਹੋਇ ਪਸਰਿਆ ॥
एखादी व्यक्ती कोणतीही कृत्ये करते, ती चांगली कृत्ये बनतात आणि लोकांमध्ये पसरतात.

ਹਰਿਹਾਂ ਦੂਖ ਰੋਗ ਸਭਿ ਪਾਪ ਤਨ ਤੇ ਖਿਸਰਿਆ ॥੨੩॥
अशाप्रकारे, हरिद्वारे, शरीरातून वेदना, रोग आणि सर्व पापे दूर होतात. ॥२३॥

ਚਉਬੋਲੇ ਮਹਲਾ ੫
चौबोले महाला ५

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਸੰਮਨ ਜਉ ਇਸ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ਦਮ ਕ੍ਹਿਹੁ ਹੋਤੀ ਸਾਟ ॥
जर प्रेम संपत्तीने विकत घेता आले असते तर लंकेचा राजा रावणसारखा राजा दरिद्री झाला नसता.

ਰਾਵਨ ਹੁਤੇ ਸੁ ਰੰਕ ਨਹਿ ਜਿਨਿ ਸਿਰ ਦੀਨੇ ਕਾਟਿ ॥੧॥
रावण हा काही दरिद्री नव्हता ज्याने भगवान शिवाला प्रसन्न करण्यासाठी अकरा वेळा आपले डोके अर्पण केले होते. ॥१॥

ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਤਨੁ ਖਚਿ ਰਹਿਆ ਬੀਚੁ ਨ ਰਾਈ ਹੋਤ ॥
ज्या व्यक्तीचे मन आपल्या प्रियकराच्या प्रेमात मग्न असते, त्याच्या आत किंचितही फरक नसतो

ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨੁ ਬੇਧਿਓ ਬੂਝਨੁ ਸੁਰਤਿ ਸੰਜੋਗ ॥੨॥
मन प्रियकराच्या चरणकमलांमध्ये विरघळते आणि प्रेमाच्या भक्तीत मग्न होऊन आत्मा जागरूक होतो. ॥२॥

ਸਾਗਰ ਮੇਰ ਉਦਿਆਨ ਬਨ ਨਵ ਖੰਡ ਬਸੁਧਾ ਭਰਮ ॥
सागर पर्वत उद्यान वन नवखंड आणि पृथ्वी भेटीला महत्त्व नाही.

ਮੂਸਨ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਰੰਮ ਕੈ ਗਨਉ ਏਕ ਕਰਿ ਕਰਮ ॥੩॥
हे मुसान! प्रियकरावर प्रेम करणे हे सर्वोत्तम कर्म मानले जाते, खरा प्रियकर सर्व गोष्टींच्या पलीकडे जातो. ॥३॥

ਮੂਸਨ ਮਸਕਰ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ਰਹੀ ਜੁ ਅੰਬਰੁ ਛਾਇ ॥
हे मूसन! ज्याचे हृदय प्रेमाच्या चांदण्यांनी भरलेले आहे.

ਬੀਧੇ ਬਾਂਧੇ ਕਮਲ ਮਹਿ ਭਵਰ ਰਹੇ ਲਪਟਾਇ ॥੪॥
ते प्रेमात गुंतलेले राहतात जसे मधमाशी कमळाच्या फुलाला. ॥४॥

ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਹਰਖ ਸੁਖ ਮਾਨ ਮਹਤ ਅਰੁ ਗਰਬ ॥
पूजा, पठण, संयम, आनंद, आनंद, सन्मान, प्रतिष्ठा आणि अभिमान इ.

ਮੂਸਨ ਨਿਮਖਕ ਪ੍ਰੇਮ ਪਰਿ ਵਾਰਿ ਵਾਰਿ ਦੇਂਉ ਸਰਬ ॥੫॥
हे मुसान! थोड्याशा प्रेमासाठी सर्वस्वाचा त्याग कर. ॥ ५॥

ਮੂਸਨ ਮਰਮੁ ਨ ਜਾਨਈ ਮਰਤ ਹਿਰਤ ਸੰਸਾਰ ॥
अरे मुसान, जगातील लोकांना प्रेमाचे रहस्य माहित नाही, ते मृत्युच्या मुखात जात आहेत आणि लुटले जात आहेत

ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਰੰਮ ਨ ਬੇਧਿਓ ਉਰਝਿਓ ਮਿਥ ਬਿਉਹਾਰ ॥੬॥
ते त्यांच्या प्रियकराच्या प्रेमात बुडलेले नाहीत आणि खोट्या कामांमध्ये अडकलेले आहेत. ॥६॥

ਘਬੁ ਦਬੁ ਜਬ ਜਾਰੀਐ ਬਿਛੁਰਤ ਪ੍ਰੇਮ ਬਿਹਾਲ ॥
जेव्हा एखाद्याची संपत्ती संपते तेव्हा तो प्रेमापासून वेगळे झाल्यामुळे दुःखी होतो

ਮੂਸਨ ਤਬ ਹੀ ਮੂਸੀਐ ਬਿਸਰਤ ਪੁਰਖ ਦਇਆਲ ॥੭॥
हे उंदीर! ते फक्त तेव्हाच लुटले जाते जेव्हा दयाळू परमेश्वर ते विसरतो. ॥ ७॥

ਜਾ ਕੋ ਪ੍ਰੇਮ ਸੁਆਉ ਹੈ ਚਰਨ ਚਿਤਵ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥
जो प्रेमात असतो, त्याचे मन प्रभूच्या चरणांवर केंद्रित राहते

ਨਾਨਕ ਬਿਰਹੀ ਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਆਨ ਨ ਕਤਹੂ ਜਾਹਿ ॥੮॥
नानक म्हणतात की ब्रह्मावर प्रेम करणारे जिज्ञासू इतरत्र कुठेही जात नाहीत. ॥८॥

ਲਖ ਘਾਟੀਂ ਊਂਚੌ ਘਨੋ ਚੰਚਲ ਚੀਤ ਬਿਹਾਲ ॥
अस्वस्थ मन अनेक उंच दऱ्या चढण्याचा प्रयत्न करते पण त्याला दुःख मिळते

ਨੀਚ ਕੀਚ ਨਿਮ੍ਰਿਤ ਘਨੀ ਕਰਨੀ ਕਮਲ ਜਮਾਲ ॥੯॥
हे जमाल! चिखल नीच मानला जातो पण तो विनम्र असतो, त्यातून कमळाचे फूल वाढते ॥९॥

ਕਮਲ ਨੈਨ ਅੰਜਨ ਸਿਆਮ ਚੰਦ੍ਰ ਬਦਨ ਚਿਤ ਚਾਰ ॥
ज्या कमळाच्या डोळ्यांचे नेत्रस्तंभ श्याम सुंदरचे नेत्रस्तंभ आहे, ज्याचा चेहरा चंद्रासारखा आहे, तोच हृदय चोरणारा आहे.

ਮੂਸਨ ਮਗਨ ਮਰੰਮ ਸਿਉ ਖੰਡ ਖੰਡ ਕਰਿ ਹਾਰ ॥੧੦॥
हे मुसान! मी तिच्या प्रेमात मग्न आहे, मी तिच्यासाठी तुझ्या गळ्यातील हाराचे तुकडे करेन.॥१०॥

ਮਗਨੁ ਭਇਓ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੇਮ ਸਿਉ ਸੂਧ ਨ ਸਿਮਰਤ ਅੰਗ ॥
मी माझ्या प्रियकराच्या प्रेमात इतका मग्न झालो आहे की त्याच्या आठवणीत मी सर्व भान गमावले आहे

ਪ੍ਰਗਟਿ ਭਇਓ ਸਭ ਲੋਅ ਮਹਿ ਨਾਨਕ ਅਧਮ ਪਤੰਗ ॥੧੧॥
नानक म्हणतात की पतंग स्वतःला जळतो पण दिव्याच्या ज्वालेपासून वेगळा होत नाही. म्हणूनच लोकांमध्ये पतंगाची कीर्ती सर्वज्ञात आहे. ॥११॥

ਸਲੋਕ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੇ
भक्त कबीर यांच्या जीवनाचे सलोक भक्त कबीर यांच्या जीवनाचे सलोक.

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਕਬੀਰ ਮੇਰੀ ਸਿਮਰਨੀ ਰਸਨਾ ਊਪਰਿ ਰਾਮੁ ॥
कबीरजी म्हणतात की माझ्या जिभेने राम, राम जप करणे ही माझी माळ आहे

ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਸਗਲ ਭਗਤ ਤਾ ਕੋ ਸੁਖੁ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ॥੧॥
विश्वाच्या निर्मितीपासून, युगानुयुगे, सर्व भक्तांना यातून आनंद आणि शांती मिळत आली आहे.॥१॥

ਕਬੀਰ ਮੇਰੀ ਜਾਤਿ ਕਉ ਸਭੁ ਕੋ ਹਸਨੇਹਾਰੁ ॥
कबीरजी म्हणतात की सगळे माझ्या विणकर जातीवर हसायचे, पण.

ਬਲਿਹਾਰੀ ਇਸ ਜਾਤਿ ਕਉ ਜਿਹ ਜਪਿਓ ਸਿਰਜਨਹਾਰੁ ॥੨॥
मी ज्या समुदायात माझे आयुष्य घालवले आहे आणि निर्माणकर्त्या देवाची पूजा केली आहे त्या समुदायाचा मी आभारी आहे ॥ २ ॥

ਕਬੀਰ ਡਗਮਗ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਕਹਾ ਡੁਲਾਵਹਿ ਜੀਉ ॥
कबीरजी आपल्याला प्रेरणा देतात की हे माणसा, तू का डळमळत आहेस आणि का घाबरत आहेस.

ਸਰਬ ਸੂਖ ਕੋ ਨਾਇਕੋ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਸੁ ਪੀਉ ॥੩॥
रामनाम हे सर्व सुखांचे घर आहे, त्याचे अमृत प्या. ॥३॥

ਕਬੀਰ ਕੰਚਨ ਕੇ ਕੁੰਡਲ ਬਨੇ ਊਪਰਿ ਲਾਲ ਜੜਾਉ ॥
अरे कबीर, हिरे आणि मोती जडवलेले सोन्याचे कानातले घालणारा!

ਦੀਸਹਿ ਦਾਧੇ ਕਾਨ ਜਿਉ ਜਿਨ੍ ਮਨਿ ਨਾਹੀ ਨਾਉ ॥੪॥
ज्यांच्या मनात देवाचे नाव नाही त्यांचे कान जळल्यासारखे दिसतात. ॥४॥

ਕਬੀਰ ਐਸਾ ਏਕੁ ਆਧੁ ਜੋ ਜੀਵਤ ਮਿਰਤਕੁ ਹੋਇ ॥
हे कबीर, असा एकच व्यक्ती आहे जो जिवंतपणी मुक्त होतो.

ਨਿਰਭੈ ਹੋਇ ਕੈ ਗੁਨ ਰਵੈ ਜਤ ਪੇਖਉ ਤਤ ਸੋਇ ॥੫॥
तो निर्भय असतो आणि देवाच्या स्तुतीत मग्न असतो जिथे तो पाहतो तिथे त्याला तो दिसतो.॥५॥

ਕਬੀਰ ਜਾ ਦਿਨ ਹਉ ਮੂਆ ਪਾਛੈ ਭਇਆ ਅਨੰਦੁ ॥
हे कबीर! ज्या दिवशी माझा अभिमान संपला, त्या दिवशी मी आनंदाने भरून गेलो

ਮੋਹਿ ਮਿਲਿਓ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਨਾ ਸੰਗੀ ਭਜਹਿ ਗੋਬਿੰਦੁ ॥੬॥
मला माझा प्रभू सापडला आहे आणि आता मी माझ्या संत सहकाऱ्यांसोबत भजन गातो. ॥६॥

ਕਬੀਰ ਸਭ ਤੇ ਹਮ ਬੁਰੇ ਹਮ ਤਜਿ ਭਲੋ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥
कबीर, आपण सर्वांत वाईट आहोत, आपण इतर सर्वांना सोडून चांगले बनले पाहिजे." कबीरजी त्यांना संदेश देतात ज्यांना आपण सर्वांत वाईट आहोत हे समजले आहे.

ਜਿਨਿ ਐਸਾ ਕਰਿ ਬੁਝਿਆ ਮੀਤੁ ਹਮਾਰਾ ਸੋਇ ॥੭॥
माझ्याशिवाय बाकी सर्वजण चांगले आहेत, तो माझा सर्वात चांगला मित्र आहे ॥७॥

ਕਬੀਰ ਆਈ ਮੁਝਹਿ ਪਹਿ ਅਨਿਕ ਕਰੇ ਕਰਿ ਭੇਸ ॥
अरे कबीर! माया अनेक रूपे घेऊन माझ्याकडे आली.

ਹਮ ਰਾਖੇ ਗੁਰ ਆਪਨੇ ਉਨਿ ਕੀਨੋ ਆਦੇਸੁ ॥੮॥
पण गुरु परमेश्वरांनी आमचे रक्षण केले, म्हणून ती आपले डोके टेकवून परत गेली ॥८॥

ਕਬੀਰ ਸੋਈ ਮਾਰੀਐ ਜਿਹ ਮੂਐ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥
कबीर म्हणतात की जो अहंकार नष्ट करतो आणि परम आनंद देतो तो अहंकार मारून टाका

ਭਲੋ ਭਲੋ ਸਭੁ ਕੋ ਕਹੈ ਬੁਰੋ ਨ ਮਾਨੈ ਕੋਇ ॥੯॥
त्याला मारून सर्वजण त्याचे चांगले म्हणतात आणि कोणालाही वाईट वाटत नाही. ॥९॥

ਕਬੀਰ ਰਾਤੀ ਹੋਵਹਿ ਕਾਰੀਆ ਕਾਰੇ ਊਭੇ ਜੰਤ ॥
कबीरजी आपल्याला सांगतात की जेव्हा काळोखी रात्र असते तेव्हा चोर आणि दरोडेखोर वाईट कृत्यांसाठी उठतात.

ਲੈ ਫਾਹੇ ਉਠਿ ਧਾਵਤੇ ਸਿ ਜਾਨਿ ਮਾਰੇ ਭਗਵੰਤ ॥੧੦॥
ते चाकू, पिस्तूल आणि अशा इतर वस्तू घेऊन पळत राहतात पण माझ्यावर विश्वास ठेवा की अशा लोकांना देवानेच मारले आहे. ॥१०॥

ਕਬੀਰ ਚੰਦਨ ਕਾ ਬਿਰਵਾ ਭਲਾ ਬੇੜ੍ਹਿਓ ਢਾਕ ਪਲਾਸ ॥
कबीर जी संत आणि महात्मांकडे लक्ष वेधतात ज्यांच्या सहवासाने लोकांना फायदा होतो. हे कबीर, ढाक पालसाच्या वनस्पतींनी वेढलेले चंदनाचे झाड चांगले आहे

ਓਇ ਭੀ ਚੰਦਨੁ ਹੋਇ ਰਹੇ ਬਸੇ ਜੁ ਚੰਦਨ ਪਾਸਿ ॥੧੧॥
खरं तर, चंदनाच्या जवळ राहणाऱ्या वनस्पतींनाही चंदनाचा वास येतो. ॥११॥

ਕਬੀਰ ਬਾਂਸੁ ਬਡਾਈ ਬੂਡਿਆ ਇਉ ਮਤ ਡੂਬਹੁ ਕੋਇ ॥
कबीर इशारा देतात की ज्याप्रमाणे बांबू आपल्या उंच असण्याच्या अभिमानात बुडालेला असतो, त्याचप्रमाणे कोणालाही मोठे असण्याच्या अभिमानात बुडू देऊ नका

ਚੰਦਨ ਕੈ ਨਿਕਟੇ ਬਸੈ ਬਾਂਸੁ ਸੁਗੰਧੁ ਨ ਹੋਇ ॥੧੨॥
बांबू चंदनाच्या जवळ सुगंधित होत नाही. बांबू अर्थातच नंदनाच्या जवळ राहतो, पण तो सुगंधित नसतो. ॥१२॥

ਕਬੀਰ ਦੀਨੁ ਗਵਾਇਆ ਦੁਨੀ ਸਿਉ ਦੁਨੀ ਨ ਚਾਲੀ ਸਾਥਿ ॥
हे कबीर! जगासाठी माणूस आपला धर्म आणि श्रद्धा सोडतो, पण जग त्याच्यासोबत जात नाही

ਪਾਇ ਕੁਹਾੜਾ ਮਾਰਿਆ ਗਾਫਲਿ ਅਪੁਨੈ ਹਾਥਿ ॥੧੩॥
निष्काळजी माणूस स्वतःच्या हाताने कुऱ्हाडीने पाय मारतो. ॥१३॥

ਕਬੀਰ ਜਹ ਜਹ ਹਉ ਫਿਰਿਓ ਕਉਤਕ ਠਾਓ ਠਾਇ ॥
कबीर, मी जिथे जिथे फिरलो तिथे तिथे मी सर्वत्र देवाचा दिव्य खेळ पाहिला आहे

ਇਕ ਰਾਮ ਸਨੇਹੀ ਬਾਹਰਾ ਊਜਰੁ ਮੇਰੈ ਭਾਂਇ ॥੧੪॥
माझ्या प्रिय प्रभूशिवाय माझ्यासाठी सर्व काही उजाड आहे. ॥१४॥

ਕਬੀਰ ਸੰਤਨ ਕੀ ਝੁੰਗੀਆ ਭਲੀ ਭਠਿ ਕੁਸਤੀ ਗਾਉ ॥
हे कबीर! खोटे बोलणाऱ्या आणि पापी लोकांच्या गावापेक्षा सत्पुरुषाची झोपडी चांगली आहे.

ਆਗਿ ਲਗਉ ਤਿਹ ਧਉਲਹਰ ਜਿਹ ਨਾਹੀ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਉ ॥੧੫॥
ज्या धौलहराला हरि नाव नाही त्याला आग लावावी. ज्या मोठ्या महालांना आणि कोठारांना जिथे हरिनामाचे स्तोत्र नाही तिथे आग लावावी. ॥१५॥

ਕਬੀਰ ਸੰਤ ਮੂਏ ਕਿਆ ਰੋਈਐ ਜੋ ਅਪੁਨੇ ਗ੍ਰਿਹਿ ਜਾਇ ॥
कबीरजी स्पष्ट करतात की आपण संतांच्या मृत्युवर का रडावे जे त्यांच्या खऱ्या घरी, देवाच्या चरणी जातात.

ਰੋਵਹੁ ਸਾਕਤ ਬਾਪੁਰੇ ਜੁ ਹਾਟੈ ਹਾਟ ਬਿਕਾਇ ॥੧੬॥
खरंतर, त्या दुर्दैवी, फसव्या लोकांसाठी रडायला हवे जे त्यांच्या वाईट कर्मांमुळे पुन्हा पुन्हा जन्म-मृत्यूच्या चक्रात विकले जातात. ॥१६॥

ਕਬੀਰ ਸਾਕਤੁ ਐਸਾ ਹੈ ਜੈਸੀ ਲਸਨ ਕੀ ਖਾਨਿ ॥
कबीरजी म्हणतात की फसवा माणूस लसणाच्या खाणीसारखा असतो.

ਕੋਨੇ ਬੈਠੇ ਖਾਈਐ ਪਰਗਟ ਹੋਇ ਨਿਦਾਨਿ ॥੧੭॥
ज्याप्रमाणे कोपऱ्यात बसून लसूण खाल्ला तर त्याचा दुर्गंध सगळीकडे पसरू लागतो, त्याचप्रमाणे त्याची कृत्येही उघड होतात. ॥ १७॥

ਕਬੀਰ ਮਾਇਆ ਡੋਲਨੀ ਪਵਨੁ ਝਕੋਲਨਹਾਰੁ ॥
कबीरजी प्रेरणा देतात की माया एका भांड्यासारखी आहे आणि श्वासांना मंथन करावे लागते.

ਸੰਤਹੁ ਮਾਖਨੁ ਖਾਇਆ ਛਾਛਿ ਪੀਐ ਸੰਸਾਰੁ ॥੧੮॥
संत परमात्म्याचे स्मरण करून लोणी खातात आणि जगातील लोक ताक पितात. ॥१८॥

ਕਬੀਰ ਮਾਇਆ ਡੋਲਨੀ ਪਵਨੁ ਵਹੈ ਹਿਵ ਧਾਰ ॥
अरे कबीर, ही माया म्हणजे दुधाचे भांडे आहे ज्यामध्ये श्वासांचा थंडगार प्रवाह वाहत आहे.

ਜਿਨਿ ਬਿਲੋਇਆ ਤਿਨਿ ਖਾਇਆ ਅਵਰ ਬਿਲੋਵਨਹਾਰ ॥੧੯॥
जे व्यवस्थित मळतात ते लोणी खातात तर इतर फक्त मळत राहतात. ॥१९॥

ਕਬੀਰ ਮਾਇਆ ਚੋਰਟੀ ਮੁਸਿ ਮੁਸਿ ਲਾਵੈ ਹਾਟਿ ॥
कबीरजी म्हणतात की या माया लुटारूने लोकांना फसवून आपले दुकान थाटले आहे.

ਏਕੁ ਕਬੀਰਾ ਨਾ ਮੁਸੈ ਜਿਨਿ ਕੀਨੀ ਬਾਰਹ ਬਾਟ ॥੨੦॥
ते फक्त बारा तुकडे करणाऱ्या कबीरलाच फसवू शकले नाही. ॥२०॥

ਕਬੀਰ ਸੁਖੁ ਨ ਏਂਹ ਜੁਗਿ ਕਰਹਿ ਜੁ ਬਹੁਤੈ ਮੀਤ ॥
कबीरजी स्पष्ट करतात की खूप मित्र बनवून तुम्ही या जगात आनंद मिळवू शकत नाही.

ਜੋ ਚਿਤੁ ਰਾਖਹਿ ਏਕ ਸਿਉ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਨੀਤ ॥੨੧॥
जो खरोखरच फक्त देवाला आपल्या हृदयात ठेवतो, त्याला शाश्वत आनंद मिळतो. ॥२१॥

ਕਬੀਰ ਜਿਸੁ ਮਰਨੇ ਤੇ ਜਗੁ ਡਰੈ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਆਨੰਦੁ ॥
कबीरजी प्रेरणा देतात की ज्या मृत्यूला संपूर्ण जग घाबरते, पण माझे मन आनंदाने भरलेले आहे.

ਮਰਨੇ ਹੀ ਤੇ ਪਾਈਐ ਪੂਰਨੁ ਪਰਮਾਨੰਦੁ ॥੨੨॥
कारण मृत्यूनंतरच पूर्ण आनंद मिळू शकतो. ॥२२॥

ਰਾਮ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇ ਕੈ ਕਬੀਰਾ ਗਾਂਠਿ ਨ ਖੋਲ੍ ॥
कबीरजी प्रेरणा देतात की देव सापडल्यानंतर गाठ उघडू नकोस म्हणजेच लोकांना सांगू नकोस कारण

ਨਹੀ ਪਟਣੁ ਨਹੀ ਪਾਰਖੂ ਨਹੀ ਗਾਹਕੁ ਨਹੀ ਮੋਲੁ ॥੨੩॥
उपासनेसाठी कोणतेही स्थान नाही, पारखी नाही, खरेदीदार नाही आणि कोणीही महानता समजत नाही. ॥२३॥

ਕਬੀਰ ਤਾ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ਜਾ ਕੋ ਠਾਕੁਰੁ ਰਾਮੁ ॥
कबीर उपदेश करतात की हे सज्जनांनो, ज्या संत भक्तांनी रामाला आपला स्वामी म्हणून स्वीकारले आहे त्यांच्यावर प्रेम करा

ਪੰਡਿਤ ਰਾਜੇ ਭੂਪਤੀ ਆਵਹਿ ਕਉਨੇ ਕਾਮ ॥੨੪॥
पंडित राजे भूपती कशासाठी येतात? पंडित, राजे आणि राजे काही कामाचे नाहीत. ॥२४॥

ਕਬੀਰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਇਕ ਸਿਉ ਕੀਏ ਆਨ ਦੁਬਿਧਾ ਜਾਇ ॥
कबीरजी आपल्याला सांगतात की जेव्हा एखादी व्यक्ती देवाच्या प्रेमात पडते तेव्हा इतर सर्व दुविधा दूर होतात.

ਭਾਵੈ ਲਾਂਬੇ ਕੇਸ ਕਰੁ ਭਾਵੈ ਘਰਰਿ ਮੁਡਾਇ ॥੨੫॥
मग तो लांब केसांनी बांधलेला साधू असो किंवा मुंडण केलेला साधू असो ॥२५॥

ਕਬੀਰ ਜਗੁ ਕਾਜਲ ਕੀ ਕੋਠਰੀ ਅੰਧ ਪਰੇ ਤਿਸ ਮਾਹਿ ॥
कबीर म्हणतात की हे जग भ्रमाच्या रूपात काजळाची खोली आहे आणि अज्ञानी आंधळे लोक त्यात अडकलेले राहतात.

ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਪੈਸਿ ਜੁ ਨੀਕਸਿ ਜਾਹਿ ॥੨੬॥
कालीमातून बाहेर पडणाऱ्या त्या सज्जनांवर मी बलिदान देतो. ॥२६॥

ਕਬੀਰ ਇਹੁ ਤਨੁ ਜਾਇਗਾ ਸਕਹੁ ਤ ਲੇਹੁ ਬਹੋਰਿ ॥
हे कबीर! हे शरीर नष्ट होणे अटळ आहे, तुम्ही ते वाचवण्यासाठी कितीही उपाय केले तरी तुम्ही ते वाचवू शकत नाही.

ਨਾਂਗੇ ਪਾਵਹੁ ਤੇ ਗਏ ਜਿਨ ਕੇ ਲਾਖ ਕਰੋਰਿ ॥੨੭॥
ज्यांच्याकडे लाखो आणि करोडो रुपये होते तेही अनवाणी निघून गेले. ॥२७॥

ਕਬੀਰ ਇਹੁ ਤਨੁ ਜਾਇਗਾ ਕਵਨੈ ਮਾਰਗਿ ਲਾਇ ॥
कबीरजी संबोधतात की हे शरीर नाशवंत आहे, त्याला चांगल्या मार्गावर ठेवा

ਕੈ ਸੰਗਤਿ ਕਰਿ ਸਾਧ ਕੀ ਕੈ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥੨੮॥
एकतर संतांचा संग करा किंवा देवाची स्तुती करा. ॥२८॥

ਕਬੀਰ ਮਰਤਾ ਮਰਤਾ ਜਗੁ ਮੂਆ ਮਰਿ ਭੀ ਨ ਜਾਨਿਆ ਕੋਇ ॥
हे कबीर! जग मरत आहे आणि मरत आहे पण मरण्याचे रहस्य कोणालाही माहित नाही.

ਐਸੇ ਮਰਨੇ ਜੋ ਮਰੈ ਬਹੁਰਿ ਨ ਮਰਨਾ ਹੋਇ ॥੨੯॥
एखाद्याने अशा प्रकारे मरावे की त्याला पुन्हा मरावे लागू नये, म्हणजेच जन्म-मृत्यूच्या चक्रातून मुक्तता मिळेल. ॥२९॥

ਕਬੀਰ ਮਾਨਸ ਜਨਮੁ ਦੁਲੰਭੁ ਹੈ ਹੋਇ ਨ ਬਾਰੈ ਬਾਰ ॥
कबीरजी उपदेश करतात की मानवी जन्म दुर्मिळ आहे, तो पुन्हा पुन्हा मिळत नाही

ਜਿਉ ਬਨ ਫਲ ਪਾਕੇ ਭੁਇ ਗਿਰਹਿ ਬਹੁਰਿ ਨ ਲਾਗਹਿ ਡਾਰ ॥੩੦॥
ज्याप्रमाणे जंगलातील फळ पिकल्यानंतर जमिनीवर पडते आणि पुन्हा फांदीला चिकटत नाही. ॥३०॥

ਕਬੀਰਾ ਤੁਹੀ ਕਬੀਰੁ ਤੂ ਤੇਰੋ ਨਾਉ ਕਬੀਰੁ ॥
कबीरजी प्रेरणा देतात की तू कबीर आहेस, तुझे नाव कबीर आहे, आत्मा आणि ईश्वर अविभाज्य आहेत.

ਰਾਮ ਰਤਨੁ ਤਬ ਪਾਈਐ ਜਉ ਪਹਿਲੇ ਤਜਹਿ ਸਰੀਰੁ ॥੩੧॥
नंतर राम रतन प्राप्त झाला जो प्रथम शरीर सोडतो. जेव्हा पहिले सांसारिक शरीर सोडले जाते तेव्हाच राम प्राप्त होतो. ॥ ३१ ॥

ਕਬੀਰ ਝੰਖੁ ਨ ਝੰਖੀਐ ਤੁਮਰੋ ਕਹਿਓ ਨ ਹੋਇ ॥
कबीरजी उपदेश करतात की व्यर्थ गोष्टी बोलू नका, तुमच्या बोलण्याने काहीही होणार नाही.

ਕਰਮ ਕਰੀਮ ਜੁ ਕਰਿ ਰਹੇ ਮੇਟਿ ਨ ਸਾਕੈ ਕੋਇ ॥੩੨॥
कारण देव जे काही करत आहे ते कोणीही बदलू शकत नाही. ॥३२॥

ਕਬੀਰ ਕਸਉਟੀ ਰਾਮ ਕੀ ਝੂਠਾ ਟਿਕੈ ਨ ਕੋਇ ॥
अरे कबीर, कोणताही खोटारडा भगवान रामाच्या परीक्षेत टिकू शकत नाही, त्याचे खोटे उघड झाले आहे.

ਰਾਮ ਕਸਉਟੀ ਸੋ ਸਹੈ ਜੋ ਮਰਿ ਜੀਵਾ ਹੋਇ ॥੩੩॥
राम हाच तो निकष धारण करतो जो मरतो आणि जिवंत होतो. रामाच्या कसोटीवर, फक्त खरा मृत व्यक्तीच परिपूर्ण होतो. ॥३३॥

ਕਬੀਰ ਊਜਲ ਪਹਿਰਹਿ ਕਾਪਰੇ ਪਾਨ ਸੁਪਾਰੀ ਖਾਹਿ ॥
कबीरजी म्हणतात की पान आणि सुपारी खाल्ल्या तरी स्वच्छ कपडे घालावेत.

ਏਕਸ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਬਾਧੇ ਜਮ ਪੁਰਿ ਜਾਂਹਿ ॥੩੪॥
पण परमात्म्याच्या नावाशिवाय माणसाला बांधून यमपुरीला नेले जाते ॥ ३४॥

ਕਬੀਰ ਬੇੜਾ ਜਰਜਰਾ ਫੂਟੇ ਛੇਂਕ ਹਜਾਰ ॥
कबीर, जेव्हा जीवनाचा तराफा जीर्ण आणि जुना होतो, तेव्हा त्याला हजारो छिद्रे पडतात

ਹਰੂਏ ਹਰੂਏ ਤਿਰਿ ਗਏ ਡੂਬੇ ਜਿਨ ਸਿਰ ਭਾਰ ॥੩੫॥
सत्कर्म करणारे चांगले लोक किनाऱ्यावर पोहतात, पण ज्यांच्या डोक्यावर पापांचे ओझे असते ते बुडतात. ॥३५॥

ਕਬੀਰ ਹਾਡ ਜਰੇ ਜਿਉ ਲਾਕਰੀ ਕੇਸ ਜਰੇ ਜਿਉ ਘਾਸੁ ॥
हे कबीर, माणसाची हाडे लाकडासारखी जळतात आणि डोक्यावरील केस गवतासारखे जळतात.

ਇਹੁ ਜਗੁ ਜਰਤਾ ਦੇਖਿ ਕੈ ਭਇਓ ਕਬੀਰੁ ਉਦਾਸੁ ॥੩੬॥
हे जग जळत असल्याचे पाहून कबीर दुःखी झाले. कबीरजी म्हणतात की लोकांना अशा प्रकारे जळत असल्याचे पाहून मन दुःखी झाले आहे. ॥३६॥

ਕਬੀਰ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ਚਾਮ ਲਪੇਟੇ ਹਾਡ ॥
कबीर म्हणतात की शरीराचा अभिमान बाळगू नये कारण ते फक्त हाडांभोवती गुंडाळलेली त्वचा आहे.

ਹੈਵਰ ਊਪਰਿ ਛਤ੍ਰ ਤਰ ਤੇ ਫੁਨਿ ਧਰਨੀ ਗਾਡ ॥੩੭॥
जे घोड्यांवर स्वार होते आणि छत्रीखाली बसले होते त्यांना शेवटी जमिनीत गाडण्यात आले. ॥३७॥

ਕਬੀਰ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ਊਚਾ ਦੇਖਿ ਅਵਾਸੁ ॥
कबीरजी इशारा देतात की उंच घर पाहून गर्व करू नकोस कारण

ਆਜੁ ਕਾਲ੍ਹਿ ਭੁਇ ਲੇਟਣਾ ਊਪਰਿ ਜਾਮੈ ਘਾਸੁ ॥੩੮॥
आजकाल, जमिनीवर झोपून गवत वाढते. आज ना उद्या तुम्हाला जमिनीवर झोपावे लागेल आणि वर गवत उगवेल. ॥३८॥

ਕਬੀਰ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ਰੰਕੁ ਨ ਹਸੀਐ ਕੋਇ ॥
कबीर इशारा देतात की श्रीमंत असल्याचा अभिमान बाळगू नये आणि गरिबाची थट्टा करू नये

ਅਜਹੁ ਸੁ ਨਾਉ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਮਹਿ ਕਿਆ ਜਾਨਉ ਕਿਆ ਹੋਇ ॥੩੯॥
आजही जीवनाची होडी जगाच्या महासागरात आहे, क्षणात काय होईल कोणास ठाऊक.॥३९॥

ਕਬੀਰ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ਦੇਹੀ ਦੇਖਿ ਸੁਰੰਗ ॥
अरे कबीर! सुंदर शरीर पाहून गर्व करू नकोस.

ਆਜੁ ਕਾਲ੍ਹਿ ਤਜਿ ਜਾਹੁਗੇ ਜਿਉ ਕਾਂਚੁਰੀ ਭੁਯੰਗ ॥੪੦॥
आज ना उद्या तुला ते साप गांडुळाला सोडतो तसे सोडावे लागेल. ॥४०॥

ਕਬੀਰ ਲੂਟਨਾ ਹੈ ਤ ਲੂਟਿ ਲੈ ਰਾਮ ਨਾਮ ਹੈ ਲੂਟਿ ॥
कबीरजी प्रेरणा देतात, हे जीवा, जर तुम्हाला लुटायचे असेल तर रामाचे नाव लुट, शक्य तितके लुट, म्हणजेच देवाचे गुणगान गा.

ਫਿਰਿ ਪਾਛੈ ਪਛੁਤਾਹੁਗੇ ਪ੍ਰਾਨ ਜਾਹਿੰਗੇ ਛੂਟਿ ॥੪੧॥
जेव्हा तुमचे आयुष्य तुम्हाला सोडून जाईल तेव्हा तुम्हाला नंतर पश्चात्ताप होईल. ॥४१॥

ਕਬੀਰ ਐਸਾ ਕੋਈ ਨ ਜਨਮਿਓ ਅਪਨੈ ਘਰਿ ਲਾਵੈ ਆਗਿ ॥
अरे कबीर असा कोणताही मुलगा जन्माला आला नाही जो स्वतःच्या घराला आग लावेल.

ਪਾਂਚਉ ਲਰਿਕਾ ਜਾਰਿ ਕੈ ਰਹੈ ਰਾਮ ਲਿਵ ਲਾਗਿ ॥੪੨॥
रामाच्या जीवासाठी पाचही मुले जळत राहतात. मग त्याने पाचही मुलांना, म्हणजेच विकासला, जाळून टाकले आणि देवावर लक्ष केंद्रित केले. ॥४२॥

ਕੋ ਹੈ ਲਰਿਕਾ ਬੇਚਈ ਲਰਿਕੀ ਬੇਚੈ ਕੋਇ ॥
असा कोणी आहे का जो आपल्या मुलासाठीचे प्रेम, आशा आणि आकांक्षा विकेल?

ਸਾਝਾ ਕਰੈ ਕਬੀਰ ਸਿਉ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਬਨਜੁ ਕਰੇਇ ॥੪੩॥
कबीर बंजूसोबत सिउ हरी शेअर करतो. जर तसे असेल तर तो कबीरसोबत भागीदारी करून हरी भजनांचा व्यापार करू शकतो. ॥४३॥

ਕਬੀਰ ਇਹ ਚੇਤਾਵਨੀ ਮਤ ਸਹਸਾ ਰਹਿ ਜਾਇ ॥
कबीरजी म्हणतात की हे मानवा, ही आमची इशारेवजा सूचना आहे जेणेकरून संशयाला जागा राहणार नाही.

ਪਾਛੈ ਭੋਗ ਜੁ ਭੋਗਵੇ ਤਿਨ ਕੋ ਗੁੜੁ ਲੈ ਖਾਹਿ ॥੪੪॥
पूर्वीच्या सुख-विलासांना आता काहीच महत्त्व राहिले नाही; त्यातून मिळणारा गूळही खाऊ शकत नाही. ॥ ४४॥

ਕਬੀਰ ਮੈ ਜਾਨਿਓ ਪੜਿਬੋ ਭਲੋ ਪੜਿਬੇ ਸਿਉ ਭਲ ਜੋਗੁ ॥
कबीर, मला माहित आहे की अभ्यास करणे चांगले आहे आणि अभ्यास करणे चांगले आहे.

कबीरजी म्हणतात की काशीमध्ये ब्राह्मणांना वेद वाचताना पाहून मी प्रथम शिक्षणाला चांगले मानले आणि शिक्षणानंतर योग साधना सर्वोत्तम मानली. शेवटी, माझ्या भक्तीत पूर्ण निष्ठा होती.

ਭਗਤਿ ਨ ਛਾਡਉ ਰਾਮ ਕੀ ਭਾਵੈ ਨਿੰਦਉ ਲੋਗੁ ॥੪੫॥
आता लोक कितीही टीका करत असले तरी मी रामाची भक्ती सोडणार नाही. ॥४५॥

ਕਬੀਰ ਲੋਗੁ ਕਿ ਨਿੰਦੈ ਬਪੁੜਾ ਜਿਹ ਮਨਿ ਨਾਹੀ ਗਿਆਨੁ ॥
हे कबीर! अशा लोकांच्या टीकेचा त्यांच्या मनात ज्ञान नाही त्यांना काहीही फरक पडत नाही.

ਰਾਮ ਕਬੀਰਾ ਰਵਿ ਰਹੇ ਅਵਰ ਤਜੇ ਸਭ ਕਾਮ ॥੪੬॥
राम आणि रवी इथे आहेत, कबीरने इतर सर्व कर्मांचा त्याग केला आहे आणि तो फक्त परमात्म्याची पूजा करत आहे. ॥४६॥

ਕਬੀਰ ਪਰਦੇਸੀ ਕੈ ਘਾਘਰੈ ਚਹੁ ਦਿਸਿ ਲਾਗੀ ਆਗਿ ॥
अरे कबीर, परदेशी माणसाच्या जीवनाचा स्कर्ट सर्व बाजूंनी पेटलेला आहे.

ਖਿੰਥਾ ਜਲਿ ਕੋਇਲਾ ਭਈ ਤਾਗੇ ਆਂਚ ਨ ਲਾਗ ॥੪੭॥
शरीराचा कापड कोळसा झाला आहे, पण आत्म्याच्या धाग्याला थोडीशीही उष्णता जाणवली नाही. ॥४७॥

ਕਬੀਰ ਖਿੰਥਾ ਜਲਿ ਕੋਇਲਾ ਭਈ ਖਾਪਰੁ ਫੂਟ ਮਫੂਟ ॥
अरे कबीर, आच्छादन जळून कोळसा झाला आहे आणि सजीवाच्या रूपातील योगीची कवटीही तुटून पडली आहे.

ਜੋਗੀ ਬਪੁੜਾ ਖੇਲਿਓ ਆਸਨਿ ਰਹੀ ਬਿਭੂਤਿ ॥੪੮॥
जीवाच्या रूपातील गरीब योगींनी आपल्या जीवनाचा एक तमाशा निर्माण केला आहे आणि हे जग सोडून गेले आहेत. आता आसनावर फक्त राख उरली आहे. ॥ ४८॥

ਕਬੀਰ ਥੋਰੈ ਜਲਿ ਮਾਛੁਲੀ ਝੀਵਰਿ ਮੇਲਿਓ ਜਾਲੁ ॥
कबीरजी प्रेरणा देतात की सजीव प्राण्याच्या रूपात मासा थोड्या पाण्यात राहतो आणि काळाच्या रूपात मासेमार जाळे पसरून तो पकडतो.

ਇਹ ਟੋਘਨੈ ਨ ਛੂਟਸਹਿ ਫਿਰਿ ਕਰਿ ਸਮੁੰਦੁ ਸਮ੍ਹਾਲਿ ॥੪੯॥
देव-देवतांची प्रार्थना करून जीव मृत्युपासून वाचू शकत नाही; म्हणून समुद्राच्या रूपातील देवाचे स्मरण केले पाहिजे. ॥ ४९॥

ਕਬੀਰ ਸਮੁੰਦੁ ਨ ਛੋਡੀਐ ਜਉ ਅਤਿ ਖਾਰੋ ਹੋਇ ॥
कबीरजी स्पष्ट करतात की पाणी कितीही खारट असले किंवा कितीही समस्यांना तोंड द्यावे लागले तरी, देवाच्या समुद्राला सोडू नये

ਪੋਖਰਿ ਪੋਖਰਿ ਢੂਢਤੇ ਭਲੋ ਨ ਕਹਿਹੈ ਕੋਇ ॥੫੦॥
खरं तर लहान तलावांमध्ये देव-देवतांचा आश्रय शोधून कोणीही काही चांगले करणार नाही.॥५०॥

ਕਬੀਰ ਨਿਗੁਸਾਂਏਂ ਬਹਿ ਗਏ ਥਾਂਘੀ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥
कबीरजी म्हणतात की अज्ञानी लोक जगाच्या महासागरात वाहून गेले आहेत, खरं तर त्यांच्याकडे गुरुच्या रूपात समुद्र पार करण्यास मदत करणारी कोणतीही बोट नव्हती.

ਦੀਨ ਗਰੀਬੀ ਆਪੁਨੀ ਕਰਤੇ ਹੋਇ ਸੁ ਹੋਇ ॥੫੧॥
आपण आपल्या धर्मात आणि नम्रतेत स्थिर राहिले पाहिजे. देव जे काही करतो ते आपण आनंदाने स्वीकारले पाहिजे. ॥५१॥

ਕਬੀਰ ਬੈਸਨਉ ਕੀ ਕੂਕਰਿ ਭਲੀ ਸਾਕਤ ਕੀ ਬੁਰੀ ਮਾਇ ॥
अरे कबीर, वैष्णवची कुत्री चांगली आणि भाग्यवान आहे पण फसव्या माणसाची आई खूप वाईट आहे.

ਓਹ ਨਿਤ ਸੁਨੈ ਹਰਿ ਨਾਮ ਜਸੁ ਉਹ ਪਾਪ ਬਿਸਾਹਨ ਜਾਇ ॥੫੨॥
कारण कुत्री नेहमीच देवाची स्तुती ऐकते, परंतु आई तिच्या मुलाच्या पापांच्या कमाईत भागीदार होते. ॥५२॥

ਕਬੀਰ ਹਰਨਾ ਦੂਬਲਾ ਇਹੁ ਹਰੀਆਰਾ ਤਾਲੁ ॥
कबीर, सजीवाच्या रूपातील हरण खूप कमकुवत आहे, जगाच्या रूपातील सरोवर इंद्रिय विकारांच्या पाण्याने हिरवेगार आहे

ਲਾਖ ਅਹੇਰੀ ਏਕੁ ਜੀਉ ਕੇਤਾ ਬੰਚਉ ਕਾਲੁ ॥੫੩॥
जीव एकटा आहे पण त्याला अडकवण्यासाठी भौतिक वस्तूंच्या रूपात लाखो शिकारी आहेत. मग हा बिचारा प्राणी मृत्यूपासून किती काळ वाचू शकेल? ॥ ५३॥

ਕਬੀਰ ਗੰਗਾ ਤੀਰ ਜੁ ਘਰੁ ਕਰਹਿ ਪੀਵਹਿ ਨਿਰਮਲ ਨੀਰੁ ॥
कबीर म्हणतात की जर कोणी गंगेच्या काठावर आपले घर बनवले तर तो दररोज शुद्ध पाणी पिऊ शकतो

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਨ ਮੁਕਤਿ ਹੋਇ ਇਉ ਕਹਿ ਰਮੇ ਕਬੀਰ ॥੫੪॥
हरि भक्तीशिवाय मुक्ती नाही, असे कबीर म्हणतात. पण हरि भक्तीशिवाय मुक्ती नाही, असे कबीरजी राम राम करत निघून गेले. ॥५४॥

ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਭਇਆ ਜੈਸਾ ਗੰਗਾ ਨੀਰੁ ॥
कबीरजी म्हणतात की माझे मन गंगेच्या पाण्यासारखे पवित्र झाले आहे आणि

ਪਾਛੈ ਲਾਗੋ ਹਰਿ ਫਿਰੈ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਕਬੀਰ ॥੫੫॥
कबीर कबीर म्हणतात, प्रभू माझ्या मागे येत आहे ॥ ५५॥

ਕਬੀਰ ਹਰਦੀ ਪੀਅਰੀ ਚੂੰਨਾਂ ਊਜਲ ਭਾਇ ॥
कबीरजी म्हणतात की हळदीचा रंग पिवळा असतो आणि चुना पांढरा असतो

ਰਾਮ ਸਨੇਹੀ ਤਉ ਮਿਲੈ ਦੋਨਉ ਬਰਨ ਗਵਾਇ ॥੫੬॥
जेव्हा रंग आणि जातीमधील भेद दूर होतात, तेव्हा भक्त आणि भक्त परमात्म्यात विलीन होतात आणि एक होतात. ॥५६॥

ਕਬੀਰ ਹਰਦੀ ਪੀਰਤਨੁ ਹਰੈ ਚੂਨ ਚਿਹਨੁ ਨ ਰਹਾਇ ॥
कबीर म्हणतात की हळदीचा पिवळा रंग कमी होतो आणि चुना त्याचा पांढरा रंग कमी होतो

ਬਲਿਹਾਰੀ ਇਹ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਉ ਜਿਹ ਜਾਤਿ ਬਰਨੁ ਕੁਲੁ ਜਾਇ ॥੫੭॥
जे माझ्यावर अशा प्रकारे प्रेम करतात की उच्च आणि नीच जाती, कुळ आणि जातींमधील भेद मिटून जाईल त्यांच्यासाठी मी स्वतःचे बलिदान देतो. ॥५७॥

ਕਬੀਰ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਾ ਸੰਕੁਰਾ ਰਾਈ ਦਸਏਂ ਭਾਇ ॥
कबीरजी स्पष्ट करतात की मुक्तीचा दरवाजा राईच्या दहाव्या भागाइतका अरुंद आहे

ਮਨੁ ਤਉ ਮੈਗਲੁ ਹੋਇ ਰਹਿਓ ਨਿਕਸੋ ਕਿਉ ਕੈ ਜਾਇ ॥੫੮॥
जर मन हत्तीसारखे गर्विष्ठ आणि मोठे होत असेल, तर ते अरुंद मार्गावरून कसे जाईल? ॥५८॥

ਕਬੀਰ ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੇ ਮਿਲੈ ਤੁਠਾ ਕਰੇ ਪਸਾਉ ॥
कबीर, जर तुम्हाला असा खरा गुरु सापडला जो प्रसन्न होतो आणि दया करतो, तर

ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਾ ਮੋਕਲਾ ਸਹਜੇ ਆਵਉ ਜਾਉ ॥੫੯॥
मोक्षाचे दार उघडे असेल आणि त्यातून सहज येऊ आणि जाऊ शकेल. ॥५९॥

ਕਬੀਰ ਨਾ ਮੁੋਹਿ ਛਾਨਿ ਨ ਛਾਪਰੀ ਨਾ ਮੁੋਹਿ ਘਰੁ ਨਹੀ ਗਾਉ ॥
कबीरजी म्हणतात की माझ्याकडे झोपडी किंवा झोपडी नाही, माझ्याकडे घर नाही आणि राहण्यासाठी गाव नाही.

ਮਤ ਹਰਿ ਪੂਛੈ ਕਉਨੁ ਹੈ ਮੇਰੇ ਜਾਤਿ ਨ ਨਾਉ ॥੬੦॥
जर देवाने मला विचारले की मी कोण आहे, तर मला जात किंवा नाव नाही, तर मी त्याला कसे सांगेन की मी कोण आहे. ॥ ६० ॥

ਕਬੀਰ ਮੁਹਿ ਮਰਨੇ ਕਾ ਚਾਉ ਹੈ ਮਰਉ ਤ ਹਰਿ ਕੈ ਦੁਆਰ ॥
कबीरजी म्हणतात की मला मरण्याची खूप इच्छा आहे पण मी देवाच्या दाराशी मरण्याची इच्छा करतो.

ਮਤ ਹਰਿ ਪੂਛੈ ਕਉਨੁ ਹੈ ਪਰਾ ਹਮਾਰੈ ਬਾਰ ॥੬੧॥
म्हणूनच कदाचित देव विचारेल की आमच्या दाराशी कोण झोपले आहे. ॥६१॥

ਕਬੀਰ ਨਾ ਹਮ ਕੀਆ ਨ ਕਰਹਿਗੇ ਨਾ ਕਰਿ ਸਕੈ ਸਰੀਰੁ ॥
कबीरजी म्हणतात की मी भूतकाळात काहीही केले नाही आणि भविष्यातही काही करू शकणार नाही आणि माझे शरीरही काही करू शकत नाही.

ਕਿਆ ਜਾਨਉ ਕਿਛੁ ਹਰਿ ਕੀਆ ਭਇਓ ਕਬੀਰੁ ਕਬੀਰੁ ॥੬੨॥
हरीने काय केले आहे हे मला माहित नाही, हे सर्व देवाने केले आहे ज्यामुळे मी कबीर या नावाने जगात प्रसिद्ध झालो आहे. ॥६२॥

ਕਬੀਰ ਸੁਪਨੈ ਹੂ ਬਰੜਾਇ ਕੈ ਜਿਹ ਮੁਖਿ ਨਿਕਸੈ ਰਾਮੁ ॥
कबीर म्हणतात की जर स्वप्नात बडबडणाऱ्या व्यक्तीच्या मुखातून रामाचे नाव निघाले तर.

ਤਾ ਕੇ ਪਗ ਕੀ ਪਾਨਹੀ ਮੇਰੇ ਤਨ ਕੋ ਚਾਮੁ ॥੬੩॥
माझ्या शरीराची त्वचा त्याच्या पायाचे बूट व्हावे अशी माझी इच्छा आहे. ॥६३॥

ਕਬੀਰ ਮਾਟੀ ਕੇ ਹਮ ਪੂਤਰੇ ਮਾਨਸੁ ਰਾਖਿਉ ਨਾਉ ॥
कबीर म्हणतात की आपण मातीच्या बाहुल्या आहोत आणि आपले नाव मानव आहे

ਚਾਰਿ ਦਿਵਸ ਕੇ ਪਾਹੁਨੇ ਬਡ ਬਡ ਰੂੰਧਹਿ ਠਾਉ ॥੬੪॥
ते या जगात चार दिवसांसाठी पाहुणे म्हणून आले आहेत, परंतु ते शक्य तितक्या जास्त जागा व्यापण्याचा प्रयत्न करतात. ॥ ६४ ॥

ਕਬੀਰ ਮਹਿਦੀ ਕਰਿ ਘਾਲਿਆ ਆਪੁ ਪੀਸਾਇ ਪੀਸਾਇ ॥
कबीर म्हणतात की त्यांनी आपले शरीर मेहंदीसारखे पीसून आणि जप आणि तपश्चर्या करून कठोर परिश्रम केले

ਤੈ ਸਹ ਬਾਤ ਨ ਪੁਛੀਐ ਕਬਹੂ ਨ ਲਾਈ ਪਾਇ ॥੬੫॥
तू मला याबद्दल कधीच विचारले नाहीस आणि माझ्या पायांवर कठोर परिश्रम करून तयार केलेली मेहंदी (मेहंदी) कधीच लावली नाहीस. ॥६५॥

ਕਬੀਰ ਜਿਹ ਦਰਿ ਆਵਤ ਜਾਤਿਅਹੁ ਹਟਕੈ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥
अरे कबीर, ज्या दारावर कोणीही कोणाला येण्या-जाण्यापासून रोखत नाही

ਸੋ ਦਰੁ ਕੈਸੇ ਛੋਡੀਐ ਜੋ ਦਰੁ ਐਸਾ ਹੋਇ ॥੬੬॥
जेव्हा परमेश्वराचे दार असे असेल, तेव्हा ते दार कसे सोडता येईल? ॥६६॥

ਕਬੀਰ ਡੂਬਾ ਥਾ ਪੈ ਉਬਰਿਓ ਗੁਨ ਕੀ ਲਹਰਿ ਝਬਕਿ ॥
कबीरजी म्हणतात की मी जगाच्या सागरात बुडणार होतो, पण हरीच्या स्तुतीच्या लाटांच्या धक्क्याने वाचलो.

ਜਬ ਦੇਖਿਓ ਬੇੜਾ ਜਰਜਰਾ ਤਬ ਉਤਰਿ ਪਰਿਓ ਹਉ ਫਰਕਿ ॥੬੭॥
जेव्हा मी पाहिले की माझ्या शरीराचा तराफा जुना झाला आहे, तेव्हा मी लगेच त्यातून उतरलो. ॥६७॥

ਕਬੀਰ ਪਾਪੀ ਭਗਤਿ ਨ ਭਾਵਈ ਹਰਿ ਪੂਜਾ ਨ ਸੁਹਾਇ ॥
कबीरजी म्हणतात की पापी माणसाला भक्ती आवडत नाही आणि तो देवाच्या भक्तीशी आसक्त नसतो.

ਮਾਖੀ ਚੰਦਨੁ ਪਰਹਰੈ ਜਹ ਬਿਗੰਧ ਤਹ ਜਾਇ ॥੬੮॥
ज्याप्रमाणे माशी चंदन सोडून दुर्गंधीयुक्त ठिकाणी जाते, त्याचप्रमाणे पापी मनुष्य भक्ती सोडून पापकर्मांकडे जातो. ॥ ६८॥

ਕਬੀਰ ਬੈਦੁ ਮੂਆ ਰੋਗੀ ਮੂਆ ਮੂਆ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥
हे कबीर! निःसंशयपणे एक डॉक्टर आहे, कोणी आजारी असो, संपूर्ण जग मरत आहे. म्हणजेच, ज्ञानी, अज्ञानी, विद्वान किंवा मूर्ख, सर्वजण आसक्ती आणि भ्रमाच्या मृत्यूमुळे मरत आहेत.

ਏਕੁ ਕਬੀਰਾ ਨਾ ਮੂਆ ਜਿਹ ਨਾਹੀ ਰੋਵਨਹਾਰੁ ॥੬੯॥
पण एकच कबीर आहे जो मेला नाही, ज्याच्यासाठी रडायला कोणी नाही. ॥ ६९॥

ਕਬੀਰ ਰਾਮੁ ਨ ਧਿਆਇਓ ਮੋਟੀ ਲਾਗੀ ਖੋਰਿ ॥
कबीरजी आपल्याला प्रेरणा देतात की, लोकहो, तुम्ही देवाची पूजा न करण्याच्या मोठ्या आजाराला बळी पडला आहात.

ਕਾਇਆ ਹਾਂਡੀ ਕਾਠ ਕੀ ਨਾ ਓਹ ਚਰ੍ਹੈ ਬਹੋਰਿ ॥੭੦॥
शरीराच्या लाकडी भांड्याला पुन्हा आग लावता येत नाही, याचा अर्थ असा की मानवी जन्म पुन्हा मिळत नाही. ॥७०॥

ਕਬੀਰ ਐਸੀ ਹੋਇ ਪਰੀ ਮਨ ਕੋ ਭਾਵਤੁ ਕੀਨੁ ॥
कबीर, जर असे घडले की तुम्ही तुमच्या मनाच्या इच्छेनुसार सर्वकाही करता, तर.

ਮਰਨੇ ਤੇ ਕਿਆ ਡਰਪਨਾ ਜਬ ਹਾਥਿ ਸਿਧਉਰਾ ਲੀਨ ॥੭੧॥
आता मृत्युची भीती का बाळगावी, जेव्हा सती होणारी स्त्री हातात सिंदूर लावलेला नारळ धरते, तेव्हा ती तिच्या पतीच्या वियोगात स्वतःला जाळून घेण्यास तयार होते. ॥७१॥

ਕਬੀਰ ਰਸ ਕੋ ਗਾਂਡੋ ਚੂਸੀਐ ਗੁਨ ਕਉ ਮਰੀਐ ਰੋਇ ॥
हे कबीर! ज्याप्रमाणे रस मिळविण्यासाठी ऊस चोळावा लागतो, त्याचप्रमाणे गुण प्राप्त करण्यासाठी कितीही वेदना आणि दुःख सहन करावे लागले तरी धैर्य असले पाहिजे

ਅਵਗੁਨੀਆਰੇ ਮਾਨਸੈ ਭਲੋ ਨ ਕਹਿਹੈ ਕੋਇ ॥੭੨॥
कारण दोष असलेल्या माणसाबद्दल कोणीही चांगले काही बोलत नाही ॥७२॥

ਕਬੀਰ ਗਾਗਰਿ ਜਲ ਭਰੀ ਆਜੁ ਕਾਲ੍ਹਿ ਜੈਹੈ ਫੂਟਿ ॥
कबीर जी उद्योग करतात हे शरीरासारखे भांडे श्वासासारखे पाण्याने भरलेले आहे जे आज ना उद्या फुटणारच आहे.

ਗੁਰੁ ਜੁ ਨ ਚੇਤਹਿ ਆਪਨੋ ਅਧ ਮਾਝਿ ਲੀਜਹਿਗੇ ਲੂਟਿ ॥੭੩॥
जर तुम्ही तुमच्या गुरुंना, देवाला आठवले नाही, तर वाटेतच तुम्हाला लुटले जाईल. ॥७३॥

ਕਬੀਰ ਕੂਕਰੁ ਰਾਮ ਕੋ ਮੁਤੀਆ ਮੇਰੋ ਨਾਉ ॥
कबीरजी म्हणतात मी रामाचा कुत्रा आहे आणि माझे नाव मोती आहे.

ਗਲੇ ਹਮਾਰੇ ਜੇਵਰੀ ਜਹ ਖਿੰਚੈ ਤਹ ਜਾਉ ॥੭੪॥
माझ्या गळ्यातील साखळी घातली आहे; तो जिथे जिथे ओढतो तिथे मी जातो ॥७४॥

ਕਬੀਰ ਜਪਨੀ ਕਾਠ ਕੀ ਕਿਆ ਦਿਖਲਾਵਹਿ ਲੋਇ ॥
कबीरजी म्हणतात की, हे बंधू तुलसी, तू लोकांना रुद्राक्षाचे मणी का दाखवतोस?

ਹਿਰਦੈ ਰਾਮੁ ਨ ਚੇਤਹੀ ਇਹ ਜਪਨੀ ਕਿਆ ਹੋਇ ॥੭੫॥
जर तुम्ही तुमच्या हृदयात देवाचे चिंतन केले नाही तर या जपमाळेचा काही उपयोग नाही.॥७५॥

ਕਬੀਰ ਬਿਰਹੁ ਭੁਯੰਗਮੁ ਮਨਿ ਬਸੈ ਮੰਤੁ ਨ ਮਾਨੈ ਕੋਇ ॥
अरे कबीर, जेव्हा वियोगाचा साप मनाला चावतो तेव्हा कोणत्याही मंत्राचा त्यावर काहीही परिणाम होत नाही.

ਰਾਮ ਬਿਓਗੀ ਨਾ ਜੀਐ ਜੀਐ ਤ ਬਉਰਾ ਹੋਇ ॥੭੬॥
देवापासून वेगळे होण्याचे दुःख माणसाला जगू देत नाही, पण जर तो जिवंत राहिला तर तो वेडा होतो. ॥७६॥

ਕਬੀਰ ਪਾਰਸ ਚੰਦਨੈ ਤਿਨ੍ ਹੈ ਏਕ ਸੁਗੰਧ ॥
कबीरजी सांगतात की पारस आणि चंदनाचे गुण सारखेच आहेत.

ਤਿਹ ਮਿਲਿ ਤੇਊ ਊਤਮ ਭਏ ਲੋਹ ਕਾਠ ਨਿਰਗੰਧ ॥੭੭॥
पारस (तत्वज्ञानाचा दगड) मध्ये मिसळल्यावर लोखंड सोने बनते आणि चंदनात मिसळल्यावर सामान्य लाकूड सुगंधित होते. ॥७७॥

ਕਬੀਰ ਜਮ ਕਾ ਠੇਂਗਾ ਬੁਰਾ ਹੈ ਓਹੁ ਨਹੀ ਸਹਿਆ ਜਾਇ ॥
कबीर, यमाचा फटका खूप वाईट आहे, तो सहन करता येत नाही

ਏਕੁ ਜੁ ਸਾਧੁ ਮੋੁਹਿ ਮਿਲਿਓ ਤਿਨ੍ਹਿ ਲੀਆ ਅੰਚਲਿ ਲਾਇ ॥੭੮॥
मला एक संत सापडला आहे ज्याने मला त्याच्या संरक्षणाखाली घेतले आणि माझे रक्षण केले. ॥७८॥

ਕਬੀਰ ਬੈਦੁ ਕਹੈ ਹਉ ਹੀ ਭਲਾ ਦਾਰੂ ਮੇਰੈ ਵਸਿ ॥
कबीर डॉक्टर म्हणतात की डॉक्टर लोकांना सांगतात की मीच सर्वोत्तम आहे, माझ्याकडे प्रत्येक आजाराचा इलाज आहे

ਇਹ ਤਉ ਬਸਤੁ ਗੁਪਾਲ ਕੀ ਜਬ ਭਾਵੈ ਲੇਇ ਖਸਿ ॥੭੯॥
पण त्याला हे माहित नाही की डॉक्टरही त्याला मृत्यूच्या जबड्यातून वाचवू शकत नाही, कारण हे जीवन देवाने दिलेली देणगी आहे आणि तो जेव्हा वाटेल तेव्हा ते हिरावून घेऊ शकतो. ॥७९॥

ਕਬੀਰ ਨਉਬਤਿ ਆਪਨੀ ਦਿਨ ਦਸ ਲੇਹੁ ਬਜਾਇ ॥
कबीरजी म्हणतात की हे मानवा, दहा दिवस तुझ्या गौरवाचे रणशिंग वाजव.

ਨਦੀ ਨਾਵ ਸੰਜੋਗ ਜਿਉ ਬਹੁਰਿ ਨ ਮਿਲਹੈ ਆਇ ॥੮੦॥
ज्याप्रमाणे नदी ओलांडण्यासाठी होडीत बसलेले प्रवासी एकमेकांना भेटतात, परंतु नदी ओलांडल्यानंतर ते पुन्हा भेटत नाहीत, त्याचप्रमाणे हे जीवन पुन्हा मिळत नाही. ॥ ८०॥

ਕਬੀਰ ਸਾਤ ਸਮੁੰਦਹਿ ਮਸੁ ਕਰਉ ਕਲਮ ਕਰਉ ਬਨਰਾਇ ॥
हे कबीर! सात महासागरांची शाई मिसळली तरी सर्व वनस्पतींपासून पेन बनवता येतात.

ਬਸੁਧਾ ਕਾਗਦੁ ਜਉ ਕਰਉ ਹਰਿ ਜਸੁ ਲਿਖਨੁ ਨ ਜਾਇ ॥੮੧॥
जरी संपूर्ण पृथ्वी कागदावर केली नाही तरी देवाचा महिमा लिहिता येणे शक्य नाही.॥८१॥

ਕਬੀਰ ਜਾਤਿ ਜੁਲਾਹਾ ਕਿਆ ਕਰੈ ਹਿਰਦੈ ਬਸੇ ਗੁਪਾਲ ॥
कबीर म्हणतात की जेव्हा देव स्वतः माझ्या हृदयात राहतो तेव्हा विणकर जातीचा काय फरक पडू शकतो.

ਕਬੀਰ ਰਮਈਆ ਕੰਠਿ ਮਿਲੁ ਚੁਕਹਿ ਸਰਬ ਜੰਜਾਲ ॥੮੨॥
कबीर, मला असा राम सापडला आहे ज्याच्यामुळे जगातील सर्व संकटे दूर झाली आहेत. ॥८२॥

ਕਬੀਰ ਐਸਾ ਕੋ ਨਹੀ ਮੰਦਰੁ ਦੇਇ ਜਰਾਇ ॥
कबीर म्हणतात की आसक्तीचं घर जाळून टाकणारा कोणीही नाही आणि.

ਪਾਂਚਉ ਲਰਿਕੇ ਮਾਰਿ ਕੈ ਰਹੈ ਰਾਮ ਲਿਉ ਲਾਇ ॥੮੩॥
पाच मुले रामाला मारतात आणि त्यांना घेऊन जातात. पाच कामुक मुलांना संपवल्यानंतर तो रामाच्या ध्यानात मग्न झाला. ॥८३॥

ਕਬੀਰ ਐਸਾ ਕੋ ਨਹੀ ਇਹੁ ਤਨੁ ਦੇਵੈ ਫੂਕਿ ॥
कबीरजी म्हणतात की या शरीराच्या इच्छांना जाळून टाकणारा कोणीही नाही

ਅੰਧਾ ਲੋਗੁ ਨ ਜਾਨਈ ਰਹਿਓ ਕਬੀਰਾ ਕੂਕਿ ॥੮੪॥
कबीर मोठ्याने समजावून सांगत आहेत, पण आंधळ्या आणि अज्ञानी लोकांना हे माहित नाही.॥८४॥

ਕਬੀਰ ਸਤੀ ਪੁਕਾਰੈ ਚਿਹ ਚੜੀ ਸੁਨੁ ਹੋ ਬੀਰ ਮਸਾਨ ॥
कबीरजी म्हणतात की सती तिच्या मृत पतीच्या चितेवर म्हणते, हे स्मशानभूमी, माझे ऐक.

ਲੋਗੁ ਸਬਾਇਆ ਚਲਿ ਗਇਓ ਹਮ ਤੁਮ ਕਾਮੁ ਨਿਦਾਨ ॥੮੫॥
सर्व लोक हे जग सोडून गेले आहेत, आता तुझे आणि माझे कामही इथेच संपावे लागेल. ॥८५॥

ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਪੰਖੀ ਭਇਓ ਉਡਿ ਉਡਿ ਦਹ ਦਿਸ ਜਾਇ ॥
हे कबीर! मन एक पक्षी बनले आहे जे दहाही दिशांना उडते आणि जाते.

ਜੋ ਜੈਸੀ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲੈ ਸੋ ਤੈਸੋ ਫਲੁ ਖਾਇ ॥੮੬॥
त्याला जशी संगत मिळते, तसेच फळ मिळते, मग ते चांगले असो वा वाईट. ॥८६॥

ਕਬੀਰ ਜਾ ਕਉ ਖੋਜਤੇ ਪਾਇਓ ਸੋਈ ਠਉਰੁ ॥
कबीरजी म्हणतात की त्यांना ते ठिकाण सापडले आहे जे ते शोधत होते.

ਸੋਈ ਫਿਰਿ ਕੈ ਤੂ ਭਇਆ ਜਾ ਕਉ ਕਹਤਾ ਅਉਰੁ ॥੮੭॥
तू ज्या देवाला स्वतःपासून वेगळा मानत होतास त्याच देवाचे रूप झाला आहेस. ॥८७॥

ਕਬੀਰ ਮਾਰੀ ਮਰਉ ਕੁਸੰਗ ਕੀ ਕੇਲੇ ਨਿਕਟਿ ਜੁ ਬੇਰਿ ॥
कबीरजी म्हणतात की वाईट संगती माणसाला केळीजवळच्या बेरीप्रमाणे मारते.

ਉਹ ਝੂਲੈ ਉਹ ਚੀਰੀਐ ਸਾਕਤ ਸੰਗੁ ਨ ਹੇਰਿ ॥੮੮॥
ते वाऱ्यावर हलते पण केळीचे झाड त्याच्या काट्यांनी फाडून टाकले आहे. म्हणून दुष्ट लोकांची संगत करू नका, अन्यथा तुम्हाला व्यर्थ शिक्षा भोगावी लागेल. ॥८८॥

ਕਬੀਰ ਭਾਰ ਪਰਾਈ ਸਿਰਿ ਚਰੈ ਚਲਿਓ ਚਾਹੈ ਬਾਟ ॥
हे कबीर! इतरांच्या टीकेचे ओझे जीवाच्या डोक्यावर सतत वाढत असते आणि तो ते उचलून योग्य मार्ग निवडू इच्छितो.

ਅਪਨੇ ਭਾਰਹਿ ਨਾ ਡਰੈ ਆਗੈ ਅਉਘਟ ਘਾਟ ॥੮੯॥
पण त्याला त्याच्या वाईट किंवा पापी कर्मांच्या ओझ्याची भीती वाटत नाही, कारण पुढे खूप कठीण मार्ग आहे. ॥८९॥

ਕਬੀਰ ਬਨ ਕੀ ਦਾਧੀ ਲਾਕਰੀ ਠਾਢੀ ਕਰੈ ਪੁਕਾਰ ॥
कबीरजी लोकांना पापकर्मांच्या प्रहारांपासून दूर राहण्याचा इशारा देऊन सांगतात की जंगलातील जळलेले लाकूड ओरडते की

ਮਤਿ ਬਸਿ ਪਰਉ ਲੁਹਾਰ ਕੇ ਜਾਰੈ ਦੂਜੀ ਬਾਰ ॥੯੦॥
मी लोहाराच्या हाती पडू नये, नाहीतर मी दुसऱ्यांदा कोळशासारखा जळून जाईन. ॥९०॥

ਕਬੀਰ ਏਕ ਮਰੰਤੇ ਦੁਇ ਮੂਏ ਦੋਇ ਮਰੰਤਹ ਚਾਰਿ ॥
कबीर, एका मनाला मारल्याने दोन आशा आणि इच्छा मरतात. या दोघांना मारल्याने चारही वासना, क्रोध, लोभ आणि आसक्ती नष्ट होतात.

ਚਾਰਿ ਮਰੰਤਹ ਛਹ ਮੂਏ ਚਾਰਿ ਪੁਰਖ ਦੁਇ ਨਾਰਿ ॥੯੧॥
जर सर्व चारही मारले गेले तर सहा मरतात. या सहापैकी दोन स्त्रिया आहेत, आशा आणि इच्छा, आणि चार पुरुष आहेत, वासना, क्रोध, लोभ आणि आसक्ती. ॥९१॥

ਕਬੀਰ ਦੇਖਿ ਦੇਖਿ ਜਗੁ ਢੂੰਢਿਆ ਕਹੂੰ ਨ ਪਾਇਆ ਠਉਰੁ ॥
कबीर, मी जगभर पाहिले पण मला कुठेही शांती मिळाली नाही.

ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ਕਹਾ ਭੁਲਾਨੇ ਅਉਰ ॥੯੨॥
ज्यांनी देवाचे ध्यान केले नाही ते इतरत्र भटकत राहतात. ॥९२॥

ਕਬੀਰ ਸੰਗਤਿ ਕਰੀਐ ਸਾਧ ਕੀ ਅੰਤਿ ਕਰੈ ਨਿਰਬਾਹੁ ॥
कबीरजी चांगला सल्ला देतात, संत आणि महापुरुषांचा सहवास ठेवावा, हे तुम्हाला शेवटपर्यंत मदत करेल.

ਸਾਕਤ ਸੰਗੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ਜਾ ਤੇ ਹੋਇ ਬਿਨਾਹੁ ॥੯੩॥
पण दुष्ट लोकांची संगत धरू नकोस, कारण यामुळे जीवनाचा नाश होतो. ॥९३॥

ਕਬੀਰ ਜਗ ਮਹਿ ਚੇਤਿਓ ਜਾਨਿ ਕੈ ਜਗ ਮਹਿ ਰਹਿਓ ਸਮਾਇ ॥
कबीरजी म्हणतात की ज्यांनी देवाला जगात सर्वव्यापी मानले आणि त्याचे चिंतन केले, त्यांचे जीवन यशस्वी झाले.

ਜਿਨ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ਬਾਦਹਿ ਜਨਮੇਂ ਆਇ ॥੯੪॥
पण ज्यांनी परमेश्वराची पूजा केली नाही, त्यांचा जन्म व्यर्थ गेला आहे. ॥९४॥

ਕਬੀਰ ਆਸਾ ਕਰੀਐ ਰਾਮ ਕੀ ਅਵਰੈ ਆਸ ਨਿਰਾਸ ॥
हे कबीर! फक्त रामाची आशा ठेव कारण इतर कोणतीही आशा निराशाजनक आहे.

ਨਰਕਿ ਪਰਹਿ ਤੇ ਮਾਨਈ ਜੋ ਹਰਿ ਨਾਮ ਉਦਾਸ ॥੯੫॥
जे लोक परमात्म्याच्या नावापासून दूर जातात त्यांना नरकात असल्याचे मानले पाहिजे.॥९५॥

ਕਬੀਰ ਸਿਖ ਸਾਖਾ ਬਹੁਤੇ ਕੀਏ ਕੇਸੋ ਕੀਓ ਨ ਮੀਤੁ ॥
कबीर शीख सखा, तू अनेक शिष्य बनवलेस पण देवाला मित्र बनवले नाहीस." कबीर जी अहंकारी गुरु आणि संतांकडे बोट दाखवतात.

ਚਾਲੇ ਥੇ ਹਰਿ ਮਿਲਨ ਕਉ ਬੀਚੈ ਅਟਕਿਓ ਚੀਤੁ ॥੯੬॥
तो परमात्म्याला भेटण्याचा संकल्प घेऊन निघाला होता, पण त्याचे हृदय त्याच्या सेवेत, उपासनेत आणि प्रसिद्धीत अडकले. ॥९६॥

ਕਬੀਰ ਕਾਰਨੁ ਬਪੁਰਾ ਕਿਆ ਕਰੈ ਜਉ ਰਾਮੁ ਨ ਕਰੈ ਸਹਾਇ ॥
कबीरजी म्हणतात की जर देव स्वतः मदत करत नसेल तर गरीब माणूस काय करू शकतो?

ਜਿਹ ਜਿਹ ਡਾਲੀ ਪਗੁ ਧਰਉ ਸੋਈ ਮੁਰਿ ਮੁਰਿ ਜਾਇ ॥੯੭॥
तुम्ही ज्या फांदीवर पाऊल ठेवाल ती तुटेल. देवाच्या कृपेशिवाय तुम्हाला यश मिळणार नाही.॥९७॥

ਕਬੀਰ ਅਵਰਹ ਕਉ ਉਪਦੇਸਤੇ ਮੁਖ ਮੈ ਪਰਿ ਹੈ ਰੇਤੁ ॥
हे कबीर! जे इतरांना सल्ला देतात पण स्वतः त्याचे पालन करत नाहीत, त्यांच्या तोंडावर फक्त अपमानाची धूळ पडते.

ਰਾਸਿ ਬਿਰਾਨੀ ਰਾਖਤੇ ਖਾਯਾ ਘਰ ਕਾ ਖੇਤੁ ॥੯੮॥
जो माणूस इतरांना अनोळखी वाटतो, तो स्वतःचे घर उध्वस्त करतो. ॥९८॥

ਕਬੀਰ ਸਾਧੂ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਰਹਉ ਜਉ ਕੀ ਭੂਸੀ ਖਾਉ ॥
कबीर म्हणतात की, जरी कोरडे अन्न मिळाले तरी संतांचा सहवास राखावा

ਹੋਨਹਾਰੁ ਸੋ ਹੋਇਹੈ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਉ ॥੯੯॥
याची काळजी करू नकोस, जे घडणार आहे ते नक्कीच घडेल, पण दुष्ट लोकांची संगत कधीही ठेवू नकोस. ॥९९॥

ਕਬੀਰ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਕੀ ਦਿਨ ਦਿਨ ਦੂਨਾ ਹੇਤੁ ॥
कबीर जी उपदेश करतात की संतांचा सहवास राखल्याने माणसाचे देवावरील प्रेम दिवसेंदिवस वाढते

ਸਾਕਤ ਕਾਰੀ ਕਾਂਬਰੀ ਧੋਏ ਹੋਇ ਨ ਸੇਤੁ ॥੧੦੦॥
कुटिल लोक काळ्या काबल (मातीच्या भांड्या) सारखे मनाने काळे असतात, जे धुतल्यानंतरही कधीही पांढरे होत नाही. ॥१००॥

ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਮੂੰਡਿਆ ਨਹੀ ਕੇਸ ਮੁੰਡਾਏ ਕਾਂਇ ॥
कबीरजी म्हणतात, हे भाऊ! तू मनाचे मुंडण केले नाहीस, म्हणजेच ते स्वच्छ केले नाहीस, मग तू डोके का मुंडवलेस?

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕੀਆ ਸੋ ਮਨ ਕੀਆ ਮੂੰਡਾ ਮੂੰਡੁ ਅਜਾਂਇ ॥੧੦੧॥
कारण जे काही चांगले किंवा वाईट केले जाते ते मनाने केले जाते, तर या बिचाऱ्या माणसाचा काय दोष ज्याने विनाकारण आपले डोके मुंडवले. ॥१०१॥

ਕਬੀਰ ਰਾਮੁ ਨ ਛੋਡੀਐ ਤਨੁ ਧਨੁ ਜਾਇ ਤ ਜਾਉ ॥
कबीर, रामाचे नाव सोडू नकोस, जरी शरीर आणि धन नष्ट झाले, जरी ते नष्ट झाले तरी काळजी करू नकोस

ਚਰਨ ਕਮਲ ਚਿਤੁ ਬੇਧਿਆ ਰਾਮਹਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਉ ॥੧੦੨॥
तुमचे मन प्रभूच्या कमळ चरणांमध्ये लीन ठेवा आणि रामाच्या नावात लीन रहा. ॥१०२॥

ਕਬੀਰ ਜੋ ਹਮ ਜੰਤੁ ਬਜਾਵਤੇ ਟੂਟਿ ਗਈਂ ਸਭ ਤਾਰ ॥
कबीर, आम्ही वाजवत असलेल्या शरीराच्या स्वरूपात असलेल्या सर्व तार तुटल्या आहेत

ਜੰਤੁ ਬਿਚਾਰਾ ਕਿਆ ਕਰੈ ਚਲੇ ਬਜਾਵਨਹਾਰ ॥੧੦੩॥
वादकाने आपले जीवन सोडले आहे तेव्हा हे बिचारे वाद्य आता काय करू शकते? ॥१०३॥

ਕਬੀਰ ਮਾਇ ਮੂੰਡਉ ਤਿਹ ਗੁਰੂ ਕੀ ਜਾ ਤੇ ਭਰਮੁ ਨ ਜਾਇ ॥
हे कबीर! गुरुच्या आईचे डोके मुंडले पाहिजे, ज्यामुळे मनाचा गोंधळ दूर होत नाही.

ਆਪ ਡੁਬੇ ਚਹੁ ਬੇਦ ਮਹਿ ਚੇਲੇ ਦੀਏ ਬਹਾਇ ॥੧੦੪॥
तो स्वतः चार वेदांच्या विधींमध्ये मग्न असतो आणि तो त्याच्या शिष्यांनाही त्या विधींमध्ये मग्न करतो. ॥१०४॥

ਕਬੀਰ ਜੇਤੇ ਪਾਪ ਕੀਏ ਰਾਖੇ ਤਲੈ ਦੁਰਾਇ ॥
हे कबीर! माणूस जे काही पाप करतो ते तो इतरांपासून लपवून ठेवतो

ਪਰਗਟ ਭਏ ਨਿਦਾਨ ਸਭ ਜਬ ਪੂਛੇ ਧਰਮ ਰਾਇ ॥੧੦੫॥
पण जेव्हा धर्मराज कर्माचा हिशोब मागतो तेव्हा ते सर्व पुढे येतात. ॥१०५॥

ਕਬੀਰ ਹਰਿ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਛਾਡਿ ਕੈ ਪਾਲਿਓ ਬਹੁਤੁ ਕੁਟੰਬੁ ॥
हे कबीर! देवाची पूजा सोडून देणारा माणूस कुटुंबाच्या पालनपोषणात मग्न राहतो.

ਧੰਧਾ ਕਰਤਾ ਰਹਿ ਗਇਆ ਭਾਈ ਰਹਿਆ ਨ ਬੰਧੁ ॥੧੦੬॥
काम करताना तो भक्तीपासून वंचित राहतो आणि शेवटी त्याला भाऊ किंवा मित्र उरत नाही.॥१०६॥

ਕਬੀਰ ਹਰਿ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਛਾਡਿ ਕੈ ਰਾਤਿ ਜਗਾਵਨ ਜਾਇ ॥
कबीरजी म्हणतात की जी स्त्री देवाचे स्मरण सोडून रात्री मृतांना जागे करण्यासाठी स्मशानात जाते ती.

ਸਰਪਨਿ ਹੋਇ ਕੈ ਅਉਤਰੈ ਜਾਏ ਅਪੁਨੇ ਖਾਇ ॥੧੦੭॥
ती नागाच्या रूपात जन्म घेते आणि स्वतःच्या मुलांना खाऊन टाकते. ॥१०७॥

ਕਬੀਰ ਹਰਿ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਛਾਡਿ ਕੈ ਅਹੋਈ ਰਾਖੈ ਨਾਰਿ ॥
कबीरजी म्हणतात की स्त्रिया देवाचे सिमरन सोडून अहोई मातेचे व्रत करतात.

ਗਦਹੀ ਹੋਇ ਕੈ ਅਉਤਰੈ ਭਾਰੁ ਸਹੈ ਮਨ ਚਾਰਿ ॥੧੦੮॥
ती गाढवाच्या रुपात उतरते आणि अनेकांच्या मनाचे ओझे वाहते. ॥१०८॥

ਕਬੀਰ ਚਤੁਰਾਈ ਅਤਿ ਘਨੀ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਿਰਦੈ ਮਾਹਿ ॥
कबीरजी प्रेरणा देतात की सर्वात मोठे ज्ञान म्हणजे तुमच्या हृदयात देवाचे गुणगान करणे

ਸੂਰੀ ਊਪਰਿ ਖੇਲਨਾ ਗਿਰੈ ਤ ਠਾਹਰ ਨਾਹਿ ॥੧੦੯॥
नाहीतर ते वधस्तंभावर खिळल्यासारखे आहे, जर तू त्यातून पडलास तर कुठेही आश्रय नाही. ॥१०९॥

ਕਬੀਰ ਸੁੋਈ ਮੁਖੁ ਧੰਨਿ ਹੈ ਜਾ ਮੁਖਿ ਕਹੀਐ ਰਾਮੁ ॥
कबीरजी म्हणतात की ज्या चेहऱ्याने राम नाम म्हंटले जाते तोच चेहरा धन्य आहे.

ਦੇਹੀ ਕਿਸ ਕੀ ਬਾਪੁਰੀ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਹੋਇਗੋ ਗ੍ਰਾਮੁ ॥੧੧੦॥
गरीब शरीराचे काय बोलावे, जिथे रामाचे नाव जपले जाईल तिथे संपूर्ण शहर पवित्र होईल. ॥११०॥

ਕਬੀਰ ਸੋਈ ਕੁਲ ਭਲੀ ਜਾ ਕੁਲ ਹਰਿ ਕੋ ਦਾਸੁ ॥
हे कबीर! ज्या कुटुंबात देवाचा भक्त जन्माला येतो ते कुटुंब चांगले आहे

ਜਿਹ ਕੁਲ ਦਾਸੁ ਨ ਊਪਜੈ ਸੋ ਕੁਲ ਢਾਕੁ ਪਲਾਸੁ ॥੧੧੧॥
ज्या कुटुंबात देवाचा भक्त जन्माला येत नाही ते कुटुंब झाड आणि तलावासारखे निरुपयोगी असते. ॥१११॥

ਕਬੀਰ ਹੈ ਗਇ ਬਾਹਨ ਸਘਨ ਘਨ ਲਾਖ ਧਜਾ ਫਹਰਾਹਿ ॥
हे कबीर! स्वारीसाठी कितीही हत्ती, घोडे आणि वाहने असली तरी, किंवा देशात आणि राज्यात सरकारचे झेंडे फडकत असले तरी.

ਇਆ ਸੁਖ ਤੇ ਭਿਖ੍ਯ੍ਯਾ ਭਲੀ ਜਉ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਦਿਨ ਜਾਹਿ ॥੧੧੨॥
या सुखांव्यतिरिक्त, जर दिवस देवाचे स्मरण करण्यात गेला तर भिक्षा मागणे चांगले. ॥११२॥

ਕਬੀਰ ਸਭੁ ਜਗੁ ਹਉ ਫਿਰਿਓ ਮਾਂਦਲੁ ਕੰਧ ਚਢਾਇ ॥
अरे कबीर! मी खांद्यावर ढोल घेऊन जगभर फिरलो आहे

ਕੋਈ ਕਾਹੂ ਕੋ ਨਹੀ ਸਭ ਦੇਖੀ ਠੋਕਿ ਬਜਾਇ ॥੧੧੩॥
कोणी कोणाचे नाही, मी सर्वांना पाहिले आहे, सगळे स्वार्थी आहेत, कोणी कोणाचे नाही ॥११३॥

ਮਾਰਗਿ ਮੋਤੀ ਬੀਥਰੇ ਅੰਧਾ ਨਿਕਸਿਓ ਆਇ ॥
जीवनाच्या मार्गावर सद्गुणांचे मोती विखुरलेले असतात, पण आंधळा माणूस पुढे जात राहतो

ਜੋਤਿ ਬਿਨਾ ਜਗਦੀਸ ਕੀ ਜਗਤੁ ਉਲੰਘੇ ਜਾਇ ॥੧੧੪॥
देवाच्या ज्ञानाच्या प्रकाशाशिवाय जग निघून जाते. देवाच्या ज्ञानाच्या प्रकाशाशिवाय जग निघून जाते. ॥११४॥

ਬੂਡਾ ਬੰਸੁ ਕਬੀਰ ਕਾ ਉਪਜਿਓ ਪੂਤੁ ਕਮਾਲੁ ॥
कबीरजी म्हणतात की मुलगा कमल जन्माला येताच माझा संपूर्ण वंश नष्ट झाला

ਹਰਿ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਛਾਡਿ ਕੈ ਘਰਿ ਲੇ ਆਯਾ ਮਾਲੁ ॥੧੧੫॥
देवाची पूजा सोडून त्याने फक्त संपत्ती घरी आणली आहे. ॥११५॥

ਕਬੀਰ ਸਾਧੂ ਕਉ ਮਿਲਨੇ ਜਾਈਐ ਸਾਥਿ ਨ ਲੀਜੈ ਕੋਇ ॥
कबीरजी प्रोत्साहन देतात की हे भाऊ, जर तुम्हाला संत किंवा महापुरुषांना भेटायला जायचे असेल तर कोणाच्याही सोबतीवर अवलंबून राहू नका

ਪਾਛੈ ਪਾਉ ਨ ਦੀਜੀਐ ਆਗੈ ਹੋਇ ਸੁ ਹੋਇ ॥੧੧੬॥
जर तुम्ही सुरुवात केली असेल तर मागे वळू नका, भविष्यात काय होईल किंवा काय होणार आहे याची काळजी करू नका. ॥११६॥

ਕਬੀਰ ਜਗੁ ਬਾਧਿਓ ਜਿਹ ਜੇਵਰੀ ਤਿਹ ਮਤ ਬੰਧਹੁ ਕਬੀਰ ॥
कबीरजी स्पष्ट करतात की जग ज्या आसक्ती आणि भ्रमाच्या साखळ्यांनी बांधले आहे त्या साखळ्यांनी स्वतःला बांधू नका.

ਜੈਹਹਿ ਆਟਾ ਲੋਨ ਜਿਉ ਸੋਨ ਸਮਾਨਿ ਸਰੀਰੁ ॥੧੧੭॥
अन्यथा सोनेरी शरीर स्वस्त पीठ आणि मीठासारखे होईल. ॥११७॥

ਕਬੀਰ ਹੰਸੁ ਉਡਿਓ ਤਨੁ ਗਾਡਿਓ ਸੋਝਾਈ ਸੈਨਾਹ ॥
हे कबीर! मृत्यू जवळ आला आहे, आत्मा उडून जाणार आहे, शरीर संपत आहे, तरीही तो आपल्या नातेवाईकांना हावभावांनी समजावून सांगतो.

ਅਜਹੂ ਜੀਉ ਨ ਛੋਡਈ ਰੰਕਾਈ ਨੈਨਾਹ ॥੧੧੮॥
मृत्यूच्या वेळीही आत्मा डोळ्यांचा अंधार सोडत नाही. ॥११८॥

ਕਬੀਰ ਨੈਨ ਨਿਹਾਰਉ ਤੁਝ ਕਉ ਸ੍ਰਵਨ ਸੁਨਉ ਤੁਅ ਨਾਉ ॥
कबीरजी म्हणतात की हे देवा! मी या डोळ्यांनी तुला पाहत राहतो आणि माझ्या कानांनी तुझ्या नावाचा जप ऐकत राहतो.

ਬੈਨ ਉਚਰਉ ਤੁਅ ਨਾਮ ਜੀ ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਿਦ ਠਾਉ ॥੧੧੯॥
मी तुझ्या नावाचा जप करण्यात मग्न राहावे आणि तुझे चरणकमल माझ्या हृदयात ठेवावे.॥११९॥

ਕਬੀਰ ਸੁਰਗ ਨਰਕ ਤੇ ਮੈ ਰਹਿਓ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਪਰਸਾਦਿ ॥
कबीरजी म्हणतात की सद्‌गुरुंच्या कृपेने मी स्वर्ग आणि नरकाच्या चक्रातून मुक्त झालो आहे.

ਚਰਨ ਕਮਲ ਕੀ ਮਉਜ ਮਹਿ ਰਹਉ ਅੰਤਿ ਅਰੁ ਆਦਿ ॥੧੨੦॥
मी सुरुवातीपासून शेवटपर्यंत देवाच्या कमळ चरणांच्या मजामध्ये मग्न राहतो. ॥१२०॥

ਕਬੀਰ ਚਰਨ ਕਮਲ ਕੀ ਮਉਜ ਕੋ ਕਹਿ ਕੈਸੇ ਉਨਮਾਨ ॥
कबीर म्हणतात की कमळाच्या चरणांचा आनंद कसा अचूकपणे मोजता येईल.

ਕਹਿਬੇ ਕਉ ਸੋਭਾ ਨਹੀ ਦੇਖਾ ਹੀ ਪਰਵਾਨੁ ॥੧੨੧॥
ते सांगितले तर चांगले दिसत नाही, पण पाहिले तरच त्यावर विश्वास ठेवता येतो. ॥१२१॥

ਕਬੀਰ ਦੇਖਿ ਕੈ ਕਿਹ ਕਹਉ ਕਹੇ ਨ ਕੋ ਪਤੀਆਇ ॥
हे कबीर! तुझ्या कमळ चरणांचा आनंद पाहिल्यानंतर, मी कोणाला सांगू, कारण सांगितले तर कोणीही विश्वास ठेवत नाही.

ਹਰਿ ਜੈਸਾ ਤੈਸਾ ਉਹੀ ਰਹਉ ਹਰਖਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥੧੨੨॥
देव जसा आहे तसाच आहे असे म्हणणे योग्य आहे; म्हणून, मी त्याची स्तुती करण्यात आनंदी राहतो. ॥१२२॥

ਕਬੀਰ ਚੁਗੈ ਚਿਤਾਰੈ ਭੀ ਚੁਗੈ ਚੁਗਿ ਚੁਗਿ ਚਿਤਾਰੇ ॥
कबीर! धान्य टोचताना तिला तिच्या मुलांची आठवण येते; धान्य टोचताना ती त्यांच्या आठवणीत रमून जाते.

ਜੈਸੇ ਬਚਰਹਿ ਕੂੰਜ ਮਨ ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਰੇ ॥੧੨੩॥
ज्याप्रमाणे पक्ष्याच्या मनात मुलांची आठवणी रेंगाळते, त्याचप्रमाणे मायेची आसक्ती माणसाच्या मनात रेंगाळते. ॥१२३॥

ਕਬੀਰ ਅੰਬਰ ਘਨਹਰੁ ਛਾਇਆ ਬਰਖਿ ਭਰੇ ਸਰ ਤਾਲ ॥
कबीर! जेव्हा ढग आकाश व्यापतात तेव्हा ते पाऊस पाडतात आणि तलाव आणि तळी भरतात, पण.

ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਜਿਉ ਤਰਸਤ ਰਹੈ ਤਿਨ ਕੋ ਕਉਨੁ ਹਵਾਲੁ ॥੧੨੪॥
तरीही कोकिळा स्वातीच्या थेंबांसाठी तळमळत आहे, त्याचे काय होईल, तो कधीही तृप्त होऊ शकत नाही. ॥१२४॥

ਕਬੀਰ ਚਕਈ ਜਉ ਨਿਸਿ ਬੀਛੁਰੈ ਆਇ ਮਿਲੈ ਪਰਭਾਤਿ ॥
अरे कबीर! रात्रीच्या वेळी मादी चक्की तिच्या नर चकवापासून वेगळी होते यात शंका नाही, पण सकाळ होताच ती त्याच्याशी एकरूप होते

ਜੋ ਨਰ ਬਿਛੁਰੇ ਰਾਮ ਸਿਉ ਨਾ ਦਿਨ ਮਿਲੇ ਨ ਰਾਤਿ ॥੧੨੫॥
परंतु जे देवापासून वेगळे आहेत, ते त्यांना दिवसा किंवा रात्र भेटत नाहीत. ॥१२५॥

ਕਬੀਰ ਰੈਨਾਇਰ ਬਿਛੋਰਿਆ ਰਹੁ ਰੇ ਸੰਖ ਮਝੂਰਿ ॥
कबीर म्हणतात की, समुद्रापासून वेगळे झालेल्या शंख, समुद्रात राहणेच तुझ्यासाठी चांगले आहे

ਦੇਵਲ ਦੇਵਲ ਧਾਹੜੀ ਦੇਸਹਿ ਉਗਵਤ ਸੂਰ ॥੧੨੬॥
नाहीतर, सूर्य उगवताच, तुम्ही मंदिरात ओरडत राहा. ॥१२६॥

ਕਬੀਰ ਸੂਤਾ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਜਾਗੁ ਰੋਇ ਭੈ ਦੁਖ ॥
कबीरजी प्रेरणा देतात की हे मानवा, तू अज्ञानाच्या झोपेत का झोपला आहेस, जागे हो आणि मृत्यूच्या भीतीच्या दुःखांपासून सावध राहा

ਜਾ ਕਾ ਬਾਸਾ ਗੋਰ ਮਹਿ ਸੋ ਕਿਉ ਸੋਵੈ ਸੁਖ ॥੧੨੭॥
ज्या शरीराला कबरीत राहावे लागते, तो शांतपणे कसा झोपू शकतो? ॥१२७॥

ਕਬੀਰ ਸੂਤਾ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਉਠਿ ਕਿ ਨ ਜਪਹਿ ਮੁਰਾਰਿ ॥
कबीरजी तुला प्रेरणा देतात, हे जीवा, तू अज्ञानाच्या झोपेत का झोपला आहेस, उठ आणि बस आणि देवाची पूजा कर

ਇਕ ਦਿਨ ਸੋਵਨੁ ਹੋਇਗੋ ਲਾਂਬੇ ਗੋਡ ਪਸਾਰਿ ॥੧੨੮॥
कारण एक ना एक दिवस तुला पाय पसरून कायमची झोप घ्यावी लागेल. ॥१२८॥

ਕਬੀਰ ਸੂਤਾ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਬੈਠਾ ਰਹੁ ਅਰੁ ਜਾਗੁ ॥
कबीरजी म्हणतात की हे माणसा, तू झोपण्यात वेळ का वाया घालवत आहेस? उठा आणि जागे व्हा.

ਜਾ ਕੇ ਸੰਗ ਤੇ ਬੀਛੁਰਾ ਤਾ ਹੀ ਕੇ ਸੰਗਿ ਲਾਗੁ ॥੧੨੯॥
ज्या देवापासून तू वेगळा झाला आहेस त्याच्या चरणी जाऊन आश्रय घे. ॥१२९॥

ਕਬੀਰ ਸੰਤ ਕੀ ਗੈਲ ਨ ਛੋਡੀਐ ਮਾਰਗਿ ਲਾਗਾ ਜਾਉ ॥
कबीरजी उपदेश करतात की लोकांनो, संतांचा सहवास कधीही सोडू नका, त्यांच्या शिकवणींचे पालन करत रहा.

ਪੇਖਤ ਹੀ ਪੁੰਨੀਤ ਹੋਇ ਭੇਟਤ ਜਪੀਐ ਨਾਉ ॥੧੩੦॥
त्याला पाहून मन शुद्ध होते; जेव्हा आपण त्याला भेटतो तेव्हा आपण परमात्म्याचे गुणगान करतो. ॥१३०॥

ਕਬੀਰ ਸਾਕਤ ਸੰਗੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ਦੂਰਹਿ ਜਾਈਐ ਭਾਗਿ ॥
कबीरजी लोकांना सावध करतात की कपटी आणि कपटी व्यक्तीची संगत करू नका; त्याच्यापासून दूर राहिले पाहिजे.

ਬਾਸਨੁ ਕਾਰੋ ਪਰਸੀਐ ਤਉ ਕਛੁ ਲਾਗੈ ਦਾਗੁ ॥੧੩੧॥
ज्याप्रमाणे काळ्या भांड्याला स्पर्श केल्याने काळा डाग पडतो, त्याचप्रमाणे कपटी व्यक्तीशी संगत केल्याने त्यावर डाग पडतो. ॥ १३१॥

ਕਬੀਰਾ ਰਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ਜਰਾ ਪਹੂੰਚਿਓ ਆਇ ॥
कबीरजी म्हणतात की म्हातारपण आले आहे पण त्यांना अजून देवाची आठवण आलेली नाही.

ਲਾਗੀ ਮੰਦਿਰ ਦੁਆਰ ਤੇ ਅਬ ਕਿਆ ਕਾਢਿਆ ਜਾਇ ॥੧੩੨॥
म्हातारपणाच्या आगीने शरीराच्या दारावर आग लावली आहे; त्यातून सुटणे अशक्य आहे.॥१३२॥

ਕਬੀਰ ਕਾਰਨੁ ਸੋ ਭਇਓ ਜੋ ਕੀਨੋ ਕਰਤਾਰਿ ॥
कबीरजी म्हणतात की देवाने केलेले कर्मच कारण बनते

ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਸਰੁ ਕੋ ਨਹੀ ਏਕੈ ਸਿਰਜਨਹਾਰੁ ॥੧੩੩॥
त्याच्याशिवाय दुसरा कोणी नाही; तोच एकमेव निर्माणकर्ता आहे. ॥१३३॥

ਕਬੀਰ ਫਲ ਲਾਗੇ ਫਲਨਿ ਪਾਕਨਿ ਲਾਗੇ ਆਂਬ ॥
अरे कबीर, आंब्याच्या झाडाला फळे येतात आणि पिकू लागतात. आत्मा जन्माला येतो आणि त्याचे आयुष्य संपू लागते.

ਜਾਇ ਪਹੂਚਹਿ ਖਸਮ ਕਉ ਜਉ ਬੀਚਿ ਨ ਖਾਹੀ ਕਾਂਬ ॥੧੩੪॥
पिकल्यानंतर फक्त तीच फळे त्यांच्या मालकापर्यंत पोहोचतात ज्यांना कोणताही डाग किंवा डाग नसतो. म्हणजेच, जे वाईट कृत्ये करतात, ते प्रभूच्या दरबारापासून वंचित राहून वेगवेगळ्या जन्मात भटकतात. ॥१३४॥

ਕਬੀਰ ਠਾਕੁਰੁ ਪੂਜਹਿ ਮੋਲਿ ਲੇ ਮਨਹਠਿ ਤੀਰਥ ਜਾਹਿ ॥
कबीरजी सांगतात की लोक दगडाच्या मूर्तीसाठी पैसे देऊन ठाकूरची पूजा करतात आणि मनाच्या हट्टीपणामुळे तीर्थयात्रेला जातात.

ਦੇਖਾ ਦੇਖੀ ਸ੍ਵਾਂਗੁ ਧਰਿ ਭੂਲੇ ਭਟਕਾ ਖਾਹਿ ॥੧੩੫॥
इतरांना पाहून तेही ढोंग करतात आणि सत्य विसरतात आणि भरकटतात. ॥१३५॥

ਕਬੀਰ ਪਾਹਨੁ ਪਰਮੇਸੁਰੁ ਕੀਆ ਪੂਜੈ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥
कबीरजी मूर्तीपूजेवर तीव्र आक्षेप व्यक्त करताना म्हणतात की संपूर्ण जग दगडाला देव मानून त्याची पूजा करत आहे हे खूप दुःखद आहे, परंतु.

ਇਸ ਭਰਵਾਸੇ ਜੋ ਰਹੇ ਬੂਡੇ ਕਾਲੀ ਧਾਰ ॥੧੩੬॥
जो असा विश्वास ठेवतो की तो मूर्तिपूजेपासून मुक्त होईल तो काळाच्या प्रवाहात बुडेल. ॥१३६॥

ਕਬੀਰ ਕਾਗਦ ਕੀ ਓਬਰੀ ਮਸੁ ਕੇ ਕਰਮ ਕਪਾਟ ॥
कबीर समाजाला इशारा देतात की सामान्य लोक वेद आणि शास्त्रांच्या खोलीत कैद आहेत, ज्यांच्या दारावर कर्मकांडांचे दरवाजे बसवले आहेत.

ਪਾਹਨ ਬੋਰੀ ਪਿਰਥਮੀ ਪੰਡਿਤ ਪਾੜੀ ਬਾਟ ॥੧੩੭॥
मूर्तीपूजेने जग बुडवले आहे आणि पंडित दक्षिणा आणि देणगीच्या नावाखाली लूट करत आहेत. ॥१३७॥

ਕਬੀਰ ਕਾਲਿ ਕਰੰਤਾ ਅਬਹਿ ਕਰੁ ਅਬ ਕਰਤਾ ਸੁਇ ਤਾਲ ॥
कबीरजी विनंती करतात की जे उद्या करायचे आहे ते आजच करा आणि जे आज किंवा आत्ता करायचे आहे ते लगेच पूर्ण करा.

ਪਾਛੈ ਕਛੂ ਨ ਹੋਇਗਾ ਜਉ ਸਿਰ ਪਰਿ ਆਵੈ ਕਾਲੁ ॥੧੩੮॥
कारण जेव्हा मृत्यू येईल तेव्हा त्यानंतर काहीही घडू शकत नाही ॥१३८॥

ਕਬੀਰ ਐਸਾ ਜੰਤੁ ਇਕੁ ਦੇਖਿਆ ਜੈਸੀ ਧੋਈ ਲਾਖ ॥
कबीरजी म्हणतात की मी मनाच्या रूपात असा प्राणी पाहिला आहे जो धुतलेल्या लाखासारखा आहे जो बाहेरून चमकदार आहे पण आतून काळा आहे.

ਦੀਸੈ ਚੰਚਲੁ ਬਹੁ ਗੁਨਾ ਮਤਿ ਹੀਨਾ ਨਾਪਾਕ ॥੧੩੯॥
तो खूप चंचल आणि हुशार दिसतो, पण तो मूर्ख आणि अपवित्र आहे. ॥१३९॥

ਕਬੀਰ ਮੇਰੀ ਬੁਧਿ ਕਉ ਜਮੁ ਨ ਕਰੈ ਤਿਸਕਾਰ ॥
कबीरजी म्हणतात की यमराज सुद्धा माझ्या बुद्धीचा अनादर करत नाही.

ਜਿਨਿ ਇਹੁ ਜਮੂਆ ਸਿਰਜਿਆ ਸੁ ਜਪਿਆ ਪਰਵਿਦਗਾਰ ॥੧੪੦॥
कारण हे ज्या देवाने निर्माण केले त्याचे नाव आहे, मी त्या देवाचे नाव जपले आहे. ॥१४०॥

ਕਬੀਰੁ ਕਸਤੂਰੀ ਭਇਆ ਭਵਰ ਭਏ ਸਭ ਦਾਸ ॥
कबीरजी म्हणतात की देव कस्तुरीच्या रूपात आहे आणि त्याचे सर्व भक्त मधमाश्यांसारखे आहेत.

ਜਿਉ ਜਿਉ ਭਗਤਿ ਕਬੀਰ ਕੀ ਤਿਉ ਤਿਉ ਰਾਮ ਨਿਵਾਸ ॥੧੪੧॥
तो देवाची पूजा करतो तेव्हा देव त्यांच्या मनात वास करतो. ॥१४१॥

ਕਬੀਰ ਗਹਗਚਿ ਪਰਿਓ ਕੁਟੰਬ ਕੈ ਕਾਂਠੈ ਰਹਿ ਗਇਓ ਰਾਮੁ ॥
कबीरजी म्हणतात की माणूस आयुष्यभर आपल्या कुटुंबात, मुलामध्ये, पत्नीमध्ये व्यस्त राहतो आणि रामाची स्तुती त्याच्या घशात अडकते.

ਆਇ ਪਰੇ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕੇ ਬੀਚਹਿ ਧੂਮਾ ਧਾਮ ॥੧੪੨॥
या गर्दीत, यमराजाचे दूत त्याला घेऊन जाण्यासाठी येतात. ॥१४२॥

ਕਬੀਰ ਸਾਕਤ ਤੇ ਸੂਕਰ ਭਲਾ ਰਾਖੈ ਆਛਾ ਗਾਉ ॥
कबीर म्हणतात की डुक्कर हा फसव्या माणसापेक्षा चांगला आहे कारण तो विष्ठा खाऊन जागा स्वच्छ ठेवतो

ਉਹੁ ਸਾਕਤੁ ਬਪੁਰਾ ਮਰਿ ਗਇਆ ਕੋਇ ਨ ਲੈਹੈ ਨਾਉ ॥੧੪੩॥
पण एका कपटी माणसाच्या मृत्युनंतर, ज्याने इतके दुष्कृत्य केले आहे, त्याचे नावही कोणीही घेत नाही. ॥१४३॥

ਕਬੀਰ ਕਉਡੀ ਕਉਡੀ ਜੋਰਿ ਕੈ ਜੋਰੇ ਲਾਖ ਕਰੋਰਿ ॥
कबीर म्हणतात की, एक माणूस एका पैशाने एक पैशाने लाखो रुपये गोळा करतो.

ਚਲਤੀ ਬਾਰ ਨ ਕਛੁ ਮਿਲਿਓ ਲਈ ਲੰਗੋਟੀ ਤੋਰਿ ॥੧੪੪॥
शेवटी, हे जग सोडून जाताना त्याला काहीही मिळत नाही आणि त्याचा कमरपट्टा देखील काढून टाकला जातो. ॥१४४॥

ਕਬੀਰ ਬੈਸਨੋ ਹੂਆ ਤ ਕਿਆ ਭਇਆ ਮਾਲਾ ਮੇਲੀਂ ਚਾਰਿ ॥
कबीरजी म्हणतात की जर कोणी गळ्यात चार माळा घालून वैष्णव बनला तर ती मोठी गोष्ट नाही.

ਬਾਹਰਿ ਕੰਚਨੁ ਬਾਰਹਾ ਭੀਤਰਿ ਭਰੀ ਭੰਗਾਰ ॥੧੪੫॥
कारण बाहेरून तू समाजासमोर शुद्ध सोन्यासारखा दिसतोस, पण तुझे हृदय घाणीने भरलेले आहे ॥१४५॥

ਕਬੀਰ ਰੋੜਾ ਹੋਇ ਰਹੁ ਬਾਟ ਕਾ ਤਜਿ ਮਨ ਕਾ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥
कबीरजी म्हणतात, मनाचा अभिमान सोडून मार्गातील अडखळण बना, जेणेकरून लोक पुढे जाऊ शकतील.

ਐਸਾ ਕੋਈ ਦਾਸੁ ਹੋਇ ਤਾਹਿ ਮਿਲੈ ਭਗਵਾਨੁ ॥੧੪੬॥
जर कोणी इतका भक्त असेल, तरच तो देवाला प्राप्त करू शकतो. ॥१४६॥

ਕਬੀਰ ਰੋੜਾ ਹੂਆ ਤ ਕਿਆ ਭਇਆ ਪੰਥੀ ਕਉ ਦੁਖੁ ਦੇਇ ॥
कबीर या विषयावर पुन्हा म्हणतात की जर कोणी मार्गात दगड बनला तर ती मोठी गोष्ट नाही कारण ती प्रवाशाच्या पायाला टोचेल आणि फक्त वेदना देईल

ਐਸਾ ਤੇਰਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਜਿਉ ਧਰਨੀ ਮਹਿ ਖੇਹ ॥੧੪੭॥
देवाचा भक्त पृथ्वीवरील मातीइतकाच कोमल हृदयाचा असावा. ॥१४७॥

ਕਬੀਰ ਖੇਹ ਹੂਈ ਤਉ ਕਿਆ ਭਇਆ ਜਉ ਉਡਿ ਲਾਗੈ ਅੰਗ ॥
कबीर म्हणतात की, एखादी व्यक्ती जरी धूळ झाली तरी ती मोठी गोष्ट नाही कारण धूळ देखील उडते आणि शरीराचे अवयव घाणेरडे करते.

ਹਰਿ ਜਨੁ ਐਸਾ ਚਾਹੀਐ ਜਿਉ ਪਾਨੀ ਸਰਬੰਗ ॥੧੪੮॥
म्हणून, हरिभक्त हा सर्व गोष्टींमध्ये मिसळणाऱ्या पाण्यासारखा असावा. ॥१४८॥

ਕਬੀਰ ਪਾਨੀ ਹੂਆ ਤ ਕਿਆ ਭਇਆ ਸੀਰਾ ਤਾਤਾ ਹੋਇ ॥
कबीरजी चांगला सल्ला देतात की जर आपण पाण्यासारखे झालो तर ती मोठी गोष्ट नाही कारण पाणी कधीकधी थंड आणि गरम देखील होते.

ਹਰਿ ਜਨੁ ਐਸਾ ਚਾਹੀਐ ਜੈਸਾ ਹਰਿ ਹੀ ਹੋਇ ॥੧੪੯॥
म्हणून, हरि भक्त असा असावा की तो स्वतः हरि होईल. ॥१४९॥

ਊਚ ਭਵਨ ਕਨਕਾਮਨੀ ਸਿਖਰਿ ਧਜਾ ਫਹਰਾਇ ॥
जर उंच घरे, संपत्ती आणि सुंदर स्त्री असेल तर सर्वत्र कीर्ती नक्कीच पसरेल

ਤਾ ਤੇ ਭਲੀ ਮਧੂਕਰੀ ਸੰਤਸੰਗਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥੧੫੦॥
हे सर्व असूनही! भिक्षेतून मिळणारी भाकर अधिक चांगली आहे, ज्याच्या मदतीने संतांच्या सहवासात परमेश्वराची स्तुती केली जाते. ॥१५०॥

ਕਬੀਰ ਪਾਟਨ ਤੇ ਊਜਰੁ ਭਲਾ ਰਾਮ ਭਗਤ ਜਿਹ ਠਾਇ ॥
हे कबीर! देवाचे भक्त जिथे पूजा करतात अशा वस्ती असलेल्या शहरापेक्षा उजाड प्रदेश किती चांगला आहे?

ਰਾਮ ਸਨੇਹੀ ਬਾਹਰਾ ਜਮ ਪੁਰੁ ਮੇਰੇ ਭਾਂਇ ॥੧੫੧॥
रामाच्या भक्तांशिवायचे स्थान माझ्यासाठी यमपुरीसारखे आहे. ॥१५१॥

ਕਬੀਰ ਗੰਗ ਜਮੁਨ ਕੇ ਅੰਤਰੇ ਸਹਜ ਸੁੰਨ ਕੇ ਘਾਟ ॥
कबीर म्हणतात की आपण गंगा, यमुना आणि इडा, पिंगला यांच्यातील शून्य अवस्थेत स्वतःला स्थिर केले आहे.

ਤਹਾ ਕਬੀਰੈ ਮਟੁ ਕੀਆ ਖੋਜਤ ਮੁਨਿ ਜਨ ਬਾਟ ॥੧੫੨॥
कबीरांनी तिथे एक स्थान स्थापित केले आहे जे ऋषी शोधत आहेत. ॥१५२॥

ਕਬੀਰ ਜੈਸੀ ਉਪਜੀ ਪੇਡ ਤੇ ਜਉ ਤੈਸੀ ਨਿਬਹੈ ਓੜਿ ॥
अरे कबीर! नवीन रोपाला अशी कोमलता आणि कोमलता येईल, जर अशी भक्ती शेवटपर्यंत राहिली तर.

ਹੀਰਾ ਕਿਸ ਕਾ ਬਾਪੁਰਾ ਪੁਜਹਿ ਨ ਰਤਨ ਕਰੋੜਿ ॥੧੫੩॥
हिरा किती गरीब आहे? लाखो रत्नेही त्याच्यापर्यंत पोहोचू शकत नाहीत. ॥१५३॥

ਕਬੀਰਾ ਏਕੁ ਅਚੰਭਉ ਦੇਖਿਓ ਹੀਰਾ ਹਾਟ ਬਿਕਾਇ ॥
कबीर म्हणतात की मी एक अद्भुत नाटक पाहिले आहे की बाजारात हिरा विकला जात आहे पण तज्ञ ज्वेलर्सशिवाय तो कवडीमोल दरात जात आहे.

ਬਨਜਨਹਾਰੇ ਬਾਹਰਾ ਕਉਡੀ ਬਦਲੈ ਜਾਇ ॥੧੫੪॥
हा मानवी जन्म हिऱ्यासारखा अमूल्य आहे. जो त्याचा उपयोग परमेश्वराच्या भक्तीत करत नाही तो तो सांसारिक कार्यात वाया घालवतो. ॥१५४॥

ਕਬੀਰਾ ਜਹਾ ਗਿਆਨੁ ਤਹ ਧਰਮੁ ਹੈ ਜਹਾ ਝੂਠੁ ਤਹ ਪਾਪੁ ॥
कबीरजी उपदेश करतात की जिथे ज्ञान आहे तिथे धर्म आहे आणि जिथे खोटे बोलते तिथे पाप आहे.

ਜਹਾ ਲੋਭੁ ਤਹ ਕਾਲੁ ਹੈ ਜਹਾ ਖਿਮਾ ਤਹ ਆਪਿ ॥੧੫੫॥
जिथे लोभ आहे तिथे मृत्यू आहे. जिथे करुणा आणि क्षमा आहे तिथे देव स्वतः आहे. ॥१५५॥

ਕਬੀਰ ਮਾਇਆ ਤਜੀ ਤ ਕਿਆ ਭਇਆ ਜਉ ਮਾਨੁ ਤਜਿਆ ਨਹੀ ਜਾਇ ॥
कबीरजी आपल्याला प्रेरणा देतात की जर आपण आपला स्वाभिमान सोडला नाही तर माया सोडण्याचाही काही उपयोग नाही

ਮਾਨ ਮੁਨੀ ਮੁਨਿਵਰ ਗਲੇ ਮਾਨੁ ਸਭੈ ਕਉ ਖਾਇ ॥੧੫੬॥
ऋषींचा आदर करा, सर्वांचा आदर स्वीकारा, खा. या मूल्याने महान ऋषींनाही नष्ट केले आहे. खरं तर, मूल्य सर्वांना खाऊन टाकते. ॥१५६॥

ਕਬੀਰ ਸਾਚਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੈ ਮਿਲਿਆ ਸਬਦੁ ਜੁ ਬਾਹਿਆ ਏਕੁ ॥
कबीरजी म्हणतात की आता मला खरा गुरु सापडला आहे आणि त्यांनी माझ्यावर उपदेशाचा बाण सोडला आहे.

ਲਾਗਤ ਹੀ ਭੁਇ ਮਿਲਿ ਗਇਆ ਪਰਿਆ ਕਲੇਜੇ ਛੇਕੁ ॥੧੫੭॥
पृथ्वीला स्पर्श करताच मी पृथ्वीत विलीन झालो आणि माझे हृदय गुरुच्या प्रेमाने विरघळले.॥१५७॥

ਕਬੀਰ ਸਾਚਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਿਆ ਕਰੈ ਜਉ ਸਿਖਾ ਮਹਿ ਚੂਕ ॥
कबीरजी म्हणतात की जर शिष्यांमध्ये दोष आणि चुका असतील तर खरा गुरु काय करू शकतो?

ਅੰਧੇ ਏਕ ਨ ਲਾਗਈ ਜਿਉ ਬਾਂਸੁ ਬਜਾਈਐ ਫੂਕ ॥੧੫੮॥
तुम्ही मूर्खाला कितीही शिकवले तरी ते बांबूवर फुंकून वाजवण्यासारखे आहे. ॥१५८॥

ਕਬੀਰ ਹੈ ਗੈ ਬਾਹਨ ਸਘਨ ਘਨ ਛਤ੍ਰਪਤੀ ਕੀ ਨਾਰਿ ॥
कबीर ही एका महान राजाची राणी आहे जिला हत्ती, घोडे, रथ इत्यादी सुखसोयी लाभल्या आहेत.

ਤਾਸੁ ਪਟੰਤਰ ਨਾ ਪੁਜੈ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਪਨਿਹਾਰਿ ॥੧੫੯॥
भगवंतांच्या भक्तांची सेवा करणाऱ्या स्त्रीशी तिची तुलना होऊ शकत नाही. ॥१५९॥

ਕਬੀਰ ਨ੍ਰਿਪ ਨਾਰੀ ਕਿਉ ਨਿੰਦੀਐ ਕਿਉ ਹਰਿ ਚੇਰੀ ਕਉ ਮਾਨੁ ॥
कबीर लोकांना सांगतात की एका महान राजाच्या राणीची टीका का करावी आणि संताच्या दासीचा आदर का करावा.

ਓਹ ਮਾਂਗ ਸਵਾਰੈ ਬਿਖੈ ਕਉ ਓਹ ਸਿਮਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥੧੬੦॥
याचे कारण असे की राजाची राणी तिच्या इच्छा पूर्ण करण्यासाठी तिच्या विदाईला सिंदूर लावते आणि दासी परमात्म्याची पूजा करत राहते. ॥१६०॥

ਕਬੀਰ ਥੂਨੀ ਪਾਈ ਥਿਤਿ ਭਈ ਸਤਿਗੁਰ ਬੰਧੀ ਧੀਰ ॥
हे कबीर! जेव्हा मला गुरुच्या रूपात स्तंभ सापडला, तेव्हा माझे मन स्थिर झाले आणि सद्गुरुंनी मला धीर आणि दृढनिश्चय दिला.

ਕਬੀਰ ਹੀਰਾ ਬਨਜਿਆ ਮਾਨ ਸਰੋਵਰ ਤੀਰ ॥੧੬੧॥
मी सत्संगाच्या रूपात मानसरोवराच्या तीरावर हरिनामाच्या रूपात हिरा विकत घेतला. ॥ १६१॥

ਕਬੀਰ ਹਰਿ ਹੀਰਾ ਜਨ ਜਉਹਰੀ ਲੇ ਕੈ ਮਾਂਡੈ ਹਾਟ ॥
हे कबीर! फक्त हरिचे भक्तच हरिनामाच्या रूपात असलेल्या हिऱ्याचे ज्वेलर्स आहेत, जे ते घेतात आणि त्यांच्या मनाच्या दुकानाला सजवतात.

ਜਬ ਹੀ ਪਾਈਅਹਿ ਪਾਰਖੂ ਤਬ ਹੀਰਨ ਕੀ ਸਾਟ ॥੧੬੨॥
जेव्हा तुम्हाला दुसरा पारखी सापडेल, तो संत असेल, तेव्हाच तुम्ही त्याची चाचणी घेऊ शकता, म्हणजेच तुम्ही ज्ञानाबद्दल चर्चा करू शकता. ॥१६२॥

ਕਬੀਰ ਕਾਮ ਪਰੇ ਹਰਿ ਸਿਮਰੀਐ ਐਸਾ ਸਿਮਰਹੁ ਨਿਤ ॥
कबीरजी उपदेश करतात की जेव्हा आपल्याला काही काम करायचे असते तेव्हा आपण लगेच देवाचे स्मरण करतो, दररोज त्याचे स्मरण करणे चांगले.

ਅਮਰਾ ਪੁਰ ਬਾਸਾ ਕਰਹੁ ਹਰਿ ਗਇਆ ਬਹੋਰੈ ਬਿਤ ॥੧੬੩॥
मग तुला स्वर्गात राहण्याचे भाग्य मिळेल आणि तुला देवाची संपत्तीही मिळेल. ॥१६३॥

ਕਬੀਰ ਸੇਵਾ ਕਉ ਦੁਇ ਭਲੇ ਏਕੁ ਸੰਤੁ ਇਕੁ ਰਾਮੁ ॥
कबीरजी प्रेरणा देतात की सेवेसाठी फक्त दोनच चांगले लोक आहेत, एक संत आणि एक राम

ਰਾਮੁ ਜੁ ਦਾਤਾ ਮੁਕਤਿ ਕੋ ਸੰਤੁ ਜਪਾਵੈ ਨਾਮੁ ॥੧੬੪॥
कारण राम मोक्षदाता आहे आणि संत इतरांना मुक्तिदात्याचे नाव जपायला लावतात. ॥१६४॥

ਕਬੀਰ ਜਿਹ ਮਾਰਗਿ ਪੰਡਿਤ ਗਏ ਪਾਛੈ ਪਰੀ ਬਹੀਰ ॥
हे कबीर! पंडित कर्मकांडाच्या मार्गावर गेले आहेत आणि संपूर्ण समाज त्यांचे अनुसरण करू लागला आहे.

ਇਕ ਅਵਘਟ ਘਾਟੀ ਰਾਮ ਕੀ ਤਿਹ ਚੜਿ ਰਹਿਓ ਕਬੀਰ ॥੧੬੫॥
प्रभूच्या मार्गावरील दरी खूप कठीण आहे, जी कबीर चढत आहेत. ॥१६५॥

ਕਬੀਰ ਦੁਨੀਆ ਕੇ ਦੋਖੇ ਮੂਆ ਚਾਲਤ ਕੁਲ ਕੀ ਕਾਨਿ ॥
कबीर म्हणतात की, माणूस जगाच्या चालीरीती, परंपरा आणि कर्मकांडात मरतो आणि आपल्या कुळातील चालीरीती स्वीकारतो, असा विचार करून की जर मी माझ्या कुळातील चालीरीती पाळल्या नाहीत तर लोक काय म्हणतील?

ਤਬ ਕੁਲੁ ਕਿਸ ਕਾ ਲਾਜਸੀ ਜਬ ਲੇ ਧਰਹਿ ਮਸਾਨਿ ॥੧੬੬॥
कबीरजी म्हणतात की, हे माणसा, जेव्हा तुझे नातेवाईक तुला स्मशानभूमीत चितेवर जाळतील, तेव्हा कुटुंबाची इज्जत कोण वाचवेल ? ॥१६६॥

ਕਬੀਰ ਡੂਬਹਿਗੋ ਰੇ ਬਾਪੁਰੇ ਬਹੁ ਲੋਗਨ ਕੀ ਕਾਨਿ ॥
कबीरजी म्हणतात की अरे दुर्दैवी, तू लोकांच्या लाजेत व्यर्थ बुडेल.

ਪਾਰੋਸੀ ਕੇ ਜੋ ਹੂਆ ਤੂ ਅਪਨੇ ਭੀ ਜਾਨੁ ॥੧੬੭॥
तुमच्या शेजाऱ्यासोबत जे काही घडले ते तुमच्यासोबतही तसेच घडेल हे मान्य करा, म्हणजेच मृत्यू निश्चित आहे. ॥१६७॥

ਕਬੀਰ ਭਲੀ ਮਧੁਕਰੀ ਨਾਨਾ ਬਿਧਿ ਕੋ ਨਾਜੁ ॥
कबीरजी स्पष्ट करतात की भिक्षेतून मिळणारी भाकर चांगली असते, ज्यामध्ये अनेक प्रकारचे धान्य असते.

ਦਾਵਾ ਕਾਹੂ ਕੋ ਨਹੀ ਬਡਾ ਦੇਸੁ ਬਡ ਰਾਜੁ ॥੧੬੮॥
भिकारी कोणत्याही मालमत्तेवर दावा करत नाही; त्याला संपूर्ण देश किंवा एक मोठे राज्य देखील त्याचे स्वतःचे वाटते. ॥१६८॥

ਕਬੀਰ ਦਾਵੈ ਦਾਝਨੁ ਹੋਤੁ ਹੈ ਨਿਰਦਾਵੈ ਰਹੈ ਨਿਸੰਕ ॥
कबीरजी स्पष्ट करतात की जमीन आणि मालमत्तेवर दावा केल्याने फक्त दुःख आणि दुःखच मिळते आणि काहीही दावा न केल्याने आनंद मिळतो.

ਜੋ ਜਨੁ ਨਿਰਦਾਵੈ ਰਹੈ ਸੋ ਗਨੈ ਇੰਦ੍ਰ ਸੋ ਰੰਕ ॥੧੬੯॥
जो निर्भय राहतो तो इंद्रासारख्या राजालाही गरीब मानतो. ॥१६९॥

ਕਬੀਰ ਪਾਲਿ ਸਮੁਹਾ ਸਰਵਰੁ ਭਰਾ ਪੀ ਨ ਸਕੈ ਕੋਈ ਨੀਰੁ ॥
हे कबीर प्रभू! नावाचे सरोवर किनाऱ्यापर्यंत भरलेले आहे पण ते पाणी कोणीही पिऊ शकत नाही.

ਭਾਗ ਬਡੇ ਤੈ ਪਾਇਓ ਤੂੰ ਭਰਿ ਭਰਿ ਪੀਉ ਕਬੀਰ ॥੧੭੦॥
कबीरजी म्हणतात की मोठ्या भाग्याने मला हे नामाचे पाणी मिळाले आहे आणि मी ते मनापासून पीत आहे. ॥१७०॥

ਕਬੀਰ ਪਰਭਾਤੇ ਤਾਰੇ ਖਿਸਹਿ ਤਿਉ ਇਹੁ ਖਿਸੈ ਸਰੀਰੁ ॥
कबीर उपदेश करतात की ज्याप्रमाणे दिवस उगवताच आकाशातील तारे नाहीसे होतात, त्याचप्रमाणे हे शरीर वृद्धत्वामुळे नष्ट होते

ਏ ਦੁਇ ਅਖਰ ਨਾ ਖਿਸਹਿ ਸੋ ਗਹਿ ਰਹਿਓ ਕਬੀਰੁ ॥੧੭੧॥
पण रामाच्या नावाची ही दोन्ही अक्षरे कधीच मिटत नाहीत, म्हणून कबीरने ती आपल्या मनात जपून ठेवली आहेत. ॥१७१॥

ਕਬੀਰ ਕੋਠੀ ਕਾਠ ਕੀ ਦਹ ਦਿਸਿ ਲਾਗੀ ਆਗਿ ॥
कबीरजी म्हणतात की हे जग लाकडापासून बनलेले घर आहे, त्याच्या दहाही दिशांना आसक्ती आणि भ्रमाची आग जळत आहे.

ਪੰਡਿਤ ਪੰਡਿਤ ਜਲਿ ਮੁਏ ਮੂਰਖ ਉਬਰੇ ਭਾਗਿ ॥੧੭੨॥
स्वतःला विद्वान समजणारे गर्विष्ठ लोक यात जळत आहेत, परंतु मूर्ख म्हणवणारे नम्र आणि चांगले वर्तन करणारे लोक यातून सुटले आहेत. ॥१७२॥

ਕਬੀਰ ਸੰਸਾ ਦੂਰਿ ਕਰੁ ਕਾਗਦ ਦੇਹ ਬਿਹਾਇ ॥
कबीरजी उपदेश करतात की मनातील शंका दूर करा आणि धार्मिक ग्रंथ वाचणे थांबवा.

ਬਾਵਨ ਅਖਰ ਸੋਧਿ ਕੈ ਹਰਿ ਚਰਨੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥੧੭੩॥
बावन्न अक्षरांचे सार लक्षात घेऊन, तुमचे मन देवाच्या चरणांवर केंद्रित करा. ॥१७३॥

ਕਬੀਰ ਸੰਤੁ ਨ ਛਾਡੈ ਸੰਤਈ ਜਉ ਕੋਟਿਕ ਮਿਲਹਿ ਅਸੰਤ ॥
कबीर, लाखो दुष्ट आणि पापी लोक भेटले तरी संत आपले संतत्व सोडत नाही, परंतु संत आपला स्वभाव सोडत नाही.

ਮਲਿਆਗਰੁ ਭੁਯੰਗਮ ਬੇੜਿਓ ਤ ਸੀਤਲਤਾ ਨ ਤਜੰਤ ॥੧੭੪॥
ज्याप्रमाणे चंदनाचे झाड सापांमध्ये अडकते पण ते त्याचे शीतलता सोडत नाही. ॥१७४॥

ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਭਇਆ ਪਾਇਆ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੁ ॥
हे कबीर! ब्रह्माचे ज्ञान मिळाल्यानंतर माझे मन थंड आणि शांत झाले आहे. हे कबीर, ब्रह्माचे ज्ञान मिळाल्यानंतर माझे मन थंड आणि शांत झाले आहे.

ਜਿਨਿ ਜੁਆਲਾ ਜਗੁ ਜਾਰਿਆ ਸੁ ਜਨ ਕੇ ਉਦਕ ਸਮਾਨਿ ॥੧੭੫॥
संपूर्ण जगाला जाळून टाकणाऱ्या मायेच्या ज्वाला भक्तासाठी पाण्यासारख्या थंड झाल्या आहेत. ॥१७५॥

ਕਬੀਰ ਸਾਰੀ ਸਿਰਜਨਹਾਰ ਕੀ ਜਾਨੈ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥
हे कबीर! त्या निर्मात्याचे नाटक कोणालाही माहित नाही.

ਕੈ ਜਾਨੈ ਆਪਨ ਧਨੀ ਕੈ ਦਾਸੁ ਦੀਵਾਨੀ ਹੋਇ ॥੧੭੬॥
एकतर मालकाला ते स्वतः माहित असते किंवा फक्त त्याच्या उपस्थितीत असलेला भक्तच ते जाणू शकतो. ॥१७६॥

ਕਬੀਰ ਭਲੀ ਭਈ ਜੋ ਭਉ ਪਰਿਆ ਦਿਸਾ ਗਈਂ ਸਭ ਭੂਲਿ ॥
कबीर, हे चांगले झाले की माझ्या हृदयात देवाचे भय निर्माण झाले आणि त्यामुळे मी जगाची दिशा विसरलो.

Page 1374

ਓਰਾ ਗਰਿ ਪਾਨੀ ਭਇਆ ਜਾਇ ਮਿਲਿਓ ਢਲਿ ਕੂਲਿ ॥੧੭੭॥
ज्याप्रमाणे गारा उष्णतेमुळे वितळून पाणी बनते आणि ढाल मिळाल्यावर वाहून जाते. ॥१७७॥

ਕਬੀਰਾ ਧੂਰਿ ਸਕੇਲਿ ਕੈ ਪੁਰੀਆ ਬਾਂਧੀ ਦੇਹ ॥
हे कबीर! देवाने पाच तत्वांची धूळ मिसळून शरीराच्या स्वरूपात एक पॅकेट बांधले आहे.

ਦਿਵਸ ਚਾਰਿ ਕੋ ਪੇਖਨਾ ਅੰਤਿ ਖੇਹ ਕੀ ਖੇਹ ॥੧੭੮॥
हे शरीर चार दिवसांचा तमाशा आहे; शेवटी शरीराची धूळ धुळीत विलीन होते. ॥१७८॥

ਕਬੀਰ ਸੂਰਜ ਚਾਂਦ ਕੈ ਉਦੈ ਭਈ ਸਭ ਦੇਹ ॥
हे कबीर! हे शरीर सूर्य आणि चंद्राच्या उदयासारखे नश्वर आहे.

ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ਕੇ ਬਿਨੁ ਮਿਲੇ ਪਲਟਿ ਭਈ ਸਭ ਖੇਹ ॥੧੭੯॥
गुरु आणि देवाच्या मिलनाशिवाय सर्व काही मातीत बदलते. गुरु आणि देवाच्या मिलनाशिवाय सर्व काही मातीत बदलते. ॥१७९॥

ਜਹ ਅਨਭਉ ਤਹ ਭੈ ਨਹੀ ਜਹ ਭਉ ਤਹ ਹਰਿ ਨਾਹਿ ॥
हे कबीर! जिथे परम सत्याचे ज्ञान आहे, तिथे मृत्युचे भय नाही. जिथे सांसारिक भय आहे, तिथे देव नाही.

ਕਹਿਓ ਕਬੀਰ ਬਿਚਾਰਿ ਕੈ ਸੰਤ ਸੁਨਹੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥੧੮੦॥
कबीरजी म्हणतात की मी हे विचार करून म्हटले आहे, हे सज्जनांनो, लक्षपूर्वक ऐका. ॥१८०॥

ਕਬੀਰ ਜਿਨਹੁ ਕਿਛੂ ਜਾਨਿਆ ਨਹੀ ਤਿਨ ਸੁਖ ਨੀਦ ਬਿਹਾਇ ॥
हे कबीर! ज्यांना कोणतेही सत्य किंवा ज्ञान माहित नाही ते कोणत्याही काळजीशिवाय शांतपणे झोपले आहेत.

ਹਮਹੁ ਜੁ ਬੂਝਾ ਬੂਝਨਾ ਪੂਰੀ ਪਰੀ ਬਲਾਇ ॥੧੮੧॥
पण जेव्हा मला सत्य समजले तेव्हा सर्व त्रास दूर झाले. ॥१८१॥

ਕਬੀਰ ਮਾਰੇ ਬਹੁਤੁ ਪੁਕਾਰਿਆ ਪੀਰ ਪੁਕਾਰੈ ਅਉਰ ॥
कबीरजी म्हणतात की जेव्हा माणसाला सांसारिक दुखापत होते तेव्हा तो वेदनेमुळे खूप ओरडतो.

ਲਾਗੀ ਚੋਟ ਮਰੰਮ ਕੀ ਰਹਿਓ ਕਬੀਰਾ ਠਉਰ ॥੧੮੨॥
कबीर, जेव्हा कोणाच्या भावना दुखावल्या जातात तेव्हा तो फोन करण्याच्या लायकीचाही नसतो ॥१८२॥

ਕਬੀਰ ਚੋਟ ਸੁਹੇਲੀ ਸੇਲ ਕੀ ਲਾਗਤ ਲੇਇ ਉਸਾਸ ॥
कबीर, भाल्याचा वार सोपा आहे, तो घेतल्यावर किमान एक श्वास घेता येतो.

ਚੋਟ ਸਹਾਰੈ ਸਬਦ ਕੀ ਤਾਸੁ ਗੁਰੂ ਮੈ ਦਾਸ ॥੧੮੩॥
जो गुरूंच्या शब्दांचा आघात सहन करू शकतो, मी स्वतःला त्या गुरूचा दास मानतो. ॥१८३॥

ਕਬੀਰ ਮੁਲਾਂ ਮੁਨਾਰੇ ਕਿਆ ਚਢਹਿ ਸਾਂਈ ਨ ਬਹਰਾ ਹੋਇ ॥
कबीरजी उपदेश करतात की हे मुल्ला, तू पुकार देण्यासाठी मिनारावर का चढतोस, पुकार ऐकणारा प्रभु बहिरा नाही.

ਜਾ ਕਾਰਨਿ ਤੂੰ ਬਾਂਗ ਦੇਹਿ ਦਿਲ ਹੀ ਭੀਤਰਿ ਜੋਇ ॥੧੮੪॥
ज्याला तू हाक मारतोस त्याला तुझ्या हृदयात पाहा. ॥१८४॥

ਸੇਖ ਸਬੂਰੀ ਬਾਹਰਾ ਕਿਆ ਹਜ ਕਾਬੇ ਜਾਇ ॥
हे शेख! जर मनाला समाधान नसेल तर हजसाठी काबाला कसे जावे?

ਕਬੀਰ ਜਾ ਕੀ ਦਿਲ ਸਾਬਤਿ ਨਹੀ ਤਾ ਕਉ ਕਹਾਂ ਖੁਦਾਇ ॥੧੮੫॥
कबीरजी म्हणतात की जर हृदय शुद्ध नसेल तर तो देव कसा शोधू शकेल. ॥१८५॥

ਕਬੀਰ ਅਲਹ ਕੀ ਕਰਿ ਬੰਦਗੀ ਜਿਹ ਸਿਮਰਤ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥
कबीर जी अल्लाहची पूजा करण्यास सांगतात, त्याचे स्मरण केल्याने सर्व दुःख आणि वेदना दूर होतात.

ਦਿਲ ਮਹਿ ਸਾਂਈ ਪਰਗਟੈ ਬੁਝੈ ਬਲੰਤੀ ਨਾਂਇ ॥੧੮੬॥
स्वामी केवळ हृदयात आढळतात आणि त्यांच्या नावाने सर्व सांसारिक इच्छा शमतात. ॥१८६॥

ਕਬੀਰ ਜੋਰੀ ਕੀਏ ਜੁਲਮੁ ਹੈ ਕਹਤਾ ਨਾਉ ਹਲਾਲੁ ॥
कबीरजी म्हणतात की प्रथम तुम्ही एखाद्या निष्पाप प्राण्यावर जबरदस्तीने क्रूरता करता आणि दुसरे म्हणजे तुम्ही त्याला हलाल म्हणता

ਦਫਤਰਿ ਲੇਖਾ ਮਾਂਗੀਐ ਤਬ ਹੋਇਗੋ ਕਉਨੁ ਹਵਾਲੁ ॥੧੮੭॥
जेव्हा तुमच्या कर्मांचा हिशेब देवाच्या कार्यालयात मागितला जाईल, तेव्हा तुमचे काय होईल? ॥१८७॥

ਕਬੀਰ ਖੂਬੁ ਖਾਨਾ ਖੀਚਰੀ ਜਾ ਮਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਲੋਨੁ ॥
कबीरजी मांस खाण्यावर आपला आक्षेप व्यक्त करतात आणि म्हणतात की दाल खिचरी खाणे खूप चांगले असते, ज्यामध्ये स्वादिष्ट खारट पदार्थ असतात.

ਹੇਰਾ ਰੋਟੀ ਕਾਰਨੇ ਗਲਾ ਕਟਾਵੈ ਕਉਨੁ ॥੧੮੮॥
मांसाची चव तृप्त करण्यासाठी एखाद्या प्राण्याची हत्या करणे आणि नंतर त्याची शिक्षा भोगण्यासाठी स्वतःचा गळा कापणे, हे मला मान्य नाही. ॥१८८॥

ਕਬੀਰ ਗੁਰੁ ਲਾਗਾ ਤਬ ਜਾਨੀਐ ਮਿਟੈ ਮੋਹੁ ਤਨ ਤਾਪ ॥
कबीर म्हणतात की जेव्हा शरीरातील आसक्ती आणि रोग नाहीसे होतात तेव्हाच गुरु भेटणे खरे मानले जाते

ਹਰਖ ਸੋਗ ਦਾਝੈ ਨਹੀ ਤਬ ਹਰਿ ਆਪਹਿ ਆਪਿ ॥੧੮੯॥
मग सुखाचा किंवा दुःखाचा कोणताही परिणाम होत नाही, तर देव स्वतः असतो. ॥१८९॥

ਕਬੀਰ ਰਾਮ ਕਹਨ ਮਹਿ ਭੇਦੁ ਹੈ ਤਾ ਮਹਿ ਏਕੁ ਬਿਚਾਰੁ ॥
कबीरजी म्हणतात की राम म्हणण्यात फरक आहे, त्यात समजून घेण्यासारखी एक गोष्ट आहे

ਸੋਈ ਰਾਮੁ ਸਭੈ ਕਹਹਿ ਸੋਈ ਕਉਤਕਹਾਰ ॥੧੯੦॥
दशरथाचा मुलगा श्री रामचंद्र याला सर्वजण राम म्हणतात आणि सर्वव्यापी नाटक करणाऱ्या निर्मात्यालाही राम म्हणतात. ॥१९०॥

ਕਬੀਰ ਰਾਮੈ ਰਾਮ ਕਹੁ ਕਹਿਬੇ ਮਾਹਿ ਬਿਬੇਕ ॥
कबीर म्हणतात राम राम जप करत राहा, त्याचा जप करण्यातच शहाणपण आहे.

ਏਕੁ ਅਨੇਕਹਿ ਮਿਲਿ ਗਇਆ ਏਕ ਸਮਾਨਾ ਏਕ ॥੧੯੧॥
प्रत्येकात अनेक रूपांमध्ये एकच राम आहे. प्रत्येक हृदयात एकच राम वास करतो; तोही तितकाच एक आहे ॥१९१॥

ਕਬੀਰ ਜਾ ਘਰ ਸਾਧ ਨ ਸੇਵੀਅਹਿ ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨਾਹਿ ॥
कबीरजी म्हणतात की ज्या घरात संत आणि महापुरुषांची सेवा केली जात नाही, किंवा देवाची पूजा केली जात नाही.

ਤੇ ਘਰ ਮਰਹਟ ਸਾਰਖੇ ਭੂਤ ਬਸਹਿ ਤਿਨ ਮਾਹਿ ॥੧੯੨॥
मरहत सरखेंचे भुते त्या महिन्यांत घरात राहतात. ते घर स्मशानासारखे आहे आणि तिथे फक्त भुतेच राहतात. ॥१९२॥

ਕਬੀਰ ਗੂੰਗਾ ਹੂਆ ਬਾਵਰਾ ਬਹਰਾ ਹੂਆ ਕਾਨ ॥
कबीरजी म्हणतात की तो जिभेने मुका आणि वेडा आणि कानाने बहिरा होतो म्हणजेच ज्याच्या मनात गुरुची शिकवण स्थापित होते, तो आपल्या जिभेने कोणाला शिवीगाळ करत नाही आणि कानाने कोणाचीही निंदा ऐकत नाही.

ਪਾਵਹੁ ਤੇ ਪਿੰਗੁਲ ਭਇਆ ਮਾਰਿਆ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਨ ॥੧੯੩॥
तो पायांपासून पिंगळा होतो आणि ज्या पायांवर सद्गुरुंनी आपल्या शब्दांचा बाण मारला आहे, त्या पायांवर चालून तो कोणत्याही वाईट कर्माकडे जात नाही. ॥१९३॥

ਕਬੀਰ ਸਤਿਗੁਰ ਸੂਰਮੇ ਬਾਹਿਆ ਬਾਨੁ ਜੁ ਏਕੁ ॥
कबीरजी म्हणतात की ज्याला परिपूर्ण गुरुंनी त्यांच्या शिकवणीच्या एकाच बाणाने मारले.

ਲਾਗਤ ਹੀ ਭੁਇ ਗਿਰਿ ਪਰਿਆ ਪਰਾ ਕਰੇਜੇ ਛੇਕੁ ॥੧੯੪॥
तिने मला स्पर्श करताच माझा अहंकार नाहीसा झाला आणि माझे हृदय प्रेमाने भरून गेले. ॥१९४॥

ਕਬੀਰ ਨਿਰਮਲ ਬੂੰਦ ਅਕਾਸ ਕੀ ਪਰਿ ਗਈ ਭੂਮਿ ਬਿਕਾਰ ॥
हे कबीर! पावसाळ्यात आकाशातून पडलेला तो शुद्ध थेंब जमिनीवर निरुपयोगी पडला आणि त्याचा काही उपयोग झाला नाही.

Page 1375

ਬਿਨੁ ਸੰਗਤਿ ਇਉ ਮਾਂਨਈ ਹੋਇ ਗਈ ਭਠ ਛਾਰ ॥੧੯੫॥
ज्याप्रमाणे एखादी वस्तू भट्टीत पडून राखेत रूपांतरित होते, त्याचप्रमाणे सत्संगाशिवाय वाईट संगतीत माणूस नष्ट होतो. ॥१९५॥

ਕਬੀਰ ਨਿਰਮਲ ਬੂੰਦ ਅਕਾਸ ਕੀ ਲੀਨੀ ਭੂਮਿ ਮਿਲਾਇ ॥
कबीर, जर आकाशाचा एक शुद्ध थेंबही पृथ्वीत विलीन झाला, तर तो पृथ्वीपासून वेगळा होऊ शकत नाही.

ਅਨਿਕ ਸਿਆਨੇ ਪਚਿ ਗਏ ਨਾ ਨਿਰਵਾਰੀ ਜਾਇ ॥੧੯੬॥
अनेक बुद्धिमान लोक मरतात पण शिक्षणाच्या एका थेंबाचा परिणाम तसाच राहतो. ॥१९६॥

ਕਬੀਰ ਹਜ ਕਾਬੇ ਹਉ ਜਾਇ ਥਾ ਆਗੈ ਮਿਲਿਆ ਖੁਦਾਇ ॥
कबीरजी सांगतात की मी हजसाठी काबा येथे जात होतो आणि मी देवाला भेटलो.

ਸਾਂਈ ਮੁਝ ਸਿਉ ਲਰਿ ਪਰਿਆ ਤੁਝੈ ਕਿਨ੍ਹਿ ਫੁਰਮਾਈ ਗਾਇ ॥੧੯੭॥
तो स्वामी माझ्याशी भांडू लागला आणि म्हणाला की तुला कोणी सांगितले की मी काबामध्येच आहे. ॥१९७॥

ਕਬੀਰ ਹਜ ਕਾਬੈ ਹੋਇ ਹੋਇ ਗਇਆ ਕੇਤੀ ਬਾਰ ਕਬੀਰ ॥
कबीर, मी किती वेळा हजसाठी काबाला गेलो आहे, पण.

ਸਾਂਈ ਮੁਝ ਮਹਿ ਕਿਆ ਖਤਾ ਮੁਖਹੁ ਨ ਬੋਲੈ ਪੀਰ ॥੧੯੮॥
हे साई! मी अशी कोणती चूक केली आहे की काबाचा देव त्याच्या तोंडून त्याबद्दल बोलत नाही? ॥१९८॥

ਕਬੀਰ ਜੀਅ ਜੁ ਮਾਰਹਿ ਜੋਰੁ ਕਰਿ ਕਹਤੇ ਹਹਿ ਜੁ ਹਲਾਲੁ ॥
कबीरजी म्हणतात की जे बळाने प्राण्यांना मारतात आणि त्याला हलाल म्हणतात.

ਦਫਤਰੁ ਦਈ ਜਬ ਕਾਢਿ ਹੈ ਹੋਇਗਾ ਕਉਨੁ ਹਵਾਲੁ ॥੧੯੯॥
अशा लोकांना देवाच्या दरबारात त्यांच्या कर्मांचा हिशेब विचारला जाईल तेव्हा त्यांचे काय होईल? ॥१९९॥

ਕਬੀਰ ਜੋਰੁ ਕੀਆ ਸੋ ਜੁਲਮੁ ਹੈ ਲੇਇ ਜਬਾਬੁ ਖੁਦਾਇ ॥
कबीरजी म्हणतात की एखाद्यावर जबरदस्ती करणे हा अन्याय आहे आणि देव नक्कीच त्याचे उत्तर मागेल

ਦਫਤਰਿ ਲੇਖਾ ਨੀਕਸੈ ਮਾਰ ਮੁਹੈ ਮੁਹਿ ਖਾਇ ॥੨੦੦॥
जेव्हा देवाच्या दरबारात कर्मांचा हिशोब दिला जाईल, तेव्हा वाईट कर्मांची शिक्षा निश्चितच मिळेल. ॥२००॥

ਕਬੀਰ ਲੇਖਾ ਦੇਨਾ ਸੁਹੇਲਾ ਜਉ ਦਿਲ ਸੂਚੀ ਹੋਇ ॥
हे कबीर! जर हृदय स्वच्छ असेल तर हिशेब देणे सोपे होते.

ਉਸੁ ਸਾਚੇ ਦੀਬਾਨ ਮਹਿ ਪਲਾ ਨ ਪਕਰੈ ਕੋਇ ॥੨੦੧॥
खऱ्या दिव्यात त्याला कोणी पकडत नाही. प्रभूच्या खऱ्या दरबारात पुन्हा चौकशी होत नाही. ॥२०१॥

ਕਬੀਰ ਧਰਤੀ ਅਰੁ ਆਕਾਸ ਮਹਿ ਦੁਇ ਤੂੰ ਬਰੀ ਅਬਧ ॥
कबीरजी म्हणतात की संपूर्ण सृष्टीमध्ये पृथ्वी आणि आकाश हे एकमेव द्वैत आहे.

ਖਟ ਦਰਸਨ ਸੰਸੇ ਪਰੇ ਅਰੁ ਚਉਰਾਸੀਹ ਸਿਧ ॥੨੦੨॥
सहा दर्शन योगी, संन्यासी, वैष्णव इत्यादी आणि चौऱ्याऐंशी सिद्धांनाही द्वैताच्या भावनेपासून स्वतःला कसे वाचवायचे याबद्दल शंका आहे. ॥ २०२॥

ਕਬੀਰ ਮੇਰਾ ਮੁਝ ਮਹਿ ਕਿਛੁ ਨਹੀ ਜੋ ਕਿਛੁ ਹੈ ਸੋ ਤੇਰਾ ॥
कबीरजी नम्रपणे म्हणतात की हे देवा! माझ्याकडे स्वतःचे काहीही नाही; माझ्याकडे जे काही आहे ते सर्व तू दिलेले आहेस.

ਤੇਰਾ ਤੁਝ ਕਉ ਸਉਪਤੇ ਕਿਆ ਲਾਗੈ ਮੇਰਾ ॥੨੦੩॥
आता जर मी तुमच्या वस्तू तुमच्या हाती दिल्या तर माझे काही नुकसान होणार नाही. ॥२०३॥

ਕਬੀਰ ਤੂੰ ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਤੂ ਹੂਆ ਮੁਝ ਮਹਿ ਰਹਾ ਨ ਹੂੰ ॥
कबीरजी म्हणतात की हे जगदीश्वर, मी तुझे गुणगान गातो, मी तुझे रूप झालो आहे, आता माझ्यात अहंकार नाही.

ਜਬ ਆਪਾ ਪਰ ਕਾ ਮਿਟਿ ਗਇਆ ਜਤ ਦੇਖਉ ਤਤ ਤੂ ॥੨੦੪॥
जेव्हा माझी स्वतःची आणि इतरतेची भावना नाहीशी होते, तेव्हा मी जिथे जिथे पाहतो तिथे मला फक्त तूच दिसतोस. ॥२०४॥

ਕਬੀਰ ਬਿਕਾਰਹ ਚਿਤਵਤੇ ਝੂਠੇ ਕਰਤੇ ਆਸ ॥
कबीरजी म्हणतात की लोक पापी दुर्गुणांचा विचार करतात आणि खोट्या आशेत गुंतलेले राहतात.

ਮਨੋਰਥੁ ਕੋਇ ਨ ਪੂਰਿਓ ਚਾਲੇ ਊਠਿ ਨਿਰਾਸ ॥੨੦੫॥
त्यांच्या कोणत्याही इच्छा पूर्ण होत नाहीत आणि ते निराश होऊन जीवन सोडतात. ॥२०५॥

ਕਬੀਰ ਹਰਿ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਜੋ ਕਰੈ ਸੋ ਸੁਖੀਆ ਸੰਸਾਰਿ ॥
हे कबीर! जो देवाचे स्मरण करतो तो या जगात आनंदी राहतो.

ਇਤ ਉਤ ਕਤਹਿ ਨ ਡੋਲਈ ਜਿਸ ਰਾਖੈ ਸਿਰਜਨਹਾਰ ॥੨੦੬॥
ज्याला निर्मात्याने संरक्षित केले आहे तो इकडे तिकडे अजिबात डळमळत नाही. ॥२०६॥

ਕਬੀਰ ਘਾਣੀ ਪੀੜਤੇ ਸਤਿਗੁਰ ਲੀਏ ਛਡਾਇ ॥
कबीर, मीही पापांच्या गिरणीमध्ये चिरडला जात होतो, पण सद्‌गुरुंनी मला त्यातून वाचवले.

ਪਰਾ ਪੂਰਬਲੀ ਭਾਵਨੀ ਪਰਗਟੁ ਹੋਈ ਆਇ ॥੨੦੭॥
माझ्या मागील जन्मातील भक्ती आणि श्रद्धेचे फळ मला मिळाले आहे.॥२०७॥

ਕਬੀਰ ਟਾਲੈ ਟੋਲੈ ਦਿਨੁ ਗਇਆ ਬਿਆਜੁ ਬਢੰਤਉ ਜਾਇ ॥
हे कबीर! काम लांबणीवर टाकल्याने आयुष्याचे दिवस निघून जातात आणि दुर्गुणांची आवड वाढतच जाते.

ਨਾ ਹਰਿ ਭਜਿਓ ਨ ਖਤੁ ਫਟਿਓ ਕਾਲੁ ਪਹੂੰਚੋ ਆਇ ॥੨੦੮॥
देवाचे स्तोत्र किंवा केलेल्या कर्मांचा हिशोब संपत नाही आणि मृत्यू डोक्यावर उभा राहतो. ॥२०८॥

ਮਹਲਾ ੫ ॥
महाला ५ ॥

ਕਬੀਰ ਕੂਕਰੁ ਭਉਕਨਾ ਕਰੰਗ ਪਿਛੈ ਉਠਿ ਧਾਇ ॥
पाचवे गुरु कबीरजींच्या संदर्भात असे म्हटले आहे की हे कबीर! मनाचा कुत्रा खूप भुंकतो आणि लोभामुळे हराम गोष्टींमागे धावतो.

ਕਰਮੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਜਿਨਿ ਹਉ ਲੀਆ ਛਡਾਇ ॥੨੦੯॥
मोठ्या भाग्याने मला भ्रम आणि मोहांपासून वाचवणारे सद्‌गुरु सापडले आहेत. ॥२०९॥

ਮਹਲਾ ੫ ॥
महाला ५ ॥

ਕਬੀਰ ਧਰਤੀ ਸਾਧ ਕੀ ਤਸਕਰ ਬੈਸਹਿ ਗਾਹਿ ॥
अरे कबीर! जरी चोर आणि दरोडेखोर संत आणि ऋषींच्या भूमीवर बसले तरी.

ਧਰਤੀ ਭਾਰਿ ਨ ਬਿਆਪਈ ਉਨ ਕਉ ਲਾਹੂ ਲਾਹਿ ॥੨੧੦॥
संतांच्या वजनामुळे पृथ्वीवर परिणाम होत नाही, परंतु चांगल्या संगतीमुळे चोर आणि दरोडेखोरांनाच फायदा होतो. ॥२१०॥

ਮਹਲਾ ੫ ॥
महाला ५ ॥

ਕਬੀਰ ਚਾਵਲ ਕਾਰਨੇ ਤੁਖ ਕਉ ਮੁਹਲੀ ਲਾਇ ॥
गुरुजी म्हणतात, हे कबीर! ज्याप्रमाणे तांदूळ सोलला जातो, त्याचप्रमाणे साल मुसळाने मारली जाते.

ਸੰਗਿ ਕੁਸੰਗੀ ਬੈਸਤੇ ਤਬ ਪੂਛੈ ਧਰਮ ਰਾਇ ॥੨੧੧॥
त्याचप्रमाणे, धर्मराज वाईट संगतीत बसलेल्या चांगल्या माणसालाही प्रश्न विचारतो. ॥२११॥

ਨਾਮਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿਆ ਕਹੈ ਤਿਲੋਚਨੁ ਮੀਤ ॥
त्रिलोचन भक्त आपल्या मित्र नामदेवजींना म्हणतात, हे मित्रा! तू मायेच्या मोहात का अडकला आहेस?

ਕਾਹੇ ਛੀਪਹੁ ਛਾਇਲੈ ਰਾਮ ਨ ਲਾਵਹੁ ਚੀਤੁ ॥੨੧੨॥
तू हे कपडे हिसकावून घेण्यात मग्न आहेस, देवाची पूजा करण्यात तू तुझे मन का एकाग्र करत नाहीस? ॥२१२॥

ਨਾਮਾ ਕਹੈ ਤਿਲੋਚਨਾ ਮੁਖ ਤੇ ਰਾਮੁ ਸੰਮ੍ਹਾਲਿ ॥
नामदेवजी उत्तर देतात की हे त्रिलोचन, मी माझ्या मुखाने देवाचे नाव जपत राहतो.

Page 1376

ਹਾਥ ਪਾਉ ਕਰਿ ਕਾਮੁ ਸਭੁ ਚੀਤੁ ਨਿਰੰਜਨ ਨਾਲਿ ॥੨੧੩॥
मी सर्व काम माझ्या हातांनी आणि पायांनी करतो आणि त्यासोबत माझे मन देवाच्या स्मरणात तल्लीन राहते. ॥२१३॥

ਮਹਲਾ ੫ ॥
महाला ५ ॥

ਕਬੀਰਾ ਹਮਰਾ ਕੋ ਨਹੀ ਹਮ ਕਿਸ ਹੂ ਕੇ ਨਾਹਿ ॥
कबीरजींना उद्धृत करत गुरु अर्जुन देवजी म्हणतात, हे कबीर! या जगात माझे कोणी नाही, आणि मी कोणाचा सोबती नाही.

ਜਿਨਿ ਇਹੁ ਰਚਨੁ ਰਚਾਇਆ ਤਿਸ ਹੀ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥੨੧੪॥
ज्या देवाने हे विश्व निर्माण केले त्या देवात मी लीन होईन.॥२१४॥

ਕਬੀਰ ਕੀਚੜਿ ਆਟਾ ਗਿਰਿ ਪਰਿਆ ਕਿਛੂ ਨ ਆਇਓ ਹਾਥ ॥
कबीर उपदेश करतात की पीठ जगाच्या चिखलात पडल्यानंतर काहीही मिळत नाही

ਪੀਸਤ ਪੀਸਤ ਚਾਬਿਆ ਸੋਈ ਨਿਬਹਿਆ ਸਾਥ ॥੨੧੫॥
दळताना जे काही चावले जाते, म्हणजेच भक्तीगीत करण्यात जो काही वेळ घालवला जातो, ते शेवटपर्यंत माझ्याकडेच राहते. ॥२१५॥

ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਜਾਨੈ ਸਭ ਬਾਤ ਜਾਨਤ ਹੀ ਅਉਗਨੁ ਕਰੈ ॥
हे कबीर! मनाला चांगले आणि वाईट सर्वकाही माहित आहे, पण ते जाणूनही ते पाप करते.

ਕਾਹੇ ਕੀ ਕੁਸਲਾਤ ਹਾਥਿ ਦੀਪੁ ਕੂਏ ਪਰੈ ॥੨੧੬॥
हातात दिवा असूनही जर एखादा माणूस विहिरीत पडला तर त्याला काय फायदा होईल? ॥२१६॥

ਕਬੀਰ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੁਜਾਨ ਸਿਉ ਬਰਜੈ ਲੋਗੁ ਅਜਾਨੁ ॥
हे कबीर! आम्हाला त्या महान परमेश्वरावर प्रेम आहे, पण मूर्ख लोक आम्हाला त्यांची पूजा करण्यापासून रोखत आहेत.

ਤਾ ਸਿਉ ਟੂਟੀ ਕਿਉ ਬਨੈ ਜਾ ਕੇ ਜੀਅ ਪਰਾਨ ॥੨੧੭॥
ज्याने मला हे जीवन दिले त्याच्याशी प्रेम तोडल्यानंतर ते प्रेम पुन्हा कसे जागृत करता येईल?॥२१७॥

ਕਬੀਰ ਕੋਠੇ ਮੰਡਪ ਹੇਤੁ ਕਰਿ ਕਾਹੇ ਮਰਹੁ ਸਵਾਰਿ ॥
कबीरजी उपदेश करतात की लोक त्यांच्या घरांवर प्रेम करण्यात आणि त्यांना सजवण्यात अडकले आहेत.

ਕਾਰਜੁ ਸਾਢੇ ਤੀਨਿ ਹਥ ਘਨੀ ਤ ਪਉਨੇ ਚਾਰਿ ॥੨੧੮॥
जर काम साडेतीन हातांचे असेल तर ते साडेतीन हात किंवा कबरेत जास्तीत जास्त साडेतीन हात असेल. ॥२१८॥

ਕਬੀਰ ਜੋ ਮੈ ਚਿਤਵਉ ਨਾ ਕਰੈ ਕਿਆ ਮੇਰੇ ਚਿਤਵੇ ਹੋਇ ॥
कबीर, मी जे विचार करतो ते देव करत नाही, मग माझ्या विचाराने काय होऊ शकते.

ਅਪਨਾ ਚਿਤਵਿਆ ਹਰਿ ਕਰੈ ਜੋ ਮੇਰੇ ਚਿਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥੨੧੯॥
देव त्याच्या स्वतःच्या पद्धतीने करतो जे माझ्या मनातही आठवत नाही. ॥ २१९॥

ਮਃ ੩ ॥
महाला ३ ॥

ਚਿੰਤਾ ਭਿ ਆਪਿ ਕਰਾਇਸੀ ਅਚਿੰਤੁ ਭਿ ਆਪੇ ਦੇਇ ॥
देव स्वतः आपल्याला चिंता करतो आणि तो स्वतः आपल्याला चिंतांपासून मुक्त करतो

ਨਾਨਕ ਸੋ ਸਾਲਾਹੀਐ ਜਿ ਸਭਨਾ ਸਾਰ ਕਰੇਇ ॥੨੨੦॥
गुरु नानक आपल्याला संपूर्ण जगाची काळजी घेणाऱ्या परमेश्वराची स्तुती करण्यास उद्युक्त करतात. ॥२२०॥

ਮਃ ੫ ॥
महाला ५ ॥

ਕਬੀਰ ਰਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ਫਿਰਿਆ ਲਾਲਚ ਮਾਹਿ ॥
पाचवे गुरु कबीरजींच्या संदर्भात असे म्हटले आहे की हे कबीर, जीव देवाचा विचार करत नाही आणि लोभात भटकत राहतो.

ਪਾਪ ਕਰੰਤਾ ਮਰਿ ਗਇਆ ਅਉਧ ਪੁਨੀ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ॥੨੨੧॥
पापी कृत्ये केल्याने, एखाद्याचे आयुष्य संपते आणि तो मृत्यूला प्रिय बनतो. ॥२२१॥

ਕਬੀਰ ਕਾਇਆ ਕਾਚੀ ਕਾਰਵੀ ਕੇਵਲ ਕਾਚੀ ਧਾਤੁ ॥
कबीर म्हणतात की हे शरीर एक कच्चे भांडे आहे आणि ते फक्त कच्च्या धातूपासून बनलेले आहे

ਸਾਬਤੁ ਰਖਹਿ ਤ ਰਾਮ ਭਜੁ ਨਾਹਿ ਤ ਬਿਨਠੀ ਬਾਤ ॥੨੨੨॥
जर तुम्हाला ते चांगल्या स्थितीत ठेवायचे असेल तर भगवान रामाची पूजा करा, अन्यथा ते नाशवंत समजा. ॥२२२॥

ਕਬੀਰ ਕੇਸੋ ਕੇਸੋ ਕੂਕੀਐ ਨ ਸੋਈਐ ਅਸਾਰ ॥
कबीरजी सांगतात की देवाची पूजा करत राहा आणि कोणतीही काळजी न करता झोपू नका.

ਰਾਤਿ ਦਿਵਸ ਕੇ ਕੂਕਨੇ ਕਬਹੂ ਕੇ ਸੁਨੈ ਪੁਕਾਰ ॥੨੨੩॥
रात्रंदिवस त्याची स्तुती गाऊन, कधीतरी तो आपली हाक नक्कीच ऐकेल. ॥ २२३॥

ਕਬੀਰ ਕਾਇਆ ਕਜਲੀ ਬਨੁ ਭਇਆ ਮਨੁ ਕੁੰਚਰੁ ਮਯ ਮੰਤੁ ॥
हे कबीर! हे शरीर एका गडद घनदाट जंगलासारखे आहे ज्यामध्ये मनाच्या रूपात एक मादक हत्ती आहे.

ਅੰਕਸੁ ਗੵਾਨੁ ਰਤਨੁ ਹੈ ਖੇਵਟੁ ਬਿਰਲਾ ਸੰਤੁ ॥੨੨੪॥
या वेड्या हत्तीला नियंत्रित करणारा तो ज्ञानाचा लगाम आहे, जो केवळ दुर्मिळ संतच नियंत्रित करू शकतो. ॥ २२४॥

ਕਬੀਰ ਰਾਮ ਰਤਨੁ ਮੁਖੁ ਕੋਥਰੀ ਪਾਰਖ ਆਗੈ ਖੋਲਿ ॥
हे कबीर! रामनामाचे मौल्यवान गठ्ठे केवळ एका जाणकारासमोर उघडा

ਕੋਈ ਆਇ ਮਿਲੈਗੋ ਗਾਹਕੀ ਲੇਗੋ ਮਹਗੇ ਮੋਲਿ ॥੨੨੫॥
जर एखादा ग्राहक ते खरेदी करायला आला तर तो ते जास्त किमतीला खरेदी करेल. ॥२२५॥

ਕਬੀਰ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਾਨਿਓ ਨਹੀ ਪਾਲਿਓ ਕਟਕੁ ਕੁਟੰਬੁ ॥
हे कबीर! माणूस आपल्या संपूर्ण कुटुंबाचे पालनपोषण करत राहतो पण देवाचे ध्यान करत नाही.

ਧੰਧੇ ਹੀ ਮਹਿ ਮਰਿ ਗਇਓ ਬਾਹਰਿ ਭਈ ਨ ਬੰਬ ॥੨੨੬॥
तो संसारातच मरतो पण तो कधी हे जग सोडून गेला हे कोणालाही माहिती नाही. ॥२२६॥

ਕਬੀਰ ਆਖੀ ਕੇਰੇ ਮਾਟੁਕੇ ਪਲੁ ਪਲੁ ਗਈ ਬਿਹਾਇ ॥
कबीर म्हणतात की, क्षणाक्षणाला, डोळ्याच्या झटक्यात, माणसाचे आयुष्य निघून जाते

ਮਨੁ ਜੰਜਾਲੁ ਨ ਛੋਡਈ ਜਮ ਦੀਆ ਦਮਾਮਾ ਆਇ ॥੨੨੭॥
पण तरीही मन जगाच्या बंधनांना सोडत नाही, शेवटी मृत्यूचा संदेश येतो. ॥२२७॥

ਕਬੀਰ ਤਰਵਰ ਰੂਪੀ ਰਾਮੁ ਹੈ ਫਲ ਰੂਪੀ ਬੈਰਾਗੁ ॥
कबीर म्हणतात की देव एका झाडासारखा आहे आणि त्याग हे त्याचे फळ आहे.

ਛਾਇਆ ਰੂਪੀ ਸਾਧੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਤਜਿਆ ਬਾਦੁ ਬਿਬਾਦੁ ॥੨੨੮॥
संत आणि ऋषी त्या झाडाची सावली आहेत ज्यांनी जगातील सर्व वादविवाद आणि चर्चा सोडून दिल्या आहेत. ॥२२८॥

ਕਬੀਰ ਐਸਾ ਬੀਜੁ ਬੋਇ ਬਾਰਹ ਮਾਸ ਫਲੰਤ ॥
कबीरजी असे बीज पेरण्याचा सल्ला देतात जे बाराही महिने फळ देते.

ਸੀਤਲ ਛਾਇਆ ਗਹਿਰ ਫਲ ਪੰਖੀ ਕੇਲ ਕਰੰਤ ॥੨੨੯॥
ज्या झाडाला थंड सावली आणि खोल फळे असतात, त्यावर पक्षी बसून आनंद घेतात. ॥२२९॥

ਕਬੀਰ ਦਾਤਾ ਤਰਵਰੁ ਦਯਾ ਫਲੁ ਉਪਕਾਰੀ ਜੀਵੰਤ ॥
हे दाता कबीर! देव दयेचे फळ असलेल्या झाडासारखा आहे आणि तो शाश्वत उपकारकर्ता आहे.

ਪੰਖੀ ਚਲੇ ਦਿਸਾਵਰੀ ਬਿਰਖਾ ਸੁਫਲ ਫਲੰਤ ॥੨੩੦॥
संतांच्या रूपातील पक्षी इतर देशांमध्ये जातात आणि प्रार्थना करतात: हे आनंदी झाड, तुला नेहमीच फळे येवोत. ॥२३०॥

ਕਬੀਰ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ਪਰਾਪਤੀ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇ ਲਿਲਾਟ ॥
हे कबीर! ज्याच्या कपाळावर सौभाग्य लिहिलेले असते त्यालाच संतांचा संग मिळतो

ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈਐ ਠਾਕ ਨ ਅਵਘਟ ਘਾਟ ॥੨੩੧॥
त्याच्या सहवासातच मोक्ष मिळू शकतो आणि कठीण मार्गात कोणताही अडथळा येत नाही.॥२३१॥

ਕਬੀਰ ਏਕ ਘੜੀ ਆਧੀ ਘਰੀ ਆਧੀ ਹੂੰ ਤੇ ਆਧ ॥
कबीरजी उपदेश करतात की निःसंशयपणे घाडी किंवा अर्धा घाडी सम अर्ध्याचा अर्धा भाग आहे.

ਭਗਤਨ ਸੇਤੀ ਗੋਸਟੇ ਜੋ ਕੀਨੇ ਸੋ ਲਾਭ ॥੨੩੨॥
भक्तांसोबत ज्ञानावर चर्चा केल्यावर त्याला केवळ फायदेच मिळतात. ॥२३२॥

ਕਬੀਰ ਭਾਂਗ ਮਾਛੁਲੀ ਸੁਰਾ ਪਾਨਿ ਜੋ ਜੋ ਪ੍ਰਾਨੀ ਖਾਂਹਿ ॥
कबीरजी मांस, मासे आणि वाइनवर आक्षेप घेतात, ते म्हणतात की जे भांग, वाइन पितात ते मांस आणि मासे खातात.

ਤੀਰਥ ਬਰਤ ਨੇਮ ਕੀਏ ਤੇ ਸਭੈ ਰਸਾਤਲਿ ਜਾਂਹਿ ॥੨੩੩॥
जे तीर्थयात्रा, उपवास, कर्म, धार्मिक कर्तव्ये करतात ते सर्व निष्फळ होतात. ॥२३३॥

ਨੀਚੇ ਲੋਇਨ ਕਰਿ ਰਹਉ ਲੇ ਸਾਜਨ ਘਟ ਮਾਹਿ ॥
हे कबीर! मी माझ्या हृदयात डोळे खाली ठेवतो, मी माझ्या हृदयात परमेश्वराला ठेवतो आणि माझे डोळे खाली ठेवतो

ਸਭ ਰਸ ਖੇਲਉ ਪੀਅ ਸਉ ਕਿਸੀ ਲਖਾਵਉ ਨਾਹਿ ॥੨੩੪॥
मी माझ्या प्रियकरासोबत सर्व सुखांचा आनंद घेतो, पण त्याचे रहस्य मी कोणालाही सांगत नाही. ॥२३४॥

ਆਠ ਜਾਮ ਚਉਸਠਿ ਘਰੀ ਤੁਅ ਨਿਰਖਤ ਰਹੈ ਜੀਉ ॥
हे प्रभू! माझे हृदय आठ चौसष्ट तास तुला पाहत राहते.

ਨੀਚੇ ਲੋਇਨ ਕਿਉ ਕਰਉ ਸਭ ਘਟ ਦੇਖਉ ਪੀਉ ॥੨੩੫॥
जेव्हा मी तुला प्रत्येक गोष्टीत पाहतो तेव्हा मी माझे डोळे का खाली करू? ॥२३५॥

ਸੁਨੁ ਸਖੀ ਪੀਅ ਮਹਿ ਜੀਉ ਬਸੈ ਜੀਅ ਮਹਿ ਬਸੈ ਕਿ ਪੀਉ ॥
हे मित्रा! ऐक, माझे जीवन माझ्या पतीमध्ये वास करते का, की माझा प्रियकर माझ्या जीवनात वास करतो?

ਜੀਉ ਪੀਉ ਬੂਝਉ ਨਹੀ ਘਟ ਮਹਿ ਜੀਉ ਕਿ ਪੀਉ ॥੨੩੬॥
माझ्या हृदयातील माझे जीवन आहे की माझ्या प्रियकराचे हे मी समजू शकत नाही. ॥२३६॥

ਕਬੀਰ ਬਾਮਨੁ ਗੁਰੂ ਹੈ ਜਗਤ ਕਾ ਭਗਤਨ ਕਾ ਗੁਰੁ ਨਾਹਿ ॥
कबीरजी स्पष्ट शब्दात म्हणतात की ब्राह्मण फक्त जगाच्या लोकांचे गुरु आहेत पण भक्तांचे गुरु नाहीत.

ਅਰਝਿ ਉਰਝਿ ਕੈ ਪਚਿ ਮੂਆ ਚਾਰਉ ਬੇਦਹੁ ਮਾਹਿ ॥੨੩੭॥
जो स्वतः चार वेदांच्या कर्मकांडांच्या गोंधळात मरत आहे त्याला भक्तांचा गुरु मानता येणार नाही. ॥२३७॥

ਹਰਿ ਹੈ ਖਾਂਡੁ ਰੇਤੁ ਮਹਿ ਬਿਖਰੀ ਹਾਥੀ ਚੁਨੀ ਨ ਜਾਇ ॥
हरि हा जगातल्या वाळूत विखुरलेल्या साखरेसारखा आहे. अहंकाराचा हत्ती बनून त्याची निवड करता येत नाही.

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਗੁਰਿ ਭਲੀ ਬੁਝਾਈ ਕੀਟੀ ਹੋਇ ਕੈ ਖਾਇ ॥੨੩੮॥
कबीरजी म्हणतात की गुरुंनी चांगले स्पष्ट केले आहे की या साखरेचा आनंद केवळ नम्रतेचे चाटणे बनूनच घेता येतो. ॥२३८॥

ਕਬੀਰ ਜਉ ਤੁਹਿ ਸਾਧ ਪਿਰੰਮ ਕੀ ਸੀਸੁ ਕਾਟਿ ਕਰਿ ਗੋਇ ॥
कबीरजी म्हणतात की जर तुला देवाला भेटण्याची इच्छा असेल तर तुझे डोके कापून त्याचा गोळा बनव.

ਖੇਲਤ ਖੇਲਤ ਹਾਲ ਕਰਿ ਜੋ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ਤ ਹੋਇ ॥੨੩੯॥
या चेंडूने खेळताना, मजा करा आणि जे घडणार आहे त्याची काळजी करू नका. ॥ २३९॥

ਕਬੀਰ ਜਉ ਤੁਹਿ ਸਾਧ ਪਿਰੰਮ ਕੀ ਪਾਕੇ ਸੇਤੀ ਖੇਲੁ ॥
कबीरजी म्हणतात की जर तुम्हाला परमेश्वराला भेटायचे असेल तर निश्चित गुरूसोबत खेळा.

ਕਾਚੀ ਸਰਸਉਂ ਪੇਲਿ ਕੈ ਨਾ ਖਲਿ ਭਈ ਨ ਤੇਲੁ ॥੨੪੦॥
कारण कच्चा गुरु (शिक्षक) या जगात किंवा परलोकात सुख देत नाही. ज्याप्रमाणे कच्च्या मोहरीच्या दाण्यांना दळल्याने तेल किंवा केक मिळत नाही. ॥२४०॥

ਢੂੰਢਤ ਡੋਲਹਿ ਅੰਧ ਗਤਿ ਅਰੁ ਚੀਨਤ ਨਾਹੀ ਸੰਤ ॥
अज्ञानी आंधळे इकडे तिकडे भटकत राहतात पण संतांना ओळखू शकत नाहीत.

ਕਹਿ ਨਾਮਾ ਕਿਉ ਪਾਈਐ ਬਿਨੁ ਭਗਤਹੁ ਭਗਵੰਤੁ ॥੨੪੧॥
नामदेव म्हणतात की मग भक्तीशिवाय देव कसा मिळेल? ॥२४१॥

ਹਰਿ ਸੋ ਹੀਰਾ ਛਾਡਿ ਕੈ ਕਰਹਿ ਆਨ ਕੀ ਆਸ ॥
हरिचा तो हिरा सोडून, देवाचा हिरा सोडून दुसऱ्या कशाची आशा करणारे.

ਤੇ ਨਰ ਦੋਜਕ ਜਾਹਿਗੇ ਸਤਿ ਭਾਖੈ ਰਵਿਦਾਸ ॥੨੪੨॥
भक्त रविदासांनी खरेच म्हटले आहे की ते नरकात जातील ॥२४२॥

ਕਬੀਰ ਜਉ ਗ੍ਰਿਹੁ ਕਰਹਿ ਤ ਧਰਮੁ ਕਰੁ ਨਾਹੀ ਤ ਕਰੁ ਬੈਰਾਗੁ ॥
कबीरजी लोकांना समजावून सांगतात की जर एखाद्याने गृहस्थ जीवन स्वीकारले असेल तर त्याने आपले धार्मिक कर्तव्य पाळले पाहिजे अन्यथा संन्यासी बनले पाहिजे

ਬੈਰਾਗੀ ਬੰਧਨੁ ਕਰੈ ਤਾ ਕੋ ਬਡੋ ਅਭਾਗੁ ॥੨੪੩॥
पण जर संन्यासी झाल्यानंतरही तुम्ही जगाशी बांधला गेलात तर ते तुमचे दुर्दैव आहे. ॥२४३॥

ਸਲੋਕ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਕੇ
शेख फरीद यांचे सालोक शेख फरीद यांचे सालोक

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਜਿਤੁ ਦਿਹਾੜੈ ਧਨ ਵਰੀ ਸਾਹੇ ਲਏ ਲਿਖਾਇ ॥
स्त्रीचे लग्न कोणत्या दिवशी करायचे हे आधीच लिहिलेले असते. म्हणजेच जन्मासोबतच मृत्यूचा दिवस देखील आधीच ठरलेला असतो.

ਮਲਕੁ ਜਿ ਕੰਨੀ ਸੁਣੀਦਾ ਮੁਹੁ ਦੇਖਾਲੇ ਆਇ ॥
ज्या मृत्युदूताबद्दल आपण ऐकले होते, तो आला आहे आणि त्याने मला त्याचे तोंड दाखवले आहे.

ਜਿੰਦੁ ਨਿਮਾਣੀ ਕਢੀਐ ਹਡਾ ਕੂ ਕੜਕਾਇ ॥
तो हाडे मोडतो आणि गरीब आत्म्याचे प्राण घेतो.

ਸਾਹੇ ਲਿਖੇ ਨ ਚਲਨੀ ਜਿੰਦੂ ਕੂੰ ਸਮਝਾਇ ॥
या सजीवांना हे नीट समजावून सांगा की मृत्यूची वेळ बदलता येत नाही.

ਜਿੰਦੁ ਵਹੁਟੀ ਮਰਣੁ ਵਰੁ ਲੈ ਜਾਸੀ ਪਰਣਾਇ ॥
मृत्यूच्या रूपात वर जीवनाच्या रूपात वधूशी लग्न करतो आणि तिला घेऊन जातो.

ਆਪਨ ਹਥੀ ਜੋਲਿ ਕੈ ਕੈ ਗਲਿ ਲਗੈ ਧਾਇ ॥
तर मग कोणाचे शरीर स्वतःच्या हातांनी आत्म्यांना पाठवून मिठी मारेल आणि अश्रू ढाळेल?

ਵਾਲਹੁ ਨਿਕੀ ਪੁਰਸਲਾਤ ਕੰਨੀ ਨ ਸੁਣੀ ਆਇ ॥
हे आत्म्या! तू तुझ्या कानांनी ऐकले नाहीस का की नरकाच्या अग्नीवरील पूल केसापेक्षा पातळ आहे?

ਫਰੀਦਾ ਕਿੜੀ ਪਵੰਦੀਈ ਖੜਾ ਨ ਆਪੁ ਮੁਹਾਇ ॥੧॥
फरीदजी विनंती करतात की त्यांच्याकडून आवाज येत आहेत, उभे राहून लुटली जाऊ नकोस. ॥१॥

ਫਰੀਦਾ ਦਰ ਦਰਵੇਸੀ ਗਾਖੜੀ ਚਲਾਂ ਦੁਨੀਆਂ ਭਤਿ ॥
हे फरीद! परमेश्वराच्या दारात फकीर होणे खूप कठीण आहे, पण मी एका सांसारिक माणसासारखा पुढे जात आहे.

Page 1378

ਬੰਨ੍ਹਿ ਉਠਾਈ ਪੋਟਲੀ ਕਿਥੈ ਵੰਞਾ ਘਤਿ ॥੨॥
जगातील लोकांप्रमाणे मीही एक गठ्ठा बांधला आहे आणि तो डोक्यावर घेऊन चाललो आहे. तो सोडून मी कुठे जाऊ? ॥२॥

ਕਿਝੁ ਨ ਬੁਝੈ ਕਿਝੁ ਨ ਸੁਝੈ ਦੁਨੀਆ ਗੁਝੀ ਭਾਹਿ ॥
काहीही विझवता येत नाही, काहीही समजू शकत नाही, हे जग एक लपलेली आग आहे ज्यामध्ये काहीही समजू शकत नाही

ਸਾਂਈਂ ਮੇਰੈ ਚੰਗਾ ਕੀਤਾ ਨਾਹੀ ਤ ਹੰ ਭੀ ਦਝਾਂ ਆਹਿ ॥੩॥
माझ्या प्रभूने माझ्यावर दया करून आणि मला यातून वाचवून खूप मोठे काम केले आहे, अन्यथा मीही त्यात जळालो असतो. ॥३॥

ਫਰੀਦਾ ਜੇ ਜਾਣਾ ਤਿਲ ਥੋੜੜੇ ਸੰਮਲਿ ਬੁਕੁ ਭਰੀ ॥
फरीदा, जर मला माहित असते की जीवनाचे हे श्वास कमी आहेत, तर मी माझे आयुष्य विचारपूर्वक घालवले असते

ਜੇ ਜਾਣਾ ਸਹੁ ਨੰਢੜਾ ਤਾਂ ਥੋੜਾ ਮਾਣੁ ਕਰੀ ॥੪॥
जर मला माहित असते की माझा स्वामी निष्काळजी आहे, तर मी त्यांचा अजिबात आदर केला नसता. ॥४॥

ਜੇ ਜਾਣਾ ਲੜੁ ਛਿਜਣਾ ਪੀਡੀ ਪਾਈਂ ਗੰਢਿ ॥
जर मला माहित असते की प्रेमाचा पडदा तुटणार आहे, तर मी एक मजबूत गाठ बांधली असती

ਤੈ ਜੇਵਡੁ ਮੈ ਨਾਹਿ ਕੋ ਸਭੁ ਜਗੁ ਡਿਠਾ ਹੰਢਿ ॥੫॥
हे खऱ्या प्रभू! मी संपूर्ण जग प्रवास करून पाहिले आहे पण तुझ्यासारखा दुसरा कोणी नाही. ॥५॥

ਫਰੀਦਾ ਜੇ ਤੂ ਅਕਲਿ ਲਤੀਫੁ ਕਾਲੇ ਲਿਖੁ ਨ ਲੇਖ ॥
फरीदजी म्हणतात की अरे भाऊ! जर तू बुद्धिमान असशील तर तुझ्या वाईट कर्मांचा हिशोब लिहू नकोस.

ਆਪਨੜੇ ਗਿਰੀਵਾਨ ਮਹਿ ਸਿਰੁ ਨੀਂਵਾਂ ਕਰਿ ਦੇਖੁ ॥੬॥
मी तुझ्याच हृदयात माझे डोके टेकवून पाहावे की तू कसा माणूस आहेस, तू चांगली कृत्ये करतोस की वाईट कृत्ये करतोस. ॥ ६ ॥

ਫਰੀਦਾ ਜੋ ਤੈ ਮਾਰਨਿ ਮੁਕੀਆਂ ਤਿਨ੍ਹਾ ਨ ਮਾਰੇ ਘੁੰਮਿ ॥
फरीद जी नम्रतेवर भर देतात असे म्हणत की जर कोणी तुम्हाला मुक्का मारला तर त्याला परत मारू नका.

ਆਪਨੜੈ ਘਰਿ ਜਾਈਐ ਪੈਰ ਤਿਨ੍ਹਾ ਦੇ ਚੁੰਮਿ ॥੭॥
त्याऐवजी, त्याचे पाय चुंबन घे आणि तुझ्या घरी जा. ॥७॥

ਫਰੀਦਾ ਜਾਂ ਤਉ ਖਟਣ ਵੇਲ ਤਾਂ ਤੂ ਰਤਾ ਦੁਨੀ ਸਿਉ ॥
हे फरीद! जेव्हा तुला पैसे कमवण्याची म्हणजेच देवाचे नाव जपण्याची वेळ आली तेव्हा तू जगात मग्न राहिलीस.

ਮਰਗ ਸਵਾਈ ਨੀਹਿ ਜਾਂ ਭਰਿਆ ਤਾਂ ਲਦਿਆ ॥੮॥
अशाप्रकारे मृत्यूचा पाया वाढत गेला, म्हणजेच मृत्यू जवळ येत गेला. जेव्हा आयुष्य संपले, तेव्हा पापांचे ओझे वाहून तो चालायला लागला. ॥८॥

ਦੇਖੁ ਫਰੀਦਾ ਜੁ ਥੀਆ ਦਾੜੀ ਹੋਈ ਭੂਰ ॥
हे बघ फरीदा, तुझी दाढी पांढऱ्या झाली आहे." फरीदजी स्पष्ट करतात की अरे भाऊ, काय झालं, तुझी काळी दाढीही आता पांढरी झाली आहे

ਅਗਹੁ ਨੇੜਾ ਆਇਆ ਪਿਛਾ ਰਹਿਆ ਦੂਰਿ ॥੯॥
मृत्यूची वेळ जवळ आली आहे; जीवनाची वेळही खूप दूर आहे. ॥९॥

ਦੇਖੁ ਫਰੀਦਾ ਜਿ ਥੀਆ ਸਕਰ ਹੋਈ ਵਿਸੁ ॥
फरीदजी पुन्हा स्पष्ट करतात की बघा कसे चालले आहे. म्हातारपणामुळे गोड पदार्थही विषासारखे कडू वाटू लागले आहेत.

ਸਾਂਈ ਬਾਝਹੁ ਆਪਣੇ ਵੇਦਣ ਕਹੀਐ ਕਿਸੁ ॥੧੦॥
माझ्या स्वामीशिवाय मी वृद्धापकाळाचे दुःख कोणाला सांगू. ॥१०॥

ਫਰੀਦਾ ਅਖੀ ਦੇਖਿ ਪਤੀਣੀਆਂ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਰੀਣੇ ਕੰਨ ॥
फरीदा म्हातारपणाच्या स्थितीचे वर्णन करताना म्हणते की, डोळे दिसण्यामुळे कमकुवत झाले आहेत आणि आता मला स्पष्ट दिसत नाही आणि कान ऐकण्यामुळे आणि जास्त ऐकण्यामुळे बहिरे झाले आहेत, म्हातारपणामुळे मला ऐकू येत नाही.

ਸਾਖ ਪਕੰਦੀ ਆਈਆ ਹੋਰ ਕਰੇਂਦੀ ਵੰਨ ॥੧੧॥
तारुण्य संपताच शरीराचे पीक पिकले आहे आणि त्याला वेगळा रंग आला आहे ॥११॥

ਫਰੀਦਾ ਕਾਲੀਂ ਜਿਨੀ ਨ ਰਾਵਿਆ ਧਉਲੀ ਰਾਵੈ ਕੋਇ ॥
गुरु अमरदासजी फरीदजींना उद्‌धृत करून म्हणतात की ज्याने तरुणपणी परमेश्वराची पूजा केली नाही, तो म्हातारपणी त्याची पूजा कशी करू शकेल.

ਕਰਿ ਸਾਂਈ ਸਿਉ ਪਿਰਹੜੀ ਰੰਗੁ ਨਵੇਲਾ ਹੋਇ ॥੧੨॥
तुम्ही देवावर प्रेम करत राहणे योग्य आहे आणि एक नवीन रंग जन्माला येईल. ॥१२॥

ਮਃ ੩ ॥
महाला ३ ॥

ਫਰੀਦਾ ਕਾਲੀ ਧਉਲੀ ਸਾਹਿਬੁ ਸਦਾ ਹੈ ਜੇ ਕੋ ਚਿਤਿ ਕਰੇ ॥
गुरु अमरदासजी बाबा फरीदजींच्या वरील श्लोकाचे स्पष्टीकरण देताना म्हणतात की हे फरीद, जर कोणी परमेश्वराचे स्मरण केले तर तो ते कायमचे करू शकतो; त्याच्यासाठी तारुण्य किंवा वृद्धत्वाचे महत्त्व नाही.

ਆਪਣਾ ਲਾਇਆ ਪਿਰਮੁ ਨ ਲਗਈ ਜੇ ਲੋਚੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥
जरी सर्वजण त्याच्यावर प्रेम करतात, परंतु तो माझ्यावर प्रेम करतो म्हणून तो माझ्यावर प्रेम करत नाही.

ਏਹੁ ਪਿਰਮੁ ਪਿਆਲਾ ਖਸਮ ਕਾ ਜੈ ਭਾਵੈ ਤੈ ਦੇਇ ॥੧੩॥
हा प्रेमाचा प्याला मालकाची देणगी आहे जो तो ज्याला पाहिजे त्याला देतो. ॥१३॥

ਫਰੀਦਾ ਜਿਨ੍ਹ ਲੋਇਣ ਜਗੁ ਮੋਹਿਆ ਸੇ ਲੋਇਣ ਮੈ ਡਿਠੁ ॥
अरे फरीद! मी ते सुंदर डोळे पाहिले आहेत ज्यांनी लोकांना मोहित केले होते.

ਕਜਲ ਰੇਖ ਨ ਸਹਦਿਆ ਸੇ ਪੰਖੀ ਸੂਇ ਬਹਿਠੁ ॥੧੪॥
पूर्वी त्यांना काजळाची ओढही सहन होत नव्हती, पण आता त्यांच्यावर पक्ष्यांची पिल्ले बसली आहेत. ॥१४॥

ਫਰੀਦਾ ਕੂਕੇਦਿਆ ਚਾਂਗੇਦਿਆ ਮਤੀ ਦੇਦਿਆ ਨਿਤ ॥
हे फरीद! चांगले लोक दररोज हाक मारतात आणि मला समजावून सांगतात, पण

ਜੋ ਸੈਤਾਨਿ ਵੰਞਾਇਆ ਸੇ ਕਿਤ ਫੇਰਹਿ ਚਿਤ ॥੧੫॥
सैतानाने भ्रष्ट केलेल्या लोकांचे मन चांगल्या कर्मांकडे कसे वळू शकते? ॥१५॥

ਫਰੀਦਾ ਥੀਉ ਪਵਾਹੀ ਦਭੁ ॥
बाबा फरीदजी स्पष्ट करतात की जर तुम्हाला परमेश्वराला शोधायचे असेल तर.

ਜੇ ਸਾਂਈ ਲੋੜਹਿ ਸਭੁ ॥
रस्त्यावरील गवतासारखे नम्र राहा

ਇਕੁ ਛਿਜਹਿ ਬਿਆ ਲਤਾੜੀਅਹਿ ॥
ज्याला कोणीतरी कापले आहे आणि कोणीतरी पायाखाली तुडवले आहे तो

ਤਾਂ ਸਾਈ ਦੈ ਦਰਿ ਵਾੜੀਅਹਿ ॥੧੬॥
मग ती स्वामींच्या दरबारात पोहोचते. ॥१६॥

ਫਰੀਦਾ ਖਾਕੁ ਨ ਨਿੰਦੀਐ ਖਾਕੂ ਜੇਡੁ ਨ ਕੋਇ ॥
फरीदजी उपदेश करतात की मातीची टीका करू नये, मातीइतका दानशूर कोणी नाही.

ਜੀਵਦਿਆ ਪੈਰਾ ਤਲੈ ਮੁਇਆ ਉਪਰਿ ਹੋਇ ॥੧੭॥
ते जिवंतपणी पायाखाली असते आणि मृत्यूनंतर वर जाते. ॥१७॥

ਫਰੀਦਾ ਜਾ ਲਬੁ ਤਾ ਨੇਹੁ ਕਿਆ ਲਬੁ ਤ ਕੂੜਾ ਨੇਹੁ ॥
फरीदजी म्हणतात की जर मन लोभाने भरलेले असेल तर प्रेम कसे असू शकते, लोभातून केलेले प्रेम नेहमीच खोटे असल्याचे सिद्ध होते.

ਕਿਚਰੁ ਝਤਿ ਲਘਾਈਐ ਛਪਰਿ ਤੁਟੈ ਮੇਹੁ ॥੧੮॥
जर छप्परच तुटले असेल तर पावसाळ्यात वेळ कसा जाईल. त्याचप्रमाणे, लोभाच्या उपस्थितीत प्रेम कधीही टिकू शकत नाही. ॥१८॥

ਫਰੀਦਾ ਜੰਗਲੁ ਜੰਗਲੁ ਕਿਆ ਭਵਹਿ ਵਣਿ ਕੰਡਾ ਮੋੜੇਹਿ ॥
शिकवताना फरीदजी म्हणतात, अरे भाऊ, तू एका जंगलातून दुसऱ्या जंगलात झाडे आणि वनस्पती का तुडवत फिरत आहेस?

ਵਸੀ ਰਬੁ ਹਿਆਲੀਐ ਜੰਗਲੁ ਕਿਆ ਢੂਢੇਹਿ ॥੧੯॥
देव तुमच्या हृदयात राहतो, तुम्ही त्याला जंगलात का शोधत आहात? ॥१९॥

ਫਰੀਦਾ ਇਨੀ ਨਿਕੀ ਜੰਘੀਐ ਥਲ ਡੂੰਗਰ ਭਵਿਓਮ੍ਹਿ ॥
फरीदजी म्हणतात की तारुण्याच्या काळात मी या लहान पायांसह मैदानी प्रदेशात आणि डोंगरांमध्ये फिरायचो.

ਅਜੁ ਫਰੀਦੈ ਕੂਜੜਾ ਸੈ ਕੋਹਾਂ ਥੀਓਮਿ ॥੨੦॥
तथापि, वृद्धत्वामुळे, अग्नीसाठी वापरलेले छोटे भांडेही मला शंभर मैल दूर वाटते. ॥२०॥

ਫਰੀਦਾ ਰਾਤੀ ਵਡੀਆਂ ਧੁਖਿ ਧੁਖਿ ਉਠਨਿ ਪਾਸ ॥
फरीदा म्हणते की आता रात्री मोठ्या झाल्या आहेत आणि शरीराचा प्रत्येक भाग दुखत आहे

ਧਿਗੁ ਤਿਨ੍ਾ ਦਾ ਜੀਵਿਆ ਜਿਨਾ ਵਿਡਾਣੀ ਆਸ ॥੨੧॥
अशा लोकांचे जीवन निंदनीय आहे जे देवाला सोडून दुसऱ्यांच्या आशेवर जगतात. ॥२१॥

ਫਰੀਦਾ ਜੇ ਮੈ ਹੋਦਾ ਵਾਰਿਆ ਮਿਤਾ ਆਇੜਿਆਂ ॥
फरीदा, जर मी पाहुण्यांपासून काही लपवून ठेवले तर

ਹੇੜਾ ਜਲੈ ਮਜੀਠ ਜਿਉ ਉਪਰਿ ਅੰਗਾਰਾ ॥੨੨॥
माझे शरीर वेडे जळते तसे अग्नीच्या अंगारात जळेल. ॥२२॥

ਫਰੀਦਾ ਲੋੜੈ ਦਾਖ ਬਿਜਉਰੀਆਂ ਕਿਕਰਿ ਬੀਜੈ ਜਟੁ ॥
अरे फरीद! शेतकरी बाभूळ पेरतो पण त्याला काजू खायचे आहेत

ਹੰਢੈ ਉਂਨ ਕਤਾਇਦਾ ਪੈਧਾ ਲੋੜੈ ਪਟੁ ॥੨੩॥
त्याचप्रमाणे, लोकर कातणाऱ्या व्यक्तीला रेशमी कपडे घालण्याची इच्छा निर्माण होते. म्हणजेच, एखादी व्यक्ती थोडे काम करते पण खूप अपेक्षा करते. ॥२३॥

ਫਰੀਦਾ ਗਲੀਏ ਚਿਕੜੁ ਦੂਰਿ ਘਰੁ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੇ ਨੇਹੁ ॥
बाबा फरीद म्हणतात की रस्त्यावर चिखल आहे, जो प्रेमात आहे त्याचे घर खूप दूर आहे

ਚਲਾ ਤ ਭਿਜੈ ਕੰਬਲੀ ਰਹਾਂ ਤ ਤੁਟੈ ਨੇਹੁ ॥੨੪॥
जर मी तिला भेटायला गेलो तर पावसामुळे माझा घोंगडा ओला होतो आणि जर मी गेलो नाही तर माझे प्रेम तुटते. ॥२४॥

ਭਿਜਉ ਸਿਜਉ ਕੰਬਲੀ ਅਲਹ ਵਰਸਉ ਮੇਹੁ ॥
माझा ब्लँकेट ओला होऊ दे आणि पाण्याने भरू दे, अल्लाहच्या इच्छेने पाऊस पडत राहो

ਜਾਇ ਮਿਲਾ ਤਿਨਾ ਸਜਣਾ ਤੁਟਉ ਨਾਹੀ ਨੇਹੁ ॥੨੫॥
त्यांच्यावरील माझे प्रेम तुटू नये म्हणून मी नक्कीच त्या सज्जनांना भेटेन. ॥२५॥

ਫਰੀਦਾ ਮੈ ਭੋਲਾਵਾ ਪਗ ਦਾ ਮਤੁ ਮੈਲੀ ਹੋਇ ਜਾਇ ॥
अरे फरीद! मला माझ्या पगडीबद्दल काळजी वाटत होती, ती घाणेरडी होईल

ਗਹਿਲਾ ਰੂਹੁ ਨ ਜਾਣਈ ਸਿਰੁ ਭੀ ਮਿਟੀ ਖਾਇ ॥੨੬॥
पण निष्काळजी आत्म्याला हे माहित नसते की शेवटी त्याचे डोके देखील धूळ खाऊन टाकेल.॥२६॥

ਫਰੀਦਾ ਸਕਰ ਖੰਡੁ ਨਿਵਾਤ ਗੁੜੁ ਮਾਖਿਉ ਮਾਂਝਾ ਦੁਧੁ ॥
फरीदजी म्हणतात की साखर, साखर मिठाई, गूळ, मध आणि म्हशीचे दूध इत्यादी सर्व गोड असतात यात शंका नाही, पण.

ਸਭੇ ਵਸਤੂ ਮਿਠੀਆਂ ਰਬ ਨ ਪੁਜਨਿ ਤੁਧੁ ॥੨੭॥
हे प्रभू! या सर्व गोष्टी तुझ्याशी तुलना करता येत नाहीत, कारण तुझे नाव सर्वात गोड आहे. ॥२७॥

ਫਰੀਦਾ ਰੋਟੀ ਮੇਰੀ ਕਾਠ ਕੀ ਲਾਵਣੁ ਮੇਰੀ ਭੁਖ ॥
फरीदजी म्हणतात की माझी भाकरी लाकडाची आहे, ती माझी भूक भागवते.

ਜਿਨਾ ਖਾਧੀ ਚੋਪੜੀ ਘਣੇ ਸਹਨਿਗੇ ਦੁਖ ॥੨੮॥
जे पापी कृत्ये करतात आणि तूप लावलेली भाकरी खातात त्यांना खूप त्रास होईल. ॥२८॥

ਰੁਖੀ ਸੁਖੀ ਖਾਇ ਕੈ ਠੰਢਾ ਪਾਣੀ ਪੀਉ ॥
कोरडे खा आणि थंड पाणी प्या. बाबा फरीदजी आपल्याला चांगल्या कमाईचे साधे अन्न खाण्याची सूचना देतात आणि म्हणतात की कोरडी डाळ रोटी खा आणि थंड पाणी प्या

ਫਰੀਦਾ ਦੇਖਿ ਪਰਾਈ ਚੋਪੜੀ ਨਾ ਤਰਸਾਏ ਜੀਉ ॥੨੯॥
हे फरीद! दुसऱ्यांच्या लोण्याने मढवलेली भाकरी पाहून तुमचे हृदय तळमळू नको. ॥२९॥

ਅਜੁ ਨ ਸੁਤੀ ਕੰਤ ਸਿਉ ਅੰਗੁ ਮੁੜੇ ਮੁੜਿ ਜਾਇ ॥
आजच मी माझ्या प्रभूपासून दूर गेलो आहे, त्यामुळे माझे हात, पाय आणि संपूर्ण शरीर दुखत आहे.

ਜਾਇ ਪੁਛਹੁ ਡੋਹਾਗਣੀ ਤੁਮ ਕਿਉ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਇ ॥੩੦॥
जा आणि त्या दुधाळमजुरांना विचार तू तुझ्या आयुष्याची रात्र कशी घालवलीस. ॥३०॥

ਸਾਹੁਰੈ ਢੋਈ ਨਾ ਲਹੈ ਪੇਈਐ ਨਾਹੀ ਥਾਉ ॥
ज्या स्त्रीला परलोकात सासरच्या घरात आश्रय मिळत नाही आणि या जगात तिच्या आईवडिलांच्या घरात स्थान मिळत नाही.

ਪਿਰੁ ਵਾਤੜੀ ਨ ਪੁਛਈ ਧਨ ਸੋਹਾਗਣਿ ਨਾਉ ॥੩੧॥
नवरा तिच्याबद्दल विचारत नाही, मग अशी स्त्री स्वतःला विवाहित स्त्री म्हणत असेल तर ते बरोबर नाही. ॥३१॥

ਸਾਹੁਰੈ ਪੇਈਐ ਕੰਤ ਕੀ ਕੰਤੁ ਅਗੰਮੁ ਅਥਾਹੁ ॥
या जगात सासरचे घर असो किंवा आईवडिलांचे घर असो, स्त्री ही एकमेव देवाची आहे, ती अगम्य आणि अगाध आहे.

ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੋਹਾਗਣੀ ਜੁ ਭਾਵੈ ਬੇਪਰਵਾਹ ॥੩੨॥
गुरु नानक म्हणतात की प्रत्यक्षात फक्त तीच विवाहित स्त्री चांगली असते जी परमेश्वराला आवडते. ॥३२॥

ਨਾਤੀ ਧੋਤੀ ਸੰਬਹੀ ਸੁਤੀ ਆਇ ਨਚਿੰਦੁ ॥
आंघोळ आणि कपडे घालून, ती स्त्री आसक्तीमध्ये निश्चिंत झोपली

ਫਰੀਦਾ ਰਹੀ ਸੁ ਬੇੜੀ ਹਿੰਙੁ ਦੀ ਗਈ ਕਥੂਰੀ ਗੰਧੁ ॥੩੩॥
पण, हे फरिद, त्या महिलेचा कस्तुरीचा वास निघून गेला आणि ती हिंगाच्या वासातच पडून राहिली. ॥३३॥

ਜੋਬਨ ਜਾਂਦੇ ਨਾ ਡਰਾਂ ਜੇ ਸਹ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਜਾਇ ॥
जर माझे परमेश्वरावरील प्रेम अबाधित राहिले तर मला माझे तारुण्य गमावण्याची भीती नाही

ਫਰੀਦਾ ਕਿਤੀਂ ਜੋਬਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਿਨੁ ਸੁਕਿ ਗਏ ਕੁਮਲਾਇ ॥੩੪॥
हे फरीद! प्रभूच्या प्रेमाशिवाय इतक्या लोकांचे तारुण्य सुकून गेले आहे आणि कोमेजून गेले आहे. ॥३४॥

ਫਰੀਦਾ ਚਿੰਤ ਖਟੋਲਾ ਵਾਣੁ ਦੁਖੁ ਬਿਰਹਿ ਵਿਛਾਵਣ ਲੇਫੁ ॥
फरीदा, चिंता ही आमची पलंग आहे जी दु:खाच्या दोरीने विणलेली आहे आणि वियोगाचे दु:ख हे आमचे पलंग आणि रजाई आहे. फरीदजी म्हणतात की चिंता ही आमची पलंग आहे जी दु:खाच्या दोरीने विणलेली आहे आणि वियोगाचे दु:ख हे आमचे पलंग आणि रजाई आहे

ਏਹੁ ਹਮਾਰਾ ਜੀਵਣਾ ਤੂ ਸਾਹਿਬ ਸਚੇ ਵੇਖੁ ॥੩੫॥
हे खरे स्वामी, कृपया आमची अवस्था पहा, हे आमचे जीवन आहे. ॥३५॥

ਬਿਰਹਾ ਬਿਰਹਾ ਆਖੀਐ ਬਿਰਹਾ ਤੂ ਸੁਲਤਾਨੁ ॥
वियोग म्हणून प्रत्येकजण दुःखी होत आहे. अरे वियोग, तू राजा आहेस.

ਫਰੀਦਾ ਜਿਤੁ ਤਨਿ ਬਿਰਹੁ ਨ ਊਪਜੈ ਸੋ ਤਨੁ ਜਾਣੁ ਮਸਾਨੁ ॥੩੬॥
फरीदा, ज्या शरीरातून वियोग होत नाही ते स्मशानासारखे आहे जिथे अग्नी सतत जळत राहतो. ॥३६॥

ਫਰੀਦਾ ਏ ਵਿਸੁ ਗੰਦਲਾ ਧਰੀਆਂ ਖੰਡੁ ਲਿਵਾੜਿ ॥
फरीदजी म्हणतात की या जगातील भौतिक गोष्टी विषाने भरलेल्या भाज्यांसारख्या आहेत ज्या आसक्तीच्या साखरेत गुंडाळलेल्या आहेत.

ਇਕਿ ਰਾਹੇਦੇ ਰਹਿ ਗਏ ਇਕਿ ਰਾਧੀ ਗਏ ਉਜਾੜਿ ॥੩੭॥
या गोष्टी तयार करताना काही लोक मृत्युमुखी पडले आणि काही जण त्या सोडून निघून गेले.॥३७॥

ਫਰੀਦਾ ਚਾਰਿ ਗਵਾਇਆ ਹੰਢਿ ਕੈ ਚਾਰਿ ਗਵਾਇਆ ਸੰਮਿ ॥
फरीदा, तू दिवसाचे चार तास खाण्यात आणि मजा करण्यात वाया घालवलेस आणि रात्रीचे चार तास झोपण्यात वाया घालवलेस. तू देवाची पूजा केली नाहीस.

ਲੇਖਾ ਰਬੁ ਮੰਗੇਸੀਆ ਤੂ ਆਂਹੋ ਕੇਰ੍ਹੇ ਕੰਮਿ ॥੩੮॥
शेवटी देव तुम्हाला फक्त हेच काम करत राहिला का याचा हिशोब विचारेल. ॥३८॥

ਫਰੀਦਾ ਦਰਿ ਦਰਵਾਜੈ ਜਾਇ ਕੈ ਕਿਉ ਡਿਠੋ ਘੜੀਆਲੁ ॥
फरीद जी पाप आणि दुर्गुणांपासून सावध करतात, असे म्हणत, हे भाऊ, तू कोणाच्या दारावर जाऊन घंटा वाजताना पाहिलीस का?

ਏਹੁ ਨਿਦੋਸਾਂ ਮਾਰੀਐ ਹਮ ਦੋਸਾਂ ਦਾ ਕਿਆ ਹਾਲੁ ॥੩੯॥
जेव्हा या बिचाऱ्या निष्पाप माणसाला मारहाण होईल तेव्हा आम्हा दोषींचे काय होईल कोणास ठाऊक. ॥३९॥

ਘੜੀਏ ਘੜੀਏ ਮਾਰੀਐ ਪਹਰੀ ਲਹੈ ਸਜਾਇ ॥
दर तासाला मगरीला मारहाण केली जाते आणि प्रत्येक पहारेकऱ्यानंतर शिक्षा केली जाते

ਸੋ ਹੇੜਾ ਘੜੀਆਲ ਜਿਉ ਡੁਖੀ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਇ ॥੪੦॥
ते शरीरही जे मगरीसारखे दोषी आहे, ते आयुष्याची रात्र अशाच दुःखात घालवते. ॥४०॥

ਬੁਢਾ ਹੋਆ ਸੇਖ ਫਰੀਦੁ ਕੰਬਣਿ ਲਗੀ ਦੇਹ ॥
शेख फरीद आता म्हातारे झाले आहेत आणि म्हातारपणामुळे त्यांचे शरीर थरथर कापू लागले आहे

ਜੇ ਸਉ ਵਰ੍ਹਿਆ ਜੀਵਣਾ ਭੀ ਤਨੁ ਹੋਸੀ ਖੇਹ ॥੪੧॥
जरी एखाद्याला शंभर वर्षे जगायला मिळाले तरी हे शरीर मातीत बदलेल. ॥४१॥

ਫਰੀਦਾ ਬਾਰਿ ਪਰਾਇਐ ਬੈਸਣਾ ਸਾਂਈ ਮੁਝੈ ਨ ਦੇਹਿ ॥
फरीदा, हे परमेश्वरा! मला दुसऱ्याच्या दाराशी बसू देऊ नकोस, म्हणजेच मला कोणावरही अवलंबून राहू नकोस

ਜੇ ਤੂ ਏਵੈ ਰਖਸੀ ਜੀਉ ਸਰੀਰਹੁ ਲੇਹਿ ॥੪੨॥
जर तुम्हाला मला कोणावर अवलंबून ठेवायचे असेल तर तुम्ही माझ्या शरीरातून माझा जीव काढून टाकणे चांगले. ॥४२॥

ਕੰਧਿ ਕੁਹਾੜਾ ਸਿਰਿ ਘੜਾ ਵਣਿ ਕੈ ਸਰੁ ਲੋਹਾਰੁ ॥
फरीद जी लोहाराला उद्देशून म्हणतात की तू खांद्यावर कुऱ्हाड आणि डोक्यावर पाण्याचा भांडे घेऊन फिरत आहेस

ਫਰੀਦਾ ਹਉ ਲੋੜੀ ਸਹੁ ਆਪਣਾ ਤੂ ਲੋੜਹਿ ਅੰਗਿਆਰ ॥੪੩॥
अरे लोहारा, मी ज्या झाडाखाली बसलो आहे ते तुला तोडायचे आहे. फरीदजी म्हणतात की मी भक्तीद्वारे माझ्या स्वामीचा शोध घेत आहे आणि तू कोळशाच्या शोधात आहेस. ॥ ४३॥

ਫਰੀਦਾ ਇਕਨਾ ਆਟਾ ਅਗਲਾ ਇਕਨਾ ਨਾਹੀ ਲੋਣੁ ॥
फरीदा, एका पीठासाठी दुसऱ्यासाठी आणि एकाही मीठासाठी नाही. बाबा फरीदजी श्रीमंत आणि गरिबांवर भाष्य करताना म्हणतात, हे फरीद, काहींकडे खाण्यापेक्षा जास्त पीठ असते आणि काहींकडे मीठही नसते.

ਅਗੈ ਗਏ ਸਿੰਞਾਪਸਨਿ ਚੋਟਾਂ ਖਾਸੀ ਕਉਣੁ ॥੪੪॥
पुढच्या जगात गेल्यानंतरच कळेल की या दोघांपैकी कोणाला शिक्षा होते.

ਪਾਸਿ ਦਮਾਮੇ ਛਤੁ ਸਿਰਿ ਭੇਰੀ ਸਡੋ ਰਡ ॥
त्याच्या डोक्यावर ढोलकी, छत्र्या लटकत होत्या, शहनाई वाजत असे आणि बार्ड्स त्याचे गुणगान गात असत.

ਜਾਇ ਸੁਤੇ ਜੀਰਾਣ ਮਹਿ ਥੀਏ ਅਤੀਮਾ ਗਡ ॥੪੫॥
शेवटी असे राजे आणि सम्राट देखील कबरी आणि चितामध्ये चिरंतन निद्रा घेतात आणि अनाथांमध्ये सामील होतात. ॥४५॥

ਫਰੀਦਾ ਕੋਠੇ ਮੰਡਪ ਮਾੜੀਆ ਉਸਾਰੇਦੇ ਭੀ ਗਏ ॥
हे फरीद! सुंदर घरे, राजवाडे आणि वाड्या बांधणारी फरीद देखील हे जग सोडून गेली आहे.

ਕੂੜਾ ਸਉਦਾ ਕਰਿ ਗਏ ਗੋਰੀ ਆਇ ਪਏ ॥੪੬॥
जगात खोटे व्यवहार करून, ते कबरी आणि स्मशानात गेले. ॥४६॥

ਫਰੀਦਾ ਖਿੰਥੜਿ ਮੇਖਾ ਅਗਲੀਆ ਜਿੰਦੁ ਨ ਕਾਈ ਮੇਖ ॥
हे फरीद! शरीरासारख्या कफनाला नसा अनेक गाठी आहेत, पण जीवनात एकही गाठ नाही.

ਵਾਰੀ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਚਲੇ ਮਸਾਇਕ ਸੇਖ ॥੪੭॥
जेव्हा त्यांची पाळी आली तेव्हा सर्व सूफी, पीर आणि शेख निघून गेले. ॥ ४७॥

ਫਰੀਦਾ ਦੁਹੁ ਦੀਵੀ ਬਲੰਦਿਆ ਮਲਕੁ ਬਹਿਠਾ ਆਇ ॥
हे फरीद! दोन्ही डोळ्यांचे दिवे पेटताच मृत्युदूत येऊन बसला.

ਗੜੁ ਲੀਤਾ ਘਟੁ ਲੁਟਿਆ ਦੀਵੜੇ ਗਇਆ ਬੁਝਾਇ ॥੪੮॥
त्याने शरीराचा किल्ला ताब्यात घेतला आणि अशा प्रकारे आत्म्याला लुटल्यानंतर त्याने दोन दिवे विझवले. म्हणजेच शरीराला निर्जीव करून त्याने डोळ्यांचा प्रकाश बंद केला. ॥४८॥

ਫਰੀਦਾ ਵੇਖੁ ਕਪਾਹੈ ਜਿ ਥੀਆ ਜਿ ਸਿਰਿ ਥੀਆ ਤਿਲਾਹ ॥
फरीदा म्हणते की कापसाची स्थिती पहा, तीळाचे काय झाले आहे. तेल गिरणीत दळून तेल काढले आहे

ਕਮਾਦੈ ਅਰੁ ਕਾਗਦੈ ਕੁੰਨੇ ਕੋਇਲਿਆਹ ॥
ऊस एका लाटणीतून टाकून रस काढला जातो आणि कागदही अशाच प्रकारे कुस्करला जातो. अन्न शिजवण्यासाठी भांडे वारंवार आग लावले जाते आणि दररोज कोळसा जाळला जातो

ਮੰਦੇ ਅਮਲ ਕਰੇਦਿਆ ਏਹ ਸਜਾਇ ਤਿਨਾਹ ॥੪੯॥
वाईट कृत्ये करणाऱ्यांना कठोर शिक्षा मिळते. ॥४९॥

ਫਰੀਦਾ ਕੰਨਿ ਮੁਸਲਾ ਸੂਫੁ ਗਲਿ ਦਿਲਿ ਕਾਤੀ ਗੁੜੁ ਵਾਤਿ ॥
फरीदा कन्नी मुसल्ला सुफू गली दिल काती गुडू वती. फरीद जी गर्विष्ठ फकीरांकडे बोट दाखवत म्हणतात की त्यांच्या खांद्यावर मुसल्ला आणि गळ्यात कफनी असली तरी त्यांच्या हृदयात कापण्यासाठी चाकू आहे पण ते तोंडात गुळासारखे गोड शब्द बोलतात.

ਬਾਹਰਿ ਦਿਸੈ ਚਾਨਣਾ ਦਿਲਿ ਅੰਧਿਆਰੀ ਰਾਤਿ ॥੫੦॥
बाहेरून ते समाजात चांगले दिसतात, पण मनाने ते काळोख्या रात्रीसारखे वाईट असतात. ॥५०॥

ਫਰੀਦਾ ਰਤੀ ਰਤੁ ਨ ਨਿਕਲੈ ਜੇ ਤਨੁ ਚੀਰੈ ਕੋਇ ॥
बाबा फरीदजी म्हणतात की देवाच्या भक्तीत मग्न असलेल्या व्यक्तीचे शरीर कोणी कापले तरी त्याच्यातून रक्त बाहेर येत नाही.

ਜੋ ਤਨ ਰਤੇ ਰਬ ਸਿਉ ਤਿਨ ਤਨਿ ਰਤੁ ਨ ਹੋਇ ॥੫੧॥
कारण जे देवाच्या भक्तीत मग्न असतात, त्यांच्या शरीरात रक्त नसते. ॥५१॥

ਮਃ ੩ ॥
महाला ३ ॥

ਇਹੁ ਤਨੁ ਸਭੋ ਰਤੁ ਹੈ ਰਤੁ ਬਿਨੁ ਤੰਨੁ ਨ ਹੋਇ ॥
श्री गुरु अमरदासजी बाबा फरीद यांच्या वरील श्लोकावर स्पष्टीकरण देतात की या शरीरात फक्त रक्त आहे आणि रक्ताशिवाय शरीर नाही.

ਜੋ ਸਹ ਰਤੇ ਆਪਣੇ ਤਿਤੁ ਤਨਿ ਲੋਭੁ ਰਤੁ ਨ ਹੋਇ ॥
जे लोक आपल्या प्रभूच्या भक्तीत मग्न असतात, त्यांच्या शरीरात प्रत्यक्षात लोभाचे रक्त नसते.

ਭੈ ਪਇਐ ਤਨੁ ਖੀਣੁ ਹੋਇ ਲੋਭੁ ਰਤੁ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥
स्वामीच्या भीतीने जगल्याने त्यांचे शरीर कमकुवत होते आणि लोभ निघून जातो.

ਜਿਉ ਬੈਸੰਤਰਿ ਧਾਤੁ ਸੁਧੁ ਹੋਇ ਤਿਉ ਹਰਿ ਕਾ ਭਉ ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਗਵਾਇ ॥
ज्याप्रमाणे सोने इत्यादी अग्नीत शुद्ध होतात, त्याचप्रमाणे देवाचे भय वाईट विचारांची घाण दूर करते.

ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਸੋਹਣੇ ਜਿ ਰਤੇ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਲਾਇ ॥੫੨॥
गुरु नानक म्हणतात की जे भक्त देवाच्या भक्तीत तल्लीन होतात तेच भक्त सुंदर असतात. ॥५२॥

ਫਰੀਦਾ ਸੋਈ ਸਰਵਰੁ ਢੂਢਿ ਲਹੁ ਜਿਥਹੁ ਲਭੀ ਵਥੁ ॥
फरीदजी म्हणतात की गुरुच्या रूपात असा तलाव शोधा जिथून तुम्हाला सर्व काही मिळेल

ਛਪੜਿ ਢੂਢੈ ਕਿਆ ਹੋਵੈ ਚਿਕੜਿ ਡੁਬੈ ਹਥੁ ॥੫੩॥
सामान्य तलाव शोधण्यात काही फायदा नाही, कारण तिथेच चिखलात हात बुडतील, म्हणजेच वाईट संगतीमुळेच बदनामी होईल. ॥५३॥

ਫਰੀਦਾ ਨੰਢੀ ਕੰਤੁ ਨ ਰਾਵਿਓ ਵਡੀ ਥੀ ਮੁਈਆਸੁ ॥
फरीदा! तुला तारुण्यात तुझ्या पतीचे सुख मिळाले नाही आणि वयात आल्यानंतर तू वारली, तेव्हा

ਧਨ ਕੂਕੇਂਦੀ ਗੋਰ ਮੇਂ ਤੈ ਸਹ ਨਾ ਮਿਲੀਆਸੁ ॥੫੪॥
कबरेतला आत्मा ओरडतो, हे प्रभू, मी तुला भेटू शकलो नाही. ॥५४॥

ਫਰੀਦਾ ਸਿਰੁ ਪਲਿਆ ਦਾੜੀ ਪਲੀ ਮੁਛਾਂ ਭੀ ਪਲੀਆਂ ॥
फरीदजी म्हणतात की डोक्यावरील केस आणि दाढी आणि मिशा राखाडी झाल्या आहेत, याचा अर्थ म्हातारपण आले आहे.

ਰੇ ਮਨ ਗਹਿਲੇ ਬਾਵਲੇ ਮਾਣਹਿ ਕਿਆ ਰਲੀਆਂ ॥੫੫॥
पण, हे वेड्या मन, तू अजूनही उत्सव साजरा करत आहेस. ॥५५॥

ਫਰੀਦਾ ਕੋਠੇ ਧੁਕਣੁ ਕੇਤੜਾ ਪਿਰ ਨੀਦੜੀ ਨਿਵਾਰਿ ॥
फरीदा सांगते की घराच्या छतावर किती धावता येते, म्हणजेच हे आयुष्य घराच्या छताएवढे लांब नाही. तुमची झोप काढून टाका.

ਜੋ ਦਿਹ ਲਧੇ ਗਾਣਵੇ ਗਏ ਵਿਲਾੜਿ ਵਿਲਾੜਿ ॥੫੬॥
काही मिनिटांसाठी मिळालेले दिवस निघून जात आहेत. ॥५६॥

ਫਰੀਦਾ ਕੋਠੇ ਮੰਡਪ ਮਾੜੀਆ ਏਤੁ ਨ ਲਾਏ ਚਿਤੁ ॥
बाबा फरीद लोकांना सुंदर घरे, वाडे आणि राजवाड्यांशी आसक्त होऊ नका असा इशारा देतात

ਮਿਟੀ ਪਈ ਅਤੋਲਵੀ ਕੋਇ ਨ ਹੋਸੀ ਮਿਤੁ ॥੫੭॥
कारण तुमच्या मृत्यूनंतर तुमच्यावर खूप धूळ पडेल आणि तुमचा कोणीही मित्र राहणार नाही.॥५७॥

ਫਰੀਦਾ ਮੰਡਪ ਮਾਲੁ ਨ ਲਾਇ ਮਰਗ ਸਤਾਣੀ ਚਿਤਿ ਧਰਿ ॥
फरीदा पुन्हा एकदा इशारा देते की मोठ्या घरांमध्ये आणि संपत्तीमध्ये अडकू नका, नेहमी लक्षात ठेवा की मृत्यू अटळ आहे

ਸਾਈ ਜਾਇ ਸਮ੍ਹਾਲਿ ਜਿਥੈ ਹੀ ਤਉ ਵੰਞਣਾ ॥੫੮॥
तुला जिथे जायचे आहे ते दुसरे जगही लक्षात ठेव. ॥५८॥

ਫਰੀਦਾ ਜਿਨ੍ਹੀ ਕੰਮੀ ਨਾਹਿ ਗੁਣ ਤੇ ਕੰਮੜੇ ਵਿਸਾਰਿ ॥
शिकवताना फरीदजी म्हणतात की ज्या कामांचा काहीही फायदा नाही ते पूर्णपणे सोडून द्यावे

ਮਤੁ ਸਰਮਿੰਦਾ ਥੀਵਹੀ ਸਾਂਈ ਦੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥੫੯॥
नाहीतर, तुझ्या वाईट कर्मांमुळे, तुला प्रभूच्या दरबारात लाज वाटावी लागेल. ॥५९॥

ਫਰੀਦਾ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਕਰਿ ਚਾਕਰੀ ਦਿਲ ਦੀ ਲਾਹਿ ਭਰਾਂਦਿ ॥
फरीदजी उपदेश करतात की एखाद्याने गुरुची सेवा करावी आणि हृदयातील शंका दूर कराव्यात.

ਦਰਵੇਸਾਂ ਨੋ ਲੋੜੀਐ ਰੁਖਾਂ ਦੀ ਜੀਰਾਂਦਿ ॥੬੦॥
खरं तर, फकीरांनी झाडांइतकेच सहनशील असले पाहिजे. ॥६०॥

ਫਰੀਦਾ ਕਾਲੇ ਮੈਡੇ ਕਪੜੇ ਕਾਲਾ ਮੈਡਾ ਵੇਸੁ ॥
फरीदजी म्हणतात की माझे कपडे काळे आहेत आणि माझा पोशाखही काळा आहे.

ਗੁਨਹੀ ਭਰਿਆ ਮੈ ਫਿਰਾ ਲੋਕੁ ਕਹੈ ਦਰਵੇਸੁ ॥੬੧॥
मी पापांनी भरलेला आहे, तरी लोक मला दर्वेश म्हणतात. ॥६१॥

ਤਤੀ ਤੋਇ ਨ ਪਲਵੈ ਜੇ ਜਲਿ ਟੁਬੀ ਦੇਇ ॥
जळलेली शेते कितीही थंड पाण्यात बुडवली तरी ती पुन्हा हिरवी होत नाहीत.

ਫਰੀਦਾ ਜੋ ਡੋਹਾਗਣਿ ਰਬ ਦੀ ਝੂਰੇਦੀ ਝੂਰੇਇ ॥੬੨॥
हे फरीद! त्याचप्रमाणे परमात्म्यापासून विभक्त झालेला जीव (स्त्री) कायम दुःखी राहतो. ॥६२॥

ਜਾਂ ਕੁਆਰੀ ਤਾ ਚਾਉ ਵੀਵਾਹੀ ਤਾਂ ਮਾਮਲੇ ॥
जेव्हा मुलगी अविवाहित होती तेव्हा तिला लग्न करायचे होते. लग्न झाल्यावर ती घरकामाच्या त्रासात अडकली.

ਫਰੀਦਾ ਏਹੋ ਪਛੋਤਾਉ ਵਤਿ ਕੁਆਰੀ ਨ ਥੀਐ ॥੬੩॥
हे फरीद! त्यानंतर तिला पश्चात्ताप होतो की ती पुन्हा कुमारी होऊ शकत नाही. ॥६३॥

ਕਲਰ ਕੇਰੀ ਛਪੜੀ ਆਇ ਉਲਥੇ ਹੰਝ ॥
जर हंस येऊन कल्लार तलावात बसले, तर.

ਚਿੰਜੂ ਬੋੜਨ੍ਹਿ ਨਾ ਪੀਵਹਿ ਉਡਣ ਸੰਦੀ ਡੰਝ ॥੬੪॥
चोच पाण्यात बुडवूनही ते पाणी पित नाहीत आणि शक्य तितक्या लवकर तेथून उडून जाण्याचा प्रयत्न करतात. त्याचप्रमाणे, सांसारिक इच्छा पाहून, संतांना परमेश्वराच्या चरणी बसण्याची इच्छा होते. ॥६४॥

ਹੰਸੁ ਉਡਰਿ ਕੋਧ੍ਰੈ ਪਇਆ ਲੋਕੁ ਵਿਡਾਰਣਿ ਜਾਇ ॥
जर एखादा हंस उडून हंसाच्या शेतात पडला तर लोक त्याला हाकलून लावायला जातात. म्हणजेच, जर एखादा संत किंवा महान माणूस या जगात आला तर लोक त्याला हाकलून लावण्याचा प्रयत्न करतात.

ਗਹਿਲਾ ਲੋਕੁ ਨ ਜਾਣਦਾ ਹੰਸੁ ਨ ਕੋਧ੍ਰਾ ਖਾਇ ॥੬੫॥
पण साधे मनाच्या लोकांना हे माहित नाही की हंस कधीही गोरिल्ला खात नाही. म्हणजेच संत हा सांसारिक मोह आणि भ्रमांपासून अलिप्त असतो. ॥६५॥

ਚਲਿ ਚਲਿ ਗਈਆਂ ਪੰਖੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹੀ ਵਸਾਏ ਤਲ ॥
जगाच्या सरोवरात वास्तव्य करणाऱ्या आणि त्याला सजवणाऱ्या सजीव प्राण्यांच्या रूपातील पक्ष्यांच्या रांगाही एकेक करून निघून गेल्या आहेत.

ਫਰੀਦਾ ਸਰੁ ਭਰਿਆ ਭੀ ਚਲਸੀ ਥਕੇ ਕਵਲ ਇਕਲ ॥੬੬॥
हे फरीद! हे जगाचे तळे देखील सुकून जाईल, परंतु केवळ संताच्या रूपातील कमळच उरेल. ॥६६॥

ਫਰੀਦਾ ਇਟ ਸਿਰਾਣੇ ਭੁਇ ਸਵਣੁ ਕੀੜਾ ਲੜਿਓ ਮਾਸਿ ॥
बाबा फरीद म्हणतात की मृत्यूनंतर कबरीत जमिनीवर डोक्याखाली विटा ठेवून झोपावे लागेल आणि त्याच्या शरीरावर कीटक चावतील.

ਕੇਤੜਿਆ ਜੁਗ ਵਾਪਰੇ ਇਕਤੁ ਪਇਆ ਪਾਸਿ ॥੬੭॥
अशाप्रकारे एकाच ठिकाणी पडून राहून अनेक युगे निघून जातील. ॥६७॥

ਫਰੀਦਾ ਭੰਨੀ ਘੜੀ ਸਵੰਨਵੀ ਟੁਟੀ ਨਾਗਰ ਲਜੁ ॥
हे फरीद! माझ्या शरीराचा सुंदर भांडा तुटला आहे, माझ्या श्वासाचा दोरही तुटला आहे.

ਅਜਰਾਈਲੁ ਫਰੇਸਤਾ ਕੈ ਘਰਿ ਨਾਠੀ ਅਜੁ ॥੬੮॥
आता, मृत्यूचा देवदूत इस्राएल कोणत्या घरात पाहुणा आहे? ॥६८॥

ਫਰੀਦਾ ਭੰਨੀ ਘੜੀ ਸਵੰਨਵੀ ਟੂਟੀ ਨਾਗਰ ਲਜੁ ॥
हे फरीद! एका सुंदर शरीराचा भांडा नष्ट झाला आहे, श्वासाचा धागा देखील तुटला आहे.

ਜੋ ਸਜਣ ਭੁਇ ਭਾਰੁ ਥੇ ਸੇ ਕਿਉ ਆਵਹਿ ਅਜੁ ॥੬੯॥
जे लोक त्यांच्या पापांमुळे फक्त ओझे होते, त्यांना पुन्हा मानवी जन्म कसा मिळेल? ॥६९॥

ਫਰੀਦਾ ਬੇ ਨਿਵਾਜਾ ਕੁਤਿਆ ਏਹ ਨ ਭਲੀ ਰੀਤਿ ॥
बाबा फरीद म्हणतात की, हे नमाज न पठणाऱ्या कुत्र्या, ही तुझी पद्धत चांगली नाही.

ਕਬਹੀ ਚਲਿ ਨ ਆਇਆ ਪੰਜੇ ਵਖਤ ਮਸੀਤਿ ॥੭੦॥
तुम्ही पाच वेळेच्या नमाजासाठी कधीही मशिदीत येत नाही. ॥७०॥

ਉਠੁ ਫਰੀਦਾ ਉਜੂ ਸਾਜਿ ਸੁਬਹ ਨਿਵਾਜ ਗੁਜਾਰਿ ॥
लोकांना सर्वशक्तिमान देवाची उपासना करण्याची प्रेरणा देत बाबा फरीद म्हणतात, "हे भाऊ, उठ, हात आणि चेहरा धु आणि सकाळची प्रार्थना कर.

ਜੋ ਸਿਰੁ ਸਾਂਈ ਨਾ ਨਿਵੈ ਸੋ ਸਿਰੁ ਕਪਿ ਉਤਾਰਿ ॥੭੧॥
जे डोके गुरुसमोर नतमस्तक होत नाही त्याचे डोके गळ्यापासून कापून टाकावे. ॥७१॥

ਜੋ ਸਿਰੁ ਸਾਈ ਨਾ ਨਿਵੈ ਸੋ ਸਿਰੁ ਕੀਜੈ ਕਾਂਇ ॥
जे डोके गुरुसमोर नतमस्तक होत नाही त्याचे काय करावे?

ਕੁੰਨੇ ਹੇਠਿ ਜਲਾਈਐ ਬਾਲਣ ਸੰਦੈ ਥਾਇ ॥੭੨॥
तो स्वतः उत्तर देतो की ते चुलीखाली इंधन म्हणून जाळले पाहिजे. ॥७२॥

ਫਰੀਦਾ ਕਿਥੈ ਤੈਡੇ ਮਾਪਿਆ ਜਿਨ੍ਹ੍ਹੀ ਤੂ ਜਣਿਓਹਿ ॥
बाबा फरीद स्पष्ट करतात की तुम्हाला जन्म देणारे तुमचे आईवडील कुठे आहेत.

ਤੈ ਪਾਸਹੁ ਓਇ ਲਦਿ ਗਏ ਤੂੰ ਅਜੈ ਨ ਪਤੀਣੋਹਿ ॥੭੩॥
तेही लवकरच तुला सोडून गेले आहेत, पण तुला अजूनही विश्वास बसत नाही की तुलाही मृत्यूला आलिंगन द्यावे लागेल.॥७३॥

ਫਰੀਦਾ ਮਨੁ ਮੈਦਾਨੁ ਕਰਿ ਟੋਏ ਟਿਬੇ ਲਾਹਿ ॥
बाबा फरीद म्हणतात, हे माणसा, तुझे मन शेतासारखे समतल कर आणि उच्च आणि नीच स्थानांचे द्वैत आणि अहंकार दूर कर.

ਅਗੈ ਮੂਲਿ ਨ ਆਵਸੀ ਦੋਜਕ ਸੰਦੀ ਭਾਹਿ ॥੭੪॥
मग नरकाची आग तुम्हाला जाळण्यासाठी येणार नाही. ॥७४॥

ਮਹਲਾ ੫ ॥
महाला ५ ॥

ਫਰੀਦਾ ਖਾਲਕੁ ਖਲਕ ਮਹਿ ਖਲਕ ਵਸੈ ਰਬ ਮਾਹਿ ॥
पाचवे गुरु संबोधित करतात: हे फरीद, परमपिता, देव त्याच्या स्वतःच्या जगात आहे आणि जग देवात वास करत आहे.

ਮੰਦਾ ਕਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ਜਾਂ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ॥੭੫॥
मग त्याच्याशिवाय कोणीच नसताना वाईट कोणाला म्हणता येईल? ॥७५॥

ਫਰੀਦਾ ਜਿ ਦਿਹਿ ਨਾਲਾ ਕਪਿਆ ਜੇ ਗਲੁ ਕਪਹਿ ਚੁਖ ॥
अरे फरीद, ज्या दिवशी सुईणीने दूध पाजण्याची नळी कापली, त्याच वेळी तिने घसा कापला असता तर बरे झाले असते.

ਪਵਨਿ ਨ ਇਤੀ ਮਾਮਲੇ ਸਹਾਂ ਨ ਇਤੀ ਦੁਖ ॥੭੬॥
नाहीतर, आज मला इतक्या समस्यांना तोंड द्यावे लागले नसते आणि इतके दुःख सहन करावे लागले नसते. ॥७६॥

ਚਬਣ ਚਲਣ ਰਤੰਨ ਸੇ ਸੁਣੀਅਰ ਬਹਿ ਗਏ ॥
वृद्धापकाळामुळे शरीराचे सर्व अवयव कमकुवत झाले आहेत. त्यामुळे दातांनी खाणे बंद केले आहे, पायांनी चालणे बंद केले आहे, डोळ्यांनी पाहणे बंद केले आहे आणि कानांनी ऐकणे बंद केले आहे.

ਹੇੜੇ ਮੁਤੀ ਧਾਹ ਸੇ ਜਾਨੀ ਚਲਿ ਗਏ ॥੭੭॥
हे पाहून शरीर भयभीत होते आणि म्हणते की माझे सर्व साथीदार मला सोडून निघून गेले आहेत. ॥७७॥

ਫਰੀਦਾ ਬੁਰੇ ਦਾ ਭਲਾ ਕਰਿ ਗੁਸਾ ਮਨਿ ਨ ਹਢਾਇ ॥
बाबा फरीद उपदेश करताना म्हणतात की, हे जीवा, जर कोणी तुमचे वाईट केले तर त्याचेही चांगले करा आणि राग तुमच्या मनात येऊ देऊ नका.

ਦੇਹੀ ਰੋਗੁ ਨ ਲਗਈ ਪਲੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਾਇ ॥੭੮॥
यामुळे शरीराला कोणताही आजार किंवा आजार होत नाही आणि सर्वकाही मिळते. ॥७८॥

ਫਰੀਦਾ ਪੰਖ ਪਰਾਹੁਣੀ ਦੁਨੀ ਸੁਹਾਵਾ ਬਾਗੁ ॥
हे फरीद! हे जग एक सुंदर बाग आहे; त्यात प्राण्यांच्या रूपात पक्षी पाहुण्यासारखे आहेत.

ਨਉਬਤਿ ਵਜੀ ਸੁਬਹ ਸਿਉ ਚਲਣ ਕਾ ਕਰਿ ਸਾਜੁ ॥੭੯॥
सकाळ होताच, जेव्हा मृत्युचा तुतारी वाजतो, तेव्हा सर्वजण उडण्याची तयारी करतात.॥७९॥

ਫਰੀਦਾ ਰਾਤਿ ਕਥੂਰੀ ਵੰਡੀਐ ਸੁਤਿਆ ਮਿਲੈ ਨ ਭਾਉ ॥
हे फरीद! देवाच्या रूपातील भक्तीची कस्तुरी रात्री वाटली जाते; जे आसक्तीच्य निद्रामध्ये राहतात त्यांना त्यात वाटा मिळत नाही.

ਜਿੰਨ੍ਹਾ ਨੈਣ ਨੀਂਦ੍ਰਾਵਲੇ ਤਿੰਨ੍ਹਾ ਮਿਲਣੁ ਕੁਆਉ ॥੮੦॥
ज्यांचे डोळे रात्रभर झोपलेले असतात त्यांना भक्तीची कस्तुरी मिळणे कठीण आहे. ॥८०॥

ਫਰੀਦਾ ਮੈ ਜਾਨਿਆ ਦੁਖੁ ਮੁਝ ਕੂ ਦੁਖੁ ਸਬਾਇਐ ਜਗਿ ॥
फरीदा, मला माहित आहे की मी दुःखी आहे; हे दुःख जगभर पसरलेले आहे. बाबा फरीद म्हणतात, मला वाटले की मी एकटाच दुःखी आहे, पण हे दुःख जगभर पसरलेले आहे.

ਊਚੇ ਚੜਿ ਕੈ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਘਰਿ ਘਰਿ ਏਹਾ ਅਗਿ ॥੮੧॥
मी दुरून पाहिले आणि लक्षात आले की प्रत्येक घर दुःखाच्या भयानक आगीने जळत होते. ॥८१॥

ਮਹਲਾ ੫ ॥
महाला ५ ॥

ਫਰੀਦਾ ਭੂਮਿ ਰੰਗਾਵਲੀ ਮੰਝਿ ਵਿਸੂਲਾ ਬਾਗ ॥
पाचवे गुरु फरीदजी यांचे उद्धरण देताना असे म्हटले आहे की हे फरीद, या सुंदर रंगीबेरंगी भूमीत काट्यांनी भरलेली एक विषारी बाग आहे.

ਜੋ ਜਨ ਪੀਰਿ ਨਿਵਾਜਿਆ ਤਿੰਨ੍ਹਾ ਅੰਚ ਨ ਲਾਗ ॥੮੨॥
परंतु ज्याला गुरु आणि पीर यांचे आशीर्वाद मिळतात, त्याला कधीही दुःखाच्या अग्निचा त्रास होत नाही. ॥८२॥

ਮਹਲਾ ੫ ॥
महाला ५ ॥

ਫਰੀਦਾ ਉਮਰ ਸੁਹਾਵੜੀ ਸੰਗਿ ਸੁਵੰਨੜੀ ਦੇਹ ॥
फरीदजींना उद्धृत करत गुरुजी म्हणतात: हे फरीद, सुंदर शरीरासह हे जीवन खूप सुंदर आहे.

ਵਿਰਲੇ ਕੇਈ ਪਾਈਅਨਿ ਜਿੰਨ੍ਹਾ ਪਿਆਰੇ ਨੇਹ ॥੮੩॥
देवावर प्रेम करणाऱ्यांना फार कमी लोक मिळवू शकतात. ॥८३॥

ਕੰਧੀ ਵਹਣ ਨ ਢਾਹਿ ਤਉ ਭੀ ਲੇਖਾ ਦੇਵਣਾ ॥
हे नदीच्या प्रवाहा! काठे तोडू नकोस, तुलाही हिशेब द्यावाच लागेल.

ਜਿਧਰਿ ਰਬ ਰਜਾਇ ਵਹਣੁ ਤਿਦਾਊ ਗੰਉ ਕਰੇ ॥੮੪॥
परमेश्वराची इच्छा जिथे असेल तिथे प्रवाह फक्त त्याच दिशेने जातो. ॥८४॥

ਫਰੀਦਾ ਡੁਖਾ ਸੇਤੀ ਦਿਹੁ ਗਇਆ ਸੂਲਾਂ ਸੇਤੀ ਰਾਤਿ ॥
बाबा फरीद म्हणतात, हे माणसा, दिवस दुःखात गेला आणि रात्र काट्याने टोचल्यासारखी गेली

ਖੜਾ ਪੁਕਾਰੇ ਪਾਤਣੀ ਬੇੜਾ ਕਪਰ ਵਾਤਿ ॥੮੫॥
किनाऱ्यावर उभा असलेला गुरुच्या रूपातील नाविक हाक मारत आहे की तुमच्या जीवनाची नाव भोवऱ्यात अडकली आहे. ॥८५॥

ਲੰਮੀ ਲੰਮੀ ਨਦੀ ਵਹੈ ਕੰਧੀ ਕੇਰੈ ਹੇਤਿ ॥
एक खूप लांब नदी वाहत आहे आणि ती काठे नष्ट करत आहे.

ਬੇੜੇ ਨੋ ਕਪਰੁ ਕਿਆ ਕਰੇ ਜੇ ਪਾਤਣ ਰਹੈ ਸੁਚੇਤਿ ॥੮੬॥
पण जर गुरुच्या रूपातील नाविक सावध असेल तर जीवनाच्या लाटा देखील जहाजाचे कोणतेही नुकसान करू शकत नाहीत. ॥८६॥

ਫਰੀਦਾ ਗਲੀਂ ਸੁ ਸਜਣ ਵੀਹ ਇਕੁ ਢੂੰਢੇਦੀ ਨ ਲਹਾਂ ॥
अरे फरीद! सहज गप्पांमध्ये सहानुभूती दाखवणारे वीस सज्जन आहेत, पण दुःखात आणि वेदनेत मला साथ देणारा एकही खरा मित्र नाहीये.

ਧੁਖਾਂ ਜਿਉ ਮਾਂਲੀਹ ਕਾਰਣਿ ਤਿੰਨ੍ਹਾ ਮਾ ਪਿਰੀ ॥੮੭॥
त्या प्रिय खऱ्या मित्रांना भेटण्यासाठी मी शेणाच्या गोठ्याच्या धुळीसारखा जळत आहे. ॥८७॥

ਫਰੀਦਾ ਇਹੁ ਤਨੁ ਭਉਕਣਾ ਨਿਤ ਨਿਤ ਦੁਖੀਐ ਕਉਣੁ ॥
फरीदा, हे शरीर सतत कुत्र्यासारखे भुंकत असते, म्हणजेच त्यात सतत इच्छा असतात, मग त्यासाठी सतत दुःखी कोण असावे?

ਕੰਨੀ ਬੁਜੇ ਦੇ ਰਹਾਂ ਕਿਤੀ ਵਗੈ ਪਉਣੁ ॥੮੮॥
मी माझ्या कानात कापूस घातला आहे; तो वाऱ्यासारखा कितीही मोठ्याने बोलला तरी मी त्याचे काहीही ऐकणार नाही. ॥८८॥

ਫਰੀਦਾ ਰਬ ਖਜੂਰੀ ਪਕੀਆਂ ਮਾਖਿਅ ਨਈ ਵਹੰਨ੍ਹਿ ॥
हे फरीद! देवाच्या खजूर पिकल्या आहेत आणि मधाच्या नद्या वाहत आहेत.

ਜੋ ਜੋ ਵੰਞੈਂ ਡੀਹੜਾ ਸੋ ਉਮਰ ਹਥ ਪਵੰਨਿ ॥੮੯॥
इथे जाणारा प्रत्येक दिवस माणसाचे वय कमी करतो. ॥८९॥

ਫਰੀਦਾ ਤਨੁ ਸੁਕਾ ਪਿੰਜਰੁ ਥੀਆ ਤਲੀਆਂ ਖੂੰਡਹਿ ਕਾਗ ॥
बाबा फरीद म्हणतात की हे शरीर सुकून गेले आहे आणि हाडांचा पिंजरा बनले आहे आणि कावळे पायांच्या तळव्यावर टोचत आहेत.

ਅਜੈ ਸੁ ਰਬੁ ਨ ਬਾਹੁੜਿਓ ਦੇਖੁ ਬੰਦੇ ਕੇ ਭਾਗ ॥੯੦॥
या माणसाचे वाईट नशीब पहा, त्याला अजून देव सापडलेला नाही. ॥९०॥

ਕਾਗਾ ਕਰੰਗ ਢੰਢੋਲਿਆ ਸਗਲਾ ਖਾਇਆ ਮਾਸੁ ॥
फरीदजी कावळ्याला उद्देशून म्हणतात की, हे काळ्या कावळ्या, तू माझ्या शरीराचे सर्व मांस शोधून खाल्ले आहेस.

ਏ ਦੁਇ ਨੈਨਾ ਮਤਿ ਛੁਹਉ ਪਿਰ ਦੇਖਨ ਕੀ ਆਸ ॥੯੧॥
पण आता माझ्या या दोन्ही डोळ्यांना स्पर्श करू नकोस, कारण त्यांच्याद्वारे मी माझ्या प्रिय प्रभूला पाहण्याची आशा करतो. ॥९१॥

ਕਾਗਾ ਚੂੰਡਿ ਨ ਪਿੰਜਰਾ ਬਸੈ ਤ ਉਡਰਿ ਜਾਹਿ ॥
अरे काळ्या कावळ्या, जर तू माझ्या पिंजऱ्यात टोचत नसेल तर इथून उडून जाणेच बरे

ਜਿਤੁ ਪਿੰਜਰੈ ਮੇਰਾ ਸਹੁ ਵਸੈ ਮਾਸੁ ਨ ਤਿਦੂ ਖਾਹਿ ॥੯੨॥
ज्या शरीरावर माझा स्वामी राहतो त्याचे मांस खाऊ नकोस. ॥९२॥

ਫਰੀਦਾ ਗੋਰ ਨਿਮਾਣੀ ਸਡੁ ਕਰੇ ਨਿਘਰਿਆ ਘਰਿ ਆਉ ॥
फरीदजी म्हणतात की बिचारी कबर हाक मारत आहे, हे बेघर प्राणी, तुझ्या घरी ये.

ਸਰਪਰ ਮੈਥੈ ਆਵਣਾ ਮਰਣਹੁ ਨਾ ਡਰਿਆਹੁ ॥੯੩॥
शेवटी तुला माझ्याकडेच यावे लागेल, म्हणून मरण्याची भीती बाळगू नकोस. ॥९३॥

ਏਨੀ ਲੋਇਣੀ ਦੇਖਦਿਆ ਕੇਤੀ ਚਲਿ ਗਈ ॥
डोळ्याच्या झटक्यात जगाचा किती गेला आहे.

ਫਰੀਦਾ ਲੋਕਾਂ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਮੈ ਆਪਣੀ ਪਈ ॥੯੪॥
फरीदा, लोक स्वतःची काळजी करतात आणि मला माझ्या देवाला भेटण्याची काळजी वाटते. ॥९४॥

ਆਪੁ ਸਵਾਰਹਿ ਮੈ ਮਿਲਹਿ ਮੈ ਮਿਲਿਆ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥
फरीदजी सांगतात की देव मला म्हणतो की हे फरीद! जर तू स्वतःला सुधारलेस तर मी तुला भेटेन आणि मला भेटूनच तुला खरा आनंद मिळेल.

ਫਰੀਦਾ ਜੇ ਤੂ ਮੇਰਾ ਹੋਇ ਰਹਹਿ ਸਭੁ ਜਗੁ ਤੇਰਾ ਹੋਇ ॥੯੫॥
जर तू माझी राहिलीस तर संपूर्ण जग तुझे होईल. ॥९५॥

ਕੰਧੀ ਉਤੈ ਰੁਖੜਾ ਕਿਚਰਕੁ ਬੰਨੈ ਧੀਰੁ ॥
नदीकाठी एक झाड किती काळ धीर धरू शकते?

ਫਰੀਦਾ ਕਚੈ ਭਾਂਡੈ ਰਖੀਐ ਕਿਚਰੁ ਤਾਈ ਨੀਰੁ ॥੯੬॥
हे फरीद! न भाजलेल्या भांड्यात पाणी किती काळ ठेवता येईल? त्याचप्रमाणे मृत्यू निश्चित आहे. ॥९६॥

ਫਰੀਦਾ ਮਹਲ ਨਿਸਖਣ ਰਹਿ ਗਏ ਵਾਸਾ ਆਇਆ ਤਲਿ ॥
हे फरीद उंच राजवाडे निर्जन राहिले आणि मला जमिनीखालील कबरीत जागा मिळाली

ਗੋਰਾਂ ਸੇ ਨਿਮਾਣੀਆ ਬਹਸਨਿ ਰੂਹਾਂ ਮਲਿ ॥
आत्म्यांनी या गरीब कबरींवर दावा केला आहे आणि त्यांच्याशी वाद घालू लागले आहेत.

ਆਖੀਂ ਸੇਖਾ ਬੰਦਗੀ ਚਲਣੁ ਅਜੁ ਕਿ ਕਲਿ ॥੯੭॥
हे शेख फरीद! देवाची उपासना कर कारण तुला आज ना उद्या जावेच लागेल. ॥९७॥

ਫਰੀਦਾ ਮਉਤੈ ਦਾ ਬੰਨਾ ਏਵੈ ਦਿਸੈ ਜਿਉ ਦਰੀਆਵੈ ਢਾਹਾ ॥
बाबा फरीद म्हणतात की मृत्यूचा बांध देखील असा दिसतो की नदीचा काठ कधीही फुटू शकतो.

ਅਗੈ ਦੋਜਕੁ ਤਪਿਆ ਸੁਣੀਐ ਹੂਲ ਪਵੈ ਕਾਹਾਹਾ ॥
पुढे धगधगत्या अग्नीचा नरक ऐकू येतो जिथे दुष्ट पापी लोकांचे आक्रोश ऐकू येतात.

ਇਕਨਾ ਨੋ ਸਭ ਸੋਝੀ ਆਈ ਇਕਿ ਫਿਰਦੇ ਵੇਪਰਵਾਹਾ ॥
काहींना हे समजले आहे की येथे एक चांगला माणूस म्हणून जगावे लागेल, तर काहीजण कोणतीही पर्वा न करता इकडे तिकडे भटकत आहेत.

ਅਮਲ ਜਿ ਕੀਤਿਆ ਦੁਨੀ ਵਿਚਿ ਸੇ ਦਰਗਹ ਓਗਾਹਾ ॥੯੮॥
या जगात एखाद्याने जे काही चांगले किंवा वाईट कृत्य केले आहे, ते देवाच्या दरबारात साक्षीदार बनतात. ॥९८॥

ਫਰੀਦਾ ਦਰੀਆਵੈ ਕੰਨ੍ਹੈ ਬਗੁਲਾ ਬੈਠਾ ਕੇਲ ਕਰੇ ॥
अरे फरीद, नदीच्या काठावर बसून, सजीव प्राण्याच्या रूपात बगळा मजा करत आहे

ਕੇਲ ਕਰੇਦੇ ਹੰਝ ਨੋ ਅਚਿੰਤੇ ਬਾਜ ਪਏ ॥
तो मजा करत असताना अचानक एक बाज त्याला पकडतो

ਬਾਜ ਪਏ ਤਿਸੁ ਰਬ ਦੇ ਕੇਲਾਂ ਵਿਸਰੀਆਂ ॥
देवाच्या इच्छेने, गरुड मृत्यूला आपल्या तावडीत पकडतो आणि सर्व खेळ आणि शो विसरून जातो.

ਜੋ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਨ ਚੇਤੇ ਸਨਿ ਸੋ ਗਾਲੀ ਰਬ ਕੀਆਂ ॥੯੯॥
जे मनात आठवतही नाही, ते देव करतो. ॥९९॥

ਸਾਢੇ ਤ੍ਰੈ ਮਣ ਦੇਹੁਰੀ ਚਲੈ ਪਾਣੀ ਅੰਨਿ ॥
साडेतीन वर्षांच्या माणसाचे शरीर अन्न आणि पाण्याच्या मदतीने कार्य करते.

ਆਇਓਹਿ ਬੰਦਾ ਦੁਨੀ ਵਿਚਿ ਵਤਿ ਆਸੂਣੀ ਬੰਨਿ੍ ॥
तो माणूस खूप आशा घेऊन या जगात आला.

ਮਲਕਲ ਮਉਤ ਜਾਂ ਆਵਸੀ ਸਭ ਦਰਵਾਜੇ ਭੰਨਿ ॥
मृत्यूचा देवदूत शरीराचे सर्व दरवाजे तोडून येतो.

ਤਿਨ੍ਾ ਪਿਆਰਿਆ ਭਾਈਆਂ ਅਗੈ ਦਿਤਾ ਬੰਨਿ੍ ॥
मृत्यूनंतर, व्यक्तीचे प्रिय भाऊ आणि नातेवाईक अंत्यसंस्कारासाठी शरीरावर माती बांधतात.

ਵੇਖਹੁ ਬੰਦਾ ਚਲਿਆ ਚਹੁ ਜਣਿਆ ਦੈ ਕੰਨਿ੍ ॥
मग पहा, या माणसाचे नशीब चार सज्जनांच्या खांद्यावर चालत आहे.

ਫਰੀਦਾ ਅਮਲ ਜਿ ਕੀਤੇ ਦੁਨੀ ਵਿਚਿ ਦਰਗਹ ਆਏ ਕੰਮਿ ॥੧੦੦॥
हे फरीद! या जगात केलेली चांगली आणि वाईट कृत्ये देवाच्या दरबारात उपयोगी पडतात. ॥१००॥

ਫਰੀਦਾ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ੍ ਪੰਖੀਆ ਜੰਗਲਿ ਜਿੰਨ੍ਾ ਵਾਸੁ ॥
फरीदजी म्हणतात की मी जंगलात राहणाऱ्या पक्ष्यांसाठी स्वतःचे बलिदान देतो.

ਕਕਰੁ ਚੁਗਨਿ ਥਲਿ ਵਸਨਿ ਰਬ ਨ ਛੋਡਨਿ ਪਾਸੁ ॥੧੦੧॥
ते दगडांवर टोचतात आणि जमिनीवर राहतात पण देवाचे स्मरण सोडत नाहीत. ॥१०१॥

ਫਰੀਦਾ ਰੁਤਿ ਫਿਰੀ ਵਣੁ ਕੰਬਿਆ ਪਤ ਝੜੇ ਝੜਿ ਪਾਹਿ ॥
बाबा फरीद म्हणतात की निसर्गाच्या नियमानुसार हवामान बदलले आहे, तारुण्यानंतर म्हातारपण आले आहे, झाडाचे शरीर थरथर कापत आहे, शरद ऋतूमुळे पाने गळून पडत आहेत.

ਚਾਰੇ ਕੁੰਡਾ ਢੂੰਢੀਆਂ ਰਹਣੁ ਕਿਥਾਊ ਨਾਹਿ ॥੧੦੨॥
मी चारही दिशा शोधल्या, पण कुठेही स्थिरता नाही. ॥१०२॥

ਫਰੀਦਾ ਪਾੜਿ ਪਟੋਲਾ ਧਜ ਕਰੀ ਕੰਬਲੜੀ ਪਹਿਰੇਉ ॥
हे फरीद! मी रेशमी कापड फाडून एक साधी ब्लँकेट घेईन.

ਜਿਨ੍ੀ ਵੇਸੀ ਸਹੁ ਮਿਲੈ ਸੇਈ ਵੇਸ ਕਰੇਉ ॥੧੦੩॥
माझ्या स्वामींना भेटण्यासाठी मी असा पोशाख घालण्यास तयार आहे. ॥१०३॥

ਮਃ ੩ ॥
महाला ३ ॥

ਕਾਇ ਪਟੋਲਾ ਪਾੜਤੀ ਕੰਬਲੜੀ ਪਹਿਰੇਇ ॥
गुरु अमरदासजी वरील श्लोकाचे उत्तर देतात: हे जीवा, तू रेशमी वस्त्र का फाडत आहेस? तू एक सामान्य ब्लँकेट का घालतोस?

ਨਾਨਕ ਘਰ ਹੀ ਬੈਠਿਆ ਸਹੁ ਮਿਲੈ ਜੇ ਨੀਅਤਿ ਰਾਸਿ ਕਰੇਇ ॥੧੦੪॥
नानक, घरी बसून, साहू भेटतो, जो निती रासी करतो. गुरु नानक म्हणतात की जर हृदय शुद्ध असेल तर देव घरी बसून सापडतो. ॥१०४॥

ਮਃ ੫ ॥
महाला ५ ॥

ਫਰੀਦਾ ਗਰਬੁ ਜਿਨ੍ਹਾ ਵਡਿਆਈਆ ਧਨਿ ਜੋਬਨਿ ਆਗਾਹ ॥
पाचवे गुरु त्यांच्या संपत्ती, कीर्ती आणि तारुण्याचा अभिमान असलेल्यांना संबोधित करतात.

ਖਾਲੀ ਚਲੇ ਧਣੀ ਸਿਉ ਟਿਬੇ ਜਿਉ ਮੀਹਾਹੁ ॥੧੦੫॥
पावसानंतर पाण्याशिवाय उंच टेकड्या कोरड्या राहतात त्याप्रमाणे ते देवाच्या नावाने रिकाम्या हाताने जातात. ॥१०५॥

ਫਰੀਦਾ ਤਿਨਾ ਮੁਖ ਡਰਾਵਣੇ ਜਿਨਾ ਵਿਸਾਰਿਓਨੁ ਨਾਉ ॥
हे फरीद! त्यांचे चेहरे देवाचे नाव विसरलेल्या राक्षसांसारखे खूप भयानक आहेत.

ਐਥੈ ਦੁਖ ਘਣੇਰਿਆ ਅਗੈ ਠਉਰ ਨ ਠਾਉ ॥੧੦੬॥
अशा व्यक्तींना या जगात खूप दुःख सहन करावे लागतेच पण पुढच्या जगातही त्यांना स्थान मिळत नाही ॥१०६॥

ਫਰੀਦਾ ਪਿਛਲ ਰਾਤਿ ਨ ਜਾਗਿਓਹਿ ਜੀਵਦੜੋ ਮੁਇਓਹਿ ॥
फरीदजी म्हणतात, हे माणसा! जर तू पहाटे उठला नाहीस आणि प्रार्थना केली नाहीस तर जिवंत असताना स्वतःला मृत समज.

ਜੇ ਤੈ ਰਬੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਤ ਰਬਿ ਨ ਵਿਸਰਿਓਹਿ ॥੧੦੭॥
जर तुम्ही देवाला विसरला असाल तर देव तुम्हाला विसरलेला नाही. तो तुमच्या प्रत्येक कृतीवर लक्ष ठेवून आहे. ॥१०७॥

ਮਃ ੫ ॥
महाला ५ ॥

ਫਰੀਦਾ ਕੰਤੁ ਰੰਗਾਵਲਾ ਵਡਾ ਵੇਮੁਹਤਾਜੁ ॥
गुरु अर्जुन देवजी म्हणतात: हे फरीद, माझ्या स्वामी, खूप रंगीबेरंगी आणि स्वतंत्र आहेत.

ਅਲਹ ਸੇਤੀ ਰਤਿਆ ਏਹੁ ਸਚਾਵਾਂ ਸਾਜੁ ॥੧੦੮॥
अल्लाहच्या उपासनेत मग्न राहणे हीच खरी शोभा आहे. ॥१०८॥

ਮਃ ੫ ॥
महाला ५ ॥

ਫਰੀਦਾ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਇਕੁ ਕਰਿ ਦਿਲ ਤੇ ਲਾਹਿ ਵਿਕਾਰੁ ॥
हे फरीद! सुख आणि दुःखाला एकच समज आणि तुझ्या हृदयातून वाईट काढून टाक.

ਅਲਹ ਭਾਵੈ ਸੋ ਭਲਾ ਤਾਂ ਲਭੀ ਦਰਬਾਰੁ ॥੧੦੯॥
जे अल्लाहला मान्य आहे तेच चांगले समजा, तरच तुम्हाला दरबारात आदर मिळेल. ॥१०९॥

ਮਃ ੫ ॥
महाला ५ ॥

ਫਰੀਦਾ ਦੁਨੀ ਵਜਾਈ ਵਜਦੀ ਤੂੰ ਭੀ ਵਜਹਿ ਨਾਲਿ ॥
गुरु अर्जन देवजी म्हणतात - हे फरीद, जगातील लोक मायेत सक्रिय आहेत आणि तूही तिच्यासोबत नाचत आहेस.

ਸੋਈ ਜੀਉ ਨ ਵਜਦਾ ਜਿਸੁ ਅਲਹੁ ਕਰਦਾ ਸਾਰ ॥੧੧੦॥
पण ज्याची काळजी अल्लाह घेतो तो आत्मा अलिप्त राहतो. ॥११०॥

ਮਃ ੫ ॥
महाला ५ ॥

ਫਰੀਦਾ ਦਿਲੁ ਰਤਾ ਇਸੁ ਦੁਨੀ ਸਿਉ ਦੁਨੀ ਨ ਕਿਤੈ ਕੰਮਿ ॥
हे फरीद! माझे हृदय सांसारिक गोष्टींमध्ये मग्न आहे पण हे जग माझ्यासाठी काही कामाचे नाही.

ਮਿਸਲ ਫਕੀਰਾਂ ਗਾਖੜੀ ਸੁ ਪਾਈਐ ਪੂਰ ਕਰੰਮਿ ॥੧੧੧॥
फकिरांची जीवनशैली खूप कठीण असते, ती केवळ सौभाग्यानेच साध्य होते. ॥१११॥

ਪਹਿਲੈ ਪਹਰੈ ਫੁਲੜਾ ਫਲੁ ਭੀ ਪਛਾ ਰਾਤਿ ॥
रात्रीचा पहिला प्रहर फुलासारखा असतो आणि शेवटच्या रात्री म्हणजेच पहाटे देवाची पूजा फळासारखी असते.

ਜੋ ਜਾਗੰਨ੍ਹਿ ਲਹੰਨਿ ਸੇ ਸਾਈ ਕੰਨੋ ਦਾਤਿ ॥੧੧੨॥
जे सकाळी उठून पूजा करतात, त्यांनाच देवाच्या कृपेचे फळ मिळते. ॥११२॥

ਦਾਤੀ ਸਾਹਿਬ ਸੰਦੀਆ ਕਿਆ ਚਲੈ ਤਿਸੁ ਨਾਲਿ ॥
सर्व आशीर्वाद परमेश्वराचे आहेत; देणाऱ्याने ते त्यालाही द्यावे असा अधिकार कोणालाही नाही.

ਇਕਿ ਜਾਗੰਦੇ ਨਾ ਲਹਨ੍ਹਿ ਇਕਨ੍ਹਾ ਸੁਤਿਆ ਦੇਇ ਉਠਾਲਿ ॥੧੧੩॥
काहींना जागे असतानाही त्याचे आशीर्वाद मिळत नाहीत आणि काहींना झोपेत असतानाही तो त्यांना जागे केल्यानंतरही देतो. ॥११३॥

ਢੂਢੇਦੀਏ ਸੁਹਾਗ ਕੂ ਤਉ ਤਨਿ ਕਾਈ ਕੋਰ ॥
हे बाई! तू तुझ्या पतीला शोधत आहेस, प्रभू; जर तुला तो सापडला नाही, तर तुझ्यात काहीतरी कमतरता आहे

ਜਿਨ੍ਹਾ ਨਾਉ ਸੁਹਾਗਣੀ ਤਿਨ੍ਹਾ ਝਾਕ ਨ ਹੋਰ ॥੧੧੪॥
ज्यांना सुहागिन म्हणतात, ते दुसऱ्या कोणाचीही इच्छा करत नाहीत. ॥११४॥

ਸਬਰ ਮੰਝ ਕਮਾਣ ਏ ਸਬਰੁ ਕਾ ਨੀਹਣੋ ॥
जर अंतरात धीर धरण्याची आज्ञा असेल आणि धीर धरण्याची ओरड असेल आणि

ਸਬਰ ਸੰਦਾ ਬਾਣੁ ਖਾਲਕੁ ਖਤਾ ਨ ਕਰੀ ॥੧੧੫॥
जर बाण संयमाचा असेल तर देव त्याला लक्ष्य चुकवू देत नाही. ॥११५॥

ਸਬਰ ਅੰਦਰਿ ਸਾਬਰੀ ਤਨੁ ਏਵੈ ਜਾਲੇਨ੍ਹਿ ॥
सहनशील लोक धीराने जगतात आणि कठोर तपश्चर्येने आपले शरीर जाळून टाकतात.

ਹੋਨਿ ਨਜੀਕਿ ਖੁਦਾਇ ਦੈ ਭੇਤੁ ਨ ਕਿਸੈ ਦੇਨਿ ॥੧੧੬॥
ते देवाच्या जवळ जातात आणि हे रहस्य कोणालाही उघड करत नाहीत. ॥११६॥

ਸਬਰੁ ਏਹੁ ਸੁਆਉ ਜੇ ਤੂੰ ਬੰਦਾ ਦਿੜੁ ਕਰਹਿ ॥
हे माणसा, जर तू ते दृढ केलेस तर सहनशीलता हा जीवनाचा उद्देश आहे.

ਵਧਿ ਥੀਵਹਿ ਦਰੀਆਉ ਟੁਟਿ ਨ ਥੀਵਹਿ ਵਾਹੜਾ ॥੧੧੭॥
तू वाढून नदी होशील, पण पुन्हा तुटून लहान नाला होऊ शकणार नाहीस. ॥११७॥

ਫਰੀਦਾ ਦਰਵੇਸੀ ਗਾਖੜੀ ਚੋਪੜੀ ਪਰੀਤਿ ॥
बाबा फरीद म्हणतात की भिकारी जीवन जगणे खूप कठीण आहे, परंतु तुमचे हे प्रेम फक्त एक ढोंग आहे.

ਇਕਨਿ ਕਿਨੈ ਚਾਲੀਐ ਦਰਵੇਸਾਵੀ ਰੀਤਿ ॥੧੧੮॥
या तपस्वीच्या मार्गावर फार कमी लोक चालू शकतात. ॥११८॥

ਤਨੁ ਤਪੈ ਤਨੂਰ ਜਿਉ ਬਾਲਣੁ ਹਡ ਬਲੰਨ੍ਹਿ ॥
माझी हाडे लाकडांसारखी जळत असली तरी माझे शरीर तंदूरसारखे तापू दे.

ਪੈਰੀ ਥਕਾਂ ਸਿਰਿ ਜੁਲਾਂ ਜੇ ਮੂੰ ਪਿਰੀ ਮਿਲੰਨ੍ਹਿ ॥੧੧੯॥
पायांवर चालताना जरी मला कंटाळा आला तरी मी डोक्यावर चालेन. जर मला माझा प्रभू मिळाला तर मी सर्व कष्ट सहन करण्यास तयार आहे. ॥११९॥

ਤਨੁ ਨ ਤਪਾਇ ਤਨੂਰ ਜਿਉ ਬਾਲਣੁ ਹਡ ਨ ਬਾਲਿ ॥
हे फरीद! तुमचे शरीर तंदूरसारखे गरम करू नका, किंवा तुमची हाडे लाकडांसारखी जाळू नका.

ਸਿਰਿ ਪੈਰੀ ਕਿਆ ਫੇੜਿਆ ਅੰਦਰਿ ਪਿਰੀ ਨਿਹਾਲਿ ॥੧੨੦॥
तुझ्या डोक्याने आणि पायांनी तुला काय इजा केली आहे? तू त्यांना का इजा करत आहेस? तुझ्या आत असलेल्या परमेश्वराकडे पाहा. ॥१२०॥

ਹਉ ਢੂਢੇਦੀ ਸਜਣਾ ਸਜਣੁ ਮੈਡੇ ਨਾਲਿ ॥
ती आत्मा स्त्री म्हणते की ज्या सज्जन माणसाला मी शोधत आहे तो माझ्या हृदयात माझ्यासोबत आहे.

ਨਾਨਕ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਇ ਦਿਖਾਲਿ ॥੧੨੧॥
हे नानक! तो अदृश्य देव दिसत नाही, खरं तर फक्त गुरुच आपल्याला त्याचे दर्शन घडवू शकतात. ॥१२१॥

ਹੰਸਾ ਦੇਖਿ ਤਰੰਦਿਆ ਬਗਾ ਆਇਆ ਚਾਉ ॥
जीवनाच्या सागरात हंस आणि महापुरुष पोहताना पाहून, बगळे आणि ढोंगी लोकांमध्येही त्यात रस निर्माण झाला.

ਡੁਬਿ ਮੁਏ ਬਗ ਬਪੁੜੇ ਸਿਰੁ ਤਲਿ ਉਪਰਿ ਪਾਉ ॥੧੨੨॥
पण बिचारे बगळे पाण्यात बुडाले, त्यांचे डोके खाली होते आणि त्यांचे पाय वर होते. ॥१२२॥

ਮੈ ਜਾਣਿਆ ਵਡ ਹੰਸੁ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈ ਕੀਤਾ ਸੰਗੁ ॥
मला वाटलं की हा हंस एक महान माणूस आहे, म्हणूनच मी त्याच्यासोबत राहिलो.

ਜੇ ਜਾਣਾ ਬਪੁੜਾ ਜਨਮਿ ਨ ਭੇੜੀ ਅੰਗੁ ॥੧੨੩॥
जर मला माहित असते की हा बगळा ढोंगी आहे, तर मी कधीही त्याच्यासोबत गेलो नसतो. ॥१२३॥

ਕਿਆ ਹੰਸੁ ਕਿਆ ਬਗੁਲਾ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਧਰੇ ॥
हंस मोठा असो किंवा बगळा लहान असो, ज्याच्यावर देवाचा आशीर्वाद असतो तोच महान असतो.

ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਨਾਨਕਾ ਕਾਗਹੁ ਹੰਸੁ ਕਰੇ ॥੧੨੪॥
गुरु नानक म्हणतात की जर परमेश्वराची इच्छा असेल तर तो काळ्या कावळ्याला किंवा वाईट कावळ्यालाही चांगला माणूस किंवा हंस बनवू शकतो. ॥१२४॥

ਸਰਵਰ ਪੰਖੀ ਹੇਕੜੋ ਫਾਹੀਵਾਲ ਪਚਾਸ ॥
जगाच्या सरोवरात, सजीव प्राण्याच्या रूपात एकच पक्षी आहे जो पन्नास कामुक लोकांच्या जाळ्यात अडकला आहे.

ਇਹੁ ਤਨੁ ਲਹਰੀ ਗਡੁ ਥਿਆ ਸਚੇ ਤੇਰੀ ਆਸ ॥੧੨੫॥
हे शरीर विकारांच्या लाटेत अडकले आहे; हे प्रभू! तूच माझी एकमेव आशा आहेस. ॥१२५॥

ਕਵਣੁ ਸੁ ਅਖਰੁ ਕਵਣੁ ਗੁਣੁ ਕਵਣੁ ਸੁ ਮਣੀਆ ਮੰਤੁ ॥
ते कोणते अक्षर, कोणता गुण किंवा कोणता मंत्र आहे?

ਕਵਣੁ ਸੁ ਵੇਸੋ ਹਉ ਕਰੀ ਜਿਤੁ ਵਸਿ ਆਵੈ ਕੰਤੁ ॥੧੨੬॥
माझा प्रभू माझ्या नियंत्रणात येण्यासाठी मी कोणता वेष धारण करावा? ॥१२६॥

ਨਿਵਣੁ ਸੁ ਅਖਰੁ ਖਵਣੁ ਗੁਣੁ ਜਿਹਬਾ ਮਣੀਆ ਮੰਤੁ ॥
उत्तर म्हणजे सभ्य भाषा स्वीकारणे. जर कोणी वाईट बोलले तर क्षमा करण्याचा गुण स्वीकारा आणि जिभेने गोड बोलण्याचा मंत्र स्वीकारा.

ਏ ਤ੍ਰੈ ਭੈਣੇ ਵੇਸ ਕਰਿ ਤਾਂ ਵਸਿ ਆਵੀ ਕੰਤੁ ॥੧੨੭॥
हे बहिणी! हे तीन गुण आहेत, त्यांना अंगीकार आणि तुझा पती तुझ्या नियंत्रणाखाली येईल. ॥१२७॥

ਮਤਿ ਹੋਦੀ ਹੋਇ ਇਆਣਾ ॥
जो बुद्धिमान असूनही स्वतःला मूर्ख समजतो.

ਤਾਣ ਹੋਦੇ ਹੋਇ ਨਿਤਾਣਾ ॥
जरी माणूस बलवान असला तरी त्याने कमकुवत राहिले पाहिजे म्हणजेच निष्पापांवर अत्याचार करू नये.

ਅਣਹੋਦੇ ਆਪੁ ਵੰਡਾਏ ॥
तुमच्याकडे जे काही आहे ते तुम्ही वाटून खा आणि गरिबांना वाटून टाका.

ਕੋ ਐਸਾ ਭਗਤੁ ਸਦਾਏ ॥੧੨੮॥
खरं तर, अशा व्यक्तीलाच परम भक्त म्हणतात. ॥१२८॥

ਇਕੁ ਫਿਕਾ ਨ ਗਾਲਾਇ ਸਭਨਾ ਮੈ ਸਚਾ ਧਣੀ ॥
खरा स्वामी सर्व प्राण्यांमध्ये असतो, म्हणून कोणालाही कटू किंवा वाईट शब्द बोलू नका.

ਹਿਆਉ ਨ ਕੈਹੀ ਠਾਹਿ ਮਾਣਕ ਸਭ ਅਮੋਲਵੇ ॥੧੨੯॥
कोणाचेही मन दुखवू नकोस, मोत्यासारखे प्रत्येक हृदय अमूल्य आहे. ॥१२९॥

ਸਭਨਾ ਮਨ ਮਾਣਿਕ ਠਾਹਣੁ ਮੂਲਿ ਮਚਾਂਗਵਾ ॥
प्रत्येकाचे मन माणिकासारखे असते, त्यांना दुःखी करणे ही चांगली गोष्ट नाही.

ਜੇ ਤਉ ਪਿਰੀਆ ਦੀ ਸਿਕ ਹਿਆਉ ਨ ਠਾਹੇ ਕਹੀ ਦਾ ॥੧੩੦॥
जर तुम्हाला देवाला प्राप्त करण्याची आकांक्षा असेल तर कोणाचेही हृदय दुखवू नका. ॥१३०॥

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ज्या अद्वितीय देवाचे प्रतीक ओम आहे त्याचे फक्त एकच ओकार रूप आहे, त्याचे नाव सत्य आहे. तो आदिमानव आहे, देव-देवतांसह संपूर्ण जगाचा निर्माता आहे, तो सर्वशक्तिमान आहे, तो भयमुक्त आहे, तो निर्भय प्रेमाचे मूर्त स्वरूप आहे, तो कालातीत आहे, भूत, वर्तमान आणि भविष्याच्या पलीकडे आहे, ब्रह्माचे अवतार आहे, शाश्वत स्वरूप आहे, अमर आहे, तो जन्म-मृत्यूपासून मुक्त आहे, तो स्वयं-जन्मलेला आहे, तो गुरुच्या कृपेने प्राप्त होतो.

ਸਵਈਏ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਬਾਕ੍ਹ ਮਹਲਾ ੫ ॥
पत्नी ही स्त्रीचे तोंड आहे ५ ॥

ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਕਰਤਾਰ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਭ ਆਪੇ ॥
हे दीपपुरुष! तूच एकटा निर्माता आहेस, संपूर्ण विश्वाचे मूळ आहेस, प्रत्येक गोष्टीचे कारण आहेस आणि तू सर्वकाही करण्यात परिपूर्ण आहेस.

ਸਰਬ ਰਹਿਓ ਭਰਪੂਰਿ ਸਗਲ ਘਟ ਰਹਿਓ ਬਿਆਪੇ ॥
तुम्ही संपूर्ण विश्वात अस्तित्वात आहात; तुम्ही सर्व शरीरात व्यापलेले आहात.

ਬ੍ਯ਼ਾਪਤੁ ਦੇਖੀਐ ਜਗਤਿ ਜਾਨੈ ਕਉਨੁ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਸਰਬ ਕੀ ਰਖ੍ਯ਼ਾ ਕਰੈ ਆਪੇ ਹਰਿ ਪਤਿ ॥
संपूर्ण जगात तुम्हीच एकटे दिसता. तुमचा महिमा कोणाला माहित आहे? तुम्ही सर्वांचे रक्षण करत आहात. तुम्हीच संपूर्ण जगाचे मालक आहात.

ਅਬਿਨਾਸੀ ਅਬਿਗਤ ਆਪੇ ਆਪਿ ਉਤਪਤਿ ॥
तू अमर आहेस, अव्यक्त आहेस, तू स्वतःहून निर्माण झाला आहेस.

ਏਕੈ ਤੂਹੀ ਏਕੈ ਅਨ ਨਾਹੀ ਤੁਮ ਭਤਿ ॥
सृष्टीत तूच एकटा महान आहेस, तुझ्याइतका महान कोणीही नाही.

ਹਰਿ ਅੰਤੁ ਨਾਹੀ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ਕਉਨੁ ਹੈ ਕਰੈ ਬੀਚਾਰੁ ਜਗਤ ਪਿਤਾ ਹੈ ਸ੍ਰਬ ਪ੍ਰਾਨ ਕੋ ਅਧਾਰੁ ॥
हे देवा! तुझे रहस्य आणि त्यापलीकडे कोणीही शोधू शकत नाही. त्याचा विचार कोण करू शकतो? तू जगाचा पिता आहेस, सर्व जीवनांची आशा आहेस.

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਭਗਤੁ ਦਰਿ ਤੁਲਿ ਬ੍ਰਹਮ ਸਮਸਰਿ ਏਕ ਜੀਹ ਕਿਆ ਬਖਾਨੈ ॥
गुरु नानक म्हणतात की हे प्रभू! तुमच्या दाराशी ब्रह्माचे रूप बनलेल्या भक्ताचे मी एका जिभेने कसे वर्णन करू?

ਹਾਂ ਕਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰਿ ॥੧॥
हो, मी नेहमीच फक्त त्याच्यासाठी स्वतःला बलिदान देतो. ॥१॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਵਾਹ ਸਰਿ ਅਤੁਲ ਭੰਡਾਰ ਭਰਿ ਪਰੈ ਹੀ ਤੇ ਪਰੈ ਅਪਰ ਅਪਾਰ ਪਰਿ ॥
तुमच्यात अमृत वाहते, अमृताने भरलेल्या भांडारांची तुलना अमृताने भरलेल्या भांडारांशी होऊ शकत नाही. तुम्ही अमर्याद आहात.

ਆਪੁਨੋ ਭਾਵਨੁ ਕਰਿ ਮੰਤ੍ਰਿ ਨ ਦੂਸਰੋ ਧਰਿ ਓਪਤਿ ਪਰਲੌ ਏਕੈ ਨਿਮਖ ਤੁ ਘਰਿ ॥
तू सर्व काही तुझ्या मर्जीने करतोस आणि कोणाचाही सल्ला घेत नाहीस. तुझ्या आज्ञेने विश्वाची निर्मिती आणि विनाश क्षणार्धात होतो.

ਆਨ ਨਾਹੀ ਸਮਸਰਿ ਉਜੀਆਰੋ ਨਿਰਮਰਿ ਕੋਟਿ ਪਰਾਛਤ ਜਾਹਿ ਨਾਮ ਲੀਏ ਹਰਿ ਹਰਿ ॥
तुझ्यासारखा कोणी नाही. तू पवित्र आहेस, तू ज्ञानाचा प्रकाश आहेस. तुझ्या नावाचा जप केल्याने लाखो पापे दूर होतात.

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਭਗਤੁ ਦਰਿ ਤੁਲਿ ਬ੍ਰਹਮ ਸਮਸਰਿ ਏਕ ਜੀਹ ਕਿਆ ਬਖਾਨੈ ॥
गुरु नानक म्हणतात की जो देवाचा भक्त त्याचे रूप बनलेला आहे, त्याचा महिमा एका जिभेने कसा वर्णन करता येईल?

ਹਾਂ ਕਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰਿ ॥੨॥
हो, मी नेहमीच फक्त त्याच्यासाठी स्वतःला बलिदान देतो. ॥२॥

ਸਗਲ ਭਵਨ ਧਾਰੇ ਏਕ ਥੇਂ ਕੀਏ ਬਿਸਥਾਰੇ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸ੍ਰਬ ਮਹਿ ਆਪਿ ਹੈ ਨਿਰਾਰੇ ॥
देव संपूर्ण विश्वाला धारण करतो; त्याच्यापासूनच हे विश्व पसरले आहे; तो सर्वव्यापी आहे आणि तो स्वतः अलिप्त आहे.

ਹਰਿ ਗੁਨ ਨਾਹੀ ਅੰਤ ਪਾਰੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਥਾਰੇ ਸਗਲ ਕੋ ਦਾਤਾ ਏਕੈ ਅਲਖ ਮੁਰਾਰੇ ॥
देवाच्या गौरवाला अंत नाही. जगातील सर्व प्राणी त्याचेच आहेत.

ਆਪ ਹੀ ਧਾਰਨ ਧਾਰੇ ਕੁਦਰਤਿ ਹੈ ਦੇਖਾਰੇ ਬਰਨੁ ਚਿਹਨੁ ਨਾਹੀ ਮੁਖ ਨ ਮਸਾਰੇ ॥
तो स्वतःच संपूर्ण जगाला आश्रय देत आहे आणि त्याचे स्वरूप दाखवत आहे, तरीही त्याचा रंग, रूप, रंग, प्रतिमा त्याच्या चेहऱ्यापेक्षा वेगळी आहे.

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਭਗਤੁ ਦਰਿ ਤੁਲਿ ਬ੍ਰਹਮ ਸਮਸਰਿ ਏਕ ਜੀਹ ਕਿਆ ਬਖਾਨੈ ॥
गुरु नानक म्हणतात की जे भक्त परमेश्वराच्या दरबारात देव बनले आहेत, त्यांचे वर्णन एका जिभेने कसे करता येईल.

ਹਾਂ ਕਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰਿ ॥੩॥
हो, मी त्याच्यासाठी स्वतःचे बलिदान देण्यास नेहमीच तयार आहे. ॥३॥

ਸਰਬ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨੰ ਕੀਮਤਿ ਨ ਗ੍ਯ੍ਯਾਨੰ ਧ੍ਯ੍ਯਾਨੰ ਊਚੇ ਤੇ ਊਚੌ ਜਾਨੀਜੈ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੋ ਥਾਨੰ ॥
हे प्रभू! तू सर्व गुणांचा खजिना आहेस. तुझ्या ज्ञानाचे आणि ध्यानाचे महत्त्व व्यक्त करता येत नाही. तुझे स्थान सर्वोच्च आहे.

ਮਨੁ ਧਨੁ ਤੇਰੋ ਪ੍ਰਾਨੰ ਏਕੈ ਸੂਤਿ ਹੈ ਜਹਾਨੰ ਕਵਨ ਉਪਮਾ ਦੇਉ ਬਡੇ ਤੇ ਬਡਾਨੰ ॥
मन, संपत्ती, आत्मा आणि सर्व काही तूच दिले आहेस. तू संपूर्ण जगाला एकाच धाग्यात गुंफले आहेस; तू इतका महान आहेस की तुझी तुलना कोणाशीही होऊ शकत नाही.

ਜਾਨੈ ਕਉਨੁ ਤੇਰੋ ਭੇਉ ਅਲਖ ਅਪਾਰ ਦੇਉ ਅਕਲ ਕਲਾ ਹੈ ਪ੍ਰਭ ਸਰਬ ਕੋ ਧਾਨੰ ॥
तुमचे रहस्य कोणीही जाणत नाही. तुम्ही अफाट देव देणारे आणि सर्वशक्तिमान आहात. हे परमेश्वरा, तुम्ही सर्वांचे अनुसरण करीत आहात.

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਭਗਤੁ ਦਰਿ ਤੁਲਿ ਬ੍ਰਹਮ ਸਮਸਰਿ ਏਕ ਜੀਹ ਕਿਆ ਬਖਾਨੈ ॥
ब्रह्मासारखा झालेल्या भक्ताचे वर्णन दास नानक एकाच भाषेत कसे करू शकतात?

ਹਾਂ ਕਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰਿ ॥੪॥
हो, मी त्याच्यासाठी स्वतःचे बलिदान देण्यास नेहमीच तयार आहे. ॥४॥

ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਆਕਾਰ ਅਛਲ ਪੂਰਨ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥
देव निराकार आहे, त्याला कोणीही फसवू शकत नाही, तो परिपूर्ण आणि अविनाशी आहे.

ਹਰਖਵੰਤ ਆਨੰਤ ਰੂਪ ਨਿਰਮਲ ਬਿਗਾਸੀ ॥
तो आनंदाचे निवासस्थान आहे; त्याची रूपे अनंत आहेत; तो पवित्र आणि सदैव बहरणारा आहे.

ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਬੇਅੰਤ ਅੰਤੁ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਪਾਸੀ ॥
संपूर्ण जग त्याच्या अनंत गुणांचे गुणगान गाते, परंतु कोणीही त्याच्या गुणांचे थोडेसेही गाणे गात नाही.

ਜਾ ਕਉ ਹੋਂਹਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸੁ ਜਨੁ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਹਿ ਮਿਲਾਸੀ ॥
हे प्रभू! ज्या भक्तावर तुमचा आशीर्वाद आहे, तो तुमच्यात विलीन होतो.

ਧੰਨਿ ਧੰਨਿ ਤੇ ਧੰਨਿ ਜਨ ਜਿਹ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਯਉ ॥
धन्य ते भक्त ज्यांच्यावर देवाची कृपा आहे.

ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਜਿਨ ਪਰਸਿਅਉ ਸਿ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਹ ਥੇ ਰਹਿਓ ॥੫॥
ज्याला गुरु नानकांचे देवाच्या रूपात दर्शन झाले आहे, तो जन्म आणि मृत्यु दोन्हीपासून मुक्त झाला आहे. ॥५॥

ਸਤਿ ਸਤਿ ਹਰਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤੇ ਸਤਿ ਭਣੀਐ ॥
देव हा परम सत्य आहे, सत्य-रूप आहे, फक्त त्यालाच सत्य म्हणतात.

ਦੂਸਰ ਆਨ ਨ ਅਵਰੁ ਪੁਰਖੁ ਪਊਰਾਤਨੁ ਸੁਣੀਐ ॥
त्याच्याशिवाय मी इतर कोणत्याही आदिम पुरूषाबद्दल ऐकले नाही.

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਮਨਿ ਸਭ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥
जर कोणी हरिच्या अमृतरूपी नामाचा जप केला तर मनाला सर्व सुखे प्राप्त होतात.

ਜੇਹ ਰਸਨ ਚਾਖਿਓ ਤੇਹ ਜਨ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਏ ॥
ज्या साधकाने जिभेने नामाचा जप केला आहे तो तृप्त होतो.

ਜਿਹ ਠਾਕੁਰੁ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨੁ ਭਯੁੋ ਸਤਸੰਗਤਿ ਤਿਹ ਪਿਆਰੁ ॥
ज्याच्यावर परमेश्वर प्रसन्न असतो, त्याला चांगली संगत आवडते.

ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਜਿਨ੍ ਪਰਸਿਓ ਤਿਨ੍ ਸਭ ਕੁਲ ਕੀਓ ਉਧਾਰੁ ॥੬॥
ज्या आत्म्यांनी परमपुरुष गुरु नानकांना भेटले आहे, त्यांचे संपूर्ण वंश वाचले आहे. ॥६॥

ਸਚੁ ਸਭਾ ਦੀਬਾਣੁ ਸਚੁ ਸਚੇ ਪਹਿ ਧਰਿਓ ॥
खऱ्या देवाची सभा अढळ आहे; त्याचा दरबार नेहमीच स्थिर आहे; तो सत्याच्या रूपात अस्तित्वात आहे.

ਸਚੈ ਤਖਤਿ ਨਿਵਾਸੁ ਸਚੁ ਤਪਾਵਸੁ ਕਰਿਓ ॥
त्याचे सिंहासन चिरंतन आहे; तो जिथे बसतो तिथे तो खरा न्याय देतो.

ਸਚਿ ਸਿਰਜਿੵਉ ਸੰਸਾਰੁ ਆਪਿ ਆਭੁਲੁ ਨ ਭੁਲਓ ॥
खऱ्या स्वामीने स्वतः हे जग निर्माण केले आहे आणि जरी हा प्राणी चुकांनी भरलेला असला तरी तो कधीही चूक करत नाही.

ਰਤਨ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰੁ ਕੀਮ ਨਹੁ ਪਵੈ ਅਮੁਲਓ ॥
त्याचे नाव रत्न अपार आहे, ज्याची किंमत मोजता येत नाही पण ती अमूल्य आहे.

ਜਿਹ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਹੋਯਉ ਗੋੁਬਿੰਦੁ ਸਰਬ ਸੁਖ ਤਿਨਹੂ ਪਾਏ ॥
ज्याच्यावर देव दयाळू असतो त्यालाच सर्व सुख मिळते.

ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਜਿਨ੍ ਪਰਸਿਓ ਤੇ ਬਹੁੜਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨਿ ਨ ਆਏ ॥੭॥
ज्यांना गुरु नानकांच्या रूपात हरि चरणांचे आश्रय मिळाले, त्यांना जन्म-मृत्यूच्या चक्रातून मुक्तता मिळाली.॥७॥

ਕਵਨੁ ਜੋਗੁ ਕਉਨੁ ਗੵਾਨੁ ਧੵਾਨੁ ਕਵਨ ਬਿਧਿ ਉਸ੍ਤਤਿ ਕਰੀਐ ॥
देवाची स्तुती करण्यासाठी योग, ज्ञान, ध्यान आणि पद्धत कोणती आहे?

ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਤੇਤੀਸ ਕੋਰਿ ਤਿਰੁ ਕੀਮ ਨ ਪਰੀਐ ॥
हे प्रभू!तेहतीस कोटी देवता मानले जाणारे महान सिद्ध साधक होऊन गेले आहेत, परंतु ते देखील तुमचा महिमा समजू शकले नाहीत.

ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕ ਸਨਕਾਦਿ ਸੇਖ ਗੁਣ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਏ ॥
ब्रह्मा सनक, ब्रह्माचा पुत्र सनंदन आणि त्यांच्याशिवाय, शेषनाग देखील तुमच्या सद्‌गुणांचे रहस्य शोधू शकले नाहीत.

ਅਗਹੁ ਗਹਿਓ ਨਹੀ ਜਾਇ ਪੂਰਿ ਸ੍ਰਬ ਰਹਿਓ ਸਮਾਏ ॥
तुम्ही अगम्य आहात, तुम्हाला पकडता येत नाही, तरीही तुम्ही सर्वत्र उपस्थित आहात.

ਜਿਹ ਕਾਟੀ ਸਿਲਕ ਦਯਾਲ ਪ੍ਰਭਿ ਸੇਇ ਜਨ ਲਗੇ ਭਗਤੇ ॥
ज्या भक्ताची बंधनांची दोरी दयाळू प्रभूने तोडली आहे तो भक्तीत मग्न आहे.

ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਜਿਨ੍ ਪਰਸਿਓ ਤੇ ਇਤ ਉਤ ਸਦਾ ਮੁਕਤੇ ॥੮॥
ज्यांनी देवाच्या रूपात गुरु नानकांच्या चरणी आश्रय घेतला आहे, त्यांना या जगापासून आणि पुढील जगापासून कायमचे मुक्तता मिळाली आहे. ॥८॥

ਪ੍ਰਭ ਦਾਤਉ ਦਾਤਾਰ ਪਰਿਉ ਜਾਚਕੁ ਇਕੁ ਸਰਨਾ ॥
हे प्रभू! तूच दाता आहेस, तूच एकमेव दाता आहेस, मी, एक साधक, तुझ्या आश्रयाला आलो आहे.

ਮਿਲੈ ਦਾਨੁ ਸੰਤ ਰੇਨ ਜੇਹ ਲਗਿ ਭਉਜਲੁ ਤਰਨਾ ॥
मला संतांच्या चरणांची धूळ द्या ज्याने मी या जगाच्या महासागरातून पार होऊ शकेन.

ਬਿਨਤਿ ਕਰਉ ਅਰਦਾਸਿ ਸੁਨਹੁ ਜੇ ਠਾਕੁਰ ਭਾਵੈ ॥
मी तुम्हाला विनंती करतो, जर तुमची इच्छा असेल तर माझी विनंती ऐका.

ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਮਨਿ ਚਾਉ ਭਗਤਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਠਹਰਾਵੈ ॥
माझ्या मनात अशी इच्छा आहे की तुम्ही मला तुमचे दर्शन द्या, तुमच्या भक्तीने हे मन स्थिर होते.

ਬਲਿਓ ਚਰਾਗੁ ਅੰਧ੍ਯਾਰ ਮਹਿ ਸਭ ਕਲਿ ਉਧਰੀ ਇਕ ਨਾਮ ਧਰਮ ॥
तुझ्या नावाचा दिवा अंधारात पेटला आहे, ज्यामुळे कलियुगातील लोकांचे तारण झाले आहे आणि तुझ्या नावाचे स्मरण करणे हे एकमेव धार्मिक कार्य आहे.

ਪ੍ਰਗਟੁ ਸਗਲ ਹਰਿ ਭਵਨ ਮਹਿ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਗੁਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ॥੯॥
पाचवे गुरु घोषित करतात की गुरु नानक हे परम ब्रह्माच्या रूपात संपूर्ण जगात प्रकट झाले आहेत. ॥९॥

ਸਵਈਏ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਬਾਕ੍ਯ ਮਹਲਾ ੫
सात महिला तोंडी महिला ५

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਕਾਚੀ ਦੇਹ ਮੋਹ ਫੁਨਿ ਬਾਂਧੀ ਸਠ ਕਠੋਰ ਕੁਚੀਲ ਕੁਗਿਆਨੀ ॥
हे शरीर जे नष्ट होण्याच्या बेतात आहे ते प्रेमाच्या भ्रमात अडकले आहे. मी मूर्ख, अज्ञानी आणि गंभीर पापांनी दूषित आहे.

ਧਾਵਤ ਭ੍ਰਮਤ ਰਹਨੁ ਨਹੀ ਪਾਵਤ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਗਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨੀ ॥
मन इकडे तिकडे धावत राहते आणि थांबू शकत नाही आणि त्याला परम ब्रह्माचा महिमा समजलेला नाही.

ਜੋਬਨ ਰੂਪ ਮਾਇਆ ਮਦ ਮਾਤਾ ਬਿਚਰਤ ਬਿਕਲ ਬਡੌ ਅਭਿਮਾਨੀ ॥
हे तरुण सौंदर्य मायेच्या मोहाने मातलेले आहे आणि मी खूप अभिमानाने फिरत आहे.

ਪਰ ਧਨ ਪਰ ਅਪਵਾਦ ਨਾਰਿ ਨਿੰਦਾ ਯਹ ਮੀਠੀ ਜੀਅ ਮਾਹਿ ਹਿਤਾਨੀ ॥
दुसऱ्याची संपत्ती, दुसऱ्याचे भांडणे, स्त्रिया आणि लोकांची टीका करणे हे गोड आणि मनासाठी चांगले आहे.

ਬਲਬੰਚ ਛਪਿ ਕਰਤ ਉਪਾਵਾ ਪੇਖਤ ਸੁਨਤ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥
मी गुप्तपणे कपट, कपट आणि धूर्तपणा वापरतो, परंतु सर्वज्ञ परमेश्वर माझे सर्व कृत्य पाहतो आणि ऐकतो.

ਸੀਲ ਧਰਮ ਦਯਾ ਸੁਚ ਨਾਸ੍ਤਿ ਆਇਓ ਸਰਨਿ ਜੀਅ ਕੇ ਦਾਨੀ ॥
माझ्यात सद्‌गुण, धर्म, दया, साधेपणा इत्यादी काही नाही, म्हणून मी जीवनदात्या परमेश्वराचा आश्रय घेतला आहे.

ਕਾਰਣ ਕਰਣ ਸਮਰਥ ਸਿਰੀਧਰ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਨਾਨਕ ਕੇ ਸੁਆਮੀ ॥੧॥
हे श्रीधर! तू कर्माचे कारण आणि सर्वशक्तिमान आहेस, हे नानकच्या स्वामी, मला सांसारिक जीवनाच्या बंधनातून वाचव. ॥१॥

ਕੀਰਤਿ ਕਰਨ ਸਰਨ ਮਨਮੋਹਨ ਜੋਹਨ ਪਾਪ ਬਿਦਾਰਨ ਕਉ ॥
देवाचे गुणगान करणे आणि त्याचा आश्रय घेणे या दोन्ही गोष्टी पापांचा नाश करतात.

ਹਰਿ ਤਾਰਨ ਤਰਨ ਸਮਰਥ ਸਭੈ ਬਿਧਿ ਕੁਲਹ ਸਮੂਹ ਉਧਾਰਨ ਸਉ ॥
निरंकार आपल्याला जगाच्या समुद्रापार घेऊन जातो; तो सर्वकाही करण्यास सक्षम आहे आणि सर्व कुटुंबांचा उद्धारकर्ता आहे.

ਚਿਤ ਚੇਤਿ ਅਚੇਤ ਜਾਨਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਭਰਮ ਅੰਧੇਰ ਮੋਹਿਓ ਕਤ ਧੰਉ ॥
हे अचेतन मन! संतांच्या सहवासात शिकवण घेतल्यानंतर आणि देवाचे स्मरण केल्यानंतर ते आसक्तीच्य अंधारात का भटकत आहे?

ਮੂਰਤ ਘਰੀ ਚਸਾ ਪਲੁ ਸਿਮਰਨ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਸਨਾ ਸੰਗਿ ਲਉ ॥
कोणत्याही क्षणी, किंवा क्षणभर, तुमच्या जिभेने रामाचे नाव आठवा.

ਹੋਛਉ ਕਾਜੁ ਅਲਪ ਸੁਖ ਬੰਧਨ ਕੋਟਿ ਜਨੰਮ ਕਹਾ ਦੁਖ ਭੰਉ ॥
वाईट कर्मांमुळे थोडेसे सुख मिळेल, तुम्ही लाखो जन्मांच्या बंधनात अडकून दुःख भोगण्याची तयारी का करत आहात?

ਸਿਖ੍ਯਾ ਸੰਤ ਨਾਮੁ ਭਜੁ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਰੰਗਿ ਆਤਮ ਸਿਉ ਰੰਉ ॥੨॥
गुरु नानक स्पष्ट करतात की संतांच्या शिकवणीनुसार, परमात्म्याची उपासना करा आणि तुमच्या अंतरात असलेल्या परमेश्वराच्या रंगात लीन राहा. ॥२॥

ਰੰਚਕ ਰੇਤ ਖੇਤ ਤਨਿ ਨਿਰਮਿਤ ਦੁਰਲਭ ਦੇਹ ਸਵਾਰਿ ਧਰੀ ॥
आईच्या गर्भाशयात वडिलांचे थोडेसे वीर्य टाकून देवाने एक दुर्मिळ शरीर निर्माण केले.

ਖਾਨ ਪਾਨ ਸੋਧੇ ਸੁਖ ਭੁੰਚਤ ਸੰਕਟ ਕਾਟਿ ਬਿਪਤਿ ਹਰੀ ॥
मी तुम्हाला अनेक सुखसोयी आणि अन्न आणि पेय दिले आहे, आणि तुमचे सर्व त्रास दूर केले आहेत आणि तुमचे सर्व त्रास दूर केले आहेत.

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਭਾਈ ਅਰੁ ਬੰਧਪ ਬੂਝਨ ਕੀ ਸਭ ਸੂਝ ਪਰੀ ॥
मी तुला तुझे आईवडील, भाऊ आणि नातेवाईक समजून घेण्याची बुद्धी दिली.

ਬਰਧਮਾਨ ਹੋਵਤ ਦਿਨ ਪ੍ਰਤਿ ਨਿਤ ਆਵਤ ਨਿਕਟਿ ਬਿਖੰਮ ਜਰੀ ॥
हळूहळू, दिवसेंदिवस तुम्ही वाढत गेला आणि अशाप्रकारे, वृद्धत्व जवळ आले.

ਰੇ ਗੁਨ ਹੀਨ ਦੀਨ ਮਾਇਆ ਕ੍ਰਿਮ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਏਕ ਘਰੀ ॥
हे गरीब! गुणविरहित किडा, क्षणभर त्या प्रभूचे स्मरण कर.

ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੇਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਨਾਨਕ ਕਾਟਿ ਭਰੰਮ ਭਰੀ ॥੩॥
नानक प्रार्थना करतात, हे दयेच्या खजिन्या, कृपया माझा हात धरा आणि हा गोंधळाचा गठ्ठा कापून टाका. ॥३॥

ਰੇ ਮਨ ਮੂਸ ਬਿਲਾ ਮਹਿ ਗਰਬਤ ਕਰਤਬ ਕਰਤ ਮਹਾਂ ਮੁਘਨਾਂ ॥
हे मना! तुझे वर्तन उंदराच्या भोकात असल्यासारखे आहे, अहंकार दाखवत आहे आणि एका महामूर्खासारखे वागत आहे.

ਸੰਪਤ ਦੋਲ ਝੋਲ ਸੰਗਿ ਝੂਲਤ ਮਾਇਆ ਮਗਨ ਭ੍ਰਮਤ ਘੁਘਨਾ ॥
तुम्ही मायेच्या झुल्यात डुलण्यात मग्न राहता आणि घुबडासारखे भटकता.

ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ਸਾਜਨ ਸੁਖ ਬੰਧਪ ਤਾ ਸਿਉ ਮੋਹੁ ਬਢਿਓ ਸੁ ਘਨਾ ॥
तुमचा मुलगा, पत्नी, मित्र आणि नातेवाईक यांच्या आनंदाबद्दलची तुमची ओढ खूप वाढली आहे.

ਬੋਇਓ ਬੀਜੁ ਅਹੰ ਮਮ ਅੰਕੁਰੁ ਬੀਤਤ ਅਉਧ ਕਰਤ ਅਘਨਾਂ ॥
तुम्ही पेरलेले अहंकाराचे बीज आता अंकुरले आहे आणि तुमचे संपूर्ण आयुष्य पापात गेले आहे.

ਮਿਰਤੁ ਮੰਜਾਰ ਪਸਾਰਿ ਮੁਖੁ ਨਿਰਖਤ ਭੁੰਚਤ ਭੁਗਤਿ ਭੂਖ ਭੁਖਨਾ ॥
मृत्युच्या रूपातील मांजर तोंड उघडे ठेवून तुमच्याकडे पाहत आहे, परंतु जगाचे सुख उपभोगल्यानंतरही ती उपाशीच राहते.

ਸਿਮਰਿ ਗੁਪਾਲ ਦਇਆਲ ਸਤਸੰਗਤਿ ਨਾਨਕ ਜਗੁ ਜਾਨਤ ਸੁਪਨਾ ॥੪॥
सिमरी गुरु नानक यांचे म्हणणे आहे की जगाला स्वप्न समजून सत्संगात दयाळू परमेश्वराची उपासना करा. ॥४॥

ਦੇਹ ਨ ਗੇਹ ਨ ਨੇਹ ਨ ਨੀਤਾ ਮਾਇਆ ਮਤ ਕਹਾ ਲਉ ਗਾਰਹੁ ॥
हे शरीर! घर, प्रेम इत्यादी कायमचे राहणार नाहीत. अरे जीवा! भ्रमात मेल्यानंतर तू किती काळ अभिमान बाळगू शकतोस?

ਛਤ੍ਰ ਨ ਪਤ੍ਰ ਨ ਚਉਰ ਨ ਚਾਵਰ ਬਹਤੀ ਜਾਤ ਰਿਦੈ ਨ ਬਿਚਾਰਹੁ ॥
जे लोक शाही छत्री, ऑर्डर, पंखा किंवा पंखा वापरतात ते नष्ट होतील. तुमचे आयुष्य नदीच्या प्रवाहासारखे जात आहे, तुम्ही तुमच्या हृदयात या सत्याचा विचार करत नाही आहात.

ਰਥ ਨ ਅਸ੍ਵ ਨ ਗਜ ਸਿੰਘਾਸਨ ਛਿਨ ਮਹਿ ਤਿਆਗਤ ਨਾਂਗ ਸਿਧਾਰਹੁ ॥
सुंदर रथ, हत्ती, घोडा आणि सिंहासन क्षणात मागे सोडून मी रिकाम्या हाताने जाईन.

ਸੂਰ ਨ ਬੀਰ ਨ ਮੀਰ ਨ ਖਾਨਮ ਸੰਗਿ ਨ ਕੋਊ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨਿਹਾਰਹੁ ॥
तुम्ही स्वतःच्या डोळ्यांनी पाहू शकता की माझ्यासोबत कोणताही शूर योद्धा, सेनापती किंवा उच्चपदस्थ अधिकारी चालत नाही.

ਕੋਟ ਨ ਓਟ ਨ ਕੋਸ ਨ ਛੋਟਾ ਕਰਤ ਬਿਕਾਰ ਦੋਊ ਕਰ ਝਾਰਹੁ ॥
किल्ले आणि संपत्तीच्या आश्रयातून सुटका मिळणार नाही, शेवटी दोन्ही पापे झटकून टाकावी लागतील.

ਮਿਤ੍ਰ ਨ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਸਾਜਨ ਸਖ ਉਲਟਤ ਜਾਤ ਬਿਰਖ ਕੀ ਛਾਂਰਹੁ ॥
मित्र, मुलगा, पत्नी, प्रिय मित्र तुम्हाला झाडाच्या सावलीसारखे सोडणार नाही.

ਦੀਨ ਦਯਾਲ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਭ ਪੂਰਨ ਛਿਨ ਛਿਨ ਸਿਮਰਹੁ ਅਗਮ ਅਪਾਰਹੁ ॥
तुम्ही प्रत्येक क्षणी दयाळू, परम पुरुष, अगम्य आणि अमर्याद परमेश्वराचे स्मरण करणे योग्य आहे.

ਸ੍ਰੀਪਤਿ ਨਾਥ ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ਜਨ ਹੇ ਭਗਵੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਤਾਰਹੁ ॥੫॥
नानक प्रार्थना करतात, हे प्रभू, मी तुझ्या शरण आलो आहे. हे प्रभू, मला या जगाच्या महासागरातून मुक्त कर. ॥५॥

ਪ੍ਰਾਨ ਮਾਨ ਦਾਨ ਮਗ ਜੋਹਨ ਹੀਤੁ ਚੀਤੁ ਦੇ ਲੇ ਲੇ ਪਾਰੀ ॥
आपले जीवन आणि प्रतिष्ठा पणाला लावून, देणग्या घेऊन आणि लूटमार करून आणि अनेक प्रकारे समर्पित राहून त्याने संपत्ती जमा केली.

ਸਾਜਨ ਸੈਨ ਮੀਤ ਸੁਤ ਭਾਈ ਤਾਹੂ ਤੇ ਲੇ ਰਖੀ ਨਿਰਾਰੀ ॥
मी त्याला माझ्या सज्जनांपासून, मित्रांपासून, मुलापासून, भावापासून इत्यादींपासून लपवून ठेवले.

ਧਾਵਨ ਪਾਵਨ ਕੂਰ ਕਮਾਵਨ ਇਹ ਬਿਧਿ ਕਰਤ ਅਉਧ ਤਨ ਜਾਰੀ ॥
खोट्या आश्वासनांद्वारे धावत आणि पैसे कमावण्यात मी माझे संपूर्ण आयुष्य असेच घालवले आहे.

ਕਰਮ ਧਰਮ ਸੰਜਮ ਸੁਚ ਨੇਮਾ ਚੰਚਲ ਸੰਗਿ ਸਗਲ ਬਿਧਿ ਹਾਰੀ ॥
चंचल मायेशी अनेक प्रकारे जोडल्यामुळे धर्म, कर्म, संयम, पवित्रता, नियम इत्यादी गोष्टी हरवल्या गेल्या.

ਪਸੁ ਪੰਖੀ ਬਿਰਖ ਅਸਥਾਵਰ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਿਓ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ॥
परिणामी प्राणी आणि पक्षी झाडे आणि पर्वतांच्या रूपात राहिले.

ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਚਸਾ ਨਾਮੁ ਨਹੀ ਸਿਮਰਿਓ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਪ੍ਰਾਨਪਤਿ ਸਾਰੀ ॥
हे माझ्या प्रिय दीनानाथ! मी एका क्षणासाठीही हरीच्या नावाची पूजा केली नाही.

ਖਾਨ ਪਾਨ ਮੀਠ ਰਸ ਭੋਜਨ ਅੰਤ ਕੀ ਬਾਰ ਹੋਤ ਕਤ ਖਾਰੀ ॥
अन्न आणि पेय, गोड पदार्थ, अन्न इत्यादी सर्व शेवटी कडू होतात.

ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਚਰਨ ਸੰਗਿ ਉਧਰੇ ਹੋਰਿ ਮਾਇਆ ਮਗਨ ਚਲੇ ਸਭਿ ਡਾਰੀ ॥੬॥
गुरू नानकांनी आज्ञा केली की मुक्ती संतांच्या चरणीच मिळते. जे इतर भ्रमात लीन राहतात ते ते सोडतात. ॥६॥

ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕ ਸਿਵ ਛੰਦ ਮੁਨੀਸੁਰ ਰਸਕਿ ਰਸਕਿ ਠਾਕੁਰ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ॥
ब्रह्मा, शिव, वेद आणि मुनीश्वर इत्यादी आनंदाने देवाचे गुणगान करतात.

ਇੰਦ੍ਰ ਮੁਨਿੰਦ੍ਰ ਖੋਜਤੇ ਗੋਰਖ ਧਰਣਿ ਗਗਨ ਆਵਤ ਫੁਨਿ ਧਾਵਤ ॥
इंद्र मुनींद्र विष्णू त्याचा शोध घेतो; कधी तो पृथ्वीवर येतो आणि पुन्हा आकाशात जातो.

ਸਿਧ ਮਨੁਖ੍ ਦੇਵ ਅਰੁ ਦਾਨਵ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਤਾ ਕੋ ਮਰਮੁ ਨ ਪਾਵਤ ॥
महान परिपूर्ण मानव, देव आणि दानव यांनाही परब्रह्माचे रहस्य सापडत नाही.

ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਭਗਤੀ ਹਰਿ ਜਨ ਤਾ ਕੈ ਦਰਸਿ ਸਮਾਵਤ ॥
आपल्या प्रिय प्रभूच्या प्रेमात आणि भक्तीत मग्न असलेले हरि भक्त त्यांच्या दर्शनात तल्लीन राहतात.

ਤਿਸਹਿ ਤਿਆਗਿ ਆਨ ਕਉ ਜਾਚਹਿ ਮੁਖ ਦੰਤ ਰਸਨ ਸਗਲ ਘਸਿ ਜਾਵਤ ॥
तुला इतरांनी त्याला सोडून द्यावे असे वाटते. तुझे तोंड, दात आणि जीभ सर्व जीर्ण झाले आहे.

ਰੇ ਮਨ ਮੂੜ ਸਿਮਰਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੁਝਹਿ ਸਮਝਾਵਤ ॥੭॥
हे मूर्ख मन! नानकचा सेवक तुला समजावून सांगतो की तू आनंद देणाऱ्या देवाची पूजा करावी ॥७॥

ਮਾਇਆ ਰੰਗ ਬਿਰੰਗ ਕਰਤ ਭ੍ਰਮ ਮੋਹ ਕੈ ਕੂਪਿ ਗੁਬਾਰਿ ਪਰਿਓ ਹੈ ॥
मायेचे रंग नाहीसे होतात आणि भ्रमामुळे जीव आसक्तीच्या विहिरीत पडून राहतो.

ਏਤਾ ਗਬੁ ਅਕਾਸਿ ਨ ਮਾਵਤ ਬਿਸਟਾ ਅਸ੍ਤ ਕ੍ਰਿਮਿ ਉਦਰੁ ਭਰਿਓ ਹੈ ॥
एता गबू आकाशी ना मावत बिस्ता अस्ता क्रिमी उदारु भरियो है। तो इतका गर्विष्ठ आहे की तो आकाशातही मावत नाही. त्याचे पोट विष्ठा, हाडे आणि कृमींनी भरलेले आहे.

ਦਹ ਦਿਸ ਧਾਇ ਮਹਾ ਬਿਖਿਆ ਕਉ ਪਰ ਧਨ ਛੀਨਿ ਅਗਿਆਨ ਹਰਿਓ ਹੈ ॥
तो दहाही दिशांना धावतो, कामुक सुखांमध्ये मग्न असतो आणि इतरांची संपत्ती हिसकावून घेण्याचा प्रयत्न करतो. अशा प्रकारे अज्ञानाने त्याला फसवले आहे.

ਜੋਬਨ ਬੀਤਿ ਜਰਾ ਰੋਗਿ ਗ੍ਰਸਿਓ ਜਮਦੂਤਨ ਡੰਨੁ ਮਿਰਤੁ ਮਰਿਓ ਹੈ ॥
तारुण्य संपते, म्हातारपण येते आणि माणूस आजारी पडतो, मृत्यूचे दूत त्याला शिक्षा करतात आणि तो मरतो.

ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਸੰਕਟ ਨਰਕ ਭੁੰਚਤ ਸਾਸਨ ਦੂਖ ਗਰਤਿ ਗਰਿਓ ਹੈ ॥
आत्मा अनेक जन्मात नरक भोगतो आणि दुःखात राहतो.

ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਉਧਰਹਿ ਸੇ ਨਾਨਕ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸੰਤੁ ਆਪਿ ਕਰਿਓ ਹੈ ॥੮॥
गुरु नानक म्हणतात की ज्यांना देवाने आपल्या कृपेने संत बनवले आहे, ते परमेश्वराच्या प्रेमळ भक्तीने जगाच्या बंधनातून मुक्त झाले आहेत. ॥८॥

ਗੁਣ ਸਮੂਹ ਫਲ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਆਸ ਹਮਾਰੀ ॥
हरिनामो जप केल्याने आपल्याला सर्व पुण्य आणि फळे मिळाली आहेत; आपल्या सर्व आशा आणि इच्छा पूर्ण झाल्या आहेत.

ਅਉਖਧ ਮੰਤ੍ਰ ਤੰਤ੍ਰ ਪਰ ਦੁਖ ਹਰ ਸਰਬ ਰੋਗ ਖੰਡਣ ਗੁਣਕਾਰੀ ॥
हरिनामाच्या रूपातील औषध म्हणजे मंत्र तंत्र जे दुःखांचा नाश करण्यासाठी आणि सर्व रोग बरे करण्यासाठी उपयुक्त आहे.

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਦ ਮਤਸਰ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬਿਨਸਿ ਜਾਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਚਾਰੀ ॥
काम, क्रोध, मादकता, तहान, नष्ट झाली आणि तू प्रभूचे नामस्मरण केलेस. हरिनाम जपल्याने काम, क्रोध, अभिमान आणि तृष्णा सर्व नष्ट होतात.

ਇਸਨਾਨ ਦਾਨ ਤਾਪਨ ਸੁਚਿ ਕਿਰਿਆ ਚਰਣ ਕਮਲ ਹਿਰਦੈ ਪ੍ਰਭ ਧਾਰੀ ॥
जर प्रभूचे चरणकमल हृदयात ठेवले तर स्नान, दान, तप आणि शुद्धीकरणाचे फळ मिळते.

ਸਾਜਨ ਮੀਤ ਸਖਾ ਹਰਿ ਬੰਧਪ ਜੀਅ ਧਾਨ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੀ ॥
हरी हा आपला प्रिय मित्र आणि भाऊ आहे आणि तोच आपला जीव आणि जीव आहे.

ਓਟ ਗਹੀ ਸੁਆਮੀ ਸਮਰਥਹ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੯॥
गुरु नानक म्हणतात की आपण सर्वशक्तिमान परमेश्वराचा आश्रय घेतला आहे आणि आपण त्याच्यासाठी स्वतःचे बलिदान देण्यास नेहमीच तयार आहोत. ॥९॥

ਆਵਧ ਕਟਿਓ ਨ ਜਾਤ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸੰਗਿ ॥
जो प्रभूच्या प्रेम अमृतात आणि प्रभूच्या कमळ चरणात मग्न राहतो त्याला कोणत्याही शस्त्राने किंवा शस्त्राने कापता येत नाही.

ਦਾਵਨਿ ਬੰਧਿਓ ਨ ਜਾਤ ਬਿਧੇ ਮਨ ਦਰਸ ਮਗਿ ॥
ज्याचे मन देवाच्या दर्शनाच्या मार्गात अडकलेले आहे, त्याला दोरीने बांधूनही थांबवणे अशक्य आहे.

ਪਾਵਕ ਜਰਿਓ ਨ ਜਾਤ ਰਹਿਓ ਜਨ ਧੂਰਿ ਲਗਿ ॥
जो हरीच्या भक्तांच्या चरणांच्या धुळीत बुडतो त्याला अग्नीही जाळू शकत नाही.

ਨੀਰੁ ਨ ਸਾਕਸਿ ਬੋਰਿ ਚਲਹਿ ਹਰਿ ਪੰਥਿ ਪਗਿ ॥
ज्याचे पाय परमेश्वराच्या मार्गावर चालतात त्याला पाणी बुडवू शकत नाही.

ਨਾਨਕ ਰੋਗ ਦੋਖ ਅਘ ਮੋਹ ਛਿਦੇ ਹਰਿ ਨਾਮ ਖਗਿ ॥੧॥੧੦॥
गुरु नानक म्हणतात की हरिनामाच्या बाणाने सर्व रोग, दोष, पाप आणि आसक्ती नष्ट होतात. ॥१॥१०॥

ਉਦਮੁ ਕਰਿ ਲਾਗੇ ਬਹੁ ਭਾਤੀ ਬਿਚਰਹਿ ਅਨਿਕ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬਹੁ ਖਟੂਆ ॥
जग अनेक प्रकारच्या कामात गुंतलेले आहे; अनेक लोक सहा शास्त्रांच्या चिंतनात मग्न आहेत.

ਭਸਮ ਲਗਾਇ ਤੀਰਥ ਬਹੁ ਭ੍ਰਮਤੇ ਸੂਖਮ ਦੇਹ ਬੰਧਹਿ ਬਹੁ ਜਟੂਆ ॥
काही लोक राख लावून तीर्थयात्रेला जातात, तर काही लोक त्यांचे शरीर कमकुवत करतात आणि जाळीदार कुलुपे घालतात.

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਜਨ ਸਗਲ ਦੁਖ ਪਾਵਤ ਜਿਉ ਪ੍ਰੇਮ ਬਢਾਇ ਸੂਤ ਕੇ ਹਟੂਆ ॥
हरिची पूजा न केल्यास केवळ दुःखच मिळते; ज्याप्रमाणे कोळी जाळ्यात अडकतो, त्याचप्रमाणे त्यांचीही अवस्था तशीच असते.

ਪੂਜਾ ਚਕ੍ਰ ਕਰਤ ਸੋਮਪਾਕਾ ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਥਾਟਹਿ ਕਰਿ ਥਟੂਆ ॥੨॥੧੧॥੨੦॥
लोक पूजा, टिळक, सोमपाक इत्यादी अनेक प्रकारचे विधी करत आहेत ॥२॥११॥२०॥

ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ ੧
राणीचे आधी काय झाले होते १

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्‌गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਇਕ ਮਨਿ ਪੁਰਖੁ ਧਿਆਇ ਬਰਦਾਤਾ ॥
मी पूर्ण एकाग्रतेने परमात्म्याचे ध्यान करतो. तो आशीर्वाद देणारा आहे.

ਸੰਤ ਸਹਾਰੁ ਸਦਾ ਬਿਖਿਆਤਾ ॥
अखिलेशेश्वर नेहमीच स्तुतीस पात्र आहे.

ਤਾਸੁ ਚਰਨ ਲੇ ਰਿਦੈ ਬਸਾਵਉ ॥
मी त्याचे कमळ चरण माझ्या हृदयात ठेवीन.

ਤਉ ਪਰਮ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਗੁਨ ਗਾਵਉ ॥੧॥
मी परात्पर गुरु नानक देव जी यांचे गुणगान गातो ॥१॥

ਗਾਵਉ ਗੁਨ ਪਰਮ ਗੁਰੂ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਦੁਰਤ ਨਿਵਾਰਣ ਸਬਦ ਸਰੇ ॥
मी परात्पर गुरुंचे गुणगान गातो. ते आनंदाचे सागर, पापांचे निर्मूलन करणारे आणि शब्दांचे सरोवर आहेत.

ਗਾਵਹਿ ਗੰਭੀਰ ਧੀਰ ਮਤਿ ਸਾਗਰ ਜੋਗੀ ਜੰਗਮ ਧਿਆਨੁ ਧਰੇ ॥
अगदी गंभीर आणि धीरवान बुद्धिमान लोकही आनंदाच्या सागर गुरु नानक यांचे गुणगान गातात. महान योगी आणि संत देखील त्यांच्या ध्यानात मग्न राहतात.

ਗਾਵਹਿ ਇੰਦ੍ਰਾਦਿ ਭਗਤ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਿਕ ਆਤਮ ਰਸੁ ਜਿਨਿ ਜਾਣਿਓ ॥
इंद्रासारखे भक्त, प्रल्हादासारखे, ज्यांना आत्मानंदाची प्राप्ती झाली आहे, तेही त्यांची स्तुती करतात.

ਕਬਿ ਕਲ ਸੁਜਸੁ ਗਾਵਉ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਰਾਜੁ ਜੋਗੁ ਜਿਨਿ ਮਾਣਿਓ ॥੨॥
कवी कल्हा म्हणतात की मी गुरु नानकांचे सुयश गातो ज्याने राजयोगाचा आनंद प्राप्त केला आहे. ॥२॥

ਗਾਵਹਿ ਜਨਕਾਦਿ ਜੁਗਤਿ ਜੋਗੇਸੁਰ ਹਰਿ ਰਸ ਪੂਰਨ ਸਰਬ ਕਲਾ ॥
राजा जनक आणि हरीच्या नावात मग्न असलेले इतर महान गुरु नानक यांच्यासारखे महान योगी देखील सर्व कलांमध्ये परिपूर्ण असलेल्या गुरु नानकांचे गुणगान गातात.

ਗਾਵਹਿ ਸਨਕਾਦਿ ਸਾਧ ਸਿਧਾਦਿਕ ਮੁਨਿ ਜਨ ਗਾਵਹਿ ਅਛਲ ਛਲਾ ॥
ज्याला माया देखील फसवू शकत नाही त्याची स्तुती ब्रह्माजींचे पुत्र सनक सनंदन आणि इतर सिद्धहस्त संत आणि ऋषींनी गायली आहे.

ਗਾਵੈ ਗੁਣ ਧੋਮੁ ਅਟਲ ਮੰਡਲਵੈ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਰਸੁ ਜਾਣਿਓ ॥
गुरु नानकांचे स्थान भक्तीने भूषवणारे भक्त ध्रुव आणि धौम्य ऋषी यांनीही गुरु नानकांची स्तुती केली.

ਕਬਿ ਕਲ ਸੁਜਸੁ ਗਾਵਉ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਰਾਜੁ ਜੋਗੁ ਜਿਨਿ ਮਾਣਿਓ ॥੩॥
कवी गुरु नानक देव जी यांचे सुयश गातो ज्यांनी राजयोगाचा आनंद घेतला आहे.॥३॥

ਗਾਵਹਿ ਕਪਿਲਾਦਿ ਆਦਿ ਜੋਗੇਸੁਰ ਅਪਰੰਪਰ ਅਵਤਾਰ ਵਰੋ ॥
ऋषी कपिल आणि इतर योगी त्या भगवंताच्या अवताराचे, अतुलनीय नानकचे महिमा गातात.

ਗਾਵੈ ਜਮਦਗਨਿ ਪਰਸਰਾਮੇਸੁਰ ਕਰ ਕੁਠਾਰੁ ਰਘੁ ਤੇਜੁ ਹਰਿਓ ॥
जमदग्नींचा मुलगा परशुराम देखील त्याच्यासाठी शुभेच्छा देत आहे ज्याने हातात कुऱ्हाड घेऊन भगवान रामाचे तेज हिरावून घेतले होते.

ਉਧੌ ਅਕ੍ਰੂਰੁ ਬਿਦਰੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸਰਬਾਤਮੁ ਜਿਨਿ ਜਾਣਿਓ ॥
उद्धव, अक्रूर आणि विदुर हे सुद्धा परमात्म्याला जाणणाऱ्या गुरूंचे गुण गात आहेत.

ਕਬਿ ਕਲ ਸੁਜਸੁ ਗਾਵਉ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਰਾਜੁ ਜੋਗੁ ਜਿਨਿ ਮਾਣਿਓ ॥੪॥
कवी कल्हा म्हणतात की ज्याने राजयोगाचा आनंद घेतला, मी त्याच गुरु नानक देवजींचे सुयश गात आहे.॥४॥

ਗਾਵਹਿ ਗੁਣ ਬਰਨ ਚਾਰਿ ਖਟ ਦਰਸਨ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕ ਸਿਮਰੰਥਿ ਗੁਨਾ ॥
ब्राह्मण, क्षत्रिय, वैश्य आणि शूद्र, चार वर्ण, योगी, संन्यासी, वैष्णव इत्यादी, सहा धर्मग्रंथ, ब्रह्म इत्यादी सर्व गुरू नानकांची स्तुती करताना त्यांचे स्मरण करत आहेत.

ਗਾਵੈ ਗੁਣ ਸੇਸੁ ਸਹਸ ਜਿਹਬਾ ਰਸ ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਲਿਵ ਲਾਗਿ ਧੁਨਾ ॥
युगानुयुगे हजारो जिभेने ध्यान करत, शेषनाग देखील त्याचे गुणगान करण्यात मग्न आहे.

ਗਾਵੈ ਗੁਣ ਮਹਾਦੇਉ ਬੈਰਾਗੀ ਜਿਨਿ ਧਿਆਨ ਨਿਰੰਤਰਿ ਜਾਣਿਓ ॥
सतत ध्यान करून ब्रह्माला जाणणारे तपस्वी शिवशंकरही त्यांची स्तुती गात आहेत.

ਕਬਿ ਕਲ ਸੁਜਸੁ ਗਾਵਉ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਰਾਜੁ ਜੋਗੁ ਜਿਨਿ ਮਾਣਿਓ ॥੫॥
कवी कल्हा म्हणतात की ते गुरु नानक देवजींची स्तुती करत आहेत ज्यांनी राजयोगाचा आनंद घेतला. ॥५॥

ਰਾਜੁ ਜੋਗੁ ਮਾਣਿਓ ਬਸਿਓ ਨਿਰਵੈਰੁ ਰਿਦੰਤਰਿ ॥
ज्या गुरु नानकांच्या हृदयात निर्भय देव राहतो, त्यांना राजयोगाचा पूर्ण आनंद अनुभवता आला आहे.

ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਗਲ ਉਧਰੀ ਨਾਮਿ ਲੇ ਤਰਿਓ ਨਿਰੰਤਰਿ ॥
हरिनाम जप करून, गुरु नानक देवजींनी केवळ स्वतः जगाचा महासागर पार केला नाही तर संपूर्ण विश्वाला तो पार करण्यास मदत केली.

ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸਨਕਾਦਿ ਆਦਿ ਜਨਕਾਦਿ ਜੁਗਹ ਲਗਿ ॥
ब्रह्मदेवाचा मुलगा सनक आणि जनक सारखे इतर लोक युगानुयुगे त्याची स्तुती करत आले आहेत.

ਧੰਨਿ ਧੰਨਿ ਗੁਰੁ ਧੰਨਿ ਜਨਮੁ ਸਕਯਥੁ ਭਲੌ ਜਗਿ ॥
हे गुरु नानक! तुम्ही धन्य, महान आणि स्तुतीस पात्र आहात. जगाचे कल्याण केल्यामुळे तुमचे जीवन यशस्वी झाले आहे.

ਪਾਤਾਲ ਪੁਰੀ ਜੈਕਾਰ ਧੁਨਿ ਕਬਿ ਜਨ ਕਲ ਵਖਾਣਿਓ ॥
पाताळपुरीतून जय जयकरचा नाद ऐकू येतो असे कवी कालचे वर्णन करतात.

ਹਰਿ ਨਾਮ ਰਸਿਕ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਰਾਜੁ ਜੋਗੁ ਤੈ ਮਾਣਿਓ ॥੬॥
हरिनामाचे प्रेमी गुरु नानक, तुम्हाला राज आणि योग दोन्हीचा आनंद मिळाला आहे. ॥६॥

ਸਤਜੁਗਿ ਤੈ ਮਾਣਿਓ ਛਲਿਓ ਬਲਿ ਬਾਵਨ ਭਾਇਓ ॥
सतयुगातही तू राजयोगाचा आनंद घेतलास आणि वामन अवतारात राजा बळीला फसवण्याची तुझी इच्छा होती.

ਤ੍ਰੇਤੈ ਤੈ ਮਾਣਿਓ ਰਾਮੁ ਰਘੁਵੰਸੁ ਕਹਾਇਓ ॥
त्रेता युगात तुम्हाला रघुवंशी राम म्हणून ओळखले जात असे आणि तरीही तुम्हीच राजयोगाचा आनंद घेत होता.

ਦੁਆਪੁਰਿ ਕ੍ਰਿਸਨ ਮੁਰਾਰਿ ਕੰਸੁ ਕਿਰਤਾਰਥੁ ਕੀਓ ॥
द्वापर युगात तू कृष्ण अवतारात कंसाला मुक्ती दिलीस.

ਉਗ੍ਰਸੈਣ ਕਉ ਰਾਜੁ ਅਭੈ ਭਗਤਹ ਜਨ ਦੀਓ ॥
राजा उग्रसेनला राज्य दिले आणि भक्तांना संरक्षण दिले.

ਕਲਿਜੁਗਿ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਅੰਗਦੁ ਅਮਰੁ ਕਹਾਇਓ ॥
कलियुगातही गुरु नानक, गुरु अंगद आणि गुरु अमरदास हे साक्षीदार म्हणून ओळखले जात होते.

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਰਾਜੁ ਅਬਿਚਲੁ ਅਟਲੁ ਆਦਿ ਪੁਰਖਿ ਫੁਰਮਾਇਓ ॥੭॥
श्री गुरु नानकांचे राज्य नेहमीच अढळ आणि अढळ राहते, असा शाश्वत परमपिता देवाचा आदेश आहे. ॥७॥

ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਰਵਿਦਾਸੁ ਭਗਤੁ ਜੈਦੇਵ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ॥
भक्त रविदास जयदेव त्रिलोचन हे गुरु नानकजींची स्तुती करत आहेत आणि.

ਨਾਮਾ ਭਗਤੁ ਕਬੀਰੁ ਸਦਾ ਗਾਵਹਿ ਸਮ ਲੋਚਨ ॥
समान दृष्टिकोनावर विश्वास ठेवणारे नामदेव आणि कबीर भक्त नेहमीच गुरु नानक साहिबांचे गुणगान करतात.

ਭਗਤੁ ਬੇਣਿ ਗੁਣ ਰਵੈ ਸਹਜਿ ਆਤਮ ਰੰਗੁ ਮਾਣੈ ॥
भक्त बेणी देखील त्याच्या नैसर्गिक अवस्थेत आनंद मिळवणाऱ्याचे गुणगान करण्यात मग्न असतो आणि.

ਜੋਗ ਧਿਆਨਿ ਗੁਰ ਗਿਆਨਿ ਬਿਨਾ ਪ੍ਰਭ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣੈ ॥
गुरुंच्या ज्ञानाद्वारे त्याच्यामध्ये लीन होऊन, कोणीही परमेश्वराशिवाय इतर कोणावरही विश्वास ठेवत नाही.

ਸੁਖਦੇਉ ਪਰੀਖੵਤੁ ਗੁਣ ਰਵੈ ਗੋਤਮ ਰਿਖਿ ਜਸੁ ਗਾਇਓ ॥
सुखदेव, राजा परीक्षित आणि ऋषी गौतम हे देखील गुरु नानकांचे गुणगान गात आहेत.

ਕਬਿ ਕਲ ਸੁਜਸੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਨਿਤ ਨਵਤਨੁ ਜਗਿ ਛਾਇਓ ॥੮॥
कवी कल्हा देखील गुरू नानक यांचे सुयश गात आहेत ज्यांची शाश्वत कीर्ती जगभर पसरली आहे. ॥८॥

ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਪਾਯਾਲਿ ਭਗਤ ਨਾਗਾਦਿ ਭੁਯੰਗਮ ॥
पाताळात, नाग आणि नागांसारखे भक्तही गुरु नानकांचे गुणगान गात आहेत.

ਮਹਾਦੇਉ ਗੁਣ ਰਵੈ ਸਦਾ ਜੋਗੀ ਜਤਿ ਜੰਗਮ ॥
महादेव, योगी, तपस्वी आणि भटकंती करणारे इत्यादी नेहमीच त्याची स्तुती करण्यात मग्न असतात.

ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਮੁਨਿ ਬ੍ਯਾਸੁ ਜਿਨਿ ਬੇਦ ਬ੍ਯਾਕਰਣ ਬੀਚਾਰਿਅ ॥
वेद आणि व्याकरणाचे चिंतन करणारे व्यास ऋषी देखील गुरु नानकांचे गुणगान गात आहेत.

ਬ੍ਰਹਮਾ ਗੁਣ ਉਚਰੈ ਜਿਨਿ ਹੁਕਮਿ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਵਾਰੀਅ ॥
ज्याच्या आदेशाने संपूर्ण विश्व निर्माण झाले ते ब्रह्मा देखील स्तुती गात आहेत.

ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਖੰਡ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮੁ ਗੁਣ ਨਿਰਗੁਣ ਸਮ ਜਾਣਿਓ ॥
ज्याने विश्वाच्या सर्व भागात गुण आणि निर्गुण यांच्या बरोबरीने पूर्ण ब्रह्म आणि गुण समान मानले आहेत.

ਜਪੁ ਕਲ ਸੁਜਸੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਸਹਜੁ ਜੋਗੁ ਜਿਨਿ ਮਾਣਿਓ ॥੯॥
ज्या गुरु नानकांनी सहज योगाचा आनंद घेतला त्याच गुरु नानकांचा नामजप करताना कवी सुयश गात आहे. ॥९॥

ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਨਵ ਨਾਥ ਧੰਨਿ ਗੁਰੁ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇਓ ॥
गोरख, मच्छचंद्र, गोपी इत्यादी नऊ नाथ देखील स्तुती गातात आणि म्हणतात की धन्य आहेत गुरु नानक जे सत्यात बुडलेले आहेत

ਮਾਂਧਾਤਾ ਗੁਣ ਰਵੈ ਜੇਨ ਚਕ੍ਰਵੈ ਕਹਾਇਓ ॥
चक्रवर्ती म्हणून ओळखल्या जाणाऱ्या मांधाता देखील गुणांची स्तुती करतात

ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਬਲਿ ਰਾਉ ਸਪਤ ਪਾਤਾਲਿ ਬਸੰਤੌ ॥
सातव्या पाताळात राहणारा राजा बाली देखील गुरु नानकांची स्तुती करत आहे.

ਭਰਥਰਿ ਗੁਣ ਉਚਰੈ ਸਦਾ ਗੁਰ ਸੰਗਿ ਰਹੰਤੌ ॥
गुरु नानकांच्यासोबत राहणारे योगी भर्तृहरी देखील त्यांची स्तुती गात आहेत.

ਦੂਰਬਾ ਪਰੂਰਉ ਅੰਗਰੈ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਜਸੁ ਗਾਇਓ ॥
दुर्वासा ऋषी, राजा पुरुरवा आणि ऋषी अंगिरा हे देखील गुरु नानकांचे गुणगान गात आहेत.

ਕਬਿ ਕਲ ਸੁਜਸੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਓ ॥੧੦॥
प्रत्येक क्षणात सामावलेले गुरु नानक देवजींचे सुयश कवी गात आहे.॥१०॥

Page 1391

ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ ੨
आपण दोघेच तारणहार आहोत २

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਸੋਈ ਪੁਰਖੁ ਧੰਨੁ ਕਰਤਾ ਕਾਰਣ ਕਰਤਾਰੁ ਕਰਣ ਸਮਰਥੋ ॥
तो कर्ता, संपूर्ण विश्वाचा निर्माता धन्य आहे, तो कर्ता आहे, कारण आहे आणि तो सर्वशक्तिमान आहे.

ਸਤਿਗੁਰੂ ਧੰਨੁ ਨਾਨਕੁ ਮਸਤਕਿ ਤੁਮ ਧਰਿਓ ਜਿਨਿ ਹਥੋ ॥
हे गुरु अंगद! धन्य आहेत ते सद्गुरु नानक ज्यांनी तुमच्या कपाळावर आपला आशीर्वादाचा हात ठेवला.

ਤ ਧਰਿਓ ਮਸਤਕਿ ਹਥੁ ਸਹਜਿ ਅਮਿਉ ਵੁਠਉ ਛਜਿ ਸੁਰਿ ਨਰ ਗਣ ਮੁਨਿ ਬੋਹਿਯ ਅਗਾਜਿ ॥
जेव्हा गुरु नानकांनी त्यांच्या कपाळावर हात ठेवला तेव्हा नैसर्गिकरित्या अमृताचा वर्षाव सुरू झाला, ज्यामुळे देव, मानव, ऋषी इत्यादी अमृतात भिजले.

ਮਾਰਿਓ ਕੰਟਕੁ ਕਾਲੁ ਗਰਜਿ ਧਾਵਤੁ ਲੀਓ ਬਰਜਿ ਪੰਚ ਭੂਤ ਏਕ ਘਰਿ ਰਾਖਿ ਲੇ ਸਮਜਿ ॥
तू भयानक काळाचा वध करून त्याला हाकलून लावलेस आणि वासना इत्यादी पाच दुर्गुणांना थांबवून मनाला वश केलेस.

ਜਗੁ ਜੀਤਉ ਗੁਰ ਦੁਆਰਿ ਖੇਲਹਿ ਸਮਤ ਸਾਰਿ ਰਥੁ ਉਨਮਨਿ ਲਿਵ ਰਾਖਿ ਨਿਰੰਕਾਰਿ ॥
गुरु नानकांच्या दाराशी सर्वस्व अर्पण करून तुम्ही संपूर्ण जग जिंकले आहे. तुम्ही समानतेचा खेळ खेळत आहात आणि बेशुद्ध अवस्थेत तुम्ही निरंकाराचे ध्यान करत आहात.

ਕਹੁ ਕੀਰਤਿ ਕਲ ਸਹਾਰ ਸਪਤ ਦੀਪ ਮਝਾਰ ਲਹਣਾ ਜਗਤ੍ਰ ਗੁਰੁ ਪਰਸਿ ਮੁਰਾਰਿ ॥੧॥
कवी कलासहर म्हणतात की जगद्गुरू गुरु नानक देवजींच्या चरणांना चिकटून राहिल्याने, भाऊ लहना गुरु अंगद यांची कीर्ती जगभर पसरली आहे. ॥१॥

ਜਾ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰ ਕਾਲੁਖ ਖਨਿ ਉਤਾਰ ਤਿਮਰ ਅਗ੍ਯਾਨ ਜਾਹਿ ਦਰਸ ਦੁਆਰ ॥
गुरु अंगदांचे दर्शन अमृताच्या प्रवाहासारखे आहे जे पापांचा अंधार दूर करते आणि त्या गुरूच्या दाराचे दर्शन घेतल्याने अज्ञानाचा अंधार दूर होतो.

ਓਇ ਜੁ ਸੇਵਹਿ ਸਬਦੁ ਸਾਰੁ ਗਾਖੜੀ ਬਿਖਮ ਕਾਰ ਤੇ ਨਰ ਭਵ ਉਤਾਰਿ ਕੀਏ ਨਿਰਭਾਰ ॥
जे शब्दाचे चिंतन करतात ते कठोर साधना करतात अशा व्यक्तींना गुरूंनी संसारसागर पार करून बंधनातून मुक्त केले.

ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਹਜ ਸਾਰਿ ਜਾਗੀਲੇ ਗੁਰ ਬੀਚਾਰਿ ਨਿੰਮਰੀ ਭੂਤ ਸਦੀਵ ਪਰਮ ਪਿਆਰਿ ॥
ते स्वाभाविकच गुरुंच्या शब्दांद्वारे सत्संगात जागृत होतात आणि नेहमी प्रेम आणि आपुलकीत आणि नम्रतेत मग्न राहतात.

ਕਹੁ ਕੀਰਤਿ ਕਲ ਸਹਾਰ ਸਪਤ ਦੀਪ ਮਝਾਰ ਲਹਣਾ ਜਗਤ੍ਰ ਗੁਰੁ ਪਰਸਿ ਮੁਰਾਰਿ ॥੨॥
मी म्हणतो की जगतगुरू गुरु नानक, गुरु अंगद देवजी यांच्या चरणांच्या आश्रयाखाली कलशहर, भाऊ लहना यांची कीर्ती जगभर पसरली आहे. ॥२॥

ਤੈ ਤਉ ਦ੍ਰਿੜਿਓ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰੁ ਬਿਮਲ ਜਾਸੁ ਬਿਥਾਰੁ ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਸੁਜਨ ਜੀਆ ਕੋ ਅਧਾਰੁ ॥
हे गुरु अंगद, तुम्ही हरिनाम तुमच्या मनात ठेवला आहे, तुमची शुद्ध कीर्ती सर्वत्र पसरलेली आहे, तुम्ही सिद्ध भक्त आणि संतांच्या जीवनाचा आधार आहात.

ਤੂ ਤਾ ਜਨਿਕ ਰਾਜਾ ਅਉਤਾਰੁ ਸਬਦੁ ਸੰਸਾਰਿ ਸਾਰੁ ਰਹਹਿ ਜਗਤ੍ਰ ਜਲ ਪਦਮ ਬੀਚਾਰ ॥
तुम्ही राजा जनकाचे अवतार आहात. तुमचे उपदेश जगात सर्वोत्तम आहेत. पाण्यातील कमळाप्रमाणे तुम्ही जगापासून अलिप्त राहता.

ਕਲਿਪ ਤਰੁ ਰੋਗ ਬਿਦਾਰੁ ਸੰਸਾਰ ਤਾਪ ਨਿਵਾਰੁ ਆਤਮਾ ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਤੇਰੈ ਏਕ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥
तू कल्पवृक्ष आहेस, जो सर्व रोग दूर करतो आणि जगाचे दुःख दूर करतो. तीन गुण असलेले जगिक प्राणी एकाग्र मनाने तुझे ध्यान करतात.

ਕਹੁ ਕੀਰਤਿ ਕਲ ਸਹਾਰ ਸਪਤ ਦੀਪ ਮਝਾਰ ਲਹਣਾ ਜਗਤ੍ਰ ਗੁਰੁ ਪਰਸਿ ਮੁਰਾਰਿ ॥੩॥
कलाशहरात म्हटले आहे की गुरु अंगद देवजींची कीर्ती संपूर्ण विश्वात पसरली आहे, भाऊ, विश्व गुरु नानक देवजींच्या आश्रयाखाली. ॥३॥

ਤੈ ਤਾ ਹਦਰਥਿ ਪਾਇਓ ਮਾਨੁ ਸੇਵਿਆ ਗੁਰੁ ਪਰਵਾਨੁ ਸਾਧਿ ਅਜਗਰੁ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਉਨਮਾਨੁ ॥
हे गुरु अंगद! तुम्ही हजरत नानकांकडून आदर आणि सन्मान मिळवला आहे. गुरु नानकांची मनापासून आणि आत्म्याने सेवा करून, तुम्ही असाध्य मनाला अजगरासारखे उंचावण्यात यशस्वी झाला आहात.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਰਸ ਸਮਾਨ ਆਤਮਾ ਵੰਤਗਿਆਨ ਜਾਣੀਅ ਅਕਲ ਗਤਿ ਗੁਰ ਪਰਵਾਨ ॥
तुमचे दर्शन हे देवाच्या दर्शनासारखे आहे. तुम्ही एक पवित्र आत्मा, ज्ञानी आणि सर्वज्ञ आहात. तुम्हाला गुरु नानकांची उच्च स्थिती समजली आहे.

ਜਾ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਅਚਲ ਠਾਣ ਬਿਮਲ ਬੁਧਿ ਸੁਥਾਨ ਪਹਿਰਿ ਸੀਲ ਸਨਾਹੁ ਸਕਤਿ ਬਿਦਾਰਿ ॥
ज्याची दृष्टी अचल स्थानावर स्थिर आहे, ज्याची बुद्धी पवित्र स्थानावर केंद्रित आहे, ज्याने सहनशीलतेचे कवच धारण केले आहे आणि मायेच्या शक्तीचा नाश केला आहे

ਕਹੁ ਕੀਰਤਿ ਕਲ ਸਹਾਰ ਸਪਤ ਦੀਪ ਮਝਾਰ ਲਹਣਾ ਜਗਤ੍ਰ ਗੁਰੁ ਪਰਸਿ ਮੁਰਾਰਿ ॥੪॥
कलाशहरात म्हटले आहे की जगतगुरू गुरु नानक देव जी यांच्या चरणी असलेले बंधू लहना, गुरु अंगद देव जी यांची कीर्ती जगभर पसरली आहे. ॥४॥

ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਧਰਤ ਤਮ ਹਰਨ ਦਹਨ ਅਘ ਪਾਪ ਪ੍ਰਨਾਸਨ ॥
तुझी कृपादृष्टी माझ्यावर पडताच अज्ञानाचा अंधार नाहीसा होतो. तू सर्व पापे जाळून नष्ट करतोस. हे गुरु अंगद.

ਸਬਦ ਸੂਰ ਬਲਵੰਤ ਕਾਮ ਅਰੁ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਨਾਸਨ ॥
तू वासना आणि क्रोधाचा एक धाडसी आणि शक्तिशाली शब्दविनाशक आहेस.

ਲੋਭ ਮੋਹ ਵਸਿ ਕਰਣ ਸਰਣ ਜਾਚਿਕ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਣ ॥
तू लोभ आणि आसक्ती यांना वश केले आहेस; आश्रयासाठी येणाऱ्या साधकांचे पालनपोषण करणारा तूच आहेस.

ਆਤਮ ਰਤ ਸੰਗ੍ਰਹਣ ਕਹਣ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਲ ਢਾਲਣ ॥
तुम्ही आत्म-प्रेमाचा खजिना गोळा केला आहे आणि तुमचे शब्द अमृत शक्तीचा प्रवाह आहेत.

ਸਤਿਗੁਰੂ ਕਲ ਸਤਿਗੁਰ ਤਿਲਕੁ ਸਤਿ ਲਾਗੈ ਸੋ ਪੈ ਤਰੈ ॥
कलशहरात म्हटले आहे की गुरु नानकांच्या सिंहासनावर बसलेले सत्गुरु अंगद देव हे शिरोमणी गुरु आहेत आणि जो दृढनिश्चयाने गुरुंच्या चरणांना चिकटून राहतो तो पार जातो

ਗੁਰੁ ਜਗਤ ਫਿਰਣਸੀਹ ਅੰਗਰਉ ਰਾਜੁ ਜੋਗੁ ਲਹਣਾ ਕਰੈ ॥੫॥
जगद्गुरू बाबा फेरुमल यांचा मुलगा भाऊ लहाना हे गुरु अंगद बनून राजयोगाचा आनंद घेत आहेत. ॥५॥

ਸਦਾ ਅਕਲ ਲਿਵ ਰਹੈ ਕਰਨ ਸਿਉ ਇਛਾ ਚਾਰਹ ॥
हे गुरुजी! तुमचे मन नेहमीच परमात्म्यावर केंद्रित असते आणि तुम्ही तुमच्या इच्छेनुसार वागण्यास मोकळे आहात.

ਦ੍ਰੁਮ ਸਪੂਰ ਜਿਉ ਨਿਵੈ ਖਵੈ ਕਸੁ ਬਿਮਲ ਬੀਚਾਰਹ ॥
ज्याप्रमाणे फळांनी भरलेले झाड वाकलेले राहते, त्याचप्रमाणे तुमच्या शुद्ध विचारसरणीमुळे तुम्ही लोकांचे बोलणे सहन करता.

ਇਹੈ ਤਤੁ ਜਾਣਿਓ ਸਰਬ ਗਤਿ ਅਲਖੁ ਬਿਡਾਣੀ ॥
अद्भुत दिव्य कृत्ये करणारा अलखू प्रभु प्रत्येकामध्ये असतो हे तुम्हाला समजले आहे.

ਸਹਜ ਭਾਇ ਸੰਚਿਓ ਕਿਰਣਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਲ ਬਾਣੀ ॥
तू तुझ्या अमृतसारख्या शब्दांनी सर्वांना स्वाभाविकपणे आकर्षित केले आहेस.

ਗੁਰ ਗਮਿ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ਤੈ ਪਾਇਓ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਗ੍ਰਾਹਜਿ ਲਯੌ ॥
हे गुरु अंगद !गुरु नानक देवजींच्या सिंहासनावर बसून तुम्ही गुरुचे स्थान प्राप्त केले आहे. तुमच्या मनात सत्य आहे आणि तुम्ही समाधान स्वीकारले आहे.

ਹਰਿ ਪਰਸਿਓ ਕਲੁ ਸਮੁਲਵੈ ਜਨ ਦਰਸਨੁ ਲਹਣੇ ਭਯੌ ॥੬॥
कलासहर म्हणतात की ज्यांनी भाई लहना गुरु अंगद देव यांचे दर्शन घेतले आहे, त्यांनी जणू काही स्वतः देवाचे चरणस्पर्श केले आहे. ॥६॥

ਮਨਿ ਬਿਸਾਸੁ ਪਾਇਓ ਗਹਰਿ ਗਹੁ ਹਦਰਥਿ ਦੀਓ ॥
तुमच्या मनात श्रद्धा आहे, हजरत नानकांनी तुम्हाला खोल गांभीर्य दिले आहे

ਗਰਲ ਨਾਸੁ ਤਨਿ ਨਠਯੋ ਅਮਿਉ ਅੰਤਰਗਤਿ ਪੀਓ ॥
तुमच्या शरीरातून आसक्तीचे विष नष्ट झाले आहे आणि तुमच्या आत्म्याने नामाचे अमृत प्यायले आहे.

ਰਿਦਿ ਬਿਗਾਸੁ ਜਾਗਿਓ ਅਲਖਿ ਕਲ ਧਰੀ ਜੁਗੰਤਰਿ ॥
तुमचे हृदय फुलले आहे आणि जागृत झाले आहे. युगानुयुगे जगणाऱ्या अलखने आपली शक्ती स्थापित केली आहे.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਰਵਿਓ ਸਾਮਾਨਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ॥
सत्गुरु अंगद स्वाभाविकच सर्वांमध्ये समान रीतीने उपस्थित असलेल्या परमेश्वराच्या ध्यानात तल्लीन राहतात.

ਉਦਾਰਉ ਚਿਤ ਦਾਰਿਦ ਹਰਨ ਪਿਖੰਤਿਹ ਕਲਮਲ ਤ੍ਰਸਨ ॥
हे गुरु अंगद! तुम्ही उदार आणि दारिद्य दूर करणारे आहात; तुमच्या दर्शनाने पापे आणि दोष नष्ट होतात.

ਸਦ ਰੰਗਿ ਸਹਜਿ ਕਲੁ ਉਚਰੈ ਜਸੁ ਜੰਪਉ ਲਹਣੇ ਰਸਨ ॥੭॥
कलसहर म्हणतात की तो गुरु अंगद देवजींची कीर्ती नैसर्गिक प्रेमाने उच्चारतो आणि आनंदाने त्यांचे नाव जपतो.॥७॥

ਨਾਮੁ ਅਵਖਧੁ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ਅਰੁ ਨਾਮੁ ਸਮਾਧਿ ਸੁਖੁ ਸਦਾ ਨਾਮ ਨੀਸਾਣੁ ਸੋਹੈ ॥
हरिनाम हे सर्व रोगांचे औषध आहे, नाम हे जीवनाचा आधार आहे आणि नाम हे परम सुख देणारे आहे. हरिनाम जगभर सुंदर आहे.

ਰੰਗਿ ਰਤੌ ਨਾਮ ਸਿਉ ਕਲ ਨਾਮੁ ਸੁਰਿ ਨਰਹ ਬੋਹੈ ॥
कलशार म्हणतात की गुरू अंगद देव जी हरिनामात लीन झाले आहेत जे देव आणि मानवांना सुगंध देत आहेत.

ਨਾਮ ਪਰਸੁ ਜਿਨਿ ਪਾਇਓ ਸਤੁ ਪ੍ਰਗਟਿਓ ਰਵਿ ਲੋਇ ॥
ज्याला गुरुकडून नाव मिळाले आहे, त्याची कीर्ती सूर्यासारखी चमकत आहे

ਦਰਸਨਿ ਪਰਸਿਐ ਗੁਰੂ ਕੈ ਅਠਸਠਿ ਮਜਨੁ ਹੋਇ ॥੮॥
म्हणून गुरु अंगद देवजींचे चरणदर्शन आणि स्पर्श करणे हे अठ्ठासष्ट पवित्र ठिकाणी स्नान करण्यासारखे आहे. ॥८॥

ਸਚੁ ਤੀਰਥੁ ਸਚੁ ਇਸਨਾਨੁ ਅਰੁ ਭੋਜਨੁ ਭਾਉ ਸਚੁ ਸਦਾ ਸਚੁ ਭਾਖੰਤੁ ਸੋਹੈ ॥
अंतिम सत्य म्हणजे हरिनाम (पवित्र नाव) आणि गुरु अंगद देवजींचे खरे स्नान. हरिनामाचा खरा जप हेच त्यांचे अन्न आणि प्रेम आहे.

ਸਚੁ ਪਾਇਓ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਸੰਗਤੀ ਬੋਹੈ ॥
सत्य बोलताना आणि हरिनाम जप करताना गुरु सुंदर दिसतात.

ਜਿਸੁ ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਵਰਤੁ ਸਚੁ ਕਬਿ ਜਨ ਕਲ ਵਖਾਣੁ ॥
गुरु नानकांच्या शब्दांद्वारे, गुरु अंगदांना सत्याची प्राप्ती झाली आणि खरे नाव मंडळीला सुगंधित करत आहे.

ਦਰਸਨਿ ਪਰਸਿਐ ਗੁਰੂ ਕੈ ਸਚੁ ਜਨਮੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥੯॥
कवी कलासहर कथन करतात की गुरु अंगदांचे आत्मसंयम व्रत, ज्यांचे सर्व सत्य हरिनाम आहे, पाहून व्यक्तीचे जीवन यशस्वी होते. ॥९॥

ਅਮਿਅ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸੁਭ ਕਰੈ ਹਰੈ ਅਘ ਪਾਪ ਸਕਲ ਮਲ ॥
ज्याच्यावर गुरु अंगद आपली शुभ अमृतरूपी दृष्टी टाकतात, त्याच्या पापांची सर्व घाण आणि पापे दूर होतात.

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਅਰੁ ਲੋਭ ਮੋਹ ਵਸਿ ਕਰੈ ਸਭੈ ਬਲ ॥
त्याने वासना, क्रोध, लोभ आणि आसक्ती नियंत्रित केली आहे.

ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਦੁਖੁ ਸੰਸਾਰਹ ਖੋਵੈ ॥
त्याच्या मनात नेहमीच आनंद असतो आणि तो जगातील दुःख दूर करतो.

ਗੁਰੁ ਨਵ ਨਿਧਿ ਦਰੀਆਉ ਜਨਮ ਹਮ ਕਾਲਖ ਧੋਵੈ ॥
गुरु अंगद ही नऊ खजिन्यांची नदी आहे जी आपल्या जन्मांच्या पापांची घाण धुवून टाकते.

ਸੁ ਕਹੁ ਟਲ ਗੁਰੁ ਸੇਵੀਐ ਅਹਿਨਿਸਿ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥
कवी उंच कालसहर म्हणतात की रात्रंदिवस सहजतेने गुरु अंगदांची सेवा करा.

ਦਰਸਨਿ ਪਰਸਿਐ ਗੁਰੂ ਕੈ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥੧੦॥
गुरुंना पाहिल्याने जन्म-मृत्यूचे दुःख दूर होते. ॥१०॥

ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ ੩
सवैय्या महलच्या तिसऱ्या घरातील ३

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्‌गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਸੋਈ ਪੁਰਖੁ ਸਿਵਰਿ ਸਾਚਾ ਜਾ ਕਾ ਇਕੁ ਨਾਮੁ ਅਛਲੁ ਸੰਸਾਰੇ ॥
देवाचे खरे रूप लक्षात ठेवा, ज्याचे नाव जगात अतुलनीय आहे

ਜਿਨਿ ਭਗਤ ਭਵਜਲ ਤਾਰੇ ਸਿਮਰਹੁ ਸੋਈ ਨਾਮੁ ਪਰਧਾਨੁ ॥
आपल्या भक्तांना जगाचा समुद्र पार करण्यास मदत करणाऱ्या हरीच्या महान नावाचे स्मरण करा.

ਤਿਤੁ ਨਾਮਿ ਰਸਿਕੁ ਨਾਨਕੁ ਲਹਣਾ ਥਪਿਓ ਜੇਨ ਸ੍ਰਬ ਸਿਧੀ ॥
गुरु नानक हे त्या हरिनामाचे रसिया होते ज्याद्वारे भाई लहानाने स्वतःला गुरु अंगद म्हणून स्थापित केले ज्याने सर्व सिद्धी प्राप्त केल्या.

ਕਵਿ ਜਨ ਕਲ੍ਯ੍ਯ ਸਬੁਧੀ ਕੀਰਤਿ ਜਨ ਅਮਰਦਾਸ ਬਿਸ੍ਤਰੀਯਾ ॥
कवी कल्हा म्हणतात की बुद्धिमान गुरू अमरदास जी यांची ख्याती हरिनामाद्वारे जगभर पसरली आहे.

ਕੀਰਤਿ ਰਵਿ ਕਿਰਣਿ ਪ੍ਰਗਟਿ ਸੰਸਾਰਹ ਸਾਖ ਤਰੋਵਰ ਮਵਲਸਰਾ ॥
ज्याप्रमाणे मौलश्री वृक्षाच्या फांद्या पसरल्या, त्याचप्रमाणे गुरु अमर दासजींची कीर्ती सूर्याच्या किरणांसारखी सर्वत्र पसरली आहे.

ਉਤਰਿ ਦਖਿਣਹਿ ਪੁਬਿ ਅਰੁ ਪਸ੍ਚਮਿ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਜਪੰਥਿ ਨਰਾ ॥
ज्यामुळे उत्तर, दक्षिण, पूर्व आणि पश्चिमेकडील लोक गुरु अमरदासजींचे गुणगान करत आहेत.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਸਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਰਦਾਯਉ ਉਲਟਿ ਗੰਗ ਪਸ੍ਚਮਿ ਧਰੀਆ ॥
गुरू नानकांनी आपल्या जिभेतून जे हरिनाम उच्चारले आणि साधकांना दिले आणि गुरू गद्दी त्यांचे शिष्य भाई लहाना यांच्याकडे सोपवून त्यांनी गंगा पश्चिमेकडे उलट्या दिशेने प्रवाहित केली.

ਸੋਈ ਨਾਮੁ ਅਛਲੁ ਭਗਤਹ ਭਵ ਤਾਰਣੁ ਅਮਰਦਾਸ ਗੁਰ ਕਉ ਫੁਰਿਆ ॥੧॥
भक्तांना जगाचा महासागर पार करण्यास मदत करणारे ते खरे नाव गुरु अमरदासजींच्या हृदयातही स्थायिक झाले आहे. ॥१॥

ਸਿਮਰਹਿ ਸੋਈ ਨਾਮੁ ਜਖ੍ਯ ਅਰੁ ਕਿੰਨਰ ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਸਮਾਧਿ ਹਰਾ ॥
अगदी यक्ष, किन्नर, सिद्ध, साधक आणि शिवही त्या हरिनामाचा जप करतात.

ਸਿਮਰਹਿ ਨਖ੍ਯਤ੍ਰ ਅਵਰ ਧ੍ਰੂ ਮੰਡਲ ਨਾਰਦਾਦਿ ਪ੍ਰਹਲਾਦਿ ਵਰਾ ॥
अनेक नक्षत्र भक्त ध्रुव मंडळ नारद मुनी प्रल्हाद भक्त देखील असाच नामजप करत आहेत.

ਸਸੀਅਰੁ ਅਰੁ ਸੂਰੁ ਨਾਮੁ ਉਲਾਸਹਿ ਸੈਲ ਲੋਅ ਜਿਨਿ ਉਧਰਿਆ ॥
सूर्य आणि चंद्रालाही हरीचे नाव आवडते, ज्याने खडक आणि पर्वतांनाही वाचवले आहे.

ਸੋਈ ਨਾਮੁ ਅਛਲੁ ਭਗਤਹ ਭਵ ਤਾਰਣੁ ਅਮਰਦਾਸ ਗੁਰ ਕਉ ਫੁਰਿਆ ॥੨॥
भक्तांना जगाच्या सागरातून मुक्त करणारे ते खरे नाव गुरु अमरदासजींच्या मनातही स्थिर आहे. ॥२॥

ਸੋਈ ਨਾਮੁ ਸਿਵਰਿ ਨਵ ਨਾਥ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸਿਵ ਸਨਕਾਦਿ ਸਮੁਧਰਿਆ ॥
हरिनामाच्या त्याच पवित्र रूपाचा जप केल्याने गोरख मच्छंदर, शिव शंकर, शक सनंदन अशा नऊ नाथांनाही मोक्ष प्राप्त झाला.

ਚਵਰਾਸੀਹ ਸਿਧ ਬੁਧ ਜਿਤੁ ਰਾਤੇ ਅੰਬਰੀਕ ਭਵਜਲੁ ਤਰਿਆ ॥
८४ सिद्ध बुद्ध राजा अंब्रीकच्या नावात लीन झाले आणि राजा अंब्रीक देखील जीवनसागर पोहून पार झाला.

ਉਧਉ ਅਕ੍ਰੂਰੁ ਤਿਲੋਚਨੁ ਨਾਮਾ ਕਲਿ ਕਬੀਰ ਕਿਲਵਿਖ ਹਰਿਆ ॥
उद्धव अक्रूर त्रिलोचन नामदेव आणि कबीर यांनीही कलियुगात हरिनाम जप करून पाप नष्ट केले.

ਸੋਈ ਨਾਮੁ ਅਛਲੁ ਭਗਤਹ ਭਵ ਤਾਰਣੁ ਅਮਰਦਾਸ ਗੁਰ ਕਉ ਫੁਰਿਆ ॥੩॥
भक्तांना जगाच्या सागरापार घेऊन जाणारे ते कपटी हरिनाम गुरु अमरदासजींच्या हृदयातही स्थिरावले आहे. ॥३॥

ਤਿਤੁ ਨਾਮਿ ਲਾਗਿ ਤੇਤੀਸ ਧਿਆਵਹਿ ਜਤੀ ਤਪੀਸੁਰ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ॥
त्या हरिनामात मग्न होऊन, तेहतीस कोटी देवही ध्यान करतात; महान ब्रह्मचारी आणि तपस्वींच्या मनातही हे नाव असते.

ਸੋਈ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਿ ਗੰਗੇਵ ਪਿਤਾਮਹ ਚਰਣ ਚਿਤ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸਿਆ ॥
गंगेचा पुत्र भीष्म पितामह यांनाही हरिनाम आठवला आणि त्यांनी आपले मन भगवानांच्या चरणांवर केंद्रित करून नामाच्या अमृताचा आस्वाद घेतला.

ਤਿਤੁ ਨਾਮਿ ਗੁਰੂ ਗੰਭੀਰ ਗਰੂਅ ਮਤਿ ਸਤ ਕਰਿ ਸੰਗਤਿ ਉਧਰੀਆ ॥
त्या नामात बुडून, खोल आणि गंभीर गुरूंच्या खाली दृढनिश्चयी असलेले लोक तारण पावत आहेत.

ਸੋਈ ਨਾਮੁ ਅਛਲੁ ਭਗਤਹ ਭਵ ਤਾਰਣੁ ਅਮਰਦਾਸ ਗੁਰ ਕਉ ਫੁਰਿਆ ॥੪॥
भक्तांना मुक्ती देणारे ते अचल हरिनाम गुरू अमरदासजींच्या अंतरंगात वसलेले आहे.॥४॥

ਨਾਮ ਕਿਤਿ ਸੰਸਾਰਿ ਕਿਰਣਿ ਰਵਿ ਸੁਰਤਰ ਸਾਖਹ ॥
कल्पवृक्षाच्या फांद्या ज्याप्रमाणे आपला सुगंध पसरवतात, त्याचप्रमाणे हरिनामाची कीर्ती सूर्याच्या किरणांप्रमाणे जगात पसरते.

ਉਤਰਿ ਦਖਿਣਿ ਪੁਬਿ ਦੇਸਿ ਪਸ੍ਚਮਿ ਜਸੁ ਭਾਖਹ ॥
उत्तर, दक्षिण, पूर्व आणि पश्चिम या देशांमध्ये राहणारे लोक फक्त देवाचे गुणगान गात आहेत.

ਜਨਮੁ ਤ ਇਹੁ ਸਕਯਥੁ ਜਿਤੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਨਿਵਾਸੈ ॥
ज्याचे हृदय सर्वशक्तिमान देवाच्या नावाने भरलेले आहे, त्याचा जन्म यशस्वी होतो.

ਸੁਰਿ ਨਰ ਗਣ ਗੰਧਰਬ ਛਿਅ ਦਰਸਨ ਆਸਾਸੈ ॥
देव, मानव, गंधर्व आणि सहा तत्वज्ञान, योगी, संन्यासी, वैष्णव इत्यादी देखील हरिनामाची इच्छा करत आहेत.

ਭਲਉ ਪ੍ਰਸਿਧੁ ਤੇਜੋ ਤਨੌ ਕਲ੍ ਜੋੜਿ ਕਰ ਧੵਾਇਅਓ ॥
कवी कल्हा हात जोडून तेजभान जी आणि प्रसिद्ध भल्ला कुळाचे पुत्र अमरदास जी यांना प्रार्थना करतो.

ਸੋਈ ਨਾਮੁ ਭਗਤ ਭਵਜਲ ਹਰਨੁ ਗੁਰ ਅਮਰਦਾਸ ਤੈ ਪਾਇਓ ॥੫॥
हे गुरु अमरदास! तुम्हालाही परम देवाचे नाव मिळाले आहे जे भक्तांना जगाच्या बंधनातून मुक्त करते. ॥५॥

ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ਦੇਵ ਤੇਤੀਸ ਅਰੁ ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਨਰ ਨਾਮਿ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਧਾਰੇ ॥
तेहतीस कोटी देव, सिद्धीवंत भक्त आणि मानव देखील देवाच्या नामाचे ध्यान करतात. नामानेच संपूर्ण विश्व धारण केले आहे.

ਜਹ ਨਾਮੁ ਸਮਾਧਿਓ ਹਰਖੁ ਸੋਗੁ ਸਮ ਕਰਿ ਸਹਾਰੇ ॥
ज्यांनी देवाचे ध्यान केले आहे, त्यांनी सुख आणि दुःख हे एकच मानले आहे.

ਨਾਮੁ ਸਿਰੋਮਣਿ ਸਰਬ ਮੈ ਭਗਤ ਰਹੇ ਲਿਵ ਧਾਰਿ ॥
हरिनाम ही सर्वात मौल्यवान गोष्ट आहे आणि भक्त त्यावर लक्ष केंद्रित करतात.

ਸੋਈ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਅਮਰ ਗੁਰ ਤੁਸਿ ਦੀਓ ਕਰਤਾਰਿ ॥੬॥
हे गुरु अमरदास! देवाने प्रसन्न होऊन तुम्हाला तेच हरिनाम दिले आहे. ॥६॥

ਸਤਿ ਸੂਰਉ ਸੀਲਿ ਬਲਵੰਤੁ ਸਤ ਭਾਇ ਸੰਗਤਿ ਸਘਨ ਗਰੂਅ ਮਤਿ ਨਿਰਵੈਰਿ ਲੀਣਾ ॥
गुरु अमरदासजी हे सत्याचे सूर्य आहेत, साधेपणात तेजस्वी आणि उदार आहेत. त्यांच्याकडे शिष्यांचा एक मोठा गट आहे. ते खूप बुद्धिमान आहेत आणि प्रेमळ भावनांनी देवात लीन राहतात.

ਜਿਸੁ ਧੀਰਜੁ ਧੁਰਿ ਧਵਲੁ ਧੁਜਾ ਸੇਤਿ ਬੈਕੁੰਠ ਬੀਣਾ ॥
ज्याचा संयम पांढरा रंग आहे, ज्याचा पांढरा रंग वर आहे, याचा अर्थ गुरुजींचा संयम मंडळीचे नेतृत्व करत आहे.

ਪਰਸਹਿ ਸੰਤ ਪਿਆਰੁ ਜਿਹ ਕਰਤਾਰਹ ਸੰਜੋਗੁ ॥
सर्व संतांना त्या व्यक्तीवर प्रेम असते ज्याने सर्वशक्तिमान देवाशी एकरूपता स्थापित केली आहे.

ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੇਵਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਓ ਅਮਰਿ ਗੁਰਿ ਕੀਤਉ ਜੋਗੁ ॥੭॥
गुरु अमरदासजींनी आपल्याला सद्गुरुंच्या सेवेत आनंद मिळविण्यास सक्षम बनवले आहे.॥७॥

ਨਾਮੁ ਨਾਵਣੁ ਨਾਮੁ ਰਸ ਖਾਣੁ ਅਰੁ ਭੋਜਨੁ ਨਾਮ ਰਸੁ ਸਦਾ ਚਾਯ ਮੁਖਿ ਮਿਸ੍ਟ ਬਾਣੀ ॥
हरिनाम हे गुरु अमर दास यांचे स्नान आहे आणि नामजप हा त्यांच्या अन्नाचा रस आहे. हरिनाम रस हा त्यांचा आवडता रस आहे आणि ते खूप गोड बोलतात.

ਧਨਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਓ ਜਿਸੁ ਪਸਾਇ ਗਤਿ ਅਗਮ ਜਾਣੀ ॥
धन्य आहेत ते सतगुरु ज्यांची त्याने सेवा केली, ज्यांच्या कृपेने त्याला प्रभूचा महिमा कळला.

ਕੁਲ ਸੰਬੂਹ ਸਮੁਧਰੇ ਪਾਯਉ ਨਾਮ ਨਿਵਾਸੁ ॥
गुरूंनी अनेक कुळांचे रक्षण केले आणि ते हरीच्या नावात मग्न राहिले

ਸਕਯਥੁ ਜਨਮੁ ਕਲੵੁਚਰੈ ਗੁਰੁ ਪਰਸੵਿਉ ਅਮਰ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥੮॥
जगप्रसिद्ध श्रीगुरु अमरदासजींचे दर्शन ज्यांनी घेतले ते आपल्या जीवनात यशस्वी झाले, असे कवी कन्हा सांगतात. ॥८॥

ਬਾਰਿਜੁ ਕਰਿ ਦਾਹਿਣੈ ਸਿਧਿ ਸਨਮੁਖ ਮੁਖੁ ਜੋਵੈ ॥
गुरु अमरदासजींच्या उजव्या हातात कमळ आहे आणि सिद्धी त्यांच्या समोर उभे आहेत आणि त्यांच्या चेहऱ्याकडे पाहत आहेत.

ਰਿਧਿ ਬਸੈ ਬਾਂਵਾਂਗਿ ਜੁ ਤੀਨਿ ਲੋਕਾਂਤਰ ਮੋਹੈ ॥
त्याच्या डाव्या बाजूला रिद्धी असतात जे तिन्ही जगांना मोहित करतात.

ਰਿਦੈ ਬਸੈ ਅਕਹੀਉ ਸੋਇ ਰਸੁ ਤਿਨ ਹੀ ਜਾਤਉ ॥
त्याच्या हृदयात अवर्णनीय देव राहतो, ज्याचा आनंद त्याने ज्ञानाद्वारे अनुभवला आहे.

ਮੁਖਹੁ ਭਗਤਿ ਉਚਰੈ ਅਮਰੁ ਗੁਰੁ ਇਤੁ ਰੰਗਿ ਰਾਤਉ ॥
गुरु अमरदासजी त्यांच्या मुखातून देवाला भक्तिगीते उच्चारतात आणि या रंगात मग्न होतात.

ਮਸਤਕਿ ਨੀਸਾਣੁ ਸਚਉ ਕਰਮੁ ਕਲੵ ਜੋੜਿ ਕਰ ਧੵਾਇਅਉ ॥
देवाच्या कृपेचे प्रतीक त्याच्या कपाळावर आहे. कवी हात जोडून म्हणतो.

ਪਰਸਿਅਉ ਗੁਰੂ ਸਤਿਗੁਰ ਤਿਲਕੁ ਸਰਬ ਇਛ ਤਿਨਿ ਪਾਇਅਉ ॥੯॥
ज्याने खऱ्या गुरु अमरदासजींना पाहिले आहे आणि त्यांचे ध्यान केले आहे, त्याच्या सर्व इच्छा पूर्ण झाल्या आहेत.॥९॥

ਚਰਣ ਤ ਪਰ ਸਕਯਥ ਚਰਣ ਗੁਰ ਅਮਰ ਪਵਲਿ ਰਯ ॥
गुरु अमरदासजींच्या मार्गावर चालणारे पायच यशस्वी होतात.

ਹਥ ਤ ਪਰ ਸਕਯਥ ਹਥ ਲਗਹਿ ਗੁਰ ਅਮਰ ਪਯ ॥
फक्त तेच हात अर्थपूर्ण आहेत जे गुरु अमरदासजींच्या चरणांना स्पर्श करतात.

ਜੀਹ ਤ ਪਰ ਸਕਯਥ ਜੀਹ ਗੁਰ ਅਮਰੁ ਭਣਿਜੈ ॥
जीभ सुद्धा यशस्वी आहे किंबहुना तीच गुरु अमरदासजींची स्तुती करते

ਨੈਣ ਤ ਪਰ ਸਕਯਥ ਨਯਣਿ ਗੁਰੁ ਅਮਰੁ ਪਿਖਿਜੈ ॥
गुरु अमरदासजींना पाहणारे डोळे खरोखर अर्थपूर्ण असतात.

ਸ੍ਰਵਣ ਤ ਪਰ ਸਕਯਥ ਸ੍ਰਵਣਿ ਗੁਰੁ ਅਮਰੁ ਸੁਣਿਜੈ ॥
जे कान गुरु अमरदासजींची शिकवण ऐकतात तेच यशस्वी होतात

ਸਕਯਥੁ ਸੁ ਹੀਉ ਜਿਤੁ ਹੀਅ ਬਸੈ ਗੁਰ ਅਮਰਦਾਸੁ ਨਿਜ ਜਗਤ ਪਿਤ ॥
ज्या हृदयात जगपिता गुरु अमरदासजी राहतात तेच हृदय यशस्वी होते.

ਸਕਯਥੁ ਸੁ ਸਿਰੁ ਜਾਲਪੁ ਭਣੈ ਜੁ ਸਿਰੁ ਨਿਵੈ ਗੁਰ ਅਮਰ ਨਿਤ ॥੧॥੧੦॥
भाट जलप म्हणतात की जो दररोज गुरु अमरदासजींसमोर नतमस्तक होतो, तोच प्रत्यक्षात यशस्वी होतो. ॥१॥१०॥

ਤਿ ਨਰ ਦੁਖ ਨਹ ਭੁਖ ਤਿ ਨਰ ਨਿਧਨ ਨਹੁ ਕਹੀਅਹਿ ॥
ज्याच्यावर गुरु अमरदासजी प्रसन्न होतात तो कधीही दुःखी होत नाही, तो भुकेपासून मुक्त राहतो, अशा व्यक्तीला गरीबही म्हटले जात नाही.

ਤਿ ਨਰ ਸੋਕੁ ਨਹੁ ਹੁਐ ਤਿ ਨਰ ਸੇ ਅੰਤੁ ਨ ਲਹੀਅਹਿ ॥
अशा व्यक्तीला कोणतेही दुःख किंवा दुःख नसते, अशा व्यक्तीचे रहस्य सापडत नाही.

ਤਿ ਨਰ ਸੇਵ ਨਹੁ ਕਰਹਿ ਤਿ ਨਰ ਸਯ ਸਹਸ ਸਮਪਹਿ ॥
असा माणूस कोणावरही अवलंबून नसून हजारो गोष्टी देण्यास सक्षम असतो.

ਤਿ ਨਰ ਦੁਲੀਚੈ ਬਹਹਿ ਤਿ ਨਰ ਉਥਪਿ ਬਿਥਪਹਿ ॥
असा माणूस विलासाचा आनंद घेतो आणि वाईट दूर करून चांगुलपणा स्थापित करतो.

ਸੁਖ ਲਹਹਿ ਤਿ ਨਰ ਸੰਸਾਰ ਮਹਿ ਅਭੈ ਪਟੁ ਰਿਪ ਮਧਿ ਤਿਹ ॥
अशा व्यक्तीला या जगात फक्त आनंद मिळतो आणि तो त्याच्या शत्रूंमध्ये सभ्य भावनेने जगतो.

ਸਕਯਥ ਤਿ ਨਰ ਜਾਲਪੁ ਭਣੈ ਗੁਰ ਅਮਰਦਾਸੁ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨੁ ਜਿਹ ॥੨॥੧੧॥
जल्पा म्हणते की ज्याच्यावर गुरु अमरदासजी प्रसन्न होतात त्या व्यक्तीचे जीवन अर्थपूर्ण असते. ॥२॥११॥

ਤੈ ਪੜਿਅਉ ਇਕੁ ਮਨਿ ਧਰਿਅਉ ਇਕੁ ਕਰਿ ਇਕੁ ਪਛਾਣਿਓ ॥
हे गुरु अमरदास! तुम्ही फक्त एकाच देवाचे ध्यान केले आहे, तुमच्या मनात फक्त एकाच ओंकाराचे चिंतन केले आहे आणि फक्त एकाच सर्वोच्च देवावर विश्वास ठेवला आहे.

ਨਯਣਿ ਬਯਣਿ ਮੁਹਿ ਇਕੁ ਇਕੁ ਦੁਹੁ ਠਾਂਇ ਨ ਜਾਣਿਓ ॥
तुमच्या डोळ्यांत, शब्दात आणि तोंडात फक्त परम ब्रह्मदेवच वास करतो आणि त्या एका परमशक्तीशिवाय तुम्ही इतर कोणालाही स्वीकारत नाही.

ਸੁਪਨਿ ਇਕੁ ਪਰਤਖਿ ਇਕੁ ਇਕਸ ਮਹਿ ਲੀਣਉ ॥
हे गुरुजी! हरिनाम तुमच्या स्वप्नात आणि तुमच्या वास्तवातही वास करतो; तुम्ही त्याच्यावर प्रेम करत राहता आणि एकाच परमेश्वरात लीन राहता.

ਤੀਸ ਇਕੁ ਅਰੁ ਪੰਜਿ ਸਿਧੁ ਪੈਤੀਸ ਨ ਖੀਣਉ ॥
महिन्याच्या तीस दिवसांतही, तू नेहमीच त्याचा प्रियकर असतोस, आणि संपूर्ण विश्वाच्या पंचमहाभूतांमध्ये, तो एकटाच असतो, आणि पस्तीस अक्षरांमध्येही फक्त देवाची पूजा असते.

ਇਕਹੁ ਜਿ ਲਾਖੁ ਲਖਹੁ ਅਲਖੁ ਹੈ ਇਕੁ ਇਕੁ ਕਰਿ ਵਰਨਿਅਉ ॥
ज्या एकमेव परम ब्रह्मापासून लाखो प्राणी निर्माण झाले आहेत, तो आपल्या लाखो लोकांच्या समजण्यापलीकडे आहे. हे गुरु अमरदास! तुम्ही फक्त त्याच एका अलख देवाचे वर्णन केले आहे.

ਗੁਰ ਅਮਰਦਾਸ ਜਾਲਪੁ ਭਣੈ ਤੂ ਇਕੁ ਲੋੜਹਿ ਇਕੁ ਮੰਨਿਅਉ ॥੩॥੧੨॥
जलप भट म्हणतात की हे गुरु अमरदास, तुम्हाला एका भगवंताची इच्छा आहे आणि तुम्ही भक्तीभावाने त्या भगवंतावर विश्वास ठेवता.॥३॥१२॥

ਜਿ ਮਤਿ ਗਹੀ ਜੈਦੇਵਿ ਜਿ ਮਤਿ ਨਾਮੈ ਸੰਮਾਣੀ ॥
जयदेवांनी आत्मसात केलेल्या नामस्मरणाची शिकवण, हरिनामात तल्लीन होण्याची श्रद्धा ही नामदेवांच्या हृदयातही होती.

ਜਿ ਮਤਿ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਚਿਤਿ ਭਗਤ ਕੰਬੀਰਹਿ ਜਾਣੀ ॥
त्रिलोचनच्या हृदयात देवाचे गुणगान करण्याची शिकवण पक्की झाली होती.

ਰੁਕਮਾਂਗਦ ਕਰਤੂਤਿ ਰਾਮੁ ਜੰਪਹੁ ਨਿਤ ਭਾਈ ॥
हरिनामाचे भक्त कबीर यांना जो धडा समजला, त्याचप्रमाणे राजा रुक्मांगद यांचेही कृत्य असे की ते दररोज रामनामाचा जप करायचे आणि इतरांनाही जप करायला लावायचे.

ਅੰਮਰੀਕਿ ਪ੍ਰਹਲਾਦਿ ਸਰਣਿ ਗੋਬਿੰਦ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥
हे बंधू! दररोज रामनामाचा जप कर; असे केल्याने राजा अंबरीश आणि भक्त प्रल्हाद यांना देवाचा आश्रय मिळाला.

ਤੈ ਲੋਭੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਤਜੀ ਸੁ ਮਤਿ ਜਲ੍ਯ ਜਾਣੀ ਜੁਗਤਿ ॥
भट जल्ह जलप म्हणतात की हे गुरु अमरदास, सुमती आणि युक्तीला जाणून तुम्ही लोभ, क्रोध आणि तृष्णा सोडून दिली आहे.

ਗੁਰੁ ਅਮਰਦਾਸੁ ਨਿਜ ਭਗਤੁ ਹੈ ਦੇਖਿ ਦਰਸੁ ਪਾਵਉ ਮੁਕਤਿ ॥੪॥੧੩॥
गुरु अमरदासजी हे देवाचे परम भक्त आहेत, त्यांना पाहून मोक्ष मिळतो. ॥४॥१३॥

ਗੁਰੁ ਅਮਰਦਾਸੁ ਪਰਸੀਐ ਪੁਹਮਿ ਪਾਤਿਕ ਬਿਨਾਸਹਿ ॥
गुरु अमरदासजींच्या चरणांना स्पर्श केल्याने पृथ्वीवरील सर्व पापे नष्ट होतात.

ਗੁਰੁ ਅਮਰਦਾਸੁ ਪਰਸੀਐ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਆਸਾਸਹਿ ॥
महान सिद्ध साधक देखील गुरू अमरदास जींच्या चरणांना स्पर्श करण्याची आकांक्षा बाळगतात.

ਗੁਰੁ ਅਮਰਦਾਸੁ ਪਰਸੀਐ ਧਿਆਨੁ ਲਹੀਐ ਪਉ ਮੁਕਿਹਿ ॥
गुरु अमरदासजींच्या चरणांना स्पर्श केल्याने, व्यक्ती देवावर लक्ष केंद्रित करते आणि जन्म-मृत्यूचे चक्र संपते

ਗੁਰੁ ਅਮਰਦਾਸੁ ਪਰਸੀਐ ਅਭਉ ਲਭੈ ਗਉ ਚੁਕਿਹਿ ॥
गुरु अमरदासजींच्या चरणांना स्पर्श केल्याने निर्भय प्रभूची प्राप्ती होते आणि वाहतूक व्यवस्था दूर होते

ਇਕੁ ਬਿੰਨਿ ਦੁਗਣ ਜੁ ਤਉ ਰਹੈ ਜਾ ਸੁਮੰਤ੍ਰਿ ਮਾਨਵਹਿ ਲਹਿ ॥
जो व्यक्ती गुरूची शिकवण घेतो आणि एका देवाला समजून घेतो, त्याचे द्वैत दूर होते.

ਜਾਲਪਾ ਪਦਾਰਥ ਇਤੜੇ ਗੁਰ ਅਮਰਦਾਸਿ ਡਿਠੈ ਮਿਲਹਿ ॥੫॥੧੪॥
भात जलप म्हणतात की हे सर्व फायदे गुरु अमरदासजींच्या दर्शनानेच मिळतात. ॥५॥१४॥

ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾਰੁ ਸੁ ਦ੍ਰਿੜੁ ਨਾਨਕਿ ਸੰਗ੍ਰਹਿਅਉ ॥
गुरु नानक देवजींनी आपल्या हृदयात देवाचे शाश्वत नाव दृढपणे स्थापित केले होते.

ਤਾ ਤੇ ਅੰਗਦੁ ਲਹਣਾ ਪ੍ਰਗਟਿ ਤਾਸੁ ਚਰਣਹ ਲਿਵ ਰਹਿਅਉ ॥
गुरुगद्दी आरोहण केल्यानंतर, भाई लह्ना गुरु अंगद देव म्हणून प्रसिद्ध झाले.

ਤਿਤੁ ਕੁਲਿ ਗੁਰ ਅਮਰਦਾਸੁ ਆਸਾ ਨਿਵਾਸੁ ਤਾਸੁ ਗੁਣ ਕਵਣ ਵਖਾਣਉ ॥
ज्याचे मन त्यांचे गुरु गुरु नानक यांच्या चरणी लीन झाले होते.

ਜੋ ਗੁਣ ਅਲਖ ਅਗੰਮ ਤਿਨਹ ਗੁਣ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣਉ ॥
त्यानंतर, त्याच गुरु नानकांच्या कुळातून, आशेचे घर असलेले गुरु अमरदास जी प्रसिद्ध झाले. त्यांच्या कोणत्या गुणांचे वर्णन करता येईल? जे अदृश्य आणि दुर्गम आहेत त्या गुणांचे रहस्य मला माहित नाही.

ਬੋਹਿਥਉ ਬਿਧਾਤੈ ਨਿਰਮਯੌ ਸਭ ਸੰਗਤਿ ਕੁਲ ਉਧਰਣ ॥
संपूर्ण मंडळी आणि कुळांचे उत्थान करण्यासाठी, निर्मात्याने गुरु अमरदासजींच्या रूपात एक पात्र निर्माण केले आहे.

ਗੁਰ ਅਮਰਦਾਸ ਕੀਰਤੁ ਕਹੈ ਤ੍ਰਾਹਿ ਤ੍ਰਾਹਿ ਤੁਅ ਪਾ ਸਰਣ ॥੧॥੧੫॥
गुरु अमरदास कीर्तु म्हणतात, हे गुरु अमरदास, मी तुमच्या आश्रयाला आलो आहे, कृपया मला वाचवा ॥१॥१५॥

ਆਪਿ ਨਰਾਇਣੁ ਕਲਾ ਧਾਰਿ ਜਗ ਮਹਿ ਪਰਵਰਿਯਉ ॥
नारायण स्वतः स्वतःच्या सामर्थ्याने गुरु अमरदासजींच्या रूपात जगात प्रकट झाले आहेत.

ਨਿਰੰਕਾਰਿ ਆਕਾਰੁ ਜੋਤਿ ਜਗ ਮੰਡਲਿ ਕਰਿਯਉ ॥
निराकार देवाने गुरु अमरदासांचे रूप धारण करून जगात आपला प्रकाश पसरवला आहे.

ਜਹ ਕਹ ਤਹ ਭਰਪੂਰੁ ਸਬਦੁ ਦੀਪਕਿ ਦੀਪਾਯਉ ॥
जिथे जिथे देव हा शब्द सर्वत्र उपस्थित आहे आणि गुरु अमरदासांच्या रूपात असलेल्या दिव्याने प्रकाशित होतो.

ਜਿਹ ਸਿਖਹ ਸੰਗ੍ਰਹਿਓ ਤਤੁ ਹਰਿ ਚਰਣ ਮਿਲਾਯਉ ॥
ज्या शिष्यांनी शब्द मनात ठेवला, त्यांना गुरुंनी लगेच हरीच्या चरणी विलीन केले

ਨਾਨਕ ਕੁਲਿ ਨਿੰਮਲੁ ਅਵਤਰਿੵਉ ਅੰਗਦ ਲਹਣੇ ਸੰਗਿ ਹੁਅ ॥
गुरु अमरदासांचा शुद्ध अवतार, बंधू लहना भाव यांचा जन्म गुरु अंगद देवजींच्या सेवेत आणि सहवासात झाला.

ਗੁਰ ਅਮਰਦਾਸ ਤਾਰਣ ਤਰਣ ਜਨਮ ਜਨਮ ਪਾ ਸਰਣਿ ਤੁਅ ॥੨॥੧੬॥
हे गुरु अमरदास! तुम्ही मुक्तीचे दाते आहात. मला जीवनभर आणि नंतरही तुमचा आश्रय घ्यायचा आहे. ॥२॥१६॥

ਜਪੁ ਤਪੁ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਪਿਖਿ ਦਰਸਨੁ ਗੁਰ ਸਿਖਹ ॥
गुरु अमरदासजींच्या दर्शनाने शिष्यांना जप, तप आणि सत्य संतोष यांचे फळ मिळते.

ਸਰਣਿ ਪਰਹਿ ਤੇ ਉਬਰਹਿ ਛੋਡਿ ਜਮ ਪੁਰ ਕੀ ਲਿਖਹ ॥
जे गुरूंचा आश्रय घेतात ते वाचतात आणि यमपुरीच्या कर्मांचा हिशोब सोडून देतात.

ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਭਰਪੂਰੁ ਰਿਦੈ ਉਚਰੈ ਕਰਤਾਰੈ ॥
गुरु अमर दासजींचे हृदय भक्ती आणि प्रेमाने भरलेले आहे आणि ते देवाचे गुणगान गातात.

ਗੁਰੁ ਗਉਹਰੁ ਦਰੀਆਉ ਪਲਕ ਡੁਬੰਤ੍ਹ ਤਾਰੈ ॥
गुरु अमरदासजी स्वभावाने शांत आणि मनाने उदार आहेत. ते बुडणाऱ्या लोकांना क्षणात वाचवतात.

ਨਾਨਕ ਕੁਲਿ ਨਿੰਮਲੁ ਅਵਤਰਿੵਉ ਗੁਣ ਕਰਤਾਰੈ ਉਚਰੈ ॥
नानकांच्या कुळात गुरु अमरदासांचा एक शुद्ध अवतार आहे जो देवाची स्तुती करत आहे.

ਗੁਰੁ ਅਮਰਦਾਸੁ ਜਿਨ੍ ਸੇਵਿਅਉ ਤਿਨ੍ ਦੁਖੁ ਦਰਿਦ੍ਰੁ ਪਰਹਰਿ ਪਰੈ ॥੩॥੧੭॥
गरीबांची सेवा करणारे गुरु अमरदासू दुःखी होतात. गुरु अमरदासांची सेवा करणाऱ्यांचे सर्व दुःख दूर झाले आहे. ॥३॥१७॥

ਚਿਤਿ ਚਿਤਵਉ ਅਰਦਾਸਿ ਕਹਉ ਪਰੁ ਕਹਿ ਭਿ ਨ ਸਕਉ ॥
हे गुरु अमरदास! मी मनातल्या मनात विचार करतो आणि तुम्हाला प्रार्थना करतो, पण मी ते म्हणूही शकत नाही.

ਸਰਬ ਚਿੰਤ ਤੁਝੁ ਪਾਸਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਹਉ ਤਕਉ ॥
माझ्या सर्व चिंता तुमच्यासोबत आहेत, म्हणजेच तुम्हाला माझी काळजी आहे; मला फक्त चांगल्या लोकांचा सहवास हवा आहे

ਤੇਰੈ ਹੁਕਮਿ ਪਵੈ ਨੀਸਾਣੁ ਤਉ ਕਰਉ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥
जर मला तुमच्या आज्ञेची परवानगी मिळाली तर मी देवाची सेवा करू शकेन.

ਜਬ ਗੁਰੁ ਦੇਖੈ ਸੁਭ ਦਿਸਟਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਮੁਖਿ ਮੇਵਾ ॥
जेव्हा गुरु शुभ दृष्टीने पाहतात तेव्हा देवाच्या नावाच्या रूपातील फळ तोंडात पडते.

ਅਗਮ ਅਲਖ ਕਾਰਣ ਪੁਰਖ ਜੋ ਫੁਰਮਾਵਹਿ ਸੋ ਕਹਉ ॥
हे गुरु अमरदास! देवाचे रूप, तुम्ही मला जे काही सांगाल ते.

ਗੁਰ ਅਮਰਦਾਸ ਕਾਰਣ ਕਰਣ ਜਿਵ ਤੂ ਰਖਹਿ ਤਿਵ ਰਹਉ ॥੪॥੧੮॥
हे गुरु अमरदास! तुम्ही कारण आहात; तुम्ही मला जसे ठेवता, मी तसाच राहतो. ॥४॥१८॥हे चार सवैया किरात मंत्राने म्हटल्या आहेत

ਭਿਖੇ ਕੇ ॥
भिकाऱ्याचे ॥

ਗੁਰੁ ਗਿਆਨੁ ਅਰੁ ਧਿਆਨੁ ਤਤ ਸਿਉ ਤਤੁ ਮਿਲਾਵੈ ॥
गुरु अमरदासजी ज्ञानाचे महासागर आहेत, ते ध्यानस्थ आहेत, त्यांचा आत्मा भगवंतात विलीन झाला आहे.

ਸਚਿ ਸਚੁ ਜਾਣੀਐ ਇਕ ਚਿਤਹਿ ਲਿਵ ਲਾਵੈ ॥
जो गुरु परम सत्यात लीन असतो त्याला सत्याचे स्वरूप मानले पाहिजे. तो आपले मन एकाग्र करून देवाच्या भक्तीत लीन होतो.

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਵਸਿ ਕਰੈ ਪਵਣੁ ਉਡੰਤ ਨ ਧਾਵੈ ॥
त्याने आपल्या वासना आणि क्रोधावर नियंत्रण ठेवले आहे, त्यामुळे त्याचे मन वाऱ्यासारखे इकडे तिकडे उडत नाही.

ਨਿਰੰਕਾਰ ਕੈ ਵਸੈ ਦੇਸਿ ਹੁਕਮੁ ਬੁਝਿ ਬੀਚਾਰੁ ਪਾਵੈ ॥
त्याचे मन निरंकाराच्या भूमीत स्थिरावले आहे आणि त्याच्या आज्ञांचे पालन करून त्याला ज्ञान प्राप्त झाले आहे.

ਕਲਿ ਮਾਹਿ ਰੂਪੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਸੋ ਜਾਣੈ ਜਿਨਿ ਕਿਛੁ ਕੀਅਉ ॥
कलियुगात, गुरु अमरदासजी हे देवाचे रूप आहेत, ही अद्भुत लीला कोणी केली हे फक्त त्यांनाच माहिती आहे.

ਗੁਰੁ ਮਿਲਿੑਉ ਸੋਇ ਭਿਖਾ ਕਹੈ ਸਹਜ ਰੰਗਿ ਦਰਸਨੁ ਦੀਅਉ ॥੧॥੧੯॥
भट भिक्ख म्हणतो की मला परिपूर्ण गुरु अमरदास सापडले आहेत ज्यांनी मला नैसर्गिकरित्या दर्शन दिले आहे.

ਰਹਿਓ ਸੰਤ ਹਉ ਟੋਲਿ ਸਾਧ ਬਹੁਤੇਰੇ ਡਿਠੇ॥
मी खऱ्या संत आणि महापुरुषाच्या शोधात राहिलो, मी अनेक ऋषींनाही पाहिले आहे.

ਸੰਨਿਆਸੀ ਤਪਸੀਅਹ ਮੁਖਹੁ ਏ ਪੰਡਿਤ ਮਿਠੇ ॥
मी गोड बोलणारे विद्वान असलेले अनेक साधू आणि तपस्वी देखील पाहिले.

ਬਰਸੁ ਏਕੁ ਹਉ ਫਿਰਿਓ ਕਿਨੈ ਨਹੁ ਪਰਚਉ ਲਾਯਉ ॥
मी एक वर्ष असाच फिरत राहिलो पण मला कोणावरही विश्वास बसला नाही.

ਕਹਤਿਅਹ ਕਹਤੀ ਸੁਣੀ ਰਹਤ ਕੋ ਖੁਸੀ ਨ ਆਯਉ ॥
त्यांचे उत्तम प्रवचन ऐकायला मिळाले पण त्यांच्या जीवन वर्तनाने माझे मन आनंदी झाले नाही म्हणजेच ते मोठे बोलायचे पण त्यांच्या वर्तनाने माझे मन दुःखी झाले.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਛੋਡਿ ਦੂਜੈ ਲਗੇ ਤਿਨ੍ਹ੍ ਕੇ ਗੁਣ ਹਉ ਕਿਆ ਕਹਉ ॥
ज्यांनी हरिचे नाव सोडून सांसारिक आसक्तीमध्ये रमले आहे, त्यांच्या गुणांबद्दल मी काय बोलावे जे सद्गुणांना पात्र नाहीत.

ਗੁਰੁ ਦਯਿ ਮਿਲਾਯਉ ਭਿਖਿਆ ਜਿਵ ਤੂ ਰਖਹਿ ਤਿਵ ਰਹਉ ॥੨॥੨੦॥
भट भिक्ख म्हणतो की देवाने मला खऱ्या गुरु अमरदासांसोबत एकत्र आणले आहे. हे गुरु, तुम्ही मला जसे ठेवायचे आहे तसे जगण्यास मी तयार आहे. ॥२॥२०॥

ਪਹਿਰਿ ਸਮਾਧਿ ਸਨਾਹੁ ਗਿਆਨਿ ਹੈ ਆਸਣਿ ਚੜਿਅਉ ॥
समाधीचे कवच धारण केलेले गुरु अमरदासजी ज्ञानाच्या घोड्यावर विराजमान आहेत

ਧ੍ਰੰਮ ਧਨਖੁ ਕਰ ਗਹਿਓ ਭਗਤ ਸੀਲਹ ਸਰਿ ਲੜਿਅਉ ॥
धर्माचे धनुष्य आणि भक्तांचे नैतिकतेचे बाण हातात घेऊन ते दुर्गुणांशी लढत आहेत.

ਭੈ ਨਿਰਭਉ ਹਰਿ ਅਟਲੁ ਮਨਿ ਸਬਦਿ ਗੁਰ ਨੇਜਾ ਗਡਿਓ ॥
ते परमेश्वराच्या भीतीमुळे निर्भय आहेत. त्यांच्या मनात स्थिर हरि आहे आणि त्यांनी शब्दगुरूचा भाला स्थापित केला आहे

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮੋਹ ਅਪਤੁ ਪੰਚ ਦੂਤ ਬਿਖੰਡਿਓ ॥
त्याने वासना, क्रोध, लोभ, आसक्ती आणि अहंकार या पाच वाईट गोष्टींचा नाश केला.

ਭਲਉ ਭੂਹਾਲੁ ਤੇਜੋ ਤਨਾ ਨ੍ਰਿਪਤਿ ਨਾਥੁ ਨਾਨਕ ਬਰਿ ॥
तेज भान जी यांचे पुत्र, गुरु अमरदास, तुम्ही भल्ला कुळात महान आहात आणि गुरु नानक देव जी यांच्या आशीर्वादाने राजा म्हणून प्रसिद्ध झाला आहात.

ਗੁਰ ਅਮਰਦਾਸ ਸਚੁ ਸਲ੍ਯ੍ਯ ਭਣਿ ਤੈ ਦਲੁ ਜਿਤਉ ਇਵ ਜੁਧੁ ਕਰਿ ॥੧॥੨੧॥
भट साळ म्हणतात की हे गुरु अमरदास! अशा प्रकारे युद्ध करून तुम्ही दुर्गुणांच्या गटाचा पराभव केला आहे. ॥१॥२१॥

ਘਨਹਰ ਬੂੰਦ ਬਸੁਅ ਰੋਮਾਵਲਿ ਕੁਸਮ ਬਸੰਤ ਗਨੰਤ ਨ ਆਵੈ ॥
ढगांचे सर्व थेंब, पृथ्वीवरील सर्व वनस्पती आणि वसंत ऋतूतील फुले मोजता येत नाहीत.

ਰਵਿ ਸਸਿ ਕਿਰਣਿ ਉਦਰੁ ਸਾਗਰ ਕੋ ਗੰਗ ਤਰੰਗ ਅੰਤੁ ਕੋ ਪਾਵੈ ॥
सूर्य आणि चंद्राच्या किरणांना समुद्राच्या पोटाचा आणि गंगेच्या लाटांचा शेवट सापडत नाही.

ਰੁਦ੍ਰ ਧਿਆਨ ਗਿਆਨ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਕਬਿ ਜਨ ਭਲ੍ ਉਨਹ ਜੁੋ ਗਾਵੈ ॥
कवी भाल्हा म्हणतात की शिवशंकरांसारखे ध्यान करून किंवा सतगुरुंच्या ज्ञानाने, अर्थातच, वरील गोष्टींचे वर्णन करता येते, परंतु.

ਭਲੇ ਅਮਰਦਾਸ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਤੇਰੀ ਉਪਮਾ ਤੋਹਿ ਬਨਿ ਆਵੈ ॥੧॥੨੨॥
हे गुरु अमरदास! कुलीन राजघराण्याचे प्रमुख, तुमचे अनंत गुण वर्णन करता येत नाहीत, जर तुमची तुलना करायची असेल तर तुम्ही स्वतः तुमच्यासारखे आहात ॥१॥२२॥

ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ ੪
सवैय्या महलच्या चौथ्या घरापैकी ४

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਇਕ ਮਨਿ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਧਿਆਵਉ ॥
मी सर्वशक्तिमान देवाची, जो आसक्ती आणि भ्रमाच्या अंधारापासून मुक्त आहे, मनापासून पूजा करतो.

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਦ ਗਾਵਉ ॥
गुरुंच्या कृपेने मी नेहमीच परमेश्वराचे गुणगान गातो.

ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਮਨਿ ਹੋਇ ਬਿਗਾਸਾ ॥
त्याचे गुणगान गाऊन माझे मन आनंदी होते.

ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰਿ ਜਨਹ ਕੀ ਆਸਾ ॥
परिपूर्ण गुरु आपल्या भक्तांच्या प्रत्येक आशा पूर्ण करतात.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਯਉ ॥
सद्गुरु अमरदासजींची सेवा करून, गुरु रामदासजींनी सर्वोच्च स्थान प्राप्त केले आणि.

ਅਬਿਨਾਸੀ ਅਬਿਗਤੁ ਧਿਆਯਉ ॥
मी शाश्वत आणि अढळ देवाच्या भक्तीत शाश्वत आणि अढळ आहे.

ਤਿਸੁ ਭੇਟੇ ਦਾਰਿਦ੍ਰੁ ਨ ਚੰਪੈ ॥
त्या गुरु रामदासांना भेटल्यावर, दुःख आणि दारिद्य नाहीसे होते.

ਕਲ੍ਯ ਸਹਾਰੁ ਤਾਸੁ ਗੁਣ ਜੰਪੈ ॥
बार्ड कलसहर त्याचे गुणगान गात आहे.

ਜੰਪਉ ਗੁਣ ਬਿਮਲ ਸੁਜਨ ਜਨ ਕੇਰੇ ਅਮਿਅ ਨਾਮੁ ਜਾ ਕਉ ਫੁਰਿਆ ॥
मी त्या महापुरुषाचे, गुरु रामदासजींचे पवित्र गुण गात आहे, ज्यांनी अमृतरूपी नाम अनुभवले आहे.

ਇਨਿ ਸਤਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਬਦ ਰਸੁ ਪਾਯਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਉਰਿ ਧਰਿਆ ॥
सत्गुरु अमरदासजींच्या सेवेत मग्न होऊन त्यांनी शब्दाचे सार प्राप्त केले आहे आणि पवित्र नाम आपल्या हृदयात ठेवले आहे.

ਹਰਿ ਨਾਮ ਰਸਿਕੁ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਣ ਗਾਹਕੁ ਚਾਹਕੁ ਤਤ ਸਮਤ ਸਰੇ ॥
तो हरीच्या नावाचा प्रेमी, गोविंदाच्या गुणांचा खरा चाहता आणि देवाचा उत्कट प्रेमी आणि समान दृष्टीचा सरोवर आहे.

ਕਵਿ ਕਲ੍ਯ ਠਕੁਰ ਹਰਦਾਸ ਤਨੇ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਸਰ ਅਭਰ ਭਰੇ ॥੧॥
कवि कलसहर म्हणतात की ठाकूर हरदासजींचे पुत्र गुरु रामदासजी हेच हृदयातील रिकाम्या तळ्यांना नामाच्या पाण्याने भरतील ॥१॥

ਛੁਟਤ ਪਰਵਾਹ ਅਮਿਅ ਅਮਰਾ ਪਦ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰੋਵਰ ਸਦ ਭਰਿਆ ॥
गुरु रामदासजी हे नम्रतेचे ते सरोवर आहेत जे नेहमीच भरलेले असते आणि त्यातून अमृताचा प्रवाह वाहतो जो मोक्ष प्रदान करतो.

ਤੇ ਪੀਵਹਿ ਸੰਤ ਕਰਹਿ ਮਨਿ ਮਜਨੁ ਪੁਬ ਜਿਨਹੁ ਸੇਵਾ ਕਰੀਆ ॥
संत हे पितात आणि मनापासून पवित्र स्नान करतात, परंतु हे स्नान फक्त तेच भाग्यवान लोक करतात ज्यांनी त्यांच्या मागील जन्मात सेवा केली आहे.

ਤਿਨ ਭਉ ਨਿਵਾਰਿ ਅਨਭੈ ਪਦੁ ਦੀਨਾ ਸਬਦ ਮਾਤ੍ਰ ਤੇ ਉਧਰ ਧਰੇ ॥
गुरु रामदासजींनी त्यांचे भय दूर केले आणि त्यांना निर्भयता दिली आणि फक्त शब्द बोलून त्यांचे रक्षण केले.

ਕਵਿ ਕਲ੍ਯ ਠਕੁਰ ਹਰਦਾਸ ਤਨੇ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਸਰ ਅਭਰ ਭਰੇ ॥੨॥
कवि कलसहर म्हणतात की ठाकूर हरदास यांचे पुत्र गुरु रामदासजी हेच हृदयातील रिकामे तळे नामाच्या पाण्याने भरतील. ॥२॥

ਸਤਗੁਰ ਮਤਿ ਗੂੜ੍ਹ ਬਿਮਲ ਸਤਸੰਗਤਿ ਆਤਮੁ ਰੰਗਿ ਚਲੂਲੁ ਭਯਾ ॥
सद्गुरुंची बुद्धी खोल आणि गंभीर असते, त्यांचा खरा सहवासही शुद्ध असतो आणि त्यांचा आत्मा देवाच्या रंगात रमलेला असतो

ਜਾਗ੍ਯ੍ਯਾ ਮਨੁ ਕਵਲੁ ਸਹਜਿ ਪਰਕਾਸ੍ਯ੍ਯਾ ਅਭੈ ਨਿਰੰਜਨੁ ਘਰਹਿ ਲਹਾ ॥
त्याचे मन नेहमीच जागृत असते, त्याच्या हृदयाचे कमळ नैसर्गिकरित्या फुललेले असते, त्याला त्याच्या हृदयात शुद्ध देव सापडला आहे

ਸਤਗੁਰਿ ਦਯਾਲਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਾਯਾ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਵਸਿ ਪੰਚ ਕਰੇ ॥
त्यांचे खरे गुरु अमरदासजी, दयाळू असल्याने, त्यांच्या मनात हरिनाम दृढ केले, ज्यांच्या कृपेने त्यांनी कामाच्या पाच विकारांना वश केले.

ਕਵਿ ਕਲ੍ਯ੍ਯ ਠਕੁਰ ਹਰਦਾਸ ਤਨੇ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਸਰ ਅਭਰ ਭਰੇ ॥੩॥
कवि कलसहर म्हणतात की ठाकूर हरदासजींचे पुत्र गुरु रामदासजी, नामाच्या पाण्याने रिकामे हृदयासारखे तळे भरतात. ॥३॥

ਅਨਭਉ ਉਨਮਾਨਿ ਅਕਲ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਪਾਰਸੁ ਭੇਟਿਆ ਸਹਜ ਘਰੇ ॥
गुरु रामदासजींना पूर्ण ज्ञान आणि अनुभव मिळाला; ते गुरु अमरदासजींना पारस रूपात भेटल्यामुळे आणि नैसर्गिक शांती प्राप्त झाल्यामुळे ते देवाचे भक्त झाले.

ਸਤਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਯਾ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਭੰਡਾਰ ਭਰੇ ॥
सद्गुरु अमरदासजींच्या कृपेने त्यांना सर्वोच्च स्थान प्राप्त झाले आणि त्यांच्यात भावना, भक्ती आणि प्रेमाचे भांडार नेहमीच भरलेले होते.

ਮੇਟਿਆ ਜਨਮਾਂਤੁ ਮਰਣ ਭਉ ਭਾਗਾ ਚਿਤੁ ਲਾਗਾ ਸੰਤੋਖ ਸਰੇ ॥
त्याचे मन समाधानाच्या सरोवरात, परमेश्वरात मग्न होते, म्हणून त्याचा जन्म आणि मृत्यू संपला होता आणि मृत्यूचे भय नाहीसे झाले होते.

ਕਵਿ ਕਲ੍ਯ੍ਯ ਠਕੁਰ ਹਰਦਾਸ ਤਨੇ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਸਰ ਅਭਰ ਭਰੇ ॥੪॥
कवी कलसहर म्हणतात की ठाकूर हरदासजींचे पुत्र गुरु रामदासजी यांनी रिकामे तळेही भरले आहेत.॥४॥

ਅਭਰ ਭਰੇ ਪਾਯਉ ਅਪਾਰੁ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਧਾਰਿਓ ॥
गुरु रामदासजी, ज्यांनी त्यांच्या रिकाम्या हृदयाचे तळे भरले, त्यांना देव सापडला आहे आणि त्यांना त्यांच्या मनात वास करायला लावला आहे.

ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਆਤਮ ਪ੍ਰਬੋਧੁ ਮਨਿ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਿਓ ॥
त्याने आपल्या मनात त्या परमात्माचे चिंतन केले जो आत्म्याला ज्ञान देतो आणि दुःखाचा नाश करतो.

ਸਦਾ ਚਾਇ ਹਰਿ ਭਾਇ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸੁ ਆਪੇ ਜਾਣਇ ॥
गुरु रामदासजींना नेहमीच भगवान हरीच्या भक्तीकडे कल होता आणि त्यांना स्वतः या प्रेमाचे सार माहित होते.

ਸਤਗੁਰ ਕੈ ਪਰਸਾਦਿ ਸਹਜ ਸੇਤੀ ਰੰਗੁ ਮਾਣਇ ॥
सतगुरु अमरदासजींच्या कृपेने तो स्वाभाविकपणे देवाच्या प्रेमाचा आनंद अनुभवत आहे.

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅੰਗਦ ਸੁਮਤਿ ਗੁਰਿ ਅਮਰਿ ਅਮਰੁ ਵਰਤਾਇਓ ॥
गुरु नानकांच्या कृपेने आणि गुरु अंगद देव यांच्या ज्ञानाने, गुरु अमरदासांनी निर्मात्याच्या सेवा आणि सिमरनच्या नियमाचे पालन केले आहे.

ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਕਲ੍ਯ੍ਯੁਚਰੈ ਤੈਂ ਅਟਲ ਅਮਰ ਪਦੁ ਪਾਇਓ ॥੫॥
कवी कलासहर म्हणतात की हे गुरु रामदास! तुम्हीही शाश्वत अमर पद प्राप्त केले आहे. ॥५॥

ਸੰਤੋਖ ਸਰੋਵਰਿ ਬਸੈ ਅਮਿਅ ਰਸੁ ਰਸਨ ਪ੍ਰਕਾਸੈ ॥
गुरु रामदासजी संतोष सरोवरात राहतात आणि त्यांच्या जिभेने नम्रतेचे अमृत व्यक्त करतात.

ਮਿਲਤ ਸਾਂਤਿ ਉਪਜੈ ਦੁਰਤੁ ਦੂਰੰਤਰਿ ਨਾਸੈ ॥
त्याला पाहिल्याने आणि भेटल्याने मनाला शांती मिळते आणि पापे इत्यादी दुरूनच नष्ट होतात.

ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਪਾਇਅਉ ਦਿੰਤੁ ਹਰਿ ਮਗਿ ਨ ਹੁਟੈ ॥
त्याला आनंदाचा सागर सापडला आहे, हरि, आणि म्हणूनच तो हरिभक्तीच्या मार्गापासून मागे हटत नाही.

ਸੰਜਮੁ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਸੀਲ ਸੰਨਾਹੁ ਮਫੁਟੈ ॥
गुरु रामदासजींनी संयम, सत्य, समाधान आणि नम्रता ही अतूट कवच धारण केली आहे.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ਬਿਧ ਨੈ ਸਿਰਿਉ ਜਗਿ ਜਸ ਤੂਰੁ ਬਜਾਇਅਉ ॥
सत्गुरु अमरदासांप्रमाणेच, निर्मात्याने गुरु रामदासांसारखेच प्रसिद्धीचे स्तंभ स्थापित केले आहेत; संपूर्ण जग त्यांचे गुणगान गात आहे.

ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਕਲ੍ਯ੍ਯੁਚਰੈ ਤੈ ਅਭੈ ਅਮਰ ਪਦੁ ਪਾਇਅਉ ॥੬॥
फलदात्याचे विधान असे आहे की हे गुरु रामदास, तुम्ही निर्भय देवासारखे अमर स्थान प्राप्त केले आहे.॥६॥

ਜਗੁ ਜਿਤਉ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਮਾਣਿ ਮਨਿ ਏਕੁ ਧਿਆਯਉ ॥
गुरु अमरदासांप्रमाणेच, गुरु रामदासांनीही संपूर्ण जग जिंकले आहे आणि त्यांच्या मनात फक्त देवाचे ध्यान केले आहे.

ਧਨਿ ਧਨਿ ਸਤਿਗੁਰ ਅਮਰਦਾਸੁ ਜਿਨਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਯਉ ॥
सतीगुरु अमरदासांनी आपल्या मनात हरिनामाची स्थापना केल्याबद्दल धन्य आहे.

ਨਵ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਤਾ ਕੀ ਦਾਸੀ ॥
त्याला हरिनाम सापडला आहे, जो नऊ खजिन्यांसहित सुखांचा साठा आहे. रिद्धी आणि सिद्धी त्याच्या दासी आहेत.

ਸਹਜ ਸਰੋਵਰੁ ਮਿਲਿਓ ਪੁਰਖੁ ਭੇਟਿਓ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥
त्याला शांतीचा तळागाळ सापडला आहे, तो अविनाशी कर्ता भेटला आहे.

ਆਦਿ ਲੇ ਭਗਤ ਜਿਤੁ ਲਗਿ ਤਰੇ ਸੋ ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਅਉ ॥
विश्वाच्या निर्मितीपासून आतापर्यंत, भक्तांनी हरिनामात तल्लीन होऊन जगाचा सागर पार केला आहे. ते हरिनाम गुरु रामदासजींमध्ये त्यांच्या गुरु अमरदाजींनी बळकट केले.

ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਕਲ੍ਯ੍ਯੁਚਰੈ ਤੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਅਉ ॥੭॥
कालसहर भट म्हणतात की हे गुरु रामदास, तुम्हालाही हरिप्रती प्रेम आणि भक्तीचा पदार्थ सापडला आहे.॥७॥

ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਪਰਵਾਹ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪੁਬਲੀ ਨ ਹੁਟਇ ॥
गुरु रामदासांच्या मनात प्रेम आणि भक्तीचा प्रवाह वाहत राहतो; त्यांच्या मागील जन्मातील प्रेम अजिबात तुटले नाही.

ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦੁ ਅਥਾਹੁ ਅਮਿਅ ਧਾਰਾ ਰਸੁ ਗੁਟਇ ॥
ते सद्गुरु अमरदासांच्या शब्दांच्या अनंत प्रवाहाचे अमृत आनंदाने पितात.

ਮਤਿ ਮਾਤਾ ਸੰਤੋਖੁ ਪਿਤਾ ਸਰਿ ਸਹਜ ਸਮਾਯਉ ॥
गुरु रामदासजींचे वडील म्हणजे ज्ञान आणि समाधान हे त्यांची आई आहे; ते शांतीच्या सरोवरात बुडालेले राहतात.

ਆਜੋਨੀ ਸੰਭਵਿਅਉ ਜਗਤੁ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਤਰਾਯਉ ॥
जन्म-मृत्यूच्या चक्रातून मुक्त होऊन, गुरु रामदासजींच्या स्वयंप्रकाशी रूपाने त्यांच्या शब्दांद्वारे संपूर्ण जगाला विश्वाच्या महासागरातून वाचवले आहे.

ਅਬਿਗਤ ਅਗੋਚਰੁ ਅਪਰਪਰੁ ਮਨਿ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵਸਾਇਅਉ ॥
तो अव्यक्त आहे, इंद्रियांच्या पलीकडे आहे, अनंत स्वरूपात आहे आणि शब्दगुरू मनात वास करतात.

ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਕਲ੍ਯ੍ਯੁਚਰੈ ਤੈ ਜਗਤ ਉਧਾਰਣੁ ਪਾਇਅਉ ॥੮॥
त्याची स्तुती करताना, बाज कलशहर म्हणतो, हे गुरु रामदास, तुम्हाला जगाचा तारणारा, देव सापडला आहे. ॥८॥

ਜਗਤ ਉਧਾਰਣੁ ਨਵ ਨਿਧਾਨੁ ਭਗਤਹ ਭਵ ਤਾਰਣੁ ॥
हरिनाम हे जगाचे तारणहार आहे, नवीन खजिना हे सुखांचे घर आहे आणि भक्तांना जगाच्या सागरापार घेऊन जाते.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬੂੰਦ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬਿਸੁ ਕੀ ਬਿਖੈ ਨਿਵਾਰਣੁ ॥
गुरु रामदासजींकडे हरिनामाच्या रूपात अमृताचा हा थेंब आहे जो जगातील दुर्गुणांचे विष काढून टाकतो.

ਸਹਜ ਤਰੋਵਰ ਫਲਿਓ ਗਿਆਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲ ਲਾਗੇ ॥
नैसर्गिक शांतीचे झाड बहरले आहे आणि ते ज्ञानाच्या अमृताचे फळ देत आहे.

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਈਅਹਿ ਧੰਨਿ ਤੇ ਜਨ ਬਡਭਾਗੇ ॥
धन्य आणि भाग्यवान ते ज्यांना गुरुच्या कृपेने ते प्राप्त होते.

ਤੇ ਮੁਕਤੇ ਭਏ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਮਨਿ ਗੁਰ ਪਰਚਾ ਪਾਇਅਉ ॥
ज्यांच्या मनात गुरु रामदासांवर श्रद्धा होती आणि ज्यांच्या हृदयात त्यांच्यावर प्रेम होते, त्यांना सद्गुरुंच्या शिकवणीमुळे जगाच्या बंधनातून मुक्तता मिळाली

ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਕਲ੍ਯ੍ਯੁਚਰੈ ਤੈ ਸਬਦ ਨੀਸਾਨੁ ਬਜਾਇਅਉ ॥੯॥
भट कलशहर म्हणतात की हे गुरु रामदास, तुम्ही प्रभूच्या वचनाचा तुतारी वाजवला आहे, म्हणजेच तुम्ही सर्वत्र ब्रह्मचा संदेश पसरवला आहे. ॥९॥

Page 1398

ਸੇਜ ਸਧਾ ਸਹਜੁ ਛਾਵਾਣੁ ਸੰਤੋਖੁ ਸਰਾਇਚਉ ਸਦਾ ਸੀਲ ਸੰਨਾਹੁ ਸੋਹੈ ॥
हे गुरु रामदास! तुम्ही श्रद्धेचा पलंग पसरवला आहे, साध्या स्वभावाचा छत्र उभारला आहे, पडद्यांच्या रूपात समाधानाची स्थापना केली आहे आणि नेहमीच नम्रता आणि साधेपणाचे कवच धारण केले आहे, जे खूप सुंदर दिसते.

ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਮਾਚਰਿਓ ਨਾਮੁ ਟੇਕ ਸੰਗਾਦਿ ਬੋਹੈ ॥
तुम्ही गुरुंच्या शिकवणीनुसार जीवन जगण्याचा मार्ग स्वीकारला आहे आणि हरीच्या नावात मग्न राहिला आहात आणि हरिनामाचा आधार तुमच्या शिष्यांमध्ये आणि सहकाऱ्यांमध्ये सुगंध पसरवत आहे, म्हणजेच ते देखील हरीच्या भक्तीत मग्न होत आहेत

ਅਜੋਨੀਉ ਭਲੁ ਅਮਲੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥
तुम्ही एक महान पुण्यवान आत्मा आहात, जन्म आणि मृत्यूच्या बंधनातून मुक्त आहात आणि सतगुरु अमरदासांच्या सहवासात सेवा आणि ध्यानात मग्न आहात

ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਕਲੁਚਰੈ ਤੁਅ ਸਹਜ ਸਰੋਵਰਿ ਬਾਸੁ ॥੧੦॥
कवी कलासहर म्हणतात की हे गुरु रामदास, तुम्ही शांतीच्या सरोवरात राहता. ॥ १०॥

ਗੁਰੁ ਜਿਨ੍ ਕਉ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਨਿਵਾਸੈ ॥
ज्यांच्यावर गुरु रामदास प्रसन्न होतात, त्यांच्या हृदयात हरिचे नाव वास करते.

ਜਿਨ੍ ਕਉ ਗੁਰੁ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨੁ ਦੁਰਤੁ ਦੂਰੰਤਰਿ ਨਾਸੈ ॥
जे गुरु रामदासांवर प्रसन्न होतात, त्यांची पापे दूरवरून पळून जातात

ਗੁਰੁ ਜਿਨ੍ ਕਉ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨੁ ਮਾਨੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ਨਿਵਾਰੈ ॥
ज्यांच्यावर गुरु प्रसन्न होतात, त्यांचा अभिमान निघून जातो

ਜਿਨ੍ ਕਉ ਗੁਰੁ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨੁ ਸਬਦਿ ਲਗਿ ਭਵਜਲੁ ਤਾਰੈ ॥
जे गुरुंच्या वचनांनी प्रसन्न होतात, ते प्रभूच्या वचनात तल्लीन होऊन जगाचा महासागर पार करतात.

ਪਰਚਉ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ਗੁਰ ਪਾਇਅਉ ਤਿਨ ਸਕਯਥਉ ਜਨਮੁ ਜਗਿ ॥
ज्यांना गुरु रामदासांकडून खरी शिकवण मिळाली आहे, त्यांचा या जगात जन्म यशस्वी झाला आहे.

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਸਰਣਿ ਭਜੁ ਕਲ੍ ਕਬਿ ਭੁਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਸਭ ਗੁਰੂ ਲਗਿ ॥੧੧॥
परात्पर गुरु रामदासांचा आश्रय घ्या असे कवी कलासहर सांगतात. गुरूंच्या आश्रयाने मुक्ती व भोग सर्व प्राप्त होतात.॥११॥

ਸਤਿਗੁਰਿ ਖੇਮਾ ਤਾਣਿਆ ਜੁਗ ਜੂਥ ਸਮਾਣੇ ॥
सत्गुरु रामदासांनी भक्तीचा मंडप उभारला आहे आणि जगातील प्राणी त्याच्या खाली आले आहेत.

ਅਨਭਉ ਨੇਜਾ ਨਾਮੁ ਟੇਕ ਜਿਤੁ ਭਗਤ ਅਘਾਣੇ ॥
गुरूंच्या हातात ज्ञानाचा भाला आणि हरिनामाचा आधार असतो, जो भक्तांना संतुष्ट करतो.

ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਅੰਗਦੁ ਅਮਰੁ ਭਗਤ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਸਮਾਣੇ ॥
हरिनामाचा जप करून गुरु नानक देव जी, गुरु अंगद देव, गुरु अमरदास आणि इतर भक्त भगवंतात विलीन झाले आहेत.

ਇਹੁ ਰਾਜ ਜੋਗ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਤੁਮ੍ ਹੂ ਰਸੁ ਜਾਣੇ ॥੧੨॥
हे गुरु रामदास! या राजयोगाचा आनंद फक्त तुम्हालाच माहित आहे. ॥१२॥

ਜਨਕੁ ਸੋਇ ਜਿਨਿ ਜਾਣਿਆ ਉਨਮਨਿ ਰਥੁ ਧਰਿਆ ॥
जनक हा असा आहे ज्याने परम सत्य जाणले आहे आणि तुरिया अवस्थेत आपले स्वरूप स्थापित केले आहे.

ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਸਮਾਚਰੇ ਅਭਰਾ ਸਰੁ ਭਰਿਆ ॥
सतु संतोखु सरुने भरला होता त्याने खऱ्या समाधानाचा स्वीकार केला आणि त्याचे रिकाम्या मन नामाने भरले.

ਅਕਥ ਕਥਾ ਅਮਰਾ ਪੁਰੀ ਜਿਸੁ ਦੇਇ ਸੁ ਪਾਵੈ ॥
ही नकळत गोष्ट ज्याला देव देतो त्यालाच मिळते.

ਇਹੁ ਜਨਕ ਰਾਜੁ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਤੁਝ ਹੀ ਬਣਿ ਆਵੈ ॥੧੩॥
गुरु रामदास, जनकसारखा हा राजा फक्त तुम्हालाच शोभतो. गुरु रामदास, जनकसारखा हा राजा फक्त तुम्हालाच शोभतो. ॥१३॥भात कलशहरातील १३ सवैया पूर्ण

ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਮੁ ਏਕ ਲਿਵ ਮਨਿ ਜਪੈ ਦ੍ਰਿੜੁ ਤਿਨ੍ ਜਨ ਦੁਖ ਪਾਪੁ ਕਹੁ ਕਤ ਹੋਵੈ ਜੀਉ ॥
जो माणूस पूर्ण एकाग्रतेने आणि भक्तीने सद्गुरुंचे नामजप करतो तो दुःख आणि पापाने कसा वेढला जाऊ शकतो?

ਤਾਰਣ ਤਰਣ ਖਿਨ ਮਾਤ੍ਰ ਜਾ ਕਉ ਦ੍ਰਿਸ੍ਟਿ ਧਾਰੈ ਸਬਦੁ ਰਿਦ ਬੀਚਾਰੈ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਖੋਵੈ ਜੀਉ ॥
गुरु हे एका जहाजासारखे आहेत जे एखाद्याला या जगाच्या महासागरातून पार घेऊन जाते. तो क्षणभर गुरुवर कृपा करतो. साधक आपल्या हृदयातील शब्दाचे ध्यान करतो आणि त्याची वासना आणि क्रोध नष्ट होतात.

ਜੀਅਨ ਸਭਨ ਦਾਤਾ ਅਗਮ ਗ੍ਯ੍ਯਾਨ ਬਿਖ੍ਯ੍ਯਾਤਾ ਅਹਿਨਿਸਿ ਧ੍ਯ੍ਯਾਨ ਧਾਵੈ ਪਲਕ ਨ ਸੋਵੈ ਜੀਉ ॥
गुरु रामदास हे सर्व प्राणिमात्रांचे दाते आहेत, ते हरिनामाच्या ज्ञानाचे स्पष्टीकरण देणारे आहेत, ते रात्रंदिवस ईश्वराच्या ध्यानात मग्न राहतात आणि थोड्या काळासाठीही भान गमावत नाहीत.

ਜਾ ਕਉ ਦੇਖਤ ਦਰਿਦ੍ਰੁ ਜਾਵੈ ਨਾਮੁ ਸੋ ਨਿਧਾਨੁ ਪਾਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗ੍ਯ੍ਯਾਨਿ ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਧੋਵੈ ਜੀਉ ॥
त्याच्या दर्शनाने दारिद्य दूर होते; साधकांना हरिनामाच्या रूपात आनंदाचा खजिना मिळतो. गुरु आपल्या मुखातून ज्ञान देतात आणि वाईट विचारांची घाण साफ करतात.

ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਮੁ ਏਕ ਲਿਵ ਮਨਿ ਜਪੈ ਦ੍ਰਿੜੁ ਤਿਨ ਜਨ ਦੁਖ ਪਾਪ ਕਹੁ ਕਤ ਹੋਵੈ ਜੀਉ ॥੧॥
जो मनाने एकाग्रतेने सद्‌गुरुंचे नाव जपतो, त्याला दुःख आणि पाप कसे स्पर्श करू शकतात?॥१॥

ਧਰਮ ਕਰਮ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਈ ਹੈ ॥
धार्मिक कर्तव्यांचे फळ परिपूर्ण गुरु रामदासांकडून मिळते.

ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਿਧ ਸਾਧ ਮੁਨਿ ਜਨ ਸੁਰਿ ਨਰ ਜਾਚਹਿ ਸਬਦ ਸਾਰੁ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਈ ਹੈ ॥
सिद्धीप्राप्त साधक, ऋषी, देव आणि मानव देखील त्यांची आणि एका ब्रह्माला आपले हृदय समर्पित करणाऱ्या सत्गुरु रामदासांची सेवा करू इच्छितात.

ਫੁਨਿ ਜਾਨੈ ਕੋ ਤੇਰਾ ਅਪਾਰੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਅਕਥ ਕਥਨਹਾਰੁ ਤੁਝਹਿ ਬੁਝਾਈ ਹੈ ॥
गुरु रामदास! तुमचे रहस्य कोण जाणू शकेल, तुम्ही अमर्याद, निर्भय, निराकाराचे रूप आहात आणि तुम्ही अवर्णनीय परमेश्वराची जाणीव केली आहे.

ਭਰਮ ਭੂਲੇ ਸੰਸਾਰ ਛੁਟਹੁ ਜੂਨੀ ਸੰਘਾਰ ਜਮ ਕੋ ਨ ਡੰਡ ਕਾਲ ਗੁਰਮਤਿ ਧ੍ਯ੍ਯਾਈ ਹੈ ॥
हे या जगातील हरवलेल्या लोकांनो, गुरूच्या शिकवणींचे पालन करा आणि तुम्ही जन्म आणि मृत्यूच्या चक्रातून मुक्त व्हाल आणि काळाची शिक्षा तुम्हाला मिळणार नाही.

ਮਨ ਪ੍ਰਾਣੀ ਮੁਗਧ ਬੀਚਾਰੁ ਅਹਿਨਿਸਿ ਜਪੁ ਧਰਮ ਕਰਮ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਈ ਹੈ ॥੨॥
हे मूर्ख जीवा! थोडा विचार कर आणि रात्रंदिवस हरी नावाचा जप केल्याने धार्मिक कर्मांचे फळ खऱ्या गुरूकडून मिळू शकते. ॥२॥

ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਪਰ ॥
सत्गुरु रामदासांच्या खऱ्या नावासाठी मी नेहमीच स्वतःचे बलिदान देण्यास तयार आहे.

ਕਵਨ ਉਪਮਾ ਦੇਉ ਕਵਨ ਸੇਵਾ ਸਰੇਉ ਏਕ ਮੁਖ ਰਸਨਾ ਰਸਹੁ ਜੁਗ ਜੋਰਿ ਕਰ ॥
मी कोणाशी तुलना करू, कोणती सेवा करू, मी फक्त हात जोडून आणि तोंड जोडून प्रशंसा करू शकतो.

ਫੁਨਿ ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ ਜਾਨੁ ਅਨਤ ਦੂਜਾ ਨ ਮਾਨੁ ਨਾਮੁ ਸੋ ਅਪਾਰੁ ਸਾਰੁ ਦੀਨੋ ਗੁਰਿ ਰਿਦ ਧਰ ॥
मी माझ्या मनाने, शब्दांनी आणि कृतीने फक्त गुरु रामदासांवर विश्वास ठेवतो आणि इतर कोणावरही विश्वास ठेवत नाही. गुरुंनी मला अनंत हरिनाम दिले आहे जे मी माझ्या मनात ठेवले आहे

ਨਲ੍ਯ ਕਵਿ ਪਾਰਸ ਪਰਸ ਕਚ ਕੰਚਨਾ ਹੁਇ ਚੰਦਨਾ ਸੁਬਾਸੁ ਜਾਸੁ ਸਿਮਰਤ ਅਨ ਤਰ ॥
कवी नल्ह म्हणतात की, गुरु रामदासांच्या पारस रूपातील स्पर्शाने मी सोन्यासारखा झालो आहे, ज्याप्रमाणे इतर झाडे आणि वनस्पती चंदनाच्या सुगंधाने सुगंधित होतात.

ਜਾ ਕੇ ਦੇਖਤ ਦੁਆਰੇ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਹੀ ਨਿਵਾਰੇ ਜੀ ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਪਰ ॥੩॥
ज्यांच्या दर्शनाने वासना आणि क्रोध दूर होतात, त्या सत्गुरु रामदासांच्या खऱ्या नावासाठी मी नेहमीच स्वतःचे बलिदान देतो ॥३॥

ਰਾਜੁ ਜੋਗੁ ਤਖਤੁ ਦੀਅਨੁ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ॥
गुरु रामदास जी यांना तिसरे गुरु अमरदास जी यांनी राजयोगाच्या सिंहासनावर, म्हणजेच गुरुगडवीवर बसवले होते.

ਪ੍ਰਥਮੇ ਨਾਨਕ ਚੰਦੁ ਜਗਤ ਭਯੋ ਆਨੰਦੁ ਤਾਰਨਿ ਮਨੁਖ੍ਯ ਜਨ ਕੀਅਉ ਪ੍ਰਗਾਸ ॥
गुरु नानक देवजी पहिल्यांदा चंद्राच्या रूपात जगात प्रकट झाले. त्यांच्या आगमनाने जगाला आनंद झाला. मानवांना जगाच्या बंधनातून मुक्त करण्यासाठी त्यांनी हरिनामचा संदेश पसरवला.

ਗੁਰ ਅੰਗਦ ਦੀਅਉ ਨਿਧਾਨੁ ਅਕਥ ਕਥਾ ਗਿਆਨੁ ਪੰਚ ਭੂਤ ਬਸਿ ਕੀਨੇ ਜਮਤ ਨ ਤ੍ਰਾਸ ॥
त्यानंतर गुरु अंगद देवजींना सुखनिधान (आनंदाचे निवासस्थान) असे नाव देण्यात आले. ज्यांनी प्रभूच्या अव्यक्त कथांचे ज्ञान दिले, त्यांनी पाच दुर्गुणांवर नियंत्रण ठेवले आणि मृत्यू देखील त्यांना घाबरवू शकला नाही.

ਗੁਰ ਅਮਰੁ ਗੁਰੂ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿ ਕਲਿਜੁਗਿ ਰਾਖੀ ਪਤਿ ਅਘਨ ਦੇਖਤ ਗਤੁ ਚਰਨ ਕਵਲ ਜਾਸ ॥
मग श्री गुरु अमरदास यांनी परम सत्य ईश्वराचे अस्तित्व स्वीकारले आणि कलियुगात प्राण्यांचा सन्मान वाचवला. त्यांच्या दर्शनाने आणि त्यांच्या कमळाच्या चरणांच्या स्पर्शाने शिष्यांची पापे नष्ट झाली.

ਸਭ ਬਿਧਿ ਮਾਨ੍ਯਿਉ ਮਨੁ ਤਬ ਹੀ ਭਯਉ ਪ੍ਰਸੰਨੁ ਰਾਜੁ ਜੋਗੁ ਤਖਤੁ ਦੀਅਨੁ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ॥੪॥
त्यानंतर त्यांनी त्यांचे शिष्य भाई जेठा यांना ज्ञान आणि सेवेच्या सर्व पैलूंसाठी पात्र मानले आणि त्यांचे हृदय खूप प्रसन्न झाले. श्री गुरु अमरदासजींनी गुरु रामदासजींना गुरु नानकजींच्या राजयोगाच्या सिंहासनावर बसवले. ॥४॥

ਰਡ ॥
रड ॥

ਜਿਸਹਿ ਧਾਰ੍ਯਿਉ ਧਰਤਿ ਅਰੁ ਵਿਉਮੁ ਅਰੁ ਪਵਣੁ ਤੇ ਨੀਰ ਸਰ ਅਵਰ ਅਨਲ ਅਨਾਦਿ ਕੀਅਉ ॥
ज्याने पृथ्वी आणि आकाश, वायु, पाणी, सरोवरे, अग्नि आणि अन्न इत्यादी निर्माण केले आहेत.

ਸਸਿ ਰਿਖਿ ਨਿਸਿ ਸੂਰ ਦਿਨਿ ਸੈਲ ਤਰੂਅ ਫਲ ਫੁਲ ਦੀਅਉ ॥
रात्री दिसणारे चंद्र आणि तारे निर्माण झाले आणि दिवसा उगवणाऱ्या सूर्यामुळे पर्वत निर्माण झाले आणि झाडे आणि वनस्पतींनी फळे आणि फुले दिली.

ਸੁਰਿ ਨਰ ਸਪਤ ਸਮੁਦ੍ਰ ਕਿਅ ਧਾਰਿਓ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਜਾਸੁ ॥
ज्या परमेश्वराने सात समुद्र, देव, मानव निर्माण केले आणि तिन्ही लोकांचे पालन केले.

ਸੋਈ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਪਾਇਓ ਗੁਰ ਅਮਰ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥੧॥੫॥
ते परम सत्य, अद्वितीय हरिनाम, गुरु रामदासांना त्यांचे खरे गुरू अमरदास यांच्याकडून प्राप्त झाले. ॥१॥५॥

ਕਚਹੁ ਕੰਚਨੁ ਭਇਅਉ ਸਬਦੁ ਗੁਰ ਸ੍ਰਵਣਹਿ ਸੁਣਿਓ ॥
ज्याने गुरुंचे शब्द कानांनी ऐकले आहेत त्याने काचेचे सोने केले आहे.

ਬਿਖੁ ਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੁਯਉ ਨਾਮੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਖਿ ਭਣਿਅਉ ॥
ज्याने सद्‌गुरुंचे नाव मुखाने घेतले आहे त्याने विषाचे अमृतात रूपांतर केले आहे.

ਲੋਹਉ ਹੋਯਉ ਲਾਲੁ ਨਦਰਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਦਿ ਧਾਰੈ ॥
जेव्हा सद्‌गुरू आशीर्वाद देतात तेव्हा लोखंडासारखा कठीण माणूसही लोखंडासारखा लाल होतो.

ਪਾਹਣ ਮਾਣਕ ਕਰੈ ਗਿਆਨੁ ਗੁਰ ਕਹਿਅਉ ਬੀਚਾਰੈ ॥
गुरुंच्या ज्ञानाचे चिंतन केल्याने, दगडासारखा माणूस अमूल्य मोती बनतो.

ਕਾਠਹੁ ਸ੍ਰੀਖੰਡ ਸਤਿਗੁਰਿ ਕੀਅਉ ਦੁਖ ਦਰਿਦ੍ਰ ਤਿਨ ਕੇ ਗਇਅ ॥
सद्‌गुरुंच्या चरणस्पर्शाने लाकूड चंदन बनते आणि सर्व दुःखे आणि वेदना नाहीशा होतात.

ਸਤਿਗੁਰੂ ਚਰਨ ਜਿਨ੍ਹ ਪਰਸਿਆ ਸੇ ਪਸੁ ਪਰੇਤ ਸੁਰਿ ਨਰ ਭਇਅ ॥੨॥੬॥
ज्यांनी सत्गुरु रामदासांचे चरणस्पर्श केले आहेत ते प्राणी आणि भूतांपासून देवांसारखे चांगले मानव बनले आहेत. ॥२॥ ६॥

ਜਾਮਿ ਗੁਰੂ ਹੋਇ ਵਲਿ ਧਨਹਿ ਕਿਆ ਗਾਰਵੁ ਦਿਜਇ ॥
जेव्हा गुरुला मदत केली जाते तेव्हा व्यक्ती संपत्ती असूनही गर्विष्ठ होत नाही.

ਜਾਮਿ ਗੁਰੂ ਹੋਇ ਵਲਿ ਲਖ ਬਾਹੇ ਕਿਆ ਕਿਜਇ ॥
जेव्हा शिक्षक मदतगार बनतो तेव्हा लाखो लोक वाईट करू शकत नाहीत.

ਜਾਮਿ ਗੁਰੂ ਹੋਇ ਵਲਿ ਗਿਆਨ ਅਰੁ ਧਿਆਨ ਅਨਨ ਪਰਿ ॥
जेव्हा गुरु तुमच्यासोबत असतो, तेव्हा ज्ञान आणि ध्यान प्राप्त केल्यानंतर, आत्मा देवाशिवाय इतर कोणावरही विश्वास ठेवत नाही.

ਜਾਮਿ ਗੁਰੂ ਹੋਇ ਵਲਿ ਸਬਦੁ ਸਾਖੀ ਸੁ ਸਚਹ ਘਰਿ ॥
जेव्हा गुरु साधकासोबत असतो तेव्हा शब्दगुरूंचे दर्शन होते आणि तो खऱ्या घरात राहतो.

ਜੋ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਅਹਿਨਿਸਿ ਜਪੈ ਦਾਸੁ ਭਟੁ ਬੇਨਤਿ ਕਹੈ ॥
जो कोणी गुरु गुरु अहिनिसी जप करतो, दासु भटू त्याला विनवणी करतो. दास नल भट विनंती करतो की जो व्यक्ती गुरुंचे नाव दिवसरात्र जपतो.

ਜੋ ਗੁਰੂ ਨਾਮੁ ਰਿਦ ਮਹਿ ਧਰੈ ਸੋ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਹ ਥੇ ਰਹੈ ॥੩॥੭॥
जो गुरु रामदासांचे नाव आपल्या हृदयात ठेवतो तो जन्म आणि मृत्यू दोन्हीपासून मुक्त होतो. ॥३॥७॥

ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਘੋਰੁ ਅੰਧਾਰੁ ਗੁਰੂ ਬਿਨੁ ਸਮਝ ਨ ਆਵੈ ॥
गुरुशिवाय जगात फक्त अज्ञानाचा अंधार आहे. गुरुशिवाय समजू शकत नाही.

ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਸੁਰਤਿ ਨ ਸਿਧਿ ਗੁਰੂ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਵੈ ॥
गुरुशिवाय यश नाही आणि गुरुशिवाय मोक्ष नाही. गुरुशिवाय ज्ञान, यश आणि मोक्ष देखील नाही.

ਗੁਰੁ ਕਰੁ ਸਚੁ ਬੀਚਾਰੁ ਗੁਰੂ ਕਰੁ ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥
हे माझ्या हृदया! सत्य हे आहे की तू गुरुंची स्तुती करावी आणि फक्त त्यांचे नाव जपावे.

ਗੁਰੁ ਕਰੁ ਸਬਦ ਸਪੁੰਨ ਅਘਨ ਕਟਹਿ ਸਭ ਤੇਰੇ ॥
गुरुचे वचन जीवनदायी आहे, ते तुमचे सर्व पाप आणि दोष नष्ट करणारे आहे.

ਗੁਰੁ ਨਯਣਿ ਬਯਣਿ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰਹੁ ਗੁਰੂ ਸਤਿ ਕਵਿ ਨਲ੍ਯ੍ਯ ਕਹਿ ॥
गुरूला डोळ्यांत बसवा, गुरूचे नामस्मरण करा, गुरूची स्तुती करा कवी नल्हा म्हणतात की गुरु हेच सत्य आहे.

ਜਿਨਿ ਗੁਰੂ ਨ ਦੇਖਿਅਉ ਨਹੁ ਕੀਅਉ ਤੇ ਅਕਯਥ ਸੰਸਾਰ ਮਹਿ ॥੪॥੮॥
ज्यांनी गुरुंना पाहिले नाही किंवा त्यांचा आश्रय घेतला नाही, त्या दुर्दैवी व्यक्तीचा या जगात जन्म व्यर्थ जात आहे. ॥४॥८॥

ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਗੁਰੁ ਕਰੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥
हे माझ्या हृदया! गुरु रामदासांचे गुणगान गा.

ਤਾਰਣ ਤਰਣ ਸਮ੍ਰਥੁ ਕਲਿਜੁਗਿ ਸੁਨਤ ਸਮਾਧਿ ਸਬਦ ਜਿਸੁ ਕੇਰੇ ॥
कलियुगात, तोच आपल्याला जगाच्या बंधनातून मुक्त करू शकतो आणि सर्व कलांमध्ये सक्षम आहे. त्याच्या पवित्र शिकवणी ऐकून, जीव देवाच्या ध्यानात लीन होतो

ਫੁਨਿ ਦੁਖਨਿ ਨਾਸੁ ਸੁਖਦਾਯਕੁ ਸੂਰਉ ਜੋ ਧਰਤ ਧਿਆਨੁ ਬਸਤ ਤਿਹ ਨੇਰੇ ॥
तो सूर्य आहे जो आनंद देतो आणि जो कोणी त्याचे ध्यान करतो तो त्याच्या जवळ राहतो आणि मग सर्व दुःखे नष्ट होतात.

ਪੂਰਉ ਪੁਰਖੁ ਰਿਦੈ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਮੁਖੁ ਦੇਖਤ ਅਘ ਜਾਹਿ ਪਰੇਰੇ ॥
तो परिपूर्ण पुरुष आहे; तो मनातल्या मनात देवाचे स्मरण करतो; त्याला पाहून त्याची पापे नष्ट होतात.

ਜਉ ਹਰਿ ਬੁਧਿ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਚਾਹਤ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਗੁਰੁ ਕਰੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥੫॥੯॥
जर तुला ज्ञान, संपत्ती, समृद्धी आणि देव मिळवायचा असेल तर हे मन! गुरुंचे गुणगान गा आणि गुरु गुरुचा जप करत राहा ॥५॥९॥

ਗੁਰੂ ਮੁਖੁ ਦੇਖਿ ਗਰੂ ਸੁਖੁ ਪਾਯਉ ॥
जेव्हा गुरू अमरदास जी यांचे भाऊ जेठा, म्हणजेच गुरु रामदासजी यांनी त्यांना पाहिले तेव्हा त्यांना परम आनंद प्राप्त झाला.

ਹੁਤੀ ਜੁ ਪਿਆਸ ਪਿਊਸ ਪਿਵੰਨ ਕੀ ਬੰਛਤ ਸਿਧਿ ਕਉ ਬਿਧਿ ਮਿਲਾਯਉ ॥
वर्षानुवर्षे त्यांच्या हृदयात असलेली अमृताची तहान देवाने भाऊ जेठा म्हणजेच गुरु रामदासजी यांना शांतीचे स्वरूप गुरु अमरदासांशी जोडून पूर्ण केली.

ਪੂਰਨ ਭੋ ਮਨ ਠਉਰ ਬਸੋ ਰਸ ਬਾਸਨ ਸਿਉ ਜੁ ਦਹੰ ਦਿਸਿ ਧਾਯਉ ॥
जे मन पूर्वी सुख आणि इच्छांच्या मागे सर्व दिशांना धावत असे, ते तृप्त झाले आणि गुरुंना भेटल्यानंतर थांबले.

ਗੋਬਿੰਦ ਵਾਲੁ ਗੋਬਿੰਦ ਪੁਰੀ ਸਮ ਜਲ੍ਯ੍ਨ ਤੀਰਿ ਬਿਪਾਸ ਬਨਾਯਉ ॥
नम्रता आणि प्रेमाचे मूर्त स्वरूप असलेल्या गुरु अमरदासजींनी व्यास नदीच्या काठावर वैकुंठासारखे गोइंदवाल शहर वसवले.

ਗਯਉ ਦੁਖੁ ਦੂਰਿ ਬਰਖਨ ਕੋ ਸੁ ਗੁਰੂ ਮੁਖੁ ਦੇਖਿ ਗਰੂ ਸੁਖੁ ਪਾਯਉ ॥੬॥੧੦॥
त्या गुरूंचे मुख पाहून गुरु रामदासजींना अपार आनंद झाला आणि त्यांचे अनेक वर्षांचे दुःख दूर झाले. ॥६॥१०॥

ਸਮਰਥ ਗੁਰੂ ਸਿਰਿ ਹਥੁ ਧਰ੍ਹਉ ॥
समर्थ गुरुंनी गुरु रामदासांच्या डोक्यावर हात ठेवला, म्हणजेच त्यांना आशीर्वाद दिला आणि त्यांना आपला शिष्य बनवले.

ਗੁਰਿ ਕੀਨੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਅਉ ਜਿਸੁ ਦੇਖਿ ਚਰੰਨ ਅਘੰਨ ਹਰ੍ਹਉ ॥
त्या गुरूंनी त्याला दयाळूपणे हरिनाम दिले, ज्याचे पाप दयेचे स्वरूप असलेल्या सतगुरु अमरदासांचे चरणदर्शन घेतल्याने नष्ट होतात.

ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ਏਕ ਸਮਾਨ ਧਿਆਨ ਸੁ ਨਾਮ ਸੁਨੇ ਸੁਤੁ ਭਾਨ ਡਰ੍ਹਉ ॥
मग तो रात्रंदिवस हरीच्या ध्यानात मग्न राहू लागला. हे हरिनाम ऐकून सूर्यपुत्र यमराजही भीतीने त्याच्या जवळ येत नव्हता.

ਭਨਿ ਦਾਸ ਸੁ ਆਸ ਜਗਤ੍ਰ ਗੁਰੂ ਕੀ ਪਾਰਸੁ ਭੇਟਿ ਪਰਸੁ ਕਰ੍ਹਉ ॥
दा संल्लाह म्हणतात की त्यांनी जगद्गुरूंकडेच आशा ठेवली होती. पारस सारख्या महापुरुषाला गुरु अमरदास भेटून ते सुद्धा पारस सारखे महान झाले.

ਰਾਮਦਾਸੁ ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਸਤਿ ਕੀਯਉ ਸਮਰਥ ਗੁਰੂ ਸਿਰਿ ਹਥੁ ਧਰ੍ਹਉ ॥੭॥੧੧॥
देवाने गुरु रामदासजींना दृढ केले, समर्थ गुरु अमरदासांनी त्यांच्या डोक्यावर हात ठेवला होता. ॥७॥११॥

ਅਬ ਰਾਖਹੁ ਦਾਸ ਭਾਟ ਕੀ ਲਾਜ ॥
अरे पूर्णगुरू! आता अशा प्रकारे दास नल्हा भाटाची इज्जत वाचवा.

ਜੈਸੀ ਰਾਖੀ ਲਾਜ ਭਗਤ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਕੀ ਹਰਨਾਖਸ ਫਾਰੇ ਕਰ ਆਜ ॥
ज्याप्रमाणे तू तुझ्या नखांनी भक्त प्रल्हादाचा मान राखलास आणि दुष्ट हिरण्यकशिपूला फाडून टाकलास.

ਫੁਨਿ ਦ੍ਰੋਪਤੀ ਲਾਜ ਰਖੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਛੀਨਤ ਬਸਤ੍ਰ ਦੀਨ ਬਹੁ ਸਾਜ ॥
हे प्रभू! तू पुन्हा एकदा द्रौपदीचा मान वाचवलास. जेव्हा तिचे कपडे हिसकावले जात होते, तेव्हा तू तिला खूप कपडे दिलेस.

ਸੋਦਾਮਾ ਅਪਦਾ ਤੇ ਰਾਖਿਆ ਗਨਿਕਾ ਪੜ੍ਹਤ ਪੂਰੇ ਤਿਹ ਕਾਜ ॥
रामनामाचे जप केल्याने सुदामा अडचणींपासून वाचला आणि वेश्येचे जीवनही यशस्वी झाले.

ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਕਲਜੁਗ ਹੋਇ ਰਾਖਹੁ ਦਾਸ ਭਾਟ ਕੀ ਲਾਜ ॥੮॥੧੨॥
हे श्री सद्गुरु! आता या कलियुगात, प्रसन्न व्हा आणि दास नलह भाटचाही मान राखा. ॥८॥१२॥

ਝੋਲਨਾ ॥
झोलना ॥

ਗੁਰੂ ਗੁਰੁ ਗੁਰੂ ਗੁਰੁ ਗੁਰੂ ਜਪੁ ਪ੍ਰਾਨੀਅਹੁ ॥
हे जीवांनो! गुरू गुरु गुरुचा जप करत राहा.

ਸਬਦੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪੈ ਨਾਮੁ ਨਵ ਨਿਧਿ ਅਪੈ ਰਸਨਿ ਅਹਿਨਿਸਿ ਰਸੈ ਸਤਿ ਕਰਿ ਜਾਨੀਅਹੁ ॥
तो हरिचे नामस्मरणही करतो. तो त्याच्या शिष्यांना आणि जिज्ञासूंना आनंदाचे भांडार असलेले नाव देतो आणि दिवसरात्र तो आपल्या जिभेने हरिच्या नावाचे कीर्तन करतो. हे सत्य स्वीकारा.

ਫੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮ ਰੰਗ ਪਾਈਐ ਗੁਰਮੁਖਹਿ ਧਿਆਈਐ ਅੰਨ ਮਾਰਗ ਤਜਹੁ ਭਜਹੁ ਹਰਿ ਗ੍ਹਾਨੀਅਹੁ ॥
जो गुरुकडून शिकवण घेऊन ध्यान करतो त्याला प्रेमाचा रंग प्राप्त होतो. हे ज्ञानी लोकांनो, इतर कोणताही मार्ग सोडून देवाची उपासना करत राहा.

ਬਚਨ ਗੁਰ ਰਿਦਿ ਧਰਹੁ ਪੰਚ ਭੂ ਬਸਿ ਕਰਹੁ ਜਨਮੁ ਕੁਲ ਉਧਰਹੁ ਦ੍ਵਾਰਿ ਹਰਿ ਮਾਨੀਅਹੁ ॥
गुरूंचे शब्द हृदयात ठेवल्याने पाचही दुर्गुणांवर नियंत्रण येते, जन्म यशस्वी होतो, संपूर्ण वंश उन्नत होतो आणि प्रभूच्या दारात मान मिळतो.

ਜਉ ਤ ਸਭ ਸੁਖ ਇਤ ਉਤ ਤੁਮ ਬੰਛਵਹੁ ਗੁਰੂ ਗੁਰੁ ਗੁਰੂ ਗੁਰੁ ਗੁਰੂ ਜਪੁ ਪ੍ਰਾਨੀਅਹੁ ॥੧॥੧੩॥
हे जीवांनो! जर तुम्हाला या जगात आणि पुढच्या जगात सर्व सुख मिळवायचे असेल तर गुरु गुरु गुरु जप करत राहा ॥१॥१३॥

ਗੁਰੂ ਗੁਰੁ ਗੁਰੂ ਗੁਰੁ ਗੁਰੂ ਜਪਿ ਸਤਿ ਕਰਿ ॥
गुरुला सत्य मानून, नेहमी त्यांचे नाव जप करा आणि गुरु गुरुचा जप करत रहा.

ਅਗਮ ਗੁਨ ਜਾਨੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹਰਿ ਮਨਿ ਧਰਹੁ ਧ੍ਯਾਨੁ ਅਹਿਨਿਸਿ ਕਰਹੁ ਬਚਨ ਗੁਰ ਰਿਦੈ ਧਰਿ ॥
अनंत गुण जाणून, आनंदाचा खजिना असलेल्या हरिला तुमच्या मनात ठेवा. गुरुंचे शब्द तुमच्या हृदयात रात्रंदिवस ठेवा.

ਫੁਨਿ ਗੁਰੂ ਜਲ ਬਿਮਲ ਅਥਾਹ ਮਜਨੁ ਕਰਹੁ ਸੰਤ ਗੁਰਸਿਖ ਤਰਹੁ ਨਾਮ ਸਚ ਰੰਗ ਸਰਿ ॥
पुन्हा एकदा गुरुच्या रूपात खोल आणि शुद्ध पाण्याच्या महासागरात स्नान करा. हे संत आणि गुरुचे शिष्य, खऱ्या नामाच्या तळ्यात पोहत राहा

ਸਦਾ ਨਿਰਵੈਰੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਨਿਰਭਉ ਜਪੈ ਪ੍ਰੇਮ ਗੁਰ ਸਬਦ ਰਸਿ ਕਰਤ ਦ੍ਰਿੜੁ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ॥
गुरू रामदास नेहमी निर्वैर निराकार निर्भय परमात्म्याचा जप करतात ते वचन गुरूंच्या प्रेमात आणि आस्वादाने हरिभक्तीला बळकट करते.

ਮੁਗਧ ਮਨ ਭ੍ਰਮੁ ਤਜਹੁ ਨਾਮੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਜਹੁ ਗੁਰੂ ਗੁਰੁ ਗੁਰੂ ਗੁਰੁ ਗੁਰੂ ਜਪੁ ਸਤਿ ਕਰਿ ॥੨॥੧੪॥
हे मूर्ख मन! भ्रम सोडून दे आणि गुरु, देवाची पूजा कर. गुरुला सत्य मानून त्यांचे नाव जप आणि गुरु, गुरु जप करत राहा. ॥२॥१४॥

ਗੁਰੂ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰਹੁ ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ॥
गुरूंचे गुण आणि महिमा गा, कारण गुरूंद्वारेच देवाची प्राप्ती होऊ शकते.

ਉਦਧਿ ਗੁਰੁ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ਬੇਅੰਤੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨਗ ਹੀਰ ਮਣਿ ਮਿਲਤ ਲਿਵ ਲਾਈਐ ॥
गुरु हे खोल, गंभीर, अनंत आणि प्रेमाचा सागर आहेत; त्यांच्या ध्यानानेच हरिनामाच्या रूपात मोती, हिरे आणि रत्ने मिळू शकतात.

ਫੁਨਿ ਗੁਰੂ ਪਰਮਲ ਸਰਸ ਕਰਤ ਕੰਚਨੁ ਪਰਸ ਮੈਲੁ ਦੁਰਮਤਿ ਹਿਰਤ ਸਬਦਿ ਗੁਰੁ ਧੵਾਈਐ ॥
पुन्हा, गुरुच्या उपस्थितीने गोड सुगंध भरतो, तो सोन्यासारखा होतो, गुरुच्या शिकवणीकडे लक्ष दिल्याने वाईटाचा कलंक दूर होतो.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਰਵਾਹ ਛੁਟਕੰਤ ਸਦ ਦ੍ਵਾਰਿ ਜਿਸੁ ਗ੍ਯ੍ਯਾਨ ਗੁਰ ਬਿਮਲ ਸਰ ਸੰਤ ਸਿਖ ਨਾਈਐ ॥
ज्याच्या दारातून अमृत नेहमीच वाहते, संत आणि शिष्य गुरुंच्या ज्ञानाच्या शुद्ध सरोवरात स्नान करतात.

ਨਾਮੁ ਨਿਰਬਾਣੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹਰਿ ਉਰਿ ਧਰਹੁ ਗੁਰੂ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰਹੁ ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ॥੩॥੧੫॥
तुझ्या हृदयात शुद्ध आणि आनंदाचे भांडार असलेले हरिनाम ठेव. गुरुचे गुणगान कर. गुरु, गुरु असा जप कर. फक्त गुरुद्वारेच देवाला प्राप्त करता येते. ॥३॥१५॥

ਗੁਰੂ ਗੁਰੁ ਗੁਰੂ ਗੁਰੁ ਗੁਰੂ ਜਪੁ ਮੰਨ ਰੇ ॥
हे मन! सतत गुरुंच्या नामाचा मंत्र जप करत राहा. शिव, सिद्ध, साधक, देव आणि राक्षस देखील त्याच्या सेवेत मग्न आहेत. गुरुंचे शब्द ऐकून तेहतीस कोटी देवही बुडाले.

ਜਾ ਕੀ ਸੇਵ ਸਿਵ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਸੁਰ ਅਸੁਰ ਗਣ ਤਰਹਿ ਤੇਤੀਸ ਗੁਰ ਬਚਨ ਸੁਣਿ ਕੰਨ ਰੇ ॥
पुन्हा गुरु गुरुचा जप करून, संत भक्त आणि जिज्ञासू साधकालाही मुक्ती मिळाली.

ਫੁਨਿ ਤਰਹਿ ਤੇ ਸੰਤ ਹਿਤ ਭਗਤ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰਹਿ ਤਰਿਓ ਪ੍ਰਹਲਾਦੁ ਗੁਰ ਮਿਲਤ ਮੁਨਿ ਜੰਨ ਰੇ ॥
अशाप्रकारे, संत, भक्त, शिक्षक, शिक्षक, प्रल्हाद, शिक्षक, ऋषी असेच करतात. भक्त प्रल्हाद आणि ऋषी देखील गुरुंना भेटून वाचले.

ਤਰਹਿ ਨਾਰਦਾਦਿ ਸਨਕਾਦਿ ਹਰਿ ਗੁਰਮੁਖਹਿ ਤਰਹਿ ਇਕ ਨਾਮ ਲਗਿ ਤਜਹੁ ਰਸ ਅੰਨ ਰੇ ॥
नारद, शंक, सनंदन इत्यादी जण गुरूंच्या सान्निध्यात अदृश्य झाले आणि इतर सर्व सुखांचा त्याग करून केवळ नामात लीन होऊन त्यांना मुक्ती मिळाली.

ਦਾਸੁ ਬੇਨਤਿ ਕਹੈ ਨਾਮੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਹੈ ਗੁਰੂ ਗੁਰੁ ਗੁਰੂ ਗੁਰੁ ਗੁਰੂ ਜਪੁ ਮੰਨ ਰੇ ॥੪॥੧੬॥੨੯॥
दास नलहा नम्रपणे म्हणतो की हरिनाम फक्त गुरुनेच मिळतो, हे मन, नेहमी गुरु, गुरुचा जप

कर. एकूण २६ श्लोक पूर्ण झाले ज्यात नलह भटाचे १६ श्लोक आणि भट कलशहरचे १३ श्लोक समाविष्ट आहेत. ॥४॥१६॥२९॥

ਸਿਰੀ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬੁ ਸਭ ਊਪਰਿ ॥
गुरु परमेश्वर सर्वांहून श्रेष्ठ.

ਕਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਤਜੁਗਿ ਜਿਨਿ ਧ੍ਰੂ ਪਰਿ ॥
सत्ययुगात भक्त ध्रुववर दया करणारा.

ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਭਗਤ ਉਧਰੀਅੰ ॥
त्या श्रीहरीने भक्त प्रल्हादाचा उद्धार केला.

ਹਸ੍ਤ ਕਮਲ ਮਾਥੇ ਪਰ ਧਰੀਅੰ ॥
त्याच्या कपाळावर कमळाचा हात ठेवून मी त्याचे कल्याण केले.

ਅਲਖ ਰੂਪ ਜੀਅ ਲਖ੍ਯ੍ਯਾ ਨ ਜਾਈ ॥
जीव त्याचे अदृश्य स्वरूप पाहू शकत नाहीत.

ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਸਗਲ ਸਰਣਾਈ ॥
सर्व महान सिद्धीप्राप्त भक्त त्याच्या संरक्षणाखाली राहतात.

ਗੁਰ ਕੇ ਬਚਨ ਸਤਿ ਜੀਅ ਧਾਰਹੁ ॥
गुरूच्या शब्दांचे पालन करून तुमचे जीवन जगा गुरूच्या शब्दांना खरे मानून ते तुमच्या हृदयात साठवा.

ਮਾਣਸ ਜਨਮੁ ਦੇਹ ਨਿਸ੍ਤਾਰਹੁ ॥
केवळ याद्वारेच मनुष्य जन्म आणि शरीरापासून मुक्तता मिळवू शकतो.

ਗੁਰੁ ਜਹਾਜੁ ਖੇਵਟੁ ਗੁਰੂ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਤਰਿਆ ਨ ਕੋਇ ॥
गुरु हे जहाज आहे गुरु जहाजाचा भक्षक आहे.

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥
गुरुशिवाय कोणीही या जगाच्या महासागरातून पोहू शकत नव्हते.

ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਨਿਕਟਿ ਬਸੈ ਬਨਵਾਰੀ ॥
गुरुच्या कृपेने ईश्वराची प्राप्ती होते आणि गुरुशिवाय मोक्ष मिळत नाही.

ਤਿਨਿ ਲਹਣਾ ਥਾਪਿ ਜੋਤਿ ਜਗਿ ਧਾਰੀ ॥
गुरु नानक देवाच्या जवळ राहत होते आणि त्यांनी भाई लहाना यांना गुरु गद्दीवर नियुक्त केले आणि जगात प्रकाश पसरवला.

ਲਹਣੈ ਪੰਥੁ ਧਰਮ ਕਾ ਕੀਆ ॥
गुरु नानक यांचे महान शिष्य गुरु अंगद देव यांनी खऱ्या धर्माचा आणि सेवा सिमरन हरिनामाच्या उपदेशाचा मार्ग स्वीकारला.

ਅਮਰਦਾਸ ਭਲੇ ਕਉ ਦੀਆ ॥
त्यानंतर, सेवेचे प्रतीक असलेल्या अमरदास भल्ला यांना गुरुगद्दीवर विराजमान करण्यात आले.

ਤਿਨਿ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮਦਾਸੁ ਸੋਢੀ ਥਿਰੁ ਥਪੵਉ ॥
हरिनामाचे ध्यान केल्यानंतर, त्यांनी त्यांचे सर्वात मोठे शिष्य, हरिनामाचे प्रेमी श्री रामदास सोधी यांना गुरु नानकांच्या सिंहासनावर बसवले आणि त्यांना हरिनामाच्या रूपात आनंदाचा खजिना बहाल केला.

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅਖੈ ਨਿਧਿ ਅਪੵਉ ॥
मग श्री गुरु रामदासजींनी चारही दिशांना आनंदाचा हरिनाम दान केला, म्हणजेच त्यांनी असंख्य शिष्य, भक्त आणि साधकांना हरिनाम दिला.

ਅਪੵਉ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਖੈ ਨਿਧਿ ਚਹੁ ਜੁਗਿ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਫਲੁ ਲਹੀਅੰ ॥
त्यांचे गुरु अमरदास यांची निःस्वार्थ सेवा करून त्यांना राजयोगाचे फळ मिळाले.

ਬੰਦਹਿ ਜੋ ਚਰਣ ਸਰਣਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਪਰਮਾਨੰਦ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਹੀਅੰ ॥
जे त्यांच्या चरणांची पूजा करतात आणि त्यांच्या आश्रयाला येतात त्यांना सर्व सुखसोयी आणि आनंद प्राप्त होतो आणि ते गुरुमुखी म्हणण्यास पात्र असतात.

ਪਰਤਖਿ ਦੇਹ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੁਆਮੀ ਆਦਿ ਰੂਪਿ ਪੋਖਣ ਭਰਣੰ ॥
गुरु रामदास जी हे देहस्वरूपातील यक्ष परब्रह्म देव आहेत. तो मूळ व्यक्ती आणि जगाचा पालनकर्ता आहे.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਅਲਖ ਗਤਿ ਜਾ ਕੀ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮਦਾਸੁ ਤਾਰਣ ਤਰਣੰ ॥੧॥
म्हणून परम गौरवशाली सतगुरु रामदासांची सेवा करा त्यांचा महिमा अवर्णनीय आहे. खरं तर श्री गुरु रामदास हे तुम्हाला मृत्युच्या महासागरातून पार करणारे आणि मुक्तीचे दाते असलेले जहाज आहेत. ॥१॥

ਜਿਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ਬਾਣੀ ਸਾਧੂ ਜਨ ਜਪਹਿ ਕਰਿ ਬਿਚਿਤਿ ਚਾਓ ॥
ज्यांचे अमृतसारखे शब्द आणि गोड वाणी संत मोठ्या उत्साहाने आणि हृदयाने जपतात.

ਆਨੰਦੁ ਨਿਤ ਮੰਗਲੁ ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਸਫਲੁ ਸੰਸਾਰਿ ॥
शाश्वत आनंद आणि आनंद देणाऱ्या गुरु रामदासांच्या दर्शनाने, या जगात जन्म यशस्वी होतो.

ਸੰਸਾਰਿ ਸਫਲੁ ਗੰਗਾ ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਪਰਸਨ ਪਰਮ ਪਵਿਤ੍ਰ ਗਤੇ ॥
या जगात, गुरु रामदासांचे दर्शन गंगेइतकेच फलदायी आहे; त्यांच्या चरणांचा स्पर्श मनुष्याला शुद्ध करतो आणि मोक्ष प्रदान करतो.

ਜੀਤਹਿ ਜਮ ਲੋਕੁ ਪਤਿਤ ਜੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਹਰਿ ਜਨ ਸਿਵ ਗੁਰ ਗ੍ਯ੍ਯਾਨਿ ਰਤੇ ॥
पतित प्राणी देखील एका झलकाने यमलोकावर विजय मिळवतात आणि भक्त गुरुंच्या शुभ ज्ञानात मग्न राहतात.

ਰਘੁਬੰਸਿ ਤਿਲਕੁ ਸੁੰਦਰੁ ਦਸਰਥ ਘਰਿ ਮੁਨਿ ਬੰਛਹਿ ਜਾ ਕੀ ਸਰਣੰ ॥
खरंतर, गुरु रामदास रघुवंशी टिळक प्रिय राम यांच्या रूपात राजा दशरथाच्या घरी आले होते; ऋषीमुनींनाही त्यांचा आश्रय घ्यायचा होता.

Page 1402

ਸਤਿਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਅਲਖ ਗਤਿ ਜਾ ਕੀ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮਦਾਸੁ ਤਾਰਣ ਤਰਣੰ ॥੨॥
सतगुरु रामदासांची सेवा करा त्यांचा महिमा अवर्णनीय आहे. खरं तर, श्री गुरु रामदास हे असे जहाज आहे जे तुम्हाला जगाच्या महासागरातून पार घेऊन जाते.॥२॥

ਸੰਸਾਰੁ ਅਗਮ ਸਾਗਰੁ ਤੁਲਹਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਗੁਰੂ ਮੁਖਿ ਪਾਯਾ ॥
हे जग एक अनंत महासागर आहे आणि परमेश्वराचे नाव हे आपल्याला ते पार करण्यास मदत करणारे जहाज आहे आणि ते गुरूंकडून मिळते.

ਜਗਿ ਜਨਮ ਮਰਣੁ ਭਗਾ ਇਹ ਆਈ ਹੀਐ ਪਰਤੀਤਿ ॥
जेव्हा मनाची हरिनामावर पूर्ण श्रद्धा असते, तेव्हा या जगात जन्म-मृत्यूच्या फेऱ्यातून मुक्तता मिळते.

ਪਰਤੀਤਿ ਹੀਐ ਆਈ ਜਿਨ ਜਨ ਕੈ ਤਿਨ੍ ਕਉ ਪਦਵੀ ਉਚ ਭਈ ॥
ज्याच्या मनावर पूर्ण श्रद्धा असते त्यालाच उच्च पद मिळते.

ਤਜਿ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਲੋਭੁ ਅਰੁ ਲਾਲਚੁ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਕੀ ਬ੍ਰਿਥਾ ਗਈ ॥
तो माया, आसक्ती, लोभ सोडून देतो आणि वासना आणि क्रोधाच्या वेदनांपासून मुक्त होतो.

ਅਵਲੋਕ੍ਯਾ ਬ੍ਰਹਮੁ ਭਰਮੁ ਸਭੁ ਛੁਟਕ੍ਯਾ ਦਿਬ੍ ਦ੍ਰਿਸ੍ਟਿ ਕਾਰਣ ਕਰਣੰ ॥
गुरु रामदासांना, परम पुरुषोत्तम देवाचे दिव्य दर्शन घेतलेल्या सज्जनांचे सर्व भ्रम नाहीसे झाले आहेत.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਅਲਖ ਗਤਿ ਜਾ ਕੀ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮਦਾਸੁ ਤਾਰਣ ਤਰਣੰ ॥੩॥
ज्या सतगुरुंचा महिमा अवर्णनीय आहे त्यांची सेवा करा, हे जिज्ञासूंनो, श्री गुरु रामदास म्हणजे मृत्युसागर पार करणारे जहाज आहे. ॥३॥

ਪਰਤਾਪੁ ਸਦਾ ਗੁਰ ਕਾ ਘਟਿ ਘਟਿ ਪਰਗਾਸੁ ਭਯਾ ਜਸੁ ਜਨ ਕੈ ॥
गुरु रामदासांचा महिमा सर्वत्र पसरलेला आहे आणि त्यांचे शिष्य आणि अनुयायी त्यांचे गुणगान गात आहेत.

ਇਕਿ ਪੜਹਿ ਸੁਣਹਿ ਗਾਵਹਿ ਪਰਭਾਤਿਹਿ ਕਰਹਿ ਇਸ੍ਨਾਨੁ ॥
काही लोक सकाळी उठतात, आंघोळ करतात आणि त्यांचे अमृतसारखे शब्द वाचतात, ऐकतात आणि गातात.

ਇਸ੍ਨਾਨੁ ਕਰਹਿ ਪਰਭਾਤਿ ਸੁਧ ਮਨਿ ਗੁਰ ਪੂਜਾ ਬਿਧਿ ਸਹਿਤ ਕਰੰ ॥
ते सकाळी स्नान करतात आणि शुद्ध मनाने गुरुंची पूजा करतात.

ਕੰਚਨੁ ਤਨੁ ਹੋਇ ਪਰਸਿ ਪਾਰਸ ਕਉ ਜੋਤਿ ਸਰੂਪੀ ਧ੍ਯਾਨੁ ਧਰੰ ॥
पारस रूपातील गुरुच्या स्पर्शाने त्याचे शरीर सोनेरी बनते आणि तो प्रकाशरूप असलेल्या गुरु रामदासांचे ध्यान करतो.

ਜਗਜੀਵਨੁ ਜਗੰਨਾਥੁ ਜਲ ਥਲ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਪੂਰਿ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਬਰਨੰ ॥
जगाचे जीवन, जगाचा मालक, जल माती, हे सर्व गोष्टींमध्ये व्यापक आहे. त्याचे वर्णन अनेक प्रकारे केले जात आहे.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਅਲਖ ਗਤਿ ਜਾ ਕੀ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮਦਾਸੁ ਤਾਰਣ ਤਰਣੰ ॥੪॥
म्हणून अशा दिव्य स्वरूपाची सेवा करा गुरु रामदास त्यांचा महिमा अवर्णनीय आहे हे जिज्ञासूंनो, श्री गुरु रामदास हे तुम्हाला मृत्युच्या महासागरातून पार करणारे जहाज आहे. ॥४॥

ਜਿਨਹੁ ਬਾਤ ਨਿਸ੍ਚਲ ਧ੍ਰੂਅ ਜਾਨੀ ਤੇਈ ਜੀਵ ਕਾਲ ਤੇ ਬਚਾ ॥
ज्यांनी गुरुंचे शब्द खांबाप्रमाणे स्थिर म्हणून स्वीकारले आहेत, अशा व्यक्ती मृत्युपासून वाचल्या आहेत.

ਤਿਨ੍ਹ ਤਰਿਓ ਸਮੁਦ੍ਰੁ ਰੁਦ੍ਰੁ ਖਿਨ ਇਕ ਮਹਿ ਜਲਹਰ ਬਿੰਬ ਜੁਗਤਿ ਜਗੁ ਰਚਾ ॥
त्याने एका क्षणात जगाचा भयानक महासागर पार केला आणि तो असा विश्वास करतो की हे जग ढगांच्या सावलीइतकेच नाशवंत आहे.

ਕੁੰਡਲਨੀ ਸੁਰਝੀ ਸਤਸੰਗਤਿ ਪਰਮਾਨੰਦ ਗੁਰੂ ਮੁਖਿ ਮਚਾ ॥
गुरुच्या सहवासात, कुंडलिनी उलगडली गेली आहे आणि परम आनंद प्राप्त झाला आहे.

ਸਿਰੀ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬੁ ਸਭ ਊਪਰਿ ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰੰਮ ਸੇਵੀਐ ਸਚਾ ॥੫॥
श्री गुरुसाहेब हे सर्वांपेक्षा श्रेष्ठ आहेत, मी माझ्या मनाने, शब्दांनी आणि कृतीने त्यांची सेवा केली पाहिजे. ॥ ५ ॥

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਾਹਿ ਜੀਉ ॥
हे वाहिगुरु हे गुरु रामदास परमेश्वर, वाह वाह तुम्ही स्तुतीयोग्य आहात, मी तुमच्यावर स्वतःचे बलिदान देण्यास तयार आहे.

ਕਵਲ ਨੈਨ ਮਧੁਰ ਬੈਨ ਕੋਟਿ ਸੈਨ ਸੰਗ ਸੋਭ ਕਹਤ ਮਾ ਜਸੋਦ ਜਿਸਹਿ ਦਹੀ ਭਾਤੁ ਖਾਹਿ ਜੀਉ ॥
तुझे डोळे कमळासारखे आहेत, तू गोड बोलणारा आहेस, लाखो लोकांमध्ये तू चांगला दिसतोस, यशोदा मैया ज्याला दही-भात खायला देत असे, तो तूच श्री गोपाळ कृष्ण आहेस.

ਦੇਖਿ ਰੂਪੁ ਅਤਿ ਅਨੂਪੁ ਮੋਹ ਮਹਾ ਮਗ ਭਈ ਕਿੰਕਨੀ ਸਬਦ ਝਨਤਕਾਰ ਖੇਲੁ ਪਾਹਿ ਜੀਉ ॥
तुझे अनोखे रूप पाहून ती प्रेमात मोहित झाली, तूच वाजवताना गोड टिंगलिंग आवाज निर्माण केलास.

ਕਾਲ ਕਲਮ ਹੁਕਮੁ ਹਾਥਿ ਕਹਹੁ ਕਉਨੁ ਮੇਟਿ ਸਕੈ ਈਸੁ ਬੰਮ੍ਹੁ ਗ੍ਯਾਨੁ ਧ੍ਯਾਨੁ ਧਰਤ ਹੀਐ ਚਾਹਿ ਜੀਉ॥
मृत्युची लेखणी आणि आदेश तुमच्या हातात आहेत जे कोणीही बदलू शकत नाही. शिव आणि ब्रह्मा देखील तुमचे ज्ञान आणि ध्यान त्यांच्या हृदयात ठेवू इच्छितात.

ਸਤਿ ਸਾਚੁ ਸ੍ਰੀ ਨਿਵਾਸੁ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਸਦਾ ਤੁਹੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਾਹਿ ਜੀਉ ॥੧॥੬॥
तूच शाश्वत रूप आहेस; देवी लक्ष्मी तुझ्या सेवेत मग्न आहेस. तूच निर्माता, परम पुरुष आहेस. हे परम देवा, वाहिगुरु, तूच स्तुतीस पात्र आहेस. मी तुझ्यासाठी स्वतःचे बलिदान देतो. ॥१॥६॥

ਰਾਮ ਨਾਮ ਪਰਮ ਧਾਮ ਸੁਧ ਬੁਧ ਨਿਰੀਕਾਰ ਬੇਸੁਮਾਰ ਸਰਬਰ ਕਉ ਕਾਹਿ ਜੀਉ ॥
तुमचे नाव राम आहे, तुम्ही वैकुंठात राहता, तुम्ही अत्यंत शुद्ध, बुद्धिमान, निराकार, अनंत आहात, हे गुरु रामदास, तुमच्यासारखे कोणी नाही.

ਸੁਥਰ ਚਿਤ ਭਗਤ ਹਿਤ ਭੇਖੁ ਧਰਿਓ ਹਰਨਾਖਸੁ ਹਰਿਓ ਨਖ ਬਿਦਾਰਿ ਜੀਉ ॥
तू चिरंतन आहेस, स्थिर मनाचा आहेस आणि तुझ्या भक्तांवर प्रेम करतोस. तुझ्या भक्तासाठी तू नरसिंहाचे रूप धारण केलेस आणि तुझ्या नखांनी दुष्ट हिरण्यकशिपूला फाडून टाकलेस.

ਸੰਖ ਚਕ੍ਰ ਗਦਾ ਪਦਮ ਆਪਿ ਆਪੁ ਕੀਓ ਛਦਮ ਅਪਰੰਪਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਲਖੈ ਕਉਨੁ ਤਾਹਿ ਜੀਉ ॥
शंखचक्र, गदा आणि कमळ, हे गुरु रामदास, तुम्ही ते धारण केले आहे. तू पलीकडे आहेस. वामनाच्या अवतारात तूच राजा बळीला फसवणार आहेस. हे परब्रह्म, तुझे रूप अव्यक्त आहे.

ਸਤਿ ਸਾਚੁ ਸ੍ਰੀ ਨਿਵਾਸੁ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਸਦਾ ਤੁਹੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਾਹਿ ਜੀਉ ॥੨॥੭॥
तूच खरा, शाश्वत रूप आहेस, तूच आदिपुरुष आहेस, देवी लक्ष्मी तुझ्या सेवेत मग्न आहेस. तूच शाश्वत आहेस, वाह, वाह माझ्या वाहिगुरु, गुरु रामदास तू महान आणि पूजनीय आहेस, मी तुझ्यावर स्वतःचे बलिदान देण्यास सदैव तयार आहे ॥२॥ ७॥

ਪੀਤ ਬਸਨ ਕੁੰਦ ਦਸਨ ਪ੍ਰਿਆ ਸਹਿਤ ਕੰਠ ਮਾਲ ਮੁਕਟੁ ਸੀਸਿ ਮੋਰ ਪੰਖ ਚਾਹਿ ਜੀਉ ॥
हे सत्गुरु रामदास! तुम्ही पिवळ्या कपड्यांमध्ये कृष्ण कन्हैया आहात. तुमचे दात मोत्यासारखे पांढरे आहेत. तुम्ही तुमच्या प्रिय राधासोबत आनंद घेता. तुमच्या गळ्यात वैजयंतीची माळ आहे आणि तुम्ही डोक्यावर मोरपंखांचा मुकुट धारण करता

ਬੇਵਜੀਰ ਬਡੇ ਧੀਰ ਧਰਮ ਅੰਗ ਅਲਖ ਅਗਮ ਖੇਲੁ ਕੀਆ ਆਪਣੈ ਉਛਾਹਿ ਜੀਉ ॥
तू निश्चिंत आहेस, खूप धीरवान आहेस, धर्माचा एक समूह आहे जो अदृश्य आणि दुर्गम आहे, तू स्वतःच्या इच्छेने हे जगाचे तमाशा निर्माण केले आहेस

ਅਕਥ ਕਥਾ ਕਥੀ ਨ ਜਾਇ ਤੀਨਿ ਲੋਕ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ਸੁਤਹ ਸਿਧ ਰੂਪੁ ਧਰਿਓ ਸਾਹਨ ਕੈ ਸਾਹਿ ਜੀਉ ॥
तुमचा महिमा अवर्णनीय आहे, आम्ही त्याचे वर्णन करू शकत नाही. तुम्ही तिन्ही लोकांमध्ये अस्तित्वात आहात.

ਸਤਿ ਸਾਚੁ ਸ੍ਰੀ ਨਿਵਾਸੁ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਸਦਾ ਤੁਹੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਾਹਿ ਜੀਉ ॥੩॥੮॥
हे सत्गुरु रामदास तू सत्य आहेस, तूच शाश्वत रूप आहेस, तूच कर्ता आहेस, देवी लक्ष्मी तुझ्या सेवेत मग्न आहेस, तूच सदैव जिवंत राहणारी आहेस. वाह गुरु वाह वाह वाहिगुरु तू महान आहेस, मी तुझ्यासाठी स्वतःला अर्पण करतो ॥३॥८॥

ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਤਿਗੁਰੁ ਗੁਬਿੰਦ ਜੀਉ ॥
सतीगुरु सतीगुरु सतीगुरु गुबिंद जिऊ हे सतीगुरु रामदास, तूच निर्माणकर्ता देव आहेस.

ਬਲਿਹਿ ਛਲਨ ਸਬਲ ਮਲਨ ਭਗ੍ਤਿ ਫਲਨ ਕਾਨ੍ਹ ਕੁਅਰ ਨਿਹਕਲੰਕ ਬਜੀ ਡੰਕ ਚੜ੍ਹੂ ਦਲ ਰਵਿੰਦ ਜੀਉ ॥
तू राजा बळीला फसवणारा आहेस. तू पापी आणि अहंकारी माणसांचा नाश करणारा आहेस. तू भक्तीचे फळ देणारा आहेस. तू कृष्ण आहेस, कन्हैया. तू पाप आणि दोषांपासून मुक्त आहेस. तुझा महिमा सर्वत्र वाजत आहे. तुझ्या कीर्तीसाठी सूर्य आणि चंद्र उगवतात.

ਰਾਮ ਰਵਣ ਦੁਰਤ ਦਵਣ ਸਕਲ ਭਵਣ ਕੁਸਲ ਕਰਣ ਸਰਬ ਭੂਤ ਆਪਿ ਹੀ ਦੇਵਾਧਿ ਦੇਵ ਸਹਸ ਮੁਖ ਫਨਿੰਦ ਜੀਉ ॥
हे राम! तू सर्वव्यापी आहेस. तू पापांचे भस्म करतोस, तू सर्व जगाचे कल्याण करतोस, तू संपूर्ण विश्वात उपस्थित आहेस, तू देवांचा स्वामी आहेस, तू सहस्त्रमुखी शेषनाग देखील आहेस.

ਜਰਮ ਕਰਮ ਮਛ ਕਛ ਹੁਅ ਬਰਾਹ ਜਮੁਨਾ ਕੈ ਕੂਲਿ ਖੇਲੁ ਖੇਲਿਓ ਜਿਨਿ ਗਿੰਦ ਜੀਉ ॥
तू मत्स्य अवतार, कच्छपवतार आणि वराह अवतारात कर्मे केलीस आणि यमुनेच्या काठावर चेंडूने खेळून कालिया सर्पाचा वध केलास.

ਨਾਮੁ ਸਾਰੁ ਹੀਏ ਧਾਰੁ ਤਜੁ ਬਿਕਾਰੁ ਮਨ ਗਯੰਦ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਤਿਗੁਰ ਗੁਬਿੰਦ ਜੀਉ ॥੪॥੯॥
फक्त तुमच्या हृदयात नाव ठेवा, दुर्गुणांचा त्याग करा, आणि तुमच्या हृदयात नाव ठेवा, सतगुरु रामदास हे विश्वाचे रक्षक आणि निर्माता आहेत. ॥४॥९॥

ਸਿਰੀ ਗੁਰੂ ਸਿਰੀ ਗੁਰੂ ਸਿਰੀ ਗੁਰੂ ਸਤਿ ਜੀਉ ॥
परम पूज्य गुरु रामदास हे शाश्वत रूप आहे.

ਗੁਰ ਕਹਿਆ ਮਾਨੁ ਨਿਜ ਨਿਧਾਨੁ ਸਚੁ ਜਾਨੁ ਮੰਤ੍ਰੁ ਇਹੈ ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ਹੋਇ ਕਲ੍ਯ੍ਯਾਨੁ ਲਹਹਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਜੀਉ ॥
गुरूंच्या शिकवणींचे आनंदाने पालन करा, कारण आनंदाचा हा खजिना नेहमीच तुमच्यासोबत राहील. हा खरा सल्ला दिवसरात्र नीट जाणून घ्या, तुम्हाला आशीर्वाद मिळेल आणि तुम्ही परमप्राप्ती कराल.

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਜਣ ਜਣ ਸਿਉ ਛਾਡੁ ਧੋਹੁ ਹਉਮੈ ਕਾ ਫੰਧੁ ਕਾਟੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਰਤਿ ਜੀਉ ॥
काम, क्रोध, लोभ, आसक्ती आणि लोकांना फसवणे सोडून द्या. अभिमानाचा फास तोडून संतांच्या संगतीत मग्न राहा.

ਦੇਹ ਗੇਹੁ ਤ੍ਰਿਅ ਸਨੇਹੁ ਚਿਤ ਬਿਲਾਸੁ ਜਗਤ ਏਹੁ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਦਾ ਸੇਉ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਕਰੁ ਮਤਿ ਜੀਉ॥
हे शरीर! घर, स्त्रियांवरील प्रेम, हे जग हे सर्व हृदयाचे भ्रम आहेत, म्हणून नेहमी गुरूंचे चरणकमल तुमच्या मनात घट्ट ठेवा.

ਨਾਮੁ ਸਾਰੁ ਹੀਏ ਧਾਰੁ ਤਜੁ ਬਿਕਾਰੁ ਮਨ ਗਯੰਦ ਸਿਰੀ ਗੁਰੂ ਸਿਰੀ ਗੁਰੂ ਸਿਰੀ ਗੁਰੂ ਸਤਿ ਜੀਉ ॥੫॥੧੦॥
भात गायंड हृदयातून आवाहन करतात की हरिनामाचे सार हृदयात ठेवा आणि दुर्गुणांचा त्याग करा. श्री गुरु रामदास हे सत्याचे आणि शाश्वततेचे मूर्त स्वरूप आहेत. ॥५॥१०॥

ਸੇਵਕ ਕੈ ਭਰਪੂਰ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਵਾਹਗੁਰੂ ਤੇਰਾ ਸਭੁ ਸਦਕਾ ॥
हे गुरु रामदास! वाह वाह, तुम्ही युगानुयुगे तुमच्या भक्तांच्या हृदयात वास्तव्य करत आहात, ही सर्व तुमची कृपा आहे.

ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ਕਹਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਊ ਤੂ ਕਦ ਕਾ ॥
तू निराकार प्रभू आहेस, तू नेहमीच अस्तित्वात राहशील, तू स्थिर आहेस, तू कधीपासून अस्तित्वात आहेस हे कोणीही सांगू शकत नाही, म्हणजेच तू शाश्वत आणि अमर आहेस.

ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਸਿਰੇ ਤੈ ਅਗਨਤ ਤਿਨ ਕਉ ਮੋਹੁ ਭਯਾ ਮਨ ਮਦ ਕਾ ॥
तू असंख्य ब्रह्मा, विष्णू इत्यादींना उत्पन्न केले आहेस. ते फक्त मनाच्या अहंकाराकडे आकर्षित होतात.

ਚਵਰਾਸੀਹ ਲਖ ਜੋਨਿ ਉਪਾਈ ਰਿਜਕੁ ਦੀਆ ਸਭ ਹੂ ਕਉ ਤਦ ਕਾ ॥
तुम्ही चौरासी दशलक्ष योनिया निर्माण केले आहेत आणि सर्वांना उपजीविका देऊन त्यांचे पालनपोषण करत आहात.

ਸੇਵਕ ਕੈ ਭਰਪੂਰ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਵਾਹਗੁਰੂ ਤੇਰਾ ਸਭੁ ਸਦਕਾ ॥੧॥੧੧॥
हे गुरु वाहेगुरु रामदास! तू युगानुयुगे भक्तांच्या हृदयात वास करत आहेस, ही सर्व तुझी कृपा आहे ॥१॥११॥

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਾ ਬਡਾ ਤਮਾਸਾ ॥
हे संपूर्ण विश्व एक मोठा खेळ आणि तमाशा आहे जो केवळ गुरुद्वारेच निर्माण आणि चालवला जात आहे.

ਆਪੇ ਹਸੈ ਆਪਿ ਹੀ ਚਿਤਵੈ ਆਪੇ ਚੰਦੁ ਸੂਰੁ ਪਰਗਾਸਾ ॥
तो स्वतः हसतो, स्वतः विचार करतो आणि स्वतः चंद्र आणि सूर्याला प्रकाश देतो.

ਆਪੇ ਜਲੁ ਆਪੇ ਥਲੁ ਥੰਮ੍ਹਨੁ ਆਪੇ ਕੀਆ ਘਟਿ ਘਟਿ ਬਾਸਾ ॥
पाणी आणि जमीन हे स्वतः गुरु आहेत, ते सर्वांचे आधार आहेत; ते प्रत्येक हृदयात राहतात.

ਆਪੇ ਨਰੁ ਆਪੇ ਫੁਨਿ ਨਾਰੀ ਆਪੇ ਸਾਰਿ ਆਪ ਹੀ ਪਾਸਾ ॥
ती स्वतःच पुरूष आहे आणि नंतर ती स्वतःच स्त्री आहे. ती स्वतःच जगाचा बुद्धिबळपटू आहे आणि ती स्वतःच जगाचे जिवंत तुकडे आहे.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੰਗਤਿ ਸਭੈ ਬਿਚਾਰਹੁ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਾ ਬਡਾ ਤਮਾਸਾ ॥੨॥੧੨॥
गुरुच्या सहवासात, प्रत्येकजण या वस्तुस्थितीचा विचार करतो की गुरु संपूर्ण सृष्टीच्या रूपात एक महान खेळ निर्माण करत आहेत आणि चालवत आहेत. ॥२॥ १२॥

ਕੀਆ ਖੇਲੁ ਬਡ ਮੇਲੁ ਤਮਾਸਾ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਤੇਰੀ ਸਭ ਰਚਨਾ ॥
अरे वाहेगुरु रामदास, तू स्तुतीस पात्र आहेस, हे जगासारखे दृश्य तुझी सगळी निर्मिती आहे, तू पाच घटकांचे मिश्रण करून एक खेळ निर्माण केला आहेस.

ਤੂ ਜਲਿ ਥਲਿ ਗਗਨਿ ਪਯਾਲਿ ਪੂਰਿ ਰਹ੍ਯ਼ਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਤੇ ਮੀਠੇ ਜਾ ਕੇ ਬਚਨਾ ॥
तू पाणी, पृथ्वी, आकाश आणि आकाशात पसरलेला आहेस, तुझे शब्द अमृताइतके गोड आहेत.

ਮਾਨਹਿ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕ ਰੁਦ੍ਰਾਦਿਕ ਕਾਲ ਕਾ ਕਾਲੁ ਨਿਰੰਜਨ ਜਚਨਾ ॥
ब्रह्मदिक, शिव इत्यादी देव-देवता सर्व तुझे ध्यान करतात. तू काळाचा काळ आहेस. तू मायेच्या अंधारापासून मुक्त आहेस. संपूर्ण जग तुला विचारते.

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਈਐ ਪਰਮਾਰਥੁ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਖਚਨਾ ॥
गुरुकृपेने मोक्ष मिळतो आणि संतांच्या संगतीत मन हरिनामाच्या ध्यानात लीन होते

ਕੀਆ ਖੇਲੁ ਬਡ ਮੇਲੁ ਤਮਾਸਾ ਵਾਹਗੁਰੂ ਤੇਰੀ ਸਭ ਰਚਨਾ ॥੩॥੧੩॥੪੨॥
हे गुरु, तुम्ही एक उत्तम खेळ आणि तमाशा निर्माण केला आहे. हे संपूर्ण जग तुमची निर्मिती आहे. पाच घटकांना एकत्र करून तुम्ही एक उत्तम खेळ आणि तमाशा निर्माण केला आहे.॥३॥१३॥४२॥

ਅਗਮੁ ਅਨੰਤੁ ਅਨਾਦਿ ਆਦਿ ਜਿਸੁ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੈ ॥
देव दुर्गम, अनंत, अनादी आहे आणि त्याची सुरुवात कोणालाही माहीत नाही.

ਸਿਵ ਬਿਰੰਚਿ ਧਰਿ ਧ੍ਯ੍ਯਾਨੁ ਨਿਤਹਿ ਜਿਸੁ ਬੇਦੁ ਬਖਾਣੈ ॥
शिव आणि ब्रह्मा देखील त्याचे ध्यान करतात आणि वेद देखील दररोज त्याची स्तुती करतात.

ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਦੂਸਰ ਕੋਈ ॥
तो निराकार आहे आणि प्रेमाचे मूर्त स्वरूप आहे; त्याच्यापेक्षा मोठा कोणी नाही.

ਭੰਜਨ ਗੜ੍ਹਣ ਸਮਥੁ ਤਰਣ ਤਾਰਣ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥
तो तोडण्यास आणि बनवण्यास सक्षम आहे; तोच आपल्याला या जगाच्या महासागरातून पार नेणारे जहाज आहे.

ਨਾਨਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜਿਨਿ ਜਗੁ ਕੀਓ ਜਨੁ ਮਥੁਰਾ ਰਸਨਾ ਰਸੈ ॥
ज्याने अनेक प्रकारे जग निर्माण केले आहे, मथुरा बार्ड त्याच्या जिभेने त्याचे गुणगान गातो.

ਸ੍ਰੀ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਚਿਤਹ ਬਸੈ ॥੧॥
विश्वाचे खरे रूप, सर्वोच्च देव, गुरु रामदासांच्या हृदयात वास करतो ॥१॥

ਗੁਰੂ ਸਮਰਥੁ ਗਹਿ ਕਰੀਆ ਧ੍ਰੁਵ ਬੁਧਿ ਸੁਮਤਿ ਸਮ੍ਹਾਰਨ ਕਉ ॥
गुरु रामदास सर्व कलांमध्ये सक्षम आहेत, म्हणून मी अढळ ज्ञान आणि सद्बुद्धी मिळविण्यासाठी त्यांचा आश्रय घेतला आहे.

ਫੁਨਿ ਧ੍ਰੰਮ ਧੁਜਾ ਫਹਰੰਤਿ ਸਦਾ ਅਘ ਪੁੰਜ ਤਰੰਗ ਨਿਵਾਰਨ ਕਉ ॥
त्याचा धर्माचा ध्वज नेहमीच फडकत असतो; तोच पापांच्या आणि इच्छांच्या लाटा दूर करतो.

ਮਥੁਰਾ ਜਨ ਜਾਨਿ ਕਹੀ ਜੀਅ ਸਾਚੁ ਸੁ ਅਉਰ ਕਛੂ ਨ ਬਿਚਾਰਨ ਕਉ ॥
दास मथुराने त्यांच्या हृदयात चांगले समजून घेतल्यानंतरच सत्य सांगितले आहे, इतर काहीही विचार करण्यासारखे नाही.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬੋਹਿਥੁ ਬਡੌ ਕਲਿ ਮੈ ਭਵ ਸਾਗਰ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਨ ਕਉ ॥੨॥
कलियुगात, देवाचे नाव हे सर्वात मोठे जहाज आहे, फक्त तोच जगाचा महासागर पार करू शकतो. ॥२॥

ਸੰਤਤ ਹੀ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸੰਗ ਸੁਰੰਗ ਰਤੇ ਜਸੁ ਗਾਵਤ ਹੈ ॥
संतांच्या सहवासात येणारे लोक रंगात बुडून जातात आणि देवाचे गुणगान गात असतात.

ਧ੍ਰਮ ਪੰਥੁ ਧਰਿਓ ਧਰਨੀਧਰ ਆਪਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਧਾਰਿ ਨ ਧਾਵਤ ਹੈ ॥
खरंतर धर्माचा हा मार्ग स्वतः देवाने सुरू केला आहे, ज्यांनी स्वतःला हरिनाम भक्तीसाठी समर्पित केले आहे, ते इकडे तिकडे भटकत नाहीत.

ਮਥੁਰਾ ਭਨਿ ਭਾਗ ਭਲੇ ਉਨ੍ਹ ਕੇ ਮਨ ਇਛਤ ਹੀ ਫਲ ਪਾਵਤ ਹੈ ॥
मथुरा भाट म्हणतात की असे लोक भाग्यवान असतात आणि त्यांना इच्छित फळे मिळतात.

ਰਵਿ ਕੇ ਸੁਤ ਕੋ ਤਿਨ੍ਹ ਤ੍ਰਾਸੁ ਕਹਾ ਜੁ ਚਰੰਨ ਗੁਰੂ ਚਿਤੁ ਲਾਵਤ ਹੈ ॥੩॥
जे लोक गुरु रामदासांच्या चरणांवर आपले मन केंद्रित करतात, त्यांना सूर्यपुत्र यमराजाचीही भीती वाटत नाही. ॥३॥

ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਸੁਧਾ ਪਰਪੂਰਨ ਸਬਦ ਤਰੰਗ ਪ੍ਰਗਟਿਤ ਦਿਨ ਆਗਰੁ ॥
सतगुरु रामदास हे अमृताने भरलेले शुद्ध नाममृताचे सरोवर आहेत, जिथून दिवस उजाडताच शब्द-गीताच्या लाटा बाहेर पडतात.

ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੁ ਅਥਾਹ ਅਤਿ ਬਡ ਸੁਭਰੁ ਸਦਾ ਸਭ ਬਿਧਿ ਰਤਨਾਗਰੁ ॥
हे खोल, गंभीर, अथांग आहे आणि ते सर्व प्रकारे खूप मोठे आणि परिपूर्ण आहे आणि रत्नांचे भांडार आहे.

ਸੰਤ ਮਰਾਲ ਕਰਹਿ ਕੰਤੂਹਲ ਤਿਨ ਜਮ ਤ੍ਰਾਸ ਮਿਟਿਓ ਦੁਖ ਕਾਗਰੁ ॥
संतासारखा हंस येथे एक अद्‌भुत खेळ खेळतो. त्याचे मृत्यू आणि दुःखाचे भय नाहीसे झाले आहे.

ਕਲਜੁਗ ਦੁਰਤ ਦੂਰਿ ਕਰਬੇ ਕਉ ਦਰਸਨੁ ਗੁਰੂ ਸਗਲ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ॥੪॥
कलियुगातील पापे दूर करण्यासाठी, गुरु रामदासांचे दर्शन सर्व आनंदाचा सागर आहे. ॥४॥

ਜਾ ਕਉ ਮੁਨਿ ਧ੍ਯ੍ਯਾਨੁ ਧਰੈ ਫਿਰਤ ਸਗਲ ਜੁਗ ਕਬਹੁ ਕ ਕੋਊ ਪਾਵੈ ਆਤਮ ਪ੍ਰਗਾਸ ਕਉ ॥
ज्याचे ध्यान ऋषींनी पाहिले आहे, तो जगभर प्रवास करतो आणि क्वचितच आत्म-ज्ञान प्राप्त करतो.

ਬੇਦ ਬਾਣੀ ਸਹਿਤ ਬਿਰੰਚਿ ਜਸੁ ਗਾਵੈ ਜਾ ਕੋ ਸਿਵ ਮੁਨਿ ਗਹਿ ਨ ਤਜਾਤ ਕਬਿਲਾਸ ਕੰਉ ॥
ब्रह्मा देखील वेदांच्या वचनांसह आपला महिमा गातात आणि महादेव शिवशंकर देखील त्यांच्या ध्यानासाठी कैलास पर्वत सोडत नाहीत.

ਜਾ ਕੌਂ ਜੋਗੀ ਜਤੀ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਅਨੇਕ ਤਪ ਜਟਾ ਜੂਟ ਭੇਖ ਕੀਏ ਫਿਰਤ ਉਦਾਸ ਕਉ ॥
त्याला प्राप्त करण्यासाठी, योगी, ब्रह्मचारी, सिद्ध साधक असंख्य तपस्येत मग्न राहतात, बरेच जण जडवलेले केस घालतात आणि वस्त्रे परिधान करून तपस्वी म्हणून फिरतात.

ਸੁ ਤਿਨਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੁਖ ਭਾਇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰੀ ਜੀਅ ਨਾਮ ਕੀ ਬਡਾਈ ਦਈ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਕਉ ॥੫॥
निरंजनाचे स्वरूप असलेल्या त्या सतगुरु अमरदासांनी स्वाभाविकच गुरु रामदासांवर कृपा केली आहे आणि अशा प्रकारे गुरु रामदासांना हरिनामाची कीर्ती बहाल केली आहे. ॥५॥

ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਧਿਆਨ ਅੰਤਰਗਤਿ ਤੇਜ ਪੁੰਜ ਤਿਹੁ ਲੋਗ ਪ੍ਰਗਾਸੇ ॥
गुरु रामदासांकडे नामाच्या रूपात आनंदाचा खजिना आहे. ते त्यांच्या हृदयात ध्यानस्थ आहेत. त्यांचे तेज तिन्ही लोकांमध्ये पसरलेले आहे.

ਦੇਖਤ ਦਰਸੁ ਭਟਕਿ ਭ੍ਰਮੁ ਭਜਤ ਦੁਖ ਪਰਹਰਿ ਸੁਖ ਸਹਜ ਬਿਗਾਸੇ ॥
त्याच्या दर्शनाने सर्व गोंधळ आणि भटकंती दूर होते, दुःख दूर होते आणि सुख आणि आनंद प्राप्त होतो.

ਸੇਵਕ ਸਿਖ ਸਦਾ ਅਤਿ ਲੁਭਿਤ ਅਲਿ ਸਮੂਹ ਜਿਉ ਕੁਸਮ ਸੁਬਾਸੇ ॥
सेवक आणि शिष्य नेहमीच त्याच्याकडे आकर्षित होतात जसे मधमाशी सुगंधित फुलावर उडते.

ਬਿਦ੍ਯਮਾਨ ਗੁਰਿ ਆਪਿ ਥਪ੍ਯਉ ਥਿਰੁ ਸਾਚਉ ਤਖਤੁ ਗੁਰੂ ਰਾਮਦਾਸੈ ॥੬॥
गुरू अमरदास जी यांनी स्वत: गुरू रामदासजींना गुरू नानक, ते जिवंत असतानाच खरे सिंहासनावर बसवले. ॥६॥

ਤਾਰ੍ਉ ਸੰਸਾਰੁ ਮਾਯਾ ਮਦ ਮੋਹਿਤ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਦੀਅਉ ਸਮਰਥੁ ॥
मायेच्या नशेत अडकलेल्या जगाला समर्थ गुरु रामदासांनी नामाचे अमृत देऊन पार करण्यास मदत केली आहे

ਫੁਨਿ ਕੀਰਤਿਵੰਤ ਸਦਾ ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਰਿਧਿ ਅਰੁ ਸਿਧਿ ਨ ਛੋਡਇ ਸਥੁ ॥
तो प्रसिद्ध आहे आणि आनंद, समृद्धी, संपत्ती आणि सिद्धी त्याला कधीही सोडत नाहीत

ਦਾਨਿ ਬਡੌ ਅਤਿਵੰਤੁ ਮਹਾਬਲਿ ਸੇਵਕਿ ਦਾਸਿ ਕਹਿਓ ਇਹੁ ਤਥੁ ॥
सेवक दास मथुरा हे सत्य सांगतात की तो एक अतिशय उदार आणि परोपकारी व्यक्ती आहे, अत्यंत महान योद्धा आहे आणि हरिनामाचा एक महान भक्त आहे.

ਤਾਹਿ ਕਹਾ ਪਰਵਾਹ ਕਾਹੂ ਕੀ ਜਾ ਕੈ ਬਸੀਸਿ ਧਰਿਓ ਗੁਰਿ ਹਥੁ ॥੭॥੪੯॥
ज्याच्या डोक्यावर गुरु रामदासांनी हात ठेवला आहे, त्याला कशाचीही पर्वा नाही. ॥७॥४९॥

ਤੀਨਿ ਭਵਨ ਭਰਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸੋਈ ॥
तिन्ही लोकांमध्ये फक्त परम ब्रह्मच उपस्थित आहे.

ਅਪਨ ਸਰਸੁ ਕੀਅਉ ਨ ਜਗਤ ਕੋਈ ॥
त्याने या जगात स्वतःसारखा कोणालाही निर्माण केला नाही.

ਆਪੁਨ ਆਪੁ ਆਪ ਹੀ ਉਪਾਯਉ ॥
त्याने स्वतःलाही निर्माण केले आहे.

ਸੁਰਿ ਨਰ ਅਸੁਰ ਅੰਤੁ ਨਹੀ ਪਾਯਉ ॥
देव, मानव किंवा राक्षस कोणीही त्याचे रहस्य शोधू शकले नाहीत.

ਪਾਯਉ ਨਹੀ ਅੰਤੁ ਸੁਰੇ ਅਸੁਰਹ ਨਰ ਗਣ ਗੰਧ੍ਰਬ ਖੋਜੰਤ ਫਿਰੇ ॥
देव, दानव, मानव आणि गंधर्व सर्वजण त्याला शोधत आहेत पण त्याचे रहस्य कोणालाही सापडलेले नाही.

ਅਬਿਨਾਸੀ ਅਚਲੁ ਅਜੋਨੀ ਸੰਭਉ ਪੁਰਖੋਤਮੁ ਅਪਾਰ ਪਰੇ ॥
तो अविनाशी आणि अचल आहे. तो जन्माच्या चक्रातून मुक्त आहे आणि स्वतः प्रकट झाला आहे. तो परम देव पलीकडे आणि अनंत आहे.

ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਸਦਾ ਸੋਈ ਸਰਬ ਜੀਅ ਮਨਿ ਧ੍ਯਾਇਯਉ ॥
तो सर्व कर्मांचे कारण आहे आणि सर्व जीव त्यांच्या मनात त्याचे ध्यान करतात.

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਜਯੋ ਜਯ ਜਗ ਮਹਿ ਤੈ ਹਰਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਯਉ ॥੧॥
हे श्री गुरु रामदास! तुम्ही हरिसारखे सर्वोच्च स्थान प्राप्त केले आहे, जगात तुमची स्तुती होत आहे. ॥१॥

ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਨਕਿ ਭਗਤਿ ਕਰੀ ਇਕ ਮਨਿ ਤਨੁ ਮਨੁ ਧਨੁ ਗੋਬਿੰਦ ਦੀਅਉ ॥
सतगुरु नानक देवजींनी निरंकाराच्या उपासनेसाठी स्वतःला मनापासून समर्पित केले आणि आपले तन, मन, धन आणि सर्वस्व देवाला अर्पण केले.

ਅੰਗਦਿ ਅਨੰਤ ਮੂਰਤਿ ਨਿਜ ਧਾਰੀ ਅਗਮ ਗ੍ਯਾਨਿ ਰਸਿ ਰਸ੍ਯਉ ਹੀਅਉ ॥
गुरु अंगद देवजींनी प्रेमाचे स्वरूप, ईश्वर, आपल्या मनात ठेवले आणि ज्ञानामुळे त्यांचे हृदय प्रेमाच्या अमृतात भिजले.

ਗੁਰਿ ਅਮਰਦਾਸਿ ਕਰਤਾਰੁ ਕੀਅਉ ਵਸਿ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਿ ਧ੍ਯਾਇਯਉ ॥
गुरु अमरदासांनी भक्तीद्वारे देवावर नियंत्रण ठेवले आणि त्याला महान मानून त्याचे ध्यान केले.

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਜਯੋ ਜਯ ਜਗ ਮਹਿ ਤੈ ਹਰਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਯਉ ॥੨॥
हे श्री गुरु रामदास! तुम्ही देवाचे स्थान प्राप्त केले आहे; संपूर्ण जग तुमची स्तुती करीत आहे. ॥२॥

ਨਾਰਦੁ ਧ੍ਰੂ ਪ੍ਰਹਲਾਦੁ ਸੁਦਾਮਾ ਪੁਬ ਭਗਤ ਹਰਿ ਕੇ ਜੁ ਗਣੰ ॥
नारद, ध्रुव, प्रल्हाद, सुदामा, पब या आधीच देवाच्या अनन्य भक्त मानल्या जातात.

ਅੰਬਰੀਕੁ ਜਯਦੇਵ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨੁ ਨਾਮਾ ਅਵਰੁ ਕਬੀਰੁ ਭਣੰ ॥
अंबरीकू जयदेव त्रिलोचन नामदेव आणि कबीर हे महान संत आहेत.

ਤਿਨ ਕੌ ਅਵਤਾਰੁ ਭਯਉ ਕਲਿ ਭਿੰਤਰਿ ਜਸੁ ਜਗਤ੍ਰ ਪਰਿ ਛਾਇਯਉ ॥
कलियुगात त्यांचा अवतार झाला आणि त्यांची कीर्ती जगभर पसरली.

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਜਯੋ ਜਯ ਜਗ ਮਹਿ ਤੈ ਹਰਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਯਉ ॥੩॥
पण हे श्री गुरु रामदास, तुम्ही देवाचे पद प्राप्त केले आहे. तुमचा महिमा जगभर गौरविला जात आहे. ॥३॥

ਮਨਸਾ ਕਰਿ ਸਿਮਰੰਤ ਤੁਝੈ ਨਰ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਮਿਟਿਅਉ ਜੁ ਤਿਣੰ ॥
हे गुरु रामदास! जे तुमचे दृढ निश्चयाने स्मरण करतात त्यांची वासना आणि क्रोध नाहीसे होतात.

ਬਾਚਾ ਕਰਿ ਸਿਮਰੰਤ ਤੁਝੈ ਤਿਨ੍ਹ ਦੁਖੁ ਦਰਿਦ੍ਰੁ ਮਿਟਯਉ ਜੁ ਖਿਣੰ ॥
ज्यांच्या मनात आणि शब्दात तुमची आठवण येते, त्यांचे दुःख आणि गरिबी एका क्षणात नाहीशी होते.

ਕਰਮ ਕਰਿ ਤੁਅ ਦਰਸ ਪਰਸ ਪਾਰਸ ਸਰ ਬਲ੍ਯ ਭਟ ਜਸੁ ਗਾਇਜਉ ॥
जो तुम्हाला पाहतो आणि तुमच्या इंद्रियांनी तुमच्या पायांना स्पर्श करतो तो पारस (तत्वज्ञानाच्या दगडा) सारखा महान होतो, म्हणूनच बाल्या भट देखील तुमचे गुणगान गातात.

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਜਯੋ ਜਯ ਜਗ ਮਹਿ ਤੈ ਹਰਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਜਉ ॥੪॥
हे श्री गुरु रामदास! तुम्ही देवाचे स्थान प्राप्त केले आहे; संपूर्ण जगात तुमची स्तुती होत आहे.॥४॥

ਜਿਹ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਮਰੰਤ ਨਯਨ ਕੇ ਤਿਮਰ ਮਿਟਹਿ ਖਿਨੁ ॥
खऱ्या गुरु रामदासांचे स्मरण केल्याने डोळ्यांचा अज्ञानाचा अंधकार क्षणात नाहीसा होतो.

ਜਿਹ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਮਰੰਥਿ ਰਿਦੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਿਨੋ ਦਿਨੁ ॥
सद्गुरु रामदासांचे स्मरण केल्याने, हरिचे नाव दिवसेंदिवस हृदयात उपस्थित होते.

ਜਿਹ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਮਰੰਥਿ ਜੀਅ ਕੀ ਤਪਤਿ ਮਿਟਾਵੈ ॥
खऱ्या गुरुंचे स्मरण केल्याने हृदयातील जळजळ दूर होते.

ਜਿਹ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਮਰੰਥਿ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਵੈ ॥
सद्गुरुंचे स्मरण केल्याने रिद्धी, सिद्धी आणि नऊ खजिना मिळतात.

ਸੋਈ ਰਾਮਦਾਸੁ ਗੁਰੁ ਬਲ੍ਯ ਭਣਿ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਧੰਨਿ ਧੰਨਿ ਕਰਹੁ ॥
भाट बल तुम्हाला त्या गुरु रामदासांच्या सहवासात सामील होऊन त्यांची स्तुती करण्याची विनंती करतात.

ਜਿਹ ਸਤਿਗੁਰ ਲਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਈਐ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਮਰਹੁ ਨਰਹੁ ॥੫॥੫੪॥
ज्यांच्या आश्रयात देव सापडतो, अशा सद्गुरु रामदासांचे नेहमी स्मरण करा ॥५॥ ॥५४॥ (भात बल्हचे पाच सवैया पूर्ण झाले आहेत, एकूण चौपन्न सवैया होतात)

ਜਿਨਿ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਓ ਸੇਵਾ ਕਰਤ ਨ ਛੋਡਿਓ ਪਾਸੁ ॥
ब्रह्म शब्दाची साधना करून परमपद प्राप्त करणारे गुरु रामदास आपल्या गुरु अमरदासजींच्या सेवेत मनापासून आणि आत्म्याने मग्न राहिले आणि कधीही त्यांची साथ सोडली नाही.

ਤਾ ਤੇ ਗਉਹਰੁ ਗ੍ਯ੍ਯਾਨ ਪ੍ਰਗਟੁ ਉਜੀਆਰਉ ਦੁਖ ਦਰਿਦ੍ਰ ਅੰਧ੍ਯ੍ਯਾਰ ਕੋ ਨਾਸੁ ॥
म्हणून, परम ज्ञानाचा प्रकाश उगवला आणि दुःख आणि दारिद्र्याचा अंधार नष्ट झाला.

ਕਵਿ ਕੀਰਤ ਜੋ ਸੰਤ ਚਰਨ ਮੁੜਿ ਲਾਗਹਿ ਤਿਨ੍ਹ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਜਮ ਕੋ ਨਹੀ ਤ੍ਰਾਸੁ ॥
संत गुरू रामदासांच्या चरणी जो शांततेचा पुठ्ठा ठेवतो त्याचा यमाचा राग आणि भीती नाहीशी होते, असे कवी किरत म्हणतात.

ਜਿਵ ਅੰਗਦੁ ਅੰਗਿ ਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਤਿਵ ਗੁਰ ਅਮਰਦਾਸ ਕੈ ਗੁਰੁ ਰਾਮਦਾਸੁ ॥੧॥
जसे गुरू अंगद देव जी गुरू नानक देवजींच्या सेवेत तल्लीन राहिले, त्याचप्रमाणे गुरु रामदास गुरू अमरदास यांच्या सेवेत तल्लीन राहिले. ॥१॥

ਜਿਨਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਯਉ ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ਹਰਿ ਚਰਨ ਨਿਵਾਸੁ ॥
सतगुरु अमरदासांच्या सेवेत मग्न राहिलेल्या गुरु रामदासांनी हरी नावाचा पदार्थ प्राप्त करून रात्रंदिवस भगवंतांच्या चरणी लीन राहिले.

ਤਾ ਤੇ ਸੰਗਤਿ ਸਘਨ ਭਾਇ ਭਉ ਮਾਨਹਿ ਤੁਮ ਮਲੀਆਗਰ ਪ੍ਰਗਟ ਸੁਬਾਸੁ ॥
त्यांच्या शिष्यांचा एक मोठा गट आहे जो त्याच्या प्रेमावर विश्वास ठेवतो आणि म्हणतो की आपण वैयक्तिकरित्या चंदनाच्या सुगंधाच्या रूपात प्रकट आहात.

ਧ੍ਰੂ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਕਬੀਰ ਤਿਲੋਚਨ ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਉਪਜ੍ਯ੍ਯੋ ਜੁ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥
भगवंताचे नामस्मरण करताना ध्रूव प्रल्हाद कबीर त्रिलोचन यांना आत्मज्ञान प्राप्त झाले.

ਜਿਹ ਪਿਖਤ ਅਤਿ ਹੋਇ ਰਹਸੁ ਮਨਿ ਸੋਈ ਸੰਤ ਸਹਾਰੁ ਗੁਰੂ ਰਾਮਦਾਸੁ ॥੨॥
ज्यांच्या दर्शनाने मनाला अपार आनंद मिळतो, असे गुरु रामदास हे सत्पुरुषांचे सहाय्यक आहेत. ॥२॥

ਨਾਨਕਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਜਾਨ੍ਯ੍ਯਉ ਕੀਨੀ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥
गुरू नानकांनी देवाच्या नावावर विश्वास ठेवला आणि त्यांची भक्ती आणि प्रेमाने पूजा केली.

ਤਾ ਤੇ ਅੰਗਦੁ ਅੰਗ ਸੰਗਿ ਭਯੋ ਸਾਇਰੁ ਤਿਨਿ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਕੀ ਨੀਵ ਰਖਾਈ ॥
तेव्हा गुरु नानकांचे महान शिष्य भाई लहाना, प्रेमाचा सागर, गुरु अंगद देव त्यांच्या सेवेत तल्लीन राहिले आणि त्यांनी शब्द सुरतीचा भक्कम पाया घातला.

ਗੁਰ ਅਮਰਦਾਸ ਕੀ ਅਕਥ ਕਥਾ ਹੈ ਇਕ ਜੀਹ ਕਛੁ ਕਹੀ ਨ ਜਾਈ ॥
गुरु अमरदासांची कथा अवर्णनीय आहे, त्यांच्या गुणांचे वर्णन एका शब्दात करता येणार नाही.

ਸੋਢੀ ਸ੍ਰਿਸ੍ਟਿ ਸਕਲ ਤਾਰਣ ਕਉ ਅਬ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਕਉ ਮਿਲੀ ਬਡਾਈ ॥੩॥
सोढी घराण्यातील सुलतान गुरु रामदास यांनी आता संपूर्ण सृष्टीला संसारसागर पार करून ख्याती प्राप्त केली आहे.॥३॥

ਹਮ ਅਵਗੁਣਿ ਭਰੇ ਏਕੁ ਗੁਣੁ ਨਾਹੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਛਾਡਿ ਬਿਖੈ ਬਿਖੁ ਖਾਈ ॥
हे सतीगुरु रामदास! आम्ही जीव दुर्गुणांनी भरलेले आहोत, आमच्यात एकही गुण नाही. नामकीर्तनाचे अमृत बाजूला ठेवून आपण केवळ इंद्रिय वासनांचे विष प्राशन करत आहोत.

ਮਾਯਾ ਮੋਹ ਭਰਮ ਪੈ ਭੂਲੇ ਸੁਤ ਦਾਰਾ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਈ ॥
तो भ्रमाच्या सावटाखाली भरकटला आहे आणि फक्त आपल्या मुलाच्या आणि पत्नीच्या प्रेमात आहे.

ਇਕੁ ਉਤਮ ਪੰਥੁ ਸੁਨਿਓ ਗੁਰ ਸੰਗਤਿ ਤਿਹ ਮਿਲੰਤ ਜਮ ਤ੍ਰਾਸ ਮਿਟਾਈ ॥
असे ऐकले आहे की गुरूचा सहवास हा सर्वोत्तम मार्ग आहे आणि त्याच्या संपर्कात आल्याने यमाचे भय नाहीसे होते.

ਇਕ ਅਰਦਾਸਿ ਭਾਟ ਕੀਰਤਿ ਕੀ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਰਾਖਹੁ ਸਰਣਾਈ ॥੪॥੫੮॥
भाट किरात एवढीच प्रार्थना की हे गुरु रामदास, मला तुझ्या आश्रयाने ठेवा ॥४॥५८॥

ਮੋਹੁ ਮਲਿ ਬਿਵਸਿ ਕੀਅਉ ਕਾਮੁ ਗਹਿ ਕੇਸ ਪਛਾੜ੍ਉ ॥
हे गुरु रामदास! तुम्ही आसक्ती मृदु करून लाचार केलीत, केसांनी धरून वासनेवर मात केलीत आणि आणखी काय?

ਕ੍ਰੋਧੁ ਖੰਡਿ ਪਰਚੰਡਿ ਲੋਭੁ ਅਪਮਾਨ ਸਿਉ ਝਾੜ੍ਉ ॥
भयंकर क्रोधाने त्याचे तुकडे तुकडे केले आहेत, लोभ आणि अपमानाने ते नष्ट केले आहे आणि नष्ट केले आहे.

ਜਨਮੁ ਕਾਲੁ ਕਰ ਜੋੜਿ ਹੁਕਮੁ ਜੋ ਹੋਇ ਸੁ ਮੰਨੈ ॥
जन्म आणि मृत्यू हात जोडून तुमच्या प्रत्येक आदेशाचे पालन करतात.

ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਬੰਧਿਅਉ ਸਿਖ ਤਾਰੇ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨੈ ॥
तुम्ही अस्तित्वाच्या सागराला बांधले आहे आणि तुमच्या शिष्यांना मुक्ती देण्यात आनंदित आहात.

ਸਿਰਿ ਆਤਪਤੁ ਸਚੌ ਤਖਤੁ ਜੋਗ ਭੋਗ ਸੰਜੁਤੁ ਬਲਿ ॥
तुझ्या डोक्यावर छत्र आहे, तू अचल सिंहासनावर विराजमान आहेस, तू योग आणि भोग या दोन्ही गोष्टींवर विश्वास ठेवला आहेस.

ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਸਚੁ ਸਲ੍ ਭਣਿ ਤੂ ਅਟਲੁ ਰਾਜਿ ਅਭਗੁ ਦਲਿ ॥੧॥
केवळ सत्य सांगतो की हे गुरु रामदास! तुझा नियम खंबीर आणि तुझा समूह अभंग आहे ॥१॥

ਤੂ ਸਤਿਗੁਰੁ ਚਹੁ ਜੁਗੀ ਆਪਿ ਆਪੇ ਪਰਮੇਸਰੁ ॥
हे सतीगुरु रामदास! चारही युगात सदैव राहणारे तूच आहेस, अमर परमात्मा आहेस.

ਸੁਰਿ ਨਰ ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਸਿਖ ਸੇਵੰਤ ਧੁਰਹ ਧੁਰੁ ॥
देव, माणूस, सिद्ध साधक आणि शिष्य हे सुरुवातीपासून सेवा करत आले आहेत.

ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਅਨਾਦਿ ਕਲਾ ਧਾਰੀ ਤ੍ਰਿਹੁ ਲੋਅਹ ॥
अनादी काळापासून तुझ्या शक्तीने तिन्ही जगावर अधिराज्य गाजवले आहे.

ਅਗਮ ਨਿਗਮ ਉਧਰਣ ਜਰਾ ਜੰਮਿਹਿ ਆਰੋਅਹ ॥
तू वेदांचे रक्षण केलेस आणि वृद्धत्व, जन्म आणि मृत्यू यापासून मुक्त झाला आहेस.

ਗੁਰ ਅਮਰਦਾਸਿ ਥਿਰੁ ਥਪਿਅਉ ਪਰਗਾਮੀ ਤਾਰਣ ਤਰਣ ॥
गुरू अमरदासजींनी कायमस्वरूपी प्रस्थापित केले की ते स्वत: मुक्त असावेत आणि आपल्या शिष्यांना आणि इतरांना ऐहिक महासागर पार करणारे जहाज असावे.

ਅਘ ਅੰਤਕ ਬਦੈ ਨ ਸਲ੍ ਕਵਿ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਤੇਰੀ ਸਰਣ ॥੨॥੬੦॥
कवी साल्ह म्हणतात की हे गुरु रामदास! जो तुझा आश्रय घेतो तो पाप आणि मृत्यूपासून मुक्त होतो.॥२॥६०॥

ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇ ਕੇ ੫
सवैया महाले पंजवे के ५

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਸਿਮਰੰ ਸੋਈ ਪੁਰਖੁ ਅਚਲੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥

मला तो अचल आणि अविनाशी परम निर्माता आठवतो.

ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਦੁਰਮਤਿ ਮਲੁ ਨਾਸੀ ॥

ज्याचे स्मरण केल्याने अशुद्धता दूर होते.

ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣ ਕਵਲ ਰਿਦਿ ਧਾਰੰ ॥

मी माझ्या हृदयात सतगुरु नानकांचे चरण कमळ ठेवतो आणि.

ਗੁਰ ਅਰਜੁਨ ਗੁਣ ਸਹਜਿ ਬਿਚਾਰੰ ॥
मी प्रेमाने गुरु अर्जुन देवजींचे गुणगान गातो.

ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਘਰਿ ਕੀਅਉ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ॥
वाणीचे जहाज गुरु अर्जुन देव जी यांचा जन्म १५६३ मध्ये गोइंदवाल येथे गुरु रामदासजींच्या घरी बीबी भानीजी यांच्या पोटी झाला.

ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰੀ ਆਸਾ ॥
सर्व इच्छा आकांक्षा पूर्ण झाल्या.

ਤੈ ਜਨਮਤ ਗੁਰਮਤਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਣਿਓ ॥
हे गुरु अर्जुन! तुम्ही गुरु म्हणून जन्म घेऊन ब्रह्मदेवाला ओळखले होते.

ਕਲ੍ਯ ਜੋੜਿ ਕਰ ਸੁਜਸੁ ਵਖਾਣਿਓ ॥
काल कवी हात जोडून तुझा महिमा गात होता.

ਭਗਤਿ ਜੋਗ ਕੌ ਜੈਤਵਾਰੁ ਹਰਿ ਜਨਕੁ ਉਪਾਯਉ ॥
तुम्ही भक्ती आणि योगावर विजय मिळवला होता आणि भगवंताने जनकाला निर्माण केले आहे.

ਸਬਦੁ ਗੁਰੂ ਪਰਕਾਸਿਓ ਹਰਿ ਰਸਨ ਬਸਾਯਉ ॥
आपल्या उत्कटतेने हरिनामाचा जप करताना आपण गुरूंना वचन प्रगट केले आणि आपल्या हृदयात ठेवले.

ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਅੰਗਦ ਅਮਰ ਲਾਗਿ ਉਤਮ ਪਦੁ ਪਾਯਉ ॥
गुरु मानक गुरु अंगद गुरु अमरदास जी यांच्या कमळाच्या चरणी बसून तुम्ही सर्वोच्च पद प्राप्त केले आहे.

ਗੁਰੁ ਅਰਜੁਨੁ ਘਰਿ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਭਗਤ ਉਤਰਿ ਆਯਉ ॥੧॥
अशा रीतीने हरिचे परम भक्त गुरु अर्जुन देव जी गुरू रामदासजींच्या घरी अवतरले ॥१॥

ਬਡਭਾਗੀ ਉਨਮਾਨਿਅਉ ਰਿਦਿ ਸਬਦੁ ਬਸਾਯਉ ॥
गुरु अर्जुन देव जी भाग्यवान आहेत, ते शांत आहेत आणि त्यांच्या हृदयात देव हा शब्द आहे.

ਮਨੁ ਮਾਣਕੁ ਸੰਤੋਖਿਅਉ ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਾਯਉ ॥
हे गुरु अर्जुनदेव! तुमच्या मनात माणिकाच्या रूपात समाधान आहे आणि गुरुदेवपिता यांनी तुम्हाला हरिनामाचा जप करायला लावला आहे.

ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਰਸਾਯਉ ॥
अशा प्रकारे सतगुरु श्री रामदासजींनी तुम्हाला इंद्रियांच्या आवाक्याबाहेरील परब्रह्माचे दर्शन दिले आहे.

ਗੁਰੁ ਅਰਜੁਨੁ ਘਰਿ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਅਨਭਉ ਠਹਰਾਯਉ ॥੨॥
देवाने गुरु अर्जुन देव यांना ज्ञानाच्या रूपात गुरु रामदासजींच्या घरात ठेवले आहे.

ਜਨਕ ਰਾਜੁ ਬਰਤਾਇਆ ਸਤਜੁਗੁ ਆਲੀਣਾ ॥
गुरु अर्जुनाने जनक प्रमाणेच खरा धर्म आणि ज्ञान सर्वत्र पसरवले आहे त्यामुळे सत्ययुग सर्वत्र दिसत आहे.

ਗੁਰ ਸਬਦੇ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਅਪਤੀਜੁ ਪਤੀਣਾ ॥
गुरूंच्या शिकवणीने तुमचे मन पूर्णपणे तृप्त झाले आहे, जे पूर्वी अतृप्त होते.

ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਸਚੁ ਨੀਵ ਸਾਜਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗਿ ਲੀਣਾ ॥
सत्याचा पाया रचून गुरु नानक देवजी सतगुरु अर्जुन देव जी मध्ये विलीन झाले आहेत.

ਗੁਰੁ ਅਰਜੁਨੁ ਘਰਿ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਅਪਰੰਪਰੁ ਬੀਣਾ ॥੩॥
गुरु रामदासांच्या घरी गुरु अर्जुन देव जी अतुलनीय रूप झाले आहेत ॥३॥

ਖੇਲੁ ਗੂੜ੍ਹਉ ਕੀਅਉ ਹਰਿ ਰਾਇ ਸੰਤੋਖਿ ਸਮਾਚਰ੍ਯ੍ਯਉ ਬਿਮਲ ਬੁਧਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਮਾਣਉ ॥
देवाने एक विचित्र भूमिका बजावली आहे, गुरु अर्जुन देव जी शांत आणि समाधानाने राहतात आणि शुद्ध बुद्धीत लीन आहेत.

ਆਜੋਨੀ ਸੰਭਵਿਅਉ ਸੁਜਸੁ ਕਲ੍ਯ੍ਯ ਕਵੀਅਣਿ ਬਖਾਣਿਅਉ ॥
तो जन्म-मृत्यूपासून मुक्त होऊन स्वयंभू भगवंताचे रूप आहे आणि कवी कल्ह त्याचे गुणगान गात आहे.

ਗੁਰਿ ਨਾਨਕਿ ਅੰਗਦੁ ਵਰੵਉ ਗੁਰਿ ਅੰਗਦਿ ਅਮਰ ਨਿਧਾਨੁ ॥
त्यांच्या सेवेच्या आणि भक्तीच्या भावनेवर प्रसन्न झालेल्या गुरू नानकांनी गुरू अंगद यांना वरदान दिले आणि गुरु अंगदांनी गुरू अमरदास यांच्या कृपेने संपूर्ण खजिना दिला.

ਗੁਰਿ ਰਾਮਦਾਸ ਅਰਜੁਨੁ ਵਰੵਉ ਪਾਰਸੁ ਪਰਸੁ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ॥੪॥
गुरू रामदासांनी गुरू अर्जुन देवांना वरदान देऊन त्यांना पारसासारखे केले आहे ॥४॥

ਸਦ ਜੀਵਣੁ ਅਰਜੁਨੁ ਅਮੋਲੁ ਆਜੋਨੀ ਸੰਭਉ ॥
गुरु अर्जुन देव जी अमर आहेत, त्यांच्या गुणांची किंमत करता येत नाही, ते जन्म-मृत्यूच्या फेऱ्यापासून स्वतंत्र आहेत आणि स्वयंअस्तित्वात आहेत.

ਭਯ ਭੰਜਨੁ ਪਰ ਦੁਖ ਨਿਵਾਰੁ ਅਪਾਰੁ ਅਨੰਭਉ ॥
तोच भय दूर करणारा, लोकांचे दुःख दूर करणारा आणि अपारंपरिकता आणि ज्ञानाचा अवतार आहे.

ਅਗਹ ਗਹਣੁ ਭ੍ਰਮੁ ਭ੍ਰਾਂਤਿ ਦਹਣੁ ਸੀਤਲੁ ਸੁਖ ਦਾਤਉ ॥
तो शांतीचा निवास आणि आनंद देणारा आहे, जो अगम्य लोकांपर्यंत पोहोचलेल्या भ्रमांचा नाश करतो.

ਆਸੰਭਉ ਉਦਵਿਅਉ ਪੁਰਖੁ ਪੂਰਨ ਬਿਧਾਤਉ ॥
असे वाटते की जणू स्वयंघोषित शाश्वत, परिपूर्ण पुरुष निर्माता जगात प्रकट झाला आहे.

ਨਾਨਕ ਆਦਿ ਅੰਗਦ ਅਮਰ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇਅਉ ॥
आदिगुरु नानक, गुरू अंगद, गुरु अमरदासांच्या शब्दातून सतीगुरु अर्जुन या शब्दाचा समावेश होतो.

ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ ਰਾਮਦਾਸ ਗੁਰੁ ਜਿਨਿ ਪਾਰਸੁ ਪਰਸਿ ਮਿਲਾਇਅਉ ॥੫॥
श्रीगुरु रामदास जी धन्य आहेत ज्यांनी गुरु अर्जुन देवजींना पारस सारखे महान केले ॥५॥

ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਜਾਸੁ ਜਗ ਅੰਦਰਿ ਮੰਦਰਿ ਭਾਗੁ ਜੁਗਤਿ ਸਿਵ ਰਹਤਾ ॥
गुरू अर्जुन ज्यांचे जगभर कौतुक होत आहे, ते खूप भाग्यवान आहेत आणि भगवंताच्या आराधनेत तल्लीन राहतात.

ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਯਉ ਬਡ ਭਾਗੀ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਮੇਦਨਿ ਭਰੁ ਸਹਤਾ ॥
मोठ्या भाग्याने त्याला एक परिपूर्ण गुरु प्राप्त झाला आहे, तो भगवंताच्या ध्यानात लीन राहतो आणि संपूर्ण पृथ्वीचा भार सहन करतो.

ਭਯ ਭੰਜਨੁ ਪਰ ਪੀਰ ਨਿਵਾਰਨੁ ਕਲ੍ਯ ਸਹਾਰੁ ਤੋਹਿ ਜਸੁ ਬਕਤਾ ॥
तो भीतीचा नाश करणारा आणि इतरांच्या वेदना आणि दुःख दूर करणारा आहे. भट कलासहर त्या महान मूर्ती गुरू अर्जुन जीचे गुणगान गातो.

ਕੁਲਿ ਸੋਢੀ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਤਨੁ ਧਰਮ ਧੁਜਾ ਅਰਜੁਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤਾ ॥੬॥
सोढी घराण्यातील दीपक गुरु रामदास जी यांचे पुत्र, धार्मिक ध्वज असलेले शांतीचे स्तंभ गुरु अर्जुन देव जी, देवाचे महान भक्त आहेत.॥६॥

ਧ੍ਰੰਮ ਧੀਰੁ ਗੁਰਮਤਿ ਗਭੀਰੁ ਪਰ ਦੁਖ ਬਿਸਾਰਣੁ ॥
तो एक धार्मिक व्यक्ती आहे, सहिष्णू आहे, त्याच्या गुरूंच्या मते गंभीरपणे गंभीर आहे, गुरु अर्जुन देव जी इतरांचे दुःख दूर करणारे आहेत.

ਸਬਦ ਸਾਰੁ ਹਰਿ ਸਮ ਉਦਾਰੁ ਅਹੰਮੇਵ ਨਿਵਾਰਣੁ ॥
तो शब्दात परमात्म्यासारखा उदार आणि अहंकाराचा नाश करणारा आहे.

ਮਹਾ ਦਾਨਿ ਸਤਿਗੁਰ ਗਿਆਨਿ ਮਨਿ ਚਾਉ ਨ ਹੁਟੈ ॥
सतगुरु अर्जुन देवी हे महान दाता आणि ज्ञानी आहेत आणि त्यांच्या मनातून भगवंताची उपासना करण्याची इच्छा कधीही सोडत नाही.

ਸਤਿਵੰਤੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੰਤ੍ਰੁ ਨਵ ਨਿਧਿ ਨ ਨਿਖੁਟੈ ॥
ते सत्यवादी आहेत आणि हरी नाम मंत्राच्या रूपात आनंदाची संपत्ती त्यांच्याकडे कधीही संपत नाही.

ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਤਨੁ ਸਰਬ ਮੈ ਸਹਜਿ ਚੰਦੋਆ ਤਾਣਿਅਉ ॥
गुरू रामदासजींचे पुत्र गुरु अर्जुन देव जी आकाशासारखे सर्वव्यापी आहेत आणि त्यांनी आपल्या नैसर्गिक स्वभावाची छत पसरवली आहे.

ਗੁਰ ਅਰਜੁਨ ਕਲ੍ਯ੍ਯੁਚਰੈ ਤੈ ਰਾਜ ਜੋਗ ਰਸੁ ਜਾਣਿਅਉ ॥੭॥
कालसहर म्हणतात की हे गुरु अर्जुन! तुम्ही राजयोगाचे सार शिकलात.॥७॥

ਭੈ ਨਿਰਭਉ ਮਾਨਿਅਉ ਲਾਖ ਮਹਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਯਉ ॥
गुरू अर्जुन देवजींनी लाखो लोकांमध्ये अदृश्यपणे विराजमान असलेल्या निर्भय भगवंताचा साक्षात्कार झाला आहे.

ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰ ਗਤਿ ਗਭੀਰੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪਰਚਾਯਉ ॥
सतगुरु रामदासांनी तुम्हाला मन आणि वाणीच्या पलीकडे असलेल्या अत्यंत गंभीर देवाचा उपदेश केला.

ਗੁਰ ਪਰਚੈ ਪਰਵਾਣੁ ਰਾਜ ਮਹਿ ਜੋਗੁ ਕਮਾਯਉ ॥
गुरु अर्जुन देवजींनी गुरूंच्या शिकवणुकीत यशस्वी होऊन राज्यात योग कर्म केले आहे.

ਧੰਨਿ ਧੰਨਿ ਗੁਰੁ ਧੰਨਿ ਅਭਰ ਸਰ ਸੁਭਰ ਭਰਾਯਉ ॥
धन्य ते गुरु अर्जुन देव जी ज्यांनी रिक्त अंतःकरण नामाच्या आनंदाने भरले.

ਗੁਰ ਗਮ ਪ੍ਰਮਾਣਿ ਅਜਰੁ ਜਰਿਓ ਸਰਿ ਸੰਤੋਖ ਸਮਾਇਯਉ ॥
गुरुपद मिळाल्यामुळे ते अमर अवस्थेत स्थिर राहिले आणि समाधानाच्या तळ्यात विलीन झाले.

ਗੁਰ ਅਰਜੁਨ ਕਲ੍ਯ੍ਯੁਚਰੈ ਤੈ ਸਹਜਿ ਜੋਗੁ ਨਿਜੁ ਪਾਇਯਉ ॥੮॥
कवी कलासहर म्हणतात की हे गुरु अर्जुन! तुला सहज सहज योग प्राप्त झाला आहे. ॥८॥

ਅਮਿਉ ਰਸਨਾ ਬਦਨਿ ਬਰ ਦਾਤਿ ਅਲਖ ਅਪਾਰ ਗੁਰ ਸੂਰ ਸਬਦਿ ਹਉਮੈ ਨਿਵਾਰ੍ਯ੍ਯਉ ॥
हे गुरु अर्जुन! तुझ्या मुखातून हरिनामामृतांचा वर्षाव होत आहे.

ਪੰਚਾਹਰੁ ਨਿਦਲਿਅਉ ਸੁੰਨ ਸਹਜਿ ਨਿਜ ਘਰਿ ਸਹਾਰ੍ਯ੍ਯਉ ॥
हे गुरु अर्जुन! तुम्ही पाच दुर्गुणांचा अंत केला आहे. तुम्ही अज्ञान आणि दुर्गुणांचा नाश केला आहे, तुम्ही सहज समाधीत, भगवंताचे चिंतन करत राहता.

ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਲਾਗਿ ਜਗ ਉਧਰ੍ਯ੍ਯਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਰਿਦੈ ਬਸਾਇਅਉ ॥
हरिनाम संकीर्तनात तल्लीन होऊन तू जगाच्या लोकांचा उद्धार केलास आणि सत्गुरु रामदासांना आपल्या हृदयात वसवले आहेस.

ਗੁਰ ਅਰਜੁਨ ਕਲ੍ਯ੍ਯੁਚਰੈ ਤੈ ਜਨਕਹ ਕਲਸੁ ਦੀਪਾਇਅਉ ॥੯॥
कलासहर कवी म्हणतात हे गुरु अर्जुन! तू जनक सारखा ज्ञानाचा दिवा लावला आहेस.॥९॥

ਸੋਰਠੇ ॥
सोर्थे ॥

ਗੁਰੁ ਅਰਜੁਨੁ ਪੁਰਖੁ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ਪਾਰਥਉ ਚਾਲੈ ਨਹੀ ॥
गुरु अर्जुन देव जी हे भगवंताचे अवतार आहेत आणि ते पांडव अर्जुन प्रमाणे त्यांच्या कृतीपासून विचलित होत नाहीत.

ਨੇਜਾ ਨਾਮ ਨੀਸਾਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰਿਅਉ ॥੧॥
भगवंताचे नाम त्याचा नेजा आणि सतगुरुंच्या उपदेशाने त्याचे जीवन सफल झाले ॥१॥

ਭਵਜਲੁ ਸਾਇਰੁ ਸੇਤੁ ਨਾਮੁ ਹਰੀ ਕਾ ਬੋਹਿਥਾ ॥
हा जीवनाचा सागर दूर आहे, हरि नाम हा पूल आणि तो पार करू शकणारे जहाज आहे.

ਤੁਅ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰ ਹੇਤੁ ਨਾਮਿ ਲਾਗਿ ਜਗੁ ਉਧਰ੍ਯ੍ਯਉ ॥੨॥
हे गुरु अर्जुन! तू तुझ्या सतगुरुंच्या प्रेमात राहून भगवंताच्या नामात मग्न होऊन जगाचा उद्धार केलास ॥२॥

ਜਗਤ ਉਧਾਰਣੁ ਨਾਮੁ ਸਤਿਗੁਰ ਤੁਠੈ ਪਾਇਅਉ ॥
हे गुरु अर्जुन! सतगुरुंच्या प्रसन्नतेने जगाच्या उद्धारासाठी तुला हरिनाम प्राप्त झाले आहे.

ਅਬ ਨਾਹਿ ਅਵਰ ਸਰਿ ਕਾਮੁ ਬਾਰੰਤਰਿ ਪੂਰੀ ਪੜੀ ॥੩॥੧੨॥
गुरूच्या घरी सर्व काही पूर्ण झाले आहे, त्यामुळे इतर कोणाशीही आसक्ती नाही.॥६॥१२॥

ਜੋਤਿ ਰੂਪਿ ਹਰਿ ਆਪਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕੁ ਕਹਾਯਉ ॥
प्रकाशाचे अवतार असलेल्या देवालाच गुरु नानक म्हणतात.

ਤਾ ਤੇ ਅੰਗਦੁ ਭਯਉ ਤਤ ਸਿਉ ਤਤੁ ਮਿਲਾਯਉ ॥
मग तोच प्रकाश प्रकाशात विलीन झाला आणि गुरु अंगद अवतरला.

ਅੰਗਦਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਅਮਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਥਿਰੁ ਕੀਅਉ ॥
गुरु अंगद यांनी कृपापूर्वक गुरू अमरदासजींना गुरु नानकांच्या सिंहासनावर नियुक्त केले.

ਅਮਰਦਾਸਿ ਅਮਰਤੁ ਛਤ੍ਰੁ ਗੁਰ ਰਾਮਹਿ ਦੀਅਉ ॥
तेव्हा गुरु अमरदासांनी हे अमृत छत्रगुरू रामदासांना दिले.

ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਦਰਸਨੁ ਪਰਸਿ ਕਹਿ ਮਥੁਰਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਯਣ ॥
मथुरेतील कवी म्हणतात की गुरू अर्जुन देवजींचे भाषण गुरू रामदासांच्या दर्शनाच्या स्पर्शाने अमृतमय झाले.

ਮੂਰਤਿ ਪੰਚ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪੁਰਖੁ ਗੁਰੁ ਅਰਜੁਨੁ ਪਿਖਹੁ ਨਯਣ ॥੧॥
कवी म्हणतो की, कोणत्याही संकोच न करता त्यांनी पाचवे गुरु अर्जुन देव जी यांना स्वतःच्या डोळ्यांनी भगवंताचे अवतार म्हणून पाहिले आहे.॥१॥

ਸਤਿ ਰੂਪੁ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਧਰਿਓ ਉਰਿ ॥
गुरु अर्जुन देव जी हे सत्याचे अवतार आहेत आणि त्यांच्या हृदयात ईश्वराचे खरे रूप आणि खरे समाधान आहे.

ਆਦਿ ਪੁਰਖਿ ਪਰਤਖਿ ਲਿਖ੍ਯ੍ਯਉ ਅਛਰੁ ਮਸਤਕਿ ਧੁਰਿ ॥
निर्मात्याने सुरुवातीपासूनच त्यांच्या कपाळावर असे भाग्य लिहिले आहे.

ਪ੍ਰਗਟ ਜੋਤਿ ਜਗਮਗੈ ਤੇਜੁ ਭੂਅ ਮੰਡਲਿ ਛਾਯਉ ॥
परमेश्वराचा प्रकाश त्यांच्यामध्ये चमकत आहे आणि त्याचे तेज पृथ्वीवर पसरले आहे.

ਪਾਰਸੁ ਪਰਸਿ ਪਰਸੁ ਪਰਸਿ ਗੁਰਿ ਗੁਰੂ ਕਹਾਯਉ ॥
गुरु रामदासांच्या रूपात पारस (पारस) स्पर्श झाल्यामुळे त्यांना पारस (पारस) रूपात गुरु म्हणतात.

ਭਨਿ ਮਥੁਰਾ ਮੂਰਤਿ ਸਦਾ ਥਿਰੁ ਲਾਇ ਚਿਤੁ ਸਨਮੁਖ ਰਹਹੁ ॥
मथुरा कवी म्हणतो की, सत्याचे मूर्तिमंत गुरू अर्जुन यांचे ध्यान करा आणि त्यांच्यासमोर मनापासून रहा.

ਕਲਜੁਗਿ ਜਹਾਜੁ ਅਰਜੁਨੁ ਗੁਰੂ ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸ੍ਟਿ ਲਗਿ ਬਿਤਰਹੁ ॥੨॥

गुरु अर्जुन देव हे कलियुगातील जहाजासारखे आहेत, त्यांच्या पावलावर पाऊल ठेवून संपूर्ण सृष्टी संसारसागर पार करू शकते. ॥२॥

ਤਿਹ ਜਨ ਜਾਚਹੁ ਜਗਤ੍ਰ ਪਰ ਜਾਨੀਅਤੁ ਬਾਸੁਰ ਰਯਨਿ ਬਾਸੁ ਜਾ ਕੋ ਹਿਤੁ ਨਾਮ ਸਿਉ ॥

हे साधकांनो! त्या दाता, गुरु अर्जुन, ज्यांना सर्व जगामध्ये आदर आहे आणि जो रात्रंदिवस भगवंताच्या भक्तीत लीन असतो, त्यांच्याकडून इच्छा मागा.

ਪਰਮ ਅਤੀਤੁ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰੰਗ੍ਯ੍ਯੌ ਬਾਸਨਾ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਪੈ ਦੇਖੀਅਤੁ ਧਾਮ ਸਿਉ ॥

तो अत्यंत अलिप्त आहे आणि भगवंताच्या रंगात रंगला आहे, तो वासनांच्या पलीकडचा आहे आणि गृहस्थही दिसतो.

ਅਪਰ ਪਰੰਪਰ ਪੁਰਖ ਸਿਉ ਪ੍ਰੇਮੁ ਲਾਗ੍ਯ੍ਯੌ ਬਿਨੁ ਭਗਵੰਤ ਰਸੁ ਨਾਹੀ ਅਉਰੈ ਕਾਮ ਸਿਉ ॥

तो अनंत परमात्म्याच्या प्रेमात मग्न राहतो आणि त्याला भगवंताच्या उपासनेच्या आनंदाशिवाय दुसरे काम नसते.

ਮਥੁਰਾ ਕੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸ੍ਰਬ ਮਯ ਅਰਜੁਨ ਗੁਰੁ ਭਗਤਿ ਕੈ ਹੇਤਿ ਪਾਇ ਰਹਿਓ ਮਿਲਿ ਰਾਮ ਸਿਉ ॥੩॥

मथुरेच्या बाकासाठी गुरु अर्जुन हे सर्वव्यापी भगवान आहेत आणि भक्तीसाठी ते सदैव रामात लीन राहतात ॥३॥

ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਵਤ ਦੇਵ ਸਬੈ ਮੁਨਿ ਇੰਦ੍ਰ ਮਹਾ ਸਿਵ ਜੋਗ ਕਰੀ ॥
सर्व देवता, देवी, ऋषी, स्वर्गाचा राजा इंद्र आणि अगदी योगात मग्न असलेले महादेव शिव देखील त्या गुरूचा शेवट शोधू शकले नाहीत.

ਫੁਨਿ ਬੇਦ ਬਿਰੰਚਿ ਬਿਚਾਰਿ ਰਹਿਓ ਹਰਿ ਜਾਪੁ ਨ ਛਾਡ੍ਯਿਉ ਏਕ ਘਰੀ ॥
ब्रह्मदेव वेदांचे चिंतन करत राहिले पण त्यांनी एक तासही भगवंताचा नामजप थांबवला नाही.

ਮਥੁਰਾ ਜਨ ਕੋ ਪ੍ਰਭੁ ਦੀਨ ਦਯਾਲੁ ਹੈ ਸੰਗਤਿ ਸ੍ਰਿਸ੍ਟਿ ਨਿਹਾਲੁ ਕਰੀ ॥
मथुराचे सेवक भगवान गुरु अर्जुन गरिबांवर दयाळू आहेत; ते संगतीला आणि संपूर्ण सृष्टीला आनंदी करत आहेत.

ਰਾਮਦਾਸਿ ਗੁਰੂ ਜਗ ਤਾਰਨ ਕਉ ਗੁਰ ਜੋਤਿ ਅਰਜੁਨ ਮਾਹਿ ਧਰੀ ॥੪॥
जगाचे रक्षण करण्यासाठी रामदास गुरुंनी गुरु अर्जुन देव यांच्यामध्ये आपला प्रकाश प्रवेश केला आहे. ॥४॥

ਜਗ ਅਉਰੁ ਨ ਯਾਹਿ ਮਹਾ ਤਮ ਮੈ ਅਵਤਾਰੁ ਉਜਾਗਰੁ ਆਨਿ ਕੀਅਉ ॥
त्याच्याशिवाय पापांपासून वाचवणारा जगात कोणीही नाही. म्हणून भगवंतांनी गुरू अर्जुनदेव म्हणून जगासमोर येऊन अवतार घेतला आहे.

ਤਿਨ ਕੇ ਦੁਖ ਕੋਟਿਕ ਦੂਰਿ ਗਏ ਮਥੁਰਾ ਜਿਨ੍ਹ੍ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਪੀਅਉ ॥
मथुरा भाट म्हणतात की ज्यांनी गुरुंच्या सहवासात हरिनाम अमृत प्यायले आहे, त्यांचे लाखो दुःख दूर झाले आहेत.

ਇਹ ਪਧਤਿ ਤੇ ਮਤ ਚੂਕਹਿ ਰੇ ਮਨ ਭੇਦੁ ਬਿਭੇਦੁ ਨ ਜਾਨ ਬੀਅਉ ॥
हे सज्जनांनो! हे सत्य चुकवू नकोस, नाहीतर तुम्ही असा भेद गृहीत धराल की गुरु अर्जुन हा देवापेक्षा वेगळा आहे.

ਪਰਤਛਿ ਰਿਦੈ ਗੁਰ ਅਰਜੁਨ ਕੈ ਹਰਿ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮਿ ਨਿਵਾਸੁ ਲੀਅਉ ॥੫॥
गुरु अर्जुन देवजींच्या हृदयात स्वतः परम ब्रह्मा वास करतात. ॥५॥

ਜਬ ਲਉ ਨਹੀ ਭਾਗ ਲਿਲਾਰ ਉਦੈ ਤਬ ਲਉ ਭ੍ਰਮਤੇ ਫਿਰਤੇ ਬਹੁ ਧਾਯਉ ॥
आम्ही खूप भटकलो आणि भाग्योदय आमच्या डोक्यावर प्रकट झाला.

ਕਲਿ ਘੋਰ ਸਮੁਦ੍ਰ ਮੈ ਬੂਡਤ ਥੇ ਕਬਹੂ ਮਿਟਿ ਹੈ ਨਹੀ ਰੇ ਪਛੁਤਾਯਉ ॥
आपण कलियुगाच्या भयानक महासागरात बुडत होतो आणि जगाच्या महासागरात बुडण्याचा पश्चात्ताप कधीच दूर होत नव्हता.

ਤਤੁ ਬਿਚਾਰੁ ਯਹੈ ਮਥੁਰਾ ਜਗ ਤਾਰਨ ਕਉ ਅਵਤਾਰੁ ਬਨਾਯਉ ॥
भट मथुरा म्हणतात की सत्य हे आहे की जगाला वाचवण्यासाठी देवाने गुरु अर्जुन देव म्हणून अवतार घेतला.

ਜਪ੍ਯਉ ਜਿਨ੍ਹ ਅਰਜੁਨ ਦੇਵ ਗੁਰੂ ਫਿਰਿ ਸੰਕਟ ਜੋਨਿ ਗਰਭ ਨ ਆਯਉ ॥੬॥
ज्यांनी गुरु अर्जुन देवजींचे नाव जपले त्यांना पुन्हा कधीही गर्भधारणेच्या त्रासांचा सामना करावा लागला नाही. ॥६॥

ਕਲਿ ਸਮੁਦ੍ਰ ਭਏ ਰੂਪ ਪ੍ਰਗਟਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਉਧਾਰਨੁ ॥
कलियुगाच्या सागरातून जगाला मुक्त करण्यासाठी गुरु अर्जुन देवजी देवाच्या रूपात प्रकट झाले.

ਬਸਹਿ ਸੰਤ ਜਿਸੁ ਰਿਦੈ ਦੁਖ ਦਾਰਿਦ੍ਰ ਨਿਵਾਰਨੁ ॥
ज्याच्या हृदयात शांती आणि सत्याचा स्रोत असतो तोच दुःख आणि दारिद्य दूर करू शकतो.

ਨਿਰਮਲ ਭੇਖ ਅਪਾਰ ਤਾਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥
तो हरीचे शुद्ध रूप आहे, त्याच्याशिवाय दुसरा कोणी नाही.

ਮਨ ਬਚ ਜਿਨਿ ਜਾਣਿਅਉ ਭਯਉ ਤਿਹ ਸਮਸਰਿ ਸੋਈ ॥
ज्याने आपल्या मनाने आणि शब्दांनी स्वीकारले आहे तो त्याच्यासारखा झाला आहे.

ਧਰਨਿ ਗਗਨ ਨਵ ਖੰਡ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਸ੍ਵਰੂਪੀ ਰਹਿਓ ਭਰਿ ॥
पृथ्वी आणि आकाशाच्या नऊ भागात केवळ गुरु अर्जुनच प्रकाशाच्या रूपात उपस्थित आहेत.

ਭਨਿ ਮਥੁਰਾ ਕਛੁ ਭੇਦੁ ਨਹੀ ਗੁਰੁ ਅਰਜੁਨੁ ਪਰਤਖ੍ ਹਰਿ ॥੭॥੧੯॥
मथुरा भट म्हणतात की गुरु अर्जुन देव स्वतः देव आहेत, यात कोणताही फरक नाही.॥७॥१९॥

ਅਜੈ ਗੰਗ ਜਲੁ ਅਟਲੁ ਸਿਖ ਸੰਗਤਿ ਸਭ ਨਾਵੈ ॥
गुरु अर्जुन देवजींजवळून हरिनाम अमृताच्या रूपात गंगेचे अचल आणि अजिंक्य पाणी वाहते आणि संपूर्ण शिष्य गट दररोज त्यात स्नान करतो.

ਨਿਤ ਪੁਰਾਣ ਬਾਚੀਅਹਿ ਬੇਦ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮੁਖਿ ਗਾਵੈ ॥
गुरुंच्या दरबारात दररोज हरिनामाचा जप केला जात आहे आणि शब्दांच्या स्वरूपात पुराणांचे पठण केले जात आहे आणि ब्रह्मा आपल्या मुखातून वेदांचे गायन करत आहेत, म्हणजेच गुरुंचे शब्द म्हणजे पुराणे आणि वेद.

ਅਜੈ ਚਵਰੁ ਸਿਰਿ ਢੁਲੈ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮੁਖਿ ਲੀਅਉ ॥
अजिंक्य चावर गुरूंच्या डोक्यावर डोलतो आणि तो आपल्या मुखाने हरि नामाचे अमृत जप करतो.

ਗੁਰ ਅਰਜੁਨ ਸਿਰਿ ਛਤ੍ਰੁ ਆਪਿ ਪਰਮੇਸਰਿ ਦੀਅਉ ॥
खरं तर, देवाने स्वतः गुरु अर्जुन देव यांच्या डोक्यावर हे छत्र ठेवले आहे.

ਮਿਲਿ ਨਾਨਕ ਅੰਗਦ ਅਮਰ ਗੁਰ ਗੁਰੁ ਰਾਮਦਾਸੁ ਹਰਿ ਪਹਿ ਗਯਉ ॥
श्री गुरु नानक देव जी, श्री गुरु अंगद देव जी, श्री गुरु अमरदास जी आणि त्यानंतर श्री गुरु रामदास परमात्म्यात विलीन झाले.

ਹਰਿਬੰਸ ਜਗਤਿ ਜਸੁ ਸੰਚਰ੍ਯ੍ਉ ਸੁ ਕਵਣੁ ਕਹੈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੁ ਮੁਯਉ ॥੧॥
हरिवंश म्हणतात की गुरुंची कीर्ती जगभर पसरली आहे, म्हणून कोणीही म्हणू शकत नाही की गुरु रामदासजी आता या जगात नाहीत. ॥१॥

ਦੇਵ ਪੁਰੀ ਮਹਿ ਗਯਉ ਆਪਿ ਪਰਮੇਸ੍ਵਰ ਭਾਯਉ ॥
श्री गुरु रामदासजी देवपुरी वैकुंठात गेले, हे स्वतः देवाच्या इच्छेने घडले.

ਹਰਿ ਸਿੰਘਾਸਣੁ ਦੀਅਉ ਸਿਰੀ ਗੁਰੁ ਤਹ ਬੈਠਾਯਉ ॥
देवाने श्री गुरु रामदासजींना सिंहासन दिले आणि त्यांना तिथे बसवले.

ਰਹਸੁ ਕੀਅਉ ਸੁਰ ਦੇਵ ਤੋਹਿ ਜਸੁ ਜਯ ਜਯ ਜੰਪਹਿ ॥
देवांनी मंगलगीते गायली आणि तुझे जयजयकार करू लागले.

ਅਸੁਰ ਗਏ ਤੇ ਭਾਗਿ ਪਾਪ ਤਿਨ੍ਹ ਭੀਤਰਿ ਕੰਪਹਿ ॥
सर्व राक्षस पळून गेले आणि त्यांच्या हृदयात पापे थरथरू लागली.

ਕਾਟੇ ਸੁ ਪਾਪ ਤਿਨ੍ਹ ਨਰਹੁ ਕੇ ਗੁਰੁ ਰਾਮਦਾਸੁ ਜਿਨ੍ਹ ਪਾਇਯਉ ॥
ज्यांना श्री गुरु रामदासजी सापडले आहेत, त्यांची सर्व पापे नाहीशी झाली आहेत.

ਛਤ੍ਰੁ ਸਿੰਘਾਸਨੁ ਪਿਰਥਮੀ ਗੁਰ ਅਰਜੁਨ ਕਉ ਦੇ ਆਇਅਉ ॥੨॥੨੧॥੯॥੧੧॥੧੦॥੧੦ ॥੨੨॥੬੦॥੧੪੩॥
अशाप्रकारे, श्री गुरु रामदासजींनी पृथ्वीचे छत्र आणि सिंहासन गुरु अर्जुन देवजींना सोपवले आहे. ॥२॥२१॥९॥११॥१०॥१०॥२२॥ ६०॥१४३॥

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
तो अद्वितीय देव, ज्याचा अर्थ ओम आहे, त्याचे एकच रूप आहे, त्याचे नाव म्हणजे त्याचे सत्य, तो देव-देवतांसह संपूर्ण विश्वाचा निर्माता आहे, मनुष्य आहे, तो सर्वशक्तिमान आहे, तो भयमुक्त आहे, समानतेमुळे तो आहे. निर्भय, तो कालातीत आहे, भूतकाळ, वर्तमान आणि भविष्याच्या पलीकडे तो ब्रह्ममूर्ती अमर आहे, तो जन्म-मृत्यूच्या बंधनातून मुक्त आहे, तो स्वतः प्रकट झाला आहे आणि गुरूंच्या कृपेने प्राप्त झाला आहे.

ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ ॥
जे श्लोक आदिग्रंथाच्या बावीस श्लोकांतून वाढवले गेले आणि त्या श्लोकांचे संकलन होऊ शकले नाही. म्हणून गुरु अर्जुन देवजींनी सलोक वरण ते वर्धिक या शीर्षकाखाली त्या श्लोकांचे संकलन केले.

ਮਹਲਾ ੧ ॥
महाला १ ॥

ਉਤੰਗੀ ਪੈਓਹਰੀ ਗਹਿਰੀ ਗੰਭੀਰੀ ॥
सासू आपल्या सुनेला म्हणते, हे मोठे स्तन असलेल्या स्त्री, म्हणजेच तरुणी, कृपया थोडे गांभीर्य आणि समज दाखवा.

ਸਸੁੜਿ ਸੁਹੀਆ ਕਿਵ ਕਰੀ ਨਿਵਣੁ ਨ ਜਾਇ ਥਣੀ ॥
सून तिच्या सासूला उत्तर देते की माझ्या उंच स्तनांमुळे मी नतमस्तक होऊ शकत नाही तेव्हा मी कसे वाकून नमस्कार करू शकतो.

ਗਚੁ ਜਿ ਲਗਾ ਗਿੜਵੜੀ ਸਖੀਏ ਧਉਲਹਰੀ ॥
अरे मित्रा, पर्वतांसारखे उंच महालही उध्वस्त होताना मी पाहिले आहेत.

ਸੇ ਭੀ ਢਹਦੇ ਡਿਠੁ ਮੈ ਮੁੰਧ ਨ ਗਰਬੁ ਥਣੀ ॥੧॥
त्यामुळे मोठ्या झाडांचा म्हणजे तरुणांचा अभिमान बाळगू नका.॥१॥

ਸੁਣਿ ਮੁੰਧੇ ਹਰਣਾਖੀਏ ਗੂੜਾ ਵੈਣੁ ਅਪਾਰੁ ॥
हे हरणासारखे सुंदर डोळे असलेल्या स्त्री, खूप खोल रहस्य ऐक.

ਪਹਿਲਾ ਵਸਤੁ ਸਿਞਾਣਿ ਕੈ ਤਾਂ ਕੀਚੈ ਵਾਪਾਰੁ ॥
वस्तू नीट ओळखल्यानंतरच व्यवसाय करावा.

ਦੋਹੀ ਦਿਚੈ ਦੁਰਜਨਾ ਮਿਤ੍ਰਾਂ ਕੂੰ ਜੈਕਾਰੁ ॥
तुम्ही वाईट लोकांपासून दूर राहण्याचे आणि तुमच्या मित्रांना आनंद देण्याचे घोषित केले पाहिजे.

ਜਿਤੁ ਦੋਹੀ ਸਜਣ ਮਿਲਨਿ ਲਹੁ ਮੁੰਧੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥
हे बाई! सज्जनांना भेटण्यास मदत करणाऱ्या हाकेचाच विचार करावा.

ਤਨੁ ਮਨੁ ਦੀਜੈ ਸਜਣਾ ਐਸਾ ਹਸਣੁ ਸਾਰੁ ॥
सज्जनांना आपले शरीर आणि मन अर्पण करावे, यामुळे आनंद मिळतो.

ਤਿਸ ਸਉ ਨੇਹੁ ਨ ਕੀਚਈ ਜਿ ਦਿਸੈ ਚਲਣਹਾਰੁ ॥
जो तुम्हाला सोडून जाणार आहे त्याच्यावर कधीही प्रेम करू नका.

ਨਾਨਕ ਜਿਨ੍ਹੀ ਇਵ ਕਰਿ ਬੁਝਿਆ ਤਿਨ੍ਹਾ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥੨॥
गुरु नानक म्हणतात की ज्याने हे सत्य स्वीकारले आहे, त्याच्यासाठी मी स्वतःचा त्याग करतो.॥२॥

ਜੇ ਤੂੰ ਤਾਰੂ ਪਾਣਿ ਤਾਹੂ ਪੁਛੁ ਤਿੜੰਨ੍ਹ ਕਲ ॥
हे जीव! तुला पाण्यात पोहायचे असेल तर ज्यांना पोहायचे आहे त्यांना विचारा.

ਤਾਹੂ ਖਰੇ ਸੁਜਾਣ ਵੰਞਾ ਏਨ੍ਹੀ ਕਪਰੀ ॥੩॥
केवळ तेच लोक ज्ञानी असतात ज्यांना लहरींचा पूर्ण अनुभव असतो ॥३॥

ਝੜ ਝਖੜ ਓਹਾੜ ਲਹਰੀ ਵਹਨਿ ਲਖੇਸਰੀ ॥
वादळ कितीही मजबूत असो किंवा पुराच्या कितीही लाटा वाहत असो.

ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਆਲਾਇ ਬੇੜੇ ਡੁਬਣਿ ਨਾਹਿ ਭਉ ॥੪॥
अशा वेळी सतगुरुंचे स्मरण करा म्हणजे जहाज बुडण्याची भीती राहणार नाही ॥४॥

ਨਾਨਕ ਦੁਨੀਆ ਕੈਸੀ ਹੋਈ ॥
हे जग किती विचित्र आणि स्वार्थी आहे हे गुरु नानक सांगतात.

ਸਾਲਕੁ ਮਿਤੁ ਨ ਰਹਿਓ ਕੋਈ ॥
येथे खरे मित्र नाहीत.

ਭਾਈ ਬੰਧੀ ਹੇਤੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥
भावांचं प्रेम संपलं.

ਦੁਨੀਆ ਕਾਰਣਿ ਦੀਨੁ ਗਵਾਇਆ ॥੫॥
जगासाठी माणूस धर्माचा त्याग करतो.॥५॥

ਹੈ ਹੈ ਕਰਿ ਕੈ ਓਹਿ ਕਰੇਨਿ ॥
एखाद्या प्रिय व्यक्तीच्या मृत्यूबद्दल आक्रोश करणे.

ਗਲ੍ਹਾ ਪਿਟਨਿ ਸਿਰੁ ਖੋਹੇਨਿ ॥
गालावर चापट मारणे आणि डोक्यावरील केस बाहेर काढणे योग्य नाही.

ਨਾਉ ਲੈਨਿ ਅਰੁ ਕਰਨਿ ਸਮਾਇ ॥
जे भगवंताचे नामस्मरण करतात आणि आनंदाने त्याची इच्छा स्वीकारतात.

ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਇ ॥੬॥
गुरु नानक म्हणतात की मी त्याच्यासाठी स्वतःचा त्याग करतो ॥६॥

ਰੇ ਮਨ ਡੀਗਿ ਨ ਡੋਲੀਐ ਸੀਧੈ ਮਾਰਗਿ ਧਾਉ ॥
हे मन! तू घाबरू नकोस, डगमगू नकोस, तर खऱ्या आणि सरळ मार्गावर चालत राहा.

ਪਾਛੈ ਬਾਘੁ ਡਰਾਵਣੋ ਆਗੈ ਅਗਨਿ ਤਲਾਉ ॥
मागे जाण्याचा प्रयत्न केला तर वाघाची भीती वाटते आणि पुढे आगीचे तळे होते.

ਸਹਮੈ ਜੀਅਰਾ ਪਰਿ ਰਹਿਓ ਮਾ ਕਉ ਅਵਰੁ ਨ ਢੰਗੁ ॥
माझे हृदय संशयाने भरले आहे आणि मला दुसरा कोणताही मार्ग माहित नाही.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਛੁਟੀਐ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿਉ ਸੰਗੁ ॥੭॥

गुरू नानक म्हणतात की भगवंताच्या प्रेमळ भक्तीत लीन राहिल्याने मोक्ष प्राप्त होतो ॥७॥

ਬਾਘੁ ਮਰੈ ਮਨੁ ਮਾਰੀਐ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀਖਿਆ ਹੋਇ ॥

सतगुरूंकडून शिकवण मिळालेल्या माणसाने मन मारले तर वाघ जगाची भीती आपोआपच नष्ट होते.

ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਹਰਿ ਮਿਲੈ ਬਹੁੜਿ ਨ ਮਰਣਾ ਹੋਇ ॥

जो आत्मज्ञान ओळखतो तो भगवंताचा शोध घेतो आणि पुन्हा कधीही मृत्यूच्या फेऱ्यात पडत नाही.

ਕੀਚੜਿ ਹਾਥੁ ਨ ਬੂਡਈ ਏਕਾ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥
परमेश्वराचा आशीर्वाद दिसला तर आपले हात पाप आणि दुर्गुणांच्या दलदलीत अडकत नाहीत.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਬਰੇ ਗੁਰੁ ਸਰਵਰੁ ਸਚੀ ਪਾਲਿ ॥੮॥
गुरू नानकांचे मत आहे की गुरूंच्या आश्रयाने आत्मा जगाच्या बंधनातून मुक्त होतो कारण गुरु हे सत्याचे सरोवर आणि अटल भिंत आहेत.॥८॥

ਅਗਨਿ ਮਰੈ ਜਲੁ ਲੋੜਿ ਲਹੁ ਵਿਣੁ ਗੁਰ ਨਿਧਿ ਜਲੁ ਨਾਹਿ ॥
तृष्णेची आग विझवायची असेल तर पवित्र पाणी शोधा, पण गुरूशिवाय पवित्र पाणी मिळू शकत नाही.

ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਭਰਮਾਈਐ ਜੇ ਲਖ ਕਰਮ ਕਮਾਹਿ ॥
लाखो कर्मे केल्यावर जन्ममरणाचे चक्र सुरू होते.

ਜਮੁ ਜਾਗਾਤਿ ਨ ਲਗਈ ਜੇ ਚਲੈ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥
सतगुरुंच्या शिकवणीनुसार जीवनमार्गाचा अवलंब केल्यास यम त्रास देत नाही.

ਨਾਨਕ ਨਿਰਮਲੁ ਅਮਰ ਪਦੁ ਗੁਰੁ ਹਰਿ ਮੇਲੈ ਮੇਲਾਇ ॥੯॥
गुरु नानक म्हणतात की फक्त गुरुच एकाला भगवंताशी जोडतात आणि मगच शुद्ध स्थिती प्राप्त होते.॥९॥

ਕਲਰ ਕੇਰੀ ਛਪੜੀ ਕਊਆ ਮਲਿ ਮਲਿ ਨਾਇ ॥
सजीवाच्या रूपात कावळा मलमूत्र घासतो आणि पापरूपाने चिखलाच्या सरोवरात स्नान करतो.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਮੈਲਾ ਅਵਗੁਣੀ ਚਿੰਜੁ ਭਰੀ ਗੰਧੀ ਆਇ ॥
त्यामुळे मन आणि शरीर घाणेरडे होऊन दुर्गुणांनी भरून जातात आणि चोचही घाणेरड्याने भरून जाते.

ਸਰਵਰੁ ਹੰਸਿ ਨ ਜਾਣਿਆ ਕਾਗ ਕੁਪੰਖੀ ਸੰਗਿ ॥
दुष्टांच्या संगतीत अडकलेल्या जीवाच्या रूपातील कावळा, संताच्या रूपात हंसांची तळी ओळखत नाही.

ਸਾਕਤ ਸਿਉ ਐਸੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੈ ਬੂਝਹੁ ਗਿਆਨੀ ਰੰਗਿ ॥
कुटिल लोकांचे प्रेम असेच असते हे ज्ञानी माणसांकडून नक्कीच समजून घ्या.

ਸੰਤ ਸਭਾ ਜੈਕਾਰੁ ਕਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਮ ਕਮਾਉ ॥
संतांच्या संगतीत भगवंताची आराधना करा आणि गुरुमुख होऊन सत्कर्म करा.

ਨਿਰਮਲੁ ਨ੍ਹਾਵਣੁ ਨਾਨਕਾ ਗੁਰੁ ਤੀਰਥੁ ਦਰੀਆਉ ॥੧੦॥
गुरू नानकांचे मत आहे की गुरु हे तीर्थक्षेत्र आहे जेथे स्नान केल्याने शरीर आणि मन शुद्ध होते ॥१०॥

ਜਨਮੇ ਕਾ ਫਲੁ ਕਿਆ ਗਣੀ ਜਾਂ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਨ ਭਾਉ ॥
भगवंतावर भक्ती आणि प्रेम नसेल तर जन्माला येत नाही.

ਪੈਧਾ ਖਾਧਾ ਬਾਦਿ ਹੈ ਜਾਂ ਮਨਿ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ॥
जर मन द्वैतामध्ये मग्न असेल तर आयुष्यभर खाणे, परिधान करणे आणि आचरण करणे व्यर्थ आहे.

ਵੇਖਣੁ ਸੁਨਣਾ ਝੂਠੁ ਹੈ ਮੁਖਿ ਝੂਠਾ ਆਲਾਉ ॥
पाहणे आणि ऐकणे देखील खोटे आणि बोलणे देखील खोटे.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਤੂ ਹੋਰੁ ਹਉਮੈ ਆਵਉ ਜਾਉ ॥੧੧॥
गुरुनानक आज्ञा करतात की भगवंताची स्तुती करा, अहंकारामुळे जन्म-मृत्यूचे चक्र चालू राहते ॥११॥

ਹੈਨਿ ਵਿਰਲੇ ਨਾਹੀ ਘਣੇ ਫੈਲ ਫਕੜੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥੧੨॥
देवाची भक्ती करणारे फार दुर्लभ आहेत, फारसे नाहीत, बाकीचे लोक केवळ ढोंग करणारे आहेत आणि मूर्खपणाचे बोलणे आहेत ॥१२॥

ਨਾਨਕ ਲਗੀ ਤੁਰਿ ਮਰੈ ਜੀਵਣ ਨਾਹੀ ਤਾਣੁ ॥
गुरू नानक आज्ञा देतात की ज्याच्या हृदयात प्रेमाचा आघात होतो तो त्वरित मरतो आणि जगण्याची शक्ती गमावतो.

ਚੋਟੈ ਸੇਤੀ ਜੋ ਮਰੈ ਲਗੀ ਸਾ ਪਰਵਾਣੁ ॥
अशा प्रेमाच्या जखमेने जो मरतो तोच यशस्वी होतो.

ਜਿਸ ਨੋ ਲਾਏ ਤਿਸੁ ਲਗੈ ਲਗੀ ਤਾ ਪਰਵਾਣੁ ॥
ज्याला ते लागू केले जाते त्याच्यावरच त्याचा परिणाम होतो आणि तोच पतंग बनतो.

ਪਿਰਮ ਪੈਕਾਮੁ ਨ ਨਿਕਲੈ ਲਾਇਆ ਤਿਨਿ ਸੁਜਾਣਿ ॥੧੩॥
हा प्रेमाचा बाण असा आहे की तो त्या सज्जनांकडून निघत नाही.॥१३॥

ਭਾਂਡਾ ਧੋਵੈ ਕਉਣੁ ਜਿ ਕਚਾ ਸਾਜਿਆ ॥
तीर्थस्नानाने कच्च्या झालेल्या शरीरासारख्या पात्राची शुद्धी कोणी कशी करणार?

ਧਾਤੂ ਪੰਜਿ ਰਲਾਇ ਕੂੜਾ ਪਾਜਿਆ ॥
निर्मात्याने पाच घटकांचे मिश्रण करून शरीराच्या रूपात खोटे खेळणे तयार केले आहे.

ਭਾਂਡਾ ਆਣਗੁ ਰਾਸਿ ਜਾਂ ਤਿਸੁ ਭਾਵਸੀ ॥
जेव्हा त्याची इच्छा असते तेव्हा तो गुरूद्वारे आपल्या शरीराचे पात्र शुद्ध करतो.

ਪਰਮ ਜੋਤਿ ਜਾਗਾਇ ਵਾਜਾ ਵਾਵਸੀ ॥੧੪॥
मग परम प्रकाश जागृत करून, योग्य जीवनाचे संगीत वाजू लागते.॥१४॥

ਮਨਹੁ ਜਿ ਅੰਧੇ ਘੂਪ ਕਹਿਆ ਬਿਰਦੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ॥
जे लोक मनाने अत्यंत आंधळे आहेत, म्हणजे अत्यंत मूर्ख आहेत, त्यांना समजावूनही त्यांचे कर्तव्य कळत नाही.

ਮਨਿ ਅੰਧੈ ਊਂਧੈ ਕਵਲ ਦਿਸਨਿ ਖਰੇ ਕਰੂਪ ॥
ते मनाने आंधळे आहेत आणि कमळाच्या हृदयापेक्षाही विरुद्ध आहेत आणि भयानक दिसतात.

ਇਕਿ ਕਹਿ ਜਾਣਨਿ ਕਹਿਆ ਬੁਝਨਿ ਤੇ ਨਰ ਸੁਘੜ ਸਰੂਪ ॥
काही लोकांना प्रवचन कळते आणि ते समजतात;

ਇਕਨਾ ਨਾਦੁ ਨ ਬੇਦੁ ਨ ਗੀਅ ਰਸੁ ਰਸੁ ਕਸੁ ਨ ਜਾਣੰਤਿ ॥
काहींना आवाजही कळत नाही, काहींना ज्ञान नाही, काहींना गीत-संगीताचा आनंदही माहीत नाही आणि काहींना चांगल्या-वाईटाचेही ज्ञान नाही.

ਇਕਨਾ ਸਿਧਿ ਨ ਬੁਧਿ ਨ ਅਕਲਿ ਸਰ ਅਖਰ ਕਾ ਭੇਉ ਨ ਲਹੰਤਿ ॥
असे काही आहेत ज्यांच्याकडे कसलीही सिद्धी नाही, बुद्धी नाही आणि बुद्धीही नाही आणि त्यांना एका अक्षराचाही फरक कळत नाही.

ਨਾਨਕ ਤੇ ਨਰ ਅਸਲਿ ਖਰ ਜਿ ਬਿਨੁ ਗੁਣ ਗਰਬੁ ਕਰੰਤ ॥੧੫॥
गुरू नानक म्हणतात की, असे लोक साक्षात गाढवांसारखे असतात ज्यांना कोणत्याही गुणाशिवाय गर्व असतो ॥१५॥

ਸੋ ਬ੍ਰਹਮਣੁ ਜੋ ਬਿੰਦੈ ਬ੍ਰਹਮੁ ॥
किंबहुना तो ब्रह्माला मानणारा ब्राह्मण आहे.

ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਕਮਾਵੈ ਕਰਮੁ ॥
उपासना करताना तो साधेपणाने सत्कर्म करतो आणि.

ਸੀਲ ਸੰਤੋਖ ਕਾ ਰਖੈ ਧਰਮੁ ॥
शील शांती आणि समाधानाचा धर्म पाळतो.

ਬੰਧਨ ਤੋੜੈ ਹੋਵੈ ਮੁਕਤੁ ॥
जो संसाराची बंधने तोडून मुक्त होतो.

ਸੋਈ ਬ੍ਰਹਮਣੁ ਪੂਜਣ ਜੁਗਤੁ ॥੧੬॥
ब्राह्मण जगात फक्त तोच पूज्य आहे ॥१६॥

ਖਤ੍ਰੀ ਸੋ ਜੁ ਕਰਮਾ ਕਾ ਸੂਰੁ ॥
क्षत्रिय म्हणजे जो सत्कर्माचा योद्धा मानला जातो.

ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਕਾ ਕਰੈ ਸਰੀਰੁ ॥
दानधर्माचे जीवन तो अंगीकारतो.

ਖੇਤੁ ਪਛਾਣੈ ਬੀਜੈ ਦਾਨੁ ॥
शेत ओळखून तो परमार्थाचे बीज पेरतो.

ਸੋ ਖਤ੍ਰੀ ਦਰਗਹ ਪਰਵਾਣੁ ॥
असा क्षत्रियच भगवंताच्या दरबारात स्वीकारला जातो.

ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਜੇ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵੈ ॥
जो लोभामुळे खोटी कृत्ये करतो.

ਅਪਣਾ ਕੀਤਾ ਆਪੇ ਪਾਵੈ ॥੧੭॥
त्याला त्याच्या कर्माचेच फळ मिळते.॥१७॥

ਤਨੁ ਨ ਤਪਾਇ ਤਨੂਰ ਜਿਉ ਬਾਲਣੁ ਹਡ ਨ ਬਾਲਿ ॥
आपले शरीर तंदूरसारखे तापवू नका आणि हाडांसारखे इंधन जाळू नका.

ਸਿਰਿ ਪੈਰੀ ਕਿਆ ਫੇੜਿਆ ਅੰਦਰਿ ਪਿਰੀ ਸਮ੍ਹ੍ਹਾਲਿ ॥੧੮॥
तुझे डोके आणि पायांचे काय नुकसान झाले आहे तुझे स्मरण ॥१८॥

ਸਭਨੀ ਘਟੀ ਸਹੁ ਵਸੈ ਸਹ ਬਿਨੁ ਘਟੁ ਨ ਕੋਇ ॥
प्रत्येक गोष्टीत भगवंत वास करतो, अशी कोणतीही गोष्ट नाही ज्यामध्ये ईश्वर नाही.

ਨਾਨਕ ਤੇ ਸੋਹਾਗਣੀ ਜਿਨ੍ਹਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥੧੯॥
गुरू नानकांचे मत आहे की, ज्याच्या मनात गुरूंच्या द्वारे देव प्रकट होतो तोच विवाहित आहे.॥१९॥

ਜਉ ਤਉ ਪ੍ਰੇਮ ਖੇਲਣ ਕਾ ਚਾਉ ॥
अहो मानव, प्रेमाचा खेळ खेळावासा वाटत असेल तर.

ਸਿਰੁ ਧਰਿ ਤਲੀ ਗਲੀ ਮੇਰੀ ਆਉ ॥
जीव पणाला लावून माझ्या रस्त्यावर ये.

ਇਤੁ ਮਾਰਗਿ ਪੈਰੁ ਧਰੀਜੈ ॥
या मार्गावर पाऊल ठेवायचे असेल तर.

ਸਿਰੁ ਦੀਜੈ ਕਾਣਿ ਨ ਕੀਜੈ ॥੨੦॥
आपल्या प्राणाची आहुती देण्यास अजिबात संकोच करू नका.॥२०॥

ਨਾਲਿ ਕਿਰਾੜਾ ਦੋਸਤੀ ਕੂੜੈ ਕੂੜੀ ਪਾਇ ॥
भ्याडांशी असलेली मैत्री खोटी असल्याचे सिद्ध झाले आहे.

ਮਰਣੁ ਨ ਜਾਪੈ ਮੂਲਿਆ ਆਵੈ ਕਿਤੈ ਥਾਇ ॥੨੧॥
मुळा किरड न कळे मरण, तो कोठेही येतो ॥२१॥

ਗਿਆਨ ਹੀਣੰ ਅਗਿਆਨ ਪੂਜਾ ॥
ज्ञान नसलेले लोक अज्ञानाच्या उपासनेत मग्न राहतात.

ਅੰਧ ਵਰਤਾਵਾ ਭਾਉ ਦੂਜਾ ॥੨੨॥
ते द्वैतामध्ये अडकतात आणि खोटेपणाने वागतात.॥२२॥

ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਧਰਮ ਬਿਨੁ ਧਿਆਨੁ ॥
गुरूशिवाय ज्ञान मिळू शकत नाही आणि धर्माशिवाय ध्यान साधता येत नाही.

ਸਚ ਬਿਨੁ ਸਾਖੀ ਮੂਲੋ ਨ ਬਾਕੀ ॥੨੩॥
सत्याशिवाय संमती अजिबात नसते.॥२३॥

ਮਾਣੂ ਘਲੈ ਉਠੀ ਚਲੈ ॥
यात काय गंमत आहे तो जीव रिकाम्या हातानेच निघून गेला.

ਸਾਦੁ ਨਾਹੀ ਇਵੇਹੀ ਗਲੈ ॥੨੪॥
भजन, पूजा किंवा शुभ कार्य केले नाही तर काय उपयोग?॥२४॥

ਰਾਮੁ ਝੁਰੈ ਦਲ ਮੇਲਵੈ ਅੰਤਰਿ ਬਲੁ ਅਧਿਕਾਰ ॥
दशरथसुत श्री रामचंद्रांनाही दुःखी व्हावे लागले, त्यांच्या मनात अधिकाराचे सामर्थ्य असूनही त्यांनी सुग्रीव हनुमासह भरपूर सैन्य जमा केले.

ਬੰਤਰ ਕੀ ਸੈਨਾ ਸੇਵੀਐ ਮਨਿ ਤਨਿ ਜੁਝੁ ਅਪਾਰੁ ॥
माकडांची फौज सेवेसाठी सज्ज होती, मनात आणि शरीराने लढण्याचा उत्साह होता.

ਸੀਤਾ ਲੈ ਗਇਆ ਦਹਸਿਰੋ ਲਛਮਣੁ ਮੂਓ ਸਰਾਪਿ ॥
रावणाने कपटाने सीतेचे अपहरण केले आणि शापामुळे लक्ष्मण युद्धात बेशुद्ध झाला.

ਨਾਨਕ ਕਰਤਾ ਕਰਣਹਾਰੁ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ ॥੨੫॥
गुरू नानक म्हणतात की ईश्वर सर्व काही करू शकतो आणि तोच निर्माण आणि नाश करू शकतो.॥२५॥

ਮਨ ਮਹਿ ਝੂਰੈ ਰਾਮਚੰਦੁ ਸੀਤਾ ਲਛਮਣ ਜੋਗੁ ॥
रामचंद्रांना सीता आणि लक्ष्मण यांच्यासाठी मनातून खूप वाईट वाटले.

ਹਣਵੰਤਰੁ ਆਰਾਧਿਆ ਆਇਆ ਕਰਿ ਸੰਜੋਗੁ ॥
हनुमानाचे स्मरण झाल्यावर तोही योगायोगाने त्याच्याकडे आला.

ਭੂਲਾ ਦੈਤੁ ਨ ਸਮਝਈ ਤਿਨਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀਏ ਕਾਮ ॥
विसरलेल्या रावणाला हे समजत नव्हते की देव सर्व काही आपल्या अंतासाठी करत आहे.

ਨਾਨਕ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਸੋ ਕਿਰਤੁ ਨ ਮਿਟਈ ਰਾਮ ॥੨੬॥
गुरू नानक म्हणतात की ईश्वर निष्काळजी आहे आणि कर्मांचे फळ कधीच जात नाही, म्हणून कर्मांचे फळ भोगावे लागते ॥२६॥

ਲਾਹੌਰ ਸਹਰੁ ਜਹਰੁ ਕਹਰੁ ਸਵਾ ਪਹਰੁ ॥੨੭॥
लाहोर शहरात अत्याचाराचे विष पसरले आहे, निष्पाप लोकांवर मृत्यूचा कहर आहे.॥२७॥

ਮਹਲਾ ੩ ॥
महाला ३ ॥

ਲਾਹੌਰ ਸਹਰੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰੁ ਸਿਫਤੀ ਦਾ ਘਰੁ ॥੨੮॥
गुरु अमरदास जी म्हणतात की गुरु रामदासांच्या आगमनाने लाहोर शहर आता नामामृताचे तलाव आणि देवाच्या स्तुतीचे घर बनले आहे.॥२८॥

ਮਹਲਾ ੧ ॥
महाला १॥

ਉਦੋਸਾਹੈ ਕਿਆ ਨੀਸਾਨੀ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਅੰਨੀ ॥
उदो नावाच्या श्रीमंत शहाची खूण काय, कुणाच्याही घरात कधीच काही नसते.

ਉਦੋਸੀਅ ਘਰੇ ਹੀ ਵੁਠੀ ਕੁੜਿਈਂ ਰੰਨੀ ਧੰਮੀ ॥
त्याच्या संपूर्ण घरात त्याची मुलगी, सून आणि बायकोची धांदल आहे.

ਸਤੀ ਰੰਨੀ ਘਰੇ ਸਿਆਪਾ ਰੋਵਨਿ ਕੂੜੀ ਕੰਮੀ ॥
घरात सात स्त्रिया असल्यामुळे रोज भांडण होत असते आणि कोणाचेही एकमेकांवर प्रेम नसते.

ਜੋ ਲੇਵੈ ਸੋ ਦੇਵੈ ਨਾਹੀ ਖਟੇ ਦੰਮ ਸਹੰਮੀ ॥੨੯॥
उदो शाह जो दागिना किंवा व्यवहारासाठी कोणाकडून पैसे सुरक्षित ठेवतो, तो परत करत नाही तर कष्ट देऊन पैसे गोळा करतो ॥२९॥

ਪਬਰ ਤੂੰ ਹਰੀਆਵਲਾ ਕਵਲਾ ਕੰਚਨ ਵੰਨਿ ॥

हे सरोवरा! पूर्वी तू खूप हिरवीगार होतीस, सोन्याची कमळं फुलायची, पण तू कोणत्या दोषाने जळून काळी झालीस ते सांग.

ਕੈ ਦੋਖੜੈ ਸੜਿਓਹਿ ਕਾਲੀ ਹੋਈਆ ਦੇਹੁਰੀ ਨਾਨਕ ਮੈ ਤਨਿ ਭੰਗੁ ॥

गुरु नानक देवजी सरोवराचा हवाला देत म्हणतात की माझे शरीर तुटले आहे म्हणजेच मला पाणी मिळत नाही.

ਜਾਣਾ ਪਾਣੀ ਨਾ ਲਹਾਂ ਜੈ ਸੇਤੀ ਮੇਰਾ ਸੰਗੁ ॥

मला माहित आहे की मी ज्या पाण्यापासून राहतो ते पाणी मला मिळत नाही.

ਜਿਤੁ ਡਿਠੈ ਤਨੁ ਪਰਫੁੜੈ ਚੜੈ ਚਵਗਣਿ ਵੰਨੁ ॥੩੦॥

ज्याला पाहून मी फुलतो चौपट रंग ॥३०॥

ਰਜਿ ਨ ਕੋਈ ਜੀਵਿਆ ਪਹੁਚਿ ਨ ਚਲਿਆ ਕੋਇ ॥

कितीही आयुष्य घालवले तरी जगण्याची इच्छा उरतेच, संसाराचे काम पूर्ण होत नाही.

ਗਿਆਨੀ ਜੀਵੈ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੁਰਤੀ ਹੀ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥

ज्ञानी मनुष्य सदैव जगतो आणि भगवंताचे चिंतन करून प्रतिष्ठा प्राप्त करतो.

ਸਰਫੈ ਸਰਫੈ ਸਦਾ ਸਦਾ ਏਵੈ ਗਈ ਵਿਹਾਇ ॥

आयुष्य हळूहळू व्यर्थ जाते.

ਨਾਨਕ ਕਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ਵਿਣੁ ਪੁਛਿਆ ਹੀ ਲੈ ਜਾਇ ॥੩੧॥

गुरू नानकांचा आदेश आहे की, कोणी परवानगीशिवाय घेतलं तर तक्रार कोणाकडे करावी? ॥३१॥

ਦੋਸੁ ਨ ਦੇਅਹੁ ਰਾਇ ਨੋ ਮਤਿ ਚਲੈ ਜਾਂ ਬੁਢਾ ਹੋਵੈ ॥

प्रभू राय यांना दोष का द्यायचा?

ਗਲਾਂ ਕਰੇ ਘਣੇਰੀਆ ਤਾਂ ਅੰਨ੍ਹੇ ਪਵਣਾ ਖਾਤੀ ਟੋਵੈ ॥੩੨॥

तो महान गोष्टी साध्य करतो पण अज्ञानामुळे खाली पडतो ॥३२॥

ਪੂਰੇ ਕਾ ਕੀਆ ਸਭ ਕਿਛੁ ਪੂਰਾ ਘਟਿ ਵਧਿ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ॥

श्रीमंत माणसाला दोष देऊ नका, म्हातारा झाल्यावर त्याची बुद्धी भ्रष्ट होते.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਐਸਾ ਜਾਣੈ ਪੂਰੇ ਮਾਂਹਿ ਸਮਾਂਹੀ ॥੩੩॥

त्या गोष्टी म्हणजे जो सदैव परमात्म्याच्या ध्यानात लीन असतो तोच गुरुमुख मानला जातो ॥३३॥

Page 1413

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੩

सालोक महाला ३

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्‌गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਅਭਿਆਗਤ ਏਹ ਨ ਆਖੀਅਹਿ ਜਿਨ ਕੈ ਮਨ ਮਹਿ ਭਰਮੁ ॥

ज्याला लोभ आहे त्याला पाहुणे म्हणता येत नाही.

ਤਿਨ ਕੇ ਦਿਤੇ ਨਾਨਕਾ ਤੇਹੋ ਜੇਹਾ ਧਰਮੁ ॥੧॥

गुरू नानक म्हणतात की, त्यांना दिलेल्या दानाचे फळही तेच असते.॥१॥

ਅਭੈ ਨਿਰੰਜਨ ਪਰਮ ਪਦੁ ਤਾ ਕਾ ਭੀਖਕੁ ਹੋਇ ॥

गुरु नानक म्हणतात की जो निर्भय आहे तो परमात्म्याचा भिकारी आहे.

ਤਿਸ ਕਾ ਭੋਜਨੁ ਨਾਨਕਾ ਵਿਰਲਾ ਪਾਏ ਕੋਇ ॥੨॥

हरि नावाचा दुर्लभ गुरूच त्याचे अन्न गोळा करू शकतो ॥२॥

ਹੋਵਾ ਪੰਡਿਤੁ ਜੋਤਕੀ ਵੇਦ ਪੜਾ ਮੁਖਿ ਚਾਰਿ ॥

अर्थात मी पंडित ज्योतिषी होऊन चार वेदांचे पठण तोंडाने करावे.

ਨਵਾ ਖੰਡਾ ਵਿਚਿ ਜਾਣੀਆ ਅਪਨੇ ਚਜ ਵੀਚਾਰ ॥੩॥

पण माझ्या आचरणामुळे किंवा चारित्र्यामुळेच मला सर्व जगात प्रसिद्धी मिळू शकते.॥३॥

ਬ੍ਰਹਮਣ ਕੈਲੀ ਘਾਤੁ ਕੰਞਕਾ ਅਣਚਾਰੀ ਕਾ ਧਾਨੁ ॥

ब्राह्मणाची हत्या, गोहत्या, मुलीची हत्या आणि पापी कुकर्माची संपत्ती या सर्व गोष्टी निषेधास पात्र आहेत.

ਫਿਟਕ ਫਿਟਕਾ ਕੋੜੁ ਬਦੀਆ ਸਦਾ ਸਦਾ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥

वाईट कृत्ये करून कुष्ठरोग होणे आणि नेहमी अभिमान बाळगणे हे फार वाईट आहे.

ਪਾਹਿ ਏਤੇ ਜਾਹਿ ਵੀਸਰਿ ਨਾਨਕਾ ਇਕੁ ਨਾਮੁ ॥
गुरू नानक म्हणतात की देवाला विसरणे हे यापेक्षा मोठे पाप आहे.

ਸਭ ਬੁਧੀ ਜਾਲੀਅਹਿ ਇਕੁ ਰਹੈ ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ॥੪॥
सर्व चतुराई सोडली तर केवळ तत्वज्ञान उरते ॥४॥

ਮਾਥੈ ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੁ ਮੇਟਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ॥
निर्मात्याने लिहिलेले भाग्य कोणीही बदलू शकत नाही.

ਨਾਨਕ ਜੋ ਲਿਖਿਆ ਸੋ ਵਰਤਦਾ ਸੋ ਬੂਝੈ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਹੋਇ ॥੫॥
गुरू नानक म्हणतात की नशिबात जे लिहिले आहे ते घडते. ज्याला भगवंताचा आशीर्वाद आहे त्याला हे सत्य समजते.॥५॥

ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਕੂੜੈ ਲਾਲਚਿ ਲਗਿ ॥
खोट्या लोभाला बळी पडून जे देवाला विसरले आहेत.

ਧੰਧਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹਣੀ ਅੰਤਰਿ ਤਿਸਨਾ ਅਗਿ ॥
मायेच्या प्रभावामुळे ते वासनेच्या कामात मग्न राहतात आणि त्यांच्या हृदयात तृष्णेची आग धगधगत राहते.

ਜਿਨ੍ਹਾ ਵੇਲਿ ਨ ਤੂੰਬੜੀ ਮਾਇਆ ਠਗੇ ਠਗਿ ॥
ज्यांच्या अंतःकरणात भगवंताच्या प्रेमाची वेल नाही आणि भक्तीचे फळ नाही, ते मायेच्या फसवणुकीत अडकून राहतात.

ਮਨਮੁਖ ਬੰਨ੍ਹਿ ਚਲਾਈਅਹਿ ਨਾ ਮਿਲਹੀ ਵਗਿ ਸਗਿ ॥
जे स्वार्थी असतात त्यांना बांधून नेले जाते आणि महात्माच्या रूपातील गाय आणि दुष्टाच्या रूपातील कुत्रा यांची सरमिसळ होत नाही.

ਆਪਿ ਭੁਲਾਏ ਭੁਲੀਐ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥
जेव्हा देव स्वतः आपल्याला विसरतो तेव्हा आपण विसरतो आणि त्याच्या आपल्याशी सलोख्यानेच आपण त्याच्याशी पुन्हा एकरूप होतो.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਛੁਟੀਐ ਜੇ ਚਲੈ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥੬॥
गुरु नानक म्हणतात की सतगुरुंच्या आज्ञेचे पालन केल्यास गुरुमुख होतो आणि जगाच्या बंधनातून मुक्त होतो ॥६॥

ਸਾਲਾਹੀ ਸਾਲਾਹਣਾ ਭੀ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹਿ ॥
केवळ देवाची स्तुती करा, केवळ तोच स्तुतीला पात्र आहे.

ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਏਕੁ ਦਰੁ ਬੀਭਾ ਪਰਹਰਿ ਆਹਿ ॥੭॥
गुरु नानक म्हणतात की हे बंधू! भगवंताचा दरवाजाच खरा आहे, इतर दरवाजे सोडण्यास योग्य आहेत ॥७॥

ਨਾਨਕ ਜਹ ਜਹ ਮੈ ਫਿਰਉ ਤਹ ਤਹ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥
गुरु नानक म्हणतात, मी जिथे जातो तिथे फक्त देव असतो.

ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਏਕੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥੮॥
मी जिकडे पाहतो तिकडे एकच उपस्थिती असते आणि तो गुरूच प्रकट होतो ॥८॥

ਦੂਖ ਵਿਸਾਰਣੁ ਸਬਦੁ ਹੈ ਜੇ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ਕੋਇ ॥
भगवंताचे वचन सर्व दुःख दूर करणारे आहे.

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮਨਿ ਵਸੈ ਕਰਮ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੯॥
हे गुरूंच्या कृपेनेच मनात वास करते आणि भाग्यानेच प्राप्त होते ॥९॥

ਨਾਨਕ ਹਉ ਹਉ ਕਰਤੇ ਖਪਿ ਮੁਏ ਖੂਹਣਿ ਲਖ ਅਸੰਖ ॥
गुरू नानक म्हणतात की, गर्वाने लाखो लोकांचा नाश झाला आहे.

ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲੇ ਸੁ ਉਬਰੇ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਅਲੰਖ ॥੧੦॥
ज्याला सत्गुरू सापडतो तो खऱ्या शब्दात लीन होऊन तारतो ॥१०॥

ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਇਕ ਮਨਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨ ਜਨ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ॥
ज्यांनी सतगुरुंची मनापासून सेवा केली आहे त्यांच्या चरणांचे अनुसरण करा.

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਮਾਇਆ ਕੀ ਭੁਖ ਜਾਇ ॥
गुरूंच्या उपदेशाने भगवंत हृदयात वास करतात आणि मायेची भूक शमते.

ਸੇ ਜਨ ਨਿਰਮਲ ਊਜਲੇ ਜਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥
केवळ तोच मनाने शुद्ध आणि शुद्ध असतो जो गुरुमुख होतो आणि हरिनामात विलीन राहतो

ਨਾਨਕ ਹੋਰਿ ਪਤਿਸਾਹੀਆ ਕੂੜੀਆ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ॥੧੧॥
नानक म्हणती इतर राजे अधिकार मिथ्या तेच खरे राजे ॥११॥

ਜਿਉ ਪੁਰਖੈ ਘਰਿ ਭਗਤੀ ਨਾਰਿ ਹੈ ਅਤਿ ਲੋਚੈ ਭਗਤੀ ਭਾਇ ॥
ज्याप्रमाणे प्रिय पत्नीला पतीच्या घरात प्रेम आणि आपुलकीची आस असते.

ਬਹੁ ਰਸ ਸਾਲਣੇ ਸਵਾਰਦੀ ਖਟ ਰਸ ਮੀਠੇ ਪਾਇ ॥
ती स्वादिष्ट अन्न आणि मिठाई तयार करते.

ਤਿਉ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਸਲਾਹਦੇ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥
त्याचप्रमाणे भक्त अंत:करणाने व शब्दाने भगवंताची स्तुती करतात.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਧਨੁ ਆਗੈ ਰਾਖਿਆ ਸਿਰੁ ਵੇਚਿਆ ਗੁਰ ਆਗੈ ਜਾਇ ॥
ते आपले शरीर, संपत्ती आणि सर्व काही पुढे ठेवतात आणि आपले मस्तक गुरूंना अर्पण करतात.

ਭੈ ਭਗਤੀ ਭਗਤ ਬਹੁ ਲੋਚਦੇ ਪ੍ਰਭ ਲੋਚਾ ਪੂਰਿ ਮਿਲਾਇ ॥
भक्तांना भक्तीची खूप इच्छा असते आणि देव त्यांची प्रत्येक इच्छा पूर्ण करतो आणि पूर्ण करतो.

ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਹੈ ਕਿਤੁ ਖਾਧੈ ਤਿਪਤਾਇ ॥
तो कसा समाधानी आहे याची देवाला पर्वा नाही.

ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੋ ਚਲੈ ਤਿਪਤਾਸੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥
सतगुरुंच्या उपदेशाचे पालन करून त्यांची स्तुती केली तरच परमेश्वर संतुष्ट होतो.

ਧਨੁ ਧਨੁ ਕਲਜੁਗਿ ਨਾਨਕਾ ਜਿ ਚਲੇ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥੧੨॥
गुरु नानक म्हणतात की कलियुगात केवळ तेच लोक स्तुतीस पात्र आहेत जे सतगुरुंच्या मार्गदर्शनाचे पालन करतात. ॥१२॥

ਸਤਿਗੁਰੂ ਨ ਸੇਵਿਓ ਸਬਦੁ ਨ ਰਖਿਓ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥
जे सतगुरुची सेवा करत नाहीत आणि भगवंत हा शब्द हृदयात ठेवत नाहीत.

ਧਿਗੁ ਤਿਨਾ ਕਾ ਜੀਵਿਆ ਕਿਤੁ ਆਏ ਸੰਸਾਰਿ ॥
अशा लोकांचे जीवन निंदनीय आहे ते या जगात कसे आले?

ਗੁਰਮਤੀ ਭਉ ਮਨਿ ਪਵੈ ਤਾਂ ਹਰਿ ਰਸਿ ਲਗੈ ਪਿਆਰਿ ॥
गुरूच्या उपदेशामुळे मनात भक्ती निर्माण झाली की हरीबद्दल प्रेम निर्माण होते.

ਨਾਉ ਮਿਲੈ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਿ ॥੧੩॥
नानक म्हणतात की ज्याच्या प्रारब्धात सुरुवातीपासूनच हरीनाम लिहिले आहे त्यालाच हरिनाम प्राप्त होते आणि तो संसारसागरातून मुक्त होतो. ॥१३॥

ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਜਗੁ ਭਰਮਿਆ ਘਰੁ ਮੁਸੈ ਖਬਰਿ ਨ ਹੋਇ ॥
जग भ्रमात फिरत आहे, घर लुटले जात आहे पण त्याचे भान नाही.

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧਿ ਮਨੁ ਹਿਰਿ ਲਇਆ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧਾ ਲੋਇ ॥
वासना आणि क्रोध यांनी मन चोरून नेले आहे आणि मनाप्रमाणे करण्यात मन आंधळे झाले आहे.

ਗਿਆਨ ਖੜਗ ਪੰਚ ਦੂਤ ਸੰਘਾਰੇ ਗੁਰਮਤਿ ਜਾਗੈ ਸੋਇ ॥
जो गुरूच्या उपदेशाकडे दक्ष असतो, तो ज्ञानाच्या तलवारीने पाच दुर्गुणांचा नाश करतो.

ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਪਰਗਾਸਿਆ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥
हरिनाम रत्न जीवाच्या अंतरंगात प्रकाश आणते, मन आणि शरीर शुद्ध करते.

ਨਾਮਹੀਨ ਨਕਟੇ ਫਿਰਹਿ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਬਹਿ ਰੋਇ ॥
जे भगवंताच्या नामापासून वंचित राहतात त्यांना केवळ अवहेलना मिळते आणि नाम न घेता बसून पश्चात्ताप होतो.

ਨਾਨਕ ਜੋ ਧੁਰਿ ਕਰਤੈ ਲਿਖਿਆ ਸੁ ਮੇਟਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ॥੧੪॥
गुरु नानक म्हणतात की निर्मात्याने नशिबात जे लिहिले आहे ते कोणीही बदलू शकत नाही.॥१४॥

ਗੁਰਮੁਖਾ ਹਰਿ ਧਨੁ ਖਟਿਆ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥
गुरुमुख हरिनाम गुरूंच्या उपदेशाचे चिंतन केल्याने संपत्तीचा लाभ होतो.

ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਆ ਅਤੁਟ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ॥
नाव आणि पदार्थ मिळाल्यावर त्यांची दुकाने भरतात.

ਹਰਿ ਗੁਣ ਬਾਣੀ ਉਚਰਹਿ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥
ज्यांना अंत नाही अशा शब्दांनी ते देवाची स्तुती करतात.

ਨਾਨਕ ਸਭ ਕਾਰਣ ਕਰਤਾ ਕਰੈ ਵੇਖੈ ਸਿਰਜਨਹਾਰੁ ॥੧੫॥
हे नानक! सृष्टिकर्ता भगवंत सर्व करवून घेतो, सर्व पाहतो ॥१५॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਤਰਿ ਸਹਜੁ ਹੈ ਮਨੁ ਚੜਿਆ ਦਸਵੈ ਆਕਾਸਿ ॥
गुरुमुखाच्या अंतरंगात शांती राहते आणि त्याचे मन दहाव्या दारात प्रवेश करते.

ਤਿਥੈ ਊਂਘ ਨ ਭੁਖ ਹੈ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸੁਖ ਵਾਸੁ ॥
झोप नाही भूक नाही आणि हरिनामाचा आनंद आहे.

ਨਾਨਕ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਵਿਆਪਤ ਨਹੀ ਜਿਥੈ ਆਤਮ ਰਾਮ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥੧੬॥
गुरु नानक म्हणतात की जेथे परमात्मा आहे तेथे सुख-दु:खाचा प्रभाव नाही.॥१६॥

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਕਾ ਚੋਲੜਾ ਸਭ ਗਲਿ ਆਏ ਪਾਇ ॥
प्रत्येकजण वासना आणि क्रोधाच्या रूपात येतो.

ਇਕਿ ਉਪਜਹਿ ਇਕਿ ਬਿਨਸਿ ਜਾਂਹਿ ਹੁਕਮੇ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥
काही जन्म घेतात आणि काही मरतात, अशा प्रकारे देवाच्या आदेशाने चळवळ चालू राहते.

ਜੰਮਣੁ ਮਰਣੁ ਨ ਚੁਕਈ ਰੰਗੁ ਲਗਾ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥
लोक द्वैतामध्ये मग्न राहतात त्यामुळे जन्ममरणाचे चक्र सुटत नाही.

ਬੰਧਨਿ ਬੰਧਿ ਭਵਾਈਅਨੁ ਕਰਣਾ ਕਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥੧੭॥
जगाच्या बंधनात अडकून जीव जन्म-मृत्यूच्या फेऱ्यात भटकत राहतात आणि त्यांना स्वतःहून काही करता येत नाही, सर्व काही भगवंताच्या इच्छेनुसार चालते. ॥१७॥

ਜਿਨ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀਅਨੁ ਤਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਆਇ ॥
देव ज्यांच्यावर कृपा करतो ते आपल्या सत्गुरूंशी एकरूप होतात.

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲੇ ਉਲਟੀ ਭਈ ਮਰਿ ਜੀਵਿਆ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥
सतगुरू भेटल्यानंतर त्यांचे जीवन बदलते आणि ते नैसर्गिकरित्या मरतात.

ਨਾਨਕ ਭਗਤੀ ਰਤਿਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੧੮॥
हे नानक! भक्तीत लीन राहून ते भगवंतात लीन होतात ॥१८॥

ਮਨਮੁਖ ਚੰਚਲ ਮਤਿ ਹੈ ਅੰਤਰਿ ਬਹੁਤੁ ਚਤੁਰਾਈ ॥
स्वार्थी माणसाचे मन चंचल असते आणि तो मनाने खूप हुशार असतो.

ਕੀਤਾ ਕਰਤਿਆ ਬਿਰਥਾ ਗਇਆ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਥਾਇ ਨ ਪਾਈ ॥
तो जे काही करतो ते व्यर्थ जाते आणि काहीही साध्य होत नाही.

ਪੁੰਨ ਦਾਨੁ ਜੋ ਬੀਜਦੇ ਸਭ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕੈ ਜਾਈ ॥
दानधर्म करणाऱ्यांची यमराजांसमोर परीक्षा घेतली जाते.

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜਮਕਾਲੁ ਨ ਛੋਡਈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਈ ॥
सतगुरुशिवाय यमराज सोडत नाहीत आणि द्वैतामुळे ते दुःखी आहेत.

ਜੋਬਨੁ ਜਾਂਦਾ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵਈ ਜਰੁ ਪਹੁਚੈ ਮਰਿ ਜਾਈ ॥
तारुण्य संपताना दिसत नाही, म्हातारपण येते आणि मृत्यू प्रिय होतो.

ਪੁਤੁ ਕਲਤੁ ਮੋਹੁ ਹੇਤੁ ਹੈ ਅੰਤਿ ਬੇਲੀ ਕੋ ਨ ਸਖਾਈ ॥
मुला-बायकोबद्दल आसक्ती आणि प्रेम होते पण शेवटी कोणीही सोबती बनत नाही.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸੋ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਨਾਉ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥
सतगुरुंची सेवा केल्यानेच सुख प्राप्त होते आणि हरिनाम मनात स्थापते.

ਨਾਨਕ ਸੇ ਵਡੇ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ ॥੧੯॥
हे नानक! ते लोक फार भाग्यवान आहेत जे गुरुच्या नामात लीन राहतात ॥१९॥

ਮਨਮੁਖ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਨੀ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖ ਰੋਇ ॥
स्वार्थी व्यक्ती भगवंताचे नामस्मरण करत नाही आणि नामापासून वंचित राहिल्याने दुःखी होतो.

ਆਤਮਾ ਰਾਮੁ ਨ ਪੂਜਨੀ ਦੂਜੈ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥
सद्सद्विवेकबुद्धीने भगवंताची उपासना केली नाही तर द्वैतामध्ये सुख कसे मिळेल?

ਹਉਮੈ ਅੰਤਰਿ ਮੈਲੁ ਹੈ ਸਬਦਿ ਨ ਕਾਢਹਿ ਧੋਇ ॥
त्याचे मन अहंकाराच्या मलिनतेने भरलेले असते आणि ती घाण तो शब्दांनी धुवत नाही.

ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮੈਲਿਆ ਮੁਏ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਖੋਇ ॥੨੦॥
हे नानक! भगवंताच्या नामाशिवाय लोक स्वैर अहंकाराच्या मलिनतेत गुरफटून आपले जीवन व्यर्थ गमावतात ॥२०॥

ਮਨਮੁਖ ਬੋਲੇ ਅੰਧੁਲੇ ਤਿਸੁ ਮਹਿ ਅਗਨੀ ਕਾ ਵਾਸੁ ॥
बुद्धीमान लोक आंधळे आणि बहिरे असतात;

ਬਾਣੀ ਸੁਰਤਿ ਨ ਬੁਝਨੀ ਸਬਦਿ ਨ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥
त्यांना वाणी कळत नाही आणि शब्दांनी परमेश्वराचा साक्षात्कार होत नाही.

ਓਨਾ ਆਪਣੀ ਅੰਦਰਿ ਸੁਧਿ ਨਹੀ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਨ ਕਰਹਿ ਵਿਸਾਸੁ ॥
त्यांचा त्यांच्या इंद्रियांवर विश्वास नाही, त्यांचा त्यांच्या गुरूंच्या शब्दांवरही विश्वास नाही.

ਗਿਆਨੀਆ ਅੰਦਰਿ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਹੈ ਨਿਤ ਹਰਿ ਲਿਵ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ॥
ज्ञानी माणसाच्या मनात गुरुची शिकवण असते आणि तो भगवंताच्या ध्यानात सदैव आनंदी असतो.

ਹਰਿ ਗਿਆਨੀਆ ਕੀ ਰਖਦਾ ਹਉ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਾਸੁ ॥
ज्ञानी माणसाचे केवळ भगवंतच आसक्ती आणि मोहापासून रक्षण करतात, म्हणून अशा व्यक्तीसाठी मी नेहमी त्याग करतो.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋ ਹਰਿ ਸੇਵਦੇ ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਤਾ ਕਾ ਦਾਸੁ ॥੨੧॥
गुरू नानक म्हणतात की आपण त्या गुरुमुख लोकांचे दास आहोत जे भगवंताची पूजा करतात.॥२१॥

ਮਾਇਆ ਭੁਇਅੰਗਮੁ ਸਰਪੁ ਹੈ ਜਗੁ ਘੇਰਿਆ ਬਿਖੁ ਮਾਇ ॥

माया हा विषारी सर्प आहे, तिच्या विषाने सर्व जग व्यापले आहे.

ਬਿਖੁ ਕਾ ਮਾਰਣੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਗੁਰ ਗਰੁੜ ਸਬਦੁ ਮੁਖਿ ਪਾਇ ॥

हरिनाम हे विष संपवणार आहे आणि गुरूच्या रूपात गरुड शब्द तोंडात घालतो.

ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਆਇ ॥

ज्यांच्या नशिबात सुरुवातीपासूनच लिहिले आहे ते सत्गुरूंशी एकरूप होतात.

ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇਆ ਬਿਖੁ ਹਉਮੈ ਗਇਆ ਬਿਲਾਇ ॥

सतगुरू भेटल्याने मन शुद्ध होते आणि अभिमानाचे विष निघून जाते.

ਗੁਰਮੁਖਾ ਕੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਸੋਭਾ ਪਾਇ ॥

गुरुमुख जीवांचे चेहरे तेजस्वी असतात आणि ते परमेश्वराच्या दरबारात सौंदर्याची वस्तू बनतात.

ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਣੁ ਤਿਨ ਜੋ ਚਾਲਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥੨੨॥

गुरु नानक म्हणतात, जे सतगुरुंच्या आज्ञेचे पालन करतात त्यांच्यासाठी मी नेहमीच स्वतःचा त्याग करतो. ॥२२॥

ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਵੈਰੁ ਹੈ ਨਿਤ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥

सतीगुरु, प्रेमाचे मूर्तिमंत, निर्भय असून त्यांच्या अंतःकरणात सदैव भगवंताची भक्ती असते.

ਨਿਰਵੈਰੈ ਨਾਲਿ ਵੈਰੁ ਰਚਾਇਦਾ ਅਪਣੈ ਘਰਿ ਲੂਕੀ ਲਾਇ ॥

जो सज्जनांचा द्वेष करतो तो स्वतःच्या घराला आग लावतो.

ਅੰਤਰਿ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਹੈ ਅਨਦਿਨੁ ਜਲੈ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਪਾਇ ॥

त्याच्या मनातील क्रोध आणि अहंकारामुळे तो दररोज जळतो आणि नेहमी दुःखी असतो.

ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਬੋਲਿ ਨਿਤ ਭਉਕਦੇ ਬਿਖੁ ਖਾਧੇ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥

खोटे बोलत असताना तो सतत भुंकतो आणि द्विधा मनस्थितीतून विष प्राशन करतो.

ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਕਾਰਣਿ ਭਰਮਦੇ ਫਿਰਿ ਘਰਿ ਘਰਿ ਪਤਿ ਗਵਾਇ ॥

असे लोक मायेच्या विषामुळे भरकटतात आणि घरोघरी आदर गमावतात.

ਬੇਸੁਆ ਕੇਰੇ ਪੂਤ ਜਿਉ ਪਿਤਾ ਨਾਮੁ ਤਿਸੁ ਜਾਇ ॥
वेश्येच्या मुलाप्रमाणे त्याला आपल्या गुरु वडिलांचे नाव मिळत नाही.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਨੀ ਕਰਤੈ ਆਪਿ ਖੁਆਇ ॥
ते देवाचे स्मरण करत नाहीत आणि दुःखात आणि दुःखात बुडून जातात.

ਹਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀਅਨੁ ਜਨ ਵਿਛੁੜੇ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇ ॥
देवाच्या कृपेने तो स्वतः विभक्त झालेल्यांना एकत्र करतो.

ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਲਾਗੇ ਪਾਇ ॥੨੩॥
गुरू नानक म्हणतात, "जे सतगुरुच्या चरणांचे अनुसरण करतात त्यांच्यासाठी मी स्वतःचा त्याग करतो.॥२३॥

ਨਾਮਿ ਲਗੇ ਸੇ ਊਬਰੇ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜਮ ਪੁਰਿ ਜਾਂਹਿ ॥
हरिनामात लीन झालेल्यांचा उद्धार होतो, नाहीतर नामरहित होऊन यमपुरीला जावे लागते.

ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸੁਖੁ ਨਹੀ ਆਇ ਗਏ ਪਛੁਤਾਹਿ ॥੨੪॥
हे नानक! हरिच्या नामाशिवाय सुखाची प्राप्ती होत नाही आणि जीव प्रवासात पश्चात्ताप करीत राहतो ॥२४॥

ਚਿੰਤਾ ਧਾਵਤ ਰਹਿ ਗਏ ਤਾਂ ਮਨਿ ਭਇਆ ਅਨੰਦੁ ॥
चिंता आणि अस्वस्थता दूर झाली की मनात आनंद निर्माण होतो.

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਬੁਝੀਐ ਸਾ ਧਨ ਸੁਤੀ ਨਿਚਿੰਦ ॥
गुरूंच्या कृपेने वस्तुस्थिती समजून घेणारी जिवंत स्त्री कोणतीही चिंता न करता झोपते.

ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨ੍ਾ ਭੇਟਿਆ ਗੁਰ ਗੋਵਿੰਦੁ ॥
ज्यांच्या नशिबी आधीच लिहिलेले असते, त्यांना गुरु परमेश्वर भेटतो.

ਨਾਨਕ ਸਹਜੇ ਮਿਲਿ ਰਹੇ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਪਰਮਾਨੰਦੁ ॥੨੫॥
हे नानक! ज्यांना स्वाभाविकपणे भगवंत भेटतात त्यांनाच परमानंद प्राप्त होतो ॥२५॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਆਪਣਾ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰਿ ॥
जे गुरु या शब्दाचे चिंतन करतात आणि सतगुरुंची सेवा करतात.

ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਭਾਣਾ ਮੰਨਿ ਲੈਨਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਖਹਿ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥
सतगुरुंच्या इच्छेचे पालन करून आपण भगवंताला आपल्या हृदयात वास करतो.

ਐਥੈ ਓਥੈ ਮੰਨੀਅਨਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਲਗੇ ਵਾਪਾਰਿ ॥
त्यांना प्रपंचात आणि परलोकात कीर्ती मिळते आणि हरिनामाच्या धंद्यात मग्न राहतात.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਸਿਞਾਪਦੇ ਤਿਤੁ ਸਾਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥
आपल्या गुरूंच्या शिकवणुकीमुळे ते खऱ्या दरबारात आदरणीय बनतात.

ਸਚਾ ਸਉਦਾ ਖਰਚੁ ਸਚੁ ਅੰਤਰਿ ਪਿਰਮੁ ਪਿਆਰੁ ॥
देवाबद्दलचे प्रेम त्यांच्या हृदयात कायम असते आणि त्यांचे सर्व व्यवहार आणि खर्च प्रामाणिक असतात.

ਜਮਕਾਲੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵਈ ਆਪਿ ਬਖਸੇ ਕਰਤਾਰਿ ॥
यमराज त्यांच्या जवळही येत नाहीत आणि देव स्वतः त्यांना क्षमा करतो.

ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਰਤੇ ਸੇ ਧਨਵੰਤ ਹੈਨਿ ਨਿਰਧਨੁ ਹੋਰੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥੨੬॥
गुरू नानक म्हणतात की भगवंताच्या नावात लीन झालेलेच श्रीमंत आहेत आणि बाकीच्या जगातील लोक गरीब आहेत.॥२६॥

ਜਨ ਕੀ ਟੇਕ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਠਵਰ ਨ ਠਾਉ ॥
भगवंताचे नाम हे सेवकाचा आधार आहे, त्याला भगवंताशिवाय स्थान नाही.

ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਉ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਉ ॥
गुरूंच्या शिकवणुकीमुळे हरिनाम मनात वास करून ते साहजिकच सत्यात विलीन होते.

ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਅਹਿਨਿਸਿ ਲਾਗਾ ਭਾਉ ॥
मोठ्या भाग्याने मी रात्रंदिवस भगवंताचे चिंतन केले आहे आणि त्याच्या प्रेमात आहे.

ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ ਧੂੜਿ ਤਿਨ ਹਉ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੈ ਜਾਉ ॥੨੭॥
नानक म्हणतात की मला फक्त परमेश्वराच्या भक्तांच्या चरणी धूळ हवी आहे आणि मी त्यांच्यासाठी सदैव त्याग करतो.॥२७॥

ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਮੇਦਨੀ ਤਿਸਨਾ ਜਲਤੀ ਕਰੇ ਪੁਕਾਰ ॥
तहानेच्या अग्नीत जळणारी पृथ्वी चौराऐंशी लाख प्रजातींसह हाक मारते की.

ਇਹੁ ਮੋਹੁ ਮਾਇਆ ਸਭੁ ਪਸਰਿਆ ਨਾਲਿ ਚਲੈ ਨ ਅੰਤੀ ਵਾਰ ॥
हा भ्रम सर्वत्र पसरलेला आहे आणि शेवटी आपल्याला कोणी साथ देत नाही.

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਵਈ ਕਿਸੁ ਆਗੈ ਕਰੀ ਪੁਕਾਰ ॥
देवाशिवाय शांती नाही, मग कोणाला बोलावावे?

ਵਡਭਾਗੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਬੂਝਿਆ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬਿਚਾਰੁ ॥
ज्या भाग्यवानाला सतगुरु प्राप्त झाले त्याला ब्रह्मज्ञान कळले.

ਤਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਸਭ ਬੁਝਿ ਗਈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥੨੮॥
गुरू नानक आज्ञा करतात की ज्या भक्तांनी भगवंताला हृदयात ठेवले त्यांची तहान शमली आहे ॥२८॥

ਅਸੀ ਖਤੇ ਬਹੁਤੁ ਕਮਾਵਦੇ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥
आपण अनेक चुका आणि चुका करतो ज्याचा शेवट सापडत नाही.

ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕੈ ਬਖਸਿ ਲੈਹੁ ਹਉ ਪਾਪੀ ਵਡ ਗੁਨਹਗਾਰੁ ॥
हे देवा! आम्हाला क्षमा कर, आम्ही पापी आणि महान गुन्हेगार आहोत.

ਹਰਿ ਜੀਉ ਲੇਖੈ ਵਾਰ ਨ ਆਵਈ ਤੂੰ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਵਣਹਾਰੁ ॥
तू आमच्या पापांची मोजणी सुरू केलीस तर शेवट होणार नाही, तू कृपा करून आम्हाला तुझ्या पाया पडशील.

ਗੁਰ ਤੁਠੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲਿਆ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਕਟਿ ਵਿਕਾਰ ॥
किंबहुना गुरु प्रसन्न होऊन त्याला परमेश्वराशी जोडून घेतात आणि सर्व पापे आणि दुर्गुण दूर करतात.

ਜਿਨਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਿਨ੍ ਜੈਕਾਰੁ ॥੨੯॥
गुरू नानक म्हणतात की ज्यांनी भगवंताची उपासना केली तेच जगात प्रसिद्ध झाले आहेत.॥२९॥

ਵਿਛੁੜਿ ਵਿਛੁੜਿ ਜੋ ਮਿਲੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਭੈ ਭਾਇ ॥
अनेक जन्मापासून विभक्त झालेले ते सतगुरुच्या प्रेमात एकरूप राहतात.

ਜਨਮ ਮਰਣ ਨਿਹਚਲੁ ਭਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥
जे गुरूंच्या आश्रयाने भगवंताचे चिंतन करतात, त्यांचा जन्म मृत्यू थांबतो.

ਗੁਰ ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲੈ ਹੀਰੇ ਰਤਨ ਲਭੰਨ੍ਹਿ ॥
गुरु साधूंच्या सहवासात येणाऱ्यांना नामरूपात अमूल्य हिरे-रत्ने मिळतात.

ਨਾਨਕ ਲਾਲੁ ਅਮੋਲਕਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਜਿ ਲਹੰਨ੍ਹਿ ॥੩੦॥
गुरू नानक आज्ञा करतात की हरिनामाचा अमूल्य मोती ज्ञानी आणि जिज्ञासू लोकांनाच सापडतो.॥३०॥

ਮਨਮੁਖ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ਧਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਧਿਗੁ ਵਾਸੁ ॥
जे आपल्या इच्छेनुसार करतात आणि भगवंताच्या नामाचा विचार करत नाहीत, त्यांचे जीवन आणि अस्तित्व निषेधास पात्र आहे.

ਜਿਸ ਦਾ ਦਿਤਾ ਖਾਣਾ ਪੈਨਣਾ ਸੋ ਮਨਿ ਨ ਵਸਿਓ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥
ज्याच्या दिव्याने त्यांना खायला आणि घालायला मिळते त्या दाताचे गुण ते आपल्या हृदयात ठेवत नाहीत.

ਇਹੁ ਮਨੁ ਸਬਦਿ ਨ ਭੇਦਿਓ ਕਿਉ ਹੋਵੈ ਘਰ ਵਾਸੁ ॥
हे मन जोपर्यंत शब्दात सापडत नाही तोपर्यंत ते खऱ्या घरात कसे राहणार?

ਮਨਮੁਖੀਆ ਦੋਹਾਗਣੀ ਆਵਣ ਜਾਣਿ ਮੁਈਆਸੁ ॥
स्त्रिया या स्वेच्छेने युक्त प्राणी आहेत आणि रहदारीमध्ये व्यस्त राहतात.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸੁਹਾਗੁ ਹੈ ਮਸਤਕਿ ਮਣੀ ਲਿਖਿਆਸੁ ॥
गुरुमुखाचे हरिनाम सुहाग आहे आणि त्याच्या कपाळावर तेच चिन्ह लिहिलेले आहे.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਰਿ ਧਾਰਿਆ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਕਮਲ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥
जो भगवंताला आपल्या हृदयात ठेवतो, त्याचे हृदय कमळासारखे फुलते.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਆਪਣਾ ਹਉ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਾਸੁ ॥
जे आपल्या सतगुरुंच्या सेवेत मग्न राहतात त्यांच्यासाठी मी सदैव त्याग करतो.

ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਜਿਨ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥੩੧॥
हे नानक! ज्यांचे मुख तेजस्वी आहे त्यांच्याच मनांत नामाचा प्रकाश आहे ॥३१॥

ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਸੋਈ ਜਨੁ ਸਿਝੈ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥
शब्दांच्या द्वारे मायिक स्वभावापासून जो मरण पावतो तो बंधनांपासून मुक्त समजला जातो आणि शब्दांशिवाय मुक्ती प्राप्त होत नाही.

ਭੇਖ ਕਰਹਿ ਬਹੁ ਕਰਮ ਵਿਗੁਤੇ ਭਾਇ ਦੂਜੈ ਪਰਜ ਵਿਗੋਈ ॥
लोक वेश परिधान करतात, अनेक कर्मकांडात गुंततात आणि या द्वैतवादाने संपूर्ण जगाला दुःखात टाकले आहे.

ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਉ ਨ ਪਾਈਐ ਜੇ ਸਉ ਲੋਚੈ ਕੋਈ ॥੩੨॥

हे नानक! कितीही इच्छा असली तरी गुरुशिवाय नाम प्राप्त होत नाही ॥३२॥

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ਅਤਿ ਵਡ ਊਚਾ ਊਚੀ ਹੂ ਊਚਾ ਹੋਈ ॥

भगवंताचे नाव ही सर्वात मोठी, श्रेष्ठ आणि सर्वोच्च नोंद आहे.

ਅਪੜਿ ਕੋਇ ਨ ਸਕਈ ਜੇ ਸਉ ਲੋਚੈ ਕੋਈ ॥

कोणीही कितीही आकांक्षा ठेवली तरी त्याच्यापर्यंत पोहोचू शकत नाही.

ਮੁਖਿ ਸੰਜਮ ਹਛਾ ਨ ਹੋਵਈ ਕਰਿ ਭੇਖ ਭਵੈ ਸਭ ਕੋਈ ॥

बोलण्यात संयम नाही, सर्वजण वेशात फिरत आहेत.

ਗੁਰ ਕੀ ਪਉੜੀ ਜਾਇ ਚੜੈ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਈ ॥

केवळ भाग्यवानच गुरूच्या शिडीवर चढतात, जी त्यांच्या कर्माचे फळ म्हणून प्राप्त होते.

ਅੰਤਰਿ ਆਇ ਵਸੈ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੈ ਕੋਇ ॥

जो गुरु या शब्दाचे चिंतन करतो त्याच्या हृदयात भगवंत वास करतो.

ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਮਨੁ ਮਾਨੀਐ ਸਾਚੇ ਸਾਚੀ ਸੋਇ ॥੩੩॥
हे नानक! जो शब्दाने दुर्गुणांपासून मरतो, त्याचेच मन तृप्त होऊन खरी कीर्ती प्राप्त होते ॥३३॥

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਦੁਖੁ ਸਾਗਰੁ ਹੈ ਬਿਖੁ ਦੁਤਰੁ ਤਰਿਆ ਨ ਜਾਇ ॥
माया आणि आसक्ती हा दु:खाचा महासागर आहे;

ਮੇਰਾ ਮੇਰਾ ਕਰਦੇ ਪਚਿ ਮੁਏ ਹਉਮੈ ਕਰਤ ਵਿਹਾਇ ॥
अनेक लोक अहंकारामुळे नाश पावले आणि अभिमानाने आयुष्य घालवले.

ਮਨਮੁਖਾ ਉਰਵਾਰੁ ਨ ਪਾਰੁ ਹੈ ਅਧ ਵਿਚਿ ਰਹੇ ਲਪਟਾਇ ॥
हटवादी लोकांना धार मिळत नाही आणि मध्यभागी राहतात.

ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੁ ਕਮਾਵਣਾ ਕਰਣਾ ਕਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥
किंबहुना निर्मात्याने नशिबात जे लिहिले आहे तेच करायचे असते, बाकी काही करता येत नाही.

ਗੁਰਮਤੀ ਗਿਆਨੁ ਰਤਨੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਭੁ ਦੇਖਿਆ ਬ੍ਰਹਮੁ ਸੁਭਾਇ ॥
गुरूच्या उपदेशाने ज्ञानाचा वास मनात राहतो आणि साहजिकच सर्वत्र ब्रह्माचे दर्शन होते.

ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੋਹਿਥੈ ਵਡਭਾਗੀ ਚੜੈ ਤੇ ਭਉਜਲਿ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਇ ॥੩੪॥
हे नानक! भाग्यवानच सतगुरुच्या जहाजात बसून संसारसागर पार करतात.॥३४॥

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਦਾਤਾ ਕੋ ਨਹੀ ਜੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੇਇ ਆਧਾਰੁ ॥
हरिनामाचा आधार देणारा गुरुशिवाय कोणीही दाता नाही.

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨਾਉ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਦਾ ਰਹੈ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥
गुरूच्या कृपेने हरिनाम मनात वास करते जे सदैव हृदयात असते.

ਤਿਸਨਾ ਬੁਝੈ ਤਿਪਤਿ ਹੋਇ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰਿ ॥
हरिनामाच्या प्रेमाने तहान शमते आणि मन तृप्त होते.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਅਪਨੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥੩੫॥
हे नानक! भगवंताची कृपा झाल्यावरच गुरूची प्राप्ती होते ॥३५॥

ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਜਗਤੁ ਬਰਲਿਆ ਕਹਣਾ ਕਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥
शब्दांशिवाय संपूर्ण जग वेडे होत आहे, याबद्दल दुसरे काहीही सांगता येणार नाही.

ਹਰਿ ਰਖੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਸਬਦਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥
ज्यांचे रक्षण भगवंताने केले आहे, असे लोक शब्दात लीन राहून तारले जातात.

ਨਾਨਕ ਕਰਤਾ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣਦਾ ਜਿਨਿ ਰਖੀ ਬਣਤ ਬਣਾਇ ॥੩੬॥
हे नानक! ज्याने सृष्टी निर्माण केली आहे तो सर्व काही जाणतो ॥३६॥

ਹੋਮ ਜਗ ਸਭਿ ਤੀਰਥਾ ਪੜ੍ਹਿ ਪੰਡਿਤ ਥਕੇ ਪੁਰਾਣ ॥
होम यज्ञ, तीर्थ, वेद-पुराणांचे ग्रंथ वाचून पंडितही हताश झाले आहेत.

ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਨ ਮਿਟਈ ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ॥
पण आसक्तीचे विष जात नाही आणि अभिमानाचे चक्र चालूच राहते.

ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਮਲੁ ਉਤਰੀ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣੁ ॥
सतगुरु भेटल्यावर मनातील घाण धुऊन जाते आणि भगवंताच्या नामस्मरणात मन स्वच्छ होते.

ਜਿਨਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵਿਆ ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥੩੭॥
गुरू नानक म्हणतात की ज्यांनी परमेश्वराची उपासना केली त्यांचे आपण नेहमीच ऋणी असतो.॥३७॥

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਬਹੁ ਚਿਤਵਦੇ ਬਹੁ ਆਸਾ ਲੋਭੁ ਵਿਕਾਰ ॥
बहुतेक लोक भ्रमात आणि खूप काही मिळवण्याच्या इच्छेमध्ये अडकतात आणि खूप अपेक्षा ठेवतात, अशा प्रकारे लोभ आणि दुर्गुणांच्या आहारी जातात.

ਮਨਮੁਖਿ ਅਸਥਿਰੁ ਨਾ ਥੀਐ ਮਰਿ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਖਿਨ ਵਾਰ ॥
स्वार्थी माणसाला शांती मिळत नाही आणि क्षणात नष्ट होतो.

ਵਡ ਭਾਗੁ ਹੋਵੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਹਉਮੈ ਤਜੈ ਵਿਕਾਰ ॥
जर एखादा भाग्यवान असेल तर आत्म्याला सत्गुरू सापडतो आणि तो गर्व आणि दुर्गुणांचा त्याग करतो.

ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਜਪਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰ ॥੩੮॥
हे नानक या शब्दाची मुख्य कल्पना ही आहे की भगवंताच्या नामस्मरणानेच खरे सुख प्राप्त होते.॥३८॥

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥
गुरूशिवाय भक्ती नाही आणि हरिनामावर प्रेम नाही.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿਆ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਪਿਆਰਿ ॥੩੯॥
हे नानक! गुरूच्या प्रेमाने आणि आनंदानेच भगवंताची पूजा करता येते ॥३९॥

ਲੋਭੀ ਕਾ ਵੇਸਾਹੁ ਨ ਕੀਜੈ ਜੇ ਕਾ ਪਾਰਿ ਵਸਾਇ ॥
अरे भाऊ, जेवढा जमेल तेवढा, लोभी माणसावर विश्वास ठेवू नका.

ਅੰਤਿ ਕਾਲਿ ਤਿਥੈ ਧੁਹੈ ਜਿਥੈ ਹਥੁ ਨ ਪਾਇ ॥
कारण तो शेवटच्या क्षणी फसवणूक करतो जिथे पळून जाणे कठीण होते.

ਮਨਮੁਖ ਸੇਤੀ ਸੰਗੁ ਕਰੇ ਮੁਹਿ ਕਾਲਖ ਦਾਗੁ ਲਗਾਇ ॥
स्वार्थी माणसाशी संगती केल्याने चेहऱ्यावर निंदेचा कलंक येतो.

ਮੁਹ ਕਾਲੇ ਤਿਨ੍ ਲੋਭੀਆਂ ਜਾਸਨਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ॥
लोभी लोक अनादर करतात आणि विनाकारण आपले जीवन वाया घालवतात.

ਸਤਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਪ੍ਰਭ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥
हे देवा! आम्हांला चांगल्या संगतीत सामील कर जेणेकरुन तुझे नाव आमच्या अंतःकरणात राहावे.

ਜਨਮ ਮਰਨ ਕੀ ਮਲੁ ਉਤਰੈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥੪੦॥
गुरू नानक म्हणतात की भगवंताचे गुणगान गाल्याने जन्ममरणाची घाण साफ होते.॥४०॥

ਧੁਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕਰਤੈ ਲਿਖਿਆ ਸੁ ਮੇਟਣਾ ਨ ਜਾਇ ॥
देवाने नशिबात सुरुवातीपासून जे काही लिहिले आहे ते बदलता येत नाही किंवा पुसले जाऊ शकत नाही.

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿ ਕਰੇ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥
आपले जीवन आणि शरीर हे सर्व त्याने दिलेले आहे आणि तो निर्माणकर्ता देव आहे जो आपले पोषण करतो.

ਚੁਗਲ ਨਿੰਦਕ ਭੁਖੇ ਰੁਲਿ ਮੁਏ ਏਨਾ ਹਥੁ ਨ ਕਿਥਾਊ ਪਾਇ ॥
जे गप्पा मारतात आणि निंदा करतात ते उपाशी राहतात आणि त्यांना काहीही मिळत नाही.

ਬਾਹਰਿ ਪਾਖੰਡ ਸਭ ਕਰਮ ਕਰਹਿ ਮਨਿ ਹਿਰਦੈ ਕਪਟੁ ਕਮਾਇ ॥
ते सर्व दांभिक आणि बाहेरची कृत्ये करतात, परंतु त्यांचे हृदय कपटाने भरलेले असते.

ਖੇਤਿ ਸਰੀਰਿ ਜੋ ਬੀਜੀਐ ਸੋ ਅੰਤਿ ਖਲੋਆ ਆਇ ॥
देहाच्या शेतात जे काही चांगले किंवा वाईट पेरले जाते, त्याची फळे शेवटी येतात.

ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇ ॥੪੧॥

नानक परमेश्वराला विनंती करतात की जर ते तुम्हाला अनुकूल असेल तर आम्हाला सोडा आणि आम्हाला तुमच्याबरोबर सामील करा.॥४१॥

ਮਨ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ਨ ਸੁਝਈ ਨਾ ਸੁਝੈ ਦਰਬਾਰੁ ॥

मनाला ट्रॅफिकचे भान नाही आणि देवाच्या दरबाराचे ज्ञानही नाही.

ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਪਲੇਟਿਆ ਅੰਤਰਿ ਅਗਿਆਨੁ ਗੁਬਾਰੁ ॥

मन भ्रमात मग्न राहून अज्ञानाच्या अंधारात राहते.

ਤਬ ਨਰੁ ਸੁਤਾ ਜਾਗਿਆ ਸਿਰਿ ਡੰਡੁ ਲਗਾ ਬਹੁ ਭਾਰੁ ॥

जेव्हा यमाची कठोर शिक्षा होते तेव्हाच मनुष्य आसक्तीच्या झोपेतून जागा होतो.

ਗੁਰਮੁਖਾਂ ਕਰਾਂ ਉਪਰਿ ਹਰਿ ਚੇਤਿਆ ਸੇ ਪਾਇਨਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥

गुरुमुख नेहमी भगवंताच्या स्तुतीमध्ये लीन राहतात आणि त्यांना मोक्ष प्राप्त होतो.

ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਓਹਿ ਉਧਰੇ ਸਭ ਕੁਟੰਬ ਤਰੇ ਪਰਵਾਰ ॥੪੨॥

हे नानक, तो केवळ स्वत: ला मुक्त करत नाही तर त्याच्या संपूर्ण कुटुंबाला ओलांडण्यास मदत करतो. ॥४२॥

ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਸੋ ਮੁਆ ਜਾਪੈ ॥

प्रत्यक्षात तोच मरतो जो शब्दांच्या माध्यमातून दुर्गुणांसाठी मरतो.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਰਸਿ ਧ੍ਰਾਪੈ ॥

गुरूंच्या कृपेने हरिभजनाचा आनंद मिळतो.

ਹਰਿ ਦਰਗਹਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਿਞਾਪੈ ॥

शब्द गुरूद्वारे देवाच्या दरबारात मान मिळतो.

ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਮੁਆ ਹੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥

शब्दांशिवाय प्रत्येकजण मरतो.

ਮਨਮੁਖੁ ਮੁਆ ਅਪੁਨਾ ਜਨਮੁ ਖੋਇ ॥
पण मनमुख मरून जीव गमावतो.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਹਿ ਅੰਤਿ ਦੁਖੁ ਰੋਇ ॥
त्यांना देव आठवत नाही आणि शेवटी ते दुःखात आणि संकटात रडतात.

ਨਾਨਕ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥੪੩॥
गुरू नानक म्हणतात की प्रत्यक्षात त्यांचा दोषही नाही, देव जे काही करतो तेच घडते ॥४३॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਢੇ ਕਦੇ ਨਾਹੀ ਜਿਨ੍ਹਾ ਅੰਤਰਿ ਸੁਰਤਿ ਗਿਆਨੁ ॥
ज्या गुरुमुखांच्या मनात ज्ञान आणि ध्यान असते ते कधीच वृद्ध होत नाहीत.

ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਰਵਹਿ ਅੰਤਰਿ ਸਹਜ ਧਿਆਨੁ ॥
ते आपले आंतरिक मन नैसर्गिकरित्या केंद्रित ठेवतात आणि नेहमी भगवंताची स्तुती करण्यात आणि गाण्यात मग्न असतात.

ਓਇ ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਬਿਬੇਕ ਰਹਹਿ ਦੁਖਿ ਸੁਖਿ ਏਕ ਸਮਾਨਿ ॥
ते नेहमी आनंदी आणि ज्ञानी राहतात आणि सुख-दु:खाला समान मानतात.

ਤਿਨਾ ਨਦਰੀ ਇਕੋ ਆਇਆ ਸਭੁ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪਛਾਨੁ ॥੪੪॥
त्यांना प्रत्येक गोष्टीत फक्त ईश्वरच दिसतो आणि ते त्यांच्या अंतरात्म्यामध्ये ब्रह्मदेवाला ओळखतात ॥४४॥

ਮਨਮੁਖੁ ਬਾਲਕੁ ਬਿਰਧਿ ਸਮਾਨਿ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਸੁਰਤਿ ਨਾਹੀ ॥
हलाखीची मुले ही वृद्ध लोकांसारखी असतात ज्यांच्या मनात देवाची आठवण नसते.

ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਵਦੇ ਸਭ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕੈ ਜਾਂਹੀ ॥
ते अभिमानात अडकून वागतात त्यामुळे भगवान यमराज त्यांच्या कृतीचा हिशेब घेतात.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਛੇ ਨਿਰਮਲੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਇ ॥
जे आपल्या गुरूंच्या शिकवणीत मग्न असतात, असे गुरुमुख चांगले आणि मनाने शुद्ध असतात.

ਓਨਾ ਮੈਲੁ ਪਤੰਗੁ ਨ ਲਗਈ ਜਿ ਚਲਨਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥
ते सतगुरुंच्या आज्ञेनुसार जीवन जगतात आणि त्यांना आसक्ती किंवा मोहाचा कोणताही कलंक वाटत नाही.

ਮਨਮੁਖ ਜੂਠਿ ਨ ਉਤਰੈ ਜੇ ਸਉ ਧੋਵਣ ਪਾਇ ॥
स्वार्थी माणसाला शंभर वेळा धुतले तरी त्याचा खोटेपणा सुटत नाही.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਿਅਨੁ ਗੁਰ ਕੈ ਅੰਕਿ ਸਮਾਇ ॥੪੫॥
हे नानक! गुरुमुख गुरुच्या शरणात लीन राहतो ॥४५॥

ਬੁਰਾ ਕਰੇ ਸੁ ਕੇਹਾ ਸਿਝੈ ॥
जो कोणाचे वाईट करतो त्याची काय अवस्था होते?

ਆਪਣੈ ਰੋਹਿ ਆਪੇ ਹੀ ਦਝੈ ॥
तो स्वतः रागाच्या ज्वालात जळत राहतो.

ਮਨਮੁਖਿ ਕਮਲਾ ਰਗੜੈ ਲੁਝੈ ॥
स्वार्थी माणूस वेड्यासारखा अडकत राहतो.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਤਿਸੁ ਸਭ ਕਿਛੁ ਸੁਝੈ ॥
गुरुमुख झाल्यावर त्याला सर्व ज्ञान प्राप्त होते.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨ ਸਿਉ ਲੁਝੈ ॥੪੬॥
हे नानक! ज्ञानी पुरुष मनाशीच संघर्ष करतो ॥४६॥

ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਨ ਸੇਵਿਓ ਸਬਦਿ ਨ ਕੀਤੋ ਵੀਚਾਰੁ ॥
ज्यांनी सत्गुरूंची सेवा केली नाही आणि ब्रह्म शब्दाचा विचारही केला नाही.

ਓਇ ਮਾਣਸ ਜੂਨਿ ਨ ਆਖੀਅਨਿ ਪਸੂ ਢੋਰ ਗਾਵਾਰ ॥
ते माणसे नाहीत, खरे तर असे मूर्ख प्राणी म्हणायलाच हवेत.

ਓਨਾ ਅੰਤਰਿ ਗਿਆਨੁ ਨ ਧਿਆਨੁ ਹੈ ਹਰਿ ਸਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਪਿਆਰੁ ॥
त्यांच्या मनात ज्ञान किंवा ध्यान नाही आणि त्यांना भगवंतावर प्रेमही नाही.

ਮਨਮੁਖ ਮੁਏ ਵਿਕਾਰ ਮਹਿ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥
जे स्वार्थी असतात ते दुर्गुणांमुळे मरतात आणि पुन:पुन्हा जन्ममरण भोगत असतात.

ਜੀਵਦਿਆ ਨੋ ਮਿਲੈ ਸੁ ਜੀਵਦੇ ਹਰਿ ਜਗਜੀਵਨ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥
आध्यात्मिकरित्या जिवंत असलेल्या गुरुमुखाला भेटून ज्याने भगवंताला आपल्या हृदयात वसवले आहे, ते इतरही जिवंत होतात.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਹਣੇ ਤਿਤੁ ਸਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥੪੭॥
गुरू नानक म्हणतात की भगवंताच्या दरबारात केवळ देखणेच सुंदर दिसतात.॥४७॥

ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਹਰਿ ਸਾਜਿਆ ਹਰਿ ਵਸੈ ਜਿਸੁ ਨਾਲਿ ॥
हरीने हरि मंदिर शरीराच्या रूपाने निर्माण केले आहे आणि तो त्यात राहत आहे.

ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਪਰਜਾਲਿ ॥
गुरूंच्या उपदेशाने मोह आणि आसक्ती दूर करूनच हरि प्राप्त होतो.

ਹਰਿ ਮੰਦਰਿ ਵਸਤੁ ਅਨੇਕ ਹੈ ਨਵ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥
हरी मंदिरात अनेक गोष्टी आहेत, हरीनाम स्मरण करा, आनंदाचे भांडार.

ਧਨੁ ਭਗਵੰਤੀ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਧਾ ਹਰਿ ਭਾਲਿ ॥
नानक म्हणतात की ती जिवंत स्त्री धन्य आणि भाग्यवान आहे जिने आपल्या गुरूंद्वारे ईश्वर प्राप्त केला आहे

ਵਡਭਾਗੀ ਗੜ ਮੰਦਰੁ ਖੋਜਿਆ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਪਾਇਆ ਨਾਲਿ ॥੪੮॥
त्या सौभाग्याने देहाच्या देवळात शोधून भगवंत प्राप्त केला ॥४८॥

ਮਨਮੁਖ ਦਹ ਦਿਸਿ ਫਿਰਿ ਰਹੇ ਅਤਿ ਤਿਸਨਾ ਲੋਭ ਵਿਕਾਰ ॥
आपल्या इच्छेचा माणूस वासना, लोभ आणि दुर्गुणांमध्ये अडकून दहा दिशांना भटकत राहतो.

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਨ ਚੁਕਈ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥
त्याचा मायेचा भ्रम दूर होत नाही ज्यामुळे तो पुन्हा पुन्हा जन्म घेतो आणि मरतो.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਅਤਿ ਤਿਸਨਾ ਤਜਿ ਵਿਕਾਰ ॥
तृष्णा आणि दुर्गुणांचा त्याग करून सत्गुरूंची सेवा केली तर सुख प्राप्त होते.

ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਾ ਦੁਖੁ ਗਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥੪੯॥
गुरू नानक सांगतात की ज्यांनी गुरू शब्दाचे मनन केले, त्यांचे जन्ममरणाचे दुःख नाहीसे झाले ॥४९॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਮਨ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥
हे सज्जनांनो! मनाने हरिनामाचे चिंतन करा, तरच तुम्हाला भगवंताच्या दरबारात मान मिळेल.

ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਸਭਿ ਕਟੀਅਹਿ ਹਉਮੈ ਚੁਕੈ ਗੁਮਾਨੁ ॥
हरीनामाचा जप केल्याने सर्व पाप-दोष नाहीसे होतात आणि अहंकार आणि अभिमान नाहीसा होतो.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਮਲੁ ਵਿਗਸਿਆ ਸਭੁ ਆਤਮ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਨੁ ॥
गुरुमुखाच्या हृदयाचे कमळ सदैव फुलत असते आणि त्याला सर्वत्र फक्त ब्रह्मच दिसतो.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਪ੍ਰਭ ਜਨ ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥੫੦॥
गुरू नानक म्हणतात की, जेव्हा परमेश्वर कृपा करतो तेव्हा जिज्ञासू भक्त हरिनामाचा जप करत राहतात ॥५०॥

ਧਨਾਸਰੀ ਧਨਵੰਤੀ ਜਾਣੀਐ ਭਾਈ ਜਾਂ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥
धनसारी रागात गाणारी आणि सतगुरुंच्या सेवेत तल्लीन असलेली स्त्रीच श्रीमंत समजली जाते.

ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਉਪੇ ਜੀਅ ਸਉ ਭਾਈ ਲਏ ਹੁਕਮਿ ਫਿਰਾਉ ॥
ती आपले शरीर, मन आणि आत्मा गुरूंना समर्पण करते आणि गुरूंच्या आज्ञेचे पालन करते.

ਜਹ ਬੈਸਾਵਹਿ ਬੈਸਹ ਭਾਈ ਜਹ ਭੇਜਹਿ ਤਹ ਜਾਉ ॥
सतगुरू तिला जिथे बसवतात तिथे ती बसते आणि जिथे पाठवतात तिथे ती जाते.

ਏਵਡੁ ਧਨੁ ਹੋਰੁ ਕੋ ਨਹੀ ਭਾਈ ਜੇਵਡੁ ਸਚਾ ਨਾਉ ॥
खऱ्या नावासारखी संपत्ती नाही.

ਸਦਾ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾਂ ਭਾਈ ਸਦਾ ਸਚੇ ਕੈ ਸੰਗਿ ਰਹਾਉ ॥
मी सदैव खऱ्या परमेश्वराचे गुणगान गातो आणि सदैव खऱ्याच्या सोबत राहतो.

ਪੈਨਣੁ ਗੁਣ ਚੰਗਿਆਈਆ ਭਾਈ ਆਪਣੀ ਪਤਿ ਕੇ ਸਾਦ ਆਪੇ ਖਾਇ ॥
ज्याच्याजवळ शुभ गुण आणि चांगुलपणा असतो तो स्वतः भगवंताचा आनंद प्राप्त करतो.

ਤਿਸ ਕਾ ਕਿਆ ਸਾਲਾਹੀਐ ਭਾਈ ਦਰਸਨ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਇ ॥
त्याच्या दर्शनासाठी त्याग का करावा?

ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਚਿ ਵਡੀਆ ਵਡਿਆਈਆ ਭਾਈ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਤਾਂ ਪਾਇ ॥
सतीगुरुमध्ये अनेक गुण असतात आणि हे भगवंताच्या कृपेनेच प्राप्त होते.

ਇਕਿ ਹੁਕਮੁ ਮੰਨਿ ਨ ਜਾਣਨੀ ਭਾਈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਫਿਰਾਇ ॥
आदेशाचे पालन कसे करावे हे कोणालाच कळत नाही आणि तो द्वैतामध्ये फिरतो.

ਸੰਗਤਿ ਢੋਈ ਨਾ ਮਿਲੈ ਭਾਈ ਬੈਸਣਿ ਮਿਲੈ ਨ ਥਾਉ ॥
त्याला भेटायला विसरा, तुम्हाला बसायलाही जागा मिळत नाही.

ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੁ ਤਿਨਾ ਮਨਾਇਸੀ ਭਾਈ ਜਿਨਾ ਧੁਰੇ ਕਮਾਇਆ ਨਾਉ ॥
गुरु नानक आज्ञा करतात की ज्यांनी सुरुवातीपासून देवाचे नाव कमावले आहे तेच देवाच्या आदेशाचे पालन करतात.

ਤਿਨੑ ਵਿਟਹੁ ਹਉ ਵਾਰਿਆ ਭਾਈ ਤਿਨ ਕਉ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥੫੧॥
मी त्यांना समर्पित आहे आणि अशा लोकांसाठी सदैव त्याग करतो.॥५१॥

ਸੇ ਦਾੜੀਆਂ ਸਚੀਆ ਜਿ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਲਗੰਨਿੑ ॥
गुरूंच्या चरणी वाढणाऱ्या दाढीच खरी असतात.

ਅਨਦਿਨੁ ਸੇਵਨਿ ਗੁਰੁ ਆਪਣਾ ਅਨਦਿਨੁ ਅਨਦਿ ਰਹੰਨਿ੍ ॥
असे लोक आपल्या गुरूंच्या सेवेत तल्लीन राहतात आणि दररोज आनंदाने जगतात.

ਨਾਨਕ ਸੇ ਮੁਹ ਸੋਹਣੇ ਸਚੈ ਦਰਿ ਦਿਸੰਨਿ੍ ॥੫੨॥
हे नानक! फक्त तेच चेहरे सुंदर आहेत जे खरे दरबारात दिसतात.॥५२॥

ਮੁਖ ਸਚੇ ਸਚੁ ਦਾੜੀਆ ਸਚੁ ਬੋਲਹਿ ਸਚੁ ਕਮਾਹਿ ॥
ज्यांचे चेहरे खरे आणि दाढी खरी, तेच खरे बोलतात आणि सत्कर्म करतात.

ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸਤਿਗੁਰ ਮਾਂਹਿ ਸਮਾਂਹਿ ॥
त्यांच्या मनात फक्त खरी शिकवण असते आणि ते सत्गुरूंमध्ये लीन असतात.

ਸਚੀ ਰਾਸੀ ਸਚੁ ਧਨੁ ਉਤਮ ਪਦਵੀ ਪਾਂਹਿ ॥
त्यांचे आयुर्मान आणि संपत्तीही खरी आहे आणि त्यांना फक्त सर्वोत्तम पदव्या मिळतात.

ਸਚੁ ਸੁਣਹਿ ਸਚੁ ਮੰਨਿ ਲੈਨਿ ਸਚੀ ਕਾਰ ਕਮਾਹਿ ॥
ते फक्त सत्य ऐकतात, सत्य त्यांच्या मनात ठेवतात आणि केवळ सत्कर्म करतात.

ਸਚੀ ਦਰਗਹ ਬੈਸਣਾ ਸਚੇ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥
ते खऱ्या दरबारात बसतात आणि सत्यात मग्न होतात.

ਨਾਨਕ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਚੁ ਨ ਪਾਈਐ ਮਨਮੁਖ ਭੂਲੇ ਜਾਂਹਿ ॥੫੩॥
हे नानक! सतगुरुशिवाय सत्याची प्राप्ती होत नाही आणि स्वार्थाचा विसर पडतो ॥५३॥

ਬਾਬੀਹਾ ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਕਰੇ ਜਲਨਿਧਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰਿ ॥
जिज्ञासू प्युपा समुद्रात प्रेयसीवर प्रेम करतो.

ਗੁਰ ਮਿਲੇ ਸੀਤਲ ਜਲੁ ਪਾਇਆ ਸਭਿ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰਣਹਾਰੁ ॥
जेव्हा त्याला गुरू भेटतात तेव्हाच त्याला हरिनामाच्या रूपात शीतल पाणी मिळते आणि त्याची सर्व दुःखे दूर होतात.

ਤਿਸ ਚੁਕੈ ਸਹਜੁ ਊਪਜੈ ਚੁਕੈ ਕੂਕ ਪੁਕਾਰ ॥
पाण्याचे नामस्मरण केल्याने त्याच्या हृदयात नैसर्गिक आनंद निर्माण होतो आणि त्याचे सर्व संकट दूर होतात.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਂਤਿ ਹੋਇ ਨਾਮੁ ਰਖਹੁ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥੫੪॥
गुरुनानक म्हणतात की गुरुमुखालाच शांती मिळते आणि तोच नाम हृदयात ठेवतो ॥५४॥

ਬਾਬੀਹਾ ਤੂੰ ਸਚੁ ਚਉ ਸਚੇ ਸਉ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥
अगं जिज्ञासू पिल्लू, फक्त खरं बोल, तुझं मन खऱ्या देवावर केंद्रित होऊ लागलं.

ਬੋਲਿਆ ਤੇਰਾ ਥਾਇ ਪਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਅਲਾਇ ॥
जर तुम्ही गुरूंच्या सान्निध्यात गायलात तर तुमची स्तुती फलदायी ठरेल.

ਸਬਦੁ ਚੀਨਿ ਤਿਖ ਉਤਰੈ ਮੰਨਿ ਲੈ ਰਜਾਇ ॥
शब्द गुरू समजून तहान शमली जाईल, हे रझा आचरणानेच शक्य आहे.

ਚਾਰੇ ਕੁੰਡਾ ਝੋਕਿ ਵਰਸਦਾ ਬੂੰਦ ਪਵੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥
मग सर्व बाजूंनी आशीर्वादांचा वर्षाव होतो आणि नामाचे थेंब साहजिकच तोंडात पडतात.

ਜਲ ਹੀ ਤੇ ਸਭ ਊਪਜੈ ਬਿਨੁ ਜਲ ਪਿਆਸ ਨ ਜਾਇ ॥
सर्व काही पाण्यापासून निर्माण झाले आहे आणि पाण्याशिवाय तहान भागू शकत नाही.

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਲੁ ਜਿਨਿ ਪੀਆ ਤਿਸੁ ਭੂਖ ਨ ਲਾਗੈ ਆਇ ॥੫੫॥
हे नानक! हरीनामाचे पाणी पिणाऱ्याला भूक लागत नाही.॥५५॥

ਬਾਬੀਹਾ ਤੂੰ ਸਹਜਿ ਬੋਲਿ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਇ ॥
हे जिज्ञासू पिल्ला! खऱ्या शिकवणीचा सहज आणि स्वाभाविकपणे उच्चार कर.

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੇਰੈ ਨਾਲਿ ਹੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਦਿਖਾਇ ॥
सत्गुरूंनी दाखवून दिले आहे की सर्व काही तुमच्या आत आहे.

ਆਪੁ ਪਛਾਣਹਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮਿਲੈ ਵੁਠਾ ਛਹਬਰ ਲਾਇ ॥
आत्मज्ञान ओळखले तर प्रेयसी सापडते आणि आशीर्वादांचा वर्षाव सुरू होतो.

ਝਿਮਿ ਝਿਮਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵਰਸਦਾ ਤਿਸਨਾ ਭੁਖ ਸਭ ਜਾਇ ॥
फिरनाम हे अमृताचे रिमझिम आहे जे तहान आणि भूक कमी करते.

ਕੂਕ ਪੁਕਾਰ ਨ ਹੋਵਈ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ ॥
आत्म्याचा प्रकाश परमात्म प्रकाशात विलीन होतो आणि यापुढे कॉल नाही.

ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਸਵਨ੍ਹਿ ਸੋਹਾਗਣੀ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੫੬॥
हे नानक! जी विवाहित स्त्री खऱ्या नामात लीन राहते ती सदैव आनंदाने जगते ॥५६॥

ਧੁਰਹੁ ਖਸਮਿ ਭੇਜਿਆ ਸਚੈ ਹੁਕਮਿ ਪਠਾਇ ॥
मास्टरने ऑर्डर दिली आणि पाठवले.

ਇੰਦੁ ਵਰਸੈ ਦਇਆ ਕਰਿ ਗੂੜ੍ਹੀ ਛਹਬਰ ਲਾਇ ॥
गुरूच्या रूपातील मेघाने दया दाखवून प्रेमाचा वर्षाव केला आहे.

ਬਾਬੀਹੇ ਤਨਿ ਮਨਿ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਜਾਂ ਤਤੁ ਬੂੰਦ ਮੁਹਿ ਪਾਇ ॥
स्वातीचा एक थेंब तोंडात पडल्यावरच पपीहाचे शरीर आणि मन प्रसन्न होते.

ਅਨੁ ਧਨੁ ਬਹੁਤਾ ਉਪਜੈ ਧਰਤੀ ਸੋਭਾ ਪਾਇ ॥
अन्न आणि संपत्ती मुबलक प्रमाणात निर्माण होते आणि पृथ्वीही सुंदर बनते.

ਅਨਦਿਨੁ ਲੋਕੁ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ॥
जे गुरूंच्या उपदेशात लीन होऊन भगवंताची पूजा करतात.

ਆਪੇ ਸਚਾ ਬਖਸਿ ਲਏ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ਰਜਾਇ ॥
देव स्वतः, त्याच्या दयेने, त्यांना वाचवतो.

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਕਾਮਣੀ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ॥
कामिनी जीवाच्या रूपात खऱ्या शब्दात लीन होऊन भगवंताचे गुणगान गाते.

ਭੈ ਕਾ ਸਹਜੁ ਸੀਗਾਰੁ ਕਰਿਹੁ ਸਚਿ ਰਹਹੁ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥
ती श्रद्धा स्वाभाविकपणे भीतीला शोभते आणि परमेश्वराच्या ध्यानात लीन राहते.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੋ ਮਨਿ ਵਸੈ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਲਏ ਛਡਾਇ ॥੫੭॥
हे नानक! हरिनामाचा वास मनात असेल, तर भगवंताच्या दरबारात मोक्ष प्राप्त होतो ॥५७॥

ਬਾਬੀਹਾ ਸਗਲੀ ਧਰਤੀ ਜੇ ਫਿਰਹਿ ਊਡਿ ਚੜਹਿ ਆਕਾਸਿ ॥
जिज्ञासू पिल्लू पृथ्वीभर फिरते आणि आकाशात उडते.

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਜਲੁ ਪਾਈਐ ਚੁਕੈ ਭੂਖ ਪਿਆਸ ॥
जेव्हा एखाद्याला गुरु सापडतो तेव्हा त्याला नामजल मिळते आणि त्याची भूक आणि तहान शमते.

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਕਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਕੈ ਪਾਸਿ ॥
हे जीवन! शरीर, सर्व काही ईश्वराची देणगी आहे, सर्व काही त्याच्याकडे आहे.

ਵਿਣੁ ਬੋਲਿਆ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣਦਾ ਕਿਸੁ ਆਗੈ ਕੀਚੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥
त्याला न बोलता सुख-दुःखाचे सर्व काही कळते, फक्त त्याला प्रार्थना करा.

ਨਾਨਕ ਘਟਿ ਘਟਿ ਏਕੋ ਵਰਤਦਾ ਸਬਦਿ ਕਰੇ ਪਰਗਾਸ ॥੫੮॥
हे नानक! सर्वांमध्ये व्यापणारा एकच देव आहे, गुरु या शब्दाने त्याचा अंतरात्मा प्रकाश पावतो ॥५८॥

ਨਾਨਕ ਤਿਸੈ ਬਸੰਤੁ ਹੈ ਜਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਮਾਇ ॥
गुरू नानक सांगतात की जो सतगुरुंच्या सेवेत तल्लीन राहतो त्याला वसंताचा आनंद मिळतो.

ਹਰਿ ਵੁਠਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਭੁ ਪਰਫੜੈ ਸਭੁ ਜਗੁ ਹਰੀਆਵਲੁ ਹੋਇ ॥੫੯॥
भगवंताच्या प्रसन्नतेने मन व शरीर फुलून सर्व जग हिरवे होते ॥५९॥

ਸਬਦੇ ਸਦਾ ਬਸੰਤੁ ਹੈ ਜਿਤੁ ਤਨੁ ਮਨੁ ਹਰਿਆ ਹੋਇ ॥
भगवंताच्या वचनाने सदैव आनंद मिळतो ज्यामुळे शरीर आणि मन हिरवे होते.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਜਿਨਿ ਸਿਰਿਆ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥੬੦॥
गुरू नानक म्हणतात की, ज्या देवाने आपल्याला संपूर्ण सृष्टीसह निर्माण केले आहे, त्याचे नाव आपण कधीही विसरता कामा नये. ॥६०॥

ਨਾਨਕ ਤਿਨਾ ਬਸੰਤੁ ਹੈ ਜਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਸੋਇ ॥
हे नानक! ज्यांच्या मनात देव वास करतो ते गुरुमुख वसंत ऋतुचा आनंद घ्या.

ਹਰਿ ਵੁਠੈ ਮਨੁ ਤਨੁ ਪਰਫੜੈ ਸਭੁ ਜਗੁ ਹਰਿਆ ਹੋਇ ॥੬੧॥
भगवंताच्या कृपेने मन व शरीर फुलून सर्व जग सुखी होते.॥६१॥

ਵਡੜੈ ਝਾਲਿ ਝਲੁੰਭਲੈ ਨਾਵੜਾ ਲਈਐ ਕਿਸੁ ॥
प्रश्न : सकाळी उठल्यावर कोणाचे नामस्मरण करावे?

ਨਾਉ ਲਈਐ ਪਰਮੇਸਰੈ ਭੰਨਣ ਘੜਣ ਸਮਰਥੁ ॥੬੨॥
उत्तर : तोडणे आणि घडविण्यास सक्षम असलेल्या देवाचे नामस्मरण केले पाहिजे.॥६२॥

ਹਰਹਟ ਭੀ ਤੂੰ ਤੂੰ ਕਰਹਿ ਬੋਲਹਿ ਭਲੀ ਬਾਣਿ ॥
अरे राहत, तू पण तू तू कर, खूप गोड आवाज येतो.

ਸਾਹਿਬੁ ਸਦਾ ਹਦੂਰਿ ਹੈ ਕਿਆ ਉਚੀ ਕਰਹਿ ਪੁਕਾਰ ॥
मालक नेहमी समोर असतो, तो मोठ्याने का हाक मारतो?

ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਕੀਆ ਤਿਸੈ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥
ज्या देवाने हे जग निर्माण केले आहे आणि ते पार पाडले आहे, त्याच्यासाठी मी नेहमी त्याग करतो.

ਆਪੁ ਛੋਡਹਿ ਤਾਂ ਸਹੁ ਮਿਲੈ ਸਚਾ ਏਹੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥
खरी गोष्ट एवढीच आहे की अहंकार सोडला तर भगवंताशी एकरूप होतो.

ਹਉਮੈ ਫਿਕਾ ਬੋਲਣਾ ਬੁਝਿ ਨ ਸਕਾ ਕਾਰ ॥
अहंकारापोटी कडवट बोलल्याने चांगलं-वाईट काय हे समजायला मदत होत नाही.

ਵਣੁ ਤ੍ਰਿਣੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣੁ ਤੁਝੈ ਧਿਆਇਦਾ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਵਿਹਾਣ ॥
हे तिन्ही लोक! संपूर्ण प्रकृती तुझी उपासना कर आणि तुझ्या स्मरणात सदैव लीन राहा.

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ਕਰਿ ਕਰਿ ਥਕੇ ਵੀਚਾਰ ॥
सतगुरुशिवाय देव कोणालाच सापडत नाही, सगळे बोलून कंटाळले आहेत.

ਨਦਰਿ ਕਰਹਿ ਜੇ ਆਪਣੀ ਤਾਂ ਆਪੇ ਲੈਹਿ ਸਵਾਰਿ ॥
जेव्हा सद्‌गुरू आपली कृपा दाखवतात तेव्हा तो आपोआप यशस्वी होतो.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨ੍ਹੀ ਧਿਆਇਆ ਆਏ ਸੇ ਪਰਵਾਣੁ ॥੬੩॥
गुरू नानक आज्ञा करतात की ज्यांनी गुरूंच्या चरणी भगवंताची पूजा केली, त्यांचा जन्म सफल झाला ॥६३॥

ਜੋਗੁ ਨ ਭਗਵੀ ਕਪੜੀ ਜੋਗੁ ਨ ਮੈਲੇ ਵੇਸਿ ॥
भगवे कपडे किंवा घाणेरडे कपडे घालून योग साधला जात नाही.

ਨਾਨਕ ਘਰਿ ਬੈਠਿਆ ਜੋਗੁ ਪਾਈਐ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਉਪਦੇਸਿ ॥੬੪॥
गुरु नानकांनी सांगितले की, सतगुरूच्या शिकवणीने घरी बसून योग साधता येतो.॥६४॥

ਚਾਰੇ ਕੁੰਡਾ ਜੇ ਭਵਹਿ ਬੇਦ ਪੜਹਿ ਜੁਗ ਚਾਰਿ ॥
अर्थात चारही दिशांनी प्रवास करून किंवा चारही युगांचे वेद पठण करून काही फायदा नाही.

ਨਾਨਕ ਸਾਚਾ ਭੇਟੈ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰ ॥੬੫॥
गुरू नानक म्हणतात की खरा गुरू भेटला की भगवंत मनात वास करतात आणि मोक्ष सहज प्राप्त होतो ॥६५॥

ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੁ ਵਰਤੈ ਖਸਮ ਕਾ ਮਤਿ ਭਵੀ ਫਿਰਹਿ ਚਲ ਚਿਤ ॥
गुरु नानकांचा आदेश आहे की, सद्‌गुरूंच्या आदेशाचे सर्वत्र पालन केले जात आहे, हे मित्रा! तुझी बुद्धी बिघडली आहे आणि तुझे मन चंचल आणि डगमगले आहे.

ਮਨਮੁਖ ਸਉ ਕਰਿ ਦੋਸਤੀ ਸੁਖ ਕਿ ਪੁਛਹਿ ਮਿਤ ॥
स्वार्थी लोकांशी मैत्री करून सुखाची अपेक्षा का करताय?

ਗੁਰਮੁਖ ਸਉ ਕਰਿ ਦੋਸਤੀ ਸਤਿਗੁਰ ਸਉ ਲਾਇ ਚਿਤੁ ॥
गुरुमुखांशी मैत्री करणे आणि खऱ्या गुरूशी नाते जोडणे हीच योग्य गोष्ट आहे.

ਜੰਮਣ ਮਰਣ ਕਾ ਮੂਲੁ ਕਟੀਐ ਤਾਂ ਸੁਖੁ ਹੋਵੀ ਮਿਤ ॥੬੬॥
हे मित्रा! जन्म-मृत्यूचे बंधन कापून तुला सुख मिळेल.॥६६॥

ਭੁਲਿਆਂ ਆਪਿ ਸਮਝਾਇਸੀ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥
ज्याच्यावर तो आपला आशीर्वाद देतो, जो भरकटलेला असतो त्याला योग्याची समज मिळते.

ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਬਾਹਰੀ ਕਰਣ ਪਲਾਹ ਕਰੇ ॥੬੭॥
नानक म्हणतात की जो देवाच्या कृपेपासून वंचित आहे तो फक्त दुःखात रडतो.॥६७॥

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੪
सलोक महाला ४

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्‌गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਵਡਭਾਗੀਆ ਸੋਹਾਗਣੀ ਜਿਨ੍ਹਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥
त्या जिवंत स्त्रिया भाग्यवान आहेत आणि विवाहित स्त्रिया म्हणण्यास पात्र आहेत, ज्यांना त्यांच्या गुरूकडून पती प्रभू मिळाला आहे.

ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਪਰਗਾਸੀਆ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥
गुरू नानक आज्ञा करतात की त्यांचे मन प्रबुद्ध होऊन ते देवाच्या नावात विलीन होतात.॥१॥

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਜਾਤਾ ਸੋਇ ॥
ज्याने परमात्म्याला ओळखले आहे, व्वा, तो महान सतगुरू आहे.

ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਤਿਖ ਉਤਰੈ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਇ ॥
त्याच्या भेटीने तहान भागते आणि शरीर व मनाला शांती मिळते.

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਤਿ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਜਿਸ ਨੋ ਸਮਤੁ ਸਭ ਕੋਇ ॥
सत्याचे अवतार असलेले सतीगुरु स्तुतीस पात्र आहेत कारण त्यांच्यासाठी लहान असो वा मोठा, सर्व समान आहेत.

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਿਰਵੈਰੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਨਿੰਦਾ ਉਸਤਤਿ ਤੁਲਿ ਹੋਇ ॥
सतीगुरु, प्रेमाचे अवतार, वाह वाह यांना पात्र आहेत ज्यांच्यासाठी टीका आणि प्रशंसा समान आहेत.

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੁਜਾਣੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥
ब्रह्मदेवाचे चिंतन करणारे ज्ञानी सतगुरु स्तुतीस पात्र आहेत.

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥
तो निरंकार सतगुरू स्तुत्य आहे; त्याला अंत किंवा पलीकडे नाही.

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹੈ ਜਿ ਸਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਸੋਇ ॥
जीवांच्या हृदयात हरिनाम बिंबवणारे सतगुरु स्तुत्य आहेत.

ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਜਿਸ ਤੇ ਨਾਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੨॥
गुरू नानक आज्ञा करतात की वाह वाह ज्याच्यापासून भगवंताचे नाम प्राप्त होते तो सतगुरु.॥२॥

ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਸਚਾ ਸੋਹਿਲਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ॥
परमेश्वराचा महिमा गा आणि गुरुमुख व्हा आणि दररोज हरिनामाचा जप करा.

ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਣਾ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਮਨਿ ਆਨੰਦੁ ॥
हरिचे नामस्मरण केल्याने मन प्रसन्न होते.

ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਪੂਰਨ ਪਰਮਾਨੰਦੁ ॥
भगवंताचा शोध घेतल्यावर केवळ भाग्यवानालाच पूर्ण आनंद मिळतो.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿਆ ਬਹੁੜਿ ਨ ਮਨਿ ਤਨਿ ਭੰਗੁ ॥੩॥
गुरू नानक म्हणतात की, ज्या साधकांनी हरिनामाचा जप केला आहे, त्यांच्या मनाने किंवा शरीरात पुन्हा दुःख झाले नाही.॥३॥

ਮੂੰ ਪਿਰੀਆ ਸਉ ਨੇਹੁ ਕਿਉ ਸਜਣ ਮਿਲਹਿ ਪਿਆਰਿਆ ॥
मी फक्त भगवंताच्या प्रेमात आहे, मी त्या प्रिय सज्जनाला कसे भेटू शकतो?

ਹਉ ਢੂਢੇਦੀ ਤਿਨ ਸਜਣ ਸਚਿ ਸਵਾਰਿਆ ॥
सत्याने सजलेला सज्जन शोधत आहे.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੈਡਾ ਮਿਤੁ ਹੈ ਜੇ ਮਿਲੈ ਤ ਇਹੁ ਮਨੁ ਵਾਰਿਆ ॥
खरा गुरू हा माझा मित्र आहे, जर मला तो सापडला तर मी माझे मन त्याला समर्पित केले पाहिजे.

ਦੇਂਦਾ ਮੂੰ ਪਿਰੁ ਦਸਿ ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਸਿਰਜਣਹਾਰਿਆ ॥
माझे प्रिय गुरु मला निर्मात्याबद्दल सांगतात.

ਨਾਨਕ ਹਉ ਪਿਰੁ ਭਾਲੀ ਆਪਣਾ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਲਿ ਦਿਖਾਲਿਆ ॥੪॥
हे नानक! मी माझ्या प्रभूचा शोध घेत होतो.॥४॥

ਹਉ ਖੜੀ ਨਿਹਾਲੀ ਪੰਧੁ ਮਤੁ ਮੂੰ ਸਜਣੁ ਆਵਏ ॥
मी रस्त्याकडे बघत उभा आहे, कदाचित माझे गृहस्थ येतील.

ਕੋ ਆਣਿ ਮਿਲਾਵੈ ਅਜੁ ਮੈ ਪਿਰੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵਏ ॥
माझी इच्छा आहे की आज कोणीतरी येऊन मला माझ्या प्रिय परमेश्वराशी पुन्हा जोडावे.

ਹਉ ਜੀਉ ਕਰੀ ਤਿਸ ਵਿਟਉ ਚਉ ਖੰਨੀਐ ਜੋ ਮੈ ਪਿਰੀ ਦਿਖਾਵਏ ॥
जो कोणी मला देवाचे दर्शन देऊ शकेल त्याच्यासाठी मी माझे प्राण द्यायला तयार आहे.

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਤਾਂ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਮੇਲਾਵਏ ॥੫॥
गुरु नानक म्हणतात की जेव्हा देव दयाळू असतो तेव्हा तो संपूर्ण गुरूंना एकत्र करतो. ॥५॥

ਅੰਤਰਿ ਜੋਰੁ ਹਉਮੈ ਤਨਿ ਮਾਇਆ ਕੂੜੀ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥
आपल्या मनात अभिमानाची शक्ती आहे आणि खोट्या भ्रमाने आपल्या शरीरात वास केला आहे, त्यामुळे जन्म-मृत्यूचे चक्र चालूच असते.

ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਫੁਰਮਾਇਆ ਮੰਨਿ ਨ ਸਕੀ ਦੁਤਰੁ ਤਰਿਆ ਨ ਜਾਇ ॥
आपण गुरूंच्या उपदेशाचे पालन करत नाही आणि म्हणूनच जीवनाच्या कठीण महासागरातून पोहता येत नाही.

ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਆਪਣੀ ਸੋ ਚਲੈ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥
देव ज्याच्यावर आशीर्वाद देतो तो गुरूंच्या सूचनांचे पालन करतो.

ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਸਫਲੁ ਹੈ ਜੋ ਇਛੈ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਇ ॥
गुरूचे दर्शन फलदायी व सफल होते;

ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੰਨਿਆਂ ਹਉ ਤਿਨ ਕੇ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ॥
ज्यांनी गुरूंची उपासना आणि ध्यान केले त्यांच्या चरणी मी पडतो.

ਨਾਨਕੁ ਤਾ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਜਿ ਅਨਦਿਨੁ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੬॥
गुरू नानक म्हणतात की जे रात्रंदिवस भगवंताच्या ध्यानात लीन राहतात त्यांची गुलामगिरी आपण स्वीकारतो.॥६॥

ਜਿਨਾ ਪਿਰੀ ਪਿਆਰੁ ਬਿਨੁ ਦਰਸਨ ਕਿਉ ਤ੍ਰਿਪਤੀਐ ॥
जे देवावर प्रेम करतात ते त्याला पाहिल्याशिवाय कसे संतुष्ट होतील?

ਨਾਨਕ ਮਿਲੇ ਸੁਭਾਇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਰਹਸੀਐ ॥੭॥
हे नानक! गुरूद्वारे ते सहज भगवंताला भेटतात आणि त्यांचे हृदय प्रसन्न होते. ॥७॥

ਜਿਨਾ ਪਿਰੀ ਪਿਆਰੁ ਕਿਉ ਜੀਵਨਿ ਪਿਰ ਬਾਹਰੇ ॥
जे देवावर प्रेम करतात ते त्याच्याशिवाय कसे जगतील?

ਜਾਂ ਸਹੁ ਦੇਖਨਿ ਆਪਣਾ ਨਾਨਕ ਥੀਵਨਿ ਭੀ ਹਰੇ ॥੮॥
हे नानक! जेव्हा ते त्यांच्या परमेश्वराला पाहतात तेव्हा त्यांचे हृदय फुलते.॥८॥

ਜਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਦਰਿ ਨੇਹੁ ਤੈ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਚੈ ਲਾਇਆ ॥
हे खरे परमेश्वरा! त्या ज्ञानी साधकांच्या हृदयात तू तुझे प्रेम रुजवले आहेस.

ਰਾਤੀ ਅਤੈ ਡੇਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੇਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੯॥
गुरु नानक म्हणतात की ते रात्रंदिवस प्रेम आणि भक्तीमध्ये लीन राहतात.॥९॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੀ ਆਸਕੀ ਜਿਤੁ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਸਚਾ ਪਾਈਐ ॥
गुरुमुखांच्या अंतःकरणात खरे प्रेम असते त्यामुळे त्यांना प्रिय परमेश्वराची प्राप्ती होते.

ਅਨਦਿਨੁ ਰਹਹਿ ਅਨੰਦਿ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸਮਾਈਐ ॥੧੦॥
गुरु नानक म्हणतात की मग ते रात्रंदिवस आनंदी राहतात आणि सहज आनंदात विलीन होतात.॥१०॥

ਸਚਾ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰੁ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਾਈਐ ॥
खरे प्रेमही पूर्ण गुरुकडूनच मिळते.

ਕਬਹੂ ਨ ਹੋਵੈ ਭੰਗੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈਐ ॥੧੧॥
हे नानक! असे प्रेम कधीही तुटत नाही आणि देवाची नेहमी स्तुती केली जाते. ॥११॥

ਜਿਨ੍ਹ੍ਹਾ ਅੰਦਰਿ ਸਚਾ ਨੇਹੁ ਕਿਉ ਜੀਵਨ੍ਹ੍ਹਿ ਪਿਰੀ ਵਿਹੂਣਿਆ ॥
ज्यांच्या हृदयात खरे प्रेम आहे ते देवाशिवाय कसे जगतील?

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲੇ ਆਪਿ ਨਾਨਕ ਚਿਰੀ ਵਿਛੁੰਨਿਆ ॥੧੨॥
गुरू नानक म्हणतात की जे लोक दीर्घकाळापासून विभक्त झाले आहेत ते फक्त गुरूंसोबत पुन्हा एकत्र येतात. ॥१२॥

ਜਿਨ ਕਉ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰੁ ਤਉ ਆਪੇ ਲਾਇਆ ਕਰਮੁ ਕਰਿ ॥
हे परमेश्वरा! तुझ्यावर प्रेम करणाऱ्या भक्तांना तू धन्य केलेस.

ਨਾਨਕ ਲੇਹੁ ਮਿਲਾਇ ਮੈ ਜਾਚਿਕ ਦੀਜੈ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ॥੧੩॥
नानक विनंती करतात की माझ्यासारख्या भिकाऱ्यालाही हरिचे नाव देऊन तुझ्या चरणी सामील व्हावे.॥१३॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਸੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰੋਵੈ ॥
गुरुमुख प्रेमाच्या आनंदात हसतो आणि भगवंतापासून विभक्त झाल्यामुळे रडतो.

ਜਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰੇ ਸਾਈ ਭਗਤਿ ਹੋਵੈ ॥
जो गुरूकडे वळतो त्याच्यात भक्ती असते.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥
जो गुरुमुख होतो तो सत्याचे चिंतन करतो.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ਪਾਵੈ ਪਾਰੁ ॥੧੪॥
गुरू नानक म्हणतात की गुरूच्या मुखानेच जगाचा सागर पार करता येतो. ॥१४॥

ਜਿਨਾ ਅੰਦਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਗੁਰਬਾਣੀ ਵੀਚਾਰਿ ॥
ज्यांच्या हृदयात हरिनामाचे पवित्र नाम आहे आणि जे गुरूंचे वचन जपतात.

ਤਿਨ ਕੇ ਮੁਖ ਸਦ ਉਜਲੇ ਤਿਤੁ ਸਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥
खऱ्या दरबारात फक्त त्यांचेच चेहरे उजळतात.

ਤਿਨ ਬਹਦਿਆ ਉਠਦਿਆ ਕਦੇ ਨ ਵਿਸਰੈ ਜਿ ਆਪਿ ਬਖਸੇ ਕਰਤਾਰਿ ॥
देव त्यांना कधीच विसरत नाही, खरं तर निर्माता स्वतःच त्यांना क्षमा करतो.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੇ ਨ ਵਿਛੁੜਹਿ ਜਿ ਮੇਲੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰਿ ॥੧੫॥
गुरू नानक म्हणतात की ज्याला सृष्टिकर्ता आपल्या चरणी स्वीकारतो, तो गुरुमुखाला भेटल्यानंतर त्याच्यापासून कधीही विभक्त होत नाही.॥१५॥

ਗੁਰ ਪੀਰਾਂ ਕੀ ਚਾਕਰੀ ਮਹਾਂ ਕਰੜੀ ਸੁਖ ਸਾਰੁ ॥
गुरू आणि समवयस्कांची सेवा करणे खूप कठीण आहे परंतु ते आनंददायक आहे.

ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਆਪਣੀ ਤਿਸੁ ਲਾਏ ਹੇਤ ਪਿਆਰੁ ॥
परमेश्वर ज्याच्यावर कृपा करतो, त्याला सेवेची ओढ देतो.

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵੈ ਲਗਿਆ ਭਉਜਲੁ ਤਰੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥
गुरूच्या सेवेत तल्लीन राहून जीव महासागरात वाहून जातो.

ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਇਸੀ ਅੰਤਰਿ ਬਿਬੇਕ ਬੀਚਾਰੁ ॥
सेवेद्वारे बुद्धी आणि ज्ञान हृदयात स्थापित होते आणि इच्छित परिणाम प्राप्त होतात.

ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਈਐ ਸਭੁ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰਣਹਾਰੁ ॥੧੬॥
गुरू नानक म्हणतात की, खरा गुरू सापडल्यावर सर्व दुःख दूर करणारा देवही सापडतो.॥१६॥

ਮਨਮੁਖ ਸੇਵਾ ਜੋ ਕਰੇ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥
स्व-इच्छा आणि द्वैत वृत्तीने सेवा देते.

ਪੁਤੁ ਕਲਤੁ ਕੁਟੰਬੁ ਹੈ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਵਧਾਇ ॥
मुलगा, पत्नी इत्यादी कुटुंबाशी त्याची ओढ वाढते.

ਦਰਗਹਿ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀਐ ਕੋਈ ਅੰਤਿ ਨ ਸਕੀ ਛਡਾਇ ॥
जेव्हा परमेश्वराच्या दरबारात आपल्या कर्माचा हिशेब मागितला जातो तेव्हा त्याला कोणीही वाचवू शकत नाही.

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਹੈ ਦੁਖਦਾਈ ਮੋਹ ਮਾਇ ॥
हरिनामाशिवाय सर्वच दु:ख आहे आणि मायेची आसक्ती अत्यंत क्लेशदायक आहे.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਵਿਛੁੜਿ ਸਭ ਜਾਇ ॥੧੭॥
हे नानक! गुरूंची कृपा झाली की सर्व आसक्ती आणि भ्रम दूर होतात. ॥१७॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੁਕਮੁ ਮੰਨੇ ਸਹ ਕੇਰਾ ਹੁਕਮੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥
गुरुमुख सदैव आपल्या परमेश्वराच्या आज्ञेचे पालन करतो आणि त्याच्या आदेशानेच आनंद मिळवतो.

ਹੁਕਮੋ ਸੇਵੇ ਹੁਕਮੁ ਅਰਾਧੇ ਹੁਕਮੇ ਸਮੈ ਸਮਾਏ ॥
तो त्याच्या आज्ञेचे पालन करून सेवा करतो, त्याच्या आज्ञेनुसार पूजा करतो, तो केवळ स्वतःच आदेशांचे पालन करत नाही तर त्याच्या साथीदारांनाही आज्ञांचे पालन करण्यास भाग पाडतो.

ਹੁਕਮੁ ਵਰਤੁ ਨੇਮੁ ਸੁਚ ਸੰਜਮੁ ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਏ ॥
त्याच्यासाठी देवाच्या आदेशाचे पालन करणे म्हणजे उपवास, पवित्रता आणि संयम आणि आदेशांचे पालन केल्याने त्याला अपेक्षित परिणाम प्राप्त होतात.

ਸਦਾ ਸੁਹਾਗਣਿ ਜਿ ਹੁਕਮੈ ਬੁਝੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥
जी जिवंत स्त्री भगवंताची आज्ञा समजून आपल्या सतगुरुंची तत्परतेने सेवा करते ती नेहमीच विवाहित स्त्री असते.

ਨਾਨਕ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਜਿਨ ਊਪਰਿ ਤਿਨਾ ਹੁਕਮੇ ਲਏ ਮਿਲਾਏ ॥੧੮॥
गुरू नानक म्हणतात ज्यावर भगवंत कृपा करतात, त्यांना तो आपल्या आज्ञेत समाविष्ट करतो ॥१८॥

ਮਨਮੁਖਿ ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੁਝੇ ਬਪੁੜੀ ਨਿਤ ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥
स्वार्थी माणसाला देवाची आज्ञा समजत नाही आणि गरीब माणूस नेहमी अहंकाराने वागतो.

ਵਰਤ ਨੇਮੁ ਸੁਚ ਸੰਜਮੁ ਪੂਜਾ ਪਾਖੰਡਿ ਭਰਮੁ ਨ ਜਾਇ ॥
त्याचे व्रत, पावित्र्य, संयम, उपासना इत्यादी नियम दांभिक सिद्ध होतात आणि त्याचा भ्रम अजिबात दूर होत नाही.

ਅੰਤਰਹੁ ਕੁਸੁਧੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਬੇਧੇ ਜਿਉ ਹਸਤੀ ਛਾਰੁ ਉਡਾਏ ॥
हत्ती जसा स्वत:वरच धूळ फेकतो तसे त्याचे अंतरमन भ्रमाने भरलेले असते.

ਜਿਨਿ ਉਪਾਏ ਤਿਸੈ ਨ ਚੇਤਹਿ ਬਿਨੁ ਚੇਤੇ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥
ज्याने निर्माण केले त्याला भगवंताचे स्मरण होत नाही, मग त्याचे स्मरण केल्याशिवाय सुख कसे मिळेल.

ਨਾਨਕ ਪਰਪੰਚੁ ਕੀਆ ਧੁਰਿ ਕਰਤੈ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਕਮਾਏ ॥੧੯॥
गुरू नानक म्हणतात की प्रत्यक्षात हे जग भगवंताने निर्माण केले आहे आणि पूर्वीच्या कर्मानुसार अपेक्षित फळ मिळते.॥१९॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਤੀਤਿ ਭਈ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਅਨਦਿਨੁ ਸੇਵਾ ਕਰਤ ਸਮਾਇ ॥
गुरूवर विश्वास ठेवला की मन प्रसन्न होते आणि रात्रंदिवस सेवेत जातो.

ਅੰਤਰਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਗੁਰੂ ਸਭ ਪੂਜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਦਰਸੁ ਦੇਖੈ ਸਭ ਆਇ ॥
प्रत्येकजण आपल्या मनात गुरूंची पूजा करतो आणि प्रत्येकजण गुरूच्या दर्शनाला येतो.

ਮੰਨੀਐ ਸਤਿਗੁਰ ਪਰਮ ਬੀਚਾਰੀ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਤਿਸਨਾ ਭੁਖ ਸਭ ਜਾਇ ॥
मी फक्त अत्यंत चिंतनशील सतगुरूंवर विश्वास ठेवतो, ज्यांच्या बरोबर सर्व तहान आणि भूक नाहीशी होते.

ਹਉ ਸਦਾ ਸਦਾ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਚਾ ਦੇਇ ਮਿਲਾਇ ॥
जे मला खऱ्या प्रभूशी जोडतात त्या माझ्या गुरूसाठी मी नेहमी स्वतःचा त्याग करतो.

ਨਾਨਕ ਕਰਮੁ ਪਾਇਆ ਤਿਨ ਸਚਾ ਜੋ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਲਗੇ ਆਇ ॥੨੦॥
नानक म्हणतात की ज्यांना गुरूंच्या चरणी राहण्याचे भाग्य लाभले त्यांना देव सापडला.॥२०॥

ਜਿਨ ਪਿਰੀਆ ਸਉ ਨੇਹੁ ਸੇ ਸਜਣ ਮੈ ਨਾਲਿ ॥
मी ज्याच्यावर प्रेम करतो तो परमेश्वर नेहमी माझ्यासोबत असतो.

ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਹਉ ਫਿਰਾਂ ਭੀ ਹਿਰਦੈ ਰਖਾ ਸਮਾਲਿ ॥੨੧॥
आत-बाहेर गेल्यावरही मनात देवाची आठवण येते.॥२१॥

ਜਿਨਾ ਇਕ ਮਨਿ ਇਕ ਚਿਤਿ ਧਿਆਇਆ ਸਤਿਗੁਰ ਸਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥
ज्यांनी एकाग्र होऊन भगवंताचे चिंतन केले आहे, त्यांनी आपले अंतःकरण सत्गुरूंशी जोडले आहे.

ਤਿਨ ਕੀ ਦੁਖ ਭੁਖ ਹਉਮੈ ਵਡਾ ਰੋਗੁ ਗਇਆ ਨਿਰਦੋਖ ਭਏ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥
त्यांचे दुःख, भूक, अहंकार इत्यादी प्रमुख रोग दूर होऊन ते भगवंताच्या स्मरणाने सर्व दोषांपासून मुक्त झाले आहेत.

ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਗੁਣ ਉਚਰਹਿ ਗੁਣ ਮਹਿ ਸਵੈ ਸਮਾਇ ॥
ते भगवंताची स्तुती करतात, त्याचा महिमा जपतात आणि गौरवात लीन राहतात.

ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਾਇਆ ਸਹਜਿ ਮਿਲਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਆਇ ॥੨੨॥
नानकांचे मत आहे की ज्याला पूर्ण गुरू सापडला त्याला साहजिकच परमेश्वर सापडला.॥२२॥

ਮਨਮੁਖਿ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਹੈ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥
स्वार्थी व्यक्ती भ्रमाच्या प्रभावाखाली राहतो आणि म्हणून त्याला भगवंताचे नाव आवडत नाही.

ਕੂੜੁ ਕਮਾਵੈ ਕੂੜੁ ਸੰਘਰੈ ਕੂੜਿ ਕਰੈ ਆਹਾਰੁ ॥
तो फक्त खोटेपणाने कमावतो, खोट्याने भर घालतो आणि खोट्या पद्धतीने वागतो.

ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਧਨੁ ਸੰਚਿ ਮਰਹਿ ਅੰਤਿ ਹੋਇ ਸਭੁ ਛਾਰੁ ॥
कामुक दुर्गुणांची संपत्ती जमा करून, तो मरतो आणि शेवटी सर्वकाही धूळात बदलते.

ਕਰਮ ਧਰਮ ਸੁਚਿ ਸੰਜਮੁ ਕਰਹਿ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਵਿਕਾਰ ॥
तो आपल्या कृतीत पवित्रता आणि संयम ठेवतो, परंतु त्याच्या मनाने त्याला लोभाच्या दुर्गुणांचा त्रास होतो.

ਨਾਨਕ ਮਨਮੁਖਿ ਜਿ ਕਮਾਵੈ ਸੁ ਥਾਇ ਨ ਪਵੈ ਦਰਗਹ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥੨੩॥
गुरू नानक म्हणतात, स्वार्थी माणसाचे कोणतेही कार्य सफल होत नाही आणि ते भगवंताच्या दरबारात सिद्ध होते ॥२३॥

ਸਭਨਾ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚਿ ਸੋ ਭਲਾ ਭਾਈ ਜਿਤੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥
सर्व रागांमध्ये फक्त तोच राग चांगला आहे ज्याद्वारे देव मनात वास करतो.

ਰਾਗੁ ਨਾਦੁ ਸਭੁ ਸਚੁ ਹੈ ਕੀਮਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥
राग संगीत हे सर्व सत्य आहे, त्याचे महत्त्व अवर्णनीय आहे.

ਰਾਗੈ ਨਾਦੈ ਬਾਹਰਾ ਇਨੀ ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੂਝਿਆ ਜਾਇ ॥
राग आणि संगीतापेक्षा देव श्रेष्ठ आहे, त्याचे आदेश त्यांच्याद्वारे समजू शकत नाहीत.

ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੈ ਬੂਝੈ ਤਿਨਾ ਰਾਸਿ ਹੋਇ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥
गुरू नानकांचा आदेश आहे की ज्यांना सतगुरूंकडून ज्ञान प्राप्त होते तेच त्यांचे आदेश समजू शकतात आणि त्यांचे राग गायन यशस्वी होते.

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਤੇ ਹੋਇਆ ਜਿਉ ਤਿਸੈ ਦੀ ਰਜਾਇ ॥੨੪॥
सर्व काही त्याच्यापासून जन्माला आले आहे, ते सद्‌गुरूच्या इच्छेनुसार घडते.॥२४॥

ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਚਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਹੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਕਹੈ ਕਹਾਇ ॥

अमृतमय भगवाननाम हे गुरूमध्येच असतात, ते नाम-अमृत जपतात आणि जिज्ञासूंनाही नामस्मरण करायला लावतात.

ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਮੁ ਨਿਰਮਲੋੁ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥

भगवंताचे नाव निर्मल सागर आहे, म्हणून निर्मल नामाचा जप करावा, असे गुरूंचे मत आहे.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਤਤੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥

हे वाणीचे अमृत गुरूपासूनच मनात वास करते.

ਹਿਰਦੈ ਕਮਲੁ ਪਰਗਾਸਿਆ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ ॥

त्यामुळे हृदयाचे कमळ प्रकाशित होते आणि आत्म्याचा प्रकाश परम प्रकाशात विलीन होतो.

ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਿਨ ਕਉ ਮੇਲਿਓਨੁ ਜਿਨ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਲਿਖਾਇ ॥੨੫॥

गुरू नानक म्हणतात की ज्यांच्या कपाळावर नशिबात लिहिलेले असते त्यांनाच खरे गुरु भेटतात.॥२५॥

ਅੰਦਰਿ ਤਿਸਨਾ ਅਗਿ ਹੈ ਮਨਮੁਖ ਭੁਖ ਨ ਜਾਇ ॥

स्वार्थी माणसाच्या अंतःकरणात इच्छेचा अग्नि जळत राहतो आणि त्याची वासना जात नाही.

ਮੋਹੁ ਕੁਟੰਬੁ ਸਭੁ ਕੂੜੁ ਹੈ ਕੂੜਿ ਰਹਿਆ ਲਪਟਾਇ ॥

कुटूंबाची आसक्ती हे सर्व खोटे आहे पण तो या खोट्यात गुरफटून राहतो.

ਅਨਦਿਨੁ ਚਿੰਤਾ ਚਿੰਤਵੈ ਚਿੰਤਾ ਬਧਾ ਜਾਇ ॥

तो रोज चिंतेत असतो आणि जगाच्या चिंतेत अडकून राहतो.

ਜੰਮਣੁ ਮਰਣੁ ਨ ਚੁਕਈ ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥

अहंकारामुळे तो अहंकारी कृती करतो ज्यामुळे तो जन्म-मृत्यूपासून सुटत नाही.

ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਉਬਰੈ ਨਾਨਕ ਲਏ ਛਡਾਇ ॥੨੬॥

गुरू नानक म्हणतात की गुरूंचा आश्रय घेतल्याने स्वार्थी माणूसही जगाच्या बंधनातून मुक्त होतो.॥२६॥

ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖੁ ਹਰਿ ਧਿਆਇਦਾ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥
गुरूच्या सहवासात देवाचे भजन श्रद्धेने गायले जाते.

ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਦੇ ਹਰਿ ਮੇਲੇ ਗੁਰੁ ਮੇਲਾਇ ॥
जे सत्संगात गुरूची सेवा करतात, गुरु त्यांना भगवंताशी जोडतात.

ਏਹੁ ਭਉਜਲੁ ਜਗਤੁ ਸੰਸਾਰੁ ਹੈ ਗੁਰੁ ਬੋਹਿਥੁ ਨਾਮਿ ਤਰਾਇ ॥
हे जग एक भयंकर आणि कठीण समुद्र आहे, गुरु हे जहाज आहे आणि फक्त हरिनामच आहे जो तुम्हाला पोहायला लावू शकतो.

ਗੁਰਸਿਖੀ ਭਾਣਾ ਮੰਨਿਆ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਇ ॥
गुरूच्या शिष्यांनी राजाला स्वीकारले आहे आणि पूर्ण गुरूंनी त्यांना पार केले आहे.

ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਕੀ ਹਰਿ ਧੂੜਿ ਦੇਹਿ ਹਮ ਪਾਪੀ ਭੀ ਗਤਿ ਪਾਂਹਿ ॥
हे हरि! आम्हाला गुरू शिष्यांच्या चरणांची धूळ दे, म्हणजे आम्ही पापी लोकांनाही मोक्ष मिळू शकतो.

ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਲਿਖਿਆ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਮਿਲਿਆ ਆਇ ॥
ज्याच्या कपाळावर भगवंताने नशिबात लिहिले आहे, त्याला गुरु सापडला, असा गुरू नानकांचा आदेश आहे.

ਜਮਕੰਕਰ ਮਾਰਿ ਬਿਦਾਰਿਅਨੁ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਲਏ ਛਡਾਇ ॥
तो यमदूतांचा वध करून त्यांना हाकलून देतो आणि परमेश्वराच्या दरबारात वाचवतो.

ਗੁਰਸਿਖਾ ਨੋ ਸਾਬਾਸਿ ਹੈ ਹਰਿ ਤੁਠਾ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥੨੭॥
ज्या गुरूच्या शिष्यांना भगवंताने प्रसन्न केले व स्वीकारले त्यांचे शुभेच्छुक.॥२७॥

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਿੜਾਇਆ ਜਿਨਿ ਵਿਚਹੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥
त्या परिपूर्ण गुरूने आपल्याला भगवंताचे नामस्मरण करून दिले आणि मनातील भ्रम दूर केले.

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਗਾਇ ਕਰਿ ਚਾਨਣੁ ਮਗੁ ਦੇਖਾਇਆ ॥
भगवंताचे गुणगान गाऊन आम्हाला योग्य मार्गाचे दर्शन झाले.

ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਇਆ ॥
अहंकाराचा वध करून आपण स्वतःला एका परमेश्वराला अर्पण केले आहे आणि आपल्या मनात हरिनामाची स्थापना केली आहे.

ਗੁਰਮਤੀ ਜਮੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਕੈ ਸਚੈ ਨਾਇ ਸਮਾਇਆ ॥
गुरूच्या मते हरिनामात लीन होऊन यमसुद्धा त्याच्याकडे वाईट नजरेने पाहत नाही.

ਸਭੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤੈ ਕਰਤਾ ਜੋ ਭਾਵੈ ਸੋ ਨਾਇ ਲਾਇਆ ॥
भगवंत सर्व काही करतो आणि जेव्हा त्याला योग्य वाटेल तेव्हा तो त्याचे नाव कीर्तनात ठेवतो.

ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਨਾਉ ਲਏ ਤਾਂ ਜੀਵੈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਖਿਨੁ ਮਰਿ ਜਾਇਆ ॥੨੮॥
गुरू नानक म्हणतात की, हरिनामाचा जप केल्याने आपल्याला जीवन मिळत असते, नाहीतर हरिनामाशिवाय आपण क्षणात मरतो.॥२८॥

ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਭ੍ਰਮਿ ਭੂਲੇ ਹਉਮੈ ਸਾਕਤ ਦੁਰਜਨਾ ॥
दुष्ट भ्रमी माणसांच्या मनात अहंकाराचा रोग असतो आणि अहंकारामुळे ते भ्रमात विस्मरणात राहतात.

ਨਾਨਕ ਰੋਗੁ ਗਵਾਇ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਧੂ ਸਜਣਾ ॥੨੯॥
गुरू नानक सांगतात की जेव्हा सतीगुरु साधू सज्जन भेटतात तेव्हा हा रोग निघून जातो ॥२९॥

ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬੋਲੇ ॥
गुरूंच्या शिकवणीने जिवंत स्त्री परमेश्वराची पूजा करते.

ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮਿ ਕਸਾਈ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ਹਰਿ ਰਤੀ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਚੋਲੇ ॥
ती रात्रंदिवस परमेश्वराच्या प्रेमात आकृष्ट राहते आणि परमेश्वराच्या रंगात लीन राहते.

ਹਰਿ ਜੈਸਾ ਪੁਰਖੁ ਨ ਲਭਈ ਸਭੁ ਦੇਖਿਆ ਜਗਤੁ ਮੈ ਟੋਲੇ ॥
मी जगभर शोधले पण मला कुठेही देवासारखा परम प्राणी सापडला नाही.

ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦਿੜਾਇਆ ਮਨੁ ਅਨਤ ਨ ਕਾਹੂ ਡੋਲੇ ॥
गुरूने भगवंताचे नामस्मरण केले तर मन कुठेही डगमगत नाही.

ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਗੁਲ ਗੋਲੇ ॥੩੦॥
गुरु नानक म्हणतात की आम्ही हरीचे अनन्य भक्त आहोत आणि स्वतःला गुरु सतगुरुंच्या सेवकांचे सेवक समजतो.॥३०॥

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੫
सलोक महाला ५

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਰਤੇ ਸੇਈ ਜਿ ਮੁਖੁ ਨ ਮੋੜੰਨਿ੍ ਜਿਨ੍ਹੀ ਸਿਞਾਤਾ ਸਾਈ ॥
ज्यांनी परमेश्वराला ओळखले आहे ते त्याच्या भक्तीत लीन राहतात आणि कधीही पाठ फिरवत नाहीत.

ਝੜਿ ਝੜਿ ਪਵਦੇ ਕਚੇ ਬਿਰਹੀ ਜਿਨ੍ਹਾ ਕਾਰਿ ਨ ਆਈ ॥੧॥
ज्यांना प्रेम आणि भक्तीचे कार्य कळत नाही, ते कच्चा प्रेमभंग पावतात.॥१॥

ਧਣੀ ਵਿਹੂਣਾ ਪਾਟ ਪਟੰਬਰ ਭਾਹੀ ਸੇਤੀ ਜਾਲੇ ॥
देवाशिवाय सुंदर कपडेही आगीत जळणार आहेत.

ਧੂੜੀ ਵਿਚਿ ਲੁਡੰਦੜੀ ਸੋਹਾਂ ਨਾਨਕ ਤੈ ਸਹ ਨਾਲੇ ॥੨॥
गुरु नानक म्हणतात की हे परमेश्वरा, तू माझ्या पाठीशी आहेस तर माझ्यासाठी धुळीत लोळणेही सुंदर आहे.॥२॥

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਅਰਾਧੀਐ ਨਾਮਿ ਰੰਗਿ ਬੈਰਾਗੁ ॥
गुरूंच्या उपदेशाने उपासना करा आणि भगवंताच्या नावाने संन्यास घ्या.

ਜੀਤੇ ਪੰਚ ਬੈਰਾਈਆ ਨਾਨਕ ਸਫਲ ਮਾਰੂ ਇਹੁ ਰਾਗੁ ॥੩॥
हे नानक! पाच दुर्गुणांवर मात करणाऱ्यांसाठी हा मारू राग यशस्वी आहे.॥३॥

ਜਾਂ ਮੂੰ ਇਕੁ ਤ ਲਖ ਤਉ ਜਿਤੀ ਪਿਨਣੇ ਦਰਿ ਕਿਤੜੇ ॥
हे ब्राह्मणा! माझ्यासाठी लाखो-करोडो एकच परमात्मा आहे, ज्यांच्या दारात अनेक लोक मदत मागतात.

ਬਾਮਣੁ ਬਿਰਥਾ ਗਇਓ ਜਨੰਮੁ ਜਿਨਿ ਕੀਤੋ ਸੋ ਵਿਸਰੇ ॥੪॥
हे ब्राह्मणा! तुझा जन्म व्यर्थ गेला, तुला निर्माण करणाऱ्या देवाला तू विसरलास ॥४॥

ਸੋਰਠਿ ਸੋ ਰਸੁ ਪੀਜੀਐ ਕਬਹੂ ਨ ਫੀਕਾ ਹੋਇ ॥
कधीही न मिटणाऱ्या सोरथ रागातून नाम रस प्यावा.

ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਨ ਗਾਈਅਹਿ ਦਰਗਹ ਨਿਰਮਲ ਸੋਇ ॥੫॥
गुरू नानक म्हणतात की जो भगवंताचे गुणगान गातो त्यालाच देवाच्या दरबारात प्रतिष्ठा प्राप्त होते ॥५॥

ਜੋ ਪ੍ਰਭਿ ਰਖੇ ਆਪਿ ਤਿਨ ਕੋਇ ਨ ਮਾਰਈ ॥
देव ज्याला वाचवतो त्याला कोणीही मारू शकत नाही.

ਅੰਦਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸਦਾ ਗੁਣ ਸਾਰਈ ॥
ज्याच्या अंत:करणात सुखनिधी प्रभूंचे नाम आहे तो निरंकाराचे गुणगान गातो.

ਏਕਾ ਟੇਕ ਅਗੰਮ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਾਰਈ ॥
तो एका परमेश्वराचा आश्रय घेतो आणि त्याला आपल्या मनाने आणि शरीरात धारण करतो.

ਲਗਾ ਰੰਗੁ ਅਪਾਰੁ ਕੋ ਨ ਉਤਾਰਈ ॥
त्यावर देवाचा रंग आहे जो कोणीही काढू शकत नाही.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਸਹਜਿ ਸੁਖੁ ਸਾਰਈ ॥
गुरुमुख देवाचे गुणगान गातो आणि नैसर्गिक आनंद मिळवतो.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਰਿਦੈ ਉਰਿ ਹਾਰਈ ॥੬॥
हे नानक! त्यांनी हृदयात सुखनिधी हरिनामाची माला धारण केली आहे. ॥६॥

ਕਰੇ ਸੁ ਚੰਗਾ ਮਾਨਿ ਦੁਯੀ ਗਣਤ ਲਾਹਿ ॥
देव जे काही करतो ते आनंदाने आणि आनंदाने करा.

ਅਪਣੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ਆਪੇ ਲੈਹੁ ਲਾਇ ॥
त्याची कृपा दाखवून तो आपोआप आपल्याला एकत्र करतो.

ਜਨ ਦੇਹੁ ਮਤੀ ਉਪਦੇਸੁ ਵਿਚਹੁ ਭਰਮੁ ਜਾਇ ॥
हे परमपिता! तुमच्या भक्तांना उपदेश करा म्हणजे मनातील संभ्रम दूर होईल.

ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਲੇਖੁ ਸੋਈ ਸਭ ਕਮਾਇ ॥
निर्मात्याने नशिबात जे लिहिले आहे तेच करावे लागते.

ਸਭੁ ਕਛੁ ਤਿਸ ਦੈ ਵਸਿ ਦੂਜੀ ਨਾਹਿ ਜਾਇ ॥
सर्व काही देवाच्या ताब्यात आहे आणि इतर कोणाच्याही ताब्यात नाही.

ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਅਨਦ ਭਏ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਮੰਨਿ ਰਜਾਇ ॥੭॥
गुरू नानक आज्ञा देतात की भगवंताच्या इच्छेचे पालन करूनच आनंद आणि आनंद मिळू शकतो.॥७॥

ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਜਿਨ ਸਿਮਰਿਆ ਸੇਈ ਭਏ ਨਿਹਾਲ ॥
ज्या साधकांनी पूर्णगुरूंचे स्मरण केले ते परमानंद झाले आहेत.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਣਾ ਕਾਰਜੁ ਆਵੈ ਰਾਸਿ ॥੮॥
नानक म्हणतात की, भगवंताची उपासना केल्याने सर्व कामे पूर्ण होतात.॥ ८॥

ਪਾਪੀ ਕਰਮ ਕਮਾਵਦੇ ਕਰਦੇ ਹਾਏ ਹਾਇ ॥
जे पापी कृत्ये करतात त्यांना शेवटी त्रास होतो.

ਨਾਨਕ ਜਿਉ ਮਥਨਿ ਮਾਧਾਣੀਆ ਤਿਉ ਮਥੇ ਧ੍ਰਮ ਰਾਇ ॥੯॥
नानक म्हणतात की ज्याप्रमाणे मंथन मंथन करतो, त्याचप्रमाणे भगवान त्यांचे मंथन करतात. ॥९॥

ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਨਿ ਸਾਜਨਾ ਜਨਮ ਪਦਾਰਥੁ ਜੀਤਿ ॥
देवाचे चिंतन केल्याने धर्माभिमानी माणसे आपला जन्म जिंकतात.

ਨਾਨਕ ਧਰਮ ਐਸੇ ਚਵਹਿ ਕੀਤੋ ਭਵਨੁ ਪੁਨੀਤ ॥੧੦॥
नानकांचे मत आहे की धर्माचा प्रचार करताना तो जगाचीही शुद्धी करतो.॥१०॥

ਖੁਭੜੀ ਕੁਥਾਇ ਮਿਠੀ ਗਲਣਿ ਕੁਮੰਤ੍ਰੀਆ ॥
चुकीच्या सल्लागारांचे शब्द गोड मानून मी वाईटात अडकलो आहे.

ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਉਬਰੇ ਜਿਨਾ ਭਾਗੁ ਮਥਾਹਿ ॥੧੧॥
हे नानक! ज्यांच्या कपाळावर सौभाग्य आहे त्यांचा उद्धार होतो ॥११॥

ਸੁਤੜੇ ਸੁਖੀ ਸਵੰਨ੍ਹ੍ਹਿ ਜੋ ਰਤੇ ਸਹ ਆਪਣੈ ॥
जे आपल्या सद्‌गुरूच्या स्मरणात तल्लीन राहतात ते सुखाने झोपतात.

ਪ੍ਰੇਮ ਵਿਛੋਹਾ ਧਣੀ ਸਉ ਅਠੇ ਪਹਰ ਲਵੰਨ੍ਹ੍ਹਿ ॥੧੨॥
सद्‌गुरूच्या प्रेमापासून वियोगाचे आठ क्षण दुःखदायक आहेत ॥१२॥

ਸੁਤੜੇ ਅਸੰਖ ਮਾਇਆ ਝੂਠੀ ਕਾਰਣੇ ॥
खोट्या भ्रमामुळे असंख्य लोक अज्ञानात झोपले आहेत.

ਨਾਨਕ ਸੇ ਜਾਗੰਨ੍ਹ੍ਹਿ ਜਿ ਰਸਨਾ ਨਾਮੁ ਉਚਾਰਣੇ ॥੧੩॥
हे नानक! जे भगवंताचे नाम उत्कटतेने जपतात ते खरे तर जागृत मानले जातात. ॥१३॥

ਮ੍ਰਿਗ ਤਿਸਨਾ ਪੇਖਿ ਭੁਲਣੇ ਵੁਠੇ ਨਗਰ ਗੰਧ੍ਰਬ ॥
मृगजळ आणि गंधर्व नगरी पाहून लोक हतबल झाले आहेत.

ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਅਰਾਧਿਆ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਤਨਿ ਫਬ ॥੧੪॥
गुरू नानक म्हणतात की जे देवाची उपासना करतात तेच मन आणि शरीराने सुंदर दिसतात. ॥१४ ॥

ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਣ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੰਮ੍ਰਥ ਪੁਰਖੁ ਅਪਾਰੁ ॥
परब्रह्म हा पतित प्राण्यांचा उद्धार करणारा आहे, तो सर्व गोष्टींना समर्थ आणि अनंत आहे.

ਜਿਸਹਿ ਉਧਾਰੇ ਨਾਨਕਾ ਸੋ ਸਿਮਰੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ॥੧੫॥
गुरु नानक म्हणतात की ज्याला तो वाचवतो, तो निर्माणकर्त्याला आठवतो. ॥१५॥

ਦੂਜੀ ਛੋਡਿ ਕੁਵਾਟੜੀ ਇਕਸ ਸਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥
द्वैताचा वाईट मार्ग सोडून, तुमचे हृदय देवाला समर्पित करा.

ਦੂਜੈ ਭਾਵੀਂ ਨਾਨਕਾ ਵਹਣਿ ਲੁੜ੍ਹੰਦੜੀ ਜਾਇ ॥੧੬॥
हे नानक! जे द्वैतात राहतात ते नदीत वाहणाऱ्या वस्तूंसारखे आहेत. ॥१६॥

ਤਿਹਟੜੇ ਬਾਜਾਰ ਸਉਦਾ ਕਰਨਿ ਵਣਜਾਰਿਆ ॥
लोक त्रिगुणात्मक भ्रमाच्या बाजारात आपले जीवन विकतात.

ਸਚੁ ਵਖਰੁ ਜਿਨੀ ਲਦਿਆ ਸੇ ਸਚੜੇ ਪਾਸਾਰ ॥੧੭॥
खरंतर ज्यांनी सत्याच्या नावाखाली खऱ्या व्यवहाराचा भार उचलला आहे त्यांनाच खरे किराणा दुकानदार म्हणवून घेण्याचा अधिकार आहे. ॥१७॥

ਪੰਥਾ ਪ੍ਰੇਮ ਨ ਜਾਣਈ ਭੂਲੀ ਫਿਰੈ ਗਵਾਰਿ ॥
अशिक्षित स्त्रीला प्रेमाचा मार्ग माहित नाही आणि ती भटकत राहते.

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਬਿਸਰਾਇ ਕੈ ਪਉਦੇ ਨਰਕਿ ਅੰਧ੍ਯਾਰ ॥੧੮॥
हे नानक! प्रभूला विसरून ती भयंकर नरकात पडते. ॥१८॥

ਮਾਇਆ ਮਨਹੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਮਾਂਗੈ ਦੰਮਾਂ ਦੰਮ ॥
जीव आपल्या मनातून कधीही संपत्ती विसरत नाही, उलट तो फक्त अधिकाधिक पैसा मागतो.

ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਈ ਨਾਨਕ ਨਹੀ ਕਰੰਮਿ ॥੧੯॥
गुरु नानक म्हणतात की जर ते त्यांच्या नशिबात नसेल तर त्यांना देव आठवत नाही. ॥१९॥

ਤਿਚਰੁ ਮੂਲਿ ਨ ਥੁੜੀਂਦੋ ਜਿਚਰੁ ਆਪਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ॥
जोपर्यंत देवाची कृपा आहे तोपर्यंत कोणत्याही गोष्टीची कमतरता नाही.

ਸਬਦੁ ਅਖੁਟੁ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕਾ ਖਾਹਿ ਖਰਚਿ ਧਨੁ ਮਾਲੁ ॥੨੦॥
नानक म्हणतात की देवाचे वचन एक अक्षय खजिना आहे; ही संपत्ती एखाद्याच्या इच्छेनुसार खर्च आणि वापर करता येते. ॥२०॥

ਖੰਭ ਵਿਕਾਂਦੜੇ ਜੇ ਲਹਾਂ ਘਿੰਨਾ ਸਾਵੀ ਤੋਲਿ ॥
जर पिसे विक्रीसाठी असतील तर मी ती वाजवी किमतीत खरेदी करेन.

ਤੰਨਿ ਜੜਾਂਈ ਆਪਣੈ ਲਹਾਂ ਸੁ ਸਜਣੁ ਟੋਲਿ ॥੨੧॥
माझ्या शरीरावर ते लावल्याने मला माझा प्रभू सापडेल ॥२१॥

ਸਜਣੁ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸਿਰਿ ਸਾਹਾਂ ਦੈ ਸਾਹੁ ॥
माझा प्रिय प्रभू खरा राजा आहे, तो सर्व राजांपेक्षा श्रेष्ठ आहे.

ਜਿਸੁ ਪਾਸਿ ਬਹਿਠਿਆ ਸੋਹੀਐ ਸਭਨਾਂ ਦਾ ਵੇਸਾਹੁ ॥੨੨॥
त्याच्या जवळ बसल्यानेच गौरव मिळतो; सर्व लोकांचा त्याच्यावर विश्वास असतो ॥२२॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੯ ॥
श्लोक महाला ९ ॥

ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦ ਗਾਇਓ ਨਹੀ ਜਨਮੁ ਅਕਾਰਥ ਕੀਨੁ ॥
अरे भावा! तू गोविंदाचे गुणगान गायले नाहीस आणि तू तुझे आयुष्य व्यर्थ वाया घालवलेस.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਜੁ ਮਨਾ ਜਿਹ ਬਿਧਿ ਜਲ ਕਉ ਮੀਨੁ ॥੧॥
गुरू नानक सांगतात की, हे मन! मासा जसा पाण्यात बुडून राहतो तसा परमेश्वराचा जप कर. ॥१॥

ਬਿਖਿਅਨ ਸਿਉ ਕਾਹੇ ਰਚਿਓ ਨਿਮਖ ਨ ਹੋਹਿ ਉਦਾਸੁ ॥
हे भावा! तू सांसारिक सुखांमध्ये का मग्न आहेस? तू त्यांच्यापासून क्षणभरही वेगळा नाहीस.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਜੁ ਹਰਿ ਮਨਾ ਪਰੈ ਨ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸ ॥੨॥
गुरु नानक आज्ञा देतात, हे मन, देवाची पूजा कर आणि तू यमाच्या सापळ्यात पडणार नाहीस. ॥२॥

ਤਰਨਾਪੋ ਇਉ ਹੀ ਗਇਓ ਲੀਓ ਜਰਾ ਤਨੁ ਜੀਤਿ ॥
तारुण्य तसेच गेले, आता म्हातारपणाने शरीराचा ताबा घेतला आहे.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਜੁ ਹਰਿ ਮਨਾ ਅਉਧ ਜਾਤੁ ਹੈ ਬੀਤਿ ॥੩॥
गुरु नानक सांगतात की हे मन, भगवंताचे भजन कर. वेळ जात आहे. ॥३॥

ਬਿਰਧਿ ਭਇਓ ਸੂਝੈ ਨਹੀ ਕਾਲੁ ਪਹੂਚਿਓ ਆਨਿ ॥
मी म्हातारा झालो आहे आणि माझे भान हरपले आहे, मृत्यूही माझ्यावर येऊन ठेपला आहे.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਨਰ ਬਾਵਰੇ ਕਿਉ ਨ ਭਜੈ ਭਗਵਾਨੁ ॥੪॥
गुरु नानक म्हणतात, अरे वेड्या माणसा, तू अजूनही देवाची पूजा का करत नाहीस? ॥ ४॥

ਧਨੁ ਦਾਰਾ ਸੰਪਤਿ ਸਗਲ ਜਿਨਿ ਅਪੁਨੀ ਕਰਿ ਮਾਨਿ ॥
हे बंधू! धन, पत्नी आणि तू स्वतःचे म्हणून स्वीकारलेली सर्व मालमत्ता.

ਇਨ ਮੈ ਕਛੁ ਸੰਗੀ ਨਹੀ ਨਾਨਕ ਸਾਚੀ ਜਾਨਿ ॥੫॥
नानकांच्या खऱ्या शब्दांवर विश्वास ठेवा की यापैकी कोणीही तुमचा सोबती नाही. ॥५॥

ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਨ ਭੈ ਹਰਨ ਹਰਿ ਅਨਾਥ ਕੇ ਨਾਥ ॥
देव पतित प्राण्यांचे रक्षणकर्ता, भयांचा नाश करणारा आणि अनाथांचा स्वामी आहे.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਜਾਨੀਐ ਸਦਾ ਬਸਤੁ ਤੁਮ ਸਾਥਿ ॥੬॥
नानक म्हणतात की तुम्हाला हे माहित असले पाहिजे की तो नेहमीच तुमच्यासोबत आहे. ॥६॥

ਤਨੁ ਧਨੁ ਜਿਹ ਤੋ ਕਉ ਦੀਓ ਤਾਂ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ਨ ਕੀਨ ॥
ज्या देवाने तुम्हाला सुंदर शरीर आणि संपत्ती दिली त्याच्यावर तुम्ही प्रेम केले नाही.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਨਰ ਬਾਵਰੇ ਅਬ ਕਿਉ ਡੋਲਤ ਦੀਨ ॥੭॥
नानक म्हणतात, वेड्या माणसा, तू आता इतका का डोलत आहेस? ॥७॥

ਤਨੁ ਧਨੁ ਸੰਪੈ ਸੁਖ ਦੀਓ ਅਰੁ ਜਿਹ ਨੀਕੇ ਧਾਮ ॥
ज्या देवाने मला शरीर, संपत्ती, मालमत्ता, सुखसोयी आणि राहण्यासाठी घर दिले आहे.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨੁ ਰੇ ਮਨਾ ਸਿਮਰਤ ਕਾਹਿ ਨ ਰਾਮੁ ॥੮॥
गुरु नानक सांगतात की मन त्या रामाचे ध्यान का करत नाही. ॥८॥

ਸਭ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਰਾਮੁ ਹੈ ਦੂਸਰ ਨਾਹਿਨ ਕੋਇ ॥
देव सर्व सुखांचा दाता आहे, त्याच्याशिवाय दुसरा कोणी नाही.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿ ਰੇ ਮਨਾ ਤਿਹ ਸਿਮਰਤ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥੯॥
हे मन! त्यांचे स्मरण केल्यानेच मुक्ती मिळते असे गुरु नानक सांगतात. ॥९॥

Page 1427

ਜਿਹ ਸਿਮਰਤ ਗਤਿ ਪਾਈਐ ਤਿਹ ਭਜੁ ਰੇ ਤੈ ਮੀਤ ॥
हे मित्रा! ज्याचे स्मरण आणि स्मरण केल्याने तुला मोक्ष मिळतो त्याचे गुणगान गा.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨੁ ਰੇ ਮਨਾ ਅਉਧ ਘਟਤ ਹੈ ਨੀਤ ॥੧੦॥
गुरु नानक म्हणतात की हे मन! माझे शब्द ऐक, जीवन रोज घडत आहे .॥१०॥

ਪਾਂਚ ਤਤ ਕੋ ਤਨੁ ਰਚਿਓ ਜਾਨਹੁ ਚਤੁਰ ਸੁਜਾਨ ॥
हे हुशार लोकांनो! हे जाणून घ्या की देवाने पाच घटकांपासून शरीर निर्माण केले आहे.

ਜਿਹ ਤੇ ਉਪਜਿਓ ਨਾਨਕਾ ਲੀਨ ਤਾਹਿ ਮੈ ਮਾਨੁ ॥੧੧॥
नानक म्हणतात की तू हे मान्य केले पाहिजेस की तुला ज्यापासून जन्माला आलास त्यातच विलीन व्हावे लागेल. ॥११॥

ਘਟ ਘਟ ਮੈ ਹਰਿ ਜੂ ਬਸੈ ਸੰਤਨ ਕਹਿਓ ਪੁਕਾਰਿ ॥
संत मोठ्याने म्हणतात की देव प्रत्येक हृदयात राहतो.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਭਜੁ ਮਨਾ ਭਉ ਨਿਧਿ ਉਤਰਹਿ ਪਾਰਿ ॥੧੨॥
गुरु नानक सांगतात की हे मन! हरि भजन कर आणि तू अस्तित्वाचा सागर पार करशील. ॥१२॥

ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਜਿਹ ਪਰਸੈ ਨਹੀ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥
ज्याला सुख, दुःख, लोभ, आसक्ती आणि अभिमान स्पर्श करत नाहीत.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨੁ ਰੇ ਮਨਾ ਸੋ ਮੂਰਤਿ ਭਗਵਾਨ ॥੧੩॥
नानक म्हणतात, ऐक, हे मन! प्रत्यक्षात ती देवाची प्रतिमा आहे. ॥१३॥

ਉਸਤਤਿ ਨਿੰਦਿਆ ਨਾਹਿ ਜਿਹਿ ਕੰਚਨ ਲੋਹ ਸਮਾਨਿ ॥
ज्याला स्तुती किंवा टीकेचा परिणाम होत नाही तो लोखंड आणि सोने समान मानतो.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿ ਰੇ ਮਨਾ ਮੁਕਤਿ ਤਾਹਿ ਤੈ ਜਾਨਿ ॥੧੪॥
नानक उद्गारतात की हे मन! त्याचे ऐक, त्याच्यापासून मुक्ती मिळू शकते. ॥१४॥

ਹਰਖੁ ਸੋਗੁ ਜਾ ਕੈ ਨਹੀ ਬੈਰੀ ਮੀਤ ਸਮਾਨਿ ॥
ज्याला सुख किंवा दुःखाचा त्रास होत नाही तो मित्र आणि शत्रूंना समान मानतो.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿ ਰੇ ਮਨਾ ਮੁਕਤਿ ਤਾਹਿ ਤੈ ਜਾਨਿ ॥੧੫॥
गुरु नानक म्हणतात की हे मन, त्याचे ऐक, त्याच्यापासून मुक्ती आहे. ॥१५॥

ਭੈ ਕਾਹੂ ਕਉ ਦੇਤ ਨਹਿ ਨਹਿ ਭੈ ਮਾਨਤ ਆਨ ॥
जो कोणाला घाबरवत नाही किंवा घाबरत नाही.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿ ਰੇ ਮਨਾ ਗਿਆਨੀ ਤਾਹਿ ਬਖਾਨਿ ॥੧੬॥
नानक म्हणतात की हे मन! त्याचे ऐक, त्याला ज्ञानी म्हणावे.॥१६॥

ਜਿਹਿ ਬਿਖਿਆ ਸਗਲੀ ਤਜੀ ਲੀਓ ਭੇਖ ਬੈਰਾਗ ॥
जो सर्व सांसारिक इच्छांचा त्याग करतो, तो जगाचा त्याग करतो आणि एकांतवासी बनतो.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨੁ ਰੇ ਮਨਾ ਤਿਹ ਨਰ ਮਾਥੈ ਭਾਗੁ ॥੧੭॥
नानक म्हणतात की हे मन, ऐक, ती व्यक्ती भाग्यवान आहे. ॥१७॥

ਜਿਹਿ ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਤਜੀ ਸਭ ਤੇ ਭਇਓ ਉਦਾਸੁ ॥
ज्याने सर्व मातृप्रेम आणि ममता सोडून दिली आहे आणि अलिप्त झाला आहे.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨੁ ਰੇ ਮਨਾ ਤਿਹ ਘਟਿ ਬ੍ਰਹਮ ਨਿਵਾਸੁ ॥੧੮॥
नानक सहमत आहेत, ऐक, हे मन, खरं तर त्या व्यक्तीच्या हृदयात ब्रह्मदेव वास करतो. ॥ १८॥

ਜਿਹਿ ਪ੍ਰਾਨੀ ਹਉਮੈ ਤਜੀ ਕਰਤਾ ਰਾਮੁ ਪਛਾਨਿ ॥
ज्या प्राण्याने आपला अहंकार सोडून दिला आहे आणि कर्ता देव ओळखला आहे

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਵਹੁ ਮੁਕਤਿ ਨਰੁ ਇਹ ਮਨ ਸਾਚੀ ਮਾਨੁ ॥੧੯॥
नानक म्हणतात की फक्त तोच व्यक्ती जगाच्या बंधनातून खरोखर मुक्त आहे, हे सत्य तुमच्या मनात स्वीकारा. ॥१९॥

ਭੈ ਨਾਸਨ ਦੁਰਮਤਿ ਹਰਨ ਕਲਿ ਮੈ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ॥
कलियुगात, देवाचे नाव भीतीचा नाश करते आणि वाईट विचारांना दूर करते.

ਨਿਸਿ ਦਿਨੁ ਜੋ ਨਾਨਕ ਭਜੈ ਸਫਲ ਹੋਹਿ ਤਿਹ ਕਾਮ ॥੨੦॥
गुरु नानक म्हणतात की जे लोक रात्रंदिवस देवाचे भजन करतात त्यांची सर्व कामे यशस्वी होतात. ॥२०॥

ਜਿਹਬਾ ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦ ਭਜਹੁ ਕਰਨ ਸੁਨਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥
तुमच्या जिभेने गोविंदाचे गुणगान करा आणि कानांनी हरीचा जप ऐका.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿ ਰੇ ਮਨਾ ਪਰਹਿ ਨ ਜਮ ਕੈ ਧਾਮ ॥੨੧॥
नानक संबोधतात, "हे मन, हे ऐक, तू यमपुरीत पडणार नाहीस. ॥२१॥

ਜੋ ਪ੍ਰਾਨੀ ਮਮਤਾ ਤਜੈ ਲੋਭ ਮੋਹ ਅਹੰਕਾਰ ॥
जो प्राणी प्रेम, लोभ, आसक्ती आणि अहंकार सोडून देतो.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਆਪਨ ਤਰੈ ਅਉਰਨ ਲੇਤ ਉਧਾਰ ॥੨੨॥
नानक म्हणतात की तो केवळ जगाच्या महासागरातून पोहतोच असे नाही तर इतरांनाही वाचवतो. ॥२२॥

ਜਿਉ ਸੁਪਨਾ ਅਰੁ ਪੇਖਨਾ ਐਸੇ ਜਗ ਕਉ ਜਾਨਿ ॥
जगाला स्वप्नासारखे समजून घ्या आणि थोड्या काळासाठी काहीतरी पहा.

ਇਨ ਮੈ ਕਛੁ ਸਾਚੋ ਨਹੀ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਭਗਵਾਨ ॥੨੩॥
नानक म्हणतात की देवाशिवाय यापैकी काहीही खरे नाही.॥२३॥

ਨਿਸਿ ਦਿਨੁ ਮਾਇਆ ਕਾਰਨੇ ਪ੍ਰਾਨੀ ਡੋਲਤ ਨੀਤ ॥
संपत्तीसाठी प्राणी दिवसरात्र भटकत राहतो.

ਕੋਟਨ ਮੈ ਨਾਨਕ ਕੋਊ ਨਾਰਾਇਨੁ ਜਿਹ ਚੀਤਿ ॥੨੪॥
हे नानक! लाखो लोकांमध्ये फक्त एकच आहे ज्याच्या हृदयात देव राहतो. ॥२४॥

ਜੈਸੇ ਜਲ ਤੇ ਬੁਦਬੁਦਾ ਉਪਜੈ ਬਿਨਸੈ ਨੀਤ ॥
ज्याप्रमाणे दररोज पाण्यातून एक बुडबुडा तयार होतो आणि नष्ट होतो.

ਜਗ ਰਚਨਾ ਤੈਸੇ ਰਚੀ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿ ਮੀਤ ॥੨੫॥
नानक म्हणतात की हे मित्रा, ऐक, जगही त्याच प्रकारे निर्माण झाले आहे. ॥२५॥

ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਛੂ ਨ ਚੇਤਈ ਮਦਿ ਮਾਇਆ ਕੈ ਅੰਧੁ ॥
मायेच्या नशेत आंधळा झालेला प्राणी काहीही आठवत नाही.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਜਨ ਪਰਤ ਤਾਹਿ ਜਮ ਫੰਧ ॥੨੬॥
हे नानक! देवाच्या भक्तीशिवाय माणूस यमाच्या पाशात पडतो. ॥२६॥

ਜਉ ਸੁਖ ਕਉ ਚਾਹੈ ਸਦਾ ਸਰਨਿ ਰਾਮ ਕੀ ਲੇਹ ॥
जर तुम्हाला नेहमीच आनंद हवा असेल तर रामाचा आश्रय घ्या.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿ ਰੇ ਮਨਾ ਦੁਰਲਭ ਮਾਨੁਖ ਦੇਹ ॥੨੭॥
गुरु नानक सूचना देतात, हे मन! ऐक, हे मानवी शरीर दुर्मिळ आहे, ते वाया घालवू नकोस. ॥२७॥

ਮਾਇਆ ਕਾਰਨਿ ਧਾਵਹੀ ਮੂਰਖ ਲੋਗ ਅਜਾਨ ॥
मूर्ख लोक पैशासाठी इकडे तिकडे धावतात.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਜਨ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਸਿਰਾਨ ॥੨੮॥
हे नानक! देवाची पूजा केल्याशिवाय जीवन निरुपयोगी होते. ॥२८॥

ਜੋ ਪ੍ਰਾਨੀ ਨਿਸਿ ਦਿਨੁ ਭਜੈ ਰੂਪ ਰਾਮ ਤਿਹ ਜਾਨੁ ॥
जो प्राणी रात्रंदिवस पूजा करतो, त्याला देवाचे रूप मानतो.

Page 1428

ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਅੰਤਰੁ ਨਹੀ ਨਾਨਕ ਸਾਚੀ ਮਾਨੁ ॥੨੯॥
नानक म्हणतात की देव आणि त्याच्या भक्तांमध्ये कोणताही फरक नाही हे खरे मानावे. ॥ २९॥

ਮਨੁ ਮਾਇਆ ਮੈ ਫਧਿ ਰਹਿਓ ਬਿਸਰਿਓ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮੁ ॥
मन मायेत अडकले आहे, जे देवाचे नाव विसरते.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਜਨ ਜੀਵਨ ਕਉਨੇ ਕਾਮ ॥੩੦॥
गुरु नानक सांगतात की देवाच्या स्तोत्रांशिवाय जीवनाचा काही उपयोग नाही.॥३०॥

ਪ੍ਰਾਨੀ ਰਾਮੁ ਨ ਚੇਤਈ ਮਦਿ ਮਾਇਆ ਕੈ ਅੰਧੁ ॥
मायेच्या नशेत आंधळा झालेला प्राणी रामाचे स्मरण करत नाही.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਜਨ ਬਿਨੁ ਪਰਤ ਤਾਹਿ ਜਮ ਫੰਧ ॥੩੧॥
हे नानक! प्रभूच्या भक्तीशिवाय तो मृत्युच्या पाशात अडकेल. ॥३१॥

ਸੁਖ ਮੈ ਬਹੁ ਸੰਗੀ ਭਏ ਦੁਖ ਮੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕੋਇ ॥
आनंदात अनेक सोबती असतात, पण दुःखात कोणीही आपल्यासोबत उभे राहत नाही.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਜੁ ਮਨਾ ਅੰਤਿ ਸਹਾਈ ਹੋਇ ॥੩੨॥
गुरु नानक शिकवतात की हे मन! परमेश्वराची उपासना कर कारण शेवटी तोच तुला मदत करेल. ॥३२॥

ਜਨਮ ਜਨਮ ਭਰਮਤ ਫਿਰਿਓ ਮਿਟਿਓ ਨ ਜਮ ਕੋ ਤ੍ਰਾਸੁ ॥
तो बिचारा प्राणी जन्मापासून जन्मापर्यंत भटकत राहिला पण त्याचे मृत्यूचे भय गेले नाही.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਜੁ ਮਨਾ ਨਿਰਭੈ ਪਾਵਹਿ ਬਾਸੁ ॥੩੩॥
नानक म्हणतात, हे मन, जर तू देवाची पूजा केलीस तर तू निर्भय होशील. ॥३३॥

ਜਤਨ ਬਹੁਤੁ ਮੈ ਕਰਿ ਰਹਿਓ ਮਿਟਿਓ ਨ ਮਨ ਕੋ ਮਾਨੁ ॥
मी खूप प्रयत्न केले पण माझ्या मनाचा अहंकार पुसून टाकू शकलो नाही.

ਦੁਰਮਤਿ ਸਿਉ ਨਾਨਕ ਫਧਿਓ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਭਗਵਾਨ ॥੩੪॥
नानक प्रार्थना करतात, हे प्रभू! मी वाईट विचारांमध्ये अडकलो आहे, कृपया मला वाचवा. ॥३४॥

ਬਾਲ ਜੁਆਨੀ ਅਰੁ ਬਿਰਧਿ ਫੁਨਿ ਤੀਨਿ ਅਵਸਥਾ ਜਾਨਿ ॥
बालपण, तारुण्य आणि वृद्धापकाळ हे जीवनाचे तीन टप्पे मानले जातात.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਜਨ ਬਿਨੁ ਬਿਰਥਾ ਸਭ ਹੀ ਮਾਨੁ ॥੩੫॥
नानक म्हणतात की देवाच्या उपासनेशिवाय सर्व काही व्यर्थ आहे. ॥३५॥

ਕਰਣੋ ਹੁਤੋ ਸੁ ਨਾ ਕੀਓ ਪਰਿਓ ਲੋਭ ਕੈ ਫੰਧ ॥
जे काम तुम्हाला करायचे होते, ते तुम्ही लोभामुळे अजिबात केले नाही.

ਨਾਨਕ ਸਮਿਓ ਰਮਿ ਗਇਓ ਅਬ ਕਿਉ ਰੋਵਤ ਅੰਧ ॥੩੬॥
गुरु नानक म्हणतात, हे आंधळे! काळ गेला, आता तू का रडत आहेस? ॥३६॥

ਮਨੁ ਮਾਇਆ ਮੈ ਰਮਿ ਰਹਿਓ ਨਿਕਸਤ ਨਾਹਿਨ ਮੀਤ ॥
अरे मित्रा! तुझे मन मायेत गुंतलेले आहे आणि त्यातून बाहेर पडत नाही.

ਨਾਨਕ ਮੂਰਤਿ ਚਿਤ੍ਰ ਜਿਉ ਛਾਡਿਤ ਨਾਹਿਨ ਭੀਤਿ ॥੩੭॥
नानक म्हणतात की ज्याप्रमाणे भिंतीवर रंगवलेली मूर्ती भिंतीतून जात नाही, तशीच तुमचीही स्थिती आहे. ॥३७॥

ਨਰ ਚਾਹਤ ਕਛੁ ਅਉਰ ਅਉਰੈ ਕੀ ਅਉਰੈ ਭਈ ॥
माणसाला दुसरे काहीतरी हवे असते पण दुसरेच घडते.

ਚਿਤਵਤ ਰਹਿਓ ਠਗਉਰ ਨਾਨਕ ਫਾਸੀ ਗਲਿ ਪਰੀ ॥੩੮॥
हे नानक! लोकांना फसवण्याच्या विचारात तो स्वतःच अडकतो. ॥३८॥

ਜਤਨ ਬਹੁਤ ਸੁਖ ਕੇ ਕੀਏ ਦੁਖ ਕੋ ਕੀਓ ਨ ਕੋਇ ॥
लोक आनंद मिळविण्यासाठी खूप प्रयत्न करतात पण दुःख टाळण्यासाठी काहीही करत नाहीत.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿ ਰੇ ਮਨਾ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਸੋ ਹੋਇ ॥੩੯॥
नानक स्पष्ट करतात की हे मन, ऐक, खरं तर, देवाला जे योग्य वाटते तेच घडते.॥३९॥

ਜਗਤੁ ਭਿਖਾਰੀ ਫਿਰਤੁ ਹੈ ਸਭ ਕੋ ਦਾਤਾ ਰਾਮੁ ॥
हे जग भिकाऱ्यासारखे फिरते पण सर्वांना देणारा फक्त देव आहे.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮਨ ਸਿਮਰੁ ਤਿਹ ਪੂਰਨ ਹੋਵਹਿ ਕਾਮ ॥੪੦॥
नानक म्हणतात, हे मन, देवाचे स्मरण केल्याने सर्व कार्ये साध्य होतात. ॥४०॥

ਝੂਠੈ ਮਾਨੁ ਕਹਾ ਕਰੈ ਜਗੁ ਸੁਪਨੇ ਜਿਉ ਜਾਨੁ ॥
अरे भावा! तू खोटा अभिमान का बाळगतोस, हे जग स्वप्नासारखे आहे.

ਇਨ ਮੈ ਕਛੁ ਤੇਰੋ ਨਹੀ ਨਾਨਕ ਕਹਿਓ ਬਖਾਨਿ ॥੪੧॥
नानक म्हणतात की जगात काहीही तुमचे नाही.॥४१॥

ਗਰਬੁ ਕਰਤੁ ਹੈ ਦੇਹ ਕੋ ਬਿਨਸੈ ਛਿਨ ਮੈ ਮੀਤ ॥
अरे मित्रा! तुला तुझ्या शरीराचा अभिमान आहे, पण ते क्षणात नष्ट होते.

ਜਿਹਿ ਪ੍ਰਾਨੀ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਹਿਓ ਨਾਨਕ ਤਿਹਿ ਜਗੁ ਜੀਤਿ ॥੪੨॥
नानकांचे मत आहे की जो प्राणी देवाची स्तुती करतो तो जगावर विजयी होतो. ॥४२॥

ਜਿਹ ਘਟਿ ਸਿਮਰਨੁ ਰਾਮ ਕੋ ਸੋ ਨਰੁ ਮੁਕਤਾ ਜਾਨੁ ॥
जो हृदयात रामाचे स्मरण करतो तो मुक्त मानला जातो.

ਤਿਹਿ ਨਰ ਹਰਿ ਅੰਤਰੁ ਨਹੀ ਨਾਨਕ ਸਾਚੀ ਮਾਨੁ ॥੪੩॥
नानकांचे मत असे आहे की जो सत्यावर विश्वास ठेवतो, त्या व्यक्ती आणि देवामध्ये काहीही फरक नाही. ॥४३॥

ਏਕ ਭਗਤਿ ਭਗਵਾਨ ਜਿਹ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕੈ ਨਾਹਿ ਮਨਿ ॥
ज्या प्राण्याच्या हृदयात देवाची भक्ती नाही.

ਜੈਸੇ ਸੂਕਰ ਸੁਆਨ ਨਾਨਕ ਮਾਨੋ ਤਾਹਿ ਤਨੁ ॥੪੪॥
गुरु नानक आज्ञा देतात की त्यांचे शरीर डुक्कर किंवा कुत्र्यासारखे मानले पाहिजे. ॥४४॥

ਸੁਆਮੀ ਕੋ ਗ੍ਰਿਹੁ ਜਿਉ ਸਦਾ ਸੁਆਨ ਤਜਤ ਨਹੀ ਨਿਤ ॥
ज्याप्रमाणे कुत्रा कधीही आपल्या मालकाचे घर सोडत नाही.

ਨਾਨਕ ਇਹ ਬਿਧਿ ਹਰਿ ਭਜਉ ਇਕ ਮਨਿ ਹੁਇ ਇਕ ਚਿਤਿ ॥੪੫॥
नानक म्हणतात की अशा प्रकारे, एकाग्र होऊन, मनापासून देवाची उपासना करा. ॥४५॥

ਤੀਰਥ ਬਰਤ ਅਰੁ ਦਾਨ ਕਰਿ ਮਨ ਮੈ ਧਰੈ ਗੁਮਾਨੁ ॥
तीर्थक्षेत्रांना भेट देऊन, उपवास करून आणि दान देऊनही ज्या व्यक्तीच्या मनात अभिमान असतो.

ਨਾਨਕ ਨਿਹਫਲ ਜਾਤ ਤਿਹ ਜਿਉ ਕੁੰਚਰ ਇਸਨਾਨੁ ॥੪੬॥
हे नानक! त्याची सर्व कर्मे हत्ती आंघोळीनंतर घालत असलेल्या धुळीसारखी निष्फळ होतात. ॥४६॥

ਸਿਰੁ ਕੰਪਿਓ ਪਗ ਡਗਮਗੇ ਨੈਨ ਜੋਤਿ ਤੇ ਹੀਨ ॥
माझे डोके थरथर कापत आहे, माझे पाय थरथर कापत आहेत आणि माझ्या डोळ्यांचा प्रकाश गेला आहे.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਇਹ ਬਿਧਿ ਭਈ ਤਊ ਨ ਹਰਿ ਰਸਿ ਲੀਨ ॥੪੭॥
गुरु नानक म्हणतात की ही अशी स्थिती आहे जी वृद्धापकाळात उद्भवते, तरीही असे असूनही आत्मा परमात्म्याच्या उपासनेत मग्न होत नाही. ॥४७॥

ਨਿਜ ਕਰਿ ਦੇਖਿਓ ਜਗਤੁ ਮੈ ਕੋ ਕਾਹੂ ਕੋ ਨਾਹਿ ॥
मी हे जग स्वतःचे बनवले आहे आणि पाहिले आहे, पण कोणीही कोणाबद्दल सहानुभूती दाखवत नाही.

ਨਾਨਕ ਥਿਰੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਹੈ ਤਿਹ ਰਾਖੋ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥੪੮॥
नानक! फक्त देवाची भक्ती स्थिर आहे, ती तुमच्या हृदयात ठेवा ॥४८॥

ਜਗ ਰਚਨਾ ਸਭ ਝੂਠ ਹੈ ਜਾਨਿ ਲੇਹੁ ਰੇ ਮੀਤ ॥
हे मित्रा! हे विश्व पूर्णपणे खोटे आहे हे सत्य स्वीकार.

ਕਹਿ ਨਾਨਕ ਥਿਰੁ ਨਾ ਰਹੈ ਜਿਉ ਬਾਲੂ ਕੀ ਭੀਤਿ ॥੪੯॥
नानक म्हणतात की वाळूच्या भिंतीसारखे काहीही स्थिर राहत नाही. ॥४९॥

ਰਾਮੁ ਗਇਓ ਰਾਵਨੁ ਗਇਓ ਜਾ ਕਉ ਬਹੁ ਪਰਵਾਰੁ ॥
दशरथाचा मुलगा रामही हे जग सोडून गेला. लंकेचा राजा रावण, ज्याचे कुटुंब खूप मोठे होते, तोही मृत्युच्या कुशीत गेला.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਥਿਰੁ ਕਛੁ ਨਹੀ ਸੁਪਨੇ ਜਿਉ ਸੰਸਾਰੁ ॥੫੦॥
नानक म्हणतात की हे जग स्वप्नासारखे आहे आणि काहीही कायमचे नाही. ॥५०॥

ਚਿੰਤਾ ਤਾ ਕੀ ਕੀਜੀਐ ਜੋ ਅਨਹੋਨੀ ਹੋਇ ॥
जे घडण्याची शक्यता नाही त्याची काळजी करा.

ਇਹੁ ਮਾਰਗੁ ਸੰਸਾਰ ਕੋ ਨਾਨਕ ਥਿਰੁ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥੫੧॥
हे नानक! जगाच्या या मार्गावर कोणीही स्थिर नाही. ॥५१॥

ਜੋ ਉਪਜਿਓ ਸੋ ਬਿਨਸਿ ਹੈ ਪਰੋ ਆਜੁ ਕੈ ਕਾਲਿ ॥
जो जन्माला येतो तो मरेल. आज किंवा उद्या प्रत्येकजण मरणार आहे.

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ਲੇ ਛਾਡਿ ਸਗਲ ਜੰਜਾਲ ॥੫੨॥
म्हणून, नानकांचे मत आहे की सर्व पाश सोडून देवाची स्तुती करावी. ॥५२॥

ਦੋਹਰਾ ॥
जोडपं ॥

ਬਲੁ ਛੁਟਕਿਓ ਬੰਧਨ ਪਰੇ ਕਛੂ ਨ ਹੋਤ ਉਪਾਇ ॥
आपली शक्ती संपली आहे, आपण बंधनात आहोत आणि काहीही काम करत नाही.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਅਬ ਓਟ ਹਰਿ ਗਜ ਜਿਉ ਹੋਹੁ ਸਹਾਇ ॥੫੩॥
नानक म्हणतात, आता आपल्याला फक्त देवावर अवलंबून राहावे लागेल, जसे त्याने हत्तीला मगरीपासून वाचवण्यास मदत केली होती. ॥५३॥

ਬਲੁ ਹੋਆ ਬੰਧਨ ਛੁਟੇ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਤ ਉਪਾਇ ॥
देवावर विश्वास ठेवून, आध्यात्मिक शक्ती परत मिळते, बंधने मुक्त होतात आणि सर्व उपाय प्रत्यक्षात येतात.

ਨਾਨਕ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੁਮਰੈ ਹਾਥ ਮੈ ਤੁਮ ਹੀ ਹੋਤ ਸਹਾਇ ॥੫੪॥
हे नानक! सर्व काही तुझ्या हातात आहे, फक्त तूच मदत करू शकतोस. ॥५४॥

ਸੰਗ ਸਖਾ ਸਭਿ ਤਜਿ ਗਏ ਕੋਊ ਨ ਨਿਬਹਿਓ ਸਾਥਿ ॥
माझे सर्व मित्र मला सोडून गेले आहेत. शेवटपर्यंत कोणीही माझ्यासोबत राहू शकले नाही.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਇਹ ਬਿਪਤਿ ਮੈ ਟੇਕ ਏਕ ਰਘੁਨਾਥ ॥੫੫॥
नानक प्रार्थना करतात, हे प्रभू! या संकटाच्या वेळी मला फक्त तुझ्यावर अवलंबून राहावे लागते. ॥५५॥

ਨਾਮੁ ਰਹਿਓ ਸਾਧੂ ਰਹਿਓ ਰਹਿਓ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦੁ ॥
हरिनाम आणि साधू हे कायम आहेत, गुरु देव सदैव स्थिर आहेत.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਇਹ ਜਗਤ ਮੈ ਕਿਨ ਜਪਿਓ ਗੁਰ ਮੰਤੁ ॥੫੬॥
हे नानक! या जगात फक्त काही लोकांनीच गुरुमंत्र जपला आहे. ॥५६॥

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਉਰ ਮੈ ਗਹਿਓ ਜਾ ਕੈ ਸਮ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥
मी माझ्या हृदयात रामाचे नाव घेतले आहे, त्याच्या बरोबरीचा कोणी नाही.

ਜਿਹ ਸਿਮਰਤ ਸੰਕਟ ਮਿਟੈ ਦਰਸੁ ਤੁਹਾਰੋ ਹੋਇ ॥੫੭॥੧॥
त्याचे स्मरण केल्याने सर्व संकटे दूर होतात आणि हरीला पाहता येते ॥५७॥१॥

ਮੁੰਦਾਵਣੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
मुंडावणी महाला ५ ॥

ਥਾਲ ਵਿਚਿ ਤਿੰਨਿ ਵਸਤੂ ਪਈਓ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਵੀਚਾਰੋ ॥
ताटात तीन गोष्टी दिल्या जातात: सत्य, समाधान आणि विचार.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਪਇਓ ਜਿਸ ਕਾ ਸਭਸੁ ਅਧਾਰੋ ॥
त्यात ज्यांच्यावर सर्वजण अवलंबून आहेत, त्यांच्या ठाकूरजींच्या नावाचे अमृत देखील आहे.

ਜੇ ਕੋ ਖਾਵੈ ਜੇ ਕੋ ਭੁੰਚੈ ਤਿਸ ਕਾ ਹੋਇ ਉਧਾਰੋ ॥
जो कोणी हे अन्न खातो, त्याचा आनंद घेतो, तो वाचेल.

ਏਹ ਵਸਤੁ ਤਜੀ ਨਹ ਜਾਈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਰਖੁ ਉਰਿ ਧਾਰੋ ॥
ही अमृतसारखी गोष्ट सोडता येत नाही, ती नेहमी तुमच्या हृदयात ठेवा.

ਤਮ ਸੰਸਾਰੁ ਚਰਨ ਲਗਿ ਤਰੀਐ ਸਭੁ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਪਸਾਰੋ ॥੧॥
हरीच्या चरणांना चिकटून राहून हे अंधकारमय जग पार करता येते. गुरु नानक म्हणतात की ब्रह्म सर्वत्र पसरलेले आहे. ॥१॥

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੫ ॥
पद्य राजवाडा ५ ॥

ਤੇਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਤੋ ਨਾਹੀ ਮੈਨੋ ਜੋਗੁ ਕੀਤੋਈ ॥
हे परमपिता! तुमचे उपकार मी समजू शकत नाही, तुम्हीच मला प्रतिभावान बनवले आहे.

ਮੈ ਨਿਰਗੁਣਿਆਰੇ ਕੋ ਗੁਣੁ ਨਾਹੀ ਆਪੇ ਤਰਸੁ ਪਇਓਈ ॥
मी गुणविरहित आहे, माझ्यात कोणतेही गुण नव्हते, तुला स्वतः माझ्यावर दया येते.

ਤਰਸੁ ਪਇਆ ਮਿਹਰਾਮਤਿ ਹੋਈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਜਣੁ ਮਿਲਿਆ ॥
तू दया दाखवलीस आणि माझ्यावर दयाळू होतास, म्हणून मला तो सज्जन, खरा गुरु मिळाला.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਤਾਂ ਜੀਵਾਂ ਤਨੁ ਮਨੁ ਥੀਵੈ ਹਰਿਆ ॥੧॥
गुरु नानक म्हणतात की माझे जीवन परमेश्वराच्या नावावर अवलंबून आहे आणि म्हणून मी फक्त त्या नावावर जगतो ज्यामुळे माझे शरीर आणि मन फुलते. ॥१॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
परमेश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूंच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

ਰਾਗ ਮਾਲਾ ॥
राग माला ॥

ਰਾਗ ਏਕ ਸੰਗਿ ਪੰਚ ਬਰੰਗਨ ॥
एका रागासोबत पाच रागिणी असतात.

ਸੰਗਿ ਅਲਾਪਹਿ ਆਠਉ ਨੰਦਨ ॥
रागाचे आठ सुपुत्रही सोबत गातात.

ਪ੍ਰਥਮ ਰਾਗ ਭੈਰਉ ਵੈ ਕਰਹੀ ॥
रागी संगीतकार भैरवाला पहिला राग मानतात.

Page 1430

ਪੰਚ ਰਾਗਨੀ ਸੰਗਿ ਉਚਰਹੀ ॥
ज्यासोबत पाच रागिणी देखील गातात.

ਪ੍ਰਥਮ ਭੈਰਵੀ ਬਿਲਾਵਲੀ ॥
भैरब रागातील पहिली महिला भैरवी त्यानंतर बिलावली.

ਪੁੰਨਿਆਕੀ ਗਾਵਹਿ ਬੰਗਲੀ ॥
पुण्य आणि बंगाली गातात.

ਪੁਨਿ ਅਸਲੇਖੀ ਕੀ ਭਈ ਬਾਰੀ ॥
मग अस्लेखीची गाण्याची पाळी.

ਏ ਭੈਰਉ ਕੀ ਪਾਚਉ ਨਾਰੀ ॥
या राग भैरवाच्या पाच स्त्रिया आहेत.

ਪੰਚਮ ਹਰਖ ਦਿਸਾਖ ਸੁਨਾਵਹਿ ॥
त्याचा मुलगा पाचवा हर्ष दिसख बंगालम्.

ਬੰਗਾਲਮ ਮਧੁ ਮਾਧਵ ਗਾਵਹਿ ॥੧॥
मधु माधवही त्याची गाणी गातो ॥१॥

ਲਲਤ ਬਿਲਾਵਲ ਗਾਵਹੀ ਅਪੁਨੀ ਅਪੁਨੀ ਭਾਂਤਿ ॥
ललित आणि बिलावल देखील त्यांच्या पद्धतीने गातात.

ਅਸਟ ਪੁਤ੍ਰ ਭੈਰਵ ਕੇ ਗਾਵਹਿ ਗਾਇਨ ਪਾਤ੍ਰ ॥੧॥
गायक भैरवाच्या आठ पुत्रांची स्तुती करतात. ॥१॥

ਦੁਤੀਆ ਮਾਲਕਉਸਕ ਆਲਾਪਹਿ ॥
दुसरा राग मालकिनमध्ये गायला जातो.

ਸੰਗਿ ਰਾਗਨੀ ਪਾਚਉ ਥਾਪਹਿ ॥
त्यासोबत पाच रागिणींचाही समावेश आहे.

ਗੋਂਡਕਰੀ ਅਰੁ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ॥
गोंडकी देवगंधारी.

ਗੰਧਾਰੀ ਸੀਹੁਤੀ ਉਚਾਰੀ ॥
गांधारी सिहुती आणि.

ਧਨਾਸਰੀ ਏ ਪਾਚਉ ਗਾਈ ॥
धनसरी, हे पाचही गायले जातात.

ਮਾਲ ਰਾਗ ਕਉਸਕ ਸੰਗਿ ਲਾਈ ॥
हा राग मलकौन्स सोबत आहे.

ਮਾਰੂ ਮਸਤਅੰਗ ਮੇਵਾਰਾ ॥
मारु मस्तंग मेवारा.

ਪ੍ਰਬਲਚੰਡ ਕਉਸਕ ਉਭਾਰਾ ॥
प्रबलचंद यांनी कौसकाला मोठे केले.

ਖਉਖਟ ਅਉ ਭਉਰਾਨਦ ਗਾਏ ॥
खौखट आणि भाऊरंड गायले जातात.

ਅਸਟ ਮਾਲਕਉਸਕ ਸੰਗਿ ਲਾਏ ॥੧॥
हे सर्व आठ राग मलकौसकाशी सुसंगतपणे रचलेले आहेत. ॥१॥

ਪੁਨਿ ਆਇਅਉ ਹਿੰਡੋਲੁ ਪੰਚ ਨਾਰਿ ਸੰਗਿ ਅਸਟ ਸੁਤ ॥
त्यानंतर येतो राग हिंदोळ ज्यामध्ये पाच रागिणी आणि आठ पुत्र आहेत

ਉਠਹਿ ਤਾਨ ਕਲੋਲ ਗਾਇਨ ਤਾਰ ਮਿਲਾਵਹੀ ॥੧॥
तो स्वर वाढवतो आणि गर्जना करतो आणि एकसुरात गातो. ॥१॥

ਤੇਲੰਗੀ ਦੇਵਕਰੀ ਆਈ ॥
त्यांची पत्नी तेलंगी देवकरी.

ਬਸੰਤੀ ਸੰਦੂਰ ਸੁਹਾਈ ॥
बसंती सुंदर सांडूर आणि.

ਸਰਸ ਅਹੀਰੀ ਲੈ ਭਾਰਜਾ ॥ ਸੰਗਿ ਲਾਈ ਪਾਂਚਉ ਆਰਜਾ ॥
सरस अहिरीही येतात. पाचही जण पतीसोबत राहतात.

ਸੁਰਮਾਨੰਦ ਭਾਸਕਰ ਆਏ ॥
सुरमानंद भास्कर.

ਚੰਦ੍ਰਬਿੰਬ ਮੰਗਲਨ ਸੁਹਾਏ ॥
चंद्राचे शुभ प्रतिबिंब सौंदर्यासोबत येते.

ਸਰਸਬਾਨ ਅਉ ਆਹਿ ਬਿਨੋਦਾ ॥
सरस्वन विनोद.

ਗਾਵਹਿ ਸਰਸ ਬਸੰਤ ਕਮੋਦਾ ॥
बसंत कामोद देखील सोबत गातो.

ਅਸਟ ਪੁਤ੍ਰ ਮੈ ਕਹੇ ਸਵਾਰੀ ॥
अशा प्रकारे हिंदोळा त्याच्या आठ मुलांसह स्वार होतो आणि.

ਪੁਨਿ ਆਈ ਦੀਪਕ ਕੀ ਬਾਰੀ ॥੧॥
मग पुन्हा दिव्याची पाळी. ॥१॥

ਕਛੇਲੀ ਪਟਮੰਜਰੀ ਟੋਡੀ ਕਹੀ ਅਲਾਪਿ ॥
कछेली पतमंजरी गातो तोडी आणि.

ਕਾਮੋਦੀ ਅਉ ਗੂਜਰੀ ਸੰਗਿ ਦੀਪਕ ਕੇ ਥਾਪਿ ॥੧॥
दिव्यासोबत कामोडी आणि गुजरी उपस्थित आहेत. ॥१॥

ਕਾਲੰਕਾ ਕੁੰਤਲ ਅਉ ਰਾਮਾ ॥
कलंका कुंतल रामा.

ਕਮਲਕੁਸਮ ਚੰਪਕ ਕੇ ਨਾਮਾ ॥
कमळाचे फूल चंपक.

ਗਉਰਾ ਅਉ ਕਾਨਰਾ ਕਲ੍ਯਾਨਾ ॥
गौरा कानडा आणि कल्याण

ਅਸਟ ਪੁਤ੍ਰ ਦੀਪਕ ਕੇ ਜਾਨਾ ॥੧॥
दीपक रागाचे आठ पुत्र मानले जातात. ॥१॥

ਸਭ ਮਿਲਿ ਸਿਰੀਰਾਗ ਵੈ ਗਾਵਹਿ ॥
रागींचे सर्व विद्वान गायक एकत्र सिरी राग गातात आणि

ਪਾਂਚਉ ਸੰਗਿ ਬਰੰਗਨ ਲਾਵਹਿ ॥
पाच रागिणींचाही समावेश आहे.

ਬੈਰਾਰੀ ਕਰਨਾਟੀ ਧਰੀ ॥
बारारी कर्नाटकी.

ਗਵਰੀ ਗਾਵਹਿ ਆਸਾਵਰੀ ॥
ते गावरी आसावरी आणि.

ਤਿਹ ਪਾਛੈ ਸਿੰਧਵੀ ਅਲਾਪੀ ॥
सिंधर्वी देखील गायली जाते.

ਸਿਰੀਰਾਗ ਸਿਉ ਪਾਂਚਉ ਥਾਪੀ ॥੧॥
या पाच रागिणी श्रीरागासोबत उपस्थित आहेत ॥१॥

ਸਾਲੂ ਸਾਰਗ ਸਾਗਰਾ ਅਉਰ ਗੋਂਡ ਗੰਭੀਰ ॥
साळू सर्ग सागर गोंड गंभीर.

ਅਸਟ ਪੁਤ੍ਰ ਸ੍ਰੀਰਾਗ ਕੇ ਗੁੰਡ ਕੁੰਭ ਹਮੀਰ ॥੧॥
गुंड, कुंभ आणि हमीर हे श्री रागाचे आठ पुत्र आहेत. ॥१॥

ਖਸਟਮ ਮੇਘ ਰਾਗ ਵੈ ਗਾਵਹਿ ॥
संगीतकार, रागवादक आणि गीतकार सहावा राग मेघ गातात.

ਪਾਂਚਉ ਸੰਗਿ ਬਰੰਗਨ ਲਾਵਹਿ ॥
यासोबतच पाच रागिणींचाही समावेश आहे.

ਸੋਰਠਿ ਗੋਂਡ ਮਲਾਰੀ ਧੁਨੀ ॥
त्याची माधुरी म्हणजे सोरथ गोंड मलारीचा आवाज.

ਪੁਨਿ ਗਾਵਹਿ ਆਸਾ ਗੁਨ ਗੁਨੀ ॥
नंतर आसा गोड आवाजात गायला जातो.

ਉਚੇ ਸੁਰਿ ਸੂਹਉ ਪੁਨਿ ਕੀਨੀ ॥
सुही उच्च स्वरात गायली जाते.

ਮੇਘ ਰਾਗ ਸਿਉ ਪਾਂਚਉ ਚੀਨੀ ॥੧॥
अशाप्रकारे मेघ रागासोबत पाच रागिणी आहेत ॥१॥

ਬੈਰਾਧਰ ਗਜਧਰ ਕੇਦਾਰਾ ॥
वैराधर गजधर केदारा.

ਜਬਲੀਧਰ ਨਟ ਅਉ ਜਲਧਾਰਾ ॥
जावळीधर नट आणि पाण्याचा प्रवाह.

ਪੁਨਿ ਗਾਵਹਿ ਸੰਕਰ ਅਉ ਸਿਆਮਾ ॥
शंकर आणि श्यामा ही गायली आहेत

ਮੇਘ ਰਾਗ ਪੁਤ੍ਰਨ ਕੇ ਨਾਮਾ ॥੧॥
ही मेघ रागाच्या पुत्रांची नावे आहेत ॥१॥

ਖਸਟ ਰਾਗ ਉਨਿ ਗਾਏ ਸੰਗਿ ਰਾਗਨੀ ਤੀਸ ॥
अशा प्रकारे, गायकांनी सहा राग गायले आहेत ज्यांच्यासोबत तीस रागिणी आहेत.

ਸਭੈ ਪੁਤ੍ਰ ਰਾਗੰਨ ਕੇ ਅਠਾਰਹ ਦਸ ਬੀਸ ॥੧॥੧॥
या सर्व रागांना अठरा+ दहा+वीस= आणि अठ्ठेचाळीस पुत्र आहेत. या रागांची एकूण संख्या सहा राग, पाच रागिणी आणि अठ्ठेचाळीस पुत्र आहेत. ६+३०+४६ एकूण चौऱ्याऐंशी आहेत. ॥१॥ १॥

अध्यात्माकडे प्रवास

गुरु ग्रंथ साहिब हा एक चिरंतन जिवंत गुरू आहे, जो शीख गुरु, हिंदू आणि मुस्लिम संतांची काव्य रचना आहे. हे संकलन त्यांच्याद्वारे सर्व मानवजातीला देवाने दिलेली देणगी आहे. गुरु ग्रंथ साहिबमधील दृष्टी कोणत्याही प्रकारच्या अत्याचाराशिवाय दैवी न्यायावर आधारित समाजाची आहे. हा ग्रंथ हिंदू धर्म आणि इस्लामच्या धर्मग्रंथांना मान्यता देतो आणि त्यांचा आदर करतो, परंतु याचा अर्थ यापैकी कोणत्याही धर्माशी नैतिक सलोखा असणे असा होत नाही. गुरु ग्रंथ साहिबमध्ये स्त्रियांना पुरुषांच्या बरोबरीच्या भूमिकेसह अत्यंत आदर दिला जातो. स्त्रियांचा आत्मा पुरुषांसारखाच असतो आणि त्यामुळे त्यांना मुक्ती मिळण्याच्या समान संधीसह त्यांची अध्यात्म जोपासण्याचा समान अधिकार असतो. महिला सर्व प्रमुख धार्मिक, सांस्कृतिक, सामाजिक आणि धर्मनिरपेक्ष क्रियाकलापांमध्ये अग्रगण्य धार्मिक मंडळांसह सहभागी होऊ शकतात.

शीख धर्म समानता, सामाजिक न्याय, मानवतेची सेवा आणि इतर धर्मांसाठी सहिष्णुतेचा पुरस्कार करतो. दैनंदिन जीवनात करुणा, प्रामाणिकपणा, नम्रता आणि औदार्य या आदर्शांचा सराव करताना नेहमीच आध्यात्मिक भक्ती आणि ईश्वराचा आदर करणे हा शीख धर्माचा महत्त्वाचा संदेश आहे. शीख धर्माचे तीन मुख्य सिद्धांत म्हणजे देवाचे ध्यान करणे आणि त्याचे स्मरण करणे, प्रामाणिक जीवन जगण्यासाठी कार्य करणे आणि इतरांसह सामायिक करणे.

आत्म्यासाठी या अध्यात्मिक प्रवासात जाण्याचा प्रयत्न केल्याबद्दल अभिनंदन. अनुवाद कधीही मूळ ग्रंथाच्या जवळ असू शकत नाही, विशेषतः जेव्हा संपूर्ण गुरु ग्रंथ साहिब काव्यात असेल आणि रूपकांचा वापर हे कार्य अत्यंत कठीण करते. दैवी संदेशामध्ये, हिंदू आणि मुस्लिम पौराणिक कथांमध्ये प्रल्हाद, हिरण्याक्ष, लक्ष्मी, ब्रह्मा इत्यादींचा वापर केला जातो. कृपया यांना शब्दशः वाचू नका परंतु त्यांचा अंतर्निहित संदेश समजून घ्या. देव एक आहे आणि त्याच्याशी एकरूप होणे हे मानवी जीवनाचे ध्येय आहे यावर लक्ष केंद्रित केले आहे.

तुमच्यापर्यंत तुमच्या भाषेत दैवी संदेश पोहोचवण्यासाठी हे काम अनेक स्वयंसेवकांनी वर्षानुवर्षे केले आहे. तुम्हाला काही प्रश्न असल्यास, कृपया walnut@gmail.com वर मोकळ्या मनाने ईमेल करा आणि आम्हाला तुमच्या या प्रवासात सहभागी व्हायला आवडेल.